Purchased from Quaritch
for £21 on 26 June 1862
(Crawford Invoices)
F. Taylor
14/1/64.

੧ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਿਰੀਰਾਗ

੧ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁਅ
ਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਤਤਕਰਾਸਬਦਾਕਾਸਿਰੀਰਾਗਕੇਠਉਪਰੇ ਪਤਿ

ਸਿਰੀ ਰਾਗ।

ਗਉੜੀ

੩੫	ਅਗਮਅਗੁਪਕਾਅਨਅਹਿਥਾਨ	
੩੬	ਕਵਨਰੂਪੁਤੇਰਾਆਰਾਧਉ	
੩੭	ਆਪਨਤਨਨਹੀਜਾਕਾ	੯੫
੩੮	ਗੁਰਕੇਚਰਨਊਪਰਿ	੯੬
੩੯	ਰੇਮਨਮੇਰੇਤੂਤਾਕਉਆਹਿ।	
੪੦	ਮੀਤਕਰੈਸੋਈਹਮਮਾਨਾ।	
੪੧	ਜਾਕਉਤੁਮਭਏਸਮਰਥਅੰਗਾ	
੪੨	ਦੁਲਭਦੇਹਪਾਈ	
੪੩	ਕਾਕੀਮਾਈਕਾਕੋਬਾਪ	
੪੪	ਢੂਢੇਢੂਢੇਕੋਰੀਸਾਤਿਲੋਗ	
੪੫	ਪੂਰਾਮਾਰਗੁਪੂਰਾਇਸਨਾਨੁ।	
੪੬	ਸੰਤਕੀਧੂਰਿਮਿਟੇਅਘਕੋਟਿ।	
੪੭	ਹਰਿਗੁਨਜਪਤਕਮਲੁਪਰਗਾਸੈ	
੪੮	ਏਕਸਿਬਿਨੁਨਾਕਾਆਨੁ	
੪੯	ਨਾਮਭਗਤਕੈਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰ।	੯੬
੫੦	ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿ	੯੭
੫੧	ਜਾਕਉਅਪਨੀਕਿਰਪਾਧਾਰੈ	
੫੨	ਛਾਡਿਸਿਆਨਪਬਹੁਚਤੁ	
੫੩	ਰਾਖਿਲੀਏਗੁਰਿਪੂਰੈਆਪਿ	
੫੪	ਅਨਿਕਰਸਾਖਾਏਜੈਸੇਢੋਰ	
੫੫	ਕਲਕਲੇਸਗੁਰਸਬਦ	
੫੬	ਸਾਧਸੰਗਿਤਾਕੀਸਰਨੀ	
੫੭	ਸੂਕੇਹਰੇਕੀਏਖਿਨਮਾਹਿ।	
੫੮	ਤਾਪਗਏਪਾਈਪ੍ਰਭਿ	
੫੯	ਭਲੋਦਿਨਸਭਲੋ	
੬੦	ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਰਾਖਮਨਮਾਹਿ।	੯੭

ਗਉੜੀ

੬੨	ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਦੂਖੁਸਭੁ	੯੮
੬੩	ਜੈਸੇਆਹਿਰਖਿਓਸਭੁਸੰਸਾਰ	
੬੪	ਤੁਮਰੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਜਪੀਐ	
੬੫	ਦਨਾਬਿਨਾਜੈਸੇਥੋਥਰਤੂਖਾ	
੬੬	ਤੂਸਮਰਥਤੂੰਹੈ	
੬੭	ਤਾਕਾਦਰਸੁਪਾਈਐਵਡ	
੬੮	ਹਰਿਸਿਮਰਤਤੇਰੀਜਾਇ	
੬੯	ਹਿਰਦੈਚਰਨਕਮਲ	
੭੧	ਗੁਰਜੀਕੇਦਰਸਨਕਉਬਲਿ	
੭੨	ਕਰੈਦੁਹਕਰਮਦਿਖਾਵੈ	
੭੩	ਰਾਮਰੰਗਕਦੇਉਤਰਨਜਾ	
੭੪	ਸਿਮਰਨੁਆਮੀਰਿ	
	ਗਹਿਚਰਣੀਜਾਕਾਮਨ	੯੯
੭੫	ਸੁਗ੍ਰਿਸਿਮ੍ਰਤਿਸਭਸੁ	
੭੬	ਜਿਸਕਾਦੀਆਪੈਨੈਖਾਇ	
੭੭	ਪ੍ਰਭਕੇਚਰਨਮਨਮਾਹਿਧਿ	
੭੮	ਖਾਦਾਪੈਨਦਾਮੂਕਰਪਾਇ	
੭੯	ਆਪਨੇਲੋਭਕਉਕੀਨੋਮੀਤ	
੮੦	ਕੋਟਿਬਿਘਨਨਹੀਆਵਹਿਨੇੜਿ	
੮੧	ਕਰਿਕਿਰਪਾਭੇਟੇਗੁਰ	
੮੨	ਰਖਿਪੈਰਧਰਤੇਅਧੁਲਾਵਾਗੀ	
੮੩	ਆਠਪਹਿਰਸੰਗੀਬਟ	
੮੪	ਬਾਤੀਪਾਈਹਰਿਕੋਨਾਮਾ।	
੮੪	ਜਲਥਲਮਹੀਅਲ।	
੮੫	ਹਰਿਹਰਿਮਨਨਕਾਰਿ	
੮੬	ਪਉਸਰਣਾਈਜਿਨ	
੮੭	ਘਾਹਰਿਗਾਮਿਓਰਿਦੈ।	੯੯

ਗਉੜੀ

੮੮	ਧੰਨਇਹਥਾਨਗੋਸਾਈਧੰਨਗੁਰ	੧੦
੮੯	ਹਰਿਹਰਿਮਿਜਨਨਕਾਰਿ	
੯੦	ਜੋਪ੍ਰਾਣੀਗੋਬਿੰਦਧਿਆਵੈ	
੯੧	ਹਰਿਕੇਦਾਸਸਿਉਸਾਕਤਨਹੀ	
੯੨	ਸਾਅਤਿਨਿਰਮਲਕਹੀਅਤ	
੯੩	ਐਸੀਪ੍ਰੀਤਗੋਬਿੰਦਸਿਉ	
੯੪	ਰਾਮਰਸਾਇਣਜੋਜਨਗੀਧੇ	
੯੫	ਜੀਤਪ੍ਰਤਨਾਦੂਰਾਸਾ	
੯੬	ਜੋਕਿਛੁਕਰਹਿਜਤਿਸੋਭਨ	
੯੭	ਜੀਵਤਛਡਜਾਹਿਦੇਵਾਨੇ	
੯੮	ਗਰੀਬਾਉਪਰਖਿੰਜੈਦਾੜੀ	
੯੯	ਮਹਜਰਝੂਠਾਕੀਤੋਨੁਆਪ	
੧੦੦	ਜਨਕੀਧੂਰਿਮਨਮੀਠਖਟਾਨੀ	
੧੦੧	ਜੀਵਨਪਦਵੀਕਹਰਿਕੇਦਾਸ	
੧੦੨	ਸੰਤਭਈਗੁਰਗੋਬਿੰਦ	
੧੦੩	ਨੇਤ੍ਰਪ੍ਰਗਾਸੁਕੀਆਗੁਰਦੇਵ	੧੧
੧੦੪	ਧਨਓਹਮਸਤਕਧਨਤੇਰੇ	
੧੦੫	ਤੂੰਹੈਮਸਲਤਤੂੰਹੈਨਾਲਾ।	
੧੦੬	ਸਤਿਗੁਰਪੂਰਾਭਾਇਆ	
੧੦੭	ਧੋਤੀਖੋਲਿਵਿਛਾਏਹੇਠਿ।	
੧੦੮	ਬਿਰਧਾਰਬੈਸਤੁਹਰਿਜਨ	
੧੦੯	ਹਰਿਸਿਮਰਤੇਭਾਹਿਨਜਲੇ	
੧੧੦	ਉਦਮਕਰਤਸੀਤਲਮਨਭਏ	
੧੧੧	ਕੋਟਿਮਜਨੁਕੀਨੋਇਸਨਾਨੁ	
੧੧੨	ਸਿਮਰਸਿਮਰਿਤਾਕੇ	
੧੧੩	ਅਪਨੇਸੇਵਕਕਉਆਪਿ	

ਗਉੜੀ

੯	ਬ੍ਰਹਮੇਗਰਬਕੀਅਨਹੀਜਨਿ	
੧੦	ਚੋਆਚੰਦਨਅੰਗਚੜਾਵ	
੧੧	ਜੇਫਾਟੈਕਨਜਾਨਜਅਵਰੇ	
੧੨	ਹਠਕਰਿਮਰੈਨਲੇਖੈਪਾਵੈ	
੧੩	ਹਉਮੈਕਰਤਭੇਖੀਨਹੀਜਦੈ	
੧੪	ਪ੍ਰਥਮੇਬ੍ਰਹਮਾਕਾਲੈਘਰਿ	
੧੫	ਬੋਲਹਿਸਾਚਮਿਥਿਆ	
੧੬	ਰਾਮਨਾਮਾਚਿਤਰਾਪੈਜਾਪਿ	
੧੭	ਜਿਉਗਾਈਕਉਗੋਇਲੀ	
੧੮	ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਬੂਝਿਲੇ	੮
ੴ	ਮਃ ੩॥ ਪਾਤਿ ੧੦੮॥	
੧	ਮਨਿਕਾਸੂਤਕਦੂਜਾਭਾਉਦ	
੨	ਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਾਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰ	
੩	ਇਸਜੁਗਕਾਧਰਮਪੜਹੁ	
੪	ਬ੍ਰਹਿਮਾਮੂਲਵੇਦਅਭਿਆਸ	
੫	ਬ੍ਰਹਮਾਦੇਦਪੜੈਪਾੜਿਵਦਦ	
੬	ਤ੍ਰੈਗੁਣਵਖਾਣੈਭਰਮਨਜਾ	੮੨
੭	ਨਾਮਅਮੋਲਕਗੁਰਮੁਖਿ	੮੩
੮	ਮਨਹੀਮਨਸਵਾਰਿਆ	
੯	ਸਤਿਗੁਰਤੇਜੋਮੁਹਫੇਰੇ	
੧੦	ਮਹਲਾਚਉਥਾ ੪ ਪਾਤਿ	
੧	ਕਰਤਫਿਰੇਮਨਪਰਦੇਸੀਆ	
੨	ਮਨਕਰਹਲਾਵੀਚਾਰੀਆ	੮੩
	ਮਹਲਾਪੰਜਕੀਆਪਾਤਿ	
੧	ਨਬਾਇਹਮਨਮਹਿਕਰਤਗੁ	੮੪

ਗਉੜੀ

੨	ਗੁਰਸੇਵਤੇਨਾਮੇਲਾਗਾ	
੩	ਗੁਰਕਾਸਬਦਰਿਦੇਅੰਤਰ	
੪	ਪ੍ਰਥਮੈਗਰਭਵਾਸਤੇਟਰਿ	੮੪
੫	ਜੋਇਸੁਮਾਰੇਸੋਈ	੮੫
੬	ਹਰਿਸਿਉਜੁਰੈਤਾਸਭਕੋਈ	
੭	ਬਿਨਾਸਿਮਗਨਜੈਸੇਸਰਪ	
੮	ਗੁਰਕੈਬਚਨਮੋਹਿਪਰਮ	
੯	ਤਿਸੁਗੁਰਕਉਸਿਮਰਉ	
੧੦	ਮਿਲੁਮੇਰੇਗੋਬਿੰਦਅਪ	
੧੧	ਆਦਿਮਧਜੋਅੰਤਿਨਿਬਾਹੈ	੮੫
੧੨	ਖੋਜਤਫਿਰਉਅਸੰਖਾ॥	੮੬
੧੩	ਨਾਰਾਇਣਹਰਿਰੰਗੋ	
੧੪	ਹਰਿਹਰਿਗੁਰਗੁਰਕਰ	
੧੫	ਰੰਗਸੰਗਿਬਿਖਿਆਕੇ	
	ੴ ਛੰਤਮਹਲਾ੧ਪਾਤਿ	
੧	ਮੁੰਧਰੈਣਦੁਹੇਲੜੀਆ	
੨	ਸੁਣਨਾਹਪ੍ਰਭੂਏਕਲੜੀ	੮੬
	ਮਹਲਾ ੩ ਪਾਤਿ	
੧	ਸਾਧਨਬਿਨਉਕਰੇਜੀਉ	੮੭
੨	ਪਿਰਬਿਨੁਖਰੀਨਿਮਾਣੀ	
੩	ਕਾਮਣਹਰਿਰਸਬੇਧੀ	
੪	ਮਾਇਆਸਰਸਬਲਵਰਤੈ	੮੭
੫	ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਕਰਿਪਿਰਾ	੮੮
੬	ਮਹਲਾਪੰਜਵਾ ੫॥ਪਾਤਿ	
੧	ਮੇਰੇਮਨਬੈਰਾਗਭਇਆ	
੨	ਮੋਹਨਤੇਰੇਊਚੇਮੰਦਰਿ	

ਗਉੜੀ

੩	ਜਪਮਨਾਤੂੰਰਾਮਨਰਾਇਣੁ	੮੮
੪	ਸੁਣਸਖੀਏਮਿਲਿਉਦਮਕ	੮੯
੫	ਬਾਵਨਅਖਰੀਮਹਲਾ ੫ ਪਾਤਿ	੮੯
੧	ਗੁਰਦੇਵਮਾਤਾਗੁਰ	
੧	ਸੁਖਮਨੀਆਦਿਗੁਰ ਪਾਤਿ	੯੪
	ਵਾਰਮਹਲਾ ੪॥ ਪਾਤਿ	੧੦੭
੧	ਤੂੰਸਚਾਸਾਹਿਬਸਚੁਹੈ	
	ਵਾਰਮਹਲਾ ੫ ਪਾਤਿ	
੧	ਜੋਤੁਧਭਾਵੈਸੋਭਲਾਸਚੁ	੧੧੫
	ਭਗਤਾਕੀਬਾਣੀਕਬੀਰਪਾਤਿ	
੧	ਅਬਮੋਹਿਜਲਤਰਾਮ	੧੧੭
੨	ਮਾਧੋਜਲਕੀਪਿਆਸਨ	
੩	ਜਬਹਮਏਕੋਏਕਕਰਿ	
੪	ਨਗਨਫਿਰਤਜੋਪਾਈਐ	
੫	ਸੰਧਿਆਪ੍ਰਾਤਇਸਨਾਨ	
੬	ਕਿਆਜਪੁਕਿਆਤਪੁ	
੭	ਗਰਭਵਾਸਮਹਿਕੁਲ	
੮	ਅੰਧਕਾਰਸੁਖਕਬਹੁ	
੯	ਜੋਤਿਕੀਜਾਤਿਜਾਤਿਕੀ	
੧੦	ਜੋਜਨਪਰਮਤਪਰਮ	
੧੧	ਉਪਜੈਨਿਪਜੈਨਿਪਜ	
੧੨	ਅਵਰਮੂਏਕਿਆਸੋਗ	
੧੩	ਅਸਥਾਵਰਜੰਗਮਕੀਟ	੧੧੭
੧੪	ਐਸੋਅਚਰਜਦੇਖਿਓ	੧੧੮
੧੫	ਜਿਉਜਲਛੋਡਿਬਾਹਰਿ	
੧੬	ਚੋਆਚੰਦਨਮਰਦਨ	
੧੭	ਜਮਤੇਉਲਟਭਏਹੈਰਾਮੁ	

ਆਸਾ

ਆਸਾ

ਗੂਜਰੀ

ਧਨਾਸਰੀ

७ ਕਾਇਆਕਾਗਦਮਨਪਰ
८ ਕਾਲੁਨਾਹੀਜੋਗੁਨਾਹੀਨਾਹੀਸਤ
९ ਗਗਨਮੈਥਾਲੁਰਵਿਚੰਦਦੀਪਕ
१ੴ ਮਹਲਾਤੀਜਾ ३ ਪਤਿ॥
१ ਇਹੁਧਨੁਅਖੁਟਨਾਖੁਟੈ
२ ਹਰਿਨਾਮਧਨੁਨਿਰਮਲੁ
३ ਸਦਾਧਨੁਅੰਤਰਿਨਾਮੁ २१८
४ ਜਗਮੈਲਾਮੈਲੋਹੋਇਜਾਇ २१९
५ ਜੋਹਰਿਸੇਵਹਿਤਿਨਬਲਿਹਾਰੈ
६ ਮਨਮਰੈਧਾਤੁਮਰਿਜਾਇ॥
७ ਕਾਚਾਧਨੁਸੰਚਹਿਮੂਰਖ
८ ਨਾਵੈਕੀਕੀਮਤਿਕਹੀਨਜਾਇ
९ ਹਮਭੀਖਕਭੇਖਾਰੀਤੇਰੇ
१ੴ ਮਹਲਾਚਉਥਾ ४ ਪਤਿ
१ ਜੋਹਰਿਸੇਵਹਿਸੰਤਭਗਤ
२ ਹਰਿਕੇਸੰਤਜਨਾਹਰਿਜਾਪਿ
३ ਹਰਿਕਾਸੰਤੁਸਤਿਗੁਰ
४ ਹਮਅੰਧੁਲੇਅੰਧਬਿਖੈ २१९
५ ਹਰਿਹਰਿਬੂੰਦਭਏਹਮ २२०
६ ਕਲਿਜੁਗਕਾਧਰਮੁਕਹਹੁ
७ ਉਰਧਾਰਿਬੀਚਾਰਿਮੁਰਾਰਿਰਮੋ
८ ਗੁਨਕਹੁਹਰਿਲਹੁ
९ ਹਰਿਪੜੁਹਰਿਲਿਖੁਹਰਿ
१० ਚਉਰਾਸੀਹਸਿਧਬੁਧ
११ ਸੇਵਕਸਿਖਪੂਜਣਸਭ
१२ ਇਛਾਪੂਰਕੁਸਰਬਸੁਖ
१३ ਮੇਰੇਸਾਹਾਮੈਹਰਿਦਰਸਨ
१ੴ ਮਹਲਾ ५ ਪਤਿ
ਧਨਾਸਰੀ

ਧਨਾਸਰੀ

१ ਭਵਖੰਡਨਦੁਖਭੰਜਨ
२ ਹਬਿਨਤਾਫਾਨਤਜੋਹੈ
३ ਕਾਹੇਕਿਰਪਾਟੀਓਮ੍ਰਿਤਿਨਾ
४ ਜਬਤੇਦਰਸਨਭੇਟੇਸਾਧੂ
५ ਜਿਸਕਾਤਨੁਮਨੁਧਨੁਸਭੁਤਿਸ
६ ਵਡੇਵਡੇਰਾਜਨਅਰੁ
७ ਲਵੈਨਲਾਗਨਕਉਹੈ
८ ਵਾਰਿਜਾਉਗੁਰਆਪਣੇ
९ ਜਿਹਕਰਣੀਹੋਵਹਿਸਰਮਿੰਦਾ
१० ਪਾਨੀਪਖਾਪੀਸਉਸੰਤ
११ ਜਿਨਕੀਨੇਵਸਆਪਨੇ
१२ ਤੁਮਦਾਤੇਠਾਕੁਰਪ੍ਰਤਿਪਾਲ
१३ ਪੂਜਾਵਰਤਤਿਲਕਇਸਨਾ
१४ ਬੰਧਨਤੇਛੁਟਕਾਵੈ
१५ ਹਰਿਜਨਲੀਨੇਪ੍ਰਭੂ
१६ ਅਬਹਰਿਰਾਖਨਹਾਰੁਚਿਤਾਰਿ
१७ ਮੇਰਾਲਾਗੋਰਾਮਸਿਉ
१८ ਅਉਖਧੁਤੇਰੋਨਾਮੁ २२१
१९ ਹਾਥਪ੍ਰਭਿਰਾਖਿਲੇਤੁਮ २२२
२० ਚੀਤੁਰਦਾਨਿਵਾਰਠਾਕੁਰ
२१ ਫਿਰਤਫਿਰਤਭੇਟੇਜਨ
२२ ਛੋਡਜਾਹਿਸੇਕਰਹਿਪਰਾਲ
२३ ਸੋਹਿਅਸਕੀਨਪ੍ਰਭਨਾਮੁ
२४ ਸੋਕਤਡਰੈਜਿਖਸਮੁਸਮਾਰੈ
२५ ਪਾਰਬਾਹਰਤੇਰਾਭਰਵਾਸਾ
२६ ਸਗਲਮਨੋਰਥਪ੍ਰਭਤੇ
२७ ਜਾਹਜਾਹਪੇਖਉਤਹਤਾ

ਧਨਾਸਰੀ

२८ ਜਿਨਤੁਮਭੇਜੇਤਿਨਹ
२९ ਸੁਨਹੁਪੀਆਰੇਸੰਤ
३० ਮੇਰੇਲਾਲਭਲੇਰੇ २२२
३१ ਹਰਿਏਕਸਿਮਰਏਕ २२३
३२ ਸਿਮਰਉਸਿਮਰਹਿ
३३ ਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਦਇ
३४ ਦਰਬਵੰਤਦਰਬੁਦੇਖ
३५ ਜਾਕਉਹਰਿਰੰਗ
३६ ਜਤਨਕਰੈਮਾਨੁਖਡਹਕਾ
३७ ਨਾਮੁਗੁਰਿਦੀਓਹੈਅਪਨੈ
३८ ਨੇਤ੍ਰਪੁਨੀਤਭਏਦਰਸੁਪੇ
३९ ਅਪਨੀਉਕਤਿਖਲਾਵੈ
४० ਸਤਿਕਿਰਪਾਲਦਇਆ
४१ ਛਡਾਇਲੀਓਮਹਾਬ
४२ ਪਰਹਰਿਨਾਲੋਭਝੂਠ
४३ ਸਿਮਰਸਿਮਰਪ੍ਰਭਅਪ
४४ ਮੂਤ੍ਰਤਾਨੁਮਨਸਭ
४५ ਰਤੁਗਇਸਕੀਨੋਬਲੁ
४६ ਅਉਖੀਘੜੀਨਦੇਖਣ
४७ ਜਿਸਕਉਬਿਸਰੈਪ੍ਰਾਨ
४८ ਜਨਕੇਪੂਰਨਹੋਏਕਾਮ
४९ ਮਾਗਉਰਾਮਤੇਇਕ
५० ਮਾਗਉਰਾਮਤੇਸਭਥੋਕੁ २२३
५१ ਇਸਨਾਬੁਝੈਹਰਿਕੈ २२४
५२ ਜਨਕੀਕੀਨੀਪਾਰਬ੍ਰਹ
५३ ਹਰਿਚਰਨਸਰਨਗੋ
५४ ਹਲਤਸੁਖਪਲਤਸੁ
५५ ਚੰਦਨਾਗਰਿਬੰਦਨਾ

[illegible]

ਕਬੀਰਜੀ
ਐਸੋਇਹਜੀਅ
ਬਿਦਿਆਸਾਰੋ
ਗੁਜਰ
ਨਿਤਉਠਿ
ਕੋਉਹਰਿਸਮਾਨ
ਗਾਥਾਲੋਰ
ਦਮਾਰੇ
ਗੋਂਡ
ਇਨਮਾਇਆ
ਸਰੀਰਸਰੋਵਰ
ਜਨਮਮਰਨਕਾ
ਚਰਨਕਮਲ
ਨਾਮਦੇਵਜੀਕੀ
ਮਲਾਜਮ
ਰਵਦਾਸਜੀਕੀ
ਹਰਿਦੇਖ
ਜਿਹਕੁਲਸਾਧ
ਸਧਨੇਜੀਕੀ
ਨ੍ਰਿਪਕੰਨਿਆਕੇ

ਮਾਰੂ ਮਃ ੧ ਜੋਗੀ ਜੁਗ ੩੧੨
ਅਹਿਨਿਸ ਜਾਗੈ
ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ਜਹ ਬੈਸ
ਆਵਣ ਜਾਣਾ
ਪਵਣੈ ਗੁਨਹ
ਸਚ ਰਤੇ
ਮਾਰੂ ਤੇ ਸੀਤਲਾ
ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੪
ਜਪਿ ਨਾਮ
ਸਿਧ ਸਮਾਧੀ
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ
ਹਉ ਪੂਜੀ ਨਾਮ ੩੧੩
ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ
ਹਰਿ ਕਾ ਭਗਤ
ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਗਤ
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ

ਭੈਰਉ

ਭੈਰਉ

ਬਸੰਤ

ੴ

ਬਸੰਤ ਸਾਰੰਗ

੧੬

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਨਾਨਕਜੋਤੀਜੋਤਕਾਸੰਮਤ ੧੫੯੬
੧ ਅਸੂਦੀਦਸਮੀ ੧੦ ਬਾਬਾਨਾਨਕਦੇਵਜੀਸਮਾਣੇ
੧ ਸੰਮਤਸੋਲਾਂਸੈ ੧੬[illegible] ਚੇਤਸੁਦੀ ੪
ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀਸਮਾਣੇ॥ ਭਾਦੋਂਸੁਦੀ ੧੫
ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਅਮਰਦਾਸਜੀਸਮਾਣੇ ਸੰਮਤ ੧੬੩੮
ਭਾਦੋਂਸੁਦੀ ੧੫ ਸ੍ਰੀਸਤਿਗੁਰੂਰਾਮਦਾਸਜੀਸਮਾਣੇ
ਸੰਮਤ ੧੬੬੩ ਜੇਠਸੁਦੀ ੪॥
ਸੁਕ੍ਰਵਾਰਸ੍ਰੀਗੁਰੂਅਰਜਨਦੇਵਜੀਸਮਾਣੇ॥
ਸੰਮਤ ੧੭੦੧॥ ਚੇਤਸੁਦੀ ੫
ਆਇਤਵਾਰਨਉਘੜੀਆਂਰਾਤਨੇਸ੍ਰੀਗੁਰੂ
ਕਰਣਕਾਰਣਹਰਿਗੋਬਿੰਦਜੀਸਮਾਣੇ॥
ਕੀਰਤਪੁਰਹੇਠਪਹਾੜਪਤਾਲਗਰੂਪੰਜਾਇਨ
ਸਾਂਗੋਂਆਗੁਰੂਕੀਗਲਗੁਜਾਰੋ॥
ਸੰਮਤਿ ੧੭੧੮ ਕਤਕਵਦੀਨਉਮੀ ੯
ਆਇਤਵਾਰਘੜੀਆਂਛੇਦਿਨਰਹੇ
ਸ੍ਰੀਸਤਿਗੁਰੂਹਰਿਰਾਇਜੀਸਮਾਣੇ
ਕੀਰਤਿਪੁਰਵਿਚ॥ ਸੰਮਤ ੧੭੨੧
ਚੇਤਸੁਦੀ੧੪ ਬੁਧਵਾਰਦੋਪਹਰਤ੍ਰਾਇਆਂ
ਘੜੀਆਂਰਾਤਗੁਜਰੀਸ੍ਰੀਸਤਿਗੁਰੂਹਰਿ
ਕ੍ਰਿਸਨਜੀਸਮਾਣੇਦਿਲੀਵਿਚ
ਸੰਮਤ ੧੭੩੨ ਮਿਤੀਮਘਰਵਦੀ ੫
ਵੀਰਵਾਰਤ੍ਰਾਇਆਂਘੜੀਆਂਦਿਨਚੜ੍ਹੇ
ਸ੍ਰੀਸਤਿਗੁਰੂਤੇਗਬਹਾਦਰਜੀ
ਸਮਾਣੇਦਿਲੀਵਿਚਸਾਂਗਾ[illegible]
ਭੂਕੀਤਾ॥ ਸੰਮਤ ੧੭੬੫ ਕਤਕ
ਸੁਦੀ ੫ ਵੀਰਵਾਰਪਹਿਰਰਾਤਰਹਿੰਦੀ
ਗੁਰੂਗੋਬਿੰਦਸਿੰਘਜੀਸਮਾਣੇਨ
ਦੇਤ੍ਰਮਪੇਦਖ[illegible]ਦਿਸਾਗੁਦਾਵਰੀਨ
ਦੀਉਪਾਰਸਮਾਣੇ॥

੧ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ

ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਜਪੁ॥

ਆਦਿਸਚੁਜੁਗਾਦਿਸਚੁ॥ਹੈਭੀਸਚੁਨਾਨਕਹੋਸੀਭੀਸਚੁ॥੧॥ਸੋਚੈਸੋਚਿਨਹੋਵਈਜੇਸੋਚੀਲਖਵਾਰ॥ਚੁਪੈਚੁਪਨਹੋਵ
ਈਜੇਲਾਇਰਹਾਲਿਵਤਾਰ॥ਭੁਖਿਆਭੁਖਨਉਤਰੀਜੇਬੰਨਾਪੁਰੀਆਭਾਰ॥ਸਹਸਸਿਆਣਪਾਲਖਹੋਹਿਤਇਕਨਚਲੈ
ਨਾਲਿ॥ਕਿਵਸਚਿਆਰਾਹੋਈਐਕਿਵਕੂੜੈਤੁਟੈਪਾਲਿ॥ਹੁਕਮਿਰਜਾਈਚਲਣਾਨਾਨਕਲਿਖਿਆਨਾਲਿ॥੧॥ਹੁ
ਕਮੀਹੋਵਨਿਆਕਾਰਹੁਕਮੁਨਕਹਿਆਜਾਈ॥ਹੁਕਮੀਹੋਵਨਿਜੀਅਹੁਕਮਿਮਿਲੈਵਡਿਆਈ॥ਹੁਕਮੀਉਤਮੁਨੀਚੁ
ਹੁਕਮਿਲਿਖਿਦੁਖਸੁਖਪਾਈਅਹਿ॥ਇਕਨਾਹੁਕਮੀਬਖਸੀਸਇਕਿਹੁਕਮੀਸਦਾਭਵਾਈਅਹਿ॥ਹੁਕਮੈਅੰਦਰਿਸਭੁ
ਕੋ ਬਾਹਰਿਹੁਕਮਨਕੋਇ॥ਨਾਨਕਹੁਕਮੈਜੇਬੁਝੈਤਹਉਮੈਕਹੈਨਕੋਇ॥੨॥ਗਾਵੈਕੋਤਾਣੁਹੋਵੈਕਿਸੈਤਾਣੁ॥ਗਾਵੈਕੋਦਾ
ਤਿਜਾਣੈਨੀਸਾਣੁ॥ਗਾਵੈਕੋਗੁਣਵਡਿਆਈਆਚਾਰ॥ਗਾਵੈਕੋਵਿਦਿਆਵਿਖਮੁਵੀਚਾਰੁ॥ਗਾਵੈਕੋਸਾਜਿਕਰੇਤਨੁਖੇਹ॥
ਗਾਵੈਕੋਜੀਅਲੈਫਿਰਿਦੇਹ॥ਗਾਵੈਕੋਜਾਪੈਦਿਸੈਦੂਰਿ॥ਗਾਵੈਕੋਵੇਖੈਹਾਦਰਾਹਦੂਰਿ॥ਕਥਨਾਕਥੀਨਆਵੈਤੋਟਿ॥ਕਥਿ
ਕਥਿਕਥੀਕੋਟੀਕੋਟਿਕੋਟਿ॥ਦੇਦਾਦੇਲੈਦੇਥਕਿਪਾਹਿ॥ਜੁਗਾਜੁਗੰਤਰਿਖਾਹੀਖਾਹਿ॥ਹੁਕਮੀਹੁਕਮੁਚਲਾਏਰਾ
ਹੁ॥ਨਾਨਕਵਿਗਸੈਵੇਪਰਵਾਹੁ॥੩॥ਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਸਾਚੁਨਾਇਭਾਖਿਆਭਾਉਅਪਾਰੁ॥ਆਖਹਿਮੰਗਹਿਦੇਹਿਦੇਹਿਦਾ
ਤਿਕਰੇਦਾਤਾਰੁ॥ਫੇਰਿਕਿਅਗੈਰਖੀਐਜਿਤੁਦਿਸੈਦਰਬਾਰੁ॥ਮੁਹੌਕਿਬੋਲਣੁਬੋਲੀਐਜਿਤੁਸੁਣਿਧਰੇਪਿਆਰੁ॥
ਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲਾਸਚੁਨਾਉਵਡਿਆਈਵੀਚਾਰੁ॥ਕਰਮੀਆਵੈਕਪੜਾਨਦਰੀਮੋਖੁਦੁਆਰੁ॥ਨਾਨਕਏਵੈਜਾਣੀਐਸਭੁ
ਆਪੇਸਚਿਆਰੁ॥੪॥ਥਾਪਿਆਨਜਾਇਕੀਤਾਨਹੋਇ॥ਆਪੇਆਪਿਨਿਰੰਜਨੁਸੋਇ॥ਜਿਨਿਸੇਵਿਆਤਿਨਿਪਾਇਆ
ਮਾਨੁ॥ਨਾਨਕਗਾਵੀਐਗੁਣੀਨਿਧਾਨੁ॥ਗਾਵੀਐਸੁਣੀਐਮਨਿਰਖੀਐਭਾਉ॥ਦੁਖੁਪਰਹਰਿਸੁਖੁਘਰਿਲੈਜਾਇ॥ਗੁ
ਰਮੁਖਿਨਾਦੰਗੁਰਮੁਖਿਵੇਦੰਗੁਰਮੁਖਿਰਹਿਆਸਮਾਈ॥ਗੁਰੁਈਸਰੁਗੁਰੁਗੋਰਖੁਬਰਮਾਗੁਰੁਪਾਰਬਤੀਮਾਈ॥ਜੇ
ਹਉਜਾਣਾਆਖਾਨਾਹੀਕਹਣਾਕਥਨੁਨਜਾਈ॥ਗੁਰਾਇਕਦੇਹਿਬੁਝਾਈ॥ਸਭਨਾਜੀਆਕਾਇਕੁਦਾਤਾਸੋਮੈਵਿਸ
ਰਿਨਜਾਈ॥੫॥ਤੀਰਥਿਨਾਵਾਜੇਤਿਸੁਭਾਵਾਵਿਣੁਭਾਣੇਕਿਨਾਇਕਰੀ॥ਜੇਤੀਸਿਰਠਿਉਪਾਈਵੇਖਾਵਿਣੁਕਰਮਾ
ਕਿਮਿਲੈਲਈ॥ਮਤਿਵਿਚਿਰਤਨਜਵਾਹਰਮਾਣਿਕਜੇਇਕਗੁਰਕੀਸਿਖਸੁਣੀ॥ਗੁਰਾਇਕਦੇਹਿਬੁਝਾਈ॥ਸ
ਭਨਾਜੀਆਕਾਇਕੁਦਾਤਾਸੋਮੈਵਿਸਰਿਨਜਾਈ॥੬॥ਜੇਜੁਗਚਾਰੇਆਰਜਾਹੋਰਦਸੂਣੀਹੋਇ॥ਨਵਾਖੰਡਾਵਿਚਿ
ਜਾਣੀਐਨਾਲਿਚਲੈਸਭੁਕੋਇ॥ਚੰਗਾਨਾਉਰਖਾਇਕੈਜਸੁਕੀਰਤਿਜਗਿਲੇਇ॥ਜੇਤਿਸੁਨਦਰਿਨਆਵਈਤਾਵਤਨ
ਪੁਛੈਕੇ॥ਕੀਟਾਅੰਦਰਿਕੀਟੁਕਰਿਦੋਸੀਦੋਸੁਧਰੇ॥ਨਾਨਕਨਿਰਗੁਣਿਗੁਣੁਕਰੇਗੁਣਵੰਤਿਆਗੁਣੁਦੇ॥ਤੇਹਾ

ਕੋਇਨਸੁਝਈਜਿਤਿਸੁਗੁਣੁਕੋਇਕਰੇ॥੭॥ਸੁਣਿਐਸਿਧਪੀਰਸੁਰਿਨਾਥ॥ਸੁਣਿਐਧਰਤਿਧਵਲਆਕਾਸ॥
ਸੁਣਿਐਦੀਪਲੋਅਪਤਾਲ॥ਸੁਣਿਐਪੋਹਿਨਸਕੈਕਾਲੁ॥ਨਾਨਕਭਗਤਾਂਸਦਾਵਿਗਾਸੁ॥ਸੁਣਿਐਦੂਖਪਾਪਕਾ
ਨਾਸੁ॥੮॥ਸੁਣਿਐਈਸਰੁਬਰਮਾਇੰਦੁ॥ਸੁਣਿਐਮੁਖਿਸਲਾਹਣਮੰਦੁ॥ਸੁਣਿਐਜੋਗਜੁਗਤਿਤਨਿਭੇਦ॥
ਸੁਣਿਐਸਾਸਤਸਿੰਮ੍ਰਿਤਵੇਦ॥ਨਾਨਕਭਗਤਾਸਦਾਵਿਗਾਸੁ॥ਸੁਣਿਐਦੂਖਪਾਪਕਾਨਾਸੁ॥੯॥ਸੁਣਿਐ
ਸਤੁਸੰਤੋਖੁਗਿਆਨੁ॥ਸੁਣਿਐਅਠਸਠਿਕਾਇਸਨਾਨੁ॥ਸੁਣਿਐਪੜਿਪੜਿਪਾਵਹਿਮਾਨੁ॥ਸੁਣਿਐਲਾ
ਗੈਸਹਜਿਧਿਆਨੁ॥ਨਾਨਕਭਗਤਾਸਦਾਵਿਗਾਸੁ॥ਸੁਣਿਐਦੂਖਪਾਪਕਾਨਾਸੁ॥੧੦॥ਸੁਣਿਐਸਰਾਗੁਣ
ਕੇਗਾਹ॥ਸੁਣਿਐਸੇਖਪੀਰਪਾਤਿਸਾਹ॥ਸੁਣਿਐਅੰਧੇਪਾਵਹਿਰਾਹੁ॥ਸੁਣਿਐਹਾਥਹੋਵੈਅਸਗਾਹੁ॥ਨਾਨ
ਕਭਗਤਾਸਦਾਵਿਗਾਸੁ॥ਸੁਣਿਐਦੂਖਪਾਪਕਾਨਾਸੁ॥੧੧॥ਮੰਨੇਕੀਗਤਿਕਹੀਨਜਾਇ॥ਜੇਕੋਕਹੈਪਿ
ਛੈਪਛੁਤਾਇ॥ਕਾਗਦਿਕਲਮਨਲਿਖਣਹਾਰੁ॥ਮੰਨੇਕਾਬਹਿਕਰਨਿਵੀਚਾਰੁ॥ਐਸਾਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਹੋਇ
॥ਜੇਕੋਮੰਨਿਜਾਣੈਮਨਿਕੋਇ॥੧੨॥ਮੰਨੈਸੁਰਤਿਹੋਵੈਮਨਿਬੁਧਿ॥ਮੰਨੈਸਗਲਭਵਣਕੀਸੁਧਿ॥ਮੰਨੈਮੁ
ਹਿਚੋਟਾਨਖਾਇ॥ਮੰਨੈਜਮਕੈਸਾਥਿਨਜਾਇ॥ਐਸਾਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਹੋਇ॥ਜੇਕੋਮੰਨਿਜਾਣੈਮਨਿਕੋਇ॥੧
੩॥ਮੰਨੈਮਾਰਗਿਠਾਕਨਪਾਇ॥ਮੰਨੈਪਤਿਸਿਉਪਰਗਟੁਜਾਇ॥ਮੰਨੈਮਗੁਨਚਲੈਪੰਥੁ॥ਮੰਨੈਧਰਮਸੇਤੀ
ਸਨਬੰਧੁ॥ਐਸਾਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਹੋਇ॥ਜੇਕੋਮੰਨਿਜਾਣੈਮਨਿਕੋਇ॥੧੪॥ਮੰਨੈਪਾਵਹਿਮੋਖੁਦੁਆਰੁ॥ਮੰਨੈ
ਪਰਵਾਰੈਸਾਧਾਰੁ॥ਮੰਨੈਤਰੈਤਾਰੇਗੁਰੁਸਿਖ॥ਮੰਨੈਨਾਨਕਭਵਹਿਨਭਿਖ॥ਐਸਾਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਹੋਇ॥ਜੇਕੋਮੰ
ਨਿਜਾਣੈਮਨਿਕੋਇ॥੧੫॥ਪੰਚਪਰਵਾਣਪੰਚਪਰਧਾਨੁ॥ਪੰਚੇਪਾਵਹਿਦਰਗਹਿਮਾਨੁ॥ਪੰਚੇਸੋਹਹਿਦਰ
ਰਾਜਾਨੁ॥ਪੰਚਾਕਾਗੁਰੁਏਕੁਧਿਆਨੁ॥ਜੇਕੋਕਹੈਕਰੈਵੀਚਾਰੁ॥ਕਰਤੇਕੈਕਰਣੈਨਾਹੀਸੁਮਾਰੁ॥ਧੌਲੁਧਰਮੁਦ
ਇਆਕਾਪੂਤੁ॥ਸੰਤੋਖੁਥਾਪਿਰਖਿਆਜਿਨਿਸੂਤਿ॥ਜੇਕੋਬੁਝੈਹੋਵੈਸਚਿਆਰੁ॥ਧਵਲੈਉਪਰਿਕੇਤਾਭਾਰੁ
॥ਧਰਤੀਹੋਰੁਪਰੈਹੋਰੁਹੋਰੁ॥ਤਿਸਤੇਭਾਰੁਤਲੈਕਵਣੁਜੋਰੁ॥ਜੀਅਜਾਤਿਰੰਗਾਕੇਨਾਵ॥ਸਭਨਾਲਿਖਿਆਵੁ
ੜੀਕਲਾਮ॥ਏਹੁਲੇਖਾਲਿਖਿਜਾਣੈਕੋਇ॥ਲੇਖਾਲਿਖਿਆਕੇਤਾਹੋਇ॥ਕੇਤਾਤਾਣੁਸੁਆਲਿਹੁਰੂਪੁ॥ਕੇਤੀ
ਦਾਤਿਜਾਣੈਕੌਣੁਕੂਤੁ॥ਕੀਤਾਪਸਾਉਏਕੋਕਵਾਉ॥ਤਿਸਤੇਹੋਏਲਖਦਰੀਆਉ॥ਕੁਦਰਤਿਕਵਣਕਹਾਵੀਚਾ
ਰੁ॥ਵਾਰਿਆਨਜਾਵਾਏਕਵਾਰ॥ਜੋਤੁਧੁਭਾਵੈਸਾਈਭਲੀਕਾਰ॥ਤੂੰਸਦਾਸਲਾਮਤਿਨਿਰੰਕਾਰ॥੧੬॥ਅਸੰਖਜ
ਪਅਸੰਖਭਾਉ॥ਅਸੰਖਪੂਜਾਅਸੰਖਤਪਤਾਉ॥ਅਸੰਖਗਰੰਥਮੁਖਿਵੇਦਪਾਠ॥ਅਸੰਖਜੋਗਮਨਿਰਹਹਿਉ
ਦਾਸ॥ਅਸੰਖਭਗਤਗੁਣਗਿਆਨਵੀਚਾਰ॥ਅਸੰਖਸਤੀਅਸੰਖਦਾਤਾਰ॥ਅਸੰਖਸੂਰਮੁਹਭਖਸਾਰ॥ਅ
ਸੰਖਮੋਨਿਲਿਵਲਾਇਤਾਰ॥ਕੁਦਰਤਿਕਵਣਕਹਾਵੀਚਾਰੁ॥ਵਾਰਿਆਨਜਾਵਾਏਕਵਾਰ॥ਜੋਤੁਧੁਭਾਵੈਸਾਈਭ
ਲੀਕਾਰ॥ਤੂੰਸਦਾਸਲਾਮਤਿਨਿਰੰਕਾਰ॥੧੭॥ਅਸੰਖਮੂਰਖਅੰਧਘੋਰ॥ਅਸੰਖਚੋਰਹਰਾਮਖੋਰ॥ਅਸੰਖਅਮਰ

ਕਰਿਜਾਹਿਜੋਰ॥ਅਸੰਖਗਲਵਢਹਤਿਆਕਮਾਹਿ॥ਅਸੰਖਪਾਪੀਪਾਪੁਕਰਿਜਾਹਿ॥ਅਸੰਖਕੂੜਿਆਰਕੂੜੇਫਿ
ਰਾਹਿ॥ਅਸੰਖਮਲੇਛਮਲੁਭਖਿਖਾਹਿ॥ਅਸੰਖਨਿੰਦਕਸਿਰਿਕਰਹਿਭਾਰੁ॥ਨਾਨਕੁਨੀਚੁਕਹੈਵੀਚਾਰੁ॥ਵਾਰਿ
ਆਨਜਾਵਾਏਕਵਾਰ॥ਜੋਤੁਧੁਭਾਵੈਸਾਈਭਲੀਕਾਰ॥ਤੂਸਦਾਸਲਾਮਤਿਨਿਰੰਕਾਰ॥੧੮॥ਅਸੰਖਨਾਵਅਸੰ
ਖਥਾਵ॥ਅਗੰਮਅਗੰਮਅਸੰਖਲੋਅ॥ਅਸੰਖਕਹਹਿਸਿਰਿਭਾਰੁਹੋਇ॥ਅਖਰੀਨਾਮੁਅਖਰੀਸਾਲਾਹ॥ਅਖ
ਰੀਗਿਆਨੁਗੀਤਗੁਣਗਾਹ॥ਅਖਰੀਲਿਖਣੁਬੋਲਣੁਬਾਣਿ॥ਅਖਰਾਸਿਰਿਸੰਜੋਗੁਵਖਾਣਿ॥ਜਿਨਿਏਹਿਲਿ
ਖੇਤਿਸੁਸਿਰਿਨਾਹਿ॥ਜਿਵਫੁਰਮਾਏਤਿਵਤਿਵਪਾਹਿ॥ਜੇਤਾਕੀਤਾਤੇਤਾਨਾਉ॥ਵਿਣੁਨਾਵੈਨਾਹੀਕੋਥਾਉ॥
ਕੁਦਰਤਿਕਵਣਕਹਾਵੀਚਾਰੁ॥ਵਾਰਿਆਨਜਾਵਾਏਕਵਾਰ॥ਜੋਤੁਧੁਭਾਵੈਸਾਈਭਲੀਕਾਰ॥ਤੂਸਦਾਸਲਾ
ਮਤਿਨਿਰੰਕਾਰ॥੧੯॥ਭਰੀਐਹਥੁਪੈਰੁਤਨੁਦੇਹ॥ਪਾਣੀਧੋਤੈਉਤਰਸੁਖੇਹ॥ਮੂਤਪਲੀਤੀਕਪੜੁਹੋਇ॥
ਦੇਸਾਬੂਣੁਲਈਐਓਹੁਧੋਇ॥ਭਰੀਐਮਤਿਪਾਪਾਕੈਸੰਗਿ॥ਓਹੁਧੋਪੈਨਾਵੈਕੈਰੰਗਿ॥ਪੁੰਨੀਪਾਪੀਆਖਣੁਨਾ
ਹਿ॥ਕਰਿਕਰਿਕਰਣਾਲਿਖਿਲੈਜਾਹੁ॥ਆਪੇਬੀਜਿਆਪੇਹੀਖਾਹੁ॥ਨਾਨਕਹੁਕਮੀਆਵਹੁਜਾਹੁ॥੨੦॥ਤੀਰਥੁਤਪੁ
ਦਇਆਦਤੁਦਾਨੁ॥ਜੇਕੋਪਾਵੈਤਿਲਕਾਮਾਨੁ॥ਸੁਣਿਆਮੰਨਿਆਮਨਿਕੀਤਾਭਾਉ॥ਅੰਤਰਗਤਿਤੀਰਥਿਮਲਿ
ਨਾਉ॥ਸਭਿਗੁਣਤੇਰੇਮੈਨਾਹੀਕੋਇ॥ਵਿਣੁਗੁਣਕੀਤੇਭਗਤਿਨਹੋਇ॥ਸੁਅਸਤਿਆਥਿਬਾਣੀਬਰਮਾਉ॥
ਸਤਿਸੁਹਾਣੁਸਦਾਮਨਿਚਾਉ॥ਕਵਣੁਸੁਵੇਲਾਵਖਤੁਕਵਣੁਕਵਣਥਿਤਿਕਵਣੁਵਾਰੁ॥ਕਵਣਿਸਿਰੁਤੀਮਾ
ਹੁਕਵਣੁਜਿਤੁਹੋਆਆਕਾਰੁ॥ਵੇਲਨਪਾਈਆਪੰਡਤੀਜਿਹੋਵੈਲੇਖੁਪੁਰਾਣੁ॥ਵਖਤੁਨਪਾਇਓਕਾਦੀਆਜਿ
ਲਿਖਨਿਲੇਖੁਕੁਰਾਣੁ॥ਥਿਤਿਵਾਰੁਨਾਜੋਗੀ[illegible]ਣੈਰੁਤਿਮਾਹੁਨਾਕੋਈ॥ਜਾਕਰਤਾਸਿਰਠੀਕਉਸਾਜੇਆਪੇਜਾਣੈ
ਸੋਈ॥ਕਿਵਕਰਿਆਖਾਕਿਵਸਾਲਾਹੀਕਿਉਵਰਨੀਕਿਵਜਾਣਾ॥ਨਾਨਕਆਖਣਿਸਭੁਕੋਆਖੈਇਕਦੂਇਕੁ
ਸਿਆਣਾ॥ਵਡਾਸਾਹਿਬੁਵਡੀਨਾਈਕੀਤਾਜਾਕਾਹੋਵੈ॥ਨਾਨਕਜੇਕੋਆਪੌਜਾਣੈਅਗੈਗਇਆਨਸੋਹੈ॥੨੧
॥ਪਾਤਾਲਾਪਾਤਾਲਲਖਆਗਾਸਾਆਗਾਸ॥ਓੜਕਓੜਕਭਾਲਿਥਕੇਵੇਦਕਹਨਿਇਕਵਾਤ॥ਸਹਸਅਠ
ਰਹਕਹਨਿਕਤੇਬਾਅਸੁਲੂਇਕੁਧਾਤੁ॥ਲੇਖਾਹੋਇਤਲਿਖੀਐਲੇਖੈਹੋਇਵਿਣਾਸੁ॥ਨਾਨਕਵਡਾਆਖੀਐਆ
ਪੇਜਾਣੈਆਪੁ॥੨੨॥ਸਾਲਾਹੀਸਾਲਾਹਿਏਤੀਸੁਰਤਿਨਪਾਈਆ॥ਨਦੀਆਅਤੈਵਾਹਪਵਹਿਸਮੁੰਦਿਨਜਾ
ਣੀਅਹਿ॥ਸਮੁੰਦਸਾਹਸੁਲਤਾਨਗਿਰਹਾਸੇਤੀਮਾਲੁਧਨੁ॥ਕੀੜੀਤੁਲਿਨਹੋਵਨੀਜੇਤਿਸੁਮਨਹੁਨਵੀਸਰ
ਹਿ॥੨੩॥ਅੰਤੁਨਸਿਫਤੀਕਹਣਿਨਅੰਤੁ॥ਅੰਤੁਨਕਰਣੈਦੇਣਿਨਅੰਤੁ॥ਅੰਤੁਨਵੇਖਣਿਸੁਣਣਿਨਅੰਤੁ॥ਅੰਤੁਨ
ਜਾਪੈਕਿਆਮਨਮੰਤੁ॥ਅੰਤੁਨਜਾਪੈਕੀਤਾਆਕਾਰੁ॥ਅੰਤੁਨਜਾਪੈਪਾਰਾਵਾਰੁ॥ਅੰਤਕਾਰਣਿਕੇਤੇਬਿਲਲਾਹਿ॥ਤਾ
ਕੇਅੰਤਨਪਾਏਜਾਹਿ॥ਏਹੁਅੰਤੁਨਜਾਣੈਕੋਇ॥ਬਹੁਤਾਕਹੀਐਬਹੁਤਾਹੋਇ॥ਵਡਾਸਾਹਿਬੁਊਚਾਥਾਉ॥ਊਚੇ

ਊਪਰਿਊਚਾਨਾਊ॥ਏਵਡੁਊਚਾਹੋਵੈਕੋਇ॥ਤਿਸੁਊਚੇਕਉਜਾਣੈਸੋਇ॥ਜੇਵਡੁਆਪਿਜਾਣੈਆਪਿਆਪਿ॥ਨਾਨਕਨਦਰੀਕਰਮੀਦਾਤਿ
॥੨੪॥ਬਹੁਤਾਕਰਮੁਲਿਖਿਆਨਜਾਇ॥ਵਡਾਦਾਤਾਤਿਲੁਨਤਮਾਇ॥ਕੇਤੇਮੰਗਹਿਜੋਧਅਪਾਰ॥ਕੇਤਿਆਗਣਤਨਹੀ
ਵੀਚਾਰੁ॥ਕੇਤੇਖਪਿਤੁਟਹਿਵੇਕਾਰ॥ਕੇਤੇਲੈਲੈਮੁਕਰੁਪਾਹਿ॥ਕੇਤੇਮੂਰਖਖਾਹੀਖਾਹਿ॥ਕੇਤਿਆਦੂਖਭੂਖਸਦਮਾ
ਰੁਏਹਿਭਿਦਾਤਿਤੇਰੀਦਾਤਾਰ॥ਬੰਦਿਖਲਾਸੀਭਾਣੈਹੋਇ॥ਹੋਰੁਆਖਿਨਸਕੈਕੋਇ॥ਜੇਕੋਖਾਇਕੁਆਖਣਿਪਾਇ॥ਓ
ਹੁਜਾਣੈਜੇਤੀਆਮੁਹਿਖਾਇ॥ਆਪੇਜਾਣੈਆਪੇਦੇਇ॥ਆਖਹਿਸਿਭਿਕੇਈਕੇਇ॥ਜਿਸਨੋਬਖਸੇਸਿਫਤਿਸਾਲਾ
ਹ॥ਨਾਨਕਪਾਤਿਸਾਹੀਪਾਤਿਸਾਹੁ॥੨੫॥ਅਮੁਲਗੁਣਅਮੁਲਵਾਪਾਰ॥ਅਮੁਲਵਾਪਾਰੀਏਅਮੁਲਭੰਡਾਰ॥ਅਮੁਲ
ਆਵਹਿਅਮੁਲਲੈਜਾਹਿ॥ਅਮੁਲਭਾਇਅਮੁਲਾਸਮਾਹਿ॥ਅਮੁਲੁਧਰਮੁਅਮੁਲੁਦੀਬਾਣੁ॥ਅਮੁਲੁਤੁਲੁਅਮੁਲੁ
ਪਰਵਾਣੁ॥ਅਮੁਲੁਬਖਸੀਸਅਮੁਲੁਨੀਸਾਣੁ॥ਅਮੁਲੁਕਰਮੁਅਮੁਲੁਫੁਰਮਾਣੁ॥ਅਮੁਲੋਅਮੁਲੁਆਖਿਆਨਜਾਇ
॥ਆਖਿਆਖਿਰਹੇਲਿਵਲਾਇ॥ਆਖਹਿਵੇਦਪਾਠਪੁਰਾਣ॥ਆਖਹਿਪੜੇਕਰਹਿਵਖਿਆਣ॥ਆਖਹਿਬਰਮੇਆਖਹਿ
ਇੰਦ॥ਆਖਹਿਗੋਪੀਤੈਗੋਵਿੰਦ॥ਆਖਹਿਈਸਰਆਖਹਿਸਿਧ॥ਆਖਹਿਕੇਤੇਕੀਤੇਬੁਧ॥ਆਖਹਿਦਾਨਵਆਖਹਿ
ਦੇਵ॥ਆਖਹਿਸੁਰਨਰਮੁਨਿਜਨਸੇਵ॥ਕੇਤੇਆਖਹਿਆਖਣਿਪਾਹਿ॥ਕੇਤੇਕਹਿਕਹਿਉਠਿਉਠਿਜਾਹਿ॥ਏਤੇਕੀਤੇਹੋਰਕ
ਰੇਹਿ॥ਤਾਆਖਿਨਸਕਹਿਕੇਈਕੇਇ॥ਜੇਵਡੁਭਾਵੈਤੇਵਡੁਹੋਇ॥ਨਾਨਕਜਾਣੈਸਚਾਸੋਇ॥ਜੇਕੋਆਖੈਬੋਲੁਵਿਗਾੜੁ॥
ਤਾਲਿਖੀਐਸਿਰਿਗਾਵਾਰਾਗਾਵਾਰੁ॥੨੬॥ਸੋਦਰੁਕੇਹਾਸੋਘਰੁਕੇਹਾਜਿਤੁਬਹਿਸਰਬਹਿਸਰਬਸਮਾਲੇ॥ਵਾਜੇਨਾ
ਦਿਅਨੇਕਅਸੰਖਾਕੇਤੇਵਾਵਣਹਾਰੇ॥ਕੇਤੇਰਾਗਪਰੀਸਿਉਕਹੀਅਨਿਕੇਤੇਗਾਵਣਹਾਰੇ॥ਗਾਵਹਿਤੁਹਨੋਪਉਣੁਪਾਣੀਬੈ
ਸੰਤਰੁਗਾਵੈਰਾਜਾਧਰਮੁਦੁਆਰੇ॥ਗਾਵਹਿਚਿਤੁਗੁਪਤੁਲਿਖਿਜਾਣਹਿਲਿਖਿਲਿਖਿਧਰਮੁਵੀਚਾਰੇ॥ਗਾਵਹਿਈਸਰੁਬਰ
ਮਾਦੇਵੀਸੋਹਨਿਸਦਾਸਵਾਰੇ॥ਗਾਵਹਿਇੰਦਇਦਾਸਣਿਬੈਠੇਦੇਵਤਿਆਦਰਿਨਾਲੇ॥ਗਾਵਹਿਸਿਧਿਸਮਾਧੀਅੰਦਰਿ
ਗਾਵਨਿਸਾਧਵੀਚਾਰੇ॥ਗਾਵਨਿਜਤੀਸਤੀਸੰਤੋਖੀਗਾਵਹਿਵੀਰਕਰਾਰੇ॥ਗਾਵਨਿਪੰਡਿਤਪੜਨਿਰਖੀਸਰਜੁਗੁਜੁਗੁਵੇਦਾ
ਨਾਲੇ॥ਗਾਵਹਿਮੋਹਣੀਆਮਨੁਮੋਹਨਿਸੁਰਗਾਮਛਪਇਆਲੇ॥ਗਾਵਨਿਰਤਨਉਪਾਏਤੇਰੇਅਠਸਠਿਤੀਰਥਨਾਲੇ॥ਗਾ
ਵਹਿਜੋਧਮਹਾਬਲਸੂਰਾਗਾਵਹਿਖਾਣੀਚਾਰੇ॥ਗਾਵਹਿਖੰਡਮੰਡਲਵਰਭੰਡਾਕਰਿਕਰਿਰਖੇਧਾਰੇ॥ਸੇਈਤੁਧਨੋਗਾਵਨਿਜੋ
ਤੁਧੁਭਾਵਨਿਰਤੇਤੇਰੇਭਗਤਰਸਾਲੇ॥ਹੋਰਿਕੇਤੇਗਾਵਨਿਸੇਮੈਚਿਤਿਨਆਵਨਿਨਾਨਕੁਕਿਆਵੀਚਾਰੇ॥ਸੋਈਸੋਈਸ
ਦਾਸਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚਾਸਾਚੀਨਾਈ॥ਹੈਭੀਹੋਸੀਜਾਇਨਜਾਸੀਰਚਨਾਜਿਨਿਰਚਾਈ॥ਰੰਗੀਰੰਗੀਭਾਤੀਕਰਿਕਰਿਜਿਨ
ਸੀਮਾਇਆਜਿਨਿਉਪਾਈ॥ਕਰਿਕਰਿਵੇਖੈਕੀਤਾਆਪਣਾਜਿਵਤਿਸਦੀਵਡਿਆਈ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਈਕਰਸੀਹੁ
ਕਮੁਨਕਰਣਾਜਾਈ॥ਸੋਪਾਤਿਸਾਹੁਸਾਹਾਪਾਤਿਸਾਹਿਬੁਨਾਨਕਰਹਣੁਰਜਾਈ॥੨੭॥ਮੁੰਦਾਸੰਤੋਖੁਸਰਮੁਪਤੁ
ਝੋਲੀਧਿਆਨਕੀਕਰਹਿਬਿਭੂਤਿ॥ਖਿੰਥਾਕਾਲੁਕੁਆਰੀਕਾਇਆਜੁਗਤਿਡੰਡਾਪਰਤੀਤਿ॥ਆਈਪੰਥੀਸਗਲਜਮ

ਤੀਮਨਿਜੀਤੈਜਗੁਜੀਤੁ॥ਆਦੇਸੁਤਿਸੈਆਦੇਸੁ॥ਆਦਿਅਨੀਲੁਅਨਾਦਿਅਨਾਹਤਿਜੁਗੁਜੁਗੁਏਕੋਵੇਸੁ॥੨੮॥ਭੁਗਤਿ
ਗਿਆਨੁਦਇਆਭੰਡਾਰਣਿਘਟਿਘਟਿਵਾਜਹਿਨਾਦ॥ਆਪਿਨਾਥੁਨਾਥੀਸਭਜਾਕੀਰਿਧਿਸਿਧਿਅਵਰਾਸਾਦ॥ਸੰਜੋਗੁ
ਵਿਜੋਗੁਦੁਇਕਾਰਚਲਾਵਹਿਲੇਖੇਆਵਹਿਭਾਗ॥ਆਦੇਸੁਤਿਸੈਆਦੇਸੁ॥ਆਦਿਅਨੀਲੁਅਨਾਦਿਅਨਾਹਤਿਜੁਗੁਜੁਗੁ
ਜੁਏਕੋਵੇਸੁ॥੨੯॥ਏਕਾਮਾਈਜੁਗਤਿਵਿਆਈਤਿਨਿਚੇਲੇਪਰਵਾਣੁ॥ਇਕੁਸੰਸਾਰੀਇਕੁਭੰਡਾਰੀਇਕੁਲਾਏਦੀਬਾ
ਣੁ॥ਜਿਵਤਿਸੁਭਾਵੈਤਿਵੈਚਲਾਵੈਜਿਵਹੋਵੈਫੁਰਮਾਣੁ॥ਓਹੁਵੇਖੈਓਨਾਨਦਰਿਨਆਵੈਬਹੁਤਾਏਹੁਵਿਡਾਣੁ॥ਆਦੇਸੁ
ਤਿਸੈਆਦੇਸੁ॥ਆਦਿਅਨੀਲੁਅਨਾਦਿਅਨਾਹਤਿਜੁਗੁਜੁਗੁਏਕੋਵੇਸੁ॥੩੦॥ਆਸਣੁਲੋਇਲੋਇਭੰਡਾਰ॥ਜੋਕਿਛੁ
ਪਾਇਆਸੁਏਕਾਵਾਰ॥ਕਰਿਕਰਿਵੇਖੈਸਿਰਜਣਹਾਰੁ॥ਨਾਨਕਸਚੇਕੀਸਾਚੀਕਾਰ॥ਆਦੇਸੁਤਿਸੈਆਦੇਸੁ॥
ਆਦਿਅਨੀਲੁਅਨਾਦਿਅਨਾਹਤਿਜੁਗੁਜੁਗੁਏਕੋਵੇਸੁ॥੩੧॥ਇਕਦੂਜੀਭੌਲਖਹੋਹਿਲਖਹੋਵਹਿਲਖਵੀਸ॥ਲ
ਖੁਲਖੁਗੇੜਾਆਖੀਅਹਿਏਕੁਨਾਮੁਜਗਦੀਸ॥ਏਤੁਰਾਹਿਪਤਿਪਵੜੀਆਚੜੀਐਹੋਇਇਕੀਸ॥ਸੁਣਿਗਲਾਆ
ਕਾਸਕੀਕੀਟਾਆਈਰੀਸ॥ਨਾਨਕਨਦਰੀਪਾਈਐਕੂੜੀਕੂੜੈਠੀਸ॥੩੨॥ਆਖਣਿਜੋਰੁਚੁਪੈਨਹਜੋਰੁ॥ਜੋਰੁਨਮੰ
ਗਣਿਦੇਣਿਨਜੋਰੁ॥ਜੋਰੁਨਜੀਵਣਿਮਰਣਿਨਹਜੋਰੁ॥ਜੋਰੁਨਰਾਜਿਮਾਲਿਮਨਿਸੋਰੁ॥ਜੋਰੁਨਸੁਰਤੀਗਿਆਨਿਵੀਚਾਰਿ॥ਜੋਰੁ
ਨਜੁਗਤੀਛੁਟੈਸੰਸਾਰੁ॥ਜਿਸੁਹਥਿਜੋਰੁਕਰਿਵੇਖੈਸੋਇ॥ਨਾਨਕਉਤਮੁਨੀਚੁਨਕੋਇ॥੩੩॥ਰਾਤੀਰੁਤੀਥਿਤੀਵਾਰ॥
ਪਵਣਪਾਣੀਅਗਨੀਪਾਤਾਲ॥ਤਿਸੁਵਿਚਿਧਰਤੀਥਾਪਿਰਖੀਧਰਮਸਾਲ॥ਤਿਸੁਵਿਚਿਜੀਅਜੁਗਤਿਕੇਰੰਗ॥ਤਿਨ
ਕੇਨਾਮਅਨੇਕਅਨੰਤ॥ਕਰਮੀਕਰਮੀਹੋਇਵੀਚਾਰੁ॥ਸਚਾਆਪਿਸਚਾਦਰਬਾਰੁ॥ਤਿਥੈਸੋਹਨਿਪੰਚਪਰਵਾਣੁ॥
ਨਦਰੀਕਰਮਿਪਵੈਨੀਸਾਣੁ॥ਕਚਪਕਾਈਓਥੈਪਾਇ॥ਨਾਨਕਗਇਆਜਾਪੈਜਾਇ॥੩੪॥ਧਰਮਖੰਡਕਾਏਹੋਧ
ਰਮੁ॥ਗਿਆਨਖੰਡਕਾਆਖਹੁਕਰਮੁ॥ਕੇਤੇਪਵਣਪਾਣੀਵੈਸੰਤਰਕੇਤੇਕਾਨਮਹੇਸ॥ਕੇਤੇਬਰਮੇਘਾੜਤਿਘੜੀ
ਅਹਿਰੂਪਰੰਗਕੇਵੇਸ॥ਕੇਤੀਆਕਰਮਭੂਮੀਮੇਰਕੇਤੇਕੇਤੇਧੂਉਪਦੇਸ॥ਕੇਤੇਇੰਦਚੰਦਸੂਰਕੇਤੇਕੇਤੇਮੰਡਲਦੇਸ॥
ਕੇਤੇਸਿਧਬੁਧਨਾਥਕੇਤੇਕੇਤੇਦੇਵੀਵੇਸ॥ਕੇਤੇਦੇਵਦਾਨਵਮੁਨਿਕੇਤੇਕੇਤੇਰਤਨਸਮੁੰਦ॥ਕੇਤੀਆਖਾਣੀਕੇ
ਤੀਆਬਾਣੀਕੇਤੇਪਾਤਨਰਿੰਦ॥ਕੇਤੀਆਸੁਰਤੀਸੇਵਕਕੇਤੇਨਾਨਕਅੰਤੁਨਅੰਤੁ॥੩੫॥ਗਿਆਨਖੰਡਮਹਿ
ਗਿਆਨੁਪਰਚੰਡੁ॥ਤਿਥੈਨਾਦਬਿਨੋਦਕੋਡਅਨੰਦੁ॥ਸਰਮਖੰਡਕੀਬਾਣੀਰੂਪੁ॥ਤਿਥੈਘਾੜਤਿਘੜੀਐਬਹੁਤੁ
ਅਨੂਪੁ॥ਤਾਕੀਆਗਲਾਕਥੀਆਨਜਾਹਿ॥ਜੇਕੋਕਹੈਪਿਛੈਪਛੁਤਾਇ॥ਤਿਥੈਘੜੀਐਸੁਰਤਿਮਤਿਮਨਿਬੁ
ਧਿ॥ਤਿਥੈਘੜੀਐਸੁਰਾਸਿਧਾਕੀਸੁਧਿ॥੩੬॥ਕਰਮਖੰਡਕੀਬਾਣੀਜੋਰੁ॥ਤਿਥੈਹੋਰੁਨਕੋਈਹੋਰੁ॥ਤਿਥੈਜੋਧਮਹਾ
ਬਲਸੂਰ॥ਤਿਨਮਹਿਰਾਮੁਰਹਿਆਭਰਪੂਰ॥ਤਿਥੈਸੀਤੋਸੀਤਾਮਹਿਮਾਮਾਹਿ॥ਤਾਕੇਰੂਪਨਕਥਨੇਜਾਹਿ॥ਨਾਓ

ਸਿਮਰਹਿਨਠਾਗੇਜਾਹਿ॥ਜਿਨਕੈਰਾਮੁਵਸੈਮਨਮਾਹਿ॥ਤਿਥੈਭਗਤਵਸਹਿਕੇਲੋਆ॥ਕਰਹਿਅਨੰਦੁਸਚਾਮਨਿਸੋਇ
॥ਸਚਿਖੰਡਿਵਸੈਨਿਰੰਕਾਰੁ॥ਕਰਿਕਰਿਵੇਖੈਨਦਰਿਨਿਹਾਲ॥ਤਿਥੈਖੰਡਮੰਡਲਵਰਭੰਡ॥ਜੇਕੋਕਥੈਤਅੰਤੁਨਅੰਤ॥ਤਿ
ਥੈਲੋਅਲੋਅਆਕਾਰ॥ਜਿਵਜਿਵਹੁਕਮੁਤਿਵੈਤਿਵਕਾਰ॥ਵੇਖੈਵਿਗਸੈਕਰਿਵੀਚਾਰੁ॥ਨਾਨਕਕਥਨਾਕਰੜਾ
ਸਾਰੁ॥੩੭॥ਜਤੁਪਾਹਾਰਾਧੀਰਜੁਸੁਨਿਆਰੁ॥ਅਹਰਣਿਮਤਿਵੇਦੁਹਥੀਆਰੁ॥ਭਉਖਲਾਅਗਨਿਤਪਤਾਉ॥
ਭਾਂਡਾਭਾਉਅੰਮ੍ਰਿਤੁਤਿਤੁਢਾਲਿ॥ਘੜੀਐਸਬਦੁਸਚੀਟਕਸਾਲ॥ਜਿਨਕਉਨਦਰਿਕਰਮੁਤਿਨਕਾਰ॥ਨਾਨ
ਕਨਦਰੀਨਦਰਿਨਿਹਾਲ॥੩੮॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਪਵਣੁਗੁਰੂਪਾਣੀਪਿਤਾਮਾਤਾਧਰਤਿਮਹਤੁ॥ਦਿਵਸੁਰਾਤਿ
ਦੁਇਦਾਈਦਾਇਆਖੇਲੈਸਗਲਜਗਤੁ॥ਚੰਗਿਆਈਆਬੁਰਿਆਈਆਵਾਚੈਧਰਮੁਹਦੂਰਿ॥ਕਰਮੀਆ
ਪੋਆਪਣੀਕੇਨੇੜੈਕੇਦੂਰਿ॥ਜਿਨੀਨਾਮੁਧਿਆਇਆਗਏਮਸਕਤਿਘਾਲਿ॥ਨਾਨਕਤੇਮੁਖਉਜਲੇਕੇਤੀਛੁਟੀਨ
ਲਿ॥੧॥

ਸੋਦਰੁਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ੧॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਸੋਦਰੁਤੇਰਾਕੇਹਾ
ਸੋਘਰੁਕੇਹਾਜਿਤੁਬਹਿਸਰਬਸਮਾਲੇ॥ਵਾਜੇਤੇਰੇਨਾਦਅਨੇਕਅਸੰਖਾਕੇਤੇਤੇਰੇਵਾਵਣਹਾਰੇ॥ਕੇਤੇਤੇਰੇਰਾ
ਗਪਰੀਸਿਉਕਹੀਅਹਿਕੇਤੇਤੇਰੇਗਾਵਣਹਾਰੇ॥ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋਪਵਣੁਪਾਣੀਬੈਸੰਤਰੁਗਾਵੈਰਾਜਾਧ
ਰਮੁਦੁਆਰੇ॥ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋਚਿਤੁਗੁਪਤੁਲਿਖਿਜਾਣਨਿਲਿਖਿਲਿਖਿਧਰਮੁਬੀਚਾਰੇ॥ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋ
ਈਸਰੁਬ੍ਰਹਮਾਦੇਵੀਸੋਹਨਿਤੇਰੇਸਦਾਸਵਾਰੇ॥ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋਇੰਦ੍ਰਇੰਦ੍ਰਾਸਣਿਬੈਠੇਦੇਵਤਿਆਦਰਿ
ਨਾਲੇ॥ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋਸਿਧਸਮਾਧੀਅੰਦਰਿਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋਸਾਧਬੀਚਾਰੇ॥ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋਜਤੀਸੰਤੋ
ਖੀਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋਵੀਰਕਰਾਰੇ॥ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋਪੰਡਿਤਪੜਨਿਰਖੀਸੁਰਜੁਗੁਜੁਗੁਵੇਦਾਨਾਲੇ॥ਗਾਵਨਿ
ਤੁਧਨੋਮੋਹਣੀਆਮਨੁਮੋਹਨਿਸੁਰਗੁਮਛੁਪਾਇਆਲੇ॥ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋਰਤਨਉਪਾਏਤੇਰੇਅਠਸਠਿਤੀਰ
ਥਨਾਲੇ॥ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋਜੋਧਮਹਾਬਲਸੂਰਾ॥ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋਖਾਣੀਚਾਰੇ॥ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋਖੰਡਬ੍ਰਹਮੰਡਾਕ
ਰਿਕਰਿਰਖੇਤੇਰੇਧਾਰੇ॥ਸੇਈਤੁਧਨੋਗਾਵਨਿਜੋਤੁਧੁਭਾਵਨਿਰਤੇਤੇਰੇਭਗਤਰਸਾਲੇ॥ਹੋਰਿਕੇਤੇਤੁਧਨੋਗਾ
ਵਨਿਸੇਮੈਚਿਤਿਨਆਵਨਿਨਾਨਕੁਕਿਆਬੀਚਾਰੇ॥ਸੋਈਸੋਈਸਦਾਸਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚਾਸਾਚੀਨਾਈ॥
ਹੈਭੀਹੋਸੀਜਾਇਨਜਾਸੀਰਚਨਾਜਿਨਿਰਚਾਈ॥ਰੰਗੀਰੰਗੀਭਾਤੀਕਰਿਕਰਿਜਿਨਸੀਮਾਇਆਜਿਨਿਉ
ਪਾਈ॥ਕਰਿਕਰਿਦੇਖੈਕੀਤਾਆਪਣਾਜਿਉਤਿਸਦੀਵਡਿਆਈ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਈਕਰਸੀਫਿਰਿਹੁਕ

ਮੁਨਕਰਣਾਜਾਈ।ਜੇਪਾਤਿਸਾਹੁਸਾਹਾਪਤਿਸਾਹਿਬੁਨਾਨਕਰਹਣੁਰਜਾਈ॥੧॥

ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ੧॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸੁਣਿਵਡਾਆਖੈਸਭੁਕੋਇ।ਕੇਵਡੁਵਡਾਡੀਠਾਹੋਇ।ਕੀਮਤਿਪਾਇਨਕਹਿਆਜਾਇ।ਕਹਣੈਵਾਲੇ
ਤੇਰੇਰਹੇਸਮਾਇ॥੧॥ਵਡੇਮੇਰੇਸਾਹਿਬਾਗਹਿਰਗੰਭੀਰਾਗੁਣੀਗਹੀਰਾ।ਕੋਇਨਜਾਣੈਤੇਰਾਕੇਤਾਕੇਵਡੁਚੀ
ਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਭਿਸੁਰਤੀਮਿਲਿਸੁਰਤਿਕਮਾਈ।ਸਭਕੀਮਤਿਮਿਲਿਕੀਮਤਿਪਾਈ।ਗਿਆਨੀ
ਧਿਆਨੀਗੁਰਗੁਰਹਾਈ।ਕਹਣੁਨਜਾਈਤੇਰੀਤਿਲੁਵਡਿਆਈ॥੨॥ਸਭਿਸਤਸਭਿਤਪਸਭਿਚੰਗਿਆਈ
ਆ।ਸਿਧਾਪੁਰਖਾਕੀਆਵਡਿਆਈਆ।ਤੁਧੁਵਿਣੁਸਿਧੀਕਿਨੈਨਪਾਈਆ।ਕਰਮਿਮਿਲੈਨਾਹੀਠਾਕਿਰਹਾਈ
ਆ॥੩॥ਆਖਣਵਾਲਾਕਿਆਵੇਚਾਰਾ।ਸਿਫਤੀਭਰੇਤੇਰੇਭੰਡਾਰਾ।ਜਿਸੁਤੂਦੇਹਿਤਿਸੈਕਿਆਚਾਰਾ।ਨਾਨਕ
ਸਚੁਸਵਾਰਣਹਾਰਾ॥੪॥੨॥ਆਸਾਮਹਲਾ੧॥ਆਖਾਜੀਵਾਵਿਸਰੈਮਰਿਜਾਉ।ਆਖਣਿਅਉਖਾਸਾਚਾਨਾ
ਉ।ਸਾਚੇਨਾਮਕੀਲਾਗੈਭੂਖ।ਉਤੁਭੂਖੈਖਾਇਚਲੀਅਹਿਦੂਖ॥੧॥ਸੋਕਿਉਵਿਸਰੈਮੇਰੀਮਾਇ।ਸਾਚਾਸਾ
ਹਿਬੁਸਾਚੈਨਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਚੇਨਾਮਕੀਤਿਲੁਵਡਿਆਈ।ਆਖਿਥਕੇਕੀਮਤਿਨਹੀਪਾਈ।ਜੇਸਭਿਮਿ
ਲਿਕੈਆਖਣਪਾਹਿ।ਵਡਾਨਹੋਵੈਘਾਟਿਨਜਾਇ॥੨॥ਨਾਓਹੁਮਰੈਨਹੋਵੈਸੋਗੁ।ਦੇਦਾਰਹੈਨਚੂਕੈਭੋਗੁ।ਗੁਣੁ
ਏਹੋਹੋਰੁਨਾਹੀਕੋਇ।ਨਾਕੋਹੋਆਨਾਕੋਹੋਇ॥੩॥ਜੇਵਡੁਆਪਿਤੇਵਡਤੇਰੀਦਾਤਿ।ਜਿਨਿਦਿਨੁਕਰਿਕੈਕੀਤੀਰਾ
ਤਿ।ਖਸਮੁਵਿਸਾਰਹਿਤੇਕਮਜਾਤਿ।ਨਾਨਕਨਾਵੈਬਾਝੁਸਨਾਤਿ॥੪॥੩॥ ਰਾਗੁਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੪॥
ਹਰਿਕੇਜਨਸਤਿਗੁਰਸਤਪੁਰਖਾਬਿਨਉਕਰਉਗੁਰਪਾਸਿ।ਹਮਕੀਰੇਕਿਰਮਸਤਿਗੁਰਸਰਣਾਈਕਰਿਦ
ਇਆਨਾਮੁਪਰਗਾਸਿ॥੧॥ਮੇਰੇਮੀਤਗੁਰਦੇਵਮੋਕਉਰਾਮਨਾਮੁਪਰਗਾਸਿ।ਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਮੇਰਾਪ੍ਰਾਨਸਖਾਈ
ਹਰਿਕੀਰਤਿਹਮਰੀਰਹਰਾਸਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਜਨਕੇਵਡਭਾਗਵਡੇਰੇਜਿਨਹਰਿਹਰਿਸਰਧਾਹਰਿਪਿਆਸ
।ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮਿਲੈਤ੍ਰਿਪਤਾਸਹਿਮਿਲਿਸੰਗਤਿਗੁਣਪਰਗਾਸਿ॥੨॥ਜਿਨਹਰਿਹਰਿਹਰਿਰਸੁਨਾਮੁਨਪਾਇ
ਆਤੇਭਾਗਹੀਣਜਮਪਾਸਿ।ਜੋਸਤਿਗੁਰਸਰਣਿਸੰਗਤਿਨਹੀਆਏਧ੍ਰਿਗੁਜੀਵੇਧ੍ਰਿਗੁਜੀਵਾਸਿ॥੩॥ਜਿਨਹਰਿ
ਜਨਸਤਿਗੁਰਸੰਗਤਿਪਾਈਤਿਨਧੁਰਿਮਸਤਕਿਲਿਖਿਆਲਿਖਾਸਿ।ਧਨੁਧੰਨੁਸਤਸੰਗਤਿਜਿਤੁਹਰਿਰਸੁਪ
ਾਇਆਮਿਲਿਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਪਰਗਾਸਿ॥੪॥੪॥ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੫॥ ਕਾਹੇਰੇਮਨਚਿਤਵਹਿਉਦਮੁਜਾਆ
ਹਰਿਹਰਿਜੀਉਪਰਿਆ।ਸੈਲਪਥਰਮਹਿਜੰਤਉਪਾਏਤਾਕਾਰਿਜਕੁਆਗੈਕਰਿਧਰਿਆ॥੧॥ਮੇਰੇਮਾਧਉ
ਜੀਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲੇਸੁਤਰਿਆ।ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆਸੂਕੇਕਾਸਟਹਰਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥

ਜਨਨਿਪਿਤਾਲੋਕਸੁਤਬਨਿਤਾਕੋਇਨਕਿਸਕੀਧਰਿਆ॥ਸਿਰਿਸਿਰਿਰਿਜਕੁਸੰਬਾਹੇਠਾਕੁਰੁਕਾਹੇਮਨਭਉਕਰਿ
ਆ॥੨॥ਊਡੇਊਡਿਆਵੈਸੈਕੋਸਾਤਿਸੁਪਾਛੈਬਚਰੇਛਰਿਆ॥ਤਿਨਕਵਣੁਖਲਾਵੈਕਵਣੁਚੁਗਾਵੈਮਨਮਹਿਸਿ
ਮਰਨੁਕਰਿਆ॥੩॥ਸਭਿਨਿਧਾਨਦਸਅਸਟਸਿਧਾਨਠਾਕੁਰਕਰਤਲਧਰਿਆ॥ਜਨਨਾਨਕਬਲਿਬਲਿਸਦ
ਬਲਿਜਾਈਐਤੇਰਾਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਰਿਆ॥੪॥੫॥

੧॥ਆਸਾਮਹਲਾ੪ਸੋਪੁਰਖੁ॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਸੋਪੁਰਖੁਨਿ
ਰੰਜਨੁਹਰਿਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜਨੁਹਰਿਅਗਮਾਅਗਮਅਪਾਰਾ॥ਸਭਿਧਿਆਵਹਿਸਭਿਧਿਆਵਹਿਤੁਧੁਜੀਹਰਿਸਚੇਸਿ
ਰਜਣਹਾਰਾ॥ਸਭਿਜੀਅਤੁਮਾਰੇਜੀਤੂੰਜੀਆਕਾਦਾਤਾਰਾ॥ਹਰਿਧਿਆਵਹੁਸੰਤਹੁਜੀਸਭਿਦੂਖਵਿਸਾਰਣਹਾਰਾ
॥ਹਰਿਆਪੇਠਾਕੁਰੁਹਰਿਆਪੇਸੇਵਕੁਜੀਕਿਆਨਾਨਕਜੰਤਵਿਚਾਰਾ॥੧॥ਤੂੰਘਟਘਟਅੰਤਰਿਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਜੀ
ਹਰਿਏਕੋਪੁਰਖੁਸਮਾਣਾ॥ਇਕਿਦਾਤੇਇਕਿਭੇਖਾਰੀਜੀਸਭਿਤੇਰੇਚੋਜਵਿਡਾਣਾ॥ਤੂੰਆਪੇਦਾਤਾਆਪੇਭੁਗ
ਤਾਜੀਹਉਤੁਧੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਜਾਣਾ॥ਤੂੰਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਬੇਅੰਤੁਬੇਅੰਤੁਜੀਤੇਰੇਕਿਆਗੁਣਆਖਿਵਖਾਣਾ॥ਜੋ
ਸੇਵਹਿਜੋਸੇਵਹਿਤੁਧੁਜੀਜਨੁਨਾਨਕੁਤਿਨਕੁਰਬਾਣਾ॥੨॥ਹਰਿਧਿਆਵਹਿਹਰਿਧਿਆਵਹਿਤੁਧੁਜੀਸੇਜਨਜੁ
ਗਮਹਿਸੁਖਵਾਸੀ॥ਸੇਮੁਕਤੁਸੇਮੁਕਤੁਭਏਜਿਨਿਹਰਿਧਿਆਇਆਜੀਤਿਨਤੂਟੀਜਮਕੀਫਾਸੀ॥ਜਿਨਨਿਰਭ
ਉਜਿਨਿਹਰਿਨਿਰਭਉਧਿਆਇਆਜੀਤਿਨਕਾਭਉਸਭੁਗਵਾਸੀ॥ਜਿਨਿਸੇਵਿਆਜਿਨਸੇਵਿਆਮੇਰਾਹ
ਰਿਜੀਤੇਹਰਿਹਰਿਰੂਪਸਮਾਸੀ॥ਸੇਧੰਨੁਸੇਧੰਨੁਜਿਨਹਰਿਧਿਆਇਆਜੀਜਨੁਨਾਨਕੁਤਿਨਬਲਿਜਾਸੀ॥
੩॥ਤੇਰੀਭਗਤਿਤੇਰੀਭਗਤਿਭੰਡਾਰਜੀਭਰੇਬਿਅੰਤਬੇਅੰਤਾ॥ਤੇਰੇਭਗਤਤੇਰੇਭਗਤਸਲਾਹਨਿਤੁਧੁਜੀ
ਹਰਿਅਨਿਕਅਨੇਕਅਨੰਤਾ॥ਤੇਰੀਅਨਿਕਤੇਰੀਅਨਿਕਕਰਹਿਹਰਿਪੂਜਾਜੀਤਪੁਤਾਪਹਿਜਪਹਿਬੇਅੰ
ਤਾ॥ਤੇਰੇਅਨੇਕਤੇਰੇਅਨੇਕਪੜਹਿਬਹੁਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤਜੀਕਰਿਕਿਰਿਆਖਟੁਕਰਮਕਰੰਤਾ॥ਸੇਭਗਤਸੇ
ਭਗਤਭਲੇਜਨਨਾਨਕਜੀਜੋਭਾਵਹਿਮੇਰੇਹਰਿਭਗਵੰਤਾ॥੪॥ਤੂੰਆਦਿਪੁਰਖੁਅਪਰੰਪਰੁਕਰਤਾਜੀਤੁ
ਧੁਜੇਵਡੁਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ਤੂੰਜੁਗੁਜੁਗੁਏਕੋਸਦਾਸਦਾਤੂੰਏਕੋਜੀਤੂੰਨਿਹਚਲੁਕਰਤਾਸੋਈ॥ਤੁਧੁਆਪੇ
ਭਾਵੈਸੋਈਵਰਤੈਜੀਤੂੰਆਪੇਕਰਹਿਸੁਹੋਈ॥ਤੁਧੁਆਪੇਸ੍ਰਿਸਟਿਸਭਉਪਾਈਜੀਤੁਧੁਆਪੇਸਿਰਜਿ
ਸਭਗੋਈ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਗੁਣਗਾਵੈਕਰਤੇਕੇਜੀਜੋਸਭਸੈਕਾਜਾਣੋਈ॥੫॥ ੧॥ਆਸਾਮਹਲਾ੪॥
ਤੂੰਕਰਤਾਸਚਿਆਰੁਮੈਡਾਸਾਂਈ॥ਜੋਤਉਭਾਵੈਸੋਈਥੀਸੀਜੋਤੂੰਦੇਹਿਸੋਈਹਉਪਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਭਤੇ
ਰੀਤੂੰਸਭਨੀਧਿਆਇਆ॥ਜਿਸਨੋਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹਿਤਿਨਿਨਾਮਰਤਨੁਪਾਇਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਲਾਧਾਮਨਮੁਖਿਗਵਾਇ
ਆ॥ਤੁਧੁਆਪਿਵਿਛੋੜਿਆਆਪਿਮਿਲਾਇਆ॥੧॥ਤੂੰਦਰੀਆਉਸਭਤੁਝਹੀਮਾਹਿ॥ਤੁਝਬਿਨੁਦੂਜਾਕੋ

ਈਨਾਹੀ॥ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਤੇਰਾਖੇਲੁ॥ਵਿਜੋਗਿਮਿਲਿਵਿਛੁੜਿਆਸੰਜੋਗੀਮੇਲੁ॥੨॥ਜਿਸਨੋਤੂੰਜਾਣਾਇਹਿਸੋ
ਈਜਨੁਜਾਣੈ॥ਹਰਿਗੁਣਸਦਹੀਆਖਿਵਖਾਣੈ॥ਜਿਨਿਹਰਿਸੇਵਿਆਤਿਨਿਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਸਹਜੇਹੀਹਰਿਨਾਮਿ
ਸਮਾਇਆ॥੩॥ਤੂੰਆਪੇਕਰਤਾਤੇਰਾਕੀਆਸਭੁਹੋਇ॥ਤੁਧੁਬਿਨੁਦੂਜਾਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਤੂੰਕਰਿਕਰਿਵੇਖ
ਹਿਜਾਣਹਿਸੋਇ॥ਜਨਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪਰਗਟੁਹੋਇ॥੪॥੨॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੧॥ਤਿਤੁਸਰਵਰੜੈਭਈ
ਲੇਨਿਵਾਸਾਪਾਣੀਪਾਵਕੁਤਿਨਹਿਕੀਆ॥ਪੰਕਜੁਮੋਹਪਗੁਨਹੀਚਾਲੈਹਮਦੇਖਾਤਹਡੂਬੀਅਲੇ॥੧॥ਮਨ
ਏਕੁਨਚੇਤਸਿਮੂੜਮਨਾ॥ਹਰਿਬਿਸਰਤਤੇਰੇਗੁਣਗਲਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਹਉਜਤੀਸਤੀਨਹੀਪੜਿਆ॥
ਮੂਰਖਮੁਗਧਾਜਨਮੁਭਇਆ॥ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਨਕਤਿਨਕੀਸਰਣਾਜਿਨਤੂੰਨਾਹੀਵੀਸਰਿਆ॥੨॥੩॥ਭ ਆਸਾ ੫॥
ਈਪਰਾਪਤਿਮਾਨੁਖਦੇਹੁਰੀਆ॥ਗੋਬਿੰਦਮਿਲਣਕੀਇਹਤੇਰੀਬਰੀਆ॥ਅਵਰਿਕਾਜਤੇਰੈਕਿਤੈਨਕਾਮ॥ਮਿਲੁ
ਸਾਧਸੰਗਤਿਭਜੁਕੇਵਲਨਾਮ॥੧॥ਸਰੰਜਾਮਿਲਾਗੁਭਵਜਲਤਰਨਕੈ॥ਜਨਮੁਬ੍ਰਿਥਾਜਾਤਰੰਗਿਮਾਇਆਕੈ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁਧਰਮੁਨਕਮਾਇਆ॥ਸੇਵਾਸਾਧਨਜਾਨਿਆਹਰਿਰਾਇਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਹਮਨੀਚ
ਕਰੰਮਾ॥ਸਰਣਿਪਰੇਕੀਰਾਖਹੁਸਰਮਾ॥੨॥੪॥

੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਗਉੜੀਦੀਪਕੀਸੋਹਿਲਾਮਹਲਾ੧॥ ਜੈਘਰਿਕੀਰਤਿਆਖੀਐਕਰਤੇਕਾਹੋਇਬੀਚਾ
ਰੋ॥ਤਿਤੁਘਰਿਗਾਵਹੁਸੋਹਿਲਾਸਿਵਰਿਹੁਸਿਰਜਣਹਾਰੋ॥੧॥ਤੁਮਗਾਵਹੁਮੇਰੇਨਿਰਭਉਕਾਸੋਹਿਲਾ॥ਹ
ਉਵਾਰੀਜਿਤੁਸੋਹਿਲੈਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਿਤਨਿਤਜੀਅੜੇਸਮਾਲੀਅਨਿਦੇਖੈਗਾਦੇਵਣਹਾਰੁ॥
ਤੇਰੇਦਾਨੈਕੀਮਤਿਨਾਪਵੈਤਿਸੁਦਾਤੇਕਵਣੁਸੁਮਾਰੁ॥੨॥ਸੰਬਤਿਸਾਹਾਲਿਖਿਆਮਿਲਿਕਰਿਪਾਵਹੁਤੇਲੁ॥
ਦੇਹੁਸਜਣਅਸੀਸੜੀਆਜਿਉਹੋਵੈਸਾਹਿਬਸਿਉਮੇਲੁ॥੩॥ਘਰਿਘਰਿਏਹੋਪਾਹੁਚਾਸਦੜੇਨਿਤਪਵੰਨਿ॥
ਸਦਣਹਾਰਾਸਿਮਰੀਐਨਾਨਕਸੇਦਿਹਆਵੰਨਿ॥੪॥੧॥ਆਸਾਮਹਲਾ੧॥ ਛਿਅਘਰਿਛਿਅਗੁਰਛਿਅ
ਉਪਦੇਸ॥ਗੁਰੁਗੁਰੁਏਕੋਵੇਸਅਨੇਕ॥੧॥ਬਾਬਾਜੈਘਰਿਕਰਤੇਕੀਰਤਿਹੋਇ॥ਸੋਘਰੁਰਾਖੁਵਡਾਈਤੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਵਿਸੁਏਚਸਿਆਘੜੀਆਪਹਿਰਾਥਿਤੀਵਾਰੀਮਾਹੁਹੋਆ॥ਸੂਰਜੁਏਕੋਰੁਤਿਅਨੇਕ॥ਨਾਨਕਕਰਤੇਕੇਕੇਤੇਵੇਸ॥੨॥੨॥
ਰਾਗੁਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੧॥ਗਗਨਮੈਥਾਲੁਰਵਿਚੰਦੁਦੀਪਕਬਨੇਤਾਰਿਕਾਮੰਡਲਜਨਕਮੋਤੀ॥ਧੂਪੁਮਲ
ਆਨਲੋਪਵਣੁਚਵਰੋਕਰੇਸਗਲਬਨਰਾਇਫੂਲੰਤਜੋਤੀ॥ਕੈਸੀਆਰਤੀਹੋਇ॥ਭਵਖੰਡਨਾਤੇਰੀਆਰਤੀ॥ਅਨ
ਹਤਸਬਦਵਾਜੰਤਭੇਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਹਸਤਵਨੈਨਨਨਨੈਨਹਹਿਤੋਹਿਕਉਸਹਸਮੂਰਤਿਨਨਾਏਕਤੋਹੀ॥ਸ
ਹਸਪਦਬਿਮਲਨਨਏਕਪਦਗੰਧਬਿਨੁਸਹਸਤਵਗੰਧਇਵਚਲਤਮੋਹੀ॥੨॥ਸਭਮਹਿਜੋਤਿਜੋਤਿਹੈਸੋਇ॥

ਤਿਸਦੈਚਾਨਣਿਸਭਮਹਿਚਾਨਣੁਹੋਇ॥ਗੁਰਸਾਖੀਜੋਤਿਪਰਗਟੁਹੋਇ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੁਆਰਤੀਹੋਇ॥੩॥ਹਰਿਚ
ਰਣਕਵਲਮਕਰੰਦਲੋਭਿਤਮਨੋਅਨਦਿਨੋਮੋਹਿਆਹੀਪਿਆਸਾ॥ਕ੍ਰਿਪਾਜਲੁਦੇਹਿਨਾਨਕਸਾਰਿੰਗਕਉਹੋਇਜਾਤੇਤੇ
ਰੈਨਾਇਵਾਸਾ॥੪॥੩॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੪॥ ॥ਕਾਮਿਕਰੋਧਿਨਗਰੁਬਹੁਭਰਿਆਮਿਲਿਸਾਧੂਖੰਡਲਖੰਡਾਹੇ
॥ਪੂਰਬਿਲਿਖਤਲਿਖੇਗੁਰੁਪਾਇਆਮਨਿਹਰਿਲਿਵਮੰਡਲਮੰਡਾਹੇ॥੧॥ਕਰਿਸਾਧੂਅੰਜੁਲੀਪੁਨੁਵਡਾਹੇ॥ਕਰਿ
ਡੰਡਉਤਪੁਨੁਵਡਾਹੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਕਤਹਰਿਰਸੁਸਾਦੁਨਜਾਣਿਆਤਿਨਅੰਤਰਿਹਉਮੈਕੰਡਾਹੇ॥ਜਿਉਜਿਉਚ
ਲਹਿਚੁਭੈਦੁਖੁਪਾਵਹਿਜਮਕਾਲੁਸਹਹਿਸਿਰਿਡੰਡਾਹੇ॥੨॥ਹਰਿਜਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਣੇਦੁਖੁਜਨਮਮਰਣਭਵ
ਖੰਡਾਹੇ॥ਅਬਿਨਾਸੀਪੁਰਖੁਪਾਇਆਪਰਮੇਸਰੁਬਹੁਸੋਭਖੰਡਬ੍ਰਹਮੰਡਾਹੇ॥੩॥ਹਮਗਰੀਬਮਸਕੀਨਪ੍ਰਭਤੇਰੇਹਰਿ
ਰਾਖੁਰਾਖੁਵਡਵਡਾਹੇ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਅਧਾਰੁਟੇਕਹੈਹਰਿਨਾਮੇਹੀਸੁਖੁਮੰਡਾਹੇ॥੪॥੪॥ਰਾਗੁਗਉੜੀਪੂਰਬੀਮਹਲਾ
੫॥ ਕਰਉਬੇਨੰਤੀਸੁਣਹੁਮੇਰੇਮੀਤਾਸੰਤਟਹਲਕੀਬੇਲਾ॥ਈਹਾਖਾਟਿਚਲਹੁਹਰਿਲਾਹਾਆਗੈਬਸਨੁਸੁਹੇ
ਲਾ॥੧॥ਅਉਧਘਟੈਦਿਨਸੁਰੈਣਾਰੇ॥ਮਨਗੁਰਮਿਲਿਕਾਜਸਵਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਹੁਸੰਸਾਰੁਬਿਕਾਰੁਸੰਸੇਮਹਿ
ਤਰਿਓਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ॥ਜਿਸਹਿਜਗਾਇਪੀਆਵੈਇਹੁਰਸੁਅਕਥਕਥਾਤਿਨਜਾਨੀ॥੨॥ਜਾਕਉਆਏਸੋਈਬਿ
ਹਾਝਹੁਹਰਿਗੁਰਤੇਮਨਹਿਬਸੇਰਾ॥ਨਿਜਘਰਿਮਹਲੁਪਾਵਹੁਸੁਖਸਹਜੇਬਹੁਰਿਨਹੋਇਗੋਫੇਰਾ॥੩॥ਅੰਤਰਜਾ
ਮੀਪੁਰਖਬਿਧਾਤੇਸਰਧਾਮਨਕੀਪੂਰੇ॥ਨਾਨਕਦਾਸੁਇਹੈਸੁਖੁਮਾਗੈਮੋਕਉਕਰਿਸੰਤਨਕੀਧੂਰੇ॥੪॥੫॥

॥ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਰਾਗੁਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧॥

ਚਉਪਦੇਘਰੁ੧॥ਮੋਤੀਤਮੰਦਰਊਸਰਹਿਰਤਨੀਤਹੋਹਿਜੜਾਉ॥ਕਸਤੂਰਿਕੁੰਗੂਅਗਰਿਚੰਦਨਿਲੀਪਿਆਵੈਚਾ
ਉ॥ਮਤੁਦੇਖਿਭੂਲਾਵੀਸਰੈਤੇਰਾਚਿਤਿਨਆਵੈਨਾਉ॥੧॥ਹਰਿਬਿਨੁਜੀਉਜਲਿਬਲਿਜਾਉ॥ਮੈਆਪਣਾਗੁਰੁਪੂਛਿ
ਦੇਖਿਆਅਵਰੁਨਾਹੀਥਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਧਰਤੀਤਹੀਰੇਲਾਲਜੜਤੀਪਲਘਿਲਾਲਜੜਾਉ॥ਮੋਹਣੀਮੁਖਿਮਣੀ
ਸੋਹੈਕਰੇਰੰਗਿਪਸਾਉ॥ਮਤੁਦੇਖਿਭੂਲਾਵੀਸਰੈਤੇਰਾਚਿਤਿਨਆਵੈਨਾਉ॥੨॥ਸਿਧੁਹੋਵਾਸਿਧਿਲਾਈਰਿਧਿਆਖਾਆਉ
॥ਗੁਪਤੁਪਰਗਟੁਹੋਇਬੈਸਾਲੋਕੁਰਾਖੈਭਾਉ॥ਮਤੁਦੇਖਿਭੂਲਾਵੀਸਰੈਤੇਰਾਚਿਤਿਨਆਵੈਨਾਉ॥੩॥ਸੁਲਤਾਨੁਹੋਵਾ
ਮੇਲਿਲਸਕਰਤਖਤਿਰਾਖਾਪਾਉ॥ਹੁਕਮੁਹਾਸਲੁਕਰੀਬੈਠਾਨਾਨਕਾਸਭਵਾਉ॥੪॥ਮਤੁਦੇਖਿਭੂਲਾਵੀਸਰੈਤੇਰਾ
ਚਿਤਿਨਆਵੈਨਾਉ॥੪॥੧॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧॥ਕੋਟਿਕੋਟੀਮੇਰੀਆਰਜਾਪਵਣੁਪੀਅਣੁਅਪਿਆਉ॥ਚੰਦੁ
ਸੂਰਜੁਦੁਇਗੁਫੈਨਦੇਖਾਸੁਪਨੈਸਉਣਨਥਾਉ॥ਭੀਤੇਰੀਕੀਮਤਿਨਾਪਵੈਹਉਕੇਵਡੁਆਖਾਨਾਉ॥੧॥ਸਾਚਾਨਿਰੰਕਾ
ਰੁਨਿਜਥਾਇ॥ਸੁਣਿਸੁਣਿਆਖਣੁਆਖਣਾਜੇਭਾਵੈਕਰੈਤਮਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੁਸਾਕਟੀਆਵਾਰਿਵਾਰਿਪੀਸ

ਣਿਪੀਸਾਪਾਇ॥ਅਗੀਸੇਤੀਜਾਲੀਆਭਸਮਸੇਤੀਰਲਿਜਾਉ॥ਭੀਤੇਰੀਕੀਮਤਿਨਾਪਵੈਹਉਕੇਵਡੁਆਖਾਨਾਉ॥੩॥ਪੰਖੀਹੋ
ਇਕੈਜੇਭਵਾਸੈਅਸਮਾਨੀਜਾਉ॥ਨਦਰੀਕਿਸੈਨਆਵਊਨਾਕਿਛੁਪੀਆਨਖਾਉ॥ਭੀਤੇਰੀਕੀਮਤਿਨਾਪਵੈਹਉਕੇਵਡੁਆਖਾਨਾਉ
॥੩॥ਨਾਨਕਕਾਗਦਲਖਮਣਾਪੜਿਪੜਿਕੀਚੈਭਾਉ॥ਮਸੂਤੋਟਿਨਆਵਈਲੇਖਣਿਪਉਣੁਚਲਾਉ॥ਭੀਤੇਰੀਕੀਮਤਿਨਾਪ
ਵੈਹਉਕੇਵਡੁਆਖਾਨਾਉ॥੪॥੨॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧॥ ॥ਲੇਖੈਬੋਲਣੁਬੋਲਣਾਲੇਖੈਖਾਣਾਖਾਉ॥ਲੇਖੈਵਾਟਚਲਾ
ਈਆਲੇਖੈਸੁਣਿਵੇਖਾਉ॥ਲੇਖੈਸਾਹਲਵਾਈਅਹਿਪੜੇਕਿਪੁਛਣਜਾਉ॥੧॥ਬਾਬਾਮਾਇਆਰਚਨਾਧੋਹੁ॥ਅੰਧੈਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿ
ਆਨਾਤਿਸੁਏਹਨਓਹੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੀਵਣਮਰਣਾਜਾਇਕੈਏਥੈਖਾਜੈਕਾਲਿ॥ਜਿਥੈਬਹਿਸਮਝਾਈਐਤਿਥੈਕੋਇਨਚਲਿ
ਓਨਾਲਿ॥ਰੋਵਣਵਾਲੇਜੇਤੜੇਸਭਿਬੰਨਹਿਪੰਡਪਰਾਲਿ॥੨॥ਸਭੁਕੋਆਖੈਬਹੁਤੁਬਹੁਤੁਘਟਿਨਆਖੈਕੋਇ॥ਕੀਮਤਿਕਿ
ਨੈਨਪਾਈਆਕਹਣਿਨਵਡਾਹੋਇ॥ਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਏਕੁਤੂੰਹੋਰਿਜੀਆਕੇਤੇਲੋਅ॥੩॥ਨੀਚਾਅੰਦਰਿਨੀਚਜਾਤਿਨੀਚੀਹੂਅਤਿ
ਨੀਚੁ॥ਨਾਨਕੁਤਿਨਕੈਸੰਗਿਸਾਥਿਵਡਿਆਸਿਉਕਿਆਰੀਸ॥ਜਿਥੈਨੀਚਸਮਾਲੀਅਨਿਤਿਥੈਨਦਰਿਤੇਰੀਬਖਸੀਸ॥੪॥
੩॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧ ॥ਲਬੁਕੁਤਾਕੂੜੁਚੂਹੜਾਠਗਿਖਾਧਾਮੁਰਦਾਰੁ॥ਪਰਨਿੰਦਾਪਰਮਲੁਮੁਖਸੁਧੀਅਗਨਿਕ੍ਰੋਧੁਚੰਡਾ
ਲੁ॥ਰਸਕਸਆਪੁਸਲਾਹਣਾਏਕਰਮਮੇਰੇਕਰਤਾਰ॥੧॥ਬਾਬਾਬੋਲੀਐਪਤਿਹੋਇ॥ਊਤਮਸੇਦਰਿਊਤਮਕਹੀਅਹਿਨੀ
ਚਕਰਮਬਹਿਰੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਸੁਸੁਇਨਾਰਸੁਰੁਪਾਕਾਮਣਿਰਸੁਪਰਮਲਕੀਵਾਸੁ॥ਰਸੁਘੋੜੇਰਸੁਸੇਜਾਮੰਦਰਰਸੁ
ਮੀਠਾਰਸੁਮਾਸੁ॥ਏਤੇਰਸਸਰੀਰਕੇਕੈਘਟਿਨਾਮਨਿਵਾਸੁ॥੨॥ਜਿਤੁਬੋਲਿਐਪਤਿਪਾਈਐਸੋਬੋਲਿਆਪਰਵਾਣੁ॥ਫਿ
ਕਾਬੋਲਿਵਿਗੁਚਣਾਸੁਣਿਮੂਰਖਮਨਅਜਾਣ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵਹਿਸੇਭਲੇਹੋਰਕਿਕਹਣਵਖਾਣ॥੩॥ਤਿਨਮਤਿਤਿਨਪਤਿ
ਤਿਨਧਨੁਪਲੈਜਿਨਹਿਰਦੈਰਹਿਆਸਮਾਇ॥ਤਿਨਕਾਕਿਆਸਾਲਾਹਣਾਅਵਰਸੁਆਲਿਉਕਾਇ॥ਨਾਨਕਨਦਰੀਬਾਹਰੇ
ਰਾਚਹਿਦਾਨਿਨਨਾਇ॥੪॥੪॥ ॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧॥ ॥ਅਮਲੁਗਲੋਲਾਕੂੜਕਾਦਿਤਾਦੇਵਣਹਾਰਿ॥ਮ
ਤੀਮਰਣੁਵਿਸਾਰਿਆਖੁਸੀਕੀਤੀਦਿਨਚਾਰਿ॥ਸਚੁਮਿਲਿਆਤਿਨਸੋਫੀਆਰਾਖਣਕਉਦਰਵਾਰੁ॥੧॥ਨਾਨਕਸਾਚੇਕ
ਉਸਚੁਜਾਣੁ॥ਜਿਤੁਸੇਵਿਐਸੁਖੁਪਾਈਐਤੇਰੀਦਰਗਹਚਲੈਮਾਣੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਚੁਸਰਾਉਗੁੜਬਾਹਰਾਜਿਸੁਵਿਚਿ
ਸਚਾਨਾਉ॥ਸੁਣਹਿਵਖਾਣਹਿਜੇਤੜੇਹਉਤਿਨਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉ॥ਤਾਮਨੁਖੀਵਾਜਾਣੀਐਜਾਮਹਲੀਪਾਏਥਾਉ॥੨॥
ਨਾਉਨੀਰੁਚੰਗਿਆਈਆਸਤੁਪਰਮਲੁਤਨਿਵਾਸੁ॥ਤਾਮੁਖੁਹੋਵੈਉਜਲਾਲਖਦਾਤੀਇਕਦਾਤਿ॥ਦੂਖਤਿਸੈਪਹਿਆਖੀ
ਅਹਿਸੂਖਜਿਸੈਹੀਪਾਸਿ॥੩॥ਸੋਕਿਉਮਨਹੁਵਿਸਾਰੀਐਜਾਕੇਜੀਅਪਰਾਣ॥ਤਿਸੁਵਿਣੁਸਭੁਅਪਵਿਤ੍ਰੁਹੈਜੇਤਾਪੈਨਣੁਖਾਣੁ॥
ਹੋਰਿਗਲਾਂਸਭਿਕੂੜੀਆਤੁਧੁਭਾਵੈਪਰਵਾਣੁ॥੪॥੫॥ ॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧॥ਜਾਲਿਮੋਹੁਘਸਿਮਸੁਕਰਿਮਤਿਕਾਗਦੁ
ਕਰਿਸਾਰੁ॥ਭਾਉਕਲਮਕਰਿਚਿਤੁਲੇਖਾਰੀਗੁਰਪੁਛਿਲਿਖੁਬੀਚਾਰੁ॥ਲਿਖੁਨਾਮੁਸਾਲਾਹਲਿਖੁਲਿਖੁਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰੁ॥
੧॥ਬਾਬਾਏਹੁਲੇਖਾਲਿਖਿਜਾਣੁ॥ਜਿਥੈਲੇਖਾਮੰਗੀਐਤਿਥੈਹੋਇਸਚਾਨੀਸਾਣੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਥੈਮਿਲਹਿਵ

ਡ੍ਰਿਆਈਆਸਦਖੁਸੀਆਸਦਚਾਉ॥ਤਿਨਮੁਖਟਿਕੇਨਿਕਲਹਿਜਿਨਮਨਿਸਚਾਨਾਉ॥ਕਰਮਿਮਿਲੈਤਾਪਾਈਐਨਾਹੀਗਲੀ
ਵਾਉਦੁਆਉ॥੨॥ਇਕਿਆਵਹਿਇਕਿਜਾਹਿਉਠਿਰਖੀਅਹਿਨਾਵਸਲਾਰ॥ਇਕਿਉਪਾਏਮੰਗਤੇਇਕਨਾਵਡੇਦਰਵਾਰ
॥ਅਗੈਗਇਆਜਾਣੀਐਵਿਣੁਨਾਵੈਵੇਕਾਰ॥੩॥ਭੈਤੇਰੈਡਰੁਅਗਲਾਖਪਿਖਪਿਛਿਜੈਦੇਹ॥ਨਾਵਜਿਨਾਸੁਲਤਾਨਖਾਨਹੋਦੇਡਿ
ਠੇਖੇਹ॥ਨਾਨਕਉਠੀਚਲਿਆਸਭਿਕੂੜੇਤੁਟੇਨੇਹ॥੪॥੬॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧॥ ਸਭਿਰਸਮਿਠੇਮੰਨਿਐਸੁਣਿਐਸ
ਲੋਣੇ॥ਖਟਤੁਰਸੀਮੁਖਿਬੋਲਣਾਮਾਰਣਨਾਦਕੀਏ॥ਛਤੀਹਅੰਮ੍ਰਿਤਭਾਉਏਕੁਜਾਕਉਨਦਰਿਕਰੇਇ॥੧॥ਬਾਬਾਹੋਰੁਖਾਣਾਖੁ
ਸੀਖੁਆਰੁ॥ਜਿਤੁਖਾਧੈਤਨੁਪੀੜੀਐਮਨਮਹਿਚਲਹਿਵਿਕਾਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਤਾਪੈਨਣੁਮਨੁਰਤਾਸੁਪੇਦੀਸਤੁਦਾਨੁ॥ਨੀ
ਲੀਸਿਆਹੀਕਦਾਕਰਣੀਪਹਿਰਣੁਪੈਰਧਿਆਨੁ॥ਕਮਰਬੰਦੁਸੰਤੋਖਕਾਧਨੁਜੋਬਨੁਤੇਰਾਨਾਮੁ॥੨॥ਬਾਬਾਹੋਰੁਪੈਨਣੁਖੁਸੀਖੁ
ਆਰੁ॥ਜਿਤੁਪੈਧੈਤਨੁਪੀੜੀਐਮਨਮਹਿਚਲਹਿਵਿਕਾਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਘੋੜੇਪਾਖਰਸੁਇਨੇਸਾਖਤਿਬੂਝਣੁਤੇਰੀਵਾਟ
॥ਤਰਕਸਤੀਰਕਮਾਣਸਾਂਗਤੇਗਬੰਦਗੁਣਧਾਤੁ॥ਵਾਜਾਨੇਜਾਪਤਿਸਿਉਪਰਗਟੁਕਰਮੁਤੇਰਾਮੇਰੀਜਾਤਿ॥੩॥ਬਾਬਾ
ਹੋਰੁਚੜਣਾਖੁਸੀਖੁਆਰੁ॥ਜਿਤੁਚੜਿਐਤਨੁਪੀੜੀਐਮਨਮਹਿਚਲਹਿਵਿਕਾਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਘਰਮੰਦਰਖੁਸੀਨਾਮਕੀਨਦ
ਰਿਤੇਰੀਪਰਵਾਰੁ॥ਹੁਕਮੁਸੋਈਤੁਧੁਭਾਵਸੀਹੋਰੁਆਖਣੁਬਹੁਤੁਅਪਾਰੁ॥ਨਾਨਕਸਚਾਪਾਤਿਸਾਹੁਪੂਛਿਨਕਰੇਬੀਚਾਰੁ॥੪
॥ਬਾਬਾਹੋਰੁਸਉਣਾਖੁਸੀਖੁਆਰੁ॥ਜਿਤੁਸੁਤੈਤਨੁਪੀੜੀਐਮਨਮਹਿਚਲਹਿਵਿਕਾਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ੭॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧
॥ ਕੁੰਗੂਕੀਕਾਂਇਆਰਤਨਾਕੀਲਲਿਤਾਅਗਰਿਵਾਸੁਤਨਿਸਾਸੁ॥ਅਠਸਠਿਤੀਰਥਕਾਮੁਖਿਟਿਕਾਤਿਤੁਘਟਿਮਤਿ
ਵਿਗਾਸੁ॥ਓਤੁਮਤੀਸਾਲਾਹਣਾਸਚੁਨਾਮੁਗੁਣਤਾਸੁ॥੧॥ਬਾਬਾਹੋਰਮਤਿਹੋਰਹੋਰ॥ਜੇਸਉਵੇਰਕਮਾਈਐਕੂੜੈਕੂੜਾਜੋਰੁ
੧ ॥ਰਹਾਉ॥ਪੂਜਲਗੈਪੀਰੁਆਖੀਐਸਭੁਮਿਲੈਸੰਸਾਰੁ॥ਨਾਉਸਦਾਏਆਪਣਾਹੋਵੈਸਿਧੁਸੁਮਾਰੁ॥ਜਾਪਤਿਲੇਖੈਨਾਪਵੈ
ਸਭਾਪੂਜਖੁਆਰੁ॥੨॥ਜਿਨਕਉਸਤਿਗੁਰਿਥਾਪਿਆਤਿਨਮੇਟਿਨਸਕੈਕੋਇ॥ਓਨਾਅੰਦਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹੈਨਾਮੋਪਰਗਟੁ
ਹੋਇ॥ਨਾਉਪੂਜੀਐਨਾਉਮੰਨੀਐਅਖੰਡੁਸਦਾਸਚੁਸੋਇ॥੩॥ਖੇਹੂਖੇਹਰਲਾਈਐਤਾਜੀਉਕੇਹਾਹੋਇ॥ਜਲੀਆਸ
ਭਿਸਿਆਣਪਾਉਠੀਚਲਿਆਰੋਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਵਿਸਾਰਿਐਦਰਿਗਇਆਕਿਆਹੋਇ॥੪॥੮ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹ
ਲਾ੧॥ ਗੁਣਵੰਤੀਗੁਣਵੀਥਰੈਅਉਗੁਣਵੰਤੀਝੂਰਿ॥ਜੇਲੋੜਹਿਵਰੁਕਾਮਣੀਨਹਮਿਲੀਐਪਿਰਕੂਰਿ॥ਨਾਬੇ
ੜੀਨਾਤੁਲਹੜਾਨਾਪਾਈਐਪਿਰੁਦੂਰਿ॥੧॥ਮੇਰੇਠਾਕੁਰਪੂਰੈਤਖਤਿਅਡੋਲੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪੂਰਾਜੇਕਰੇਪਾਈਐਸਾਚੁ
ਅਤੋਲੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਭੁਹਰਿਮੰਦਰੁਸੋਹਣਾਤਿਸੁਮਹਿਮਾਣਕਲਾਲ॥ਮੋਤੀਹੀਰਾਨਿਰਮਲਾਕੰਚਨਕੋਟਰੀਸਾ
ਲ॥ਬਿਨੁਪਉੜੀਗੜਿਕਿਉਚੜਉਗੁਰਹਰਿਧਿਆਨਨਿਹਾਲ॥੨॥ਗੁਰੁਪਉੜੀਬੇੜੀਗੁਰੂਗੁਰੁਤੁਲਹਾਹਰਿਨਾਉ
॥ਗੁਰੁਸਰੁਸਾਗਰੁਬੋਹਿਥੋਗੁਰੁਤੀਰਥੁਦਰੀਆਉ॥ਜੇਤਿਸੁਭਾਵੈਊਜਲੀਸਤਸਰਿਨਾਵਣਜਾਉ॥੩॥ਪੂਰੋਪੂਰੋਆ
ਖੀਐਪੂਰੈਤਖਤਿਨਿਵਾਸ॥ਪੂਰੈਥਾਨਿਸੁਹਾਵਣੈਪੂਰੈਆਸਨਿਰਾਸ॥ਨਾਨਕਪੂਰਾਜੇਮਿਲੈਕਿਉਘਾਟੈਗੁਣਤਾਸ॥੪॥

੯॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧॥ ਆਵਹੁਭੈਣੇਗਲਿਮਿਲਹਅੰਕਿਸਹੇਲੜੀਆਹ॥ ਮਿਲਿਕੈਕਰਹਕਹਾਣੀਆਸੰਮ੍ਰਥਕੰਤਕੀਆਹ
॥ਸਾਚੇਸਾਹਿਬਸਭਿਗੁਣਅਉਗਣਸਭਿਅਸਾਹ॥੧॥ ਕਰਤਾਸਭੁਕੋਤੇਰੈਜੋਰਿ॥ ਏਕੁਸਬਦੁਬੀਚਾਰੀਐਜਾਤੂਤਾਕਿਆਹੋਰਿ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਜਾਇਪੁਛਹੁਸੋਹਾਗਣੀਤੁਸੀਰਾਵਿਆਕਿਨੀਗੁਣੀ॥ ਸਹਜਿਸੰਤੋਖਿਸੀਗਾਰੀਆਮਿਠਾਬੋਲਣੀ॥ ਪਿਰੁਰੀ
ਸਾਲੂਤਾਮਿਲੈਜਾਗੁਰਕਾਸਬਦੁਸੁਣੀ॥੨॥ ਕੇਤੀਆਤੇਰੀਆਕੁਦਰਤੀਕੇਵਡਤੇਰੀਦਾਤਿ॥ ਕੇਤੇਤੇਰੇਜੀਅਜੰਤਸਿਫਤਿ
ਕਰਹਿਦਿਨੁਰਾਤਿ॥ ਕੇਤੇਤੇਰੇਰੂਪਰੰਗਕੇਤੇਜਾਤਿਅਜਾਤਿ॥੩॥ ਸਚੁਮਿਲੈਸਚੁਊਪਜੈਸਚਮਹਿਸਾਚਿਸਮਾਇ॥ ਸੁਰ
ਤਿਹੋਵੈਪਤਿਊਗਵੈਗੁਰਬਚਨੀਭਉਖਾਇ॥ ਨਾਨਕਸਚਾਪਾਤਿਸਾਹੁਆਪੇਲਏਮਿਲਾਇ॥੪॥੧੦॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧ ੧
॥ਭਲੀਸਰੀਜਿਉਬਰੀਹਉਮੈਮੁਈਘਰਾਹੁ॥ ਦੂਤਲਗੇਫਿਰਿਚਾਕਰੀਸਤਿਗੁਰਕਾਵੇਸਾਹੁ॥ ਕਲਪਤਿਆਗੀਬਾ ੦
ਦਿਹੈਸਚਾਵੇਪਰਵਾਹੁ॥੧॥ ਮਨਰੇਸਚੁਮਿਲੈਭਉਜਾਇ॥ ਭੈਬਿਨੁਨਿਰਭਉਕਿਉਥੀਐਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦਿਸਮਾਇ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ ਕੇਤਾਆਖਣੁਆਖੀਐਆਖਣਿਤੋਟਿਨਹੋਇ॥ ਮੰਗਣਵਾਲੇਕੇਤੜੇਦਾਤਾਏਕੋਸੋਇ॥ ਜਿਸਕੇਜੀਅਪਰਾਣਹੈ
ਮਨਿਵਸਿਐਸੁਖੁਹੋਇ॥੨॥ ਜਗੁਸੁਪਨਾਬਾਜੀਬਨੀਖਿਨਮਹਿਖੇਲੁਖੇਲਾਇ॥ ਸੰਜੋਗੀਮਿਲਿਏਕਸੇਵਿਜੋਗੀਉਠਿ
ਜਾਇ॥ ਜੋਤਿਸੁਭਾਣਾਸੋਥੀਐਅਵਰੁਨਕਰਣਾਜਾਇ॥੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿਵਸਤੁਵੇਸਾਹੀਐਸਚੁਵਖਰੁਸਚੁਰਾਸਿ॥ ਜਿਨੀਸਚੁ
ਵਣੰਜਿਆਗੁਰਪੂਰੇਸਾਬਾਸਿ॥ ਨਾਨਕਵਸਤੁਪਛਾਣਸੀਸਚੁਸਉਦਾਜਿਸੁਪਾਸਿ॥੪॥੧੧॥ ॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮ
ਹਲਾ੧॥ ਧਾਤੁਮਿਲੈਫੁਨਿਧਾਤੁਕਉਸਿਫਤੀਸਿਫਤਿਸਮਾਇ॥ ਲਾਲੁਗੁਲਾਲੁਗਹਬਰਾਸਚਾਰੰਗੁਚੜਾ
ਉ॥ ਸਚੁਮਿਲੈਸੰਤੋਖੀਆਹਰਿਜਪਿਏਕੈਭਾਇ॥੧॥ ਭਾਈਰੇਸੰਤਜਨਾਕੀਰੇਣੁ॥ ਸੰਤਸਭਾਗੁਰੁਪਾਈਐਮੁਕਤਿ
ਪਦਾਰਥੁਧੇਣੁ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਊਚਉਥਾਨੁਸੁਹਾਵਣਾਊਪਰਿਮਹਲੁਮੁਰਾਰਿ॥ ਸਚੁਕਰਣੀਦੇਪਾਈਐਦਰੁਘਰੁਮਹਲੁ
ਪਿਆਰਿ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਮਨੁਸਮਝਾਈਐਆਤਮਰਾਮੁਬੀਚਾਰਿ॥੨॥ ਤ੍ਰਿਬਿਧਕਰਮਕਮਾਈਅਹਿਆਸਅੰਦੇਸਾਹੋਇ
॥ ਕਿਉਗੁਰਬਿਨੁਤ੍ਰਿਕੁਟੀਛੁਟਸੀਸਹਜਿਮਿਲਿਐਸੁਖੁਹੋਇ॥ ਨਿਜਘਰਿਮਹਲੁਪਛਾਣੀਐਨਦਰਿਕਰੇਮਲੁਧੋਇ॥੩॥ ਬਿਨੁਗੁ
ਰਮੈਲੁਨਉਤਰੈਬਿਨੁਹਰਿਕਿਉਘਰਵਾਸੁ॥ ਏਕੋਸਬਦੁਵੀਚਾਰੀਐਅਵਰਤਿਆਗੈਆਸ॥ ਨਾਨਕਦੇਖਿਦਿਖਾਈਐਸਦਬ ੳ
ਲਿਹਾਰੈਜਾਸੁ॥੪॥੧੨॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧॥ ਧ੍ਰਿਗੁਜੀਵਣੁਦੋਹਾਗਣੀਮੁਠੀਦੂਜੈਭਾਇ॥ ਕਲਰਕੇਰੀਕੰਧਜਿਉ
ਅਹਿਨਿਸਿਕਿਰਿਢਹਿਪਾਇ॥ ਬਿਨੁਸਬਦੈਸੁਖੁਨਾਥੀਐਪਿਰਬਿਨੁਦੂਖੁਨਜਾਇ॥੧॥ ਮੁੰਧੇਪਿਰਬਿਨੁਕਿਆਸੀਗਾਰੁ॥ ਦਰਿਘ
ਰਿਢੋਈਨਾਲਹੈਦਰਗਹਝੂਠੁਖੁਆਰੁ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਆਪਿਸੁਜਾਣੁਨਭੁਲਈਸਚਾਵਡਕਿਰਸਾਣੁ॥ ਪਹਿਲਾਧਰਤੀਸਾਧਿਕੈਸਚੁ
ਨਾਮੁਦੇਦਾਣੁ॥ ਨਉਨਿਧਿਉਪਜੈਨਾਮੁਏਕੁਕਰਮਿਪਵੈਨੀਸਾਣੁ॥੨॥ ਗੁਰਕਉਜਾਣਿਨਜਾਣਈਕਿਆਤਿਸੁਚਜੁਅਚਾਰੁ॥
ਅੰਧੁਲੈਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਆਮਨਮੁਖਿਅੰਧਗੁਬਾਰੁ॥ ਆਵਣੁਜਾਣੁਨਚੁਕਈਮਰਿਜਨਮੈਹੋਇਖੁਆਰੁ॥੩॥ ਚੰਦਨੁ
ਮੋਲਿਅਣਾਇਆਕੁੰਗੂਮਾਂਗਸੰਧੂਰੁ॥ ਚੋਆਚੰਦਨੁਬਹੁਘਣਾਪਾਨਾਨਾਲਿਕਪੂਰੁ॥ ਜੇਧਨਕੰਤਿਨਭਾਵਈਤਸਭਿਅਡੰ

ਘਰਕੂੜ੍ਹਾ॥੪॥ਸਾਹਿਬਸੇਤੀਗਣਤੁਘਾਏਤਹਿਸਕੈਸੀਗਾਰਵਿਕਾਰ॥ਜਬਲਗੁਸਬਦਿਨਭੇਦੀਐਕਿਉਸੋਹੈਗੁਰਦੁਆਰਿ॥ਨਾਨ
ਕਧੰਨੁਸੋਹਾਗਣੀਜਿਨਸਹਨਾਲਿਪਿਆਰੁ॥੫॥੧੩॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧॥ਸੁੰਞੀਦੇਹਡਰਾਵਣੀਡਰਾਵਣੀਜਾਜੀਉਵਿ
ਚਹੁਜਾਇ॥ਭਾਹਿਬਲੰਦੀਵਿਝਵੀਧੂੰਉਨਨਿਕਸਿਓਕਾਇ॥ਪੰਚੇਰੁੰਨੇਦੁਖਭਰੇਬਿਨਸੇਦੂਜੈਭਾਇ॥੧॥ਮੂੜੇਰਾਮਜਪਹੁਗੁਣਸਾ
ਰਿ॥ਹਉਮੈਮਮਤਾਮੋਹਣੀਸਭਮੁਠੀਅਹੰਕਾਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਨੀਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਆਦੂਜੀਕਾਰੈਲਾਗਿ॥ਦੁਬਿਧਾਲਾਗੇਪਚ
ਮੁਏਅੰਤਰਿਤ੍ਰਿਸਨਾਅਗਿ॥ਗੁਰਿਰਾਖੇਸੇਉਬਰੇਹੋਰਮੁਠੀਧੰਧੈਠਗਿ॥੨॥ਮੁਈਪਰੀਤਿਪਿਆਰੁਗਇਆਗਇਆਮੁਆਵੈਰੁਵਿਰੋ
ਧੁ॥ਧੰਧਾਥਕਾਹਉਮੁਈਮਮਤਾਮਾਇਆਕ੍ਰੋਧੁ॥ਕਰਮਿਮਿਲੈਸਚੁਪਾਈਐਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਨਿਰੋਧੁ॥੩॥ਸਚੀਕਾਰੈਸਚੁਮਿਲੈਗੁਰ
ਮਤਿਪਲੈਪਾਇ॥ਸੋਨਰੁਜੰਮੈਨਾਮਰੈਨਾਆਵੈਨਾਜਾਇ॥ਨਾਨਕਦਰਿਪਰਵਾਣੁਸੋਦਰਗਹਪੈਧਾਜਾਇ॥੪॥੧੪॥ ਸਿਰੀਰਾ
ਗੁਮਹਲਾ੧॥ਤਨੁਜਲਿਬਲਿਮਾਟੀਭਇਆਮਨੁਮਾਇਆਮੋਹਿਮਨੂਰੁ॥ਅਉਗਣਫਿਰਿਲਾਗੂਭਏਕੂਰਿਵਜਾਵੈਤੂਰੁ॥ਬਿ
ਨੁਸਬਦੈਭਰਮਾਈਐਦੁਬਿਧਾਡੋਬੇਪੂਰੁ॥੧॥ਮਨਰੇਸਬਦਿਤਰਹੁਚਿਤੁਲਾਇ॥ਜਿਨਿਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਨਬੂਝਿਆਮਰਿਜਨਮੈ
ਆਵੈਜਾਇ॥੧॥ਤਨੁਸੂਚਾਸੋਆਖੀਐਜਿਸੁਮਹਿਸਾਚਾਨਾਉ॥ਭੈਸਚਿਰਾਤੀਦੇਹੁਰੀਜਿਹਵਾਸਚੁਸੁਆਉ॥ਸਚੀਨਦਰਿਨਿਹਾ
ਲੀਐਬਹੁੜਿਨਪਾਵੈਤਾਉ॥੨॥ਸਾਚੇਤੇਪਵਨਾਭਇਆਪਵਨੈਤੇਜਲੁਹੋਇ॥ਜਲਤੇਤ੍ਰਿਭਵਣੁਸਾਜਿਆਘਟਿਘਟਿਜੋਤਿਸ
ਮੋਇ॥ਨਿਰਮਲੁਮੈਲਾਨਾਥੀਐਸਬਦਿਰਤੇਪਤਿਹੋਇ॥੩॥ਇਹੁਮਨੁਸਾਚਿਸੰਤੋਖਿਆਨਦਰਿਕਰੇਤਿਸੁਮਾਹਿ॥ਪੰਚਭੂਤਸਚੁ
ਭੈਰਤੇਜੋਤਿਸਚੀਮਨਮਾਹਿ॥ਨਾਨਕਅਉਗਣਵੀਸਰੇਗੁਰਿਰਾਖੇਪਤਿਤਾਹਿ॥੪॥੧੫॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧
ਨਾਨਕਬੇੜੀਸਚਕੀਤਰੀਐਗੁਰਵੀਚਾਰਿ॥ਇਕਿਆਵਹਿਇਕਿਜਾਵਹੀਪੂਰਿਭਰੇਅਹੰਕਾਰਿ॥ਮਨਹਠਿਮਤੀਬੂਡੀਐਗੁਰਮੁ
ਖਿਸਚੁਸੁਤਾਰਿ॥੧॥ਗੁਰਬਿਨੁਕਿਉਤਰੀਐਸੁਖੁਹੋਇ॥ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਾਖੁਤੂਮੈਅਵਰੁਨਦੂਜਾਕੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਆਗੈਦੇਖਉਡਉਜਲੈਪਾਛੈਹਰਿਓਅੰਗੂਰੁ॥ਜਿਸਤੇਉਪਜੈਤਿਸਤੇਬਿਨਸੈਘਟਿਘਟਿਸਚੁਭਰਪੂਰਿ॥ਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਵ
ਹੀਸਾਚੈਮਹਲਿਹਦੂਰਿ॥੨॥ਸਾਹਿਸਾਹਿਤੁਝੁਸੰਮਲਾਕਦੇਨਵਿਸਾਰੇਉ॥ਜਿਉਜਿਉਸਾਹਿਬੁਮਨਿਵਸੈਗੁਰਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿ
ਤੁਪੇਉ॥ਮਨੁਤਨੁਤੇਰਾਤੂਧਣੀਗਰਬੁਨਿਵਾਰਿਸਮੇਉ॥੩॥ਜਿਨਿਏਹੁਜਗਤੁਉਪਾਇਆਤ੍ਰਿਭਵਣੁਕਰਿਆਕਾਰੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿ
ਚਾਨਣੁਜਾਣੀਐਮਨਮੁਖਿਮੁਗਧੁਗੁਬਾਰੁ॥ਘਟਿਘਟਿਜੋਤਿਨਿਰੰਤਰੀਬੂਝੈਗੁਰਮਤਿਸਾਰੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਿਨੀਜਾਣਿਆਤਿ
ਨਕੀਚੈਸਾਬਾਸਿ॥ਸਚੇਸੇਤੀਰਲਿਮਿਲੇਸਚੇਗੁਣਪਰਗਾਸਿ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਸੰਤੋਖੀਆਜੀਉਪਿੰਡੁਪ੍ਰਭਪਾਸਿ॥੫॥੧੬॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧॥ਸੁਣਿਮਨਮਿਤ੍ਰਪਿਆਰਿਆਮਿਲੁਵੇਲਾਹੈਏਹ॥ਜਬਲਗੁਜੋਬਨਿਸਾਸੁਹੈਤਬਲਗੁਇਹੁ
ਤਨੁਦੇਹ॥ਬਿਨੁਗੁਣਕਾਮਿਨਆਵਈਢਹਿਢੇਰੀਤਨੁਖੇਹ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਲੈਲਾਹਾਘਰਿਜਾਹਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਸਲਾਹੀਐਹਉ
ਮੈਨਿਵਰੀਭਾਹਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਣਿਸੁਣਿਗੰਢਣੁਗੰਢੀਐਲਿਖਿਪੜਿਬੁਝਹਿਭਾਰੁ॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਅਹਿਨਿਸਿਅਗਲੀਹਉ
ਮੈਰੋਗੁਵਿਕਾਰੁ॥ਓਹੁਵੇਪਰਵਾਹੁਅਤੋਲਵੁਗੁਰਮਤਿਕੀਮਤਿਸਾਰੁ॥੨॥ਲਖਸਿਆਣਪਜੇਕਰੀਲਖਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਮਿਲਾ
ਪੁ॥

॥ਰਹਾਉ॥

।ਬਿਨੁਸੰਗਤਿਸਾਧਨਧ੍ਰਾਪੀਆਬਿਨੁਨਾਵੈਦੂਖਸੰਤਾਪੁ।।ਹਰਿਜਪਿਜੀਅੜੇਛੁਟੀਐਗੁਰਮੁਖਿਚੀਨੈਆਪੁ।।੩।।ਤਨੁਮਨੁਗੁਰ
ਪਹਿਵੇਚਿਆਮਨੁਦੀਆਸਿਰੁਨਾਲਿ।।ਤ੍ਰਿਭਵਣੁਖੋਜਿਢੰਢੋਲਿਆਗੁਰਮੁਖਿਖੋਜਿਨਿਹਾਲਿ।।ਸਤਿਗੁਰਮੇਲਿਮਿਲਾਇਆਨਾਨ
ਕਸੋਪ੍ਰਭੁਨਾਲਿ।।੪।।੧੭।। ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧।।ਮਰਣੈਕੀਚਿੰਤਾਨਹੀਜੀਵਣਕੀਨਹੀਆਸ।।ਤੂਸਰਬਜੀਆਪ੍ਰਤਿ
ਪਾਲਹੀਲੇਖੈਸਾਸਗਿਰਾਸ।।ਅੰਤਰਿਗੁਰਮੁਖਿਤੂਵਸਹਿਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਨਿਰਜਾਸਿ।।੧।।ਜੀਅਰੇਰਾਮਜਪਤਮਨੁਮਾਨੁ।।
ਅੰਤਰਿਲਾਗੀਜਲਿਬੁਝੀਪਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨੁ।।੧।।ਰਹਾਉ।।ਅੰਤਰਿਕੀਗਤਿਜਾਣੀਐਗੁਰਮਿਲੀਐਸੰਕਉਤਾਰਿ।।ਮੁ
ਇਆਜਿਤੁਘਰਿਜਾਈਐਤਿਤੁਜੀਵਦਿਆਮਰੁਮਾਰਿ।।ਅਨਹਦਸਬਦਿਸੁਹਾਵਣੇਪਾਈਐਗੁਰਵੀਚਾਰਿ।।੨।।ਅਨਹ
ਦਬਾਣੀਪਾਈਐਤਹਹਉਮੈਹੋਇਬਿਨਾਸੁ।।ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਆਪਣਾਹਉਸਦਕੁਰਬਾਣੈਤਾਸੁ।।ਖੜਿਦਰਗਹਪੈਨਾਈਐ
ਮੁਖਿਹਰਿਨਾਮਨਿਵਾਸੁ।।੩।।ਜਹਦੇਖਾਤਹਰਵਿਰਹੇਸਿਵਸਕਤੀਕਾਮੇਲੁ।।ਤ੍ਰਿਹੁਗੁਣਬੰਧੀਦੇਹੁਰੀਜੋਆਇਆਜਗਿਸੋ
ਖੇਲੁ।।ਵਿਜੋਗੀਦੁਖਿਵਿਛੁੜੇਮਨਮੁਖਿਲਹਹਿਨਮੇਲੁ।।੪।।ਮਨੁਬੈਰਾਗੀਘਰਿਵਸੈਸਚਭੈਰਾਤਾਹੋਇ।।ਗਿਆਨੁਮਹਾਰ
ਸੁਭੋਗਵੈਬਾਹੁੜਿਭੂਖਨਹੋਇ।।ਨਾਨਕਇਹੁਮਨੁਮਾਰਿਮਿਲੁਭੀਫਿਰਿਦੁਖੁਨਹੋਇ।।੫।।੧੮।। ਸਿਰੀਰਾਗੁਮ:੧
।। ।।ਏਹੁਮਨੋਮੂਰਖੁਲੋਭੀਆਲੋਭੇਲਗਾਲੋਭਾਨੁ।।ਸਬਦਿਨਭੀਜੈਸਾਕਤਾਦੁਰਮਤਿਆਵਨੁਜਾਨੁ।।ਸਾਧੂਸਤਿਗੁਰ
ਜੇਮਿਲੈਤਾਪਾਈਐਗੁਣੀਨਿਧਾਨੁ।।੧।।ਮਨਰੇਹਉਮੈਛੋਡਿਗੁਮਾਨੁ।।ਹਰਿਗੁਰੁਸਰਵਰੁਸੇਵਿਤੂਪਾਵਹਿਦਰਗਹਮਾਨੁ।।
੧।।ਰਹਾਉ।।ਰਾਮਨਾਮੁਜਪਿਦਿਨਸੁਰਾਤਿਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਧਨੁਜਾਨੁ।।ਸਭਿਸੁਖਹਰਿਰਸਭੋਗਣੇਸੰਤਸਭਾਮਿਲਿਗਿਆਨੁ।।
ਨਿਤਿਅਹਿਨਿਸਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਸੇਵਿਆਸਤਿਗੁਰਿਦੀਆਨਾਮੁ।।੨।।ਕੂਕਰਕੂੜੁਕਮਾਈਐਗੁਰਨਿੰਦਾਪਚੈਪਚਾਨੁ।।ਭਰ
ਮੇਭੂਲਾਦੁਖੁਘਣੋਜਮੁਮਾਰਿਕਰੈਖੁਲਹਾਨੁ।।ਮਨਮੁਖਿਸੁਖੁਨਪਾਈਐਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖੁਸੁਭਾਨੁ।।੩।।ਐਥੈਧੰਧੁਪਿਟ
ਈਐਸਚੁਲਿਖਤੁਪਰਵਾਨੁ।।ਹਰਿਸਜਣੁਗੁਰੁਸੇਵਦਾਗੁਰਕਰਣੀਪਰਧਾਨੁ।।ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਵੀਸਰੈਕਰਮਿਸਚੈਨੀ
ਸਾਣੁ।।੪।।੧੯।। ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧।। ।।ਇਕੁਤਿਲੁਪਿਆਰਾਵੀਸਰੈਰੋਗੁਵਡਾਮਨਮਾਹਿ।।ਕਿਉਦਰਗ
ਹਪਤਿਪਾਈਐਜਾਹਰਿਨਵਸੈਮਨਮਾਹਿ।।੧।।ਮਨਰੇਅਹਿਨਿਸਹਰਿਗੁਣਸਾਰਿ।।ਜਿਨਖਿਨੁਪਲੁਨਾਮੁਨਵੀਸਰੈਤੇਜਨ
ਵਿਰਲੇਸੰਸਾਰਿ।।੧।।ਰਹਾਉ।।ਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਈਐਸੁਰਤੀਸੁਰਤਿਸੰਜੋਗੁ।।ਹਿੰਸਾਹਉਮੈਗਤੁਗਏਨਾਹੀਸਹਸਾ
ਸੋਗੁ।।ਗੁਰਮੁਖਿਜਿਸੁਹਰਿਮਨਵਸੈਤਿਸੁਮੇਲੇਗੁਰੁਸੰਜੋਗੁ।।੨।।ਕਾਇਆਕਾਮਣਿਜੇਕਰੀਭੋਗੇਭੋਗਣਹਾਰੁ।।ਤਿਸੁਸਿ
ਉਨੇਹੁਨਕੀਜਈਜੋਦੀਸੈਚਲਣਹਾਰੁ।।ਗੁਰਮੁਖਿਰਵਹਿਸੁਹਾਗਣੀਸੋਪ੍ਰਭੁਸੇਜਭਤਾਰੁ।।੩।।ਚਾਰੇਅਗਨਿਨਿਵਾਰਿਮਰੁ
ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਜਲੁਪਾਇ।।ਅੰਤਰਿਕਮਲੁਪ੍ਰਗਾਸਿਆਅੰਮ੍ਰਿਤੁਭਰਿਆਅਘਾਇ।।ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰੁਮੀਤੁਕਰਿਸ
ਚੁਪਾਵਹਿਦਰਗਹਜਾਇ।।੪।।੨੦।। ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧।।ਹਰਿਹਰਿਜਪਹੁਪਿਆਰਿਆਗੁਰਮਤਿਲੇਹਰਿ
ਬੋਲਿ।।ਮਨੁਸਚੁਕਸਵਟੀਲਾਈਐਤੁਲੀਐਪੂਰੈਤੋਲਿ।।ਕੀਮਤਿਕਿਨੈਨਪਾਈਐਰਿਦਮਾਣਕਮੋਲਿਅਮੋਲਿ।।੧
।।ਭਾਈਰੇਹਰਿਹੀਰਾਗੁਰਮਾਹਿ।।ਸਤਸੰਗਤਿਸਤਿਗੁਰੁਪਾਈਐਅਹਿਨਿਸਿਸਬਦਿਸਲਾਹਿ।।੧।।ਰਹਾਉ।।ਸ

ਦੁਖੁ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ਹੈ ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ॥ ਜਿਉ ਅਗਨਿ ਮਰੈ ਜਲਿ ਪਾਇ ॥ ਤਿਉ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਿ ॥ ਜਮੁ ਜੰਦਾਰੁ ਨ ਲ
ਗਈ ਇਉ ਭਉਜਲੁ ਤਰੈ ਤਰਾਸਿ ॥੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੂੜੁ ਨ ਭਾਵਈ ਕੂੜੈ ਕੂੜੀ ਪਾਇ ॥ ਸਚਿ ਰਤੇ ਗੁਰ ਮੇਲਿਐ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਇ
॥੩॥ ਮਨ ਮਹਿ ਮਾਣਕੁ ਲਾਲੁ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਪਦਾਰਥੁ ਹੀਰੁ ॥ ਸਚੁ ਵਖਰੁ ਧਨੁ ਨਾਮੁ ਹੈ ਘਟਿ ਘਟਿ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਪਾਈਐ ਦਇਆ ਕਰੇ ਹਰਿ ਹੀਰੁ ॥੪॥੨੧॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ਭਰਮੇ ਭਾਹਿ ਨ ਵਿਝਵੈ ਜੇ ਭਵੈ ਦਿਸੰਤਰ ਦੇਸੁ ॥
ਅੰਤਰਿ ਮੈਲੁ ਨ ਉਤਰੈ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਵੇਸੁ ॥ ਹੋਰੁ ਕਿਤੈ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਉਪਦੇਸ ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਅਗਨਿ ਨਿਵਾਰਿ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਕਹਿਆ ਮਨਿ ਵਸੈ ਹਉਮੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨੁ ਮਾਣਕੁ ਨਿਰਮੋਲੁ ਹੈ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਪ
ਤਿ ਪਾਇ ॥ ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਆਪੁ ਗਇਆ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਮਿਲਿ ਸਲਲੈ ਸ
ਲਲ ਸਮਾਇ ॥੨॥ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ਸੁ ਅਉਗੁਣਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਨ ਭੇਟਿਓ ਸੁ ਭਉਜ
ਲਿ ਪਚੈ ਪਚਾਇ ॥ ਇਹੁ ਮਾਣਕੁ ਜੀਉ ਨਿਰਮੋਲੁ ਹੈ ਇਉ ਕਉਡੀ ਬਦਲੈ ਜਾਇ ॥੩॥ ਜਿੰਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਰਸਿ ਮਿਲੈ ਸੇ ਪੂ
ਰੇ ਪੁਰਖ ਸੁਜਾਣ ॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਭਉਜਲੁ ਲੰਘੀਐ ਦਰਗਹ ਪਤਿ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਧੁਨਿ ਉਪਜੈ ਸਬਦੁ ਨੀਸਾ
ਣੁ ॥੪॥੨੨॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਵਣਜੁ ਕਰਹੁ ਵਣਜਾਰਿਹੋ ਵਖਰੁ ਲੇਹੁ ਸਮਾਲਿ ॥ ਤੈਸੀ ਵਸਤੁ ਵਿਸਾਹੀਐ
ਜੈਸੀ ਨਿਬਹੈ ਨਾਲਿ ॥ ਅਗੈ ਸਾਹੁ ਸੁਜਾਣੁ ਹੈ ਲੈਸੀ ਵਸਤੁ ਸਮਾਲਿ ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਰਾਮੁ ਕਹਹੁ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਹਰਿ ਜਸੁ ਵ
ਖਰੁ ਲੈ ਚਲਹੁ ਸਹੁ ਦੇਖੈ ਪਤੀਆਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨਾ ਰਾਸਿ ਨ ਸਚੁ ਹੈ ਕਿਉ ਤਿਨਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਖੋਟੈ ਵਣਜਿ ਵਣੰ
ਜਿਐ ਮਨੁ ਤਨੁ ਖੋਟਾ ਹੋਇ ॥ ਫਾਹੀ ਫਾਥੇ ਮਿਰਗ ਜਿਉ ਦੂਖੁ ਘਣੋ ਨਿਤ ਰੋਇ ॥੨॥ ਖੋਟੇ ਪੋਤੈ ਨਾ ਪਵਹਿ ਤਿਨ ਹਰਿ ਗੁਰ ਦ
ਰਸੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਖੋਟੇ ਜਾਤਿ ਨ ਪਤਿ ਹੈ ਖੋਟਿ ਨ ਸੀਝਸਿ ਕੋਇ ॥ ਖੋਟੇ ਖੋਟੁ ਕਮਾਵਣਾ ਆਇ ਗਇਆ ਪਤਿ ਖੋਇ ॥੩॥ ਨਾਨਕ
ਮਨੁ ਸਮਝਾਈਐ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਾਲਾਹ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰੰਗਿ ਰਤਿਆ ਭਾਰੁ ਨ ਭਰਮੁ ਤਿਨਾਹ ॥ ਹਰਿ ਜਪਿ ਲਾਹਾ ਅਗਲਾ ਨਿਰ
ਭਉ ਹਰਿ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥੪॥੨੩॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਧਨੁ ਜੋਬਨੁ ਅਰੁ ਫੁਲੜਾ ਨਾਠੀਅੜੇ ਦਿਨ ਚਾਰਿ ॥ ਪਬਣਿ ਕੇਰੇ ਪਤ ਜਿਉ ਢਲਿ ਢੁਲਿ ਜੁੰਮਣਹਾਰ ॥੧॥ ਰੰਗੁ ਮਾਣਿ ਲੈ
ਪਿਆਰਿਆ ਜਾ ਜੋਬਨੁ ਨਉ ਹੁਲਾ ॥ ਦਿਨ ਥੋੜੜੇ ਥਕੇ ਭਇਆ ਪੁਰਾਣਾ ਚੋਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਜਣ ਮੇਰੇ ਰੰਗੁਲੇ ਜਾ
ਇ ਸੁਤੇ ਜੀਰਾਣਿ ॥ ਹੰ ਭੀ ਵੰਞਾ ਡੁਮਣੀ ਰੋਵਾ ਝੀਣੀ ਬਾਣਿ ॥੨॥ ਕੀ ਨ ਸੁਣੇਹੀ ਗੋਰੀਏ ਆਪਣ ਕੰਨੀ ਸੋਇ ॥ ਲਗੀ ਆਵਹਿ
ਸਾਹੁਰੈ ਨਿਤ ਨ ਪੇਈਆ ਹੋਇ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਸੁਤੀ ਪੇਈਐ ਜਾਣੁ ਵਿਰਤੀ ਸੰਨਿ ॥ ਗੁਣਾ ਗਵਾਈ ਗੰਠੜੀ ਅਵਗਣ ਚਲੀ
ਬੰਨਿ ॥੪॥੨੪॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਆਪੇ ਰਸੀਆ ਆਪਿ ਰਸੁ ਆਪੇ ਰਾਵਣਹਾਰੁ ॥ ਆਪੇ ਹੋਵੈ ਚੋਲੜਾ ਆਪੇ ਸੇ
ਜ ਭਤਾਰੁ ॥੧॥ ਰੰਗਿ ਰਤਾ ਮੇਰਾ ਸਾਹਿਬੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੇ ਮਾਛੀ ਮਛੁਲੀ ਆਪੇ ਪਾਣੀ ਜਾ
ਲੁ ॥ ਆਪੇ ਜਾਲ ਮਣਕੜਾ ਆਪੇ ਅੰਦਰਿ ਲਾਲੁ ॥੨॥ ਆਪੇ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਰੰਗੁਲਾ ਸਖੀਏ ਮੇਰਾ ਲਾਲੁ ॥ ਨਿਤ ਰਵੈ ਸੋਹਾਗ

ਮੀਟੈਖੁਸਮਾਣਾਤਣੁ॥੩॥ਪ੍ਰਣਵੈਨਾਨਕੁਬੇਨਤੀਤੂੰਸਰਵਰੁਤੂੰਹੰਸੁ॥ਕਉਲੁਤੂਹੈਕਵੀਆਤੂਹੈਆਪੇਵੇਖਿਵਿਗਸੁ॥੪
॥੨੫॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧ਘਰੁ੬ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਇਹੁਤਨੁਧਰਤੀਬੀਜੁਕਰਮਾਕਰੋਸਲਿਲਆਪਾਉਸਾਰਿੰਗਪਾਣੀ॥ਮਨੁਕਿਰਸਾਣੁਹਰਿਰਿਦੈਜੰਮਾਇਲੈਇਉ
ਪਾਵਸਿਪਦੁਨਿਰਬਾਣੀ॥੧॥ਕਾਹੇਗਰਬਸਿਮੂੜੇਮਾਇਆ॥ਪਿਤਸੁਤੋਸਗਲਕਾਲਤ੍ਰਮਾਤਾਤੇਰੇਹੋਹਿਨਅੰਤਿਸ
ਖਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਿਖੈਬਿਕਾਰਦੁਸਟਕਿਰਖਾਕਰੇਇਨਤਜਿਆਤਮੈਹੋਇਧਿਆਈ॥ਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁਹੋਹਿ
ਜਬਰਾਖੇਕਮਲੁਬਿਗਸੈਮਧੁਆਸ੍ਰਮਾਈ॥੨॥ਬੀਸਸਪਤਾਹਰੋਬਾਸਰੋਸੰਗ੍ਰਹੈਤੀਨਿਖੋੜਾਨਿਤਕਾਲੁਸਾਰੈ॥ਦਸ
ਅਠਾਰਮੈਅਪਰੰਪਰੋਚੀਨੈਕਹੈਨਾਨਕੁਇਵਏਕੁਤਾਰੈ॥੩॥੨੬॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧॥ਅਮਲੁਕਰਿਧਰ
ਤੀਬੀਜੁਸਬਦੋਕਰਿਸਚਕੀਆਬਨਿਤਦੇਹਿਪਾਣੀ॥ਹੋਇਕਿਰਸਾਣੁਈਮਾਨੁਜੰਮਾਇਲੈਭਿਸਤੁਦੋਜਕੁਮੂੜੇਏ
ਵਜਾਣੀ॥੧॥ਮਤੁਜਾਣਸਹਿਗਲੀਪਾਇਆ॥ਮਾਲਕੈਮਾਣੈਰੂਪਕੀਸੋਭਾਇਤੁਬਿਧੀਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥੧॥ ਰਹਾਉ
ਐਬਤਨਿਚਿਕੜੋਇਹੁਮਨੁਮੀਡਕੋਕਮਲਕੀਸਾਰਨਹੀਮੂਲਿਪਾਈ॥ਭਉਰੁਉਸਤਾਦੁਨਿਤਭਾਖਿਆਬੋਲੇ
ਕਿਉਬੂਝੈਜਾਨਹਬੁਝਾਈ॥੨॥ਆਖਣੁਸੁਨਣਾਪਉਣਕੀਬਾਣੀਇਹੁਮਨੁਰਤਾਮਾਇਆ॥ਖਸਮਕੀਨਦਰਿਦਿ
ਲਹਿਪਸਿੰਦੇਜਿਨੀਕਰਿਏਕੁਧਿਆਇਆ॥੩॥ਤੀਹਕਰਿਰਖੇਪੰਜਕਰਿਸਾਥੀਨਾਉਸੈਤਾਨੁਮਤੁਕਟਿਜਾਈ॥ਨਾਨ
ਕੁਆਖੈਰਾਹਿਪੈਚਲਣਾਮਾਲੁਧਨੁਕਿਤਕੂਸੰਜਿਆਹੀ॥੪॥੨੭॥

੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

੨ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧ ਘਰੁ੪॥
ਸੋਈਮਉਲਾਜਿਨਿਜਗੁਮਉਲਿਆਹਰਿਆਕੀਆਸੰਸਾਰੋ॥ਆਬਖਾਕੁਜਿਨਿਬੰਧਿਰਹਾਈਧੰਨੁਸਿਰਜਣਹਾਰੋ॥੧॥
ਮਰਣਾਮੁਲਾਮਰਣਾ॥ਭੀਕਰਤਾਰਹੁਡਰਣਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਾਤੂਮੁਲਾਤਾਤੂਕਾਜੀਜਾਣਹਿਨਾਮੁਖੁਦਾਈ॥ਜੇਬਹੁਤੇਰਾਪ
ੜਿਆਹੋਵਹਿਕੋਰਹੈਨਭਰੀਐਪਾਈ॥੨॥ਸੋਈਕਾਜੀਜਿਨਿਆਪੁਤਜਿਆਇਕੁਨਾਮੁਕੀਆਆਧਾਰੋ॥ਹੈਭੀਹੋਸੀਜਾਇਨਜਾ
ਸੀਸਚਾਸਿਰਜਣਹਾਰੋ॥੩॥ਪੰਜਵਖਤਨਿਵਾਜਗੁਜਾਰਹਿਪੜਹਿਕਤੇਬਕੁਰਾਣਾ॥ਨਾਨਕੁਆਖੈਗੋਰਸਦੇਈਰਹਿਓਪੀ
ਣਾਖਾਣਾ॥੪॥੨੮॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧॥ਏਕੁਸੁਆਨੁਦੁਇਸੁਆਨੀਨਾਲਿ॥ਭਲਕੇਭਉਕਹਿਸਦਾਬਇ
ਆਲਿ॥ਕੂੜੁਛੁਰਾਮੁਠਾਮੁਰਦਾਰੁ॥ਧਾਣਕਰੂਪਿਰਹਾਕਰਤਾਰ॥੧॥ਮੈਪਤਿਕੀਪੰਦਿਨਕਰਣੀਕੀਕਾਰ॥ਹਉਬਿਗੜੈਰੂਪਿ
ਰਹਾਬਿਕਰਾਲ॥ਤੇਰਾਏਕੁਨਾਮੁਤਾਰੇਸੰਸਾਰੁ॥ਮੈਏਹਾਆਸਏਹੋਆਧਾਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੁਖਿਨਿੰਦਾਆਖਾਦਿਨੁਰਾਤਿ॥
ਪਰਘਰੁਜੋਹੀਨੀਚਸਨਾਤਿ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਤਨਿਵਸਹਿਚੰਡਾਲ॥ਧਾਣਕਰੂਪਿਰਹਾਕਰਤਾਰ॥੨॥ਫਾਹੀਸੁਰਤਿਮਲੂਕੀਵੇਸੁ॥
ਹਉਠਗਵਾੜਾਠਗੀਦੇਸੁ॥ਖਰਾਸਿਆਣਾਬਹੁਤਾਭਾਰੁ॥ਧਾਣਕਰੂਪਿਰਹਾਕਰਤਾਰ॥੩॥ਮੈਕੀਤਾਨਜਾਤਾਹਰਾਮਖੋਰੁ

ਉਡਿਆ ਮੂਲੁ ਦੇਸਾਨੁ ਸਭੁ ਕਰੁ ਤੋ ਹੈ ॥ ਨਾਨਕੁ ਨੀਚੁ ਕਹੈ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਧਾਣਕ ਰੂਪਿ ਰਹਾ ਕਰਤਾਰ ॥੪॥੨॥੨੯॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲ ੧ ਏਕਾ ਸੁਰਤਿ ਜੇਤੇ ਹੈ ਜੀਅ ॥ ਸੁਰਤਿ ਵਿਹੂਣਾ ਕੋਇ ਨ ਕੀਆ ॥ ਜੇਹੀ ਸੁਰਤਿ ਤੇਹਾ ਤਿਨ ਰਾਹੁ ॥ ਲੇਖਾ ਇਕੋ ਆਵਹੁ ਜਾਹੁ ॥੧॥ ਕਾਹੇ ਜੀਅ ਕਰਹਿ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਲੇਵੈ ਦੇਵੈ ਢਿਲ ਨ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੇਰੇ ਜੀਅ ਜੀਆ ਕਾ ਤੋਹਿ ॥ ਕਿਤ ਕਉ ਸਾਹਿਬ ਆਵਹਿ ਰੋਹਿ ॥ ਤੂ ਓਨਾ ਕਾ ਤੇਰੇ ਓਹਿ ॥੨॥ ਅਸੀ ਬੋਲਵਿਗਾੜ ਵਿਗਾੜਹਿ ਬੋਲ ॥ ਤੂ ਨਦਰੀ ਅੰਦਰਿ ਤੋਲਹਿ ਤੋਲ ॥ ਜਹ ਕਰਣੀ ਤਹ ਪੂਰੀ ਮਤਿ ॥ ਕਰਣੀ ਬਾਝਹੁ ਘਟੇ ਘਟਿ ॥੩॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕ ਗਿਆਨੀ ਕੈਸਾ ਹੋਇ ॥ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਬੂਝੈ ਸੋਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਸੋ ਗਿਆਨੀ ਦਰਗਹ ਪਰਵਾਣੁ ॥੪॥੩॥੩੦॥ ॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਤੂ ਦਰੀਆਉ ਦਾਨਾ ਬੀਨਾ ਮੈ ਮਛੁਲੀ ਕੈਸੇ ਅੰਤੁ ਲਹਾ ॥ ਜਹ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਤਹ ਤੂ ਹੈ ਤੁਝ ਤੇ ਨਿਕਸੀ ਫੂਟਿ ਮਰਾ ॥੧॥ ਨ ਜਾਣਾ ਮੇਉ ਨ ਜਾਣਾ ਜਾਲੀ ॥ ਜਾ ਦੁਖੁ ਲਾਗੈ ਤਾ ਤੁਝੈ ਸਮਾਲੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੂ ਭਰਪੂਰਿ ਜਾਨਿਆ ਮੈ ਦੂਰਿ ॥ ਜੋ ਕਛੁ ਕਰੀ ਸੁ ਤੇਰੈ ਹਦੂਰਿ ॥ ਤੂ ਦੇਖਹਿ ਹਉ ਮੁਕਰਿ ਪਾਉ ॥ ਤੇਰੈ ਕੰਮਿ ਨ ਤੇਰੈ ਨਾਇ ॥੨॥ ਜੇਤਾ ਦੇਹਿ ਤੇਤਾ ਹਉ ਖਾਉ ॥ ਬਿਆ ਦਰੁ ਨਾਹੀ ਕੈ ਦਰਿ ਜਾਉ ॥ ਨਾਨਕੁ ਏਕੁ ਕਹੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੇਰੈ ਪਾਸਿ ॥੩॥ ਆਪੇ ਨੇੜੈ ਦੂਰਿ ਆਪੇ ਹੀ ਮੰਝਿ ਮਿਆਨੁੋ ॥ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਸੁਣੇ ਆਪੇ ਹੀ ਕੁਦਰਤਿ ਕਰੇ ਜਹਾਨੁੋ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਨਾਨਕਾ ਹੁਕਮੁ ਸੋਈ ਪਰਵਾਨੁੋ ॥੪॥੪॥੩੧॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ॥ ਕੀਤਾ ਕਹਾ ਕਰੇ ਮਨਿ ਮਾਨੁ ॥ ਦੇਵਣਹਾਰੇ ਕੈ ਹਥਿ ਦਾਨੁ ॥ ਭਾਵੈ ਦੇਇ ਨ ਦੇਈ ਸੋਇ ॥ ਕੀਤੇ ਕੈ ਕਹਿਐ ਕਿਆ ਹੋਇ ॥੧॥ ਆਪੇ ਸਚੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਸਚੁ ॥ ਅੰਧਾ ਕਚਾ ਕਚੁ ਨਿਕਚੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੇ ਰੁਖ ਬਿਰਖ ਆਰਾਉ ॥ ਜੇਹੀ ਧਾਤੁ ਤੇਹਾ ਤਿਨ ਨਾਉ ॥ ਫੁਲੁ ਭਾਉ ਫਲੁ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇ ॥ ਆਪਿ ਬੀਜਿ ਆਪੇ ਹੀ ਖਾਇ ॥ ਕਚੀ ਕੰਧ ਕਚਾ ਵਿਚਿ ਰਾਜੁ ॥ ਮਤਿ ਅਲੂਣੀ ਫਿਕਾ ਸਾਦੁ ॥ ਨਾਨਕ ਆਣੇ ਆਵੈ ਰਾਸਿ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਨਾਹੀ ਸਾਬਾਸਿ ॥੩॥੫॥ ੩੨॥

ਜੇ ਤੂ ਸਾਹਿਬ ਆਵਹਿ ਰੋਹਿ ॥

ਆਪੇ

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਘਰੁ ੫ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਅਛਲ ਛਲਾਈ ਨਹ ਛਲੈ ॥ ਨਹ ਘਾਉ ਕਟਾਰਾ ਕਰਿ ਸਕੈ ॥ ਜਿਉ ਸਾਹਿਬੁ ਰਾਖੈ ਤਿਉ ਰਹੈ ॥ ਇਸੁ ਲੋਭੀ ਕਾ ਜੀਉ ਟਲ ਪਲੈ ॥੧॥ ਬਿਨੁ ਤੇਲ ਦੀਵਾ ਕਿਉ ਜਲੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੋਥੀ ਪੁਰਾਣ ਕਮਾਈਐ ॥ ਭਉ ਵਟੀ ਇਤੁ ਤਨਿ ਪਾਈਐ ॥ ਸਚੁ ਬੂਝਣੁ ਆਣਿ ਜਲਾਈਐ ॥੨॥ ਇਹੁ ਤੇਲੁ ਦੀਵਾ ਇਉ ਜਲੈ ॥ ਕਰਿ ਚਾਨਣੁ ਸਾਹਿਬ ਤਉ ਮਿਲੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਤੁ ਤਨਿ ਲਾਗੈ ਬਾਣੀਆ ॥ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ਸੇਵ ਕਮਾਣੀਆ ॥ ਸਭ ਦੁਨੀਆ ਆਵਣ ਜਾਣੀਆ ॥੩॥ ਵਿਚਿ ਦੁਨੀਆ ਸੇਵ ਕਮਾਈਐ ॥ ਤਾ ਦਰਗਹ ਬੈਸਣੁ ਪਾਈਐ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਬਾਹ ਲੁਡਾਈਐ ॥੪॥੧॥ ੩੩॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧ ॥ ਤ੍ਰਿਪਦੇ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਹਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਆਪਣਾ ਇਕ ਮਨਿ ਇਕ ਚਿਤਿ ਭਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਨ ਕਾਮਨਾ ਤੀਰਥੁ ਹੈ ਜਿਸ ਨੋ ਦੇਇ ਬੁਝਾਇ ॥ ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਵਰੁ ਪਾਵਣਾ ਜੋ ਇਛੈ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਇ ॥ ਨਾਉ ਧਿਆਈਐ ਨਾਉ ਮੰਗੀਐ ਨਾਮੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖੁ ਤਿਖ ਜਾਇ ॥ ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਾਖਿਆ ਸਹਜੇ ਰਹੇ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨੀ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥

ਅੰਤਰਿਹਰਿਰਸੁਰਵਿਰਹਿਆਚੂਕਾਮਨਿਅਭਿਮਾਨੁ॥ਹਿਰਦੈਕਮਲੁਪ੍ਰਗਾਸਿਆਲਾਗਾਸਹਜਿਧਿਆਨੁ॥ਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹਰਿਰਵਿਰਹਿ
ਆਪਾਇਆਦਰਗਹਮਾਨੁ॥੨॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਨਿਆਪਣਾਤੇਵਿਰਲੇਸੰਸਾਰਿ॥ਹਉਮੈਮਮਤਾਮਾਰਿਕੈਹਰਿਰਖਿਆਉਰਧਾਰਿ॥
ਹਉਤਿਨਕੈਬਲਿਹਾਰਣੈਜਿਨਾਨਾਮੇਲਗਾਪਿਆਰੁ॥ਸੇਈਸੁਖੀਏਚਹੁਜੁਗੀਜਿਨਾਨਾਮੁਅਖੁਟੁਅਪਾਰੁ॥੩॥ਗੁਰਮਿਲਿਐਨ
ਮੁਪਾਈਐਚੂਕੈਮੋਹਪਿਆਸ॥ਹਰਿਸੇਤੀਮਨੁਰਵਿਰਹਿਆਘਰਹੀਮਾਹਿਉਦਾਸੁ॥ਜਿਨਾਹਰਿਕਾਸਾਦੁਆਇਆਹਉਤਿਨਬਲਿਹ
ਰੈਜਾਸੁ॥ਨਾਨਕਨਦਰੀਪਾਈਐਸਚੁਨਾਮੁਗੁਣਤਾਸੁ॥੪॥੧॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੩॥ ॥ਬਹੁਭੇਖਕਰਿਭਰਮਾਈਐ
ਮਨਿਹਿਰਦੈਕਪਟੁਕਮਾਇ॥ਹਰਿਕਾਮਹਲੁਨਪਾਵਈਮਰਿਵਿਸਟਾਮਾਹਿਸਮਾਇ॥੧॥ਮਨਰੇਗ੍ਰਿਹਹੀਮਾਹਿਉਦਾਸੁ॥
ਸਚੁਸੰਜਮੁਕਰਣੀਸੋਕਰੇਗੁਰਮੁਖਿਹੋਇਪਰਗਾਸੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਮਨੁਜੀਤਿਆਗਤਿਮੁਕਤਿਘਰੈਮਹਿਪਾ
ਇ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਧਿਆਈਐਸਤਸੰਗਤਿਮੇਲਿਮਿਲਾਇ॥੨॥ਜੇਲਖਇਸਤ੍ਰੀਆਭੋਗਕਰਹਿਨਵਖੰਡਰਾਜੁਕਮਾਹਿ॥ਬਿ
ਨੁਸਤਿਗੁਰਸੁਖੁਨਪਾਵਈਫਿਰਿਫਿਰਿਜੋਨੀਪਾਹਿ॥੩॥ਹਰਿਹਾਰੁਕੰਠਿਜਿਨੀਪਹਿਰਿਆਗੁਰਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਇ॥ਤਿਨਾਪਿ
ਛੈਰਿਧਸਿਧਫਿਰੈਓਨਾਤਿਲੁਨਤਮਾਇ॥੪॥ਜੋਪ੍ਰਭਭਾਵੈਸੋਥੀਐਅਵਰੁਨਕਰਣਾਜਾਇ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਜੀਵੈਨਾਮੁ
ਲੈਹਰਿਦੇਵਹੁਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥੫॥੨॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੩॥ਜਿਸਹੀਕੀਸਿਰਕਾਰਹੈਤਿਸਹੀਕਾਸਭੁਕੋਇ॥ਗੁਰ
ਮੁਖਿਕਾਰਕਮਾਵਣੀਸਚੁਘਟਿਪਰਗਟੁਹੋਇ॥ਅੰਤਰਿਜਿਸਕੈਸਚੁਵਸੈਸਚੇਸਚੀਸੋਇ॥ਸਚਿਮਿਲੇਸੇਨਵਿਛੁੜਹਿਤਿ
ਨਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾਹੋਇ॥੧॥ [illegible]ਰੇਰਾਮਮੈਹਰਿਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸਚੁਪ੍ਰਭੁਨਿਰਮਲਾਸਬਦਿਮਿਲਾਵਾ
ਹੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਬ[illegible]ਮਿਲੈਸੋਮਿਲਿਰਹੈਜਿਸਨੋਆਪੇਲਏਮਿਲਾਇ॥ਦੂਜੈਭਾਇਕੋਨਾਮਿਲੈਫਿਰਿਫਿਰਿਆਵੈ
ਜਾਇ॥ਸਭਮਹਿਇਕੁਵਰਤਦਾਏਕੋਰਹਿਆਸਮਾਇ॥ਜਿਸਨੋਆਪਿਦਇਆਲੁਹੋਇਜੋਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਿਸਮਾਇ॥੨॥
ਪੜ੍ਹਿਪੜ੍ਹਿਪੰਡਿਤਜੋਤਕੀਵਾਦਕਰਹਿਬੀਚਾਰੁ॥ਮਤਿਬੁਧਿਭਵੀਨਬੁਝਈਅੰਤਰਿਲੋਭਵਿਕਾਰੁ॥ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਭਰਮ
ਦੇਭ੍ਰਮਿਭ੍ਰਮਿਹੋਇਖੁਆਰੁ॥ਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਕਮਾਵਣਾਕੋਇਨਮੇਟਣਹਾਰੁ॥੩॥ਸਤਗੁਰਕੀਸੇਵਾਗਾਖੜੀਸਿਰੁਦੀਜੈਆਪੁਗ
ਵਾਇ॥ਸਬਦਿਮਿਲਹਿਤਾਹਰਿਮਿਲੈਸੇਵਾਪਵੈਸਭਥਾਇ॥ਪਾਰਸਿਪਰਸਿਐਪਾਰਸੁਹੋਇਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮਾਇ॥ਜਿਨਕਉਪੂਰ
ਬਿਲਿਖਿਆਤਿਨਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲਿਆਆਇ॥੪॥ਮਨਭੁਖਾਭੁਖਾਮਤਕਰਹਿਮਤੂੰਕਰਹਿਪੁਕਾਰ॥ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਜਿਨਿਸਿ
ਰੀਸਭਸੈਦੇਇਅਧਾਰੁ॥ਨਿਰਭਉਸਦਾਦਇਆਲੁਹੈਸਭਨਾਕਰਦਾਸਾਰ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਬੁਝੀਐਪਾਈਐਮੋਖਦੁਆਰੁ॥੫॥੩॥
॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੩ ॥ਜਿਨੀਸੁਣਿਕੈਮੰਨਿਆਤਿਨਾਨਿਜਘਰਿਵਾਸੁ॥ਗੁਰਮਤੀਸਲਾਹਿਸਚੁਹਰਿਪਾਇਆ
ਗੁਣਤਾਸੁ॥ਸਬਦਿਰਤੇਸੇਨਿਰਮਲੇਹਉਸਦਬਲਿਹਾਰੈਜਾਸੁ॥ਹਿਰਦੈਜਿਨਕੈਹਰਿਵਸੈਤਿਤੁਘਟਿਹੈਪਰਗਾਸੁ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇ
ਹਰਿਹਰਿਨਿਰਮਲੁਧਿਆਇ॥ਧੁਰਿਮਸਤਕਿਜਿਨਕਉਲਿਖਿਆਸੇਗੁਰਮੁਖਿਰਹੇਲਿਵਲਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਸੰਤਹੁਦੇਖ
ਹੁਨਦਰਿਕਰਿਨਿਕਟਿਵਸੈਭਰਪੂਰਿ॥ਗੁਰਮਤਿਜਿਨੀਪਛਾਣਿਆਸੇਦੇਖਹਿਸਦਾਹਦੂਰਿ॥ਜਿਨਗੁਣਤਿਨਸਦਮਨਿਵਸੈਅ
ਉਗੁਣਵੰਤਿਆਦੂਰਿ॥ਮਨਮੁਖਗੁਣਤੈਬਾਹਰੇਬਿਨੁਨਾਵੈਮਰਦੇਝੂਰਿ॥੨॥ਜਿਨਸਬਦਿਗੁਰੂਸੁਣਿਮੰਨਿਆਤਿਨਮਨਿਧਿਆਇ

ਆ ਹਰਿ ਸੋਇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤੀ ਰਤਿਆ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥ ਕੂੜਾ ਰੰਗੁ ਕਸੁੰਭ ਕਾ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਦੁਖੁ ਰੋਇ ॥ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਹੈ ਓਹੁ ਸਦਾ ਸਦਾ ਥਿਰੁ ਹੋਇ ॥੩॥ ਇਹੁ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇ ਕੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਪਗਿ ਖਿਸਿਐ ਰਹਣਾ ਨਹੀ ਆਗੈ ਠਉਰੁ ਨ ਪਾਇ ॥ ਓਹ ਵੇਲਾ ਹਥਿ ਨ ਆਵਈ ਅੰਤਿ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਇ ॥ ਜਿਸੁ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਉਬਰੈ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੪॥ ਦੇਖਾ ਦੇਖੀ ਸਭ ਕਰੇ ਮਨਮੁਖਿ ਬੂਝ ਨ ਪਾਇ ॥ ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਿਰਦਾ ਸੁਧੁ ਹੈ ਸੇਵ ਪਈ ਤਿਨ ਥਾਇ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਹਰਿ ਨਿਤ ਪੜਹਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਸਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਦਾ ਸਚੁ ਹੈ ਜਿ ਨਾਮਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੫॥੪॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਜਿਨੀ ਇਕ ਮਨਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਗੁਰਮਤੀ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਮੁਖ ਸਦ ਉਜਲੇ ਤਿਤੁ ਸਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥ ਓਇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਹਿ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਪਿਆਰਿ ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ ਮਲੁ ਹਉਮੈ ਕਢੈ ਧੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨਮੁਖ ਨਾਮੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਪਤਿ ਜਾਇ ॥ ਸਬਦੈ ਸਾਦੁ ਨ ਆਇਓ ਲਾਗੇ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ ਵਿਸਟਾ ਕੇ ਕੀੜੇ ਪਵਹਿ ਵਿਚਿ ਵਿਸਟਾ ਸੇ ਵਿਸਟਾ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹਿ ॥੨॥ ਤਿਨ ਕਾ ਜਨਮੁ ਸਫਲੁ ਹੈ ਜੋ ਚਲਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥ ਕੁਲੁ ਉਧਾਰਹਿ ਆਪਣਾ ਧੰਨੁ ਜਣੇਦੀ ਮਾਇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਰਜਾਇ ॥੩॥ ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ ਓਇ ਅੰਦਰਹੁ ਬਾਹਰਹੁ ਨਿਰਮਲੇ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਆਏ ਸੇ ਪਰਵਾਣੁ ਹਹਿ ਜਿਨ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ॥੪॥੫॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤਾ ਹਰਿ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ਹੈ ਗੁਰ ਪੂਛਿ ਕਰਹਿ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਨਿ ਸਦਾ ਸਦਾ ਵਖਰੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਹਰਿ ਭਗਤਾ ਅਤੁਟੁ ਭੰਡਾਰੁ ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਇਸੁ ਮਨ ਕਉ ਸਮਝਾਇ ॥ ਏ ਮਨ ਆਲਸੁ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਕਾ ਪਿਆਰੁ ਹੈ ਜੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਪਾਖੰਡਿ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਦੁਬਿਧਾ ਬੋਲੁ ਖੁਆਰੁ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਰਲਾਇਆ ਨਾ ਰਲੈ ਜਿਸੁ ਅੰਤਰਿ ਬਿਬੇਕ ਬੀਚਾਰੁ ॥੨॥ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਹਰਿ ਆਖੀਐ ਜੋ ਹਰਿ ਰਾਖੈ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਉਪੇ ਆਗੈ ਧਰੈ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਮਾਰਿ ॥ ਧਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ਹੈ ਜਿ ਕਦੇ ਨ ਆਵੈ ਹਾਰਿ ॥੩॥ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਤਾ ਪਾਈਐ ਵਿਣੁ ਕਰਮੈ ਪਾਇਆ ਨ ਜਾਇ ॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਤਰਸਦੇ ਜਿਸੁ ਮੇਲੇ ਸੋ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਆਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਸਦਾ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੪॥੬॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਸਹਜੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥ ਅੰਦਰੁ ਰਚੈ ਹਰਿ ਸਚ ਸਿਉ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਜਗੁ ਦੁਖੀਆ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਸੁਖੁ ਲਹਹਿ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਚੇ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗਈ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੀਐ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਪ੍ਰਚੰਡੁ ਬਲਾਇਆ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰਾ ਜਾਇ ॥੨॥ ਮਨਮੁਖ ਮੈਲੇ ਮਲੁ ਭਰੇ ਹਉਮੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਵਿਕਾਰੁ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਮੈਲੁ ਨ ਉਤਰੈ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥ ਧਾਤੁਰ ਬਾਜੀ ਪਲਚਿ ਰਹੇ ਨਾ ਉਰਵਾਰੁ ਨ ਪਾਰੁ ॥੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮੀ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਕਾ ਆਧਾਰੁ ॥੪॥੭॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਮਨਮੁਖੁਮੋਹਿਵਿਆਪਿਆਬੈਰਾਗੁਉਦਾਸੀਨਹੋਇ॥ਸਬਦੁਨਚੀਨੈਸਦਾਦੁਖੁਹਰਿਦਰਗਹਿਪਤਿਖੋਇ॥ਹਉਮੈਗੁਰਮੁਖਿ
ਖੋਈਐਨਾਮਿਰਤੇਸੁਖੁਹੋਇ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਅਹਿਨਿਸਿਪੂਰਿਰਹੀਨਿਤਆਸਾ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਮੋਹੁਪਰਜਲੈਘਰਹੀਮਾਹਿਉ
ਦਾਸਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਮੁਖਿਕਰਮਕਮਾਵੈਬਿਗਸੈਹਰਿਬੈਰਾਗੁਅਨੰਦੁ॥ਅਹਿਨਿਸਿਭਗਤਿਕਰੇਦਿਨੁਰਾਤੀਹਉਮੈਮਾਰਿਨਿ
ਚੰਦੁ॥ਵਡੈਭਾਗਿਸਤਸੰਗਤਿਪਾਈਹਰਿਪਾਇਆਸਹਜਿਅਨੰਦੁ॥੨॥ਸੋਸਾਧੂਬੈਰਾਗੀਸੋਈਹਿਰਦੈਨਾਮੁਵਸਾਏ॥ਅੰਤਰਿਲਾ
ਗਿਨਤਾਮਸੁਮੂਲੇਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਏ॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਸਤਿਗੁਰੂਦਿਖਾਲਿਆਹਰਿਰਸੁਪੀਆਅਘਾਏ॥੩॥ਜਿਨਿਕਿਨੈਪਾਇ
ਆਸਾਧਸੰਗਤੀਪੂਰੈਭਾਗਿਬੈਰਾਗਿ॥ਮਨਮੁਖਫਿਰਹਿਨਜਾਣਹਿਸਤਿਗੁਰੁਹਉਮੈਅੰਦਰਿਲਾਗਿ॥ਨਾਨਕਸਬਦਿਰਤੇਹਰਿ
ਨਾਮਿਰੰਗਾਏਬਿਨੁਭੈਕੇਹੀਲਾਗਿ॥੪॥੮॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੩॥ ॥ਘਰਹੀਸਉਦਾਪਾਈਐਅੰਤਰਿਸਭਵ
ਥੁਹੋਇ॥ਖਿਨੁਖਿਨੁਨਾਮੁਸਮਾਲੀਐਗੁਰਮੁਖਿਪਾਵੈਕੋਇ॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਅਖੁਟੁਹੈਵਡਭਾਗਿਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਤਜਿ
ਨਿੰਦਾਹਉਮੈਅਹੰਕਾਰੁ॥ਹਰਿਜੀਉਸਦਾਧਿਆਇਤੂੰਗੁਰਮੁਖਿਏਕੰਕਾਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਮੁਖਾਕੇਮੁਖਉਜਲੇਗੁਰਸਬਦੀ
ਬੀਚਾਰਿ॥ਹਲਤਿਪਲਤਿਸੁਖੁਪਾਇਦੇਜਪਿਜਪਿਰਿਦੈਮੁਰਾਰਿ॥ਘਰਹੀਵਿਚਿਮਹਲੁਪਾਇਆਗੁਰਸਬਦੀਵੀਚਾਰਿ॥੨॥ਸਤਿਗੁ
ਰਤੇਜੋਮੁਹਫੇਰਹਿਮਥੇਤਿਨਕਾਲੇ॥ਅਨਦਿਨੁਦੁਖਕਮਾਵਦੇਨਿਤਜੋਹੇਜਮਜਾਲੇ॥ਸੁਪਨੈਸੁਖੁਨਦੇਖਨੀਬਹੁਚਿੰਤਾਪਰਜਾ
ਲੇ॥੩॥ਸਭਨਾਕਾਦਾਤਾਏਕੁਹੈਆਪੇਬਖਸਕਰੇਇ॥ਕਹਣਾਕਿਛੂਨਜਾਵਈਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਦੇਇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿ
ਪਾਈਐਆਪੇਜਾਣੈਸੋਇ॥੪॥੯॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੩॥ਸਚਾਸਾਹਿਬੁਸੇਵੀਐਸਚੁਵਡਿਆਈਦੇਇ॥ਗੁਰਪਰ
ਸਾਦੀਮਨਿਵਸੈਹਉਮੈਦੂਰਿਕਰੇਇ॥ਇਹੁਮਨੁਧਾਵਤੁਤਾਰਹੈਜਾਆਪੇਨਦਰਿਕਰੇਇ॥੧॥ਭਾਈਰੇਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿ
ਨਾਮੁਧਿਆਇ॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਸਦਮਨਿਵਸੈਮਹਲੀਪਾਵੈਥਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨਮੁਖਮਨੁਤਨੁਅੰਧੁਹੈਤਿਸਨਉਠ
ਉਰਨਠਾਉ॥ਬਹੁਜੋਨੀਭਉਦਾਫਿਰੈਜਿਉਸੁੰਞੈਘਰਿਕਾਉ॥ਗੁਰਮਤੀਘਟਿਚਾਨਣਾਸਬਦਿਮਿਲੈਹਰਿਨਾਉ॥੨॥
ਤ੍ਰੈਗੁਣਬਿਖਿਆਅੰਧੁਹੈਮਾਇਆਮੋਹਗੁਬਾਰ॥ਲੋਭੀਅਨਕਉਸੇਵਦੇਪੜਿਵੇਦਾਕਰੈਪੂਕਾਰ॥ਬਿਖਿਆਅੰਦਰਿ
ਪਚਿਮੁਏਨਾਉਰਵਾਰੁਨਪਾਰੁ॥੩॥ਮਾਇਆਮੋਹਿਵਿਸਾਰਿਆਜਗਤਪਿਤਾਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿ॥ਬਾਝਹੁਗੁਰੂਅਚੇਤੁਹੈ
ਸਭਬਧੀਜਮਕਾਲਿ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮਤਿਉਬਰੇਸਚਾਨਾਮੁਸਮਾਲਿ॥੪॥੧੦॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੩॥
ਤ੍ਰੈਗੁਣਮਾਇਆਮੋਹੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਚਉਥਾਪਦੁਪਾਇ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਮੇਲਾਇਅਨੁਹਰਿਨਾਮੁਵਸਿਆਮਨਿਆਇ॥ਪੋ
ਤੈਜਿਨਕੈਪੁੰਨੁਹੈਤਿਨਸਤਸੰਗਤਿਮੇਲਾਇ॥੧॥ਭਾਈਰੇਗੁਰਮਤਿਸਾਚਿਰਹਾਉ॥ਸਾਚੋਸਾਚੁਕਮਾਵਣਾਸਾਚੈਸਬ
ਦਿਮਿਲਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਨੀਨਾਮੁਪਛਾਣਿਆਤਿਨਵਿਟਹੁਬਲਿਜਾਉ॥ਆਪੁਛੋਡਿਚਰਣੀਲਗਾਚਲਾਤਿਨ
ਕੈਭਾਇ॥ਲਾਹਾਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮਿਲੈਸਹਜੇਨਾਮਿਸਮਾਇ॥੨॥ਬਿਨੁਗੁਰਮਹਲੁਨਪਾਈਐਨਾਮੁਨਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥ਐ
ਸਾਸਤਿਗੁਰੁਲੋੜਿਲਹੁਜਿਦੂਪਾਈਐਸਚੁਸੋਇ॥ਅਸੁਰਸੰਘਾਰੈਸੁਖਿਵਸੈਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੁਹੋਇ॥੩॥ਜੇਹਾਸਤਿਗੁ
ਰੁਕਰਿਜਾਣਿਆਤੇਹੋਜੇਹਾਸੁਖੁਹੋਇ॥ਏਹੁਸਹਸਾਮੂਲੇਨਾਹੀਭਾਉਲਾਏਜਨੁਕੋਇ॥ਨਾਨਕਏਕਜੋਤਿਦੁਇਮੂਰਤੀਸਬਦਿ

ਮਿਲਾਵਾਹੋਇ॥੪॥੧੧॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੩॥ ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਛੋਡਿਬਿਖਿਆਲੋਭਾਣੇਸੇਵਾਕਰਹਿਵਿਡਾਣੀ॥ਆਪਣਾਧਰਮੁ
ਗਵਾਵਹਿਬੂਝਹਿਨਾਹੀਅਨਦਿਨੁਦੁਖਿਵਿਹਾਣੀ॥ਮਨਮੁਖਅੰਧਨਚੇਤਹੀਡੂਬਿਮੁਏਬਿਨੁਪਾਣੀ॥੧॥ਮਨਰੇਸਦਾਭਜਹੁਹਰਿਸਰਣਾ
ਈ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਅੰਤਰਿਵਸੈਤਾਹਰਿਵਿਸਰਿਨਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਹੁਸਰੀਰੁਮਾਇਆਕਾਪੁਤਲਾਵਿਚਿਹਉਮੈਦੁਸਟੀਪਾ
ਈ॥ਆਵਣੁਜਾਣਾਜੰਮਣੁਮਰਣਾਮਨਮੁਖਿਪਤਿਗਵਾਈ॥ਸਤਗੁਰੁਸੇਵਿਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਆਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਈ॥੨॥
ਸਤਗੁਰਕੀਸੇਵਾਅਤਿਸੁਖਾਲੀਜੋਇਛੇਸੋਫਲੁਪਾਏ॥ਜਤੁਸਤੁਤਪੁਪਵਿਤੁਸਰੀਰਾਹਰਿਹਰਿਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ਸਦਾਅਨੰਦਿ
ਰਹੈਦਿਨੁਰਾਤੀਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਸੁਖੁਪਾਏ॥੩॥ਜੋਸਤਗੁਰਕੀਸਰਣਾਗਤੀਹਉਤਿਨਕੈਬਲਿਜਾਉ॥ਦਰਿਸਚੈਸਚੀਵਡਿਆਈਸਹਜੇਸ
ਚਿਸਮਾਉ॥ਨਾਨਕਨਦਰੀਪਾਈਐਗੁਰਮੁਖਿਮੇਲਿਮਿਲਾਉ॥੪॥੧੨॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੩॥ ਮਨਮੁਖਕਰਮਕਮਾਵਣੇਜਿਉ
ਦੋਹਾਗਣਿਤਨਿਸੀਗਾਰੁ॥ਸੇਜੈਕੰਤੁਨਆਵਈਨਿਤਨਿਤਹੋਇਖੁਆਰੁ॥ਪਿਰਕਾਮਹਲੁਨਪਾਵਈਨਾਦੀਸੈਘਰੁਬਾਰੁ॥੧॥ਭਾਈ
ਰੇਇਕਮਨਿਨਾਮੁਧਿਆਇ॥ਸੰਤਾਸੰਗਤਿਮਿਲਿਰਹੈਜਪਿਰਾਮਨਾਮੁਸੁਖੁਪਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਸੋਹਾਗਣੀਪਿਰੁਰਾ
ਖਿਆਉਰਧਾਰਿ॥ਮਿਠਾਬੋਲਹਿਨਿਵਿਚਲਹਿਸੇਜੈਰਵੈਭਤਾਰੁ॥ਸੋਭਾਵੰਤੀਸੋਹਾਗਣੀਜਿਨਗੁਰਕਾਹੇਤੁਅਪਾਰੁ॥੨॥ਪੂਰੈਭਾ
ਗਿਸਤਗੁਰੁਮਿਲੈਜਾਭਾਗੈਕਾਉਦਉਹੋਇ॥ਅੰਦਰਹੁਦੁਖੁਭ੍ਰਮੁਕਟੀਐਸੁਖੁਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥ਗੁਰਕੈਭਾਣੈਜੋਚਲੈਦੁਖੁਨਪਾਵੈਕੋ
ਇ॥੩॥ਗੁਰਕੇਭਾਣੇਵਿਚਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹੈਸਹਜੇਪਾਵੈਕੋਇ॥ਜਿਨਾਪਰਾਪਤਿਤਿਨਪੀਆਹਉਮੈਵਿਚਹੁਖੋਇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿ
ਨਾਮੁਧਿਆਈਐਸਚਿਮਿਲਾਵਾਹੋਇ॥੪॥੧੩॥ ॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੩॥ਜਾਪਿਰੁਜਾਣੈਆਪਣਾਤਨੁਮਨੁਅਗੈਧਰੇਇ॥
ਸੋਹਾਗਣੀਕਰਮਕਮਾਵਦੀਆਸੇਈਕਰਮਕਰੇਇ॥ਸਹਜੇਸਾਚਿਮਿਲਾਵੜਾਸਾਚੁਵਡਾਈਦੇਇ॥੧॥ਭਾਈਰੇਗੁਰਬਿਨੁਭਗਤਿ
ਨਹੋਇ॥ਬਿਨੁਗੁਰਭਗਤਿਨਪਾਈਐਜੇਲੋਚੈਸਭੁਕੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਫੇਰੁਪਇਆਕਾਮਣਿਦੂਜੈਭਾਇ॥
ਬਿਨੁਗੁਰਨੀਦਨਆਵਈਦੁਖੀਰੈਣਿਵਿਹਾਇ॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਪਿਰੁਨਪਾਈਐਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇ॥੨॥ਹਉਹਉਕਰਤੀਜ
ਗੁਫਿਰੀਨਾਧਨੁਸੰਪੈਨਾਲਿ॥ਅੰਧੀਨਾਮੁਨਚੇਤਈਸਭਬਾਧੀਜਮਕਾਲਿ॥ਸਤਗੁਰਿਮਿਲਿਐਧਨੁਪਾਇਆਹਰਿਨਾਮਾਰਿਦੈਸਮਾ
ਲਿ॥੩॥ਨਾਮਿਰਤੇਸੇਨਿਰਮਲੇਗੁਰਕੈਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ਮਨੁਤਨੁਰਾਤਾਰੰਗਸਿਉਰਸਨਾਰਸਨਰਸਾਇ॥ਨਾਨਕਰੰਗੁਨਉਤਰੈਜੋਹ
ਰਿਧੁਰਿਛੋਡਿਆਲਾਇ॥੪॥੧੪॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਭਗਤਿਕੀਜੈਬਿਨੁਗੁਰਭਗਤਿਨਹੋਈ॥
ਆਪੈਆਪੁਮਿਲਾਏਬੂਝੈਤਾਨਿਰਮਲੁਹੋਵੈਸੋਈ॥ਹਰਿਜੀਉਸਾਚਾਸਾਚੀਬਾਣੀਸਬਦਿਮਿਲਾਵਾਹੋਈ॥੧॥ਭਾਈਰੇਭਗਤਿਹੀ
ਣੁਕਾਹੇਜਗਿਆਇਆ॥ਪੂਰੇਗੁਰਕੀਸੇਵਨਕੀਨੀਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪੇਜਗਜੀਵਨੁਸੁਖਦਾਤਾਆ
ਪੇਬਖਸਿਮਿਲਾਏ॥ਜੀਅਜੰਤਏਕਿਆਵੇਚਾਰੇਕਿਆਕੋਆਖਿਸੁਣਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਆਪੇਦੇਇਵਡਾਈਆਪੇਸੇਵਕਰਾਏ॥
੨॥ਦੇਖਿਕੁਟੰਬੁਮੋਹਿਲੋਭਾਣਾਚਲਦਿਆਨਾਲਿਨਜਾਈ॥ਸਤਗੁਰੁਸੇਵਿਗੁਣਨਿਧਾਨੁਪਾਇਆਤਿਸਦੀਕੀਮਨਪਾਈ॥ਹਰਿਪ੍ਰ
ਭੁਸਖਾਮੀਤੁਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਅੰਤੇਹੋਇਸਖਾਈ॥੩॥ਆਪਣੈਮਨਿਚਿਤਿਕਹੈਕਹਾਏਬਿਨੁਗੁਰਆਪੁਨਜਾਈ॥ਹਰਿਜੀਉਦਾਤਾਭਗ
ਤਿਵਛਲੁਹੈਕਰਿਕਿਰਪਾਮੰਨਿਵਸਾਈ॥ਨਾਨਕਸੋਭਾਸੁਰਤਿਦੇਇਪ੍ਰਭੁਆਪੇਗੁਰਮੁਖਿਦੇਇਵਡਿਆਈ॥੪॥੧੫॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੩॥ਧਨੁਜਨਨੀਜਿਨਿਜਾਇਆਧੰਨੁਪਿਤਾਪਰਧਾਨੁ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਸੁਖੁਪਾਇਆਵਿਚਹੁਗਇਆਗੁਮਾਨੁ॥ਦਰਿਸੇਵਨਿਸੰਤਜਨਖੜੇਪਾਇਨਿਗੁਣੀਨਿਧਾਨੁ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਗੁਰਮੁਖਿਧਿਆਇਹਰਿਸੋਇ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਮਨਿਵਸੈਮਨੁਤਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਘਰਿਆਇਆਆਪੇਮਿਲਿਆਆਇ॥ਗੁਰਸਬਦੀਸਾਲਾਹੀਐਰੰਗੇਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ਸਚੈਸਚਿਸਮਾਇਆਮਿਲਿਰਹੈਨਵਿਛੁੜਿਜਾਇ॥੨॥ਜੋਕਿਛੁਕਰਣਾਸੁਕਰਿਰਹਿਆਅਵਰੁਨਕਰਣਾਜਾਇ॥ਚਿਰੀਵਿਛੁੰਨੇਮੇਲਿਅਨੁਸਤਗੁਰਪੰਨੈਪਾਇ॥ਆਪੇਕਾਰਕਰਾਇਸੀਅਵਰੁਨਕਰਣਾਜਾਇ॥੩॥ਮਨੁਤਨੁਰਤਾਰੰਗਸਿਉਹਉਮੈਤਜਿਵਿਕਾਰ॥ਅਹਿਨਿਸਿਹਿਰਦੈਰਵਿਰਹੈਨਿਰਭਉਨਾਮੁਨਿਰੰਕਾਰ॥ਨਾਨਕਆਪਿਮਿਲਾਇਅਨੁਪੂਰੈਸਬਦਿਅਪਾਰ॥੪॥੧੬॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੩॥ਗੋਵਿਦੁਗੁਣੀਨਿਧਾਨੁਹੈਅੰਤੁਨਪਾਇਆਜਾਇ॥ਕਥਨੀਬਦਨੀਨਪਾਈਐਹਉਮੈਵਿਚਹੁਜਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਸਦਭੈਰਚੈਆਪਿਵਸੈਮਨਿਆਇ॥੧॥ਭਾਈਰੇਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਕੋਇ॥ਬਿਨੁਬੂਝੇਕਰਮਕਮਾਵਣੇਜਨਮੁਪਦਾਰਥੁਖੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਨੀਚਾਖਿਆਤਿਨੀਸਾਦੁਪਾਇਆਬਿਨੁਚਾਖੇਭਰਮਿਭੁਲਾਇ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਾਚਾਨਾਮੁਹੈਕਹਣਾਕਛੂਨਜਾਇ॥ਪੀਵਤਹੂਪਰਵਾਣੁਭਇਆਪੂਰੈਸਬਦਿਸਮਾਇ॥੨॥ਆਪੇਦੇਇਤਪਾਈਐਹੋਰੁਕਰਣਾਕਿਛੂਨਜਾਇ॥ਦੇਵਣਵਾਲੇਕੈਹਥਿਦਾਤਿਹੈਗੁਰੂਦੁਆਰੈਪਾਇ॥ਜੇਹਾਕੀਤੋਨੁਤੇਹਾਹੋਆਜੇਹੇਕਰਮਕਮਾਇ॥੩॥ਜਤੁਸਤੁਸੰਜਮੁਨਾਮੁਹੈਵਿਣੁਨਾਵੈਨਿਰਮਲੁਨਹੋਇ॥ਪੂਰੈਭਾਗਿਨਾਮੁਮਨਿਵਸੈਸਬਦਿਮਿਲਾਵਾਹੋਇ॥ਨਾਨਕਸਹਜੇਹੀਰੰਗਿਵਰਤਦਾਹਰਿਗੁਣਪਾਵੈਸੋਇ॥੪॥੧੭॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੩॥ ਕਾਂਇਆਸਾਧੈਉਰਧਤਪੁਕਰੈਵਿਚਹੁਹਉਮੈਨਜਾਇ॥ਅਧਿਆਤਮਕਰਮਜੇਕਰੇਨਾਮੁਨਕਬਹੀਪਾਇ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਜੀਵਤੁਮਰੈਹਰਿਨਾਮੁਵਸੈਮਨਿਆਇ॥੧॥ਸੁਣਿਮਨਮੇਰੇਭਜੁਸਤਗੁਰਸਰਣਾ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਛੁਟੀਐਬਿਖੁਭਵਜਲੁਸਬਦਿਗੁਰਤਰਣਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤ੍ਰੈਗੁਣਸਭਾਧਾਤੁਹੈਦੂਜਾਭਾਉਵਿਕਾਰੁ॥ਪੰਡਿਤੁਪੜੈਬੰਧਨਮੋਹਬਾਧਾਨਹਬੂਝੈਬਿਖਿਆਪਿਆਰਿ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਤ੍ਰਿਕੁਟੀਛੂਟੈਚਉਥੈਪਦਿਮੁਕਤਿਦੁਆਰੁ॥੨॥ਗੁਰਤੇਮਾਰਗੁਪਾਈਐਚੂਕੈਮੋਹੁਗੁਬਾਰੁ॥ਸਬਦਿਮਰੈਤਾਉਧਰੈਪਾਏਮੋਖਦੁਆਰੁ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮਿਲਿਰਹੈਸਚੁਨਾਮੁਕਰਤਾਰੁ॥੩॥ਇਹੁਮਨੂਆਅਤਿਸਬਲੁਹੈਛਡੇਨਕਿਤੈਉਪਾਇ॥ਦੂਜੈਭਾਇਦੁਖੁਲਾਇਦਾਬਹੁਤੀਦੇਇਸਜਾਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਲਗੇਸੇਉਬਰੇਹਉਮੈਸਬਦਿਗਵਾਇ॥੪॥੧੮॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੩॥ਕਿਰਪਾਕਰੇਗੁਰੁਪਾਈਐਹਰਿਨਾਮੋਦੇਇਦ੍ਰਿੜਾਇ॥ਬਿਨੁਗੁਰਕਿਨੈਨਪਾਇਓਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇ॥ਮਨਮੁਖਕਰਮਕਮਾਵਣੇਦਰਗਹਮਿਲੈਸਜਾਇ॥੧॥ਮਨਰੇਦੂਜਾਭਾਉਚੁਕਾਇ॥ਅੰਤਰਿਤੇਰੈਹਰਿਵਸੈਗੁਰਸੇਵਾਸੁਖੁਪਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਚੁਬਾਣੀਸਚੁਸਬਦੁਹੈਜਾਸਚਿਧਰੇਪਿਆਰੁ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਮਨਿਵਸੈਹਉਮੈਕ੍ਰੋਧੁਨਿਵਾਰਿ॥ਮਨਿਨਿਰਮਲਨਾਮੁਧਿਆਈਐਤਾਪਾਏਮੋਖਦੁਆਰੁ॥੨॥ਹਉਮੈਵਿਚਿਜਗੁਬਿਨਸਦਾਮਰਿਜੰਮੈਆਵੈਜਾਇ॥ਮਨਮੁਖਸਬਦੁਨਜਾਣਨੀਜਾਸਨਿਪਤਿਗਵਾਇ॥ਗੁਰਸੇਵਾਨਾਉਪਾਈਐਸਚੇਰਹੈਸਮਾਇ॥੩॥ਸਬਦਿਮੰਨਿਐਗੁਰੁਪਾਈਐਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇ॥ਅਨਦਿਨੁਭਗਤਿਕਰੇਸਦਾਸਾਚੇਕੀਲਿਵਲਾਇ॥ਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਮਨਿਵਸਿਆਨਾਨਕਸਹਜਿਸਮਾਇ॥੪॥੧੯॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੩॥

ਜਿਨੀਪੁਰਖੀਸਤਿਗੁਰੁਨਸੇਵਿਓਸੇਦੁਖੀਏਜੁਗਚਾਰਿ॥ਘਰਿਹੋਦਾਪੁਰਖੁਨਪਛਾਣਿਆਅਭਿਮਾਨਿਮੁਠੇਅਹੰਕਾਰਿ॥ਸਤਗੁਰੂ
ਕਿਆਫਿਟਕਿਆਮੰਗਿਥਕੇਸੰਸਾਰਿ॥ਸਚਾਸਬਦੁਨਸੇਵਿਓਸਭਿਕਾਜਸਵਾਰਣਹਾਰੁ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਸਦਾਹਰਿਵੇਖੁ
ਹਦੂਰਿ॥ਜਨਮਮਰਨਦੁਖੁਪਰਹਰੈਸਬਦਿਰਹਿਆਭਰਪੂਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਚੁਸਲਾਹਨਿਸੇਸਚੇਸਚਾਨਾਮੁਅਧਾਰੁ
॥ਸਚੀਕਾਰਕਮਾਵਣੀਸਚੇਨਾਲਿਪਿਆਰੁ॥ਸਚਾਸਾਹੁਵਰਤਦਾਕੋਇਨਮੇਟਣਹਾਰੁ॥ਮਨਮੁਖਮਹਲੁਨਪਾਇਨੀਕੂੜਿਮੁਠੇ
ਕੂੜਿਆਰ॥੨॥ਹਉਮੈਕਰਤਾਜਗੁਮੁਆਗੁਰਬਿਨੁਘੋਰੁਅੰਧਾਰੁ॥ਮਾਇਆਮੋਹਿਵਿਸਾਰਿਆਸੁਖਦਾਤਾਦਾਤਾਰੁ॥ਸਤਗੁਰੁਸੇਵ
ਹਿਤਾਉਬਰਹਿਸਚੁਰਖਹਿਉਰਧਾਰਿ॥ਕਿਰਪਾਤੇਹਰਿਪਾਈਐਸਚਿਸਬਦਿਵੀਚਾਰਿ॥੩॥ਸਤਗੁਰੁਸੇਵਿਮਨੁਨਿਰਮਲਾ
ਹਉਮੈਤਜਿਵਿਕਾਰ॥ਆਪੁਛੋਡਿਜੀਵਤਮਰੈਗੁਰਕੈਸਬਦਿਵੀਚਾਰ॥ਧੰਧਾਧਾਵਤਰਹਿਗਏਲਾਗਾਸਾਚਿਪਿਆਰੁ॥ਸਚਿਰ
ਤੇਮੁਖਉਜਲੇਤਿਤੁਸਾਚੈਦਰਬਾਰਿ॥੪॥ਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਨਮੰਨਿਓਸਬਦਿਨਲਗੋਪਿਆਰੁ॥ਇਸਨਾਨੁਦਾਨੁਜੇਤਾਕਰਹਿਦੂ
ਜੈਭਾਇਖੁਆਰੁ॥ਹਰਿਜੀਉਆਪਣੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਤਾਲਾਗੈਨਾਮਪਿਆਰੁ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਸਮਾਲਿਤੂਗੁਰਕੈਹੇਤਿਅਪਾਰਿ॥੫॥੨੦
॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੩॥ ਕਿਸੁਹਉਸੇਵੀਕਿਆਜਪੁਕਰੀਸਤਗੁਰਪੂਛਉਜਾਇ॥ਸਤਗੁਰਕਾਭਾਣਾਮੰਨਿਲਈ
ਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇ॥ਏਹਾਸੇਵਾਚਾਕਰੀਨਾਮੁਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ਨਾਮੈਹੀਤੇਸੁਖੁਪਾਈਐਸਚੈਸਬਦਿਸੁਹਾਇ॥੧॥
ਮਨਮੇਰੇਅਨਦਿਨੁਜਾਗੁਹਰਿਚੇਤਿ॥ਆਪਣੀਖੇਤੀਰਖਿਲੈਕੂੰਜਪੜੈਗੀਖੇਤਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨਕੀਆਇਛਾਪੂਰੀਆਸ
ਬਦਿਰਹਿਆਭਰਪੂਰਿ॥ਭੈਭਾਇਭਗਤਿਕਰਹਿਦਿਨੁਰਾਤੀਹਰਿਜੀਉਵੇਖੈਸਦਾਹਦੂਰਿ॥ਸਚੈਸਬਦਿਸਦਾਮਨੁਰਾਤਾ
ਭ੍ਰਮੁਗਇਆਸਰੀਰਹੁਦੂਰਿ॥ਨਿਰਮਲੁਸਾਹਿਬੁਪਾਇਆਸਾਚਾਗੁਣੀਗਹੀਰੁ॥੨॥ਜੋਜਾਗੇਸੇਉਬਰੇਸੂਤੇਗਏਮੁਹਾਇ
॥ਸਚਾਸਬਦੁਨਪਛਾਣਿਓਸੁਪਨਾਗਇਆਵਿਹਾਇ॥ਸੁੰਞੇਘਰਕਾਪਾਹੁਣਾਜਿਉਆਇਆਤਿਉਜਾਇ॥ਮਨਮੁਖਜਨ
ਮੁਬਿਰਥਾਗਇਆਕਿਆਮੁਹੁਦੇਸੀਜਾਇ॥੩॥ਸਭਕਿਛੁਆਪੇਆਪਿਹੈਹਉਮੈਵਿਚਿਕਹਨੁਨਜਾਇ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਪਛਾਣੀ
ਐਦੁਖੁਹਉਮੈਵਿਚਹੁਗਵਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਨਿਆਪਣਾਹਉਤਿਨਕੈਲਾਗਉਪਾਇ॥ਨਾਨਕਦਰਿਸਚੈਸਚਿਆਰਹਹਿ
ਹਉਤਿਨਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉ॥੪॥੨੧॥ ॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੩॥ ਜੇਵੇਲਾਵਖਤੁਵੀਚਾਰੀਐਤਾਕਿਤੁਵੇਲਾਭਗਤਿ
ਹੋਇ॥ਅਨਦਿਨੁਨਾਮੇਰਤਿਆਸਚੇਸਚੀਸੋਇ॥ਇਕੁਤਿਲੁਪਿਆਰਾਵਿਸਰੈਭਗਤਿਕਿਨੇਹੀਹੋਇ॥ਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁ
ਸਾਚਸਿਉਸਾਸੁਨਬਿਰਥਾਕੋਇ॥ਮੇਰੇਮਨਹਰਿਕਾਨਾਮੁਧਿਆਇ॥ਸਾਚੀਭਗਤਿਤਾਥੀਐਜਾਹਰਿਵਸੈਮਨਿਆਇ॥੧॥
ਸਹਜੇਖੇਤੀਰਾਹੀਐਸਚੁਨਾਮੁਬੀਜੁਪਾਇ॥ਖੇਤੀਜੰਮੀਅਗਲੀਮਨੂਆਰਜਾਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
ਹੈਜਿਤੁਪੀਤੈਤਿਖਜਾਇ॥ਇਹੁਮਨੁਸਾਚਾਸਚਿਰਤਾਸਚੇਰਹਿਆਸਮਾਇ॥੨॥ਆਖਣੁਵੇਖਣੁਬੋਲਣਾਸਬਦੇਰਹਿਆ
ਸਮਾਇ॥ਬਾਣੀਵਜੀਚਹੁਜੁਗੀਸਚੋਸਚੁਸੁਣਾਇ॥ਹਉਮੈਮੇਰਾਰਹਿਗਇਆਸਚੈਲਇਆਮਿਲਾਇ॥ਤਿਨਕਉ
ਮਹਲੁਹਦੂਰਿਹੈਜੋਸਚਿਰਹੇਲਿਵਲਾਇ॥੩॥ਨਦਰੀਨਾਮੁਧਿਆਈਐਵਿਣੁਕਰਮਾਪਾਇਆਨਜਾਇ॥ਪੂਰੈਭਾਗਿਸ
ਤਸੰਗਤਿਲਹੈਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟੈਜਿਸੁਆਇ॥ਅਨਦਿਨੁਨਾਮੇਰਤਿਆਦੁਖੁਬਿਖਿਆਵਿਚਹੁਜਾਇ॥ਨਾਨਕ

ਸਬਦਿਮਿਲਾਵੜਾਨਾਮੇਨਾਮਿਸਮਾਇ॥੪॥੨੨॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੩ ॥ਅਪਣਾਭਉਤਿਨਪਾਇਓਨੁਜਿਨਗੁਰਕਾ
ਸਬਦੁਬੀਚਾਰਿ॥ਸਤਸੰਗਤੀਸਦਾਮਿਲਿਰਹੇਸਚੇਕੇਗੁਣਸਾਰਿ॥ਦੁਬਿਧਾਮੈਲੁਚੁਕਾਈਅਨੁਹਰਿਰਾਖਿਆਉਰਧਾਰਿ॥
ਸਚੀਬਾਣੀਸਚੁਮਨਿਸਚੇਨਾਲਿਪਿਆਰੁ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਹਉਮੈਮੈਲੁਭਰਨਾਲਿ॥ਹਰਿਨਿਰਮਲੁਸਦਾਸੋਹਣਾਸਬਦਿਸਵਾਰ
ਣਹਾਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਚੈਸਬਦਿਮਨੁਮੋਹਿਆਪ੍ਰਭਿਆਪੇਲਏਮਿਲਾਇ॥ਅਨਦਿਨੁਨਾਮੇਰਤਿਆਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮਾਇ॥
ਜੋਤੀਹੂਪ੍ਰਭੁਜਾਪਦਾਬਿਨੁਸਤਗੁਰਬੂਝਨਪਾਇ॥ਜਿਨਕਉਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਸਤਗੁਰੁਭੇਟਿਆਤਿਨਆਇ॥੨॥
ਵਿਣੁਨਾਵੈਸਭਡੁਮਣੀਦੂਜੈਭਾਇਖੁਆਇ॥ਤਿਸੁਬਿਨੁਘੜੀਨਜੀਵਦੀਦੁਖੀਰੈਣਿਵਿਹਾਇ॥ਭਰਮਿਭੁਲਾਣਾਅੰਧੁ
ਲਾਫਿਰਿਫਿਰਿਆਵੈਜਾਇ॥ਨਦਰਿਕਰੇਪ੍ਰਭੁਆਪਣੀਆਪੇਲਏਮਿਲਾਇ॥੩॥ਸਭੁਕਿਛੁਸੁਣਦਾਵੇਖਦਾਕਿਉ
ਮੁਕਰਿਪਇਆਜਾਇ॥ਪਾਪੋਪਾਪੁਕਮਾਵਦੇਪਾਪੇਪਚਹਿਪਚਾਇ॥ਸੋਪ੍ਰਭੁਨਦਰਿਨਆਵਈਮਨਮੁਖਿਬੂਝਨਪਾਇ॥ਜਿ
ਸੁਵੇਖਾਲੇਸੋਈਵੇਖੈਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇ॥੪॥੨੩॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੩॥ਬਿਨੁਗੁਰਰੋਗੁਨਤੁਟਈਹਉਮੈਪੀ
ੜਨਜਾਇ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮਨਿਵਸੈਨਾਮੇਰਹੈਸਮਾਇ॥ਗੁਰਸਬਦੀਹਰਿਪਾਈਐਬਿਨੁਸਬਦੈਭਰਮਿਭੁਲਾਇ॥
੧॥ਮਨਰੇਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾਹੋਇ॥ਰਾਮਨਾਮੁਸਾਲਾਹਿਤੂਫਿਰਿਆਵਣਜਾਣੁਨਹੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਇਕੋਦਾਤਾਵਰਤਦਾ
ਦੂਜਾਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਸਬਦਿਸਾਲਾਹੀਮਨਿਵਸੈਸਹਜੇਹੀਸੁਖੁਹੋਇ॥ਸਭਨਦਰੀਅੰਦਰਿਵੇਖਦਾਜੈਭਾਵੈਤੈਦੇਇ॥
੨॥ਹਉਮੈਸਭਾਗਣਤਹੈਗਣਤੈਨਉਸੁਖੁਨਾਹਿ॥ਬਿਖੁਕੀਕਾਰਕਮਾਵਣੀਬਿਖੁਹੀਮਾਹਿਸਮਾਹਿ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਠਉਰੁਨਪਾ
ਇਨੀਜਮਪੁਰਿਦੂਖਸਹਾਹਿ॥੩॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਤਿਸਦਾਤਿਸੈਦਾਆਧਾਰੁ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਬੁਝੀਐਤਾਪਾਏਮੋਖਦੁਆਰੁ
॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਸਲਾਹਿਤੂੰਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰੁ॥੪॥੨੪॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੩॥ਤਿਨਾਅਨੰਦੁਸਦਾਸੁਖੁਹੈਜਿ
ਨਾਸਚੁਨਾਮੁਆਧਾਰੁ॥ਗੁਰਸਬਦੀਸਚੁਪਾਇਆਦੂਖਨਿਵਾਰਣਹਾਰੁ॥ਸਦਾਸਦਾਸਾਚੇਗੁਣਗਾਵਹਿਸਾਚੈਨਾਇਪਿ
ਆਰੁ॥ਕਿਰਪਾਕਰਿਕੈਆਪਣੀਦਿਤੋਨੁਭਗਤਿਭੰਡਾਰੁ॥੧॥ਮਨਰੇਸਦਾਅਨੰਦੁਗੁਣਗਾਇ॥ਸਚੀਬਾਣੀਹਰਿਪਾਈਐ
ਹਰਿਸਿਉਰਹੈਸਮਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਚੀਭਗਤੀਮਨੁਲਾਲੁਥੀਆਰਤਾਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ਗੁਰਸਬਦੀਮਨੁਮੋਹਿ
ਆਕਹਣਾਕਛੂਨਜਾਇ॥ਜਿਹਵਾਰਤੀਸਬਦਿਸਚੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵੈਰਸਿਗੁਣਗਾਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਏਹੁਰੰਗੁਪਾਈਐਜਿਸ
ਨੋਕਿਰਪਾਕਰੇਰਜਾਇ॥੨॥ਸੰਸਾਇਹੁਸੰਸਾਰੁਹੈਸੁਤਿਆਰੈਣਿਵਿਹਾਇ॥ਇਕਿਆਪਣੈਭਾਣੈਕਢਿਲਇਅਨੁਆਪੇਲ
ਇਓਨੁਮਿਲਾਇ॥ਆਪੇਹੀਆਪਿਮਨਿਵਸਿਆਮਾਇਆਮੋਹੁਚੁਕਾਇ॥ਆਪਿਵਡਾਈਦਿਤੀਅਨੁਗੁਰਮੁਖਿਦੇਇ
ਬੁਝਾਇ॥੩॥ਸਭਨਾਕਾਦਾਤਾਏਕੁਹੈਭੁਲਿਆਲਏਸਮਝਾਇ॥ਇਕਿਆਪੇਆਪਿਖੁਆਇਅਨੁਦੂਜੈਛਡਿਅਨੁਲਾ
ਇ॥ਗੁਰਮਤੀਹਰਿਪਾਈਐਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਇ॥ਅਨਦਿਨੁਨਾਮੇਰਤਿਆਨਾਨਕਨਾਮਿਸਮਾਇ॥੪॥੨੫॥
ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੩॥ਗੁਣਵੰਤੀਸਚੁਪਾਇਆਤ੍ਰਿਸਨਾਤਜਿਵਿਕਾਰ॥ਗੁਰਸਬਦੀਮਨੁਰੰਗਿਆਰਸਨਾਪ੍ਰੇਮਪਿ
ਆਰਿ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਕਿਨੈਨਪਾਇਓਕਰਿਵੇਖਹੁਮਨਿਵੀਚਾਰਿ॥ਮਨਮੁਖਮੈਲੁਨਉਤਰੈਜਿਚਰੁਗੁਰਸਬਦਿਨਕਰੈ

ਪਿਆਰੁ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਸਤਗੁਰਕੈਭਾਣੈਚਲੁ॥ਨਿਜਘਰਿਵਸਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵਹਿਤਾਸੁਖਲਹਹਿਮਹਲੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਉਗੁਣ
ਵੰਤੀਗੁਣੁਕੋਨਹੀਬਹਣਿਨਮਿਲੈਹਦੂਰਿ॥ਮਨਮੁਖਿਸਬਦੁਨਜਾਣਈਅਵਗਣਿਸੋਪ੍ਰਭੁਦੂਰਿ॥ਜਿਨੀਸਚੁਪਛਾਣਿਆਸਚਿ
ਰਤੇਭਰਪੂਰਿ॥ਗੁਰਸਬਦੀਮਨੁਬੇਧਿਆਪ੍ਰਭੁਮਿਲਿਆਆਪਿਹਦੂਰਿ॥੨॥ਆਪੇਰੰਗਣਿਰੰਗਿਓਨੁਸਬਦੇਲਇਓਨੁਮਿਲਾਇ
॥ਸਚਾਰੰਗੁਨਉਤਰੈਜੋਸਚਿਰਤੇਲਿਵਲਾਇ॥ਚਾਰੇਕੁੰਡਾਭਵਿਥਕੇਮਨਮੁਖਬੂਝਨਪਾਇ॥ਜਿਸੁਸਤਗੁਰਮੇਲੇਸੋਮਿਲੈਸਚੈ
ਸਬਦਿਸਮਾਇ॥੩॥ਮਿਤ੍ਰਘਣੇਰੇਕਰਿਥਕੀਮੇਰਾਦੁਖੁਕਾਟੈਕੋਇ॥ਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਦੁਖੁਕਟਿਆਸਬਦਿਮਿਲਾਵਾਹੋਇ
॥ਸਚੁਖਟਣਾਸਚੁਰਾਸਿਹੈਸਚੇਸਚੀਸੋਇ॥ਸਚਿਮਿਲੇਸੇਨਵਿਛੁੜਹਿਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਹੋਇ॥੪॥੨੬॥
ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੩॥ਆਪੇਕਾਰਣੁਕਰਤਾਕਰੇਸ੍ਰਿਸਟਿਦੇਖੈਆਪਿਉਪਾਇ॥ਸਭਏਕੋਇਕੁਵਰਤਦਾਅਲਖੁਨ
ਲਖਿਆਜਾਇ॥ਆਪੇਪ੍ਰਭੂਦਇਆਲੁਹੈਆਪੇਦੇਇਬੁਝਾਇ॥ਗੁਰਮਤੀਸਦਮਨਿਵਸਿਆਸਚਿਰਹੇਲਿਵਲਾ
ਇ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਗੁਰਕੀਮੰਨਿਲੈਰਜਾਇ॥ਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁਸਭੁਥੀਐਨਾਮੁਵਸੈਮਨਿਆਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਨਿਕਰਿਕਾ
ਰਣੁਧਾਰਿਆਸੋਈਸਾਰਕਰੇਇ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਪਛਾਣੀਐਜਾਆਪੇਨਦਰਿਕਰੇਇ॥ਸੇਜਨਸਬਦੇਸੋਹਣੇਤਿਤੁਸਚੈ
ਦਰਬਾਰਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਚੈਸਬਦਿਰਤੇਆਪਿਮੇਲੇਕਰਤਾਰਿ॥੨॥ਗੁਰਮਤੀਸਚੁਸਲਾਹਣਾਜਿਸਦਾਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰੁ
॥ਘਟਿਘਟਿਆਪੇਹੁਕਮਿਵਸੈਹੁਕਮੇਕਰੇਵੀਚਾਰੁ॥ਗੁਰਸਬਦੀਸਾਲਾਹੀਐਹਉਮੈਵਿਚਹੁਖੋਇ॥ਸਾਧਨਨਾ
ਵੈਬਾਹਰੀਅਉਗਣਵੰਤੀਰੋਇ॥੩॥ਸਚੁਸਲਾਹੀਸਚਿਲਗਾਸਚੈਨਾਇਤ੍ਰਿਪਤਿਹੋਇ॥ਗੁਣਵੀਚਾਰੀਗੁਣ
ਸੰਗ੍ਰਹਾਅਵਗੁਣਕਢਾਧੋਇ॥ਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਇਦਾਫਿਰਿਵੇਛੋੜਾਨਹੋਇ॥ਨਾਨਕਗੁਰੁਸਾਲਾਹੀਆਪਣਾਜਿ
ਦੂਪਾਈਪ੍ਰਭੁਸੋਇ॥੪॥੨੭॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੩॥ਸੁਣਿਸੁਣਿਕਾਮਗਹੇਲੀਏਕਿਆਚਲਹਿਬਾ
ਹਿਲੁਡਾਇ॥ਆਪਣਾਪਿਰੁਨਪਛਾਣਈਕਿਆਮੁਹੁਦੇਸਹਿਜਾਇ॥ਜਿਨੀਸਖੀਕੰਤੁਪਛਾਣਿਆਹਉਤਿਨ
ਕੈਲਾਗਉਪਾਇ॥ਤਿਨਹੀਜੈਸੀਥੀਰਹਾਸਤਸੰਗਤਿਮੇਲਿਮਿਲਾਇ॥੧॥ਮੁੰਧੇਕੂੜਿਮੁਠੀਕੂੜਿਆਰਿ॥ਪਿਰੁਪ੍ਰ
ਭੁਸਾਚਾਸੋਹਣਾਪਾਈਐਗੁਰਬੀਚਾਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨਮੁਖਿਕੰਤੁਨਪਛਾਣਈਤਿਨਕਿਉਰੈਣਿਵਿਹਾਇ॥ਗਰਬਿਅ
ਟੀਆਤ੍ਰਿਸਨਾਜਲਹਿਦੁਖੁਪਾਵਹਿਦੂਜੈਭਾਇ॥ਸਬਦਿਰਤੀਆਸੋਹਾਗਣੀਤਿਨਾਵਿਚਹੁਹਉਮੈਜਾਇ॥ਸਦਾਪਿ
ਰੁਰਾਵਹਿਆਪਣਾਤਿਨਾਸੁਖੇਸੁਖਿਵਿਹਾਇ॥੨॥ਗਿਆਨਵਿਹੂਣੀਪਿਰਮੁਤੀਆਪਿਰਮੁਨਪਾਇਆਜਾਇ॥ਅਗਿਆਨਮਤੀਅੰਧੇਰੁ
ਹੈਬਿਨੁਪਿਰਦੇਖੇਭੁਖਨਜਾਇ॥ਆਵਹੁਮਿਲਹੁਸਹੇਲੀਹੋਮੈਪਿਰੁਦੇਹੁਮਿਲਾਇ॥ਪੂਰੈਭਾਗਿਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਪਿਰੁਪਾਇਆਸਚਿਸ
ਮਾਇ॥੩॥ਸੇਸਹੀਆਸੋਹਾਗਣੀਜਿਨਕਉਨਦਰਿਕਰੇਇ॥ਖਸਮੁਪਛਾਣਹਿਆਪਣਾਤਨੁਮਨੁਆਗੈਦੇਇ॥ਘਰਿਵਰੁਪਾਇਆਆਪਣਾਹਉ
ਮੈਦੂਰਿਕਰੇਇ॥ਨਾਨਕਸੋਭਾਵੰਤੀਆਸੋਹਾਗਣੀਅਨਦਿਨੁਭਗਤਿਕਰੇਇ॥੪॥੨੮॥ ॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੩॥ਇਕਿਪਿਰੁ
ਰਾਵਹਿਆਪਣਾਹਉਕੈਦਰਿਪੂਛਉਜਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੀਭਾਉਕਰਿਮੈਪਿਰੁਦੇਹੁਮਿਲਾਇ॥ਸਭੁਉਪਾਏਆਪੇਵੇਖੈਕਿਸੁਨੇੜੈਕਿਸੁਦੂ
ਰਿ॥ਜਿਨਿਪਿਰੁਸੰਗੇਜਾਣਿਆਪਿਰੁਰਾਵੇਸਦਾਹਦੂਰਿ॥੧॥ਮੁੰਧੇਤੂੰਚਲੁਗੁਰਕੈਭਾਇ॥ਅਨਦਿਨੁਰਾਵਹਿਪਿਰੁਆਪਣਾਸਹਜੇਸਚਿਸਮਾ

ਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਸਭਿ ਰੁਤੀ ਆ ਸੋਹਾਗਣੀ ਜਿਸੁ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸੀਗਾਰਿ॥ ਹਰਿ ਵਰੁ ਪਾਇਨਿ ਘਰਿ ਆਪਣੈ ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਪਿਆਰਿ॥ ਸੇਜ ਸੁਹਾਵੀ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਵੈ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਜਿ ਸਭਸੈ ਦੇਇ ਅਧਾਰੁ॥੨॥ ਪਿਰੁ ਸਾਲਾਹਨਿ ਆਪਣਾ ਤਿਨ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪੀ ਸਿਰੁ ਦੇਈ ਤਿਨ ਕੈ ਲਾਗਾ ਪਾਇ॥ ਜਿਨੀ ਇਕੁ ਪਛਾਣਿਆ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਚੁਕਾਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਛਾਣੀਐ ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਸਮਾਇ॥੩॥੨੯॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩॥

ਹਰਿ ਜੀ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤੂ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੇਰੈ ਚੀਰੈ॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀ ਤਰਸਦੇ ਫਿਰੇ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਪੀਰੈ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਬਖਸੈ ਬਖਸਿ ਲਏ ਸੂਖ ਸਦਾ ਸਰੀਰੈ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸੇਵ ਕਰੀ ਸਚੁ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੈ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਹੋਇ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹੀਐ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਧਰਮ ਰਾਇ ਨੋ ਹੁਕਮੁ ਹੈ ਬਹਿ ਸਚਾ ਧਰਮੁ ਬੀਚਾਰਿ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਦੁਸਟੁ ਆਤਮਾ ਓਹੁ ਤੇਰੀ ਸਰਕਾਰ॥ ਅਧਿਆਤਮੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਤਾਸੁ ਮਨਿ ਜਪਹਿ ਏਕੁ ਮੁਰਾਰਿ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕਰੈ ਧੰਨੁ ਸਵਾਰਣਹਾਰੁ॥੨॥ ਮਨ ਕੇ ਬਿਕਾਰ ਮਨਹਿ ਤਜੈ ਮਨਿ ਚੂਕੈ ਮੋਹੁ ਅਭਿਮਾਨੁ॥ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪਛਾਣਿਆ ਸਹਜੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਨੁ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਈਐ ਮਨਮੁਖਿ ਫਿਰੈ ਦਿਵਾਨੁ॥ ਸਬਦੁ ਨ ਚੀਨੈ ਕਥਨੀ ਬਦਨੀ ਕਰੇ ਬਿਖਿਆ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨੁ॥੩॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਹੈ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ॥ ਜਿਉ ਬੋਲਾਏ ਤਿਉ ਬੋਲੀਐ ਜਾ ਆਪਿ ਬੁਲਾਏ ਸੋਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਾਣੀ ਬ੍ਰਹਮੁ ਹੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ਤੂ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਸੁਖੁ ਹੋਇ॥੪॥੩੦॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩॥

ਜਗਿ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ਮਲੁ ਲਾਗੀ ਦੂਜੈ ਭਾਇ॥ ਮਲੁ ਹਉਮੈ ਧੋਤੀ ਕਿਵੈ ਨ ਉਤਰੈ ਜੇ ਸਉ ਤੀਰਥ ਨਾਇ॥ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਕਰਮ ਕਮਾਵਦੇ ਦੂਣੀ ਮਲੁ ਲਾਗੀ ਆਇ॥ ਪੜਿਐ ਮੈਲੁ ਨ ਉਤਰੈ ਪੂਛਹੁ ਗਿਆਨੀਆ ਜਾਇ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਗੁਰ ਸਰਣਿ ਆਵੈ ਤਾ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ॥ ਮਨਮੁਖ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਿ ਥਕੇ ਮੈਲੁ ਨ ਸਕੀ ਧੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਮਨਿ ਮੈਲੈ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ॥ ਮਨਮੁਖ ਮੈਲੇ ਮੈਲੇ ਮੁਏ ਜਾਸਨਿ ਪਤਿ ਗਵਾਇ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮਨਿ ਵਸੈ ਮਲੁ ਹਉਮੈ ਜਾਇ ਸਮਾਇ॥ ਜਿਉ ਅੰਧੇਰੈ ਦੀਪਕੁ ਬਾਲੀਐ ਤਿਉ ਗੁਰ ਗਿਆਨਿ ਅਗਿਆਨੁ ਤਜਾਇ॥੨॥ ਹਮ ਕੀਆ ਹਮ ਕਰਹਗੇ ਹਮ ਮੂਰਖ ਗਾਵਾਰ॥ ਕਰਣੈ ਵਾਲਾ ਵਿਸਰਿਆ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰੁ॥ ਮਾਇਆ ਜੇਵਡੁ ਦੁਖੁ ਨਹੀ ਸਭਿ ਭਵਿ ਥਕੇ ਸੰਸਾਰੁ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਉਰ ਧਾਰਿ॥੩॥ ਜਿਸ ਨੋ ਮੇਲੇ ਸੋ ਮਿਲੈ ਹਉ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ॥ ਏ ਮਨ ਭਗਤੀ ਰਤਿਆ ਸਚੁ ਬਾਣੀ ਨਿਜ ਥਾਉ॥ ਮਨਿ ਰਤੇ ਜਿਹਵਾ ਰਤੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਚੇ ਗਾਉ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਸਚੇ ਮਾਹਿ ਸਮਾਉ॥੪॥੩੧॥ ਮਃ੧॥ ਜੋੜੁ ੬੪॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧॥

ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਿਰਹੁ ਅਤਿ ਅਗਲਾ ਕਿਉ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮਿਲੈ ਘਰਿ ਆਇ॥ ਜਾ ਦੇਖਾ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਣਾ ਪ੍ਰਭਿ ਦੇਖਿਐ ਦੁਖੁ ਜਾਇ॥ ਜਾਇ ਪੁਛਾ ਤਿਨ ਸਜਣਾ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰਾ ਮੈ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ॥ ਹਮ ਮੂਰਖ ਮੁਗਧ ਸਰਣਾਗਤੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਲੇ ਹਰਿ ਸੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ਮਿਲਾਵੈ ਸੋਇ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਬੁਝਿਆ ਗੁਰ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ॥ ਹਉ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਢਹਿ ਪਵਾ ਕਰਿ ਦਇਆ ਮੇਲੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ॥੨॥ ਮਨਹਠਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ਕਰਿ ਉਪਾਵ ਥਕੇ ਸਭੁ ਕੋਇ॥ ਸ

ਗਸਿਖਿਆ ਨ ਪਕਰਿ ਰਹੇ ਅਨਿਕੋ ਰੈ ਗੁਨ ਹੋਇ ॥ ਕੂੜਿ ਕਪਟਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਜੋ ਬੀਜੈ ਖਾਵੈ ਸੋਇ ॥੩॥ ਸਭਨਾ ਤੇਰੀ ਆਸ ਪ੍ਰਭੁ ਸਭ ਜੀਅ ਤੇਰੇ ਤੂ ਰਾਸਿ ॥ ਪ੍ਰਭ ਤੁਧਹੁ ਖਾਲੀ ਕੋ ਨਹੀ ਦਰਿ ਗੁਰਮੁਖਾ ਨੋ ਸਾਬਾਸਿ ॥ ਬਿਖੁ ਭਉਜਲ ਡੁਬਦੇ ਕਢਿ ਲੈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥੪॥੧॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤੀਐ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਾਸੁ ॥ ਕੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਜਣੁ ਜੇ ਮਿਲੈ ਮੈ ਦਸੇ ਪ੍ਰਭੁ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥ ਹਉ ਤਿਸੁ ਵਿਟਹੁ ਚਉ ਖੰਨੀਐ ਮੈ ਨਾਮ ਕਰੇ ਪਰਗਾਸੁ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮਾ ਹਉ ਜੀਵਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜੀਵਣੁ ਨਾ ਥੀਐ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਕੁ ਰਤਨੁ ਹੈ ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੈ ਲਗਿਆ ਕਢਿ ਰਤਨੁ ਦੇਵੈ ਪਰਗਾਸਿ ॥ ਧੰਨੁ ਵਡਭਾਗੀ ਵਡ ਭਾਗੀਆ ਜੋ ਆਇ ਮਿਲੇ ਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥੨॥ ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨ ਭੇਟਿਓ ਸੇ ਭਾਗਹੀਣ ਵਸਿ ਕਾਲ ॥ ਓਇ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋਨਿ ਭਵਾਈਅਹਿ ਵਿਚਿ ਵਿਸਟਾ ਕਰਿ ਵਿਕਰਾਲ ॥ ਓਨਾ ਪਾਸਿ ਦੁਆਸਿ ਨ ਭਿਟੀਐ ਜਿਨ ਅੰਤਰਿ ਕ੍ਰੋਧੁ ਚੰਡਾਲ ॥੩॥

ਪੁਰਖੁ

ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰੁ ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਵਹਿ ਆਇ ॥ ਉਨ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਮੈਲੁ ਉਤਰੈ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਉਤਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੪॥੨॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਗੁਣ ਵਿਥਰਾ ਗੁਣ ਬੋਲੀ ਮੇਰੀ ਮਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਜਣੁ ਗੁਣਕਾਰੀਆ ਮਿਲਿ ਸਜਣ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ਹੀਰੈ ਹੀਰੁ ਮਿਲਿ ਬੇਧਿਆ ਰੰਗਿ ਚਲੂਲੈ ਨਾਇ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਮਨਿ ਹੋਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਪਿਆਸ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੀ ਗੁਰੁ ਤੁਸਿ ਮਿਲਾਵੈ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨੁ ਰੰਗਹੁ ਵਡਭਾਗੀਹੋ ਗੁਰੁ ਤੁਠਾ ਕਰੇ ਪਸਾਉ ॥ ਗੁਰੁ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਰੰਗ ਸਿਉ ਹਉ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਲਭਈ ਲਖ ਕੋਟੀ ਕਰਮ ਕਮਾਉ ॥੨॥ ਬਿਨੁ ਭਾਗਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਾ ਮਿਲੈ ਘਰਿ ਬੈਠਿਆ ਨਿਕਟਿ ਨਿਤ ਪਾਸਿ ॥ ਅੰਤਰਿ ਅਗਿਆਨ ਦੁਖੁ ਭਰਮੁ ਹੈ ਵਿਚਿ ਪੜਦਾ ਦੂਰਿ ਪਈਆਸਿ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਕੰਚਨੁ ਨਾ ਥੀਐ ਮਨਮੁਖੁ ਲੋਹੁ ਬੂਡਾ ਬੇੜੀ ਪਾਸਿ ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬੋਹਿਥੁ ਹਰਿ ਨਾਵ ਹੈ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਚੜਿਆ ਜਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੋ ਚਲੈ ਵਿਚਿ ਬੋਹਿਥ ਬੈਠਾ ਆਇ ॥ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥੪॥੩॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਉ ਪੰਥੁ ਦਸਾਈ ਨਿਤ ਖੜੀ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭੁ ਦਸੇ ਤਿਨਿ ਜਾਉ ॥ ਜਿਨੀ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਰਾਵਿਆ ਤਿਨ ਪੀਛੈ ਲਾਗਿ ਫਿਰਾਉ ॥ ਕਰਿ ਮਿੰਨਤਿ ਕਰਿ ਜੋਦੜੀ ਮੈ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਣੈ ਕਾ ਚਾਉ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਜਨਾ ਕੋਈ ਮੋ ਕਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਹਉ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਵਾਰਿਆ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਦੀਆ ਦਿਖਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹੋਇ ਨਿਮਾਣੀ ਢਹਿ ਪਵਾ ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥ ਨਿਮਾਣਿਆ ਗੁਰੁ ਮਾਣੁ ਹੈ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਰੇ ਸਾਬਾਸਿ ॥ ਹਉ ਗੁਰੁ ਸਾਲਾਹਿ ਨ ਰਜਊ ਮੈ ਮੇਲੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਸਿ ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰ ਨੋ ਸਭ ਕੋ ਲੋਚਦਾ ਜੇਤਾ ਜਗਤੁ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਬਿਨੁ ਭਾਗਾ ਦਰਸਨੁ ਨਾ ਥੀਐ ਭਾਗਹੀਣ ਬਹਿ ਰੋਇ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਣਾ ਸੋ ਥੀਆ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਨ ਮੇਟੈ ਕੋਇ ॥੩॥ ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਪਿ ਹਰਿ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਆਪਿ ਦਇਆ ਕਰਿ ਮੇਲਸੀ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਪੀਛੈ ਪਾਇ ॥ ਸਭੁ ਜਗਜੀਵਨੁ ਜਗਿ ਆਪਿ ਹੈ ਨਾਨਕ ਜਲੁ ਜਲਹਿ ਸਮਾਇ ॥੪॥੪॥

ਕੋਈ

ਗੁਰ

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਰਸੁ ਅਤਿ ਭਲਾ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਮਿਲੈ ਰਸੁ ਖਾਇ ॥ ਜਾਇ ਪੁਛਹੁ ਸੋਹਾਗਣੀ ਤੁਸਾ ਕਿਉ ਕਰਿ ਮਿਲਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਆਇ ॥ ਓਇ ਵੇਪਰਵਾਹ ਨ ਬੋਲਨੀ ਹਉ ਮਲਿ ਮਲਿ ਧੋਵਾ ਤਿਨ ਪਾਇ ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਮਿਲਿ ਸਜਣ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਾਰਿ ॥ ਸਜਣੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ਦੁਖੁ ਕਢੈ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖੀਆ ਸੋਹਾਗਣੀ ਤਿਨ ਦਇਆ ਪਈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ

ਵਚਨੁਗੁਰਤੇਗੁਰੂਕੇਜੋਮੰਨੇਸੁਹਰਿਰਸੁਖਾਇ॥ਸੇਵਡਭਾਗੀਵਡਜਾਣੀਅਹਿਜਿਨਹਰਿਰਸੁਖਾਧਾਗੁਰਭਾਇ॥ਏ
ਹੁਹਰਿਰਸੁਵਣਿਤਿਣਿਸਭਤੁਹੈਭਾਗਹੀਣਨਹੀਖਾਇ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਪਲੈਨਾਪਵੈਮਨਮੁਖਰਹੇਬਿਲਲਾਇ॥ਓਇ
ਸਤਿਗੁਰਅਗੈਨਾਨਿਵਹਿਓਨਾਅੰਤਰਿਕ੍ਰੋਧੁਬਲਾਇ॥੩॥ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਰਸੁਆਪਿਹੈਆਪੇਹਰਿਰਸੁਹੋਇ॥ਆਪਿਦਇਆਕ
ਰਿਦੇਵਸੀਗੁਰਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਚੋਇ॥ਸਭੁਤਨੁਮਨੁਹਰਿਆਹੋਇਆਨਾਨਕਹਰਿਵਸਿਆਮਨਿਸੋਇ॥੪॥੫॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ
ਮਹਲਾ ੩॥ਦਿਨਸੁਚੜੈਫਿਰਿਆਥਵੈਰੈਣਿਸਬਾਈਜਾਇ॥ਆਵਘਟੈਨਰੁਨਾਬੁਝੈਨਿਤਿਮੂਸਾਲਾਜੁਟੁਕਾਇ॥ਗੁੜੁਮਿਠਾਮਾ
ਇਆਪਸਰਿਆਮਨਮੁਖਿਲਗਿਮਾਖੀਪਚੈਪਚਾਇ॥੧॥ਭਾਈਰੇਮੈਮੀਤੁਸਖਾਪ੍ਰਭੁਸੋਇ॥ਪੁਤੁਕਲਤੁਮੋਹੁਬਿਖੁਹੈਅੰਤਿਬੇ
ਲੀਕੋਇਨਹੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਮਤਿਹਰਿਲਿਵਉਬਰੇਅਲਿਪਤੁਰਹੇਸਰਣਾਇ॥ਓਨੀਚਲਣੁਸਦਾਨਿਹਾਲਿਆਹਰਿ
ਖਰਚੁਲੀਆਪਤਿਪਾਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਦਰਗਹਮੰਨੀਅਹਿਹਰਿਆਪਿਲਏਗਲਿਲਾਇ॥੨॥ਗੁਰਮੁਖਾਨੋਪੰਥੁਪਰਗਟਾਦਰਿਠਾਕਨਕੋ
ਈਪਾਇ॥ਹਰਿਨਾਮੁਸਲਾਹਨਿਨਾਮੁਮਨਿਨਾਮਿਰਹਨਿਲਿਵਲਾਇ॥ਅਨਹਦਧੁਨੀਦਰਿਵਜਦੇਦਰਿਸਚੈਸੋਭਾਪਾਇ॥੩॥
ਜਿਨੀਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਸਲਾਹਿਆਤਿਨਾਸਭੁਕੋਕਹੈਸਾਬਾਸਿ॥ਤਿਨਕੀਸੰਗਤਿਦੇਹਿਪ੍ਰਭਮੈਜਾਚਿਕਕੀਅਰਦਾਸਿ॥ਨਾ
ਨਕਭਾਗਵਡੇਤਿਨਾਗੁਰਮੁਖਾਜਿਨਅੰਤਰਿਨਾਮੁਪਰਗਾਸਿ॥੪॥੬॥ ੭੦॥

੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੫॥ਘਰੁ॥੧॥
ਕਿਆਤੂਰਤਾਦੇਖਿਕੈਪੁਤ੍ਰਕਲਤ੍ਰਸੀਗਾਰ॥ਰਸਭੋਗਹਿਖੁਸੀਆਕਰਹਿਮਾਣਹਿਰੰਗਅਪਾਰ॥ਬਹੁਤੁਕਰਹਿਫੁਰ
ਮਾਇਸੀਵਰਤਹਿਹੋਇਅਫਾਰ॥ਕਰਤਾਚਿਤਿਨਆਵਈਮਨਮੁਖਅੰਧਗਵਾਰ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਸੁਖਦਾਤਾਹਰਿਸੋਇ॥
ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਾਈਐਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਪੜਿਭੋਗਿਲਪਟਾਇਆਸੁਇਨਾਰੁਪਾਖਾਕੁ॥ਹੈਵਰਗੈ
ਵਰਬਹੁਰੰਗੇਕੀਏਰਥਅਥਾਕ॥ਕਿਸਹੀਚਿਤਿਨਪਾਵਹੀਬਿਸਰਿਆਸਭਸਾਕ॥ਸਿਰਜਣਹਾਰਿਭੁਲਾਇਆਵਿਣੁਨਾਵੈਨਾ
ਪਾਕ॥੨॥ਲੈਦਾਬਦਦੁਆਇਤੂੰਮਾਇਆਕਰਹਿਇਕਤ॥ਜਿਸਨੋਤੂੰਪਤੀਆਇਦਾਸੋਸਣੁਤੁਝੈਅਨਿਤ॥ਅਹੰਕਾਰੁਕਰਹਿ
ਅਹੰਕਾਰੀਆਵਿਆਪਿਆਮਨਕੀਮਤਿ॥ਤਿਨਿਪ੍ਰਭਿਆਪਿਭੁਲਾਇਆਨਾਤਿਸੁਜਾਤਿਨਪਤਿ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰਿਪੁਰਖਿਮਿਲਾਇਆ
ਇਕੋਸਜਣੁਸੋਇ॥ਹਰਿਜਨਕਾਰਾਖਾਏਕੁਹੈਕਿਆਮਾਣਸਹਉਮੈਰੋਇ॥ਜੋਹਰਿਜਨਭਾਵੈਸੋਕਰੇਦਰਿਫੇਰੁਨਪਾਵੈਕੋਇ॥
ਨਾਨਕਰਤਾਰੰਗਿਹਰਿਸਭਜਗਮਹਿਚਾਨਣੁਹੋਇ॥੪॥ ੧॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੫ ॥ਮਨਿਬਿਲਾਸੁਬਹੁਰੰਗੁਘਣਾਦ੍ਰਿਸ
ਟਿਭੂਲਿਖੁਸੀਆ॥ਛਤ੍ਰਧਾਰਬਾਦਿਸਾਹੀਆਵਿਚਿਸਹਸੇਪਰੀਆ॥੧॥ਭਾਈਰੇਸੁਖੁਸਾਧਸੰਗਿਪਾਇਆ॥ਲਿਖਿਆਲੇ
ਖੁਤਿਨਿਪੁਰਖਿਬਿਧਾਤੈਦੁਖੁਸਹਸਾਮਿਟਿਗਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੇਤੇਥਾਨਥਨੰਤਰਾਤੇਤੇਭਵਿਆਇਆ॥ਧਨਪਾਤੀਵਡਭੂ
ਮੀਆਮੇਰੀਮੇਰੀਕਰਿਪਰਿਆ॥੨॥ਹੁਕਮੁਚਲਾਏਨਿਸੰਗਹੋਇਵਰਤੈਅਫਰਿਆ॥ਸਭੁਕੋਵਸਗਤਿਕਰਿਲਇਓਨੁਬਿਨੁਨਾ
ਵੈਖਾਕੁਰਲਿਆ॥੩॥ਕੋਟਿਤੇਤੀਸਸੇਵਕਾਸਿਧਸਾਧਿਕਦਰਿਖਰਿਆ॥ਗਿਰੰਬਾਰੀਵਡਸਾਹਬੀਸਭੁਨਾਨਕਸੁਪਨੁਥੀਆ॥
੪॥੨॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੫॥ਭਲਕੇਉਠਿਪਪੋਲੀਐਵਿਣੁਬੁਝੇਮੁਗਧੁਅਜਾਣਿ॥ਸੋਪ੍ਰਭੁਚਿਤਿਨਆਇਓਛੁਟੈਗੀਬੇਬਾਣਿ॥ਸਤਿਗੁਰ
ਸੇਤੀਚਿਤੁਲਾਇਸਦਾਸਦਾਰੰਗੁਮਾਣਿ॥੧॥ਪ੍ਰਾਣੀਤੂੰਆਇਆਲਾਹਾਲੈਣਿ॥ਲਗਾਕਿਤੁਕੁਫਕੜੇਸਭਮੁਕਦੀਚਲੀਰੈਣਿ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੁਦਮਕਰੇਪਸੁਪੰਖੀਆਦਿਸੈਨਾਹੀਕਾਲੁ॥ਓਤੈਸਾਥਿਮਨੁਖੁਹੈਫਾਥਾਮਾਇਆਜਾਲਿ॥ਮੁਕਤੇਸੇਈਭਾਲੀਅਹਿਜਿ
ਸਚਾਨਾਮੁਸਮਾਲਿ॥੨॥ਜੋਘਰੁਛਡਿਗਵਾਵਣਾਸੋਲਗਾਮਨਮਾਹਿ॥ਜਿਥੈਜਾਇਤੁਧੁਵਰਤਣਾਤਿਸਕੀਚਿੰਤਾਨਾਹਿ॥ਫਾ
ਥੇਸੇਈਨਿਕਲੇਜਿਗੁਰਕੀਪੈਰੀਪਾਹਿ॥੩॥ਕੋਈਰਖਿਨਸਕਈਦੂਜਾਕੋਨਦਿਖਾਇ॥ਚਾਰੇਕੁੰਡਾਭਾਲਿਕੈਆਇਪਇਆਸਰ
ਣਾਇ॥ਨਾਨਕਸਚੈਪਾਤਿਸਾਹਿਡੁਬਦਾਲਇਆਕਢਾਇ॥੪॥੩॥ ੧ਓ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੫॥ਘੜੀਮੁਹਤਕਾ
ਪਾਹੁਣਾਕਾਜਸਵਾਰਣਹਾਰੁ॥ਮਾਇਆਕਾਮਿਵਿਆਪਿਆਸਮਝੈਨਾਹੀਗਵਾਰੁ॥ਉਠਿਚਲਿਆਪਛੁਤਾਇਆਪਰਿਆਵਸਿ
ਜੰਦਾਰ॥੧॥ਅੰਧੇਤੂੰਬੈਠਾਕੰਧੀਪਾਹਿ॥ਜੇਹੋਵੀਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਤਾਗੁਰਕਾਬਚਨੁਕਮਾਹਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰੀਨਾਹੀਨਹ
ਡਡੁਰੀਪਕੀਵਢਣਹਾਰ॥ਲੈਲੈਦਾਤਪਹੁਤਿਆਲਾਵੇਕਰਿਤਈਆਰੁ॥ਜਾਹੋਆਹੁਕਮੁਕਿਰਸਾਣਦਾਤਾਲੁਣਿਮਿਣਿ
ਆਖੇਤਾਰੁ॥੨॥ਪਹਿਲਾਪਹਰੁਧੰਧੈਗਇਆਦੂਜੈਭਰਿਸੋਇਆ॥ਤੀਜੈਝਾਖਝਖਾਇਆਚਉਥੈਭੋਰੁਭਇਆ॥ਕਦਹੀ
ਚਿਤਿਨਆਇਓਜਿਨਿਜੀਉਪਿੰਡੁਦੀਆ॥੩॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਕਉਵਾਰਿਆਜੀਉਕੀਆਕੁਰਬਾਣੁ॥ਜਿਸਤੇਸੋਝੀਮਨਿਪਈ
ਮਿਲਿਆਪੁਰਖੁਸੁਜਾਣੁ॥ਨਾਨਕਡਿਠਾਸਦਾਨਾਲਿਹਰਿਅੰਤਰਜਾਮੀਜਾਣੁ॥੪॥੪॥ ੧ਓ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੫
ਸਭੇਗਲਾਵਿਸਰਨੁਇਕੋਵਿਸਰਿਨਜਾਉ॥ਧੰਧਾਸਭੁਜਲਾਇਕੈਗੁਰਿਨਾਮੁਦੀਆਸਚੁਸੁਆਉ॥ਆਸਾਸਭੇਲਾਹਿਕੈਇ
ਕਾਆਸਕਮਾਉ॥ਜਿਨੀਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਆਤਿਨਅਗੈਮਿਲਿਆਥਾਉ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਕਰਤੇਨੋਸਾਲਾਹਿ॥ਸਭੇਛਡਿਸਿਆਣਪਾ
ਗੁਰਕੀਪੈਰੀਪਾਹਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੁਖਭੁਖਨਹਵਿਆਪਈਜੇਸੁਖਦਾਤਾਮਨਿਹੋਇ॥ਕਿਤਹੀਕੰਮਿਨਛਿਜੀਐਜਾਹਿ
ਰਦੈਸਚਾਸੋਇ॥ਜਿਸੁਤੂੰਰਖਹਿਹਥਦੇਤਿਸੁਮਾਰਿਨਸਕੈਕੋਇ॥ਸੁਖਦਾਤਾਗੁਰੁਸੇਵੀਐਸਭਿਅਵਗਣਕਢੈਧੋਇ॥੨॥ਸੇਵਾ
ਮੰਗੈਸੇਵਕੋਲਾਈਆਂਅਪੁਨੀਸੇਵ॥ਸਾਧੂਸੰਗੁਮਸਕਤੇਤੂਠੈਪਾਵਾਦੇਵ॥ਸਭੁਕਿਛੁਵਸਗਤਿਸਾਹਿਬੈਆਪੇਕਰਣਕਰੇਵ
॥ਸਤਿਗੁਰਕੈਬਲਿਹਾਰਣੈਮਨਸਾਸਭਪੂਰੇਵ॥੩॥ਇਕੋਦਿਸੈਸਜਣੋਇਕੋਭਾਈਮੀਤੁ॥ਇਕਸੈਦੀਸਾਮਗਰੀਇਕਸੈਦੀ
ਹੈਰੀਤਿ॥ਇਕਸਸਿਉਮਨੁਮਾਨਿਆਤਾਹੋਆਨਿਹਚਲੁਚੀਤੁ॥ਸਚੁਖਾਣਾਸਚੁਪੈਨਣਾਟੇਕਨਾਨਕਸਚੁਕੀਤੁ॥੪॥੫॥
ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੫॥ ਸਭੇਥੋਕਪਰਾਪਤੇਜੇਆਵੈਇਕੁਹਥਿ॥ਜਨਮੁਪਦਾਰਥੁਸਫਲੁਹੈਜੇਸਚਾਸਬਦੁਕਥਿ॥ਗੁ
ਰਤੇਮਹਲੁਪਰਾਪਤੇਜਿਸੁਲਿਖਿਆਹੋਵੈਮਥਿ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਏਕਸਸਿਉਚਿਤੁਲਾਇ॥ਏਕਸਬਿਨੁਸਭਧੰਧੁਹੈਸਭਮਿਥਿ
ਆਮੋਹੁਮਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਲਖਖੁਸੀਆਪਾਤਿਸਾਹੀਆਜੇਸਤਿਗੁਰੁਨਦਰਿਕਰੇਇ॥ਨਿਮਖਏਕਹਰਿਨਾਮੁਦੇਇਮੇਰਾ
ਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁਹੋਇ॥ਜਿਸਕਉਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਤਿਨਿਸਤਿਗੁਰਚਰਨਗਹੇ॥੨॥ਸਫਲਮੂਰਤੁਸਫਲਾਘੜੀਜਿ
ਤੁਸਚੇਨਾਲਿਪਿਆਰੁ॥ਦੂਖੁਸੰਤਾਪੁਨਲਗਈਜਿਸੁਹਰਿਕਾਨਾਮੁਅਧਾਰੁ॥ਬਾਹਪਕੜਿਗੁਰਿਕਾਢਿਆਸੋਈਉਤਰਿਆ
ਪਾਰਿ॥੩॥ਥਾਨੁਸੁਹਾਵਾਪਵਿਤੁਹੈਜਿਥੈਸੰਤਸਭਾ॥ਢੋਈਤਿਸਹੀਨੋਮਿਲੈਜਿਨਿਪੂਰਾਗੁਰੂਲਭਾ॥ਨਾਨਕਬਧਾਘਰੁਤਹਾਂਜਿਥੈ

ਮਿਰਤੁਨਜਨਮੁਜਰਾ॥੪॥੬॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੫॥ ॥ਸੋਈਧਿਆਈਐਜੀਅੜੇਸਿਰਿਸਾਹਾਪਾਤਿਸਾਹੁ॥ਤਿਸਹੀਕੀਕਰਿਆ
ਸਮਨਿਜਿਸਕਾਸਭਸੁਵੇਸਾਹੁ॥ਸਭਿਸਿਆਣਪਾਛਡਿਕੈਗੁਰਕੀਚਰਣੀਪਾਹੁ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਸੁਖਸਹਜਸੇਤੀਜਪਿਨਾਉ॥ਆ
ਠਪਹਰਪ੍ਰਭੁਧਿਆਇਤੂੰਗੁਣਗੋਇੰਦਨਿਤਗਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਿਸਕੀਸਰਨੀਪਰੁਮਨਾਜਿਸੁਜੇਵਡੁਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਜਿਸੁਸਿ
ਮਰਤਸੁਖੁਹੋਇਘਣਾਦੁਖੁਦਰਦੁਨਮੂਲੇਹੋਇ॥ਸਦਾਸਦਾਕਰਿਚਾਕਰੀਪ੍ਰਭੁਸਾਹਿਬੁਸਚਾਸੋਇ॥੨॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਹੋਇਨਿਰ
ਮਲਾਕਟੀਐਜਮਕੀਫਾਸ॥ਸੁਖਦਾਤਾਭੈਭੰਜਨੋਤਿਸੁਆਗੈਕਰਿਅਰਦਾਸਿ॥ਮਿਹਰਕਰੇਜਿਸੁਮਿਹਰਵਾਨੁਤਾਂਕਾਰਜੁਆਵੈ
ਰਾਸਿ॥੩॥ਬਹੁਤੋਬਹੁਤੁਵਖਾਣੀਐਊਚੋਊਚਾਥਾਉ॥ਵਰਨਾਚਿਹਨਾਬਾਹਰਾਕੀਮਤਿਕਹਿਨਸਕਾਉ॥ਨਾਨਕਕਉਪ੍ਰਭ
ਮਇਆਕਰਿਸਚੁਦੇਵਹੁਅਪਣਾਨਾਉ॥੪॥੭॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੫॥ਨਾਮੁਧਿਆਏਸੋਸੁਖੀਤਿਸੁਮੁਖੁਊਜਲੁਹੋ
ਇ॥ਪੂਰੇਗੁਰਤੇਪਾਈਐਪਰਗਟੁਸਭਨੀਲੋਇ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਕੈਘਰਿਵਸੈਏਕੋਸਚਾਸੋਇ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ
ਧਿਆਇ॥ਨਾਮੁਸਹਾਈਸਦਾਸੰਗਿਆਗੈਲਏਛਡਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੁਨੀਆਕੀਆਵਡਿਆਈਆਕਵਨੈਆਵਹਿਕੰਮਿ॥
ਮਾਇਆਕਾਰੰਗੁਸਭੁਫਿਕਾਜਾਤੋਬਿਨਸਿਨਿਦਾਨਿ॥ਜਾਕੈਹਿਰਦੈਹਰਿਵਸੈਸੋਪੂਰਾਪਰਧਾਨੁ॥੨॥ਸਾਧੂਕੀਹੋਹੁਰੇਣੁਕਾਅਪ
ਣਾਆਪੁਤਿਆਗਿ॥ਉਪਾਵਸਿਆਣਪਸਗਲਛਡਿਗੁਰਕੀਚਰਣੀਲਾਗੁ॥ਤਿਸਹਿਪਰਾਪਤਿਰਤਨੁਹੋਇਜਿਸੁਮਸਤਕਿ
ਹੋਵੈਭਾਗੁ॥੩॥ਤਿਸੈਪਰਾਪਤਿਭਾਈਹੋਜਿਸੁਦੇਵੈਪ੍ਰਭੁਆਪਿ॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾਸੋਕਰੇਜਿਸੁਬਿਨਸੈਹਉਮੈਤਾਪੁ॥
ਨਾਨਕਕਉਗੁਰੁਭੇਟਿਆਬਿਨਸੇਸਗਲਸੰਤਾਪ॥੪॥੮॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੫॥ ਇਕੁਪਛਾਣੂਜੀਅਕਾਇਕੋ
ਰਖਣਹਾਰੁ॥ਇਕਸਕਾਮਨਿਆਸਰਾਇਕੋਪ੍ਰਾਣਅਧਾਰੁ॥ਤਿਸੁਸਰਣਾਈਸਦਾਸੁਖੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਕਰਤਾਰੁ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਸਗਲ
ਉਪਾਵਤਿਆਗੁ॥ਗੁਰੁਪੂਰਾਆਰਾਧਿਨਿਤਇਕਸੁਕੀਲਿਵਲਾਗੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਕੋਭਾਈਮਿਤੁਇਕੁਇਕੋਮਾਤਪਿਤਾ
॥ਇਕਸਕੀਮਨਿਟੇਕਹੈਜਿਨਿਜੀਉਪਿੰਡੁਦਿਤਾ॥ਸੋਪ੍ਰਭੁਮਨਹੁਨਵਿਸਰੈਜਿਨਿਸਭੁਕਿਛੁਵਸਿਕੀਤਾ॥੨॥ਘਰਿਇਕੋਬਾ
ਹਰਿਇਕੋਥਾਨਥਨੰਤਰਿਆਪਿ॥ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਜਿਨਿਕੀਏਆਠਪਹਿਰਤਿਸੁਜਾਪਿ॥ਇਕਸੁਸੇਤੀਰਤਿਆਨਹੋਵੀਸੋਗੁ
ਸੰਤਾਪੁ॥੩॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪ੍ਰਭੁਏਕੁਹੈਦੂਜਾਨਾਹੀਕੋਇ॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਤਿਸਕਾਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੁਹੋਇ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਪੂ
ਰਾਭਇਆਜਪਿਨਾਨਕਸਚਾਸੋਇ॥੪॥੯॥ ॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੫ ਜਿਨਾਸਤਿਗੁਰਸਿਉਚਿਤੁਲਾਇਆਸੇ
ਪੂਰੇਪਰਧਾਨ॥ਜਿਨਕਉਆਪਿਦਇਆਲੁਹੋਇਤਿਨਉਪਜੈਮਨਿਗਿਆਨੁ॥ਜਿਨਕਉਮਸਤਕਿਲਿਖਿਆਤਿਨਪਾਇਆ
ਹਰਿਨਾਮੁ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਏਕੋਨਾਮੁਧਿਆਇ॥ਸਰਬਸੁਖਾਸੁਖਊਪਜਹਿਦਰਗਹਪੈਧਾਜਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਨਮਮਰ
ਣਕਾਭਉਗਇਆਭਾਉਭਗਤਿਗੋਪਾਲ॥ਸਾਧੂਸੰਗਤਿਨਿਰਮਲਾਆਪਿਕਰੇਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿ॥ਜਨਮਮਰਣਕੀਮਲੁਕਟੀਐ
ਗੁਰਦਰਸਨੁਦੇਖਿਨਿਹਾਲ॥੨॥ਥਾਨਥਨੰਤਰਿਰਵਿਰਹਿਆਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪ੍ਰਭੁਸੋਇ॥ਸਭਨਾਦਾਤਾਏਕੁਹੈਦੂਜਾਨਾਹੀਕੋਇ॥
ਤਿਸੁਸਰਣਾਈਛੁਟੀਐਕੀਤਾਲੋੜੇਸੁਹੋਇ॥੩॥ਜਿਨਮਨਿਵਸਿਆਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਸੇਪੂਰੇਪਰਧਾਨ॥ਤਿਨਕੀਸੋਭਾਨਿਰਮ
ਲੀਪਰਗਟੁਭਈਜਹਾਨ॥ਜਿਨੀਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਧਿਆਇਆਨਾਨਕਤਿਨਕੁਰਬਾਨ॥੪॥੧੦॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੫॥

ਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਸਭੁਦੁਖੁਗਇਆਹਰਿਸੁਖੁਵਸਿਆਮਨਿਆਇ॥ਅੰਤਰਿਜੋਤਿਪ੍ਰਗਾਸੀਆਏਕਸੁਸਿਉਲਿਵਲਾਇ॥ਮਿਲਿਸਾਧੂਮੁਖੁਊ
ਜਲਾਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਪਾਇ॥ਗੁਣਗੋਵਿੰਦਨਿਤਗਾਵਣੇਨਿਰਮਲਸਾਚੈਨਾਇ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਗੁਰਸਬਦੀਸੁਖੁਹੋਇ॥ਗੁਰਪੂਰੇਕੀਚਾ
ਕਰੀਬਿਰਥਾਜਾਇਨਕੋਇ॥੧॥ਮਨਕੀਆਇਛਾਂਪੂਰੀਆਪਾਇਆਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁ॥ਅੰਤਰਜਾਮੀਸਦਾਸੰਗਿਕਰਣੈਹਾਰੁਪਛਾਨੁ॥

॥ਰਹਾਉ॥

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮੁਖੁਊਜਲਾਜਪਿਨਾਮੁਦਾਨੁਇਸਨਾਨੁ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਲੋਭੁਬਿਨਸਿਆਤਜਿਆਸਭੁਅਭਿਮਾਨੁ॥੨॥ਪਾਇਆਲਾਹਾਲਾ
ਭੁਨਾਮੁਪੂਰਨਹੋਏਕਾਮ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਿਮੇਲਿਆਦੀਆਅਪਣਾਨਾਮੁ॥ਆਵਣਜਾਣਾਰਹਿਗਇਆਆਪਿਹੋਆਮਿਹਰਵਾਨੁ
॥ਸਚੁਮਹਲੁਘਰੁਪਾਇਆਗੁਰਕਾਸਬਦੁਪਛਾਨੁ॥੩॥ਭਗਤਜਨਾਕਉਰਖਦਾਆਪਣੀਕਿਰਪਾਧਾਰਿ॥ਹਲਤਿਪਲਤਿਮੁਖਊ
ਜਲੇਸਾਚੇਕੇਗੁਣਸਾਰਿ॥ਆਠਪਹਰਗੁਣਸਾਰਦੇਰਤੇਰੰਗਿਅਪਾਰ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਸੁਖਸਾਗਰੋਨਾਨਕਸਦਬਲਿਹਾਰ॥੪॥੧੧॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੫॥ ਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰੁਜੇਮਿਲੈਪਾਈਐਸਬਦੁਨਿਧਾਨੁ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਆਪਣੀਜਪੀਐਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਨਾਮੁ॥ਜਨਮਮਰਨਦੁਖੁਕਾਟੀਐਲਾਗੈਸਹਜਿਧਿਆਨੁ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਪ੍ਰਭਸਰਣਾਈਪਾਇ॥ਹਰਿਬਿਨੁਦੂਜਾਕੋਨਹੀਏਕੋਨਾਮੁਧਿਆ
ਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਈਐਸਾਗਰੁਗੁਣੀਅਥਾਹੁ॥ਵਡਭਾਗੀਮਿਲੁਸੰਗਤੀਸਚਾਸਬਦੁਵਿਸਾਹੁ॥ਕਰਿਸੇਵਾਸੁ
ਖਸਾਗਰੈਸਿਰਿਸਾਹਾਪਾਤਿਸਾਹੁ॥੨॥ਚਰਨਕਮਲਕਾਆਸਰਾਦੂਜਾਨਾਹੀਠਾਉ॥ਮੈਧਰਤੇਰੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮਤੇਰੈਤਾਣਿਰਹਾਉ
॥ਨਿਮਾਣਿਆਪ੍ਰਭੁਮਾਣੁਤੂੰਤੇਰੈਸੰਗਿਸਮਾਉ॥੩॥ਹਰਿਜਪੀਐਆਰਾਧੀਐਆਠਪਹਰਗੋਵਿੰਦੁ॥ਜੀਅਪ੍ਰਾਣਤਨੁਧਨੁਰਖੇਕਰਿ
ਕਿਰਪਾਰਾਖੀਜਿੰਦੁ॥ਨਾਨਕਸਗਲੇਦੋਖਉਤਾਰਿਅਨੁਪ੍ਰਭੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮਬਖਸਿੰਦੁ॥੪॥੧੨॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੫
ਪ੍ਰੀਤਿਲਗੀਤਿਸੁਸਚਸਿਉਮਰੈਨਆਵੈਜਾਇ॥ਨਾਵੇਛੋੜਿਆਵਿਛੁੜੈਸਭਮਹਿਰਹਿਆਸਮਾਇ॥ਦੀਨਦਰਦਦੁਖਭੰ
ਜਨਾਸੇਵਕਕੈਸਤਿਭਾਇ॥ਅਚਰਜਰੂਪੁਨਿਰੰਜਨੋਗੁਰਿਮੇਲਾਇਆਮਾਇ॥੧॥ਭਾਈਰੇਮੀਤੁਕਰਹੁਪ੍ਰਭੁਸੋਇ॥ਮਾਇਆਮੋਹ
ਪਰੀਤਿਧ੍ਰਿਗੁਸੁਖੀਨਦੀਸੈਕੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦਾਨਾਦਾਤਾਸੀਲਵੰਤੁਨਿਰਮਲੁਰੂਪੁਅਪਾਰੁ॥ਸਖਾਸਹਾਈਅਤਿਵਡਾਊਚਾਵ
ਡਾਅਪਾਰੁ॥ਬਾਲਕੁਬਿਰਧਿਨਜਾਣੀਐਨਿਹਚਲੁਤਿਸੁਦਰਵਾਰੁ॥ਜੋਮੰਗੀਐਸੋਈਪਾਈਐਨਿਧਾਰਾਆਧਾਰੁ॥੨॥ਜਿਸੁਪੇਖ
ਤਕਿਲਵਿਖਹਿਰਹਿਮਨਿਤਨਿਹੋਵੈਸਾਂਤਿ॥ਇਕਮਨਿਏਕੁਧਿਆਈਐਮਨਕੀਲਾਹਿਭਰਾਂਤਿ॥ਗੁਣਨਿਧਾਨੁਨਵਤਨੁਸਦਾਪੂ
ਰਨਜਾਕੀਦਾਤਿ॥ਸਦਾਸਦਾਆਰਾਧੀਐਦਿਨੁਵਿਸਰਹੁਨਹੀਰਾਤਿ॥੩॥ਜਿਨਕਉਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਤਿਨਕਾਸਖਾਗੋਵਿੰਦੁ
॥ਤਨੁਮਨੁਧਨੁਅਰਪੀਸਭੋਸਗਲਵਾਰੀਐਇਹਜਿੰਦੁ॥ਦੇਖੈਸੁਣੈਹਦੂਰਿਸਦਘਟਿਘਟਿਬ੍ਰਹਮੁਰਵਿੰਦੁ॥ਅਕਿਰਤਘਣਾਨੋਪਾ
ਲਦਾਪ੍ਰਭਨਾਨਕਸਦਬਖਸਿੰਦੁ॥੪॥੧੩॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੫॥ ਮਨੁਤਨੁਧਨੁਜਿਨਿਪ੍ਰਭਿਦੀਆਰਖਿਆਸਹਜਿਸਵਾ
ਰਿ॥ਸਰਬਕਲਾਕਰਿਥਾਪਿਆਅੰਤਰਿਜੋਤਿਅਪਾਰ॥ਸਦਾਸਦਾਪ੍ਰਭੁਸਿਮਰੀਐਅੰਤਰਿਰਖੁਉਰਧਾਰਿ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨ
ਹਰਿਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਪ੍ਰਭਸਰਣਾਈਸਦਾਰਹੁਦੂਖੁਨਵਿਆਪੈਕੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਤਨਪਦਾਰਥਮਾਣਕਾਸੁਇਨਾਰੁਪਾ
ਖਾਕੁ॥ਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਬੰਧਪਾਕੂੜੇਸਭੇਸਾਕ॥ਜਿਨਿਕੀਤਾਤਿਸਹਿਨਜਾਣਈਮਨਮੁਖਪਸੁਨਾਪਾਕ॥੨॥ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿ
ਰਵਿਰਹਿਆਤਿਸਨੋਜਾਣੈਦੂਰਿ॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਲਾਗੀਰਚਿਰਹਿਆਅੰਤਰਿਹਉਮੈਕੂਰਿ॥ਭਗਤੀਨਾਮਵਿਹੂਣਿਆਆਵਹਿਵੰਞਹਿਪੂਰ॥

ਤੀਰਾ ਖੇਲੁ ਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਰਖਣਹਾਰੁ ਜੀਅ ਜੰਤ ਕਰਿ ਦਇਆ ॥ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰਭ ਕੋਇ ਨ ਰਖਨਹਾਰੁ ਮਹਾ ਬਿਕਟ ਜਮ ਭਇਆਨ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰਉ ਕਰਿ ਅਪੁਨੀ ਹਰਿ ਮਇਆ ॥੪॥੧੪॥ ॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੇਰਾ ਤਨੁ ਅਰੁ ਧਨੁ ਮੇਰਾ
ਰਾਜ ਰੂਪ ਮੈ ਦੇਸੁ ॥ ਸੁਤ ਦਾਰਾ ਬਨਿਤਾ ਅਨੇਕ ਬਹੁਤੁ ਰੰਗ ਅਰੁ ਵੇਸੁ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਨ ਵਸਈ ਕਾਰਜਿ ਕਿਤੈ ਨ ਲੇਖਿ ॥
੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ ਕਰਿ ਸੰਗਤਿ ਨਿਤ ਸਾਧ ਕੀ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ
ਧਿਆਈਐ ਮਸਤਕਿ ਹੋਵੈ ਭਾਗੁ ॥ ਕਾਰਜ ਸਭਿ ਸਵਾਰੀਅਹਿ ਗੁਰ ਕੀ ਚਰਣੀ ਲਾਗੁ ॥ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਭ੍ਰਮੁ ਕਟੀਐ ਨਾ
ਆਵੈ ਨਾ ਜਾਗੁ ॥੨॥ ਕਰਿ ਸੰਗਤਿ ਤੂ ਸਾਧ ਕੀ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨਾਉ ॥ ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਣ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰੇ ਸਾਚਾ ਏਹੁ ਸੁਆਉ ॥ ਐਥੈ
ਮਿਲਹਿ ਵਡਾਈਆ ਦਰਗਹਿ ਪਾਵਹਿ ਥਾਉ ॥੩॥ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਹੀ ਹਾਥਿ ॥ ਮਾਰਿ ਆਪੇ ਜੀਵਾਲ
ਦਾ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸਾਥਿ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤੀ ਸਰਬ ਘਟਾ ਕੇ ਨਾਥ ॥੪॥੧੫॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
॥ ਸਰਣਿ ਪਏ ਪ੍ਰਭ ਆਪਣੇ ਗੁਰੁ ਹੋਆ ਕਿਰਪਾਲੁ ॥ ਸਤਗੁਰ ਕੈ ਉਪਦੇਸਿਐ ਬਿਨਸੇ ਸਰਬ ਜੰਜਾਲ ॥ ਅੰਦਰੁ ਲਗਾ ਰਾਮ
ਨਾਮਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੁ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਸਾਰੁ ॥ ਕਰੇ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਣੀ ਇਕ ਨਿਮਖ ਨ ਮਨਹੁ ਵਿ
ਸਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਨਿਤ ਗਾਵੀਅਹਿ ਅਵਗੁਣ ਕਟਣਹਾਰ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ਕਰਿ ਡਿਠੇ ਬਿਸਥ
ਾਰ ॥ ਸਹਜੇ ਸਿਫਤੀ ਰਤਿਆ ਭਵਜਲੁ ਉਤਰੇ ਪਾਰਿ ॥੨॥ ਤੀਰਥ ਵਰਤ ਲਖ ਸੰਜਮਾ ਪਾਈਐ ਸਾਧੂ ਧੂਰਿ ॥ ਲੂਕਿ ਕਮਾ
ਵੈ ਕਿਸ ਤੇ ਜਾ ਵੇਖੈ ਸਦਾ ਹਦੂਰਿ ॥ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਭਰਪੂਰਿ ॥੩॥ ਸਚੁ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਅਮਰੁ ਸਚੁ ਸ
ਚੇ ਸਚਾ ਥਾਨੁ ॥ ਸਚੀ ਕੁਦਰਤਿ ਧਾਰੀਅਨੁ ਸਚਿ ਸਿਰਜਿਓਨੁ ਜਹਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਜਪੀਐ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਹਉ ਸਦਾ ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਨੁ
॥੪॥੧੬॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਉਦਮੁ ਕਰਿ ਹਰਿ ਜਾਪਣਾ ਵਡਭਾਗੀ ਧਨੁ ਖਾਟਿ ॥ ਸੰਤਸੰਗਿ ਹਰਿ ਸਿਮਰਣਾ ਮਲੁ
ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਕਾਟਿ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਜਾਪੁ ॥ ਮਨ ਇਛੇ ਫਲ ਭੁੰਚਿ ਤੂ ਸਭੁ ਚੂਕੈ ਸੋਗੁ ਸੰਤਾਪੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ
॥ ਜਿਸੁ ਕਾਰਣਿ ਤਨੁ ਧਾਰਿਆ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਡਿਠਾ ਨਾਲਿ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਪੂਰਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਣੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥੨॥ ਮਨੁ ਤਨੁ
ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇਆ ਲਾਗੀ ਸਾਚੁ ਪਰੀਤਿ ॥ ਚਰਣ ਭਜੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਸਭਿ ਜਪ ਤਪ ਤਿਨ ਹੀ ਕੀਤਿ ॥੩॥ ਰਤਨ ਜਵੇਹਰ ਮਾਣਿਕਾ
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਉ ॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਰਸ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥੪॥੧੭॥ ॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਸੋਈ ਸਾਸਤੁ ਸਉਣੁ ਸੋਇ ਜਿਤੁ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਗੁਰਿ ਧਨੁ ਦੀਆ ਮਿਲਿਆ ਨਿਥਾਵੇ ਥਾਉ ॥ ਸਾਚੀ ਪੂੰਜੀ ਸ
ਚੁ ਸੰਜਮੋ ਆਠ ਪਹਰ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭੁ ਭੇਟਿਆ ਮਰਣੁ ਨ ਆਵਣੁ ਜਾਉ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਭਜੁ ਸਦਾ ਇਕ
ਰੰਗਿ ॥ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਦਾ ਸਹਾਈ ਸੰਗਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਖਾ ਕੀ ਮਿਤਿ ਕਿਆ ਗਣੀ ਜਾ ਸਿਮਰੀ ਗੋਵਿੰ
ਦੁ ॥ ਜਿਨ ਚਾਖਿਆ ਸੇ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸਿਆ ਉਹ ਰਸੁ ਜਾਣੈ ਜਿੰਦੁ ॥ ਸੰਤਾ ਸੰਗਤਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਪ੍ਰਭੁ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਬਖਸਿੰਦੁ ॥ ਜਿਨਿ ਸੇ
ਵਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਣਾ ਸੋਈ ਰਾਜ ਨਰਿੰਦੁ ॥੨॥ ਅਉਸਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗੁਣ ਰਮਣ ਜਿਤੁ ਕੋਟਿ ਮਜਨ ਇਸਨਾਨੁ ॥ ਰਸਨਾ ਉਚਰੈ ਗੁ
ਣਵਤੀ ਕੋਇ ਨ ਪੁਜੈ ਦਾਨੁ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਧਾਰਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਵਸੈ ਦਇਆਲ ਪੁਰਖੁ ਮਿਹਰਵਾਨੁ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਧਨੁ ਤਿਸ ਦਾ ਹਉ ਸਦਾ ਸਦਾ

੩॥

ਕੁਰਬਾਣੁ ॥੩॥ ਮਿਲਿਆ ਕਦੇ ਨ ਵਿਛੁੜੈ ਜੋ ਮੇਲਿਆ ਕਰਤਾਰਿ ॥ ਦਾਸਾ ਕੇ ਬੰਧਨ ਕਟਿਆ ਸਾਚੈ ਸਿਰਜਣਹਾਰਿ ॥ ਭੂਲਾ ਮਾਰਗਿ ਪਾਇਓਨੁ
ਗੁਣ ਅਵਗੁਣ ਨ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਸਰਣਾਗਤੀ ਜਿ ਸਗਲ ਘਟਾ ਆਧਾਰੁ ॥੪॥੧੮॥ ॥ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫॥
ਰਸਨਾ ਸਚਾ ਸਿਮਰੀਐ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸਾਕ ਅਗਲੇ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਮਿਹਰ ਕਰੇ ਜੇ ਆਪਣੀ ਚਸਾ
ਨ ਵਿਸਰੈ ਸੋਇ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਾਚਾ ਸੇਵਿ ਜਿਚਰੁ ਸਾਸੁ ॥ ਬਿਨੁ ਸਚੇ ਸਭ ਕੂੜੁ ਹੈ ਅੰਤੇ ਹੋਇ ਬਿਨਾਸੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ
ਨਿਰਮਲਾ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਰਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਭੁਖ ਅਤਿ ਅਗਲੀ ਕੋਈ ਆਣਿ ਮਿਲਾਵੈ ਮਾਇ ॥ ਚਾਰੇ ਕੁੰਡਾ ਭਾਲੀਆ ਸ
ਹ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਇ ॥੨॥ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਅਰਦਾਸਿ ਕਰਿ ਜੋ ਮੇਲੇ ਕਰਤਾਰੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਨਾਮ ਕਾ ਪੂਰਾ ਜਿਸੁ ਭੰਡਾਰੁ ॥ ਸ
ਦਾ ਸਦਾ ਸਾਲਾਹੀਐ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥੩॥ ਪਰਵਦਗਾਰੁ ਸਾਲਾਹੀਐ ਜਿਸ ਦੇ ਚਲਤ ਅਨੇਕ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਆਰਾਧੀਐ ਏਹਾ ਮ
ਤਿ ਵਿਸੇਖ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮਿਠਾ ਤਿਸੁ ਲਗੈ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਨਾਨਕ ਲੇਖ ॥੪॥੧੯॥ ॥ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫॥
ਸੰਤ ਜਨਹੁ ਮਿਲਿ ਭਾਈਹੋ ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥ ਤੋਸਾ ਬੰਧਹੁ ਜੀਅ ਕਾ ਐਥੈ ਓਥੈ ਨਾਲਿ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਾਈਐ ਅਪਣੀ ਨਦਰਿ ਨਿ
ਹਾਲਿ ॥ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਤਿਸੁ ਹੋਵੈ ਜਿਸ ਨੋ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਗੁਰ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਦੂਜਾ ਥਾਉ ਨ ਕੋ ਸੁਝੈ ਗੁਰ
ਮੇਲੇ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਗਲ ਪਦਾਰਥ ਤਿਸੁ ਮਿਲੇ ਜਿਨਿ ਗੁਰੁ ਡਿਠਾ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਜਿਨ ਮਨੁ ਲਗਾ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਮਾ
ਇ ॥ ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਸਮਰਥੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਗੁਰੁ ਡੁਬਦਾ ਲਏ ਤਰਾਇ ॥੨॥ ਕਿਤੁ
ਮੁਖਿ ਗੁਰੁ ਸਾਲਾਹੀਐ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ॥ ਸੇ ਮਥੇ ਨਿਹਚਲ ਰਹੇ ਜਿਨ ਗੁਰਿ ਧਾਰਿਆ ਹਥੁ ॥ ਗੁਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਪੀਆਲਿ
ਆ ਜਨਮ ਮਰਣ ਕਾ ਪਥੁ ॥ ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਸੇਵਿਆ ਭੈ ਭੰਜਨੁ ਦੁਖ ਲਥੁ ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਗਹਿਰ ਗਭੀਰੁ ਹੈ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਅਘਖੰ
ਡੁ ॥ ਜਿਨਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਆਪਣਾ ਜਮਦੂਤ ਨ ਲਾਗੈ ਡੰਡੁ ॥ ਗੁਰ ਨਾਲਿ ਤੁਲਿ ਨ ਲਗਈ ਖੋਜਿ ਡਿਠਾ ਬ੍ਰਹਮੰਡੁ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿ
ਧਾਨੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਸੁਖੁ ਨਾਨਕ ਮਨ ਮਹਿ ਮੰਡੁ ॥੪॥੨੦॥ ॥ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫॥ ਮਿਠਾ ਕਰਿ ਕੈ ਖਾਇਆ ਕ
ਉੜਾ ਉਪਜਿਆ ਸਾਦੁ ॥ ਭਾਈ ਮੀਤ ਸੁਰਿਦ ਕੀਏ ਬਿਖਿਆ ਰਚਿਆ ਬਾਦੁ ॥ ਜਾਂਦੇ ਬਿਲਮ ਨ ਹੋਵਈ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਬਿਸਮਾਦੁ
॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਲਾਗੁ ॥ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਵਿਣਸਣਾ ਮਨ ਕੀ ਮਤਿ ਤਿਆਗੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਉ ਕੂਕਰੁ ਹਰਕਾਇ
ਆ ਧਾਵੈ ਦਹ ਦਿਸ ਜਾਇ ॥ ਲੋਭੀ ਜੰਤੁ ਨ ਜਾਣਈ ਭਖੁ ਅਭਖੁ ਸਭ ਖਾਇ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮਦਿ ਬਿਆਪਿਆ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋਨੀ ਪਾਇ
॥੨॥ ਮਾਇਆ ਜਾਲੁ ਪਸਾਰਿਆ ਭੀਤਰਿ ਚੋਗ ਬਣਾਇ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਪੰਖੀ ਫਾਸਿਆ ਨਿਕਸੁ ਨ ਪਾਏ ਮਾਇ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਤਾ ਤਿ
ਸਹਿ ਨ ਜਾਣਈ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥੩॥ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰੀ ਮੋਹਿਆ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਰਖੈ ਸੋ ਰਹੈ ਸੰਮ੍ਰਿ
ਥੁ ਪੁਰਖੁ ਅਪਾਰੁ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਲਿਵ ਉਧਰੇ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੁ ॥੪॥੨੧॥
ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ॥ ੧ ਓਅੰ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਗੋਇਲਿ ਆਇਆ ਗੋਇਲੀ ਕਿਆ ਤਿਸੁ ਡੰਫੁ ਪਸਾਰੁ ॥ ਮੁਹਲਤਿ ਪੁੰਨੀ ਚਲਣਾ ਤੂੰ ਸੰਮਲੁ ਘਰ ਬਾਰੁ ॥੧॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ਮ
ਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਪਿਆਰਿ ॥ ਕਿਆ ਥੋੜੜੀ ਬਾਤ ਗੁਮਾਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੈਸੇ ਰੈਣਿ ਪਰਾਹੁਣੇ ਉਠਿ ਚਲਸਹਿ ਪਰਭਾਤਿ ॥

ਕਿਆਤੂੰਰਤਾਗਿਰਸਤਸਿਉਸਭਫੁਲਾਕੀਬਾਗਾਤਿ॥੨॥ਮੇਰੀਮੇਰੀਕਿਆਕਰਹਿਜਿਨਿਦੀਆਸੋਪ੍ਰਭੁਲੋੜਿ॥ਸਰਪਰਉਠੀਚਲ
ਣਾਛਡਿਜਾਸੀਲਖਕਰੋੜਿ॥੩॥ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਭ੍ਰਮਤਿਆਦੁਲਭਜਨਮੁਪਾਇਓਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਸਮਾਲਿਤੂੰਸੋਦਿਨੁ
ਨੇੜਾਆਇਓਇ॥੪॥੨੨॥ ॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੫॥ ਤਿਚਰੁਵਸਹਿਸੁਹੇਲੜੀਜਿਚਰੁਸਾਥੀਨਾਲਿ॥ਜਾਸਾਥੀ
ਉਠੀਚਲਿਆਤਾਧਨਖਾਕੂਰਾਲਿ॥੧॥ਮਨਿਬੈਰਾਗੁਭਇਆਦਰਸਨੁਦੇਖਣੈਕਾਚਾਉ॥ਧੰਨੁਸੁਤੇਰਾਥਾਨੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਚਰੁਵ
ਸਿਆਕੰਤੁਘਰਿਜੀਉਜੀਉਸਭਿਕਹਾਤਿ॥ਜਾਉਠੀਚਲਸੀਕੰਤੜਾਤਾਕੋਇਨਪੁਛੈਤੇਰੀਬਾਤਿ॥੨॥ਪੇਈਅੜੈਸਹੁਸੇਵਿਤੂੰ
ਸਾਹੁਰੜੈਸੁਖਿਵਸੁ॥ਗੁਰਮਿਲਿਚਜੁਅਚਾਰੁਸਿਖੁਤੁਧੁਕਦੇਨਲਗੈਦੁਖੁ॥੩॥ਸਭਨਾਸਾਹੁਰੈਵੰਞਣਾਸਭਿਮੁਕਲਾਵਣਹਾਰੁ॥
ਨਾਨਕਧੰਨੁਸੋਹਾਗਣੀਜਿਨਸਹਨਾਲਿਪਿਆਰੁ॥੪॥੨੩॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੫ਘਰੁ੬॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਕਰਣਕਾਰਣੁਏਕੁਓਹੀਜਿਨਿਕੀਆਆਕਾਰੁ॥ਤਿਸਹਿਧਿਆਵਹੁਮਨਮੇਰੇਸਰਬਕੋਆਧਾਰੁ॥੧॥ਗੁਰਕੇਚਰਣਮਨਮਹਿਧਿਆ
ਇ॥ਛੋਡਿਸਗਲਸਿਆਣਪਾਸਾਚਿਸਬਦਿਲਿਵਲਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੁਖੁਕਲੇਸੁਨਭਉਬਿਆਪੈਗੁਰਮੰਤ੍ਰੁਹਿਰਦੈਹੋਇ॥ਕੋ
ਟਿਜਤਨਾਕਰਿਰਹੇਗੁਰਬਿਨੁਤਰਿਓਨਕੋਇ॥੨॥ਦੇਖਿਦਰਸਨੁਮਨੁਸਾਧਾਰੈਪਾਪਸਗਲੇਜਾਹਿ॥ਹਉਤਿਨਕੈਬਲਿਹਾਰਣੈਜਿ
ਗੁਰਕੀਪੈਰੀਪਾਹਿ॥੩॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਮਨਿਵਸੈਸਾਚੁਹਰਿਕਾਨਾਉ॥ਸੇਵਡਭਾਗੀਨਾਨਕਾਜਿਨਾਮਨਿਇਹੁਭਾਉ॥੪॥੧॥੨੪॥
॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੫॥ਸੰਚਿਹਰਿਧਨੁਪੂਜਿਸਤਿਗੁਰੁਛੋਡਿਸਗਲਵਿਕਾਰ॥ਜਿਨਿਤੂੰਸਾਜਿਸਵਾਰਿਆਹਰਿਸਿਮਰਿ
ਹੋਇਉਧਾਰੁ॥੧॥ਜਪਿਮਨਨਾਮੁਏਕੁਅਪਾਰੁ॥ਪ੍ਰਾਨਮਨੁਤਨੁਜਿਨਹਿਦੀਆਰਿਦੈਕਾਆਧਾਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਮਿਕ੍ਰੋਧਿਅਹੰਕਾਰਿਮਾ
ਤੇਵਿਆਪਿਆਸੰਸਾਰੁ॥ਪਉਸੰਤਸਰਣੀਲਾਗੁਚਰਣੀਮਿਟੈਦੂਖੁਅੰਧਾਰੁ॥ਸਤੁਸੰਤੋਖੁਦਇਆਕਮਾਵੈਏਹਕਰਣੀਸਾਰ॥
ਆਪੁਛੋਡਿਸਭਹੋਇਰੇਣਾਜਿਸੁਦੇਇਪ੍ਰਭੁਨਿਰੰਕਾਰੁ॥੩॥ਜੋਦੀਸੈਸੋਸਗਲਤੂੰਹੈਪਸਰਿਆਪਾਸਾਰੁ॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਿਭਰਮੁ
ਕਾਟਿਆਸਗਲਬ੍ਰਹਮਬੀਚਾਰੁ॥੪॥੨॥੨੫॥ ॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੫॥ਦੁਕ੍ਰਿਤਸੁਕ੍ਰਿਤਮੰਧੇਸੰਸਾਰੁਸਗਲਾਣਾ॥ਦੁਹਹੂੰ
ਤੇਰਹਤਭਗਤੁਹੈਕੋਈਵਿਰਲਾਜਾਣਾ॥੧॥ਠਾਕੁਰੁਸਰਬੇਸਮਾਣਾ॥ਕਿਆਕਹਉ ਸੁਣਉਸੁਆਮੀਤੂੰਵਡਪੁਰਖੁਸੁਜਾਣਾ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਾਨਅਭਿਮਾਨਮੰਧੇਸੋਸੇਵਕੁਨਾਹੀ॥ਤਤਸਮਦਰਸੀਸੰਤਹੁਕੋਈਕੋਟਿਮੰਧਾਹੀ॥੨॥ਕਹਨਕਹਾਵਨਇਹੁਕੀ
ਰਤਿਕਰਲਾ॥ਕਥਨਕਹਨਤੇਮੁਕਤਾਗੁਰਮੁਖਿਕੋਈਵਿਰਲਾ॥੩॥ਗਤਿਅਵਿਗਤਿਕਛੁਨਦਰਿਨਆਇਆ॥ਸੰਤਨਕੀਰੇਣੁ
ਨਾਨਕਦਾਨੁਪਾਇਆ॥੪॥੩॥ ੨੬॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੫ਘਰੁ੭॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਤੇਰੈਭਰੋਸੈਪਿਆਰੇਮੈਲਾਡਲਡਾਇਆ॥ਭੂਲਹਿਚੂਕਹਿਬਾਰਿਕਤੂੰਹਰਿਪਿਤਾਮਾਇਆ॥੧॥ਸੁਹੇਲਾਕਹਨੁਕਹਾਵਨੁ॥ਤੇ
ਰਾਬਿਖਮੁਭਾਵਨੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਉਮਾਣੁਤਾਣੁਕਰਉਤੇਰਾਹਉਜਾਨਉਆਪਾ॥ਸਭਹੀਮਧਿਸਭਹਿਤੇਬਾਹਰਿਬੇਮੁਹਤਾਜ
ਬਾਪਾ॥੨॥ਪਿਤਾਹਉਜਾਨਉਨਾਹੀਤੇਰੀਕਵਨਜੁਗਤਾ॥ਬੰਧਨਮੁਕਤੁਸੰਤਹੁਮੇਰੀਰਾਖੈਮਮਤਾ॥੩॥ਭਏਕਿਰਪਾਲਠਾਕੁ

ਰਹਿਓ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ॥ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿ ਨਾਨਕ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਣਾ ॥੪॥੧॥੨੭॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੭ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਭਾਈਆ ਕਟਿਅੜਾ ਜਮਕਾਲੁ ॥ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ਹੋਆ ਖਸਮੁ ਦਇਆਲੁ ॥ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ਬਿਨਸਿਆ ਸਭੁ ਜੰਜਾਲੁ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰਾ ਹਉ ਤੁਧੁ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਕਉ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਤੁਸਿ ਦਿਤਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨ ਤੂੰ ਸੇਵਿਆ ਭਾਉ ਕਰਿ ਸੇਈ ਪੁਰਖ ਸੁਜਾਨ ॥ ਤਿਨਾ ਪਿਛੈ ਛੁਟੀਐ ਜਿਨ ਅੰਦਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਗੁਰ ਜੇਵਡੁ ਦਾਤਾ ਕੋ ਨਹੀ ਜਿਨਿ ਦਿਤਾ ਆਤਮ ਦਾਨੁ ॥੨॥ ਆਏ ਸੇ ਪਰਵਾਣੁ ਹਹਿ ਜਿਨ ਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਸੁਭਾਇ ॥ ਸਚੇ ਸੇਤੀ ਰਤਿਆ ਦਰਗਹ ਬੈਸਣੁ ਜਾਇ ॥ ਕਰਤੇ ਹਥਿ ਵਡਿਆਈਆ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇ ॥੩॥ ਸਚੁ ਕਰਤਾ ਸਚੁ ਕਰਣਹਾਰੁ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਟੇਕ ॥ ਸਚੋ ਸਚੁ ਵਖਾਣੀਐ ਸਚੋ ਬੁਧਿ ਬਿਬੇਕ ॥ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਜੀਵੈ ਏਕ ॥੪॥੧॥੨੮॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸੁਰੁ ਪੂਜੀਐ ਮਨਿ ਤਨਿ ਲਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਜੀਅ ਕਾ ਸਭਸੈ ਦੇਇ ਅਧਾਰੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨ ਕਮਾਵਣੇ ਸਚਾ ਏਹੁ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਬਿਨੁ ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਰਤਿਆ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਭੁ ਛਾਰੁ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਸਾਜਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਪੂਰਨ ਹੋਵੈ ਘਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰੁ ਸਮਰਥੁ ਅਪਾਰੁ ਗੁਰੁ ਵਡਭਾਗੀ ਦਰਸਨੁ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰੁ ਅਗੋਚਰੁ ਨਿਰਮਲਾ ਗੁਰ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰੁ ਕਰਤਾ ਗੁਰੁ ਕਰਣਹਾਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੀ ਸੋਇ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਕਿਛੁ ਨਹੀ ਗੁਰੁ ਕੀਤਾ ਲੋੜੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥੨॥ ਗੁਰੁ ਤੀਰਥੁ ਗੁਰੁ ਪਾਰਜਾਤੁ ਗੁਰੁ ਮਨਸਾ ਪੂਰਣਹਾਰੁ ॥ ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੇਇ ਉਧਰੈ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਗੁਰੁ ਸਮਰਥੁ ਗੁਰੁ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਗੁਰੁ ਊਚਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰੁ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਅਗਮ ਹੈ ਕਿਆ ਕਥੇ ਕਥਨਹਾਰੁ ॥੩॥ ਜਿਤੜੇ ਫਲ ਮਨਿ ਬਾਛੀਅਹਿ ਤਿਤੜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥ ਪੂਰਬ ਲਿਖੇ ਪਾਵਣੇ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਦੇ ਰਾਸਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣੀ ਆਇਆਂ ਬਾਹੁੜਿ ਨਹੀ ਬਿਨਾਸੁ ॥ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਕਦੇ ਨ ਵਿਸਰਉ ਏਹੁ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਤੇਰਾ ਸਾਸੁ ॥੪॥੨॥੨੯॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੰਤ ਜਨਹੁ ਸੁਣਿ ਭਾਈਹੋ ਛੂਟਨੁ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਸਰੇਵਣੇ ਤੀਰਥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਉ ॥ ਆਗੈ ਦਰਗਹਿ ਮੰਨੀਅਹਿ ਮਿਲੈ ਨਿਥਾਵੇ ਥਾਉ ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਸਾਚੀ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੁਠੈ ਪਾਈਐ ਪੂਰਨ ਅਲਖ ਅਭੇਵ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਵਾਰਿਆ ਜਿਨਿ ਦਿਤਾ ਸਚੁ ਨਾਉ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਚੁ ਸਲਾਹਣਾ ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਸਚੁ ਖਾਣਾ ਸਚੁ ਪੈਨਣਾ ਸਚੇ ਸਚਾ ਨਾਉ ॥੨॥ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਨ ਵਿਸਰੈ ਸਫਲੁ ਮੂਰਤਿ ਗੁਰੁ ਆਪਿ ॥ ਗੁਰ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਦਿਸਈ ਆਠ ਪਹਰ ਤਿਸੁ ਜਾਪਿ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਪਾਈਐ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਗੁਣਤਾਸਿ ॥੩॥ ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਏਕੁ ਹੈ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਸੇਈ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਸਰਣਾਗਤੀ ਮਰੈ ਨ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥੪॥੩੦॥ ਜੁਮਲਾ ਉਪਰੇ ਮਹਲਾ ੧ ॥੩੩॥ ਮਹਲਾ ੩ ॥੩੧॥ ਮਹਲਾ ੪ ॥੬॥ ਮਃ ੫ ॥੩੦॥ ਜੋੜੁ ੧੦੦॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੧ ॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਆਖਿ ਆਖਿ ਮਨੁ ਵਾਵਣਾ ਜਿਉ ਜਿਉ ਜਾਪੈ ਵਾਇ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਵਾਇ ਸੁਣਾਈਐ ਸੋ ਕੇਵਡੁ ਕਿਤੁ ਥਾਇ ॥ ਆਖਣ ਵਾਲੇ ਜੇਤੜੇ ਸਭਿ ਆਖਿ ਰਹੇ

ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਅਲਹੁ ਅਗਮ ਅਪਾਰੁ ॥ ਪਾਕੀ ਨਾਈ ਪਾਕ ਥਾਇ ਸਚਾ ਪਰਵਦਿਗਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾਪੀ ਕੇਤੜਾ
ਲਿਖਿ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥ ਜੇ ਸਉ ਸਾਇਰ ਮੇਲੀਅਹਿ ਤਿਲੁ ਨ ਪੁਜਾਵਹਿ ਰੋਇ ॥ ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈਆ ਸਭਿ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਆਖਹਿ ਸੋ
ਇ ॥੨॥ ਪੀਰ ਪੈਕੰਮਰ ਸਾਲਕ ਸਾਦਕ ਸੁਹਦੇ ਅਉਰੁ ਸਹੀਦ ॥ ਸੇਖ ਮਸਾਇਕ ਕਾਜੀ ਮੁਲਾ ਦਰਿ ਦਰਵੇਸ ਰਸੀਦ ॥ ਬਰਕਤਿ ਤਿ
ਨ ਕਉ ਅਗਲੀ ਪੜਦੇ ਰਹਨਿ ਦਰੂਦ ॥੩॥ ਪੁਛਿ ਨ ਸਾਜੇ ਪੁਛਿ ਨ ਢਾਹੇ ਪੁਛਿ ਨ ਦੇਵੈ ਲੇਇ ॥ ਆਪਣੀ ਕੁਦਰਤਿ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਆਪੇ
ਕਰਣੁ ਕਰੇਇ ॥ ਸਭਨਾ ਵੇਖੈ ਨਦਰਿ ਕਰਿ ਜੈ ਭਾਵੈ ਤੈ ਦੇਇ ॥੪॥ ਥਾਵਾ ਨਾਵ ਨ ਜਾਣੀਅਹਿ ਨਾਵਾ ਕੇਵਡੁ ਨਾਉ ॥ ਜਿਥੈ ਵਸੈ ਮੇਰਾ ਪਾਤਿ
ਸਾਹੁ ਸੋ ਕੇਵਡੁ ਹੈ ਥਾਉ ॥ ਅੰਬੜਿ ਕੋਇ ਨ ਸਕਈ ਹਉ ਕਿਸ ਨੋ ਪੁਛਣਿ ਜਾਉ ॥੫॥ ਵਰਨਾ ਵਰਨ ਨ ਭਾਵਨੀ ਜੇ ਕਿਸੈ ਵਡਾ ਕਰੇਇ ॥ ਵਡੇ ਹ
ਥਿ ਵਡਿਆਈਆ ਜੈ ਭਾਵੈ ਤੈ ਦੇਇ ॥ ਹੁਕਮਿ ਸਵਾਰੇ ਆਪਣੈ ਚਸਾ ਨ ਢਿਲ ਕਰੇਇ ॥੬॥ ਸਭੁ ਕੋ ਆਖੈ ਬਹੁਤੁ ਬਹੁਤੁ ਲੈਣੈ ਕੈ ਵੀਚਾਰ
॥ ਕੇਵਡੁ ਦਾਤਾ ਆਖੀਐ ਦੇ ਕੈ ਰਹਿਆ ਸੁਮਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵਈ ਤੇਰੇ ਜੁਗਹਿ ਜੁਗਹਿ ਭੰਡਾਰ ॥੭॥੧॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧
॥ ਸਭੇ ਕੰਤ ਮਹੇਲੀਆ ਸਗਲੀਆ ਕਰਹਿ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਗਣਤ ਗਣਾਵਣਿ ਆਈਆ ਸੂਹਾ ਵੇਸੁ ਵਿਕਾਰੁ ॥ ਪਾਖੰਡਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਨ ਪਾਈ
ਐ ਖੋਟਾ ਪਾਜੁ ਖੁਆਰੁ ॥੧॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਇਉ ਪਿਰੁ ਰਾਵੈ ਨਾਰਿ ॥ ਤੁਧੁ ਭਾਵਨਿ ਸੋਹਾਗਣੀ ਅਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਲੈਹਿ ਸਵਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸੀਗਾਰੀਆ ਤਨੁ ਮਨੁ ਪਿਰ ਕੈ ਪਾਸਿ ॥ ਦੁਇ ਕਰ ਜੋੜਿ ਖੜੀ ਤਕੈ ਸਚੁ ਕਹੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਲਾਲਿ ਰਤੀ ਸਚ ਭੈ ਵਸੀ ਭਾਇ
ਰਤੀ ਰੰਗਿ ਰਾਸਿ ॥੨॥ ਪ੍ਰਿਅ ਕੀ ਚੇਰੀ ਕਾਂਢੀਐ ਲਾਲੀ ਮਾਨੈ ਨਾਉ ॥ ਸਾਚੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਤੁਟਈ ਸਾਚੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਉ ॥ ਸਬਦਿ ਰਤੀ
ਮਨੁ ਵੇਧਿਆ ਹਉ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥੩॥ ਸਾ ਧਨ ਰੰਡ ਨ ਬੈਸਈ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥ ਪਿਰੁ ਰੀਸਾਲੂ ਨਉਤਨੋ ਸਾਚਉ ਮਰੈ ਨ
ਜਾਇ ॥ ਨਿਤ ਰਵੈ ਸੋਹਾਗਣੀ ਸਾਚੀ ਨਦਰਿ ਰਜਾਇ ॥੪॥ ਸਾਚੁ ਧੜੀ ਧਨ ਮਾਡੀਐ ਕਾਪੜੁ ਪ੍ਰੇਮ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਚੰਦਨੁ ਚੀਤਿ ਵਸਾਇਆ ਮੰ
ਦਰੁ ਦਸਵਾ ਦੁਆਰੁ ॥ ਦੀਪਕੁ ਸਬਦਿ ਵਿਗਾਸਿਆ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਉਰ ਹਾਰੁ ॥੫॥ ਨਾਰੀ ਅੰਦਰਿ ਸੋਹਣੀ ਮਸਤਕਿ ਮਣੀ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸੋਭਾ
ਸੁਰਤਿ ਸੁਹਾਵਣੀ ਸਾਚੈ ਪ੍ਰੇਮਿ ਅਪਾਰ ॥ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਪੁਰਖੁ ਨ ਜਾਣਈ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਪਿਆਰਿ ॥੬॥ ਨਿਸਿ ਅੰਧਿਆਰੀ ਸੁਤੀਏ
ਕਿਉ ਪਿਰ ਬਿਨੁ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਇ ॥ ਅੰਕੁ ਜਲਉ ਤਨੁ ਜਾਲੀਅਉ ਮਨੁ ਧਨੁ ਜਲਿ ਬਲਿ ਜਾਇ ॥ ਜਾ ਧਨ ਕੰਤਿ ਨ ਰਾਵੀਆ ਤਾ ਬਿਰਥਾ
ਜੋਬਨੁ ਜਾਇ ॥੭॥ ਸੇਜੈ ਕੰਤ ਮਹੇਲੜੀ ਸੂਤੀ ਬੂਝ ਨ ਪਾਇ ॥ ਹਉ ਸੁਤੀ ਪਿਰੁ ਜਾਗਣਾ ਕਿਸ ਕਉ ਪੂਛਉ ਜਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ
ਮੇਲੀ ਭੈ ਵਸੀ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੇਮੁ ਸਖਾਇ ॥੮॥੨॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਆਪੇ ਗੁਣ ਆਪੇ ਕਥੈ ਆਪੇ ਸੁਣਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥
ਆਪੇ ਰਤਨੁ ਪਰਖਿ ਤੂੰ ਆਪੇ ਮੋਲੁ ਅਪਾਰੁ ॥ ਸਾਚਉ ਮਾਨੁ ਮਹਤੁ ਤੂੰ ਆਪੇ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥੧॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਕਰਤਾਰੁ ॥ ਜਿਉ
ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖੁ ਤੂੰ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਆਚਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੇ ਹੀਰਾ ਨਿਰਮਲਾ ਆਪੇ ਰੰਗੁ ਮਜੀਠੁ ॥ ਆਪੇ ਮੋਤੀ ਊਜਲੋ ਆ
ਪੇ ਭਗਤ ਬਸੀਠੁ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹਣਾ ਘਟਿ ਘਟਿ ਡੀਠੁ ਅਡੀਠੁ ॥੨॥ ਆਪੇ ਸਾਗਰੁ ਬੋਹਿਥਾ ਆਪੇ ਪਾਰੁ ਅਪਾਰੁ ॥
ਸਾਚੀ ਵਾਟ ਸੁਜਾਣੁ ਤੂੰ ਸਬਦਿ ਲਘਾਵਣਹਾਰੁ ॥ ਨਿਡਰਿਆ ਡਰੁ ਜਾਣੀਐ ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ਗੁਬਾਰੁ ॥੩॥ ਅਸਥਿਰੁ ਕਰਤਾ ਦੇਖੀਐ ਹੋਰੁ
ਕੇਤੀ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਆਪੇ ਨਿਰਮਲੁ ਏਕੁ ਤੂੰ ਹੋਰ ਬੰਧੀ ਧੰਧੈ ਪਾਇ ॥ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਸਾਚੇ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੪॥ ਹਰਿ
ਜੀਉ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੀਐ ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਗੁਰ ਵਾਕਿ ॥ ਤਿਤੁ ਤਨਿ ਮੈਲੁ ਨ ਲਗਈ ਸਚ ਘਰਿ ਜਿਸੁ ਓਤਾਕੁ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸਚੁ ਪਾਈ

ਐਬਿਨੁਨਾਵੈਦੁਖਿਆਸਚੁ॥੫॥ਜਿਨੀਸਚੁਪਛਾਣਿਆਸੇਸੁਖੀਏਜੁਗਚਾਰਿ॥ਹਉਮੈਤ੍ਰਿਸਨਾਮਾਰਿਕੈਸਚੁਰਖਿਆਉਰਧਾਰਿ॥ਜਗਮਹਿਲਾਹਾ
ਏਕੁਨਾਮੁਪਾਈਐਗੁਰਵੀਚਾਰਿ॥੬॥ਸਾਚਉਵਖਰੁਲਾਦੀਐਲਾਭੁਸਦਾਸਚੁਰਾਸਿ॥ਸਾਚੀਦਰਗਹਬੈਸਈਭਗਤਿਸਚੀਅਰਦਾਸਿ॥
ਪਤਿਸਿਉਲੇਖਾਨਿਬੜੈਰਾਮਨਾਮੁਪਰਗਾਸਿ॥੭॥ਊਚਾਊਚਉਆਖੀਐਕਹਉਨਦੇਖਿਆਜਾਇ॥ਜਹਦੇਖਾਤਹਏਕੁਤੂੰਸਤਿਗੁਰਿ
ਦੀਆਦਿਖਾਇ॥ਜੋਤਿਨਿਰੰਤਰਿਜਾਣੀਐਨਾਨਕਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥੮॥੩॥ ॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧॥ ਮਛੁਲੀਜਾਲੁਨਜਾਣਿ
ਆਸਰੁਖਾਰਾਅਸਗਾਹੁ॥ਅਤਿਸਿਆਣੀਸੋਹਣੀਕਿਉਕੀਤੋਵੇਸਾਹੁ॥ਕੀਤੇਕਾਰਣਿਪਾਕੜੀਕਾਲੁਨਟਲੈਸਿਰਾਹੁ॥੧॥ਭਾਈਰੇਇਉ
ਸਿਰਿਜਾਣਹੁਕਾਲੁ॥ਜਿਉਮਛੀਤਿਉਮਾਣਸਾਪਵੈਅਚਿੰਤਾਜਾਲੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਭੁਜਗੁਬਾਧੋਕਾਲਕੋਬਿਨੁਗੁਰਕਾਲੁਅਫਾਰੁ॥
ਸਚਿਰਤੇਸੇਉਬਰੇਦੁਬਿਧਾਛੋਡਿਵਿਕਾਰ॥ਹਉਤਿਨਕੈਬਲਿਹਾਰਣੈਦਰਿਸਚੈਸਚਿਆਰੁ॥੨॥ਸੀਚਾਨੇਜਿਉਪੰਖੀਆਜਾਲੀਬਧਿਕਹਾਥਿ॥
ਗੁਰਿਰਾਖੇਸੇਉਬਰੇਹੋਰਿਫਾਥੇਚੋਗੈਸਾਥਿ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਚੁਣਿਸੁਟੀਅਹਿਕੋਇਨਸੰਗੀਸਾਥਿ॥੩॥ਸਚੋਸਚਾਆਖੀਐਸਚੇਸਚਾਥਾਨੁ॥ਜਿ
ਨੀਸਚਾਮੰਨਿਆਤਿਨਮਨਿਸਚੁਧਿਆਨੁ॥ਮਨਿਮੁਖਿਸੂਚੇਜਾਣੀਅਹਿਗੁਰਮੁਖਿਜਿਨਾਗਿਆਨੁ॥੪॥ਸਤਿਗੁਰਅਗੈਅਰਦਾਸਿਕਰਿਸਾ
ਜਨੁਦੇਇਮਿਲਾਇ॥ਸਾਜਨਿਮਿਲਿਐਸੁਖੁਪਾਇਆਜਮਦੂਤਮੁਏਬਿਖੁਖਾਇ॥ਨਾਵੈਅੰਦਰਿਹਉਵਸਾਂਨਾਉਵਸੈਮਨਿਆਇ॥੫॥
ਬਾਝੁਗੁਰੂਗੁਬਾਰੁਹੈਬਿਨੁਸਬਦੈਬੂਝਨਪਾਇ॥ਗੁਰਮਤੀਪਰਗਾਸੁਹੋਇਸਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਇ॥ਤਿਥੈਕਾਲੁਨਸੰਚਰੈਜੋਤੀਜੋਤਿ
ਸਮਾਇ॥੬॥ਤੂੰਹੈਸਾਜਨੁਤੂੰਸੁਜਾਣੁਤੂੰਆਪੇਮੇਲਣਹਾਰੁ॥ਗੁਰਸਬਦੀਸਾਲਾਹੀਐਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰੁ॥ਤਿਥੈਕਾਲੁਨਅਪੜੈਜਿਥੈ
ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਅਪਾਰੁ॥੭॥ਹੁਕਮੀਸਭੇਊਪਜਹਿਹੁਕਮੀਕਾਰਕਮਾਹਿ॥ਹੁਕਮੀਕਾਲੈਵਸਿਹੈਹੁਕਮੀਸਾਚਿਸਮਾਹਿ॥ਨਾਨਕਜੋ
ਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਥੀਐਇਨਾਜੰਤਾਵਸਿਕਿਛੁਨਾਹਿ॥੮॥੪॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧॥ ॥ਮਨਿਜੂਠੈਤਨਿਜੂਠਿਹੈਜਿਹਵਾ
ਜੂਠੀਹੋਇ॥ਮੁਖਿਝੂਠੈਝੂਠੁਬੋਲਣਾਕਿਉਕਰਿਸੂਚਾਹੋਇ॥ਬਿਨੁਅਭਸਬਦਨਮਾਂਜੀਐਸਾਚੇਤੇਸਚੁਹੋਇ॥੧॥ਮੁੰਧੇ
ਗੁਣਹੀਣੀਸੁਖੁਕੇਹਿ॥ਪਿਰੁਰਲੀਆਰਸਿਮਾਣਸੀਸਾਚਿਸਬਦਿਸੁਖੁਨੇਹਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਿਰੁਪਰਦੇਸੀਜੇਥੀਐਧਨਵਾਂ
ਢੀਝੂਰੇਇ॥ਜਿਉਜਲਿਥੋੜੈਮਛੁਲੀਕਰਣਪਲਾਵਕਰੇਇ॥ਪਿਰਭਾਵੈਸੁਖੁਪਾਈਐਜਾਆਪੇਨਦਰਿਕਰੇਇ॥੨॥ਪਿਰੁ
ਸਾਲਾਹੀਆਪਣਾਸਖੀਸਹੇਲੀਨਾਲਿ॥ਤਨਿਸੋਹੈਮਨੁਮੋਹਿਆਰਤੀਰੰਗਿਨਿਹਾਲਿ॥ਸਬਦਿਸਵਾਰੀਸੋਹਣੀਪਿਰੁਰਾ
ਵੇਗੁਣਨਾਲਿ॥੩॥ਕਾਮਣਿਕਾਮਿਨਆਵਈਖੋਟੀਅਵਗਣਿਆਰਿ॥ਨਾਸੁਖੁਪੇਈਐਸਾਹੁਰੈਝੂਠਿਜਲੀਵੇਕਾਰਿ॥ਆਵ
ਣੁਵੰਞਣੁਡਾਖੜੋਛੋਡੀਕੰਤਿਵਿਸਾਰਿ॥੪॥ਪਿਰਕੀਨਾਰਿਸੁਹਾਵਣੀਮੁਤੀਸੋਕਿਤੁਸਾਦਿ॥ਪਿਰਕੈਕਾਮਿਨਆਵਈਬੋਲੇਫਾ
ਦਿਲੁਬਾਦਿ॥੫॥ਪੰਡਿਤਵਾਚਹਿਪੋਥੀਆਨਾਬੂਝਹਿਵੀਚਾਰੁ॥ਅਨਕਉਮਤੀਦੇਚਲਹਿਮਾਇਆਕਾਵਾਪਾਰੁ॥ਕਥਨੀਝੂਠੀ
ਜਗੁਭਵੈਰਹਣੀਸਬਦੁਸੁਸਾਰੁ॥੬॥ਕੇਤੇਪੰਡਿਤਜੋਤਕੀਬੇਦਾਕਰਹਿਬੀਚਾਰੁ॥ਵਾਦਿਵਿਰੋਧਿਸਲਾਹਣੇਵਾਦੇਆਵਣੁਜਾ
ਣੁ॥ਬਿਨੁਗੁਰਕਰਮਨਛੁਟਸੀਕਹਿਸੁਣਿਆਖਿਵਖਾਣੁ॥੭॥ਸਭਿਗੁਣਵੰਤੀ ਆਖੀਅਹਿਮੈਗੁਣੁਨਾਹੀਕੋਇ॥ਹਰਿ
ਵਰੁਨਾਰਿਸੁਹਾਵਣੀਮੈਭਾਵੈਪ੍ਰਭੁਸੋਇ॥ਨਾਨਕਸਬਦਿਮਿਲਾਵੜਾਨਾਵੇਛੋੜਾਹੋਇ॥੮॥੫॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧॥
॥ ॥ਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁਸਾਧੀਐਤੀਰਥਿਕੀਚੈਵਾਸੁ॥ਪੁੰਨਦਾਨਚੰਗਿਆਈਆਬਿਨੁਸਾਚੇਕਿਆਤਾਸੁ॥ਜੇਹਾਰਾਧੇਤੇਹਾਲੁਣੈ

ਦਰਿਘਰਿਢੋਈਨਾਲਹੈ
ਛੂਟੀਦੂਜੈਸਾਦਿ॥

ਬਿਨੁਗੁਰਜਨਮੁਬਿਨਾਸੁ॥੧॥ਮਨੁਮੇਰੇਗੁਰਦਾਸੀਸੁਖੁਹੋਇ॥ਅਵਗਣਤਿਆਗਿਸਮਾਈਐਗੁਰਮਤਿਪੂਰਾਸੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਵਿਣੁਰਾਸੀਵਾਪਾਰੀਆਤਕੇਕੁੰਡਾਚਾਰਿ॥ਮੂਲੁਨਬੁਝੈਆਪਣਾਵਸਤੁਰਹੀਘਰਬਾਰਿ॥ਵਿਣੁਵਖਰਦੁਖੁਅਗਲਾਕੂੜਿਮੁਠੀਕੂੜਿ
ਆਰਿ॥੨॥ਲਾਹਾਅਹਿਨਿਸਿਨਉਤਨਾਪਰਖੇਰਤਨੁਵੀਚਾਰਿ॥ਵਸਤੁਲਹੈਘਰਿਆਪਣੈਚਲੈਕਾਰਜੁਸਾਰਿ॥ਵਣ
ਜਾਰਿਆਸਿਉਵਣਜੁਕਰਿਗੁਰਮੁਖਿਬ੍ਰਹਮੁਬੀਚਾਰਿ॥੩॥ਸੰਤਾਸੰਗਤਿਪਾਈਐ[illegible]ਜੇਮੇਲੈਮੇਲਣ
ਹਾਰੁ॥ਮਿਲਿਆਹੋਇਨਵਿਛੁੜੈਜਿਸੁਅੰਤਰਿਜੋਤਿਅਪਾਰ॥ਸਚੈਆਸਣਿਸਚਿਰਹੈਸਚੈਪ੍ਰੇਮਪਿਆਰਿ॥੪॥ਜਿਨੀਆਪੁ
ਪਛਾਣਿਆਘਰਮਹਿਮਹਲੁਸੁਥਾਇ॥ਸਚੇਸੇਤੀਰਤਿਆਸਚੋਪਲੈਪਾਇ॥ਤ੍ਰਿਭਵਣਿਸੋਪ੍ਰਭੁਜਾਣੀਐਸਾਚੋਸਾ
ਚੈਨਾਇ॥੫॥ਸਾਧਨਖਰੀਸੁਹਾਵਣੀਜਿਨਿਪਿਰੁਜਾਤਾਸੰਗਿ॥ਮਹਲੀਮਹਲਿਬੁਲਾਈਐਸੋਪਿਰੁਰਾਵੈਰੰਗਿ॥ਸਚਿ
ਸੁਹਾਗਣਿਸਾਭਲੀਪਿਰਿਮੋਹੀਗੁਣਸੰਗਿ॥੬॥ਭੂਲੀਭੂਲੀਥਲਿਚੜਾਥਲਿਚੜਿਡੂਗਰਿਜਾਉ॥ਬਨਮਹਿਭੂਲੀਜੇਫਿ
ਰਾਬਿਨੁਗੁਰਬੂਝਨਪਾਉ॥ਨਾਵਹੁਭੂਲੀਜੇਫਿਰਾਫਿਰਿਫਿਰਿਆਵਉਜਾਉ॥੭॥ਪੁਛਹੁਜਾਇਪਧਾਊਆਚਲੇਚਾ
ਕਰਹੋਇ॥ਰਾਜਨੁਜਾਣਹਿਆਪਣਾਦਰਿਘਰਿਠਾਕਨਹੋਇ॥ਨਾਨਕਏਕੋਰਵਿਰਹਿਆਦੂਜਾਅਵਰੁਨਕੋਇ॥
੮॥੬॥ ॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧॥ਗੁਰਤੇਨਿਰਮਲੁਜਾਣੀਐਨਿਰਮਲਦੇਹਸਰੀਰੁ॥ਨਿਰਮਲੁਸਾਚੋਮਨਿ
ਵਸੈਸੋਜਾਣੈਅਭਪੀਰ॥ਸਹਜੈਤੇਸੁਖੁਅਗਲੋਨਾਲਾਗੈਜਮਤੀਰੁ॥੧॥ਭਾਈਰੇਮੈਲੁਨਾਹੀਨਿਰਮਲਜਲਿਨਾਇ॥
ਨਿਰਮਲੁਸਾਚਾਏਕੁਤੂਹੋਰੁਮੈਲੁਭਰੀਸਭਜਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਕਾਮੰਦਰੁਸੋਹਣਾਕੀਆਕਰਣੈਹਾਰਿ॥ਰਵਿ
ਸਸਿਦੀਪਅਨੂਪਜੋਤਿਤ੍ਰਿਭਵਣਿਜੋਤਿਅਪਾਰ॥ਹਾਟਪਟਣਗੜਕੋਠੜੀਸਚੁਸਉਦਾਵਾਪਾਰ॥੨॥ਗਿਆਨ
ਅੰਜਨੁਭੈਭੰਜਨਾਦੇਖੁਨਿਰੰਜਨਭਾਇ॥ਗੁਪਤੁਪ੍ਰਗਟੁਸਭਜਾਣੀਐਜੇਮਨੁਰਾਖੈਠਾਇ॥ਐਸਾਸਤਿਗੁਰੁਜੇਮਿਲੈਤਾਸ
ਹਜੇਲਏਮਿਲਾਇ॥੩॥ਕਸਿਕਸਵਟੀਲਾਈਐਪਰਖੇਹਿਤੁਚਿਤੁਲਾਇ॥ਖੋਟੇਠਉਰਨਪਾਇਨੀਖਰੇਖਜਾਨੈਪਾ
ਇ॥ਆਸਅੰਦੇਸਾਦੂਰਿਕਰਿਇਉਮਲੁਜਾਇਸਮਾਇ॥੪॥ਸੁਖਕਉਮਾਗੈਸਭੁਕੋਦੁਖੁਨਮਾਗੈਕੋਇ॥ਸੁਖੈਕਉਦੁਖੁਅ
ਗਲਾਮਨਮੁਖਿਬੂਝਨਹੋਇ॥ਸੁਖਦੁਖਸਮਕਰਿਜਾਣੀਅਹਿਸਬਦਿਭੇਦਿਸੁਖੁਹੋਇ॥੫॥ਬੇਦੁਪੁਕਾਰੇਵਾਚੀਐਬਾ
ਣੀਬ੍ਰਹਮਬਿਆਸ॥ਮੁਨਿਜਨਸੇਵਕਸਾਧਿਕਾਨਾਮਿਰਤੇਗੁਣਤਾਸੁ॥ਸਚਿਰਤੇਸੇਜਿਣਿਗਏਹਉਸਦਬਲਿਹਾਰੈਜਾਸੁ॥੬॥
ਚਹੁਜੁਗਿਮੈਲੇਮਲੁਭਰੇਜਿਨਮੁਖਿਨਾਮੁਨਹੋਇ॥ਭਗਤੀਭਾਇਵਿਹੂਣਿਆਮੁਹੁਕਾਲਾਪਤਿਖੋਇ॥ਜਿਨੀਨਾਮੁਵਿ
ਸਾਰਿਆਅਵਗਣਮੁਠੀਰੋਇ॥੭॥ਖੋਜਤਖੋਜਤਪਾਇਆਡਰੁਕਰਿਮਿਲੈਮਿਲਾਇ॥ਆਪੁਪਛਾਣੈਘਰਿ
ਵਸੈਹਉਮੈਤ੍ਰਿਸਨਾਜਾਇ॥ਨਾਨਕਨਿਰਮਲਊਜਲੇਜੋਰਾਤੇਹਰਿਨਾਇ॥੮॥੭॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧
ਸੁਣਿਮਨਭੂਲੇਬਾਵਰੇਗੁਰਕੀਚਰਣੀਲਾਗੁ॥ਹਰਿਜਪਿਨਾਮੁਧਿਆਇਤੂਜਮੁਡਰਪੈਦੁਖਭਾਗੁ॥ਦੂਖੁਘਣੋਦੋਹਾ
ਗਣੀਕਿਉਥਿਰੁਰਹੈਸੁਹਾਗੁ॥੧॥ਭਾਈਰੇਅਵਰੁਨਾਹੀਮੈਥਾਉ॥ਮੈਧਨੁਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹੈਗੁਰਿਦੀਆਬਲਿਜਾਉ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਮਤਿਪਤਿਸਾਬਾਸਿਤਿਸੁਤਿਸਕੈਸੰਗਿਮਿਲਾਉ॥ਤਿਸੁਬਿਨੁਘੜੀਨਜੀਵਊਬਿਨੁਨਾਵੈਮਰਿਜਾਉ॥ਮੈਅੰਧੁਲੇ

ਮਨੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਟੇਕ ਟਿਕੀ ਘਰਿ ਜਾਉ ॥੨॥ ਗੁਰੁ ਜਿਨਾ ਕਾ ਅੰਧੁਲਾ [illegible] ਚੇਲੇ ਨਾਹੀ ਠਾਉ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਉ ਨ ਪਾਈਐ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕਿਆ
ਸੁਆਉ ॥ ਆਇ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਵਣਾ ਜਿਉ ਸੁੰਞੈ ਘਰਿ ਕਾਉ ॥੩॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਦੁਖੁ ਦੇਹੁਰੀ ਜਿਉ ਕਲਰ ਕੀ ਭੀਤਿ ॥ ਤਬ ਲਗੁ ਮਹ
ਲੁ ਨ ਪਾਈਐ ਜਬ ਲਗੁ ਸਾਚੁ ਨ ਚੀਤਿ ॥ ਸਬਦਿ ਰਪੈ ਘਰੁ ਪਾਈਐ ਨਿਰਬਾਣੀ ਪਦੁ ਨੀਤਿ ॥੪॥ ਹਉ ਗੁਰ ਪੂਛਉ ਆਪਣੇ ਗੁਰ
ਪੁਛਿ ਕਾਰ ਕਮਾਉ ॥ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੀ ਮਨਿ ਵਸੈ ਹਉਮੈ ਦੁਖੁ ਜਲਿ ਜਾਉ ॥ ਸਹਜੇ ਹੋਇ ਮਿਲਾਵੜਾ ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਮਿਲਾਉ
॥੫॥ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਸੇ ਨਿਰਮਲੇ ਤਜਿ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਨਿ ਸਦ ਸਦਾ ਹਰਿ ਰਾਖਹਿ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ ਸੋ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀ
ਐ ਸਭ ਜੀਆ ਕਾ ਆਧਾਰੁ ॥੬॥ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਸੋ ਮਰਿ ਰਹੈ ਫਿਰਿ ਮਰੈ ਨ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ॥ ਸਬਦੈ ਹੀ ਤੇ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਲਗੈ ਪਿਆ
ਰੁ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਜਗੁ ਭੂਲਾ ਫਿਰੈ ਮਰਿ ਜਨਮੈ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥੭॥ ਸਭ ਸਾਲਾਹੈ ਆਪ ਕਉ ਵਡਹੁ ਵਡੇਰੀ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਆਪੁ ਨ ਚੀਨੀ
ਐ ਕਹੇ ਸੁਣੇ ਕਿਆ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੀਐ ਹਉਮੈ ਕਰੈ ਨ ਕੋਇ ॥੮॥ ੮॥ ॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥
ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਧਨ ਸੀਗਾਰੀਐ ਜੋਬਨੁ ਬਾਦਿ ਖੁਆਰੁ ॥ ਨਾ ਮਾਣੇ ਸੁਖਿ ਸੇਜੜੀ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਬਾਦਿ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਦੂਖੁ ਘਣੋ ਦੋਹਾਗਣੀ ਨਾ
ਘਰਿ ਸੇਜ ਭਤਾਰੁ ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਰਾਮ ਜਪਹੁ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰੇਮੁ ਨ ਪਾਈਐ ਸਬਦਿ ਮਿਲੈ ਰੰਗੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਵਰੁ ਸਹਜਿ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਸਚਿ ਮਾਣੇ ਪਿਰ ਸੇਜੜੀ ਗੂੜਾ ਹੇਤੁ ਪਿਆਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣਿ ਸਿਞਾਣੀ
ਐ ਗੁਰਿ ਮੇਲੀ ਗੁਣ ਚਾਰੁ ॥੨॥ ਸਚਿ ਮਿਲਹੁ ਵਰ ਕਾਮਣੀ ਪਿਰਿ ਮੋਹੀ ਰੰਗੁ ਲਾਇ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਾਚਿ ਵਿਗਸਿਆ ਕੀਮਤਿ ਕ
ਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਹਰਿ ਵਰੁ ਘਰਿ ਸੋਹਾਗਣੀ ਨਿਰਮਲ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥੩॥ ਮਨ ਮਹਿ ਮਨੂਆ ਜੇ ਮਰੈ ਤਾ ਪਿਰੁ ਰਾਵੈ ਨਾਰਿ ॥ ਇ
ਕਤੁ ਤਾਗੈ ਰਲਿ ਮਿਲੈ ਗਲਿ ਮੋਤੀਅਨ ਕਾ ਹਾਰੁ ॥ ਸੰਤ ਸਭਾ ਸੁਖੁ ਊਪਜੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮ ਅਧਾਰੁ ॥੪॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਉਪਜੈ
ਖਿਨਿ ਖਪੈ ਖਿਨੁ ਆਵੈ ਖਿਨੁ ਜਾਇ ॥ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੈ ਰਵਿ ਰਹੈ ਨਾ ਤਿਸੁ ਕਾਲੁ ਸੰਤਾਇ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਅਤੁਲੁ ਨ ਤੋਲੀ
ਐ ਕਥਨਿ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥੫॥ ਵਾਪਾਰੀ ਵਣਜਾਰਿਆ ਆਏ ਵਜਹੁ ਲਿਖਾਇ ॥ ਕਾਰ ਕਮਾਵਹਿ ਸਚ ਕੀ ਲਾਹਾ ਮਿ
ਲੈ ਰਜਾਇ ॥ ਪੂੰਜੀ ਸਾਚੀ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਨਾ ਤਿਸੁ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਇ ॥੬॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤੋਲਿ ਤੁਲਾਇਸੀ ਸਚੁ ਤਰਾਜੀ ਤੋ
ਲੁ ॥ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਮੋਹਣੀ ਗੁਰਿ ਠਾਕੀ ਸਚੁ ਬੋਲੁ ॥ ਆਪਿ ਤੁਲਾਏ ਤੋਲਸੀ ਪੂਰੇ ਪੂਰਾ ਤੋਲੁ ॥੭॥ ਕਥਨੈ ਕਹਣਿ ਨ
ਛੁਟੀਐ ਨਾ ਪੜਿ ਪੁਸਤਕ ਭਾਰ ॥ ਕਾਇਆ ਸੋਚ ਨ ਪਾਈਐ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਪਿਆਰ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਮੇਲੇ
ਗੁਰੁ ਕਰਤਾਰ ॥੮॥ ੯॥ ॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਜੇ ਮਿਲੈ ਪਾਈਐ ਰਤਨੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥
ਮਨੁ ਦੀਜੈ ਗੁਰ ਆਪਣੈ ਪਾਈਐ ਸਰਬ ਪਿਆਰੁ ॥ ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈਐ ਅਵਗਣ ਮੇਟਣਹਾਰੁ ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਗੁ
ਰ ਬਿਨੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਪੂਛਹੁ ਬ੍ਰਹਮੇ ਨਾਰਦੈ ਬੇਦ ਬਿਆਸੈ ਕੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਧੁਨਿ ਜਾ
ਣੀਐ ਅਕਥੁ ਕਹਾਵੈ ਸੋਇ ॥ ਸਫਲਿਓ ਬਿਰਖੁ ਹਰੀਆਵਲਾ ਛਾਵ ਘਣੇਰੀ ਹੋਇ ॥ ਲਾਲ ਜਵੇਹਰ ਮਾਣਕੀ
ਗੁਰ ਭੰਡਾਰੈ ਸੋਇ ॥੨॥ ਗੁਰ ਭੰਡਾਰੈ ਪਾਈਐ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਾਚੋ ਵਖਰੁ ਸੰਚੀਐ ਪੂਰੈ ਕਰਮਿ ਅਪਾਰੁ ॥
ਸੁਖਦਾਤਾ ਦੁਖ ਮੇਟਣੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਸੁਰ ਸੰਘਾਰੁ ॥੩॥ ਭਵਜਲੁ ਬਿਖਮੁ ਡਰਾਵਣੋ ਨਾ ਕੰਧੀ ਨਾ ਪਾਰੁ ॥ ਨਾ ਬੇੜੀ

ਨਾਤੁਪਛਾਣੈਨਾਤਿਸੁਵੇਖੁਸਲਾਹੁ॥ਸਤਿਗੁਰੁਕੈਬੋਹਿਥੈਨਦਰੀਪਾਰਿਉਤਾਰੁ॥੪॥ਇਕਰਾਤਿਭਿਪਿਆਰਾਵਿਸਰੈਤਦੁਖੁ
ਲਾਗੈਸੁਖੁਜਾਇ॥ਜਿਉਦਾਜਲਉਤਜਲਾਵਲੀਨਾਮੁਨਪੈਗਸਾਇ॥ਧਨੁ॥ਬਿਨੁਸੈਤੁਖੁਅਗਣੀਜਾਮੁਪਕਣੈਪਛੁਤਾਇ॥
੫॥ਜੇਰੀਜੇਰੀਕਰਿਗਇਤਨੁਧਨੁਕਲਤੁਨਸਾਥਿ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਧਨੁਬਾਦਿਹੈਭੂਲੋਮਾਰਗਿਆਥਿ॥ਸਾਚਉਸਾਹਿਬੁਸੇਵੀਐ
ਗੁਰਮੁਖਿਅਕਥੋਕਥਿ॥੬॥ਆਵੈਜਾਇਭਵਾਈਐਪਾਇਐਕਿਰਤਕਮਾਇ॥ਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਕਿਉਮੇਟੀਐਲਿਖਿ
ਅਲੇਖੁਰਜਾਇ॥ਬਿਨੁਹਰਿਨਾਮਨਛੁਟੀਐਗੁਰਮਤਿਮਿਲੈਮਿਲਾਇ॥੭॥ਤਿਸੁਬਿਨੁਮੇਰਾਕੋਨਹੀਜਿਸਕਾਜੀਉਪਰਾਨੁ॥
ਹਉਮੈਮਮਤਾਜਲਿਬਲਉਲੋਭੁਜਲਉਅਭਿਮਾਨੁ॥ਨਾਨਕਸਬਦਿਵੀਚਾਰੀਐਪਾਈਐਗੁਣੀਨਿਧਾਨੁ॥੮॥੧੦॥

॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧॥ ੴ ॥ਰੇਮਨਐਸੀਹਰਿਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਕਰਿਜੈਸੀਜਲਕਮਲੇਹਿ॥ਲਹਰੀਨਾਲਿ
ਪਛਾੜੀਐਭੀਵਿਗਸੈਅਸਨੇਹਿ॥ਜਲਮਹਿਜੀਉਪਾਇਕੈਬਿਨੁਜਲਮਰਣੁਤਿਨੇਹਿ॥੧॥ਮਨਰੇਕਿਉਛੂਟਹਿਬਿਨੁ
ਪਿਆਰ॥ਗੁਰਮੁਖਿਅੰਤਰਿਰਵਿਰਹਿਆਬਖਸੇਭਗਤਿਭੰਡਾਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰੇਮਨਐਸੀਹਰਿਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਕਰਿਜੈਸੀਮ
ਛੁਲੀਨੀਰ॥ਜਿਉਅਧਕਉਤਿਉਸੁਖੁਘਣੋਮਨਿਤਨਿਸਾਂਤਿਸਰੀਰ॥ਬਿਨੁਜਲਘੜੀਨਜੀਵਈਪ੍ਰਭੁਜਾਣੈਅਭਪੀਰ॥੨॥
ਰੇਮਨਐਸੀਹਰਿਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਕਰਿਜੈਸੀਚਾਤ੍ਰਿਕਮੇਹ॥ਸਰਭਰਿਥਲਹਰੀਆਵਲੇਇਕਬੂੰਦਨਪਵਈਕੇਹ॥ਕਰਮਿਮਿਲੈ
ਸੋਪਾਈਐਕਿਰਤੁਪਇਆਸਿਰਿਦੇਹ॥੩॥ਰੇਮਨਐਸੀਹਰਿਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਕਰਿਜੈਸੀਜਲਦੁਧਹੋਇ॥ਆਵਟਣੁਆਪੇਖ
ਵੈਦੁਧਕਉਖਪਣਿਨਦੇਇ॥ਆਪੇਮੇਲਿਵਿਛੁੰਨਿਆਸਚਿਵਡਿਆਈਦੇਇ॥੪॥ਰੇਮਨਐਸੀਹਰਿਸਿਉਪ੍ਰੀ
ਤਿਕਰਿਜੈਸੀਚਕਵੀਸੂਰ॥ਖਿਨੁਪਲੁਨੀਦਨਸੋਵਈਜਾਣੈਦੂਰਿਹਜੂਰਿ॥ਮਨਮੁਖਿਸੋਝੀਨਾਪਵੈਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਹਜੂ
ਰਿ॥੫॥ਮਨਮੁਖਿਗਣਤਗਣਾਵਣੀਕਰਤਾਕਰੇਸੁਹੋਇ॥ਤਾਕੀਕੀਮਤਿਨਾਪਵੈਜੇਲੋਚੈਸਭੁਕੋਇ॥ਗੁਰਮਤਿਹੋਇਤਪਾਈ
ਐਸਚਿਮਿਲੈਸੁਖੁਹੋਇ॥੬॥ਸਚਾਨੇਹੁਨਤੁਟਈਜੇਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟੈਸੋਇ॥ਗਿਆਨਪਦਾਰਥੁਪਾਈਐਤ੍ਰਿਭਵਣਸੋਝੀਹੋ
ਇ॥ਨਿਰਮਲੁਨਾਮੁਨਵੀਸਰੈਜੇਗੁਣਕਾਗਾਹਕੁਹੋਇ॥੭॥ਖੇਲਿਗਏਸੇਪੰਖਣੂੰਜੋਚੁਗਦੇਸਰਤਲਿ॥ਘੜੀਕਿਮੁਹਤਿਕਿਚ
ਲਣਾਖੇਲਣੁਅਜੁਕਿਕਲਿ॥ਜਿਸੁਤੂੰਮੇਲਹਿਸੋਮਿਲੈਜਾਇਸਚਾਪਿੜੁਮਲਿ॥੮॥ਬਿਨੁਗੁਰਪ੍ਰੀਤਿਨਊਪਜੈਹਉਮੈਮੈਲੁਨਜਾ
ਇ॥ਸੋਹੰਆਪੁਪਛਾਣੀਐਸਬਦਿਭੇਦਿਪਤੀਆਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਆਪੁਪਛਾਣੀਐਅਵਰਕਿਕਰੇਕਰਾਇ॥੯॥ਮਿਲਿ
ਆਕਾਕਿਆਮੇਲੀਐਸਬਦਿਮਿਲੇਪਤੀਆਇ॥ਮਨਮੁਖਿਸੋਝੀਨਾਪਵੈਵੀਛੁੜਿਚੋਟਾਖਾਇ॥ਨਾਨਕਦਰੁਘਰੁਏਕੁਹੈਅ
ਵਰੁਨਦੂਜੀਜਾਇ॥੧੦॥੧੧॥ ॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧॥ਮਨਮੁਖਿਭੁਲੈਭੁਲਾਈਐਭੂਲੀਠਉਰਨਕਾਇ॥ਗੁਰਬਿਨੁ
ਕੋਨਦਿਖਾਵਈਅੰਧੀਆਵੈਜਾਇ॥ਗਿਆਨਪਦਾਰਥੁਖੋਇਆਠਗਿਆਮੁਠਾਜਾਇ॥੧॥ਬਾਬਾਮਾਇਆਭਰਮਿਭੁਲਾ
ਇ॥ਭਰਮਿਭੁਲੀਡੋਹਾਗਣੀਨਾਪਿਰਅੰਕਿਸਮਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਭੂਲੀਫਿਰੈਦਿਸੰਤਰੀਭੂਲੀਗ੍ਰਿਹੁਤਜਿਜਾਇ॥ਭੂਲੀਡੂਗ
ਰਿਥਲਿਚੜੈਭਰਮੈਮਨੁਡੋਲਾਇ॥ਧੁਰਹੁਵਿਛੁੰਨੀਕਿਉਮਿਲੈਗਰਬਿਮੁਠੀਬਿਲਲਾਇ॥੨॥ਵਿਛੁੜਿਆਗੁਰੁਮੇਲ
ਸੀਹਰਿਰਸਿਨਾਮਪਿਆਰਿ॥ਸਾਚਿਸਹਜਿਸੋਭਾਘਣੀਹਰਿਗੁਣਨਾਮਅਧਾਰਿ॥ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਖੁਤੂੰਮੈਤੁਝਬਿਨੁਕ

ਫਲਤਾਰੁ॥੩॥ਅਖਰਪਾੜ੍ਹਿਪੜ੍ਹਿਭੁਲੀਐਭੇਖੀਬਹੁਤੁਅਭਿਮਾਨੁ॥ਤੀਰਥਨਾਤਾਕਿਆਕਰੇਮਨਮਹਿਮੈਲੁਗੁਮਾਨੁ॥ਗੁਰਬਿਨੁ
ਕਿਨਿਸਮਝਾਈਐਮਨੁਰਾਜਾਸੁਲਤਾਨੁ॥੪॥ਪ੍ਰੇਮਪਦਾਰਥੁਪਾਈਐਗੁਰਮੁਖਿਤਤੁਵੀਚਾਰੁ॥ਸਾਧਨਆਪੁਗਵਾਇਆਗੁ
ਰਕੈਸਬਦਿਸੀਗਾਰੁ॥ਘਰਹੀਸੋਪਿਰੁਪਾਇਆਗੁਰਕੈਹੇਤਿਅਪਾਰੁ॥੫॥ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਚਾਕਰੀਮਨੁਨਿਰਮਲੁਸੁਖੁਹੋਇ॥ਗੁਰਕਾ
ਸਬਦੁਮਨਿਵਸਿਆਹਉਮੈਵਿਚਹੁਖੋਇ॥ਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਪਾਇਆਲਾਭੁਸਦਾਮਨਿਹੋਇ॥੬॥ਕਰਮਿਮਿਲੈਤਾਪਾਈਐਆਪਿ
ਨਲਇਆਜਾਇ॥ਗੁਰਕੀਚਰਣੀਲਗਿਰਹੁਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇ॥ਸਚੇਸੇਤੀਰਤਿਆਸਚੋਪਲੈਪਾਇ॥੭॥ਭੁਲਣਅੰਦਰਿਸ
ਭੁਕੋਅਭੁਲੁਗੁਰੂਕਰਤਾਰੁ॥ਗੁਰਮਤਿਮਨੁਸਮਝਾਇਆਲਾਗਾਤਿਸੈਪਿਆਰੁ॥ਨਾਨਕਸਾਚੁਨਵੀਸਰੈਮੇਲੇਸਬਦੁਅਪਾਰੁ॥੮॥
॥੧੨॥ ॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧ ॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਮਾਇਆਮੋਹਣੀਸੁਤਬੰਧਪਘਰਨਾਰਿ॥ਧਨਿਜੋਬਨਿਜਗੁਠਗਿਆਲਬਿ
ਲੋਭਿਅਹੰਕਾਰਿ॥ਮੋਹਠਗਉਲੀਹਉਮੁਈਸਾਵਰਤੈਸੰਸਾਰਿ॥੧॥ਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਾਮੈਤੁਝਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਮੈਤੁਝਬਿਨੁਅਵ
ਰੁਨਭਾਵਈਤੂੰਭਾਵਹਿਸੁਖੁਹੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮੁਸਲਾਹੀਰੰਗਸਿਉਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸੰਤੋਖੁ॥ਜੋਦੀਸੈਸੋਚਲਸੀਕੂੜਾਮੋਹੁ
ਨਵੇਖੁ॥ਵਾਟਵਟਾਊਆਇਆਨਿਤਚਲਦਾਸਾਥੁਦੇਖੁ॥੨॥ਆਖਣਿਆਖਹਿਕੇਤੜੇਗੁਰਬਿਨੁਬੂਝਨਹੋਇ॥ਨਾਮੁਵ
ਡਾਈਜੇਮਿਲੈਸਚਿਰਪੈਪਤਿਹੋਇ॥ਜੋਤੁਧੁਭਾਵਹਿਸੇਭਲੇਖੋਟਾਖਰਾਨਕੋਇ॥੩॥ਗੁਰਸਰਣਾਈਛੁਟੀਐਮਨਮੁਖਖੋਟੀ
ਰਾਸਿ॥ਅਸਟਧਾਤੁਪਾਤਿਸਾਹਕੀਘੜੀਐਸਬਦਿਵਿਗਾਸਿ॥ਆਪੇਪਰਖੇਪਾਰਖੂਪਵੈਖਜਾਨੈਰਾਸਿ॥੪॥ਤੇਰੀਕੀਮਤਿਨਾਪਵੈਸ
ਭਡਿਠੀਠੋਕਿਵਜਾਇ॥ਕਹਣੈਹਾਥਨਲਭਈਸਚਿਟਿਕੈਪਤਿਪਾਇ॥ਗੁਰਮਤਿਤੂੰਸਾਲਾਹਣਾਹੋਰੁਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਇ
॥੫॥ਜਿਤੁਤਨਿਨਾਮੁਨਭਾਵਈਤਿਤੁਤਨਿਹਉਮੈਵਾਦੁ॥ਗੁਰਬਿਨੁਗਿਆਨੁਨਪਾਈਐਬਿਖਿਆਦੂਜਾਸਾਦੁ॥ਬਿਨੁਗੁਣਕਾ
ਮਿਨਆਵਈਮਾਇਆਫੀਕਾਸਾਦੁ॥੬॥ਆਸਾਅੰਦਰਿਜੰਮਿਆਆਸਾਰਸਕਸਖਾਇ॥ਆਸਾਬੰਧਿਚਲਾਈਐਮੁਹੇਮੁਹਿਚੋ
ਟਾਖਾਇ॥ਅਵਗਣਿਬਧਾਮਾਰੀਐਛੂਟੈਗੁਰਮਤਿਨਾਇ॥੭॥ਸਰਬੇਥਾਈਏਕੁਤੂੰਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਾਖੁ॥ਗੁਰਮਤਿ
ਸਾਚਾਮਨਿਵਸੈਨਾਮੁਭਲੋਪਤਿਸਾਖੁ॥ਹਉਮੈਰੋਗੁਗਵਾਈਐਸਬਦਿਸਚੈਸਚੁਭਾਖੁ॥੮॥ਆਕਾਸੀਪਾਤਾਲਿਤੂੰਤ੍ਰਿ
ਭਵਣਿਰਹਿਆਸਮਾਇ॥ਆਪੇਭਗਤੀਭਾਉਤੂੰਆਪੇਮਿਲਹਿਮਿਲਾਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਵੀਸਰੈਜਿਉਭਾਵੈਤਿਵੈਰਜਾਇ॥
੯॥੧੩॥ ॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧॥ਰਾਮਨਾਮਿਮਨੁਬੇਧਿਆਅਵਰੁਕਿਕਰੀਵੀਚਾਰੁ॥ਸਬਦਸੁਰਤਿਸੁਖੁਊ
ਪਜੈਪ੍ਰਭਰਾਤਉਸੁਖਸਾਰੁ॥ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਾਖੁਤੂੰਮੈਹਰਿਨਾਮੁਅਧਾਰੁ॥੧॥ਮਨਰੇਸਾਚੀਖਸਮਰਜਾਇ॥ਜਿਨਿਤ
ਨੁਮਨੁਸਾਜਿਸੀਗਾਰਿਆਤਿਸੁਸੇਤੀਲਿਵਲਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਨੁਬੈਸੰਤਰਿਹੋਮੀਐਇਕਰਤੀਤੋਲਿਕਟਾਇ॥ਤਨੁ
ਮਨੁਸਮਧਾਜੇਕਰੀਅਨਦਿਨੁਅਗਨਿਜਲਾਇ॥ਹਰਿਨਾਮੈਤੁਲਿਨਪੁਜਈਜੇਲਖਕੋਟੀਕਰਮਕਮਾਇ॥੨॥ਅਰਧਸਰੀ
ਰੁਕਟਾਈਐਸਿਰਿਕਰਵਤੁਧਰਾਇ॥ਤਨੁਹੈਮੰਚਲਿਗਾਲੀਐਭੀਮਨਤੇਰੋਗੁਨਜਾਇ॥ਹਰਿਨਾਮੈਤੁਲਿਨਪੁਜਈਸਭਡਿਠੀ
ਠੋਕਿਵਜਾਇ॥੩॥ਕੰਚਨਕੇਕੋਟਦਤੁਕਰੀਬਹੁਹੈਵਰਗੈਵਰਦਾਨੁ॥ਭੂਮਿਦਾਨੁਗਊਆਘਣੀਭੀਅੰਤਰਿਗਰਬੁਗੁਮਾਨੁ
॥ਰਾਮਨਾਮਿਮਨੁਬੇਧਿਆਗੁਰਿਦੀਆਸਚੁਦਾਨੁ॥੪॥ਮਨਹਠਬੁਧੀਕੇਤੀਆਕੇਤੇਬੇਦਬੀਚਾਰ॥ਕੇਤੇਬੰਧਨਜੀਅਕੇਗੁਰਮੁ

ਖਿਮੋਖਫੁਆਗਾਸਚਹੁਓਰੈਸਭੁਕੋਉਪਰਿਸਚੁਆਚਾਰੁ॥੫॥ਸਚੁਕੋਊਚਾਆਖੀਐਨੀਚੁਨਦੀਸੈਕੋਇ॥ਇਕਨੈ
ਭਾਂਡੇਸਾਜਿਐਇਕੁਚਾਨਣੁਤਿਹੁਲੋਇ॥ਕਰਮਿਮਿਲੈਸਚੁਪਾਈਐਧੁਰਿਬਖਸਨਮੇਟੈਕੋਇ॥੨॥ਸਾਧੁਮਿਲੈਸਾਧੂ
ਜਨੈਸੰਤੋਖੁਵਸੈਗੁਰਭਾਇ॥ਅਕਥਕਥਾਵੀਚਾਰੀਐਜੇਸਤਿਗੁਰਮਾਹਿਸਮਾਇ॥ਪੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸੰਤੋਖਿਆਦਰਗਹਿਪੈਧਾ
ਜਾਇ॥੩॥ਘਟਿਘਟਿਵਾਜੈਕਿੰਗੁਰੀਅਨਦਿਨੁਸਬਦਿਸੁਭਾਇ॥ਵਿਰਲੇਕਉਸੋਝੀਪਈਗੁਰਮੁਖਿਮਨੁਸਮਝਾਇ॥
ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਵੀਸਰੈਛੂਟੈਸਬਦੁਕਮਾਇ॥੪॥੧੪॥ ॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧॥ ॥ਚਿਤੇਦਿਸਹਿਧਉਲਹਰ
ਬਗੇਬੰਕਦੁਆਰ॥ਕਰਿਮਨਖੁਸੀਉਸਾਰਿਆਦੂਜੈਹੇਤਿਪਿਆਰਿ॥ਅੰਦਰੁਖਾਲੀਪ੍ਰੇਮਬਿਨੁਢਹਿਢੇਰੀਤਨੁਛਾਰੁ॥੧॥ਭਾ
ਈਰੇਤਨੁਧਨੁਸਾਥਿਨਹੋਇ॥ਰਾਮਨਾਮੁਧਨੁਨਿਰਮਲੋਗੁਰੁਦਾਤਿਕਰੇਪ੍ਰਭੁਸੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਾਮਨਾਮੁਧਨੁਨਿਰਮਲੋ
ਜੇਦੇਵੈਦੇਵਣਹਾਰੁ॥ਆਗੈਪੂਛਨਹੋਵਈਜਿਸੁਬੇਲੀਗੁਰੁਕਰਤਾਰੁ॥ਆਪਿਛਡਾਏਛੁਟੀਐਆਪੇਬਖਸਣਹਾਰੁ॥੨॥
ਮਨਮੁਖੁਜਾਣੈਆਪਣੇਧੀਆਪੂਤਸੰਜੋਗੁ॥ਨਾਰੀਦੇਖਿਵਿਗਾਸੀਅਹਿਨਾਲੇਹਰਖੁਸੁਸੋਗੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦਿਰੰਗਾਵਲੇਅਹਿ
ਨਿਸਿਹਰਿਰਸੁਭੋਗੁ॥੩॥ਚਿਤੁਚਲੈਵਿਤੁਜਾਵਣੋਸਾਕਤਡੋਲਿਡੋਲਾਇ॥ਬਾਹਰਿਢੂੰਢਿਵਿਗੁਚੀਐਘਰਮਹਿਵਸ
ਤੁਸੁਥਾਇ॥ਮਨਮੁਖਿਹਉਮੈਕਰਿਮੁਸੀਗੁਰਮੁਖਿਪਲੈਪਾਇ॥੪॥ਸਾਕਤਨਿਰਗੁਣਿਆਰਿਆਆਪਣਾਮੂਲੁਪਛਾਣੁ॥ਰਕ
ਤੁਬਿੰਦੁਕਾਇਹੁਤਨੋਅਗਨੀਪਾਸਿਪਿਰਾਣੁ॥ਪਵਣੈਕੈਵਸਿਦੇਹੁਰੀਮਸਤਕਿਸਚੁਨੀਸਾਣੁ॥੫॥ਬਹੁਤਾਜੀਵਣੁਮੰਗੀ
ਐਮੁਆਨਲੋੜੈਕੋਇ॥ਸੁਖਜੀਵਣੁਤਿਸੁਆਖੀਐਜਿਸੁਗੁਰਮੁਖਿਵਸਿਆਸੋਇ॥ਨਾਮਵਿਹੂਣੇਕਿਆਗਣੀਜਿਸੁਹਰਿਗੁ
ਰਦਰਸੁਨਹੋਇ॥੬॥ਜਿਉਸੁਪਨੈਨਿਸਿਭੁਲੀਐਜਬਲਗਿਨਿਦ੍ਰਾਹੋਇ॥ਇਉਸਰਪਨਿਕੈਵਸਿਜੀਅੜਾਅੰਤਰਿ
ਹਉਮੈਦੋਇ॥ਗੁਰਮਤਿਹੋਇਵੀਚਾਰੀਐਸੁਪਨਾਇਹੁਜਗੁਲੋਇ॥੭॥ਅਗਨਿਮਰੈਜਲੁਪਾਈਐਜਿਉਬਾਰਿ
ਕਦੂਧੈਮਾਇ॥ਬਿਨੁਜਲਕਮਲਸੁਨਾਥੀਐਬਿਨੁਜਲਮੀਨੁਮਰਾਇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਰਸਿਮਿਲੈਜੀਵਾਹਰਿਗੁ
ਣਗਾਇ॥੮॥੧੫॥ ॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧॥ਡੂੰਗਰੁਦੇਖਿਡਰਾਵਣੋਪੇਈਅੜੈਡਰੀਆਸੁ॥ਊਚਉਪਰ
ਬਤੁਗਾਖੜੋਨਾਪਉੜੀਤਿਤੁਤਾਸੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਅੰਤਰਿਜਾਣਿਆਗੁਰਿਮੇਲੀਤਰੀਆਸੁ॥੧॥ਭਾਈਰੇਭਉਜਲੁਬਿਖਮੁਡਰਾ
ਉ॥ਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰੁਰਸਿਮਿਲੈਗੁਰੁਤਾਰੇਹਰਿਨਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚਲਾਚਲਾਜੇਕਰੀਜਾਣਾਚਲਣਹਾਰੁ॥ਜੋਆਇਆ
ਸੋਚਲਸੀਅਮਰੁਸੁਗੁਰੁਕਰਤਾਰੁ॥ਭੀਸਚਾਸਾਲਾਹਣਾਸਚੈਥਾਨਿਪਿਆਰੁ॥੨॥ਦਰਘਰਮਹਲਾਸੋਹਣੇਪਕੇਕੋ
ਟਹਜਾਰ॥ਹਸਤੀਘੋੜੇਪਾਖਰੇਲਸਕਰਲਖਅਪਾਰ॥ਕਿਸਹੀਨਾਲਿਨਚਲਿਆਖਪਿਖਪਿਮੁਏਅਸਾਰ॥੩
॥ਸੁਇਨਾਰੁਪਾਸੰਚੀਐਮਾਲੁਜਾਲੁਜੰਜਾਲੁ॥ਸਭਜਗਮਹਿਦੋਹੀਫੇਰੀਐਬਿਨੁਨਾਵੈਸਿਰਿਕਾਲੁ॥ਪਿੰਡੁਪੜੈਜੀਉ
ਖੇਲਸੀਬਦਫੈਲੀਕਿਆਹਾਲੁ॥੪॥ਪੁਤਾਦੇਖਿਵਿਗਸੀਐਨਾਰੀਸੇਜਭਤਾਰ॥ਚੋਆਚੰਦਨੁਲਾਈਐਕਾਪੜੁਰੂਪੁ
ਸੀਗਾਰੁ॥ਖੇਹੂਖੇਹਰਲਾਈਐਛੋਡਿਚਲੈਘਰਬਾਰੁ॥੫॥ਮਹਰਮਲੂਕਕਹਾਈਐਰਾਜਾਰਾਉਕਿਖਾਨੁ॥ਚਉਧਰੀ
ਰਾਉਸਦਾਈਐਜਲਿਬਲੀਐਅਭਿਮਾਨ॥ਮਨਮੁਖਿਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਆਜਿਉਡਵਿਦਧਾਕਾਨੁ॥੬॥ਹਉਮੈਕਰਿਕਰਿਜਾਇ

ਸੀਜੋਆਏਆਣਗਵਾਹਿ॥ਸਭੁਜਗੁਕਾਜਲਕੋਠੜੀਤਨੁਮਨੁਦੇਹਸੁਆਹਿ॥ਗੁਰਿਰਾਖੇਸੇਨਿਰਮਲੇਸਬਦਿਨਿਵਾਰੀਭਾਹਿ॥੭
॥ਨਾਨਕਤਰੀਐਸਚਿਨਾਇਸਿਰਿਸਾਹਾਪਾਤਿਸਾਹੁ॥ਮੈਹਰਿਨਾਮੁਨਵੀਸਰੈਹਰਿਨਾਮੁਰਤਨੁਵੇਸਾਹੁ॥ਮਨਮੁਖਭਉਜਲਿਪਚਿ
ਮੁਏਗੁਰਮੁਖਿਤਰੇਅਥਾਹੁ॥੮॥੧੬॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧॥ਘਰੁ੨॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਮੁਕਾਮੁਕਰਿਘ
ਰਿਬੈਸਣਾਨਿਤਚਲਣੈਕੀਧੋਖ॥ਮੁਕਾਮੁਤਾਪਰੁਜਾਣੀਐਜਾਰਹੈਨਿਹਚਲੁਲੋਕ॥ਦੁਨੀਆਕੈਸਿਮੁਕਾਮੇ॥ਕਰਿਸਿਦਕੁ
ਕਰਣੀਖਰਚੁਬਾਧਹੁਲਾਗਿਰਹੁਨਾਮੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਗੀਤਆਸਣੁਕਰਿਬਹੈਮੁਲਾਬਹੈਮੁਕਾਮਿ॥ਪੰਡਿਤਵਖਾਣਹਿ
ਪੋਥੀਆਸਿਧਬਹਹਿਦੇਵਸਥਾਨਿ॥ਸੁਰਸਿਧਗਣਗੰਧਰਬਮੁਨਿਜਨਸੇਖਪੀਰਸਲਾਰ॥ਦਰਿਕੂਚਕੂਚਾਕਰਿਗਏਅਵਰੇ
ਭਿਚਲਣਹਾਰ॥੨॥ਸੁਲਤਾਨਖਾਨਮਲੂਕਉਮਰੇਗਏਕਰਿਕਰਿਕੂਚੁ॥ਘੜੀਮੁਹਤਕਿਚਲਣਾਦਿਲਸਮਝੁਤੂੰਭਿਪਹੂਚੁ॥
੩॥ਸਬਦਾਹਮਾਹਿਵਖਾਣੀਐਵਿਰਲਾਤਬੂਝੈਕੋਇ॥ਨਾਨਕੁਵਖਾਣੈਬੇਨਤੀਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਸੋਇ॥੪॥ਅਲ
ਹੁਅਲਖੁਅਗੰਮੁਕਾਦਰੁਕਰਣਹਾਰੁਕਰੀਮੁ॥ਸਭਦੁਨੀਆਵਣਜਾਵਣੀਮੁਕਾਮੁਏਕੁਰਹੀਮੁ॥੫॥ਮੁਕਾਮੁਤਿਸਨੋਆਖੀਐ
ਜਿਸੁਸਿਸਿਨਹੋਵੀਲੇਖੁ॥ਅਸਮਾਨੁਧਰਤੀਚਲਸੀਮੁਕਾਮੁਓਹੀਏਕੁ॥੭॥ਦਿਨਰਵਿਚਲੈਨਿਸਿਸਸਿਚਲੈਤਾਰਿਕਾਲ
ਖਪਲੋਇ॥ਮੁਕਾਮੁਓਹੀਏਕੁਹੈਨਾਨਕਾਸਚੁਬੁਗੋਇ॥੮॥੧੭॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੩॥ਅਸਟਪਦੀਆਘਰੁ੧॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਭਗਤਿਕੀਜੈਬਿਨੁਗੁਰਭਗਤਿਨਹੋਇ॥ਆਪੈਆਪੁਮਿਲਾਏਬੂਝੈਤਾਨਿਰਮਲੁਹੋਵੈਕੋਇ॥ਹਰਿ
ਜੀਉਸਚਾਸਚੀਬਾਣੀਸਬਦਿਮਿਲਾਵਾਹੋਇ॥੧॥ਭਾਈਰੇਭਗਤਿਹੀਣੁਕਾਹੇਜਗਿਆਇਆ॥ਪੂਰੇਗੁਰਕੀਸੇਵਨਕੀਨੀਬਿਰ
ਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪੇਹਰਿਜਗਜੀਵਨੁਦਾਤਾਆਪੇਬਖਸਿਮਿਲਾਏ॥ਜੀਅਜੰਤਏਕਿਆਵੇਚਾਰੇ
ਕਿਆਕੋਆਖਿਸੁਣਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਆਪੇਦੇਇਵਡਿਆਈਆਪੇਸੇਵਕਰਾਏ॥੨॥ਦੇਖਿਕੁਟੰਬੁਮੋਹਿਲੋਭਾਣਾਚਲਦਿਆ
ਨਾਲਿਨਜਾਈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਗੁਣਨਿਧਾਨੁਪਾਇਆਤਿਸਕੀਕੀਮਨਪਾਈ॥ਪ੍ਰਭੁਸਖਾਹਰਿਜੀਉਮੇਰਾਅੰਤੇਹੋਇਸਖਾ
ਈ॥੩॥ਪੇਈਅੜੈਜਗਜੀਵਨੁਦਾਤਾਮਨਮੁਖਿਪਤਿਗਵਾਈ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਕੋਮਗੁਨਜਾਣੈਅੰਧੇਠਉਰਨਕਾਈ॥ਹ
ਰਿਸੁਖਦਾਤਾਮਨਿਨਹੀਵਸਿਆਅੰਤਿਗਇਆਪਛੁਤਾਈ॥੪॥ਪੇਈਅੜੈਜਗਜੀਵਨੁਦਾਤਾਗੁਰਮਤਿਮੰਨਿਵਸਾਇਆ
॥ਅਨਦਿਨੁਭਗਤਿਕਰਹਿਦਿਨੁਰਾਤੀਹਉਮੈਮੋਹੁਚੁਕਾਇਆ॥ਜਿਸੁਸਿਉਰਾਤਾਤੈਸੋਹੋਵੈਸਚੇਸਚਿਸਮਾਇਆ॥੫॥ਆ
ਪੇਨਦਰਿਕਰੇਭਾਉਲਾਏਗੁਰਸਬਦੀਬੀਚਾਰਿ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਐਸਹਜੁਊਪਜੈਹਉਮੈਤ੍ਰਿਸਨਾਮਾਰਿ॥ਹਰਿਗੁਣਦਾਤਾ
ਸਦਮਨਿਵਸੈਸਚੁਰਖਿਆਉਰਧਾਰਿ॥੬॥ਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਸਦਾਨਿਰਮਲਾਮਨਿਨਿਰਮਲਿਪਾਇਆਜਾਇ॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁ
ਹਰਿਮਨਿਵਸੈਹਉਮੈਦੁਖੁਸਭੁਜਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਿਸਬਦੁਸੁਣਾਇਆਹਉਸਦਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉ॥੭॥ਆਪਣੈਮਨਿਚਿਤਿਕਹੈਕਹਾ
ਏਬਿਨੁਗੁਰਆਪੁਨਜਾਈ॥ਹਰਿਜੀਉਭਗਤਿਵਛਲੁਸੁਖਦਾਤਾਕਰਿਕਿਰਪਾਮੰਨਿਵਸਾਈ॥ਨਾਨਕਸੋਭਾਸੁਰਤਿਦੇ

ਏਥੈ ਕੂੜੁ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥੪॥੧੧॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਹਉਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਵਦੇ ਜਮਡੰਡੁ ਲਗੈ ਤਿਨ ਆਇ ॥ ਜਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਸੇ ਉਬਰੇ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ ਧੁਰਿ ਪੂਰਬਿ ਕਰਤੈ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨਾ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪਰਤੀਤਿ ਨ ਆਵਈ ਨਾਮਿ ਨ ਲਾਗੋ ਭਾਉ ॥ ਸੁਪਨੈ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਵਈ ਦੁਖ ਮਹਿ ਸਵੈ ਸਮਾਇ ॥੨॥ ਜੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕੀਚੈ ਬਹੁਤੁ ਲੋਚੀਐ ਕਿਰਤੁ ਨ ਮੇਟਿਆ ਜਾਇ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਭਾਣਾ ਭਗਤੀ ਮੰਨਿਆ ਸੇ ਭਗਤ ਪਏ ਦਰਿ ਥਾਇ ॥੩॥ ਗੁਰੁ ਸਬਦੁ ਦਿੜਾਵੈ ਰੰਗ ਸਿਉ ਬਿਨੁ ਕਿਰਪਾ ਲਇਆ ਨ ਜਾਇ ॥ ਜੇ ਸਉ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨੀਰੀਐ ਭੀ ਬਿਖੁ ਫਲੁ ਲਾਗੈ ਧਾਇ ॥੪॥ ਸੇ ਜਨ ਸਚੇ ਨਿਰਮਲੇ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਭਾਣਾ ਕਮਾਵਦੇ ਬਿਖੁ ਹਉਮੈ ਤਜਿ ਵਿਕਾਰੁ ॥੫॥ ਮਨਹਠਿ ਕਿਤੈ ਉਪਾਇ ਨ ਛੂਟੀਐ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸੋਧਹੁ ਜਾਇ ॥ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਸਾਧੂ ਉਬਰੇ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇ ॥੬॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਜਿਸੁ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਈ ਸੋਹਦੇ ਜਿਨ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਕਰਤਾਰੁ ॥੭॥ ਨਾਨਕ ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਹੈ ਦੂਜਾ ਅਉਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਈਐ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੮॥੨॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਪੰਖੀ ਬਿਰਖਿ ਸੁਹਾਵੜਾ ਸਚੁ ਚੁਗੈ ਗੁਰ ਭਾਇ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵੈ ਸਹਜਿ ਰਹੈ ਉਡੈ ਨ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੇ ਚਲਹਿ ਤਾ ਅਨਦਿਨੁ ਰਾਚਹਿ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੰਖੀ ਬਿਰਖ ਸੁਹਾਵੜੇ ਊਡਹਿ ਚਹੁ ਦਿਸਿ ਜਾਹਿ ॥ ਜੇਤਾ ਊਡਹਿ ਦੁਖ ਘਣੇ ਨਿਤ ਦਾਝਹਿ ਤੈ ਬਿਲਲਾਹਿ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮਹਲੁ ਨ ਜਾਪਈ ਨਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲੁ ਪਾਹਿ ॥੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਹਰੀਆਵਲਾ ਸਾਚੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਸਾਖਾ ਤੀਨਿ ਨਿਵਾਰੀਆ ਏਕ ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲੁ ਹਰਿ ਏਕੁ ਹੈ ਆਪੇ ਦੇਇ ਖਵਾਇ ॥੩॥ ਮਨਮੁਖ ਊਭੇ ਸੁਕਿ ਗਏ ਨਾ ਫਲੁ ਤਿੰਨਾ ਛਾਉ ॥ ਤਿੰਨਾ ਪਾਸਿ ਨ ਬੈਸੀਐ ਓਨਾ ਘਰੁ ਨ ਗਿਰਾਉ ॥ ਕਟੀਅਹਿ ਤੈ ਨਿਤ ਜਾਲੀਅਹਿ ਓਨਾ ਸਬਦੁ ਨ ਨਾਉ ॥੪॥ ਹੁਕਮੇ ਕਰਮ ਕਮਾਵਣੇ ਪਇਐ ਕਿਰਤਿ ਫਿਰਾਉ ॥ ਹੁਕਮੇ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਣਾ ਜਹ ਭੇਜਹਿ ਤਹ ਜਾਉ ॥ ਹੁਕਮੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਹੁਕਮੇ ਸਚਿ ਸਮਾਉ ॥੫॥ ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾਣਹਿ ਬਪੁੜੇ ਭੂਲੇ ਫਿਰਹਿ ਗਵਾਰ ॥ ਮਨ ਹਠਿ ਕਰਮ ਕਮਾਵਦੇ ਨਿਤ ਨਿਤ ਹੋਹਿ ਖੁਆਰੁ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸਾਂਤਿ ਨ ਆਵਈ ਨਾ ਸਚਿ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥੬॥ ਗੁਰਮੁਖੀਆ ਮੁਹ ਸੋਹਣੇ ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਪਿਆਰਿ ॥ ਸਚੀ ਭਗਤੀ ਸਚਿ ਰਤੇ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਚਿਆਰ ॥ ਆਏ ਸੇ ਪਰਵਾਣੁ ਹੈ ਸਭ ਕੁਲ ਕਾ ਕਰਹਿ ਉਧਾਰੁ ॥੭॥ ਸਭ ਨਦਰੀ ਕਰਮ ਕਮਾਵਦੇ ਨਦਰੀ ਬਾਹਰਿ ਨ ਕੋਇ ॥ ਜੈਸੀ ਨਦਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਸਚਾ ਤੈਸਾ ਹੀ ਕੋ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਵਡਾਈਆ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੮॥੩॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਮਨਮੁਖਿ ਬੂਝ ਨ ਪਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਮੁਖ ਊਜਲੇ ਹਰਿ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਸਹਜੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਸਹਜੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਗੁਰ ਭਗਤਿ ਹੈ ਵਿਰਲਾ ਪਾਏ ਕੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਦਾ ਸੁਹਾਗੁ ਸੁਹਾਗਣੀ ਜੇ ਚਲਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥ ਸਦਾ ਪਿਰੁ ਨਿਹਚਲੁ ਪਾਈਐ ਨਾ ਓਹੁ ਮਰੈ ਨ ਜਾਇ ॥ ਸਬਦਿ ਮਿਲੀ ਨਾ ਵੀਛੁੜੈ ਪਿਰ ਕੈ ਅੰਕਿ ਸਮਾਇ ॥੨॥ ਹਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਅਤਿ ਊਜਲਾ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪਾਇ

੪ ਦੁਖਿ ਸੁਖਿ ਏਹੁ ਜੀਉ ਬਧੁ ਹੈ ਹਉਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਇ॥

ਕਿਛੁ

ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪੀ ਆਪੁ ਗਵਾਈ ਚਲਾ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਏ॥

ਅਨਦਿਨੁ ਲਾਇਆ ਪਾਠੁ ਪੜਹਿ ਨਾ ਬੂਝਹਿ ਭੇਖੀ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਸਦਾ ਪਾਈਐ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਸਮਾਇ॥੩॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ
ਟੁਕਾਇਆ ਗੁਰਮਤੀ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਜਗੁ ਦੁਖੀਆ ਫਿਰੈ ਮਨਮੁਖਾ ਨੋ ਗਈ ਖਾਇ॥ ਸਬਦੇ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਸਬਦੇ ਸ
ਚਿ ਸਮਾਇ॥੪॥ ਮਾਇਆ ਭੂਲੇ ਸਿਧ ਫਿਰਹਿ ਸਮਾਧਿ ਨ ਲਗੈ ਸੁਭਾਇ॥ ਤੀਨੇ ਲੋਇ ਵਿਆਪਤ ਹੈ ਅਧਿਕ ਰਹੀ ਲਪਟਾਇ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮੁਕ
ਤਿ ਨ ਪਾਈਐ ਨਾ ਦੁਬਿਧਾ ਮਾਇਆ ਜਾਇ॥੫॥ ਮਾਇਆ ਕਿਸ ਨੋ ਆਖੀਐ ਕਿਆ ਮਾਇਆ ਕਰਮ ਕਮਾਇ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਭਰਮੁ ਨ ਚੂਕਈ ਨਾ
ਵਿਚਹੁ ਹਉਮੈ ਜਾਇ॥੬॥ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰੀਤੀ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਥਾਇ ਨ ਪਾਇ॥ ਸਬਦੇ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀਐ ਮਾਇਆ ਕਾ ਭ੍ਰਮੁ ਜਾ
ਇ॥ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ॥੭॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਗੁਣ ਨ ਜਾਪਨੀ ਬਿਨੁ ਗੁਣ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਇ॥ ਭਗਤਿ ਵ
ਛਲੁ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸਹਜਿ ਮਿਲਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ॥ ਨਾਨਕ ਸਬਦੇ ਹਰਿ ਸਾਲਾਹੀਐ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ॥ ੮॥੪॥
॥ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਮੇਰੈ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨਾ ਆਪੇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਏ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਕਰਮ ਕਰਹਿ ਨਹੀ ਬੂਝਹਿ ਬਿ
ਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਏ॥ ਗੁਰਬਾਣੀ ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਚਾਨਣੁ ਕਰਮਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਏ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸੁਖੁ ਹੋਇ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ
ਸਾਲਾਹੀਐ ਸਹਜਿ ਮਿਲੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਭਰਮੁ ਗਇਆ ਭਉ ਭਾਗਿਆ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸ
ਬਦੁ ਕਮਾਈਐ ਹਰਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ॥ ਘਰਿ ਮਹਲਿ ਸਚਿ ਸਮਾਈਐ ਜਮਕਾਲੁ ਨ ਸਕੈ ਖਾਇ॥੨॥ ਨਾਮਾ ਛੀਬਾ ਕਬੀਰੁ
ਜੋਲਾਹਾ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਗਤਿ ਪਾਈ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਬੇਤੇ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣਹਿ ਹਉਮੈ ਜਾਤਿ ਗਵਾਈ॥ ਸੁਰਿ ਨਰ ਤਿਨ ਕੀ ਬਾਣੀ ਗਾ
ਵਹਿ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟੈ ਭਾਈ॥੩॥ ਦੈਤ ਪੁਤ੍ਰੁ ਕਰਮ ਧਰਮ ਸੰਜਮ ਨ ਪੜੈ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਨ ਜਾਣੈ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਐ ਨਿਰ
ਮਲੁ ਹੋਆ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ॥ ਏਕੋ ਪੜੈ ਏਕੋ ਨਾਉ ਬੁਝੈ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣੈ॥੪॥ ਖਟੁ ਦਰਸਨ ਜੋਗੀ ਸੰਨਿਆਸੀ
ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਏ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਤਾ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਪਾਵਹਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ॥ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾ
ਗੈ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਰਹਾਏ॥੫॥ ਪੰਡਿਤ ਪੜਿ ਪੜਿ ਵਾਦੁ ਵਖਾਣਹਿ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਏ॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਫੇਰੁ ਪਇ
ਆ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਏ॥ ਜਾ ਨਾਉ ਚੇਤੈ ਤਾ ਗਤਿ ਪਾਏ ਜਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ॥੬॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾ
ਮੁ ਹਰਿ ਉਪਜੈ ਜਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਸੁਭਾਏ॥ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਵਿਟਹੁ ਜਿ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਚਿਤੁ ਲਾਏ॥੭॥ ਸੋ ਬ੍ਰਾਹਮ
ਣੁ ਬ੍ਰਹਮੁ ਜੋ ਬਿੰਦੇ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਕਟਿ ਵਸੈ ਸਭਨਾ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲੈ ਜਾਤਾ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ
ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ॥੮॥੫॥ ॥ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩॥ ਸਹਜੈ ਨੋ ਸਭ ਲੋਚਦੀ ਬਿਨੁ ਗੁਰ
ਪਾਇਆ ਨ ਜਾਇ॥ ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤ ਜੋਤਕੀ ਥਕੇ ਭੇਖੀ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ॥ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਸਹਜੁ ਪਾਇਆ ਆਪਣੀ ਕਿਰਪਾ
ਕਰੇ ਰਜਾਇ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਸਹਜੁ ਨ ਹੋਇ॥ ਸਬਦੈ ਹੀ ਤੇ ਸਹਜੁ ਊਪਜੈ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਸਚੁ ਸੋਇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸ
ਹਜੇ ਗਾਵਿਆ ਥਾਇ ਪਵੈ ਬਿਨੁ ਸਹਜੈ ਕਥਨੀ ਬਾਦਿ॥ ਸਹਜੇ ਹੀ ਭਗਤਿ ਊਪਜੈ ਸਹਜਿ ਪਿਆਰਿ ਬੈਰਾਗਿ॥ ਸਹਜੈ ਹੀ ਤੇ ਸੁ
ਖ ਸਾਂਤਿ ਹੋਇ ਬਿਨੁ ਸਹਜੈ ਜੀਵਣੁ ਬਾਦਿ॥ ਸਹਜਿ ਸਾਲਾਹੀ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਹਜਿ ਸਮਾਧਿ ਲਗਾਇ॥ ਸਹਜੇ ਹੀ ਗੁਣ ਊਚਰੈ ਭ
ਗਤਿ ਕਰੇ ਲਿਵ ਲਾਇ॥ ਸਬਦੇ ਹੀ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਖਾਇ॥੩॥ ਸਹਜੇ ਕਾਲੁ ਵਿਡਾਰਿਆ ਸਚ ਸਰਣਾਈ ਪਾਇ॥

ਸਹਜੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਿਆ ਸਚੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿਨੀ ਪਾਇਆ ਸਹਜੇ ਰਹੇ ਸਮਾਇ ॥੪॥ ਮਾਇਆ ਵਿਚਿ ਸਹਜੁ ਨ ਊਪ
ਜੈ ਮਾਇਆ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖ ਕਰਮ ਕਮਾਵਣੇ ਹਉਮੈ ਜਲੈ ਜਲਾਇ ॥ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣੁ ਨ ਚੂਕਈ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾ
ਇ ॥੫॥ ਤ੍ਰਿਹੁ ਗੁਣਾ ਵਿਚਿ ਸਹਜੁ ਨ ਪਾਈਐ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ ॥ ਪੜੀਐ ਗੁਣੀਐ ਕਿਆ ਕਥੀਐ ਜਾ ਮੁੰਢਹੁ ਘੁਥਾ ਜਾਇ ॥ ਚ
ਉਥੈ ਪਦ ਮਹਿ ਸਹਜੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥੬॥ ਨਿਰਗੁਣ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਸਹਜੇ ਸੋਝੀ ਹੋਇ ॥ ਗੁਣਵੰਤੀ ਸਾਲਾਹਿਆ ਸਚੇ ਸਚੀ ਸੋਇ
॥ ਭੁਲਿਆ ਸਹਜਿ ਮਿਲਾਇਸੀ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥੭॥ ਬਿਨੁ ਸਹਜੈ ਸਭੁ ਅੰਧੁ ਹੈ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਗੁਬਾਰੁ ॥ ਸਹਜੇ ਹੀ ਸੋਝੀ
ਪਈ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਅਪਾਰਿ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇਅਨੁ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕਰਤਾਰਿ ॥੮॥ ਸਹਜੇ ਅਦਿਸਟੁ ਪਛਾਣੀਐ ਨਿਰਭਉ ਜੋਤਿ
ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਕਾ ਇਕੁ ਦਾਤਾ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਵਣਹਾਰੁ ॥ ਪੂਰੈ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੀਐ ਜਿਸ ਦਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥
੯॥ ਗਿਆਨੀਆ ਕਾ ਧਨੁ ਨਾਮੁ ਹੈ ਸਹਜਿ ਕਰਹਿ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲੈਨਿ ਅਖੁਟ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵਈ
ਦੀਏ ਦੇਵਣਹਾਰਿ ॥੧੦॥੮॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਫੇਰੁ ਨ ਪਵੈ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥
ਪੂਰੈ ਸਬਦਿ ਸਭ ਸੋਝੀ ਹੋਈ ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਮੁ ਸਦ ਨਵਤਨੋ
ਆਪਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਰਾਖਹੁ ਅਪੁਣੀ ਸਰਣਾਈ ਜਿਉ ਰਾਖਹਿ ਤਿਉ ਰਹਣਾ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਜੀਵਤੁ
ਮਰੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਵਜਲੁ ਤਰਣਾ ॥੨॥ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਨਾਉ ਪਾਈਐ ਗੁਰਮਤਿ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਈ ॥ ਆਪੇ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਤਾ
ਸਹਜੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥੩॥ ਇਕਨਾ ਮਨਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਨ ਭਾਵੈ ਬੰਧਨਿ ਬੰਧਿ ਭਵਾਇਆ ॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆ
ਵੈ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥੪॥ ਭਗਤਾ ਮਨਿ ਆਨੰਦੁ ਹੈ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸਦ ਨਿਰਮਲ ਸ
ਹਜੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਤੇ ॥੫॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਬੋਲਹਿ ਸਭ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪਛਾਣੀ ॥ ਏਕੋ ਸੇਵਨਿ ਏਕੁ ਅਰਾਧਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥੬॥ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸੇਵੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਸਚ ਸਿਉ ਅਪੁਨੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ
ਮਿਲਾਇ ॥੭॥ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਆਪੇ ਇਕਨਾ ਸੁਤਿਆ ਦੇਇ ਜਗਾਇ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਸਮਾ
ਇ ॥੮॥੯॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੇਵਿਐ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲਾ ਭਏ ਪਵਿਤੁ ਸਰੀਰ ॥ ਮਨਿ ਆ
ਨੰਦੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਭੇਟਿਆ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੁ ॥ ਸਚੀ ਸੰਗਤਿ ਬੈਸਣਾ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਧੀਰ ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ
ਨਿਸੰਗੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਲਗੈ ਨ ਮੈਲੁ ਪਤੰਗੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਪਤਿ ਊਪਜੈ ਸਚੇ ਸਚਾ ਨਾਉ ॥
ਜਿਨੀ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਪਛਾਣਿਆ ਹਉ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥ ਮਨਮੁਖ ਸਚੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ਤਿਨ ਠਉਰ ਨ ਕਤਹੂ ਥਾਉ ॥੨॥ ਸਚੁ ਖਾਣਾ
ਸਚੁ ਪੈਨਣਾ ਸਚੇ ਹੀ ਵਿਚਿ ਵਾਸੁ ॥ ਸਦਾ ਸਚਾ ਸਾਲਾਹਣਾ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਸਭੁ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪਛਾਣਿਆ ਗੁਰਮਤੀ ਨਿਜ ਘ
ਰਿ ਵਾਸੁ ॥੩॥ ਸਚੁ ਵੇਖਣੁ ਸਚੁ ਬੋਲਣਾ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਚਾ ਹੋਇ ॥ ਸਚੀ ਸਾਖੀ ਉਪਦੇਸੁ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੀ ਸੋਇ ॥ ਜਿੰਨੀ ਸਚੁ ਵਿ
ਸਾਰਿਆ ਸੇ ਦੁਖੀਏ ਚਲੇ ਰੋਇ ॥੪॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨੀ ਨ ਸੇਵਿਓ ਸੇ ਕਿਤੁ ਆਏ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਜਮ ਦਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀਅਹਿ ਕੂਕ ਨ
ਸੁਣੈ ਪੂਕਾਰ ॥ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥੫॥ ਏਹੁ ਜਗੁ ਜਲਤਾ ਦੇਖਿ ਕੈ ਭਜਿ ਪਏ ਸਤਿਗੁਰ

ਸਰਣਾ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਮਰਥਿ ਕਿਨਾਇਆ ਸਚ ਸਚੁ ਸੰਜੋਗਿ ਰਹਣਾ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਚੁ ਹੈ ਬੋਹਿਥਾ ਸਬਦੈ ਭਵਜਲੁ ਤਰਣਾ॥੬॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਫਿਰਦੇ ਰਹੇ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ॥ ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤ ਮੋਨੀ ਥਕੇ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪਤਿ ਖੋਈ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇਆ ਬਿਨੁ ਸਚੇ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ॥੭॥ ਜੋ ਸਚੈ ਲਾਏ ਸੇ ਸਚਿ ਲਗੇ ਨਿਤ ਸਚੀ ਕਾਰ ਕਰੰਨਿ॥ ਤਿਨਾ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾਇਆ ਸਚੈ ਮਹਲਿ ਰਹੰਨਿ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤ ਸੁਖੀਏ ਸਦਾ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਰਚੰਨਿ॥੮॥ ੮॥ ਜੋੜੂ ੨੫॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫॥ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ਘਰੁ ੧॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਜਾ ਕਉ ਮੁਸਕਲੁ ਅਤਿ ਬਣੈ ਢੋਈ ਕੋਇ ਨ ਦੇਇ॥ ਲਾਗੂ ਹੋਏ ਦੁਸਮਨਾ ਸਾਕ ਭਿ ਭਜਿ ਖਲੇ॥ ਸਭੋ ਭਜੈ ਆਸਰਾ ਚੁਕੈ ਸਭੁ ਅਸਰਾਉ॥ ਚਿਤਿ ਆਵੈ ਓਸੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਲਗੈ ਨ ਤਤੀ ਵਾਉ॥੧॥ ਸਾਹਿਬੁ ਨਿਤਾਣਿਆ ਕਾ ਤਾਣੁ॥ ਆਇ ਨ ਜਾਈ ਥਿਰੁ ਸਦਾ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਚੁ ਜਾਣੁ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੇ ਕੋ ਹੋਵੈ ਦੁਬਲਾ ਨੰਗ ਭੁਖ ਕੀ ਪੀਰ॥ ਦਮੜਾ ਪਲੈ ਨਾ ਪਵੈ ਨਾ ਕੋ ਦੇਵੈ ਧੀਰ॥ ਸੁਆਰਥੁ ਸੁਆਉ ਨ ਕੋ ਕਰੇ ਨਾ ਕਿਛੁ ਹੋਵੈ ਕਾਜੁ॥ ਚਿਤਿ ਆਵੈ ਓਸੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਤਾ ਨਿਹਚਲੁ ਹੋਵੈ ਰਾਜੁ॥੨॥ ਜਾ ਕਉ ਚਿੰਤਾ ਬਹੁਤੁ ਬਹੁਤੁ ਦੇਹੀ ਵਿਆਪੈ ਰੋਗੁ॥ ਗ੍ਰਿਸਤਿ ਕੁਟੰਬਿ ਪਲੇਟਿਆ ਕਦੇ ਹਰਖੁ ਕਦੇ ਸੋਗੁ॥ ਗਉਣੁ ਕਰੇ ਚਹੁ ਕੁੰਟ ਕਾ ਘੜੀ ਨ ਬੈਸਣੁ ਸੋਇ॥ ਚਿਤਿ ਆਵੈ ਓਸੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਇ॥੩॥ ਕਾਮਿ ਕਰੋਧਿ ਮੋਹਿ ਵਸਿ ਕੀਆ ਕਿਰਪਨ ਲੋਭਿ ਪਿਆਰੁ॥ ਚਾਰੇ ਕਿਲਵਿਖ ਉਨਿ ਅਘ ਕੀਏ ਹੋਆ ਅਸੁਰ ਸੰਘਾਰੁ॥ ਪੋਥੀ ਗੀਤ ਕਵਿਤ ਕਿਛੁ ਕਦੇ ਨ ਕੰਨਿ ਧਰਿਆ॥ ਚਿਤਿ ਆਵੈ ਓਸੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਤਾ ਨਿਮਖ ਸਿਮਰਤ ਤਰਿਆ॥੪॥ ਸਾਸਤ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਬੇਦ ਚਾਰਿ ਮੁਖਾਗਰ ਬਿਚਰੇ॥ ਤਪੇ ਤਪੀਸਰ ਜੋਗੀਆ ਤੀਰਥਿ ਗਵਨੁ ਕਰੇ॥ ਖਟੁ ਕਰਮਾ ਤੇ ਦੁਗੁਣੇ ਪੂਜਾ ਕਰਤਾ ਨਾਇ॥ ਰੰਗੁ ਨ ਲਗੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਤਾ ਸਰਪਰ ਨਰਕੇ ਜਾਇ॥੫॥ ਰਾਜ ਮਿਲਕ ਸਿਕਦਾਰੀਆ ਰਸ ਭੋਗਣ ਬਿਸਥਾਰ॥ ਬਾਗ ਸੁਹਾਵੇ ਸੋਹਣੇ ਚਲੈ ਹੁਕਮੁ ਅਫਾਰ॥ ਰੰਗ ਤਮਾਸੇ ਬਹੁ ਬਿਧੀ ਚਾਇ ਲਗਿ ਰਹਿਆ॥ ਚਿਤਿ ਨ ਆਇਓ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਤਾ ਸਰਪ ਕੀ ਜੂਨਿ ਗਇਆ॥੬॥ ਬਹੁਤੁ ਧਨਾਢਿ ਅਚਾਰਵੰਤੁ ਸੋਭਾ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਭਾਈਆ ਸਾਜਨ ਸੰਗਿ ਪਰੀਤਿ॥ ਲਸਕਰ ਤਰਕਸਬੰਦ ਬੰਦ ਜੀਉ ਜੀਉ ਸਗਲੀ ਕੀਤ॥ ਚਿਤਿ ਨ ਆਇਓ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਤਾ ਖੜਿ ਰਸਾਤਲਿ ਦੀਤ॥੭॥ ਕਾਇਆ ਰੋਗੁ ਨ ਛਿਦ੍ਰੁ ਕਿਛੁ ਨਾ ਕਿਛੁ ਕਾੜਾ ਸੋਗੁ॥ ਮਿਰਤੁ ਨ ਆਵੀ ਚਿਤਿ ਤਿਸੁ ਅਹਿਨਿਸਿ ਭੋਗੈ ਭੋਗੁ॥ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕੀਤੋਨੁ ਆਪਣਾ ਜੀਇ ਨ ਸੰਕ ਧਰਿਆ॥ ਚਿਤਿ ਨ ਆਇਓ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਮਕੰਕਰ ਵਸਿ ਪਰਿਆ॥੮॥ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਹੋਵੈ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਓਹੁ ਵਧਾਈਐ ਤਿਉ ਤਿਉ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰੰਗੁ॥ ਦੁਹਾ ਸਿਰਿਆ ਕਾ ਖਸਮੁ ਆਪਿ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਥਾਉ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੁਠੈ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਨਾਉ॥੯॥ ੧॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫॥ ਘਰੁ ੫॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਜਾਨਉ ਨਹੀ ਭਾਵੈ ਕਵਨ ਬਾਤਾ॥ ਮਨ ਖੋਜਿ ਮਾਰਗੁ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਧਿਆਨੀ ਧਿਆਨੁ ਲਾਵਹਿ॥ ਗਿਆਨੀ ਗਿਆਨੁ ਕਮਾਵਹਿ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਨ ਹੀ ਜਾਤਾ॥੧॥ ਭਗਉਤੀ ਰਹਤ ਜੁਗਤਾ॥ ਜੋਗੀ ਕਹਤ ਮੁਕਤਾ॥ ਤਪਸੀ ਤਪਹਿ ਰਾਤਾ॥੨॥ ਮੋਨੀ ਮੋਨਿਧਾਰੀ॥ ਸਨਿਆਸੀ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ॥

ਉਦਾਸੀਉਦਾਸਿਰਤਾ॥੩॥ਭਗਤਿਨਵੈਪਰਕਾਰਾ॥ਪੰਡਿਤੁਵੇਦੁਪੁਕਾਰਾ॥ਗਿਰਸਤੀਗਿਰਸਤਿਧਰਮਾਤਾ॥੪॥ਇਕਸਬਦੀਬਹੁਰੂ
ਪਿਅਵਧੂਤਾ॥ਕਾਪੜੀਕਉਤੇਜਾਗੂਤਾ॥ਇਕਿਤੀਰਥਿਨਾਤਾ॥੫॥ਨਿਰਵਰਤੀਆਪਰਸਾ॥ਇਕਿਲੁਕਿਨਦੇਵਹਿਦਰਸਾ॥ਇ ਹਾਰ
ਕਿਮਨਹੀਗਿਆਤਾ॥੬॥ਘਟਿਨਕਿਨਹੀਕਹਾਇਆ॥ਸਭਕਹਤੇਹੈਪਾਇਆ॥ਜਿਸੁਮੇਲੇਸੋਭਗਤਾ॥੭॥ਸਗਲਉਕਤਿ
ਉਪਾਵਾ॥ਤਿਆਗੀਸਗਲਿਪਾਵਾ॥ਨਾਨਕਗੁਰਚਰਣਿਪਰਾਤਾ॥੮॥੧॥੨॥ ਜੁਮਲਾ ਅਸਟਪਦੀਆਮਹਲਾ੧॥੧੭॥
ਮ:੩॥੮॥ਮ:੫॥੨॥ ਜੋੜੁ॥੨੭॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧॥ ਘਰੁ ੩॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਜੋਗੀਅੰਦਰਿਜੋਗੀਆ॥ਤੂੰਭੋਗੀਅੰਦਰਿਭੋਗੀਆ॥ਤੇਰਾਅੰਤੁਨਪਾਇਆਸੁਰਗਿਮਛਿਪਇਆਲਿਜੀਉ॥੧॥ਹਉ
ਵਾਰੀਹਉਵਾਰਣੈਕੁਰਬਾਣੁਤੇਰੇਨਾਵਨੋ॥੧॥ਤੁਧੁਸੰਸਾਰੁਉਪਾਇਆ॥ਸਿਰੇਸਿਰਿਧੰਧੈਲਾਇਆ॥ਵੇਖਹਿਕੀਤਾਆਪਣਾਕਰਿ ॥ਰਹਾਉ॥
ਕੁਦਰਤਿਪਾਸਾਢਾਲਿਜੀਉ॥੨॥ਪਰਗਟਿਪਹਾਰੈਜਾਪਦਾ॥ਸਭੁਨਾਵੈਨੋਪਰਤਾਪਦਾ॥ਸਤਿਗੁਰਬਾਝੁਨਪਾਇਓਸਭਮੋਹੀ
ਇਆਜਾਲਿਜੀਉ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰਕਉਬਲਿਜਾਈਐ॥ਜਿਤੁਮਿਲਿਐਪਰਮਗਤਿਪਾਈਐ॥ਸੁਰਿਨਰਮੁਨਿਜਨਲੋਚਦੇ
ਸੋਸਤਿਗੁਰਦੀਆਬੁਝਾਇਜੀਉ॥੪॥ਸਤਸੰਗਤਿਕੈਸੀਜਾਣੀਐ॥ਜਿਥੈਏਕੋਨਾਮੁਵਖਾਣੀਐ॥ਏਕੋਨਾਮੁਹੁਕਮੁਹੈਨਾ
ਨਕਸਤਿਗੁਰਦੀਆਬੁਝਾਇਜੀਉ॥੫॥ਇਹੁਜਗਤੁਭਰਮਿਭੁਲਾਇਆ॥ਆਪਹੁਤੁਧੁਖੁਆਇਆ॥ਪਰਤਾਪੁਲਗਾਦੋ
ਹਾਗਣੀਭਾਗਜਿਨਾਕੇਨਾਹਿਜੀਉ॥੬॥ਦੋਹਾਗਣੀਕਿਆਨੀਸਾਣੀਆ॥ਖਸਮਹੁਘੁਥੀਆਫਿਰਹਿਨਿਮਾਣੀਆ॥ਮੈਲੇਵੇ
ਸਤਿਨਾਕਾਮਣੀਦੁਖੀਰੈਣਿਵਿਹਾਇਜੀਉ॥੭॥ਸੋਹਾਗਣੀਕਿਆਕਰਮੁਕਮਾਇਆ॥ਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਫਲੁਪਾਇਆ
॥ਨਦਰਿਕਰੇਕੈਆਪਣੀਆਪੇਲਏਮਿਲਾਇਜੀਉ॥੮॥ਹੁਕਮੁਜਿਨਾਨੋਮਨਾਇਆ॥ਤਿਨਅੰਤਰਿਸਬਦੁਵਸਾਇਆ॥
ਸਹੀਆਸੇਸੋਹਾਗਣੀ॥ਜਿਨਸਹਨਾਲਿਪਿਆਰੁਜੀਉ॥੯॥ਜਿਨਾਭਾਣੇਕਾਰਸੁਆਇਆ॥ਤਿਨਵਿਚਹੁਭਰਮੁਚੁਕਾ
ਇਆ॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰੁਐਸਾਜਾਣੀਐਜੋਸਭਸੈਲਏਮਿਲਾਇਜੀਉ॥੧੦॥ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਫਲੁਪਾਇਆ॥ਜਿ
ਨਿਵਿਚਹੁਅਹਕਰਣੁਚੁਕਾਇਆ॥ਦੁਰਮਤਿਕਾਦੁਖੁਕਟਿਆਭਾਗੁਬੈਠਾਮਸਤਕਿਆਇਜੀਉ॥੧੧॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਤੇ
ਰੀਬਾਣੀਆ॥ਤੇਰਿਆਭਗਤਾਰਿਦੈਸਮਾਣੀਆ॥ਸੁਖਸੇਵਾਅੰਦਰਿਰਖਿਐਆਪਣੀਨਦਰਿਕਰਹਿਨਿਸਤਾਰਿਜੀ
ਉ॥੧੨॥ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲਿਆਜਾਣੀਐ॥ਜਿਤੁਮਿਲਿਐਨਾਮੁਵਖਾਣੀਐ॥ਸਤਿਗੁਰਬਾਝੁਨਪਾਇਓਸਭਥਕੀਕਰ
ਮਕਮਾਇਜੀਉ॥੧੩॥ਹਉਸਤਿਗੁਰਵਿਟਹੁਘੁਮਾਇਆ॥ਜਿਨਿਭ੍ਰਮਿਭੁਲਾਮਾਰਗਿਪਾਇਆ॥ਨਦਰਿਕਰੇਜੇਆਪਣੀ
ਆਪੇਲਏਰਲਾਇਜੀਉ॥੧੪॥ਤੂੰਸਭਨਾਮਾਹਿਸਮਾਇਆ॥ਤਿਨਿਕਰਤੈਆਪੁਲੁਕਾਇਆ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪਰਗਟੁ
ਹੋਇਆਜਾਕਉਜੋਤਿਧਰੀਕਰਤਾਰਿਜੀਉ॥੧੫॥ਆਪੇਖਸਮਿਨਿਵਾਜਿਆ॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਦੇਸਾਜਿਆ॥ਆਪਣੇਸੇਵ
ਕਕੀਪੈਜਰਖੀਆਦੁਇਕਰਮਸਤਕਿਧਾਰਿਜੀਉ॥੧੬॥ਸਭਿਸੰਜਮਰਹੇਸਿਆਣਪਾ॥ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਸਭੁਕਿਛੁਜਾਣਦਾ॥

ਪ੍ਰਗਟਿਪ੍ਰਤਾਪੁਵਰਤਾਇਓਸਭੁਲੋਕੁਕਰੈਜੈਕਾਰੁਜੀਉ॥੧੭॥ਮੇਰੇਗੁਣਅਵਗਨਨਬੀਚਾਰਿਆ॥ਪ੍ਰਭਿਅਪਣਾਬਿਰਦੁਸਮਾ
ਰਿਆ॥ਕੰਠਿਲਾਇਕੈਰਖਿਓਨੁਲਗੈਨਤਤੀਵਾਉਜੀਉ॥੧੮॥ਮੈਮਨਿਤਨਿਪ੍ਰਭੂਧਿਆਇਆ॥ਜੀਇਇਛਿਅੜਾਫਲੁਪਾਇ
ਆ॥ਸਾਹਪਾਤਿਸਾਹਸਿਰਿਖਸਮੁਤੂੰਜਪਿਨਾਨਕਜੀਵੈਨਾਉਜੀਉ॥੧੯॥ਤੁਧੁਆਪੇਆਪੁਉਪਾਇਆ॥ਦੂਜਾਖੇਲੁਕਰਿਦਿਖ
ਲਾਇਆ॥ਸਭੁਸਚੋਸਚੁਵਰਤਦਾਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੈਬੁਝਾਇਜੀਉ॥੨੦॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਾਇਆ॥ਤਿਥੈਮਾਇਆਮੋਹੁਚੁਕਾਇ
ਆ॥ਕਿਰਪਾਕਰਿਕੈਆਪਣੀਆਪੇਲਏਸਮਾਇਜੀਉ॥੨੧॥ਗੋਪੀਨੈਗੋਆਲੀਆ॥ਤੁਧੁਆਪੇਗੋਇਉਠਾਲੀ
ਆ॥ਹੁਕਮੀਭਾਂਡੇਸਾਜਿਆ॥ਤੂੰਆਪੇਭੰਨਿਸਵਾਰਿਜੀਉ॥੨੨॥ਜਿਨਸਤਿਗੁਰਸਿਉਚਿਤੁਲਾਇਆ॥ਤਿਨੀਦੂਜਾਭਾਉਚੁਕ
ਾਇਆ॥ਨਿਰਮਲਜੋਤਿਤਿਨਪ੍ਰਾਣੀਆ॥ਓਇਚਲੇਜਨਮੁਸਵਾਰਿਜੀਉ॥੨੩॥ਤੇਰੀਆਸਦਾਸਦਾਚੰਗਿਆਈਆ॥ਮੈਰਾਤਿ
ਦਿਹੈਵਡਿਆਈਆ॥ਅਣਮੰਗਿਆਦਾਨੁਦੇਵਣਾਕਹੁਨਾਨਕਸਚੁਸਮ੍ਹਾਲਿਜੀਉ॥੨੪॥੧॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੫॥
ਪੈਪਾਇਮਨਾਈਸੋਇਜੀਉ॥ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖਿਮਿਲਾਇਆ॥ਤਿਸੁਜੇਵਡੁਅਵਰੁਨਕੋਇਜੀਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੋਸਾਈਮਿਹੰਡਾਇ
ਠੜਾ॥ਅੰਮਅਬੇਥਾਵਹੁਮਿਠੜਾ॥ਭੈਣਭਾਈਸਭਿਸਜਣਾ॥ਤੁਧੁਜੇਹਾਨਾਹੀਕੋਇਜੀਉ॥੧॥ਤੇਰੈਹੁਕਮੇਸਾਵਣੁਆਇ
ਆ॥ਮੈਸਤਿਕਾਹਲੁਜੋਆਇਆ॥ਨਾਉਬੀਜਣਲਗਾਆਸਕਰਿਹਰਿਬੋਹਲਬਖਸਜਮਾਇਜੀਉ॥੨॥ਹਉਗੁਰਮਿ
ਲਿਪਛਾਣਦਾ॥ਦੁਯਾਕਾਗਲੁਚਿਤਿਨਜਾਣਦਾ॥ਹਰਿਇਕਤੈਕਾਰੈਲਾਇਓਨੁਜਿਉਭਾਵੈਤਿਵੈਨਿਬਾਹਿਜੀਉ॥੩॥ਤੁ
ਇਕੁ
ਸੀਭੋਗਿਹੁਭੁੰਚਹੁਭਾਈਹੋ॥ਗੁਰਿਦੀਬਾਣਿਕਵਾਇਪੈਨਾਈਓ॥ਹਉਹੋਆਮਾਹਰੁਪਿੰਡਦਾ॥ਬੰਨਿਆਦੇਪੰਜਿਸਰੀਕ
ਜੀਉ॥੪॥ਹਉਆਇਆਸਾਮੈਤਿਹੰਡੀਆ॥ਪੰਜਿਕਿਰਸਾਣਮੁਜੇਰੇਮਿਹਡਿਆ॥ਕੰਨੁਕੋਈਕਢਿਨਹੰਘਈ॥ਨਾਨਕਵੁ
ਠਾਘੁਘਿਗਿਰਾਉਜੀਉ॥੫॥ਹਉਵਾਰੀਘੁੰਮਾਜਾਵਦਾ॥ਇਕਸਾਹਾਤੁਧੁਧਿਆਇਦਾ॥ਉਜੜੁਥੇਹੁਵਸਾਇਓ॥ਹਉਤੁਧਵਿ
ਟਹੁਕੁਰਬਾਣੁਜੀਉ॥੬॥ਹਰਿਇਠੈਨਿਤਧਿਆਇਦਾ॥ਮਨਿਚਿੰਦੀਸੋਫਲੁਪਾਇਦਾ॥ਸਭੇਕਾਜਸਵਾਰਿਅਨੁ॥ਲਾਹੀਅ
ਨੁਮਨਕੀਭੁਖਜੀਉ॥੭॥ਮੈਛਡਿਆਸਭੋਧੰਧੜਾ॥ਗੋਸਾਈਸੇਵੀਸਚੜਾ॥ਨਉਨਿਧਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹਰਿਮੈਪਲੈਬਧਾ
ਛਿਕਿਜੀਉ॥੮॥ਮੈਸੁਖੀਹੂੰਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਗੁਰਿਅੰਤਰਿਸਬਦੁਵਸਾਇਆ॥ਸਤਿਗੁਰਿਪੁਰਖਿਵਿਖਾਲਿਆ॥ਮਸਤਕਿ
ਧਰਿਕੈਹਥੁਜੀਉ॥੯॥ਮੈਬਧੀਸਚੁਧਰਮਸਾਲਹੈ॥ਗੁਰਸਿਖਾਲਹਦਾਭਾਲਿਕੈ॥ਪੈਰਧੋਵਾਪਖਾਫੇਰਦਾ॥ਤਿਸੁਨਿਵਿ
ਨਿਵਿਲਗਾਪਾਇਜੀਉ॥੧੦॥ਸੁਣਿਗਲਾਗੁਰਪਹਿਆਇਆ॥ਨਾਮੁਦਾਨੁਇਸਨਾਨੁਦਿੜਾਇਆ॥ਸਭੁਮੁਕਤੁਹੋਆਸੈ
ਸਾਰੜਾ॥ਨਾਨਕਸਚੀਬੇੜੀਚਾੜਿਜੀਉ॥੧੧॥ਸਭਸ੍ਰਿਸਟਿਸੇਵੇਦਿਨੁਰਾਤਿਜੀਉ॥ਦੇਕੰਨੁਸੁਣਹੁਅਰਦਾਸਿਜੀਉ॥ਠੋਕਿ
ਵਜਾਇਸਭਡਿਠੀਆ॥ਤੁਸਿਆਪੇਲਇਅਨੁਛਡਾਇਜੀਉ॥੧੨॥ਹੁਣਿਹੁਕਮੁਹੋਆਮਿਹਰਵਾਣਦਾ॥ਪੈਕੋਇਨਕਿਸੈਰਞਾਣਦ
ਾ॥ਸਭਸੁਖਾਲੀਵੁਠੀਆ॥ਇਹੁਹੋਆਹਲੇਮੀਰਾਜੁਜੀਉ॥੧੩॥ਝਿੰਮਿਝਿੰਮਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਵਰਸਦਾ॥ਬੋਲਾਇਆਬੋਲੀਖਸਮ
ਦਾ॥ਬਹੁਮਾਣੁਕੀਆਤੁਧੁਉਪਰੇ॥ਤੂੰਆਪੇਪਾਇਹਿਥਾਇਜੀਉ॥੧੪॥ਤੇਰਿਆਭਗਤਾਭੁਖਸਦਤੇਰੀਆ॥ਹਰਿਲੋਚਾਪੂ

ਰਨਿਮੇਰੀਆ॥ਦੇਹੁਦਰਸੁਸੁਖਦਾਤਿਆਮੈਗਲਵਿਚਿਲੈਹੁਮਿਲਾਇਜੀਉ॥੧੫॥ਤੁਧੁਜੇਵਡੁਅਵਰੁਨਭਾਲਿਆ॥ਤੂੰਦੀ
ਪਲੋਅਪਇਆਲਿਆ॥ਤੂੰਥਾਨਥਨੰਤਰਿਰਵਿਰਹਿਆਨਾਨਕਭਗਤਾਸਚੁਅਧਾਰੁਜੀਉ॥੧੬॥ਹਉਗੋਸਾਈਦਾਪਹਿ
ਲਵਾਨੜਾ॥ਮੈਗੁਰਮਿਲਿਉਚਦੁਮਾਲੜਾ॥ਸਭਹੋਈਛਿੰਝਇਕਠੀਆਦਯੁਬੈਠਾਵੇਖੈਆਪਿਜੀਉ॥੧੭॥ਵਾਤਵਜਨਿਟੰਮਕ
ਭੇਰੀਆ॥ਮਲਲਥੇਲੈਦੇਫੇਰੀਆ॥ਨਿਹਤੇਪੰਜਿਜੁਆਨਮੈਗੁਰਥਾਪੀਦਿਤੀਕੰਡਿਜੀਉ॥੧੮॥ਸਭਇਕਠੇਹੋਇਆਇਆ
॥ਘਰਿਜਾਸਨਿਵਾਟਵਟਾਇਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਲਾਹਾਲੈਗਏਮਨਮੁਖਚਲੇਮੂਲੁਗਵਾਇਜੀਉ॥੧੯॥ਤੂੰਵਰਨਾਚਿਹਨਾ
ਬਾਹਰਾ॥ਹਰਿਦਿਸਹਿਹਾਜਰੁਜਾਹਰਾ॥ਸੁਣਿਸੁਣਿਤੁਝੈਧਿਆਇਦੇਤੇਰੇਭਗਤਰਤੇਗੁਣਤਾਸੁਜੀਉ॥੨੦॥ਮੈਜੁਗਿਜੁ
ਗਿਦਯੈਸੇਵੜੀ॥ਗੁਰਿਕਟੀਮਿਹਡੀਜੇਵੜੀ॥ਹਉਬਾਹੁੜਿਛਿੰਝਨਨਚਊਨਾਨਕਅਉਸਰੁਲਧਾਭਾਲਿਜੀਉ॥੨੧॥੨॥੨੯॥

॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧॥ ਪਹਿਰੇ॥ਘਰੁ੧॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਪਹਿਲੈਪਹਰੈਰੈਣਿਕੈਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਹੁਕਮਿਪਇਆਗਰਭਾਸਿ॥ਉਰਧਤਪੁਅੰਤਰਿਕਰੇਵਣਜਾਰਿਆਮਿ
ਤ੍ਰਾਖਸਮਸੇਤੀਅਰਦਾਸਿ॥ਖਸਮਸੇਤੀਅਰਦਾਸਿਵਖਾਣੈਉਰਧਧਿਆਨਿਲਿਵਲਾਗਾ॥ਨਾਮਰਜਾਦੁਆਇਆਕਲਿ
ਭੀਤਰਿਬਾਹੁੜਿਜਾਸੀਨਾਗਾ॥ਜੈਸੀਕਲਮਵੁੜੀਹੈਮਸਤਕਿਤੈਸੀਜੀਅੜੇਪਾਸਿ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਾਣੀਪਹਿਲੈਪਹ
ਰੈਹੁਕਮਿਪਇਆਗਰਭਾਸਿ॥੧॥ਦੂਜੈਪਹਰੈਰੈਣਿਕੈਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਵਿਸਰਿਗਇਆਧਿਆਨੁ॥ਹਥੋਹਥਿਨ
ਚਾਈਐਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਜਿਉਜਸੁਦਾਘਰਿਕਾਨੁ॥ਹਥੋਹਥਿਨਚਾਈਐਪ੍ਰਾਣੀਮਾਤਕਹੈਸੁਤੁਮੇਰਾ॥ਚੇਤਿਅਚੇਤਮੂ
ੜਮਨਮੇਰੇਅੰਤਿਨਹੀਕਛੁਤੇਰਾ॥ਜਿਨਿਰਚਿਰਚਿਆਤਿਸਹਿਨਜਾਣੈਮਨਿਭੀਤਰਿਧਰਿਗਿਆਨੁ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਾ
ਣੀਦੂਜੈਪਹਰੈਵਿਸਰਿਗਇਆਧਿਆਨੁ॥੨॥ਤੀਜੈਪਹਰੈਰੈਣਿਕੈਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਧਨਜੋਬਨਸਿਉਚਿਤੁ
॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਨਚੇਤਹੀਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਬਧਾਛੁਟਹਿਜਿਤੁ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਨਚੇਤੈਪ੍ਰਾਣੀਬਿਕਲੁਭਇਆਸੰਗਿ
ਮਾਇਆ॥ਧਨਸਿਉਰਤਾਜੋਬਨਿਮਤਾਅਹਿਲਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥ਧਰਮਸੇਤੀਵਾਪਾਰੁਨਕੀਤੋਕਰਮੁਨਕੀਤੋਮਿ
ਤੁ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤੀਜੈਪਹਰੈਪ੍ਰਾਣੀਧਨਜੋਬਨਸਿਉਚਿਤੁ॥੩॥ਚਉਥੈਪਹਰੈਰੈਣਿਕੈਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਲਾਵੀ
ਆਇਆਖੇਤੁ॥ਜਾਜਮਿਪਕੜਿਚਲਾਇਆਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਕਿਸੈਨਮਿਲਿਆਭੇਤੁ॥ਭੇਤੁਚੇਤੁਹਰਿਕਿਸੈਨ
ਮਿਲਿਓਜਾਜਮਿਪਕੜਿਚਲਾਇਆ॥ਝੂਠਾਰੁਦਨੁਹੋਆਦੋੁਆਲੈਖਿਨਮਹਿਭਇਆਪਰਾਇਆ॥ਸਾਈਵਸਤੁਪਰਾ
ਪਤਿਹੋਈਜਿਸੁਸਿਉਲਾਇਆਹੇਤੁ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਾਣੀਚਉਥੈਪਹਰੈਲਾਵੀਲੁਣਿਆਖੇਤੁ॥੪॥੧॥ ॥ਸਿਰੀਰਾ
ਗੁਮਹਲਾ੧॥ ॥ਪਹਿਲੈਪਹਰੈਰੈਣਿਕੈਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਬਾਲਕਬੁਧਿਅਚੇਤੁ॥ਖੀਰੁਪੀਐਖੇਲਾਈਐ
ਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਹੇਤੁ॥ਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਨੇਹੁਘਨੇਰਾਮਾਇਆਮੋਹੁਸਬਾਈ॥ਸੰਜੋਗੀਆਇ

ਆਕਿਰਤੁਕਮਾਇਆਕਰਣੀਕਾਰਕਰਾਈ॥ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਮੁਕਤਿਨਹੋਈਬੂਡੀਦੂਜੈਹੇਤਿ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਾਣੀਪਹ
ਲੈਪਹਿਰੈਛੂਟਹਿਗਾਹਰਿਚੇਤਿ॥੧॥ਦੂਜੈਪਹਿਰੈਰੈਣਿਕੈਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਭਰਿਜੋਬਨਿਮੈਮਤਿ॥ਅਹਿਨਿਸਿ
ਕਾਮਿਵਿਆਪਿਆਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਅੰਧੁਲੇਨਾਮੁਨਚਿਤਿ॥ਰਾਮਨਾਮੁਘਟਅੰਤਰਿਨਾਹੀਹੋਰਿਜਾਣੈਰਸਕਸਮੀਠੇ
॥ਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਗੁਣਸੰਜਮੁਨਾਹੀਜਨਮਿਮਰਹੁਗੇਝੂਠੇ॥ਤੀਰਥਵਰਤਸੁਚਿਸੰਜਮੁਨਾਹੀਕਰਮੁਧਰਮੁਨਹੀਪੂਜਾ
॥ਨਾਨਕਭਾਇਭਗਤਿਨਿਸਤਾਰਾਦੁਬਿਧਿਵਿਆਪੈਦੂਜਾ॥੨॥ਤੀਜੈਪਹਿਰੈਰੈਣਿਕੈਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਸਰਿਹੰਸਉ
੪) ਥੜੇਆਇ॥ਜੋਬਨੁਘਟੈਜਰੂਆਜਿਣੈਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਆਵਘਟੈਦਿਨੁਜਾਇ॥ਅੰਤਿਕਾਲਿਪਛੁਤਾਸੀਅੰਧੁਲੇ
ਜਾਜਮਿਪਕੜਿਚਲਾਇਆ॥ਸਭੁਕਿਛੁਅਪੁਨਾਕਰਿਕਰਿਰਾਖਿਆਖਿਨਮਹਿਭਇਆਪਰਾਇਆ॥ਬੁਧਿਵਿਸਰਜੀ
ਗਈਸਿਆਣਪਕਰਿਅਵਗਣਪਛੁਤਾਇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਾਣੀਤੀਜੈਪਹਿਰੈਪ੍ਰਭੁਚੇਤਹੁਲਿਵਲਾਇ॥੩॥ਚਉਥੈ
ਪਹਿਰੈਰੈਣਿਕੈਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਬਿਰਧਿਭਇਆਤਨੁਖੀਣੁ॥ਅਖੀਅੰਧੁਨਦੀਸਈਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਕੰਨੀਸੁਣੈ
ਨਵੈਣ॥ਅਖੀਅੰਧੁਜੀਭਰਸੁਨਾਹੀਰਹੇਪਰਾਕਉਤਾਣਾ॥ਗੁਣਅੰਤਰਿਨਾਹੀਕਿਉਸੁਖੁਪਾਵੈਮਨਮੁਖਆਵਣਜਾਣਾ॥
ਖੜੁਪਕੀਕੁੜਿਭਜੈਬਿਨਸੈਆਇਚਲੈਕਿਆਮਾਣੁ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਾਣੀਚਉਥੈਪਹਿਰੈਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦੁਪਛਾਣੁ॥
੪॥ਓੜਕੁਆਇਆਤਿਨਸਾਹਿਆਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਜਰੁਜਰਵਾਣਾਕੰਨਿ॥ਇਕਰਤੀਗੁਣਨਸਮਾਣਿਆਵ
ਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਅਵਗਣਖੜਸਨਿਬੰਨਿ॥ਗੁਣਸੰਜਮਿਜਾਵੈਚੋਟਨਖਾਵੈਨਾਤਿਸੁਜੰਮਣੁਮਰਣਾ॥ਕਾਲੁਜਾ
ਲੁਜਮੁਜੋਹਿਨਸਾਕੈਭਾਇਭਗਤਿਭੈਤਰਣਾ॥ਪਤਿਸੇਤੀਜਾਵੈਸਹਜਿਸਮਾਵੈਸਗਲੇਦੂਖਮਿਟਾਵੈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਾ ੦
ਣੀਗੁਰਮੁਖਿਛੂਟੈਸਾਚੇਤੇਪਤਿਪਾਵੈ॥੫॥ ੨॥

॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੪॥ ਪਹਰੇ॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਪਹਿਲੈਪਹਰੈਰੈਣਿਕੈਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਹਰਿਪਾਇਆਉਦਰਿਮੰਝਾਰਿ॥ਹਰਿਧਿਆਵੈਹਰਿਉਚਰੈਵਣਜਾਰਿਆਮਿ
ਤ੍ਰਾਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਮਾਰਿ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪੇਆਰਾਧੇਵਿਚਿਅਗਨੀਹਰਿਜਪਿਜੀਵਿਆ॥ਬਾਹਰਿਜਨਮੁਭਇ
ਆਮੁਖਿਲਾਗਾਸਰਸੇਪਿਤਾਮਤਥੀਵਿਆ॥ਜਿਸਕੀਵਸਤੁਤਿਸੁਚੇਤਹੁਪ੍ਰਾਣੀਕਰਿਹਿਰਦੈਗੁਰਮੁਖਿਬੀਚਾਰਿ
॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਾਣੀਪਹਿਲੈਪਹਰੈਹਰਿਜਪੀਐਕਿਰਪਾਧਾਰਿ॥੧॥ਦੂਜੈਪਹਿਰੈਰੈਣਿਕੈਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਮਨੁ
ਲੇ ਲਾਗਾਦੂਜੈਭਾਇ॥ਮੇਰਾਮੇਰਾਕਰਿਪਾਲੀਐਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾ+ਮਾਤਪਿਤਾਗਲਿਲਾਇ॥ਲਾਵੈਮਾਤਪਿਤਾਸਦ ੦
ਗਲਿਸੇਤੀਮਨਿਜਾਣੈਖਟਿਖਵਾਏ॥ਜੋਦੇਵੈਤਿਸੈਨਜਾਣੈਮੂੜਾਦਿਤੇਨੋਲਪਟਾਏ॥ਕੋਈਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਕਰੈਵੀ
ਚਾਰੁਹਰਿਧਿਆਵੈਮਨਿਲਿਵਲਾਇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਦੂਜੈਪਹਰੈਪ੍ਰਾਣੀਤਿਸੁਕਾਲੁਨਕਬਹੂਖਾਇ॥੨॥ਤੀਜੈਪਹ
ਰੈਰੈਣਿਕੈਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਮਨੁਲਾਗਾਆਲਜੰਜਾਲਿ॥ਧਨੁਚਿਤਵੈਧਨੁਸੰਚਵੈਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਹਰਿ+
ਨਾਮਾ ਹਰਿਨਸਮਾਲਿ॥ਹਰਿਨਾਮਾਹਰਿਹਰਿਕਦੇਨਸਮਾਲੈਜਿਹੋਵੈਅੰਤਿਸਖਾਈ॥ਇਹੁਧਨੁਸੰਪੈਮਾਇਆਝੂਠੀਅੰਤਿ

ਛੋਡਿ ਚਲਿਆ ਆਪ ਛਡਾਈ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਗੁਰੁ ਮੇਲੈ ਸੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤੀਜੈ ਪਹਰੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ਸੇ ਜਾਇ ਮਿਲੇ ਹਰਿ ਨਾਲਿ ॥੩॥ ਚਉਥੈ ਪਹਿਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਹਰਿ ਚਲਣ ਵੇਲਾ ਆਦੀ ॥ ਕਰਿ ਸੇਵਹੁ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਸਭ ਚਲੀ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਦੀ ॥ ਹਰਿ ਸੇਵਹੁ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਢਿਲ ਮੂਲਿ ਨ ਕਰਿਹੁ ਜਿਤੁ ਅਸਥਿਰੁ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਹੋਵਹੁ ॥ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਸਦ ਮਾਣਹੁ ਰਲੀਆ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਖੋਵਹੁ ॥ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਸੁਆਮੀ ਭੇਦੁ ਨ ਜਾਣਹੁ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਸੁਖਾਂਦੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਚਉਥੈ ਪਹਿਰੈ ਸਫਲਿਓ ਰੈਣਿ ਭਗਤਾ ਦੀ ॥੪॥੧॥੩॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ਪਹਿਰੇ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਪਹਿਲੈ ਪਹਿਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਧਰਿ ਪਾਇਤਾ ਉਦਰੈ ਮਾਹਿ ॥ ਦਸੀ ਮਾਸੀ ਮਾਨਸੁ ਕੀਆ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਕਰਿ ਮੁਹਲਤਿ ਕਰਮ ਕਮਾਹਿ ॥ ਮੁਹਲਤਿ ਕਰਿ ਦੀਨੀ ਕਰਮ ਕਮਾਣੇ ਜੈਸਾ ਲਿਖਤੁ ਧੁਰਿ ਪਾਇਆ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਭਾਈ ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ਤਿਨ ਭੀਤਰਿ ਪ੍ਰਭੂ ਸੰਜੋਇਆ ॥ ਕਰਮ ਸੁਕਰਮ ਕਰਾਏ ਆਪੇ ਇਸੁ ਜੰਤੈ ਵਸਿ ਕਿਛੁ ਨਾਹਿ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਪਹਿਲੈ ਪਹਿਰੈ ਧਰਿ ਪਾਇਤਾ ਉਦਰੈ ਮਾਹਿ ॥੧॥ ਦੂਜੈ ਪਹਿਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਭਰਿ ਜੁਆਨੀ ਲਹਰੀ ਦੇਇ ॥ ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਨ ਪਛਾਣਈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਮਨੁ ਮਤਾ ਅਹੰਮੇਇ ॥ ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਨ ਪਛਾਣੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ਆਗੈ ਪੰਥੁ ਕਰਾਰਾ ॥ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਬਹੂੰ ਨ ਸੇਵਿਆ ਸਿਰਿ ਠਾਢੇ ਜਮ ਜੰਦਾਰਾ ॥ ਧਰਮਰਾਇ ਜਬ ਪਕਰਸਿ ਬਵਰੇ ਤਬ ਕਿਆ ਜਵਾਬੁ ਕਰੇਇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਦੂਜੈ ਪਹਰੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ਭਰਿ ਜੋਬਨੁ ਲਹਰੀ ਦੇਇ ॥੨॥ ਤੀਜੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਬਿਖੁ ਸੰਚੈ ਅੰਧੁ ਅਗਿਆਨੁ ॥ ਪੁਤ੍ਰਿ ਕਲਤ੍ਰਿ ਮੋਹਿ ਲਪਟਿਆ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਅੰਤਰਿ ਲਹਰਿ ਲੋਭਾਨੁ ॥ ਅੰਤਰਿ ਲਹਰਿ ਲੋਭਾਨੁ ਪਰਾਨੀ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਸਿਉ ਸੰਗੁ ਨ ਕੀਆ ਬਹੁ ਜੋਨੀ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਸਿਰਜਨਹਾਰੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਸੁਆਮੀ ਇਕ ਨਿਮਖ ਨ ਲਗੋ ਧਿਆਨੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਤੀਜੈ ਪਹਰੈ ਬਿਖੁ ਸੰਚੇ ਅੰਧੁ ਅਗਿਆਨੁ ॥੩॥ ਚਉਥੈ ਪਹਿਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਦਿਨੁ ਨੇੜੈ ਆਇਆ ਸੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ਤੂੰ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਤੇਰਾ ਦਰਗਹ ਬੇਲੀ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ਪਰਾਣੀ ਅੰਤੇ ਹੋਇ ਸਖਾਈ ॥ ਇਹੁ ਮੋਹੁ ਮਾਇਆ ਤੇਰੈ ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲੈ ਝੂਠੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਈ ॥ ਸਗਲੀ ਰੈਣਿ ਗੁਦਰੀ ਅੰਧਿਆਰੀ ਸੇਵਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਚਾਨਣੁ ਹੋਇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਚਉਥੈ ਪਹਿਰੈ ਦਿਨੁ ਨੇੜੈ ਆਇਆ ਸੋਇ ॥੪॥ ਲਿਖਿਆ ਆਇਆ ਗੋਵਿੰਦ ਕਾ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਉਠਿ ਚਲੇ ਕਮਾਣਾ ਸਾਥਿ ॥ ਇਕ ਰਤੀ ਬਿਲਮ ਨ ਦੇਵਨੀ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਓਨੀ ਤਕੜੇ ਪਾਏ ਹਾਥ ॥ ਲਿਖਿਆ ਆਇਆ ਪਕੜਿ ਚਲਾਇਆ ਮਨਮੁਖ ਸਦਾ ਦੁਹੇਲੇ ॥ ਜਿਨੀ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਸੇ ਦਰਗਹ ਸਦਾ ਸੁਹੇਲੇ ॥ ਕਰਮ ਧਰਤੀ ਸਰੀਰੁ ਜੁਗ ਅੰਤਰਿ ਜੋ ਬੋਵੈ ਸੋ ਖਾਤਿ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਗਤ ਸੋਹਹਿ ਦਰਵਾਰੇ ਮਨਮੁਖ ਸਦਾ ਭਵਾਤਿ ॥੫॥

॥੧॥੪॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੪॥ ਛੰਤੁ ਘਰੁ ੩॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਮੁੰਧਇਆਣੀਪੇਈਅੜੈਕਿਉਕਰਿਹਰਿਦਰਸਨੁਪਿਖੈ॥ਹਰਿਹਰਿਅਪਨੀਕਿਰਪਾਕਰੇਗੁਰਮੁਖਿਸਾਹੁਰੜੈਕੰਮਸਿਖੈ॥
ਸਾਹੁਰੜੈਕੰਮਸਿਖੈਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿਸਦਾਧਿਆਏ॥ਸਹੀਆਵਿਚਿਫਿਰੈਸੁਹੇਲੀਹਰਿਦਰਗਹਬਾਹਲੁਡਾਏ॥ਲੇ
ਖਾਧਰਮਰਾਇਕੀਬਾਕੀਜਪਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਕਿਰਖੈ॥ਮੁੰਧਇਆਣੀਪੇਈਅੜੈਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਦਰਸਨੁਦਿਖੈ॥੧॥
ਵੀਆਹੁਹੋਆਮੇਰੇਬਾਬੁਲਾਗੁਰਮੁਖੇਹਰਿਪਾਇਆ॥ਅਗਿਆਨੁਅੰਧੇਰਾਕਟਿਆਗੁਰਗਿਆਨੁਪ੍ਰਚੰਡੁਬਲਾਇਆ॥ਬ
ਲਿਆਗੁਰਗਿਆਨੁਅੰਧੇਰਾਬਿਨਸਿਆਹਰਿਰਤਨੁਪਦਾਰਥੁਲਾਧਾ॥ਹਉਮੈਰੋਗੁਗਇਆਦੁਖੁਲਾਥਾ॥ਆਪੁਆਪੈਗੁ
ਰਮਤਿਖਾਧਾ॥ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਵਰੁਪਾਇਆਅਬਿਨਾਸੀਨਾਕਦੇਮਰੈਨਜਾਇਆ॥ਵੀਆਹੁਹੋਆਮੇਰੇਬਾਬੋਲਾਗੁਰਮੁ
ਖੇਹਰਿਪਾਇਆ॥੨॥ਹਰਿਸਤਿਸਤੇਮੇਰੇਬਾਬੁਲਾਹਰਿਜਨਮਿਲਿਜੰਞਸੁਹੰਦੀ॥ਪੇਵਕੜੈਹਰਿਜਪਿਸੁਹੇਲੀਵਿ
ਚਿਸਾਹੁਰੜੈਖਰੀਸੁਹੰਦੀ॥ਸਾਹੁਰੜੈਵਿਚਿਖਰੀਸੁਹੰਦੀਜਿਨਿਪੇਵਕੜੈਨਾਮੁਸਮਾਲਿਆ॥ਸਭੁਸਫਲਿਓਜਨਮੁਤਿ
ਨਾਦਾਗੁਰਮੁਖਿਜਿਨਮਨੁਜਿਣਿਪਾਸਾਢਾਲਿਆ॥ਹਰਿਸੰਤਜਨਾਮਿਲਿਕਾਰਜੁਸੋਹਿਆਵਰੁਪਾਇਆਪੁਰਖੁਅਨੰਦੀ॥
ਹਰਿਸਤਿਸਤੇਮੇਰੇਬਾਬੋਲਾਹਰਿਜਨਮਿਲਿਜੰਞਸੁਹੰਦੀ॥੩॥ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਮੇਰੇਬਾਬੁਲਾਹਰਿਦੇਵਹੁਦਾਨੁਮੈਦਾਜੋ
॥ਹਰਿਕਪੜੋਹਰਿਸੋਭਾਦੇਵਹੁਜਿਤੁਸਵਰੈਮੇਰਾਕਾਜੋ॥ਹਰਿਹਰਿਭਗਤੀਕਾਜੁਸੁਹੇਲਾਗੁਰਿਸਤਿਗੁਰਿਦਾਨੁਦਿਵਾਇਆ
॥ਖੰਡਿਵਰਭੰਡਿਹਰਿਸੋਭਾਹੋਈਇਹੁਦਾਨੁਨਰਲੈਰਲਾਇਆ॥ਹੋਰਿਮਨਮੁਖਦਾਜੁਜਿਰਖਿਦਿਖਾਲਹਿਸੁਕੂੜੁਅਹੰਕਾਰੁ
ਕਚੁਪਾਜੋ॥ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਮੇਰੇਬਾਬੋਲਾਹਰਿਦੇਵਹੁਦਾਨੁਮੈਦਾਜੋ॥੪॥ਹਰਿਰਾਮਰਾਮਮੇਰੇਬਾਬੁਲਾਪਿਰਮਿਲਿਧਨਵੇਲ
ਵਧੰਦੀ॥ਹਰਿਜੁਗਹਜੁਗੋ ਜੁਗਜੁਗਹਜੁਗੋਸਦਪੀੜੀਗੁਰੂਚਲੰਦੀ॥ਜੁਗਿਜੁਗਿਪੀੜੀਚਲੈਸਤਿਗੁਰਕੀਜਿ
ਨੀਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆ॥ਹਰਿਪੁਰਖੁਨਕਬਹੀਬਿਨਸੈਜਾਵੈਨਿਤਦੇਵੈਚੜੈਸਵਾਇਆ॥ਨਾਨਕਸੰਤਸੰ
ਤਹਰਿਏਕੋਜਪਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸੁਹੰਦੀ॥ਹਰਿਰਾਮਰਾਮਮੇਰੇਬਾਬੁਲਾਪਿਰਮਿਲਿਧਨਵੇਲਵਧੰਦੀ॥੫॥੧॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫॥ ਛੰਤ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਮਨਪਿਆਰਿਆਜੀਉਮਿਤ੍ਰਾਗੋਬਿੰਦਨਾਮੁਸਮਾਲੇ॥ਮਨਪਿਆਰਿਆਜੀਉਮਿਤ੍ਰਾਹਰਿਨਿਬਹੈਤੇਰੈਨਾਲੇ॥ਸੰਗਿਸਹਾ
ਈਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈਬਿਰਥਾਕੋਇਨਜਾਏ॥ਮਨਚਿੰਦੇਸੇਈਫਲਪਾਵਹਿਚਰਣਕਮਲਚਿਤੁਲਾਏ॥ਜਲਿਥਲਿ
ਪੂਰਿਰਹਿਆਬਨਵਾਰੀਘਟਿਘਟਿਨਦਰਿਨਿਹਾਲੇ॥ਨਾਨਕੁਸਿਖਦੇਇਮਨਪ੍ਰੀਤਮਸਾਧਸੰਗਿਭ੍ਰਮੁਜਾਲੇ॥੧॥
ਮਨਪਿਆਰਿਆਜੀਉਮਿਤ੍ਰਾਹਰਿਬਿਨੁਝੂਠੁਪਸਾਰੇ॥ਮਨਪਿਆਰਿਆਜੀਉਮਿਤ੍ਰਾਬਿਖੁਸਾਗਰੁਸੰਸਾਰੇ॥ਚਰ
ਣਕਮਲਕਰਿਬੋਹਿਥੁਕਰਤੇਸਹਸਾਦੂਖੁਨਬਿਆਪੈ॥ਗੁਰੁਪੂਰਾਭੇਟੈਵਡਭਾਗੀਆਠਪਹਰਪ੍ਰਭੁਜਾਪੈ॥ਆਦਿ
ਜੁਗਾਦੀਸੇਵਕਸੁਆਮੀਭਗਤਾਨਾਮੁਅਧਾਰੇ॥ਨਾਨਕੁਸਿਖਦੇਇਮਨਪ੍ਰੀਤਮਬਿਨੁਹਰਿਝੂਠਪਸਾਰੇ॥੨॥ਮਨ

ਪਿਆਰਿਆ ਜੀਉ ਮਿਤ੍ਰਾ ਹਰਿ ਲਦੇ ਖੇਪ ਸਵਲੀ ॥ ਮਨ ਪਿਆਰਿਆ ਜੀਉ ਮਿਤ੍ਰਾ ਹਰਿ ਦਰੁ ਨਿਹਚਲੁ ਮਲੀ ॥ ਹਰਿ ਦਰੁ ਸੇ
ਵੈ ਅਲਖ ਅਭੇਵੈ ਨਿਹਚਲੁ ਆਸਣੁ ਪਾਇਆ ॥ ਤਹ ਜਨਮ ਨ ਮਰਣੁ ਨ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਸੰਸਾ ਦੂਖੁ ਮਿਟਾਇਆ ॥ ਚਿ
ਤ੍ਰ ਗੁਪਤ ਕਾ ਕਾਗਦੁ ਫਾਰਿਆ ਜਮਦੂਤਾ ਕਛੂ ਨ ਚਲੀ ॥ ਨਾਨਕੁ ਸਿਖ ਦੇਇ ਮਨ ਪ੍ਰੀਤਮ ਹਰਿ ਲਦੇ ਖੇਪ ਸਵਲੀ ॥੩
॥ ਮਨ ਪਿਆਰਿਆ ਜੀਉ ਮਿਤ੍ਰਾ ਕਰਿ ਸੰਤਾ ਸੰਗਿ ਨਿਵਾਸੋ ॥ ਮਨ ਪਿਆਰਿਆ ਜੀਉ ਮਿਤ੍ਰਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਪਰਗਾਸੋ ॥ ਸਿਮ
ਰਿ ਸੁਆਮੀ ਸੁਖਹ ਗਾਮੀ ਇਛ ਸਗਲੀ ਪੁੰਨੀਆ ॥ ਪੁਰਬੇ ਕਮਾਏ ਸ੍ਰੀਰੰਗ ਪਾਏ ਹਰਿ ਮਿਲੇ ਚਿਰੀ ਵਿਛੁੰਨਿਆ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾ
ਹਰਿ ਸਰਬਤਿ ਰਵਿਆ ਮਨਿ ਉਪਜਿਆ ਬਿਸੁਆਸੋ ॥ ਨਾਨਕੁ ਸਿਖ ਦੇਇ ਮਨ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕਰਿ ਸੰਤਾ ਸੰਗਿ ਨਿਵਾਸੋ ॥੪॥ ਮਨ
ਪਿਆਰਿਆ ਜੀਉ ਮਿਤ੍ਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਮਨੁ ਲੀਨਾ ॥ ਮਨ ਪਿਆਰਿਆ ਜੀਉ ਮਿਤ੍ਰਾ ਹਰਿ ਜਲਿ ਮਿਲਿ ਜੀਵੇ ਮੀਨਾ
॥ ਹਰਿ ਪੀ ਆਘਾਨੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਨੇ ਸ੍ਰਬ ਸੁਖਾ ਮਨਿ ਵੁਠੇ ॥ ਸ੍ਰੀਧਰ ਪਾਏ ਮੰਗਲ ਗਾਏ ਇਛ ਪੁੰਨੀ ਸਤਿਗੁਰ ਤੁਠੇ ॥ ਲੜਿ
ਲੀਨੇ ਲਾਏ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਏ ਨਾਉ ਸਰਬਸੁ ਠਾਕੁਰਿ ਦੀਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਿਖ ਸੰਤ ਸਮਝਾਈ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਮਨੁ ਲੀਨਾ ॥
੫॥੧॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ ਡਖਣਾ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਹਠ ਮਝਾਹੂ ਮਾ ਪਿਰੀ ਪਸੇ ਕਿਉ ਦੀਦਾਰ ॥ ਸੰਤ ਸਰਣਾਈ ਲਭਣੇ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰ ॥੧॥ ਛੰਤ ॥ ਚਰਨ ਕਮ
ਲ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਰੀਤਿ ਸੰਤਨ ਮਨਿ ਆਵਏ ਜੀਉ ॥ ਦੁਤੀਆ ਭਾਉ ਬਿਪਰੀਤਿ ਅਨੀਤਿ ਦਾਸਾ ਨਹ ਭਾਵਏ ਜੀਉ ॥ ਦਾਸਾ ਨ
ਹ ਭਾਵਏ ਬਿਨੁ ਦਰਸਾਵਏ ਇਕ ਖਿਨੁ ਧੀਰਜੁ ਕਿਉ ਕਰੈ ॥ ਨਾਮ ਬਿਹੂਨਾ ਤਨੁ ਮਨੁ ਹੀਨਾ ਜਲ ਬਿਨੁ ਮਛੁਲੀ ਜਿਉ ਮ
ਰੈ ॥ ਮਿਲੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੇ ਗੁਣ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਗਾਵਏ ॥ ਨਾਨਕ ਕੇ ਸੁਆਮੀ ਧਾਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਮਨਿ ਤਨਿ ਅੰਕਿ
ਸਮਾਵਏ ॥੧॥ ਡਖਣਾ ॥ ਸੋਹੰਦੜੋ ਹਭ ਠਾਇ ਕੋਇ ਨ ਦਿਸੈ ਡੂਜੜੋ ॥ ਖੁਲ੍ਹੜੇ ਕਪਾਟ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟਤੇ ॥੧॥
ਛੰਤ ॥ ਤੇਰੇ ਬਚਨ ਅਨੂਪ ਅਪਾਰ ਸੰਤਨ ਆਧਾਰ ਬਾਣੀ ਬੀਚਾਰੀਐ ਜੀਉ ॥ ਸਿਮਰਤ ਸਾਸ ਗਿਰਾਸ ਪੂਰਨ ਬਿਸੁਆਸ
ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਬਿਸਾਰੀਐ ਜੀਉ ॥ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਬਿਸਾਰੀਐ ਨਿਮਖ ਨਹੀ ਟਾਰੀਐ ਗੁਣਵੰਤ ਪ੍ਰਾਨ ਹਮਾਰੇ ॥ ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਫਲ
ਦੇਤ ਹੈ ਸੁਆਮੀ ਜੀਅ ਕੀ ਬਿਰਥਾ ਸਾਰੇ ॥ ਅਨਾਥ ਕੇ ਨਾਥੇ ਸ੍ਰਬ ਕੈ ਸਾਥੇ ਜਪਿ ਜੂਐ ਜਨਮੁ ਨ ਹਾਰੀਐ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀ
ਪ੍ਰਭ ਪਹਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਭਵਜਲੁ ਤਾਰੀਐ ॥੨॥ ਡਖਣਾ ॥ ਧੂੜੀ ਮਜਨੁ ਸਾਧ ਖੇ ਸਾਈ ਥੀਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥ ਲਧੇ ਹਭੇ
ਥੋਕੜੇ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਧਨੁ ਮਾਲ ॥੧॥ ਛੰਤ ॥ ਸੁੰਦਰ ਸੁਆਮੀ ਧਾਮ ਭਗਤਹ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ਆਸਾ ਲਗਿ ਜੀਵਤੇ ਜੀਉ
॥ ਮਨਿ ਤਨੇ ਗਲਤਾਨ ਸਿਮਰਤ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਤੇ ਜੀਉ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਪੀਵਤੇ ਸਦਾ ਥਿਰੁ ਥੀਵ
ਤੇ ਬਿਖੈ ਬਨੁ ਫੀਕਾ ਜਾਨਿਆ ॥ ਭਏ ਕਿਰਪਾਲ ਗੋਪਾਲ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਨਿਧਿ ਮਾਨਿਆ ॥ ਸਰਬਸੋ ਸੂਖ
ਆਨੰਦ ਘਨ ਪਿਆਰੇ ਹਰਿ ਰਤਨੁ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਸੀਵਤੇ ॥ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਵਿਸਰੈ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ਜਪਿ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਵਤੇ ॥੩॥ ਡਖਣਾ ॥ ਜੋ ਤਉ ਕੀਨੇ ਆਪਣੇ ਤਿਨਾ ਕੂੰ ਮਿਲਿਓਹਿ ॥ ਆਪੇ ਹੀ ਆਪਿ ਮੋਹਿਓਹੁ ਜਸੁ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਸੁਣਿਓਹਿ ॥

ਛੰਤਾ ਪ੍ਰੇਮਠਗਉਰੀਪਾਇਰੀਝਾਇਗੋਬਿੰਦਮਨੁਮੋਹਿਆਜੀਉ॥ਸੰਤਨਕੈਪਰਸਾਦਿਅਗਾਧਿਕੰਠੇਲਗਿਸੋਹਿਆਜੀਉ
॥ਹਰਿਕੰਠਿਲਗਿਸੋਹਿਆਦੋਖਸਭਿਜੋਹਿਆਭਗਤਿਲਖ੍ਯਣਕਰਿਵਸਿਭਏ॥ਮਨਿਸਰਬਸੁਖਵੁਠੇਗੋਵਿੰਦਤੁਠੇਜਨਮਮਰਣਾਸਭਿਮਿਟਿ
ਗਏ॥ਸਖੀਮੰਗਲੋਗਾਇਆਇਛਪੁਜਾਇਆਬਹੁੜਿਨਮਾਇਆਹੋਹਿਆ॥ਕਰੁਗਹਿਲੀਨੇਨਾਨਕਪ੍ਰਭਪਿਆਰੇਸੰਸਾਰੁਸਾਗਰੁਨਹੀ
ਪੋਹਿਆ॥੪॥ ਡਖਣਾ॥ ਸਾਈਨਾਮੁਅਮੋਲੁਕੀਮਨਕੋਈਜਾਣਦੋ॥ਜਿਨਭਾਗਮਥਾਹਿਸੇਨਾਨਕਹਰਿਰੰਗੁਮਾਣਦੋ॥੧॥
ਛੰਤੁ॥ ਕਹਤੇਪਵਿਤ੍ਰਸੁਣਤੇਸਭਿਧੰਨੁਲਿਖਤੀਂਕੁਲੁਤਾਰਿਆਜੀਉ॥ਜਿਨਕਉਸਾਧੂਸੰਗੁਨਾਮਹਰਿਰੰਗੁਤਿਨੀਬ੍ਰਹਮੁਬੀਚਾਰਿ
ਆਜੀਉ॥ਬ੍ਰਹਮੁਬੀਚਾਰਿਆਜਨਮੁਸਵਾਰਿਆਪੂਰਨਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਿਕਰੀ॥ਕਰੁਗਹਿਲੀਨੇਹਰਿਜਸੋਦੀਨੇਜੋਨਿਨਧਾਵੈ
ਨਹਮਰੀ॥ਸਤਿਗੁਰਦਇਆਲਕਿਰਪਾਲਭੇਟਤਹਰੇਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਲੋਭੁਮਾਰਿਆ॥ਕਥਨੁਨਜਾਇਅਕਥੁਸੁਆਮੀਸਦਕੈ
ਜਾਇਨਾਨਕੁਵਾਰਿਆ॥੫॥੧॥੩॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੪॥ਵਣਜਾਰਾ॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਹਰਿਹਰਿਉਤਮੁਨਾਮੁਹੈਜਿਨਿਸਿਰਿਆਸਭੁਕੋਇਜੀਉ॥ਹਰਿਜੀਅਸਭੇਪ੍ਰਤਿਪਾਲਦਾਘਟਿਘਟਿਰਮਈਆਸੋਇ
॥ਸੋਹਰਿਸਦਾਧਿਆਈਐਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਜੋਮੋਹਿਮਾਇਆਚਿਤੁਲਾਇਦੇਸੇਛੋਡਿਚਲੇਦੁਖੁਰੋਇ॥ਜਨਨਾ
ਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਆਹਰਿਅੰਤਿਸਖਾਈਹੋਇ॥੧॥ਮੈਹਰਿਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਹਰਿਗੁਰਸਰਣਾਈਪਾਈਐਵਣਜਾ
ਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਵਡਭਾਗਿਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਤਜਨਾਵਿਣੁਭਾਈਆਹਰਿਕਿਨੈਨਪਾਇਆਨਾਉ॥ਵਿਚਿਹ
ਉਮੈਕਰਮਕਮਾਵਦੇਜਿਉਵੇਸੁਆਪੁਤੁਨਿਨਾਉ॥ਪਿਤਾਜਾਤਿਤਾਹੋਈਐਗੁਰੁਤੁਠਾਕਰੇਪਸਾਉ॥ਵਡਭਾਗੀਗੁ
ਰੁਪਾਇਆਹਰਿਅਹਿਨਿਸਿਲਗਾਭਾਉ॥ਜਨਨਾਨਕਿਬ੍ਰਹਮੁਪਛਾਣਿਆਹਰਿਕੀਰਤਿਕਰਮਕਮਾਉ॥੨॥ਮਨਿ
ਹਰਿਹਰਿਲਗਾਚਾਉ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਹਰਿਮਿਲਿਆਹਰਿਪ੍ਰਭਨਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਬਲਗੁਜੋਬ
ਨਿਸਾਸੁਹੈਤਬਲਗੁਨਾਮੁਧਿਆਇ॥ਚਲਦਿਆਨਾਲਿਹਰਿਚਲਸੀਹਰਿਅੰਤੇਲਏਛਡਾਇ॥ਹਉਬਲਿਹਾਰੀ
ਤਿਨਕਉਜਿਨਹਰਿਮਨਿਵੁਠਾਆਇ॥ਜਿਨੀਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਨਚੇਤਿਓਸੇਅੰਤਿਗਏਪਛੁਤਾਇ॥ਧੁਰਿਮਸਤ
ਕਿਹਰਿਪ੍ਰਭਿਲਿਖਿਆਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇ॥੩॥ਮਨਹਰਿਹਰਿਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਇ॥ਵਡਭਾਗੀਗੁਰੁਪਾਇ
ਆਗੁਰਸਬਦੀਪਾਰਿਲਘਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਆਪੇਆਪੁਉਪਾਇਦਾਹਰਿਆਪੇਦੇਵੈਲੇਇ॥ਹਰਿਆਪੇ
ਭਰਮਿਭੁਲਾਇਦਾਹਰਿਆਪੇਹੀਮਤਿਦੇਇ॥ਗੁਰਮੁਖਾਮਨਿਪਰਗਾਸੁਹੈਸੇਵਿਰਲੇਕੇਈਕੇਇ॥ਹਉਬਲਿਹਾਰੀ
ਤਿਨਕਉਜਿਨਹਰਿਪਾਇਆਗੁਰਮਤੇ॥ਜਨਨਾਨਕਿਕਮਲੁਪਰਗਾਸਿਆਮਨਿਹਰਿਹਰਿਵੁਠੜਾਹੇ॥੪॥ਮਨਿ
ਹਰਿ ਹਰਿਜਪਨੁਕਰੇ॥ਹਰਿਗੁਰਸਰਣਾਈਭਜਿਪਉਜਿੰਦੂਸਭਕਿਲਵਿਖਦੁਖਪਰਹਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਘਟਿਘਟਿ
ਰਮਈਆਮਨਿਵਸੈਕਿਉਪਾਈਐਕਿਤੁਭਤਿ॥ਗੁਰੁਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟੀਐਹਰਿਆਇਵਸੈਮਨਿਚਿਤਿ॥
ਮੈਧਰਿਨਾਮੁਅਧਾਰੁਹੈਹਰਿਨਾਮੈਤੇਗਤਿਮਤਿ॥ਮੈਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਵਿਸਾਹੁਹੈਹਰਿਨਾਮੇਹੀਜਤਿਪਤਿ॥ਜਨ

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ॥੫॥ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਤਿ ॥ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ
ਜਾਣਿਆ ਸਭ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇ ਉਤਪਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਸੇ ਆਇ ਮਿਲੇ ਗੁਰ ਪਾਸਿ ਜੀਉ ॥ ਸੇਵ
ਕ ਭਾਇ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਗੁਰੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਗਾਸਿ ਜੀਉ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਵਣਜੁ ਵਾਪਾਰੀਆ ਜਿਨ ਵਖਰੁ ਲਦਿਅ
ੜਾ ਹਰਿ ਰਾਸਿ ਜੀਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਾ ਦਰਿ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਸੇ ਆਇ ਮਿਲੇ ਹਰਿ ਪਾਸਿ ਜੀਉ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਤਿਨ ਪਾਇਆ ਜਿਨਾ ਆ
ਪਿ ਤੁਠਾ ਗੁਣਤਾਸਿ ਜੀਉ ॥੬॥ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹੁ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਜੀਉ ॥ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਤਿਨਾ ਗੁਰਮੁਖਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਿਨਾ
ਰਹਰਾਸਿ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਿਰੀਰਾਗ ਕੀ ਵਾਰ ਸਲੋਕਾ ਨਾਲਿ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਰਾਗਾ ਵਿਚਿ ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ ਹੈ ਜੇ ਸਚਿ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥
ਸਦਾ ਹਰਿ ਸਚੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਨਿਹਚਲ ਮਤਿ ਅਪਾਰੁ ॥ ਰਤਨੁ ਅਮੋਲਕੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਜਿਹਵਾ ਸਚੀ ਮ
ਨੁ ਸਚਾ ਸਚਾ ਸਰੀਰ ਅਕਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸਚੁ ਵਾਪਾਰੁ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਹੋਰੁ ਬਿਰਹਾ ਸਭ ਧਾਤੁ ਹੈ ਜਬ ਲਗੁ
ਸਾਹਿਬ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿਆ ਵੇਖਣੁ ਸੁਨਣੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਸਹ ਦੇਖੇ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਊਪਜੈ ਅੰਧਾ ਕਿਆ ਕਰੇ
ਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਅਖੀ ਲੀਤੀਆ ਸੋਈ ਸਚਾ ਦੇਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਇਕੋ ਕਰਤਾ ਇਕੁ ਇਕੋ ਦੀਬਾਣੁ ਹਰਿ ॥
ਹਰਿ ਇਕਸੈ ਦਾ ਹੈ ਅਮਰੁ ਇਕੋ ਹਰਿ ਚਿਤਿ ਧਰਿ ॥ ਹਰਿ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ਡਰੁ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਦੂਰਿ ਕਰਿ ॥ ਹਰਿ ਤਿਸੈ ਨੋ ਸਾ
ਲਾਹਿ ਜਿ ਤੁਧੁ ਰਖੈ ਬਾਹਰਿ ਘਰਿ ॥ ਹਰਿ ਜਿਸ ਨੋ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਸੋ ਹਰਿ ਜਪਿ ਭਉ ਬਿਖਮੁ ਤਰਿ ॥੧॥ ਸਲੋਕ
ਮਃ ੧ ॥ ਦਾਤੀ ਸਾਹਿਬ ਸੰਦੀਆ ਕਿਆ ਚਲੈ ਤਿਸੁ ਨਾਲਿ ॥ ਇਕ ਜਾਗੰਦੇ ਨਾ ਲਹੰਨਿ ਇਕਨਾ ਸੁਤਿਆ ਦੇਇ ਉਠਾਲਿ ॥੧॥
ਮਃ ੧ ॥ ਸਿਦਕੁ ਸਬੂਰੀ ਸਾਦਿਕਾ ਸਬਰੁ ਤੋਸਾ ਮਲਾਇਕਾਂ ॥ ਦੀਦਾਰੁ ਪੂਰੇ ਪਾਇਸਾ ਥਾਉ ਨਾਹੀ ਖਾਇਕਾ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਸਭ ਆਪੇ ਤੁਧੁ ਉਪਾਇ ਕੈ ਆਪਿ ਕਾਰੈ ਲਾਈ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਵੇਖਿ ਵਿਗਸਦਾ ਆਪਣੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਹਰਿ ਤੁਧਹੁ ਬਾਹਰਿ ਕਿ
ਛੁ ਨਾਹੀ ਤੂੰ ਸਚਾ ਸਾਂਈ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਸਭਨੀ ਹੀ ਥਾਈ ॥ ਹਰਿ ਤਿਸੈ ਧਿਆਵਹੁ ਸੰਤ ਜਨਹੁ ਜੋ ਲਏ ਛਡਾ
ਈ ॥੨॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਫਕੜ ਜਾਤੀ ਫਕੜੁ ਨਾਉ ॥ ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਇਕਾ ਛਾਉ ॥ ਆਪਹੁ ਜੇ ਕੋ ਭਲਾ ਕਹਾਏ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਤਾ ਪਰੁ ਜਾਪੈ ਜਾ ਪਤਿ ਲੇਖੈ ਪਾਏ ॥੧॥ ਮਃ ੨ ॥ ਜਿਸੁ ਪਿਆਰੇ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਮਰਿ ਚਲੀਐ ॥ ਧ੍ਰਿਗੁ
ਜੀਵਣੁ ਸੰਸਾਰਿ ਤਾ ਕੈ ਪਾਛੈ ਜੀਵਣਾ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਧਰਤੀ ਸਾਜੀਐ ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਦੁਇ ਦੀਵੇ ॥
ਦਸ ਚਾਰਿ ਹਟ ਤੁਧੁ ਸਾਜਿਆ ਵਾਪਾਰੁ ਕਰੀਵੇ ॥ ਇਕਨਾ ਨੋ ਹਰਿ ਲਾਭੁ ਦੇਇ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਥੀਵੇ ॥ ਤਿਨ ਜਮ
ਕਾਲੁ ਨ ਵਿਆਪਈ ਜਿਨ ਸਚੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੇ ॥ ਓਇ ਆਪਿ ਛੁਟੇ ਪਰਵਾਰ ਸਿਉ ਤਿਨ ਪਿਛੈ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਛੁਟੀਵੇ
॥੩॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਕਰਿ ਕੈ ਵਸਿਆ ਸੋਇ ॥ ਵਖਤੁ ਵੀਚਾਰੇ ਸੁ ਬੰਦਾ ਹੋਇ ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਹੈ ਕੀ
ਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਇ ॥ ਜਾ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇ ਤ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਸਰੈ ਸਰੀਅਤਿ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ

ਕੈਸੇ ਪਾਵਹਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਿਦਕੁ ਕਰਿ ਸਿਜਦਾ ਮਨੁ ਕਰਿ ਮਖਸੂਦੁ ॥ ਜਿਹ ਧਿਰਿ ਦੇਖਾ ਤਿਹ ਧਿਰਿ ਮਉਜੂਦੁ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਗੁਰ
ਸਭਾ ਏਵ ਨ ਪਾਈਐ ਨਾ ਨੇੜੈ ਨਾ ਦੂਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਾਂ ਮਿਲੈ ਜਾ ਮਨੁ ਰਹੈ ਹਦੂਰਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਸਪਤ ਦੀਪ ਸਪਤ ਸਾਗਰਾ ਨਵ ਖੰਡ ਚਾਰਿ ਵੇਦ ਦਸ ਅਸਟ ਪੁਰਾਣਾ ॥ ਹਰਿ ਸਭਨਾ ਵਿਚਿ ਤੂੰ ਵਰਤਦਾ ਹਰਿ ਸਭਨਾ ਭਾਣਾ
॥ ਸਭਿ ਤੁਝੈ ਧਿਆਵਹਿ ਜੀਅ ਜੰਤ ਹਰਿ ਸਾਰਗ ਪਾਣਾ ॥ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਆਰਾਧਦੇ ਤਿਨ ਹਉ ਕੁਰਬਾਣਾ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ
ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਕਰਿ ਚੋਜ ਵਿਡਾਣਾ ॥੪॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਕਲਉ ਮਸਾਜਨੀ ਕਿਆ ਸਦਾਈਐ ਹਿਰਦੈ ਹੀ ਲਿਖਿ ਲੇ
ਹੁ ॥ ਸਦਾ ਸਾਹਿਬ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰਹੈ ਕਬਹੂੰ ਨ ਤੂਟਸਿ ਨੇਹੁ ॥ ਕਲਉ ਮਸਾਜਨੀ ਜਾਇਸੀ ਲਿਖਿਆ ਭੀ ਨਾਲੇ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ
ਸਹ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਜਾਇਸੀ ਜੋ ਧੁਰਿ ਛੋਡੀ ਸਚੈ ਪਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਨਦਰੀ ਆਵਦਾ ਨਾਲਿ ਨ ਚਲਈ ਵੇਖਹੁ ਕੋ ਵਿਉਪਾਇ ॥
ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਸਚਿ ਰਹਹੁ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਬਦੀ ਸਚੁ ਹੈ ਕਰਮੀ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ
॥ ਹਰਿ ਅੰਦਰਿ ਬਾਹਰਿ ਇਕੁ ਤੂੰ ਤੂੰ ਜਾਣਹਿ ਭੇਤੁ ॥ ਜੋ ਕੀਚੈ ਸੋ ਹਰਿ ਜਾਣਦਾ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਚੇਤੁ ॥ ਸੋ ਡਰੈ ਜਿ ਪਾਪ
ਕਮਾਵਦਾ ਧਰਮੀ ਵਿਗਸੇਤੁ ॥ ਤੂੰ ਸਚਾ ਆਪਿ ਨਿਆਉ ਸਚੁ ਤਾ ਡਰੀਐ ਕੇਤੁ ॥ ਜਿਨਾ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਪਛਾਣਿਆ ਸੇ ਸ
ਚਿ ਰਲੇਤੁ ॥੫॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਕਲਮ ਜਲਉ ਸਣੁ ਮਸਵਾਣੀਐ ਕਾਗਦੁ ਭੀ ਜਲਿ ਜਾਉ ॥ ਲਿਖਣ ਵਾ
ਲਾ ਜਲਿ ਬਲਉ ਜਿਨਿ ਲਿਖਿਆ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਕਮਾਵਣਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਇ ॥
੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਹੋਰੁ ਕੂੜੁ ਪੜਣਾ ਕੂੜੁ ਬੋਲਣਾ ਮਾਇਆ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਕੋ ਥਿਰੁ ਨਹੀ ਪੜਿ ਪ
ੜਿ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਵਡੀ ਹੈ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਹਰਿ ਕਾ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਵ
ਡੀ ਹੈ ਜਾ ਨਿਆਉ ਹੈ ਧਰਮ ਕਾ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਵਡੀ ਹੈ ਜਾ ਫਲੁ ਹੈ ਜੀਅ ਕਾ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਵਡੀ ਹੈ ਜਾ ਨ
ਸੁਣਈ ਕਹਿਆ ਚੁਗਲ ਕਾ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਵਡੀ ਹੈ ਅਪੁਛਿਆ ਦਾਨੁ ਦੇਵਕਾ ॥੬॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥
ਹਉ ਹਉ ਕਰਤੀ ਸਭ ਮੁਈ ਸੰਪਉ ਕਿਸੈ ਨ ਨਾਲਿ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਭ ਜੋਹੀ ਜਮਕਾਲਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਉਬਰੇ ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਗਲੀ ਅਸੀ ਚੰਗੀਆ ਆਚਾਰੀ ਬੁਰੀਆਹ ॥ ਮਨਹੁ ਕੁਸੁਧਾ ਕਾਲੀਆ ਬਾ
ਹਰਿ ਚਿਟਵੀਆਹ ॥ ਰੀਸਾ ਕਰਹ ਤਿਨਾੜੀਆ ਜੋ ਸੇਵਹਿ ਦਰੁ ਖੜੀਆਹ ॥ ਨਾਲਿ ਖਸਮੈ ਰਤੀਆ ਮਾਣਹਿ ਸੁਖਿ ਰ
ਲੀਆਹ ॥ ਹੋਦੈ ਤਾਣਿ ਨਿਤਾਣੀਆ ਰਹਹਿ ਨਿਮਾਨਣੀਆਹ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨਮੁ ਸਕਾਰਥਾ ਜੇ ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿ
ਲਾਹ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਜਲੁ ਮੀਨਾ ਹੈ ਆਪੇ ਆਪੇ ਹੀ ਆਪਿ ਜਾਲੁ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਜਾਲੁ ਵਤਾਇਦਾ ਆ
ਪੇ ਵਿਚਿ ਸੇਬਾਲੁ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਕਮਲੁ ਅਲਿਪਤੁ ਹੈ ਸੈ ਹਥਾ ਵਿਚਿ ਗੁਲਾਲੁ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਇਦਾ ਇਕ ਨਿ
ਮਖ ਘੜੀ ਕਰਿ ਖਿਆਲੁ ॥ ਹਰਿ ਤੁਧਹੁ ਬਾਹਰਿ ਕਿਛੁ ਨਹੀ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੇਖਿ ਨਿਹਾਲੁ ॥੭॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥
ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾਣੈ ਬਹੁਤਾ ਰੋਵੈ ॥ ਅੰਦਰਿ ਧੋਖਾ ਨੀਦ ਨ ਸੋਵੈ ॥ ਜੇ ਧਨ ਖਸਮੈ ਚਲੈ ਰਜਾਈ ॥ ਦਰਿ ਘਰਿ ਸੋਭਾ ਮਹਲਿ ਬੁ
ਲਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਮੀ ਇਹ ਮਤਿ ਪਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਚਿ ਸਮਾਈ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਮਨਮੁਖ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣਿਆ ਰੰਗੁ

ਕਸੁੰਭਾਦੇਖਿਨਭੁਲੁ॥ਇਸਕਾਰੰਗੁਦਿਨਥੋੜਿਆਛੋਛਾਇਸਦਾਮੁਲੁ॥ਦੂਜੈਲਗੇਪਚਿਮੁਏਮੂਰਖਅੰਧਗਵਾ
ਰ॥ਬਿਸਟਾਅੰਦਰਿਕੀਟਸੇਪੈਪਚਹਿਵਾਰੋਵਾਰ॥ਨਾਨਕਨਾਮਰਤੇਸੇਰੰਗੁਲੇਗੁਰਕੈਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ਭਗਤੀਰੰਗੁ
ਨਉਤਰੈਸਹਜੇਰਹੈਸਮਾਇ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ਸਿਸਟਿਉਪਾਈਸਭਤੁਧੁਆਪੇਰਿਜਕੁਸੰਬਾਹਿਆ॥ਇਕਿਵ
ਲੁਛਲੁਕਰਿਕੈਖਾਵਦੇਮੁਹਹੁਕੂੜੁਕੁਸਤੁਤਿਨੀਢਾਹਿਆ॥ਤੁਧੁਆਪੇਭਾਵੈਸੋਕਰਹਿਤੁਧੁਓਤੈਕੰਮਿਓਇਲਾਇ
ਆ॥ਇਕਨਾਸਚੁਬੁਝਾਇਓਨੁਤਿਨਾਅਤੁਟਭੰਡਾਰਦੇਵਾਇਆ॥ਹਰਿਚੇਤਿਖਾਹਿਤਿਨਾਸਫਲੁਹੈਅਚੇਤਾਹਥਤ
ਡਾਇਆ॥੮॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ਪੜਿਪੜਿਪੰਡਿਤਵੇਦਵਖਾਣਹਿਮਾਇਆਮੋਹਸੁਆਇ॥ਦੂਜੈਭਾਇਹਰਿਨਾਮੁਵਿ
ਸਾਰਿਆਮਨਮੂਰਖਮਿਲੈਸਜਾਇ॥ਜਿਨਿਜੀਉਪਿੰਡੁਦਿਤਾਤਿਸੁਕਬਹੂੰਨਚੇਤੈਜੋਦੇਂਦਾਰਿਜਕੁਸੰਬਾਹਿ॥ਜ
ਮਕਾਫਾਹਾਗਲਹੁਨਕਟੀਐਫਿਰਿਫਿਰਿਆਵੈਜਾਇ॥ਮਨਮੁਖਿਕਿਛੂਨਸੂਝੈਅੰਧੁਲੇਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਕਮਾਇ॥
ਪੂਰੈਭਾਗਿਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਸੁਖਦਾਤਾਨਾਮੁਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ਸੁਖੁਮਾਣਹਿਸੁਖੁਪੈਨਣਾਸੁਖੇਸੁਖਿਵਿਹਾਇ॥
ਨਾਨਕਸੋਨਾਉਮਨਹੁਨਵਿਸਾਰੀਐਜਿਤੁਦਰਿਸਚੈਸੋਭਾਪਾਇ॥੧॥ਮਃ੩॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਸੁਖੁਪਾਇਆਸਚੁਨਾਮੁ
ਗੁਣਤਾਸੁ॥ਗੁਰਮਤੀਆਪੁਪਛਾਣਿਆਰਾਮਨਾਮਪਰਗਾਸੁ॥ਸਚੋਸਚੁਕਮਾਵਣਾਵਡਿਆਈਵਡੇਪਾਸਿ॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਸ
ਭੁਤਿਸਕਾਸਿਫਤਿਕਰੇਅਰਦਾਸਿ॥ਸਚੈਸਬਦਿਸਾਲਾਹਣਾਸੁਖੇਸੁਖਿਨਿਵਾਸੁ॥ਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁਮਨੈਮਾਹਿਬਿਨੁਨਾਵੈ
ਧ੍ਰਿਗੁਜੀਵਾਸੁ॥ਗੁਰਮਤੀਨਾਉਪਾਈਐਮਨਮੁਖਮੋਹਿਵਿਣਾਸੁ॥ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਖੁਤੂੰਨਾਨਕੁਤੇਰਾਦਾਸੁ॥੨॥ਪਉੜੀ
॥ਸਭੁਕੋਤੇਰਾਤੂੰਸਭਸੁਦਾਤੂੰਸਭਨਾਰਾਸਿ॥ਸਭਿਤੁਧੈਪਾਸਹੁਮੰਗਦੇਨਿਤਕਰਿਅਰਦਾਸਿ॥ਜਿਸੁਤੂੰਦੇਹਿਤਿਸੁਸਭੁਕਿਛੁਮਿਲੈ
ਇਕਨਾਦੂਰਿਹੈਪਾਸਿ॥ਤੁਧੁਬਾਝਹੁਥਾਉਕੋਨਾਹੀਜਿਸੁਪਾਸਹੁਮੰਗੀਐਮਨਿਵੇਖਹੁਕੋਨਿਰਜਾਸਿ॥ਸਭਿਤੁਧੈਨੋਸਾਲਾਹ
ਦੇਦਰਿਗੁਰਮੁਖਾਨੋਪਰਗਾਸਿ॥੯॥ ਸਲੋਕਮਃ੩॥ ॥ਪੰਡਿਤੁਪੜਿਪੜਿਉਚਾਕੂਕਦਾਮਾਇਆਮੋਹਿਪਿਆਰੁ॥ਅੰ
ਤਰਿਬ੍ਰਹਮੁਨਚੀਨਈਮਨਿਮੂਰਖੁਗਾਵਾਰੁ॥ਦੂਜੈਭਾਇਜਗਤੁਪਰਬੋਧਦਾਨਾਬੂਝੈਬੀਚਾਰੁ॥ਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆਮਰਿ
ਜੰਮੈਵਾਰੋਵਾਰ॥੧॥ਮਃ੩॥ਜਿਨੀਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਆਤਿਨੀਨਾਉਪਾਇਆਬੂਝਹੁਕਰਿਬੀਚਾਰੁ॥ਸਦਾਸਾਂਤਿਸੁਖੁਮਨਿ
ਵਸੈਚੂਕੈਕੂਕਪੁਕਾਰ॥ਆਪੈਨੋਆਪੁਖਾਇਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਵੈਗੁਰਸਬਦੀਵੀਚਾਰੁ॥ਨਾਨਕਸਬਦਿਰਤੇਸੇਮੁਕਤੁਹੈਹਰਿ
ਜੀਉਹੇਤਿਪਿਆਰੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਹਰਿਕੀਸੇਵਾਸਫਲੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਪਾਵੈਥਾਇ॥ਜਿਸੁਹਰਿਭਾਵੈਤਿਸੁਗੁਰੁਮਿਲੈਸੋ
ਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇ॥ਗੁਰਸਬਦੀਹਰਿਪਾਈਐਹਰਿਪਾਰਿਲਘਾਇ॥ਮਨਿਹਠਿਕਿਨੈਨਪਾਇਓਪੁਛਹੁਵੇਦਾਜਾ
ਇ॥ਨਾਨਕਹਰਿਕੀਸੇਵਾਸੋਕਰੇਜਿਸੁਲਏਹਰਿਲਾਇ॥੧੦॥ਸਲੋਕਮਃ੩॥ਨਾਨਕਸੋਸੂਰਾਵਰੀਆਮੁਜਿਨਿਵਿਚਹੁ
ਦੁਸਟੁਅਹੰਕਰਣੁਮਾਰਿਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਸਾਲਾਹਿਜਨਮੁਸਵਾਰਿਆ॥ਆਪਿਹੋਆਸਦਾਮੁਕਤੁਸਭੁਕੁਲੁਨਿ
ਸਤਾਰਿਆ॥ਸੋਹਨਿਸਚਿਦੁਆਰਿਨਾਮੁਪਿਆਰਿਆ॥ਮਨਮੁਖਮਰਹਿਅਹੰਕਾਰਿਮਰਣੁਵਿਗਾੜਿਆ॥ਸਭੋ
ਵਰਤੈਹੁਕਮੁਕਿਆਕਵਿਚਾਰਿਆ॥ਆਪਹੁਦੂਜੈਲਗਿਖਸਮੁਵਿਸਾਰਿਆ॥ਨਾਨਕਬਿਨੁਸਭੁਦੁਖੁਸੁਖੁਵਿਸਾਰਿਆ
ਰਹਿ ਨਾਵੈ

॥ਮਃ ੩॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਤਿਨਿ ਵਿਚਹੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਗਾਈ ਕਰਿ ਚਾਨ
ਣੁ ਮਗੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਜਮੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਾਕੈ
ਸਾਚੈ ਨਾਇ ਸਮਾਇਆ ॥ ਸਭੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤੈ ਕਰਤਾ ਜੋ ਭਾਵੈ ਸੋ ਨਾਇ ਲਾਇਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਨਾਮੁ ਲਏ ਤਾ ਜੀ
ਵੈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਖਿਨੁ ਮਰਿ ਜਾਇਆ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜੋ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਦੀਬਾਣ ਸੋ ਸਭਨੀ ਦੀਬਾਣੀ ਮਿਲਿ
ਆ ॥ ਜਿਥੈ ਓਹੁ ਜਾਇ ਤਿਥੈ ਓਹੁ ਸੁਰਖਰੂ ਉਸ ਕੈ ਮੁਹਿ ਡਿਠੈ ਸਭ ਪਾਪੀ ਤਰਿਆ ॥ ਓਸੁ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਨ
ਾਮੋ ਪਰਵਰਿਆ ॥ ਨਾਉ ਪੂਜੀਐ ਨਾਉ ਮੰਨੀਐ ਨਾਇ ਕਿਲਵਿਖ ਸਭ ਹਿਰਿਆ ॥ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ
ਇਕ ਮਨਿ ਇਕ ਚਿਤਿ ਸੇ ਅਸਥਿਰੁ ਜਗਿ ਰਹਿਆ ॥੧੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਆਤਮਾ ਦੇਉ ਪੂਜੀਐ ਗੁਰ ਕੈ ਸ
ਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਆਤਮੇ ਨੋ ਆਤਮੇ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਤਿ ਹੋਇ ਤਾ ਘਰ ਹੀ ਪਰਚਾ ਪਾਇ ॥ ਆਤਮਾ ਅਡੋਲੁ ਨ ਡੋਲਈ ਗੁਰ
ਕੈ ਭਾਇ ਸੁਭਾਇ ॥ ਗੁਰ ਵਿਣੁ ਸਹਜੁ ਨ ਆਵਈ ਲੋਭੁ ਮੈਲੁ ਨ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਭ
ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨਾਇ ॥ ਸਚੇ ਮੈਲੁ ਨ ਲਗਈ ਮਲੁ ਲਾਗੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ ਧੋਤੀ ਮੂਲਿ ਨ ਉਤਰੈ ਜੇ ਅਠਸਠਿ ਤੀ
ਰਥ ਨਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖ ਕਰਮ ਕਰੇ ਅਹੰਕਾਰੀ ਸਭੁ ਦੁਖੋ ਦੁਖੁ ਕਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਮੈਲਾ ਊਜਲੁ ਤਾ ਥੀਐ ਜਾ ਸਤਿਗੁਰ
ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਲੋਕੁ ਸਮਝਾਈਐ ਕਦਹੁ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਰਲਾਇਆ ਨਾ ਰਲੈ
ਪਇਐ ਕਿਰਤਿ ਫਿਰਾਇ ॥ ਲਿਵ ਧਾਤੁ ਦੁਇ ਰਾਹ ਹੈ ਹੁਕਮੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪਣਾ ਮਨੁ ਮਾਰਿਆ ਸਬਦਿ ਕ
ਸਵਟੀ ਲਾਇ ॥ ਮਨ ਹੀ ਨਾਲਿ ਝਗੜਾ ਮਨ ਹੀ ਨਾਲਿ ਸਥ ਮਨ ਹੀ ਮੰਝਿ ਸਮਾਇ ॥ ਮਨੁ ਜੋ ਇਛੇ ਸੋ ਲਹੈ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸੁ
ਭਾਇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਦ ਭੁੰਚੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ ਵਿਣੁ ਮਨੈ ਜਿ ਹੋਰੀ ਨਾਲਿ ਲੁਝਣਾ ਜਾਸੀ ਜਨਮੁ ਗਵ
ਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖੀ ਮਨਹਠਿ ਹਾਰਿਆ ਕੂੜੁ ਕੁਸਤੁ ਕਮਾਇ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਮਨੁ ਜਿਣੈ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ਮਨਮੁਖਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਸੁਣਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ਹਰਿ ਸਤਿਗੁਰ
ਕੀ ਇਕ ਸਾਖੀ ॥ ਜਿਸੁ ਧੁਰਿ ਭਾਗੁ ਹੋਵੈ ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਤਿਨਿ ਜਨਿ ਲੈ ਹਿਰਦੈ ਰਾਖੀ ॥ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਥਾ ਸਰੇਸਟ ਊਤ
ਮ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਸਹਜੇ ਚਾਖੀ ॥ ਤਹ ਭਇਆ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਮਿਟਿਆ ਅੰਧਿਆਰਾ ਜਿਉ ਸੂਰਜ ਰੈਣਿ ਕਿਰਾਖੀ ॥
ਅਦਿਸਟੁ ਅਗੋਚਰੁ ਅਲਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋ ਦੇਖਿਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਖੀ ॥੧੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ
ਸੇਵੇ ਆਪਣਾ ਸੋ ਸਿਰੁ ਲੇਖੈ ਲਾਇ ॥ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਕੈ ਰਹਨਿ ਸਚਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨੀ ਨ
ਸੇਵਿਓ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਕਰੇ ਕਹਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਮਨੁ ਵੇਕਾਰੀ
ਵੇੜਿਆ ਵੇਕਾਰਾ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਅਗਿਆਨੀ ਪੂਜਦੇ ਦਰਗਹ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥ ਆਤਮ ਦੇਉ ਪੂਜੀ
ਐ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਬੂਝ ਨ ਪਾਇ ॥ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਭਾਣਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕਾ ਕਰਮੀ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਵਾ ਸੁ
ਰਤਿ ਕਮਾਵਣੀ ਜੋ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥਾਇ ਪਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜਿਤੁ ਸਦਾ

ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜਿਤੁ ਸਿਮਰਤ ਸਭਿ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਲਹਾਤੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜਿਤੁ ਦਾਲਦੁ ਦੁਖ ਭੁਖ ਸਭ ਲਹਿ ਜਾਤੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਮੁਖਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਤੀ ॥ ਜਿਤੁ ਮੁਖਿ ਭਾਗੁ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਸਾਚੈ ਹਰਿ ਤਿਤੁ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਤੀ ॥੧੩॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨੀ ਨ ਸੇਵਿਓ ਸਬਦਿ ਨ ਕੀਤੋ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਅੰਤਰਿ ਗਿਆਨੁ ਨ ਆਇਓ ਮਿਰਤਕੁ ਹੈ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਫੇਰੁ ਪਇਆ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਸੋਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਚਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਸਚਿ ਰਤੇ ਗੁਰ ਸਬਦ ਸਿਉ ਤਿਨ ਸਚੀ ਸਦਾ ਲਿਵ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਨੋ ਮੇਲੇ ਨ ਵਿਛੁੜੈ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ ਸੋਇ ॥੧॥

ਮਃ ੩ ॥ ਸੋ ਭਗਉਤੀ ਜੋ ਭਗਵੰਤੈ ਜਾਣੈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ਧਾਵਤੁ ਰਾਖੈ ਇਕਤੁ ਘਰਿ ਆਣੈ ॥ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ॥ ਐਸਾ ਭਗਉਤੀ ਉਤਮੁ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਸਮਾਵੈ ਸੋਇ ॥੨॥

ਮਃ ੩ ॥ ਅੰਤਰਿ ਕਪਟੁ ਭਗਉਤੀ ਕਹਾਏ ॥ ਪਾਖੰਡਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਕਦੇ ਨ ਪਾਏ ॥ ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਕਰੇ ਅੰਤਰਿ ਮਲੁ ਲਾਏ ॥ ਬਾਹਰਿ ਮਲੁ ਧੋਵੈ ਮਨ ਕੀ ਜੂਠਿ ਨ ਜਾਏ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਿਉ ਬਾਦੁ ਰਚਾਏ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਦੁਖੀਆ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਰਚਾਏ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤੈ ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਏ ॥ ਪੂਰਬ ਲਿਖਿਆ ਸੁ ਮੇਟਣਾ ਨ ਜਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਮੋਖੁ ਨ ਪਾਏ ॥੩॥

ਪਉੜੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨੀ ਧਿਆਇਆ ਸੇ ਕੜਿ ਨ ਸਵਾਹੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨੀ ਧਿਆਇਆ ਸੇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਹੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨੀ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨ ਜਮ ਡਰੁ ਨਾਹੀ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਹੋਆ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਹਰਿ ਸੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪੈਰੀ ਪਾਹੀ ॥ ਤਿਨ ਐਥੈ ਓਥੈ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪੈਧੇ ਜਾਹੀ ॥੧੪॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੨ ॥ ਜੋ ਸਿਰੁ ਸਾਂਈ ਨਾ ਨਿਵੈ ਸੋ ਸਿਰੁ ਦੀਜੈ ਡਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਪਿੰਜਰ ਮਹਿ ਬਿਰਹਾ ਨਹੀ ਸੋ ਪਿੰਜਰੁ ਲੈ ਜਾਰਿ ॥੧॥

ਮਃ ੫ ॥ ਮੁੰਢਹੁ ਭੁਲੀ ਨਾਨਕਾ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜਨਮਿ ਮੁਈਆਸੁ ॥ ਕਸਤੂਰੀ ਕੈ ਭੋਲੜੈ ਗੰਦੇ ਡੁੰਮਿ ਪਈਆਸੁ ॥੨॥

ਪਉੜੀ ॥ ਸੋ ਐਸਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜੋ ਸਭਨਾ ਉਪਰਿ ਹੁਕਮੁ ਚਲਾਏ ॥ ਸੋ ਐਸਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੀਐ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜੋ ਅੰਤੀ ਅਉਸਰਿ ਲਏ ਛਡਾਏ ॥ ਸੋ ਐਸਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੀਐ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜੋ ਮਨ ਕੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਸਭ ਭੁਖ ਗਵਾਏ ॥ ਸੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਵਡਭਾਗੀ ਤਿਨ ਨਿੰਦਕ ਦੁਸਟ ਸਭਿ ਪੈਰੀ ਪਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿ ਸਭਨਾ ਤੇ ਵਡਾ ਸਭਿ ਨਾਵੈ ਅਗੈ ਆਣਿ ਨਿਵਾਏ ॥੧੫॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਵੇਸ ਕਰੇ ਕੁਰੂਪਿ ਕੁਲਖਣੀ ਮਨਿ ਖੋਟੈ ਕੂੜਿਆਰਿ ॥ ਪਿਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਨਾ ਚਲੈ ਦੁਖ ਨਿਵਾਰਣਹਾਰਿ ॥ ਲਿਖਿਆ ਮੇਟਿ ਨ ਸਕੀਐ ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਕਰਤਾਰਿ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਉਪੇ ਕੰਤ ਕਉ ਸਬਦੇ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ਦੇਖਹੁ ਰਿਦੈ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾ ਸੁਆਲਿਓ ਸੁਲਖਣੀ ਜਿ ਰਾਵੀ ਸਿਰਜਣਹਾਰਿ ॥੧॥

ਹੁਕਮੁ ਕਰੇ ਗਾਵਾਰਿ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੋ ਚਲੈ ਸਭਿ ਦੁ

ਮਃ ੩ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਗੁਬਾਰੁ ਹੈ ਤਿਸ ਦਾ ਨ ਦਿਸੈ ਉਰਵਾਰੁ ਨ ਪਾਰੁ ॥ ਮਨਮੁਖ ਅਗਿਆਨੀ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਪਾਇਦੇ ਡੁਬੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ॥ ਭਲਕੇ ਉਠਿ ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਵਹਿ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਆਪਣਾ ਭਉਜਲੁ ਉਤਰੇ ਪਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚਿ ਸਮਾਵਹਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥੨॥

॥ਪਉੜੀ॥ਹਰਿਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਭਰਪੂਰਿਦੂਜਾਨਾਹਿਕੋਇ॥ਹਰਿਆਪਿਬਹਿਕਰੇਨਿਆਉਕੂੜਿਆਰਸਭਮਾਰਿਕਢੋਇ॥ਸਚਿ
ਆਰਾਦੇਇਵਡਿਆਈਹਰਿਧਰਮਨਿਆਉਕੀਓਇ॥ਸਭਹਰਿਕੀਕਰਹੁਉਸਤਤਿਜਿਨਿਗਰੀਬਅਨਾਥਰਾਖਿਲੀਓਇ॥ਜੈਕਾ
ਰੁਕੀਓਧਰਮੀਆਕਾਪਾਪੀਕਉਡੰਡੁਦੀਓਇ॥੧੬॥ਸਲੋਕਮਃ੩॥ਮਨਮੁਖਮੈਲੀਕਾਮਣੀਕੁਲਖਣੀਕੁਨਾਰਿ॥ਪਿਰੁਛੋ
ਡਿਆਘਰਿਆਪਣਾਪਰਪੁਰਖੈਨਾਲਿਪਿਆਰੁ॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਕਦੇਨਚੁਕਈਜਲਦੀਕਰੇਪੂਕਾਰ॥ਨਾਨਕਬਿਨੁਨਾਵੈਕੁਰੂਪਿਕੁਸੋਹਣੀ
ਪਰਹਰਿਛੋਡੀਭਤਾਰਿ॥੧॥ਮਃ੩॥ਸਬਦਿਰਤੀਸੋਹਾਗਣੀਸਤਿਗੁਰਕੈਭਾਇਪਿਆਰਿ॥ਸਦਾਰਾਵੇਪਿਰੁਆਪਣਾਸਚੈਪ੍ਰੇਮਿ
ਪਿਆਰਿ॥ਅਤਿਸੁਆਲਿਉਸੁੰਦਰੀਸੋਭਾਵੰਤੀਨਾਰਿ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਸੋਹਾਗਣੀਮੇਲੀਮੇਲਣਹਾਰਿ॥੨॥ਪਉੜੀ॥
ਹਰਿਤੇਰੀਸਭਕਰਹਿਉਸਤਤਿਜਿਨਿਫਾਥੇਕਾਢਿਆ॥ਹਰਿਤੁਧਨੋਕਰਹਿਸਭਨਮਸਕਾਰੁਜਿਨਿਪਾਪੈਤੇਰਾਖਿਆ॥ਹਰਿਨਿਮਾਣਿ
ਆਤੂੰਮਾਣੁਹਰਿਡਾਢੀਹੂੰਤੂੰਡਾਢਿਆ॥ਹਰਿਅਹੰਕਾਰੀਆਮਾਰਿਨਿਵਾਏਮਨਮੁਖਮੂੜਸਾਧਿਆ॥ਹਰਿਭਗਤਾਦੇਇਵਡਿ
ਆਈਗਰੀਬਅਨਾਥਿਆ॥੧੭॥ਸਲੋਕਮਃ੩॥ਸਤਿਗੁਰਕੈਭਾਣੈਜੋਚਲੈਤਿਸੁਵਡਿਆਈਵਡੀਹੋਇ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਉਤ
ਮੁਮਨਿਵਸੈਮੇਟਿਨਸਕੈਕੋਇ॥ਕਿਰਪਾਕਰੇਜਿਸੁਆਪਣੀਤਿਸੁਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥ਨਾਨਕਕਾਰਣੁਕਰਤੇਵਸਿਹੈਗੁਰਮੁਖਿ
ਬੂਝੈਕੋਇ॥੧॥ਮਃ੩॥ਨਾਨਕਹਰਿਨਾਮੁਜਿਨੀਆਰਾਧਿਆਅਨਦਿਨੁਹਰਿਲਿਵਤਾਰ॥ਮਾਇਆਬੰਦੀਖਸਮਕੀਤਿ
ਨਅਗੈਕਮਾਵੈਕਾਰ॥ਪੂਰੈਪੂਰਾਕਰਿਛੋਡਿਆਹੁਕਮਿਸਵਾਰਣਹਾਰ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਜਿਨਿਬੁਝਿਆਤਿਨਿਪਾਇਆਮੋਖ
ਦੁਆਰੁ॥ਮਨਮੁਖਹੁਕਮੁਨਜਾਣਨੀਤਿਨਮਾਰੇਜਮਜੰਦਾਰੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਿਨੀਅਰਾਧਿਆਤਿਨੀਤਰਿਆਭਉਜਲੁਸੰਸਾ
ਰੁ॥ਸਭਿਅਉਗਣਗੁਣੀਮਿਟਾਇਆਗੁਰੁਆਪੇਬਖਸਣਹਾਰੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ਹਰਿਕੀਭਗਤਾਪਰਤੀਤਿਹਰਿਸਭਕਿ
ਛੁਜਾਣਦਾ॥ਹਰਿਜੇਵਡੁਨਾਹੀਕੋਈਜਾਣੁਹਰਿਧਰਮੁਬੀਚਾਰਦਾ॥ਕਾੜਾਅੰਦੇਸਾਕਿਉਕੀਜੈਜਾਨਾਹੀਅਧਰਮਿਮਾਰਦਾ
॥ਸਚਾਸਾਹਿਬੁਸਚੁਨਿਆਉਪਾਪੀਨਰੁਹਾਰਦਾ॥ਸਾਲਾਹਿਹੁਭਗਤਹੁਕਰਜੋੜਿਹਰਿਭਗਤਜਨਤਾਰਦਾ॥੧੮॥
ਸਲੋਕਮਃ੩॥ਆਪਣੇਪ੍ਰੀਤਮਮਿਲਿਰਹਾਅੰਤਰਿਰਖਾਉਰਿਧਾਰਿ॥ਸਾਲਾਹੀਸੋਪ੍ਰਭੁਸਦਾਸਦਾਗੁਰਕੈਹੇਤਿਪਿਆਰਿ
॥ਨਾਨਕਜਿਸੁਨਦਰਿਕਰੇਤਿਸੁਮੇਲਿਲਏਸਾਈਸੁਹਾਗਣਿਨਾਰਿ॥੧॥ਮਃ੩॥ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਹਰਿਪਾਈਐਜਾਕਉਨ
ਦਰਿਕਰੇਇ॥ਮਾਣਸਤੇਦੇਵਤੇਭਏਧਿਆਇਆਨਾਮੁਹਰੇ॥ਹਉਮੈਮਾਰਿਮਿਲਾਇਅਨੁਗੁਰਕੈਸਬਦਿਤਰੇ॥ਨਾਨਕ
ਸਹਜਿਸਮਾਇਅਨੁਹਰਿਆਪਣੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ਹਰਿਆਪਣੀਭਗਤਿਕਰਾਇਵਡਿਆਈ
ਵੇਖਾਲਿਅਨੁ॥ਆਪਣੀਆਪਿਕਰੇਪਰਤੀਤਿਆਪੇਸੇਵਘਾਲੀਅਨੁ॥ਹਰਿਭਗਤਾਨੋਦੇਇਅਨੰਦੁਥਿਰੁਘਰੀਬਹਾਲਿਅ
ਨੁ॥ਪਾਪੀਆਨੋਨਦੇਈਥਿਰੁਰਹਣਿਚੁਣਿਨਰਕਘੋਰਿਚਾਲਿਅਨੁ॥ਹਰਿਭਗਤਾਨੋਦੇਇਪਿਆਰੁਕਰਿਅੰਗੁਨਿਸਤਾ
ਰਿਅਨੁ॥੧੯॥ਸਲੋਕਮਃ੧॥ਕੁਬੁਧਿਡੂਮਣੀਕੁਦਇਆਕਸਾਇਣਿਪਰਨਿੰਦਾਘਟਚੂਹੜੀਮੁਠੀਕ੍ਰੋਧਿਚੰਡਾਲਿ॥
ਕਾਰੀਕਢੀਕਿਆਥੀਐਜਾਂਚਾਰੇਬੈਠੀਆਨਾਲਿ॥ਸਚੁਸੰਜਮੁਕਰਣੀਕਾਰਾਂਨਾਵਣੁਨਾਉਜਪੇਹੀ॥ਨਾਨਕਅਗੈਊਤਮਸੇ
ਈਜਿਪਾਪਾਂਪੰਦਿਨਦੇਹੀ॥੧॥ਮਃ੧॥ਕਿਆਹੰਸੁਕਿਆਬਗੁਲਾਜਾਕਉਨਦਰਿਕਰੇਇ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਨਾਨਕਾਕਾਗਹੁ

ਨਿਜੁਕਰੇਸੋਇ॥੨੦॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ਕੀਤਾਲੋੜੀਐਕੰਮੁਸੁਹਰਿਪਹਿਆਖੀਐ॥ਕਾਰਜੁਦੇਇਸਵਾਰਿਸਤਿਗੁਰਸਚੁਸਾ
ਖੀਐ॥ਸੰਤਾਸੰਗਿਨਿਧਾਨੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਚਾਖੀਐ॥ਭੈਭੰਜਨਮਿਹਰਵਾਨਦਾਸਕੀਰਾਖੀਐ॥ਨਾਨਕਹਰਿਗੁਣਗਾਇਅਲ
ਖੁਪ੍ਰਭੁਲਾਖੀਐ॥੨੦॥ਸਲੋਕਮ:੩॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਤਿਸਕਾਸਭਸੈਦੇਇਅਧਾਰੁ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵੀਐਸਦਾ
ਸਦਾਦਾਤਾਰੁ॥ਹਉਬਲਿਹਾਰੀਤਿਨਕਉਜਿਨਿਧਿਆਇਆਹਰਿਨਿਰੰਕਾਰੁ॥ਓਨਾਕੇਮੁਖਸਦਉਜਲੇਓਨਾਨੋਸਭੁਜਗਤੁ
ਕਰੇਨਮਸਕਾਰੁ॥੧॥ਮ:੩॥ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਐਉਲਟੀਭਈਨਵਨਿਧਿਖਰਚਿਉਖਾਇ॥ਅਠਾਰਹਸਿਧੀਪਿਛੈ
ਲਗੀਆਫਿਰਨਿਨਿਜਘਰਿਵਸੈਨਿਜਥਾਇ॥ਅਨਹਦਧੁਨੀਸਦਵਜਦੇਉਨਮਨਿਹਰਿਲਿਵਲਾਇ॥ਨਾਨਕਹਰਿ
ਭਗਤਿਤਿਨਾਕੈਮਨਿਵਸੈਜਿਨਿਮਸਤਕਿਲਿਖਿਆਧੁਰਿਪਾਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਹਉਢਾਢੀਹਰਿਪ੍ਰਭਖਸ
ਮਕਾਹਰਿਕੈਦਰਿਆਇਆ॥ਹਰਿਅੰਦਰਿਸੁਣੀਪੂਕਾਰਢਾਢੀਮੁਖਿਲਾਇਆ॥ਹਰਿਪੁਛਿਆਢਾਢੀਸਦਿਕੈਕਿਤੁ
ਅਰਥਿਤੂੰਆਇਆ॥ਨਿਤਦੇਵਹੁਦਾਨੁਦਇਆਲਪ੍ਰਭਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆ॥ਹਰਿਦਾਤੈਹਰਿਨਾਮੁਜਪਾਇਆ
ਨਾਨਕੁਪੈਨਾਇਆ॥੨੧॥ਸਲੋਕਵਾਰਨਾਲਿ॥੪੩॥ ਜੁਮਲਾਸਿਰੀਰਾਗਕਾ ਚਉਪਦੇ॥੧੦੦॥
ਅਸਟਪਦੀਆ੨੭॥ਸਘਰਤਥਾਛੰਤਪਹਰੇਵਣਜਾਰਾ॥੧੦॥ਵਾਰ੧ ਤਿਨਕਾਜੋੜੁ ੧੩੮

ਸਿਰੀਰਾਗੁਬਾਣੀਭਗਤਕੀਸ੍ਰੀਕਬੀਰਜੀਉ॥ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਏਕਸੁਆਨਕੈਘਰਿਗਾਵਣਾ॥ ਜਨਨੀਜਾਨਤਸੁਤੁਬਡਾਹੋਤੁਹੈਇਤਨਾਕੁਨਜਾਨੈਜਿਦਿਨਦਿਨਅਵਧ
ਘਟਤੁਹੈ॥ਮੋਰਮੋਰਕਰਿਅਧਿਕਲਾਡੁਧਰਿਪੇਖਤਹੀਜਮਰਾਉਹਸੈ॥੧॥ਐਸਾਤੈਜਗੁਭਰਮਿਲਾਇਆ॥ਕੈਸੇ
ਬੂਝੈਜਬਮੋਹਿਆਹੈਮਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਹਤਕਬੀਰਛੋਡਿਬਿਖਿਆਰਸੁਇਤੁਸੰਗਤਿਨਿਹਚਉਮਰਣਾ॥
ਰਮਈਆਜਪਹੁਪ੍ਰਾਣੀਅਨਤਜੀਵਣਬਾਣੀਇਨਬਿਧਿਭਵਸਾਗਰੁਤਰਣਾ॥੨॥ਜਾਂਤਿਸੁਭਾਵੈਤਾਲਾਗੈਭ
ਉ॥ਭਰਮੁਭੁਲਾਵਾਵਿਚਹੁਜਾਇ॥ਉਪਜੈਸਹਜੁਗਿਆਨਮਤਿਜਾਗੈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਅੰਤਰਿਲਿਵਲਾਗੈ॥੩॥ਇਤੁ
ਸੰਗਤਿਨਾਹੀਮਰਣਾ॥ਹੁਕਮੁਪਛਾਣਿਤਾਖਸਮੈਮਿਲਣਾ॥੧॥ਰਹਾਉਦੂਜਾ॥
ਸਿਰੀਰਾਗੁਤ੍ਰਿਲੋਚਨਕਾ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਮਾਇਆਮੋਹੁਮਨਿਆਗਲੜਾਪ੍ਰਾਣੀਜਰਾਮਰਣੁਭਉਵਿਸਰਿਗਇਆ॥ਕੁਟੰਬੁਦੇਖਿਬਿਗਸਹਿਕਮਲਾਜਿਉਪਰਘ
ਰਿਜੋਹਹਿਕਪਟਨਰਾ॥੧॥ਦੂੜਾਆਇਓਹਿਜਮਹਿਤਣਾ॥ਤਿਨਆਗਲੜੈਮੈਰਹਣੁਨਜਾਇ॥ਕੋਈਕੋਈਸਾਜਣੁ
ਆਇਕਹੈ॥ਮਿਲੁਮੇਰੇਬੀਠੁਲਾਲੈਬਾਹੜੀਵਲਾਇ॥ਮਿਲੁਮੇਰੇਰਮਈਆਮੈਲੇਹਿਛਡਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅ
ਨਿਕਅਨਿਕਭੋਗਰਾਜਬਿਸਰੇਪ੍ਰਾਣੀਸੰਸਾਰਸਾਗਰਪੈਅਮਰੁਭਇਆ॥ਮਾਇਆਮੂਠਾਚੇਤਸਿਨਾਹੀਜਨਮੁਗਵਾ

ਇਉਆਲਸੀਆ॥੨॥ਬਿਖਮਘੋਰਪੰਥਿਚਾਲਣਾਪ੍ਰਾਣੀਰਵਿਸਸਿਤਹਨਪ੍ਰਵੇਸੰ॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਤਬਬਿਸਰਿਗਇਆਜਾਂ
ਤਜੀਅਲੇਸੰਸਾਰੰ॥੩॥ਆਜੁਮੇਰੈਮਨਿਪ੍ਰਗਟੁਭਇਆਹੈਪੇਖੀਅਲੇਧਰਮਰਾਓ॥ਤਹਕਰਦਲਕਰਨਿਮਹਾਬਲੀਤਿਨਆਗਲ
ੜੈਮੈਰਹਣੁਨਜਾਇ॥੪॥ਜੇਕੋਮੂੰਉਪਦੇਸੁਕਰਤੁਹੈਤਾਵਣਿਤ੍ਰਿਣਿਰਤੜਾਨਾਰਾਇਣਾ॥ਐਜੀਤੂੰਆਪੇਸਭਕਿਛੁਜਾਣ
ਦਾਬਦਤਿਤ੍ਰਿਲੋਚਨੁਰਾਮਈਆ॥੫॥੧॥ ੨॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁਕਬੀਰਜੀਉਕਾ॥

ਅਚਰਜੁਏਕੁਸੁਨਹੁਰੇਪੰਡੀਆਅਬਕਿਛੁਕਹਨੁਨਜਾਈ॥ਸੁਰਿਨਰਗਣਗੰਧ੍ਰਬਜਿਨਿਮੋਹੇਤ੍ਰਿਭਵਣਮੇਖੁਲੀਲਾਈ
॥੧॥ਰਾਜਾਰਾਮਅਨਹਦਕਿੰਗੁਰੀਬਾਜੈ॥ਜਾਕੀਦਿਸਟਿਨਾਦਲਿਵਲਾਗੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਭਾਠੀਗਗਨੁਸਿੰ
ਙਿਆਅਰੁਚੁੰਙਿਆਕਨਕਕਲਸੁਇਕੁਪਾਇਆ॥ਤਿਸੁਮਹਿਧਾਰਚੁਐਅਤਿਨਿਰਮਲਰਸਮਹਿਰਸਨਚੁਆਇ
ਆ॥੨॥ਏਕੁਜੁਬਾਤਅਨੂਪਬਨੀਹੈਪਵਨਪਿਆਲਾਸਾਜਿਆ॥ਤੀਨਿਭਵਨਮਹਿਏਕੋਜੋਗੀਕਹਹੁਕਵਨੁਹੈਰਾਜ
॥੩॥ਐਸੇਗਿਆਨੁਪ੍ਰਗਟਿਆਪੁਰਖੋਤਮਕਹੁਕਬੀਰਰੰਗਿਰਾਤਾ॥ਅਉਰਦੁਨੀਸਭਭਰਮਿਭੁਲਾਨੀਮਨੁਰਾਮਰਸਾਇ
ਨਮਾਤਾ॥੪॥੧॥੩॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁਬਾਣੀਸ੍ਰੀਬੇਣੀਜੀਉਕੀ॥ਪਹਰਿਆਕੈਘਰਿਗਾਵਣਾ॥

ਰੇਨਰਗਰਭਕੁੰਡਲਜਬਆਛਤਉਰਧਧਿਆਨਲਿਵਲਾਗਾ॥ਮਿਰਤਕਪਿੰਡਿਪਦਮਦਨਾਅਹਿਨਿਸਿਏ
ਕੁਅਗਿਆਨਸੁਨਾਗਾ॥ਤੇਦਿਨਸੰਮਲੁਕਸਟਮਹਾਦੁਖੁਅਬਚਿਤੁਅਧਿਕਪਸਾਰਿਆ॥ਗਰਭਛੋਡਿਮ੍ਰਿਤਮੰਡਲ
ਆਇਆਤਉਨਰਹਰਿਮਨਹੁਬਿਸਾਰਿਆ॥੧॥ਫਿਰਿਪਛੁਤਾਵਹਿਗਾਮੂੜਿਆਤੂੰਕਵਨਕੁਮਤਿਭ੍ਰਮਿਲਾਗਾ॥
ਚੇਤੁਰਾਮੁਨਾਹੀਜਮਪੁਰਿਜਾਹਿਗਾਜਨੁਬਿਚਰੈਅਨਰਾਧਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਾਲਬਿਨੋਦਚਿੰਦਰਸਲਾਗਾਖਿਨੁਖਿ
ਨੁਮੋਹਿਬਿਆਪੈ॥ਰਸੁਮਿਸੁਮੇਧੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਬਿਖੁਚਾਖੀਤਉਪੰਚਪ੍ਰਗਟਿਸੰਤਾਪੈ॥ਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁਛੋਡਿਸੁਕ੍ਰਿਤਮ
ਤਿਰਾਮਨਾਮੁਨਅਰਾਧਿਆ॥ਉਛਲਿਆਕਾਮੁਕਾਲਮਤਿਲਾਗੀਤਉਆਨਿਸਕਤਿਗਲਿਬਾਧਿਆ॥੨॥ਤਰੁਣਤੇ
ਜੁਪਰਤ੍ਰਿਅਮੁਖੁਜੋਹਹਿਸਰੁਅਪਸਰੁਨਪਛਾਣਿਆ॥ਉਨਮਤਕਾਮਿਮਹਾਬਿਖੁਭੂਲੈਪਾਪੁਪੁੰਨੁਨਪਛਾਨਿਆ॥ਸੁਤ
ਸੰਪਤਿਦੇਖਿਇਹੁਮਨੁਗਰਬਿਆਰਾਮੁਰਿਦੈਤੇਖੋਇਆ॥ਅਵਰਮਰਤਮਾਇਆਮਨੁਤੋਲੇਤਉਭਗਮੁਖਿਜਨਮੁਵਿ
ਗੋਇਆ॥੩॥ਪੁੰਡਰਕੇਸਕੁਸਮਤੇਧਉਲੇਸਪਤਿਪਾਤਾਲਕੀਬਾਣੀ॥ਲੋਚਨਸ੍ਰਮਹਿਬੁਧਿਬਲਨਾਠੀਤਾਕਾਮੁਪਵਸਿ
ਮਾਧਾਣੀ॥ਤਾਤੇਬਿਖੈਭਈਮਤਿਪਾਵਸਿਕਾਇਆਕਮਲੁਕੁਮਲਾਣਾ॥ਅਵਗਤਿਬਾਣਿਛੋਡਿਮ੍ਰਿਤਮੰਡਲਿਤਉ
ਪਾਛੈਪਛੁਤਾਣਾ॥੪॥ਨਿਕੁਟੀਦੇਹਦੇਖਿਧੁਨਿਉਪਜੈਮਾਨਕਰਤਨਹੀਬੂਝੈ॥ਲਾਲਚੁਕਰੈਜੀਵਨਪਦਕਾਰਨ
ਲੋਚਨਕਛੂਨਸੂਝੈ॥ਥਾਕਾਤੇਜੁਉਡਿਆਮਨੁਪੰਖੀਘਰਿਆਂਗਨਿਨਸੁਖਾਈ॥ਬੇਣੀਕਹੈਸੁਨਹੁਰੇਭਗਤਹੁ

ਮਰਨ ਮੁਕਤਿ ਕਿਨਿ ਪਾਈ ॥੫॥੧॥ ੪॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀਉ ਕਾ ॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਤੋਹੀ ਮੋਹੀ ਮੋਹੀ ਤੋਹੀ ਅੰਤਰੁ ਕੈਸਾ ॥ ਕਨਕ ਕਟਿਕ ਜਲ ਤਰੰਗ ਜੈਸਾ ॥੧॥ ਜਉ ਪੈ ਹਮ ਨ ਪਾਪ ਕਰੰਤਾ ਅਹੇ ਅਨੰਤਾ ॥
ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਨਾਮੁ ਕੈਸੇ ਹੁੰਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਮ੍ਹ ਜੁ ਨਾਇਕ ਆਛਹੁ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਜਨੁ ਜਾਨੀਜੈ ਜਨ ਤੇ ਸੁ
ਆਮੀ ॥੨॥ ਸਰੀਰੁ ਆਰਾਧੈ ਮੋ ਕਉ ਬੀਚਾਰੁ ਦੇਹੂ ॥ ਰਵਿਦਾਸ ਸਮ ਦਲ ਸਮਝਾਵੈ ਕੋਊ ॥੩॥੧॥ ੫॥

੧ਓ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਮਾਝੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੈ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ
ਆ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮ ਸਿਧਿ ਪਾਈ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਗੁਰਮਤਿ ਚਲੈ ਜੀਉ ॥੧॥ ਮੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਖਰਚੁ ਲਇਆ ਬੰਨਿ ਪਲੈ ॥
ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਾਣ ਸਖਾਈ ਸਦਾ ਨਾਲਿ ਚਲੈ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਿੜਾਇਆ ਹਰਿ ਨਿਹਚਲੁ ਹਰਿ ਧਨੁ ਪਲੈ ਜੀਉ ॥੨॥ ਹਰਿ
ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਰਾਇਆ ॥ ਕੋਈ ਆਣਿ ਮਿਲਾਵੈ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਣ ਜੀਵਾਇਆ ॥ ਹਉ ਰਹਿ ਨ ਸਕਾ ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਪ੍ਰੀਤਮਾ
ਮੈ ਨੀਰੁ ਵਹੇ ਵਹਿ ਚਲੈ ਜੀਉ ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਤ੍ਰੁ ਮੇਰਾ ਬਾਲ ਸਖਾਈ ॥ ਹਉ ਰਹਿ ਨ ਸਕਾ ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਕ੍ਰਿ
ਪਾ ਕਰਹੁ ਗੁਰੁ ਮੇਲਹੁ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਧਨੁ ਪਲੈ ਜੀਉ ॥੪॥੧॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਮਧੁਸੂਦਨ ਮੇਰੇ ਮਨ ਤਨ ਪ੍ਰਾਨਾ ॥
ਹਉ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨਾ ॥ ਕੋਈ ਸਜਣੁ ਸੰਤੁ ਮਿਲੈ ਵਡਭਾਗੀ ਮੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਿਆਰਾ ਦਸੈ ਜੀਉ ॥੧॥ ਹਉ
ਮਨੁ ਤਨੁ ਖੋਜੀ ਭਾਲਿ ਭਾਲਾਈ ॥ ਕਿਉ ਪਿਆਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮਿਲੈ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥ ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਖੋਜੁ ਦਸਾਈ ਵਿਚਿ
ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਵਸੈ ਜੀਉ ॥੨॥ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਰਖਵਾਲਾ ॥ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਦੀਨ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥
ਮੇਰਾ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਗੁਰ ਜਲ ਮਿਲਿ ਕਮਲੁ ਵਿਗਸੈ ਜੀਉ ॥੩॥ ਮੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਦੇਖੇ ਨੀਦ ਨ ਆ
ਵੈ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਤਨਿ ਵੇਦਨ ਗੁਰ ਬਿਰਹੁ ਲਗਾਵੈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਗੁਰੁ ਮੇਲਹੁ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਰਹ
ਸੈ ਜੀਉ ॥੪॥੨॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਪੜੀਐ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗੁਣੀਐ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕਥਾ ਨਿਤ
ਸੁਣੀਐ ॥ ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ਜਗੁ ਭਉਜਲੁ ਦੁਤਰੁ ਤਰੀਐ ਜੀਉ ॥੧॥ ਆਉ ਸਖੀ ਹਰਿ ਮੇਲੁ ਕ
ਰੇਹਾ ॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕਾ ਮੈ ਦੇਇ ਸਨੇਹਾ ॥ ਮੇਰਾ ਮਿਤ੍ਰੁ ਸਖਾ ਸੋ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਭਾਈ ਮੈ ਦਸੇ ਹਰਿ ਨਰਹਰੀਐ ਜੀਉ ॥੨॥ ਮੇਰੀ
ਬੇਦਨ ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਜਾਣੈ ॥ ਹਉ ਰਹਿ ਨ ਸਕਾ ਬਿਨੁ ਨਾਮ ਵਖਾਣੇ ॥ ਮੈ ਅਉਖਧੁ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦੀਜੈ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਮੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਉ
ਧਰੀਐ ਜੀਉ ॥੩॥ ਹਮ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਦੀਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬੂੰਦ ਮੁਖਿ ਪਾਈ ॥ ਹਰਿ ਜਲਨਿਧਿ ਹਮ
ਜਲ ਕੇ ਮੀਨੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਜਲ ਬਿਨੁ ਮਰੀਐ ਜੀਉ ॥੪॥੩॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਸੰਤ ਮਿਲਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥

ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਦਸਹੁ ਮੈ ਭੁਖ ਲਗਾਈ ॥ ਮੇਰੀ ਸਰਧਾ ਪੂਰਿ ਜਗਜੀਵਨ ਦਾਤੇ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਦਰਸਨਿ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ਜੀਉ ॥੧॥ ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਿ ਬੋਲੀ ਹਰਿ ਬਾਣੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਣੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ ਜੀਉ ॥੨॥ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਸੰਗਤਿ ਪਾਵਹਿ ॥ ਭਾਗਹੀਨ ਭ੍ਰਮਿ ਚੋਟਾ ਖਾਵਹਿ ॥ ਬਿਨੁ ਭਾਗਾ ਸਤਸੰਗੁ ਨ ਲਭੈ ਬਿਨੁ ਸੰਗਤਿ ਮੈਲੁ ਭਰੀਜੈ ਜੀਉ ॥੩॥ ਮੈ ਆਇ ਮਿਲਹੁ ਜਗਜੀਵਨ ਪਿਆਰੇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਇਆ ਮਨਿ ਧਾਰੇ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਮੀਠਾ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ਜੀਉ ॥੪॥੪॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ॥ ਮਨੁ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਆਇਆ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬੋਲੀ ਮਨੁ ਹਰਿ ਰਸਿ ਟੁਲਿ ਟੁਲਿ ਪਉਦਾ ਜੀਉ ॥੧॥ ਆਵਹੁ ਸੰਤ ਮੈ ਗਲਿ ਮੇਲਾਈਐ ॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕੀ ਮੈ ਕਥਾ ਸੁਣਾਈਐ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਮਿਲਹੁ ਮਨੁ ਦੇਵਾ ਜੋ ਗੁਰਬਾਣੀ ਮੁਖਿ ਚਉਦਾ ਜੀਉ ॥੨॥ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਸੰਤੁ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਰਸੁ ਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ॥ ਭਾਗਹੀਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਹੀ ਪਾਇਆ ਮਨਮੁਖੁ ਗਰਭ ਜੂਨੀ ਨਿਤਿ ਪਉਦਾ ਜੀਉ ॥੩॥ ਆਪਿ ਦਇਆਲਿ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭਿ ਧਾਰੀ ॥ ਮਲੁ ਹਉਮੈ ਬਿਖਿਆ ਸਭ ਨਿਵਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਹਟ ਪਟਣ ਵਿਚਿ ਕਾਂਇਆ ਹਰਿ ਲੈਂਦੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਉਦਾ ਜੀਉ ॥੪॥੫॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਉ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਮਨਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਈ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਸੁਆਮੀ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਹਰਿ ਰਸੁ ਕੀਚੈ ਜੀਉ ॥੧॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਹਰਿ ਜਨ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ॥ ਜਾਇ ਪੁਛਾ ਜਨ ਹਰਿ ਕੀ ਬਾਤਾ ॥ ਪਾਵ ਮਲੋਵਾ ਮਲਿ ਮਲਿ ਧੋਵਾ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਚੈ ਜੀਉ ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰ ਦਾਤੈ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਸਚੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬੋਲੀ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਲੀਚੈ ਜੀਉ ॥੩॥ ਹਰਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਤ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਾਈਐ ॥ ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣੀ ਮੁਖਿ ਬੋਲੀ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮਿ ਪਰੀਚੈ ਜੀਉ ॥੪॥੬॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਆਵਹੁ ਭੈਣੇ ਤੁਸੀ ਮਿਲਹੁ ਪਿਆਰੀਆ ॥ ਜੋ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਦਸੇ ਤਿਸ ਕੈ ਹਉ ਵਾਰੀਆ ॥ ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਲਧਾ ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਹਉ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਘੁਮਾਈਆ ਜੀਉ ॥੧॥ ਜਹ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਤਹ ਸੁਆਮੀ ॥ ਤੂ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਵਿਆ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਨਾਲਿ ਦਿਖਾਲਿਆ ਹਉ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਸਦ ਵਾਰਿਆ ਜੀਉ ॥੨॥ ਏਕੋ ਪਵਣੁ ਮਾਟੀ ਸਭ ਏਕਾ ਸਭ ਏਕਾ ਜੋਤਿ ਸਬਾਈਆ ॥ ਸਭ ਇਕਾ ਜੋਤਿ ਵਰਤੈ ਭਿਨਿ ਭਿਨਿ ਨ ਰਲਈ ਕਿਸੈ ਦੀ ਰਲਾਈਆ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਇਕੁ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ਹਉ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਵਤਾਇਆ ਜੀਉ ॥੩॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ॥ ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਕੈ ਮਨਿ ਪਿਆਰੀ ਭਾਣੀ ॥ ਉਪਦੇਸੁ ਕਰੇ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਰਉਪਕਾਰੀਆ ਜੀਉ ॥੪॥੭॥

ਰਾਗੁ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਚਉਪਦੇ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਲੋਚੈ ਗੁਰ ਦਰਸਨ ਤਾਈ ॥ ਬਿਲਪ ਕਰੇ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਕੀ ਨਿਆਈ ॥ ਤ੍ਰਿਖਾ ਨ ਉਤਰੈ ਸਾਂਤਿ ਨ ਆਵੈ ਬਿਨੁ ਦਰਸਨ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ਜੀਉ ॥੧॥
ਹਉ ਘੋਲੀ ਜੀਉ ਘੋਲਿ ਘੁਮਾਈ ਗੁਰ ਦਰਸਨ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੇਰਾ ਮੁਖੁ ਸੁਹਾਵਾ ਜੀਉ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਬਾਣੀ ॥ ਚਿਰੁ
ਹੋਆ ਦੇਖੇ ਸਾਰਿੰਗਪਾਣੀ ॥ ਧੰਨੁ ਸੁ ਦੇਸੁ ਜਹਾ ਤੂੰ ਵਸਿਆ ਮੇਰੇ ਸਜਣ ਮੀਤ ਮੁਰਾਰੇ ਜੀਉ ॥੨॥ ਹਉ ਘੋਲੀ ਹਉ ਘੋਲਿ ਘੁਮਾਈ ਗੁ
ਰ ਸਜਣ ਮੀਤ ਮੁਰਾਰੇ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਕ ਘੜੀ ਨ ਮਿਲਤੇ ਤਾ ਕਲਿਜੁਗੁ ਹੋਤਾ ॥ ਹੁਣਿ ਕਦਿ ਮਿਲੀਐ ਪ੍ਰਿਅ ਤੁਧੁ ਭਗਵੰ
ਤਾ ॥ ਮੋਹਿ ਰੈਣਿ ਨ ਵਿਹਾਵੈ ਨੀਦ ਨ ਆਵੈ ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਗੁਰ ਦਰਬਾਰੇ ਜੀਉ ॥੩॥ ਹਉ ਘੋਲੀ ਜੀਉ ਘੋਲਿ ਘੁਮਾਈ ਤਿਸੁ ਸਚੇ ਗੁ
ਰ ਦਰਬਾਰੇ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭਾਗੁ ਹੋਆ ਗੁਰਿ ਸੰਤੁ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਘਰ ਮਹਿ ਪਾਇਆ ॥ ਸੇਵ ਕਰੀ ਪਲੁ
ਚਸਾ ਨ ਵਿਛੁੜਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੁਮਾਰੇ ਜੀਉ ॥੪॥ ਹਉ ਘੋਲੀ ਜੀਉ ਘੋਲਿ ਘੁਮਾਈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੁਮਾਰੇ ਜੀਉ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥੧॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾ ਰੁਤਿ ਸੁਹਾਵੀ ਜਿਤੁ ਤੁਧੁ ਸਮਾਲੀ ॥ ਸੋ ਕੰਮੁ ਸੁਹੇਲਾ ਜੋ ਤੇਰੀ ਘਾਲੀ ॥ ਸੋ ਰਿ
ਦਾ ਸੁਹੇਲਾ ਜਿਤੁ ਰਿਦੈ ਤੂੰ ਵੁਠਾ ਸਭਨਾ ਕੇ ਦਾਤਾਰਾ ਜੀਉ ॥੧॥ ਤੂੰ ਸਾਝਾ ਸਾਹਿਬੁ ਬਾਪੁ ਹਮਾਰਾ ॥ ਨਉ ਨਿਧਿ ਤੇਰੇ ਅਖੁਟ ਭੰਡਾਰਾ ॥
ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਸੁ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਵੈ ਸੋਈ ਭਗਤੁ ਤੁਮਾਰਾ ਜੀਉ ॥੨॥ ਸਭੁ ਕੋ ਆਸੈ ਤੇਰੀ ਬੈਠਾ ॥ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਤੂੰਹੈ ਵੁਠਾ
॥ ਸਭੇ ਸਾਝੀਵਾਲ ਸਦਾਇਨਿ ਤੂੰ ਕਿਸੈ ਨ ਦਿਸਹਿ ਬਾਹਰਾ ਜੀਉ ॥੩॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਇਹਿ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਮਨਮੁ
ਖਿ ਜਨਮਿ ਭਵਾਇਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੇਰੈ ਬਲਿਹਾਰੈ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ਖੇਲੁ ਦਸਾਹਰਾ ਜੀਉ ॥੪॥੨॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥
॥ ਅਨਹਦੁ ਵਾਜੈ ਸਹਜਿ ਸੁਹੇਲਾ ॥ ਸਬਦਿ ਅਨੰਦ ਕਰੇ ਸਦ ਕੇਲਾ ॥ ਸਹਜ ਗੁਫਾ ਮਹਿ ਤਾੜੀ ਲਾਈ ਆਸਣੁ ਊ
ਚ ਸਵਾਰਿਆ ਜੀਉ ॥੧॥ ਫਿਰਿ ਘਿਰਿ ਅਪੁਨੇ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਆਇਆ ॥ ਜੋ ਲੋੜੀਦਾ ਸੋਈ ਪਾਇਆ ॥ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਇ
ਰਹਿਆ ਹੈ ਸੰਤਹੁ ਗੁਰਿ ਅਨਭਉ ਪੁਰਖੁ ਦਿਖਾਰਿਆ ਜੀਉ ॥੨॥ ਆਪੇ ਰਾਜਨੁ ਆਪੇ ਲੋਗਾ ॥ ਆਪਿ ਨਿਰਬਾਣੀ ਆਪੇ ਭੋਗਾ
॥ ਆਪੇ ਤਖਤਿ ਬਹੈ ਸਚੁ ਨਿਆਈ ਸਭ ਚੂਕੀ ਕੂਕ ਪੁਕਾਰਿਆ ਜੀਉ ॥੩॥ ਜੇਹਾ ਡਿਠਾ ਮੈ ਤੇਹੋ ਕਹਿਆ ॥ ਤਿਸੁ ਰਸੁ ਆਇ
ਆ ਜਿਨਿ ਭੇਦੁ ਲਹਿਆ ॥ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਇਕੁ ਪਸਾਰਿਆ ਜੀਉ ॥੪॥੩॥ ਮਾਝ ਮਹ
ਲਾ ੫ ॥ ਜਿਤੁ ਘਰਿ ਪਿਰਿ ਸੋਹਾਗੁ ਬਣਾਇਆ ॥ ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਸਖੀਏ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ॥ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਤਿਤੈ ਘਰਿ ਸੋ
ਹਹਿ ਜੋ ਧਨ ਕੰਤਿ ਸਿਗਾਰੀ ਜੀਉ ॥੧॥ ਸਾ ਗੁਣਵੰਤੀ ਸਾ ਵਡਭਾਗਣਿ ॥ ਪੁਤ੍ਰਵੰਤੀ ਸੀਲਵੰਤਿ ਸੋਹਾਗਣਿ ॥ ਰੂਪਵੰਤਿ ਸਾ ਸੁ
ਘੜਿ ਬਿਚਖਣਿ ਜੋ ਧਨ ਕੰਤ ਪਿਆਰੀ ਜੀਉ ॥੨॥ ਅਚਾਰਵੰਤਿ ਸਾਈ ਪਰਧਾਨੇ ॥ ਸਭ ਸਿੰਗਾਰ ਬਣੇ ਤਿਸੁ ਗਿਆਨੇ ॥ ਸਾ
ਕੁਲਵੰਤੀ ਸਾ ਸਭਰਾਈ ਜੋ ਪਿਰ ਕੈ ਰੰਗਿ ਸਵਾਰੀ ਜੀਉ ॥੩॥ ਮਹਿਮਾ ਤਿਸ ਕੀ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਏ ॥ ਜੋ ਪਿਰਿ ਮੇਲਿ ਲਈ ਅੰ
ਗਿ ਲਾਏ ॥ ਥਿਰੁ ਸੁਹਾਗੁ ਵਰੁ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੇਮ ਸਧਾਰੀ ਜੀਉ ॥੪॥੪॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥੪
ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਦਰਸਨ ਚਾਹੇ ॥ ਭਾਤਿ ਭਾਤਿ ਬਨ ਬਨ ਅਵਗਾਹੇ ॥ ਨਿਰਗੁਣੁ ਸਰਗੁਣੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੇਰਾ ਕੋਈ ਹੈ ਜੀਉ ਆ
ਣਿ ਮਿਲਾਵੈ ਜੀਉ ॥੧॥ ਖਟੁ ਸਾਸਤ ਬਿਚਰਤ ਮੁਖਿ ਗਿਆਨਾ ॥ ਪੂਜਾ ਤਿਲਕੁ ਤੀਰਥ ਇਸਨਾਨਾ ॥ ਨਿਵਲੀ ਕਰਮ
ਆਸਨ ਚਉਰਾਸੀਹ ਇਨ ਮਹਿ ਸਾਂਤਿ ਨ ਆਵੈ ਜੀਉ ॥੨॥ ਅਨਿਕ ਬਰਖ ਕੀਏ ਜਪ ਤਾਪਾ ॥ ਗਵਨੁ ਕੀਆ ਧਰਤੀ ਭਰਮਾ
ਤਾ ॥

ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਹਿਰਦੈ ਸਾਂਤਿ ਨ ਆਵੈ ਜੋਗੀ ਬਹੁੜਿ ਬਹੁੜਿ ਉਠਿ ਧਾਵੈ ਜੀਉ ॥੩॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੋਹਿ ਸਾਧੁ ਮਿਲਾਇਆ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀ
ਤਲੁ ਧੀਰਜੁ ਪਾਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਬਸਿਆ ਘਟ ਭੀਤਰਿ ਹਰਿ ਮੰਗਲੁ ਨਾਨਕੁ ਗਾਵੈ ਜੀਉ ॥੪॥੫॥

ਗੋਪਾਲ

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਅਪਰੰਪਰ ਦੇਵਾ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਅਲਖ ਅਭੇਵਾ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਗੋਪਾਲ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਧਿ
ਆਵਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਤੀ ਜੀਉ ॥੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਧੁਸੂਦਨੁ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੰਗੀ ਕ੍ਰਿਸਨ ਮੁਰਾਰੇ ॥ ਦਇਆਲ ਦਮੋ
ਦਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਹੋਰਤੁ ਕਿਤੈ ਨ ਭਾਤੀ ਜੀਉ ॥੨॥ ਨਿਰਹਾਰੀ ਕੇਸਵ ਨਿਰਵੈਰਾ ॥ ਕੋਟਿ ਜਨਾ ਜਾ ਕੇ ਪੂਜਹਿ ਪੈਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਹਿਰਦੈ ਜਾ ਕੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੋਈ ਭਗਤੁ ਇਕਾਤੀ ਜੀਉ ॥੩॥ ਅਮੋਘ ਦਰਸਨ ਬੇਅੰਤ ਅਪਾਰਾ ॥ ਵਡ ਸਮਰਥੁ ਸਦਾ ਦਾਤਾਰ
॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪੀਐ ਤਿਤੁ ਤਰੀਐ ਗਤਿ ਨਾਨਕ ਵਿਰਲੀ ਜਾਤੀ ਜੀਉ ॥੪॥੬॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਹਿਆ ਕਰਣਾ ਦਿਤਾ
ਲੈਣਾ ॥ ਗਰੀਬਾ ਅਨਾਥਾ ਤੇਰਾ ਮਾਣਾ ॥ ਸਭ ਕਿਛੁ ਤੂੰਹੈ ਤੂੰਹੈ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ਜੀਉ ॥੧॥ ਭਾਣੈ
ਉਝੜ ਭਾਣੈ ਰਾਹਾ ॥ ਭਾਣੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਵਹਾ ॥ ਭਾਣੈ ਭਰਮਿ ਭਵੈ ਬਹੁ ਜੂਨੀ ਸਭ ਕਿਛੁ ਤਿਸੈ ਰਜਾਈ ਜੀਉ ॥
੨॥ ਨਾ ਕੋ ਮੂਰਖੁ ਨਾ ਕੋ ਸਿਆਣਾ ॥ ਵਰਤੈ ਸਭ ਕਿਛੁ ਤੇਰਾ ਭਾਣਾ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਬੇਅੰਤ ਅਥਾਹਾ ਤੇਰੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ
ਨ ਜਾਈ ਜੀਉ ॥੩॥ ਖਾਕੁ ਸੰਤਨ ਕੀ ਦੇਹੁ ਪਿਆਰੇ ॥ ਆਇ ਪਇਆ ਹਰਿ ਤੇਰੈ ਦੁਆਰੈ ॥ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਤ ਮਨੁ ਆਘਾਵੈ ਨਾਨ
ਕ ਮਿਲਣੁ ਸੁਭਾਈ ਜੀਉ ॥੪॥੭॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਦੁਖੁ ਤਦੇ ਜਾ ਵਿਸਰਿ ਜਾਵੈ ॥ ਭੁਖ ਵਿਆਪੈ ਬਹੁ ਬਿਧਿ
ਧਾਵੈ ॥ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁਹੇਲਾ ਜਿਸੁ ਦੇਵੈ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ਜੀਉ ॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਵਡ ਸਮਰਥਾ ॥ ਜੀਇ ਸਮਾ
ਲੀ ਤਾ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਲਥਾ ॥ ਚਿੰਤਾ ਰੋਗੁ ਗਈ ਹਉ ਪੀੜਾ ਆਪਿ ਕਰੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ਜੀਉ ॥੨॥ ਬਾਰਿਕ ਵਾਂਗੀ ਹਉ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮੰ
ਗਾ ॥ ਦੇਦੇ ਤੋਟਿ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭ ਰੰਗਾ ॥ ਪੈਰੀ ਪੈ ਪੈ ਬਹੁਤੁ ਮਨਾਈ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਗੋਪਾਲਾ ਜੀਉ ॥੩॥ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਪੂਰੇ ॥ ਜਿਨਿ ਬੰਧਨ ਕਾਟੇ ਸਗਲੇ ਮੇਰੇ ॥ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਦੇ ਨਿਰਮਲ ਕੀਏ ਨਾਨਕ ਰੰਗਿ ਰਸਾਲਾ ਜੀਉ ॥੪॥੮॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਲਾਲ ਗੋਪਾਲ ਦਇਆਲ ਰੰਗੀਲੇ ॥ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰ ਬੇਅੰਤ ਗੋਵਿੰਦੇ ॥ ਊਚ ਅਥਾਹ ਬੇਅੰਤ ਸੁ
ਆਮੀ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਹਉ ਜੀਵਾਂ ਜੀਉ ॥੧॥ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਨਿਧਾਨ ਅਮੋਲੇ ॥ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰ ਅਥਾਹ ਅਤੋਲੇ ॥
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੰਭਉ ਮਨ ਸਿਮਰਤ ਠੰਢਾ ਥੀਵਾਂ ਜੀਉ ॥੨॥ ਸਦਾ ਸੰਗੀ ਹਰਿ ਰੰਗ ਗੋਪਾਲਾ ॥ ਊਚ ਨੀਚ ਕਰੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥
ਨਾਮੁ ਰਸਾਇਣੁ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਇਣੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਾਂ ਜੀਉ ॥੩॥ ਦੁਖਿ ਸੁਖਿ ਪਿਆਰੇ ਤੁਧੁ ਧਿਆਈ ॥ ਏਹ ਸੁਮ
ਤਿ ਗੁਰੂ ਤੇ ਪਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਧਰ ਤੂੰਹੈ ਠਾਕੁਰ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਪਾਰਿ ਪਰੀਵਾਂ ਜੀਉ ॥੪॥੯॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਧੰਨੁ ਸੁ ਵੇਲਾ ਜਿਤੁ ਮੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ॥ ਸਫਲੁ ਦਰਸਨੁ ਨੇਤ੍ਰ ਪੇਖਤ ਤਰਿਆ ॥ ਧੰਨੁ ਮੂਰਤ ਚਸੇ ਪਲ ਘੜੀਆ ਧੰ
ਨਿ ਸੁ ਓਇ ਸੰਜੋਗਾ ਜੀਉ ॥੧॥ ਉਦਮੁ ਕਰਤ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਆ ॥ ਹਰਿ ਮਾਰਗਿ ਚਲਤ ਭ੍ਰਮੁ ਸਗਲਾ ਖੋਇਆ ॥
ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੁਣਾਇਆ ਮਿਟਿ ਗਏ ਸਗਲੇ ਰੋਗਾ ਜੀਉ ॥੨॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਤੇਰੀ ਬਾਣੀ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪਿ ਕਥੀ ਤੈ
ਆਪਿ ਵਖਾਣੀ ॥ ਗੁਰਿ ਕਹਿਆ ਸਭੁ ਏਕੋ ਏਕੋ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਹੋਇਗਾ ਜੀਉ ॥੩॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਹਰਿ ਗੁਰ ਤੇ ਪੀਆ ॥

ਹਰਿ ਪੈਨਣੁ ਨਾਮੁ ਭੋਜਨੁ ਥੀਆ ਨਾਮਿ ਰੰਗਿ ਨਾਮਿ ਚੋਜ ਤਮਾਸੇ ਨਾਉ ਨਾਨਕ ਕੀਨੇ ਭੋਗਾ ਜੀਉ ॥੪॥੧੦॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਗਲ ਸੰਤਨ ਪਹਿ ਵਸਤੁ ਇਕ ਮਾਂਗਉ ॥ ਕਰਉ ਬਿਨੰਤੀ ਮਾਨੁ ਤਿਆਗਉ ॥ ਵਾਰਿ ਵਾਰਿ ਜਾਈ ਲਖ ਵਰੀਆ ਦੇਹੁ ਸੰਤਨ ਕੀ ਧੂਰਾ ਜੀਉ ॥੧॥ ਤੁਮ ਦਾਤੇ ਤੁਮ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ॥ ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤੇ ॥ ਸਭ ਕੋ ਤੁਮ ਹੀ ਤੇ ਵਰਸਾਵੈ ਅਉਸਰੁ ਕਰਹੁ ਹਮਾਰਾ ਪੂਰਾ ਜੀਉ ॥੨॥ ਦਰਸਨਿ ਤੇਰੈ ਭਵਨ ਪੁਨੀਤਾ ॥ ਆਤਮ ਗੜੁ ਬਿਖਮੁ ਤਿਨਾ ਹੀ ਜੀਤਾ ॥ ਤੁਮ ਦਾਤੇ ਤੁਮ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਸੂਰਾ ਜੀਉ ॥੩॥ ਰੇਨੁ ਸੰਤਨ ਕੀ ਮੇਰੈ ਮੁਖਿ ਲਾਗੀ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਬਿਨਸੀ ਕੁਬੁਧਿ ਅਭਾਗੀ ॥ ਸਚ ਘਰਿ ਬੈਸਿ ਰਹੇ ਗੁਣ ਗਾਏ ਨਾਨਕ ਬਿਨਸੇ ਕੂਰਾ ਜੀਉ ॥੪॥੧੧॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਵਿਸਰੁ ਨਾਹੀ ਏਵਡ ਦਾਤੇ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਭਗਤਨ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ॥ ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿ ਜਿਉ ਤੁਧੁ ਧਿਆਈ ਏਹੁ ਦਾਨੁ ਮੋਹਿ ਕਰਣਾ ਜੀਉ ॥੧॥ ਮਾਟੀ ਅੰਧੀ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਈ ॥ ਸਭ ਕਿਛੁ ਦੀਆ ਭਲੀਆ ਜਾਈ ॥ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਚੋਜ ਤਮਾਸੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਹੋਣਾ ਜੀਉ ॥੨॥ ਜਿਸ ਦਾ ਦਿਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਲੈਣਾ ॥ ਛਤੀਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭੋਜਨੁ ਖਾਣਾ ॥ ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ ਸੀਤਲੁ ਪਵਣਾ ਸਹਜ ਕੇਲ ਰੰਗ ਕਰਣਾ ਜੀਉ ॥੩॥ ਸਾ ਬੁਧਿ ਦੀਜੈ ਜਿਤੁ ਵਿਸਰਹਿ ਨਾਹੀ ॥ ਸਾ ਮਤਿ ਦੀਜੈ ਜਿਤੁ ਤੁਧੁ ਧਿਆਈ ॥ ਸਾਸ ਸਾਸ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਓਟ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਚਰਣਾ ਜੀਉ ॥੪॥੧੨॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਿਫਤਿ ਸਾਲਾਹਣੁ ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਰਜਾਈ ॥ ਸੋ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਈ ॥ ਸੋਈ ਜਪੁ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਭਾਵੈ ਭਾਣੈ ਪੂਰ ਗਿਆਨਾ ਜੀਉ ॥੧॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਸੋਈ ਗਾਵੈ ॥ ਜੋ ਸਾਹਿਬ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥ ਤੂੰ ਸੰਤਨ ਕਾ ਸੰਤ ਤੁਮਾਰੇ ਸੰਤ ਸਾਹਿਬ ਮਨੁ ਮਾਨਾ ਜੀਉ ॥੨॥ ਤੂੰ ਸੰਤਨ ਕੀ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥ ਸੰਤ ਖੇਲਹਿ ਤੁਮ ਸੰਗਿ ਗੋਪਾਲਾ ॥ ਅਪੁਨੇ ਸੰਤ ਤੁਧੁ ਖਰੇ ਪਿਆਰੇ ਤੂ ਸੰਤਨ ਕੇ ਪ੍ਰਾਨਾ ਜੀਉ ॥੩॥ ਉਨ ਸੰਤਨ ਕੈ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਕੁਰਬਾਨੇ ॥ ਜਿਨ ਤੂੰ ਜਾਤਾ ਜੋ ਤੁਧੁ ਮਨਿ ਭਾਨੇ ॥ ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਰਸ ਨਾਨਕ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਨਾ ਜੀਉ ॥੪॥੧੩॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੂੰ ਜਲਨਿਧਿ ਹਮ ਮੀਨ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਬੂੰਦ ਹਮ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਤਿਖਹਾਰੇ ॥ ਤੁਮਰੀ ਆਸ ਪਿਆਸਾ ਤੁਮਰੀ ਤੁਮ ਹੀ ਸੰਗਿ ਮਨੁ ਲੀਨਾ ਜੀਉ ॥੧॥ ਜਿਉ ਬਾਰਿਕੁ ਪੀ ਖੀਰੁ ਅਘਾਵੈ ॥ ਜਿਉ ਨਿਰਧਨੁ ਧਨੁ ਦੇਖਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਤ੍ਰਿਖਾਵੰਤ ਜਲੁ ਪੀਵਤ ਠੰਢਾ ਤਿਉ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਭੀਨਾ ਜੀਉ ॥੨॥ ਜਿਉ ਅੰਧਿਆਰੈ ਦੀਪਕੁ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ਭਰਤਾ ਚਿਤਵਤ ਪੂਰਨ ਆਸਾ ॥ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਜਿਉ ਹੋਤ ਅਨੰਦਾ ਤਿਉ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਮਨੁ ਰੰਗੀਨਾ ਜੀਉ ॥੩॥ ਸੰਤਨ ਮੋ ਕਉ ਹਰਿ ਮਾਰਗਿ ਪਾਇਆ ॥ ਸਾਧ ਕ੍ਰਿਪਾਲਿ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਗਿਝਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਹਮਰਾ ਹਮ ਹਰਿ ਕੇ ਦਾਸੇ ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਗੁਰੂ ਸਚੁ ਦੀਨਾ ਜੀਉ ॥੪॥੧੪॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਨਿਰਮਲੀਆ ॥ ਸੁਖਦਾਈ ਦੂਖ ਬਿਡਾਰਨ ਹਰੀਆ ॥ ਅਵਰਿ ਸਾਦ ਚਖਿ ਸਗਲੇ ਦੇਖੇ ਮਨ ਹਰਿ ਰਸੁ ਸਭ ਤੇ ਮੀਠਾ ਜੀਉ ॥੧॥ ਜੋ ਜੋ ਪੀਵੈ ਸੋ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ ॥ ਅਮਰੁ ਹੋਵੈ ਜੋ ਨਾਮ ਰਸੁ ਪਾਵੈ ॥ ਨਾਮ ਨਿਧਾਨ ਤਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਜਿਸੁ ਸਬਦੁ ਗੁਰੂ ਮਨਿ ਵੂਠਾ ਜੀਉ ॥੨॥ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਸੋ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਨਾ ॥ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਸਾਦੁ ਪਾਇਆ ਸੋ ਨਾਹਿ ਡੁਲਾਨਾ ॥ ਤਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਜਿ

ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੀਠਾ ਜੀਉ ॥੩॥ ਹਰਿ ਇਕਸੁ ਹਥਿ ਆਇਆ ਵਰਸਾਲੇ ਬਹੁਤੇਰੇ ॥ ਤਿਸੁ ਲਗਿ ਮੁਕਤਿ ਭਏ ਘਣੇਰੇ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧ
ਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਵਿਰਲੀ ਡੀਠਾ ਜੀਉ ॥੪॥੧੫॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨਿਧਿ ਸਿਧਿ ਰਿਧਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੇਰੈ ॥
ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੈ ॥ ਲਾਖ ਕੋਟ ਖੁਸੀਆ ਰੰਗ ਰਾਵੈ ਜੋ ਗੁਰ ਲਾਗਾ ਪਾਈ ਜੀਉ ॥੧॥ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਤ ਭਏ ਪੁਨੀਤ
॥ ਸਗਲ ਉਧਾਰੇ ਭਾਈ ਮੀਤਾ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਸੁਆਮੀ ਅਪੁਨਾ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸਚੁ ਧਿਆਈ ਜੀਉ ॥੨॥ ਜਾ ਕਉ ਖੋਜਹਿ ਸ
ਰਬ ਉਪਾਏ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਦਰਸਨੁ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਪਾਏ ॥ ਊਚ ਅਪਾਰ ਅਗੋਚਰ ਥਾਨਾ ਓਹੁ ਮਹਲੁ ਗੁਰੂ ਦੇਖਾਈ ਜੀਉ ॥੩॥
ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ॥ ਮੁਕਤਿ ਭਇਆ ਜਿਸੁ ਰਿਦੈ ਵਸੇਰਾ ॥ ਗੁਰਿ ਬੰਧਨ ਤਿਨ ਕੇ ਸਗਲੇ ਕਾਟੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ
ਸਮਾਈ ਜੀਉ ॥੪॥ ੧੬॥ ॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਵਉ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਦਇਆ ਤੇ ਮੰ
ਗਲੁ ਗਾਵਉ ॥ ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਸੋਵਤ ਜਾਗਤ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ਸਗਲ ਅਵਰਦਾ ਜੀਉ ॥੧॥ ਨਾਮੁ ਅਉਖਧੁ ਮੋ ਕਉ ਸਾਧੂ ਦੀਆ
॥ ਕਿਲਬਿਖ ਕਾਟੇ ਨਿਰਮਲੁ ਥੀਆ ॥ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਨਿਕਸੀ ਸਭ ਪੀਰਾ ਸਗਲ ਬਿਨਾਸੇ ਦਰਦਾ ਜੀਉ ॥੨॥ ਜਿਸ ਕਾ ਅੰਗੁ ਕਰੇ
ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ॥ ਸੋ ਮੁਕਤਾ ਸਾਗਰ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਸਤਿ ਕਰੇ ਜਿਨਿ ਗੁਰੂ ਪਛਾਤਾ ਸੋ ਕਾਹੇ ਕਉ ਡਰਦਾ ਜੀਉ ॥੩॥ ਜਬ ਤੇ ਸਾਧੂ ਸੰ
ਗਤਿ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰ ਭੇਟਤ ਹਉ ਗਈ ਬਲਾਏ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਹਰਿ ਗਾਵੈ ਨਾਨਕੁ ਸਤਿਗੁਰ ਢਾਕਿ ਲੀਆ ਮੇਰਾ ਪੜਦਾ ਜੀਉ ॥ ੪॥
॥ ੧੭॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫॥ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਸੇਵਕ ਸੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇ ਸੇਵਕ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥ ਪਾਣੀ ਪਖਾ
ਪੀਸਉ ਸੇਵਕ ਕੈ ਠਾਕੁਰ ਹੀ ਕਾ ਆਹਰੁ ਜੀਉ ॥੧॥ ਕਾਟਿ ਸਿਲਕ ਪ੍ਰਭਿ ਸੇਵਾ ਲਾਇਆ ॥ ਹੁਕਮੁ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਸੇਵਕ ਮਨਿ ਭਾਇ
ਆ ॥ ਸੋਈ ਕਮਾਵੈ ਜੋ ਸਾਹਿਬ ਭਾਵੈ ਸੇਵਕੁ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਮਾਹਰੁ ਜੀਉ ॥੨॥ ਤੂੰ ਦਾਨਾ ਠਾਕੁਰੁ ਸਭ ਬਿਧਿ ਜਾਨਹਿ ॥ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਸੇ
ਵਕ ਹਰਿ ਰੰਗ ਮਾਣਹਿ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਸੋ ਸੇਵਕ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਠਾਕੁਰ ਹੀ ਸੰਗਿ ਜਾਹਰੁ ਜੀਉ ॥੩॥ ਅਪੁਨੈ ਠਾਕੁਰਿ ਜੋ ਪ
ਹਰਾਇਆ ॥ ਬਹੁਰਿ ਨ ਲੇਖਾ ਪੁਛਿ ਬੁਲਾਇਆ ॥ ਤਿਸੁ ਸੇਵਕ ਕੈ ਨਾਨਕ ਕੁਰਬਾਣੀ ਸੋ ਗਹਿਰ ਗਭੀਰਾ ਗਉਹਰੁ ਜੀਉ ॥ ੪॥
੧੮॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਭ ਕਿਛੁ ਘਰ ਮਹਿ ਬਾਹਰਿ ਨਾਹੀ ॥ ਬਾਹਰਿ ਟੋਲੈ ਸੋ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਹੀ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾ
ਦੀ ਜਿਨੀ ਅੰਤਰਿ ਪਾਇਆ ਸੋ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸੁਹੇਲਾ ਜੀਉ ॥੧॥ ਝਿਮਿ ਝਿਮਿ ਵਰਸੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰਾ ॥ ਮਨੁ ਪੀਵੈ ਸੁਨਿ ਸਬ
ਦੁ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਕਰੇ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇਲਾ ਜੀਉ ॥੨॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਵਿਛੁੜਿਆ ਮਿਲਿਆ ॥
ਸਾਧ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਸੂਕਾ ਹਰਿਆ ॥ ਸੁਮਤਿ ਪਾਏ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਏ ਮੇਲਾ ਜੀਉ ॥੩॥ ਜਲ ਤਰੰਗੁ ਜਿਉ ਜਲਹਿ ਸਮਾ
ਇਆ ॥ ਤਿਉ ਜੋਤੀ ਸੰਗਿ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭ੍ਰਮ ਕਟੇ ਕਿਵਾੜਾ ਬਹੁੜਿ ਨ ਹੋਈਐ ਜਉਲਾ ਜੀਉ ॥੪॥
੧੯॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤਿਸੁ ਕੁਰਬਾਣੀ ਜਿਨਿ ਤੂੰ ਸੁਣਿਆ ॥ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜਿਨਿ ਰਸਨਾ ਭਣਿਆ ॥
ਵਾਰਿ ਵਾਰਿ ਜਾਈ ਤਿਸੁ ਵਿਟਹੁ ਜੋ ਮਨਿ ਤਨਿ ਤੁਧੁ ਆਰਾਧੇ ਜੀਉ ॥੧॥ ਤਿਸੁ ਚਰਣ ਪਖਾਲੀ ਜੋ ਤੇਰੈ ਮਾਰਗਿ ਚਾਲੈ ॥ ਨੈ
ਨ ਨਿਹਾਲੀ ਤਿਸੁ ਪੁਰਖ ਦਇਆਲੈ ॥ ਮਨੁ ਦੇਵਾ ਤਿਸੁ ਅਪੁਨੇ ਸਾਜਨ ਜਿਨਿ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਲਾਧਾ ਜੀਉ ॥੨॥ ਜੇ

ਵਡਭਾਗੀਜਿਨਿਤੁਮਜਾਣੇ॥ਸਭਕੈਮਧੇਅਲਿਪਤਨਿਰਬਾਣੇ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਉਨਿਭਉਜਲੁਤਰਿਆਸਗਲਦੂਤਉਨਿ
ਸਾਧੇਜੀਉ॥੩॥ਤਿਨਕੀਸਰਣਿਪਰਿਆਮਨੁਮੇਰਾ॥ਮਾਣੁਤਾਣੁਤਜਿਮੋਹੁਅੰਧੇਰਾ॥ਨਾਮੁਦਾਨੁਦੀਜੈਨਾਨਕਕਉਤਿ
ਸੁਪ੍ਰਭਅਗਮਅਗਾਧੇਜੀਉ॥੪॥੨੦॥ ॥ਮਾਝਮਹਲਾ੫॥ ਤੂੰਪੇਡੁਸਾਖਤੇਰੀਫੂਲੀ॥ਤੂੰਸੂਖਮੁਹੋਆਅਸਥੂਲੀ
॥ਤੂੰਜਲਨਿਧਿਤੂੰਫੇਨੁਬੁਦਬੁਦਾਤੁਧੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਭਾਲੀਐਜੀਉ॥੧॥ਤੂੰਸੂਤੁਮਣੀਏਭੀਤੂੰਹੈ॥ਤੂੰਗੰਠੀਮੇਰੁਸਿਰਿ
ਤੂੰਹੈ॥ਆਦਿਮਧਿਅੰਤਿਪ੍ਰਭੁਸੋਈਅਵਰੁਨਕੋਇਦਿਖਾਲੀਐਜੀਉ॥੨॥ਤੂੰਨਿਰਗੁਣੁਸਰਗੁਣੁਸੁਖਦਾਤਾ॥ਤੂੰਨਿ
ਰਬਾਣੁਰਸੀਆਰੰਗਿਰਾਤਾ॥ਅਪਣੇਕਰਤਬਆਪੇਜਾਣਹਿਆਪੇਤੁਧੁਸਮਾਲੀਐਜੀਉ॥੩॥ਤੂੰਠਾਕੁਰੁਸੇਵਕੁਫੁਨਿਆਪੇ
॥ਤੂੰਗੁਪਤੁਪਰਗਟੁਪ੍ਰਭਆਪੇ॥ਨਾਨਕਦਾਸੁਸਦਾਗੁਣਗਾਵੈਇਕਭੋਰੀਨਦਰਿਨਿਹਾਲੀਐਜੀਉ॥੪॥੨੧॥
ਮਾਝਮਹਲਾ੫॥ ਸਫਲਸੁਬਾਣੀਜਿਤੁਨਾਮੁਵਖਾਣੀ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਕਿਨੈਵਿਰਲੈਜਾਣੀ॥ਧੰਨੁਸੁਵੇ
ਲਾਜਿਤੁਹਰਿਗਾਵਤਸੁਨਣਾਆਏਤੇਪਰਵਾਣਾਜੀਉ॥੧॥ਸੇਨੇਤ੍ਰਪਰਵਾਣੁਜਿਨੀਦਰਸਨੁਪੇਖਾ॥ਸੇਕਰਭਲੇਜਿ
ਨੀਹਰਿਜਸੁਲੇਖਾ॥ਸੇਚਰਣਸੁਹਾਵੇਜੋਹਰਿਮਾਰਗਿਚਲੇਹਉਬਲਿਤਿਨਸੰਗਿਪਛਾਣਾਜੀਉ॥੨॥ਸੁਣਿਸਾਜਨਮੇ
ਰੇਮੀਤਪਿਆਰੇ॥ਸਾਧਸੰਗਿਖਿਨਮਾਹਿਉਧਾਰੇ॥ਕਿਲਵਿਖਕਾਟਿਹੋਆਮਨੁਨਿਰਮਲੁਮਿਟਿਗਏਆਵਣਜਾਣਾਜੀ
ਉ॥੩॥ਦੁਇਕਰਜੋੜਿਇਕੁਬਿਨਉਕਰੀਜੈ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਡੁਬਦਾਪਥਰੁਲੀਜੈ॥ਨਾਨਕਕਉਪ੍ਰਭਭਏਕ੍ਰਿਪਾ
ਲਾਪ੍ਰਭਨਾਨਕਮਨਿਭਾਣਾਜੀਉ॥੪॥੨੨॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੫॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਹਰਿਹਰਿਤੇਰੀ॥ਸੁਣਿਸੁਣਿਹੋਵੈ
ਪਰਮਗਤਿਮੇਰੀ॥ਜਲਨਿਬੁਝੀਸੀਤਲੁਹੋਇਮਨੂਆਸਤਿਗੁਰਕਾਦਰਸਨੁਪਾਏਜੀਉ॥੧॥ਸੂਖੁਭਇਆਦੁਖੁਦੂਰਿਪ
ਰਾਨਾ॥ਸੰਤਰਸਨਹਰਿਨਾਮੁਵਖਾਨਾ॥ਜਲਥਲਨੀਰਿਭਰੇਸਰਸੁਭਰਬਿਰਥਾਕੋਇਨਜਾਏਜੀਉ॥੨॥ਦਇਆਧਾਰੀਤਿ
ਨਿਸਿਰਜਨਹਾਰੇ॥ਜੀਅਜੰਤਸਗਲੇਪ੍ਰਤਿਪਾਰੇ॥ਮਿਹਰਵਾਨਕਿਰਪਾਲਦਇਆਲਾਸਗਲੇਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾਏਜੀਉ
॥੩॥ਵਣੁਤ੍ਰਿਣੁਤ੍ਰਿਭਵਣੁਕੀਤੋਨੁਹਰਿਆ॥ਕਰਣਹਾਰਿਖਿਨਭੀਤਰਿਕਰਿਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਨਕਤਿਸੈਅਰਾਧੇਮਨਕੀਆ
ਸਪੁਜਾਏਜੀਉ॥੪॥੨੩॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੫॥ ਤੂੰਮੇਰਾਪਿਤਾਤੂੰਹੈਮੇਰਾਮਾਤਾ॥ਤੂੰਬੰਧਪੁਤੂੰਮੇਰਾਭ੍ਰਾਤਾ॥ਤੂੰਮੇਰਾ ਮੇਰਾ
ਰਾਖਾਸਭਨੀਥਾਈਤਾਭਉਕੇਹਾਕਾੜਾਜੀਉ॥੧॥ਤੁਮਰੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਤੁਧੁਪਛਾਣਾ॥ਤੂੰਮੇਰੀਓਟਤੂੰਹੈਮੇਰਾਮਾਣਾ॥ਤੁਝਬਿਨੁਦੂ
ਜਾਅਵਰੁਨਕੋਈਸਭੁਤੇਰਾਖੇਲੁਅਖਾੜਾਜੀਉ॥੨॥ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਤੁਧੁਉਪਾਏ॥ਜਿਤੁਜਿਤੁਭਾਣਾਤਿਤੁਤਿਤੁਲ
ਾਏ॥ਸਭਕਿਛੁਕੀਤਾਤੇਰਾਹੋਵੈਨਾਹੀਕਿਛੁਅਸਾੜਾਜੀਉ॥੩॥ਨਾਮੁਧਿਆਇਮਹਾਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਹਰਿਗੁਣਗਾ
ਇਮੇਰਾਮਨੁਸੀਤਲਾਇਆ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਵਜੀਵਾਧਾਈਨਾਨਕਜਿਤਾਬਿਖਾੜਾਜੀਉ॥੪॥੨੪॥ ਮਾਝਮਹਲਾ
੫॥ਜੀਅਪ੍ਰਾਨਪ੍ਰਭਮਨਹਿਅਧਾਰਾ॥ਭਗਤਜੀਵਹਿਗੁਣਗਾਇਅਪਾਰਾ॥ਗੁਣਨਿਧਾਨਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਨਾਮਾਹਰਿ
ਧਿਆਇਧਿਆਇਸੁਖੁਪਾਇਆਜੀਉ॥੧॥ਮਨਸਾਧਾਰਿਜੋਘਰਤੇਆਵੈ॥ਸਾਧਸੰਗਿਜਨਮੁਮਰਣੁਮਿਟਾਵੈ॥ਆਸਮ

ਲੋਭੁ ਮੂਲਿ ਨ ਹੋਵੈ ਭੇਟਤ ਗੁਰ ਦਰਸਾਇਆ ਜੀਉ ॥੨॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਕਿਛੁ ਮਿਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨੀ ॥ ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਧਿਆਵਹਿ ਗਿਆਨੀ ॥ ਖੁਦੀ ਮਿਟੀ ਚੂਕਾ ਭੋਲਾਵਾ ਗੁਰਿ ਮਨ ਹੀ ਮਹਿ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ਜੀਉ ॥੩॥ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਕਲਿਆਣ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਨਾ ॥ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਸੁਆਮੀ ਅਪਨਾ ਨਾਉ ਨਾਨਕ ਘਰ ਮਹਿ ਆਇਆ ਜੀਉ ॥੪॥੨੫॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਜੀਵਾ ਸੋਇ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਤੂੰ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਠਾਕੁਰੁ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ॥ ਤੁਮਰੇ ਕਰਤਬ ਤੁਮ ਹੀ ਜਾਣਹੁ ਤੁਮਰੀ ਓਟ ਗੋਪਾਲਾ ਜੀਉ ॥੧॥ ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਮਨੁ ਹਰਿਆ ਹੋਵੈ ॥ ਕਥਾ ਸੁਣਤ ਮਲੁ ਸਗਲੀ ਖੋਵੈ ॥ ਭੇਟਤ ਸੰਗਿ ਸਾਧ ਸੰਤਨ ਕੈ ਸਦਾ ਜਪਉ ਦਇਆਲਾ ਜੀਉ ॥੨॥ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਮਾਰਉ ॥ ਇਹ ਮਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਨਿ ਧਾਰਉ ॥ ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਹੋਇ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ਸਰਬ ਮਇਆ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ਜੀਉ ॥੩॥ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦ ਆਪੇ ਹੋਈ ॥ ਚਲਿਤ ਤੁਮਾਰੇ ਪ੍ਰਗਟ ਪਿਆਰੇ ਦੇਖਿ ਨਾਨਕ ਭਏ ਨਿਹਾਲਾ ਜੀਉ ॥੪॥੨੬॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹੁਕਮੀ ਵਰਸਣ ਲਾਗੇ ਮੇਹਾ ॥ ਸਾਜਨ ਸੰਤ ਮਿਲਿ ਨਾਮੁ ਜਪੇਹਾ ॥ ਸੀਤਲ ਸਾਂਤਿ ਸਹਜ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਠਾਢਿ ਪਾਈ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪੇ ਜੀਉ ॥੧॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਬਹੁਤੋ ਬਹੁਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਸਗਲ ਰਜਾਇਆ ॥ ਦਾਤਿ ਕਰਹੁ ਮੇਰੇ ਦਾਤਾਰਾ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਧ੍ਰਾਪੇ ਜੀਉ ॥੨॥ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੀ ਨਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਤਿਸੁ ਸਦਾ ਧਿਆਈ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਭੈ ਕਾਟੇ ਮੋਹਾ ਬਿਨਸੇ ਸੋਗ ਸੰਤਾਪੇ ਜੀਉ ॥੩॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਨਾਨਕੁ ਸਾਲਾਹੇ ॥ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਕਾਟੇ ਸਭਿ ਫਾਹੇ ॥ ਪੂਰਨ ਆਸ ਕਰੀ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਜਾਪੇ ਜੀਉ ॥੪॥੨੭॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਆਉ ਸਾਜਨ ਸੰਤ ਮੀਤ ਪਿਆਰੇ ॥ ਮਿਲਿ ਗਾਵਹ ਗੁਣ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ ॥ ਗਾਵਤ ਸੁਣਤ ਸਭੇ ਹੀ ਮੁਕਤੇ ਸੋ ਧਿਆਈਐ ਜਿਨਿ ਹਮ ਕੀਏ ਜੀਉ ॥੧॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਜਾਵਹਿ ॥ ਮਨਿ ਚਿੰਦੇ ਸੇਈ ਫਲ ਪਾਵਹਿ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਾਹਿਬੁ ਸੋ ਸਚੁ ਸੁਆਮੀ ਰਿਜਕੁ ਸਭਸੁ ਕਉ ਦੀਏ ਜੀਉ ॥੨॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸਰਬ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥ ਸਭੁ ਭਉ ਬਿਨਸੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ॥ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਸੋ ਪਾਰਗਿਰਾਮੀ ਕਾਰਜ ਸਗਲੇ ਥੀਏ ਜੀਉ ॥੩॥ ਆਇ ਪਇਆ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਲੈਹਿ ਮਿਲਾਈ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭੁ ਭਗਤੀ ਲਾਵਹੁ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਏ ਜੀਉ ॥੪॥੨੮॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਸਾਈ ॥ ਮੇਘੁ ਵਰਸੈ ਸਭਨੀ ਥਾਈ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਸਦਾ ਕਿਰਪਾਲਾ ਠਾਢਿ ਪਾਈ ਕਰਤਾਰੇ ਜੀਉ ॥੧॥ ਅਪੁਨੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰੇ ॥ ਜਿਉ ਬਾਰਿਕ ਮਾਤਾ ਸੰਮਾਰੇ ॥ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਸੁਆਮੀ ਦੇਤ ਸਗਲ ਆਹਾਰੇ ਜੀਉ ॥੨॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਮਿਹਰਵਾਨਾ ॥ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰਿ ਜਾਈਐ ਕੁਰਬਾਨਾ ॥ ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ਤਿਸੁ ਸਦਾ ਧਿਆਈ ਜਿ ਖਿਨ ਮਹਿ ਸਗਲ ਉਧਾਰੇ ਜੀਉ ॥੩॥ ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਸਗਲੇ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪੇ ॥ ਉਤਰਿ ਗਏ ਸਭ ਸੋਗ ਸੰਤਾਪੇ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰੀਆਵਲੁ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਰੇ ਜੀਉ ॥੪॥੨੯॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਿਥੈ ਨਾਮੁ ਜਪੀਐ ਪ੍ਰਭ ਪਿਆਰੇ ॥ ਸੇ ਅਸਥਲ ਸੋਇਨ ਚਉਬਾਰੇ ॥ ਜਿਥੈ ਨਾਮੁ ਨ ਜਪੀਐ ਮੇਰੇ ਗੋਇੰਦਾ

ਸੇਈ ਨਗਰ ਉਜਾੜੀ ਜੀਉ ॥੧॥ ਹਰਿ ਰੁਖੀ ਰੋਟੀ ਖਾਇ ਸਮਾਲੇ ॥ ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੇ ॥ ਖਾਇ ਖਾਇ ਕਰੇ ਬਦ
ਫੈਲੀ ਜਾਣੁ ਵਿਸੂ ਕੀ ਵਾੜੀ ਜੀਉ ॥੨॥ ਸੰਤਾ ਸੇਤੀ ਰੰਗੁ ਨ ਲਾਏ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਵਿਕਰਮ ਕਮਾਏ ॥ ਦੁਲਭ ਦੇਹਿ ਖੋਈ ਅਗਿ
ਆਨੀ ਜੜ ਅਪੁਣੀ ਆਪਿ ਉਪਾੜੀ ਜੀਉ ॥੩॥ ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ ਮੇਰੇ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਮੇਰੇ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲਾ ॥ ਕਰਿ
ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਰਾਖਹੁ ਸਰਮ ਅਸਾੜੀ ਜੀਉ ॥੪॥ ॥੩੭॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਚਰਣ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਰਿਦੈ ਸਮਾਣੇ ॥
ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਸਭ ਦੂਰਿ ਪਇਆਣੇ ॥ ਸਾਂਤਿ ਸੂਖ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਉਪਜੀ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਨਿਵਾਸਾ ਜੀਉ ॥੧॥ ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਤੂਟੈ
ਮੂਲੇ ॥ ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਕਾਟੀ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸਾ ਜੀਉ ॥੨॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵਰਖੈ
ਅਨਹਦ ਬਾਣੀ ॥ ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਸਾਂਤਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਇ ਰਹੇ ਜਨ ਤੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰਿ ਕੀਆ ਦਿਲਾਸਾ ਜੀਉ ॥
੩॥ ਜਿਸ ਕਾ ਸਾ ਤਿਸ ਤੇ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਸੰਗਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਆਵਣ ਜਾਣ ਰਹੇ ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਨਕ ਪੂਰ
ਨ ਆਸਾ ਜੀਉ ॥੪॥੩੧॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੀਹੁ ਪਇਆ ਪਰਮੇਸਰਿ ਪਾਇਆ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਸੁਖੀ ਵ
ਸਾਇਆ ॥ ਗਇਆ ਕਲੇਸੁ ਭਇਆ ਸੁਖੁ ਸਾਚਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲੀ ਜੀਉ ॥੧॥ ਜਿਸ ਕੇ ਸੇ ਤਿਨ ਹੀ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰੇ ॥ ਪਾਰ
ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਰਖਵਾਰੇ ॥ ਸੁਣੀ ਬੇਨੰਤੀ ਠਾਕੁਰਿ ਮੇਰੈ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਘਾਲੀ ਜੀਉ ॥੨॥ ਸਰਬ ਜੀਆ ਕਉ ਦੇਵਣਹਾਰਾ ॥ ਗੁ
ਰ ਪਰਸਾਦੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ਜਲ ਥਲ ਮਹੀਅਲਿ ਸਭਿ ਤ੍ਰਿਪਤਾਣੇ ਸਾਧੂ ਚਰਨ ਪਖਾਲੀ ਜੀਉ ॥੩॥ ਮਨ ਕੀ ਇਛ
ਪੁਜਾਵਣਹਾਰਾ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਾਈ ਬਲਿਹਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਨੁ ਕੀਆ ਦੁਖ ਭੰਜਨਿ ਰਤੇ ਰੰਗਿ ਰਸਾਲੀ ਜੀਉ ॥੪॥ ੩੨
॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਤੇਰਾ ਧਨੁ ਭੀ ਤੇਰਾ ॥ ਤੂੰ ਠਾਕੁਰੁ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਰਾਸਿ ਤੁ
ਮਾਰੀ ਤੇਰਾ ਜੋਰੁ ਗੋਪਾਲਾ ਜੀਉ ॥੧॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤੂੰਹੈ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ਨਿਵਿ ਨਿਵਿ ਲਾਗਾ ਤੇਰੀ ਪਾਈ ॥ ਕਾਰ ਕਮਾਵਾ ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਾ
ਵਾ ਜਾ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਦਇਆਲਾ ਜੀਉ ॥੨॥ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮ ਤੇ ਲਹਣਾ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਗਹਣਾ ॥ ਜੋ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਸੋਈ ਸੁਖੁ ਸਹਣਾ ॥ ਜਿਥੈ ਰਖਹਿ
ਬੈਕੁੰਠੁ ਤਿਥਾਈ ਤੂੰ ਸਭਨਾ ਕੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ਜੀਉ ॥੩॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਆਠ ਪਹਿਰ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਾਇ
ਆ ॥ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨ ਹੋਏ ਕਦੇ ਨ ਹੋਇ ਦੁਖਾਲਾ ਜੀਉ ॥੪॥੩੩॥ ॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
ਪ੍ਰਭਿ ਮੇਘੁ ਪਠਾਇਆ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਦਹ ਦਿਸਿ ਵਰਸਾਇਆ ॥ ਸਾਂਤਿ ਭਈ ਬੁਝੀ ਸਭ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਨਦੁ
ਭਇਆ ਸਭ ਠਾਈ ਜੀਉ ॥੧॥ ਸੁਖਦਾਤਾ ਦੁਖ ਭੰਜਨਹਾਰਾ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਕਰੇ ਜੀਅ ਸਾਰਾ ॥ ਅਪਨੇ ਕੀਤੇ ਨੋ ਆਪਿ
ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇ ਪੈ ਪੈਰੀ ਤਿਸਹਿ ਮਨਾਈ ਜੀਉ ॥੨॥ ਜਾ ਕੀ ਸਰਣਿ ਪਇਆ ਗਤਿ ਪਾਈਐ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿ
ਆਈਐ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਹੋਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਠਾਕੁਰੁ ਸਭ ਤਿਸੈ ਕੀਆ ਜਾਈ ਜੀਉ ॥੩॥ ਤੇਰਾ ਮਾਣੁ ਤਾਣੁ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰਾ ॥ ਤੂੰ ਸ
ਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਗੁਣੀ ਗਹੇਰਾ ॥ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸੁ ਕਹੈ ਬੇਨੰਤੀ ਆਠ ਪਹਿਰ ਤੁਧੁ ਧਿਆਈ ਜੀਉ ॥੪॥ ੩੪॥
ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਭੇ ਸੁਖ ਭਏ ਪ੍ਰਭ ਤੁਠੇ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੇ ਚਰਣ ਮਨਿ ਵੁਠੇ ॥ ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਲਗੀ ਲਿਵ ਅੰਤਰਿ

ਸੋਰਮੁਸੋਈਜਾਣੈਜੀਉ॥੧॥ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਸਾਹਿਬੁਮੇਰਾ॥ਘਟਿਘਟਿਅੰਤਰਿਵਰਤੈਨੇਰਾ॥ਸਦਾਅਲਿਪਤੁਜੀਆਕਾ
ਦਾਤਕੋਵਿਰਲਾਆਪੁਪਛਾਣੈਜੀਉ॥੨॥ਪ੍ਰਭਮਿਲਣੈਕੀਏਹਨੀਸਾਣੀ॥ਮਨਿਇਕੋਸਚਾਹੁਕਮੁਪਛਾਣੀ॥ਸਹਜਿਸੰ
ਤੋਖਿਸਦਾਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇਅਨਦੁਖਸਮਕੈਭਾਣੈਜੀਉ॥੩॥ਹਥੀਦਿਤੀਪ੍ਰਭਿਦੇਵਣਹਾਰੈ॥ਜਨਮਮਰਣਰੋਗਸਭਿਨਿਵਾਰੇ॥ਨਾਨਕ
ਦਾਸਕੀਏਪ੍ਰਭਿਅਪੁਨੇਹਰਿਕੀਰਤਨਿਰੰਗਮਾਣੇਜੀਉ॥੪॥੩੫॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੫॥ ॥ਕੀਨੀਦਇਆਗੋਪਾਲਗੁਸਾ
ਈ॥ਗੁਰਕੇਚਰਣਵਸੇਮਨਮਾਹੀ॥ਅੰਗੀਕਾਰੁਕੀਆਤਿਨਿਕਰਤੈਦੁਖਕਾਡੇਰਾਢਾਹਿਆਜੀਉ॥੧॥ਮਨਿਤਨਿਵਸਿਆ
ਸਚਾਸੋਈ॥ਬਿਖੜਾਥਾਨੁਨਦਿਸੈਕੋਈ॥ਦੂਤਦੁਸਮਣਸਭਿਸਜਣਹੋਏਏਕੋਸੁਆਮੀਆਹਿਆਜੀਉ॥੨॥ਜੋਕਿਛੁਕਰੇ
ਸੁਆਪੇਆਪੈ॥ਬੁਧਿਸਿਆਣਪਕਿਛੂਨਜਾਪੈ॥ਆਪਣਿਆਸੰਤਾਨੋਆਪਿਸਹਾਈਪ੍ਰਭਿਭਰਮਭੁਲਾਵਾਲਾਹਿਆਜੀਉ॥
੩॥ਚਰਣਕਮਲਜਨਕਾਆਧਾਰੋ॥ਆਠਪਹਰਰਾਮਨਾਮੁਵਾਪਾਰੋ॥ਸਹਜਅਨੰਦਗਾਵਹਿਗੁਣਗੋਵਿੰਦਪ੍ਰਭਨਾਨਕਸਰ
ਬਸਮਾਹਿਆਜੀਉ॥੪॥ ੩੬॥ਮਾਝਮਹਲਾ੫॥ ਸੋਸਚੁਮੰਦਰੁਜਿਤੁਸਚੁਧਿਆਈਐ॥ਸੋਰਿਦਾਸੁਹੇਲਾਜਿ
ਤੁਹਰਿਗੁਣਗਾਈਐ॥ਸਾਧਰਤਿਸੁਹਾਵੀਜਿਤੁਵਸਹਿਹਰਿਜਨਸਚੇਨਾਮਵਿਟਹੁਕੁਰਬਾਣੋਜੀਉ॥੧॥ਸਚੁਵਡਾਈਕੀ
ਮਨਪਾਈ॥ਕੁਦਰਤਿਕਰਮੁਨਕਹਣਾਜਾਈ॥ਧਿਆਇਧਿਆਇਜੀਵਹਿਜਨਤੇਰੇਸਚੁਸਬਦੁਮਨਿਮਾਣੋਜੀਉ॥੨
॥ਸਚੁਸਾਲਾਹਣੁਵਡਭਾਗੀਪਾਈਐ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਹਰਿਗੁਣਗਾਈਐ॥ਰੰਗਿਰਤੇਤੇਰੈਤੁਧੁਭਾਵਹਿਸਚੁਨਾਮੁਨੀਸਾਣੋ
ਜੀਉ॥੩॥ਸਚੇਅੰਤੁਨਜਾਣੈਕੋਈ॥ਥਾਨਿਥਨੰਤਰਿਸਚਾਸੋਈ॥ਨਾਨਕਸਚੁਧਿਆਈਐਸਦਹੀਅੰਤਰਜਾਮੀਜਾਣੋਜੀਉ
॥੪॥੩੭॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੫॥ ਰੈਣਿਸੁਹਾਵੜੀਦਿਨਸੁਸੁਹੇਲਾ॥ਜਪਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਸੰਤਸੰਗਿਮੇਲਾ॥ਘੜੀ
ਮੂਰਤਸਿਮਰਤਪਲਵੰਞਹਿਜੀਵਣੁਸਫਲੁਤਿਥਾਈਜੀਉ॥੧॥ਸਿਮਰਤਨਾਮੁਦੋਖਸਭਿਲਾਥੇ॥ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿ
ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਸਾਥੇ॥ਭੈਭਉਭਰਮੁਖੋਇਆਗੁਰਿਪੂਰੈਦੇਖਾਸਭਨੀਜਾਈਜੀਉ॥੨॥ਪ੍ਰਭੁਸਮਰਥੁਵਡਊਚਅਪਾਰਾ॥ਨਉਨਿ
ਧਿਨਾਮੁਭਰੇਭੰਡਾਰਾ॥ਆਦਿਅੰਤਿਮਧਿਪ੍ਰਭੁਸੋਈਦੂਜਾਲਵੈਨਲਾਈਜੀਉ॥੩॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਮੇਰੇਦੀਨਦਇਆਲਾ॥ਜਾਚਿ
ਕੁਜਾਚੈਸਾਧਰਵਾਲਾ॥ਦੇਹਿਦਾਨੁਨਾਨਕੁਜਨੁਮਾਗੈਸਦਾਸਦਾਹਰਿਧਿਆਈਜੀਉ॥੪॥੩੮॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੫
॥ਐਥੈਤੂੰਹੈਆਗੈਆਪੇ॥ਜੀਅਜੰਤ੍ਰਸਭਿਤੇਰੇਥਾਪੇ॥ਤੁਧੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈਕਰਤੇਮੈਧਰਓਟਤੁਮਾਰੀਜੀਉ॥੧
॥ਰਸਨਾਜਪਿਜਪਿਜੀਵੈਸੁਆਮੀ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਭਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਜਿਨਿਸੇਵਿਆਤਿਨਹੀਸੁਖੁਪਾਇਆਸੋਜਨਮੁਨਜੂਐ
ਹਾਰੀਜੀਉ॥੨॥ਨਾਮੁਅਵਖਧੁਜਿਨਿਜਨਤੇਰੈਪਾਇਆ॥ਜਨਮਜਨਮਕਾਰੋਗੁਗਵਾਇਆ॥ਹਰਿਕੀਰਤਨੁਗਾਵਹੁਦਿਨੁ
ਰਾਤੀਸਫਲਏਹਾਹੈਕਾਰੀਜੀਉ॥੩॥ਦ੍ਰਿਸਟਿਧਾਰਿਅਪਨਾਦਾਸੁਸਵਾਰਿਆ॥ਘਟਘਟਅੰਤਰਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਨਮ
ਸਕਾਰਿਆ॥ਇਕਸੁਵਿਣੁਹੋਰੁਦੂਜਾਨਾਹੀਬਾਬਾਨਾਨਕਇਹਮਤਿਸਾਰੀਜੀਉ॥੪॥ ੩੯॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੫॥
ਮਨੁਤਨੁਰਤਾਰਾਮਪਿਆਰੇ॥ਸਰਬਸੁਦੀਜੈਅਪਨੇਵਾਰੇ॥ਆਠਪਹਰਗੋਵਿੰਦਗੁਣਗਾਈਐਬਿਸਰੁਨਕੋ

ਈਜਾਸਾਜੀਉ॥੧॥ਸੋਈਸਾਜਨੁਮੀਤੁਪਿਆਰਾ॥ਰਾਮਨਾਮੁਸਾਧਸੰਗਿਬੀਚਾਰਾ॥ਸਾਧੂਸੰਗਿਤਰੀਜੈਸਾਗਰੁਕਟੀਐਜਮਕੀ
ਫਾਸਾਜੀਉ॥੨॥ਚਾਰਿਪਦਾਰਥਹਰਿਕੀਸੇਵਾ॥ਪਾਰਜਾਤੁਜਪਿਅਲਖਅਭੇਵਾ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਕਿਲਬਿਖਗੁਰਿਕਾਟੇਪੂਰਨਹੋਈ
ਆਸਾਜੀਉ॥੩॥ਪੂਰਨਭਾਗਭਏਜਿਸੁਪ੍ਰਾਨੀ॥ਸਾਧਸੰਗਿਮਿਲੇਸਾਰੰਗਪਾਨੀ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਵਸਿਆਜਿਸੁਅੰਤਰਿ
ਪਰਵਾਣੁਗਿਰਸਤਉਦਾਸਾਜੀਉ॥੪॥੪੦॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੫॥ ਸਿਮਰਤਨਾਮੁਰਿਦੈਸੁਖੁਪਾਇਆ॥
ਕਰਿਕਿਰਪਾਭਗਤੀਪ੍ਰਗਟਾਇਆ॥ਸੰਤਸੰਗਿਮਿਲਿਹਰਿਹਰਿਜਪਿਆਬਿਨਸੇਆਲਸਰੋਗਾਜੀਉ॥੧॥ਜਾਕੈਗ੍ਰਿਹਿ
ਨਵਨਿਧਿਹਰਿਭਾਈ॥ਤਿਸੁਮਿਲਿਆਜਿਸੁਪੁਰਬਕਮਾਈ॥ਗਿਆਨਧਿਆਨਪੂਰਨਪਰਮੇਸੁਰਪ੍ਰਭੁਸਭਨਾਗਲਾਜੋਗਾ
ਜੀਉ॥੨॥ਖਿਨਮਹਿਥਾਪਿਉਥਾਪਨਹਾਰਾ॥ਆਪਿਇਕੰਤੀਆਪਿਪਸਾਰਾ॥ਲੇਪੁਨਹੀਜਗਜੀਵਨਦਾਤੇਦਰਸਨਡਿ
ਠੇਲਹਨਿਵਿਜੋਗਾਜੀਉ॥੩॥ਅੰਚਲਿਲਾਇਸਭਸਿਸਟਿਤਰਾਈ॥ਆਪਣਾਨਾਉਆਪਿਜਪਾਈ॥ਗੁਰਬੋਹਿਥੁਪਾਇ
ਆਕਿਰਪਾਤੇਨਾਨਕਧੁਰਿਸੰਜੋਗਾਜੀਉ॥੪॥੪੧॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੫॥ ਸੋਈਕਰਣਾਜਿਆਪਿਕਰਾਏ॥ਜਿ
ਥੈਰਖੈਸਾਭਲੀਜਾਏ॥ਸੋਈਸਿਆਣਾਸੋਪਤਿਵੰਤਾਹੁਕਮੁਲਗੈਜਿਸੁਮੀਠਾਜੀਉ॥੧॥ਸਭਪਰੋਈਇਕਤੁਧਾਗੈ॥
ਜਿਸੁਲਾਇਲਏਸੋਚਰਣੀਲਾਗੈ॥ਊਂਧਕਵਲੁਜਿਸੁਹੋਇਪ੍ਰਗਾਸਾਤਿਨਿਸਰਬਨਿਰੰਜਨੁਡੀਠਾਜੀਉ॥੨॥ਤੇਰੀਮਹਿਮਾ
ਤੂੰਹੈਜਾਣਹਿ॥ਅਪਣਾਆਪੁਤੂੰਆਪਿਪਛਾਣਹਿ॥ਹਉਬਲਿਹਾਰੀਸੰਤਨਤੇਰੇਜਿਨਿਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਲੋਭੁਪੀਠਾਜੀਉ॥੩
॥ਤੂੰਨਿਰਵੈਰੁਸੰਤਤੇਰੇਨਿਰਮਲ॥ਜਿਨਦੇਖੇਸਭਉਤਰਹਿਕਲਮਲ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਧਿਆਇਜੀਵੈਬਿਨਸਿ
ਆਭ੍ਰਮੁਭਉਧੀਠਾਜੀਉ॥੪॥੪੨॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੫॥ਝੂਠਾਮੰਗਣੁਜੇਕੋਈਮਾਗੈ॥ਤਿਸਕਉਮਰਤੇਘੜੀਨ
ਲਾਗੈ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਜੋਸਦਹੀਸੇਵੈਸੋਗੁਰਮਿਲਿਨਿਹਚਲੁਕਹਣਾ॥੧॥ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਜਿਸਕੈਮਨਿਲਾਗੀ॥ਗੁਣਗਾਵੈ
ਅਨਦਿਨੁਨਿਤਜਾਗੀ॥ਬਾਹਪਕੜਿਤਿਸੁਸੁਆਮੀਮੇਲੈਜਿਸਕੈਮਸਤਕਿਲਹਣਾ॥੨॥ਚਰਨਕਮਲਭਗਤਾਮਨਿ
ਵੁਠੇ॥ਵਿਣੁਪਰਮੇਸਰਸਗਲੇਮੁਠੇ॥ਸੰਤਜਨਾਕੀਧੂੜਿਨਿਤਬਾਂਛਹਿਨਾਮੁਸਚੇਕਾਗਹਣਾ॥੩॥ਊਠਤਬੈਠਤ
ਹਰਿਹਰਿਗਾਈਐ॥ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਿਵਰੁਨਿਹਚਲੁਪਾਈਐ॥ਨਾਨਕਕਉਪ੍ਰਭਹੋਇਦਇਆਲਾਤੇਰਾਕੀਤਾਸਹਣਾ॥੪॥
੪੩॥ਮਃ੪॥ ੭॥ਮਹਲਾ੫॥੪੩॥ਜੁਮਲਾ੫੦॥

ਮਾਝਮਹਲਾ੧॥ ਅਸਟਪਦੀਆਘਰੁ੧ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਸਬਦਿਰੰਗਾਏਹੁਕਮਿਸਬਾਏ॥ਸਚੀਦਰਗਹਮਹਲਿਬੁਲਾਏ॥ਸਚੇਦੀਨਦਇਆਲਮੇਰੇਸਾਹਿਬਾਸਚੇਮਨੁਪਤੀਆਵ
ਣਿਆ॥੧॥ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਸਬਦਿਸੁਹਾਵਣਿਆ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾਗੁਰਮਤੀਮੰਨਿਵਸਾਵਣਿਆ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਕੋਮੇਰਾਹਉਕਿਸੁਕੇਰਾ॥ਸਾਚਾਠਾਕੁਰੁਤ੍ਰਿਭਵਣਿਮੇਰਾ॥ਹਉਮੈਕਰਿਕਰਿਜਾਇਘਣੇਰੀਕਰਿਅਵਗਣ
ਪਛੋਤਾਵਣਿਆ॥੨॥ਹੁਕਮੁਪਛਾਣੈਸੁਹਰਿਗੁਣਵਖਾਣੈ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਨਾਮਿਨੀਸਾਣੈ॥ਸਭਨਾਕਾਦਰਿਲੇਖਾ

ਸਚੇ ਛੂਟਾ ਸਿਲੀ ਮਿਸੁਹਾਵਣਿਆ ॥੩॥ ਮਨਮੁਖੁ ਭੂਲਾ ਠਉਰ ਨ ਪਾਏ ॥ ਜਮ ਦਰਿ ਬਾਧਾ ਚੋਟਾ ਖਾਏ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕੋ ਸੰਗਿ ਨ ਸਾਥੀ ਮੁਕ
ਤੇ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਣਿਆ ॥੪॥ ਸਾਕਤ ਕੂੜੇ ਸਚੁ ਨ ਭਾਵੈ ॥ ਦੁਬਿਧਾ ਬਾਧਾ ਆਵੈ ਜਾਵੈ ॥ ਲਿਖਿਆ ਲੇਖੁ ਨ ਮੇਟੈ ਕੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁ
ਕਤਿ ਕਰਾਵਣਿਆ ॥੫॥ ਪੇਈਅੜੈ ਪਿਰੁ ਜਾਤੋ ਨਾਹੀ ॥ ਝੂਠਿ ਵਿਛੁੰਨੀ ਰੋਵੈ ਧਾਹੀ ॥ ਅਵਗਣਿ ਮੁਠੀ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਏ ਅਵਗਣ ਗੁ
ਣਿ ਬਖਸਾਵਣਿਆ ॥੬॥ ਪੇਈਅੜੈ ਜਿਨਿ ਜਾਤਾ ਪਿਆਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਆਵਣੁ ਜਾਣਾ ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ
ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੭॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਅਕਥੁ ਕਹਾਵੈ ॥ ਸਚੇ ਠਾਕੁਰ ਸਾਚੋ ਭਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਕਹੈ ਬੇਨੰਤੀ ਸਚੁ ਮਿਲੈ ਗੁ
ਣ ਗਾਵਣਿਆ ॥੮॥੧॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੧ ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਿਲਾਏ ॥ ਸੇਵਾ ਸੁਰਤਿ ਸਬਦਿ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਵ
ਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰਣਿਆ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਪਰਗਾਸੁ ਹੋਆ ਜੀ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵ
ਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਖੋਜੇ ਤਾ ਨਾਉ ਪਾਏ ॥ ਧਾਵਤੁ ਰਾਖੈ ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਅਨਦਿਨੁ ਗਾਵੈ ਸਹਜੇ ਭ
ਗਤਿ ਕਰਾਵਣਿਆ ॥੨॥ ਇਸੁ ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਵਸਤੁ ਅਸੰਖਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਮਿਲੈ ਤਾ ਵੇਖਾ ॥ ਨਉ ਦਰਵਾਜੇ ਦਸਵੈ ਮੁ
ਕਤਾ ਅਨਹਦ ਸਬਦੁ ਵਜਾਵਣਿਆ ॥੩॥ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੀ ਨਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ
ਰਹੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਝੀ ਪਾਵਣਿਆ ॥੪॥ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੀ ॥ ਦੂਜੈ ਲਾਗੀ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣੀ ॥ ਅਗਿਆ
ਨੀ ਅੰਧਾ ਮਗੁ ਨ ਜਾਣੈ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵਣ ਜਾਵਣਿਆ ॥੫॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ਠਾਕਿ ਰਹਾ
ਇਆ ॥ ਗੁਰ ਸਾਖੀ ਮਿਟਿਆ ਅੰਧਿਆਰਾ ਬਜਰ ਕਪਾਟ ਖੁਲਾਵਣਿਆ ॥੬॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਚਰਣੀ
ਸਦਾ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਣਿਆ ॥੭॥ ਜੀਵਣੁ ਮਰਣਾ ਸਭੁ ਤੁ
ਧੈ ਤਾਈ ॥ ਜਿਸੁ ਬਖਸੇ ਤਿਸੁ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਸਦਾ ਤੂੰ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣੁ ਸਵਾਰਣਿਆ ॥੮॥੧॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰਮਲੁ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥ ਬਿਨੁ ਤਕੜੀ ਤੋਲੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋਈ ਬੂਝੈ ਗੁਣ
ਕਹਿ ਗੁਣੀ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥ ਜੋ ਸਚਿ ਲਾਗੇ ਸੇ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੇ
ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪਿ ਸੁਣੈ ਤੈ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋਈ ਜਨੁ ਲੇਖੈ ॥ ਆਪੇ ਲਾ
ਇ ਲਏ ਸੋ ਲਾਗੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਕਮਾਵਣਿਆ ॥੨॥ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਭੁਲਾਏ ਸੁ ਕਿਥੈ ਹਥੁ ਪਾਏ ॥ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਸੁ ਮੇਟਣਾ
ਨ ਜਾਏ ॥ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਪੂਰੈ ਕਰਮਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੩॥ ਪੇਈਅੜੈ ਧਨ ਅਨਦਿਨੁ ਸੁਤੀ ॥ ਕੰ
ਤਿ ਵਿਸਾਰੀ ਅਵਗਣਿ ਮੁਤੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਫਿਰੈ ਬਿਲਲਾਦੀ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਨੀਦ ਨ ਪਾਵਣਿਆ ॥੪॥ ਪੇਈਅੜੈ ਸੁਖਦਾ
ਤਾ ਜਾਤਾ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥ ਸੇਜ ਸੁਹਾਵੀ ਸਦਾ ਪਿਰੁ ਰਾਵੇ ਸਚੁ ਸੀਗਾਰੁ ਬਣਾਵਣਿਆ ॥੫॥ ਲਖ ਚ
ਉਰਾਸੀਹ ਜੀਅ ਉਪਾਏ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਏ ॥ ਕਿਲਵਿਖ ਕਾਟਿ ਸਦਾ ਜਨ ਨਿਰਮਲ ਦਰਿ ਸਚੈ

ਜੀਅਮੁਗਧਵਾਣਿਆ॥੬॥ਲੇਖਾਮੰਗੈਤਾਕਿਨਿਦੀਐ॥ਸੁਖੁਨਾਹੀਫੁਨਿਦੂਐਤੀਐ॥ਆਪੇਬਖਸਿਲਏਪ੍ਰਭੁਸਾਚਾਆ
ਪੇਬਖਸਿਮਿਲਾਵਣਿਆ॥੭॥ਆਪਿਕਰੇਤੈਆਪਿਕਰਾਏ॥ਪੂਰੇਗੁਰਕੈਸਬਦਿਮਿਲਾਏ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈਵਡਿ
ਆਈਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਵਣਿਆ॥੮॥੨॥ ॥ਮਾਝਮਹਲਾ੩॥ ॥ਇਕੋਆਪਿਫਿਰੈਪਰਛੰਨਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਵੇ
ਖਾਤਾਇਹੁਮਨੁਭਿੰਨਾ॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਤਜਿਸਹਜਸੁਖੁਪਾਇਆਏਕੋਮੰਨਿਵਸਾਵਣਿਆ॥੧॥ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਇਕਸਿ
ਉਚਿਤੁਲਾਵਣਿਆ॥੧॥ਗੁਰਮਤੀਮਨੁਇਕਤੁਘਰਿਆਇਆਸਚੈਰੰਗਿਰੰਗਾਵਣਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਹੁਜ
ਗੁਭੂਲਾਤੈਆਪਿਭੁਲਾਇਆ॥ਇਕੁਵਿਸਾਰਿਦੂਜੈਲੋਭਾਇਆ॥ਅਨਦਿਨੁਸਦਾਫਿਰੈਭ੍ਰਮਿਭੂਲਾਬਿਨੁਨਾਵੈਦੁਖੁਪਾ
ਵਣਿਆ॥੨॥ਜੋਰੰਗਿਰਾਤੇਕਰਮਬਿਧਾਤੇ॥ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਜੁਗਚਾਰੇਜਾਤੇ॥ਜਿਸਨੋਆਪਿਦੇਇਵਡਿਆਈਹਰਿਕੈਨਾਮਿ
ਸਮਾਵਣਿਆ॥੩॥ਮਾਇਆਮੋਹਿਹਰਿਚੇਤੈਨਾਹੀ॥ਜਮਪੁਰਿਬਧਾਦੁਖਸਹਾਹੀ॥ਅੰਨਾਬੋਲਾਕਿਛੁਨਦਰਿਨਆਵੈ
ਮਨਮੁਖਪਾਪਿਪਚਾਵਣਿਆ॥੪॥ਇਕਿਰੰਗਿਰਾਤੇਜੋਤੁਧੁਆਪਿਲਿਵਲਾਏ॥ਭਾਇਭਗਤਿਤੇਰੈਮਨਿਭਾਏ॥ਸਤਿ
ਗੁਰੁਸੇਵਨਿਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾਸਭਇਛਾਆਪਿਪੁਜਾਵਣਿਆ॥੫॥ਹਰਿਜੀਉਤੇਰੀਸਦਾਸਰਣਾਈ॥ਆਪੇਬਖਸ
ਹਿਦੇਵਡਿਆਈ॥ਜਮਕਾਲੁਤਿਸੁਨੇੜਿਨਆਵੈਜੋਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵਣਿਆ॥੬॥ਅਨਦਿਨੁਰਾਤੇਜੋਹਰਿਭਾਏ॥ਮੇ
ਰੈਪ੍ਰਭਿਮੇਲੇਮੇਲਿਮਿਲਾਏ॥ਸਦਾਸਦਾਸਚੇਤੇਰੀਸਰਣਾਈਤੂੰਆਪੇਸਚੁਬੁਝਾਵਣਿਆ॥੭॥ਜਿਨਿਸਚੁ
ਜਾਤਾਸੇਸਚਿਸਮਾਣੇ॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਵਹਿਸਚੁਵਖਾਣੇ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਬੈਰਾਗੀਨਿਜਘਰਿਤਾੜੀਲਾਵਣਿਆ
॥੮॥੩॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੩॥ ॥ਸਬਦਿਮਰੈਸੋਮੁਆਜਾਪੈ॥ਕਾਲੁਨਚਾਪੈਦੁਖੁਨਸੰਤਾਪੈ॥ਜੋਤੀਵਿਚਿਮਿਲਿ
ਜੋਤਿਸਮਾਣੀਸੁਣਿਮਨਿਸਚਿਸਮਾਵਣਿਆ॥੧॥ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਹਰਿਕੈਨਾਇਸੋਭਾਪਾਵਣਿਆ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿ
ਸਚਿਚਿਤੁਲਾਇਆ॥ਗੁਰਮਤੀਸਹਜਿਸਮਾਵਣਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਇਆਕਚੀਕਚਾਚੀਰੁਹੰਢਾਏ॥ਦੂਜੈਲਾਗੀ
ਮਹਲੁਨਪਾਏ॥ਅਨਦਿਨੁਜਲਦੀਫਿਰੈਦਿਨੁਰਾਤੀਬਿਨੁਪਿਰਬਹੁਦੁਖੁਪਾਵਣਿਆ॥੨॥ਦੇਹੀਜਾਤਿਨਆਗੈਜਾ
ਏ॥ਜਿਥੈਲੇਖਾਮੰਗੀਐਤਿਥੈਛੁਟੈਸਚੁਕਮਾਏ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਨਿਸੇਧਨਵੰਤੇਐਥੈਓਥੈਨਾਮਿਸਮਾਵਣਿਆ॥
੩॥ਭੈਭਾਇਸੀਗਾਰੁਬਣਾਏ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮਹਲੁਘਰੁਪਾਏ॥ਅਨਦਿਨੁਸਦਾਰਵੈਦਿਨੁਰਾਤੀਮਜੀਠੈਰੰਗੁਬ
ਣਾਵਣਿਆ॥੪॥ਸਭਨਾਪਿਰੁਵਸੈਸਦਾਨਾਲੇ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਕੋਨਦਰਿਨਿਹਾਲੇ॥ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਅਤਿਊਚੋਊਚਾਕਰਿਕਿ
ਰਪਾਆਪਿਮਿਲਾਵਣਿਆ॥੫॥ਮਾਇਆਮੋਹਿਇਹੁਜਗੁਸੁਤਾ॥ਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਅੰਤਿਵਿਗੁਤਾ॥ਜਿਸਤੇਸੁਤਾਸੋ
ਜਾਗਾਏ॥ਗੁਰਮਤਿਸੋਝੀਪਾਵਣਿਆ॥੬॥ਆਪਿਉਪੀਐਸੋਭਰਮੁਗਵਾਏ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਮੁਕਤਿਗਤਿਪਾਏ॥ਭਗ
ਤੀਰਤਾਸਦਾਬੈਰਾਗੀਆਪੁਮਾਰਿਮਿਲਾਵਣਿਆ॥੭॥ਆਪਿਉਪਾਏਧੰਧੈਲਾਏ॥ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਰਿਜਕੁਆਪਿ
ਅਪੜਾਏ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਸਚਿਰਾਤੇਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੁਕਾਰਕਰਾਵਣਿਆ॥੮॥ ੪॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੩
॥ ॥ਅੰਦਰਿਹੀਰਾਲਾਲੁਬਣਾਇਆ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਪਰਖਿਪਰਖਾਇਆ॥ਜਿਨਿਸਚੁਪਲੈਸਚੁਵਖਾ

ਣਿਸਤੁਕਸਵਟੀਲਾਵਣਿਆ॥੧॥ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਗੁਰਕੀਬਾਣੀਮੰਨਿਵਸਾਵਣਿਆ॥ਅੰਜਨਮਾਹਿਨਿਰੰਜਨੁਪਾ
ਇਆਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਵਣਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਸੁਕਾਇਆਅੰਦਰਿਬਹੁਤੁਪਸਾਰਾ॥ਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਅਤਿਅਗਮੁਅਪ
ਾਰਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੋਈਪਾਏਆਪੇਬਖਸਿਮਿਲਾਵਣਿਆ॥੨॥ਮੇਰਾਠਾਕੁਰੁਸਚੁਦ੍ਰਿੜਾਏ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸਚਿਚਿਤੁਲਾਏ॥
ਸਚੋਸਚੁਵਰਤੈਸਭਨੀਥਾਈਸਚੇਸਚਿਸਮਾਵਣਿਆ॥੩॥ਵੇਪਰਵਾਹੁਸਚੁਮੇਰਾਪਿਆਰਾ॥ਕਿਲਵਿਖਅਵਗੁਣਕਾਟ
ਣਹਾਰਾ॥ਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰੀਤਿਸਦਾਧਿਆਈਐਭੈਭਾਇਭਗਤਿਦ੍ਰਿੜਾਵਣਿਆ॥੪॥ਤੇਰੀਭਗਤਿਸਚੀਜੇਸਚੇਭਾਵੈ॥ਆਪੇਦੇਇਨਪਛੋ
ਤਾਵੈ॥ਸਭਨਾਜੀਆਕਾਏਕੋਦਾਤਾਸਬਦੇਮਾਰਿਜੀਵਾਵਣਿਆ॥੫॥ਹਰਿਤੁਧੁਬਾਝਹੁਮੈਕੋਈਨਾਹੀ॥ਹਰਿਤੁਧੈਸੇਵੀਤੈਤੁਧੁਸ
ਾਲਾਹੀ॥ਆਪੇਮੇਲਿਲੈਹੁਪ੍ਰਭਸਾਚੇਪੂਰੈਕਰਮਿਤੂੰਪਾਵਣਿਆ॥੬॥ਮੈਹੋਰੁਨਕੋਈਤੁਧੈਜੇਹਾ॥ਤੇਰੀਨਦਰੀਸੀਝਸਿਦੇਹਾ॥
ਅਨਦਿਨੁਸਾਰਸਮਾਲਿਹਰਿਰਾਖਹਿਗੁਰਮੁਖਿਸਹਜਿਸਮਾਵਣਿਆ॥੭॥ਤੁਧੁਜੇਵਡੁਮੈਹੋਰੁਨਕੋਈ॥ਤੁਧੁਆਪੇਸਿਰ
ਜੀਆਪੇਗੋਈ॥ਤੂੰਆਪੇਹੀਘੜਿਭੰਨਿਸਵਾਰਹਿਨਾਨਕਨਾਮਿਸੁਹਾਵਣਿਆ॥੮॥੫॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੩॥ ॥ਸਭਘਟਿ
ਆਪੇਭੋਗਣਹਾਰਾ॥ਅਲਖੁਵਰਤੈਅਗਮਅਪਾਰਾ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਮੇਰਾਹਰਿਪ੍ਰਭੁਧਿਆਈਐਸਹਜੇਸਚਿਸਮਾਵਣਿਆ॥
੧॥ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਗੁਰਸਬਦੁਮੰਨਿਵਸਾਵਣਿਆ॥ਸਬਦੁਸੂਝੈਤਾਮਨਸਿਉਲੂਝੈਮਨਸਾਮਾਰਿਸਮਾਵਣਿਆ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੰਚਦੂਤਮੁਹਹਿਸੰਸਾਰਾ॥ਮਨਮੁਖਅੰਧੇਸੁਧਿਨਸਾਰਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਅਪਣਾਘਰੁਰਾਖੈਪੰਚਦੂਤਸ
ਬਦਿਪਚਾਵਣਿਆ॥੨॥ਇਕਿਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਸਚੈਰੰਗਿਰਾਤੇ॥ਸਹਜੇਪ੍ਰਭੁਸੇਵਹਿਅਨਦਿਨੁਮਾਤੇ॥ਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤ
ਮਸਚੇਗੁਣਗਾਵਹਿਹਰਿਦਰਿਸੋਭਾਪਾਵਣਿਆ॥੩॥ਏਕਮਏਕੈਆਪਿਉਪਾਇਆ॥ਦੁਬਿਧਾਦੂਜਾਤ੍ਰਿਬਿਧਮਾਇ
ਆ॥ਚਉਥੀਪਉੜੀਗੁਰਮੁਖਿਊਚੀਸਚੋਸਚੁਕਮਾਵਣਿਆ॥੪॥ਸਭੁਹੈਸਚਾਜੇਸਚੇਭਾਵੈ॥ਜਿਨਿਸਚੁਜਾਤਾਸੋਸਹਜਿ
ਸਮਾਵੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਕਰਣੀਸਚੇਸੇਵਹਿਸਾਚੇਜਾਇਸਮਾਵਣਿਆ॥੫॥ਸਚੇਬਾਝਹੁਕੋਅਵਰੁਨਦੂਆ॥ਦੂਜੈਲਗਿ
ਜਗੁਖਪਿਖਪਿਮੂਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਏਕੋਜਾਣੈਏਕੋਸੇਵਿਸੁਖੁਪਾਵਣਿਆ॥੬॥ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਸਰਣਿਤੁਮਾਰੀ॥
ਆਪੇਧਰਿਦੇਖਹਿਕਚੀਪਕੀਸਾਰੀ॥ਅਨਦਿਨੁਆਪੇਕਾਰਕਰਾਏਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਵਣਿਆ॥੭॥ਤੂੰਆਪੇਮੇਲਹਿਵੇ
ਖਹਿਹਦੂਰਿ॥ਸਭਮਹਿਆਪਿਰਹਿਆਭਰਪੂਰਿ॥ਨਾਨਕਆਪੇਆਪਿਵਰਤੈਗੁਰਮੁਖਿਸੋਝੀਪਾਵਣਿਆ॥੮॥੬॥

॥ਮਾਝਮਹਲਾ੩॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਗੁਰਕੀਮੀਠੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲੈਕਿਨੈਚਖਿਡੀਠੀ॥ਅੰਤਰਿਪਰ
ਗਾਸੁਮਹਾਰਸੁਪੀਵੈਦਰਿਸਚੈਸਬਦੁਵਜਾਵਣਿਆ॥੧॥ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਗੁਰਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਵਣਿਆ॥
ਸਤਿਗੁਰੁਹੈਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰੁਸਾਚਾਮਨੁਨਾਵੈਮੈਲੁਚੁਕਾਵਣਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੇਰਾਸਚੇਕਿਨੈਅੰਤੁਨਪਾਇਆ॥ਗੁਰ
ਪਰਸਾਦਿਕਿਨੈਵਿਰਲੈਚਿਤੁਲਾਇਆ॥ਤੁਧੁਸਾਲਾਹਿਨਰਜਾਕਬਹੂੰਸਚੇਨਾਵੈਕੀਭੁਖਲਾਵਣਿਆ॥੨॥ਏਕੋਵੇਖਾ
ਅਵਰੁਨਬੀਆ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਆ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਤਿਖਾਨਿਵਾਰੀਸਹਜੇਸੂਖਿਸਮਾਵਣਿਆ॥੩॥ਰਤਨੁ
ਪਦਾਰਥੁਪਲਰਿਤਿਆਗੈ॥ਮਨਮੁਖੁਅੰਧਾਦੂਜੈਭਾਇਲਾਗੈ॥ਜੋਬੀਜੈਸੋਈਫਲੁਪਾਏਸੁਪਨੈਸੁਖੁਨਪਾਵਣਿਆ॥੪॥

ਆਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਰਹੈ ਭੈ ਅੰਦਰਿ ਭੈ ਮਾਰਿ ਭਰਮੁ
ਚੁਕਾਵਣਿਆ ॥੫॥ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਅੰਤਰੁ ਨਿ
ਰਮਲੁ ਨਿਰਮਲ ਬਾਣੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਹਜੇ ਗਾਵਣਿਆ ॥੬॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਬੇਦ ਵਖਾਣੈ ਭਰਮੇ ਭੂਲਾ ਤਤੁ ਨ ਜਾ
ਣੈ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਏ ਦੁਖੋ ਦੁਖੁ ਕਮਾਵਣਿਆ ॥੭॥ ਆਪਿ ਕਰੇ ਕਿਸੁ ਆਖੈ ਕੋਈ ਆਖਣਿ ਜਾਈਐ
ਜੇ ਭੂਲਾ ਹੋਈ ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੮॥੭॥ ॥ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩॥
ਆਪੇ ਰੰਗੇ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਚੜਾਏ ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਤਾ ਰਸਨਾ ਰੰਗਿ ਚਲੂਲੀ ਭੈ ਭਾਇ ਰੰਗੁ
ਚੜਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਨਿਰਭਉ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਰਿ ਨਿਰਭਉ ਧਿਆਇ
ਆ ਬਿਖੁ ਭਉਜਲੁ ਸਬਦਿ ਤਰਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨਮੁਖ ਮੁਗਧ ਕਰਹਿ ਚਤੁਰਾਈ ਨਾਤਾ ਧੋਤਾ ਥਾਇ ਨ
ਪਾਈ ਜੇਹਾ ਆਇਆ ਤੇਹਾ ਜਾਸੀ ਕਰਿ ਅਵਗਣ ਪਛੋਤਾਵਣਿਆ ॥੨॥ ਮਨਮੁਖ ਅੰਧੇ ਕਿਛੂ ਨ ਸੂਝੈ ਮਰਣੁ ਲਿ
ਖਾਇ ਆਏ ਨਹੀ ਬੂਝੈ ਮਨਮੁਖ ਕਰਮ ਕਰੇ ਨਹੀ ਪਾਏ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜਨਮੁ ਗਵਾਵਣਿਆ ॥੩॥ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਸਬਦੈ ਹੈ ਸਾਰੁ
॥ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਪਾਈਐ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ਅਨਦਿਨੁ ਬਾਣੀ ਸਬਦਿ ਸੁਣਾਏ ਸਚਿ ਰਾਤੇ ਰੰਗਿ ਰੰਗਾਵਣਿਆ ॥੪॥ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸਿ ਰਾ
ਤੀ ਰੰਗੁ ਲਾਏ ਮਨੁ ਤਨੁ ਮੋਹਿਆ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ਸਹਜੇ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਪਿਆਰਾ ਪਾਇਆ ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥
੫॥ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਰੰਗੁ ਸੋਈ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਹਜੇ ਸੁਖਿ ਸਮਾਵੈ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਦਾ ਤਿਨਾ ਵਿਟਹੁ ਗੁਰ ਸੇ
ਵਾ ਚਿਤੁ ਲਾਵਣਿਆ ॥੬॥ ਸਚਾ ਸਚੋ ਸਚਿ ਪਤੀਜੈ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਅੰਦਰੁ ਭੀਜੈ ਬੈਸਿ ਸੁਥਾਨਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ
ਆਪੇ ਕਰਿ ਸਤਿ ਮਨਾਵਣਿਆ ॥੭॥ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਉਮੈ ਜਾਏ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨ ਅੰਤ
ਰਿ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਵਣਿਆ ॥੮॥੮॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਹਰਿ
ਜੀ ਅਚਿੰਤੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਫਲਿਓ ਬਿਰਖੁ ਹੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਜਿਨਿ ਪੀਤਾ ਤਿਸੁ ਤਿਖਾ ਲਹਾਵਣਿਆ ॥
੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਸਚੁ ਸੰਗਤਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ਹਰਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਆਪੇ ਮੇਲੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵ
ਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਇਆ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ਹਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਹਉਮੈ
ਮੈਲੁ ਗਵਾਏ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਵਣਿਆ ॥੨॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਰਹੇ ਬਿਲਲਾਇ
॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸੇਵੇ ਸੁਖੁ ਨ ਹੋਵੀ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੩॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਆਰਸੀ ਕੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੇਖੈ ਮੋਰਚਾ ਨ ਲਾਗੈ ਜਾ ਹ
ਉਮੈ ਸੋਖੈ ਅਨਹਤ ਬਾਣੀ ਨਿਰਮਲ ਸਬਦੁ ਵਜਾਏ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੪॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਹੁ ਨ ਦੇਖਿ
ਆ ਜਾਇ ਗੁਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਆਪੁ ਦਿਤਾ ਦਿਖਾਇ ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪਿ ਮਿਲਿ ਮਿਲਿਆ ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਣਿਆ
॥੫॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਇਕਸੁ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਏ ਦੂਜਾ ਭਰਮੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਵਣਜੁ ਕਰੇ ਵਾਪਾਰਾ
ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸਚੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੬॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਣੀ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਸਾਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਏ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ਅਨਦਿਨੁ ਰੰਗਿ

ਰੰਗਿਗੁਣਗਾਵੈਮੇਰਾਹਰਿਮਹਲਿਬੁਲਾਵਣਿਆ॥੭॥ਸਤਿਗੁਰੁਦਾਤਾਮਿਲੈਮਿਲਾਇਆ॥ਪੂਰੈਕਰਮਿਮਨਿਸਬਦੁਵਸਾ
ਇਆ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈਵਡਿਆਈਹਰਿ ਸਚੇਕੇਗੁਣਗਾਵਣਿਆ॥੮॥੧੪॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੩॥ ਆਪੁਵੰ
ਞਾਏਤਾਸਭਕਿਛੁਪਾਏ॥ਗੁਰਸਬਦੀਸਚੀਲਿਵਲਾਏ॥ਸਚੁਵਣੰਜਹਿਸਚੁਸੰਘਰਹਿਸਚੁਵਾਪਾਰੁਕਰਾਵਣਿਆ॥੧॥
ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਹਰਿਗੁਣਅਨਦਿਨੁਗਾਵਣਿਆ॥ਹਉਤੇਰਾਤੂੰਠਾਕੁਰੁਮੇਰਾਸਬਦਿਵਡਿਆਈਦੇਵਣਿਆ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਵੇਲਾਵਖਤਸਭਿਸੁਹਾਇਆ॥ਜਿਤੁਸਚਾਮੇਰੈਮਨਿਭਾਇਆ॥ਸਚੇਸੇਵਿਐਸਚੁਵਡਿਆਈਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਸਚੁ
ਪਾਵਣਿਆ॥੨॥ਭਾਉਭੋਜਨੁਸਤਿਗੁਰਿਤੁਠੈਪਾਏ॥ਅਨਰਸੁਚੂਕੈਹਰਿਰਸੁਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ਸਚੁਸੰਤੋਖੁਸਹਜਸੁਖੁਬਾਣੀ
ਪੂਰੇਗੁਰਤੇਪਾਵਣਿਆ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰੁਨਸੇਵਹਿਮੂਰਖਅੰਧਗਵਾਰਾ॥ਫਿਰਿਓਇਕਿਥਹੁਪਾਇਨਿਮੋਖਦੁਆਰਾ॥ਮਰਿਮ
ਰਿਜੰਮਹਿਫਿਰਿਫਿਰਿਆਵਹਿਜਮਦਰਿਚੋਟਾਖਾਵਣਿਆ॥੪॥ਸਬਦੈਸਾਦੁਜਾਣਹਿਤਾਆਪੁਪਛਾਣਹਿ॥ਨਿਰਮਲਬਾ
ਣੀਸਬਦਿਵਖਾਣਹਿ॥ਸਚੇਸੇਵਿਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਨਿਨਉਨਿਧਿਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸਾਵਣਿਆ॥੫॥ਸੋਥਾਨੁਸੁਹਾਇਆਜੋਹਰਿ
ਮਨਿਭਾਇਆ॥ਸਤਸੰਗਤਿਬਹਿਹਰਿਗੁਣਗਾਇਆ॥ਅਨਦਿਨੁਹਰਿਸਾਲਾਹਹਿਸਾਚਾਨਿਰਮਲਨਾਦੁਵਜਾਵਣਿਆ॥
੬॥ਮਨਮੁਖਖੋਟੀਰਾਸਿਖੋਟਾਪਾਸਾਰਾ॥ਕੂੜੁਕਮਾਵਨਿਦੁਖੁਲਾਗੈਭਾਰਾ॥ਭਰਮੇਭੂਲੇਫਿਰਨਿਦਿਨੁਰਾਤੀਮਰਿਜਨਮ
ਹਿਜਨਮੁਗਵਾਵਣਿਆ॥੭॥ਸਚਾਸਾਹਿਬੁਮੈਅਤਿਪਿਆਰਾ॥ਪੂਰੇਗੁਰਕੈਸਬਦਿਅਧਾਰਾ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਮਿਲੈਵਡਿ
ਆਈਦੁਖੁਸੁਖੁਸਮਕਰਿਜਾਨਣਿਆ॥੮॥੧੦॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੩॥ ਤੇਰੀਆਖਾਣੀਤੇਰੀਆਬਾਣੀ॥ਬਿਨੁ
ਨਾਵੈਸਭਭਰਮਿਭੁਲਾਣੀ॥ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਹਰਿਨਾਮੁਪਾਇਆਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਕੋਇਨਪਾਵਣਿਆ॥੧॥ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾ
ਰੀਹਰਿਸੇਤੀਚਿਤੁਲਾਵਣਿਆ॥ਹਰਿਸਚਾਗੁਰਭਗਤੀਪਾਈਐਸਹਜੇਮੰਨਿਵਸਾਵਣਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇ
ਵੇਤਾਸਭਕਿਛੁਪਾਏ॥ਜੇਹੀਮਨਸਾਕਰਿਲਾਗੈਤੇਹਾਫਲੁਪਾਏ॥ਸਤਿਗੁਰੁਦਾਤਾਸਭਨਾਵਥੂਕਾਪੂਰੈਭਾਗਿਮਿਲਾਵ
ਦਿਸੰਤਰਿ ਣਿਆ॥੨॥ਇਹੁਮਨੁਮੈਲਾਇਕੁਨਧਿਆਏ॥ਅੰਤਰਿਮੈਲੁਲਾਗੀਬਹੁਦੂਜੈਭਾਏ॥ਤਟਿਤੀਰਥਿਭਵੈਅਹੰਕਾਰੀਹੋਰੁਵ
ਧੇਰੈਹਉਮੈਮਲੁਲਾਵਣਿਆ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਤਾਮਲੁਜਾਏ॥ਜੀਵਤੁਮਰੈਹਰਿਸਿਉਚਿਤੁਲਾਏ॥ਹਰਿਨਿਰਮ
ਲੁਸਚੁਮੈਲੁਨਲਾਗੈਸਚਿਲਾਗੈਮੈਲੁਗਵਾਵਣਿਆ॥੪॥ਬਾਝੁਗੁਰੂਹੈਅੰਧਗੁਬਾਰਾ॥ਅਗਿਆਨੀਅੰਧਾਅੰਧੁਅੰਧਾ
ਰਾ॥ਬਿਸਟਾਕੇਕੀੜੇਬਿਸਟਾਕਮਾਵਹਿਫਿਰਿਬਿਸਟਾਮਾਹਿਪਚਾਵਣਿਆ॥੫॥ਮੁਕਤੇਸੇਵੇਮੁਕਤਾਹੋਵੈ॥ਹਉਮੈਮਮ
ਤਾਸਬਦੇਖੋਵੈ॥ਅਨਦਿਨੁਹਰਿਜੀਉਸਚਾਸੇਵੀਪੂਰੈਭਾਗਿਗੁਰੁਪਾਵਣਿਆ॥੬॥ਆਪੇਬਖਸੇਮੇਲਿਮਿਲਾਏ
॥ਪੂਰੇਗੁਰਤੇਨਾਮੁਨਿਧਿਪਾਏ॥ਸਚੈਨਾਮਿਸਦਾਮਨੁਸਚਾਸਚੁਸੇਵੇਦੁਖੁਗਵਾਵਣਿਆ॥੭॥ਸਦਾਹਜੂਰਿਦੂਰਿਨ
ਜਾਣਹੁ॥ਗੁਰਸਬਦੀਹਰਿਅੰਤਰਿਪਛਾਣਹੁ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਮਿਲੈਵਡਿਆਈਪੂਰੇਗੁਰਤੇਪਾਵਣਿਆ॥੮॥੧੧॥
ਮਾਝਮਹਲਾ੩ ॥ਐਥੈਸਾਚੇਸੁਆਗੈਸਾਚੇ॥ਮਨੁਸਚਾਸਚੈਸਬਦਿਰਾਚੇ॥ਸਚਾਸੇਵਹਿਸਚੁਕਮਾਵ
ਹਿਸਚੋਸਚੁਕਮਾਵਣਿਆ॥੧॥ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਸਚਾਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸਾਵਣਿਆ॥ਸਚੇਸੇਵਹਿਸਚਿਸ

ਮਾਵਣਿਸਚੇਕੇਗੁਣਗਾਵਣਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੰਡਿਤਪੜਹਿਸਾਦੁਨਪਾਵਹਿ॥ਦੂਜੈਭਾਇਮਾਇਆਮਨੁਭਰਮਾਵਹਿ॥
ਮਾਇਆਮੋਹਿਸਭਸੁਧਿਗਵਾਈਕਰਿਅਵਗਣਪਛੋਤਾਵਣਿਆ॥੨॥ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਤਾਤਤੁਪਾਏ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਮੰਨਿ
ਵਸਾਏ॥ਸਬਦਿਮਰੈਮਨੁਮਾਰੈਅਪੁਨਾਮੁਕਤੀਕਾਦਰੁਪਾਵਣਿਆ॥੩॥ਕਿਲਵਿਖਕਾਟੈਕ੍ਰੋਧੁਨਿਵਾਰੇ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਰਖੈ
ਉਰਧਾਰੇ॥ਸਚਿਰਤੇਸਦਾਬੈਰਾਗੀਹਉਮੈਮਾਰਿਮਿਲਾਵਣਿਆ॥੪॥ਅੰਤਰਿਰਤਨੁਮਿਲੈਮਿਲਾਇਆ॥ਤ੍ਰਿਬਿਧਿਮ
ਨਸਾਤ੍ਰਿਬਿਧਿਮਾਇਆ॥ਪੜਿਪੜਿਪੰਡਿਤਮੋਨੀਥਕੇਚਉਥੇਪਦਕੀਸਾਰਨਪਾਵਣਿਆ॥੫॥ਆਪੇਰੰਗੇਰੰਗੁਚੜਾ
ਏ॥ਸੇਜਨਰਾਤੇਗੁਰਸਬਦਿਰੰਗਾਏ॥ਹਰਿਰੰਗੁਚੜਿਆਅਤਿਅਪਾਰਾਹਰਿਰਸਿਰਸਿਗੁਣਗਾਵਣਿਆ॥੬॥ਗੁਰਮੁਖਿ
ਰਿਧਿਸਿਧਿਸਚੁਸੰਜਮੁਸੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨੁਨਾਮਿਮੁਕਤਿਹੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਕਾਰਸਚੁਕਮਾਵਹਿਸਚੇਸਚਿਸਮਾਵ
ਣਿਆ॥੭॥ਗੁਰਮੁਖਿਥਾਪੇਥਾਪਿਉਥਾਪੇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤਿਪਤਿਸਭੁਆਪੇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿਆਏਨਾਮੇਨਾ
ਮਿਸਮਾਵਣਿਆ॥੮॥੧੨॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੩॥ ਉਤਪਤਿਪਰਲਉਸਬਦੇਹੋਵੈ॥ਸਬਦੇਹੀਫਿਰਿਓਪਤਿ
ਹੋਵੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਵਰਤੈਸਭੁਆਪੇਸਚਾਗੁਰਮੁਖਿਉਪਾਇਸਮਾਵਣਿਆ॥੧॥ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਗੁਰੁਪੂਰਾਮੰਨਿਵਸਾ
ਵਣਿਆ॥ਗੁਰਤੇਸਾਂਤਿਭਗਤਿਕਰੇਦਿਨੁਰਾਤੀਗੁਣਕਹਿਗੁਣੀਸਮਾਵਣਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਮੁਖਿਧਰਤੀਗੁਰਮੁ
ਖਿਪਾਣੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪਵਣੁਬੈਸੰਤਰੁਖੇਲੈਵਿਡਾਣੀ॥ਸੋਨਿਗੁਰਾਜੋਮਰਿਮਰਿਜੰਮੈਨਿਗੁਰੇਆਵਣਜਾਵਣਿਆ॥
੨॥ਤਿਨਿਕਰਤੈਇਕੁਖੇਲੁਰਚਾਇਆ॥ਕਾਇਆਸਰੀਰੈਵਿਚਿਸਭੁਕਿਛੁਪਾਇਆ॥ਸਬਦਿਭੇਦਿਕੋਈਮਹਲੁਪਾਏਮ
ਹਲੇਮਹਲਿਬੁਲਾਵਣਿਆ॥੩॥ਸਚਾਸਾਹੁਸਚੇਵਣਜਾਰੇ॥ਸਚੁਵਣੰਜਹਿਗੁਰਹੇਤਿਅਪਾਰੇ॥ਸਚੁਵਿਹਾਝਹਿਸਚੁਕ
ਮਾਵਹਿਸਚੋਸਚੁਕਮਾਵਣਿਆ॥੪॥ਬਿਨੁਰਾਸੀਕੋਵਥੁਕਿਉਪਾਏ॥ਮਨਮੁਖਭੂਲੇਲੋਕਸਬਾਏ॥ਬਿਨੁਰਾਸੀਸਭਖਾਲੀਚ
ਲੇਖਾਲੀਜਾਇਦੁਖੁਪਾਵਣਿਆ॥੫॥ਇਕਿਸਚੁਵਣੰਜਹਿਗੁਰਸਬਦਿਪਿਆਰੇ॥ਆਪਿਤਰਹਿਸਗਲੇਕੁਲਤਾਰੇ॥ਆ
ਏਸੇਪਰਵਾਣੁਹੋਏਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਸੁਖੁਪਾਵਣਿਆ॥੬॥ਅੰਤਰਿਵਸਤੁਮੂੜਾਬਾਹਰੁਭਾਲੇ॥ਮਨਮੁਖਅੰਧੇਫਿਰਹਿਬੇ
ਤਾਲੇ॥ਜਿਥੈਵਥੁਹੋਵੈਤਿਥਹੁਕੋਇਨਪਾਵੈਮਨਮੁਖਭਰਮਿਭੁਲਾਵਣਿਆ॥੭॥ਆਪੇਦੇਵੈਸਬਦਿਬੁਲਾਏ॥ਮਹਲੀ
ਮਹਲਿਸਹਜਸੁਖੁਪਾਏ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਮਿਲੈਵਡਿਆਈਆਪੇਸੁਣਿਸੁਣਿਧਿਆਵਣਿਆ॥੮॥ ੧੩॥

੬॥

ਮਾਝਮਹਲਾ੩॥ਸਤਿਗੁਰਸਾਚੀਸਿਖਸੁਣਾਈ॥ਹਰਿਚੇਤਹੁਅੰਤਿਹੋਇਸਖਾਈ॥ਹਰਿਅਗਮੁਅਗੋਚਰੁਅ
ਨਾਥੁਅਜੋਨੀਸਤਿਗੁਰਕੈਭਾਇਪਾਵਣਿਆ॥੧॥ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਆਪੁਨਿਵਾਰਣਿਆ॥ਆਪੁਗਵਾਏਤਾ
ਹਰਿਪਾਏਹਰਿਸਿਉਸਹਜਿਸਮਾਵਣਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਸੁਕਰਮੁਕਮਾਇਆ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਸਦਾਸੁ
ਖੁਪਾਇਆ॥ਬਿਨੁਭਾਗਾਗੁਰੁਪਾਈਐਨਾਹੀਸਬਦੈਮੇਲਿਮਿਲਾਵਣਿਆ॥੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਅਲਿਪਤੁਰਹੈਸੰਸਾਰੇ॥ਗੁਰਕੈ
ਤਕੀਐਨਾਮਿਅਧਾਰੇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜੋਰੁਕਰੇਕਿਆਤਿਸਨੋਆਪੇਖਪਿਦੁਖੁਪਾਵਣਿਆ॥੩॥ਮਨਮੁਖਿਅੰਧੇਸੁਧਿਨਕਾ
ਈ॥ਆਤਮਘਾਤੀਹੈਜਗਤਕਸਾਈ॥ਨਿੰਦਾਕਰਿਕਰਿਬਹੁਭਾਰੁਉਠਾਵੈਬਿਨੁਮਜੂਰੀਭਾਰੁਪਹੁਚਾਵਣਿਆ॥੪॥ਇਹੁਜਗੁ

ਵਾੜੀ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮਾਲੀ ॥ ਸਦਾ ਸਮਾਲੇ ਕੋ ਨਾਹੀ ਖਾਲੀ ॥ ਜੇਤੀ ਵਾਸਨਾ ਪਾਏ ਤੇਤੀ ਵਰਤੈ ਵਾਸੂ ਵਾਸੁ ਜਣਾਵਣਿਆ ॥੫॥ ਮਨਮੁਖੁ ਰੋਗੀ ਹੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਸੁਖਦਾਤਾ ਵਿਸਰਿਆ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥ ਦੁਖੀਏ ਨਿਤ ਫਿਰਹਿ ਬਿਲਲਾਦੇ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਾਂਤਿ ਨ ਪਾਵਣਿਆ ॥੬॥ ਜਿਨਿ ਕੀਤੇ ਸੋਈ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ॥ ਆਪਿ ਕਰੇ ਤਾ ਹੁਕਮਿ ਪਛਾਣੈ ॥ ਜੇਹਾ ਅੰਦਰਿ ਪਾਏ ਤੇਹਾ ਵਰਤੈ ਆਪੇ ਬਾਹਰਿ ਪਾਵਣਿਆ ॥੭॥ ਤਿਸੁ ਬਾਝਹੁ ਸਚੇ ਮੈ ਹੋਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਜਿਸੁ ਲਾਇ ਲਏ ਸੋ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਜਿਸੁ ਦੇਵੈ ਸੋ ਪਾਵਣਿਆ ॥੮॥ ੧੪॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਗਵਾਏ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਸਦਾ ਸਲਾਹੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬੋਲੈ ਸਦਾ ਮੁਖਿ ਵੈਣੀ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵੇਖੈ ਪਰਖੈ ਸਦਾ ਨੈਣੀ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਥਾ ਕਹੈ ਸਦਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਅਵਰਾ ਆਖਿ ਸੁਨਾਵਣਿਆ ॥੨॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰੰਗਿ ਰਤਾ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਏ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਸਨਾ ਬੋਲੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਮਨਿ ਤਨਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆਵਣਿਆ ॥੩॥ ਸੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਜੁ ਚਿਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥ ਤਿਸ ਦਾ ਹੁਕਮੁ ਮੇਟਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਈ ॥ ਹੁਕਮੇ ਵਰਤੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਹੁਕਮੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆਵਣਿਆ ॥੪॥ ਅਜਬ ਕੰਮ ਕਰਤੇ ਹਰਿ ਕੇਰੇ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਭੂਲਾ ਜਾਂਦਾ ਫੇਰੇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਬਦਿ ਵਜਾਵਣਿਆ ॥੫॥ ਖੋਟੇ ਖਰੇ ਤੁਧੁ ਆਪਿ ਉਪਾਏ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਪਰਖੇ ਲੋਕ ਸਬਾਏ ॥ ਖਰੇ ਪਰਖਿ ਖਜਾਨੈ ਪਾਇਹਿ ਖੋਟੇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਵਣਿਆ ॥੬॥ ਕਿਉ ਕਰਿ ਵੇਖਾ ਕਿਉ ਸਾਲਾਹੀ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੀ ॥ ਤੇਰੇ ਭਾਣੇ ਵਿਚਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵਸੈ ਤੂੰ ਭਾਣੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆਵਣਿਆ ॥੭॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਬਦੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਹਰਿ ਬਾਣੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੇਵਿਐ ਰਿਦੈ ਸਮਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ਪੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਭ ਭੁਖ ਲਹਿ ਜਾਵਣਿਆ ॥੮॥ ੧੫॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵਰਸੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ਕੋਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀ ਸਦਾ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੁਝਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆਵਣਿਆ ॥ ਰਸਨਾ ਰਸੁ ਚਾਖਿ ਸਦਾ ਰਹੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਸਹਜੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਹਜੁ ਕੋ ਪਾਏ ॥ ਦੁਬਿਧਾ ਮਾਰੇ ਇਕਸੁ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਨਦਰੀ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੨॥ ਸਭਨਾ ਉਪਰਿ ਨਦਰਿ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ॥ ਕਿਸੈ ਥੋੜੀ ਕਿਸੈ ਹੈ ਘਣੇਰੀ ॥ ਤੁਝ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਕਿਛੁ ਨ ਹੋਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਝੀ ਪਾਵਣਿਆ ॥੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਤੁ ਹੈ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਭਰੇ ਤੇਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਕੋਈ ਨ ਪਾਵੈ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਪਾਵਣਿਆ ॥੪॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਸੋ ਜਨੁ ਸੋਹੈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮਿ ਅੰਤਰੁ ਮਨੁ ਮੋਹੈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਬਾਣੀ ਰਤਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਹਜਿ ਸੁਣਾਵਣਿਆ ॥੫॥ ਮਨਮੁਖੁ ਭੂਲਾ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਏ ॥ ਨਾਮੁ ਨ ਲੇਵੈ ਮਰੈ ਬਿਖੁ ਖਾਏ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਵਿਸਟਾ ਮਹਿ ਵਾਸਾ ਬਿਨੁ ਸੇਵਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਵਣਿਆ ॥੬॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੈ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਪੀਆਏ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਹਜਿ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਸਭ ਆਪੇ ਗੁਰਮਤਿ ਨਦਰੀ ਆਵਣਿਆ ॥੭॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਈ ॥ ਜਿਨਿ ਸਿਰਜੀ ਤਿਨਿ ਆਪੇ ਗੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ਸਦਾ ਤੂੰ ਸਹਜੇ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੮॥

ਅ

੧੬॥ ।ਮਾਝਮਹਲਾ੩॥ ।ਸੇਸਚਿਲਾਗੇਜੋਤੁਧੁਭਾਏ।ਸਦਾਸਚੁਸੇਵਹਿਸਹਜਸੁਭਾਏ।ਸਚੈਸਬ
ਦਿਸਚਾਸਾਲਾਹੀਸਚੈਮੇਲਿਮਿਲਾਵਣਿਆ॥੧॥ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਸਚੁਸਾਲਾਹਣਿਆ।ਸਚੁਧਿਆਇਨਿ
ਸੇਸਚਿਰਾਤੇਸਚੇਸਚਿਸਮਾਵਣਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਹਦੇਖਾਸਚੁਸਭਨੀਥਾਈ।ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮੰਨਿਵਸਾ
ਈ।ਤਨੁਸਚਾਰਸਨਾਸਚਿਰਾਤੀਸਚੁਸੁਣਿਆਖਿਵਖਾਨਣਿਆ॥੨॥ਮਨਸਾਮਾਰਿਸਚਿਸਮਾਣੀ।ਇਨਿਮਨਿ
ਡੀਠੀਸਭਆਵਣਜਾਣੀ।ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਸਦਾਮਨੁਨਿਹਚਲੁਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾਪਾਵਣਿਆ॥੩॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਰਿ
ਦੈਦਿਖਾਇਆ।ਮਾਇਆਮੋਹੁਸਬਦਿਜਲਾਇਆ।ਸਚੋਸਚਾਵੇਖਿਸਾਲਾਹੀਗੁਰਸਬਦੀਸਚੁਪਾਵਣਿਆ॥੪॥
ਜੋਸਚਿਰਾਤੇਤਿਨਸਚੀਲਿਵਲਾਗੀ।ਹਰਿਨਾਮੁਸਮਾਲਹਿਸੇਵਡਭਾਗੀ।ਸਚੈਸਬਦਿਆਪਿਮਿਲਾਏਸਤਸੰਗਤਿ
ਸਚੁਗੁਣਗਾਵਣਿਆ॥੫॥ਲੇਖਾਪੜੀਐਜੇਲੇਖੇਵਿਚਿਹੋਵੈ।ਓਹੁਅਗਮੁਅਗੋਚਰੁਸਬਦਿਸੁਧਿਹੋਵੈ।ਅਨਦਿਨੁਸਚ
ਸਬਦਿਸਾਲਾਹੀਹੋਰੁਕੋਇਨਕੀਮਤਿਪਾਵਣਿਆ॥੬॥ਪੜਿਪੜਿਥਾਕੇਸਾਂਤਿਨਆਈ।ਤ੍ਰਿਸਨਾਜਾਲੇਸੁਧਿਨਕਾਈ।
ਬਿਖੁਬਿਹਾਝਹਿਬਿਖੁਮੋਹਪਿਆਸੇਕੂੜੁਬੋਲਿਬਿਖੁਖਾਵਣਿਆ॥੭॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਏਕੋਜਾਣਾ।ਦੂਜਾਮਾਰਿਮਨੁ
ਸਚਿਸਮਾਣਾ।ਨਾਨਕਏਕੋਨਾਮੁਵਰਤੈਮਨਅੰਤਰਿਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਾਵਣਿਆ॥੮॥੧੭॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੩
ਵਰਨਰੂਪਵਰਤਹਿਸਭਤੇਰੇ।ਮਰਿਮਰਿਜੰਮਹਿਫੇਰਪਵਹਿਘਣੇਰੇ।ਤੂੰਏਕੋਨਿਹਚਲੁਅਗਮਅਪਾਰਾਗੁਰਮਤੀ
ਬੂਝਬੁਝਾਵਣਿਆ॥੧॥ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਰਾਮਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸਾਵਣਿਆ।ਤਿਸੁਰੂਪੁਨਰੇਖਿਆਵਰਨੁਨ
ਕੋਈਗੁਰਮਤੀਆਪਿਬੁਝਾਵਣਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਭਏਕਾਜੋਤਿਜਾਣੈਜੇਕੋਈ।ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਐਪਰਗਟੁ
ਹੋਈ।ਗੁਪਤੁਪਰਗਟੁਵਰਤੈਸਭਥਾਈਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਵਣਿਆ॥੨॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਅਗਨਿਜਲੈਸੰਸਾਰਾ।ਲੋਭੁਅ
ਭਿਮਾਨੁਬਹੁਤੁਅਹੰਕਾਰਾ।ਮਰਿਮਰਿਜਨਮੈਪਤਿਗਵਾਏਅਪਣੀਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਵਣਿਆ॥੩॥ਗੁਰਕਾਸਬ
ਦੁਕੋਵਿਰਲਾਬੂਝੈ।ਆਪੁਮਾਰੇਤਾਤ੍ਰਿਭਵਣੁਸੂਝੈ।ਫਿਰਿਓਹੁਮਰੈਨਮਰਣਾਹੋਵੈਸਹਜੇਸਚਿਸਮਾਵਣਿ
ਆ॥੪॥ਮਾਇਆਮਹਿਫਿਰਿਚਿਤੁਨਲਾਏ।ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਦਰਹੈਸਮਾਏ।ਸਚੁਸਲਾਹੇਸਭਘਟਅੰ
ਤਰਿਸਚੋਸਚੁਸੁਹਾਵਣਿਆ॥੫॥ਸਚੁਸਾਲਾਹੀਸਦਾਹਜੂਰੇ।ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਰਹਿਆਭਰਪੂਰੇ।ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸ
ਚੁਨਦਰੀਆਵੈਸਚੇਹੀਸੁਖੁਪਾਵਣਿਆ॥੬॥ਸਚੁਮਨਅੰਦਰਿਰਹਿਆਸਮਾਇ।ਸਦਾਸਚੁਨਿਹਚਲੁਆ
ਵੈਨਜਾਇ।ਸਚੇਲਾਗੈਸੋਮਨੁਨਿਰਮਲੁਗੁਰਮਤੀਸਚਿਸਮਾਵਣਿਆ॥੭॥ਸਚੁਸਾਲਾਹੀਅਵਰੁਨਕੋਈ।ਜਿਤੁਸੇ
ਵਿਐਸਦਾਸੁਖੁਹੋਈ।ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਵੀਚਾਰੀਸਚੋਸਚੁਕਮਾਵਣਿਆ॥੮॥ ੧੮ ਮਾਝਮਹਲਾ੩
॥ ਨਿਰਮਲਸਬਦੁਨਿਰਮਲਹੈਬਾਣੀ।ਨਿਰਮਲਜੋਤਿਸਭਮਾਹਿਸਮਾਣੀ।ਨਿਰਮਲਬਾਣੀਹਰਿਸਾਲਾ
ਹੀਜਪਿਹਰਿਨਿਰਮਲੁਮੈਲੁਗਵਾਵਣਿਆ॥੧॥ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਸੁਖਦਾਤਾਮੰਨਿਵਸਾਵਣਿਆ।ਹਰਿਨਿ
ਰਮਲੁਗੁਰਸਬਦਿਸਲਾਹੀਸਬਦੋਸੁਣਿਤਿਸਾਮਿਟਾਵਣਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਿਰਮਲਨਾਮੁਵਸਿਆਮਨਿ

ਆਏ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਗਵਾਏ॥ ਨਿਰਮਲ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਨਿਤ ਸਾਚੇ ਕੇ ਨਿਰਮਲ ਨਾਦੁ ਵਜਾਵਣਿਆ॥੨॥ ਨਿ
ਰਮਲ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ॥ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਮੁਆ ਤਿਥੈ ਮੋਹੁ ਨ ਮਾਇਆ॥ ਨਿਰਮਲ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿ
ਰਮਲ ਬਾਣੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ॥੩॥ ਜੋ ਨਿਰਮਲੁ ਸੇਵੇ ਸੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ॥ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਗੁਰ ਸਬਦੇ ਧੋਵੈ॥ ਨਿਰਮਲ ਵਾ
ਜੈ ਅਨਹਦ ਧੁਨਿ ਬਾਣੀ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਵਣਿਆ॥੪॥ ਨਿਰਮਲ ਤੇ ਸਭ ਨਿਰਮਲ ਹੋਵੈ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਮਨੂਆ ਹਰਿ ਸਬਦਿ ਪ
ਰੋਵੈ॥ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮਿ ਲਗੇ ਬਡਭਾਗੀ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਮਿ ਸੁਹਾਵਣਿਆ॥੫॥ ਸੋ ਨਿਰਮਲੁ ਜੋ ਸਬਦੇ ਸੋਹੈ॥ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਮੋ
ਹੈ॥ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਮਲੁ ਕਦੇ ਨ ਲਾਗੈ ਮੁਖੁ ਊਜਲੁ ਸਚੁ ਕਰਾਵਣਿਆ॥੬॥ ਮਨੁ ਮੈਲਾ ਹੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ॥ ਮੈਲਾ ਚਉਕਾ ਮੈਲੈ ਥਾ
ਇ॥ ਮੈਲਾ ਖਾਇ ਫਿਰਿ ਮੈਲੁ ਵਧਾਏ ਮਨਮੁਖ ਮੈਲੁ ਦੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ॥੭॥ ਮੈਲੇ ਨਿਰਮਲ ਸਭਿ ਹੁਕਮਿ ਸਬਾਏ॥ ਸੇ ਨਿਰਮਲ ਜੋ
ਹਰਿ ਸਾਚੇ ਭਾਏ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੈਲੁ ਚੁਕਾਵਣਿਆ॥੮॥੧੯॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩॥
ਗੋਵਿੰਦੁ ਊਜਲੁ ਊਜਲ ਹੰਸਾ॥ ਮਨੁ ਬਾਣੀ ਨਿਰਮਲ ਮੇਰੀ ਮਨਸਾ॥ ਮਨਿ ਊਜਲ ਸਦਾ ਮੁਖ ਸੋਹਹਿ ਅਤਿ ਊਜਲ ਨਾਮੁ
ਧਿਆਵਣਿਆ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ॥ ਗੋਬਿਦੁ ਗੋਬਿਦੁ ਕਹੈ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ਗੋਬਿਦ
ਗੁਣ ਸਬਦਿ ਸੁਣਾਵਣਿਆ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੋਬਿਦੁ ਗਾਵਹਿ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਭੈ ਊਜਲ ਹਉਮੈ ਮਲੁ ਜਾਏ॥ ਸਦਾ
ਅਨੰਦਿ ਰਹਹਿ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਸੁਣਿ ਗੋਬਿਦ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ॥੨॥ ਮਨੂਆ ਨਾਚੈ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਏ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸ
ਬਦਿ ਮਨੈ ਮਨੁ ਮਿਲਾਏ॥ ਸਚਾ ਤਾਲੁ ਪੂਰੇ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਏ ਸਬਦੇ ਨਿਰਤਿ ਕਰਾਵਣਿਆ॥੩॥ ਊਚਾ ਕੂਕੇ ਤਨਹਿ ਪ
ਛਾੜੇ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਜੋਹਿਆ ਜਮਕਾਲੇ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਇਸੁ ਮਨਹਿ ਨਚਾਏ ਅੰਤਰਿ ਕਪਟੁ ਦੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ॥੪॥ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਜਾ ਆਪਿ ਕਰਾਏ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ॥ ਬਾਣੀ ਵਜੈ ਸਬਦਿ ਵਜਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਥਾਇ ਪਾਵ
ਣਿਆ॥੫॥ ਬਹੁ ਤਾਲ ਪੂਰੇ ਵਾਜੇ ਵਜਾਏ॥ ਨਾ ਕੋ ਸੁਣੇ ਨ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ॥ ਮਾਇਆ ਕਾਰਣਿ ਪਿੜ ਬੰਧਿ ਨਾਚੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਦੁਖੁ
ਪਾਵਣਿਆ॥੬॥ ਜਿਸੁ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੈ ਸੋ ਮੁਕਤਾ॥ ਇੰਦ੍ਰੀ ਵਸਿ ਸਚ ਸੰਜਮਿ ਜੁਗਤਾ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਹਰਿ ਧਿ
ਆਏ ਏਹਾ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਭਾਵਣਿਆ॥੭॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਹੋਈ॥ ਹੋਰਤੁ ਭਗਤਿ ਨ ਪਾਏ ਕੋਈ॥ ਨਾਨਕ ਨਾ
ਮੁ ਗੁਰ ਭਗਤੀ ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਵਣਿਆ॥੮॥੨੦॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩॥ ਸਚਾ ਸੇਵੀ ਸਚੁ ਸਾਲਾ
ਹੀ॥ ਸਚੈ ਨਾਇ ਦੁਖੁ ਕਬ ਹੀ ਨਾਹੀ॥ ਸੁਖਦਾਤਾ ਸੇਵਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਨਿ ਗੁਰਮਤਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾ
ਰੀ ਸੁਖ ਸਹਜਿ ਸਮਾਧਿ ਲਗਾਵਣਿਆ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਸਦਾ ਸੋਹਹਿ ਸੋਭਾ ਸੁਰਤਿ ਸੁਹਾਵਣਿਆ॥੧॥ ਰਹਾਉ
॥ ਸਭੁ ਕੋ ਤੇਰਾ ਭਗਤੁ ਕਹਾਏ॥ ਸੇਈ ਭਗਤ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਏ॥ ਸਚੁ ਬਾਣੀ ਤੁਧੈ ਸਾਲਾਹਨਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਭਗਤਿ ਕਰਾਵਣਿਆ
॥੨॥ ਸਭੁ ਕੋ ਸਚੇ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੇਰਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲੈ ਤਾ ਚੂਕੈ ਫੇਰਾ॥ ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਨਾਇ ਰਚਾਵਹਿ ਤੂੰ ਆਪੇ ਨਾਉ ਜ
ਪਾਵਣਿਆ॥੩॥ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ॥ ਹਰਖੁ ਸੋਗੁ ਸਭੁ ਮੋਹੁ ਗਵਾਇਆ॥ ਇਕਸੁ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਸਦ
ਹੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ॥੪॥ ਭਗਤ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਸਦਾ ਤੇਰੈ ਚਾਏ॥ ਨਉ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਏ॥ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ

ਤਿਨਿਗੁਰਿਪਾਈਆਸਬਦੇਮੇਲਿਮਿਲਾਵਣਿਆ॥੫॥ਤੂੰਦਾਇਆਲੂਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾ॥ਤੂੰਆਪੇਮੇਲਹਿਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤਾ
॥ਤੂੰਆਪੇਦੇਵਹਿਨਾਮੁਵਡਾਈਨਾਮਿਰਤੇਸੁਖੁਪਾਵਣਿਆ॥੬॥ਸਦਾਸਦਾਸਾਚੇਤੁਧੁਸਾਲਾਹੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤਾਦੂ
ਜਾਕੋਨਾਹੀ॥ਏਕਸੁਸਿਉਮਨੁਰਹਿਆਸਮਾਏਮਨਿਮੰਨਿਐਮਨਹਿਮਿਲਾਵਣਿਆ॥੭॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੋਸਾਲਾਹੇ
॥ਸਾਚੇਠਾਕੁਰਵੇਪਰਵਾਹੇ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਵਸੈਮਨਅੰਤਰਿਗੁਰਸਬਦੀਹਰਿਮੇਲਾਵਣਿਆ॥੮॥੨੧॥

ਮਾਝਮਹਲਾ੩॥ਤੇਰੇਭਗਤਸੋਹਹਿਸਾਚੈਦਰਬਾਰੇ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਨਾਮਿਸਵਾਰੇ॥ਸਦਾਅਨੰਦਿਰਹਹਿਦਿਨੁਰਾਤੀਗੁਣ
ਕਹਿਗੁਣੀਸਮਾਵਣਿਆ॥੧॥ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਨਾਮੁਸੁਣਿਮੰਨਿਵਸਾਵਣਿਆ॥ਹਰਿਜੀਉਸਚਾਊਚੋਊਚਾਹਉਮੈਮਾ
ਰਿਮਿਲਾਵਣਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਜੀਉਸਾਚਾਸਾਚੀਨਾਈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਕਿਸੈਮਿਲਾਈ॥ਗੁਰਸਬਦਿ
ਮਿਲਹਿਸੇਵਿਛੁੜਹਿਨਾਹੀਸਹਜੇਸਚਿਸਮਾਵਣਿਆ॥੨॥ਤੁਝਤੇਬਾਹਰਿਕਿਛੂਨਹੋਇ॥ਤੂੰਕਰਿਕਰਿਵੇਖਹਿਜਾ
ਣਹਿਸੋਇ॥ਆਪੇਕਰੇਕਰਾਏਕਰਤਾਗੁਰਮਤਿਆਪਿਮਿਲਾਵਣਿਆ॥੩॥ਕਾਮਣਿਗੁਣਵੰਤੀਹਰਿਪਾਏ॥ਭੈਭਾਇਸੀ
ਗਾਰੁਬਣਾਏ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਸਦਾਸੋਹਾਗਣਿਸਚਉਪਦੇਸਿਸਮਾਵਣਿਆ॥੪॥ਸਬਦੁਵਿਸਾਰਨਿਤਿਨਾਠਉਰੁਨਠਾਉ॥
ਭ੍ਰਮਿਭੂਲੇਜਿਉਸੁੰਞੈਘਰਿਕਾਉ॥ਹਲਤੁਪਲਤੁਤਿਨੀਦੋਵੈਗਵਾਏਦੁਖੇਦੁਖਿਵਿਹਾਵਣਿਆ॥੫॥ਲਿਖਦਿਆਲਿਖ
ਦਿਆਕਾਗਦਮਸੁਖੋਈ॥ਦੂਜੈਭਾਇਸੁਖੁਪਾਏਨਕੋਈ॥ਕੂੜੁਲਿਖਹਿਤੈਕੂੜੁਕਮਾਵਹਿਜਲਿਜਾਵਹਿਕੂੜਿਚਿ
ਤੁਲਾਵਣਿਆ॥੬॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਚੋਸਚੁਲਿਖਹਿਵੀਚਾਰੁ॥ਸੇਜਨਸਚੇਪਾਵਹਿਮੋਖਦੁਆਰੁ॥ਸਚੁਕਾਗਦੁਕਲਮਮ
ਸਵਾਣੀਸਚੁਲਿਖਿਸਚਿਸਮਾਵਣਿਆ॥੭॥ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਅੰਤਰਿਬੈਠਾਵੇਖੈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮਿਲੈਸੋਈਜਨੁਲੇਖੈ॥
ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈਵਡਿਆਈਪੂਰੇਗੁਰਤੇਪਾਵਣਿਆ॥੮॥ ੨੩॥

ਮਾਝਮਹਲਾ੩॥ਆਤਮਰਾਮਪਰਗਾ
ਸੁਗੁਰਤੇਹੋਵੈ॥ਹਉਮੈਮੈਲੁਲਾਗੀਗੁਰਸਬਦੀਖੋਵੈ॥ਮਨੁਨਿਰਮਲੁਅਨਦਿਨੁਭਗਤੀਰਾਤਾਭਗਤਿਕਰੇਹਰਿਪਾਵਣਿ
ਆ॥੧॥ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਆਪਿਭਗਤਿਕਰਨਿਅਵਰਾਭਗਤਿਕਰਾਵਣਿਆ॥ਤਿਨਾਭਗਤਜਨਾਕਉਸਦਨ
ਮਸਕਾਰੁਕੀਜੈਜੋਅਨਦਿਨੁਹਰਿਗੁਣਗਾਵਣਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪੇਕਰਤਾਕਾਰਣੁਕਰਾਏ॥ਜਿਤੁਭਾਵੈਤਿਤੁ
ਕਾਰੈਲਾਏ॥ਪੂਰੈਭਾਗਿਗੁਰਸੇਵਾਹੋਵੈਗੁਰਸੇਵਾਤੇਸੁਖੁਪਾਵਣਿਆ॥੨॥ਮਰਿਮਰਿਜੀਵੈਤਾਕਿਛੁਪਾਏ॥ਗੁਰਪਰ
ਸਾਦੀਹਰਿਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ਸਦਾਮੁਕਤੁਹਰਿਮੰਨਿਵਸਾਏਸਹਜੇਸਹਜਿਸਮਾਵਣਿਆ॥੩॥ਬਹੁਕਰਮਕਮਾਵੈਮੁਕਤਿਨ
ਪਾਏ॥ਦੇਸੰਤਰੁਭਵੈਦੂਜੈਭਾਇਖੁਆਏ॥ਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆਕਪਟੀਬਿਨੁਸਬਦੈਦੁਖੁਪਾਵਣਿਆ॥੪
॥ਧਾਵਤੁਰਾਖੈਠਾਕਿਰਹਾਏ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਰਮਪਦੁਪਾਏ॥ਸਤਿਗੁਰੁਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਏਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮ
ਸੁਖੁਪਾਵਣਿਆ॥੫॥ਇਕਿਕੂੜਿਲਾਗੇਕੂੜੇਫਲਪਾਏ॥ਦੂਜੈਭਾਇਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਏ॥ਆਪਿਡੁਬੇਸਗਲੇ
ਕੁਲਡੋਬੇਕੂੜੁਬੋਲਿਬਿਖੁਖਾਵਣਿਆ॥੬॥ਇਸੁਤਨਮਹਿਮਨੁਕੋਗੁਰਮੁਖਿਦੇਖੈ॥ਭਾਇਭਗਤਿਜਾਹਉਮੈਸੋ
ਖੈ॥ਸਿਧਸਾਧਿਕਮੋਨਿਧਾਰੀਰਹੇਲਿਵਲਾਇਤਿਨਭੀਤਨਮਹਿਮਨੁਨਦਿਖਾਵਣਿਆ॥੭॥ਆਪਿਕਰਾਏਕ

ਕਰਤਾ ਸੋਈ ਜਿ ਹੋਰੁ ਕਿ ਕਰੇ ਕੀਤੇ ਕਿਆ ਹੋਈ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਦੇਵੈ ਸੋ ਲੇਵੈ ਨਾਮੋ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ॥੮॥ ੨੩॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩॥ ਇਸੁ ਗੁਫਾ ਮਹਿ ਅਖੁਟੁ ਭੰਡਾਰਾ॥ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਵਸੈ ਹਰਿ ਅਲਖ ਅਪਾਰਾ॥ ਆਪੇ ਗੁਪਤੁ ਪਰ
ਗਟੁ ਹੈ ਆਪੇ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਆਪੁ ਵੰਞਾਵਣਿਆ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ॥ ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤ ਨਾਮੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ਗੁਰਮਤੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆਵਣਿਆ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਬਜਰ ਕਪਾਟ ਖੁਲਾਇਆ॥ ਨਾਮੁ
ਅਮੋਲਕੁ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਇਆ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਏ ਕੋਈ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ॥੨॥ ਗੁਰ ਗਿ
ਆਨੁ ਅੰਜਨੁ ਸਚੁ ਨੇਤ੍ਰੀ ਪਾਇਆ॥ ਅੰਤਰਿ ਚਾਨਣੁ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰੁ ਗਵਾਇਆ॥ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲੀ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ
ਹਰਿ ਦਰਿ ਸੋਭਾ ਪਾਵਣਿਆ॥੩॥ ਸਰੀਰਹੁ ਭਾਲਣਿ ਕੋ ਬਾਹਰਿ ਜਾਏ॥ ਨਾਮੁ ਨ ਲਹੈ ਬਹੁਤੁ ਵੇਗਾਰਿ ਦੁਖੁ ਪਾਏ॥ ਮਨਮੁਖ
ਅੰਧੇ ਸੂਝੈ ਨਾਹੀ ਫਿਰਿ ਘਿਰਿ ਆਇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਥੁ ਪਾਵਣਿਆ॥੪॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਚਾ ਹਰਿ ਪਾਏ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਵੇਖੈ ਹਉ
ਮੈ ਮੈਲੁ ਜਾਏ॥ ਬੈਸਿ ਸੁਥਾਨਿ ਸਦ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਵਣਿਆ॥੫॥ ਨਉ ਦਰ ਠਾਕੇ ਧਾਵਤੁ ਰਹਾਏ॥ ਦਸਵੈ ਨਿ
ਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾਏ॥ ਓਥੈ ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਵਜਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਗੁਰਮਤੀ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਵਣਿਆ॥੬॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਅੰਤ
ਰਿ ਆਨੇਰਾ॥ ਨ ਵਸਤੁ ਲਹੈ ਨ ਚੂਕੈ ਫੇਰਾ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਹਥਿ ਕੁੰਜੀ ਹੋਰਤੁ ਦਰੁ ਖੁਲੈ ਨਾਹੀ ਗੁਰੁ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ॥੭॥
ਗੁਪਤੁ ਪਰਗਟੁ ਤੂੰ ਸਭਨੀ ਥਾਈ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮਿਲਿ ਸੋਝੀ ਪਾਈ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਸਦਾ ਤੂੰ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾ
ਵਣਿਆ॥੮॥ ੨੪॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਏ ਆਪੇ॥ ਕਾਲੁ ਨ ਜੋਹੈ ਦੁਖੁ ਨ ਸੰਤਾਪੇ॥
ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਬੰਧਨ ਸਭ ਤੋੜੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਵਣਿਆ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸੁਹਾਵਣਿਆ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਚੈ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਚਿਤੁ ਲਾਵਣਿਆ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੀਵੈ ਮਰੈ ਪਰਵਾਣੁ॥ ਆਰਜਾ ਨ ਛੀ
ਜੈ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਰੈ ਨ ਕਾਲੁ ਨ ਖਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਿਆ॥੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਦਰਿ ਸੋਭਾ ਪਾ
ਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ॥ ਆਪਿ ਤਰੈ ਕੁਲ ਸਗਲੇ ਤਾਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਣਿਆ॥੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਦੁਖੁ ਕਦੇ ਨ ਲਗੈ ਸਰੀਰਿ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਉਮੈ ਚੂਕੈ ਪੀਰ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਫਿਰਿ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ
ਸਮਾਵਣਿਆ॥੪॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸੋਭਾ ਪਾਈ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਕਰਾਵਣਿਆ॥੫॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਨਦਿਨੁ ਸਬਦੇ ਰਾਤਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਹੈ ਜਾਤਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਣ
ਗਾਵੈ ਸਦਾ ਨਿਰਮਲੁ ਸਬਦੇ ਭਗਤਿ ਕਰਾਵਣਿਆ॥੬॥ ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ਹੈ ਅੰਧ ਅੰਧਾਰਾ॥ ਜਮਕਾਲਿ ਗਰਠੇ ਕਰਹਿ ਪੁਕਾ
ਰਾ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਰੋਗੀ ਬਿਸਟਾ ਕੇ ਕੀੜੇ ਬਿਸਟਾ ਮਹਿ ਦੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ॥੭॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਹਿਰਦੈ ਵੁਠਾ ਆਪਿ ਆਏ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਵਣਿਆ॥੮॥੨੫॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩॥ ਏਕਾ ਜੋਤਿ ਜੋਤਿ ਹੈ ਸਰੀਰਾ॥ ਸਬਦਿ ਦਿਖਾਏ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ॥ ਆਪੇ ਫਰਕੁ ਕੀਤੋਨੁ ਘਟਿ ਅੰਤਰਿ ਆ
ਪੇ ਘਣਤ ਘੜਾਵਣਿਆ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ॥ ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ਕੋ ਸਹਜੁ ਨ ਪਾਏ ਗੁਰਮੁ

ਮਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਸੋਹਹਿ ਆਪੇ ਜਗੁ ਮੋਹਹਿ ਤੂੰ ਆਪੇ ਨਦਰੀ ਜਗਤੁ ਪਰੋਵਹਿ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਦੇਵਹਿ ਕਰਤੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਦੇਖਾਵਣਿਆ ॥੨॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ॥ ਆਪੇ ਸਬਦੁ ਗੁਰ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਸਬਦੇ ਉਪਜੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਖਿ ਸੁਣਾਵਣਿਆ ॥੩॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਭੁਗਤਾ ॥ ਬੰਧਨ ਤੋੜੇ ਸਦਾ ਹੈ ਮੁਕਤਾ ॥ ਸਦਾ ਮੁਕਤੁ ਆਪੇ ਹੈ ਸਚਾ ਆਪੇ ਅਲਖੁ ਲਖਾਵਣਿਆ ॥੪॥ ਆਪੇ ਮਾਇਆ ਆਪੇ ਛਾਇਆ ॥ ਆਪੇ ਮੋਹੁ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਆਪੇ ਗੁਣਦਾਤਾ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਆਪੇ ਆਖਿ ਸੁਣਾਵਣਿਆ ॥੫॥ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਆਪੇ ॥ ਆਪੇ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪੇ ਆਪੇ ॥ ਤੁਝ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਕਛੂ ਨ ਹੋਵੈ ਤੂੰ ਆਪੇ ਕਾਰੈ ਲਾਵਣਿਆ ॥੬॥ ਆਪੇ ਮਾਰੇ ਆਪਿ ਜੀਵਾਏ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਸੇਵਾ ਤੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੭॥ ਆਪੇ ਊਚਾ ਊਚੋ ਹੋਈ ॥ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਵਿਖਾਲੇ ਸੋ ਵੇਖੈ ਕੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਆਪੇ ਵੇਖਿ ਵਿਖਾਲਣਿਆ ॥੮॥੨੬॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਭਰਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਸਭ ਥਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਘਰ ਹੀ ਮਹਿ ਪਾਈ ॥ ਸਦਾ ਸਰੇਵੀ ਇਕ ਮਨਿ ਧਿਆਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਜਗਜੀਵਨੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥ ਹਰਿ ਜਗਜੀਵਨੁ ਨਿਰਭਉ ਦਾਤਾ ਗੁਰਮਤਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਘਰ ਮਹਿ ਧਰਤੀ ਧਉਲੁ ਪਤਾਲਾ ॥ ਘਰ ਹੀ ਮਹਿ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਸਦਾ ਹੈ ਬਾਲਾ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹੈ ਸੁਖਦਾਤਾ ਗੁਰਮਤਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੨॥ ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ॥ ਜੰਮਣ ਮਰਣੁ ਨ ਚੂਕੈ ਫੇਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਹਉਮੈ ਮਾਰੇ ਸਚੋ ਸਚੁ ਧਿਆਵਣਿਆ ॥੩॥ ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਪਾਪੁ ਪੁੰਨੁ ਦੁਇ ਭਾਈ ॥ ਦੁਹੀ ਮਿਲਿ ਕੈ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਈ ॥ ਦੋਵੈ ਮਾਰਿ ਜਾਇ ਇਕਤੁ ਘਰਿ ਆਵੈ ਗੁਰਮਤਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੪॥ ਘਰ ਹੀ ਮਾਹਿ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਅਨੇਰਾ ॥ ਚਾਨਣੁ ਹੋਵੈ ਛੋਡੈ ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ॥ ਪਰਗਟੁ ਸਬਦੁ ਹੈ ਸੁਖਦਾਤਾ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਣਿਆ ॥੫॥ ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਪਰਗਟੁ ਪਾਸਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਸਾਖੀ ਮਿਟਿਆ ਅੰਧਿਆਰਾ ॥ ਕਮਲੁ ਬਿਗਾਸਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੬॥ ਅੰਦਰਿ ਮਹਲ ਰਤਨੀ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਏ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਣਜੇ ਸਦਾ ਵਾਪਾਰੀ ਲਾਹਾ ਨਾਮੁ ਸਦ ਪਾਵਣਿਆ ॥੭॥ ਆਪੇ ਵਥੁ ਰਾਖੈ ਆਪੇ ਦੇਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਣਜਹਿ ਕੇਈ ਕੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥੮॥੨੭॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਸੇਵ ਕਰਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਭਾਉ ਦੂਜਾ ਜਾਏ ॥ ਹਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਸਦਾ ਗੁਣਦਾਤਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਮਹਿ ਆਪਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਹਿਰਦੈ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥ ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਹੈ ਨਿਰਮਲੁ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੇ ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਕਰਮਿ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਸੇਵਕ ਸੇਵਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਜਾਤਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮਿ ਸਦਾ ਜਨ ਸੋਹਹਿ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੨॥ ਇਸੁ ਗੁਫਾ ਮਹਿ ਇਕੁ ਥਾਨੁ ਸੁਹਾਇਆ ॥ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਹਉਮੈ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਨਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਪਾਵਣਿਆ ॥੩॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਇਹੁ ਗੁਫਾ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਅੰਤਰਿ ਵਸੈ ਮੁਰਾਰੇ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ

ਗਾਵੈ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਏ ॥ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੪॥ ਜਮੁ ਜਾਗਾਤੀ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਕਰੁ ਲਾਏ ॥ ਨਾਵਹੁ ਭੂਲੇ ਦੇਇ ਸਜਾਏ ॥ ਘੜੀ ਮੁਹਤ ਕਾ ਲੇਖਾ ਲੇਵੈ ਰਤੀਅਹੁ ਮਾਸਾ ਤੋਲ ਕਢਾਵਣਿਆ ॥੫॥ ਪੇਈਅੜੈ ਪਿਰੁ ਚੇਤੇ ਨਾਹੀ ॥ ਦੂਜੈ ਮੁਠੀ ਰੋਵੈ ਧਾਹੀ ॥ ਖਰੀ ਕੁਆਲਿਓ ਕੁਰੂਪਿ ਕੁਲਖਣੀ ਸੁਪਨੈ ਪਿਰੁ ਨਹੀ ਪਾਵਣਿਆ ॥੬॥ ਪੇਈਅੜੈ ਪਿਰੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਹਦੂਰਿ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਕਾਮਣਿ ਪਿਰੁ ਰਾਖਿਆ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਸਬਦੇ ਪਿਰੁ ਰਾਵੈ ਸੇਜ ਸੁਹਾਵਣਿਆ ॥੭॥ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਸਦਿ ਬੁਲਾਏ ॥ ਆਪਣਾ ਨਾਉ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ ॥੮॥੨੮॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਊਤਮ ਜਨਮੁ ਸੁਥਾਨਿ ਹੈ ਵਾਸਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਘਰ ਮਾਹਿ ਉਦਾਸਾ ॥ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਹਹਿ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਹਰਿ ਰਸਿ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਪੜਿ ਬੁਝਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੜਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਹਿ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਲਖ ਅਭੇਉ ਹਰਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਏ ॥ ਉਪਾਇ ਨ ਕਿਤੀ ਪਾਇਆ ਜਾਏ ॥ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਨਦਰੀ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੨॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪੜੈ ਨਹੀ ਬੂਝੈ ॥ ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਮਾਇਆ ਕਾਰਣਿ ਲੂਝੈ ॥ ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਬੰਧਨ ਤੂਟਹਿ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਵਣਿਆ ॥੩॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਚੰਚਲੁ ਵਸਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਦੁਬਿਧਾ ਲਾਗੈ ਦਹ ਦਿਸਿ ਧਾਵੈ ॥ ਬਿਖੁ ਕਾ ਕੀੜਾ ਬਿਖੁ ਮਹਿ ਰਾਤਾ ਬਿਖੁ ਹੀ ਮਾਹਿ ਪਚਾਵਣਿਆ ॥੪॥ ਹਉ ਹਉ ਕਰੇ ਤੈ ਆਪੁ ਜਣਾਏ ॥ ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਰੈ ਕਿਛੁ ਥਾਇ ਨ ਪਾਏ ॥ ਤੁਝ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਕਿਛੂ ਨ ਹੋਵੈ ਬਖਸੇ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਵਣਿਆ ॥੫॥ ਉਪਜੈ ਪਚੈ ਹਰਿ ਬੂਝੈ ਨਾਹੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਫਿਰਾਹੀ ॥ ਮਨਮੁਖ ਜਨਮੁ ਗਇਆ ਹੈ ਬਿਰਥਾ ਅੰਤਿ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਵਣਿਆ ॥੬॥ ਪਿਰੁ ਪਰਦੇਸਿ ਸਿਗਾਰੁ ਬਣਾਏ ॥ ਮਨਮੁਖ ਅੰਧੁ ਐਸੇ ਕਰਮ ਕਮਾਏ ॥ ਹਲਤਿ ਨ ਸੋਭਾ ਪਲਤਿ ਨ ਢੋਈ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਵਣਿਆ ॥੭॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਜਾਤਾ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਸਹਜੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੮॥ ਸਭ ਮਹਿ ਵਰਤੈ ਏਕੋ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਜਨ ਸੋਹਹਿ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਆਪਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੯॥੨੯॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਪੜਹਿ ਪੰਡਿਤ ਕਹਾਵਹਿ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ॥ ਬਿਖਿਆ ਮਾਤੇ ਕਿਛੁ ਸੂਝੈ ਨਾਹੀ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੂਨੀ ਆਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਹਰਿ ਰਸੁ ਸਹਜਿ ਪੀਆਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਵੇਦੁ ਪੜਹਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਨਹੀ ਆਇਆ ॥ ਵਾਦੁ ਵਖਾਣਹਿ ਮੋਹੇ ਮਾਇਆ ॥ ਅਗਿਆਨਮਤੀ ਸਦਾ ਅੰਧਿਆਰਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝਿ ਹਰਿ ਗਾਵਣਿਆ ॥੨॥ ਅਕਥੋ ਕਥੀਐ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਵੈ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਮਨਿ ਸਚੋ ਭਾਵੈ ॥ ਸਚੋ ਸਚੁ ਰਵਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਇਹੁ ਮਨੁ ਸਚਿ ਰੰਗਾਵਣਿਆ ॥੩॥ ਜੋ ਸਚਿ ਰਤੇ ਤਿਨ ਸਚੋ ਭਾਵੈ ॥ ਆਪੇ ਦੇਇ ਨ ਪਛੋਤਾਵੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਸਚੁ ਜਾਤਾ ਮਿਲਿ ਸਚੇ ਸੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੪॥ ਕੂੜੁ ਕੁਸਤੁ ਤਿਨਾ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੈ ॥ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਘਟ ਭੀਤਰਿ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੫॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਪੜਹਿ ਹਰਿ ਤਤੁ ਨ ਜਾਣਹਿ ॥

ਭੂਲੇ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਨ ਪਛਾਣਹਿ ॥ ਸੋ ਹਰਿ ਬਿਧਿ ਆਪੇ ਕਿਛੁ ਸੁਝੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਪਾਵਣਿਆ ॥੬॥ ਵੇਦੁ ਪੁਕਾਰੈ ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਮਾਇਆ ॥ ਮਨਮੁਖ ਨ ਬੂਝਹਿ ਦੂਜੈ ਭਾਇਆ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਪੜਹਿ ਹਰਿ ਏਕੁ ਨ ਜਾਣਹਿ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਦੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੭॥ ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਹਸਾ ਦੂਖੁ ਚੁਕਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਵੈ ਕੀ ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ਨਾਮੇ ਮੰਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੮॥੩੦॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਨਿਰਗੁਣੁ ਸਰਗੁਣੁ ਆਪੇ ਸੋਈ ॥ ਤਤੁ ਪਛਾਣੈ ਸੋ ਪੰਡਿਤੁ ਹੋਈ ॥ ਆਪਿ ਤਰੈ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਤਾਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਖਿ ਸਾਦੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਹਿ ਸੇ ਜਨ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੋ ਨਿਹਕਰਮੀ ਜੋ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਤਤੁ ਗਿਆਨਿ ਹਉਮੈ ਮਾਰੇ ॥ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਏ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮੇਟਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੨॥ ਹਉਮੈ ਕਰੈ ਨਿਹਕਰਮੀ ਨ ਹੋਵੈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਉਮੈ ਖੋਵੈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਿਬੇਕੁ ਸਦਾ ਆਪੁ ਵੀਚਾਰੇ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ ॥੩॥ ਹਰਿ ਸਰੁ ਸਾਗਰੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸੋਈ ॥ ਸੰਤ ਚੁਗਹਿ ਨਿਤ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਈ ॥ ਇਸਨਾਨੁ ਕਰਹਿ ਸਦਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਚੁਕਾਵਣਿਆ ॥੪॥ ਨਿਰਮਲ ਹੰਸਾ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰਿ ॥ ਹਰਿ ਸਰਿ ਵਸੈ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਬਦਿ ਸਾਚੈ ਹਰਿ ਸਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾਵਣਿਆ ॥੫॥ ਮਨਮੁਖੁ ਸਦਾ ਬਗੁ ਮੈਲਾ ਹਉਮੈ ਮਲੁ ਲਾਈ ॥ ਇਸਨਾਨੁ ਕਰੈ ਪਰੁ ਮੈਲੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੈ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਚੁਕਾਵਣਿਆ ॥੬॥ ਰਤਨੁ ਪਦਾਰਥੁ ਘਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ॥ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਮਿਟਿਆ ਅੰਧਿਆਰਾ ਘਟਿ ਚਾਨਣੁ ਆਪੁ ਪਛਾਨਣਿਆ ॥੭॥ ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਤੈ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਸੋ ਜਨੁ ਲੇਖੈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਪਾਵਣਿਆ ॥੮॥੩੧॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਜਗਤੁ ਸਬਾਇਆ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਦੀਸਹਿ ਮੋਹੇ ਮਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਚਉਥੈ ਪਦਿ ਲਿਵ ਲਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਬਦਿ ਜਲਾਵਣਿਆ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਜਲਾਏ ਸੋ ਹਰਿ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ਹਰਿ ਦਰਿ ਮਹਲੀ ਸੋਭਾ ਪਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੇਵੀ ਦੇਵਾ ਮੂਲੁ ਹੈ ਮਾਇਆ ॥ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਜਿੰਨਿ ਉਪਾਇਆ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਪਸਰਿਆ ਸੰਸਾਰੇ ਆਇ ਜਾਇ ਦੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੨॥ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਗਿਆਨ ਰਤਨੁ ਇਕੁ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥ ਜਤੁ ਸਤੁ ਸੰਜਮੁ ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਣਿਆ ॥੩॥ ਪੇਈਅੜੈ ਧਨ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣੀ ॥ ਦੂਜੈ ਲਾਗੀ ਫਿਰਿ ਪਛੋਤਾਣੀ ॥ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਦੋਵੈ ਗਵਾਏ ਸੁਪਨੈ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਵਣਿਆ ॥੪॥ ਪੇਈਅੜੈ ਧਨ ਕੰਤੁ ਸਮਾਲੇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਵੇਖੈ ਨਾਲੇ ॥ ਪਿਰ ਕੈ ਸਹਜਿ ਰਹੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਸਬਦਿ ਸਿੰਗਾਰੁ ਬਣਾਵਣਿਆ ॥੫॥ ਸਫਲੁ ਜਨਮੁ ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇਆ ॥ ਏਕੋ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ ॥੬॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨ ਸੇਵੇ ਸੋ ਕਾਹੇ ਆਇਆ ॥ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਬਹੁ ਦੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੭॥ ਜਿਨਿ ਸਿਸਟਿ ਸਾਜੀ ਸੋਈ ਜਾਣੈ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲਿਆ ਤਿਨ ਜਨ ਕਉ ਜਿਨ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ਲਿਖਾਵਣਿਆ ॥੮॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਅਸਟਪਦੀ ਘਰੁ ੧ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਆਪੇ ॥ ਆਪੇ ਥਾਪੇ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪੇ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਵਰਤੈ ਏਕੋ ਸੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਭਾ ਪਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਣਿਆ ॥ ਤਿਸੁ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖਿਆ ਘਟਿ ਘਟਿ ਦੇਖਿਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੂ ਦਇਆਲੁ ਕਿਰਪਾਲੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਗੁਰੁ ਪਰਸਾਦੁ ਕਰੇ ਨਾਮੁ ਦੇਵੈ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੨॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਸਚਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ॥ ਭਗਤੀ ਭਰੇ ਤੇਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ਸਹਜਿ ਸਮਾਧਿ ਲਗਾਵਣਿਆ ॥੩॥ ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੇ ॥ ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹੀ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮੇਰੇ ॥ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਜਾਚਾ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਤੂੰ ਪਾਵਣਿਆ ॥੪॥ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਮਿਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥ ਅਪਣੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹਿ ਤੂੰ ਲੈਹਿ ਮਿਲਾਈ ॥ ਪੂਰੈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਧਿਆਈਐ ਸਬਦੁ ਸੇਵਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੫॥ ਰਸਨਾ ਗੁਣਵੰਤੀ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹੇ ਸਚੇ ਭਾਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਰਹੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਮਿਲਿ ਸਚੇ ਸੋਭਾ ਪਾਵਣਿਆ ॥੬॥ ਮਨਮੁਖੁ ਕਰਮ ਕਰੇ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥ ਜੂਐ ਜਨਮੁ ਸਭ ਬਾਜੀ ਹਾਰੀ ॥ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਮਹਾ ਗੁਬਾਰਾ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵਣ ਜਾਵਣਿਆ ॥੭॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਆਪਿ ਲਿਖਤੁ ਧੁਰਿ ਪਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਮਿਲੈ ਭਉ ਭੰਜਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੮॥ ॥੧॥੩੪॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੧ ॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਅੰਤਰਿ ਅਲਖੁ ਨ ਜਾਈ ਲਖਿਆ ॥ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਲੈ ਗੁਝਾ ਰਖਿਆ ॥ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਸਭ ਤੇ ਊਚਾ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਲਖਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਕਲਿ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਸੁਣਾਵਣਿਆ ॥ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ਸਚੈ ਧਾਰੇ ਵਡਭਾਗੀ ਦਰਸਨੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਜਿਸੈ ਕਉ ਫਿਰਦੇ ॥ ਬ੍ਰਹਮੇ ਇੰਦ੍ਰ ਧਿਆਇਨਿ ਹਿਰਦੇ ॥ ਕੋਟਿ ਤੇਤੀਸਾ ਖੋਜਹਿ ਤਾ ਕਉ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਹਿਰਦੈ ਗਾਵਣਿਆ ॥੨॥ ਆਠ ਪਹਰ ਤੁਧੁ ਜਾਪੇ ਪਵਨਾ ॥ ਧਰਤੀ ਸੇਵਕ ਪਾਇਕ ਚਰਨਾ ॥ ਖਾਣੀ ਬਾਣੀ ਸਰਬ ਨਿਵਾਸੀ ਸਭਨਾ ਕੈ ਮਨਿ ਭਾਵਣਿਆ ॥੩॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਪੈ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਿਞਾਪੈ ॥ ਜਿਨ ਪੀਆ ਸੇਈ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇ ਸਚੇ ਸਚਿ ਅਘਾਵਣਿਆ ॥੪॥ ਤਿਸੁ ਘਰਿ ਸਹਜਾ ਸੋਈ ਸੁਹੇਲਾ ॥ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਕਰੇ ਸਦ ਕੇਲਾ ॥ ਸੋ ਧਨਵੰਤਾ ਸੋ ਵਡ ਸਾਹਾ ਜੋ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਮਨੁ ਲਾਵਣਿਆ ॥੫॥ ਪਹਿਲੋ ਦੇ ਤੈਂ ਰਿਜਕੁ ਸਮਾਹਾ ॥ ਪਿਛੋ ਦੇ ਤੈਂ ਜੰਤੁ ਉਪਾਹਾ ॥ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਦਾਤਾ ਅਵਰੁ ਨ ਸੁਆਮੀ ਲਵੈ ਨ ਕੋਈ ਲਾਵਣਿਆ ॥੬॥ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਤੁਠਾ ਸੋ ਤੁਧੁ ਧਿਆਏ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕਾ ਮੰਤ੍ਰੁ ਕਮਾਏ ॥ ਆਪਿ ਤਰੈ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਤਾਰੇ ਤਿਸੁ ਦਰਗਹ ਠਾਕ ਨ ਪਾਵਣਿਆ ॥੭॥ ਤੂੰ ਵਡਾ ਤੂੰ ਊਚੋ ਊਚਾ ॥ ਤੂੰ ਬੇਅੰਤੁ ਅਤਿ ਮੂਚੋ ਮੂਚਾ ॥ ਹਉ ਕੁਰਬਾਣੀ ਤੇਰੈ ਵੰਞਾ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਦਸਾਵਣਿਆ ॥੮॥ ॥੧॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਉਣੁ ਸੁ ਮੁਕਤਾ ਕਉਣੁ ਸੁ ਜੁਗਤਾ ॥ ਕਉਣੁ ਸੁ ਗਿਆਨੀ ਕਉਣੁ ਸੁ ਬਕਤਾ ॥ ਕਉਣੁ ਸੁ ਗਿਰਹੀ ਕਉਣੁ ਉਦਾਸੀ ਕਉਣੁ ਸੁ ਕੀਮਤਿ ਪਾਏ ਜੀਉ ॥੧॥ ਕਿਨਿ ਬਿਧਿ ਬਾਧਾ ਕਿਨਿ ਬਿਧਿ ਛੂਟਾ ॥ ਕਿਨਿ ਬਿਧਿ ਆਵਣੁ ਜਾਵਣੁ ਤੂਟਾ ॥ ਕਉਣ ਕਰਮ ਕਉਣ ਨਿਹਕਰਮਾ ਕਉਣੁ

ਸੁਕਹੈਕਹਾਏਜੀਉ॥੨॥ਕਉਣੁਸੁਸੁਖੀਆਕਉਣੁਸੁਦੁਖੀਆ॥ਕਉਣੁਸੁਸਨਮੁਖੁਕਉਣੁਵੇਮੁਖੀਆ॥ਕਿਨਿਬਿਧਿਮਿ
ਲੀਐਕਿਨਿਬਿਧਿਬਿਛੁਰੈਇਹਬਿਧਿਕਉਣੁਪ੍ਰਗਟਾਏਜੀਉ॥੩॥ਕਉਣੁਸੁਅਖਰੁਜਿਤੁਧਾਵਤੁਰਹਤਾ॥ਕਉਣੁਉਪ
ਦੇਸੁਜਿਤੁਦੁਖੁਸੁਖੁਸਮਸਹਤਾ॥ਕਉਣੁਸੁਚਾਲਜਿਤੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਧਿਆਏਕਿਨਿਬਿਧਿਕੀਰਤਨੁਗਾਏਜੀਉ॥੪॥ਗੁਰਮੁਖਿ
ਮੁਕਤਾਗੁਰਮੁਖਿਜੁਗਤਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨੀਗੁਰਮੁਖਿਬਕਤਾ॥ਧੰਨੁਗਿਰਹੀਉਦਾਸੀਗੁਰਮੁਖਿਗੁਰਮੁਖਿਕੀਮ
ਤਿਪਾਏਜੀਉ॥੫॥ਹਉਮੈਬਾਧਾਗੁਰਮੁਖਿਛੂਟਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਆਵਣੁਜਾਵਣੁਤੂਟਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਕਰਮਗੁਰਮੁਖਿਨਿਹ
ਕਰਮਾਗੁਰਮੁਖਿਕਰੇਸੁਸੁਭਾਏਜੀਉ॥੬॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖੀਆਮਨਮੁਖਿਦੁਖੀਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਨਮੁਖੁਮਨਮੁਖਿਵੇਮੁਖੀਆ
॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲੀਐਮਨਮੁਖਿਵਿਛੁਰੈਗੁਰਮੁਖਿਬਿਧਿਪ੍ਰਗਟਾਏਜੀਉ॥੭॥ਗੁਰਮੁਖਿਅਖਰੁਜਿਤੁਧਾਵਤੁਰਹਤਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿ
ਉਪਦੇਸੁਦੁਖੁਸੁਖੁਸਮਸਹਤਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਚਾਲਜਿਤੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਧਿਆਏਗੁਰਮੁਖਿਕੀਰਤਨੁਗਾਏਜੀਉ॥੮॥ਸਗ
ਲੀਬਣਤਬਣਾਈਆਪੇ॥ਆਪੇਕਰੇਕਰਾਏਥਾਪੇ॥ਇਕਸੁਤੇਹੋਇਓਅਨੰਤਾਨਾਨਕਏਕਸੁਮਾਹਿਸਮਾਏਜੀਉ॥੯॥
੨॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੫॥ ਪ੍ਰਭੁਅਬਿਨਾਸੀਤਾਕਿਆਕਾੜਾ॥ਹਰਿਭਗਵੰਤਾਤਾਜਨੁਖਰਾਸੁਖਾਲਾ॥ਜੀਅਪ੍ਰਾਨ
ਮਾਨਸੁਖਦਾਤਾਤੂੰਕਰਹਿਸੋਈਸੁਖੁਪਾਵਣਿਆ॥੧॥ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਗੁਰਮੁਖਿਮਨਿਤਨਿਭਾਵਣਿਆ॥ਤੂੰਮੇਰਾ
ਪਰਬਤੁਤੂੰਮੇਰਾਓਲਾਤੁਮਸੰਗਿਲਵੈਨਲਾਵਣਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੇਰਾਕੀਤਾਜਿਸੁਲਾਗੈਮੀਠਾ॥ਘਟਿਘਟਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਤਿ
ਨਿਜਨਿਡੀਠਾ॥ਥਾਨਿਥਨੰਤਰਿਤੂੰਹੈਤੂੰਹੈਇਕੋਇਕੁਵਰਤਾਵਣਿਆ॥੨॥ਸਗਲਮਨੋਰਥਤੂੰਦੇਵਣਹਾਰਾ॥ਭਗਤੀਭਾਇ
ਭਰੇਭੰਡਾਰਾ॥ਦਇਆਧਾਰਿਰਾਖੇਤੁਧੁਸੇਈਪੂਰੈਕਰਮਿਸਮਾਵਣਿਆ॥੩॥ਅੰਧਕੂਪਤੇਕੰਢੈਚਾੜੇ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾ
ਦਾਸਨਦਰਿਨਿਹਾਲੇ॥ਗੁਣਗਾਵਹਿਪੂਰਨਅਬਿਨਾਸੀਕਹਿਸੁਣਿਤੋਟਿਨਆਵਣਿਆ॥੪॥ਐਥੈਓਥੈਤੂੰਹੈਰਖਵਾਲਾ॥
ਮਾਤਗਰਭਮਹਿਤੁਮਹੀਪਾਲਾ॥ਮਾਇਆਅਗਨਿਨਪੋਹੈਤਿਨਕਉਰੰਗਿਰਤੇਗੁਣਗਾਵਣਿਆ॥੫॥ਕਿਆਗੁਣਤੇਰੇਆਖਿ
ਸਮਾਲੀ॥ਮਨਤਨਅੰਤਰਿਤੁਧੁਨਦਰਿਨਿਹਾਲੀ॥ਤੂੰਮੇਰਾਮੀਤੁਸਾਜਨੁਮੇਰਾਸੁਆਮੀਤੁਧੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਜਾਨਣਿਆ॥
੬॥ਜਿਸਕਉਤੂੰਪ੍ਰਭਭਇਆਸਹਾਈ॥ਤਿਸੁਤਤੀਵਾਉਨਲਗੈਕਾਈ॥ਤੂੰਸਾਹਿਬੁਸਰਣਿਸੁਖਦਾਤਾਸਤਸੰਗਤਿਜ
ਪਿਪ੍ਰਗਟਾਵਣਿਆ॥੭॥ਤੂੰਊਚਅਥਾਹੁਅਪਾਰੁਅਮੋਲਾ॥ਤੂੰਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਦਾਸੁਤੇਰਾਗੋਲਾ॥ਤੂੰਮੀਰਾਸਚੀਠਕੁਰਾਈਨਾ
ਨਕਬਲਿਬਲਿਜਾਵਣਿਆ॥੮॥ ੩॥

ਮਾਝਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੨॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਨਿਤਨਿਤਦਯੁਸਮਾਲੀਐ॥ਮੂਲਿਨਮਨਹੁਵਿਸਾਰੀਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਤਾਸੰਗਤਿਪਾਈਐ॥ਜਿਤੁਜਮਕੈਪੰਥਿਨਜਾ
ਈਐ॥ਤੋਸਾਹਰਿਕਾਨਾਮੁਲੈਤੇਰੇਕੁਲਹਿਨਲਾਗੈਗਾਲਿਜੀਉ॥੧॥ਜੋਸਿਮਰੰਦੇਸਾਂਈਐ॥ਨਰਕਿਨਸੇਈਪਾਈਐ॥ਤਤੀ
ਵਾਉਨਲਗਈਜਿਨਮਨਿਵੁਠਾਆਇਜੀਉ॥੨॥ਸੇਈਸੁੰਦਰਸੋਹਣੇ॥ਸਾਧਸੰਗਿਜਿਨਬੈਹਣੇ॥ਹਰਿਧਨੁਜਿਨੀ
ਸੰਜਿਆਸੇਈਗੰਭੀਰਅਪਾਰਜੀਉ॥੩॥ਹਰਿਅਮਿਉਰਸਾਇਣੁਪੀਵੀਐ॥ਮੁਹਿਡਿਠੈਜਨਕੈਜੀਵੀਐ॥ਕਾਰਜਸਭਿਸ

ਧੂੜਿਲੈਨਿਤਪੂਜਾਹਉਗੁਰਕੇਪਾਵਜੀਉ॥੪॥ਜੋਗੁਰਿਕੀਤਾਆਪਣਾ॥ਤਿਨਹਿਗੁਸਾਂਈਜਾਪਣਾ॥ਸੋਸੂਰਾਪਰਧਾਨੁਸੋਮਸਤਕਿਜਿ
ਸਦੈਭਾਗੁਜੀਉ॥੫॥ਮਨਮਧੇਪ੍ਰਭੁਅਵਗਾਹੀਆ॥ਏਹਿਰਸਭੋਗਣਪਾਤਿਸਾਹੀਆ॥ਮੰਦਾਮੂਲਿਨਉਪਜਿਓਤਰੇਸਚੀਕਾ
ਰੈਲਾਗਿਜੀਉ॥੬॥ਕਰਤਾਮੰਨਿਵਸਾਇਆ॥ਜਨਮੈਕਾਫਲੁਪਾਇਆ॥ਮਨਿਭਾਵੰਦਾਕੰਤੁਹਰਿਤੇਰਾਥਿਰੁਹੋਆਸੋਹਾਗੁਜੀਉ
੭॥ਅਟਲੁਪਦਾਰਥੁਪਾਇਆ॥ਭੈਭੰਜਨਕੀਸਰਣਾਇਆ॥ਲਾਇਅੰਚਲਿਨਾਨਕਤਾਰਿਅਨੁਜਿਤਾਜਨਮੁਅਪਾਰੁਜੀਉ
॥੮॥

ਮਾਝਮਹਲਾ੫ਘਰੁ੩॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਹਰਿਜਪਿਜਪੇਮਨੁਧੀਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਗੁਰਦੇਉਮਿਟਿਗਏਭੈਦੂਰੇ॥੧॥ਸਰਨਿਆਵੈਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
ਕੀਤਾਫਿਰਿਕਾਹੇਝੂਰੇ॥੨॥ਚਰਨਸੇਵਸੰਤਸਾਧਕੇਸਗਲਮਨੋਰਥਪੂਰੇ॥੩॥ਘਟਿਘਟਿਏਕੁਵਰਤਦਾਜਲਿਥਲਿ
ਮਹੀਅਲਿਪੂਰੇ॥੪॥ਪਾਪਬਿਨਾਸਨੁਸੇਵਿਆਪਵਿਤ੍ਰਸੰਤਨਕੀਧੂਰੇ॥੫॥ਸਭਛਡਾਈਖਸਮਿਆਪਿਹਰਿਜਪਿਭਈਠ
ਰੂਰੇ॥੬॥ਕਰਤੈਕੀਆਤਪਾਵਸੋਦੁਸਟਮੁਏਹੋਇਮੂਰੇ॥੭॥ਨਾਨਕਰਤਾਸਚਿਨਾਇਹਰਿਵੇਖੈਸਦਾਹਜੂਰੇ॥੮॥੧॥ ੫॥
ਮ੧॥੧॥ਮ:੩॥੨੧॥ਮ:੪॥੭॥੧॥ ਮ:੫॥ ਪਾ ਜੋੜੁ ੩੯

ਰਾਗੁਮਾਝਮਹਲਾ੫ ਬਾਰਹਮਾਹਾ ਘਰੁ੪॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਕਿਰਤਿਕਰਮਕੇਵੀਛੁੜੇਕਰਿਕਿਰਪਾਮੇਲਹੁਰਾਮ॥ਚਾਰਿਕੁੰਟਦਹਦਿਸਿਭ੍ਰਮੇਥਕਿਆਏਪ੍ਰਭਕੀਸਾਮਾ॥ਧੇਨੁਦੁਧੈਤੇਬਾਹਰੀ
ਕਿਤੈਨਆਵੈਕਾਮਾ॥ਜਲਬਿਨੁਸਾਖਕੁਮਲਾਵਤੀਉਪਜਹਿਨਾਹੀਦਾਮਾ॥ਹਰਿਨਾਹਨਮਿਲੀਐਸਾਜਨੈਕਤਪਾਈਐਬਿਸ
ਰਾਮਾ॥ਜਿਤੁਘਰਿਹਰਿਕੰਤੁਨਪ੍ਰਗਟਈਭਠਿਨਗਰਸੇਗ੍ਰਾਮਾ॥ਸ੍ਰਬਸੀਗਾਰਤੰਬੋਲਰਸੁਸਣੁਦੇਹੀਸਭਖਾਮਾ॥ਪ੍ਰਭਸੁ
ਆਮੀਕੰਤਵਿਹੂਣੀਆਮੀਤਸਜਣਸਭਿਜਾਮਾ॥ਨਾਨਕਕੀਬੇਨੰਤੀਆਕਰਿਕਿਰਪਾਦੀਜੈਨਾਮੁ॥ਹਰਿਮੇਲਹੁਸੁਆਮੀਸੰਗ
ਪ੍ਰਭਜਿਸਕਾਨਿਹਚਲਧਾਮਾ॥੧॥ਚੇਤਿਗੋਵਿੰਦੁਅਰਾਧੀਐਹੋਵੈਅਨੰਦੁਘਣਾ॥ਸੰਤਜਨਾਮਿਲਿਪਾਈਐਰਸਨਾਨਾਮੁਭਣਾ
॥ਜਿਨਿਪਾਇਆਪ੍ਰਭੁਆਪਣਾਆਏਤਿਸਹਿਗਣਾ॥ਇਕੁਖਿਨੁਤਿਸੁਬਿਨੁਜੀਵਣਾਬਿਰਥਾਜਨਮੁਜਣਾ॥ਜਲਿਥਲਿਮ
ਹੀਅਲਿਪੂਰਿਆਰਵਿਆਵਿਚਿਵਣਾ॥ਸੋਪ੍ਰਭੁਚਿਤਿਨਆਵਈਕਿਤੜਾਦੁਖੁਗਣਾ॥ਜਿਨੀਰਾਵਿਆਸੋਪ੍ਰਭੂਤਿਨ
ਭਾਗੁਮਣਾ॥ਹਰਿਦਰਸਨਕਉਮਨੁਲੋਚਦਾਨਾਨਕਪਿਆਸਮਨਾ॥ਚੇਤਿਮਿਲਾਏਸੋਪ੍ਰਭੂਤਿਸਕੈਪਾਇਲਗਾ॥੨॥
ਵੈਸਾਖਿਧੀਰਨਿਕਿਉਵਾਢੀਆਜਿਨਾਪ੍ਰੇਮਬਿਛੋਹੁ॥ਹਰਿਸਾਜਨੁਪੁਰਖੁਵਿਸਾਰਿਕੈਲਗੀਮਾਇਆਧੋਹੁ॥ਪੁਤ੍ਰਕਲਤ੍ਰਨ
ਸੰਗਿਧਨਾਹਰਿਅਬਿਨਾਸੀਓਹੁ॥ਪਲਚਿਪਲਚਿਸਗਲੀਮੁਈਝੂਠੈਧੰਧੈਮੋਹੁ॥ਇਕਸੁਹਰਿਕੇਨਾਮਬਿਨੁਅਗੈਲਈਅ
ਹਿਖੋਹਿ॥ਦਯੁਵਿਸਾਰਿਵਿਗੁਚਣਾਪ੍ਰਭਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਪ੍ਰੀਤਮਚਰਣੀਜੋਲਗੇਤਿਨਕੀਨਿਰਮਲਸੋਇ॥ਨਾ
ਨਕਕੀਪ੍ਰਭਬੇਨਤੀਪ੍ਰਭਮਿਲਹੁਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥ਵੈਸਾਖੁਸੁਹਾਵਾਤਾਲਗੈਜਾਸੰਤੁਭੇਟੈਹਰਿਸੋਇ॥੩॥ਹਰਿਜੇਠਿਜੁੜੰਦਾਲੋ
ੜੀਐਜਿਸੁਅਗੈਸਭਿਨਿਵੰਨਿ॥ਹਰਿਸਜਣਦਾਵਣਿਲਗਿਆਕਿਸੈਨਦੇਈਬੰਨਿ॥ਮਾਣਕਮੋਤੀਨਾਮੁਪ੍ਰਭਉਨਲਗੈਨ

ਹੀ ਸੰਨਿ॥ ਰੰਗ ਸਭੇ ਨਾਰਾਇਣੈ ਜੇਤੇ ਮਨਿ ਭਾਵੰਨਿ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਲੋੜੇ ਸੋ ਕਰੇ ਸੋਈ ਜੀਅ ਕਰੰਨਿ॥ ਜੋ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਤੇ ਆਪਣੇ ਸੇਈ
ਕਹੀਅਹਿ ਧੰਨਿ॥ ਆਪਣ ਲੀਆ ਜੇ ਮਿਲੈ ਵਿਛੁੜਿ ਕਿਉ ਰੋਵੰਨਿ॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ਪਰਾਪਤੇ ਨਾਨਕ ਰੰਗ ਮਾਣੰਨਿ॥ ਹਰਿ ਜੇ
ਠੁ ਰੰਗੀਲਾ ਤਿਸੁ ਧਣੀ ਜਿਸ ਕੈ ਭਾਗੁ ਮਥੰਨਿ॥੪॥ ਆਸਾੜੁ ਤਪੰਦਾ ਤਿਸੁ ਲਗੈ ਹਰਿ ਨਾਹੁ ਨ ਜਿੰਨਾ ਪਾਸਿ॥ ਜਗਜੀਵਨ
ਪੁਰਖੁ ਤਿਆਗਿ ਕੈ ਮਾਣਸ ਸੰਦੀ ਆਸ॥ ਦੁਯੈ ਭਾਇ ਵਿਗੁਚੀਐ ਗਲਿ ਪਈਸੁ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸ॥ ਜੇਹਾ ਬੀਜੈ ਸੋ ਲੁਣੈ
ਮਥੈ ਜੋ ਲਿਖਿਆਸੁ॥ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਣੀ ਪਛੁਤਾਣੀ ਉਠਿ ਚਲੀ ਗਈ ਨਿਰਾਸ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਸਾਧੂ ਭੇਟੀਐ ਸੋ ਦਰਗਹ ਹੋਇ
ਖਲਾਸੁ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਆਪਣੀ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਹੋਇ ਪਿਆਸ॥ ਪ੍ਰਭ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਕੋ ਨਹੀ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ॥
ਆਸਾੜੁ ਸੁਹੰਦਾ ਤਿਸੁ ਲਗੈ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਹਰਿ ਚਰਣ ਨਿਵਾਸ॥੫॥ ਸਾਵਣਿ ਸਰਸੀ ਕਾਮਣੀ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਪਿਆ
ਰੁ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਤਾ ਸਚ ਰੰਗਿ ਇਕੋ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ॥ ਬਿਖਿਆ ਰੰਗ ਕੂੜਾਵਿਆ ਦਿਸਨਿ ਸਭੇ ਛਾਰੁ॥ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬੂੰਦ ਸੁਹਾਵ
ਣੀ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਪੀਵਣਹਾਰੁ॥ ਵਣੁ ਤਿਣੁ ਪ੍ਰਭ ਸੰਗਿ ਮਉਲਿਆ ਸੰਮ੍ਰਥ ਪੁਰਖ ਅਪਾਰੁ॥ ਹਰਿ ਮਿਲਣੈ ਨੋ ਮਨੁ ਲੋਚਦਾ
ਕਰਮਿ ਮਿਲਾਵਣਹਾਰੁ॥ ਜਿਨੀ ਸਖੀਏ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਹਉ ਤਿਨ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜੀ ਮਇਆ ਕਰਿ ਸਬਦਿ
ਸਵਾਰਣਹਾਰੁ॥ ਸਾਵਣੁ ਤਿਨਾ ਸੁਹਾਗਣੀ ਜਿਨ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਉਰਿ ਹਾਰੁ॥੬॥ ਭਾਦੁਇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣੀਆ ਦੂਜੈ ਲਗਾ ਹੇਤੁ॥ ਲਖ
ਸੀਗਾਰ ਬਣਾਇਆ ਕਾਰਜਿ ਨਾਹੀ ਕੇਤੁ॥ ਜਿਤੁ ਦਿਨਿ ਦੇਹ ਬਿਨਸਸੀ ਤਿਤੁ ਵੇਲੈ ਕਹਸਨਿ ਪ੍ਰੇਤੁ॥ ਪਕੜਿ ਚਲਾਇਨਿ ਦੂਤ
ਜਮ ਕਿਸੈ ਨ ਦੇਨੀ ਭੇਤੁ॥ ਛਡਿ ਖੜੋਤੇ ਖਿਨੈ ਮਾਹਿ ਜਿਨ ਸਿਉ ਲਗਾ ਹੇਤੁ॥ ਹਥ ਮਰੋੜੈ ਤਨੁ ਕਪੇ ਸਿਆਹਹੁ ਹੋਆ ਸੇਤੁ॥ ਜੇਹਾ
ਬੀਜੈ ਸੋ ਲੁਣੈ ਕਰਮਾ ਸੰਦੜਾ ਖੇਤੁ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤੀ ਚਰਣ ਬੋਹਿਥ ਪ੍ਰਭ ਦੇਤੁ॥ ਸੇ ਭਾਦੁਇ ਨਰਕਿ ਨ ਪਾਈ
ਅਹਿ ਗੁਰੁ ਰਖਣ ਵਾਲਾ ਹੇਤੁ॥੭॥ ਅਸੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮ ਉਮਾਹੜਾ ਕਿਉ ਮਿਲੀਐ ਹਰਿ ਜਾਇ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪਿਆਸ ਦਰਸਨ ਘ
ਣੀ ਕੋਈ ਆਣਿ ਮਿਲਾਵੈ ਮਾਇ॥ ਸੰਤ ਸਹਾਈ ਪ੍ਰੇਮ ਕੇ ਹਉ ਤਿਨ ਕੈ ਲਾਗਾ ਪਾਇ॥ ਵਿਣੁ ਪ੍ਰਭ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ
ਦੂਜੀ ਨਾਹੀ ਜਾਇ॥ ਜਿੰਨੀ ਚਾਖਿਆ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸੁ ਸੇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਰਹੇ ਆਘਾਇ॥ ਆਪੁ ਤਿਆਗਿ ਬਿਨਤੀ ਕਰਹਿ ਲੇਹੁ ਪ੍ਰਭੂ ਲ
ੜਿ ਲਾਇ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਕੰਤਿ ਮਿਲਾਈਆ ਸਿ ਵਿਛੁੜਿ ਕਤਹਿ ਨ ਜਾਇ॥ ਪ੍ਰਭ ਵਿਣੁ ਦੂਜਾ ਕੋ ਨਹੀ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸਰਣਾਇ॥ ਅ
ਸੂ ਸੁਖੀ ਵਸੰਦੀਆ ਜਿਨਾ ਮਇਆ ਹਰਿ ਰਾਇ॥੮॥ ਕਤਿਕਿ ਕਰਮ ਕਮਾਵਣੇ ਦੋਸੁ ਨ ਕਾਹੂ ਜੋਗੁ॥ ਪਰਮੇਸਰ ਤੇ ਭੁਲਿਆ
ਵਿਆਪਨਿ ਸਭੇ ਰੋਗ॥ ਵੇਮੁਖ ਹੋਏ ਰਾਮ ਤੇ ਲਗਨਿ ਜਨਮ ਵਿਜੋਗ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਕਉੜੇ ਹੋਇ ਗਏ ਜਿਤੜੇ ਮਾਇਆ ਭੋ
ਗ॥ ਵਿਚੁ ਨ ਕੋਈ ਕਰਿ ਸਕੈ ਕਿਸ ਥੈ ਰੋਵਹਿ ਰੋਜ॥ ਕੀਤਾ ਕਿਛੂ ਨ ਹੋਵਈ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਸੰਜੋਗ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ
ਮਿਲੈ ਤਾ ਉਤਰਹਿ ਸਭਿ ਬਿਓਗ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖਿ ਲੇਹਿ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬ ਬੰਦੀ ਮੋਚ॥ ਕਤਿਕ ਹੋਵੈ ਸਾਧਸੰਗੁ ਬਿਨਸਹਿ
ਸਭੇ ਸੋਚ॥੯॥ ਮੰਘਿਰਿ ਮਾਹਿ ਸੋਹੰਦੀਆ ਹਰਿ ਪਿਰ ਸੰਗਿ ਬੈਠੜੀਆਹ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੋਭਾ ਕਿਆ ਗਣੀ ਜਿ ਸਾਹਿਬਿ ਮੇਲੜੀਆਹ
॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਤੇ ਬਾਹਰੀ ਸੇ ਰਹਨਿ ਇਕੇਲੜੀਆਹ॥ ਰਤਨ ਜਵੇਹਰ ਕੰਠਿ ਤਿਨਾ ਜੜੀਆਹ॥ ਨਾਨਕ ਬਾਂਛੈ ਧੂੜਿ ਤਿਨ ਪ੍ਰਭ
ਸਰਣੀ ਦਰਿ ਪੜੀਆਹ॥ ਮੰਘਿਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਆਰਾਧਣਾ ਬਹੁੜਿ ਨ ਜਨਮੜੀਆਹ॥੧੦॥ ਪੋਖਿ ਤੁਖਾਰੁ ਨ ਵਿਆਪਈ ਕੰਠਿ ਮਿ

॥ ਤਿਨ ਦੁਖੁ ਨ ਕਬਹੂ ਉਤਰੈ ਸੇ ਜਮ ਕੈ ਵਸਿ ਪੜੀਆਹ॥ ਜਿਨੀ ਰਾਵਿਆ
ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਣਾ ਸੇ ਦਿਸਨਿ ਨਿਤ ਖੜੀਆਹ॥

ਤਨੁ ਮਨੁ ਮਉਲਿਆ ਰਾਮ ਸਿਉ ਸੰਗਿ ਸਾਧ ਸਹੇਲੜੀਆਹ

ਲਾਲ ਹਰਿ

ਲਿਆ ਹਰਿ ਨਾਹੁ ॥ ਮਨੁ ਬੇਧਿਆ ਚਰਨਾਰਬਿੰਦ ਦਰਸਨਿ ਲਗੜਾ ਸਾਹੁ ॥ ਓਟ ਗੋਵਿੰਦ ਗੋਪਾਲ ਰਾਇ ਸੇਵਾ ਸੁਆਮੀ ਲਾਹੁ ॥
ਬਿਖਿਆ ਪੋਹਿ ਨ ਸਕਈ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਗੁਣ ਗਾਹੁ ॥ ਜਹ ਤੇ ਉਪਜੀ ਤਹ ਮਿਲੀ ਸਚੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਮਾਹੁ ॥ ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੀਨੀ ਪਾਰਬ੍ਰ
ਹਮਿ ਬਹੁੜਿ ਨ ਵਿਛੁੜੀਆਹੁ ॥ ਬਾਰਿ ਜਾਉ ਲਖ ਬੇਰੀਆ ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਅਗਮ ਅਗਾਹੁ ॥ ਸਰਮ ਪਈ ਨਾਰਾਇਣੈ ਨਾਨਕ
ਦਰਿ ਪਈਆਹੁ ॥ ਪੋਖੁ ਸੁਹੰਦਾ ਸਰਬ ਸੁਖ ਜਿਸੁ ਬਖਸੇ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ॥੧੧॥ ਮਾਘਿ ਮਜਨੁ ਸੰਗਿ ਸਾਧੂਆ ਧੂੜੀ ਕਰਿ ਇਸ
ਨਾਨੁ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਸੁਣਿ ਸਭਨਾ ਨੋ ਕਰਿ ਦਾਨੁ ॥ ਜਨਮ ਕਰਮ ਮਲੁ ਉਤਰੈ ਮਨ ਤੇ ਜਾਇ ਗੁਮਾਨੁ ॥ ਕਾਮਿ ਕਰੋਧਿ ਨ
ਮੋਹੀਐ ਬਿਨਸੈ ਲੋਭੁ ਸੁਆਨੁ ॥ ਸਚੈ ਮਾਰਗਿ ਚਲਦਿਆ ਉਸਤਤਿ ਕਰੇ ਜਹਾਨੁ ॥ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਸਗਲ ਪੁੰਨ ਜੀਅ ਦਇ
ਆ ਪਰਵਾਨੁ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਦੇਵੈ ਦਇਆ ਕਰਿ ਸੋਈ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਨੁ ॥ ਜਿਨਾ ਮਿਲਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਣਾ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥
ਮਾਘਿ ਸੁਚੇ ਸੇ ਕਾਂਢੀਅਹਿ ਜਿਨ ਪੂਰਾ ਗੁਰੁ ਮਿਹਰਵਾਨੁ ॥੧੨॥ ਫਲਗੁਣਿ ਅਨੰਦ ਉਪਾਰਜਨਾ ਹਰਿ ਸਜਣ ਪ੍ਰਗਟੇ ਆਇ ॥
ਸੰਤ ਸਹਾਈ ਰਾਮ ਕੇ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੀਆ ਮਿਲਾਇ ॥ ਸੇਜ ਸੁਹਾਵੀ ਸਰਬ ਸੁਖ ਹੁਣਿ ਦੁਖਾ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ॥ ਇਛ ਪੁਨੀ ਵਡ
ਭਾਗਣੀ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ ਮਿਲਿ ਸਹੀਆ ਮੰਗਲੁ ਗਾਵਹੀ ਗੀਤ ਗੋਵਿੰਦ ਅਲਾਇ ॥ ਹਰਿ ਜੇਹਾ ਅਵਰੁ ਨ ਦਿਸਈ
ਕੋਈ ਦੂਜਾ ਲਵੈ ਨ ਲਾਇ ॥ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਸਵਾਰਿਓਨੁ ਨਿਹਚਲ ਦਿਤੀਅਨੁ ਜਾਇ ॥ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਤੇ ਰਖਿਅਨੁ ਬ
ਹੁੜਿ ਨ ਜਨਮੈ ਧਾਇ ॥ ਜਿਹਵਾ ਏਕ ਅਨੇਕ ਗੁਣ ਤਰੇ ਨਾਨਕ ਚਰਣੀ ਪਾਇ ॥ ਫਲਗੁਣਿ ਨਿਤ ਸਲਾਹੀਐ ਜਿਸ ਨੋ ਤਿਲੁ
ਨ ਤਮਾਇ ॥੧੩॥ ਜਿਨਿ ਜਿਨਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨ ਕੇ ਕਾਜ ਸਰੇ ॥ ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਆਰਾਧਿਆ ਦਰਗਹ ਸਚਿ ਖਰੇ ॥ ਸ
ਰਬ ਸੁਖਾ ਨਿਧਿ ਚਰਣ ਹਰਿ ਭਉਜਲੁ ਬਿਖਮੁ ਤਰੇ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਤਿਨ ਪਾਈਆ ਬਿਖਿਆ ਨਾਹਿ ਜਰੇ ॥ ਕੂੜ ਗਏ ਦੁਬਿ
ਧਾ ਨਸੀ ਪੂਰਨ ਸਚਿ ਭਰੇ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਵਦੇ ਮਨ ਅੰਦਰਿ ਏਕੁ ਧਰੇ ॥ ਮਾਹ ਦਿਵਸ ਮੂਰਤ ਭਲੇ ਜਿਸ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ
॥ ਨਾਨਕੁ ਮੰਗੈ ਦਰਸ ਦਾਨੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹੁ ਹਰੇ ॥੧੪॥੧॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਦਿਨ ਰੈਣਿ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸੇਵੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਪਣਾ ਹਰਿ ਸਿਮਰੀ ਦਿਨ ਸਭਿ ਰੈਣ ॥ ਆਪੁ ਤਿਆਗਿ ਸਰਣੀ ਪਵਾਂ ਮੁਖਿ ਬੋਲੀ ਮਿਠੜੇ ਵੈਣ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ
ਕਾ ਵਿਛੁੜਿਆ ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਸਜਣੁ ਸੈਣ ॥ ਜੋ ਜੀਅ ਹਰਿ ਤੇ ਵਿਛੁੜੇ ਸੇ ਸੁਖਿ ਨ ਵਸਨਿ ਭੈਣ ॥ ਹਰਿ ਪਿਰ ਬਿਨੁ ਚੈਨੁ ਨ ਪਾਈਐ
ਖੋਜਿ ਡਿਠੇ ਸਭਿ ਗੈਣ ॥ ਆਪ ਕਮਾਣੈ ਵਿਛੁੜੀ ਦੋਸੁ ਨ ਕਾਹੂ ਦੇਣ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਹੋਰੁ ਨਾਹੀ ਕਰਣ ਕਰੇਣ ॥ ਹ
ਰਿ ਤੁਧੁ ਵਿਣੁ ਖਾਕੂ ਰੂਲਣਾ ਕਹੀਐ ਕਿਥੈ ਵੈਣ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀਆ ਹਰਿ ਸੁਰਜਨੁ ਦੇਖਾ ਨੈਣ ॥੧॥ ਜੀਅ ਕੀ ਬਿਰਥਾ ਸੋ
ਸੁਣੇ ਹਰਿ ਸੰਮ੍ਰਿਥ ਪੁਰਖੁ ਅਪਾਰੁ ॥ ਮਰਣਿ ਜੀਵਣਿ ਆਰਾਧਣਾ ਸਭਨਾ ਕਾ ਆਧਾਰੁ ॥ ਸਸੁਰੈ ਪੇਈਐ ਤਿਸੁ ਕੰਤ ਕੀ ਵਡਾ ਜਿਸੁ ਪਰ
ਵਾਰੁ ॥ ਊਚਾ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਬੋਧ ਕਿਛੁ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥ ਸੇਵਾ ਸਾ ਤਿਸੁ ਭਾਵਸੀ ਸੰਤਾ ਕੀ ਹੋਇ ਛਾਰੁ ॥ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਦਇਆਲ
ਦੇਵ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਣਹਾਰੁ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ਰਖਦਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥ ਕੀਮਤਿ ਕੋਇ ਨ ਜਾਣਈ ਕੋ ਨਾਹੀ ਤੋਲਣਹਾਰੁ ॥
ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਵਸਿ ਰਹੇ ਨਾਨਕ ਨਹੀ ਸੁਮਾਰੁ ॥ ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਜਿ ਪ੍ਰਭ ਕੰਉ ਸੇਵਦੇ ਤਿਨ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰ ॥੨॥ ਸੰਤ ਅਰਾਧਨਿ ਸਦ

ਸਦਾਸਕੁਨਾਕਾਬਖਸਿੰਦੁ॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਜਿਨਿਸਾਜਿਆਕਰਿਕਿਰਪਾਦਿਤੀਜਿੰਦੁ॥ਗੁਰਸਬਦੀਆਰਾਧੀਐਜਪੀਐਨਿਰ
ਮਲਮੰਤੁ॥ਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਈਐਪਰਮੇਸੁਰੁਬੇਅੰਤੁ॥ਜਿਸੁਮਨਿਵਸੈਨਾਰਾਇਣੋਸੋਕਹੀਐਭਗਵੰਤੁ॥ਜੀਅਕੀਲੋਚਾਪੂ
ਰੀਐਮਿਲੈਸੁਆਮੀਕੰਤੁ॥ਨਾਨਕੁਜੀਵੈਜਪਿਹਰੀਦੋਖਸਭੇਹੀਹੰਤੁ॥ਦਿਨੁਰੈਣਿਜਿਸੁਨਵਿਸਰੈਸੋਹਰਿਆਹੋਵੈਜੰਤੁ॥੩
॥ਸਰਬਕਲਾਪ੍ਰਭਪੂਰਣੋਮੰਞੁਨਿਮਾਣੀਥਾਉ॥ਹਰਿਓਟਗਹੀਮਨਅੰਦਰੇਜਪਿਜਪਿ+ਨਾਉ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਆਪਣੀ
ਜੀਵਾਂ
ਜਨਧੂੜੀਸੰਗਿਸਮਾਉ॥ਜਿਉਤੂੰਰਾਖਹਿਤਿਉਰਹਾਤੇਰਾਦਿਤਾਪੈਨਾਖਾਉ॥ਉਦਮੁਸੋਈਕਰਾਇਪ੍ਰਭਮਿਲਿਸਾਧੂਗੁਣ
ਗਾਉ॥ਦੂਜੀਜਾਇਨਸੁਝਈਕਿਥੈਕੂਕਣਜਾਉ॥ਅਗਿਆਨਬਿਨਾਸਨਤਮਹਰਣਊਚੇਅਗਮਅਮਾਉ॥ਮਨੁਵਿਛੁ
ੜਿਆਹਰਿਮੇਲੀਐਨਾਨਕਏਹੁਸੁਆਉ॥ਸਰਬਕਲਿਆਣਾਤਿਤੁ+ਹਰਿਪਰਸੀਗੁਰਕੇਪਾਉ॥੪॥੧॥
ਦਿਨ

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਵਾਰਮਾਝਕੀਸਲੋਕਾਨਾਲਿਮਹਲਾ੧

ਮਲਕਮੁਰੀਦ+ਚੰਦ੍ਰਹੜਾਸੋਹੀਆਕੀਧੁਨੀਗਾਵਣੀ॥ ॥ਸਲੋਕੁਮ:੧॥ਗੁਰੁਦਾਤਾਗੁਰੁਹਿਵੈਘਰੁਗੁਰੁਦੀਪਕੁਤਿਹਲੋ ਤਥਾ
ਇ॥ਅਮਰਪਦਾਰਥੁਨਾਨਕਾਮਨਿਮਾਨਿਐਸੁਖੁਹੋਇ॥੧॥ਮ:੧॥ਪਹਿਲੈਪਿਆਰਿਲਗਾਥਣਦੁਧਿ॥ਦੂਜੈਮਾਇਬਾਪਕੀ
ਸੁਧਿ॥ਤੀਜੈਭਯਾਭਾਭੀਬੇਬ॥ਚਉਥੈਪਿਆਰਿਉਪੰਨੀਖੇਡ॥ਪੰਜਵੈਖਾਣਪੀਅਣਕੀਧਾਤੁ॥ਛਿਵੈਕਾਮੁਨਪੁਛੈਜਾਤਿ
॥ਸਤਵੈਸੰਜਿਕੀਆਘਰਵਾਸੁ॥ਅਠਵੈਕ੍ਰੋਧੁਹੋਆਤਨਨਾਸੁ॥ਨਾਵੈਧਉਲੇਉਭੇਸਾਹ॥ਦਸਵੈਦਧਾਹੋਆਸੁਆਹ॥ਗਏ
ਸਿਗੀਤਪੁਕਾਰੀਧਾਹ॥ਉਡਿਆਹੰਸੁਦਸਾਏਰਾਹੁ॥ਆਇਆਗਇਆਮੁਇਆਨਾਉ॥ਪਿਛੈਪਤਲਿਸਦਿਹੁਕਾਵ॥
ਨਾਨਕਮਨਮੁਖਿਅੰਧੁਪਿਆਰੁ॥ਬਾਝੁਗੁਰੂਡੁਬਾਸੰਸਾਰੁ॥੨॥ਮ:੧॥ਦਸਬਾਲਤਣਿਬੀਸਰਵਣਿਤੀਸਾਕਾਸੁੰਦਰੁਕਹਾਵੈ॥
ਚਾਲੀਸੀਪੁਰੁਹੋਇਪਚਾਸੀਪਗੁਖਿਸੈਸਠੀਕੇਬੁਢੇਪਾਆਵੈ॥ਸਤਰਿਕਾਮਤਿਹੀਣੁਅਸੀਹਾਂਕਾਵਿਉਹਾਰੁਨਪਾਵੈ॥
ਨਵੈਕਾਸਿਹਜਾਸਣੀਮੂਲਿਨਜਾਣੈਅਪਬਲੁ॥ਢੰਢੋਲਿਮੁਢੂਢਿਮੁਡਿਠੁਮੈਨਾਨਕ ਜਗੁਧੂਏਕਾਧਉਲਹਰੁ॥
੩॥ਪਉੜੀ॥ ਤੂੰਕਰਤਾਪੁਰਖੁਅਗੰਮੁਹੈਆਪਿਸ੍ਰਿਸਟਿਉਪਾਤੀ॥ਰੰਗਪਰੰਗਉਪਾਰਜਨਾਬਹੁਬਹੁਬਿਧਿਭਾਤੀ॥
ਤੂੰਜਾਣਹਿਜਿਨਿਉਪਾਈਐਸਭੁਖੇਲੁਤੁਮਾਤੀ॥ਇਕਿਆਵਹਿਇਕਿਜਾਹਿਉਠਿਬਿਨੁਨਾਵੈਮਰਿਜਾਤੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਰੰਗਿ
ਚਲੂਲਿਆਰੰਗਿਹਰਿਰੰਗਿਰਾਤੀ॥ਸੋਸੇਵਹੁਸਤਿਨਿਰੰਜਨੋਹਰਿਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤੀ॥ਤੂੰਆਪੇਆਪਿਸੁਜਾਣੁਹੈਵਡਪੁਰ
ਖੁਵਡਾਤੀ॥ਜੋਮਨਿਚਿਤਿਤੁਧੁਧਿਆਇਦੇਮੇਰੇਸਚਿਆਬਲਿਬਲਿਹਉਤਿਨਜਾਤੀ॥੧॥ਸਲੋਕੁਮ:੧॥ਜੀ
ਉਪਾਇਤਨੁਸਾਜਿਆਰਖਿਆਬਣਤਬਣਾਇ॥ਅਖੀਦੇਖੈਜਿਹਵਾਬੋਲੈਕੰਨੀਸੁਰਤਿਸਮਾਇ॥ਪੈਰੀਚਲੈਹ
ਥੀਕਰਣਾਦਿਤਾਪੈਨੈਖਾਇ॥ਜਿਨਿਰਚਿਰਚਿਆਤਿਸਹਿਨਜਾਣੈਅੰਧਾਅੰਧੁਕਮਾਇ॥ਜਾਭਜੈਤਾਠੀਕਰੁਹੋਵੈਘਾ
ੜਤਘੜੀਨਜਾਇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਬਿਨੁਨਾਹਿਪਤਿਪਤਿਵਿਣੁਪਾਰਿਨਪਾਇ॥੧॥ਮ:੨॥ਦੇਂਦੇਥਾਵਹੁਦਿਤਾਚੰਗਾਮ
ਨਮੁਖਿਐਸਾਜਾਣੀਐ॥ਸੁਰਤਿਮਤਿਚਤੁਰਾਈਤਾਕੀਕਿਆਕਰਿਆਖਿਵਖਾਣੀਐ॥ਅੰਤਰਿਬਹਿਕੈਕਰਮਕਮਾ

ਵੈਸੇ ਰਤੁ ਕੁੰਗੀਆਣੀਐ ॥ ਜੇ ਧਰਮੁ ਕਮਾਵੈ ਤਿਸੁ ਧਰਮ ਨਾਉ ਹੋਵੈ ਪਾਪ ਕਮਾਣੈ ਪਾਪੀ ਜਾਣੀਐ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਖੇਲ ਕਰ
ਹਿ ਸਭਿ ਕਰਤੇ ਕਿਆ ਦੂਜਾ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀਐ ॥ ਜਿਚਰੁ ਤੇਰੀ ਜੋਤਿ ਤਿਚਰੁ ਜੋਤੀ ਵਿਚਿ ਤੂੰ ਬੋਲਹਿ ਵਿਣੁ ਜੋਤੀ
ਕੋਈ ਕਿਛੁ ਕਰਿਹੁ ਦਿਖਾ ਸਿਆਣੀਐ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ਹਰਿ ਇਕੋ ਸੁਘੜੁ ਸੁਜਾਣੀਐ ॥
੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇ ਕੈ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਧੰਧੈ ਲਾਇਆ ॥ ਮੋਹ ਠਗਉਲੀ ਪਾਇ ਕੈ ਤੁਧੁ ਆਪਹੁ ਜਗਤੁ
ਖੁਆਇਆ ॥ ਤਿਸਨਾ ਅੰਦਰਿ ਅਗਨਿ ਹੈ ਨਹ ਤਿਪਤੈ ਭੁਖਾ ਤਿਹਾਇਆ ॥ ਸਹਸਾ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਹੈ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਆ
ਇਆ ਜਾਇਆ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮੋਹੁ ਨ ਤੁਟਈ ਸਭਿ ਥਕੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਸੁ
ਖਿ ਰਜਾ ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਇਆ ॥ ਕੁਲੁ ਉਧਾਰੇ ਆਪਣਾ ਧੰਨੁ ਜਣੇਦੀ ਮਾਇਆ ॥ ਸੋਭਾ ਸੁਰਤਿ ਸੁਹਾਵਣੀ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਸੇਤੀ
ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥੨॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੨ ॥ ਅਖੀ ਬਾਝਹੁ ਵੇਖਣਾ ਵਿਣੁ ਕੰਨਾ ਸੁਨਣਾ ॥ ਪੈਰਾ ਬਾਝਹੁ ਚਲਣਾ ਵਿਣੁ ਹਥਾ
ਕਰਣਾ ॥ ਜੀਭੈ ਬਾਝਹੁ ਬੋਲਣਾ ਇਉ ਜੀਵਤ ਮਰਣਾ ॥ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣਿ ਕੈ ਤਉ ਖਸਮੈ ਮਿਲਣਾ ॥੧॥
ਮਃ ੨ ॥ ਦਿਸੈ ਸੁਣੀਐ ਜਾਣੀਐ ਸਾਉ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਰੁਹਲਾ ਟੁੰਡਾ ਅੰਧੁਲਾ ਕਿਉ ਗਲਿ ਲਗੈ ਧਾਇ ॥ ਭੈ
ੳ ਕੇ ਚਰਣ ਕਰ ਭਾਉ ਕੇ ਲੋਇਣ ਸੁਰਤਿ ਕਰੇਇ ॥ ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਸਿਆਣੀਏ ਇਵ ਕੰਤ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ
॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤੂੰ ਏਕੁ ਹੈ ਤੁਧੁ ਦੂਜਾ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇਆ ॥ ਹਉਮੈ ਗਰਬੁ ਉਪਾਇ ਕੈ ਲੋਭੁ ਅੰਤਰਿ ਜੰਤਾ ਪਾ
ਇਆ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਖੁ ਤੂੰ ਸਭ ਕਰੇ ਤੇਰਾ ਕਰਾਇਆ ॥ ਇਕਨਾ ਬਖਸਹਿ ਮੇਲਿ ਲੈਹਿ ਗੁਰਮਤੀ ਤੁਧੈ ਲਾਇ
ਆ ॥ ਇਕਿ ਖੜੇ ਕਰਹਿ ਤੇਰੀ ਚਾਕਰੀ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਹੋਰੁ ਨ ਭਾਇਆ ॥ ਹੋਰੁ ਕਾਰ ਵੇਕਾਰ ਹੈ ਇਕਿ ਸਚੀ ਕਾਰੈ ਲਾਇ
ਆ ॥ ਪੁਤੁ ਕਲਤੁ ਕੁਟੰਬੁ ਹੈ ਇਕਿ ਅਲਿਪਤੁ ਰਹੈ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਇਆ ॥ ਓਹਿ ਅੰਦਰਹੁ ਬਾਹਰਹੁ ਨਿਰਮਲੇ ਸਚੈ
ਨਾਇ ਸਮਾਇਆ ॥੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਸੁਇਨੇ ਕੈ ਪਰਬਤਿ ਗੁਫਾ ਕਰੀ ਕੈ ਪਾਣੀ ਪਇਆਲਿ ॥ ਕੈ ਵਿਚਿ
ਧਰਤੀ ਕੈ ਆਕਾਸੀ ਉਰਧਿ ਰਹਾ ਸਿਰਿ ਭਾਰਿ ॥ ਪੁਰੁ ਕਰਿ ਕਾਇਆ ਕਪੜੁ ਪਹਿਰਾ ਧੋਵਾ ਸਦਾ ਕਾਰਿ ॥ ਬਗਾ ਰਤਾ ਪੀਅ
ਲਾ ਕਾਲਾ ਬੇਦਾ ਕਰੀ ਪੁਕਾਰ ॥ ਹੋਇ ਕੁਚੀਲੁ ਰਹਾ ਮਲੁ ਧਾਰੀ ਦੁਰਮਤਿ ਮਤਿ ਵਿਕਾਰ ॥ ਨਾ ਹਉ ਨਾ ਮੈ ਨਾ ਹਉ ਹੋਵਾ
ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਵਸਤ੍ਰ ਪਖਾਲਿ ਪਖਾਲੇ ਕਾਇਆ ਆਪੇ ਸੰਜਮਿ ਹੋਵੈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਮੈਲੁ ਲਗੀ
ਨਹੀ ਜਾਣੈ ਬਾਹਰਹੁ ਮਲਿ ਮਲਿ ਧੋਵੈ ॥ ਅੰਧਾ ਭੂਲਿ ਪਇਆ ਜਮ ਜਾਲੇ ॥ ਵਸਤੁ ਪਰਾਈ ਅਪੁਨੀ ਕਰਿ ਜਾਨੈ
ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਦੁਖੁ ਘਾਲੇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਉਮੈ ਤੁਟੈ ਤਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪੇ ਨਾਮੋ ਆਰਾਧੇ ਨਾ
ਮੇ ਸੁਖਿ ਸਮਾਵੈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਕਾਇਆ ਹੰਸਿ ਸੰਜੋਗੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਤਿਨ ਹੀ ਕੀਆ ਵਿਜੋਗੁ ਜਿਨਿ
ਉਪਾਇਆ ॥ ਮੂਰਖੁ ਭੋਗੇ ਭੋਗੁ ਦੁਖ ਸਬਾਇਆ ॥ ਸੁਖਹੁ ਉਠੇ ਰੋਗ ਪਾਪ ਕਮਾਇਆ ॥ ਹਰਖਹੁ ਸੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ
ਉਪਾਇ ਖਪਾਇਆ ॥ ਮੂਰਖ ਗਣਤ ਗਣਾਇ ਝਗੜਾ ਪਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਹਥਿ ਨਿਬੇੜੁ ਝਗੜੁ ਚੁਕਾਇ
ਆ ॥ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਗੁ ਨ ਚਲੈ ਚਲਾਇਆ ॥੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਮੁਰਦਾਰੁ ਖਾਇ ॥ ਅਵਰੀ

ਨੇ ਸਮਸਾਣ ਵਣਜਾਈ ਮੁਠਾ ਆਪਿ ਮੁਹਾਏ ਸਾਥੋ ॥ ਨਾਨਕ ਐਸਾ ਆਗੂ ਜਾਪੈ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਜਿਸ ਦੈ ਅੰਦਰਿ ਸਚੁ ਹੈ ਸੋ ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਮੁਖਿ ਸਚੁ ਅਲਾਏ ॥ ਓਹੁ ਆਪਿ ਹਰਿ ਮਾਰਗਿ ਚਲਦਾ ਹੋਰਨਾ ਨੋ ਹਰਿ ਮਾਰਗਿ ਪਾਏ ॥ ਜੇ ਅਗੈ ਤੀਰਥੁ ਹੋਇ ਤਾ ਮਲੁ ਲਹੈ ਛਪੜਿ ਨਾਤੈ ਸਗਵੀ ਮਲੁ ਲਾਏ ॥ ਤੀਰਥੁ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੋ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥ ਓਹੁ ਆਪਿ ਛੁਟਾ ਕੁਟੰਬ ਸਿਉ ਦੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਛਡਾਏ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਜੋ ਆਪਿ ਜਪੈ ਅਵਰਾ ਨਾਮੁ ਜਪਾਏ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਇਕਿ ਕੰਦ ਮੂਲੁ ਚੁਣਿ ਖਾਹਿ ਵਣ ਖੰਡਿ ਵਾਸਾ ॥ ਇਕਿ ਭਗਵਾ ਵੇਸੁ ਕਰਿ ਫਿਰਹਿ ਜੋਗੀ ਸੰਨਿਆਸਾ ॥ ਅੰਦਰਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬਹੁਤੁ ਛਾਦਨ ਭੋਜਨ ਕੀ ਆਸਾ ॥ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ਨ ਗਿਰਹੀ ਨ ਉਦਾਸਾ ॥ ਜਮਕਾਲੁ ਸਿਰਹੁ ਨ ਉਤਰੈ ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਮਨਸਾ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਕਾਲੁ ਨ ਆਵੈ ਨੇੜੈ ਜਾ ਹੋਵੈ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ ॥ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਸਚੁ ਮਨਿ ਘਰ ਹੀ ਮਾਹਿ ਉਦਾਸਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਆਪਣਾ ਸੇ ਆਸਾ ਤੇ ਨਿਰਾਸਾ ॥੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਜੇ ਰਤੁ ਲਗੈ ਕਪੜੈ ਜਾਮਾ ਹੋਇ ਪਲੀਤੁ ॥ ਜੋ ਰਤੁ ਪੀਵਹਿ ਮਾਣਸਾ ਤਿਨ ਕਿਉ ਨਿਰਮਲੁ ਚੀਤੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਉ ਖੁਦਾਇ ਕਾ ਦਿਲਿ ਹਛੈ ਮੁਖਿ ਲੇਹੁ ॥ ਅਵਰਿ ਦਿਵਾਜੇ ਦੁਨੀ ਕੇ ਝੂਠੇ ਅਮਲ ਕਰੇਹੁ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਜਾ ਹਉ ਨਾਹੀ ਤਾ ਕਿਆ ਆਖਾ ਕਿਹੁ ਨਾਹੀ ਕਿਆ ਹੋਵਾ ॥ ਕੀਤਾ ਕਰਣਾ ਕਹਿਆ ਕਥਨਾ ਭਰਿਆ ਭਰਿ ਭਰਿ ਧੋਵਾ ॥ ਆਪਿ ਨ ਬੁਝਾ ਲੋਕ ਬੁਝਾਈ ਐਸਾ ਆਗੂ ਹੋਵਾ ॥ ਨਾਨਕ ਅੰਧਾ ਹੋਇ ਕੈ ਦਸੇ ਰਾਹੈ ਸਭਸੁ ਮੁਹਾਏ ਸਾਥੈ ॥ ਅਗੈ ਗਇਆ ਮੁਹੇ ਮੁਹਿ ਪਾਹਿ ਸੁ ਐਸਾ ਆਗੂ ਜਾਪੈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥

ਮਾਹਾ ਰੁਤੀ ਸਭ ਤੂੰ ਘੜੀ ਮੂਰਤ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਤੂੰ ਗਣਤੈ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਸਚੇ ਅਲਖ ਅਪਾਰਾ ॥ ਪੜਿਆ ਮੂਰਖੁ ਆਖੀਐ ਜਿਸੁ ਲਬੁ ਲੋਭੁ ਅਹੰਕਾਰਾ ॥ ਨਾਉ ਪੜੀਐ ਨਾਉ ਬੁਝੀਐ ਗੁਰਮਤੀ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਖਟਿਆ ਭਗਤੀ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿਆ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਚਿਆਰਾ ॥ ਜਿਸ ਦਾ ਜੀਉ ਪਰਾਣੁ ਹੈ ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰਾ ॥ ਸਚਾ ਸਾਹੁ ਇਕੁ ਤੂੰ ਹੋਰੁ ਜਗਤੁ ਵਣਜਾਰਾ ॥੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਮਿਹਰ ਮਸੀਤਿ ਸਿਦਕੁ ਮੁਸਲਾ ਹਕੁ ਹਲਾਲੁ ਕੁਰਾਣੁ ॥ ਸਰਮ ਸੁੰਨਤਿ ਸੀਲੁ ਰੋਜਾ ਹੋਹੁ ਮੁਸਲਮਾਣੁ ॥ ਕਰਣੀ ਕਾਬਾ ਸਚੁ ਪੀਰੁ ਕਲਮਾ ਕਰਮ ਨਿਵਾਜ ॥ ਤਸਬੀ ਸਾ ਤਿਸੁ ਭਾਵਸੀ ਨਾਨਕ ਰਖੈ ਲਾਜ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਹਕੁ ਪਰਾਇਆ ਨਾਨਕਾ ਉਸੁ ਸੂਅਰ ਉਸੁ ਗਾਇ ॥ ਗੁਰੁ ਪੀਰੁ ਹਾਮਾ ਤਾ ਭਰੇ ਜਾ ਮੁਰਦਾਰੁ ਨ ਖਾਇ ॥ ਗਲੀ ਭਿਸਤਿ ਨ ਜਾਈਐ ਛੁਟੈ ਸਚੁ ਕਮਾਇ ॥ ਮਾਰਣ ਪਾਹਿ ਹਰਾਮ ਮਹਿ ਹੋਇ ਹਲਾਲੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗਲੀ ਕੂੜੀਈ ਕੂੜੋ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥੨॥ ਮਃ ੧ ॥ ਪੰਜਿ ਨਿਵਾਜਾ ਵਖਤ ਪੰਜਿ ਪੰਜਾ ਪੰਜੇ ਨਾਉ ॥ ਪਹਿਲਾ ਸਚੁ ਹਲਾਲ ਦੁਇ ਤੀਜਾ ਖੈਰ ਖੁਦਾਇ ॥ ਚਉਥੀ ਨੀਅਤਿ ਰਾਸਿ ਮਨੁ ਪੰਜਵੀ ਸਿਫਤਿ ਸਨਾਇ ॥ ਕਰਣੀ ਕਲਮਾ ਆਖਿ ਕੈ ਤਾ ਮੁਸਲਮਾਣੁ ਸਦਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜੇਤੇ ਕੂੜਿਆਰ ਕੂੜੈ ਕੂੜੀ ਪਾਇ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਇਕਿ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਵਣਜਦੇ ਇਕਿ ਕਚੈ ਦੇ ਵਾਪਾਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਪਾਈਅਨਿ ਅੰਦਰਿ ਰਤਨ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ਵਿਣੁ ਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਲਧਿਆ ਅੰਧੇ

ਭਉ

ਭਉਕਮਾਏਕੂੜਿਆਰਾ॥ਮਨਮੁਖਿਦੂਜੈਪਚਿਮੁਏਨਾਬੂਝਹਿਵੀਚਾਰਾ॥ਛੂਟਬਾਝਹੁਗੁਰੂਜਾਕੋਨਹੀਕਿਸੁਅਗੈਕ
ਰਹਿਪੁਕਾਰਾ॥ਇਕਿਨਿਰਧਨਸਦਾਭਉਕਦੇਇਕਨਾਭਰੇਤੁਜਾਰਾ॥ਵਿਣੁਨਾਵੈਹੋਰੁਧਨੁਨਾਹੀਹੋਰੁਬਿਖਿਆਸ
ਭੁਛਾਰਾ॥ਨਾਨਕਆਪਿਕਰਾਏਕਰੇਆਪਿਹੁਕਮਿਸਵਾਰਣਹਾਰਾ॥੭॥ਸਲੋਕੁਮਃ੧॥ਮੁਸਲਮਾਣੁਕਹਾਵ
ਣੁਮੁਸਕਲੁਜਾਹੋਇਤਾਮੁਸਲਮਾਣੁਕਹਾਵੈ॥ਅਵਲਿਅਉਲਿਦੀਨੁਕਰਿਮਿਠਾਮਸਕਲਮਾਨਾਮਾਲੁਮੁਸਾ
ਵੈ॥ਹੋਇਮੁਸਲਿਮੁਦੀਨਮੁਹਾਣੈਮਰਣਜੀਵਣਕਾਭਰਮੁਚੁਕਾਵੈ॥ਰਬਕੀਰਜਾਇਮੰਨੇਸਿਰਿਉਪਰਿਕਰਤਾ
ਮੰਨੇਆਪੁਗਵਾਵੈ॥ਤਉਨਾਨਕਸਰਬਜੀਆਮਿਹਰੰਮਤਿਹੋਇਤਾਮੁਸਲਮਾਣੁਕਹਾਵੈ॥੧॥ਮਃ੪॥ਪਰ
ਹਰਿਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਝੂਠੁਨਿੰਦਾਤਜਿਮਾਇਆਅਹੰਕਾਰੁਚੁਕਾਵੈ॥ਤਜਿਕਾਮੁਕਾਮਨੀਮੋਹੁਤਜੈਤਾਅੰਜਨਮਾ
ਹਿਨਿਰੰਜਨੁਪਾਵੈ॥ਤਜਿਮਾਨੁਅਭਿਮਾਨੁਪ੍ਰੀਤਿਸੁਤਦਾਰਾਤਜਿਪਿਆਸਆਸਰਾਮਲਿਵਲਾਵੈ॥ਨਾ
ਨਕਸਾਚਾਮਨਿਵਸੈਸਾਚਸਬਦਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਵੈ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ਰਾਜੇਰਯਤਿਸਿਕਦਾਰਕੋਇ
ਨਰਹਸੀਓ॥ਹਟਪਟਣਬਾਜਾਰਹੁਕਮੀਢਹਸੀਓ॥ਪਕੇਬੰਕਦੁਆਰਮੂਰਖੁਜਾਣੈਆਪਣੇ॥ਦਰਬਭਰੇਭੰ
ਡਾਰਰੀਤੇਇਕਿਖਣੇ॥ਤਾਜੀਰਥਤੁਖਾਰਹਾਥੀਪਾਖਰੇ॥ਬਾਗਮਿਲਖਘਰਬਾਰਕਿਥੈਸਿਆਪਣੇ॥
ਤੰਬੂਪਲੰਘਨਿਵਾਰਸਰਾਇਚੇਲਾਲਤੀ॥ਨਾਨਕਸਚਦਾਤਾਰੁਸਿਨਾਖਤੁਕੁਦਰਤੀ॥੮॥ਸਲੋਕੁਮਃ੧
ਨਦੀਆਹੋਵਹਿਧੇਣਵਾਸੁੰਮਹੋਵਹਿਦੁਧੁਘੀਉ॥ਸਗਲੀਧਰਤੀਸਕਰਹੋਵੈਖੁਸੀਕਰੇਨਿਤਜੀਉ॥ਪਰਬ
ਤੁਸੁਇਨਾਰੁਪਾਹੋਵੈਹੀਰੇਲਾਲਜੜਾਉ॥ਭੀਤੂੰਹੈਸਾਲਾਹਣਾਆਖਣਲਹੈਨਚਾਉ॥੧॥ਮਃ੧॥ਭਾਰਅਠਾਰ
ਹਮੇਵਾਹੋਵੈਗਰੁੜਾਹੋਇਸੁਆਉ॥ਚੰਦੁਸੂਰਜੁਦੁਇਫਿਰਦੇਰਖੀਅਹਿਨਿਹਚਲੁਹੋਵੈਥਾਉ॥ਭੀਤੂੰਹੈਸਾਲਾ
ਹਣਾਆਖਣਲਹੈਨਚਾਉ॥੨॥ਮਃ੧॥ਜੇਦੇਹੈਦੁਖੁਲਾਈਐਪਾਪਗਰਹਦੁਇਰਾਹੁ॥ਰਤੁਪੀਣੇਰਾਜੇਸਿਰੈਉ
ਪਰਿਰਖੀਅਹਿਏਵੈਜਾਪੈਭਾਉ॥ਭੀਤੂੰਹੈਸਾਲਾਹਣਾਆਖਣਲਹੈਨਚਾਉ॥੩॥ਮਃ੧॥ਅਗੀਪਾਲਾਕਪੜੁ
ਹੋਵੈਖਾਣਾਹੋਵੈਵਾਉ॥ਸੁਰਗੈਦੀਆਮੋਹਣੀਆਇਸਤਰੀਆਹੋਵਨਿਨਾਨਕਸਭੋਜਾਉ॥ਭੀਤੂੰਹੈਸਾਲਾਹਣਾਆ
ਖਣਲਹੈਨਚਾਉ॥੪॥ ਪਉੜੀ॥ਬਦਫੈਲੀਗੈਬਾਨਾਖਸਮੁਨਜਾਣਈ॥ਸੋਕਹੀਐਦੇਵਾਨਾਆਪੁਨਪ
ਛਾਣਈ॥ਕਲਹਿਬੁਰੀਸੰਸਾਰਿਵਾਦੇਖਪੀਐ॥ਵਿਣੁਨਾਵੈਵੇਕਾਰਿਭਰਮੇਪਚੀਐ॥ਰਾਹਦੋਵੈਇਕੁਜਾਣੈਸੋ
ਈਸਿਝਸੀ॥ਕੁਫਰਗੋਇਕੁਫਰਾਣੈਪਇਆਦਝਸੀ॥ਸਭਦੁਨੀਆਸੁਬਹਾਨੁਸਚਿਸਮਾਈਐ॥ਸਿਝੈਦਰਿਦੀ
ਵਾਨਿਆਪੁਗਵਾਈਐ॥੯॥ਸਲੋਕੁਮਃ੧॥ਸੋਜੀਵਿਆਜਿਸੁਮਨਿਵਸਿਆਸੋਇ॥ਨਾਨਕਅਵਰੁਨਜੀਵੈ
ਕੋਇ॥ਜੇਜੀਵੈਪਤਿਲਥੀਜਾਇ॥ਸਭੁਹਰਾਮੁਜੇਤਾਕਿਛੁਖਾਇ॥ਰਾਜਿਰੰਗੁਮਾਲਿਰੰਗੁ॥ਰੰਗਿਰਤਾਨਚੈਨੰਗੁ॥
ਨਾਨਕਠਗਿਆਮੁਠਾਜਾਇ॥ਵਿਣੁਨਾਵੈਪਤਿਗਇਆਗਵਾਇ॥੧॥ਮਃ੧॥ਕਿਆਖਾਧੈਕਿਆਪੈਧੈਹੋਇ॥
ਜਾਮਨਿਨਾਹੀਸਚਾਸੋਇ॥ਕਿਆਮੇਵਾਕਿਆਘਿਉਗੁੜੁਮਿਠਾਕਿਆਮੈਦਾਕਿਆਮਾਸੁ॥ਕਿਆਕਪੜੁ

ਕਿਆਸੇਜਸੁਖਾਲੀਕੀਜਹਿਭੋਗਬਿਲਾਸ॥ਕਿਆਲਸਕਰਕਿਆਨੇਬਖਵਾਸੀਆਵੈਮਹਲੀਵਾਸੁ॥ਨਾਨਕ
ਸਚੇਨਾਮਵਿਣੁਸਭੇਟੋਲਵਿਣਾਸੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ਜਾਤੀਦੈਕਿਆਹਥਿਸਚੁਪਰਖੀਐ॥ਮਹੁਰਾਹੋ
ਵੈਹਥਿਮਰੀਐਚਖੀਐ॥ਸਚੇਕੀਸਿਰਕਾਰਜੁਗੁਜੁਗੁਜਾਣੀਐ॥ਹੁਕਮੁਮੰਨੇਸਿਰਦਾਰੁਦਰਿਦੀਬਾਣੀਐ॥
ਫੁਰਮਾਨੀਹੈਕਾਰਖਸਮਿਪਠਾਇਆ॥ਤਬਲਬਾਜਬੀਚਾਰਸਬਦਿਸੁਣਾਇਆ॥ਇਕਿਹੋਏਅਸਵਾਰਇਕ
ਨਾਸਾਖਤੀ॥ਇਕਨੀਬਧੇਭਾਰਇਕਨਾਤਾਖਤੀ॥੧੦॥ਸਲੋਕੁਮ:੧॥ਜਾਪਕਾਤਾਕਟਿਆਰਹੀਸੁਪਲ
ਰਿਵਾੜਿ॥ਸਣੁਕੀਸਾਰਾਣਿਥਿਆਕਣੁਲਇਆਤਨੁਝਾੜਿ॥ਦੁਇਪੁੜਚਕੀਜੋੜਿਕੈਪੀਸਣਆਇਬਹਿ
ਠੁ॥ਜੋਦਰਿਰਹੇਸੁਉਬਰੇਨਾਨਕਅਜਬੁਡਿਠੁ॥੧॥ਮ:੧॥ਵੇਖੁਜਿਮਿਠਾਕਟਿਆਕਟਿਕੁਟਿਬਧਾਪਾਇ॥
ਖੁੰਢਾਅੰਦਰਿਰਖਕੈਦੇਨਿਸੁਮਲਸਜਾਇ॥ਰਸੁਕਸੁਟਟਰਿਪਾਈਐਤਪੈਤੈਵਿਲਲਾਇ॥ਭੀਸੋਫੋਗੁਸਮਾਲੀ
ਐਦਿਚੈਅਗਿਜਾਲਾਇ॥ਨਾਨਕਮਿਠੈਪਤਰੀਐਵੇਖਹੁਲੋਕਾਆਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਇਕਨਾਮਰਣੁਨਚਿ
ਤਿਆਸਘਣੇਰਿਆ॥ਮਰਿਮਰਿਜੰਮਹਿਨਿਤਕਿਸੈਨਕੇਰਿਆ॥ਆਪਨੜੈਮਨਿਚਿਤਿਕਹਨਿਚੰ
ਗੇਰਿਆ॥ਜਮਰਾਜੈਨਿਤਨਿਤਮਨਮੁਖਹੇਰਿਆ॥ਮਨਮੁਖਲੂਣਹਾਰਾਮਕਿਆਨਜਾਣਿਆ॥ਬਧੇ
ਕਰਨਿਸਲਾਮਖਸਮਨਭਾਣਿਆ॥ਸਚੁਮਿਲੈਮੁਖਿਨਾਮੁਸਾਹਿਬਭਾਵਸੀ॥ਕਰਸਨਿਤਖਤਿਸਲਾ
ਮੁਲਿਖਿਆਪਾਵਸੀ॥੧੧॥ਸਲੋਕੁਮ:੧॥ ਮਛੀਤਾਰੂਕਿਆਕਰੇਪੰਖੀਕਿਆਆਕਾਸੁ॥ਪਥਰ
ਪਾਲਾਕਿਕਰੇਖੁਸਰੇਕਿਆਘਰਿਵਾਸੁ॥ਕੁਤੇਚੰਦਨੁਲਾਈਐਭੀਸੋਕੁਤੀਧਾਤੁ॥ਬੋਲਾਜੇਸਮਝਾਈ ਅ
ਐਪੜੀਅਹਿਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਪਾਠ॥ਅੰਧਾਚਾਨਣਿਰਖੀਐਦੀਵੇਬਲਹਿਪਚਾਸ॥ਚਉਣੇਸੁਇਨਾਪਾਈਐਚੁ
ਣਿਚੁਣਿਖਾਵੈਘਾਸੁ॥ਲੋਹਾਮਾਰਣਿਪਾਈਐਢਹੈਨਹੋਇਕਪਾਸ॥ਨਾਨਕਮੂਰਖਏਹਿਗੁਣਬੋਲੇਸਦਾਵਿ
ਣਾਸੁ॥੧॥ਮ:੧॥ਕੈਹਾਕੰਚਨੁਤੁਟੈਸਾਰੁ॥ਅਗਨੀਗੰਢੁਪਾਏਲੋਹਾਰੁ॥ਗੋਰੀਸੇਤੀਤੁਟੈਭਤਾਰੁ॥ਪੁਤੀ
ਗੰਢੁਪਵੈਸੰਸਾਰਿ॥ਰਾਜਾਮੰਗੈਦਿਤੈਗੰਢੁਪਾਇ॥ਭੁਖਿਆਗੰਢੁਪਵੈਜਾਖਾਇ॥ਕਾਲਾਗੰਢੁਨਦੀਆ
ਮੀਹਝੋਲ॥ਗੰਢੁਪਰੀਤੀਮਿਠੇਬੋਲ॥ਬੇਦਾਗੰਢੁਬੋਲੇਸਚੁਕੋਇ॥ਮੁਇਆਗੰਢੁਨੇਕੀਸਤੁਹੋਇ॥
ਏਤੁਗੰਢਿਵਰਤੈਸੰਸਾਰੁ॥ਮੂਰਖਗੰਢੁਪਵੈਮੁਹਿਮਾਰ॥ਨਾਨਕੁਆਖੈਏਹੁਬੀਚਾਰੁ॥ਸਿਫਤੀਗੰਢੁਪਵੈ
ਦਰਬਾਰਿ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਆਪੇਕੁਦਰਤਿਸਾਜਿਕੈਆਪੇਕਰੇਬੀਚਾਰੁ॥ਇਕਿਖੋਟੇਇਕਿਖਰੇਆਪੇ
ਪਰਖਣਹਾਰੁ॥ਖਰੇਖਜਾਨੈਪਾਈਅਹਿਖੋਟੇਸਟੀਅਹਿਬਾਹਰਿਵਾਰਿ॥ਖੋਟੇਸਚੀਦਰਗਹਸੁਟੀਅ
ਹਿਕਿਸੁਅਗੈਕਰਹਿਪੁਕਾਰ॥ਸਤਿਗੁਰਪਿਛੈਭਜਿਪਵਹਿਏਹਾਕਰਣੀਸਾਰੁ॥ਸਤਿਗੁਰੁਖੋਟਿਅਹੁਖਰੇ
ਕਰੇਸਬਦਿਸਵਾਰਣਹਾਰੁ॥ਸਚੀਦਰਗਹਮੰਨੀਅਨਿਗੁਰਕੈਪ੍ਰੇਮਿਪਿਆਰਿ॥ਗਣਤਤਿਨਾਦੀਕੋਕਿਆ
ਕਰੇਜੋਆਪਿਬਖਸੇਕਰਤਾਰਿ॥੧੨॥ਸਲੋਕੁਮ:੧॥ਹਮਜੇਰਜਿਮੀਦੁਨੀਆਪੀਰਾਮਸਾਇਕਾਰ

ਇਆ ਓਰ ਵਰੀ ਬਾਦਿਸਾਹਾ ਅਫਜੂ ਖੁਦਾਇਆ ॥ ਏਕ ਤੂਹੀ ਏਕ ਤੁਹੀ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਨ ਦੇਵ ਦਾਨਵਾ ਨਰਾ ॥ ਨ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕਾ
ਧਰਾ ॥ ਅਸਤਿ ਏਕ ਦਿਗਰਿ ਕੁਈ ॥ ਏਕ ਤੁਈ ਏਕ ਤੁਈ ॥੨॥ ਮਃ ੧ ॥ ਨ ਦਾਦੇ ਦਿਹੰਦ ਆਦਮੀ ॥ ਨ ਸਪਤਿ ਜੇਰ ਜਿ
ਮੀ ॥ ਅਸਤਿ ਏਕ ਦਿਗਰਿ ਕੁਈ ॥ ਏਕ ਤੁਈ ਏਕ ਤੁਈ ॥੩॥ ਮਃ ੧ ॥ ਨ ਸੂਰ ਸਸਿ ਮੰਡਲੋ ॥ ਨ ਸਪਤਿ ਦੀਪ ਨਹਿ ਜਲੋ ॥ ਅੰ
ਨ ਪਉਣ ਥਿਰੁ ਨ ਕੁਈ ॥ ਏਕ ਤੁਈ ਏਕ ਤੁਈ ॥੪॥ ਮਃ ੧ ॥ ਨ ਰਿਜਕੁ ਦਸਤਿ ਆ ਕਸੇ ॥ ਹਮਾ ਰਾ ਏਕੁ ਆਸ ਵਸੇ ॥ ਅਸਤਿ
ਏਕੁ ਦਿਗਰਿ ਕੁਈ ॥ ਏਕ ਤੁਈ ਏਕ ਤੁਈ ॥੫॥ ਮਃ ੧ ॥ ਪਰੰਦਏ ਨ ਗਿਰਾਹ ਜਰ ॥ ਦਰਖਤ ਆਬ ਆਸ ਕਰ ॥ ਦਿਹੰਦ ਸੁ
ਈ ॥ ਏਕ ਤੁਈ ਏਕ ਤੁਈ ॥੬॥ ਮਃ ੧ ॥ ਨਾਨਕ ਲਿਲਾਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੋਇ ॥ ਮੇਟਿ ਨ ਸਾਕੈ ਕੋਇ ॥ ਕਲਾ ਧਰੈ ਹਿਰੈ ਸੁਈ ॥ ਏ
ਕ ਤੁਈ ਏਕ ਤੁਈ ॥੭॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਚਾ ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣਿਆ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਸਚੁ ਪਛਾ
ਣਿਆ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਦਰਬਾਰੁ ਸਬਦੁ ਨੀਸਾਣਿਆ ॥ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ਸਚਿ ਸਮਾਣਿਆ ॥ ਮਨਮੁਖ ਸਦਾ ਕੂ
ੜਿਆਰ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣਿਆ ॥ ਵਿਸਟਾ ਅੰਦਰਿ ਵਾਸੁ ਸਾਦੁ ਨ ਜਾਣਿਆ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਦੁਖੁ ਪਾਇ ਆਵਣ ਜਾਣਿ
ਆ ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਰਖੁ ਆਪਿ ਜਿਨਿ ਖੋਟਾ ਖਰਾ ਪਛਾਣਿਆ ॥੧੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਸੀਹਾ ਬਾਜਾ ਚਰਗਾ ਕੁਹੀਆ
ਏਨਾ ਖਵਾਲੇ ਘਾਹ ॥ ਘਾਹੁ ਖਾਨਿ ਤਿਨਾ ਮਾਸੁ ਖਵਾਲੇ ਏਹਿ ਚਲਾਏ ਰਾਹ ॥ ਨਦੀਆ ਵਿਚਿ ਟਿਬੇ ਦੇਖਾਲੇ ਥਲੀ ਕਰੇ ਅ
ਸਗਾਹ ॥ ਕੀੜਾ ਥਾਪਿ ਦੇਇ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਲਸਕਰ ਕਰੇ ਸੁਆਹ ॥ ਜੇਤੇ ਜੀਅ ਜੀਵਹਿ ਲੈ ਸਾਹਾ ਜੀਵਾਲੇ ਤਾ ਕਿ ਅਸਾ
ਹ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਚੇ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਤਿਉ ਦੇਇ ਗਿਰਾਹ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਇਕਿ ਮਾਸਹਾਰੀ ਇਕਿ ਤ੍ਰਿਣੁ ਖਾਹਿ ॥ ਇਕ
ਨਾ ਛਤੀਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਾਹਿ ॥ ਇਕਿ ਮਿਟੀਆ ਮਹਿ ਮਿਟੀਆ ਖਾਹਿ ॥ ਇਕਿ ਪਉਣ ਸੁਮਾਰੀ ਪਉਣ ਸੁਮਾਰਿ ॥ ਇਕਿ ਨਿਰੰ
ਕਾਰੀ ਨਾਮ ਆਧਾਰਿ ॥ ਜੀਵੈ ਦਾਤਾ ਮਰੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਮੁਠੇ ਜਾਹਿ ਨਾਹੀ ਮਨਿ ਸੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ
ਕੀ ਕਾਰ ਕਰਮਿ ਕਮਾਈਐ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥ ਦੂਜੀ ਕਾਰੈ ਲਗਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਈਐ ॥
ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਸਭ ਵਿਸੁ ਪੈਝੈ ਖਾਈਐ ॥ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਸਾਲਾਹਿ ਸਚਿ ਸਮਾਈਐ ॥ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਨਾਹੀ ਸੁਖਿ ਨਿਵਾ
ਸੁ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਈਐ ॥ ਦੁਨੀਆ ਖੋਟੀ ਰਾਸਿ ਕੂੜੁ ਕਮਾਈਐ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਖਰਾ ਸਾਲਾਹਿ ਪਤਿ ਸਿਉ ਜਾਈਐ
॥੧੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਵਾਵਹਿ ਗਾਵਹਿ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਜਲਿ ਨਾਵਹਿ ॥ ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ਤਾ ਕਰਹਿ ਬਿਭੂਤਾ
ਸਿੰਙੀ ਨਾਦੁ ਵਜਾਵਹਿ ॥ ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ਤਾ ਪੜਹਿ ਕਤੇਬਾ ਮੁਲਾ ਸੇਖ ਕਹਾਵਹਿ ॥ ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਹੋਵਹਿ
ਰਾਜੇ ਰਸ ਕਸ ਬਹੁਤੁ ਕਮਾਵਹਿ ॥ ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤੇਗ ਵਗਾਵਹਿ ਸਿਰ ਮੁੰਡੀ ਕਟਿ ਜਾਵਹਿ ॥ ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ
ਤਾ ਜਾਹਿ ਦਿਸੰਤਰਿ ਸੁਣਿ ਗਲਾ ਘਰਿ ਆਵਹਿ ॥ ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਨਾਇ ਰਚਾਵਹਿ ਤੁਧੁ ਭਾਣੇ ਤੂੰ ਭਾਵਹਿ ॥ ਨਾਨਕੁ ਏ
ਕੁ ਕਹੈ ਬੇਨੰਤੀ ਹੋਰਿ ਸਗਲੇ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵਹਿ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਜਾ ਤੂੰ ਵਡਾ ਸਭਿ ਵਡਿਆਈਆਂ ਚੰਗੈ ਚੰਗਾ ਹੋਈ ॥ ਜਾ ਤੂੰ
ਸਚਾ ਤਾ ਸਭੁ ਕੋ ਸਚਾ ਕੂੜਾ ਕੋਇ ਨ ਕੋਈ ॥ ਆਖਣੁ ਵੇਖਣੁ ਬੋਲਣੁ ਚਲਣੁ ਜੀਵਣੁ ਮਰਣਾ ਧਾਤੁ ॥ ਹੁਕਮੁ ਸਾਜਿ ਹੁਕ
ਮੈ ਵਿਚਿ ਰਖੈ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਆਪਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਨਿਸੰਗੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਈਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਖੈ ਕਾਰ

ਸੁਕਾਰਕਮਾਈਐ॥ਸਤਿਗੁਰੁਹੋਇਦਇਆਲੁਤਨਾਮੁਧਿਆਈਐ॥ਲਾਹਾਭਗਤਿਸੁਸਾਰੁਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐ॥ਮਨਮੁਖਿ
ਕੂੜੁਗੁਬਾਰੁਕੂੜੁਕਮਾਈਐ॥ਸਚੇਦੈਦਰਿਜਾਇਸਚੁਚਵਾਈਐ॥ਸਚੈਅੰਦਰਿਮਹਲਿਸਚਿਬੁਲਾਈਐ॥ਨਾਨ
ਕਸਚੁਸਦਾਸਚਿਆਰੁਸਚਿਸਮਾਈਐ॥੧੫॥ਸਲੋਕੁਮਃ੧॥ਕਲਿਕਾਤੀਰਾਜੇਕਾਸਾਈਧਰਮੁਪੰਖ
ਕਰਿਉਡਰਿਆ॥ਕੂੜੁਅਮਾਵਸਸਚੁਚੰਦ੍ਰਮਾਦੀਸੈਨਾਹੀਕਹਚੜਿਆ॥ਹਉਭਾਲਿਵਿਕੁੰਨੀਹੋਈ॥ਆਧੇਰੈਰਾਹੁਨ
ਕੋਈ॥ਵਿਚਿਹਉਮੈਕਰਿਦੁਖੁਰੋਈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਕਿਨਿਬਿਧਿਗਤਿਹੋਈ॥੧॥ਮਃ੩॥ਕਲਿਕੀਰਤਿਪਰਗਟੁਚਾ
ਨਣੁਸੰਸਾਰਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਕੋਈਉਤਰੈਪਾਰਿ॥ਜਿਸਨੋਨਦਰਿਕਰੇਤਿਸੁਦੇਵੈ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਰਤਨੁਸੋਲੇਵੈ॥
੨॥ ਪਉੜੀ॥ਭਗਤਾਤੈਸੈਸਾਰੀਆਜੋੜੁਕਦੇਨਆਇਆ॥ਕਰਤਾਆਪਿਅਭੁਲੁਹੈਨਭੁਲੈਕਿਸੈਦਾ
ਭੁਲਾਇਆ॥ਭਗਤਆਪੇਮੇਲਿਅਨੁਜਿਨੀ[illegible]ਸਚੋਸਚੁਕਮਾਇਆ॥ਸੈਸਾਰੀਆਪਿਖੁਆਇਅਨੁਜਿਨੀਕੂ
ੜੁਬੋਲਿਬੋਲਿਬਿਖੁਖਾਇਆ॥ਚਲਣਸਾਰਨਜਾਣਨੀਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਵਿਸੁਵਧਾਇਆ॥ਭਗਤਕਰਨਿਹਰਿਚਾਕਰੀਜਿਨੀ
ਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਧਿਆਇਆ॥ਦਾਸਨਿਦਾਸਹੋਇਕੈਜਿਨੀਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇਆ॥ਓਨਾਖਸਮੈਕੈਦਰਿਮੁਖਉ
ਜਲੇਸਚੈਸਬਦਿਸੁਹਾਇਆ॥੧੬॥ਸਲੋਕੁਮਃ੧॥ਸਬਾਹੀਸਾਲਾਹਜਿਨੀਧਿਆਇਆਇਕਮਨਿ॥ਸੇਈਪੂ
ਰੇਸਾਹਵਖਤੈਉਪਰਿਲੜਿਮੁਏ॥ਦੂਜੈਬਹੁਤੇਰਾਹਮਨਕੀਆਮਤੀਖਿੰਡੀਆ॥ਬਹੁਤੁਪਏਅਸਗਾਹਗੋਤੇਖਾਹਿ
ਨਨਿਕਲਹਿ॥ਤੀਜੈਮੁਹੀਗਿਰਾਭੁਖਤਿਖਾਦੁਇਭਉਕੀਆ॥ਖਾਧਾਹੋਇਸੁਆਹਭੀਖਾਣੈਸਿਉਦੋਸਤੀ॥ਚਉ
ਥੈਆਈਊਂਘਅਖੀਮੀਟਿਪਵਾਰਿਗਇਆ॥ਭੀਉਠਿਰਚਿਓਨੁਵਾਦੁਸੈਵਰ੍ਹਿਆਕੀਪਿੜਬਧੀ॥ਸਭੇਵੇਲਾਵਖਤਸ
ਭਿਜੇਅਠੀਭਉਹੋਇ॥ਨਾਨਕਸਾਹਿਬੁਮਨਿਵਸੈਸਚਾਨਾਵਣੁਹੋਇ॥੧॥ਮਃ੨॥ਸੇਈਪੂਰੇਸਾਹਜਿਨੀਪੂਰਾਪਾਇ
ਆ॥ਅਠੀਵੇਪਰਵਾਹਰਹਨਿਇਕਤੈਰੰਗਿ॥ਦਰਸਨਿਰੂਪਿਅਥਾਹਵਿਰਲੇਪਾਈਅਹਿ॥ਕਰਮਿਪੂਰੈਪੂਰਾਗੁਰੁਪੂ
ਰਾਜਾਕਾਬੋਲੁ॥ਨਾਨਕਪੂਰਾਜੇਕਰੇਘਟੈਨਾਹੀਤੋਲੁ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ਜਾਤੂੰਤਾਕਿਆਹੋਰਿਮੈਸਚੁਸੁਣਾਈ
ਐ॥ਮੁਠੀਧੰਧੈਚੋਰਿਮਹਲੁਨਪਾਈਐ॥ਏਨੈਚਿਤਿਕਠੋਰਿਸੇਵਗਵਾਈਐ॥ਜਿਤੁਘਟਿਸਚੁਨਪਾਇਸੁਭੰਨਿ
ਘੜਾਈਐ॥ਕਿਉਕਰਿਪੂਰੈਵਟਿਤੋਲਿਤੁਲਾਈਐ॥ਕੋਇਨਆਖੈਘਟਿਹਉਮੈਜਾਈਐ॥ਲਈਅਨਿਖ
ਰੇਪਰਖਿਦਰਿਬੀਨਾਈਐ॥ਸਉਦਾਇਕਤੁਹਟਿਪੂਰੈਗੁਰਿਪਾਈਐ॥੧੭॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੨॥ਅਠੀਪਹਰੀਅਠ
ਖੰਡਨਾਵਾਖੰਡੁਸਰੀਰੁ॥ਤਿਸੁਵਿਚਿਨਉਨਿਧਿਨਾਮੁਏਕੁਭਾਲਹਿਗੁਣੀਗਹੀਰ॥ਕਰਮਵੰਤੀਸਾਲਾਹਿਆਨਾਨਕਕਰਿ
ਗੁਰੁਪੀਰੁ॥ਚਉਥੈਪਹਰਿਸਬਾਹਕੈਸੁਰਤਿਆਉਪਜੈਚਾਉ॥ਤਿਨਾਦਰੀਆਵਾਸਿਉਦੋਸਤੀਮਨਿਮੁਖਿਸਚਾਨਾਉ
॥ਓਥੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਵੰਡੀਐਕਰਮੀਹੋਇਪਸਾਉ॥ਕੰਚਨਕਾਇਆਕਸੀਐਵੰਨੀਚੜੈਚੜਾਉ॥ਜੇਹੋਵੈਨਦਰਿਸਰਾਫ
ਕੀਬਹੁੜਿਨਪਾਈ ਤਾਉ॥ਸਤੀਪਹਰੀਸਤੁਭਲਾਬਹੀਐਪੜਿਆਪਾਸਿ॥ਓਥੈਪਾਪੁਪੁੰਨੁਬੀਚਾਰੀਐਕੂੜੈ
ਘਟੈਰਾਸਿ॥ਓਥੈਖੋਟੇਸਟੀਅਹਿਖਰੇਕੀਚਹਿਸਾਬਾਸਿ॥ਬੋਲਣੁਫਾਦਲੁਨਾਨਕਾਦੁਖੁਸੁਖੁਖਸਮੈਪਾਸਿ॥

॥੧॥ ਮਃ ੨॥ ਪਉਣੁ ਗੁਰੂ ਪਾਣੀ ਪਿਤਾ ਮਾਤਾ ਧਰਤਿ ਮਹਤੁ ॥ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ਦੁਇ ਦਾਈ ਦਾਇਆ ਖੇਲੈ ਸਗਲ ਜਗ
ਤੁ ॥ ਚੰਗਿਆਈਆ ਬੁਰਿਆਈਆ ਵਾਚੇ ਧਰਮੁ ਹਦੂਰਿ ॥ ਕਰਮੀ ਆਪੋ ਆਪਣੀ ਕੇ ਨੇੜੈ ਕੇ ਦੂਰਿ ॥ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆ
ਇਆ ਗਏ ਮਸਕਤਿ ਘਾਲਿ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਹੋਰ ਕੇਤੀ ਛੁਟੀ ਨਾਲਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਚਾ ਭੋਜਨੁ ਭਾ
ਉ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਸਿਆ ॥ ਸਚੇ ਹੀ ਪਤੀਆਇ ਸਚਿ ਵਿਗਸਿਆ ॥ ਸਚੈ ਕੋਟਿ ਗਿਰਾਂਇ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਸਿਆ ॥ ਸਤਿਗੁ
ਰਿ ਤੁਠੈ ਨਾਉ ਪ੍ਰੇਮਿ ਰਹਸਿਆ ॥ ਸਚੈ ਦੈ ਦੀਬਾਣਿ ਕੂੜਿ ਨ ਜਾਈਐ ॥ ਝੂਠੋ ਝੂਠੁ ਵਖਾਣਿ ਸੁ ਮਹਲੁ ਖੁਆਈਐ ॥ ਸ
ਚੈ ਸਬਦਿ ਨੀਸਾਣਿ ਠਾਕ ਨ ਪਾਈਐ ॥ ਸਚੁ ਸੁਣਿ ਬੁਝਿ ਵਖਾਣਿ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਈਐ ॥੧੮॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧॥
ਪਹਿਰਾ ਅਗਨਿ ਹਿਵੈ ਘਰੁ ਬਾਧਾ ਭੋਜਨੁ ਸਾਰੁ ਕਰਾਈ ॥ ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਪਾਣੀ ਕਰਿ ਪੀਵਾ ਧਰਤੀ ਹਾਕ ਚਲਾਈ ॥ ਧਰਿ
ਤਾਰਾਜੀ ਅੰਬਰੁ ਤੋਲੀ ਪਿਛੈ ਟੰਕੁ ਚੜਾਈ ॥ ਏਵਡੁ ਵਧਾ ਮਾਵਾ ਨਾਹੀ ਸਭਸੈ ਨਥਿ ਚਲਾਈ ॥ ਏਤਾ ਤਾਣੁ ਹੋਵੈ ਮਨ
ਅੰਦਰਿ ਕਰੀ ਭਿ ਆਖਿ ਕਰਾਈ ॥ ਜੇਵਡੁ ਸਾਹਿਬੁ ਤੇਵਡ ਦਾਤੀ ਦੇ ਦੇ ਕਰੇ ਰਜਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਉਪਰਿ ਸ
ਚਿ ਨਾਮਿ ਵਡਿਆਈ ॥੧॥ ਮਃ ੨॥ ਆਖਣੁ ਆਖਿ ਨ ਰਜਿਆ ਸੁਨਣਿ ਨ ਰਜੇ ਕੰਨ ॥ ਅਖੀ ਦੇਖਿ ਨ ਰਜੀਆ ਗੁਣ ਗਾਹਕ
ਇਕ ਵੰਨ ॥ ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੈ ਗਲੀ ਭੁਖ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਭੁਖਾ ਤਾ ਰਜੈ ਜਾ ਗੁਣ ਕਹਿ ਗੁਣੀ ਸਮਾਇ ॥
ਕੂ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਵਿਣੁ ਸਚੇ ਸਭੁ ਕੂੜੁ ਕੂੜੁ ਕਮਾਈਐ ॥ ਵਿਣੁ ਸਚੇ ਕੂੜਿਆਰੁ ਬੰਨਿ ਚਲਾਈਐ ॥ ਵਿਣੁ ਸਚੇ ਤਨੁ ਛਾਰੁ ਛਾਰੁ
ਰਲਾਈਐ ॥ ਵਿਣੁ ਸਚੇ ਸਭ ਭੁਖ ਜਿ ਪੈਝੈ ਖਾਈਐ ॥ ਵਿਣੁ ਸਚੇ ਦਰਬਾਰੁ ਕੂੜਿ ਨ ਪਾਈਐ ॥ ਕੂੜੈ ਲਾਲਚਿ ਲਗਿ
ਮਹਲੁ ਖੁਆਈਐ ॥ ਸਭੁ ਜਗੁ ਠਗਿ ਠਗਿ ਆਈਐ ਜਾਈਐ ॥ ਤਨ ਮਹਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਿ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਈਐ ॥੧੯
॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਸੰਤੋਖੁ ਰੁਖੁ ਧਰਮੁ ਫੁਲੁ ਫਲ ਗਿਆਨੁ ॥ ਰਸਿ ਰਸਿਆ ਹਰਿਆ ਸਦਾ ਪਕੈ ਕਰਮਿ ਧਿਆਨਿ ॥
ਪਤਿ ਕੇ ਸਾਦ ਖਾਧਾ ਲਹੈ ਦਾਨਾ ਕੈ ਸਿਰਿ ਦਾਨੁ ॥੧॥ ਮਃ ੧॥ ਸੁਇਨੇ ਕਾ ਬਿਰਖੁ ਪਤ ਪਰਵਾਲਾ ਫੁਲ ਜਵੇਹਰ
ਲਾਲ ॥ ਤਿਤੁ ਫਲ ਰਤਨ ਲਗਹਿ ਮੁਖਿ ਭਾਖਿਤ ਹਿਰਦੈ ਰਿਦੈ ਨਿਹਾਲੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਲਿ
ਖਿਆ ਹੋਵੈ ਲੇਖੁ ॥ ਅਠਿਸਠਿ ਤੀਰਥ ਗੁਰ ਕੀ ਚਰਣੀ ਪੂਜੈ ਸਦਾ ਵਿਸੇਖੁ ॥ ਹੰਸੁ ਹੇਤੁ ਲੋਭੁ ਕੋਪੁ ਚਾਰੇ ਨਦੀਆ ਅਗਿ ॥
ਪਵਹਿ ਦਝਹਿ ਨਾਨਕਾ ਤਰੀਐ ਕਰਮੀ ਲਗਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜੀਵਦਿਆ ਮਰੁ ਮਾਰਿ ਨ ਪਛੋਤਾਈਐ ॥ ਝੂਠਾ ਇ
ਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਕਿਨਿ ਸਮਝਾਈਐ ॥ ਸਚਿ ਨ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ਧੰਧੈ ਧਾਈਐ ॥ ਕਾਲੁ ਬੁਰਾ ਖੈ ਕਾਲੁ ਸਿਰਿ ਦੁਨੀਆਈਐ ॥
ਹੁਕਮੀ ਸਿਰਿ ਜੰਦਾਰੁ ਮਾਰੇ ਦਾਈਐ ॥ ਆਪੇ ਦੇਇ ਪਿਆਰੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈਐ ॥ ਮੁਹਤੁ ਨ ਚਸਾ ਵਿਲੰਮੁ ਭਰੀਐ ਪਾਈਐ ॥ ਗੁ
ਰ ਪਰਸਾਦੀ ਬੁਝਿ ਸਚਿ ਸਮਾਈਐ ॥੨੦॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧॥ ਤੁਮੀ ਤੁਮਾ ਵਿਸੁ ਅਕੁ ਧਤੂਰਾ ਨਿਮੁ ਫਲੁ ॥ ਮਨਿ ਮੁਖਿ ਵਸ
ਹਿ ਤਿਸੁ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹੀਐ ਕਿਸੁ ਹੰਢਨਿ ਕਰਮਾ ਬਾਹਰੇ ॥੧॥ ਮਃ ੧॥ ਮਤਿ ਪੰਖੇਰੂ ਕਿਰਤੁ
ਸਾਥਿ ਕਬ ਉਤਮ ਕਬ ਨੀਚ ॥ ਕਬ ਚੰਦਨਿ ਕਬ ਅਕਿ ਡਾਲਿ ਕਬ ਉਚੀ ਪਰੀਤਿ ॥ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮਿ ਚਲਾਈਐ ਸਾਹਿਬ
ਲਗੀ ਰੀਤਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਕੇਤੇ ਕਹਹਿ ਵਖਾਣ ਕਹਿ ਕਹਿ ਜਾਵਣਾ ॥ ਵੇਦ ਕਹਹਿ ਵਖਿਆਣ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਵਣਾ ॥
ਪੜਿਐ ਨਾਹੀ ਭੇਦੁ ਬੁਝਿਐ ਪਾਵਣਾ ॥

ਖਾਣ੍ਹੁਦਰਸਨਕੈਭੇਖਾਰਿਜੈਸਾਚਿਸਮਾਵਣਾ॥ਸਚਾਪੁਰਖੁਅਲਖੁਸਬਦਿਸੁਹਾਵਣਾ॥ਮੰਨੇਨਾਉਬਿਸੰਖਦਰਗਹ
ਪਾਵਣਾ॥[illegible]ਖਾਲਕਕਉਆਦੇਸੁਢਾਢੀਗਾਵਣਾ॥ਨਾਨਕਜੁਗੁਜੁਗੁਏਕੁ
ਮੰਨਿਵਸਾਵਣਾ॥੨੧॥ਸਲੋਕੁਮਃ੨॥ਮੰਤ੍ਰੀਹੋਇਅਠੂਹਿਆਨਾਗੀਲਗੈਜਾਇ॥ਆਪਣਹਥੀਆਪਣੈਦੇਕੂ
ਚਾਆਪੇਲਾਇ॥ਹੁਕਮੁਪਇਆਧੁਰਿਖਸਮਕਾਅਤੀਹੁਧਕਾਖਾਇ॥ਗੁਰਮੁਖਸਿਉਮਨਮੁਖੁਅੜੈਡੁਬੈਹਕਿ
ਨਿਆਇ॥ਦੁਹਾਸਿਰਿਆਆਪੇਖਸਮੁਵੇਖੈਕਰਿਵਿਉਪਾਇ॥ਨਾਨਕਏਵੈਜਾਣੀਐਸਭਕਿਛੁਤਿਸਹਿਰਜਾ
ਇ॥੧॥ਮਃ੨॥ਨਾਨਕਪਰਖੇਆਪਕਉਤਾਪਾਰਖੁਜਾਣੁ॥ਰੋਗੁਦਾਰੂਦੋਵੈਬੁਝੈਤਾਵੈਦੁਸੁਜਾਣੁ॥ਵਾਟਨਕਰਈਮਾ
ਮਲਾਜਾਣੈਮਿਹਮਾਣੁ॥ਮੂਲੁਜਾਣਿਗਲਾਕਰੇਹਾਣਿਲਾਏਹਾਣੁ॥ਲਬਿਨਚਲਈਸਚਿਰਹੈਸੋਵਿਸਟੁਪਰਵਾ
ਣੁ॥ਸਰੁਸੰਧੇਆਗਾਸਕਉਕਿਉਪਹੁਚੈਬਾਣੁ॥ਅਗੈਓਹੁਅਗੰਮੁਹੈਵਾਹੇਦੜੁਜਾਣੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ਨਾਰੀਪੁ
ਰਖਪਿਆਰੁਪ੍ਰੇਮਿਸੀਗਾਰੀਆ॥ਕਰਨਿਭਗਤਿਦਿਨੁਰਾਤਿਨਰਹਨੀਵਾਰੀਆ॥ਮਹਲਾਮੰਝਿਨਿਵਾਸੁਸਬਦਿਸ
ਵਾਰੀਆ॥ਸਚੁਕਹਨਿਅਰਦਾਸਿਸੇਵੇਚਾਰੀਆ॥ਸੋਹਨਿਖਸਮੈਪਾਸਿਹੁਕਮਿਸਿਧਾਰੀਆ॥ਸਖੀਕਹਨਿਅ
ਰਦਾਸਿਮਨਹੁਪਿਆਰੀਆ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਧ੍ਰਿਗੁਵਾਸੁਫਿਟੁਸੁਜੀਵਿਆ॥ਸਬਦਿਸਵਾਰੀਆਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵਿ
ਆ॥੨੨॥ਸਲੋਕੁਮਃ੧॥ਮਾਰੂਮੀਹਿਨਤ੍ਰਿਪਤਿਆਅਗੀਲਹੈਨਭੁਖ॥ਰਾਜਾਰਾਜਿਨਤ੍ਰਿਪਤਿਆਸਾਇਰਭਰੇਕਿ
ਸੁਕ॥ਨਾਨਕਸਚੇਨਾਮਕੀਕੇਤੀਪੁਛਾਪੁਛ॥੧॥ਮਃ੨॥ਨਿਹਫਲੰਤਸਿਜਨਮਸਿਜਾਵਤਬ੍ਰਹਮਨਬਿੰਦਤੇ
॥ਸਾਗਰੰਸੰਸਾਰਸਿਗੁਰਪਰਸਾਦੀਤਰਹਿਕੇ॥ਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥੁਹੈਕਹੁਨਾਨਕਬੀਚਾਰਿ॥ਕਾਰਣੁਕਰਤੇਵਸਿਹੈ
ਜਿਨਿਕਲਿਰਖੀਧਾਰਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ਖਸਮੈਕੈਦਰਬਾਰਿਢਾਢੀਵਸਿਆ॥ਸਚਾਖਸਮੁਕਲਾਣਿਕਮਲੁ
ਵਿਗਸਿਆ॥ਖਸਮਹੁਪੂਰਾਪਾਇਮਨਹੁਰਹਸਿਆ॥ਦੁਸਮਨਕਢੇਮਾਰਿਸਜਣਸਰਸਿਆ॥ਸਚਾਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵ
ਨਿਸਚਾਮਾਰਗੁਦਸਿਆ॥ਸਚਾਸਬਦੁਬੀਚਾਰਿਕਾਲੁਵਿਧਉਸਿਆ॥ਢਾਢੀਕਥੇਅਕਥੁਸਬਦਿਸਵਾਰਿਆ॥ਨਾ
ਨਕਗੁਣਗਹਿਰਾਸਿਹਰਿਜੀਉਮਿਲੇਪਿਆਰਿਆ॥੨੩॥ਸਲੋਕੁਮਃ੧॥ਖਤਿਅਹੁਜੰਮੇਖਤੇਕਰਨਿਤਖਤਿਆਵਿ
ਚਿਪਾਹਿ॥ਧੋਤੇਮੂਲਿਨਉਤਰਹਿਜੇਸਉਧੋਵਣਪਾਹਿ॥ਨਾਨਕਬਖਸੇਬਖਸੀਅਹਿਨਾਹਿਤਪਾਹੀਪਾਹਿ॥੧॥ਮਃ੧॥
ਨਾਨਕਬੋਲਣੁਝਖਣਾਦੁਖਛਡਿਮੰਗੀਅਹਿਸੁਖ॥ਸੁਖੁਦੁਖੁਦੁਇਦਰਿਕਪੜੇਪਹਿਰਹਿਜਾਇਮਨੁਖ॥ਜਿਥੈਬੋਲਣਿਹਾ
ਰੀਐਤਿਥੈਚੰਗੀਚੁਪ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਚਾਰੇਕੁੰਡਾਦੇਖਿਅੰਦਰੁਭਾਲਿਆ॥ਸਚੈਪੁਰਖਿਅਲਖਿਸਿਰਜਿਨਿਹਾਲਿ
ਆ॥ਉਝੜਿਭੁਲੇਰਾਹਗੁਰਿਵੇਖਾਲਿਆ॥ਸਤਿਗੁਰਸਚੇਵਾਹੁਸਚੁਸਮਾਲਿਆ॥ਪਾਇਆਰਤਨੁਘਰਾਹੁਦੀਵਾਬ
ਲਿਆ॥ਸਚੈਸਬਦਿਸਲਾਹਿਸੁਖੀਏਸਚਵਾਲਿਆ॥ਨਿਡਰਿਆਡਰੁਲਗਿਗਰਬਿਸਿਗਾਲਿਆ॥ਨਾਵਹੁਭੁਲਾਜਗੁਫਿਰੈ
ਬੇਤਾਲਿਆ॥੨੪॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ਭੈਵਿਚਿਜੰਮੈਭੈਮਰੈਭੀਭਉਮਨਮਹਿਹੋਇ॥ਨਾਨਕਭੈਵਿਚਿਜੇਮਰੈਸਹਿਲਾਆਇ
ਆਸੋਇ॥੧॥ਮਃ੩॥ਭੈਵਿਣੁਜੀਵੈਬਹੁਤੁਬਹੁਤੁਖੁਸੀਆਖੁਸੀਕਮਾਇ॥ਨਾਨਕਭੈਵਿਣੁਜੇਮਰੈਮੁਹਿਕਾਲੈਉਠਿਜਾਇ॥੨॥

ਅ

ਏਸਚ

॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਤ ਸਰਧਾ ਪੂਰੀਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਨ ਕਬਹੂੰ ਝੂਰੀਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਤਾ ਦੁਖੁ ਨ ਜਾਣੀਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਤ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਮਾਣੀਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਤਾ ਜਮ ਕਾ ਡਰੁ ਕੇਹਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਤਾ ਸਦ ਹੀ ਸੁਖੁ ਦੇਹਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਤਾ ਨਵ ਨਿਧਿ ਪਾਈਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਤ ਸਚਿ ਸਮਾਈਐ ॥੨੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੧ ॥ ਸਿਰੁ ਖੋਹਾਇ ਪੀਅਹਿ ਮਲਵਾਣੀ ਜੂਠਾ ਮੰਗਿ ਮੰਗਿ ਖਾਹੀ ॥ ਫੋਲਿ ਫਦੀਹਤਿ ਮੁਹਿ ਲੈਨਿ ਭੜਾਸਾ ਪਾਣੀ ਦੇਖਿ ਸਗਾਹੀ ॥ ਭੇਡਾ ਵਾਗੀ ਸਿਰੁ ਖੋਹਾਇਨਿ ਭਰੀਅਨਿ ਹਥ ਸੁਆਹੀ ॥ ਮਾਊ ਪੀਊ ਕਿਰਤੁ ਗਵਾਇਨਿ ਟਬਰ ਰੋਵਨਿ ਧਾਹੀ ॥ ਓਨਾ ਪਿੰਡੁ ਨ ਪਤਲਿ ਕਿਰਿਆ ਨ ਦੀਵਾ ਮੁਏ ਕਿਥਾਊ ਪਾਹੀ ॥ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਦੇਨਿ ਨ ਢੋਈ ਬ੍ਰਹਮਣ ਅੰਨੁ ਨ ਖਾਹੀ ॥ ਸਦਾ ਕੁਚੀਲ ਰਹਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਮਥੈ ਟਿਕੇ ਨਾਹੀ ॥ ਝੁੰਡੀ ਪਾਇ ਬਹਨਿ ਨਿਤਿ ਮਰਣੈ ਦੜਿ ਦੀਬਾਣਿ ਨ ਜਾਹੀ ॥ ਲਕੀ ਕਾਸੇ ਹਥੀ ਫੁੰਮਣ ਅਗੋ ਪਿਛੀ ਜਾਹੀ ॥ ਨਾ ਓਇ ਜੋਗੀ ਨਾ ਓਇ ਜੰਗਮ ਨਾ ਓਇ ਕਾਜੀ ਮੁੰਲਾ ॥ ਦਯਿ ਵਿਗੋਏ ਫਿਰਹਿ ਵਿਗੁਤੇ ਫਿਟਾ ਵਤੈ ਗਲਾ ॥ ਜੀਆ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਲੇ ਸੋਈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਰਖੈ ॥ ਦਾਨਹੁ ਤੈ ਇਸਨਾਨਹੁ ਵੰਜੇ ਭਸੁ ਪਈ ਸਿਰਿ ਖੁਥੈ ॥ ਪਾਣੀ ਵਿਚਹੁ ਰਤਨ ਉਪੰਨੇ ਮੇਰੁ ਕੀਆ ਮਾਧਾਣੀ ॥ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਦੇਵੀ ਥਾਪੇ ਪੁਰਬੀ ਲਗੈ ਬਾਣੀ ॥ ਨਾਇ ਨਿਵਾਜਾ ਨਾਤੈ ਪੂਜਾ ਨਾਵਨਿ ਸਦਾ ਸੁਜਾਣੀ ॥ ਮੁਇਆ ਜੀਵਦਿਆ ਗਤਿ ਹੋਵੈ ਜਾਂ ਸਿਰਿ ਪਾਈਐ ਪਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਿਰਖੁਥੇ ਸੈਤਾਨੀ ਏਨਾ ਗਲ ਨ ਭਾਣੀ ॥ ਵੁਠੈ ਹੋਇਐ ਹੋਇ ਬਿਲਾਵਲੁ ਜੀਆ ਜੁਗਤਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਵੁਠੈ ਅੰਨੁ ਕਮਾਦੁ ਕਪਾਹਾ ਸਭਸੈ ਪੜਦਾ ਹੋਵੈ ॥ ਵੁਠੈ ਘਾਹੁ ਚਰਹਿ ਨਿਤਿ ਸੁਰਹੀ ਸਾ ਧਨ ਦਹੀ ਵਿਲੋਵੈ ॥ ਤਿਤੁ ਘਿਇ ਹੋਮ ਜਗ ਸਦ ਪੂਜਾ ਪਇਐ ਕਾਰਜੁ ਸੋਹੈ ॥ ਗੁਰੂ ਸਮੁੰਦੁ ਨਦੀ ਸਭਿ ਸਿਖੀ ਨਾਤੈ ਜਿਤੁ ਵਡਿਆਈ ॥ ਨਾਨਕ ਜੇ ਸਿਰਖੁਥੇ ਨਾਵਨਿ ਨਾਹੀ ਤਾ ਸਤ ਚਟੇ ਸਿਰਿ ਛਾਈ ॥੧॥ ਮ: ੨ ॥ ਅਗੀ ਪਾਲਾ ਕਿ ਕਰੇ ਸੂਰਜ ਕੇਹੀ ਰਾਤਿ ॥ ਚੰਦ ਅਨੇਰਾ ਕਿ ਕਰੇ ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਕਿਆ ਜਾਤਿ ॥ ਧਰਤੀ ਚੀਜੀ ਕਿ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਵਿਚਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਪਤਿ ਜਾਣੀਐ ਜਾਂ ਪਤਿ ਰਖੈ ਸੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੁਧੁ ਸਚੇ ਸੁਬਹਾਨੁ ਸਦਾ ਕਲਾਣਿਆ ॥ ਤੂੰ ਸਚਾ ਦੀਬਾਣੁ ਹੋਰਿ ਆਵਣ ਜਾਣਿਆ ॥ ਸਚੁ ਜਿ ਮੰਗਹਿ ਦਾਨੁ ਸਿ ਤੁਧੈ ਜੇਹਿਆ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਫੁਰਮਾਨੁ ਸਬਦੇ ਸੋਹਿਆ ॥ ਮੰਨਿਐ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਤੁਧੈ ਤੇ ਪਾਇਆ ॥ ਕਰਮਿ ਪਵੈ ਨੀਸਾਨੁ ਨ ਚਲੈ ਚਲਾਇਆ ॥ ਤੂੰ ਸਚਾ ਦਾਤਾਰੁ ਨਿਤ ਦੇਵਹਿ ਚੜਹਿ ਸਵਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕੁ ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਇਆ ॥੨੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੨ ॥ ਦੀਖਿਆ ਆਖਿ ਬੁਝਾਇਆ ਸਿਫਤੀ ਸਚਿ ਸਮੇਉ ॥ ਤਿਨ ਕਉ ਕਿਆ ਉਪਦੇਸੀਐ ਜਿਨ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਦੇਉ ॥੧॥ ਮ: ੧ ॥ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ਸੋਈ ਬੂਝੈ ॥ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਸੁਝਾਏ ਤਿਸੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੂਝੈ ॥ ਕਹਿ ਕਹਿ ਕਥਨਾ ਮਾਇਆ ਲੂਝੈ ॥ ਹੁਕਮੀ ਸਗਲ ਕਰੇ ਆਕਾਰ ॥ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਸਰਬ ਵੀਚਾਰ ॥ ਅਖਰ ਨਾਨਕ ਅਖਿਓ ਆਪਿ ॥ ਲਹੈ ਭਰਾਂਤਿ ਹੋਵੈ ਜਿਸੁ ਦਾਤਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਉ ਢਾਢੀ ਵੇਕਾਰੁ ਕਾਰੈ ਲਾਇਆ ॥ ਰਾਤਿ ਦਿਹੈ ਕੈ ਵਾਰ ਧੁਰਹੁ ਫੁਰਮਾਇਆ ॥ ਢਾਢੀ ਸਚੈ ਮਹਲਿ ਖਸਮਿ ਬੁਲਾਇਆ ॥ ਸਚੀ ਸਿਫਤਿ ਸਾਲਾਹ ਕਪੜਾ ਪਾਇਆ ॥ ਸਚਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਭੋਜਨੁ ਆਇਆ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਖਾਧਾ ਰਜਿ ਤਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਢਾਢੀ ਕਰੇ ਪਸਾਉ ਸਬਦੁ ਵਜਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਿ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥੨੭॥ ॥ਸਲੋਕ ਵਾਰ ਨਾਲਿ ੬੩

ਸੁਮਲਾਰਾਗਮਾਂਝਾ॥ ਚਉਪਦੇ ੫੦॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ੩੯॥ ਬਾਰਾਮਾਹਾ॥੧॥ ਸੈਨਿਨਿਦਿਨਾ॥੧॥ ਵਾਰ॥੧॥ ੯੨॥ ਜੋੜ॥

੧ਓਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ ੧॥ ਚਉਪਦੇਦੁਪਦੇ॥ ॥ਭਉਮੁਚੁਭਾਰਾਵਡਾਤੋਲੁ॥ਮਨਮਤਿਹਉ
ਲੀਬੋਲੇਬੋਲੁ॥ਸਿਰਿਧਰਿਚਲੀਐਸਹੀਐਭਾਰੁ॥ਨਦਰੀਕਰਮੀਗੁਰਬੀਚਾਰੁ॥੧॥ਭੈਬਿਨੁਕੋਇਨਲੰਘਸਿਪਾਰਿ॥ਭੈਭਉ
ਰਾਖਿਆਭਾਇਸਵਾਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਭੈਤਨਿਅਗਨਿਭਖੈਭੈਨਾਲਿ॥ਭੈਭਉਘੜੀਐਸਬਦਿਸਵਾਰਿ॥ਭੈਬਿਨੁਘਾ
ੜਤਿਕਚੁਨਿਕਚ॥ਅੰਧਾਸਚਾਅੰਧੀਸਟ॥੨॥ਬੁਧੀਬਾਜੀਉਪਜੈਚਾਉ॥ਸਹਸਸਿਆਣਪਪਵੈਨਤਾਉ॥ਨਾ
ਨਕਮਨਮੁਖਿਬੋਲਣੁਵਾਉ॥ਅੰਧਾਅਖਰੁਵਾਉਦੁਆਉ॥੩॥੧॥ ॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੧॥ਡਰਿਘਰੁਘਰਿਡਰੁ
ਡਰਿਡਰੁਜਾਇ॥ਸੋਡਰੁਕੇਹਾਜਿਤੁਡਰਿਡਰੁਪਾਇ॥ਤੁਧੁਬਿਨੁਦੂਜੀਨਾਹੀਜਾਇ॥ਜੋਕਿਛੁਵਰਤੈਸਭਤੇਰੀਰਜਾਇ॥
੧॥ਡਰੀਐਜੇਡਰੁਹੋਵੈਹੋਰੁ॥ਡਰਿਡਰਿਡਰਣਾਮਨਕਾਸੋਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਜੀਉਮਰੈਨਡੂਬੈਤਰੈ॥ਜਿਨਿਕਿਛੁਕੀ
ਆਸੋਕਿਛੁਕਰੈ॥ਹੁਕਮੇਆਵੈਹੁਕਮੇਜਾਇ॥ਆਗੈਪਾਛੈਹੁਕਮਿਸਮਾਇ॥੨॥ਹੰਸੁਹੇਤੁਆਸਾਅਸਮਾਨੁ॥ਤਿਸੁ
ਵਿਚਿਭੂਖਬਹੁਤੁਨੈਸਾਨੁ॥ਭਉਖਾਣਾਪੀਣਾਆਧਾਰੁ॥ਵਿਣੁਖਾਧੇਮਰਿਹੋਹਿਗਵਾਰ॥੩॥ਜਿਸਕਾਕੋਇਕੋ
ਈਕੋਇਕੋਇ॥ਸਭੁਕੋਤੇਰਾਤੂੰਸਭਨਾਕਾਸੋਇ॥ਜਾਕੇਜੀਅਜੰਤਧਨੁਮਾਲੁ॥ਨਾਨਕਆਖਣੁਬਿਖਮੁਬੀਚਾਰੁ॥੪
॥੨॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੧॥ ॥ਮਾਤਾਮਤਿਪਿਤਾਸੰਤੋਖੁ॥ਸਤੁਭਾਈਕਰਿਏਹੁਵਿਸੇਖੁ॥੧॥ਕਹਣਾਹੈਕਿ
ਛੁਕਹਣੁਨਜਾਇ॥ਤਉਕੁਦਰਤਿਕੀਮਤਿਨਹੀਪਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਰਮਸੁਰਤਿਦੁਇਸਸੁਰਭਏ॥ਕਰਣੀਕਾਮ
ਣਿਕਰਿਮਨਲਏ॥੨॥ਸਾਹਾਸੰਜੋਗੁਵੀਆਹੁਵਿਜੋਗੁ॥ਸਚੁਸੰਤਤਿਕਹੁਨਾਨਕਜੋਗੁ॥੩॥੩॥

॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੧॥ਪਉਣੈਪਾਣੀਅਗਨੀਕਾਮੇਲੁ॥ਚੰਚਲਚਪਲਬੁਧਿਕਾਖੇਲੁ॥ਨਉਦਰਵਾਜੇਦਸਵਾ
ਦੁਆਰੁ॥ਬੁਝੁਰੇਗਿਆਨੀਏਹੁਬੀਚਾਰੁ॥੧॥ਕਥਤਾਬਕਤਾਸੁਨਤਾਸੋਈ॥ਆਪੁਬੀਚਾਰੇਸੁਗਿਆਨੀਹੋਈ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਦੇਹੀਮਾਟੀਬੋਲੈਪਉਣੁ॥ਬੁਝੁਰੇਗਿਆਨੀਮੂਆਹੈਕਉਣੁ॥ਮੂਈਸੁਰਤਿਬਾਦੁਅਹੰਕਾਰੁ॥ਓਹੁਨਮੂਆਜੋ
ਦੇਖਣਹਾਰੁ॥੨॥ਜੈਕਾਰਣਿਤਟਿਤੀਰਥਜਾਹੀ॥ਰਤਨਪਦਾਰਥਘਟਹੀਮਾਹੀ॥ਪੜਿਪੜਿਪੰਡਿਤੁਬਾਦੁਵਖਾਣੈ॥
ਭੀਤਰਿਹੋਦੀਵਸਤੁਨਜਾਣੈ॥੩॥ਹਉਨਮੂਆਮੇਰੀਮੁਈਬਲਾਇ॥ਓਹੁਨਮੂਆਜੋਰਹਿਆਸਮਾਇ॥ਕਹੁਨਾਨਕ

ਗੁਰਿਘਰੁਮਹਿਦਿਖਾਇਆ॥ਮਰਤਾਜਾਤਾਨਦਰਿਨਆਇਆ॥੪॥ ॥ਗਉੜੀਦਖਣੀਮਹਲਾ੧॥ ਸੁਣਿਸੁਣਿਬੂਝੈ
ਮਾਨੈਨਾਉ॥ਤਾਕੈਸਦਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉ॥ਆਪਿਭੁਲਾਏਠਉਰਨਠਾਉ॥ਤੂੰਸਮਝਾਵਹਿਮੇਲਿਮਿਲਾਉ॥੧॥ਨਾਮੁਮਿਲੈਚਲੈਮੈ
ਨਾਲਿ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਬਾਧੀਸਭਕਾਲਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਖੇਤੀਵਣਜੁਨਾਵੈਕੀਓਟ॥ਪਾਪੁਪੁੰਨੁਬੀਜਕੀਪੋਟ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਜੀਅਮਹਿ
ਚੋਟ॥ਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਚਲੇਮਨਿਖੋਟ॥੨॥ਸਾਚੇਗੁਰਕੀਸਾਚੀਸੀਖ॥ਤਨੁਮਨੁਸੀਤਲੁਸਾਚੁਪਰੀਖ॥ਜਲਪੁਰਾਇਨਿਰਸਕਮਲ
ਪਰੀਖ॥ਸਬਦਿਰਤੇਮੀਠੇਰਸਈਖ॥੩॥ਹੁਕਮਿਸੰਜੋਗੀਗੜਿਦਸਦੁਆਰ॥ਪੰਚਵਸਹਿਮਿਲਿਜੋਤਿਅਪਾਰ॥ਆਪਿਤੁਲੈਆਪੇਵ
ਣਜਾਰ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਸਵਾਰਣਹਾਰ॥੪॥੫॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੧॥ ਜਾਤੋਜਾਇਕਹਾਤੇਆਵੈ॥ਕਹਉਪਜੈਕਹਜਾਇ
ਸਮਾਵੈ॥ਕਿਉਬਾਧਿਓਕਿਉਮੁਕਤੀਪਾਵੈ॥ਕਿਉਅਬਿਨਾਸੀਸਹਜਿਸਮਾਵੈ॥੧॥ਨਾਮੁਰਿਦੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਮੁਖਿਨਾਮੁ॥ਨਰਹਰ
ਨਾਮੁਨਰਹਰਨਿਹਕਾਮੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਹਜੇਆਵੈਸਹਜੇਜਾਇ॥ਮਨਤੇਉਪਜੈਮਨਮਾਹਿਸਮਾਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮੁਕਤੋ
ਬੰਧੁਨਪਾਇ॥ਸਬਦੁਬੀਚਾਰਿਛੁਟੈਹਰਿਨਾਇ॥੨॥ਤਰਵਰਪੰਖੀਬਹੁਨਿਸਿਬਾਸੁ॥ਸੁਖਦੁਖੀਆਮਨਿਮੋਹਵਿਣਾਸੁ॥ਸਾ
ਝਬਿਹਾਗਤਕਹਿਆਗਾਸੁ॥ਦਹਦਿਸਿਧਾਵਹਿਕਰਮਿਲਿਖਿਆਸੁ॥੩॥ਨਾਮਸੰਜੋਗੀਗੋਇਲਿਥਾਟੁ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਫੂ
ਟੈਬਿਖੁਮਾਟੁ॥ਬਿਨੁਵਖਰੁਸੂਨੋਘਰੁਹਾਟੁ॥ਗੁਰਮਿਲਿਖੋਲੇਬਜਰਕਪਾਟ॥੪॥ਸਾਧੁਮਿਲੈਪੂਰਬਸੰਜੋਗ॥
ਸਚਿਰਹਸੇਪੂਰੇਹਰਿਲੋਗ॥ਮਨੁਤਨੁਦੇਲੈਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ਨਾਨਕਤਿਨਕੈਲਾਗਉਪਾਇ॥੫॥੬॥ ਗਉੜੀ
ਮਹਲਾ੧ ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਮਾਇਆਮਹਿਚੀਤੁ॥ਝੂਠਵਿਕਾਰਿਜਾਗੈਹਿਤਚੀਤੁ॥ਪੂੰਜੀਪਾਪਲੋਭਕੀਕੀਤੁ॥ਤਰੁਤਾਰੀ
ਮਨਿਨਾਮੁਸੁਚੀਤੁ॥੧॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਸਾਚੇਮੈਤੇਰੀਟੇਕ॥ਹਉਪਾਪੀਤੂੰਨਿਰਮਲੁਏਕ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਗਨਿਪਾਣੀਬੋਲੈ
ਭੜਵਾਉ॥ਜਿਹਵਾਇੰਦ੍ਰੀਏਕੁਸੁਆਉ॥ਦਿਸਟਿਵਿਕਾਰੀਨਾਹੀਭਉਭਾਉ॥ਆਪੁਮਾਰੇਤਾਪਾਏਨਾਉ॥੨॥ਸਬਦਿਮਰੈ
ਫਿਰਿਮਰਣੁਨਹੋਇ॥ਬਿਨੁਮੂਏਕਿਉਪੂਰਾਹੋਇ॥ਪਰਪੰਚਿਵਿਆਪਿਰਹਿਆਮਨੁਦੋਇ॥ਥਿਰੁਨਾਰਾਇਣੁਕਰੇਸੁ
ਹੋਇ॥੩॥ਬੋਹਿਥਿਚੜਉਜਾਆਵੈਵਾਰੁ॥ਠਾਕੇਬੋਹਿਥਦਰਗਹਮਾਰ॥ਸਚੁਸਾਲਾਹੀਧੰਨੁਗੁਰਦੁਆਰੁ॥ਨਾਨਕਦਰਿ
ਘਰਿਏਕੰਕਾਰੁ॥੪॥੭॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੧॥੭॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੧॥ ਉਲਟਿਓਕਮਲੁਬ੍ਰਹਮੁਬੀ
ਚਾਰਿ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰਗਗਨਿਦਸਦੁਆਰਿ॥ਤ੍ਰਿਭਵਣੁਬੇਧਿਆਆਪਿਮੁਰਾਰਿ॥੧॥ਰੇਮਨਮੇਰੇਭਰਮੁਨਕੀਜੈ॥ਮਨਿਮਾਨਿ
ਐਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਪੀਜੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਨਮੁਜੀਤਿਮਰਣਿਮਨੁਮਾਨਿਆ॥ਆਪਿਮੂਆਮਨੁਮਨਤੇਜਾਨਿਆ॥ਨਜਰਿਭਈਘਰੁ
ਘਰਤੇਜਾਨਿਆ॥੨॥ਜਤੁਸਤੁਤੀਰਥੁਮਜਨੁਨਾਮਿ॥ਅਧਿਕਬਿਥਾਰੁਕਰਉਕਿਸੁਕਾਮਿ॥ਨਰਨਾਰਾਇਣਅੰਤਰਜਾਮਿ॥੩॥ਆ
ਨਮਨਉਤਉਪਰਘਰਜਾਉ॥ਕਿਸੁਜਾਚਉਨਾਹੀਕੋਥਾਉ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮਤਿਸਹਜਿਸਮਾਉ॥੪॥ ੮॥ ਗਉੜੀਮਹ
ਲਾ੧॥ ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਸੁਮਰਣੁਦਿਖਾਏ॥ਮਰਣਰਹਣਰਸੁਅੰਤਰਿਭਾਏ॥ਗਰਬੁਨਿਵਾਰਿਗਗਨਪੁਰੁਪਾਏ॥੧॥
ਮਰਣੁਲਿਖਾਇਆਏਨਹੀਰਹਣਾ॥ਹਰਿਜਪਿਜਾਪਿਰਹਣੁਹਰਿਸਰਣਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਤਦੁਬਿਧਾਭਾ
ਗੈ॥ਕਮਲੁਬਿਗਾਸਿਮਨੁਹਰਿਪ੍ਰਭਲਾਗੈ॥ਜੀਵਤੁਮਰੈਮਹਾਰਸੁਆਗੈ॥੨॥ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਸਚਸੰਜਮਿਸੂਚਾ॥ਗੁਰ

ਕੀਮਤਿਕੀਊਚੋਊਚਾ॥ਕਹੀਨਜਾਇਲੈਜਮਕਾਲੁਭਉਮੂਚਾ॥੩॥ਗੁਰਿਮਿਲਿਐਮਿਲਿਆਰਿਸਮਾਇਆ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਧੁ
ਰਮਸਤਕਿਲਿਖਿਆਪਾਇਆ॥ਨਾਨਕਹਉਮੈਮਾਰਿਮਿਲਾਇਆ॥੪॥੯॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੧ ਕਿਰਤੁਪਇ
ਆਨਹਮੇਟੈਕੋਇ॥ਕਿਆਜਾਣਾਕਿਆਆਗੈਹੋਇ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਣਾਸੋਈਹੂਆ॥ਅਵਰੁਨਕਰਣੈਵਾਲਾਦੂਆ
॥੧॥ਨਾਜਾਣਾਕਰਮਕੇਵਡਤੇਰੀਦਾਤਿ॥ਕਰਮੁਧਰਮੁਤੇਰੇਨਾਮਕੀਜਾਤਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੂੰਏਵਡੁਦਾਤਾਦੇਵਣਹਾਰੁ॥
ਤੋਟਿਨਾਹੀਤੁਧੁਭਗਤਿਭੰਡਾਰ॥ਕੀਆਗਰਬੁਨਆਵੈਰਾਸਿ॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਤੇਰੈਪਾਸਿ॥੨॥ਤੂੰਮਾਰਿਜੀਵਾਲਹਿਬਖ
ਸਿਮਿਲਾਇ॥ਜਿਉਭਾਵੀਤਿਉਨਾਮੁਜਪਾਇ॥ਤੂੰਦਾਨਾਬੀਨਾਸਾਚਾਸਿਰਿਮੇਰੈ॥ਗੁਰਮਤਿਦੇਇਭਰੋਸੈਤੇਰੈ॥੩॥ਤਨਮ
ਹਿਮੈਲੁਨਾਹੀਮਨੁਰਾਤਾ॥ਗੁਰਬਚਨੀਸਚੁਸਬਦਿਪਛਾਤਾ॥ਤੇਰਾਤਾਣੁਨਾਮਕੀਵਡਿਆਈ॥ਨਾਨਕਰਹਣਾਭਗਤਿਸਰ
ਣਾਈ॥੪॥੧੦॥ ॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੧॥ ॥ਜਿਨਿਅਕਥੁਕਹਾਇਆਅਪਿਓਪੀਆਇਆ॥ਅਨਭੈਵਿਸਰੇ
ਨਾਮਿਸਮਾਇਆ॥੧॥ਕਿਆਡਰੀਐਡਰੁਡਰਹਿਸਮਾਨਾ॥ਪੂਰੇਗੁਰਕੈਸਬਦਿਪਛਾਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਸੁਨਰਰਾਮੁ
ਰਿਦੈਹਰਿਰਾਸਿ॥ਸਹਜਿਸੁਭਾਇਮਿਲੇਸਾਬਾਸਿ॥੨॥ਜਾਹਿਸਵਾਰੈਸਾਂਝਬਿਆਲਾ॥ਇਤਉਤਮਨਮੁਖਬਾਧੇਕਾਲਾ॥
੩॥ਅਹਿਨਿਸਿਰਾਮੁਰਿਦੈਸੇਪੂਰੇ॥ਨਾਨਕਰਾਮਿਮਿਲੇਭ੍ਰਮਦੂਰੇ॥੪॥੧੧॥ ॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੧॥
ਜਨਮਿਮਰੈਤ੍ਰੈਗੁਣਹਿਤਕਾਰੁ॥ਚਾਰੇਬੇਦਕਥਹਿਆਕਾਰੁ॥ਤੀਨਿਅਵਸਥਾਕਹਹਿਵਖਿਆਨੁ॥ਤੁਰੀਆਵਸਥ
ਸਤਿਗੁਰਤੇਹਰਿਜਾਨੁ॥੧॥ਰਾਮਭਗਤਿਗੁਰਸੇਵਾਤਰਣਾ॥ਬਾਹੁੜਿਜਨਮੁਨਹੋਇਹੈਮਰਣਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚਾਰਿ
ਪਦਾਰਥਕਹੈਸਭੁਕੋਈ॥ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤਪੰਡਿਤਮੁਖਿਸੋਈ॥ਬਿਨੁਗੁਰਅਰਥੁਬੀਚਾਰੁਨਪਾਇਆ॥ਮੁਕਤਿਪ
ਦਾਰਥੁਭਗਤਿਹਰਿਪਾਇਆ॥੨॥ਜਾਕੈਹਿਰਦੈਵਸਿਆਹਰਿਸੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਿਪਰਾਪਤਿਹੋਈ॥ਹਰਿਕੀਭਗਤਿ
ਮੁਕਤਿਆਨੰਦੁ॥ਗੁਰਮਤਿਪਾਏਪਰਮਾਨੰਦੁ॥੩॥ਜਿਨਿਪਾਇਆਗੁਰਿਦੇਖਿਦਿਖਾਇਆ॥ਆਸਾਮਾਹਿਨਿਰਾਸੁਬੁਝਾਇਆ
॥ਦੀਨਾਨਾਥੁਸਰਬਸੁਖਦਾਤਾ॥ਨਾਨਕਹਰਿਚਰਣੀਮਨੁਰਾਤਾ॥੪॥੧੨॥

ਗਉੜੀਚੇਤੀਮਹਲਾ੧॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਅੰਮ੍ਰਿਤਕਾਇਆਰਹੈਸੁਖਾਲੀਬਾਜੀਇਹੁਸੰਸਾਰੋ॥ਲਬੁਲੋਭੁਮੁਚੁਕੂੜੁਕਮਾਵਹਿਬਹੁਤੁਉਠਾਵਹਿਭਾਰੋ॥ਤੂੰਕਾ
ਇਆਮੈਰੁਲਦੀਦੇਖੀਜਿਉਧਰਉਪਰਿਛਾਰੋ॥੧॥ਸੁਣਿਸੁਣਿਸਿਖਹਮਾਰੀ॥ਸੁਕ੍ਰਿਤੁਕੀਤਾਰਹਸੀਮੇਰੇਜੀਅੜੇਬਹੁ
ੜਿਨਆਵੈਵਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਉਤੁਧੁਆਖਾਮੇਰੀਕਾਇਆਤੂੰਸੁਣਿਸਿਖਹਮਾਰੀ॥ਨਿੰਦਾਚਿੰਦਾਕਰਹਿਪਰਾਈ
ਝੂਠੀਲਾਇਤਬਾਰੀ॥ਵੇਲਿਪਰਾਈਜੋਹਹਿਜੀਅੜੇਕਰਹਿਚੋਰੀਬੁਰਿਆਰੀ॥ਹੰਸੁਚਲਿਆਤੂੰਪਿਛੈਰਹੀਅਹਿਛੁਟੜਿ
ਹੋਈਅਹਿਨਾਰੀ॥੨॥ਤੂੰਕਾਇਆਰਹੀਅਹਿਸੁਪਨੰਤਰਿਤੁਧੁਕਿਆਕਰਮਕਮਾਇਆ॥ਕਰਿਚੋਰੀਮੈਜਾਕਿਛੁਲੀਆਤਾ
ਮਨਿਭਲਾਭਾਇਆ॥ਹਲਤਿਨਸੋਭਾਪਲਤਿਨਢੋਈਅਹਿਲਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥੩॥ਹਉਖਰੀਦੁਹੇਲੀਹੋਈਬਾਬਾ

ਚੇਤੀ

ਨਾਨਕ ਮੇਰੀ ਬਾਤ ਨ ਪੁਛੈ ਕੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭਾਜੀ ਤੁਰਕੀ ਸੁਇਨਾ ਰੁਪਾ ਕਪੜ ਕੇਰੇ ਭਾਰਾ ॥ ਕਿਸ ਹੀ ਨਾਲਿ ਨ ਚਲੇ ਨਾਨਕ ਝੜਿ ਝੜਿ
ਪਏ ਗਵਾਰਾ ॥ ਕੂਜਾ ਮੇਵਾ ਮੈ ਸਭ ਕਿਛੁ ਚਾਖਿਆ ਇਕੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਤੁਮਾਰਾ ॥੪॥ ਦੇ ਦੇ ਨੀਵ ਦਿਵਾਲ ਉਸਾਰੀ ਭਸਮੰ
ਦਰ ਕੀ ਢੇਰੀ ॥ ਸੰਚੇ ਸੰਚਿ ਨ ਦੇਈ ਕਿਸ ਹੀ ਅੰਧੁ ਜਾਣੈ ਸਭ ਮੇਰੀ ॥ ਸੋਇਨ ਲੰਕਾ ਸੋਇਨ ਮਾੜੀ ਸੰਪੈ ਕਿਸੈ ਨ ਕੇਰੀ ॥੫॥
ਸੁਣਿ ਮੂਰਖ ਮੰਨ ਅਜਾਣਾ ॥ ਹੋਗੁ ਤਿਸੈ ਕਾ ਭਾਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਹੁ ਹਮਾਰਾ ਠਾਕੁਰੁ ਭਾਰਾ ਹਮ ਤਿਸ ਕੇ ਵਣਜਾਰੇ ॥ ਜੀਉ
ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਰਾਸਿ ਤਿਸੈ ਕੀ ਮਾਰਿ ਆਪੇ ਜੀਵਾਲੇ ॥੬॥੧॥੧੩॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਅਵਰਿ ਪੰਚ ਹਮ ਏਕ ਜਨਾ
॥ ਕਿਉ ਰਾਖਉ ਘਰ ਬਾਰੁ ਮਨਾ ॥ ਮਾਰਹਿ ਲੂਟਹਿ ਨੀਤ ਨੀਤ ਕਿਸੁ ਆਗੈ ਕਰੀ ਪੁਕਾਰ ਜਨਾ ॥੧॥ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਨਾਮਾ ਉਚਰੁ ਮਨਾ ॥
ਆਗੈ ਜਮ ਦਲੁ ਬਿਖਮੁ ਘਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਉਸਾਰਿ ਮੜੋਲੀ ਰਾਖੈ ਦੁਆਰਾ ਭੀਤਰਿ ਬੈਠੀ ਸਾ ਧਨਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੇਲ ਕਰੇ ਨਿਤ ਕਾਮ
ਣਿ ਅਵਰਿ ਲੁਟੇਨਿ ਸੁ ਪੰਚ ਜਨਾ ॥੨॥ ਢਾਹਿ ਮੜੋਲੀ ਲੂਟਿਆ ਦੇਹੁਰਾ ਸਾ ਧਨ ਪਕੜੀ ਏਕ ਜਨਾ ॥ ਜਮ ਡੰਡਾ ਗਲਿ ਸੰਗਲੁ ਪ
ੜਿਆ ਭਾਗਿ ਗਏ ਸੇ ਪੰਚ ਜਨਾ ॥੩॥ ਕਾਮਣਿ ਲੋੜੈ ਸੁਇਨਾ ਰੁਪਾ ਮਿਤ੍ਰ ਲੁੜੇਨਿ ਸੁ ਖਾਧਾਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਪ ਕਰੇ ਤਿਨ ਕਾ
ਰਣਿ ਜਾਸੀ ਜਮਪੁਰਿ ਬਾਧਾਤਾ ॥੪॥੨॥੧੪॥ ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਤੇ ਘਟ ਭੀਤਰਿ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਕਾਂਇਆ
ਕੀਜੈ ਖਿੰਥਾਤਾ ॥ ਪੰਚ ਚੇਲੇ ਵਸਿ ਕੀਜਹਿ ਰਾਵਲ ਇਹੁ ਮਨੁ ਕੀਜੈ ਡੰਡਾਤਾ ॥੧॥ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਇਵ ਪਾਵਸਿਤਾ ॥ ਏਕੁ ਸਬ
ਦੁ ਦੂਜਾ ਹੋਰੁ ਨਾਸਤਿ ਕੰਦ ਮੂਲਿ ਮਨੁ ਲਾਵਸਿਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੂੰਡਿ ਮੁੰਡਾਇਐ ਜੇ ਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ਹਮ ਗੁਰੁ ਕੀਨੀ ਗੰਗਾਤਾ
॥ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਤਾਰਣਹਾਰੁ ਸੁਆਮੀ ਏਕੁ ਨ ਚੇਤਸਿ ਅੰਧਾਤਾ ॥੨॥ ਕਰਿ ਪਟੰਬੁ ਗਲੀ ਮਨੁ ਲਾਵਸਿ ਸੰਸਾ ਮੂਲਿ ਨ ਜਾਵਸਿ
ਤਾ ॥ ਏਕਸੁ ਚਰਣੀ ਜੇ ਚਿਤੁ ਲਾਵਹਿ ਲਬਿ ਲੋਭਿ ਕੀ ਧਾਵਸਿਤਾ ॥੩॥ ਜਪਸਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਰਚਸਿ ਮਨਾ ॥ ਕਾਹੇ ਬੋਲਹਿ ਜੋ
ਗੀ ਕਪਟੁ ਘਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਇਆ ਕਮਲੀ ਹੰਸੁ ਇਆਣਾ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਤ ਬਿਹਾਣੀਤਾ ॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕੁ ਨਾਗੀ
ਦਾਝੈ ਫਿਰਿ ਪਾਛੈ ਪਛੁਤਾਣੀਤਾ ॥੪॥੩॥੧੫॥ ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਅਉਖਧ ਮੰਤ੍ਰ ਮੂਲੁ
ਮਨ ਏਕੈ ਜੇ ਕਰਿ ਦ੍ਰਿੜੁ ਚਿਤੁ ਕੀਜੈ ਰੇ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਪਾਪ ਕਰਮ ਕੇ ਕਾਟਨਹਾਰਾ ਲੀਜੈ ਰੇ ॥੧॥ ਮਨ ਏਕੋ ਸਾਹਿਬੁ ਭਾ
ਈ ਰੇ ॥ ਤੇਰੇ ਤੀਨਿ ਗੁਣਾ ਸੰਸਾਰਿ ਸਮਾਵਹਿ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖਣਾ ਜਾਈ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਕਰ ਖੰਡੁ ਮਾਇਆ ਤਨਿ ਮੀਠੀ ਹਮ ਤਉ
ਪੰਡ ਉਚਾਈ ਰੇ ॥ ਰਾਤਿ ਅਨੇਰੀ ਸੂਝਸਿ ਨਾਹੀ ਲਜੁ ਟੂਕਸਿ ਮੂਸਾ ਭਾਈ ਰੇ ॥੨॥ ਮਨਮੁਖਿ ਕਰਹਿ ਤੇਤਾ ਦੁਖੁ ਲਾਗੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿ
ਲੈ ਵਡਾਈ ਰੇ ॥ ਜੋ ਤਿਨਿ ਕੀਆ ਸੋਈ ਹੋਇਆ ਕਿਰਤੁ ਨ ਮੇਟਿਆ ਜਾਈ ਰੇ ॥੩॥ ਸੁਭਰ ਭਰੇ ਨ ਹੋਵਹਿ ਊਣੇ ਜੋ ਰਾਤੇ ਰੰਗੁ ਲਾ
ਈ ਰੇ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਪੰਕ ਹੋਵੈ ਜੇ ਨਾਨਕੁ ਤਉ ਮੂੜਾ ਕਿਛੁ ਪਾਈ ਰੇ ॥੪॥੪॥੧੬॥ ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਕਤ ਕੀ ਮਾ
ਈ ਬਾਪੁ ਕਤ ਕੇਰਾ ਕਿਦੂ ਥਾਵਹੁ ਹਮ ਆਏ ॥ ਅਗਨਿ ਬਿੰਬ ਜਲ ਭੀਤਰਿ ਨਿਪਜੇ ਕਾਹੇ ਕੰਮਿ ਉਪਾਏ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ
ਕਉਣੁ ਜਾਣੈ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥ ਕਹੇ ਨ ਜਾਨੀ ਅਉਗਣ ਮੇਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੇਤੇ ਰੁਖ ਬਿਰਖ ਹਮ ਚੀਨੇ ਕੇਤੇ ਪਸੂ ਉਪਾਏ ॥ ਕੇਤੇ ਨਾ
ਗ ਕੁਲੀ ਮਹਿ ਆਏ ਕੇਤੇ ਪੰਖ ਉਡਾਏ ॥੨॥ ਹਟ ਪਟਣ ਬਿਜ ਮੰਦਰ ਭੰਨੈ ਕਰਿ ਚੋਰੀ ਘਰਿ ਆਵੈ ॥ ਅਗਹੁ ਦੇਖੈ ਪਿਛਹੁ ਦੇਖੈ
ਤੁਝ ਤੇ ਕਹਾ ਛਪਾਵੈ ॥੩॥ ਤਟ ਤੀਰਥ ਹਮ ਨਵ ਖੰਡ ਦੇਖੇ ਹਟ ਪਟਣ ਬਾਜਾਰਾ ॥ ਲੈ ਕੈ ਤਕੜੀ ਤੋਲਣਿ ਲਾਗਾ ਘਟ ਹੀ ਮਹਿ

ਵਣਜਾਰਿਆ ॥੪॥ ਜੇਤਾ ਸਮੁੰਦੁ ਸਾਗਰੁ ਨੀਰਿ ਭਰਿਆ ਤੇਤੇ ਅਉਗਣ ਹਮਾਰੇ ॥ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਕਿਛੁ ਮਿਹਰ ਉਪਾਵਹੁ ਡੁਬ
ਦੇ ਪਥਰ ਤਾਰੇ ॥੫॥ ਜੀਅੜਾ ਅਗਨਿ ਬਰਾਬਰਿ ਤਪੈ ਭੀਤਰਿ ਵਗੈ ਕਾਤੀ ॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕੁ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ਸੁਖੁ ਹੋ
ਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥੬॥੫॥੧੭॥

ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰੈਣਿ ਗਵਾਈ ਸੋਇ ਕੈ ਦਿਵਸੁ ਗਵਾਇਆ ਖਾਇ ॥ ਹੀਰੇ ਜੈਸਾ ਜਨਮੁ ਹੈ ਕਉਡੀ ਬਦਲੇ ਜਾਇ ॥੧॥ ਨਾਮੁ ਨ ਜਾਨਿਆ
ਰਾਮ ਕਾ ॥ ਮੂੜੇ ਫਿਰਿ ਪਾਛੈ ਪਛੁਤਾਹਿ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਤਾ ਧਨੁ ਧਰਣੀ ਧਰੇ ਅਨਤ ਨ ਚਾਹਿਆ ਜਾਇ ॥ ਅਨਤ ਕਉ ਚਾ
ਹਨ ਜੋ ਗਏ ਸੇ ਆਏ ਅਨਤ ਗਵਾਇ ॥੨॥ ਆਪਣ ਲੀਆ ਜੇ ਮਿਲੈ ਤਾ ਸਭੁ ਕੋ ਭਾਗਠੁ ਹੋਇ ॥ ਕਰਮਾ ਉਪਰਿ ਨਿਬੜੈ ਜੇ
ਲੋਚੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਕਰਣਾ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਸੋਈ ਸਾਰ ਕਰੇਇ ॥ ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾਪੀ ਖਸਮ ਕਾ ਕਿਸੈ ਵਡਾਈ ਦੇਇ
॥੪॥੧॥੧੮॥ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਹਰਣੀ ਹੋਵਾ ਬਨਿ ਬਸਾ ਕੰਦ ਮੂਲ ਚੁਣਿ ਖਾ
ਉ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮੇਰਾ ਸਹੁ ਮਿਲੈ ਵਾਰਿ ਵਾਰਿ ਹਉ ਜਾਉ ਜੀਉ ॥੧॥ ਮੈ ਬਨਜਾਰਨਿ ਰਾਮ ਕੀ ॥ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਵਖਰੁ ਵਾਪਾ
ਰੁ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੋਕਿਲ ਹੋਵਾ ਅੰਬਿ ਬਸਾ ਸਹਜਿ ਸਬਦ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ਮੇਰਾ ਸਹੁ ਮਿਲੈ ਦਰਸਨਿ
ਰੂਪਿ ਅਪਾਰੁ ॥੨॥ ਮਛੁਲੀ ਹੋਵਾ ਜਲਿ ਬਸਾ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਸਾਰਿ ॥ ਉਰਵਾਰਿ ਪਾਰਿ ਮੇਰਾ ਸਹੁ ਵਸੈ ਹਉ ਮਿਲਉਗੀ ਬਾ
ਹ ਪਸਾਰਿ ॥੩॥ ਨਾਗਨਿ ਹੋਵਾ ਧਰ ਵਸਾ ਸਬਦੁ ਵਸੈ ਭਉ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਸੋਹਾਗਣੀ ਜਿਨ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਇ ॥
੪॥੨॥੧੯॥

ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਦੀਪਕੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਜੈ ਘਰਿ ਕੀਰਤਿ ਆਖੀਐ ਕਰਤੇ ਕਾ ਹੋਇ ਬੀਚਾਰੋ ॥ ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਗਾਵਹੁ ਸੋਹਿਲਾ ਸਿਵਰਿਹੁ ਸਿਰਜਣਹਾਰੋ ॥੧॥ ਤੁਮ
ਗਾਵਹੁ ਮੇਰੇ ਨਿਰਭਉ ਕਾ ਸੋਹਿਲਾ ॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜਿਤੁ ਸੋਹਿਲੈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਿਤ ਨਿਤ ਜਾਉ
ਜੀਅੜੇ ਸਮਾਲੀਅਨਿ ਦੇਖੈਗਾ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥ ਤੇਰੇ ਦਾਨੈ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ਤਿਸੁ ਦਾਤੇ ਕਵਣੁ ਸੁਮਾਰੁ ॥੨॥ ਸੰਬਤਿ
ਸਾਹਾ ਲਿਖਿਆ ਮਿਲਿ ਕਰਿ ਪਾਵਹੁ ਤੇਲੁ ॥ ਦੇਹੁ ਸਜਣ ਅਸੀਸੜੀਆ ਜਿਉ ਹੋਵੈ ਸਾਹਿਬ ਸਿਉ ਮੇਲੁ ॥੩॥
ਘਰਿ ਘਰਿ ਏਹੋ ਪਾਹੁਚਾ ਸਦੜੇ ਨਿਤ ਪਵੰਨਿ ॥ ਸਦਣਹਾਰਾ ਸਿਮਰੀਐ ਨਾਨਕ ਸੇ ਦਿਹ ਆਵੰਨਿ ॥੪॥੧॥੨੦॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਚਉਪਦੇ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਹਰਿ ਮੇਲਾ ਹੋਈ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵੈ ਸੋਈ ॥੧॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਭ ਬਿਧਿ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ॥ ਹੁਕਮੇ ਮੇਲੇ
ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭੈ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਜਾਇ ॥ ਭੈ ਰਾਚੈ ਸਚ ਰੰਗਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਹਰਿ ਮਨਿ
ਵਸੈ ਸੁਭਾਇ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਰਾ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਇ ॥ ਸਬਦਿ ਸਾਲਾਹੈ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਬਖਸੇ ਬਖਸਣਹਾਰੁ ॥

੩॥ਗੁਰਿਮਿਲਿਐਸਭਮਤਿਬੁਧਿਹੋਇ॥ਮਨਿਨਿਰਮਲਿਵਸੈਸਚੁਸੋਇ॥ਸਾਚਿਵਸਿਐਸਾਚੀਸਭਕਾਰ॥ਊਤਮਕਰਣੀਸਬ
ਦਬੀਚਾਰ॥੩॥ਗੁਰਤੇਸਾਚੀਸੇਵਾਹੋਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਛਾਣੈਕੋਇ॥ਜੀਵੈਦਾਤਾਦੇਵਣਹਾਰੁ॥ਨਾਨਕਹਰਿਨਾਮੇ
ਲਗੈਪਿਆਰੁ॥੪॥੧॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੩॥ ਗੁਰਤੇਗਿਆਨੁਪਾਏਜਨੁਕੋਇ॥ਗੁਰਤੇਬੂਝੈਸੀਝੈਸੋ
ਇ॥ਗੁਰਤੇਸਹਜੁਸਾਚੁਬੀਚਾਰੁ॥ਗੁਰਤੇਪਾਏਮੁਕਤਿਦੁਆਰੁ॥੧॥ਪੂਰੈਭਾਗਿਮਿਲੈਗੁਰੁਆਇ॥ਸਾਚੈਸਹਜਿਸਾਚਿਸ
ਮਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਿਮਿਲਿਐਤ੍ਰਿਸਨਾਅਗਨਿਬੁਝਾਏ॥ਗੁਰਤੇਸਾਂਤਿਵਸੈਮਨਿਆਏ॥ਗੁਰਤੇਪਵਿਤਪਾਵਨ
ਸੁਚਿਹੋਇ॥ਗੁਰਤੇਸਬਦਿਮਿਲਾਵਾਹੋਇ॥੨॥ਬਾਝੁਗੁਰੂਸਭਭਰਮਿਭੁਲਾਈ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਬਹੁਤਾਦੁਖੁਪਾਈ
॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਨਾਮੁਧਿਆਈ॥ਦਰਸਨਿਸਚੈਸਚੀਪਤਿਹੋਈ॥੩॥ਕਿਸਨੋਕਹੀਐਦਾਤਾਇਕੁਸੋਈ॥ਕਿ
ਰਪਾਕਰੇਸਬਦਿਮਿਲਾਵਾਹੋਈ॥ਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਸਾਚੇਗੁਣਗਾਵਾ॥ਨਾਨਕਸਾਚੇਸਾਚਿਸਮਾਵਾ॥੪॥੨॥

ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੩॥ ਸੁਥਾਉਸਚੁਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਇ॥ਸਚਿਨਿਵਾਸੁਕਰੇਸਚੁਸੋਇ॥ਸ
ਚੀਬਾਣੀਜੁਗਚਾਰੇਜਾਪੈ॥ਸਭੁਕਿਛੁਸਾਚਾਆਪੇਆਪੈ॥੧॥ਕਰਮੁਹੋਵੈਸਤਸੰਗਿਮਿਲਾਏ॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈਬੈਸਿ
ਸੁਥਾਏ॥੧॥ਜਲਉਇਹਜਿਹਵਾਦੂਜੈਭਾਇ॥ਹਰਿਰਸੁਨਚਾਖੈਫੀਕਾਆਲਾਇ॥ਬਿਨੁਬੂਝੇਤਨੁਮਨੁਫੀਕਾਹੋਇ॥
ਰਹਾਉ॥ ਬਿਨੁਨਾਵੈਦੁਖੀਆਚਲਿਆਰੋਇ॥੨॥ਰਸਨਾਹਰਿਰਸੁਚਾਖਿਆਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਸਚਿਸਮਾਇ॥ਸਾਚੇ
ਰਾਤੀਗੁਰਸਬਦੁਵੀਚਾਰ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵੈਨਿਰਮਲਧਾਰ॥੩॥ਨਾਮਿਸਮਾਵੈਜੋਭਾਡਾਹੋਇ॥ਊਂਧੈਭਾਂਡੈਟਿਕੈਨਕੋ
ਇ॥ਗੁਰਸਬਦੀਮਨਿਨਾਮਿਨਿਵਾਸੁ॥ਨਾਨਕਸਚੁਭਾਂਡਾਜਿਸੁਸਬਦਪਿਆਸ॥੪॥੩॥ ਗਉੜੀਗੁਆ
ਰੇਰੀਮਹਲਾ੩॥ ਇਕਿਗਾਵਤਰਹੇਮਨਿਸਾਦੁਨਪਾਇ॥ਹਉਮੈਵਿਚਿਗਾਵਹਿਬਿਰਥਾਜਾਇ॥ਗਾਵਣਿਗਾਵਹਿਜਿ
ਨਨਾਮੁਪਿਆਰੁ॥ਸਾਚੀਬਾਣੀਸਬਦਬੀਚਾਰੁ॥੧॥ਗਾਵਤਰਹੈਜੇਸਤਿਗੁਰਭਾਵੈ॥ਮਨੁਤਨੁਰਾਤਾਨਾਮਿਸੁਹਾਵੈ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਕਿਗਾਵਹਿਇਕਿਭਗਤਿਕਰੇਹਿ॥ਨਾਮੁਨਪਾਵਹਿਬਿਨੁਅਸਨੇਹ॥ਸਚੀਭਗਤਿਗੁਰਸਬਦਪਿਆ
ਰਿ॥ਅਪਨਾਪਿਰੁਰਾਖਿਆਸਦਾਉਰਧਾਰਿ॥੨॥ਭਗਤਿਕਰਹਿਮੂਰਖਆਪੁਜਣਾਵਹਿ॥ਨਚਿਨਚਿਟਪਹਿ
ਬਹੁਤੁਦੁਖੁਪਾਵਹਿ॥ਨਚਿਐਟਪਿਐਭਗਤਿਨਹੋਇ॥ਸਬਦਿਮਰੈਭਗਤਿਪਾਏਜਨੁਸੋਇ॥੩॥ਭਗਤਿਵਛ
ਲੁਭਗਤਿਕਰਾਏਸੋਇ॥ਸਚੀਭਗਤਿਵਿਚਹੁਆਪੁਖੋਇ॥ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਸਾਚਾਸਭਬਿਧਿਜਾਣੈ॥ਨਾਨਕਬਖਸੇਨਾਮੁ
ਪਛਾਣੈ॥੪॥੪॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੩॥ ਮਨੁਮਾਰੇਧਾਤੁਮਰਿਜਾਇ॥ਬਿਨੁਮੂਏਕੈਸੇਹਰਿਪਾਇ
॥ਮਨੁਮਰੈਦਾਰੂਜਾਣੈਕੋਇ॥ਮਨੁਸਬਦਿਮਰੈਬੂਝੈਜਨੁਸੋਇ॥੧॥ਜਿਸਨੋਬਖਸੇਦੇਵਡਿਆਈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ
ਹਰਿਵਸੈਮਨਿਆਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਮੁਖਿਕਰਣੀਕਾਰਕਮਾਵੈ॥ਤਾਇਸੁਮਨਕੀਸੋਝੀਪਾਵੈ॥ਮਨੁਮੈਮਤੁਮੈਗਲ
ਮਿਕਦਾਰਾ॥ਗੁਰੁਅੰਕਸੁਮਾਰਿਜੀਵਾਲਣਹਾਰਾ॥੨॥ਮਨੁਅਸਾਧੁਸਾਧੈਜਨੁਕੋਇ॥ਅਚਰੁਚਰੈਤਾਨਿਰਮਲੁਹੋਇ॥ਗੁਰ
ਮੁਖਿਇਹੁਮਨੁਲਇਆਸਵਾਰਿ॥ਹਉਮੈਵਿਚਹੁਤਜੇਵਿਕਾਰ॥੩॥ਜੋਧੁਰਿਰਾਖਿਅਨੁਮੇਲਿਮਿਲਾਇ॥ਕਦੇ

ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਸਬਦਿ ਸਮਾਏ ॥ ਆਪਣੀ ਕਲਾ ਆਪੇ ਹੀ ਜਾਣੈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ੪॥ ੫॥

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਸਭੁ ਜਗੁ ਬਉਰਾਨਾ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਨਾ ॥
ਬਹੁ ਚਿੰਤਾ ਚਿਤਵੈ ਆਪੁ ਨ ਪਛਾਨਾ ॥ ਧੰਧਾ ਕਰਤਿਆ ਅਨਦਿਨੁ ਵਿਹਾਨਾ ॥੧॥ ਹਿਰਦੈ ਰਾਮੁ ਰਮਹੁ ਮੇ
ਰੇ ਭਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸਨ ਰਸਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਿਰਦੈ ਜਿਨਿ ਰਾਮੁ ਪਛਾਤਾ ॥ ਜਗ
ਜੀਵਨੁ ਸੇਵਿ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਜਾਤਾ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭ ਕਰਮ ਬਿਧਾਤਾ ॥੨॥
ਸੇ ਜਨ ਸਚੇ ਜੋ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਧਾਵਤ ਵਰਜੇ ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ ॥ ਨਾਮੁ ਨਵ ਨਿਧਿ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਏ ॥ ਹਰਿ
ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਰਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਏ ॥੩॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਕਰਤਿਆ ਸੁਖੁ ਸਾਂਤਿ ਸਰੀਰ ॥ ਅੰਤਰਿ ਵਸੈ ਨ ਲਾਗੈ ਜਮ ਪੀਰ ॥
ਆਪੇ ਸਾਹਿਬੁ ਆਪਿ ਵਜੀਰ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਹਰਿ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰ ॥੪॥੬॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇ
ਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸੋ ਕਿਉ ਵਿਸਰੈ ਜਿਸ ਕੇ ਜੀਅ ਪਰਾਨਾ ॥ ਸੋ ਕਿਉ ਵਿਸਰੈ ਸਭ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨਾ ॥ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿ
ਐ ਦਰਗਹ ਪਤਿ ਪਰਵਾਨਾ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਵਿਟਹੁ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਤੂੰ ਵਿਸਰਹਿ ਤਦਹੀ ਮਰਿ ਜਾਉ ॥੧॥ ਰ
ਹਾਉ ॥ ਤਿਨ ਤੂੰ ਵਿਸਰਹਿ ਜਿ ਤੁਧੁ ਆਪਿ ਭੁਲਾਏ ॥ ਤਿਨ ਤੂੰ ਵਿਸਰਹਿ ਜਿ ਦੂਜੈ ਭਾਏ ॥ ਮਨਮੁਖ ਅਗਿਆਨੀ
ਜੋਨੀ ਪਾਏ ॥੨॥ ਜਿਨ ਇਕ ਮਨਿ ਤੁਠਾ ਸੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਲਾਏ ॥ ਜਿਨ ਇਕ ਮਨਿ ਤੁਠਾ ਤਿਨ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ
॥ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ ॥੩॥ ਜਿਨਾ ਪੋਤੈ ਪੁੰਨੁ ਸੇ ਗਿਆਨ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਜਿਨਾ ਪੋਤੈ ਪੁੰਨੁ ਤਿਨ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ
॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਤਿਨ ਕਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥੪॥ ੭॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਤੂੰ ਅ
ਕਥੁ ਕਿਉ ਕਥਿਆ ਜਾਹਿ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਮਾਰਣੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹਿ ॥ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਅਨੇਕ ਕੀਮਤਿ ਨਹ ਪਾਹਿ ॥
੧॥ ਜਿਸ ਕੀ ਬਾਣੀ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਤੇਰੀ ਅਕਥ ਕਥਾ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵਖਾਣੀ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਹ
ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਹ ਸਤਸੰਗਤਿ ਬਣਾਈ ॥ ਜਹ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਹਜੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥ ਜਹ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਹ ਹਉਮੈ
ਸਬਦਿ ਜਲਾਈ ॥੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਾ ਮਹਲੀ ਥਾਉ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਏ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ ॥੩॥ ਆਪੇ ਦਾਤਿ ਕਰੇ ਦਾਤਾਰੁ ॥ ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥
ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਤਿਨ ਕਉ ਜੈਕਾਰੁ ॥੪॥੮॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਏਕਸੁ ਤੇ ਸ
ਭਿ ਰੂਪ ਹਹਿ ਰੰਗਾ ॥ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ ਸਭਿ ਸਹਲੰਗਾ ॥ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਵੇਖੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰੰਗਾ ॥੧॥ ਏਕੁ ਅ
ਚਰਜੁ ਏਕੋ ਹੈ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੀਚਾਰੇ ਵਿਰਲਾ ਕੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਹਜਿ ਭਵੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸਭਨੀ ਥਾਈ
॥ ਕਹਾ ਗੁਪਤੁ ਪ੍ਰਗਟੁ ਪ੍ਰਭਿ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥ ਆਪੇ ਸੁਤਿਆ ਦੇਇ ਜਗਾਈ ॥੨॥ ਤਿਸ ਕੀ ਕੀਮਤਿ
ਕਿਨੈ ਨ ਹੋਈ ॥ ਕਹਿ ਕਹਿ ਕਥਨੁ ਕਹੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਮਾਵੈ ਬੂਝੈ ਹਰਿ ਸੋਈ ॥੩॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਵੇ
ਖੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਪਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ ॥੪॥ ੯॥

ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੩॥ ਮਨਮੁਖਿਸੂਤਾਮਾਇਆਮੋਹਿਪਿਆਰਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਗੇਗੁਣਗਿਆਨਬੀਚਾਰਿ॥
ਸੇਜਨਜਾਗੇਜਿਨਨਾਮਪਿਆਰਿ॥੧॥ਸਹਜੇਜਾਗੈਸਵੈਨਕੋਇ॥ਪੂਰੇਗੁਰਤੇਬੂਝੈਜਨੁਕੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਸੰਤੁਅਨਾੜੀਕਦੇ
ਨਬੂਝੈ॥ਕਥਨੀਕਰੈਤੈਮਾਇਆਨਾਲਿਲੂਝੈ॥ਅੰਧੁਅਗਿਆਨੀਕਦੇਨਸੀਝੈ॥੨॥ਇਸੁਜੁਗਮਹਿਰਾਮਨਾਮਿਨਿਸਤਾਰਾ॥ਵਿਰਲਾ
ਸੁਧ ਕੋਪਾਏਸਬਦਿਵੀਚਾਰਾ॥ਆਪਿਤਰੈਸਗਲੇਕੁਲਉਧਾਰਾ॥੩॥ਇਸੁਜੁਗਮਹਿਕਰਮੁਧਰਮੁਨਕੋਈ॥ਕਲੀਕਾਜਨਮੁਚੰਡਾਲਕੈ
ਘਰਿਹੋਈ॥ਨਾਨਕਨਾਮਬਿਨਾਕੋਮੁਕਤਿਨਹੋਈ॥੪॥੧੦॥ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੩॥ ॥ਸਚਾਅਮਰੁਸਚਾਪਾਤਿਸਾਹੁ
ਕਾਲ ॥ਮਨਸਾਚੈਰਾਤੇਹਰਿਵੇਪਰਵਾਹੁ॥ਸਚੈਮਹਲਿਸਚਿਨਾਮਿਸਮਾਹੁ॥੧॥ਸੁਣਿਮਨਮੇਰੇਸਬਦੁਵੀਚਾਰਿ॥ਰਾਮਜਪਹੁਭਵਜਲੁ
ਉਤਰਹੁਪਾਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਭਰਮੇਆਵੈਭਰਮੇਜਾਇ॥ਇਹੁਜਗੁਜਨਮਿਆਦੂਜੈਭਾਇ॥ਮਨਮੁਖਿਨਚੇਤੈਆਵੈਜਾਇ
॥੨॥ਆਪਿਭੁਲਾਕਿਪ੍ਰਭਿਆਪਿਭੁਲਾਇਆ॥ਇਹੁਜੀਉਵਿਡਾਣੀਚਾਕਰੀਲਾਇਆ॥ਮਹਾਦੁਖੁਖਟੇਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗ
ਵਾਇਆ॥੩॥ਕਿਰਪਾਕਰਿਸਤਿਗੁਰੂਮਿਲਾਏ॥ਏਕੋਨਾਮੁਚੇਤੇਵਿਚਹੁਭਰਮੁਚੁਕਾਏ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਜਪੇਨਾਉਨਉਨਿਧਿਪਾਏ॥
੪॥੧੧॥ ॥ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੩॥ ਜਿਨਾਗੁਰਮੁਖਿਧਿਆਇਆਤਿਨਪੂਛਉਜਾਇ॥ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਮਨੁਪਤੀ
ਆਇ॥ਸੇਧਨਵੰਤਹਰਿਨਾਮੁਕਮਾਇ॥ਪੂਰੇਗੁਰਤੇਸੋਝੀਪਾਇ॥੧॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਹੁਮੇਰੇਭਾਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਾਹਰਿਘਾ
ਲਿਥਾਇਪਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪੁਪਛਾਣੈਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਇ॥ਜੀਵਨਮੁਕਤਿਹਰਿਪਾਵੈਸੋਇ॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈਮਤਿਊਤ
ਮਹੋਇ॥ਸਹਜੇਸਹਜਿਸਮਾਵੈਸੋਇ॥੨॥ਦੂਜੈਭਾਇਨਸੇਵਿਆਜਾਇ॥ਹਉਮੈਮਾਇਆਮਹਾਬਿਖੁਖਾਇ॥ਪੁਤਿਕੁ
ਟੰਬਿਗ੍ਰਿਹਿਮੋਹਿਆਮਾਇ॥ਮਨਮੁਖਿਅੰਧਾਆਵੈਜਾਇ॥੩॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਦੇਵੈਜਨੁਸੋਇ॥ਅਨਦਿਨੁਭਗਤਿਗੁਰਸਬ
ਦੀਹੋਇ॥ਗੁਰਮਤਿਵਿਰਲਾਬੂਝੈਕੋਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਸਮਾਵੈਸੋਇ॥੪॥੧੨॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੩॥
ਗੁਰਸੇਵਾਜੁਗਚਾਰੇਹੋਈ॥ਪੂਰਾਜਨੁਕਾਰਕਮਾਵੈਕੋਈ॥ਅਖੁਟੁਨਾਮੁਧਨੁਹਰਿਤੋਟਿਨਹੋਈ॥ਐਥੈਸਦਾਸੁਖੁ ਦਰਿ
ਸੁਧ ਸੋਭਾਹੋਈ॥੧॥ਏਮਨਮੇਰੇਭਰਮੁਨਕੀਜੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਜੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਹਿਸੇਮਹਾਪੁ
ਰਖਸੰਸਾਰੇ॥ਆਪਿਉਧਰੇਕੁਲਸਗਲਨਿਸਤਾਰੇ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਰਖਹਿਉਰਧਾਰੇ॥ਨਾਮਿਰਤੇਭਉਜਲਉਤਰਹਿਪਾਰੇ॥੨॥ਸਤਿਗੁ
ਰੁਸੇਵਹਿਸਦਾਮਨਿਦਾਸਾ॥ਹਉਮੈਮਾਰਿਕਮਲੁਪਰਗਾਸਾ॥ਅਨਹਦੁਵਾਜੈਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾ॥ ਨਾਮਿਰਤੇਘਰਮਾਹਿ
ਉਦਾਸਾ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਹਿਤਿਨਕੀਸਚੀਬਾਣੀ॥ਜੁਗੁਜੁਗੁਭਗਤੀਆਖਿਵਖਾਣੀ॥ਅਨਦਿਨੁਜਪਹਿਹਰਿਸਾਰੰਗਪਾਣੀ
॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਨਿਹਕੇਵਲਨਿਰਬਾਣੀ॥੪॥੧੩॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੩॥ ॥ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਵਡ
ਭਾਗਿਸੰਜੋਗ॥ਹਿਰਦੈਨਾਮੁਨਿਤਹਰਿਰਸਭੋਗ॥੧॥ਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰਾਣੀਨਾਮੁਹਰਿਧਿਆਇ॥ਜਨਮੁਜੀਤਿਲਾਹਾਨਾਮੁਪਾ
ਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਗੁਰਸਬਦੁਹੈਮੀਠਾ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਕਿਨੈਵਿਰਲੈਚਖਿਡੀਠਾ॥੨॥ਕਰਮਕਾਂਡਬਹੁਕ
ਰਹਿਅਚਾਰ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਧ੍ਰਿਗੁਧ੍ਰਿਗੁਅਹੰਕਾਰ॥੩॥ਬੰਧਨਿਬਾਧਿਓਮਾਇਆਫਾਸ॥ਜਨਨਾਨਕਛੂਟੈਗੁਰਪਰਗਾ
ਸ॥੪॥ ੧੪॥੨॥

॥ ੧ੳਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗਉੜੀਬੈਰਾਗਣਿਮਹਲਾ੩॥ ਜੈਸੇਧਰਤੀਊਪਰਿਮੇਘੁਲਾਬਰਸਤੁਹੈਕਿਆਧਰਤੀਮਧੇਪਾਣੀਨਾਹੀ॥ਜੈਸੇਧ
ਰਤੀਮਧੇਪਾਣੀਪਰਗਾਸਿਆਬਿਨੁਪਗਾਵਰਸਤਫਿਰਾਹੀ॥੧॥ਬਾਬਾਤੂੰਐਸੇਭਰਮੁਚੁਕਾਹੀ॥ਜੋਕਿਛੁਕਰਤੁਹੈਸੋਈ
ਕੋਈਹੈਰੇਤੈਸੇਜਾਇਸਮਾਹੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਸਤਰੀਪੁਰਖਹੋਇਕੈਕਿਆਓਇਕਰਮਕਮਾਹੀ॥ਨਾਨਾਰੂਪਸਦਾਹਹਿਤੇ
ਰੇਤੁਝਹੀਮਾਹਿਸਮਾਹੀ॥੨॥ਇਤਨੇਜਨਮਭੂਲਿਪਰੇਸੇਜਾਪਾਇਆਤਾਭੂਲੇਨਾਹੀ॥ਜਾਕਾਕਾਰਜੁਸੋਈਪਰੁਜਾਣੈ
ਜੇਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਮਾਹੀ॥੩॥ਤੇਰਾਸਬਦੁਤੂੰਹੈਹਹਿਆਪੇਭਰਮੁਕਹਾਹੀ॥ਨਾਨਕਤਤੁਤਤਸਿਉਮਿਲਿਆਪੁਨਰਪਿ
ਜਨਮਿਨਆਹੀ॥੪॥੧॥੧੫॥ ਗਉੜੀਬੈਰਾਗਣਿਮਹਲਾ੩॥ ॥ਸਭੁਜਗੁਕਾਲੈਵਸਿਹੈਬਾਧਾਦੂਜੈਭਾਇ॥
ਹਉਮੈਕਰਮਕਮਾਵਦੇਮਨਮੁਖਿਮਿਲੈਸਜਾਇ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਗੁਰਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਲੈ
ਦਰਗਹਲਏਛਡਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਭਰਮਦੇਮਨਹਠਿਆਵੈਜਾਇ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਨਚੀਨਿਓ
ਫਿਰਿਫਿਰਿਜੋਨੀਪਾਇ॥੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਆਪੁਪਛਾਣਿਆਹਰਿਨਾਮੁਵਸਿਆਮਨਿਆਇ॥ਅਨਦਿਨੁਭਗਤੀਰਤਿ
ਆਹਰਿਨਾਮੇਸੁਖਿਸਮਾਇ॥੩॥ਮਨੁਸਬਦਿਮਰੈਪਰਤੀਤਿਹੋਇਹਉਮੈਤਜੇਵਿਕਾਰ॥ਜਨਨਾਨਕਕਰਮੀਪਾਈਅਨਿਹਰਿ
ਨਾਮਾਭਗਤਿਭੰਡਾਰ॥੪॥੨॥੧੬॥ ਗਉੜੀਬੈਰਾਗਣਿਮਹਲਾ੩॥ ॥ਪੇਈਅੜੈਦਿਨਚਾਰਿਹੈ
ਹਰਿਹਰਿਲਿਖਿਪਾਇਆ॥ਸੋਭਾਵੰਤੀਨਾਰਿਹੈਗੁਰਮੁਖਿਗੁਣਗਾਇਆ॥ਪੇਵਕੜੈਗੁਣਸੰਮਲੈ ਸਾਹੁਰੈਵਾਸੁਪਾਇਆ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਸਹਜਿਸਮਾਣੀਆਹਰਿਹਰਿਮਨਿਭਾਇਆ॥੧॥ਸਸੁਰੈਪੇਈਐਪਿਰੁਵਸੈਕਹੁਕਿਤੁਬਿਧਿਪਾਈਐ॥
ਆਪਿਨਿਰੰਜਨੁਅਲਖੁਹੈਆਪੇਮੇਲਾਈਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪੇਹੀਪ੍ਰਭੁਦੇਹਿਮਤਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈਐ॥ਵਡਭਾਗੀ
ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪਾਈਐ॥ਹਉਮੈਦੁਬਿਧਾਬਿਨਸਿਜਾਇਸਹਜੇਸੁਖਿਸਮਾਈਐ॥ਸਭੁਆਪੇਆਪਿਵਰਤਦਾ
ਆਪੇਨਾਇਲਾਈਐ॥੨॥ਮਨਮੁਖਿਗਰਬਿਨਪਾਇਓਅਗਿਆਨਇਆਣੇ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਾਨਾਕਰਹਿਫਿਰਿਫਿਰਿਪਛੁ
ਤਾਣੇ॥ਗਰਭਜੋਨੀਵਾਸੁਪਾਇਦੇਗਰਭੇਗਲਿਜਾਣੇ॥ਮੇਰੇਕਰਤੇਏਵੈਭਾਵਦਾਮਨਮੁਖਭਰਮਾਣੇ॥੩॥ਮੇਰੈਹਰਿਪ੍ਰਭਿਲੇ
ਖੁਲਿਖਾਇਆਧੁਰਿਮਸਤਕਿਪੂਰਾ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆਭੇਟਿਆਗੁਰੁਸੂਰਾ॥ਮੇਰਾਪਿਤਾਮਾਤਾਹਰਿਨਾਮੁਹੈਹਰਿਬੰਧਪੁ
ਬੀਰਾ॥ਹਰਿਹਰਿਬਖਸਿਮਿਲਾਇਪ੍ਰਭਜਨੁਨਾਨਕੁਕੀਰਾ॥੪॥੩॥ ॥੧੭॥ ਗਉੜੀਬੈਰਾਗਣਿਮਹਲਾ੩॥
ਸਤਿਗੁਰਤੇਗਿਆਨੁਪਾਇਆਹਰਿਤਤੁਬੀਚਾਰਾ॥ਮਤਿਮਲੀਣਪਰਗਟੁਭਈਜਪਿਨਾਮੁਮੁਰਾਰਾ॥ਸਿਵਿਸਕਤਿਮਿਟਾ
ਈਆਚੂਕਾਅੰਧਿਆਰਾ॥ਧੁਰਿਮਸਤਕਿਜਿਨਕਉਲਿਖਿਆਤਿਨਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਰਾ॥੧॥ਹਰਿਕਿਤੁਬਿਧਿਪਾਈ
ਐਸੰਤਜਨਹੁਜਿਸੁਦੇਖਿਹਉਜੀਵਾ॥ਹਰਿਬਿਨੁਚਸਾਨਜੀਵਤੀਗੁਰਮੇਲਿਹੁਹਰਿਰਸੁਪੀਵਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਹਉਹਰਿਗੁਣਗਾਵਾਨਿਤਹਰਿਸੁਣੀਹਰਿਹਰਿਗਤਿਕੀਨੀ॥ਹਰਿਰਸੁਗੁਰਤੇਪਾਇਆਮੇਰਾਮਨੁਤਨੁਲੀਨੀ॥ਧਨੁ
ਧਨੁਗੁਰੁਸਤਪੁਰਖੁਹੈਜਿਨਿਭਗਤਿਹਰਿਦੀਨੀ॥ਜਿਸੁਗੁਰਤੇਹਰਿਪਾਇਆਸੋਗੁਰੁਹਮਕੀਨੀ॥੨॥ਗੁਣਦਾਤਾਹਰਿ

ਰਾਇ ਹੈ ਹਮ ਅਵਗਣਿਆਰੇ ॥ ਪਾਪੀ ਪਾਥਰ ਡੂਬਦੇ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਤਾਰੇ ॥ ਤੂੰ ਗੁਣਦਾਤਾ ਨਿਰਮਲਾ ਹਮ ਅਵਗਣਿਆਰੇ ॥
ਹਰਿ ਸਰਣਾਗਤਿ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਮੂੜ ਮੁਗਧ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੩॥ ਸਹਜੁ ਅਨੰਦੁ ਸਦਾ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਧਿਆਇਆ
॥ ਸਜਣੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਘਰਿ ਸੋਹਿਲਾ ਗਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਦਇਆ ਧਾਰਿ ਪ੍ਰਭ ਬੇਨਤੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਚੇਤਾਇਆ ॥ ਜਨ
ਨਾਨਕੁ ਮੰਗੈ ਧੂੜਿ ਤਿਨ ਜਿਨਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥੪॥ ੧੮॥

ਸਤਿਗੁਰ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਚਉਪਦੇ ॥

ਪੰਡਿਤੁ ਸਾਸਤ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਪੜਿਆ ॥ ਜੋਗੀ ਗੋਰਖੁ ਗੋਰਖੁ ਕਰਿਆ ॥ ਮੈ ਮੂਰਖ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪੁ ਪੜਿਆ ॥੧॥ ਨਾ ਜਾਨਾ ਕਿਆ ਗ
ਤਿ ਰਾਮ ਹਮਾਰੀ ॥ ਹਰਿ ਭਜੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤਰੁ ਭਉਜਲੁ ਤੂੰ ਤਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਨਿਆਸੀ ਬਿਭੂਤ ਲਾਇ ਦੇਹ ਸਵਾਰੀ ॥
ਪਰ ਤ੍ਰਿਅ ਤਿਆਗੁ ਕਰੀ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ ॥ ਮੈ ਮੂਰਖ ਹਰਿ ਆਸ ਤੁਮਾਰੀ ॥੨॥ ਖਤ੍ਰੀ ਕਰਮ ਕਰੈ ਸੂਰਤਣੁ ਪਾਵੈ ॥ ਮੈ ਮੂਰਖ
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਛਡਾਵੈ ॥੩॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਤੂੰ ਆਪਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨਕ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥ ਮੈ ਅੰਧੁਲੇ ਹ
ਰਿ ਟੇਕ ਟਿਕਾਈ ॥੪॥੧॥

ਸੂਦੁ ਵੈਸੁ ਪਰ ਕਿਰਤਿ ਕਮਾਵੈ ॥

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਨਿਰਗੁਣ ਕਥਾ ਕਥਾ ਹੈ ਹਰਿ ਕੀ ॥ ਭਜੁ ਮਿਲਿ
ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਜਨ ਕੀ ॥ ਤਰੁ ਭਉਜਲੁ ਅਕਥ ਕਥਾ ਸੁਨਿ ਹਰਿ ਕੀ ॥੧॥ ਗੋਬਿੰਦ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮੇਲਾਇ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਰਸ
ਨਾ ਰਾਮ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਜਨ ਧਿਆਵਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ॥ ਤਿਨ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸ ਕਰਹੁ ਹਮ ਰਾਮਾ ॥ ਜਨ
ਕੀ ਸੇਵਾ ਊਤਮ ਕਾਮਾ ॥੨॥ ਜੋ ਹਰਿ ਕੀ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣਾਵੈ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਹਮਰੈ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਭਾਵੈ ॥ ਜਨ ਪਗ ਰੇਣੁ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਵੈ
॥੩॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਨਿ ਆਈ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਲਿਖਤੁ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਈ ॥ ਤੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾ
ਈ ॥੪॥੨॥

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥

॥ ਮਾਤਾ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰੇ ਪੁਤੁ ਖਾਇ ॥ ਮੀਨੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਭਈ ਜਲਿ
ਨਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੁਰਸਿਖ ਮੁਖਿ ਪਾਇ ॥੧॥ ਤੇ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਹਮ ਪਿਆਰੇ ॥ ਜਿਨਿ ਮਿਲਿਆ ਦੁਖ ਜਾ
ਹਿ ਹਮਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਉ ਮਿਲਿ ਬਛਰੇ ਗਊ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਵੈ ॥ ਕਾਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਜਾ ਪਿਰੁ ਘਰਿ ਆਵੈ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਪ੍ਰੀ
ਤਿ ਜਾ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਵੈ ॥੨॥ ਸਾਰਿੰਗ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਸੈ ਜਲ ਧਾਰਾ ॥ ਨਰਪਤਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਾਇਆ ਦੇਖਿ ਪਸਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਜਪੈ
ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥੩॥ ਨਰ ਪ੍ਰਾਣੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਾਇਆ ਧਨੁ ਖਾਟੇ ॥ ਗੁਰਸਿਖ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਗਲਾਟੇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਾਧ ਪਗ
ਚਾਟੇ ॥੪॥੩॥

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਭੀਖਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਭੀਖ ਪ੍ਰਭ ਪਾਇ ॥ ਭੂਖੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੋਵੈ ਅੰਨੁ
ਖਾਇ ॥ ਗੁਰਸਿਖ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਆਘਾਇ ॥੧॥ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਦੇਹੁ ਹਰਿ ਆਸ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੋਚ ਪੂਰਿ ਹਮਾ
ਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਕਵੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੂਰਜੁ ਮੁਖਿ ਲਾਗੈ ॥ ਮਿਲੈ ਪਿਆਰੇ ਸਭ ਦੁਖ ਤਿਆਗੈ ॥ ਗੁਰਸਿਖ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੁਰੂ ਮੁਖਿ
ਲਾਗੈ ॥੨॥ ਬਛਰੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਖੀਰੁ ਮੁਖਿ ਖਾਇ ॥ ਹਿਰਦੈ ਬਿਗਸੈ ਦੇਖੈ ਮਾਇ ॥ ਗੁਰਸਿਖ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੁਰੂ ਮੁਖਿ ਲਾਇ ॥੩॥
ਹੋਰੁ ਸਭ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਕਾਚਾ ॥ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਕੂਰਾ ਕਚੁ ਪਾਚਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਗੁਰੁ ਸਾਚਾ ॥੪॥

੪॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥

॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਸਫਲੁ ਹੈ ਬਣੀ ॥ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ

ਹਰਿਧਨੀ॥ਜਿਨਹਰਿਜਪਿਆਤਿਨਪੀਛੈਛੂਟੀਘਨੀ॥੧॥ਗੁਰਸਿਖਹਰਿਬੋਲਹੁਮੇਰੇਭਾਈ॥ਹਰਿਬੋਲਤਸਭ
ਪਾਪਲਹਿਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਬਗੁਰੁਮਿਲਿਆਤਬਮਨੁਵਸਿਆਇਆ॥ਧਾਵਤਪੰਚਰਹੇਹਰਿਧਿਆਇ
ਆ॥ਅਨਦਿਨੁਨਗਰੀਹਰਿਗੁਣਗਾਇਆ॥੨॥ਸਤਿਗੁਰਪਗਧੂਰਿਜਿਨਾਮੁਖਿਲਾਈ॥ਤਿਨਕੂੜਤਿਆਗੇਹਰਿ
ਲਿਵਲਾਈ॥ਤੇਹਰਿਦਰਗਹਮੁਖਊਜਲਭਾਈ॥੩॥ਗੁਰਸੇਵਾਆਪਿਹਰਿਭਾਵੈ॥ਕ੍ਰਿਸਨੁਬਲਭਦ੍ਰੁਗੁਰਪਗਲ
ਗਿਧਿਆਵੈ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਆਪਿਤਰਾਵੈ॥੪॥੫॥ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੪॥ ਹਰਿਆਪੇ
ਜੋਗੀਡੰਡਾਧਾਰੀ॥ਹਰਿਆਪੇਰਵਿਰਹਿਆਬਨਵਾਰੀ॥ਹਰਿਆਪੇਤਪੁਤਾਪੈਲਾਇਤਾਰੀ॥੧॥ਐਸਾਮੇਰਾਰਾਮੁਰਹਿ
ਆਭਰਪੂਰਿ॥ਨਿਕਟਿਵਸੈਨਾਹੀਹਰਿਦੂਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਆਪੇਸਬਦੁਸੁਰਤਿਧੁਨਿਆਪੇ॥ਹਰਿਆਪੇਵੇਖੈਵਿ
ਗਸੈਆਪੇ॥ਹਰਿਆਪਿਜਪਾਇਆਪੇਹਰਿਜਾਪੇ॥੨॥ਹਰਿਆਪੇਸਾਰਿੰਗਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰਾ॥ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਆਪਿਪੀਆਵ
ਣਹਾਰਾ॥ਹਰਿਆਪਿਕਰੇਆਪੇਨਿਸਤਾਰਾ॥+ਹਰਿਆਪੇਨਾਨਕਪਾਵੈਪਾਰਾ॥੪॥੬॥

ਗਉੜੀਬੈਰਾਗਣਿਮਹਲਾ੪॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਾਹੁਹਮਾਰਾਤੂੰਧਣੀਜੈਸੀਤੂੰਰਾਸਿਦੇਹਿਤੈਸੀਹਮਲੇਹਿ॥ਹਰਿਨਾਮੁਵਣੰਜਹਰੰਗਸਿਉਜੇਆਪਿਦਇਆਲੁਹੋਇਦੇ
ਹਿ॥੧॥ਹਮਵਣਜਾਰੇਰਾਮਕੇ॥ਹਰਿਵਣਜੁਕਰਾਵੈਦੇਰਾਸਿਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਲਾਹਾਹਰਿਭਗਤਿਧਨੁਖਟਿਆਹਰਿ
ਸਚੇਸਾਹਮਨਿਭਾਇਆ॥ਹਰਿਜਪਿਹਰਿਵਖਰੁਲਦਿਆਜਮੁਜਾਗਾਤੀਨੇੜਿਨਆਇਆ॥੨॥ਹੋਰੁਵਣਜੁਕਰ
ਹਿਵਾਪਾਰੀਏਅਨੰਤਤਰੰਗੀਦੁਖੁਮਾਇਆ॥ਓਇਜੇਹੈਵਣਜਿਹਰਿਲਾਇਆਫਲੁਤੇਹਾਤਿਨਪਾਇਆ॥
੩॥ਹਰਿਹਰਿਵਣਜੁਸੋਜਨੁਕਰੇਜਿਸੁਕ੍ਰਿਪਾਲੁਹੋਇਪ੍ਰਭੁਦੇਈ॥ਜਨਨਾਨਕਸਾਹੁਹਰਿਸੇਵਿਆਫਿਰਿਲੇ
ਖਾਮੂਲਿਨਲੇਈ॥੪॥੧॥੭॥ ॥ਗਉੜੀਬੈਰਾਗਣਿਮਹਲਾ੪॥ ਜਿਉਜਨਨੀਗਰਭੁਪਾ
ਲਤੀਸੁਤਕੀਕਰਿਆਸਾ॥ਵਡਾਹੋਇਧਨੁਖਾਟਿਦੇਇਕਰਿਭੋਗਬਿਲਾਸਾ॥ਤਿਉਹਰਿਜਨਪ੍ਰੀਤਿਹਰਿਰਾਖਦਾ
ਦੇਆਪਿਹਥਵਾਸਾ॥੧॥ਮੇਰੇਰਾਮਮੈਮੂਰਖਹਰਿਰਾਖੁਮੇਰੇਗੁਸਈਆ॥ਜਨਕੀਉਪਮਾਤੁਝਹਿਵਡਈਆ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਮੰਦਰਿਘਰਿਆਨੰਦੁਹਰਿਹਰਿਜਸੁਮਨਿਭਾਵੈ॥ਸਭਰਸਮੀਠੇਮੁਖਿਲਗਹਿਜਾਹਰਿਗੁਣਗਾ
ਵੈ॥ਹਰਿਜਨੁਪਰਵਾਰੁਸਧਾਰੁਹੈਇਕੀਹਕੁਲੀਸਭੁਜਗਤੁਛਡਾਵੈ॥੨॥ਜੋਕਿਛੁਕੀਆਸੁਹਰਿਕੀਆਹਰਿਕੀ
ਵਡਿਆਈ॥ਹਰਿਜੀਅਤੇਰੇਤੂੰਵਰਤਦਾਹਰਿਪੂਜਕਰਾਈ॥ਹਰਿਭਗਤਿਭੰਡਾਰਲਹਾਇਦਾਆਪੇਵਰਤਾ
ਈ॥੩॥ਲਾਲਾਹਾਟਿਵਿਹਾਝਿਆਕਿਆਤਿਸੁਚਤੁਰਾਈ॥ਜੇਰਾਜਿਬਹਾਲੇਤਾਹਰਿਗੁਲਾਮੁਘਾਸੀ
ਕਉਹਰਿਨਾਮੁਕਢਾਈ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਹਰਿਕਾਦਾਸੁਹੈਹਰਿਕੀਵਡਿਆਈ॥੪॥੨॥੮॥

ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ਕਿਰਸਾਣੀਕਿਰਸਾਣੁਕਰੇਲੋਚੈਜੀਉਲਾਇ॥ਹਲੁਜੋਤੈ
ਉਦਮੁਕਰੇਮੇਰਾਪੁਤੁਧੀਖਾਇ॥ਤਿਉਹਰਿਜਨੁਹਰਿਹਰਿਜਪੁਕਰੇਹਰਿਅੰਤਿਛਡਾਇ॥੧॥ਮੈਮੂਰਖਕੀ

ਭਾਤਿ ਕੀ ਜੈਸੇ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ਹਮ ਕਾ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਲੈ ਤੁਰੇ ਸਉਦਾਗਰੀ ਸਉਦਾਗਰੁ ਧਾਵੈ ॥ ਧਨੁ
ਖਟੈ ਆਸਾ ਕਰੈ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਵਧਾਵੈ ॥ ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬੋਲਤਾ ਹਰਿ ਬੋਲਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥੨॥ ਬਿਖੁ ਸੰਚੈ ਹਟਵਾ
ਣੀਆ ਬਹਿ ਹਾਟਿ ਕਮਾਇ ॥ ਮੋਹ ਝੂਠੁ ਪਸਾਰਾ ਝੂਠ ਕਾ ਝੂਠੇ ਲਪਟਾਇ ॥ ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨਿ ਹਰਿ ਧਨੁ ਸੰਚਿਆ ਹਰਿ ਖਰਚੁ
ਲੈ ਜਾਇ ॥੩॥ ਇਹੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਕੁਟੰਬੁ ਹੈ ਭਾਇ ਦੂਜੈ ਫਾਸ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਸੋ ਜਨੁ ਤਰੈ ਜੋ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸ ॥ ਜਨਿ ਨਾਨਕਿ
ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਾਸ ॥ ੪॥ ੩॥ ੯॥ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਨਿਤ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ
ਲਾਲਚੁ ਕਰੇ ਭਰਮੈ ਭਰਮਾਇਆ ॥ ਵੇਗਾਰਿ ਫਿਰੈ ਵੇਗਾਰੀਆ ਸਿਰਿ ਭਾਰੁ ਉਠਾਇਆ ॥ ਜੋ ਗੁਰ ਕੀ ਜਨੁ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਸੋ ਘਰ ਕੈ
ਕੰਮਿ ਹਰਿ ਲਾਇਆ ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਤੋੜਿ ਬੰਧਨ ਮਾਇਆ ਘਰ ਕੈ ਕੰਮਿ ਲਾਇ ॥ ਨਿਤ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਮਾਇਆ
ਨਰੁ ਪ੍ਰਾਣੀ ਚਾਕਰੀ ਕਰੇ ਨਰਪਤਿ ਰਾਜੇ ਅਰਥਿ ਸਭ ਮਾਇਆ ॥ ਕੈ ਬੰਧੈ ਕੈ ਡਾਨਿ ਲੇਇ ਕੈ ਨਰਪਤਿ ਮਰਿ ਜਾਇਆ ॥ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਸੇਵਾ
ਸਫਲ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੀ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਹਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੨॥ ਨਿਤ ਸਉਦਾ ਸੂਦੁ ਕੀਚੈ ਬਹੁ ਭਾਂਤਿ ਕਰਿ ਮਾਇਆ
ਕੈ ਤਾਈ ॥ ਜਾ ਲਾਹਾ ਦੇਇ ਤਾ ਸੁਖੁ ਮਨੇ ਤੋਟੈ ਮਰਿ ਜਾਈ ॥ ਜੋ ਗੁਣ ਸਾਝੀ ਗੁਰ ਸਿਉ ਕਰੇ ਨਿਤ ਨਿਤ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥੩॥ ਜਿ
ਤਨੀ ਭੂਖ ਅਨ ਰਸ ਸਾਦ ਹੈ ਤਿਤਨੀ ਭੂਖ ਫਿਰਿ ਲਾਗੈ ॥ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਆਪਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਸੋ ਵੇਚੈ ਸਿਰੁ ਗੁਰ ਆਗੈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ
ਹਰਿ ਰਸਿ ਤ੍ਰਿਪਤਿਆ ਫਿਰਿ ਭੂਖ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ੪॥ ੪॥ ੧੦॥ ॥ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੪ ॥
ਹਮਰੈ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਹਰਿ ਆਸ ਨਿਤ ਕਿਉ ਦੇਖਾ ਹਰਿ ਦਰਸੁ ਤੁਮਾਰਾ ॥ ਜਿਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਈ ਸੋ ਜਾਣਤਾ ਹਮਰੈ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਹਰਿ
ਬਹੁਤੁ ਪਿਆਰਾ ॥ ਹਉ ਕੁਰਬਾਣੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਜਿਨਿ ਵਿਛੁੜਿਆ ਮੇਲਿਆ ਮੇਰਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਹਮ
ਪਾਪੀ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਹਰਿ ਦੁਆਰਿ ॥ ਮਤੁ ਨਿਰਗੁਣ ਹਮ ਮੇਲੈ ਕਬਹੂੰ ਅਪੁਨੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਮਰੇ ਅਵਗੁ
ਣ ਬਹੁਤੁ ਬਹੁਤੁ ਹੈ ਬਹੁ ਬਾਰ ਬਾਰ ਹਰਿ ਗਣਤ ਨ ਆਵੈ ॥ ਤੂੰ ਗੁਣਵੰਤਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਇਆਲੁ ਹਰਿ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਲੈਹਿ ਹਰਿ ਭਾ
ਵੈ ॥ ਹਮ ਅਪਰਾਧੀ ਰਾਖੇ ਗੁਰ ਸੰਗਤੀ ਉਪਦੇਸੁ ਦੀਓ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਛਡਾਵੈ ॥੨॥ ਤੁਮਰੇ ਗੁਣ ਕਿਆ ਕਹਾ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰਾ
ਜਬ ਗੁਰੁ ਬੋਲਹ ਤਬ ਬਿਸਮੁ ਹੋਇ ਜਾਇ ॥ ਹਮ ਜੈਸੇ ਅਪਰਾਧੀ ਅਵਰੁ ਕੋਈ ਰਾਖੈ ਜੈਸੇ ਹਮ ਸਤਿਗੁਰਿ ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਛ
ਡਾਇ ॥ ਤੂੰ ਗੁਰੁ ਪਿਤਾ ਤੂੰਹੈ ਗੁਰੁ ਮਾਤਾ ਤੂੰ ਗੁਰੁ ਬੰਧਪੁ ਮੇਰਾ ਸਖਾ ਸਖਾਇ ॥੩॥ ਜੋ ਹਮਰੀ ਬਿਧਿ ਹੋਤੀ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰਾ ਸਾ
ਬਿਧਿ ਤੁਮ ਹਰਿ ਜਾਣਹੁ ਆਪੇ ॥ ਹਮ ਰੁਲਤੇ ਫਿਰਤੇ ਕੋਈ ਬਾਤ ਨ ਪੂਛਤਾ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗਿ ਕੀਰੇ ਹਮ ਥਾਪੇ ॥ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ
ਚੂਕੇ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜਨ ਕੇਰਾ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ਸਭਿ ਸੋਗ ਸੰਤਾਪੇ ॥ ੪॥ ੫॥ ੧॥ ੧੧॥ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੪ ॥
॥ ਕੰਚਨ ਨਾਰੀ ਮਹਿ ਜੀਉ ਲੁਭਤੁ ਹੈ ਮੋਹੁ ਮੀਠਾ ਮਾਇਆ ॥ ਘਰ ਮੰਦਰ ਘੋੜੇ ਖੁਸੀ ਮਨੁ ਅਨ ਰਸਿ ਲਾਇਆ
॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਈ ਕਿਉ ਛੂਟਾ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਇਹ ਨੀਚ ਕਰਮ ਹਰਿ ਮੇਰੇ ॥ ਗੁਣਵੰਤਾ
ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਇਆਲੁ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਬਖਸਿ ਅਵਗਣ ਸਭਿ ਮੇਰੇ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਿਛੁ ਰੂਪੁ ਨਹੀ ਕਿਛੁ ਜਾਤਿ ਨਾਹੀ ਕਿ
ਛੁ ਢੰਗੁ ਨ ਮੇਰਾ ॥ ਕਿਆ ਮੁਹੁ ਲੈ ਬੋਲਹ ਗੁਣ ਬਿਹੂਨ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਨ ਤੇਰਾ ॥ ਹਮ ਪਾਪੀ ਸੰਗਿ ਗੁਰ ਉਬਰੇ ਪੁੰਨੁ ਸਤਿ

ਗੁਰਕੇਰਾ॥੨॥ਸਭਿਜੀਉਪਿੰਡੁਮੁਖੁਨਕੁਦੀਆਵਰਤਣਕਉਪਾਣੀ॥ਅੰਨੁਖਾਣਾਕਪੜੁਪੈਨਣੁਦੀਆਰਸਅਨਿਭੋਗਾ
ਣੀ॥ਜਿਨਿਦੀਏਸੁਚਿਤਿਨਆਵਈਪਸੂਹਉਕਰਿਜਾਣੀ॥੩॥ਸਭੁਕੀਤਾਤੇਰਾਵਰਤਦਾਤੂੰਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਹਮਜੰਤਵਿ
ਚਾਰੇਕਿਆਕਰਹਿਸਭੁਖੇਲੁਤੁਮਸੁਆਮੀ॥ਜਨਨਾਨਕੁਹਾਟਿਵਿਹਾਝਿਆਹਰਿਗੁਲਮਗੁਲਾਮੀ॥੪॥੬॥

੧੩॥ਗਉੜੀਬੈਰਾਗਣਿਮਹਲਾ੪॥ ਜਿਉਜਨਨੀਸੁਤੁਜਣਿਪਾਲਤੀਰਾਖੈਨਦਰਿਮਝਾਰਿ॥ਅੰਤਰਿ
ਬਾਹਰਿਮੁਖਿਦੇਗਿਰਾਸੁਖਿਨੁਖਿਨੁਪੋਚਾਰਿ॥ਤਿਉਸਤਿਗੁਰੁਗੁਰਸਿਖਰਾਖਤਾਹਰਿਪ੍ਰੀਤਿਪਿਆਰਿ॥੧॥ਮੇ
ਰੇਰਾਮਹਮਬਾਰਿਕਹਰਿਪ੍ਰਭਕੇਹੈਇਆਣੇ॥ਧੰਨੁਧੰਨੁਗੁਰੂਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰੁਪਾਧਾਜਿਨਿਹਰਿਉਪਦੇਸੁਦੇਕੀਏਸਿ
ਆਣੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੈਸੀਗਗਨਿਫਿਰੰਤੀਊਡਤੀਕਪਰੇਬਾਗੇਵਾਲੀ॥ਓਹਰਾਖੈਚੀਤੁਪੀਛੈਬਿਚਿਬਚਰੇਨਿ
ਤਹਿਰਦੈਸਾਰਿਸਮਾਲੀ॥ਤਿਉਸਤਿਗੁਰਸਿਖਪ੍ਰੀਤਿਹਰਿਹਰਿਕੀਗੁਰਸਿਖਰਖੈਜੀਅਨਾਲੀ॥੨॥ਜੈਸੇਕਾ
ਤੀਤੀਸਬਤੀਸਹੈਵਿਚਿਰਾਖੈਰਸਨਾਮਾਸਰਤੁਕੇਰੀ॥ਕੋਈਜਾਣਹੁਮਾਸਕਾਤੀਕੈਕਿਛੁਹਾਥਿਹੈਸਭਵਸਗਤਿ
ਹੈਹਰਿਕੇਰੀ॥ਤਿਉਸੰਤਜਨਾਕੀਨਰਨਿੰਦਾਕਰਹਿਹਰਿਰਾਖੈਪੈਜਜਨਕੇਰੀ॥੩॥ਭਾਈਮਤਕੋਈਜਾਣਹੁਕਿਸੀਕੈ
ਕਿਛੁਹਾਥਿਹੈਸਭਕਰੇਕਰਾਇਆ॥ਜਰਾਮਰਾਤਾਪੁਸਿਰਤਿਸਾਪੁਸਭੁਹਰਿਕੈਵਸਿਹੈਕੋਈਲਾਗਿਨਸਕੈਬਿਨੁਹਰਿਕਾਲਾ
ਇਆ॥ਐਸਾਹਰਿਨਾਮੁਮਨਿਚਿਤਿਨਿਤਿਧਿਆਵਹੁਜਨਨਾਨਕਜੋਅੰਤੀਅਉਸਰਿਲਏਛਡਾਇਆ॥੪॥੭॥

੧੪॥ਗਉੜੀਬੈਰਾਗਣਿਮਹਲਾ੪॥ ਜਿਸੁਮਿਲਿਐਮਨਿਹੋਇਸੋਸਤਿਗੁਰੁਕਹੀਐ॥ਮਨਕੀਦੁਬਿਧਾ ਅਨੰਦੁ
ਬਿਨਸਿਜਾਇਹਰਿਪਰਮਪਦੁਲਹੀਐ॥੧॥ਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰੁਪਿਆਰਾਕਿਤੁਬਿਧਿਮਿਲੈ॥ਹਉਖਿਨੁਖਿਨੁਕਰੀਨਮ
ਸਕਾਰੁਮੇਰਾਗੁਰੁਪੂਰਾਕਿਉਮਿਲੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਹਰਿਮੇਲਿਆਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰੁਪੂਰਾ॥ਇਛਪੁੰਨੀ
ਜਨਕੇਰੀਆਲੇਸਤਿਗੁਰਧੂਰਾ॥੨॥ਹਰਿਭਗਤਿਦ੍ਰਿੜਾਵੈਹਰਿਭਗਤਿਸੁਣੈਤਿਸੁਸਤਿਗੁਰਮਿਲੀਐ॥ਤੋਟਾਮੂ
ਲਿਨਆਵਈਹਰਿਲਾਭੁਨਿਤਦ੍ਰਿੜੀਐ॥੩॥ਜਿਸਕਉਰਿਦੈਵਿਗਾਸੁਹੈਭਾਉਦੂਜਾਨਾਹੀ॥ਨਾਨਕਤਿਸੁਗੁਰਮਿ
ਲਿਉਧਰੈਹਰਿਗੁਣਗਾਵਾਹੀ॥੪॥੮॥ ੧੪॥

ਗਉੜੀਪੂਰਬੀਮਹਲਾ੪॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਹਰਿਦਇਆਲਿਦਇਆਪ੍ਰਭਿਕੀਨੀਮੇਰੈਮਨਿਤਨਿਮੁਖਿਹਰਿਬੋਲੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਰੰਗੁਭਇਆਅਤਿਗੂੜਾਹ
ਰਿਰੰਗਿਭੀਨੀਮੇਰੀਚੋਲੀ॥੧॥ਅਪੁਨੇਹਰਿਪ੍ਰਭਕੀਹਉਗੋਲੀ॥ਜਬਹਮਹਰਿਸੇਤੀਮਨੁਮਾਨਿਆਕਰਿਦੀਨੋਜ
ਗਤੁਸਭੁਗੋਲਅਮੋਲੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਹੁਬਿਬੇਕੁਸੰਤਜਨਭਾਈਖੋਜਿਹਿਰਦੈਦੇਖਿਢੰਢੋਲੀ॥ਹਰਿਹ
ਰਿਰੂਪੁਸਭਜੋਤਿਸਬਾਈਹਰਿਨਿਕਟਿਵਸੈਹਰਿਕੋਲੀ॥੨॥ਹਰਿਹਰਿਨਿਕਟਿਵਸੈਸਭਜਗਕੈਅਪਰੰਪਰਪੁ
ਰਖੁਅਤੋਲੀ॥ਹਰਿਹਰਿਪ੍ਰਗਟੁਕੀਓਗੁਰਿਪੂਰੈਸਿਰੁਵੇਚਿਓਗੁਰਪਹਿਮੋਲੀ॥੩॥ਹਰਿਜੀਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਤੁਮਸਰਣਾ
ਗਤਿਤੁਮਵਡਪੁਰਖਵਡੋਲੀ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਅਨਦਿਨੁਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਗੁਰਵੇਚੋਲੀ॥੪॥੧॥੧੫॥

॥ ਗਉੜੀਪੂਰਬੀਮਹਲਾ੪॥ ਜਗਜੀਵਨਅਪਰੰਪਰਸੁਆਮੀਜਗਦੀਸਰਪੁਰਖਬਿਧਾਤੇ॥ਜਿਤੁਮਾ
ਰਗਿਤੁਮਪ੍ਰੇਰਹੁਸੁਆਮੀਤਿਤੁਮਾਰਗਿਹਮਜਾਤੇ॥੧॥ਰਾਮਮੇਰਾਮਨੁਹਰਿਸੇਤੀਰਾਤੇ॥ਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲਿਰਾਮਰਸੁਪਾਇ
ਆਹਰਿਰਾਮੈਨਾਮਿਸਮਾਤੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਹਰਿਹਰਿਜਗਿਅਵਖਧੁਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਹਰਿਸਾਤੇ॥ਤਿ
ਨਕੇਪਾਪਦੋਖਸਭਿਬਿਨਸੇਜੋਗੁਰਮਤਿਰਾਮਰਸੁਖਾਤੇ॥੨॥ਜਿਨਕਉਲਿਖਤੁਲਿਖੇਧੁਰਿਮਸਤਕਿਤੇਗੁਰਸੰਤੋਖ
ਸਰਿਨਾਤੇ॥ਦੁਰਮਤਿਮੈਲੁਗਈਸਭਤਿਨਕੀਜੋਰਾਮਨਾਮਰੰਗਿਰਾਤੇ॥੩॥ਰਾਮਤੁਮਆਪੇਆਪਿਆਪਿਪ੍ਰਭੁਠਾਕੁ
ਰਤੁਮਜੇਵਡਅਵਰੁਨਦਾਤੇ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਨਾਮੁਲਏਤਾਂਜੀਵੈਹਰਿਜਪੀਐਹਰਿਕਿਰਪਾਤੇ॥੪॥੨॥੧੬॥
ਗਉੜੀਪੂਰਬੀਮਹਲਾ੪॥ ਕਰਹੁਕ੍ਰਿਪਾਜਗਜੀਵਨਦਾਤੇਮੇਰਾਮਨੁਹਰਿਸੇਤੀਰਾਚੇ॥ਸਤਿਗੁਰਿਬਚਨੁ
ਦੀਓਅਤਿਨਿਰਮਲੁਜਪਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਮਨੁਮਾਚੇ॥੧॥ਰਾਮਮੇਰਾਮਨੁਤਨੁਬੇਧਿਲੀਓਹਰਿਸਾਚੇ॥ਜਿਹਕਾਲ
ਕੈਮੁਖਿਜਗਤੁਸਭੁਗ੍ਰਸਿਆਗੁਰਸਤਿਗੁਰਕੈਬਚਨਿਹਰਿਹਮਬਾਚੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਨਕਉਪ੍ਰੀਤਿਨਾਹੀਹਰਿਸੇ
ਤੀਤੇਸਾਕਤਮੂੜਨਰਕਾਚੇ॥ਤਿਨਕਉਜਨਮੁਮਰਣੁਅਤਿਭਾਰੀਵਿਚਿਵਿਸਟਾਮਰਿਮਰਿਪਾਚੇ॥੨॥ਤੁਮਦਇਆ
ਲਸਰਣਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕਮੋਕਉਦੀਜੈਦਾਨੁਹਰਿਹਮਜਾਚੇ॥ਹਰਿਕੇਦਾਸਦਾਸਹਮਕੀਜੈਮਨੁਨਿਰਤਿਕਰੇਕਰਿਨਾਚੇ॥
੩॥ਆਪੇਸਾਹਵਡੇਪ੍ਰਭਸੁਆਮੀਹਮਵਣਜਾਰੇਹਹਿਤਾਚੇ॥ਮੇਰਾਮਨੁਤਨੁਜੀਉਰਾਸਿਸਭਤੇਰੀਜਨਨਾਨਕਕੇਸਾਹਪ੍ਰਭ
ਸਾਚੇ॥੪॥੩॥੧੭॥ ਗਉੜੀਪੂਰਬੀਮਹਲਾ੪॥ ਤੁਮਦਇਆਲਸਰਬਦੁਖਭੰਜਨਇਕਬਿਨਉਸੁਨ
ਹੁਦੇਕਾਨੇ॥ਜਿਸਤੇਤੁਮਹਰਿਜਾਨੇਸੁਆਮੀਸੋਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲਿਮੇਰਾਪ੍ਰਾਨੇ॥੧॥ਰਾਮਹਮਸਤਿਗੁਰਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕਰਿ
ਮਾਨੇ॥ਹਮਮੂੜਮੁਗਧਅਸੁਧਮਤਿਹੋਤੇਗੁਰਸਤਿਗੁਰਕੈਬਚਨਿਹਰਿਹਮਜਾਨੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਤਨੇਰਸਅ
ਨਰਸਹਮਦੇਖੇਸਭਤਿਤਨੇਫੀਕਫੀਕਾਨੇ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਚਾਖਿਆਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਮੀਠਰਸ
ਗਾਨੇ॥੨॥ਜਿਨਕਉਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰੁਨਹੀਭੇਟਿਆਤੇਸਾਕਤਮੂੜਦਿਵਾਨੇ॥ਤਿਨਕੇਕਰਮਹੀਨਧੁਰਿਪਾਏਦੇਖਿ
ਦੀਪਕੁਮੋਹਿਪਚਾਨੇ॥੩॥ਜਿਨਕਉਤੁਮਦਇਆਕਰਿਮੇਲਹੁਤੇਹਰਿਹਰਿਸੇਵਲਗਾਨੇ॥ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਹ
ਰਿਜਪਿਪ੍ਰਗਟੇਮਤਿਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮਸਮਾਨੇ॥੪॥੪॥੧੮॥ ਗਉੜੀਪੂਰਬੀਮਹਲਾ੪
ਮੇਰੇਮਨਸੋਪ੍ਰਭੁਸਦਾਨਾਲਿਹੈਸੁਆਮੀਕਹੁਕਿਥੈਹਰਿਪਹੁਨਸੀਐ॥ਹਰਿਆਪੇਬਖਸਿਲਏਪ੍ਰਭੁ
ਸਾਚਾਹਰਿਆਪਿਛਡਾਏਛੁਟੀਐ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਜਪਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਮਨਿਜਪੀਐ॥ਸਤਿਗੁਰਕੀ
ਸਰਣਾਈਭਜਿਪਉਮੇਰੇਮਨਾਗੁਰਸਤਿਗੁਰਪੀਛੈਛੁਟੀਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੇਰੇਮਨਸੇਵਹੁਸੋਪ੍ਰਭਸ੍ਰਬਸੁ
ਖਦਾਤਾਜਿਤੁਸੇਵਿਐਨਿਜਘਰਿਵਸੀਐ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਇਲਹਹੁਘਰੁਅਪਨਾਘਸਿਚੰਦਨੁਹਰਿਜਸੁਘਸੀ
ਐ॥੨॥ਮੇਰੇਮਨਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਜਸੁਊਤਮੁਲੈਲਾਹਾਹਰਿਮਨਿਹਸੀਐ॥ਹਰਿਹਰਿਆਪਿਦਇਆਕਰਿਦੇਵੈ
ਤਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਰਸੁਚਖੀਐ॥੩॥ਮੇਰੇਮਨਨਾਮਬਿਨਾਜੋਦੂਜੈਲਾਗੇਤੇਸਾਕਤਨਰਜਮਿਘੁਟੀਐ॥ਤੇਸਾਕਤਚੋ

ਗਾ ਜਿਨ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਮਨ ਤਿਨ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਭਿਟੀਐ ॥੩॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਸੇਵਹੁ ਅਲਖ ਨਿਰੰਜਨ ਨਰਹਰਿ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਲੇ
ਖਾ ਛੁਟੀਐ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਪੂਰੇ ਕੀਏ ਖਿਨੁ ਮਾਸਾ ਤੋਲੁ ਨ ਘਟੀਐ ॥੪॥੫॥ ੧੯॥ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹ
ਲਾ ੪॥ ਹਮਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਵਸਗਤਿ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮਰੈ ਮੇਰਾ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭ ਤੇਰੀ ॥ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਹਰਿ ਦਰਸੁ ਦਿਖਾਵਹੁ ਮੈ ਮ
ਨਿ ਤਨਿ ਲੋਚ ਘਣੇਰੀ ॥੧॥ ਰਾਮ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਲੋਚ ਮਿਲਣ ਹਰਿ ਕੇਰੀ ॥ ਗੁਰ ਕ੍ਰਿਪਾਲਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਿੰਚਤ ਗੁਰਿ ਕੀਨੀ ਹਰਿ ਮਿ
ਲਿਆ ਆਇ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਹਮਰੈ ਮਨ ਚਿਤਿ ਹੈ ਸੁਆਮੀ ਸਾ ਬਿਧਿ ਤੁਮ ਹਰਿ ਜਾਨਹੁ ਮੇਰੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਜ
ਪੀ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ਨਿਤ ਜੀਵਾ ਆਸ ਹਰਿ ਤੇਰੀ ॥੨॥ ਗੁਰਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਾਤੈ ਪੰਥੁ ਬਤਾਇਆ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਆਇ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੀ
॥ ਅਨਦਿਨੁ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਵਡਭਾਗੀ ਸਭ ਆਸ ਪੁਜੀ ਜਨ ਕੇਰੀ ॥੩॥ ਜਗੰਨਾਥ ਜਗਦੀਸੁਰ ਕਰਤੇ ਸਭ ਵਸਿਗਤਿ ਹੈ ਹਰਿ
ਕੇਰੀ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਰਣਾਗਤਿ ਆਏ ਹਰਿ ਰਾਖਹੁ ਪੈਜ ਜਨ ਕੇਰੀ ॥੪॥੬॥ ੨੦॥ ॥ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੪
॥ ਇਹੁ ਮਨੂਆ ਖਿਨੁ ਨ ਟਿਕੈ ਬਹੁ ਰੰਗੀ ਦਹ ਦਿਸਿ ਚਲਿ ਚਲਿ ਹਾਢੇ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦੀ
ਆ ਮਨੁ ਠਾਢੇ ॥੧॥ ਰਾਮ ਹਮ ਸਤਿਗੁਰ ਲਾਲੇ ਕਾਂਢੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਮਰੈ ਮਸਤਕਿ ਦਾਗੁ ਦਗਾਨਾ ਹਮ ਕਰਜ ਗੁਰੂ ਬ
ਹੁ ਸਾਢੇ ॥ ਪਰਉਪਕਾਰੁ ਪੁੰਨੁ ਬਹੁ ਕੀਆ ਭਉ ਦੁਤਰੁ ਤਾਰਿ ਪਰਾਢੇ ॥੨॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਰਿਦੈ ਹਰਿ ਨਾਹੀ ਤਿਨ ਕੂਰੇ ਗਾਢ
ਨ ਗਾਢੇ ॥ ਜਿਉ ਪਾਣੀ ਕਾਗਦੁ ਬਿਨਸਿ ਜਾਤ ਹੈ ਤਿਉ ਮਨਮੁਖ ਗਰਭਿ ਗਲਾਢੇ ॥੩॥ ਹਮ ਜਾਨਿਆ ਕਛੂ ਨ ਜਾਨਹਿ
ਆਗੈ ਜਿਉ ਹਰਿ ਰਾਖੈ ਤਿਉ ਠਾਢੇ ॥ ਹਮ ਭੂਲ ਚੂਕ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਹੁ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੁਤਰੇ ਕਾਢੇ ॥੪॥ ੭॥੨੧॥
ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੪॥ ॥ ਕਾਮਿ ਕਰੋਧਿ ਨਗਰੁ ਬਹੁ ਭਰਿਆ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਖੰਡਲ ਖੰਡਾ ਹੇ ॥ ਪੂਰਬਿ ਲਿ
ਖਤ ਲਿਖੇ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਮਨਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਮੰਡਲ ਮੰਡਾ ਹੇ ॥੧॥ ਕਰਿ ਸਾਧੂ ਅੰਜੁਲੀ ਪੁੰਨੁ ਵਡਾ ਹੇ ॥ ਕਰਿ ਡੰਡਉਤ ਪੁਨੁ ਵਡਾ
ਹੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਕਤ ਹਰਿ ਰਸ ਸਾਦੁ ਨ ਜਾਨਿਆ ਤਿਨ ਅੰਤਰਿ ਹਉਮੈ ਕੰਡਾ ਹੇ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਚਲਹਿ ਚੁਭੈ ਦੁਖੁ ਪਾਵ
ਹਿ ਜਮਕਾਲੁ ਸਹਹਿ ਸਿਰਿ ਡੰਡਾ ਹੇ ॥੨॥ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੇ ਦੁਖੁ ਜਨਮ ਮਰਣ ਭਵ ਖੰਡਾ ਹੇ ॥ ਅਬਿਨਾਸੀ ਪੁਰਖੁ
ਪਾਇਆ ਪਰਮੇਸਰੁ ਬਹੁ ਸੋਭ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡਾ ਹੇ ॥੩॥ ਹਮ ਗਰੀਬ ਮਸਕੀਨ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੇ ਹਰਿ ਰਾਖੁ ਰਾਖੁ ਵਡ ਵਡਾ ਹੇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ
ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਟੇਕ ਹੈ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਮੰਡਾ ਹੇ ॥੪॥ ੮॥੨੨॥ ॥ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੪॥ ਇਸੁ ਗੜ ਮ
ਹਿ ਹਰਿ ਰਾਮ ਰਾਇ ਹੈ ਕਿਛੁ ਸਾਦੁ ਨ ਪਾਵੈ ਧੀਠਾ ॥ ਹਰਿ ਦੀਨ ਦਇਆਲਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਕੀਆ ਹਰਿ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਚਖਿ ਡੀਠਾ ॥੧॥
॥ ਰਾਮ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗੁਰ ਲਿਵ ਮੀਠਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਹੈ ਸਤਿਗੁਰ ਲਾਗਿ ਬਸੀਠਾ ॥ ਜਿਨ
ਗੁਰ ਬਚਨ ਸੁਖਾਨੇ ਹੀਅਰੈ ਤਿਨ ਆਗੈ ਆਣਿ ਪਰੀਠਾ ॥੨॥ ਮਨਮੁਖ ਹੀਅਰਾ ਅਤਿ ਕਠੋਰੁ ਹੈ ਤਿਨ ਅੰਤਰਿ ਕਾਰ ਕਰੀਠਾ ॥
ਬਿਸੀਅਰ ਕਉ ਬਹੁ ਦੂਧੁ ਪੀਆਈਐ ਬਿਖੁ ਨਿਕਸੈ ਫੋਲਿ ਫੁਲੀਠਾ ॥੩॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਆਨਿ ਮਿਲਾਵਹੁ ਗੁਰੁ ਸਾਧੂ ਘਸਿ ਗ
ਰੁੜੁ ਸਬਦੁ ਮੁਖਿ ਲੀਠਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਕੇ ਲਾਲੇ ਗੋਲੇ ਲਗਿ ਸੰਗਤਿ ਕਰੂਆ ਮੀਠਾ ॥੪॥ ੯॥ ੨੩॥
ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੪॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਰਥਿ ਸਰੀਰੁ ਹਮ ਬੇਚਿਆ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਆਗੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਦਾਤੈ

ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਸਭਾਗੋ ॥੧॥ ਰਾਮ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਗੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਮਈਆ ਰਮ
ਤ ਰਾਮ ਰਾਇ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਗੁਰੂ ਲਿਵ ਲਾਗੋ ॥ ਹਉ ਮਨੁ ਤਨੁ ਦੇਵਉ ਕਾਟਿ ਗੁਰੂ ਕਉ ਮੇਰਾ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਭਾਗੋ ॥੨॥ ਅੰਧਿ
ਆਰੈ ਦੀਪਕ ਆਨਿ ਜਲਾਏ ਗੁਰ ਗਿਆਨਿ ਗੁਰੂ ਲਿਵ ਲਾਗੋ ॥ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰਾ ਬਿਨਸਿ ਬਿਨਾਸਿਓ ਘਰਿ ਵਸਤੁ ਲਹੀ ਮਨ
ਜਾਗੋ ॥੩॥ ਸਾਕਤ ਬਧਿਕ ਮਾਇਆਧਾਰੀ ਤਿਨ ਜਮ ਜੋਹਨਿ ਲਾਗੋ ॥ ਉਨ ਸਤਿਗੁਰ ਆਗੈ ਸੀਸੁ ਨ ਬੇਚਿਆ ਓਇ
ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ਅਭਾਗੋ ॥੪॥ ਹਮਰਾ ਬਿਨਉ ਸੁਨਹੁ ਪ੍ਰਭ ਠਾਕੁਰ ਹਮ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭੂ ਹਰਿ ਮਾਗੋ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੀ ਲਜ
ਪਾਤਿ ਗੁਰੂ ਹੈ ਸਿਰੁ ਬੇਚਿਓ ਸਤਿਗੁਰ ਆਗੋ ॥੪॥ ੧੦॥੨੪॥ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਮ ਅਹੰਕਾ
ਰੀ ਅਹੰਕਾਰ ਅਗਿਆਨ ਮਤਿ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਗਇਆ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁ
ਰੂ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥੧॥ ਰਾਮ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੇਰੈ ਹੀਅਰੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ਰਾਮ ਰਾਇ ਕੀ ਗੁਰਿ ਮਾਰਗੁ
ਪੰਥੁ ਬਤਾਇਆ ॥ ਮੇਰਾ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਸਤਿਗੁਰ ਆਗੈ ਜਿਨਿ ਵਿਛੁੜਿਆ ਹਰਿ ਗਲਿ ਲਾਇਆ ॥੨॥ ਮੇਰੈ ਅੰਤਰਿ
ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਦੇਖਨ ਕਉ ਗੁਰਿ ਹਿਰਦੇ ਨਾਲਿ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਸਹਜ ਅਨੰਦੁ ਭਇਆ ਮਨਿ ਮੋਰੈ ਗੁਰ ਆਗੈ ਆਪੁ ਵੇਚਾ
ਇਆ ॥੩॥ ਹਮ ਅਪਰਾਧ ਪਾਪ ਬਹੁ ਕੀਨੇ ਕਰਿ ਦੁਸਟੀ ਚੋਰ ਚੁਰਾਇਆ ॥ ਅਬ ਨਾਨਕ ਸਰਣਾਗਤਿ ਆਏ ਹਰਿ ਰਾਖਹੁ
ਲਾਜ ਹਰਿ ਭਾਇਆ ॥੪॥੧੧॥ ੨੫॥ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਬਾਜੈ ਸਬਦੁ ਅਨਾਹ
ਦੁ ਗੁਰਮਤਿ ਮਨੂਆ ਗਾਵੈ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੂ ਲਿਵ ਲਾਵੈ ॥੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾ
ਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਮਰਾ ਠਾਕੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਮਨੁ ਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ॥ ਹਮ ਮਲਿ ਮਲਿ ਧੋਵਹ ਪਾਵ ਗੁਰੂ ਕੇ
ਜੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਨਾਵੈ ॥੨॥ ਹਿਰਦੈ ਗੁਰਮਤਿ ਰਾਮ ਰਸਾਇਣੁ ਜਿਹਵਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ ਮਨ ਰਸਕਿ ਰਸਕਿ ਹਰਿ
ਰਸਿ ਆਘਾਨੇ ਫਿਰਿ ਬਹੁਰਿ ਨ ਭੂਖ ਲਗਾਵੈ ॥੩॥ ਕੋਈ ਕਰੈ ਉਪਾਵ ਅਨੇਕ ਬਹੁਤੇਰੇ ਬਿਨੁ ਕਿਰਪਾ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਵੈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ
ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਵੈ ॥੪॥ ੧੨॥੨੬॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿੰਦੂ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਕਰੰਮਾ ॥ ਮਤਿ ਮਾਤਾ ਮਤਿ ਜੀਉ ਨਾਮੁ ਮੁਖਿ ਰਾਮਾ ॥ ਸੰਤੋਖੁ ਪਿਤਾ ਕਰਿ ਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਅਜਨ
ਮਾ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਮਿਲੁ ਰਾਮਾ ॥੧॥ ਗੁਰੁ ਜੋਗੀ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਿਆ ਰੰਗੁ ਮਾਣੀ ਜੀਉ ॥ ਗੁਰੁ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਤੜਾ ਸਦਾ ਨਿਰਬਾਣੀ ਜੀਉ
॥ ਵਡਭਾਗੀ ਮਿਲੁ ਸੁਘੜ ਸੁਜਾਣੀ ਜੀਉ ॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਭਿੰਨਾ ॥੨॥ ਆਵਹੁ ਸੰਤਹੁ ਮਿਲਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਹਾ ॥ ਵਿਚਿ
ਸੰਗਤਿ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਲੈ ਲਾਹਾ ਜੀਉ ॥ ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਸੰਤਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮੁਖਿ ਪਾਹਾ ਜੀਉ ॥ ਮਿਲੁ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਕਰਮਾ
॥੩॥ ਸਾਵਣਿ ਵਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਜਗੁ ਛਾਇਆ ਜੀਉ ॥ ਮਨੁ ਮੋਰੁ ਕੁਹੁਕਿਅੜਾ ਸਬਦੁ ਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵੁਠੜਾ
ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ਜੀਉ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੇਮਿ ਰਤੰਨਾ ॥੪॥ ੧॥੨੭॥ ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੪ ॥
ਆਉ ਸਖੀ ਗੁਣ ਕਾਮਣ ਕਰੀਹਾ ਜੀਉ ॥ ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ਰੰਗੁ ਮਾਣਿਹ ਰਲੀਆ ਜੀਉ ॥ ਗੁਰ ਦੀਪਕੁ ਗਿਆ

ਨੁ ਸਰਧਾ ਮਨਿ ਬਲੀਆ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ ਲਗਿ ਮਿਲਿ ਬਲੀਆ ਜੀਉ ॥੧॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਬਿਰਹੁ ਲਗਾ ਹਰਿ ਢੋਲੇ ਜੀਉ
॥ ਮੈ ਮੇਲੇ ਮਿਤ੍ਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਵੇਚੋਲੇ ਜੀਉ ॥ ਮਨੁ ਦੇਵਾਂ ਸੰਤਾ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲੇ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਵਿਟੜਿਅਹੁ ਸਦ ਘੋਲੇ ਜੀ
ਉ ॥੨॥ ਵਸੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰਿਆ ਵਸੁ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮਨਿ ਵਸੁ ਜੀਉ ॥ ਮਨਿ ਚਿੰਦਿਅੜਾ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਮੇ
ਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਵੇਖਿ ਵਿਗਸੁ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲਿਆ ਸੋਹਾਗਣੀ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਮਨਿ ਅਨਦਿਨੁ ਅਨਦੁ ਰਹਸੁ ਜੀਉ ॥
ਹਰਿ ਪਾਇਅੜਾ ਵਡਭਾਗੀਈ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਨਿਤ ਲੈ ਲਾਹਾ ਮਨਿ ਹਸੁ ਜੀਉ ॥੩॥ ਹਰਿ ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਹਰਿ
ਆਪੇ ਕਾਰੈ ਲਾਇਆ ਜੀਉ ॥ ਇਕਿ ਖਾਵਹਿ ਬਖਸ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਇਕਨਾ ਫਕਾ ਪਾਇਆ ਜੀਉ ॥ ਇਕਿ ਰਾਜੇ ਤਖ
ਤਿ ਬਹਹਿ ਨਿਤ ਸੁਖੀਏ ਇਕਨਾ ਭਿਖ ਮੰਗਾਇਆ ਜੀਉ ॥ ਸਭੁ ਇਕੋ ਸਬਦੁ ਵਰਤਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾ
ਮੁ ਧਿਆਇਆ ਜੀਉ ॥੪॥੨॥੨੮॥

ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਮਨ ਮਾਹੀ ਮਨ ਮਾਹੀ ਮੇਰੇ ਗੋ
ਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਤਾ ਮਨ ਮਾਹੀ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਨਾਲਿ ਨ ਲਖੀਐ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਅਲਖੁ ਲਖਾਹੀ ਜੀਉ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿਆ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਸਭ ਦਾਲਦ ਦੁਖ ਲਹਿ ਜਾਹੀ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਪਦੁ ਊਤਮੁ ਪਾਇਆ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰ
ਦਾ ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਮਿ ਸਮਾਹੀ ਜੀਉ ॥੧॥ ਨੈਣੀ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰਿਆ ਨੈਣੀ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਕਿਨੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਡਿਠੜਾ ਨੈਣੀ ਜੀਉ ॥
ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਬਹੁਤੁ ਬੈਰਾਗਿਆ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਬਾਝਹੁ ਧਨ ਕੁਮਲੈਣੀ ਜੀਉ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਪਾਇਆ
ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਜਣੁ ਸੈਣੀ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਆਇ ਮਿਲਿਆ ਜਗਜੀਵਨੁ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਮੈ ਸੁਖਿ ਵਿਹਾ
ਣੀ ਰੈਣੀ ਜੀਉ ॥੨॥ ਮੈ ਮੇਲਹੁ ਸੰਤ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਜਣੁ ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਭੁਖ ਲਗਾਈਆ ਜੀਉ ॥ ਹਉ ਰਹਿ ਨ ਸਕ
ਉ ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮੈ ਅੰਤਰਿ ਬਿਰਹੁ ਹਰਿ ਲਾਈਆ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ਮੇਰਾ ਸਜਣੁ ਪਿਆਰਾ ਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਮੇਰਾ ਮਨੁ
ਜੀਵਾਈਆ ਜੀਉ ॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਆਸਾ ਪੂਰੀਆ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਮਨਿ ਵਾਧਾਈਆ ਜੀਉ ॥੩॥ ਵਾਰੀ
ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਵਾਰੀ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰਿਆ ਹਉ ਤੁਧੁ ਵਿਟੜਿਅਹੁ ਸਦ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਪਿਰੰਮ ਕਾ ਮੇਰੇ
ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਪੂੰਜੀ ਰਾਖੁ ਹਮਾਰੀ ਜੀਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਵਿਸਟੁ ਮੇਲਿ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਮੇਲੇ ਕਰਿ ਰੈਬਾਰੀ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ
ਨਾਮੁ ਦਇਆ ਕਰਿ ਪਾਇਆ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ਜੀਉ ॥੪॥੩॥ ੨੯॥

ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਚੋਜੀ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਚੋਜੀ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰਿਆ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਚੋਜੀ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ
ਕਾਨੁ ਉਪਾਇਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਆਪੇ ਗੋਪੀ ਖੋਜੀ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਸਭ ਘਟ ਭੋਗਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਆਪੇ ਰਸੀ
ਆ ਭੋਗੀ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਸੁਜਾਣੁ ਨ ਭੁਲਈ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜੋਗੀ ਜੀਉ ॥੧॥ ਆਪੇ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਦਾ ਮੇ
ਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਆਪਿ ਖੇਲੈ ਬਹੁ ਰੰਗੀ ਜੀਉ ॥ ਇਕਨਾ ਭੋਗ ਭੋਗਾਇਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਇਕਿ ਨਗਨ ਫਿਰਹਿ ਨੰਗ ਨੰਗੀ ਜੀ
ਉ ॥ ਆਪੇ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਦਾਨੁ ਦੇਵੈ ਸਭ ਮੰਗੀ ਜੀਉ ॥ ਭਗਤਾ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਹੈ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ
ਕਥਾ ਮੰਗਹਿ ਹਰਿ ਚੰਗੀ ਜੀਉ ॥੨॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਭਗਤਿ ਕਰਾਇਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਭਗਤਾ ਲੋਚ ਮਨਿ ਪੂਰੀ ਜੀਉ ॥

ਆਪੇਜਲਿਥਲਿਵਰਤਦਾਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦਾਰਵਿਰਹਿਆਨਹੀਦੂਜੀਜੀਉ॥ਹਰਿਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਆਪਿਹੈਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦਾਹਰਿਆਪਿਰ
ਹਿਆਭਰਪੂਰੀਜੀਉ॥ਹਰਿਆਤਮਰਾਮੁਪਸਾਰਿਆਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦਾਹਰਿਵੇਖੈਆਪਿਹਦੂਰੀਜੀਉ॥੩॥ਹਰਿਅੰਤਰਿਵ
ਜਾਪਉਣੁਹੈਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦਾਹਰਿਆਪਿਵਜਾਏਤਿਉਵਾਜੈਜੀਉ॥ਹਰਿਅੰਤਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹੈਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦਾਗੁਰਸਬਦੀ
ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਗਾਜੈਜੀਉ॥ਆਪੇਸਰਣਿਪਵਾਇਦਾਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦਾਹਰਿਭਗਤਜਨਾਰਾਖੁਲਾਜੈਜੀਉ॥ਵਡਭਾਗੀਮਿਲੁਸੰ
ਗਤੀਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦਾਜਨਨਾਨਕਨਾਮਸਿਧਿਕਾਜੈਜੀਉ॥੪॥੪॥੩੦॥ ਗਉੜੀਮਾਝਮਹਲਾ੪॥ ਮੈਹਰਿਨਾ
ਮੈਹਰਿਬਿਰਹੁਲਗਾਈਜੀਉ॥ਮੇਰਾਹਰਿਪ੍ਰਭੁਮਿਤ੍ਰੁਮਿਲੈਸੁਖੁਪਾਈਜੀਉ॥ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਦੇਖਿਜੀਵਾਮੇਰੀਮਾਈਜੀਉ॥ਮੇਰਾਨਾ
ਮੁਸਖਾਹਰਿਭਾਈਜੀਉ॥੧॥ਗੁਣਗਾਵਹੁਸੰਤਜੀਉਮੇਰੇਹਰਿਪ੍ਰਭਕੇਰੇਜੀਉ॥ਜਪਿਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਜੀਉਭਾਗਵ
ਡੇਰੇਜੀਉ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜੀਉਪ੍ਰਾਨਹਰਿਮੇਰੇਜੀਉ॥ਫਿਰਿਬਹੁੜਿਨਭਵਜਲਫੇਰੇਜੀਉ॥੨॥ਕਿਉਹਰਿਪ੍ਰ
ਭੁਵੇਖਾਮੇਰੈਮਨਿਤਨਿਚਾਉਜੀਉ॥ਹਰਿਮੇਲਹੁਸੰਤਜੀਉਮਨਿਲਾਗਾਭਾਉਜੀਉ॥ਗੁਰਸਬਦੀਪਾਈਐਹਰਿ
ਪ੍ਰੀਤਮਰਾਉਜੀਉ॥ਵਡਭਾਗੀਜਪਿਨਾਉਜੀਉ॥੩॥ਮੇਰੈਮਨਿਤਨਿਵਡੜੀਗੋਵਿੰਦਪ੍ਰਭਆਸਾਜੀਉ॥ਹ
ਰਿਮੇਲਹੁਸੰਤਜੀਗੋਵਿੰਦਪ੍ਰਭਪਾਸਾਜੀਉ॥ਸਤਿਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਸਦਾਪਰਗਾਸਾਜੀਉ॥ਜਨਨਾਨਕਪੂਰਿਅੜੀ
ਮਨਿਆਸਾਜੀਉ॥੪॥੫॥ ੩੧॥ ਗਉੜੀਮਾਝਮਹਲਾ੪॥ ।ਮੇਰਾਬਿਰਹੀਨਾਮੁਮਿਲੈਤਾਜੀ
ਵਾਜੀਉ॥ਮਨਅੰਦਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਗੁਰਮਤਿਹਰਿਲੀਵਾਜੀਉ॥ਮਨੁਹਰਿਰੰਗਿਰਤੜਾਹਰਿਰਸੁਸਦਾਪੀਵਾਜੀਉ
॥ਹਰਿਪਾਇਅੜਾਮਨਿਜੀਵਾਜੀਉ॥ਮੇਰੈਮਨਿਤਨਿਪ੍ਰੇਮੁਲਗਾਹਰਿਬਾਣੁਜੀਉ॥ਮੇਰਾਪ੍ਰੀਤਮੁਮਿਤ੍ਰੁਹਰਿਪੁਰਖੁਸੁ
ਜਾਣੁਜੀਉ॥ਗੁਰੁਮੇਲੇਸੰਤੁਹਰਿਸੁਘੜੁਸੁਜਾਣੁਜੀਉ॥ਹਉਨਾਮਵਿਟਹੁਕੁਰਬਾਣੁਜੀਉ॥੨॥ਹਉਹਰਿਹਰਿਸ
ਜਣੁਹਰਿਮੀਤੁਦਸਾਈਜੀਉ॥ਹਰਿਦਸਹੁਸੰਤਹੁਜੀਹਰਿਖੋਜੁਪਵਾਈਜੀਉ॥ਸਤਿਗੁਰੁਤੁਠੜਾਦਸੇਹਰਿਪਾਈਜੀਉ
॥ਹਰਿਨਾਮੇਨਾਮਿਸਮਾਈਜੀਉ॥੩॥ਮੈਵੇਦਨਪ੍ਰੇਮੁਹਰਿਬਿਰਹੁਲਗਾਈਜੀਉ॥ਗੁਰਸਰਧਾਪੂਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
ਮੁਖਿਪਾਈਜੀਉ॥ਹਰਿਹੋਹੁਦਇਆਲੁਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈਜੀਉ॥ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਰਸੁਪਾਈਜੀਉ॥੪॥

ਛਾਦਰਾ॥ ੭੦॥

ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੫॥ ਚਉਪਦੇ॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਕਿਨਿਬਿਧਿਕੁਸਲੁਹੋਤੁਮੇਰੇਭਾਈ॥ਕਿਉਪਾਈਐਹਰਿਰਾਮਸਹਾਈ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੁਸਲੁਨਗ੍ਰਿਹਿਮੇਰੀਸਭਮਾਇ
ਆ॥ਊਚੇਮੰਦਰਿਸੁੰਦਰਛਾਇਆ॥ਝੂਠੇਲਾਲਚਿਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥੧॥ਹਸਤੀਘੋੜੇਦੇਖਿਵਿਗਾਸਾ॥ਲਸਕਰਜੋ
ੜੇਨੇਬਖਵਾਸਾ॥ਗਲਿਜੇਵੜੀਹਉਮੈਕੇਫਾਸਾ॥੨॥ਰਾਜੁਕਮਾਵੈਦਹਦਿਸਿਸਾਰੀ॥ਮਾਣੈਰੰਗਭੋਗਬਹੁਨਾਰੀ॥ਜਿ
ਉਨਰਪਤਿਸੁਪਨੈਭੇਖਾਰੀ॥੩॥ਏਕੁਕੁਸਲੁਮੋਕਉਸਤਿਗੁਰੂਬਤਾਇਆ॥ਹਰਿਜੋਕਿਛੁਕਰੇਸੁਹਰਿਕਿਆਭਗ

ਤਉਭਾਇਆ॥ਜਨਨਾਨਕਹਉਮੈਮਿਟਿਸਮਾਇਆ॥੪॥ਇਨਿਬਿਧਿਕੁਸਲਹੋਤਮੇਰੇਭਾਈ॥ਇਉਪਾਈਐਹਰਿਰਾਮ
ਸਹਾਈ॥ ੧ ॥ਰਹਾਉਦੂਜਾ॥ ੧ ॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ ੫॥ ॥ਕਿਉਭ੍ਰਮੀਐਭ੍ਰਮੁਕਿਸਕਾਹੋਈ॥
ਜਾਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਰਵਿਆਸੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਉਬਰੇਮਨਮੁਖਪਤਿਖੋਈ॥ ੧ ॥ਜਿਸੁਰਾਖੈਆਪਿਰਾਮੁਦਇਆਰਾ॥
ਤਿਸੁਨਹੀਦੂਜਾਕੋਪਹੁਚਨਹਾਰਾ॥ ੧ ॥ਰਹਾਉ॥ਸਭਮਹਿਵਰਤੈਏਕੁਅਨੰਤਾ॥ਤਾਤੂੰਸੁਖਿਸੋਉਹੋਇਅਚਿੰਤਾ
॥ਓਹੁਸਭੁਕਿਛੁਜਾਣੈਜੋਵਰਤੰਤਾ॥੨॥ਮਨਮੁਖਮੁਏਜਿਨਦੂਜੀਪਿਆਸਾ॥ਬਹੁਜੋਨੀਭਵਹਿਧੁਰਿਕਿਰਤੁਲਿਖਿ
ਆਸਾ॥ਜੈਸਾਬੀਜਹਿਤੈਸਾਖਾਸਾ॥੩॥ਦੇਖਿਦਰਸੁਮਨਿਭਇਆਬਿਗਾਸਾ॥ਸਭੁਨਦਰੀਆਇਆਬ੍ਰਹਮੁਪ
ਰਗਾਸਾ॥ਜਨਨਾਨਕਕੀਹਰਿਪੂਰਨਆਸਾ॥੪॥੨॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੫॥ ॥ਕਈਜਨਮਭਏਕੀਟ
ਪਤੰਗਾ॥ਕਈਜਨਮਗਜਮੀਨਕੁਰੰਗਾ॥ਕਈਜਨਮਪੰਖੀਸਰਪਹੋਇਓ॥ਕਈਜਨਮਹੈਵਰਬ੍ਰਿਖਜੋਇਓ॥ ੧ ॥ਮਿਲੁ
ਜਗਦੀਸਮਿਲਨਕੀਬਰੀਆ॥ਚਿਰੰਕਾਲਇਹਦੇਹਸੰਜਰੀਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਈਜਨਮਸੈਲਗਿਰਿਕਰਿਆ॥ਕਈ
ਜਨਮਗਰਭਹਿਰਿਖਰਿਆ॥ਕਈਜਨਮਸਾਖਕਰਿਉਪਾਇਆ॥ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਜੋਨਿਭ੍ਰਮਾਇਆ॥੨॥ਸਾਧਸੰਗਿ
ਭਇਓਜਨਮੁਪਰਾਪਤਿ॥ਕਰਿਸੇਵਾਭਜੁਹਰਿਹਰਿਗੁਰਮਤਿ॥ਤਿਆਗਿਮਾਨੁਝੂਠੁਅਭਿਮਾਨੁ॥ਜੀਵਤਮਰਹਿਦਰਗਹ
ਪਰਵਾਨੁ॥੩॥ਜੋਕਿਛੁਹੋਆਸੁਤੁਝਤੇਹੋਗੁ॥ਅਵਰੁਨਦੂਜਾਕਰਣੈਜੋਗੁ॥ਤਾਮਿਲੀਐਜਾਲੈਹਿਮਿਲਾਇ॥ਕਹੁਨਾ
ਨਕਹਰਿਹਰਿਗੁਣਗਾਇ॥੪॥ ੩॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੫॥ ॥ਕਰਮਭੂਮਿਮਹਿਬੋਅਹੁਨਾਮੁ॥
ਪੂਰਨਹੋਇਤੁਮਾਰਾਕਾਮੁ॥ਫਲਪਾਵਹਿਮਿਟੈਜਮਤ੍ਰਾਸ॥ਨਿਤਗਾਵਹਿਹਰਿਹਰਿਗੁਣਜਾਸ॥੧॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅੰ
ਤਰਿਉਰਿਧਾਰਿ॥ਸੀਘਰਕਾਰਜੁਲੇਹੁਸਵਾਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਪਨੇਪ੍ਰਭਸਿਉਹੋਹੁਸਾਵਧਾਨੁ॥ਤਾਤੂੰਦਰਗਹਪਾਵਹਿਮਾ
ਨੁ॥ਉਕਤਿਸਿਆਣਪਸਗਲੀਤਿਆਗੁ॥ਸੰਤਜਨਾਕੀਚਰਣੀਲਾਗੁ॥੨॥ਸਰਬਜੀਅਹਹਿਜਾਕੈਹਾਥਿ॥ਕਦੇਨ
ਵਿਛੁੜੈਸਭਕੈਸਾਥਿ॥ਉਪਾਵਛੋਡਿਗਹੁਤਿਸਕੀਓਟ॥ਨਿਮਖਮਾਹਿਹੋਵੈਤੇਰੀਛੋਟਿ॥੩॥ਸਦਾਨਿਕਟਿਕਰਿਤਿਸਨੋਜਾ
ਣੁ॥ਪ੍ਰਭਕੀਆਗਿਆਸਤਿਕਰਿਮਾਨੁ॥ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਮਿਟਾਵਹੁਆਪੁ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਨਾਨਕਜਪਿਜਾਪੁ॥੪॥
੪॥ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੫॥ ॥ਗੁਰਕਾਬਚਨੁਸਦਾਅਬਿਨਾਸੀ॥ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਕਟੀਜਮਫਾ
ਸੀ॥ਗੁਰਕਾਬਚਨੁਜੀਅਕੈਸੰਗਿ॥ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਰਚੈਰਾਮਕੈਰੰਗਿ॥੧॥ਜੋਗੁਰਿਦੀਆਸੁਮਨਕੈਕਾਮਿ॥ਸੰਤਕਾ
ਕੀਆਸਤਿਕਰਿਮਾਨਿ॥੧॥ਗੁਰਕਾਬਚਨੁਅਟਲਅਛੇਦ॥ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਕਟੇਭ੍ਰਮਭੇਦ॥ਗੁਰਕਾਬਚਨੁਕਤਹੁਨਜਾਇ॥
ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਇ॥੨॥ਗੁਰਕਾਬਚਨੁਜੀਅਕੈਸਾਥ॥ਗੁਰਕਾਬਚਨੁਅਨਾਥਕੋਨਾਥ॥ਗੁਰਕੈਬਚ
ਨਿਨਰਕਿਨਪਵੈ॥ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਰਸਨਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਰਵੈ॥੩॥ਗੁਰਕਾਬਚਨੁਪਰਗਟੁਸੰਸਾਰਿ॥ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਨਆਵੈਹਾਰਿ
॥ਜਿਸੁਜਨਹੋਏਆਪਿਕ੍ਰਿਪਾਲਾ॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਸਦਾਦਇਆਲਾ॥੪॥੫॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੫
॥ਜਿਨਿਕੀਤਾਮਾਟੀਤੇਰਤਨੁ॥ਗਰਭਮਹਿਰਾਖਿਆਜਿਨਿਕਰਿਜਤਨੁ॥ਜਿਨਿਦੀਨੀਸੋਭਾਵਡਿਆਈ॥

ਰਾਮ ਬਾਲਿ ਪ੍ਰਾਨਿ ਗਿਆ

ਤਿਸੁਪ੍ਰਭਕਉਆਠਪਹਰਿਧਿਆਈ॥੧॥ਰਮਈਆਰੇਨੁਸਾਧਜਨਪਾਵਉ॥ਗੁਰਮਿਲਿਅਪੁਨਾਖਸਮੁਧਿਆਵਉ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਨਿਕੀਤਾਮੂੜਤੇਬਕਤਾ॥ਜਿਨਿਕੀਤਾਬਿਸੁਰਤਤੇਸੁਰਤਾ॥ਜਿਸੁਪਰਸਾਦਿਨਵੈਨਿਧਿਪਾਈ॥ਸੋ
ਪ੍ਰਭੁਮਨਤੇਬਿਸਰਤਨਾਹੀ॥੨॥ਜਿਨਿਦੀਆਨਿਥਾਵੇਕਉਥਾਨੁ॥ਜਿਨਿਦੀਆਨਿਮਾਨੇਕਉਮਾਨੁ॥ਜਿਨਿਕੀਨੀ
ਸਭਪੂਰਨਆਸਾ॥ਸਿਮਰਉਦਿਨੁਰੈਨਿਸਾਸਗਿਰਾਸਾ॥੩॥ਜਿਸੁਪ੍ਰਸਾਦਿਮਾਇਆਸਿਲਕਕਾਟੀ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਅੰ
ਮ੍ਰਿਤੁਬਿਖੁਖਾਟੀ॥ਕਹੁਨਾਨਕਇਸਤੇਕਿਛੁਨਾਹੀ॥ਰਾਖਨਹਾਰੇਕਉਸਾਲਾਹੀ॥੪॥੬॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ
੫॥ ॥ਤਿਸਕੀਸਰਣਿਨਾਹੀਭਉਸੋਗੁ॥ਉਸਤੇਬਾਹਰਿਕਛੂਨਹੋਗੁ॥ਤਜੀਸਿਆਣਪਬਲਬੁਧਿਬਿਕਾਰ॥
ਦਾਸਅਪਨੇਕੀਰਾਖਨਹਾਰ॥੧॥ਜਪਿਮਨਮੇਰੇਰਾਮਰਾਮਰੰਗਿ॥ਘਰਿਬਾਹਰਿਤੇਰੈਸਦਸੰਗਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਤਿਸਕੀਟੇਕਮਨੈਮਹਿਰਾਖੁ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਚਾਖੁ॥ਅਵਰਿਜਤਨਕਹਹੁਕਉਨਕਾਜ॥ਕਰਿਕਿਰ
ਪਾਰਾਖੈਆਪਿਲਾਜ॥੨॥ਕਿਆਮਾਨੁਖਕਹਹੁਕਿਆਜੋਰੁ॥ਝੂਠਾਮਾਇਆਕਾਸਭੁਸੋਰੁ॥ਕਰਣਕਰਾਵਨਹਾਰਸੁਆਮੀ
॥ਸਗਲਘਟਾਕੇਅੰਤਰਿਜਾਮੀ॥੩॥ਸਰਬਸੁਖਾਸੁਖੁਸਾਚਾਏਹੁ॥ਗੁਰਉਪਦੇਸੁਮਨੈਮਹਿਲੇਹੁ॥ਜਾਕਉਰਾਮਨਾਮੁ
ਲਿਵਲਾਗੀ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੋਧੰਨੁਵਡਭਾਗੀ॥੪॥੭॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੫॥ ਸੁਣਿਹਰਿਕਥਾਉ
ਤਾਰੀਮੈਲੁ॥ਮਹਾਪੁਨੀਤਭਏਸੁਖਸੈਲੁ॥ਵਡੈਭਾਗਿਪਾਇਆਸਾਧਸੰਗੁ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸਿਉਲਾਗੋਰੰਗੁ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪ
ਤਜਨੁਤਾਰਿਓ॥ਅਗਨਿਸਾਗਰੁਗੁਰਿਪਾਰਿਉਤਾਰਿਓ॥੧॥ਕਰਿਕੀਰਤਨੁਮਨਸੀਤਲਭਏ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇ
ਰਹਾਉ
ਕਿਲਵਿਖਗਏ॥ਸਰਬਨਿਧਾਨਪੇਖੇਮਨਮਾਹਿ॥ਅਬਢੂਢਨਕਾਹੇਕਉਜਾਹਿ॥੨॥ਪ੍ਰਭਅਪੁਨੇਜਬਭਏਦਇਆ
ਲ॥ਪੂਰਨਹੋਈਸੇਵਕਘਾਲ॥ਬੰਧਨਕਾਟਿਕੀਏਅਪੁਨੇਦਾਸ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਗੁਣਤਾਸ॥੩॥ਏਕੋਮਨਿ
ਏਕੋਸਭਠਾਇ॥ਪੂਰਨਪੂਰਿਰਹਿਓਸਭਜਾਇ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਸਭੁਭਰਮੁਚੁਕਾਇਆ॥ਹਰਿਸਿਮਰਤਨਾਨਕਸੁਖੁਪਾਇ
ਆ॥੪॥੮॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੫॥ ॥ਅਗਲੇਮੁਏਸਿਪਾਛੈਪਰੇ॥ਜੋਉਬਰੇਸੇਬੰਧਿਲਕੁਖਰੇ
॥ਜਿਹਧੰਧੇਮਹਿਓਇਲਪਟਾਏ॥ਉਨਤੇਦੁਗੁਣਦਿੜੀਉਨਮਾਏ॥੧॥ਓਹੁਬੇਲਾਕਛੁਚੀਤਿਨਆਵੈ॥ਬਿਨ
ਸਿਜਾਇਤਾਹੂਲਪਟਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਸਾਬੰਧੀਮੂਰਖਦੇਹ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਿਲਪਟਿਓਅਸਨੇਹ॥ਸਿਰਊਪਰਿਠਾ
ਢੋਧਰਮਰਾਇ॥ਮੀਠੀਕਰਿਕਰਿਬਿਖਿਆਖਾਇ॥੨॥ਹਉਬੰਧਉਹਉਸਾਧਉਬੈਰੁ॥ਹਮਰੀਭੂਮਿਕਉਣੁਘਾਲੈਪੈ
ਰੁ॥ਹਉਪੰਡਿਤੁਹਉਚਤੁਰੁਸਿਆਣਾ॥ਕਰਣੈਹਾਰੁਨਬੁਝੈਬਿਗਾਨਾ॥੩॥ਅਪੁਨੀਗਤਿਮਿਤਿਆਪੇਜਾਨੈ॥ਕਿਆ
ਕਿਕੋਕਹੈਕਿਆਆਖਿਵਖਾਨੈ॥ਜਿਤੁਜਿਤੁਲਾਵਹਿਤਿਤੁਤਿਤੁਲਗਨਾ॥ਅਪਨਾਭਲਾਸਭਕਾਹੂਮੰਗਨਾ॥੪॥ਸਭੁ
ਕਛੁਤੇਰਾਤੂੰਕਰਣੈਹਾਰੁ॥ਅੰਤੁਨਾਹੀਕਿਛੁਪਾਰਾਵਾਰੁ॥ਦਾਸਅਪਨੇਕਉਦੀਜੈਦਾਨੁ॥ਕਬਹੂਨਵਿਸਰੈਨਾਨਕਨਾਮੁ॥੫॥
॥੯॥ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੫॥ ॥ਅਨਿਕਜਤਨਨਹੀਹੋਤਛੁਟਾਰਾ॥ਬਹੁਤੁਸਿਆਣਪਆਗਲਭਾਰਾ
॥ਹਰਿਕੀਸੇਵਾਨਿਰਮਲਹੇਤ॥ਪ੍ਰਭਕੀਦਰਗਹਸੋਭਾਸੇਤ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਗਹੁਹਰਿਨਾਮਕਾਓਲਾ॥ਤੁਝੈਨਲਾਗੈਤਾਤਾ

ਝੋਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਉ ਬੋਹਿਥੁ ਭੈ ਸਾਗਰ ਮਾਹਿ ॥ ਅੰਧਕਾਰ ਦੀਪਕ ਦੀਪਾਹਿ ॥ ਅਗਨਿ ਸੀਤ ਕਾ
ਲਹਸਿ ਦੂਖਾ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਮਨਿ ਹੋਵਤ ਸੂਖਾ ॥੨॥ ਉਤਰਿ ਜਾਇ ਤੇਰੇ ਮਨ ਕੀ ਪਿਆਸਾ ॥ ਪੂਰਨ ਹੋਵੈ ਸ
ਗਲੀ ਆਸਾ ॥ ਡੋਲੈ ਨਾਹੀ ਤੁਮਰਾ ਚੀਤੁ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੀਤ ॥੩॥ ਨਾਮੁ ਅਉਖਧੁ
ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਵੈ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਦਿਵਾਵੈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸੈ ॥ ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਤਿਹ ਨਾ
ਨਕ ਨਸੈ ॥੪॥੧੦॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਹੁਤੁ ਦਰਬੁ ਕਰਿ ਮਨੁ ਨ ਅਘਾਨਾ ॥ ਅਨਿਕ ਰੂਪ
ਗੁਆਰੇਰੀ
ਦੇਖਿ ਨਹ ਪਤੀਆਨਾ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਉਰਝਿਓ ਜਾਨਿ ਮੇਰੀ ॥ ਓਹ ਬਿਨਸੈ ਓਇ ਭਸਮੈ ਢੇਰੀ ॥੧॥ ਬਿਨੁ ਹ
ਰਿ ਭਜਨ ਦੇਖਉ ਬਿਲਲਾਤੇ ॥ ਧ੍ਰਿਗੁ ਤਨੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਧਨੁ ਮਾਇਆ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ॥੧॥ ਜਿਉ ਬਿਗਾਰੀ ਕੈ ਸਿਰਿ ਦੀ ਰਹਾਉ ॥
ਜਹਿ ਦਾਮ ॥ ਓਇ ਇਖਸਮੈ ਕੈ ਗ੍ਰਿਹਿ ਉਨ ਦੂਖ ਸਹਾਮ ॥ ਜਿਉ ਸੁਪਨੈ ਹੋਇ ਬੈਸਤ ਰਾਜਾ ॥ ਨੇਤ੍ਰ ਪਸਾਰੈ ਤਾ
ਨਿਰਾਰਥ ਕਾਜਾ ॥੨॥ ਜਿਉ ਰਾਖਾ ਖੇਤ ਊਪਰਿ ਪਰਾਏ ॥ ਖੇਤੁ ਖਸਮ ਕਾ ਰਾਖਾ ਉਠਿ ਜਾਏ ॥ ਉਸੁ ਖੇਤ ਕਾ
ਣਿ ਰਾਖਾ ਕੜੈ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਪਾਲੈ ਕਛੂ ਨ ਪੜੈ ॥੩॥ ਜਿਸ ਕਾ ਰਾਜੁ ਤਿਸੈ ਕਾ ਸੁਪਨਾ ॥ ਜਿਨਿ ਮਾਇਆ ਦੀਨੀ
ਤਿਨਿ ਲਾਈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ॥ ਆਪਿ ਬਿਨਾਹੇ ਆਪਿ ਕਰੇ ਰਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਆਗੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥੪॥੧੧॥
॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਹੁ ਰੰਗ ਮਾਇਆ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਪੇਖੀ ॥ ਕਲਮ ਕਾਗ
ਦ ਸਿਆਨਪ ਲੇਖੀ ॥ ਮਹਰ ਮਲੂਕ ਹੋਇ ਦੇਖਿਆ ਖਾਨਾ ॥ ਤਾ ਤੇ ਨਾਹੀ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨਾ ॥ ਸੋ ਸੁਖੁ ਮੋ ਕਉ ਸੰ
ਤ ਬਤਾਵਹੁ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੂਝੈ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਸੁ ਪਵਨ ਹਸਤਿ ਅਸਵਾਰੀ ॥ ਚੋਆ ਚੰ
ਦਨੁ ਸੇਜ ਸੁੰਦਰਿ ਨਾਰੀ ॥ ਨਟ ਨਾਟਿਕ ਅਖਾਰੇ ਗਾਇਆ ॥ ਤਾ ਮਹਿ ਮਨਿ ਸੰਤੋਖੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥੨॥ ਤਖਤੁ ਸ
ਭਾ ਮੰਡਨ ਦੋਲੀਚੇ ॥ ਸਗਲ ਮੇਵੇ ਸੁੰਦਰ ਬਾਗੀਚੇ ॥ ਆਖੇੜ ਬਿਰਤਿ ਰਾਜਨ ਕੀ ਲੀਲਾ ॥ ਮਨੁ ਨ ਸੁਹੇ
ਲਾ ਪਰਪੰਚੁ ਹੀਲਾ ॥੩॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸੰਤਨ ਸਚੁ ਕਹਿਆ ॥ ਸਰਬ ਸੂਖ ਇਹੁ ਆਨੰਦੁ ਲਹਿਆ ॥ ਸਾਧ
ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਈਐ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ॥੪॥ ਜਾ ਕੈ ਹਰਿ ਧਨੁ ਸੋਈ ਸੁਹੇਲਾ ॥ ਪ੍ਰਭ
ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮੇਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੧੨॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪ੍ਰਾਣੀ ਜਾਣੈ ਇ
ਹੁ ਤਨੁ ਮੇਰਾ ॥ ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਉਆਹੂ ਲਪਟੇਰਾ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਗ੍ਰਿਸਤ ਕਾ ਫਾਸਾ ॥ ਹੋਨੁ ਨ ਪਾਈਐ ਰਾਮ ਕੇ ਦਾਸਾ
॥੧॥ ਕਵਨ ਸੁ ਬਿਧਿ ਜਿਤੁ ਰਾਮ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥ ਕਵਨ ਸੁ ਮਤਿ ਜਿਤੁ ਤਰੈ ਇਹੁ ਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਭ
ਲਾਈ ਸੋ ਬੁਰਾ ਜਾਨੈ ॥ ਸਾਚੁ ਕਹੈ ਸੋ ਬਿਖੈ ਸਮਾਨੈ ॥ ਜਾਣੈ ਨਾਹੀ ਜੀਤ ਅਰੁ ਹਾਰ ॥ ਇਹੁ ਵਲੇਵਾ ਸਾਕਤ ਸੰਸ
ਾਰ ॥੨॥ ਜੋ ਹਲਾਹਲ ਸੋ ਪੀਵੈ ਬਉਰਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਜਾਨੈ ਕਰਿ ਕਉਰਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗ ਕੈ ਨਾਹੀ ਨੇਰਿ ॥
ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਭ੍ਰਮਤਾ ਫੇਰਿ ॥੩॥ ਏਕੈ ਜਾਲਿ ਫਹਾਏ ਪੰਖੀ ॥ ਰਸਿ ਰਸਿ ਭੋਗ ਕਰਹਿ ਬਹੁ ਰੰਗੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ
ਜਿਸੁ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਤਾ ਕੇ ਕਾਟੇ ਜਾਲ ॥੪॥੧੩॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

॥ਤਉਕਿਰਪਾਤੇਮਾਰਗੁਪਾਈਐ॥ਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਤੇਨਾਮੁਧਿਆਈਐ॥ਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਤੇਬੰਧਨਛੁਟੈ॥ਤਉਕਿਰਪਾਤੇ
ਹਉਮੈਤੁਟੈ॥੧॥ਤੁਮਲਾਵਹੁਤਉਲਾਗਹਸੇਵ॥ਹਮਤੇਕਛੂਨਹੋਵੈਦੇਵ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੁਧੁਭਾਵੈਤਾਗਾਵਾਬਾਣੀ॥ਤੁ
ਧੁਭਾਵੈਤਾਸਚੁਵਖਾਣੀ॥ਤੁਧੁਭਾਵੈਤਾਸਤਿਗੁਰਮਇਆ॥ਸਰਬਸੁਖਾਪ੍ਰਭਤੇਰੀਦਇਆ॥੨॥ਜੋਤੁਧੁਭਾਵੈਸੋਨਿਰਮਲਕਰ
ਮਾ॥ਜੋਤੁਧੁਭਾਵੈਸੋਸਚੁਧਰਮਾ॥ਸਰਬਨਿਧਾਨਗੁਣਤੁਮਹੀਪਾਸਿ॥ਤੂੰਸਾਹਿਬਸੇਵਕਅਰਦਾਸਿ॥੩॥ਮਨੁਤ
ਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਇਹਰਿਰੰਗਿ॥ਸਰਬਸੁਖਾਪਾਵਉਸਤਸੰਗਿ॥ਨਾਮਿਤੇਰੈਰਹੈਮਨੁਰਾਤਾ॥ਇਹੁਕਲਿਆਣੁਨਾਨਕਕਰਿ
ਜਾਤਾ॥੪॥੧੪॥ ॥ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੫॥ ॥ਆਨਰਸਾਜੇਤੇਤੈਚਾਖੇ॥ਨਿਮਖਨਤ੍ਰਿਸਨਾਤੇ
ਰੀਲਾਥੇ॥ਹਰਿਰਸਕਾਤੂੰਚਾਖਹਿਸਾਦੁ॥ਚਾਖਤਹੋਇਰਹਹਿਬਿਸਮਾਦੁ॥੧॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਰਸਨਾਪੀਉਪਿਆਰੀ॥ਇਹਰ
ਸਰਾਤੀਹੋਇਤ੍ਰਿਪਤਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹੇਜਿਹਵੇਤੂੰਰਾਮਗੁਣਗਾਉ॥ਨਿਮਖਨਿਮਖਹਰਿਹਰਿਹਰਿਧਿਆਉ॥ਆਨਨ
ਸੁਣੀਐਕਤਹੂੰਜਾਈਐ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਵਡਭਾਗੀਪਾਈਐ॥੨॥ਆਠਪਹਰਜਿਹਵੇਆਰਾਧਿ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਠਾਕੁਰਆਗਾਧਿ
॥ਈਹਾਊਹਾਸਦਾਸੁਹੇਲੀ॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਵਤਰਸਨਅਮੋਲੀ॥੩॥ਬਨਸਪਤਿਮਉਲੀਫਲਫੁਲਪੇਡੇ॥ਇਹਰਸਰਾਤੀ
ਬਹੁਰਿਨਛੋਡੇ॥ਆਨਨਰਸਕਸਲਵੈਨਲਾਈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਭਏਹੈਸਹਾਈ॥੪॥੧੫॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀ
ਮਹਲਾ੫॥ ਮਨੁਮੰਦਰੁਤਨੁਸਾਜੀਬਾਰਿ॥ਇਸਹੀਮਧੇਬਸਤੁਅਪਾਰ॥ਇਸਹੀਭੀਤਰਿਸੁਨੀਅਤਸਾਹੁ॥ਕਵਨੁਬਾਪਾ
ਰੀਜਾਕਾਊਹਾਵਿਸਾਹੁ॥੧॥ਨਾਮਰਤਨਕੋਕੋਬਿਉਹਾਰੀ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਭੋਜਨੁਕਰੇਆਹਾਰੀ॥੧॥ਮਨੁਤਨੁਅਰਪੀਸੇਵਕਰੀਜੈ
॥ਕਵਨੁਸੁਜੁਗਤਿਜਿਤੁਕਰਿਭੀਜੈ॥ਪਾਇਲਗਉਤਜਿਮੇਰਾਤੇਰੈ॥ਕਵਨੁਸੁਜਨੁਜੋਸਉਦਾਜੋਰੈ॥੨॥ਮਹਲੁਸਾਹਕਾ
ਕਿਨਿਬਿਧਿਪਾਵੈ॥ਕਵਨੁਸੁਬਿਧਿਜਿਤੁਭੀਤਰਿਬੁਲਾਵੈ॥ਤੂੰਵਡਸਾਹੁਜਾਕੇਕੋਟਿਵਣਜਾਰੇ॥ਕਵਨੁਸੁਦਾਤਾਲੇਸੰ
ਚਾਰੇ॥੩॥ਖੋਜਤਖੋਜਤਨਿਜਘਰੁਪਾਇਆ॥ਅਮੋਲਰਤਨੁਸਾਚੁਦਿਖਲਾਇਆ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਬਮੇਲੇ
ਸਾਹਿ॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਕੈਵੇਸਾਹਿ॥੪॥੧੬॥ ॥ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੫॥ ਰੈਣਿਦਿਨਸੁਰਹੈਇ
ਕਰੰਗਾ॥ਪ੍ਰਭਕਉਜਾਣੈਸਦਹੀਸੰਗਾ॥ਠਾਕੁਰਨਾਮੁਕੀਓਉਨਿਵਰਤਨਿ॥ਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾਵਨੁਹਰਿਕੈਦਰਸਨਿ॥
੧॥ਹਰਿਸੰਗਿਰਾਤੇਮਨਤਨ ਹਰੇ॥ਗੁਰਪੂਰੇਕੀਸਰਨੀਪਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚਰਣਕਮਲਆਤਮਆਧਾਰ॥ਏਕੁਨਿ
ਹਾਰਹਿਆਗਿਆਕਾਰ॥ਏਕੋ ਬਨਜੁਏਕੋਬਿਉਹਾਰੀ॥ਅਵਰੁਨਜਾਨਹਿਬਿਨੁਨਿਰੰਕਾਰੀ॥੨॥ਹਰਖਸੋਗਦੁਹਹੂੰ
ਤੇਮੁਕਤੇ॥ਸਦਾਅਲਿਪਤੁਜੋਗਅਰੁਜੁਗਤੇ॥ਦੀਸਹਿਸਭਮਹਿਸਭਤੇਰਹਤੇ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕਾਓਇਧਿਆਨੁ
ਧਰਤੇ॥੩॥ਸੰਤਨਕੀਮਹਿਮਾਕਵਨਵਖਾਨਉ॥ਅਗਾਧਿਬੋਧਿਕਿਛੁਮਿਤਿਨਹੀਜਾਨਉ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਮੋਹਿਕਿ
ਰਪਾਕੀਜੈ॥ਧੂਰਿਸੰਤਨਕੀਨਾਨਕਦੀਜੈ॥੪॥੧੭॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੫॥ ਤੂੰਮੇਰਾਸ
ਖਾਤੂੰਹੀਮੇਰਾਮੀਤੁ॥ਤੂੰਮੇਰਾਪ੍ਰੀਤਮੁਤੁਮਸੰਗਿਹੀਤੁ॥ਤੂੰਮੇਰੀਪਤਿਤੂੰਹੈਮੇਰਾਗਹਣਾ॥ਤੁਝਬਿਨੁਨਿਮਖੁਨਜਾਈ
ਰਹਣਾ॥੧॥ਤੂੰਮੇਰੇਲਾਲਨਤੂੰਮੇਰੇਪ੍ਰਾਨ॥ਤੂੰਮੇਰੇਸਾਹਿਬਤੂੰਮੇਰੇਖਾਨ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਉਤੁਮਰਾਖਹੁਤਿਉ

ਕੀਰਤਨਾਮੁਜਪਪੇਖਉਤੇਰਾਧਾਮੁਬਸਨਾ॥ਨਿਰਭਉਨਾਮੁਜਪਉਤੇਰਾਰਸਨਾ॥੨॥ਤੂੰਮੇਰੀਨਵਨਿਧਿਤੂੰਭੰਡਾਰੁ॥ਰੰਗ
ਰਸਾਤੂੰਮਨਹਿਅਧਾਰੁ॥੨॥ਤੂੰਮੇਰੀਸੋਭਾਤੁਮਸੰਗਿਰਚੀਆ॥ਤੂੰਮੇਰੀਓਟਤੂੰਹੈਮੇਰਾਤਕੀਆ॥੩॥ਮਨਤਨਅੰਤ
ਰਿਤੁਹੀਧਿਆਇਆ॥ਮਰਮੁਤੁਮਾਰਾਗੁਰਤੇਪਾਇਆ॥ਸਤਿਗੁਰਤੇਦ੍ਰਿੜਿਆਇਕੁਏਕੈ॥ਨਾਨਕਦਾਸਹਰਿਹਰਿਹਰਿਟੇਕੈ
॥੪॥ ੧੮॥ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੫॥ ਬਿਆਪਤਹਰਖਸੋਗਬਿਸਥਾਰ॥ਬਿਆਪਤਸੁਰਗਨਰਕ
ਅਵਤਾਰ॥ਬਿਆਪਤਧਨਨਿਰਧਨਪੇਖਿਸੋਭਾ॥ਮੂਲੁਬਿਆਧੀਬਿਆਪਸਿਲੋਭਾ॥੧॥ਮਾਇਆਬਿਆਪਤਬਹੁ
ਪਰਕਾਰੀ॥ਸੰਤਜੀਵਹਿਪ੍ਰਭਓਟਤੁਮਾਰੀ॥੧॥ਬਿਆਪਤਅਹੰਬੁਧਿਕਾਮਾਤਾ॥ਬਿਆਪਤਪੁਤ੍ਰਕਲਤ੍ਰਸੰਗਿਰਾਤਾ
॥ਬਿਆਪਤਹਸਤਘੋੜੇਅਰੁਬਸਤਾ॥ਬਿਆਪਤਰੂਪਜੋਬਨਮਦਮਸਤਾ॥੨॥ਬਿਆਪਤਿਭੂਮਿਰੰਕਅਰੁਰੰਗਾ
ਬਿਆਪਤਗੀਤਨਾਦਸੁਣਿਸੰਗਾ॥ਬਿਆਪਤਸੇਜਮਹਲਸੀਗਾਰਾ॥ਪੰਚਦੂਤਬਿਆਪਤਅੰਧਿਆਰਾ॥੩॥ਬਿਆਪ
ਤਿਕਰਮਕਰੈਹਉਫਾਸਾ॥ਬਿਆਪਤਿਗਿਰਸਤਬਿਆਪਤਉਦਾਸਾ॥ਆਚਾਰਬਿਉਹਾਰਬਿਆਪਤਇਹਜਾਤਿ॥
ਸਭਕਿਛੁਬਿਆਪਤਬਿਨੁਹਰਿਰੰਗਰਾਤਿ॥੪॥ਸੰਤਨਕੇਬੰਧਨਕਾਟੇਹਰਿਰਾਇ॥ਤਾਕਉਕਹਾਬਿਆਪੈਮਾਇਆ॥
ਕਹੁਨਾਨਕਜਿਨਿਧੂਰਿਸੰਤਪਾਈ॥ਤਾਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਮਾਈ॥੫॥੧੯॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀ
ਮਹਲਾ੫ ਨੈਨਹੁਨੀਦਪਰਦ੍ਰਿਸਟਿਵਿਕਾਰ॥ਸ੍ਰਵਣਸੋਏਸੁਣਿਨਿੰਦਵੀਚਾਰ॥ਰਸਨਾਸੋਈਲੋਭਿਮੀਠੈਸ
ਾਦਿ॥ਮਨੁਸੋਇਆਮਾਇਆਬਿਸਮਾਦਿ॥੧॥ਇਸੁਗ੍ਰਿਹਮਹਿਕੋਈਜਾਗਤੁਰਹੈ॥ਸਾਬਤੁਵਸਤੁਓਹੁਅਪ
ਨੀਲਹੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਗਲਸਹੇਲੀਅਪਨੈਰਸਮਾਤੀ॥ਗ੍ਰਿਹਅਪਨੇਕੀਖਬਰਿਨਜਾਤੀ॥ਮੁਸਨਹਾਰਪੰਚ
ਬਟਵਾਰੇ॥ਸੂਨੇਨਗਰਿਪਰੇਠਗਹਾਰੇ॥੨॥ਉਨਤੇਰਾਖੈਬਾਪੁਨਮਾਈ॥ਉਨਤੇਰਾਖੈਮੀਤੁਨਭਾਈ॥ਦਰਬਿਸਿ
ਆਣਪਨਾਓਇਰਹਤੇ॥ਸਾਧਸੰਗਿਓਇਦੁਸਟਵਸਿਹੋਤੇ॥੩॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਮੋਹਿਸਾਰਿਗਪਾਨਿ॥ਸੰਤਨ
ਧੂਰਿਸਰਬਨਿਧਾਨ॥ਸਾਬਤੁਪੂੰਜੀਸਤਿਗੁਰਸੰਗਿ॥ਨਾਨਕੁਜਾਗੈਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੈਰੰਗਿ॥ਸੋਜਾਗੈਜਿਸੁਪ੍ਰਭੁਕਿਰਪਾ
ਲੁ॥ਇਹਪੂੰਜੀਸਾਬਤੁਧਨੁਮਾਲੁ॥ ੧॥ਰਹਾਉਦੂਜਾ॥੨੦॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੫॥ ਜਾਕੈ
ਵਸਿਖਾਨਸੁਲਤਾਨ॥ਜਾਕੈਵਸਿਹੈਸਗਲਜਹਾਨ॥ਜਾਕਾਕੀਆਸਭੁਕਿਛੁਹੋਇ॥ਤਿਸਤੇਬਾਹਰਿਨਾਹੀਕੋਇ
॥੧॥ਕਹੁਬੇਨੰਤੀਅਪਨੇਸਤਿਗੁਰਪਾਹਿ॥ਕਾਜਤੁਮਾਰੇਦੇਇਨਿਬਾਹਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਭਤੇਊਚਜਾਕਾਦਰਬ
ਾਰੁ॥ਸਗਲਭਗਤਜਾਕਾਨਾਮੁਅਧਾਰੁ॥ਸਰਬਬਿਆਪਤਿਪੂਰਨਧਨੀ॥ਜਾਕੀਸੋਭਾਘਟਿਘਟਿਬਨੀ॥੨॥ਜਿਸੁਸਿਮ
ਰਤਦੁਖਡੇਰਾਢਹੈ॥ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਜਮੁਕਿਛੂਨਕਹੈ॥ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਹੋਤਸੂਕੇਹਰੇ॥ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਡੂਬਤ
ਪਾਹਨਤਰੇ॥੩॥ਸੰਤਸਭਾਕਉਸਦਾਜੈਕਾਰੁ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਨਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰੁ॥ਕਹੁਨਾਨਕਮੇਰੀਸੁਣੀਅ
ਰਦਾਸਿ॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਮੋਕਉਨਾਮੁਨਿਵਾਸਿ॥੪॥੨੧॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੫॥ ਸਤਿਗੁ
ਰਦਰਸਨਿਅਗਨਿਨਿਵਾਰੀ॥ਸਤਿਗੁਰਭੇਟਤਹਉਮੈਮਾਰੀ॥ਸਤਿਗੁਰਸੰਗਿਨਾਹੀਮਨੁਡੋਲੈ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ

ਦੋਤੁਮਕਹਉਸੋਈਮੋਹਿ ਕਰਨਾ॥

ਰਹਾਉ

ਗੁਰਮੁਖਿਬੋਲੈ॥੧॥ਸਭੁਜਗੁਸਾਧਾਜਾਸਚਿਮਹਿਰਾਤੇ॥ਸੀਤਲਸਾਂਤਿਗੁਰਤੇਪ੍ਰਭਜਾਤੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾ
ਦਿਜਪੈਹਰਿਨਾਉ॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਹਰਿਕੀਰਤਨੁਗਾਉ॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਸਗਲਦੁਖਮਿਟੇ॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਬੰਧਨਤੇ
ਛੁਟੇ॥੨॥ਸੰਤਕ੍ਰਿਪਾਤੇਮਿਟੇਮੋਹਭਰਮ॥ਸਾਧਰੇਣਮਜਨਸਭਿਧਰਮ॥ਸਾਧਕ੍ਰਿਪਾਲਦਇਆਲਗੋਬਿੰਦ॥ਸਾ
ਧਾਮਹਿਇਹਹਮਰੀਜਿੰਦੁ॥੩॥ਕਿਰਪਾਨਿਧਿਕਿਰਪਾਲਧਿਆਵਉ॥ਸਾਧਸੰਗਿਤਾਬੈਠਣੁਪਾਵਉ॥ਮੋਹਿਨਿਰਗੁਣ
ਕਉਪ੍ਰਭਿਕੀਨੀਦਇਆ॥ਸਾਧਸੰਗਿਨਾਨਕਨਾਮੁਲਇਆ॥੪॥੨੨॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੫
ਸਾਧਸੰਗਿਜਪਿਓਭਗਵੰਤੁ॥ਕੇਵਲਨਾਮੁਦੀਓਗੁਰਿਮੰਤੁ॥ਤਜਿਅਭਿਮਾਨਭਏਨਿਰਵੈਰ॥ਆਠਪਹ
ਰਪੂਜਹੁਗੁਰਪੈਰ॥੧॥ਅਬਮਤਿਬਿਨਸੀਦੁਸਟਬਿਗਾਨੀ॥ਜਬਤੇਸੁਣਿਆਹਰਿਜਸੁਕਾਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਹਜ
ਸੂਖਅਨੰਦਨਿਧਾਨ॥ਰਾਖਨਹਾਰਰਖਿਲੇਇਨਿਦਾਨ॥ਦੂਖਦਰਦ [illegible] ਨਸੇਭੈਭਰਮ॥ਆਵਣਜਾਣ
ਰਖੇਕਰਿਕਰਮ॥੨॥ਪੇਖੈਬੋਲੈਸੁਣੈਸਭੁਆਪਿ॥ਸਦਾਸੰਗਿਤਾਕਉਮਨਜਾਪਿ॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਭਇਓਪਰਗਾਸੁ
॥ਪੂਰਿਰਹੇਏਕੈਗੁਣਤਾਸੁ॥੩॥ਕਹਤਪਵਿਤ੍ਰਸੁਣਤਪੁਨੀਤ॥ਗੁਣਗੋਵਿੰਦਗਾਵਹਿਨਿਤਨੀਤ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਾਕਉ
ਹੋਤੁਕਿਰਪਾਲ॥ਤਿਸੁਜਨਕੀਸਭਪੂਰਨਘਾਲ॥੪॥੨੩॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੫
ਬੰਧਨਤੋੜਿਬੋਲਾਵੈਰਾਮੁ॥ਮਨਮਹਿਲਾਗੈਸਾਚੁਧਿਆਨੁ॥ਮਿਟਹਿਕਲੇਸਸੁਖੀਹੋਇਰਹੀਐ॥ਐਸਾਦਾਤਾਸਤਿ
ਗੁਰੁਕਹੀਐ॥੧॥ਸੋਸੁਖਦਾਤਾਜਿਨਾਮੁਜਪਾਵੈ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਤਿਸੁਸੰਗਿਮਿਲਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਸੁਹੋਇ
ਦਇਆਲੁਤਿਸੁਆਪਿਮਿਲਾਵੈ॥ਸਰਬਨਿਧਾਨਗੁਰੂਤੇਪਾਵੈ॥ਆਪੁਤਿਆਗਿਮਿਟੈਆਵਣਜਾਣਾ॥ਸਾਧਕੈਸੰ
ਗਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪਛਾਣਾ॥੨॥ਜਨਊਪਰਿਪ੍ਰਭਭਏਦਇਆਲ॥ਜਨਕੀਟੇਕਏਕਗੋਪਾਲ॥ਏਕਾਲਿਵਏਕੋਮ
ਨਿਭਾਉ॥ਸਰਬਨਿਧਾਨਜਨਕੈਹਰਿਨਾਉ॥੩॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸਿਉਲਾਗੀਪ੍ਰੀਤਿ॥ਨਿਰਮਲਕਰਣੀਸਾਚੀਰੀਤਿ॥
ਗੁਰਿਪੂਰੈਮੇਟਿਆਅੰਧਿਆਰਾ॥ਨਾਨਕਕਾਪ੍ਰਭੁਅਪਰਅਪਾਰਾ॥੪॥੨੪॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਃ੫
॥ਜਿਸੁਮਨਿਵਸੈਤਰੈਜਨੁਸੋਇ॥ਜਾਕੈਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥ਦੂਖੁਰੋਗੁਕਛੁਭਉਨਬਿਆਪੈ॥ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤੁਨਾਮੁਰਿਦੈਹਰਿਜਾਪੈ॥੧॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪਰਮੇਸੁਰੁਧਿਆਈਐ॥ਗੁਰਪੂਰੇਤੇਇਹਮਤਿਪਾਈਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕ
ਰਣਕਰਾਵਨਹਾਰਦਇਆਲ॥ਜੀਅਜੰਤਸਗਲੇਪ੍ਰਤਿਪਾਲ॥ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਸਦਾਬੇਅੰਤਾ॥ਸਿਮਰਿਮਨਾਪੂਰੇ
ਗੁਰਮੰਤਾ॥੨॥ਜਾਕੀਸੇਵਾਸਰਬਨਿਧਾਨੁ॥ਪ੍ਰਭਕੀਪੂਜਾਪਾਈਐਮਾਨੁ॥ਜਾਕੀਟਹਲਨਬਿਰਥੀਜਾਇ॥ਸਦਾਸਦਾ
ਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਇ॥੩॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਸੁਖਨਿਧਾਨਹਰਿਅਲਖਸੁਆਮੀ॥ਜੀਅਜੰਤਤੇਰੀਸ
ਰਣਾਈ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈਵਡਿਆਈ॥੪॥੨੫॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੫॥ ਜੀਅਜੁਗਤਿ
ਜਾਕੈਹੈਹਾਥ॥ਸੋਸਿਮਰਹੁਅਨਾਥਕੋਨਾਥੁ॥ਪ੍ਰਭਚਿਤਿਆਏਸਭੁਦੁਖੁਜਾਇ॥ਭੈਸਭਬਿਨਸਹਿਹਰਿਕੈਨਾ
ਇ॥੧॥ਬਿਨੁਹਰਿਭਉਕਾਹੇਕਾਮਾਨਹਿ॥ਹਰਿਬਿਸਰਤਕਾਹੇਸੁਖੁਜਾਨਹਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਨਿਧਾਰੇਬਹੁਧਰਣਿ

ਅਗਾਸਾ॥ਜਾਕੀਜੋਤਿਜੀਅਪਰਗਾਸਾ॥ਜਾਕੀਬਖਸਨਮੇਟੈਕੋਇ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਪ੍ਰਭੁਨਿਰਭਉਹੋਇ॥ਆਠ
ਪਹਿਰਸਿਮਰਹੁਪ੍ਰਭਨਾਮੁ॥ਅਨਿਕਤੀਰਥਮਜਨੁਇਸਨਾਨੁ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੀਸਰਣੀਪਾਹਿ॥ਕੋਟਿਕਲੰਕਖਿ
ਨਮਹਿਮਿਟਿਜਾਹਿ॥੮॥ਬੇਮੁਹਤਾਜੁਪੂਰਾਪਾਤਿਸਾਹੁ॥ਪ੍ਰਭਸੇਵਕਸਾਚਾਵੇਸਾਹੁ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਰਾਖੇਦੇਹਾਥ॥ਨਾ
ਨਕਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸਮਰਾਥ॥ ੯॥੨੬॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੫॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਨਾਮਿਮਨੁ
ਲਾਗਾ॥ਜਨਮਜਨਮਕਾਸੋਇਆਜਾਗਾ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਗੁਣਉਚਰੈਪ੍ਰਭਬਾਣੀ॥ਪੂਰੇਗੁਰਕੀਸੁਮਤਿਪਰਾਣੀ॥੧॥
ਪ੍ਰਭਸਿਮਰਤਕੁਸਲਸਭਪਾਏ॥ਘਰਿਬਾਹਰਿਸੁਖਸਹਜਸਬਾਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੋਈਪਛਾਤਾਜਿਨਹਿਉਪਾਇਆ
॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਿਆਪਿਮਿਲਾਇਆ॥ਬਾਹਪਕਰਿਲੀਨੋਕਰਿਅਪੁਨਾ॥ਹਰਿਹਰਿਕਥਾਸਦਾਜਪੁਜਪਨਾ॥
੨॥ਮੰਤ੍ਰੁਤੰਤ੍ਰੁਅਉਖਧੁਪੁਨਹਚਾਰੁ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜੀਅਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰੁ॥ਸਾਚਾਧਨੁਪਾਇਓਹਰਿਰੰਗਿ॥
ਦੁਤਰੁਤਰੇਸਾਧਕੈਸੰਗਿ॥੩॥ਸੁਖਿਬੈਸਹੁਸੰਤਜਨਪਰਵਾਰੁ॥ਹਰਿਧਨੁਖਟਿਓਜਾਕਨਾਹਿਸੁਮਾਰੁ॥ਜਿਸਹਿ
ਪਰਾਪਤਿਤਿਸੁਗੁਰੁਦੇਇ॥ਨਾਨਕਬਿਰਥਾਕੋਇਨਹੋਇ॥੪॥ ੨੭॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲ੫
॥ਹਸਤਪੁਨੀਤਹੋਹਿਤਤਕਾਲ॥ਬਿਨਸਿਜਾਹਿਮਾਇਆਜੰਜਾਲ॥ਰਸਨਾਰਮਹੁਰਾਮਗੁਣਨੀਤਿ॥
ਸੁਖੁਪਾਵਹੁਮੇਰੇਭਾਈਮੀਤ॥੧॥ਲਿਖੁਲੇਖਣਿਕਾਗਦਿਮਸਵਾਣੀ॥ਰਾਮਨਾਮਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਇਹਕਾਰਜਿਤੇਰੇਜਾਹਿਬਿਕਾਰ॥ਸਿਮਰਤਰਾਮਨਾਹੀਜਮਮਾਰ॥ਧਰਮਰਾਇਕੇਦੂਤਨਜੋਹੈ॥ਮਾ
ਇਆਮਗਨਨਕਛੂਐਮੋਹੈ॥੨॥ਉਧਰਹਿਆਪਿਤਰੈਸੰਸਾਰੁ॥ਰਾਮਨਾਮਜਪਿਏਕੰਕਾਰੁ॥ਆਪਿਕਮਾਵਹੁ
ਅਵਰਾਉਪਦੇਸ॥ਰਾਮਨਾਮਹਿਰਦੈਪਰਵੇਸ॥੩॥ਜਾਕੈਮਾਥੈਏਹੁਨਿਧਾਨੁ॥ਸੋਈਪੁਰਖੁਜਪੈਭਗਵਾਨੁ
॥ਆਠਪਹਿਰਹਰਿਹਰਿਗੁਣਗਾਉ॥ਕਹੁਨਾਨਕਹਉਤਿਸੁਬਲਿਜਾਉ॥ ੪॥੨੮॥

ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੫ ਚਉਪਦੇਦੁਪਦੇ॥ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਜੋਪਰਾਇਓਸੋਈਅਪਨਾ॥ਜੋਤਜਿਛੋਡਨਿਤਿਸਸਿਉਮਨੁਰਚਨਾ॥੧॥ਕਹਹੁਗੁਸਾਈਮਿਲੀਐਕੇਹ॥
ਜੋਬਿਬਰਜਤਤਿਸਸਿਉਨੇਹ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ਝੂਠੁਬਾਤਸਾਚੁਕਰਿਜਾਤੀ॥ਸਤਿਹੋਵਨੁਮਨਿਲਗੈਨਰਾ
ਤੀ॥੨॥ਬਾਵੈਮਾਰਗੁਟੇਢਾਚਲਨਾ॥ਸੀਧਾਛੋਡਿਅਪੂਠਾਬੁਨਨਾ॥੩॥ਦੁਹਾਸਿਰਿਆਕਾਖਸਮੁਪ੍ਰਭੁਸੋ
ਈ॥ਜਿਸੁਮੇਲੇਨਾਨਕਸੋਮੁਕਤਾਹੋਈ॥੪॥੨੯॥ ॥ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੫॥

ਕਲਿਜੁਗਮਹਿਮਿਲਿਆਏਸੰਜੋਗ॥ਜਿਚਰੁਆਗਿਆਤਿਚਰੁਭੋਗਹਿਭੋਗ॥੧॥ਜਲੈਨਪਾਈਐਰਾ
ਮਸਨੇਹੀ॥ਕਿਰਤਿਸੰਜੋਗਿਸਤੀਉਠਿਹੋਈ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੇਖਾਦੇਖੀਮਨਹਠਿਜਲਿਜਾਈਐ॥ਪ੍ਰਿਅਸੰਗੁ
ਨਪਾਵੈਬਹੁਜੋਨਿਭਵਾਈਐ॥੨॥ਸੀਲਸੰਜਮਿਪ੍ਰਿਅਆਗਿਆਮਾਨੈ॥ਤਿਸੁਨਾਰੀਕਉਦੁਖੁਨਜਮਾਨੈ॥
੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਿਨਿਪ੍ਰਿਉਪਰਮੇਸਰੁਕਰਿਜਾਨਿਆ॥ਧੰਨੁਸਤੀਦਰਗਹਪਰਵਾਨਿਆ॥੪॥੩੦॥

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਮ ਧਨਵੰਤ ਭਾਗਠ ਸਚ ਨਾਇ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੀਊ ਦਾਦੇ ਕਾ ਖੋਲਿ ਡਿਠਾ ਖਜਾਨਾ ॥ ਤਾ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਇਆ ਨਿਧਾਨਾ ॥੧॥ ਰਤਨ ਲਾਲ ਜਾ ਕਾ ਕਛੂ ਨ ਮੋਲੁ ॥ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ਅਖੂਟ ਅਤੋਲ ॥੨॥ ਖਾਵਹਿ ਖਰਚਹਿ ਰਲਿ ਮਿਲਿ ਭਾਈ ॥ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਵਧਦੋ ਜਾਈ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ਲਿਖਾਇ ॥ ਸੁ ਏਤੁ ਖਜਾਨੈ ਲਇਆ ਰਲਾਇ ॥੪॥੩੧॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਡਰਿ ਡਰਿ ਮਰਤੇ ਜਬ ਜਾਨੀਐ ਦੂਰਿ ॥ ਡਰੁ ਚੂਕਾ ਦੇਖਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰ ਅਪਨੇ ਕਉ ਬਲਿਹਾਰੈ ॥ ਛੋਡਿ ਨ ਜਾਈ ਸਰਪਰ ਤਾਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੂਖੁ ਰੋਗੁ ਸੋਗੁ ਬਿਸਰੈ ਜਬ ਨਾਮੁ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਜਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਮੁ ॥੨॥ ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਕੋਈ ਨ ਕਹੀਜੈ ॥ ਛੋਡਿ ਮਾਨੁ ਹਰਿ ਚਰਨ ਗਹੀਜੈ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੰਤ੍ਰੁ ਚਿਤਾਰਿ ॥ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਸਾਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥੪॥੩੨॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾ ਕਾ ਮੀਤੁ ਸਾਜਨੁ ਹੈ ਸਮੀਆ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਕਹੁ ਕਾ ਕੀ ਕਮੀਆ ॥੧॥ ਜਾ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿਉ ਲਾਗੀ ॥ ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਭ੍ਰਮੁ ਤਾ ਕਾ ਭਾਗੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕਉ ਰਸੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਹੈ ਆਇਓ ॥ ਸੋ ਅਨ ਰਸ ਨਾਹੀ ਲਪਟਾਇਓ ॥੨॥ ਜਾ ਕਾ ਕਹਿਆ ਦਰਗਹ ਚਲੈ ॥ ਸੋ ਕਿਸ ਕਉ ਨਦਰਿ ਲੈ ਆਵੈ ਤਲੈ ॥੩॥ ਜਾ ਕਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਾ ਕਾ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕਉ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੪॥੩੩॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾ ਕੈ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਸਮ ਕਰਿ ਜਾਪੈ ॥ ਤਾ ਕਉ ਕਾੜਾ ਕਹਾ ਬਿਆਪੈ ॥੧॥ ਸਹਜ ਅਨੰਦ ਹਰਿ ਸਾਧੂ ਮਾਹਿ ॥ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੈ ਅਚਿੰਤੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਤਾ ਕਉ ਚਿੰਤਾ ਕਤਹੂੰ ਨਾਹਿ ॥੨॥ ਜਾ ਕੈ ਬਿਨਸਿਓ ਮਨ ਤੇ ਭਰਮਾ ॥ ਤਾ ਕੈ ਕਛੂ ਨਾਹੀ ਡਰੁ ਜਮਾ ॥੩॥ ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਦੀਓ ਗੁਰਿ ਨਾਮਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਸਗਲ ਨਿਧਾਨਾ ॥੪॥੩੪॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਗਮ ਰੂਪ ਕਾ ਮਨ ਮਹਿ ਥਾਨਾ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਜਾਨਾ ॥੧॥ ਸਹਜ ਕਥਾ ਕੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੁੰਟਾ ॥ ਜਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਤਿਸੁ ਲੈ ਭੁੰਚਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਹਤ ਬਾਣੀ ਥਾਨੁ ਨਿਰਾਲਾ ॥ ਤਾ ਕੀ ਧੁਨਿ ਮੋਹੇ ਗੋਪਾਲਾ ॥੨॥ ਤਹ ਸਹਜ ਅਖਾਰੇ ਅਨੇਕ ਅਨੰਤਾ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਸੰਗੀ ਸੰਤਾ ॥੩॥ ਹਰਖ ਅਨੰਤ ਸੋਗ ਨਹੀ ਬੀਆ ॥ ਸੋ ਘਰੁ ਗੁਰਿ ਨਾਨਕ ਕਉ ਦੀਆ ॥੪॥੩੫॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਵਨ ਰੂਪੁ ਤੇਰਾ ਆਰਾਧਉ ॥ ਕਵਨ ਜੋਗ ਕਾਇਆ ਲੇ ਸਾਧਉ ॥੧॥ ਕਵਨ ਗੁਨੁ ਜੋ ਤੁਝੁ ਲੈ ਗਾਵਉ ॥ ਕਵਨ ਬੋਲ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਰੀਝਾਵਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਵਨ ਸੁ ਪੂਜਾ ਤੇਰੀ ਕਰਉ ॥ ਕਵਨ ਸੁ ਬਿਧਿ ਜਿਤੁ ਭਵਜਲ ਤਰਉ ॥੨॥ ਕਵਨ ਤਪੁ ਜਿਤੁ ਤਪੀਆ ਹੋਇ ॥ ਕਵਨੁ ਸੁ ਨਾਮੁ ਹਉਮੈ ਮਲੁ ਖੋਇ ॥੩॥ ਗੁਣ ਪੂਜਾ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਨਾਨਕ ਸਗਲ ਘਾਲ ॥ ਜਿਸੁ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਦਇਆਲ ॥੪॥ ਤਿਸ ਹੀ ਗੁਨੁ ਤਿਨ ਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਮਾਨਿ ਲੇਇ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੩੬॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਆਪਨ ਤਨੁ ਨਹੀ ਜਾ ਕੋ ਗਰਬਾ ॥ ਰਾਜ ਮਿਲਖ ਨਹੀ ਆਪਨ ਦਰਬਾ ॥੧॥ ਆਪਨ ਨਹੀ ਕਾ ਕਉ ਲਪਟਾਇਓ ॥ ਆਪਨ ਨਾਮੁ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ਆਪਨ ਨਹੀ ਭਾਈ ॥ ਇਸਟ ਮੀਤ ਆਪ ਬਾਪੁ ਨ ਮਾਈ ॥੨॥ ਸੁਇਨਾ ਰੂਪਾ ਫੁਨਿ ਨਹੀ ਦਾਮ ॥ ਹੈਵਰ ਗੈਵਰ ਆਪਨ ਨਹੀ ਕਾਮ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੋ ਗੁਰਿ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਿਸ ਕਾ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥੪॥੩੭॥

।।ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫।। ਗੁਰਕੇਚਰਨਊਪਰਿਮੇਰੇਮਾਥੇ।।ਤਾਤੇਦੁਖਮੇਰੇਸਗਲੇਲਾਥੇ।।੧।।
ਸਤਿਗੁਰਅਪਨੇਕਉਕੁਰਬਾਨੀ।।ਆਤਮਚੀਨਿਪਰਮਰੰਗਮਾਨੀ।।੧।।ਰਹਾਉ।।ਚਰਣਰੇਣਗੁਰਕੀਮੁਖਿਲ
ਗੀ।।ਅਹੰਬੁਧਿਤਿਨਿਸਗਲਤਿਆਗੀ।।੨।।ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਲਗੋਮਨਿਮੀਠਾ।।ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਤਾਤੇਮੋਹਿਡੀਠਾ
।।ਗੁਰੁਸੁਖਦਾਤਾਗੁਰੁਕਰਤਾਰੁ।।ਜੀਅਪ੍ਰਾਣਨਾਨਕਗੁਰੁਆਧਾਰੁ।।੪।। ੩੮।। ਗਉੜੀ
ਮਹਲਾ।੫।। ।।ਰੇਮਨਮੇਰੇਤੂੰਤਾਕਉਆਹਿ।।ਜਾਕੈਊਣਾਕਛਹੂਨਾਹਿ।।੧।।ਹਰਿਸਾ
ਪ੍ਰੀਤਮੁਕਰਿਮੀਤੁ।।ਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰੁਰਾਖਹੁਸਦਚੀਤਿ।। ੧।।ਰਹਾਉ।।ਰੇਮਨਮੇਰੇਤੂੰਤਾਕਉ
ਸੇਵਿ।।ਆਦਿਪੁਰਖਅਪਰੰਪਰਦੇਵ।।੨।।ਤਿਸੁਊਪਰਿਮਨਕਰਿਤੂੰਆਸਾ।।ਆਦਿਜੁਗਾਦਿ
ਜਾਕਾਭਰਵਾਸਾ।।੩।।ਜਾਕੀਪ੍ਰੀਤਿਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ।।ਨਾਨਕੁਗਾਵੈਗੁਰਮਿਲਿਸੋਇ।।
੪।।੩੯।। ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫।। ਮੀਤੁਕਰੈਸੋਈਹਮਮਾਨਾ।।ਮੀਤਕੇਕਰਤਬ
ਕੁਸਲਸਮਾਨਾ।।੧।।ਏਕਾਟੇਕਮੇਰੈਮਨਚੀਤ।।ਜਿਸੁਕਿਛੁਕਰਣਾਸੁਹਮਰਾਮੀਤ।।
੧।।ਰਹਾਉ।।ਮੀਤੁਹਮਾਰਾਵੇਪਰਵਾਹਾ।।ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਮੋਹਿਅਸਨਾਹਾ।।੨।।ਮੀਤੁਹਮਾ
ਰਾਅੰਤਰਜਾਮੀ।।ਸਮਰਥਪੁਰਖੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਸੁਆਮੀ।।੩।।ਹਮਦਾਸੇਤੁਮਠਾਕੁਰਮੇਰੇ
।।ਮਾਨੁਮਹਤੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਤੇਰੇ।।੪।। ੪੦।। ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫।। ਜਾਕਉਤੁਮ
ਭਏਸਮਰਥਅੰਗਾ।।ਤਾਕਉਕਛੁਨਾਹੀਕਾਲੰਗਾ।।੧।।ਮਾਧਉਜਾਕਉਹੈਆਸਤੁ
ਮਾਰੀ।।ਤਾਕਉਕਛੁਨਾਹੀਸੰਸਾਰੀ।। ੧।।ਰਹਾਉ।।ਜਾਕੈਹਿਰਦੈਠਾਕੁਰੁਹੋਇ।।ਤਾਕ
ਉਸਹਸਾਨਾਹੀਕੋਇ।।੨।।ਜਾਕਉਤੁਮਦੀਨੀਪ੍ਰਭਧੀਰ।।ਤਾਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਪੀਰ।।੩।।
।।ਕਹੁਨਾਨਕਮੈਸੋਗੁਰੁਪਾਇਆ।।ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪੂਰਨਦੇਖਾਇਆ।।੪।।੪੧।।
ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫।। ਦੁਲਭਦੇਹਪਾਈਵਡਭਾਗੀ।।ਨਾਮੁਨਜਪਹਿਤੇ
ਆਤਮਘਾਤੀ।।੧।।ਮਰਿਨਜਾਹੀਜਿਨਾਬਿਸਰਤਿਰਾਮਾ।।ਨਾਮਬਿਹੂਨਜੀਵਨਕਉ
ਨਕਾਮਾ।।੧।।ਰਹਾਉ।।ਖਾਤਪੀਤਖੇਲਤਹਸਤਬਿਸਥਾਰ।।ਕਵਨਅਰਥਮਿਰਤ
ਕਸੀਗਾਰ।।੨।।ਜੋਨਸੁਨਹਿਜਸੁਪਰਮਾਨੰਦਾ।।ਪਸੁਪੰਖੀਤ੍ਰਿਗਦਜੋਨਿਤੇਮੰਦਾ।।
ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਿਮੰਤ੍ਰੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆ।।ਕੇਵਲਨਾਮੁਰਿਦਮਾਹਿਸਮਾਇਆ।। ੪।।੪੨
।ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ।। ਕਾਕੀਮਾਈਕਾਕੋਬਾਪੁ।।ਨਾਮਧਾਰੀਕਝੂਠੇਸ
ਭਸਾਕ।।੧।।ਕਾਹੇਕਉਮੂਰਖਭਖਲਾਇਆ।।ਮਿਲਿਸੰਜੋਗਿਹੁਕਮਿਤੂੰਆ
ਇਆ।। ੧।।

ਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਏਕਾਮਾਟੀਏਕਾਜੋਤਿ॥ਏਕੋਪਵਨੁਕਹਾਕਉਨੁਰੋਤਿ॥੨॥ਮੇਰਾਮੇਰਾਕਰਿਬਿਲਲਾ
ਹੀ॥ਮਰਣਹਾਰੁਇਹੁਜੀਅਰਾਨਾਹੀ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਿਖੋਲੇਕਪਾਟ॥ਮੁਕਤੁਭਏਬਿਨਸੇਭ੍ਰਮਥਾ
ਟ॥੪॥੨੩॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ ਵਡੇਵਡੇਜੋਦੀਸਹਿਲੋਗ॥ਤਿਨਕਉਬਿਆਪੈਚਿੰਤਾ
ਰੋਗ॥੧॥ਕਉਨਵਡਾਮਾਇਆਵਡਿਆਈ॥ਸੋਵਡਾਜਿਨਿਰਾਮਲਿਵਲਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਭੂਮੀ
ਆਭੂਮਿਊਪਰਿਨਿਤਲੁਝੈ॥ਛੋਡਿਚਲੈਤ੍ਰਿਸਨਾਨਹੀਬੁਝੈ॥੨॥ਕਹੁਨਾਨਕਇਹੁਤਤੁਬੀਚਾਰਾ॥
ਬਿਨੁਹਰਿਭਜਨਨਾਹੀਛੁਟਕਾਰਾ॥੩॥੪੪॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ ॥ਪੂਰਾਮਾਰਗੁਪੂਰਾ
ਇਸਨਾਨੁ॥ਸਭੁਕਿਛੁਪੂਰਾਹਿਰਦੈਨਾਮੁ॥੧॥ਪੂਰੀਰਹੀਜਾਪੂਰੈਰਾਖੀ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੀਸਰਣਿਜਨ
ਤਾਕੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੂਰਾਸੁਖੁਪੂਰਾਸੰਤੋਖੁ॥ਪੂਰਾਤਪੁਪੂਰਨਰਾਜੁਜੋਗੁ॥੨॥ਹਰਿਕੈਮਾਰਗਿਪ
ਤਿਤਪੁਨੀਤਾ॥ਪੂਰੀਸੋਭਾਪੂਰਾਲੋਕੀਕਾ॥੩॥ਕਰਣਹਾਰੁਸਦਵਸੈਹਦੂਰਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਮੇਰਾਸ
ਤਿਗੁਰੁਪੂਰਾ॥੪॥੪੫॥ਗਉੜੀ ਮਃ੫ ਸੰਤਕੀਧੂਰਿਮਿਟੇਅਘਕੋਟਿ॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਜਨਮਮਰਣਤੇ
ਛੋਟਿ॥੧॥ਸੰਤਕਾਦਰਸੁਪੂਰਨਇਸਨਾਨੁ॥ਸੰਤਕ੍ਰਿਪਾਤੇਜਪੀਐਨਾਮੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਸੰਤਕੈਸੰਗਿਮਿਟਿਆਅਹੰਕਾਰੁ॥ਦ੍ਰਿਸਟਿਆਵੈਸਭੁਏਕੰਕਾਰੁ॥੨॥ਸੰਤਸੁਪ੍ਰਸੰਨਆਏਵਸਿਪੰਚਾ॥
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਰਿਦੈਲੈਸੰਚਾ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਾਕਾਪੂਰਾਕਰਮਾ॥ਤਿਸੁਭੇਟੇਸਾਧੂਕੇਚਰਨਾ॥੪॥
੪੬॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ ॥ਹਰਿਗੁਣਜਪਤਕਮਲੁਪਰਗਾਸੈ॥ਹਰਿਸਿਮਰ
ਤਤ੍ਰਾਸਸਭੁਨਾਸੈ॥੧॥ਸਾਮਤਿਪੂਰੀਜਿਤੁਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈ॥ਵਡੈਭਾਗਿਸਾਧੂਸੰਗੁਪਾਵੈ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਸਾਧਸੰਗਿਪਾਈਐਨਿਧਿਨਾਮਾ॥ਸਾਧਸੰਗਿਪੂਰਨਸਭਿਕਾਮਾ॥੨॥ਹਰਿਕੀਭਗਤਿਜਨਮਪ
ਰਵਾਣੁ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਨਾਮੁਵਖਾਣੁ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੋਜਨੁਪਰਵਾਨੁ॥ਜਾਕੈਰਿਦੈਵਸੈ
ਭਗਵਾਨੁ॥੪॥੪੭॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ ॥ਏਕਸੁਸਿਉਜਾਕਾਮਨੁਰਾਤਾ॥ਵਿਸ
ਰੀਤਿਸੈਪਰਾਈਤਾਤਾ॥੧॥ਬਿਨੁਗੋਬਿੰਦਨਦੀਸੈਕੋਈ॥ਕਰਨਕਰਾਵਨਕਰਤਾਸੋਈ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਮਨਹਿਕਮਾਵੈਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿਬੋਲੈ॥ਸੋਜਨੁਇਤਉਤਕਤਹਿਨਡੋਲੈ॥੨॥ਜਾਕੈ
ਹਰਿਧਨੁਸੋਸਚਸਾਹੁ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਕਰਿਦੀਨੋਵਿਸਾਹੁ॥੩॥ਜੀਵਨਪੁਰਖੁਮਿਲਿਆਹਰਿਰਾਇ
ਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆ॥੪॥੪੮॥ ॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥
॥ਨਾਮੁਭਗਤਕੈਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰੁ॥ਨਾਮੋਧਨੁਨਾਮੋਬਿਉਹਾਰੁ॥੧॥ਨਾਮਵਡਾਈਜਨੁਸੋਭ
ਪਾਏ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਿਸੁਆਪਿਦਿਵਾਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮੁਭਗਤਕੈਸੁਖਅਸਥਾਨੁ॥ਨਾਮਰ
ਤਾਸੋਭਗਤੁਪਰਵਾਨੁ॥੨॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਨਕਉਧਾਰੈ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਜਨੁਨਾਮੁਸਮਾਰੈ॥

ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ

੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਿਸੁਪੂਰਬਿਭਾਗਾ॥ਨਾਮਸੰਗਿਤਾਕਾਮਨੁਲਾਗਾ॥੪॥੪੯॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫

॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆ॥ਤਬਤੇਧਾਵਤੁਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤਾਇਆ॥੧॥ਸੁ

ਖੁਪਾਇਆਗੁਣਗਾਇ॥ਸ੍ਰਮੁਮਿਟਿਆਮੇਰੀਹਤੀਬਲਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚਰਨਕਮਲਅ

ਰਾਧਿਭਗਵੰਤਾ॥ਹਰਿਸਿਮਰਨਤੇਮਿਟੀਮੇਰੀਚਿੰਤਾ॥੨॥ਸਭਤਜਿਅਨਾਥੁਏਕਸਰ

ਣਿਆਇਓ॥ਊਚਅਸਥਾਨੁਤਬਸਹਜੇਪਾਇਓ॥੩॥ਦੂਖੁਦਰਦੁਭਰਮੁਭਉਨਸਿਆ॥ਕਰ

ਣਹਾਰੁਨਾਨਕਮਨਿਬਸਿਆ॥੪॥੫੦॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ ਕਰਕਰਿਟਹਿ

ਲਰਸਨਾਗੁਣਗਾਵਉ॥ਚਰਨਠਾਕੁਰਕੈਮਾਰਗਿਧਾਵਉ॥੧॥ਭਲੋਸਮੋਸਿਮਰਨਕੀਬਰੀ

ਆ॥ਸਿਮਰਤਨਾਮੁਭੈਪਾਰਿਉਤਰੀਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨੇਤ੍ਰਸੰਤਨਕਾਦਰਸਨੁਪੇਖੁ॥ਪ੍ਰਭਅਬਿ

ਨਾਸੀਮਨਮਹਿਲੇਖੁ॥੨॥ਸੁਣਿਕੀਰਤਨੁਸਾਧਪਹਿਜਾਇਓ॥ਜਨਮਮਰਣਕੀਤ੍ਰਾਸਮਿਟਾਇਓ॥ਚਰਨ ੩॥

ਕਮਲਠਾਕੁਰਉਰਿਧਾਰਿ॥ਦੁਲਭਦੇਹਨਾਨਕਨਿਸਤਾਰਿ॥੪॥੫੧॥ ॥ਗਉੜੀ

ਮਹਲਾ੫॥ ਜਾਕਉਅਪੁਨੀਕਿਰਪਾਧਾਰੈ॥ਸੋਜਨੁਰਸਨਾਨਾਮੁਉਚਾਰੈ॥੧॥ਹਰਿਬਿ

ਸਰਤਿਸਹਸਾਦੁਖੁਬਿਆਪੈ॥ਸਿਮਰਤਨਾਮੁਭਰਮੁਭਉਭਾਗੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਕੀਰਤਨੁ

ਸੁਣੈਹਰਿਕੀਰਤਨੁਗਾਵੈ॥ਤਿਸੁਜਨਦੂਖੁਨਿਕਟਿਨਹੀਆਵੈ॥੨॥ਹਰਿਕੀਟਹਲਕਰਤਜਨੁ

ਸੋਹੈ॥ਤਾਕਉਮਾਇਆਅਗਨਿਨਪੋਹੈ॥ਮਨਿਤਨਿਮੁਖਿਹਰਿਨਾਮੁਦਇਆਲ॥ਨਾਨਕਤਜੀ

ਅਲੇਅਵਰਿਜੰਜਾਲਾ॥੪॥੫੨॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ ॥ਛਾਡਿਸਿਆਨਪਬਹੁਚਤੁ

ਰਾਈ॥ਗੁਰਪੂਰੇਕੀਟੇਕਟਿਕਾਈ॥੧॥ਦੁਖਬਿਨਸੇਸੁਖਹਰਿਗੁਣਗਾਇਓ॥ਗੁਰੁਪੂਰਾਭੇਟਿਆ

ਲਿਵਲਾਇਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਦੀਓਗੁਰਿਮੰਤ੍ਰਾ॥ਮਿਟੇਵਿਸੂਰੇਉਤਰੀਚਿੰਤਾ॥੨॥ਅਨਦ

ਭਏਗੁਰਮਿਲਤਕ੍ਰਿਪਾਲਾ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਕਾਟੇਜਮਜਾਲਾ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰੁਪੂਰਾਪਾਇਆ

॥ਤਾਤੇਬਹੁਰਿਨਬਿਆਪੈਮਾਇਆ॥੪॥੫੩॥ ॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ ॥ਰਾਖਿਲੀਆਗੁ

ਰਿਪੂਰੈਆਪਿ॥ਮਨਮੁਖਕਉਲਾਗੋਸੰਤਾਪੁ॥੧॥ਗੁਰੂਗੁਰੂਜਪਿਮੀਤਹਮਾਰੇ॥ਮੁਖਊਜਲਹੋਵਹਿ

ਦਰਬਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਕੇਚਰਣਹਿਰਦੈਵਸਾਇ॥ਦੁਖਦੁਸਮਨਤੇਰੀਹਤੈਬਲਾਇ॥੨॥

॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਤੇਰੈਸੰਗਿਸਹਾਈ॥ਦਇਆਲਭਏਸਗਲੇਜੀਅਕਾਈ॥੩॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਜਬਕਿ

ਰਪਾਕਰੀ॥ਭਨਤਿਨਾਨਕਮੇਰੀਪੂਰੀਪਰੀ॥੪॥੫੪॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥

ਅਨਿਕਰਸਾਖਾਏਜੈਸੇਢੋਰ॥ਮੋਹਕੀਜੇਵਰੀਬਾਧਿਓਚੋਰ॥੧॥ਮਿਰਤਕਦੇਹਸਾਧਸੰਗਿ

ਬਿਹੂਨਾ॥ਆਵਤਜਾਤਜੋਨੀਦੁਖਖੀਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਿਕਬਸਤ੍ਰਸੁੰਦਰਪਹਿਰਾਇਆ॥

ਜਿਉਕਿਰਨਾਖੇਤਮਾਹਿਉਗਾਇਆ॥੨॥ਸਗਲਸਰੀਰਆਵਤਸਭਕਾਮਾ॥ਨਿਹਫਲਮਾਨੁਖੁਜਪੈਨਹੀਨਾ
ਮਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਾਕਉਭਏਦਇਆਲਾ॥ਸਾਧਸੰਗਿਮਿਲਿਭਜਹਿਗੋਪਾਲਾ॥੪॥੫੫॥
ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ ॥ਕਲਿਕਲੇਸਗੁਰਸਬਦਿਨਿਵਾਰੇ॥ਆਵਣਜਾਣਰਹੇਸੁਖਸਾਰੇ॥ਭੈਬਿ
ਨਸੇਨਿਰਭਉਹਰਿਧਿਆਇਆ॥ਸਾਧਸੰਗਿਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚਰਨਕਵਲਰਿਦਅੰਤਰ
ਧਾਰੇ॥ਅਗਨਿਸਾਗਰਗੁਰਿਪਾਰਿਉਤਾਰੇ॥੨॥ਬੂਡਤਜਾਤਿਪੂਰੈਗੁਰਕਾਢੇ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਟੂਟੇਗਾਢੇ
॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਸੁਗੁਰਬਲਿਹਾਰੀ॥ਜਿਸੁਭੇਟਤਗਤਿਭਈਹਮਾਰੀ॥੪॥੫੬॥ ਗਉੜੀਮਹ
ਲਾ੫॥ ਸਾਧਸੰਗਿਤਾਕੀਸਰਨੀਪਰਹੁ॥ਮਨੁਤਨੁਅਪੁਨਾਆਗੈਧਰਹੁ॥੧॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਪੀ
ਵਹੁਮੇਰੇਭਾਈ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸਭਤਪਤਿਬੁਝਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਜਿਅਭਿਮਾਨੁਜਨਮਮਰਣੁਨਿਵਾ
ਰਹੁ॥ਹਰਿਕੇਦਾਸਕੇਚਰਣਨਮਸਕਾਰਹੁ॥੨॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਪ੍ਰਭੁਮਨਹਿਸਮਾਲੇ॥ਸੋਧਨੁਸੰਚਹੁਜੋਚਾਲੈਨਾਲੇ॥
੩॥ਤਿਸਹਿਪਰਾਪਤਿਜਿਸੁਮਸਤਕਿਭਾਗੁ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਾਕੀਚਰਣੀਲਾਗੁ॥੪॥੫੭॥ ਗਉ
ੜੀਮਹਲਾ੫॥ ਸੂਕੇਹਰੇਕੀਏਖਿਨਮਾਹੇ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਦ੍ਰਿਸਟਿਸੰਚਿਜੀਵਾਏ॥੧॥ਕਾਟੇਕਸਟਪੂਰੇਗੁਰ
ਦੇਵਾ॥ਸੇਵਕਕਉਦੀਨੀਅਪੁਨੀਸੇਵਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਿਟਿਗਈਚਿੰਤਪੁਨੀਮਨਆਸਾ॥ਕਰੀਦਇਆਸ
ਤਿਗੁਰਗੁਣਤਾਸਾ॥੨॥ਦੁਖਨਾਠੇਸੁਖਆਇਸਮਾਏ॥ਢੀਲਨਪਰੀਜਾਗੁਰਿਫੁਰਮਾਏ॥੩॥ਇਛਪੁ
ਨੀਪੂਰੇਗੁਰਿਮਿਲੇ॥ਨਾਨਕਤੇਜਨਸੁਫਲਫਲੇ॥੪॥੫੮॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ ਤਾਪਗਏ
ਪਾਈਪ੍ਰਭਿਸਾਂਤਿ॥ਸੀਤਲਭਏ ਕੀਨੀਪ੍ਰਭਦਾਤਿ॥੧॥ਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਤੇਭਏਸੁਹੇਲੇ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਬਿਛੁ
ੜੇਮੇਲੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਿਮਰਤਸਿਮਰਤਪ੍ਰਭਕਾਨਾਉ॥ਸਗਲਰੋਗਕਾਬਿਨਸਿਆਥਾਉ॥੨॥ਸਹਜਿ
ਸੁਭਾਇਬੋਲੈਹਰਿਬਾਣੀ॥ਆਠਪਹਰਪ੍ਰਭਸਿਮਰਹੁਪ੍ਰਾਣੀ॥੩॥ਦੂਖੁਦਰਦੁਜਮੁਨੇੜਿਨਆਵੈ
॥ਕਹੁਨਾਨਕਜੋਹਰਿਗੁਨਗਾਵੈ॥੪॥੫੯॥ ॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ ਭਲੇਦਿਨਸਭਲੇ
ਸੰਜੋਗ॥ਜਿਤੁਭੇਟੇਪਾਰਬ੍ਰਹਮਨਿਰਜੋਗ॥੧॥ਓਹਬੇਲਾਕਉਹਉਬਲਿਜਾਉ॥ਜਿਤੁਮੇਰਾਮਨੁਜਪੈਹ
ਰਿਨਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਫਲਮੂਰਤੁਸਫਲਓਹਘਰੀ॥ਜਿਤੁਰਸਨਾਉਚਰੈਹਰਿਹਰੀ॥੨॥ਸਫਲੁਓਹੁ
ਮਾਥਾਸੰਤਨਮਸਕਾਰਸਿ॥ਚਰਣਪੁਨੀਤਚਲਹਿਹਰਿਮਾਰਗਿ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਭਲਾਮੇਰਾਕਰਮ॥ਜਿਤੁ
ਭੇਟੇਸਾਧੂਕੇਚਰਨ॥੪॥੬੦॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਰਾਖੁਮਨਮਾਹਿ॥ਨਾਮੁਸਿ
ਮਰਿਚਿੰਤਾਸਭਜਾਹਿ॥੧॥ਬਿਨੁਭਗਵੰਤਨਾਹੀਅਨਕੋਇ॥ਮਾਰੈਰਾਖੈਏਕੋਸੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਕੇਚਰ
ਣਰਿਦੈਉਰਧਾਰਿ॥ਅਗਨਿਸਾਗਰੁਜਪਿਉਤਰਹਿਪਾਰਿ॥੨॥ਗੁਰਮੂਰਤਿਸਿਉਲਾਇਧਿਆਨੁ॥ਈਹਾਊ
ਹਾਪਾਵਹਿਮਾਨੁ॥੩॥ਸਗਲਤਿਆਗਿਗੁਰਸਰਣੀਆਇਆ॥ਮਿਟੇਅੰਦੇਸੇਨਾਨਕਸੁਖੁਪਾਇਆ॥੪॥
੬੧॥

ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ ।ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਿਦੂਖੁਸਭੁਜਾਇ॥ਨਾਮੁਰਤਨੁਵਸੈਮਨਿਆਇ॥੧॥
ਜਪਿਮਨਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦਕੀਬਾਣੀ॥ਸਾਧੂਜਨਰਾਮੁਰਸਨਵਖਾਣੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਕਸੁਬਿਨੁਦੂਜਾ
ਕੋਇ॥ਜਾਕੀਦ੍ਰਿਸਟਿਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ॥੨॥ਸਾਜਨੁਮੀਤੁਸਖਾਕਰਿਏਕੁ॥ਹਰਿਹਰਿਅਖਰਮਨਮਹਿ ਨਾਹੀ
ਲੇਖੁ॥੩॥ਰਵਿਰਹਿਆਸਰਬਤਿਸੁਆਮੀ॥ਗੁਣਗਾਵੈਨਾਨਕੁਅੰਤਰਜਾਮੀ॥੪॥੬੨॥
ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ।ਭੈਮਹਿਰਚਿਓਸਭੁਸੰਸਾਰਾ॥ਤਿਸੁਭਉਨਾਹੀਜਿਸੁਨਾਮੁਅਧਾਰਾ॥
੧॥ਭਉਨਵਿਆਪੈਤੇਰੀਸਰਣਾ॥ਜੋਤੁਧੁਭਾਵੈਸੋਈਕਰਣਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੋਗਹਰਖਮਹਿਆਵ
ਣਜਾਣਾ॥ਤਿਨਿਸੁਖੁਪਾਇਆਜੋਪ੍ਰਭਭਾਣਾ॥੨॥ਅਗਨਿਸਾਗਰੁਮਹਾਵਿਆਪੈਮਾਇਆ॥ਸੇਸੀਤ
ਲਜਿਨਿਸਤਿਗੁਰੁਪਾਇਆ॥੩॥ਰਾਖਿਲੇਇਪ੍ਰਭੁਰਾਖਨਹਾਰਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਕਿਆਜੰਤਵਿਚਾਰਾ॥
੪॥੬੩॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ ਤੁਮਰੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਜਪੀਐਨਾਉ॥ਤੁਮਰੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਦਰਗ
ਹਥਾਉ॥੧॥ਤੁਝਬਿਨੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮਨਹੀਕੋਇ॥ਤੁਮਰੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੁਮਮ
ਨਿਵਸੇਤਉਦੂਖੁਨਲਾਗੈ॥ਤੁਮਰੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਭ੍ਰਮਭਉਭਾਗੈ॥੨॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਅਪਰੰਪਰਸੁਆਮੀ॥ਸਗਲ
ਘਟਾਕੇਅੰਤਰਜਾਮੀ॥੩॥ਕਰਉਅਰਦਾਸਿਅਪਨੇਸਤਿਗੁਰਪਾਸਿ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈਸਚੁਰਾਸਿ॥੪॥
੬੪॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ ਕਣਬਿਨਾਜੈਸੇਥੋਥਰਤੁਖਾ॥ਨਾਮਬਿਹੂਨਸੂਨੇਸੇਮੁਖਾ॥੧॥ਹਰਿ
ਹਰਿਨਾਮੁਜਪਹੁਨਿਤਪ੍ਰਾਣੀ॥ਨਾਮਬਿਹੂਨਧ੍ਰਿਗੁਦੇਹਬਿਗਾਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮਬਿਨਾਨਾਹੀਮੁਖਭਾਗੁ॥ਭ
ਰਤਬਿਹੂਨਕਹਾਸੋਹਾਗੁ॥੨॥ਨਾਮੁਬਿਸਾਰਿਲਗੈਅਨਸੁਆਇ॥ਤਾਕੀਆਸਨਪੂਜੈਕਾਇ॥੩॥ਕਰਿਕਿਰ
ਪਾਪ੍ਰਭਿਅਪਨੀਦਾਤਿ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਜਪੈਦਿਨੁਰਾਤਿ॥੪॥੬੫॥ ।ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥
ਤੂੰਸਮਰਥੁਤੂੰਹੈਮੇਰਾਸੁਆਮੀ॥ਸਭੁਕਿਛੁਤੁਮਤੇਤੂੰਅੰਤਰਜਾਮੀ॥੧॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪੂਰਨ
ਜਨਓਟ॥ਤੇਰੀਸਰਣਿਉਧਰਹਿਜਨਕੋਟਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੇਤੇਜੀਅਤੇਤੇਸਭਿਤੇਰੇ॥ਤੁਮਰੀਕ੍ਰਿਪਾ
ਤੇਸੂਖਘਨੇਰੇ॥੨॥ਜੋਕਿਛੁਵਰਤੈਸਭਤੇਰਾਭਾਣਾ॥ਹੁਕਮੁਬੂਝੈਸੋਸਚਿਸਮਾਣਾ॥੩॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਦੀ
ਜੈਪ੍ਰਭਦਾਨੁ॥ਨਾਨਕਸਿਮਰੈਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁ॥੪॥੬੬॥ ।ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ ।ਤਾਕਾਦਰ
ਸੁਪਾਈਐਵਡਭਾਗੀ॥ਜਾਕੀਰਾਮਨਾਮਿਲਿਵਲਾਗੀ॥੧॥ਜਾਕੈਹਰਿਵਸਿਆਮਨਮਾਹੀ॥ਤਾਕਉ
ਦੁਖੁਸੁਪਨੈਭੀਨਾਹੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਰਬਨਿਧਾਨਰਾਖੇਜਨਮਾਹਿ॥ਤਾਕੈਸੰਗਿਕਿਲਵਿਖਦੁਖਜਾਹਿ॥
੨॥ਜਨਕੀਮਹਿਮਾਕਥੀਨਜਾਇ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਜਨੁਰਹਿਆਸਮਾਇ॥੩॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਬਿਨਉ
ਸੁਨੀਜੈ॥ਦਾਸਕੀਧੂਰਿਨਾਨਕਕਉਦੀਜੈ॥੪॥੬੭॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ਹਰਿਸਿਮਰ
ਤਤੇਰੀਜਾਇਬਲਾਇ॥ਸਰਬਕਲਿਆਣਵਸੈਮਨਿਆਇ॥੧॥ਭਜੁਮਨਮੇਰੇਏਕੋਨਾਮੁ॥ਜੀਅਤੇਰੇਕੈ

ਆਵੈਕਾਮ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰੈਣਿਦਿਨਸੁਗੁਣਗਾਉਅਨੰਤਾ॥ਗੁਰਪੂਰੇਕਾਨਿਰਮਲਮੰਤਾ॥੨॥ਛੋਡਿ
ਉਪਾਵਏਕਟੇਕਰਾਖੁ॥ਮਹਾਪਦਾਰਥੁਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਚਾਖੁ॥੩॥ਬਿਖਮਸਾਗਰੁਤੇਈਜਨਤਰੇ॥ਨਾਨਕਜਾ
ਕਉਨਦਰਿਕਰੇ॥੪॥ ੬੮॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ ਹਿਰਦੈਚਰਨਕਮਲਪ੍ਰਭਧਾਰੇ॥
ਪੂਰੇਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਨਿਸਤਾਰੇ॥੧॥ਗੋਵਿੰਦਗੁਣਗਾਵਹੁਮੇਰੇਭਾਈ॥ਮਿਲਿਸਾਧੂਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆ
ਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੁਲਭਦੇਹਹੋਈਪਰਵਾਨੁ॥ਸਤਿਗੁਰਤੇਪਾਇਆਨਾਮੁਨੀਸਾਨੁ॥੨॥ਹਰਿਸਿਮਰਤਿ
ਪੂਰਨਪਦੁਪਾਇਆ॥ਸਾਧਸੰਗਿਭੈਭਰਮੁਮਿਟਾਇਆ॥੩॥ਜਤਕਤਦੇਖਉਤਤਰਹਿਆਸਮਾਇ॥ਨਾਨਕ
ਦਾਸਹਰਿਕੀਸਰਣਾਇ॥੪॥ ੬੯॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ ਗੁਰਜੀਕੇਦਰਸਨਕਉਬਲਿ
ਜਾਉ॥ਜਪਿਜਪਿਜੀਵਾਸਤਿਗੁਰਨਾਉ॥੧॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪੂਰਨਗੁਰਦੇਵ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਲਾਗਉਤੇ
ਰੀਸੇਵ॥੧॥ਚਰਨਕਮਲਹਿਰਦੈਉਰਧਾਰੀ॥ਮਨਤਨਧਨਗੁਰਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰੀ॥੨॥ਸਫਲਜਨਮੁ
ਹੋਵੈਪਰਵਾਣੁ॥ਗੁਰੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਨਿਕਟਿਕਰਿਜਾਣੁ॥੩॥ਸੰਤਧੂਰਿਪਾਈਐਵਡਭਾਗੀ॥ਨਾਨਕਗੁਰ
ਭੇਟਤਹਰਿਸਿਉਲਿਵਲਾਗੀ॥੪॥ ੭੦॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ ਕਰੈਦੁਹਕਰਮਦਿ
ਖਾਵੈਹੋਰੁ॥ਰਾਮਕੀਦਰਗਹਬਾਧਾਚੋਰੁ॥੧॥ਰਾਮੁਰਮੈਸੋਈਰਾਮਾਣਾ॥ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਏਕੁ
ਸਮਾਣਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਤਰਿਬਿਖੁਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸੁਣਾਵੈ॥ਜਮਪੁਰਿਬਾਧਾਚੋਟਾਖਾਵੈ॥੨॥ਅ
ਨਿਕਪੜਦੇਮਹਿਕਮਾਵੈਵਿਕਾਰ॥ਖਿਨਮਹਿਪ੍ਰਗਟਹੋਹਿਸੰਸਾਰ॥੩॥ਅੰਤਰਿਸਾਚਿਨਾਮਿਰਸਿਰਾ
ਤਾ॥ਨਾਨਕਤਿਸੁਕਿਰਪਾਲੁਬਿਧਾਤਾ॥੪॥ ੭੧॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ ਰਾਮਰੰਗੁਕ
ਦੇਉਤਰਨਜਾਇ॥੧॥ਬਿਨੁਹਰਿਸਿਮਰਨਿਸੁਖੁਨਹੀਪਾਇਆ॥ਆਨਰੰਗਫੀਕੇਸਭਮਾਇਆ॥੩॥
ਗੁਰਿਰੰਗੇਸੇਭਏਨਿਹਾਲਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਭਏਹੈਦਇਆਲਾ॥੪॥ ੭੨॥ ਗਉੜੀ
ਮਹਲਾ੫॥ ਸਿਮਰਤਸੁਆਮੀਕਿਲਵਿਖਨਾਸੇ॥ਸੂਖਸਹਜਆਨੰਦਨਿਵਾਸੇ॥੧॥
ਰਾਮਜਨਾਕਉਰਾਮਭਰੋਸਾ॥ਨਾਮੁਜਪਤਸਭਿਮਿਟਿਆਅੰਦੇਸਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਧਸੰਗਿਕਛੁ
ਭਉਨਭਰਾਤੀ॥ਗੁਣਗੋਪਾਲਗਾਈਅਹਿਦਿਨੁਰਾਤੀ॥੨॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਬੰਧਨਛੋਟਾ॥ਚਰ
ਨਕਮਲਕੀਦੀਨੀਓਟਾ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਮਨਿਭਈਪਰਤੀਤਿ॥ਨਿਰਮਲਜਸੁਪੀਵਹਿਜ
ਨਨੀਤਿ॥੪॥ ੭੩॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ ਹਰਿਚਰਣੀਜਾਕਾਮਨੁਲਾਗਾ॥ਦੂਖੁ
ਦਰਦੁਭ੍ਰਮੁਤਾਕਾਭਾਗਾ॥੧॥ਹਰਿਧਨਕੋਵਾਪਾਰੀਪੂਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਕਉਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲ
ਗੁਸਾਈ॥ਸੇਜਨਲਾਗੇਗੁਰਕੀਪਾਈ॥੨॥ਸੂਖਸਹਜਸਾਂਤਿਅਨੰਦਾ॥ਜਪਿਜਪਿਜੀਵੇਪਰ
ਮਾਨੰਦਾ॥੩॥ਨਾਮਰਾਸਿਸਾਧਸੰਗਿਖਾਟੀ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਿਅਪਦਾਕਾਟੀ॥੪॥੭੪

ਗਜ

ਰਹਾਉ

ਜਿਸਹਿਨਿਵਾਜੇਸੋਜਨ
ਸੂਰਾ

ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ ॥ਹਰਿਸਿਮਰਤਿਸਭਿਮਿਟਹਿਕਲੇਸ॥ਚਰਨਕਮਲਮਨਮਹਿਪਰਵੇਸ॥੧॥ਉਚਰਹੁਰਾਮਨਾਮੁਲਖਬਾਰੀ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਪੀਵਹੁਪ੍ਰਭਪਿਆਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੂਖਸਹਜਰਸਮਹਾਅਨੰਦਾ॥ਜਪਿਜਪਿਜੀਵੇਪਰਮਾਨੰਦਾ॥੨॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਲੋਭਮਦਖੋਏ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਕਿਲਵਿਖਸਭਧੋਏ॥੩॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਦੀਨਦਇਆਲਾ॥ਨਾਨਕਦੀਜੈਸਾਧਰਵਾਲਾ॥੪॥ ੧੫॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ ਜਿਸਕਾਦੀਆਪੈਨੈਖਾਇ॥ਤਿਸੁਸਿਉਆਲਸੁਕਿਉਬਨੈਮਾਇ॥੧॥ਖਸਮੁਬਿਸਾਰਿਆਨਕੰਮਿਲਾਗਹਿ॥ਕਉਡੀਬਦਲੇਰਤਨੁਤਿਆਗਹਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਭੂਤਿਆਗਿਲਾਗਤਅਨਲੋਭਾ॥ਦਾਸਿਸਲਾਮੁਕਰਤਕਤਸੋਭਾ॥੨॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਖਾਵਹਿਖਾਨਪਾਨ॥ਜਿਨਿਦੀਏਤਿਸਹਿਨਜਾਨਹਿਸੁਆਨ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਹਮਲੂਣਹਰਾਮੀ॥ਬਖਸਿਲੇਹੁਪ੍ਰਭਅੰਤਰਜਾਮੀ॥੪॥ ੧੬ ॥ ਗਉੜੀ ਪ੍ਰਭਕੇਚਰਨਮਨਮਾਹਿਧਿਆਨੁ॥ਸਗਲਤੀਰਥਮਜਨਇਸਨਾਨੁ॥੧॥ਹਰਿਦਿਨੁਹਰਿਸਿਮਰਨੁਮੇਰੇਭਾਈ॥ਕੋਟਿਜਨਮਕੀਮਲੁਲਹਿਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਕੀਕਥਾਰਿਦਮਾਹਿਬਸਾਈ॥ਮਨਬਾਂਛਤਸਗਲੇਫਲਪਾਈ॥੨॥ਜੀਵਨਮਰਣੁਜਨਮੁਪਰਵਾਨੁ॥ਜਾਕੈਰਿਦੈਵਸੈਭਗਵਾਨੁ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੇਈਜਨਪੂਰੇ॥ਜਿਨਾਪਰਾਪਤਿਸਾਧੂਧੂਰੇ॥੪॥ ੧੭॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ ਖਾਦਾਪੈਨਦਾਮੂਕਰਿਪਾਇ॥ਤਿਸਨੋਜੋਹਹਿਦੂਤਧਰਮਰਾਇ॥੧॥ਤਿਸੁਸਿਉਬੇਮੁਖੁਜਿਨਿਜੀਉਪਿੰਡੁਦੀਨਾ॥ਕੋਟਿਜਨਮਭਰਮਹਿਬਹੁਜੂਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਕਤਕੀਐਸੀਹੈਰੀਤਿ॥ਜੋਕਿਛੁਕਰੈਸਗਲਬਿਪਰੀਤਿ॥੨॥ਜੀਉਪ੍ਰਾਣਜਿਨਿਮਨੁਤਨੁਧਾਰਿਆ॥ਸੋਈਠਾਕੁਰੁਮਨਹੁਬਿਸਾਰਿਆ॥੩॥ਬਧੇਬਿਕਾਰਲਿਖੇਬਹੁਕਾਗਰ॥ਨਾਨਕਉਧਰੁਕ੍ਰਿਪਾਸੁਖਸਾਗਰ॥੪॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਤੇਰੀਸਰਣਾਇ॥ਬੰਧਨਕਾਟਿਤਰੈਹਰਿਨਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉਦੂਜਾ॥ ੧੮॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ ॥ ਅਪਨੇਲੋਭਕਉਕੀਨੋਮੀਤੁ॥ਸਗਲਮਨੋਰਥਮੁਕਤਿਪਦੁਦੀਤੁ॥ਐਸਾਮੀਤੁਕਰਹੁਸਭੁਕੋਇ॥ਜਾਤੇਬਿਰਥਾਕੋਇਨਹੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਪੁਨੈਸੁਆਇਰਿਦੈਲੈਧਾਰਿਆ॥ਦੂਖਦਰਦਰੋਗਸਗਲਬਿਦਾਰਿਆ॥੨॥ਰਸਨਾਗੀਧੀਬੋਲਤਰਾਮ॥ਪੂਰਨਹੋਏਸਗਲੇਕਾਮ॥੩॥ਅਨਿਕਬਾਰਨਾਨਕਬਲਿਹਾਰਾ॥ਸਫਲਦਰਸਨੁਗੋਬਿੰਦੁਹਮਾਰਾ॥੪॥ ੧੯॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ਕੋਟਿਬਿਘਨਹਿਰੇਖਿਨਮਾਹਿ॥ਹਰਿਹਰਿਕਥਾਸਾਧਸੰਗਿਸੁਨਾਹਿ॥੧॥ਪੀਵਤਰਾਮ+ਅੰਮ੍ਰਿਤਗੁਣਜਾਸੁ॥ਜਪਿਹਰਿਚਰਣਮਿਟੀਖੁਧਿਤਾਸੁ॥੨॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਰਬਕਲਿਆਣਸੁਖਸਹਜਨਿਧਾਨ॥ਜਾਕੈਰਿਦੈਵਸੈਭਗਵਾਨ॥੨॥ਅਉਖਧਮੰਤ੍ਰਤੰਤਸਭਿਛਾਰੁ॥ਕਰਣੈਹਾਰੁਰਿਦੇਮਹਿਧਾਰੁ॥੩॥ਤਜਿਸਭਿਭਰਮਭਜਿਓਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ॥੪॥ ੨੦॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਭੇਟੇਗੁਰਸੋਈ॥ਤਿਤੁਬਲਿਰੋਗੁਨਵਿਆਪੈਕੋਈ॥੧॥ਰਾਮਰਮਣਤਰਣਭੈਸਾਗਰ॥ਸਰਣਿਸੂਰਫਾਰੇਜਮਕਾਗਰ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮੰਤ੍ਰੁਦੀਓ+ਨਾਮ॥ਇਹਆਸਰਪੂਰਨਭਏ

ਹਰਿ

ਮਹਲਾ੫

ਕਾਮਾ॥੨॥ਜਪਤਪਸੰਜਮਪੂਰੀਵਡਿਆਈ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਲਹਰਿਭਏਸਹਾਈ॥੩॥ਮਾਨਮੋਹਖੋਏਗੁਰਿਭਰਮ॥
ਪੇਖੁਨਾਨਕਪਸਰੇਪਾਰਬ੍ਰਹਮ॥੪॥੮੧॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ ਬਿਖੈਰਾਜਤੇਅੰਧੁਲਾਭਾਰੀ॥ਦੁਖਿ
ਲਾਗੈਰਾਮਨਾਮੁਚਿਤਾਰੀ॥੧॥ਤੇਰੇਦਾਸਕਉਤੁਹੀਵਡਿਆਈ॥ਮਾਇਆਮਗਨੁਨਰਕਿਲੈਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰੋਗਗਿਰ
ਸਤਚਿਤਾਰੇਨਾਉ॥ਬਿਖੁਮਾਤੇਕਾਠਉਰਨਠਾਉ॥੨॥ਚਰਨਕਮਲਸਿਉਲਾਗੀਪ੍ਰੀਤਿ॥ਆਨਸੁਖਾਨਹੀਆਵ
ਹਿਚੀਤਿ॥੩॥ਸਦਾਸਦਾਸਿਮਰਉਪ੍ਰਭਸੁਆਮੀ॥ਮਿਲੁਨਾਨਕਹਰਿਅੰਤਰਜਾਮੀ॥੪॥੮੨॥ ॥ਗਉੜੀਮ
ਹਲਾ੫॥ ॥ਆਠਪਹਰਸੰਗੀਬਟਵਾਰੇ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਿਲਏਨਿਵਾਰੇ॥ਐਸਾਹਰਿਰਸੁਰਮਹੁਸਭੁਕੋਇ॥
ਸਰਬਕਲਾਪੂਰਨਪ੍ਰਭੁਸੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਹਾਤਪਤਿਸਾਗਰਸੰਸਾਰਾ॥ਪ੍ਰਭਖਿਨਮਹਿਪਾਰਿਉਤਾਰਣਹਾਰਾ॥੨॥
ਅਨਿਕਬੰਧਨਤੋਰੇਨਹੀਜਾਹਿ॥ਸਿਮਰਤਨਾਮਮੁਕਤਿਫਲਪਾਹਿ॥੩॥ਉਕਤਿਸਿਆਨਪਇਸਤੇਕਛੁਨਾਹਿ॥
ਕਰਿਕਿਰਪਾਨਾਨਕਗੁਣਗਾਹਿ॥੪॥੮੩॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ॥ਥਾਤੀਪਾਈਹਰਿਕੋਨਾਮੁ॥ਬਿਚਰੁ
ਸੰਸਾਰਪੂਰਨਸਭਕਾਮ॥੧॥ਵਡਭਾਗੀਹਰਿਕੀਰਤਨੁਗਾਈਐ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਤੂੰਦੇਹਿਤਪਾਈਐ॥੧॥ਰਹਾਉ
॥ਹਰਿਕੇਚਰਣਰਿਦੈਉਰਧਾਰ॥ਭਵਸਾਗਰੁਚੜਿਉਤਰਹਿਪਾਰ॥੨॥ਸਾਧੂਸੰਗੁਕਰਹੁਸਭੁਕੋਇ॥ਸਦਾਕਲਿ
ਆਣਫਿਰਿਦੂਖੁਨਹੋਇ॥੩॥ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਭਜੁਗੁਣੀਨਿਧਾਨੁ॥ਨਾਨਕਦਰਗਹਪਾਈਐਮਾਨੁ॥੪॥੮੪॥
ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਪੂਰਨਹਰਿਮੀਤ॥ਭ੍ਰਮਬਿਨਸੇਗਾਏਗੁਣਨੀਤ॥੧॥
ਊਠਤਸੋਵਤਹਰਿਸੰਗਿਪਹਰੂਆ॥ਜਾਕੈਸਿਮਰਣਿਜਮਨਹੀਡਰੂਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚਰਣਕਮਲਪ੍ਰਭਰਿਦੈਨਿਵਾ
ਸੁ॥ਸਗਲਦੂਖਕਾਹੋਇਆਨਾਸੁ॥੨॥ਆਸਾਮਾਣੁਤਾਣੁਧਨੁਏਕ॥ਸਾਚੇਸਾਹਕੀਮਨਮਹਿਟੇਕ॥੩॥ਮਹਾਗਰੀ
ਬਜਨਸਾਧਅਨਾਥ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਿਰਾਖੇਦੇਹਥ॥੪॥੮੫॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿ
ਮਜਨੁਕਰਿਸੂਚੇ॥ਕੋਟਿਗ੍ਰਹਣਪੁੰਨਫਲਮੂਚੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਕੇਚਰਣਰਿਦੈਮਹਿਬਸੇ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲ
ਵਿਖਨਸੇ॥੧॥ਸਾਧਸੰਗਿਕੀਰਤਨਫਲੁਪਾਇਆ॥ਜਮਕਾਮਾਰਗੁਦ੍ਰਿਸਟਿਨਆਇਆ॥੨॥ਮਨਬਚਕ੍ਰਮਗੋਬਿੰਦਅ
ਧਾਰੁ॥ਤਾਤੇਛੁਟਿਓਬਿਖੁਸੰਸਾਰੁ॥੩॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਿਕੀਨੋਅਪੁਨਾ॥ਨਾਨਕਜਾਪੁਜਪੇਹਰਿਜਪਨਾ॥੪॥੮੬॥
ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ ॥ਪਉਸਰਣਾਈਜਿਨਹਰਿਜਾਤੇ॥ਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁਚਰਣਹਰਿਰਾਤੇ॥੧॥ਭੈ
ਭੰਜਨਪ੍ਰਭਮਨਿਨਬਸਾਹੀ॥ਡਰਪਤਡਰਪਤਜਨਮਬਹੁਤੁਜਾਹੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਕੈਰਿਦੈਬਸਿਓਹਰਿਨਾਮ॥
ਸਗਲਮਨੋਰਥਤਾਕੇਪੂਰਨਕਾਮ॥੨॥ਜਨਮੁਜਰਾਮਿਰਤੁਜਿਸੁਵਾਸਿ॥ਸੋਸਮਰਥੁਸਿਮਰਿਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿ॥
੩॥ਮੀਤੁਸਾਜਨੁਸਖਾਪ੍ਰਭੁਏਕ॥ਨਾਮੁਸੁਆਮੀਕਾਨਾਨਕਟੇਕ॥੪॥੮੭॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫
ਬਾਹਰਿਰਾਖਿਓਰਿਦੈਸਮਾਲਿ॥ਘਰਿਆਏਗੋਵਿੰਦੁਲੈਨਾਲਿ॥੧॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸੰਤਨਕੈਸੰਗਿ॥ਮਨੁਤ
ਨੁਰਾਤਾਰਾਮਕੈਰੰਗਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸਾਗਰੁਤਰਿਆ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਵਿਖਸਭਿਹਿਰਿਆ॥੨॥

ਸੇਵਾਸੁਰਤਿਭਗਤਿਗੁਰਪੂਰੇਗੁਰਕਾਨਿਰਮਲਮੰਤ੍ਰੁ॥੩॥ਚਰਣਕਮਲਬਸਿਰਿਦੇਮਹਿਜਾਪੁ॥ਨਾਨਕੁਪੇਖਿ
ਜੀਵੈਪਰਤਾਪੁ॥੪॥੮੮॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ ਧੰਨੁਇਹੁਥਾਨੁਗੋਵਿੰਦਗੁਣਗਾਏ॥ਕੁਸਲਖੇਮਪ੍ਰ
ਭਿਆਪਿਬਸਾਏ॥੧॥ਬਿਪਤਿਤਹਾਜਹਾਹਰਿਸਿਮਰਨੁਨਾਹੀ॥ਕੋਟਿਅਨੰਦਜਹਹਰਿਗੁਨਗਾਹੀ॥੧॥ਹਰਿਬਿ ਰਹਾਉ॥
ਸਰਿਐਦੁਖਰੋਗਘਨੇਰੇ॥ਪ੍ਰਭਸੇਵਾਜਮੁਲਗੈਨਨੇਰੇ॥੨॥ਸੋਵਡਭਾਗੀਨਿਹਚਲਥਾਨੁ॥ਜਹਜਪੀਐਪ੍ਰਭਕੇਵ
ਲਨਾਮੁ॥੩॥ਜਹਜਾਈਐਤਹਨਾਲਿਮੇਰਾਸੁਆਮੀ॥ਨਾਨਕਕਉਮਿਲਿਆਅੰਤਰਿਜਾਮੀ॥੪॥੮੯॥

ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ ॥ਜੋਪ੍ਰਾਣੀਗੋਬਿੰਦੁਧਿਆਵੈ॥ਪੜਿਆਅਣਪੜਿਆਪਰਮਗਤਿਪਾਵੈ॥
ਰਹਾ ੧॥ਸਾਧੂਸੰਗਿਸਿਮਰਿਗੋਪਾਲ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਝੂਠਾਧਨੁਮਾਲੁ॥੧॥ਰੂਪਵੰਤੁਸੋਚਤੁਰੁਸਿਆਣਾ॥ਜਿਨਿਜਨਿਮਾਨਿ
ਆਪ੍ਰਭਕਾਭਾਣਾ॥੨॥ਜਗਮਹਿਆਇਆਸੋਪਰਵਾਣੁ॥ਘਟਿਘਟਿਅਪਣਾਸੁਆਮੀਜਾਣੁ॥੩॥ਕਹੁਨਾ ਰਹਾਉ॥
ਨਕਜਾਕੇਪੂਰਨਭਾਗ॥ਹਰਿਚਰਣੀਤਾਕਾਮਨੁਲਾਗ॥੪॥੯੦॥ ॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥
ਹਰਿਕੇਦਾਸਸਿਉਸਾਕਤਨਹੀਸੰਗੁ॥ਓਹੁਬਿਖਈਓਸੁਰਾਮਕੋਰੰਗੁ॥ਮਨਅਸਵਾਰਜੈਸੇਤੁਰੀਸੀਗਾਰੀ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥
ਜਿਉਕਾਪੁਰਖੁਪੁਚਾਰੈਨਾਰੀ॥ਬੈਲਕਉਨੇਤ੍ਰਾਪਾਇਦੁਹਾਵੈ॥ਗਊਚਰਿਸਿੰਘਪਾਛੈਪਾਵੈ॥ਗਾਡਰਲੇਕਾਮ
ਧੇਨੁਕਰਿਪੂਜੀ॥ਸਉਦੇਕਉਧਾਵੈਬਿਨੁਪੂੰਜੀ॥੩॥ਨਾਨਕਰਾਮਨਾਮੁਜਪਿਚੀਤਿ॥ਸਿਮਰਿਸੁਆਮੀਹਰਿਸਿ
ਉਮੀਤ॥੪॥੯੧॥ ॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ ਸਾਮਤਿਨਿਰਮਲਕਹੀਅਤਿਧੀਰ॥ਰਾਮਰਸਾਇਣੁ
ਪੀਵਤਬੀਰ॥੧॥ਹਰਿਕੇਚਰਣਹਿਰਦੈਕਰਿਓਟ॥ਜਨਮਮਰਣਤੇਹੋਵਤਛੋਟ॥੧॥ਸੋਤਨੁਨਿਰਮਲੁਜਿਤੁਉਪ ਰਹਾਉ॥
ਜੈਨਪਾਪੁ॥ਰਾਮਰੰਗਿਨਿਰਮਲਪਰਤਾਪੁ॥੨॥ਸਾਧਸੰਗਿਮਿਟਿਜਾਤਬਿਕਾਰ॥ਸਭਤੇਊਚਏਹੋਉਪਕਾਰ
॥੩॥ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਰਾਤੇਗੋਪਾਲ॥ਨਾਨਕਜਾਚੈਸਾਧਰਵਾਲ॥੪॥੯੨॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥
ਐਸੀਪ੍ਰੀਤਿਗੋਵਿੰਦਸਿਉਲਾਗੀ॥ਮੇਲਿਲਏਪੂਰਨਵਡਭਾਗੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਭਰਤਾਪੇਖਿਬਿਗਸੈਜਿਉ
ਨਾਰੀ॥ਤਿਉਹਰਿਜਨੁਜੀਵੈਨਾਮੁਚਿਤਾਰੀ॥੧॥ਪੂਤਪੇਖਿਜਿਉਜੀਵਤਮਾਤਾ॥ਓਤਿਪੋਤਿਜਨੁਹਰਿਸਿਉ
ਰਾਤਾ॥੨॥ਲੋਭੀਅਨਦੁਕਰੈਪੇਖਿਧਨਾ॥ਜਨਚਰਨਕਮਲਸਿਉਲਾਗੋਮਨਾ॥੩॥ਬਿਸਰੁਨਹੀਇਕੁਤਿਲੁਦਾਤਾ
ਰ॥ਨਾਨਕਕੇਪ੍ਰਭਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰ॥੪॥੯੩॥ ॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ ॥ਰਾਮਰਸਾਇਣਿਜੋਜਨਗੀਧੇ॥ਚ
ਰਨਕਮਲਪ੍ਰੇਮਭਗਤੀਬੀਧੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਨਰਸਾਦੀਸਹਿਸਭਿਛਾਰੁ॥ਨਾਮਬਿਨਾਨਿਹਫਲਸੰਸਾਰ॥
੧॥ਅੰਧਕੂਪਤੇਕਾਢੇਆਪਿ॥ਗੁਣਗੋਵਿੰਦਅਚਰਜਪਰਤਾਪੁ॥੨॥ਵਣਿਤ੍ਰਿਣਿਤ੍ਰਿਭਵਣਿਪੂਰਨਗੋਪਾਲ
॥ਬ੍ਰਹਮਪਸਾਰੁਜੀਅਸੰਗਿਦਇਆਲ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਸਾਕਥਨੀਸਾਰੁ॥ਮਾਨਿਲੇਤੁਸਿਰਜਨਹਾਰੁ॥ ਜਿ
੪॥੯੪॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ ਨਿਤਪ੍ਰਤਿਨਾਵਣੁਰਾਮਸਰਿਕੀਜੈ॥ਝੋਲਿਮਹਾਰਸੁਅੰ ਹਰਿ
ਮ੍ਰਿਤੁਪੀਜੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਿਰਮਲਉਦਕੁਨਾਮਾ॥ਮਜਨੁਕਰਤਪੂਰਨਸਭਿਕਾਮਾ॥੧॥ਸੰਤਸੰਗਿਤਹਗੋ

ਜਾਟਿਹੋਇਆ॥ਕੋਟਿਜਨਮਕੇਕਿਲਵਿਖਖੋਇਆ॥੨॥ਸਿਮਰਹਿਸਾਧਕਰਹਿਆਨੰਦਾ॥ਮਨਿਤਨਿਰਵਿਆਪਰਮਾ
ਨੰਦਾ॥੩॥ਜਿਸਹਿਪਰਾਪਤਿਹਰਿਚਰਣਨਿਧਾਨਾ॥ਨਾਨਕਦਾਸੁਤਿਸਹਿਕੁਰਬਾਨਾ॥੪॥੯੫॥ ॥ਗਉ
ੜੀਮਹਲਾ੫॥ ॥ਸੋਕਿਛੁਕਰਿਜਿਤੁਮੈਲੁਨਲਾਗੈ॥ਹਰਿਕੀਰਤਨਮਹਿਏਹੁਮਨੁਜਾਗੈ॥੧॥ਰਹਾਉ
॥ਏਕੋਸਿਮਰਿਨਦੂਜਾਭਾਉ॥ਸੰਤਸੰਗਿਜਪਿਕੇਵਲਨਾਉ॥੧॥ਕਰਮਧਰਮਨੇਮਬ੍ਰਤਪੂਜਾ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਬਿਨੁ
ਜਾਨੁਨਦੂਜਾ॥੨॥ਤਾਕੀਪੂਰਨਹੋਈਘਾਲ॥ਜਾਕੀਪ੍ਰੀਤਿਅਪੁਨੇਪ੍ਰਭਨਾਲਿ॥੩॥ਸੋਬੈਸਨੋਹੈਅਪਰਅਪਾਰੁ॥ਕਹੁ
ਨਾਨਕਜਿਨਿਤਜੇਬਿਕਾਰ॥੪॥੯੬॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ਜੀਵਤਛਾਡਿਜਾਹਿਦੇਵਾਨੇ॥ਮੁਇਆਉਨਤੇਕੋਵਰਸਾਨੇ॥
[illegible]॥੧॥ਸਿਮਰਿਗੋਬਿੰਦੁਮਨਿਤਨਿਧੁਰਿਲਿਖਿਆ॥ਕਾਹੂਕਾਜਨਆਵਤਬਿਖਿਆ॥੧॥ਰ
ਹਾਉ॥ਬਿਖੈਠਗਉਰੀਜਿਨਿਖਾਈ॥ਤਾਕੀਤ੍ਰਿਸਨਾਕਬਹੂੰਨਜਾਈ॥੨॥ਦਾਰਨਦੁਖਦੁਤਰਸੰਸਾਰੁ॥ਰਾਮ
ਨਾਮਬਿਨੁਕੈਸੇਉਤਰਸਿਪਾਰਿ॥੩॥ਸਾਧਸੰਗਿਮਿਲਿਦੁਇਕੁਲਸਾਧਾਰਿ॥ਰਾਮਨਾਮਨਾਨਕਆਰਾਧਿ॥੪॥੯੭॥
ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ ਗਰੀਬਾਉਪਰਿਜਿਖਿੰਜੈਦਾੜੀ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਸਾਅਗਨਿਮਹਿਸਾੜੀ॥
॥੧॥ਪੂਰਾਨਿਆਉਕਰੇਕਰਤਾਰੁ॥ਅਪੁਨੇਦਾਸਕਉਰਾਖਨਹਾਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਦਿਜੁਗਾਦਿਪ੍ਰਗਟਿਪਰਤਾਪੁ
॥ਨਿੰਦਕੁਮੁਆਉਪਜਿਵਡਤਾਪੁ॥੨॥ਤਿਨਿਮਾਰਿਆਜਿਰਖੈਨਕੋਇ॥ਆਗੈਪਾਛੈਮੰਦੀਸੋਇ॥੩॥ਅਪੁ
ਨੇਦਾਸਰਾਖੈਕੰਠਿਲਾਇ॥ਸਰਣਿਨਾਨਕਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇ॥੪॥੯੮॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥
॥ਮਹਜਰੁਝੂਠਾਕੀਤੋਨੁਆਪਿ॥ਪਾਪੀਕਉਲਾਗਾਸੰਤਾਪੁ॥੧॥ਜਿਸਹਿਸਹਾਈਗੋਬਿਦੁਮੇਰਾ
ਤਿਸੁਕਉਜਮੁਨਹੀਆਵੈਨੇਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਚੀਦਰਗਹਬੋਲੈਕੂੜੁ॥ਸਿਰੁਹਾਥਪਛੋੜੈਅੰਧਾਮੂੜੁ॥
੨॥ਰੋਗਬਿਆਪੇਕਰਦੇਪਾਪਾ॥ਅਦਲੀਹੋਇਬੈਠਾਪ੍ਰਭੁਆਪਿ॥੩॥ਅਪਨਕਮਾਇਐਆਪੇਬਾਧੇ॥ਦਰਬੁਗ
ਇਆਸਭੁਜੀਅਕੈਸਾਥੈ॥੪॥ਨਾਨਕਸਰਣਿਪਰੇਦਰਬਾਰਿ॥ਰਾਖੀਪੈਜਮੇਰੈਕਰਤਾਰਿ॥੫॥੯੯॥
॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ ਜਨਕੀਧੂਰਿਮਨਮੀਠਖਟਾਨੀ॥ਪੂਰਬਿਕਰਮਿਲਿਖਿਆਧੁਰਿਪ੍ਰਾਨੀ॥
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਹੰਬੁਧਿਮਨਪੂਰਿਥਿਧਾਈ॥ਸਾਧਧੂਰਿਕਰਿਸੁਧਮੰਜਾਈ॥੧॥ਅਨਿਕਜਲਾਜੇਧੋਵੈਦੇਹੀ॥
ਮੈਲੁਨਉਤਰੈਸੁਧੁਨਤੇਹੀ॥੨॥ਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟਿਓਸਦਾਕ੍ਰਿਪਾਲਾ॥ਹਰਿਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਕਾਟਿਆਭਉਕਾਲਾ॥
੩॥ਮੁਕਤਿਭੁਗਤਿਜੁਗਤਿਹਰਿਨਾਉ॥ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਨਾਨਕਗੁਣਗਾਉ॥੪॥੧੦੦॥ ਗਉੜੀ
ਮਹਲਾ੫॥ ॥ਜੀਵਨਪਦਵੀਹਰਿਕੇਦਾਸ॥ਜਿਨਿਮਿਲਿਆਆਤਮਪਰਗਾਸੁ॥੧॥ਹਰਿਕਾ
ਸਿਮਰਨੁਸੁਨਿਮਨਿਕਾਨੀ॥ਸੁਖੁਪਾਵਹਿਹਰਿਦੁਆਰਪਰਾਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਠਪਹਿਰਧਿਆਈਐਗੋ
ਪਾਲੁ॥ਨਾਨਕਦਰਸਨੁਦੇਖਿਨਿਹਾਲੁ॥੨॥੧੦੧॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ ॥ਸਾਂਤਿਭਈਗੁਰਗੋ
ਬਿਦਪਾਈ॥ਤਾਪਪਾਪਬਿਨਸੇਮੇਰੇਭਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਾਮਨਾਮੁਨਿਤਰਸਨਬਖਾਨ॥ਬਿਨਸੇਰੋਗਭਏਕ

ਲਿਆ॥੧॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਗੁਣਅਗਮਬੀਚਾਰਾ॥ਸਾਧੂਸੰਗਮਿਹੈਨਿਸਤਾਰਾ॥੨॥ਨਿਰਮਲਗੁਣਗਾਵਹੁਨਿਤਨੀਤ॥
ਗਈਬਿਆਧਿਉਬਰੇਜਨਮੀਤ॥੩॥ਮਨਬਚਕ੍ਰਮਪ੍ਰਭੁਅਪਨਾਧਿਆਈ॥ਨਾਨਕਦਾਸਤੇਰੀਸਰਣਾਈ॥੪॥
੧੦੨॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ ਨੇਤ੍ਰਪ੍ਰਗਾਸੁਕੀਆਗੁਰਦੇਵ॥ਭਰਮਗਏਪੂਰਨਭਈਸੇਵ॥੧॥ਰ
ਹਾਉ॥ਸੀਤਲਾਤੇਰਖਿਆਬਿਹਾਰੀ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਭਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥੧॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਜਪੈਸੋਜੀਵੈ॥ਸਾਧਸੰਗਿਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿ
ਤੁਪੀਵੈ॥੨॥੧੦੩॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ ਧਨੁਓਹਮਸਤਕੁਧਨੁਤੇਰੇਨੇਤ॥ਧਨੁਓਇਭਗਤਜਿਨਤੁਮਸੰਗਿ
ਹੇਤ॥੧॥ਨਾਮਬਿਨਾਕੈਸੇਸੁਖੁਲਹੀਐ॥ਰਸਨਾਰਾਮਨਾਮਜਸੁਕਹੀਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਿਨਊਪਰਿਜਾਈਐਕੁਰਬ
ਾਣੁ॥ਨਾਨਕਜਿਨਿਜਪਿਆਨਿਰਬਾਣੁ॥੨॥੧੦੪॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ ਤੂੰਹੈਮਸਲਤਿਤੂੰਹੈਨਾਲਿ॥ਤੂੰਹੈਰਾਖਹਿ
ਸਾਰਿਸਮਾਲਿ॥੧॥ਐਸਾਰਾਮੁਦੀਨਦੁਨੀਸਹਾਈ॥ਦਾਸਕੀਪੈਜਰਖੈਮੇਰੋਭਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਗੈਆਪਿਇਹੁਥਾ
ਨੁਵਸਿਜਾਕੈ॥ਆਠਪਹਿਰਮਨੁਹਰਿਕਉਜਾਪੈ॥੨॥ਪਤਿਪਰਵਾਣੁਸਚੁਨੀਸਾਣੁ॥ਜਾਕਉਆਪਿਕਰਹਿ
ਫੁਰਮਾਨੁ॥੩॥ਆਪੇਦਾਤਾਆਪਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿ॥ਨਿਤਨਿਤਨਾਨਕਰਾਮਨਾਮੁਸਮਾਲਿ॥੪॥੧੦੫॥
ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ ਸਤਿਗੁਰੁਪੂਰਾਭਇਆਕ੍ਰਿਪਾਲੁ॥ਹਿਰਦੈਵਸਿਆਸਦਾਗੁਪਾਲੁ॥
੧॥ਰਾਮਰਵਤਸਦਹੀਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਮਇਆਕਰੀਪੂਰਨਹਰਿਰਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਾ
ਕੇਪੂਰੇਭਾਗ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅਸਥਿਰੁਸੋਹਾਗੁ॥੨॥੧੦੬॥ ॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥
ਧੋਤੀਖੋਲਿਵਿਛਾਏਹੇਠਿ॥ਗਰਧਪਵਾਂਗੂਲਾਹੇਪੇਟਿ॥੧॥ਬਿਨੁਕਰਤੂਤੀਮੁਕਤਿਨਪਾਈਐ॥ਮੁਕਤਿ
ਪਦਾਰਥੁਨਾਮੁਧਿਆਈਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੂਜਾਤਿਲਕਕਰਤਇਸਨਾਨਾ॥ਛੁਰੀਕਾਢਿਲੇਵੈਹਥਿਦਾਨਾ॥
੨॥ਬੇਦੁਪੜੈਮੁਖਿਮੀਠੀਬਾਣੀ॥ਜੀਆਂਕੁਹਤਨਸੰਗੈਪਰਾਣੀ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਿਸੁਕਿਰਪਾਧਾਰੈ॥ਹਿ
ਰਦਾਸੁਧੁਬ੍ਰਹਮੁਬੀਚਾਰੈ॥੪॥੧੦੭॥ ॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ॥ਥਿਰੁਘਰਿਬੈਸਹੁਹਰਿਜਨਪਿਆ
ਰੇ॥ਸਤਿਗੁਰਿਤੁਮਰੇਕਾਜਸਵਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੁਸਟਦੂਤਪਰਮੇਸਰਿਮਾਰੇ॥ਜਨਕੀਪੈਜਰਖੀਕਰ
ਤਾਰੇ॥੧॥ਬਾਦਿਸਾਹਸਾਹਵਸਿਕਰਦੀਨੇ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮਮਹਾਰਸਪੀਨੇ॥ਸਾਧਸੰਗਿਮਿਲਿਕੀਨੋਦਾਨੁ
੩॥ਸਰਣਿਪਰੇਪ੍ਰਭਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਨਾਨਕਓਟਪਕਰੀਪ੍ਰਭਸੁਆਮੀ॥੪॥੧੦੮॥ ਗਉੜੀ
ਮਹਲਾ੫॥ ਹਰਿਸੰਗਿਰਾਤੇਭਾਹਿਨਜਲੈ॥ਹਰਿਸੰਗਿਰਾਤੇਮਾਇਆਨਹੀਛਲੈ॥ਹਰਿਸੰਗਿਰਾਤੇਨ
ਹੀਡੂਬੈਜਲਾ॥ਹਰਿਸੰਗਿਰਾਤੇਸੁਫਲਫਲਾ॥੧॥ਸਭਭੈਮਿਟਹਿਤੁਮਾਰੈਨਾਇ॥ਭੇਟਤਸੰਗਿਹਰਿਹਰਿਗੁਨਗਾਇ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਸੰਗਿਰਾਤੇਮਿਟੈਸਭਚਿੰਤਾ॥ਹਰਿਸਿਉਸੋਰਚੈਜਿਸੁਸਾਧਕਾਮੰਤਾ॥ਹਰਿਸੰਗਿਰਾਤੇਜ
ਮਕੀਨਹੀਤ੍ਰਾਸਾ॥ਹਰਿਸੰਗਿਰਾਤੇਪੂਰਨਆਸਾ॥੨॥ਹਰਿਸੰਗਿਰਾਤੇਦੂਖੁਨਲਾਗੈ॥ਹਰਿਸੰਗਿਰਾਤਾਅਨਦਿਨੁਜਾਗੈ
॥੨॥ਹਰਿਸੰਗਿਰਾਤਾਸਹਜਘਰਿਵਸੈ॥ਹਰਿਸੰਗਿਰਾਤੇਭ੍ਰਮੁਭਉਨਸੈ॥੩॥ਹਰਿਸੰਗਿਰਾਤੇਮਤਿਊਤਮਹੋਇ॥

ਨਿਰਭਉਹੋਇਭਜਹੁ ਭਗਵਾਨ॥

ਹਰਿਸੰਗਿਰਾਤੇਨਿਰਮਲਸੋਏ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਨਕਉਬਲਿਜਾਈ॥ਜਿਨਕਉਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਬਿਸਰਤਨਾਹੀ॥੪॥੧੦੯

ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ ਉਦਮੁਕਰਤਸੀਤਲਮਨਭਏ॥ਮਾਰਗਿਚਲਤਸਗਲਦੁਖਗਏ॥ਨਾਮੁਜਪਤਮਨਿਭਏਅਨੰਦ॥ਰਸਿਗਾਏਗੁਨਪਰਮਾਨੰਦ॥੧॥ਖੇਮਭਇਆਕੁਸਲਘਰਿਆਏ॥ਭੇਟਤਸਾਧਸੰਗਿਗਈਬਲਾਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨੇਤ੍ਰਪੁਨੀਤਪੇਖਤਹੀਦਰਸ॥ਧਨਿਮਸਤਕਚਰਨਕਮਲਹੀਪਰਸ॥ਗੋਬਿੰਦਕੀਟਹਲਸਫਲਇਹਕਾਂਇਆ॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆ॥੨॥ਜਨਕੀਕੀਨੀਆਪਿਸਹਾਇ॥ਸੁਖੁਪਾਇਆਲਗਿਦਾਸਹਪਾਇ॥ਆਪੁਗਇਆਤਾਆਪਹਿਭਏ॥ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨਕੀਸਰਨੀਪਏ॥੩॥ਜੋਚਾਹਤਸੋਈਜਬਪਾਇਆ॥ਤਬਢੂਢਨਕਹਾਕੋਜਾਇਆ॥ਅਸਥਿਰਭਏਬਸੇਸੁਖਆਸਨ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਸੁਖਬਾਸਨ॥੪॥੧੧੦॥

ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ ਕੋਟਿਮਜਨਕੀਨੋਇਸਨਾਨੁ॥ਲਾਖਅਰਬਖਰਬਦੀਨੋਦਾਨੁ॥ਜਾਮਨਿਵਸਿਓਹਰਿਕੋਨਾਮੁ॥੧॥ਸਗਲਪਵਿਤ੍ਰਗੁਨਗਾਇਗੁਪਾਲ॥ਪਾਪਮਿਟਹਿਸਾਧੂਸਰਨਿਦਇਆਲ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਹੁਤੁਉਰਧਤਪਸਾਧਨਸਾਧੇ॥ਅਨਿਕਲਾਭਮਨੋਰਥਲਾਧੇ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮਰਸਨਆਰਾਧੇ॥੨॥ਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤਬੇਦਬਖਾਨੇ॥ਜੋਗਗਿਆਨਸਿਧਸੁਖਜਾਨੇ॥ਨਾਮੁਜਪਤਪ੍ਰਭਸਿਉਮਨਮਾਨੇ॥੩॥ਅਗਾਧਿਬੋਧਿਹਰਿਅਗਮਅਪਾਰੇ॥ਨਾਮੁਜਪਤਨਾਮੁਰਿਦੈਬੀਚਾਰੇ॥ਨਾਨਕਕਉਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਧਾਰੇ॥੪॥ ੧੧੧॥

ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਚਰਨਕਮਲਗੁਰਰਿਦੈਬਸਾਇਆ॥੧॥ਗੁਰਗੋਬਿੰਦੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪੂਰਾ॥ਤਿਸਹਿਅਰਾਧਿਮੇਰਾਮਨੁਧੀਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਦਿਨੁਜਪਉਗੁਰੂਗੁਰਨਾਮ॥ਤਾਤੇਸਿਧਿਭਏਸਗਲੇਕਾਂਮ॥੨॥ਦਰਸਨਦੇਖਿਸੀਤਲਮਨਭਏ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਬਿਖਗਏ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਕਹਾਭੈਭਾਈ॥ਅਪਨੇਸੇਵਕਕੀਆਪਿਪੈਜਰਖਾਈ॥੪॥੧੧੨

ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ਅਪਨੇਸੇਵਕਕਉਆਪਿਸਹਾਈ॥ਨਿਤਪ੍ਰਤਿਪਾਰੈਬਾਪਜੈਸੇਮਾਈ॥੧॥ਪ੍ਰਭਕੀਸਰਨਿਉਬਰੈਸਭਕੋਇ॥ਕਰਨਕਰਾਵਨਪੂਰਨਸਚੁਸੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਬਮਨਿਬਸਿਆਕਰਨੈਹਾਰਾ॥ਭੈਬਿਨਸੇਆਤਮਸੁਖਸਾਰਾ॥੨॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪਨੇਜਨਰਾਖੇ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਬਿਖਲਾਥੇ॥੩॥ਕਹਨੁਨਜਾਇਪ੍ਰਭਕੀਵਡਿਆਈ॥ਨਾਨਕਦਾਸਸਦਾਸਰਨਾਈ॥੪॥ ੧੧੩॥

ਗਉੜੀਚੇਤੀਮਹਲਾ੫ ਦੁਪਦੇ॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਮਕੋਬਲੁਪੂਰਨਭਾਈ॥ਤਾਤੇਬ੍ਰਿਥਾਨਬਿਆਪੈਕਾਈ॥੧॥ਜੋਜੋਚਿਤਵੈਦਾਸਹਰਿਮਾਈ॥ਸੋਸੋਕਰਤਾਆਪਿਕਰਾਈ॥੧॥ਨਿੰਦਕਕੀਪ੍ਰਭਿਪਤਿਗਵਾਈ॥ਨਾਨਕਗੁਣਗੋਵਿੰਦਨਿਰਭਉਗਾਈ॥੨॥੧॥੧੧੪

॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ॥ਭੁਜਬਲਬੀਰਬ੍ਰਹਮਸੁਖਸਾਗਰਗਰਤਪਰਤਗਹਿਲੇਹੁਅੰਗੁਰੀਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸ੍ਰਵਨਨਸੁਰਤਿਨੈਨਸੁੰਦਰਨਹੀਆਰਤਦੁਆਰਿਰਟਤਪਿੰਗੁਰੀਆ॥੧॥

ਦੀਨਾਨਾਥਅਨਾਥਕਰੁਣਾਮੈਸਾਜਨਮੀਤਪਿਤਾਮਹਿਤਰੀਆ॥ਚਰਨਕਵਲਹਿਰਦੈਗਹਿਨਾਨਕਭੈਸਾ
ਗਰਸੰਤਪਾਰਉਤਰੀਆ॥੨॥੨॥੧੧੫॥

ਗਉੜੀਬੈਰਾਗਣਿਮਹਲਾ੫॥ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਦਯੁਗੁਸਾਂਈਮੀਤੁਲਾਤੂੰਸੰਗਿਹਮਾਰੈਬਾਸੁਜੀਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੁਝਬਿਨੁਘਰੀਨਜੀਵਨਾਧ੍ਰਿਗੁਰ
ਹਣਾਸੰਸਾਰਿ॥ਜੀਅਪ੍ਰਾਨਸੁਖਦਾਤਿਆਨਿਮਖਨਿਮਖਬਲਿਹਾਰਜੀਉ॥੧॥ਹਸਤਅਲੰਬਨੁਦੇਹੁਪ੍ਰਭ
ਗਰਤਹੁਉਧਰੁਗੋਪਾਲ॥ਮੋਹਿਨਿਰਗੁਨਮਤਿਥੋਰੀਆਤੂੰਸਦਹੀਦੀਨਦਇਆਲ॥੨॥ਕਿਆਸੁਖਤੇਰੇਸੰਮ
ਲਾਕਵਨਬਿਧੀਬੀਚਾਰ॥ਸਰਣਿਸਮਾਈਦਾਸਹਿਤਊਚੇਅਗਮਅਪਾਰ॥੩॥ਸਗਲਪਦਾਰਥਅਸਟਸਿਧਿ
ਨਾਮਮਹਾਰਸੁਮਾਹਿ॥ਸੁਪ੍ਰਸੰਨਭਏਕੇਸਵਾਸੇਜਨਹਰਿਗੁਣਗਾਹਿ॥੪॥ਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਬੰਧਪੋਤੂੰਮੇਰੇਪ੍ਰਾ
ਣਅਧਾਰ॥ਸਾਧਸੰਗਿਨਾਨਕੁਭਜੈਬਿਖੁਤਰਿਆਸੰਸਾਰ॥੫॥੧॥੧੧੬॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫

॥ਗਉੜੀਬੈਰਾਗਣਿਰਹੋਏਕੇਛੰਤਕੇਘਰਿਮਹਲਾ੫॥ ॥ਹੈਕੋਈਰਾਮਪਿਆਰੋਗਾਵੈ॥ਸਰ
ਬਕਲਿਆਣਸੂਖਸਚੁਪਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਨੁਬਨੁਖੋਜਤਫਿਰਤਬੈਰਾਗੀ॥ਬਿਰਲੇਕਾਹੂਏਕਲਿਵਲਾ
ਗੀ॥ਜਿਨਿਹਰਿਪਾਇਆਸੇਵਡਭਾਗੀ॥੧॥ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕਸਨਕਾਦਿਕਚਾਹੈ॥ਜੋਗੀਜਤੀਸਿਧਹਰਿਆਹੈ॥
ਜਿਸਹਿਪਰਾਪਤਿਸੋਹਰਿਗੁਣਗਾਹੈ॥੨॥ਤਾਕੀਸਰਣਿਜਿਨਿਬਿਸਰਤਨਾਹੀ॥ਵਡਭਾਗੀਹਰਿਸੰਤਮਿਲਾ
ਹੀ॥ਜਨਮਮਰਣਤਿਹਮੂਲੇਨਾਹੀ॥੩॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਮਿਲੁਪ੍ਰੀਤਮਪਿਆਰੇ॥ਬਿਨਉਸੁਨਹੁਪ੍ਰਭਊਚਅ
ਪਾਰੇ॥ਨਾਨਕੁਮਾਂਗਤੁਨਾਮੁਅਧਾਰੇ॥੪॥੧॥੧੧੭॥

॥ਗਉੜੀਪੂਰਬੀਮਹਲਾ੫॥ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ਕਵਨਗੁਨਪ੍ਰਾਨਪਤਿਮਿਲਉਮੇਰੀਮਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰੂਪਹੀਨਬੁਧਿਬਲਹੀਨੀਮੋਹਿਪਰਦੇਸਨਿਦੂਰਤੇ
ਆਈ॥ਨਾਹਿਨਦਰਬੁਨਜੋਬਨਮਾਤੀਮੋਹਿਅਨਾਥਕੀਕਰਹੁਸਮਾਈ॥੨॥ਖੋਜਤਖੋਜਤਭਈਬੈਰਾਗਨਿ ਹਉ
ਪ੍ਰਭਦਰਸਨਕਉਫਿਰਤਤਿਸਾਈ॥੩॥ਦੀਨਦਇਆਲਕ੍ਰਿਪਾਲਪ੍ਰਭਨਾਨਕਸਾਧਸੰਗਿਮੇਰੀਜਲਨਿਬੁਝਾ
ਈ॥੪॥੧॥੧੧੮॥ ॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ ॥ਪ੍ਰਭਮਿਲਬੇਕਉਪ੍ਰੀਤਿਮਨਿਲਾਗੀ॥ਪਾਇਲ
ਗਉਮੋਹਿਕਰਉਬੇਨਤੀਕੋਊਸੰਤੁਮਿਲੈਵਡਭਾਗੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨੁਅਰਪਉਧਨੁਰਾਖਉਆਗੈਮਨਕੀ
ਮਤਿਮੋਹਿਸਗਲਤਿਆਗੀ॥ਜੋਪ੍ਰਭਕੀਹਰਿਕਥਾਸੁਨਾਵੈਅਨਦਿਨੁਫਿਰਉਤਿਸੁਪਿਛੈਵਿਰਾਗੀ॥੧॥
ਪੂਰਬਕਰਮਅੰਕੁਰਜਬਪ੍ਰਗਟੇਭੇਟਿਓਪੁਰਖੁਰਸਿਕਬੈਰਾਗੀ॥ਮਿਟਿਓਅੰਧੇਰੁਮਿਲਤਹਰਿਨਾਨਕ
ਜਨਮਜਨਮਕੀਸੋਈਜਾਗੀ॥੨॥੨॥੧੧੯॥ ॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥
ਨਿਕਸੁਰੇਪੰਖੀਸਿਮਰਿਹਰਿਪਾਂਖ॥ਮਿਲਿਸਾਧੂਸਰਣਿਪੂਰਨਰਾਮਰਤਨੁਹੀਅਰੇਸੰਗਿਰਾਖੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਗਹੁ

ਕ੍ਰਮਕੀਕੂਈਰਿਸਨਾਰਸਪੰਕਜਅਤਿਤੀਖਣਮੋਹਕੀਫਾਸ॥ਕਾਟਨਹਾਰਜਗਤਗੁਰਗੋਬਿਦਚਰਨ
ਕਮਲਤਾਕੇਕਰਹੁਨਿਵਾਸੁ॥੧॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਗੋਬਿੰਦਪ੍ਰਭਪ੍ਰੀਤਮਦੀਨਾਨਾਥਸੁਨਹੁਅਰਦਾਸਿ॥ਕਰੁਗਹਿ
ਲੇਹੁਨਾਨਕਕੇਸੁਆਮੀਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਤੁਮਰੀਰਾਸਿ॥੨॥੨੦॥ ੧੨੦॥ ॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥
ਹਰਿਪੇਖਨਕਉਸਿਮਰਤਮਨੁਮੇਰਾ॥ਆਸਪਿਆਸੀਚਿਤਵਉਦਿਨੁਰੈਨੀਹੈਕੋਈਸੰਤੁਮਿਲਾਵੈਨੇਰਾ॥ ੧॥
ਰਹਾਉ॥ਸੇਵਾਕਰਉਦਾਸਦਾਸਨਕੀਅਨਿਕਭਾਂਤਿਤਿਸੁਕਰਉਨਿਹੋਰਾ॥ਤੁਲਾਧਾਰਿਤੋਲੇਸੁਖਸਗਲੇਬਿਨੁਹਰਿਦਰ
ਸਸਭੋਹੀਥੋਰਾ॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਗਾਏਗੁਨਸਾਗਰਜਨਮਜਨਮਕੋਜਾਤਬਹੋਰਾ॥ਆਨਦਸੂਖਭੇਟਤਹਰਿਨਾ
ਨਕਜਨਮੁਕ੍ਰਿਤਾਰਥੁਸਫਲੁਸਵੇਰਾ॥੨॥੩॥ ੧੨੧॥

ਗਉੜੀਪੂਰਬੀਮਹਲਾ੫॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਕਿਨਿਬਿਧਿਮਿਲੈਗੁਸਾਂਈਮੇਰੇਰਾਮਰਾਇ॥ਕੋਈਐਸਾਸੰਤੁਸਹਜਸੁਖਦਾਤਾਮੋਹਿਮਾਰਗੁਦੇਇਬਤਾਈ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥
ਅੰਤਰਿਅਲਖੁਨਜਾਈਲਖਿਆਵਿਚਿਪੜਦਾਹਉਮੈਪਾਈ॥ਮਾਇਆਮੋਹਿਸਭੋਜਗੁਸੋਇਆਇਹੁਭਰਮੁਕਹ
ਹੁਕਿਉਜਾਈ॥੧॥ਏਕਾਸੰਗਤਿਇਕਤੁਗ੍ਰਿਹਿਬਸਤੇਮਿਲਿਬਾਤਨਕਰਤੇਭਾਈ॥ਏਕਬਸਤੁਬਿਨੁਪੰਚਦੁਹੇਲੇ
ਓਹੁਬਸਤੁਅਗੋਚਰਠਾਈ॥੨॥ਜਿਸਕਾਗ੍ਰਿਹੁਤਿਨਿਦੀਆਤਾਲਾਕੁੰਜੀਗੁਰਸਉਪਾਈ॥ਅਨਿਕਉਪਾਵਕਰੇ
ਨਹੀਪਾਵੈਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸਰਣਾਈ॥੩॥ਜਿਨਕੇਬੰਧਨਕਾਟੇਸਤਿਗੁਰਤਿਨਸਾਧਸੰਗਤਿਲਿਵਲਾਈ॥
ਪੰਚਜਨਾਮਿਲਿਮੰਗਲੁਗਾਇਆਹਰਿਨਾਨਕਭੇਦੁਨਭਾਈ॥੪॥ਮੇਰੇਰਾਮਰਾਇਇਨਬਿਧਿਮਿਲੈਗੁਸਾਈ॥ਸ
ਹਜੁਭਇਆਭ੍ਰਮੁਖਿਨਮਹਿਨਾਠਾਮਿਲਿਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉਦੂਜਾ॥ ॥੧॥੧੨੨॥

ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ ॥ਐਸੋਪਰਚਉਪਾਇਓ॥ਕਰੀਕ੍ਰਿਪਾਦਇਆਲਬੀਠੁਲੈਸਤਿਗੁਰ
ਮੁਝਹਿਬਤਾਇਓ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਤਕਤਦੇਖਉਤਤਤਤਤੁਮਹੀਮੋਹਿਇਹੁਬਿਸੁਆਸੁਹੋਇਆਇਓ॥
॥ਕੈਪਹਿਕਰਉਅਰਦਾਸਿਬੇਨਤੀਜਉਸੁਨਤੋਹੈਰਘੁਰਾਇਓ॥੧॥ਲਹਿਓਸਹਸਾਬੰਧਨਗੁਰਿਤੋਰੇਤਾਸਦਾ
ਸਹਜਸੁਖੁਪਾਇਓ॥ਹੋਣਾਸਾਸੋਈਫੁਨਿਹੋਸੀਸੁਖੁਦੁਖੁਕਹਾਦਿਖਾਇਓ॥੨॥ਖੰਡਬ੍ਰਹਮੰਡਕਾਏਕੋਠਾਣਾਗੁ
ਰਿਪਰਦਾਖੋਲਿਦਿਖਾਇਓ॥ਨਉਨਿਧਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਇਕਠਾਈਤਉਬਾਹਰਿਕੈਠੈਜਾਇਓ॥੩॥ਏਕੈਕ
ਨਿਕਅਨਿਕਭਾਂਤਿਸਾਜੀਬਹੁਪਰਕਾਰਰਚਾਇਓ॥ਕਹੁਨਾਨਕਭ੍ਰਮੁਗੁਰਿਖੋਈਹੈਇਵਤਤੈਤਤੁਮਿਲਾਇਓ
॥੪॥੨॥ ੧੨੩॥ ॥ਗਉੜੀਪੂਰਬੀਮਹਲਾ੫॥ ॥ਅਉਧਘਟੈਦਿਨਸੁਰੈਨਾਰੇ॥ਮਨਗੁਰਿਮਿਲਿ
ਕਾਜਸਵਾਰੇ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਉਬੇਨਤੀਸੁਨਹੁਮੇਰੇਮੀਤਾਸੰਤਟਹਲਕੀਬੇਲਾ॥ਈਹਾਖਾਟਿਚਲਹੁਹਰਿਲਾ
ਹਾਆਗੈਬਸਨੁਸੁਹੇਲਾ॥੧॥ਇਹੁਸੰਸਾਰੁਬਿਕਾਰੁਸੰਸੇਮਹਿਤਰਿਓਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ॥ਜਿਸਹਿਜਗਾਇ
ਪੀਆਵੈਇਹੁਰਸੁਅਕਥਕਥਾਤਿਨਜਾਨੀ॥੨॥ਜਾਕਉਆਏਸੋਈਬਿਹਾਝਹੁਹਰਿਗੁਰਤੇਮਨਹਿਬਸੇਰਾ॥

ਨਿਜ ਘਰਿ ਮਹਲੁ ਪਾਵਹੁ ਸੁਖ ਸਹਜੇ ਬਹੁਰਿ ਨ ਹੋਇਗੋ ਫੇਰਾ ॥੩॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ਸਰਧਾ ਮਨ ਕੀ ਪੂਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਇਹੈ ਸੁਖੁ ਮਾਗੈ ਮੋ ਕਉ ਕਰਿ ਸੰਤਨ ਕੀ ਧੂਰੇ ॥੪॥ ੩॥ ੧੨੪॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਰਾਖੁ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ॥ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਨੁ ਸਭ ਗੁਨ ਤੇਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੰਚ ਬਿਖਾਦੀ ਏਕੁ ਗਰੀਬਾ ਰਾਖਹੁ ਰਾਖਨਹਾਰੇ ॥ ਖੇਦੁ ਕਰਹਿ ਅਰੁ ਬਹੁਤੁ ਸੰਤਾਵਹਿ ਆਇਓ ਸਰਨਿ ਤੁਹਾਰੇ ॥੧॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਹਾਰਿਓ ਅਨਿਕ ਬਹੁ ਭਾਂਤੀ ਛੋਡਹਿ ਕਤਹੂੰ ਨਾਹੀ ॥ ਏਕ ਬਾਤ ਸੁਨਿ ਤਾਕੀ ਓਟਾ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਟਿ ਜਾਹੀ ॥੨॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸੰਤ ਮਿਲੇ ਮੋਹਿ ਤਿਨ ਤੇ ਧੀਰਜੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸੰਤੀ ਮੰਤੁ ਦੀਓ ਮੋਹਿ ਨਿਰਭਉ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇਆ ॥੩॥ ਜੀਤਿ ਲਏ ਓਇ ਮਹਾਂ ਬਿਖਾਦੀ ਸਹਜ ਸੁਹੇਲੀ ਬਾਣੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਭਇਆ ਪਰਗਾਸਾ ਪਾਇਆ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਣੀ ॥੪॥੪॥੧੨੫॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਓਹੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਰਾਇਆ ॥ ਨਿਰਭਉ ਸੰਗਿ ਤੁਮਾਰੈ ਬਸਤੇ ਇਹੁ ਡਰਨੁ ਕਹਾ ਤੇ ਆਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਏਕ ਮਹਲਿ ਤੂੰ ਹੋਹਿ ਅਫਾਰੋ ਏਕ ਮਹਲਿ ਨਿਮਾਨੋ ॥ ਏਕ ਮਹਲਿ ਤੂੰ ਆਪੇ ਆਪੇ ਏਕ ਮਹਲਿ ਗਰੀਬਾਨੋ ॥੧॥ ਏਕ ਮਹਲਿ ਤੂੰ ਪੰਡਿਤੁ ਬਕਤਾ ਏਕ ਮਹਲਿ ਖਲੁ ਹੋਤਾ ॥ ਏਕ ਮਹਲਿ ਤੂੰ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਗ੍ਰਾਹਜੁ ਏਕ ਮਹਲਿ ਕਛੂ ਨ ਲੇਤਾ ॥੨॥ ਕਾਠ ਕੀ ਪੁਤਰੀ ਕਹਾ ਕਰੈ ਬਪੁਰੀ ਖਿਲਾਵਨਹਾਰੋ ਜਾਨੈ ॥ ਜੈਸਾ ਭੇਖੁ ਕਰਾਵੈ ਬਾਜੀਗਰੁ ਓਹੁ ਤੈਸੋ ਹੀ ਸਾਜੁ ਆਨੈ ॥੩॥ ਅਨਿਕ ਕੋਠਰੀ ਬਹੁਤੁ ਭਾਂਤਿ ਕਰੀਆ ਆਪਿ ਹੋਆ ਰਖਵਾਰਾ ॥ ਜੈਸੇ ਮਹਲਿ ਰਾਖੈ ਤੈਸੈ ਰਹਨਾ ਕਿਆ ਇਹੁ ਕਰੈ ਬਿਚਾਰਾ ॥੪॥ ਜਿਨਿ ਕਿਛੁ ਕੀਆ ਸੋਈ ਜਾਨੈ ਜਿਨਿ ਇਹ ਸਭ ਬਿਧਿ ਸਾਜੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਅਪਰੰਪਰ ਸੁਆਮੀ ਕੀਮਤਿ ਅਪੁਨੇ ਕਾਜੀ ॥੫॥੫॥੧੨੬॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਛੋਡਿ ਛੋਡਿ ਰੇ ਬਿਖਿਆ ਕੇ ਰਸੂਆ ॥ ਉਰਝਿ ਰਹਿਓ ਰੇ ਬਾਵਰ ਗਾਵਰ ਜਿਉ ਕਿਰਖੈ ਹਰਿਆਇਓ ਪਸੂਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਜਾਨਹਿ ਤੂੰ ਅਪੁਨੇ ਕਾਜੈ ਸੋ ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲੈ ਤੇਰੈ ਤਸੂਆ ॥ ਨਾਗੋ ਆਇਓ ਨਾਗ ਸਿਧਾਸੀ ਫੇਰਿ ਫਿਰਿਓ ਅਰੁ ਕਾਲਿ ਗਰਸੂਆ ॥੧॥ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਰੇ ਕਸੁੰਭ ਕੀ ਲੀਲਾ ਰਾਚਿ ਮਾਚਿ ਤਿਨਹੂੰ ਲਉ ਹਸੂਆ ॥ ਛੀਜਤ ਡੋਰਿ ਦਿਨਸੁ ਅਰੁ ਰੈਨੀ ਜੀਅ ਕੋ ਕਾਜੁ ਨ ਕੀਨੋ ਕਛੂਆ ॥੨॥ ਕਰਤ ਕਰਤ ਇਵ ਹੀ ਬਿਰਧਾਨੋ ਹਾਰਿਓ ਉਕਤੇ ਤਨੁ ਖੀਨਸੂਆ ॥ ਜਿਉ ਮੋਹਿਓ ਉਨਿ ਮੋਹਨੀ ਬਾਲਾ ਉਸ ਤੇ ਘਟੈ ਨਾਹੀ ਰੁਚ ਚਸੂਆ ॥੩॥ ਜਗੁ ਐਸਾ ਮੋਹਿ ਗੁਰਹਿ ਦਿਖਾਇਓ ਤਉ ਸਰਣਿ ਪਰਿਓ ਤਜਿ ਗਰਬਸੂਆ ॥ ਮਾਰਗੁ ਪ੍ਰਭ ਕੋ ਸੰਤ ਬਤਾਇਓ ਦ੍ਰਿੜੀ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਜਸੂਆ ॥੪॥੬॥ ੧੨੭॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਕਵਨੁ ਹਮਾਰਾ ॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਤਰ ਕੀ ਬਿਧਿ ਤੁਮ ਹੀ ਜਾਨੀ ਤੁਮ ਹੀ ਸਜਨ ਸੁਹੇਲੇ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਮੈ ਤੁਝ ਤੇ ਪਾਏ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਅਗਹ ਅਤੋਲੇ ॥੧॥ ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ਤੁਮਰੇ ਰੰਗਾ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਸੁਖਦਾਤੇ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਪ੍ਰਭ ਅਬਿਨਾਸੀ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਤੇ ॥੨॥ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਕਾਟਿ ਕੀਏ ਨਿਹਕੇਵਲ ਜਬ ਤੇ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਕੋ ਚੂਕੋ ਸਹਸਾ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਦਰਸਾਰੀ ॥੩॥ ਚਰਣ ਪਖਾ

ਨਿਕਰਉ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਬ੍ਰਹਮ ਜਾਉ ਉਲਖ ਬਰੀਆ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਇਹੁ ਭਉਜਲੁ ਤਰਿਆ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਸੰਗਿ ਗਿਰੀਆ ॥੪
॥੭॥੧੨੮॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਕਵਨੁ ਰੀਝਾਵੈ ਤੋਹੀ ॥ ਤੇਰੋ ਰੂਪੁ ਸਗਲ ਦੇਖਿ ਮੋਹੀ
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਰਗ ਪਾਇਆਲ ਮਿਰਤ ਭੂਅ ਮੰਡਲ ਸਰਬ ਸਮਾਨੋ ਏਕੈ ਓਹੀ ॥ ਸਿਵ ਸਿਵ ਕਰਤ ਸਗਲ ਕਰ ਜੋਰਹਿ
ਸਰਬ ਮਇਆ ਠਾਕੁਰ ਤੇਰੀ ਦੋਹੀ ॥੧॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਠਾਕੁਰ ਨਾਮੁ ਤੁਮਰਾ ਸੁਖਦਾਈ ਨਿਰਮਲ ਸੀਤਲੋਹੀ ॥
ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਨਾਨਕ ਵਡਿਆਈ ਸੰਤ ਤੇਰੇ ਸਿਉ ਗਾਲ ਗਲੋਹੀ ॥੨॥ ੮॥੧੨੯॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫
ਮਿਲਹੁ ਪਿਆਰੇ ਜੀਆ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀਆ ਤੁਮਾਰਾ ਥੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਿਕ ਜਨਮ ਬਹੁ ਜੋਨੀ ਭ੍ਰਮਿਆ
ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਮਾਨੁਖ ਦੇਹ ਪਾਈ ਹੈ ਦੇਹੁ ਦਰਸੁ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥੧॥ ਸੋਈ ਹੋਆ ਜੋ
ਤਿਸੁ ਭਾਣਾ ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਕਿਨ ਹੀ ਕੀਤਾ ॥ ਤੁਮਰੈ ਭਾਣੈ ਭਰਮਿ ਮੋਹਿ ਮੋਹਿਆ ਜਾਗਤੁ ਨਾਹੀ ਸੂਤਾ ॥੨॥ ਬਿਨਉ ਸੁਨਹੁ ਤੁਮ
ਪ੍ਰਾਨਪਤਿ ਪਿਆਰੇ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਦਇਆਲਾ ॥ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਅਨਾਥਹ ਕਰਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥੩॥ ਜਿ
ਸ ਨੋ ਤੁਮਹਿ ਦਿਖਾਇਓ ਦਰਸਨੁ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਪਾਛੈ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧੂਰਿ ਦੇਹੁ ਸੰਤਨ ਕੀ ਸੁਖੁ ਨਾਨਕੁ ਇਹੁ
ਬਾਛੈ ॥੪॥੯॥੧੩੦॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਉ ਤਾ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ ਜਾ ਕੈ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੀ
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਹਮਾ ਤਾ ਕੀ ਕੇਤਕ ਗਨੀਐ ਜੋ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਤਿਨਾ ਸੰਗਿ ਉਨ ਸਮਸ
ਰਿ ਅਵਰੁ ਨ ਦਾਤੇ ॥੧॥ ਜਗਤ ਉਧਾਰਣ ਸੇਈ ਆਏ ਜੋ ਜਨ ਦਰਸ ਪਿਆਸਾ ॥ ਉਨ ਕੀ ਸਰਣਿ ਪਰੈ ਸੋ ਤਰਿਆ ਸੰ
ਤਸੰਗਿ ਪੂਰਨ ਆਸਾ ॥੨॥ ਤਾ ਕੈ ਚਰਣਿ ਪਰਉ ਤਾ ਜੀਵਾ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਿਹਾਲਾ ॥ ਭਗਤਨ ਕੀ ਰੇਣੁ ਹੋਇ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ਹੋਹੁ
ਪ੍ਰਭੂ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥੩॥ ਰਾਜੁ ਜੋਬਨੁ ਅਵਧ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਘਾਟਿਆ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸਦ ਨਵਤਨੁ ਨਿਰਮ
ਲੁ ਇਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਧਨੁ ਖਾਟਿਆ ॥੪॥੧੦॥੧੩੧॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਸੁਨਿ
ਆਇਓ ਗੁਰ ਤੇ ॥ ਮੋ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਉ ਖੰਡ ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਇਸੁ ਤਨ ਮਹਿ ਰਵਿ
ਆ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਨਮਸਕਾਰਾ ॥ ਦੀਖਿਆ ਗੁਰ ਕੀ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਕਾਨੀ ਦ੍ਰਿੜਿਓ ਏਕੰਕਾਰਾ ॥੧॥ ਪੰਚ ਚੇਲੇ ਮਿਲਿ ਭਏ ਇ
ਕਤ੍ਰਾ ਏਕਸੁ ਕੈ ਵਸਿ ਕੀਏ ॥ ਦਸ ਬੈਰਾਗਨਿ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਤਬ ਨਿਰਮਲ ਜੋਗੀ ਥੀਏ ॥੨॥ ਭਰਮੁ ਜਰਾਇ ਚਰਾਈ ਬਿ
ਭੂਤਾ ਪੰਥੁ ਏਕੁ ਕਰਿ ਪੇਖਿਆ ॥ ਸਹਜ ਸੂਖ ਸੋ ਕੀਨੀ ਭੁਗਤਾ ਠਾਕੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖਿਆ ॥੩॥ ਜਹ ਭਉ ਨਾਹੀ ਤ
ਹਾ ਆਸਨੁ ਬਾਧਿਓ ਸਿੰਙੀ ਅਨਹਤ ਬਾਨੀ ॥ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੁ ਡੰਡਾ ਕਰਿ ਰਾਖਿਓ ਜੁਗਤਿ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਭਾਨੀ ॥੪॥ ਐ
ਸਾ ਜੋਗੀ ਵਡਭਾਗੀ ਭੇਟੈ ਮਾਇਆ ਕੇ ਬੰਧਨ ਕਾਟੈ ॥ ਸੇਵਾ ਪੂਜ ਕਰਉ ਤਿਸੁ ਮੂਰਤਿ ਕੀ ਨਾਨਕੁ ਤਿਸੁ ਪਗ ਚਾਟੈ
॥੫॥੧੧॥੧੩੨॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਨੂਪ ਪਦਾਰਥੁ ਨਾਮੁ ਸੁਨਹੁ ਸਗਲ ਧਿਆਇ
ਲੇ ਮੀਤਾ ॥ ਹਰਿ ਅਉਖਧੁ ਜਾ ਕਉ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ਤਾ ਕੇ ਨਿਰਮਲ ਚੀਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਧਕਾਰੁ ਮਿਟਿਓ ਤਿਹ ਤ
ਨ ਤੇ ਗੁਰਿ ਸਬਦਿ ਦੀਪਕੁ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ਭ੍ਰਮ ਕੀ ਜਾਲੀ ਤਾ ਕੀ ਕਾਟੀ ਜਾ ਕਉ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਬਿਸ੍ਵਾਸਾ ॥੧॥ ਤਾ

ਭੈਭਵਜਲਤਰਿਓਬਿਖਮਬੋਹਿਥਸਾਧੂਸੰਗੀਆ॥ਪੂਰਨਹੋਈਮਨਕੀਆਸਾਗੁਰੁਭੇਟਿਓਹਰਿਰੰਗੀਆ॥੨॥ਨਾਮੁ
ਖਜਾਨਾਭਗਤੀਪਾਇਆਮਨਤਨਿਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾਏ॥ਨਾਨਕਹਰਿਜੀਉਤਾਕਉਦੇਵੈਜਾਕਉਹੁਕਮੁਮਨਾਏ॥
੩॥੧੨॥੧੩੩॥ ੴ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ ੴ ਦਇਆਮਇਆਕਰਿਪ੍ਰਾਨਪਤਿਮੇਰੇਮੋਹਿਅ
ਨਾਥਸਰਣਿਪ੍ਰਭਤੋਰੀ॥ਅੰਧਕੂਪਮਹਿਹਾਥਦੇਰਾਖਹੁਕਛੂਸਿਆਨਪਉਕਤਿਨਮੋਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਨ
ਕਰਾਵਨਸਭਕਿਛੁਤੁਮਹੀਤੁਮਸਮਰਥਨਾਹੀਅਨਹੋਰੀ॥ਤੁਮਰੀਗਤਿਮਿਤਿਤੁਮਹੀਜਾਨੀਸੇਸੇਵਕਜਿਨਿਭਾ
ਗਮਥੋਰੀ॥੧॥ਅਪੁਨੇਸੇਵਕਸੰਗਿਤੁਮਪ੍ਰਭਰਾਤੇਓਤਿਪੋਤਿਭਗਤਨਸੰਗਿਜੋਰੀ॥ਪ੍ਰਿਉਪ੍ਰਿਉਨਾਮੁਤੇਰਾਦ
ਰਸਨੁਚਾਹੈਜੈਸੇਦ੍ਰਿਸਟਿਓਹਚੰਦਚਕੋਰੀ॥੨॥ਰਾਮਸੰਤਮਹਿਭੇਦੁਕਿਛੁਨਾਹੀਏਕੁਜਨੁਕਈਮਹਿਲਾਖਕਰੋਰੀ
॥ਜਾਕੈਹੀਐਪ੍ਰਗਟੁਪ੍ਰਭੁਹੋਆਅਨਦਿਨੁਕੀਰਤਨੁਰਸਨਰਮੋਰੀ॥੩॥ਤੁਮਸਮਰਥਅਪਾਰਅਤਿਊਚੇਸੁਖ
ਦਾਤੇਪ੍ਰਭਪ੍ਰਾਨਅਧੋਰੀ॥ਨਾਨਕਕਉਪ੍ਰਭਕੀਜੈਕਿਰਪਾਉਨਸੰਤਨਕੈਸੰਗਿਸੰਗੋਰੀ॥੪॥੧੩॥੧੩੪
॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ ਤੁਮਹਰਿਸੇਤੀਰਾਤੇਸੰਤਹੁ॥ਨਿਬਾਹਿਲੇਹੁਮੋਕਉਪੁਰਖਬਿਧਾਤੇ
ਓੜਿਪਹੁਚਾਵਹੁਦਾਤੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੁਮਰਾਮਰਮੁਤੁਮਹੀਜਾਨਿਆਤੁਮਪੂਰਨਪੁਰਖਬਿਧਾਤੇ॥
ਰਾਖਹੁਸਰਣਿਅਨਾਥਦੀਨਕਉਕਰਹੁਹਮਾਰੀਗਾਤੇ॥੧॥ਤਰਣਸਾਗਰਬੋਹਿਥਚਰਣਤੁਮਾਰੇਤੁਮਜਾਨਹੁਅ
ਪੁਨੀਭਾਤੇ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਿਸੁਰਾਖਹੁਸੰਗੇਤੇਤੇਪਾਰਿਪਰਾਤੇ॥੨॥ਈਤਊਤਪ੍ਰਭਤੁਮਸਮਰਥਾਸਭੁਕਿਛੁ
ਤੁਮਰੈਹਾਥੇ॥ਐਸਾਨਿਧਾਨੁਦੇਹੁਮੋਕਉਹਰਿਜਨਚਲੈਹਮਾਰੈਸਾਥੇ॥੩॥ਨਿਰਗੁਨੀਆਰੇਕਉਗੁਨੁਕੀਜੈਹਰਿਨਾਮੁ
ਮੇਰਾਮਨੁਜਾਪੈ॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਹਰਿਭੇਟੇਮਨਤਨਸੀਤਲੁਧ੍ਰਾਪੈ॥੪॥੧੪॥੧੩੫॥ ਗਉੜੀਮਃ੫॥
ੴ ਸਹਜਸਮਾਇਓਦੇਵ॥ਮੋਕਉਸਤਿਗੁਰਭਏਦਇਆਲਦੇਵ॥੧॥ਕਾਟਿਜੇਵਰੀਕੀਓਦਾ ਰਹਾਉ॥
ਸਰੋਸੰਤਨਟਹਲਾਇਓ॥ਏਕਨਾਮਕੋਥੀਓਪੂਜਾਰੀਮੋਕਉਅਚਰਜੁਗੁਰਹਿਦਿਖਾਇਓ॥੧॥ਭਇਓ
ਪ੍ਰਗਾਸੁਸਰਬਉਜੀਆਰਾਗੁਰਗਿਆਨੁਮਨਹਿਪ੍ਰਗਟਾਇਓ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਪੀਓਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤਿਆਅਨਭੈਠਹ
ਰਾਇਓ॥੨॥ਮਾਨਿਆਗਿਆਸਰਬਸੁਖਪਾਏਦੂਖਹਠਾਉਗਵਾਇਓ॥ਜਉਸੁਪ੍ਰਸੰਨਭਏਪ੍ਰਭਠਾਕੁਰਸਭੁਆਨਦ
ਰੂਪੁਦਿਖਾਇਓ॥੩॥ਨਾਕਿਛੁਆਵਤਨਾਕਿਛੁਜਾਵਤਸਭੁਖੇਲੁਕੀਓਹਰਿਰਾਇਓ॥ਨਾਨਕਅਗਮਅਗ
ਮਹੈਠਾਕੁਰਭਗਤਟੇਕਹਰਿਨਾਇਓ॥੪॥੧੫॥੧੩੬॥ ੴ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ ੴ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
ਪੂਰਨਪਰਮੇਸੁਰਮਨਤਾਕੀਓਟਗਹੀਜੈਰੇ॥ਜਿਨਿਧਾਰੇਬ੍ਰਹਮੰਡਖੰਡਹਰਿਤਾਕੋਨਾਮੁਜਪੀਜੈਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ
॥ਮਨਕੀਮਤਿਤਿਆਗਹੁਹਰਿਜਨਹੁਕਮੁਬੂਝਿਸੁਖੁਪਾਈਐਰੇ॥ਜੋਪ੍ਰਭੁਕਰੈਸੋਈਭਲਮਾਨਹੁਸੁਖਿਦੁਖਿ
ਓਹੀਧਿਆਈਐਰੇ॥੧॥ਕੋਟਿਪਤਿਤਉਧਾਰੇਖਿਨਮਹਿਕਰਤੇਬਾਰਨਲਾਗੈਰੇ॥ਦੀਨਦਰਦਦੁਖਭੰਜਨ
ਸੁਆਮੀਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸਹਿਨਿਵਾਜੈਰੇ॥੨॥ਸਭਕੋਮਾਤਪਿਤਾਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕਜੀਅਪ੍ਰਾਨਸੁਖਸਾਗਰੁਰੇ॥

ਜੈਸੇਤਉਟਿਕਨਾਜੀਤਿਸੁਕਰਤੇਪੂਰਿਗਹਿਓਰਤਨਾਗਰੂਰੇ॥੩॥ਜਾਚਿਕੁਜਾਚੈਨਾਮੁਤੇਰਾਸੁਆਮੀਘਟਿਘਟਿਅੰਤਰਿਸੋਈ
ਰੇ॥ਨਾਨਕੁਦਾਸੁਤਾਕੀਸਰਣਾਈਜਾਤੇਬ੍ਰਿਥਾਨਕੋਈਰੇ॥੪॥੬॥
੧੫੭॥ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀਪੂਰਬੀਮਹਲਾ੫॥ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਹਰਿਹਰਿਕਬਹੂੰਨਮਨਹੁਬਿਸਾਰੇ॥ਈਹਾਊਹਾਸਰਬਸੁਖਦਾਤਾਸਗਲਘਟਾਪ੍ਰਤਿਪਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਹਾ
ਕਸਟਕਾਟੈਖਿਨਭੀਤਰਿਰਸਨਾਨਾਮੁਚਿਤਾਰੇ॥ਸੀਤਲਸਾਂਤਿਸੁਖਹਰਿਸਰਣੀਜਲਤੀਅਗਨਿਨਿਵਾਰੇ॥੧॥ਗ
ਰਭਕੁੰਡਨਰਕਤੇਰਾਖੈਭਵਜਲੁਪਾਰਿਉਤਾਰੇ॥ਚਰਨਕਮਲਆਰਾਧਤਮਨਮਹਿਜਮਕੀਤ੍ਰਾਸਬਿਦਾਰੇ॥੨॥ਪੂਰਨ
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸੁਰਊਚਾਅਗਮਅਪਾਰੇ॥ਗੁਣਗਾਵਤਧਿਆਵਤਸੁਖਸਾਗਰਜੂਏਜਨਮੁਨਹਾਰੇ॥੩॥ਕਾਮਿ
ਕ੍ਰੋਧਿਲੋਭਿਮੋਹਿਮਨੁਲੀਨੋਨਿਰਗੁਣਕੇਦਾਤਾਰੇ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪੁਨੋਨਾਮੁਦੀਜੈਨਾਨਕਸਦਬਲਿਹਾਰੇ॥੪॥
੧॥੧੫੮॥
ਰਾਗੁਗਉੜੀਚੇਤੀਮਹਲਾ੫॥ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਹਾਉ
ਸੁਖੁਨਾਹੀਰੇਹਰਿਭਗਤਿਬਿਨਾ॥ਜੀਤਿਜਨਮੁਇਹੁਰਤਨੁਅਮੋਲਕੁਸਾਧਸੰਗਤਿਜਪਿਇਕਖਿਨਾ॥੧॥
ਸੁਤਸੰਪਤਿਬਨਿਤਾਬਿਨੋਦ॥ਛੋਡਿਗਏਬਹੁਲੋਗਭੋਗ॥੧॥ਹੈਵਰਗੈਵਰਰਾਜਰੰਗ॥ਤਿਆਗਿਚ
ਲਿਓਹੈਮੂੜਨੰਗ॥੨॥ਚੋਆਚੰਦਨਦੇਹਫੂਲਿਆ॥ਸੋਤਨੁਧਰਸੰਗਿਰੂਲਿਆ॥੩॥ਮੋਹਿਮੋਹਿਆ
ਜਾਨੈਦੂਰਿਹੈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸਦਾਹਦੂਰਿਹੈ॥੪॥੧॥੧੫੯॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥
ਮਨਧਰਤਰਬੇਹਰਿਨਾਮਨੋ॥ਸਾਗਰਲਹਰਿਸੰਸਾਰੁਗੁਰੁਬੋਹਿਥੁਪਾਰਗਰਾਮਨੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਲਿ
ਸੰਸਾ ਕਾਲਖਅੰਧਿਆਰੀਆ॥ਗੁਰਗਿਆਨਦੀਪਕਉਜਿਆਰੀਆ॥੧॥ਬਿਖੁਬਿਖਿਆਪਸਰੀਅਤਿਘਨੀ
॥ਉਬਰੇਜਪਿਜਪਿਹਰਿਗੁਨੀ॥੨॥ਮਤਵਾਰੋਮਾਇਆਸੋਇਆ॥ਗੁਰਭੇਟਤਭ੍ਰਮੁਭਉਖੋਇਆ॥੩
॥ਕਹੁਨਾਨਕਏਕੁਧਿਆਇਆ॥ਘਟਿਘਟਿਨਦਰੀਆਇਆ॥੪॥੨॥੧੬੦॥ ਗਉੜੀਮ
ਹਲਾ੫॥ ॥ਦੀਬਾਨੁਹਮਾਰੋਤੁਹੀਏਕ॥ਸੇਵਾਥਾਰੀਗੁਰਹਿਟੇਕ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਿਕਜੁਗ
ਤਿਨਹੀਪਾਇਆ॥ਗੁਰਿਚਾਕਰਲੈਲਾਇਆ॥੧॥ਮਾਰੇਪੰਚਬਿਖਾਦੀਆ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਦਲੁਸਾ
ਧਿਆ॥੨॥ਬਖਸੀਸਵਜਹੁਮਿਲਿਏਕਨਾਮ॥ਸੂਖਸਹਜਆਨੰਦਬਿਸ੍ਰਾਮ॥੩॥ਪ੍ਰਭਕੇਚਾਕਰਸੇਭ
ਲੇ॥ਨਾਨਕਤਿਨਮੁਖਊਜਲੇ॥੪॥੩॥੧੬੧॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ਜੀਅਰੇਓਲ੍ਹਾਨਾਮਕਾ॥ਅਵਰੁ
ਜਿਕਰਨਕਰਾਵਨੋਤਿਨਮਹਿਭਉਹੈਜਾਮਕਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਵਰਜਤਨਿਨਹੀਪਾਈਐ॥ਵਡੈਭਾਗਿ
ਹਰਿਧਿਆਈਐ॥੧॥ਲਾਖਹਿਕਮਤੀਜਾਨੀਐ॥ਆਗੈਤਿਲੁਨਹੀਮਾਨੀਐ॥੨॥ਅਹੰਬੁਧਿਕਰ
ਮਕਮਾਵਨੇ॥ਗ੍ਰਿਹਬਾਲੂਨੀਰਿਬਹਾਵਨੇ॥੩॥ਪ੍ਰਭੁਕ੍ਰਿਪਾਲੁਕਿਰਪਾਕਰੈ॥ਨਾਮੁਨਾਨਕਸਾਧੂਸੰਗਿਮਿ

ਰਹਾਉ॥
ਲੋ॥੪॥੪॥ ੧੪੩॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ ਬਾਰਨੈਬਲਿਹਾਰਨੈਲਖਬਰੀਆ॥ਨਾਮੋਹੋਨਾਮੁਸਾਹਿਬਕੋ
ਪ੍ਰਾਨਅਧਰੀਆ॥੧॥ ਕਰਨਕਰਾਵਨਤੁਹੀਏਕ॥ਜੀਅਜੰਤਕੀਤੁਹੀਟੇਕ॥੧॥ਰਾਜਜੋਬਨਪ੍ਰਭਤੂੰਧਨੀ॥ਤੂੰ
ਨਿਰਗੁਨਤੂੰਸਰਗੁਨੀ॥੨॥ਈਹਾਊਹਾਤੁਮਰਖੇ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਕੋਲਖੇ॥੩॥ਅੰਤਰਜਾਮੀਪ੍ਰਭੁਸੁਜਾਨੁ॥ਨਾਨ
ਕਤਕੀਆਤੁਹੀਤਾਣੁ॥੪॥੫॥ ੧੪੩॥ ॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਆਰਾਧੀਐ॥
ਸੰਤਸੰਗਿਹਰਿਮਨਿਵਸੈਭਰਮੁਮੋਹੁਭਉਸਾਧੀਐ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ਬੇਦਪੁਰਾਨਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਭਨੇ॥ਸਭਊਚਬਿਰਾਜਿ
ਤਜਨਸੁਨੇ॥ ੧॥ਸਗਲਅਸਥਾਨਭੈਭੀਤਚੀਨ॥ਰਾਮਸੇਵਕਭੈਰਹਤਕੀਨ॥੨॥ਲਖਚਉਰਾਸੀਜੋਨਿ
ਫਿਰਹਿ॥ਗੋਬਿੰਦਲੋਕਨਹੀਜਨਮਿਮਰਹਿ॥੩॥ਬਲਬੁਧਿਸਿਆਨਪਹਉਮੈਰਹੀ॥ਹਰਿਸਾਧਸਰਣਿਨਾਨ
ਕਗਹੀ॥ ੪॥ ੬॥ ੧੪੪॥ ॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ ॥ਮਨਿਰਾਮਨਾਮਗੁਨਗਾਈ
ਐ॥ਨੀਤਨੀਤਹਰਿਸੇਵੀਐਸਾਸਿਸਾਸਿਹਰਿਧਿਆਈਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਤਸੰਗਿਹਰਿਮਨਿਵਸੈ॥ਦੁਖੁ
ਦਰਦੁਅਨੇਰਾਭ੍ਰਮੁਨਸੈ॥ ੧॥ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿਹਰਿਜਾਪੀਐ॥ਸੋਜਨੁਦੂਖਿਨਵਿਆਪੀਐ॥੨॥ਜਾਕਉਗੁ
ਰੁਹਰਿਮੰਤ੍ਰੁਦੇ॥ਸੋਉਬਰਿਆਮਾਇਆਅਗਨਿਤੇ॥੩॥ਨਾਨਕਕਉਪ੍ਰਭਮਇਆਕਰਿ॥ਮੇਰੈਮਨਿਤਨਿ
ਵਾਸੈਨਾਮੁਹਰਿ॥੪॥ ੭॥੧੪੫॥ ॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ ॥ਰਸਨਾਜਪੀਐਏਕੁਨਾਮ॥
ਈਹਾਸੁਖੁਆਨੰਦੁਘਨਾਆਗੈਜੀਅਕੈਸੰਗਿਕਾਮ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਟੀਐਤੇਰਾਅਹੰਰੋਗੁ॥ਤੂੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਕ
ਰਿਰਾਜਜੋਗੁ॥ ੧॥ਹਰਿਰਸੁਜਿਨਿਜਨਿਚਾਖਿਆ॥ਤਾਕੀਤ੍ਰਿਸਨਾਲਾਥੀਆ॥੨॥ਹਰਿਬਿਸ੍ਰਾਮਨਿਧਿਪਾ
ਇਆ॥ਸੋਬਹੁਰਿਨਕਤਹੀਧਾਇਆ॥੩॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਾਕਉਗੁਰਿਦੀਆ॥ਨਾਨਕਤਾਕਾਭਉਗਇਆ
॥੪॥੮॥ ੧੪੬॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ ॥ਜਾਕਉਬਿਸਰੈਰਾਮਨਾਮਤਾਹੂਕਉਪੀਰ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿਮਿਲਿਹਰਿਰਵਹਿਸੇਗੁਣੀਗਹੀਰ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਕਉਗੁਰਮੁਖਿਰਿਦੈਬੁਧਿ॥ਤਾਕੈਕ
ਰਤਲਨਵਨਿਧਿਸਿਧਿ॥ ੧॥ਜੋਜਾਨਹਿਹਰਿਪ੍ਰਭਧਨੀ॥ਕਿਛੁਨਾਹੀਤਾਕੈਕਮੀ॥੨॥ਕਰਣੈਹਾਰੁਪਛਾਨਿ
ਆ॥ਸਰਬਸੂਖਰੰਗਮਾਨਿਆ॥੩॥ਹਰਿਧਨੁਜਾਕੈਗ੍ਰਿਹਿਵਸੈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਨਸੰਗਿਦੁਖੁਨਸੈ॥੪॥੯
॥੧੪੭॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ ॥ਗਰਬੁਬਡੋਮੂਲੁਇਤਨੋ॥ਰਹਨੁਨਹੀਗਹੁਕਿਤਨੋ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਬੇਬਰਜਤਬੇਦਸੰਤਨਾਉਆਹੂਸਿਉਰੇਹਿਤਨੋ॥ ੧॥ਹਾਰਜੂਆਰਜੂਆਬਿਧੇਇੰਦ੍ਰੀਵਸਿਲੈਜਿਤ
ਨੋ॥੨॥ਹਰਨਭਰਨਸੰਪੂਰਨਾਚਰਨਕਮਲਰੰਗਿਰਿਤਨੋ॥ਨਾਨਕਉਧਰੇਸਾਧਸੰਗਿਕਿਰਪਾਨਿਧਿਮੈਦਿਤਨੋ
॥੩॥ ੧੦॥ ੧੪੮॥ ॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ ਮੋਹਿਦਾਸਰੋਠਾਕੁਰਕੋ॥ਧਾਨੁਪ੍ਰਭਕਾਖਾਨਾ॥
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਐਸੋਹੈਰੇਖਸਮੁਹਮਾਰਾ॥ਖਿਨਮਹਿਸਾਜਿਸਵਾਰਨਹਾਰਾ॥ ੧॥ਕਾਮੁਕਰੀਜੇਠਾਕੁਰਭਾਵ°

ਗੀਤਨਾਦਹਰਖਚਕੇਗੁਨਗਾਵਾ॥੨॥ਸਰਣਿਪਰਿਓਠਾਕੁਰਵਜੀਰਾ॥ਤਿਨਾਦੇਖਿਮੇਰਾਮਨੁਧੀਰਾ॥੩॥ਏਕਟੇਕ
ਏਕੋਆਧਾਰਾ॥ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਕੀਲਾਗਾਕਾਰਾ॥੪॥ ੧੧॥੧੪੯॥ ॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥
॥ਹੈਕੋਈਐਸਾਹਉਮੈਤੋਰੈ॥ਇਸੁਮੀਠੀਤੇਇਹੁਮਨੁਹੋਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਗਿਆਨੀਮਾਨੁਖੁਭਇਆਜੋ
ਨਾਹੀਸੋਲੋਰੈ॥ਰੈਣਿਅੰਧਾਰੀਕਾਰੀਆਕਵਨਜੁਗਤਿਜਿਤੁਭੋਰੈ॥੧॥ਭ੍ਰਮਤੋਭ੍ਰਮਤੋਹਾਰਿਆਅਨਿਕਾਬਿਧੀਕਰਿ
ਟੋਰੈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਕਿਰਪਾਭਈਸਾਧਸੰਗਤਿਨਿਧਿਮੋਰੈ॥੨॥੧੨॥ ੧੫੦॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥
ਚਿੰਤਾਮਣਿਕਰੁਣਾਮਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੀਨਦਇਆਲਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾਜਾਕੈਸਿਮਰਣਿਸੁਖਭਏ॥੧॥ਅ
ਕਾਲਪੁਰਖਅਗਾਧਿਬੋਧਾਸੁਨਤਜਸੋਕੋਟਿਅਘਖਏ॥੨॥ਕਿਰਪਾਨਿਧਿਪ੍ਰਭਮਇਆਧਾਰਿ॥ਨਾਨਕਹਰਿ
ਹਰਿਨਾਮਲਏ॥੩॥ ੧੩॥ ੧੫੧॥

॥ਗਉੜੀਪੂਰਬੀਮਹਲਾ੫॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਮੇਰੇਮਨਿਸਰਣਿਪ੍ਰਭੂਸੁਖਪਾਏ॥ਜਾਦਿਨਿਬਿਸਰੈਪ੍ਰਾਨਸੁਖਦਾਤਾਸੋਦਿਨੁਜਾਤਅਜਾਏ॥੧॥ਰਹਾਉ
॥ਏਕਰੈਣਕੇਪਾਹੁਨਤੁਮਆਏਬਹੁਜੁਗਆਸਬਧਾਏ॥ਗ੍ਰਿਹਮੰਦਰਸੰਪੈਜੋਦੀਸੈਜਿਉਤਰਵਰਕੀ
ਛਾਏ॥੧॥ਤਨੁਮੇਰਾਸੰਪੈਸਭਮੇਰੀਬਾਗਮਿਲਖਸਭਜਾਏ॥ਦੇਵਨਹਾਰਾਬਿਸਰਿਓਠਾਕੁਰੁਖਿਨਮਹਿ
ਹੋਤਪਰਾਏ॥੨॥ਪਹਿਰੈਬਾਗਾਕਰਿਇਸਨਾਨਾਚੋਆਚੰਦਨਲਾਏ॥ਨਿਰਭਉਨਿਰੰਕਾਰੁਨਹੀਚੀਨਿਆ
ਜਿਉਹਸਤੀਨਾਵਾਏ॥੩॥ਜਉਹੋਇਕ੍ਰਿਪਾਲਤਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲੈਸਭਿਸੁਖਹਰਿਕੇਨਾਏ॥ਮੁਕਤਿਭਇਆ
ਬੰਧਨਗੁਰਿਖੋਲੇਜਨਨਾਨਕਹਰਿਗੁਣਗਾਏ॥੪॥੧॥ ੧੫੨॥ ॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥
ਮੇਰੇਮਨਗੁਰੁਗੁਰੁਗੁਰੁਸਦਕਰੀਐ॥ਰਤਨਜਨਮੁਸਫਲੁਗੁਰਿਕੀਆਦਰਸਨਕਉਬਲਿਹਰੀਐ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੇਤੇਸਾਸਗ੍ਰਾਸਮਨੁਲੇਤਾਤੇਤੇਹੀਗੁਨਗਾਈਐ॥ਜਉਹੋਇਦੈਆਲੁਸਤਿਗੁਰੁਅਪੁਨਾਤਾ
ਇਹਮਤਿਬੁਧਿਪਾਈਐ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਨਾਮਿਲਏਜਮਬੰਧਤੇਛੂਟਹਿਸਰਬਸੁਖਾਸੁਖਪਾਈਐ॥ਸੇਵਿਸੁ
ਆਮੀਸਤਿਗੁਰੁਦਾਤਾਮਨਬੰਛਤਫਲਪਾਈਐ॥੨॥ਨਾਮੁਇਸਟੁਮੀਤਸੁਤਕਰਤਾਮਨਸੰਗਿਤੁਹਾਰੈਚਾਲੈ
॥ਕਰਿਸੇਵਾਸਤਿਗੁਰਅਪੁਨੇਕੀਗੁਰਤੇਪਾਈਐਪਾਲੈ॥੩॥ਗੁਰਿਕਿਰਪਾਲਿਕ੍ਰਿਪਾਪ੍ਰਭਿਧਾਰੀਬਿਨਸੇਸਰਬ
ਅੰਦੇਸਾ॥ਨਾਨਕਸੁਖੁਪਾਇਆਹਰਿਕੀਰਤਨਿਮਿਟਿਓਸਗਲਕਲੇਸਾ॥੪॥੨॥੧੫੩॥ ॥ਗਉੜੀ
ਮਹਲਾ੫॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾਬਿਰਲੇਹੀਕੀਬੁਝੀਹੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੋਟਿਜੋਰੇਲਾਖਕ੍ਰੋਰੇਮਨੁਨਹੋਰੇ॥ਪਰੈਪਰੈਹੀ
ਕਉਲੁਝੀਹੇ॥੧॥ਸੁੰਦਰਨਾਰੀਅਨਿਕਪਰਕਾਰੀਪਰਗ੍ਰਿਹਬਿਕਾਰੀ॥ਬੁਰਾਭਲਾਨਹੀਸੁਝੀਹੇ॥੨॥ਅਨਿਕਬੰ
ਧਨਮਾਇਆਭਰਮਤੁਭਰਮਾਇਆਗੁਣਨਿਧਿਨਹੀਗਾਇਆ॥ਮਨਬਿਖੈਹੀਮਹਿਲੁਝੀਹੇ॥੩॥ਜਾਕਉਰੇਕਿ

ਰਪਾਕਰੈਜੀਵਤਸੋਈਮਰੈਸਾਧਸੰਗਿਮਾਇਆਤਰੈ॥ਨਾਨਕਸੋਜਨੁਦਰਿਹਰਿਸਿਝੀਆ॥੪॥੩॥੧੫੪॥

॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ ॥ਸਭਹੂਕੋਰਸੁਹਰਿਹੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਹੂਜੋਗਕਾਹੂਭੋਗਕਾਹੂਗਿ
ਆਨਕਾਹੂਧਿਆਨ॥ਕਾਹੂਹੋਡੰਡਧਰਿਹੋ॥ਕਾਹੂਜਾਪਕਾਹੂਤਾਪਕਾਹੂਪੂਜਾਹੋਮਨੇਮ॥ਕਾਹੂਹੋਗਉਨੁਕਰਿਹੋ॥੨
॥ਕਾਹੂਤੀਰਕਾਹੂਨੀਰਕਾਹੂਬੇਦਬੀਚਾਰ॥ਨਾਨਕਭਗਤਿਪ੍ਰਿਅਹੋ॥੩॥੪॥੧੫੫॥

ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ ॥ਗੁਨਕੀਰਤਿਨਿਧਿਮੋਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੂੰਹੀਰਸਤੂੰਹੀਜਸਤੂੰਹੀ
ਰੂਪਤੂਹੀਰੰਗ॥ਆਸਓਟਪ੍ਰਭਤੇਰੀ॥੧॥ਤੂੰਹੀਮਾਨਤੂੰਹੀਧਾਨ॥ਤੂੰਹੀਪਤਿਤੂੰਹੀਪ੍ਰਾਨ॥ਗੁਰਿਤੂ
ਟੀਲੈਜੋਰੀ॥੨॥ਤੂੰਹੀਗ੍ਰਿਹਿਤੂਹੀਬਨਿ॥ਤੂੰਹੀਗਾਵਤੂੰਹੀਸੁਨਿ॥ਹੈਨਾਨਕਨੇਰਨੇਰੀ॥੩॥੫॥੧੫੬॥

॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ਮਾਤੋਹਰਿਰੰਗਿਮਾਤੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਓਹੀਪੀਓਓਹੀਖੀਓ
ਗੁਰਹਿਦੀਓਦਾਨੁਕੀਓ॥ਉਆਹੂਸਿਉਮਨੁਰਾਤੋ॥੧॥ਓਹੀਭਾਠੀਓਹੀਪੋਚਾਉਹੀਪਿਆ
ਰੋਉਹੀਰੂਚਾ॥ਮਨਿਓਹੋਸੁਖੁਜਾਤੋ॥੨॥ਸਹਜਕੇਲਅਨਦਖੇਲਰਹੇਫੇਰਭਏਮੇਲ॥ਨਾਨਕਗੁਰਸ
ਬਦਿਪਰਾਤੋ॥੩॥੬॥੧੫੭॥

॥ਗਉੜੀਮਾਲਵਾਮਹਲਾ੫॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਹਰਿਨਾਮੁਲੇਹੁਮੀਤਾਲੇਹੁ॥ਆਗੈਬਿਖਮਪੰਥੁਭੈਆਨ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੇਵਤਸੇਵਤਸਦਾਸੇਵਿਤੇਰੈਸੰ
ਗਿਬਸਤੁਹੈਕਾਲੁ॥ਕਰਿਸੇਵਾਤੂੰਸਾਧਕੀਹੋਕਾਟੀਐਜਮਜਾਲੁ॥੧॥ਹੋਮਜਗਤੀਰਥਕੀਏਬਿ
ਚਿਹਉਮੈਬਧੇਬਿਕਾਰ॥ਨਰਕੁਸੁਰਗੁਦੁਇਭੁੰਚਨਾਹੋਇਬਹੁਰਿਬਹੁਰਿਅਵਤਾਰ॥੨॥ਸਿਵਪੁਰੀਬ੍ਰ
ਹਮਇੰਦ੍ਰਪੁਰੀਨਿਹਚਲੁਕੋਥਾਉਨਾਹਿ॥ਬਿਨੁਹਰਿਸੇਵਾਸੁਖੁਨਹੀਹੋਸਾਕਤਆਵਹਿਜਾਹਿ॥੩॥ਜੈ
ਸੋਗੁਰਿਉਪਦੇਸਿਆਮੈਤੈਸੋਕਹਿਆਪੁਕਾਰਿ॥ਨਾਨਕੁਕਹੈਸੁਨਿਰੇਮਨਾਕਰਿਕੀਰਤਨੁਹੋਇਉ
ਧਾਰੁ॥੪॥੧॥੧੫੮॥

ਗਉੜੀਮਾਲਾਮਹਲਾ੫॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਪਾਇਓਬਾਲਬੁਧਿਸੁਖੁਰੇ॥ਹਰਖਸੋਗਹਾਨਿਮਿਰਤੁਦੂਖਸੁਖਚਿਤਿਸਮਸਰਿਗੁਰਮਿਲੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਜਉਲਉਹਉਕਿਛੁਸੋਚਉਚਿਤਵਉਤਉਲਉਦੁਖਨੁਭਰੇ॥ਜਉਕ੍ਰਿਪਾਲੁਗੁਰੁਪੂਰਾਭੇਟਿਆ
ਤਉਆਨਦਸਹਜੇ॥੧॥ਜੇਤੀਸਿਆਨਪਕਰਮਹਉਕੀਏਤੇਤੇਬੰਧਪਰੇ॥ਜਉਸਾਧੂਕਰੁਮਸਤਕਿ
ਧਰਿਓਤਬਹਮਮੁਕਤਿਭਏ॥੨॥ਜਉਲਉਮੇਰੋਮੇਰੋਕਰਤੋਤਉਲਉਬਿਖੁਘੇਰੇ॥ਮਨੁਤਨੁਬੁਧਿਅਰ
ਪੀਠਾਕੁਰਕਉਤਬਹਮਸਹਜਿਸੋਏ॥੩॥ਜਉਲਉਪੋਟਉਠਾਈਚਲਿਅਉਤਉਲਉਡਾਨਭਰੇ॥ਪੋ
ਟਡਾਰਿਗੁਰੁਪੂਰਾਮਿਲਿਆਤਉਨਾਨਕਨਿਰਭਏ॥੪॥੧॥੧੫੯॥ ਗਉੜੀਮਾਲਾਮਹਲਾ੫

ਭਵਨੁਤਿਆਗੀਓਰੀਤਿਆਗੀਓ॥ਤਿਆਗੀਓਮੈਗੁਰਮਿਲਿਤਿਆਗੀਓ॥ਸਰਬਸੁਖਆਨੰਦਮੰਗਲਰਸਮਾ
ਨਿਗੋਬਿੰਦੈਆਗੀਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਾਨੁਅਭਿਮਾਨੁਦੋਊਸਮਾਨੇਮਸਤਕੁਡਾਰਿਗੁਰਪਾਗਿਓ॥ਸੰਪਤਿਹਰਖੁਨ
ਆਪਤਦੂਖਾਰੰਗੁਠਾਕੁਰੈਲਾਗਿਓ॥੧॥ਬਾਸਬਾਸਰੀਏਕੈਸੁਆਮੀਉਦਿਆਨਦ੍ਰਿਸਟਾਗਿਓ॥ਨਿਰਭਉਭ
ਏਸੰਤਭ੍ਰਮੁਡਾਰਿਓਪੂਰਨਸਰਬਾਗਿਓ॥੨॥ਜੋਕਿਛੁਕਰਤੈਕਾਰਣੁਕੀਨੋਮਨਿਬੁਰੋਨਲਾਗਿਓ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਪਰ
ਸਾਦਿਸੰਤਨਕੈਸੋਇਓਮਨੁਜਾਗਿਓ॥੩॥ਜਨਨਾਨਕਓੜਿਤੁਹਾਰੀਪਰਿਓਆਇਓਸਰਣਾਗਿਓ॥ਨਾਮਰੰਗ
ਸਹਜਰਸਮਾਣੇਫਿਰਿਦੂਖੁਨਲਾਗਿਓ॥੪॥੨॥ ੧੬੦॥ ਗਉੜੀਮਾਲਾਮਹਲਾ੫॥ ॥ਪਾਇਆਲਾ
ਲੁਰਤਨੁਮਨਿਪਾਇਆ॥ਤਨੁਸੀਤਲੁਮਨੁਸੀਤਲੁਥੀਆਸਤਿਗੁਰਸਬਦਿਸਮਾਇਆ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ਲਾ
ਥੀਭੂਖਤ੍ਰਿਸਨਸਭਲਾਥੀਚਿੰਤਾਸਗਲਬਿਸਾਰੀ॥ਕਰੁਮਸਤਕਿਗੁਰਿਪੂਰੈਧਰਿਓਮਨੁਜੀਤੋਜਗੁਸਾਰੀ॥੧॥ਤ੍ਰਿ
ਪਤਿਅਘਾਇਰਹੇਰਿਦਅੰਤਰਿਡੋਲਨਤੇਅਬਚੂਕੇ॥ਅਖੁਟੁਖਜਾਨਾਸਤਿਗੁਰਿਦੀਆਤੋਟਿਨਹੀਰੇਮੂਕੇ॥੨॥
ਅਚਰਜੁਏਕੁਸੁਨਹੁਰੇਭਾਈਗੁਰਿਐਸੀਬੂਝਬੁਝਾਈ॥ਲਾਹਿਪਰਦਾਠਾਕੁਰੁਜਉਭੇਟਿਓਤਉਬਿਸਰੀਤਾਤਿਪਰਾ
ਈ॥੩॥ਕਹਿਓਨਜਾਈਏਹੁਅਚੰਭਉਸੋਜਾਨੈਜਿਨਿਚਾਖਿਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸਚੁਭਏਬਿਗਾਸਾਗੁਰਿਨਿਧਾਨੁਰਿ
ਦੈਲੈਰਾਖਿਆ॥੪॥੩॥ ੧੬੧॥ ॥ਗਉੜੀਮਾਲਾਮਹਲਾ੫॥ ॥ਉਬਰਤਰਾਜਾਰਾਮਕੀਸਰਣੀ
॥ਸਰਬਲੋਕਮਾਇਆਕੇਮੰਡਲਗਿਰਿਗਿਰਿਪਰਤੇਧਰਣੀ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਸਤਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਬੇਦਬੀਚਾਰੇਮਹਾਪੁਰਖ
ਨਇਉਕਹਿਆ॥ਬਿਨੁਹਰਿਭਜਨਨਾਹੀਨਿਸਤਾਰਾਸੂਖੁਨਕਿਨਹੂੰਲਹਿਆ॥੧॥ਤੀਨਭਵਨਕੀਲਖਮੀਜੋਰੀਬੂਝ
ਤਨਾਹੀਲਹਰੇ॥ਬਿਨੁਹਰਿਭਗਤਿਕਹਾਥਿਤਿਪਾਵੈਫਿਰਤੋਪਹਰੇਪਹਰੇ॥੨॥ਅਨਿਕਬਿਲਾਸਕਰਤਮਨਮੋਹਨ
ਪੂਰਨਹੋਤਨਕਾਮਾ॥ਜਲਤੋਜਲਤੋਕਬਹੂਨਬੂਝਤਸਗਲਬ੍ਰਿਥੇਬਿਨੁਨਾਮਾ॥੩॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਪਹੁਮੇਰੇਮੀਤ
ਇਹੈਸਾਰਸੁਖੁਪੂਰਾ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਜਨਮਮਰਣੁਨਿਵਾਰੈਨਾਨਕਜਨਕੀਧੂਰਾ॥੪॥੪॥ ੧੬੨॥ ਗਉੜੀ
ਮਾਲਾਮਹਲਾ੫॥ ॥ਮੋਕਉਇਹਬਿਧਿਕੋਸਮਝਾਵੈ॥ਕਰਤਾਹੋਇਜਨਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਜਾਨਤਕਿਛੁ
ਇਨਹਿਕਮਾਨੋਜਪਤਪਕਛੂਨਸਾਧਾ॥ਦਹਦਿਸਿਲੈਇਹੁਮਨੁਦਉਰਾਇਓਕਵਨਕਰਮਕਰਿਬਾਧਾ॥ ੧॥ਮਨ
ਤਨਧਨਭੂਮਿਕਾਠਾਕੁਰੁਹਉਇਸਕਾਇਹੁਮੇਰਾ॥ਭਰਮਮੋਹਕਛੁਸੂਝਸਿਨਾਹੀਇਹਪੈਖਰਪਏਪੈਰਾ॥੨॥ਤਬਇਹੁ
ਕਹਾਕਮਾਵਨਪਰਿਆਜਬਇਹੁਕਛੂਨਹੋਤਾ॥ਜਬਏਕਨਿਰੰਜਨਨਿਰੰਕਾਰਪ੍ਰਭਸਭੁਕਿਛੁਆਪਹਿਕਰਤਾ॥੩॥
ਅਪਨੇਕਰਤਬਆਪੇਜਾਨੈਜਿਨਿਇਹੁਰਚਨੁਰਚਾਇਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਕਰਣਹਾਰੁਹੈਆਪੇਸਤਿਗੁਰਿਭਰਮੁਚੁਕਾਇ
ਆ॥੪॥੫॥੧੬੩॥ ॥ਗਉੜੀਮਾਲਾਮਹਲਾ੫॥ ਹਰਿਬਿਨੁਅਵਰਕ੍ਰਿਆਬਿਰਥੇ॥ਜਪਤਪਸੰਜਮਕਰਮ
ਕਮਾਣੇਇਹਿਓਰੈਮੂਸੇ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਰਤਨੇਮਸੰਜਮਮਹਿਰਹਤਾਤਿਨਕਾਆਢੁਨਪਾਇਆ॥ਆਗੈਚਲਣੁਅ
ਉਰੁਹੈਭਾਈਊਂਹਾਕਾਮਿਨਆਇਆ॥੧॥ਤੀਰਥਿਨਾਇਅਰੁਧਰਨੀਭ੍ਰਮਤਾਆਗੈਠਉਰਨਪਾਵੈ॥ਊਹਾਕਾਮਿਨਆ

ਵੈਦਿਤਬਿਧਿਪਿਓਹੁਲੋਗਨਤੀਪਤੀਆਵੈ॥੨॥ਚਤੁਰਬੇਦਮੁਖਬਚਨੀਉਚਰੈਆਗੈਮਹਲੁਨਪਾਈਐ॥ਬੂਝੈਨਾਹੀਏ
ਕੁਸੁਧਾਖਰੁਓਹੁਸਗਲੀਝਾਖਝਖਾਈਐ॥੩॥ਨਾਨਕੁਕਹਤੋਇਹੁਬੀਚਾਰਾਜਿਕਮਾਵੈਸੁਪਾਰਗਰਾਮੀ॥ਗੁਰੁਸੇਵਹੁਅ ਤਿਆਗਹੁ
ਰੁਨਾਮੁਧਿਆਵਹੁਮਨਹੁਗੁਮਾਨੀ॥੪॥੬॥੧੬੪॥ ॥ਗਉੜੀਮਾਲਾਮਹਲਾ੫॥ ॥ਮਾਧਉਹਰਿ
ਹਰਿਹਰਿਮੁਖਿਕਹੀਐ॥ਹਮਤੇਕਛੂਨਹੋਵੈਸੁਆਮੀਜਿਉਰਾਖਹੁਤਿਉਰਹੀਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਿਆਕਿਛੁਕਰੈਕਿਕਰਣੈ
ਹਾਰਾਕਿਆਇਸੁਹਾਥਿਬਿਚਾਰੇ॥ਜਿਤੁਤੁਮਲਾਵਹੁਤਿਤਹੀਲਾਗਾਪੂਰਨਖਸਮਹਮਾਰੇ॥੧॥ਕਰਹੁਕ੍ਰਿਪਾਸਰਬਕੇਦ ੦
ਤੇਏਕਰੂਪਲਿਵਲਾਵਹੁ॥ਨਾਨਕਕੀਬੇਨੰਤੀਹਰਿਪਹਿਅਪੁਨਾਨਾਮੁਜਪਾਵਹੁ॥੨॥
੭॥੧੬੫॥ ॥ਗਉੜੀਮਾਝਮਹਲਾ੫॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
॥ਦੀਨਦਇਆਲਦਮੋਦਰਰਾਇਆਜੀਉ॥ਕੋਟਿਜਨਾਕਰਿਸੇਵਲਗਾਇਆਜੀਉ॥ਭਗਤਿਵਛਲੁ
ਤੇਰਾਬਿਰਦੁਰਖਾਇਆਜੀਉ॥ਪੂਰਨਸਭਨੀਜਾਈਜੀਉ॥੧॥ਕਿਉਪੇਖਾਪ੍ਰੀਤਮੁਕਵਣਸੁਕਰਣੀਜੀਉ॥ਸੰਤਾ
ਦਾਸੀਸੇਵਾਚਰਣੀਜੀਉ॥ਇਹੁਜੀਉਵਤਾਈਬਲਿਬਲਿਜਾਈਜੀਉ॥ਤਿਸੁਨਿਵਿਨਿਵਿਲਾਗਉਪਾਈਜੀਉ॥
੨॥ਪੋਥੀਪੰਡਿਤੁਬੇਦਖੋਜੰਤਾਜੀਉ॥ਹੋਇਬੈਰਾਗੀਤੀਰਥਿਨਾਵੰਤਾਜੀਉ॥ਗੀਤਨਾਦਕੀਰਤਨੁਗਾਵੰਤਾ॥ਹਰਿ ਰਹਾਉ॥
ਨਿਰਭਉਨਾਮੁਧਿਆਈਜੀਉ॥੨॥ਭਏਕਿਰਪਾਲਸੁਆਮੀਮੇਰੇਜੀਉ॥ਪਤਿਤਪਵਿਤਲਗਿਗੁਰਕੇਪੈਰੇਜੀਉ॥ਭ੍ਰਮੁ
ਭਉਕਾਟਿਕੀਏਨਿਰਵੈਰੇਜੀਉ॥ਗੁਰਮਨਕੀਆਸਪੂਰਾਈਜੀਉ॥੩॥ਜਿਨਿਨਾਉਪਾਇਆਸੋਧਨਵੰਤਾਜੀਉ॥
ਜਿਨਿਪ੍ਰਭੁਧਿਆਇਆਸੋਸੋਭਾਵੰਤਾਜੀਉ॥ਜਿਸੁਸਾਧੂਸੰਗਤਿਤਿਸੁਸਭਸੁਕਰਣੀਜੀਉ॥ਜਨਨਾਨਕਸਹ
ਜਿਸਮਾਈਜੀਉ॥੪॥੧॥੧੬੬॥ ॥ਗਉੜੀਮਾਝਮਹਲਾ੫॥ ॥ਆਉਹਮਾਰੇਰਾਮਪਿ
ਆਰੇਜੀਉ॥ਰੈਣਿਦਿਨਸੁਸਾਸਿਸਾਸਿਚਿਤਾਰੇਜੀਉ॥ਸੰਤਦੇਉਸੰਦੇਸਾਪਇਚਰਣਾਰੇਜੀਉ॥ਤੁਧੁਬਿਨੁ
ਕਿਤੁਬਿਧਿਤਰੀਐਜੀਉ॥੧॥ਸੰਗਿਤੁਮਾਰੈਮੈਕਰੇਅਨੰਦਾਜੀਉ॥ਵਣਿਤ੍ਰਿਣਿਤ੍ਰਿਭਵਣਿਸੁਖਪਰਮਾਨੰਦਾਜੀਉ॥ਸੇਜ ਸੁਖ
ਸੁਹਾਵੀਇਹੁਮਨੁਬਿਗਸੰਦਾਜੀਉ॥ਪੇਖਿਦਰਸਨੁਇਹੁਸੁਖੁਲਹੀਐਜੀਉ॥੨॥ਚਰਣਪਖਾਰਿਕਰੀਨਿਤਸੇਵਾਜੀ
ਉ॥ਪੂਜਾਅਰਚਾਬੰਦਨਦੇਵਾਜੀਉ॥ਦਾਸਨਿਦਾਸੁਨਾਮੁਜਪਿਲੇਵਾਜੀਉ॥ਬਿਨਉਠਾਕੁਰਪਹਿਕਹੀਐਜੀਉ॥
੩॥ਇਛਪੁੰਨੀਮੇਰੀਮਨੁਤਨੁਹਰਿਆਜੀਉ॥ਦਰਸਨਪੇਖਤਸਭਦੁਖਪਰਹਰਿਆਜੀਉ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪੇਜ
ਪਿਤਰਿਆਜੀਉ॥ਇਹੁਅਜਰੁਨਾਨਕਸੁਖੁਸਹੀਐਜੀਉ॥੪॥੨॥੧੬੭॥ ॥ਗਉੜੀਮਾਝਮਹ
ਲਾ੫॥ ॥ਸੁਣਿਸੁਣਿਸਾਜਨਮਨਮਿਤਪਿਆਰੇਜੀਉ॥ਮਨੁਤਨੁਤੇਰਾਇਹੁਜੀਉਭਿਵਾਰੇਜੀਉ॥ਵਿਸ
ਰੁਨਾਹੀਪ੍ਰਭੁਪ੍ਰਾਣਅਧਾਰੇਜੀਉ॥ਸਦਾਤੇਰੀਸਰਣਾਈਜੀਉ॥੧॥ਜਿਸੁਮਿਲਿਐਮਨੁਜੀਵੈਭਾਈਜੀਉ॥ਗੁ
ਰਪਰਸਾਦੀਸੋਹਰਿਹਰਿਪਾਈਜੀਉ॥ਸਭਕਿਛੁਪ੍ਰਭਕਾਪ੍ਰਭਕੀਆਜਾਈਜੀਉ॥ਪ੍ਰਭਕਉਸਦਬਲਿਜਾਈ
ਜੀਉ॥੨॥ਏਹੁਨਿਧਾਨੁਜਪੈਵਡਭਾਗੀਜੀਉ॥ਨਾਮਨਿਰੰਜਨਏਕਲਿਵਲਾਗੀਜੀਉ॥ਗੁਰੁਪੂਰਾਪਾਇਆ

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਭੁਦੂਖੁਮਿਟਾਇਆਜੀਉ॥ਆਠਪਹਰਗੁਣਗਾਇਆਜੀਉ॥੩॥ਰਤਨਪਦਾਰਥਹਰਿਨਾਮੁਤੁਮਾਰਾਜੀਉ॥
ਤੂੰਸਚਾਸਾਹੁਭਗਤੁਵਣਜਾਰਾਜੀਉ॥ਹਰਿਧਨੁਰਾਸਿਸਚੁਵਾਪਾਰਾਜੀਉ॥ਜਨਨਾਨਕਸਦਬਲਿਹਾਰਾਜੀਉ
॥੪॥੩॥੧੬੮॥ ॥ਗਉੜੀਮਾਝਮਹਲਾ੫॥ ॥ਤੂੰਮੇਰਾਬਹੁਮਾਣੁਕਰਤੇਤੂੰਮੇਰਾਬਹੁ
ਮਾਣੁ॥ਜੋਰਿਤੁਮਾਰੈਸੁਖਿਵਸਾਂਸਚੁਸਬਦੁਨੀਸਾਣੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਭੇਗਲਾਜਾਤੀਆਸੁਣਿਕੈਚੁਪਕੀਆ॥
ਕਦਹੀਸੁਰਤਿਨਲਧੀਆਮਾਇਆਮੋਹੜਿਆ॥੧॥ਦੇਇਬੁਝਾਰਤਸਾਰਤਾਸੇਅਖੀਡਿਠੜਿਆ॥ਕੋਈਜਿ
ਮੂਰਖੁਲੋਭੀਆਮੂਲਿਨਸੁਣੀਕਹਿਆ॥੨॥ਇਕਸੁਦੁਹੁਚਹੁਕਿਆਗਣੀਸਭਇਕਤੁਸਾਦਿਮੁਠੀ॥ਇਕੁਅਧੁ
ਨਾਇਰਸੀਅੜਾਕਾਵਿਰਲੀਜਾਇਵੁਠੀ॥੩॥ਭਗਤਸਚੇਦਰਿਸੋਹਦੇਅਨਦਕਰਹਿਦਿਨੁਰਾਤਿ॥ਰੰਗਿਰਤੇਪ
ਰਮੇਸਰੈਜਨਨਾਨਕਤਿਨਬਲਿਜਾਤ॥੪॥੧॥੧੬੯॥ ॥ਗਉੜੀਮਾਝਮਹਲਾ੫॥
ਦੁਖਭੰਜਨੁਤੇਰਾਨਾਮੁਜੀਉਦੁਖਭੰਜਨੁਤੇਰਾਨਾਮੁ॥ਆਠਪਹਰਆਰਾਧੀਐਪੂਰਨਸਤਿਗੁਰਗਿਆਨੁ॥੧॥ਰਹ
ਉ॥ਜਿਤੁਘਟਿਵਸੈਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਸੋਈਸੁਹਾਵਾਥਾਉ॥ਜਮਕੰਕਰੁਨੇੜਿਨਆਵਈਰਸਨਾਹਰਿਗੁਣਗਾ
ਉ॥੧॥ਸੇਵਾਸੁਰਤਿਨਜਾਣੀਆਨਾਜਾਪੈਆਰਾਧਿ॥ਓਟਤੇਰੀਜਗਜੀਵਨਾਮੇਰੇਠਾਕੁਰਅਗਮਅਗਾਧਿ
॥੨॥ਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਗੁਸਾਈਆਨਠੇਸੋਗਸੰਤਾਪ॥ਤਤੀਵਾਉਨਲਗਈਸਤਿਗੁਰਿਰਖੇਆਪਿ॥੩॥ਗੁਰੁ
ਨਾਰਾਇਣੁਦਯੁਗੁਰੁਗੁਰੁਸਚਾਸਿਰਜਣਹਾਰੁ॥ਗੁਰਿਤੁਠੈਸਭਕਿਛੁਪਾਇਆਜਨਨਾਨਕਸਦਬਲਿਹਾ
ਰ॥੪॥੨॥੧੭੦॥ ॥ਗਉੜੀਮਾਝਮਹਲਾ੫॥ ॥ਹਰਿਰਾਮਰਾਮਰਾਮਰਾਮਾ॥ਜਪਿਪੂਰਨਹੋ
ਏਕਾਮਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਾਮਗੋਬਿੰਦਜਪੇਦਿਆਹੋਆਮੁਖੁਪਵਿਤ੍ਰੁ॥ਹਰਿਜਸੁਸੁਣੀਐਜਿਸਤੇਸੋਈ
ਭਾਈਮਿਤ੍ਰੁ॥੧॥ਸਭਿਪਦਾਰਥਸਭਿਫਲਾਸਰਬਗੁਣਾਜਿਸੁਮਾਹਿ॥ਕਿਉਗੋਬਿੰਦੁਮਨਹੁਵਿਸਾਰੀ
ਐਜਿਸੁਸਿਮਰਤਦੁਖਜਾਹਿ॥੨॥ਜਿਸੁਲੜਿਲਗਿਐਜੀਵੀਐਭਵਜਲੁਪਈਐਪਾਰਿ॥ਮਿਲਿ
ਸਾਧੂਸੰਗਿਉਧਾਰੁਹੋਇਮੁਖਊਜਲਦਰਬਾਰਿ॥੩॥ਜੀਵਨਰੂਪਗੋਪਾਲਜਸੁਸੰਤਜਨਾਕੀਰਾਸਿ॥ਨਾ
ਨਕਉਬਰੇਜਪਿ[illegible]ਦਰਿਸਚੈਸਾਬਾਸਿ॥੪॥੩॥੧੭੧॥ ਗਉੜੀਮਾਝਮਹਲਾ੫॥ ॥ਮਿਠੇ
ਹਰਿਗੁਣਗਾਉਜਿੰਦੂਤੂੰਮਿਠੇਹਰਿਗੁਣਗਾਉ॥ਸਚੇਸੇਤੀਰਤਿਆਮਿਲਿਆਨਿਥਾਵੇਥਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹੋ
ਰਿਸਾਦਸਭਿਫਿਕਿਆਤਨੁਮਨੁਫਿਕਾਹੋਇ॥ਵਿਣੁਪਰਮੇਸਰਜੋਕਰੇਫਿਟੁਸੁਜੀਵਣੁਸੋਇ॥੧॥ਅੰਚਲੁ
ਗਹਿਕੈਸਾਧਕਾਤਰਣਾਇਹੁਸੰਸਾਰੁ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਆਰਾਧੀਐਉਧਰੈਸਭਪਰਵਾਰੁ॥੨॥ਸਾਜਨੁਬੰਧੁਸੁਮਿਤ੍ਰੁ
ਸੋਹਰਿਨਾਮੁਹਿਰਦੈਦੇਇ॥ਅਉਗਣਸਭਿਮਿਟਾਇਕੈਪਰਉਪਕਾਰੁਕਰੇਇ॥੩॥ਮਾਲੁਖਜਾਨਾਥੇਹੁਘਰੁਹਰਿ
ਕੇਚਰਣਨਿਧਾਨ॥ਨਾਨਕੁਜਾਚਕੁਦਰਿਤੇਰੈਪ੍ਰਭਤੁਧਨੋਮੰਗੈਦਾਨੁ॥੪॥੪॥੧੭੨॥
ਚਉਪਦਿਆਕਾਜੁਮਲਾ॥ਮਹਲਾ੧॥੨੦॥ਮਃ੩॥੧੮॥ ਮਃ੪॥੩੨॥ ਮਃ੫॥੧੭੨॥ਤਿਨਕਾਜੋੜੁ

੨੪੩॥

ਗਉੜੀਮਹਲਾ੯॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਾਧੋਮਨਕਾਮਾਨੁਤਿਆਗਉ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਸੰਗਤਿਦੁਰਜਨਕੀਤਾਤੇਅਹਿਨਿਸਿਭਾਗਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਖੁਦੁਖੁ
ਦੋਨੋਸਮਕਰਿਜਾਨੈਅਉਰੁਮਾਨੁਅਪਮਾਨਾ॥ਹਰਖਸੋਗਤੇਰਹੈਅਤੀਤਾਤਿਨਿਜਗਿਤਤੁਪਛਾਨਾ॥੧॥ਉਸਤਤਿ
ਨਿੰਦਾਦੋਊਤਿਆਗੈਖੋਜੈਪਦੁਨਿਰਬਾਨਾ॥ਜਨਨਾਨਕਇਹੁਖੇਲੁਕਠਨੁਹੈਕਿਨਹੂੰਗੁਰਮੁਖਿਜਾਨਾ॥੨॥੧॥

॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੯॥ ॥ਸਾਧੋਰਚਨਾਰਾਮਬਨਾਈ॥ਇਕਿਬਿਨਸੈਇਕਅਸਥਿਰੁਮਾਨੈਅਚ
ਰਜੁਲਖਿਓਨਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਮੋਹਬਸਿਪ੍ਰਾਨੀਹਰਿਮੂਰਤਿਬਿਸਰਾਈ॥ਝੂਠਾਤਨੁਸਾਚਾਕਰਿ
ਮਾਨਿਓਜਿਉਸੁਪਨਾਰੈਨਾਈ॥੧॥ਜੋਦੀਸੈਸੋਸਗਲਬਿਨਾਸੈਜਿਉਬਾਦਰਕੀਛਾਈ॥ਜਨਨਾਨਕਜਗੁਜਾਨਿਓ
ਮਿਥਿਆਰਹਿਓਰਾਮਸਰਨਾਈ॥੨॥੨॥ ॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੯॥ ॥ਪ੍ਰਾਨੀਕਉਹਰਿਜਸੁਮਨਿਨਹੀ
ਆਵੈ॥ਅਹਿਨਿਸਿਮਗਨੁਰਹੈਮਾਇਆਮੈਕਹੁਕੈਸੇਗੁਨਗਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੂਤਮੀਤਮਾਇਆਮਮ
ਤਾਸਿਉਇਹਬਿਧਿਆਪੁਬੰਧਾਵੈ॥ਮ੍ਰਿਗਤ੍ਰਿਸਨਾਜਿਉਝੂਠੋਇਹੁਜਗੁਦੇਖਿਤਾਸਿਉਠਿਧਾਵੈ॥੧॥ਭੁਗਤਿ
ਮੁਕਤਿਕਾਕਾਰਨੁਸੁਆਮੀਮੂੜਤਾਹਿਬਿਸਰਾਵੈ॥ਜਨਨਾਨਕਕੋਟਨਮੈਕੋਊਭਜਨੁਰਾਮਕੋਪਾਵੈ॥੨॥੩॥

॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੯॥ ਸਾਧੋਇਹੁਮਨੁਗਹਿਓਨਜਾਈ॥ਚੰਚਲਤ੍ਰਿਸਨਾਸੰਗਿਬਸਤੁਹੈਯਾਤੇ
ਥਿਰੁਨਰਹਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਠਨਕਰੋਧਘਟਹੀਕੇਭੀਤਰਿਜਿਹਸੁਧਿਸਭਬਿਸਰਾਈ॥ਰਤਨੁਗਿਆਨੁ
ਸਭਕੋਹਿਰਿਲੀਨਾਤਾਸਿਉਕਛੁਨਬਸਾਈ॥੧॥ਜੋਗੀਜਤਨਕਰਤਸਭਿਹਾਰੇਗੁਨੀਰਹੇਗੁਨਗਾਈ॥ਜਨਨਾ
ਨਕਹਰਿਭਏਦਇਆਲਾਤਉਸਭਬਿਧਿਬਨਿਆਈ॥੨॥੪॥ ॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੯॥
ਸਾਧੋਗੋਬਿੰਦਕੇਗੁਨਗਾਵਉ॥ਮਾਨਸਜਨਮੁਅਮੋਲਕੁਪਾਇਓਬਿਰਥਾਕਾਹਿਗਵਾਵਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਪਤਿਤਪੁਨੀਤਦੀਨਬੰਧਹਰਿਸਰਨਿਤਾਹਿਤੁਮਆਵਉ॥ਗਜਕੋਤ੍ਰਾਸੁਮਿਟਿਓਜਿਹਸਿਮਰਤਤੁਮਕਾਹੇ
ਬਿਸਰਾਵਉ॥੧॥ਤਜਿਅਭਿਮਾਨਮੋਹਮਾਇਆਫੁਨਿਭਜਨਰਾਮਚਿਤੁਲਾਵਉ॥ਨਾਨਕਕਹਤਮੁ
ਕਤਿਪੰਥਇਹੁਗੁਰਮੁਖਿਹੋਇਤੁਮਪਾਵਉ॥੨॥੫॥ ॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੯॥ ਕੋਊਮਾਈਭੂਲਿ
ਓਮਨੁਸਮਝਾਵੈ॥ਬੇਦਪੁਰਾਨਸਾਧਮਗਸੁਨਿਕਰਿਨਿਮਖਨਹਰਿਗੁਨਗਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੁਰਲਭਦੇਹਪਾਇ
ਮਾਨਸਕੀਬਿਰਥਾਜਨਮੁਸਿਰਾਵੈ॥ਮਾਇਆਮੋਹਮਹਾਸੰਕਟਬਨਤਾਸਿਉਰੁਚਉਪਜਾਵੈ॥੧॥ਅੰਤਰਿਬਾ
ਹਰਿਸਦਾਸੰਗਿਪ੍ਰਭੁਤਾਸਿਉਨੇਹੁਨਲਾਵੈ॥ਨਾਨਕਮੁਕਤਿਤਾਹਿਤੁਮਮਾਨਹੁਜਿਹਘਟਿਰਾਮੁਸਮਾਵੈ॥੨॥
੬॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੯ ॥ਸਾਧੋਰਾਮਸਰਨਿਬਿਸਰਾਮਾ॥ਬੇਦਪੁਰਾਨਪੜੇਕੋਇਹਗੁਨਸਿਮਰੇ

ਹਰਿਕੋਨਾਮੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਲੋਭਮੋਹਮਾਇਆਮਮਤਾਫੁਨਿਅਉਬਿਖਿਅਨਕੀਸੇਵਾ॥ਹਰਖਸੋਗਪਰਸੈਜਿ
ਹਨਾਹਨਿਸੋਮੂਰਤਿਹੈਦੇਵਾ॥੧॥ਸੁਰਗਨਰਕਅੰਮ੍ਰਿਤਬਿਖੁਏਸਭਤਿਉਕੰਚਨਅਰੁਪੈਸਾ॥ਉਸਤਤਿਨਿੰਦਾਏਸਮ
ਜਾਕੈਲੋਭੁਮੋਹੁਫੁਨਿਤੈਸਾ॥੨॥ਸੁਖੁਦੁਖੁਏਬਾਧੇਜਿਹਨਾਹਨਿਤਿਹਤੁਮਜਾਨਉਗਿਆਨੀ॥ਨਾਨਕਮੁਕਤਿਤਾਹਿਤੁ
ਮਮਾਨਉਇਹਬਿਧਿਕੋਜੋਪ੍ਰਾਨੀ॥੩॥ ੭॥ ॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੯ ॥ਮਨਰੇਕਹਾਭਇਓਤੈਬਉਰਾ॥
ਅਹਿਨਿਸਿਅਉਧਘਟੈਨਹੀਜਾਨੈਭਇਓਲੋਭਸੰਗਿਹਉਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਤਨੁਤੈਅਪਨੋਕਰਿਮਾਨਿਓ
ਅਰੁਸੁੰਦਰਗ੍ਰਿਹਨਾਰੀ॥ਇਨਮੈਕਛੁਤੇਰੋਰੇਨਾਹਨਿਦੇਖੋਸੋਚਬਿਚਾਰੀ॥੧॥ਰਤਨੁਜਨਮੁਅਪਨੋਤੈਹਾਰਿ
ਓਗੋਬਿੰਦਗਤਿਨਹੀਜਾਨੀ॥ਨਿਮਖਨਲੀਨਭਇਓਚਰਨਨਸਿਉਬਿਰਥਾਅਉਧਸਿਰਾਨੀ॥੨॥ਕਹੁਨਾਨਕ
ਸੋਈਨਰੁਸੁਖੀਆਰਾਮਨਾਮਗੁਨਗਾਵੈ॥ਅਉਰਸਗਲਜਗੁਮਾਇਆਮੋਹਿਆਨਿਰਭੈਪਦੁਨਹੀਪਾਵੈ॥
੩॥੮॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੯ ॥ਨਰਅਚੇਤਪਾਪਤੇਡਰੁਰੇ॥ਦੀਨਦਇਆਲਸਗਲਭੈਭੰਜਨਸ
ਰਨਿਤਾਹਿਤੁਮਪਰੁਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬੇਦਪੁਰਾਨਜਾਸਗੁਨਗਾਵਤਤਾਕੋਨਾਮੁਹੀਐਮੋਧਰੁਰੇ॥ਪਾਵਨਨਾ
ਮੁਜਗਤਮੈਹਰਿਕੋਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਕਸਮਲਸਭੁਹਰੁਰੇ॥੧॥ਮਾਨਸਦੇਹਬਹੁਰਿਨਹੀਪਾਵੈਕਛੂਉਪਾ
ਵਮੁਕਤਿਕਾਕਰੁਰੇ॥ਨਾਨਕਕਹਤਗਾਇਕਰੁਨਾਮੈਭਵਸਾਗਰਕੈਪਾਰਿਉਤਰੁਰੇ॥੩॥
੯॥ ਜੁਮਲਾ੨੫੧॥

ੴ

ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਅਸਟਪਦੀਆਮਹਲਾ੧॥ ੧ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਨਿਧਿਸਿਧਿਨਿਰਮਲਨਾਮੁਬੀਚਾਰੁ॥ਪੂਰਨਪੂਰਿਰਹਿਆਬਿਖੁਮਾਰਿ॥ਤ੍ਰਿਕੁਟੀਛੂਟੀਬਿਮਲਮਝਾਰਿ॥ਗੁਰਕੀਮਤਿ
ਜੀਇਆਈਕਾਰਿ॥੧॥ਇਨਿਬਿਧਿਰਾਮਰਮਤਮਨੁਮਾਨਿਆ॥ਗਿਆਨਅੰਜਨੁਗੁਰਸਬਦਿਪਛਾਨਿਆ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਕੁਸੁਖੁਮਾਨਿਆਸਹਜਿਮਿਲਾਇਆ॥ਨਿਰਮਲਬਾਣੀਭਰਮੁਚੁਕਾਇਆ॥ਲਾਲਭਏ
ਸੂਹਾਰੰਗੁਮਾਇਆ॥ਨਦਰਿਭਈਬਿਖੁਠਾਕਿਰਹਾਇਆ॥੨॥ਉਲਟਭਈਜੀਵਤਮਰਿਜਾਗਿਆ॥ਸਬ
ਦਿਰਵੇਮਨੁਹਰਿਸਿਉਲਾਗਿਆ॥ਰਸੁਸੰਗ੍ਰਹਿਬਿਖੁਪਰਹਰਿਤਿਆਗਿਆ॥ਭਾਇਬਸੇਜਮਕਾਭਉਭਾਗਿਆ
॥੩॥ਸਾਦਰਹੇਬਾਦੰਅਹੰਕਾਰਾ॥ਚਿਤੁਹਰਿਸਿਉਰਾਤਾਹੁਕਮਿਅਪਾਰਾ॥ਜਾਤਿਰਹੇਪਤਿਕੇਆਚਾਰਾ॥
ਦ੍ਰਿਸਟਿਭਈਸੁਖੁਆਤਮਧਾਰਾ॥੪॥ਤੁਝਬਿਨੁਕੋਇਨਦੇਖਉਮੀਤੁ॥ਕਿਸੁਸੇਵਉਕਿਸੁਦੇਵਉਚੀਤੁ॥ਕਿਸੁ
ਪੂਛਉਕਿਸੁਲਾਗਉਪਾਇ॥ਕਿਸੁਉਪਦੇਸਿਰਹਾਲਿਵਲਾਇ॥੫॥ਗੁਰਸੇਵੀਗੁਰਲਾਗਉਪਾਇ॥ਭਗਤਿ
ਕਰੀਰਾਚਉਹਰਿਨਾਇ॥ਸਿਖਿਆਦੀਖਿਆਭੋਜਨਭਾਉ॥ਹੁਕਮਿਸੰਜੋਗੀਨਿਜਘਰਿਜਾਉ॥੬॥ਗਰ

ਘਟਤੇਸੁਖਆਤਮਧਿਆਨਾ॥ਜੋਤਿਕਈਜੋਤੀਮਾਤਿਸਮਾਨਾ॥ਲਿਖਤੁਮਿਟੈਨਹੀਸਬਦੁਨੀਸਾਨਾ॥
ਕਰਤਾਕਰਣਾਕਰਤਾਜਾਨਾ॥੭॥ਨਹਿਪੰਡਿਤੁਨਹਿਚਤੁਰੁਸਿਆਨਾ॥ਨਹਿਭੂਲੋਨਹਿਭਰਮਿਭੁਲਾਨਾ॥ਕਥ
ਉਨਕਥਨੀਹੁਕਮੁਪਛਾਨਾ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮਤਿਸਹਜਿਸਮਾਨਾ॥੮॥੧॥ ॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੧॥
ਮਨੁਕੁੰਚਰੁਕਾਇਆਉਦਿਆਨੈ॥ਗੁਰੁਅੰਕਸੁਸਚੁਸਬਦੁਨੀਸਾਨੈ॥ਰਾਜਦੁਆਰੈਸੋਭਸੁਮਾਨੈ॥
੧॥ਚਤੁਰਾਈਨਹਚੀਨਿਆਜਾਇ॥ਬਿਨੁਮਾਰੇਕਿਉਕੀਮਤਿਪਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਘਰਮਹਿਅੰਮ੍ਰਿ
ਤੁਤਸਕਰੁਲੇਈ॥ਨੰਨਾਕਾਰੁਨਕੋਇਕਰੇਈ॥ਰਾਖੈਆਪਿਵਡਿਆਈਦੇਈ॥੨॥ਨੀਲਅਨੀਲਅਗਨਿ
ਇਕਠਾਈ॥ਜਲਿਨਿਵਰੀਗੁਰਿਬੂਝਬੁਝਾਈ॥+੩॥ਜੈਸਾਘਰਿਬਾਹਰਿਸੋਤੈਸਾ॥ਬੈਸਿਗੁਫਾਮਹਿਆਖਉ
ਕੈਸਾ॥ਸਾਗਰਿਡੂਗਰਿਨਿਰਭਉਐਸਾ॥੪॥ਮੂਏਕਉਕਹੁਮਾਰੇਕਉਨੁ॥ਨਿਡਰੇਕਉਕੈਸਾਡਰੁਕਵਨੁ॥
ਸਬਦਿਪਛਾਨੈਤੀਨੇਭਉਨੁ॥੫॥ਜਿਨਿਕਹਿਆਤਿਨਿਕਹਨੁਵਖਾਨਿਆ॥ਜਿਨਿਬੂਝਿਆਤਿਨਿਸਹਜਿ
ਪਛਾਨਿਆ॥ਦੇਖਿਬੀਚਾਰਿਮੇਰਾਮਨੁਮਾਨਿਆ॥੬॥ਕੀਰਤਿਸੂਰਤਿਮੁਕਤਿਇਕਨਾਈ॥ਤਹੀਨਿ
ਰੰਜਨੁਰਹਿਆਸਮਾਈ॥ਨਿਜਘਰਿਬਿਆਪਿਰਹਿਆਨਿਜਠਾਈ॥੭॥ਉਸਤਤਿਕਰਹਿਕੇਤੇਮੁਨਿ
ਪ੍ਰੀਤਿ॥ਤਨਿਮਨਿਸੂਚੈਸਾਚੁਸੁਚੀਤਿ॥ਨਾਨਕਹਰਿਭਜੁਨੀਤਾਨੀਤਿ॥੮॥੨॥ ॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੧
॥ ਨਾਮਨੁਮਰੈਨਕਾਰਜੁਹੋਇ॥ਮਨੁਵਸਿਦੂਤਾਦੁਰਮਤਿਦੋਇ॥ਮਨੁਮਾਨੈਗੁਰਤੇਇਕੁਹੋ
ਇ॥੧॥ਨਿਰਗੁਣਰਾਮੁਗੁਣਹਵਸਿਹੋਇ॥ਆਪੁਨਿਵਾਰਿਬੀਚਾਰੇਸੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨੁਭੂਲੋਬ
ਹੁਚਿਤੈਵਿਕਾਰੁ॥ਮਨੁਭੂਲੋਸਿਰਿਆਵੈਭਾਰੁ॥ਮਨੁਮਾਨੈਹਰਿਏਕੰਕਾਰੁ॥੨॥ਮਨੁਭੂਲੋਮਾਇਆਘਰਿਜਾ
ਇ॥ਕਾਮਿਬਿਰੂਧਉਰਹੈਨਠਾਇ॥ਹਰਿਭਜੁਪ੍ਰਾਣੀਰਸਨਰਸਾਇ॥੩॥ਗੈਵਰਹੈਵਰਕੰਚਨਸੁਤਨਾਰੀ॥
ਬਹੁਚਿੰਤਾਪਿੜਚਾਲੈਹਾਰੀ॥ਜੂਐਖੇਲਣੁਕਾਚੀਸਾਰੀ॥੪॥ਸੰਪਉਸੰਚੀਭਏਵਿਕਾਰ॥ਹਰਖਸੋਗ
ਉਭੇਦਰਵਾਰਿ॥ਸੁਖੁਸਹਜੇਜਪਿਰਿਦੈਮੁਰਾਰਿ॥੫॥ਨਦਰਿਕਰੇਤਾਮੇਲਿਮਿਲਾਏ॥ਗੁਣਸੰਗ੍ਰਹਿਅਉਗਣ
ਸਬਦਿਜਲਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਪਾਏ॥੬॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਸਭਦੂਖਨਿਵਾਸੁ॥ਮਨਮੁਖਮੂੜਮਾ
ਇਆਚਿਤਵਾਸੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨੁਧੁਰਿਕਰਮਿਲਿਖਿਆਸੁ॥੭॥ਮਨੁਚੰਚਲੁਧਾਵਤੁਫੁਨਿਧਾਵੈ
॥ਸਾਚੇਸੂਚੇਮੈਲੁਨਭਾਵੈ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈ॥੮॥੩॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੧॥
॥ਹਉਮੈਕਰਤਿਆਨਹਸੁਖੁਹੋਇ॥ ਮਨਮਤਿਝੂਠੀਸਚਾਸੋਇ॥ਸਗਲਬਿਗੂਤੇਭਾਵੈ
ਦੋਇ॥ਸੋਕਮਾਵੈਧੁਰਿਲਿਖਿਆਹੋਇ॥੧॥ਐਸਾਜਗੁਦੇਖਿਆਜੂਆਰੀ॥ਸਭਿਸੁਖਮਾਗੈਨਾਮੁਬਿਸਾ
ਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਦਿਸਟੁਦਿਸੈਤਾਕਹਿਆਜਾਇ॥ਬਿਨੁਦੇਖੇਕਹਣਾਬਿਰਥਾਜਾਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਦੀ
ਸੈਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ਸੇਵਾਸੁਰਤਿਏਕਲਿਵਲਾਇ॥੨॥ਸੁਖੁਮਾਂਗਤਦੁਖੁਆਗਲਹੋਇ॥ਸਗਲਵਿਕਾਰੀ

ਮਨੁਦੇਲੀਆਰਹਸ
ਗੁਨਗਾਈ॥

ਏਕੋਬਿਨਸੂਨੇਮੁਕਤ
ਨੋਇਆ ॥

ਤਰੁਪੋਰੋਇਆ ॥ ਕਰਿਕਰਿਕਰਤਾਵੇਖੈਸੋਈ ॥੩॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾਅਗਨਿਸਬਦਿਬੁਝਾਏ ॥ ਦੂਜਾਭਰਮੁਸਹਜਿਸੁ
ਭਾਏ ॥ ਗੁਰਮਤੀਨਾਮੁਰਿਦੈਵਸਾਏ ॥ ਸਾਚੀਬਾਣੀਹਰਿਗੁਣਗਾਏ ॥੪॥ ਤਨਮਹਿਸਾਚੋਗੁਰਮੁਖਿਭਾਉ
॥ ਨਾਮਬਿਨਾਨਾਹੀਨਿਜਠਾਉ ॥ ਪ੍ਰੇਮਪਰਾਇਣਪ੍ਰੀਤਮਰਾਉ ॥ ਨਦਰਿਕਰੇਤਾਬੂਝੈਨਾਉ ॥੫॥ ਮਾਇਆ
ਮੋਹੁਸਰਬਜੰਜਾਲਾ ॥ ਮਨਮੁਖਕੁਚੀਲਕੁਛਿਤਬਿਕਰਾਲਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਚੂਕੈਜੰਜਾਲਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾ
ਮੁਸਦਾਸੁਖੁਨਾਲਾ ॥੬॥ ਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਏਕਲਿਵਲਾਏ ॥ ਨਿਜਘਰਿਵਾਸੈਸਾਚਿਸਮਾਏ ॥ ਜੰਮਣੁਮਰ
ਣਾਠਾਕਿਰਹਾਏ ॥ ਪੂਰੇਗੁਰਤੇਇਹਮਤਿਪਾਏ ॥੭॥ ਕਥਨੀਕਥਉਨਆਵੈਓਰੁ ॥ ਗੁਰੁਪੁਛਿਦੇਖਿਆਨਾਹੀ
ਦਰੁਹੋਰੁ ॥ ਦੁਖੁਸੁਖੁਭਾਣੈਤਿਸੈਰਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕੁਨੀਚੁਕਹੈਲਿਵਲਾਇ ॥੮॥ ॥੪॥ ਗਉੜੀਮ
ਹਲਾ੧ ॥ ਦੂਜੀਮਾਇਆਜਗਤਚਿਤਵਾਸੁ ॥ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਅਹੰਕਾਰਬਿਨਾਸੁ ॥੧॥ ਦੂਜਾਕਉਣੁਕਹਾ
ਨਹੀਕੋਈ ॥ ਸਭਮਹਿਏਕੁਨਿਰੰਜਨੁਸੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੂਜੀਦੁਰਮਤਿਆਖੈਦੋਇ ॥ ਆਵੈਜਾਇ
ਮਰਿਦੂਜਾਹੋਇ ॥੨॥ ਧਰਣਿਗਗਨਨਹਦੇਖਉਦੋਇ ॥ ਨਾਰੀਪੁਰਖਸਬਾਈਲੋਇ ॥੩॥ ਰਵਿਸਸਿਦੇਖਉਦੀ
ਪਕਉਜਿਆਲਾ ॥ ਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਪ੍ਰੀਤਮੁਬਾਲਾ ॥੪॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਮੇਰਾਚਿਤੁਲਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿਮੋਕਉ
ਏਕੁਬੁਝਾਇਆ ॥੫॥ ਏਕੁਨਿਰੰਜਨੁਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤਾ ॥ ਦੂਜਾਮਾਰਿਸਬਦਿਪਛਾਤਾ ॥੬॥ ਏਕੋਹੁਕਮੁਵਰਤੈਸਭ
ਲੋਈ ॥ ਏਕਸੁਤੇਸਭਓਪਤਿਹੋਈ ॥੭॥ ਰਾਹਦੋਵੈਖਸਮੁਏਕੋਜਾਣੁ ॥ ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਹੁਕਮੁਪਛਾਣੁ ॥੮
॥ ਸਗਲਰੂਪਵਰਨਮਨਮਾਹੀ ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਏਕੋਸਾਲਾਹੀ ॥੯॥ ੫॥ ॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੧
॥ ਅਧਿਆਤਮਕਰਮਕਰੇਤਾਸਾਚਾ ॥ ਮੁਕਤਿਭੇਦੁਕਿਆਜਾਣੈਕਾਚਾ ॥੧॥ ਐਸਾਜੋਗੀਜੁਗਤਿਬੀ
ਚਾਰੈ ॥ ਪੰਚਮਾਰਿਸਾਚੁਉਰਿਧਾਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਸਕੈਅੰਤਰਿਸਾਚੁਵਸਾਵੈ ॥ ਜੋਗਜੁਗਤਿਕੀਕੀਮਤਿਪਾਵੈ
॥੨॥ ਰਵਿਸਸਿਏਕੋਗ੍ਰਿਹਉਦਿਆਨੈ ॥ ਕਰਣੀਕੀਰਤਿਕਰਮਸਮਾਨੈ ॥੩॥ ਏਕਸਬਦਇਕਭਿਖਿਆਮਾਗੈ ॥ ਗਿ
ਆਨੁਧਿਆਨੁਜੁਗਤਿਸਚੁਜਾਗੈ ॥੪॥ ਭੈਰਚਿਰਹੈਨਬਾਹਰਿਜਾਇ ॥ ਕੀਮਤਿਕਉਣਰਹੈਲਿਵਲਾਇ ॥੫॥
ਆਪੇਮੇਲੇਭਰਮੁਚੁਕਾਏ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਪਰਮਪਦੁਪਾਏ ॥੬॥ ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਸਬਦੁਵੀਚਾਰੁ ॥ ਹਉਮੈ
ਮਾਰੇਕਰਣੀਸਾਰੁ ॥੭॥ ਜਪਤਪਸੰਜਮਪਾਠਪੁਰਾਣੁ ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਅਪਰੰਪਰਮਾਨੁ ॥੮॥ ੬॥
॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੧ ॥ ਖਿਮਾਗਹੀਬ੍ਰਤੁਸੀਲਸੰਤੋਖੰ ॥ ਰੋਗੁਨਬਿਆਪੈਨਾਜਮਦੋਖੰ ॥ ਮੁਕ
ਤਿਭਏਪ੍ਰਭਰੂਪਨਰੇਖੰ ॥੧॥ ਜੋਗੀਕਉਕੈਸਾਡਰੁਹੋਇ ॥ ਰੂਖਿਬਿਰਖਿਗ੍ਰਿਹਿਬਾਹਰਿਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਨਿਰਭਉਜੋਗੀਨਿਰੰਜਨੁਧਿਆਵੈ ॥ ਅਨਦਿਨੁਜਾਗੈਸਚਿਲਿਵਲਾਵੈ ॥ ਸੋਜੋਗੀਮੇਰੈਮਨਿਭਾਵੈ ॥
੨॥ ਕਾਲੁਜਾਲੁਬ੍ਰਹਮਅਗਨੀਜਾਰੇ ॥ ਜਰਾਮਰਣਗਤੁਗਰਬੁਨਿਵਾਰੇ ॥ ਆਪਿਤਰੈਪਿਤਰੀਨਿਸਤਾਰੇ
॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਸੋਜੋਗੀਹੋਇ ॥ ਭੈਰਚਿਰਹੈਸੁਨਿਰਭਉਹੋਇ ॥੪॥ ਨਰਨਿਹਕੇਵਲਨਿਰਭਉਨਾਉ ॥

ਜੈਸਾਸੇਵੈਤੈਸੋਹੋਇ ॥

ਅਨਾਥਹਨਾਥਕਰੇਬਲਿਜਾਉ॥ਪੁਨਰਪਿਜਨਮੁਨਾਹੀਗੁਣਗਾਉ॥ ੫॥ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਏਕੋਜਾਣੈ॥
ਗੁਰਕੈਸਬਦੇਆਪੁਪਛਾਣੈ॥ਸਾਚੈਸਬਦਿਦਰਿਨੀਸਾਣੈ॥੬॥ਸਬਦਿਮਰੈਤਿਸੁਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾ॥
ਆਵੈਨਜਾਵੈਚੂਕੈਆਸਾ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਕਮਲੁਪਰਗਾਸਾ॥ ੭॥ਜੋਦੀਸੈਸੋਆਸਨਿਰਾਸਾ॥ਕਾਮ
ਕ੍ਰੋਧਬਿਖੁਭੂਖਪਿਆਸਾ॥ਨਾਨਕਬਿਰਲੇਮਿਲਹਿਉਦਾਸਾ॥ ੮॥ ੭॥ ॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੧॥
॥ਐਸੋਦਾਸੁਮਿਲੈਸੁਖੁਹੋਈ॥ਦੁਖੁਬਿਸਰੈਪਾਵੈਸਚੁਸੋਈ॥ ੧॥ਦਰਸਨੁਦੇਖਿਭਈਮਤਿਪੂ
ਰੀ॥ਅਠਸਠਿਮਜਨੁਚਰਨਹਧੂਰੀ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ਨੇਤ੍ਰਸੰਤੋਖੇਏਕਲਿਵਤਾਰਾ॥ਜਿਹਵਾਸੂਚੀਹਰਿ
ਰਸੁਸਾਰਾ॥੨॥ਸਚੁਕਰਣੀਅਭਅੰਤਰਿਸੇਵਾ॥ਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤਾਸਿਆਅਲਖਅਭੇਵਾ॥੩॥ਜਹਜਹਦੇਖਉਤ
ਹਤਹਸਾਚਾ॥ਬਿਨੁਬੂਝੇਝਗਰਤਜਗੁਕਾਚਾ॥੪॥ਗੁਰੁਸਮਝਾਵੈਸੋਝੀਹੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲਾਬੂਝੈਕੋਈ॥ ੫॥
ਕਰਿਕਿਰਪਾਰਾਖਹੁਰਖਵਾਲੇ॥ਬਿਨੁਬੂਝੈਪਸੂਭਏਬੇਤਾਲੇ॥ ੬॥ਗੁਰਿਕਹਿਆਅਵਰੁਨਹੀਦੂਜਾ॥ਕਿਸੁਕ
ਹੁਦੇਖਿਕਰਉਅਨਪੂਜਾ॥ ੭॥ਸੰਤਹੇਤਿਪ੍ਰਭਿਤ੍ਰਿਭਵਣਧਾਰੇ॥ਆਤਮੁਚੀਨੈਸੁਤਤੁਬੀਚਾਰੇ॥ ੮॥
॥ਸਾਚੁਰਿਦੈਸਚੁਪ੍ਰੇਮਨਿਵਾਸ॥ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਨਕਹਮਤਾਕੇਦਾਸ॥ ੯॥ ੮॥ ॥ਗਉੜੀਮਹ
ਲਾ ੧॥ ॥ਬ੍ਰਹਮੈਗਰਬੁਕੀਆਨਹੀਜਾਨਿਆ॥ਬੇਦਕੀਬਿਪਤਿਪੜੀਪਛੁਤਾਨਿਆ॥
ਜਹਪ੍ਰਭਸਿਮਰੇਤਹੀਮਨੁਮਾਨਿਆ॥ ੧॥ਐਸਾਗਰਬੁਬੁਰਾਸੰਸਾਰੈ॥ਜਿਸੁਗੁਰੁਮਿਲੈਤਿਸੁ
ਗਰਬੁਨਿਵਾਰੈ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਲਿਰਾਜਾਮਾਇਆਅਹੰਕਾਰੀ॥ਜਗਨਕਰੈਬਹੁਭਾਰਅਫਾਰੀ॥ਬਿਨੁਗੁਰਪੂਛੇਜਾਇ
ਪਇਆਰੀ॥੨॥ਹਰੀਚੰਦੁਦਾਨੁਕਰੈਜਸੁਲੇਵੈ॥ਬਿਨੁਗੁਰਅੰਤੁਨਪਾਇਅਭੇਵੈ॥ਆਪਿਭੁਲਾਇਆਪੇਮਤਿਦੇਵੈ॥
੩॥ਦੁਰਮਤਿਹਰਣਾਖਸੁਦੁਰਾਚਾਰੀ॥ਪ੍ਰਭੁਨਾਰਾਇਣੁਗਰਬਪ੍ਰਹਾਰੀ॥ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਉਧਾਰੇਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥੪॥ਭੂ
ਲੋਰਾਵਣੁਮੁਗਧੁਅਚੇਤਿ॥ਲੂਟੀਲੰਕਾਸੀਸਸਮੇਤਿ॥ਗਰਬਿਗਇਆਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਹੇਤਿ॥੫॥ਸਹਸਬਾਹੁਮਧੁ
ਕੀਟਮਹਿਖਾਸਾ॥ਹਰਣਾਖਸੁਲੇਨਖਹੁਬਿਧਾਸਾ॥ਦੈਤਸੰਘਾਰੇਬਿਨੁਭਗਤਿਅਭਿਆਸਾ॥ ੬॥ਜਰਾਸੰਧਿਕਾਲਜਮ
ਨੁਸੰਘਾਰੇ॥ਰਕਤਬੀਜੁਕਾਲੁਨੇਮੁਬਿਦਾਰੇ॥ਦੈਤਸੰਘਾਰਿਸੰਤਨਿਸਤਾਰੇ॥ ੭॥ਆਪੇਸਤਿਗੁਰੁਸਬਦੁਬੀਚਾਰੇ॥ਦੂ
ਜੈਭਾਇਦੈਤਸੰਘਾਰੇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚਿਭਗਤਿਨਿਸਤਾਰੇ॥ ੮॥ਬੂਡਾਦੁਰਜੋਧਨੁਪਤਿਖੋਈ॥ਰਾਮੁਨਜਾਨਿਆ
ਕਰਤਾਸੋਈ॥ਜਨਕਉਦੂਖਿਪਚੈਦੁਖੁਹੋਈ॥ ੯॥ਜਨਮੇਜੈਗੁਰਸਬਦੁਨਜਾਨਿਆ॥ਕਿਉਸੁਖੁਪਾਵੈਭਰਮਿਭੁਲਾ
ਨਿਆ॥ਇਕੁਤਿਲੁਭੂਲੇਬਹੁਰਿਪਛੁਤਾਨਿਆ॥੧੦॥ਕੰਸੁਕੇਸੁਚੰਡੂਰੁਨਕੋਈ॥ਰਾਮੁਨਚੀਨਿਆਅਪਨੀਪਤਿ
ਖੋਈ॥ਬਿਨੁਜਗਦੀਸਨਰਾਖੈਕੋਈ॥ ੧੧॥ਬਿਨੁਗੁਰਗਰਬੁਨਮੇਟਿਆਜਾਇ॥ਗੁਰਮਤਿਧਰਮੁਧੀਰਜੁਹਰਿਨਾਇ
॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈਗੁਣਗਾਇ॥ ੧੨॥ ੯॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੧ + ॥ਚੋਆਚੰਦਨੁਅੰਕਿਚੜਾਵ
ਉ॥ਪਾਟਪਟੰਬਰਪਹਿਰਿਹਢਾਵਉ॥ਬਿਨੁਹਰਿਨਾਮਕਹਾਸੁਖੁਪਾਵਉ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਨੀਕੁੰਡਲਗਲਿਮੋਤੀਅਨਿਕੀ
ਮਾਲਾ॥

ਕਿਆਪਹਿਰਉਕਿਆਓਢਿਦਿਖਾਵਉ॥ਬਿਨੁਜਗਦੀਸਕਹਾਸੁਖੁਪਾਵਉ॥

ਲਾਲਨਿਲਾਲੀਫੁਲੁਗੁਲਾਲਾ॥ਬਿਨੁਜਗਦੀਸਕਵਨੁਸੁਖੁਭਾਲਾ॥੨॥ਨੈਨਸਲੋਨੀਸੁੰਦਰਨਾਰੀ॥ਖੋੜਸੀਗਾਰਕਰੈਅਤਿਪਿ
ਆਰੀ॥ਬਿਨੁਜਗਦੀਸਭਜੇਨਿਤਖੁਆਰੀ॥੩॥ਦਰਘਰਮਹਲਾਸੇਜਸੁਖਾਲੀ॥ਅਹਿਨਿਸਿਫੂਲਬਿਛਾਵੈਮਾਲੀ॥
॥ਬਿਨੁਹਰਿਨਾਮਸੁਦੇਹਦੁਖਾਲੀ॥੪॥ਹੈਵਰਗੈਵਰਨੇਜੇਵਾਜੇ॥ਲਸਕਰਨੇਬਖਵਾਸੀਪਾਜੇ॥ਬਿਨੁਜਗਦੀਸਝੂਠੇਦਿ
ਵਾਜੇ॥੫॥ਸਿਧੁਕਹਾਵਉਰਿਧਿਸਿਧਿਬੁਲਾਵਉ॥ਤਾਜਕੁਲਹਸਿਰਿਛਤ੍ਰੁਬਨਾਵਉ॥ਬਿਨੁਜਗਦੀਸਕਹਾਸਚੁਪਾ
ਵਉ॥੬॥ਖਾਨੁਮਲੂਕੁਕਹਾਵਉਰਾਜਾ॥ਅਬੇਤਬੇਕੂੜੇਹੈਪਾਜਾ॥ਬਿਨੁਗੁਰਸਬਦਨਸਵਰਸਿਕਾਜਾ॥੭॥ਹਉ
ਮੈਮਮਤਾਗੁਰਸਬਦਿਵਿਸਾਰੀ॥ਗੁਰਮਤਿਜਾਨਿਆਰਿਦੈਮੁਰਾਰੀ॥ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਨਕਸਰਣਿਤੁਮਾਰੀ॥੮॥੧੦॥

॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੧॥ ॥ਸੇਵਾਏਕਨਜਾਨਸਿਅਵਰੇ॥ਪਰਪੰਚਬਿਆਧਿਤਿਆਗੈਕਵਰੇ॥ਭਾਈਮਿਲੈ
ਸਚੁਸਾਚੈਸਚੁਰੇ॥੧॥ਐਸਾਰਾਮਭਗਤੁਜਨੁਹੋਈ॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਇਮਿਲੈਮਲੁਧੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਊਂਧੋਕਵ
ਲੁਸਗਲਸੰਸਾਰੈ॥ਦੁਰਮਤਿਅਗਨਿਜਗਤਪਰਜਾਰੈ॥ਸੋਉਬਰੈਗੁਰਸਬਦੁਬੀਚਾਰੈ॥੨॥ਭ੍ਰਿੰਗਪਤੰਗੁਕੁੰਚਰੁ
ਅਰੁਮੀਨਾ॥ਮਿਰਗੁਮਰੈਸਹਿਅਪੁਨਾਕੀਨਾ॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਰਾਚਿਤਤੁਨਹੀਬੀਨਾ॥੩॥ਕਾਮੁਚਿਤੈਕਾਮਣਿਹਿਤਕਾਰੀ॥
ਕ੍ਰੋਧੁਬਿਨਾਸੈਸਗਲਵਿਕਾਰੀ॥ਪਤਿਮਤਿਖੋਵਹਿਨਾਮੁਵਿਸਾਰੀ॥੪॥ਪਰਘਰਿਚੀਤੁਮਨਮੁਖਿਡੋਲਾਇ॥
ਗਲਿਜੇਵਰੀਧੰਧੈਲਪਟਾਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਛੂਟਸਿਹਰਿਗੁਣਗਾਇ॥੫॥ਜਿਉਤਨੁਬਿਧਵਾਪਰਕਉਦੇਈ॥ਕਾਮਿ
ਦਾਮਿਚਿਤੁਪਰਵਸਿਸੇਈ॥ਬਿਨੁਪਿਰਤ੍ਰਿਪਤਿਨਕਬਹੂੰਹੋਈ॥੬॥ਪੜਿਪੜਿਪੋਥੀਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਪਾਠਾ॥ਬੇ
ਦਪੁਰਾਣਪੜੈਸੁਣਿਥਾਟਾ॥ਬਿਨੁਰਸਰਾਤੇਮਨੁਬਹੁਨਾਟਾ॥੭॥ਜਿਉਚਾਤ੍ਰਿਕਜਲਪ੍ਰੇਮਪਿਆਸਾ॥ਜਿਉ
ਮੀਨਾਜਲਮਾਹਿਉਲਾਸਾ॥ਨਾਨਕਹਰਿਰਸੁਪੀਤ੍ਰਿਪਤਾਸਾ॥੮॥੧੧॥ ॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੧॥

ਹਠੁਕਰਿਮਰੈਨਲੇਖੈਪਾਵੈ॥ਵੇਸਕਰੈਬਹੁਭਸਮਲਗਾਵੈ॥ਨਾਮੁਬਿਸਾਰਿਬਹੁਰਿਪਛੁਤਾਵੈ॥੧॥ਤੂੰਮਨਿਹ
ਰਿਜੀਉਤੂੰਮਨਿਸੂਖ॥ਨਾਮੁਬਿਸਾਰਿਸਹਹਿਜਮਦੂਖ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚੋਆਚੰਦਨਅਗਰਕਪੂਰਿ॥ਮਾਇਆਮ
ਗਨੁਪਰਮਪਦੁਦੂਰਿ॥ਨਾਮਿਬਿਸਾਰਿਐਸਭੁਕੂੜੋਕੂਰਿ॥੨॥ਨੇਜੇਵਾਜੇਤਖਤਿਸਲਾਮੁ॥ਅਧਕੀਤ੍ਰਿਸਨਾਵਿ
ਆਪੈਕਾਮੁ॥ਬਿਨੁਹਰਿਜਾਚੇਭਗਤਿਨਨਾਮੁ॥੩॥ਵਾਦਿਅਹੰਕਾਰਿਨਾਹੀਪ੍ਰਭਮੇਲਾ॥ਮਨੁਦੇਪਾਵਹਿਨਾਮੁਸੁਹੇਲਾ
॥ਦੂਜੈਭਾਇਅਗਿਆਨੁਦੁਹੇਲਾ॥੪॥ਬਿਨੁਦਮਕੇਸਉਦਾਨਹੀਹਾਟਾ॥ਬਿਨੁਬੋਹਿਥਸਾਗਰਨਹੀਵਾਟਾ॥ਬਿਨੁ
ਗੁਰਸੇਵੇਘਾਟੇਘਾਟਾ॥੫॥ਤਿਸਕਉਵਾਹੁਵਾਹੁਜਿਵਾਟਦਿਖਾਵੈ॥ਤਿਸਕਉਵਾਹੁਵਾਹੁਜਿਸਬਦੁਸੁਣਾਵੈ॥ਤਿ
ਸਕਉਵਾਹੁਵਾਹੁਜਿਮੇਲਿਮਿਲਾਵੈ॥੬॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਤਿਸਕਉਜਿਸਕਾਇਹੁਜੀਉ॥ਗੁਰਸਬਦੀਮਥਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
ਪੀਉ॥ਨਾਮੁਵਡਾਈਤੁਧੁਭਾਣੈਦੀਉ॥੭॥ਨਾਮਬਿਨਾਕਿਉਜੀਵਾਮਾਇ॥ਅਨਦਿਨੁਜਪਤੁਰਹਉਤੇਰੀਸਰਣਾਇ॥
ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਪਤਿਪਾਇ॥੮॥੧੩॥ ॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੧॥ ॥ਹਉਮੈਕਰਤਭੇਖੀਨਹੀਜਾਨਿ
ਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਿਵਿਰਲੇਮਨੁਮਾਨਿਆ॥੧॥ਹਉਹਉਕਰਤਨਹੀਸਚੁਪਾਈਐ॥ਹਉਮੈਜਾਇਪਰ

ਮਪਦੁਪਾਈਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਉਮੈਕਰਿਰਾਜੇਬਹੁਧਾਵਹਿ॥ਹਉਮੈਖਪਹਿਜਨਮਿਮਰਿਆਵਹਿ॥੨॥ਹਉਮੈਨਿਵਰੈਗੁ
ਰਸਬਦੁਵੀਚਾਰੈ॥ਚੰਚਲਮਤਿਤਿਆਗੈਪੰਚਸੰਘਾਰੈ॥੩॥ਅੰਤਰਿਸਾਚੁਸਹਜਘਰਿਆਵਹਿ॥ਰਾਜਨੁਜਾਣਹਿਪਰਮ
ਗਤਿਪਾਵਹਿ॥੪॥ਸਚੁਕਰਣੀਗੁਰੁਭਰਮੁਚੁਕਾਵੈ॥ਨਿਰਭਉਕੈਘਰਿਤਾੜੀਲਾਵੈ॥੫॥ਹਉਹਉਕਰਿਮਰਣਾਕਿਆਪਾ
ਵੈ॥ਪੂਰਾਗੁਰੁਭੇਟੈਸੋਝਗਰੁਚੁਕਾਵੈ॥੬॥ਜੇਤੀਹੈਤੇਤੀਕਿਹੁਨਾਹੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨਭੇਟਿਗੁਣਗਾਹੀ॥੭॥ਹਉਮੈਬੰ
ਧਨਬੰਧਿਭਵਾਵੈ॥ਨਾਨਕਰਾਮਭਗਤਿਸੁਖੁਪਾਵੈ॥੮॥੧੩॥ ॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੧॥ ॥ਪ੍ਰਥਮੈਬ੍ਰਹਮਾਕਾਲੈ
ਘਰਿਆਇਆ॥ਬ੍ਰਹਮਕਮਲੁਪਇਆਲਿਨਪਾਇਆ॥ਆਗਿਆਨਹੀਲੀਨੀਭਰਮਿਭੁਲਾਇਆ॥੧॥ਜੋਉਪਜੈਸੋਕਾ
ਲਿਸੰਘਾਰਿਆ॥ਹਮਹਰਿਰਾਖੇਗੁਰਸਬਦੁਬੀਚਾਰਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਾਇਆਮੋਹੇਦੇਵੀਸਭਿਦੇਵਾ॥ਕਾਲੁਨਛੋਡੈ
ਬਿਨੁਗੁਰਕੀਸੇਵਾ॥ਓਹੁਅਬਿਨਾਸੀਅਲਖਅਭੇਵਾ॥੨॥ਸੁਲਤਾਨਖਾਨਬਾਦਿਸਾਹਨਹੀਰਹਨਾ॥ਨਾਮਹੁਭੂਲੈ
ਜਮਕਾਦੁਖੁਸਹਨਾ॥ਮੈਧਰਨਾਮੁਜਿਉਰਾਖਹੁਰਹਨਾ॥੩॥ਚਉਧਰੀਰਾਜੇਨਹੀਕਿਸੈਮੁਕਾਮੁ॥ਸਾਹਮਰਹਿਸੰ
ਚਹਿਮਾਇਆਦਾਮ॥ਮੈਧਨੁਦੀਜੈਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁ॥੪॥ਰਯਤਿਮਹਰਮੁਕਦਮਸਿਕਦਾਰੈ॥ਨਿਹਚਲੁਕੋਇਨ
ਦਿਸੈਸੰਸਾਰੈ॥ਅਫਰਿਉਕਾਲੁਕੂੜੁਸਿਰਿਮਾਰੈ॥੫॥ਨਿਹਚਲੁਏਕੁਸਚਾਸਚੁਸੋਈ॥ਜਿਨਿਕਰਿਸਾਜੀਤਿਨਹਿਸਭਗੋ
ਈ॥ਓਹੁਗੁਰਮੁਖਿਜਾਪੈਤਾਪਤਿਹੋਈ॥੬॥ਕਾਜੀਸੇਖਭੇਖਫਕੀਰਾ॥ਵਡੇਕਹਾਵਹਿਹਉਮੈਤਨਿਪੀਰਾ॥ਕਾਲੁ
ਨਛੋਡੈਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਕੀਧੀਰਾ॥੭॥ਕਾਲੁਜਾਲੁਜਿਹਵਾਅਰੁਨੈਣੀ॥ਕਾਨੀਕਾਲੁਸੁਣੈਬਿਖੁਬੈਣੀ॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਮੂਠੇਦਿ
ਨੁਰੈਣੀ॥੮॥ਹਿਰਦੈਸਾਚੁਵਸੈਹਰਿਨਾਇ॥ਕਾਲੁਨਜੋਹਿਸਕੈਗੁਣਗਾਇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦਿਸਮਾਇ॥

੧੧

॥੯॥੧੪॥ ॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੧॥ ॥ਬੋਲਹਿਸਾਚੁਮਿਥਿਆਨਹੀਰਾਈ॥ਚਾਲਹਿਗੁਰਮੁਖਿਹੁਕ
ਮਿਰਜਾਈ॥ਰਹਹਿਅਤੀਤਸਚੇਸਰਣਾਈ॥੧॥ਸਚਘਰਿਬੈਸੈਕਾਲੁਨਜੋਹੈ॥ਮਨਮੁਖਕਉਆਵਤਜਾਵਤ
ਦੁਖੁਮੋਹੈ॥੧॥ਅਪਿਉਪੀਅਉਅਕਥੁਕਥਿਰਹੀਐ॥ਨਿਜਘਰਿਬੈਸਿਸਹਜਘਰੁਲਹੀਐ॥ਹਰਿਰਸਿਮਾਤੇਇਹੁਸੁਖੁ
ਕਹੀਐ॥੨॥ਗੁਰਮਤਿਚਾਲਨਿਹਚਲਨਹੀਡੋਲੈ॥ਗੁਰਮਤਿਸਾਚਿਸਹਜਿਹਰਿਬੋਲੈ॥ਪੀਵੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਤਤੁਵਿਰੋ
ਲੈ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰੁਦੇਖਿਆਦੀਖਿਆਲੀਨੀ॥ਮਨੁਤਨੁਅਰਪਿਓਅੰਤਰਗਤਿਕੀਨੀ॥ਗਤਿਮਿਤਿਪਾਈਆਤਮੁ
ਚੀਨੀ॥੪॥ਭੋਜਨੁਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨਸਾਰੁ॥ਪਰਮਹੰਸੁਸਚੁਜੋਤਿਅਪਾਰ॥ਜਹਦੇਖਉਤਹਏਕੰਕਾਰੁ॥੫॥ਰਹੈਨਿਰਾਲ
ਮੁਏਕਾਸਚੁਕਰਣੀ॥ਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆਸੇਵਾਗੁਰਚਰਣੀ॥ਮਨਤੇਮਨੁਮਾਨਿਆਚੂਕੀਅਹੰਭ੍ਰਮਣੀ॥੬॥
ਇਨਬਿਧਿਕਉਣੁਕਉਣੁਨਹੀਤਾਰਿਆ॥ਹਰਿਜਸਿਸੰਤਭਗਤਨਿਸਤਾਰਿਆ॥ਪ੍ਰਭਪਾਏਹਮਅਵਰੁਨਭਾਰਿਆ
॥੭॥ਸਾਚਮਹਲਿਗੁਰਿਅਲਖੁਲਖਾਇਆ॥ਨਿਹਚਲਮਹਲੁਨਹੀਛਾਇਆਮਾਇਆ॥ਸਾਚਿਸੰਤੋਖੇਭਰਮੁਚੁਕ
ਾਇਆ॥੮॥ਜਿਨਕੈਮਨਿਵਸਿਆਸਚੁਸੋਈ॥ਤਿਨਕੀਸੰਗਤਿਗੁਰਮੁਖਿਹੋਈ॥ਨਾਨਕਸਾਚਨਾਮਿਮਲੁਖੋਈ
॥੯॥੧੫॥ ॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੧ ॥ਰਾਮਿਨਾਮਿਚਿਤੁਰਾਪੈਜਾਕਾ॥ਉਪਜੰਪਿਦਰਸਨੁਕੀਜੈਤਾਕਾ॥

ਰਹਾਉ॥

੧॥ਰਾਮਨਾਮਜਪਹੁਅਭਾਗੁਹੁਮਾਰਾ॥ਜੁਗਿਜੁਗਿਦਾਤਾਪ੍ਰਭੁਰਾਮੁਹਮਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਮਤਿਰਾਮੁਜਪੈਜਨੁਪੂਰਾ॥ਤਿ
ਤੁਘਟਿਅਨਹਤਬਾਜੇਤੂਰਾ॥੨॥ਜੋਜਨਰਾਮਭਗਤਿਹਰਿਪਿਆਰਿ॥ਸੇਪ੍ਰਭਿਰਾਖੇਕਿਰਪਾਧਾਰਿ॥੩॥ਜਿਨਕੈਹਿਰਦੈਹ
ਰਿਹਰਿਸੋਈ॥ਤਿਨਕਾਦਰਸੁਪਰਸਿਸੁਖੁਹੋਈ॥੪॥ਸਰਬਜੀਆਮਹਿਏਕੋਰਵੈ॥ਮਨਮੁਖਿਅਹੰਕਾਰੀਫਿਰਿਜੂਨੀ
ਭਵੈ॥੫॥ਸੋਬੂਝੈਜੋਸਤਿਗੁਰੁਪਾਏ॥ਹਉਮੈਮਾਰੇਗੁਰਸਬਦੇਪਾਏ॥੬॥ਅਰਧਉਰਧਕੀਸੰਧਿਕਿਉਜਾਨੈ॥ਗੁਰ
ਮੁਖਿਸੰਧਿਮਿਲੈਮਨੁਮਾਨੈ॥੭॥ਹਮਪਾਪੀਨਿਰਗੁਣਕਉਗੁਣੁਕਰੀਐ॥ਪ੍ਰਭਹੋਇਦਇਆਲੁਨਾਨਕਜਨਤਰੀਐ
॥੮॥ ੧੬॥

ਗਉੜੀਬੈਰਾਗਣਿਮਹਲਾ੧॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਜਿਉਗਾਈਕਉਗੋਇਲੀਰਾਖਹਿਕਰਿਸਾਰਾ॥ਅਹਿਨਿਸਿਪਾਲਹਿਰਾਖਿਲੇਹਿਆਤਮਸੁਖੁਧਾਰਾ॥੧॥ਇਤ
ਉਤਰਾਖਹੁਦੀਨਦਇਆਲਾ॥ਤਉਸਰਣਾਗਤਿਨਦਰਿਨਿਹਾਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਹਦੇਖਉਤਹਰਵਿਰਹੇਰਖੁ
ਰਾਖਨਹਾਰਾ॥ਤੂੰਦਾਤਾਭੁਗਤਾਤੂੰਹੈਤੂੰਪ੍ਰਾਣਅਧਾਰਾ॥੨॥ਕਿਰਤੁਪਇਆਅਧਊਰਧੀਬਿਨੁਗਿਆਨੁਬੀਚਾਰਾ॥ਬਿ
ਨੁਉਪਮਾਜਗਦੀਸਕੀਬਿਨਸੈਨਅੰਧਿਆਰਾ॥੩॥ਜਗੁਬਿਨਸਤਹਮਦੇਖਿਆਲੋਭੇਅਹੰਕਾਰਾ॥ਗੁਰਸੇਵਾਪ੍ਰ
ਭੁਪਾਇਆਸਚੁਮੁਕਤਿਦੁਆਰਾ॥੪॥ਨਿਜਘਰਿਮਹਲੁਅਪਾਰਕੋਅਪਰੰਪਰੁਸੋਈ॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਥਿਰੁਕੋਨ
ਹੀਬੂਝੈਸੁਖੁਹੋਈ॥੫॥ਕਿਆਲੈਆਇਆਲੇਜਾਇਕਿਆਫਾਸਹਿਜਮਜਾਲਾ॥ਡੋਲੁਬਧਾਕਸਿਜੇਵਰੀਆਕਾਸਿ
ਪਤਾਲਾ॥੬॥ਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਨਵੀਸਰੈਸਹਜੇਪਤਿਪਾਈਐ॥ਅੰਤਰਿਸਬਦੁਨਿਧਾਨੁਹੈਮਿਲਿਆਪੁਗਵਾ
ਈਐ॥੭॥ਨਦਰਿਕਰੇਪ੍ਰਭੁਆਪਣੀਗੁਣਅੰਕਿਸਮਾਵੈ॥ਨਾਨਕਮੇਲੁਨਚੂਕਈਲਾਹਾਸਚੁਪਾਵੈ॥ ੮॥੧॥

੧੭॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੧॥ ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਬੂਝਿਲੇਤਉਹੋਇਨਿਬੇਰਾ॥ਘਰਿਘਰਿਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨਾਸੋਠਾ
ਕੁਰੁਮੇਰਾ॥੧॥ਬਿਨੁਗੁਰਸਬਦਨਛੂਟੀਐਦੇਖਹੁਵੀਚਾਰਾ॥ਜੇਲਖਕਰਮਕਮਾਵਹੀਬਿਨੁਗੁਰਅੰਧਿਆਰਾ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਧੇਅਕਲੀਬਾਹਰੇਕਿਆਤਿਨਸਿਉਕਹੀਐ॥ਬਿਨੁਗੁਰਪੰਥੁਨਸੂਝਈਕਿਤੁਬਿਧਿਨਿਰਬਹੀਐ
॥੨॥ਖੋਟੇਕਉਖਰਾਕਹੈਖਰੇਸਾਰਨਜਾਣੈ॥ਅੰਧੇਕਾਨਾਉਪਾਰਖੂਕਲੀਕਾਲਵਿਡਾਣੈ॥੩॥ਸੂਤੇਕਉਜਾਗਤੁਕਹੈ
ਜਾਗਤਕਉਸੂਤਾ॥ਜੀਵਤਕਉਮੂਆਕਹੈਮੂਏਨਹੀਰੋਤਾ॥੪॥ਆਵਤਕਉਜਾਤਾਕਹੈਜਾਤੇਕਉਆਇ
ਆ॥ਪਰਕੀਕਉਅਪੁਨੀਕਹੈਅਪੁਨੋਨਹੀਭਾਇਆ॥੫॥ਮੀਠੇਕਉਕਉੜਾਕਹੈਕੜੂਏਕਉਮੀਠਾ॥ਰਾਤੇਕੀ
ਨਿੰਦਾਕਰਹਿਐਸਾਕਲਿਮਹਿਡੀਠਾ॥੬॥ਚੇਰੀਕੀਸੇਵਾਕਰਹਿਠਾਕੁਰੁਨਹੀਦੀਸੈ॥ਪੋਖਰੁਨੀਰੁਵਿਰੋਲੀਐਮਾ
ਖਨੁਨਹੀਰੀਸੈ॥੭॥ਇਸੁਪਦਜੋਅਰਥਾਇਲੇਇਸੋਗੁਰੂਹਮਾਰਾ॥ਨਾਨਕਚੀਨੈਆਪਕਉਸੋਅਪਰਅਪਾਰਾ
॥੮॥ਸਭੁਆਪੇਆਪਿਵਰਤਦਾਆਪੇਭਰਮਾਇਆ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਬੂਝੀਐਸਭੁਬ੍ਰਹਮੁਸਮਾਇਆ॥ ॥
੯॥੨॥ ੧੮॥

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਮਨ ਕਾ ਸੂਤਕੁ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ॥ ਭਰਮੇ ਭੂਲੇ ਆਵਉ ਜਾਉ ॥੧॥ ਮਨਮੁਖਿ ਸੂਤਕੁ ਕਬਹਿ ਨ ਜਾਇ ॥ ਜਿਚਰੁ ਸਬ
ਦਿ ਨ ਭੀਜੈ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭੋ ਸੂਤਕੁ ਜੇਤਾ ਮੋਹੁ ਆਕਾਰੁ ॥ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥੨॥ ਸੂਤਕੁ
ਅਗਨਿ ਪਉਣੈ ਪਾਣੀ ਮਾਹਿ ॥ ਸੂਤਕੁ ਭੋਜਨੁ ਜੇਤਾ ਕਿਛੁ ਖਾਹਿ ॥ ਸੂਤਕਿ ਕਰਮ ਨ ਪੂਜਾ ਹੋਇ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਮਨੁ ਨਿਰਮ
ਲੁ ਹੋਇ ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਸੂਤਕੁ ਜਾਇ ॥ ਮਰੈ ਨ ਜਨਮੈ ਕਾਲੁ ਨ ਖਾਇ ॥੪॥ ਸਾਸਤ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸੋਧਿ ਦੇਖਹੁ ਕੋਇ ॥
ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਕੋ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥੫॥ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਨਾਮੁ ਉਤਮੁ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਕਲਿ ਮਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਤਰਸਿ ਪਾਰਿ ॥
੬॥ ਸਾਚਾ ਮਰੈ ਨ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥ ੭॥ ੧॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੩॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਰਾਖਹੁ ਹਿਰਦੈ ਉਰ ਧਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਭਾ ਸਾਚ ਦੁਆਰਾ ॥੧॥ ਪੰਡਿਤ ਹਰਿ
ਪੜੁ ਤਜਹੁ ਵਿਕਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਉਜਲੁ ਉਤਰਹੁ ਪਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਚਹੁ ਹਉਮੈ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ਆਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਮ ਧਰਮ ਸਚਿ ਹੋਈ ॥ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਅਹੰਕਾਰੁ ਜਲਾਏ ਦੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥੩॥ ਆਪਣਾ ਮਨੁ ਪਰਬੋਧਹੁ ਬੂਝਹੁ ਸੋਈ ॥
ਲੋਕ ਸਮਝਾਵਹੁ ਸੁਣੇ ਨ ਕੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਮਝਹੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥੪॥ ਮਨਮੁਖਿ ਡੰਫੁ ਬਹੁਤੁ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਜੋ ਕਿ
ਛੁ ਕਮਾਵੈ ਸੁ ਥਾਇ ਨ ਪਾਈ ॥ ਆਵੈ ਜਾਵੈ ਠਉਰ ਨ ਕਾਈ ॥੫॥ ਮਨਮੁਖ ਕਰਮ ਕਰੈ ਬਹੁਤੁ ਅਭਿਮਾਨਾ ॥ ਬਗ ਜਿ
ਉ ਲਾਇ ਬਹੈ ਨਿਤ ਧਿਆਨਾ ॥ ਜਮਿ ਪਕੜਿਆ ਤਬ ਹੀ ਪਛੁਤਾਨਾ ॥੬॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥
ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਹੋਈ ॥੭॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਿ ਪਤਿ ਨਾਮੇ ਵਡਿਆਈ ॥ ਸਾ
ਇਰ ਕੀ ਪੁਤ੍ਰੀ ਬਿਦਾਰਿ ਗਵਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਝੂਠੀ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ੮॥ ੨॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੩॥

ਇਸੁ ਜੁਗ ਕਾ ਧਰਮੁ ਪੜਹੁ ਤੁਮ ਭਾਈ ॥ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਸਭ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ॥ ਐਥੈ ਅਗੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ॥੧
॥ ਰਾਮ ਪੜਹੁ ਮਨਿ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮੈਲੁ ਉਤਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਵਾਦਿ ਵਿਰੋਧਿ ਨ ਪਾਇਆ
ਜਾਇ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਫੀਕਾ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਚਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੨॥ ਹਉਮੈ ਮੈਲਾ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰਾ ॥
ਨਿਤ ਤੀਰਥਿ ਨਾਵੈ ਨ ਜਾਇ ਅਹੰਕਾਰਾ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਜਮੁ ਕਰੇ ਖੁਆਰਾ ॥੩॥ ਸੋ ਜਨੁ ਸਾਚਾ ਜਿ ਹਉਮੈ ਮਾਰੈ ॥
ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪੰਚ ਸੰਘਾਰੈ ॥ ਆਪਿ ਤਰੈ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਤਾਰੈ ॥੪॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਨਟਿ ਬਾਜੀ ਪਾਈ ॥ ਮਨਮੁਖ
ਅੰਧ ਰਹੇ ਲਪਟਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਲਿਪਤ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੫॥ ਬਹੁਤੇ ਭੇਖ ਕਰੈ ਭੇਖਧਾਰੀ ॥ ਅੰਤਰਿ
ਤਿਸਨਾ ਫਿਰੈ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥ ਆਪੁ ਨ ਚੀਨੈ ਬਾਜੀ ਹਾਰੀ ॥੬॥ ਕਾਪੜ ਪਹਿਰਿ ਕਰੇ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ
ਅਤਿ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸੇਵੇ ਬਹੁਤੁ ਦੁਖੁ ਪਾਈ ॥੭॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ਗ੍ਰਿਹੀ ਅੰਤਰਿ ਸਾ
ਚਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ॥ ੮॥ ੩॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੩॥

ਸੋਧਿ

ਪਿ

ਬ੍ਰਹਮਾਮੂਲੁਵੇਦਅਭਿਆਸਾ।ਤਿਸਤੇਉਪਜੇਦੇਵਮੋਹਪਿਆਸਾ।ਤ੍ਰੈਗੁਣਭਰਮੇਨਾਹੀਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾ।।੧।।
ਹਮਹਰਿਰਾਖੇਸਤਿਗੁਰੂਮਿਲਾਇਆ।ਅਨਦਿਨੁਭਗਤਿਹਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆ।।੧।।ਰਹਾਉ।।ਤ੍ਰੈਗੁਣਬਾਣੀਬ੍ਰ
ਮਜੰਜਾਲਾ।ਪੜਿਵਾਦੁਵਖਾਣਹਿਸਿਰਿਮਾਰੇਜਮਕਾਲਾ।ਤਤੁਨਚੀਨਹਿਬੰਨਹਿਪੰਡਪਰਾਲਾ।।੨।।ਮਨਮੁ
ਖਅਗਿਆਨਿਕੁਮਾਰਗਿਪਾਏ।ਹਰਿਨਾਮੁਬਿਸਾਰਿਆਬਹੁਕਰਮਦ੍ਰਿੜਾਏ।ਭਵਜਲਿਡੂਬੇਦੂਜੈਭਾਏ।।੩।।ਮਾਇਆ
ਕਾਮੁਹਤਾਜੁਪੰਡਿਤੁਕਹਾਵੈ।ਬਿਖਿਆਰਾਤਾਬਹੁਤੁਦੁਖੁਪਾਵੈ।ਜਮਕਾਗਲਿਜੇਵੜਾਨਿਤਕਾਲੁਸੰਤਾਵੈ।।
੪।।ਗੁਰਮੁਖਿਜਮਕਾਲੁਨੇੜਿਨਆਵੈ।ਹਉਮੈਦੂਜਾਸਬਦਿਜਲਾਵੈ।ਨਾਮੇਰਾਤੇਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈ।।੫।।ਮਾਇਆ
ਦਾਸੀਭਗਤਾਕੀਕਾਰਕਮਾਵੈ।ਚਰਣੀਲਾਗੈਤਾਮਹਲੁਪਾਵੈ।ਸਦਹੀਨਿਰਮਲੁਸਹਜਿਸਮਾਵੈ।।੬।।
ਹਰਿਕਥਾਸੁਣਹਿਸੇਧਨਵੰਤਦਿਸਹਿਜੁਗਮਾਹੀ।ਤਿਨਕਉਸਭਿਨਿਵਹਿਅਨਦਿਨੁਪੂਜਕਰਾਹੀ।ਸਹਜੇਗੁ
ਣਰਵਹਿਸਾਚੇਮਨਮਾਹੀ।।੭।।ਪੂਰੈਸਤਿਗੁਰਿਸਬਦੁਸੁਣਾਇਆ।ਤ੍ਰੈਗੁਣਮੇਟੇਚਉਥੈਚਿਤੁਲਾਇਆ।ਨਾਨ
ਕਹਉਮੈਮਾਰਿਬ੍ਰਹਮਮਿਲਾਇਆ।।੮।।੪।। ਗਉੜੀਮਹਲਾ੩।।ਬ੍ਰਹਮਾਵੇਦੁਪੜੈਵਾਦੁਵਖਾਣੈ।
ਅੰਤਰਿਤਾਮਸੁਆਪੁਨਪਛਾਣੈ।ਤਾਪ੍ਰਭੁਪਾਏਗੁਰਸਬਦੁਵਖਾਣੈ।।੧।।ਗੁਰਸੇਵਾਕਰਉਫਿਰਿਕਾਲੁਨਖਾਇ।
ਮਨਮੁਖਖਾਧੇਦੂਜੈਭਾਇ।।੧।।ਰਹਾਉ।।ਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰਾਣੀਅਪਰਾਧੀਸੀਧੇ।ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਅੰਤਰਿਸਹਜਿਰੀ
ਧੇ।ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸੀਧੇ।।੨।।ਸਤਿਗੁਰਿਮੇਲੇਪ੍ਰਭਿਆਪਿਮਿਲਾਏ।ਮੇਰੇਪ੍ਰਭਸਾਚੇਕੈਮਨਿ
ਭਾਏ।ਹਰਿਗੁਣਗਾਵਹਿਸਹਜਿਸੁਭਾਏ।।੩।।ਬਿਨੁਗੁਰਸਾਚੇਭਰਮਿਭੁਲਾਏ।ਮਨਮੁਖਿਅੰਧੇਸਦਾਬਿ
ਖੁਖਾਏ।ਜਮਡੰਡੁਸਹਹਿਸਦਾਦੁਖੁਪਾਏ।।੪।।ਜਮੂਆਨਜੋਹੈਹਰਿਕੀਸਰਣਾਈ।ਹਉਮੈਮਾਰਿਸਚਿ
ਲਿਵਲਾਈ।ਸਦਾਰਹੈਹਰਿਨਾਮਿਲਿਵਲਾਈ।।੫।।ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਹਿਸੇਜਨਨਿਰਮਲਪਵਿਤਾ।ਮਨਸਿਉ
ਮਨੁਮਿਲਾਇਸਭੁਜਗੁਜੀਤਾ।।ਇਨਬਿਧਿਕੁਸਲੁਤੇਰੈਮੇਰੇਮੀਤਾ।।੬।।ਸਤਿਗੁਰੂਸੇਵੇਸੋਫਲੁਪਾਏ।ਹਿਰ
ਦੈਨਾਮੁਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਏ।ਅਨਹਦਬਾਣੀਸਬਦੁਵਜਾਏ।।੭।।ਸਤਿਗੁਰਤੇਕਵਨੁਕਵਨੁਨਸੀਧੋਮੇ
ਰੇਭਾਈ।ਭਗਤੀਸੀਧੇਦਰਿਸੋਭਾਪਾਈ।ਨਾਨਕਰਾਮਨਾਮਿਵਡਿਆਈ।।੮।।੫।। ਗਉੜੀਮਹਲਾ
।।੩।। ਤ੍ਰੈਗੁਣਵਖਾਣੈਭਰਮੁਨਜਾਇ।ਬੰਧਨਨਤੂਟਹਿਮੁਕਤਿਨਪਾਇ।ਮੁਕਤਿਦਾਤਾਸਤਿਗੁਰੁ
ਜੁਗਮਾਹਿ।।੧।।ਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰਾਣੀਭਰਮੁਗਵਾਇ।ਸਹਜਧੁਨਿਉਪਜੈਹਰਿਲਿਵਲਾਇ।।੧।।ਰਹਾਉ।।
ਤ੍ਰੈਗੁਣਕਾਲੈਕੀਸਿਰਕਾਰਾ।ਨਾਮੁਨਚੇਤਹਿਉਪਾਵਣਹਾਰਾ।ਮਰਿਜੰਮਹਿਫਿਰਿਵਾਰੋਵਾਰਾ।।੨।।ਅੰਧੇ
ਗੁਰੂਤੇਭਰਮੁਨਜਾਈ।ਮੂਲੁਛੋਡਿਲਾਗੇਦੂਜੈਭਾਈ।ਬਿਖੁਕਾਮਾਤਾਬਿਖੁਮਾਹਿਸਮਾਈ।।੩।।ਮਾਇਆ
ਕਰਿਮੂਲੁਜੰਤ੍ਰਭਰਮਾਏ।ਹਰਿਜੀਉਵਿਸਰਿਆਦੂਜੈਭਾਏ।ਜਿਸੁਨਦਰਿਕਰੇਸੋਪਰਮਗਤਿਪਾਏ।।੪
।।ਅੰਤਰਿਸਾਚੁਬਾਹਰਿਸਾਚੁਵਰਤਾਏ।ਸਾਚੁਨਛਪੈਜੇਕੋਰਖੈਛਪਾਏ।ਗਿਆਨੀਬੂਝਹਿਸਹ

ਜਿਸੁ ਨਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਰਹਿਆ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਇਆ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਏ ॥ ਧਾਵਤੁ ਰਾਖੈ ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਸੋਝੀ ਪਾਏ ॥੩॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਿਰਜਿ ਜਿਨਿ ਗੋਈ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥੪॥ ੬॥

॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥

॥ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਕੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ॥ ਨਾਮੋ ਸੇਵੇ ਨਾਮਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਰਸਨਾ ਨਿਤ ਗਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੈ ਸੋ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਵੈ ॥੧॥ ਅਨਦਿਨੁ ਹਿਰਦੈ ਜਪਉ ਜਗਦੀਸਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵਉ ਪਰਮ ਪਦੁ ਸੂਖਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਿਰਦੈ ਸੂਖੁ ਭਇਆ ਪਰਗਾਸੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਵਹਿ ਸਚੁ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸ ਨਿਤ ਹੋਵਹਿ ਦਾਸੁ ॥ ਗ੍ਰਿਹ ਕੁਟੰਬ ਮਹਿ ਸਦਾ ਉਦਾਸੁ ॥੨॥ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋ ਹੋਈ ॥ ਪਰਮ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਵੈ ਸੋਈ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮੇਟੇ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਈ ॥ ਸਹਜੇ ਸਾਚਿ ਮਿਲੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥੩॥ ਮੋਹ ਕੁਟੰਬ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥ ਜਾ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਬੇਧਿਆ ਅਸਥਿਰੁ ਹੋਇ ॥ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ਬੂਝੈ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥੪॥ ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਤੁਝੁ ਸੇਵੀ ਤੁਝ ਤੇ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹਿ ਗਾਵਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਸਭ ਜਗ ਮਹਿ ਲੋਇ ॥੫॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਾਣੀ ਮੀਠੀ ਲਾਗੀ ॥ ਅੰਤਰੁ ਬਿਗਸੈ ਅਨਦਿਨੁ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ ਸਹਜੇ ਸਚੁ ਮਿਲਿਆ ਪਰਸਾਦੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਪੂਰੈ ਵਡਭਾਗੀ ॥੬॥ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਦੁਰਮਤਿ ਦੁਖ ਨਾਸੁ ॥ ਜਬ ਹਿਰਦੈ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਧਿ ਪ੍ਰਗਟੀ ਪ੍ਰਭ ਜਾਸੁ ॥ ਜਬ ਹਿਰਦੈ ਰਵਿਆ ਚਰਣ ਨਿਵਾਸੁ ॥੭॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਦੇਇ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲੇ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥ ਹਿਰਦੈ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਵਸਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਸਹਜੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਏ ॥੮॥ ੭॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥

॥ ਮਨ ਹੀ ਮਨੁ ਸਵਾਰਿਆ ਭੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਰੰਗਿਆ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਸਿਆ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਰਜਾਇ ॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਜਾਇ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਗੋਵਿੰਦੁ ਪਾਈਐ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨੁ ਬੈਰਾਗੀ ਜਾ ਸਬਦਿ ਭਉ ਖਾਇ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰਮਲਾ ਸਭ ਤੈ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇ ॥੨॥ ਹਰਿ ਦਾਸਨ ਕੋ ਦਾਸੁ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਇਨ ਬਿਧਿ ਪਾਇਆ ਜਾਏ ॥ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਰਾਮ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥੩॥ ਧ੍ਰਿਗੁ ਬਹੁ ਜੀਵਣੁ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਧ੍ਰਿਗੁ ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ ਕਾਮਣਿ ਮੋਹ ਗੁਬਾਰੁ ॥ ਤਿਨ ਸਫਲੁ ਜਨਮੁ ਜਿਨ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥੪॥ ਧ੍ਰਿਗੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਗ੍ਰਿਹੁ ਕੁਟੰਬੁ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥ ਸੋਈ ਹਮਾਰਾ ਮੀਤੁ ਜੋ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸੋਇ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥੫॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਹਮ ਗਤਿ ਪਤਿ ਪਾਈ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਦੂਖੁ ਸਗਲ ਮਿਟਾਈ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੬॥ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਹਮ ਕਉ ਸਰੀਰ ਸੁਧਿ ਭਈ ॥ ਹਉਮੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਸਭ ਅਗਨਿ ਬੁਝਈ ॥ ਬਿਨਸੇ ਕ੍ਰੋਧ ਖਿਮਾ ਗਹਿ ਲਈ ॥੭॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਨਾਮੁ ਦੇਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਤਨੁ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਲੇਵੈ ॥ ਨਾਨਕੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਹਰਿ ਅਲਖ ਅਭੇਵੈ ॥੮॥ ੮॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੩

ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਜੋ ਮੁਹੁ ਫੇਰੇ ਤੇ ਵੇਮੁਖ ਬੁਰੇ ਦਿਸੰਨਿ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਬਧੇ ਮਾਰੀਅਨਿ ਫਿਰਿ ਵੇਲਾ ਨਾ ਲਹੰਨਿ ॥੧॥ ਹ
ਰਿ ਹਰਿ ਰਾਖਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾਰਿ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮੇਲਾਇ ਪ੍ਰਭ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੇ ਭਗ
ਤ ਹਰਿ ਭਾਵਦੇ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਾਇ ਚਲੰਨਿ ॥ ਆਪੁ ਛੋਡਿ ਸੇਵਾ ਕਰਨਿ ਜੀਵਤ ਮੁਏ ਰਹੰਨਿ ॥੨॥ ਜਿਸ ਦਾ ਪਿੰ
ਡੁ ਪਰਾਣ ਹੈ ਤਿਸ ਕੀ ਸਿਰਿ ਕਾਰ ॥ ਓਹੁ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ਹਰਿ ਰਖੀਐ ਹਿਰਦੈ ਧਾਰਿ ॥੩॥ ਨਾਮਿ ਮਿਲਿਐ ਪਤਿ
ਪਾਈਐ ਨਾਮਿ ਮੰਨਿਐ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਨਾਮੁ ਪਾਈਐ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥੪॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਜੋ ਮੁਹੁ
ਫੇਰੇ ਓਇ ਭ੍ਰਮਦੇ ਨਾ ਟਿਕੰਨਿ ॥ ਧਰਤਿ ਅਸਮਾਨੁ ਨ ਝਲਈ ਵਿਚਿ ਵਿਸਟਾ ਪਏ ਪਚੰਨਿ ॥੫॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਭਰਮੁ ਭੁ
ਲਾਇਆ ਮੋਹ ਠਗਉਲੀ ਪਾਇ ॥ ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ਤਿਨ ਨੇੜਿ ਨ ਭਿਟੈ ਮਾਇ ॥੬॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਸੋ ਸੋ
ਹਣੇ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਗਵਾਇ ॥ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਸੇ ਨਿਰਮਲੇ ਚਲਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥੭॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਤੂੰ ਆ
ਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਸਰਣਾਗਤੀ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਛਡਾਇ ॥੮॥੧॥੫॥੨੧॥ ਤੂੰ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੪ ਕਰਹਲੇ ॥

ਕਰਹਲੇ ਮਨ ਪਰਦੇਸੀਆ ਕਿਉ ਮਿਲੀਐ ਹਰਿ ਮਾਇ ॥ ਗੁਰੁ ਭਾਗਿ ਪੂਰੈ ਪਾਇਆ ਗਲਿ ਮਿਲਿਆ ਪਿਆਰਾ
ਆਇ ॥੧॥ ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਧਿਆਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਵੀਚਾਰੀਆ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾ
ਮੁ ਧਿਆਇ ॥ ਜਿਥੈ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀਐ ਹਰਿ ਆਪੇ ਲਏ ਛਡਾਇ ॥੨॥ ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲਾ ਮਲੁ ਲਾਗੀ
ਹਉਮੈ ਆਇ ॥ ਪਰਤਖਿ ਪਿਰੁ ਘਰਿ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰਾ ਵਿਛੁੜਿ ਚੋਟਾ ਖਾਇ ॥੩॥ ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮਾ ਹਰਿ
ਰਿਦੈ ਭਾਲਿ ਭਾਲਾਇ ॥ ਉਪਾਇ ਕਿਤੈ ਨ ਲਭਈ ਗੁਰੁ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਦੇਖਾਇ ॥੪॥ ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮਾ ਦਿਨੁ
ਰੈਣਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਘਰੁ ਜਾਇ ਪਾਵਹਿ ਰੰਗ ਮਹਲੀ ਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਹਰਿ ਮੇਲਾਇ ॥੫॥ ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਤੂੰ ਮੀ
ਤੁ ਮੇਰਾ ਪਾਖੰਡੁ ਲੋਭੁ ਤਜਾਇ ॥ ਪਾਖੰਡਿ ਲੋਭੀ ਮਾਰੀਐ ਜਮ ਡੰਡੁ ਦੇਇ ਸਜਾਇ ॥੬॥ ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ
ਤੂੰ ਮੈਲੁ ਪਾਖੰਡੁ ਭਰਮੁ ਗਵਾਇ ॥ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰੁ ਗੁਰਿ ਪੂਰਿਆ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤੀ ਮਲੁ ਲਹਿ ਜਾਇ ॥੭॥ ਮ
ਨ ਕਰਹਲਾ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰਿਆ ਇਕ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸੁਣਾਇ ॥ ਇਹੁ ਮੋਹੁ ਮਾਇਆ ਪਸਰਿਆ ਅੰਤਿ ਸਾਥਿ ਨ ਕੋ
ਈ ਜਾਇ ॥੮॥ ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਮੇਰੇ ਸਾਜਨਾ ਹਰਿ ਖਰਚੁ ਲੀਆ ਪਤਿ ਪਾਇ ॥ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪੈਨਾਇਆ ਹਰਿ
ਆਪਿ ਲਇਆ ਗਲਿ ਲਾਇ ॥੯॥ ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਗੁਰਿ ਮੰਨਿਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ ਗੁਰ ਆਗੈ ਕਰਿ
ਜੋਦੜੀ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਮੇਲਾਇ ॥੧੦॥੧॥ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਵੀ
ਚਾਰੀਆ ਵੀਚਾਰਿ ਦੇਖੁ ਸਮਾਲਿ ॥ ਬਨ ਫਿਰਿ ਥਕੇ ਬਨ ਵਾਸੀਆ ਪਿਰੁ ਗੁਰਮਤਿ ਰਿਦੈ ਨਿਹਾਲਿ ॥੧॥ ਮਨ ਕ

ਰਹਣਾ ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦੁ ਸਮਾਲਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਵੀਚਾਰੀਆ ਮਨਮੁਖਿ ਫਾਥਿਆ ਮਹਾ ਜਾਲਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਮੁਕਤੁ ਹੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥੪॥ ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰਿਆ ਵਿਚਿ ਦੇਹੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਲਿ ॥ ਗੁਰਿ ਨਉ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਵਿਖਾਲਿਆ ਹਰਿ ਦਾਤਿ ਕਰੀ ਦਇਆਲਿ ॥੫॥ ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਤੂੰ ਚੰਚਲਾ ਚਤੁਰਾਈ ਛਡਿ ਵਿਕਰਾਲਿ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ਤੂੰ ਹਰਿ ਮੁਕਤਿ ਕਰੇ ਅੰਤ ਕਾਲਿ ॥੬॥ ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਵਡਭਾਗੀਆ ਤੂੰ ਗਿਆਨੁ ਰਤਨੁ ਸਮਾਲਿ ॥ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਖੜਗੁ ਹਥਿ ਧਾਰਿਆ ਜਮੁ ਮਾਰਿਅੜਾ ਜਮਕਾਲਿ ॥੭॥ ਅੰਤਰਿ ਨਿਧਾਨੁ ਮਨ ਕਰਹਲੇ ਭ੍ਰਮਿ ਭਵਹਿ ਬਾਹਰਿ ਭਾਲਿ ॥ ਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟਿਆ ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਲਧੜਾ ਨਾਲਿ ॥੮॥ ਰੰਗਿ ਰਤੜੇ ਮਨ ਕਰਹਲੇ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਸਦਾ ਸਮਾਲਿ ॥ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਕਦੇ ਨ ਉਤਰੈ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਸਬਦੁ ਸਮਾਲਿ ॥੯॥ ਹਮ ਪੰਖੀ ਮਨ ਕਰਹਲੇ ਹਰਿ ਤਰਵਰੁ ਪੁਰਖੁ ਅਕਾਲਿ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥੧੦॥੨॥ ੨॥੨੯॥

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਜਬ ਇਹੁ ਮਨ ਮਹਿ ਕਰਤ ਗੁਮਾਨਾ ॥ ਤਬ ਇਹੁ ਬਾਵਰੁ ਫਿਰਤ ਬਿਗਾਨਾ ॥ ਜਬ ਇਹੁ ਹੂਆ ਸਗਲ ਕੀ ਰੀਨਾ ॥ ਤਾ ਤੇ ਰਮਈਆ ਘਟਿ ਘਟਿ ਚੀਨਾ ॥੧॥ ਸਹਜ ਸੁਹੇਲਾ ਫਲੁ ਮਸਕੀਨੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਅਪੁਨੈ ਮੋਹਿ ਦਾਨੁ ਦੀਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਬ ਕਿਸ ਕਉ ਇਹੁ ਜਾਨਸਿ ਮੰਦਾ ॥ ਤਬ ਸਗਲੇ ਇਸੁ ਮੇਲਹਿ ਫੰਦਾ ॥ ਮੇਰ ਤੇਰ ਜਬ ਇਨਹਿ ਚੁਕਾਈ ॥ ਤਾ ਤੇ ਇਸੁ ਸੰਗਿ ਨਹੀ ਬੈਰਾਈ ॥੨॥ ਜਬ ਇਨਿ ਅਪੁਨੀ ਅਪਨੀ ਧਾਰੀ ॥ ਤਬ ਇਸ ਕਉ ਹੈ ਮੁਸਕਲੁ ਭਾਰੀ ॥ ਜਬ ਇਨਿ ਕਰਣੈਹਾਰੁ ਪਛਾਤਾ ॥ ਤਬ ਇਸ ਨੋ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਤਾਤਾ ॥੩॥ ਜਬ ਇਨਿ ਅਪੁਨੋ ਬਾਧਿਓ ਮੋਹਾ ॥ ਆਵੈ ਜਾਇ ਸਦਾ ਜਮਿ ਜੋਹਾ ॥ ਜਬ ਇਸ ਤੇ ਸਭ ਬਿਨਸੇ ਭਰਮਾ ॥ ਭੇਦੁ ਨਾਹੀ ਹੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾ ॥੪॥ ਜਬ ਇਨਿ ਕਿਛੁ ਕਰਿ ਮਾਨੇ ਭੇਦਾ ॥ ਤਬ ਤੇ ਦੂਖ ਡੰਡ ਅਰੁ ਖੇਦਾ ॥ ਜਬ ਇਨਿ ਏਕੋ ਏਕੀ ਬੂਝਿਆ ॥ ਤਬ ਤੇ ਇਸ ਨੋ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੂਝਿਆ ॥੫॥ ਜਬ ਇਹੁ ਧਾਵੈ ਮਾਇਆ ਅਰਥੀ ॥ ਨਹ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ ਨਹ ਤਿਸ ਲਾਥੀ ॥ ਜਬ ਇਸ ਤੇ ਇਹੁ ਹੋਇਓ ਜਉਲਾ ॥ ਪੀਛੈ ਲਾਗਿ ਚਲੀ ਉਠਿ ਕਉਲਾ ॥੬॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਓ ॥ ਮਨ ਮੰਦਰ ਮਹਿ ਦੀਪਕੁ ਜਲਿਓ ॥ ਜੀਤ ਹਾਰ ਕੀ ਸੋਝੀ ਕਰੀ ॥ ਤਉ ਇਸੁ ਘਰ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਪਰੀ ॥੭॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਏਕੈ ॥ ਆਪੇ ਬੁਧਿ ਬੀਚਾਰਿ ਬਿਬੇਕੈ ॥ ਦੂਰਿ ਨ ਨੇਰੈ ਸਭ ਕੈ ਸੰਗਾ ॥ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਣੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰੰਗਾ ॥੮॥੧॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਨਾਮੇ ਲਾਗਾ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗਾ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਰਵਿਆ ਸੋਇ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਨਿਹਚਲੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਐਸਾ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥ ਈਹਾ ਊਹਾ ਜੋ ਕਾਮਿ ਤੇਰੈ ॥੧॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਭਉ ਅਪਦਾ ਜਾਇ ॥ ਧਾਵਤ ਮਨੂਆ ਆਵੈ ਠਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਫਿਰਿ ਦੂਖੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਇਹ ਹਉਮੈ ਭਾਗੈ ॥੨॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਵਸਿ ਆਵਹਿ ਪੰਚਾ ॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਰਿਦੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸੰਚਾ ॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਇਹ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੁਝੈ ॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਸਿਝੈ ॥੩॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਕੋਟਿ ਮਿਟਹਿ

ਰਹਾਉ ॥

ਅਪਰਾਧਾ ॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤਿ ਹਰਿ ਹੋਵਹਿ ਸਾਧਾ ॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤਿ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਵੈ ॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤਿ ਮਲੁ ਸਗਲੀ ਖੋਵੈ ॥੪॥ ਜਾ
ਸੁ ਜਪਤਿ ਰਤਨੁ ਹਰਿ ਮਿਲੈ ॥ ਬਹੁਰਿ ਨ ਛੋਡੈ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਹਿਲੈ ॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤਿ ਕਈ ਬੈਕੁੰਠ ਵਾਸੁ ॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤਿ ਸੁਖ ਸ
ਹਜਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥੫॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤਿ ਇਹ ਅਗਨਿ ਨ ਪੋਹਤ ॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤਿ ਇਹੁ ਕਾਲੁ ਨ ਜੋਹਤ ॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤਿ ਤੇਰਾ ਨਿ
ਰਮਲ ਮਾਥਾ ॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤਿ ਸਗਲਾ ਦੁਖੁ ਲਾਥਾ ॥੬॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤਿ ਮੁਸਕਲੁ ਕਛੂ ਨ ਬਨੈ ॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤਿ ਸੁਣਿ ਅਨ
ਹਤ ਧੁਨੈ ॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤਿ ਇਹ ਨਿਰਮਲ ਸੋਇ ॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤਿ ਕਮਲੁ ਸੀਧਾ ਹੋਇ ॥੭॥ ਗੁਰਿ ਸੁਭ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਭ
ਊਪਰਿ ਕਰੀ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦੇ ਹਰੀ ॥ ਅਖੰਡ ਕੀਰਤਨੁ ਤਿਨਿ ਭੋਜਨੁ ਚੂਰਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ
॥੮॥੨॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਰਿਦੇ ਅੰਤਰਿ ਧਾਰੈ ॥ ਪੰਚ ਜਨਾ ਸਿਉ ਸੰਗੁ ਨਿਵਾਰੈ ॥ ਦਸ ਇੰ
ਦ੍ਰੀ ਕਰਿ ਰਾਖੈ ਵਾਸਿ ॥ ਤਾ ਕੈ ਆਤਮੈ ਹੋਇ ਪਰਗਾਸੁ ॥੧॥ ਐਸੀ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਤਾ ਕੈ ਹੋਇ ॥ ਜਾ ਕਉ ਦਇਆ ਮਇਆ ਪ੍ਰਭ ਸੋ
ਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਜਨੁ ਦੁਸਟੁ ਜਾ ਕੈ ਏਕ ਸਮਾਨੈ ॥ ਜੇਤਾ ਬੋਲਣੁ ਤੇਤਾ ਗਿਆਨੈ ॥ ਜੇਤਾ ਸੁਨਣਾ ਤੇਤਾ ਨਾਮੁ ॥ ਜੇਤਾ ਪੇ
ਖਨੁ ਤੇਤਾ ਧਿਆਨੁ ॥੨॥ ਸਹਜੇ ਜਾਗਣੁ ਸਹਜੇ ਸੋਇ ॥ ਸਹਜੇ ਹੋਤਾ ਜਾਇ ਸੁ ਹੋਇ ॥ ਸਹਜਿ ਬੈਰਾਗੁ ਸਹਜੇ ਹੀ ਹਸ
ਨਾ ॥ ਸਹਜੇ ਚੂਪ ਸਹਜੇ ਹੀ ਜਪਨਾ ॥੩॥ ਸਹਜੇ ਭੋਜਨੁ ਸਹਜੇ ਭਾਉ ॥ ਸਹਜੇ ਮਿਟਿਓ ਸਗਲ ਦੁਰਾਉ ॥ ਸਹਜੇ ਹੋਆ
ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ॥ ਸਹਜਿ ਮਿਲਿਓ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨਿਸੰਗੁ ॥੪॥ ਸਹਜੇ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਸਹਜਿ ਉਦਾਸੀ ॥ ਸਹਜੇ ਦੁਬਿਧਾ ਤਨ
ਕੀ ਨਾਸੀ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਹਜਿ + ਭਇਆ ਅਨੰਦੁ ॥ ਤਾ ਕਉ ਭੇਟਿਆ ਪਰਮਾਨੰਦੁ ॥੫॥ ਸਹਜੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਓ ਨਾਮੁ ॥ ਸਹਜੇ ਕੀ
ਨੋ ਜੀਅ ਕੋ ਦਾਨੁ ॥ ਸਹਜ ਕਥਾ ਮਹਿ ਆਤਮੁ ਰਸਿਆ ॥ ਤਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਅਬਿਨਾਸੀ ਵਸਿਆ ॥੬॥ ਸਹਜੇ ਆਸਣੁ ਅਸਥਿ
ਰੁ ਭਾਇਆ ॥ ਸਹਜੇ ਅਨਹਤ ਸਬਦੁ ਵਜਾਇਆ ॥ ਸਹਜੇ ਰੁਣ ਝੁਣਕਾਰੁ ਸੁਹਾਇਆ ॥ ਤਾ ਕੈ ਘਰਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸਮਾ
ਇਆ ॥੭॥ ਸਹਜੇ ਜਾ ਕਉ ਪਰਿਓ ਕਰਮਾ ॥ ਸਹਜੇ ਗੁਰੁ ਭੇਟਿਓ ਸਚੁ ਧਰਮਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਹਜੁ ਭਇਆ ਸੋ ਜਾਣੈ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਦਾਸ ਤਾ ਕੈ ਕੁਰਬਾਣੈ ॥੮॥੩॥ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ॥ ਪ੍ਰਥਮੇ ਗਰਭ ਵਾਸ ਤੇ ਟਰਿਆ ॥
ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਕੁਟੰਬ ਸੰਗਿ ਜੁਰਿਆ ॥ ਭੋਜਨੁ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਬਹੁ ਕਪਰੇ ॥ ਸਰਪਰ ਗਵਨੁ ਕਰਹਿਗੇ ਬਪੁਰੇ ॥੧॥ ਕਵਨੁ
ਅਸਥਾਨੁ ਜੋ ਕਬਹੁ ਨ ਟਰੈ + ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇੰਦ੍ਰ ਪੁਰੀ ਮਹਿ ਸਰਪਰ ਮਰਣਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਪੁਰੀ ਨਿਹਚਲੁ ਨਹੀ ਰਹਣਾ ॥
ਸਿਵ ਪੁਰੀ ਕਾ ਹੋਇਗਾ ਕਾਲਾ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮਾਇਆ ਬਿਨਸਿ ਬਿਤਾਲਾ ॥੨॥ ਗਿਰਿ ਤਰ ਧਰਣਿ ਗਗਨ ਅਰੁ ਤਾਰੇ ॥ ਰਵਿ
ਸਸਿ ਪਵਣੁ ਪਾਵਕੁ ਨੀਰਾਰੇ ॥ ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿ ਬਰਤ ਅਰੁ ਭੇਦਾ ॥ ਸਾਸਤ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਬਿਨਸਹਿਗੇ ਬੇਦਾ ॥੩॥ ਤੀਰ
ਥ ਦੇਵ ਦੇਹੁਰਾ ਪੋਥੀ ॥ ਮਾਲਾ ਤਿਲਕੁ ਸੋਚ ਪਾਕ ਹੋਤੀ ॥ ਧੋਤੀ ਡੰਡਉਤਿ ਪਰਸਾਦਨ ਭੋਗਾ ॥ ਗਵਨੁ ਕਰੈਗੋ ਸਗਲੋ
ਲੋਗਾ ॥੪॥ ਜਾਤਿ ਵਰਨ ਤੁਰਕ ਅਰੁ ਹਿੰਦੂ ॥ ਪਸੁ ਪੰਖੀ ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਜਿੰਦੂ ॥ ਸਗਲ ਪਾਸਾਰੁ ਦੀਸੈ ਪਾਸਾਰਾ ॥
ਬਿਨਸਿ ਜਾਇਗੋ ਸਗਲ ਆਕਾਰਾ ॥੫॥ ਸਹਜ ਸਿਫਤਿ ਭਗਤਿ ਤਤੁ ਗਿਆਨਾ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਨਿਹਚਲੁ ਸਚੁ ਥਾਨਾ ॥
ਤਹਾ ਸੰਗਤਿ ਸਾਧ ਗੁਣ ਰਸੈ ॥ ਅਨਭਉ ਨਗਰੁ ਤਹਾ ਸਦ ਵਸੈ ॥੬॥ ਤਹ ਭਉ ਭਰਮਾ ਸੋਗੁ ਨ ਚਿੰਤਾ ॥ ਆਵਣੁ ਜਾਵਣੁ
ਮਿਰਤੁ ਨ ਹੋਤਾ ॥ ਤਹ ਸਦਾ ਅਨੰਦ ਅਨਹਤ ਆਖਾਰੇ ॥ ਭਗਤ ਵਸਹਿ ਕੀਰਤਨ ਆਧਾਰੇ ॥੭॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ

ਮਨਿ

ਕਵਨੁ ਸਬਦੁ ਜਿਤੁ ਦੁਰਮਤਿ ਹਰੈ ॥

ਪਾਛਾਕਉਣੁਕਰੈਤਾਕਾਬੀਚਾਰੁ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਿਸੁਕਿਰਪਾਕਰੈ॥ਤਿਹਫਲਾਬ੍ਹਨੁਸਾਧਸੰਗਿਤਰੈ॥੮॥੪॥
ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ ਜੋਇਸੁਮਾਰੇਸੋਈਸੂਰਾ॥ਜੋਇਸੁਮਾਰੇਸੋਈਪੂਰਾ॥ਜੋਇਸੁਮਾਰੇਤਿਸਹਿਵਡਿਆ
ਈ॥ਜੋਇਸੁਮਾਰੇਤਿਸਕਾਦੁਖੁਜਾਈ॥੧॥ਐਸਾਕੋਇਜਿਦੁਬਿਧਾਮਾਰਿਗਵਾਵੈ॥ਇਸਹਿਮਾਰਿਰਾਜੁਜੋਗੁਕਮਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਜੋਇਸੁਮਾਰੇਤਿਸਕਉਭਉਨਾਹਿ॥ਜੋਇਸੁਮਾਰੇਸੁਨਾਮਿਸਮਾਹਿ॥ਜੋਇਸੁਮਾਰੇਤਿਸਕੀਤ੍ਰਿਸਨਾਬੁਝੈ॥ਜੋਇਸੁਮਾਰੇਸੁਦ
ਰਗਹਸਿਝੈ॥੨॥ਜੋਇਸੁਮਾਰੇਸੋਧਨਵੰਤਾ॥ਜੋਇਸੁਮਾਰੇਸੋਪਤਿਵੰਤਾ॥ਜੋਇਸੁਮਾਰੇਸੋਈਜਤੀ॥ਜੋਇਸੁਮਾਰੇਤਿਸੁਹੋਵੈ
ਗਤੀ॥੩॥ਜੋਇਸੁਮਾਰੇਤਿਸਕਾਆਇਆਗਨੀ॥ਜੋਇਸੁਮਾਰੇਸੁਨਿਹਚਲੁਧਨੀ॥ਜੋਇਸੁਮਾਰੇਸੋਵਡਭਾਗਾ॥ਜੋਇਸੁਮਾਰੇ
ਸੁਅਨਦਿਨੁਜਾਗਾ॥੪॥ਜੋਇਸੁਮਾਰੇਸੁਜੀਵਨਮੁਕਤਾ॥ਜੋਇਸੁਮਾਰੇਸੋਈਸੁਗਿਆਨੀ॥ਜੋਇਸੁਮਾਰੇਸੁਸਹਜਿਧਿਆ
ਨੀ॥੫॥ਇਸੁਮਾਰੀਬਿਨੁਥਾਇਨਪਰੈ॥ਕੋਟਿਕਰਮਜਾਪਤਪਕਰੈ॥ਇਸੁਮਾਰੀਬਿਨੁਜਨਮੁਨਮਿਟੈ॥ਇਸੁਮਾ
ਰੀਬਿਨੁਜਮਤੇਨਹੀਛੁਟੈ॥੬॥ਇਸੁਮਾਰੀਬਿਨੁਗਿਆਨੁਨਹੋਈ॥ਇਸੁਮਾਰੀਬਿਨੁਜੂਠਿਨਧੋਈ॥ਇਸੁਮਾਰੀਬਿਨੁ
ਸਭੁਕਿਛੁਮੈਲਾ॥ਇਸੁਮਾਰੀਬਿਨੁਸਭੁਕਿਛੁਜਉਲਾ॥੭॥ਜਾਕਉਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿ॥ਤਿਸੁਭਈਖਲਾਸੀਹੋਈ
ਸਗਲਸਿਧਿ॥ਗੁਰਿਦੁਬਿਧਾਜਾਕੀਹੈਮਾਰੀ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੋਬ੍ਰਹਮਬੀਚਾਰੀ॥੮॥੫॥ ਗਉੜੀ
ਮਹਲਾ੫॥ ਹਰਿਸਿਉਜੁਰੈਤਸਭੁਕੋਮੀਤੁ॥ਹਰਿਸਿਉਜੁਰੈਤਨਿਹਚਲੁਚੀਤੁ॥ਹਰਿਸਿਉਜੁਰੈਨਵਿਆਪੈ
ਕਾੜ੍ਹਾ॥ਹਰਿਸਿਉਜੁਰੈਤਹੋਇਨਿਸਤਾਰਾ॥੧॥ਰੇਮਨਮੇਰੇਤੂੰਹਰਿਸਿਉਜੋਰੁ॥ਕਾਜਿਤੁਹਾਰੈਨਾਹੀਹੋਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਵਡੇਵਡੇਜੋਦੁਨੀਆਦਾਰ॥ਕਾਹੂਕਾਜਿਨਾਹੀਗਾਵਾਰ॥ਹਰਿਕਾਦਾਸੁਨੀਚਕੁਲੁਸੁਣਹਿ॥ਤਿਸਕੈਸੰਗਿਖਿਨਮਹਿਉਧ
ਰਹਿ॥੨॥ਕੋਟਿਮਜਨਜਾਕੈਸੁਣਿਨਾਮ॥ਕੋਟਿਪੂਜਾਜਾਕੈਹੈਧਿਆਨ॥ਕੋਟਿਪੁੰਨਸੁਣਿਹਰਿਕੀਬਾਣੀ॥ਕੋਟਿਫਲਾਗੁਰ
ਤੇਬਿਧਿਜਾਣੀ॥੩॥ਮਨਅਪੁਨੇਮਹਿਫਿਰਿਫਿਰਿਚੇਤ॥ਬਿਨਸਿਜਾਹਿਮਾਇਆਕੇਹੇਤ॥ਹਰਿਅਬਿਨਾਸੀਤੁਮਰੈਸੰ
ਗਿ॥ਮਨਮੇਰੇਰਚੁਰਾਮਕੈਰੰਗਿ॥੪॥ਜਾਕੈਕਾਮਿਉਤਰੈਸਭਭੂਖ॥ਜਾਕੈਕਾਮਿਨਜੋਹਹਿਦੂਤ॥ਜਾਕੈਕਾਮਿਤੇਰਾਵਡਗਮਰੁ॥
ਜਾਕੈਕਾਮਿਹੋਵਹਿਤੂੰਅਮਰੁ॥੫॥ਜਾਕੇਚਾਕਰਕਉਨਹੀਡਾਨ॥ਜਾਕੇਚਾਕਰਕਉਨਹੀਬਾਨ॥ਜਾਕੈਦਫਤਰਿਪੁ
ਛੈਨਲੇਖਾ॥ਤਾਕੀਚਾਕਰੀਕਰਹੁਬਿਸੇਖਾ॥੬॥ਜਾਕੈਊਨਨਾਹੀਕਾਹੂਬਾਤ॥ਏਕਹਿਆਪਿਅਨੇਕਹਿਭਾਤਿ॥
ਜਾਕੀਦ੍ਰਿਸਟਿਹੋਇਸਦਾਨਿਹਾਲ॥ਮਨਮੇਰੇਕਰਿਤਾਕੀਘਾਲ॥੭॥ਨਾਕੋਚਤੁਰੁਨਾਹੀਕੋਮੂੜਾ॥ਨਾਕੋਹੀਣੁਨਾ
ਹੀਕੋਸੂਰਾ॥ਜਿਤੁਕੋਲਾਇਆਤਿਤਹੀਲਾਗਾ॥ਸੋਸੇਵਕੁਨਾਨਕਜਿਸੁਭਾਗਾ॥੮॥੬॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫
॥ਬਿਨੁਸਿਮਰਨਜੈਸੇਸਰਪਆਰਜਾਰੀ॥ਤਿਉਜੀਵਹਿਸਾਕਤਨਾਮੁਬਿਸਾਰੀ॥੧॥ਏਕਨਿਮਖਜੋਸਿਮਰਨ
ਮਹਿਜੀਆ॥ਕੋਟਿਦਿਨਸਲਾਖਸਦਾਥਿਰੁਥੀਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਿਨੁਸਿਮਰਨਧ੍ਰਿਗੁਕਰਮਕਰਾਸ॥ਕਾਗਬ
ਤਨਬਿਸਟਾਮਹਿਵਾਸ॥੨॥ਬਿਨੁਸਿਮਰਨਭਏਕੂਕਰਕਾਮ॥ਸਾਕਤਬੇਸੁਆਪੂਤਨਿਨਾਮ॥੩॥ਬਿਨੁਸਿਮ
ਰਨਜੈਸੇਸੀਙਛਤਾਰਾ॥ਬੋਲਹਿਕੂਰੁਸਾਕਤਮੁਖੁਕਾਰਾ॥੪॥ਬਿਨੁਸਿਮਰਨਗਰਧਭਕੀਨਿਆਈ॥ਸਾ
ਕਤਥਾਨਭਰਿਸਟਫਿਰਾਹੀ॥੫॥ਬਿਨੁਸਿਮਰਨਕੂਕਰਹਰਕਾਇਆ॥ਸਾਕਤਲੋਭੀਬੰਧੁਨਪਾਇਆ॥

ਜੋਇਸੁਮਾਰੇਤਿਸਕੀਨਿਰ
ਮਲਜੁਗਤਾ॥

ਵਾ॥ਬਿਨੁਸਿਮਰਨਿਹੈਆਤਮਘਾਤੀ॥ਸਾਕਤਨੀਚਤਿਸੁਕੁਲੁਨਹੀਜਾਤੀ॥੭॥ਜਿਸੁਭਇਆਕ੍ਰਿਪਾਲੁਤਿਸੁਸਤਿਸੰ
ਗਿਮਿਲਾਇਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਜਗਤੁਤਰਾਇਆ॥੮॥ ੭॥ ॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫॥
ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਮੋਹਿਪਰਮਗਤਿਪਾਈ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਮੇਰੀਪੈਜਰਖਾਈ॥੧॥ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਧਿਆਇਓਮੋਹਿਨਾਉ॥ਗੁਰ
ਪਰਸਾਦਿਮੋਹਿਮਿਲਿਆਥਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਸੁਣਿਰਸਨਵਖਾਣੀ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਅੰਮ੍ਰਿਤਮੇ
ਰੀਬਾਣੀ॥੨॥ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਮਿਟਿਆਮੇਰਾਆਪੁ॥ਗੁਰਕੀਦਇਆਤੇਮੇਰਾਵਡਪਰਤਾਪੁ॥ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਮਿਟਿਆ
ਮੇਰਾਭਰਮੁ॥ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਪੇਖਿਓਸਭੁਬ੍ਰਹਮੁ॥੪॥ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਕੀਨੋਰਾਜੁਜੋਗੁ॥ਗੁਰਕੈਸੰਗਿਤਰਿਆਸਭੁਲੋਗੁ॥
੫॥ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਮੇਰੇਕਾਰਜਸਿਧਿ॥ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਪਾਇਆਨਾਉਨਿਧਿ॥੬॥ਜਿਨਿਜਿਨਿਕੀਨੀਮੇਰੇਗੁਰਕੀਆ
ਸਾ॥ਤਿਸਕੀਕਟੀਐਜਮਕੀਫਾਸਾ॥੭॥ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਜਾਗਿਆਮੇਰਾਕਰਮੁ॥ਨਾਨਕਗੁਰੁਭੇਟਿਆਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ
॥੮॥੮॥ ॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ॥੫॥ ਤਿਸੁਗੁਰਕਉਸਿਮਰਉਸਾਸਿਸਾਸਿ॥ਗੁਰੁਮੇਰੇਪ੍ਰਾਣਸਤਿ
ਗੁਰੁਮੇਰੀਰਾਸਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਕਾਦਰਸਨੁਦੇਖਿਦੇਖਿਜੀਵਾ॥ਗੁਰਕੇਚਰਣਧੋਇਧੋਇਪੀਵਾ॥੧॥ਗੁਰਕੀ
ਰੇਣੁਨਿਤਮਜਨੁਕਰਉ॥ਜਨਮਜਨਮਕੀਹਉਮੈਮਲੁਹਰਉ॥੨॥ਤਿਸੁਗੁਰਕਉਝੂਲਾਵਉਪਾਖਾ॥ਮਹਾਅਗਨਿ
ਤੇਹਾਥੁਦੇਰਾਖਾ॥੩॥ਤਿਸੁਗੁਰਕੈਗ੍ਰਿਹਿਢੋਵਉਪਾਣੀ॥ਜਿਸੁਗੁਰਤੇਅਕਲਗਤਿਜਾਣੀ॥੪॥ਤਿਸੁਗੁਰਕੈਗ੍ਰਿਹਿ
ਪੀਸਉਨੀਤ॥ਜਿਸੁਪ੍ਰਸਾਦਿਵੈਰੀਸਭਮੀਤ॥੫॥ਜਿਨਿਗੁਰਿਮੋਕਉਦੀਨਾਜੀਉ॥ਆਪੁਨਾਦਾਸਰਾਆਪੇਮੁਲਿ
ਲੀਉ॥੬॥ਆਪੇਲਾਇਓਅਪੁਨਾਪਿਆਰੁ॥ਸਦਾਸਦਾਤਿਸਕਉਕਰੀਨਮਸਕਾਰੁ॥੭॥ਕਲਿਕਲੇਸਭੈਭ੍ਰ
ਮਦੁਖਲਾਥਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਮੇਰਾਗੁਰੁਸਮਰਾਥਾ॥੮॥੯॥ ਗੁਰ ॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥
ਮਿਲੁਮੇਰੇਗੋਬਿੰਦਅਪਨਾਨਾਮੁਦੇਹੁ॥ਨਾਮਬਿਨਾਧ੍ਰਿਗੁਧ੍ਰਿਗੁਅਸਨੇਹੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮਬਿਨਾਜੋਪਹਿਰੈ
ਖਾਇ॥ਜਿਉਕੂਕਰੁਜੂਠਨਿਮਹਿਪਾਇ॥੧॥ਨਾਮਬਿਨਾਜੇਤਾਬਿਉਹਾਰੁ॥ਜਿਉਮਿਰਤਕਮਿਥਿਆਸੀ
ਗਾਰੁ॥੨॥ਨਾਮੁਬਿਸਾਰਿਕਰੇਰਸਭੋਗ॥ਸੁਖੁਸੁਪਨੈਨਹੀਤਨਮਹਿਰੋਗ॥੩॥ਨਾਮੁਤਿਆਗਿਕਰੈਅਨਕਾਜ॥ਬਿ
ਨਸਿਜਾਇਝੂਠੇਸਭਪਾਜ॥੪॥ਨਾਮਸੰਗਿਮਨਿਪ੍ਰੀਤਿਨਲਾਵੈ॥ਕੋਟਿਕਰਮਕਰਤੋਨਰਕਿਜਾਵੈ॥੫॥ਹਰਿਕਾ
ਨਾਮੁਜਿਨਿਮਨਿਨਆਰਾਧਾ॥ਚੋਰਕੀਨਿਆਈਜਮਪੁਰਿਬਾਧਾ॥੬॥ਲਾਖਅਡੰਬਰਬਹੁਤੁਬਿਸਥਾਰਾ॥ਨਾਮ
ਬਿਨਾਝੂਠੇਪਾਸਾਰਾ॥੭॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਸੋਈਜਨੁਲੇਇ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਨਾਨਕਜਿਸੁਦੇਇ॥੮॥੧੦॥
ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ ਆਦਿਮਧਿਜੋਅੰਤਿਨਿਬਾਹੈ॥ਸੋਸਾਜਨੁਮੇਰਾਮਨੁਚਾਹੈ॥੧॥ਹਰਿਕੀ
ਪ੍ਰੀਤਿਸਦਾਸੰਗਿਚਾਲੈ॥ਦਇਆਲਪੁਰਖਪੂਰਨਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਿਨਸਤਨਾਹੀਛੋਡਿਨਜਾਇ
॥ਜਹਪੇਖਾਤਹਰਹਿਆਸਮਾਇ॥੨॥ਸੁੰਦਰੁਸੁਘੜੁਚਤੁਰੁਜੀਅਦਾਤਾ॥ਭਾਈਪੂਤੁਪਿਤਾਪ੍ਰਭੁਮਾਤਾ॥੩॥
ਜੀਵਨਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਮੇਰੀਰਾਸਿ॥ਪ੍ਰੀਤਿਲਾਈਕਰਿਰਿਦੈਨਿਵਾਸਿ॥੪॥ਮਾਇਆਸਿਲਕਕਾਟੀਗੋਪਾਲਿ॥
ਕਰਿਅਪੁਨਾਲੀਨੋਨਦਰਿਨਿਹਾਲਿ॥੫॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਕਾਟੇਸਭਰੋਗ॥ਚਰਣਧਿਆਨਸਰਬਸੁਖਭੋਗ॥

੬॥ਪੂਰਨਪੁਰਖਨਦਰਿਨਿਹਾਲਾ॥ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਸੰਗਿਰਖਵਾਲਾ॥੭॥ਕਹੁਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਪਦੁਚੀ
ਨਾ॥ਸਰਬਸੁਨਾਮੁਭਗਤਕਉਦੀਨਾ॥੮॥੧੧॥ ॥

ਗਉੜੀਮਾਝਮਹਲਾ੫॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਖੋਜਤਫਿਰੇਅਸੰਖਅੰਤੁਨਪਾਰੀਆ॥ਸੇਈਹੋਏਭਗਤਜਿਨਾਕਿਰਪਾਰੀਆ॥੧॥ਹਉਵਾਰੀਹਰਿਵਾਰੀਆ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਣਿਸੁਣਿਪੰਥਡਰਾਉਬਹੁਤੁਭੈਤਾਰੀਆ॥ਮੈਤਕੀਓਟਸੰਤਾਹਲੇਹੁਉਬਾਰੀਆ॥੨॥ਮੋਹ
ਨਲਾਲਅਨੂਪਸਰਬਸਾਧਾਰੀਆ॥ਗੁਰਨਿਵਿਨਿਵਿਲਾਗਉਪਾਇਦੇਹੁਦਿਖਾਰੀਆ॥੩॥ਮੈਕੀਏਮਿਤ੍ਰਅਨੇ
ਕਇਕਸੁਬਲਿਹਾਰੀਆ॥ਸਭਗੁਣਕਿਸਹੀਨਾਹਿਹਰਿਪੂਰਭੰਡਾਰੀਆ॥੪॥ਚਹੁਦਿਸਿਜਪੀਐਨਾਉਸੂਖ
ਸਵਾਰੀਆ॥ਮੈਆਹੀਓੜਤੁਹਾਰਿਨਾਨਕਬਲਿਹਾਰੀਆ॥੫॥ਗੁਰਿਕਾਢਿਓਭੁਜਾਪਸਾਰਿਮੋਹਕੂਪਾਰੀਆ॥
ਮੈਜੀਤਿਓਜਨਮੁਅਪਾਰੁਬਹੁਰਿਨਹਾਰੀਆ॥੬॥ਮੈਪਾਇਓਸਰਬਨਿਧਾਨੁਅਕਥੁਕਥਾਰੀਆ॥ਹ
ਰਿਦਰਗਹਸੋਭਾਵੰਤਬਾਹਲੁਡਾਰੀਆ॥੭॥ਜਨਨਾਨਕਲਧਾਰਤਨੁਅਮੋਲੁਅਪਾਰੀਆ॥ਗੁਰਸੇਵਾਭਉਜ
ਲੁਤਰੀਐਕਹਉਪੁਕਾਰੀਆ॥੮॥੧॥੧੨॥ ॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ਨਾਰਾਇਣਹਰਿਰੰਗ
ਰੰਗੋ॥ਜਪਿਜਿਹਵਾਹਰਿਏਕਮੰਗੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਜਿਹਉਮੈਗੁਰਗਿਆਨਭਜੋ॥ਮਿਲਿਸੰਗਤਿਧੁਰਿਕਰ
ਮਲਿਖਿਓ॥੧॥ਜੋਦੀਸੈਸੋਸੰਗਿਨਗਇਓ॥ਸਾਕਤੁਮੂੜੁਲਗੇਪਚਿਮੁਇਓ॥੨॥ਮੋਹਨਨਾਮੁਸਦਾਰਵਿ
ਰਹਿਓ॥ਕੋਟਿਮਧੇਕਿਨੈਗੁਰਮੁਖਿਲਹਿਓ॥੩॥ਹਰਿਸੰਤਨਕਰਿਨਮੋਨਮੋ॥ਨਉਨਿਧਿਪਾਵਹਿਅਤੁਲੁਸੁਖੋ॥
੪॥ਨੈਨਅਲੋਵਉਸਾਧਜਨੋ॥ਹਿਰਦੈਗਾਵਹੁਨਾਮੁਨਿਧੋ॥੫॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧੁਲੋਭੁਮੋਹੁਤਜੋ॥ਜਨਮਮਰਣਦੁਹੁ
ਤੇਰਹਿਓ॥੬॥ਦੂਖੁਅੰਧੇਰਾਘਰਤੇਮਿਟਿਓ॥ਗੁਰਿਗਿਆਨੁਦ੍ਰਿੜਾਇਓਦੀਪਬਲਿਓ॥੭॥ਜਿਨਿਸੇਵਿਆ
ਸੋਪਾਰਿਪਰਿਓ॥ਜਨਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਜਗਤੁਤਰਿਓ॥੮॥੧॥੧੩॥ ॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥
॥ਹਰਿਹਰਿਗੁਰੁਗੁਰੁਕਰਤਭਰਮੁਗਇਆ॥ਮੇਰੈਮਨਿਸਭੁਸੁਖੁਪਾਇਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਲਤੋਜਲਤੋਤਉਕਿ
ਆਗੁਰੁਚੰਦਨੁਸੀਤਲਾਇਓ॥੧॥ਅਗਿਆਨਅੰਧੇਰਾਮਿਟਿਗਇਆਗੁਰਗਿਆਨੁਦੀਪਾਇਓ॥੨॥ਪਾਵਕੁ
ਸਾਗਰੁਗਹਰੋਚਰਿਸੰਤਨਨਾਵਤਰਾਇਓ॥੩॥ਨਾਹਮਕਰਮਨਧਰਮਸੁਚਪ੍ਰਭਿਗਹਿਭੁਜਾਆਪਾਇਓ॥੪॥
ਭਉਖੰਡਨੁਦੁਖਭੰਜਨੋਭਗਤਿਵਛਲਹਰਿਨਾਇਓ॥੫॥ਅਨਾਥਹਨਾਥਕ੍ਰਿਪਾਲਦੀਨਸੰਮ੍ਰਿਥਸੰਤਓਟਾ
ਇਓ॥੬॥ਨਿਰਗੁਨੀਆਰੇਕੀਬੇਨਤੀਦੇਹੁਦਰਸੁਹਰਿਰਾਇਓ॥੭॥ਨਾਨਕਸਰਣਿਤੁਹਾਰੀਠਾਕੁਰਸੇਵਕੁ
ਦੁਆਰੈਆਇਓ॥੮॥੨॥੧੪॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ॥ਰੰਗਸੰਗਿਬਿਖਿਆਕੇਭੋਗਾਇਨਸੰਗ
ਅੰਧਨਜਾਨੀ॥੧॥ਹਉਸੰਚਉਹਉਖਾਟਤਾਸਗਲੀਅਵਧਬਿਹਾਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਉਸੂਰਾਪਰਧਾਨੁਹਉ
ਕੋਨਾਹੀਮੁਝਹਿਸਮਾਨੀ॥੨॥ਜੋਬਨਵੰਤਅਚਾਰਕੁਲੀਨਾਮਨਮਹਿਹੋਇਗੁਮਾਨੀ॥੩॥ਜਿਉਉਲਝਾਇਓਬਾਧ

ਬੁਧਿਕਾਮਰਤਿਆਨਗੀਬਿਸਰਾਨੀ॥੪॥ਭਾਈਮੀਤਬੰਧਪਸਖੇਪਾਛੇਤਿਨਹੂਕਉਸੰਪਾਨੀ॥੫॥ਜਿਤੁਲਾਏਮਨੁ
ਬਾਸਨਾਅੰਤਿਸਾਈਪ੍ਰਗਟਾਨੀ॥੬॥ਅਹੰਬੁਧਿਸੁਚਿਕਰਮਕਰਿਇਹਬੰਧਨਬੰਧਾਨੀ॥੭॥ਦਇਆਲਪੁਰਖਕਿਰਪਾ
ਕਰਹੁਨਾਨਕਦਾਸਦਸਾਨੀ॥੮॥੩॥੧੫॥ ਜੁਮਲਾਅਸਟਪਦੀਆ ਮਃ੧॥੧੮॥ਮਃ੩॥੪॥ਮਃ੪॥੭॥
॥ਮਃ੫॥੧੫॥ ਜੋੜ॥ ੪੪॥

੧ਓ ਸਤਿ[illegible]ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗਉੜੀਪੂਰਬੀਛੰਤਮਹਲਾ੧॥

ਮੁੰਧਰੈਣਿਦੁਹੇਲੜੀਆਜੀਉਨੀਦਨਆਵੈ॥ਸਾਧਨਦੁਬਲੀਆਜੀਉਪਿਰਕੈਹਾਵੈ॥ਧਨਥੀਈਦੁਬਲਿਕੰਤਹਾਵੈਕੇ
ਵਨੈਨੀਦੇਖਏ॥ਸੀਗਾਰਮਿਠਰਸਭੋਗਭੋਜਨਸਭੁਝੂਠਕਿਤੈਨਲੇਖਏ॥ਮੈਮਤਜੋਬਨਿਗਰਬਿਗਾਲੀਦੁਧਾਥਣੀ
ਨਆਵਏ॥ਨਾਨਕਸਾਧਨਮਿਲੈਮਿਲਾਈਬਿਨੁਪਿਰਨੀਦਨਆਵਏ॥੧॥ਮੁੰਧਨਿਮਾਨੜੀਆਜੀਉਬਿਨੁਧਨੀਪਿ
ਆਰੇ॥ਕਿਉਸੁਖੁਪਾਵੈਗੀਬਿਨੁਉਰਧਾਰੇ॥ਨਾਹਬਿਨੁਘਰਿਵਾਸੁਨਾਹੀਪੁਛਹੁਸਖੀਸਹੇਲੀਆ॥ਬਿਨੁਨਾਮਪ੍ਰੀਤਿਪਿ
ਆਰੁਨਾਹੀਵਸਹਿਸਾਚਿਸੁਹੇਲੀਆ॥ਸਚੁਮਨਿਸਜਨਸੰਤੋਖਿਮੇਲਾਗੁਰਮਤੀਸਹੁਜਾਣਿਆ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਛੋਡੈਸਾਧ
ਨਨਾਮਿਸਹਜਿਸਮਾਣੀਆ॥੨॥ਮਿਲੁਸਖੀਸਹੇਲੜੀਹੋਹਮਪਿਰੁਰਾਵਹ॥ਗੁਰਪੁਛਿਲਿਖਉਗੀਜੀਉਸਬਦਿ
ਸਨੇਹਾ॥ਸਬਦੁਸਾਚਾਗੁਰਿਦਿਖਾਇਆਮਨਮੁਖੀਪਛੁਤਾਣੀਆ॥ਨਿਕਸਿਜਾਤਉਰਹੈਅਸਥਿਰੁਜਾਮਸਚੁਪਛਾ
ਣਿਆ॥ਸਾਚਕੀਮਤਿਸਦਾਨਉਤਨਸਬਦਿਨੇਹੁਨਵੇਲਿਓ॥ਨਾਨਕਨਦਰੀਸਹਜਿਸਾਚਾਮਿਲਹੁਸਖੀਸਹੇਲੀਓ॥੩॥ਮੇਰੀਇਛਪੁਨੀਜੀਉਹਮਘਰਿਸਾਜਨੁਆਇਆ॥ਮਿਲਿਵਰਨਾਰੀਮੰਗਲੁਗਾਇਆ॥ਗੁਣਗਾਇਮੰ
ਗਲੁਪ੍ਰੇਮਿਰਹਸੀਮੁੰਧਮਨਿਓਮਾਹਓ॥ਸਾਜਨਰਹਸੇਦੁਸਟਵਿਆਪੇਸਾਚੁਜਪਿਸਚੁਲਾਹਓ॥ਕਰਿਜੋੜਿਸਾਧ
ਨਕਰੈਬਿਨਤੀਰੈਣਿਦਿਨੁਰਸਿਭਿੰਨੀਆ॥ਨਾਨਕਪਿਰੁਧਨਕਰਹਿਰਲੀਆਇਛਾਮੇਰੀਪੁੰਨੀਆ॥੪॥੧॥
॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੧॥ ॥ਸੁਣਿਨਾਹਪ੍ਰਭੂਜੀਉਏਕਲੜੀਬਨਮਾਹੇ॥ਕਿਉਧੀਰੈਗੀਨਾਹਬਿਨਾਪ੍ਰਭਵੇਪ
ਰਵਾਹੇ॥ਧਨਨਾਹਬਾਝਹੁਰਹਿਨਸਾਕੈਬਿਖਮਰੈਣਿਘਣੇਰੀਆ॥ਨਹਨੀਦਆਵੈਪ੍ਰੇਮੁਭਾਵੈਸੁਣਿਬੇਨੰਤੀਮੇਰੀ
ਆ॥ਬਾਝਹੁਪਿਆਰੇਕੋਇਨਸਾਰੇਏਕਲੜੀਕੁਰਲਾਏ॥ਨਾਨਕਸਾਧਨਮਿਲੈਮਿਲਾਈਬਿਨੁਪ੍ਰੀਤਮਦੁਖੁਪਾਏ
॥੧॥ਪਿਰਿਛੋਡਿਅੜੀਜੀਉਕਵਣੁਮਿਲਾਵੈ॥ਰਸਿਪ੍ਰੇਮਿਮਿਲੀਜੀਉਸਬਦਿਸੁਹਾਵੈ॥ਸਬਦੇਸੁਹਾਵੈਤਾ
ਪਤਿਪਾਵੈਦੀਪਕਦੇਹਉਜਾਰੈ॥ਸੁਣਿਸਖੀਸਹੇਲੀਸਾਚਿਸੁਹੇਲੀਸਾਚੇਕੇਗੁਣਸਾਰੈ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮੇਲੀਤਾਪਿਰਿ
ਰਾਵੀਬਿਗਸੀਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ॥ਨਾਨਕਸਾਧਨਤਾਪਿਰੁਰਾਵੈਜਾਤਿਸਕੈਮਨਿਭਾਣੀ॥੨॥ਮਾਇਆਮੋਹਣੀਨੀਘਰੀਆ
ਜੀਉਕੂੜਿਮੁਠੀਕੂੜਿਆਰੇ॥ਕਿਉਖੂਲੈਗਲਜੇਵੜੀਆਜੀਉਬਿਨੁਗੁਰਅਤਿਪਿਆਰੇ॥ਹਰਿਪ੍ਰੀਤਿਪਿਆਰੇਸਬ
ਦਿਵੀਚਾਰੇਤਿਸਹੀਕਾਸੋਹੋਵੈ॥ਪੁੰਨਦਾਨਅਨੇਕਨਾਵਣਕਿਉਅੰਤਰਮਲੁਧੋਵੈ॥ਨਾਮਬਿਨਾਗਤਿਕੋਇਨਪਾਵੈਹਠਿਨਿਗ੍

ਤਿਥੈ ਬਾਲੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਘਰੁ ਸਬਦਿ ਸਿਞਾਪੈ ਭਾਖਿਆ ਮਹਲੁ ਕਿਞਾਣੈ ॥੩॥ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਸਚਾ ਜੀਉ ਸਬਦੁ ਸ
ਚਾ ਵੀਚਾਰੋ ॥ ਤੇਰਾ ਮਹਲੁ ਸਚਾ ਜੀਉ ਨਾਮੁ ਸਚਾ ਵਾਪਾਰੋ ॥ ਨਾਮ ਕਾ ਵਾਪਾਰੁ ਮੀਠਾ ਭਗਤਿ ਲਾਹਾ ਅਨਦਿਨੋ ॥ ਤਿਸੁ ਬਾ
ਝੁ ਵਖਰੁ ਕੋਇ ਨ ਸੂਝੈ ਨਾਮੁ ਲੇਵਹੁ ਖਿਨੁ ਖਿਨੋ ॥ ਪਰਖਿ ਲੇਖਾ ਨਦਰਿ ਸਾਚੀ ਕਰਮਿ ਪੂਰੈ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਹਾ ਰ
ਸੁ ਮੀਠਾ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥੨॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਛੰਤ ॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਾ ਧਨ ਬਿਨਉ ਕਰੇ ਜੀਉ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਸਾਰੇ ॥ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕੈ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਪਿਆਰੇ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਪਿਆਰੇ ਰਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ਗੁ
ਰ ਬਿਨੁ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਈਐ ॥ ਜੋ ਗੁਰੁ ਕਹੈ ਸੋਈ ਪਰੁ ਕੀਜੈ ਤਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਈਐ ॥ ਹਰਿ ਸਾਚਾ ਸੋਈ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋ
ਈ ਬਿਨੁ ਸੇਵਿਐ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾ ਧਨ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਈ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥੧॥ ਧਨ ਰੈਣਿ ਸੁਹੇਲੜੀਏ ਜੀ
ਉ ਹਰਿ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਭਾਉ ਕਰੇ ਜੀਉ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ
ਅਨਦਿਨੁ ਲਾਗਾ ਭਾਓ ॥ ਸੁਣਿ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਜੀਅ ਕੀ ਮੇਲੀ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਓ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਾਰੀ ਤਾ ਕੰਤ ਪਿਆਰੀ ਨਾਮੇ ਧ
ਰੀ ਪਿਆਰੋ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾਮਣਿ ਨਾਹ ਪਿਆਰੀ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਗਲਿ ਹਾਰੋ ॥੨॥ ਧਨ ਏਕਲੜੀ ਜੀਉ ਬਿਨੁ ਨਾਹ ਪਿਆਰੇ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾ
ਇ ਮੁਠੀ ਜੀਉ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦ ਕਰਾਰੇ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦ ਪਿਆਰੇ ਕਉਣੁ ਦੁਤਰੁ ਤਾਰੇ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਖੁਆਈ ॥ ਕੂੜਿ ਵਿਗੁਤੀ ਤਾ ਪਿ
ਰਿ ਮੁਤੀ ਸਾ ਧਨ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਈ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੇ ਰਾਤੀ ਸਹਜੇ ਮਾਤੀ ਅਨਦਿਨੁ ਰਹੈ ਸਮਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾਮਣਿ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ
ਹਰਿ ਜੀਉ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥੩॥ ਤਾ ਮਿਲੀਐ ਹਰਿ ਮੇਲੇ ਜੀਉ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕਵਣੁ ਮਿਲਾਏ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰੀਤਮ ਆਪਣੇ
ਜੀਉ ਕਉਣੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ ॥ ਗੁਰੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ ਇਉ ਮਿਲੀਐ ਮਾਏ ਤਾ ਸਾ ਧਨ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਬਿਨੁ ਘੋਰ ਅੰਧਾ
ਰੁ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮਗੁ ਨ ਪਾਏ ॥ ਕਾਮਣਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਸਹਜੇ ਮਾਤੀ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾਮਣਿ ਹਰਿ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਗੁ
ਰ ਕੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰੇ ॥੪॥੧॥ ਗਉੜੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਪਿਰ ਬਿਨੁ ਖਰੀ ਨਿਮਾਣੀ ਜੀਉ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਕਿਉ
ਜੀਵਾ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥ ਪਿਰ ਬਿਨੁ ਨੀਦ ਨ ਆਵੈ ਜੀਉ ਕਾਪੜੁ ਤਨਿ ਨ ਸੁਹਾਈ ॥ ਕਾਪਰੁ ਤਨਿ ਸੁਹਾਵੈ ਜਾ ਪਿਰ ਭਾਵੈ ਗੁਰਮਤੀ ਚਿਤੁ ਲਾ
ਈਐ ॥ ਸਦਾ ਸੁਹਾਗਣਿ ਜਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਗੁਰ ਕੈ ਅੰਕਿ ਸਮਾਈਐ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੈ ਮੇਲਾ ਤਾ ਪਿਰੁ ਰਾਵੀ ਲਾਹਾ ਨਾਮੁ ਸੰਸਾਰੇ ॥
ਨਾਨਕ ਕਾਮਣਿ ਨਾਹ ਪਿਆਰੀ ਜਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਸਾਰੇ ॥੧॥ ਸਾ ਧਨ ਰੰਗੁ ਮਾਣੇ ਜੀਉ ਆਪਣੇ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੇ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਰੰਗਿ
ਰਾਤੀ ਜੀਉ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੇ ਹਉਮੈ ਮਾਰੇ ਇਨ ਬਿਧਿ ਮਿਲਹੁ ਪਿਆਰੇ ॥ ਸਾ ਧਨ ਸੋਹਾਗਣਿ
ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਸਾਚੈ ਨਾਮਿ ਪਿਆਰੇ ॥ ਅਪੁਨੇ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਰਹੀਐ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗਹੀਐ ਦੁਬਿਧਾ ਮਾਰਿ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾਮਣਿ
ਹਰਿ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਵਿਸਾਰੇ ॥੨॥ ਕਾਮਣਿ ਪਿਰਹੁ ਭੁਲੀ ਜੀਉ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਪਿਆਰੇ ॥ ਝੂਠੀ ਝੂਠਿ ਲਗੀ ਜੀ
ਉ ਕੂੜਿ ਮੁਠੀ ਕੂੜਿਆਰੇ ॥ ਕੂੜੁ ਨਿਵਾਰੇ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਰੇ ਜੂਐ ਜਨਮੁ ਨ ਹਾਰੇ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਸੇਵੇ ਸਚਿ ਸਮਾਵੈ ਵਿਚਹੁ ਹਉਮੈ
ਮਾਰੇ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਵਸਾਏ ਐਸਾ ਕਰੇ ਸੀਗਾਰੋ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾਮਣਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਣੀ ਜਿਸੁ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੋ ॥੩॥ ਮਿਲੁ

ਜੀਉ
ਤਾ
ਓ

ਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਾਜੀਉਤੁਧੁਬਾਝੁਖਰੀਨਿਮਾਣੀ॥ਮੈਨੈਣੀਨੀਦਨਆਵੈਜੀਉਭਾਵੈਅੰਨੁਨਪਾਣੀ॥ਪਾਣੀਅੰਨੁਨਭਾ
ਵੈਮਰੀਐਹਾਵੈਬਿਨੁਪਿਰਕਿਉਸੁਖੁਪਾਈਐ॥ਗੁਰਆਗੈਕਰਉਬਿਨੰਤੀਜੇਗੁਰਭਾਵੈਜਿਉਮਿਲੈਤਿਵੈਮਿਲਾਈ
ਐ॥ਆਪੇਮੇਲਿਲਏਸੁਖਦਾਤਾਆਪਿਮਿਲਿਆਘਰਿਆਏ॥ਨਾਨਕਕਾਮਣਿਸਦਾਸੁਹਾਗਣਿਨਾਪਿਰੁਮਰੈਨਜਾ
ਏ॥੪॥੨॥ ॥ਗਉੜੀਛੰਤਮਹਲਾ੩॥ ॥ਕਾਮਣਿਹਰਿਰਸਿਬੇਧੀਜੀਉਹਰਿਕੈਸਹਜਿਸੁਭਾਏ॥
ਮਨੁਮੋਹਨਿਮੋਹਿਲੀਆਜੀਉਦੁਬਿਧਾਸਹਜਿਸਮਾਏ॥ਦੁਬਿਧਾਸਹਜਿਸਮਾਏਕਾਮਣਿਵਰੁਪਾਏਗੁਰਮਤੀਰੰ
ਗੁਲਾਏ॥ਇਹੁਸਰੀਰੁਕੂੜਿਕੁਸਤਿਭਰਿਆਗਲਤਾਈਪਾਪਕਮਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਿਜਿਤੁਸਹਜਧੁਨਿਉਪਜੈ
ਬਿਨੁਭਗਤੀਮੈਲੁਨਜਾਏ॥ਨਾਨਕਕਾਮਣਿਪਿਰਹਿਪਿਆਰੀਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਏ॥੧॥ਕਾਮਣਿਪਿਰੁਪਾਇਆ
ਜੀਉਗੁਰਕੈਭਾਇਪਿਆਰੇ॥ਰੈਣਿਸੁਖਿਸੁਤੀਜੀਉਅੰਤਰਿਉਰਧਾਰੇ॥ਅੰਤਰਿਉਰਧਾਰੇਮਿਲੀਐਪਿਆਰੇਅਨਦਿਨੁ
ਦੁਖੁਨਿਵਾਰੇ॥ਅੰਤਰਿਮਹਲੁਪਿਰੁਰਾਵੈਕਾਮਣਿਗੁਰਮਤੀਵੀਚਾਰੇ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਪੀਆਦਿਨੁਰਾਤੀਦੁਬਿਧਾਮਾਰਿਨਿ
ਵਾਰੇ॥ਨਾਨਕਸਾਚਿਮਿਲੀਸੋਹਾਗਣਿਗੁਰਕੈਹੇਤਿਅਪਾਰੇ॥੨॥ਆਵਹੁਦਇਆਕਰੇਜੀਉਪ੍ਰੀਤਮਅਤਿਪਿਆ
ਰੇ॥ਕਾਮਣਿਬਿਨਉਕਰੇਜੀਉਸਚਿਸਬਦਿਸੀਗਾਰੇ॥ਸਚਿਸਬਦਿਸੀਗਾਰੇਹਉਮੈਮਾਰੇਗੁਰਮੁਖਿਕਾਰਜਸਵਾਰੇ॥
ਜੁਗਿਜੁਗਿਏਕੋਸਚਾਸੋਈਬੂਝੈਗੁਰਬੀਚਾਰੇ॥ਮਨਮੁਖਕਾਮਿਵਿਆਪੀਮੋਹਿਸੰਤਾਪੀਕਿਸੁਆਗੈਜਾਇਪੁਕਾ
ਰੇ॥ਨਾਨਕਮਨਮੁਖਥਾਉਨਪਾਏਬਿਨੁਗੁਰਅਤਿਪਿਆਰੇ॥੩॥ਮੁੰਧਇਆਣੀਭੋਲੀਨਿਗੁਣੀਆਜੀਉਪਿਰੁਅਗ
ਮਅਪਾਰਾ॥ਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲੀਐਜੀਉਆਪੇਬਖਸਣਹਾਰਾ॥ਅਵਗਣਬਖਸਣਹਾਰਾਕਾਮਣਿਕੰਤੁਪਿਆਰਾ
ਘਟਿਘਟਿਰਹਿਆਸਮਾਈ॥ਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰੀਤਿਭਾਇਭਗਤੀਪਾਈਐਸਤਿਗੁਰਿਬੂਝਬੁਝਾਈ॥ਸਦਾਅਨੰਦਿਰਹੈਦਿਨੁਰਾਤੀਅ
ਨਦਿਨੁਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥ਨਾਨਕਸਹਜੇਹਰਿਵਰੁਪਾਇਆਸਾਧਨਨਉਨਿਧਿਪਾਈ॥੪॥ ੩॥ ਗਉੜੀ
ਛੰਤੁਮਹਲਾ੩॥ ॥ਮਾਇਆਸਰੁਸਬਲੁਵਰਤੈਜੀਉਕਿਉਕਰਿਦੁਤਰੁਤਰਿਆਜਾਏ॥ਰਾਮਨਾਮੁ
ਕਰਿਬੋਹਿਥਾਜੀਉਸਬਦੁਖੇਵਟੁਵਿਚਿਪਾਏ॥ਸਬਦੁਖੇਵਟੁਵਿਚਿਪਾਏਹਰਿਆਪਿਲਘਾਏਇਨਬਿਧਿਦੁਤ
ਰੁਤਰੀਐ॥ਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਿਪਰਾਪਤਿਹੋਵੈਜੀਵਦਿਆਇਉਮਰੀਐ॥ਖਿਨਮਹਿਰਾਮਨਾਮਿਕਿਲਵਿਖਕਾਟੇਭ
ਏਪਵਿਤੁਸਰੀਰਾ॥ਨਾਨਕਰਾਮਨਾਮਿਨਿਸਤਾਰਾਕੰਚਨਭਏਮਨੂਰਾ॥੧॥ਇਸਤਰੀਪੁਰਖਕਾਮਿਵਿਆਪੇਜੀਉਰਾਮਨਾ
ਮਕੀਬਿਧਿਨਹੀਜਾਣੀ॥ਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਭਾਈਖਰੇਪਿਆਰੇਜੀਉਡੂਬਿਮੁਏਬਿਨੁਪਾਣੀ॥ਡੂਬਿਮੁਏਬਿਨੁਪਾਣੀਗਤਿ
ਨਹੀਜਾਣੀਹਉਮੈਧਾਤੁਸੰਸਾਰੇ॥ਜੋਆਇਆਸੋਸਭੁਕੋਜਾਸੀਉਬਰੇਗੁਰਵੀਚਾਰੇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਰਾਮਨਾਮੁਵਖਾਣੈ
ਆਪਿਤਰੈਕੁਲਤਾਰੇ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਵਸੈਘਟਅੰਤਰਿਗੁਰਮਤਿਮਿਲੇਪਿਆਰੇ॥੨॥ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਕੋਥਿਰੁਨਾਹੀ
ਜੀਉਬਾਜੀਹੈਸੰਸਾਰਾ॥ਦ੍ਰਿੜੁਭਗਤਿਸਚੀਜੀਉਰਾਮਨਾਮੁਵਾਪਾਰਾ॥ਰਾਮਨਾਮੁਵਾਪਾਰਾਅਗਮਅਪਾਰਾਗੁਰਮਤੀ
ਧਨੁਪਾਈਐ॥ਸੇਵਾਸੁਰਤਿਭਗਤਿਇਹੁਸਾਚੀਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਈਐ॥ਹਮਮਤਿਹੀਣਮੂਰਖਮੁਗਧਅੰਧੇਸ

ਤਿਗੁਰਮਾਰਗਿਪਾਏ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦਿਸੁਹਾਵੈਅਨਦਿਨੁਹਰਿਗੁਣਗਾਏ॥੩॥ਆਪਿਕਰਾਏਕਰੇਆਪਿਜੀਉ
ਆਪੇਸਬਦਿਸਵਾਰੇ॥ਆਪੇਸਤਿਗੁਰੁਆਪਿਸਬਦੁਜੀਉਜੁਗੁਜੁਗੁਭਗਤਪਿਆਰੇ॥ਜੁਗੁਜੁਗੁਭਗਤਪਿਆਰੇ
ਹਰਿਆਪਿਸਵਾਰੇਆਪੇਭਗਤੀਲਾਏ॥ਆਪੇਦਾਨਾਆਪੇਬੀਨਾਆਪੇਸੇਵਕਰਾਏ॥ਆਪੇਗੁਣਦਾਤਾਅਵਗੁਣਕ
ਟੇਹਿਰਦੈਨਾਮੁਵਸਾਏ॥ਨਾਨਕਸਦਬਲਿਹਾਰੀਸਚੇਵਿਟਹੁਆਪੇਕਰੇਕਰਾਏ॥੪॥੪॥ ਰਾਗੁਗਉੜੀਮਹਲਾ੩
॥ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਕਰਿਪਿਰਾਜੀਉਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਏ॥ਮੰਞਹੁਦੂਰਿਨਜਾਹਿਪਿਰਾਜੀਉਘਰਿਬੈਠਿਆਹਰਿਪਾ
ਏ॥ਘਰਿਬੈਠਿਆਹਰਿ(ਪਾਏ)ਸਦਾਚਿਤੁਲਾਏਸਹਜੇਸਤਿਸੁਭਾਏ॥ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਖਰੀਸੁਖਾਲੀਜਿਸਨੋਆਪਿਕ
ਰਾਏ॥ਨਾਮੋਬੀਜੇਨਾਮੋਜੰਮੈਨਾਮੋਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ਨਾਨਕਸਚਿਨਾਮਿਵਡਿਆਈਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਪਾਏ॥੧॥ਹਰਿਕਾ
ਨਾਮੁਮੀਠਾਪਿਰਾਜੀਉਜਾਚਾਖਹਿਚਿਤੁਲਾਏ॥ਰਸਨਾਹਰਿਰਸੁਚਾਖੁਮੁਈਏਜੀਉਅਨਰਸਸਾਦਗਵਾਏ
॥ਸਦਾਹਰਿਰਸੁਪਾਏਜਾਹਰਿਭਾਏਰਸਨਾਸਬਦਿਸੁਹਾਏ॥ਨਾਮੁਧਿਆਏਸਦਾਸੁਖੁਪਾਏਨਾਮਿਰਹੈਲਿਵਲਾਏ॥
ਨਾਮੇਉਪਜੈਨਾਮੋਬਿਨਸੈਨਾਮੇਸਾਚਿਸਮਾਏ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਗੁਰਮਤੀਪਾਈਐਆਪੇਲਏਲਵਾਏ॥੨॥ਏਹਵਿਰਾਣੀ
ਚਾਕਰੀਪਿਰਾਜੀਉਧਨਛੋਡਿਪਰਦੇਸਿਸਿਧਾਏ॥ਦੂਜੈਕਿਨੈਸੁਖੁਨਪਾਇਓਪਿਰਾਜੀਉਬਿਖਿਆਲੋਭਿਲੁਭਾਏ॥ਬਿ
ਖਿਆਲੋਭਿਲੁਭਾਏਭਰਮਿਭੁਲਾਏਓਹੁਕਿਉਕਰਿਸੁਖੁਪਾਏ॥ਚਾਕਰੀਵਿਰਾਣੀਖਰੀਦੁਖਾਲੀਆਪੁਵੇਚਿਧਰਮੁ
ਗਵਾਏ॥ਮਾਇਆਬੰਧਨਟਿਕੈਨਾਹੀਖਿਨੁਖਿਨੁਦੁਖੁਸੰਤਾਏ॥ਨਾਨਕਮਾਇਆਕਾਦੁਖੁਤਦੇਚੂਕੈਜਾਗੁਰਸਬ
ਦੀਚਿਤੁਲਾਏ॥੩॥ਮਨਮੁਖਮੁਗਧਗਾਵਾਰੁਪਿਰਾਜੀਉਸਬਦੁਮੰਨਿਨਵਸਾਏ॥ਮਾਇਆਕਾਭ੍ਰਮੁਅੰਧੁਪਿਰਾਜੀਉ
ਹਰਿਮਾਰਗੁਕਿਉਪਾਏ॥ਕਿਉਮਾਰਗੁਪਾਏਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਭਾਏਮਨਮੁਖਿਆਪੁਗਣਾਏ॥ਹਰਿਕੇਚਾਕਰਸਦਾਸੁ
ਹੇਲੇਗੁਰਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਏ॥ਜਿਸਨੋਹਰਿਜੀਉਕਰੇਕਿਰਪਾਸਦਾਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਏ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਰਤਨੁਜਗਿਲਾਹਾ
ਗੁਰਮੁਖਿਆਪਿਬੁਝਾਏ॥੪॥੫॥੭॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਗਉੜੀਪੂਰਬੀਛੰਤਮਹਲਾ੫॥

ਮੇਰੈਮਨਿਬੈਰਾਗੁਭਇਆਜੀਉਕਿਉਦੇਖਾਪ੍ਰਭਦਾਤੇ॥ਮੇਰੇਮੀਤਸਖਾ(ਹਰਿ)ਜੀਉਗੁਰਪੁਰਖਬਿਧਾਤੇ॥ਪੁਰਖੋਬਿਧਾਤਾਏਕੁਸ੍ਰੀਧ
ਰੁਕਿਉਮਿਲਹਤੁਝੈਉਡੀਣੀਆ॥ਕਰਕਰਹਿਸੇਵਾਸੀਸੁਚਰਣੀਮਨਿਆਸਦਰਸਨਿਮਾਣੀਆ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਨਘੜੀ
ਵਿਸਰੈਪਲੁਮੂਰਤੁਦਿਨੁਰਾਤੇ॥ਨਾਨਕਸਾਰਿੰਗਜਿਉਪਿਆਸੇਕਿਉਮਿਲੀਐਪ੍ਰਭਦਾਤੇ॥੧॥ਇਕਬਿਨਉਕਰਉਜੀਉ
ਸੁਣਿਕੰਤਪਿਆਰੇ॥ਮੇਰਾਮਨੁਤਨੁਮੋਹਿਲੀਆਜੀਉਦੇਖਿਚਲਤਤੁਮਾਰੇ॥ਚਲਤਾਤੁਮਾਰੇਦੇਖਿਮੋਹੀਉਦਾਸਧਨਕਿ
ਉਧੀਰਏ॥ਗੁਣਵੰਤਨਾਹਦਇਆਲੁਬਾਲਾਸਰਬਗੁਣਭਰਪੂਰਏ॥ਪਿਰਦੋਸੁਨਾਹੀਸੁਖਹਦਾਤੇਹਉਵਿਛੁੜੀਬੁਰਿਆਰੇ॥
ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਦਇਆਧਾਰਹੁਘਰਿਆਵਹੁਨਾਹਪਿਆਰੇ॥੨॥ਹਉਮਨੁਅਰਪੀਸਭੁਤਨੁਅਰਪੀਅਰਪੀਸਭਿਦੇਸਾ
॥ਹਉਸਿਰੁਅਰਪੀਤਿਸੁਮੀਤਪਿਆਰੇਜੋਪ੍ਰਭਦੇਇਸਦੇਸਾ॥ਅਰਪਿਆਤਸੀਸੁਥਾਨਿਗੁਰਪਾਹਿਸੰਗਿਪ੍ਰਭੂਦਿਖਾਇਆ॥

ਖਿਨ ਮਾਹਿ ਸਗਲਾ ਦੂਖੁ ਮਿਟਿਆ ਮਨਹੁ ਚਿੰਦਿਆ ਪਾਇਆ ॥ ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਰਲੀਆ ਕਰੈ ਕਾਮਣਿ ਮਿਟੇ ਸਗਲ ਅੰਦੇਸਾ ॥ ਬਿਨਵੰ
ਤਿ ਨਾਨਕੁ ਕੰਤੁ ਮਿਲਿਆ ਲੋੜਤੇ ਹਮ ਜੈਸਾ ॥੩॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਜੀਉ ਵਜੀ ਵਾਧਾਈ ॥ ਘਰਿ ਲਾਲੁ ਆਇਆ ਪਿਆ
ਰਾ ਸਭ ਤਿਖਾ ਬੁਝਾਈ ॥ ਮਿਲਿਆ ਤ ਲਾਲੁ ਗੁਪਾਲੁ ਠਾਕੁਰੁ ਸਖੀ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ॥ ਸਭ ਮੀਤ ਬੰਧਪ ਹਰਖੁ ਉਪਜਿਆ ਦੂਤ
ਥਾਉ ਗਵਾਇਆ ॥ ਅਨਹਦ ਵਾਜੇ ਵਜਹਿ ਘਰ ਮਹਿ ਪਿਰ ਸੰਗਿ ਸੇਜ ਵਿਛਾਈ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕੁ ਸਹਜਿ ਰਹੈ ਹਰਿ ਮਿ
ਲਿਆ ਕੰਤੁ ਸੁਖਦਾਈ ॥੪॥੧॥ ਗਉੜੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ॥ ਮੋਹਨ ਤੇਰੇ ਊਚੇ ਮੰਦਰ ਮਹਲ ਅਪਾਰਾ ॥ ਮੋਹਨ
ਤੇਰੇ ਸੋਹਨਿ ਦੁਆਰ ਜੀਉ ਸੰਤ ਧਰਮ ਸਾਲਾ ॥ ਧਰਮ ਸਾਲ ਅਪਾਰ ਦੈਆਰ ਠਾਕੁਰ ਸਦਾ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਵਹੇ ॥ ਜਹ ਸਾਧ ਸੰ
ਤ ਇਕਤ੍ਰ ਹੋਵਹਿ ਤਹਾ ਤੁਝਹਿ ਧਿਆਵਹੇ ॥ ਕਰਿ ਦਇਆ ਮਇਆ ਦਇਆਲ ਸੁਆਮੀ ਹੋਹੁ ਦੀਨ ਕ੍ਰਿਪਾਰਾ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ
ਨਾਨਕ ਦਰਸ ਪਿਆਸੇ ਮਿਲਿ ਦਰਸਨ ਸੁਖੁ ਸਾਰਾ ॥੧॥ ਮੋਹਨ ਤੇਰੇ ਬਚਨ ਅਨੂਪ ਚਾਲ ਨਿਰਾਲੀ ॥ ਮੋਹਨ ਤੂੰ ਮਾਨਹਿ ਏਕੁ ਜੀ ਅਵਰ
ਸਭ ਰਾਲੀ ॥ ਮਾਨਹਿ ਤ ਏਕੁ ਅਲੇਖੁ ਠਾਕੁਰੁ ਜਿਨਹਿ ਸਭ ਕਲ ਧਾਰੀਆ ॥ ਤੁਧੁ ਬਚਨਿ ਗੁਰ ਕੈ ਵਸਿ ਕੀਆ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਬ
ਨਵਾਰੀਆ ॥ ਤੂੰ ਆਪਿ ਚਲਿਆ ਆਪਿ ਰਹਿਆ ਆਪਿ ਸਭ ਕਲ ਧਾਰੀਆ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਪੈਜ ਰਾਖਹੁ ਸਭ ਸੇਵਕ ਸਰਨਿ
ਤੁਮਾਰੀਆ ॥੨॥ ਮੋਹਨ ਤੁਧੁ ਸਤਸੰਗਤਿ ਧਿਆਵੈ ਦਰਸ ਧਿਆਨਾ ॥ ਮੋਹਨ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ਤੁਧੁ ਜਪਹਿ ਨਿਦਾਨਾ ॥ ਜਮਕਾਲੁ
ਤਿਨ ਕਉ ਲਗੈ ਨਾਹੀ ਜੋ ਇਕ ਮਨਿ ਧਿਆਵਹੇ ॥ ਮਨਿ ਬਚਨਿ ਕਰਮਿ ਜਿ ਤੁਧੁ ਅਰਾਧਹਿ ਸੇ ਸਭੇ ਫਲ ਪਾਵਹੇ ॥ ਮਲ ਮੂਤ ਮੂੜ
ਜਿ ਮੁਗਧ ਹੋਤੇ ਸਿ ਦੇਖਿ ਦਰਸੁ ਸੁਗਿਆਨਾ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਰਾਜੁ ਨਿਹਚਲੁ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਭਗਵਾਨਾ ॥੩॥ ਮੋਹਨ
ਤੂੰ ਸੁਫਲੁ ਫਲਿਆ ਸਣੁ ਪਰਵਾਰੇ ॥ ਮੋਹਨ ਪੁਤ੍ਰ ਮੀਤ ਭਾਈ ਕੁਟੰਬ ਸਭਿ ਤਾਰੇ ॥ ਤਾਰਿਆ ਜਹਾਨੁ ਲਹਿਆ ਅਭਿਮਾਨੁ ਜਿ
ਨੀ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ॥ ਜਿਨੀ ਤੁਧਨੋ ਧੰਨੁ ਕਹਿਆ ਤਿਨ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਇਆ ॥ ਬੇਅੰਤ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਕਥੇ ਨ ਜਾਹੀ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਪੁਰਖ ਮੁਰਾਰੇ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਟੇਕ ਰਾਖੀ ਜਿਤੁ ਲਗਿ ਤਰਿਆ ਸੰਸਾਰੇ ॥੪॥੨॥ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫
॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਪਤਿਤ ਅਸੰਖ ਪੁਨੀਤ ਕਰਿ ਪੁਨਹ ਪੁਨਹ ਬਲਿਹਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਪਾਵਕੋ ਤਿਨ ਕਿਲਬਿਖ ਦਾ
ਹਨਹਾਰ ॥੧॥ ਛੰਤ ॥ ਜਪਿ ਮਨਾ ਤੂੰ ਰਾਮ ਨਰਾਇਣੁ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਮਾਧੋ ॥ ਧਿਆਇ ਮਨਾ ਮੁਰਾਰਿ ਮੁਕੰਦੇ ਕਟੀਐ ਕਾਲ ਦੁਖ
ਫਾਧੋ ॥ ਦੁਖਹਰਣ ਦੀਨ ਸਰਣ ਸ੍ਰੀਧਰ ਚਰਨ ਕਮਲ ਅਰਾਧੀਐ ॥ ਜਮ ਪੰਥੁ ਬਿਖੜਾ ਅਗਨਿ ਸਾਗਰੁ ਨਿਮਖ ਸਿਮਰਤ
ਸਾਧੀਐ ॥ ਕਲਿਮਲਹ ਦਹਤਾ ਸੁਧੁ ਕਰਤਾ ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿ ਅਰਾਧੋ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਕਰਹੁ ਕਿਰਪਾ ਗੋਪਾਲ ਗੋਬਿੰ
ਦ ਮਾਧੋ ॥੧॥ ਸਿਮਰਿ ਮਨਾ ਦਾਮੋਦਰੁ ਦੁਖਹਰੁ ਭੈ ਭੰਜਨੁ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥ ਸ੍ਰੀਰੰਗੋ ਦਇਆਲ ਮਨੋਹਰੁ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ
ਬਿਰਦਾਇਆ ॥ ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਪੁਰਖ ਪੂਰਨ ਮਨਹਿ ਚਿੰਦਿਆ ਪਾਈਐ ॥ ਤਮ ਅੰਧ ਕੂਪ ਤੇ ਉਧਾਰੈ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ
ਐ ॥ ਸੁਰ ਸਿਧ ਗਣ ਗੰਧਰਬ ਮੁਨਿ ਜਨ ਗੁਣ ਅਨਿਕ ਭਗਤੀ ਗਾਇਆ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਕਰਹੁ ਕਿਰਪਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਹਰਿ
ਰਾਇਆ ॥੨॥ ਚੇਤਿ ਮਨਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਸਰਬ ਕਲਾ ਜਿਨਿ ਧਾਰੀ ॥ ਕਰੁਣਾ ਮੈ ਸਮਰਥੁ ਸੁਆਮੀ ਘਟਿ ਘਟਿ ਪ੍ਰਾਣ
ਅਧਾਰੀ ॥ ਪ੍ਰਾਣ ਮਨ ਤਨ ਜੀਅ ਦਾਤਾ ਬੇਅੰਤ ਅਗਮ ਅਪਾਰੋ ॥ ਸਰਣਿ ਜੋਗੁ ਸਮਰਥੁ ਮੋਹਨੁ ਸਰਬ ਦੋਖ ਬਿਦਾਰੋ ॥ ਰੋਗ ਸੋਗ

ਸ੍ਰਿਸ੍ਟਿਦੇਖਿਬਿਨਸਤਜਾਤਪਤਨਾਸੁਮੁਰਾਰੀ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਕਰਿਕਿਰਪਾਸਰਬਜਕਲਧਾਰੀ॥੩॥ਗੁਣਗਾਉ
ਮਨਾਅਚੁਤਅਬਿਨਾਸੀਸਭਤੇਊਚਦਇਆਲਾ॥ਬਿਸੰਭਰੁਦੇਵਨਕਉਏਕੈਸਰਬਕਰੈਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ
ਮਹਾਦਇਆਲੁਦਾਨਾਦਇਆਧਾਰੈਸਭਕਿਸੈ॥ਕਾਲੁਕੰਟਕੁਲੋਭੁਮੋਹੁਨਾਸੈਜੀਅਜਾਕੈਪ੍ਰਭੁਬਸੈ॥ਸੁਪ੍ਰਸੰਨਦੇਵਾਸ
ਫਲੁਸੇਵਾਭਈਪੂਰਨਘਾਲਾ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਇਛਪੁੰਨੀਜਪਤਿਦੀਨਦਇਆਲਾ॥ ॥੪॥੩॥ ਗਉੜੀਮਹ
ਲਾ ੫ ਛੰਤ॥ ਸੁਣਿਸਖੀਏਮਿਲਿਉਦਮੁਕਰੇਹਾਮਨਾਇਲੈਹਿਹਰਿਕੰਤੈ॥ਮਾਨੁਤਿਆਗਿਕਰਿਭਗਤਿਠ
ਗਉਰੀਮੋਹਹਸਾਧੂਮੰਤੈ॥ਸਖੀਵਸਿਆਇਆਫਿਰਿਛੋਡਿਨਜਾਈਇਹਰੀਤਿਭਗਵੰਤੈ॥ਨਾਨਕਜਰਾਮਰਣ
ਭੈਨਰਕਨਿਵਾਰੈਪੁਨੀਤਕਰੈਤਿਸੁਜੰਤੈ॥੧॥ਸੁਣਿਸਖੀਏਇਹਭਲੀਬਿਨੰਤੀਏਹੁਮਤਾਂਤੁਪਕਾਈਐ॥ਸਹਜਿਸੁ
ਭਾਇਉਪਾਧਿਰਹਤਹੋਇਗੀਤਗੋਬਿੰਦਹਿਗਾਈਐ॥ਕਲਿਕਲੇਸਮਿਟਹਿਭ੍ਰਮਨਾਸਹਿਮਨਿਚਿੰਦਿਆਫਲੁ
ਪਾਈਐ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪੂਰਨਪਰਮੇਸਰਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਈਐ॥੨॥ਸਖੀਇਛਕਰੀਨਿਤਸੁਖਮਨਾਈਪ੍ਰਭਮੇਰੀਆ
ਸਪੁਜਾਏ॥ਚਰਨਪਿਆਸੀਦਰਸਬੈਰਾਗਨਿਪੇਖਉਥਾਨਸਬਾਏ॥ਖੋਜਿਲਹਉਹਰਿਸੰਤਜਨਾਸੰਗੁਸੰਮ੍ਰਿਥਪੁਰਖਮਿ
ਲਾਏ॥ਨਾਨਕਤਿਨਮਿਲਿਆਸੁਰਜਨੁਸੁਖਦਾਤਾਸੇਵਡਭਾਗੀਮਾਏ॥੩॥ਸਖੀਨਾਲਿਵਸਾਅਪੁਨੇਨਾਹਪਿਆਰੇ
ਮੇਰਾਮਨੁਤਨੁਹਰਿਸੰਗਿਹਿਲਿਆ॥ਸੁਣਿਸਖੀਏਮੇਰੀਨੀਦਭਲੀਮੈਆਪਨੜਾਪਿਰੁਮਿਲਿਆ॥ਭ੍ਰਮੁਖੋਇ
ਓਸਾਂਤਿਸਹਜਿਸੁਆਮੀਪਰਗਾਸੁਭਇਆਕਉਲੁਖਿਲਿਆ॥ਵਰੁਪਾਇਆਪ੍ਰਭੁਅੰਤਰਜਾਮੀਨਾਨਕਸੋਹ
ਗੁਨਟਲਿਆ॥ ॥੪॥ ॥੪॥ਸੰ੬॥੧੧॥੨॥ਮ੦੩॥੫॥ ਮ੪੫॥੪॥
ਜੁਮਲਾਛੰਤਾਕਾ॥੧੧॥

ਰਾਗੁਗਉੜੀਬਾਵਨਅਖਰੀਮਹਲਾ੫॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਸਲੋਕੁ॥ਗੁਰਦੇਵਮਾਤਾਗੁਰਦੇਵਪਿਤਾਗੁਰਦੇਵਸੁਆਮੀਪਰਮੇਸੁਰਾ॥ਗੁਰਦੇਵਸਖਾਅਗਿਆਨਭੰਜਨੁਗੁਰਦੇਵ
ਬੰਧਿਪਸਹੋਦਰਾ॥ਗੁਰਦੇਵਦਾਤਾਹਰਿਨਾਮੁਉਪਦੇਸੈਗੁਰਦੇਵਮੰਤੁਨਿਰੋਧਰਾ॥ਗੁਰਦੇਵਸਾਂਤਿਸਤਿਬੁਧਿਮੂਰਤਿ
ਗੁਰਦੇਵਪਾਰਸਪਰਸਪਰਾ॥ਗੁਰਦੇਵਤੀਰਥੁਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰੋਵਰੁਗੁਰਗਿਆਨੁਮਜਨੁਅਪਰੰਪਰਾ॥ਗੁਰਦੇਵਕਰ
ਤਾਸਭਿਪਾਪਹਰਤਾਗੁਰਦੇਵਪਤਿਤਪਵਿਤਕਰਾ॥ਗੁਰਦੇਵਆਦਿਜੁਗਾਦਿਜੁਗੁਜੁਗੁਗੁਰਦੇਵਮੰਤੁਹ
ਰਿਜਪਿਉਧਰਾ॥ਗੁਰਦੇਵਸੰਗਤਿਪ੍ਰਭਮੇਲਿਕਰਿਕਿਰਪਾਹਮਮੂੜਪਾਪੀਜਿਤੁਲਗਿਤਰਾ॥ਗੁਰਦੇਵਸਤਿਗੁਰੁਪਾ
ਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸਰੁਗੁਰਦੇਵਨਾਨਕਹਰਿਨਮਸਕਰਾ॥੧॥ਸਲੋਕੁ॥ਆਪਹਿਕੀਆਕਰਾਇਆਆਪਹਿਕਰਨੈਜੋ
ਗੁ॥ਨਾਨਕਏਕੋਰਵਿਰਹਿਆਦੂਸਰਹੋਆਨਹੋਗੁ॥ ੧॥ਪਉੜੀ॥ਓਅੰਸਾਧਸਤਿਗੁਰਨਮਸਕਾਰੰ॥ਆਦਿ
ਮਧਿਅੰਤਿਨਿਰੰਕਾਰੰ॥ਆਪਹਿਸੁੰਨਆਪਹਿਸੁਖਆਸਨ॥ਆਪਹਿਸੁਨਤਆਪਹੀਜਾਸਨ॥ਆਪਨਆਪੁਆਪ

੧੨॥

ਹਿਉ ਪਾਇਓ ਆਪਿ ਬਿਆਪੁ ਆਪਹੀ ਮਾਇਓ ਆਪਹਿ ਸੂਖਮ ਆਪਹਿ ਅਸਥੂਲਾ ॥ ਲਖੀ ਨ ਜਾਈ ਨਾਨਕ ਲੀਲਾ ॥
੧॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ ਤੇਰੇ ਸੰਤਨ ਕੀ ਮਨੁ ਹੋਇ ਰਵਾਲਾ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਨਿਰੰਕਾਰ ਆਕਾਰ
ਆਪਿ ਨਿਰਗੁਨ ਸਰਗੁਨ ਏਕ ॥ ਏਕਹਿ ਏਕ ਬਖਾਨਨੋ ਨਾਨਕ ਏਕ ਅਨੇਕ ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਓਅੰ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਕੀਓ ਅਕਾਰਾ ॥ ਏਕਹਿ ਸੂਤਿ ਪਰੋਵਨਹਾਰਾ ॥ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਬਿਸਥਾਰੰ ॥ ਨਿਰਗੁਨ ਤੇ ਸਰਗੁਨ ਦ੍ਰਿਸਟਾਰੰ ॥ ਸਗਲ
ਭਾਂਤਿ ਕਰਿ ਕਰਹਿ ਉਪਾਇਓ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਮਨ ਮੋਹੁ ਬਢਾਇਓ ॥ ਦੁਹੂ ਭਾਂਤਿ ਤੇ ਆਪਿ ਨਿਰਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰ
ਵਾਰਾ ॥ ੨॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਸੇਈ ਸਾਹ ਭਗਵੰਤ ਸੇ ਸਚੁ ਸੰਪੈ ਹਰਿ ਰਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸੁਚਿ ਪਾਈਐ ਤਿਹ ਸੰਤਨ
ਕੈ ਪਾਸਿ ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਸਾ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸੋਊ ॥ ਸਤਿ ਪੁਰਖ ਤੇ ਭਿੰਨ ਨ ਕੋਊ ॥ ਸੋਊ ਸਰਨਿ ਪਰੈ ਜਿਹ ਪਾਯੰ
॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ਸੁਨਾਯੰ ॥ ਸੰਸੈ ਭਰਮੁ ਨਹੀ ਕਛੁ ਬਿਆਪਤ ॥ ਪ੍ਰਗਟਿ ਪ੍ਰਤਾਪੁ ਤਾਹੂ ਕੋ ਜਾਪਤ ॥ ਸੋ ਸਾ
ਧੂ ਇਹ ਪਹੁਚਨਹਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰਾ ॥ ੩॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਕਹਾ ਪੁਕਾਰਤੇ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਸਭ ਕੂਰ
॥ ਨਾਮ ਬਿਹੂਨੇ ਨਾਨਕਾ ਹੋਤ ਜਾਤ ਸਭੁ ਧੂਰ ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਧਧਾ ਧੂਰਿ ਪੁਨੀਤ ਤੇਰੇ ਜਨੂਆ ॥ ਧਨਿ ਤੇਊ ਜਿਹ ਰੁਚ
ਇਆ ਮਨੂਆ ॥ ਧਨੁ ਨਹੀ ਬਾਛਹਿ ਸੁਰਗ ਨ ਆਛਹਿ ॥ ਅਤਿ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਾਧ ਰਜ ਰਾਚਹਿ ॥ ਧੰਧੇ ਕਹਾ ਬਿਆਪਹਿ ਤਾਹੂ ॥
ਜੋ ਏਕ ਛਾਡਿ ਅਨ ਕਤਹਿ ਨ ਜਾਹੂ ॥ ਜਾ ਕੈ ਹੀਐ ਦੀਓ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਪੂਰਨ ਭਗਵਾਨ ॥ ੪॥ ਸਲੋਕੁ
॥ ਅਨਿਕ ਭੇਖ ਅਰੁ ਙਿਆਨ ਧਿਆਨ ਮਨਹਠਿ ਮਿਲਿਅਉ ਨ ਕੋਇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਿਰਪਾ ਭਈ ਭਗਤੁ ਙਿਆਨੀ ਸੋਇ ॥
॥ ਪਉੜੀ ॥ ਙੰਙਾ ਙਿਆਨੁ ਨਹੀ ਮੁਖ ਬਾਤਉ ॥ ਅਨਿਕ ਜੁਗਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਕਰਿ ਭਾਤਉ ॥ ਙਿਆਨੀ ਸੋਇ ਜਾ ਕੈ ਦ੍ਰਿੜ
ਸੋਊ ॥ ਕਹਤ ਸੁਨਤ ਕਛੁ ਜੋਗੁ ਨ ਹੋਊ ॥ ਙਿਆਨੀ ਰਹਤ ਆਗਿਆ ਦ੍ਰਿੜੁ ਜਾ ਕੈ ॥ ਉਸਨ ਸੀਤ ਸਮਸਰਿ ਸਭ ਤਾ ਕੈ ॥ ਙਿਆਨੀ
ਤਤੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ ੫॥ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਆਵਨ ਆਏ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਮਹਿ ਬਿ
ਨੁ ਬੂਝੇ ਪਸੁ ਢੋਰ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋ ਬੁਝੈ ਜਾ ਕੈ ਭਾਗ ਮਥੋਰ ॥ ੧॥ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਯਾ ਜੁਗ ਮਹਿ ਏਕਹਿ ਕਉ
ਆਇਆ ॥ ਜਨਮਤ ਮੋਹਿਓ ਮੋਹਨੀ ਮਾਇਆ ॥ ਗਰਭ ਕੁੰਟ ਮਹਿ ਉਰਧ ਤਪ ਕਰਤੇ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਿਮਰਤ ਪ੍ਰਭੁ
ਰਹਤੇ ॥ ਉਰਝਿ ਪਰੇ ਜੋ ਛੋਡਿ ਛਡਾਨਾ ॥ ਦੇਵਨਹਾਰੁ ਮਨਹਿ ਬਿਸਰਾਨਾ ॥ ਧਾਰਹੁ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸਹਿ ਗੁਸਾਈ ॥ ਇਤ ਉਤ
ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਬਿਸਰਹੁ ਨਾਹੀ ॥ ੬॥ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਆਵਤ ਹੁਕਮਿ ਬਿਨਾਸ ਹੁਕਮਿ ਆਗਿਆ ਭਿੰਨ ਨ ਕੋਇ ॥
ਆਵਨ ਜਾਨਾ ਤਿਹ ਮਿਟੈ ਨਾਨਕ ਜਿਹ ਮਨਿ ਸੋਇ ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਏਊ ਜੀਅ ਬਹੁਤੁ ਗ੍ਰਭ ਵਾਸੇ ॥ ਮੋਹ ਮਗ
ਨ ਮੀਠ ਜੋਨਿ ਫਾਸੇ ॥ ਇਨਿ ਮਾਇਆ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਬਸਿ ਕੀਨੇ ॥ ਆਪਨ ਮੋਹ ਘਟੇ ਘਟਿ ਦੀਨੇ ॥ ਏ ਸਾਜਨ ਕਛੁ ਕਹਹੁ
ਉਪਾਇਆ ॥ ਜਾ ਤੇ ਤਰਉ ਬਿਖਮ ਇਹ ਮਾਇਆ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਤਸੰਗਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਮਾ
ਏ ॥ ੭॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ॥ ਕਿਰਤ ਕਮਾਵਨ ਸੁਭ ਅਸੁਭ ਕੀਨੇ ਤਿਨਿ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ॥ ਪਸੁ ਆਪਨ ਹਉ ਹਉ ਕਰੈ
ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਕਹਾ ਕਮਾਤਿ ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਏਕਹਿ ਆਪਿ ਕਰਾਵਨਹਾਰਾ ॥ ਆਪਹਿ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਬਿਸਥ

ਗਾਇਆ ਜੁਗਹ ਜਿਤੁ ਆਪਿ ਲਾਇਓ ॥ ਸੋ ਸੋ ਪਾਇਓਨੁ ਆਪਿ ਦਿਵਾਇਓ ॥ ਊਆ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਊ ॥
ਜੋ ਜੋ ਕਰੈ ਸੋਊ ਫੁਨਿ ਹੋਊ ॥ ਏਕਹਿ ਤੇ ਸਗਲਾ ਬਿਸਥਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਸਵਾਰਨਹਾਰਾ ॥ ੮ ॥ ਸਲੋਕੁ
॥ ਰਾਚਿ ਰਹੇ ਬਨਿਤਾ ਬਿਨੋਦ ਕੁਸਮ ਰੰਗ ਬਿਖ ਸੋਰ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਸਰਨੀ ਪਰਉ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਮੈ ਮੋਰ ॥
੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਰੇ ਮਨ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਜਹ ਰਚਹੁ ਤਹ ਤਹ ਬੰਧਨ ਪਾਹਿ ॥ ਜਿਹ ਬਿਧਿ ਕਤਹੂ ਨ ਛੂਟੀਐ
ਸਾਕਤ ਤੇਊ ਕਮਾਹਿ ॥ ਹਉ ਹਉ ਕਰਤੇ ਕਰਮ ਰਤ ਤਾ ਕੋ ਭਾਰੁ ਅਫਾਰ ॥ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਹੀ ਜਉ ਨਾਮ ਸਿਉ ਤਉ ਏਊ
ਕਰਮ ਬਿਕਾਰ ॥ ਬਾਧੇ ਜਮ ਕੀ ਜੇਵਰੀ ਮੀਠੀ ਮਾਇਆ ਰੰਗ ॥ ਭ੍ਰਮ ਕੇ ਮੋਹੇ ਨਹ ਬੁਝਹਿ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਹੂ ਸੰਗ ॥
॥ ਲੇਖੈ ਗਣਤ ਨ ਛੂਟੀਐ ਕਾਚੀ ਭੀਤਿ ਨ ਸੁਧਿ ॥ ਜਿਸਹਿ ਬੁਝਾਏ ਨਾਨਕਾ ਤਿਹ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਰਮਲ ਬੁਧਿ ॥
੯ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਟੂਟੇ ਬੰਧਨ ਜਾਸੁ ਕੇ ਹੋਆ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ॥ ਜੋ ਰਾਤੇ ਰੰਗ ਏਕ ਕੈ ਨਾਨਕ ਗੂੜਾ ਰੰਗੁ ॥ ੧ ॥
ਪਉੜੀ ॥ ਰਾਰਾ ਰੰਗਹੁ ਇਆ ਮਨੁ ਅਪਨਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਪੁ ਰਸਨਾ ॥ ਰੇ ਰੇ ਦਰਗਹ ਕਹੈ ਨ ਕੋਊ ॥
ਆਉ ਬੈਠੁ ਆਦਰੁ ਸੁਭ ਦੇਊ ॥ ਉਆ ਮਹਲੀ ਪਾਵਹਿ ਤੂ ਬਾਸਾ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਨਹ ਹੋਇ ਬਿਨਾਸਾ ॥ ਮਸਤ
ਕਿ ਕਰਮੁ ਲਿਖਿਓ ਧੁਰਿ ਜਾ ਕੈ ॥ ਹਰਿ ਸੰਪੈ ਨਾਨਕ ਘਰਿ ਤਾ ਕੈ ॥ ੧੦ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਲਾਲਚ ਝੂਠ ਬਿਕਾਰ ਮੋ
ਹ ਬਿਆਪਤ ਮੂੜੇ ਅੰਧ ॥ ਲਾਗਿ ਪਰੇ ਦੁਰਗੰਧ ਸਿਉ ਨਾਨਕ ਮਾਇਆ ਬੰਧ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਲਲਾ ਲਪਟਿ ਬਿਖੈ ਰ
ਸ ਰਾਤੇ ॥ ਅਹੰਬੁਧਿ ਮਾਇਆ ਮਦ ਮਾਤੇ ॥ ਇਆ ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਜਨਮਹਿ ਮਰਨਾ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਹੁਕਮੁ ਤਿਵੈ ਤਿਉ ਕਰਨਾ
॥ ਕੋਊ ਊਨ ਨ ਕੋਊ ਪੂਰਾ ॥ ਕੋਊ ਸੁਘਰੁ ਨ ਕੋਊ ਮੂਰਾ ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਵਹੁ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਗਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਠਾਕੁਰ ਸਦਾ ਅ
ਲਿਪਨਾ ॥ ੧੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਲਾਲ ਗੁਪਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ਪ੍ਰਭ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰ ਅਥਾਹ ॥ ਦੂਸਰ ਨਾਹੀ ਅਵਰ ਕੋ ਨਾਨਕ ਬੇਪ
ਰਵਾਹ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਲਲਾ ਤਾ ਕੈ ਲਵੈ ਨ ਕੋਊ ॥ ਏਕਹਿ ਆਪਿ ਅਵਰ ਨਹ ਹੋਊ ॥ ਹੋਵਨਹਾਰੁ ਹੋਤ ਸਦ ਆਇ
ਆ ॥ ਉਆ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਕਾਹੂ ਪਾਇਆ ॥ ਕੀਟ ਹਸਤ ਮਹਿ ਪੂਰ ਸਮਾਨੇ ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਪੁਰਖ ਸਭ ਠਾਊ ਜਾਨੇ ॥ ਜਾ ਕਉ ਦੀਨੋ
ਹਰਿ ਰਸੁ ਅਪਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤਿਹ ਜਪਨਾ ॥ ੧੨ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਆਤਮ ਰਸੁ ਜਿਹ ਜਾਨਿਆ ਹਰਿ ਰੰਗ
ਸਹਜੇ ਮਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਧਨਿ ਧਨਿ ਧੰਨਿ ਜਨ ਆਏ ਤੇ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਇਆ ਸਫਲ ਤਾਹੂ ਕੋ ਗਨੀ
ਐ ॥ ਜਾਸੁ ਰਸਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਭਨੀਐ ॥ ਆਇ ਬਸਹਿ ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗੇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿ ਰੰਗੇ ॥ ਆਵਤ ਸੋ ਜ
ਨੁ ਨਾਮਹਿ ਰਾਤਾ ॥ ਜਾ ਕਉ ਦਇਆ ਮਇਆ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਏਕਹਿ ਆਵਨ ਫਿਰਿ ਜੋਨਿ ਨ ਆਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕੈ
ਦਰਸਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ੧੩ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਯਾਸੁ ਜਪਤ ਮਨਿ ਹੋਇ ਅਨੰਦੁ ਬਿਨਸੈ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ॥ ਦੂਖ ਦਰਦ ਤ੍ਰਿ
ਸਨਾ ਬੁਝੈ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਉ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਯਯਾ ਜਾਰਉ ਦੁਰਮਤਿ ਦੋਊ ॥ ਤਿਸਹਿ ਤਿਆਗਿ ਸੁਖ ਸਹਜੇ ਸੋਊ ॥
ਯਯਾ ਜਾਇ ਪਰਹੁ ਸੰਤ ਸਰਨਾ ॥ ਜਿਹ ਆਸਰ ਇਆ ਭਵਜਲੁ ਤਰਨਾ ॥ ਯਯਾ ਜਨਮਿ ਨ ਆਵੈ ਸੋਊ ॥
ਏਕ ਨਾਮ ਲੇ ਮਨਹਿ ਪਰੋਊ ॥ ਯਯਾ ਜਨਮੁ ਨ ਹਾਰੀਐ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਟੇਕ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਜਾ ਕੈ ਹੀਅਰੈ

ਉ

ਦੁਰਮਤਿ

ਅਰੈਏਕ॥੧੪॥ਸਲੋਕੁ॥ਅੰਤਰਿਮਨਤਨਬਸਿਰਹੇਈਤਊਤਕੇਮੀਤ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਉਪਦੇਸਿਆਨਾਨਕਜਪੀ
ਐਨੀਤ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ਅਨਦਿਨੁਸਿਮਰਹੁਤਾਸਕਉਜੋਅੰਤਿਸਹਾਈਹੋਇ॥ਇਹਬਿਖਿਆਦਿਨਚਾਰਿ
ਛਿਅਛਾਡਿਚਲਿਓਸਭੁਕੋਇ॥ਕਾਕੋਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਧੀਆ॥ਗ੍ਰਿਹਬਨਿਤਾਕਛੁਸੰਗਿਨਲੀਆ॥ਐਸੀ
ਸੰਚਿਜੁਬਿਨਸਤਨਾਹੀ॥ਪਤਿਸੇਤੀਅਪੁਨੈਘਰਿਜਾਹੀ॥ਸਾਧਸੰਗਿਕਲਿਕੀਰਤਨੁਗਾਇਆ॥ਨਾਨਕ
ਤੇਤੇਬਹੁਰਿਨਆਇਆ॥੧੫॥ ਸਲੋਕੁ॥ਅਤਿਸੁੰਦਰਕੁਲੀਨਚਤੁਰਮੁਖਿਙਿਆਨੀਧਨਵੰਤ॥ਮਿਰਤਕ
ਕਹੀਅਹਿਨਾਨਕਾਜਿਹਪ੍ਰੀਤਿਨਹੀਭਗਵੰਤ॥੧॥ ॥ਪਉੜੀ॥ਙੰਙਾਖਟੁਸਾਸਤ੍ਰਹੋਇਙਿਆ
ਤਾ॥ਪੂਰਕੁਕੁੰਭਕਰੇਚਕਕਰਮਾਤਾ॥ਙਿਆਨਧਿਆਨਤੀਰਥਇਸਨਾਨੀ॥ਸੋਮਪਾਕਅਪਰਸਉ
ਦਿਆਨੀ॥ਰਾਮਨਾਮਸੰਗਿਮਨਿਨਹੀਹੇਤਾ॥ਜੋਕਛੁਕੀਨੋਸੋਊਅਨੇਤਾ॥ਉਆਤੇਊਤਮੁਗਨਉਚੰਡਾਲਾ
॥ਨਾਨਕਜਿਹਮਨਿਬਸਹਿਗੁਪਾਲਾ॥੧੬॥ ਸਲੋਕੁ॥ਕੁੰਟਚਾਰਿਦਹਦਿਸਿਭ੍ਰਮੇਕਰਮਕਿਰਤਕੀ
ਰੇਖਾ॥ਸੂਖਦੂਖਮੁਕਤਿਜੋਨਿਨਾਨਕਲਿਖਿਓਲੇਖਾ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਕਕਾਕਾਰਨਕਰਤਾਸੋਊ
॥ਲਿਖਿਓਲੇਖੁਨਮੇਟਤਕੋਊ॥ਨਹੀਹੋਤਕਛੁਦੋਊਬਾਰਾ॥ਕਰਨੈਹਾਰੁਨਭੂਲਨਹਾਰਾ॥ਕਾਹੂਪੰਥੁਦਿਖਾ
ਰੈਆਪੈ॥ਕਾਹੂਉਦਿਆਨਭ੍ਰਮਤਪਛੁਤਾਪੈ॥ਆਪਨਖੇਲੁਆਪਹੀਕੀਨੋ॥ਜੋਜੋਦੀਨੋਸੁਨਾਨਕਲੀਨੋ॥੧੭॥
ਸਲੋਕੁ॥ਖਾਤਖਰਚਤਬਿਲਛਤਰਹੇਟੂਟਿਨਜਾਹਿਭੰਡਾਰ॥ਹਰਿਹਰਿਜਪਤਅਨੇਕਜਨਨਾਨਕਨਾ
ਹਿਸੁਮਾਰ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਖਖਾਖੂਨਾਕਛੁਨਹੀਤਿਸੁਸੰਮ੍ਰਥਕੈਪਾਹਿ॥ਜੋਦੇਨਾਸੋਦੇਰਹਿਓਭਾਵੈਤਹਤ
ਹਜਾਹਿ॥ਖਰਚੁਖਜਾਨਾਨਾਮਧਨੁਇਆਕੇਭਗਤਨਕੀਰਾਸਿ॥ਖਿਮਾਗਰੀਬੀਅਨਦਸਹਜਜਪਤਿਰਹਹਿਗੁ
ਣਤਾਸਿ॥ਖੇਲਹਿਬਿਗਸਹਿਅਨਦਸਿਉਜਾਕਉਹੋਤਕ੍ਰਿਪਾਲ॥ਸਦੀਵਗਨੀਵਸੁਹਾਵਨੇਰਾਮਨਾਮਗ੍ਰਿਹਿਮਾਲ॥
ਖੇਦੁਨਦੂਖਨਡਾਨੁਤਿਹਜਾਕਉਨਦਰਿਕਰੀ॥ਨਾਨਕਜੋਪ੍ਰਭਭਾਣਿਆਪੂਰੀਤਿਨਾਪਰੀ॥੧੮॥ ਸਲੋਕੁ॥
ਗਨਿਮਿਨਿਦੇਖਹੁਮਨੈਮਾਹਿਸਰਪਰਚਲਨੋਲੋਗ॥ਆਸਅਨਿਤਗੁਰਮੁਖਿਮਿਟੈਨਾਨਕਨਾਮਅਰੋਗ॥
੧॥ਪਉੜੀ॥ਗਗਾਗੋਬਿੰਦਗੁਣਰਵਹੁਸਾਸਿਸਾਸਿਜਪਿਨੀਤ॥ਕਹਾਬਿਸਾਸਾਦੇਹਕਾਬਿਲਮਨਕਰਿਹੋਮੀਤ॥
ਨਹਿਬਾਰਿਕਨਹਜੋਬਨੈਨਹਬਿਰਧੀਕਛੁਬੰਧੁ॥ਓਹਬੇਰਾਨਹਬੂਝੀਐਜਉਆਇਪਰੈਜਮਫੰਧੁ॥
ਗਿਆਨੀਧਿਆਨੀਚਤੁਰਪੇਖਿਰਹਨੁਨਹੀਇਹਠਾਇ॥ਛਾਡਿਛਾਡਿਸਗਲੀਗਈਮੂੜਤਹਾਲਪਟ
ਾਹਿ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਸਿਮਰਤਰਹੈਜਾਹੂਮਸਤਕਿਭਾਗ॥ਨਾਨਕਆਏਸਫਲਤੇਜਾਕਉਪ੍ਰਿਅਹਿਸੁਹਾਗ॥੧
੯॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਘੋਖੇਸਾਸਤ੍ਰਬੇਦਸਭਆਨਨਕਥਤਉਕੋਇ॥ਆਦਿਜੁਗਾਦੀਹੁਣਿਹੋਵਤਨਾਨਕਏ
ਕੈਸੋਇ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ ਘਘਾਘਾਲਹੁਮਨਹਿਏਹਬਿਨੁਹਰਿਦੂਸਰਨਾਹਿ॥ਨਹਹੋਆਨਹਹੋਵਨਾਜ
ਤਕਤਓਹੀਸਮਾਹਿ॥ਘੂਲਹਿਤਉਮਨਜਉਆਵਹਿਸਰਨਾ॥ਨਾਮਤਤੁਕਲਿਮਹਿਪੁਨਹਚਰਨਾ॥

ਘਾਲਿ ਘਾਲਿ ਅਨਿਕ ਪਛੁਤਾਵਹਿ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਕਹਾ ਥਿਤਿ ਪਾਵਹਿ ॥ ਘੋਲਿ ਮਹਾ ਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤਿਹ ਪੀਆ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਰ ਜਾ ਕਉ ਦੀਆ ॥੨੦॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਙਣਿ ਘਾਲੇ ਸਭ ਦਿਵਸ ਸਾਸ ਨਹ ਬਢਨ ਘਟਨ ਤਿਲੁ ਸਾਰ ॥ ਜੀਵਨ ਲੋਰਹਿ ਭਰਮ ਮੋਹ ਨਾਨਕ ਤੇਊ ਗਵਾਰ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਙੰਙਾ ਙ੍ਰਾਸੈ ਕਾਲੁ ਤਿਹ ਜੋ ਸਾਕਤ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨ ॥ ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਜਨਮਹਿ ਮਰਹਿ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਨ ਚੀਨ ॥ ਙਿਆਨ ਧਿਆਨ ਤਾਹੂ ਕਉ ਆਏ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਹ ਆਪਿ ਦਿਵਾਏ ॥ ਙਣਤੀ ਙਣੀ ਨਹੀ ਕੋਊ ਛੂਟੈ ॥ ਕਾਚੀ ਗਾਗਰ ਸਰਪਰ ਫੂਟੈ ॥ ਸੋ ਜੀਵਤ ਜਿਹ ਜੀਵਤ ਜਪਿਆ ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਭਏ ਨਾਨਕ ਨਹ ਛਪਿਆ ॥੨੧॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਚਿਤਿ ਚਿਤਵਉ ਚਰਣਾਰਬਿੰਦ ਊਧ ਕਵਲ ਬਿਗਸਾਂਤ ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਭਏ ਆਪਹਿ ਗੁੋਬਿੰਦ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਮਤਾਂਤ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਚਚਾ ਚਰਨ ਕਮਲ ਗੁਰ ਲਾਗਾ ॥ ਧਨਿ ਧਨਿ ਉਆ ਦਿਨ ਸੰਜੋਗ ਸਭਾਗਾ ॥ ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਦਹ ਦਿਸਿ ਭ੍ਰਮਿ ਆਇਓ ॥ ਭਈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤਬ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਓ ॥ ਚਾਰ ਬਿਚਾਰ ਬਿਨਸਿਓ ਸਭ ਦੂਆ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲ ਹੂਆ ॥ ਚਿੰਤ ਬਿਸਾਰੀ ਏਕ ਦ੍ਰਿਸਟੇਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਜਿਹ ਨੇਤ੍ਰਾ ॥੨੨॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਛਾਤੀ ਸੀਤਲ ਮਨੁ ਸੁਖੀ ਛੰਤ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥ ਐਸੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਦਸਾਇ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਛਛਾ ਛੋਹਰੇ ਦਾਸ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਦਾਸ ਦਾਸਨ ਕੇ ਪਾਨੀਹਾਰੇ ॥ ਛਛਾ ਛਾਰੁ ਹੋਤ ਤੇਰੇ ਸੰਤਾ ॥ ਅਪਨੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਭਗਵੰਤਾ ॥ ਛਾਡਿ ਸਿਆਨਪ ਬਹੁ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਸੰਤਨ ਕੀ ਮਨ ਟੇਕ ਟਿਕਾਈ ॥ ਛਾਰੁ ਕੀ ਪੁਤਰੀ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕਉ ਸੰਤ ਸਹਾਈ ॥੨੩॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਜੋਰ ਜੁਲਮ ਫੂਲਹਿ ਘਨੋ ਕਾਚੀ ਦੇਹ ਬਿਕਾਰ ॥ ਅਹੰਬੁਧਿ ਬੰਧਨ ਪਰੇ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਛੁਟਾਰ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਜਾ ਜਾਨੈ ਹਉ ਕਛੁ ਹੂਆ ॥ ਬਾਧਿਓ ਜਿਉ ਨਲਨੀ ਭ੍ਰਮਿ ਸੂਆ ॥ ਜਉ ਜਾਨੈ ਹਉ ਭਗਤੁ ਗਿਆਨੀ ॥ ਆਗੈ ਠਾਕੁਰਿ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਮਾਨੀ ॥ ਜਉ ਜਾਨੈ ਮੈ ਕਥਨੀ ਕਰਤਾ ॥ ਬਿਆਪਾਰੀ ਬਸੁਧਾ ਜਿਉ ਫਿਰਤਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਿਹ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕਉ ਮਿਲੇ ਮੁਰਾਰੀ ॥੨੪॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਝਾਲਾਘੇ ਉਠਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰ ਆਰਾਧਿ ॥ ਕਾਰ੍ਹਾ ਤੁਝੈ ਨ ਬਿਆਪਈ ਨਾਨਕ ਮਿਟੈ ਉਪਾਧਿ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਝਝਾ ਝੂਰਨੁ ਮਿਟੈ ਤੁਮਾਰੋ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਿਉ ਕਰਿ ਬਿਉਹਾਰੋ ॥ ਝੂਰਤ ਝੂਰਤ ਸਾਕਤ ਮੂਆ ॥ ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਹੋਤ ਭਾਉ ਬੀਆ ॥ ਝਰਹਿ ਕਸੰਮਲ ਪਾਪ ਤੇਰੇ ਮਨੂਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਥਾ ਸੰਤਸੰਗਿ ਸੁਨੂਆ ॥ ਝਰਹਿ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਦ੍ਰੁਸਟਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਗੁਸਾਈ ॥੨੫॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਞਤਨ ਕਰਹੁ ਤੁਮ ਅਨਿਕ ਬਿਧਿ ਰਹਨੁ ਨ ਪਾਵਹੁ ਮੀਤ ॥ ਜੀਵਤ ਰਹਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਜਹੁ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਪਰੀਤਿ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਞੰਞਾ ਞਾਣਹੁ ਦ੍ਰਿੜੁ ਸਹੀ ਬਿਨਸਿ ਜਾਤ ਏਹ ਹੇਤ ॥ ਗਣ

ਤੀਗਣਉਨਗਣਿਸਕਉਊਠਿਸਿਧਾਰਿਓਕੇਤ॥ਞਉਪੇਖਉਸੋਬਿਨਸਤਉਕਾਸਿਉਕਰੀਐਸੰਗੁ॥ਞਾ
ਣਹੁਇਆਬਿਧਿਸਹੀਚਿਤਝੂਠਉਮਾਇਆਰੰਗੁ॥ਞਾਣਤਸੋਈਸੰਤੁਸੁਇਭ੍ਰਮਤੇਕੀਚਿਤ
ਭਿੰਨ॥ਅੰਧਕੂਪਤੇਤਿਹਕਢਹੁਜਿਹਹੋਵਹੁਸੁਪ੍ਰਸੰਨ॥ਞਾਕੈਹਾਥਿਸਮਰਥਤੇਕਾਰਨਕਰਨੈ
ਜੋਗ॥ਨਾਨਕਤਿਹਉਸਤਤਿਕਰਉਞਾਹੂਕੀਓਸੰਜੋਗ॥੨੬॥ ॥ਸਲੋਕੁ॥ ਟੂਟੇਬੰਧਨਜ
ਨਮਮਰਨਸਾਧਸੇਵਸੁਖੁਪਾਇ॥ਨਾਨਕਮਨਹੁਨਬੀਸਰੈਗੁਣਨਿਧਿਗੋਬਿਦਰਾਇ॥੧॥ਪਉੜੀ॥
॥ਟਹਲਕਰਹੁਤਉਏਕਕੀਜਾਤੇਬ੍ਰਿਥਾਨਕੋਇ॥ਮਨਿਤਨਿਮੁਖਿਹੀਐਬਸੈਜੋਚਾਹਹੁਸੋਹੋਇ
॥ਟਹਲਮਹਲਤਾਕਉਮਿਲੈਜਾਕਉਸਾਧਕ੍ਰਿਪਾਲ॥ਸਾਧੂਸੰਗਤਿਤਉਬਸੈਜਉਆਪਨਹੋਹਿਦ
ਇਆਲ॥ਟੋਹੇਟਾਹੇਬਹੁਭਵਨਬਿਨੁਨਾਵੈਸੁਖੁਨਾਹਿ॥ਟਲਹਿਜਾਮਕੇਦੂਤਤਿਹਜੁਸਾਧੂਸੰਗਿ
ਸਮਾਹਿ॥ਬਾਰਿਬਾਰਿਜਾਉਸੰਤਸਦਕੇ॥ਨਾਨਕਪਾਪਬਿਨਾਸੇਕਦਿਕੇ॥੨੭॥ ਸਲੋਕੁ॥
ਠਾਕਿਨਹੋਤੀਤਿਨਹੁਦਰਿਜਿਹਹੋਵਹੁਸੁਪ੍ਰਸੰਨ॥ਜੋਜਨਪ੍ਰਭਿਅਪੁਨੇਕਰੇਨਾਨਕਤੇਧਨਿਧੰਨਿ॥
॥੧॥ਪਉੜੀ॥ਠਠਾਮਨੂਆਠਾਹਹਿਨਾਹੀ॥ਜੋਸਗਲਤਿਆਗਿਏਕਹਿਲਪਟਾਹੀ॥ਠ
ਹਕਿਠਹਕਿਮਾਇਆਸੰਗਿਮੂਏ॥ਉਆਕੈਕੁਸਲਨਕਤਹੂਹੂਏ॥ਠਾਂਢਿਪਰੀਸੰਤਹਸੰਗਿ
ਬਸਿਆ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਤਹਾਜੀਅਰਸਿਆ॥ਠਾਕੁਰਅਪੁਨੇਜੋਜਨੁਭਾਇਆ॥ਨਾਨਕਉਆ
ਕਾਮਨੁਸੀਤਲਾਇਆ॥੨੮॥ ॥ਸਲੋਕੁ॥ਡੰਡਉਤਿਬੰਦਨਅਨਿਕਬਾਰਸਰਬਕਲਾ
ਸਮਰਥ॥ਡੋਲਨਤੇਰਾਖਹੁਪ੍ਰਭੂਨਾਨਕਦੇਕਰਿਹਥ॥ ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ ਡਡਾਡੇਰਾਇਹੁ
ਨਹੀਜਹਡੇਰਾਤਹਜਾਨੁ॥ਉਆਡੇਰਾਕਾਸੰਜਮੋਗੁਰਕੈਸਬਦਿਪਛਾਨੁ॥ਇਆਡੇਰਾਕ
ਉਸ੍ਰਮੁਕਰਿਘਾਲੈ॥ਜਾਕਾਤਸੂਨਹੀਸੰਗਿਚਾਲੈ॥ਉਆਡੇਰਾਕੀਸੋਮਿਤਿਜਾਨੈ॥ਜਾਕਉਦ੍ਰਿ
ਸਟਿਪੂਰਨਭਗਵਾਨੈ॥ਡੇਰਾਨਿਹਚਲੁਸਚੁਸਾਧਸੰਗਿਪਾਇਆ॥ਨਾਨਕਤੇਜਨਨਹਡੋ
ਲਾਇਆ॥੨੯॥ਸਲੋਕੁ॥ਢਾਹਨਲਾਗੇਧਰਮਰਾਇਕਿਨਹਿਨਘਾਲਿਓਬੰਧ॥ਨਾ
ਨਕਉਬਰੇਜਪਿਹਰੀਸਾਧਸੰਗਿਸਨਬੰਧ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ਢਢਾਢੂਢਤਕਹਫਿਰਹੁਢੂ
ਢਨੁਇਆਮਨਮਾਹਿ॥ਸੰਗਿਤੁਹਾਰੈਪ੍ਰਭੁਬਸੈਬਨੁਬਨੁਕਹਾਫਿਰਾਹਿ॥ ਢੇਰੀਢਾਹਹੁਸਾਧ
ਸੰਗਿਅਹੰਬੁਧਿਬਿਕਰਾਲ॥ਸੁਖੁਪਾਵਹੁਸਹਜੇਬਸਹੁਦਰਸਨੁਦੇਖਿਨਿਹਾਲ॥ਢੇਰੀਜਾ
ਮੈਜਮਿਮਰੈਗਰਭਜੋਨਿਦੁਖੁਪਾਇ॥ਮੋਹਮਗਨਲਪਟਤਰਹੈਹਉਹਉਆਵੈਜਾਇ॥
ਢਹਤਢਹਤਅਬਢਹਿਪਰੇਸਾਧਜਨਾਸਰਨਾਇ॥ਦੁਖਕੇਫਾਹੇਕਾਟਿਆਨਾਨਕਲੀਏ
ਸਮਾਇ॥੩੦॥ਸਲੋਕੁ॥ਜਹਸਾਧੂਗੋਬਿਦਭਜਨੁਕੀਰਤਨੁਨਾਨਕਨੀਤ॥ਣਾਹਉਣਾਤੂੰ

ਨਾਰਿ ਛੁਟਹਿ ਨਿਕਟਿ ਤਿਨ ਜਾਈਅਹੁ ਦੂਤਿ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਣਾਣਾ ਰਣ ਤੇ ਸੀਝੀਐ ਆਤਮ
ਜੀਤੈ ਕੋਇ ॥ ਹਉਮੈ ਅਨ ਸਿਉ ਲਰਿ ਮਰੈ ਸੋ ਸੋਭਾ ਦੂ ਹੋਇ ॥ ਮਣੀ ਮਿਟਾਇ ਜੀਵਤ ਮ
ਰੈ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਉਪਦੇਸ ॥ ਮਨੂਆ ਜੀਤੈ ਹਰਿ ਮਿਲੈ ਤਿਹ ਸੂਰਤਣ ਵੇਸ ॥ ਣਾ ਕੋ ਜਾਣੈ ਆਪਣੋ ਏਕਹਿ ਟੇਕ
ਅਧਾਰ ॥ ਰੈਣਿ ਦਿਣਸੁ ਸਿਮਰਤ ਰਹੈ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਪੁਰਖੁ ਅਪਾਰ ॥ ਰੇਣ ਸਗਲ ਇਆ ਮਨੁ ਕਰੈ
ਏਊ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ ਹੁਕਮੈ ਬੂਝੈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇ ॥੩੧॥ ਸਲੋਕੁ ॥
ਤਨੁ ਮਨੁ ਧਨੁ ਅਰਪਉ ਤਿਸੈ ਪ੍ਰਭੂ ਮਿਲਾਵੈ ਮੋਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਭ੍ਰਮ ਭਉ ਕਾਟੀਐ ਚੂਕੈ
ਜਮ ਕੀ ਜੋਹ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤਤਾ ਤਾ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਗੋਬਿੰਦ ਰਾਇ ॥
ਫਲ ਪਾਵਹਿ ਮਨ ਬਾਛਤੇ ਤਪਤਿ ਤੁਹਾਰੀ ਜਾਇ ॥ ਤ੍ਰਾਸ ਮਿਟੈ ਜਮ ਪੰਥ ਕੀ ਜਾਸੁ ਬਸੈ ਮ
ਨਿ ਨਾਉ ॥ ਗਤਿ ਪਾਵਹਿ ਮਤਿ ਹੋਇ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਮਹਲੀ ਪਾਵਹਿ ਠਾਉ ॥ ਤਾਹੂ ਸੰਗਿ ਨ ਧਨੁ ਚਲੈ
ਗ੍ਰਿਹ ਜੋਬਨ ਨਹ ਰਾਜ ॥ ਸੰਤਸੰਗਿ ਸਿਮਰਤ ਰਹਹੁ ਇਹੈ ਤੁਹਾਰੈ ਕਾਜ ॥ ਤਾਤਾ ਕਛੂ ਨ ਹੋਈ ਹੈ ਜਉ ਤਾਪ ਨਿ
ਵਾਰੈ ਆਪਿ ॥ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈ ਨਾਨਕ ਹਮਹਿ ਆਪਹਿ ਮਾਈ ਬਾਪ ॥੩੨॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਥਾਕੇ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਘਾਲਤੇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ
ਨ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਲਾਥ ॥ ਸੰਚਿ ਸੰਚਿ ਸਾਕਤ ਮੂਏ ਨਾਨਕ ਮਾਇਆ ਨ ਸਾਥ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਥਥਾ ਥਿਰੁ ਕੋਊ ਨ
ਹੀ ਕਾਇ ਪਸਾਰਹੁ ਪਾਵ ॥ ਅਨਿਕ ਬੰਚ ਬਲ ਛਲ ਕਰਹੁ ਮਾਇਆ ਏਕ ਉਪਾਵ ॥ ਥੈਲੀ ਸੰਚਹੁ ਸ੍ਰਮੁ ਕਰਹੁ ਥਾਕ
ਪਰਹੁ ਗਾਵਾਰ ॥ ਮਨ ਕੈ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵਈ ਅੰਤੇ ਅਉਸਰ ਬਾਰ ॥ ਥਿਤਿ ਪਾਵਹੁ ਗੋਬਿੰਦ ਭਜਹੁ ਸੰਤਹ ਕੀ ਸਿਖ
ਲੇਹੁ ॥ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਹੁ ਸਦ ਏਕ ਸਿਉ ਇਆ ਸਾਚਾ ਅਸਨੇਹੁ ॥ ਕਾਰਨ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨੋ ਸਭ ਬਿਧਿ ਏਕੈ ਹਾਥ ॥ ਜਿਤੁ
ਜਿਤੁ ਲਾਵਹੁ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਗਹਿ ਨਾਨਕ ਜੰਤ ਅਨਾਥ ॥੩੩॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਦਾਸਹ ਏਕੁ ਨਿਹਾਰਿਆ ਸਭੁ
ਕਛੁ ਦੇਵਨਹਾਰ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਿਮਰਤ ਰਹਹਿ ਨਾਨਕ ਦਰਸ ਅਧਾਰ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਦਦਾ ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਹੈ
ਸਭ ਕਉ ਦੇਵਨਹਾਰ ॥ ਦੇਂਦੇ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵਈ ਅਗਨਤ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ॥ ਦੈਨਹਾਰੁ ਸਦ ਜੀਵਨਹਾਰਾ ॥ ਮਨ ਮੂਰਖ ਕਿਉ
ਤਾਹਿ ਬਿਸਾਰਾ ॥ ਦੋਸੁ ਨਹੀ ਕਾਹੂ ਕਉ ਮੀਤਾ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਬੰਧੁ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਤਾ ॥ ਦਰਦ ਨਿਵਾਰਹਿ ਜਾ ਕੇ ਆਪੇ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਤੇ ਤੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਧ੍ਰਾਪੇ ॥੩੪॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਧਰ ਜੀਅਰੇ ਇਕ ਟੇਕ ਤੂ ਲਾਹਿ ਬਿਡਾਨੀ ਆਸ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ
ਧਿਆਈਐ ਕਾਰਜੁ ਆਵੈ ਰਾਸਿ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਧਧਾ ਧਾਵਤ ਤਉ ਮਿਟੈ ਸੰਤਸੰਗਿ ਹੋਇ ਬਾਸੁ ॥ ਧੁਰ ਤੇ ਕਿਰ
ਪਾ ਕਰਹੁ ਆਪਿ ਤਉ ਹੋਇ ਮਨਹਿ ਪਰਗਾਸੁ ॥ ਧਨੁ ਸਾਚਾ ਤੇਊ ਸਚ ਸਾਹਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪੂੰਜੀ ਨਾਮ ਬਿਸਾਹਾ ॥ ਧੀ
ਰਜੁ ਜਸੁ ਸੋਭਾ ਤਿਹ ਬਨਿਆ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸ੍ਰਵਨਿ ਜਿਹ ਸੁਨਿਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਹ ਘਟਿ ਰਹੇ ਸਮਾਈ ॥ ਨਾਨਕ
ਤਿਹ ਜਨ ਮਿਲੀ ਵਡਾਈ ॥੩੫॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਾਮੁ ਜਪੁ ਜਪਿਆ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਰੰਗਿ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ
ਉਪਦੇਸਿਆ ਨਰਕੁ ਨਾਹਿ ਸਾਧਸੰਗਿ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨੰਨਾ ਨਰਕਿ ਪਰਹਿ ਤੇ ਨਾਹੀ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਮੁ ਬਸਾਹੀ ॥

ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਗੁਰਮੁਖਿਜੋਜਪਤੇ॥ਬਿਖੁਮਾਇਆਮਹਿਨਾਓਇਖਪਤੇ॥ਨਾਨਕਗੁਰੂਹੋਤਤਾਕਉ॥ਨਾਮੁਮੰਤ੍ਰੁਗੁਰ
ਦੀਨੋਜਾਕਉ॥ਨਿਧਿਨਿਧਾਨਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਪੂਰੇ॥ਤਹਬਾਜੇਨਾਨਕਅਨਹਦਤੂਰੇ॥੩੬॥ਸਲੋਕੁ॥
ਪਤਿਰਾਖੀਗੁਰਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮਤਜਿਪਰਪੰਚਮੋਹਬਿਕਾਰ॥ਨਾਨਕਸੋਊਆਰਾਧੀਐਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰੁ॥੧॥
ਪਉੜੀ॥ਪਪਾਪਰਮਿਤਪਾਰੁਨਪਾਇਆ॥ਪਤਿਤਪਾਵਨਅਗਮਹਰਿਰਾਇਆ॥ਹੋਤਪੁਨੀਤਕੋਟਿਅ
ਪਰਾਧੂ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਜਪਹਿਮਿਲਿਸਾਧੂ॥ਪਰਪਚਧ੍ਰੋਹਮੋਹਮਿਟਨਾਈ॥ਜਾਕਉਰਾਖਹੁਆਪਿਗੁਸਾਈ॥
ਪਾਤਿਸਾਹੁਛਤ੍ਰਸਿਰਸੋਊ॥ਨਾਨਕਦੂਸਰਅਵਰੁਨਕੋਊ॥੩੭॥ ॥ਸਲੋਕੁ॥ਫਾਹੇਕਾਟੇਮਿਟੇਗਵਨਫਤਹਿਭ
ਈਮਨਿਜੀਤ॥ਨਾਨਕਗੁਰਤੇਥਿਤਿਪਾਈਫਿਰਨਮਿਟੇਨਿਤਨੀਤ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਫਫਾਫਿਰਤ
ਫਿਰਤਤੂਆਇਆ॥ਦ੍ਰੁਲਭਦੇਹਕਲਿਜੁਗਮਹਿਪਾਇਆ॥ਫਿਰਿਇਆਅਉਸਰੁਚਰੈਨਹਾਥਾ॥ਨਾਮੁ
ਜਪਹੁਤਉਕਟੀਐਫਾਸਾ॥ਫਿਰਿਫਿਰਿਆਵਨਜਾਨੁਨਹੋਈ॥ਏਕਹਿਏਕਜਪਹੁਜਪੁਸੋਈ॥ਕਰਹੁਕ੍ਰਿਪਾ
ਪ੍ਰਭਕਰਨੈਹਾਰੇ॥ਮੇਲਿਲੇਹੁਨਾਨਕਬੇਚਾਰੇ॥੩੮॥ ਸਲੋਕੁ॥ਬਿਨਉਸੁਨਹੁਤੁਮਪਾਰਬ੍ਰਹਮਦੀਨਦਇਆ
ਲਗੁਪਾਲ॥ਸੁਖਸੰਪੈਬਹੁਭੋਗਰਸਨਾਨਕਸਾਧਰਵਾਲ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਬਬਾਬ੍ਰਹਮੁਜਾਨਤਤੇਬ੍ਰਹਮਾ॥ਬੈ
ਸਨੋਤੇਗੁਰਮੁਖਿਸੁਚਧਰਮਾ॥ਬੀਰਾਆਪਨਾਬੁਰਾਮਿਟਾਵੈ॥ਤਾਹੂਬੁਰਾਨਿਕਟਿਨਹੀਆਵੈ॥ਬਾਧਿਓਆਪਨਹਉਹਉ
ਬੰਧਾ॥ਦੋਸੁਦੇਤਆਗਹਕਉਅੰਧਾ॥ਬਾਤਚੀਤਸਭਰਹੀਸਿਆਨਪ॥ਜਿਸਹਿਜਨਾਵਹੁਸੋਜਾਨੈਨਾਨਕ॥੩੯॥
॥ਸਲੋਕੁ॥ਭੈਭੰਜਨਅਘਦੂਖਨਾਸਮਨਹਿਅਰਾਧਿਹਰੇ॥ਸੰਤਸੰਗਿਜਿਹਰਿਦਬਸਿਓਨਾਨਕਤੇਨਭ੍ਰਮੇ॥੧॥
॥ਪਉੜੀ॥ ਭਭਾਭਰਮੁਮਿਟਾਵਹੁਅਪਨਾ॥ਇਆਸੰਸਾਰੁਸਗਲਹੈਸੁਪਨਾ॥ਭਰਮੇਸੁਰਨਰਦੇਵੀਦੇ
ਵਾ॥ਭਰਮੇਸਿਧਸਾਧਿਕਬ੍ਰਹਮੇਵਾ॥ਭ੍ਰਮਿਭ੍ਰਮਿਮਾਨੁਖਡਹਕਾਏ॥ਦੁਤਰਮਹਾਬਿਖਮਇਹਮਾਏ॥ਗੁਰ
ਮੁਖਿਭ੍ਰਮਭੈਮੋਹਮਿਟਾਇਆ॥ਨਾਨਕਤੇਹਪਰਮਸੁਖੁਪਾਇਆ॥੪੦॥ਸਲੋਕੁ॥ਮਾਇਆਡੋਲੈਬਹੁਬਿਧੀਮ
ਨੁਲਪਟਿਓਤਿਹਸੰਗ॥ਮਾਗਨਤੇਜਿਹਤੁਮਰਖਹੁਸੁਨਾਨਕਨਾਮਹਿਰੰਗਿ॥ ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ਮਮਾਮਾਗਨਹਾ
ਰਇਆਨਾ॥ਦੇਨਹਾਰਦੇਰਹਿਓਸੁਜਾਨਾ॥ਜੋਦੀਨੋਸੋਏਕਹਿਬਾਰ॥ਮਨਮੂਰਖਕਹਕਰਹਿਪੁਕਾਰ॥ਜਉ
ਮਾਗਹਿਤਉਮਾਗਹਿਬੀਆ॥ਜਾਤੇਕੁਸਲਨਕਾਹੂਥੀਆ॥ਮਾਗਨਿਮਾਗਤਏਕਹਿਮਾਗ॥ਨਾਨਕਜਾਤੇਪਰਹਿ
ਪਰਾਗ॥੪੧॥ ਸਲੋਕੁ॥ਮਤਿਪੂਰੀਪਰਧਾਨਤੇਗੁਰਪੂਰੇਮਨਮੰਤ॥ਜਿਹਜਾਨਿਓਪ੍ਰਭੁਆਪੁਨਾਨਾਨ
ਕਤੇਭਗਵੰਤ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਮਮਾਜਾਹੂਮਰਮੁਪਛਾਨਾ॥ਭੇਟਤਸਾਧਸੰਗਿਪਤੀਆਨਾ॥ਦੁਖਸੁ
ਖੁਉਆਕੈਸਮਤਬੀਚਾਰਾ॥ਨਰਕਸੁਰਗਰਹਤਅਉਤਾਰਾ॥ਤਾਹੂਸੰਗਿਤਾਹੂਨਿਰਲੇਪਾ॥ਪੂਰਨਘਟਿਘਟਿ
ਪੁਰਖਬਿਸੇਖਾ॥ਉਆਰਸਮਹਿਉਆਹੂਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਨਾਨਕਲਿਪਤਨਹੀਤਿਹਮਾਇਆ॥੪੨॥ ਸਲੋਕੁ॥
॥ਯਾਰਮੀਤਸੁਨਿਸਾਜਨਹੁਬਿਨੁਹਰਿਛੂਟਨੁਨਾਹਿ॥ਨਾਨਕਤਿਹਬੰਧਨਕਟੇਗੁਰਕੀਚਰਨੀਪਾਹਿ॥੧॥

੧॥ਪਉੜੀ॥ਯਯਾਜਤਨਕਰਤਬਹੁਬਿਧੀਆ॥ਏਕਨਾਮਬਿਨੁਕਹਲਉਸਿਧੀਆ॥ਯਯਾਜਤਨਕਰਿਹੋਤਛੁ
ਟਾਰਾ॥ਉਆਹੂਜਤਨਸਾਧਸੰਗਾਰਾ॥ਯਾਉਬਰਨਧਾਰੈਸਭਕੋਊ॥ਉਆਹਿਜਪੇਬਿਨੁਉਬਰਨਹੋਊ॥ਯਾਹੂਤ
ਰਨਤਾਰਨਸਮਰਾਥਾ॥ਰਾਖਲੇਹੁਨਿਰਗੁਨਨਰਨਾਥਾ॥ਮਨਬਚਕ੍ਰਮਜਿਹਆਪਿਜਨਾਈ॥ਨਾਨਕਤਿਹਮ
ਤਿਪ੍ਰਗਟੀਆਈ॥੪੩॥ਸਲੋਕੁ॥ ਰੋਸੁਨਕਾਹੂਸੰਗਿਕਰਹੁਆਪਨਆਪਿਬੀਚਾਰਿ॥ਹੋਇਨਿਮਾਨਾਜਗ
ਰਹੁਨਾਨਕਨਦਰੀਪਾਰਿ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ਰਾਰਾਰੇਨਹੋਤਸਭਜਾਕੀ॥ਤਜਿਅਭਿਮਾਨੁਛੁਟੈਤੇਰੀਬਾਕੀ॥
ਰਣਦਰਗਹਤਉਸੀਝਹਿਭਾਈ॥ਜਉਗੁਰਮੁਖਿਰਾਮਨਾਮਲਿਵਲਾਈ॥ਰਹਤਰਹਤਰਹਿਜਾਹਿਬਿਕਾਰਾ॥ਗੁਰਪੂ
ਰੇਕੈਸਬਦਿਅਪਾਰਾ॥ਰਾਤੇਰੰਗਿਨਾਮਰਸਮਾਤੇ॥ਨਾਨਕਹਰਿਗੁਰਕੀਨੀਦਾਤੇ॥੪੪॥ ਸਲੋਕੁ॥
ਲਾਲਚਝੂਠਬਿਖੈਬਿਆਧਿਇਆਦੇਹੀਮਹਿਬਾਸ॥ਹਰਿਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਗੁਰਮੁਖਿਪੀਆਨਾਨਕਸੂਖ
ਨਿਵਾਸੁ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ ਲਲਾਲਾਵਉਅਉਖਧਜਾਹੂ॥ਦੂਖਦਰਦਤਿਹਮਿਟਹਿਖਿਨਾਹੂ॥ਨਾਮ
ਅਉਖਧੁਜਿਹਰਿਦੈਹਿਤਾਵੈ॥ਤਾਹਿਰੋਗੁਸੁਪਨੈਨਹੀਆਵੈ॥ਹਰਿਅਉਖਧੁਸਭਘਟਹੈਭਾਈ॥ਗੁਰਪੂਰੇ
ਬਿਨੁਬਿਧਿਨਬਨਾਈ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਸੰਜਮੁਕਰਿਦੀਆ॥ਨਾਨਕਤਉਫਿਰਿਦੂਖਨਬੀਆ॥੪੫॥ ਸਲੋ
ਕੁ॥ਵਾਸੁਦੇਵਸਰਬਤ੍ਰਮੈਊਨਨਕਤਹੂੰਠਾਇ॥ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਸੰਗਿਹੈਨਾਨਕਕਾਇਦੁਰਾਇ॥੧॥
ਪਉੜੀ॥ਵਵਾਵੈਰੁਨਕਰੀਐਕਾਹੂ॥ਘਟਿਘਟਿਅੰਤਰਿਬ੍ਰਹਮਸਮਾਹੂ॥ਵਾਸੁਦੇਵਜਲਥਲਮਹਿਰਵਿ
ਆ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਵਿਰਲੈਹੀਗਵਿਆ॥ਵੈਰਵਿਰੋਧਮਿਟੇਤਿਹਮਨਤੇ॥ਹਰਿਕੀਰਤਨੁਗੁਰਮੁਖਿਜੋਸੁਨਤੇ॥
ਵਰਨਚਿਹਨਸਗਲਹੂੰਰਹਤਾ॥ਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਗੁਰਮੁਖਿਜੋਕਹਤਾ॥੪੬॥ਸਲੋਕੁ॥ਹਉਹਉਕਰਤ
ਬਿਹਾਨੀਆਸਾਕਤਮੁਗਧਅਜਾਨ॥ੜੜਕਿਮੁਏਜਿਉਤ੍ਰਿਖਾਵੰਤਨਾਨਕਕਿਰਤਕਮਾਨ॥੧॥
ਪਉੜੀ॥ ੜਾੜਾੜਾੜਿਮਿਟੈਸੰਗਿਸਾਧੂ॥ਕਰਮਧਰਮਤਤੁਨਾਮਅਰਾਧੂ॥ਰੂੜੋਜਿਹਬਸਿਓਰਿਦਮ
ਹੀ॥ਉਆਕੀੜਾੜਿਮਿਟਤਬਿਨਸਾਹੀ॥ੜਾੜਿਕਰਤਸਾਕਤਗਾਵਾਰਾ॥ਜੇਹਹੀਐਅਹੰਬੁਧਿਬਿਕਾਰਾ॥
ੜਾੜਾਗੁਰਮੁਖਿੜਾੜਿਮਿਟਾਈ॥ਨਿਮਖਮਾਹਿਨਾਨਕਸਮਝਾਈ॥੪੭॥ਸਲੋਕੁ॥ਸਾਧੂਕੀਮਨਓਟਗ
ਹੁਉਕਤਿਸਿਆਨਪਤਿਆਗੁ॥ਗੁਰਦੀਖਿਆਜਿਹਮਨਿਬਸੈਨਾਨਕਮਸਤਕਿਭਾਗੁ॥੧॥ਪਉੜੀ॥
੧॥ਸਸਾਸਰਨਿਪਰੇਅਬਹਾਰੇ॥ਸਾਸਤ੍ਰਸਿਮ੍ਰਿਤਿਬੇਦਪੂਕਾਰੇ॥ਸੋਧਤਸੋਧਤਸੋਧਬੀਚਾਰਾ॥ਬਿਨੁਹਰਿ
ਭਜਨਨਹੀਛੁਟਕਾਰਾ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਹਮਭੂਲਨਹਾਰੇ॥ਤੁਮਸਮਰਥਅਗਨਤਅਪਾਰੇ॥ਸਰਨਿਪਰੇਕੀਰਾਖੁ
ਦਇਆਲਾ॥ਨਾਨਕਤੁਮਰੇਬਾਲਗੁਪਾਲਾ॥੪੮॥ਸਲੋਕੁ॥ਖੁਦੀਮਿਟੀਤਬਸੁਖਭਏਮਨਤਨਭਏਅ
ਰੋਗ॥ਨਾਨਕਦ੍ਰਿਸਟੀਆਇਆਉਸਤਤਿਕਰਨੈਜੋਗੁ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ਖਖਾਖਰਾਸਰਾਹਉਤਾਹੂ॥ਜੋਖਿਨਮ
ਹਿਊਨੇਸੁਭਰਭਰਾਹੂ॥ਖਰਾਨਿਮਾਨਾਹੋਤਪਰਾਨੀ॥ਅਨਦਿਨੁਜਾਪੈਪ੍ਰਭਨਿਰਬਾਨੀ॥ਭਾਵੈਖਸਮਤਉਆ

ਸੁਖਦੇਤਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਐਸੋ ਅਗਨੇਤਾ ॥ ਅਸੰਖ ਖਤੇ ਖਿਨ ਬਖਸਨਹਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਸਦਾ ਦਇਆਰਾ ॥
੪੯ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਸਤਿ ਕਹਉ ਸੁਨਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਰਨਿ ਪਰਹੁ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ ਉਕਤਿ ਸਿਆਨਪ ਸਗਲ ਤਿਆਗਿ ਨਾ
ਨਕ ਲਏ ਸਮਾਇ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਸਸਾ ਸਿਆਨਪ ਛਾਡੁ ਇਆਨਾ ॥ ਹਿਕਮਤਿ ਹੁਕਮਿ ਨ ਪ੍ਰਭੁ ਪਤੀਆ
ਨਾ ॥ ਸਹਸ ਭਾਤਿ ਕਰਹਿ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਸੰਗਿ ਤੁਹਾਰੈ ਏਕ ਨ ਜਾਈ ॥ ਸੋਊ ਸੋਊ ਜਪਿ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ॥ ਰੇ ਜੀਅ ਚਲੈ ਤੁ
ਹਾਰੈ ਸਾਥੀ ॥ ਸਾਧ ਸੇਵਾ ਲਾਵੈ ਜਿਹ ਆਪੈ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕਉ ਦੂਖੁ ਨ ਬਿਆਪੈ ॥ ੫੦ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਮੁਖ ਤੇ ਬੋਲਨਾ ਮਨਿ ਵੂਠੈ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਭ ਮਹਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਥਾਨ ਨ ਸੂਨਾ ਕੋਇ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥
ਹੇਰਉ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸਗਲ ਕੈ ਪੂਰਿ ਰਹੇ ਭਗਵਾਨ ॥ ਹੋਵਤ ਆਏ ਸਦ ਸਦੀਵ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ॥ ਹਉ
ਛੁਟਕੈ ਹੋਇ ਅਨੰਦੁ ਤਿਹ ਹਉ ਨਾਹੀ ਤਹ ਆਪਿ ॥ ਹਤੇ ਦੂਖ ਜਨਮਹ ਮਰਨ ਸੰਤਸੰਗ ਪਰਤਾਪ ॥ ਹਿਤ ਕਰਿ ਨਾ
ਮ ਦ੍ਰਿੜੈ ਦਇਆਲਾ ॥ ਸੰਤਹ ਸੰਗਿ ਹੋਤ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥ ਓਰੈ ਕਛੂ ਨ ਕਿਨਹੂ ਕੀਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸਭੁ ਕਛੁ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਹੂ
ਆ ॥ ੫੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਲੇਖੈ ਕਤਹਿ ਨ ਛੂਟੀਐ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਭੂਲਨਹਾਰ ॥ ਬਖਸਨਹਾਰ ਬਖਸਿ ਲੈ ਨਾਨਕ ਪਾਰਿ
ਉਤਾਰ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਲੂਣ ਹਰਾਮੀ ਗੁਨਹਗਾਰ ਬੇਗਾਨਾ ਅਲਪ ਮਤਿ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਜਿਨਿ ਸੁਖ ਦੀਏ
ਤਾਹਿ ਨ ਜਾਨਤ ਤਤ ॥ ਲਾਹਾ ਮਾਇਆ ਕਾਰਨੇ ਦਹ ਦਿਸਿ ਢੂਢਨ ਜਾਇ ॥ ਦੇਵਨਹਾਰ ਦਾਤਾਰ ਪ੍ਰਭ ਨਿਮ
ਖ ਨ ਮਨਹਿ ਬਸਾਇ ॥ ਲਾਲਚ ਝੂਠ ਬਿਕਾਰ ਮੋਹ ਇਆ ਸੰਪੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਲੰਪਟ ਚੋਰ ਨਿੰਦਕ ਮਹਾ ਤਿ
ਨਹੂ ਸੰਗਿ ਬਿਹਾਇ ॥ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਬਖਸਿ ਲੈਹਿ ਖੋਟੇ ਸੰਗਿ ਖਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਭਾਵੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਾਹਨ ਨੀਰਿ ਤਰੇ ॥
੫੨ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਖਾਤ ਪੀਤ ਖੇਲਤ ਹਸਤ ਭਰਮੇ ਜਨਮ ਅਨੇਕ ॥ ਭਵਜਲ ਤੇ ਕਾਢਹੁ ਪ੍ਰਭੂ ਨਾਨਕ ਤੇਰੀ
ਟੇਕ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਖੇਲਤ ਖੇਲਤ ਆਇਓ ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਦੁਖ ਪਾਇ ॥ ਖੇਦ ਮਿਟੇ ਸਾਧੂ ਮਿਲਤ ਸਤਿਗੁਰ ਬਚ
ਨ ਸਮਾਇ ॥ ਖਿਮਾ ਗਹੀ ਸਚੁ ਸੰਚਿਓ ਖਾਇਓ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮ ॥ ਖਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਠਾਕੁਰ ਭਈ ਅਨਦ ਸੂਖ ਬਿਸ੍ਰਾਮ
॥ ਖੇਪ ਨਿਬਾਹੀ ਬਹੁਤੁ ਲਾਭ ਘਰਿ ਆਏ ਪਤਿਵੰਤ ॥ ਖਰਾ ਦਿਲਾਸਾ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ਆਇ ਮਿਲੇ ਭਗਵੰਤ ॥ ਆ
ਪਨ ਕੀਆ ਕਰਹਿ ਆਪਿ ਆਗੈ ਪਾਛੈ ਆਪਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋਊ ਸਰਾਹੀਐ ਜਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਹਿਆ ਬਿਆਪਿ ॥ ੫੩
॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਆਏ ਪ੍ਰਭ ਸਰਨਾਗਤੀ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਦਇਆਲਾ ॥ ਏਕ ਅਖਰੁ ਹਰਿ ਮਨਿ ਬਸਤ ਨਾਨਕ ਹੋਤ ਨਿਹਾ
ਲਾ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਅਖਰ ਮਹਿ ਤ੍ਰਿਭਵਨ ਪ੍ਰਭਿ ਧਾਰੇ ॥ ਅਖਰ ਕਰਿ ਕਰਿ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਅਖਰ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਿੰਮ੍ਰਿ
ਤਿ ਪੁਰਾਨਾ ॥ ਅਖਰ ਨਾਦ ਕਥਨ ਵਖਿਆਨਾ ॥ ਅਖਰ ਮੁਕਤਿ ਜੁਗਤਿ ਭੈ ਭਰਮਾ ॥ ਅਖਰ ਕਰਮ ਕਿਰਤਿ ਸੁਚ ਧਰ
ਮਾ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿਮਾਨ ਅਖਰੁ ਹੈ ਜੇਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਨਿਰਲੇਪਾ ॥ ੫੪ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਹਥਿ ਕਲੰਮ ਅਗੰਮ
ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਾਵਤੀ ॥ ਉਰਝਿ ਰਹਿਓ ਸਭ ਸੰਗਿ ਅਨੂਪ ਰੂਪਾਵਤੀ ॥ ਉਸਤਤਿ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਇ ਮੁਖਹੁ ਤੁਹਾਰੀਆ
॥ ਮੋਹੀ ਦੇਖਿ ਦਰਸੁ ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰੀਆ ॥ ੫੫ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹੇ ਅਚੁਤ ਹੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਅਬਿਨਾਸੀ ਅਘਨਾ
ਸ ॥

ਤੇ ਪੂਰਨ ਸੁਰਬ ਮੈ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਗੁਣ ਤਾਸਾ ॥ ਹੇ ਸੰਗਿ ਹੇ ਨਿਰੰਕਾਰ ਹੇ ਨਿਰਗੁਣ ਸਭ ਟੇਕਾ ॥ ਹੇ ਗੋਬਿੰਦ ਹੇ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ
ਜਾ ਕੈ ਸਦਾ ਬਿਬੇਕਾ ॥ ਹੇ ਅਪਰੰਪਰ ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਹਿ ਭੀ ਹੋਵਨਿਹਾਰਾ ॥ ਹੇ ਸੰਤਹ ਕੈ ਸਦਾ ਸੰਗਿ ਨਿਧਾਰਾ ਅਧਾਰ
॥ ਹੇ ਠਾਕੁਰ ਹਉ ਦਾਸਰੋ ਮੈ ਨਿਰਗੁਨ ਗੁਨੁ ਨਹੀ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਦੀਜੈ ਨਾਮ ਦਾਨੁ ਰਾਖਉ ਹੀਐ ਪਰੋਇ ॥
੫੫ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਗੁਰਦੇਵ ਮਾਤਾ ਗੁਰਦੇਵ ਪਿਤਾ ਗੁਰਦੇਵ ਸੁਆਮੀ ਪਰਮੇਸੁਰਾ ॥ ਗੁਰਦੇਵ ਸਖਾ ਅਗਿ
ਆਨ ਭੰਜਨੁ ਗੁਰਦੇਵ ਬੰਧਿਪ ਸਹੋਦਰਾ ॥ ਗੁਰਦੇਵ ਦਾਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਪਦੇਸੈ ਗੁਰਦੇਵ ਮੰਤੁ ਨਿਰੋਧਰਾ ॥ ਗੁ
ਰਦੇਵ ਸਾਂਤਿ ਸਤਿ ਬੁਧਿ ਮੂਰਤਿ ਗੁਰਦੇਵ ਪਾਰਸ ਪਰਸ ਪਰਾ ॥ ਗੁਰਦੇਵ ਤੀਰਥੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰੋਵਰੁ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਮ
ਜਨੁ ਅਪਰੰਪਰਾ ॥ ਗੁਰਦੇਵ ਕਰਤਾ ਸਭਿ ਪਾਪ ਹਰਤਾ ਗੁਰਦੇਵ ਪਤਿਤ ਪਵਿਤ ਕਰਾ ॥ ਗੁਰਦੇਵ ਆਦਿ ਜੁ
ਗਾਦਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਗੁਰਦੇਵ ਮੰਤੁ ਹਰਿ ਜਪਿ ਉਧਰਾ ॥ ਗੁਰਦੇਵ ਸੰਗਤਿ ਪ੍ਰਭ ਮੇਲਿ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਮ ਮੂੜ ਪਾ
ਪੀ ਜਿਤੁ ਲਗਿ ਤਰਾ ॥ ਗੁਰਦੇਵ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਗੁਰਦੇਵ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਮਸਕਰਾ ॥੧॥
ਏਹੁ ਸਲੋਕੁ ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਪੜਣਾ ॥

ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਆਦਿ ਗੁਰਏ ਨਮਹ ॥ ਜੁਗਾਦਿ ਗੁਰਏ ਨਮਹ ॥ ਸਤਿਗੁਰਏ ਨਮਹ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਦੇਵਏ ਨਮਹ ॥੧॥
॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਸਿਮਰਉ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵਉ ॥ ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਤਨ ਮਾਹਿ ਮਿਟਾਵਉ ॥ ਸਿਮਰਉ
ਜਾਸੁ ਬਿਸੁੰਭਰ ਏਕੈ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਅਗਨਤ ਅਨੇਕੈ ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤ ਸੁਧਾਖ੍ਹਰ ॥ ਕੀਨੇ ਰਾਮ ਨਾ
ਮ ਇਕ ਆਖ੍ਹਰ ॥ ਕਿਨਕਾ ਏਕ ਜਿਸੁ ਜੀਅ ਬਸਾਵੈ ॥ ਤਾ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਗਨੀ ਨ ਆਵੈ ॥ ਕਾਂਖੀ ਏਕੈ ਦਰਸ ਤੁਹਾ
ਰੋ ॥ ਨਾਨਕ ਉਨ ਸੰਗਿ ਮੋਹਿ ਉਧਾਰੋ ॥੧॥ ਸੁਖਮਨੀ ਸੁਖ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮੁ ॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੈ ਮਨਿ ਬਿ
ਸ੍ਰਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਗਰਭਿ ਨ ਬਸੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਦੂਖੁ ਜਮੁ ਨਸੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮ
ਰਨਿ ਕਾਲੁ ਪਰਹਰੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਦੁਸਮਨੁ ਟਰੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰਤ ਕਛੁ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਪ੍ਰ
ਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਭਉ ਨ ਬਿਆਪੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਦੁਖੁ ਨ ਸੰਤਾ
ਪੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ॥੨॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਰਿਧਿ
ਸਿਧਿ ਨਉ ਨਿਧਿ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਤਤੁ ਬੁਧਿ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਜਪ ਤਪ ਪੂਜਾ ॥
ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਬਿਨਸੈ ਦੂਜਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਤੀਰਥ ਇਸਨਾਨੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਦਰਗਹ ਮਾ
ਨੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਹੋਇ ਸੁ ਭਲਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਸੁਫਲ ਫਲਾ ॥ ਸੇ ਸਿਮਰਹਿ ਜਿਨ ਆਪਿ
ਸਿਮਰਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਲਾਗਉ ਪਾਏ ॥੩॥ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਸਭ ਤੇ ਊਚਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ
ਉਧਰੇ ਮੂਚਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੁਝੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੁਝੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਨਾ

ਹੀ ਜਮ ਤ੍ਰਾਸਾ ॥

ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਪੂਰਨਆਸਾ।ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਮਨਕੀਮਲੁਜਾਇ।ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਰਿਦਮਾਹਿਸਮਾਇ।ਪ੍ਰਭਜੀਬਸਹਿਸਾਧਕੀਰਸਨਾ।ਨਾਨਕਜਨਕਾਦਾਸਨਦਸਨਾ।।੪।।ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿਸੇਧਨਵੰਤੇ।ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿਸੇਪਤਿਵੰਤੇ।ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿਸੇਜਨਪਰਵਾਨਾ।ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿਸੇਪੁਰਖਪ੍ਰਧਾਨਾ।ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿਸਿਬੇਮੁਹਤਾਜੇ।ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿਸਿਸਰਬਕੇਰਾਜੇ।ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿਸੇਸੁਖਵਾਸੀ।ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿਸਦਾਅਬਿਨਾਸੀ।ਸਿਮਰਨਿਤੇਲਾਗੇਜਿਨਆਪਿਦਇਆਲਾ।ਨਾਨਕਜਨਕੀਮੰਗੈਰਵਾਲਾ।।੫।।ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿਸੇਪਰਉਪਕਾਰੀ।ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿਤਿਨਸਦਬਲਿਹਾਰੀ।ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿਸੇਮੁਖਸੁਹਾਵੇ।ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿਤਿਨਸੂਖਿਬਿਹਾਵੈ।ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿਤਿਨਆਤਮੁਜੀਤਾ।ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿਤਿਨਨਿਰਮਲਰੀਤਾ।ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿਤਿਨਅਨਦਘਨੇਰੇ।ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿਬਸਹਿਹਰਿਨੇਰੇ।ਸੰਤਕ੍ਰਿਪਾਤੇਅਨਦਿਨੁਜਾਗਾ।ਨਾਨਕਸਿਮਰਨੁਪੂਰੈਭਾਗੀ।।੬।।ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਕਾਰਜਪੂਰੇ।ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਕਬਹੁਨਝੂਰੇ।ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਹਰਿਗੁਨਬਾਨੀ।ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਸਹਜਿਸਮਾਨੀ।ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਨਿਹਚਲਆਸਨੁ।ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਕਮਲਬਿਗਾਸਨੁ।।ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਅਨਹਦਝੁਨਕਾਰ।ਸੁਖੁਪ੍ਰਭਸਿਮਰਨਿਕਾਅੰਤੁਨਪਾਰੁ।ਸਿਮਰਹਿਸੇਜਨਜਿਨਕਉਪ੍ਰਭਮਇਆ।ਨਾਨਕਤਿਨਜਨਸਰਨੀਪਇਆ।।੭।।ਹਰਿਸਿਮਰਨੁਕਰਿਭਗਤਪ੍ਰਗਟਾਏ।ਹਰਿਸਿਮਰਨਿਲਗਿਬੇਦਉਪਾਏ।ਹਰਿਸਿਮਰਨਿਭਏਸਿਧਜਤੀਦਾਤੇ।ਹਰਿਸਿਮਰਨਿਨੀਚਚਹੁਕੁੰਟਜਾਤੇ।ਹਰਿਸਿਮਰਨਿਧਾਰੀਸਭਧਰਨਾ।ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਹਰਿਕਾਰਨਕਰਨਾ।ਹਰਿਸਿਮਰਨਿਕੀਓਸਗਲਅਕਾਰਾ।ਹਰਿਸਿਮਰਨਿਮਹਿਆਪਿਨਿਰੰਕਾਰਾ।ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਿਸੁਆਪਿਬੁਝਾਇਆ।ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਸਿਮਰਨੁਤਿਨਿਪਾਇਆ।।੮।।੧।।

।।ਸਲੋਕੁ।।ਦੀਨਦਰਦਦੁਖਭੰਜਨਾਘਟਿਘਟਿਨਾਥਅਨਾਥ।ਸਰਣਿਤੁਮਾਰੀਆਇਓਨਾਨਕਕੇਪ੍ਰਭਸਾਥ।।੧।।ਅਸਟਪਦੀ।।

ਜਹਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਮੀਤਨਭਾਈ।ਮਨਊਹਾਨਾਮੁਤੇਰੈਸੰਗਿਸਹਾਈ।ਜਹਮਹਾਭਇਆਨਦੂਤਜਮਦਲੈ।ਤਹਕੇਵਲਨਾਮੁਸੰਗਿਤੇਰੈਚਲੈ।ਜਹਮੁਸਕਲਹੋਵੈਅਤਿਭਾਰੀ।ਹਰਿਕੋਨਾਮੁਖਿਨਮਾਹਿਉਧਾਰੀ।ਅਨਿਕਪੁਨਹਚਰਨਕਰਤਨਹੀਤਰੈ।ਹਰਿਕੋਨਾਮੁਕੋਟਿਪਾਪਪਰਹਰੈ।ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਜਪਹੁਮਨਮੇਰੇ।ਨਾਨਕਪਾਵਹੁਸੂਖਘਨੇਰੇ।।੧।।ਸਗਲਸ੍ਰਿਸਟਿਕੋਰਾਜਾਦੁਖੀਆ।ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਪਤਹੋਇਸੁਖੀਆ।ਲਾਖਕਰੋਰੀਬੰਧੁਨਪਰੈ।ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਪਤਨਿਸਤਰੈ।ਅਨਿਕਮਾਇਆਰੰਗਤਿਖਨਬੁਝਾਵੈ।ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਪਤਆਘਾਵੈ।ਜਿਹਮਾਰਗਿਇਹੁਜਾਤਇਕੇਲਾ।ਤਹਹਰਿਨਾਮੁਸੰਗਿਹੋਤਸੁਹੇਲਾ।ਐਸਾਨਾਮੁਮਨਸਦਾਧਿਆਈਐ।ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪਰਮਗਤਿਪਾਈਐ।।੨।।ਛੂਟਤ

ਨਹੀ ਕੋਟਿ ਲਖ ਬਾਹੀ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਤਤ ਪਾਰਿ ਪਰਾਹੀ ॥ ਅਨਿਕ ਬਿਘਨ ਜਹ ਆਇ ਸੰਘਾਰੈ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ
ਤਤਕਾਲ ਉਧਾਰੈ ॥ ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਜਨਮੈ ਮਰਿ ਜਾਮ ॥ ਨਾਮ ਜਪਤ ਪਾਵੈ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥ ਹਉ ਮੈਲਾ ਮਲੁ ਕਬ
ਹੂ ਨ ਧੋਵੈ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਕੋਟਿ ਪਾਪ ਖੋਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਈਐ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥੩॥ ਜਿਹ ਮਾਰਗ ਕੇ ਗਨੇ ਜਾਹਿ ਨ ਕੋਸਾ ॥
ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਊਹਾ ਸੰਗਿ ਤੋਸਾ ॥ ਜਿਹ ਪੈਡੈ ਮਹਾ ਅੰਧ ਗੁਬਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸੰਗਿ ਉਜੀਆਰਾ ॥ ਜਹਾ ਪੰਥਿ ਤੇਰਾ ਕੋ ਨ ਸਿ
ਞਾਨੂ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਤਹ ਨਾਲਿ ਪਛਾਨੂ ॥ ਜਹ ਮਹਾ ਭਇਆਨ ਤਪਤਿ ਬਹੁ ਘਾਮ ॥ ਤਹ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਤੁਮ ਊ
ਛਾਮ ॥ ਜਹ ਤ੍ਰਿਖਾ ਮਨ ਤੁਝੁ ਆਕਰਖੈ ॥ ਤਹ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਰਖੈ ॥੪॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੀ ਬਰਤ
ਨਿ ਨਾਮੁ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੈ ਮਨਿ ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਦਾਸ ਕੀ ਓਟ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਉਧਰੇ ਜਨ ਕੋਟਿ ॥ ਹਰਿ ਜਸੁ
ਕਰਤ ਸੰਤ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਉਖਧੁ ਸਾਧ ਕਮਾਤਿ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
ਜਨ ਕੀਨੋ ਦਾਨ ॥ ਮਨ ਤਨ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਰੰਗ ਏਕੈ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨ ਕੈ ਬਿਰਤਿ ਬਿਬੇਕੈ ॥੫॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਨ ਕਉ ਮੁ
ਕਤਿ ਜੁਗਤਿ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਜਨ ਕਉ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਭੁਗਤਿ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਨ ਕਾ ਰੂਪ ਰੰਗੁ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪ
ਤ ਕਬ ਪਰੈ ਨ ਭੰਗੁ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਨ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਜਨ ਸੋਭਾ ਪਾਈ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜ
ਨ ਕਉ ਭੋਗ ਜੋਗ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਕਛੁ ਨਾਹਿ ਬਿਓਗੁ ॥ ਜਨੁ ਰਾਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥ ਨਾਨਕ
ਪੂਜੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦੇਵਾ ॥੬॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਨ ਕੈ ਮਾਲੁ ਖਜੀਨਾ ॥ ਹਰਿ ਧਨੁ ਜਨ ਕਉ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭਿ ਦੀਨਾ ॥ ਹਰਿ
ਹਰਿ ਜਨ ਕੈ ਓਟ ਸਤਾਣੀ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਤਾਪਿ ਜਨ ਅਵਰ ਨ ਜਾਣੀ ॥ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਜਨ ਹਰਿ ਰਸਿ ਰਾਤੇ ॥ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਨਾਮ
ਰਸਿ ਮਾਤੇ ॥ ਆਠ ਪਹਿਰ ਜਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪੈ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਭਗਤੁ ਪ੍ਰਗਟਿ ਨਹੀ ਛਪੈ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਮੁਕਤਿ ਬਹੁ
ਕਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨ ਸੰਗਿ ਕੇਤੇ ਤਰੇ ॥੭॥ ਪਾਰਜਾਤੁ ਇਹੁ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮ ॥ ਕਾਮਧੇਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਮ ॥ ਸਭ
ਤੇ ਊਤਮ ਹਰਿ ਕੀ ਕਥਾ ॥ ਨਾਮੁ ਸੁਨਤ ਦਰਦ ਦੁਖ ਲਥਾ ॥ ਨਾਮ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਸੰਤ ਰਿਦ ਵਸੈ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਤਾਪਿ
ਦੁਰਤੁ ਸਭੁ ਨਸੈ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਸੰਗੁ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ॥ ਸੰਤ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥ ਨਾਮ ਤੁਲਿ ਕਛੁ
ਅਵਰੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਾਵੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥੮॥੨॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਬਹੁ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬਹੁ ਸਿਮ੍ਰਿ
ਤੀ ਪੇਖੇ ਸਰਬ ਢਢੋਲਿ ॥ ਪੂਜਸਿ ਨਾਹੀ ਹਰਿ ਹਰੇ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਅਮੋਲ ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥
ਜਾਪ ਤਾਪ ਗਿਆਨ ਸਭਿ ਧਿਆਨ ॥ ਖਟ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਵਖਿਆਨ ॥ ਜੋਗ ਅਭਿਆਸ ਕਰਮ ਧ੍ਰਮ ਕਿ
ਰਿਆ ॥ ਸਗਲ ਤਿਆਗਿ ਬਨ ਮਧੇ ਫਿਰਿਆ ॥ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀਏ ਬਹੁ ਜਤਨਾ ॥ ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਹੋਮੇ ਬਹੁ ਰ
ਤਨਾ ॥ ਸਰੀਰੁ ਕਟਾਇ ਹੋਮੈ ਕਰਿ ਰਾਤੀ ॥ ਵਰਤ ਨੇਮ ਕਰੈ ਬਹੁ ਭਾਤੀ ॥ ਨਹੀ ਤੁਲਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬੀਚਾਰ ॥ ਨਾਨ
ਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪੀਐ ਇਕ ਬਾਰ ॥੧॥ ਨਉ ਖੰਡ ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਫਿਰੈ ਚਿਰੁ ਜੀਵੈ ॥ ਮਹਾ ਉਦਾਸੁ ਤਪੀਸ
ਰੁ ਥੀਵੈ ॥ ਅਗਨਿ ਮਾਹਿ ਹੋਮਤ ਪਰਾਨ ॥ ਕਨਿਕ ਅਸ੍ਵ ਹੈਵਰ ਭੂਮਿ ਦਾਨ ॥ ਨਿਉਲੀ ਕਰਮ ਕਰੈ ਬਹੁ ਆਸਨ ॥

ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਰੰਗਿ ॥

ਜੈਨ ਮਾਰਗ ਸੰਜਮ ਅਤਿ ਸਾਧਨ ॥ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਕਰਿ ਸਰੀਰੁ ਕਟਾਵੈ ॥ ਤਉ ਭੀ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਨ ਜਾਵੈ ॥
ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਸਮਸਰਿ ਕਛੁ ਨਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਗਤਿ ਪਾਹਿ ॥੨॥ ਮਨ ਕਾਮਨਾ ਤੀ-
ਰਥ ਦੇਹ ਛੁਟੈ ॥ ਗਰਬੁ ਗੁਮਾਨੁ ਨ ਮਨ ਤੇ ਹੁਟੈ ॥ ਸੋਚ ਕਰੈ ਦਿਨਸੁ ਅਰੁ ਰਾਤਿ ॥ ਮਨ ਕੀ ਮੈਲੁ ਨ ਤ-
ਨ ਤੇ ਜਾਤਿ ॥ ਇਸੁ ਦੇਹੀ ਕਉ ਬਹੁ ਸਾਧਨਾ ਕਰੈ ॥ ਮਨ ਤੇ ਕਬਹੂ ਨ ਬਿਖਿਆ ਟਰੈ ॥ ਜਲਿ ਧੋਵੈ ਬਹੁ ਦੇ-
ਹ ਅਨੀਤਿ ॥ ਸੁਧ ਕਹਾ ਹੋਇ ਕਾਚੀ ਭੀਤਿ ॥ ਮਨ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਊਚ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਉਧਰੇ ਪਤਿਤ
ਬਹੁ ਮੂਚ ॥੩॥ ਬਹੁਤੁ ਸਿਆਣਪ ਜਮ ਕਾ ਭਉ ਬਿਆਪੈ ॥ ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਤ੍ਰਿਸਨ ਨਾ ਧ੍ਰਾਪੈ ॥
ਭੇਖ ਅਨੇਕ ਅਗਨਿ ਨਹੀ ਬੁਝੈ ॥ ਕੋਟਿ ਉਪਾਵ ਦਰਗਹ ਨਹੀ ਸਿਝੈ ॥ ਛੂਟਸਿ ਨਾਹੀ ਊਭ ਪਇਆਲਿ ॥
ਮੋਹਿ ਬਿਆਪਹਿ ਮਾਇਆ ਜਾਲਿ ॥ ਅਵਰ ਕਰਤੂਤਿ ਸਗਲੀ ਜਮੁ ਡਾਨੈ ॥ ਗੋਵਿੰਦ ਭਜਨ ਬਿਨੁ ਤਿ-
ਲੁ ਨਹੀ ਮਾਨੈ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਬੋਲੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥੪॥ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ
ਜੇ ਕੋ ਮਾਗੈ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਲਾਗੈ ॥ ਜੇ ਕੋ ਆਪੁਨਾ ਦੂਖੁ ਮਿਟਾਵੈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸਦ ਗਾਵੈ ॥ ਜੇ ਕੋ
ਅਪੁਨੀ ਸੋਭਾ ਲੋਰੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਇਹ ਹਉਮੈ ਛੋਰੈ ॥ ਜੇ ਕੋ ਜਨਮ ਮਰਣ ਤੇ ਡਰੈ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਸਰਨੀ ਪਰੈ ॥
ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸ ਪਿਆਸਾ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਸਾ ॥੫॥ ਸਗਲ ਪੁਰਖ ਮਹਿ ਪੁਰਖੁ
ਪ੍ਰਧਾਨੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਾ ਕਾ ਮਿਟੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਆਪਸ ਕਉ ਜੋ ਜਾਣੈ ਨੀਚਾ ॥ ਸੋਊ ਗਨੀਐ ਸਭ ਤੇ ਊ-
ਚਾ ॥ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਹੋਇ ਸਗਲ ਕੀ ਰੀਨਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਤਿਨਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਚੀਨਾ ॥ ਮਨ ਅਪੁਨੇ ਤੇ ਬੁਰਾ ਮਿ-
ਟਾਨਾ ॥ ਪੇਖੈ ਸਗਲ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਾਜਨਾ ॥ ਸੂਖ ਦੂਖ ਜਨ ਸਮ ਦ੍ਰਿਸਟੇਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਨਹੀ ਲੇਪਾ ॥
੬॥ ਨਿਰਧਨ ਕਉ ਧਨੁ ਤੇਰੋ ਨਾਉ ॥ ਨਿਥਾਵੇ ਕਉ ਨਾਉ ਤੇਰਾ ਥਾਉ ॥ ਨਿਮਾਨੇ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੋ ਮਾਨੁ ॥ ਸਗ-
ਲ ਘਟਾ ਕਉ ਦੇਵਹੁ ਦਾਨੁ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨਹਾਰ ਸੁਆਮੀ ॥ ਸਗਲ ਘਟਾ ਕੇ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਅਪਨੀ
ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਜਾਨਹੁ ਆਪੇ ॥ ਆਪਨ ਸੰਗਿ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭ ਰਾਤੇ ॥ ਤੁਮ੍ਹਰੀ ਉਸਤਤਿ ਤੁਮ ਤੇ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਅ-
ਵਰੁ ਨ ਜਾਨਸਿ ਕੋਇ ॥੭॥ ਸਰਬ ਧਰਮ ਮਹਿ ਸ੍ਰੇਸਟ ਧਰਮੁ ॥ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਨਿਰਮਲ ਕਰਮੁ ॥ ਸ-
ਗਲ ਕ੍ਰਿਆ ਮਹਿ ਊਤਮ ਕਿਰਿਆ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਦੁਰਮਤਿ ਮਲੁ ਹਿਰਿਆ ॥ ਸਗਲ ਉਦਮ ਮਹਿ ਉਦ-
ਮੁ ਭਲਾ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜੀਅ ਸਦਾ ॥ ਸਗਲ ਬਾਨੀ ਮਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਨੀ ॥ ਹਰਿ ਕੋ ਜਸੁ ਸੁਨਿ ਰਸਨ ਬ-
ਖਾਨੀ ॥ ਸਗਲ ਥਾਨ ਤੇ ਓਹੁ ਊਤਮ ਥਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਹ ਘਟਿ ਵਸੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥੮॥੩॥ ਸਲੋਕੁ

॥ ਨਿਰਗੁਨੀਆਰ ਇਆਨਿਆ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਸਮਾਲਿ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਤਿਸੁ ਚੀਤਿ ਰਖੁ ਨਾਨਕ ਨਿਬਹੀ
ਨਾਲਿ ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਰਮਈਆ ਕੇ ਗੁਨ ਚੇਤਿ ਪਰਾਨੀ ॥ ਕਵਨ ਮੂਲ ਤੇ ਕਵਨ ਦ੍ਰਿਸਟਾਨੀ ॥ ਜਿਨਿ
ਤੂੰ ਸਾਜਿ ਸਵਾਰਿ ਸੀਗਾਰਿਆ ॥ ਗਰਭ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਜਿਨਹਿ ਉਬਾਰਿਆ ॥ ਬਾਰ ਬਿਵਸਥਾ ਤੁਝਹਿ

ਪਿਆਰੈ ਦੂਧਾ । ਭਰਿ ਜੋਬਨ ਭੋਜਨ ਸੁਖ ਸੂਧਾ । ਬਿਰਧਿ ਭਇਆ ਊਪਰਿ ਸਾਕ ਸੈਨਾ । ਮੁਖਿ ਅਪਿ
ਆਉ ਬੈਠ ਕਉ ਦੈਨਾ । ਇਹੁ ਨਿਰਗੁਨੁ ਗੁਨੁ ਕਛੂ ਨ ਬੂਝੈ । ਬਖਸਿ ਲੇਹੁ ਤਉ ਨਾਨਕ ਸੀਝੈ ।੧।
ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਧਰ ਊਪਰਿ ਸੁਖਿ ਬਸਹਿ । ਸੁਤ ਭ੍ਰਾਤ ਮੀਤ ਬਨਿਤਾ ਸੰਗਿ ਹਸਹਿ । ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾ
ਦਿ ਪੀਵਹਿ ਸੀਤਲ ਜਲਾ । ਸੁਖਦਾਈ ਪਵਨੁ ਪਾਵਕੁ ਅਮੁਲਾ । ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭੋਗਹਿ ਸਭਿ
ਰਸਾ । ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਸੰਗਿ ਸਾਥਿ ਬਸਾ । ਦੀਨੇ ਹਸਤ ਪਾਵ ਕਰਨ ਨੇਤ੍ਰ ਰਸਨਾ । ਤਿਸਹਿ ਤਿਆਗਿ ਅ
ਵਰ ਸੰਗਿ ਰਚਨਾ । ਐਸੇ ਦੋਖ ਮੂੜ ਅੰਧ ਬਿਆਪੇ । ਨਾਨਕ ਕਾਢਿ ਲੇਹੁ ਪ੍ਰਭ ਆਪੇ ।੨। ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਜੋ
ਰਾਖਨਹਾਰੁ । ਤਿਸ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਕਰੈ ਗਵਾਰੁ । ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨਵ ਨਿਧਿ ਪਾਵੈ । ਤਾ ਸਿਉ ਮੂੜਾ ਮਨੁ ਨਹੀ
ਲਾਵੈ । ਜੋ ਠਾਕੁਰੁ ਸਦ ਸਦਾ ਹਜੂਰੇ । ਤਾ ਕਉ ਅੰਧਾ ਜਾਨਤ ਦੂਰੇ । ਜਾ ਕੀ ਟਹਲ ਪਾਵੈ ਦਰਗਹ ਮਾਨੁ ।
ਤਿਸਹਿ ਬਿਸਾਰੈ ਮੁਗਧੁ ਅਜਾਨੁ । ਸਦਾ ਸਦਾ ਇਹੁ ਭੂਲਨਹਾਰੁ । ਨਾਨਕ ਰਾਖਨਹਾਰੁ ਅਪਾਰੁ ।
੩। ਰਤਨੁ ਤਿਆਗਿ ਕਉਡੀ ਸੰਗਿ ਰਚੈ । ਸਾਚੁ ਛੋਡਿ ਝੂਠ ਸੰਗਿ ਮਚੈ । ਜੋ ਛਡਨਾ ਸੁ ਅਸਥਿਰੁ ਕ
ਰਿ ਮਾਨੈ । ਜੋ ਹੋਵਨੁ ਸੋ ਦੂਰਿ ਪਰਾਨੈ । ਛੋਡਿ ਜਾਇ ਤਿਸ ਕਾ ਸ੍ਰਮੁ ਕਰੈ । ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਤਿਸੁ ਪਰਹਰੈ ।
ਚੰਦਨ ਲੇਪੁ ਉਤਾਰੈ ਧੋਇ । ਗਰਧਬ ਪ੍ਰੀਤਿ ਭਸਮ ਸੰਗਿ ਹੋਇ । ਅੰਧ ਕੂਪ ਮਹਿ ਪਤਿਤ ਬਿਕਰਾਲ ।
ਨਾਨਕ ਕਾਢਿ ਲੇਹੁ ਪ੍ਰਭ ਦਇਆਲ ।੪। ਕਰਤੂਤਿ ਪਸੂ ਕੀ ਮਾਨਸ ਜਾਤਿ । ਲੋਕ ਪਚਾਰਾ ਕਰੈ ਦਿ
ਨੁ ਰਾਤਿ । ਬਾਹਰਿ ਭੇਖ ਅੰਤਰਿ ਮਲੁ ਮਾਇਆ । ਛਪਸਿ ਨਾਹਿ ਕਛੁ ਕਰੈ ਛਪਾਇਆ । ਬਾਹਰਿ ਗਿ
ਆਨ ਧਿਆਨ ਇਸਨਾਨ । ਅੰਤਰਿ ਬਿਆਪੈ ਲੋਭੁ ਸੁਆਨੁ । ਅੰਤਰਿ ਅਗਨਿ ਬਾਹਰਿ ਤਨੁ ਸੁਆਹ ।
ਗਲਿ ਪਾਥਰ ਕੈਸੇ ਤਰੈ ਅਥਾਹ । ਜਾ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਬਸੈ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ । ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਸਹਜਿ ਸਮਾਤਿ ।੫।
ਸੁਨਿ ਅੰਧਾ ਕੈਸੇ ਮਾਰਗੁ ਪਾਵੈ । ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੇਹੁ ਓੜਿ ਨਿਬਹਾਵੈ । ਕਹਾ ਬੁਝਾਰਤਿ ਬੂਝੈ ਡੋਰਾ । ਨਿਸਿ ਕ
ਹੀਐ ਤਉ ਸਮਝੈ ਭੋਰਾ । ਕਹਾ ਬਿਸਨਪਦ ਗਾਵੈ ਗੁੰਗ । ਜਤਨ ਕਰੈ ਤਉ ਭੀ ਸੁਰ ਭੰਗ । ਕਹ ਪਿੰ
ਗੁਲ ਪਰਬਤ ਪਰ ਭਵਨ । ਨਹੀ ਹੋਤ ਊਹਾ ਉਸੁ ਗਵਨ । ਕਰਤਾਰ ਕਰੁਣਾ ਮੈ ਦੀਨੁ ਬੇਨਤੀ ਕਰੈ
। ਨਾਨਕ ਤੁਮਰੀ ਕਿਰਪਾ ਤਰੈ ।੬। ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਸੁ ਆਵੈ ਨ ਚੀਤਿ । ਜੋ ਬੈਰਾਈ ਤਾ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ । ਬਾ
ਲੂਆ ਕੇ ਗ੍ਰਿਹ ਭੀਤਰਿ ਬਸੈ । ਅਨਦ ਕੇਲ ਮਾਇਆ ਰੰਗਿ ਰਸੈ । ਦ੍ਰਿੜੁ ਕਰਿ ਮਾਨੈ ਮਨਹਿ ਪ੍ਰਤੀਤਿ ।
ਕਾਲੁ ਨ ਆਵੈ ਮੂੜੇ ਚੀਤਿ । ਬੈਰ ਬਿਰੋਧ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮੋਹ । ਝੂਠ ਬਿਕਾਰ ਮਹਾ ਲੋਭ ਧ੍ਰੋਹ । ਇਆ
ਹੂ ਜੁਗਤਿ ਬਿਹਾਨੇ ਕਈ ਜਨਮ । ਨਾਨਕ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਆਪਨ ਕਰਿ ਕਰਮ ।੭। ਤੂ ਠਾਕੁਰੁ ਤੁਮ ਪਹਿ
ਅਰਦਾਸਿ । ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੇਰੀ ਰਾਸਿ । ਤੁਮ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਤੇਰੇ । ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਮ
ਹਿ ਸੂਖ ਘਨੇਰੇ । ਕੋਇ ਨ ਜਾਨੈ ਤੁਮਰਾ ਅੰਤੁ । ਊਚੇ ਤੇ ਊਚਾ ਭਗਵੰਤ । ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ

ਤੁਮਰੈਸੂਤ੍ਰਿਧਾਰੀ॥ਤੁਮਤੇਹੋਇਸੁਆਗਿਆਕਾਰੀ॥ਤੁਮਰੀਗਤਿਮਿਤਿਤੁਮਹੀਜਾਨੀ॥ਨਾਨਕਦਾਸਸ
ਦਾਕੁਰਬਾਨੀ॥੮॥੪॥ ॥ਸਲੋਕੁ॥ਦੇਨਹਾਰੁਪ੍ਰਭਛੋਡਿਕੈਲਾਗਹਿਆਨਸੁਆਇ॥ਨਾਨ
ਕਕਹੂਨਸੀਝਈਬਿਨੁਨਾਵੈਪਤਿਜਾਇ॥੧॥ਅਸਟਪਦੀ॥ ਦਸਬਸਤੂਲੇਪਾਛੈਪਾਵੈ
॥ਏਕਬਸਤੁਕਾਰਨਿਬਿਖੋਟਿਗਵਾਵੈ॥ਏਕਭੀਨਦੇਇਦਸਭੀਹਿਰਿਲੇਇ॥ਤਉਮੂੜਾਕਹੁਕ
ਹਾਕਰੇਇ॥ਜਿਸੁਠਾਕੁਰਸਿਉਨਾਹੀਚਾਰਾ॥ਤਾਕਉਕੀਜੈਸਦਨਮਸਕਾਰਾ॥ਜਾਕੈਮਨਿਲਾਗਾ
ਪ੍ਰਭੁਮੀਠਾ॥ਸਰਬਸੂਖਤਾਹੂਮਨਿਵੂਠਾ॥ਜਿਸੁਜਨਅਪਨਾਹੁਕਮੁਮਨਾਇਆ॥ਸਰਬਥੋਕਨਾਨ
ਕਤਿਨਿਪਾਇਆ॥੧॥ਅਗਨਤਸਾਹੁਅਪਨੀਦੇਰਾਸਿ॥ਖਾਤਪੀਤਬਰਤੈਅਨਦਉਲਾਸਿ॥ਅਪੁਨੀਅ
ਮਾਨਕਛੁਬਹੁਰਿਸਾਹੁਲੇਇ॥ਅਗਿਆਨੀਮਨਿਰੋਸੁਕਰੇਇ॥ਅਪਨੀਪਰਤੀਤਿਆਪਹੀਖੋਵੈ॥ਬਹੁਰਿ
ਉਸਕਾਬਿਸ੍ਵਾਸੁਨਹੋਵੈ॥ਜਿਸਕੀਬਸਤੁਤਿਸੁਆਗੈਰਾਖੈ॥ਪ੍ਰਭਕੀਆਗਿਆਮਾਨੈਮਾਥੈ॥ਉਸਤੇਚਉਗੁ
ਨਕਰੈਨਿਹਾਲੁ॥ਨਾਨਕਸਾਹਿਬੁਸਦਾਦਇਆਲੁ॥੨॥ਅਨਿਕਭਾਤਿਮਾਇਆਕੇਹੇਤ॥ਸਰਪਰਹੋਵਤਜਾ
ਨੁਅਨੇਤ॥ਬਿਰਖਕੀਛਾਇਆਸਿਉਰੰਗੁਲਾਵੈ॥ਓਹਬਿਨਸੈਉਹੁਮਨਿਪਛੁਤਾਵੈ॥ਜੋਦੀਸੈਸੋਚਾਲ
ਨਹਾਰੁ॥ਲਪਟਿਰਹਿਓਤਹਅੰਧਅੰਧਾਰੁ॥ਬਟਾਊਸਿਉਜੋਲਾਵੈਨੇਹ॥ਤਾਕਉਹਾਥਿਨਆਵੈਕੇਹ॥ਮਨ
ਹਰਿਕੇਨਾਮਕੀਪ੍ਰੀਤਿਸੁਖਦਾਈ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਨਾਨਕਆਪਿਲਏਲਾਈ॥੩॥ਮਿਥਿਆਤਨੁਧਨੁਕੁਟੰਬੁ
ਸਬਾਇਆ॥ਮਿਥਿਆਹਉਮੈਮਮਤਾਮਾਇਆ॥ਮਿਥਿਆਰਾਜਜੋਬਨਧਨਮਾਲ॥ਮਿਥਿਆਕਾਮਕ੍ਰੋਧ
ਬਿਕਰਾਲ॥ਮਿਥਿਆਰਥਹਸਤੀਅਸ੍ਵਬਸਤ੍ਰਾ॥ਮਿਥਿਆਰੰਗਸੰਗਿਮਾਇਆਪੇਖਿਹਸਤਾ॥ਮਿਥਿ
ਆਧ੍ਰੋਹਮੋਹਅਭਿਮਾਨੁ॥ਮਿਥਿਆਆਪਸਊਪਰਿਕਰਤਗੁਮਾਨੁ॥ਅਸਥਿਰੁਭਗਤਿਸਾਧਕੀਸਰਨਿ॥
ਨਾਨਕਜਪਿਜਪਿਜੀਵੈਹਰਿਕੇਚਰਨ॥੪॥ਮਿਥਿਆਸ੍ਰਵਨਪਰਨਿੰਦਾਸੁਨਹਿ॥ਮਿਥਿਆਹਸਤਪਰਦਰਬ
ਕਉਹਿਰਹਿ॥ਮਿਥਿਆਨੇਤ੍ਰਪੇਖਤਪਰਤ੍ਰਿਅਰੂਪਾਦ॥ਮਿਥਿਆਰਸਨਾਭੋਜਨਅਨਸ੍ਵਾਦ॥ਮਿਥਿਆ
ਚਰਨਪਰਬਿਕਾਰਕਉਧਾਵਹਿ॥ਮਿਥਿਆਮਨਪਰਲੋਭਲੁਭਾਵਹਿ॥ਮਿਥਿਆਤਨਨਹੀਪਰਉਪਕਾਰਾ
॥ਮਿਥਿਆਬਾਸੁਲੇਤਬਿਕਾਰਾ॥ਬਿਨੁਬੂਝੇਮਿਥਿਆਸਭਭਏ॥ਸਫਲਦੇਹਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਲਏ॥੫॥
ਬਿਰਥੀਸਾਕਤਕੀਆਰਜਾ॥ਸਾਚਬਿਨਾਕਹਹੋਵਤਸੂਚਾ॥ਬਿਰਥਾਨਾਮਬਿਨਾਤਨੁਅੰਧਾ॥ਮੁਖਿਆਵਤ
ਤਾਕੈਦੁਰਗੰਧਾ॥ਬਿਨੁਸਿਮਰਨਦਿਨੁਰੈਨਿਬ੍ਰਿਥਾਬਿਹਾਇ॥ਮੇਘਬਿਨਾਜਿਉਖੇਤੀਜਾਇ॥ਗੋਬਿਦਭਜਨਬਿ
ਨੁਬ੍ਰਿਥੇਸਭਕਾਮ॥ਜਿਉਕਿਰਪਨਕੇਨਿਰਾਰਥਦਾਮ॥ਧੰਨਿਧੰਨਿਤੇਜਨਜਿਹਘਟਿਬਸਿਓਹਰਿਨਾਉ॥
ਨਾਨਕਤਾਕੈਬਲਿਬਲਿਜਾਉ॥੬॥ਰਹਤਅਵਰਕਛੁਅਵਰਕਮਾਵਤ॥ਮਨਿਨਹੀਪ੍ਰੀਤਿਮੁਖਹੁਗੰਢ
ਲਾਵਤ॥ਜਾਨਨਹਾਰਪ੍ਰਭੂਪਰਬੀਨ॥ਬਾਹਰਿਭੇਖਨਕਾਹੂਭੀਨ॥ਅਵਰਉਪਦੇਸੈਆਪਿਨਕਰੈ॥

ਆਵਤ ਜਾਵਤ ਜਨਮੈ ਮਰੈ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਬਸੈ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਸੀਖ ਤਰੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਜੋ ਤੁਮ ਭਾਨੇ ਤਿ
ਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਉਨ ਜਨ ਚਰਨ ਪਰਾਤਾ ॥੭॥ ਕਰਉ ਬੇਨਤੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸਭੁ ਜਾਨੈ ॥ ਅ
ਪਨਾ ਕੀਆ ਆਪਹਿ ਮਾਨੈ ॥ ਆਪਹਿ ਆਪ ਆਪਿ ਕਰਤ ਨਿਬੇਰਾ ॥ ਕਿਸੈ ਦੂਰਿ ਜਨਾਵਤ ਕਿਸੈ ਬੁ
ਝਾਵਤ ਨੇਰਾ ॥ ਉਪਾਵ ਸਿਆਨਪ ਸਗਲ ਤੇ ਰਹਤ ॥ ਸਭੁ ਕਛੁ ਜਾਨੈ ਆਤਮ ਕੀ ਰਹਤ ॥ ਜਿਸੁ ਭਾ
ਵੈ ਤਿਸੁ ਲਏ ਲੜਿ ਲਾਇ ॥ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਜਿਸੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀ ॥ ਨਿਮਖ
ਨਿਮਖ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਹਰੀ ॥੮॥੫॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਅਰੁ ਲੋਭ ਮੋਹ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਅਹੰਮੇਵ ॥
ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤੀ ਕਰਿ ਪ੍ਰਸਾਦੁ ਗੁਰਦੇਵ ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਛਤੀਹ
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਖਾਹਿ ॥ ਤਿਸੁ ਠਾਕੁਰ ਕਉ ਰਖੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਗੰਧਤ ਤਨਿ ਲਾਵਹਿ ॥ ਤਿ
ਸ ਕਉ ਸਿਮਰਤ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਵਹਿ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬਸਹਿ ਸੁਖ ਮੰਦਰਿ ॥ ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਇ ਸ
ਦਾ ਮਨ ਅੰਦਰਿ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਗ੍ਰਿਹ ਸੰਗਿ ਸੁਖ ਬਸਨਾ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਸਿਮਰਹੁ ਤਿਸੁ ਰਸਨਾ ॥
ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰੰਗ ਰਸ ਭੋਗ ॥ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ ਧਿਆਵਨ ਜੋਗ ॥੧॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਾਟ
ਪਟੰਬਰ ਹਢਾਵਹਿ ॥ ਤਿਸਹਿ ਤਿਆਗਿ ਕਤ ਅਵਰ ਲੁਭਾਵਹਿ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਖਿ ਸੇਜ ਸੋ
ਈਜੈ ॥ ਮਨ ਆਠ ਪਹਰ ਤਾ ਕਾ ਜਸੁ ਗਾਵੀਜੈ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੁਝੁ ਸਭੁ ਕੋਊ ਮਾਨੈ ॥ ਮੁਖਿ ਤਾ ਕੋ
ਜਸੁ ਰਸਨ ਬਖਾਨੈ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੋ ਰਹਤਾ ਧਰਮੁ ॥ ਮਨ ਸਦਾ ਧਿਆਇ ਕੇਵਲ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ
॥ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਜਪਤ ਦਰਗਹ ਮਾਨੁ ਪਾਵਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਵਹਿ ॥੨॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਆਰੋਗ ਕੰਚਨ ਦੇਹੀ ॥ ਲਿਵ ਲਾਵਹੁ ਤਿਸੁ ਰਾਮ ਸਨੇਹੀ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰਾ ਓਲਾ ਰਹਤ ॥
ਮਨ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਹਤ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੇ ਸਗਲ ਛਿਦ੍ਰ ਢਾਕੇ ॥ ਮਨ ਸਰਨੀ
ਪਰੁ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਭ ਤਾ ਕੈ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੁਝੁ ਕੋ ਨ ਪਹੂਚੈ ॥ ਮਨ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਿਮਰਹੁ ਪ੍ਰਭ
ਊਚੇ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਾਈ ਦ੍ਰੁਲਭ ਦੇਹ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰੇਹ ॥੩॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਆ
ਭੂਖਨ ਪਹਿਰੀਜੈ ॥ ਮਨ ਤਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਕਿਉ ਆਲਸੁ ਕੀਜੈ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅਸ੍ਵ ਹਸਤ ਅਸਵਾਰੀ ॥
ਮਨ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਬਿਸਾਰੀ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬਾਗ ਮਿਲਖ ਧਨਾ ॥ ਰਾਖੁ ਪਰੋਇ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨੇ
ਮਨਾ ॥ ਜਿਨਿ ਤੇਰੀ ਮਨ ਬਨਤ ਬਨਾਈ ॥ ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਸਦ ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਈ ॥ ਤਿਸਹਿ ਧਿਆ
ਇ ਜੋ ਏਕੁ ਅਲਖੈ ॥ ਈਹਾ ਊਹਾ ਨਾਨਕ ਤੇਰੀ ਰਖੈ ॥੪॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰਹਿ ਪੁੰਨ ਬਹੁ ਦਾਨ ॥
ਮਨ ਆਠ ਪਹਰ ਕਰਿ ਤਿਸ ਕਾ ਧਿਆਨ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂ ਆਚਾਰ ਬਿਉਹਾਰੀ ॥ ਮਨ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕ
ਉ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਚਿਤਾਰੀ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰਾ ਸੁੰਦਰ ਰੂਪੁ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰਹੁ ਸਦਾ ਅਨੂਪੁ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸ

ਦਿਤੇਰੀਨੀਕੀਜਾਤਿ॥ਸੋਪ੍ਰਭੁਸਿਮਰਿਸਦਾਦਿਨੁਰਾਤਿ॥ਜਿਤੁਪ੍ਰਸਾਦਿਤੇਰੀਪਤਿਰਹੈ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾ
ਦਿਨਾਨਕਜਸੁਕਹੈ॥੫॥ਜਿਤੁਪ੍ਰਸਾਦਿਸੁਨਹਿਕਰਨਨਾਦ॥ਜਿਤੁਪ੍ਰਸਾਦਿਪੇਖਹਿਬਿਸਮਾਦ
॥ਜਿਤੁਪ੍ਰਸਾਦਿਬੋਲਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸਨਾ॥ਜਿਤੁਪ੍ਰਸਾਦਿਸੁਖਿਸਹਜੇਬਸਨਾ॥ਜਿਤੁਪ੍ਰਸਾਦਿਹਸ
ਤਕਰਿਚਲਹਿ॥ਜਿਤੁਪ੍ਰਸਾਦਿਸੰਪੂਰਨਫਲਹਿ॥ਜਿਤੁਪ੍ਰਸਾਦਿਪਰਮਗਤਿਪਾਵਹਿ॥ਜਿਤੁਪ੍ਰਸਾ
ਦਿਸੁਖਿਸਹਜਿਸਮਾਵਹਿ॥ਐਸਾਪ੍ਰਭੁਤਿਆਗਿਅਵਰਕਤਲਾਗਹੁ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਮਨਿਜਾਗ
ਹੁ॥੬॥ਜਿਤੁਪ੍ਰਸਾਦਿਤੂੰਪ੍ਰਗਟੁਸੰਸਾਰਿ॥ਤਿਸੁਪ੍ਰਭਕਉਮੂਲਿਨਮਨਹੁਬਿਸਾਰਿ॥ਜਿਤੁਪ੍ਰਸਾਦਿਤੇ
ਰਾਪਰਤਾਪੁ॥ਰੇਮਨਮੂੜਤੂੰਤਾਕਉਜਾਪੁ॥ਜਿਤੁਪ੍ਰਸਾਦਿਤੇਰੇਕਾਰਜਪੂਰੇ॥ਤਿਸਹਿਜਾਨੁਮਨਸਦਾ
ਹਜੂਰੇ॥ਜਿਤੁਪ੍ਰਸਾਦਿਤੂੰਪਾਵਹਿਸਾਚੁ॥ਰੇਮਨਮੇਰੇਤੂੰਤਾਸਿਉਰਾਚੁ॥ਜਿਤੁਪ੍ਰਸਾਦਿਸਭਕੀਗਤਿਹੋ
ਇ॥ਨਾਨਕਜਾਪੁਜਪੈਜਪੁਸੋਇ॥੭॥ਆਪਿਜਪਾਏਜਪੈਸੋਨਾਉ॥ਆਪਿਗਾਵਾਏਸੁਹਰਿਗੁਨਗ
ਉ॥ਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਤੇਹੋਇਪ੍ਰਗਾਸੁ॥ਪ੍ਰਭੂਦਇਆਤੇਕਮਲਬਿਗਾਸੁ॥ਪ੍ਰਭਸੁਪ੍ਰਸੰਨਬਸੈਮਨਿਸੋ
ਇ॥ਪ੍ਰਭਦਇਆਤੇਮਤਿਊਤਮਹੋਇ॥ਸਰਬਨਿਧਾਨਪ੍ਰਭਤੇਰੀਮਇਆ॥ਆਪਹੁਕਛੂਨ
ਕਿਨਹੂਲਇਆ॥ਜਿਤੁਜਿਤੁਲਾਵਹੁਤਿਤੁਤਿਤੁਲਗਹਿਹਰਿਨਾਥ॥ਨਾਨਕਇਨਕੈਕਛੂਨਹਾ
ਥ॥੮॥੬॥ ॥ਸਲੋਕੁ॥ਅਗਮਅਗਾਧਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਸੋਇ॥ਜੋਜੋਕਹੈਸੁਮੁਕਤਾਹੋਇ॥
ਸੁਨਿਮੀਤਾਨਾਨਕਬਿਨਵੰਤਾ॥ਸਾਧਜਨਾਕੀਅਚਰਜਕਥਾ॥ ੧॥ਅਸਟਪਦੀ॥
ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਮੁਖਊਜਲਹੋਤ॥ਸਾਧਸੰਗਿਮਲੁਸਗਲੀਖੋਤ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਮਿਟੈਅਭਿਮਾਨੁ॥
ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਪ੍ਰਗਟੈਸੁਗਿਆਨੁ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਬੁਝੈਪ੍ਰਭੁਨੇਰਾ॥ਸਾਧਸੰਗਿਸਭੁਹੋਤਨਿਬੇਰਾ॥ਸਾ
ਧਕੈਸੰਗਿਪਾਏਨਾਮਰਤਨੁ॥ਸਾਧਸੰਗਿਏਕਊਪਰਿਜਤਨੁ॥ਸਾਧਕੀਮਹਿਮਾਬਰਨੈਕਉਨੁਪ
ਰਾਨੀ॥ਨਾਨਕਸਾਧਕੀਸੋਭਾਪ੍ਰਭਮਾਹਿਸਮਾਨੀ॥੧॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਅਗੋਚਰੁਮਿਲੈ॥ਸਾਧਕੈਸੰ
ਗਿ ਸਦਾਪਰਫੁਲੈ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਆਵਹਿਬਸਿਪੰਚਾ॥ਸਾਧਸੰਗਿਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਭੁੰਚਾ॥ਸਾਧਸੰਗਿਹੋਇ
ਸਭਕੀਰੇਨ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਮਨੋਹਰਬੈਨ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਨਕਤਹੂੰਧਾਵੈ॥ਸਾਧਸੰਗਿਅਸਥਿਤਿਮਨੁਪਾ
ਵੈ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਮਾਇਆਤੇਭਿੰਨ॥ਸਾਧਸੰਗਿਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸੁਪ੍ਰਸੰਨ॥੨॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਦੁਸਮ
ਨਸਭਿਮੀਤ॥ਸਾਧੂਕੈਸੰਗਿਮਹਾਪੁਨੀਤ॥ਸਾਧਸੰਗਿਕਿਸਸਿਉਨਹੀਬੈਰੁ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਨਬੀ
ਗਾਪੈਰੁ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਨਾਹੀਕੋਮੰਦਾ॥ਸਾਧਸੰਗਿਜਾਨੇਪਰਮਾਨੰਦਾ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਨਾਹੀਹਉਤਾਪੁ॥
ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਤਜੈਸਭੁਆਪੁ॥ਆਪੇਜਾਨੈਸਾਧਬਡਾਈ॥ਨਾਨਕਸਾਧਪ੍ਰਭੂਬਨਿਆਈ॥੩॥ਸਾਧਕੈ
ਸੰਗਿਨਕਬਹੂੰਧਾਵੈ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਸਦਾਸੁਖੁਪਾਵੈ॥ਸਾਧਸੰਗਿਬਸਤੁਅਗੋਚਰਲਹੈ॥ਸਾਧੂਕੈਸੰਗਿਅ

ਜਰੁਸਹੈ।ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਬਸੈਥਾਨਿਊਚੈ।ਸਾਧੂਕੈਸੰਗਿਮਹਲਿਪਹੂਚੈ।ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਦ੍ਰਿੜੈਸਭਿਧਰਮਾ।
ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਕੇਵਲਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾ।ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਪਾਏਨਾਮਨਿਧਾਨਾ।ਨਾਨਕਸਾਧੂਕੈਕੁਰਬਾਨਾ॥੪॥
ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਸਭਕੁਲਉਧਾਰੈ।ਸਾਧਸੰਗਿਸਾਜਨਮੀਤਕੁਟੰਬਨਿਸਤਾਰੈ।ਸਾਧੂਕੈਸੰਗਿਸੋਧਨੁ
ਪਾਵੈ।ਜਿਸੁਧਨਤੇਸਭੁਕੋਵਰਸਾਵੈ।ਸਾਧਸੰਗਿਧਰਮਰਾਇਕਰੇਸੇਵਾ।ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਸੋਭਾਸੁਰਦੇ
ਵਾ।ਸਾਧੂਕੈਸੰਗਿਪਾਪਪਲਾਇਨਾ।ਸਾਧਸੰਗਿਅੰਮ੍ਰਿਤਗੁਨਗਾਇਨਾ।ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਸ੍ਰਬਥਾਨਗੰਮਾ।ਨਾ
ਨਕਸਾਧਕੈਸੰਗਿਸਫਲਜਨੰਮਾ॥੫॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਨਹੀਕਛੁਘਾਲਾ।ਦਰਸਨੁਭੇਟਤਹੋਤਨਿਹਾਲਾ।
ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਕਲੂਖਤਹਰੈ।ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਨਰਕਪਰਹਰੈ।ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਈਹਾਊਹਾਸੁਹੇਲਾ।ਸਾ
ਧਸੰਗਿਬਿਛੁਰਤਹਰਿਮੇਲਾ।ਜੋਇਛੈਸੋਈਫਲੁਪਾਵੈ।ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਨਬਿਰਥਾਜਾਵੈ।ਪਾ
ਰਬ੍ਰਹਮੁਸਾਧਰਿਦਬਸੈ।ਨਾਨਕਉਧਰੈਸਾਧਸੁਨਿਰਸੈ॥੬॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਸੁਨਉਹਰਿਨਾਉ।
ਸਾਧਸੰਗਿਹਰਿਕੇਗੁਨਗਾਉ।ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਨਮਨਤੇਬਿਸਰੈ।ਸਾਧਸੰਗਿਸਰਪਰਨਿਸਤਰੈ।ਸਾ
ਧਕੈਸੰਗਿਲਗੈਪ੍ਰਭੁਮੀਠਾ।ਸਾਧੂਕੈਸੰਗਿਘਟਿਘਟਿਡੀਠਾ।ਸਾਧਸੰਗਿਭਏਆਗਿਆਕਾਰੀ।ਸਾਧ
ਸੰਗਿਗਤਿਭਈਹਮਾਰੀ।ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਮਿਟੇਸਭਿਰੋਗਾ।ਨਾਨਕਸਾਧਭੇਟੇਸੰਜੋਗਾ॥੭॥ਸਾਧ
ਕੀਮਹਿਮਾਬੇਦਨਜਾਨਹਿ।ਜੇਤਾਸੁਨਹਿਤੇਤਾਬਖਿਆਨਹਿ।ਸਾਧਕੀਉਪਮਾਤਿਹੁਗੁਣ
ਤੇਦੂਰਿ।ਸਾਧਕੀਉਪਮਾਰਹੀਭਰਪੂਰਿ।ਸਾਧਕੀਸੋਭਾਕਾਨਾਹੀਅੰਤੁ।ਸਾਧਕੀਸੋਭਾਸ
ਦਾਬੇਅੰਤ।ਸਾਧਕੀਸੋਭਾਊਚਤੇਊਚੀ।ਸਾਧਕੀਸੋਭਾਮੂਚਤੇਮੂਚੀ।ਸਾਧਕੀਸੋਭਾਸਾ
ਧਬਨਿਆਈ।ਨਾਨਕਸਾਧਪ੍ਰਭਭੇਦੁਨਕਾਈ॥ ੮॥ ੭॥ ।ਸਲੋਕੁ॥ਮਨਿਸਾ
ਚਾਮੁਖਿਸਾਚਾਸੋਇ।ਅਵਰੁਨਪੇਖੈਏਕਸੁਬਿਨੁਕੋਇ।ਨਾਨਕਇਹਲਛਣਬ੍ਰਹਮ
ਗਿਆਨੀਹੋਇ॥ ੧॥ ਅਸਟਪਦੀ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸਦਾਨਿਰਲੇਪਾ।
ਜੈਸੇਜਲਮਹਿਕਮਲਅਲੇਪਾ।ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸਦਾਨਿਰਦੋਖਾ।ਜੈਸੇਸੂਰਸਰਬਕਉ
ਸੋਖਾ।ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਦ੍ਰਿਸਟਿਸਮਾਨਾ।ਜੈਸੇਰਾਜਰੰਕਕਉਲਾਗੈਤੁਲਿਪਵਾਨਾ।ਬ੍ਰਹ
ਮਗਿਆਨੀਕੈਧੀਰਜੁਏਕਾ।ਜਿਉਬਸੁਧਾਕੋਊਖੋਦੈਕੋਊਚੰਦਨਲੇਪਾ।ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ
ਕਾਇਹੈਗੁਨਾਉ।ਨਾਨਕਜਿਉਪਾਵਕਕਾਸਹਜਸੁਭਾਉ॥੧॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਨਿਰ
ਮਲਤੇਨਿਰਮਲਾ।ਜੈਸੇਮੈਲੁਨਲਾਗੈਜਲਾ।ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਮਨਿਹੋਇਪ੍ਰਗਾਸੁ।
ਜੈਸੇਧਰਪਰਿਆਕਾਸੁ।ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਮਿਤ੍ਰਸਤ੍ਰੁਸਮਾਨਾ।ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਨਾਹੀ
ਅਭਿਮਾਨਾ।ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਊਚਤੇਊਚਾ।ਮਨਿਅਪਨੈਹੈਸਭਤੇਨੀਚਾ।ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸੇ

ਧਰਿ

ਜਨਭਏ॥ਨਾਨਕਜਿਨਿਪ੍ਰਭਆਪਿਕਰੇਇ॥੨॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸਗਲਕੀਰੀਨਾ॥ਆਤਮਰ
ਸੁਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਚੀਨਾ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੀਸਭਊਪਰਿਮਇਆ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਤੇਕ
ਛੁਬੁਰਾਨਹੋਇਆ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸਦਾਸਮਦਰਸੀ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੀਦ੍ਰਿਸਟਿਅੰਮ੍ਰਿ
ਤਬਰਸੀ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਬੰਧਨਤੇਮੁਕਤਾ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੀਨਿਰਮਲਜੁਗਤਾ॥ਬ੍ਰ
ਹਮਗਿਆਨੀਕਾਭੋਜਨਗਿਆਨੁ॥ਨਾਨਕਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਾਬ੍ਰਹਮਧਿਆਨੁ॥੩॥ਬ੍ਰਹ
ਮਗਿਆਨੀਏਕਊਪਰਿਆਸ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਾਨਹੀਬਿਨਾਸ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਗ
ਰੀਬੀਸਮਾਹਾ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਪਰਉਪਕਾਰਉਮਾਹਾ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਨਾਹੀਧੰਧਾ॥
ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਲੇਧਾਵਤੁਬੰਧਾ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਹੋਇਸੁਭਲਾ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸੁ
ਫਲਫਲਾ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸੰਗਿਸਗਲਉਧਾਰੁ॥ਨਾਨਕਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਜਪੈਸਗਲਸੰ
ਸਾਰੁ॥੪॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਏਕੈਰੰਗ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਬਸੈਪ੍ਰਭੁਸੰਗ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆ
ਨੀਕੈਨਾਮੁਅਧਾਰੁ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਨਾਮੁਪਰਵਾਰੁ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸਦਾਸਦਜਾਗਤ
॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਅਹੰਬੁਧਿਤਿਆਗਤ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਮਨਿਪਰਮਾਨੰਦ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿ
ਆਨੀਕੈਘਰਿਸਦਾਅਨੰਦ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸੁਖਸਹਜਨਿਵਾਸ॥ਨਾਨਕਬ੍ਰਹਮਗਿ
ਆਨੀਕਾਨਹੀਬਿਨਾਸ॥੫॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਬ੍ਰਹਮਕਾਬੇਤਾ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਏਕਸੰਗਿਹੇਤ
॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਹੋਇਅਚਿੰਤ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਾਨਿਰਮਲਮੰਤੁ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ
ਜਿਸੁਕਰੈਪ੍ਰਭੁਆਪਿ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਾਬਡਪਰਤਾਪ॥ਬ੍ਰਹਮਕਾਦਰਸੁਬਡਭਾਗੀਪਾਈਐ॥

ਗਿਆਨੀ

ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਉਬਲਿਬਲਿਜਾਈਐ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਉਖੋਜਹਿਮਹੇਸੁਰ॥ਨਾਨਕ
ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਆਪਿਪਰਮੇਸੁਰ॥੬॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੀਕੀਮਤਿਨਾਹਿ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ
ਕੈਸਗਲਮਨਮਾਹਿ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਾਕਉਨਜਾਨੈਭੇਦੁ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਉਸਦਾਅ
ਦੇਸੁ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਾਕਥਿਆਨਜਾਇਅਧਾਖੁਰੁ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸਰਬਕਾਠਾਕੁਰੁ
॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੀਕੀਮਤਿਕਉਨੁਬਖਾਨੈ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੀਗਤਿਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ
ਜਾਨੈ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਾਅੰਤੁਨਪਾਰੁ॥ਨਾਨਕਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਉਸਦਾਨਮਸਕਾਰੁ॥
੭॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸਭਸ੍ਰਿਸਟਕਾਕਰਤਾ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸਦਜੀਵੈਨਹੀਮਰ
ਤਾ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਮੁਕਤਿਜੁਗਤਿਜੀਅਕਾਦਾਤਾ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਪੂਰਨਪੁਰ
ਖੁਬਿਧਾਤਾ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਅਨਾਥਕਾਨਾਥੁ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਾਸਭਊਪਰਿਹਾਥੁ॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਸਗਲ ਅਕਾਰੁ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਆਪਿ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆ
ਨੀ ਕੀ ਸੋਭਾ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਬਨੀ ॥ ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਰਬ ਕਾ ਧਨੀ ॥ ੮ ॥ ੮ ॥
ਸਲੋਕੁ ॥ ਉਰਿ ਧਾਰੈ ਜੋ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਸਰਬ ਮੈ ਪੇਖੈ ਭਗਵਾਨੁ ॥ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਠਾਕੁਰ
ਨਮਸਕਾਰੈ ॥ ਨਾਨਕ ਓਹੁ ਅਪਰਸੁ ਸਗਲ ਨਿਸਤਾਰੈ ॥ ੧ ॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਮਿਥਿਆ
ਨਾਹੀ ਰਸਨਾ ਪਰਸ ॥ ਮਨ ਮਹਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਿਰੰਜਨ ਦਰਸ ॥ ਪਰ ਤ੍ਰਿਅ ਰੂਪੁ ਨ ਪੇਖੈ ਨੇਤ੍ਰ ॥ ਸਾਧ ਕੀ
ਟਹਲ ਸੰਤਸੰਗਿ ਹੇਤ ॥ ਕਰਨ ਨ ਸੁਨੈ ਕਾਹੂ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ॥ ਸਭ ਤੇ ਜਾਨੈ ਆਪਸ ਕਉ ਮੰਦਾ ॥ ਗੁਰ
ਪਰਸਾਦਿ ਬਿਖਿਆ ਪਰਹਰੈ ॥ ਮਨ ਕੀ ਬਾਸਨਾ ਮਨ ਤੇ ਟਰੈ ॥ ਇੰਦ੍ਰੀ ਜਿਤ ਪੰਚ ਦੋਖ ਤੇ ਰਹਤ
॥ ਨਾਨਕ ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਕੋ ਐਸਾ ਅਪਰਸ ॥ ੧ ॥ ਬੈਸਨੋ ਸੋ ਜਿਸੁ ਊਪਰਿ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ॥ ਬਿਸਨ
ਕੀ ਮਾਇਆ ਤੇ ਹੋਇ ਭਿੰਨ ॥ ਕਰਮ ਕਰਤ ਹੋਵੈ ਨਿਹਕਰਮ ॥ ਤਿਸੁ ਬੈਸਨੋ ਕਾ ਨਿਰਮਲ
ਧਰਮ ॥ ਕਾਹੂ ਫਲ ਕੀ ਇਛਾ ਨਹੀ ਬਾਛੈ ॥ ਕੇਵਲ ਭਗਤਿ ਕੀਰਤਨ ਸੰਗਿ ਰਾਚੈ ॥ ਮਨ ਤ
ਨ ਅੰਤਰਿ ਸਿਮਰਨ ਗੋਪਾਲ ॥ ਸਭ ਊਪਰਿ ਹੋਵਤ ਕਿਰਪਾਲ ॥ ਆਪਿ ਦ੍ਰਿੜੈ ਅਵਰਹ ਨਾਮੁ
ਜਪਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਓਹੁ ਬੈਸਨੋ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਵੈ ॥ ੨ ॥ ਭਗਉਤੀ ਭਗਵੰਤ ਭਗਤਿ ਕਾ ਰੰਗੁ ॥
ਸਗਲ ਤਿਆਗੈ ਦੁਸਟ ਕਾ ਸੰਗੁ ॥ ਮਨ ਤੇ ਬਿਨਸੈ ਸਗਲਾ ਭਰਮੁ ॥ ਕਰਿ ਪੂਜੈ ਸਗਲ ਪਾਰਬ੍ਰ
ਹਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਾਪਾ ਮਲੁ ਖੋਵੈ ॥ ਤਿਸੁ ਭਗਉਤੀ ਕੀ ਮਤਿ ਊਤਮ ਹੋਵੈ ॥ ਭਗਵੰਤ ਕੀ ਟਹ
ਲ ਕਰੈ ਨਿਤ ਨੀਤਿ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪੈ ਬਿਸਨ ਪਰੀਤਿ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਹਿਰਦੈ ਬਸਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ
ਐਸਾ ਭਗਉਤੀ ਭਗਵੰਤ ਕਉ ਪਾਵੈ ॥ ੩ ॥ ਸੋ ਪੰਡਿਤੁ ਜੋ ਮਨੁ ਪਰਬੋਧੈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਆਤ
ਮ ਮਹਿ ਸੋਧੈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਾਰੁ ਰਸੁ ਪੀਵੈ ॥ ਉਸੁ ਪੰਡਿਤ ਕੈ ਉਪਦੇਸਿ ਜਗੁ ਜੀਵੈ ॥ ਹਰਿ
ਕੀ ਕਥਾ ਹਿਰਦੈ ਬਸਾਵੈ ॥ ਸੋ ਪੰਡਿਤੁ ਫਿਰਿ ਜੋਨਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਬੂਝੈ ਮੂਲ
॥ ਸੂਖਮ ਮਹਿ ਜਾਨੈ ਅਸਥੂਲੁ ॥ ਚਹੁ ਵਰਨਾ ਕਉ ਦੇ ਉਪਦੇਸੁ ॥ ਨਾਨਕ ਉਸੁ ਪੰਡਿਤ ਕਉ ਸਦਾ
ਅਦੇਸੁ ॥ ੪ ॥ ਬੀਜ ਮੰਤ੍ਰੁ ਸਰਬ ਕੋ ਗਿਆਨੁ ॥ ਚਹੁ ਵਰਨਾ ਮਹਿ ਜਪੈ ਕੋਊ ਨਾਮੁ ॥ ਜੋ ਜੋ ਜਪੈ ਤਿਸ ਕੀ ਗ
ਤਿ ਹੋਇ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਾਵੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅੰਤਰਿ ਉਰ ਧਾਰੈ ॥ ਪਸੁ ਪ੍ਰੇਤ ਮੁਘਦ ਪਾਥਰ ਕਉ
ਤਾਰੈ ॥ ਸਰਬ ਰੋਗ ਕਾ ਅਉਖਧੁ ਨਾਮੁ ॥ ਕਲਿਆਣ ਰੂਪ ਮੰਗਲ ਗੁਣ ਗਾਮੁ ॥ ਕਾਹੂ ਜੁਗਤਿ ਕਿਤੈ ਨ
ਪਾਈਐ ਧਰਮਿ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਮਿਲੈ ਜਿਸੁ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਕਰਮਿ ॥ ੫ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਮਨਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਨਿਵਾ
ਸੁ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸਤਿ ਰਾਮਦਾਸੁ ॥ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਤਿਸੁ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ॥ ਦਾਸ ਦਸੰਤਣ ਭਾਇ ਤਿਨਿ ਪਾਇ
ਆ ॥ ਸਦਾ ਨਿਕਟਿ ਨਿਕਟਿ ਹਰਿ ਜਾਨੁ ॥ ਸੋ ਦਾਸੁ ਦਰਗਹ ਪਰਵਾਨੁ ॥ ਅਪੁਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਆਪਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ॥

ਤਿਸੁਦਾਸਕਉਸਭਸੋਝੀਪਰੈ॥ਸਗਲਸੰਗਿਆਤਮਉਦਾਸੁ॥ਐਸੀਜੁਗਤਿਨਾਨਕਰਾਮਦਾਸੁ॥੬॥ਪ੍ਰਭਕੀ
ਆਗਿਆਆਤਮਹਿਤਾਵੈ॥ਜੀਵਨਮੁਕਤਿਸੋਊਕਹਾਵੈ॥ਤੈਸਾਹਰਖੁਤੈਸਾਉਸੁਸੋਗੁ॥ਸਦਾਅਨੰਦੁਤਹ
ਨਹੀਬਿਓਗੁ॥ਤੈਸਾਸੁਵਰਨੁਤੈਸੀਉਸੁਮਾਟੀ॥ਤੈਸਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਤੈਸੀਬਿਖੁਖਾਟੀ॥ਤੈਸਾਮਾਨੁਤੈਸਾਅਭਿਮਾਨੁ
॥ਤੈਸਾਰੰਕੁਤੈਸਾਰਾਜਾਨੁ॥ਜੋਵਰਤਾਏਸਾਈਜੁਗਤਿ॥ਨਾਨਕਓਹੁਪੁਰਖੁਕਹੀਐਜੀਵਨਮੁਕਤਿ॥
੭॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੇਸਗਲੇਠਾਉ॥ਜਿਤੁਜਿਤੁਘਰਿਰਾਖੈਤੈਸਾਤਿਨਨਾਉ॥ਆਪੇਕਰਨਕਰਾਵਨਜੋ
ਗੁ॥ਪ੍ਰਭਭਾਵੈਸੋਈਫੁਨਿਹੋਗੁ॥ਪਸਰਿਓਆਪਿਹੋਇਅਨਤਤਰੰਗ॥ਲਖੇਨਜਾਹਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੇਰੰਗ॥ਜੈਸੀ
ਮਤਿਦੇਇਤੈਸਾਪਰਗਾਸੁ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਕਰਤਾਅਬਿਨਾਸੁ॥ਸਦਾਸਦਾਸਦਾਦਇਆਲ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮ
ਰਿਨਾਨਕਭਏਨਿਹਾਲ॥੮॥੯॥ਸਲੋਕੁ॥ਉਸਤਤਿਕਰਹਿਅਨੇਕਜਨਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰ॥ਨਾਨਕਰਚ
ਨਾਪ੍ਰਭਿਰਚੀਬਹੁਬਿਧਿਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰ॥੧॥ਅਸਟਪਦੀ॥ ਕਈਕੋਟਿਹੋਏਪੂਜਾਰੀ॥ਕਈਕੋਟਿਆਚਾ
ਰਬਿਉਹਾਰੀ॥ਕਈਕੋਟਿਭਏਤੀਰਥਵਾਸੀ॥ਕਈਕੋਟਿਬਨਭ੍ਰਮਹਿਉਦਾਸੀ॥ਕਈਕੋਟਿਬੇਦਕੇਸ੍ਰੋਤੇ॥ਕ
ਈਕੋਟਿਤਪੀਸੁਰਹੋਤੇ॥ਕਈਕੋਟਿਆਤਮਧਿਆਨੁਧਾਰਹਿ॥ਕਈਕੋਟਿਕਬਿਕਾਬਿਬੀਚਾਰਹਿ॥ਕਈਕੋਟਿਨ
ਵਤਨਨਾਮੁਧਿਆਵਹਿ॥ਨਾਨਕਕਰਤੇਕਾਅੰਤੁਨਪਾਵਹਿ॥੧॥ਕਈਕੋਟਿਭਏਅਭਿਮਾਨੀ॥ਕਈਕੋਟਿ
ਅੰਧਅਗਿਆਨੀ॥ਕਈਕੋਟਿਕਿਰਪਨਕਠੋਰ॥ਕਈਕੋਟਿਅਭਿਗਆਤਮਨਿਕੋਰ॥ਕਈਕੋਟਿਪਰਦ
ਰਬਕਉਹਿਰਹਿ॥ਕਈਕੋਟਿਪਰਦੂਖਨਾਕਰਹਿ॥ਕਈਕੋਟਿਮਾਇਆਸ੍ਰਮਮਾਹਿ॥ਕਈਕੋਟਿਪਰਦੇ
ਸਭ੍ਰਮਾਹਿ॥ਜਿਤੁਜਿਤੁਲਾਵਹੁਤਿਤੁਤਿਤੁਲਗਨਾ॥ਨਾਨਕਕਰਤੇਕੀਜਾਨੈਕਰਤਾਰਚਨਾ॥੨॥ਕਈਕੋਟਿ
ਸਿਧਜਤੀਜੋਗੀ॥ਕਈਕੋਟਿਰਾਜੇਰਸਭੋਗੀ॥ਕਈਕੋਟਿਪੰਖੀਸਰਪਉਪਾਏ॥ਕਈਕੋਟਿਪਾਥਰ
ਬਿਰਖਨਿਪਜਾਏ॥ਕਈਕੋਟਿਪਵਣਪਾਣੀਬੈਸੰਤਰ॥ਕਈਕੋਟਿਦੇਸਭੂਮੰਡਲ॥ਕਈਕੋਟਿ
ਸਸੀਅਰਸੂਰਨਖ੍ਯਤ੍ਰ॥ਕਈਕੋਟਿਦੇਵਦਾਨਵਇੰਦ੍ਰਸਿਰਿਛਤ੍ਰ॥ਸਗਲਸਮਗ੍ਰੀਅਪਨੈਸੂਤਿਧਾ
ਰੈ॥ਨਾਨਕਜਿਸੁਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਤਿਸੁਨਿਸਤਾਰੈ॥੩॥ਕਈਕੋਟਿਰਾਜਸਤਾਮਸਸਾਤਕ॥ਕਈ
ਕੋਟਿਬੇਦਪੁਰਾਨਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਅਰੁਸਾਸਤ॥ਕਈਕੋਟਿਕੀਏਰਤਨਸਮੁੰਦ॥ਕਈਕੋਟਿਨਾਨਾਪ੍ਰਕਾਰਜੰਤ॥
ਕਈਕੋਟਿਕੀਏਚਿਰਜੀਵੇ॥ਕਈਕੋਟਿਗਿਰੀਮੇਰਸੁਵਰਨਥੀਵੇ॥ਕਈਕੋਟਿਜਖ੍ਯਕਿੰਨਰਪਿਸਾਚ
॥ਕਈਕੋਟਿਭੂਤਪ੍ਰੇਤਸੂਕਰਮ੍ਰਿਗਾਚ॥ਸਭਤੇਨੇਰੈਸਭਹੂਤੇਦੂਰਿ॥ਨਾਨਕਆਪਿਅਲਿਪਤਿਰਹਿ
ਆਭਰਪੂਰਿ॥੪॥ਕਈਕੋਟਿਪਾਤਾਲਕੇਵਾਸੀ॥ਕਈਕੋਟਿਨਰਕਸੁਰਗਨਿਵਾਸੀ॥ਕਈਕੋਟਿਜ
ਨਮਹਿਜੀਵਹਿਮਰਹਿ॥ਕਈਕੋਟਿਬਹੁਜੋਨੀਫਿਰਹਿ॥ਕਈਕੋਟਿਬੈਠਤਹੀਖਾਹਿ॥ਕਈਕੋਟਿ
ਘਾਲਹਿਥਕਿਪਾਹਿ॥ਕਈਕੋਟਿਕੀਏਧਨਵੰਤ॥ਕਈਕੋਟਿਮਾਇਆਮਹਿਚਿੰਤ॥ਜਹਜਹਭਾ

ਣਾਤਹਤਹਰਾਖੇ॥ਨਾਨਕਸਭੁਕਿਛੁਪ੍ਰਭਕੈਹਾਥੇ॥੫॥ਕਈਕੋਟਿਭਏਬੈਰਾਗੀ॥ਰਾਮਨਾਮਸੰਗਿਤਿ
ਨਿਲਿਵਲਾਗੀ॥ਕਈਕੋਟਿਪ੍ਰਭਕਉਖੋਜੰਤੇ॥ਆਤਮਮਹਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਲਹੰਤੇ॥ਕਈਕੋਟਿਦ
ਰਸਨਪ੍ਰਭਪਿਆਸ॥ਤਿਨਕਉਮਿਲਿਓਪ੍ਰਭੁਅਬਿਨਾਸ॥ਕਈਕੋਟਿਮਾਗਹਿਸਤਸੰਗੁ॥
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਤਿਨਲਾਗਾਰੰਗੁ॥ਜਿਨਕਉਹੋਏਆਪਿਸੁਪ੍ਰਸੰਨ॥ਨਾਨਕਤੇਜਨਸਦਾਧਨਿਧੰਨਿ॥੬॥
ਕਈਕੋਟਿਖਾਣੀਅਰੁਖੰਡ॥ਕਈਕੋਟਿਅਕਾਸਬ੍ਰਹਮੰਡ॥ਕਈਕੋਟਿਹੋਏਅਵਤਾਰ॥+

ਕਈਜੁਗਤਿਕੀਨੋ ਬਿਸਥਾਰ॥

ਕਈਬਾਰਪਸਰਿਓਪਾਸਾਰ॥ਸਦਾਸਦਾਇਕੁਏਕੰਕਾਰ॥ਕਈਕੋਟਿਕੀਨੇਬਹੁਭਾਤਿ॥ਪ੍ਰਭਤੇਹੋਏ
ਪ੍ਰਭਮਾਹਿਸਮਾਤਿ॥ਤਾਕਾਅੰਤੁਨਜਾਨੈਕੋਇ॥ਆਪੇਆਪਿਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਸੋਇ॥੭॥ਕਈਕੋਟਿ
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੇਦਾਸ॥ਤਿਨਹੋਵਤਆਤਮਪਰਗਾਸ॥ਕਈਕੋਟਿਤਤਕੇਬੇਤੇ॥ਸਦਾਨਿਹਾਰ
ਹਿਏਕੋਨੇਤ੍ਰੇ॥ਕਈਕੋਟਿਨਾਮਰਸੁਪੀਵਹਿ॥ਅਮਰਭਏਸਦਸਦਹੀਜੀਵਹਿ॥ਕਈਕੋਟਿਨਾ
ਮਗੁਨਗਾਵਹਿ॥ਆਤਮਰਸਿਸੁਖਿਸਹਜਿਸਮਾਵਹਿ॥ਅਪੁਨੇਜਨਕਉਸਾਸਿਸਾਸਿਸਮਾਰੇ॥ਨਾ
ਨਕਓਇਪਰਮੇਸਰਕੇਪਿਆਰੇ॥੮॥੧੦॥ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਕਰਣਕਾਰਣਪ੍ਰਭੁਏਕੁਹੈਦੂਸ
ਰਨਾਹੀਕੋਇ॥ਨਾਨਕਤਿਸੁਬਲਿਹਾਰਣੈਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਸੋਇ॥੧॥
ਅਸਟਪਦੀ॥ਕਰਨਕਰਾਵਨਕਰਨੈਜੋਗੁ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਈਹੋਗੁ॥ਖਿਨਮਹਿਥਾਪਿਉ
ਥਾਪਨਹਾਰਾ॥ਅੰਤੁਨਹੀਕਿਛੁਪਾਰਾਵਾਰਾ॥ਹੁਕਮੇਧਾਰਿਅਧਰਰਹਾਵੈ॥ਹੁਕਮੇਉਪਜੈਹੁਕਮਿ
ਸਮਾਵੈ॥ਹੁਕਮੇਊਚਨੀਚਬਿਉਹਾਰ॥ਹੁਕਮੇਅਨਿਕਰੰਗਪਰਕਾਰ॥ਕਰਿਕਰਿਦੇਖੈਅਪਨੀਵ
ਡਿਆਈ॥ਨਾਨਕਸਭਮਹਿਰਹਿਆਸਮਾਈ॥੧॥ਪ੍ਰਭਭਾਵੈਮਾਨੁਖਗਤਿਪਾਵੈ॥ਪ੍ਰਭਭਾਵੈ
ਤਾਪਾਥਰਤਰਾਵੈ॥ਪ੍ਰਭਭਾਵੈਬਿਨੁਸਾਸਤੇਰਾਖੈ॥ਪ੍ਰਭਭਾਵੈਤਾਹਰਿਗੁਣਭਾਖੈ॥ਪ੍ਰਭਭਾਵੈਤਾ
ਪਤਿਤਉਧਾਰੈ॥ਆਪਿਕਰੈਆਪਨਬੀਚਾਰੈ॥ਦੁਹਾਸਿਰਿਆਕਾਆਪਿਸੁਆਮੀ॥ਖੇਲੈਬਿਗਸੈ
ਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਜੋਭਾਵੈਸੋਕਾਰਕਰਾਵੈ॥ਨਾਨਕਦ੍ਰਿਸਟੀਅਵਰੁਨਆਵੈ॥੨॥ਕਹੁਮਾਨੁਖਤੇ
ਕਿਆਹੋਇਆਵੈ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਈਕਰਾਵੈ॥ਇਸਕੈਹਾਥਿਹੋਇਤਾਸਭੁਕਿਛੁਲੇਇ॥ਜੋਤਿ
ਸੁਭਾਵੈਸੋਈਕਰੇਇ॥ਅਨਜਾਨਤਬਿਖਿਆਮਹਿਰਚੈ॥ਜੇਜਾਨਤਆਪਨਆਪਬਚੈ॥ਭਰਮੇ
ਭੂਲਾਦਹਦਿਸਿਧਾਵੈ॥ਨਿਮਖਮਾਹਿਚਾਰਿਕੁੰਟਫਿਰਿਆਵੈ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਿਸੁਅਪਨੀਭਗਤਿ
ਦੇਇ॥ਨਾਨਕਤੇਜਨਨਾਮਿਮਿਲੇਇ॥੩॥ਖਿਨਮਹਿਨੀਚਕੀਟਕਉਰਾਜ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਗਰੀ
ਬਨਿਵਾਜ॥ਜਾਕਾਦ੍ਰਿਸਟਿਕਛੂਨਆਵੈ॥ਤਿਸੁਤਤਕਾਲਦਹਦਿਸਪ੍ਰਗਟਾਵੈ॥ਜਾਕਉਅ
ਪੁਨੀਕਰੈਬਖਸੀਸ॥ਤਾਕਾਲੇਖਾਨਗਨੈਜਗਦੀਸ॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭਤਿਸਕੀਰਾਸਿ॥ਘਟਿਘਟਿ

ਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਗਾਸ॥ਅਪਨੀਬਣਤਆਪਿਬਨਾਈ॥ਨਾਨਕਜੀਵੈਦੇਖਿਵਡਾਈ॥੪॥ਇਸਕਾਬਲੁ
ਨਾਹੀਇਸੁਹਾਥ॥ਕਰਨਕਰਾਵਨਸਰਬਕੋਨਾਥ॥ਆਗਿਆਕਾਰੀਬਪੁਰਾਜੀਉ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਈਫੁਨ
ਥੀਉ॥ਕਬਹੂਊਚਨੀਚਮਹਿਬਸੈ॥ਕਬਹੂਸੋਗਹਰਖਰੰਗਿਹਸੈ॥ਕਬਹੂਨਿੰਦਚਿੰਦਬਿਉਹਾਰ॥
ਕਬਹੂਊਭਅਕਾਸਪਇਆਲ॥ਕਬਹੂਬੇਤਾਬ੍ਰਹਮਬੀਚਾਰ॥ਨਾਨਕਆਪਿਮਿਲਾਵਣਹਾਰੁ॥੫॥
ਕਬਹੂਨਿਰਤਿਕਰੈਬਹੁਭਾਂਤਿ॥ਕਬਹੂੰਸੋਇਰਹੈਦਿਨੁਰਾਤਿ॥ਕਬਹੂਮਹਾਕ੍ਰੋਧਬਿਕਰਾਲ॥ਕਬਹੂੰਸਰਬ
ਕੀਹੋਤਰਵਾਲ॥ਕਬਹੂਹੋਇਬਹੈਬਡਰਾਜਾ॥ਕਬਹੁਭੇਖਾਰੀਨੀਚਕਾਸਾਜਾ॥ਕਬਹੂਅਪਕੀ
ਰਤਿਮਹਿਆਵੈ॥ਕਬਹੂਭਲਾਭਲਾਕਹਾਵੈ॥ਜਿਉਪ੍ਰਭੁਰਾਖੈਤਿਵਹੀਰਹੈ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਸਚੁ
ਕਹੈ॥੬॥ਕਬਹੂੰਹੋਇਪੰਡਿਤੁਕਰੈਬਖ੍ਯਾਨੁ॥ਕਬਹੂੰਮੋਨਿਧਾਰੀਲਾਵੈਧਿਆਨੁ॥ਕਬਹੂੰਤਟਤੀਰਥਇਸ
ਮੋਨ
ਨਾਨ॥ਕਬਹੂਸਿਧਸਾਧਿਕਮੁਖਿਗਿਆਨ॥ਕਬਹੂਕੀਟਹਸਤਪਤੰਗਹੋਇਜੀਆ॥ਅਨਿਕਜੋਨਿਭਰਮੈ
ਭਰਮੀਆ॥ਨਾਨਾਰੂਪਜਿਉਸ੍ਵਾਗੀਦਿਖਾਵੈ॥ਜਿਉਪ੍ਰਭਭਾਵੈਤਿਵੈਨਚਾਵੈ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਈ
ਹੋਇ॥ਨਾਨਕਦੂਜਾਅਵਰੁਨਕੋਇ॥੭॥ਕਬਹੂਸਾਧਸੰਗਤਿਇਹੁਪਾਵੈ॥ਉਸੁਅਸਥਾਨਤੇਬਹੁਰਿ
ਨਆਵੈ॥ਅੰਤਰਿਹੋਇਗਿਆਨਪਰਗਾਸੁ॥ਉਸੁਅਸਥਾਨਕਾਨਹੀਬਿਨਾਸੁ॥ਮਨਤਨਨਾਮਿਰਤੇ
ਇਕਰੰਗਿ॥ਸਦਾਬਸਹਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੈਸੰਗਿ॥ਜਿਉਜਲਮਹਿਜਲੁਆਇਖਟਾਨਾ॥ਤਿਉਜੋਤੀ
ਸੰਗਿਜੋਤਿਸਮਾਨਾ॥ਮਿਟਿਗਏਗਵਨਪਾਏਬਿਸ੍ਰਾਮ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਕੈਸਦਕੁਰਬਾਨ॥੮॥੧੧॥
ਸਲੋਕੁ॥ਸੁਖੀਬਸੈਮਸਕੀਨੀਆ॥ਆਪੁਨਿਵਾਰਿਤਲੇ॥ਬਡੇਬਡੇਅਹੰਕਾਰੀਆ॥ਨਾਨਕਗਰਬਿਗਲੇ
॥੧॥ਅਸਟਪਦੀ॥ਜਿਸਕੈਅੰਤਰਿਰਾਜਅਭਿਮਾਨੁ॥ਸੋਨਰਕਪਾਤੀਹੋਵਤਸੁਆਨੁ॥ਜੋਜਾਨੈ
ਮੈਜੋਬਨਵੰਤੁ॥ਸੋਹੋਵਤਬਿਸਟਾਕਾਜੰਤੁ॥ਆਪਸਕਉਕਰਮਵੰਤੁਕਹਾਵੈ॥ਜਨਮਿਮਰੈਬਹੁਜੋਨਿਭ੍ਰ
ਮਾਵੈ॥ਧਨਭੂਮਿਕਾਜੋਕਰੈਗੁਮਾਨੁ॥ਸੋਮੂਰਖੁਅੰਧਾਅਗਿਆਨੁ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਿਸਕੈਹਿਰਦੈ
ਗਰੀਬੀਬਸਾਵੈ॥ਨਾਨਕਈਹਾਮੁਕਤੁਆਗੈਸੁਖੁਪਾਵੈ॥੧॥ਧਨਵੰਤਾਹੋਇਕਰਿਗਰਬਾਵੈ॥ਤ੍ਰਿਣਸ
ਮਾਨਿਕਛੁਸੰਗਿਨਜਾਵੈ॥ਬਹੁਲਸਕਰਮਾਨੁਖਊਪਰਿਕਰੇਆਸ॥ਪਲਭੀਤਰਿਤਾਕਾਹੋਇਬਿਨਾਸ॥ਸਭਤੇ
ਆਪਜਾਨੈਬਲਵੰਤੁ॥ਖਿਨਮਹਿਹੋਇਜਾਇਭਸਮੰਤੁ॥ਕਿਸੈਨਬਦੈਆਪਿਅਹੰਕਾਰੀ॥ਧਰਮਰਾਇਤਿਸੁ
ਕਰੇਖੁਆਰੀ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਜਾਕਾਮਿਟੈਅਭਿਮਾਨੁ॥ਸੋਜਨੁਨਾਨਕਦਰਗਹਪਰਵਾਨੁ॥੨॥ਕੋਟਿਕਰਮਕਰੈਹਉ
ਧਾਰੇ॥ਸ੍ਰਮੁਪਾਵੈਸਗਲੇਬਿਰਥਾਰੇ॥ਅਨਿਕਤਪਸਿਆਕਰੇਅਹੰਕਾਰ॥ਨਰਕਸੁਰਗਫਿਰਿਫਿਰਿਅਵ
ਤਾਰ॥ਅਨਿਕਜਤਨਕਰਿਆਤਮਨਹੀਦ੍ਰਵੈ॥ਹਰਿਦਰਗਹਕਹੁਕੈਸੇਗਵੈ॥ਆਪਸਕਉਜੋਭਲਾਕਹਾ
ਵੈ॥ਤਿਸਹਿਭਲਾਈਨਿਕਟਿਨਆਵੈ॥ਸਰਬਕੀਰੇਨਜਾਕਾਮਨੁਹੋਇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਾਕੀਨਿਰਮਲਸੋਇ॥

੩॥ਜਬਲਗੁਜਾਨੈਮੁਝਤੇਕਛੁਹੋਇ॥ਤਬਇਸਕਉਸੁਖੁਨਾਹੀਕੋਇ॥ਜਬਇਹੁਜਾਨੈਮੈਕਿ
ਛੁਕਰਤਾ॥ਤਬਲਗੁਗਰਭਜੋਨਿਮਹਿਫਿਰਤਾ॥ਜਬਧਾਰੈਕੋਊਬੈਰੀਮੀਤੁ॥ਤਬਲਗੁ
ਨਿਹਚਲੁਨਾਹੀਚੀਤੁ॥ਜਬਲਗੁਮੋਹਮਗਨਸੰਗਿਮਾਇ॥ਤਬਲਗੁਧਰਮਰਾਇਦੇਇਸਜਾ
ਇ॥ਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਤੇਬੰਧਨਤੂਟੈ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਹਉਛੂਟੈ॥੪॥ਸਹਸਖਟੇਲਖਕ
ਉਉਠਿਧਾਵੈ॥ਤ੍ਰਿਪਤਿਨਆਵੈਮਾਇਆਪਾਛੈਪਾਵੈ॥ਅਨਿਕਭੋਗਬਿਖਿਆਕੇਕਰੈ
॥ਨਹਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈਖਪਿਖਪਿਮਰੈ॥ਬਿਨਾਸੰਤੋਖਨਹੀਕੋਊਰਾਜੈ॥ਸੁਪਨਮਨੋਰਥਬਿ
ਰਥੇਸਭਕਾਜੈ॥ਨਾਮਰੰਗਿਸਰਬਸੁਖੁਹੋਇ॥ਬਡਭਾਗੀਕਿਸੈਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥ਕਰਨ
ਕਰਾਵਨਆਪੇਆਪਿ॥ਸਦਾਸਦਾਨਾਨਕਹਰਿਜਾਪਿ॥੫॥ਕਰਨਕਰਾਵਨਕਰਨੈਹਾ
ਰੁ॥ਇਸਕੈਹਾਥਿਕਹਾਬੀਚਾਰੁ॥ਜੈਸੀਦ੍ਰਿਸਟਿਕਰੇਤੈਸਾਹੋਇ॥ਆਪੇਆਪਿਆਪਿਪ੍ਰ
ਭੁਸੋਇ॥ਜੋਕਿਛੁਕੀਨੋਸੁਅਪਨੈਰੰਗਿ॥ਸਭਤੇਦੂਰਿਸਭਹੂਕੈਸੰਗਿ॥ਬੂਝੈਦੇਖੈਕਰੈਬਿਬੇਕ॥ਆ
ਪਹਿਏਕਆਪਹਿਅਨੇਕ॥ਮਰੈਨਬਿਨਸੈਆਵੈਨਜਾਇ॥ਨਾਨਕਸਦਹੀਰਹਿਆਸਮਾਇ॥
੬॥ਆਪਿਉਪਦੇਸੈਸਮਝੈਆਪਿ॥ਆਪੇਰਚਿਆਸਭਕੈਸਾਥਿ॥ਆਪਿਕੀਨੋਆਪਨਬਿਸ
ਥਾਰੁ॥ਸਭੁਕਛੁਉਸਕਾਓਹੁਕਰਨੈਹਾਰੁ॥ਉਸਤੇਭਿੰਨਕਹਹੁਕਿਛੁਹੋਇ॥ਥਾਨਥਨੰਤਰਿਏਕੈ
ਸੋਇ॥ਅਪੁਨੇਚਲਿਤਆਪਿਕਰਣੈਹਾਰ॥ਕਉਤਕਕਰੈਰੰਗਆਪਾਰ॥ਮਨਮਹਿਆਪਿਮਨ
ਅਪਨੇਮਾਹਿ॥ਨਾਨਕਕੀਮਤਿਕਹਨੁਨਜਾਇ॥੭॥ਸਤਿਸਤਿਸਤਿਪ੍ਰਭੁਸੁਆਮੀ॥ਗੁ
ਰਪ੍ਰਸਾਦਿਕਿਨੈਵਖਿਆਨੀ॥ਸਚੁਸਚੁਸਚੁਸਭੁਕੀਨਾ॥ਕੋਟਿਮਧੇਕਿਨੈਬਿਰਲੈਚੀਨਾ॥
ਭਲਾਭਲਾਭਲਾਤੇਰਾਰੂਪੁ॥ਅਤਿਸੁੰਦਰਅਪਾਰਅਨੂਪੁ॥ਨਿਰਮਲਨਿਰਮਲਤੇਰੀਬਾਣੀ॥
ਘਟਿਘਟਿਸੁਨੀਸ੍ਰਵਨਬਖ੍ਯਾਨੀ॥ਪਵਿਤ੍ਰਪਵਿਤ੍ਰਪਵਿਤ੍ਰਪੁਨੀਤ॥ਨਾਮੁਜਪੈਨਾਨਕਮ
ਨਿਪ੍ਰੀਤਿ॥ ੮॥ ੧੨॥ ਸਲੋਕੁ॥ਸੰਤਸਰਨਿਜੋਜਨੁਪਰੈਸੋਜਨੁਉਧਰਨਹਾਰੁ॥ਸੰ
ਤਕੀਨਿੰਦਾਨਾਨਕਾਬਹੁਰਿਬਹੁਰਿਅਵਤਾਰ॥ ੧॥ ਅਸਟਪਦੀ॥
ਸੰਤਕੈਦੂਖਨਿਆਰਜਾਘਟੈ॥ਸੰਤਕੈਦੂਖਨਿਜਮਤੇਨਹੀਛੁਟੈ॥ਸੰਤਕੈਦੂਖਨਿਸੁਖੁ
ਸਭੁਜਾਇ॥ਸੰਤਕੈਦੂਖਨਨਰਕਮਹਿਪਾਇ॥ਸੰਤਕੈਦੂਖਨਮਤਿਹੋਇਮਲੀਨ॥
ਸੰਤਕੈਦੂਖਨਸੋਭਾਤੇਹੀਨ॥ਸੰਤਕੇਹਤੇਕਉਰਖੈਨਕੋਇ॥ਸੰਤਕੈਦੂਖਨਿਥਾਨਭ੍ਰਿਸ
ਟੁਹੋਇ॥ਸੰਤਕ੍ਰਿਪਾਲਕ੍ਰਿਪਾਜੇਕਰੈ॥ਨਾਨਕਸੰਤਸੰਗਿਨਿੰਦਕੁਭੀਤਰੈ॥ ੧॥ਸੰਤਕੇਦੂਖਨ
ਤੇਮੁਖੁਭਵੈ॥ਸੰਤਨਕੈਦੂਖਨਿਕਾਗਜਿਉਲਵੈ॥ਸੰਤਕੈਦੂਖਨਸਰਪਜੋਨਿਪਾਇ॥ਸੰਤਕੈ

ਇ

ਨਿਰਮਲ

॥੨॥ਸੰਤਕਾਨਿੰਦਕੁਮਹਾਅਤਤਾਈ॥
ਸੰਤਕਾਨਿੰਦਕੁਖਿਨੁਟਿਕਨੁਨਪਾਈ॥
ਸੰਤਕਾਨਿੰਦਕੁਮਹਾਹਤਿਆਰਾ॥
ਸੰਤਕਾਨਿੰਦਕੁਪਰਮੇਸੁਰਿਮਾਰਾ॥
ਸੰਤਕਾਨਿੰਦਕੁਰਾਜਤੇਹੀਨੁ॥
ਸੰਤਕਾਨਿੰਦਕੁਦੁਖੀਆਅਰੁਦੀਨੁ॥
ਸੰਤਕੇਨਿੰਦਕਕਉਸਰਬਰੋਗ॥
ਸੰਤਕੇਨਿੰਦਕਕਉਸਦਾਬਿਜੋਗ॥
ਸੰਤਕੀਨਿੰਦਾਦੋਖਮਹਿਦੋਖੁ॥
ਨਾਨਕਸੰਤਭਾਵੈਤਾਉਸਕਾਭੀਹੋਇਮੋਖੁ॥੩॥

ਦੂਖਨਿਤ੍ਰਿਗਦਜੋਨਿਭਰਮਾਇ॥ਸੰਤਕੈਦੂਖਨਿਤ੍ਰਿਸਨਾਮਹਿਜਲੈ॥ਸੰਤਕੈਦੂਖਨਿਸਭੁਕੋਛਲੈ॥
ਸੰਤਕੈਦੂਖਨਿਤੇਜੁਸਭੁਜਾਇ॥ਸੰਤਕੈਦੂਖਨਿਨੀਚੁਨੀਚਾਇ॥ਸੰਤਦੋਖੀਕਾਥਾਉਕੋਨਾਹਿ॥ਨਾ
ਨਕਸੰਤਭਾਵੈਤਾਓਇਭੀਗਤਿਪਾਹਿ॥੧॥ਸੰਤਕਾਦੋਖੀਸਦਾਅਪਵਿਤੁ॥ਸੰਤਕਾਦੋਖੀ
ਕਿਸੈਕਾਨਹੀਮਿਤੁ॥ਸੰਤਕੇਦੋਖੀਕਉਡਾਨੁਲਾਗੈ॥ਸੰਤਕੇਦੋਖੀਕਉਸਭਤਿਆਗੈ॥
ਸੰਤਕਾਦੋਖੀਮਹਾਅਹੰਕਾਰੀ॥ਸੰਤਕਾਦੋਖੀਸਦਾਬਿਕਾਰੀ॥ਸੰਤਕਾਦੋਖੀਜਨਮੈਮ
ਰੈ॥ਸੰਤਕੀਦੂਖਨਾਸੁਖਤੇਟਰੈ॥ਸੰਤਕੇਦੋਖੀਕਉਨਾਹੀਠਾਉ॥ਨਾਨਕਸੰਤਭਾਵੈਤਾਲਏ
ਮਿਲਾਇ॥੨॥ਸੰਤਕਾਦੋਖੀਅਧਬੀਚਤੇਟੂਟੈ॥ਸੰਤਕਾਦੋਖੀਕਿਤੈਕਾਜਿਨਪਹੂਚੈ
॥ਸੰਤਕੇਦੋਖੀਕਉਉਦਿਆਨਭ੍ਰਮਾਈਐ॥ਸੰਤਕਾਦੋਖੀਉਝੜਿਪਾਈਐ॥ਸੰਤਕਾਦੋਖੀ
ਅੰਤਰਤੇਥੋਥਾ॥ਜਿਉਸਾਸਬਿਨਾਮਿਰਤਕਕੀਲੋਥਾ॥ਸੰਤਕੇਦੋਖੀਕੀਜੜਕਿਛੁਨਾਹਿ॥ਆਪਨਬੀਜਿਆਪੇ
ਹੀਖਾਹਿ॥ਸੰਤਕੇਦੋਖੀਕਉਅਵਰੁਨਰਾਖਨਹਾਰੁ॥ਨਾਨਕਸੰਤਭਾਵੈਤਾਲਏਉਬਾਰਿ॥੪॥ਸੰਤਕਾਦੋਖੀਇਉ
ਬਿਲਲਾਇ॥ਜਿਉਜਲਬਿਹੂਨਮਛੁਲੀਤੜਫੜਾਇ॥ਸੰਤਕਾਦੋਖੀਭੂਖਾਨਹੀਰਾਜੈ॥ਜਿਉਪਾਵਕੁਈਧਨਿਨਹੀਧ
ਪੈ॥ਸੰਤਕਾਦੋਖੀਛੁਟੈਇਕੇਲਾ॥ਜਿਉਬੂਆੜੁਤਿਲੁਖੇਤਮਾਹਿਦੁਹੇਲਾ॥ਸੰਤਕਾਦੋਖੀਧਰਮਤੇਰਹਤਾ॥ਸੰਤਕਾ
ਦੋਖੀਸਦਮਿਥਿਆਕਹਤਾ॥ਕਿਰਤੁਨਿੰਦਕਕਾਧੁਰਹੀਪਇਆ॥ਨਾਨਕਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਈਥਿਆ॥੫॥ਸੰਤਕਾਦੋਖੀਬਿ
ਗੜਰੂਪੁਹੋਇਜਾਇ॥ਸੰਤਕੇਦੋਖੀਕਉਦਰਗਹਮਿਲੈਸਜਾਇ॥ਸੰਤਕਾਦੋਖੀਸਦਾਸਹਕਾਈਐ॥ਸੰਤ
ਕਾਦੋਖੀਨਮਰੈਨਜੀਵਾਈਐ॥ਸੰਤਕੇਦੋਖੀਕੀਪੁਜੈਨਆਸਾ॥ਸੰਤਕਾਦੋਖੀਉਠਿਚਲੈਨਿ
ਰਾਸਾ॥ਸੰਤਕੈਦੋਖਿਨਤ੍ਰਿਸਟੈਕੋਇ॥ਜੈਸਾਭਾਵੈਤੈਸਾਕੋਈਹੋਇ॥ਪਇਆਕਿਰਤੁਨਮੇਟੈ
ਕੋਇ॥ਨਾਨਕਜਾਨੈਸਚਾਸੋਇ॥੭॥ਸਭਘਟਤਿਸਕੇਓਹੁਕਰਨੈਹਾਰੁ॥ਸਦਾਸਦਾਤਿ
ਸਕਉਨਮਸਕਾਰੁ॥ਪ੍ਰਭਕੀਉਸਤਤਿਕਰਹੁਦਿਨੁਰਾਤਿ॥ਤਿਸਹਿਧਿਆਵਹੁਸਾਸਿਗਿਰਾ
ਸਿ॥ਸਭੁਕਛੁਵਰਤੈਤਿਸਕਾਕੀਆ॥ਜੈਸਾਕਰੇਤੈਸਾਕੋਥੀਆ॥ਆਪਨਖੇਲੁਆਪਕਰ
ਨੈਹਾਰੁ॥ਦੂਸਰਕਉਨੁਕਹੈਬੀਚਾਰੁ॥ਜਿਸਨੋਕਿਰਪਾਕਰੈਤਿਸੁਆਪਨਨਾਮੁਦੇਇ॥ਬ
ਡਭਾਗੀਨਾਨਕਜਨਸੇਇ॥੮॥੧੩॥ ॥ਸਲੋਕੁ॥ਤਜਹੁਸਿਆਨਪਸੁਰਜਨਹੁ
ਸਿਮਰਹੁਹਰਿਹਰਿਰਾਇ॥ਏਕਆਸਹਰਿਮਨਿਰਖਹੁਨਾਨਕਦੂਖੁਭਰਮੁਭਉਜਾਇ॥
੧॥ਅਸਟਪਦੀ॥ ਮਾਨੁਖਕੀਟੇਕਬ੍ਰਿਥੀਸਭਜਾਨੁ॥ਦੇਵਨਕਉਏਕੈਭਗਵਾਨੁ॥
ਜਿਸਕੈਦੀਐਰਹੈਅਘਾਇ॥ਬਹੁਰਿਨਤ੍ਰਿਸਨਾਲਾਗੈਆਇ॥ [illegible] ਮਾਰੈਰਾਖੈਏਕੋਆਪਿ॥
ਮਾਨੁਖਕੈਕਿਛੁਨਾਹੀਹਾਥਿ॥ਤਿਸਕਾਹੁਕਮੁਬੂਝਿਸੁਖੁਹੋ [illegible] ਤਿਸਕਾਨਾਮੁਰਖੁਕ

ਠਿਪਰੋਇ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਪ੍ਰਭੁਸੋਇ॥ਨਾਨਕਬਿਘਨੁਨਲਾਗੈਕੋਇ॥੧॥ਉਸਤਤਿਮਨਮ
ਹਿਕਰਿਨਿਰੰਕਾਰ॥ਕਰਿਮਨਮੇਰੇਸਤਿਬਿਉਹਾਰ॥ਨਿਰਮਲਰਸਨਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਉ॥ਸਦਾਸੁਹੇਲਾ
ਕਰਿਲੇਹੁਜੀਉ॥ਨੈਨਹੁਪੇਖੁਠਾਕੁਰਕਾਰੰਗੁ॥ਸਾਧਸੰਗਿਬਿਨਸੈਸਭਸੰਗੁ॥ਚਰਨਚਲਉਮਾਰ
ਗਿਗੋਬਿੰਦ॥ਮਿਟਹਿਪਾਪਜਪੀਐਹਰਿਬਿੰਦ॥ਕਰਿਹਰਿਕਰਮਸ੍ਰਵਨਿਹਰਿਕਥਾ॥ਹਰਿਦਰ
ਗਹਨਾਨਕਊਜਲਮਥਾ॥੨॥ਬਡਭਾਗੀਤੇਜਨਜਗਮਾਹਿ॥ਸਦਾਸਦਾਹਰਿਕੇਗੁਨਗਾਹਿ॥ਰਾ
ਮਨਾਮੁਜੋਕਰਹਿਬੀਚਾਰ॥ਸੇਧਨਵੰਤਗਨੀਸੰਸਾਰ॥ਮਨਿਤਨਿਮੁਖਿਬੋਲਹਿਹਰਿਮੁਖੀ
॥ਸਦਾਸਦਾਜਾਨਹੁਤੇਸੁਖੀ॥ਏਕੋਏਕੁਏਕੁਪਛਾਨੈ॥ਇਤਉਤਕੀਓਹੁਸੋਝੀਜਾਨੈ॥ਨਾ
ਮਸੰਗਿਜਿਸਕਾਮਨੁਮਾਨਿਆ॥ਨਾਨਕਤਿਨਹਿਨਿਰੰਜਨੁਜਾਨਿਆ॥੩॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਆ
ਪਨਆਪੁਸੁਝੈ॥ਤਿਸਕੀਜਾਨਹੁਤ੍ਰਿਸਨਾਬੁਝੈ॥ਸਾਧਸੰਗਿਹਰਿਹਰਿਜਸੁਕਹਤ॥ਸਰਬ
ਰੋਗਤੇਓਹੁਹਰਿਜਨੁਰਹਤ॥ਅਨਦਿਨੁਕੀਰਤਨੁਕੇਵਲਬਖ੍ਯ੍ਯਾਨੁ॥ਗ੍ਰਿਹਸਤਮਹਿਸੋਈਨਿਰਬ
ਨੁ॥ਏਕਊਪਰਿਜਿਸੁਜਨਕੀਆਸਾ॥ਤਿਸਕੀਕਟੀਐਜਮਕੀਫਾਸਾ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੀ
ਜਿਸੁਮਨਿਭੂਖ॥ਨਾਨਕਤਿਸਹਿਨਲਾਗਹਿਦੂਖ॥੪॥ਜਿਸਕਉਹਰਿਪ੍ਰਭੁਮਨਿਚਿ
ਤਿਆਵੈ॥ਸੋਸੰਤੁਸੁਹੇਲਾਨਹੀਡੁਲਾਵੈ॥ਜਿਸੁਪ੍ਰਭੁਅਪੁਨਾਕਿਰਪਾਕਰੈ॥ਸੋਸੇਵਕੁ
ਕਹੁਕਿਸਤੇਡਰੈ॥ਜੈਸਾਸਾਤੈਸਾਦ੍ਰਿਸਟਾਇਆ॥ਅਪੁਨੇਕਾਰਜਮਹਿਆਪਿਸਮਾਇਆ
॥ਸੋਧਤਸੋਧਤਸੋਧਤਸੀਝਿਆ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਤਤੁਸਭੁਬੂਝਿਆ॥ਜਬਦੇਖਉਤਬਸਭੁਕਿਛੁ
ਮੂਲੁ॥ਨਾਨਕਸੋਸੂਖਮੁਸੋਈਅਸਥੂਲੁ॥੫॥ਨਹਕਿਛੁਜਨਮੈਨਹਕਿਛੁਮਰੈ॥ਆਪ
ਨਚਲਿਤੁਆਪਹੀਕਰੈ॥ਆਵਨੁਜਾਵਨੁ[illegible]ਸਟਿਅਨਦ੍ਰਿਸਟਿ॥ਆਗਿਆਕਾਰੀਧਾਰੀਸਭਸ੍ਰਿਸ
ਟਿ॥ਆਪੇਆਪਿਸਗਲਮਹਿਆਪਿ॥ਅਨਿ[illegible]ਜੁਗਤਿਰਚਿਥਾਪਿਉਥਾਪਿ॥ਅਬਿਨਾਸੀਨਾ
ਹੀਕਿਛੁਖੰਡ॥ਧਾਰਣਧਾਰਿਰਹਿਓਬ੍ਰਹਮੰਡ॥[illegible]॥ਅਲਖਅਭੇਵਪੁ
ਰਖਪਰਤਾਪ॥ਆਪਿਜਪਾਏਤਨਾਨਕਜਾਪ॥੬॥ਜਿਨਪ੍ਰਭੁਜਾਤਾਸੁਸੋਭਾਵੰਤ॥ਸਗਲ
ਸੰਸਾਰੁਉਧਰੈਤਿਨਮੰਤ॥ਪ੍ਰਭਕੇਸੇਵਕਸਗਲਉਧਾਰਨ॥ਪ੍ਰਭਕੇਸੇਵਕਦੂਖਬਿਸਾਰਨ॥
ਆਪੇਮੇਲਿਲਏਕਿਰਪਾਲ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਜਪਿਭਏਨਿਹਾਲ॥ਉਨਕੀਸੇਵਾਸੋਈਲਾਗੈ॥
ਜਿਸਨੋਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹਿਬਡਭਾਗੈ॥ਨਾਮੁਜਪਤਪਾਵਹਿਬਿਸ੍ਰਾਮੁ॥ਨਾਨਕਤਿਨਪੁਰਖਕਉਊਤਮ
ਕਰਿਮਾਨੁ॥੭॥ਜੋਕਿਛੁਕਰੈਸੁਪ੍ਰਭਕੈਰੰਗਿ॥ਸਦਾਸਦਾਬਸੈਹਰਿਸੰਗਿ॥ਸਹਜਸੁਭਾਇ
ਹੋਵੈਸੋਹੋਇ॥ਕਰਣੈਹਾਰੁਪਛਾਣੈਸੋਇ॥ਪ੍ਰਭਕਾਕੀਆਜਨਮੀਠਲਗਾਨਾ॥ਜੈਸਾਸਾ

ਤੈਸਾਦ੍ਰਿਸਟਾਨਾ॥ਜਿਸਤੇਉਪਜੇਤਿਸੁਮਾਹਿਸਮਾਏ॥ਓਇਸੁਖਨਿਧਾਨਉਨਹੂਬਨਿਆਏ॥ਆਪਸਕ
ਉਆਪਿਦੀਨੋਮਾਨੁ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਜਨੁਏਕੋਜਾਨੁ॥੮॥੧੪॥ਸਲੋਕੁ॥ਸਰਬਕਲਾਭਰਪੂਰਿਪ੍ਰਭਬਿਰਥਾ
ਜਾਨਨਹਾਰ॥ਜਾਕੈਸਿਮਰਨਿਉਧਰੀਐਨਾਨਕਤਿਸੁਬਲਿਹਾਰ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ॥ਟੂਟੀਗਾਢਨ
ਹਾਰਗੋਪਾਲ॥ਸਰਬਜੀਆਆਪੇਪ੍ਰਤਿਪਾਲ॥ਸਗਲਕੀਚਿੰਤਾਜਿਸੁਮਨਮਾਹਿ॥ਤਿਸਤੇਬਿਰਥਾਕੋਈਨਾ
ਹਿ॥ਰੇਮਨਮੇਰੇਸਦਾਹਰਿਜਾਪਿ॥ਅਬਿਨਾਸੀਪ੍ਰਭੁਆਪੇਆਪਿ॥ਆਪਨਕੀਆਕਛੂਨਹੋਇ॥ਜੇਸਉਪ੍ਰਾਨੀਲੋ
ਚੈਕੋਇ॥ਤਿਸੁਬਿਨੁਨਾਹੀਤੇਰੈਕਿਛੁਕਾਮ॥ਗਤਿਨਾਨਕਜਪਿਏਕਹਰਿਨਾਮ॥੧॥ਰੂਪਵੰਤੁਹੋਇਨਾਹੀਮੋਹੈ॥
ਪ੍ਰਭਕੀਜੋਤਿਸਗਲਘਟਸੋਹੈ॥ਧਨਵੰਤਾਹੋਇਕਿਆਕੋਗਰਬੈ॥ਜਾਸਭੁਕਿਛੁਤਿਸਕਾਦੀਆਦਰਬੈ॥
ਅਤਿਸੂਰਾਜੇਕੋਊਕਹਾਵੈ॥ਪ੍ਰਭਕੀਕਲਾਬਿਨਾਕਹਧਾਵੈ॥ਜੇਕੋਹੋਇਬਹੈਦਾਤਾਰੁ॥ਤਿਸੁਦੇਨਹਾਰੁਜਾਨੈ
ਗਾਵਾਰੁ॥ਜਿਸੁਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਤੂਟੈਹਉਰੋਗੁ॥ਨਾਨਕਸੋਜਨੁਸਦਾਅਰੋਗੁ॥੨॥ਜਿਉਮੰਦਰਕਉਥਾ
ਮੈਥੰਮਨੁ॥ਤਿਉਗੁਰਕਾਸਬਦੁਮਨਹਿਅਸਥੰਮਨੁ॥ਜਿਉਪਾਖਾਣੁਨਾਵਚੜਿਤਰੈ॥ਪ੍ਰਾਣੀਗੁਰਚ
ਰਣਲਗਤੁਨਿਸਤਰੈ॥ਜਿਉਅੰਧਕਾਰਦੀਪਕਪਰਗਾਸੁ॥ਗੁਰਦਰਸਨੁਦੇਖਿਮਨਿਹੋਇਬਿਗਾਸੁ
॥ਜਿਉਮਹਾਉਦਿਆਨਮਹਿਮਾਰਗੁਪਾਵੈ॥ਤਿਉਸਾਧੂਸੰਗਿਮਿਲਿਜੋਤਿਪ੍ਰਗਟਾਵੈ॥ਤਿਨਸੰ
ਤਨਕੀਬਾਛਉਧੂਰਿ॥ਨਾਨਕਕੀਹਰਿਲੋਚਾਪੂਰਿ॥੩॥ਮਨਮੂਰਖਕਾਹੇਬਿਲਲਾਈਐ॥ਪੁਰਬ
ਲਿਖੇਕਾਲਿਖਿਆਪਾਈਐ॥ਦੂਖਸੂਖਪ੍ਰਭਦੇਵਨਹਾਰੁ॥ਅਵਰਤਿਆਗਿਤੂਤਿਸਹਿਚਿਤਾਰੁ॥
ਜੋਕਿਛੁਕਰੈਸੋਈਸੁਖੁਮਾਨੁ॥ਭੂਲਾਕਾਹੇਫਿਰਹਿਅਜਾਨ॥ਕਉਨਬਸਤੁਆਈਤੇਰੈਸੰਗਿ॥ਲਪ
ਟਿਰਹਿਓਰਸਿਲੋਭੀਪਤੰਗ॥ਰਾਮਨਾਮੁਜਪਿਹਿਰਦੇਮਾਹਿ॥ਨਾਨਕਪਤਿਸੇਤੀਘਰਿਜਾਹਿ॥੪॥
॥ਜਿਸੁਵਖਰਕਉਲੈਨਿਤੂੰਆਇਆ॥ਰਾਮਨਾਮੁਸੰਤਨਘਰਿਪਾਇਆ॥ਤਜਿਅਭਿਮਾਨੁਲੇਹੁਮਨਿ
ਮੋਲਿ॥ਰਾਮਨਾਮੁਹਿਰਦੇਮਹਿਤੋਲਿ॥ਲਾਦਿਖੇਪਸੰਤਹਿਸੰਗਿਚਾਲੁ॥ਅਵਰਤਿਆਗਿਬਿਖਿ
ਆਜੰਜਾਲ॥ਧੰਨਿਧੰਨਿਕਹੈਸਭੁਕੋਇ॥ਮੁਖਊਜਲਹਰਿਦਰਗਹਸੋਇ॥ਇਹੁਵਾਪਾਰੁਵਿਰਲਾ
ਵਾਪਾਰੈ॥ਨਾਨਕਤਾਕੈਸਦਬਲਿਹਾਰੈ॥੫॥ਚਰਨਸਾਧਕੇਧੋਇਧੋਇਪੀਉ॥ਅਰਪਿਸਾਧਕਉ
ਅਪਨਾਜੀਉ॥ਸਾਧਕੀਧੂਰਿਕਰਹੁਇਸਨਾਨੁ॥ਸਾਧਊਪਰਿਜਾਈਐਕੁਰਬਾਨੁ॥ਸਾਧਸੇਵਾਵਡਭਾਗੀ
ਪਾਈਐ॥ਸਾਧਸੰਗਿਹਰਿਕੀਰਤਨੁਗਾਈਐ॥ਅਨਿਕਬਿਘਨਤੇਸਾਧੂਰਾਖੈ॥ਹਰਿਗੁਨਗਾਇਅੰਮ੍ਰਿ
ਤਰਸੁਚਾਖੈ॥ਓਟਗਹੀਸੰਤਹਦਰਿਆਇਆ॥ਸਰਬਸੂਖਨਾਨਕਤਿਹਪਾਇਆ॥੬॥ਮਿਰਤਕ
ਕਉਜੀਵਾਲਨਹਾਰ॥ਭੂਖੇਕਉਦੇਵਤਅਧਾਰ॥ਸਰਬਨਿਧਾਨਜਾਕੀਦ੍ਰਿਸਟੀਮਾਹਿ॥ਪੁਰਬਲਿਖੇ
ਕਾਲਹਣਾਪਾਹਿ॥ਸਭੁਕਿਛੁਤਿਸਕਾਓਹੁਕਰਨੈਜੋਗੁ॥ਤਿਸੁਬਿਨੁਦੂਸਰਹੋਆਨਹੋਗੁ॥ਜਪਿਜਨ

ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਿਮਰੈ ਹਰੀ ॥ ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਨਿਰਮਲ ਇਹ ਕਰਣੀ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸ ਕਉ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ॥
ਨਾਨਕ ਸੋ ਜਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਥੀਆ ॥੭॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਗੁਰ ਕੀ ਪਰਤੀਤਿ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਆਵੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ
ਚੀਤਿ ॥ ਭਗਤੁ ਭਗਤੁ ਸੁਨੀਐ ਤਿਹੁ ਲੋਇ ॥ ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਏਕੋ ਹੋਇ ॥ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਸਚੁ ਤਾ ਕੀ ਰਹਤ
॥ ਸਚੁ ਹਿਰਦੈ ਸਤਿ ਮੁਖਿ ਕਹਤ ॥ ਸਾਚੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਾਚਾ ਆਕਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਸਾਚਾ ਪਾਸਾਰੁ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰ
ਹਮੁ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਕਰਿ ਜਾਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਜਨੁ ਸਚਿ ਸਮਾਤਾ ॥੮॥੧੫॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖ ਨ ਰੰ
ਗੁ ਕਿਛੁ ਤ੍ਰਿਹੁ ਗੁਣ ਤੇ ਪ੍ਰਭ ਭਿੰਨ ॥ ਤਿਸਹਿ ਬੁਝਾਏ ਨਾਨਕਾ ਜਿਸੁ ਹੋਵੈ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥
॥ ਅਬਿਨਾਸੀ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨ ਮਹਿ ਰਾਖੁ ॥ ਮਾਨੁਖ ਕੀ ਤੂ ਪ੍ਰੀਤਿ ਤਿਆਗੁ ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਪਰੈ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਕੋਇ ॥
ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਏਕੋ ਸੋਇ ॥ ਆਪੇ ਬੀਨਾ ਆਪੇ ਦਾਨਾ ॥ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੁ ਗਹੀਰੁ ਸੁਜਾਨਾ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸੁਰ
ਗੋਬਿੰਦ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਦਇਆਲ ਬਖਸੰਦ ॥ ਸਾਧ ਤੇਰੇ ਕੀ ਚਰਨੀ ਪਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਕੈ ਮਨਿ ਇਹੁ ਅਨਰਾਉ
॥੧॥ ਮਨਸਾ ਪੂਰਨ ਸਰਨਾ ਜੋਗ ॥ ਜੋ ਕਰਿ ਪਾਇਆ ਸੋਈ ਹੋਗੁ ॥ ਹਰਨ ਭਰਨ ਜਾ ਕਾ ਨੇਤ੍ਰ ਫੋਰੁ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਮੰਤ੍ਰੁ
ਨ ਜਾਨੈ ਹੋਰੁ ॥ ਅਨਦ ਰੂਪ ਮੰਗਲ ਸਦ ਜਾ ਕੈ ॥ ਸਰਬ ਥੋਕ ਸੁਨੀਅਹਿ ਘਰਿ ਤਾ ਕੈ ॥ ਰਾਜ ਮਹਿ ਰਾਜੁ ਜੋਗ ਮ
ਹਿ ਜੋਗੀ ॥ ਤਪ ਮਹਿ ਤਪੀਸਰੁ ਗ੍ਰਿਹਸਤ ਮਹਿ ਭੋਗੀ ॥ ਧਿਆਇ ਧਿਆਇ ਭਗਤਹ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ
ਪੁਰਖ ਕਾ ਕਿਨੈ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥੨॥ ਜਾ ਕੀ ਲੀਲਾ ਕੀ ਮਿਤਿ ਨਾਹਿ ॥ ਸਗਲ ਦੇਵ ਹਾਰੇ ਅਵਗਾਹਿ ॥ ਪਿਤਾ ਕਾ ਜਨਮੁ
ਕਿ ਜਾਨੈ ਪੂਤੁ ॥ ਸਗਲ ਪਰੋਈ ਅਪੁਨੈ ਸੂਤਿ ॥ ਸੁਮਤਿ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਜਿਨ ਦੇਇ ॥ ਜਨ ਦਾਸ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿ ਸੇ
ਇ ॥ ਤਿਹੁ ਗੁਣ ਮਹਿ ਜਾ ਕਉ ਭਰਮਾਏ ॥ ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਏ ॥ ਊਚ ਨੀਚ ਤਿਸ ਕੇ ਅਸਥਾਨ ॥ ਜੈਸਾ ਜ
ਨਾਵੈ ਤੈਸਾ ਨਾਨਕ ਜਾਨ ॥੩॥ ਨਾਨਾ ਰੂਪ ਨਾਨਾ ਜਾ ਕੇ ਰੰਗ ॥ ਨਾਨਾ ਭੇਖ ਕਰਹਿ ਇਕ ਰੰਗ ॥ ਨਾਨਾ ਬਿਧਿ ਕੀਨੋ ਬਿਸਥਾ
ਰੁ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਏਕੰਕਾਰੁ ॥ ਨਾਨਾ ਚਲਿਤ ਕਰੇ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ॥ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਪੂਰਨੁ ਸਭ ਠਾਇ ॥ ਨਾਨਾ ਬਿ
ਧਿ ਕਰਿ ਬਨਤ ਬਨਾਈ ॥ ਅਪਨੀ ਕੀਮਤਿ ਆਪੇ ਪਾਈ ॥ ਸਭ ਘਟ ਤਿਸ ਕੇ ਸਭ ਤਿਸ ਕੇ ਠਾਉ ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਨਾ
ਨਕ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥੪॥ ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਸਗਲੇ ਜੰਤ ॥ ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ॥ ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ॥ ਨਾਮ
ਕੇ ਧਾਰੇ ਸੁਨਨ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ॥ ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਆਗਾਸ ਪਾਤਾਲ ॥ ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਸਗਲ ਆਕਾਰ ॥ ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਪੁਰੀ
ਆ ਸਭ ਭਵਨ ॥ ਨਾਮ ਕੈ ਸੰਗਿ ਉਧਰੇ ਸੁਨਿ ਸ੍ਰਵਨ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਆਪਨੈ ਨਾਮਿ ਲਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਚਉਥੇ ਪ
ਦ ਮਹਿ ਸੋ ਜਨੁ ਗਤਿ ਪਾਏ ॥੫॥ ਰੂਪੁ ਸਤਿ ਜਾ ਕਾ ਸਤਿ ਅਸਥਾਨੁ ॥ ਪੁਰਖੁ ਸਤਿ ਕੇਵਲ ਪਰਧਾਨੁ ॥ ਕਰਤੂਤਿ ਸ
ਤਿ ਸਤਿ ਜਾ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥ ਸਤਿ ਪੁਰਖ ਸਭ ਮਾਹਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਸਤਿ ਕਰਮੁ ਜਾ ਕੀ ਰਚਨਾ ਸਤਿ ॥ ਮੂਲੁ ਸਤਿ ਸਤਿ ਉਤ
ਪਤਿ ॥ ਸਤਿ ਕਰਣੀ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲੀ ॥ ਜਿਸਹਿ ਬੁਝਾਏ ਤਿਸਹਿ ਸਭ ਭਲੀ ॥ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸੁਖਦਾਈ ॥
ਬਿਸ੍ਵਾਸੁ ਸਤਿ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈ ॥੬॥ ਸਤਿ ਬਚਨ ਸਾਧੂ ਉਪਦੇਸ ॥ ਸਤਿ ਤੇ ਜਨ ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਪ੍ਰਵੇਸ ॥ ਸਤਿ

।ਨਿਰਤਿ ਬੂਝੈ ਜੇ ਕੋਇ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਇ॥ ਆਪਿ ਸਤਿ ਕੀਆ ਸਭੁ ਸਤਿ॥ ਆਪੇ ਜਾਨੈ ਅਪਨੀ ਮਿਤਿ ਗਤਿ॥
ਜਿਸ ਕੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸੁ ਕਰਣੈਹਾਰੁ॥ ਅਵਰ ਨ ਬੂਝਿ ਕਰਤ ਬੀਚਾਰੁ॥ ਕਰਤੇ ਕੀ ਮਿਤਿ ਨ ਜਾਨੈ ਕੀਆ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਵ
ਰਤੀਆ॥੭॥ ਬਿਸਮਨ ਬਿਸਮ ਭਏ ਬਿਸਮਾਦ॥ ਜਿਨਿ ਬੂਝਿਆ ਤਿਸੁ ਆਇਆ ਸ੍ਵਾਦ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰਾਚਿ ਜਨ ਰਹੇ
॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਪਦਾਰਥ ਲਹੇ॥ ਓਇ ਦਾਤੇ ਦੁਖ ਕਾਟਨਹਾਰ॥ ਜਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤਰੈ ਸੰਸਾਰ॥ ਜਨ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਸੋ ਵਡਭਾਗੀ॥ ਜ
ਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ॥ ਗੁਨ ਗੋਬਿੰਦ ਕੀਰਤਨੁ ਜਨੁ ਗਾਵੈ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਫਲੁ ਪਾਵੈ॥ ੮॥੧੬॥
ਸਲੋਕੁ॥ ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ॥ ਹੈ ਭਿ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭਿ ਸਚੁ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ॥ ਚਰਨ ਸਤਿ ਸਤਿ
ਪਰਸਨਹਾਰ॥ ਪੂਜਾ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸੇਵਦਾਰ॥ ਦਰਸਨੁ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪੇਖਨਹਾਰ॥ ਨਾਮੁ ਸਤਿ ਸਤਿ ਧਿਆਵਨਹਾਰ॥ ਆਪਿ
ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਭ ਧਾਰੀ॥ ਆਪੇ ਗੁਣ ਆਪੇ ਗੁਣਕਾਰੀ॥ ਸਬਦੁ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਬਕਤਾ॥ ਸੁਰਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਜਸੁ ਸੁਨ
ਤਾ॥ ਬੁਝਨਹਾਰ ਕਉ ਸਤਿ ਸਭ ਹੋਇ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ॥੧॥ ਸਤਿ ਸਰੂਪੁ ਰਿਦੈ ਜਿਨਿ ਮਾਨਿਆ॥ ਕਰਨ ਕ
ਰਾਵਨਹਾਰ ਤਿਨਿ ਮੂਲੁ ਪਛਾਨਿਆ॥ ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਬਿਸ੍ਵਾਸੁ ਪ੍ਰਭ ਆਇਆ॥ ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ ਤਿਸੁ ਮਨਿ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ॥ ਭੈ ਤੇ
ਨਿਰਭਉ ਹੋਇ ਬਸਾਨਾ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜਿਆ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨਾ॥ ਬਸਤੁ ਮਾਹਿ ਲੇ ਬਸਤੁ ਗਡਾਈ॥ ਤਾ ਕਉ ਭਿ
ਨ ਕਹਨਾ ਨ ਜਾਈ॥ ਬੂਝੈ ਬੂਝਨਹਾਰੁ ਬਿਬੇਕ॥ ਨਾਰਾਇਣ ਮਿਲੇ ਨਾਨਕ ਏਕ॥੨॥ ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਆਗਿਆਕਾਰੀ॥
ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਸਦਾ ਪੂਜਾਰੀ॥ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਸੇਵਕ ਕੈ ਮਨਿ ਪਰਤੀਤਿ॥ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ॥ ਠਾਕੁ
ਰ ਕਉ ਸੇਵਕੁ ਜਾਨੈ ਸੰਗਿ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਨਾਮ ਕੈ ਰੰਗਿ॥ ਸੇਵਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਪਾਲਨਹਾਰਾ॥ ਸੇਵਕ ਕੀ ਰਾਖੈ ਨਿਰੰ
ਕਾਰਾ॥ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਜਿਸੁ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਧਾਰੈ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਮਾਰੈ॥੩॥ ਅਪੁਨੇ ਜਨ ਕਾ ਪਰਦਾ
ਢਾਕੈ॥ ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਸਰਪਰ ਰਾਖੈ॥ ਅਪਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਦੇਇ ਵਡਾਈ॥ ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਨਾਮੁ ਜਪਾਈ॥
ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਆਪਿ ਪਤਿ ਰਾਖੈ॥ ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕੋਇ ਨ ਲਾਖੈ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਕੋ ਨ ਪਹੂਚੈ॥ ਪ੍ਰ
ਭ ਕੇ ਸੇਵਕ ਊਚ ਤੇ ਊਚੇ॥ ਜੋ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨੀ ਸੇਵਾ ਲਾਇਆ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਦਹ ਦਿਸਿ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ॥੪॥ ਨੀ
ਕੀ ਕੀਰੀ ਮਹਿ ਕਲ ਰਾਖੈ॥ ਭਸਮ ਕਰੈ ਲਸਕਰ ਕੋਟਿ ਲਾਖੈ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਸਾਸੁ ਨ ਕਾਢਤ ਆਪਿ॥ ਤਾ ਕਉ ਰਾਖਤ
ਦੇ ਕਰਿ ਹਾਥ॥ ਮਾਨਸ ਜਤਨ ਕਰਤ ਬਹੁ ਭਾਂਤਿ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਕਰਤਬ ਬਿਰਥੇ ਜਾਤਿ॥ ਮਾਰੈ ਨ ਰਾਖੈ ਅਵ
ਰੁ ਨ ਕੋਇ॥ ਸਰਬ ਜੀਆ ਕਾ ਰਾਖਾ ਸੋਇ॥ ਕਾਹੇ ਸੋਚ ਕਰਹਿ ਰੇ ਪ੍ਰਾਣੀ॥ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਅਲਖ ਵਿਡਾਣੀ
॥੫॥ ਬਾਰੰ ਬਾਰ ਬਾਰ ਪ੍ਰਭੁ ਜਪੀਐ॥ ਪੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਇਹੁ ਮਨੁ ਤਨੁ ਧ੍ਰਪੀਐ॥ ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਜਿਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ॥
ਤਿਸੁ ਕਿਛੁ ਅਵਰੁ ਨਾਹੀ ਦ੍ਰਿਸਟਾਇਆ॥ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਨਾਮੋ ਰੂਪੁ ਰੰਗੁ॥ ਨਾਮੋ ਸੁਖੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕਾ ਸੰਗੁ॥ ਨਾਮ ਰਸਿ ਜੋ ਜ
ਨ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨੇ॥ ਮਨ ਤਨ ਨਾਮਹਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਨੇ॥ ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਸੋਵਤ ਨਾਮ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਨ ਕੈ ਸਦ ਕਾਮ॥੬
॥ ਬੋਲਹੁ ਜਸੁ ਜਿਹਬਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨੈ ਜਨ ਕੀਨੀ ਦਾਤਿ॥ ਕਰਹਿ ਭਗਤਿ ਆਤਮ ਕੈ ਚਾਇ॥ ਪ੍ਰਭ ਅਪ

ਨੇਸ੍ਰਉਣਿਜਿਸੁਸਮਾਇਆ॥ਜੋਹੋਆਹੋਵਤਸੋਜਾਨੈ॥ਪ੍ਰਭਅਪਨੇਕਾਹੁਕਮੁਪਛਾਨੈ॥ਤਿਸਕੀਮਹਿਮਾਕਉਨਬਖਾ
ਨਉ॥ਤਿਸਕਾਗੁਨੁਕਹਿਏਕਨਜਾਨਉ॥ਆਠਪਹਰਪ੍ਰਭਬਸਹਿਹਜੂਰੇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੇਈਜਨਪੂਰੇ॥੭॥
ਮਨਮੇਰੇਤਿਨਕੀਓਟਲੇਹਿ॥ਮਨੁਤਨੁਅਪਨਾਤਿਨਜਨਦੇਹਿ॥ਜਿਨਿਜਨਿਅਪਨਾਪ੍ਰਭੂਪਛਾਤਾ॥ਸੋਜਨੁਸਰਬਥੋ
ਕਕਾਦਾਤਾ॥ਤਿਸਕੀਸਰਨਿਸਰਬਸੁਖਪਾਵਹਿ॥ਤਿਸਕੈਦਰਸਿਸਭਪਾਪਮਿਟਾਵਹਿ॥ਅਵਰਸਿਆਨਪ
ਸਗਲੀਛਾਡੁ॥ਤਿਸੁਜਨਕੀਤੂਸੇਵਾਲਾਗੁ॥ਆਵਨੁਜਾਨੁਨਹੋਵੀਤੇਰਾ॥ਨਾਨਕਤਿਸੁਜਨਕੇਪੂਜਹੁਸਦਪੈ
ਰਾ॥੮॥੧੭॥ ਸਲੋਕੁ॥ਸਤਿਪੁਰਖੁਜਿਨਿਜਾਨਿਆਸਤਿਗੁਰੁਤਿਸਕਾਨਾਉ॥ਤਿਸਕੈਸੰਗਿਸਿਖੁਉ
ਧਰੈਨਾਨਕਹਰਿਗੁਨਗਾਉ॥ ੧॥ਅਸਟਪਦੀ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸਿਖਕੀਕਰੈਪ੍ਰਤਿਪਾਲ॥ਸੇਵਕਕਉਗੁਰੁ
ਸਦਾਦਇਆਲ॥ਸਿਖਕੀਗੁਰੁਦੁਰਮਤਿਮਲੁਹਿਰੈ॥ਗੁਰਬਚਨੀਹਰਿਨਾਮੁਉਚਰੈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸਿਖਕੇਬੰ
ਧਨਕਾਟੈ॥ਗੁਰਕਾਸਿਖੁਬਿਕਾਰਤੇਹਾਟੈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸਿਖਕਉਨਾਮੁਧਨੁਦੇਇ॥ਗੁਰਕਾਸਿਖੁਵਡਭਾਗੀਹੇ॥
ਸਤਿਗੁਰੁਸਿਖਕਾਹਲਤੁਪਲਤੁਸਵਾਰੈ॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰੁਸਿਖਕਉਜੀਅਨਾਲਿਸਮਾਰੈ॥੧॥ਗੁਰਕੈਗ੍ਰਿ
ਹਿਸੇਵਕੁਜੋਰਹੈ॥ਗੁਰਕੀਆਗਿਆਮਨਮਹਿਸਹੈ॥ਆਪਸਕਉਕਰਿਕਛੁਨਜਨਾਵੈ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਰਿਦੈ
ਸਦਧਿਆਵੈ॥ਮਨੁਬੇਚੈਸਤਿਗੁਰਕੈਪਾਸਿ॥ਤਿਸੁਸੇਵਕਕੇਕਾਰਜਰਾਸਿ॥ਸੇਵਾਕਰਤਹੋਇਨਿਹਕਾ
ਮੀ॥ਤਿਸਕਉਹੋਤਪਰਾਪਤਿਸੁਆਮੀ॥ਅਪਨੀਕ੍ਰਿਪਾਜਿਸੁਆਪਿਕਰੇਇ॥ਨਾਨਕਸੋਸੇਵਕੁਗੁਰਕੀ
ਮਤਿਲੇਇ॥੨॥ਬੀਸਬਿਸਵੇਗੁਰਕਾਮਨੁਮਾਨੈ॥ਸੋਸੇਵਕੁਪਰਮੇਸੁਰਕੀਗਤਿਜਾਨੈ॥ਸੋਸਤਿਗੁਰੁਜਿਸੁਰਿ
ਦੈਹਰਿਨਾਉ॥ਅਨਿਕਬਾਰਗੁਰਕਉਬਲਿਜਾਉ॥ਸਰਬਨਿਧਾਨਜੀਅਕਾਦਾਤਾ॥ਆਠਪਹਿ
ਰਪਾਰਬ੍ਰਹਮਰੰਗਿਰਾਤਾ॥ਬ੍ਰਹਮਮਹਿਜਨੁਜਨਮਹਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ॥ਏਕਹਿਆਪਿਨਹੀਕਛੁ
ਭਰਮੁ॥ਸਹਸਸਿਆਨਪਲਇਆਨਜਾਈਐ॥ਨਾਨਕਐਸਾਗੁਰੁਵਡਭਾਗੀਪਾਈਐ॥ ੩॥
ਸਫਲਦਰਸਨੁਪੇਖਤਪੁਨੀਤ॥ਪਰਸਤਚਰਨਗਤਿਨਿਰਮਲਰੀਤਿ॥ਭੇਟਤਸੰਗਿਰਾਮਗੁ
ਨਰਵੇ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੀਦਰਗਹਗਵੇ॥ਸੁਨਿਕਰਿਬਚਨਕਰਨਆਘਾਨੇ॥ਮਨਿਸੰਤੋਖੁਆਤ
ਮਪਤੀਆਨੇ॥ਪੂਰਾਗੁਰੁਅਖੵਓਜਾਕਾਮੰਤ੍ਰ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਦ੍ਰਿਸਟਿਪੇਖੈਹੋਇਸੰਤ॥ਗੁਣਬਿਅੰ
ਤਕੀਮਤਿਨਹੀਪਾਇ॥ਨਾਨਕਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਲਏਮਿਲਾਇ॥੪॥ਜਿਹਬਾਏਕਉਸਤਤਿ
ਅਨੇਕ॥ਸਤਿਪੁਰਖਪੂਰਨਬਿਬੇਕ॥ਕਾਹੂਬੋਲਨਪਹੁਚਤਪ੍ਰਾਨੀ॥ਅਗਮਅਗੋਚਰਪ੍ਰਭ
ਨਿਰਬਾਨੀ॥ਨਿਰਾਹਾਰਨਿਰਵੈਰਸੁਖਦਾਈ॥ਤਾਕੀਕੀਮਤਿਕਿਨੈਨਪਾਈ॥ਅਨਿਕਭਗਤ
ਬੰਦਨਨਿਤਕਰਹਿ॥ਚਰਨਕਮਲਹਿਰਦੈਸਿਮਰਹਿ॥ਸਦਬਲਿਹਾਰੀਸਤਿਗੁਰਅਪਨੇ॥
ਨਾਨਕਜਿਸੁਪ੍ਰਸਾਦਿਐਸਾਪ੍ਰਭੁਜਪਨੇ॥੫॥ਇਹੁਹਰਿਰਸੁਪਾਵੈਜਨੁਕੋਇ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵੈ

ਅਅਗੁਨੁ ਹੋਇ ॥ ਉਸੁ ਪੁਰਖ ਕਾ ਨਾਹੀ ਕਦੇ ਬਿਨਾਸੁ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਪ੍ਰਗਟੇ ਗੁਨਤਾਸੁ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾ
ਮੁ ਲੇਇ ॥ ਸਚੁ ਉਪਦੇਸੁ ਸੇਵਕ ਕਉ ਦੇਇ ॥ ਮੋਹਿ ਮਾਇਆ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਲੇਪੁ ॥ ਮਨ ਮਹਿ ਰਾਖੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਏ
ਕੁ ॥ ਅੰਧਕਾਰ ਦੀਪਕ ਪਰਗਾਸੇ ॥ ਨਾਨਕ ਭਰਮ ਮੋਹ ਦੁਖ ਤਹ ਤੇ ਨਾਸੇ ॥੬॥ ਤਪਤਿ ਮਾਹਿ ਠਾਢਿ ਵਰ
ਤਾਈ ॥ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਦੁਖ ਨਾਠੇ ਭਾਈ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕੇ ਮਿਟੇ ਅੰਦੇਸੇ ॥ ਸਾਧੂ ਕੇ ਪੂਰਨ ਉਪਦੇ
ਸੇ ॥ ਭਉ ਚੂਕਾ ਨਿਰਭਉ ਹੋਇ ਬਸੇ ॥ ਸਗਲ ਬਿਆਧਿ ਮਨ ਤੇ ਖੈ ਨਸੇ ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਸਾ ਤਿਨਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ
॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ਥਿਤਿ ਪਾਈ ਚੂਕੇ ਭ੍ਰਮ ਗਵਨ ॥ ਸੁਨਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸ੍ਰਵਨ
॥੭॥ ਨਿਰਗੁਨੁ ਆਪਿ ਸਰਗੁਨੁ ਭੀ ਓਹੀ ॥ ਕਲਾ ਧਾਰਿ ਜਿਨਿ ਸਗਲੀ ਮੋਹੀ ॥ ਅਪਨੇ ਚਰਿਤ ਪ੍ਰਭਿ
ਆਪਿ ਬਨਾਏ ॥ ਅਪੁਨੀ ਕੀਮਤਿ ਆਪੇ ਪਾਏ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਏਕੋ
ਸੋਇ ॥ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਰਵਿਆ ਰੂਪ ਰੰਗ ॥ ਭਏ ਪ੍ਰਗਾਸ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗ ॥ ਰਚਿ ਰਚਨਾ ਅਪਨੀ ਕਲ
ਧਾਰੀ ॥ ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥੮॥੧੮॥ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਸਾਥਿ ਨ ਚਾਲੈ ਬਿਨੁ ਭ
ਜਨ ਬਿਖਿਆ ਸਗਲੀ ਛਾਰੁ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਮਾਵਨਾ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਧਨੁ ਸਾਰੁ ॥੧॥
ਅਸਟਪਦੀ ॥ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਏਕੁ ਸਿਮਰਿ ਨਾਮ ਆਧਾਰੁ ॥ ਅਵਰਿ ਉ
ਪਾਵ ਸਭਿ ਮੀਤ ਬਿਸਾਰਹੁ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਿਦ ਮਹਿ ਉਰਿ ਧਾਰਹੁ ॥ ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਮ
ਰਥੁ ॥ ਦ੍ਰਿੜੁ ਕਰਿ ਗਹਹੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਵਥੁ ॥ ਇਹੁ ਧਨੁ ਸੰਚਹੁ ਹੋਵਹੁ ਭਗਵੰਤ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕਾ
ਨਿਰਮਲ ਮੰਤ ॥ ਏਕ ਆਸ ਰਾਖਹੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਸਰਬ ਰੋਗ ਨਾਨਕ ਮਿਟਿ ਜਾਹਿ ॥੧॥ ਜਿਸੁ ਧ
ਨ ਕਉ ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਉਠਿ ਧਾਵਹਿ ॥ ਸੋ ਧਨੁ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਤੇ ਪਾਵਹਿ ॥ ਜਿਸੁ ਸੁਖ ਕਉ ਨਿਤ ਬਾਛ
ਹਿ ਮੀਤ ॥ ਸੋ ਸੁਖੁ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਪਰੀਤਿ ॥ ਜਿਸੁ ਸੋਭਾ ਕਉ ਕਰਹਿ ਭਲੀ ਕਰਨੀ ॥ ਸਾ ਸੋਭਾ ਭਜੁ
ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਨੀ ॥ ਅਨਿਕ ਉਪਾਵੀ ਰੋਗੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਰੋਗੁ ਮਿਟੈ ਹਰਿ ਅਵਖਧੁ ਲਾਇ ॥ ਸਰਬ
ਨਿਧਾਨ ਮਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਦਰਗਹਿ ਪਰਵਾਨੁ ॥੨॥ ਮਨੁ ਪਰਬੋਧਹੁ ਹਰਿ
ਕੈ ਨਾਇ ॥ ਦਹ ਦਿਸਿ ਧਾਵਤ ਆਵੈ ਠਾਇ ॥ ਤਾ ਕਉ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕੋਇ ॥ ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਬ
ਸੈ ਹਰਿ ਸੋਇ ॥ ਕਲਿ ਤਾਤੀ ਠਾਢਾ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਦਾ ਸੁਖ ਪਾਉ ॥ ਭਉ ਬਿਨ
ਸੈ ਪੂਰਨ ਹੋਇ ਆਸ ॥ ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਆਤਮ ਪਰਗਾਸ ॥ ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਜਾਇ ਬਸੈ ਅਬਿਨਾਸੀ
॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਾਟੀ ਜਮ ਫਾਸੀ ॥੩॥ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੁ ਕਹੈ ਜਨੁ ਸਾਚਾ ॥ ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਸੋ ਕਾਚੋ ਕਾਚਾ ॥
ਆਵਾਗਵਨੁ ਮਿਟੈ ਪ੍ਰਭ ਸੇਵ ॥ ਆਪੁ ਤਿਆਗਿ ਸਰਨਿ ਗੁਰਦੇਵ ॥ ਇਉ ਰਤਨ ਜਨਮ ਕਾ ਹੋਇ
ਉਧਾਰੁ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੁ ॥ ਅਨਿਕ ਉਪਾਵ ਨ ਛੂਟਨਹਾਰੇ ॥ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ

ਬੇਦਬੀਚਾਰੇ॥ਹਰਿਕੀਭਗਤਿਕਰਹੁਮਨੁਲਾਇ॥ਮਨਬੰਛਤਨਾਨਕਫਲਪਾਇ॥੪॥ਸੰਗਿਨਚਾਲਸਿਤੇਰੈਧਨਾ॥
ਤੂੰਕਿਆਲਪਟਾਵਹਿਮੂਰਖਮਨਾ॥ਸੁਤਮੀਤਕੁਟੰਬਅਰੁਬਨਿਤਾ॥ਇਨਤੇਕਹਹੁਤੁਮਕਵਨਸਨਾਥਾ॥ਰਾਜਰੰਗਮਾਇਆ
ਬਿਸਥਾਰੁ॥ਇਨਤੇਕਹਹੁਕਵਨਛੁਟਕਾਰ॥ਅਸੁਹਸਤੀਰਥਅਸਵਾਰੀ॥ਝੂਠਾਡੰਫੁਝੂਠੁਪਸਾਰੀ॥ਜਿਨਿਦੀਏਤਿਸੁ
ਬੁਝੈਨਾਬਿਗਾਨਾ॥ਨਾਮੁਬਿਸਾਰਿਨਾਨਕਪਛੁਤਾਨਾ॥੫॥ਗੁਰਕੀਮਤਿਤੂੰਲੇਹਿਇਆਨੇ॥ਭਗਤਿਬਿਨਾਬਹੁਡੂਬੇਸਿ
ਆਨੇ॥ਹਰਿਕੀਭਗਤਿਕਰਹੁਮਨਮੀਤ॥ਨਿਰਮਲਹੋਇਤੁਮ੍ਹਾਰੋਚੀਤ॥ਚਰਨਕਮਲਰਾਖਹੁਮਨਮਾਹਿ॥ਜਨਮਜ
ਨਮਕੇਕਿਲਬਿਖਜਾਹਿ॥ਆਪਿਜਪਹੁਅਵਰਾਨਾਮੁਜਪਾਵਹੁ॥ਸੁਨਤਕਹਤਰਹਤਗਤਿਪਾਵਹੁ॥ਸਾਰਭੂਤਸ
ਤਿਹਰਿਕੋਨਾਉ॥ਸਹਜਿਸੁਭਾਇਨਾਨਕਗੁਨਗਾਉ॥੬॥ਗੁਨਗਾਵਤਤੇਰੀਉਤਰਸਿਮੈਲੁ॥ਬਿਨਸਿਜਾਇਹ
ਉਮੈਬਿਖੁਫੈਲੁ॥ਹੋਹਿਅਚਿੰਤੁਬਸੈਸੁਖਨਾਲਿ॥ਸਾਸਿਗ੍ਰਾਸਿਹਰਿਨਾਮੁਸਮਾਲਿ॥ਛਾਡਿਸਿਆਨਪਸਗਲੀ
ਮਨਾ॥ਸਾਧਸੰਗਿਪਾਵਹਿਸਚੁਧਨਾ॥ਹਰਿਪੂੰਜੀਸੰਚਿਕਰਹੁਬਿਉਹਾਰੁ॥ਈਹਾਸੁਖੁਦਰਗਹਜੈਕਾਰੁ॥ਸਰ
ਬਨਿਰੰਤਰਿਏਕੋਦੇਖੁ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਾਕੈਮਸਤਕਿਲੇਖੁ॥੭॥ਏਕੋਜਪਿਏਕੋਸਾਲਾਹਿ॥ਏਕੁਸਿਮਰਿਏਕੋਮ
ਨਆਹਿ॥ਏਕਸਕੇਗੁਨਗਾਉਅਨੰਤ॥ਮਨਿਤਨਿਜਾਪਿਏਕਭਗਵੰਤ॥ਏਕੋਏਕੁਏਕੁਹਰਿਆਪਿ॥ਪੂਰਨਪੂਰਿ
ਰਹਿਓਪ੍ਰਭੁਬਿਆਪਿ॥ਅਨਿਕਬਿਸਥਾਰਏਕਤੇਭਏ॥ਏਕੁਅਰਾਧਿਪਰਾਛਤਗਏ॥ਮਨਤਨਅੰਤਰਿਏਕੁ
ਪ੍ਰਭੁਰਾਤਾ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਇਕੁਜਾਤਾ॥੮॥੧੯॥ ॥ਸਲੋਕੁ॥ਫਿਰਤਫਿਰਤਪ੍ਰਭਆ

੧੯॥

ਇਆਪਰਿਆਤਉਸਰਨਾਇ॥ਨਾਨਕਕੀਪ੍ਰਭਬੇਨਤੀਅਪਨੀਭਗਤੀਲਾਇ॥ ੧॥ਅਸਟਪਦੀ॥
ਜਾਚਕਜਨੁਜਾਚੈਪ੍ਰਭਦਾਨੁ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਦੇਵਹੁਹਰਿਨਾਮੁ॥ਸਾਧਜਨਾਕੀਮਾਗਉਧੂਰਿ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਮੇ
ਰੀਸਰਧਾਪੂਰਿ॥ਸਦਾਸਦਾਪ੍ਰਭਕੇਗੁਨਗਾਵਉ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਪ੍ਰਭਤੁਮਹਿਧਿਆਵਉ॥ਚਰਨਕਮਲਸਿਉ
ਲਾਗੈਪ੍ਰੀਤਿ॥ਭਗਤਿਕਰਉਪ੍ਰਭਕੀਨਿਤਨੀਤਿ॥ਏਕਓਟਏਕੋਆਧਾਰੁ॥ਨਾਨਕੁਮਾਗੈਨਾਮੁਪ੍ਰਭਸਾਰੁ॥੧॥ਪ੍ਰ
ਭਕੀਦ੍ਰਿਸਟਿਮਹਾਸੁਖੁਹੋਇ॥ਹਰਿਰਸੁਪਾਵੈਬਿਰਲਾਕੋਇ॥ਜਿਨਚਾਖਿਆਸੇਜਨਤ੍ਰਿਪਤਾਨੇ॥ਪੂਰਨਪੁਰ
ਖਨਹੀਡੋਲਾਨੇ॥ਸੁਭਰਭਰੇਪ੍ਰੇਮਰਸਰੰਗਿ॥ਉਪਜੈਚਾਉਸਾਧਕੈਸੰਗਿ॥ਪਰੇਸਰਨਿਆਨਸਭਤਿਆਗਿ॥ਅੰ
ਤਰਿਪ੍ਰਗਾਸਅਨਦਿਨੁਲਿਵਲਾਗਿ॥ਬਡਭਾਗੀਜਪਿਆਪ੍ਰਭੁਸੋਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਸੁਖੁਹੋਇ॥੨॥ਸੇਵਕ
ਕੀਮਨਸਾਪੂਰੀਭਈ॥ਸਤਿਗੁਰਤੇਨਿਰਮਲਮਤਿਲਈ॥ਜਨਕਉਪ੍ਰਭੁਹੋਇਓਦਇਆਲੁ॥ਸੇਵਕੁਕੀਨੋ
ਸਦਾਨਿਹਾਲੁ॥ਬੰਧਨਕਾਟਿਮੁਕਤਿਜਨੁਭਇਆ॥ਜਨਮਮਰਨਦੂਖੁਭ੍ਰਮੁਗਇਆ॥ਇਛਪੁੰਨੀਸਰਧਾਸਭ
ਪੂਰੀ॥ਰਵਿਰਹਿਆਸਦਸੰਗਿਹਜੂਰੀ॥ਜਿਸਕਾਸਾਤਿਨਿਲੀਆਮਿਲਾਇ॥ਨਾਨਕਭਗਤੀਨਾਮਿਸਮਾਇ॥੩॥ਸੋ
ਕਿਉਬਿਸਰੈਜਿਘਾਲਨਭਾਨੈ॥ਸੋਕਿਉਬਿਸਰੈਜਿਕੀਆਜਾਨੈ॥ਸੋਕਿਉਬਿਸਰੈਜਿਨਿਸਭੁਕਿਛੁਦੀਆ॥ਸੋਕਿਉ
ਬਿਸਰੈਜਿਜੀਵਨਜੀਆ॥ਸੋਕਿਉਬਿਸਰੈਜਿਅਗਨਮਹਿਰਾਖੈ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਕੋਬਿਰਲਾਲਾਖੈ॥ਸੋਕਿਉਬਿ

ਖਤੇ ਕਾਟੈ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਟੂਟਾ ਗਾਂਢੈ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਬੁਝਾਇਆ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਨਾਨਕ ਜਨ ਧਿਆਇਆ ॥੪॥ ਸਾਜਨ ਸੰਤ ਕਰਹੁ ਇਹੁ ਕਾਮੁ ॥ ਆਨ ਤਿਆਗਿ ਜਪਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹੁ ॥ ਆਪਿ ਜਪਹੁ ਅਵਰਹ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵਹੁ ॥ ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਤਰੀਐ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਬਿਨੁ ਭਗਤੀ ਤਨੁ ਹੋਸੀ ਛਾਰੁ ॥ ਸਰਬ ਕਲਿਆਨ ਸੂਖ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ॥ ਬੂਡਤ ਜਾਤ ਪਾਏ ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ ॥ ਸਗਲ ਦੂਖ ਕਾ ਹੋਵਤ ਨਾਸੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਗੁਨਤਾਸੁ ॥੫॥ ਉਪਜੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸੁ ਚਾਉ ॥ ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਇਹੀ ਸੁਆਉ ॥ ਨੇਤ੍ਰਹੁ ਪੇਖਿ ਦਰਸੁ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਮਨੁ ਬਿਗਸੈ ਸਾਧ ਚਰਨ ਧੋਇ ॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਰੰਗੁ ॥ ਬਿਰਲਾ ਕੋਊ ਪਾਵੈ ਸੰਗੁ ॥ ਏਕੁ ਬਸਤੁ ਦੀਜੈ ਕਰਿ ਮਇਆ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਲਇਆ ॥ ਤਾ ਕੀ ਉਪਮਾ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਰਹਿਆ ਸਰਬ ਸਮਾਇ ॥੬॥ ਪ੍ਰਭ ਬਖਸੰਦ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ॥ ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਸਦਾ ਕਿਰਪਾਲ ॥ ਅਨਾਥ ਨਾਥ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਪਾਲ ॥ ਸਰਬ ਘਟਾ ਕਰਤ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਕਾਰਣ ਕਰਤਾਰ ॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੇ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ॥ ਜੋ ਜੋ ਜਪੈ ਸੁ ਹੋਇ ਪੁਨੀਤ ॥ ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਲਾਵੈ ਮਨ ਹੀਤ ॥ ਹਮ ਨਿਰਗੁਨੀਆਰ ਨੀਚ ਅਜਾਨ ॥ ਨਾਨਕ ਤੁਮਰੀ ਸਰਨਿ ਪੁਰਖ ਭਗਵਾਨ ॥੭॥ ਸਰਬ ਬੈਕੁੰਠ ਮੁਕਤਿ ਮੋਖ ਪਾਏ ॥ ਏਕ ਨਿਮਖ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਏ ॥ ਅਨਿਕ ਰਾਜ ਭੋਗ ਵਡਿਆਈ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਕਥਾ ਮਨਿ ਭਾਈ ॥ ਬਹੁ ਭੋਜਨ ਕਾਪਰ ਸੰਗੀਤ ॥ ਰਸਨਾ ਜਪਤੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨੀਤ ॥ ਭਲੀ ਸੁ ਕਰਨੀ ਸੋਭਾ ਧਨਵੰਤ ॥ ਹਿਰਦੈ ਬਸੈ ਪੂਰਨ ਗੁਰ ਮੰਤ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਦੇਹੁ ਨਿਵਾਸ ॥ ਸਰਬ ਸੂਖ ਨਾਨਕ ਪਰਗਾਸ ॥੮॥੨੦॥

॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਸਰਗੁਨ ਨਿਰਗੁਨ ਨਿਰੰਕਾਰ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧੀ ਆਪਿ ॥ ਆਪਨ ਕੀਆ ਨਾਨਕਾ ਆਪੇ ਹੀ ਫਿਰਿ ਜਾਪਿ ॥੧॥

॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਜਬ ਅਕਾਰੁ ਇਹੁ ਕਛੁ ਨ ਦ੍ਰਿਸਟੇਤਾ ॥ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਤਬ ਕਹ ਤੇ ਹੋਤਾ ॥ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਤਬ ਕਹ ਤੇ ਹੋਤਾ ॥ ਜਬ ਧਾਰੀ ਆਪਨ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ॥ ਤਬ ਬੈਰ ਬਿਰੋਧ ਕਿਸੁ ਸੰਗਿ ਕਮਾਤਿ ॥ ਜਬ ਇਸ ਕਾ ਬਰਨੁ ਚਿਹਨੁ ਨ ਜਾਪਤ ॥ ਤਬ ਹਰਖ ਸੋਗ ਕਹੁ ਕਿਸਹਿ ਬਿਆਪਤ ॥ ਜਬ ਆਪਨ ਆਪ ਆਪਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ॥ ਤਬ ਮੋਹ ਕਹਾ ਕਿਸੁ ਹੋਵਤ ਭਰਮ ॥ ਆਪਨ ਖੇਲੁ ਆਪਿ ਵਰਤੀਜਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ॥੧॥ ਜਬ ਹੋਵਤ ਪ੍ਰਭ ਕੇਵਲ ਧਨੀ ॥ ਤਬ ਬੰਧ ਮੁਕਤਿ ਕਹੁ ਕਿਸ ਕਉ ਗਨੀ ॥ ਜਬ ਏਕਹਿ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ॥ ਤਬ ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਕਹੁ ਕਉਨ ਅਉਤਾਰ ॥ ਜਬ ਨਿਰਗੁਨ ਪ੍ਰਭ ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ॥ ਤਬ ਸਿਵ ਸਕਤਿ ਕਹਹੁ ਕਿਤੁ ਠਾਇ ॥ ਜਬ ਆਪਹਿ ਆਪਿ ਅਪਨੀ ਜੋਤਿ ਧਰੈ ॥ ਤਬ ਕਵਨ ਨਿਡਰੁ ਕਵਨ ਕਤ ਡਰੈ ॥ ਆਪਨ ਚਲਿਤ ਆਪਿ ਕਰਨੈਹਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਠਾਕੁਰ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ॥੨॥ ਅਬਿਨਾਸੀ ਸੁਖ ਆਪਨ ਆਸਨ ॥ ਤਹ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਹੁ ਕਹਾ ਬਿਨਾਸਨ ॥ ਜਬ ਪੂਰਨ ਕਰਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ ਤਬ ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਕਹਹੁ ਕਿਸੁ ਹੋਇ ॥ ਜਬ ਅਬਿਗਤ ਅਗੋਚਰ ਪ੍ਰਭ ਏਕਾ ॥ ਤਬ ਚਿਤ੍ਰ ਗੁਪਤ ਕਿਸੁ ਪੂਛਤ ਲੇਖਾ ॥ ਜਬ ਨਾਥ ਨਿਰੰਜਨ ਅਗੋਚਰ ਅਗਾਧੇ

॥ਤਬਕਵਨਛੁਟੈਕਵਨਬੰਧਨਬਾਧੇ॥ਆਪਨਆਪਆਪਹੀਅਚਰਜਾ॥ਨਾਨਕਆਪਨਰੂਪਆਪਹੀਉਪਰਜਾ॥
੧॥ਜਹਨਿਰਮਲਪੁਰਖੁਪੁਰਖਪਤਿਹੋਤਾ॥ਤਹਬਿਨੁਮੈਲੁਕਹਹੁਕਿਆਧੋਤਾ॥ਜਹਨਿਰੰਜਨਨਿਰੰਕਾਰਨਿਰਬਾਨ॥
ਤਹਕਉਨਕਉਮਾਨਕਉਨਅਭਿਮਾਨ॥ਜਹਸਰੂਪਕੇਵਲਜਗਦੀਸ॥ਤਹਛਲਛਿਦ੍ਰਲਗਤਕਹੁਕੀਸ॥ਜ
ਹਜੋਤਿਸਰੂਪੀਜੋਤਿਸੰਗਿਸਮਾਵੈ॥ਤਹਕਿਸਹਿਭੂਖਕਵਨੁਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ॥ਕਰਨਕਰਾਵਨਕਰਨੈਹਾਰੁ॥ਨਾ
ਨਕਕਰਤੇਕਾਨਾਹਿਸੁਮਾਰੁ॥੨॥ਜਬਅਪਨੀਸੋਭਾਆਪਨਸੰਗਿਬਨਾਈ॥ਤਬਕਵਨਮਾਇਬਾਪਮਿਤ੍ਰਸੁ
ਤਭਾਈ॥ਜਹਸਰਬਕਲਾਆਪਹਿਪਰਬੀਨ॥ਤਹਬੇਦਕਤੇਬਕਹਾਕੋਊਚੀਨ॥ਜਬਆਪਨਆਪੁਆਪਿ
ਉਰਿਧਾਰੈ॥ਤਉਸਗਨਅਪਸਗਨਕਹਾਬੀਚਾਰੈ॥ਜਹਆਪਨਊਚਆਪਨਆਪਿਨੇਰਾ॥ਤਹਕਉਨਠਾ
ਕੁਰਕਉਨੁਕਹੀਐਚੇਰਾ॥ਬਿਸਮਨਬਿਸਮਰਹੇਬਿਸਮਾਦ॥ਨਾਨਕਅਪਨੀਗਤਿਜਾਨਹੁਆਪਿ॥੩॥ਜਹ
ਅਛਲਅਛੇਦਅਭੇਦਸਮਾਇਆ॥ਊਹਾਕਿਸਹਿਬਿਆਪਤਮਾਇਆ॥ਆਪਸਕਉਆਪਹਿਆਦੇਸੁ॥
ਤਿਹੁਗੁਣਕਾਨਾਹੀਪਰਵੇਸੁ॥ਜਹਏਕਹਿਏਕਏਕਭਗਵੰਤਾ॥ਤਹਕਉਨੁਅਚਿੰਤੁਕਿਸੁਲਾਗੈਚਿੰਤਾ॥
ਜਹਆਪਨਆਪੁਆਪਿਪਤੀਆਰਾ॥ਤਹਕਉਨੁਕਥੈਕਉਨੁਸੁਨਨੈਹਾਰਾ॥ਬਹੁਬੇਅੰਤਊਚਤੇਊਚਾ॥
ਨਾਨਕਆਪਸਕਉਆਪਹਿਪਹੂਚਾ॥੪॥ਜਹਆਪਿਰਚਿਓਪਰਪੰਚੁਅਕਾਰੁ॥ਤਿਹੁਗੁਣਮਹਿ
ਕੀਨੋਬਿਸਥਾਰੁ॥ਪਾਪੁਪੁੰਨੁਤਹਭਈਕਹਾਵਤ॥ਕੋਊਨਰਕਕੋਊਸੁਰਗਬੰਛਾਵਤ॥ਆਲਜਾਲਮਾ
ਇਆਜੰਜਾਲ॥ਹਉਮੈਮੋਹਭਰਮਭੈਭਾਰ॥ਦੂਖਸੂਖਮਾਨਅਪਮਾਨ॥ਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰਕੀਓਬਖ੍ਯਾਨ॥ਆ
ਪਨਖੇਲੁਆਪਿਕਰਿਦੇਖੈ॥ਖੇਲੁਸੰਕੋਚੈਤਉਨਾਨਕਏਕੈ॥੫॥ਜਹਅਬਿਗਤੁਭਗਤੁਤਹਆਪਿ॥ਜ
ਹਪਸਰੈਪਾਸਾਰੁਸੰਤਪਰਤਾਪਿ॥ਦੁਹੂਪਾਖਕਾਆਪਹਿਧਨੀ॥ਉਨਕੀਸੋਭਾਉਨਹੂਬਨੀ॥ਆਪਹਿਕ
ਉਤਕਕਰੈਅਨਦਚੋਜ॥ਆਪਹਿਰਸਭੋਗਨਨਿਰਜੋਗ॥ਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਆਪਨਨਾਇਲਾਵੈ॥ਜਿਸੁ
ਭਾਵੈਤਿਸੁਖੇਲਖਿਲਾਵੈ॥ਬੇਸੁਮਾਰਅਥਾਹਅਗਨਤਅਤੋਲੈ॥ਜਿਉਬੁਲਾਵਹੁਤਿਉਨਾਨਕਦਾਸਬੋ
ਲੈ॥੬॥੨੧॥ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਜੀਅਜੰਤਕੇਠਾਕੁਰਾਆਪੇਵਰਤਣਹਾਰ॥ਨਾਨਕਏਕੋਪਸਰਿਆਦੂਜਾਕ
ਹਦ੍ਰਿਸਟਾਰ॥੧॥ ॥ਅਸਟਪਦੀ॥ਆਪਿਕਥੈਆਪਿਸੁਨਨੈਹਾਰੁ॥ਆਪਹਿਏਕੁਆਪਿਬਿਸਥਾਰੁ
॥ਜਾਤਿਸੁਭਾਵੈਤਾਸ੍ਰਿਸਟਿਉਪਾਏ॥ਆਪਨੈਭਾਣੈਲਏਸਮਾਏ॥ਤੁਮਤੇਭਿੰਨਨਹੀਕਿਛੁਹੋਇ॥ਆਪਨਸੂਤਿ
ਸਭੁਜਗਤੁਪਰੋਇ॥ਜਾਕਉਪ੍ਰਭਜੀਉਆਪਿਬੁਝਾਏ॥ਸਚੁਨਾਮੁਸੋਈਜਨੁਪਾਏ॥ਸੋਸਮਦਰਸੀਤਤਕਾਬੇਤਾ॥
ਨਾਨਕਸਗਲਸ੍ਰਿਸਟਿਕਾਜੇਤਾ॥੧॥ਜੀਅਜੰਤ੍ਰਸਭਤਾਕੈਹਾਥ॥ਦੀਨਦਇਆਲਅਨਾਥਕੋਨਾਥੁ॥ਜਿਸੁ
ਰਾਖੈਤਿਸੁਕੋਇਨਮਾਰੈ॥ਸੋਮੂਆਜਿਸੁਮਨਹੁਬਿਸਾਰੈ॥ਤਿਸੁਤਜਿਅਵਰਕਹਾਕੋਜਾਇ॥ਸਭਸਿਰਿਏਕੁ
ਨਿਰੰਜਨਰਾਇ॥ਜੀਅਕੀਜੁਗਤਿਜਾਕੈਸਭਹਾਥਿ॥ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਜਾਨਹੁਸਾਥਿ॥ਗੁਨਨਿਧਾਨਬੇਅੰ

ਤ ਅਪਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਬਲਿਹਾਰਾ ॥੨॥ ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹੇ ਦਇਆਲ ॥ ਸਭ ਊਪਰਿ ਹੋਵਤ ਕਿਰਪਾਲ ॥
ਅਪਨੇ ਕਰਤਬ ਜਾਨੈ ਆਪਿ ॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਰਹਿਓ ਬਿਆਪਿ ॥ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈ ਜੀਅਨ ਬਹੁ ਭਾਤਿ ॥ ਜੋ ਜੋ ਰਚਿਓ
ਸੁ ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਤਿ ॥ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ਮਨ ਅੰਤਰਿ
ਬਿਸ੍ਵਾਸੁ ਕਰਿ ਮਾਨਿਆ ॥ ਕਰਨਹਾਰੁ ਨਾਨਕ ਇਕੁ ਜਾਨਿਆ ॥੩॥ ਜਨੁ ਲਾਗਾ ਹਰਿ ਏਕੈ ਨਾਇ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਆ
ਸ ਨ ਬਿਰਥੀ ਜਾਇ ॥ ਸੇਵਕ ਕਉ ਸੇਵਾ ਬਨਿ ਆਈ ॥ ਹੁਕਮੁ ਬੂਝਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਈ ॥ ਇਸ ਤੇ ਊਪਰਿ ਨਹੀ ਬੀਚਾਰੁ
॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਬਸਿਆ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ ਬੰਧਨ ਤੋਰਿ ਭਏ ਨਿਰਵੈਰ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਪੂਜਹਿ ਗੁਰ ਕੇ ਪੈਰ ॥ ਇਹ ਲੋਕ ਸੁਖੀ
ਏ ਪਰਲੋਕ ਸੁਹੇਲੇ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਹਿ ਮੇਲੇ ॥੪॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਕਰਹੁ ਅਨੰਦ ॥ ਗੁਨ ਗਾਵਹੁ ਪ੍ਰਭ ਪ
ਰਮਾਨੰਦ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਤਤੁ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਦ੍ਰੁਲਭ ਦੇਹ ਕਾ ਕਰਹੁ ਉਧਾਰੁ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਚਨ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁ
ਨ ਗਾਉ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਤਰਨ ਕਾ ਇਹੈ ਸੁਆਉ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰਭ ਪੇਖਹੁ ਨੇਰਾ ॥ ਮਿਟੈ ਅਗਿਆਨੁ ਬਿਨਸੈ
ਅੰਧੇਰਾ ॥ ਸੁਨਿ ਉਪਦੇਸੁ ਹਿਰਦੈ ਬਸਾਵਹੁ ॥ ਮਨ ਇਛੇ ਨਾਨਕ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥੫॥ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਦੁਇ
ਲੇਹੁ ਸਵਾਰਿ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਅੰਤਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਪੂਰੀ ਦੀਖਿਆ ॥ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਬਸੈ ਤਿਸੁ ਸਾ
ਚੁ ਪਰੀਖਿਆ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਮਨ ਤੇ ਭਉ ਜਾਇ ॥ ਸਚੁ ਵਾਪਾਰੁ
ਕਰਹੁ ਵਾਪਾਰੀ ॥ ਦਰਗਹ ਨਿਬਹੈ ਖੇਪ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਏਕਾ ਟੇਕ ਰਖਹੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਬਹੁਰਿ ਨ
ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ॥੬॥ ਤਿਸ ਤੇ ਦੂਰਿ ਕਹਾ ਕੋ ਜਾਇ ॥ ਉਬਰੈ ਰਾਖਨਹਾਰੁ ਧਿਆਇ ॥ ਨਿਰਭਉ ਜਪੈ ਸਗ
ਲ ਭਉ ਮਿਟੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਛੁਟੈ ॥ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਖੈ ਤਿਸੁ ਨਾਹੀ ਦੂਖ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਮਨਿ
ਹੋਵਤ ਸੂਖ ॥ ਚਿੰਤਾ ਜਾਇ ਮਿਟੈ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਕੋਇ ਨ ਪਹੁਚਨਹਾਰੁ ॥ ਸਿਰ ਊਪਰਿ ਠਾਢਾ ਗੁਰੁ ਸੂਰਾ ॥
ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੇ ਕਾਰਜ ਪੂਰਾ ॥੭॥ ਮਤਿ ਪੂਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਜਾ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ॥ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਤ ਉਧਰਤ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ॥ ਚਰਨ ਕ
ਮਲ ਜਾ ਕੇ ਅਨੂਪ ॥ ਸਫਲ ਦਰਸਨੁ ਸੁੰਦਰ ਹਰਿ ਰੂਪ ॥ ਧੰਨੁ ਸੇਵਾ ਸੇਵਕੁ ਪਰਵਾਨੁ ॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਪੁਰਖੁ ਪ੍ਰਧਾਨੁ ॥ ਜਿਸੁ
ਮਨਿ ਬਸੈ ਸੁ ਹੋਤ ਨਿਹਾਲੁ ॥ ਤਾ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵਤ ਕਾਲੁ ॥ ਅਮਰ ਭਏ ਅਮਰਾ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥੮॥੨੨॥

ਸਲੋਕੁ ॥ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ਅਗਿਆਨ ਅੰਧੇਰ ਬਿਨਾਸੁ ॥ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸੰਤ ਭੇਟਿਆ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਪ
ਰਗਾਸੁ ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਸੰਤਸੰਗਿ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਡੀਠਾ ॥ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭੂ ਕਾ ਲਾਗਾ ਮੀਠਾ ॥ ਸਗਲ ਸਮਿਗ੍ਰੀ ਏਕਸੁ ਘ
ਟ ਮਾਹਿ ॥ ਅਨਿਕ ਰੰਗ ਨਾਨਾ ਦ੍ਰਿਸਟਾਹਿ ॥ ਨਉ ਨਿਧਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਨਾਮੁ ॥ ਦੇਹੀ ਮਹਿ ਇਸ ਕਾ ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ ॥ ਸੁੰਨ ਸਮਾ
ਧਿ ਅਨਹਤ ਤਹ ਨਾਦ ॥ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ਅਚਰਜ ਬਿਸਮਾਦ ॥ ਤਿਨਿ ਦੇਖਿਆ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਦਿਖਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜ
ਨ ਸੋਝੀ ਪਾਏ ॥੧॥ ਸੋ ਅੰਤਰਿ ਸੋ ਬਾਹਰਿ ਅਨੰਤ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਬਿਆਪਿ ਰਹਿਆ ਭਗਵੰਤ ॥ ਧਰਨਿ ਮਾਹਿ ਆਕਾਸ ਪਇ
ਆਲ ॥ ਸਰਬ ਲੋਕ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥ ਬਨਿ ਤਿਨਿ ਪਰਬਤਿ ਹੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ॥ ਜੈਸੀ ਆਗਿਆ ਤੈਸਾ ਕਰਮੁ ॥ ਪਉ

ਣੁਪਾਣੀਬੈਸੰਤਰਿਮਾਹਿ॥ਚਾਰਿਕੁੰਟਦਹਦਿਸੇਸਮਾਹਿ॥ਤਿਸਤੇਭਿੰਨਨਹੀਕੋਠਾਉ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਸੁਖੁ
ਪਾਉ॥੨॥ਬੇਦਪੁਰਾਨਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਮਹਿਦੇਖੁ॥ਸਸੀਅਰਸੂਰਨਖੵਤ੍ਰਮਹਿਏਕੁ॥ਬਾਣੀਪ੍ਰਭਕੀਸਭੁਕੋਬੋਲੈ॥ਆਪਿ
ਅਡੋਲੁਨਕਬਹੂਡੋਲੈ॥ਸਰਬਕਲਾਕਰਿਖੇਲੈਖੇਲ॥ਮੋਲਿਨਪਾਈਐਗੁਣਹਅਮੋਲ॥ਸਰਬਜੋਤਿਮਹਿਜਾਕੀ
ਜੋਤਿ॥ਧਾਰਿਰਹਿਓਸੁਆਮੀਓਤਿਪੋਤਿ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਭਰਮਕਾਨਾਸੁ॥ਨਾਨਕਤਿਨਮਹਿਏਹੁਬਿਸਾਸੁ॥੩॥ਸੰਤ
ਜਨਾਕਾਪੇਖਨੁਸਭੁਬ੍ਰਹਮ॥ਸੰਤਜਨਾਕੈਹਿਰਦੈਸਭਿਧਰਮ॥ਸੰਤਜਨਾਸੁਨਹਿਸੁਭਬਚਨ॥ਸਰਬਬਿਆਪੀਰਾਮ
ਸੰਗਿਰਚਨ॥ਜਿਨਿਜਾਤਾਤਿਸਕੀਇਹਰਹਤ॥ਸਤਿਬਚਨਸਾਧੂਸਭਿਕਹਤ॥ਜੋਜੋਹੋਇਸੋਈਸੁਖੁਮਾਨੈ॥ਕਰਨਕਰਾ
ਵਨਹਾਰੁਪ੍ਰਭੁਜਾਨੈ॥ਅੰਤਰਿਬਸੇਬਾਹਰਿਭੀਓਹੀ॥ਨਾਨਕਦਰਸਨੁਦੇਖਿਸਭਮੋਹੀ॥੪॥ਆਪਿਸਤਿਕੀਆਸਭੁ
ਸਤਿ॥ਤਿਸੁਪ੍ਰਭਤੇਸਗਲੀਉਤਪਤਿ॥ਤਿਸੁਭਾਵੈਤਾਕਰੇਬਿਸਥਾਰੁ॥ਤਿਸੁਭਾਵੈਤਾਏਕੰਕਾਰੁ॥ਅਨਿਕਕਲਾਲਖੀ
ਨਹਜਾਇ॥ਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਲਏਮਿਲਾਇ॥ਕਵਨਨਿਕਟਿਕਵਨਕਹੀਐਦੂਰਿ॥ਆਪੇਆਪਿਆਪਭਰਪੂਰਿ॥ਅੰਤਰ
ਗਤਿਜਿਸੁਆਪਿਜਨਾਏ॥ਨਾਨਕਤਿਸੁਜਨਆਪਿਬੁਝਾਏ॥੫॥ਸਰਬਭੂਤਆਪਿਵਰਤਾਰਾ॥ਸਰਬਨੈਨਆਪਿਪੇਖ
ਨਹਾਰਾ॥ਸਗਲਸਮਗ੍ਰੀਜਾਕਾਤਨਾ॥ਆਪਨਜਸੁਆਪਹੀਸੁਨਾ॥ਆਵਨਜਾਨੁਇਕੁਖੇਲੁਬਨਾਇਆ॥ਆਗਿਆ
ਕਾਰੀਕੀਨੀਮਾਇਆ॥ਸਭਕੈਮਧਿਅਲਿਪਤੋਰਹੈ॥ਜੋਕਿਛੁਕਹਣਾਸੁਆਪੇਕਹੈ॥ਆਗਿਆਆਵੈਆਗਿਆਜਾਇ॥ਨਾ
ਨਕਜਾਭਾਵੈਤਾਲਏਸਮਾਇ॥੬॥ਇਸਤੇਹੋਇਸੁਨਾਹੀਬੁਰਾ॥ਓਰੈਕਹਹੁਕਿਨੈਕਛੁਕਰਾ॥ਆਪਿਭਲਾਕਰਤੂਤਿਅਤਿਨੀ
ਕੀ॥ਆਪੇਜਾਨੈਅਪਨੇਜੀਕੀ॥ਆਪਿਸਾਚੁਧਾਰੀਸਭਸਾਚੁ॥ਓਤਿਪੋਤਿਆਪਨਸੰਗਿਰਾਚੁ॥ਤਾਕੀਗਤਿਮਿਤਿਕਹੀ
ਨਜਾਇ॥ਦੂਸਰਹੋਇਤਸੋਝੀਪਾਇ॥ਤਿਸਕਾਕੀਆਸਭੁਪਰਵਾਨੁ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਇਹੁਜਾਨੁ॥੭॥ਜੋਜਾਨੈਤਿ
ਸੁਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ॥ਆਪਿਮਿਲਾਇਲਏਪ੍ਰਭੁਸੋਇ॥ਓਹੁਧਨਵੰਤੁਕੁਲਵੰਤੁਪਤਿਵੰਤੁ॥ਜੀਵਨਮੁਕਤਿਜਿਸੁਰਿਦੈਭਗ
ਵੰਤੁ॥ਧੰਨੁਧੰਨੁਧੰਨੁਜਨੁਆਇਆ॥ਜਿਸੁਪ੍ਰਸਾਦਿਸਭੁਜਗਤੁਤਰਾਇਆ॥ਜਨਆਵਨਕਾਇਹੈਸੁਆਉ॥ਜਨਕੈਸੰ
ਗਿਚਿਤਿਆਵੈਨਾਉ॥ਆਪਿਮੁਕਤੁਮੁਕਤੁਕਰੈਸੰਸਾਰੁ॥ਨਾਨਕਤਿਸੁਜਨਕਉਸਦਾਨਮਸਕਾਰੁ॥੮॥੨੩॥ ਸਲੋਕੁ
॥ਪੂਰਾਪ੍ਰਭੁਆਰਾਧਿਆਪੂਰਾਜਾਕਾਨਾਉ॥ਨਾਨਕਪੂਰਾਪਾਇਆਪੂਰੇਕੇਗੁਨਗਾਉ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ॥ ॥ਪੂਰੇਗੁਰ
ਕਾਸੁਨਿਉਪਦੇਸੁ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਨਿਕਟਿਕਰਿਪੇਖੁ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਸਿਮਰਹੁਗੋਬਿੰਦ॥ਮਨਅੰਤਰਕੀਉਤਰੈਚਿੰਦ॥ਆਸ
ਅਨਿਤਤਿਆਗਹੁਤਰੰਗ॥ਸੰਤਜਨਾਕੀਧੂਰਿਮਨਮੰਗ॥ਆਪੁਛੋਡਿਬੇਨਤੀਕਰਹੁ॥ਸਾਧਸੰਗਿਅਗਨਿਸਾਗਰੁਤਰਹੁ॥
ਹਰਿਧਨਕੇਭਰਿਲੇਹੁਭੰਡਾਰ॥ਨਾਨਕਗੁਰਪੂਰੇਨਮਸਕਾਰ॥੧॥ਖੇਮਕੁਸਲਸਹਜਆਨੰਦ॥ਸਾਧਸੰਗਿਭਜੁਪਰ
ਮਾਨੰਦ॥ਨਰਕਨਿਵਾਰਿਉਧਾਰਹੁਜੀਉ॥ਗੁਨਗੋਬਿੰਦਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਪੀਉ॥ਚਿਤਿਚਿਤਵਹੁਨਾਰਾਇਣਏਕ॥ਏਕ
ਰੂਪਜਾਕੇਰੰਗਅਨੇਕ॥ਗੋਪਾਲਦਾਮੋਦਰਦੀਨਦਇਆਲ॥ਦੁਖਭੰਜਨਪੂਰਨਕਿਰਪਾਲ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਨਾਮੁਬਾਰੰਬਾਰ॥
ਨਾਨਕਜੀਅਕਾਇਹੈਅਧਾਰ॥੨॥ਉਤਮਸਲੋਕਸਾਧਕੇਬਚਨ॥ਅਮੁਲੀਕਲਾਲਏਹਿਰਤਨ॥ਸੁਨਤਕਮਾਵਤਹੋਤਉ
ਧਾਰ॥ਆਪਿਤਰੈਲੋਕਹਨਿਸਤਾਰ॥ਸਫਲਜੀਵਨੁਸਫਲੁਤਾਕਾਸੰਗੁ॥ਜਾਕੈਮਨਿਲਾਗਾਹਰਿਰੰਗੁ॥ਜੈਜੈਸਬ

ਅਨਹਤ ਵਾਜੇ ॥ ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ ਅਨਦ ਕਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਗਾਜੇ ॥ ਪ੍ਰਗਟੇ ਗੁਪਾਲ ਮਹਾਂਤ ਕੈ ਮਾਥੇ ॥ ਨਾਨਕ ਉਧਰੇ ਤਿਨ ਕੈ ਸਾਥੇ ॥੩॥ ਸਰਨਿ ਜੋਗੁ ਸੁਨਿ ਸਰਨੀ ਆਏ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਮਿਟਿ ਗਏ ਬੈਰ ਭਏ ਸਭ ਰੇਨ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਲੈਨ ॥ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਗੁਰਦੇਵ ॥ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਸੇਵਕ ਕੀ ਸੇਵ ॥ ਆਲ ਜੰਜਾਲ ਬਿਕਾਰ ਤੇ ਰਹਤੇ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸੁਨਿ ਰਸਨਾ ਕਹਤੇ ॥ ਕਰਿ ਪ੍ਰਸਾਦੁ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭਿ ਧਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਨਿਬਹੀ ਖੇਪ ਹਮਾਰੀ ॥੪॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਉਸਤਤਿ ਕਰਹੁ ਸੰਤ ਮੀਤ ॥ ਸਾਵਧਾਨ ਏਕਾਗਰ ਚੀਤ ॥ ਸੁਖਮਨੀ ਸਹਜ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਨ ਨਾਮ ॥ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਬਸੈ ਸੁ ਹੋਤ ਨਿਧਾਨ ॥ ਸਰਬ ਇਛਾ ਤਾ ਕੀ ਪੂਰਨ ਹੋਇ ॥ ਪ੍ਰਧਾਨ ਪੁਰਖੁ ਪ੍ਰਗਟੁ ਸਭ ਲੋਇ ॥ ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਪਾਏ ਅਸਥਾਨੁ ॥ ਬਹੁਰਿ ਨ ਹੋਵੈ ਆਵਨ ਜਾਨੁ ॥ ਹਰਿ ਧਨੁ ਖਾਟਿ ਚਲੈ ਜਨੁ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੫॥ ਖੇਮ ਸਾਂਤਿ ਰਿਧਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ॥ ਬੁਧਿ ਗਿਆਨੁ ਸਰਬ ਤਹ ਸਿਧਿ ॥ ਬਿਦਿਆ ਤਪੁ ਜੋਗੁ ਪ੍ਰਭ ਧਿਆਨੁ ॥ ਗਿਆਨੁ ਸ੍ਰੇਸਟ ਊਤਮ ਇਸਨਾਨੁ ॥ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਕਮਲ ਪ੍ਰਗਾਸ ॥ ਸਭ ਕੈ ਮਧਿ ਸਗਲ ਤੇ ਉਦਾਸ ॥ ਸੁੰਦਰੁ ਚਤੁਰੁ ਤਤ ਕਾ ਬੇਤਾ ॥ ਸਮਦਰਸੀ ਏਕ ਦ੍ਰਿਸਟੇਤਾ ॥ ਇਹ ਫਲ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਮੁਖਿ ਭਨੇ ॥ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਬਚਨ ਮਨਿ ਸੁਨੇ ॥੬॥ ਇਹੁ ਨਿਧਾਨੁ ਜਪੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥ ਸਭ ਜੁਗ ਮਹਿ ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥ ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਮ ਧੁਨਿ ਬਾਣੀ ॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਬਖਾਣੀ ॥ ਸਗਲ ਮਤਾਂਤ ਕੇਵਲ ਹਰਿ ਨਾਮ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਭਗਤ ਕੈ ਮਨਿ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥ ਕੋਟਿ ਅਪ੍ਰਾਧ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਟੈ ॥ ਸੰਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਜਮ ਤੇ ਛੁਟੈ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਕਰਮ ਪ੍ਰਭਿ ਪਾਏ ॥ ਸਾਧ ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ ਤੇ ਆਏ ॥੭॥ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਬਸੈ ਸੁਨੈ ਲਾਇ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਆਵੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਚੀਤਿ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਤਾ ਕਾ ਦੂਖੁ ਨਿਵਾਰੈ ॥ ਦੁਲਭ ਦੇਹ ਤਤਕਾਲ ਉਧਾਰੈ ॥ ਨਿਰਮਲ ਸੋਭਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਤਾ ਕੀ ਬਾਨੀ ॥ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨੀ ॥ ਦੂਖ ਰੋਗ ਬਿਨਸੇ ਭੈ ਭਰਮ ॥ ਸਾਧ ਨਾਮ ਨਿਰਮਲ ਤਾ ਕੇ ਕਰਮ ॥ ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਤਾ ਕੀ ਸੋਭਾ ਬਨੀ ॥ ਨਾਨਕ ਇਹ ਗੁਣਿ ਨਾਮੁ ਸੁਖਮਨੀ ॥੮॥੨੪॥

੧॥

ਗਉੜੀ ਥਿਤੀ ਮਹਲਾ ੫॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਲੋਕੁ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਪੂਰਿਆ ਸੁਆਮੀ ਸਿਰਜਨਹਾਰੁ ॥ ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ ਹੋਇ ਪਸਰਿਆ ਨਾਨਕ ਏਕੰਕਾਰੁ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਏਕਮ ਏਕੰਕਾਰੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਉ ਬੰਦਨਾ ਧਿਆਇ ॥ ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਪਾਲ ਪ੍ਰਭ ਸਰਨਿ ਪਰਉ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ ਤਾ ਕੀ ਆਸ ਕਲਿਆਣ ਸੁਖ ਜਾ ਤੇ ਸਭੁ ਕਛੁ ਹੋਇ ॥ ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਦਹ ਦਿਸਿ ਭ੍ਰਮਿਓ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸੁਨੇ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਕਰਉ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਨ ਭੈ ਹਰਨ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥ ਦਾਤਾ ਭੁਗਤਾ ਦੇਨਹਾਰੁ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਜੋ ਚਾਹਹਿ ਸੋਈ ਮਿਲੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥੧॥ ਗੋਬਿੰਦ ਜਸੁ ਗਾਈਐ ਹਰਿ ਨੀਤ ॥ ਮਿਲਿ ਭਜੀਐ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮੇਰੇ ਮੀਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਕਰਉ ਬੰਦਨਾ ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਸਰਨਿ ਪਰਉ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ ਭ੍ਰਮੁ ਕਟੀਐ ਨਾਨਕ ਸਾਧਸੰਗਿ ਦੁਤੀਆ ਭਾਉ ਮਿਟਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਦੁਤੀਆ ਦੁਰਮਤਿ ਦੂਰਿ ਕਰਿ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਨੀਤ ॥ ਰਾਮ ਰਤਨੁ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਸੈ ਤਜਿ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮੀਤ ॥ ਮਰਣੁ ਮਿਟੈ ਜੀਵਨੁ ਮਿਲੈ ਬਿਨਸਹਿ ਸਗਲ ਕਲੇਸ ॥ ਆਪੁ ਤਜਹੁ ਗੋਬਿੰਦ ਭਜਹੁ ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਪਰਵੇਸ ॥ ਲਾਭੁ ਮਿਲੈ ਤੋਟਾ ਹਿਰੈ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪਤਿਵੰਤ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਧਨੁ ਸੰਚਵੈ ਸਾਚ ਸਾਹ ਭਗਵੰਤ ॥ ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਹਰਿ ਭਜਹੁ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਪਰੀਤਿ ॥ ਨਾਨਕ ਦੁਰਮਤਿ ਛੁਟਿ ਗਈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਬਸੇ ਚੀਤਿ ॥੨॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਤੀਨਿ ਬਿਆਪਹਿ ਜਗਤ ਕਉ ਤੁਰੀਆ ਪਾ

ਵੈਕੋਇ॥ਨਾਨਕਸੰਤਸੰਗਿਮਲਖੋਵਏਜਿਨਮਨਿਵਸਿਆਸੋਇ॥ ੩॥ਪਉੜੀ॥ਤ੍ਰਿਤੀਆਤ੍ਰੈਗੁਣਬਿਖੈਫਲਕਬਉਤਮਕਬਨੀਚੁ॥
ਨਰਕਸੁਰਗਭ੍ਰਮਤਉਘਣੋਸਦਾਸੰਘਾਰੈਮੀਚੁ॥ਹਰਖਸੋਗਸਹਸਾਸੰਸਾਰੁਹਉਹਉਕਰਤਬਿਹਾਇ॥ਜਿਨਿਕੀਏਤਿਸਹਿਨ
ਜਾਣਨੀਚਿਤਵਹਿਅਨਿਕਉਪਾਇ॥ਆਧਿਬਿਆਧਿਉਪਾਧਿਰਸਕਬਹੁਨਤੂਟੈਤਾਪ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪੂਰਨਧਨੀਨਹਬੂਝੈ
ਪਰਤਾਪ॥ਮੋਹਭਰਮਬੂਡਤਘਣੋਮਹਾਨਰਕਮਹਿਵਾਸ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਰਾਖਿਲੇਹੁਨਾਨਕਤੇਰੀਆਸ॥੩॥ ਸਲੋਕੁ॥
ਚਤੁਰਸਿਆਣਾਸੁਘੜੁਸੋਇਜਿਨਿਤਜਿਆਅਭਿਮਾਨੁ॥ਚਾਰਿਪਦਾਰਥਅਸਟਸਿਧਿਭਜੁਨਾਨਕਹਰਿਨਾਮੁ॥ ॥੪॥
॥ਪਉੜੀ॥ਚਤੁਰਥਿਚਾਰੇਬੇਦਸੁਣਿਸੋਧਿਓਤਤੁਬੀਚਾਰੁ॥ਸਰਬਖੇਮਕਲਿਆਣਨਿਧਿਰਾਮਨਾਮੁਜਪਿਸਾਰੁ॥ਨ
ਰਕਨਿਵਾਰੈਦੁਖਹਰੈਤੂਟਹਿਅਨਿਕਕਲੇਸ॥ਮੀਚੁਹੁਟੈਜਮਤੇਛੁਟੈਹਰਿਕੀਰਤਨਪਰਵੇਸ॥ਭਉਬਿਨਸੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਰ
ਸੈਰੰਗਿਰਤੇਨਿਰੰਕਾਰ॥ਦੁਖਦਾਰਿਦਅਪਵਿਤ੍ਰਤਾਨਾਸਹਿਨਾਮਅਧਾਰ॥ਸੁਰਿਨਰਮੁਨਿਜਨਖੋਜਤੇਸੁਖਸਾਗਰਗੋਪਾਲ॥
ਮਨੁਨਿਰਮਲੁਮੁਖੁਊਜਲਾਹੋਇਨਾਨਕਸਾਧਰਵਾਲ॥੪॥ਸਲੋਕੁ॥ਪੰਚਬਿਕਾਰਮਨਮਹਿਬਸੇਰਾਚੇਮਾਇਆਸੰਗਿ॥
ਸਾਧਸੰਗਿਹੋਇਨਿਰਮਲਾਨਾਨਕਪ੍ਰਭਕੈਰੰਗਿ॥ ੫॥ਪਉੜੀ॥ਪੰਚਮਿਪੰਚਪ੍ਰਧਾਨਤੇਜਿਹਜਾਨਿਓਪਰਪੰਚੁ॥ਕੁਸ
ਮਬਾਸਬਹੁਰੰਗੁਘਣੋਸਭਮਿਥਿਆਬਲਬੰਚੁ॥ਨਹਜਾਪੈਨਹਬੂਝੀਐਨਹਕਛੁਕਰਤਬੀਚਾਰੁ॥ਸੁਆਦਮੋਹਰਸਬੇ
ਧਿਓਅਗਿਆਨਿਰਚਿਓਸੰਸਾਰੁ॥ਜਨਮਮਰਣਬਹੁਜੋਨਿਭ੍ਰਮਣਕੀਨੇਕਰਮਅਨੇਕ॥ਰਚਨਹਾਰਨਹਿਸਿਮਰਿਓਮਨਿਨਬੀ
ਚਾਰਿਬਿਬੇਕ॥ਭਾਉਭਗਤਿਭਗਵਾਨਸੰਗਿਮਾਇਆਲਿਪਤਨਰੰਚ॥ਨਾਨਕਬਿਰਲੇਪਾਈਅਹਿਜੋਨਰਚਹਿਪਰਪੰਚ॥੫
॥ਸਲੋਕੁ॥ਖਟਸਾਸਤ੍ਰਊਚਉਕਹਹਿਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰ॥ਭਗਤਸੋਹਹਿਗੁਣਗਾਵਤੇਨਾਨਕਪ੍ਰਭਕੈਦੁਆਰ॥ ੬
॥ਪਉੜੀ॥ਖਸਟਮਿਖਟਸਾਸਤ੍ਰਕਹਹਿਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਕਥਹਿਅਨੇਕ॥ਊਤਮੁਊਚੌਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਗੁਣਅੰਤੁਨਜਾਣਹਿਸੇ
ਖ॥ਨਾਰਦਮੁਨਿਜਨਸੁਕਬਿਆਸਜਸੁਗਾਵਤਗੋਬਿੰਦ॥ਰਸਗੀਧੇਹਰਿਸਿਉਬੀਧੇਭਗਤਰਚੇਭਗਵੰਤ॥ਮੋਹਮਾਨਭ੍ਰ
ਮੁਬਿਨਸਿਓਪਾਈਸਰਨਿਦਇਆਲ॥ਚਰਨਕਮਲਮਨਿਤਨਿਬਸੇਦਰਸਨੁਦੇਖਿਨਿਹਾਲ॥ਲਾਭੁਮਿਲੈਤੋਟਾਹਿ
ਰੈਸਾਧਸੰਗਿਲਿਵਲਾਇ॥ਖਾਟਿਖਜਾਨਾਗੁਣਨਿਧਿਹਰੇਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇ॥੬॥ ਸਲੋਕੁ॥ਸੰਤਮੰਡਲਹਰਿ
ਜਸੁਕਥਹਿਬੋਲਹਿਸਤਿਸੁਭਾਇ॥ਨਾਨਕਮਨੁਸੰਤੋਖੀਐਏਕਸੁਸਿਉਲਿਵਲਾਇ॥ ੭॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ਸਪਤਮਿਸੰ
ਚਹੁਨਾਮੁਧਨੁਟੂਟਿਨਜਾਹਿਭੰਡਾਰ॥ਸੰਤਸੰਗਤਿਮਹਿਪਾਈਐਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰ॥ਆਪੁਤਜਹੁਗੋਬਿੰਦਭਜਹੁਸਰਨਿਪ
ਰਹੁਹਰਿਰਾਇ॥ਦੂਖਹਰੈਭਵਜਲੁਤਰੈਮਨਚਿੰਦਿਆਫਲੁਪਾਇ॥ਆਠਪਹਿਰਮਨਿਹਰਿਜਪੈਸਫਲੁਜਨਮੁਪਰਵਾ
ਣੁ॥ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਸਦਾਸੰਗਿਕਰਨੈਹਾਰੁਪਛਾਣੁ॥ਸੋਸਾਜਨੁਸੋਸਖਾਮੀਤੁਜੋਹਰਿਕੀਮਤਿਦੇਇ॥ਨਾਨਕਤਿਸੁਬਲਿਹਾਰ
ਣੈਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪੇਇ॥੭॥ਸਲੋਕੁ॥ਆਠਪਹਿਰਗੁਨਗਾਈਅਹਿਤਜੀਅਹਿਅਵਰਿਜੰਜਾਲ॥ਜਮਕੰਕਰੁਜੋਹਿ
ਨਸਕਈਨਾਨਕਪ੍ਰਭੂਦਇਆਲ॥ ੮॥ਪਉੜੀ॥ਅਸਟਮੀਅਸਟਸਿਧਿਨਵਨਿਧਿ॥ਸਗਲਪਦਾਰਥਪੂਰਨਬੁਧਿ॥
ਕਵਲਪ੍ਰਗਾਸਸਦਾਆਨੰਦ॥ਨਿਰਮਲਰੀਤਿਨਿਰੋਧਰਮੰਤ॥ਸਗਲਧਰਮਪਵਿਤ੍ਰਇਸਨਾਨੁ॥ਸਭਮਹਿਊਚਬਿਸੇਖਗਿ
ਆਨੁ॥ਹਰਿਹਰਿਭਜਨੁਪੂਰੇਗੁਰਸੰਗਿ॥ਜਪਿਤਰੀਐਨਾਨਕਨਾਮਹਰਿਰੰਗਿ॥ ੮॥ਸਲੋਕੁ॥ਨਾਰਾਇਣੁਨਹਸਿਮਰਿ

ਓਮੋਹਿਓਸੁਆਦਿਬਿਕਾਰ॥ ਨਾਨਕਨਾਮਬਿਸਾਰਿਐਨਰਕਸੁਰਗਅਵਤਾਰ॥੯॥ਪਉੜੀ॥ਨਉਮੀਨਵੇਛਿਦ੍ਰਅਪਵੀਤ॥
ਹਰਿਨਾਮੁਨਜਪਹਿਕਰਤਬਿਪਰੀਤਿ॥ਪਰਤ੍ਰਿਅਰਮਹਿਬਕਹਿਸਾਧਨਿੰਦ॥ਕਰਨਨਸੁਨਹੀਹਰਿਜਸੁਬਿੰਦ॥ਹਿਰਹਿਪਰ
ਦਰਬੁਉਦਰਕੈਤਾਈ॥ਅਗਨਿਨਨਿਵਰੈਤ੍ਰਿਸਨਾਨਬੁਝਾਈ॥ਹਰਿਸੇਵਾਬਿਨੁਏਹਫਲਲਾਗੇ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਬਿਸਰਤਮਰਿ
ਜਮਹਿਅਭਾਗੇ॥੯॥ਸਲੋਕੁ॥ਦਸਦਿਸਖੋਜਤਮੈਫਿਰਿਓਜਤਦੇਖਉਤਤਸੋਇ॥ਮਨੁਬਸਿਆਵੈਨਾਨਕਾਜੇਪੂਰਨ
ਕਿਰਪਾਹੋਇ॥੧੦॥ਪਉੜੀ॥ਦਸਮੀਦਸਦੁਆਰਬਸਿਕੀਨੇ॥ਮਨਿਸੰਤੋਖੁਨਾਮਜਪਿਲੀਨੇ॥ਕਰਨੀਸੁਨੀਐਜਸੁਗੋਪਾਲ॥
ਨੈਨੀਪੇਖਤਸਾਧਦਇਆਲ॥ਰਸਨਾਗੁਨਗਾਵੈਬੇਅੰਤ॥ਮਨਮਹਿਚਿਤਵੈਪੂਰਨਭਗਵੰਤ॥ਹਸਤਚਰਨਸੰਤਟਹਲਕ
ਮਾਈਐ॥ਨਾਨਕਇਹੁਸੰਜਮੁਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਪਾਈਐ॥੧੦॥ਸਲੋਕੁ॥ਏਕੋਏਕੁਬਖਾਨੀਐਬਿਰਲਾਜਾਣੈਸ੍ਵਾਦੁ॥ਗੁਣਗੋ
ਬਿੰਦਨਜਾਣੀਐਨਾਨਕਸਭੁਬਿਸਮਾਦੁ॥੧੧॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਏਕਾਦਸੀਨਿਕਟਿਪੇਖਹੁਹਰਿਰਾਮੁ॥ਇੰਦ੍ਰੀਬਸਿਕਰਿਸੁਣਹੁਹਰਿ
ਨਾਮੁ॥ਮਨਿਸੰਤੋਖੁਸਰਬਜੀਅਦਇਆ॥ਇਨਬਿਧਿਬਰਤੁਸੰਪੂਰਨਭਇਆ॥ਧਾਵਤਮਨੁਰਾਖੈਇਕਠਾਇ॥ਮਨੁਤਨੁਸੁਧੁਜਪਤ
ਹਰਿਨਾਇ॥ਸਭਮਹਿਪੂਰਿਰਹੇਪਾਰਬ੍ਰਹਮ॥ਨਾਨਕਹਰਿਕੀਰਤਨੁਕਰਿਅਟਲੁਏਹੁਧਰਮ॥੧੧॥ ਸਲੋਕੁ॥ਦੁਰਮਤਿਹਰੀ
ਸੇਵਾਕਰੀਭੇਟੇਸਾਧਕ੍ਰਿਪਾਲ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸਿਉਮਿਲਿਰਹੇਬਿਨਸੇਸਗਲਜੰਜਾਲ॥੧੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥
ਦੁਆਦਸੀਦਾਨੁਨਾਮੁਇਸਨਾਨੁ॥ਹਰਿਕੀਭਗਤਿਕਰਹੁਤਜਿਮਾਨੁ॥ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਪਾਨਕਰਹੁਸਾਧਸੰਗਿ॥ਮਨਤ੍ਰਿਪਤਾਸੈ
ਕੀਰਤਨਪ੍ਰਭਰੰਗਿ॥ਕੋਮਲਬਾਣੀਸਭਕਉਸੰਤੋਖੈ॥ਪੰਚਭੂਆਤਮਾਹਰਿਨਾਮਰਸਿਪੋਖੈ॥ਗੁਰਪੂਰੇਤੇਏਹਨਿਹਚਉਪਾਈ
ਐ॥ਨਾਨਕਰਾਮਰਮਤਫਿਰਿਜੋਨਿਨਆਈਐ॥੧੨॥ ॥ਸਲੋਕੁ॥ਤੀਨਿਗੁਣਾਮਹਿਬਿਆਪਿਆਪੂਰਨਹੋਤਨਕਾਮ॥
ਪਤਿਤਉਧਾਰਣੁਮਨਿਬਸੈਨਾਨਕਛੂਟੈਨਾਮ॥੧੩॥ਪਉੜੀ॥ ਤ੍ਰਉਦਸੀਤੀਨਿਤਾਪਸੰਸਾਰ॥ਆਵਤਜਾਤਨਰਕਅਵ
ਤਾਰ॥ਹਰਿਹਰਿਭਜਨੁਨਮਨਿਮਹਿਆਇਓ॥ਸੁਖਸਾਗਰਪ੍ਰਭੁਨਿਮਖਨਗਾਇਓ॥ਹਰਖਸੋਗਕਾਦੇਹਿਕਰਿਬਾਧਿਓ॥ਦੀ
ਰਘੁਰੋਗੁਮਾਇਆਆਸਾਧਿਓ॥ਦਿਨਹਿਬਿਕਾਰਕਰਤਸ੍ਰਮੁਪਾਇਓ॥ਨੈਨੀਨੀਦਸੁਪਨਬਰੜਾਇਓ॥ਹਰਿਬਿਸਰਤ
ਹੋਵਤਏਹਹਾਲ॥ਸਰਣਿਨਾਨਕਪ੍ਰਭਪੁਰਖਦਇਆਲ॥੧੩॥ਸਲੋਕੁ॥ਚਾਰਿਕੁੰਟਚਉਦਹਿਭਵਨਸਗਲਬਿਆ
ਪਤਿਰਾਮ॥ਨਾਨਕਊਨਨਦੇਖੀਐਪੂਰਨਤਾਕੇਕਾਮ॥੧੪॥ਪਉੜੀ॥ਚਉਦਹਚਾਰਿਕੁੰਟਪ੍ਰਭਆਪਿ॥ਸਗਲਭਵਨ
ਪੂਰਨਪਰਤਾਪ॥ਦਸੇਦਿਸਾਰਵਿਆਪ੍ਰਭੁਏਕੁ॥ਧਰਨਿਅਕਾਸਸਭਮਹਿਪ੍ਰਭੁਪੇਖੁ॥ਜਲਥਲਬਨਪਰਬਤ
ਪਾਤਾਲ॥ਪਰਮੇਸ੍ਵਰਤਹਬਸਹਿਦਇਆਲ॥ਸੂਖਮਅਸਥੂਲਸਗਲਭਗਵਾਨ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਬ੍ਰਹਮੁਪਛਾਨ॥੧੪॥
ਸਲੋਕੁ॥ਆਤਮੁਜੀਤਾਗੁਰਮਤੀਗੁਣਗਾਏਗੋਬਿੰਦ॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦੀਭੈਮਿਟੇਨਾਨਕਬਿਨਸੀਚਿੰਦ॥ ੧੫॥ਪਉੜੀ॥
॥ਅਮਾਵਸਆਤਮਸੁਖੀਭਏਸੰਤੋਖੁਦੀਆਗੁਰਦੇਵ॥ਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁਸਾਂਤਿਸਹਜਲਾਗਾਪ੍ਰਭਕੀਸੇਵ॥ਟੂਟੇ
ਬੰਧਨਬਹੁਬਿਕਾਰਸਫਲਪੂਰਨਤਾਕੇਕਾਮ॥ਦੁਰਮਤਿਮਿਟੀਹਉਮੈਛੁਟੀਸਿਮਰਤਹਰਿਕੋਨਾਮ॥ਸਰਣਿਗਹੀਪਾ
ਰਬ੍ਰਹਮਕੀਮਿਟਿਆਆਵਾਗਵਨ॥ਆਪਿਤਰਿਆਕੁਟੰਬਸਿਉਗੁਣਗੋਬਿੰਦਪ੍ਰਭਰਵਨ॥ਹਰਿਕੀਟਹਲਕਮਾਵਣੀ
ਜਪੀਐਪ੍ਰਭਕਾਨਾਮੁ॥ਗੁਰਪੂਰੇਤੇਪਾਇਆਨਾਨਕਸੁਖਬਿਸ੍ਰਾਮੁ॥ ੧੫॥ਸਲੋਕੁ॥ਪੂਰਨੁਕਬਹੁਨਡੋਲਤਾਪੂਰਾਕੀਆ

ਪ੍ਰਭਆਪਿ॥ਦਿਨੁਦਿਨੁਚੜੈਸਵਾਇਆਨਾਨਕਹੋਤਨਘਾਟਿ॥੧੫॥ਪਉੜੀ॥ਪੂਰਨਮਾਪੂਰਨਪ੍ਰਭਏਕੁਕਰਣਕਾਰਣ
ਸਮਰਥ॥ਜੀਅਜੰਤਦਇਆਲਪੁਰਖੁਸਭਊਪਰਿਜਾਕਾਹਥੁ॥ਗੁਣਨਿਧਾਨਗੋਬਿੰਦਗੁਰਕੀ
ਆਜਾਕਾਹੋਇ॥ਅੰਤਰਿਜਾਮੀਪ੍ਰਭੁਸੁਜਾਨੁਅਲਖਨਿਰੰਜਨਸੋਇ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪਰਮੇਸਰੋਸਭਬਿਧਿਜਾਨਣਹਾਰ॥
ਸੰਤਸਹਾਈਸਰਨਿਜੋਗੁਆਠਪਹਿਰਨਮਸਕਾਰ॥ਅਕਥਕਥਾਨਹਿਬੂਝੀਐਸਿਮਰਹੁਹਰਿਕੇਚਰਨ॥ਪਤਿਤਉਧਾਰ
ਨਅਨਾਥਨਾਥਨਾਨਕਪ੍ਰਭਕੀਸਰਨਿ॥੧੬॥ਸਲੋਕੁ॥ਦੁਖਬਿਨਸੇਸਹਸਾਗਇਓਸਰਨਿਗਹੀਹਰਿਰਾਇ॥ਮਨਿਚਿੰਦੇਫ
ਲੁਪਾਇਆ ਨਾਨਕਹਰਿਗੁਨਗਾਇ॥੧੭॥ਪਉੜੀ॥ਕੋਈਗਾਵੈਕੋਸੁਣੈਕੋਈਕਰੈਬੀਚਾਰੁ॥ਕੋਉਪਦੇਸੈਕੋਦ੍ਰਿੜੈ
ਤਿਸਕਾਹੋਇਉਧਾਰੁ॥ਕਿਲਬਿਖਕਾਟੈਹੋਇਨਿਰਮਲਾਜਨਮਜਨਮਮਲੁਜਾਇ॥ਹਲਤਿਪਲਤਿਮੁਖੁਊਜਲਾ
ਨਹਪੋਹੈਤਿਸੁਮਾਇ॥ਸੋਸੁਰਤਾਸੋਬੈਸਨੋਸੋਗਿਆਨੀਧਨਵੰਤੁ॥ਸੋਸੂਰਾਕੁਲਵੰਤੁਸੋਇਜਿਨਿਭਜਿਆਭਗਵੰਤੁ॥ਖਤ੍ਰੀ
ਬ੍ਰਾਹਮਣੁਸੂਦੁਬੈਸੁਉਧਰੈਸਿਮਰਿਚੰਡਾਲ॥ਜਿਨਿਜਾਨਿਓਪ੍ਰਭੁਆਪਨਾਨਾਨਕਤਿਸਹਿਰਵਾਲ॥੧੭॥ ਦਿ

ਗਉੜੀਕੀਵਾਰਮਹਲਾ੪॥ ਸਲੋਕਮਃ੪॥ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਦਇਆਲੁਹੈਜਿਸਨੋਸਮਤੁਸਭੁਕੋਇ॥ਏਕਦ੍ਰਿਸਟਿਕਰਿਦੇਖਦਾਮਨਿਭਾਵਨੀਤੇਸਿਧਿਹੋਇ॥
ਸਤਿਗੁਰਵਿਚਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹੈਹਰਿਉਤਮੁਹਰਿਪਦੁਸੋਇ॥ਨਾਨਕਕਿਰਪਾਤੇਹਰਿਧਿਆਈਐਗੁਰਮੁਖਿਪਾਵੈਕੋ
ਇ॥੧॥ ਮਃ੪॥ਹਉਮੈਮਾਇਆਸਭਬਿਖੁਹੈਨਿਤਜਗਿਤੋਟਾਸੰਸਾਰਿ॥ਲਾਹਾਹਰਿਧਨੁਖਟਿਆਗੁਰਮੁਖਿ
ਸਬਦੁਵੀਚਾਰਿ॥ਹਉਮੈਮੈਲੁਬਿਖੁਉਤਰੈਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਉਰਿਧਾਰਿ॥ਸਭਿਕਾਰਜਤਿਨਕੇਸਿਧਿਹਹਿ
ਜਿਨਗੁਰਮੁਖਿਕਿਰਪਾਧਾਰਿ॥ਨਾਨਕਜੋਧੁਰਿਮਿਲੇਸੇਮਿਲਿਰਹੇਹਰਿਮੇਲੇਸਿਰਜਣਹਾਰਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਤੂਸਚਾਸਾਹਿਬੁਸਚੁਹੈਸਚੁਸਚਾਗੋਸਾਈ॥ਤੁਧੁਨੋਸਭਧਿਆਇਦੀਸਭਲਗੈਤੇਰੀਪਾਈ॥ਤੇਰੀਸਿਫਤਿਸੁ
ਆਲਿਓਸਰੂਪਹੈਜਿਨਿਕੀਤੀਤਿਸੁਪਾਰਿਲਘਾਈ॥ਗੁਰਮੁਖਾਨੋਫਲੁਪਾਇਦਾਸਚਿਨਾਮਿਸਮਾਈ॥ਵਡੇ
ਮੇਰੇਸਾਹਿਬਾਵਡੀਤੇਰੀਵਡਿਆਈ॥੧॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੪॥ ਵਿਣੁਨਾਵੈਹੋਰੁਸਲਾਹਣਾਸਭੁਬੋਲਣੁਫਿਕਾ
ਸਾਦੁ॥ਮਨਮੁਖਅਹੰਕਾਰੁਸਲਾਹਦੇਹਉਮੈਮਮਤਾਵਾਦੁ॥ਜਿਨਸਾਲਾਹਨਿਸੇਮਰਹਿਖਪਿਜਾਵੈਸਭੁਅਪਵਾਦੁ॥
ਜਨਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਉਬਰੇਜਪਿਹਰਿਹਰਿਪਰਮਾਨਾਦੁ॥੧॥ ਮਃ੪॥ ਸਤਿਗੁਰਹਰਿਪ੍ਰਭੁਦਸਿਨਾਮੁ
ਧਿਆਈਮਨਿਹਰੀ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਪਵਿਤੁਹਰਿਮੁਖਿਬੋਲੀਸਭਿਦੁਖਪਰਹਰੀ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਤੂਆ
ਪੇਆਪਿਨਿਰੰਕਾਰੁਹੈਨਿਰੰਜਨੁਹਰਿਰਾਇਆ॥ਜਿਨੀਤੂਇਕਮਨਿਸਚੁਧਿਆਇਆਤਿਨਕਾਸਭੁਦੁ
ਖੁਗਵਾਇਆ॥ਤੇਰਾਸਰੀਕੁਕੋਨਾਹੀਜਿਸਨੋਲਵੈਲਾਇਸੁਣਾਇਆ॥ਤੁਧੁਜੇਵਡੁਦਾਤਾਤੂਹੈਨਿਰੰਜਨਾ
ਤੂਹੈਸਚੁਮੇਰੈਮਨਿਭਾਇਆ॥ਸਚੇਮੇਰੇਸਾਹਿਬਾਸਚੇਸਚੁਨਾਇਆ॥੨॥ ਸਲੋਕੁਮਹਲਾ੪

ਮਨਅੰਤਰਿਹਉਮੈਰੋਗੁਹੈਭ੍ਰਮਿਭੂਲੇਮਨਮੁਖਦੁਰਜਨਾ॥ਨਾਨਕਰੋਗੁਗਵਾਇਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਸਾਧੂਸਜਨਾ॥੧॥ਮਃ੪॥
ਮਨੁਤਨੁਰਤਾਰੰਗਸਿਉਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਗੁਣਤਾਸੁ॥ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਸਰਣਾਗਤੀਹਰਿਮੇਲੇਗੁਰਸਾਬਾਸਿ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ ਤੂੰਕਰਤਾਪੁਰਖੁਅਗੰਮੁਹੈਕਿਸੁਨਾਲਿਤੂੰਵੜੀਐ॥ਤੁਧੁਜੇਵਡੁਹੋਇਸੁਆਖੀਐਤੁਧੁਜੇਹਾਤੂਹੈਪੜੀਐ॥
ਤੂੰਘਟਿਘਟਿਇਕੁਵਰਤਦਾਗੁਰਮੁਖਿਪਰਗੜੀਐ॥ਤੂੰਸਚਾਸਭਸਦਾਖਸਮੁਹੈਸਭਦੂਤੂੰਚੜੀਐ॥ਤੂੰਕਰਹਿ
ਸੁਸਚੇਹੋਇਸੀਤਾਕਾਇਤੁਕੜੀਐ॥੩॥ਸਲੋਕੁਮਃ੪॥ਮੈਮਨਿਤਨਿਪ੍ਰੇਮੁਪਿਰੰਮਕਾਅਠੇਪਹਰਲਗੰਨਿ॥
ਜਨਨਾਨਕਕਿਰਪਾਧਾਰਿਪ੍ਰਭਸਤਿਗੁਰਸੁਖਿਵਸੰਨਿ॥੧॥ਮਃ੪॥ਜਿਨਅੰਦਰਿਪ੍ਰੀਤਿਪਿਰੰਮਕੀਜਿਉਬੋਲ
ਨਿਤਿਵੈਸੁਹੰਨਿ॥ਨਾਨਕਹਰਿਆਪੇਜਾਣਦਾਜਿਨਿਲਾਈਪ੍ਰੀਤਿਪਿਰੰਨਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੂੰਕਰਤਾਆ
ਪਿਅਭੁਲੁਹੈਭੁਲਣਵਿਚਿਨਾਹੀ॥ਤੂੰਕਰਹਿਸੁਸਚੇਭਲਾਹੈਗੁਰਸਬਦਿਬੁਝਾਹੀ॥ਤੂੰਕਰਣਕਾਰਣਸਮ
ਰਥੁਹੈਦੂਜਾਕੋਨਾਹੀ॥ਤੂੰਸਾਹਿਬੁਅਗਮੁਦਇਆਲੁਹੈਸਭਤੁਧੁਧਿਆਹੀ॥ਸਭਜੀਅਤੇਰੇਤੂੰਸਭਸਦਾ
ਤੂੰਸਭਛਡਾਹੀ॥੪॥ ॥ਸਲੋਕੁਮਃ੪॥ਸੁਣਿਸਾਜਨਪ੍ਰੇਮਸੰਦੇਸਰਾਅਖੀਤਾਰਲਗੰਨਿ॥ਗੁਰਿਤੁਠੈਸ
ਜਣੁਮੇਲਿਆਜਨਨਾਨਕਸੁਖਿਸਵੰਨਿ॥੧॥ਮਃ੪॥ਸਤਿਗੁਰਦਾਤਾਦਇਆਲੁਹੈਜਿਸਨੋਦਇਆਸਦਾਹੋ
ਇ॥ਸਤਿਗੁਰੁਅੰਦਰਹੁਨਿਰਵੈਰੁਹੈਸਭੁਦੇਖੈਬ੍ਰਹਮੁਇਕੁਸੋਇ॥ਨਿਰਵੈਰਾਨਾਲਿਜਿਵੈਰੁਚਲਾਇਦੇਤਿਨਵਿ
ਚਹੁਤਿਸਇਆਨਕੋਇ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸਭਨਾਦਾਭਲਾਮਨਾਇਦਾਤਿਸਦਾਬੁਰਾਕਿਉਹੋਇ॥ਸਤਿਗੁਰਨੋਜੇਹਾਕੋ
ਇਛਦਾਤੇਹਾਫਲੁਪਾਏਕੋਇ॥ਨਾਨਕਕਰਤਾਸਭੁਕਿਛੁਜਾਣਦਾਜਿਦੂਕਿਛੁਗੁਝਾਨਹੋਇ॥ ੨॥
ਪਉੜੀ॥ਜਿਸਨੋਸਾਹਿਬੁਵਡਾਕਰੇਸੋਈਵਡਜਾਣੀ॥ਜਿਸੁਸਾਹਿਬਭਾਵੈਤਿਸੁਬਖਸਿਲਏਸੋਸਾਹਿਬਮ
ਨਿਭਾਣੀ॥ਜੇਕੋਓਸਦੀਰੀਸਕਰੇਸੋਮੂੜਅਜਾਣੀ॥ਜਿਸਨੋਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲੇਸੋਗੁਣਰਵੈਗੁਣਆਖਿਵਖਾਣੀ॥
ਨਾਨਕਸਚਾਸਚੁਹੈਬੁਝਿਸਚਿਸਮਾਣੀ॥੫॥ਸਲੋਕੁ॥ਮਃ੪॥ਹਰਿਸਤਿਨਿਰੰਜਨਅਮਰੁਹੈਨਿਰਭਉ
ਨਿਰਵੈਰੁਨਿਰੰਕਾਰੁ॥ਜਿਨਿਜਪਿਆਇਕਮਨਿਇਕਚਿਤਿਤਿਨਲਥਾਹਉਮੈਭਾਰੁ॥ਜਿਨਿਗੁਰਮੁ
ਖਿਹਰਿਆਰਾਧਿਆਤਿਨਸੰਤਜਨਾਜੈਕਾਰੁ॥ਕੋਈਨਿੰਦਾਕਰੇਪੂਰੇਸਤਿਗੁਰੂਕੀਤਿਸਨੋਫਿਟੁਫਿਟੁਕਹੈ
ਸਭੁਸੰਸਾਰੁ॥ਸਤਿਗੁਰਵਿਚਿਆਪਿਵਰਤਦਾਤਿਸਨੋਸਦਾਸਦਾਨਮਸਕਾਰੁ॥ਜਨਨਾਨਕਤਿਨਕਉਵਾਰਿਆ
ਜਿਨਜਪਿਆਸਿਰਜਣਹਾਰੁ॥੧॥ਮਃ੪॥ਆਪੇਧਰਤੀਸਾਜੀਅਨੁਆਪੇਆਕਾਸੁ॥ਵਿਚਿਆਪੇਜੰਤ
ਉਪਾਇਅਨੁਮੁਖਿਆਪੇਦੇਇਗਿਰਾਸੁ॥ਸਭੁਆਪੇਆਪਿਵਰਤਦਾਆਪੇਹੀਗੁਣਤਾਸੁ॥ਜਨਨਾਨਕ
ਨਾਮੁਧਿਆਇਤੂੰਸਭਿਕਿਲਵਿਖਕਟੇਤਾਸੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ਤੂੰਸਚਾਸਾਹਿਬੁਸਚੁਹੈਸਚੁਸਚੇਭਾਵੈ॥
ਜੋਤੁਧੁਸਚੁਸਲਾਹਦੇਤਿਨਜਮਕੰਕਰੁਨੇੜਿਨਆਵੈ॥ਤਿਨਕੇਮੁਖਦਰਿਉਜਲੇਜਿਨਹਰਿਹਿਰਦੈ
ਸਚਾਭਾਵੈ॥ਕੂੜਿਆਰਪਿਛਾਹਾਸਟੀਅਨਿਕੂੜੁਹਿਰਦੈਕਪਟੁਮਹਾਦੁਖੁਪਾਵੈ॥ਮੁਹਕਾਲੇਕੂ
ੜਿਆਰੀਆਕੂੜਿਆਰਕੂੜੇਹੋਇਜਾਵੈ॥ ॥੬॥ਸਲੋਕੁਮਃ੪॥ਸਤਿਗੁਰੁਧਰਤੀਧਰਮਹੈ

ਹਰਿਆਪੇਰਖਣਹਾਰੁ॥
ਧਨੁਧੰਨੁਗੁਰੂਗੁਰੂਨਾ
ਹਦਾ

ਤਿਸੁਵਿਚਿਜੇਤੂੰਤੇਰਾਫਲੁਪਾਏ॥ਗੁਰਸਿਖੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਬੀਜਿਆਤਿਨਅੰਮ੍ਰਿਤਫਲੁਹਰਿਪਾਏ॥ਓਨਾਹਲਤਿ
ਪਲਤਿਮੁਖਉਜਲੇਓਇਹਰਿਦਰਗਹਸਚੀਪੈਨਾਏ॥ਇਕਨਾਅੰਦਰਿਖੋਟੁਨਿਤਖੋਟੁਕਮਾਵਹਿਓਹੁਜੇਹਾਬੀਜੈ
ਤੇਹਾਫਲੁਖਾਏ॥ਜਾਸਤਿਗੁਰੁਸਰਾਫੁਨਦਰਿਕਰਿਦੇਖੈਸੁਆਵਗੀਰਸਭਿਉਘੜਿਆਏ॥ਓਇਜੇਹਾਚਿਤਵਹਿਨਿਤ
ਤੇਹਾਪਾਇਨਿਓਇਤੇਹੋਜੇਹੇਦਯਿਵਜਾਏ॥ਨਾਨਕਦੁਹੀਸਿਰੀਖਸਮੁਆਪੇਵਰਤੈਨਿਤਕਰਿਕਰਿਦੇਖੈਚਲਤਸ
ਬਾਏ॥੧॥ਮ:੪॥ਇਕੁਮਨੁਇਕੁਵਰਤਦਾਜਿਤੁਲਗੈਸੋਥਾਇਪਾਇ॥ਕੋਈਗਲਾਕਰੇਘਨੇਰੀਆਜਿਘਰਿਵਥੁਹੋਵੈਸਾਈ
ਖਾਇ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੋਝੀਨਾਪਵੈਅਹੰਕਾਰੁਨਵਿਚਹੁਜਾਇ॥ਅਹੰਕਾਰੀਆਨੋਦੁਖਭੁਖਹੈਹਥੁਤਡਹਿਘਰਿ
ਘਰਿਮੰਗਾਇ॥ਕੂੜੁਠਗੀਗੁਝੀਨਾਰਹੈਮੁਲੰਮਾਪਾਜੁਲਹਿਜਾਇ॥ਜਿਸੁਹੋਵੈਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਤਿਸੁਸਤਿਗੁਰੁ
ਮਿਲੈਪ੍ਰਭੁਆਇ॥ਜਿਉਲੋਹਾਪਾਰਸਿਭੇਟੀਐਮਿਲਿਸੰਗਤਿਸੁਵਰਨੁਹੋਇਜਾਇ॥ਜਨਨਾਨਕਕੇਪ੍ਰਭਤੂੰਧਣੀਜਿਉ
ਭਾਵੈਤਿਵੈਚਲਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ਜਿਨਹਰਿਹਿਰਦੈਸੇਵਿਆਤਿਨਹਰਿਆਪਿਮਿਲਾਏ॥ਗੁਣਕੀਸਾਝਿਤਿਨਸਿ
ਉਕਰੀਸਭਿਅਵਗਣਸਬਦਿਜਲਾਏ॥ਅਉਗਣਵਿਕਣਿਪਲਰੀਜਿਸੁਦੇਹਿਸੁਸਚੇਪਾਏ॥ਬਲਿਹਾਰੀਗੁਰਆਪਣੇਜਿ
ਨਿਅਉਗਣਮੇਟਿਗੁਣਪਰਗਟੀਆਏ॥ਵਡੀਵਡਿਆਈਵਡੇਕੀਗੁਰਮੁਖਿਆਲਾਏ॥੭॥ ॥ਸਲੋਕੁਮ:੪॥
॥ਸਤਿਗੁਰਵਿਚਿਵਡੀਵਡਿਆਈਜੋਅਨਦਿਨੁਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵੈ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਰਮਤਸੁਚਸੰਜਮੁਹਰਿ
ਨਾਮੇਹੀਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ॥ਹਰਿਨਾਮੁਤਾਣੁਹਰਿਨਾਮੁਦੀਬਾਣੁਹਰਿਨਾਮੋਰਖਕਰਾਵੈ॥ਜੋਚਿਤੁਲਾਇਪੂਜੇਗੁਰਮੂਰਤਿਸੋ
ਮਨਇਛੇਫਲਪਾਵੈ॥ਜੋਨਿੰਦਾਕਰੇਸਤਿਗੁਰਪੂਰੇਕੀਤਿਸੁਕਰਤਾਮਾਰਿਦਿਵਾਵੈ॥ਫੇਰਿਓਹਵੇਲਾਓਸੁਹਥਿਨਆਵੈ
ਓਹੁਆਪਣਾਬੀਜਿਆਆਪੇਖਾਵੈ॥ਨਰਕਿਘੋਰਿਮੁਹਿਕਾਲੈਖੜਿਆਜਿਉਤਸਕਰੁਪਾਇਗਲਾਵੈ॥ਫਿਰਿਸ
ਤਿਗੁਰਕੀਸਰਣੀਪਵੈਤਉਬਰੈਜਾਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵੈ॥ਹਰਿਬਾਤਾਆਖਿਸੁਣਾਏਨਾਨਕੁਹਰਿਕਰਤੇਏਵੈਭਾਵੈ
॥੧॥ਮ:੪॥ਪੂਰੇਗੁਰਕਾਹੁਕਮੁਨਮੰਨੈਓਹੁਮਨਮੁਖੁਮੁਠਾਬਿਖੁਮਾਇਆ॥ਓਸੁਅੰਦਰਿਕੂੜੁਕੂੜੋਕਰਿਬੁਝੈਅਣ
ਹੋਦੇਝਗੜੇਦਯਿਓਸਦੈਗਲਿਪਾਇਆ॥ਓਹੁਗਲਫੇਰੇਸੀਕਰੇਬਹੁਤੇਰੀਓਸਦਾਬੋਲਿਆਕਿਸੈਨਭਾਇਆ॥ਓਹੁਘਰਿ
ਘਰਿਹੰਢੈਜਿਉਰੰਨਦੋਹਾਗਣਿਓਸੁਨਾਲਿਮੁਹੁਜੋੜੇਓਸੁਭੀਲਛਣੁਲਾਇਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਇਸੁਅਲਿਪਤੁਵਰਤੈ
ਓਸਦਾਪਾਸੁਛਡਿਗੁਰਪਾਸਿਬਹਿਜਾਇਆ॥ਜੋਗੁਰੁਗੋਪੇਆਪਣਾਸੁਭਲਾਨਾਹੀਪੰਚਹੁਓਨਿਲਾਹਾਮੂਲੁਸਭੁਗਵਾਇ
ਆ॥ਪਹਿਲਾਆਗਮੁਨਿਗਮੁਨਾਨਕੁਆਖਿਸੁਣਾਏਪੂਰੇਗੁਰਕਾਬਚਨੁਉਪਰਿਆਇਆ॥ਗੁਰਸਿਖਾਵਡਿਆਈਭਾਵੈਗੁ
ਰਪੂਰੇਕੀਮਨਮੁਖਾਓਹੁਵੇਲਾਹਥਿਨਆਇਆ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ਸਚੁਸਚਾਸਭਦੂਵਡਾਹੈਸੋਲਏਜਿਸੁਸਤਿਗੁਰ
ਟਿਕੇ॥ਸੋਸਤਿਗੁਰੁਜਿਸਚੁਧਿਆਇਦਾਸਚੁਸਚਾਸਤਿਗੁਰੁਇਕੇ॥ਸੋਈਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਹੈਜਿਨਿਪੰਜੇਦੂਤਕੀ
ਤੇਵਸਿਛਿਕੇ॥ਜਿਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਆਪੁਗਣਾਇਦੇਤਿਨਅੰਦਰਿਕੂੜੁਫਿਟੁਫਿਟੁਮੁਹਫਿਕੇ॥ਓਇਬੋਲੇਕਿ
ਸੈਨਭਾਵਨੀਮੁਹਕਾਲੇਸਤਿਗੁਰਤੇਚੁਕੇ॥੮॥ਸਲੋਕੁਮ:੪॥ਹਰਿਪ੍ਰਭਕਾਸਭੁਖੇਤੁਹੈਹਰਿਆਪਿਕਿਰਸਾਣੀ

ਅਗਿਆਨੁ

ਲਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਖਸਿ ਜਮਾਈਅਨੁ ਮਨਮੁਖੀ ਮੂਲੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਸਭੁ ਕੋ ਬੀਜੈ ਆਪਣੈ ਭਲੇ ਨੋ ਹਰਿ ਭਾ
ਵੈ ਸੋ ਖੇਤੁ ਜਮਾਇਆ ॥ ਗੁਰਸਿਖੀ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬੀਜਿਆ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਫਲੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਇਆ ॥ ਜ
ਮੁ ਚੂਹਾ ਕਿਰਸ ਨਿਤ ਕੁਰਕਦਾ ਹਰਿ ਕਰਤੈ ਮਾਰਿ ਕਢਾਇਆ ॥ ਕਿਰਸਾਣੀ ਜੰਮੀ ਭਾਉ ਕਰਿ ਹਰਿ ਬੋਹਲ ਬਖਸ
ਜਮਾਇਆ ॥ ਤਿਨ ਕਾ ਕਾੜਾ ਅੰਦੇਸਾ ਸਭੁ ਲਾਹਿਓਨੁ ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿਆ ਆ
ਪਿ ਤਰਿਆ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਤਰਾਇਆ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਸਾਰਾ ਦਿਨੁ ਲਾਲਚਿ ਅਟਿਆ ਮਨਮੁਖਿ ਹੋਰੇ ਗਲਾ ॥ ਰਾਤੀ ਊਘੈ ਦ
ਬਿਆ ਨਵੇ ਸੋਤ ਸਭਿ ਢਿਲਾ ॥ ਮਨਮੁਖਾ ਦੈ ਸਿਰਿ ਜੋਰਾ ਅਮਰੁ ਹੈ ਨਿਤ ਦੇਵਹਿ ਭਲਾ ॥ ਜੋਰਾ ਦਾ ਆਖਿਆ ਪੁਰਖ ਕਮਾਵਦੇ ਸੇ ਅ
ਪਵਿਤ ਅਮੇਧ ਖਲਾ ॥ ਕਾਮਿ ਵਿਆਪੇ ਕੁਸੁਧ ਨਰ ਸੇ ਜੋਰਾ ਪੁਛਿ ਚਲਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਆਖਿਐ ਜੋ ਚਲੈ ਸੋ ਸਤਿ ਪੁਰਖੁ ਭਲ ਭਲਾ ॥
ਜੋਰਾ ਪੁਰਖ ਸਭਿ ਆਪਿ ਉਪਾਇਅਨੁ ਹਰਿ ਖੇਲੁ ਸਭੁ ਖਿਲਾ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਬਣਤ ਬਣਾਵਣੀ ਨਾਨਕ ਭਲ ਭਲਾ ॥੨॥
ਪਉੜੀ ॥ ਤੂੰ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਅਥਾਹੁ ਹੈ ਅਤੁਲੁ ਕਿਉ ਤੁਲੀਐ ॥ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿ ਤੁਧੁ ਧਿਆਇਦੇ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੀਐ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਤਿ ਸਰੂਪੁ ਹੈ ਗੁਰਬਾਣੀ ਬਣੀਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਰੀਸੈ ਹੋਰਿ ਕਚੁ ਪਿਚੁ ਬੋਲਦੇ ਸੇ ਕੂੜਿਆਰ ਕੂੜੇ ਝੜਿ ਪੜੀ
ਐ ॥ ਓਨ੍ਹਾ ਅੰਦਰਿ ਹੋਰੁ ਮੁਖਿ ਹੋਰੁ ਹੈ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਨੋ ਝਖਿ ਮਰਦੇ ਕੜੀਐ ॥੯॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇ
ਵਾ ਨਿਰਮਲੀ ਨਿਰਮਲ ਜਨੁ ਹੋਇ ਸੁ ਸੇਵਾ ਘਾਲੇ ॥ ਜਿਨ ਅੰਦਰਿ ਕਪਟੁ ਵਿਕਾਰੁ ਝੂਠੁ ਓਇ ਆਪੇ ਸਚੈ ਵਖਿ ਕਢੇ
ਜਜਮਾਲੇ ॥ ਸਚਿਆਰ ਸਿਖ ਬਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਿ ਘਾਲਨਿ ਕੂੜਿਆਰ ਨ ਲਭਨੀ ਕਿਤੈ ਥਾਇ ਭਾਲੇ ॥ ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ
ਆਖਿਆ ਸੁਖਾਵੈ ਨਾਹੀ ਤਿਨਾ ਮੁਹ ਭਲੇਰੇ ਫਿਰਹਿ ਦਯਿ ਗਾਲੇ ॥ ਜਿਨ ਅੰਦਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਹੀ ਹਰਿ ਕੇਰੀ ਸੇ ਕਿਚਰਕੁ ਵੇਰਾਈਅਨਿ ਮ
ਨਮੁਖ ਬੇਤਾਲੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਨੋ ਮਿਲੈ ਸੁ ਆਪਣਾ ਮਨੁ ਥਾਇ ਰਖੈ ਓਹੁ ਆਪਿ ਵਰਤੈ ਆਪਣੀ ਵਥੁ ਨਾਲੇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਇਕਨਾ
ਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਸੁਖੁ ਦੇਵੈ ਇਕਿ ਆਪੇ ਵਖਿ ਕਢੈ ਠਗਵਾਲੇ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਜਿਨਾ ਅੰਦਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹਰਿ ਤਿਨ ਕੇ ਕਾਜ ਦਯਿ ਆ
ਦੇ ਰਾਸਿ ॥ ਤਿਨ ਚੂਕੀ ਮੁਹਤਾਜੀ ਲੋਕਨ ਕੀ ਹਰਿ ਅੰਗੁ ਕਰਿ ਬੈਠਾ ਪਾਸਿ ॥ ਜਾਂ ਕਰਤਾ ਵਲਿ ਤਾ ਸਭੁ ਕੋ ਵਲਿ ਸਭਿ ਦ
ਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਕਰਹਿ ਸਾਬਾਸਿ ॥ ਸਾਹੁ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਸਭੁ ਹਰਿ ਕਾ ਕੀਆ ਸਭਿ ਜਨ ਕਉ ਆਇ ਕਰਹਿ ਰਹਰਾਸਿ ॥ ਗੁਰ ਪੂ
ਰੇ ਕੀ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਹਰਿ ਵਡਾ ਸੇਵਿ ਅਤੁਲੁ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੈ ਦਾਨੁ ਦੀਆ ਹਰਿ ਨਿਹਚਲੁ ਨਿਤ ਬਖਸੇ
ਚੜੈ ਸਵਾਇਆ ॥ ਕੋਈ ਨਿੰਦਕੁ ਵਡਿਆਈ ਦੇਖਿ ਨ ਸਕੈ ਸੋ ਕਰਤੈ ਆਪਿ ਪਚਾਇਆ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਗੁਣ ਬੋਲੈ
ਕਰਤੇ ਕੇ ਭਗਤਾ ਨੋ ਸਦਾ ਰਖਦਾ ਆਇਆ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੂੰ ਸਾਹਿਬੁ ਅਗਮ ਦਇਆਲੁ ਹੈ ਵਡ ਦਾਤਾ
ਦਾਣਾ ॥ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਮੈ ਹੋਰੁ ਕੋ ਦਿਸਿ ਨ ਆਵਈ ਤੂਹੈ ਸੁਘੜੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਣਾ ॥ ਮੋਹੁ ਕੁਟੰਬੁ ਦਿਸਿ ਆਵਦਾ ਸ
ਭੁ ਚਲਣਹਾਰਾ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ॥ ਜੋ ਬਿਨੁ ਸਚੇ ਹੋਰਤੁ ਚਿਤੁ ਲਾਇਦੇ ਸੇ ਕੂੜਿਆਰ ਕੂੜਾ ਤਿਨ ਮਾਣਾ ॥ ਨਾਨਕ
ਸਚੁ ਧਿਆਇ ਤੂ ਬਿਨੁ ਸਚੇ ਪਚਿ ਪਚਿ ਮੁਏ ਅਜਾਣਾ ॥੧੦॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ॥ ਅਗੋ ਦੇ ਸਤ ਭਾਉ ਨ ਦਿ
ਚੈ ਪਿਛੋ ਦੇ ਆਖਿਐ ਕੰਮਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਅਧ ਵਿਚਿ ਫਿਰੈ ਮਨਮੁਖੁ ਵੇਚਾਰਾ ਗਲੀ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਪ੍ਰੀ

ਤਿਨਾਸੀਸਤਿਗੁਰਕੀਸੁਕੜੀਆਵੈਕੂੜੀਜਾਵੈ॥ਜੇਕਿਰਪਾਕਰੇਮੇਰਾਹਰਿਪ੍ਰਭੁਕਰਤਾਤਾਸਤਿਗੁਰੁਪਾ
ਰਬ੍ਰਹਮੁਨਦਰੀਆਵੈ॥ਤਾਅਪਿਉਪੀਵੈਸਬਦੁਗੁਰਕੇਰਾਸਭੁਕਾੜਾਅੰਦੇਸਾਭਰਮੁਚੁਕਾਵੈ॥ਸ
ਦਾਅਨੰਦਿਰਹੈਦਿਨੁਰਾਤੀਜਨਨਾਨਕਅਨਦਿਨੁਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈ॥੧॥ਮਃ੪॥ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਕਾਜੋਸਿ
ਖੁਅਖਾਏ॥ਸੋਭਲਕੇਉਠਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵੈ॥ਉਦਮੁਕਰੇਭਲਕੇਪਰਭਾਤੀਇਸਨਾਨੁਕਰੇਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰਿ
ਨਾਵੈ॥ਉਪਦੇਸਿਗੁਰੂਹਰਿਹਰਿਜਪੁਜਾਪੈਸਭਿਕਿਲਵਿਖਪਾਪਦੋਖਲਹਿਜਾਵੈ॥ਫਿਰਿਚੜੈਦਿਵਸੁ
ਗੁਰਬਾਣੀਗਾਵੈਬਹਦਿਆਉਠਦਿਆਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵੈ॥ਜੋਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿਧਿਆਏਮੇਰਾਹਰਿਹਰਿਸੋ
ਗੁਰਸਿਖੁਗੁਰੂਮਨਿਭਾਵੈ॥ਜਿਸਨੋਦਇਆਲੁਹੋਵੈਮੇਰਾਸੁਆਮੀਤਿਸੁਗੁਰਸਿਖਗੁਰੂਉਪਦੇਸੁਸੁਣਾਵੈ॥
ਜਨੁਨਾਨਕੁਧੂੜਿਮੰਗੈਤਿਸੁਗੁਰਸਿਖਕੀਜੋਆਪਿਜਪੈਅਵਰਹਨਾਮੁਜਪਾਵੈ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥
ਜੋਤੁਧੁਸਚੁਧਿਆਇਦੇਸੇਵਿਰਲੇਥੋੜੇ॥ਜੋਮਨਿਚਿਤਿਅਰਾਧਦੇਤਿਨਕੀਬਰਕਤਿਖਾਹਿਅਸੰਖਕਰੋੜੇ॥
ਤੁਧਨੋਸਭਧਿਆਇਦੀਸੇਥਾਇਪਏਜੋਸਾਹਿਬਲੋੜੇ॥ਜੋਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਖਾਦੇਪੈਨਦੇਸੇਮੁਏਮਰਿਜੰਮੇਕੋ ਇਸ੍ ਸੇਵੇ
ੜੇ॥ਓਇਹਾਜਰੁਮਿਠਾਬੋਲਦੇਬਾਹਰਿਵਿਸੁਕਢਹਿਮੁਖਿਘੋਲੇ॥ਮਨਿਖੋਟੇਦਯਿਵਿਛੋੜੇ॥੧੧॥ਸਲੋਕੁ
ਮਃ੪॥ ਮਲੁਜੂਈਭਰਿਆਨੀਲਾਕਾਲਾਖਿਧੋਲੜਾਤਿਨਵੇਮੁਖਵੇਮੁਖੈਨੋਪਾਇਆ॥ਪਾਸਿਨਦੇਈਕੋਈ
ਬਹਣਿਜਗਤਮਹਿਗੂਹਪੜਿਸਗਵੀਮਲੁਲਾਇਮਨਮੁਖੁਆਇਆ॥ਪਰਾਈਨਿੰਦਾਚੁਗਲੀਨੋ ਵੇਮੁਖੁਕ ਜੋ
ਰਿਕੈਭੇਜਿਆਓਥੈਭੀਮੁਹੁਕਾਲਾਦੁਹਾਵੇਮੁਖਾਦਾਕਰਾਇਆ॥ਤੜਸੁਣਿਆਸਭਜਗਤਵਿਚਿਭਾਈਵੇਮੁ ਤੁ
ਖੁਸਣੈਨਫਰੈਪਉਲੀਪਉਦੀਫਾਵਾਹੋਇਕੈਉਠਿਘਰਿਆਇਆ॥ਅਗੈਸੰਗਤੀਕੁੜਮੀਵੇਮੁਖੁਰਲ
ਣਾਨਮਿਲੈਤਾਵਹੁਟੀਭਤੀਜੀਫਿਰਿਆਣਿਘਰਿਪਾਇਆ॥ਹਲਤੁਪਲਤੁਦੋਵੈਗਏਨਿਤਭੁਖਾਕੂਕੇ
ਤਿਹਾਇਆ॥ਧਨੁਧਨੁਸੁਆਮੀਕਰਤਾਪੁਰਖੁਹੈਜਿਨਿਨਿਆਉਸਚੁਬਹਿਆਪਕਰਾਇਆ॥ਜੋਨਿੰਦਾਕਰੇਸਤਿ
ਗੁਰਪੂਰੇਕੀਸੋਸਾਚੈਮਾਰਿਪਚਾਇਆ॥ਏਹੁਅਖਰੁਤਿਨਿਆਖਿਆਜਿਨਿਜਗਤੁਉਪਾਇਆ॥੧॥ਮਃ੪॥ਸਾ ਸਭੁ
ਹਿਬੁਜਿਸਕਾਨੰਗਾਭੁਖਾਹੋਵੈਤਿਸਦਾਨਫਰੁਕਿਥਹੁਰਜਿਖਾਏ॥ਜਿਸਾਹਿਬਕੈਘਰਿਵਥੁਹੋਵੈਸੁਨਫਰੈਹਥਿ
ਆਵੈਅਣਹੋਦੀਕਿਥਹੁਪਾਏ॥ਜਿਸਦੀਸੇਵਾਕੀਤੀਫਿਰਿਲੇਖਾਮੰਗੀਐਸਾਸੇਵਾਅਉਖੀਹੋਈ॥ਨਾਨਕਸੇਵਾਕਰਹੁ
ਹਰਿਗੁਰਸਫਲਦਰਸਨਕੀਫਿਰਿਲੇਖਾਮੰਗੈਨਕੋਈ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ਨਾਨਕਵੀਚਾਰਹਿਸੰਤਜਨਚਾਰਿਵੇਦ
ਕਹੰਦੇ॥ਭਗਤਮੁਖੈਤੇਬੋਲਦੇਸੇਵਚਨਹੋਵੰਦੇ॥ਪ੍ਰਗਟਪਹਾਰਾਜਾਪਦਾਸਭਿਲੋਕਸੁਣੰਦੇ॥ਸੁਖੁਨਪਾਇਨਿ
ਮੁਗਧਨਰਸੰਤਨਾਲਿਖਹੰਦੇ॥ਓਇਲੋਚਨਿਓਨਾਗੁਣੈਨੋਓਇਅਹੰਕਾਰਿਸੜੰਦੇ॥ਓਇਵਿਚਾਰੇਕਿਆਕਰਹਿ
ਜਾਭਾਗਧੁਰਿਮੰਦੇ॥ਜੋਮਾਰੇਤਿਨਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਸੇਕਿਸੈਨਸੰਦੇ॥ਵੈਰੁਕਰਹਿਨਿਰਵੈਰਨਾਲਿਧਰਮਨਿਆਇਪਚੰਦੇ॥ਜੋਜੋ
ਸੰਤਿਸਰਾਪਿਆਸੇਫਿਰਹਿਭਵੰਦੇ॥ਪੇਡੁਮੁੰਢਾਹੂਕਟਿਆਤਿਸੁਡਾਲਸੁਕੰਦੇ॥੧੨॥ਸਲੋਕੁਮਃ੪॥ਅੰਤਰਿਹਰਿ

ਗੁਰੁਧਿਆਇਦਿਆਵਡੀਵਡਿਆਈ॥ਤੁਸਿਦਿਤੀਪੂਰੈਸਤਿਗੁਰੂਘਟੈਨਾਹੀਇਕੁਤਿਲੁਕਿਸੈਦੀਘਟਾਈ॥ਸਚੁਸਾਹਿਬੁਸ
ਤਿਗੁਰੂਕੈਵਲਿਹੈਤਾਝਖਿਝਖਿਮਰੈਸਭੁਲੋਕਾਈ॥ਨਿੰਦਕਾਕੇਮੁਹਕਾਲੇਕਰੇਹਰਿਕਰਤੈਆਪਿਵਧਾਈ॥ਜਿਉਜਿਉਨਿੰਦ
ਕਨਿੰਦਕਰਹਿਤਿਉਤਿਉਨਿਤਨਿਤਚੜੈਸਵਾਈ॥ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਆਰਾਧਿਆਤਿਨਿਪੈਰੀਆਣਿਸਭਪਾਈ॥੧॥ਮ:੪॥
ਸਤਿਗੁਰਸੇਤੀਗਣਤਜਿਰਖੈਹਲਤੁਪਲਤੁਸਭੁਤਿਸਕਾਗਇਆ॥ਨਿਤਝਹੀਆਪਾਏਝਗੂਸੁਟੇਝਖਦਾਝਖਦਾਝ
ੜਿਪਇਆ॥ਨਿਤਉਪਾਵਕਰੈਮਾਇਆਧਨਕਾਰਣਿਅਗਲਾਧਨੁਭੀਉਡਿਗਇਆ॥ਕਿਆਓਹੁਖਟੇਕਿਆਓਹੁਖਾਵੈ
ਜਿਸੁਅੰਦਰਿਸਹਸਾਦੁਖੁਪਇਆ॥ਨਿਰਵੈਰੈਨਾਲਿਜਿਵੈਰੁਰਚਾਏਸਭੁਪਾਪੁਜਗਤੈਕਾਤਿਨਿਸਿਰਿਲਇਆ॥ਓਸੁਅਗੈਪਿਛੈਢੋਈ
ਨਾਹੀਜਿਸੁਅੰਦਰਿਨਿੰਦਾਮੁਹਿਅੰਬੁਪਇਆ॥ਜੇਸੁਇਨੇਨੋਓਹੁਹਥੁਪਾਏਤਾਖੇਹੂਸੇਤੀਰਲਿਗਇਆ॥ਜੇਗੁਰਕੀਸਰਣੀਫਿਰਿਓਹੁਆ
ਵੈਤਾਪਿਛਲੇਅਉਗਣਬਖਸਿਲਇਆ॥ਜਨਨਾਨਕਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਧਿਆਇਆਹਰਿਸਿਮਰਤਕਿਲਵਿਖਪਾਪਗਇਆ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ਤੂਹੈਸਚਾਸਚੁਤੂਸਭਦੂਉਪਰਿਤੂਦੀਬਾਣੁ॥ਜੋਤੁਧੁਸਚੁਧਿਆਇਦੇਸਚੁਸੇਵਨਿਸਚੇਤੇਰਾਮਾਣੁ॥ਓਨਾਅੰਦਰਿਸ
ਚੁਮੁਖਉਜਲੇਸਚੁਬੋਲਨਿਸਚੇਤੇਰਾਤਾਣੁ॥ਸੇਭਗਤਜਿਨੀਗੁਰਮੁਖਿਸਾਲਾਹਿਆਸਚੁਸਬਦੁਨੀਸਾਣੁ॥ਸਚੁਜਿਸਚੇਸੇਵਦੇਤਿ
ਨਵਾਰੀਸਦਕੁਰਬਾਣੁ॥੧੩॥ ਸਲੋਕੁ॥ਧੁਰਿਮਾਰੇਪੂਰੈਸਤਿਗੁਰੂਸੇਈਹੁਣਿਸਤਿਗੁਰਿਮਾਰੇ॥ਜੇਮੇਲਣਨੋਬਹੁਤੇਰਾਲੋਚੀ
ਐਨਦੇਈਮਿਲਣਕਰਤਾਰੇ॥ਸਤਸੰਗਤਿਢੋਈਨਾਲਹਨਿਵਿਚਿਸੰਗਤਿਗੁਰਿਵੀਚਾਰੇ॥ਕੋਈਜਾਇਮਿਲੈਹੁਣਿਓਨਾਨੋਤਿਸੁਮਾਰੇ
ਸ੦੪ ਜਮੁਜੰਦਾਰੇ॥ਗੁਰਿਬਾਬੈਫਿਟਕੇਸੇਫਿਟੇਗੁਰਿਅੰਗਦਿਕੀਤੇਕੂੜਿਆਰੇ॥ਗੁਰਿਤੀਜੀਪੀੜੀਵੀਚਾਰਿਆਕਿਆਹਥਿਏਨਾਵੇ
ਚਾਰੇ॥ਗੁਰੁਚਉਥੀਪੀੜੀਟਿਕਿਆਤਿਨਿਨਿੰਦਕਦੁਸਟਸਭਿਤਾਰੇ॥ਕੋਈਪੁਤੁਸਿਖੁਸੇਵਾਕਰੇਸਤਿਗੁਰੂਕੀਤਿਸੁਕਾਰਜਸਭਿ
ਸਵਾਰੇ॥ਜੋਇਛੈਸੋਫਲੁਪਾਇਸੀਪੁਤੁਧਨੁਲਖਮੀਖੜਿਮੇਲੇਹਰਿਨਿਸਤਾਰੇ॥ਸਭਿਨਿਧਾਨਸਤਿਗੁਰੂਵਿਚਿਜਿਸੁਅੰ
ਦਰਿਉਰਧਾਰੇ॥ਸੋਪਾਏਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰੂਜਿਸੁਲਿਖਿਆਲਿਖਤੁਲਿਲਾਰੇ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਮਾਗੈਧੂੜਿਤਿਨਜੋਗੁਰਸਿ
ਹਰਿ ਖਮਿਤਪਿਆਰੇ॥੧॥ਮ:੪॥ਜਿਨਕਉਆਪਿਦੇਇਵਡਿਆਈਜਗਤੁਭੀਆਣਿਤਿਨਕਉਪੈਰੀਪਾਏ॥ਡਰੀਐਤਾ
ਜੇਕਿਛੁਆਪਦੂਕੀਚੈਸਭੁਕਰਤਾਆਪਣੀਕਲਾਵਧਾਏ॥ਦੇਖਹੁਭਾਈਏਹੁਅਖਾੜਾਹਰਿਪ੍ਰੀਤਮਸਚੇਕਾਜਿਨਆਪਣੈਜੋਰਿਸਭਿਨਿਵਾਏ॥
ਆਪਣਿਆਭਗਤਾਕੀਰਖਕਰੇਹਰਿਸੁਆਮੀਨਿੰਦਕਾਦੁਸਟਾਕੇਮੁਹਕਾਲੇਕਰਾਏ॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਵਡਿਆਈਨਿਤਚੜੈਸਵਾਈਹਰਿਕੀ
ਰਤਿਭਗਤਿਨਿਤਆਪਿਕਰਾਏ॥ਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਜਪਹੁਗੁਰਸਿਖਹੁਹਰਿਕਰਤਾਸਤਿਗੁਰੁਘਰੀਵਸਾਏ॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਬਾਣੀਸਤਿ
ਸਤਿਕਰਿਜਾਣਹੁਗੁਰਸਿਖਹੁਹਰਿਕਰਤਾਆਪਿਮੁਹਹੁਕਢਾਏ॥ਗੁਰਸਿਖਾਕੇਮੁਹਉਜਲੇਕਰੇਹਰਿਪਿਆਰਾਗੁਰਕਾਜੈਕਾਰੁਸ
ਸੰਸਾਰ ਭਤੁਕਰਾਏ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਹਰਿਕਾਦਾਸੁਹੈਹਰਿਦਾਸਨਕੀਹਰਿਪੈਜਰਖਾਏ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਤੂੰਸਚਾਸਾਹਿਬੁਆਪਿਹੈਸਚੁਸਾ
ਹਹਮਾਰੇ॥ਸਚੁਪੂੰਜੀਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਪ੍ਰਭਵਣਜਾਰੇਥਾਰੇ॥ਸਚੁਸੇਵਹਿਸਚੁਵਣੰਜਿਲੈਹਿਗੁਣਕਥਹਿਨਿਰਾਰੇ॥ਸੇਵਕਭਾਇਸੇਜਨ
ਮਿਲੇਗੁਰਸਬਦਿਸਵਾਰੇ॥ਤੂੰਸਚਾਸਾਹਿਬੁਅਲਖੁਹੈਗੁਰਸਬਦਿਲਖਾਰੇ॥੧੪॥ਸਲੋਕੁਮ:੪॥ਜਿਸੁਅੰਦਰਿਤਾਤਿਪਰਾ
ਈਹੋਵੈਤਿਸਦਾਕਦੇਨਹੋਵੀਭਲਾ॥ਓਸਦੈਆਖਿਐਕੋਈਨਲਗੈਨਿਤਓਜਾੜੀਪੂਕਾਰੇਖਲਾ॥ਜਿਸੁਅੰਦਰਿਚੁਗਲੀ

ਉਚਾਲੇ ਦੂਜੈ ਕੀਤਾ ਕਰਤਿਆ ਓਸ ਦਾ ਸਭੁ ਗਇਆ ॥ ਨਿਤ ਚੁਗਲੀ ਕਰੇ ਅਣਹੋਂਦੀ ਪਰਾਈ ਮੁਹੁ ਕਢਿ ਨ ਸਕੈ ਓਸ ਦਾ ਕਾਲਾ
ਭਇਆ ॥ ਕਰਮ ਧਰਤੀ ਸਰੀਰੁ ਕਲਿਜੁਗ ਵਿਚਿ ਜੇਹਾ ਕੋ ਬੀਜੈ ਤੇਹਾ ਕੋ ਖਾਏ ॥ ਗਲਾ ਉਪਰਿ ਤਪਾਵਸੁ ਨ ਹੋਈ ਵਿਸੁ ਖਾਧੀ ਤ
ਤਕਾਲ ਮਰਿ ਜਾਏ ॥ ਭਾਈ ਵੇਖਹੁ ਨਿਆਉ ਸਚੁ ਕਰਤੇ ਕਾ ਜੇਹਾ ਕੋਈ ਕਰੇ ਤੇਹਾ ਕੋਈ ਪਾਏ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਸਭ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ਹਰਿ ਦਰ
ਕੀਆ ਬਾਤਾ ਆਖਿ ਸੁਣਾਏ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਹੋਦੈ ਪਰਤਖਿ ਗੁਰੂ ਜੋ ਵਿਛੁੜੇ ਤਿਨ ਕਉ ਦਰਿ ਢੋਈ ਨਾਹੀ ॥ ਕੋਈ ਜਾਇ ਮਿਲੈ ਤਿਨ ਨਿੰਦ
ਕਾ ਮੁਹ ਫਿਕੇ ਥੁਕ ਥੁਕ ਮੁਹਿ ਪਾਹੀ ॥ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰਿ ਫਿਟਕੇ ਸੇ ਸਭ ਜਗਤਿ ਫਿਟਕੇ ਨਿਤ ਭੰਭਲ ਭੂਸੇ ਖਾਹੀ ॥ ਜਿਨ ਗੁਰੁ ਗੋਪਿਆ
ਆਪਣਾ ਸੇ ਲੈਦੇ ਢਹਾ ਫਿਰਾਹੀ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਭੁਖ ਕਦੇ ਨ ਉਤਰੈ ਨਿਤ ਭੁਖਾ ਭੁਖ ਕੂਕਾਹੀ ॥ ਓਨਾ ਦਾ ਆਖਿਆ ਕੋ ਨਾ ਸੁਣੈ ਨਿਤ
ਹਉਲੇ ਹਉਲਿ ਮਰਾਹੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਵੇਖਿ ਨ ਸਕਨੀ ਓਨਾ ਅਗੈ ਪਿਛੈ ਥਾਉ ਨਾਹੀ ॥ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਾਰੇ ਤਿਨ ਜਾ
ਇ ਮਿਲਹਿ ਰਹਦੀ ਖੁਹਦੀ ਸਭ ਪਤਿ ਗਵਾਹੀ ॥ ਓਇ ਅਗੈ ਕੁਸਟੀ ਗੁਰ ਕੇ ਫਿਟਕੇ ਜਿ ਓਸੁ ਮਿਲੈ ਤਿਸੁ ਕੁਸਟੁ ਉਠਾਹੀ ॥
ਹਰਿ ਤਿਨ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਨਾ ਕਰਹੁ ਜੋ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਚਿਤੁ ਲਾਹੀ ॥ ਧੁਰਿ ਕਰਤੈ ਆਪਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ਤਿਸੁ ਨਾਲਿ ਕਿਹੁ ਚਾਰਾ ਨਾਹੀ ॥ ਜਨ ਨਾ
ਨਕ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿ ਤੂ ਤਿਸੁ ਅਪੜਿ ਕੋ ਨ ਸਕਾਹੀ ॥ ਨਾਵੈ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਵਡੀ ਹੈ ਨਿਤ ਸਵਾਈ ਚੜੈ ਚੜਾਹੀ ॥੨॥ ਮਃ ੪ ॥ ਜੋ ਹੋਦੈ ਗੁ
ਰੂ ਬਹਿ ਟਿਕਿਆ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਵਡੀ ਹੋਈ ॥ ਤਿਸੁ ਕਉ ਜਗਤੁ ਨਿਵਿਆ ਸਭੁ ਪੈਰੀ ਪਇਆ ਜਸੁ ਵਰਤਿਆ ਲੋਈ ॥ ਤਿਸ ਕ
ਉ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਨਮਸਕਾਰੁ ਕਰਹਿ ਜਿਸ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਹਥੁ ਧਰਿਆ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਸੋ ਪੂਰਾ ਹੋਈ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਨਿਤ ਚੜੈ
ਸਵਾਈ ਅਪੜਿ ਕੋ ਨ ਸਕੋਈ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਕਰਤੈ ਆਪਿ ਬਹਿ ਟਿਕਿਆ ਆਪੇ ਪੈਜ ਰਖੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥
ਕਾਇਆ ਕੋਟੁ ਅਪਾਰੁ ਹੈ ਅੰਦਰਿ ਹਟਨਾਲੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਉਦਾ ਜੋ ਕਰੇ ਹਰਿ ਵਸਤੁ ਸਮਾਲੇ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹਰਿ ਵਣਜੀਐ ਹੀਰੇ ਪ
ਰਵਾਲੇ ॥ ਵਿਣੁ ਕਾਇਆ ਜਿ ਹੋਰ ਥੈ ਧਨੁ ਖੋਜਦੇ ਸੇ ਮੂੜ ਬੇਤਾਲੇ ॥ ਸੇ ਉਝੜਿ ਭਰਮਿ ਭਵਾਈਅਹਿ ਜਿਉ ਝਾੜ ਮਿਰਗੁ ਭਾਲੇ ॥੧੫॥
ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ॥ ਜੋ ਨਿੰਦਾ ਕਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਸੁ ਅਉਖਾ ਜਗ ਮਹਿ ਹੋਇਆ ॥ ਨਰਕ ਘੋਰੁ ਦੁਖ ਖੂਹੁ ਹੈ ਓਥੈ ਪਕੜਿ ਓਹੁ ਢੋਇ
ਆ ॥ ਕੂਕ ਪੁਕਾਰ ਕੋ ਨ ਸੁਣੈ ਓਹੁ ਅਉਖਾ ਹੋਇ ਹੋਇ ਰੋਇਆ ॥ ਓਨਿ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਸਭੁ ਗਵਾਇਆ ਲਾਹਾ ਮੂਲੁ ਸਭੁ ਖੋਇਆ
॥ ਓਹੁ ਤੇਲੀ ਸੰਦਾ ਬਲਦੁ ਕਰਿ ਨਿਤ ਭਲਕੇ ਉਠਿ ਪ੍ਰਭਿ ਜੋਇਆ ॥ ਹਰਿ ਵੇਖੈ ਸੁਣੈ ਨਿਤ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਦੂ ਕਿਛੁ ਗੁਝਾ ਨ ਹੋਇਆ ॥
ਜੈਸਾ ਬੀਜੈ ਸੋ ਲੁਣੈ ਜੇਹਾ ਪੁਰਬਿ ਕਿਨੈ ਬੋਇਆ ॥ ਜਿਸੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਣੀ ਤਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਧੋਇਆ ॥ ਗੁਰ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਪਿਛੈ ਤਰਿ ਗਇਆ ਜਿਉ ਲੋਹਾ ਕਾਠ ਸੰਗੋਇਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਤੂ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸੁਖੁ ਹੋਇਆ ॥੧॥ ਮਃ ੪
॥ ਵਡਭਾਗੀਆ ਸੋਹਾਗਣੀ ਜਿਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਗਾਸੀਆ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੨॥
ਪਉੜੀ ॥ ਇਹੁ ਸਰੀਰੁ ਸਭੁ ਧਰਮੁ ਹੈ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਸਚੇ ਕੀ ਵਿਚਿ ਜੋਤਿ ॥ ਗੁਹਜ ਰਤਨ ਵਿਚਿ ਲੁਕਿ ਰਹੇ ਕੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਕੁ ਕਢੈ
ਖੋਤਿ ॥ ਸਭੁ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪਛਾਣਿਆ ਤਾ ਇਕੁ ਰਵਿਆ ਇਕੋ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ॥ ਇਕੁ ਦੇਖਿਆ ਇਕੁ ਮੰਨਿਆ ਇਕੋ ਸੁਣਿਆ ਸ੍ਰਵ
ਣ ਸਰੋਤਿ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਤੂ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸੇਵਾ ਤੇਰੀ ਹੋਤਿ ॥੧੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ॥ ਸਭਿ ਰਸ ਤਿਨ ਕੈ ਰਿਦੈ ਹਹਿ ਜਿਨ
ਹਰਿ ਵਸਿਆ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਹਰਿ ਦਰਗਹਿ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਤਿਨ ਕਉ ਸਭਿ ਦੇਖਣ ਜਾਹਿ ॥ ਜਿਨ ਨਿਰਭਉ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨ ਕਉ

ਕਉਕੋਈਨਾਹਿ॥ਹਰਿਉਤਮੁਤਿਨੀਸਰੇਵਿਆਜਿਨਕਉਧੁਰਿਲਿਖਿਆਆਹਿ॥ਤੇਹਰਿਦਰਗਹਪੈਨਾਈਅਹਿਜਿਨਹਰਿਵੁਠਾਮਨ
ਮਾਹਿ॥ਓਇਆਪਿਤਰੇਕੁਟੰਬਸਿਉਤਿਨਪਿਛੈਸਭੁਜਗਤੁਛਡਾਹਿ॥ਜਨਨਾਨਕਕਉਹਰਿਮੇਲਿਜਨਤਿਨਵੇਖਿਵੇਖਿਹਮਜੀਵਾਹਿ
ਸਭ ॥੧॥ਮ:੪॥ਸਾਧਰਤੀਭਈਹਰੀਆਵਲੀਜਿਥੈਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰੁਬੈਠਾਆਇ॥ਸੇਜੰਤਭਏਹਰੀਆਵਲੇਜਿਨੀਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰੁਦੇਖਿ
ਆਜਾਇ॥ਧਨੁਧੰਨੁਪਿਤਾਧਨੁਧੰਨੁਕੁਲੁਧਨੁਧਨੁਸੁਜਨਨੀਜਿਨਿਗੁਰੂਜਣਿਆਮਾਇ॥ਧਨੁਧੰਨੁਗੁਰੂਜਿਨਿਨਾਮੁਅਰਾਧਿਆਆਪਿ
ਸੁ ਤਰਿਆਜਿਨੀਡਿਠਾਤਿਨਾਲਏਛਡਾਇ॥ਹਰਿਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲਹੁਦਇਆਕਰਿਜਨੁਨਾਨਕੁਧੋਵੈਪਾਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਸਚੁਸ
ਚਾਸਤਿਗੁਰੁਅਮਰੁਹੈਜਿਸੁਅੰਦਰਿਹਰਿਉਰਿਧਾਰਿਆ॥ਸਚੁਸਚਾਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਹੈਜਿਨਿਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਬਿਖੁਮਾਰਿਆ॥ਜਾਡਿ
ਠਾਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰੂਤਾਅੰਦਰਹੁਮਨੁਸਾਧਾਰਿਆ॥ਬਲਿਹਾਰੀਗੁਰਆਪਣੇਸਦਾਸਦਾਘੁਮਿਵਾਰਿਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਿਤਾਮਨ
ਸਤਿ ਮੁਖਿਹਾਰਿਆ॥੧੭॥ਸਲੋਕੁਮ:੪॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਗੁਰੁਮੇਲਿਓਨੁਮੁਖਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿਆਇਸੀ॥ਸੋਕਰੇਜਿਸਤਿਗੁਰਭਾਵ
ਸੀਗੁਰੁਪੂਰਾਘਰੀਵਸਾਇਸੀ॥ਜਿਨਅੰਦਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹੈਤਿਨਕਾਭਉਸਭੁਗਵਾਇਸੀ॥ਜਿਨਰਖਣਕਉਹਰਿਆਪਿਹੋਇ
ਹੋਰਕੇਤੀਝਖਿਝਖਿਜਾਇਸੀ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਤੂਹਰਿਹਲਤਿਪਲਤਿਛਡਾਇਸੀ॥੧॥ਮ:੪॥ਗੁਰਸਿਖਾਕੈਮਨਿ
ਭਾਵਦੀਗੁਰਸਤਿਗੁਰਕੀਵਡਿਆਈ॥ਹਰਿਰਾਖਹੁਪੈਜਸਤਿਗੁਰੂਕੀਨਿਤਚੜੈਸਵਾਈ॥ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਕੈਮਨਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ
ਹੈਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਛਡਾਈ॥ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਤਾਣੁਦੀਬਾਣੁਹਰਿਤਿਨਿਸਭਆਣਿਨਿਵਾਈ॥ਜਿਨੀਡਿਠਾਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰੁਭਾਉ
ਕਰਿਤਿਨਕੇਸਭਿਪਾਪਗਵਾਈ॥ਹਰਿਦਰਗਹਤੇਮੁਖਉਜਲੇਬਹੁਸੋਭਾਪਾਈ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਮੰਗੈਧੂੜਿਤਿਨਜੋਗੁਰਕੇਸਿਖ
ਟ ਮੇਰੇਭਾਈ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਹਉਆਖਿਸਲਾਹੀਸਿਫਤਿਸਚੁਸਚੁਸਚੇਕੀਵਡਿਆਈ॥ਸਾਲਾਹੀਸਚੁਸਲਾਹਸਚੁਸ
ਚੁਕੀਮਤਿਕਿਨੈਨਪਾਈ॥ਸਚੁਸਚਾਰਸੁਜਿਨੀਚਖਿਆਸੇਤ੍ਰਿਪਤਿਰਹੇਆਘਾਈ॥ਇਹੁਹਰਿਰਸੁਸੇਈਜਾਣਦੇਜਿਉ
ਗੂੰਗੈਮਿਠਿਆਈਖਾਈ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਹਰਿਪ੍ਰਭੁਸੇਵਿਆਮਨਿਵਜੀਵਧਾਈ॥੧੮॥ ਸਲੋਕੁਮ:੪॥ਜਿਨਾਅੰਦਰਿਉਮਰਥ
ਲਸੇਈਜਾਣਨਿਸੂਲੀਆ॥ਹਰਿਜਾਣਹਿਸੇਈਬਿਰਹੁਹਉਤਿਨਵਿਟਹੁਸਦਘੁਮਿਘੋਲੀਆ॥ਹਰਿਮੇਲਹੁਸਜਣੁਪੁਰਖੁਮੇਰਾਸਿਰੁਤਿ
ਤੁਲ ਨਾਵਿਟਹੁਤੋਲੀਆ॥ਜੋ ਸਿਖਗੁਰਕਾਰਕਮਾਵਹਿਹਉਗੁਲਮੁਤਿਨਾਕਾਗੋਲੀਆ॥ਹਰਿਰੰਗਿਚਲੂਲੈਜੋਰਤੇਤਿਨਭਿਨੀਹਰਿਰੰਗਿਚੋ
ਲੀਆ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਨਾਨਕਮੇਲਿ ਗੁਰਪਹਿਸਿਰੁਵੇਚਿਆਮੋਲੀਆ॥੧॥ਮ:੪॥ਅਉਗਣੀਭਰਿਆਸਰੀਰੁਹੈਕਿਉਸੰਤਹੁਨਿਰ
ਮਲੁਹੋਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਗੁਣਵੇਹਾਝੀਅਹਿਮਲੁਹਉਮੈਕਢੈਧੋਇ॥ਸਚੁਵਣੰਜਹਿਰੰਗਸਿਉਸਚੁਸਉਦਾਹੋਇ॥ਤੋਟਾਮੂਲਿਨਆਵ
ਈਲਾਹਾਹਰਿਭਾਵੈਸੋਇ॥ਨਾਨਕਤਿਨਸਚੁਵਣੰਜਿਆਜਿਨਾਧੁਰਿਲਿਖਿਆਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਸਾਲਾਹੀਸ
ਚੁਸਾਲਾਹਣਾਸਚੁਸਚਾਪੁਰਖੁਨਿਰਾਲੇ॥ਸਚੁਸੇਵੀਸਚੁਮਨਿਵਸੈਸਚੁਸਚਾਹਰਿਰਖਵਾਲੇ॥ਸਚੁਸਚਾਜਿਨੀਅਰਾਧਿਆਸੇਜਾ
ਇਰਲੇਸਚਨਾਲੇ॥ਸਚੁਸਚਾਜਿਨੀਨਸੇਵਿਆਸੇਮਨਮੁਖਮੂੜਬੇਤਾਲੇ॥ਓਹੁਆਲੁਪਤਾਲੁਮੁਹਹੁਬੋਲਦੇਜਿਉਪੀਤੈਮਦਿਮ
ਤਵਾਲੇ॥੧੯॥ਸਲੋਕੁਮ:੩॥ ਗਉੜੀਰਾਗਿਸੁਲਖਣੀਜੇਖਸਮੈਚਿਤਿਕਰੇਇ॥ਭਾਣੈਚਲੈਸਤਿਗੁਰੂਕੈਐਸਾਸੀਗਾਰੁਕ
ਰੇਇ॥ਭਾਣੈਚਲੈਸਤਿਗੁਰੂਕੈਐਸਾਸੀਗਾਰੁਕਰੇਇ॥ਸਚਾਸਬਦੁਭਤਾਰੁਹੈਸਦਾਸਦਾਰਾਵੇਇ॥ਜਿਉਉਬਲੀਮਜੀਠੈਰੰਗੁਗਹਗਹਾ

ਜਾਤਿਉਸਚੇਤੇਜੀਉਨਦੇਇ॥ਰੰਗਿਰਤੜੀਆਂਤਿਰਤੀਸਚੇਸਿਉਲਗਾਨੇਹੁ॥ਕੂੜਿਠਗੀਗੁਝੀਨਾਰਹੈਕੂੜੁਮੁਲੰਮਾਪਲੇਟਿਧਰੇਹੁ॥ਕੂੜੀਕਰਨਿ
ਵਡਾਈਆਕੂੜੇਸਿਉਲਗਾਨੇਹੁ॥ਨਾਨਕਸਚਾਆਪਿਹੈਆਪੇਨਦਰਿਕਰੇਇ॥੧॥ਮ:੪॥ਸਤਸੰਗਤਿਮਹਿਹਰਿਉਸਤਤਿਹੈਸੰਗਿਸਾ
ਧੂਮਿਲੇਪਿਆਰਿਆ॥ਓਇਪੁਰਖਪ੍ਰਾਣੀਧੰਨਿਜਨਹਹਿਉਪਦੇਸੁਕਰਹਿਪਰਉਪਕਾਰਿਆ॥ਹਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਵਹਿਹਰਿਨਾਮੁਸੁਣਾਵਹਿਹਰਿ
ਨਾਮੇਜਗੁਨਿਸਤਾਰਿਆ॥ਗੁਰਵੇਖਣਕਉਸਭੁਕੋਈਲੋਚੈਨਵਖੰਡਜਗਤਨਮਸਕਾਰਿਆ॥ਤੁਧੁਆਪੇਆਪੁਰਖਿਆਸਤਿਗੁਰਵਿਚਿਗੁਰੁਆਪੇ
ਤੁਧੁਸਵਾਰਿਆ॥ਤੂੰਆਪੇਪੂਜਹਿਪੂਜਕਰਾਵਹਿਸਤਿਗੁਰਕਉਸਿਰਜਣਹਾਰਿਆ॥ਕੋਈਵਿਛੁੜਿਜਾਇਸਤਿਗੁਰੂਪਾਸਹੁਤਿਸੁਕਾਲਾਮੁਹੁਜ
ਮਿਮਾਰਿਆ॥ਤਿਸੁਅਗੈਪਿਛੈਢੋਈਨਾਹੀਗੁਰਸਿਖੀਮਨਿਵੀਚਾਰਿਆ॥ਸਤਿਗੁਰੂਨੋਮਿਲੇਸੇਈਜਨਉਬਰੇਜਿਨਹਿਰਦੈਨਾਮੁਸਮਾਰਿਆ॥
ਜਨਨਾਨਕਕੇਗੁਰਸਿਖਪੁਤਹਹੁਹਰਿਜਪਿਅਹੁਹਰਿਨਿਸਤਾਰਿਆ॥੨॥ਮ:੩॥ਹਉਮੈਜਗਤੁਭੁਲਾਇਆਦੁਰਮਤਿਬਿਖਿਆਬਿ
ਕਾਰ॥ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਤਨਦਰਿਹੋਇਮਨਮੁਖਅੰਧਅੰਧਿਆਰ॥ਨਾਨਕਆਪੇਮੇਲਿਲਏਜਿਸਨੋਸਬਦਿਲਾਏਪਿਆਰੁ॥੩॥
ਪਉੜੀ॥ਸਚੁਸਚੇਕੀਸਿਫਤਿਸਲਾਹਹੈਸੋਕਰੇਜਿਸੁਅੰਦਰੁਭਿਜੈ॥ਜਿਨੀਇਕਮਨਿਇਕੁਅਰਾਧਿਆਤਿਨਕਾਕੰਧੁਨਕਬਹੂਛਿ
ਜੈ॥ਧਨੁਧਨੁਪੁਰਖਸਾਬਾਸਿਹੈਜਿਨਸਚੁਰਸਨਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪਿਜੈ॥ਸਚੁਸਚਾਜਿਨਮਨਿਭਾਵਦਾਸੇਮਨਿਸਚੀਦਰਗਹਲਿਜੈ॥ਧਨੁਧੰਨੁ
ਜਨਮੁਸਚਿਆਰੀਆਮੁਖਉਜਲਸਚੁਕਰਿਜੈ॥੨੦॥ ॥ਸਲੋਕੁਮ:੪॥ਸਾਕਤਜਾਇਨਿਵਹਿਗੁਰਆਗੈਮਨਿਖੋਟੇਕੂੜਿਕੂੜਿਆਰੇ॥
ਜਾਗੁਰੁਕਹੈਉਠਹੁਮੇਰੇਭਾਈਬਹਿਜਾਇਘੁਸਰਿਬਗੁਲਾਰੇ॥ਗੁਰਸਿਖਾਅੰਦਰਿਸਤਿਗੁਰੁਵਰਤੈਚੁਣਿਕਢੇਲਧੋਵਾਰੇ॥ਓਇਅਗੈਪਿ
ਛੈਬਹਿਮੁਹੁਛਪਾਇਨਿਨਰਲਨੀਖੋਟੇਆਰੇ॥ਓਨਾਦਾਭਖੁਸੁਓਥੈਨਾਹੀਜਾਇਕੂੜੁਲਹਨਿਭੇਡਾਰੇ॥ਜੇਸਾਕਤਨਰੁਖਵਾਈਐਲੋ
ਚੀਐਬਿਖੁਕਢੈਮੁਖਿਉਗਲਾਰੇ॥ਹਰਿਸਾਕਤਸੇਤੀਸੰਗੁਨਕਰੀਅਹੁਓਇਮਾਰੇਸਿਰਜਣਹਾਰੇ॥ਜਿਸਕਾਇਹੁਖੇਲੁਸੋਈਕਰਿਵੇਖੈ
ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਸਮਾਰੇ॥੧॥ਮ:੪॥ਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਅਗੰਮੁਹੈਜਿਸੁਅੰਦਰਿਹਰਿਉਰਧਾਰਿਆ॥ਸਤਿਗੁਰੂਨੋਅਪੜਿਕੋਇਨਸਕਈ
ਜਿਸੁਵਲਿਸਿਰਜਣਹਾਰਿਆ॥ਸਤਿਗੁਰੂਕਾਖੜਗੁਸੰਜੋਉਹਰਿਭਗਤਿਹੈਕਾਲੁਕੰਟਕੁਮਾਰਿਵਿਡਾਰਿਆ॥ਸਤਿਗੁਰੂਕਾਰਖਣਹਾਰਾ
ਹਰਿਆਪਿਹੈਸਤਿਗੁਰੂਕੈਪਿਛੈਸਭਉਬਾਰਿਆ॥ਜੋਮੰਦਾਚਿਤਵੈਪੂਰੇਸਤਿਗੁਰੂਕਾਸੋਆਪਿਉਪਾਵਣਹਾਰੈਮਾਰਿਆ॥ਏਹੁਗਲਹੋਵੈ
ਹਰਿਦਰਗਹਸਚੇਕੀਜਨਨਾਨਕਅਗਮੁਵੀਚਾਰਿਆ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ਸਚੁਸੁਤਿਆਜਿਨੀਅਰਾਧਿਆਜਾਉਠੇਤਾਸਚੁਚਵੇ॥
ਸੇਵਿਰਲੇਜੁਗਮਹਿਜਾਣੀਅਹਿਜੋਗੁਰਮੁਖਿਸਚੁਰਵੇ॥ਹਉਬਲਿਹਾਰੀਤਿਨਕਉਜਿਅਨਦਿਨੁਸਚੁਲਵੇ॥ਜਿਨਮਨਿਤਨਿਸਚਾ
ਭਾਵਦਾਸੇਸਚੀਦਰਗਹਗਵੇ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਬੋਲੈਸਚੁਨਾਮੁਸਚੁਸਚਾਸਦਾਨਵੇ॥੨੧॥ਸਲੋਕੁਮ:੪॥ਕਿਆਸਵਣਾਕਿਆਜਾ
ਗਣਾਗੁਰਮੁਖਿਤੇਪਰਵਾਣੁ॥ਜਿਨਾਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿਨਵਿਸਰੈਸੇਪੂਰੇਪੁਰਖਪਰਧਾਨ॥ਕਰਮੀਸਤਿਗੁਰੁਪਾਈਐਅਨਦਿਨੁਲਗੈਧਿਆਨੁ
॥ਤਿਨਕੀਸੰਗਤਿਮਿਲਿਰਹਾਦਰਗਹਪਾਈਮਾਨੁ॥ਸਉਦੇਵਾਹੁਵਾਹੁਉਚਰਹਿਉਠਦੇਭੀਵਾਹੁਕਰੇਨਿ॥ਨਾਨਕਤੇਮੁਖਉਜਲੇਜਿਨਿ
ਤਉਠਿਸੰਮਾਲੇਨਿ॥੧॥ਮ:੪॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੀਐਆਪਣਾਪਾਈਐਨਾਮੁਅਪਾਰੁ॥ਭਉਜਲਿਡੁਬਦਿਆਕਢਿਲਏਹਰਿਦਾਤਿ
ਕਰੇਦਾਤਾਰੁ॥ਧੰਨੁਧੰਨੁਸੇਸਾਹਹੈਜਿਨਾਮਿਕਰਹਿਵਾਪਾਰੁ॥ਵਣਜਾਰੇਸਿਖਆਵਦੇਸਬਦਿਲਘਾਵਣਹਾਰੁ॥ਜਨਨਾਨਕਜਿਨਕਉ
ਕ੍ਰਿਪਾਭਈਤਿਨਸੇਵਿਆਸਿਰਜਣਹਾਰੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ਸਚੁਸਚੇਕੇਜਨਭਗਤਹਹਿਸਚੁਸਚਾਜਿਨੀਅਰਾਧਿਆ॥ਜਿ

ਕੂੜਿ
ਜਿਤੁ
ਹਰਿ
ਪੁਰਖ
ਦੇ

ਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੋਜੰਦਿਆ ਤਿਨ ਅੰਦਰਹੁ ਹੀ ਸਚੁ ਲਾਧਿਆ ॥ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਜਿਨੀ ਸੇਵਿਆ ਕਾਲੁ ਕੰਟਕੁ ਮਾਰਿ ਤਿਨੀ ਸਾਧਿਆ ॥
ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਭ ਦੂ ਵਡਾ ਹੈ ਸਚੁ ਸੇਵਨਿ ਸੇ ਸਚਿ ਰਲਾਧਿਆ ॥ ਸਚੁ ਸਚੈ ਨੋ ਸਾਬਾਸਿ ਹੈ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੇਵਿ ਫਲਾਧਿਆ ॥੨੨॥ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪
॥ ਮਨਮੁਖੁ ਪ੍ਰਾਣੀ ਮੁਗਧੁ ਹੈ ਨਾਮਹੀਣੁ ਭਰਮਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮਨੂਆ ਨਾ ਟਿਕੈ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੂਨੀ ਪਾਇ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ਦਇਆਲ
ਹੋਹਿ ਤਾਂ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਆਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਤੂੰ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਗੁਰੁ ਸਾਲਾਹੀ ਆਪਣਾ
ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਰੰਗਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਰਤਾ ਰਖਿਆ ਬਣਤ ਬਣਾਇ ॥ ਜਿਹਵਾ ਸਾਲਾਹਿ ਨ ਰਜਈ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਚਿਤੁ ਲਾ
ਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਵੈ ਕੀ ਮਨਿ ਭੁਖ ਹੈ ਮਨਿ ਤ੍ਰਿਪਤੈ ਹਰਿ ਰਸੁ ਖਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਕੁਦਰਤਿ ਜਾਣੀਐ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਜਿਨਿ
ਬਣਾਈਆ ॥ ਸੋ ਸਚੁ ਸਲਾਹੀ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਕੀਆ ਵਡਿਆਈਆ ॥ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੁ ਸਲਾਹ ਸਚੁ ਸਚੁ ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ
ਆ ॥ ਜਾ ਮਿਲਿਆ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਤਾ ਹਾਜਰੁ ਨਦਰੀ ਆਈਆ ॥ ਸੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨੀ ਸਲਾਹਿਆ ਤਿਨਾ ਭੁਖਾ ਸਭਿ ਗਵਾਈਆ ॥
੨੩ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ॥ ਮੈ ਮਨੁ ਤਨੁ ਖੋਜਿ ਖੋਜੇਦਿਆ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਲਧਾ ਲੋੜਿ ॥ ਵਿਸਟੁ ਗੁਰੂ ਮੈ ਪਾਇਆ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਦਿ
ਤਾ ਜੋੜਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਮਾਇਆਧਾਰੀ ਅੰਨਾ ਬੋਲਾ ॥ ਸਬਦੁ ਨ ਸੁਣਈ ਬਹੁ ਰੋਲ ਘਚੋਲਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਪੈ ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਇ
ਅਤਿ
॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਣਿ ਮੰਨੇ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੁ ਕਰੇ ਕਰਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਵਜਦਾ ਜੰਤੁ ਵਜਾਇਆ ॥ ੨॥
ਪਉੜੀ ॥ ਤੂ ਕਰਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣਦਾ ਜੋ ਜੀਆ ਅੰਦਰਿ ਵਰਤੈ ॥ ਤੂ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਅਗਣਤੁ ਹੈ ਸਭੁ ਜਗੁ ਵਿਚਿ ਗਣਤੈ
॥ ਸਭੁ ਕੀਤਾ ਤੇਰਾ ਵਰਤਦਾ ਸਭ ਤੇਰੀ ਬਣਤੈ ॥ ਤੂੰ ਘਟਿ ਘਟਿ ਇਕੁ ਵਰਤਦਾ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬ ਚਲਤੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਨੋ ਮਿਲੇ ਸੁ ਹਰਿ
ਮਿਲੇ ਨਾਹੀ ਕਿਸੈ ਪਰਤੈ ॥ ੨੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ॥ ਇਹੁ ਮਨੂਆ ਦ੍ਰਿੜੁ ਕਰਿ ਰਖੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਾਈਐ ਚਿਤੁ ॥ ਕਿਉ ਸਾਸਿ
ਗਿਰਾਸਿ ਵਿਸਾਰੀਐ ਬਹਦਿਆ ਉਠਦਿਆ ਨਿਤ ॥ ਮਰਣ ਜੀਵਣ ਕੀ ਚਿੰਤਾ ਗਈ ਇਹੁ ਜੀਅੜਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਵਸਿ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ
ਤਿਉ ਰਖੁ ਤੂ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਬਖਸਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਅਹੰਕਾਰੀ ਮਹਲੁ ਨ ਜਾਣੈ ਖਿਨੁ ਆਗੈ ਖਿਨੁ ਪੀਛੈ ॥ ਸਦਾ ਬੁਲਾ
ਈਐ ਮਹਲਿ ਨ ਆਵੈ ਕਿਉ ਕਰਿ ਦਰਗਹ ਸੀਝੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਮਹਲੁ ਵਿਰਲਾ ਜਾਣੈ ਸਦਾ ਰਹੈ ਕਰ ਜੋੜਿ ॥ ਆਪਣੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ
ਹਰਿ ਮੇਰਾ ਨਾਨਕ ਲਏ ਬਹੋੜਿ ॥੨॥ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਾ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਸਫਲ ਹੈ ਜਿਤੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਮਨੁ ਮੰਨੇ ॥ ਜਾ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਮਨੁ ਮੰ
ਨਿਆ ਤਾ ਪਾਪ ਕਸੰਮਲ ਭੰਨੇ ॥ ਉਪਦੇਸੁ ਜਿ ਦਿਤਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੋ ਸੁਣਿਆ ਸਿਖੀ ਕੰਨੇ ॥ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਭਾਣਾ ਮੰਨਿਆ ਤਿਨ ਚ
ੜੀ ਚਵਗਣਿ ਵੰਨੇ ॥ ਇਹ ਚਾਲ ਨਿਰਾਲੀ ਗੁਰਮੁਖੀ ਗੁਰ ਦੀਖਿਆ ਸੁਣਿ ਮਨੁ ਭਿੰਨੇ ॥੨੫॥ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਜਿਨਿ ਗੁਰੁ ਗੋ
ਪਿਆ ਆਪਣਾ ਤਿਸੁ ਠਉਰ ਨ ਠਾਉ ॥ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਦੋਵੈ ਗਏ ਦਰਗਹ ਨਾਹੀ ਥਾਉ ॥ ਓਹੁ ਵੇਲਾ ਹਥਿ ਨ ਆਵਈ ਫਿਰਿ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਲਗਹਿ ਪਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਗਣਤੈ ਘੁਸੀਐ ਦੁਖੇ ਦੁਖਿ ਵਿਹਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਵੈਰੁ ਹੈ ਆਪੇ ਲਏ ਜਿਸੁ ਲਾਇ ॥
ਨਾਨਕ ਦਰਸਨੁ ਜਿਨਾ ਵੇਖਾਲਿਓਨੁ ਤਿਨਾ ਦਰਗਹ ਲਏ ਛਡਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਅਗਿਆਨੁ ਦੁਰਮਤਿ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥
ਅੰਤਰਿ ਕ੍ਰੋਧੁ ਜੂਐ ਮਤਿ ਹਾਰੀ ॥ ਕੂੜੁ ਕੁਸਤੁ ਓਹੁ ਪਾਪ ਕਮਾਵੈ ॥ ਕਿਆ ਓਹੁ ਸੁਣੈ ਕਿਆ ਆਖਿ ਸੁਣਾਵੈ ॥ ਅੰਨਾ ਬੋਲਾ ਖੁਇ ਉਝੜਿ
ਪਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਅੰਧਾ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਥਾਇ ਨ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਕਮਾਇ ॥ ਪਉੜੀ ॥
੨॥

ਜਿਨਕੈਚਿਤਕਠੋਰੁਹੈਤਿਸੇਬਹਹਿਨਸਤਿਗੁਰਪਾਸਿ॥ਓਥੈਸਚੁਵਰਤਦਾਕੂੜਿਆਰਾਚਿਤਉ
ਦਾਸਿ॥ਓਇਵਲੁਛਲੁਕਰਿਝਤਿਕਢਦੇਫਿਰਿਜਾਇਬਹਹਿਕੂੜਿਆਰਾਪਾਸਿ॥ਵਿਚਿਸਚੇਕੂ
ੜੁਨਗਡਈਮਨਿਵੇਖਹੁਕੋਨਿਰਜਾਸਿ॥ਕੂੜਿਆਰਕੂੜਿਆਰੀਜਾਇਰਲੇਸਚਿਆਰਸਿਖਬੈਠੇਸ
ਤਿਗੁਰਪਾਸਿ॥੨੩॥ਸਲੋਕੁਮਃ੫॥ਰਹਦੇਖੁਹਦੇਨਿੰਦਕਮਾਰਿਅਨੁਕਰਿਆਪੇਆਹਰੁ॥ਸੰਤਸਹ
ਾਈਨਾਨਕਾਵਰਤੈਸਭਜਾਹਰੁ॥੧॥ਮਃ੫॥ਮੁੰਢਹੁਭੁਲੇਮੁੰਢਤੇਕਿਥੈਪਾਇਨਿਹਥੁ॥ਤਿੰਨੈਮਾਰੇਨਾਨ
ਕਾਜਿਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ਲੈਫਾਹੇਰਾਤੀਤੁਰਹਿਪ੍ਰਭੁਜਾਣੈਪ੍ਰਾਣੀ॥ਤਕਹਿਨਾਰਿਪ
ਰਾਈਆਲੁਕਿਅੰਦਰਿਠਾਣੀ॥ਸੰਨੀਦੇਨਿਵਿਖੰਮਥਾਇਮਿਠਾਮਦੁਮਾਣੀ॥ਕਰਮੀਆਪੋਆਪਣੀਆਪੇਪਛੁ
ਤਾਣੀ॥ਅਜਰਾਈਲੁਫਰੇਸਤਾਤਿਲਪੀੜੇਘਾਣੀ॥੨੭॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੫॥ਸੇਵਕਸਚੇਸਾਹਕੇਸੇਈਪਰ
ਵਾਣੁ॥ਦੂਜਾਸੇਵਨਿਨਾਨਕਾਸੇਪਚਿਪਚਿਮੁਏਅਜਾਣ॥੧॥ਮਃ੫॥ਜੋਧੁਰਿਲਿਖਿਆਲੇਖੁਪ੍ਰਭਮੇਟਣਾਨਜਾ
ਇ॥ਰਾਮਨਾਮੁਧਨੁਵਖਰੋਨਾਨਕਸਦਾਧਿਆਇ॥੨॥ਪਉੜੀਮਃ੫॥ ਨਾਰਾਇਣਿਲਇਆਨਾਠੂੰਗੜਾ
ਪੈਰਕਿਥੈਰਖੈ॥ਕਰਦਾਪਾਪਅਮਿਤਿਆਨਿਤਾਵਿਸੋਚਖੈ॥ਨਿੰਦਾਕਰਦਾਪਚਿਮੁਆਵਿਚਿਦੇਹੀਭ
ਖੈ॥ਸਚੈਸਾਹਿਬਮਾਰਿਆਕਉਣੁਤਿਸਨੋਰਖੈ॥ਨਾਨਕਤਿਸੁਸਰਣਾਗਤੀਜੋਪੁਰਖੁਅਲਖੈ॥੨੮॥
ਸਲੋਕੁਮਃ੫॥ਨਰਕਘੋਰਬਹੁਦੁਖਘਣੇਅਕਿਰਤਘਣਾਕਾਥਾਨੁ॥ਤਿਨਿਪ੍ਰਭਿਮਾਰੇਨਾਨਕਾਹੋਇਹੋਇਮੁਏਹ
ਰਾਮੁ॥੧॥ਮਃ੫॥ਅਵਖਧਸਭੇਕੀਤਿਅਨੁਨਿੰਦਕਕਾਦਾਰੂਨਾਹਿ॥ਆਪਿਭੁਲਾਏਨਾਨਕਾਪਚਿਪਚਿਜੋਨੀਪਾ
ਹਿ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ਤੁਸਿਦਿਤਾਪੂਰੈਸਤਿਗੁਰੂਹਰਿਧਨੁਸਚੁਅਖੁਟੁ॥ਸਭਿਅੰਦੇਸੇਮਿਟਿਗਏਜਮਕਾ
ਭਉਛੁਟੁ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਬੁਰਿਆਈਆਸੰਗਿਸਾਧੂਤੁਟੁ॥ਵਿਣੁਸਚੇਦੂਜਾਸੇਵਦੇਹੁਇਮਰਸਨਿਬੁਟੁ॥ਨਾਨ
ਕਕਉਗੁਰਿਬਖਸਿਆਨਾਮੈਸੰਗਿਜੁਟੁ॥੨੯॥ਸਲੋਕੁਮਃ੪॥ਤਪਾਨਹੋਵੈਅੰਦ੍ਰਹੁਲੋਭੀਨਿਤਮਾਇਆਨੋਫਿਰੈ
ਜਜਮਾਲਿਆ॥ਅਗੋਦੇਸਦਿਆਸਤੈਦੀਭਿਖਿਆਲਏਨਾਹੀਪਿਛੋਦੇਪਛੁਤਾਇਕੈਆਣਿਤਪੈਪੁਤੁਵਿਚਿਬਹਾਲਿਆ॥ਪੰਚਲੋ
ਗਸਭਿਹਸਣਲਗੇਤਪਾਲੋਭਿਲਹਰਿਹੈਗਾਲਿਆ॥ਜਿਥੈਥੋੜਾਧਨੁਵੇਖੈਤਿਥੈਤਪਾਭਿਟੈਨਾਹੀਧਨਿਬਹੁਤੈਡਿਠੈਤਪੈਧਰਮੁ
ਹਾਰਿਆ॥ਭਾਈਏਹੁਤਪਾਨਹੋਵੀਬਗੁਲਾਹੈਬਹਿਸਾਧਜਨਾਵੀਚਾਰਿਆ॥ਸਤਪੁਰਖਕੀਤਪਾਨਿੰਦਾਕਰੈਸੰਸਾਰੈਕੀਉਸਤਤੀ
ਵਿਚਿਹੋਵੈਏਤੁਦੋਖੈਤਪਾਦਯਿਮਾਰਿਆ॥ਮਹਾਪੁਰਖਾਕੀਨਿੰਦਾਕਾਵੇਖੁਜਿਤਪੇਨੋਫਲੁਲਗਾਸਭੁਗਇਆਤਪੇਕਾਘਾ
ਲਿਆ॥ਬਾਹਰਿਬਹੈਪੰਚਾਵਿਚਿਤਪਾਸਦਾਏ॥ਅੰਦਰਿਬਹੈਤਪਾਪਾਪਕਮਾਏ॥ਹਰਿਅੰਦਰਲਾਪਾਪੁਪੰਚਾਨੋਉਘਾਕਰਿਵੇਖਾ
ਲਿਆ॥ਧਰਮਰਾਇਜਮਕੰਕਰਾਨੋਆਖਿਛਡਿਆਏਸੁਤਪੇਨੋਤਿਥੈਕਢਿਪਾਇਹੁਜਿਥੈਮਹਾਮਹਾਹਤਿਆਰਿਆ॥ਫਿਰਿਏਸੁ
ਤਪੇਦੈਮੁਹਿਕੋਈਲਗਹੁਨਾਹੀਏਹੁਸਤਿਗੁਰਿਹੈਫਿਟਕਾਰਿਆ॥ਹਰਿਕੈਦਰਿਵਰਤਿਆਸੁਨਾਨਕਿਆਖਿਸੁਣਾਇਆ॥ਸੋਬੂਝੈਜੁ
ਦਯਿਸਵਾਰਿਆ॥੧॥ਮਃ੪॥ਹਰਿਭਗਤਾਂਹਰਿਆਰਾਧਿਆਹਰਿਕੀਵਡਿਆਈ॥ਹਰਿਕੀਰਤਿਭਗਤਨਿਤਗਾਂਵਦੇਹਰਿਨਾਮੁਸੁਖਦਾ

ਅ:੫

ਅ

ਤੁ

ਈ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤਾ ਨੋ ਨਿਤ ਨਾਵੈ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਬਖਸੀਅਨੁ ਨਿਤ ਚੜੈ ਸਵਾਈ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤਾ ਨੋ ਥਿਰੁ ਘਰੀ ਬਹਾਲਿਅਨੁ ਅਪਣੀ ਪੈ
ਜ ਰਖਾਈ ॥ ਨਿੰਦਕਾ ਪਾਸਹੁ ਹਰਿ ਲੇਖਾ ਮੰਗਸੀ ਬਹੁ ਦੇਇ ਸਜਾਈ ॥ ਜੇਹਾ ਨਿੰਦਕ ਆਪਣੈ ਜੀਇ ਕਮਾਵਦੇ ਤੇਹੋ ਫਲੁ ਪਾਈ ॥
ਅੰਦਰਿ ਕਮਾਣਾ ਸਰਪਰ ਉਘੜੈ ਭਾਵੈ ਕੋਈ ਬਹਿ ਧਰਤੀ ਵਿਚਿ ਕਮਾਈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਦੇਖਿ ਵਿਗਸਿਆ ਹਰਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ
॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ਮ: ੫ ॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਾ ਰਾਖਾ ਹਰਿ ਆਪਿ ਹੈ ਕਿਆ ਪਾਪੀ ਕਰੀਐ ॥ ਗੁਮਾਨੁ ਕਰਹਿ ਮੂੜ ਗੁਮਾਨੀਆ ਵਿਸੁ ਖਾਧੀ
ਮਰੀਐ ॥ ਆਇ ਲਗੇ ਨੀ ਦਿਹ ਥੋੜੜੇ ਜਿਉ ਪਕਾ ਖੇਤੁ ਲੁਣੀਐ ॥ ਜੇਹੇ ਕਰਮ ਕਮਾਵਦੇ ਤੇਵੇਹੋ ਭਣੀਐ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾ ਖਸਮੁ ਵਡਾ
ਹੈ ਸਭਨਾ ਦਾ ਧਣੀਐ ॥੩੦॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੪ ॥ ॥ ਮਨਮੁਖ ਮੂਲਹੁ ਭੁਲਿਆ ਵਿਚਿ ਲਬੁ ਲੋਭੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥ ਝਗੜਾ ਕਰਦਿਆ ਅਨਦਿ
ਨੁ ਗੁਦਰੈ ਸਬਦਿ ਨ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਸੁਧਿ ਮਤਿ ਕਰਤੈ ਹਿਰਿ ਲਈ ਬੋਲਨਿ ਸਭੁ ਵਿਕਾਰੁ ॥ ਦਿਤੈ ਕਿਤੈ ਨ ਸੰਤੋਖੀਅਹਿ ਅੰਤਰਿ
ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬਹੁ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨਮੁਖਾ ਨਾਲੋ ਤੁਟੀ ਭਲੀ ਜਿਨ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਪਿਆਰੁ ॥੧॥ ਮ: ੩ ॥ ਜਿਨਾ ਅੰ
ਦਰਿ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਹੈ ਤਿਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥ ਓਹੁ ਆਵੈ ਜਾਇ ਭਵਾਈਐ ਸੁਪਨੈ ਸੁਖੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵੈ ਕੂੜੁ ਉਚਰੈ
ਕੂੜਿ ਲਗਿਆ ਕੂੜੁ ਹੋਇ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਹੈ ਦੁਖਿ ਬਿਨਸੈ ਦੁਖੁ ਰੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਧਾਤੁ ਲਿਵੈ ਜੋੜੁ ਨ ਆਵਈ ਜੇ ਲੋਚੈ ਸਭੁ
ਕੋਇ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪੋਤੈ ਪੁੰਨੁ ਪਇਆ ਤਿਨਾ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ਮ: ੫ ॥ ਨਾਨਕ ਵੀਚਾਰਹਿ ਸੰਤ ਮੁਨਿ ਜਨਾ ਚਾ
ਰਿ ਵੇਦ ਕਹੰਦੇ ॥ ਭਗਤ ਮੁਖੈ ਤੇ ਬੋਲਦੇ ਸੇ ਵਚਨ ਹੋਵੰਦੇ ॥ ਪਰਗਟ ਪਹਾਰੈ ਜਾਪਦੇ ਸਭਿ ਲੋਕ ਸੁਣੰਦੇ ॥ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਇਨਿ ਮੁਗਧ ਨਰ
ਸੰਤ ਨਾਲਿ ਖਹੰਦੇ ॥ ਓਇ ਲੋਚਨਿ ਓਨਾ ਗੁਣਾ ਨੋ ਓਇ ਅਹੰਕਾਰਿ ਸੜੰਦੇ ॥ ਓਇ ਵੇਚਾਰੇ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਜਾ ਭਾਗ ਧੁਰਿ ਮੰਦੇ ॥
ਜੋ ਮਾਰੇ ਤਿਨਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਸੇ ਕਿਸੈ ਨ ਸੰਦੇ ॥ ਵੈਰੁ ਕਰਨਿ ਨਿਰਵੈਰ ਨਾਲਿ ਧਰਮਿ ਨਿਆਇ ਪਚੰਦੇ ॥ ਜੋ ਜੋ ਸੰਤਿ ਸਰਾਪਿਆ ਸੇ ਫਿਰਹਿ
ਭਵੰਦੇ ॥ ਪੇਡੁ ਮੁੰਢਾਹੂ ਕਟਿਆ ਤਿਸੁ ਡਾਲ ਸੁਕੰਦੇ ॥੩੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੫ ॥ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਭੰਨਣ ਘੜਣ ਸ
ਮਰਥੁ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਸਮਾਲਹਿ ਮਿਤ੍ਰ ਤੂ ਦੁਖੁ ਸਬਾਇਆ ਲਥੁ ॥੧॥ ਮ: ੫ ॥ ਖੁਧਿਆਵੰਤੁ ਨ ਜਾਣਈ ਲਾਜ ਕੁਲਾਜ ਕੁਬੋਲੁ
॥ ਨਾਨਕੁ ਮਾਂਗੈ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸੰਜੋਗੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਜੇਵੇਹੇ ਕਰਮ ਕਮਾਵਦਾ ਤੇਵੇਹੇ ਫਲਤੇ ॥ ਚਬੇ ਤਤਾ ਲੋ
ਹਾ ਵਿਚਿ ਸੰਘੈ ਪਲਤੇ ॥ ਘਤਿ ਗਲਾਵਾ ਚਾਲਿਆ ਤਿਨਿ ਦੂਤਿ ਅਮਲ ਤੇ ॥ ਕਾਈ ਆਸ ਨ ਪੁੰਨੀਆ ਨਿਤ ਪਰ ਮਲੁ ਹਿਰਤੇ ॥
ਕੀਆ ਨ ਜਾਣੈ ਅਕਿਰਤਘਣ ਵਿਚਿ ਜੋਨੀ ਫਿਰਤੇ ॥ ਸਭੇ ਧਿਰਾ ਨਿਖੁਟੀਅਸੁ ਹਿਰਿ ਲਈਅਸੁ ਧਰ ਤੇ ॥ ਵਿਝਣ ਕਲਹਿ ਨ
ਦੇਵਦਾ ਤਾ ਲਇਆ ਕਰਤੇ ॥ ਜੋ ਜੋ ਕਰਤੇ ਅਹੰਮੇਵ ਝੜਿ ਧਰਤੀ ਪੜਤੇ ॥੩੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਬਿਬੇ
ਕ ਬੁਧਿ ਹੋਇ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਹਿਰਦੈ ਹਾਰੁ ਪਰੋਇ ॥ ਪਵਿਤੁ ਪਾਵਨੁ ਪਰਮ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਜਿ ਓਸੁ ਮਿਲੈ ਤਿਸੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੀ ॥
ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬਾਸਨਾ ਸਮਾਣੀ ॥ ਹਰਿ ਦਰਿ ਸੋਭਾ ਮਹਾ ਉਤਮ ਬਾਣੀ ॥ ਜਿ ਪੁਰਖੁ ਸੁਣੈ ਸੁ ਹੋਇ ਨਿਹਾਲੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਮਾਲੁ ॥੧॥ ਮ: ੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਜੀਅ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਪੈ ਕਿ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਵੈ ॥
ਗੁਰਸਿਖਾ ਅੰਦਰਿ ਸਤਿਗੁਰੂ ਵਰਤੈ ਜੋ ਸਿਖਾ ਨੋ ਲੋਚੈ ਸੋ ਗੁਰ ਖੁਸੀ ਆਵੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਖੈ ਸੁ ਕਾਰ ਕਮਾਵਨਿ ਸੁ ਜਪੁ
ਕਮਾਵਹਿ ਗੁਰਸਿਖਾ ਕੀ ਘਾਲ ਸਚਾ ਥਾਇ ਪਾਵੈ ॥ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਹੁਕਮੈ ਜਿ ਗੁਰਸਿਖਾ ਪਾਸਹੁ ਕੰਮੁ ਕਰਾਇਆ

ਲੋੜੈਤਿਸੁਗੁਰਸਿਖਫਿਰਿਨੇੜਿਨਆਵੈ॥ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਅਗੈਕੋਜੀਉਲਾਇਘਾਲੈਤਿਸੁਅਗੈਗੁਰਸਿਖੁਕਾਰਕਮਾਵੈ॥ਜਿਠਗੀਆਵੈਠ
ਗੀਉਠਿਜਾਇਤਿਸੁਨੇੜੈਗੁਰਸਿਖੁਮੂਲਿਨਆਵੈ॥ਬ੍ਰਹਮੁਬੀਚਾਰੁਨਾਨਕੁਆਖਿਸੁਣਾਵੈ॥ਜੋਵਿਣੁਸਤਿਗੁਰਕੇਮਨੁਮੰਨੇਕੀਮੁਕਰਾਇਸੋਜੰਤੁਮਹਾਦੁ
ਖੁਪਾਵੈ॥ ੨॥ ੨੫ਪਉੜੀ॥ਤੂੰਸਚਾਸਾਹਿਬੁਆਤਿਵਡਾਤੁਹਿਜੇਵਡੁਤੂੰਵਡਵਡੇ॥ਜਿਸੁਤੂੰਮੇਲਹਿਸੋਤੁਧੁਮਿਲੈਤੂੰਆਪੇਬਖਸਿਲੈ
ਤਿਲੇਖਾਛਡੇ॥ਜਿਸਨੋਤੂੰਆਪਿਮਿਲਾਇਦਾਸੋਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੈਮਨੁਗਡਗਡੇ॥ਤੂੰਸਚਾਸਾਹਿਬੁਸਚੁਤੂੰਸਭੁਜੀਉਪਿੰਡੁਚੰਮੁਤੇਰਾਹਡੇ॥ਜਿਉ
ਭਾਵੈਤਿਉਰਖੁਤੂੰਸਚਿਆਨਾਨਕਮਨਿਆਸਤੇਰੀਵਡਵਡੇ॥੩੩॥ ੧॥ਸਲੋਕੁਵਾਰਨਾਲਿ॥ ੬੮॥

ਗਉੜੀਕੀਵਾਰਸਲੋਕਨਾਲਿਮਹਲਾ ੫

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਇਕਮਾਲਦੀਮੋਜਦੀਕੀਵਾਰਕੀਧੁਨਿਉਪਰਿਗਾਵਣੀ॥ ॥ਸਲੋਕੁਮਃ੫॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜੋਜਨੁਜਪੈਸੋਆਇਆਪਰ
ਵਾਣੁ॥ਤਿਸੁਜਨਕੈਬਲਿਹਾਰਣੈਜਿਨਿਭਜਿਆਪ੍ਰਭੁਨਿਰਬਾਣੁ॥ਜਨਮਮਰਣਦੁਖੁਕਟਿਆਹਰਿਭੇਟਿਆਪੁਰਖੁਸੁਜਾਣੁ॥ਸੰਤਸੰ
ਗਿਸਾਗਰੁਤਰੇਜਨਨਾਨਕਸਚਾਤਾਣੁ॥੧॥ਮਃ੫॥ਭਲਕੇਉਠਿਪਰਾਹੁਣਾਮੇਰੈਘਰਿਆਵਉ॥ਪਾਉਪਖਾਲਾਤਿਸਕੇਮਨਿਤਨਿਨਿ
ਤਭਾਵਉ॥ਨਾਮੁਸੁਣੇਨਾਮੁਸੰਗ੍ਰਹੈਨਾਮੇਲਿਵਲਾਵਉ॥ਗ੍ਰਿਹੁਧਨੁਸਭੁਪਵਿਤ੍ਰਹੋਇਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਵਉ॥ਹਰਿਨਾਮਵਾਪਾਰੀਨਾਨ
ਕਵਡਭਾਗੀਪਾਵਉ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ਜੋਤੁਧੁਭਾਵੈਸੋਭਲਾਸਚੁਤੇਰਾਭਾਣਾ॥ਤੂੰਸਭਮਹਿਏਕੁਵਰਤਦਾਸਭਮਹਿਸਮਾਣਾ
॥ਥਾਨਥਨੰਤਰਿਰਵਿਰਹਿਆਜੀਅਅੰਦਰਿਜਾਣਾ॥ਸਾਧਸੰਗਿਮਿਲਿਪਾਈਐਮਨਿਸਚੇਭਾਣਾ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸਰਣਾਗਤੀਸ
ਦਸਦਕੁਰਬਾਣਾ॥ ੧॥ਸਲੋਕੁਮਃ੫॥ਚੇਤਾਈਤਾਂਚੇਤਿਸਾਹਿਬੁਸਚਾਸੋਧਣੀ॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਚੜਿਬੋਹਿਥਿਭਉਜਲੁ
ਪਾਰਿਪਉ॥੧॥ਮਃ੫॥ਵਾਊਸੰਦੇਕਪੜੇਪਹਿਰਹਿਗਰਬਿਗਵਾਰ॥ਨਾਨਕਨਾਲਿਨਚਲਨੀਜਲਿਬਲਿਹੋਏਛਾਰੁ॥੨॥
॥ਪਉੜੀ॥ਸੇਈਉਬਰੇਜਗੈਵਿਚਿਜੋਸਚੈਰਖੇ॥ਮੁਹਿਡਿਠੈਤਿਨਕੈਜੀਵੀਐਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਚਖੇ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਲੋਭੁਮੋਹੁਸੰਗਿਸਾਧਾ
ਭਖੇ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਿਆਪਣੀਹਰਿਆਪਿਪਰਖੇ॥ਨਾਨਕਚਲਤਨਜਾਪਨੀਕੋਸਕੈਨਲਖੇ॥੨॥ ॥ਸਲੋਕੁਮਃ੫॥ਨਾਨਕਸੋ
ਈਦਿਨਸੁਹਾਵੜਾਜਿਤੁਪ੍ਰਭੁਆਵੈਚਿਤਿ॥ਜਿਤੁਦਿਨਿਵਿਸਰੈਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਫਿਟੁਭਲੇਰੀਰੁਤਿ॥੧॥ਮਃ੫॥ਨਾਨਕਮਿਤ੍ਰਾਈਤਿ
ਸਜਿਉਸਭੁਕਿਛੁਜਿਸਕੈਹਥਿ॥ਕੁਮਿਤ੍ਰਾਸੇਈਕਾਂਢੀਅਹਿਇਕਿਵਿਖਨਚਲਹਿਸਾਥਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਨਿਧਾ
ਨੁਹੈਮਿਲਿਪੀਵਹੁਭਾਈ॥ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਸੁਖੁਪਾਈਐਸਭਤਿਖਾਬੁਝਾਈ॥ਕਰਿਸੇਵਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਗੁਰਭੁਖਰਹੈਨਕਾਈ॥
ਸਗਲਮਨੋਰਥਪੁੰਨਿਆਅਮਰਾਪਦੁਪਾਈ॥ਤੁਧੁਜੇਵਡੁਤੂੰਹੈਪਾਰਬ੍ਰਹਮਨਾਨਕਸਰਣਾਈ॥੩॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੫॥
ਡਿਠੜੋਹਭਠਾਇਊਣਨਕਾਈਜਾਇ॥ਨਾਨਕਲਧਾਤਿਨਸੁਆਉਜਿਨਾਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟਿਆ॥੧॥ਮਃ੫॥ਦਾਮਨੀਚਮ
ਤਕਾਰਤਿਉਵਰਤਾਰਾਜਗਖੇ॥ਵਥੁਸੁਹਾਵੀਸਾਇਨਾਨਕਨਾਉਜਪੰਦੋਤਿਸੁਧਣੀ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸ
ਤ੍ਰਸੋਧਿਸਭਿਕਿਨੈਕੀਮਨਜਾਣੀ॥ਜੋਜਨੁਭੇਟੈਸਾਧਸੰਗਿਸੋਹਰਿਰੰਗੁਮਾਣੀ॥ਸਚੁਨਾਮੁਏਹੁਰਤਨਾਖਾਣੀ॥ਮਸਤਕਿਹੋਵੈਲਿ
ਖਿਆਹਰਿਸਿਮਰਿਪਰਾਣੀ॥ਤੋਸਾਦਿਚੈਸਚੁਨਾਮੁਨਾਨਕਮਿਹਮਾਣੀ॥੪॥ਸਲੋਕੁਮਃ੫॥ ॥ਅੰਤਰਿਚਿੰਤਾਨੈਣੀਸੁਖੀਮੁ

ਕਰਤਾਪੁਰਖੁ

ਲਿਨ ਉਤਰੈ ਭੁਖ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕਿਸੈ ਨ ਲਥੋ ਦੁਖੁ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਮੁਠੜੇ ਸੇਈ ਸਾਥ ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਨ ਲਦਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇ ਸਾਬਾਸਿ ਜਿਨੀ
ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਇਕੁ ਪਛਾਣਿਆ ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ਜਿਥੈ ਬੈਸਨਿ ਸਾਧ ਜਨ ਸੋ ਥਾਨੁ ਸੁਹੰਦਾ ॥ ਓਇ ਸੇਵਨਿ ਸੰਮ੍ਰਥੁ ਆਪਣਾ ਬਿਨਸੈ ਸ
ਭੁ ਮੰਦਾ ॥ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਣ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੰਤ ਬੇਦੁ ਕਹੰਦਾ ॥ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਤੇਰਾ ਬਿਰਦੁ ਹੈ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਵਰਤੰਦਾ ॥ ਨਾਨਕੁ ਜਾ
ਚੈ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਤਨਿ ਭਾਵੰਦਾ ॥੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ ਚਿੜੀ ਚੁਹਕੀ ਪਹੁ ਫੁਟੀ ਵਗਨਿ ਬਹੁਤੁ ਤਰੰਗ ॥ ਅਚਰਜ ਰੂਪ ਸੰਤ
ਨ ਰਚੇ ਨਾਨਕ ਨਾਮਹਿ ਰੰਗ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਘਰ ਮੰਦਰ ਖੁਸੀਆ ਤਹੀ ਜਹ ਤੂੰ ਆਵਹਿ ਚਿਤਿ ॥ ਦੁਨੀਆ ਕੀਆ ਵਡਿਆਈਆ ਨਾਨਕ ਸ
ਭਿ ਕੁਮਿਤ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਧਨੁ ਸਚੀ ਰਾਸਿ ਹੈ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਜਾਤਾ ॥ ਤਿਸੈ ਪਰਾਪਤਿ ਭਾਈਹੋ ਜਿਸੁ ਦੇਇ ਬਿਧਾਤਾ ॥
ਮਨ ਤਨ ਭੀਤਰਿ ਮਉਲਿਆ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਜਨੁ ਰਾਤਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ਸਭਿ ਦੋਖਹ ਖਾਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋਈ ਜੀਵਿਆ ਜਿਨਿ ਇਕੁ ਪਛਾਤਾ ॥
੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ ਖਖੜੀਆ ਸੁਹਾਵੀਆ ਲਗੜੀਆ ਅਕ ਕੰਠਿ ॥ ਬਿਰਹ ਵਿਛੋੜਾ ਧਣੀ ਸਿਉ ਨਾਨਕ ਸਹਸੈ ਗੰਠਿ ॥੧॥
ਮਃ ੫ ॥ ਵਿਸਾਰੇਦੇ ਮਰਿ ਗਏ ਮਰਿ ਭਿ ਨ ਸਕਹਿ ਮੂਲਿ ॥ ਵੇਮੁਖ ਹੋਏ ਰਾਮ ਤੇ ਜਿਉ ਤਸਕਰ ਉਪਰਿ ਸੂਲਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੁਖ ਨਿਧਾਨੁ ਪ੍ਰ
ਭੁ ਏਕੁ ਹੈ ਅਬਿਨਾਸੀ ਸੁਣਿਆ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਪੂਰਿਆ ਘਟਿ ਘਟਿ ਹਰਿ ਭਣਿਆ ॥ ਊਚ ਨੀਚ ਸਭ ਇਕ ਸਮਾਨਿ ਕੀਟ ਹਸਤੀ ਬ
ਣਿਆ ॥ ਮੀਤ ਸਖਾ ਸੁਤ ਬੰਧਿਪੋ ਸਭੁ ਤਿਸ ਦੇ ਜਣਿਆ ॥ ਤੁਸਿ ਨਾਨਕੁ ਦੇਵੈ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਤਿਨਿ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਮਣਿਆ ॥੭॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫
ਜਿਨਾ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਨ ਵਿਸਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਮਨਿ ਮੰਤੁ ॥ ਧੰਨੁ ਸਿ ਸੇਈ ਨਾਨਕਾ ਪੂਰਨੁ ਸੋਈ ਸੰਤੁ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਅਠੇ ਪਹਰ ਭਉਦਾ ਫਿਰੈ
ਖਾਵਣ ਸੰਦੜੈ ਸੂਲਿ ॥ ਦੋਜਕਿ ਪਉਦਾ ਕਿਉ ਰਹੈ ਜਾ ਚਿਤਿ ਨ ਹੋਇ ਰਸੂਲਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤਿਸੈ ਸਰੇਵਹੁ ਪ੍ਰਾਣੀਹੋ ਜਿਸ
ਦੈ ਨਾਉ ਪਲੈ ॥ ਐਥੈ ਰਹਹੁ ਸੁਹੇਲਿਆ ਅਗੈ ਨਾਲਿ ਚਲੈ ॥ ਘਰੁ ਬੰਧਹੁ ਸਚੁ ਧਰਮ ਕਾ ਗਡਿ ਥੰਮੁ ਅਹਲੈ ॥ ਓਟ ਲੈਹੁ ਨਾਰਾਇਣੈ
ਦੀਨ ਦੁਨੀਆ ਝਲੈ ॥ ਨਾਨਕ ਪਕੜੇ ਚਰਣ ਹਰਿ ਤਿਸੁ ਦਰਗਹ ਮਲੈ ॥੮॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ ਜਾਚਕੁ ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ ਦੇਹਿ ਪਿਆਰਿਆ
॥ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ਦਾਤਾਰੁ ਮੈ ਨਿਤ ਚਿਤਾਰਿਆ ॥ ਨਿਖੁਟਿ ਨ ਜਾਈ ਮੂਲਿ ਅਤੁਲ ਭੰਡਾਰਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਅਪਾਰੁ ਤਿਨਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸਾ
ਰਿਆ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਸਿਖਹੁ ਸਬਦੁ ਪਿਆਰਿਹੋ ਜਨਮ ਮਰਣ ਕੀ ਟੇਕ ॥ ਮੁਖ ਊਜਲ ਸਦਾ ਸੁਖੀ ਨਾਨਕ ਸਿਮਰਤ ਏ
ਕ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਓਥੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵੰਡੀਐ ਸੁਖੀਆ ਹਰਿ ਕਰਣੇ ॥ ਜਮ ਕੈ ਪੰਥਿ ਨ ਪਾਈਅਹਿ ਫਿਰਿ ਨਾਹੀ ਮਰਣੇ ॥ ਜਿਸ ਨੋ
ਆਇਆ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸੁ ਤਿਸੈ ਹੀ ਜਰਣੇ ॥ ਬਾਣੀ ਉਚਰਹਿ ਸਾਧ ਜਨ ਅਮਿਉ ਚਲਹਿ ਝਰਣੇ ॥ ਪੇਖਿ ਦਰਸਨੁ ਨਾਨਕੁ ਜੀਵਿਆ
ਮਨ ਅੰਦਰਿ ਧਰਣੇ ॥੯॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਸੇਵਿਐ ਦੂਖਾ ਕਾ ਹੋਇ ਨਾਸੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਅਰਾਧਿਐ ਕਾਰਜੁ ਆਵੈ ਰਾਸਿ ॥
੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸੰਕਟ ਛੁਟਹਿ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥ ਨਾਨਕ ਜਪੀਐ ਸਦਾ ਹਰਿ ਨਿਮਖ ਨ ਬਿਸਰਉ ਨਾਮੁ ॥੨॥
॥ਪਉੜੀ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੋਭਾ ਕਿਆ ਗਣੀ ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਧਾ ॥ ਸਾਧਾ ਸਰਣੀ ਜੋ ਪਵੈ ਸੋ ਛੁਟੈ ਬਧਾ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਅਬਿਨਾ
ਸੀਐ ਜੋਨਿ ਗਰਭਿ ਨ ਦਧਾ ॥ ਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਹਰਿ ਪੜਿ ਬੁਝਿ ਸਮਧਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਇਆ ਸੋ ਧਣੀ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗ
ਧਾ ॥੧੦॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ ਕਾਮੁ ਨ ਕਰਹੀ ਆਪਣਾ ਫਿਰਹਿ ਅਵਤਾ ਲੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਇ ਵਿਸਾਰਿਐ ਸੁਖੁ ਕਿਨੇਹਾ ਹੋਇ ॥੧॥
ਮਃ ੫ ॥ ਬਿਖੈ ਕਉੜਤਣਿ ਸਗਲ ਮਾਹਿ ਜਗਤਿ ਰਹੀ ਲਪਟਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨਿ ਵੀਚਾਰਿਆ ਮੀਠਾ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਉ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥

ਇਹਰਿਜਨਸਾਧਕੀਜਿਸੁਭੇਟਤਤਰੀਐ॥ਜਮਕੰਕਰੁਨੇੜਿਨਆਵਈਫਿਰਿਬਹੁੜਿਨਮਰੀਐ॥ਭਵਸਾਗਰੁਸੰਸਾਰੁਬਿਖੁਸੋਪ
ਰਿਉਤਰੀਐ॥ਹਰਿਗੁਣਗੁੰਫਹੁਮਨਿਮਾਲਹਰਿਸਭਮਲੁਪਰਹਰੀਐ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰੀਤਮਮਿਲਿਰਹੇਪਾਰਬ੍ਰਹਮਨਰਹਰੀਐ॥੧੧॥
ਸਲੋਕੁਮ:੫॥ਨਾਨਕਆਏਸੇਪਰਵਾਣੁਹੈ ਜਿਨਹਰਿਵੁਠਾਚਿਤਿ॥ਗਾਲ੍ਹੀਅਲਿਪਲਾਲੀਆਕੰਮਿਨਆਵਹਿ
ਮਿਤਿ॥੧॥ਮ:੫॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪ੍ਰਭੁਦ੍ਰਿਸਟੀਆਇਆਪੂਰਨਅਗਮਬਿਸਮਾਦੁ॥ਨਾਨਕਰਾਮਨਾਮੁਧਨੁਕੀਤਾਪੂਰੇਗੁਰਪਰਸਾ
ਦਿ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਧੋਹੁਨਚਲੀਖਸਮਨਾਲਿਲਬਿਮੋਹਿਵਿਗੁਤੇ॥ਕਰਤਬਕਰਨਿਭਲੇਰਿਆਮਦਿਮਾਇਆਸੁਤੇ॥
ਫਿਰਿਫਿਰਿਜੂਨਿਭਵਾਈਅਨਿਜਮਮਾਰਗਿਮੁਤੇ॥ਕੀਤਾਪਾਇਨਿਆਪਣਾਦੁਖਸੇਤੀਜੁਤੇ॥ਨਾਨਕਨਾਇਵਿਸਾਰਿਐਸਭ
ਮੰਦੀਰੁਤੇ॥੧੨॥ਸਲੋਕੁਮ:੫॥ ॥ਉਠੰਦਿਆਬਹੰਦਿਆਸਵੰਦਿਆਸੁਖੁਸੋਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਸਲਾਹਿਐਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁ
ਹੋਇ॥੧॥ਮ:੫॥ਲਾਲਚਿਅਟਿਆਨਿਤਫਿਰੈਸੁਆਰਥੁਕਰੈਨਕੋਇ॥ਜਿਸੁਗੁਰੁਭੇਟੈਨਾਨਕਾਤਿਸੁਮਨਿਵਸਿਆਸੋਇ॥
੨॥ਪਉੜੀ॥ਸਭੇਵਸਤੂਕਉੜੀਆਸਚੇਨਾਉਮਿਠਾ॥ਸਾਦੁਆਇਆਤਿਨਾਹਰਿਜਨਾਚਖਿਸਾਧੀਡਿਠਾ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ
ਜਿਸੁਲਿਖਿਆਮਨਿਤਿਸੈਵੁਠਾ॥ਇਕੁਨਿਰੰਜਨੁਰਵਿਰਹਿਆਭਾਉਦੁਯਾਕੁਠਾ॥ਹਰਿਨਾਨਕੁਮੰਗੈਜੋੜਿਕਰਪ੍ਰਭੁਦੇਵੈਤੁਠਾ
॥੧੩॥ਸਲੋਕੁਮ:੫॥ਜਾਚੜੀਸਾਸਾਰੁਜੋਜਾਚੰਦੀਹੇਕੜੋ॥ਗਾਲ੍ਹੀਬਿਆਵਿਕਾਰਨਾਨਕਧਣੀਵਿਹੂਣਿਆ॥੧॥ਮ:੫
॥ਨੀਹਿਜਿਵਿਧਾਮੰਨੁਪਛਾਣੂਵਿਰਲੋਥਿਓ॥ਜੋੜਣਹਾਰਾਸੰਤੁਨਾਨਕਪਾਧਰੁਪਧਰੋ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਸੋਈਸੇਵਿਹੁਜੀਅੜੇਦਾਤਾਬਖਸਿੰਦੁ॥ਕਿਲਵਿਖਸਭਿਬਿਨਾਸੁਹੋਨਿਸਿਮਰਤਿਗੋਵਿੰਦੁ॥ਹਰਿਮਾਰਗੁਸਾਧੂਦਸਿਆਜ
ਪੀਐਗੁਰਮੰਤੁ॥ਮਾਇਆਸੁਆਦਸਭਿਫਿਕਿਆਹਰਿਮਨਿਭਾਵੰਦੁ॥ਧਿਆਇਨਾਨਕਪਰਮੇਸਰੈਜਿਨਿਦਿਤੀਜਿੰਦੁ॥੧੪॥
ਸਲੋਕੁਮ:੫॥ਵਤਿਲਗੀਸਚੇਨਾਮਕੀਜੋਬੀਜੈਸੋਖਾਇ॥ਤਿਸਹਿਪਰਾਪਤਿਨਾਨਕਾਜਿਸਨੋਲਿਖਿਆਆਇ॥੧
ਮ:੫॥ਮੰਗਣਾਤਸਚੁਇਕੁਜਿਸੁਤੁਸਿਦੇਵੈਆਪਿ॥ਜਿਤੁਖਾਧੈਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤੀਐਨਾਨਕਸਾਹਿਬਦਾਤਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਲਾਹਾਜਗਮਹਿਸੇਖਟਹਿਜਿਨਹਰਿਧਨੁਰਾਸਿ॥ਦੁਤੀਆਭਾਉਨਜਾਣਨੀਸਚੇਦੀਆਸਿ॥ਨਿਹਚਲੁਏਕੁਸਰੇਵਿਆਹੋਰੁ
ਸਭੁਵਿਣਾਸੁ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਜਿਸੁਵਿਸਰੈਤਿਸੁਬਿਰਥਾਸਾਸੁ॥ਕੰਠਿਲਾਇਜਨਰਖਿਆਨਾਨਕਬਲਿਜਾਸੁ॥੧੫॥
ਸਲੋਕੁਮ:੫॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਫੁਰਮਾਇਆਮੀਹੁਵੁਠਾਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ਅੰਨੁਧੰਨੁਬਹੁਤੁਉਪਜਿਆਪ੍ਰਿਥਮੀਰਜੀਤ੍ਰਿਪਤਿ
ਅਘਾਇ॥ਸਦਾਸਦਾਗੁਣਉਚਰੈਦੁਖੁਦਾਲਦੁਗਇਆਬਿਲਾਇ॥ਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਪਾਇਆਮਿਲਿਆਤਿਸੈ
ਰਜਾਇ॥ਪਰਮੇਸਰਿਜੀਵਾਲਿਆਨਾਨਕਤਿਸੈਧਿਆਇ॥੧॥ਮ:੫॥ਜੀਵਨਪਦੁਨਿਰਬਾਣੁਇਕੋਸਿਮਰੀਐ॥ਦੂਜੀ
ਨਾਹੀਜਾਇਕਿਨਿਬਿਧਿਧੀਰੀਐ॥ਡਿਠਾਸਭੁਸੰਸਾਰੁਸੁਖੁਨਨਾਮਬਿਨੁ॥ਤਨੁਧਨੁਹੋਸੀਛਾਰੁਜਾਣੈਕੋਇਜਨੁ॥ਰੰਗਰੂਪ
ਰਸਬਾਦਿਕਿਕਰਹਿਪਰਾਣੀਆ॥ਜਿਸੁਭੁਲਾਏਆਪਿਤਿਸੁਕਲਨਹੀਜਾਣੀਆ॥ਰੰਗਿਰਤੇਨਿਰਬਾਣੁਸਚਾਗਾਵਹੀ॥ਨਾਨਕ
ਸਰਣਿਦੁਆਰਿਜੇਤੁਧੁਭਾਵਹੀ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ਜੰਮਣੁਮਰਣੁਨਤਿਨ੍ਹਕਉਜੋਹਰਿਲੜਿਲਾਗੇ॥ਜੀਵਤਸੇ
ਪਰਵਾਣੁਹੋਏਹਰਿਕੀਰਤਨਿਜਾਗੇ॥ਸਾਧਸੰਗੁਜਿਨਿਪਾਇਆਸੇਈਵਡਭਾਗੇ॥ਨਾਇਵਿਸਰਿਐਧ੍ਰਿਗੁਜੀਵਣਾਤੂਟੇ

ਕਰਮਧਾਗੇ॥ਨਾਨਕਪੂਰਬਿਪੁਨੀਤਸਾਧਪਗਕੋਟਿਪਰਾਗੇ॥੧੬॥ਸਲੋਕੁਮ:੫॥ਧਰਣਿਸੁਵੰਨੀਖੜੁਰਤਨਜੜਾਵੀਹਰਿਪ੍ਰੇਮਪੁਰ
ਖੁਮਨਿਵੁਠਾ॥ਸਭੇਕਾਜਸੁਹੇਲੜੇਥੀਏਗੁਰੁਨਾਨਕੁਸਤਿਗੁਰੁਤੁਠਾ॥੧॥ਮ:੫॥ਫਿਰਦੀਫਿਰਦੀਦਹਦਿਸਾਜਲਪ
ਰਬਤਬਨਰਾਇ॥ਜਿਥੈਡਿਠਾਮਿਰਤਕੋਇਲਬਹਿਠੀਆਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ਜਿਸੁਸਰਬਸੁਖਾਫਲਲੋੜੀਅਹਿਸੋਸਚੁ
ਕਮਾਵਉ॥ਨੇੜੈਦੇਖਉਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਇਕੁਨਾਮੁਧਿਆਵਉ॥ਹੋਇਸਗਲਕੀਰੇਣੁਕਾਹਰਿਸੰਗਿਸਮਾਵਉ॥ਦੂਖੁਨਦੇਈਕਿਸੈਜੀ
ਅਪਤਿਸਿਉਘਰਿਜਾਵਉ॥ਪਤਿਤਪੁਨੀਤਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਾਨਕਸੁਣਾਵਉ॥੧੭॥ਸਲੋਕੁ ਦੋਹਾ ਮ:੫॥ਏਕੁਜਿਸਾਜਨੁਮੈ
ਕੀਆਸਰਬਕਲਾਸਮਰਥੁ॥ਜੀਉਹਮਾਰਾਖੰਨੀਐਹਰਿਮਨਤਨਸੰਦੜੀਵਥੁ॥੧॥ਮ:੫॥ਜੇਕਰੁਗਹਹਿਪਿਆਰੜੇਤੁਧੁ
ਨਛੋਡਾਮੂਲਿ॥ਹਰਿਛੋਡਨਿਸੇਦੁਰਜਨਾਪੜਹਿਦੋਜਕਕੈਸੂਲਿ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਸਭਿਨਿਧਾਨਘਰਿਜਿਸਦੈਹਰਿਕਰੇਸੁਹੋ
ਵੈ॥ਜਪਿਜਪਿਜੀਵਹਿਸੰਤਜਨਪਾਪਾਮਲੁਧੋਵੈ॥ਚਰਨਕਮਲਹਿਰਦੈਵਸਹਿਸੰਕਟਸਭਿਖੋਵੈ॥ਗੁਰੁਪੂਰਾਜਿਸੁਭੇਟੀਐਮ
ਰਿਜਨਮਨਰੋਵੈ॥ਪ੍ਰਭਦਰਸਪਿਆਸਨਾਨਕਘਣੀਕਿਰਪਾਕਰਿਦੇਵੈ॥੧੮॥ਸਲੋਕੁਡਖਣਾਮ:੫॥ ਭੋਰੀਭਰਮੁ
ਵੰਞਾਇਪਿਰੀਮੁਹਬਤਿਹਿਕੁਤੂ॥ਜਿਥਹੁਵੰਞੈਜਾਇਤਿਥਾਊਮਉਜੂਦੁਸੋਇ॥੧॥ਮ:੫॥ਚੜਿਕੈਘੋੜੜੈਕੁੰਦੇਪਕੜਹਿ
ਖੂੰਡੀਦੀਖੇਡਾਰੀ॥ਹੰਸਾਸੇਤੀਚਿਤੁਉਲਾਸਹਿਕੁਕੜਦੀਓਡਾਰੀ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ਰਸਨਾਉਚਰੈਹਰਿਸ੍ਰਵਣੀਸੁਣੈਸੋਉਧਰੈਮੀ
ਤਾ॥ਹਰਿਜਸੁਲਿਖਹਿਲਾਇਭਾਵਨੀਸੇਹਸਤਪਵਿਤਾ॥ਅਠਸਠਿਤੀਰਥਮਜਨਾਸਭਿਪੁੰਨਤਿਨਿਕਿਤਾ॥ਸੰਸਾਰਸਾਗ
ਰਤੇਉਧਰੇਬਿਖਿਆਗੜੁਜਿਤਾ॥ਨਾਨਕਲੜਿਲਾਇਉਧਾਰਿਅਨੁਦਯੁਸੇਵਿਅਮਿਤਾ॥੧੯॥ਸਲੋਕੁਮ:੫॥
ਧੰਧੜੇਕੁਲਾਹਚਿਤਿਨਆਵੈਹੇਕੜੋ॥ਨਾਨਕਸੇਈਤੰਨਫੁਟੰਨਿਜਿਨਾਸਾਂਈਵਿਸਰੈ॥੧॥ਮ:੫॥ਪਰੇਤਹੁਕੀਤੋਨੁਦੇਵਤਾ
ਤਿਨਿਕਰਣੈਹਾਰੇ॥ਸਭੇਸਿਖਉਬਾਰਿਅਨੁਪ੍ਰਭਿਕਾਜਸਵਾਰੇ॥ਨਿੰਦਕਪਕੜਿਪਛਾੜਿਅਨੁਝੂਠੇਦਰਬਾਰੇ॥ਨਾਨਕਕਾਪ੍ਰ
ਭੁਵਡਾਹੈਆਪਿਸਾਜਿਸਵਾਰੇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ਪ੍ਰਭੁਬੇਅੰਤੁਕਿਛੁਅੰਤੁਨਾਹਿਸਭੁਤਿਸੈਕਰਣਾ॥ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਸਾਹਿਬੋ
ਜੀਆਂਕਾਪਰਣਾ॥ਹਸਤਦੇਇਪ੍ਰਤਿਪਾਲਦਾਭਰਣਪੋਖਣੁਕਰਣਾ॥ਮਿਹਰਵਾਨੁਬਖਸਿੰਦੁਆਪਿਜਪਿਸਚੇਤਰਣਾ॥
ਜੋਤੁਧੁਭਾਵੈਸੋਭਲਾਨਾਨਕਦਾਸਸਰਣਾ॥੨੦॥ਸਲੋਕੁਮ:੫॥ਤਿੰਨਾਭੁਖਨਕਾਰਹੀਜਿਸਦਾਪ੍ਰਭੁਹੈਸੋਇ॥ਨਾਨਕਚ
ਰਣੀਲਗਿਆਉਧਰੈਸਭੋਕੋਇ॥੧॥ਮ:੫॥ਜਾਚਿਕੁਮੰਗੈਨਿਤਨਾਮੁਸਾਹਿਬੁਕਰੇਕਬੂਲੁ॥ਨਾਨਕਪਰਮੇਸਰੁਜਜਮਾ
ਨੁਤਿਸਹਿਭੁਖਨਮੂਲਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ਮਨੁਰਤਾਗੋਵਿੰਦਸੰਗਿਸਚੁਭੋਜਨੁਜੋੜੇ॥ਪ੍ਰੀਤਿਲਗੀਹਰਿਨਾਮਸਿਉ
ਏਹਸਤੀਘੋੜੇ॥ਰਾਜਮਿਲਖਖੁਸੀਆਘਣੀਧਿਆਇਮੁਖੁਨਮੋੜੇ॥ਢਾਢੀਦਰਿਪ੍ਰਭਮੰਗਣਾਦਰੁਕਦੇਨਛੋਡੇ
॥ਨਾਨਕਮਨਿਤਨਿਚਾਉਏਹੁਨਿਤਪ੍ਰਭਕਉਲੋੜੇ॥੨੧॥ਸਲੋਕੁਵਾਰਨਾਲ ੪੨॥ ਚਉਪਦੇ ੨੫॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀਆ ੪॥ ਛੰਤ ੧॥ ਬਾਵਨਅਖਰੀ ੧॥ ਸੁਖਮਨੀ ੧॥ ਥਿਤੀ ੧॥ ਵਾਰਾ ੨॥

ਤਿਨਕਾਜੋੜੁ ੧॥੭੩॥

੧ਓ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗਉੜੀ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾਂ ਕੀ ॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਸ੍ਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੇ ਚਉਪਦੇ ॥ ॥ ਅਬ ਮੋਹਿ ਜਲਤ ਰਾਮ ਜਲੁ ਪਾਇਆ ॥ ਰਾਮ ਉਦਕਿ ਤਨੁ ਜਲਤ ਬੁਝਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨੁ ਮਾਰਣ ਕਾਰਣਿ ਬਨ ਜਾਈਐ ॥ ਸੋ ਜਲੁ ਬਿਨੁ ਭਗਵੰਤ ਨ ਪਾਈਐ ॥੧॥ ਜਿਹ ਪਾਵਕ ਸੁਰਿ ਨਰ ਹੈ ਜਾਰੇ ॥ ਰਾਮ ਉਦਕਿ ਜਨ ਜਲਤ ਉਬਾਰੇ ॥੨॥ ਭਵ ਸਾਗਰ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਮਾਹੀ ॥ ਪੀਵਿ ਰਹੇ ਜਲ ਨਿਖੁਟਤ ਨਾਹੀ ॥੩॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਭਜੁ ਸਾਰਿੰਗਪਾਨੀ ॥ ਰਾਮ ਉਦਕਿ ਮੇਰੀ ਤਿਖਾ ਬੁਝਾਨੀ ॥੪॥੧॥

ਗਉੜੀ ॥ ਮਾਧਉ ਜਲ ਕੀ ਪਿਆਸ ਨ ਜਾਇ ॥ ਜਲ ਮਹਿ ਅਗਨਿ ਉਠੀ ਅਧਿਕਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੂੰ ਜਲਨਿਧਿ ਹਉ ਜਲ ਕਾ ਮੀਨੁ ॥ ਜਲ ਮਹਿ ਰਹਉ ਜਲਹਿ ਬਿਨੁ ਖੀਨੁ ॥੧॥ ਤੂੰ ਪਿੰਜਰੁ ਹਉ ਸੂਅਟਾ ਤੋਰ ॥ ਜਮੁ ਮੰਜਾਰੁ ਕਹਾ ਕਰੈ ਮੋਰ ॥੨॥ ਤੂੰ ਤਰਵਰੁ ਹਉ ਪੰਖੀ ਆਹਿ ॥ ਮੰਦਭਾਗੀ ਤੇਰੋ ਦਰਸਨੁ ਨਾਹਿ ॥੩॥ ਤੂੰ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹਉ ਨਉਤਨੁ ਚੇਲਾ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਮਿਲੁ ਅੰਤ ਕੀ ਬੇਲਾ ॥੪॥੨॥

ਗਉੜੀ ॥ ਜਬ ਹਮ ਏਕੋ ਏਕੁ ਕਰਿ ਜਾਨਿਆ ॥ ਤਬ ਲੋਗਹ ਕਾਹੇ ਦੁਖੁ ਮਾਨਿਆ ॥੧॥ ਹਮ ਅਪਤਹ ਅਪੁਨੀ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥ ਹਮਰੈ ਖੋਜਿ ਪਰਹੁ ਮਤਿ ਕੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਮ ਮੰਦੇ ਮੰਦੇ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਸਾਝ ਪਾਤਿ ਕਾਹੂ ਸਿਉ ਨਾਹੀ ॥੨॥ ਪਤਿ ਅਪਤਿ ਤਾ ਕੀ ਨਹੀ ਲਾਜ ॥ ਤਬ ਜਾਨਹੁਗੇ ਜਬ ਉਘਰੈਗੋ ਪਾਜ ॥੩॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਪਤਿ ਹਰਿ ਪਰਵਾਨੁ ॥ ਸਰਬ ਤਿਆਗਿ ਭਜੁ ਕੇਵਲ ਰਾਮੁ ॥੪॥੩॥

ਗਉੜੀ ॥ ਨਗਨ ਫਿਰਤ ਜੌ ਪਾਈਐ ਜੋਗੁ ॥ ਬਨ ਕਾ ਮਿਰਗੁ ਮੁਕਤਿ ਸਭੁ ਹੋਗੁ ॥੧॥ ਕਿਆ ਨਾਗੇ ਕਿਆ ਬਾਧੇ ਚਾਮ ॥ ਜਬ ਨਹੀ ਚੀਨਸਿ ਆਤਮ ਰਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੂਡ ਮੁੰਡਾਏ ਜੌ ਸਿਧਿ ਪਾਈ ॥ ਮੁਕਤੀ ਭੇਡ ਨ ਗਈਆ ਕਾਈ ॥੨॥ ਬਿੰਦੁ ਰਾਖਿ ਜੌ ਤਰੀਐ ਭਾਈ ॥ ਖੁਸਰੈ ਕਿਉ ਨ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥੩॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੁ ਨਰ ਭਾਈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕਿਨਿ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥੪॥੪॥

ਗਉੜੀ ॥ ਸੰਧਿਆ ਪ੍ਰਾਤ ਇਸਨਾਨੁ ਕਰਾਹੀ ॥ ਜਿਉ ਭਏ ਦਾਦੁਰ ਪਾਨੀ ਮਾਹੀ ॥੧॥ ਜਉ ਪੈ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਤਿ ਨਾਹੀ ॥ ਤੇ ਸਭਿ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕੈ ਜਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਇਆ ਰਤਿ ਬਹੁ ਰੂਪ ਰਚਾਹੀ ॥ ਤਿਨ ਕਉ ਦਇਆ ਸੁਪਨੈ ਭੀ ਨਾਹੀ ॥੨॥ ਚਾਰਿ ਚਰਨ ਕਹਹਿ ਬਹੁ ਆਗਰ ॥ ਸਾਧੂ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਕਲਿ ਸਾਗਰ ॥੩॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਬਹੁ ਕਾਇ ਕਰੀਜੈ ॥ ਸਰਬਸੁ ਛੋਡਿ ਮਹਾ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥੪॥੫॥

ਗਉੜੀ ॥ ਕਿਆ ਜਪੁ ਕਿਆ ਤਪੁ ਕਿਆ ਬ੍ਰਤ ਪੂਜਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਭਾਉ ਹੈ ਦੂਜਾ ॥੧॥ ਰੇ ਜਨ ਮਨੁ ਮਾਧਉ ਸਿਉ ਲਾਈਐ ॥ ਚਤੁਰਾਈ ਨ ਚਤੁਰਭੁਜੁ ਪਾਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਰਹਰੁ ਲੋਭੁ ਅਰੁ ਲੋਕਾਚਾਰੁ ॥ ਪਰਹਰੁ ਕਾ[illegible] ਹੰਕਾਰੁ ॥੨॥ ਕਰਮ ਕਰਤ ਬਧੇ ਅਹੰਮੇਵ ॥ ਮਿਲਿ ਪਾਥਰ ਕੀ ਕਰਹੀ ਸੇਵ ॥੩॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਭਗਤਿ ਕਰਿ ਪਾਇ[illegible] ਭੋਲੇ ਭਾਇ ਮਿਲੇ ਰਘੁਰਾਇਆ ॥੪॥੬॥

ਗਉੜੀ ॥ ਗਰਭ ਵਾਸ ਮਹਿ ਕੁਲੁ ਨਹੀ ਜਾਤੀ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਬਿੰ[illegible] ਸਭ ਉਤਪਾਤੀ ॥੧॥ ਕਹੁ ਰੇ ਪੰਡਿਤ ਬਾਮਨ ਕਬ ਕੇ ਹੋਏ ॥ ਬਾਮਨ ਕਹਿ ਕਹਿ ਜਨਮੁ ਮਤਿ ਖੋਏ ॥੧॥ ਰ[illegible] ਜੌ ਤੂੰ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਬ੍ਰਹਮਣੀ ਜਾਇਆ ॥ ਤਉ ਆਨ ਬਾਟ ਕਾਹੇ ਨਹੀ ਆਇਆ ॥੨॥ ਤੁਮ

ਕਤਬ੍ਰਾਮਣਕਤਸੂਦਾ॥ਹਮਕਤਲੋਹੂਤੁਮਕਤਦੂਧ॥੩॥ਕਹੁਕਬੀਰਜੋਬ੍ਰਹਮੁਬੀਚਾਰੈ॥ਸੋਬ੍ਰਹਮਣੁਕਹੀ
ਅਤੁਹੈਹਮਾਰੈ॥ ੪॥ ੭॥ਗਉੜੀ॥ ॥ਅੰਧਕਾਰਸੁਖਕਬਹਿਨਸੋਈਹੈ॥ਰਾਜਾਰੰਕੁਦੋਊਮਿਲਿਰੋਈ
ਹੈ॥ ੧॥ਜਉਪੈਰਸਨਾਰਾਮੁਨਕਹਿਬੋ॥ਉਪਜਤਬਿਨਸਤਰੋਵਤਰਹਿਬੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਸਦੇਖੀਐਤਰ
ਵਰਕੀਛਾਇਆ॥ਪ੍ਰਾਨਗਏਕਹੁਕਾਕੀਮਾਇਆ॥੨॥ਜਸਜੰਤੀਮਹਿਜੀਉਸਮਾਨਾ॥ਮੂਏਮਰਮੁ
ਕੋਕਾਕਰਿਜਾਨਾ॥੩॥ਹੰਸਾਸਰਵਰੁਕਾਲੁਸਰੀਰ॥ਰਾਮਰਸਾਇਨਪੀਉਰੇਕਬੀਰ॥ ੪॥ ੮॥
॥ਗਉੜੀ॥ਜੋਤਿਕੀਜਾਤਿਜਾਤਿਕੀਜੋਤੀ॥ਤਿਤੁਲਾਗੇਕੰਚੂਆਫਲਮੋਤੀ॥ ੧॥ਕਵਨੁਸੁ
ਘਰੁਜੋਨਿਰਭਉਕਹੀਐ॥ਭਉਭਾਜੈਜਾਇਅਭੈਹੋਇਰਹੀਐ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਟਿਤੀਰਥਿਨਹੀਮ
ਨੁਪਤੀਆਏ॥ਚਾਰਅਚਾਰਰਹੇਉਰਝਾਏ॥੨॥ਪਾਪਪੁੰਨੁਦੁਇਏਕਸਮਾਨਾ॥ਨਿਜਘਰਿਪਾਰਸੁਤ
ਜਹੁਗੁਨਆਨਾ॥੩॥ਕਬੀਰਨਿਰਗੁਣਨਾਮਨਰੋਸਾ॥ਇਸੁਪਰਚਾਇਪਰਚਿਰਹੁਏਸੁ॥ ੪॥ ੯॥
ਗਉੜੀ॥ ਜੋਜਨਪਰਮਿਤਿਪਰਮਨੁਜਾਨਾ॥ਬਾਤਨਹੀਬੈਕੁੰਠਸਮਾਨਾ॥ ੧॥ਨਾਜਾਨਾਬੈਕੁੰਠਕ
ਹਾਹੀ॥ਜਾਨੁਜਾਨੁਸਭਿਕਹਹਿਤਹਾਹੀ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਹਨਕਹਾਵਨਨਹਿਪਤੀਅਈਹੈ॥ਤਉਮਨੁ
ਮਾਨੈਜਾਤੇਹਉਮੈਜਈਹੈ॥੨॥ਜਬਲਗਮਨਬੈਕੁੰਠਕੀਆਸਾ॥ਤਬਲਗਹੋਇਨਹੀਚਰਨਨਿਵਾ
ਸਾ॥੩॥ਕਹੁਕਬੀਰਇਹੁਕਹੀਐਕਾਹਿ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਬੈਕੁੰਠੈਆਹਿ॥ ੪॥ ੧੦॥ ਗਉੜੀ॥
॥ਉਪਜੈਨਿਪਜੈਨਿਪਜਿਸਮਾਈ॥ਨੈਨਹੁਦੇਖਤਇਹੁਜਗੁਜਾਈ॥ ੧॥ਲਾਜਨਮਰਹੁਕਹਹੁਘ
ਰੁਮੇਰਾ॥ਅੰਤਕੀਬਾਰਨਹੀਕਛੁਤੇਰਾ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਿਕਜਤਨਕਰਿਕਾਇਆਪਾਲੀ॥ਮਰਤੀ
ਬਾਰਅਗਨਿਸੰਗਿਜਾਲੀ॥੨॥ਚੋਆਚੰਦਨੁਮਰਦਨਅੰਗਾ॥ਸੋਤਨੁਜਲੈਕਾਠਕੈਸੰਗਾ॥੩॥ਕਹੁਕਬੀ
ਰਸੁਨਹੁਰੇਗੁਨੀਆ॥ਬਿਨਸੈਗੋਰੂਪੁਦੇਖੈਸਭਦੁਨੀਆ॥ ੪॥ ੧੧॥ ॥ਗਉੜੀ॥
ਅਵਰਮੂਏਕਿਆਸੋਗੁਕਰੀਜੈ॥ਤਉਕੀਜੈਜਉਆਪਨਜੀਜੈ॥ ੧॥ਮੈਨਮਰੌਮਰਬੋਸੰਸਾਰਾ॥ਅ
ਬਮੋਹਿਮਿਲਿਓਹੈਜੀਆਵਨਹਾਰਾ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਆਦੇਹੀਪਰਮਲੁਮਹਕੰਦਾ॥ਤਾਸੁਖੁਬਿਸ
ਰੇਪਰਮਾਨੰਦਾ॥੨॥ਕੂਅਟਾਏਕੁਪੰਚਪਨਿਹਾਰੀ॥ਟੂਟੀਲਾਜੁਭਰੈਮਤਿਹਾਰੀ॥੩॥ਕਹੁਕਬੀਰਇ
ਕਬੁਧਿਬੀਚਾਰੀ॥ਨਾਓਹੁਕੂਅਟਾਨਾਪਨਿਹਾਰੀ॥ ੪॥ ੧੨॥ ॥ਗਉੜੀ॥ਅਸਥਾਵਰਜੰਗਮਕੀ
ਟਪਤੰਗਾ॥ਅਨਿਕਜਨਮਕੀਏਬਹੁਰੰਗਾ॥੧॥ਐਸੇਘਰਿਹਮਬਹੁਤਬਸਾਏ॥ਜਬਹਮਰਾਮਗਰਭਹੋ
ਇਆਏ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਗੀਜਤੀਤਪੀਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ॥ਕਬਹੂਰਾਜਾਛਤ੍ਰਪਤਿਕਬਹੂਭੇਖਾਰੀ॥
੨॥ਸਾਕਤਮਰਹਿਸੰਤਸਭਿਜੀਵਹਿ॥ਰਾਮਰਸਾਇਨੁਰਸਨਾਪੀਵਹਿ॥੩॥ਕਹੁਕਬੀਰਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾ
ਕੀਜੈ॥ਹਾਰਿਪਰੇਅਬਪੂਰਾਦੀਜੈ॥ ੪॥ ੧੩॥ ॥ਗਉੜੀਕਬੀਰਜੀਕੀਨਾਲਰਲਾਇਲਿਖਿਆ॥

॥ਮਹਲਾ੫॥ਐਸੋਅਚਰਜੁਦੇਖਿਓਕਬੀਰ॥ਦਧਿਕੈਭੋਲੈਬਿਰੋਲੈਨੀਰੁ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰੀ
ਅੰਗੂਰੀਗਦਹਾਚਰੈ॥ਨਿਤਉਠਿਹਾਸੈਹੀਗੈਮਰੈ॥੧॥ਮਾਤਾਭੈਸਾਅੰਮੁਹਾਜਾਇ॥ਕੁਦਿਕੁਦਿਚਰੈ
ਰਸਾਤਲਿਪਾਇ॥੨॥ਕਹੁਕਬੀਰਪਰਗਟੁਭਈਖੇਡ॥ਲੇਲੇਕਉਚੂਘੈਨਿਤਭੇਡ॥੩॥ਰਾਮਰਮਤ
ਮਤਿਪਰਗਟੀਆਈ॥ਕਹੁਕਬੀਰਗੁਰਿਸੋਝੀਪਾਈ॥੪॥੧੪॥ ॥ਗਉੜੀਕਬੀਰਜੀਪੰਚ
ਪਦੇ॥ ॥ਜਿਉਜਲਛੋਡਿਬਾਹਰਿਭਇਓਮੀਨਾ॥ਪੂਰਬਜਨਮਹਉਤਪਕਾਹੀਨਾ॥੧॥
ਅਬਕਹੁਰਾਮਕਵਨਗਤਿਮੋਰੀ॥ਤਜੀਲੇਬਨਾਰਸਮਤਿਭਈਥੋਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਗਲਜ
ਨਮੁਸਿਵਪੁਰੀਗਵਾਇਆ॥ਮਰਤੀਬਾਰਮਗਹਰਿਉਠਿਆਇਆ॥੨॥ਬਹੁਤੁਬਰਸਤਪੁਕੀਆਕਾ
ਸੀ॥ਮਰਨੁਭਇਆਮਗਹਰਕੀਬਾਸੀ॥੩॥ਕਾਂਸੀਮਗਹਰਸਮਬੀਚਾਰੀ॥ਓਛੀਭਗਤਿਕੈਸੇ
ਉਤਰਸਿਪਾਰੀ॥੪॥ਕਹੁਗੁਰਗਜਸਿਵਸਭੁਕੋਜਾਨੈ॥ਮੁਆਕਬੀਰੁਰਮਤਸ੍ਰੀਰਾਮੈ॥੫॥੧੫॥
ਗਉੜੀ॥ਚੋਆਚੰਦਨਮਰਦਨਅੰਗਾ॥ਸੋਤਨੁਜਲੈਕਾਠਕੈਸੰਗਾ॥੧॥ਇਸੁਤਨਧਨਕੀਕਵਨ
ਬਡਾਈ॥ਧਰਨਿਪਰੈਉਰਵਾਰਿਨਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਾਤਿਜਿਸੋਵਹਿਦਿਨਕਰਹਿਕਾਮ॥ਇਕੁਖਿ
ਨੁਲੇਹਿਨਹਰਿਕੋਨਾਮ॥੨॥ਹਾਥਤਡੋਰਮੁਖਿਖਾਇਓਤੰਬੋਰ॥ਮਰਤੀਬਾਰਕਸਿਬਾਧਿਓਚੋ
ਰ॥੩॥ਗੁਰਮਤਿਰਸਿਰਸਿਹਰਿਗੁਨਗਾਵੈ॥ਰਾਮੈਰਾਮਰਮਤਸੁਖੁਪਾਵੈ॥੪॥ਕਿਰਪਾਕ
ਰਿਕੈਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਈ॥ਹਰਿਹਰਿਬਾਸੁਸੁਗੰਧਬਸਾਈ॥੫॥ਕਹਤਕਬੀਰਚੇਤਰੇਅੰਧਾ॥
ਸਤਿਰਾਮੁਝੂਠਾਸਭੁਧੰਧਾ॥੬॥ ੧੬॥ਗਉੜੀਕਬੀਰਜੀਕੇਤਿਪਦੇਚਾਰਤੁਕੇ॥ ੨
॥ਜਮਤੇਉਲਟਿਭਏਹੈਰਾਮ॥ਦੁਖਬਿਨਸੇਸੁਖਕੀਓਬਿਸ੍ਰਾਮੁ॥ਬੈਰੀਉਲਟਿਭਏਹੈਮੀ
ਤਾ॥ਸਾਕਤਉਲਟਿਸੁਜਨਭਏਚੀਤਾ॥੧॥ਅਬਮੋਹਿਸਰਬਕੁਸਲਕਰਿਮਾਨਿਆ॥ਸਾਂਤਿ
ਭਈਜਬਗੋਬਿੰਦੁਜਾਨਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਨਮਹਿਹੋਤੀਕੋਟਿਉਪਾਧਿ॥ਉਲਟਿਭਈਸੁਖਸ
ਹਜਿਸਮਾਧਿ॥ਆਪੁਪਛਾਨੈਆਪੈਆਪ॥ਰੋਗੁਨਬਿਆਪੈਤੀਨੌਤਾਪ॥੨॥ਅਬਮਨੁਉਲ
ਟਿਸਨਾਤਨੁਹੂਆ॥ਤਬਜਾਨਿਆਜਬਜਾਨਿਆਜਬਜੀਵਤਮੂਆ॥ਕਹੁਕਬੀਰਸੁਖਿਸਹਜਿ
ਸਮਾਵਉ॥ਆਪਿਨਡਰਉਨਅਵਰਡਰਾਵਉ॥੩॥੧੭॥ ਗਉੜੀ॥ ਪਿੰਡਿਮੂਐਜੀਉਕਿਹਘ
ਰਿਜਾਤਾ॥ਸਬਦਿਅਤੀਤਿਅਨਾਹਦਿਰਾਤਾ॥ਜਿਨਿਰਾਮੁਜਾਨਿਆਤਿਨਹਿਪਛਾਨਿਆ॥ਜਿਉਗੂੰ
ਗੇਸਾਕਰਮਨੁਮਾਨਿਆ॥੧॥ਐਸਾਗਿਆਨੁਕਥੈਬਨਵਾਰੀ॥ਮਨਰੇਪਵਨਦ੍ਰਿੜਸੁਖਮਨਨਾ
ਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੋਗੁਰੁਕਰਹੁਜਿਬਹੁਰਿਨਕਰਨਾ॥ਸੋਧਿਆਨੁਧਰਹੁਜਿਬਹੁਰਿਨਧਰਨਾ॥
ਐਸੇਮਰਹੁਜਿਬਹੁਰਿਨਮਰਨਾ॥੨॥ਉਲਟੀਗੰਗਾਜਮੁਨਮਿਲਾਵਉ॥ਬਿਨੁਜਲਸੰਗਮਮ

ਸੋਪਦੁਰਵਹੁਜਿਬਹੁਰਿਨਰਵਨਾ॥

ਨਮਹਿਨਾਵਉ॥ਲੋਚਾਸਮਸਰਿਇਹੁਬਿਉਹਾਰਾ॥ਤਤੁਬੀਚਾਰੁਕਿਆਅਵਰਿਬੀਚਾਰਾ॥੩॥ਅਪੁਤੇਜਬਾਇਪ੍ਰਿਥ
ਮੀਆਕਾਸਾ॥ਐਸੀਰਹਤਰਹਉਹਰਿਪਾਸਾ॥ਕਹੈਕਬੀਰਨਿਰੰਜਨੁਧਿਆਵਉ॥ਤਿਤੁਘਰਿਜਾਉਜਿਬਹੁਰਿਨਆਉ॥
॥੪॥੧੮॥ ੴ ਗਉੜੀਕਬੀਰਜੀਕੇਤਿਪਦੇ॥ ੧੫॥ਕੰਚਨਸਿਉਪਾਈਐਨਹੀਤੋਲਿ॥ਮਨੁਦੇਰਾਮੁਲੀ
ਆਹੈਮੋਲਿ॥੧॥ਅਬਮੋਹਿਰਾਮੁਅਪਨਾਕਰਿਜਾਨਿਆ॥ਸਹਜਿਸੁਭਾਇਮੇਰਾਮਨੁਮਾਨਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਬ੍ਰਹਮੈਕਥਿਕਥਿਅੰਤੁਨਪਾਇਆ॥ਰਾਮਭਗਤਿਬੈਠੇਘਰਿਆਇਆ॥੨॥ਕਹੁਕਬੀਰਚੰਚਲਮਤਿਤਿਆਗੀ
॥ਕੇਵਲਰਾਮਭਗਤਿਨਿਜਭਾਗੀ॥੩॥੧੯॥ ਗਉੜੀ॥ ਜਿਹਮਰਨੈਸਭੁਜਗਤੁਤਰਾਸਿਆ॥ਸੋਮਰਨਾ
ਗੁਰਸਬਦਿਪ੍ਰਗਾਸਿਆ॥੧॥ਅਬਕੈਸੇਮਰਉਮਰਨਿਮਨੁਮਾਨਿਆ॥ਮਰਿਮਰਿਜਾਤੇਜਿਨਿਰਾਮੁਨਜਾਨਿਆ॥
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਰਨੋਮਰਨੁਕਹੈਸਭੁਕੋਈ॥ਸਹਜੇਮਰੈਅਮਰੁਹੋਇਸੋਈ॥੨॥ਕਹੁਕਬੀਰਮਨਿਭਇਆਅਨੰਦਾ॥
ਗਇਆਭਰਮੁਰਹਿਆਪਰਮਾਨੰਦਾ॥੩॥੨੦॥ ॥ਗਉੜੀ॥ ਕਤਨਹੀਠਉਰਮੂਲੁਕਤਲਾਵਉ॥
ਖੋਜਤਤਨਮਹਿਠਉਰਨਪਾਵਉ॥੧॥ਲਾਗੀਹੋਇਸੁਜਾਨੈਪੀਰ॥ਰਾਮਭਗਤਿਅਨੀਆਲੇਤੀਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਏ
ਕਭਾਇਦੇਖਉਸਭਨਾਰੀ॥ਕਿਆਜਾਨਉਸਹਕਵਨਪਿਆਰੀ॥੨॥ਕਹੁਕਬੀਰਜਾਕੈਮਸਤਕਿਭਾਗੁ॥ਸਭਪਰ
ਹਰਿਤਾਕਉਮਿਲੈਸੁਹਾਗੁ॥੩॥੨੧॥ ਗਉੜੀ॥ਜਾਕੈਹਰਿਸਾਠਾਕੁਰੁਭਾਈ॥ਮੁਕਤਿਅਨੰਤਪੁਕਾਰਣਿ
ਜਾਈ॥੧॥ਅਬਕਹੁਰਾਮਭਰੋਸਾਤੋਰਾ॥ਤਬਕਾਹੂਕਾਕਵਨੁਨਿਹੋਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੀਨਿਲੋਕਜਾਕੈਹਹਿਭਾ
ਰ॥ਸੋਕਾਹੇਨਕਰੈਪ੍ਰਤਿਪਾਰ॥੨॥ਕਹੁਕਬੀਰਇਕਬੁਧਿਬੀਚਾਰੀ॥ਕਿਆਬਸੁਜਉਬਿਖੁਦੇਇਮਹਤਾਰੀ॥
੩॥੨੨॥ ॥ਗਉੜੀ॥ਬਿਨੁਸਤਸਤੀਹੋਇਕੈਸੇਨਾਰਿ॥ਪੰਡਿਤਦੇਖਹੁਰਿਦੈਬੀਚਾਰਿ॥੧॥ਪ੍ਰੀਤਿਬਿ
ਨਾਕੈਸੇਬਧੈਸਨੇਹੁ॥ਜਬਲਗੁਰਸੁਤਬਲਗੁਨਹੀਨੇਹੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਹਨਿਸਤੁਕਰੈਜੀਅਅਪਨੈ॥ਸੋਰਮਯੇਕਉਮਿ
ਲੈਨਸੁਪਨੈ॥੨॥ਤਨੁਮਨੁਧਨੁਗ੍ਰਿਹੁਸਉਪਿਸਰੀਰੁ॥ਸੋਈਸੁਹਾਗਨਿਕਹੈਕਬੀਰੁ॥੩॥੨੩॥ ਗਉੜੀ॥
ਬਿਖਿਆਬਿਆਪਿਆਸਗਲਸੰਸਾਰੁ॥ਬਿਖਿਆਲੈਡੂਬੀਪਰਵਾਰੁ॥੧॥ਰੇਨਰਨਾਵਚਉੜਿਕਤਿਬੋੜੀ॥ਹਰਿਸਿ
ਉਤੋੜਿਬਿਖਿਆਸੰਗਿਜੋੜੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਰਿਨਰਦਾਧੇਲਾਗੀਆਗਿ॥ਨਿਕਟਿਨੀਰੁਪਸੁਪੀਵਸਿਨਝਾਗਿ॥੨॥
ਚੇਤਤਚੇਤਤਨਿਕਸਿਓਨੀਰੁ॥ਸੋਜਲੁਨਿਰਮਲੁਕਥਤਕਬੀਰੁ॥੩॥੨੪॥ ਗਉੜੀ॥ਜਿਹਕੁਲਿਪੂਤੁਨਗਿ
ਆਨੁਬੀਚਾਰੀ॥ਬਿਧਵਾਕਸਨਭਈਮਹਤਾਰੀ॥੧॥ਜਿਹਨਰਰਾਮਭਗਤਿਨਹਿਸਾਧੀ॥ਜਨਮਤਕਸਨਮੁਓਅਪ
ਰਾਧੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੁਚੁਮੁਚੁਗਰਭਗਏਕੀਨਬਚਿਆ॥ਬੁਡਭੁਜਰੂਪਜੀਵੇਜਗਮਾਝਿਆ॥੨॥ਕਹੁਕਬੀਰਜੈਸੇ
ਸੁੰਦਰਸਰੂਪਾ॥ਨਾਮੁਬਿਨਾਜੈਸੇਕੁਬਜਕੁਰੂਪਾ॥੩॥੨੫॥ ਗਉੜੀ॥ ਜੋਜਨਲੇਹਿਖਸਮਕਾਨਾਉ॥ਤਿਨਕੈ
ਸਦਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੋਨਿਰਮਲੁਨਿਰਮਲਹਰਿਗੁਨਗਾਵੈ॥ਸੋਭਾਈਮੇਰੈਮਨਿਭਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਜਿਹਘਟਿਰਾਮੁਰਹਿਆਭਰਪੂਰਿ॥ਤਿਨਕੀਪਗਪੰਕਜਹਮਧੂਰਿ॥੨॥ਜਾਤਿਜੁਲਾਹਾਮਤਿਕਾਧੀਰੁ॥ਸਹਜਿਸਹਜਿ

ਚਰਨਦੇਹੁਕਬੀਰਾ॥੩॥੨੬॥ ਗਉੜੀ॥ਗਗਨਿਰਸਾਲਚੁਐਮੇਰੀਭਾਠੀ॥ਸੰਚਿਮਹਾਰਸੁਤਨੁਭਇਆਕਾਠੀ॥
੧॥ਉਆਕਉਕਹੀਐਸਹਜਿਮਤਵਾਰਾ॥ਪੀਵਤਰਾਮਰਸੁਗਿਆਨਬੀਚਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਹਜਿਕਲਾਲਨਿਜਉ
ਮਿਲਿਆਈ॥ਆਨੰਦਿਮਾਤੇਅਨਦਿਨੁਜਾਈ॥੨॥ਚੀਨਤਚੀਤੁਨਿਰੰਜਨੁਲਾਇਆ॥ਕਹੁਕਬੀਰਤਉਅਨ
ਭਉਪਾਇਆ॥੩॥੨੭॥ ਗਉੜੀ॥ ਮਨਕਾਸੁਭਾਉਮਨਹਿਬਿਆਪੀ॥ਮਨਹਿਮਾਰਿਕਵਨਸਿਧਿਥਾਪੀ॥
੧॥ਕਵਨੁਸੁਮੁਨਿਜੋਮਨੁਮਾਰੈ॥ਮਨਕਉਮਾਰਿਕਹਹੁਕਿਸੁਤਾਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨਅੰਤਰਿਬੋਲੈਸਭੁਕੋਈ॥ਮਨੁਮਾਰੇ
ਬਿਨੁਭਗਤਿਨਹੋਈ॥੨॥ਕਹੁਕਬੀਰਜੋਜਾਨੈਭੇਉ॥ਮਨੁਮਧੁਸੂਦਨੁਤ੍ਰਿਭਵਣਦੇਉ॥੩॥੨੮॥ ਗਉੜੀ॥
॥ਓਇਜੁਦੀਸਹਿਅੰਬਰਿਤਾਰੇ॥ਕਿਨਿਓਇਚੀਤੇਚੀਤਨਿਹਾਰੇ॥੧॥ਕਹੁਰੇਪੰਡਿਤਅੰਬਰੁਕਾਸਿਉਲਾਗਾ॥ਬੂਝੈ
ਬੂਝਨਹਾਰੁਸਭਾਗਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੂਰਜਚੰਦੁਕਰਹਿਉਜੀਆਰਾ॥ਸਭਮਹਿਪਸਰਿਆਬ੍ਰਹਮਪਸਾਰਾ॥੨॥ਕਹੁਕਬੀਰ
ਜਾਨੈਗਾਸੋਇ॥ਹਿਰਦੈਰਾਮੁਮੁਖਿਰਾਮੈਹੋਇ॥੩॥੨੯॥ ਗਉੜੀ॥ਬੇਦਕੀਪੁਤ੍ਰੀਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਭਾਈ॥ਸਾਂਕਲਜੇ
ਵਰੀਲੈਹੈਆਈ॥੧॥ਆਪਨਨਗਰੁਆਪਤੇਬਾਧਿਆ॥ਮੋਹਕੈਫਾਧਿਕਾਲਸਰੁਸਾਧਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਟੀਨ
ਕਟੈਤੂਟਿਨਜਾਈ॥ਸਾਸਾਪਨਿਹੋਇਜਗਕਉਖਾਈ॥੨॥ਹਮਦੇਖਤਜਿਨਿਸਭੁਜਗੁਲੂਟਿਆ॥ਕਹੁਕਬੀਰਮੈਰਾਮੁ
ਕਹਿਛੂਟਿਆ॥੩॥੩੦॥ ਗਉੜੀ॥ਦੇਮੁਹਾਰਲਗਾਮੁਪਹਿਰਾਵਉ॥ਸਗਲਤਜੀਨੁਗਗਨਦਉਰਾਵਉ॥੧॥
ਅਪਨੈਬੀਚਾਰਿਅਸਵਾਰੀਕੀਜੈ॥ਸਹਜਕੈਪਾਵੜੈਪਗੁਧਰਿਲੀਜੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚਲੁਰੇਬੈਕੁੰਠਤੁਝਹਿਲੇਤਾਰਉ॥ਹਿ
ਚਹਿਤਪ੍ਰੇਮਕੈਚਾਬੁਕਮਾਰਉ॥੨॥ਕਹਤਕਬੀਰਭਲੇਅਸਵਾਰਾ॥ਬੇਦਕਤੇਬਤੇਰਹਹਿਨਿਰਾਰਾ॥੩॥੩੧॥
॥ਗਉੜੀ॥ਜਿਹਮੁਖਿਪਾਂਚਉਅੰਮ੍ਰਿਤਖਾਏ॥ਤਿਹਮੁਖਦੇਖਤਲੂਕਟਲਾਏ॥੧॥ਇਕੁਦੁਖੁਰਾਮ
ਰਾਇਕਾਟਹੁਮੇਰਾ॥ਅਗਨਿਦਹੈਅਰੁਗਰਭਬਸੇਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਇਆਬਿਗੂਤੀਬਹੁਬਿਧਿਭਾਤੀ॥ਕੋ
ਜਾਰੈਕੋਗਡਿਲੇਮਾਟੀ॥੨॥ਕਹੁਕਬੀਰਹਰਿਚਰਣਦਿਖਾਵਹੁ॥ਪਾਛੈਤੇਜਮੁਕਿਉਨਪਠਾਵਹੁ॥੩॥੩੨॥
॥ਗਉੜੀ॥ ਆਪੇਪਾਵਕੁਆਪੇਪਵਨਾ॥ਜਾਰੈਖਸਮੁਤਰਾਖੈਕਵਨਾ॥੧॥ਰਾਮਜਪਤਿ
ਤਨੁਜਰਿਕੀਨਜਾਇ॥ਰਾਮਨਾਮਚਿਤੁਰਹਿਆਸਮਾਇ॥੧॥ਕਾਕੋਜਰੈਕਾਹਿਹੋਇਹਾਨੀ॥ਨਟਵਟਖੇਲੈਸਾਰਿੰਗ ਰਹਾਉ॥
ਪਾਨੀ॥੨॥ਕਹੁਕਬੀਰਅਖਰਦੁਇਭਾਖਿ॥ਹੋਇਗਾਖਸਮੁਤਲੇਇਗਾਰਾਖਿ॥੩॥੩੩॥ ਗਉੜੀਦੁਪਦੇ
॥ਨਾਮੈਜੋਗਧਿਆਨੁਚਿਤੁਲਾਇਆ॥ਬਿਨੁਬੈਰਾਗਨਛੂਟਸਿਮਾਇਆ॥੧॥ਕੈਸੇਜੀਵਨੁਹੋਇਹਮਾਰਾ
ਜਬਨਹੋਇਰਾਮਨਾਮਅਧਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਹੁਕਬੀਰਖੋਜਉਅਸਮਾਨ॥ਰਾਮਸਮਾਨਨਦੇਖਉਆਨ॥੨
॥੩੪॥ ਗਉੜੀ॥ਜਿਹਿਸਿਰਿਰਚਿਰਚਿਬਾਧਤਪਾਗ॥ਸੋਸਿਰੁਚੁੰਚਸਵਾਰਹਿਕਾਗ॥੧॥ਇਸੁਤਨ
ਧਨਕੋਕਿਆਗਰਬਈਆ॥ਰਾਮਨਾਮੁਕਾਹੇਨਦ੍ਰਿੜ੍ਹਈਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਹਤਕਬੀਰਸੁਨਹੁਮਨਮੇਰੇ॥ਇਹੀਹਵਾਲਹੋਹਿਗੇਤੇਰੇ॥
ਤੇਰੇ॥੨॥੩੫॥

ਗਉੜੀ ਅਸਟਪਦੀ ਸ੍ਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀ [illegible]।। ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ।।

ਸੁਖੁਮਾਂਗਤਦੁਖੁਆਗੈਆਵੈ।।ਸੋਸੁਖੁਹਮਹੁਨਮਾਂਗਿਆਭਾਵੈ।।੧।।ਬਿਖਿਆਅਜਹੁਸੁਰਤਿਸੁਖਆਸਾ।।ਕੈਸੇਹੋਈਹੈ
ਰਾਜਾਰਾਮਨਿਵਾਸਾ।।੧।।ਰਹਾਉ।।ਇਸੁਸੁਖਤੇਸਿਵਬ੍ਰਹਮਡਰਾਨਾ।।ਸੋਸੁਖੁਹਮਹੁਸਾਚੁਕਰਿਜਾਨਾ।।੨।।ਸਨਕਾਦਿਕ
ਨਾਰਦਮੁਨਿਸੇਖਾ।।ਤਿਨਭੀਤਨਮਹਿਮਨੁਨਹੀਪੇਖਾ।।੩।।ਇਸੁਮਨਕਉਕੋਈਖੋਜਹੁਭਾਈ।।ਤਨਛੂਟੇਮਨੁਕਹਾਸ
ਮਾਈ।।੪।।ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਜੈਦੇਉਨਾਮਾ।।ਭਗਤਿਕੈਪ੍ਰੇਮਇਨਹੀਹੈਜਾਨਾ।।੫।।ਇਸੁਮਨਕਉਨਹੀਆਵਨਜਾਨਾ
।।ਜਿਸਕਾਭਰਮੁਗਇਆਤਿਨਿਸਾਚੁਪਛਾਨਾ।।੬।।ਇਸੁਮਨਕਉਰੂਪੁਨਰੇਖਿਆਕਾਈ।।ਹੁਕਮੇਹੋਇਆਹੁਕਮੁਬੂਝਿਸ
ਮਾਈ।।੭।।ਇਸਮਨਕਾਕੋਈਜਾਨੈਭੇਉ।।ਇਹਮਨਿਲੀਣਭਏਸੁਖਦੇਉ।।੮।।ਜੀਉਏਕੁਅਰੁਸਗਲਸਰੀਰਾ
।।ਇਸੁਮਨਕਉਰਵਿਰਹੇਕਬੀਰਾ।।੯।।੧।।੩੬।। ਗਉੜੀ।।ਅਹਿਨਿਸਿਏਕਨਾਮਜੋਜਾਗੇ।।ਕੇਤਕਸਿਧਭਏਲਿਵਲਾਗੇ
।।੧।।ਰਹਾਉ।।ਸਾਧਿਕਸਿਧਸਗਲਮੁਨਿਹਾਰੇ।।ਏਕਨਾਮਕਲਪਤਰਤਾਰੇ।।੧।।ਜੋਹਰਿਹਰੇਸੇਹੋਹਿਨਆਨਾ।।ਕਹਿਕਬੀਰਰਾਮ
ਨਾਮਪਛਾਨਾ।।੨।।੩੭।। ਗਉੜੀਭੀਸੋਰਠਿਭੀ।। ਰੇਜੀਅਨਿਲਜਲਾਜਤੋਹਿਨਾਹੀ।।ਹਰਿਤਜਿਕਤਕਾਹੂਕੇਜਾ
ਹੀ।।੧।।ਰਹਾਉ।।ਜਾਕੋਠਾਕੁਰੁਊਚਾਹੋਈ।।ਸੋਜਨੁਪਰਘਰਜਾਤਨਸੋਹੀ।।੧।।ਸੋਸਾਹਿਬੁਰਹਿਆਭਰਪੂਰਿ।।ਸਦਾਸੰਗਿਨਾ
ਹੀਹਰਿਦੂਰਿ।।੨।।ਕਵਲਾਚਰਨਸਰਨਹੈਜਾਕੋ।।ਕਹੁਜਨਕਾਨਾਹੀਘਰਤਾਕੋ।।੩।।ਸਭੁਕੋਊਕਹੈਜਾਸੁਕੀਬਾਤਾ।।ਸੋਸਮਰਥੁ
ਨਿਜਪਤਿਹੈਦਾਤਾ।।੪।।ਕਹੈਕਬੀਰਪੂਰਨਜਗਸੋਈ।।ਜਾਕੇਹਿਰਦੈਅਵਰੁਨਹੋਈ।।੫।। ੩੮।। ਗਉੜੀਸੋਰਠ
।। ਕਉਨੁਕੋਪੂਤੁਪਿਤਾਕੋਕਾਕੋ।।ਕਉਨੁਮਰੈਕੋਦੇਇਸੰਤਾਪੋ।।੧।।ਹਰਿਠਗਜਗਕਉਠਗਉਰੀਲਾਈ।।ਹਰਿਕੇਬਿ
ਓਗਕੈਸੇਜੀਅਉਮੇਰੀਮਾਈ।।੧।।ਰਹਾਉ।।ਕਉਨਕੋਪੁਰਖੁਕਉਨਕੀਨਾਰੀ।।ਇਆਤਤਲੇਹੁਸਰੀਰਬੀਚਾਰੀ।।੨।।ਕ
ਹਿਕਬੀਰਠਗਸਿਉਮਨੁਮਾਨਿਆ।।ਗਈਠਗਉਰੀਠਗੁਪਹਿਚਾਨਿਆ।।੩।। ੩੯।। ਗਉੜੀ।। ਅਬਮੋ
ਕਉਭਏਰਾਜਾਰਾਮਸਹਾਈ।।ਜਨਮਮਰਨਕਟਿਪਰਮਗਤਿਪਾਈ।।੧।।ਰਹਾਉ।।ਸਾਧੂਸੰਗਤਿਦੀਓਰਲਾਇ।।ਪੰਚਦੂ
ਤਤੇਲੀਓਛਡਾਇ।।ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਜਪਉਜਪੁਰਸਨਾ।।ਅਮੋਲਦਾਸੁਕਰਿਲੀਨੋਅਪਨਾ।।੧।।ਸਤਿਗੁਰਕੀਨੋਪਰਉਪ
ਕਾਰੁ।।ਕਾਢਿਲੀਨਸਾਗਰਸੰਸਾਰ।।ਚਰਨਕਮਲਸਿਉਲਾਗੀਪ੍ਰੀਤਿ।।ਗੋਬਿੰਦੁਬਸੈਨਿਤਾਨਿਤਚੀਤ।।੨।।ਮਾਇਆਤ
ਪਤਿਬੁਝਿਆਅੰਗਿਆਰੁ।।ਮਨਿਸੰਤੋਖੁਨਾਮੁਆਧਾਰੁ।।ਜਲਿਥਲਿਪੂਰਿਰਹੇਪ੍ਰਭਸੁਆਮੀ।।ਜਤਪੇਖਉਤਤਅੰਤ
ਰਿਜਾਮੀ।।੩।।ਅਪਨੀਭਗਤਿਆਪਹੀਦ੍ਰਿੜਾਈ।।ਪੂਰਬਲਿਖਤੁਮਿਲਿਆਮੇਰੇਭਾਈ।।ਜਿਸੁਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਤਿ
ਸੁਪੂਰਨਸਾਜ।।ਕਬੀਰਕੋਸੁਆਮੀਗਰੀਬਨਿਵਾਜ।।੪।।੪੦।। ਗਉੜੀਮਾਲਾ।। ਜਲਿਹੈਸੂਤਕੁ
ਥਲਿਹੈਸੂਤਕੁਸੂਤਕਓਪਤਿਹੋਈ।।ਜਨਮੇਸੂਤਕੁਮੂਏਫੁਨਿਸੂਤਕੁਸੂਤਕਪਰਜਾਵਿਗੋਈ।।੧।।ਕਹੁਰੇ
ਪੰਡੀਆਕਵਨਪਵੀਤਾ।।ਐਸਾਗਿਆਨੁਜਪਹੁਮੇਰੇਮੀਤਾ।।੧।।ਰਹਾਉ।।ਨੈਨਹੁਸੂਤਕੁਬੈਨਹੁਸੂਤਕੁਸੂ
ਤਕੁਸ੍ਰਵਨੀਹੋਈ।।ਊਠਤਬੈਠਤਸੂਤਕੁਲਾਗੈਸੂਤਕੁਪਰੈਰਸੋਈ।।੨।।ਫਾਸਨਕੀਬਿਧਿਸਭੁਕੋਊਜਾਨੈ

ਛੂਟਨਕੀਇਕੁਕੋਈ॥ਕਹਿਕਬੀਰਰਾਮਰਮੈਬੈਘੀਹਾਰੈਸੂਤਕਾਤਿਨੈਨਹੋਈ॥੩॥ ੪੧॥ ਗਉੜੀ॥

ਝਗਰਾਏਕੁਨਿਬੇਰਹੁਰਾਮ॥ਜਉਤੁਮਅਪਨੇਜਨਸਿਉਕਾਮੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਹੁਮਨੁਬਡਾਕਿਜਾਸਿਉ ਮਨੁਮਾਨਿਆ॥ਰਾਮੁਬਡਾਕੈਰਾਮਹਿਜਾਨਿਆ॥੧॥ਬ੍ਰਹਮਾਬਡਾਕਿਜਾਸੁਉਪਾਇਆ॥ਬੇਦੁਬਡਾਕਿਜਹਾਂਤੇਆ ਇਆ॥੨॥ਕਹਿਕਬੀਰਹਉਭਇਆਉਦਾਸੁ॥ਤੀਰਥੁਬਡਾਕਿਹਰਿਕਾਦਾਸੁ॥੩॥ ੪੨॥ ਗਉੜੀਚੇਤੀ

੧ ਦੇਖੌਭਾਈਗਿਆਨਕੀਆਈਆਂਧੀ॥ਸਭੈਉਡਾਨੀਭ੍ਰਮਕੀਟਾਟੀਰਹੈਨਮਾਇਆਬਾਂਧੀ॥੧॥ਰ ਹਾਉ॥ਦੁਚਿਤੇਕੀਦੁਇਥੂਨਿਗਿਰਾਨੀਮੋਹਿਬਲੇਡਾਟੂਟਾ॥ਤਿਸਨਾਛਾਨਿਪਰੀਧਰਊਪਰਿਦੁਰਮਤਿਭਾਂਡਾਫੂ ਟਾ॥ ੧॥ਆਂਧੀਪਾਛੈਜੋਜਲੁਬਰਖੈਤਿਹਤੇਰਾਜਨੁਭੀਨਾ॥ਕਹਿਕਬੀਰਮਨਭਇਆਪ੍ਰਗਾਸਾਉਦੈਭਾਨੁਜ ਬਚੀਨਾ॥੨॥ ੪੩॥ ਗਉੜੀਚੇਤੀ॥ ਹਰਿਜਸੁਸੁਨਹਿਨਹਰਿਗੁਨਗਾਵਹਿ॥ਬਾਤਨਹੀਅਸਮਾ ਨੁਗਿਰਾਵਹਿ॥੧॥ਐਸੇਲੋਗਨਸਿਉਕਿਆਕਹੀਐ॥ਜੋਪ੍ਰਭਿਕੀਏਭਗਤਿਤੇਬਾਹਜਤਿਨਤੇਸਦਾਡਰਾਨੇਰ ਹੀਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪਿਨਦੇਹਿਚੁਰੂਭਰਿਪਾਨੀ॥ਤਿਹਨਿੰਦਹਿਜਿਹਗੰਗਾਆਨੀ॥੨॥ਬੈਠਤਉ ਠਤਕੁਟਿਲਤਾਚਾਲਹਿ॥ਆਪੁਗਏਅਉਰਨਹੂਘਾਲਹਿ॥੩॥ਛਾਡਿਕੁਚਰਚਾਆਨਨਜਾਨਹਿ॥ਬ੍ਰਹਮਾਹੂ ਕੋਕਹਿਓਨਮਾਨਹਿ॥੪॥ਆਪੁਗਏਅਉਰਨਹੂਖੋਵਹਿ॥ਆਗਿਲਗਾਇਮੰਦਰਿਮਹਿਸੋਵਹਿ॥੫॥ ਅਵਰਨਹਸਤਆਪਹਹਿਕਾਨੇ॥ਤਿਨਕਉਦੇਖਿਕਬੀਰਲਜਾਨੇ॥੫॥੬॥੪੪॥

ਗਉੜੀਬੈਰਾਗਣਿ॥ਜੀਵਤਪਿਤਰਨਮਾਨੈਕੋਊਮੂਏਸਿਰਾਧਕਰਾਹੀ॥ਪਿਤਰਭੀਬਪੁਰੇਕਹੁਕਿਉਪਾ ਵਹਿਕਊਆਕੂਕਰਖਾਹੀ॥੧॥ਮੋਕਉਕੁਸਲੁਬਤਾਵਹੁਕੋਈ॥ਕੁਸਲਕੁਸਲੁਕਰਤੇਜਗੁਬਿਨਸੈਕੁਸਲੁ ਭੀਕੈਸੇਹੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਾਟੀਕੇਕਰਿਦੇਵੀਦੇਵਾਤਿਸੁਆਗੈਜੀਉਦੇਹੀ॥ਐਸੇਪਿਤਰਤੁਮਾਰੇਕ ਹੀਅਹਿਆਪਨਕਹਿਆਨਲੇਹੀ॥੨॥ਸਰਜੀਉਕਾਟਹਿਨਿਰਜੀਉਪੂਜਹਿਅੰਤਕਾਲਕਉਭਾਰੀ॥ਰਾਮਨਾ ਮਕੀਗਤਿਨਹੀਜਾਨੀਭੈਡੂਬੇਸੰਸਾਰੀ॥੩॥ਦੇਵੀਦੇਵਾਪੂਜਹਿਡੋਲਹਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮਨਹੀਜਾਨਾ॥ਕਹਿਕਬੀਰ ਅਕੁਲਨਹੀਚੇਤਿਆਬਿਖਿਆਸਿਉਲਪਟਾਨਾ॥੪॥ ੪੫॥ ਗਉੜੀ॥ਜੀਵਤਮਰੈਮਰੈਫੁਨਿਜੀਵੈਐਸੇ ਸੁੰਨਿਸਮਾਇਆ॥ਅੰਜਨਮਾਹਿਨਿਰੰਜਨਿਰਹੀਐਬਹੁੜਿਨਭਵਜਲਿਪਾਇਆ॥ ੧॥ਮੇਰੇਰਾਮਐਸਾਖੀਰੁਬਿ ਲੋਈਐ॥ਗੁਰਮਤਿਮਨੂਆਅਸਥਿਰੁਰਾਖਹੁਇਨਬਿਧਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਓਈਐ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਕੈਬਾਣ ਬਜਰਕਲਛੇਦੀਪ੍ਰਗਟਿਆਪਦੁਪਰਗਾਸਾ॥ਸਕਤਿਅਧੇਰਜੇਵੜੀਭ੍ਰਮੁਚੂਕਾਨਿਹਚਲੁਸਿਵਘਰਿਬਾ ਸਾ॥੨॥ਤਿਨਿਬਿਨੁਬਾਣੈਧਨਖੁਚਢਾਈਐਇਹੁਜਗੁਬੇਧਿਆਭਾਈ॥ਦਹਦਿਸਬੂਡੀਪਵਨੁਝੁਲਾਵੈਡੋਰਿ ਰਹੀਲਿਵਲਾਈ॥੩॥ਉਨਮਨਿਮਨੂਆਸੁੰਨਿਸਮਾਨਾਦੁਬਿਧਾਦੁਰਮਤਿਭਾਗੀ॥ਕਹੁਕਬੀਰਅਨਭਉਇਕੁ ਦੇਖਿਆਰਾਮਨਾਮਿਲਿਵਲਾਗੀ॥੪॥ ੪੬॥ ਗਉੜੀਬੈਰਾਗਣਿਤਿਪਦੇ॥

੩

ਉਲਟਤਪਵਨਚਕ੍ਰਖਟਭੇਦੇਸੁਰਤਿਸੁੰਨਅਨਰਾਗੀ॥ਆਵੈਨਜਾਇਮਰੈਨਜੀਵੈਤਾਸੁਖੋਜੁਬੈਰਾਗੀ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਮਨਹੀਉਲਟਿ
ਸਮਾਨਾ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਅਕਲਿਭਈਅਵਰੈਨਾਤਰੁਥਾਬੇਗਾਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਿਵਰੈਦੂਰਿਦੂਰਿਫੁਨਿਨਿਵਰੈਜਿਨਿਜੈਸਾਕਰ
ਮਾਨਿਆ॥ਅਲਉਤੀਕਾਜੈਸੇਭਇਆਬਰੇਡਾਜਿਨਿਪੀਆਤਿਨਿਜਾਨਿਆ॥੨॥ਤੇਰੀਨਿਰਗੁਨਕਥਾਕਾਇਸਿਉਕਹੀਐ
ਐਸਾਕੋਇਬਿਬੇਕੀ॥ਕਹੁਕਬੀਰਜਿਨਿਦੀਆਪਲੀਤਾਤਿਨਿਤੈਸੀਝਲਦੇਖੀ॥੩॥੪੭॥ ॥ਗਉੜੀ॥
ਤਹਪਾਵਸਸਿੰਧੁਧੂਪਨਹੀਛਹੀਆਤਹਉਤਪਤਿਪਰਲਉਨਾਹੀ॥ਜੀਵਨਮਿਰਤੁਨਦੁਖੁਸੁਖੁਬਿਆਪੈਸੁੰਨਸਮਾਧਿਦੋਊ
ਤਹਨਾਹੀ॥੧॥ਸਹਜਕੀਅਕਥਕਥਾਹੈਨਿਰਾਰੀ॥ਤੁਲਿਨਹੀਚਢੈਜਾਇਨਮੁਕਤੀਹਲੁਕੀਲਗੈਨਭਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਅਰਧਉਰਧਦੋਊਤਹਨਾਹੀਰਾਤਿਦਿਨਸੁਤਹਨਾਹੀ॥ਜਲੁਨਹੀਪਵਨੁਪਾਵਕੁਫੁਨਿਨਾਹੀਸਤਿਗੁਰਤਹਾਸਮਾਹੀ॥੨॥
ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਰਹੈਨਿਰੰਤਰਿਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਲਹੀਐ॥ਕਹੁਕਬੀਰਬਲਿਜਾਉਗੁਰਅਪਨੇਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲਿਰਹੀਐ॥
੩॥੪੮॥ ਗਉੜੀ॥ਪਾਪੁਪੁੰਨੁਦੁਇਬੈਲਬਿਸਾਹੇਪਵਨੁਪੂਜੀਪਰਗਾਸਿਓ॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਗੂਣਿਭਰੀਘਟਭੀਤਰਿ
ਇਨਿਬਿਧਿਟਾਂਡਬਿਸਾਹਿਓ॥੧॥ਐਸਾਨਾਇਕੁਰਾਮੁਹਮਾਰਾ॥ਸਗਲਸੰਸਾਰੁਕੀਓਬਨਜਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾ
ਮੁਕ੍ਰੋਧੁਦੁਇਭਏਜਗਾਤੀਮਨਤਰੰਗਬਟਵਾਰਾ॥ਪੰਚਤਤੁਮਿਲਿਦਾਨੁਨਿਬੇਰਹਿਟਾਂਡਾਉਤਰਿਓਪਾਰਾ॥੨॥ਕਹਤਕਬੀ
ਰੁਸੁਨਹੁਰੇਸੰਤਹੁਅਬਐਸੀਬਨਿਆਈ॥ਘਾਟੀਚਢਤਬੈਲੁਇਕੁਥਾਕਾਚਲੋਗੋਨਿਛਿਟਕਾਈ॥੩॥੪੯॥
ਗਉੜੀਪੰਚਪਦਾ॥ ਪੇਵਕੜੈਦਿਨਚਾਰਿਹੈਸਾਹੁਰੜੈਜਾਣਾ॥ਅੰਧਾਲੋਕੁਨਜਾਣਈਮੂਰਖੁਏਆਣਾ॥੧॥
ਕਹੁਡਡੀਆਬਾਂਧੈਧਨਖੜੀ॥ਪਾਹੂਘਰਿਆਏਮੁਕਲਾਊਆਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਓਹਜਿਦਿਸੈਖੂਹੜੀਕਉਨਲਾਜੁਵਹਾਰੀ॥
ਲਾਜੁਘੜੀਸਿਉਤੂਟਿਪੜੀਉਠਿਚਲੀਪਨਿਹਾਰੀ॥੨॥ਸਾਹਿਬੁਹੋਇਦਇਆਲੁਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਅਪੁਨਾਕਾਰਜੁਸਵਾਰੇ
॥ਤਾਸੋਹਾਗਣਿਜਾਣੀਐਗੁਰਸਬਦੁਬੀਚਾਰੇ॥੩॥ਕਿਰਤਕੀਬਾਂਧੀਸਭਫਿਰੈਦੇਖਹੁਬੀਚਾਰੀ॥ਏਸਨੋਕਿਆਆਖੀਐ
ਕਿਆਕਰੇਵਿਚਾਰੀ॥੪॥ਭਈਨਿਰਾਸੀਉਠਿਚਲੀਚਿਤਬੰਧਿਨਧੀਰਾ॥ਹਰਿਕੀਚਰਣੀਲਾਗਿਰਹੁਭਜੁਸਰਣਿਕਬੀਰਾ॥੫
॥੫੦॥ ਗਉੜੀ॥ਜੋਗੀਕਹਹਿਜੋਗੁਭਲਮੀਠਾਅਵਰੁਨਦੂਜਾਭਾਈ॥ਰੁੰਡਿਤਮੁੰਡਿਤਏਕੈਸਬਦੀਏਇਕਹਹਿਸਿ
ਧਿਪਾਈ॥੧॥ਹਰਿਬਿਨੁਭਰਮਿਭੁਲਾਨੇਅੰਧਾ॥ਜਾਪਹਿਜਾਉਆਪੁਛੁਟਕਾਵਨਿਤੇਬਾਂਧੇਬਹੁਫੰਧਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜ
ਹਤੇਉਪਜੀਤਹੀਸਮਾਨੀਇਹਬਿਧਿਬਿਸਰੀਤਬਹੀ॥ਪੰਡਿਤਗੁਣੀਸੂਰਹਮਦਾਤੇਏਹਿਕਹਹਿਬਡਹਮਹੀ॥੨॥ਜਿਸ
ਹਿਬੁਝਾਏਸੋਈਬੂਝੈਬਿਨੁਬੂਝੇਕਿਉਰਹੀਐ॥ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਅੰਧੇਰਾਚੂਕੈਇਨਬਿਧਿਮਾਣਕੁਲਹੀਐ॥੩॥ਤਜਿਬਾਵੇ
ਦਾਹਨੇਬਿਕਾਰਾਹਰਿਪਦੁਦ੍ਰਿੜੁਕਰਿਰਹੀਐ॥ਕਹੁਕਬੀਰਗੂੰਗੈਗੁੜੁਖਾਇਆਪੂਛੇਤੇਕਿਆਕਹੀਐ॥੪॥
੫੧॥ ਗਉੜੀਪੂਰਬੀ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਜਹਕਛੁਅਹਾਤਹਾਕਿਛੁਨਾਹੀਪੰਚਤਤੁਤਹਨਾਹੀ॥ਇੜਾਪਿੰਗੁਲਾਸੁਖਮਨਬੰਦੇਏਅਵਗਨਕਤਜਾਹੀ॥੧॥ਤਾਗਾਤੂਟਾ
ਗਗਨੁਬਿਨਸਿਗਇਆਤੇਰਾਬੋਲਤੁਕਹਾਸਮਾਈ॥ਏਹਸੰਸਾਮੋਕਉਅਨਦਿਨੁਬਿਆਪੈਮੋਕਉਕੋਨਕਹੈਸਮਝਾਈ

੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਤਬਰਤੁਨਪਿੰਡੁਤਨਨਾਹੀਰਚਨਨਗੁਤਨਨਾਹੀ॥ਜੋਤਿਨਿਹਾਰੇਸਦਾਅਤੀਤਤਾਇਹੁਕਹੀਐਕਿਸੁਮਾਹੀ॥੨॥ਜੋਤਨੁ
ਜੁਤੈਨਟੂਟੈਨੀਤੁਟੈਜਾਬਛੁਟੈਹੋਇਬਿਨਾਸੀ॥ਕਾਕੋਠਾਕੁਰੁਕਾਕੋਸੇਵਕੁਕੋਕਾਹੂਕੈਜਾਸੀ॥੩॥ਕਹੁਕਬੀਰਲਿਵਲਾਗਿਰਹੀਹੈਜਹਾ
ਬਸੇਦਿਨੁਰਾਤੀ॥ਉਆਕਾਮਰਮੁਓਹੀਪਰੁਜਾਨੈ ਓਹੁਤਉਸਦਾਅਬਿਨਾਸੀ॥੪॥੫੨॥ ਗਉੜੀ॥ਸੁਰਤਿਸਿਮ੍ਰਿਤਿਦੁਇ
ਕੰਨੀਮੁੰਦ੍ਰਾਪਰਮਿਤਿਬਾਹਰਿਖਿੰਥਾ॥ਸੁੰਨਗੁਫਾਮਹਿਆਸਣੁਬੈਸਣੁਕਲਪਬਿਬਰਜਤਪੰਥਾ॥੧॥ਮੇਰੇਰਾਜਨਮੈਬੈਰਾਗੀ
ਜੋਗੀ॥ਮਰਤਨਸੋਗਬਿਓਗੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਖੰਡਬ੍ਰਹਮੰਡਮਹਿਸਿੰਙੀਮੇਰਾਬਟੂਆਸਭੁਜਗੁਭਸਮਾਧਾਰੀ॥ਤਾੜੀਲਾ
ਗੀਤ੍ਰਿਪਲੁਪਲਟੀਐਛੂਟੈਹੋਇਪਸਾਰੀ॥੨॥ਮਨੁਪਵਨੁਦੁਇਤੂੰਬਾਕਰੀਹੈਜੁਗਜੁਗਸਾਰਦਸਾਜੀ॥ਥਿਰੁਭਈਤੰਤੀਤੂ
ਟਸਿਨਾਹੀਅਨਹਦਕਿੰਗੁਰੀਬਾਜੀ॥੩॥ਸੁਨਿਮਨਮਗਨਭਏਹੈਪੂਰੇਮਾਇਆਡੋਲਨਲਾਗੀ॥ਕਹੁਕਬੀਰਤਾਕਉਪੁਨਰ
ਪਿਜਨਮੁਨਹੀਖੇਲਿਗਇਓਬੈਰਾਗੀ॥੪॥੫੩॥ ਗਉੜੀ॥ਗਜਨਵਗਜਦਸਗਜਇਕੀਸਪੁਰੀਆਏਕਤਨਾ
ਈ॥ਸਾਠਸੂਤਨਵਖੰਡਬਹਤਰਿਪਾਟੁਲਗੋਅਧਿਕਾਈ॥੧॥ਗਈਬੁਨਾਵਨਮਾਹੋ॥ਘਰਛੋਡਿਐਜਾਇਜੁਲਾਹੋ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਗਜੀਨਮਿਨੀਐਤੋਲਿਨਤੁਲੀਐਪਾਚਨੁਸੇਰਅਢਾਈ॥ਜੌਕਰਿਪਾਚਨੁਬੇਗਨਪਾਵੈਝਗਰੁਕਰੈਘਰਹਾਈ॥
੨॥ਦਿਨਕੀਬੈਠਖਸਮਕੀਬਰਕਸਇਹਬੇਲਾਕਤਆਈ॥ਛੂਟੇਕੂੰਡੇਭੀਗੈਪੁਰੀਆਚਲਿਓਜੁਲਾਹੋਰੀਸਾਈ॥੩॥ਛੋ
ਛੀਨਲੀਤੰਤੁਨਹੀਨਿਕਸੈਨਤਰਰਹੀਉਰਝਾਈ॥ਛੋਡਿਪਸਾਰੁਈਹਾਰਹੁਬਪੁਰੀਕਹੁਕਬੀਰਸਮਝਾਈ॥੪॥੫੪॥
ਗਉੜੀ॥ਏਕਜੋਤਿਏਕਾਮਿਲੀ ਕਿੰਬਾਹੋਇ ਮਹੋਇ॥ਜਿਤੁਘਟਿਨਾਮੁਨਊਪਜੈਫੂਟਿਮਰੈਜਨੁਸੋਇ॥੧॥ਸਾਵਲ
ਸੁੰਦਰਰਾਮਈਆ॥ਮੇਰਾਮਨੁਲਾਗਾਤੋਹਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਧੁਮਿਲੈਸਿਧਿਪਾਈਐਕਿਇਹੁਜੋਗੁਕਿਭੋਗੁ॥ਦੁਹੁਮਿਲਿ
ਕਾਰਜੁਊਪਜੈਰਾਮਨਾਮਸੰਜੋਗੁ॥੨॥ਲੋਗੁਜਾਨੈਇਹੁਗੀਤੁਹੈਇਹੁਤਉਬ੍ਰਹਮਬੀਚਾਰ॥ਜਿਉਕਾਸੀਉਪਦੇਸੁਹੋਇਮਾ
ਨਸਮਰਤੀਬਾਰ॥੩॥ਕੋਈਗਾਵੈਕੋਸੁਣੈਹਰਿਨਾਮਾਚਿਤੁਲਾਇ॥ਕਹੁਕਬੀਰਸੰਸਾਨਹੀਅੰਤਿਪਰਮਗਤਿਪਾਇ॥੪॥
੫੫॥ਗਉੜੀ॥ ਜੇਤੇਜਤਨਕਰਤਤੇਡੂਬੇਭਵਸਾਗਰੁਨਹੀਤਾਰਿਓਰੇ॥ਕਰਮਧਰਮਕਰਤੇਬਹੁਸੰਜਮਅਹੰਬੁ
ਧਿਮਨੁਜਾਰਿਓਰੇ॥੧॥ਸਾਸਗਿਰਾਸਕੋਦਾਤੋਠਾਕੁਰੁਸੋਕਿਉਮਨਹੁਬਿਸਾਰਿਓਰੇ॥ਹੀਰਾਲਾਲੁਅਮੋਲੁਜਨਮੁਹੈਕ
ਉਡੀਬਦਲੈਹਾਰਿਓਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਤ੍ਰਿਖਾਭੂਖਭ੍ਰਮਿਲਾਗੀਹਿਰਦੈਨਾਹਿਬੀਚਾਰਿਓਰੇ॥੨॥ਉਨਮਤਮਾ
ਨਹਿਰਿਓਮਨਮਾਹੀਗੁਰਕਾਸਬਦੁਨਧਾਰਿਓਰੇ॥੨॥ਸੁਆਦਲੁਭਤਇੰਦ੍ਰੀਰਸਪ੍ਰੇਰਿਓਮਦਰਸਲੈਤਬਿਕਾਰਿਓ
ਰੇ॥ਕਰਮਭਾਗਸੰਤਨਸੰਗਾਨੇਕਾਸਟਲੋਹਉਧਾਰਿਓਰੇ॥੩॥ਧਾਵਤਜੋਨਿਜਨਮਭ੍ਰਮਿਥਾਕੇਅਬਦੁਖਕਰਿਹਮ
ਹਾਰਿਓਰੇ॥ਕਹਿਕਬੀਰਗੁਰਮਿਲਤਮਹਾਰਸੁਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਨਿਸਤਾਰਿਓਰੇ॥੪॥੫੬॥ ਗਉੜੀ॥
ਕਾਲਬੂਤਕੀਹਸਤਨੀਮਨਬਉਰਾਰੇਚਲਤੁਰਚਿਓਜਗਦੀਸ॥ਕਾਮਸੁਆਇਗਜਬਸਪਰੇਮਨਬਉਰਾਰੇਅੰਕਸੁਸਹਿਓ
ਸੀਸ॥੧॥ਬਿਖੈਬਾਚੁਹਰਿਰਾਚੁਸਮਝੁਮਨਬਉਰਾਰੇ॥ਨਿਰਭੈਹੋਇਨਹਰਿਭਜੇਮਨਬਉਰਾਰੇਗਹਿਓਨਰਾਮਜਹਾਜੁ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਰਕਟਮੁਸਟੀਅਨਾਜਕੀਮਨਬਉਰਾਰੇਲੀਨੀਹਾਥੁਪਸਾਰਿ॥ਛੂਟਨਕੋ ਸਹਸਾਪਰਿਆਮਨਬਉਰਾਰੇ

ਨਾਰਿਓਪਰਘਰਬਾਰੀ॥੨॥ਜਿਉਨਲਨੀਸੁਅਟਾਗਹਿਓਮਨਬਉਰੇਮਾਯਾਇਹੁਬਿਉਹਾਰੁ॥ਜੈਸੇਰੰਗੁਕਸੁੰਭਕਾਮਨ
ਬਉਰੇਤਿਉਪਸਰਿਓਪਾਸਾਰੁ॥੩॥ਨਾਵਨਕਉਤੀਰਥਘਨੇਮਨਬਉਰੇਪੂਜਨਕਉਬਹੁਦੇਵ॥ਕਹੁਕਬੀਰਛੂਟਨੁਨਹੀ
ਮਨਬਉਰੇਛੂਟਨੁਹਰਿਕੀਸੇਵ॥੪॥ ੫੭॥ ਗਉੜੀ॥ ॥ਅਗਨਿਨਦਹੈਪਵਨੁਨਹੀਮਗਨੈਤਸਕਰੁਨੇਰਿਨਆ
ਵੈ॥ਰਾਮਨਾਮਧਨੁਕਰਿਸੰਚਉਨੀਸੋਧਨੁਕਤਹੀਨਜਾਵੈ॥੧॥ਹਮਰਾਧਨੁਗੋਬਿੰਦੁਧਰਣੀਧਰੁਇਹੈਸਾਰੁਧਨੁਕਹੀਐ॥ਜੋ
ਸੁਖੁਪ੍ਰਭਗੋਬਿੰਦਕੀਸੇਵਾਸੋਸੁਖੁਰਾਜੁਨਲਹੀਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਸੁਧਨਕਾਰਣਿਸਿਵਸਨਕਾਦਿਕਖੋਜਤਭਏਉ
ਦਾਸੀ॥ਮਨਿਮੁਕੰਦੁਜਿਹਬਾਨਾਰਾਇਨੁਪਰੈਨਜਮਕੀਫਾਸੀ॥੨॥ਨਿਜਧਨੁਗਿਆਨੁਭਗਤਿਗੁਰਿਦੀਨੀਤਾਸੁਸੁਮਤਿਮ
ਨੁਲਾਗਾ॥ਜਲਤਅੰਭਥੰਭਿਮਨੁਧਾਵਤਭਰਮਬੰਧਨਭਉਭਾਗਾ॥੩॥ਕਹੈਕਬੀਰੁਮਦਨਕੇਮਾਤੇਹਿਰਦੈਦੇਖੁਬੀਚਾਰੀ॥
ਤੁਮਘਰਿਲਾਖਕੋਟਿਅਸ੍ਵਹਸਤੀਹਮਘਰਿਏਕੁਮੁਰਾਰੀ॥੪॥ ੫੮॥ ਗਉੜੀ॥ ਜਿਉਕਪਿਕੇਕਰਮੁਸਟਿਚਨਨਕੀ
ਲੁਬਧਿਨਤਿਆਗਿਦਇਓ॥ਜੋਜੋਕਰਮਕੀਏਲਾਲਚਸਿਉਤੇਫਿਰਿਗਰਹਿਪਰਿਓ॥੧॥ਭਗਤਿਬਿਨੁਬਿਰਥੇਜਨਮੁ
ਗਇਓ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਭਗਵਾਨੁਭਜਨਬਿਨੁਕਹੀਨਸਚੁਰਹਿਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਉਉਦਿਆਨਕੁਸਮਪ
ਰਫੁਲਿਤਕਿਨਹਿਨਘ੍ਰਾਉਲਇਓ॥ਤੈਸੇਭ੍ਰਮਤਅਨੇਕਜੋਨਿਮਹਿਫਿਰਿਫਿਰਿਕਾਲਹਇਓ॥੨॥ਇਆਧਨਜੋ
ਬਨਅਰੁਸੁਤਦਾਰਾਪੇਖਨਕਉਜੁਦਇਓ॥ਤਿਨਹੀਮਾਹਿਅਟਕਿਜੋਉਰਝੇਇੰਦ੍ਰੀਪ੍ਰੇਰਿਲਇਓ॥੩॥ਅਉਧਅਨਲਤ
ਨੁਤਿਨਕੋਮੰਦਰੁਚਹੁਦਿਸਠਾਟੁਠਇਓ॥ਕਹਿਕਬੀਰਭੈਸਾਗਰਤਰਨਕਉਮੈਸਤਿਗੁਰਓਟਲਇਓ॥੪॥ ੫੯॥

ਗਉੜੀ॥ਪਾਨੀਮੈਲਾਮਾਟੀਗੋਰੀ॥ਇਸਮਾਟੀਕੀਪੁਤਰੀਜੋਰੀ॥ਮੈਨਾਹੀਕਛੁਆਹਿਨਮੋਰਾ॥ਤਨੁਧਨੁਸਭੁਰ
ਸੁਗੋਬਿੰਦਤੇਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਸਮਾਟੀਮਹਿਪਵਨੁਸਮਾਇਆ॥ਝੂਠਾਪਰਪੰਚੁਜੋਰਿਚਲਾਇਆ॥੨॥ਕਿਨਹੂਲਾ
ਖਪਾਂਚਕੀਜੋਰੀ॥ਅੰਤਕੀਬਾਰਗਗਰੀਆਫੋਰੀ॥੩॥ਕਹਿਕਬੀਰਇਕਨੀਵਉਸਾਰੀ॥ਖਿਨਮਹਿਬਿਨਸਿਜਾਇਅ
ਹੰਕਾਰੀ॥੪॥ ੬੦॥ ਗਉੜੀ॥ ॥ਰਾਮਜਪਉਜੀਅਐਸੇਐਸੇ॥ਧ੍ਰੂਪ੍ਰਹਿਲਾਦਜਪਿਓਹਰਿਜੈਸੇ॥੧॥ਦੀ
ਨਦਇਆਲਭਰੋਸੇਤੇਰੇ॥ਸਭੁਪਰਵਾਰੁਚੜਾਇਆਬੇੜੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਤਿਸੁਭਾਵੈਤਾਹੁਕਮੁਮਨਾਵੈ॥ਇਸਬੇੜੇਕਉ
ਪਾਰਿਲਘਾਵੈ॥੨॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਐਸੀਬੁਧਿਸਮਾਨੀ॥ਚੂਕਿਗਈਫਿਰਿਆਵਨਜਾਨੀ॥੩॥ਕਹੁਕਬੀਰਭਜੁਸਾਰਿਗ
ਪਾਨੀ॥ਉਰਵਾਰਿਪਾਰਿਸਭਏਕੋਦਾਨੀ॥੪॥ ੬੧॥ ਗਉੜੀ॥ ਜੋਨਿਛਾਡਿਜਉਜਗਮਹਿਆਇਓ॥ਲਾਗਤ
ਪਵਨਖਸਮੁਬਿਸਰਾਇਓ॥੧॥ਜੀਅਰਾਹਰਿਕੇਗੁਨਗਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗਰਭਜੋਨਿਮਹਿਉਰਧਤਪੁਕਰਤਾ॥ਤਉ
ਜਠਰਅਗਨਿਮਹਿਰਹਤਾ॥੨॥ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਜੋਨਿਭ੍ਰਮਿਆਇਓ॥ਅਬਕੇਛੁਟਕੇਠਉਰਨਠਾਇਓ॥੩॥
ਕਹੁਕਬੀਰਭਜੁਸਾਰਿਗਪਾਨੀ॥ਆਵਤਦੀਸੈਜਾਤਨਜਾਨੀ॥੪॥ ੬੩॥ ਗਉੜੀਪੂਰਬੀ॥

ਸੁਰਗਬਾਸੁਨਬਾਛੀਐਡਰੀਐਨਨਰਕਿਨਿਵਾਸੁ॥ਹੋਨਾਹੈਸੋਹੋਈਹੈਮਨਹਿਨਕੀਜੈਆਸ॥੧॥ਰਮਈਆਗੁਨਗਾ
ਈਐ॥ਜਾਤੇਪਾਈਐਪਰਮਨਿਧਾਨੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਿਆਜਪੁਕਿਆਤਪੁਸੰਜਮੋਕਿਆਬਰਤੁਕਿਆਇਸਨਾਨੁ॥

॥ਜਬਲਗੁਜਗਤਿਰਜਾਨੀਐਕਾਉਭਗਤਿਕਰਦਾਨੁ॥੨॥ਸੰਪੈਦੇਖਿਨਹਰਖੀਐਬਿਪਤਿਦੇਖਿਨਰੋਇਐ॥ਜਿਉਸੰ
ਪੈਤਿਉਬਿਪਤਿਹੈਬਿਧਨੇਰਚਿਆਸੋਹੋਇਐ॥੩॥ਕਹਿਕਬੀਰਅਬਜਾਨਿਆਸੰਤਨਰਿਦੈਮਝਾਰਿ॥ਸੇਵਕਸੋਸੇਵਾਭ
ਲੇਜਿਹਘਟਿਬਸੈਮੁਰਾਰਿ॥੪॥ ੬੩ ॥ ਗਉੜੀ॥ ਰੇਮਨਤੇਰੋਕੋਇਨਹੀਖਿੰਚਿਲੇਇਜਿਨਭਾਰੁ॥ਬਿਰਖ
ਬਸੇਰੋਪੰਖਿਕੋਤੈਸੋਇਹੁਸੰਸਾਰੁ॥੧॥ਰਾਮਰਸੁਪੀਆਰੇ॥ਜਿਹਰਸਬਿਸਰਿਗਏਰਸਅਉਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਉਰਮੁਏਕਿਆ
ਰੋਈਐਜਉਆਪਾਥਿਰੁਨਰਹਾਇ॥ਜੋਉਪਜੈਸੋਬਿਨਸਿਹੈਦੁਖੁਕਰਿਰੋਵੈਬਲਾਇ॥੨॥ਜਹਕੀਉਪਜੀਤਹਰਚੀਪੀਵਤਿ
ਮਰਦਨਲਾਗ॥ਕਹਿਕਬੀਰਚਿਤਿਚੇਤਿਆਰਾਮਸਿਮਰਿਬੈਰਾਗ॥੩॥੬੪॥ ਰਾਗਉੜੀ॥ ॥ਪੰਥੁਨਿਹਾਰੈਕਾ
ਮਨੀਲੋਚਨਭਰੀਲੇਉਸਾਸਾ॥ਉਰਨਭੀਜੈਪਗੁਨਾਖਿਸੈਹਰਿਦਰਸਨਕੀਆਸਾ॥੧॥ਉਡਹੁਨਕਾਗਾਕਾਰੇ॥ਬੇਗ
ਮਿਲੀਜੈਅਪੁਨੇਰਾਮਪਿਆਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਹਿਕਬੀਰਜੀਵਨਪਦਕਾਰਨਿਹਰਿਕੀਭਗਤਿਕਰੀਜੈ॥ਏਕੁਆਧਾਰੁਨਾਮੁ
ਨਾਰਾਇਨਰਸਨਾਰਾਮੁਰਵੀਜੈ॥੨॥ ੬੫॥ ਗਉੜੀ॥ ॥ਆਸਪਾਸਘਨਤੁਰਸੀਕਾਬਿਰਵਾਮਾਝਿਬਨਾਰਸ
ਗਾਊਰੇ॥ਉਆਕਾਸਰੂਪੁਦੇਖਿਮੋਹੀਗੁਆਰਨਿਮੋਕਉਛੋਡਿਨਆਉਨਜਾਹੂਰੇ॥੧॥ਤੋਹਿਚਰਨਮਨੁਲਾਗੋਸਾਰਿਗਧਰ
ਸੋਮਿਲੈਜੋਬਡਭਾਗੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਿੰਦ੍ਰਾਬਨਮਨਹਰਨਮਨੋਹਰਕ੍ਰਿਸਨਚਰਾਵਤਗਾਊਰੇ॥ਜਾਕਾਠਾਕੁਰੁਤੁਹੀਸਾਰਿੰਗ
ਧਰਮੋਹਿਕਬੀਰਾਨਾਊਰੇ॥੨॥ ੬੬॥ ਗਉੜੀਪੂਰਬੀ॥ ॥ਬਿਪਲਬਸਤ੍ਰਕੇਤੇਹੈਪਹਿਰੇਕਿਆਬਨਮਧੇਬਾਸਾ॥
ਕਹਾਭਇਆਨਰਦੇਵਾਧੋਖੇਕਿਆਜਲਬੋਰਿਓਗਿਆਤਾ॥੧॥ਜੀਅਰੇਜਾਹਿਗਾਮੈਜਾਨਾ॥ਅਬਗਤਿਸਮਝਿਇਆਨਾ॥
ਜਤਜਤਦੇਖਉਬਹੁਰਿਨਪੇਖਉਸੰਗਿਮਾਇਆਲਪਟਾਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗਿਆਨੀਧਿਆਨੀਬਹੁਉਪਦੇਸੀਇਹੁਜਗੁ
ਸਗਲੋਧੰਧਾ॥ਕਹਿਕਬੀਰਇਕਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਇਆਜਗਮਾਇਆਅੰਧਾ॥੨॥ ੬੭॥ ਰਾਗਉੜੀ॥
ਮਨਰੇਛਾਡਹੁਭਰਮੁਪ੍ਰਗਟਿਹੁਇਨਾਚਹੁਇਆਮਾਇਆਕੇਡਾਂਡੇ॥ਸੂਰੁਕਿਸਨਮੁਖਰਨਤੇਡਰਪੈਸਤੀਕਿਸਾਂਚੈਭਾਂਡੇ॥੧॥
ਡਗਮਗਛਾਡਿਰੇਮਨਬਉਰਾ॥ਅਬਤਉਜਰੇਮਰੇਸਿਧਿਪਾਈਐਲੀਨੋਹਾਥਸੰਧਉਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਮਾਇਆਕੇ
ਲੀਨੇਇਆਬਿਧਿਜਗਤੁਬਿਗੂਤਾ॥ਕਹਿ ਕਬੀਰਰਾਜਾਰਾਮਨਛੋਡਉਸਗਲਊਚਤੇਊਚਾ॥੨॥ ੬੮॥ ਗਉੜੀ॥
॥ਫੁਰਮਾਨੁਤੇਰਾਸਿਰੈਊਪਰਿਫਿਰਿਨਕਰਤਬੀਚਾਰ॥ਤੁਹੀਦਰੀਆਤੁਹੀਕਰੀਆਤੁਝੈਤੇਨਿਸਤਾਰ॥੧॥ਬੰਦੇਬੰਦਗੀਇ
ਕਤੀਆਰ॥ਸਾਹਿਬੁਰੋਸੁਧਰਉਕਿਪਿਆਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮਤੇਰਾਆਧਾਰੁਮੇਰਾਜਿਉਫੂਲੁਜਈਹੈਨਾਰਿ॥ਕਹਿਕਬੀਰਗੁਲਾ
ਮੁਘਰਕਾਜੀਆਇਭਾਵੈਮਾਰਿ॥੨॥ ੬੯॥ ॥ਗਉੜੀ॥ ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਜੀਅਜੋਨਿਮਾਹਿਭ੍ਰਮਤਨੰਦੁਬਹੁਥਾ
ਕੋਰੇ॥ਭਗਤਿਹੇਤਿਅਉਤਾਰੁਲੀਓਹੈਭਾਗੁਬਡੋਬਪੁਰਾਕੋਰੇ॥੧॥ਤੁਮਜੁਕਹਤਹੋਨੰਦਕੋਨੰਦਨੁਨੰਦਸੁਨੰਦਨੁਕਾਕੋਰੇ
॥ਧਰਨਿਅਕਾਸਦਸੋਦਿਸਨਹੀਤਬਇਹੁਨੰਦੁਕਹਾਥੋਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਕਟਿਨਹੀਪਰੈਜੋਨਿਨਹੀਆਵੈਨਾਮੁਨਿ
ਰੰਜਨਜਾਕੋਰੇ॥ਕਬੀਰਕੋਸੁਆਮੀਐਸੋਠਾਕੁਰੁਜਾਕੈਮਾਈਨਬਾਪੋਰੇ॥੨॥ ੭੦॥ ਗਉੜੀ॥ਨਿੰਦਉਨਿੰਦਉਮੋ
ਕਉਲੋਗੁਨਿੰਦਉ॥ਨਿੰਦਾਜਨਕਉਖਰੀਪਿਆਰੀ॥ਨਿੰਦਾਬਾਪੁਨਿੰਦਾਮਹਤਾਰੀ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਿੰਦਾਹੋਇਤਬੈਕੁੰਠਜਾ

ਵੀਐ॥ਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਮਨਹਿਬਸਾਈਐ॥ਰਿਦੈਸੁਧਿਜਉਨਿੰਦਾਹੋਇ॥ਹਮਰੇਕਪਰੇਨਿੰਦਕੁਧੋਇ॥੧॥ਨਿੰਦਾਕਰੈਸੁਹਮ
ਰਾਮੀਤੁ॥ਨਿੰਦਕਮਾਹਿਹਮਾਰਾਚੀਤੁ॥ਨਿੰਦਕਸੋਜੋਨਿੰਦਾਹੋਰੈ॥ਹਮਰਾਜੀਵਨੁਨਿੰਦਕੁਲੋਰੈ॥੨॥ਨਿੰਦਾਹਮਰੀਪ੍ਰੇਮਪਿ
ਆਰੁ॥ਨਿੰਦਾਹਮਰਾਕਰੈਉਧਾਰੁ॥ਜਨਕਬੀਰਕਉਨਿੰਦਾਸਾਰੁ॥ਨਿੰਦਕੁਡੂਬਾਹਮਉਤਰੇਪਾਰਿ॥ ੩॥ ੭੧॥

ਗਉੜੀਮਾਲਵਾ॥ ਰਾਜਾਰਾਮਤੂਐਸਾਨਿਰਭਉਤਰਨਤਾਰਨਰਾਮਰਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਬਹਮਹੋਤੇਤ
ਬਤੁਮਨਾਹੀਅਬਤੁਮਹਹੁਹਮਨਾਹੀ॥ਅਬਹਮਤੁਮਏਕਭਏਹਹਿਏਕੈਦੇਖਤਮਨੁਪਤੀਆਹੀ॥੧॥ਜਬਬੁਧਿਹੋਤੀ
ਤਬਬਲੁਕੈਸਾਅਬਬੁਧਬਲੁਨਖਟਾਈ॥ਕਹਿਕਬੀਰਬੁਧ ਹਰਿਲਈਮੇਰੀਬੁਧਬਦਲੀਸਿਧਿਪਾਈ॥੨॥ ੭੨॥

ਗਉੜੀ॥ਖਟਨੇਮਕਰਿਕੋਠੜੀਬਾਂਧੀਬਸਤੁਅਨੂਪੁਬੀਚਪਾਈ॥ਕੁੰਜੀਕੁਲਫੁਪ੍ਰਾਨਕਰਿਰਾਖੇਕਰਤੇਬਾਰਨ
ਲਾਈ॥੧॥ਅਬਮਨਜਾਗਤਰਹੁਰੇਭਾਈ॥ਗਾਫਲੁਹੋਇਕੈਜਨਮੁਗਵਾਇਓਚੋਰੁਮੁਸੈਘਰੁਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ
॥ਪੰਚਪਹਰੂਆਦਰਮਹਿਰਹਤੇਤਿਨਕਾਨਹੀਪਤੀਆਰਾ॥ਚੇਤਸੁਚੇਤਚਿਤਹੋਇਰਹੁਤਉਲੈਪਰਗਾਸੁਉਜਾਰਾ॥
੨॥ਨਉਘਰਦੇਖਿਜੁਕਾਮਨਿਭੂਲੀਬਸਤੁਅਨੂਪਨਪਾਈ॥ਕਹਤੁਕਬੀਰਨਵੈਘਰਮੂਸੇਦਸਵੈਤਤੁਸਮਾਈ॥੩॥
੭੩॥ਗਉੜੀ॥ ਮਾਈਮੋਹਿਅਵਰੁਨਜਾਨਿਓਆਨਾਨਾਂ॥ਸਿਵਸਨਕਾਦਜਾਸੁਗੁਨਗਾਵਹਿਤਾਸੁਬਸ
ਤਿਮੋਰੇਪ੍ਰਾਨਾਨਾਂ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਿਰਦੈਪ੍ਰਗਾਸੁਗਿਆਨਗੁਰਗੰਮਿਤਗਗਨਮੰਡਲਮਹਿਧਿਆਨਾਨਾਂ॥ਬਿਖੈਰੋਗਭੈਬੰਧਨਭ
ਗੇਮਨਨਿਜਘਰਿਸੁਖੁਜਾਨਾਨਾ॥੧॥ਏਕਸੁਮਤਿਰਤਿਜਾਨਿਮਾਨਿਪ੍ਰਭਦੂਸਰਮਨਹਿਨਆਨਾਨਾ॥ਚੰਦਨਬਾਸੁਭਏਮਨਬਾਸ
ਨਤਿਆਗਘਟਿਓਅਭਿਮਾਨਾਨਾ॥੨॥ਜੋਜਨਗਾਇਧਿਆਇਜਸੁਠਾਕੁਰਤਾਸੁਪ੍ਰਭੂਹੈਥਾਨਾਨਾਂ॥ਤਿਹਬਡਭਾਗਬਸਿ
ਓਮਨਿਜਾਕੈਕਰਮਪ੍ਰਧਾਨਮਥਾਨਾਨਾ॥੩॥ਕਾਟਿਸਕਤਿਸਿਵਸਹਜੁਪ੍ਰਗਾਸਿਓਏਕੈਏਕਸਮਾਨਾਨਾਂ॥ਕਹਿਕਬੀਰਗੁਰ
ਭੇਟਿਮਹਾਸੁਖਭ੍ਰਮਤਰਹੇਮਨੁਮਾਨਾਨਾ॥੪॥੭੪॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਪੂਰਬੀ

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀਬਾਵਨਅਖਰੀਕਬੀਰਜੀਕੀ॥
ਬਾਵਨਅਛਰਲੋਕਤ੍ਰੈਸਭੁਕਛੁਇਨਹੀਮਾਹਿ॥ਏਅਖਰਖਿਰਜਾਹਿਗੇਓਇਅਖਰਇਨਮਹਿਨਾਹਿ॥੧॥ਜਹਾਬੋ
ਲਤਹਅਛਰਆਵਾ॥ਜਹਅਬੋਲਤਹਮਨੁਨਰਹਾਵਾ॥ਬੋਲਅਬੋਲਮਧਿਹੈਸੋਈ॥ਜਸਓਹੁਹੈਤਸਲਖੈਨਕੋਈ॥੨॥
ਅਲਹਲਹਉਤਉਕਿਆਕਹਉਕਹਉਤਕੋਉਪਕਾਰ॥ਬਟਕਬੀਜਮਹਿਰਵਿਰਹਿਓਜਾਕੋਤੀਨਿਲੋਕਬਿਸਥਾਰ॥
੩॥ਅਲਹਲਹੰਤਾਭੇਦਛੈਕਛੁਕਛੁਪਾਇਓ ਭੇਦ॥ਉਲਟਿਭੇਦਮਨੁਬੇਧਿਓਪਾਇਓਅਭੰਗਅਛੇਦ॥੪॥ਤੁਰਕਤਰੀ
ਕਤਜਾਨੀਐਹਿੰਦੂਬੇਦਪੁਰਾਨ॥ਮਨਸਮਝਾਵਨਕਾਰਨੈਕਛੂਅਕਪੜੀਐਗਿਆਨ॥੫॥ਓਅੰਕਾਰਆਦਿਮੈਜਾਨਾ॥ਲਿ
ਖਅਰੁਮੇਟੈਤਾਹਿਨਮਾਨਾ॥ਓਅੰਕਾਰਲਖੈਜਉਕੋਈ॥ਸੋਈਲਖਿਮੇਟਣਾਨਹੋਈ॥੬॥ਕਕਾਕਿਰਣਕਮਲਮਹਿਪਾ
ਵਾ॥ਸਸਿਬਿਗਾਸਸੰਪਟਨਹੀਆਵਾ॥ਅਰੁਜੇਤਹਾਕੁਸਮਰਸੁਪਾਵਾ॥ਅਕਹਕਹਾਕਹਿਕਾਸਮਝਾਵਾ॥੭॥ਖਖਾਇਹੈ

ਖੋੜਿਮਨਿਆਵਾ॥ਖੋੜੈਛਾਡਿਨਦਹਦਿਸਧਾਵਾ॥ਖਸਮਹਿਜਾਣਿਖਿਮਾਕਰਿਰਹੈ॥ਤਉਹੋਇਨਿਖਿਅਉਅਖੈਪਦੁਲ
ਹੈ॥੮॥ਗਗਾਗੁਰਕੇਬਚਨਪਛਾਨਾ॥ਦੂਜੀਬਾਤਨਧਰਈਕਾਨਾ॥ਰਹੈਬਿਹੰਗਮਕਤਹਿਨਜਾਈ॥ਅਗਹਗਹੈਗਹਿਗ
ਗਨਿਰਹਾਈ॥੯॥ਘਘਾਘਟਿਘਟਿਨਿਮਸੈਸੋਈ॥ਘਟਫੂਟੈਘਟਿਕਬਹਿਨਹੋਈ॥ਤਾਘਟਮਾਹਿਘਾਟਜਉਪਾਵਾ॥
ਸੋਘਟਛਾਡਿਅਵਘਟਕਤਧਾਵਾ॥੧੦॥ਙੰਙਾਨਿਗ੍ਰਹਿਸਨੇਹੁਕਰਿਨਿਰਵਾਰੋਸੰਦੇਹ॥ਨਾਹੀਦੇਖਿਨਭਾਜੀਐਪਰਮ
ਸਿਆਨਪਏਹ॥੧੧॥ਚਚਾਰਚਿਤਚਿਤ੍ਰਹੈਭਾਰੀ॥ਤਜਿਚਿਤ੍ਰੈਚੇਤਹੁਚਿਤਕਾਰੀ॥ਚਿਤ੍ਰਬਚਿਤ੍ਰਇਹੈਅਵਝੇਰਾ॥ਤਜਿ
ਚਿਤ੍ਰੈਚਿਤੁਰਾਖਿਚਿਤੇਰਾ॥੧੨॥ਛਛਾਇਹੈਛਤ੍ਰਪਤਿਪਾਸਾ॥ਛਕਿਕਿਨਰਹਹੁਛਾਡਿਕਿਨਆਸਾ॥ਰੇਮਨਮੈਤਉਛਿਨ
ਛਿਨਸਮਝਾਵਾ॥ਤਾਹਿਛਾਡਿਕਤਆਪੁਬਧਾਵਾ॥੧੩॥ਜਜਾਜਉਤਨਜੀਵਤਜਰਾਵੈ॥ਜੋਬਨਜਾਰਿਜੁਗਤਿਸੋਪਾਵੈ॥
ਅਸਜਰਿਪਰਜਰਿਜਰਿਜਬਰਹੈ॥ਤਬਜਾਇਜੋਤਿਉਜਾਰਉਲਹੈ॥੧੪॥ਝਝਾਉਰਝਿਸੁਰਝਿਨਹੀਜਾਨਾ॥ਰਹਿਓਝਝ
ਕਿਨਾਹੀਪਰਵਾਨਾ॥ਕਤਝਖਿਝਖਿਅਉਰਨਸਮਝਾਵਾ॥ਝਗਰੁਕੀਏਝਗਰਉਈਪਾਵਾ॥੧੫॥ਞੰਞਾਨਿਕਟਿਜੁਘਟਿਰਹਿਓਦੂਰਿ
ਕਹਾਤਜਿਜਾਇ॥ਜਾਕਾਰਣਿਜਗੁਢੂਢਿਓਨੇਰਉਪਾਇਓਤਾਹਿ॥੧੬॥ਟਟਾਬਿਕਟਘਾਟਘਟਮਾਹੀ॥ਖੋਲਿਕਪਾਟਮਹ
ਲਿਕਿਨਜਾਹੀ॥ਦੇਖਿਅਟਲਟਲਿਕਤਹਿਨਜਾਵਾ॥ਰਹੈਲਪਟਿਘਟਿਪਰਚਉਪਾਵਾ॥੧੭॥ਠਠਾਇਹੈਦੂਰਿਠਗਨੀਰਾ॥
ਨੀਠਿਨੀਠਿਮਨੁਕੀਆਧੀਰਾ॥ਜਿਨਿਠਗਿਠਗਿਖਾਵਾ॥ਸੋਠਗੁਠਗਿਆਠਉਰਮਨੁਆਵਾ॥੧੮॥ਡਡਾਡਰਉਪਜੈਡਰੁਜਾਈ॥
ਤਾਡਰਮਹਿਡਰੁਰਹਿਆਸਮਾਈ॥ਜਉਡਰਡਰੈਤਾਫਿਰਿਡਰੁਲਾਗੈ॥ਨਿਡਰਹੂਆਡਰੁਉਰਹੋਇਭਾਗੈ॥੧੯॥ਢਢਾਢਿਗਢੂ
ਢਹਿਕਤਆਨਾ॥ਢੂਢਤਹੀਢਹਿਗਏਪਰਾਨਾ॥ਚੜਿਸੁਮੇਰਿਢੂਢਿਜਬਆਵਾ॥ਜਿਹਗੜੁਗੜਿਓਸੁਗੜਮਹਿਪਾਵਾ
॥੨੦॥ਣਾਣਾਰਣਿਰੂਤਉਨਰਨੇਹੀਕਰੈ॥ਨਾਨਿਵੈਨਾਫੁਨਿਸੰਚਰੈ॥ਧੰਨਿਜਨਮੁਤਾਹੀਕੋਗਣੈ॥ਮਾਰੈਏਕਹਿਤਜਿਜਾਇਘਣੈ॥੨੧॥
ਤਤਾਅਤਰਤਰਿਓਨਹਜਾਈ॥ਤਨਤ੍ਰਿਭਵਣਮਹਿਰਹਿਓਸਮਾਈ॥ਜਉਤ੍ਰਿਭਵਣਤਨਮਾਹਿਸਮਾਵਾ॥ਤਉਤਤਹਿਤਤੁਮਿ
ਲਿਆਸਚੁਪਾਵਾ॥੨੨॥ਥਥਾਅਥਾਹਥਾਹਨਹੀਪਾਵਾ॥ਓਹੁਅਥਾਹੁਇਹੁਥਿਰੁਨਰਹਾਵਾ॥ਥੋੜੈਥਲਿਥਾਨਕਆਰੰਭੈ॥ਬਿਨੁ
ਹੀਥਾਭਹਮੰਦਿਰੁਥੰਭੈ॥੨੩॥ਦਦਾਦੇਖਿਜੁਬਿਨਸਨਹਾਰਾ॥ਜਸਅਦੇਖਿਤਸਰਾਖਿਬਿਚਾਰਾ॥ਦਸਵੈਦੁਆਰਿਕੁੰਚੀਜਬਦੀਜੈ॥
ਤਉਦਇਆਲਕੋਦਰਸਨੁਕੀਜੈ॥੨੪॥ਧਧਾਅਰਧਹਿਉਰਧਨਿਬੇਰਾ॥ਅਰਧਹਿਉਰਧਹਮੰਝਿਬਸੇਰਾ॥ਅਰਧਹਛਾਡਿਉਰਧ
ਜਉਆਵਾ॥ਤਉਅਰਧਹਿਉਰਧਮਿਲਿਆਸੁਖੁਪਾਵਾ॥੨੫॥ਨੰਨਾਨਿਸਿਦਿਨਿਨਿਰਖਤਜਾਈ॥ਨਿਰਖਤਨੈਨਰਹੇਰਤ
ਵਾਈ॥ਨਿਰਖਤਨਿਰਖਤਜਬਜਾਇਪਾਵਾ॥ਤਬਲੇਨਿਰਖਹਿਨਿਰਖਮਿਲਾਵਾ॥੨੬॥ਪਪਾਅਪਰਪਾਰੁਨਹੀਪਾਵਾ॥
ਪਰਮਜੋਤਿਸਿਉਪਰਚਉਲਾਵਾ॥ਪਾਂਚਉਇੰਦ੍ਰੀਨਿਗ੍ਰਹਕਰਈ॥ਪਾਪੁਪੁੰਨੁਦੋਊਨਿਰਵਰਈ॥੨੭॥ਫਫਾਬਿਨੁਫੂਲ
ਹਫਲੁਹੋਈ॥ਤਾਫਲਫੰਕਲਖੈਜਉਕੋਈ॥ਦੂਣਿਨਪਰਈਫੰਕਬਿਚਾਰੈ॥ਤਾਫਲਫੰਕਸਭੈਤਨਫਾਰੈ॥੨੮॥ਬਬਾਬਿੰਦਹਿਬਿੰ
ਦਮਿਲਾਵਾ॥ਬਿੰਦਹਿਬਿੰਦਿਨਬਿਛੁਰਨਪਾਵਾ॥ਬੰਦਉਹੋਇਬੰਦਗੀਗਹੈ॥ਬੰਦਕਹੋਇਬੰਧਸੁਧਿਲਹੈ॥੨੯॥ਭਭਾਭੇ
ਦਹਿਭੇਦਮਿਲਾਵਾ॥ਅਬਭਉਭਾਨਿਭਰੋਸਉਆਵਾ॥ਜੋਬਾਹਰਿਸੋਭੀਤਰਿਜਾਨਿਆ॥ਭਇਆਭੇਦੁਭੂਪਤਿਪਹਿਚਾਨਿਆ॥

੩੦॥ਮਮਾਮੂਲੁਗਹਿਆਮਨੁਮਾਨੈ॥ਮਰਮੀਹੋਇਸੁਮਨਕਉਜਾਨੈ॥ਮਤਕੋਈਮਨਿਮਿਲਤਾਬਿਲਮਾਵੈ॥ਮਗਨਭਇਆਤੇਸੋਸ
ਚੁਪਾਵੈ॥੩੧॥ਮਮਾਮਨਸਿਉਕਾਜੁਹੈ॥ਮਨਸਾਧੇਸਿਧਿਹੋਇ॥ਮਨਹੀਮਨਸਿਉਕਹੈਕਬੀਰਮਨਸਾਮਿਲਿਆਨਕੋਇ॥
੩੨॥ਇਹੁਮਨੁਸਕਤੀਇਹੁਮਨੁਸੀਉ॥ਇਹੁਮਨੁਪੰਚਤਤਕੋਜੀਉ॥ਇਹੁਮਨਲੇਜਉਉਨਮਨਿਰਹੈ॥ਤਉਤੀਨਲੋਕਕੀਬਾਤੈਕ
ਹੈ॥੩੩॥ਯਯਾਜਉਜਾਨਹਿਤਉਦੁਰਮਤਿਹਨਿਕਰਿਬਸਿਕਾਇਆਗਾਉ॥ਰਣਿਰੂਤਉਭਾਜੈਸੂਰਉਥਾਰਉਨਾਉ॥
੩੪॥ਰਾਰਾਰਸੁਨਿਰਸਕਰਿਜਾਨਿਆ॥ਹੋਇਨਿਰਸੁਸੁਰਸੁਪਹਿਚਾਨਿਆ॥ਇਹਰਸਛਾਡੇਉਹਰਸੁਆਵਾ॥ਉਹਰਸੁਪੀਆ
ਇਹੁਰਸੁਨਹੀਭਾਵਾ॥੩੫॥ਲਲਾਐਸੇਲਿਵਮਨੁਲਾਵੈ॥ਅਨਤਨਜਾਇਪਰਮਸਚੁਪਾਵੈ॥ਅਰੁਜਉਤਹਾਪ੍ਰੇਮਲਿਵਲਾਵੈ
॥ਤਉਅਲਹਲੈਲਹਿਚਰਨਸਮਾਵੈ॥੩੬॥ਵਵਾਬਾਰਬਾਰਬਿਸਨਸਮਾਰਿ॥ਬਿਸਨਸਮਾਰਨਆਵੈਹਾਰਿ॥ਬਲਿਬਲਿ
ਜੋਬਿਸਨਤਨਾਜਸੁਗਾਵੈ॥ਵਿਸਨਮਿਲੇਸਭਹੀਸਚੁਪਾਵੈ॥੩੭॥ਵਵਾਵਾਹੀਜਾਨੀਐਵਾਜਾਨੇਇਹੁਹੋਇ॥ਇਹੁਅਰੁ
ਓਹੁਜਬਮਿਲੈਤਬਮਿਲਤਨਜਾਨੈਕੋਇ॥੩੮॥ਸਸਾਸੋਨੀਕਾਕਰਿਸੋਧਹੁ॥ਘਟਪਰਚਾਕੀਬਾਤਨਿਰੋਧਹੁ॥ਘਟਪਰਚੈਜਉ
ਉਪਜੈਭਾਉ॥ਪੂਰਿਰਹਿਆਤਹਤ੍ਰਿਭਵਣਰਾਉ॥੩੯॥ਖਖਾਖੋਜਿਪਰੈਜਉਕੋਈ॥ਜੋਖੋਜੈਸੋਬਹੁਰਿਨਹੋਈ॥ਖੋਜਬੂ
ਝਜਉਕਰੈਬੀਚਾਰਾ॥ਤਉਭਉਜਲਤਰਤਨਲਾਵੈਬਾਰਾ॥੪੦॥ਸਸਾਸੋਸਹਸੇਜਸਵਾਰੈ॥ਸੋਈਸਹੀਸੰਦੇਹਨਿਵਾਰੈ
॥ਅਲਪਸੁਖਛਾਡਿਪਰਮਸੁਖਪਾਵਾ॥ਤਬਇਹਤ੍ਰੀਓਹੁਕੰਤੁਕਹਾਵਾ॥੪੧॥ਹਾਹਾਹੋਤਹੋਇਨਹੀਜਾਨਾ॥ਜਬਹੀਹੋਇਤਬਹਿ
ਮਨੁਮਾਨਾ॥ਹੈਤਉਸਹੀਲਖੈਜਉਕੋਈ॥ਤਬਓਹੀਉਹੁਏਹੁਨਹੋਈ॥੪੨॥ਲਿੰਉਲਿੰਉਕਰਤਫਿਰੈਸਭੁਲੋਗੁ॥ਤਾਕਾਰਣਿ
ਬਿਆਪੈਬਹੁਸੋਗੁ॥ਲਖਮੀਬਰਸਿਉਜਉਲਿਵਲਾਵੈ॥ਸੋਗੁਮਿਟੈਸਭਹੀਸੁਖਪਾਵੈ॥੪੩॥ਖਖਾਖਿਰਤਖਪਤਗਏਕੇਤੇ॥
ਖਿਰਤਖਪਤਅਜਹੂਨਹਚੇਤੇ॥ਅਬਜਗੁਜਾਨਿਜਉਮਨਾਰਹੈ॥ਜਹਕਾਬਿਛੁਰਾਤਹਥਿਰੁਲਹੈ॥੪੪॥ਬਾਵਨਅਖ
ਰਜੋਰੇਆਨਿ॥ਸਕਿਆਨਅਖਰੁਏਕੁਪਛਾਨਿ॥ਸਤਕਾਸਬਦੁਕਬੀਰਾਕਹੈ॥ਪੰਡਿਤਹੋਇਸੁਅਨਭੈਰਹੈ॥ਪੰਡਿਤਲੋਗਹਕਉ
ਬਿਉਹਾਰ॥ਗਿਆਨਵੰਤਕਉਤਤੁਬੀਚਾਰ॥ਜਾਕੈਜੀਅਜੈਸੀਬੁਧਿਹੋਈ॥ਕਹਿਕਬੀਰਜਾਨੈਗਾਸੋਈ॥੪੫॥੧॥

ਗਉੜੀਥਿਤੀਕਬੀਰਜੀਕੀ॥ ॥ਸਲੋਕੁ॥ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਪੰਦ੍ਰਹਥਿਤੀਸਾਤਵਾਰ॥ਕਹਿਕਬੀਰਉਰਵਾਰਨਪਾਰ॥ਸਾਧਿਕਸਿਧਲਖੈਜਉਭੇਉ॥ਆਪੇਕਰਤਾਆਪੇਦੇਉ॥੧॥ਥਿਤੀਂ॥
ਅੰਮਾਵਸਮਹਿਆਸਨਿਵਾਰਹੁ॥ਅੰਤਰਜਾਮੀਰਾਮੁਸਮਾਰਹੁ॥ਜੀਵਤਪਾਵਹੁਮੋਖਦੁਆਰ॥ਅਨਭਉਸਬਦੁਤਤੁਨਿਜੁਸਾਰ॥
੧॥ਚਰਨਕਮਲਗੋਬਿੰਦਰੰਗੁਲਾਗਾ॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਭਏਮਨਨਿਰਮਲਹਰਿਕੀਰਤਨਮਹਿਅਨਦਿਨੁਜਾਗਾ॥੧॥ਰਹਾਉ
॥ਪਰਵਾਪ੍ਰੀਤਮਕਰਹੁਬੀਚਾਰ॥ਘਟਮਹਿਖੇਲੈਅਘਟਅਪਾਰ॥ਕਾਲਕਲਪਨਾਕਦੇਨਖਾਇ॥ਆਦਿਪੁਰਖਮਹਿਰਹੈ
ਸਮਾਇ॥੨॥ਦੁਤੀਆਦੁਹਕਰਿਜਾਨੈਅੰਗ॥ਮਾਇਆਬ੍ਰਹਮਰਮੈਸਭਸੰਗਿ॥ਨਾਓਹੁਬਢੈਨਘਟਤਾਜਾਇ॥ਅਕੁਲ
ਨਿਰੰਜਨਏਕੈਭਾਇ॥੩॥ਤ੍ਰਿਤੀਆਤੀਨੇਸਮਕਰਿਲਿਆਵੈ॥ਆਨਦਮੂਲਪਰਮਪਦੁਪਾਵੈ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਉਪਜੈਬਿ

ਦ੍ਰਿਸਟਾਬਾਹਰਿਭੀਤਰਿਸਦਾਪ੍ਰਗਾਸਾ॥੪॥ਚਉਥਿਬਹਿਚੰਚਲਮਨਕਉਗਹਹੁ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਸੰਗਿਕਬਹੁਨਬਹਹੁ॥ਜਲਥਲ
ਮਾਹੇਆਪਹਿਆਪੇ॥ਆਪੈਜਪਹੁਆਪਨਾਜਾਪਾ॥੫॥ਪਾਂਚੈਪੰਚਤਤਬਿਸਥਾਰਾ॥ਕਨਿਕਕਾਮਨੀਜੁਗਬਿਉਹਾਰਾ॥ਪ੍ਰੇਮਸੁਧਾ
ਰਸੁਪੀਵੈ+ਜਰਾਮਰਣਦੁਖਫੇਰਿਨਹੋਇ॥੬॥ਛਠਿਖਟੁਚਕ੍ਰਛਹੂੰਦਿਸਧਾਇ॥ਬਿਨੁਪਰਚੈਨਹੀਥਿਰਾਰਹਾਇ॥ਦੁਬਿ
ਧਾਮੇਟਿਖਿਮਾਗਹਿਰਹਹੁ॥ਕਰਮਧਰਮਕੀਸੂਲਨਸਹਹੁ॥੭॥ਸਾਤੈਂਸਤਿਕਰਿਬਾਚਾਜਾਣਿ॥ਆਤਮਰਾਮੁਲੇਹੁਪਰਵਾਣਿ॥
ਛੂਟੈਸੰਸਾਮਿਟਿਜਾਹਿਦੁਖ॥ਸੁੰਨਸਰੋਵਰਿਪਾਵਹੁਸੁਖ॥੮॥ਅਸਟਮੀਅਸਟਧਾਤੁਕੀਕਾਇਆ॥ਤਾਮਹਿਅਕੁਲਮ
ਹਾਨਿਧਿਰਾਇਆ॥ਗੁਰਗਮਗਿਆਨੁਬਤਾਵੈਭੇਦ॥ਉਲਟਾਰਹੈਅਭੰਗਅਛੇਦ॥੯॥ਨਉਮੀਨਵੈਦੁਆਰਕਉਸਾਧਿ॥
ਬਹਤੀਮਨਸਾਰਾਖਹੁਬਾਂਧਿ॥ਲੋਭਮੋਹਸਭਬੀਸਰਿਜਾਹੁ॥ਜੁਗੁਜੁਗੁਜੀਵਹੁਅਮਰਫਲਖਾਹੁ॥੧੦॥ਦਸਮੀਦਹਦਿਸਿਹੋ
ਇਅਨੰਦ॥ਛੂਟੈਭਰਮੁਮਿਲੈਗੋਬਿੰਦ॥ਜੋਤਿਸਰੂਪੀਤਤਅਨੂਪ॥ਅਮਲਨਮਲਨਛਾਹਨਹੀਧੂਪ॥੧੧॥ਏਕਾਦਸੀਏਕ
ਦਿਸਧਾਵੈ॥ਤਉਜੋਨੀਸੰਕਟਬਹੁਰਿਨਆਵੈ॥ਸੀਤਲਨਿਰਮਲਭਇਆਸਰੀਰਾ॥ਦੂਰਿਬਤਾਵਤਪਾਇਆਨੀਰਾ॥੧੨॥
ਬਾਰਸਿਬਾਰਹਉਗਵੈਸੂਰ॥ਅਹਿਨਿਸਿਬਾਜੇਅਨਹਦਤੂਰ॥ਦੇਖਿਆਤਿਹੂੰਲੋਕਕਾਪੀਉ॥ਅਚਰਜੁਭਇਆਜੀਵਤੇ
ਸੀਉ॥੧੩॥ਤੇਰਸਿਤੇਰਹਅਗਮਬਖਾਣਿ॥ਅਰਧਉਰਧਬਿਚਿਸਮਪਹਿਚਾਣਿ॥ਨੀਚਊਚਨਹੀਮਾਨਅਪਮਾਨ॥ਬਿਆ
ਪਕਰਾਮਸਗਲਸਮਾਨ॥੧੪॥ਚਉਦਸਿਚਉਦਹਲੋਕਮਝਾਰਿ॥ਰੋਮਰੋਮਮਹਿਬਸਹਿਮੁਰਾਰਿ॥ਸਤਸੰਤੋਖਕਾ
ਧਰਹੁਧਿਆਨ॥ਕਥਨੀਕਥੀਐਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨ॥੧੫॥ਪੂਨਿਉਪੂਰਾਚੰਦਅਕਾਸ॥ਪਸਰਹਿਕਲਾਸਹਜਪਰਗਾਸ॥
ਆਦਿਅੰਤਿਮਧਿਹੋਇਰਹਿਆਥੀਰ॥ਸੁਖਸਾਗਰਮਹਿਰਮਹਿਕਬੀਰ॥੧੬॥

ਕੋਇ॥

ਗਉੜੀਸਤਵਾਰਾ॥ਸ੍ਰੀਕਬੀਰਜੀਕੇ॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਬਾਰਬਾਰਹਰਿਕੇਗੁਨਗਾਵਉ॥ਗੁਰਗਮਿਭੇਦੁਸੁਹਰਿਕਾਪਾਵਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਦਿਤਕਰੈਭਗਤਿਆਰੰਭ॥ਕਾਇਆਮੰ
ਦਰਮਨਸਾਥੰਭ॥ਅਹਿਨਿਸਿਅਖੰਡਸੁਰਹੀਜਾਇ॥ਤਉਅਨਹਦਬੇਣੁਸਹਜਮਹਿਬਾਇ॥੧॥ਸੋਮਵਾਰਿਸਸਿਅੰ
ਮ੍ਰਿਤੁਝਰੈ॥ਚਾਖਤਬੇਗਿਸਗਲਬਿਖੁਹਰੈ॥ਬਾਣੀਰੋਕਿਆਰਹੈਦੁਆਰ॥ਤਉਮਨੁਮਤਵਾਰੋਪੀਵਨਹਾਰ॥੨॥ਮੰਗਲਵਾ
ਰੇਲੇਮਾਹੀਤਿ॥ਪੰਚਚੋਰਕੀਜਾਣੈਰੀਤਿ॥ਘਰਛੋਡੇਂਬਾਹਰਿਜਿਨਿਜਾਇ॥ਨਾਤਰੁਖਰਾਰਿਸੈਹੈਰਾਇ॥੩॥ਬੁਧਿਵਾਰਿਬੁਧਿਕਰੈ
ਪ੍ਰਗਾਸ॥ਹਿਰਦੈਕਮਲਮਹਿਹਰਿਕਾਬਾਸ॥ਗੁਰਮਿਲਿਦੋਊਏਕਸਮਧਰੈ॥ਉਰਧਪੰਕਲੈਸੂਧਾਕਰੈ॥੪॥ਬ੍ਰਿਹਸਪਤਿਬਿ
ਖਿਆਦੇਇਬਹਾਇ॥ਤੀਨਿਦੇਵਏਕਸੰਗਿਲਾਇ॥ਤੀਨਿਨਦੀਤਹਤ੍ਰਿਕੁਟੀਮਾਹਿ॥ਅਹਿਨਿਸਿਕਸਮਲਧੋਵਹਿਨਾਹਿ॥
੫॥ਸੁਕ੍ਰਿਤੁਸਹਾਰੈਸੁਇਹਬ੍ਰਤਿਚੜੈ॥ਅਨਦਿਨੁਆਪਿਆਪਸਿਉਲੜੈ॥ਸੁਰਖੀਪਾਂਚਉਰਾਖੈਸਬੈ॥ਤਉਦੂਜੀ
ਦ੍ਰਿਸਟਿਨਪੈਸੈਕਬੈ॥੬॥ਥਾਵਰਥਿਰੁਕਰਿਰਾਖੈਸੋਇ॥ਜੋਤਿਦੀਵਟੀਘਟਮਹਿਜੋਇ॥ਬਾਹਰਿਭੀਤਰਿਭਇ
ਆਪ੍ਰਗਾਸੁ॥ਤਬਹੂਆਸਗਲਕਰਮਕਾਨਾਸੁ॥੭॥ਜਬਲਗੁਘਟਮਹਿਦੂਜੀਆਨ॥ਤਉਲਉਮਹਲਿਨ

ਲਾਭੈਜਾਨਾਰਮਤਰਾਮਾਸਿਉਲਾਗੋਰੰਗੁ॥ਕਹਿਕਬੀਰਤਬਹਿਨਿਰਮਲਅੰਗਾ॥੮॥੧॥੩॥ ਜੁਮਲਾਗਉੜੀ
ਕਬੀਰਜੀਕੀਕਾ॥ ਚਉਪਦੇ ੭੪॥ਬਾਵਨਅਖਰੀ ੧॥ਥਿਤੀ॥੧॥ਵਾਰ ੧॥ਤਿਨਕਾਜੋੜੁ ੭੭॥

ਗਉੜੀਚੇਤੀਬਾਣੀਨਾਮਦੇਵਜੀਕੀ॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਦੇਵਾਪਾਹਨਤਾਰੀਅਲੇ॥ਰਾਮਕਹਤਜਨਕਸਨਤਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਾਰੀਲੇਗਨਿਕਾਬਿਨੁਰੂਪਕੁਬਿਜਾਬਿਆਧ
ਅਜਾਮਲੁਤਾਰੀਅਲੇ॥ਚਰਨਬਧਿਕਜਨਤੇਊਮੁਕਤਿਭਏ॥ਹਉਬਲਿਬਲਿਜਿਨਰਾਮਕਹੇ॥੧॥ਦਾਸੀਸੁਤ
ਜਨਬਿਦਰੁਸੁਦਾਮਾਉਗ੍ਰਸੈਨਕਉਰਾਜਦੀਏ॥ਜਪਹੀਨਤਪਹੀਨਕੁਲਹੀਨਕ੍ਰਮਹੀਨਨਾਮੇਕੇਸੁਆਮੀਤੇਊ
ਤਰੇ॥੨॥੧॥

ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਰਵਿਦਾਸਜੀਕੇਪਦੇ॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਮੇਰੀਸੰਗਤਿਪੋਚਸੋਚਦਿਨੁਰਾਤੀ॥ਮੇਰਾਕਰਮੁਕੁਟਿਲਤਾਜਨਮੁਕੁਭਾਂਤੀ॥੧॥ਰਾਮਗੁਸਈਆਜੀਅਕੇਜੀਵਨਾ
ਮੋਹਿਨਬਿਸਾਰਹੁਮੈਜਨੁਤੇਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੇਰੀਹਰਹੁਬਿਪਤਿਜਨਕਰਹੁਸੁਭਾਈ॥ਚਰਣਨਛਾਡਉਸਰੀਰਕਲਿ
ਜਾਈ॥ਕਹੁਰਵਿਦਾਸਪਰਉਤੇਰੀਸਾਭਾ॥ਬੇਗਿਮਿਲਹੁਜਨਕਰਹੁਨਬਿਲਾਂਬਾ॥੨॥੧॥ ਗਉੜੀ॥
ਬੇਗਮਪੁਰਾਸਹਰਕੋਨਾਉ॥ਦੂਖੁਅੰਦੋਹੁਨਹੀਤਿਹਠਾਉ॥ਨਾਂਤਸਵੀਸਖਿਰਾਜੁਨਮਾਲੁ॥ਖਉਫੁਨਖਤਾਨਤ
ਰਸੁਜਵਾਲੁ॥੧॥ਅਬਮੋਹਿਖੂਬਵਤਨਗਹਪਾਈ॥ਊਹਾਂਖੈਰਿਸਦਾਮੇਰੇਭਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਇਮੁ
ਦਾਇਮੁਸਦਾਪਾਤਿਸਾਹੀ॥ਦੋਮਨਸੇਮਏਕਸੋਆਹੀ॥ਆਬਾਦਾਨੁਸਦਾਮਸਹੂਰ॥ਊਹਾਂਗਨੀਬਸਹਿਮਾਮੂਰਿ
ਮਾ ॥ਤਿਉਤਿਉਸੈਲਕਰਹਿਜਿਉਭਾਵੈ॥ਮਹਰਮਮਹਲਨਕੋਅਟਕਾਵੈ॥ਕਹਿਰਵਿਦਾਸਖਲਾਸਚਮਾਰਾ॥ਜੋ
ਹਮਸਹਰੀਸੁਮੀਤੁਹਮਾਰਾ॥੩॥੨॥ ॥ਗਉੜੀਬੈਰਾਗਣਿਰਵਿਦਾਸਜੀ॥ ਘਟਅਵਘਟਡੂਗਰ
ਘਣਾਇਕੁਨਿਰਗੁਣੁਬੈਲੁਹਮਾਰ॥ਰਮਈਏਸਿਉਇਕਬੇਨਤੀਮੇਰੀਪੂੰਜੀਰਾਖੁਮੁਰਾਰਿ॥੧॥ਕੋਬਨਜਾਰੋਰਾਮਕੋ
ਮੇਰਾਟਾਂਡਾਲਾਦਿਆਜਾਇਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਉਬਨਜਾਰੋਰਾਮਕੋਸਹਜਕਰਉਬ੍ਯਾਪਾਰੁ॥ਮੈਰਾਮਨਾਮਧਨੁਲਾਦਿਆ
ਬਿਖੁਲਾਦੀਸੰਸਾਰਿ॥੨॥ਉਰਵਾਰਪਾਰਕੇਦਾਨੀਆਲਿਖਿਲੇਹੁਆਲਪਤਾਲੁ॥ਮੋਹਿਜਮਡੰਡੁਨਲਾਗਈਤਜੀਅਲੇ
ਸਰਬਜੰਜਾਲ॥੩॥ਜੈਸਾਰੰਗੁਕਸੁੰਭਕਾਤੈਸਾਇਹੁਸੰਸਾਰੁ॥ਮੇਰੇਰਮਈਏਰੰਗੁਮਜੀਠਕਾਕਹੁਰਵਿਦਾਸਚਮਾਰ॥
੪॥੧॥ ਗਉੜੀਪੂਰਬੀਰਵਿਦਾਸਜੀ॥ ਕੂਪੁਭਰਿਓਜੈਸੇਦਾਦਿਰਾਕਛੁਦੇਸੁਬਿਦੇਸੁਨਬੂਝ॥ਐਸੇਮੇ
ਰਾਮਨੁਬਿਖਿਆਬਿਮੋਹਿਆਕਛੁਆਰਾਪਾਰੁਨਸੂਝ॥੧॥ਸਗਲਭਵਨਕੇਨਾਇਕਾਇਕੁਛਿਨੁਦਰਸੁਦਿਖਾਇਜੀ॥ਰਾਉ
॥ਰਹਾਉ ੧॥ਮਲਿਨਭਈਮਤਿਮਾਧਵਾਤੇਰੀਗਤਿਲਖੀਨਜਾਇ॥ਕਰਹੁਕ੍ਰਿਪਾਭ੍ਰਮੁਚੂਕਈਮੈਸੁਮਤਿਦੇਹੁਸਮਝਾਇ॥੨॥ਜੋ
ਗੀਸਰਪਾਵਹਿਨਹੀਤੁਅਗੁਣਬਧੁਅਪਾਰ॥ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਕੈਕਾਰਣੈਕਹੁਰਵਿਦਾਸਚਮਾਰ॥੩॥੧॥

ਬ

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਵਦਾਸਜੀ

ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਅਸਟਪਦੀ॥ ਸਤਜੁਗਿ ਸਤੁ ਤੇਤਾ ਜਗੀ ਦੁਆਪੁਰ ਪੂਜਾਚਾਰ॥ ਤੀਨੌ ਜੁਗ ਤੀਨੌ ਦ੍ਰਿੜੈ ਕਲਿ ਕੇਵ
ਲ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰ॥੧॥ ਪਾਰੁ ਕੈਸੇ ਪਾਇਬੋ ਰੇ॥ ਮੋ ਸਉ ਕੋਊ ਨ ਕਹੈ ਸਮਝਾਇ॥ ਜਾਤੇ ਆਵਾਗਵਨੁ ਬਿਲਾਇ॥੧॥ ਰਹਾਉ
॥ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਧਰਮ ਨਿਰੂਪੀਐ ਕਰਤਾ ਦੀਸੈ ਸਭ ਲੋਇ॥ ਕਵਨ ਕਰਮ ਤੇ ਛੂਟੀਐ ਜਿਹ ਸਾਧੇ ਸਭ ਸਿਧਿ ਹੋਇ॥੨॥ ਕਰਮ
ਅਕਰਮ ਬੀਚਾਰੀਐ ਘਟ ਭੀਤਰਿ ਬਿਬਿਧਿ ਬਿਕਾਰ॥ ਸੁਧ ਕਵਨ ਪਰ ਹੋਇਬੋ ਸੁਚ ਕੁੰਚਰ ਬਿਧਿ ਬਿਉਹਾਰ॥੪॥ ਰਵਿ ਪ੍ਰਗਾਸ ਰਜਨੀ
ਜਥਾ ਗਤਿ ਜਾਨਤ ਸਭ ਸੰਸਾਰ॥ ਪਾਰਸ ਮਾਨੋ ਤਾਬੋ ਛੁਏ ਕਨਕ ਹੋਤ ਨਹੀ ਬਾਰ॥੫॥ ਪਰਮ ਪਰਸ ਗੁਰੂ ਭੇਟੀਐ ਪੂਰ
ਬਿ ਲਿਖਤ ਲਿਲਾਟ॥ ਉਨਮਨ ਮਨ ਮਨ ਹੀ ਮਿਲੇ ਛੁਟਕਤ ਬਜਰ ਕਪਾਟ॥੬॥ ਭਗਤਿ ਜੁਗਤਿ ਮਤਿ ਸਤ ਕਰੀ ਭ੍ਰਮ ਬੰਧ
ਨ ਕਾਟਿ ਬਿਕਾਰ॥ ਸੋਈ ਬਸਿ ਰਸਿ ਮਨ ਮਿਲੇ ਗੁਨ ਨਿਰਗੁਨ ਏਕ ਬਿਚਾਰ॥੭॥ ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਨਿਗ੍ਰਹ ਕੀਏ ਟਾਰੀ ਨ ਟਰੈ ਭ੍ਰਮ
ਫਾਸ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਨਹੀ ਊਪਜੈ ਤਾਤੇ ਰਵਿਦਾਸ ਉਦਾਸ॥੮॥੧॥ ਜੁਮਲਾ ਭਗਤਾ ਕੀ ਬਾਣੀਕਾ
੮੩॥ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੇ ੭੭॥ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ॥੧॥ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ ਕੇ ੫॥

ਰਲ

ਸੰਕਾ ਸੁਨਿ ਬੇਦ ਪੁਰਾਣ॥ ਸੰਸਾ ਸਦ ਹਿਰਦੈ ਬਸੈ ਕਉਨੁ ਹਿਰੈ ਅਭਿਮਾਨੁ॥ ੩॥ ਬਾਹਰੁ ਉਦਕਿ ਪਖਾਰੀਐ

੧ਓ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਸੋਦਰੁ ਮਹਲਾ ੧॥ ਘਰੁ ੧॥ ਸੋਦਰੁ ਤੇਰਾ ਕੇਹਾ ਸੋ ਘਰੁ ਕੇਹਾ ਜਿਤੁ ਬਹਿ ਸਰਬ ਸਮਾਲੇ॥ ਵਾਜੇ ਤੇਰੇ ਨਾ
ਦ ਅਨੇਕ ਅਸੰਖਾ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਵਾਵਣਹਾਰੇ॥ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਰਾਗ ਪਰੀ ਸਿਉ ਕਹੀਅਹਿ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਗਾਵਣਹਾਰੇ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧ ਨੋ ਪਵਣੁ ਪਾਣੀ
ਬੈਸੰਤਰੁ ਗਾਵੈ ਰਾਜਾ ਧਰਮ ਦੁਆਰੇ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧ ਨੋ ਚਿਤੁ ਗੁਪਤੁ ਲਿਖਿ ਜਾਣਨਿ ਲਿਖਿ ਲਿਖਿ ਧਰਮੁ ਵੀਚਾਰੇ॥ ਗਾਵਨ
ਤੁਧ ਨੋ ਈਸਰੁ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇਵੀ ਸੋਹਨਿ ਤੇਰੇ ਸਦਾ ਸਵਾਰੇ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧ ਨੋ ਇੰਦ੍ਰ ਇੰਦ੍ਰਾਸਣਿ ਬੈਠੇ ਦੇਵਤਿਆ ਦਰਿ ਨਾਲੇ॥ ਗਾਵਨਿ
ਤੁਧ ਨੋ ਸਿਧ ਸਮਾਧੀ ਅੰਦਰਿ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧ ਨੋ ਸਾਧ ਬੀਚਾਰੇ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧ ਨੋ ਜਤੀ ਸਤੀ ਸੰਤੋਖੀ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧ ਨੋ ਵੀਰ ਕਰਾਰੇ
॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧ ਨੋ ਪੰਡਿਤ ਪੜੇ ਰਖੀਸੁਰ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਬੇਦਾ ਨਾਲੇ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧ ਨੋ ਮੋਹਣੀਆ ਮਨੁ ਮੋਹਨਿ ਸੁਰਗੁ ਮਛੁ ਪਇ
ਆਲੇ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧ ਨੋ ਰਤਨ ਉਪਾਏ ਤੇਰੇ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨਾਲੇ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧ ਨੋ ਜੋਧ ਮਹਾਬਲ ਸੂਰਾ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧ ਨੋ ਖਾਣੀ
ਚਾਰੇ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧ ਨੋ ਖੰਡ ਮੰਡਲ ਬ੍ਰਹਮੰਡਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਰਖੇ ਤੇਰੇ ਧਾਰੇ॥ ਸੇਈ ਤੁਧ ਨੋ ਗਾਵਨਿ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵਨਿ ਰਤੇ ਤੇਰੇ ਭਗਤ
ਰਸਾਲੇ॥ ਹੋਰਿ ਕੇਤੇ ਤੁਧ ਨੋ ਗਾਵਨਿ ਸੇ ਮੈ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਨਿ ਨਾਨਕੁ ਕਿਆ ਬੀਚਾਰੇ॥ ਸੋਈ ਸੋਈ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚਾ ਸਾ
ਚੀ ਨਾਈ॥ ਹੈ ਭੀ ਹੋਸੀ ਜਾਇ ਨ ਜਾਸੀ ਰਚਨਾ ਜਿਨਿ ਰਚਾਈ॥ ਰੰਗੀ ਰੰਗੀ ਭਾਤੀ ਕਰਿ ਕਰਿ ਜਿਨਸੀ ਮਾਇਆ ਜਿਨਿ ਉਪਾ
ਈ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਕੀਤਾ ਆਪਣਾ ਜਿਉ ਤਿਸ ਦੀ ਵਡਿਆਈ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਕਰਸੀ ਫਿਰਿ ਹੁਕਮੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਈ॥

ਜੋਪਾਤਿਸਾਹੁਸਾਹਾਪਾਤਿਸਾਹਿਬੁਨਾਨਕਰਹਣੁਰਜਾਈ॥੧॥੧॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੪॥ਸੋਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜਨੁਹਰਿਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜ
ਨੁਹਰਿਅਗਮਾਅਗਮਅਪਾਰਾ॥ਸਭਿਧਿਆਵਹਿਸਭਿਧਿਆਵਹਿਤੁਧੁਜੀਹਰਿਸਚੇਸਿਰਜਣਹਾਰਾ॥ਸਭਿਜੀਅਤੁਮਾਰੇਜੀਤੂੰਜੀ
ਆਕਾਦਾਤਾਰਾ॥ਹਰਿਧਿਆਵਹੁਸੰਤਹੁਜੀਸਭਿਦੂਖਵਿਸਾਰਣਹਾਰਾ॥ਹਰਿਆਪੇਠਾਕੁਰੁਹਰਿਆਪੇਸੇਵਕੁਜੀਕਿਆਨਾਨਕਜੰ
ਤਵਿਚਾਰਾ॥੧॥ਤੂੰਘਟਘਟਅੰਤਰਿਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਜੀਹਰਿਏਕੋਪੁਰਖੁਸਮਾਣਾ॥ਇਕਿਦਾਤੇਇਕਿਭੇਖਾਰੀਜੀਸਭਿਤੇਰੇਚੋਜਵਿਡਾ
ਣਾ॥ਤੂੰਆਪੇਦਾਤਾਆਪੇਭੁਗਤਾਜੀਹਉਤੁਧੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਜਾਣਾ॥ਤੂੰਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਬੇਅੰਤੁਬੇਅੰਤੁਜੀਤੇਰੇਕਿਆਗੁਣਆਖਿਵਖਾ
ਣਾ॥ਜੋਸੇਵਹਿਜੋਸੇਵਹਿਤੁਧੁਜੀਜਨੁਨਾਨਕੁਤਿਨਕੁਰਬਾਣਾ॥੨॥ਹਰਿਧਿਆਵਹਿਹਰਿਧਿਆਵਹਿਤੁਧੁਜੀਸੇਜਨਜੁਗਮਹਿਸੁ
ਖਵਾਸੀ॥ਸੇਮੁਕਤੁਸੇਮੁਕਤੁਭਏਜਿਨਹਰਿਧਿਆਇਆਜੀਤਿਨਤੂਟੀਜਮਕੀਫਾਸੀ॥ਜਿਨਨਿਰਭਉਜਿਨਹਰਿਨਿਰਭਉਧਿਆਇ
ਆਜੀਤਿਨਕਾਭਉਸਭੁਗਵਾਸੀ॥ਜਿਨਸੇਵਿਆਜਿਨਸੇਵਿਆਮੇਰਾਹਰਿਜੀਤੇਹਰਿਹਰਿਰੂਪਿਸਮਾਸੀ॥ਸੇਧੰਨੁਸੇਧੰਨੁਜਿ
ਨਹਰਿਧਿਆਇਆਜੀਜਨੁਨਾਨਕੁਤਿਨਬਲਿਜਾਸੀ॥੩॥ਤੇਰੀਭਗਤਿਤੇਰੀਭਗਤਿਭੰਡਾਰਜੀਭਰੇਬਿਅੰਤਬੇਅੰਤਾ॥
ਤੇਰੇਭਗਤਤੇਰੇਭਗਤਸਲਾਹਨਿਤੁਧੁਜੀਹਰਿਅਨਿਕਅਨੇਕਅਨੰਤਾ॥ਤੇਰੀਅਨਿਕਤੇਰੀਅਨਿਕਕਰਹਿਹਰਿਪੂਜਾਜੀ
ਤਪੁਤਾਪਹਿਜਪਹਿਬੇਅੰਤਾ॥ਤੇਰੇਅਨੇਕਤੇਰੇਅਨੇਕਪੜਹਿਬਹੁਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤਜੀਕਰਿਕਿਰਿਆਖਟੁਕਰਮਕਰੰਤ
॥ਸੇਭਗਤਸੇਭਗਤਭਲੇਜਨਨਾਨਕਜੀਜੋਭਾਵਹਿਮੇਰੇਹਰਿਭਗਵੰਤਾ॥੪॥ਤੂੰਆਦਿਪੁਰਖੁਅਪਰੰਪਰਕਰਤਾਜੀਤੁ
ਧੁਜੇਵਡੁਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ਤੂੰਜੁਗੁਜੁਗੁਏਕੋਸਦਾਸਦਾਤੂੰਏਕੋਜੀਤੂੰਨਿਹਚਲੁਕਰਤਾਸੋਈ॥ਤੁਧੁਆਪੇਭਾਵੈਸੋਈਵਰਤੈਜੀ
ਤੂੰਆਪੇਕਰਹਿਸੁਹੋਈ॥ਤੁਧੁਆਪੇਸ੍ਰਿਸਟਿਸਭਉਪਾਈਜੀਤੁਧੁਆਪੇਸਿਰਜਿਸਭਗੋਈ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਗੁਣਗਾਵੈਕਰਤੇਕੇ
ਜੀਜੋਸਭਸੈਕਾਜਾਣੋਈ॥੫॥੨॥

ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ੧॥ਚਉਪਦੇ॥ਘਰੁ੨॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸੁਣਿਵਡਾਆਖੈਸਭੁਕੋਇ॥ਕੇਵਡੁਵਡਾਡੀਠਾਹੋਇ॥ਕੀਮਤਿਪਾਇਨਕਹਿਆਜਾਇ॥ਕਹਣੈਵਾਲੇਤੇਰੇਰਹੇਸਮਾਇ॥
॥੧॥ਵਡੇਮੇਰੇਸਾਹਿਬਾਗਹਿਰਗੰਭੀਰਾਗੁਣੀਗਹੀਰਾ॥ਕੋਈਨਜਾਣੈਤੇਰਾਕੇਤਾਕੇਵਡੁਚੀਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਭਿਸੁਰਤੀਮਿਲਿ
ਸੁਰਤਿਕਮਾਈ॥ਸਭਕੀਮਤਿਮਿਲਿਕੀਮਤਿਪਾਈ॥ਗਿਆਨੀਧਿਆਨੀਗੁਰਗੁਰਹਾਈ॥ਕਹਣੁਨਜਾਈਤੇਰੀਤਿਲੁਵਡਿ
ਆਈ॥੨॥ਸਭਿਸਤਸਭਿਤਪਸਭਿਚੰਗਿਆਈਆ॥ਸਿਧਾਪੁਰਖਾਕੀਆਵਡਿਆਈਆ॥ਤੁਧੁਵਿਣੁਸਿਧੀਕਿਨੈਨਪਾਈ
ਆ॥ਕਰਮਿਮਿਲੈਨਾਹੀਠਾਕਿਰਹਾਈਆ॥੩॥ਆਖਣਵਾਲਾਕਿਆਵੇਚਾਰਾ॥ਸਿਫਤੀਭਰੇਤੇਰੇਭੰਡਾਰਾ॥ਜਿਸੁਤੂੰਦੇਹਿਤਿਸੈਕਿਆ
ਚਾਰਾ॥ਨਾਨਕਸਚੁਸਵਾਰਣਹਾਰਾ॥੪॥੧॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੧॥ ਆਖਾਜੀਵਾਵਿਸਰੈਮਰਿਜਾਉ॥ਆਖਣਿਅਉਖਾ
ਸਾਚਾਨਾਉ॥ਸਾਚੇਨਾਮਕੀਲਾਗੈਭੂਖ॥ਤਿਤੁਭੂਖੈਖਾਇਚਲੀਅਹਿਦੂਖ॥੧॥ਸੋਕਿਉਵਿਸਰੈਮੇਰੀਮਾਇ॥ਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁ
ਸਾਚੈਨਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਚੇਨਾਮਕੀਤਿਲੁਵਡਿਆਈ॥ਆਖਿਥਕੇਕੀਮਤਿਨਹੀਪਾਈ॥ਜੇਸਭਿਮਿਲਿਕੈਆਖਣਪਾ
ਹਿ॥ਵਡਾਨਹੋਵੈਘਾਟਿਨਜਾਇ॥੨॥ਨਾਓਹੁਮਰੈਨਹੋਵੈਸੋਗੁ॥ਦੇਦਾਰਹੈਨਚੂਕੈਭੋਗੁ॥ਗੁਣੁਏਹੋਹੋਰੁਨਾਹੀਕੋਇ॥ਨਾਕੋਹੋਆਨਾਕੋ

ਹੋਇਆ॥੩॥ਜੇਵਡੁਆਪਿਤੇਵਡਤੇਰੀਦਾਤਿ॥ਜਿਨਿਦਿਨੁਕਰਿਕੈਕੀਤੀਰਾਤਿ॥ਖਸਮੁਵਿਸਾਰਹਿਤੇਕਮਜਾਤਿ॥ਨਾਨਕਨਾਵੈਬਾ
ਝੁਸਨਾਤਿ॥੪॥੨॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੧॥ ਜੇਦਰਿਮਾਂਗਤੁਕੂਕਕਰੇਮਹਲੀਖਸਮੁਸੁਣੇ॥ਭਾਵੈਧੀਰਕਭਾਵੈ
ਧਕੇ॥ਏਕਵਡਿਆਈਦੇਇ॥੧॥ਜਾਣਹੁਜੋਤਿਨਪੂਛਹੁਜਾਤੀਆਗੈਜਾਤਿਨਹੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪਿਕਰਾਏਆਪਿਕ
ਰੇਇ॥ਆਪਿਉਲਾਮੇਚਿਤਿਧਰੇਇ॥ਜਾਤੂਕਰਣਹਾਰੁਕਰਤਾਰੁ॥ਕਿਆਮੁਹਤਾਜੀਕਿਆਸੰਸਾਰੁ॥੨॥ਆਪਿਉਪਾਏਆ
ਪੇਦੇਇ॥ਆਪੇਦੁਰਮਤਿਮਨਹਿਕਰੇਇ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ਦੁਖੁਅਨੇਰਾਵਿਚਹੁਜਾਇ॥੩॥ਸਾਚੁਪਿਆਰਾਆ
ਪਿਕਰੇਇ॥ਅਵਰੀਕਉਸਾਚੁਨਦੇਇ॥ਜੇਕਿਸੈਦੇਇਵਖਾਣੈਨਾਨਕੁਆਗੈਪੂਛਨਲੇਇ॥੪॥੩॥ ॥ਆਸਾਮਹਲਾ੧
ਤਾਲਮਦੀਰੇਘਟਕੇਘਾਟ॥ਦੋਲਕਦੁਨੀਆਵਾਜਹਿਵਾਜ॥ਨਾਰਦੁਨਾਚੈਕਲਿਕਾਭਾਉ॥ਜਤੀਸਤੀਕਹਿਰਾਖਹਿਪਾਉ॥
੧॥ਨਾਨਕਨਾਮਵਿਟਹੁਕੁਰਬਾਣੁ॥ਅੰਧੀਦੁਨੀਆਸਾਹਿਬੁਜਾਣੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰੂਪਾਸਹੁਫਿਰਿਚੇਲਾਖਾਇ॥ਤਾਮਿਪ
ਰੀਤਿਵਸੈਘਰਿਆਇ॥ਜੇਸਉਵਰ੍ਹਿਆਜੀਵਣਖਾਣੁ॥ਖਸਮਪਛਾਣੈਸੋਦਿਨੁਪਰਵਾਣੁ॥੨॥ਦਰਸਨਿਦੇਖਿਐਦਇਆਨਹੋ
ਇ॥ਲਏਦਿਤੇਵਿਣੁਰਹੈਨਕੋਇ॥ਰਾਜਾਨਿਆਉਕਰੇਹਥਿਹੋਇ॥ਕਹੈਖੁਦਾਇਨਮਾਨੈਕੋਇ॥੩॥ਮਾਣਸਮੂਰਤਿਨਾਨਕੁਨਾਮੁ॥
ਕਰਣੀਕੁਤਾਦਰਿਫੁਰਮਾਨੁ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਜਾਣੈਮਿਹਮਾਨੁ॥ਤਾਕਿਛੁਦਰਗਹਪਾਵੈਮਾਨੁ॥੪॥੪॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੧
॥ਜੇਤਾਸਬਦੁਸੁਰਤਿਧੁਨਿਤੇਤੀਜੇਤਾਰੂਪੁਕਾਇਆਤੇਰੀ॥ਤੂੰਆਪੇਰਸਨਾਆਪੇਬਸਨਾਅਵਰੁਨਦੂਜਾਕਹਉਮਾਈ॥੧॥ਸਾ
ਹਿਬੁਮੇਰਾਏਕੋਹੈ॥ਏਕੋਹੈਭਾਈਏਕੋਹੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪੇਮਾਰੇਆਪੇਛੋਡੈਆਪੇਲੇਵੈਦੇਇ॥ਆਪੇਵੇਖੈਆਪੇਵਿਗਸੈਆ
ਪੇਨਦਰਿਕਰੇਇ॥੨॥ਜੋਕਿਛੁਕਰਣਾਸੋਕਰਿਰਹਿਆਅਵਰੁਨਕਰਣਾਜਾਈ॥ਜੈਸਾਵਰਤੈਤੈਸੋਕਹੀਐਸਭਤੇਰੀਵਡਿਆਈ॥
੩॥ਕਲਿਕਲਵਾਲੀਮਾਇਆਮਦੁਮੀਠਾਮਨੁਮਤਵਾਲਾਪੀਵਤੁਰਹੈ॥ਆਪੇਰੂਪਕਰੇਬਹੁਭਾਤੀਨਾਨਕੁਬਪੁੜਾਏਵਕਹੈ॥
੪॥੫॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੧॥ ॥ਵਾਜਾਮਤਿਪਖਾਵਜੁਭਾਉ॥ਹੋਇਅਨੰਦੁਸਦਾਮਨਿਚਾਉ॥ਏਹਾਭਗਤਿਏਹੋਤਪ
ਤਾਉ॥ਇਤੁਰੰਗਿਨਾਚਹੁਰਖਿਰਖਿਪਾਉ॥੧॥+ ॥ਭਉਫੇਰੀਹੋਵੈਮਨਚੀਤਿ॥ਬਹਦਿਆਉਠਦਿਆਨੀਤਾਨੀਤਿ॥ਲੇਟਣਿਲੇਟਿਜਾਣੈ
ਤਨੁਸੁਆਹੁ॥ਇਤੁਰੰਗਿਨਾਚਹੁਰਖਿਰਖਿਪਾਉ॥੩॥ਸਿਖਸਭਾਦੀਖਿਆਕਾਭਾਉ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਣਣਾਸਾਚਾਨਾਉ॥ਨਾਨਕ
ਆਖਣੁਵੇਰਾਵੇਰ॥ਇਤੁਰੰਗਿਨਾਚਹੁਰਖਿਰਖਿਪੈਰ॥੪॥੬॥ ॥ਆਸਾਮਹਲਾ੧॥ ॥ਪਉਣੁਉਪਾਇਧਰੀਸਭਧ
ਰਤੀਜਲਅਗਨੀਕਾਬੰਧੁਕੀਆ॥ਅੰਧੁਲੈਦਹਸਿਰਿਮੂੰਡਕਟਾਇਆਰਾਵਣੁਮਾਰਿਕਿਆਵਡਾਭਇਆ॥੧॥ਕਿਆਉਪਮਾਤੇਰੀਆ
ਖੀਜਾਇ॥ਤੂੰਸਰਬੇਪੂਰਿਰਹਿਆਲਿਵਲਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੀਅਉਪਾਇਜੁਗਤਿਹਥਿਕੀਨੀਕਾਲੀਨਥਿਕਿਆਵਡਭ
ਇਆ॥ਕਿਸੁਤੂੰਪੁਰਖੁਜੋਰੂਕਉਣਕਹੀਐਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਰਵਿਰਹਿਆ॥੨॥ਨਾਲਿਕੁਟੰਬੁਸਾਥਿਵਰਦਾਤਾਬ੍ਰਹਮਾਭਾਲਣ
ਸ੍ਰਿਸਟਿਗਇਆ॥ਆਗੈਅੰਤੁਨਪਾਇਓਤਾਕਾਕੰਸੁਛੇਦਿਕਿਆਵਡਾਭਇਆ॥੩॥ਰਤਨਉਪਾਇਧਰੇਖੀਰੁਮਥਿਆਹੋਰਿਭਖਲ
ਾਏਜਿਅਸੀਕੀਆ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਛਪੈਕਿਉਛਪਿਆਏਕੀਏਕੀਵੰਡਿਦੀਆ॥੪॥੭॥ ॥ਆਸਾਮਹਲਾ੧॥ ਕਰਮਕਰਤੂਤਿ
ਬੇਲਿਬਿਸਥਾਰੀਰਾਮਨਾਮੁਫਲੁਹੂਆ॥ਤਿਸੁਰੂਪੁਨਰੇਖਿਆਅਨਾਹਦੁਵਾਜੈਸਬਦੁਨਿਰੰਜਨਿਕੀਆ॥੧॥ਕਰੇਵਖਿਆਣੁਜਾ

ਪੂਰੇਤਾਲਜਾਣੈਸਾਲਾਹ॥ਹੋਰੁਨਚਣੁਖੁਸੀਆਮਨਮਾਹਿ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਤੁਸੰਤੋਖੁਵਜਹਿਦੁਇਤਾਲ॥ਪੈਰੀਵਾਜਾਸਦਾਨਿਹਾਲ॥
ਰਾਗੁਨਾਦੁਨਹੀਦੂਜਾਭਾਉ॥ਇਤੁਰੰਗਿਨਾਚਹੁਰਖਿਰਖਿਪਾਉ॥੨॥

ਦੂਜੇਕੋਈ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵੈਸੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਨਿਪੀਆਸੇਮਸਤਭਏਹੈਤੂਟੇਬੰਧਨਫਾਹੇ॥ਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮਾਣੀਭੀਤਰਿਤਾ
ਛੋਡੇਮਾਇਆਕੇਲਾਹੇ॥੨॥ਸਰਬਜੋਤਿਰੂਪੁਤੇਰਾਦੇਖਿਆਸਗਲਭਵਨਤੇਰੀਮਾਇਆ॥ਰਾਰੈਰੂਪਿਨਿਰਾਲਮੁਬੈਠਾਨਦਰਿਕਰੇਵਿ
ਚਿਛਾਇਆ॥੩॥ਬੀਣਾਸਬਦੁਵਜਾਵੈਜੋਗੀਦਰਸਨਿਰੂਪਿਅਪਾਰਾ॥ਸਬਦਿਅਨਾਹਦਿਸੋਸਹੁਰਾਤਾਨਾਨਕੁਕਹੈਵਿਚਾਰਾ॥
੪॥੮॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੧॥ ਮੈਗੁਣਗਲਾਕੇਸਿਰਿਭਾਰ॥ਗਲੀਗਲਾਸਿਰਜਣਹਾਰ॥ਖਾਣਾਪੀਣਾਹਸਣਾਬਾਦਿ॥ਜ
ਬਲਗੁਰਿਦੈਨਆਵਹਿਯਾਦਿ॥੧॥ਤਉਪਰਵਾਹਕੇਹੀਕਿਆਕੀਜੈ॥ਜਨਮਿਜਨਮਿਕਿਛੁਲੀਜੀਲੀਜੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨਕੀਮਤਿ
ਮਤਾਗਲੁਮਤਾ॥ਜੋਕਿਛੁਬੋਲੀਐਸਭੁਖਤੋਖਤਾ॥ਕਿਆਮੁਹੁਲੈਕੀਚੈਅਰਦਾਸਿ॥ਪਾਪੁਪੁੰਨੁਦੁਇਸਾਖੀਪਾਸਿ॥੨॥ਜੈਸਾਤੂੰਕ
ਰਹਿਤੈਸਾਕੋਹੋਇ॥ਤੁਝਬਿਨੁਦੂਜਾਨਾਹੀਕੋਇ॥ਜੇਹੀਤੂੰਮਤਿਦੇਹਿਤੇਹੀਕੋਪਾਵੈ॥ਤੁਧੁਆਪੇਭਾਵੈਤਿਵੈਚਲਾਵੈ॥੩॥ਰਾਗਰਤ
ਨਪਰੀਆਪਰਵਾਰ॥ਤਿਸੁਵਿਚਿਉਪਜੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਾਰ॥ਨਾਨਕਕਰਤੇਕਾਇਹੁਧਨੁਮਾਲੁ॥ਜੇਕੋਬੂਝੈਏਹੁਬੀਚਾਰੁ॥੪॥ ੯॥
ਆਸਾਮਹਲਾ੧॥ ੧ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪਨੈਘਰਿਆਇਆ॥ਤਾਮਿਲਿਸਖੀਆਕਾਜੁਰਚਾਇਆ॥ਖੇਲੁਦੇਖਿਮਨਅਨਦੁਭ
ਇਆਸਹੁਵੀਆਹਣਆਇਆ॥੧॥ਗਾਵਹੁਗਾਵਹੁਕਾਮਣੀਬਿਬੇਕਬੀਚਾਰੁ॥ਹਮਰੈਘਰਿਆਇਆਜਗਜੀਵਨੁਭਤਾਰੁ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰੂਦੁਆਰੈਹਮਰਾਵੀਆਹੁਜਿਹੋਆਜਾਸਹੁਮਿਲਿਆਤਾਜਾਨਿਆ॥ਤਿਹੁਲੋਕਾਮਹਿਸਬਦੁਰਵਿਆਹੈਆਪੁ
ਗਇਆਮਨੁਮਾਨਿਆ॥੨॥ਆਪਣਾਕਾਰਜੁਆਪਿਸਵਾਰੇਹੋਰਨਿਕਾਰਜੁਨਹੋਈ॥ਜਿਤੁਕਾਰਜਿਸਤੁਸੰਤੋਖੁਦਇਆਧਰਮੁਹੈਗੁਰ
ਮੁਖਿਬੂਝੈਕੋਈ॥੩॥ਭਨਤਿਨਾਨਕੁਸਭਨਾਕਾਪਿਰੁਏਕੋਸੋਇ॥ਜਿਸਨੋਨਦਰਿਕਰੇਸਾਸੋਹਾਗਣਿਹੋਇ॥੪॥੧੦॥
ਆਸਾਮਹਲਾ੧॥ ਗ੍ਰਿਹੁਬਨੁਸਮਸਰਿਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ਦੁਰਮਤਿਗਤੁਭਈਕੀਰਤਿਠਾਇ॥ਸਚੁਪਉੜੀਸਾਚ
ਉਮੁਖਿਨਾਉ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਪਾਏਨਿਜਥਾਉ॥੧॥ਮਨਚੂਰੇਖਟੁਦਰਸਨਜਾਣੁ॥ਸਰਬਜੋਤਿਪੂਰਨਭਗਵਾਨੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਅਧਿਕਤਿਆਸਭੇਖਬਹੁਕਰੈ॥ਦੁਖੁਬਿਖਿਆਸੁਖੁਤਨਿਪਰਹਰੈ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਅੰਤਰਿਧਨੁਹਿਰੈ॥ਦੁਬਿਧਾਛੋਡਿਨਾਮਿਨਿਸਤਰੈ॥
੨॥ਸਿਫਤਿਸਲਾਹਣੁਸਹਜਅਨੰਦ॥ਸਖਾਸੈਨੁਪ੍ਰੇਮੁਗੋਬਿੰਦ॥ਆਪੇਕਰੇਆਪੇਬਖਸਿੰਦੁ॥ਤਨੁਮਨੁਹਰਿਪਹਿਆਗੈਜਿੰਦੁ॥
੩॥ਝੂਠਵਿਕਾਰਮਹਾਦੁਖੁਦੇਹ॥ਭੇਖਵਰਨਦੀਸਹਿਸਭਿਖੇਹ॥ਜੋਉਪਜੈਸੋਆਵੈਜਾਇ॥ਨਾਨਕਅਸਥਿਰੁਨਾਮੁਰਜਾਇ॥
੪॥੧੧॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੧॥ ਏਕੋਸਰਵਰੁਕਮਲਅਨੂਪ॥ਸਦਾਬਿਗਾਸੈਪਰਮਲਰੂਪ॥ਊਜਲਮੋਤੀਚੂਗਹਿ
ਹੰਸਾ॥ਸਰਬਕਲਾਜਗਦੀਸੈਅੰਸਾ॥ਜੋਦੀਸੈਸੋਉਪਜੈਬਿਨਸੈ॥ਬਿਨੁਜਲਸਰਵਰਿਕਮਲੁਨਦੀਸੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਿਰਲਾਬੂਝੈ
ਪਾਵੈਭੇਦੁ॥ਸਾਖਾਤੀਨਿਕਹੈਨਿਤਬੇਦੁ॥ਨਾਦਬਿੰਦਕੀਸੁਰਤਿਸਮਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇ॥੨॥ਮੁਕਤੋਰਾਤਉਰੰਗਿ
ਰਵਾਂਤਉ॥ਰਾਜਨਰਾਜਿਸਦਾਬਿਗਸਾਂਤਉ॥ਜਿਸੁਤੂੰਰਾਖਹਿਕਿਰਪਾਧਾਰਿ॥ਬੂਡਤਪਾਹਨਤਾਰਹਿਤਾਰਿ॥੩॥ਤ੍ਰਿਭਵਣਮਹਿਜੋਤਿਤ੍ਰਿ
ਭਵਣਮਹਿਜਾਣਿਆ॥ਉਲਟਭਈਘਰੁਘਰਮਹਿਆਣਿਆ॥ਅਹਿਨਿਸਿਭਗਤਿਕਰੇਲਿਵਲਾਇ॥ਨਾਨਕੁਤਿਨਕੈਲਾਗੈ
ਪਾਇ॥੪॥੧੨॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੧ ॥ਗੁਰਮਤਿਸਾਚੀਹੁਜਤਿਦੂਰਿ॥ਬਹੁਤੁਸਿਆਣਪਲਾਗੈਧੂਰਿ॥ਲਾਗੀਮੈਲੁ
ਮਿਟੈਸਚਨਾਇ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਰਹੈਲਿਵਲਾਇ॥੧॥ਹੈਹਜੂਰਿਹਾਜਰੁਅਰਦਾਸਿ॥ਦੁਖੁਸੁਖੁਸਾਚੁਕਰਤੇਪ੍ਰਭਪਾਸਿ॥੧॥ਰਹਾਉ

ਕੂੜੁਕਮਾਵੈਆਵੈਜਾਵੈ॥ਕਹਣਿਕਥਨਿਵਾਰਾਨਹੀਆਵੈ॥ਕਿਆਦੇਖਾਸੂਝਬੂਝਨਪਾਵੈ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਮਨਿਤ੍ਰਿਪਤਿਨਆਵੈ॥
੨॥ਜੋਜਨਮੇਸੇਰੋਗਿਵਿਆਪੇ॥ਹਉਮੈਮਾਇਆਦੂਖਿਸੰਤਾਪੇ॥ਸੇਜਨਬਾਂਚੇਜੋਪ੍ਰਭਿਰਾਖੇ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁ
ਚਾਖੇ॥੩॥ਚਲਤਉਮਨੁਰਾਖੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਚਾਖੈ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਬਦੁਭਾਖੈ॥ਸਾਚੈਸਬਦਿਮੁਕਤਿਗਤਿਪਾਏ॥
ਨਾਨਕਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਏ॥੪॥੧੩॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੧ ਜੋਤਿਨਿਕੀਆਸੋਸਚੁਥੀਆ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਸਤਿਗੁਰਿ
ਦੀਆ॥ਹਿਰਦੈਨਾਮੁਨਾਹੀਮਨਿਭੰਗੁ॥ਅਨਦਿਨੁਨਾਲਿਪਿਆਰੇਸੰਗੁ॥੧॥ਹਰਿਜੀਉਰਾਖਹੁਅਪਨੀਸਰਣਾਈ॥ਗੁਰਪਰਸਾ
ਦੀਹਰਿਰਸੁਪਾਇਆਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਨਉਨਿਧਿਪਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਮਧਰਮਸਚੁਸਾਚਾਨਾਉ॥ਤਾਕੈਸਦਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉ॥
ਜੋਹਰਿਰਾਤੇਸੇਜਨਪਰਵਾਣੁ॥ਤਿਨਕੀਸੰਗਤਿਪਰਮਨਿਧਾਨੁ॥੨॥ਹਰਿਵਰੁਜਿਨਿਪਾਇਆਧਨੁਨਾਰੀ॥ਹਰਿਸਿਉਰਾਤੀਸਬ
ਦੁਵੀਚਾਰੀ॥ਆਪਿਤਰੈਸੰਗਤਿਕੁਲਤਾਰੈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਤਤੁਵੀਚਾਰੈ॥੩॥ਹਮਰੀਜਾਤਿਪਾਤਿਸਚੁਨਾਉ॥ਕਰਮਧਰਮ
ਸੰਜਮੁਸਤਭਾਉ॥ਨਾਨਕਬਖਸੇਪੂਛਨਹੋਇ॥ਦੂਜਾਮੇਟੇਏਕੋਸੋਇ॥੪॥੧੪॥ ॥ਆਸਾਮਹਲਾ੧ ॥ਇਕਿਆਵ
ਹਿਇਕਿਜਾਵਹਿਆਈ॥ਇਕਿਹਰਿਰਾਤੇਰਹਹਿਸਮਾਈ॥ਇਕਿਧਰਨਿਗਗਨਮਹਿਠਉਰਨਪਾਵਹਿ॥ਸੇਕਰਮਹੀਣਹਰਿਨਾ
ਮੁਨਧਿਆਵਹਿ॥੧॥ਗੁਰਪੂਰੇਤੇਗਤਿਮਿਤਿਪਾਈ॥ਇਹੁਸੰਸਾਰੁਬਿਖੁਵਤਿਅਤਿਭਉਜਲੁਗੁਰਸਬਦੀਹਰਿਪਾਰਿਲੰਘਾ
ਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਨਕਉਆਪਿਲਏਪ੍ਰਭੁਮੇਲਿ॥ਤਿਨਕਉਕਾਲੁਨਸਾਕੈਪੇਲਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਿਰਮਲਰਹਹਿਪਿਆਰੇ॥
ਜਿਉਜਲਅੰਭਊਪਰਿਕਮਲਨਿਰਾਰੇ॥੨॥ਬੁਰਾਭਲਾਕਹੁਕਿਸਨੋਕਹੀਐ॥ਦੀਸੈਬ੍ਰਹਮੁਗੁਰਮੁਖਿਸਚੁਲਹੀਐ॥ਅਕਥੁ
ਕਥਉਗੁਰਮਤਿਵੀਚਾਰੁ॥ਮਿਲਿਗੁਰਸੰਗਤਿਪਾਵਉਪਾਰੁ॥੩॥ਸਾਸਤਬੇਦਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਬਹੁਭੇਦ॥ਅਠਸਠਿਮਜਨੁ
ਹਰਿਰਸੁਰੇਦ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਿਰਮਲੁਮੈਲੁਨਲਾਗੈ॥ਨਾਨਕਹਿਰਦੈਨਾਮੁਵਡੈਧੁਰਿਭਾਗੈ॥੪॥੧੫॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੧
ਨਿਵਿਨਿਵਿਪਾਇਲਗਉਗੁਰਅਪਨੇਆਤਮਰਾਮੁਨਿਹਾਰਿਆ॥ਕਰਤਬੀਚਾਰੁਹਿਰਦੈਹਰਿਰਵਿਆਹਿਰਦੈਦੇਖਿਬੀ
ਚਾਰਿਆ॥੧॥ਬੋਲਹੁਰਾਮੁਕਰੇਨਿਸਤਾਰਾ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਰਤਨੁਹਰਿਲਾਭੈਮਿਟੈਅਗਿਆਨੁਹੋਇਉਜੀਆਰਾ॥੧
ਰਹਾਉ॥ਰਵਨੀਰਵੈਬੰਧਨਨਹੀਤੂਟਹਿਵਿਚਿਹਉਮੈਭਰਮੁਨਜਾਈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਤਹਉਮੈਤੂਟੈਤਾਕੋਲੇਖੈਪ
ਈ॥੨॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਭਗਤਿਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੀਤਮੁਸੁਖਸਾਗਰੁਉਰਧਾਰੇ॥ਭਗਤਿਵਛਲੁਜਗਜੀਵਨੁਦਾਤਾਮਤਿਗੁਰਮਤਿ
ਹਰਿਨਿਸਤਾਰੇ॥੩॥ਮਨਸਿਉਜੂਝਿਮਰੈਪ੍ਰਭੁਪਾਏਮਨਸਾਮਨਹਿਸਮਾਏ॥ਨਾਨਕਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਜਗਜੀਵਨੁਸਹਜਭਾਇਲਿ
ਵਲਾਏ॥੪॥੧੬॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੧॥ ਕਿਸਕਉਕਹਹਿਸੁਣਾਵਹਿਕਿਸਕਉਕਿਸੁਸਮਝਾਵਹਿਸਮਝਿਰਹੇ॥ਕਿ
ਸਹਿਪੜਾਵਹਿਪੜਿਗੁਣਿਬੂਝੇਸਤਿਗੁਰਸਬਦਿਸੰਤੋਖਿਰਹੇ॥੧॥ਐਸਾਗੁਰਮਤਿਰਮਤੁਸਰੀਰਾ॥ਹਰਿਭਜੁਮੇਰੇਮਨਗ
ਹਰਿਗੰਭੀਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਤਤਰੰਗਭਗਤਿਹਰਿਰੰਗਾ॥ਅਨਦਿਨੁਸੂਚੇਹਰਿਗੁਣਸੰਗਾ॥ਮਿਥਿਆਜਨਮੁਸਾਕਤ
ਸੰਸਾਰਾ॥ਰਾਮਭਗਤਿਜਨੁਰਹੈਨਿਰਾਰਾ॥੨॥ਸੂਚੀਕਾਇਆਹਰਿਗੁਣਗਾਇਆ॥ਆਤਮੁਚੀਨਿਰਹੈਲਿਵਲਾਇਆ॥
ਆਦਿਅਪਾਰੁਅਪਰੰਪਰੁਹੀਰਾ॥ਲਾਲਿਰਤਾਮੇਰਾਮਨੁਧੀਰਾ॥੩॥ਕਥਨੀਕਹਹਿਕਹਹਿਸੇਮੂਏ॥ਸੋਪ੍ਰਭੁਦੂਰਿਨਾਹੀਪ੍ਰਭੁਤੂੰਹੈ॥

ਸਭੁ ਜਗੁ ਦੇਖਿਆ ਮਾਇਆ ਛਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥੪॥ ੧੭॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਤਿਤੁਕਾ ॥

ਕੋਈ ਭੀਖਕੁ ਭੀਖਿਆ ਖਾਇ ॥ ਕੋਈ ਰਾਜਾ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ਕਿਸ ਹੀ ਮਾਨੁ ਕਿਸੈ ਅਪਮਾਨੁ ॥ ਢਾਹਿ ਉਸਾਰੇ ਧਰੇ ਧਿਆਨੁ ॥ ਤੁਝ ਤੇ ਵਡਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਕਿਸੁ ਵੇਖਾਲੀ ਚੰਗਾ ਹੋਇ ॥੧॥ ਮੈ ਤਾਂ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਆਧਾਰੁ ॥ ਤੂੰ ਦਾਤਾ ਕਰਣਹਾਰੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਵਾਟ ਨ ਪਾਵਉ ਵੀਗਾ ਜਾਉ ॥ ਦਰਗਹ ਬੈਸਣ ਨਾਹੀ ਥਾਉ ॥ ਮਨ ਕਾ ਅੰਧੁਲਾ ਮਾਇਆ ਕਾ ਬੰਧੁ ॥ ਖੀਨ ਖਰਾਬੁ ਹੋਵੈ ਨਿਤ ਕੰਧੁ ॥ ਖਾਣ ਜੀਵਣ ਕੀ ਬਹੁਤੀ ਆਸ ॥ ਲੇਖੈ ਤੇਰੈ ਸਾਸ ਗਿਰਾਸ ॥੨॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਅੰਧੁਲੇ ਦੀਪਕੁ ਦੇਇ ॥ ਭਉਜਲ ਡੂਬਤ ਚਿੰਤ ਕਰੇਇ ॥ ਕਹਹਿ ਸੁਣਹਿ ਜੋ ਮਾਨਹਿ ਨਾਉ ॥ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੈ ਤਾ ਕੈ ਜਾਉ ॥ ਨਾਨਕੁ ਏਕ ਕਹੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੇਰੈ ਪਾਸਿ ॥੩॥ ੧੮

ਜਾਂ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਜਪੀ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ॥ ਦਰਗਹਿ ਬੈਸਣੁ ਹੋਵੈ ਥਾਉ ॥ ਜਾਂ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਦੁਰਮਤਿ ਜਾਇ ॥ ਗਿਆਨ ਰਤਨੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਆਇ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕੁ ਭਵਜਲੁ ਤਰੈ ॥੪॥

੧ ਆਸਾ ਪੰਚਪਦੇ ॥

ਦੁਧ ਬਿਨੁ ਧੇਨੁ ਪੰਖ ਬਿਨੁ ਪੰਖੀ ਜਲ ਬਿਨੁ ਉਤਭੁਜ ਕਾਮਿ ਨਾਹੀ ॥ ਕਿਆ ਸੁਲਤਾਨੁ ਸਲਾਮ ਵਿਹੂਣਾ ਅੰਧੀ ਕੋਠੀ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਨਾਹੀ ॥੧॥ ਕੀ ਵਿਸਰਹਿ ਦੁਖੁ ਬਹੁਤਾ ਲਾਗੈ ॥ ਦੁਖੁ ਲਾਗੈ ਤੂੰ ਵਿਸਰੁ ਨਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਖੀ ਅੰਧੁ ਜੀਭ ਰਸੁ ਨਾਹੀ ਕੰਨੀ ਪਵਣੁ ਨ ਵਾਜੈ ॥ ਚਰਣੀ ਚਲੈ ਪਜੂਤਾ ਆਗੈ ਵਿਣੁ ਸੇਵਾ ਫਲ ਲਾਗੇ ॥੨॥ ਅਖਰ ਬਿਰਖ ਬਾਗ ਭੁਇ ਚੋਖੀ ਸਿੰਚਿਤ ਭਾਉ ਕਰੇਹੀ ॥ ਸਭਨਾ ਫਲੁ ਲਾਗੈ ਨਾਮੁ ਏਕੋ ਬਿਨੁ ਕਰਮਾ ਕੈਸੇ ਲੇਹੀ ॥੩॥ ਜੇਤੇ ਜੀਅ ਤੇਤੇ ਸਭਿ ਤੇਰੇ ਵਿਣੁ ਸੇਵਾ ਫਲੁ ਕਿਸੈ ਨਾਹੀ ॥ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਭਾਣਾ ਤੇਰਾ ਹੋਵੈ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਜੀਉ ਰਹੈ ਨਾਹੀ ॥੪॥ ਮਤਿ ਵਿਚਿ ਮਰਣੁ ਜੀਵਣੁ ਹੋਰੁ ਕੈਸਾ ਜਾ ਜੀਵਾ ਤਾਂ ਜੁਗਤਿ ਨਾਹੀ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਜੀਵਾਲੇ ਜੀਆ ਜਹ ਭਾਵੈ ਤਹ ਰਾਖੁ ਤੁਹੀ ॥੫॥ ੧੯॥

੧ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਕਾਇਆ ਬ੍ਰਹਮਾ ਮਨੁ ਹੈ ਧੋਤੀ ॥ ਗਿਆਨੁ ਜਨੇਊ ਧਿਆਨੁ ਕੁਸਪਾਤੀ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਜਸੁ ਜਾਚਉ ਨਾਉ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਬ੍ਰਹਮਿ ਸਮਾਉ ॥੧॥ ਪਾਂਡੇ ਐਸਾ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਨਾਮੇ ਸੁਚਿ ਨਾਮੋ ਪੜਉ ਨਾਮੇ ਚਜੁ ਆਚਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਾਹਰਿ ਜਨੇਊ ਜਿਚਰੁ ਜੋਤਿ ਹੈ ਨਾਲਿ ॥ ਧੋਤੀ ਟਿਕਾ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥ ਐਥੈ ਓਥੈ ਨਿਬਹੀ ਨਾਲਿ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਹੋਰਿ ਕਰਮ ਨ ਭਾਲਿ ॥੨॥ ਪੂਜਾ ਪ੍ਰੇਮ ਮਾਇਆ ਪਰਜਾਲਿ ॥ ਏਕੋ ਵੇਖਹੁ ਅਵਰੁ ਨ ਭਾਲਿ ॥ ਚੀਨੈ ਤਤੁ ਗਗਨ ਦਸ ਦੁਆਰ ॥ ਹਰਿ ਮੁਖਿ ਪਾਠ ਪੜੈ ਬੀਚਾਰ ॥੩॥ ਭੋਜਨੁ ਭਾਉ ਭਰਮੁ ਭਉ ਭਾਗੈ ॥ ਪਾਹਰੂਅਰਾ ਛਬਿ ਚੋਰੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਤਿਲਕੁ ਲਿਲਾਟਿ ਜਾਣੈ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ॥ ਬੂਝੈ ਬ੍ਰਹਮੁ ਅੰਤਰਿ ਬਿਬੇਕੁ ॥੪॥ ਆਚਾਰੀ ਨਹੀ ਜੀਤਿਆ ਜਾਇ ॥ ਪਾਠ ਪੜੈ ਨਹੀ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇ ॥ ਅਸਟ ਦਸੀ ਚਹੁ ਭੇਦੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥੫॥ ੨੦॥

੧ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਸੇਵਕੁ ਦਾਸੁ ਭਗਤੁ ਜਨੁ ਸੋਈ ॥ ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਦਾਸੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਈ ॥ ਜਿਨਿ ਸਿਰਿ ਸਾਜੀ ਤਿਨਿ ਫੁਨਿ ਗੋਈ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥੧॥ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੇ ਸਾਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਚਾ ਅਰਜੁ ਸਚੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਮਹਲੀ ਖਸਮੁ ਸੁਣੇ ਸਾਬਾਸਿ ॥ ਸਚੈ ਤਖਤਿ ਬੁਲਾਵੈ ਸੋਇ ॥ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥੨॥ ਤੇਰਾ ਤਾਣੁ ਤੂਹੈ ਦੀਬਾਣੁ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸਚੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਮੰਨੇ ਹੁਕਮੁ ਸੁ ਪਰਗਟੁ ਜਾਇ ॥ ਸਚੁ ਨੀਸਾਣੈ ਠਾਕ ਨ ਪਾਇ ॥੩॥ ਪੰਡਿਤ ਪੜਹਿ ਵਖਾਣਹਿ ਵੇਦੁ ॥ ਅੰਤਰਿ ਵਸਤੁ ਨ ਜਾਣਹਿ ਭੇਦੁ ॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਸੋਝੀ ਬੂਝ ਨ ਹੋਇ ॥ ਸਾਚਾ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥੪॥ ਕਿਆ ਹਉ ਆਖਾ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਜਾਣਹਿ ਸਰਬ ਵਿਡਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਏਕੋ ਦਰੁ ਦੀਬਾਣੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਤਹਾ ਗੁਦਰਾਣੁ ॥੫॥ ੨੧॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਕਾਚੀ ਗਾਗਰਿ ਦੇਹ ਦੁਹੇਲੀ ਉਪਜੈ ਬਿਨਸੈ ਦੁਖੁ ਪਾਈ ॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਸਾਗਰੁ ਦੁਤਰੁ ਕਿਉ ਤਰੀਐ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਰ ਪਾਰਿ ਨ ਪਾਈ ॥੧॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਮੇਰੇ

ਅਰੇ ਤ੍ਰਿਸਾ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ਹਰੇ ॥੧॥ ਸਰਬ ਜੀਆਂ ਗਿਰੀ ਰੂਪੀ ਤੂੰ ਹੈ ਤੈਸੁ ਬਖਸੇ ਜਿਸੁ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਸੁ ਬੁਰੀ ਘਰਿ ਵਾਸੁ ਨ ਦੇਵੈ ਪਿਰ ਸਿਉ ਮਿਲਣ ਨ ਦੇਇ ਬੁਰੀ ॥ ਸਖੀ ਸਾਜਨੀ ਕੇ ਹਉ ਚਰਨ ਸਰੇਵਉ ਹਰਿ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨਦਰਿ ਧਰੀ ॥੨॥ ਆਪੁ ਬੀਚਾਰਿ ਮਾਰਿ ਮਨੁ ਦੇਖਿਆ ਤੁਮ ਸਾ ਮੀਤੁ ਨ ਅਵਰੁ ਕੋਈ ॥ ਜਿਉ ਤੂੰ ਰਾਖਹਿ ਤਿਵ ਹੀ ਰਹਣਾ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਦੇਵਹਿ ਕਰਹਿ ਸੋਈ ॥੩॥ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਦੋਊ ਬਿਨਾਸਤ ਤ੍ਰਿਹੁ ਗੁਣ ਆਸ ਨਿਰਾਸ ਭਈ ॥ ਤੁਰੀਆਵਸਥਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਸੰਤ ਸਭਾ ਕੀ ਓਟ ਲਹੀ ॥੪॥ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਸਗਲੇ ਸਭਿ ਜਪ ਤਪ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਅਲਖ ਅਭੇਵਾ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਏ ਸਹਜਿ ਸੇਵਾ ॥੫॥੨੨॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਪੰਚਪਦੇ ॥ ਮੋਹੁ ਕੁਟੰਬੁ ਮੋਹੁ ਸਭ ਕਾਰ ॥ ਮੋਹੁ ਤੁਮ ਤਜਹੁ ਸਗਲ ਵੇਕਾਰ ॥੧॥ ਮੋਹੁ ਅਰੁ ਭਰਮੁ ਤਜਹੁ ਤੁਮ ਬੀਰ ॥ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੇ ਰਵੈ ਸਰੀਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਾ ਨਵ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥ ਰੋਵੈ ਪੂਤੁ ਨ ਕਲਪੈ ਮਾਈ ॥੨॥ ਏਤੁ ਮੋਹਿ ਡੂਬਾ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋਈ ਉਤਰੈ ਪਾਰਿ ॥੩॥ ਏਤੁ ਮੋਹਿ ਫਿਰਿ ਜੂਨੀ ਪਾਹਿ ॥ ਮੋਹੇ ਲਾਗਾ ਜਮ ਪੁਰਿ ਜਾਹਿ ॥੪॥ ਗੁਰ ਦੀਖਿਆ ਲੇ ਜਪੁ ਤਪੁ ਕਮਾਹਿ ॥ ਨਾ ਮੋਹੁ ਤੂਟੈ ਨਾ ਥਾਇ ਪਾਹਿ ॥੫॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਏਹੁ ਮੋਹੁ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੬॥੨੩॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਆਪਿ ਕਰੇ ਸਚੁ ਅਲਖ ਅਪਾਰੁ ॥ ਹਉ ਪਾਪੀ ਤੂੰ ਬਖਸਣਹਾਰੁ ॥੧॥ ਤੇਰਾ ਭਾਣਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੋਵੈ ॥ ਮਨ ਹਠਿ ਕੀਜੈ ਅੰਤਿ ਵਿਗੋਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨਮੁਖ ਕੀ ਮਤਿ ਕੂੜਿ ਵਿਆਪੀ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਸਿਮਰਣ ਪਾਪਿ ਸੰਤਾਪੀ ॥੨॥ ਦੁਰਮਤਿ ਤਿਆਗਿ ਲਾਹਾ ਕਿਛੁ ਲੇਵਹੁ ॥ ਜੋ ਉਪਜੈ ਸੋ ਅਲਖ ਅਭੇਵਹੁ ॥੩॥ ਐਸਾ ਹਮਰਾ ਸਖਾ ਸਹਾਈ ॥ ਗੁਰ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਈ ॥੪॥ ਸਗਲੀ ਸਉਦੀ ਤੋਟਾ ਆਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥੫॥੨੪॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਚਉਪਦੇ ॥ ਵਿਦਿਆ ਵੀਚਾਰੀ ਤਾਂ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ॥ ਜਾਂ ਪੰਚ ਰਾਸੀ ਤਾਂ ਤੀਰਥ ਵਾਸੀ ॥੧॥ ਘੁੰਘਰੂ ਵਾਜੈ ਜੇ ਮਨੁ ਲਾਗੈ ॥ ਤਉ ਜਮੁ ਕਹਾ ਕਰੇ ਮੋ ਸਿਉ ਆਗੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਸ ਨਿਰਾਸੀ ਤਉ ਸੰਨਿਆਸੀ ॥ ਜਾਂ ਜਤੁ ਜੋਗੀ ਤਾਂ ਕਾਇਆ ਭੋਗੀ ॥੨॥ ਦਇਆ ਦਿਗੰਬਰੁ ਦੇਹ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਆਪਿ ਮਰੈ ਅਵਰਾ ਨਹ ਮਾਰੀ ॥੩॥ ਏਕੁ ਤੂੰ ਹੋਰਿ ਵੇਸ ਬਹੁਤੇਰੇ ॥ ਨਾਨਕੁ ਜਾਣੈ ਚੋਜ ਨ ਤੇਰੇ ॥੪॥੨੫॥

੧੭॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਏਕ ਨ ਭਰੀਆ ਗੁਣ ਕਰਿ ਧੋਵਾ ॥ ਮੇਰਾ ਸਹੁ ਜਾਗੈ ਹਉ ਨਿਸਿ ਭਰਿ ਸੋਵਾ ॥੧॥ ਇਉ ਕਿਉ ਕੰਤ ਪਿਆਰੀ ਹੋਵਾ ॥ ਸਹੁ ਜਾਗੈ ਹਉ ਨਿਸ ਭਰਿ ਸੋਵਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਸ ਪਿਆਸੀ ਸੇਜੈ ਆਵਾ ॥ ਆਗੈ ਸਹ ਭਾਵਾ ਕਿ ਨ ਭਾਵਾ ॥੧॥ ਕਿਆ ਜਾਨਾ ਕਿਆ ਹੋਇਗਾ ਰੀ ਮਾਈ ॥ ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਬਿਨੁ ਰਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰੇਮੁ ਨ ਚਾਖਿਆ ਮੇਰੀ ਤਿਸ ਨ ਬੁਝਾਨੀ ॥ ਗਇਆ ਸੁ ਜੋਬਨੁ ਧਨ ਪਛੁਤਾਨੀ ॥੩॥ ਅਜੈ ਸੁ ਜਾਗਉ ਆਸ ਪਿਆਸੀ ॥ ਭਈਲੇ ਉਦਾਸੀ ਰਹਉ ਨਿਰਾਸੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਉਮੈ ਖੋਇ ਕਰੇ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਤਉ ਕਾਮਣਿ ਸੇਜੈ ਰਵੈ ਭਤਾਰੁ ॥੪॥ ਤਉ ਨਾਨਕ ਕੰਤੈ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥ ਛੋਡਿ ਵਡਾਈ ਅਪਣੇ ਖਸਮ ਸਮਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥੨੬॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਪੇਵਕੜੈ ਧਨ ਖਰੀ ਇਆਣੀ ॥ ਤਿਸੁ ਸਹ ਕੀ ਮੈ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੀ ॥੧॥ ਸਹੁ ਮੇਰਾ ਏਕੁ ਦੂਜਾ ਨਹੀ ਕੋਈ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਮੇਲਾਵਾ ਹੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਹੁਰੜੈ ਧਨ ਸਾਚੁ ਪਛਾਣਿਆ ॥ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ਅਪਣਾ ਪਿਰੁ ਜਾਣਿਆ ॥੨॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਐਸੀ ਮਤਿ ਆਵੈ ॥ ਤਾਂ ਕਾਮਣਿ ਕੰਤੈ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥੩॥ ਕਹਤੁ ਨਾਨਕੁ ਭੈ ਭਾਇ ਕਾ ਕਰੇ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਸਦ ਹੀ ਸੇਜੈ ਰਵੈ ਭਤਾਰੁ ॥੪॥੨੭॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਨਾ ਕਿਸ ਕਾ ਪੂਤੁ ਨਾ ਕਿਸ ਕੀ ਮਾਈ ॥ ਝੂਠੈ ਮੋਹਿ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬ ਹਉ ਕੀਤਾ ਤੇਰਾ ॥ ਜਾਂ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਜਪੀ ਨਾਉ ਤੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਹੁਤੇ ਅਉਗਣ ਕੂਕੈ ਕੋਈ ॥ ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਬਖਸੇ ਸੋਈ ॥੨॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਦੁਰਮਤਿ ਖੋਈ ॥ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਏਕੋ ਸੋਈ ॥੩॥ ਕਹਤ ਨਾਨਕ

ਐਸੀ ਮਤਿ ਆਵੈ ॥ ਤਉ ਕੋ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਵੈ ॥੪॥੨੮॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਛਪਦੇ ॥ ਤਿਤੁ ਸਰਵਰੜੈ ਭਈਲੇ ਨਿਵਾਸਾ ਪਾਣੀ ਪਾ
ਵਕੁ ਤਿਨਹਿ ਕੀਆ ॥ ਪੰਕਜੁ ਮੋਹ ਪਗੁ ਨਹੀ ਚਾਲੈ ਹਮ ਦੇਖਾ ਤਹ ਡੂਬੀਅਲੇ ॥੧॥ ਮਨ ਏਕੁ ਨ ਚੇਤਸਿ ਮੂੜ ਮਨਾ ॥ ਹਰਿ ਬਿਸਰਤ ਤੇਰੇ
ਗੁਣ ਗਲਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾ ਹਉ ਜਤੀ ਸਤੀ ਨਹੀ ਪੜਿਆ ਮੂਰਖ ਮੁਗਧਾ ਜਨਮੁ ਭਇਆ ॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੀ ਸਰਣਾ ਜਿ
ਨ ਤੂੰ ਨਾਹੀ ਵੀਸਰਿਆ ॥੨॥੨੯॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਛਿਅ ਘਰ ਛਿਅ ਗੁਰ ਛਿਅ ਉਪਦੇਸ ॥ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਏਕੋ ਵੇਸ ਅਨੇਕ ॥੧॥
ਜੈ ਘਰਿ ਕਰਤੇ ਕੀਰਤਿ ਹੋਇ ॥ ਸੋ ਘਰੁ ਰਾਖੁ ਵਡਾਈ ਤੋਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਵਿਸੁਏ ਚਸਿਆ ਘੜੀਆ ਪਹਰਾ ਥਿਤੀ ਵਾਰੀ ਮਾਹੁ ਹੋਇਆ ॥ ਸੂ
ਰਜੁ ਏਕੋ ਰੁਤਿ ਅਨੇਕ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕੇ ਕੇਤੇ ਵੇਸ ॥੨॥੩੦॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਘਰੁ ੩ ॥

ਲਖ ਲਸਕਰ ਲਖ ਵਾਜੇ ਨੇਜੇ ਲਖ ਉਠਿ ਕਰਹਿ ਸਲਾਮੁ ॥ ਲਖਾ ਉਪਰਿ ਫੁਰਮਾਇਸਿ ਤੇਰੀ ਲਖ ਉਠਿ ਰਾਖਹਿ ਮਾਨੁ ॥ ਜਾਂ ਪਤਿ ਲੇ
ਖੈ ਨਾ ਪਵੈ ਤਾਂ ਸਭਿ ਨਿਰਾਫਲ ਕਾਮ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਜਗੁ ਧੰਧਾ ॥ ਜੇ ਬਹੁਤਾ ਸਮਝਾਈਐ ਭੋਲਾ ਭੀ ਸੋ ਅੰਧੋ ਅੰਧਾ ॥੧॥ ਰਹ
ਉ ॥ ਲਖ ਖਟੀਅਹਿ ਲਖ ਸੰਜੀਅਹਿ ਖਾਜਹਿ ਲਖ ਆਵਹਿ ਲਖ ਜਾਹਿ ॥ ਜਾਂ ਪਤਿ ਲੇਖੈ ਨਾ ਪਵੈ ਤਾਂ ਜੀਅ ਕਿਥੈ ਫਿਰਿ ਪਾਹਿ ॥
੨॥ ਲਖ ਸਾਸਤ ਸਮਝਾਵਣੀ ਲਖ ਪੰਡਿਤ ਪੜਹਿ ਪੁਰਾਣ ॥ ਜਾਂ ਪਤਿ ਲੇਖੈ ਨਾ ਪਵੈ ਤਾਂ ਸਭੇ ਕੁਪਰਵਾਣੁ ॥੩॥ ਸਚ ਨਾਮਿ ਪਤਿ ਊ
ਪਜੈ ਕਰਮਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਹਿਰਦੈ ਜੇ ਵਸੈ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਪਾਰੁ ॥੪॥੧॥੩੧॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਦੀਵਾ
ਮੇਰਾ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਦੁਖੁ ਵਿਚਿ ਪਾਇਆ ਤੇਲੁ ॥ ਉਨਿ ਚਾਨਣਿ ਓਹੁ ਸੋਖਿਆ ਚੂਕਾ ਜਮ ਸਿਉ ਮੇਲੁ ॥੧॥ ਲੋਕਾ ਮਤ ਕੋ ਫਕੜਿ ਪਾਇ ॥ ਲਖ
ਮੜਿਆ ਕਰਿ ਏਕਠੇ ਏਕ ਰਤੀ ਲੇ ਭਾਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਿੰਡੁ ਪਤਲਿ ਮੇਰੀ ਕੇਸਉ ਕਿਰਿਆ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥ ਐਥੈ ਓਥੈ ਆਗੈ
ਪਾਛੈ ਏਹੁ ਮੇਰਾ ਆਧਾਰੁ ॥੨॥ ਗੰਗ ਬਨਾਰਸਿ ਸਿਫਤਿ ਤੁਮਾਰੀ ਨਾਵੈ ਆਤਮ ਰਾਉ ॥ ਸਚਾ ਨਾਵਣੁ ਤਾਂ ਥੀਐ ਜਾਂ ਅਹਿਨਿਸਿ ਲਾਗੈ ਭਾਉ ॥
੩॥ ਇਕ ਲੋਕੀ ਹੋਰੁ ਛਮਿਛਰੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਵਟਿ ਪਿੰਡੁ ਖਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਪਿੰਡੁ ਬਖਸੀਸ ਕਾ ਕਬਹੂੰ ਨਿਖੂਟਸਿ ਨਾਹਿ ॥੪॥੨॥੩੨॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੪ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਦੇਵਤਿਆ ਦਰਸਨ ਕੈ ਤਾਈ ਦੂਖ ਭੂਖ ਤੀਰਥ ਕੀਏ ॥ ਜੋਗੀ ਜਤੀ ਜੁਗਤਿ ਮਹਿ ਰਹਤੇ ਕਰਿ ਕਰਿ ਭਗਵੇ ਭੇਖ ਭਏ ॥੧॥ ਤਉ ਕਾਰਣਿ
ਸਾਹਿਬਾ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ॥ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਅਨੇਕਾ ਰੂਪ ਅਨੰਤਾ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਹੀ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਕੇਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਰ ਘਰ ਮਹਲਾ ਹਸਤੀ ਘੋੜੇ ਛੋਡਿ ਵਿ
ਲਾਇਤਿ ਦੇਸ ਗਏ ॥ ਪੀਰ ਪੈਕੰਬਰ ਸਾਲਿਕ ਸਾਦਿਕ ਛੋਡੀ ਦੁਨੀਆ ਥਾਇ ਪਏ ॥੨॥ ਸਾਦ ਸਹਜ ਸੁਖ ਰਸ ਕਸ ਤਜੀਅਲੇ ਕਾਪੜ ਛੋ
ਡੇ ਚਮੜ ਲੀਏ ॥ ਦੁਖੀਏ ਦਰਦਵੰਦ ਦਰਿ ਤੇਰੈ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਦਰਵੇਸ ਭਏ ॥੩॥ ਖਲੜੀ ਖਪਰੀ ਲਕੜੀ ਚਮੜੀ ਸਿਖਾ ਸੂਤੁ ਧੋਤੀ
ਕੀਨੀ ॥ ਤੂੰ ਸਾਹਿਬੁ ਹਉ ਸਾਂਗੀ ਤੇਰਾ ਪ੍ਰਣਵੈ ਨਾਨਕੁ ਜਾਤਿ ਕੈਸੀ ॥੪॥੧॥
੩੩॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਘਰੁ ੫ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਭੀਤਰਿ ਪੰਚ ਗੁਪਤ ਮਨਿ ਵਾਸੇ ॥ ਥਿਰੁ ਨ ਰਹਹਿ ਜੈਸੇ ਭਵਹਿ ਉਦਾਸੇ ॥੧॥ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ਦਇਆਲ ਸੇਤੀ ਥਿਰੁ ਨ ਰਹੈ ॥ ਲੋਭੀ ਕਪਟੀ
ਪਾਪੀ ਪਖੰਡੀ ਮਾਇਆ ਅਧਿਕ ਲਗੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਫੂਲ ਮਾਲਾ ਗਲਿ ਪਹਿਰਉਗੀ ਹਾਰੋ ॥ ਮਿਲੈਗਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਤਬ ਕਰਉਗੀ ਸੀਗਾ
ਰੋ ॥੨॥ ਪੰਚ ਸਖੀ ਹਮ ਏਕੁ ਭਤਾਰੋ ॥ ਪੇਡਿ ਲਗੀ ਹੈ ਜੀਅੜਾ ਚਾਲਣਹਾਰੋ ॥੩॥ ਪੰਚ ਸਖੀ ਮਿਲਿ ਰੁਦਨੁ ਕਰੇਹਾ ॥ ਸਾਹੁ ਪਜੂਤਾ

ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਨਕੁਲੇਖਾਦੇਣਾ॥੪॥੩੪॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੧॥ਘਰੁ੬ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਮਨੁਮੋਤੀਜੇਗਹਣਾਹੋਵੈਪਉਣੁਹੋਵੈਸੂਤਧਾਰੀ॥ਖਿਮਾਸੀਗਾਰੁਕਾਮਣਿਤਨਿਪਹਿਰੈਰਾਵੈਲਾਲਪਿਆਰੀ॥੧॥ਲਾਲਬਹੁਗੁਣਿਕਾ
ਮਣਿਮੋਹੀ॥ਤੇਰੇਗੁਣਹੋਹਿਨਅਵਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਹਰਿਹਾਰੁਕੰਠਿਲੇਪਹਿਰੈਦਾਮੋਦਰੁਦੰਤੁਲੇਈ॥ਕਰਕਰਿਕਰਤਾਕੰਗਨਪਹਿ
ਰੈਇਨਬਿਧਿਚਿਤੁਧਰੇਈ॥੨॥ਮਧੁਸੂਦਨੁਕਰਿਮੁੰਦਰੀਪਹਿਰੈਪਰਮੇਸਰੁਪਟੁਲੇਈ॥ਧੀਰਜੁਧੜੀਬੰਧਾਵੈਕਾਮਣਿਸ੍ਰੀਰੰਗੁਸੁਰ
ਮਾਦੇਈ॥੩॥ਮਨਮੰਦਰਿਜੇਦੀਪਕੁਜਾਲੇਕਾਇਆਸੇਜਕਰੇਈ॥ਗਿਆਨਰਾਉਜਬਸੇਜੈਆਵੈਤਨਾਨਕਭੋਗੁਕਰੇਈ॥੪॥੧॥੩੫
ਆਸਾਮਹਲਾ੧॥ਕੀਤਾਹੋਵੈਕਰੇਕਰਾਇਆਤਿਸੁਕਿਆਕਹੀਐਭਾਈ॥ਜੋਕਿਛੁਕਰਣਾਸੋਕਰਿਰਹਿਆਕੀਤੇਕਿਆਚਤੁਰਾ
ਈ॥੧॥ਤੇਰਾਹੁਕਮੁਭਲਾਤੁਧੁਭਾਵੈ॥ਨਾਨਕਤਾਕਉਮਿਲੈਵਡਾਈਸਾਚੇਨਾਮਿਸਮਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਿਰਤੁਪਇਆਪਰਵਾਣਾਲਿ
ਖਿਆਬਾਹੁੜਿਹੁਕਮੁਨਹੋਈ॥ਜੈਸਾਲਿਖਿਆਤੈਸਾਪੜਿਆਮੇਟਿਨਸਕੈਕੋਈ॥੨॥ਜੇਕੋਦਰਗਹਬਹੁਤਾਬੋਲੈਨਾਉਪਵੈਬਾਜਾ
ਰੀ॥ਸਤਰੰਜਬਾਜੀਪਕੈਨਾਹੀਕਚੀਆਵੈਸਾਰੀ॥੩॥ਨਾਕੋਪੜਿਆਪੰਡਿਤੁਬੀਨਾਨਾਕੋਮੂਰਖੁਮੰਦਾ॥ਬੰਦੀਅੰਦਰਿਸਿਫਤਿਕ
ਰਾਏਤਾਕਉਕਹੀਐਬੰਦਾ॥੪॥੨॥੩੬॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੧॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਮਨੈਮਹਿਮੁੰਦ੍ਰਾਖਿੰਥਾਖਿਮਾਹਢਾਵਉ॥ਜੋਕਿ
ਛੁਕਰੈਭਲਾਕਰਿਮਾਨਉਸਹਜਜੋਗਨਿਧਿਪਾਵਉ॥੧॥ਬਾਬਾਜੁਗਤਾਜੀਉਜੁਗਹਜੁਗਜੋਗੀਪਰਮਤੰਤਮਹਿਜੋਗੰ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
ਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਪਾਇਆਗਿਆਨਕਾਇਆਰਸਭੋਗੰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਿਵਨਗਰੀਮਹਿਆਸਣਿਬੈਸਉਕਲਪਤਿਆਗੀਬਾਦੰ॥ਸਿੰ
ਙੀਸਬਦੁਸਦਾਧੁਨਿਸੋਹੈਅਹਿਨਿਸਿਪੂਰੈਨਾਦੰ॥੨॥ਪਤੁਵੀਚਾਰੁਗਿਆਨਮਤਿਡੰਡਾਵਰਤਮਾਨਬਿਭੂਤੰ॥ਹਰਿਕੀਰਤਿਰਹਰਾਸਿਹ
ਮਾਰੀਗੁਰਮੁਖਿਪੰਥੁਅਤੀਤੰ॥੩॥ਸਗਲੀਜੋਤਿਹਮਾਰੀਸੰਮਿਆਨਾਨਾਵਰਨਅਨੇਕੰ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੁਣਿਭਰਥਰਿਜੋਗੀਪਾਰਬ੍ਰ
ਹਮਲਿਵਏਕੰ॥੪॥੩॥੩੭॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੧॥ ਗੁੜੁਕਰਿਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਕਰਿਧਾਵੈਕਰਿਕਰਣੀਕਸੁਪਾਈਐ॥
ਭਾਠੀਭਵਨੁਪ੍ਰੇਮਕਾਪੋਚਾਇਤੁਰਸਿਅਮਿਉਚੁਆਈਐ॥੧॥ਬਾਬਾਮਨੁਮਤਵਾਰੋਨਾਮਰਸੁਪੀਵੈਸਹਜਰੰਗਰਚਿਰਹਿਆ॥ਅਹਿ
ਨਿਸਿਬਨੀਪ੍ਰੇਮਲਿਵਲਾਗੀਸਬਦੁਅਨਾਹਦੁਗਹਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੂਰਾਸਾਚੁਪਿਆਲਾਸਹਜੇਤਿਸਹਿਪੀਆਏਜਾਕਉਨਦ
ਰਿਕਰੇ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਕਾਵਾਪਾਰੀਹੋਵੈਕਿਆਮਦਿਛੂਛੈਭਾਉਧਰੇ॥੨॥ਗੁਰਕੀਸਾਖੀਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਪੀਵਤਹੀਪਰਵਾਣੁਭਇਆ॥
ਦਰਦਰਸਨਕਾਪ੍ਰੀਤਮੁਹੋਵੈਮੁਕਤਿਬੈਕੁੰਠੈਕਰੈਕਿਆ॥੩॥ਸਿਫਤੀਰਤਾਸਦਬੈਰਾਗੀਜੂਐਜਨਮੁਨਹਾਰੈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੁਣਿਭਰ
ਥਰਿਜੋਗੀਖੀਵਾਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰੈ॥੪॥੪॥੩੮॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੧॥ ਖੁਰਾਸਾਨਖਸਮਾਨਾਕੀਆਹਿੰਦੁਸਤਾਨੁਡਰਾਇਆ॥ਆ
ਪੈਦੋਸੁਨਦੇਈਕਰਤਾਜਮੁਕਰਿਮੁਗਲੁਚੜਾਇਆ॥ਏਤੀਮਾਰਪਈਕਰਲਾਣੇਤੈਂਕੀਦਰਦੁਨਆਇਆ॥੧॥ਕਰਤਾਤੂੰਸਭਨਾ
ਕਾਸੋਈ॥ਜੇਸਕਤਾਸਕਤੇਕਉਮਾਰੇਤਾਮਨਿਰੋਸੁਨਹੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਕਤਾਸੀਹੁਮਾਰੇਪੈਵਗੈਖਸਮੈਸਾਪੁਰਸਾਈ॥ਰਤਨ
ਵਿਗਾੜਿਵਿਗੋਏਕੁਤੀਮੁਇਆਸਾਰਨਕਾਈ॥ਆਪੇਜੋੜਿਵਿਛੋੜੇਆਪੇਵੇਖੁਤੇਰੀਵਡਿਆਈ॥੨॥ਜੇਕੋਨਾਉਧਰਾਏਵਡਾਸਾ
ਦਕਰੇਮਨਿਭਾਣੇ॥ਖਸਮੈਨਦਰੀਕੀੜਾਆਵੈਜੇਤੇਚੁਗੈਦਾਣੇ॥ਮਰਿਮਰਿਜੀਵੈਤਾਕਿਛੁਪਾਏਨਾਨਕਨਾਮੁਵਖਾਣੇ॥੩॥੫॥ ੩੯॥

੪੧॥ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ ੩॥ਘਰੁ ੨ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਚਉਪਦੇ॥

ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਵੈ ਵਡਭਾਗੀ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ਖਟੁ ਦਰਸਨ ਵਰਤੈ ਵਰਤਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥੧॥
ਗੁਰ ਕੈ ਦਰਸਨਿ ਮੁਕਤਿ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥ ਸਾਚਾ ਆਪਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਦਰਸਨਿ ਉਧਰੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਜੇ ਕੋ ਲਾਏ ਭਾਉ ਪਿਆਰਾ
॥ ਭਾਉ ਪਿਆਰਾ ਲਾਏ ਵਿਰਲਾ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਦਰਸਨਿ ਸਦ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੨॥ ਗੁਰ ਕੈ ਦਰਸਨਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਪਰਵਾਰ ਸਾਧਾ
ਰੁ ॥ ਨਿਗੁਰੇ ਕਉ ਗਤਿ ਕਾਈ ਨਾਹੀ ॥ ਅਵਗਣਿ ਮੁਠੇ ਚੋਟਾ ਖਾਹੀ ॥੩॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੁਖੁ ਸਾਂਤਿ ਸਰੀਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਾ ਕਉ ਲਗੈ ਨ
ਪੀਰਾ ॥ ਜਮ ਕਾਲੁ ਤਿਸੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵੈ ॥੪॥੧॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਬਦਿ ਮੁਆ ਵਿਚਹੁ
ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਇ ॥੧॥ ਨਿਰਭਉ ਦਾਤਾ ਸਦਾ ਮਨਿ ਹੋਇ ॥ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਪਾਏ ਭਾਗਿ ਕੋਇ ॥੧॥
ਗੁਣ ਸੰਗ੍ਰਹੁ ਵਿਚਹੁ ਅਉਗਣ ਜਾਹਿ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਣਾ ਕਾ ਗਾਹਕੁ ਹੋਵੈ ਸੋ ਗੁਣ ਜਾਣੈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਸਬਦਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ॥ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਸੂਚਾ ਹੋਇ ॥ ਗੁਣ ਤੇ ਨਾਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੨॥ ਗੁਣ ਅਮੋਲਕ ਪਾਏ ਨ ਜਾਹਿ ॥ ਮਨਿ ਨਿਰਮਲ
ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਹਿ ॥ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿਨ੍ਹ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਸਦਾ ਗੁਣਦਾਤਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥੩॥ ਜੋ ਗੁਣ ਸੰਗ੍ਰਹੈ ਤਿਨ ਬ
ਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਸਾਚੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥੪॥੨॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਚਿ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਚਿਰੀ ਵਿਛੁੰਨੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਆ
ਪਣੀ ਕੀਮਤਿ ਆਪੇ ਪਾਏ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਿਨ ਬਿਧਿ ਹੋਇ ॥ ਹਰਿ ਅਪਰੰਪਰੁ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲੈ
ਜਨੁ ਕੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੀਮਤਿ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥ ਵਿਰਲੇ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਊਚੀ ਬਾਣੀ ਊਚਾ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਵਖਾਣੈ ਕੋਇ ॥੨॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਦੁਖੁ ਦਰਦੁ ਸਰੀਰਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਤਾ ਉਤਰੈ ਪੀਰ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਦੁਖੁ ਕਮਾਇ
॥ ਮਨਮੁਖਿ ਬਹੁਤੀ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥੩॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮੀਠਾ ਅਤਿ ਰਸੁ ਹੋਇ ॥ ਪੀਵਤ ਰਹੈ ਪੀਆਏ ਸੋਇ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ
ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਗਤਿ ਪਾਏ ॥੪॥੩॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰ ॥ ਸੇਵਤ
ਹੀ ਸੁਖੁ ਸਾਂਤਿ ਸਰੀਰ ॥ ਸਬਦਿ ਤਰੇ ਜਨ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਤਿਨ ਕੈ ਹਮ ਸਦ ਲਾਗਹ ਪਾਇ ॥੧॥ ਜੋ ਮਨਿ ਰਾਤੇ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਲਾ
ਇ ॥ ਤਿਨ ਕਾ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਲਾਥਾ ਤੇ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਮਿਲੇ ਸੁਭਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਬਦੁ ਚਾਖੈ ਸਾਚਾ ਸਾਦੁ ਪਾਏ ॥
ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥ ਆਪੇ ਨੇੜੈ ਆਪੇ ਦੂਰਿ ॥੨॥ ਆਖਣਿ ਆਖੈ ਬਕੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥
ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਏ ਸੋਇ ॥ ਕਹਣੈ ਕਥਨਿ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਚ
ਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇ ॥ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰ ॥੪॥੪

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਲਗੇ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਸੋਝੀ
ਹੋਇ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਨ ਲਾਗੈ ਕੋਇ ॥ ਮੂਲਿ ਲਾਗੇ ਸੇ ਜਨ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਹਿਰਦੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਏਕੋ ਜਾਣੁ
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਡਾਲੀ ਲਾਗੈ ਨਿਹਫਲੁ ਜਾਇ ॥ ਅੰਧੀ ਕੰਮੀ ਅੰਧ ਸਜਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਅੰਧਾ ਠਉਰ ਨ ਪਾਇ ॥ ਬਿਸਟਾ ਕਾ ਕੀ
ੜਾ ਬਿਸਟਾ ਮਾਹਿ ਪਚਾਇ ॥੨॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਸੰਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਕਰੇ ਵੀ
ਚਾਰੁ ॥ ਆਪਿ ਤਰੈ ਕੁਲ ਉਧਰਣਹਾਰੁ ॥੩॥ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਨਾਮਿ ਵਜਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਮਹਲੁ ਸਬਦਿ ਘਰੁ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਸਤ ਸਰ

ਹਰਿਜਲਿਨਾਇਆ॥ਦੁਰਮਤਿਮੈਲੁਸਭੁਦੂਰਿਗਵਾਇਆ॥੪॥੫॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੩॥ ਮਨਮੁਖਮਰਹਿਮਰਿਮਰਣੁਵਿਗਾੜਹਿ॥ਦੂਜੈ
ਭਾਇਆਤਮਸੰਘਾਰਹਿ॥ਮੇਰਾਮੇਰਾਕਰਿਕਰਿਵਿਗੂਤਾ॥ਆਤਮੁਨਚੀਨੈਭਰਮੈਵਿਚਿਸੂਤਾ॥੧॥ਮਰੁਮੁਆਸਬਦੇਮਰਿਜਾਇ॥ਉਸਤਤਿਨਿੰ
ਦਾਗੁਰਿਸਮਜਾਣਾਈ॥ਇਸੁਜੁਗਮਹਿਲਾਹਾਹਰਿਜਪਿਲੈਜਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮਵਿਹੂਣਗਰਭਗਲਿਜਾਇ॥ਬਿਰਥਾਜਨਮੁਦੂਜੈਲੋ
ਭਾਇ॥ਨਾਮਵਿਹੂਣੀਦੁਖਿਜਲੈਸਬਾਈ॥ਸਤਿਗੁਰਿਪੂਰੈਬੂਝਬੁਝਾਈ॥੨॥ਮਨੁਚੰਚਲੁਬਹੁਚੋਟਾਖਾਇ॥ਏਥਹੁਛੁੜਕਿਆਠਉਰਨਪਾ
ਇ॥ਗਰਭਜੋਨਿਵਿਸਟਾਕਾਵਾਸੁ॥ਤਿਤੁਘਰਿਮਨਮੁਖੁਕਰੇਨਿਵਾਸੁ॥੩॥ਅਪਨੇਸਤਿਗੁਰਕਉਸਦਾਬਲਿਜਾਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜੋਤੀ
ਜੋਤਿਮਿਲਾਈ॥ਨਿਰਮਲਬਾਣੀਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾ॥ਨਾਨਕਹਉਮੈਮਾਰੇਸਦਾਉਦਾਸਾ॥੪॥੬॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੩॥
ਲਾਲੈਆਪਣੀਜਾਤਿਗਵਾਈ॥ਤਨੁਮਨੁਅਰਪੇਸਤਿਗੁਰਸਰਣਾਈ॥ਹਿਰਦੈਨਾਮੁਵਡੀਵਡਿਆਈ॥ਸਦਾਪ੍ਰੀਤਮੁਪ੍ਰਭੁਹੋਇਸਖਾਈ॥
੧॥ਸੋਲਾਲਾਜੀਵਤੁਮਰੈ॥ਸੋਗੁਹਰਖੁਦੁਇਸਮਕਰਿਜਾਣੈਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸਬਦਿਉਧਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਣੀਕਾਰਧੁਰਹੁਫੁਰਮਾਈ॥
ਬਿਨੁਸਬਦੈਕੋਥਾਇਨਪਾਈ॥ਕਰਣੀਕੀਰਤਿਨਾਮੁਵਸਾਈ॥ਆਪੇਦੇਵੈਢਿਲਨਪਾਈ॥੨॥ਮਨਮੁਖਿਭਰਮਿਭੁਲੈਸੰਸਾਰੁ॥ਬਿਨੁ
ਰਾਸੀਕੂੜਕਰੇਵਾਪਾਰੁ॥ਵਿਣੁਰਾਸੀਵਖਰੁਪਲੈਨਪਾਇ॥ਮਨਮੁਖਭੁਲਾਜਨਮੁਗਵਾਇ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਸੁਲਾਲਾਹੋਇ॥ਊਤਮਜਾ
ਤੀਊਤਮੁਸੋਇ॥ਗੁਰਪਉੜੀਸਭਦੂਊਚਾਹੋਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਵਡਾਈਹੋਇ॥੪॥੭॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੩॥ ਮਨਮੁਖਿਝੂਠੋਝੂਠੁਕ
ਮਾਵੈ॥ਖਸਮੈਕਾਮਹਲੁਕਦੇਨਪਾਵੈ॥ਦੂਜੈਲਗੀਭਰਮਿਭੁਲਾਵੈ॥ਮਮਤਾਬਾਧਾਆਵੈਜਾਵੈ॥੧॥ਦੋਹਾਗਣੀਕਾਮਨਦੇਖੁਸੀ
ਗਾਰੁ॥ਪੁਤ੍ਰਕਲਤ੍ਰਧਨਮਾਇਆ ਚਿਤੁਲਾਏਝੂਠੁਮੋਹੁਪਾਖੰਡਵਿਕਾਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਦਾਸੋਹਾਗਣਿਜੋਪ੍ਰਭਭਾਵੈ॥ਗੁਰ
ਸਬਦੀਸੀਗਾਰੁਬਣਾਵੈ॥ਸੇਜਸੁਖਾਲੀਅਨਦਿਨੁਹਰਿਰਾਵੈ॥ਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਸਦਾਸੁਖੁਪਾਵੈ॥੨॥ਸਾਸੋਹਾਗਣਿਸਾਚੀਜਿਸੁਸਾਚਿ
ਪਿਆਰੁ॥ਅਪਣਾਪਿਰੁਰਾਖੈਸਦਾਉਰਧਾਰਿ॥ਨੇੜੈਦੇਖੈਸਦਾਹਦੂਰਿ॥ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਸਰਬਰਹਿਆਭਰਪੂਰਿ॥੩॥ਆਗੈਜਾਤਿਰੂਪੁਨ
ਜਾਇ॥ਤੇਹਾਹੋਵੈਜੇਹੇਕਰਮਕਮਾਇ॥ਸਬਦੇਊਚੋਊਚਾਹੋਇ॥ਨਾਨਕਸਾਚਿਸਮਾਵੈਸੋਇ॥੪॥੮॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੩
॥ਭਗਤਿਰਤਾਜਨੁਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ਗੁਰਕੈਭੈਸਾਚੈਸਾਚਿਸਮਾਇ॥ਬਿਨੁਗੁਰਪੂਰੇਭਗਤਿਨਹੋਇ॥ਮਨਮੁਖਰੁੰਨੇਅਪਨੀਪਤਿ
ਖੋਇ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਹਰਿਜਪਿਸਦਾਧਿਆਇ॥ਸਦਾਅਨੰਦੁਹੋਵੈਦਿਨੁਰਾਤੀਜੋਇਛੈਸੋਈਫਲੁਪਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਪੂਰੇ
ਤੇਪੂਰਾਪਾਇ॥ਹਿਰਦੈਸਬਦੁਸਚੁਨਾਮੁਵਸਾਇ॥ਅੰਤਰੁਨਿਰਮਲੁਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰਿਨਾਇ॥ਸਦਾਸੂਚੇਸਾਚਿਸਮਾਇ॥੨॥ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਵੇ
ਖੈਸਦਾਹਜੂਰਿ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਰਹਿਆਭਰਪੂਰਿ॥ਜਹਾਜਾਉਤਹਵੇਖਾਸੋਇ॥ਗੁਰਬਿਨੁਦਾਤਾਅਵਰੁਨਕੋਇ॥੩॥ਗੁਰੁਸਾਗਰੁਪੂ
ਰਾਭੰਡਾਰ॥ਊਤਮਰਤਨਜਵਾਹਰਅਪਾਰ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਦੇਵਣਹਾਰੁ॥ਨਾਨਕਬਖਸੇਬਖਸਣਹਾਰੁ॥੪॥੯॥ਆਸਾਮਹਲਾ੩
॥ਗੁਰੁਸਾਇਰੁਸਤਿਗੁਰੁਸਚੁਸੋਇ॥ਪੂਰੈਭਾਗਿਗੁਰਸੇਵਾਹੋਇ॥ਸੋਬੂਝੈਜਿਸੁਆਪਿਬੁਝਾਏ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸੇਵਕਰਾਏ॥
੧॥ਗਿਆਨਰਤਨਿਸਭਸੋਝੀਹੋਇ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਅਗਿਆਨੁਬਿਨਾਸੈਅਨਦਿਨੁਜਾਗੈਵੇਖੈਸਚੁਸੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੋਹੁਗੁਮਾਨੁ
ਗੁਰਸਬਦਿਜਲਾਏ॥ਪੂਰੇਗੁਰਤੇਸੋਝੀਪਾਏ॥ਅੰਤਰਿਮਹਲੁਗੁਰਸਬਦਿਪਛਾਣੈ॥ਆਵਣਜਾਣੁਰਹੈਥਿਰੁਨਾਮਿਸਮਾਣੇ॥੨॥
ਜੰਮਣੁਮਰਣਾਹੈਸੰਸਾਰੁ॥ਮਨਮੁਖੁਅਚੇਤੁਮਾਇਆਮੋਹੁਗੁਬਾਰੁ॥ਪਰਨਿੰਦਾਬਹੁਕੂੜੁਕਮਾਵੈ॥ਵਿਸਟਾਕਾਕੀੜਾਵਿਸਟਾਮਾਹਿਸਮਾਵੈ॥
੩॥ਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲਿਸਭਸੋਝੀਪਾਏ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਹਰਿਭਗਤਿਦ੍ਰਿੜਾਏ॥ਭਾਣਾਮੰਨੇਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ॥ਨਾਨਕਸਚਿਸਮਾਵੈਸੋਇ॥੪॥੧੦॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ਪੰਚਪਦੇ ॥ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਤਿਸੁ ਸਦਾ ਅਨੰਦ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ॥ ਨਾ ਫਿਰਿ ਮਰੈ ਨ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਜਿਨ ਕਉ ਨਾਮੁ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਲੇਖੁ ॥ ਤੇ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਧਿਆਵਹਿ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਭਗਤਿ ਵਿਸੇਖੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਗਹਣ ਗਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰ ਦਿਤੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਊਤਮ ਪਦਵੀ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈ ॥੨॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ਸੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ॥ ਏਕ ਘੜੀ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਿ ॥ ਕਹਿ ਕਹਿ ਕਹਣਾ ਆਖਿ ਸੁਣਾਏ ॥ ਜੇ ਸਉ ਘਾਲੇ ਥਾਇ ਨ ਪਾਏ ॥੩॥ ਜਿਨ ਕੈ ਪੋਤੈ ਪੁੰਨੁ ਤਿਨਾ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਏ ॥ ਸਚੁ ਬਾਣੀ ਗੁਰੁ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਏ ॥ ਜਿਥੈ ਸਬਦੁ ਵਸੈ ਤਿਥੈ ਦੁਖੁ ਜਾਏ ॥ ਗਿਆਨਿ ਰਤਨਿ ਸਾਚੈ ਸਹਜਿ ਸਮਾਏ ॥੪॥ ਨਾਵੈ ਜੇਵਡੁ ਹੋਰੁ ਧਨੁ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਬਖਸੇ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥ ਪੂਰੈ ਸਬਦਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥੫॥੧੧॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਨਿਰਤਿ ਕਰੇ ਬਹੁ ਵਾਜੇ ਵਜਾਏ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਅੰਧਾ ਬੋਲਾ ਹੈ ਕਿਸੁ ਆਖਿ ਸੁਣਾਏ ॥ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਭਰਮੁ ਅਨਲ ਵਾਉ ॥ ਦੀਵਾ ਬਲੈ ਨ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਘਟਿ ਚਾਨਣੁ ਹੋਇ ॥ ਆਪੁ ਪਛਾਣਿ ਮਿਲੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਰਤਿ ਹਰਿ ਲਾਗੈ ਭਾਉ ॥ ਪੂਰੇ ਤਾਲ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਆਪੇ ਜਾਣੁ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਅੰਤਰਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਣੁ ॥੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸਹਜਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਜੁਗਤਿ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ ਪਾਖੰਡਿ ਭਗਤਿ ਨਿਰਤਿ ਦੁਖੁ ਹੋਇ ॥੩॥ ਏਹਾ ਭਗਤਿ ਜਨੁ ਜੀਵਤ ਮਰੈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਭਵਜਲੁ ਤਰੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਭਗਤਿ ਥਾਇ ਪਾਇ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਆਪਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੪॥ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਿਲਾਏ ॥ ਨਿਹਚਲ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ ਭਗਤਿ ਰਤੇ ਤਿਨ ਸਚੀ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੫॥੧੨॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ਕਾਫੀ ਘਰੁ ੮ ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਹਰਿ ਕੈ ਭਾਣੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਸਚੁ ਸੋਝੀ ਹੋਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮਨਿ ਵਸੈ ਹਰਿ ਬੂਝੈ ਸੋਈ ॥੧॥ ਮੈ ਸਹੁ ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਹੈ ਅਵਰੁ ਨਾਹੀ ਕੋਈ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਸੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਨਿਰਭਉ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜਮ ਕੈ ਵਸਿ ਹੈ ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧ ਗਵਾਰਿ ॥੨॥ ਹਰਿ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜਨੁ ਸੇਵਾ ਕਰੈ ਬੂਝੈ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਭਾਣੈ ਸਾਲਾਹੀਐ ਭਾਣੈ ਮੰਨਿਐ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥੩॥ ਹਰਿ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਆ ਮਤਿ ਊਤਮ ਹੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਤੂੰ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਤਿ ਹੋਈ ॥੪॥੧੩॥

੫੪॥ ਜੁਮਲਾ ੫੪॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਘਰੁ ੨ ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਸਚਿਆਰੁ ਮੈਡਾ ਸਾਂਈ ॥ ਜੋ ਤਉ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਥੀਸੀ ਜੋ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਸੋਈ ਹਉ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਤੂੰ ਸਭਨੀ ਧਿਆਇਆ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹਿ ਤਿਨਿ ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਾਧਾ ਮਨਮੁਖਿ ਗਵਾਇਆ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪਿ ਵਿਛੋੜਿਆ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥੧॥ ਤੂੰ ਦਰੀਆਉ ਸਭ ਤੁਝ ਹੀ ਮਾਹਿ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤੇਰਾ ਖੇਲੁ ॥ ਵਿਜੋਗਿ ਮਿਲਿ ਵਿਛੁੜਿਆ ਸੰਜੋਗੀ ਮੇਲੁ ॥੨॥ ਜਿਸ ਨੋ ਤੂੰ ਜਾਣਾਇਹਿ ਸੋਈ ਜਨੁ ਜਾਣੈ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਦ ਹੀ ਆਖਿ ਵਖਾਣੈ ॥ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸਹਜੇ ਹੀ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੩॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਤੇਰਾ ਕੀਆ ਸਭੁ ਹੋਇ ॥ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਤੂੰ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖਹਿ ਜਾਣਹਿ ਸੋਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥੪॥੧॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਘਰੁ ੨

ਕਿਸਹੀ ਧੜਾ ਕੀਆ ਮਿਤ੍ਰ ਸੁਤ ਨਾਲਿ ਭਾਈ ॥ ਕਿਸਹੀ ਧੜਾ ਕੀਆ ਕੁੜਮ ਸਕੇ ਨਾਲਿ ਜਵਾਈ ॥ ਕਿਸਹੀ ਧੜਾ ਕੀਆ ਸਿਕਦਾਰ ਚਉ
ਧਰੀ ਨਾਲਿ ਆਪਣੈ ਸੁਆਈ ॥ ਹਮਰਾ ਧੜਾ ਹਰਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥੧॥ ਹਮ ਹਰਿ ਸਿਉ ਧੜਾ ਕੀਆ ਮੇਰੀ ਹਰਿ ਟੇਕ ॥ ਮੈ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਪਖੁ
ਧੜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਹਉ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਅਸੰਖ ਅਨੇਕ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨ੍ਹ ਸਿਉ ਧੜੇ ਕਰਹਿ ਸੇ ਜਾਹਿ ॥ ਝੂਠੁ ਧੜੇ ਕਰਿ ਪਛੋਤਾਹਿ
॥ ਥਿਰੁ ਨ ਰਹਹਿ ਮਨਿ ਖੋਟੁ ਕਮਾਹਿ ॥ ਹਮ ਹਰਿ ਸਿਉ ਧੜਾ ਕੀਆ ਜਿਸ ਕਾ ਕੋਈ ਸਮਰਥੁ ਨਾਹਿ ॥੨॥ ਏਹ ਸਭਿ ਧੜੇ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਪ
ਸਾਰੀ ॥ ਮਾਇਆ ਕਉ ਲੂਝਹਿ ਗਾਵਾਰੀ ॥ ਜਨਮਿ ਮਰਹਿ ਜੂਐ ਬਾਜੀ ਹਾਰੀ ॥ ਹਮਰੈ ਹਰਿ ਧੜਾ ਜਿ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਸਭੁ ਸਵਾਰੀ ॥੩॥
ਕਲਜੁਗ ਮਹਿ ਧੜੇ ਪੰਚ ਚੋਰ ਝਗੜਾਏ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ਵਧਾਏ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਸਤਸੰਗਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਹਮ
ਰਾ ਹਰਿ ਧੜਾ ਜਿਨਿ ਏਹ ਧੜੇ ਸਭਿ ਗਵਾਏ ॥੪॥ ਮਿਥਿਆ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਧੜੇ ਬਹਿ ਪਾਵੈ ॥ ਪਰਾਇਆ ਛਿਦ੍ਰੁ ਅਟਕਲੈ ਆਪਣਾ ਅਹੰਕਾ
ਰੁ ਵਧਾਵੈ ॥ ਜੈਸਾ ਬੀਜੈ ਤੈਸਾ ਖਾਵੈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਾ ਹਰਿ ਧੜਾ ਧਰਮੁ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਜਿਣਿ ਆਵੈ ॥੫॥੨॥ ਆਸਾ ਮ: ੪
॥ ਹਿਰਦੈ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਮਨਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਭਾਇਆ ॥ ਗੁਰਬਾਣੀ ਹਰਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ॥੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸੁਨਹੁ ਮੇਰੀ ਭੈਨਾ ॥ ਸਨਿ
ਏਕੋ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਮੁਖਿ ਬੋਲਹੁ ਗੁਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬੈਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਮਹਾ ਬੈਰਾਗੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਪਾ
ਇਆ ਵਡਭਾਗੁ ॥੨॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਭਵਹਿ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ॥ ਭਾਗਹੀਨ ਨਹੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥੩॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਹਰਿ ਆਪਿ
ਪੀਆਇਆ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ॥੪॥੩॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ॥ ਨਾਮੁ
ਜਪੀ ਨਾਮੋ ਸੁਖ ਸਾਰੁ ॥੧॥ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮੇਰੇ ਸਾਜਨ ਸੈਨਾ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਲੈਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾ
ਉ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਨਹੀ ਜੀਵਿਆ ਜਾਇ ॥ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਪਾਇ ॥੨॥ ਨਾਮਹੀਨ ਕਾਲਖ ਮੁਖਿ ਮਾਇਆ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਧ੍ਰਿ
ਗੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਾਇਆ ॥੩॥ ਵਡਾ ਵਡਾ ਹਰਿ ਭਾਗ ਕਰਿ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਦਿਵਾਇਆ ॥੪॥੪॥
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਗੁਣ ਬੋਲੀ ਬਾਣੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀ ॥੧॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਭਇਆ
ਅਨੰਦਾ ॥ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਰਸਿ ਗਾਏ ਗੁਣ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਹਰਿ ਜਨ ਲੋਗਾ ॥ ਵਡੈ
ਭਾਗਿ ਪਾਏ ਹਰਿ ਨਿਰਜੋਗਾ ॥੨॥ ਗੁਣ ਵਿਹੂਣ ਮਾਇਆ ਮਲੁ ਧਾਰੀ ॥ ਵਿਣੁ ਗੁਣ ਜਨਮਿ ਮੁਏ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥੩॥ ਸਰੀਰਿ ਸਰੋਵਰਿ
ਗੁਣ ਪਰਗਟਿ ਕੀਏ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਥਿ ਤਤੁ ਕਢੀਏ ॥੪॥੫॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਨਾਮੁ ਸੁਣੀ ਨਾਮੋ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥
ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਪਾਵੈ ॥੧॥ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਮੈ ਧਰ ਨਹੀ ਕਾਈ ਨਾਮੁ ਰਵਿਆ ਸਭ ਸਾਸ ਗਿਰ
ਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੈ ਸੁਰਤਿ ਸੁਨੀ ਮਨਿ ਭਾਈ ॥ ਜੋ ਨਾਮੁ ਸੁਨਾਵੈ ਸੋ ਮੇਰਾ ਮੀਤੁ ਸਖਾਈ ॥੨॥ ਨਾਮਹੀਣ ਗਏ ਮੂੜ ਨੰਗਾ ॥ ਪਚਿ ਪ
ਚਿ ਮੁਏ ਬਿਖੁ ਦੇਖਿ ਪਤੰਗਾ ॥੩॥ ਆਪੇ ਥਾਪੇ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪੇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਦੇਵੈ ਹਰਿ ਆਪੇ ॥੪॥੬॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਵੇਲਿ ਵਧਾਈ ॥ ਫਲ ਲਾਗੇ ਹਰਿ ਰਸਕ ਰਸਾਈ ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਅਨਤ ਤਰੰਗਾ ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਗੁਰ
ਮਤਿ ਸਾਲਾਹੀ ਮਾਰਿਆ ਕਾਲੁ ਜਮਕੰਕਰ ਭੁਇਅੰਗਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਰ ਮਹਿ ਭਗਤਿ ਰਖਾਈ ॥ ਗੁਰੁ ਤੁਠਾ ਸਿਖ ਦੇਵੈ ਮੇਰੇ
ਭਾਈ ॥੨॥ ਹਉਮੈ ਕਰ ਕਿਛੁ ਬਿਧਿ ਨਹੀ ਜਾਣੈ ॥ ਜਿਉ ਕੁੰਚਰੁ ਨਾਇ ਖਾਕੁ ਸਿਰਿ ਛਾਣੈ ॥੩॥ ਜੇ ਵਡ ਭਾਗ ਹੋਵਹਿ ਵਡ ਊਚੇ ॥ ਨਾਨਕ
ਮ

ਨਾਮੁ ਜਪਾਇ ਸਚੁ ਸੂਰੇ ॥੪॥੭॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੀ ਮਨਿ ਭੂਖ ਲਗਾਈ ॥ ਨਾਮਿ ਸੁਨਿਐ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤੈ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥
੧॥ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮੇਰੇ ਗੁਰਸਿਖ ਮੀਤਾ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਨਾਮੇ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹੁ ਨਾਮੁ ਰਖਹੁ ਗੁਰਮਤਿ ਮਨਿ ਚੀਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੋ ਨਾਮੁ ਸੁਣੀ ਮਨੁ
ਸਰਸਾ ॥ ਨਾਮੁ ਲਾਹਾ ਲੈ ਗੁਰਮਤਿ ਬਿਗਸਾ ॥੨॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕੁਸਟੀ ਮੋਹ ਅੰਧਾ ॥ ਸਭ ਨਿਹਫਲ ਕਰਮ ਕੀਏ ਦੁਖੁ ਧੰਧਾ ॥੩॥ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਹਰਿ ਜਸੁ ਜਪੈ ਵਡਭਾਗੀ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥੪॥੮॥

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੬ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਹਥਿ ਕਰਿ ਤੰਤੁ ਵਜਾਵੈ ਜੋਗੀ ਥੋਥਰ ਵਾਜੈ ਬੇਨ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਬੋਲਹੁ ਜੋਗੀ ਇਹੁ ਮਨੂਆ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਭੇਨ ॥੧॥ ਜੋਗੀ ਹਰਿ ਦੇਹੁ ਮ
ਤੀ ਉਪਦੇਸੁ ॥ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਏਕੋ ਵਰਤੈ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਹਮ ਆਦੇਸੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗਾਵਹਿ ਰਾਗ ਭਾਤਿ ਬਹੁ ਬੋਲਹਿ ਇਹੁ ਮਨੂਆ ਖੇਲੈ
ਖੇਲ ॥ ਜੋਵਹਿ ਕੂਪ ਸਿੰਚਨ ਕਉ ਬਸੁਧਾ ਉਠਿ ਬੈਲ ਗਏ ਚਰਿ ਬੇਲ ॥੨॥ ਕਾਇਆ ਨਗਰ ਮਹਿ ਕਰਮ ਹਰਿ ਬੋਵਹੁ ਹਰਿ ਜਾਮੈ ਹਰਿਆ
ਖੇਤੁ ॥ ਮਨੂਆ ਅਸਥਿਰੁ ਬੈਲੁ ਮਨੁ ਜੋਵਹੁ ਹਰਿ ਸਿੰਚਹੁ ਗੁਰਮਤਿ ਜੇਤੁ ॥੩॥ ਜੋਗੀ ਜੰਗਮ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਭ ਤੁਮਰੀ ਜੋ ਦੇਹੁ ਮਤੀ ਤਿਤੁ
ਚੇਲ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਹਰਿ ਲਾਵਹੁ ਮਨੂਆ ਪੇਲ ॥੪॥ ੯॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਕਬ ਕੋ ਭਾਲੈ ਘੁੰਘਰੂ ਤਾਲਾ ਕਬ
ਕੋ ਬਜਾਵੈ ਰਬਾਬੁ ॥ ਆਵਤ ਜਾਤ ਬਾਰ ਖਿਨੁ ਲਾਗੈ ਹਉ ਤਬ ਲਗੁ ਸਮਾਰਉ ਨਾਮੁ ॥੧॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਐਸੀ ਭਗਤਿ ਬਨਿ ਆਈ ॥ ਹਉ ਹ
ਰਿ ਬਿਨੁ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕਉ ਜੈਸੇ ਜਲ ਬਿਨੁ ਮੀਨੁ ਮਰਿ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਬ ਕੋਊ ਮੇਲੈ ਪੰਚ ਸਤ ਗਾਇਣ ਕਬ ਕੋ ਰਾਗ ਧੁਨਿ ਉ
ਠਾਵੈ ॥ ਮੇਲਤ ਚੁਨਤ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਚਸਾ ਲਾਗੈ ਤਬ ਲਗੁ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਰਾਮ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥੨॥ ਕਬ ਕੋ ਨਾਚੈ ਪਾਵ ਪਸਾਰੈ ਕਬ ਕੋ ਹਾਥ ਪਸਾਰੈ ॥ ਹਾਥ
ਪਾਵ ਪਸਾਰਤ ਬਿਲਮੁ ਤਿਲੁ ਲਾਗੈ ਤਬ ਲਗੁ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਰਾਮ ਸਮ੍ਹਾਰੈ ॥੩॥ ਕਬ ਕੋਊ ਲੋਗਨ ਕਉ ਪਤੀਆਵੈ ਲੋਕਿ ਪਤੀਣੈ ਨਾ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥
ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਸਦ ਧਿਆਵਹੁ ਤਾ ਜੈ ਜੈ ਕਰੇ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥੪॥੧੦॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲੀਐ ਹ
ਰਿ ਸਾਧੂ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ਗਿਆਨ ਰਤਨੁ ਬਲਿਆ ਘਟਿ ਚਾਨਣੁ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰਾ ਜਾਇ ॥੧॥ ਹਰਿ ਜਨ ਨਾਚਹੁ
ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ॥ ਐਸੇ ਸੰਤ ਮਿਲਹਿ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਹਮ ਜਨ ਕੇ ਧੋਵਹ ਪਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਅਨਦਿਨੁ
ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਜੋ ਇਛਹੁ ਸੋਈ ਫਲੁ ਪਾਵਹੁ ਫਿਰਿ ਭੂਖ ਨ ਲਾਗੈ ਆਇ ॥੨॥ ਆਪੇ ਹਰਿ ਅਪਰੰਪਰੁ ਕਰਤਾ ਹਰਿ ਆਪੇ ਬੋਲਿ ਬੁਲਾਇ ॥
ਸੇਈ ਸੰਤ ਭਲੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ਜਿਨ੍ਹ ਕੀ ਪਤਿ ਪਾਵਹਿ ਥਾਇ ॥੩॥ ਨਾਨਕੁ ਆਖਿ ਨ ਰਾਜੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਜਿਉ ਆਖੈ ਤਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ॥ ਭਗਤਿ
ਭੰਡਾਰ ਦੀਏ ਹਰਿ ਅਪੁਨੇ ਗੁਣ ਗਾਹਕੁ ਵਣਜਿ ਲੈ ਜਾਇ ॥੪॥ ੧੧॥

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੮ ॥ ਕਾਫੀ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਆਇਆ ਮਰਣੁ ਧੁਰਾਹੁ ਹਉਮੈ ਰੋਈਐ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਅਸਥਿਰੁ ਹੋਈਐ ॥੧॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਸਾਬਾਸਿ ਚਲਣੁ ਜਾਣਿ
ਆ ॥ ਲਾਹਾ ਨਾਮੁ ਸੁ ਸਾਰੁ ਸਬਦਿ ਸਮਾਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖੇ ਡੇਹ ਸਿ ਆਏ ਮਾਇਆ ॥ ਚਲਣੁ ਅਜੁ ਕਿ ਕਲ੍ਹਿ
ਧੁਰਹੁ ਫੁਰਮਾਇਆ ॥੨॥ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਤਿਨਾ ਜਿਨ੍ਹੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ॥ ਜੂਐ ਖੇਲਣੁ ਜਗਿ ਕਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਹਾਰਿਆ ॥੩॥ ਜੀਵ
ਣਿ ਮਰਣਿ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ਜਿਨ੍ਹਾ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥੪॥ ੧੨॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਜਨਮ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਬੁਝਿ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧॥ ਜਿਨ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਲੇਖੁ ਤਿਨੀ ਨਾਮੁ ਕਮਾਇਆ ॥
ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਚਿਆਰ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਹਰਿ ਗੁ
ਣ ਗਾਈਐ ॥੨॥ ਅੰਤਰਿ ਵਸਤੁ ਅਨੇਕ ਮਨਮੁਖਿ ਨਹੀ ਪਾਈਐ ॥ ਹਉਮੈ ਗਰਬੈ ਗਰਬੁ ਆਪਿ ਖੁਆਈਐ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪਿ
ਖੁਆਈਐ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਮਨਿ ਪਰਗਾਸੁ ਸਚਾ ਪਾਈਐ ॥੪॥੧੩॥

ਰਾਗੁ ਆਸਾਵਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ਸੁਧੰਗ ਘਰੁ ੧੬ ॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਹਉ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੋ ਕਉ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬਤਾਇਆ ਹਉ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕਉ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਹਮਰੈ ਸ੍ਰਵਣੁ ਸਿਮਰਨੁ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਹਉ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕਉ ਹਉ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ॥ ਜੈਸੇ ਹੰਸੁ ਸਰਵਰ ਬਿਨੁ ਰਹਿ ਨ
ਸਕੈ ਤੈਸੇ ਹਰਿ ਜਨੁ ਕਿਉ ਰਹੈ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਬਿਨੁ ॥੧॥ ਕਿਨਹੂੰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਈ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਰਿਦ ਧਾਰਿ ਕਿਨਹੂੰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਈ ਮੋਹ ਅਪਮਾਨ
॥ ਹਰਿ ਜਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਈ ਹਰਿ ਨਿਰਬਾਣ ਪਦ ਨਾਨਕ ਸਿਮਰਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਗਵਾਨ ॥੨॥੧॥ ਆਸਾਵਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥
ਮਾਈ ਮੋਰੋ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਰਾਮੁ ਬਤਾਵਹੁ ਰੀ ਮਾਈ ॥ ਹਉ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕਉ ਜੈਸੇ ਕਰਹਲੁ ਬੇਲਿ ਰੀਝਾਈ ॥੧॥ ਰ
ਹਾਉ ॥ ਹਮਰਾ ਮਨੁ ਬੈਰਾਗ ਬਿਰਕਤੁ ਭਇਓ ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਮੀਤ ਕੈ ਤਾਈ ॥ ਜੈਸੇ ਅਲਿ ਕਮਲਾ ਬਿਨੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕੈ ਤੈਸੇ ਮੋਹਿ
ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਰਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਾਖੁ ਸਰਣਿ ਜਗਦੀਸੁਰ ਪਿਆਰੇ ਮੋਹਿ ਸਰਧਾ ਪੂਰਿ ਹਰਿ ਗੋਸਾਈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੈ ਮਨਿ ਅਨ
ਦੁ ਹੋਤ ਹੈ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਨਿਮਖ ਦਿਖਾਈ ॥੨॥ ੧੫॥ ਜੁਮਲਾ ੮੯॥

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੨ ॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਜਿਨਿ ਲਾਈ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੋਈ ਫਿਰਿ ਖਾਇਆ ॥ ਜਿਨਿ ਸੁਖਿ ਬੈਠਾਲੀ ਤਿਸੁ ਭਉ ਬਹੁਤੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਭਾਈ ਮੀਤ ਕੁਟੰਬ ਦੇਖਿ
ਬਿਬਾਦੇ ॥ ਹਮ ਆਈ ਵਸਗਤਿ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੇ ॥੧॥ ਐਸਾ ਦੇਖਿ ਬਿਮੋਹਿਤ ਹੋਏ ॥ ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਸੁਰਦੇਵ ਮਨੁਖਾ ਬਿਨੁ ਸਾਧੂ
ਸਭਿ ਧ੍ਰੋਹਨਿ ਧ੍ਰੋਹੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਕਿ ਫਿਰਹਿ ਉਦਾਸੀ ਤਿਨ ਕਾਮਿ ਵਿਆਪੈ ॥ ਇਕਿ ਸੰਚਹਿ ਗਿਰਹੀ ਤਿਨ ਹੋਇ ਨ ਆਪੈ ॥ ਇਕਿ
ਸਤੀ ਕਹਾਵਹਿ ਤਿਨ ਬਹੁਤੁ ਕਲਪਾਵੈ ॥ ਹਮ ਹਰਿ ਰਾਖੇ ਲਗਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਵੈ ॥੨॥ ਤਪੁ ਕਰਤੇ ਤਪਸੀ ਭੂਲਾਏ ॥ ਪੰਡਿਤ ਮੋਹੇ ਲੋਭਿ
ਸਬਾਏ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮੋਹੇ ਮੋਹਿਆ ਆਕਾਸੁ ॥ ਹਮ ਸਤਿਗੁਰ ਰਾਖੇ ਦੇ ਕਰਿ ਹਾਥੁ ॥੩॥ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਹੋਇ ਵਰਤੀ ਦਾਸਿ ॥ ਕਰ
ਜੋੜੇ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਜੋ ਤੂੰ ਕਹਹਿ ਸੁ ਕਾਰ ਕਮਾਵਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵਾ ॥੪॥੧॥ ਆਸਾ ਮ
ਹਲਾ ੫ ॥ ਸਸੂ ਤੇ ਪਿਰਿ ਕੀਨੀ ਵਾਖਿ ॥ ਦੇਰ ਜਿਠਾਣੀ ਮੁਈ ਦੂਖਿ ਸੰਤਾਪਿ ॥ ਘਰ ਕੇ ਜਿਠੇਰੇ ਕੀ ਚੂਕੀ ਕਾਣਿ ॥ ਪਿਰਿ ਰਖਿਆ ਕੀ
ਨੀ ਸੁਘੜ ਸੁਜਾਣਿ ॥੧॥ ਸੁਨਹੁ ਲੋਕਾ ਮੈ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ॥ ਦੁਰਜਨ ਮਾਰੇ ਵੈਰੀ ਸੰਘਾਰੇ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੋ ਕਉ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਿਵਾਇ
ਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਥਮੇ ਤਿਆਗੀ ਹਉਮੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਦੁਤੀਆ ਤਿਆਗੀ ਲੋਗਾ ਰੀਤਿ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਤਿਆਗਿ ਦੁਰਜਨ ਮੀਤ ਸਮਾ
ਨੇ ॥ ਤੁਰੀਆ ਗੁਣੁ ਮਿਲਿ ਸਾਧ ਪਛਾਨੇ ॥੨॥ ਸਹਜ ਗੁਫਾ ਮਹਿ ਆਸਣੁ ਬਾਧਿਆ ॥ ਜੋਤਿ ਸਰੂਪ ਅਨਾਹਦੁ ਵਾਜਿਆ ॥ ਮ
ਹਾ ਅਨੰਦੁ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਪ੍ਰਿਅ ਸਿਉ ਰਾਤੀ ਧਨ ਸੋਹਾਗਣਿ ਨਾਰਿ ॥੩॥ ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੈ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਜੋ ਸੁ
ਣੇ ਕਮਾਵੈ ਸੁ ਉਤਰੈ ਪਾਰਿ ॥ ਜਨਮਿ ਨ ਮਰੈ ਨ ਆਵੈ ਨ ਜਾਇ ॥ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਓਹੁ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੪॥੨॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਜਿਹਕੁਗਤੀਸੀਲਵੰਤੀਨਾਰਿ॥ਸੁਭਅਨੂਪਪੂਰੀਆਚਾਰਿ॥ਜਿਤੁਗ੍ਰਿਹਿਵਸੈਸੋਗ੍ਰਿਹੁਸੋਭਾਵੰਤਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਕਿਨੈਵਿਰਲੈਜੰਤਾ॥੧॥ਸੁਕਰ
ਣੀਕਾਮਣਿਗੁਰਮਿਲਿਹਮਪਾਈ॥ਜਜਿਕਾਜਿਪਰਥਾਇਸੁਹਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਚਰੁਵਸੀਪਿਤਾਕੈਸਾਥਿ॥ਤਿਚਰੁਕੰਤੁਬਹੁਫਿਰੈ
ਉਦਾਸਿ॥ਕਰਿਸੇਵਾਸਤਿਪੁਰਖੁਮਨਾਇਆ॥ਗੁਰਿਆਣੀਘਰਮਹਿਤਾਸਰਬਸੁਖਪਾਇਆ॥੨॥ਬਤੀਹਸੁਲਖਣੀਸਚੁਸੰਤਤਿਪੂਤ॥
ਆਗਿਆਕਾਰੀਸੁਘੜਸਰੂਪ॥ਇਛਪੂਰੇਮਨਕੰਤਸੁਆਮੀ॥ਸਗਲਸੰਤੋਖੀਦੇਰਜੇਠਾਣੀ॥੩॥ਸਭਪਰਵਾਰੈਮਾਹਿਸਰੇਸਟ॥
ਮਤੀਦੇਵੀਦੇਵਰਜੇਸਟ॥ਧੰਨੁਸੁਗ੍ਰਿਹੁਜਿਤੁਪ੍ਰਗਟੀਆਇ॥ਜਨਨਾਨਕਸੁਖੇਸੁਖਿਵਿਹਾਇ॥੪॥੩॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥
ਮਤਾਕਰਉਸੋਪਕਨਨਦੇਈ॥ਸੀਲਸੰਜਮਕੈਨਿਕਟਿਖਲੋਈ॥ਵੇਸਕਰੈਬਹੁਰੂਪਦਿਖਾਵੈ॥ਗ੍ਰਿਹਿਵਸਨਿਨਦੇਈਵਖਿਵਖਿਭ
ਰਮਾਵੈ॥੧॥ਘਰਕੀਨਾਇਕਘਰਿਵਾਸੁਨਦੇਵੈ॥ਜਤਨਕਰਉਉਰਝਾਇਪਰੇਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਧੁਰਕੀਭੇਜੀਆਈਆਮਰਿ॥
ਨਉਖੰਡਜੀਤੇਸਭਿਥਾਨਥਨੰਤਰ॥ਤਟਿਤੀਰਥਿਨਛੋਡੈਜੋਗਸੰਨਿਆਸ॥ਪੜਿਥਾਕੇਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਬੇਦਅਭਿਆਸ॥੨॥ਜਹਬੈ
ਸਉਤਹਨਾਲੇਬੈਸੈ॥ਸਗਲਭਵਨਮਹਿਸਬਲਪ੍ਰਵੇਸੈ॥ਹੋਛੀਸਰਣਿਪਇਆਰਹਣੁਨਪਾਈ॥ਕਹੁਮੀਤਾਹਉਕੈਪਹਿਜਾ
ਈ॥੩॥ਸੁਣਿਉਪਦੇਸੁਸਤਿਗੁਰਪਹਿਆਇਆ॥ਗੁਰਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮੋਹਿਮੰਤ੍ਰੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆ॥ਨਿਜਘਰਿਵਸਿਆਗੁਣਗਾ
ਇਅਨੰਤਾ॥ਪ੍ਰਭੁਮਿਲਿਓਨਾਨਕਭਏਅਚਿੰਤਾ॥੪॥ਘਰੁਮੇਰਾਇਹੁਨਾਇਕਹਮਾਰੀ॥ਇਹੁਆਮਰਿਹਮਗੁਰਿਕੀਏਦਰਬਾਰੀ॥
੧॥ਰਹਾਉਦੂਜਾ॥੪॥੪॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ ਪ੍ਰਥਮੇਮਤਾਜਿਪਤ੍ਰੀਚਲਾਵਉ॥ਦੁਤੀਏਮਤਾਦੁਇਮਾਨੁਖਪਹੁ
ਚਾਵਉ॥ਤ੍ਰਿਤੀਏਮਤਾਕਿਛੁਕਰਉਉਪਾਇਆ॥ਮੈਸਭੁਕਿਛੁਛੋਡਿਪ੍ਰਭਤੁਹੀਧਿਆਇਆ॥੧॥ਮਹਾਅਨੰਦਅਚਿੰਤਸਹਜਾ
ਇਆ॥ਦੁਸਮਨਦੂਤਮੁਏਸੁਖੁਪਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮੋਕਉਦੀਆਉਪਦੇਸੁ॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਹਰਿਕਾਦੇਸੁ॥
ਜੋਕਿਛੁਕਰੀਸੁਤੇਰਾਤਾਣੁ॥ਤੂੰਮੇਰੀਓਟਤੂੰਹੈਦੀਬਾਣੁ॥੨॥ਤੁਧਨੋਛੋਡਿਜਾਈਐਪ੍ਰਭਕੈਧਰਿ॥ਆਨਨਬੀਆਤੇਰੀਸਮਸਰਿ॥
ਤੇਰੇਸੇਵਕਕਉਕਿਸਕੀਕਾਣਿ॥ਸਾਕਤੁਭੂਲਾਫਿਰੈਬੇਬਾਣਿ॥੩॥ਤੇਰੀਵਡਿਆਈਕਹੀਨਜਾਇ॥ਜਹਕਹਾਰਾਖਿਲੈਹਿਗਲ
ਲਾਇ॥ਨਾਨਕਦਾਸਤੇਰੀਸਰਣਾਈ॥ਪ੍ਰਭਿਰਾਖੀਪੈਜਵਜੀਵਧਾਈ॥੪॥੫॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ ਪਰਦੇਸੁਝਾਗ
ਸਉਦੇਕਉਆਇਆ॥ਵਸਤੁਅਨੂਪਸੁਣੀਲਾਭਾਇਆ॥ਗੁਣਰਾਸਿਬੰਨਿਪਲੈਆਨੀ॥ਦੇਖਿਰਤਨੁਇਹੁਮਨੁਲਪਟਾਨੀ
॥੧॥ਸਾਹਵਾਪਾਰੀਦੁਆਰੈਆਏ॥ਵਖਰੁਕਾਢਹੁਸਉਦਾਕਰਾਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਹਿਪਠਾਇਆਸਾਹੈਪਾਸਿ॥ਅਮੋਲ
ਰਤਨ ਅਮੋਲਾਰਾਸਿ॥ਵਿਸਟੁਸੁਭਾਈਪਾਇਆਮੀਤ॥ਸਉਦਾਮਿਲਿਆਨਿਹਚਲਚੀਤ॥੨॥ਭਉਨਹੀਤਸਕਰਪਉਣਪ
ਾਨੀ॥ਸਹਜਿਵਿਹਾਝੀਸਹਜਿਲੈਜਾਨੀ॥ਸਤਿਕੈਖਟਿਐਦੁਖੁਨਹੀਪਾਇਆ॥ਸਹੀਸਲਾਮਤਿਘਰਿਲੈਆਇਆ॥੩॥ਮਿਲਿਆਲਾ
ਹੁਭਏਅਨੰਦਾ॥ਧੰਨੁਸਾਹਪੂਰੇਬਖਸਿੰਦਾ॥ਇਹੁਸਉਦਾਗੁਰਮੁਖਿਕਿਨੈਵਿਰਲੈਪਾਇਆ॥ਸਹਲੀਖੇਪਨਾਨਕੁਲੈਆਇਆ
॥੪॥੬॥ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ ਗੁਨੁਅਵਗੁਨੁਮੇਰੋਕਛੁਨਬੀਚਾਰੋ॥ਨਹਦੇਖਿਓਰੂਪਰੰਗਸੀਗਾਰੋ॥ਚਜਅਚਾਰਕਛੁਬਿ
ਧਿਨਹੀਜਾਨੀ॥ਬਾਹਪਕਰਿਪ੍ਰਿਅਸੇਜੈਆਨੀ॥੧॥ਸੁਨਿਬੋਸਖੀਕੰਤਿਹਮਾਰੋਕੀਅਲੋਖਸਮਾਨਾ॥ਕਰੁਮਸਤਕਿਧਾਰਿਰਾਖਿ
ਓਕਰਿਅਪੁਨਾਕਿਆਜਾਨੈਇਹੁਲੋਕੁਅਜਾਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਹਾਗੁਹਮਾਰੋਅਬਹੁਣਿਸੋਹਿਓ॥ਕੰਤੁਮਿਲਿਓਮੇਰੋਸਭ
ਦੁਖੁਜੋਹਿਓ॥ਆਂਗਨਿਮੇਰੈਸੋਭਾਚੰਦ॥ਨਿਸਿਬਾਸੁਰਪ੍ਰਿਅਸੰਗਿਅਨੰਦ॥੨॥ਬਸਤ੍ਰਹਮਾਰੇਰੰਗਿਚਲੂਲ॥ਸਗਲਆਭਰਣ

ਸੋਕੰਠਿਲਾਇਆ॥ਪ੍ਰਿਅਪੇਖੀਦ੍ਰਿਸਟਿਪਾਏਸਗਲਨਿਧਾਨਾ॥ਦੁਸਟਦੂਤਕੀਚੂਕੀਕਾਣਾ॥੩॥ਸਦਾਖੁਸੀਆਸਦਾਰੰਗਮਾਣੇ॥ਨਉ
ਨਿਧਿਨਾਮੁਗ੍ਰਿਹਮਹਿਤ੍ਰਿਪਤਾਨੇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਉਪਿਰਹਿਸੀਗਾਰੀ॥ਥਿਰੁਸੋਹਾਗਨਿਸੰਗਿਭਤਾਰੀ॥੪॥੭॥ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥
ਦਾਨੁਦੇਇਕਰਿਪੂਜਾਕਰਨਾ॥ਲੈਤਦੇਤਉਨੁਮੂਕਰਿਪਰਨਾ॥ਜਿਤੁਦਰਿਤੁਮਹੈਬ੍ਰਾਹਮਣਜਾਣਾ॥ਤਿਤੁਦਰਿਤੂੰਹੀਹੈਪਛੁ
ਤਾਣਾ॥੧॥ਐਸੇਬ੍ਰਾਹਮਣਡੂਬੇਭਾਈ॥ਨਿਰਪਾਪਾਚਿਤਵਹਿਬੁਰਿਆਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਤਰਿਲੋਭੁਫਿਰਹਿਹਲਕਾਏ॥ਨਿੰਦ
ਕਰਹਿਸਿਰਿਭਾਰੁਉਠਾਏ॥ਮਾਇਆਮੂਠਾਚੇਤੈਨਾਹੀ॥ਭਰਮੇਭੂਲਾਬਹੁਤੀਰਾਹੀ॥੨॥ਬਾਹਰਿਭੇਖਕਰਹਿਘਨੇਰੇ॥ਅੰਤਰ
ਬਿਖਿਆਉਤਰੀਘੇਰੇ॥ਅਵਰਉਪਦੇਸੈਆਪਿਨਬੂਝੈ॥ਐਸਾਬ੍ਰਾਹਮਣੁਕਹੀਨਸੀਝੈ॥੩॥ਮੂਰਖਬਾਮਣਪ੍ਰਭੂਸਮਾਲਿ
॥ਦੇਖਤਸੁਨਤਤੇਰੈਹੈਨਾਲਿ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜੇਹੋਵੀਭਾਗੁ॥ਮਾਨੁਛੋਡਿਗੁਰਚਰਣੀਲਾਗੁ॥੪॥੮॥ ਆਸਾਮਹਲਾ
੫॥ ਦੂਖਰੋਗਭਏਗਤੁਤਨਤੇਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹਰਿਹਰਿਗੁਣਗਾਇ॥ਭਏਅਨੰਦਮਿਲਿਸਾਧੂਸੰਗਿ ਅਬਮੇਰਾਮਨੁਕਤ
ਹੀਨਜਾਇ॥੧॥ਤਪਤਿਬੁਝੀਗੁਰਸਬਦੀਮਾਇ॥ਬਿਨਸਿਗਇਓਤਾਪਸਭਸਹਸਾ॥ਗੁਰੁਸੀਤਲੁਮਿਲਿਓਸਹਜਿਸੁ
ਭਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਧਾਵਤਰਹੇਏਕੁਇਕੁਬੂਝਿਆ॥ਆਇਬਸੇਅਬਨਿਹਚਲੁਥਾਇ॥ਜਗਤੁਉਧਾਰਨਸੰਤਤੁਮਾਰੇ
ਦਰਸਨੁਪੇਖਤਰਹੇਅਘਾਇ॥੨॥ਜਨਮਦੋਖਪਰੇਮੇਰੇਪਾਛੈ॥ਅਬਪਕਰੇਨਿਹਚਲੁਸਾਧੂਪਾਇ॥ਸਹਜਧੁਨਿਗਾਵੈਮੰਗਲ
ਮਨੂਆ॥ਅਬਤਾਕਉਫੁਨਿਕਾਲੁਨਖਾਇ॥੩॥ਕਰਨਕਾਰਨਸਮਰਥੁਹਮਾਰੇ॥ਸੁਖਦਾਈਮੇਰੇਹਰਿਹਰਿਰਾਇ॥ਨਾਮੁਤੇਰਾਜਪਿ
ਜੀਵੈਨਾਨਕੁ॥ਓਤਿਪੋਤਿਮੇਰੈਸੰਗਿਸਹਾਇ॥੪॥੯॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ ਅਰੜਾਵੈਬਿਲਲਾਵੈਨਿੰਦਕੁ॥ਪਾਰ
ਬ੍ਰਹਮੁਪਰਮੇਸਰੁਬਿਸਰਿਆ॥ਅਪਣਾਕੀਤਾਪਾਵੈਨਿੰਦਕੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੇਕੋਈਉਸਕਾਸੰਗੀਹੋਵੈ॥ਨਾਲੇਲਏਸਿਧਾਵੈ॥
ਅਣਹੋਦਾਅਜਗਰੁਭਾਰੁਉਠਾਵੈ॥ਨਿੰਦਕੁਅਗਨੀਮਾਹਿਜਲਾਵੈ॥੧॥ਪਰਮੇਸਰਕੈਦੁਆਰੈ॥ਜਿਹੋਇਬਿਤੀਤੈਸੁਨਾਨਕ
ਆਖਿਸੁਣਾਵੈ॥ਭਗਤਜਨਾਕਉਸਦਾਅਨੰਦੁਹੈ॥ਹਰਿਕੀਰਤਨੁਗਾਇਬਿਗਸਾਵੈ॥੨॥੧੦॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫
ਜਉਮੈਕੀਓਸਗਲਸੀਗਾਰਾ॥ਤਉਭੀਮੇਰਾਮਨੁਨਪਤੀਆਰਾ॥ਅਨਿਕਸੁਗੰਧਤਤਨਮਹਿਲਾਵਉ॥ਓਹੁਸੁਖੁਤਿ
ਲੁਸਮਾਨਿਨਹੀਪਾਵਉ॥ਮਨਮਹਿਚਿਤਵਉਐਸੀਆਸਾਈ॥ਪ੍ਰਿਅਦੇਖਤਜੀਵਉਮੇਰੀਮਾਈ॥੧॥ਮਾਈਕਹਾਕਰਉ
ਇਹੁਮਨੁਨਧੀਰੈ॥ਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੀਤਮਬੈਰਾਗੁਹਿਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਸਤ੍ਰਬਿਭੂਖਨਸੁਖਬਹੁਤਬਿਸੇਖੈ॥ਓਇਭੀਜਾਨ
ਉਕਿਤੈਨਲੇਖੈ॥ਪਤਿਸੋਭਾਅਰੁਮਾਨੁਮਹਤੁ॥ਆਗਿਆਕਾਰੀਸਗਲਜਗਤੁ॥ਗ੍ਰਿਹੁਐਸਾਹੈਸੁੰਦਰਲਾਲ॥ਪ੍ਰਭਭਾਵ
ਤਾਸਦਾਨਿਹਾਲ॥੨॥ਬਿੰਜਨਭੋਜਨਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰ॥ਰੰਗਤਮਾਸੇਬਹੁਤੁਬਿਸਥਾਰ॥ਰਾਜਮਿਲਖਅਰੁਬਹੁਤੁਫੁਰ
ਮਾਇਸਿ॥ਮਨੁਨਹੀਧ੍ਰਾਪੈਤ੍ਰਿਸਨਾਨਜਾਇਸਿ॥ਬਿਨੁਮਿਲਬੇਇਹੁਦਿਨੁਨਬਿਹਾਵੈ॥ਮਿਲੈਪ੍ਰਭੂਤਾਸਭਸੁਖਪਾਵੈ॥੩
॥ਖੋਜਤਖੋਜਤਸੁਨੀਇਹੁਸੋਇ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਬਿਨੁਤਰਿਓਨਕੋਇ॥ਜਿਸੁਮਸਤਕਿਭਾਗੁਤਿਨਿਸਤਿਗੁਰੁਪਾਇਆ
॥ਪੂਰੀਆਸਾਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤਾਇਆ॥ਪ੍ਰਭਮਿਲਿਆਤਾਚੂਕੀਡੰਝਾ॥ਨਾਨਕਲਧਾਮਨਤਨਮੰਝਾ॥੪॥੧੧
ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ ਪੰਚਪਦੇ॥ਪ੍ਰਥਮੇਤੇਰੀਨੀਕੀਜਾਤਿ॥ਦੁਤੀਆਤੇਰੀਮਨੀਐਪਾਂਤਿ॥ਤ੍ਰਿਤੀਆਤੇਰਾਸੁੰਦਰਥਾਨੁ॥
ਬਿਗੜਰੂਪੁਮਨਮਹਿਅਭਿਮਾਨੁ॥੧॥ਸੋਹਨੀਸਰੂਪਿਸੁਜਾਣਿਬਿਚਖਨਿ॥ਅਤਿਗਰਬੈਮੋਹਿਫਾਕੀਤੂੰ॥੧॥[illegible]ਉ॥

॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਤਿਸੁਚੀਤੇਰੀਪਾਕਸਾਲਾ॥ਕਰਿਇਸਨਾਨੁਪੂਜਾਤਿਲਕੁਲਾਲਾ॥ਗਲੀਗਰਬਤਿਮੁਖਗੋਵਹਿਗਿਆਨਾ॥ਸਭਬਿਧਿਖੋ
ਈਲੋਭਸੁਆਨਾ॥੨॥ਕਾਪਰਿਪਹਰਹਿਭੋਗਹਿਭੋਗਾ॥ਆਚਾਰਕਰਹਿਸੋਭਾਮਹਿਲੋਗਾ॥ਚੋਆਚੰਦਨਸੁਗੰਧਬਿਸਥਾਰਾ॥ਸੰਗੀਖੋਟਾ
ਕ੍ਰੋਧੁਚੰਡਾਲਾ॥੩॥ਅਵਰਜੋਨਿਤੇਰੀਪਨਿਹਾਰੀ॥ਇਸੁਧਰਤੀਮਹਿਤੇਰੀਸਿਕਦਾਰੀ॥ਸੁਇਨਾਰੂਪਾਤੁਝਪਹਿਦਾਮ॥ਸੀਲੁਬਿਗਾਰਿ
ਓਤੇਰਾਕਾਮ॥੪॥ਜਾਕਉਦ੍ਰਿਸਟਿਮਇਆਹਰਿਰਾਇ॥ਸਾਬੰਦੀਤੇਲਈਛਡਾਇ॥ਸਾਧਸੰਗਿਮਿਲਿਹਰਿਰਸੁਪਾਇਆ॥
ਕਹੁਨਾਨਕਸਫਲਓਹਕਾਇਆ॥੫॥ਸਭਿਰੂਪਸਭਿਸੁਖਬਨੇਸੁਹਾਗਨਿ॥ਅਤਿਸੁੰਦਰਿਬਿਚਖਨਿਤੂੰ॥੧॥ਰਹਾਉਦੂਜਾ
॥੧੨॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ ਜੀਵਤਦੀਸੈਤਿਸੁਸਰਪਰਮਰਣਾ॥ਮੁਆਹੋਵੈਤਿਸੁਨਿਹਚਲੁਰਹਣਾ॥੧॥ਜੀਵਤਮੁਏਮੁਏਸੇ
ਜੀਵੇ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅਵਖਧੁਮੁਖਿਪਾਇਆਗੁਰਸਬਦੀਰਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਚੀਮਟੁਕੀਬਿਨਸਿਬਿਨਾਸਾ
॥ਜਿਸੁਛੂਟੈਤ੍ਰਿਕੁਟੀਤਿਸੁਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾ॥੨॥ਊਚਾਚੜੈਸੁਪਵੈਪਇਆਲਾ॥ਧਰਨਿਪੜੈਤਿਸੁਲਗੈਨਕਾਲਾ॥੩॥ਭ੍ਰਮ
ਤਫਿਰੇਤਿਨਕਿਛੂਨਪਾਇਆ॥ਸੇਅਸਥਿਰਜਿਨਗੁਰਸਬਦੁਕਮਾਇਆ॥੪॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਹਰਿਕਾਮਾਲੁ॥ਨਾਨਕਗੁ
ਰਮਿਲਿਭਏਨਿਹਾਲ॥੫॥੧੩॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ ਪੁਤਰੀਤੇਰੀਬਿਧਿਕਰਿਥਾਟੀ॥ਜਾਨੁਸਤਿਕਰਿਹੋਇਗੀ
ਮਾਟੀ॥੧॥ਮੂਲੁਸਮਾਲਹੁਅਚੇਤਗਵਾਰਾ॥ਇਤਨੇਕਉਤੁਮ੍ਹਕਿਆਗਰਬੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੀਨਿਸੇਰਕਾਦਿਹਾੜੀਮਿਹਮਾਨੁ॥
ਅਵਰਵਸਤੁਤੁਝਪਾਹਿਅਮਾਨ॥੨॥ਬਿਸਟਾਅਸਤਰਕਤੁਪਰੇਟੇਚਾਮ॥ਇਸੁਊਪਰਿਲੇਰਾਖਿਓਗੁਮਾਨ॥੩॥ਏਕਵਸ
ਤੁਬੂਝਹਿਤਾਹੋਵਹਿਪਾਕ॥ਬਿਨੁਬੂਝੇਤੂਸਦਾਨਪਾਕ॥੪॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਕਉਕੁਰਬਾਨੁ॥ਜਿਸਤੇਪਾਈਐਹਰਿਪੁਰ
ਖੁਸੁਜਾਨੁ॥੫॥੧੪॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ ਇਕਘੜੀਦਿਨਸੁਮੋਕਉਬਹੁਤੁਦਿਹਾਰੇ॥ਮਨੁਨਰਹੈਕੈਸੇਮਿ

ਚਉਪਦੇ

ਲਉਪਿਆਰੇ॥੧॥ਇਕੁਪਲੁਦਿਨਸੁਮੋਕਉਕਬਹੁਨਬਿਹਾਵੈ॥ਦਰਸਨਕੀਮਨਿਆਸਘਨੇਰੀਕੋਈਐਸਾਸੰਤੁਮੋਕਉਪਿ
ਰਹਿਮਿਲਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚਾਰਿਪਹਰਚਹੁਜੁਗਹਸਮਾਨੇ॥ਰੈਣਿਭਈਤਬਅੰਤੁਨਜਾਨੇ॥੨॥ਪੰਚਦੂਤਮਿਲਿਪਿਰ
ਹੁਵਿਛੋੜੀ॥ਭ੍ਰਮਿਭ੍ਰਮਿਰੋਵੈਹਾਥਪਛੋੜੀ॥੩॥ਜਨਨਾਨਕਕਉਹਰਿਦਰਸੁਦਿਖਾਇਆ॥ਆਤਮੁਚੀਨ੍ਹਿਪਰਮਸੁਖੁਪਾਇਆ
॥੪॥੧੫॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ ਹਰਿਸੇਵਾਮਹਿਪਰਮਨਿਧਾਨੁ॥ਹਰਿਸੇਵਾਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁ॥੧॥ਹਰਿਮੇਰਾਸਾ
ਥੀਸੰਗਿਸਖਾਈ॥ਦੁਖਿਸੁਖਿਸਿਮਰੀਤਹਮਉਜੂਦੁਜਮੁਬਪੁਰਾਮੋਕਉਕਹਾਡਰਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਮੇਰੀਓਟਮੈਹਰਿ
ਕਾਤਾਣੁ॥ਹਰਿਮੇਰਾਸਖਾਮਨਮਾਹਿਦੀਬਾਣੁ॥੨॥ਹਰਿਮੇਰੀਪੂੰਜੀਮੇਰਾਹਰਿਵੇਸਾਹੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਧਨੁਖਟੀਹਰਿਮੇਰਾਸਾਹੁ॥
੩॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਇਹਮਤਿਆਵੈ॥ਜਨਨਾਨਕੁਹਰਿਕੈਅੰਕਿਸਮਾਵੈ॥੪॥੧੬॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫
॥ਪ੍ਰਭੁਹੋਇਕ੍ਰਿਪਾਲੁਤਇਹੁਮਨੁਲਾਈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਸਭੈਫਲਪਾਈ॥੧॥ਮਨਕਿਉਬੈਰਾਗੁਕਰਹਿਗਾ॥ਸਤਿ
ਗੁਰੁਮੇਰਾਪੂਰਾ॥ਮਨਸਾਕਾਦਾਤਾਸਭਸੁਖਨਿਧਾਨੁਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰਿਸਦਹੀਭਰਪੂਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚਰਣਕਮਲਰਿਦਅੰਤਰਿ
ਧਾਰੇ॥ਪ੍ਰਗਟੀਜੋਤਿਮਿਲੇਰਾਮਪਿਆਰੇ॥੨॥ਪੰਚਸਖੀਮਿਲਿਮੰਗਲੁਗਾਇਆ॥ਅਨਹਦਬਾਣੀਨਾਦੁਵਜਾਇਆ॥
ਗੁਰੁਨਾਨਕੁਤੁਠਾਮਿਲਿਆਹਰਿਰਾਇ॥ਸੁਖਿਰੈਣਿਵਿਹਾਣੀਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥੪॥੧੭॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫
॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਹਰਿਪ੍ਰਗਟੀਆਇਆ॥ਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਧਨੁਪੂਰਾਪਾਇਆ॥੧॥ਐਸਾਹਰਿਧਨੁਸੰਚੀਐਭਾਈ॥ਭਾਹਿ

ਨਾਲਿਲੈਜਲਨਨਕੀਤੂਥੈਸੋਗੁਛੋਡਿਕਰਿਕਤਹਿਨਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੋਟਿਨਆਵੈਨਿਖੁਟਿਨਜਾਈ॥ਖਾਇਖਰਚਿਮਨੁਰ
ਹਿਆਅਘਾਈ॥੨॥ਸੋਸਹੁਸਾਹੁਜਿਸੁਘਰਿਹਰਿਧਨੁਸੰਚਣਾ॥ਇਸੁਧਨਤੇਸਭੁਜਗੁਵਰਸਾਣਾ॥੩॥ਤਿਨਹਰਿਧਨੁ
ਪਾਇਆਜਿਸੁਪੁਰਬਲਿਖੇਕਾਲਹਣਾ॥ਜਨਨਾਨਕਅੰਤਿਵਾਰਨਾਮੁਗਹਣਾ॥੪॥੧੮॥ ॥ਆਸਾਮਹਲਾ੫
ਜੈਸੇਕਿਰਸਾਣੁਬੋਵੈਕਿਰਸਾਨੀ॥ਕਾਚੀਪਾਕੀਬਾਢਿਪਰਾਨੀ॥੧॥ਜੋਜਨਮੈਸੋਜਾਨਹੁਮੂਆ॥ਗੋਵਿੰਦਭਗਤੁਅਸ
ਥਿਰੁਥੀਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦਿਨਤੇਸਰਪਰਪਉਸੀਰਾਤਿ॥ਰੈਣਿਗਈਫਿਰਿਹੋਇਪਰਭਾਤਿ॥੨॥ਮਾਇਆਮੋਹਿਸੋ
ਇਰਹੇਅਭਾਗੇ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਕੋਵਿਰਲਾਜਾਗੇ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਣਗਾਈਅਹਿਨੀਤ॥ਮੁਖਊਜਲਹੋਇਨਿਰਮਲ
ਚੀਤ॥੪॥੧੯॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ ਨਉਨਿਧਿਤੇਰੈਸਗਲਨਿਧਾਨ॥ਇਛਾਪੂਰਕੁਰਖੈਨਿਦਾਨ॥੧॥ਤੂੰਮੇਰੋ
ਪਿਆਰੋਤਾਕੈਸੀਭੂਖਾ॥ਤੂੰਮਨਿਵਸਿਆਲਗੈਨਦੂਖਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਤੂੰਕਰਹਿਸੋਈਪਰਵਾਣੁ॥ਸਾਚੇਸਾਹਿਬਤੇਰਾ
ਸਚੁਫੁਰਮਾਣੁ॥੨॥ਜਾਤੁਧੁਭਾਵੈਤਾਹਰਿਗੁਣਗਾਉ॥ਤੇਰੈਘਰਿਸਦਾਸਦਾਹੈਨਿਆਉ॥੩॥ਸਾਚੇਸਾਹਿਬਅਲ
ਖਅਭੇਵ॥ਨਾਨਕ ਲਾਇਆਲਾਗਾਸੇਵ॥੪॥੨੦॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ ਨਿਕਟਿਜੀਅਕੈਸਦਹੀਸੰਗਾ॥
ਕੁਦਰਤਿਵਰਤੈਰੂਪਅਰੁਰੰਗਾ॥ਕਰ੍ਹੈਨਝੁਰੈਨਾਮਨੁਰੋਵਨਹਾਰਾ॥ਅਵਿਨਾਸੀਅਵਿਗਤੁਅਗੋਚਰੁਸਦਾਸਲਾਮਤਿ
ਖਸਮੁਹਮਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੇਰੇਦਾਸਰੇਕਉਕਿਸਕੀਕਾਣਾ॥ਜਿਸਕੀਮੀਰਾ ਰਾਖੈਆਣਾ॥੨॥ਜੋਲਉਡਾਪ੍ਰਭਿਕੀਆ
ਜਾਤਿ॥ਤਿਸਲਉਡੇਕਉਕਿਸਕੀਤਾਤਿ॥੩॥ਵੇਮੁਹਤਾਜਾਵੇਪਰਵਾਹੁ॥ਨਾਨਕਦਾਸਕਹਹੁਗੁਰਵਾਹੁ॥੪॥੨੧॥
ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਹਰਿਰਸੁਛੋਡਿਹੋਛੈਰਸਿਮਾਤਾ॥ਘਰਮਹਿਵਸਤੁਬਾਹਰਿਉਠਿਜਾਤਾ॥੧॥ਸੁਨੀਨਜਾਈਸਚੁ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਕਾਥਾ॥ਰਾਰਿਕਰਤਝੂਠੀਲਗਿਗਾਥਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਵਜਹੁਸਾਹਿਬਕਾਸੇਵਬਿਰਾਨੀ॥ਐਸੇਗੁਨਹਿਅਛਾਦਿਓ
ਪ੍ਰਾਨੀ॥੨॥ਤਿਸੁਸਿਉਲੂਕਜੋਸਦਹੀਸੰਗੀ॥ਕਾਮਿਨਆਵੈਸੋਫਿਰਿਫਿਰਿਮੰਗੀ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਦੀਨਦਇਆਲਾ
॥ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਕਰਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥੪॥੨੨॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ ਜੀਅਪ੍ਰਾਨਧਨੁਹਰਿਕੋਨਾਮੁ॥ਈਹਾਊਹਾਉਨ
ਸੰਗਿਕਾਮੁ॥੧॥ਬਿਨੁਹਰਿਨਾਮਅਵਰੁਸਭੁਥੋਰਾ॥ਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾਵੈਹਰਿਦਰਸਨਿਮਨੁਮੋਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਭਗਤਿਭੰਡਾਰਗੁ
ਰਬਾਣੀਲਾਲ॥ਗਾਵਤਸੁਨਤਕਮਾਵਤਨਿਹਾਲ॥੨॥ਚਰਨਕਮਲਸਿਉਲਾਗੋਮਾਨੁ॥ਸਤਿਗੁਰਿਤੂਠੈਕੀਨੋਦਾਨੁ॥੩॥ਨਾ
ਨਕਕਉਗੁਰਿਦੀਖਿਆਦੀਨ੍ਹ॥ਪ੍ਰਭਅਬਿਨਾਸੀਘਟਿਘਟਿਚੀਨ੍ਹ॥੪॥੨੩॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ਅਨਦਬਿਨੋਦਭਰੇ
ਪੂਰਿਧਾਰਿਆ॥ਅਪੁਨਾਕਾਰਜੁਆਪਿਸਵਾਰਿਆ॥੧॥ਪੂਰਸਮਗ੍ਰੀਪੂਰੇਠਾਕੁਰਕੀ॥ਭਰਿਪੁਰਿਧਾਰਰਹੀਸੋਭਾਜਾਕੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ
ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਜਾਕੀਨਿਰਮਲਸੋਇ॥ਆਪੇਕਰਤਾਅਵਰੁਨਕੋਇ॥੨॥ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਤਾਕੈਹਾਥਿ॥ਰਵਿਰਹਿਆਪ੍ਰਭੁ
ਸਭਕੈਸਾਥਿ॥੩॥ਪੂਰਾਗੁਰਪੂਰੀਬਣਤਬਣਾਈ॥ਨਾਨਕਭਗਤਤਾਮਿਲੀਵਡਿਆਈ॥੪॥੨੪॥ ਆਸਾਮ:੫॥
॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਬਨਾਵਹੁਇਹੁਮਨੁ॥ਗੁਰਕਾਦਰਸਨੁਸੰਚਹੁਹਰਿਧਨੁ॥੧॥ਉਤਮਮਤਿਮੇਰੈਰਿਦੈਤੂੰਆਉ॥
ਧਿਆਵਉਗਾਵਉਗੁਣਗੋਵਿੰਦਾਅਤਿਪ੍ਰੀਤਮਮੋਹਿਲਾਗੈਨਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾਵਨੁਸਾਚੈਨਾਇ॥
ਅਠਸਠਿਮਜਨੁਸੰਤਧੂਰਾਇ॥੨॥ਸਭਮਹਿਜਾਨਉਕਰਤਾਏਕ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਮਿਲਿਬੁਧਿਬਿਬੇਕ॥੩॥ਦਾਸ

ਸਗਲਕਾਛੋਡਿਅਭਿਮਾਨੁ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਸਚੁਨੀਸਾਨੁ॥ਨਾਨਕਕਉਗੁਰਿਕੀਨੋਦਾਨੁ॥੪॥੨੫॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥
ਬੁਧਿਪ੍ਰਗਾਸਭਈਮਤਿਪੂਰੀ॥ਤਾਤੇਬਿਨਸੀਦੁਰਮਤਿਦੂਰੀ॥੧॥ਐਸੀਗੁਰਮਤਿਪਾਈਅਲੇ॥ਬੂਡਤਘੋਰਅੰਧਕੂਪਮਹਿਨਿ
ਕਸਿਓਮੇਰੇਭਾਈਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਹਾਅਗਾਹੁਅਗਨਿਕਾਸਾਗਰੁ॥ਗੁਰੁਬੋਹਿਥੁਤਾਰੇਰਤਨਾਗਰੁ॥੨॥ਦੁਤਰਅੰਧਬਿਖਮਇਹੁਮਾ
ਇਆ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਪ੍ਰਗਟੁਮਾਰਗੁਦਿਖਾਇਆ॥੩॥ਜਾਪਤਾਪਕਛੁਉਕਤਿਨਮੋਰੀ॥ਗੁਰਨਾਨਕਸਰਣਾਗਤਿਤੋਰੀ॥੪॥੨੬॥
ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਤਿਪਦੇ॥ ਹਰਿਰਸੁਪੀਵਤਸਦਹੀਰਾਤਾ॥ਆਨਰਸਾਖਿਨਮਹਿਲਹਿਜਾਤਾ॥ਹਰਿਰਸਕੇਮਾਤੇਮ
ਨਿਸਦਾਅਨੰਦ॥ਆਨਰਸਾਮਹਿਵਿਆਪੈਚਿੰਦ॥੧॥ਹਰਿਰਸੁਪੀਵੈਅਲਮਸਤੁਮਤਵਾਰਾ॥ਆਨਰਸਾਸਭਿਹੋਛੇਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ
॥ਹਰਿਰਸਕੀਕੀਮਤਿਕਹੀਨਜਾਇ॥ਹਰਿਰਸੁਸਾਧੂਹਾਟਿਸਮਾਇ॥ਲਾਖਕਰੋਰੀਮਿਲੈਨਕੇਹ॥ਜਿਸਹਿਪਰਾਪਤਿਤਿਸਹੀਦੇਹਿ॥
ਨਾਨਕਚਾਖਿਭਏਬਿਸਮਾਦੁ॥ਨਾਨਕਗੁਰਤੇਆਈਸਾਦੁ॥ਈਤਊਤਕਤਛੋਡਿਨਜਾਇ॥ਨਾਨਕਗੀਧਾਹਰਿਰਸਮਾਹਿ॥੩॥
੨੭॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਲੋਭੁਮੋਹੁਮਿਟਾਵੈਛੁਟਕੈਦੁਰਮਤਿਅਪਨੀਧਾਰੀ॥ਹੋਇਨਿਮਾਣੀਸੇਵਕਮਾਵਹਿਤਾਪ੍ਰੀਤ
ਮਹੋਵਹਿਮਨਿਪਿਆਰੀ॥੧॥ਸੁਣਿਸੁੰਦਰਿਸਾਧੂਬਚਨਉਧਾਰੀ॥ਦੂਖਭੂਖਮਿਟੈਤੇਰੋਸਹਸਾਸੁਖੁਪਾਵਹਿਤੂੰਸੁਖਮਨਿਨਾਰੀ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚਰਣਪਖਾਰਿਕਰਉਗੁਰਸੇਵਾਆਤਮਸੁਧੁਬਿਖੁਤਿਆਸਨਿਵਾਰੀ॥ਦਾਸਨਕੀਹੋਇਦਾਸਿਦਾਸਰੀਤਾਪਾਵਹਿ
ਸੋਭਾਹਰਿਦੁਆਰੀ॥੨॥ਇਹੀਅਚਾਰਇਹੀਬਿਉਹਾਰਾਆਗਿਆਮਾਨਿਭਗਤਿਹੋਇਤੁਮਾਰੀ॥ਜੋਇਹੁਮੰਤ੍ਰੁਕਮਾਵੈਨਾਨਕਸੋ
ਭਉਜਲੁਪਾਰਿਉਤਾਰੀ॥੩॥੨੮॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਦੁਪਦੇ॥ ਭਈਪਰਾਪਤਿਮਾਨੁਖਦੇਹੁਰੀਆ॥ਗੋਬਿੰਦਮਿਲ
ਣਕੀਇਹਤੇਰੀਬਰੀਆ॥ਅਵਰਿਕਾਜਤੇਰੈਕਿਤੈਨਕਾਮ॥ਮਿਲੁਸਾਧਸੰਗਤਿਭਜੁਕੇਵਲਨਾਮੁ॥੧॥ਸਰੰਜਾਮਿਲਾਗੁਭਵਜਲ
ਤਰਨਕੈ॥ਜਨਮੁਬ੍ਰਿਥਾਜਾਤਰੰਗਿਮਾਇਆਕੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁਧਰਮੁਨਕਮਾਇਆ॥ਸੇਵਾਸਾਧਨਜਾਨਿ
ਆਹਰਿਰਾਇਆ॥੧॥ਕਹੁਨਾਨਕਹਮਨੀਚਕਰੰਮਾ॥ਸਰਣਿਪਰੇਕੀਰਾਖਹੁਸਰਮਾ॥੨॥ ੨੯॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥
ਤੁਝਬਿਨੁਅਵਰੁਨਾਹੀਮੈਦੂਜਾਤੂੰਮੇਰੇਮਨਮਾਹੀ॥ਤੂੰਸਾਜਨੁਸੰਗੀਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਕਾਹੇਜੀਅਡਰਾਹੀ॥੧॥ਤੁਮਰੀਓਟਤੁਮਾਰੀਆ
ਸਾ॥ਬੈਠਤਊਠਤਸੋਵਤਜਾਗਤਵਿਸਰੁਨਾਹੀਤੂੰਸਾਸਗਿਰਾਸਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਾਖੁਰਾਖੁਸਰਣਿਪ੍ਰਭਅਪਨੀਅਗਨਿਸਾ
ਗਰਵਿਕਰਾਲਾ॥ਨਾਨਕਕੇਸੁਖਦਾਤੇਸਤਿਗੁਰਹਮਤੁਮਰੇਬਾਲਗੁਪਾਲਾ॥੨॥੩੦॥ ॥ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥
ਹਰਿਜਨਲੀਨੇਪ੍ਰਭੂਛਡਾਇ॥ਪ੍ਰੀਤਮਸਿਉਮੇਰੋਮਨੁਮਾਨਿਆਤਾਪੁਮੂਆਬਿਖੁਖਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਾਲਾਤਾਊਕਛੂਨਬਿਆ
ਪੈਰਾਮਨਾਮਗੁਨਗਾਇ॥ਡਾਕੀਕੋਚਿਤਿਕਛੂਨਲਾਗੈਚਰਨਕਮਲਸਰਨਾਇ॥੧॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਭਏਕਿਰਪਾਲਾਹੋਏਆਪਿਸਹਾ
ਇ॥ਗੁਨਨਿਧਾਨਨਿਤਿਗਾਵੈਨਾਨਕੁਸਹਸਾਦੁਖੁਮਿਟਾਇ॥੨॥ ੩੧॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ ਅਉਖਧੁਖਾਇਓਹਰਿਕੋ
ਨਾਉ॥ਸੁਖਪਾਏਦੁਖਬਿਨਸਿਆਥਾਉ॥੧॥ਤਾਪੁਗਇਆਬਚਨਿਗੁਰਪੂਰੇ॥ਅਨਦੁਭਇਆਸਭਿਮਿਟੇਵਿਸੂਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਜੀਅਜੰਤਸਗਲਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਨਾਨਕਮਨਿਧਿਆਇਆ॥੨॥੩੨॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ ਬਾਂਛਤਨਾਹੀਸੁ
ਬੇਲਾਆਈ॥ਬਿਨੁਹੁਕਮੈਕਿਉਬੁਝੈਬੁਝਾਈ॥੧॥ਠੰਢੀਤਤੀਮਿਟੀਖਾਈ॥ਓਹੁਨਬਾਲਾਬੂਢਾਭਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਨਕਦਾਸ
ਸਾਧਸਰਣਾਈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਭਉਪਾਰਪਰਾਈ॥੨॥੩੩॥ ਆਸਾਮਃ੫॥ਸਦਾਸਦਾਆਤਮਪਰਗਾਸੁ॥ਸਾ

ਧਸੰਗਤਿਹਰਿਚਰਣਨਿਵਾਸੁ॥੧॥ਰਾਮਨਾਮਨਿਤਜਾਪਿਮਨਮੇਰੇ॥ਸੀਤਲਸਾਂਤਿਸਦਾਸੁਖੁਪਾਵਹਿਕਿਲਵਿਖਜਾਹਿਸਭੇਮਨਤੇਰੇ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਾਕੇਪੂਰਨਕਰਮਾ॥ਸਤਿਗੁਰਭੇਟੇਪੂਰਨਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾ॥੨॥੩੪॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ ਜਾਕਾਹਰਿਸੁਆਮੀ
ਪ੍ਰਭੁਬੇਲੀ॥ਪੀੜਗਈਫਿਰਿਨਹੀਦੁਹੇਲੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਚਰਨਸੰਗਿਮੇਲੀ॥ਸੂਖਸਹਜਅਨੰਦਸੁਹੇਲੀ॥੧॥ਸਾਧ
ਸੰਗਿਗੁਣਗਾਇਅਤੋਲੀ॥ਹਰਿਸਿਮਰਤਿਨਾਨਕਭਈਅਮੋਲੀ॥੨॥੩੫॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਮਾਇਆਮਦਮ
ਤਸਰ॥ਏਖੇਲਤਸਭਜੂਐਹਾਰੇ॥ਸਤੁਸੰਤੋਖੁਦਇਆਧਰਮੁਸਚੁਇਹਅਪਨੈਗ੍ਰਿਹਭੀਤਰਿਵਾਰੇ॥੧॥ਜਨਮਮਰਨਚੂਕੇਸਭਿਭਾਰੇ॥
ਮਿਲਤਸੰਗਿਭਇਓਮਨੁਨਿਰਮਲੁਗੁਰਿਪੂਰੈਲੈਖਿਨਮਹਿਤਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਭਕੀਰੇਨੁਹੋਇਰਹੈਮਨੂਆਸਗਲੇਦੀਸਹਿਮੀਤ
ਪਿਆਰੇ॥ਸਭਮਧੇਰਵਿਆਮੇਰਾਠਾਕੁਰੁਦਾਨੁਦੇਤਸਭਿਜੀਅਸਮ੍ਹਾਰੇ॥੨॥ਏਕੋਏਕੁਆਪਿਇਕੁਏਕੈਏਕੈਹੈਸਗਲਾਪਾਸਾਰੇ॥ਜਪਿ
ਜਪਿਹੋਏਸਗਲਸਾਧਜਨਏਕੁਨਾਮੁਧਿਆਇਬਹੁਤੁਉਧਾਰੇ॥੩॥ਗਹਿਰਗੰਭੀਰਬਿਅੰਤਗੁਸਾਈਅੰਤੁਨਹੀਕਿਛੁਪਾਰਾਵਾਰੇ
॥ਤੁਮਰੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਗੁਨਗਾਵੈਨਾਨਕੁਧਿਆਇਧਿਆਇਪ੍ਰਭਕਉਨਮਸਕਾਰੇ॥੪॥੩੬॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥
ਤੂਬਿਅੰਤੁਅਵਿਗਤੁਅਗੋਚਰੁਇਹੁਸਭੁਤੇਰਾਅਕਾਰੁ॥ਕਿਆਹਮਜੰਤਕਰਹਿਚਤੁਰਾਈਜਾਸਭੁਕਿਛੁਤੁਝਹਿਮਝਾਰਿ॥੧॥
ਮੇਰੇਸਤਿਗੁਰਅਪੁਨੇਬਾਲਕਰਾਖਹੁਲੀਲਾਧਾਰਿ॥ਦੇਹੁਸੁਮਤਿਸਦਾਗੁਣਗਾਵਾਮੇਰੇਠਾਕੁਰਅਗਮਅਪਾਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੈਸੇ
ਜਨਨਿਜਠਰਮਹਿਪ੍ਰਾਨੀਓਹੁਰਹਤਾਨਾਮਅਧਾਰਿ॥ਅਨਦੁਕਰੈਸਾਸਿਸਾਸਿਸਮਾਰੈਨਾਪੋਹੈਅਗਨਾਰਿ॥੨॥ਪਰਧਨਪ
ਰਦਾਰਾਪਰਨਿੰਦਾਇਨਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਨਿਵਾਰਿ॥ਚਰਨਕਮਲਸੇਵੀਰਿਦਅੰਤਰਿਗੁਰਪੂਰੇਕੈਆਧਾਰਿ॥੩॥ਗ੍ਰਿਹਮੰਦਰਮਹਲਾ
ਜੇਤੀਸਭਿਨਾਹੀਸੰਗਾਰਿ॥ਜਬਲਗੁਜੀਵਹਿਕਲੀਕਾਲਮਹਿਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਸਮਾਰਿ॥੪॥੩੭॥

੧੮

ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੩॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਰਾਜਮਿਲਕਜੋਬਨਗ੍ਰਿਹਸੋਭਾਰੂਪਵੰਤੁਜੋੁਆਨੀ॥ਬਹੁਤੁਦਰਬੁਹਸਤੀਅਰੁਘੋੜੇਲਾਲਲਾਖਬੈਆਨੀ॥ਆਗੈਦਰਗਹ
ਕਾਮਿਨਆਵੈਛੋਡਿਚਲੈਅਭਿਮਾਨੀ॥੧॥ਕਾਹੇਏਕਬਿਨਾਚਿਤੁਲਾਈਐ॥ਊਠਤਬੈਠਤਸੋਵਤਜਾਗਤਸਦਾਸਦਾਹਰਿਧਿ
ਆਈਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਹਾਬਚਿਤ੍ਰਸੁੰਦਰਆਖਾੜੇਰਣਮਹਿਜਿਤੇਪਵਾੜੇ॥ਹਉਮਾਰਉਹਉਬੰਧਉਛੋਡਉਮੁਖਤੇਏਵਬ
ਬਾੜੇ॥ਆਇਆਹੁਕਮੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕਾਛੋਡਿਚਲਿਆਏਕਦਿਹਾੜੇ॥੨॥ਕਰਮਧਰਮਜੁਗਤਿਬਹੁਕਰਤਾਕਰਣੈਹਾਰੁਨਜਾਨੈ॥
ਉਪਦੇਸੁਕਰੈਆਪਿਨਕਮਾਵੈਤਤੁਸਬਦੁਨਪਛਾਨੈ॥ਨਾਂਗਾਆਇਆਨਾਂਗੋਜਾਸੀਜਿਉਹਸਤੀਖਾਕੁਛਾਨੈ॥੩॥ਸੰਤਸਜਨਸੁ
ਨਹੁਸਭਿਮੀਤਾਝੂਠਾਏਹੁਪਸਾਰਾ॥ਮੇਰੀਮੇਰੀਕਰਿਕਰਿਡੂਬੇਖਪਿਖਪਿਮੁਏਗਵਾਰਾ॥ਗੁਰਮਿਲਿਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਆਸਾਚਿ
ਨਾਮਿਨਿਸਤਾਰਾ॥੪॥੧॥੩੮॥
ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੫॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਭ੍ਰਮਮਹਿਸੋਈਸਗਲਜਗਤਧੰਧਅੰਧ॥ਕੋਊਜਾਗੈਹਰਿਜਨਾ॥੧॥ਮਹਾਮੋਹਨੀਮਗਨਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੀਤਿਪ੍ਰਾਨ॥ਕੋਊਤਿਆਗੈਵਿ
ਰਲਾ॥੨॥ਚਰਨਕਮਲਆਨੂਪਹਰਿਸੰਤਮੰਤ॥ਕੋਊਲਾਗੈਸਾਧੂ॥੩॥ਨਾਨਕਸਾਧੂਸੰਗਿਜਾਗੇਗਿਆਨਰੰਗਿ॥ਵਡਭਾਗੇਕਿ

ਰਧਾਗਾ॥੧॥੩੯॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੬॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਜੈਤੁਪੁਰਖੁਵੈਸੋਪਰਵਾਨਾਸੁਖਸਹਜਮਹਿਸੋਈ॥ਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥੁਅਪਾਰਾਅਵਰੁਨਾਹੀਰੇਕੋਈ॥੧॥ਤੇਰੇਜਨਰਸਕਿ
ਰਸਕਿਗੁਣਗਾਵਹਿ॥ਮਸਲਤਿਮਤਾਸਿਆਣਪਜਨਕੀਜੋਤੂੰਕਰਹਿਕਰਾਵਹਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਤੁਮਾਰਾਪਿਆਰੇ
ਸਾਧਸੰਗਿਰਸੁਪਾਇਆ॥ਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾਇਸੇਈਜਨਪੂਰੇਸੁਖਨਿਧਾਨੁਹਰਿਗਾਇਆ॥੨॥ਜਾਕਉਟੇਕਤੁਮਾਰੀਸੁਆਮੀਤਾਕਉ
ਨਾਹੀਚਿੰਤਾ॥ਜਾਕਉਦਇਆਤੁਮਾਰੀਹੋਈਸੇਸਾਹਭਲੇਭਗਵੰਤਾ॥੩॥ਭਰਮਮੋਹਧ੍ਰੋਹਸਭਿਨਿਕਸੇਜਬਕਾਦਰਸਨੁਪਾਇਆ॥
ਵਰਤਣਿਨਾਮੁਨਾਨਕਸਚੁਕੀਨਾਹਰਿਨਾਮੇਰੰਗਿਸਮਾਇਆ॥੪॥੧॥੪੦॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫॥ ਜਨਮਜਨਮਕੀਮਲੁਧੋਵੈ
ਪਰਾਈਅਪਣਾਕੀਤਾਪਾਵੈ॥ਈਹਾਸੁਖੁਨਹੀਦਰਗਹਢੋਈਜਮਪੁਰਿਜਾਇਪਚਾਵੈ॥੧॥ਨਿੰਦਕਿਅਹਿਲਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆ
ਪਹੁਚਿਨਸਾਕੈਕਾਹੂਬਾਤੈਆਗੈਠਉਰਨਪਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਿਰਤੁਪਇਆਨਿੰਦਕਬਪੁਰੇਕਾਕਿਆਓਹੁਕਰੈਬਿਚਾ
ਰਾ॥ਤਹਾਬਿਗੂਤਾਜਹਕੋਇਨਰਾਖੈਓਹੁਕਿਸੁਪਹਿਕਰੈਪੁਕਾਰਾ॥੨॥ਨਿੰਦਕਕੀਗਤਿਕਤਹੂੰਨਾਹੀਖਸਮੈਏਵੈਭਾਣਾ॥ਜੋਜੋ
ਨਿੰਦਕਰੈਸੰਤਨਕੀਤਿਉਸੰਤਨਸੁਖੁਮਾਨਾ॥੩॥ਸੰਤਾਟੇਕਤੁਮਾਰੀਸੁਆਮੀਤੂੰਸੰਤਨਕਾਸਹਾਈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੰਤਹਰਿ
ਰਾਖੇਨਿੰਦਕਦੀਏਰੁੜਾਈ॥੪॥੨॥੪੧॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫॥ ਬਾਹਰੁਧੋਇਅੰਤਰੁਮਨੁਮੈਲਾਦੁਇਠਉਰਅਪ
ਨੇਖੋਏ॥ਈਹਾਕਾਮਿਕ੍ਰੋਧਿਮੋਹਿਵਿਆਪਿਆਆਗੈਮੁਸਿਮੁਸਿਰੋਏ॥੧॥ਗੋਵਿੰਦਭਜਨਕੀਮਤਿਹੈਹੋਰਾ॥ਵਰਮੀਮਾਰੀਸਾਪੁ
ਨਮਰਈਨਾਮੁਨਸੁਨਈਡੋਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਾਇਆਕੀਕਿਰਤਿਛੋਡਿਗਵਾਈਭਗਤੀਸਾਰਨਜਾਨੈ॥ਬੇਦਸਾਸਤ੍ਰਕਉ
ਤਰਕਨਿਲਾਗਾਤਤੁਜੋਗੁਨਪਛਾਨੈ॥੨॥ਉਘਰਿਗਇਆਜੈਸਾਖੋਟਾਢਬੂਆਨਦਰਿਸਰਾਫਾਆਇਆ॥ਅੰਤਰਜਾ
ਮੀਸਭੁਕਛੁਜਾਨੈਉਸਤੇਕਹਾਛਪਾਇਆ॥੩॥ਕੂੜਿਕਪਟਿਬੰਚਿਨਿੰਮੁਨੀਆਦਾਬਿਨਸਿਗਇਆਤਤਕਾਲੇ॥ਸਤਿਸਤਿ
ਸਤਿਨਾਨਕਿਕਹਿਆਅਪਨੈਹਿਰਦੈਦੇਖੁਸਮਾਲੇ॥੪॥੩॥੪੨॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫॥ ਉਦਮੁਕਰਤਹੋਵੈਮਨੁਨਿ
ਰਮਲੁਨਾਚੈਆਪੁਨਿਵਾਰੇ॥ਪੰਚਜਨਾਲੇਵਸਗਤਿਰਾਖੈਮਨਮਹਿਏਕੰਕਾਰੇ॥੧॥ਤੇਰਾਜਨੁਨਿਰਤਿਕਰੇਗੁਨਗਾਵੈ॥ਰਬਾਬੁ
ਪਖਾਵਜਤਾਲਘੁੰਘਰੂਅਨਹਦਸਬਦੁਵਜਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਥਮੇਮਨੁਪਰਬੋਧੈਅਪਨਾਪਾਛੈਅਵਰਰੀਝਾਵੈ॥ਰਾਮਨਾ
ਮਜਪੁਹਿਰਦੈਜਾਪੈਮੁਖਤੇਸਗਲਸੁਨਾਵੈ॥੨॥ਕਰਸੰਗਿਸਾਧੂਚਰਨਪਖਾਰੈਸੰਤਧੂਰਿਤਨਿਲਾਵੈ॥ਮਨੁਤਨੁਅਰਪਿਧ
ਰੇਗੁਰਆਗੈਸਤਿਪਦਾਰਥੁਪਾਵੈ॥੩॥ਜੋਜੋਸੁਨੈਪੇਖੈਲਾਇਸਰਧਾਤਾਕਾਜਨਮਮਰਣਦੁਖੁਭਾਗੈ॥ਐਸੀਨਿਰਤਿ
ਨਰਕਨਿਵਾਰੈਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਜਾਗੈ॥੪॥੪॥੪੩॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫॥ ਅਧਮਚੰਡਾਲੀਭਈਬ੍ਰਹਮਣੀਸੂ
ਦੀਤੇਸ੍ਰੇਸਟਾਈਰੇ॥ਪਾਤਾਲੀਆਕਾਸੀਸਖਨੀਲਹਬਰਬੂਝੀਖਾਈਰੇ॥੧॥ਘਰਕੀਬਿਲਾਈਅਵਰਸਿਖਾਈ
ਮੂਸਾਦੇਖਿਡਰਾਈਰੇ॥ਅਜਕੈਵਸਿਗੁਰਿਕੀਨੋਕੇਹਰਿਕੂਕਰਤਿਨਹਿਲਗਾਈਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਾਝੁਥੂਨੀਆਛਪਰਾਥਾਮ੍ਹਿਆ
ਨੀਘਰਿਆਘਰੁਪਾਇਆਰੇ॥ਬਿਨੁਜੜੀਏਲੈਜੜਿਓਜੜਾਵਾਥੇਵਾਅਚਰਜੁਲਾਇਆਰੇ॥੨॥ਦਾਦੀਦਾਦਿਨਪਹੁਚਨਹਾਰਾਚੂਪੀ
ਨਿਰਨਉਪਾਇਆਰੇ॥ਮਾਲਿਦੁਲੀਚੈਬੈਠੀਲੇਮਿਰਤਕੁਨੈਨਦਿਖਾਲਨੁਧਾਇਆਰੇ॥੩॥ਸੋਈਅਜਾਣੁਕਹੈਮੈਜਾਨਾਜਾ
ਨਣਹਾਰੁਨਛਾਨਾਰੇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਿਅਮਿਉਪੀਆਇਆਰਸਕਿਰਸਕਿਬਿਗਸਾਨਾਰੇ॥੪॥੫॥੪੪॥ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥

ਬੰਧਨਕਾਟਿਬਿਸਾਰੇਅਉਗੁਨਅਪਨਾਬਿਰਦੁਸਮਾਰਿਆ॥ਹੋਏਕਿਰਪਾਲਮਾਤਪਿਤਨਿਆਈਬਾਰਿਕਜਿਉਪ੍ਰਤਿਪਾਰਿਆ॥੧॥
ਗੁਰਸਿਖਰਾਖੇਗੁਰਗੋਪਾਲਿ॥ਕਾਢਿਲੀਏਮਹਾਭਵਜਲਤੇਅਪਨੀਨਦਰਿਨਿਹਾਲਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਕੈਸਿਮਰਣਿਜਮਤੇਛੁ
ਟੀਐਹਲਤਿਪਲਤਿਸੁਖੁਪਾਈਐ॥ਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿਜਪਹੁਜਪੁਰਸਨਾਨੀਤਨੀਤਗੁਣਗਾਈਐ॥੨॥ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਪਰਮਪਦੁ
ਪਾਇਆਸਾਧਸੰਗਿਦੁਖਨਾਠੇ॥ਛਿਜੈਨਜਾਇਕਿਛੁਭਉਨਬਿਆਪੈਹਰਿਧਨੁਨਿਰਮਲੁਗਾਠੇ॥੩॥ਅੰਤਿਕਾਲਪ੍ਰਭਭਏਸਹਾ
ਈਇਤਉਤਰਾਖਨਹਾਰੇ॥ਪ੍ਰਾਨਮੀਤਹੀਤੁਧਨੁਮੇਰੈਨਾਨਕਸਦਬਲਿਹਾਰੇ॥੪॥੬॥੪੫॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥
ਜਾਤੂੰਸਾਹਿਬੁਤਾਭਉਕੇਹਾਹਉਤੁਧੁਬਿਨੁਕਿਸੁਸਾਲਾਹੀ॥ਏਕੁਤੂੰਤਾਸਭੁਕਿਛੁਹੈਮੈਤੁਧੁਬਿਨੁਦੂਜਾਨਾਹੀ॥੧॥ਬਾਬਾਬਿਖੁਦੇ
ਖਿਆਸੰਸਾਰੁ॥ਰਖਿਆਕਰਹੁਗੁਸਾਈਮੇਰੇਮੈਨਾਮੁਤੇਰਾਆਧਾਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਣਹਿਬਿਰਥਾਸਭਾਮਨਕੀਹੋਰੁਕਿਸੁਪਹਿਆਖਿ
ਸੁਣਾਈਐ॥ਵਿਣੁਨਾਵੈਸਭੁਜਗੁਬਉਰਾਇਆਨਾਮੁਮਿਲੈਸੁਖੁਪਾਈਐ॥੨॥ਕਿਆਕਹੀਐਕਿਸੁਆਖਿਸੁਣਾਈਐਜਿਕਹਣਾ
ਸੁਪ੍ਰਭਜੀਪਾਸਿ॥ਸਭੁਕਿਛੁਕੀਤਾਤੇਰਾਵਰਤੈਸਦਾਸਦਾਤੇਰੀਆਸਾ॥੩॥ਜੇਦੇਹਿਵਡਿਆਈਤਾਤੇਰੀਵਡਿਆਈਇਤਉਤ
ਤੁਝਹਿਧਿਆਉ॥ਨਾਨਕਕੇਪ੍ਰਭਸਦਾਸੁਖਦਾਤੇਮੈਤਾਣੁਤੇਰਾਇਕੁਨਾਉ॥੪॥੭॥੪੬॥ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
ਨਾਮੁਤੁਮਾਰਾਠਾਕੁਰਏਹੁਮਹਾਰਸੁਜਨਹਿਪੀਓ॥ਜਨਮਜਨਮਚੂਕੇਭੈਭਾਰੇਦੁਰਤੁਬਿਨਾਸਿਓਭਰਮੁਬੀਓ॥੧॥ਦਰਸਨੁਪੇਖਤਮੈ
ਜੀਓ॥ਸੁਨਿਕਰਿਬਚਨਤੁਮਾਰੇਸਤਿਗੁਰਮਨੁਤਨੁਮੇਰਾਠਾਰੁਥੀਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੁਮਰੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਭਇਓਸਾਧਸੰਗੁਏਹੁਕਾਜੁਤੁਮ
ਆਪਿਕੀਓ॥ਦਿੜੁਕਰਿਚਰਣਗਹੇਪ੍ਰਭਤੁਮਰੇਸਹਜੇਬਿਖਿਆਭਈਖੀਓ॥੨॥ਸੁਖਨਿਧਾਨਨਾਮੁਪ੍ਰਭਤੁਮਰਾਏਹੁਅਬਿ
ਨਾਸੀਮੰਤ੍ਰੁਲੀਓ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਮੋਹਿਸਤਿਗੁਰਿਦੀਨਾਤਾਪੁਸੰਤਾਪੁਮੇਰਾਬੈਰੁਗੀਓ॥੩॥ਧੰਨੁਸੁਮਾਣਸਦੇਹੀਪਾਈਜਿ
ਤੁਪ੍ਰਭਿਅਪਨੈਮੇਲਿਲੀਓ॥ਧੰਨੁਸੁਕਲਜੁਗੁਸਾਧਸੰਗਿਕੀਰਤਨੁਗਾਈਐਨਾਨਕਨਾਮੁਅਧਾਰੁਹੀਓ॥੪॥੮॥੪੭॥
ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਆਗੈਹੀਤੇਸਭੁਕਿਛੁਹੂਆਅਵਰੁਕਿਜਾਣੈਗਿਆਨਾ॥ਭੂਲਚੂਕਅਪੁਨਾਬਾਰਿਕੁਬਖਸਿਆਪਾ
ਰਬ੍ਰਹਮਭਗਵਾਨਾ॥੧॥ਸਤਿਗੁਰੁਮੇਰਾਸਦਾਦਇਆਲਾਮੋਹਿਦੀਨਕਉਰਾਖਿਲੀਆ॥ਕਾਟਿਆਰੋਗੁਮਹਾਸੁਖੁਪਾਇਆ
ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਮੁਖਿਨਾਮੁਦੀਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਿਕਪਾਪਮੇਰੇਪਰਹਰਿਆਬੰਧਨਕਾਟੇਮੁਕਤਿਭਏ॥ਅੰਧਕੂਪਮਹਾਘੋਰਤੇਬਾ
ਹਪਕਰਿਗੁਰਕਾਢਿਲੀਏ॥੨॥ਨਿਰਭਉਭਏਸਗਲਭਉਮਿਟਿਆਰਾਖੇਰਾਖਨਹਾਰੇ॥ਐਸੀਦਾਤਿਤੇਰੀਪ੍ਰਭਮੇਰੇਕਾਰਜਸਗ
ਲਸਵਾਰੇ॥੩॥ਗੁਣਨਿਧਾਨਸਾਹਿਬਮਨਿਮੇਲਾ॥ਸਰਣਿਪਇਆਨਾਨਕਸੋੁਹੇਲਾ॥੪॥੯॥੪੮॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥
ਤੂੰਵਿਸਰਹਿਤਾਂਸਭੁਕੋਲਾਗੂਚੀਤਿਆਵਹਿਤਾਂਸੇਵਾ॥ਅਵਰੁਨਕੋਊਦੂਜਾਸੂਝੈਸਾਚੇਅਲਖਅਭੇਵਾ॥੧॥ਚੀਤਿਆਵੈਤ
ਸਦਾਦਇਆਲੁਲੋਗਨਕਿਆਵੇਚਾਰੇ॥ਬੁਰਾਭਲਾਕਹੁਕਿਸਨੋਕਹੀਐਸਗਲੇਜੀਅਤੁਮਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੇਰੀਟੇਕਤੇਰਾਆ
ਧਾਰਾਹਾਥਦੇਇਤੂੰਰਾਖਹਿ॥ਜਿਸੁਜਨਊਪਰਿਤੇਰੀਕਿਰਪਾਤਿਸਕਉਬਿਪਨਕੋਊਭਾਖੈ॥੨॥ਓਹੋਸੁਖੁਓਹਾਵਡਿਆਈਜਿ
ਪ੍ਰਭਜੀਮਨਿਭਾਣੀ॥ਤੂੰਦਾਨਾਤੂੰਸਦਾਮਿਹਰਵਾਨਾਨਾਮੁਮਿਲੈਰੰਗੁਮਾਣੀ॥੩॥ਤੁਧੁਆਗੈਅਰਦਾਸਿਹਮਾਰੀਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁ
ਤੇਰਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸਭਤੇਰੀਵਡਿਆਈਕੋਈਨਾਉਨਜਾਣੈਮੇਰਾ॥੪॥੧੦॥੪੯॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥
ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਅੰਤਰਜਾਮੀਸਾਧਸੰਗਿਹਰਿਪਾਈਐ॥ਖੋਲਿਕਿਵਾਰਦਿਖਾਲੇਦਰਸਨੁਪੁਨਰਪਿਜਨਮਿਨਆਈਐ॥੧॥

ਮਿਲਉ ਪਰੀਤਮ ਸੁਆਮੀ ਅਪੁਨੇ ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਹਰਉ ਰੇ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਿਨਿ ਰਿਦੈ ਅਰਾਧਿਆ ਤਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤਰਉ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਮਹਾ ਉਦਿਆਨ ਪਾਵਕ ਸਾਗਰ ਭਏ ਹਰਖ ਸੋਗ ਮਹਿ ਬਸਨਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਭੇਟਿ ਭਇਆ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਜਪਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਰਸਨਾ ॥੧॥
ਤਨੁ ਧਨੁ ਥਾਪਿ ਕੀਓ ਸਭੁ ਅਪੁਨਾ ਕੋਮਲ ਬੰਧਨ ਬਾਂਧਿਆ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭਏ ਜਨ ਮੁਕਤੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿਆ ॥੨॥ ਰਾਖਿ ਲੀ
ਏ ਪ੍ਰਭਿ ਰਾਖਨਹਾਰੈ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਅਪੁਨੇ ਭਾਣੇ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੁਮ੍ਰਾ ਦਾਤੇ ਨਾਨਕ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੇ ॥੩॥੧੧॥੫੦॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਮੋਹ ਮਲਨ ਨੀਦ ਤੇ ਛੁਟਕੀ ਕਉਨੁ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਭਇਓ ਰੀ ॥ ਮਹਾ ਮੋਹਨੀ ਤੁਧੁ ਨ ਵਿਆਪੈ ਤੇਰਾ ਆਲਸੁ ਕਹਾ ਗਇਓ ਰੀ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਗਾਖਰੋ ਸੰਜਮਿ ਕਉਨ ਛੁਟਿਓ ਰੀ ॥ ਸੁਰਿ ਨਰ ਦੇਵ ਅਸੁਰ ਤ੍ਰੈ ਗੁਨੀਆ ਸਗਲੋ ਭਵਨੁ ਲੁਟਿਓ ਰੀ ॥
੧॥ ਦਾਵਾ ਅਗਨਿ ਬਹੁਤੁ ਤ੍ਰਿਣ ਜਾਲੇ ਕੋਈ ਹਰਿਆ ਬੂਟੁ ਰਹਿਓ ਰੀ ॥ ਐਸੋ ਸਮਰਥੁ ਵਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ਤਾ ਕੀ ਉਪਮਾ ਜਾਤ ਨ ਕ
ਹਿਓ ਰੀ ॥੨॥ ਕਾਜਰ ਕੋਠ ਮਹਿ ਭਈ ਨ ਕਾਰੀ ਨਿਰਮਲ ਬਰਨੁ ਬਨਿਓ ਰੀ ॥ ਮਹਾ ਮੰਤ੍ਰੁ ਗੁਰ ਹਿਰਦੈ ਬਸਿਓ ਅਚਰਜ ਨਾਮੁ ਸੁਨਿਓ
ਰੀ ॥੩॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਨਦਰਿ ਅਵਲੋਕਨ ਅਪੁਨੈ ਚਰਣਿ ਲਗਾਈ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਸ
ਮਾਈ ॥੪॥੧੨॥੫੧॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੭ ॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਲਾਲੁ ਚੋਲਨਾ ਤੈ ਤਨਿ ਸੋਹਿਆ ॥ ਸੁਰਿਜਨ ਭਾਨੀ ਤਾਂ ਮਨੁ ਮੋਹਿਆ ॥੧॥ ਕਵਨ ਬਨੀ ਰੀ ਤੇਰੀ ਲਾਲੀ ॥ ਕਵਨ ਰੰਗਿ ਤੂੰ ਭਈ
ਗੁਲਾਲੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਮ ਹੀ ਸੁੰਦਰਿ ਤੁਮਹਿ ਸੁਹਾਗੁ ॥ ਤੁਮ ਘਰਿ ਲਾਲਨੁ ਤੁਮ ਘਰਿ ਭਾਗੁ ॥੨॥ ਤੂੰ ਸਤਵੰਤੀ ਤੂੰ ਪਰਧਾ
ਨਿ ॥ ਤੂੰ ਪ੍ਰੀਤਮ ਭਾਨੀ ਤੁਹੀ ਸੁਰ ਗਿਆਨਿ ॥੩॥ ਪ੍ਰੀਤਮ ਭਾਨੀ ਤਾਂ ਰੰਗਿ ਗੁਲਾਲ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਭ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨਿਹਾਲ ॥੪॥ ਸੁਨਿ ਰੀ
ਸਖੀ ਇਹ ਹਮਰੀ ਘਾਲ ॥ ਪ੍ਰਭ ਆਪਿ ਸੀਗਾਰਿ ਸਵਾਰਨਹਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੫੨॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਦੂਖੁ ਘਨੋ ਜਬ ਹੋਤੇ ਦੂਰਿ ॥ ਅਬ ਮਸਲਤਿ ਮੋਹਿ ਮਿਲੀ ਹਦੂਰਿ ॥੧॥ ਚੁਕਾ ਨਿਹੋਰਾ ਸਖੀ ਸਹੇਰੀ ॥ ਭਰਮੁ ਗਇਆ ਗੁਰਿ ਪਿਰ
ਸੰਗਿ ਮੇਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਿਕਟਿ ਆਨਿ ਪ੍ਰਿਅ ਸੇਜ ਧਰੀ ॥ ਕਾਣਿ ਕਢਨ ਤੇ ਛੂਟਿ ਪਰੀ ॥੨॥ ਮੰਦਰਿ ਮੇਰੈ ਸਬਦਿ ਉਜਾਰਾ ॥ ਅਨ
ਦ ਬਿਨੋਦੀ ਖਸਮੁ ਹਮਾਰਾ ॥੩॥ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਮੈ ਪਿਰੁ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥ ਥਿਰੁ ਸੋਹਾਗੁ ਨਾਨਕ ਜਨ ਪਾਇਆ ॥੪॥
੨॥੫੩॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਸਾਚਿ ਨਾਮਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥ ਲੋਗਨ ਸਿਉ ਮੇਰਾ ਠਾਠਾ ਬਾਗਾ ॥ ਬਾਹਰਿ ਸੂਤੁ ਸਗਲ
ਸਿਉ ਮਉਲਾ ॥ ਅਲਿਪਤੁ ਰਹਉ ਜੈਸੇ ਜਲ ਮਹਿ ਕਉਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੁਖ ਕੀ ਬਾਤ ਸਗਲ ਸਿਉ ਕਰਤਾ ॥ ਜੀਅ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰ
ਭੁ ਅਪੁਨਾ ਧਰਤਾ ॥੨॥ ਦੀਸਿ ਆਵਤ ਹੈ ਬਹੁਤੁ ਭੀਹਾਲਾ ॥ ਸਗਲ ਚਰਨ ਕੀ ਇਹੁ ਮਨੁ ਰਾਲਾ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਜਨਿ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾ
ਇਆ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਏਕੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥੪॥ ੫੪॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪਾਵਤੁ ਰਲੀਆ ਜੋਬਨਿ ਬਲੀਆ ॥ ਨਾ
ਮ ਬਿਨਾ ਮਾਟੀ ਸੰਗਿ ਰਲੀਆ ॥੧॥ ਕਾਨ ਕੁੰਡਲੀਆ ਬਸਤ੍ਰ ਓਢਲੀਆ ॥ ਸੇਜ ਸੁਖਲੀਆ ਮਨਿ ਗਰਬਲੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
੧ ਤਲੈ ਕੁੰਚਰੁ ਸਿਰਿ ਕਨਿਕ ਛਤਰੀਆ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਬਿਨਾ ਲੇ ਧਰਨਿ ਗਡਲੀਆ ॥੨॥ ਰੂਪ ਸੁੰਦਰੀਆ ਅਨਿਕ ਇਸਤਰੀ
ਆ ॥ ਹਰਿ ਰਸ ਬਿਨੁ ਸਭਿ ਸੁਆਦ ਫਿਕਰੀਆ ॥੩॥ ਮਾਇਆ ਛਲੀਆ ਬਿਕਾਰ ਬਿਖਲੀਆ ॥ ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਪੁਰਖ
ਦਇਅਲੀਆ ॥੪॥ ੪॥੫੫॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਏਕੁ ਬਗੀਚਾ ਪੇਡ ਘਨ ਕਰਿਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਤਹਾ ਮਹਿ
ਫਲਿਆ ॥੧॥ ਐਸਾ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ਗਿਆਨੀ ॥ ਜਾ ਤੇ ਪਾਈਐ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਨੀ ॥੧॥ ਆਸ ਪਾਸਿ ਬਿਖੂਆ ਕੇ ਕੁੰਟਾ ਬੀਚ

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨੈ ਭਾਈ ਰੀਗੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿੰਚਨਹਾਰੇ ਏਕੈ ਮਾਲੀ ॥ ਖਬਰਿ ਕਰਤੁ ਹੈ ਪਾਤ ਪਤ ਡਾਲੀ ॥੨॥ ਸਗਲ ਬਨਸਪਤਿ ਆਣਿ
ਜੜਾਈ ॥ ਸਗਲੀ ਫੂਲੀ ਨਿਫਲ ਨ ਕਾਈ ॥੩॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲੁ ਨਾਮੁ ਜਿਨਿ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤਰੀ ਤਿਨਿ ਮਾਇਆ ॥
੪॥੫॥੫੬॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਾਜ ਲੀਲਾ ਤੇਰੈ ਨਾਮਿ ਬਨਾਈ ॥ ਜੋਗੁ ਬਨਿਆ ਤੇਰਾ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਈ ॥੧॥ ਸਰਬ ਸੁਖ
ਬਨੇ ਤੇਰੈ ਓਲ੍ਹੈ ॥ ਭ੍ਰਮ ਕੇ ਪਰਦੇ ਸਤਿਗੁਰ ਖੋਲ੍ਹੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹੁਕਮੁ ਬੂਝਿ ਰੰਗ ਰਸ ਮਾਣੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਮਹਾ ਨਿਰਬਾਣੇ ॥੨॥ ਜਿਨਿ
ਤੂੰ ਜਾਤਾ ਸੋ ਗ੍ਰਿਸਤ ਉਦਾਸੀ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤਾ ਸੋਈ ਨਿਰਬਾਣੁ ॥੩॥ ਜਾ ਕਉ ਮਿਲਿਓ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਭਨਤਿ ਨਾਨਕ
ਤਾ ਕਾ ਪੂਰ ਖਜਾਨਾ ॥੪॥੬॥੫੭॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੀਰਥਿ ਜਾਉ ਤ ਹਉ ਹਉ ਕਰਤੇ ॥ ਪੰਡਿਤ ਪੂਛਉ ਤ ਮਾਇਆ
ਰਾਤੇ ॥੧॥ ਸੋ ਅਸਥਾਨੁ ਬਤਾਵਹੁ ਮੀਤਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਨੀਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਵੀਚਾਰ
॥ ਨਰਕਿ ਸੁਰਗਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਅਉਤਾਰ ॥੨॥ ਗਿਰਸਤ ਮਹਿ ਚਿੰਤ ਉਦਾਸ ਅਹੰਕਾਰ ॥ ਕਰਮ ਕਰਤ ਜੀਅ ਕਉ ਜੰਜਾਰ ॥੩॥ ਪ੍ਰਭ
ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮਨੁ ਵਸਿ ਆਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰੀ ਤਿਨਿ ਮਾਇਆ ॥੪॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਈਐ ॥ ਇਹੁ ਅ
ਸਥਾਨੁ ਗੁਰੂ ਤੇ ਪਾਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੭॥੫੮॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰ ਮਹਿ ਸੂਖ ਬਾਹਰਿ ਫੁਨਿ ਸੂਖਾ ॥
ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਸਗਲ ਬਿਨਾਸੇ ਦੂਖਾ ॥੧॥ ਸਗਲ ਸੂਖ ਜਾਂ ਤੂੰ ਚਿਤਿ ਆਵੈਂ ॥ ਸੋ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਜੋ ਜਨੁ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤ
ਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਤ ਢਹੈ ਦੁਖ ਡੇਰਾ ॥੨॥ ਹੁਕਮੁ ਬੂਝੈ ਸੋਈ ਪਰਵਾਨੁ ॥ ਸਾਚੁ ਸਬਦੁ ਜਾ ਕਾ ਨੀਸਾਨੁ ॥
੩॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥ ਭਨਤਿ ਨਾਨਕੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥੮॥੫੯॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਜਹਾ ਪਠਾਵਹੁ ਤਹ ਤਹ ਜਾਈਂ ॥ ਜੋ ਤੁਮ ਦੇਹੁ ਸੋਈ ਸੁਖੁ ਪਾਈਂ ॥੧॥ ਸਦਾ ਚੇਰੋ ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਸਾਈ ॥ ਤੁਮ੍ਹਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅ
ਘਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਮਰਾ ਦੀਆ ਪੈਨਉ ਖਾਈ ॥ ਤਉ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪ੍ਰਭ ਸੁਖੀ ਵਲਾਈ ॥੨॥ ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਤੁਝੈ ਧਿਆਈ ॥ ਤੁਮ
ਰੈ ਲਵੈ ਨ ਕੋਊ ਲਾਈ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਨਿਤ ਇਵੈ ਧਿਆਈ ॥ ਗਤਿ ਹੋਵੈ ਸੰਤਹ ਲਗਿ ਪਾਈ ॥੪॥੯॥੬੦॥
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਸੋਵਤ ਧਿਆਈਐ ॥ ਮਾਰਗਿ ਚਲਤ ਹਰੇ ਹਰਿ ਗਾਈਐ ॥੧॥ ਸ੍ਰਵਨ ਸੁਨੀਜੈ
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਥਾ ॥ ਜਾਸੁ ਸੁਨੀ ਮਨਿ ਹੋਇ ਅਨੰਦਾ ਦੂਖ ਰੋਗ ਮਨ ਸਗਲੇ ਲਥਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਰਜਿ ਕਾਮਿ ਬਾਟ ਘਾਟ ਜਪੀਜੈ ॥
ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ ॥੨॥ ਦਿਨਸੁ ਰੈਨਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਈਐ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਜਮ ਕੀ ਵਾਟ ਨ ਪਾਈਐ ॥੩॥ ਆਠ ਪਹਿ
ਰ ਜਿਸੁ ਵਿਸਰਹਿ ਨਾਹੀ ॥ ਗਤਿ ਹੋਵੈ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਲਗਿ ਪਾਈ ॥੪॥੧੦॥੬੧॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਸੁਖ
ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਭਈ ਕਲਿਆਣ ਦੁਖ ਹੋਵਤ ਨਾਸੁ ॥੧॥ ਅਨਦੁ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵਹੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਪੁਨਾ ਸਦ ਸਦਾ ਮਨਾਵਹੁ
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਕਮਾਵਹੁ ॥ ਥਿਰੁ ਘਰਿ ਬੈਠੇ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਪਾਵਹੁ ॥੨॥ ਪਰ ਕਾ ਬੁਰਾ ਨ ਰਾਖਹੁ ਚੀਤ
॥ ਤੁਮ ਕਉ ਦੁਖੁ ਨਹੀ ਭਾਈ ਮੀਤ ॥੩॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤੰਤੁ ਮੰਤੁ ਗੁਰਿ ਦੀਨ੍ਹਾ ॥ ਇਹੁ ਸੁਖੁ ਨਾਨਕ ਅਨਦਿਨੁ ਚੀਨ੍ਹਾ ॥੪॥੧੧॥ ੬੨
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਿਸੁ ਨੀਚ ਕਉ ਕੋਈ ਨ ਜਾਨੈ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਉਹੁ ਚਹੁ ਕੁੰਟ ਮਾਨੈ ॥੧॥ ਦਰਸਨੁ ਮਾਗਉ ਦੇਹਿ
ਪਿਆਰੇ ॥ ਤੁਮਰੀ ਸੇਵਾ ਕਉਨ ਕਉਨ ਨ ਤਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ਕੋਈ ॥ ਸਗਲ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਆ ਕੇ ਚਰਨ
ਮਲਿ ਧੋਈ ॥੨॥ ਜੋ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਾਹੂ ਨ ਆਵਤ ਕਾਮ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਾ ਕੋ ਜਪੀਐ ਨਾਮ ॥੩॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਨ ਸੋਵਤ ਜਾਗੇ ॥

ਤਬਪ੍ਰਭਨਾਨਕਮੀਠੋਲਾਗੋ॥੪॥੧੨॥ ੬੩॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ ਏਕੋਏਕੀਨੈਨਨਿਹਾਰਉ॥ਸਦਾਸਦਾਹਰਿਨਾਮੁਸਮਾਰਉ॥੧॥
ਰਾਮਾਰਾਮਾਰਾਮਾਗੁਨਗਾਵਉ॥ਸੰਤਪ੍ਰਤਾਪਿਸਾਧਕੈਸੰਗੇਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵਉਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਗਲਸਮਗ੍ਰੀਜਾਕੈਸੂਤਿਪਰੋਈ॥
ਘਟਘਟਅੰਤਰਿਰਵਿਆਸੋਈ॥੨॥ਓਪਤਿਪਰਲਉਖਿਨਮਹਿਕਰਤਾ॥ਆਪਿਅਲੇਪਾਨਿਰਗੁਨੁਰਹਤਾ॥੩॥ਕਰਨਕਰਾਵਨਅੰਤਰਿ
ਜਾਮੀ॥ਅਨੰਦਕਰੈਨਾਨਕਕਾਸੁਆਮੀ॥੪॥੧੩॥ ੬੪॥ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ਕੋਟਿਜਨਮਕੇਰਹੇਭਵਾਰੇ॥ਦੁਲਭਦੇਹਜੀਤੀਨਹੀਹਾਰੇ॥
੧॥ਕਿਲਬਿਖਬਿਨਾਸੇਦੁਖਦਰਦਦੂਰਿ॥ਭਏਪੁਨੀਤਸੰਤਨਕੀਧੂਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਭਕੇਸੰਤਉਧਾਰਨਜੋਗ॥ਤਿਸੁਭੇਟੇਜਿਸੁਧੁਰਿਸੰਜੋ
ਗ॥੨॥ਮਨਿਆਨੰਦੁਮੰਤ੍ਰੁਗੁਰਿਦੀਆ॥ਤ੍ਰਿਸਨਬੁਝੀਮਨੁਨਿਹਚਲੁਥੀਆ॥੩॥ਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਨਉਨਿਧਿਸਿਧਿ॥ਨਾਨਕਗੁਰਤੇਪਾਈਬੁ
ਧਿ॥੪॥੧੪॥੬੫॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ ਮਿਟੀਤਿਆਸਅਗਿਆਨਅੰਧੇਰੇ॥ਸਾਧਸੇਵਾਅਘਕਟੇਘਨੇਰੇ॥੧॥ਸੂਖਸਹਜਆ
ਨੰਦੁਘਨਾ॥ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਭਏਮਨਨਿਰਮਲਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸੁਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਿਨਸਿਓਮਨਕਾਮੂਰਖੁਢੀਠਾ॥ਪ੍ਰਭਕਾਭਾਣ
ਾਲਾਗਾਮੀਠਾ॥ਗੁਰਪੂਰੇਕੇਚਰਣਗਹੇ॥ਕੋਟਿਜਨਮਕੇਪਾਪਲਹੇ॥੩॥ਰਤਨਜਨਮੁਇਹੁਸਫਲੁਭਇਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਕਰੀਮਇਆ
ਸਦ ॥੪॥੧੫॥ ੬੬॥ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ ਸਤਿਗੁਰੁਅਪਨਾਸਦਸਦਾਸਮਾਰੇ॥ਗੁਰਕੇਚਰਨਕੇਸਸੰਗਿਝਾਰੇ॥੧॥ਜਾਗੁਰੇਮਨਜਾਗਨ
ਹਾਰੇ॥ਬਿਨੁਹਰਿਅਵਰੁਨਆਵਸਿਕਾਮਝੂਠਾਮੋਹੁਮਿਥਿਆਪਸਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਕੀਬਾਣੀਸਿਉਰੰਗੁਲਾਇ॥ਗੁਰੁਕਿਰਪਾਲ
ਹੋਇਦੁਖੁਜਾਇ॥੨॥ਗੁਰਬਿਨੁਦੂਜਾਨਾਹੀਥਾਉ॥ਗੁਰੁਦਾਤਾਗੁਰੁਦੇਵੈਨਾਉ॥੩॥ਗੁਰੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪਰਮੇਸਰੁਆਪਿ॥ਆਠਪਹਰਨਾਨਕ
ਗੁਰਜਾਪਿ॥੪॥੧੬॥੬੭॥ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ ਆਪੇਪੇਡੁਬਿਸਥਾਰੀਸਾਖ॥ਅਪਨੀਖੇਤੀਆਪੇਰਾਖ॥੧॥ਜਤਕਤਪੇਖਉ
ਏਕੈਓਹੀ॥ਘਟਘਟਅੰਤਰਿਆਪੇਸੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪੇਸੂਰੁਕਿਰਣਿਬਿਸਥਾਰੁ॥ਸੋਈਗੁਪਤੁਸੋਈਆਕਾਰੁ॥੨॥ਸਰਗੁਣਨਿ
ਰਗੁਣਥਾਪੈਨਾਉ॥ਦੁਹਮਿਲਿਏਕੈਕੀਨੋਠਾਉ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਿਭ੍ਰਮਭਉਖੋਇਆ॥ਅਨਦਰੂਪੁਸਭੁਨੈਨਅਲੋਇਆ॥੪॥੧੭॥
੬੮॥ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ ਉਕਤਿਸਿਆਣਪਕਿਛੂਨਜਾਨਾ॥ਦਿਨੁਰੈਣਿਤੇਰਾਨਾਮੁਵਖਾਨਾ॥੧॥ਮੈਨਿਰਗੁਨਗੁਣੁਨਾਹੀਕੋਇ॥ਕ
ਰ ਨਕਰਾਵਨਹਾਰਪ੍ਰਭਸੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੂਰਖਮੁਗਧਅਗਿਆਨਅਵੀਚਾਰੀ॥ਨਾਮਤੇਰੇਕੀਆਸਮਨਧਾਰੀ॥੨॥ਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁ
ਕਰਮਨਸਾਧਾ॥ਨਾਮੁਪ੍ਰਭੂਕਾਮਨਹਿਅਰਾਧਾ॥੩॥ਕਿਛੂਨਜਾਨਾਮਤਿਮੇਰੀਥੋਰੀ॥ਬਿਨਵਤਿਨਾਨਕਓਟਪ੍ਰਭਤੋਰੀ॥੪॥੧੮॥ ੬੯॥
ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ ॥ਹਰਿਹਰਿਅਖਰਦੁਇਇਹਮਾਲਾ॥ਜਪਤਜਪਤਭਏਦੀਨਦਇਆਲਾ॥੧॥ਕਰਉਬੇਨਤੀਸਤਿਗੁਰਅਪੁ
ਨੀ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਰਾਖਹੁਸਰਣਾਈਮੋਕਉਦੇਹੁਹਰੇਹਰਿਜਪਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਮਾਲਾਉਰਅੰਤਰਿਧਾਰੈ॥ਜਨਮਮਰਣਕਾਦੁਖੁਨਿਵ
ਾਰੈ॥੨॥ਹਿਰਦੈਸਮਾਲੈਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿਬੋਲੈ॥ਸੋਜਨੁਇਤਉਤਕਤਹਿਨਡੋਲੈ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਜੋਰਾਚੈਨਾਇ॥ਹਰਿਮਾਲਾਤਾਕੈਸੰਗਿਜ
ਾਇ॥੪॥੧੯॥੭੦॥ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ ਜਿਸਕਾਸਭੁਕਛੁਤਿਸਕਾਹੋਇ॥ਤਿਸੁਜਨਲੇਪੁਨਵਿਆਪੈਕੋਇ॥੧॥ਹਰਿਕਾਸੇਵਕੁ
ਸਦਹੀਮੁਕਤਾ॥ਜੋਕਿਛੁਕਰੈਸੋਈਭਲਜਨਕੈਅਤਿਨਿਰਮਲਦਾਸਕੀਜੁਗਤਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਗਲਤਿਆਗਿਹਰਿਸਰਣੀਆਇਆ
॥ਤਿਸੁਜਨਕਹਾਬਿਆਪੈਮਾਇਆ॥੨॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਜਾਕੇਮਨਮਾਹਿ॥ਤਿਸਕਉਚਿੰਤਾਸੁਪਨੈਨਾਹਿ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰੁਪੂਰਾਪਾਇ
ਆ॥ਭਰਮੁਮੋਹੁਸਗਲਬਿਨਸਾਇਆ॥੪॥੨੦॥ ੭੧॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ ਜਉਸੁਪ੍ਰਸੰਨਹੋਇਓਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾ॥ਤਾਂਦੂਖ
ਭ ਭਰਮੁਕਹੁਕੈਸੇਨੇਰਾ॥੧॥ਸੁਨਿਸੁਨਿਜੀਵਾਸੋਇਤੁਮਾਰੀ॥ਮੋਹਿਨਿਰਗੁਨਕਉਲੇਹੁਉਧਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਿਟਿਗਇਆਦੂਖੁਬਿ

ਸਗਲੀ ਚਿੰਤਾ ਛੁਟਕਿ ਪਾਈਆ ਜਾਪਿ ਸਤਿਗੁਰ ਮੰਤਾ ॥੨॥ ਸੋਈ ਸਤਿ ਸਾਤਿ ਹੈ ਸੋਈ ॥ ਜਿਨਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਰਿਖੁ ਕੰਠਿ ਪਰੋਈ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਉਨ ਓਟ ਇਕ ਰਾਮਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ॥੪॥੨੧॥ ੭੨॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਾਮਿ ਕਰੋਧਿ ਅਹੰਕਾਰਿ ਵਿਗੂਤੇ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਕਰਿ ਹਰਿ ਜਨ ਛੂਟੇ ॥੧॥ ਸੋਇ ਰਹੇ ਮਾਇਆ ਮਦ ਮਾਤੇ ॥ ਜਾਗਤ ਭਗਤ ਸਿਮਰਤ ਹਰਿ ਰਾਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੋਹ ਭਰਮਿ ਬਹੁ ਜੋਨਿ ਭਵਾਇਆ ॥ ਅਸਥਿਰੁ ਭਗਤ ਹਰਿ ਚਰਣ ਧਿਆਇਆ ॥੨॥ ਬੰਧਨ ਅੰਧ ਕੂਪ ਗ੍ਰਿਹ ਮੇਰਾ ॥ ਮੁਕਤੇ ਸੰਤ ਬੁਝਹਿ ਹਰਿ ਨੇਰਾ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਈ ॥ ਈਹਾ ਸੁਖੁ ਆਗੈ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥੪॥ ੨੨ ॥੭੩॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਤਰੰਗੁ ਹਮ ਮੀਨ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਠਾਕੁਰੁ ਹਮ ਤੇਰੈ ਦੁਆਰੈ ॥੧॥ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਕਰਤਾ ਹਉ ਸੇਵਕੁ ਤੇਰਾ ॥ ਸਰਣਿ ਗਹੀ ਪ੍ਰਭ ਗੁਨੀ ਗਹੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਜੀਵਨੁ ਤੂੰ ਆਧਾਰੁ ॥ ਤੁਝਹਿ ਪੇਖਿ ਬਿਗਸੈ ਕਉਲਾਰੁ ॥੨॥ ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਗਤਿ ਪਤਿ ਤੂੰ ਪਰਵਾਨੁ ॥ ਤੂੰ ਸਮਰਥੁ ਮੈ ਤੇਰਾ ਤਾਣੁ ॥੩॥ ਅਨਦਿਨੁ ਜਪਉ ਨਾਮੁ ਗੁਣਤਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਪਾਹਿ ਅਰਦਾਸਿ ॥੪॥੨੩॥ ੭੪॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰੋਵਨਹਾਰੈ ਝੂਠੁ ਕਮਾਨਾ ॥ ਹਸਿ ਹਸਿ ਸੋਗੁ ਕਰਤ ਬੇਗਾਨਾ ॥੧॥ ਕੋ ਮੂਆ ਕਾ ਕੈ ਘਰਿ ਗਾਵਨੁ ॥ ਕੋ ਰੋਵੈ ਕੋ ਹਸਿ ਹਸਿ ਪਾਵਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਾਲ ਬਿਵਸਥਾ ਤੇ ਬਿਰਧਾਨਾ ॥ ਪਹੁਚਿ ਨ ਮੂਕਾ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਨਾ ॥੨॥ ਤ੍ਰਿਹੁ ਗੁਣ ਮਹਿ ਵਰਤੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਅਉਤਾਰਾ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੋ ਲਾਇਆ ਨਾਮ ॥ ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਤਾ ਕਾ ਪਰਵਾਨਾ ॥੪॥੨੪॥ ੭੫॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੋਇ ਰਹੀ ਪ੍ਰਭ ਖਬਰਿ ਨ ਜਾਨੀ ॥ ਭੋਰੁ ਭਇਆ ਬਹੁਰਿ ਪਛੁਤਾਨੀ ॥੧॥ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੇਮ ਸਹਜਿ ਮਨਿ ਅਨਦੁ ਧਰਉ ਰੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਬੇ ਕੀ ਲਾਲਸਾ ਤਾ ਤੇ ਆਲਸੁ ਕਹਾ ਕਰਉ ਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰ ਮਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਆਣਿ ਨਿਸਾਰਿਓ ॥ ਖਿਸਰਿ ਗਇਓ ਭੂਮ ਪਰਿ ਡਾਰਿਓ ॥੨॥ ਸਾਦਿ ਮੋਹਿ ਲਾਦੀ ਅਹੰਕਾਰੇ ॥ ਦੋਸੁ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭ ਕਰਣੈਹਾਰੇ ॥੩॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਟੇ ਭਰਮ ਅੰਧਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਮੇਲੀ ਸਿਰਜਣਹਾਰੇ ॥੪॥੨੫॥ ੭੬॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਕੀ ਆਸ ਪਿਆਰੇ ॥ ਜਮਕੰਕਰ ਨਸਿ ਗਏ ਵਿਚਾਰੇ ॥੧॥ ਤੂੰ ਚਿਤਿ ਆਵਹਿ ਤੇਰੀ ਮਾਇਆ ॥ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮ ਸਗਲ ਰੋਗ ਖਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਿਕ ਦੂਖ ਦੇਵਹਿ ਅਵਰਾ ਕਉ ॥ ਪਹੁਚਿ ਨ ਸਾਕਹਿ ਜਨ ਤੇਰੇ ਕਉ ॥੨॥ ਦਰਸ ਤੇਰੇ ਕੀ ਪਿਆਸ ਮਨਿ ਲਾਗੀ ॥ ਸਹਜ ਅਨੰਦ ਬਸੈ ਬੈਰਾਗੀ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ਸੁਣੀਜੈ ॥ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਰਿਦੇ ਮਹਿ ਦੀਜੈ ॥੪॥੨੬॥ ੭੭॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨੋ ਮਿਟੇ ਜੰਜਾਲ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਹੋਇਆ ਕਿਰਪਾਲ ॥੧॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭਲੀ ਬਨੀ ॥ ਜਾ ਕੈ ਗ੍ਰਿਹਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੈ ਪੂਰਨੁ ਸੋ ਭੇਟਿਆ ਨਿਰਭੈ ਧਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਸਾਧ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥ ਮਿਟਿ ਗਈ ਭੂਖ ਮਹਾ ਬਿਕਰਾਲ ॥੨॥ ਠਾਕੁਰਿ ਅਪੁਨੈ ਕੀਨੀ ਦਾਤਿ ॥ ਜਲਨਿ ਬੁਝੀ ਮਨਿ ਹੋਈ ਸਾਂਤਿ ॥੩॥ ਮਿਟਿ ਗਈ ਭਾਲ ਮਨੁ ਸਹਜਿ ਸਮਾਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਖਜਾਨਾ ॥੪॥੨੭॥ ੭੮॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਠਾਕੁਰ ਸਿਉ ਜਾ ਕੀ ਬਨਿ ਆਈ ॥ ਭੋਜਨ ਪੂਰਨ ਰਹੇ ਅਘਾਈ ॥੧॥ ਕਛੂ ਨ ਥੋਰਾ ਹਰਿ ਭਗਤਨ ਕਉ ॥ ਖਾਤ ਖਰਚਤ ਬਿਲਛਤ ਦੇਵਨ ਕਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕਾ ਧਨੀ ਅਗਮ ਗੁਸਾਈ ॥ ਮਾਨੁਖ ਕੀ ਕਹੁ ਕੇਤ ਚਲਾਈ ॥੨॥ ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਅਸਟ ਸਿਧਾਈ ॥ ਪਲਕ ਦਿਸਟਿ ਤਾ ਕੀ ਲਹਹੁ ਨ ਜਾਈ ॥੩॥ ਜਾ ਕਉ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ॥ ਦਸ
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਨਾਹੀ ਤਿਨ ਕਾਮੀ ॥੪॥੨੮॥ ੭੯॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਉ ਮੈ ਅਪੁਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਤਬ ਮੇਰੈ ਮਨ

ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਮਿਟਿ ਗਈ ਗਣਤ ਬਿਨਾਸਿਉ ਸੰਸਾ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਜਨ ਭਏ ਭਗਵੰਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਉ ਮੈ ਅਪੁਨਾ ਸਾਹਿ
ਬੁ ਚੀਤਿ ॥ ਤਉ ਭਉ ਮਿਟਿਓ ਮੇਰੇ ਮੀਤ ॥੨॥ ਜਉ ਮੈ ਓਟ ਗਹੀ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ॥ ਤਾਂ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਮਨਸਾ ਮੇਰੀ ॥੩॥ ਦੇਖਿ ਚਲਿਤ ਮਨਿ ਭਏ
ਦਿਲਾਸਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੇਰਾ ਭਰਵਾਸਾ ॥ ੪॥੨੪॥ ੭੫॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਮੂਸਾ ਲਾਜੁ ਟੁਕਾਈ ॥ ਗਿਰਤ ਕੂਪ ਮਹਿ
ਖਾਹਿ ਮਿਠਾਈ ॥੧॥ ਸੋਚਤ ਸਾਚਤ ਰੈਨਿ ਬਿਹਾਨੀ ॥ ਅਨਿਕ ਰੰਗ ਮਾਇਆ ਕੇ ਚਿਤਵਤ ਕਬਹੂ ਨ ਸਿਮਰੈ ਸਾਰਿੰਗਪਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਦ੍ਰੁਮ ਕੀ ਛਾਇਆ ਨਿਹਚਲ ਗ੍ਰਿਹੁ ਬਾਂਧਿਆ ॥ ਕਾਲ ਕੈ ਫਾਂਸਿ ਸਕਤ ਸਰੁ ਸਾਂਧਿਆ ॥੨॥ ਬਾਲੂ ਕਨਾਰਾ ਤਰੰਗ ਮੁਖਿ ਆਇਆ ॥ ਸੋ
ਥਾਨੁ ਮੂੜਿ ਨਿਹਚਲੁ ਕਰਿ ਪਾਇਆ ॥੩॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਪਿਓ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜੀਵੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੪॥੨੫॥ ੭੬॥
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਤੁਕੇ ॥ ਉਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤੂੰ ਕਰਤੀ ਕੇਲ ॥ ਉਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਹਮ ਤੁਮ ਸੰਗਿ ਮੇਲ ॥ ਉਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤੁਮ ਸਭੁ ਕੋਊ ਲੋ
ਰੈ ॥ ਓਸੁ ਬਿਨਾ ਕੋਊ ਮੁਖੁ ਨਹੀ ਜੋਰੈ ॥੧॥ ਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਕਹਾ ਸਮਾਏ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਤੁਹੀ ਦੁਹੇਰੀ ਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਉਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤੂੰ
ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਮਾਹਰਿ ॥ ਉਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤੂੰ ਹੋਈ ਹੈ ਜਾਹਰਿ ॥ ਉਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤੂੰ ਰਖਿ ਪਪੋਲੀ ॥ ਓਸੁ ਬਿਨਾ ਤੂੰ ਛੁਟਕੀ ਰੋਲੀ ॥੨॥ ਉਨ ਕੈ
ਸੰਗਿ ਤੇਰਾ ਮਾਨੁ ਮਹਤੁ ॥ ਉਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤੁਮ ਸਾਕੁ ਜਗਤੁ ॥ ਉਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤੇਰੀ ਸਭ ਬਿਧਿ ਥਾਟੀ ॥ ਓਸੁ ਬਿਨਾ ਤੂੰ ਹੋਈ ਹੈ ਮਾਟੀ ॥
੩॥ ਓਹੁ ਬੈਰਾਗੀ ਮਰੈ ਨ ਜਾਇ ॥ ਹੁਕਮੇ ਬਾਧਾ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ ਜੋੜਿ ਵਿਛੋੜੈ ਨਾਨਕ ਥਾਪਿ ॥ ਅਪਨੀ ਕੁਦਰਤਿ ਜਾਣੈ ਆਪਿ ॥
੪॥੨੬॥ ੭੭॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨਾ ਓਹੁ ਮਰਤਾ ਨਾ ਹਮ ਡਰਿਆ ॥ ਨਾ ਓਹੁ ਬਿਨਸੈ ਨਾ ਹਮ ਕੜਿਆ ॥ ਨਾ ਓਹੁ ਨਿਰਧ
ਨੁ ਨਾ ਹਮ ਭੂਖੇ ॥ ਨਾ ਓਸੁ ਦੂਖੁ ਨ ਹਮ ਕਉ ਦੂਖੇ ॥੧॥ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਊ ਮਾਰਨਵਾਰਾ ॥ ਜੀਅਉ ਹਮਾਰਾ ਜੀਉ ਦੇਨਹਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾ
ਉਸੁ ਬੰਧਨ ਨਾ ਹਮ ਬਾਧੇ ॥ ਨਾ ਉਸੁ ਧੰਧਾ ਨਾ ਹਮ ਧਾਧੇ ॥ ਨਾ ਉਸੁ ਮੈਲੁ ਨ ਹਮ ਕਉ ਮੈਲਾ ॥ ਓਸੁ ਅਨੰਦੁ ਤ ਹਮ ਸਦ ਕੇਲਾ ॥੨॥ ਨਾ ਉ
ਸੁ ਸੋਚੁ ਨ ਹਮ ਕਉ ਸੋਚਾ ॥ ਨਾ ਉਸੁ ਲੇਪੁ ਨ ਹਮ ਕਉ ਪੋਚਾ ॥ ਨਾ ਉਸੁ ਭੂਖ ਨ ਹਮ ਕਉ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ॥ ਜਾ ਉਹੁ ਨਿਰਮਲੁ ਤਾਂ ਹਮ ਜਚਨਾ ॥੩॥
ਹਮ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਏਕੈ ਓਹੀ ॥ ਆਗੈ ਪਾਛੈ ਏਕੋ ਸੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਖੋਏ ਭ੍ਰਮ ਭੰਗਾ ॥ ਹਮ ਓਇ ਮਿਲਿ ਹੋਏ ਇਕ ਰੰਗਾ ॥੪॥
੨॥੨੭॥ ੭੮॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਕਰੀਐ ॥ ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਨ ਧਨੁ ਆਗੈ ਧਰੀਐ ॥ ਪਾਨੀ ਪਖਾ ਕਰਉ
ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਜਾਈਐ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥੧॥ ਸਾਈ ਸੋਹਾਗਣਿ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਈ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਲਉ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸੀ ਕੀ ਪਨਿਹਾਰਿ ॥ ਉਨ ਕੀ ਰੇਣੁ ਬਸੈ ਜੀਅ ਨਾਲਿ ॥ ਮਾਥੈ ਭਾਗੁ ਤ ਪਾਵਉ ਸੰਗੁ ॥ ਮਿਲੈ ਸੁਆਮੀ ਅਪ
ਨੈ ਰੰਗਿ ॥੨॥ ਜਾਪ ਤਾਪ ਦੇਵਉ ਸਭ ਨੇਮਾ ॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਅਰਪਉ ਸਭ ਹੋਮਾ ॥ ਗਰਬੁ ਮੋਹੁ ਤਜਿ ਹੋਵਉ ਰੇਨਾ ॥ ਉਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਦੇ
ਖਉ ਪ੍ਰਭੁ ਨੈਨਾ ॥੩॥ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਏਹੀ ਆਰਾਧਉ ॥ ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿ ਏਹ ਸੇਵਾ ਸਾਧਉ ॥ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗੁਪਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ॥ ਸਾਧ
ਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਬਖਸਿੰਦ ॥ ੪॥ ੨੮॥ ੭੯॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਦੁਖੁ ਲਗੈ
ਨ ਕੋਇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਉਮੈ ਮਲੁ ਖੋਇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਦ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਸੁਨਹੁ ਮੀਤ ਐਸਾ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰੁ ॥ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾ
ਨ ਘਟਿ ਘਟਿ ਆਧਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਭਏ ਸਗਲ ਨਿਧਾਨ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਰਿਦੈ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ
ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਦ ਸੋਭਾਵੰਤ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਭ ਮਿਟੀ ਹੈ ਚਿੰਤ ॥੨॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਇਹੁ ਭਉਜਲੁ ਤਰੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਜਮ ਤੇ ਨਹੀ ਡ
ਰੈ ॥ ਪ੍ਰਭ

ਰੀਧੀਤ ਸਗਲ ਉਪਾਰੈ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਰਲੈ ਸੰਗ ਗਾਰੈ॥੨॥ ਆਪ ਨੂੰ ਕੋਈ ਮਿਲੈ ਨ ਬੂਝੈ॥ ਜਿਸੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਤਿਸੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਸੂਝੈ॥ ਕਹੁ ਨਾਨ
ਕ ਤੇਰੈ ਕੁਰਬਾਣੁ॥ ਸੰਤ ਓਟ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇਰਾ ਤਾਣੁ॥੪॥੩੪॥੮੫॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫॥ ਭੂਪਤਿ ਹੋਇ ਕੈ ਰਾਜੁ ਕਮਾਇਆ॥ ਕਰਿ
ਕਰਿ ਅਨਰਥ ਵਿਹਾਝੀ ਮਾਇਆ॥ ਸੰਚਤ ਸੰਚਤ ਥੈਲੀ ਕੀਨੀ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਉਸ ਤੇ ਡਾਰਿ ਅਵਰ ਕਉ ਦੀਨੀ॥੧॥ ਕਾਚ ਗਗਰੀਆ ਅੰਭ
ਮਝਰੀਆ॥ ਗਰਬਿ ਗਰਬਿ ਉਆਹੂ ਮਹਿ ਪਰੀਆ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਿਰਭਉ ਹੋਇਓ ਭਇਆ ਨਿਹੰਗਾ॥ ਚੀਤਿ ਨ ਆਇਓ ਕਰਤਾ ਸੰਗਾ॥ ੦
ਲਸਕਰ ਜੋੜੇ ਕੀਆ ਸੰਬਾਹਾ॥ ਨਿਕਸਿਆ ਫੂਕ ਤ ਹੋਇ ਗਇਓ ਸੁਆਹਾ॥੨॥ ਊਚੇ ਮੰਦਰ ਮਹਲ ਅਰੁ ਰਾਨੀ॥ ਹਸਤਿ ਘੋੜੇ ਜੋੜੇ
ਮਨ ਭਾਨੀ॥ ਵਡ ਪਰਵਾਰੁ ਪੂਤ ਅਰੁ ਧੀਆ॥ ਮੋਹਿ ਪਚੇ ਪਚਿ ਅੰਧਾ ਮੂਆ॥੩॥ ਜਿਨਹਿ ਉਪਾਹਾ ਤਿਨਹਿ ਬਿਨਾਹਾ॥ ਰੰਗ ਰਸਾ ਜੈ
ਸੇ ਸੁਪਨਾਹਾ॥ ਸੋਈ ਮੁਕਤਾ ਤਿਸੁ ਰਾਜੁ ਮਾਲੁ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਜਿਸੁ ਖਸਮੁ ਦਇਆਲੁ॥੪॥੩੫॥੮੬॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫
ਇਨ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰੀ ਘਨੇਰੀ॥ ਜਉ ਮਿਲੀਐ ਤਉ ਵਧੈ ਵਧੇਰੀ॥ ਗਲਿ ਚਮੜੀ ਜਉ ਛੋਡੈ ਨਾਹੀ॥ ਲਾਗਿ ਛੁਟੋ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ
ਪਾਈ॥੧॥ ਜਗ ਮੋਹਨੀ ਹਮ ਤਿਆਗਿ ਗਵਾਈ॥ ਨਿਰਗੁਨੁ ਮਿਲਿਓ ਵਜੀ ਵਧਾਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਐਸੀ ਸੁੰਦਰਿ ਮਨ ਕਉ ਮੋਹੈ॥
ਬਾਟਿ ਘਾਟਿ ਗ੍ਰਿਹਿ ਬਨਿ ਬਨਿ ਜੋਹੈ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਲਾਗੈ ਹੋਇ ਕੈ ਮੀਠੀ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੈ ਖੋਟੀ ਡੀਠੀ॥੨॥ ਅਗਰਕ ਉਸ ਕੇ ਵਡੇ ਠਗਾਊ॥
ਛੋਡਹਿ ਨਾਹੀ ਬਾਪ ਨ ਮਾਊ॥ ਮੇਲੀ ਅਪੁਨੇ ਉਨਿ ਲੇ ਬਾਂਧੇ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮੈ ਸਗਲੇ ਸਾਧੇ॥੩॥ ਅਬ ਮੋਰੈ ਮਨਿ ਭਇਆ ਅਨੰਦ॥
ਭਉ ਚੂਕਾ ਟੂਟੇ ਸਭਿ ਫੰਧ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ॥ ਘਰੁ ਸਗਲਾ ਮੈ ਸੁਖੀ ਵਸਾਇਆ॥੪॥੩੬॥੮੭॥
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫॥ ਆਠ ਪਹਰ ਨਿਕਟਿ ਕਰਿ ਜਾਨੈ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਕੀਆ ਮੀਠਾ ਮਾਨੈ॥ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਸੰਤਨ ਆਧਾਰੁ॥ ਹੋਇ ਰਹੇ ਸਭ ਕੀ ਪਗ ਛਾ ੦
ਰੁ॥੧॥ ਸੰਤ ਰਹਤ ਸੁਨਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ॥ ਉਆ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਵਰਤਣਿ ਜਾ ਕੈ ਕੇਵਲ ਨਾਮ॥ ਅਨਦ ਰੂਪ ਕੀ ਰ
ਤਨੁ ਬਿਸ੍ਰਾਮ॥ ਮਿਤ੍ਰ ਸਤ੍ਰੁ ਜਾ ਕੈ ਏਕ ਸਮਾਨੈ॥ ਪ੍ਰਭ ਅਪੁਨੇ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨੈ॥੨॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਅਘ ਕਾਟਨਹਾਰਾ॥ ਦੁਖ ਦੂਰਿ ਕਰ
ਨ ਜੀਅ ਕੇ ਦਾਤਾਰਾ॥ ਸੂਰਬੀਰ ਬਚਨ ਕੇ ਬਲੀ॥ ਕਉਲਾ ਬਪੁਰੀ ਸੰਤੀ ਛਲੀ॥੩॥ ਤਾ ਕਾ ਸੰਗੁ ਬਾਛਹਿ ਸੁਰਦੇਵ॥ ਅਮੋਘ ਦਰਸ
ਸਫਲ ਜਾ ਕੀ ਸੇਵ॥ ਕਰ ਜੋੜਿ ਨਾਨਕੁ ਕਰੇ ਅਰਦਾਸਿ॥ ਮੋਹਿ ਸੰਤਹ ਟਹਲ ਦੀਜੈ ਗੁਣਤਾਸਿ॥੪॥੩੭॥੮੮॥ ਆਸਾ ੫॥
ਸਗਲ ਸੂਖ ਜਪਿ ਏਕੈ ਨਾਮ॥ ਸਗਲ ਧਰਮ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਮ॥ ਮਹਾ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸਾਧ ਕਾ ਸੰਗੁ॥ ਜਿਸੁ ਭੇਟਤ ਲਾਗੈ ਪ੍ਰਭ ਰੰਗੁ॥੧॥
ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਓਇ ਆਨੰਦ ਪਾਵੈ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਮਨਿ ਹੋਇ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਵੈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਵਰਤ ਨੇਮ
ਮਜਨ ਤਿਸੁ ਪੂਜਾ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਤਿਨਿ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸੁਨੀਜਾ॥ ਮਹਾ ਪੁਨੀਤ ਜਾ ਕਾ ਨਿਰਮਲ ਥਾਨੁ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਜਾ ਕੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ॥੨॥
ਪ੍ਰਗਟਿਓ ਸੋ ਜਨੁ ਸਗਲੇ ਭਵਨ॥ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਤਾ ਕੀ ਪਗ ਰੇਨ॥ ਜਾ ਕਉ ਭੇਟਿਓ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਇ॥ ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕਥਨੁ ਨ
ਜਾਇ॥੩॥ ਆਠ ਪਹਰ ਕਰ ਜੋੜਿ ਧਿਆਵਉ॥ ਉਨ ਸਾਧਾ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਪਾਵਉ॥ ਮੋਹਿ ਗਰੀਬ ਕਉ ਲੇਹੁ ਰਲਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਆਇ ਪ
ਏ ਸਰਣਾਇ॥੪॥੩੮॥੮੯॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫॥ ਆਠ ਪਹਰ ਉਦਕ ਇਸਨਾਨੀ॥ ਸਦ ਹੀ ਭੋਗੁ ਲਗਾਇ ਸੁਗਿਆਨੀ॥ ਬਿ
ਰਥਾ ਕਾਹੂ ਛੋਡੈ ਨਾਹੀ॥ ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਤਿਸੁ ਲਾਗਹ ਪਾਈ॥੧॥ ਸਾਲਗਿਰਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਸੇਵਾ॥ ਪੂਜਾ ਅਰਚਾ ਬੰਦਨ ਦੇਵਾ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ ਘੰਟਾ ਜਾ ਕਾ ਸੁਨੀਐ ਚਹੁ ਕੁੰਟ॥ ਆਸਨੁ ਜਾ ਕਾ ਸਦਾ ਬੈਕੁੰਠ॥ ਜਾ ਕਾ ਚਵਰੁ ਸਭ ਊਪਰਿ ਝੂਲੈ॥ ਤਾ ਕਾ ਧੂਪੁ ਸਦਾ ਪਰਫੁਲੈ॥

॥੨॥ ਘਟ ਘਟ ਸੰਪੂਰਨ ਹੈ ਰੇ ਨਾਕਾ ॥ ਅਕੁਲ ਸਭਾ ਸੰਗਿ ਹੈ ਸਾਧਾ ॥ ਆਰਤੀ ਕੀਰਤਨੁ ਸਦਾ ਅਨੰਦਾ ॥ ਮਹਿਮਾ ਸੁੰਦਰ ਸਦਾ ਬੇਅੰਤੁ ॥ ਜਿਸ ਦਿਪਰ ਪਤਿਤ ਤਿਸਹਿ ਉਧਰਨਾ ॥ ਸੰਤ ਚਰਨ ਓਹੁ ਆਇਓ ਸਰਨਾ ॥ ਹਾਥ ਚੜਿਓ ਹਰਿ ਸਾਲਗਿਰਾਮੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਕੀਨੋ ਦਾਨੁ ॥੪॥ ੩੯॥ ੯੦॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪੰਚਪਦਾ ॥ ਜਿਤੁ ਪੈਡੈ ਛੂਟੀ ਪਨਿਹਾਰੀ ॥ ਸੋ ਮਾਰਗੁ ਸੰਤਨ ਦੂਰਾਰੀ ॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੈ ਸਾਚੁ ਕਹਿਆ ॥ ਨਾਮ ਤੇਰੇ ਕੀ ਮੁਕਤੇ ਬੀਥੀ ਜਮ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਦੂਰਿ ਰਹਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਹ ਲਾਲਚ ਜਾਗਾਤੀ ਘਾਟ ॥ ਦੂਰਿ ਰਹੀ ਉਹੁ ਜਨ ਤੇ ਬਾਟ ॥੨॥ ਜਹ ਆਵਟੇ ਬਹੁਤ ਘਨ ਸਾਥ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਸੰਗੀ ਸਾਧ ॥੩॥ ਚਿਤ੍ਰ ਗੁਪਤੁ ਸਭ ਲਿਖਤੇ ਲੇਖਾ ॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਉ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨ ਪੇਖਾ ॥੪॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥ ਵਾਜੇ ਤਾ ਕੈ ਅਨਹਦ ਤੂਰਾ ॥੫॥ ੪੦॥ ੯੧॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਦੁਪਦੇ ॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਸਿਖਾਇਓ ਨਾਮੁ ॥ ਸਰਬ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨ ਕਾਮ ॥੧॥ ਬੁਝਿ ਗਈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਹਰਿ ਜਸਹਿ ਅਘਾਨੇ ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵਾ ਸਾਰਿਗਪਾਨੇ ॥੧॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਸਰਨਿ ਪਰਿਆ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਹਜ ਘਰੁ ਪਾਇਆ ਮਿਟਿਆ ਅੰਧੇਰਾ ਚੰਦੁ ਚੜਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਲਾਲ ਜਵੇਹਰ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ॥ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਜਪਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਬਦੁ ਪੀਵੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਪਰਮ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥੨॥ ੯੨॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ੭ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਨਿਤ ਧਿਆਈ ॥ ਸੰਗੀ ਸਾਥੀ ਸਗਲ ਤਰਾਂਈ ॥੧॥ ਗੁਰੁ ਮੇਰੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਹੈ ਨਾਲੇ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਤਿਸੁ ਸਦਾ ਸਮਾਲੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੇਰਾ ਕੀਆ ਮੀਠਾ ਲਾਗੈ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਨਾਨਕੁ ਮਾਂਗੈ ॥੨॥ ੪੨॥ ੯੩॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਤਰਿਆ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮਨਹਿ ਆਧਾਰੁ ॥੧॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਗੁਰਦੇਵ ਪਿਆਰੇ ॥ ਪੂਜਹਿ ਸੰਤ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਭਾਗੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕਾ ਥਿਰੁ ਸੋਹਾਗੁ ॥੨॥ ੪੩॥ ੯੪॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੀਠੀ ਆਗਿਆ ਪਿਰ ਕੀ ਲਾਗੀ ॥ ਸਉਕਨਿ ਘਰ ਕੀ ਕੰਤਿ ਤਿਆਗੀ ॥ ਪ੍ਰਿਅ ਸੋਹਾਗਨਿ ਸੀਗਾਰਿ ਕਰੀ ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਕੀ ਤਪਤਿ ਹਰੀ ॥੧॥ ਭਲੋ ਭਇਓ ਪ੍ਰਿਅ ਕਹਿਆ ਮਾਨਿਆ ॥ ਸੂਖੁ ਸਹਜੁ ਇਸੁ ਘਰ ਕਾ ਜਾਨਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਉ ਬੰਦੀ ਪ੍ਰਿਅ ਖਿਜਮਤਦਾਰ ॥ ਓਹੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ॥ ਲੇ ਪਖਾ ਪ੍ਰਿਅ ਝਲਉ ਪਾਏ ॥ ਭਾਗਿ ਗਏ ਪੰਚ ਦੂਤ ਲਾਵੇ ॥੨॥ ਨਾ ਮੈ ਕੁਲੁ ਨਾ ਸੋਭਾਵੰਤ ॥ ਕਿਆ ਜਾਨਾ ਕਿਉ ਭਾਨੀ ਕੰਤਾ ॥ ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ ਗਰੀਬ ਨਿਮਾਨੀ ॥ ਕੰਤ ਪਕਰਿ ਹਮ ਕੀਨੀ ਰਾਨੀ ॥੩॥ ਜਬ ਮੁਖਿ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਸਾਜਨੁ ਲਾਗਾ ॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਮੇਰਾ ਧਨੁ ਸੋਹਾਗਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੋਰੀ ਪੂਰਨ ਆਸਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮੇਲੀ ਪ੍ਰਭ ਗੁਣਤਾਸਾ ॥੪॥ ੪੪॥ ੯੫॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਾਥੈ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕਰੂਰਿ ॥ ਬੋਲੈ ਕਉੜਾ ਜਿਹਵਾ ਕੀ ਫੂੜਿ ॥ ਸਦਾ ਭੂਖੀ ਪਿਰੁ ਜਾਨੈ ਦੂਰਿ ॥੧॥ ਐਸੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਇਕ ਰਾਮਿ ਉਪਾਈ ॥ ਉਨਿ ਸਭੁ ਜਗੁ ਖਾਇਆ ਹਮ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਾਇ ਠਗਉਲੀ ਸਭੁ ਜਗੁ ਜੋਹਿਆ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹਾਦੇਉ ਮੋਹਿਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਲਗੇ ਸੇ ਸੋਹਿਆ ॥੨॥ ਵਰਤ ਨੇਮ ਕਰਿ ਥਾਕੇ ਪੁਨਹਚਰਨਾ ॥ ਤਟ ਤੀਰਥ ਭਵੇ ਸਭ ਧਰਨਾ ॥ ਸੇ ਉਬਰੇ ਜਿ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਨਾ ॥੩॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਸਭੋ ਜਗੁ ਬਾਧਾ ॥ ਹਉਮੈ ਪਚੈ ਮਨਮੁਖ ਮੂਰਖਾ ॥ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਬਾਹ ਪਕਰਿ ਹਮ ਰਾਖਾ ॥੪॥ ੪੫॥ ੯੬॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਰਬ ਦੂਖ ਜਬ ਬਿਸਰਹਿ ਸੁਆਮੀ ॥ ਈਹਾ ਊਹਾ ਕਾਮਿ ਨ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥੧॥ ਸੰਤ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨੈ ਨਾਇ ਲਾਏ ਸਰਬ ਸੂਖ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮਰੀ ਰਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਗਿ ਹੋਵਤ ਕਉ ਜਾਨਤ ਦੂਰਿ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਮਰਤਾ ਨੀਤ ਨੀਤ ਝੂਰਿ ॥੨॥ ਜਿਨਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਦੀਆ ਤਿਸੁ ਚਿਤਵਤ ਨਾਹਿ ॥ ਮਹਾ ਬਿਖਿਆ ਮਹਿ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਜਾਹਿ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ

ਪ੍ਰਭਸਿਮਰਤੁਏਕਾ॥ਗਤਿਪਾਈਐਗੁਰਪੂਰੈਟੇਕਾ॥੪॥੯੭॥ ੯੮॥ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ ਨਾਮੁਜਪਤਮਨੁਤਨੁਸਭੁਹਰਿਆ॥ਕਲਮਲਦੋਖਸਗਲਪਰਹਰਿਆ॥੧॥ਸੋਈਦਿਵਸੁਭਲਾਮੇਰੇਭਾਈ॥ਹਰਿਗੁਨਗਾਇਪਰਮਗਤਿਪਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਧਜਨਾਕੇਪੂਜੇਪੈਰ॥ਮਿਟੇਉਪਦ੍ਰਹਮਨਤੇਬੈਰ॥੨॥ਗੁਰਪੂਰੇਮਿਲਿਝਗਰੁਚੁਕਾਇਆ॥ਪੰਚਦੂਤਸਭਿਵਸਿਗਤਿਆਇਆ॥੩॥ਜਿਸੁਮਨਿਵਸਿਆਹਰਿਕਾਨਾਮੁ॥ਨਾਨਕਤਿਸੁਊਪਰਿਕੁਰਬਾਨ॥੪॥੯੮॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ਗਾਵਿਲੇਹਿਤੂਗਾਵਨਹਾਰੇ॥ਜੀਅਪਿੰਡਕੇਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰੇ॥ਜਾਕੀਸੇਵਾਸਰਬਸੁਖਪਾਵਹਿ॥ਅਵਰਕਾਹੂਪਹਿਬਹੁੜਿਨਜਾਵਹਿ॥੧॥ਸਦਾਅਨੰਦਅਨੰਦੀਸਾਹਿਬੁਗੁਨਨਿਧਾਨਨਿਤਨਿਤਜਾਪੀਐ॥ਬਲਿਹਾਰੀਤਿਸੁਸੰਤਪਿਆਰੇਜਿਸੁਪ੍ਰਸਾਦਿਪ੍ਰਭੁਮਨਿਵਾਸੀਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਕਾਦਾਨੁਨਿਖੂਟੈਨਾਹੀ॥ਭਲੀਭਾਤਿਸਭਸਹਜਿਸਮਾਹੀ॥ਜਾਕੀਬਖਸਿਨਮੇਟੈਕੋਈ॥ਮਨਿਵਸਾਈਐਸਾਚਾਸੋਈ॥੨॥ਸਗਲਸਮਗ੍ਰੀਗ੍ਰਿਹਜਾਕੈਪੂਰਨ॥ਪ੍ਰਭਕੇਸੇਵਕਦੂਖਨਝੂਰਨ॥ਓਟਿਗਹੀਨਿਰਭਉਪਦੁਪਾਈਐ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਸੋਗੁਨਨਿਧਿਗਾਈਐ॥੩॥ਦੂਰਿਨਹੋਈਕਤਹੂਜਾਈਐ॥ਨਦਰਿਕਰੇਤਾਹਰਿਹਰਿਪਾਈਐ॥ਅਰਦਾਸਿਕਰੀਪੂਰੇਗੁਰਪਾਸਿ॥ਨਾਨਕਮੰਗੈਹਰਿਧਨੁਰਾਸਿ॥੪॥੯੯॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ ਪ੍ਰਥਮੇਮਿਟਿਆਤਨਕਾਦੂਖੁ॥ਮਨਸਗਲਕਉਹੋਆਸੂਖੁ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਗੁਰਦੀਨੋਨਾਉ॥ਬਲਿਬਲਿਤਿਸੁਸਤਿਗੁਰਕਉਜਾਉ॥੧॥ਗੁਰੁਪੂਰਾਪਾਇਓਮੇਰੇਭਾਈ॥ਰੋਗਸੋਗਸਭਦੂਖਬਿਨਾਸੇਸਤਿਗੁਰਕੀਸਰਣਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਕੇਚਰਣਹਿਰਦੈਵਸਾਏ॥ਮਨਚਿੰਤਤਸਗਲੇਫਲਪਾਏ॥ਅਗਨਿਬੁਝੀਸਭਹੋਈਸਾਂਤਿ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਗੁਰਿਕੀਨੀਦਾਤਿ॥੨॥ਨਿਥਾਵੇਕਉਗੁਰਿਦੀਨੋਥਾਨੁ॥ਨਿਮਾਨੇਕਉਗੁਰਿਕੀਨੋਮਾਨੁ॥ਬੰਧਨਕਾਟਿਸੇਵਕਕਰਿਰਾਖੇ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਨੀਰਸਨਾਚਾਖੇ॥੩॥ਵਡੈਭਾਗਿਪੂਜੇਗੁਰਚਰਨਾ॥ਸਗਲਤਿਆਗਿਪਾਈਪ੍ਰਭਸਰਨਾ॥ਗੁਰਨਾਨਕਜਾਕਉਭਇਆਦਇਆਲਾ॥ਸੋਜਨੁਹੋਆਸਦਾਨਿਹਾਲਾ॥੪॥੪੯॥੧੦੦॥ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ ਸਤਿਗੁਰਸਾਚੈਦੀਆਭੇਜਿ॥ਚਿਰੁਜੀਵਨੁਉਪਜਿਆਸੰਜੋਗਿ॥ਉਦਰੈਮਾਹਿਆਇਕੀਆਨਿਵਾਸੁ॥ਮਾਤਾਕੈਮਨਿਬਹੁਤੁਬਿਗਾਸੁ॥੧॥ਜੰਮਿਆਪੂਤੁਭਗਤੁਗੋਵਿੰਦਕਾ॥ਪ੍ਰਗਟਿਆਸਭਮਹਿਲਿਖਿਆਧੁਰਕਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦਸੀਮਾਸੀਹੁਕਮਿਬਾਲਕਜਨਮੁਲੀਆ॥ਮਿਟਿਆਸੋਗੁਮਹਾਅਨੰਦੁਥੀਆ॥ਗੁਰਬਾਣੀਸਖੀਅਨੰਦੁਗਾਵੈ॥ਸਾਚੇਸਾਹਿਬਕੈਮਨਿਭਾਵੈ॥੨॥ਵਧੀਵੇਲਿਬਹੁਪੀੜੀਚਾਲੀ॥ਧਰਮਕਲਾਹਰਿਬੰਧਿਬਹਾਲੀ॥ਮਨਚਿੰਦਿਆਸਤਿਗੁਰੂਦਿਵਾਇਆ॥ਭਏਅਚਿੰਤਏਕਲਿਵਲਾਇਆ॥੩॥ਜਿਉਬਾਲਕੁਪਿਤਾਊਪਰਿਕਰੇਬਹੁਮਾਣੁ॥ਬੁਲਾਇਆਬੋਲੈਗੁਰਕੈਭਾਣਿ॥ਗੁਝੀਛੰਨੀਨਾਹੀਬਾਤ॥ਗੁਰੁਨਾਨਕੁਤੁਠਾਕੀਨੀਦਾਤਿ॥੪॥੫੦॥੧੦੧॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ਗੁਰਪੂਰੇਰਾਖਿਆਦੇਹਾਥ॥ਪ੍ਰਗਟੁਭਇਆਜਨਕਾਪਰਤਾਪੁ॥੧॥ਗੁਰੁਗੁਰੁਜਪੀਗੁਰੂਗੁਰੁਧਿਆਈ॥ਜੀਅਕੀਅਰਦਾਸਿਗੁਰੂਪਹਿਪਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਰਣਿਪਰੇਸਾਚੇਗੁਰਦੇਵਾ॥ਪੂਰਨਹੋਈਸੇਵਕਸੇਵਾ॥੨॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਜੋਬਨੁਰਾਖੈਪ੍ਰਾਨ॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਕਉਕੁਰਬਾਨ॥੩॥੫੧॥੧੦੨॥

ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਕਾਫੀ ਘਰੁ੮ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਮੈਬੰਦਾਬੈਖਰੀਦੁਸਚੁਸਾਹਿਬੁਮੇਰਾ॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਤਿਸਦਾਸਭੁਕਿਛੁਹੈਤੇਰਾ॥੧॥ਮਾਣੁਨਿਮਾਣੇਤੂੰਧਣੀਤੇਰਾਭਰਵਾਸਾ॥ਬਿਨੁਸਾਚੇਅਨਟੇਕਹੈਸੋਜਾਣਹੁਕਾਚਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੇਰਾਹੁਕਮੁਅਪਾਰੁਹੈਕੋਈਅੰਤੁਨਪਾਏ॥ਜਿਸੁਗੁਰੁਪੂਰਾਭੇਟਸੀ

ਜੋਰੁਲੈਰਜਾਇਰਾ॥ਛੁਟੁਗਈਸਿਆਣਪਾਕਿਤੈਕੰਮਿਨਆਈਆ॥ਤੁਠਾਸਾਹਿਬੁਜੋਦੇਵੈਸੋਈਸੁਖੁਪਾਈਆ॥੨॥ਜੇਲਖਕਰਮਕਮਾ
ਈਅਹਿਕਿਛੁਪਵੈਨਬੰਧਾ॥ਜਨਨਾਨਕਕੀਤਾਨਾਮੁਧਰਹੋਰੁਛੋਡਿਆਧੰਧਾ॥੩॥੧॥੧੦੩॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ ਸਰਬਸੁ
ਖਾਮੈਭਾਲਿਆਹਰਿਜੇਵਡੁਨਕੋਈ॥ਗੁਰਤੁਠੇਤੇਪਾਈਐਸਚੁਸਾਹਿਬੁਸੋਈ॥੧॥ਬਲਿਹਾਰੀਗੁਰਆਪਣੇਸਦਸਦਕੁਰਬਾਨਾ॥
ਨਾਮੁਨਵਿਸਰਉਇਕੁਖਿਨੁਚਸਾਇਹੁਕੀਜੈਦਾਨਾ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ਭਾਗਠੁਸਚਾਸੋਈਹੈਜਿਸੁਹਰਿਧਨੁਅੰਤਰਿ॥ਸੋਛੂਟੈਮਹਾਜਾ
ਲਤੇਜਿਸੁਗੁਰਸਬਦੁਨਿਰੰਤਰਿ॥੨॥ਗੁਰਕੀਮਹਿਮਾਕਿਆਕਹਾਗੁਰੁਬਿਬੇਕਸਤਸਰੁ॥ਓਹੁਆਦਿਜੁਗਾਦੀਜੁਗਹਜੁਗੁਪੂਰਾ
ਪਰਮੇਸਰੁ॥੩॥ਨਾਮੁਧਿਆਵਹੁਸਦਸਦਾਹਰਿਹਰਿਮਨੁਰੰਗੇ॥ਜੀਉਪ੍ਰਾਨਧਨੁਗੁਰੂਹੈਨਾਨਕਕੈਸੰਗੇ॥੪॥੨॥੧੦੪॥
ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ ਸਾਂਈਅਲਖੁਅਪਾਰੁਭੋਰੀਮਨਿਵਸੈ॥ਦੂਖੁਦਰਦੁਰੋਗੁਮਾਇਮੈਡਾਹਭੁਨਸੈ॥੧॥ਹਉਵੰਞਾਕੁਰਬਾਣੁ
ਸਾਂਈਆਪਣੇ॥ਹੋਵੈਅਨਦੁਘਣਾਮਨਿਤਨਿਜਾਪਣੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਿੰਦਕਗਾਲ੍ਹਿਸੁਣੀਸਚੇਤਿਸੁਧਣੀ॥ਸੁਖੀਹੂੰਸੁਖੁਪਾਇ
ਮਾਇਨਕੀਮਗਣੀ॥੨॥ਨੈਣਪਸੰਦੋਸੋਇਪੇਖਿਮੁਸਤਾਕਭਈ॥ਮੈਨਿਰਗੁਣਿਮੇਰੀਮਾਇਆਪਿਲੜਿਲਾਇਲਈ॥੩॥ਬੇ
ਦਕਤੇਬਸੰਸਾਰਹਭਾਹੂੰਬਾਹਰਾ॥ਨਾਨਕਕਾਪਾਤਿਸਾਹੁਦਿਸੈਜਾਹਰਾ॥੪॥੩॥੧੦੫॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ ਲਾਖਭਗ
ਤਆਰਾਧਹਿਜਪਤੇਪੀਉਪੀਉ॥ਕਵਨਜੁਗਤਿਮੇਲਾਵਉਨਿਰਗੁਣਬਿਖਈਜੀਉ॥੧॥ਤੇਰੀਟੇਕਗੋਬਿੰਦਗੁਪਾਲਦਇਆਲਪ੍ਰ
ਭ॥ਤੂੰਸਭਨਾਕੇਨਾਥਤੇਰੀਸ੍ਰਿਸਟਿਸਭ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਦਾਸਹਾਈਸੰਤਪੇਖਹਿਸਦਾਹਜੂਰਿ॥ਨਾਮਬਿਹੂਨੜਿਆਸੇਮ
ਰਨਿਵਿਸੂਰਿਵਿਸੂਰਿ॥੨॥ਦਾਸਦਾਸਤਣਭਾਇਮਿਟਿਆਤਿਨਾਗਉਣੁ॥ਵਿਸਰਿਆਜਿਨਾਨਾਮੁਤਿਨਾੜਾਹਾਲੁਕਉ
ਣੁ॥੩॥ਜੈਸੇਪਸੁਹਰਿਆਉਤੈਸਾਸੰਸਾਰੁਸਭ॥ਨਾਨਕਬੰਧਨਕਾਟਿਮਿਲਾਵਹੁਆਪਿਪ੍ਰਭ॥੪॥੪॥੧੦੬॥

ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ਹਭੇਥੋਕਵਿਸਾਰਿਹਿਕੋਖਿਆਲੁਕਰਿ॥ਝੂਠਾਲਾਹਿਗੁਮਾਨੁਮਨੁਤਨੁਅਰਪਿਧਰਿ॥੧॥ਆਠਪਹਿ
ਰਸਾਲਾਹਿਸਿਰਜਨਹਾਰਤੂੰ॥ਜੀਵਾਂਤੇਰੀਦਾਤਿਕਿਰਪਾਕਰਹੁਮੂੰ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੋਈਕੰਮੁਕਮਾਇਜਿਤੁਮੁਖੁਉਜਲਾ॥ਸੋਈਲ
ਗੈਸਚਿਜਿਸੁਤੂੰਦੇਹਿਅਲਾ॥੨॥ਜੋਨਢਹੰਦੋਮੂਲਿਸੋਘਰੁਰਾਸਿਕਰਿ॥ਹਿਕੋਚਿਤਿਵਸਾਇਕਦੇਨਜਾਇਮਰਿ॥੩॥ਤਿਨ੍ਹਾਪਿਆ
ਰਾਰਾਮੁਜੋਪ੍ਰਭਭਾਣਿਆ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਅਕਥੁਨਾਨਕਿਵਖਾਣਿਆ॥੪॥੫॥ ੧੦੭॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ ਜਿਨ੍ਹਾਨਵਿ
ਸਰੈਨਾਮੁਸੇਕਿਨੇਹਿਆ॥ਭੇਦੁਨਜਾਣਹੁਮੂਲਿਸਾਂਈਜੇਹਿਆ॥੧॥ਮਨੁਤਨੁਹੋਇਨਿਹਾਲੁਤੁਮ੍ਹਸੰਗਿਭੇਟਿਆ॥ਸੁਖੁਪਾਇ
ਆਜਨਪਰਸਾਦਿਦੁਖੁਸਭੁਮੇਟਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੇਤੇਖੰਡਬ੍ਰਹਮੰਡਉਧਾਰੇਤਿੰਨਖੇ॥ਜਿਨਮਨਿਵੁਠਾਆਪਿਪੂਰੇਭਗਤ
ਸੇ॥੨॥ਜਿਸਨੋਮੰਨੇਆਪਿਸੋਈਮਾਨੀਐ॥ਪ੍ਰਗਟਪੁਰਖੁਪਰਵਾਣੁਸਭਠਾਂਈਜਾਨੀਐ॥੩॥ਦਿਨੁਰੈਣਿਆਰਾਧਿਸਮ੍ਹਾਲੇ
ਸਾਹਸਾਹ॥ਨਾਨਕਕੀਲੋਚਾਪੂਰਿਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹ॥੪॥੬॥੧੦੮॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ ਪੂਰਿਰਹਿਆਸ੍ਰਬਠਾ
ਇਹਮਾਰਾਖਸਮੁਸੋਇ॥ਏਕੁਸਾਹਿਬੁਸਿਰਿਛਤੁਦੂਜਾਨਾਹਿਕੋਇ॥੧॥ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਾਖੁਰਾਖਣਹਾਰਿਆ॥ਤੁਝਬਿਨੁ
ਅਵਰੁਨਕੋਇਨਦਰਿਨਿਹਾਲਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇਪ੍ਰਭੁਆਪਿਘਟਿਘਟਿਸਾਰੀਐ॥ਜਿਸੁਮਨਿਵੁਠਾਆਪਿ
ਤਿਸੁਨਵਿਸਾਰੀਐ॥੨॥ਜੋਕਿਛੁਕਰੇਸੁਆਪਿਆਪਣਭਾਣਿਆ॥ਭਗਤਾਕਾਸਹਾਈਜੁਗਿਜੁਗਿਜਾਣਿਆ॥੩॥ਜਪਿ
ਜਪਿਹਰਿਕਾਨਾਮੁਕਦੇਨਝੂਰੀਐ॥ਨਾਨਕਦਰਸਪਿਆਸਲੋਚਾਪੂਰੀਐ॥੪॥੭॥੧੦੯ ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥

ਕਿਆਸੋਵਹਿਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਗਾਫਲਗਹਿਲਿਆ॥ਕਿਤੀਇਤੁਦਰੀਆਉਵੰਞਨਿਵਹਦਿਆ॥੧॥ਬੋਹਿਥੜਾਹਰਿਚਰ
ਣਮਨਚੜਿਲੰਘੀਐ॥ਆਠਪਹਿਰਗੁਨਗਾਇਸਾਧੂਸੰਗੀਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਭੋਗਹਿਭੋਗਅਨੇਕਵਿਣੁਨਾਵੈਸੁੰਞਿਆ॥ਹਰਿ
ਕੀਭਗਤਿਬਿਨਾਮਰਿਮਰਿਰੁੰਨਿਆ॥੨॥ਕਪੜਭੋਗਸੁਗੰਧਤਨਿਮਰਦਨਮਾਲਣਾ॥ਬਿਨੁਸਿਮਰਨਤਨੁਛਾਰੁਸਰਪ
ਰਚਾਲਣਾ॥੩॥ਮਹਾਬਿਖਮੁਸੰਸਾਰੁਵਿਰਲੈਪੇਖਿਆ॥ਛੂਟਨੁਹਰਿਕੀਸਰਣਿਲੇਖੁਨਾਨਕਲੇਖਿਆ॥੪॥੮॥
੧੧੦॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ ਕੋਇਨਕਿਸਹੀਸੰਗਿਕਾਹੇਗਰਬੀਐ॥ਏਕੁਨਾਮੁਆਧਾਰੁਭਉਜਲੁਤਰ
ਬੀਐ॥੧॥ਮੈਗਰੀਬਸਚੁਟੇਕਤੂੰਮੇਰੇਸਤਿਗੁਰਪੂਰੇ॥ਦੇਖਿਤੁਮਾਰਾਦਰਸਨੋਮੇਰਾਮਨੁਧੀਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਰਾਜੁਮਾਲੁਜੰਜਾਲੁਕਾਜਿਨਕਿਤੈਗਨੋ॥ਹਰਿਕੀਰਤਨੁਆਧਾਰੁਨਿਹਚਲੁਏਹੁਧਨੋ॥੨॥ਜੇਤੇਮਾਇਆਰੰਗਤੇ
ਤਪਛਾਵਿਆ॥ਸੁਖਕਾਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਗੁਰਮੁਖਿਗਾਵਿਆ॥੩॥ਸਚਾਗੁਣੀਨਿਧਾਨੁਤੂੰਪ੍ਰਭਗਹਿਰਗੰਭੀਰੇ॥ਆਸ
ਭਰੋਸਾਖਸਮਕਾਨਾਨਕਕੇਜੀਅਰੇ॥੪॥੯॥੧੧੧॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਦੁਖੁਜਾਇਸਹ
ਜਿਸੁਖੁਪਾਈਐ॥ਰੈਣਿਦਿਨਸੁਕਰਿਜੋੜਿਹਰਿਹਰਿਧਿਆਈਐ॥੧॥ਨਾਨਕਕਾਪ੍ਰਭੁਸੋਇਜਿਸਕਾਸਭੁਕੋਇ
॥ਸਰਬਰਹਿਆਭਰਪੂਰਿਸਚਾਸਚੁਸੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਸੰਗਿਸਹਾਈਗਿਆਨਜੋਗੁ॥ਤਿਸਹਿ
ਅਰਾਧਮਨਾ॥ਬਿਨਸੈਸਗਲਾਰੋਗੁ॥੨॥ਰਾਖਨਹਾਰੁਅਪਾਰੁਰਾਖੈਅਗਨਿਮਾਹਿ॥ਸੀਤਲੁਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਿਮ
ਰਤਤਪਤਿਜਾਇ॥੩॥ਸੂਖਸਹਜਆਨੰਦਘਣਾਨਾਨਕਜਨਧੂਰਾ॥ਕਾਰਜਸਗਲੇਸਿਧਭਏਭੇਟਿਆਗੁ
ਰੁਪੂਰਾ॥੪॥੧੦॥੧੧੨॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ ਗੋਬਿੰਦਗੁਣੀਨਿਧਾਨੁਗੁਰਮੁਖਿਜਾਣੀਐ॥ਹੋਇਕ੍ਰਿਪਾ
ਲੁਦਇਆਲੁਹਰਿਰੰਗੁਮਾਣੀਐ॥੧॥ਆਵਹੁਸੰਤਮਿਲਾਹਹਰਿਕਥਾਕਹਾਣੀਆ॥ਅਨਦਿਨੁਸਿਮਰਹੁਨਾਮੁਤ
ਜਿਲਾਜਲੋਕਾਣੀਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਪਿਜਪਿਜੀਵਾਨਾਉਹੋਵੈਅਨਦੁਘਣਾ॥ਮਿਥਿਆਮੋਹੁਸੰਸਾਰੁਝੂਠਾ
ਵਿਣਸਣਾ॥੨॥ਚਰਣਕਵਲਸੰਗਿਨੇਹੁਕਿਨੈਵਿਰਲੈਲਾਇਆ॥ਧੰਨੁਸੁਹਾਵਾਮੁਖੁਜਿਨਿ ਹਰਿਧਿਆਇਆ
॥੩॥ਜਨਮਮਰਣਦੁਖਕਾਲਸਿਮਰਤਮਿਟਿਜਾਵਈ॥ਨਾਨਕਕੈਸੁਖੁਸੋਇਜੋਪ੍ਰਭਭਾਵਈ॥੪॥੧੧
॥੧੧੩॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ॥ਆਵਹੁਮੀਤਇਕਤ੍ਰਹੋਇਰਸਕਸਭਿਭੁੰਚਹਿ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਹ
ਰਿਹਰਿਜਪਹਿਮਿਲਿਪਾਪਾਮੁੰਚਹਿ॥੧॥ਤਤੁਵੀਚਾਰਹੁਸੰਤਜਨਹੁਤਾਤੇਬਿਘਨੁਨਲਾਗੈ॥ਖੀਨਭਏਸਭਿ
ਤਸਕਰਗੁਰਮੁਖਿਜਨੁਜਾਗੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬੁਧਿਗਰੀਬੀਖਰਚੁਲੈਹੁਹਉਮੈਬਿਖੁਜਾਰਹੁ॥ਸਾਚਾਹਟੁਪੂਰ
ਸਉਦਾਵਖਰੁਨਾਮੁਵਾਪਾਰਹੁ॥੨॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਧਨੁਅਰਪਿਆਸੇਈਪਤਿਵੰਤੇ॥ਆਪਨੜੈਪ੍ਰਭਭਾਣਿ
ਆਨਿਤਕੇਲਕਰੰਤੇ॥੩॥ਦੁਰਮਤਿਮਦੁਜੋਪੀਵਤੇਬਿਖਲੀਪਤਕਮਲੀ॥ਰਾਮਰਸਾਇਣਿਜੋਰਤੇਨਾਨ
ਕਸਚੁਅਮਲੀ॥੪॥੧੨॥੧੧੪॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ ਉਦਮੁਕੀਆਕਰਾਇਆਆਰੰਭੁਰਚਾਇ
ਆ॥ਨਾਮੁਜਪੇਜਪਿਜੀਵਣਾਗੁਰਿਮੰਤ੍ਰੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆ॥੧॥ਪਾਇਪਰਹਸਤਿਗੁਰੂਕੇਜਿਨਿਭਰਮੁਬਿਦਾਰਿਆ॥
ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਿਆਪਣੀਸਚੁਸਾਜਿਸਵਾਰਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰੁਗਹਿਲੀਨੇਆਪਣੇਸਚੁਹੁਕਮਿਰ

ਜਾਈ॥ ਜੋ ਪ੍ਰਭਿ ਦਿਤੀ ਦਾਤਿ ਸਾ ਪੂਰਨ ਵਡਿਆਈ॥੨॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਗੁਣ ਗਾਈਅਹਿ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰੀ॥ ਨੇਮੁ ਨਿਬਾਹਿਓ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ॥੩॥ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਗੁਣ ਗਾਉ ਲਾਭੁ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਦਿਤਾ॥ ਵਣਜਾਰੇ ਸੰਤ ਨਾਨਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਹੁ ਅਮਿਤਾ॥੪॥੧੩॥੧੧੫॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫॥ ਜਾ ਕਾ ਠਾਕੁਰੁ ਤੁਹੀ ਪ੍ਰਭ ਤਾ ਕੇ ਵਡਭਾਗਾ॥ ਓਹੁ ਸੁਹੇਲਾ ਸਦ ਸੁਖੀ ਸਭੁ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਭਾਗਾ॥੧॥ ਹਮ ਚਾਕਰ ਗੋਬਿੰਦ ਕੇ ਠਾਕੁਰੁ ਮੇਰਾ ਭਾਰਾ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਸਗਲ ਬਿਧਿ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹਮਾਰਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਅਉਰੁ ਕੋ ਤਾ ਕਾ ਭਉ ਕਰੀਐ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਮਹਲੁ ਪਾਈਐ ਜਗੁ ਦੁਤਰੁ ਤਰੀਐ॥੨॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਤੇਰੀ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਮਨ ਮਾਹਿ ਨਿਧਾਨਾ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਕਿਰਪਾਲ ਭਏ ਸੇਵਕ ਸੇ ਪਰਵਾਨਾ॥੩॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੋ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਪੀਵੈ॥ ਵਜਹੁ ਨਾਨਕ ਮਿਲੈ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵੈ॥੪॥੧੪॥੧੧੬॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫॥ ਜਾ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਹਉ ਚੇਰੁਲੀ ਸੋ ਸਭ ਤੇ ਊਚਾ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਾ ਕਾ ਕਾਂਢੀਐ ਥੋਰਾ ਅਰੁ ਮੂਚਾ॥੧॥ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਮੇਰਾ ਧਨੋ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਮਨੀਆ॥ ਨਾਮਿ ਜਿਸੈ ਕੈ ਊਜਲੀ ਤਿਸੁ ਦਾਸੀ ਗਨੀਆ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਅਨੰਦ ਮੈ ਨਾਉ ਮਾਣਕ ਹੀਰਾ॥ ਰਜੀ ਧਾਈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਜਾ ਕਾ ਤੂੰ ਮੀਰਾ॥੨॥ ਸਖੀ ਸਹੇਰੀ ਸੰਗ ਕੀ ਸੁਮਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਵਉ॥ ਸੇਵਹੁ ਸਾਧੂ ਭਾਉ ਕਰਿ ਤਉ ਨਿਧਿ ਹਰਿ ਪਾਵਉ॥੩॥ ਸਗਲੀ ਦਾਸੀ ਠਾਕੁਰੈ ਸਭ ਕਹਤੀ ਮੇਰਾ॥ ਜਿਸਹਿ ਸੀਗਾਰੇ ਨਾਨਕਾ ਤਿਸੁ ਸੁਖਹਿ ਬਸੇਰਾ॥੪॥੧੫॥੧੧੭॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫॥ ਸੰਤਾ ਕੀ ਹੋਇ ਦਾਸਰੀ ਏਹੁ ਅਚਾਰਾ ਸਿਖੁ ਰੀ॥ ਸਗਲ ਗੁਣਾ ਗੁਣ ਊਤਮੋ ਭਰਤਾ ਦੂਰਿ ਨ ਪਿਖੁ ਰੀ॥੧॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਸੁੰਦਰਿ ਆਪਣਾ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਮਜੀਠੈ ਰੰਗਿ ਰੀ॥ ਤਿਆਗਿ ਸਿਆਣਪ ਚਾਤੁਰੀ ਤੂੰ ਜਾਣੁ ਗੁਪਾਲਹਿ ਸੰਗਿ ਰੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਭਰਤਾ ਕਹੈ ਸੁ ਮਾਨੀਐ ਏਹੁ ਸੀਗਾਰੁ ਬਣਾਇ ਰੀ॥ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਵਿਸਾਰੀਐ ਏਹੁ ਤੰਬੋਲਾ ਖਾਇ ਰੀ॥੨॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਕਰਿ ਦੀਪਕੋ ਇਹ ਸਤ ਕੀ ਸੇਜਾ ਬਿਛਾਇ ਰੀ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਕਰ ਜੋੜਿ ਰਹੁ ਤਉ ਭੇਟੈ ਹਰਿ ਰਾਇ ਰੀ॥੩॥ ਤਿਸ ਹੀ ਚਜੁ ਸੀਗਾਰੁ ਸਭੁ ਸਾਈ ਰੂਪਿ ਅਪਾਰਿ ਰੀ॥ ਸਾਈ ਸੋਹਾਗਣਿ ਨਾਨਕਾ ਜੋ ਭਾਣੀ ਕਰਤਾਰਿ ਰੀ॥੪॥੧੬॥੧੧੮॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫॥ ਡੀਗਨ ਡੋਲਾ ਤਉ ਲਉ ਜਉ ਮਨ ਕੇ ਭਰਮਾ॥ ਭ੍ਰਮ ਕਾਟੇ ਗੁਰਿ ਆਪਣੈ ਪਾਏ ਬਿਸਰਾਮਾ॥੧॥ ਮੇਰਾ ਤੇਰਾ ਜਾਨਤਾ ਤਬ ਹੀ ਤੇ ਬੰਧਾ॥ ਗੁਰਿ ਕਾਟੀ ਅਗਿਆਨਤਾ ਤਬ ਛੁਟਕੇ ਫੰਧਾ॥੨॥ ਜਬ ਲਗੁ ਹੁਕਮੁ ਨ ਬੂਝਤਾ ਤਬ ਹੀ ਲਉ ਦੁਖੀਆ॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣਿਆ ਤਬ ਹੀ ਤੇ ਸੁਖੀਆ॥੩॥ ਨਾ ਕੋ ਦੁਸਮਨੁ ਦੋਖੀਆ ਨਾਹੀ ਕੋ ਮੰਦਾ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੇਵਕੋ ਨਾਨਕ ਖਸਮੈ ਬੰਦਾ॥੪॥੧੭॥੧੧੯॥

ਓਇ ਬਿਖਾਦੀ ਦੋਖੀਆ ਤੇ ਗੁਰ ਤੇ ਹੂਟੇ॥ ਹਮ ਛੂਟੇ ਅਬ ਉਨ੍ਹਾ ਤੇ ਓਇ ਹਮ ਤੇ ਛੂਟੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦੁ ਘਣਾ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਉ॥ ਗਰਹ ਨਿਵਾਰੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੇ ਅਪਣਾ ਨਾਉ॥੧॥ ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਸਦ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਉ॥ ਗੁਰੂ ਵਿਟਹੁ ਹਉ ਵਾਰਿਆ ਜਿਸੁ ਮਿਲਿ ਸਚੁ ਸੁਆਉ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਗੁਨ ਅਪਸਗੁਨ ਤਿਸ ਕਉ ਲਗਹਿ ਜਿਸੁ ਚੀਤਿ ਨ ਆਵੈ॥ ਤਿਸੁ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵਈ ਜੋ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਭਾਵੈ॥੨॥ ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਜਪ ਤਪ ਜੇਤੇ ਸਭ ਊਪਰਿ ਨਾਮੁ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸਨਾ ਜੋ ਜਪੈ ਤਿਸੁ ਪੂਰਨ ਕਾਮੁ॥੩॥ ਭੈ ਬਿਨਸੇ ਭ੍ਰਮ ਮੋਹ ਗਏ ਕੋ ਦਿਸੈ ਨ ਬੀਆ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਖੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਫਿਰਿ ਦੂਖੁ ਨ ਥੀਆ॥੪॥੧੮॥੧੨੦॥

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੯॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਚਿਤਵਉਚਿਤਵਿਸਰਬਸੁਖਪਾਵਉ॥ਆਗੈਭਾਵਉਕਿਨਭਾਵਉ॥ਏਕੁਦਾਤਾਰੁਸਗਲਹੈਜਾਚਿਕਦੂਸਰਕੈਪਹਿਜਾਵਉ॥੧॥ਹਉ
ਮਾਂਗਉਆਨਲਜਾਵਉ॥ਸਗਲਛਤ੍ਰਪਤਿਏਕੋਠਾਕੁਰੁਕਉਨੁਸਮਸਰਿਲਾਵਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਊਠਉਬੈਸਉਰਹਿਭਿਨਸਾਕਉਦਰ
ਸਨੁਖੋਜਿਖੋਜਾਵਉ॥ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕਸਨਕਾਦਿਕਸਨਕਸਨੰਦਨਸਨਾਤਨਸਨਤਕੁਮਾਰਤਿਨਕਉਮਹਲੁਦੁਲਭਾਵਉ॥੨॥ਅਗਮ ਅਗ
ਮਅਗਾਧਬੋਧਿਕੀਮਤਿਪਰੈਨਪਾਵਉ॥ਤਾਕੀਸਰਣਿਸਤਿਪੁਰਖਕੀਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖੁਧਿਆਵਉ॥੩॥ਭਇਓਕ੍ਰਿਪਾਲੁਦਇਆਲੁ
ਪ੍ਰਭੁਠਾਕੁਰੁਕਾਟਿਓਬੰਧੁਗਰਾਵਉ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਉਸਾਧਸੰਗੁਪਾਇਓਤਉਫਿਰਿਜਨਮਿਨਆਵਉ॥੪॥੧॥ ੧੨੧॥

ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ ਅੰਤਰਿਗਾਵਉਬਾਹਰਿਗਾਵਉਜਾਗਸਵਾਰੀ॥ਸੰਗਿਚਲਨਕਉਤੋਸਾਦੀਨਾਗੋਬਿੰਦਨਾਮਕੇਬਿਉਹਾਰੀ ਗਾਵਉ
॥੧॥ਅਵਰਬਿਸਾਰੀਬਿਸਾਰੀ॥ਨਾਮਦਾਨੁਗੁਰਿਪੂਰੈਦੀਓਮੈਏਹੋਆਧਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੂਖਨਿਗਾਵਉਸੁਖਿਭੀਗਾਵਉਮਾਰਗਿਪੰਥ
ਸਮਾਰੀ॥ਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜੁਗੁਰਿਮਨਮਹਿਦੀਆਮੋਰੀਤਿਸਾਬੁਝਾਰੀ॥੨॥ਦਿਨਭੀਗਾਵਉਰੈਨੀਗਾਵਉਗਾਵਉਸਾਸਿਸਾਸਿਰਸਨਾਰੀ॥ਸਤਸੰ
ਗਤਿਮਹਿਬਿਸਾਸੁਹੋਇਹਰਿਜੀਵਤਮਰਤਸੰਗਾਰੀ॥੩॥ਜਨਨਾਨਕਕਉਇਹੁਦਾਨੁਦੇਹੁਪ੍ਰਭਪਾਵਉਸੰਤਰੇਨਉਰਧਾਰੀ॥ਸ੍ਰਵਨੀਕਥਾ
ਨੈਨਦਰਸੁਪੇਖਉਮਸਤਕੁਗੁਰਚਰਨਾਰੀ॥੪॥੨॥ ੧੨੨॥

ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੧੦॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਜਿਸਨੋਤੂੰਅਸਥਿਰੁਕਰਿਮਾਨਹਿਤੇਪਾਹੁਨਦੋਦਾਹਾ॥ਪੁਤ੍ਰਕਲਤ੍ਰਗ੍ਰਿਹਸਗਲਸਮਗ੍ਰੀਸਭਮਿਥਿਆਅਸਨਾਹਾ॥੧॥ਰੇਮਨਕਿ
ਆਕਰਹਿਹਾਹਾ॥ਦ੍ਰਿਸਟਿਦੇਖੁਜੈਸੇਹਰਿਚੰਦਉਰੀਇਕੁਰਾਮਭਜਨੁਲੈਲਾਹਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੈਸੇਬਸਤਰਦੇਹਓਢਾਨੇਦਿਨਦੋਇਚਾਰ
ਭੋਰਾਥਾ॥ਭੀਤਊਪਰਿਕੇਤਕੁਧਾਈਐਅੰਤਓਰਕੋਆਹਾ॥੨॥ਜੈਸੇਅੰਭਕੁੰਡਕਰਿਰਾਖਿਓਪਰਤਸਿੰਧੁਗਲਿਜਾਹਾ॥ਆਵਗਿਆਗਿ
ਆਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੀਉਠਜਾਸੀਮੁਹਤਚਸਾਹਾ॥੩॥ਰੇਮਨਲੇਖੈਚਾਲਹਿਲੇਖੈਬੈਸਹਿਲੇਖੈਲੈਦਾਸਾਹਾ॥ਸਦਾਕੀਰਤਿਕਰਿਨਾਨਕਹਰਿ
ਕੀਉਬਰੇਸਤਿਗੁਰਚਰਨਉਟਾਹਾ॥੪॥੧॥੧੨੩॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ ਅਪੁਸਟਬਾਤਤੇਭਈਸੀਧਰੀਦੂਤਦੁਸਟ
ਸਜਨਈ॥ਅੰਧਕਾਰਮਹਿਰਤਨੁਪ੍ਰਗਾਸਿਓਮਲੀਨਬੁਧਿਹਛਨਈ॥੧॥ਜਉਕਿਰਪਾਗੋਬਿੰਦਭਈ॥ਸੁਖਸੰਪਤਿਹਰਿਨਾਮ
ਫਲਪਾਏਸਤਿਗੁਰਮਿਲਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੋਹਿਕਿਰਪਨਕੋਕੋਇਨਜਾਨਤਸਗਲਭਵਨਪ੍ਰਗਟਈ॥ਸੰਗਿਬੈਠਨੋਕਹੀਨਪਾ
ਵਤਹੁਣਸਗਲਚਰਨਸੇਵਈ॥੨॥ਆਢਆਢਕਉਫਿਰਤਢੂੰਢਤੇਮਨਸਗਲਤ੍ਰਿਸਨਬੁਝਗਈ॥ਏਕੁਬੋਲੁਭੀਖਵਤੋਨ
ਹੀਸਾਧਸੰਗਤਿਸੀਤਲਈ॥੩॥ਏਕਜੀਹਗੁਨਕਵਨਬਖਾਨੈਅਗਮਅਗਮਅਗਮਈ॥ਦਾਸਦਾਸਦਾਸਕੋਕਰੀਅਹੁਜਨਨਾਨ
ਕਹਰਿਸਰਣਈ॥੪॥੨॥੧੨੪॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ ਰੇਮੂੜ੍ਹੇਲਾਹੇਕਉਤੂੰਢੀਲਾਢੀਲਾਤੋਟੇਕਉਬੇਗਾਧਾਇਆ॥
ਸਸਤਵਖਰੁਤੂੰਘਿਨਹਿਨਾਹੀਪਾਪੀਬਾਂਧਾਰਿਣੁਨਾਇਆ॥੧॥ਸਤਿਗੁਰਤੇਰੀਆਸਾਇਆ॥ਪਤਿਤਪਾਵਨੁਤੇਰੋਨਾਮੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮਮੈ
ਏਹਾਓਟਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੰਧਣਵੈਣਸੁਣਹਿਉਰਝਾਵਹਿਨਾਮੁਲੈਤਅਲਕਾਇਆ॥ਨਿੰਦਚਿੰਦਕਉਬਹੁਤੁਉਮਾਹਿਓ
ਬੂਝੀਉਲਟਾਇਆ॥੨॥ਪਰਧਨਪਰਤਨਪਰਤੀਨਿੰਦਾਅਖਾਧਖਾਹਿਹਰਕਾਇਆ॥ਸਾਚਧਰਮਸਿਉਰੁਚਨਹੀਆਵੈਸਤਿ
ਸੁਨਤਛੋਹਾਇਆ॥੩॥ਦੀਨਦਇਆਲਕ੍ਰਿਪਾਲਪ੍ਰਭਠਾਕੁਰਭਗਤਟੇਕਹਰਿਨਾਇਆ॥ਨਾਨਕਆਹਿਸਰਣਪ੍ਰਭਆਇਓਰਾਖੁ
ਲਾਜਅਪਨਾਇਆ॥੪॥੩॥੧੨੫॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ ਮਿਥਿਆਸੰਗਿਸੰਗਿਲਪਟਾਇਓਮੋਹਮਾਇਆਕਰਿਬਾਧੇ॥ਜਹਜਾਨੋ

ਸੋਛੀਜਨਆਵੈ ਅਹੰਬੁਧਿਬਉਰਾਏਅੰਧੇ॥੧॥ਮਨਬੈਰਾਗੀਕਿਉਨਅਰਾਪੈ॥ਕਾਚੈਕੋਠਰੀਮਾਹਿਤੂੰਬਸਤਾਸੰਗਿਸਗਲਬਿਖੈਕੀਬਿ
ਆਪੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਉਮੇਰੀਮੇਰੀਕਰਤਦਿਨੁਰੈਨਿਬਿਹਾਵੈਪਲੁਖਿਨੁਛੀਜੈਅਰਜਾਪੈ॥ਜੈਸੇਮੀਠੈਸਾਦਿਲੋਭਾਏਝੂਠਧੰਧਿਦੁਰਗਾਪੈ॥
੧॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਅਰੁਲੋਭਮੋਹਇਹਇੰਦ੍ਰੀਰਸਿਲਪਟਾਪੈ॥ਦੀਈਭਵਾਰੀਪੁਰਖਿਬਿਧਾਤੈਬਹੁਰਿਬਹੁਰਿਜਨਮਾਪੈ॥੨॥ਜਉਭਇਓਕ੍ਰਿ
ਪਾਲੁਦੀਨਦੁਖਭੰਜਨੁਤਉਗੁਰਮਿਲਿਸਭਸੁਖਲਾਪੈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਦਿਨੁਰੈਨਿਧਿਆਵਉਮਾਰਿਕਾਢੀਸਗਲਉਪਾਪੈ॥੩॥ਇਉਜਪਿਓ
ਭਾਈਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤੇ॥ਭਇਓਕ੍ਰਿਪਾਲੁਦੀਨਦੁਖਭੰਜਨੁਜਨਮਮਰਣਦੁਖਲਾਥੇ॥੧॥ਰਹਾਉਦੂਜਾ॥੪॥੪॥ ੧੨੬॥

ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ਨਿਮਖਕਾਮਸੁਆਦਕਾਰਣਿਕੋਟਿਦਿਨਸਦੁਖੁਪਾਵਹਿ॥ਘਰੀਮੁਹਤਰੰਗਮਾਣਹਿਫਿਰਿਬਹੁਰਿਬਹੁਰਿਪਛੁਤਾਵਹਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਲਕਦ੍ਰਿਸ
ਟਿਦੇਖਿਭੂਲੋਆਕਨੀਮਕੋਤੂੰਮਰੁ॥ਜੈਸਾਸੰਗੁਬਿਸੀਅਰਸਿਉਹੈਰੇਤੈਸੋਹੀਇਹੁਪਰਗ੍ਰਿਹੁ॥੨॥ਬੈਰੀਕਾਰਣਿਪਾਪਕਰਤਾਬਸਤੁਰਹੀਅ
ਮਾਨਾ॥ਛੋਡਿਜਾਹਿਤਿਨਹੀਸਿਉਸੰਗੀਸਾਜਨਸਿਉਬੈਰਾਨਾ॥੩॥ਸਗਲਸੰਸਾਰੁਇਹੈਬਿਧਿਬਿਆਪਿਓਸੋਉਬਰਿਓਜਿਸੁਗੁਰੁ
ਪੂਰਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਭਵਸਾਗਰੁਤਰਿਓਭਏਪੁਨੀਤਸਰੀਰਾ॥੪॥੫॥ ੧੨੭॥ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ ਲੂਕਿਕਮਾਨੋਸੋਈਤੁਮ੍ਹ੍ਹਪੇਖਿ
ਓਮੂੜਮੁਗਧਮੁਕਰਾਨੀ॥ਆਪਕਮਾਨੇਕਉਲੇਬਾਂਧੇਫਿਰਿਪਾਛੈਪਛੁਤਾਨੀ॥੧॥ਪ੍ਰਭਮੇਰੇਸਭਬਿਧਿਆਗੈਜਾਨੀ॥ਭ੍ਰਮਕੇਮੂਸੇਤੂੰਰਾਖ
ਤਪਰਦਾਪਾਛੈਜੀਅਕੀਮਾਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਤੁਜਿਤੁਲਾਏਤਿਤੁਤਿਤੁਲਾਗੇਕਿਆਕੋਕਰੈਪਰਾਨੀ॥ਬਖਸਿਲੈਹੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸੁਆਮੀ
ਨਾਨਕਸਦਕੁਰਬਾਨੀ॥੨॥੬॥ ੧੨੮॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ਅਪਨੇਸੇਵਕਕੀਆਪੇਰਾਖੈਆਪੇਨਾਮੁਜਪਾਵੈ॥ਜਹਜਹਕਾਜਕਿਰਤਿ
ਸੇਵਕਕੀਤਹਾਤਹਾਉਠਿਧਾਵੈ॥੧॥ਸੇਵਕਕਉਨਿਕਟੀਹੋਇਦਿਖਾਵੈ॥ਜੋਜੋਕਹੈਠਾਕੁਰਪਹਿਸੇਵਕੁਤਤਕਾਲਹੋਇਆਵੈ॥੧॥ਰ
ਹਾਉ॥ਤਿਸੁਸੇਵਕਕੈਹਉਬਲਿਹਾਰੀਜੋਅਪਨੇਪ੍ਰਭਭਾਵੈ॥ਤਿਸਕੀਸੋਇਸੁਣੀਮਨੁਹਰਿਆਤਿਸੁਨਾਨਕਪਰਸਣਿਆਵੈ॥੨॥
੭॥ ੧੨੯॥ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੧੧॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਨਟੂਆਭੇਖਦਿਖਾਵੈਬਹੁਬਿਧਿਜੈਸਾਹੈਓਹੁਤੈਸਾਰੇ॥ਅਨਿਕਜੋਨਿਭ੍ਰਮਿਓਭ੍ਰਮਭੀਤਰਿਸੁਖਹਿਨਾਹੀਪਰਵੇਸਾਰੇ॥੧॥ਸਾਜਨਸੰਤ
ਹਮਾਰੇਮੀਤਾਬਿਨੁਹਰਿਹਰਿਆਨੀਤਾਰੇ॥ਸਾਧਸੰਗਿਮਿਲਿਹਰਿਗੁਣਗਾਏਇਹੁਜਨਮੁਪਦਾਰਥੁਜੀਤਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਤ੍ਰੈਗੁਣਮਾਇਆਬ੍ਰਹਮਕੀਕੀਨ੍ਹ੍ਹੀਕਹਹੁਕਵਨਬਿਧਿਤਰੀਐਰੇ॥ਘੂਮਨਘੇਰਅਗਾਹਗਾਖਰੀਗੁਰਸਬਦੀਪਾਰਿਉਤਰੀ
ਐਰੇ॥੨॥ਖੋਜਤਖੋਜਤਖੋਜਿਬੀਚਾਰਿਓਤਤੁਨਾਨਕਇਹੁਜਾਨਾਰੇ॥ਸਿਮਰਤਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਨਿਰਮੋਲਕੁਮਨੁਮਾਣਕੁਪ
ਤੀਆਨਾਰੇ॥੩॥੧॥ ੧੩੦॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਦੁਪਦੇ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਮੇਰੈਮਨਿਵਸਿਆਜੋਮਾਗਉਸੋਪਾਵਉਰੇ॥ਨਾ
ਮਰੰਗਿਇਹੁਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤਾਨਾਬਹੁਰਿਨਕਤਹੂੰਧਾਵਉਰੇ॥੧॥ਹਮਰਾਠਾਕੁਰੁਸਭਤੇਊਚਾਰੈਣਿਦਿਨਸੁਤਿਸੁਗਾਵਉਰੇ॥
ਖਿਨਮਹਿਥਾਪਿਉਥਾਪਨਹਾਰਾਤਿਸਤੇਤੁਝਹਿਡਰਾਵਉਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਬਦੇਖਉਪ੍ਰਭੁਅਪੁਨਾਸੁਆਮੀਤਉ
ਅਵਰਹਿਚੀਤਿਨਪਾਵਉਰੇ॥ਨਾਨਕੁਦਾਸੁਪ੍ਰਭਿਆਪਿਪਹਿਰਾਇਆਭ੍ਰਮੁਭਉਮੇਟਿਲਿਖਾਵਉਰੇ॥੨॥੨॥੧੩੧॥

ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ ਚਾਰਿਬਰਨਚਉਹਾਕੇਮਰਦਨਖਟੁਦਰਸਨਕਰਤਲੀਰੇ॥ਸੁੰਦਰਸੁਘਰਸਰੂਪਸਿਆਨੇ
ਪੰਚਹੁਹੀਮੋਹਿਛਲੀਰੇ॥੧॥ਜਿਨਿਮਿਲਿਮਾਰੇਪੰਚਸੂਰਬੀਰਐਸੋਕਉਨੁਬਲੀਰੇ॥ਜਿਨਿਪੰਚਮਾਰਿਬਿਦਾਰਿਗੁਦਾਰੇ
ਸੋਪੂਰਾਇਹਕਲੀਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਵਡੀਕੋਮਵਸਿਭਾਗਹਿਨਾਹੀਮੁਹਕਮਫਉਜਹਠਲੀਰੇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਨਜਨਿ

ਅੰਧੇਚੇਤਿਹਰਿਹਰਿਰਾਇਆ॥ਤੇਰਾਸੋਦਿਨੁਨੇੜੈਆਇਆ॥੧॥

ਨਿਰਧਨਿਆਸਾਧਸੰਗਤਿਕੈਸ੍ਰਣਿਮੇਰਾ॥੨॥੧੩੨॥ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ ਨੀਕੀਜੀਅਕੀਹਰਿਕਥਾਊਤਮਆਨਸਗਲਰਸ
ਫੀਕੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਹੁਗੁਨਿਧੁਨਿਮੁਨਿਜਨਖਟੁਬੇਤੇਅਵਰੁਨਕਿਛੁਲਾਈਕੀ॥੧॥ਬਿਖਾਰੀਨਿਰਾਰੀਅਪਾਰੀਸਹਜਾਰੀਸਾਧਸੰਗਿਨਾ
ਨਕਪੀਕੀ॥੨॥੪॥੧੩੩॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ ਹਮਾਰੀਪਿਆਰੀਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰੀ॥ਗੁਰਿਨਿਮਖਨਮਨਤੇਟਾਰੀਰੇ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਦਰਸਨਪਰਸਨਸਰਸਨਹਰਸਨ॥ਰੰਗਿਰੰਗੀਕਰਤਾਰੀਰੇ॥੧॥ਖਿਨੁਰਮਗੁਰਗਮਹਰਿਦਮਨਹਜਮਹਰਿਕੰਠਿ
ਨਾਨਕਉਰਿਹਾਰੀਰੇ॥੨॥੫॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ ਨੀਕੀਸਾਧਸੰਗਾਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਹਿਰਮੂਰਤਪਲਗਾਵਤਗਾ
ਵਤਗੋਵਿੰਦਗੋਵਿੰਦਵਖਾਨੀ॥੧॥ਚਾਲਤਬੈਸਤਸੋਵਤਹਰਿਜਸੁਮਨਿਤਨਿਚਰਨਖਟਾਨੀ॥੨॥ਹਉਹਉਰੋਤੂਠਾਕੁਰਗਉ
ਰੋਨਾਨਕਸਰਨਿਪਛਾਨੀ॥੩॥੬॥੧੩੫॥

ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੧੨॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਤਿਆਗਿਸਗਲਸਿਆਨਪਭਜੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮਨਿਰੰਕਾਰੁ॥ਏਕਸਾਚੇਨਾਮਬਾਝਹੁਸਗਲਦੀਸੈਛਾਰੁ॥੧॥ਸੋਪ੍ਰਭੁਜਾਣੀਐ
ਸਦਸੰਗਿ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਬੂਝੀਐਏਕਹਰਿਕੈਰੰਗਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਰਣਿਸਮਰਥਏਕਕੇਰੀਦੂਜਾਨਾਹੀਠਾਉ॥ਮਹਾਭਉਜਲੁਲੰ
ਘੀਐਸਦਾਹਰਿਗੁਣਗਾਉ॥੨॥ਜਨਮਮਰਣੁਨਿਵਾਰੀਐਦੁਖੁਨਜਮਪੁਰਿਹੋਇ॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਸੋਈਪਾਏਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਪ੍ਰਭੁਸੋਇ॥
੩॥ਏਕਟੇਕਅਧਾਰੁਏਕੋਏਕਕਾਮਨਿਜੋਰੁ॥ਨਾਨਕਜਪੀਐਮਿਲਿਸਾਧਸੰਗਤਿਹਰਿਬਿਨੁਅਵਰੁਨਹੋਰੁ॥੪॥੧॥੧੩੬॥

ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ ਜੀਉਮਨੁਤਨੁਪ੍ਰਾਨਪ੍ਰਭਕੇਦੀਏਸਭਰਸਭੋਗ॥ਦੀਨਬੰਧਪਜੀਅਦਾਤਾਸਰਣਿਰਾਖਣਜੋਗ
॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਧਿਆਇਹਰਿਹਰਿਨਾਉ॥ਹਲਤਿਪਲਤਿਸਹਾਇਸੰਗੇਏਕਸਿਉਲਿਵਲਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬੇਦਸਾਸਤ੍ਰਜਨਧਿਆ
ਵਹਿਤਰਣਕਉਸੰਸਾਰੁ॥ਕਰਮਧਰਮਅਨੇਕਕਿਰਿਆਸਭਊਪਰਿਨਾਮੁਅਚਾਰੁ॥੨॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਅਹੰਕਾਰੁਬਿਨਸੈਮਿਲੈਸਤਿਗੁਰਦੇ
ਵ॥ਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜੁਕਰਿਭਗਤਿਹਰਿਕੀਭਲੀਪ੍ਰਭਕੀਸੇਵ॥੩॥ਚਰਣਸਰਣਦਇਆਲਤੇਰੀਤੂੰਨਿਮਾਣੇਮਾਣੁ॥ਜੀਅਪ੍ਰਾਣ
ਅਧਾਰੁਤੇਰਾਨਾਨਕਕਾਪ੍ਰਭੁਤਾਣੁ॥੪॥੨॥੧੩੭॥ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ ਡੋਲਿਡੋਲਿਮਹਾਦੁਖੁਪਾਇਆਬਿਨਾਸਾਧੂਸੰਗ॥
ਖਾਟਿਲਾਭੁਗੋਬਿੰਦਹਰਿਰਸੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮਇਕਰੰਗ॥੧॥ਹਰਿਕੋਨਾਮੁਜਪੀਐਨੀਤਿ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਧਿਆਇਸੋਪ੍ਰਭੁਤਿਆਗਿਅ
ਵਰਪਰੀਤਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥੁਸੋਪ੍ਰਭੁਜੀਅਦਾਤਾਆਪਿ॥ਤਿਆਗਿਸਗਲਸਿਆਣਪਾਆਠਪਹਿਰਪ੍ਰਭੁ
ਜਾਪਿ॥੨॥ਮੀਤੁਸਖਾਸਹਾਇਸੰਗੀਊਚਅਗਮਅਪਾਰੁ॥ਚਰਣਕਮਲਬਸਾਇਹਿਰਦੈਜੀਅਕੋਆਧਾਰੁ॥੩॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਪਾ
ਰਬ੍ਰਹਮਗੁਣਤੇਰਾਜਸੁਗਾਉ॥ਸਰਬਸੂਖਵਡੀਵਡਿਆਈਜਪਿਜੀਵੈਨਾਨਕੁਨਾਉ॥੪॥੩॥੧੩੮॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫

ਉਦਮੁਕਰਉਕਰਾਵਹੁਠਾਕੁਰਪੇਖਤਸਾਧੂਸੰਗਿ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਚਰਾਵਹੁਰੰਗਨਿਆਪੇਹੀਪ੍ਰਭਰੰਗਿ॥੧॥ਮਨਮਹਿਰਾਮਨਾਮਾ
ਜਾਪਿ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਵਸਹੁਮੇਰੈਹਿਰਦੈਹੋਇਸਹਾਈਆਪਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਣਿਸੁਣਿਨਾਮੁਤੁਮਾਰਾਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਭੁਪੇਖਨਕਾ
ਚਾਉ॥ਦਇਆਕਰਹੁਕਿਰਮਅਪੁਨੇਕਉਇਹੈਮਨੋਰਥੁਸੁਆਉ॥੨॥ਤਨੁਧਨੁਤੇਰਾਤੂੰਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਹਮਰੈਵਸਿਕਿਛੁਨਾਹਿ॥
ਜਿਉਜਿਉਰਾਖਹਿਤਿਉਤਿਉਰਹਣਾਤੇਰਾਦੀਆਖਾਹਿ॥੩॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਬਿਖਕਾਟੈਮਜਨੁਹਰਿਜਨਧੂਰਿ॥

੧੫

ਇਕਿਗਾਤਿਕ੍ਰਮਕਉਨਸੈਨਾਨਕਸਦਾਤਜਾਗਿ॥੪॥ ੧੩੯॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਦਰਸੁਤੇਰਾਸੋਪਾਏ
ਜਿਸੁਮਸਤਕਿਭਾਗੁ॥ਆਪਿਕ੍ਰਿਪਾਲਿਕ੍ਰਿਪਾਪ੍ਰਭਿਧਾਰੀਸਤਿਗੁਰਿਬਖਸਿਆਹਰਿਨਾਮੁ॥੧॥ਕਲਿਜੁਗੁਉਧਾਰਿਆਗੁਰਦੇਵ॥ਮ
ਲਮੂਤਮੂੜਜਿਮੁਘਦਹੋਤੇਸਭਿਲਗੇਤੇਰੀਸੇਵ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੂਆਪਿਕਰਤਾਸਭਸ੍ਰਿਸਟਿਧਰਤਾਸਭਮਹਿਰਹਿਆਸਮਾਇ
॥ਧਰਮਰਾਜਾਬਿਸਮਾਦੁਹੋਇਆਸਭਪਈਪੈਰੀਆਇ॥੨॥ਸਤਜੁਗੁਤ੍ਰੇਤਾਦੁਆਪੁਰੁਭਣੀਐਕਲਿਜੁਗੁਊਤਮੋਜੁਗਾ
ਮਾਹਿ॥ਅਹਿਕਰੁਕਰੇਸੁਅਹਿਕਰੁਪਾਏਕੋਈਨਪਕੜੀਐਕਿਸੈਥਾਇ॥੩॥ਹਰਿਜੀਉਸੋਈਕਰਹਿਜਿਭਗਤਤੇਰੇਜਾਚ
ਹਿਏਹੁਤੇਰਾਬਿਰਦੁ॥ਕਰਜੋੜਿਨਾਨਕਦਾਨੁਮਾਗੈਅਪਣਿਆਸੰਤਾਦੇਹਿਹਰਿਦਰਸੁ॥੪॥੫॥੧੪੦॥

ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੧੩॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਤਿਗੁਰਬਚਨਤੁਮ੍ਹਾਰੇ॥ਨਿਰਗੁਣਨਿਸਤਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਹਾਬਿਖਾਦੀਦੁਸਟਅਪਵਾਦੀਤੇਪੁਨੀਤਸੰਗਾਰੇ॥੧॥
ਜਨਮਭਵੰਤੇਨਰਕਿਪੜੰਤੇਤਿਨ੍ਹਕੇਕੁਲਉਧਾਰੇ॥੨॥ਕੋਇਨਜਾਨੈਕੋਇਨਮਾਨੈਸੇਪਰਗਟੁਹਰਿਦੁਆਰੇ॥੩॥ਕਵਨਉਪਮਾਦੇਉ
ਕਵਨਵਡਾਈਨਾਨਕਖਿਨੁਖਿਨੁਵਾਰੇ॥੪॥ ੧॥ ੧੪੧॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ ਬਾਵਰਸੋਇਰਹੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੋਹਕੁ
ਟੰਬਬਿਖੈਰਸਮਾਤੇਮਿਥਿਆਗਹਨਗਹੇ॥੧॥ਮਿਥਨਮਨੋਰਥਸੁਪਨਆਨੰਦਉਲਾਸਮਨਿਮੁਖਿਸਤਿਕਹੇ॥੨॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁ
ਪਦਾਰਥੁਸੰਗੇਤਿਲੁਮਰਮੁਨਲਹੇ॥੩॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਰਾਖੇਸਤਸੰਗੇਨਾਨਕਸਰਣਿਆਹੇ॥੪॥ ੨॥ ੧੪੨॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫
॥ਤਿਪਦੇ॥ ਓਹੁਪ੍ਰੇਮਪਿਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਨਿਕਮਾਣਿਕਗਜਮੋਤੀਅਨਲਾਲਨਨਹਨਾਹਨਹੀ॥੧॥ਰਾਜਨਭਾਗ
ਨਹੁਕਮਨਸਾਦਨ॥ਕਿਛੁਕਿਛੁਨਚਾਹੀ॥੨॥ਚਰਨਨਸਰਨਨਸੰਤਨਬੰਦਨ॥ਸੁਖੋਸੁਖੁਪਾਹੀ॥ਨਾਨਕਤਪਤਿਹਰੀ॥ਮਿਲੇਪ੍ਰੇ
ਮਪਿਰੀ॥੩॥ ੩॥੧੪੩॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ ਗੁਰਹਿਦਿਖਾਇਓਲੋਇਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਈਤਹਿਊਤਹਿਘਟਿਘਟਿ
ਘਟਿਘਟਿਤੂੰਹੀਤੂੰਹੀਮੋਹਿਨਾ॥੧॥ਕਾਰਨਕਰਨਾਧਾਰਨਧਰਨਾਏਕੈਏਕੈਸੋਹਿਨਾ॥੨॥ਸੰਤਨਪਰਸਨਬਲਿਹਾਰੀਦਰਸਨਨਾ
ਨਕਸੁਖਿਸੁਖਿਸੋਇਨਾ॥੩॥ ੪॥ ੧੪੪॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅਮੋਲਾ॥ ਓਹੁਸਹਜਿਸੁਹੇਲਾ॥੧॥
ਸੰਗਿਸਹਾਈਛੋਡਿਨਜਾਈਓਹੁਅਗਹਅਤੋਲਾ॥੧॥ਪ੍ਰੀਤਮੁਭਾਈਬਾਪੁਮੋਰੋਮਾਈਭਗਤਨਕਾਓਲ੍ਹਾ॥੨॥ਅਲਖੁਲਖਾਇ
ਆਗੁਰਤੇਪਾਇਆਨਾਨਕਇਹੁਹਰਿਕਾਚੋਲ੍ਹਾ॥੩॥ ੫॥ ੧੪੫॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ ਆਪੁਨੀਭਗਤਿਨਿਬਾਹਿ॥ਠਾਕੁਰਆ
ਇਓਆਹਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਹੋਇਸਕਾਰਥੁਹਿਰਦੈਚਰਨਬਸਾਹਿ॥੧॥ਏਹਮੁਕਤਾਏਹਜੁਗਤਾਰਾਖਹੁਸੰਤਸੰਗਾ
ਹਿ॥੨॥ਨਾਮੁਧਿਆਵਉਸਹਜਿਸਮਾਵਉਨਾਨਕਹਰਿਗੁਨਗਾਹਿ॥੩॥ ੬॥ ੧੪੬॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ਠਾਕੁਰਚਰਣਸੁ
ਹਾਵੇ॥ਹਰਿਸੰਤਨਪਾਵੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪੁਗਵਾਇਆਸੇਵਕਮਾਇਆਗੁਨਰਸਿਰਸਿਗਾਵੇ॥੧॥ਏਕਹਿਆਸਾਦਰਸਪਿਆ
ਸਾ ਆਨਨਭਾਵੈ॥੨॥ਦਇਆਤੁਹਾਰੀਕਿਆਜੰਤਵਿਚਾਰੀਨਾਨਕਬਲਿਬਲਿਜਾਵੇ॥੩॥ ੭॥ ੧੪੭॥ ਆਸਾ
ਮਹਲਾ੫॥ ਏਕੁਸਿਮਰਿਮਨਮਾਹੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮੁਧਿਆਵਹੁਰਿਦੈਬਸਾਵਹੁਤਿਸੁਬਿਨੁਕੋਨਾਹੀ॥੧॥ਪ੍ਰਭਸਰਨੀਆਈਐ
ਸਰਬਫਲਪਾਈਐਸਗਲੇਦੁਖਜਾਹੀ॥੨॥ਜੀਅਨਕੋਦਾਤਾਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾਨਾਨਕਘਟਿਘਟਿਆਹੀ॥੩॥ ੮॥ ੧੪੮॥

ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ਹਰਿਬਿਸਰਤਸੋਮੂਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮੁਧਿਆਵੈਸਰਬਫਲਪਾਵੈਸੋਜਨੁਸੁਖੀਆਹੂਆ॥੧॥
ਰਾਜੁਕਹਾਵੈਹਉਕਰਮਕਮਾਵੈ॥ਬਾਧਿਓਨਲਨੀਭ੍ਰਮਿਸੂਆ॥੨॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਿਸੁਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟਿਆਸੋਜਨੁਨਿਹਚਲੁਥੀ
ਆ॥੩॥੪੫॥੧੪੯॥

ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ ਘਰੁ੧੪॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਓਹੁਨੇਹੁਨਵੇਲਾ॥ਅਪੁਨੇਪ੍ਰੀਤਮਸਿਉਲਾਗਿਰਹੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਪ੍ਰਭਭਾਵੈਜਨਮਿਨਆਵੈ॥ਹਰਿਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਹਰਿਪ੍ਰੀਤਿਰਚੈ॥੧
॥ਪ੍ਰਭਸੰਗਿਮਿਲੀਜੈਇਹੁਮਨੁਦੀਜੈ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈਅਪਨੀਦਇਆਕਰਹੁ॥੨॥੧॥੧੫੦॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫
ਮਿਲੁਰਾਮਪਿਆਰੇਤੁਮਬਿਨੁਧੀਰਜੁਕੋਨਕਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤ੍ਰਬਹੁਕਰਮਕਮਾਏ॥ਪ੍ਰਭਤੁਮਰੇਦਰਸਬਿਨੁਸੁਖੁਨਾ
ਹੀ॥੧॥ਵਰਤਨੇਮਸੰਜਮਕਰਿਥਾਕੇਨਾਨਕਸਾਧਸਰਨਿਪ੍ਰਭਸੰਗਿਵਸੈ॥੨॥੨॥

ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ ਘਰੁ੧੫ ਪੜਤਾਲ॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਬਿਕਾਰਮਾਇਆਮਾਦਸੋਇਓਸੂਝਬੂਝਨਆਵੈ॥ਪਕਰਿਕੇਸਜਮਿਉਠਾਰਿਓਤਦਹੀਘਰਿਜਾਵੈ॥੧॥ਲੋਭਬਿਖਿਆਬਿਖੈਲਾਗੇ
ਹਿਰਿਵਿਤਚਿਤਦੁਖਾਹੀ॥ਖਿਨਭੰਗਨਾਕੈਮਾਨਿਮਾਤੇਅਸੁਰਜਾਣਹਿਨਾਹੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬੇਦਸਾਸਤ੍ਰਜਨਪੁਕਾਰਹਿਸੁਨੈਨਾਹੀਡੋਰਾ॥
ਨਿਪਟਿਬਾਜੀਹਾਰਿਮੂਕਾਪਛੁਤਾਇਓਮਨਿਭੋਰਾ॥੨॥ਡਾਨੁਸਗਲਗੈਰਵਜਹਿਭਰਿਆਦੀਵਾਨਲੇਖੈਨਪਰਿਆ॥ਜੇਂਹਕਾਰਜਿਰਹੈਓ
ਲਾ॥ਸੋਇਕਾਮੁਨਕਰਿਆ॥੩॥ਐਸੋਜਗੁਮੋਹਿਗੁਰਿਦਿਖਾਇਓਤਉਏਕਕੀਰਤਿਗਾਇਆ॥ਮਾਨੁਤਾਨੁਤਜਿਸਿਆਨਪਸਰ
ਣਿਨਾਨਕੁਆਇਆ॥੪॥੧॥੧੫੨॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ ਬਾਪਾਰਿਗੋਵਿੰਦਨਾਏ॥ਸਾਧਸੰਤਮਨਾਏਪ੍ਰਿਅਪਾਏਗੁਨਗਾਏ॥
ਪੰਚਨਾਦਤੂਰਬਜਾਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਿਰਪਾਪਾਏਸਹਜਾਏਦਰਸਾਏ॥ਅਬਰਾਤਿਆਗੋਵਿੰਦਸਿਉ॥ਸੰਤਸੇਵਿਪ੍ਰੀਤਿਨਾਥਰੰਗੁਲਾ
ਲਨਲਾਏ॥੧॥ਗੁਰਗਿਆਨੁਮਨਿਦ੍ਰਿੜਾਏਰਹਸਾਏਨਹੀਆਏ॥ਸਹਜਾਏਮਨਿਨਿਧਾਨੁਪਾਏ॥ਸਭਤਜੀਮਨੈਕੀਕਾਮਕਰਾ॥ਚਿਰੁ ਚਿਰੁ
ਚਿਰੁਚਿਰੁਭਇਆਮਨਿਬਹੁਤੁਪਿਆਸਲਾਗੀ॥ਹਰਿਦਰਸਨੋਦਿਖਾਵਹੁਮੋਹਿਤੁਮਬਤਾਵਹੁ॥ਨਾਨਕਦੀਨਸਰਣਿਆਏਗਲਿਲਾ
ਏ॥੨॥੨॥੧੫੩॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ ਕੋਊਬਿਖਮਗਾਰਤੋਰੈ॥ਆਸਪਿਆਸਧੋਹਮੋਹਭਰਮਹੀਤੇਹੋਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਮ
ਕ੍ਰੋਧਲੋਭਮਾਨਇਹਬਿਆਧਿਛੋਰੈ॥੧॥ਸੰਤਸੰਗਿਨਾਮਰੰਗਿਗੁਨਗੋਬਿੰਦਗਾਵਉ॥ਅਨਦਿਨੋਪ੍ਰਭਧਿਆਵਉ॥ਭ੍ਰਮਭੀਤਿਜੀਤਿਮਿ
ਟਾਵਉ॥ਨਿਧਿਨਾਮੁਨਾਨਕਮੋਰੈ॥੨॥੩॥੧੫੪॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਲੋਭੁਤਿਆਗੁ॥ਮਨਿਸਿਮਰਿਗੋਬਿੰਦਨਾਮੁ
॥੧॥ਹਰਿਭਜਨਸਫਲਕਾਮ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਜਿਮਾਨਮੋਹਵਿਕਾਰਮਿਥਿਆਜਪਿਰਾਮਰਾਮਰਾਮ॥ਮਨਸੰਤਨਾਕੈਚਰਨਲਾਗੁ॥੧
॥ਪ੍ਰਭਗੋਪਾਲਦੀਨਦਇਆਲਪਤਿਤਪਾਵਨਪਾਰਬ੍ਰਹਮਹਰਿਚਰਣਸਿਮਰਜਾਗੁ॥ਕਰਿਭਗਤਿਨਾਨਕਪੂਰਨਭਾਗੁ॥੨॥੪॥
੧੫੫॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ ਹਰਖਸੋਗਬੈਰਾਗਅਨੰਦੀਖੇਲੁਰੀਦਿਖਾਇਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਖਿਨਹੂੰਭੈਨਿਰਭੈਖਿ
ਨਹੂੰ॥ਖਿਨਹੂੰਉਠਿਧਾਇਓ॥ਖਿਨਹੂੰਰਸਭੋਗਨ॥ਖਿਨਹੂੰਖਿਨਹੂੰਤਜਿਜਾਇਓ॥੧॥ਖਿਨਹੂੰਜੋਗਤਾਪਬਹੁਪੂਜਾ॥ਖਿਨਹੂੰਭਰਮਾਇ
ਓ॥ਖਿਨਹੂੰਕਿਰਪਾਸਾਧੂਸੰਗਿਨਾਨਕਹਰਿਰੰਗਿਲਾਇਓ॥੨॥੫॥੧੫੬॥

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੫ ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਬਿੰਦ ਕਰਿ ਹਾਂ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਪਿਆਰਿ ਹਾਂ ॥ ਗੁਰਿ ਕਹਿਆ ਸੁ ਚਿਤਿ ਧਰਿ ਹਾਂ ॥ ਅਨ ਸਿਉ ਤੋਰਿ ਫੇਰਿ ਹਾਂ ॥ ਐਸੇ ਲਾਲਨੁ ਪਾਇਓ ਰੀ ਸਖੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੰਕਜ ਮੋਹ ਸਰਿ ਹਾਂ ॥ ਪਗੁ ਨਹੀ ਚਲੈ ਹਰਿ ਹਾਂ ॥ ਗਹਡਿਓ ਮੂੜ ਨਰਿ ਹਾਂ ॥ ਅਨਿਨ ਉਪਾਵ ਕਰਿ ਹਾਂ ॥ ਤਉ ਨਿਕਸੈ ਸਰਨਿ ਪੈ ਰੀ ਸਖੀ ॥੧॥ ਥਿਰ ਥਿਰ ਚਿਤ ਥਿਰ ਹਾਂ ॥ ਬਨੁ ਗ੍ਰਿਹੁ ਸਮਸਰਿ ਹਾਂ ॥ ਅੰਤਰਿ ਏਕ ਪਿਰ ਹਾਂ ॥ ਬਾਹਰਿ ਅਨੇਕ ਧਰਿ ਹਾਂ ॥ ਰਾਜਨ ਜੋਗੁ ਕਰਿ ਹਾਂ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਲੋਗ ਅਲੋਗੀ ਰੀ ਸਖੀ ॥੨॥੧॥੧੫੮॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਨਸਾ ਏਕ ਮਾਨਿ ਹਾਂ ॥ ਗੁਰ ਸਿਉ ਨੇਤ ਧਿਆਨਿ ਹਾਂ ॥ ਦ੍ਰਿੜੁ ਸੰਤ ਮੰਤ੍ਰ ਗਿਆਨਿ ਹਾਂ ॥ ਸੇਵਾ ਗੁਰ ਚਰਾਨਿ ਹਾਂ ॥ ਤਉ ਮਿਲੀਐ ਗੁਰ ਕ੍ਰਿਪਾਨਿ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਟੂਟੇ ਅਨ ਭਰਾਨਿ ਹਾਂ ॥ ਰਵਿਓ ਸਰਬ ਥਾਨਿ ਹਾਂ ॥ ਲਹਿਓ ਜਮ ਭਇਆਨਿ ਹਾਂ ॥ ਪਾਇਓ ਪੇਡ ਥਾਨਿ ਹਾਂ ॥ ਤਉ ਚੂਕੀ ਸਗਲ ਕਾਨਿ ॥੧॥ ਲਹਨੋ ਜਿਸੁ ਮਥਾਨਿ ਹਾਂ ॥ ਭੈ ਪਾਵਕ ਪਾਰਿ ਪਰਾਨਿ ਹਾਂ ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਤਿਸਹਿ ਥਾਨਿ ਹਾਂ ॥ ਹਰਿ ਰਸ ਰਸਹਿ ਮਾਨਿ ਹਾਂ ॥ ਲਾਥੀ ਤਿਸ ਭੁਖਾਨਿ ਹਾਂ ॥ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਓ ਰੇ ਮਨਾ ॥੨॥੨॥੧੫੯॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਨੀ ਹਾਂ ॥ ਜਪੀਐ ਸਹਜ ਧੁਨੀ ਹਾਂ ॥ ਸਾਧੂ ਰਸਨ ਭਨੀ ਹਾਂ ॥ ਛੂਟਨ ਬਿਧਿ ਸੁਨੀ ਹਾਂ ॥ ਪਾਈਐ ਵਡ ਪੁਨੀ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਖੋਜਹਿ ਜਨ ਮੁਨੀ ਹਾਂ ॥ ਸ੍ਰਬ ਕਾ ਪ੍ਰਭ ਧਨੀ ਹਾਂ ॥ ਦੁਲਭ ਕਲਿ ਦੁਨੀ ਹਾਂ ॥ ਦੂਖ ਬਿਨਾਸਨੀ ਹਾਂ ॥ ਪ੍ਰਭ ਪੂਰਨ ਆਸਨੀ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥੧॥ ਮਨ ਸੋ ਸੇਵੀਐ ਹਾਂ ॥ ਅਲਖ ਅਭੇਵੀਐ ਹਾਂ ॥ ਤਾਂ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ ਹਾਂ ॥ ਬਿਨਸਿ ਨ ਜਾਇ ਮਰਿ ਹਾਂ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਨਿਆ ਹਾਂ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥੨॥੩॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਏਕਾ ਓਟ ਗਹੁ ਹਾਂ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਕਹੁ ਹਾਂ ॥ ਆਗਿਆ ਸਤਿ ਸਹੁ ਹਾਂ ॥ ਮਨਹਿ ਨਿਧਾਨੁ ਲਹੁ ਹਾਂ ॥ ਸੁਖਹਿ ਸਮਾਈਐ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੀਵਤ ਜੋ ਮਰੈ ਹਾਂ ॥ ਦੁਤਰੁ ਸੋ ਤਰੈ ਹਾਂ ॥ ਸਭ ਕੀ ਰੇਨੁ ਹੋਇ ਹਾਂ ॥ ਨਿਰਭਉ ਕਹਉ ਸੋਇ ਹਾਂ ॥ ਮਿਟੇ ਅੰਦੇਸਿਆ ਹਾਂ ॥ ਸੰਤ ਉਪਦੇਸਿਆ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥੧॥ ਜਿਸੁ ਜਨ ਨਾਮ ਸੁਖੁ ਹਾਂ ॥ ਤਿਸੁ ਨਿਕਟਿ ਨ ਕਦੇ ਦੁਖੁ ਹਾਂ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੁਨੇ ਹਾਂ ॥ ਸਭੁ ਕੋ ਤਿਸੁ ਮੰਨੇ ਹਾਂ ॥ ਸਫਲੁ ਸੁ ਆਇਆ ਹਾਂ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਭਾਇਆ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥੨॥੪॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਈਐ ਹਾਂ ॥ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਈਐ ਹਾਂ ॥ ਉਆ ਰਸ ਜੋ ਬਿਧੇ ਹਾਂ ॥ ਤਾ ਕਉ ਸਗਲ ਸਿਧੇ ਹਾਂ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੀਆ ਹਾਂ ॥ ਨਾਨਕ ਬਡਭਾਗੀਆ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤ ਪਗ ਧੋਈਐ ਹਾਂ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਖੋਈਐ ਹਾਂ ॥ ਦਾਸਹ ਰੇਨੁ ਹੋਇ ਹਾਂ ॥ ਬਿਆਪੈ ਦੁਖੁ ਨ ਕੋਇ ਹਾਂ ॥ ਭਗਤਾ ਸਰਨਿ ਪਰੁ ਹਾਂ ॥ ਜਨਮਿ ਨ ਕਦੇ ਮਰਿ ਹਾਂ ॥ ਅਸਥਿਰੁ ਸੇ ਭਏ ਹਾਂ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਿਨ ਜਪਿ ਲਏ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥੧॥ ਸਾਜਨੁ ਮੀਤੁ ਤੂੰ ਹਾਂ ॥ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ਤੂੰ ਹਾਂ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਨਾਹਿ ਕੋਇ ਹਾਂ ॥ ਮਨਹਿ ਅਰਾਧਿ ਸੋਇ ਹਾਂ ॥ ਨਿਮਖ ਨ ਵੀਸਰੈ ਹਾਂ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਸਰੈ ਹਾਂ ॥ ਗੁਰ ਕਉ ਕੁਰਬਾਨੁ ਜਾਉ ਹਾਂ ॥ ਨਾਨਕੁ ਜਪੇ ਨਾਉ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥੨॥੫॥੧੬੧॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਾਰਨ ਕਰਨ ਤੂੰ ਹਾਂ ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਸੁਝੈ ਮੂੰ ਹਾਂ ॥ ਕਰਹਿ ਸੁ ਹੋਈਐ ਹਾਂ ॥ ਸਹਜਿ ਸੁਖਿ ਸੋਈਐ ਹਾਂ ॥ ਧੀਰਜ ਮਨਿ ਭਏ ਹਾਂ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਦਰਿ ਪਏ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗਮੇ ਹਾਂ ॥ ਪੂਰਨ ਸੰਜਮੇ ਹਾਂ ॥ ਜਬ ਤੇ ਛੁਟੇ ਆਪ ਹਾਂ ॥ ਤਬ ਤੇ ਮਿਟੇ ਤਾਪ ਹਾਂ ॥ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀਆ ਹਾਂ ॥ ਪਤਿ ਰਖੁ ਬਨਵਾਰੀਆ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥੧॥ ਇਹੁ ਸੁਖੁ ਜਾਨੀਐ ਹਾਂ ॥ ਹਰਿ ਕਰੇ ਸੁ ਮਾਨੀਐ ਹਾਂ ॥ ਮੰਦਾ ਨਾਹਿ ਕੋਇ ਹਾਂ ॥ ਸੰਤ ਕੀ ਰੇਨ ਹੋਇ ਹਾਂ ॥ ਆਪੇ ਜਿਸੁ ਰਖੈ ਹਾਂ ॥ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸੋ ਚਖੈ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥੨॥ ਜਿਸ ਕਾ ਨਾਹਿ ਕੋਇ ਹਾਂ ॥ ਤਿਸ ਕਾ

ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇਹਾਂ॥ ਅੰਤਰਗਤਿ ਬੁਝੇਹਾਂ॥ ਸਭੁ ਕੰਛੁ ਤਿਸੁ ਸੁਝੇਹਾਂ॥ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਲੇਹੁ ਹਾਂ॥ ਨਾਨਕ ਅਰਦਾਸਏਹੁ ਮੇਰੇ ਮਨਾ॥੩॥੬॥

ਆਸਾਵਰੀ ਮਹਲਾ ੫॥ +ਇਕਤੁਕਾ ਓਇ ਪਰਦੇਸੀਆ ਹਾਂ॥ ਸੁਨਤ ਸੰਦੇਸਿਆ ਹਾਂ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਾ ਸਿਉ ਰਚਿ ਰਹੇ ਹਾਂ॥ ਸਭ ਕਉ ਤਜਿ ਗਏ ਹਾਂ॥ ਸੁਪਨਾ ਜਿਉ ਭਏ ਹਾਂ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਿਨ ਲਏ ਹਾਂ॥੧॥ ਹਰਿ ਤਜਿ ਅਨ ਲਗੇ ਹਾਂ॥ ਜਨਮਹਿ ਮਰਿ ਭਗੇ ਹਾਂ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਿਨ ਲਹੇ ਹਾਂ॥ ਜੀਵਤ ਸੇ ਰਹੇ ਹਾਂ॥ ਜਿਸਹਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਹੋਇ ਹਾਂ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤੁ ਸੋਇ ਹਾਂ॥ ॥੨॥੭॥

ਰਾਗੁ ਆਸਾਵਰੀ ਮਹਲਾ ੯॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਬਿਰਥਾ ਕਹਉ ਕਵਨ ਸਿਉ ਮਨ ਕੀ॥ ਲੋਭਿ ਗ੍ਰਸਿਓ ਦਸ ਹੂ ਦਿਸ ਧਾਵਤ ਆਸਾ ਲਾਗਿਓ ਧਨ ਕੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੁਖ ਕੈ ਹੇਤਿ ਬਹੁਤੁ ਦੁਖੁ ਪਾਵਤ ਸੇਵ ਕਰਤ ਜਨ ਜਨ ਕੀ॥ ਦੁਆਰਹਿ ਦੁਆਰਿ ਸੁਆਨ ਜਿਉ ਡੋਲਤ ਨਹਿ ਸੁਧ ਰਾਮ ਭਜਨ ਕੀ॥ ੧॥ ਮਾਨਸ ਜਨਮੁ ਅਕਾਰਥ ਖੋਵਤ ਲਾਜ ਨ ਲੋਕ ਹਸਨ ਕੀ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਿਉ ਨਹੀ ਗਾਵਤ ਕੁਮਤਿ ਬਿਨਾਸੈ ਤਨ ਕੀ॥੨॥੧॥

ਜੁਮਲਾ ਆਸਾ ਕਾ॥ ਸੋਦਰੁ ੧॥ ਸੋ ਪੁਰਖੁ ੧॥ ਮ: ੧॥ ੩੯॥ ਮ: ੩॥ ੧੩॥ ਮ: ੪॥ ੧੫॥ ੧ਮ: ੫॥ ੧੬੩॥ ਮ: ੯॥ ੧॥ ਤਿਨ ਕਾ ਜੋੜੁ ੨੩੩॥

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੩॥ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਉਤਰਿ ਅਵਘਟਿ ਸਰਵਰਿ ਨਾਵੈ॥ ਬਕੈ ਨ ਬੋਲੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ॥ ਜਲੁ ਆਕਾਸੀ ਸੁੰਨਿ ਸਮਾਵੈ॥ ਰਸੁ ਸਤੁ ਝੋਲਿ ਮਹਾ ਰਸੁ ਪਾਵੈ॥ ੧॥ ਐਸਾ ਗਿਆਨੁ ਸੁਨਹੁ ਅਭ ਮੋਰੇ॥ ਭਰਿਪੁਰਿ ਧਾਰਿ ਰਹਿਆ ਸਭ ਠਉਰੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਚੁ ਬ੍ਰਤੁ ਨੇਮੁ ਨ ਕਾਲੁ ਸੰਤਾਵੈ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਕਰੋਧੁ ਜਲਾਵੈ॥ ਗਗਨਿ ਨਿਵਾਸਿ ਸਮਾਧਿ ਲਗਾਵੈ॥ ਪਾਰਸੁ ਪਰਸਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਵੈ॥੨॥ ਸਚੁ ਮਨ ਕਾਰਣਿ ਤਤੁ ਬਿਲੋਵੈ॥ ਸੁਭਰ ਸਰਵਰਿ ਮੈਲੁ ਨ ਧੋਵੈ॥ ਜੈ ਸਿਉ ਰਾਤਾ ਤੈਸੋ ਹੋਵੈ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਵੈ॥੩॥ ਗੁਰ ਹਿਵ ਸੀਤਲੁ ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਵੈ॥ ਸੇਵਾ ਸੁਰਤਿ ਬਿਭੂਤ ਚੜਾਵੈ॥ ਦਰਸਨੁ ਆਪਿ ਸਹਜ ਘਰਿ ਆਵੈ॥ ਨਿਰਮਲ ਬਾਣੀ ਨਾਦੁ ਵਜਾਵੈ॥੪॥ ਅੰਤਰਿ ਗਿਆਨੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਸਾਰਾ॥ ਤੀਰਥ ਮਜਨੁ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਾ॥ ਅੰਤਰਿ ਪੂਜਾ ਥਾਨੁ ਮੁਰਾਰਾ॥ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਵਣਹਾਰਾ॥੫॥ ਰਸਿ ਰਸਿਆ ਮਤਿ ਏਕੈ ਭਾਇ॥ ਤਖਤਿ ਨਿਵਾਸੀ ਪੰਚ ਸਮਾਇ॥ ਕਾਰ ਕਮਾਈ ਖਸਮ ਰਜਾਇ॥ ਅਵਿਗਤਿ ਨਾਥੁ ਨ ਲਖਿਆ ਜਾਇ॥੬॥ ਜਲ ਮਹਿ ਉਪਜੈ ਜਲ ਤੇ ਦੂਰਿ॥ ਜਲ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ॥ ਕਿਸੁ ਨੇੜੈ ਕਿਸੁ ਆਖਾ ਦੂਰਿ॥ ਨਿਧਿ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਵੇਖਿ ਹਦੂਰਿ॥੭॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਫੁਨਿ ਹੋਇ॥ ਸੁਣਿ ਭਰਥਰਿ ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਬੀਚਾਰੁ॥ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਆਧਾਰੁ॥੮॥੧॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧॥ ਸਭਿ ਜਪ ਸਭਿ ਤਪ ਸਭ ਚਤੁਰਾਈ॥ ਊਝੜਿ ਭਰਮੈ ਰਾਹਿ ਨ ਪਾਈ॥ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਕੋ ਥਾਇ ਨ ਪਾਈ॥ ਨਾਮ ਬਿਹੂਣੈ ਮਾਥੇ ਛਾਈ॥੧॥ ਸਾਚੁ ਧਣੀ ਜਗੁ ਆਇ ਬਿਨਾਸਾ॥ ਛੂਟਸਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਾਸਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਗੁ ਮੋਹਿ ਬਾਧਾ ਬਹੁਤੀ ਆਸਾ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਇਕਿ ਭਏ ਉਦਾਸਾ॥ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਕਮਲੁ ਪਰਗਾਸਾ॥ ਤਿਨ ਕਉ ਨਾਹੀ ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸਾ॥੨॥ ਜਗੁ ਤ੍ਰਿਅ ਜਿਤੁ ਕਾਮਣਿ ਹਿਤਕਾਰੀ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਲਗਿ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰੀ॥ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਬਾਜੀ ਹਾਰੀ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਕਰਣੀ ਸਾਰੀ॥੩॥ ਬਾਹਰਹੁ ਹਉਮੈ ਕਹੈ ਕਹਾਏ॥ ਅੰਦਰਹੁ ਮੁਕਤੁ ਲੇਪੁ ਕਦੇ ਨ ਲਾਏ॥ ਮਾਇਆ

ਮੋਹ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਸਦ ਹਿਰਦੈ ਧਿਆਏ ॥੪॥ ਧਾਵਤੁ ਰਾਖੈ ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ ॥ ਸਿਖ ਸੰਗਤਿ ਕਰਮਿ ਮਿਲ
ਏ ॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਭੂਲੋ ਆਵੈ ਜਾਏ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੰਜੋਗਿ ਮਿਲਾਏ ॥੫॥ ਰੂੜੋ ਕਹਉ ਨ ਕਹਿਆ ਜਾਈ ॥ ਅਕਥ ਕਥਉ ਨਹ ਕੀਮ
ਤਿ ਪਾਈ ॥ ਸਭ ਦੁਖ ਤੇਰੇ ਸੂਖ ਰਜਾਈ ॥ ਸਭਿ ਦੁਖ ਮੇਟੇ ਸਾਚੈ ਨਾਈ ॥੬॥ ਕਰ ਬਿਨੁ ਵਾਜਾ ਪਗ ਬਿਨੁ ਤਾਲਾ ॥ ਜੇ ਸਬਦੁ ਬੁਝ
ਭੈ ਤਾ ਸਚੁ ਨਿਹਾਲਾ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸਾਚੁ ਸਭੇ ਸੁਖ ਨਾਲਾ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਰਾਖੈ ਰਖਵਾਲਾ ॥੭॥ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸੂਝੈ ਆਪੁ ਗਵਾਵੈ ॥ ਬਾਣੀ
ਬੂਝੈ ਸਚਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੇ ਏਕ ਲਿਵ ਤਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਧੰਨੁ ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥੮॥੩॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥
ਲੇਖ ਅਸੰਖ ਲਿਖਿ ਲਿਖਿ ਮਾਨੁ ॥ ਮਨਿ ਮਾਨਿਐ ਸਚੁ ਸੁਰਤਿ ਵਖਾਨੁ ॥ ਕਥਨੀ ਬਦਨੀ ਪੜਿ ਪੜਿ ਭਾਰੁ ॥ ਲੇਖ ਅਸੰਖ ਅ
ਲੇਖੁ ਅਪਾਰੁ ॥੧॥ ਐਸਾ ਸਾਚਾ ਤੂੰ ਏਕੋ ਜਾਣੁ ॥ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣਾ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਜਗੁ ਬਾਧਾ
ਜਮਕਾਲਾ ॥ ਬਾਧਾ ਛੂਟੈ ਨਾਮੁ ਸਮ੍ਹਾਲਾ ॥ ਗੁਰੁ ਸੁਖਦਾਤਾ ਅਵਰੁ ਨ ਭਾਲਿ ॥ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਨਿਬਹੀ ਤੁਧੁ ਨਾਲਿ ॥੨॥ ਸਬਦਿ ਮਰੈ
ਤਾ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ ਅਚਰੁ ਚਰੈ ਤਾ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ ॥ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤੁ ਮਨਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਤ ਸਚਿ ਸਮਾਏ ॥੩॥ ਜਿ
ਨ ਧਰ ਸਾਜੀ ਗਗਨੁ ਅਕਾਸੁ ॥ ਜਿਨਿ ਸਭ ਥਾਪੀ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਿ ॥ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਆਪੇ ਆਪਿ ॥ ਕਿਸੈ ਨ ਪੂਛੇ ਬਖਸੇ ਆਪਿ ॥੪॥ ਤੂ
ਪੁਰੁ ਸਾਗਰੁ ਮਾਣਕ ਹੀਰੁ ॥ ਤੂੰ ਨਿਰਮਲੁ ਸਚੁ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰੁ ॥ ਸੁਖੁ ਮਾਨੈ ਭੇਟੈ ਗੁਰ ਪੀਰੁ ॥ ਏਕੋ ਸਾਹਿਬੁ ਏਕੁ ਵਜੀਰੁ ॥੫॥ ਜਗੁ ਬੰਦੀ
ਮੁਕਤੇ ਹਉ ਮਾਰੀ ॥ ਜਗਿ ਗਿਆਨੀ ਵਿਰਲਾ ਆਚਾਰੀ ॥ ਜਗਿ ਪੰਡਿਤੁ ਵਿਰਲਾ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੇ ਸਭ ਫਿਰੈ ਅਹੰ
ਕਾਰੀ ॥੬॥ ਜਗੁ ਦੁਖੀਆ ਸੁਖੀਆ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥ ਜਗੁ ਰੋਗੀ ਭੋਗੀ ਗੁਣ ਰੋਇ ॥ ਜਗੁ ਉਪਜੈ ਬਿਨਸੈ ਪਤਿ ਖੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋ
ਵੈ ਬੂਝੈ ਸੋਇ ॥੭॥ ਮਹਘੋ ਮੋਲਿ ਭਾਰਿ ਅਫਾਰੁ ॥ ਅਟਲ ਅਛਲੁ ਗੁਰਮਤੀ ਧਾਰੁ ॥ ਭਾਇ ਮਿਲੈ ਭਾਵੈ ਭੈਕਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕੁ ਨੀਚੁ ਕ
ਹੈ ਬੀਚਾਰੁ ॥੮॥੩॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਏਕੁ ਮਰੈ ਪੰਚੇ ਮਿਲਿ ਰੋਵਹਿ ॥ ਹਉਮੈ ਜਾਇ ਸਬਦਿ ਮਲੁ ਧੋਵਹਿ ॥ ਸਮਝਿ
ਸੂਝਿ ਸਹਜ ਘਰਿ ਹੋਵਹਿ ॥ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਸਗਲੀ ਪਤਿ ਖੋਵਹਿ ॥੧॥ ਕਉਣੁ ਮਰੈ ਕਉਣੁ ਰੋਵੈ ਓਹੀ ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਭਸੈ ਸਿਰਿ
ਤੋਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੂਏ ਕਉ ਰੋਵੈ ਦੁਖੁ ਕੋਇ ॥ ਸੋ ਰੋਵੈ ਜਿਸੁ ਬੇਦਨ ਹੋਇ ॥ ਜਿਸੁ ਬੀਤੀ ਜਾਣੈ ਪ੍ਰਭ ਸੋਇ ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥
੨॥ ਜੀਵਤ ਮਰਣਾ ਤਾਰੇ ਤਰਣਾ ॥ ਜੈ ਜਗਦੀਸ ਪਰਮ ਗਤਿ ਸਰਣਾ ॥ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣਾ ॥ ਗੁਰੁ ਬੋਹਿਥੁ ਸਬਦਿ ਭੈ ਤਰ
ਣਾ ॥੩॥ ਨਿਰਭਉ ਆਪਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸੂਤਕੁ ਜਗਿ ਛੋਤਿ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਬਿਨਸੈ ਕਿਆ ਕਹਿ ਰੋਤਿ ॥ ਜਨਮਿ ਮੂਏ ਬਿਨੁ ਭਗ
ਤਿ ਸਰੋਤਿ ॥੪॥ ਮੂਏ ਕਉ ਸਚੁ ਰੋਵਹਿ ਮੀਤ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਰੋਵਹਿ ਨੀਤਾ ਨੀਤ ॥ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਪਰਹਰਿ ਸਹਜਿ ਸੁਚੀਤ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਉਪਉ ਕ੍ਰਿਸਨ ਪ
ਰੀਤਿ ॥੫॥ ਭੀਤਰਿ ਏਕੁ ਅਨੇਕ ਅਸੰਖ ॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਬਹੁ ਸੰਖ ਅਸੰਖ ॥ ਬਿਨੁ ਭੈ ਭਗਤੀ ਜਨਮੁ ਬਿਰੰਥ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਮਿਲਿ ਪਰਮਾ
ਰੰਥ ॥੬॥ ਆਪਿ ਮਰੈ ਮਾਰੇ ਭੀ ਆਪਿ ॥ ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਿ ॥ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਈ ਜੋਤੀ ਤੂ ਜਾਤਿ ॥ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ਮਿਲਣੁ ਨਹੀ ਭ੍ਰਾ
ਤਿ ॥੭॥ ਸੂਤਕੁ ਅਗਨਿ ਭਖੈ ਜਗੁ ਖਾਇ ॥ ਸੂਤਕੁ ਜਲਿ ਥਲਿ ਸਭ ਹੀ ਥਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੂਤਕਿ ਜਨਮਿ ਮਰੀਜੈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀ
ਜੈ ॥੮॥੫॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਆਪੁ ਵੀਚਾਰੈ ਸੁ ਪਰਖੈ ਹੀਰਾ ॥ ਏਕ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਤਾਰੇ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥ ਗੁਰੁ ਮਾਨੈ ਮਨ ਤੇ ਮਨੁ ਧੀਰਾ ॥੧॥
ਐਸਾ ਸਾਹੁ ਸਰਾਫੀ ਕਰੈ ॥ ਸਾਚੀ ਨਦਰਿ ਏਕ ਲਿਵ ਤਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੂੰਜੀ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਸਾਰੁ ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਸਾਚਿ ਰਤਾ ਪੈਕਾਰੁ ॥ ਸਿਫਤਿ
ਸਹਜ ਘਰਿ ਗੁਰੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥੨॥ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥ ਰਾਮ ਨਰਾਇਣੁ ਕਹੈ ਕਹਾਏ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਵਾਟ ਮਹਲੁ ਘਰੁ ਪਾਏ ॥

੩॥ਕੰਚਨਕਾਇਆਜੋਤਿਅਨੂਪੁ॥ਤ੍ਰਿਭਵਣਦੇਵਾਸਗਲਸਰੂਪੁ॥ਮੈਸੋਧਨੁਪਲੈਸਾਚੁਅਖੂਟੁ॥੪॥ਪੰਚਤੀਨਨਵਚਾਰਿਸਮਾਵੈ॥
ਧਰਣਿਗਗਨੁਕਲਧਾਰਿਰਹਾਵੈ॥ਬਾਹਰਿਜਾਤਉਉਲਟਿਪਰਾਵੈ॥੫॥ਮੂਰਖੁਹੋਇਨਆਖੀਸੂਝੈ॥ਜਿਹਵਾਰਸੁਨਹੀਕਹਿਆਬੂਝੈ॥
ਬਿਖੁਕਾਮਾਤਾਜਗਸਿਉਲੂਝੈ॥੬॥ਊਤਮੁਸੰਗਤਿਊਤਮੁਹੋਵੈ॥ਗੁਣਕਉਧਾਵੈਅਵਗਣਧੋਵੈ॥ਬਿਨੁਗੁਰਸੇਵੇਸਹਜੁਨਹੋਵੈ॥੭॥
ਹੀਰਾਨਾਮੁਜਵੇਹਰਲਾਲੁ॥ਮਨੁਮੋਤੀਹੈਤਿਸਕਾਮਾਲੁ॥ਨਾਨਕਪਰਖੈਨਦਰਿਨਿਹਾਲੁ॥੮॥ ੫॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੧॥ਗੁਰਮੁਖਿਗਿ
ਆਨੁਧਿਆਨੁਮਨਮਾਨੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਹਲੀਮਹਲੁਪਛਾਨੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਰਤਿਸਬਦੁਨੀਸਾਨੁ॥੧॥ਐਸੇਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਨਿਹਕੇਵਲ
ਗਿਆਨੁ॥ਸਾਚੇਗੁਰਤੇਹੁਕਮੁਪਛਾਨੁ॥ਰ॥ਸਾਚਾਹਰਖੁਨਾਹੀਤਿਸੁਸੋਗੁ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਗਿਆਨੁਮਹਾਰਸੁਭੋਗੁ॥ਪੰਚਸਮਾਈਸੁਖੀਸਭੁ
ਲੋਗੁ॥੨॥ਸਗਲੀਜੋਤਿਤੇਰਾਸਭੁਕੋਈ॥ਆਪੇਜੋੜਿਵਿਛੋੜੇਸੋਈ॥ਆਪੇਕਰਤਾਕਰੇਸੁਹੋਈ॥੩॥ਢਾਹਿਉਸਾਰੇਹੁਕਮਿਸਮਾਵੈ
॥ਹੁਕਮੋਵਰਤੈਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈ॥ਗੁਰਬਿਨੁਪੂਰਾਕੋਇਨਪਾਵੈ॥੪॥ਬਾਲਕਬਿਰਧਿਨਸੁਰਤਿਪਰਾਨਿ॥ਭਰਿਜੋਬਨਿਬੂਡੈਅਭਿਮਾਨਿ॥
ਬਿਨੁਨਾਵੈਕਿਆਲਹਸਿਨਿਦਾਨਿ॥੫॥ਜਿਸਕਾਅਨੁਧਨੁਸਹਜਿਨਜਾਨਾ॥ਭਰਮਿਭੁਲਾਨਾਫਿਰਿਪਛੁਤਾਨਾ॥ਗਲਿਫਾਹੀ
ਬਉਰਾਬਉਰਾਨਾ॥੭॥ਬੂਡਤਜਗੁਦੇਖਿਆਤਉਡਰਿਭਾਗੇ॥ਸਤਿਗੁਰਿਰਾਖੇਸੇਵਡਭਾਗੇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਕੀਚਰਣੀਲਾਗੇ॥
੮॥੬॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੧॥ ਗਾਵਹਿਗੀਤੇਚੀਤਿਅਨੀਤੇ॥ਰਾਗਸੁਣਾਇਕਹਾਵਹਿਬੀਤੇ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਮਨਿਝੂਠੁਅ
ਨੀਤੇ॥੧॥ਕਹਾਚਲਹੁਮਨਰਹਹੁਘਰੇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਰਾਮਨਾਮਿਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇਖੋਜਤਪਾਵਹੁਸਹਜਿਹਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁ
ਮਨਿਮੋਹੁਸਰੀਰਾ॥ਲਬੁਲੋਭੁਅਹੰਕਾਰੁਸੁਪੀਰਾ॥੨॥ਅੰਤਰਿਨਾਵਣੁਸਾਚੁਪਛਾਣੈ॥ਅੰਤਰਕੀਗਤਿਗੁਰਮੁਖਿਜਾਣੈ॥ਸਾਚ
ਸਬਦਬਿਨੁਮਹਲੁਨਪਛਾਣੈ॥੩॥ਨਿਰੰਕਾਰਮਹਿਆਕਾਰੁਸਮਾਵੈ॥ਅਕਲਕਲਾਸਚੁਸਾਚਿਟਿਕਾਵੈ॥ਸੋਨਰੁਗਰਭਜੋ
ਨਿਨਹੀਆਵੈ॥੪॥ਜਹਾਂਨਾਮੁਮਿਲੈਤਹਜਾਉ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਕਰਮਕਮਾਉ॥ਨਾਮੇਰਾਤਾਹਰਿਗੁਣਗਾਉ॥੫॥ਗੁਰਸੇਵਾਤੇ
ਆਪੁਪਛਾਤਾ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਵਸਿਆਸੁਖਦਾਤਾ॥ਅਨਦਿਨੁਬਾਣੀਨਾਮੇਰਾਤਾ॥੬॥ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਲਾਏਤਾਕੋਲਾਗੈ॥ਹਉਮੈ
ਮਾਰੇਸਬਦੇਜਾਗੈ॥ਐਥੈਓਥੈਸਦਾਸੁਖੁਆਗੈ॥੭॥ਮਨੁਚੰਚਲੁਬਿਧਿਨਾਹੀਜਾਣੈ॥ਮਨਮੁਖਿਮੈਲਾਸਬਦੁਨਪਛਾਣੈ॥ਗੁ
ਰਮੁਖਿਨਿਰਮਲੁਨਾਮੁਵਖਾਣੈ॥੮॥ਹਰਿਜੀਉਆਗੈਕਰੀਅਰਦਾਸਿ॥ਸਾਧੂਜਨਸੰਗਤਿਹੋਇਨਿਵਾਸੁ॥ਕਿਲਵਿਖਦੁ
ਖਕਾਟੇਹਰਿਨਾਮਪ੍ਰਗਾਸੁ॥੯॥ਕਰਿਬੀਚਾਰੁਆਚਾਰੁਪਰਾਤਾ॥ਸਤਿਗੁਰਬਚਨੀਏਕੋਜਾਤਾ॥ਨਾਨਕਰਾਮਨਾਮਿਮਨੁਰਾਤਾ॥
੧੦॥੭॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੧॥ ਮਨੁਮੈਗਲੁਸਾਕਤੁਦੇਵਾਨਾ॥ਬਨਖੰਡਿਮਾਇਆਮੋਹਿਹੈਰਾਨਾ॥ਇਤਉਤਜਾਹਿਕਾਲਕੇ
ਚਾਪੇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਖੋਜਿਲਹੈਘਰੁਆਪੇ॥੧॥ਬਿਨੁਗੁਰਸਬਦੈਮਨੁਨਹੀਠਉਰਾ॥ਸਿਮਰਹੁਰਾਮਨਾਮੁਅਤਿਨਿਰਮਲੁਅ
ਵਰਤਿਆਗਹੁਹਉਮੈਕਉਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਹੁਮਨੁਮੁਗਧੁਕਹਹੁਕਿਉਰਹਸੀ॥ਬਿਨੁਸਮਝੇਜਮਕਾਦੁਖੁਸਹਸੀ॥ਆਪੇ
ਬਖਸੇਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲੈ॥ਕਾਲੁਕੰਟਕੁਮਾਰੇਸਚੁਪੇਲੈ॥੨॥ਇਹੁਮਨੁਕਰਮਾ॥ਇਹੁਮਨੁਧਰਮਾ॥ਇਹੁਮਨੁਪੰਚਤਤੁਤੇਜਨਮਾ॥ਸਾ
ਕਤੁਲੋਭੀਇਹੁਮਨੁਮੂੜਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਜਪੈਮਨੁਰੂੜਾ॥੩॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਨੁਅਸਥਾਨੇਸੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਤ੍ਰਿਭਵਣਿਸੋਝੀਹੋ
ਈ॥ਇਹੁਮਨੁਜੋਗੀਭੋਗੀਤਪੁਤਾਪੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਚੀਨੈਹਰਿਪ੍ਰਭੁਆਪੈ॥੪॥ਮਨੁਬੈਰਾਗੀਹਉਮੈਤਿਆਗੀ॥ਘਟਿਘਟਿਮਨਸਾ
ਦੁਬਿਧਾਲਾਗੀ॥ਰਾਮਰਸਾਇਣੁਗੁਰਮੁਖਿਚਾਖੈ॥ਦਰਿਘਰਿਮਹਲੀਹਰਿਪਤਿਰਾਖੈ॥੫॥ਇਹੁਮਨੁਰਾਜਾਸੂਰਸੰਗ੍ਰਾਮਿ

ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਕਿਉਮਨੁ
ਧੀਰਾ।

ਹੁਮਨੁਨਿਰਭਉਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਾ॥ਪੰਚਮਾਰਿਅਪਨੈਵਸਿਕੀਏ॥ਹਉਮੈਗ੍ਰਾਸਿਇਕਤੁਥਾਇਕੀਏ॥੬॥ਗੁਰਮੁਖਿਰਾਗਸੁਆਦ
ਅਨਤਿਆਗੇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਇਹੁਮਨੁਭਗਤੀਜਾਗੇ॥ਅਨਹਦਸੁਣਿਮਾਨਿਆਸਬਦੁਬੀਚਾਰੀ॥ਆਤਮੁਚੀਨਿਭਏਨਿਰੰਕਾਰੀ
॥੭॥ਇਹੁਮਨੁਨਿਰਮਲੁਦਰਿਘਰਿਸੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਿਭਾਉਧੁਨਿਹੋਈ॥ਅਹਿਨਿਸਿਹਰਿਜਸੁਗੁਰਪਰਸਾਦਿ॥ਘਟਿ
ਘਟਿਸੋਪ੍ਰਭੁਆਦਿਜੁਗਾਦਿ॥੮॥ਰਾਮਰਸਾਇਣਿਇਹੁਮਨੁਮਾਤਾ॥ਸਰਬਰਸਾਇਣੁਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤਾ॥ਭਗਤਿ
ਹੇਤਗੁਰਚਰਣਨਿਵਾਸਾ॥ਨਾਨਕਹਰਿਜਨਕੇਦਾਸਨਿਦਾਸਾ॥੯॥੮॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੧॥ ਤਨੁਬਿਨਸੈਧਨੁਕਾਕੋ
ਕਹੀਐ॥ਬਿਨੁਗੁਰਰਾਮਨਾਮੁਕਤਲਹੀਐ॥ਰਾਮਨਾਮੁਧਨੁਸੰਗਿਸਖਾਈ॥ਅਹਿਨਿਸਿਨਿਰਮਲੁਹਰਿਲਿਵਲਾਈ
॥੧॥ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਕਵਨੁਹਮਾਰਾ॥ਸੁਖਦੁਖਸਮਕਰਿਨਾਮੁਨਛੋਡਉਆਪੇਬਖਸਿਮਿਲਾਵਣਹਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਨਿ
ਕਕਾਮਨੀਹੇਤਗਵਾਰਾ॥ਦੁਬਿਧਾਲਾਗੇਨਾਮੁਵਿਸਾਰਾ॥ਜਿਸੁਤੂੰਬਖਸਹਿਨਾਮੁਜਪਾਇ॥ਦੂਤੁਨਲਾਗਿਸਕੈਗੁਨਗਾਇ
॥੨॥ਹਰਿਗੁਰੁਦਾਤਾਰਾਮਗੁਪਾਲਾ॥ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਾਖੁਦਇਆਲਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਰਾਮੁਮੇਰੈਮਨਿਭਾਇਆ॥ਰੋਗਮਿ
ਟੇਦੁਖੁਠਾਕਿਰਹਾਇਆ॥੩॥ਅਵਰੁਨਅਉਖਧੁਤੰਤੁਨਮੰਤਾ॥ਹਰਿਹਰਿਸਿਮਰਣੁਕਿਲਵਿਖਹੰਤਾ॥ਤੂੰਆਪਿਭੁ
ਲਾਵਹਿਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿ॥ਤੂੰਆਪੇਰਾਖਹਿਕਿਰਪਾਧਾਰਿ॥੪॥ਰੋਗੁਭਰਮੁਭੇਦੁਮਨਿਦੂਜਾ॥ਗੁਰਬਿਨੁਭਰਮਿਜਪਹਿਜਪੁ
ਦੂਜਾ॥ਆਦਿਪੁਰਖਗੁਰਦਰਸਨਦੇਖਹਿ॥ਵਿਣੁਗੁਰਸਬਦੈਜਨਮੁਕਿਲੇਖਹਿ॥੫॥ਦੇਖਿਅਚਰਜੁਰਹੇਬਿਸਮਾ
ਦਿ॥ਘਟਿਘਟਿਸੁਰਨਰਸਹਜਸਮਾਧਿ॥ਭਰਿਪੁਰਿਧਾਰਿਰਹੇਮਨਮਾਹੀ॥ਤੁਮਸਮਸਰਿਅਵਰੁਕੋਨਾਹੀ॥
੬॥ਜਾਕੀਭਗਤਿਹੇਤੁਮੁਖਿਨਾਮੁ॥ਸੰਤਭਗਤਕੀਸੰਗਤਿਰਾਮੁ॥ਬੰਧਨਤੋਰੇਸਹਜਿਧਿਆਨੁ॥ਛੂਟੈਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਗੁਰ
ਗਿਆਨੁ॥੭॥ਨਾਜਮਦੂਤਦੂਖੁਤਿਸੁਲਾਗੈ॥ਜੋਜਨੁਰਾਮਨਾਮਿਲਿਵਜਾਗੈ॥ਭਗਤਿਵਛਲਭਗਤਾਹਰਿਸੰਗਿ॥ਨਾਨ
ਕਮੁਕਤਿਭਏਹਰਿਰੰਗਿ॥੮॥੯॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੧॥ ਇਕਤੁਕੀ॥ਗੁਰੁਸੇਵੇਸੋਠਾਕੁਰੁਜਾਨੈ॥ਦੂਖੁਮਿਟੈਸਚੁ
ਸਬਦਿਪਛਾਨੈ॥੧॥ਰਾਮੁਜਪਹੁਮੇਰੀਸਖੀਸਖੈਨੀ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਦੇਖਹੁਪ੍ਰਭੁਨੈਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬੰਧਨਮਾਤਪਿਤਾਸੰਸਾ
ਰਿ॥ਬੰਧਨਸੁਤਕੰਨਿਆਅਰੁਨਾਰਿ॥੨॥ਬੰਧਨਕਰਮਧਰਮਹਉਕੀਆ॥ਬੰਧਨਪੁਤੁਕਲਤੁਮਨਿਬੀਆ॥੩॥ਬੰਧਨਕਿਰ
ਖੀਕਰਹਿਕਿਰਸਾਨ॥ਹਉਮੈਡੰਨੁਸਹੈਰਾਜਾਮੰਗੈਦਾਨ॥੪॥ਬੰਧਨਸਉਦਾਅਣਵੀਚਾਰੀ॥ਤਿਪਤਿਨਾਹੀਮਾਇਆਮੋਹਪਸਾਰੀ
॥੫॥ਬੰਧਨਸਾਹਸੰਚਹਿਧਨੁਜਾਇ॥ਬਿਨੁਹਰਿਭਗਤਿਨਪਵਈਥਾਇ॥੬॥ਬੰਧਨਬੇਦੁਬਾਦੁਅਹੰਕਾਰ॥ਬੰਧਨਿਬਿਨਸੈ
ਮੋਹਵਿਕਾਰ॥੭॥ਨਾਨਕਰਾਮਨਾਮਸਰਣਾਈ॥ਸਤਿਗੁਰਿਰਾਖੇਬੰਧੁਨਪਾਈ॥੮॥੧੦

ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ੧ ਅਸਟਪਦੀਆਘਰੁ੩॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਜਿਨਸਿਰਿਸੋਹਨਿਪਟੀਆਮਾਂਗੀਪਾਇਸੰਧੂਰੁ॥ਸੇਸਿਰਕਾਤੀਮੁੰਨੀਅਨਿਗਲਵਿਚਿਆਵੈਧੂੜਿ॥ਮਹਲਾਅੰਦਰਿਹੋ
ਦੀਆਹੁਣਿਬਹਣਿਨਮਿਲਨਿਹਦੂਰਿ॥੧॥ਆਦੇਸੁਬਾਬਾਆਦੇਸੁ॥ਆਦਿਪੁਰਖਤੇਰਾਅੰਤੁਨਪਾਇਆਕਰਿਕਰਿਦੇਖਹਿ
ਵੇਸ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਦਹੁਸੀਆਵੀਆਹੀਆਲਾੜੇਸੋਹਨਿਪਾਸਿ॥ਹੀਡੋਲੀਚੜਿਆਈਆਦੰਦਖੰਡਕੀਤੇਰਾਸਿ॥
ਉਪਰਹੁਪਾਣੀਵਾਰੀਐਝਲੇਝਿਮਕਨਿਪਾਸਿ॥ਇਕੁਲਖੁਲਹਨਿਬਹਿਠੀਆਲਖੁਲਹਨਿਖੜੀਆਂਗਰੀਛੂਤਰੇਖਾਂ

ਦੀਆ ਮਾਣਨਿ ਸੇਜੜੀਆਂ ॥ ਤਿਨ ਗਲਿ ਸਿਲਕਾ ਪਾਈਆ ਤੁਟਨਿ ਮੋਤਸਰੀਆ ॥੩॥ ਧਨੁ ਜੋਬਨੁ ਦੁਇ ਵੈਰੀ ਹੋਏ ਜਿਨੀ ਰਖੇ ਰੰਗੁ ਲਾ
ਇ ॥ ਦੂਤਾ ਨੋ ਫੁਰਮਾਇਆ ਲੈ ਚਲੇ ਪਤਿ ਗਵਾਇ ॥ ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ਜੇ ਭਾਵੈ ਦੇਇ ਸਜਾਇ ॥੪॥ ਅਗੋ ਦੇ ਜੇ ਚੇਤੀ
ਐ ਤਾਂ ਕਾਇਤੁ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥ ਸਾਹਾਂ ਸੁਰਤਿ ਗਵਾਈਆ ਰੰਗਿ ਤਮਾਸੈ ਚਾਇ ॥ ਬਾਬਰਵਾਣੀ ਫਿਰਿ ਗਈ ਕੁਇਰੁ ਨ ਰੋਟੀ ਖਾਇ ॥
੫ ॥ ਇਕਨਾ ਵਖਤ ਖੁਆਈਅਹਿ ਇਕਨਾ ਪੂਜਾ ਜਾਇ ॥ ਚਉਕੇ ਵਿਣੁ ਹਿੰਦਵਾਣੀਆ ਕਿਉ ਟਿਕੇ ਕਢਹਿ ਨਾਇ ॥ ਰਾਮੁ ਨ ਕਬਹੂ
ਚੇਤਿਓ ਹੁਣਿ ਕਹਣਿ ਨ ਮਿਲੈ ਖੁਦਾਇ ॥੬॥ ਇਕਿ ਘਰਿ ਆਵਹਿ ਆਪਣੈ ਇਕਿ ਮਿਲਿ ਮਿਲਿ ਪੁਛਹਿ ਸੁਖ ॥ ਇਕਨਾ ਏਹੋ ਲਿ
ਖਿਆ ਬਹਿ ਬਹਿ ਰੋਵਹਿ ਦੁਖ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥੀਐ ਨਾਨਕ ਕਿਆ ਮਾਨੁਖ ॥੭॥ ੧੧ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥
ਕਹਾ ਸੁ ਖੇਲ ਤਬੇਲਾ ਘੋੜੇ ਕਹਾ ਭੇਰੀ ਸਹਨਾਈ ॥ ਕਹਾ ਸੁ ਤੇਗਬੰਦ ਗਾਡੇਰੜਿ ਕਹਾ ਸੁ ਲਾਲ ਕਵਾਈ ॥ ਕਹਾ ਸੁ ਆਰਸੀਆ ਮੁਹ ਬੰ
ਕੇ ਐਥੈ ਦਿਸਹਿ ਨਾਹੀ ॥੧॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਤੇਰਾ ਤੂ ਗੋਸਾਈ ॥ ਏਕ ਘੜੀ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪੈ ਜਰੁ ਵੰਡਿ ਦੇਵੈ ਭਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ
॥ ਕਹਾ ਸੁ ਘਰ ਦਰ ਮੰਡਪ ਮਹਲਾ ਕਹਾ ਸੁ ਬੰਕ ਸਰਾਈ ॥ ਕਹਾਂ ਸੁ ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ ਕਾਮਣਿ ਜਿਸੁ ਵੇਖਿ ਨੀਦ ਨ ਪਾਈ ॥ ਕਹਾ ਸੁ ਪਾਨ
ਤੰਬੋਲੀ ਹਰਮਾ ਹੋਈਆ ਛਾਈ ਮਾਈ ॥੨॥ ਇਸੁ ਜਰ ਕਾਰਣਿ ਘਣੀ ਵਿਗੁਤੀ ਇਨਿ ਜਰ ਘਣੀ ਖੁਆਈ ॥ ਪਾਪਾ ਬਾਝਹੁ ਹੋ
ਵੈ ਨਾਹੀ ਮੁਇਆ ਸਾਥਿ ਨ ਜਾਈ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਖੁਆਏ ਕਰਤਾ ਖੁਸਿ ਲਏ ਚੰਗਿਆਈ ॥੩॥ ਕੋਟੀ ਹੂ ਪੀਰ ਵਰਜਿ ਰਹਾਏ ਜਾ
ਮੀਰੁ ਸੁਣਿਆ ਧਾਇਆ ॥ ਥਾਨ ਮੁਕਾਮ ਜਲੇ ਬਿਜ ਮੰਦਰ ਮੁਛਿ ਮੁਛਿ ਕੁਇਰ ਰੁਲਾਇਆ ॥ ਕੋਈ ਮੁਗਲੁ ਨ ਹੋਆ ਅੰਧਾ ਕਿਨੈ ਨ ਪਰਚਾ
ਲਾਇਆ ॥੪॥ ਮੁਗਲ ਪਠਾਣਾ ਭਈ ਲੜਾਈ ਰਣ ਮਹਿ ਤੇਗ ਵਗਾਈ ॥ ਓਨੀ ਤੁਪਕ ਤਾਣਿ ਚਲਾਈ ਓਨੀ ਹਸਤਿ ਚਿੜਾਈ ॥
ਜਿਨ ਕੀ ਚੀਰੀ ਦਰਗਹ ਪਾਟੀ ਤਿਨਾ ਮਰਣਾ ਭਾਈ ॥੫॥ ਇਕ ਹਿੰਦਵਾਣੀ ਅਵਰ ਤੁਰਕਾਣੀ ਭਟਿਆਣੀ ਠਕੁਰਾਣੀ ॥ ਇਕਨਾ ਪੇਰ
ਣ ਸਿਰ ਖੁਰ ਪਾਟੇ ਇਕਨਾ ਵਾਸੁ ਮਸਾਣੀ ॥ ਜਿਨ ਕੇ ਬੰਕੇ ਘਰੀ ਨ ਆਇਆ ਤਿਨ ਕਿਉ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਣੀ ॥੬॥ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾ
ਕਿਸ ਨੋ ਆਖਿ ਸੁਣਾਈਐ ॥ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਤੇਰੈ ਭਾਣੈ ਹੋਵੈ ਕਿਸ ਥੈ ਜਾਇ ਰੂਆਈਐ ॥ ਹੁਕਮੀ ਹੁਕਮਿ ਚਲਾਏ ਵਿਗਸੈ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ
ਪਾਈਐ ॥੭॥ ੧੨ ॥

ਆਸਾ ਕਾਫੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੮ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਜੈਸੇ ਗੋਇਲਿ ਗੋਇਲੀ ਤੈਸੇ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵਹਿ ਆਦਮੀ ਬਾਂਧਹਿ ਘਰ ਬਾਰਾ ॥੧॥ ਜਾਗਹੁ ਜਾਗਹੁ ਸੂਤਿਹੋ ਚਲਿਆ ਵਣ
ਜਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨੀਤ ਨੀਤ ਘਰ ਬਾਂਧੀਅਹਿ ਜੇ ਰਹਣਾ ਹੋਈ ॥ ਪਿੰਡੁ ਪਵੈ ਜੀਉ ਚਲਸੀ ਜੇ ਜਾਣੈ ਕੋਈ ॥੨॥ ਓਹੀ ਓਹੀ
ਕਿਆ ਕਰਹੁ ਹੈ ਹੋਸੀ ਸੋਈ ॥ ਤੁਮ ਰੋਵਹੁਗੇ ਓਸ ਨੋ ਤੁਮ ਕਉ ਕਉਣੁ ਰੋਈ ॥੩॥ ਧੰਧਾ ਪਿਟਿਹੁ ਭਾਈਹੋ ਤੁਮ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵਹੁ ॥ ਓਹੁ ਨ ਸੁਣ
ਈ ਕਤ ਹੀ ਤੁਮ ਲੋਕ ਸੁਣਾਵਹੁ ॥੪॥ ਜਿਸ ਤੇ ਸੁਤਾ ਨਾਨਕਾ ਜਾਗਾਏ ਸੋਈ ॥ ਜੇ ਘਰੁ ਬੂਝੈ ਆਪਣਾ ਤਾਂ ਨੀਦ ਨ ਹੋਈ ॥੫॥ ਜੇ
ਚਲਦਾ ਲੈ ਚਲਿਆ ਕਿਛੁ ਸੰਪੈ ਨਾਲੇ ॥ ਤਾ ਧਨੁ ਸੰਚਹੁ ਦੇਖਿ ਕੈ ਬੂਝਹੁ ਬੀਚਾਰੇ ॥੬॥ ਵਣਜੁ ਕਰਹੁ ਮਖਸੂਦੁ ਲੈਹੁ ਮਤ
ਪਛੋਤਾਵਹੁ ॥ ਅਉਗਣ ਛੋਡਹੁ ਗੁਣ ਕਰਹੁ ਐਸੇ ਤਤੁ ਪਰਾਵਹੁ ॥੭॥ ਧਰਮੁ ਭੂਮਿ ਸਤੁ ਬੀਜੁ ਕਰਿ ਐਸੀ ਕਿਰਸ ਕਮਾ
ਵਹੁ ॥ ਤਾਂ ਵਾਪਾਰੀ ਜਾਣੀਅਹੁ ਲਾਹਾ ਲੈ ਜਾਵਹੁ ॥੮॥ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਬੂਝੈ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ਸੁਣੈ ਨਾਮੁ
ਨਾਮੇ ਬਿਉਹਾਰਾ ॥੯॥ ਜਿਉ ਲਾਹਾ ਤੋਟਾ ਤਿਵੈ ਵਾਟ ਚਲਦੀ ਆਈ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਨਾਨਕਾ ਸਾਈ ਵਡਿਆਈ ॥੧੦॥ ੧੩ ॥

ਆਸਾਮਹਲਾ੧॥ ਚਾਰੇਕੁੰਡਾਢੂਢੀਆਕੋਨੀਮੀਮੈਡਾ॥ਜੇਤੁਧੁਭਾਵੈਸਾਹਿਬਾਤੂਮੈਹਉਤੈਡਾ॥੧॥ਦਰੁਬੀਭਾਮੈਨੀਮਿ
ਕੋਕੈਕਰੀਸਲਾਮੁ॥ਹਿਕੋਮੈਡਾਤੂਧਣੀਸਾਚਾਮੁਖਿਨਾਮੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਿਧਾਸੇਵਨਿਸਿਧਪੀਰਿਮਾਗਹਿਰਿਧਿਸਿਧਿ॥ਮੈ
ਇਕੁਨਾਮੁਨਵੀਸਰੈਸਾਚੇਗੁਰਬੁਧਿ॥੨॥ਜੋਗੀਭੋਗੀਕਾਪੜੀਕਿਆਭਵਹਿਦਿਸੰਤਰ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਨਚੀਨਹੀਤਤੁਸਾਰ
ਨਿਰੰਤਰ॥੩॥ਪੰਡਿਤਪਾਧੇਜੋਇਸੀਨਿਤਪੜ੍ਹਹਿਪੁਰਾਣਾ॥ਅੰਤਰਿਵਸਤੁਨਜਾਣਨੀਘਟਿਬ੍ਰਹਮੁਲੁਕਾਣਾ॥੪॥ਇਕਿਤਪਸੀ
ਬਨਮਹਿਤਪੁਕਰਹਿਨਿਤਤੀਰਥਵਾਸਾ॥ਆਪੁਨਚੀਨਹਿਤਾਮਸੀਕਾਹੇਭਏਉਦਾਸਾ॥੫॥ਇਕਿਬਿੰਦੁਜਤਨਕਰਿਰਾਖਦੇਸੇਜਤੀ
ਕਹਾਵਹਿ॥ਬਿਨੁਗੁਰਸਬਦਨਛੂਟਹੀਭ੍ਰਮਿਆਵਹਿਜਾਵਹਿ॥੬॥ਇਕਿਗਿਰਹੀਸੇਵਕਸਾਧਿਕਾਗੁਰਮਤੀਲਾਗੇ॥ਨਾਮੁਦਾਨੁਇਸ
ਨਾਨੁਦ੍ਰਿੜੁਹਰਿਭਗਤਿਸੁਜਾਗੇ॥੭॥ਗੁਰਤੇਦਰੁਘਰੁਜਾਣੀਐਸੋਜਾਇਸਿਞਾਣੈ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਵੀਸਰੈਸਾਚੇਮਨੁਮਾਨੈ॥੮
॥੧੪॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੧॥ ਮਨਸਾਮਨਹਿਸਮਾਇਲੈਭਉਜਲੁਸਚਿਤਰਣਾ॥ਆਦਿਜੁਗਾਦਿਦਇਆਲੁਤੂਠਾਕੁ
ਰਤੇਰੀਸਰਣਾ॥੧॥ਤੂਦਾਤੌਹਮਜਾਚਿਕਾਹਰਿਦਰਸਨੁਦੀਜੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿਆਈਐਮਨਮੰਦਰੁਭੀਜੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੂੜਾ
ਲਾਲਚੁਛੋਡੀਐਤਉਸਾਚੁਪਛਾਣੈ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਮਾਈਐਪਰਮਾਰਥੁਜਾਣੈ॥੨॥ਇਹੁਮਨੁਰਾਜਾਲੋਭੀਆਲੁਭਤਉਲੋ
ਭਾਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਲੋਭੁਨਿਵਾਰੀਐਹਰਿਸਿਉਬਣਿਆਈ॥੩॥ਕਲਰਿਖੇਤੀਬੀਜੀਐਕਿਉਲਾਹਾਪਾਵੈ॥ਮਨਮੁਖੁਸਚਿਨਭੀ
ਜਈਕੂੜੁਕੂੜਿਗਡਾਵੈ॥੪॥ਲਾਲਚੁਛੋਡਹੁਅੰਧਿਹੋਲਾਲਚਿਦੁਖੁਭਾਰੀ॥ਸਾਚੌਸਾਹਿਬੁਮਨਿਵਸੈਹਉਮੈਬਿਖੁਮਾਰੀ॥੫॥
ਦੁਬਿਧਾਛੋਡਿਕੁਵਾਟੜੀਮੂਸਹੁਗੇਭਾਈ॥ਅਹਿਨਿਸਿਨਾਮੁਸਲਾਹੀਐਸਤਿਗੁਰਸਰਣਾਈ॥੬॥ਮਨਮੁਖਪਥਰੁਸੈਲੁਹੈ
ਧ੍ਰਿਗੁਜੀਵਣੁਫੀਕਾ॥ਜਲਮਹਿਕੇਤਾਰਾਖੀਐਅਭਅੰਤਰਿਸੂਕਾ॥੭॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹੈਪੂਰੈਗੁਰਿਦੀਆ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਨ
ਵੀਸਰੈਮਥਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਆ॥੮॥੧੫॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੧॥ ਚਲੇਚਲਣਹਾਰਵਾਟਵਟਾਇਆ॥ਧੰਧੁਪਿਟੇਸੰਸਾਰੁਸ
ਚੁਨਭਾਇਆ॥੧॥ਕਿਆਭਵੀਐਕਿਆਢੂਢੀਐਗੁਰਸਬਦਿਦਿਖਾਇਆ॥ਮਮਤਾਮੋਹੁਵਿਸਰਜਿਆਅਪਨੈਘਰਿ
ਆਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਚਿਮਿਲੈਸਚਿਆਰੁਕੂੜਿਨਪਾਈਐ॥ਸਚੇਸਿਉਚਿਤੁਲਾਇਬਹੁੜਿਨਆਈਐ॥੨॥ਮੁਇਆਕ
ਉਕਿਆਰੋਵਹੁਰੋਇਨਜਾਣਹੂ॥ਰੋਵਹੁਸਚੁਸਲਾਹਿਹੁਕਮੁਪਛਾਣਹੂ॥੩॥ਹੁਕਮੀਵਜਹੁਲਿਖਾਇਆਇਆਜਾਣੀਐ॥ਲਾ
ਹਾਪਲੈਪਾਇਹੁਕਮੁਸਿਞਾਣੀਐ॥੪॥ਹੁਕਮੀਪੈਧਾਜਾਇਦਰਗਹਭਾਣੀਐ॥ਹੁਕਮੇਹੀਸਿਰਿਮਾਰਬੰਦਿਰਬਾਣੀਐ॥੫॥ਲਾਹਾ
ਸਚੁਨਿਆਉਮਨਿਵਸਾਈਐ॥ਲਿਖਿਆਪਲੈਪਾਇਗਰਬੁਵਞਾਈਐ॥੬॥ਮਨਮੁਖੀਆਸਿਰਿਮਾਰਵਾਦਿਖਪਾਈਐ॥
ਠਗਿਮੁਠੀਕੂੜਿਆਰਬੰਨਿਚਲਾਈਐ॥੭॥ਸਾਹਿਬੁਰਿਦੈਵਸਾਇਨਪਛੋਤਾਵਹੀ॥ਗੁਨਹਾਬਖਸਣਹਾਰੁਸਬਦੁਕਮਾਵਹੀ॥
੮॥ਨਾਨਕੁਮੰਗੈਸਚੁਗੁਰਮੁਖਿਘਾਲੀਐ॥ਮੈਤੁਝਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਇਨਦਰਿਨਿਹਾਲੀਐ॥੯॥੧੬॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੧
ਕਿਆਜੰਗਲੁਢੂਢੀਜਾਇਮੈਘਰਿਬਨੁਹਰੀਆਵਲਾ॥ਸਚਿਟਿਕੈਘਰਿਆਇਸਬਦਿਉਤਾਵਲਾ॥੧॥ਜਹਦੇਖਾਤ
ਹਸੋਇਅਵਰੁਨਜਾਣੀਐ॥ਗੁਰਕੀਕਾਰਕਮਾਇਮਹਲੁਪਛਾਣੀਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪਿਮਿਲਾਵੈਸਚੁਤਾਮਨਿਭਾਵਈ॥ਚਲੈ
ਸਦਾਰਜਾਇਅੰਕਿਸਮਾਵਈ॥੨॥ਸਚਾਸਾਹਿਬੁਮਨਿਵਸੈਵਸਿਆਮਨਿਸੋਈ॥ਆਪੇਦੇਵਡਿਆਈਆਦੇਤੋਟਿਨਹੋਈ॥
੩॥ਅਬੇਤਬੇਕੀਚਾਕਰੀਕਿਉਦਰਗਹਪਾਵੈ॥ਪਥਰਕੀਬੇੜੀਜੇਚੜੈਭਰਨਾਲਿਬੁਡਾਵੈ॥੪॥ਆਪਨੜਾਮਨੁਵੇਚੀਐਸਿਰੁ

ਦੀਜੈ ਨਾਲੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਸਤੁ ਪਛਾਣੀਐ ਅਪਨਾ ਘਰੁ ਭਾਲੇ ॥੫॥ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣਾ ਆਖੀਐ ਤਿਨਿ ਕਰਤੈ ਕੀਆ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਮਰਿ ਰਹੈ ਫਿਰਿ ਮਰਣੁ ਨ ਥੀਆ ॥੬॥ ਸਾਈ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ ਧੁਰ ਕੀ ਫੁਰਮਾਈ ॥ ਜੇ ਮਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇ ਮਿਲੈ ਕਿਨਿ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ॥੭॥ ਰਤਨਾ ਪਾਰਖੁ ਸੋ ਧਣੀ ਤਿਨਿ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ॥੮॥੧੭॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਦੂਜੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈ ॥ ਮੂਲੁ ਛੋਡਿ ਡਾਲੀ ਲਗੇ ਕਿਆ ਪਾਵਹਿ ਛਾਈ ॥੧॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕਿਉ ਛੂਟੀਐ ਜੇ ਜਾਣੈ ਕੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਤ ਛੂਟੀਐ ਮਨਮੁਖਿ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨੀ ਏਕੋ ਸੇਵਿਆ ਪੂਰੀ ਮਤਿ ਭਾਈ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਨਿਰੰਜਨਾ ਜਨ ਹਰਿ ਸਰਣਾਈ ॥੨॥ ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ਏਕੁ ਹੈ ਅਵਰੁ ਨਹੀ ਭਾਈ ॥ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਾਚੇ ਪਰਥਾਈ ॥੩॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਕੇਤੀ ਕਹੈ ਕਹਾਏ ॥ ਆਪਿ ਦਿਖਾਵੈ ਵਾਟੜੀ ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥੪॥ ਮਨਮੁਖੁ ਜੇ ਸਮਝਾਈਐ ਭੀ ਉਝੜਿ ਜਾਏ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨ ਛੂਟਸੀ ਮਰਿ ਨਰਕ ਸਮਾਏ ॥੫॥ ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਭਰਮਾਈਐ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਲੇਵੈ ॥ ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵੈ ॥੬॥ ਜੇਹੀ ਸੇਵ ਕਰਾਈਐ ਕਰਣੀ ਭੀ ਸਾਈ ॥ ਆਪਿ ਕਰੇ ਕਿਸੁ ਆਖੀਐ ਵੇਖੈ ਵਡਿਆਈ ॥੭॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਸਿਰੁ ਦੇ ਛੂਟੀਐ ਦਰਗਹ ਪਤਿ ਪਾਏ ॥੮॥੧੮॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਰੂੜੋ ਠਾਕੁਰੁ ਮਾਹਰੋ ਰੂੜੀ ਗੁਰਬਾਣੀ ॥ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਪਾਈਐ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਣੀ ॥੧॥ ਮੈ ਓਲਗੀਆ ਓਲਗੀ ਹਮ ਛੋਰੂ ਥਾਰੇ ॥ ਜਿਉ ਤੂੰ ਰਾਖਹਿ ਤਿਉ ਰਹਾ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਰਸਨ ਕੀ ਪਿਆਸਾ ਘਣੀ ਭਾਣੈ ਮਨਿ ਭਾਈਐ ॥ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਹਥਿ ਵਡਿਆਈਆ ਭਾਣੈ ਪਤਿ ਪਾਈਐ ॥੨॥ ਸਾਚਉ ਦੂਰਿ ਨ ਜਾਣੀਐ ਅੰਤਰਿ ਹੈ ਸੋਈ ॥ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਰਵਿ ਰਹੇ ਕਿਨਿ ਕੀਮਤਿ ਹੋਈ ॥੩॥ ਆਪਿ ਕਰੇ ਆਪੇ ਹਰੇ ਵੇਖੈ ਵਡਿਆਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਨਿਹਾਲੀਐ ਇਉ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ॥੪॥ ਜੀਵਦਿਆ ਲਾਹਾ ਮਿਲੈ ਗੁਰ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ॥ ਪੂਰਬਿ ਹੋਵੈ ਲਿਖਿਆ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਵੈ ॥੫॥ ਮਨਮੁਖ ਤੋਟਾ ਨਿਤ ਹੈ ਭਰਮਹਿ ਭਰਮਾਏ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਅੰਧੁ ਨ ਚੇਤਈ ਕਿਉ ਦਰਸਨੁ ਪਾਏ ॥੬॥ ਤਾ ਜਗਿ ਆਇਆ ਜਾਣੀਐ ਸਾਚੈ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਪਾਰਸੁ ਭਏ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਏ ॥੭॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਰਹੈ ਨਿਰਾਲਮੋ ਕਾਰ ਧੁਰ ਕੀ ਕਰਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸੰਤੋਖੀਆ ਰਾਤੇ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ॥੮॥੧੯॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਕੇਤਾ ਆਖਣੁ ਆਖੀਐ ਤਾ ਕੇ ਅੰਤ ਨ ਜਾਣਾ ॥ ਮੈ ਨਿਧਰਿਆ ਧਰ ਏਕ ਤੂੰ ਮੈ ਤਾਣੁ ਸਤਾਣਾ ॥੧॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ਹੈ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਸੁਹੇਲਾ ॥ ਆਪੁ ਗਇਆ ਸੋਝੀ ਪਈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮੇਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਉਮੈ ਗਰਬੁ ਗਵਾਈਐ ਪਾਈਐ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਸਾਹਿਬ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਦੇ ਸਾਚੁ ਅਧਾਰੁ ॥੨॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਾਮਿ ਸੰਤੋਖੀਆ ਸੇਵਾ ਸਚੁ ਸਾਈ ॥ ਤਾ ਕਉ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗਈ ਚਾਲਹਿ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ॥੩॥ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਜੋ ਚਲੈ ਸੋ ਪਵੈ ਖਜਾਨੈ ॥ ਖੋਟੇ ਠਵਰ ਨ ਪਾਇਨੀ ਰਲੇ ਜੂਠਾਨੈ ॥੪॥ ਨਿਤ ਨਿਤ ਖਰਾ ਸਮਾਲੀਐ ਸਚੁ ਸਉਦਾ ਪਾਈਐ ॥ ਖੋਟੇ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵਨੀ ਲੇ ਅਗਨਿ ਜਲਾਈਐ ॥੫॥ ਜਿਨੀ ਆਤਮੁ ਚੀਨਿਆ ਪਰਮਾਤਮੁ ਸੋਈ ॥ ਏਕੋ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਿਰਖੁ ਹੈ ਫਲੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੋਈ ॥੬॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲੁ ਜਿਨੀ ਚਾਖਿਆ ਸਚਿ ਰਹੇ ਅਘਾਈ ॥ ਤਿੰਨਾ ਭਰਮੁ ਨ ਭੇਦੁ ਹੈ ਹਰਿ ਰਸਨ ਰਸਾਈ ॥੭॥ ਹੁਕਮਿ ਸੰਜੋਗੀ ਆਇਆ ਚਲੁ ਸਦਾ ਰਜਾਈ ॥ ਅਉਗਣਿਆਰੇ ਗੁਣੁ ਨਾਨਕੈ ਸਚੁ ਮਿਲੈ ਵਡਾਈ ॥੮॥੨੦॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਮਨੁ ਰਾਤਉ ਹਰਿ ਨਾਇ ਸਚੁ ਵਖਾਣਿਆ ॥ ਲੋਕਾ ਦਾ ਕਿਆ ਜਾਈਐ ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਣਿਆ ॥੧॥ ਜਉ ਲਗੁ ਜੀਉ ਪਰਾਣ ਸਚੁ ਧਿਆਈਐ ॥ ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਮਿਲੈ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਚੀ ਤੇਰੀ ਕਾਰ ਦੇਹਿ ਦਇਆਲ ਤੂੰ ॥ ਹਉ ਜੀਵਾਂ ਤੁਧੁ

ਸਲਾਹਿਮੈਟੇਕੁਅਪਾਰੁਤੂੰ॥੨॥ਦਰਿਸੇਵਕੁਦਰਵਾਨੁਦਰਦੁਤੂੰਜਾਣਹੀ॥ਭਗਤਿਤੇਰੀਹੈਰਾਨੁਦਰਦੁਗਵਾਵਹੀ॥੩॥ਦਰਗਹਨਾਮੁਹ
ਦੂਰਿਗੁਰਮੁਖਿਜਾਣਸੀ॥ਵੇਲਾਸਚੁਪਰਵਾਣੁਸਬਦੁਪਛਾਣਸੀ॥੪॥ਸਤੁਸੰਤੋਖੁਕਰਿਭਾਉਤੋਸਾਹਰਿਨਾਮੁਸੇਇ॥ਮਨਹੁਛੋਡਿਵਿ
ਕਾਰਸਚਾਸਚੁਦੇਇ॥੫॥ਸਚੇਸਚਾਨੇਹੁਸਚੈਲਾਇਆ॥ਆਪੇਕਰੇਨਿਆਉਜੋਤਿਸੁਭਾਇਆ॥੬॥ਸਚੇਸਚੀਦਾਤਿਦੇਹਿਦਇਆਲੁ
ਹੈ॥ਤਿਸੁਸੇਵੀਦਿਨੁਰਾਤਿਨਾਮੁਅਮੋਲੁਹੈ॥੭॥ਤੂੰਉਤਮੁਹਉਨੀਚੁਸੇਵਕੁਕਾਂਢੀਆ॥ਨਾਨਕਨਦਰਿਕਰੇਹੁਮਿਲੈਸਚੁਵਾਂਢੀਆ॥੮
॥੨੧॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੧ ਆਵਣਜਾਣਾਕਿਉਰਹੈਕਿਉਮੇਲਾਹੋਈ॥ਜਨਮਮਰਣਕਾਦੁਖੁਘਣੋਨਿਤਸਹਸਾਦੋਈ॥੧॥
ਬਿਨੁਨਾਵੈਕਿਆਜੀਵਣਾਫਿਟੁਧ੍ਰਿਗੁਚਤੁਰਾਈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸਾਧੁਨਸੇਵਿਆਹਰਿਭਗਤਿਨਭਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਵਣੁਜਾ
ਵਣੁਤਉਰਹੈਪਾਈਐਗੁਰੁਪੂਰਾ॥ਰਾਮਨਾਮੁਧਨੁਰਾਸਿਦੇਇਬਿਨਸੈਭ੍ਰਮੁਕੂਰਾ॥੨॥ਸੰਤਜਨਾਕਉਮਿਲਿਰਹੈਧਨੁਧਨੁਜਸੁਗਾਏ॥
ਆਦਿਪੁਰਖੁਅਪਰੰਪਰਾਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਪਾਏ॥੩॥ਨਟੂਐਸਾਂਗੁਬਣਾਇਆਬਾਜੀਸੰਸਾਰਾ॥ਖਿਨੁਪਲੁਬਾਜੀਦੇਖੀਐਉਝਰਤਨ
ਹੀਬਾਰਾ॥੪॥ਹਉਮੈਚਉਪੜਿਖੇਲਣਾਝੂਠੇਅਹੰਕਾਰਾ॥ਸਭੁਜਗੁਹਾਰੈਸੋਜਿਣੈਗੁਰਸਬਦੁਵੀਚਾਰਾ॥੫॥ਜਿਉਅੰਧੁਲੈਹ
ਥਿਟੋਹਣੀਹਰਿਨਾਮੁਹਮਾਰੈ॥ਰਾਮਨਾਮੁਹਰਿਟੇਕਹੈਨਿਸਿਦਉਤਸਵਾਰੈ॥੬॥ਜਿਉਤੂੰਰਾਖਹਿਤਿਉਰਹਾਹਰਿਨਾਮਅਧਾਰਾ॥
ਅੰਤਿਸਖਾਈਪਾਇਆਜਨਮੁਕਤਿਦੁਆਰਾ॥੭॥ਜਨਮਮਰਣਦੁਖਮੇਟਿਆਜਪਿਨਾਮੁਮੁਰਾਰੇ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਵੀਸਰੈਪੂਰਾਗੁ
ਰੁਤਾਰੇ॥੮॥੨੩॥

ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ੩॥ ਅਸਟਪਦੀਆਘਰੁ੨॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਾਸਤੁਬੇਦੁਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਸਰੁਤੇਰਾਸੁਰਸਰੀਚਰਣਸਮਾਣੀ॥ਸਾਖਾਤੀਨਿਮੂਲੁਮਤਿਰਾਵੈਤੂੰਤਾਂਸਰਬਵਿਡਾਣੀ॥੧॥ਤਾਕੇ
ਚਰਣਜਪੈਜਨੁਨਾਨਕੁਬੋਲੇਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੇਤੀਸਕਰੋੜੀਦਾਸਤੁਮ੍ਹਾਰੇਰਿਧਿਸਿਧਿਪ੍ਰਾਣਅਧਾਰੀ॥ਤਾਕੇਰੂਪਨ
ਜਾਹੀਲਖਣੇਕਿਆਕਰਿਆਖਿਵੀਚਾਰੀ॥੨॥ਤੀਨਿਗੁਣਾਤੇਰੇਜੁਗਹੀਅੰਤਰਿਚਾਰੇਤੇਰੀਆਖਾਣੀ॥ਕਰਮੁਹੋਵੈਤਾਪਰਮਪਦੁ
ਪਾਈਐਕਥੇਅਕਥਕਹਾਣੀ॥੩॥ਤੂੰਕਰਤਾਕੀਆਸਭੁਤੇਰਾਕਿਆਕੋਕਰੇਪਰਾਣੀ॥ਜਾਕਉਨਦਰਿਕਰਹਿਤੂੰਅਪਣੀਸਾਈ
ਸਚਿਸਮਾਣੀ॥੪॥ਨਾਮੁਤੇਰਾਸਭੁਕੋਈਲੇਤੁਹੈਜੇਤੀਆਵਣਜਾਣੀ॥ਜਾਤੁਧੁਭਾਵੈਤਾਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਹੋਰਮਨਮੁਖਿਫਿਰੈਇ
ਆਣੀ॥੫॥ਚਾਰੇਬੇਦਬ੍ਰਹਮੇਕਉਦੀਏਪੜਿਪੜਿਕਰੇਵੀਚਾਰੀ॥ਤਾਕਾਹੁਕਮੁਨਬੂਝੈਬਪੁੜਾਨਰਕਿਸੁਰਗਿਅਵਤਾਰੀ॥੬
॥ਜੁਗਹਜੁਗਹਕੇਰਾਜੇਕੀਏਗਾਵਹਿਕਰਿਅਵਤਾਰੀ॥ਤਿਨਭੀਅੰਤੁਨਪਾਇਆਤਾਕਾਕਿਆਕਰਿਆਖਿਵੀਚਾਰੀ॥੭॥
ਤੂੰਸਚਾਤੇਰਾਕੀਆਸਭੁਸਾਚਾਦੇਹਿਤਸਾਚੁਵਖਾਣੀ॥ਜਾਕਉਸਚੁਬੁਝਾਵਹਿਅਪਣਾਸਹਜੇਨਾਮਿਸਮਾਣੀ॥੮॥੧॥

ਆਸਾਮਹਲਾ੩ ਸਤਿਗੁਰਹਮਰਾਭਰਮੁਗਵਾਇਆ॥ਹਰਿਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਮਨਿਵਸਾਇਆ॥ਸਬਦੁਚੀਨਿ
ਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਆ॥੧॥ਸੁਣਿਮਨਮੇਰੇਤਤੁਗਿਆਨੁ॥ਦੇਵਣਵਾਲਾਸਭਬਿਧਿਜਾਣੈਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁ॥੧॥ਰਹਾ
ਉ॥ਸਤਿਗੁਰਭੇਟੇਕੀਵਡਿਆਈ॥ਜਿਨਿਮਮਤਾਅਗਨਿਤ੍ਰਿਸਨਾਬੁਝਾਈ॥ਸਹਜੇਮਾਤਾਹਰਿਗੁਣਗਾਈ॥੨॥ਵਿਣੁਗੁ
ਰਪੂਰੇਕੋਇਨਜਾਣੀ॥ਮਾਇਆਮੋਹਿਦੂਜੈਲੋਭਾਣੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਮਿਲੈਹਰਿਬਾਣੀ॥੩॥ਗੁਰਸੇਵਾਤਪਾਸਿਰਤਪੁਸਾਰੁ॥ਹਰਿ
ਜੀਉਮਨਿਵਸੈਸਭਦੂਖਵਿਸਾਰਣਹਾਰੁ॥ਦਰਿਸਚੈਦੀਸੈਸਚਿਆਰੁ॥੪॥ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਤ੍ਰਿਭਵਣਸੋਝੀਹੋਇ॥ਆਪੁਪਛਾ

ਨਿ ਹਰਿ ਪਾਵੈ ਸੋਈ ॥ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਸਹਜੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਈ ॥੫॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਸਭ ਕੁਲ ਉਧਾਰੇ ॥ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਰਖੈ ਉਰ ਧਾਰੇ ॥ ਸਾਚੀ ਸੋਭਾ ਸਾਚਿ ਪਿਆਰੇ ॥੬॥ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਲਾਏ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥ ਨਾਮੇ ਉਧਰੇ ਕੁਲ ਸਬਾਏ ॥੭॥ ਨਾਨਕੁ ਸਾਚੁ ਕਹੈ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਰਖਹੁ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤੀ ਰਾਤੇ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥੮॥੨॥੨੪॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਆਸਾ ਆਸ ਕਰੇ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ ਹੁਕਮੈ ਬੂਝੈ ਨਿਰਾਸਾ ਹੋਈ ॥ ਆਸਾ ਵਿਚਿ ਸੁਤੇ ਕਈ ਲੋਈ ॥ ਸੋ ਜਾਗੈ ਜਾਗਾਵੈ ਸੋਈ ॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਬੁਝਾਇਆ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਭੁਖ ਨ ਜਾਈ ॥ ਨਾਮੇ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝੈ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਤਿਸੈ ਰਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਲਿ ਕੀਰਤਿ ਸਬਦੁ ਪਛਾਨੁ ॥ ਏਹਾ ਭਗਤਿ ਚੂਕੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਹੋਵੈ ਪਰਵਾਨੁ ॥ ਜਿਨਿ ਆਸਾ ਕੀਤੀ ਤਿਸ ਨੋ ਜਾਨੁ ॥੨॥ ਤਿਸੁ ਕਿਆ ਦੀਜੈ ਜਿ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਏ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਇਹੁ ਸਿਰੁ ਦੀਜੈ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥ ਹੁਕਮੈ ਬੂਝੈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥੩॥ ਆਪਿ ਕਰੈ ਤੈ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ॥ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਏ ॥ ਆਪਿ ਭੁਲਾਵੈ ਆਪਿ ਮਾਰਗਿ ਪਾਏ ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਚਿ ਸਮਾਏ ॥੪॥ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਸਚੀ ਹੈ ਬਾਣੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਮੋਹਿ ਭਰਮਿ ਭੋਲਾਣੀ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭ ਫਿਰੈ ਬਉਰਾਣੀ ॥੫॥ ਤੀਨਿ ਭਵਨ ਮਹਿ ਏਕਾ ਮਾਇਆ ॥ ਮੂਰਖਿ ਪੜਿ ਪੜਿ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥ ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ਦੁਖੁ ਸਬਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੬॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮੀਠਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਭੋਗੇ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ॥ ਸਹਜਿ ਅਨੰਦਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਸਚਿ ਪਿਆਰਿ ॥੭॥ ਹਰਿ ਜਪਿ ਪੜੀਐ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਹਰਿ ਜਪਿ ਪੜੀਐ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ॥ ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਭਇ ਸਚਿ ਪਿਆਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਗੁਰਮਤਿ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥੮॥੩॥੨੫॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੮ ਕਾਫੀ ॥ ੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗੁਰ ਤੇ ਸਾਂਤਿ ਊਪਜੈ ਜਿਨਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਨਾਮੁ ਪਾਈਐ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ॥੧॥ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਚੇਤਿ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਜਗਤੁ ਜਲੰਦਾ ਦੇਖਿ ਕੈ ਭਜਿ ਪਏ ਸਰਣਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਗਿਆਨੁ ਊਪਜੈ ਮਹਾ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਘਰੁ ਦਰੁ ਪਾਇਆ ਭਗਤੀ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਬੂਝੈ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਸਲਾਹ ਹੈ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਅਪਾਰਾ ॥੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੂਖੁ ਊਪਜੈ ਦੁਖੁ ਕਦੇ ਨ ਹੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀਐ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਈ ॥੪॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਆਪੁ ਗਇਆ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ॥ ਨਿਰਮਲ ਜੋਤਿ ਪਸਰਿ ਰਹੀ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ ॥੫॥ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਸਮਝਾਇਆ ਮਤਿ ਊਤਮ ਹੋਈ ॥ ਅੰਤਰੁ ਸੀਤਲੁ ਸਾਂਤਿ ਹੋਇ ਨਾਮੇ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥੬॥ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਾਂ ਮਿਲੈ ਜਾਂ ਨਦਰਿ ਕਰੇਈ ॥ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਸਭ ਕਟੀਅਹਿ ਫਿਰਿ ਦੁਖੁ ਬਿਘਨੁ ਨ ਹੋਈ ॥੭॥ ਆਪਣੈ ਹਥਿ ਵਡਿਆਈਆ ਦੇ ਨਾਮੇ ਲਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਵਡਿਆਈ ਪਾਏ ॥੮॥੪॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸੁਣਿ ਮਨ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇ ਤੂੰ ਆਪੇ ਆਇ ਮਿਲੈ ਭਾਈ ॥ ਮੇਰੇ ਅਨਦਿਨੁ ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਕਰਿ ਸਚੈ ਚਿਤੁ ਲਾਈ ॥੧॥ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਤੂੰ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਹਉਮੈ ਦੂਜਾ ਦੂਰਿ ਕਰਿ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਸੁ ਭਗਤੀ ਨੋ ਸੁਰਿ ਨਰ ਮੁਨਿ ਜਨ ਲੋਚਦੇ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਈ ਨ ਜਾਇ ॥ ਪੰਡਿਤ ਪੜਦੇ

ਜੋਤਕੀਤਿਨਬੂਝਣਪਾਇ॥੨॥ਆਪੈਸੈਸਭੁਗਮਿਓਨੁਕਿਛੁਕਹਣੁਨਜਾਈ॥ਆਪੇਦੇਇਸੁਪਾਈਐਗੁਰਿਬੂਝਬੁਝਾਈ॥੩॥
ਜੀਅਜੰਤਸਭਤਿਸਦੇਸਭਨਾਕਾਸੋਈ॥ਮੰਦਾਕਿਸਨੋਆਖੀਐਜੇਦੂਜਾਹੋਈ॥੪॥ਇਕੋਹੁਕਮੁਵਰਤਦਾਏਕਾਸਿਰਿਕਾਰਾ
॥ਆਪਿਭਵਾਲੀਦਿਤੀਅਨੁਅੰਤਰਿਲੋਭੁਵਿਕਾਰਾ॥੫॥ਇਕਆਪੇਗੁਰਮੁਖਿਕੀਤਿਅਨੁਬੂਝਨਿਵੀਚਾਰਾ॥ਭਗਤਿਭੀਓਨਾਨੋਬ
ਖਸੀਅਨੁਅੰਤਰਿਭੰਡਾਰਾ॥੬॥ਗਿਆਨੀਆਨੋਸਭੁਸਚੁਹੈਸਚੁਸੋਝੀਹੋਈ॥ਓਇਭੁਲਾਏਕਿਸੈਦੇਨਭੁਲਨੀਸਚੁਜਾਣਨਿਸੋ
ਈ॥੭॥ਘਰਮਹਿਪੰਚਵਰਤਦੇਪੰਚੇਵੀਚਾਰੀ॥ਨਾਨਕਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਵਸਿਨਆਵਨੀਨਾਮਿਹਉਮੈਮਾਰੀ॥੮॥੫॥੨੮

ਆਸਾਮਹਲਾ੩॥ਘਰੈਅੰਦਰਿਸਭੁਵਥੁਹੈਬਾਹਰਿਕਿਛੁਨਾਹੀ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਾਈਐਅੰਤਰਿਕਪਟਖੁਲਾਹੀ॥੧
॥ਸਤਿਗੁਰਤੇਹਰਿਪਾਈਐਭਾਈ॥ਅੰਤਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹੈਪੂਰੈਸਤਿਗੁਰਿਦੀਆਦਿਖਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਕਾਗਾਹਕੁਹੋਵੈ
ਸੋਲਏਪਾਏਰਤਨੁਵੀਚਾਰਾ॥ਅੰਦਰੁਖੋਲੈਦਿਬਦ੍ਰਿਸਟਿਦੇਖੈਮੁਕਤਿਭੰਡਾਰਾ॥੨॥ਅੰਦਰਿਮਹਲਅਨੇਕਹਹਿਜੀਉਕਰੇਵਸੇ
ਰਾ॥ਮਨਚਿੰਦਿਆਫਲੁਪਾਇਸੀਫਿਰਿਹੋਇਨਫੇਰਾ॥੩॥ਪਾਰਖੀਆਵਥੁਸਮਾਲਿਲਈਗੁਰਸੋਝੀਹੋਈ॥ਨਾ
ਮੁਪਦਾਰਥੁਅਮੁਲੁਸਾਗੁਰਮੁਖਿਪਾਵੈਕੋਈ॥੪॥ਬਾਹਰੁਭਾਲੇਸੁਕਿਆਲਹੈਵਥੁਘਰੈਅੰਦਰਿਭਾਈ॥ਭਰਮੇਭੂਲਾਸਭੁ
ਜਗੁਫਿਰੈਮਨਮੁਖਿਪਤਿਗਵਾਈ॥੫॥ਘਰੁਦਰੁਛੋਡੇਆਪਣਾਪਰਘਰਿਝੂਠਾਜਾਈ॥ਚੋਰੈਵਾਂਗੂਪਕੜੀਐਬਿਨੁਨਾਵੈਚੋਟਾ
ਖਾਈ॥੬॥ਜਿਨ੍ਹੀਘਰੁਜਾਤਾਆਪਣਾਸੇਸੁਖੀਏਭਾਈ॥ਅੰਤਰਿਬ੍ਰਹਮੁਪਛਾਣਿਆਗੁਰਕੀਵਡਿਆਈ॥੭॥ਆਪੇਦਾਨੁਕ
ਰੇਕਿਸੁਆਖੀਐਆਪੇਦੇਇਬੁਝਾਈ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਤੂੰਦਰਿਸਚੈਸੋਭਾਪਾਈ॥੮॥੬॥੨੯॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੩
ਆਪੈਆਪੁਪਛਾਣਿਆਸਾਦੁਮੀਠਾਭਾਈ॥ਹਰਿਰਸਿਚਾਖਿਐਮੁਕਤੁਭਏਜਿਨਾਸਾਚੋਭਾਈ॥੧॥ਹਰਿਜੀਉਨਿਰਮ
ਲਨਿਰਮਲਾਨਿਰਮਲਮਨਿਵਾਸਾ॥ਗੁਰਮਤੀਸਾਲਾਹੀਐਬਿਖਿਆਮਾਹਿਉਦਾਸਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਆਪੁਨ
ਜਾਪਈਸਭਅੰਧੀਭਾਈ॥ਗੁਰਮਤੀਘਟਿਚਾਨਣਾਨਾਮੁਅੰਤਿਸਖਾਈ॥੨॥ਨਾਮੇਹੀਨਾਮਿਵਰਤਦੇਨਾਮੇਵਰਤਾਰਾ॥ਅੰਤਰਿ
ਨਾਮੁਮੁਖਿਨਾਮੁਹੈਨਾਮੇਸਬਦਿਵੀਚਾਰਾ॥੩॥ਨਾਮੁਸੁਣੀਐਨਾਮੁਮੰਨੀਐਨਾਮੇਵਡਿਆਈ॥ਨਾਮੁਸਲਾਹੇਸਦਾਸਦਾਨਾਮੇਮਹਲੁਪਾ
ਈ॥੪॥ਨਾਮੇਹੀਘਟਿਚਾਨਣਾਨਾਮੇਸੋਭਾਪਾਈ॥ਨਾਮੇਹੀਸੁਖੁਊਪਜੈਨਾਮੇਸਰਣਾਈ॥੫॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਕੋਇਨਮੰਨੀਐਮਨਮੁਖਿ
ਪਤਿਗਵਾਈ॥ਜਮਪੁਰਿਬਾਧੇਮਾਰੀਅਹਿਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਈ॥੬॥ਨਾਮੈਕੀਸਭਸੇਵਾਕਰੈਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਬੁਝਾਈ॥ਨਾਮੇਹੀ
ਨਾਮੁਮੰਨੀਐਨਾਮੇਵਡਿਆਈ॥੭॥ਜਿਸਨੋਦੇਵੈਤਿਸੁਮਿਲੈਗੁਰਮਤੀਨਾਮੁਬੁਝਾਈ॥ਨਾਨਕਸਭਕਿਛੁਨਾਵੈਕੈਵਸਿਹੈਪੂਰੈਭਾਗਿ
ਕੋਪਾਈ॥੮॥੭॥੩੦॥ਆਸਾਮਹਲਾ੩॥ ਦੋਹਾਗਣੀਮਹਲੁਨਪਾਇਨ੍ਹੀਨਜਾਣਨਿਪਿਰਕਾਸੁਆਉ॥ਫਿਕਾਬੋਲਹਿ
ਨਾਨਿਵਹਿਦੂਜਾਭਾਉਸੁਆਉ॥੧॥ਇਹੁਮਨੂਆਕਿਉਕਰਿਵਸਿਆਵੈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਠਾਕੀਐਗਿਆਨਮਤੀਘਰਿਆ
ਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੋਹਾਗਣੀਆਪਿਸਵਾਰੀਓਨੁਲਾਇਪ੍ਰੇਮਪਿਆਰੁ॥ਸਤਿਗੁਰਕੈਭਾਣੈਚਲਦੀਆਨਾਮੇਸਹਜਿਸੀ
ਗਾਰੁ॥੨॥ਸਦਾਰਾਵਹਿਪਿਰੁਆਪਣਾਸਚੀਸੇਜਸੁਭਾਇ॥ਪਿਰਕੈਪ੍ਰੇਮਿਮੋਹੀਆਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਸੁਖੁਪਾਇ॥੩॥ਗਿ
ਆਨਅਪਾਰੁਸੀਗਾਰੁਹੈਸੋਭਾਵੰਤੀਨਾਰਿ॥ਸਾਸਭਰਾਈਸੁੰਦਰੀਪਿਰਕੈਹੇਤਿਪਿਆਰਿ॥੪॥ਸੋਹਾਗਣੀਵਿਚਿਰੰਗੁਰਖਿਓਨੁਸਚੈ

ਅਭਿਆਪਾਰਿ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਆਪਣਾ ਸਚੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰਿ॥੫॥ ਸੋਹਾਗਣੀ ਸੀਗਾਰੁ ਬਣਾਇਆ ਗੁਰ ਕਾ ਹੇਤੁ॥
ਪ੍ਰੇਮ ਪਰਮ ਛਤ ਨ ਛਾਵਣਾ ਅੰਤਰਿ ਰਤਨੁ ਵੀਚਾਰੁ॥੬॥ ਭਗਤਿ ਰਤੇ ਸੇ ਊਤਮਾ ਜਤਿ ਪਤਿ ਸਬਦੇ ਹੋਇ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭ
ਨੀਚ ਜਾਤਿ ਹੈ ਬਿਸਟਾ ਕਾ ਕੀੜਾ ਹੋਇ॥੭॥ ਹਉ ਹਉ ਕਰਦੀ ਸਭ ਫਿਰੈ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਹਉ ਨ ਜਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਤਿਨ ਹਉਮੈ
ਗਈ ਸਚੈ ਰਹੇ ਸਮਾਇ॥੮॥੮॥੩੦॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩॥ ਸਚਿ ਰਤੇ ਸੇ ਨਿਰਮਲੇ ਸਦਾ ਸਚਿ ਸੋਹਾਇ॥ ਐਥੈ ਘਰਿ
ਘਰਿ ਜਾਪਦੇ ਆਗੈ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ॥੧॥ ਏ ਮਨ ਰੂੜੇ ਰੰਗੁਲੇ ਤੂੰ ਸਚਾ ਰੰਗੁ ਚੜਾਇ॥ ਰੂੜੀ ਬਾਣੀ ਜੇ ਰਪੈ ਨਾ ਇਹੁ ਰੰਗੁ
ਲਹੈ ਨ ਜਾਇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਮ ਨੀਚ ਮੈਲੇ ਅਤਿ ਅਭਿਮਾਨੀ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਵਿਕਾਰ॥ ਗੁਰਿ ਪਾਰਸਿ ਮਿਲਿਐ ਕੰਚਨੁ ਹੋਏ ਨਿਰਮ
ਲ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰ॥੨॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕੋਇ ਨ ਰੰਗੀਐ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਰੰਗੁ ਚੜਾਉ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਭੈ ਭਾਇ ਜੋ ਰਤੇ ਸਿਫਤੀ ਸਚਿ ਸ
ਮਾਉ॥੩॥ ਭੈ ਬਿਨੁ ਲਾਗਿ ਨ ਲਗਈ ਨਾ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ॥ ਬਿਨੁ ਭੈ ਕਰਮ ਕਮਾਵਣੇ ਝੂਠੇ ਠਾਉ ਨ ਕੋਇ॥੪॥ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪੇ
ਰੰਗੇ ਸੁ ਰਪਸੀ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਾਇ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਸਤਸੰਗਤਿ ਊਪਜੈ ਸਹਜੇ ਸਚਿ ਸੁਭਾਇ॥੫॥ ਬਿਨੁ ਸੰਗਤੀ ਸਭਿ ਐਸੇ
ਰਹਹਿ ਜੈਸੇ ਪਸੁ ਢੋਰ॥ ਜਿਨ੍ਹਿ ਕੀਤੇ ਤਿਸੈ ਨ ਜਾਣਨ੍ਹੀ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭਿ ਚੋਰ॥੬॥ ਇਕਿ ਗੁਣ ਵਿਹਾਝਹਿ ਅਉਗਣ ਵਿਕਣ
ਹਿ ਗੁਰ ਕੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਨਾਉ ਪਾਇਆ ਵੁਠਾ ਅੰਦਰਿ ਆਇ॥੭॥ ਸਭਨਾ ਕਾ ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਹੈ ਸਿਰਿ ਧੰਧੈ ਲਾ
ਇ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੇ ਲਾਇ ਸਵਾਰਿਅਨੁ ਸਬਦੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ॥੮॥੯॥੩੧॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩॥ ਸਭ ਨਾਵੈ ਨੋ ਲੋਚਦੀ ਜਿਸੁ ਕ੍ਰਿਪਾ
ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਇ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਹੈ ਸੁਖੁ ਤਿਸੁ ਜਿਸੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇ॥੧॥ ਤੂੰ ਬੇਅੰਤੁ ਦਇਆਲੁ ਹੈ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ
ਪਾਈਐ ਨਾਮੇ ਵਡਿਆਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਏਕੁ ਹੈ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਈ॥ ਹੁਕਮੇ ਕਾਰ ਕਰਾਇਦਾ ਦੂਜਾ ਕਿ
ਸੁ ਕਹੀਐ ਭਾਈ॥੨॥ ਬੁਝਣਾ ਅਬੁਝਣਾ ਤੁਧੁ ਕੀਆ ਇਹ ਤੇਰੀ ਸਿਰਿ ਕਾਰ॥ ਇਕਨਾ ਬਖਸਹਿ ਮੇਲਿ ਲੈਹਿ ਇਕਿ ਦਰਗਹ ਮਾਰਿ ਕਢੇ
ਕੂੜਿਆਰ॥੩॥ ਇਕਿ ਧੁਰਿ ਪਵਿਤ ਪਾਵਨ ਹਹਿ ਤੁਧੁ ਨਾਮੇ ਲਾਏ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਸੁਖੁ ਊਪਜੈ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਏ॥
ਇਕਿ ਕੁਚਿਲ ਕੁਚੀਲ ਵਿਖਲੀ ਪਤੇ ਨਾਵਹੁ ਆਪਿ ਖੁਆਏ॥ ਨਾ ਓਨ ਸਿਧਿ ਨ ਬੁਧਿ ਹੈ ਨ ਸੰਜਮੀ ਫਿਰਹਿ ਉਤਵਤਾਏ॥
੫॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਆਪਣੀ ਤਿਸ ਨੋ ਭਾਵਨੀ ਲਾਏ॥ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਇਹੁ ਸੰਜਮੀ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਏ॥੬॥
ਲੇਖਾ ਪੜਿ ਨ ਪਹੂਚੀਐ ਕਥਿ ਕਹਣੈ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈਐ ਸਚਿ ਸਬਦਿ ਸੋਝੀ ਪਾਇ॥੭॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਦੇ
ਹੀ ਸੋਧਿ ਤੂੰ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ॥ ਨਾਨਕ ਇਸੁ ਦੇਹੀ ਵਿਚਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਅਪਾਰਿ॥੮॥੧੦॥
੩੨॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩॥ ਸਚਿ ਰਤੀਆ ਸੋਹਾਗਣੀ ਜਿਨਾ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੀਗਾਰਿ॥ ਘਰ ਹੀ ਸੋ ਪਿਰੁ ਪਾਇਆ ਸਚੈ ਸ
ਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ॥੧॥ ਅਵਗਣ ਗੁਣੀ ਬਖਸਾਇਆ ਹਰਿ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਈ॥ ਹਰਿ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਕਾਮਣੀ ਗੁਰਿ ਮੇਲਿ ਮਿ
ਲਾਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਇਕਿ ਪਿਰੁ ਹਦੂਰਿ ਨ ਜਾਣਨ੍ਹੀ ਦੂਜੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ॥ ਕਿਉ ਪਾਇਨ੍ਹਿ ਡੋਹਾਗਣੀ ਦੁਖੀ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਇ॥
੨॥ ਜਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਸਚੁ ਵਸਿਆ ਸਚੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸੇਵਹਿ ਸਹਜ ਸਿਉ ਸਚੇ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ॥੩॥ ਦੋਹਾਗਣੀ ਭ
ਰਮਿ ਭੁਲਾਈਆ ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਬਿਖੁ ਖਾਹਿ॥ ਪਿਰੁ ਨ ਜਾਣਨਿ ਆਪਣਾ ਸੁੰਞੀ ਸੇਜ ਦੁਖੁ ਪਾਹਿ॥੪॥ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਏਕੁ ਹੈ ਮਤਿ ਮਨਿ ਭਰ

ਸਿਞਾਣਹਿ॥ਗੁਰਪੂਛਿਸੇਵਾਕਰਹਿਸਚੁਨਿਰਮਲੁਮੰਨਿਵਸਾਹਿ॥੫॥ਸੋਹਾਗਣੀਸਦਾਪਿਰੁਪਾਇਆਹਉਮੈਆਪੁਗਵਾਇ॥ਪਿ
ਰਸੇਤੀਅਨਦਿਨੁਗਹਿਰਹੀਸਚੀਸੇਜਸੁਖੁਪਾਇ॥੬॥ਮੇਰੀਮੇਰੀਕਰਿਗਏਪਲੈਕਿਛੁਨਪਾਇ॥ਮਹਲੁਨਾਹੀਡੋਹਾਗਣੀਅੰਤਿਗਈ
ਪਛੁਤਾਇ॥੭॥ਸੋਪਿਰੁਮੇਰਾਏਕੁਹੈਏਕਸਸਿਉਲਿਵਲਾਇ॥ਨਾਨਕਜੇਸੁਖੁਲੋੜਹਿਕਾਮਣੀਹਰਿਕਾਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸਾਇ॥
੮॥੧੧॥੩੩॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੩॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਜਿਨਾਚਖਾਇਓਨੁਰਸੁਆਇਆਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ਸਚਾਵੇਪਰਵਾਹੁਹੈ
ਤਿਸਨੋਤਿਲੁਨਤਮਾਇ॥੧॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਚਾਵਰਸਦਾਗੁਰਮੁਖਾਮੁਖਿਪਾਇ॥ਮਨੁਸਦਾਹਰੀਆਵਲਾਸਹਜੇਹਰਿਗੁਣਗਾਇ॥੧॥ਰ
ਹਾਉ॥ਮਨਮੁਖਿਸਦਾਦੋਹਾਗਣੀਦਰਿਖੜੀਆਬਿਲਲਾਹਿ॥ਜਿਨਾਪਿਰਕਾਸੁਆਦੁਨਆਇਓਜੋਧੁਰਿਲਿਖਿਆਸੋਕਮਾਹਿ॥੨॥
ਗੁਰਮੁਖਿਬੀਜੇਸਚੁਜੰਮੈਸਚੁਨਾਮੁਵਾਪਾਰੁ॥ਜੋਇਤੁਲਾਹੇਲਾਇਅਨੁਭਗਤੀਦੇਇਭੰਡਾਰ॥੩॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਸੋਹਾਗਣੀਭੈ
ਭਗਤਿਸੀਗਾਰ॥ਅਨਦਿਨੁਰਾਵਹਿਪਿਰੁਆਪਣਾਸਚੁਰਖਹਿਉਰਧਾਰਿ॥੪॥ਜਿਨਾਪਿਰੁਰਾਵਿਆਆਪਣਾਤਿਨਾਵਿਟਹੁਬਲਿ
ਜਾਉ॥ਸਦਾਪਿਰਕੈਸੰਗਿਰਹਹਿਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇ॥੫॥ਤਨੁਮਨੁਸੀਤਲੁਮੁਖਉਜਲੇਪਿਰਕੈਭਾਇਪਿਆਰਿ॥ਸੇਜਸੁਖਾ
ਲੀਪਿਰੁਰਾਵੈਹਉਮੈਤ੍ਰਿਸਨਾਮਾਰਿ॥੬॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਘਰਿਆਇਆਗੁਰਕੈਹੇਤਿਅਪਾਰਿ॥ਵਰੁਪਾਇਆਸੋਹਾਗਣੀਕੇਵ
ਲਏਕੁਮੁਰਾਰਿ॥੭॥ਸਭੇਗੁਨਹਬਖਸਾਇਲਇਓਨੁਮੇਲੇਮੇਲਣਹਾਰਿ॥ਨਾਨਕਆਖਣੁਆਖੀਐਜੇਸੁਣਿਧਰੇਪਿਆਰੁ॥੮॥
੧੨॥੩੪॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੩॥ਸਤਿਗੁਰਤੇਭਉਊਪਜੈਜਾਪ੍ਰਭੁਮੇਲੈਸੋਇ॥ਸਹਜੇਨਾਮੁਧਿਆਈਐਗਿਆਨੁਪਰਗਟੁਹੋ
ਇ॥੧॥ਏਮਨਮਤਜਾਣਹਿਹਰਿਦੂਰਿਹੈਸਦਾਵੇਖੁਹਦੂਰਿ॥ਸਦਸੁਣਦਾਸਦਵੇਖਦਾਸਬਦਿਰਹਿਆਭਰਪੂਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ
॥ਗੁਰਮੁਖਿਆਪੁਪਛਾਣਿਆਤਿਨੀਇਕਮਨਿਧਿਆਇਆ॥ਸਦਾਰਵਹਿਪਿਰੁਆਪਣਾਸਚੈਨਾਮਿਸੁਖੁਪਾਇਆ॥੨॥ਏਮਨ
ਤੇਰਾਕੋਨਹੀਕਰਿਵੇਖੁਸਬਦਿਵੀਚਾਰੁ॥ਹਰਿਸਰਣਾਈਭਜਿਪਉਪਾਇਹਿਮੋਖਦੁਆਰੁ॥੩॥ਸਬਦਿਸੁਣੀਐਸਬਦਿਬੁਝੀ
ਐਸਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਇ॥ਸਬਦੇਹਉਮੈਮਾਰੀਐਸਚੈਮਹਲਿਸੁਖੁਪਾਇ॥੪॥ਇਸੁਜੁਗਮਹਿਸੋਭਾਨਾਮਕੀਬਿਨੁਨਾਵੈਸੋਭਨ
ਹੋਇ॥ਇਹਮਾਇਆਕੀਸੋਭਾਚਾਰਿਦਿਹਾੜੇਜਾਂਦੀਬਿਲਮੁਨਹੋਇ॥੫॥ਜਿਨੀਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਆਸੇਮੁਏਮਰਿਜਾਹਿ॥ਹਰਿ
ਰਸਸਾਦੁਨਆਇਓਬਿਸਟਾਮਾਹਿਸਮਾਹਿ॥੬॥ਇਕਿਆਪੇਬਖਸਿਮਿਲਾਇਅਨੁਅਨਦਿਨੁਨਾਮੇਲਾਇ॥ਸਚੁਕਮਾਵਹਿਸਚਿ
ਰਹਹਿਸਚੇਸਚਿਸਮਾਇ॥੭॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਸੁਣੀਐਨਦੇਖੀਐਜਗੁਬੋਲਾਅੰਨ੍ਹਾਭਰਮਾਇ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਦੁਖੁਪਾਇਸੀਨਾਮੁਮਿਲੈ
ਤਿਸੈਰਜਾਇ॥੮॥ਜਿਨਬਾਣੀਸਿਉਚਿਤੁਲਾਇਆਸੇਜਨਨਿਰਮਲਪਰਵਾਣੁ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਤਿਨਾਕਦੇਨਵੀਸਰੈਸੇਦਰਿਸਚੇ
ਜਾਣੁ॥੯॥੧੩॥੩੫॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੩॥ਸਬਦੌਹੀਭਗਤਿਜਾਪਦੀਜਿਨਕੀਬਾਣੀਸਚੀਹੋਇ॥ਵਿਚਹੁਆਪੁਗ
ਇਆਨਾਉਮੰਨਿਆਸਚਿਮਿਲਾਵਾਹੋਇ॥੧॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਨਕੀਪਤਿਹੋਇ॥ਸਫਲੁਤਿਨਕਾਜਨਮੁਹੈਤਿਨਮਾਨੈਸਭੁਕੋਇ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਉਮੈਮੇਰਾਜਾਤਿਹੈਅਤਿਕ੍ਰੋਧੁਅਭਿਮਾਨੁ॥ਸਬਦਿਮਰੈਤਾਜਾਤਿਜਾਇਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲੈਭਗਵਾਨੁ॥੨॥ਪੂ
ਰਾਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟਿਆਸਫਲਜਨਮੁਹਮਾਰਾ॥ਨਾਮੁਨਵੈਨਿਧਿਪਾਇਆਭਰੇਅਖੁਟਭੰਡਾਰਾ॥੩॥ਆਵਹਿਇਸੁਰਾਸੀਕੇਵਾ
ਪਾਰੀਏਜਿਨਾਨਾਮੁਪਿਆਰਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੋਧਨੁਪਾਏਅੰਤਰਿਸਬਦੁਵੀਚਾਰਾ॥੪॥ਭਗਤੀਸਾਰਨਜਾਣਨੀਮਨਮੁਖਅਹੰ
ਕਾਰੀ॥

ਧੁਰਹੁਆਪਿਖੁਆਇਅਨੁਜੂਐਬਾਜੀਹਾਰੀ॥੫॥ਬਿਨੁਪਿਆਰੈਭਗਤਿਨਹੋਵਈਨਾਸੁਖੁਹੋਇਸਰੀਰਿ॥ਪ੍ਰੇਮਪਦਾਰਥੁਪਾਈਐਗੁਰ
ਭਗਤੀਮਨਧੀਰਿ॥੬॥ਜਿਸਨੋਭਗਤਿਕਰਾਏਸੋਕਰੇਗੁਰਸਬਦਵੀਚਾਰਿ॥ਹਿਰਦੈਏਕੋਨਾਮੁਵਸੈਹਉਮੈਦੁਬਿਧਾਮਾਰਿ॥
੭॥ਭਗਤਾਕੀਜਾਤਿਪਤਿਏਕੋਨਾਮੁਹੈਆਪੇਲਏਸਵਾਰਿ॥ਸਦਾਸਰਣਾਈਤਿਸਕੀਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਕਾਰਜੁਸਾਰਿ॥੮॥
ਭਗਤਿਨਿਰਾਲੀਅਲਾਹਦੀਜਾਪੈਗੁਰਵੀਚਾਰਿ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਹਿਰਦੈਵਸੈਭੈਭਗਤੀਨਾਮਿਸਵਾਰਿ॥੯॥੩੬॥

ਆਸਾਮਹਲਾ੩॥ ਅਨਰਸਮਹਿਭੋਲਾਇਆਬਿਨੁਨਾਵੈਦੁਖਪਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਨਭੇਟਿਓਜਿਸਚੀਬੂਝਬੁਝਾ॥੧॥
ਏਮਨਮੇਰੇਬਾਵਲੇਹਰਿਰਸੁਚਖਿਸਾਦੁਪਾਇ॥ਅਨਰਸਿਲਾਗਾਤੂੰਫਿਰਹਿਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇ
ਸੁਜੁਗਮਹਿਗੁਰਮੁਖਿਨਿਰਮਲੇਸਚਿਨਾਮਿਰਹਹਿਲਿਵਲਾਇ॥ਵਿਣੁਕਰਮਾਕਿਛੁਪਾਈਐਨਹੀਕਿਆਕਰਿਕਹਿਆਜਾਇ॥
੨॥ਆਪੁਪਛਾਣਹਿਸਬਦਿਮਰਹਿਮਨਹੁਤਜਿਵਿਕਾਰ॥ਗੁਰਸਰਣਾਈਭਜਿਪਏਬਖਸੇਬਖਸਣਹਾਰ॥੩॥ਬਿਨੁਨਾ
ਵੈਸੁਖੁਨਪਾਈਐਨਾਦੁਖੁਵਿਚਹੁਜਾਇ॥ਇਹੁਜਗੁਮਾਇਆਮੋਹਿਵਿਆਪਿਆਦੂਜੈਭਰਮਿਭੁਲਾਇ॥੪॥ਦੋਹਾਗਣੀ
ਪਿਰਕੀਸਾਰਨਜਾਣਹੀਕਿਆਕਰਿਕਰਹਿਸੀਗਾਰੁ॥ਅਨਦਿਨੁਸਦਾਜਲਦੀਆਫਿਰਹਿਸੇਜੈਰਵੈਨਭਤਾਰੁ॥੫॥ਸੋਹਾਗ
ਣੀਮਹਲੁਪਾਇਆਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇ॥ਗੁਰਸਬਦੀਸੀਗਾਰੀਆਆਪਣੇਸਹਿਲਈਆਮਿਲਾਇ॥੬॥ਮਰਣਾਮਨ
ਹੁਵਿਸਾਰਿਆਮਾਇਆਮੋਹੁਗੁਬਾਰੁ॥ਮਨਮੁਖਮਰਿਮਰਿਜੰਮਹਿਭੀਮਰਹਿਜਮਦਰਿਹੋਹਿਖੁਆਰੁ॥੭॥ਆਪਿਮਿਲਾਇਅਨੁਸੇ
ਮਿਲੇਗੁਰਸਬਦਿਵੀਚਾਰਿ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਸਮਾਣੇਮੁਖਉਜਲੇਤਿਤੁਸਚੈਦਰਬਾਰਿ॥੮॥੧੫॥੩੭॥

੨੦॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੨॥ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਪੰਚਮਨਾਏਪੰਚਰੁਸਾਏ॥ਪੰਚਵਸਾਏਪੰਚਗਵਾਏ॥੧॥ਇਨ੍ਬਿਧਿਨਗਰੁਵੁਠਾਮੇਰੇਭਾਈ॥ਦੁਰਤੁਗਇਆਗੁਰਿਗਿਆਨੁ
ਦ੍ਰਿੜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਚੁਧਰਮਕੀਕਰਿਦੀਨੀਵਾਰਿ॥ਫਰਹੇਮੁਹਕਮਗੁਰਗਿਆਨੁਬੀਚਾਰਿ॥੨॥ਨਾਮੁਖੇਤੀਬੀ
ਜਹੁਭਾਈਮੀਤ॥ਸਉਦਾਕਰਹੁਗੁਰੁਸੇਵਹੁਨੀਤ॥੩॥ਸਾਂਤਿਸਹਜਿਸੁਖਕੇਸਭਿਹਾਟ॥ਸਾਹਵਾਪਾਰੀਏਕੈਥਾਟ॥੪॥ਜੇਜੀ
ਆਡੰਨੁਕੋ ਲਏਨਜਗਾਤ॥ਸਤਿਗੁਰਕਰਿਦੀਨੀਧੁਰਕੀਛਾਪ॥੫॥ਵਖਰੁਨਾਮੁਲਦਿਖੇਪਚਲਾਵਹੁ॥ਲੈਲਾਹਾਗੁਰਮੁਖਿਘਰਿ
ਆਵਹੁ॥੬॥ਸਤਿਗੁਰੁਸਾਹੁਸਿਖਵਣਜਾਰੇ॥ਪੂੰਜੀਨਾਮੁਲੇਖਾਸਚੁਸਮਾਰੇ॥੭॥ਸੋਵਸੈਇਤੁਘਰਿਜਿਸੁਗੁਰੁਪੂਰਾਸੇਵ॥ਅਬਚ
ਲਨਗਰੀਨਾਨਕਦੇਵ॥੮॥੧॥੩੮॥

ਆਸਾਵਰੀਮਹਲਾ੫ਘਰੁ੩॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਮੇਰੇਮਨਿਹਰਿਸਿਉਲਾਗੀਪ੍ਰੀਤਿ॥ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿਹਰਿਜਪਤੇਨਿਰਮਲਸਾਚੀਰੀਤਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦਰਸਨਕੀਪਿਆਸਘਣੀ
ਚਿਤਵਤਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰ॥ਕਰਹੁਅਨੁਗ੍ਰਹੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮਹਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰਿਮੁਰਾਰਿ॥੧॥ਮਨੁਪਰਦੇਸੀਆਇਆਮਿਲਿਓਸਾ
ਧਕੈਸੰਗਿ॥ਜਿਸੁਵਖਰਕਉਚਾਹਤਾਸੋਪਾਇਓਨਾਮਹਿਰੰਗਿ॥੨॥ਜੇਤੇਮਾਇਆਰੰਗਰਸਬਿਨਸਿਜਾਹਿਖਿਨਮਾਹਿ॥ਭਗਤ

ਰਤੇਤੇਰੈਨਾਮਿਸਿਉਸੁਖੁਸੰਪਤਿਸਿਖਥਾਇ॥੩॥ਸਭੁਜਗੁਚਲਤਉਪੇਖੀਐਨਿਹਚਲੁਹਰਿਕੋਨਾਉ॥ਕਰਿਮਿਤ੍ਰਾਈਸਾਧਸਿਉਨਿਹਚ
ਲੁਪਾਵਹਿਠਾਉ॥੪॥ਮੀਤਸਾਜਨਸੁਤਬੰਧਪਾਕੋਊਹੋਤਨਸਾਥ॥ਏਕੁਨਿਵਾਹੂਰਾਮਨਾਮਦੀਨਾਕਾਪ੍ਰਭੁਨਾਥ॥੫॥ਚਰਨ
ਕਮਲਬੋਹਿਥਭਏਲਗਿਸਾਗਰੁਤਰਿਓਤੇਹ॥ਭੇਟਿਓਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰੂਸਾਚਾਪ੍ਰਭਸਿਉਨੇਹੁ॥੬॥ਸਾਧਤੇਰੇਕੀਜਾਚਨਾਵਿਸਰੁ
ਨਸਾਸਗਿਰਾਸਿ॥ਜਿਉਤੁਧੁਭਾਵੈਸੋਭਲਾਤੇਰੈਭਾਣੈਕਾਰਜਰਾਸਿ॥੭॥ਸੁਖਸਾਗਰਪ੍ਰੀਤਮਮਿਲੇਉਪਜੇਮਹਾਅਨੰਦਾ॥ਕਹੁਨਾਨ
ਕਸਭਦੁਖਮਿਟੇਪ੍ਰਭਭੇਟੇਪਰਮਾਨੰਦਾ॥੮॥੧॥੨॥੩੪॥

ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਬਿਰਹੜੇਛੰਤਾਕੀਜਤਿ॥ ਘਰੁ੪॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪ੍ਰਭੁਸਿਮਰੀਐਪਿਆਰੇਦਰਸਨਕਉਬਲਿਜਾਉ॥੧॥ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਦੁਖਬੀਸਰਹਿਪਿਆਰੇਸੋਕਿਉਤਜ
ਣਾਜਾਇ॥੨॥ਇਹੁਤਨੁਵੇਚੀਸੰਤਪਹਿਪਿਆਰੇਪ੍ਰੀਤਮੁਦੇਇਮਿਲਾਇ॥੩॥ਸੁਖਸੀਗਾਰਬਿਖਿਆਕੇਫੀਕੇਤਜਿਛੋਡੇਮੇਰੀਮਾਇ
॥੪॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਲੋਭੁਤਜਿਗਏਪਿਆਰੇਸਤਿਗੁਰਚਰਨੀਪਾਇ॥੫॥ਜੋਜਨਰਾਤੇਰਾਮਸਿਉਪਿਆਰੇਅਨਤਨਕਾਹੂਜਾਇ॥
੬॥ਹਰਿਰਸੁਜਿਨ੍ਹੀਚਾਖਿਆਪਿਆਰੇਤ੍ਰਿਪਤਿਰਹੇਆਘਾਇ॥੭॥ਅੰਚਲੁਗਹਿਆਸਾਧਕਾਨਾਨਕਭੈਸਾਗਰੁਪਾਰਿਪਰਾਇ॥
੮॥੩॥੧॥੪॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ ਜਨਮਮਰਣਦੁਖੁਕਟੀਐਪਿਆਰੇਜਬਭੇਟੈਹਰਿਰਾਇ॥੧॥ਸੁੰਦਰੁਸੁਘਰੁਸੁਜਾਣੁ
ਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਜੀਵਨੁਦਰਸੁਦਿਖਾਇ॥੨॥ਜੋਜੀਅਤੁਝਤੇਬੀਛੁਰੇਪਿਆਰੇਜਨਮਿਮਰਹਿਬਿਖੁਖਾਇ॥੩॥ਜਿਸੁਤੂੰਮੇਲਹਿਸੋਮਿਲੈ
ਪਿਆਰੇਤਿਸਕੈਲਾਗਉਪਾਇ॥੪॥ਜੋਸੁਖੁਦਰਸਨੁਪੇਖਤੇਪਿਆਰੇਮੁਖਤੇਕਹਣੁਨਜਾਇ॥੫॥ਸਾਚੀਪ੍ਰੀਤਿਨਤੁਟਈਪਿ
ਆਰੇਜੁਗੁਜੁਗੁਰਹੀਸਮਾਇ॥੬॥ਜੋਤੁਧੁਭਾਵੈਸੋਭਲਾਪਿਆਰੇਤੇਰੀਅਮਰੁਰਜਾਇ॥੭॥ਨਾਨਕਰੰਗਿਰਤੇਨਾਰਾਇਣੈਪਿਆਰੇ
ਮਾਤੇਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥੮॥੨॥੪॥੫॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ ਸਭਬਿਧਿਤੁਮਹੀਜਾਨਤੇਪਿਆਰੇਕਿਸੁਪਹਿਕਹਉਸੁਨ
ਾਇ॥੧॥ਤੂੰਦਾਤਾਜੀਆਸਭਨਾਕਾਤੇਰਾਦਿਤਾਪਹਿਰਣਾਖਾਇ॥੨॥ਸੁਖੁਦੁਖੁਤੇਰੀਆਗਿਆਪਿਆਰੇਦੂਜੀਨਾਹੀਜਾਇ॥੩॥
ਜੋਤੂੰਕਰਾਵਹਿਸੋਕਰੀਪਿਆਰੇਅਵਰੁਕਿਛੁਕਰਣੁਨਜਾਇ॥੪॥ਦਿਨੁਰੈਣਿਸਭਸੁਹਾਵਣੇਪਿਆਰੇਜਿਤੁਜਪੀਐਹਰਿ
ਨਾਉ॥੫॥ਸਾਈਕਾਰਕਮਾਵਣੀਪਿਆਰੇਧੁਰਿਮਸਤਕਿਲੇਖੁਲਿਖਾਇ॥੬॥ਏਕੋਆਪਿਵਰਤਦਾਪਿਆਰੇਘਟਿਘਟਿ
ਰਹਿਆਸਮਾਇ॥੭॥ਸੰਸਾਰਕੂਪਤੇਉਧਰਿਲੈਪਿਆਰੇਨਾਨਕਹਰਿਸਰਣਾਇ॥੮॥੩॥੫॥
ਮ:੧॥੨੨॥ਮ:੩॥੧੫॥ਮ:੫॥੫॥ ਜੁਮਲਾਅਸਟਪਦੀਆ੪੨॥

ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ੧ ਪਟੀਲਿਖੀ॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਸੈਸੋਇਸ੍ਰਿਸਟਿਜਿਨਿਸਾਜੀਸਭਨਾਸਾਹਿਬੁਏਕੁਭਇਆ॥ਸੇਵਤਰਹੇਚਿਤੁਜਿਨ੍ਹਕਾਲਾਗਾਆਇਆਤਿਨ੍ਹਕਾਸਫਲੁ
ਭਇਆ॥੧॥ਮਨਕਾਹੇਭੂਲੇਮੂੜਮਨਾ॥ਜਬਲੇਖਾਦੇਵਹਿਬੀਰਾਤਉਪੜਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਈਵੜੀਆਦਿਪੁਰਖੁਹੈ
ਦਾਤਾਆਪੇਸਚਾਸੋਈ॥ਏਨਾਅਖਰਾਮਹਿਜੋਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਤਿਸੁਸਿਰਿਲੇਖੁਨਹੋਈ॥੨॥ਊੜੈਉਪਮਾਤਾਕੀਕੀਜੈਜਾਕਾ
ਅੰਤੁਨਪਾਇਆ॥ਸੇਵਾਕਰਹਿਸੇਈਫਲੁਪਾਵਹਿਜਿਨ੍ਹੀਸਚੁਕਮਾਇਆ॥੩॥ਙੰਙੈਙਿਆਨੁਬੂਝੈਜੇਕੋਈਪੜਿਆਪੰਡਿ

ਤੁਸੋਈ।।ਸਰਬਜੀਆਮਹਿਏਕੋਜਾਣੈਤਾਹਉਮੈਕਹੈਨਕੋਈ।।੪।।ਕਕੈਕੇਸਪੁੰਡਰਜਬਹੂਏਵਿਣੁਸਾਬੂਣੈਉਜਲਿਆ।
ਜਮਰਾਜੇਕੇਹੇਰੂਆਏਮਾਇਆਕੈਸੰਗਲਬੰਧਿਲਇਆ।।੫।।ਖਖੈਖੁੰਦਕਾਰੁਸਾਹੁਆਲਮੁਕਰਿਖਰੀਦਿਜਿਨਖਰਚੁਦੀ
ਆ।ਬੰਧਨਜਾਕੈਸਭੁਜਗੁਬਾਂਧਿਆਅਵਰੀਕਾਨਹੀਹੁਕਮੁਪਾਇਆ।।੬।।ਗਗੈਗੋਇਗਾਇਜਿਨਿਛੋਡੀਗਲੀਗੋਬਿਦੁ
ਗਰਬਿਭਇਆ।ਘੜਿਭਾਂਡੇਜਿਨਿਆਵੀਸਾਜੀਚਾੜਣਵਾਹੈਤਈਕੀਆ।।੭।।ਘਘੈਘਾਲਸੇਵਕੁਜੇਘਾਲੈਸਬਦਿ
ਗੁਰੂਕੈਲਾਗਿਰਹੈ।ਬੁਰਾਭਲਾਜੇਸਮਕਰਿਜਾਣੈਇਨਬਿਧਿਸਾਹਿਬੁਰਮਤੁਰਹੈ।।੮।।ਚਚੈਚਾਰਿਵੇਦਜਿਨਿਸਾਜੇਚਾਰੇ
ਖਾਣੀਚਾਰਿਜੁਗਾ।ਜੁਗੁਜੁਗੁਜੋਗੀਖਾਣੀਭੋਗੀਪੜਿਆਪੰਡਿਤੁਆਪਿਥੀਆ।।੯।।ਛਛੈਛਾਇਆਵਰਤੀਸਭਅੰਤਰਿ
ਤੇਰਾਕੀਆਭਰਮੁਹੋਆ।ਭਰਮੁਉਪਾਇਭੁਲਾਈਅਨੁਆਪੇਤੇਰਾਕਰਮੁਹੋਆਤਿਨਗੁਰੂਮਿਲਿਆ।।੧੦।।ਜਜੈਜਾਨੁਮੰਗਤ
ਜਨੁਜਾਚੈਲਖਚਉਰਾਸੀਹਭੀਖਭਵਿਆ।ਏਕੋਲੇਵੈਏਕੋਦੇਵੈਅਵਰੁਨਦੂਜਾਮੈਸੁਣਿਆ।।੧੧।।ਝਝੈਝੂਰਿਮਰਹੁ
ਕਿਆਪ੍ਰਾਣੀਜੋਕਿਛੁਦੇਣਾਸੁਦੇਰਹਿਆ।ਦੇਦੇਵੇਖੈਹੁਕਮੁਚਲਾਏਜਿਉਜੀਆਕਾਰਿਜਕੁਪਾਇਆ।।੧੨।।ਞਞੈਨ
ਦਰਿਕਰੇਜਾਦੇਖਾਦੂਜਾਕੋਈਨਾਹੀ।ਏਕੋਰਵਿਰਹਿਆਸਭਥਾਈਏਕੁਵਸਿਆਮਨਮਾਹੀ।।੧੩।।ਟਟੈਟੰਚੁਕਰਹੁਕਿਆਪ੍ਰ
ਣੀਘੜੀਕਿਮੁਹਤਿਕਿਉਠਿਚਲਣਾ।ਜੂਐਜਨਮੁਨਹਾਰਹੁਅਪਣਾਭਾਜਿਪੜਹੁਤੁਮਹਰਿਸਰਣਾ।।੧੪।।ਠਠੈਠਾਢਿਵਰ
ਤੀਤਿਨਅੰਤਰਿਹਰਿਚਰਣੀਜਿਨਕਾਚਿਤੁਲਾਗਾ।ਚਿਤੁਲਾਗਾਸੇਈਜਨਨਿਸਤਰੇਤਉਪਰਸਾਦੀਸੁਖੁਪਾਇਆ।। ੧੫।।
ਡਡੈਡੰਫੁਕਰਹੁਕਿਆਪ੍ਰਾਣੀਜੋਕਿਛੁਹੋਆਸਭੁਚਲਣਾ।ਤਿਸੈਸਰੇਵਹੁਤਾਸੁਖੁਪਾਵਹੁਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਰਵਿਰਹਿਆ ਸੁ
।।੧੬।।ਢਢੈਢਾਹਿਉਸਾਰੈਆਪੇਜਿਉਤਿਸੁਭਾਵੈਤਿਵੈਕਰੈ।ਕਰਿਕਰਿਵੇਖੈਹੁਕਮੁਚਲਾਏਤਿਸੁਨਿਸਤਾਰੇਜਾਕ
ਉਨਦਰਿਕਰੈ।।੧੭।।ਣਾਣੈਰਵਤੁਰਹੈਘਟਅੰਤਰਿਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈਸੋਈ।ਆਪੇਆਪਿਮਿਲਾਏਕਰਤਾਪੁਨਰਪਿਜ
ਨਮੁਨਹੋਈ।।੧੮।।ਤਤੈਤਾਰੂਭਉਜਲੁਹੋਆਤਾਕਾਅੰਤੁਨਪਾਇਆ।ਨਾਤਰਨਾਤੁਲਹਾਹਮਬੂਡਸਿਤਾਰਿਲੇਹੁਤਾਰਣ
ਰਾਇਆ।।੧੯।।ਥਥੈਥਾਨਿਥਾਨੰਤਰਿਸੋਈਜਾਕਾਕੀਆਸਭੁਹੋਆ।ਕਿਆਭਰਮੁਕਿਆਮਾਇਆਕਹੀਐਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈ
ਸੋਈਭਲਾ।।੨੦।।ਦਦੈਦੋਸੁਨਦੇਊਕਿਸੈਦੋਸੁਕਰੰਮਾਆਪਣਿਆ।ਜੋਮੈਕੀਆਸੋਮੈਪਾਇਆਦੋਸੁਨਦੀਜੈਅਵਰਜਨਾ।। ੨੧
ਧਧੈਧਾਰਿਕਲਾਜਿਨਿਛੋਡੀਹਰਿਚੀਜੀਜਿਨਿਰੰਗਕੀਆ।ਤਿਸਦਾਦੀਆਸਭਨੀਲੀਆਕਰਮੀਕਰਮੀਹੁਕਮੁਪ
ਇਆ।।੨੨।।ਙੰਙੈਨਾਹਭੋਗਨਿਤਭੋਗੈਨਾਡੀਠਾਨਾਸੰਮ੍ਹਲਿਆ।ਗਲੀਹਉਸੋਹਾਗਣਿਭੈਣੇਕੰਤੁਨਕਬਹੂੰਮੈਮਿਲਿ
ਆ।।੨੩।।ਪਪੈਪਾਤਿਸਾਹੁਪਰਮੇਸਰੁਵੇਖਣਕਉਪਰਪੰਚੁਕੀਆ।ਦੇਖੈਬੂਝੈਸਭੁਕਿਛੁਜਾਣੈਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿ
ਰਵਿਰਹਿਆ।।੨੪।।ਫਫੈਫਾਹੀਸਭੁਜਗੁਫਾਸਾਜਮਕੈਸੰਗਲਿਬੰਧਿਲਇਆ।ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸੇਨਰਉਬਰੇਜਿਹ
ਰਿਸਰਣਾਗਤਿਭਜਿਪਾਇਆ।।੨੫।।ਬਬੈਬਾਜੀਖੇਲਣਿਲਾਗਾਚਉਪੜਿਕੀਤੇਚਾਰਿਜੁਗਾ।ਜੀਅਜੰਤਸਭ
ਸਾਰੀਕੀਤੇਪਾਸਾਢਾਲਣਿਆਪਿਲਗਾ।।੨੬।।ਭਭੈਭਾਲਹਿਸੇਫਲੁਪਾਵਹਿਗੁਰਪਰਸਾਦੀਜਿਨਕਉਭਉਪਾਇਆ
।।ਮਨਮੁਖਫਿਰਹਿਨਚੇਤਹਿਮੂੜੇਲਖਚਉਰਾਸੀਹਫੇਰੁਪਾਇਆ।।੨੭।।ਮੰਮੈਮੋਹੁਮਰਣੁਮਧੁਸੂਦਨੁਮਰਣੁਭਇ
ਆਤਬਚੇਤਵਿਆ।ਕਾਇਆਭੀਤਰਿਅਵਰੋਪੜਿਆਮੰਮਾਅਖਰੁਵੀਸਰਿਆ।।੨੮।।ਯਯੈਜਨਮੁਨਹੋਵੀਕਦਹੀਜੇਕ

ਰਿ ਸਚੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਖੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ॥੨੯॥ ਰਾਰੈ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਭ ਅੰਤਰਿ ਜੇਤੇ ਕੀਏ ਜੰ
ਤਾ ॥ ਜੰਤ ਉਪਾਇ ਧੰਧੈ ਸਭ ਲਾਏ ਕਰਮੁ ਹੋਆ ਤਿਨ ਨਾਮੁ ਲਇਆ ॥੩੦॥ ਲਲੈ ਲਾਇ ਧੰਧੈ ਜਿਨਿ ਛੋਡੀ ਮੀਠਾ ਮਾਇ
ਆ ਮੋਹੁ ਕੀਆ ॥ ਖਾਣਾ ਪੀਣਾ ਸਮ ਕਰਿ ਸਹਣਾ ਭਾਣੈ ਤਾ ਕੈ ਹੁਕਮੁ ਪਇਆ ॥੩੧॥ ਵਵੈ ਵਾਸੁਦੇਉ ਪਰਮੇਸਰੁ ਵੇਖਣ ਕਉ ਜਿ
ਨਿ ਵੇਸੁ ਕੀਆ ॥ ਵੇਖੈ ਚਾਖੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ॥੩੨॥ ੜਾੜੈ ਰਾੜਿ ਕਰਹਿ ਕਿਆ ਪ੍ਰਾਣੀ ਤਿਸਹਿ
ਧਿਆਵਹੁ ਜਿ ਅਮਰੁ ਹੋਆ ॥ ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਵਹੁ ਸਚਿ ਸਮਾਵਹੁ ਓਸੁ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਣੁ ਕੀਆ ॥੩੩॥ ਹਾਹੈ ਹੋਰੁ ਨ ਕੋਈ ਦਾਤਾ
ਜੀਅ ਉਪਾਇ ਜਿਨਿ ਰਿਜਕੁ ਦੀਆ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵਹੁ ਅਨਦਿਨੁ ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲੀਆ ॥੩੪
॥ ਆਇੜੈ ਆਪਿ ਕਰੇ ਜਿਨਿ ਛੋਡੀ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਣਾ ਸੁ ਕਰਿ ਰਹਿਆ ॥ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ ਨਾਨਕ ਸਾਇਰ ਇਵ ਕਹਿ
ਆ ॥੩੫॥੧॥

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਪਟੀ ॥ ੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਅਯੋ ਅੰਙੈ ਸਭੁ ਜਗੁ ਆਇਆ ਕਾਖੈ ਘੰਙੈ ਕਾਲੁ ਭਇਆ ॥ ਰੀਰੀ ਲਲੀ ਪਾਪ ਕਮਾਣੇ ਪੜਿ ਅਵਗਣ ਗੁਣ ਵੀਸਰਿਆ
॥੧॥ ਮਨ ਐਸਾ ਲੇਖਾ ਤੂੰ ਕੀ ਪੜਿਆ ॥ ਲੇਖਾ ਦੇਣਾ ਤੇਰੈ ਸਿਰਿ ਰਹਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਧੰਙਾਇਐ ਸਿਮਰਹਿ ਨਾਹੀ
ਨੰਨੈ ਨਾ ਤੁਧੁ ਨਾਮੁ ਲਇਆ ॥ ਛਛੈ ਛੀਜਹਿ ਅਹਿਨਿਸਿ ਮੂੜੇ ਕਿਉ ਛੂਟਹਿ ਜਮਿ ਪਾਕੜਿਆ ॥੨॥ ਬਬੈ ਬੂਝਹਿ ਨਾਹੀ
ਮੂੜੇ ਭਰਮਿ ਭੂਲੇ ਤੇਰਾ ਜਨਮੁ ਗਇਆ ॥ ਅਣਹੋਦਾ ਨਾਉ ਧਰਾਇਓ ਪਾਧਾ ਅਵਰਾ ਕਾ ਭਾਰੁ ਤੁਧੁ ਲਇਆ ॥੩॥ ਜਜੈ ਜੋਤਿ
ਹਿਰਿ ਲਈ ਤੇਰੀ ਮੂੜੇ ਅੰਤਿ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਵਹਿਗਾ ॥ ਏਕੁ ਸਬਦੁ ਤੂੰ ਚੀਨਹਿ ਨਾਹੀ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੂਨੀ ਆਵਹਿਗਾ ॥
੪॥ ਤੁਧੁ ਸਿਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੋ ਪੜੁ ਪੰਡਿਤ ਅਵਰਾ ਨੋ ਨ ਸਿਖਾਲਿ ਬਿਖਿਆ ॥ ਪਹਿਲਾ ਫਾਹਾ ਪਇਆ ਪਾਧੇ ਪਿਛੋ ਦੇ ਗ
ਲਿ ਚਾਟੜਿਆ ॥੫॥ ਸਸੈ ਸੰਜਮੁ ਗਇਓ ਮੂੜੇ ਏਕੁ ਦਾਨੁ ਤੁਧੁ ਕੁਥਾਇ ਲਇਆ ॥ ਸਾਈ ਪੁਤ੍ਰੀ ਜਜਮਾਨ ਕੀ ਸਾ ਤੇ
ਰੀ ਏਤੁ ਧਾਨਿ ਖਾਧੈ ਤੇਰਾ ਜਨਮੁ ਗਇਆ ॥੬॥ ਮਮੈ ਮਤਿ ਹਿਰਿ ਲਈ ਤੇਰੀ ਮੂੜੇ ਹਉਮੈ ਵਡਾ ਰੋਗੁ ਪਇਆ ॥ ਅੰਤਰਿ
ਆਤਮੈ ਬ੍ਰਹਮੁ ਨ ਚੀਨਿਆ ਮਾਇਆ ਕਾ ਮੁਹਤਾਜੁ ਭਇਆ ॥੭॥ ਕਕੈ ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਭਵਾਇਓਹੁ ਮੂੜੇ ਮਮਤਾ ਲਾਗੇ ਤੁਧੁ ਹਰਿ
ਵਿਸਰਿਆ ॥ ਪੜਹਿ ਗੁਣਹਿ ਤੂੰ ਬਹੁਤੁ ਪੁਕਾਰਹਿ ਵਿਣੁ ਬੂਝੇ ਤੂੰ ਡੂਬਿ ਮੁਆ ॥੮॥ ਤਤੈ ਤਾਮਸਿ ਜਲਿਓ ਮੂੜੇ ਥ
ਥੈ ਥਾਨ ਭਰਿਸਟੁ ਹੋਆ ॥ ਘਘੈ ਘਰਿ ਘਰਿ ਫਿਰਹਿ ਤੂੰ ਮੂੜੇ ਦਦੈ ਦਾਨੁ ਨ ਤੁਧੁ ਲਇਆ ॥੯॥ ਪਪੈ ਪਾਰਿ ਨ ਪਵਹੀ ਮੂੜੇ ਪ
ਰਪੰਚਿ ਤੂੰ ਪਲਚਿ ਰਹਿਆ ॥ ਸਚੈ ਆਪਿ ਖੁਆਇਓਹੁ ਮੂੜੇ ਇਹੁ ਸਿਰਿ ਤੇਰੈ ਲੇਖੁ ਪਇਆ ॥੧੦॥ ਭਭੈ ਭਉਜਲਿ ਡੁਬੋ
ਹੁ ਮੂੜੇ ਮਾਇਆ ਵਿਚਿ ਗਲਤਾਨੁ ਭਇਆ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ਏਕ ਘੜੀ ਮਹਿ ਪਾਰਿ ਪਇਆ ॥੧੧॥ ਵਵੈ ਵਾ
ਰੀ ਆਈ ਮੂੜੇ ਵਾਸੁਦੇਉ ਤੁਧੁ ਵੀਸਰਿਆ ॥ ਏਹ ਵੇਲਾ ਨ ਲਹਸਹਿ ਮੂੜੇ ਫਿਰਿ ਤੂੰ ਜਮ ਕੈ ਵਸਿ ਪਇਆ ॥੧੨॥
ਝਝੈ ਕਦੇ ਨ ਝੂਰਹਿ ਮੂੜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਉਪਦੇਸੁ ਸੁਣਿ ਤੂੰ ਵਿਖਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਝਹੁ ਗੁਰੁ ਨਹੀ ਕੋਈ ਨਿਗੁਰੇ ਕਾ ਹੈ ਨਾਉ
ਬੁਰਾ ॥੧੩॥ ਧਧੈ ਧਾਵਤ ਵਰਜਿ ਰਖੁ ਮੂੜੇ ਅੰਤਰਿ ਤੇਰੈ ਨਿਧਾਨੁ ਪਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵਹਿ ਤਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵਹਿ
ਜੁਗਾ ਜੁਗੰਤਰਿ ਖਾਹਿ ਪਇਆ ॥੧੪॥ ਗਗੈ ਗੋਬਿੰਦੁ ਚਿਤਿ ਕਰਿ ਮੂੜੇ ਗਲੀ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ

ਦੈਵਸਾਇਮੂੜੇ ਪਿਛਲੇਗੁਨਹਸਭਬਖਸਲਇਆ॥੧੫॥ਹਾਹੈਹਰਿਕਥਾਬੂਝਤੂੰਮੂੜੇਤਾਸਦਾਸੁਖੁਹੋਈ॥ਮ
ਨਮੁਖਿਪੜਹਿਤੇਤਾਦੁਖੁਲਾਗੈਵਿਣੁਸਤਿਗੁਰਮੁਕਤਿਨਹੋਈ॥੧੬॥ਰਾਰੈਰਾਮੁਚਿਤਿਕਰਿਮੂੜੇਹਿਰਦੈਜਿਨਕੈ
ਰਵਿਰਹਿਆ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਜਿਨੀਪਛਾਤਾਨਿਰਗੁਣਰਾਮੁਤਿਨੀਬੂਝਿਲਹਿਆ॥੧੭॥ਤੇਰਾਅੰਤੁਨਜਾਈ
ਲਖਿਆਅਕਥੁਨਜਾਈਹਰਿਕਥਿਆ॥ਨਾਨਕਜਿਨਕਉਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲਿਆਤਿਨਕਾਲੇਖਾਨਿਬੜਿਆ॥੧੮॥
॥੧॥੨॥

ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ੧ ਛੰਤਘਰੁ੧॥ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਮੁੰਧਜੋਬਨਿਬਾਲੜੀਏਮੇਰਾਪਿਰੁਰਲੀਆਲਾਰਾਮ॥ਧਨਪਿਰਨੇਹੁਘਣਾਰਸਿਪ੍ਰੀਤਿਦਇਆਲਾਰਾਮ॥ਧਨਪਿਰਹਿਮੇਲਾਹੋਇਸੁਆਮੀ
ਆਪਿਪ੍ਰਭੁਕਿਰਪਾਕਰੇ॥ਸੇਜਾਸੁਹਾਵੀਸੰਗਿਪਿਰਕੈਸਾਤਸਰਅੰਮ੍ਰਿਤਭਰੇ॥ਕਰਿਦਇਆਮਇਆਦਇਆਲਸਾਚੇਸਬਦਿਮਿ
ਲਿਗੁਣਗਾਵਓ॥ਨਾਨਕਾਹਰਿਵਰੁਦੇਖਿਬਿਗਸੀਮੁੰਧਮਨਿਓਮਾਹਓ॥੧॥ਮੁੰਧਸਹਜਿਸਲੋਨੜੀਏਇਕਪ੍ਰੇਮਬਿਨੰਤੀਰਾਮ
॥ਮੈਮਨਿਤਨਿਹਰਿਭਾਵੈਪ੍ਰਭਸੰਗਮਿਰਾਤੀਰਾਮ॥ਪ੍ਰਭਪ੍ਰੇਮਿਰਾਤੀਹਰਿਬਿਨੰਤੀਨਾਮਿਹਰਿਕੈਸੁਖਿਵਸੈ॥ਤਉਗੁਣਪਛਾਣਹਿ
ਤਾਪ੍ਰਭੁਜਾਣਹਿਗੁਣਹਵਸਿਅਵਗਣਨਸੈ॥ਤੁਧੁਬਾਝੁਇਕੁਤਿਲੁਰਹਿਨਸਾਕਾਕਹਣਿਸੁਨਣਿਨਧੀਜਏ॥ਨਾਨਕਾਪ੍ਰਿਉਪ੍ਰਿਉ
ਕਰਿਪੁਕਾਰੇਰਸਨਰਸਿਮਨੁਭੀਜਏ॥੨॥ਸਖੀਹੋਸਹੇਲੜੀਹੋਮੇਰਾਪਿਰੁਵਣਜਾਰਾਰਾਮ॥ਹਰਿਨਾਮੋਵਣੰਜੜਿਆਰਸਿਮੋਲਿਅ
ਪਾਰਾਰਾਮ॥ਮੋਲਿਅਮੋਲੋ+ਪ੍ਰਭਭਾਵੈਤਾਮੁੰਧਭਲੀ॥ਇਕਿਸੰਗਿਹਰਿਕੈਕਰਹਿਰਲੀਆਹਉਪੁਕਾਰੀਦਰਿਖਲੀ॥ਕਰਣਕਾਰਣ
ਸਮਰਥਸ੍ਰੀਧਰਆਪਿਕਾਰਜੁਸਾਰਏ॥ਨਾਨਕਨਦਰੀਧਨਸੋਹਾਗਣਿਸਬਦੁਅਭਸਾਧਾਰਏ॥੩॥ਹਮਘਰਿਸਾਚਾਸੋਹਿਲੜਾ
ਪ੍ਰਭਆਇਅੜੇਮੀਤਾਰਾਮ॥ਰਾਵੇਰੰਗਿਰਾਤੜਿਆਮਨੁਲੀਅੜਾਦੀਤਾਰਾਮ॥ਆਪਣਾਮਨੁਦੀਆਹਰਿਵਰੁਲੀਆਜਿਉਭਾਵੈ
ਤਿਉਰਾਵਏ॥ਤਨੁਮਨੁਪਿਰਆਗੈਸਬਦਿਸਭਾਗੈਘਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਫਲੁਪਾਵਏ॥ਬੁਧਿਪਾਠਿਨਪਾਈਐਬਹੁਚਤੁਰਾਈਐ
ਭਾਇਮਿਲੈਮਨਿਭਾਣੇ॥ਨਾਨਕਠਾਕੁਰਮੀਤਹਮਾਰੇਹਮਨਾਹੀਲੋਕਾਣੇ॥੪॥੧॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੧॥ ਅਨਹਦੋਅਨਹ
ਦੁਵਾਜੈਰੁਣਝੁਣਕਾਰੇਰਾਮ॥ਮੇਰਾਮਨੋਮੇਰਾਮਨੁਰਾਤਾਲਾਲਪਿਆਰੇਰਾਮ॥ਅਨਦਿਨੁਰਾਤਾਮਨੁਬੈਰਾਗੀਸੁੰਨਮੰਡਲਿਘਰੁਪਾ
ਇਆ॥ਆਦਿਪੁਰਖੁਅਪਰੰਪਰੁਪਿਆਰਾਸਤਿਗੁਰਿਅਲਖੁਲਖਾਇਆ॥ਆਸਣਿਬੈਸਣਿਥਿਰੁਨਾਰਾਇਣੁਤਿਤੁਮਨੁ
ਰਾਤਾਵੀਚਾਰੇ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਬੈਰਾਗੀਅਨਹਦਰੁਣਝੁਣਕਾਰੇ॥੧॥ਤਿਤੁਅਗਮਤਿਤੁਅਗਮਪੁਰੇਕਹੁਕਿਤੁਬਿਧਿਜਾਈਐ
ਰਾਮ॥ਸਚੁਸੰਜਮੋਸਾਰਿਗੁਣਾਗੁਰਸਬਦੁਕਮਾਈਐਰਾਮ॥ਸਚੁਸਬਦੁਕਮਾਈਐਨਿਜਘਰਿਜਾਈਐਪਾਈਐਗੁਣੀਨਿ
ਧਾਨਾ॥ਤਿਤੁਸਾਖਾਮੂਲੁਪਤੁਨਹੀਡਾਲੀਸਿਰਿਸਭਨਾਪਰਧਾਨਾ॥ਜਪੁਤਪੁਕਰਿਕਰਿਸੰਜਮਥਾਕੀਹਠਿਨਿਗ੍ਰਹਿਨਹੀ
ਪਾਈਐ॥ਨਾਨਕਸਹਜਿਮਿਲੇਜਗਜੀਵਨਸਤਿਗੁਰਬੂਝਬੁਝਾਈਐ॥੨॥ਗੁਰੁਸਾਗਰੋਰਤਨਾਗਰੁਤਿਤੁਰਤਨਘਣੇਰੇਰਾਮ॥
ਕਰਿਮਜਨੋਸਪਤਸਰੇਮਨਨਿਰਮਲਮੇਰੇਰਾਮ॥ਨਿਰਮਲਜਲਿਨਾਏਜਾਪ੍ਰਭਭਾਏਪੰਚਮਿਲੇਵੀਚਾਰੇ॥ਕਾਮੁਕਰੋਧੁਕਪਟੁਬਿਖਿ
ਆਤਜਿਸਚੁਨਾਮੁਉਰਿਧਾਰੇ॥ਹਉਮੈਲੋਭਲਹਰਿਲਬਥਾਕੇਪਾਏਦੀਨਦਇਆਲਾ॥ਨਾਨਕਗੁਰਸਮਾਨਿਤੀਰਥੁਨਹੀਕੋਈਸ

ਸਚਘਰਿਢੋਲੋ

ਤੇ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲਾ ॥੩॥ ਹਉ ਬਨੁ ਬਨੋ ਦੇਖਿ ਰਹੀ ਤ੍ਰਿਣੁ ਦੇਖਿ ਸਬਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਤ੍ਰਿਭਵਣੋ ਤੁਝਹਿ ਕੀਆ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਸਬਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਤੇਰਾ ਸਭੁ ਕੀਆ ਤੂੰ ਥਿਰੁ ਥੀਆ ਤੁਧੁ ਸਮਾਨਿ ਕੋ ਨਾਹੀ ॥ ਤੂੰ ਦਾਤਾ ਸਭ ਜਾਚਿਕ ਤੇਰੇ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਕਿਸੁ ਸਾਲਾਹੀ ॥ ਅਣਮੰਗਿਆ ਦਾਨੁ ਦੀਜੈ ਦਾਤੇ ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਵੀਚਾਰਾ ॥੪॥੩॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਮੇਰਾ ਮਨੋ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ਰਾਮ ਪਿਆਰੇ ਰਾਮ ॥ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੋ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਅਪਰੰਪਰੋ ਧਾਰੇ ਰਾਮ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਅਪਰ ਅਪਾਰਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਧਾਨੋ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ਹੈ ਭੀ ਹੋਸੀ ਅਵਰੁ ਝੂਠਾ ਸਭੁ ਮਾਨੋ ॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੈ ਸੁਰਤਿ ਮੁਕਤਿ ਕਿਉ ਪਾਈਐ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੈ ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥੧॥ ਮੇਰਾ ਮਨੋ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ਰਾਮ ॥ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਮਾਇਆ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਈ ਰਾਮ ॥ ਮਾਤਾ ਪਿਤ ਭਾਈ ਸੁਤ ਚਤੁਰਾਈ ਸੰਗਿ ਨ ਸੰਪੈ ਨਾਰੇ ॥ ਸਾਇਰ ਕੀ ਪੁਤ੍ਰੀ ਪਰਹਰਿ ਤਿਆਗੀ ਚਰਣ ਤਲੈ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖਿ ਇਕੁ ਚਲਤੁ ਦਿਖਾਇਆ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਸੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਨ ਛੋਡਉ ਸਹਜੇ ਹੋਇ ਸੁ ਹੋਈ ॥੨॥ ਮੇਰਾ ਮਨੋ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸਾਚੁ ਸਮਾਲੇ ਰਾਮ ॥ ਅਵਗਣ ਮੇਟਿ ਚਲੇ ਗੁਣ ਸੰਗਮ ਨਾਲੇ ਰਾਮ ॥ ਅਵਗਣ ਪਰਹਰਿ ਕਰਣੀ ਸਾਰੀ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਚਿਆਰੋ ॥ ਆਵਣੁ ਜਾਵਣੁ ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਤੁ ਵੀਚਾਰੋ ॥ ਸਾਜਨੁ ਮੀਤੁ ਸੁਜਾਣੁ ਸਖਾ ਤੂੰ ਸਚਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਪਰਗਾਸਿਆ ਐਸੀ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਈ ॥੩॥ ਸਚੁ ਅੰਜਨੋ ਅੰਜਨੁ ਸਾਰਿ ਨਿਰੰਜਨਿ ਰਾਤਾ ਰਾਮ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਜਗਜੀਵਨੋ ਦਾਤਾ ਰਾਮ ॥ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਹਰਿ ਮਨਿ ਰਾਤਾ ਸਹਜਿ ਮਿਲੈ ਮੇਲਾਇਆ ॥ ਸਾਧ ਸਭਾ ਸੰਤਾ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਨਦਰਿ ਪ੍ਰਭੂ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਚੂਕੇ ਮੋਹ ਪਿਆਸਾ ॥ ਨਾਨਕ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਪਤੀਣੇ ਵਿਰਲੇ ਦਾਸ ਉਦਾਸਾ ॥੪॥੨॥

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਛੰਤ ਘਰੁ ੩ ॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਤੂੰ ਸਭਨੀ ਥਾਂਈ ਜਿਥੈ ਹਉ ਜਾਂਈ ਸਾਚਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ਜੀਉ ॥ ਸਭਨਾ ਕਾ ਦਾਤਾ ਕਰਮ ਬਿਧਾਤਾ ਦੂਖ ਬਿਸਾਰਣਹਾਰੁ ਜੀਉ ॥ ਦੂਖ ਬਿਸਾਰਣਹਾਰੁ ਸੁਆਮੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਕਾ ਹੋਵੈ ॥ ਕੋਟ ਕੋਟੰਤਰ ਪਾਪਾ ਕੇਰੇ ਏਕ ਘੜੀ ਮਹਿ ਖੋਵੈ ॥ ਹੰਸ ਸਿ ਹੰਸਾ ਬਗ ਸਿ ਬਗਾ ਘਟਿ ਘਟਿ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ਜੀਉ ॥ ਤੂੰ ਸਭਨੀ ਥਾਈ ਜਿਥੈ ਹਉ ਜਾਈ ਸਾਚਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ਜੀਉ ॥੧॥ ਜਿਨ ਇਕ ਮਨਿ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਤੇ ਵਿਰਲੇ ਸੰਸਾਰਿ ਜੀਉ ॥ ਤਿਨ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਕਮਾਵੈ ਕਬਹੁ ਨ ਆਵਹਿ ਹਾਰਿ ਜੀਉ ॥ ਤੇ ਕਬਹੁ ਨ ਹਾਰਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਾਰਹਿ ਤਿਨ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣੁ ਤਿਨਾ ਕਾ ਚੂਕਾ ਜੋ ਹਰਿ ਲਾਗੇ ਪਾਵੈ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਹਰਿ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਰ ਧਾਰਿ ਜੀਉ ॥ ਜਿਨਿ ਇਕ ਮਨਿ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਤੇ ਵਿਰਲੇ ਸੰਸਾਰਿ ਜੀਉ ॥੨॥ ਜਿਨਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ਧੰਧੈ ਲਾਇਆ ਤਿਸੈ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਣੁ ਜੀਉ ॥ ਤਾ ਕੀ ਸੇਵ ਕਰੀਜੈ ਲਾਹਾ ਲੀਜੈ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪਾਈਐ ਮਾਣੁ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਮਾਣੁ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਵੈ ਜੋ ਨਰੁ ਏਕੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ਓਹੁ ਨਵ ਨਿਧਿ ਪਾਵੈ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਧਿਆਵੈ ਨਿਤ ਹਰਿ ਗੁਣ ਆਖਿ ਵਖਾਣੈ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਾਮੁ ਤਿਸੈ ਕਾ ਲੀਜੈ ਹਰਿ ਊਤਮੁ ਪੁਰਖੁ ਪਰਧਾਨੁ ਜੀਉ ॥ ਜਿਨਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇ ਆਪਿ ਧੰਧੈ ਲਾਇਆ ਹਉ ਤਿਸੈ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਣੁ ਜੀਉ ॥੩॥ ਨਾਮੁ ਲੈਨਿ ਸਿ ਸੋਹਹਿ ਤਿਨ ਸੁਖ ਫਲ ਹੋਵਹਿ ਮਾਨਹਿ ਸੇ ਜਿਣਿ ਜਾਹਿ ਜੀਉ ॥ ਤਿਨ ਫਲ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਜੇ ਜੁਗ ਕੇਤੇ ਜਾਹਿ ਜੀਉ ॥ ਜੇ ਜੁਗ ਕੇਤੇ ਜਾਹਿ ਸੁਆਮੀ ਤਿਨ ਫਲ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਤਿਨ ਜਰਾ ਨ ਮਰਣਾ ਨਰਕਿ ਨ ਪਰਣਾ

ਜੋਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵੈ॥ਹਰਿਹਰਿਕਰਹਿਸਿਸੂਕਹਿਨਾਹੀਨਾਨਕਪੀੜਨਖਾਹਿਜੀਉ॥ਨਾਮੁਲੈਨਿਸਿਸੋਹਹਿਤਿਨਸੁਖਫਲਹੋਵਹਿਮਾਨਹਿ
ਸੇਜਿਣਿਜਾਹਿਜੀਉ॥੪॥ ੧॥੪॥

ਆਸਾਮਹਲਾ੧ ਛੰਤਘਰੁ੩ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਤੂੰਸੁਣਿਹਰਣਾਕਾਲਿਆਕੀਵਾੜੀਐਰਾਤਾਰਾਮ॥ਬਿਖੁਫਲੁਮੀਠਾਚਾਰਿਦਿਨਫਿਰਿਹੋਵੈਤਾਤਾਰਾਮ॥ਫਿਰਿਹੋਇਤਾਤਾਖਰਾ
ਮਾਤਾਨਾਮਬਿਨੁਪਰਤਾਪਏ॥ਓਹੁਜੇਵਸਾਇਰਦੇਇਲਹਰੀਬਿਜੁਲਜਿਵੈਚਮਕਏ॥ਹਰਿਬਾਝੁਰਾਖਾਕੋਇਨਾਹੀਸੋਇਤੁਝਹਿਬਿ
ਸਾਰਿਆ॥ਸਚੁਕਹੈਨਾਨਕੁਚੇਤਿਰੇਮਨਮਰਹਿਹਰਣਾਕਾਲਿਆ॥੧॥ਭਵਰਾਫੂਲਿਭਵੰਤਿਆਦੁਖੁਅਤਿਭਾਰੀਰਾਮ॥ਮੈਗੁਰੁਪੂ
ਛਿਆਆਪਣਾਸਾਚਾਬੀਚਾਰੀਰਾਮ॥ਬੀਚਾਰਿਸਤਿਗੁਰੁਮੁਝੈਪੂਛਿਆਭਵਰੁਬੇਲੀਰਾਤਓ॥ਸੂਰਜੁਚੜਿਆਪਿੰਡੁਪੜਿਆਤੇਲੁ
ਤਾਵਣਿਤਾਤਓ॥ਜਮਮਗਿਬਾਧਾਖਾਹਿਚੋਟਾਸਬਦਬਿਨੁਬੇਤਾਲਿਆ॥ਸਚੁਕਹੈਨਾਨਕੁਚੇਤਿਰੇਮਨਮਰਹਿਭਵਰਾਕਾਲਿਆ॥੨॥
ਮੇਰੇਜੀਅੜਿਆਪਰਦੇਸੀਆਕਿਤੁਪਵਹਿਜੰਜਾਲੇਰਾਮ॥ਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਮਨਿਵਸੈਕੀਫਾਸਹਿਜਮਜਾਲੇਰਾਮ॥ਮਛੁਲੀ
ਵਿਛੁੰਨੀਨੈਣਰੁੰਨੀਜਾਲੁਬਧਿਕਿਪਾਇਆ॥ਸੰਸਾਰੁਮਾਇਆਮੋਹੁਮੀਠਾਅੰਤਿਭਰਮੁਚੁਕਾਇਆ॥ਭਗਤਿਕਰਿਚਿਤੁਲਾ
ਇਹਰਿਸਿਉਛੋਡਿਮਨਹੁਅੰਦੇਸਿਆ॥ਸਚੁਕਹੈਨਾਨਕੁਚੇਤਿਰੇਮਨਜੀਅੜਿਆਪਰਦੇਸੀਆ॥੩॥ਨਦੀਆਵਾਹਵਿਛੁੰਨਿ
ਆਮੇਲਾਸੰਜੋਗੀਰਾਮ॥ਜੁਗੁਜੁਗੁਮੀਠਾਵਿਸੁਭਰੇਕੋਜਾਣੈਜੋਗੀਰਾਮ॥ਕੋਈਸਹਜਿਜਾਣੈਹਰਿਪਛਾਣੈਸਤਿਗੁਰੂਜਿਨਿਚੇਤਿਆ
॥ਬਿਨੁਨਾਮਹਰਿਕੇਭਰਮਿਭੂਲੇਪਚਹਿਮੁਗਧਅਚੇਤਿਆ॥ਹਰਿਨਾਮੁਭਗਤਿਨਰਿਦੈਸਾਚਾਸੇਅੰਤਿਧਾਹੀਰੁੰਨਿਆ॥ਸਚੁਕਹੈ
ਨਾਨਕੁਸਬਦਿਸਾਚੈਮੇਲਿਚਿਰੀਵਿਛੁੰਨਿਆ॥੪॥੧॥੫॥

ਆਸਾਮਹਲਾ੩॥ਘਰੁ੧॥ਛੰਤ॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਹਮਘਰੇਸਾਚਾਸੋਹਿਲਾਸਾਚੈਸਬਦਿਸੁਹਾਇਆਰਾਮ॥ਧਨਪਿਰਮੇਲੁਭਇਆਪ੍ਰਭਿਆਪਿਮਿਲਾਇਆਰਾਮ॥ਪ੍ਰਭਿਆ
ਪਿਮਿਲਾਇਆਸਚੁਮੰਨਿਵਸਾਇਆਕਾਮਣਿਸਹਜੇਮਾਤੀ॥ਗੁਰਸਬਦਿਸੀਗਾਰੀਸਚਿਸਵਾਰੀਸਦਾਰਾਵੇਰੰਗਿਰਾਤੀ॥ਆਪੁਗਵਾਏ
ਹਰਿਵਰੁਪਾਏਤਾਹਰਿਰਸੁਮੰਨਿਵਸਾਇਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਸਬਦਿਸਵਾਰੀਸਫਲਿਉਜਨਮੁਸਬਾਇਆ॥੧॥ਦੂਜੜੈਕਾਮਣਿ
ਭਰਮਿਭੁਲੀਹਰਿਵਰੁਨਪਾਏਰਾਮ॥ਕਾਮਣਿਗੁਣੁਨਾਹੀਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਏਰਾਮ॥ਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਏਮਨਮੁਖਿਇਆਣੀਅ
ਉਗਣਵੰਤੀਝੂਰੇ॥ਆਪਣਾਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਆਤਾਪਿਰੁਮਿਲਿਆਹਦੂਰੇ॥ਦੇਖਿਪਿਰੁਵਿਗਸੀਅੰਦਰਹੁਸਰਸੀਸਚੈ
ਸਬਦਿਸੁਭਾਏ॥ਨਾਨਕਵਿਣੁਨਾਵੈਕਾਮਣਿਭਰਮਿਭੁਲਾਣੀਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਸੁਖੁਪਾਏ॥੨॥ਪਿਰੁਸੰਗਿਕਾਮਣਿਜਾਣਿਆਗੁਰਿਮੇਲਿ
ਮਿਲਾਈਰਾਮ॥ਅੰਤਰਿਸਬਦਿਮਿਲੀਸਹਜੇਤਪਤਿਬੁਝਾਈਰਾਮ॥ਸਬਦਿਤਪਤਿਬੁਝਾਈਅੰਤਰਿਸਾਂਤਿਆਈਸਹਜੇਹਰਿਰਸੁ
ਚਾਖਿਆ॥ਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਅਪਣੇਸਦਾਰੰਗੁਮਾਣੇਸਚੈਸਬਦਿਸੁਭਾਖਿਆ॥ਪੜਿਪੜਿਪੰਡਿਤਮੋਨੀਥਾਕੇਭੇਖੀਮੁਕਤਿਨਪਾ
ਈ॥ਨਾਨਕਬਿਨੁਭਗਤੀਜਗੁਬਉਰਾਨਾਸਚੈਸਬਦਿਮਿਲਾਈ॥੩॥ਸਾਧਨਮਨਿਅਨਦੁਭਇਆਹਰਿਜੀਉਮੇਲਿਪਿਆਰੇਰਾਮ॥
ਸਾਧਨਹਰਿਕੈਰਸਿਰਸੀਗੁਰਕੈਸਬਦਿਅਪਾਰੇਰਾਮ॥ਸਬਦਿਅਪਾਰੇਮਿਲੇਪਿਆਰੇਸਦਾਗੁਣਸਾਰੇਮਨਿਵਸੇ॥ਸੇਜਸੁ
ਹਾਵੀਜਾਪਿਰਿਰਾਵੀਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਅਵਗਣਨਸੇ॥ਜਿਤੁਘਰਿਨਾਮੁਹਰਿਸਦਾਧਿਆਈਐਸੋਹਿਲੜਾਜੁਗਚਾਰੇ॥ਨਾਨਕਨਾ
ਮਰਤੇਸਦਾਅਨਦੁਹੈਹਰਿਮਿਲਿਆਕਾਰਜਸਾਰੇ॥੪॥੧॥

ਆਸਾਛੰਤਮਹਲਾ੩ਘਰੁ੩॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਾਜਨਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਹੁਤੁਮਸਹਕੀਭਗਤਿਕਰੇਹੋ॥ਗੁਰੁਸੇਵਹੁਸਦਾਆਪਣਾਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਲੇਹੋ॥ਭਗਤਿਕਰਹੁਤੁਮਸਹੈਕੇਰੀ
ਜੋਸਹਪਿਆਰੇਭਾਵਏ॥ਆਪਣਾਭਾਣਾਤੁਮਕਰਹੁਤਾਫਿਰਿਸਹਖੁਸੀਨਆਵਏ॥ਭਗਤਿਭਾਵਇਹੁਮਾਰਗੁਬਿਖੜਾਗੁਰਦੁਆਰੈਕੋਪਾ
ਵਏ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਜਿਸੁਕਰੇਕਿਰਪਾਸੋਹਰਿਭਗਤੀਚਿਤੁਲਾਵਏ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਬੈਰਾਗੀਆਤੂੰਬੈਰਾਗੁਕਰਿਕਿਸੁਦਿਖਾਵਹਿ॥ਹਰਿ
ਸੋਹਿਲਾਤਿਨਸਦਸਦਾਜੋਹਰਿਗੁਣਗਾਵਹਿ॥ਕਰਿਬੈਰਾਗੁਤੂੰਛੋਡਿਪਾਖੰਡੁਸੋਸਹੁਸਭੁਕਿਛੁਜਾਣਏ॥ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅ
ਲਿਏਕੋਸੋਈਗੁਰਮੁਖਿਹੁਕਮੁਪਛਾਣਏ॥ਜਿਨਿਹੁਕਮੁਪਛਾਤਾਹਰੀਕੇਰਾਸੋਈਸਰਬਸੁਖੁਪਾਵਏ॥ਇਵਕਹੈਨਾਨਕੁਸੋਬੈਰਾਗੀ
ਅਨਦਿਨੁਹਰਿਲਿਵਲਾਵਏ॥੨॥ਜਹਜਹਮਨਤੂੰਧਾਵਦਾਤਹਤਹਹਰਿਤੇਰੈਨਾਲੇ॥ਮਨਸਿਆਣਪਛੋਡੀਐਗੁਰਕਾਸਬਦੁ
ਸਮਾਲੇ॥ਸਾਥਿਤੇਰੈਸੋਸਹੁਸਦਾਹੈਇਕੁਖਿਨੁਹਰਿਨਾਮੁਸਮਾਲਹੇ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਤੇਰੇਪਾਪਕਟੇਅੰਤਿਪਰਮਪਦੁਪਾਵਹੇ
॥ਸਾਚੇਨਾਲਿਤੇਰਾਗੰਢੁਲਾਗੈਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਸਮਾਲੇ॥ਇਉਕਹੈਨਾਨਕੁਜਹਮਨਤੂੰਧਾਵਦਾਤਹਹਰਿਤੇਰੈਸਦਾਨਾਲੇ॥੩॥ਸਤਿਗੁ
ਰਿਮਿਲਿਐਧਾਵਤੁਥੰਮਿਆਨਿਜਘਰਿਵਸਿਆਆਏ॥ਨਾਮੁਵਿਹਾਝੇਨਾਮੁਲਏਨਾਮਿਰਹੇਸਮਾਏ॥ਧਾਵਤੁਥੰਮਿਆਸਤਿਗੁਰਿਮਿ
ਲਿਐਦਸਵਾਦੁਆਰੁਪਾਇਆ॥ਤਿਥੈਅੰਮ੍ਰਿਤਭੋਜਨੁਸਹਜਧੁਨਿਉਪਜੈਜਿਤੁਸਬਦਿਜਗਤੁਥੰਮਿਰਹਾਇਆ॥ਤਹਅਨੇਕ
ਵਾਜੇਸਦਾਅਨਦੁਹੈਸਚੇਰਹਿਆਸਮਾਏ॥ਇਉਕਹੈਨਾਨਕੁਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਧਾਵਤੁਥੰਮਿਆਨਿਜਘਰਿਵਸਿਆਆਏ
॥੪॥ਮਨਤੂੰਜੋਤਿਸਰੂਪੁਹੈਅਪਣਾਮੂਲੁਪਛਾਣੁ॥ਮਨਹਰਿਜੀਤੇਰੈਨਾਲਿਹੈਗੁਰਮਤੀਰੰਗੁਮਾਣੁ॥ਮੂਲੁਪਛਾਣਹਿਤਾਂਸਹੁ
ਜਾਣਹਿਮਰਣਜੀਵਣਕੀਸੋਝੀਹੋਈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਏਕੋਜਾਣਹਿਤਾਂਦੂਜਾਭਾਉਨਹੋਈ॥ਮਨਿਸਾਂਤਿਆਈਵਜੀਵਧਾਈਤਾ
ਹੋਆਪਰਵਾਣੁ॥ਇਉਕਹੈਨਾਨਕੁਮਨਤੂੰਜੋਤਿਸਰੂਪੁਹੈਅਪਣਾਮੂਲੁਪਛਾਣੁ॥੫॥ਮਨਤੂੰਗਾਰਬਿਅਟਿਆਗਾਰਬਿਲਦਿਆ
ਜਾਹਿ॥ਮਾਇਆਮੋਹਣੀਮੋਹਿਆਫਿਰਿਫਿਰਿਜੂਨੀਭਵਾਹਿ॥ਗਾਰਬਿਲਾਗਾਜਾਹਿਮੁਗਧਮਨਅੰਤਿਗਇਆਪਛੁਤਾਵਹੇ॥
ਅਹੰਕਾਰੁਤਿਸਨਾਰੋਗੁਲਗਾਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਵਹੇ॥ਮਨਮੁਖਮੁਗਧਚੇਤਹਿਨਾਹੀਅਗੈਗਇਆਪਛੁਤਾਵਹੇ॥ਇਉਕਹੈਨਾ
ਨਕੁਮਨਤੂੰਗਾਰਬਿਅਟਿਆਗਾਰਬਿਲਦਿਆਜਾਵਹੇ॥੬॥ਮਨਤੂੰਮਤਮਾਣੁਕਰਹਿਜਿਹਉਕਿਛੁਜਾਣਦਾਗੁਰਮੁਖਿਨਿਮਾਣਾਹੋਹੁ
॥ਅੰਤਰਿਅਗਿਆਨੁਹਉਬੁਧਿਹੈਸਚਿਸਬਦਿਮਲੁਖੋਹੁ॥ਹੋਹੁਨਿਮਾਣਾਸਤਿਗੁਰੂਅਗੈਮਤਕਿਛੁਆਪੁਲਖਾਵਹੇ॥ਆਪਣੈ
ਆਪ
ਅਹੰਕਾਰਿਜਗਤੁਜਲਿਆਮਤਤੂੰਆਪੁਗਵਾਵਹੇ॥ਸਤਿਗੁਰਕੈਭਾਣੈਕਰਹਿਕਾਰਸਤਿਗੁਰਕੈਭਾਣੈਲਾਗਿਰਹੁ॥ਇਉਕਹੈ
ਣਾ
ਨਾਨਕੁਆਪੁਛਡਿਸੁਖੁਪਾਵਹਿਮਨਨਿਮਾਣਾਹੋਇਰਹੁ॥੭॥ਧੰਨੁਸੁਵੇਲਾਜਿਤੁਮੈਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲਿਆਸੋਸਹੁਚਿਤਿਆਇਆ॥
ਮਹਾਅਨੰਦੁਸਹਜੁਭਇਆਮਨਿਤਨਿਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਸੋਸਹੁਚਿਤਿਆਇਆਮਨਿਭਾਇਆਅਵਗਣਸਭਿਵਿਸਾਰੇ॥ਜਾਤਿਸੁਭਾਣਾਗੁਣ
ਨਾਮੁ
ਪਰਗਟਹੋਏਸਤਿਗੁਰਆਪਿਸਵਾਰੇ॥ਸੇਜਨਪਰਵਾਣੁਹੋਏਜਿਨੀਇਕੋਦ੍ਰਿੜਿਆਦੁਤੀਆਭਾਉਚੁਕਾਇਆ॥ਇਉਕਹੈਨਾ
ਨਕੁਧੰਨੁਸੁਵੇਲਾਜਿਤੁਮੈਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲਿਆਸੋਸਹੁਚਿਤਿਆਇਆ॥੮॥ਇਕਿਜੰਤਭਰਮਿਭੁਲੇਤਿਨਿਸਹਿਆਪਿਭੁਲਾਏ
॥ਦੂਜੈਭਾਇਫਿਰਹਿਹਉਮੈਕਰਮਕਮਾਏ॥ਤਿਨਿਸਹਿਆਪਿਭੁਲਾਏਕੁਮਾਰਗਿਪਾਏਤਿਨਕਾਕਿਛੁਨਵਸਾਈ॥ਤਿਨਕੀਗ
ਤਿਅਵਗਤਿਤੂੰਹੈਜਾਣਹਿਜਿਨਿਇਹਰਚਨਰਚਾਈ॥ਹੁਕਮੁਤੇਰਾਖਰਾਭਾਰਾਗੁਰਮੁਖਿਕਿਸੈਬੁਝਾਏ॥ਇਉਕਹੈਨਾਨਕੁਕਿਆਜੰਤ

ਵਿਚਿਰੇਨਾਉਧੂਕ੍ਰਿਤਿਕੁਲਾਏ॥੯॥ਸਚੇਮੇਰੇਸਾਹਿਬਾਸਚੀਤੇਰੀਵਡਿਆਈ॥ਤੂੰਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਬੇਅੰਤੁਸੁਆਮੀਤੇਰੀਕੁਦਰ
ਤਿਕਹਣੁਨਜਾਈ॥ਸਚੀਤੇਰੀਵਡਿਆਈਜਾਕਉਤੁਧੁਮੰਨਿਵਸਾਈਸਦਾਤੇਰੇਗੁਣਗਾਵਹੇ॥ਤੇਰੇਗੁਣਗਾਵਹਿਜਾਤੁਧੁਭਾਵਹਿ
ਸਚੇਸਿਉਚਿਤੁਲਾਵਹੇ॥ਜਿਸਨੋਤੂੰਆਪੇਮੇਲਹਿਸੁਗੁਰਮੁਖਿਰਹੈਸਮਾਈ॥ਇਉਕਹੈਨਾਨਕੁਸਚੇਮੇਰੇਸਾਹਿਬਾਸਚੀਤੇਰੀਵਡਿ
ਆਈ॥੧੦॥੨॥੭॥

ਆਸਾਮਹਲਾ੪ਛੰਤਘਰੁ੪॥ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਜੀਵਨੋਮੈਜੀਵਨੁਪਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਭਾਏਰਾਮ॥ਹਰਿਨਾਮੋਹਰਿਨਾਮੁਦੇਵੈਮੇਰੈਪ੍ਰਾਨਿਵਸਾਏਰਾਮ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮੇਰੈਪ੍ਰਾਨਿਵਸਾਏਸਭੁ
ਸੰਸਾਦੂਖੁਗਵਾਇਆ॥ਅਦਿਸਟੁਅਗੋਚਰੁਗੁਰਬਚਨਿਧਿਆਇਆਪਵਿਤ੍ਰਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆ॥ਅਨਹਦਧੁਨਿਵਾਜਹਿਨਿਤ
ਵਾਜੇਗਾਈਸਤਿਗੁਰਬਾਣੀ॥ਨਾਨਕਦਾਤਿਕਰੀਪ੍ਰਭਿਦਾਤੈਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮਾਣੀ॥੧॥ਮਨਮੁਖਾਮਨਮੁਖਿਮੁਏਮੇਰੀਕਰਿਮਾ
ਇਆਰਾਮ॥ਖਿਨੁਆਵੈਖਿਨੁਜਾਵੈਦੁਰਗੰਧਮੜੈਚਿਤੁਲਾਇਆਰਾਮ॥ਲਾਇਆਦੁਰਗੰਧਮੜੈਚਿਤੁਲਾਗਾਜਿਉਰੰਗੁਕਸੁੰਭ
ਦਿਖਾਇਆ॥ਖਿਨੁਪੂਰਬਿਖਿਨੁਪਛਮਿਛਾਏਜਿਉਚਕੁਕੁਮਿਆਰਿਭਵਾਇਆ॥ਦੁਖੁਖਾਵਹਿਦੁਖੁਸੰਚਹਿਭੋਗਹਿਦੁਖਕੀ
ਬਿਰਧਿਵਧਾਈ॥ਨਾਨਕਬਿਖਮੁਸੁਹੇਲਾਤਰੀਐਜਾਆਵੈਗੁਰਸਰਣਾਈ॥੨॥ਮੇਰਾਠਾਕੁਰੋਠਾਕੁਰੁਨੀਕਾਅਗਮਅਥਾਹਾਰਾ
ਮ॥ਹਰਿਪੂਜੀਹਰਿਪੂਜੀਚਾਹੀਮੇਰੇਸਤਿਗੁਰਸਾਹਾਰਾਮ॥ਹਰਿਪੂਜੀਚਾਹੀਨਾਮੁਬਿਸਾਹੀਗੁਣਗਾਵੈਗੁਣਭਾਵੈ॥ਨੀਦਭੂਖਸਭ
ਪਰਹਰਿਤਿਆਗੀਸੁੰਨੇਸੁੰਨਿਸਮਾਵੈ॥ਵਣਜਾਰੇਇਕਭਾਤੀਆਵਹਿਲਾਹਾਹਰਿਨਾਮੁਲੈਜਾਹੇ॥ਨਾਨਕਮਨੁਤਨੁਅਰਪਿਗੁਰ
ਆਗੈਜਿਸੁਪ੍ਰਾਪਤਿਸੋਪਾਏ॥੩॥ਰਤਨਾਰਤਨਪਦਾਰਥਬਹੁਸਾਗਰੁਭਰਿਆਰਾਮ॥ਬਾਣੀਗੁਰਬਾਣੀਲਾਗੇਤਿਨਹਥਿ
ਚੜਿਆਰਾਮ॥ਗੁਰਬਾਣੀਲਾਗੇਤਿਨਹਥਿਚੜਿਆਨਿਰਮੋਲਕੁਰਤਨੁਅਪਾਰਾ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅਤੋਲਕੁਪਾਇਆਤੇਰੀਭ
ਗਤਿਭਰੇਭੰਡਾਰਾ॥ਸਮੁੰਦੁਵਿਰੋਲਿਸਰੀਰੁਹਮਦੇਖਿਆਇਕਵਸਤੁਅਨੂਪਦਿਖਾਈ॥ਗੁਰਗੋਵਿੰਦੁਗੋਵਿੰਦੁਗੁਰੂਹੈਨਾਨਕਭੇਦੁ
ਨਭਾਈ॥੪॥੧॥੮॥ਆਸਾਮਹਲਾ੪॥ ਝਿਮਿਝਿਮੇਝਿਮਿਝਿਮਿਵਰਸੈਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰਾਰਾਮ॥ਗੁਰਮੁਖੇਗੁਰਮੁਖਿਨਦਰੀਰਾਮੁਪਿ
ਆਰਾਰਾਮ॥ਰਾਮਨਾਮੁਪਿਆਰਾਜਗਤਨਿਸਤਾਰਾਰਾਮਨਾਮਿਵਡਿਆਈ॥ਕਲਿਜੁਗਿਰਾਮਨਾਮੁਬੋਹਿਥਾਗੁਰਮੁਖਿਪਾਰਿਲਘਾਈ॥
ਹਲਤਿਪਲਤਿਰਾਮਨਾਮਿਸੁਹੇਲੇਗੁਰਮੁਖਿਕਰਣੀਸਾਰੀ॥ਨਾਨਕਦਾਤਿਦਇਆਕਰਿਦੇਵੈਰਾਮਨਾਮਿਨਿਸਤਾਰੀ॥੧॥ਰਾਮੋਰਾਮ
ਨਾਮੁਜਪਿਆਦੁਖਕਿਲਵਿਖਨਾਸਗਵਾਇਆਰਾਮ॥ਗੁਰਪਰਚੈਗੁਰਪਰਚੈਧਿਆਇਆਮੈਹਿਰਦੈਰਾਮੁਰਵਾਇਆਰਾਮ॥ਰਵਿਆ
ਰਾਮੁਹਿਰਦੈਪਰਮਗਤਿਪਾਈਜਾਗੁਰਸਰਣਾਈਆਏ॥ਲੋਭਵਿਕਾਰਨਾਵਡੁਬਦੀਨਿਕਲੀਜਾਸਤਿਗੁਰਿਨਾਮੁਦਿੜਾਏ॥ਜੀ
ਅਦਾਨੁਗੁਰਿਪੂਰੈਦੀਆਰਾਮਨਾਮਿਚਿਤੁਲਾਏ॥ਆਪਿਕ੍ਰਿਪਾਲੁਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਦੇਵੈਨਾਨਕਗੁਰਸਰਣਾਏ॥੨॥ਬਾਣੀਰਾਮਨਾਮ
ਸੁਣੀਸਿਧਿਕਾਰਜਸਭਿਸੁਹਾਏਰਾਮ॥ਰੋਮੇਰੋਮਿਰੋਮਿਰੋਮੇਮੈਗੁਰਮੁਖਿਰਾਮੁਧਿਆਏਰਾਮ॥ਰਾਮਨਾਮੁਧਿਆਏਪਵਿਤੁਹੋਇਆਏਤਿਸੁ
ਰੂਪੁਨਰੇਖਿਆਕਾਈ॥ਰਾਮੋਰਾਮੁਰਵਿਆਘਟਅੰਤਰਿਸਭਤ੍ਰਿਸਨਾਭੂਖਗਵਾਈ॥ਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁਸੀਗਾਰੁਸਭੁਹੋਆਗੁਰਮਤਿਰਾਮੁ
ਪ੍ਰਗਾਸਾ॥ਨਾਨਕਆਪਿਅਨੁਗ੍ਰਹੁਕੀਆਹਮਦਾਸਨਿਦਾਸਨਿਦਾਸਾ॥੩॥ਜਿਨੀਰਾਮੋਰਾਮਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਆਸੇਮਨਮੁਖਮੂੜਅ
ਭਾਗੀਰਾਮ॥ਤਿਨਅੰਤਰੇਮੋਹੁਵਿਆਪੈਖਿਨੁਖਿਨੁਮਾਇਆਲਾਗੀਰਾਮ॥ਮਾਇਆਮਲੁਲਾਗੀਮੂੜਭਏਅਭਾਗੀਜਿਨਰਾਮ

ਨਾਮੁ ਨ ਭਾਇਆ ॥ ਅਨੇਕ ਕਰਮ ਕਰਹਿ ਅਭਿਮਾਨੀ ਹਰਿ ਰਾਮੋ ਨਾਮੁ ਚੋਰਾਇਆ ॥ ਤਾ ਬਿਖਮੁ ਜਮ ਪੰਥੁ ਦੁਹੇਲਾ ਕਾਲੂਖਤ ਮੋਹ ਅੰਧਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਤਾ ਪਾਏ ਮੋਖ ਦੁਆਰਾ ॥੧॥ ਰਾਮੋ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਗੁਰੂ ਰਾਮੁ ਗੁਰਮੁਖੇ ਜਾਣੈ ਰਾਮ ॥ ਇਹੁ ਮਨੂਆ ਖਿਨੁ ਊਭ ਪਇਆਲੀ ਭ੍ਰਮਦਾ ਇਕਤੁ ਘਰਿ ਆਣੈ ਰਾਮ ॥ ਮਨੁ ਇਕਤੁ ਘਰਿ ਆਣੈ ਸਭ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਜਾਣੈ ਹਰਿ ਰਾਮੋ ਨਾਮੁ ਰਸਾਏ ॥ ਜਨ ਕੀ ਪੈਜ ਰਖੈ ਰਾਮ ਨਾਮਾ ਪ੍ਰਿਹਲਾਦ ਉਧਾਰਿ ਤਰਾਏ ॥ ਰਾਮੋ ਰਾਮੁ ਰਮੋ ਰਮੁ ਊਚਾ ਗੁਣ ਕਹਤਿਆ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸੁਣਿ ਭੀਨੇ ਰਾਮੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੨॥ ਜਿਨ ਅੰਤਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਤਿਨ ਚਿੰਤਾ ਸਭ ਗਵਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਸਭਿ ਅਰਥਾ ਸਭਿ ਧਰਮ ਮਿਲੇ ਮਨਿ ਚਿੰਦਿਆ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਕਬੁਧਿ ਗਈ ਸੁਧਿ ਹੋਈ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਲਾਏ ॥ ਸਫਲੁ ਜਨਮੁ ਸਰੀਰੁ ਸਭੁ ਹੋਆ ਜਿਤੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਜੁ ਸਦਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਿਆ ॥੩॥ ਜਿਨ ਸਰਧਾ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਲਗੀ ਤਿਨ੍ਹ ਦੂਜੈ ਚਿਤੁ ਨ ਲਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਜੇ ਧਰਤੀ ਸਭ ਕੰਚਨੁ ਕਰਿ ਦੀਜੈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਅਵਰੁ ਨ ਭਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ਪਰਮ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਅੰਤਿ ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ਸਖਾਈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਧਨੁ ਪੂੰਜੀ ਸੰਚੀ ਨਾ ਡੂਬੈ ਨਾ ਜਾਈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਇਸੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਤੁਲਹਾ ਜਮਕਾਲੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਮੁ ਪਛਾਤਾ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਆਪਿ ਮਿਲਾਵੈ ॥੪॥ ਰਾਮੋ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸਤੇ ਸਤਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣਿਆ ਰਾਮ ॥ ਸੇਵਕੋ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਲਾਗਾ ਜਿਨਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਿ ਚੜਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਿਆ ਬਹੁਤੁ ਮਨਿ ਸਰਧਿਆ ਗੁਰ ਸੇਵਕ ਭਾਇ ਮਿਲਾਏ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਮੰਤੁ ਹਿਰਦੈ ਦੇਵੈ ਨਾਨਕ ਮਿਲਣੁ ਸੁਭਾਏ ॥੫॥੨॥੯॥

ੴ ਆਸਾ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੩ ॥ ੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਤਾ ਦੂਖ ਬਿਨਾਸਨੁ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਭਾਈ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ ਹਰਿ ਊਤਮੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਾਮੁ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਊਤਮੁ ਕਾਮੁ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਅਸਥਿਰੁ ਹੋਵੈ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੋਵੈ ਦੁਖ ਮੇਟੇ ਸਹਜੇ ਹੀ ਸੁਖਿ ਸੋਵੈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਹੁ ਠਾਕੁਰ ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਤਾ ਦੂਖ ਬਿਨਾਸਨੁ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜੀਉ ॥੧॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਕਲਜੁਗਿ ਊਤਮੁ ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ਜੀਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਪੜੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸੁਣੀਐ ਹਰਿ ਜਪਤ ਸੁਣਤ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਦੁਖੁ ਬਿਨਸਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਰਮ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਬਲਿਆ ਘਟਿ ਚਾਨਣੁ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਤਿਨੀ ਆਰਾਧਿਆ ਜਿਨ ਮਸਤਕਿ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਕਲਜੁਗਿ ਊਤਮੁ ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ਜੀਉ ॥੨॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ਪਰਮ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਲਾਹਾ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਣੁ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ਭ੍ਰਮੁ ਚੂਕਾ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਜੀਉ ॥ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਭਾਗਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਦੁਖ ਉਤਰੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਧੁਰਿ ਭਾਗ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ਤਿਨ ਸਫਲੁ ਜਨਮੁ ਪਰਵਾਣੁ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ਪਰਮ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਲਾਹਾ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਣੁ ਜੀਉ ॥੩॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਮੀਠ ਲਗਾਨਾ ਤੇ ਜਨ ਪਰਧਾਨਾ ਤੇ ਊਤਮ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲੋਗ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਰਸ ਭੋਗ ਮਹਾ ਨਿਰਜੋਗ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸੇ ਧੰਨੁ ਵਡੇ ਸਤ ਪੁਰਖਾ ਪੂਰੇ ਜਿਨ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਰੇਣੁ ਮੰਗੈ ਪਗ ਸਾਧੂ ਮਨਿ ਚੂਕਾ ਸੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਜੀਉ ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਮੀਠ ਲਗਾਨਾ ਤੇ ਜਨ ਪਰਧਾਨਾ ਤੇ ਊਤਮ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲੋਗ ਜੀਉ ॥੪॥੩॥੧੦॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਸਤਜੁਗਿ ਸਭੁ ਸੰਤੋਖੁ ਸਰੀਰਾ ਪਗ ਚਾਰੇ ਧਰਮੁ ਧਿਆਨੁ ਜੀਉ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਹਰਿ ਗਾਵਹਿ

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ

ਦੀਨਾ ਨਾਥੁ ਜੀਅ ਕਾ ਦਾਤਾ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰੂ ਸਿਖੁ ਸਿਖੁ ਗੁਰੂ ਹੈ ਏਕੋ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸੁ ਚਲਾਏ ॥

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਰਸ ਭੋਗ ਜੀਉ ॥

ਪਰਮ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਿਆਨੁ ਜੀਉ ॥ ਗੁਣ ਗਿਆਨੁ ਪਦਾਰਥੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਿਰਤਾਰਥੁ ਸੋਭਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੋ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪਾਵੈ ਮਾਨੁ ਜੀਉ ॥ ਸਤਜੁਗਿ ਸਭੁ ਸੰਤੋਖ ਸਰੀਰਾ ਪਗ ਚਾਰੇ ਧਰਮੁ ਧਿਆਨੁ ਜੀਉ ॥੧॥ ਤੇਤਾ ਜੁਗੁ ਆਇਆ ਅੰਤਰਿ ਜੋਰੁ ਪਾਇਆ ਜਤੁ ਸੰਜਮ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ਜੀਉ ॥ ਪਗੁ ਚਉਥਾ ਖਿਸਿਆ ਤ੍ਰੈ ਪਗ ਟਿਕਿਆ ਮਨਿ ਹਿਰਦੈ ਕ੍ਰੋਧੁ ਜਲਾਇ ਜੀਉ ॥ ਮਨਿ ਹਿਰਦੈ ਕ੍ਰੋਧੁ ਮਹਾ ਬਿਸਲੋਧੁ ਨਿਰਪ ਧਾਵਹਿ ਲੜਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਅੰਤਰਿ ਮਮਤਾ ਰੋਗੁ ਲਗਾਨਾ ਹਉਮੈ ਅਹੰਕਾਰੁ ਵਧਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾਰੀ ਮੇਰੈ ਠਾਕੁਰਿ ਬਿਖੁ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਲਹਿ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥ ਤੇਤਾ ਜੁਗੁ ਆਇਆ ਅੰਤਰਿ ਜੋਰੁ ਪਾਇਆ ਜਤੁ ਸੰਜਮ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ਜੀਉ ॥੨॥ ਜੁਗੁ ਦੁਆਪੁਰੁ ਆਇਆ ਭਰਮਿ ਭਰਮਾਇਆ ਹਰਿ ਗੋਪੀ ਕਾਨ੍ਹੁ ਉਪਾਇ ਜੀਉ ॥ ਤਪੁ ਤਾਪਨ ਤਾਪਹਿ ਜਗ ਪੁੰਨ ਆਰੰਭਹਿ ਅਤਿ ਕਿਰਿਆ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ਜੀਉ ॥ ਕਿਰਿਆ ਕਰਮ ਕਮਾਇਆ ਪਗੁ ਦੁਇ ਖਿਸਕਾਇਆ ਦੁਇ ਪਗ ਟਿਕੈ ਟਿਕਾਇ ਜੀਉ ॥ ਮਹਾ ਜੁਧ ਜੋਧ ਬਹੁ ਕੀਨ੍ਹੇ ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਪਚੈ ਪਚਾਇ ਜੀਉ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲਿ ਗੁਰੁ ਸਾਧੁ ਮਿਲਾਇਆ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਮਲੁ ਲਹਿ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥ ਜੁਗੁ ਦੁਆਪੁਰੁ ਆਇਆ ਭਰਮਿ ਭਰਮਾਇਆ ਹਰਿ ਗੋਪੀ ਕਾਨ੍ਹੁ ਉਪਾਇ ਜੀਉ ॥੩॥ ਕਲਿਜੁਗਿ ਹਰਿ ਕੀਆ ਪਗ ਤ੍ਰੈ ਖਿਸਕੀਆ ਪਗੁ ਚਉਥਾ ਟਿਕੈ ਟਿਕਾਇ ਜੀਉ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇਆ ਅਉਖਧੁ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਹਰਿ ਸਾਂਤਿ ਪਾਇ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਰੁਤਿ ਆਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਖੇਤੁ ਜਮਾਇਆ ॥ ਕਲਿਜੁਗਿ ਬੀਜੁ ਬੀਜੇ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭੁ ਲਾਹਾ ਮੂਲੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕਿ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ਮਨਿ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਲਖਾਇ ਜੀਉ ॥ ਕਲਿਜੁਗਿ ਹਰਿ ਕੀਆ ਪਗ ਤ੍ਰੈ ਖਿਸਕੀਆ ਪਗੁ ਚਉਥਾ ਟਿਕੈ ਟਿਕਾਇ ਜੀਉ ॥੪॥੬॥੧੧

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਮਨਿ ਭਾਈ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ ਹਰਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੀਠ ਲਗਾਨ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗ ਪੁਰਾਨ ਜੀਉ ॥ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸੁਹਾਗੁ ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥ ਮਸਤਕਿ ਮਣੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਹੁ ਪ੍ਰਗਟੀ ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਹਰਿ ਸੋਹਾਇਆ ॥ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲੀ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਮਨੂਆ ਮਾਨੁ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਮਨਿ ਭਾਈ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ ਹਰਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੀਠ ਲਗਾਨ ਜੀਉ ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਇਆ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਤੇ ਊਤਮ ਜਨ ਪਰਧਾਨ ਜੀਉ ॥ ਤਿਨ੍ਹ ਹਮ ਚਰਣ ਸਰੇਵਹ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਪਗ ਧੋਵਹ ਜਿਨ ਹਰਿ ਮੀਠ ਲਗਾਨ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਮੀਠਾ ਲਾਇਆ ਪਰਮ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਮੁਖਿ ਭਾਗਾ ਰਤੀ ਚਾਰੇ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਗਾਇਆ ਹਰਿ ਹਾਰੁ ਉਰਿ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਕੰਠਿ ਧਾਰੇ ॥ ਸਭ ਏਕ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਮਤੁ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਸਭੁ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪਛਾਨ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਇਆ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਤੇ ਊਤਮ ਜਨ ਪਰਧਾਨ ਜੀਉ ॥੨॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਨਿ ਭਾਈ ਹਰਿ ਰਸਨ ਰਸਾਈ ਵਿਚਿ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਹੋਇ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਰਾਧਿਆ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵਿਗਾਸਿਆ ਬੀਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ਜੀਉ ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸੋਇ ਜਿਨਿ ਪੀਆ ਸੋ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ॥ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੂ ਪੂਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਲਗਿ ਸੰਗਤਿ ਨਾਮੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ਨਾਮੋ ਸੇਵਿ ਨਾਮੋ ਆਰਾਧੈ ਬਿਨੁ ਨਾਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ਜੀਉ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਨਿ ਭਾਈ ਹਰਿ ਰਸਨ ਰਸਾਈ ਵਿਚਿ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਹੋਇ ਜੀਉ ॥੩॥ ਹਰਿ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭ ਧਾਰਹੁ ਪਾਖਣ ਹਮ ਤਾਰਹੁ ਕਢਿ ਲੇਵਹੁ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਇ ਜੀਉ ॥ ਮੋਹ ਚੀਕੜਿ ਫਾਥੇ ਨਿਘਰਤ ਹਮ ਜਾਤੇ ਹਰਿ ਬਾਂਹ ਪ੍ਰਭੂ ਪਕਰਾਇ ਜੀਉ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਬਾਂਹ ਪਕਰਾਈ ਊਤਮ ਮਤਿ ਪਾਈ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਜਨੁ ਲਾਗਾ ॥

ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਿਆਆਰਾਧਿਆਮੁਖਿਮਸਤਕਿਭਾਗੁਸਭਾਗਾ॥ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀਮਨਿਹਰਿਹਰਿਮੀਠਾਲਾਇਜੀਉ॥ਹਰਿ
ਦਇਆਪ੍ਰਭਧਾਰਹੁਪਾਖਣਹਮਤਾਰਹੁਕਢਿਲੇਵਹੁਸਬਦਿਸੁਭਾਇਜੀਉ॥੪॥੫॥੧੩॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੪॥
ਮਨਿਨਾਮੁਜਪਾਨਾਹਰਿਹਰਿਮਨਿਭਾਨਾਹਰਿਭਗਤਜਨਾਮਨਿਚਾਉਜੀਉ॥ਜੋਜਨਮਰਿਜੀਵੇਤਿਨਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵੇਮਨਿਲਾਗਾਗੁਰਮਤਿ
ਭਾਉਜੀਉ॥ਮਨਿਹਰਿਹਰਿਭਾਉਗੁਰੁਕਰੇਪਸਾਉਜੀਵਨਮੁਕਤੁਸੁਖੁਹੋਈ॥ਜੀਵਣਿਮਰਣਿਹਰਿਨਾਮਿਸੁਹੇਲੇਮਨਿਹਰਿਹਰਿਹਿਰਦੈਸੋ
ਈ॥ਮਨਿਹਰਿਹਰਿਵਸਿਆਗੁਰਮਤਿਹਰਿਰਸਿਆਹਰਿਹਰਿਰਸਗਟਾਕਪੀਆਉਜੀਉ॥ਮਨਿਨਾਮੁਜਪਾਨਾਹਰਿਹਰਿਮਨਿਭਾਨਾਹਰਿ
ਭਗਤਜਨਾਮਨਿਚਾਉਜੀਉ॥੧॥ਜਗਿਮਰਣੁਨਭਾਇਆਨਿਤਆਪੁਲੁਕਾਇਆਮਤਜਮੁਪਕੜੈਲੈਜਾਇਜੀਉ॥ਹਰਿਅੰਤ
ਰਿਬਾਹਰਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਏਕੋਇਹੁਜੀਅੜਾਰਖਿਆਨਜਾਇਜੀਉ॥ਕਿਉਜੀਉਰਖੀਜੈਹਰਿਵਸਤੁਲੋੜੀਜੈਜਿਸਕੀਵਸਤੁਸੋਲੈਜਾਇਜੀ
ਉ॥ਮਨਮੁਖਕਰਣਪਲਾਵਕਰਿਭਰਮੇਸਭਿਅਉਖਧਦਾਰੂਲਾਇਜੀਉ॥ਜਿਸਕੀਵਸਤੁਪ੍ਰਭੁਲਏਸੁਆਮੀਜਨਉਬਰੇਸਬਦੁਕ
ਮਾਇਜੀਉ॥ਜਗਿਮਰਣੁਨਭਾਇਆਨਿਤਆਪੁਲੁਕਾਇਆਮਤਜਮੁਪਕੜੈਲੈਜਾਇਜੀਉ॥੨॥ਧੁਰਿਮਰਣੁਲਿਖਾਇਆਗੁਰ
ਮੁਖਿਸੋਹਾਇਆਜਨਉਬਰੇਹਰਿਹਰਿਧਿਆਨਿਜੀਉ॥ਹਰਿਸੋਭਾਪਾਈਹਰਿਨਾਮਿਵਡਿਆਈਹਰਿਦਰਗਹਪੈਧੇਜਾਨਿਜੀਉ॥ਹਰਿ
ਦਰਗਹਪੈਧੇਹਰਿਨਾਮੈਸੀਧੇਹਰਿਨਾਮੈਤੇਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਜਨਮਮਰਣਦੋਵੈਦੁਖਮੇਟੇਹਰਿਰਾਮੈਨਾਮਿਸਮਾਇਆ॥ਹਰਿਜਨ
ਪ੍ਰਭੁਰਲਿਏਕੋਹੋਏਹਰਿਜਨਪ੍ਰਭੁਏਕਸਮਾਨਿਜੀਉ॥ਧੁਰਿਮਰਣੁਲਿਖਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਸੋਹਾਇਆਜਨਉਬਰੇਹਰਿਹਰਿਧਿਆਨਿਜੀ
ਉ॥੩॥ਜਗੁਉਪਜੈਬਿਨਸੈਬਿਨਸਿਬਿਨਾਸੈਲਗਿਗੁਰਮੁਖਿਅਸਥਿਰੁਹੋਇਜੀਉ॥ਗੁਰੁਮੰਤ੍ਰੁਦ੍ਰਿੜਾਏਹਰਿਰਸਕਿਰਸਾਏਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
ਹਰਿਮੁਖਿਚੋਇਜੀਉ॥ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਪਾਇਆਮੁਆਜੀਵਾਇਆਫਿਰਿਬਾਹੁੜਿਮਰਣੁਨਹੋਈ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅਮਰਪਦੁਪਾ
ਇਆਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਵੈਸੋਈ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਅਧਾਰੁਟੇਕਹੈਬਿਨੁਨਾਵੈਅਵਰੁਨਕੋਇਜੀਉ॥ਜਗੁਉਪਜੈਬਿਨਸੈਬਿਨਸਿਬਿ
ਨਾਸੈਲਗਿਗੁਰਮੁਖਿਅਸਥਿਰੁਹੋਇਜੀਉ॥੪॥੬॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੪॥ ਵਡਾਮੇਰਾਗੋਵਿੰਦੁਅਗਮਅਗੋਚਰੁਆਦਿਨਿਰੰਜਨ
ਨਿਰੰਕਾਰੁਜੀਉ॥ਤਾਕੀਗਤਿਕਹੀਨਜਾਈਅਮਿਤਿਵਡਿਆਈਮੇਰਾਗੋਵਿੰਦੁਅਲਖਅਪਾਰੁਜੀਉ॥ਗੋਵਿੰਦੁਅਲਖਅਪਾਰੁਅਪਰੰ
ਪਰੁਆਪੁਆਪਣਾਜਾਣੈ॥ਕਿਆਇਹਜੰਤਵਿਚਾਰੇਕਹੀਅਹਿਜੋਤੁਧੁਆਖਿਵਖਾਣੈ॥ਜਿਸਨੋਨਦਰਿਕਰਹਿਤੂੰਅਪਣੀਸੋਗੁ
ਰਮੁਖਿਕਰੇਵੀਚਾਰੁਜੀਉ॥ਵਡਾਮੇਰਾਗੋਵਿੰਦੁਅਗਮਅਗੋਚਰੁਆਦਿਨਿਰੰਜਨੁਨਿਰੰਕਾਰੁਜੀਉ॥੧॥ਤੂੰਆਦਿਪੁਰਖੁਅਪਰੰਪਰੁ
ਕਰਤਾਤੇਰਾਪਾਰੁਨਪਾਇਆਜਾਇਜੀਉ॥ਤੂੰਘਟਘਟਅੰਤਰਿਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਸਭਮਹਿਰਹਿਆਸਮਾਇਜੀਉ॥ ਘਟਅੰ
ਤਰਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪਰਮੇਸਰੁਤਾਕਾਅੰਤੁਨਪਾਇਆ॥ਤਿਸੁਰੂਪੁਨਰੇਖਿਆਅਦ੍ਰਿਸਟੁਅਗੋਚਰੁਗੁਰਮੁਖਿਅਲਖੁਲਖਾਇਆ॥ਸਦਾਅ
ਨੰਦਿਰਹੈਦਿਨੁਰਾਤੀਸਹਜੇਨਾਮਿਸਮਾਇਜੀਉ॥ਤੂੰਆਦਿਪੁਰਖੁਅਪਰੰਪਰੁਕਰਤਾਤੇਰਾਪਾਰੁਨਪਾਇਆਜਾਇਜੀਉ॥੨॥ਤੂੰਸ
ਤਿਪਰਮੇਸਰੁਸਦਾਅਬਿਨਾਸੀਹਰਿਹਰਿਗੁਣੀਨਿਧਾਨੁਜੀਉ॥ਹਰਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਏਕੋਅਵਰੁਨਕੋਈਤੂੰਆਪੇਪੁਰਖੁਸੁਜਾਨੁਜੀਉ॥
ਪੁਰਖੁਸੁਜਾਨੁਤੂੰਪਰਧਾਨੁਤੁਧੁਜੇਵਡੁਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ਤੇਰਾਸਬਦੁਸਭੁਤੂੰਹੈਵਰਤਹਿਤੂੰਆਪੇਕਰਹਿਸੁਹੋਈ॥ਹਰਿਸਭਮਹਿਰ
ਵਿਆਏਕੋਸੋਈਗੁਰਮੁਖਿਲਖਿਆਹਰਿਨਾਮੁਜੀਉ॥ਤੂੰਸਤਿਪਰਮੇਸਰੁਸਦਾਅਬਿਨਾਸੀਹਰਿਹਰਿਗੁਣੀਨਿਧਾਨੁਜੀਉ॥੩॥

ਸਚੁ ਤੂੰ ਹੈ ਕਰਤਾ ਸਭਿ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਇ ਜੀਉ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਵਹਿ ਸਭ ਤੇਰੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ ਜੀਉ ॥ ਸਭਿ ਸਬਦਿ ਸਮਾਵੈ ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤੇਰੈ ਸਬਦਿ ਵਡਿਆਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਧਿ ਪਾਈਐ ਆਪੁ ਗਵਾਈਐ ਸਬਦੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥ ਤੇਰਾ ਸਬਦੁ ਅਗੋਚਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ਜੀਉ ॥ ਸਚੁ ਤੂੰ ਹੈ ਕਰਤਾ ਸਭਿ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਇ ਜੀਉ ॥੪॥੭॥੧੪॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਛੰਤੁ ॥ ਘਰੁ ੪ ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਿੰਨੇ ਲੋਇਣਾ ਮਨੁ ਪ੍ਰੇਮਿ ਰਤੰਨਾ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ ਮਨੁ ਰਾਮਿ ਕਸਵਟੀ ਲਾਇਆ ਕੰਚਨੁ ਸੋਵਿੰਨਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰੰਗਿ ਚਲੂਲਿਆ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੋ ਭਿੰਨਾ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਮੁਸਕਿ ਝਕੋਲਿਆ ਸਭੁ ਜਨਮੁ ਧਨੁ ਧੰਨਾ ॥੧॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਬਾਣੀ ਮਨੁ ਮਾਰਿਆ ਅਣੀਆਲੇ ਅਣੀਆ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ ਜਿਸੁ ਲਾਗੀ ਪੀਰ ਪਿਰੰਮ ਕੀ ਸੋ ਜਾਣੈ ਜਰੀਆ ॥ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਸੋ ਆਖੀਐ ਮਰਿ ਜੀਵੈ ਮਰੀਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਹਰਿ ਜਗੁ ਦੁਤਰੁ ਤਰੀਆ ॥੨॥ ਹਮ ਮੂਰਖ ਮੁਗਧ ਸਰਣਾਗਤੀ ਮਿਲੁ ਗੋਵਿੰਦ ਰੰਗਾ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਇਕ ਮੰਗਾ ॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਬਦਿ ਵਿਗਾਸਿਆ ਜਪਿ ਅਨਤ ਤਰੰਗਾ ॥ ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਸਤਸੰਗਾ ॥੩॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਸੁਣਿ ਬੇਨਤੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ ਹਉ ਮਾਗਉ ਸਰਣਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ॥ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਹਰਿ ਬਿਰਦੁ ਹੈ ਹਰਿ ਲਾਜ ਰਖਾਇਆ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਸਰਣਾਗਤੀ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਤਰਾਇਆ ॥੪॥੮॥੧੫॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਢੂੰਢਿ ਢੂਢੇਦਿਆ ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਲਧਾ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ ਕੰਚਨ ਕਾਇਆ ਕੋਟ ਗੜ ਵਿਚਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਿਧਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹੀਰਾ ਰਤਨੁ ਹੈ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਵਿਧਾ ॥ ਧੁਰਿ ਭਾਗ ਵਡੇ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਰਸਿ ਗੁਧਾ ॥੧॥ ਪੰਥੁ ਦਸਾਵਾ ਨਿਤ ਖੜੀ ਮੁੰਧ ਜੋਬਨਿ ਬਾਲੀ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਚੇਤਾਇ ਗੁਰ ਹਰਿ ਮਾਰਗਿ ਚਾਲੀ ॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ਹੈ ਹਉਮੈ ਬਿਖੁ ਜਾਲੀ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਬਨਵਾਲੀ ॥੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਿਆਰੇ ਆਇ ਮਿਲੁ ਮੈ ਚਿਰੀ ਵਿਛੁੰਨੇ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਬਹੁਤੁ ਬੈਰਾਗਿਆ ਹਰਿ ਨੈਣ ਰਸਿ ਭਿੰਨੇ ॥ ਮੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਿਆਰਾ ਦਸਿ ਗੁਰੁ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਮਨੁ ਮੰਨੇ ॥ ਹਉ ਮੂਰਖੁ ਕਾਰੈ ਲਾਈਆ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕੰਮੇ ॥੩॥ ਗੁਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਿੰਨੀ ਦੇਹੁਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬੁਰਕੇ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ ਜਿਨਾ ਗੁਰਬਾਣੀ ਮਨਿ ਭਾਈਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਛਕਿ ਛਕੇ ॥ ਗੁਰ ਤੁਠੈ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਚੂਕੇ ਧਕ ਧਕੇ ॥ ਹਰਿ ਜਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹੋਇਆ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਇਕੋ ॥੪॥੯॥੧੬॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਹੈ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸੇ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਚਾ ਸਾਹੁ ਹੈ ਸਿਖ ਦੇਇ ਹਰਿ ਰਾਸੇ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਵਣਜਾਰਾ ਵਣਜੁ ਹੈ ਗੁਰੁ ਸਾਹੁ ਸਾਬਾਸੇ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਗੁਰੁ ਤਿਨੀ ਪਾਇਆ ਜਿਨ ਧੁਰਿ ਲਿਖਤੁ ਲਿਲਾਟਿ ਲਿਖਾਸੇ ॥੧॥ ਸਚੁ ਸਾਹੁ ਹਮਾਰਾ ਤੂੰ ਧਣੀ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਵਣਜਾਰਾ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ ਸਭ ਭਾਂਡੇ ਤੁਧੈ ਸਾਜਿਆ ਵਿਚਿ ਵਸਤੁ ਹਰਿ ਥਾਰਾ ॥ ਜੋ ਪਾਵਹਿ ਭਾਂਡੇ ਵਿਚਿ ਵਸਤੁ ਸਾ ਨਿਕਲੈ ਕਿਆ ਕੋਈ ਕਰੈ ਵੇਚਾਰਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਬਖਸਿਆ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰਾ ॥੨॥ ਹਮ ਕਿਆ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਵਿਥਰਹ ਸੁਆਮੀ ਤੂੰ ਅਪਰ ਅਪਾਰੋ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਾਲਾਹਹ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਏਹਾ ਆਸ ਆਧਾਰੋ ॥ ਹਮ ਮੂਰਖ ਕਿਛੂਅ ਨ ਜਾਣਹਾ ਕਿਵ ਪਾਵਹ ਪਾਰੋ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ਹਰਿ ਦਾਸ ਪਨਿਹਾਰੋ ॥੩॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਖਿ ਲੈ ਹਮ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭ ਆਏ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ ਹਮ ਭੂਲਿ ਵਿਗਾੜਹ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ਹਰਿ ਲਾਜ ਰਖਾਏ ॥ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਤੂੰ ਗੁਰੁ ਪਿਤਾ ਹੈ ਦੇ ਮਤਿ ਸਮਝਾਏ ॥ ਜਨੁ

ਆਸ

ਨਾਨਕੁ ਦਾਸੁ ਹਰਿ ਕੰਠਿ ਲਾਇਆ ਹਰਿ ਪੈਜ ਰਖਾਏ ॥੪॥੧੦॥੧੭॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਜਿਨ ਮਸਤਕਿ ਧੁਰਿ ਹਰਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰਾ ਕਟਿਆ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਘਟਿ ਬਲਿਆ ॥ ਹਰਿ ਲਧਾ ਰਤਨੁ ਪਦਾਰਥੋ ਫਿਰਿ ਬਹੁੜਿ ਨ ਚਲਿਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਆਰਾਧਿਆ ਆਰਾਧਿ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ॥੧॥ ਜਿਨੀ ਐਸਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ਸੇ ਕਾਹੇ ਜਗਿ ਆਏ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ ਇਹੁ ਮਾਣਸ ਜਨਮੁ ਦੁਲੰਭੁ ਹੈ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਬਿਰਥਾ ਸਭੁ ਜਾਏ ॥ ਹੁਣਿ ਵਤੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਬੀਜਿਓ ਅਗੈ ਭੁਖਾ ਕਿਆ ਖਾਏ ॥ ਮਨਮੁਖਾ ਨੋ ਫਿਰਿ ਜਨਮੁ ਹੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਾਏ ॥੨॥ ਤੂੰ ਹਰਿ ਤੇਰਾ ਸਭੁ ਕੋ ਸਭਿ ਤੁਧੁ ਉਪਾਏ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ ਕਿਛੁ ਹਥਿ ਕਿਸੈ ਦੈ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਸਭਿ ਚਲਹਿ ਚਲਾਏ ॥ ਜਿਨ ਤੂੰ ਮੇਲਹਿ ਪਿਆਰੇ ਸੇ ਤੁਧੁ ਮਿਲਹਿ ਜੋ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਏ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਤਰਾਏ ॥੩॥ ਕੋਈ ਗਾਵੈ ਰਾਗੀ ਨਾਦੀ ਬੇਦੀ ਬਹੁ ਭਾਤਿ ਕਰਿ ਨਹੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭੀਜੈ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ ਜਿਨਾ ਅੰਤਰਿ ਕਪਟੁ ਵਿਕਾਰੁ ਹੈ ਤਿਨਾ ਰੋਇ ਕਿਆ ਕੀਜੈ ॥ ਹਰਿ ਕਰਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣਦਾ ਸਿਰਿ ਰੋਗ ਹਥੁ ਦੀਜੈ ॥ ਜਿਨਾ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਿਰਦਾ ਸੁਧੁ ਹੈ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਲੀਜੈ ॥੪॥੧੧॥੧੮॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥

[margin: ਦੀਬੇ]

ਜਿਨ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੈ ਤੇ ਜਨ ਸੁਘੜ ਸਿਆਣੇ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ ਜੇ ਬਾਹਰਹੁ ਭੁਲਿ ਚੁਕਿ ਬੋਲਦੇ ਭੀ ਖਰੇ ਹਰਿ ਭਾਣੇ ॥ ਹਰਿ ਸੰਤਾ ਨੋ ਹੋਰੁ ਥਾਉ ਨਾਹੀ ਹਰਿ ਮਾਣੁ ਨਿਮਾਣੇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਦੀਬਾਣੁ ਹੈ ਹਰਿ ਤਾਣੁ ਸਤਾਣੇ ॥੧॥ ਜਿਥੈ ਜਾਇ ਬਹੈ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੋ ਥਾਨੁ ਸੁਹਾਵਾ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ ਗੁਰਸਿਖੀ ਸੋ ਥਾਨੁ ਭਾਲਿਆ ਲੈ ਧੂਰਿ ਮੁਖਿ ਲਾਵਾ ॥ ਗੁਰਸਿਖਾ ਕੀ ਘਾਲ ਥਾਇ ਪਈ ਜਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਾ ॥ ਜਿਨ ਨਾਨਕੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਜਿਆ ਤਿਨ ਹਰਿ ਪੂਜ ਕਰਾਵਾ ॥੨॥ ਗੁਰਸਿਖਾ ਮਨਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੈ ਹਰਿ ਨਾਮ ਹਰਿ ਤੇਰੀ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ ਕਰਿ ਸੇਵਹਿ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਭੁਖ ਜਾਇ ਲਹਿ ਮੇਰੀ ॥ ਗੁਰਸਿਖਾ ਕੀ ਭੁਖ ਸਭ ਗਈ ਤਿਨ ਪਿਛੈ ਹੋਰ ਖਾਇ ਘਨੇਰੀ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪੁੰਨੁ ਬੀਜਿਆ ਫਿਰਿ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਹਰਿ ਪੁੰਨ ਕੇਰੀ ॥੩॥ ਗੁਰਸਿਖਾ ਮਨਿ ਵਾਧਾਈਆ ਜਿਨ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਡਿਠਾ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ ਕੋਈ

[margin: ਸੋ ਲਗੈ]

ਕਰਿ ਗਲ ਸੁਣਾਵੈ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੀ ਗੁਰਸਿਖਾ ਮਨਿ ਮਿਠਾ ॥ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਗੁਰਸਿਖ ਪੈਨਾਈਅਹਿ ਜਿਨਾ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੁਠਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹੋਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ॥੪॥੧੨॥੧੯॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਜਿਨਾ ਭੇਟਿਆ ਮੇਰਾ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਤਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਵੈ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ ਸਭ ਉਤਰੈ ਜੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਦੇ ਤਿਨ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ [margin: ਨਿਤ ਜਪੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ] ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਤਰਾਵੈ ॥੧॥ ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨਾ ਫਿਰਿ ਬਿਘਨੁ ਨ ਹੋਈ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਮਨਾਇਆ ਤਿਨ ਪੂਜੇ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਿਆਰਾ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਾ ਸੁਖੁ ਸਦ ਹੋਈ ॥ ਜਿਨਾ ਨਾਨਕੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ਤਿਨਾ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਸੋਈ ॥੨॥ ਜਿਨਾ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੈ ਤਿਨ ਹਰਿ ਰਖਣਹਾਰਾ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਕੋਈ ਕਿਆ ਕਰੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਸਭ ਦੁਸਟ ਝਖ ਮਾਰਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਹਰਿ ਰਖਣਹਾਰਾ ॥੩॥ ਹਰਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਭਗਤ ਉਪਾਇਆ ਪੈਜ ਰਖਦਾ ਆਇਆ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ ਹਰਣਾਖਸੁ ਦੁਸਟੁ ਹਰਿ ਮਾਰਿਆ ਪ੍ਰਹਲਾਦੁ ਤਰਾਇਆ ॥ ਅਹੰਕਾਰੀਆ ਨਿੰਦਕਾ ਪਿਠਿ ਦੇਇ ਨਾਮਦੇਉ ਮੁਖਿ ਲਾਇਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਐਸਾ ਹਰਿ ਸੇਵਿਆ ਅੰਤਿ ਲਏ ਛਡਾਇਆ ॥੪॥੧੩॥੨੦॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੫ ਛੰਤ ॥ ੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਮੇਰੇ ਮਨ ਪਰਦੇਸੀ ਵੇ ਪਿਆਰੇ ਆਉ ਘਰੇ ॥ ਹਰਿ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਵਹੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਘਰਿ ਵਸੈ ਹਰੇ ॥ ਰੰਗਿ ਰਲੀਆ ਮਾਣਹੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ

ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਤੁਠਾ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਮੇਲੇ ਹਰੇ ॥੧॥ ਮੈ ਪ੍ਰੇਮੁ ਨ ਚਾਖਿਆ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਭਾਉ ਕਰੇ ॥ ਮਨਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਨ ਬੁਝੀ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ
ਨਿਤ ਆਸ ਕਰੇ ॥ ਨਿਤ ਜੋਬਨੁ ਜਾਵੈ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਜਮੁ ਸਾਸ ਹਿਰੇ ॥ ਭਾਗ ਮਣੀ ਸੋਹਾਗਣਿ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ॥੨॥ ਪਿਰ
ਰਤਿਅੜੇ ਮੈਡੇ ਲੋਇਣ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਬੂੰਦ ਜਿਵੈ ॥ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਆ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਹਰਿ ਬੂੰਦ ਪੀਵੈ ॥ ਤਨਿ ਬਿਰਹੁ ਜਗਾਵੈ ਮੇ
ਰੇ ਪਿਆਰੇ ਨੀਦ ਨ ਪਵੈ ਕਿਵੈ ॥ ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਲਧਾ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਨਾਨਕ ਗੁਰੂ ਲਿਵੈ ॥੩॥ ਚੜਿ ਚੇਤੁ ਬਸੰਤੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਭਲੀਅ ਰੁ
ਤੇ ॥ ਪਿਰ ਬਾਝੜਿਅਹੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਆਂਗਣਿ ਧੂੜਿ ਲੁਤੇ ॥ ਮਨਿ ਆਸ ਉਡੀਣੀ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਦੁਇ ਨੈਨ ਜੁਤੇ ॥ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਦੇਖਿ ਵਿਗਸੀ
ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਜਿਉ ਮਾਤ ਸੁਤੇ ॥੪॥ ਹਰਿ ਕੀਆ ਕਥਾ ਕਹਾਣੀਆ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੁਣਾਈਆ ॥ ਗੁਰੁ ਵਿਟੜਿਅਹੁ ਘੋਲੀ ਹਉ
ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਮੇਲਾਈਆ ॥ ਸਭਿ ਆਸਾ ਹਰਿ ਪੂਰੀਆ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਮਨਿ ਚਿੰਦਿਅੜਾ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਤੁਠੜਾ ਮੇ
ਰੇ ਪਿਆਰੇ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੫॥ ਪਿਆਰੇ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰੇਮੁ ਨ ਖੇਲਸਾ ॥ ਕਿਉ ਪਾਈ ਗੁਰੁ ਜਿਤੁ ਲਗਿ ਪਿਆਰਾ ਦੇਖਸਾ ॥
ਹਰਿ ਦਾਤੜੇ ਮੇਲਿ ਗੁਰੂ ਮੁਖਿ ਮੇਲਸਾ ॥ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਪਾਇਆ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ਸਾ ॥੬॥ ੧੪॥੨੧॥

ਮੁਖਵਾ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ ਘਰੁ ੧ ॥

ਅਨਦੋ ਅਨਦੁ ਘਣਾ ਮੈ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਡੀਠਾ ਰਾਮ ॥ ਚਾਖਿਅੜਾ ਚਾਖਿਅੜਾ ਮੈ ਹਰਿ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ਮਨ ਮਹਿ ਵੂਠਾ
ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੂਠਾ ਸਹਜੁ ਭਇਆ ॥ ਗ੍ਰਿਹੁ ਵਸਿ ਆਇਆ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ਪੰਚ ਦੁਸਟ ਓਇ ਭਾਗਿ ਗਇਆ ॥ ਸੀਤਲ
ਆਘਾਣੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੇ ਸਾਜਨ ਸੰਤ ਬਸੀਠਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਨੈਣੀ ਡੀਠਾ ॥੧॥ ਸੋਹਿਅੜੇ ਸੋਹਿ
ਅੜੇ ਮੇਰੇ ਬੰਕ ਦੁਆਰੇ ਰਾਮ ॥ ਪਾਹੁਨੜੇ ਪਾਹੁਨੜੇ ਮੇਰੇ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ਰਾਮ ॥ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ਕਾਰਜ ਸਾਰੇ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰਿ ਲਗੇ
ਸੇਵਾ ॥ ਆਪੇ ਜਾਞੀ ਆਪੇ ਮਾਞੀ ਆਪਿ ਸੁਆਮੀ ਆਪਿ ਦੇਵਾ ॥ ਅਪਣਾ ਕਾਰਜੁ ਆਪਿ ਸਵਾਰੇ ਆਪੇ ਧਾਰਨ ਧਾਰੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ
ਸਹੁ ਘਰ ਮਹਿ ਬੈਠਾ ਸੋਹੇ ਬੰਕ ਦੁਆਰੇ ॥੨॥ ਨਵ ਨਿਧੇ ਨਉ ਨਿਧੇ ਮੇਰੇ ਘਰ ਮਹਿ ਆਈ ਰਾਮ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪਾਇ
ਆ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ਰਾਮ ॥ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ਸਦਾ ਸਖਾਈ ਸਹਜ ਸੁਭਾਈ ਗੋਵਿੰਦਾ ॥ ਗਣਤ ਮਿਟਾਈ ਚੂਕੀ ਧਾਈ ਕਦੇ ਨ
ਵਿਆਪੈ ਮਨ ਚਿੰਦਾ ॥ ਗੋਵਿੰਦ ਗਾਜੇ ਅਨਹਦ ਵਾਜੇ ਅਚਰਜ ਸੋਭ ਬਣਾਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪਿਰੁ ਮੇਰੈ ਸੰਗੇ ਤਾ ਮੈ ਨਵ ਨਿਧਿ ਪਾ
ਈ ॥੩॥ ਸਰਸਿਅੜੇ ਸਰਸਿਅੜੇ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਸਭ ਮੀਤਾ ਰਾਮ ॥ ਬਿਖਮੋ ਬਿਖਮੁ ਅਖਾੜਾ ਮੈ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਜੀਤਾ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿ
ਜੀਤਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕੀਤਾ ਤੂਟੀ ਭੀਤਾ ਭਰਮ ਗੜਾ ॥ ਪਾਇਆ ਖਜਾਨਾ ਬਹੁਤੁ ਨਿਧਾਨਾ ਸਾਥਿ ਮੇਰੈ ਆਪਿ ਖੜਾ ॥ ਸੋਈ ਸੁਗਿਆਨਾ ਸੋ ਪਰਧਾ
ਨਾ ਜੋ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨਾ ਕੀਤਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾਂ ਵਲਿ ਸੁਆਮੀ ਤਾ ਸਰਸੇ ਭਾਈ ਮੀਤਾ ॥੪॥੧॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਕਥਾ ਹਰਿ ਅਕਥ ਕਥ
ਾ ਕਿਛੁ ਜਾਇ ਨ ਜਾਣੀ ਰਾਮ ॥ ਸੁਰਿ ਨਰ ਸੁਰਿ ਨਰ ਮੁਨਿ ਜਨ ਸਹਜਿ ਵਖਾਣੀ ਰਾਮ ॥ ਸਹਜੇ ਵਖਾਣੀ ਅਮਿਉ ਬਾਣੀ ਚਰਣ ਕਮਲ
ਰੰਗੁ ਲਾਇਆ ॥ ਜਪਿ ਏਕੁ ਅਲਖੁ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥ ਤਜਿ ਮਾਨੁ ਮੋਹੁ ਵਿਕਾਰੁ ਦੂਜਾ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ
ਸਮਾਣੀ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਸਦਾ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਮਾਣੀ ॥੧॥ ਹਰਿ ਸੰਤੀ ਹਰਿ ਸੰਤੀ ਜਨ ਮੇਰੇ ਮੀਤ ਸਹਾਈ ਰਾਮ ॥

ਵਡਭਾਗੀ ਵਡਭਾਗੀ ਸਤਸੰਗਤਿ ਪਾਈ ਰਾਮ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨਾ ਲਾਥੇ ਦੂਖ ਸੰਤਾਪੈ ॥ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਲਾਗੇ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਭਾਗਾ ਆਪੁ ਮਿਟਾਇਆ ਆਪੈ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਲੇ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪੁਨੇ ਵਿਛੁੜਿ ਕਤਹਿ ਨ ਜਾਈ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਤੇਰਾ ਸਦਾ ਸਰਣਾਈ ॥੩॥ ਹਰਿ ਦਰਿ ਸੇ ਹਰਿ ਦਰਿ ਸੋਹਨਿ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਪਿਆਰੇ ਰਾਮ ॥ ਵਾਰੀ ਤਿਨ ਵਾਰੀ ਜਾਵਾ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੇ ਰਾਮ ॥ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੇ ਕਰਿ ਨਮਸਕਾਰੇ ਜਿਨ ਭੇਟਤ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਭ ਥਾਈ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਜੂਐ ਜਨਮੁ ਨ ਹਾਰੇ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਤੇਰੀ ਰਾਖੁ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੇ ॥੪॥ ਬੇਅੰਤਾ ਬੇਅੰਤ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਕੇਤਕ ਗਾਵਾ ਰਾਮ ॥ ਤੇਰੇ ਚਰਣਾ ਤੇਰੇ ਚਰਣ ਧੂੜਿ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਵਾ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਧੂੜੀ ਨਾਈਐ ਮੈਲੁ ਗਵਾਈਐ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਲਾਥੇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸਦਾ ਹਦੂਰੇ ਪਰਮੇਸਰੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਥੇ ॥ ਮਿਟੇ ਦੂਖ ਕਲਿਆਣ ਕੀਰਤਨਿ ਬਹੁੜਿ ਜੋਨਿ ਨ ਪਾਵਾ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਸਰਣਿ ਤਰੀਐ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਾ ॥੫॥੩
੨॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤੁ ਘਰੁ ੪ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਹਰਿ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨੁ ਬੇਧਿਆ ਕਿਛੁ ਆਨ ਨ ਮੀਠਾ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ ਮਿਲਿ ਸੰਤਸੰਗਤਿ ਆਰਾਧਿਆ ਹਰਿ ਘਟਿ ਘਟੇ ਡੀਠਾ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ ਹਰਿ ਘਟਿ ਘਟੇ ਡੀਠਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੋ ਵੂਠਾ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਨਾਠੇ ॥ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਗਾਇਆ ਸਭ ਦੂਖ ਮਿਟਾਏ ਹਉਮੈ ਬਿਨਸੀ ਗਾਠੇ ॥ ਪ੍ਰਿਉ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਈ ਛੋਡਿ ਨ ਜਾਈ ਮਨਿ ਲਾਗਾ ਰੰਗੁ ਮਜੀਠਾ ॥ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਬੇਧੇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਕਿਛੁ ਆਨ ਨ ਮੀਠਾ ॥੧॥ ਜਿਉ ਰਾਤੀ ਜਲਿ ਮਾਛੁਲੀ ਤਿਉ ਰਾਮ ਰਸਿ ਮਾਤੇ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੈ ਉਪਦੇਸਿਆ ਜੀਵਨ ਗਤਿ ਭਾਤੇ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ ਜੀਵਨ ਗਤਿ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਆਪਿ ਲੀਏ ਲੜਿ ਲਾਏ ॥ ਹਰਿ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥੋ ਪਰਗਟੋ ਪੂਰਨੋ ਛੋਡਿ ਨ ਕਤਹੂ ਜਾਏ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਘਰੁ ਸਰੂਪੁ ਸੁਜਾਨੁ ਸੁਆਮੀ ਤਾ ਕੀ ਮਿਟੈ ਨ ਦਾਤੇ ॥ ਜਲ ਸੰਗਿ ਰਾਤੀ ਮਾਛੁਲੀ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਮਾਤੇ ॥੨॥ ਚਾਤ੍ਰਿਕੁ ਜਾਚੈ ਬੂੰਦ ਜਿਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ ਮਾਲੁ ਖਜੀਨਾ ਸੁਤ ਭ੍ਰਾਤ ਮੀਤ ਸਭ
ਹੂੰ ਤੇ ਪਿਆਰਾ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ ਸਭਹੂੰ ਤੇ ਪਿਆਰਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਾਰਾ ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਨਹੀ ਜਾਣੀਐ ॥ ਹਰਿ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਨ ਵਿਸਰੈ ਕਬਹੂੰ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਰੰਗੁ ਮਾਣੀਐ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਪੁਰਖੁ ਜਗਜੀਵਨੋ ਸੰਤ ਰਸੁ ਪੀਵਨੋ ਜਪਿ ਭਰਮ ਮੋਹ ਦੁਖ ਡਾਰਾ ॥ ਚਾਤ੍ਰਿਕੁ ਜਾਚੈ ਬੂੰਦ ਜਿਉ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪਿਆਰਾ ॥੩॥ ਮਿਲੇ ਨਾਰਾਇਣ ਆਪਣੇ ਮਾਨੋਰਥੋ ਪੂਰਾ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ ਢਾਠੀ ਭੀਤਿ ਭਰੰਮ ਕੀ ਭੇਟਤ ਗੁਰੁ ਸੂਰਾ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ ਪੂਰਨ ਗੁਰ ਪਾਏ ਪੁਰਬਿ ਲਿਖਾਏ ਸਭ ਨਿਧਿ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ ਆਦਿ ਮਧਿ ਅੰਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ਸੁੰਦਰ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲਾ ॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਘਨੇਰੇ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨਿ ਸਾ ਧੂਰਾ ॥ ਹਰਿ ਮਿਲੇ ਨਾਰਾਇਣ ਨਾਨਕਾ ਮਾਨੋਰਥੋ ਪੂਰਾ ॥੪॥੧॥੩॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ ਘਰੁ ੬ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਲੋਕੁ ॥ ਜਾ ਕਉ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਪ੍ਰਭ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੇਈ ਜਪਾਤ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਤਿਨ ਰਾਮ ਸਿਉ ਭੇਟਤ ਸਾਧ ਸੰਗਾਤ ॥ ਛੰਤੁ ॥ ਜਲ ਦੁਧ ਨਿਆਈ ਰੀਤਿ ਅਬ ਦੁਧ ਆਚ ਨਹੀ ਮਨ ਐਸੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਰੇ ॥ ਅਬ ਉਰਝਿਓ ਅਲਿ ਕਮਲੇਹ ਬਾਸਨ ਮਾਹਿ ਮਗਨ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਭੀ ਨਾਹਿ ਟਰੈ ॥ ਖਿਨੁ ਨਾਹਿ ਟਰੀਐ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਰੀਐ ਸੀਗਾਰ ਹਭਿ ਰਸ ਅਰਪੀਐ ॥ ਜਹ ਦੂਖੁ ਸੁਣੀਐ ਜਮ ਪੰਥੁ ਭਣੀਐ ਤਹ ਸਾਧਸੰਗਿ ਨ ਡਰਪੀਐ ॥ ਕਰਿ ਕੀਰਤਿ ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਣੀਐ ਸਗਲ ਪ੍ਰਾਛਤ ਦੁਖ ਹਰੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਛੰਤ ਗੋਵਿੰਦ ਹਰਿ ਕੇ ਮਨ ਹਰਿ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ਕਰੇਹੁ ਐਸੀ ਮਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਰੇ ॥੧॥

ਜੈਸੀ ਮਛੁਲੀ ਨੀਰ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਭੀ ਨਾ ਧੀਰੇ ਮਨ ਐਸਾ ਨੇਹੁ ਕਰੇਹੁ ॥ ਜੈਸੀ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਪਿਆਸ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਬੂੰਦ ਚਵੈ ਬਰਸੁ ਸੁਹਾਵੇ ਮੇਹੁ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰੀਜੈ
ਇਹੁ ਮਨੁ ਦੀਜੈ ਅਤਿ ਲਾਈਐ ਚਿਤੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ਮਾਨੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਰਣਿ ਪਰੀਜੈ ਦਰਸਨ ਕਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ ਗੁਰ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨੇ ਮਿਲੁ ਨਾਹ
ਵਿਛੁੰਨੇ ਧਨ ਦੇਦੀ ਸਾਚੁ ਸਨੇਹਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਛੰਤ ਅਨੰਤ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਹਰਿ ਸਿਉ ਕੀਜੈ ਨੇਹਾ ਮਨ ਐਸਾ ਨੇਹੁ ਕਰੇਹੁ ॥੨॥ ਚਕਵੀ ਸੂਰ ਸਨੇਹੁ ਚਿਤਵੈ
ਆਸ ਘਣੀ ਕਦਿ ਦਿਨੀਅਰੁ ਦੇਖੀਐ ॥ ਕੋਕਿਲ ਅੰਬ ਪਰੀਤਿ ਚਵੈ ਸੁਹਾਵੀਆ ਮਨ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਕੀਜੀਐ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰੀਜੈ ਮਾਨੁ ਨ ਕੀਜੈ
ਇਕ ਰਾਤੀ ਕੇ ਹਭਿ ਪਾਹੁਣਿਆ ॥ ਅਬ ਕਿਆ ਰੰਗੁ ਲਾਇਓ ਮੋਹੁ ਰਚਾਇਓ ਨਾਗੇ ਆਵਣ ਜਾਵਣਿਆ ॥ ਥਿਰੁ ਸਾਧੂ ਸਰਣੀ ਪੜੀਐ
ਚਰਣੀ ਅਬ ਟੂਟਸਿ ਮੋਹੁ ਜੁ ਕਿਤੀਐ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਛੰਤ ਦਇਆਲ ਪੁਰਖ ਕੇ ਮਨ ਹਰਿ ਲਾਇ ਪਰੀਤਿ ਕਬ ਦਿਨੀਅਰੁ ਦੇਖੀਐ ॥੩॥
ਨਿਸਿ ਕੁਰੰਕ ਜੈਸੇ ਨਾਦ ਸੁਣਿ ਸ੍ਰਵਣੀ ਹੀਉ ਡਿਵੈ ਮਨ ਐਸੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕੀਜੈ ॥ ਜੈਸੀ ਤਰੁਣਿ ਭਤਾਰ ਉਰਝੀ ਪਿਰਹਿ ਸਿਵੈ ਇਹੁ ਮਨੁ ਲਾਲ ਦੀਜੈ ॥
ਮਨੁ ਲਾਲਹਿ ਦੀਜੈ ਭੋਗ ਕਰੀਜੈ ਹਭਿ ਖੁਸੀਆ ਰੰਗ ਮਾਣੇ ॥ ਪਿਰੁ ਅਪਨਾ ਪਾਇਆ ਰੰਗੁ ਲਾਲੁ ਬਣਾਇਆ ਅਤਿ ਮਿਲਿਓ ਮਿਤ੍ਰ ਚਿਰਾਣੇ
॥ ਗੁਰੁ ਥੀਆ ਸਾਖੀ ਤਾ ਡਿਠਮੁ ਆਖੀ ਪਿਰ ਜੇਹਾ ਅਵਰੁ ਨ ਦੀਸੈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਛੰਤ ਦਇਆਲ ਮੋਹਨ ਕੇ ਮਨ ਹਰਿ ਚਰਣ ਗਹੀਜੈ ਐਸੀ
ਮਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕੀਜੈ ॥੪॥੧॥੪॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਛੰਤ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਬਨੁ ਬਨੁ ਫਿਰਤੀ ਖੋਜਤੀ ਹਾਰੀ ਬਹੁ ਅਵਗਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਭੇਟੇ ਸਾਧ ਜਬ
ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥੧॥ ਛੰਤ ॥ ਜਾ ਕਉ ਖੋਜਹਿ ਅਸੰਖ ਮੁਨੀ ਅਨੇਕ ਤਪੇ ॥ ਬ੍ਰਹਮੇ ਕੋਟਿ ਅਰਾਧਹਿ ਗਿਆਨੀ ਜਾਪ ਜਪੇ
॥ ਜਪ ਤਾਪ ਸੰਜਮ ਕਿਰਿਆ ਪੂਜਾ ਅਨਿਕ ਸੋਧਨ ਬੰਦਨਾ ॥ ਕਰਿ ਗਵਨੁ ਬਸੁਧਾ ਤੀਰਥਹ ਮਜਨੁ ਮਿਲਨ ਕਉ ਨਿਰੰਜਨਾ ॥ ਮਾਨੁਖ ਬਨੁ ਤਿਨੁ
ਪਸੂ ਪੰਖੀ ਸਗਲ ਤੁਝਹਿ ਅਰਾਧਤੇ ॥ ਦਇਆਲ ਲਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਨਕ ਮਿਲੁ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਹੋਇ ਗਤੇ ॥੧॥ ਕੋਟਿ ਬਿਸਨ ਅਵਤਾਰ ਸੰਕਰ
ਜਟਾਧਾਰ ॥ ਚਾਹਹਿ ਤੁਝਹਿ ਦਇਆਰ ਮਨਿ ਤਨਿ ਰੁਚ ਅਪਾਰ ॥ ਅਪਾਰ ਅਗਮ ਗੋਬਿੰਦ ਠਾਕੁਰ ਸਗਲ ਪੂਰਕ ਪ੍ਰਭ ਧਨੀ ॥ ਸੁਰ ਸਿਧ
ਗਣ ਗੰਧਰਬ ਧਿਆਵਹਿ ਜਖ ਕਿੰਨਰ ਗੁਣ ਭਨੀ ॥ ਕੋਟਿ ਇੰਦ੍ਰ ਅਨੇਕ ਦੇਵਾ ਜਪਤ ਸੁਆਮੀ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰ ॥ ਅਨਾਥ ਨਾਥ ਦਇਆਲ ਨਾਨਕ
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਉਧਾਰ ॥੨॥ ਕੋਟਿ ਦੇਵੀ ਜਾ ਕਉ ਸੇਵਹਿ ਲਖਿਮੀ ਅਨਿਕ ਭਾਤਿ ॥ ਗੁਪਤ ਪ੍ਰਗਟ ਜਾ ਕਉ ਅਰਾਧਹਿ ਪਉਣ ਪਾਣੀ
ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ॥ ਨਖਿਅਤ੍ਰ ਸਸੀਅਰ ਸੂਰ ਧਿਆਵਹਿ ਬਸੁਧ ਗਗਨਾ ਗਾਵਏ ॥ ਸਗਲ ਖਾਣੀ ਸਗਲ ਬਾਣੀ ਸਦਾ ਸਦਾ ਧਿਆਵਏ ॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਪੁਰਾਣ
ਚਤੁਰ ਬੇਦਹ ਖਟੁ ਸਾਸਤ੍ਰ ਜਾ ਕਉ ਜਪਾਤਿ ॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਨਾਨਕ ਮਿਲੀਐ ਸੰਗਿ ਸਾਤਿ ॥੩॥ ਜੇਤੀ ਪ੍ਰਭੂ ਜਨਾਈ ਰਸਨਾ
ਤੇਤ ਭਨੀ ॥ ਅਨਜਾਨਤ ਜੋ ਸੇਵੈ ਤੇਤੀ ਨਹ ਜਾਇ ਗਨੀ ॥ ਅਵਿਗਤ ਅਗਨਤ ਅਥਾਹ ਠਾਕੁਰ ਸਗਲ ਮੰਝੇ ਬਾਹਰਾ ॥ ਸਰਬ ਜਾਚਿਕ
ਏਕੁ ਦਾਤਾ ਨਹ ਦੂਰਿ ਸੰਗੀ ਜਾਹਰਾ ॥ ਵਸਿ ਭਗਤ ਥੀਆ ਮਿਲੇ ਜੀਅ ਤਾ ਕੀ ਉਪਮਾ ਕਿਤ ਗਨੀ ॥ ਇਹੁ ਦਾਨੁ ਮਾਨੁ ਨਾਨਕੁ ਪਾਏ ਸੀਸੁ ਸਾਧਹ
ਧਰਿ ਚਰਨੀ ॥੪॥੨॥੫॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਉਦਮੁ ਕਰਹੁ ਵਡਭਾਗੀਹੋ ਸਿਮਰਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ
ਸਭ ਸੁਖ ਹੋਵਹਿ ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਭ੍ਰਮੁ ਜਾਇ ॥੧॥ ਛੰਤੁ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਗੋਬਿੰਦ ਨਹ ਅਲਸਾਈਐ ॥ ਭੇਟਤ ਸਾਧੂ ਸੰਗ ਜਮ ਪੁਰਿ ਨਹ ਜਾਈਐ
॥ ਦੂਖ ਦਰਦ ਨ ਭਉ ਬਿਆਪੈ ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਤ ਸਦ ਸੁਖੀ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਅਰਾਧਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨਿ ਮੁਖੀ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆਲ
ਰਸਾਲ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਕਰਿ ਦਇਆ ਸੇਵਾ ਲਾਈਐ ॥ ਨਾਨਕੁ ਪਇਅੰਪੈ ਚਰਣ ਜੰਪੈ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਗੋਬਿੰਦ ਨਹ ਅਲਸਾਈਐ ॥੧॥ ਪਾਵਨ
ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਨਾਮ ਨਿਰੰਜਨਾ ॥ ਭਰਮ ਅੰਧੇਰ ਬਿਨਾਸ ਗਿਆਨ ਗੁਰ ਅੰਜਨਾ ॥ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨ ਪ੍ਰਭ ਨਿਰੰਜਨ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ
ਪੂਰਿਆ ॥ ਇਕ ਨਿਮਖ ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਵਸਿਆ ਮਿਟੇ ਤਿਸਹਿ ਵਿਸੂਰਿਆ ॥ ਅਗਾਧਿ ਬੋਧ ਸਮਰਥ ਸੁਆਮੀ ਸਰਬ ਕਾ ਭਉ ਭੰਜਨਾ ॥ ਨਾਨਕੁ

ਪਾਇਅੜੇਪੈਚਰਣਜੀਉਪੈਪਾਵਨੁਪਤਿਤਪੁਨੀਤਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨਾ॥੨॥ਓਟਗਹੀਗੋਪਾਲਦਇਆਲਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧੇ॥ਮੋਹਿਆਸਰਤੁਅਚਰਨਤੁਮਾਰੀ
ਸਰਣਿਸਿਧੇ॥ਹਰਿਕਾਰਣਕਰਣਸੁਆਮੀਪਤਿਤਉਧਰਣਹਰਿਹਰੇ॥ਸਾਗਰਸੰਸਾਰਭਵਉਤਾਰਨਾਮੁਸਿਮਰਤਬਹੁਤਰੇ॥
ਆਦਿਅੰਤਿਬੇਅੰਤਖੋਜਹਿਸੁਨੀਉਧਰਨਸੰਤਸੰਗਬਿਧੇ॥ਨਾਨਕੁਪਾਇਅੜੇਪੈਚਰਣਜੀਉਓਟਗਹੀਗੋਪਾਲਦਇਆਲਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧੇ॥੩॥
ਭਗਤਿਵਛਲੁਹਰਿਬਿਰਦੁਆਪਿਬਨਾਇਆ॥ਜਹਜਹਸੰਤਅਰਾਧਹਿਤਹਤਹਪ੍ਰਗਟਾਇਆ॥ਪ੍ਰਭਿਆਪਿਲੀਏਸਮਾਇਸਹਜਿਸੁਭਾਇ
ਭਗਤਕਾਰਜਸਾਰਿਆ॥ਆਨੰਦਹਰਿਜਸਮਹਾਮੰਗਲਸਰਬਦੂਖਵਿਸਾਰਿਆ॥ਚਮਤਕਾਰਪ੍ਰਗਾਸੁਦਹਦਿਸਏਕੁਤਹਦ੍ਰਿਸਟਾਇ
ਆ॥ਨਾਨਕੁਪਾਇਅੜੇਪੈਚਰਣਜੀਉਭਗਤਿਵਛਲੁਹਰਿਬਿਰਦੁਆਪਿਬਨਾਇਆ॥੪॥੩॥੬॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ ਥਿਰੁਸੰਤ
ਨਸੋਹਾਗੁਮਰੈਨਜਾਵਏ॥ਜਾਕੈਗ੍ਰਿਹਿਹਰਿਨਾਹੁਸੁਸਦਹੀਰਾਵਏ॥ਅਵਿਨਾਸੀਅਵਿਗਤੁਸੋਪ੍ਰਭੁਸਦਾਨਵਤਨੁਨਿਰਮਲਾ॥ਨਹਦੂਰਿਸ
ਦਾਹਦੂਰਿਠਾਕੁਰੁਦਹਦਿਸਪੂਰਨੁਸਦਸਦਾ॥ਪ੍ਰਾਨਪਤਿਗਤਿਮਤਿਜਾਤੇਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੀਤਿਪ੍ਰੀਤਮੁਭਾਵਏ॥ਨਾਨਕੁਵਖਾਣੈਗੁਰਬਚਨਿਜਾਣੈ
ਥਿਰੁਸੰਤਨਸੋਹਾਗੁਮਰੈਨਜਾਵਏ॥੧॥ਜਾਕਉਰਾਮਭਤਾਰੁਤਾਕੈਅਨਦੁਘਣਾ॥ਸੁਖਵੰਤੀਸਾਨਾਰਿਸੋਭਾਪੂਰਿਬਣਾ॥ਮਾਣੁਮਹਤੁਕਲਿਆ
ਣੁਹਰਿਜਸੁਸੰਗਿਸੁਰਜਨੁਸੋਪ੍ਰਭੂ॥ਸਰਬਸਿਧਿਨਵਨਿਧਿਤਿਤੁਗ੍ਰਿਹਿਨਹੀਊਨਾਸਭੁਕਛੂ॥ਮਧੁਰਬਾਨੀਪਿਰਹਿਮਾਨੀਥਿਰੁਸੋਹਾਗੁਤਾਕਾ
ਬਣਾ॥ਨਾਨਕੁਵਖਾਣੈਗੁਰਬਚਨਿਜਾਣੈਜਾਕਉਰਾਮਭਤਾਰੁਤਾਕੈਅਨਦੁਘਣਾ॥੨॥ਆਉਸਖੀਸੰਤਪਾਸਿਸੇਵਾਲਾਗੀਐ॥ਪੀਸਉਚਰ
ਣਪਖਾਰਿਆਪੁਤਿਆਗੀਐ॥ਤਜਿਆਪੁਮਿਟੈਸੰਤਾਪੁਆਪੁਨਹਜਾਣਾਈਐ॥ਸਰਣਿਗਹੀਜੈਮਾਨਿਲੀਜੈਕਰੇਸੋਸੁਖੁਪਾਈਐ॥ਕਰਿਦ
ਾਸਦਾਸੀਤਜਿਉਦਾਸੀਕਰਜੋੜਿਦਿਨੁਰੈਣਿਜਾਗੀਐ॥ਨਾਨਕੁਵਖਾਣੈਗੁਰਬਚਨਿਜਾਣੈਆਉਸਖੀਸੰਤਪਾਸਿਸੇਵਾਲਾਗੀਐ॥੩॥ਜਾਕੈਮ
ਸਤਕਿਭਾਗਸਿਸੇਵਾਲਾਇਆ॥ਤਾਕੀਪੂਰਨਆਸਜਿਨਿਸਾਧਸੰਗੁਪਾਇਆ॥ਸਾਧਸੰਗਿਹਰਿਕੈਰੰਗਿਗੋਬਿੰਦਸਿਮਰਣਲਾਗਿਆ॥
ਭਰਮੁਮੋਹੁਵਿਕਾਰੁਦੂਜਾਸਗਲਤਿਨਹਿਤਿਆਗਿਆ॥ਮਨਿਸਾਂਤਿਸਹਜੁਸੁਭਾਉਵੂਠਾਅਨਦਮੰਗਲਗੁਣਗਾਇਆ॥ਨਾਨਕੁਵਖਾਣੈ
ਗੁਰਬਚਨਿਜਾਣੈਜਾਕੈਮਸਤਕਿਭਾਗਸਿਸੇਵਾਲਾਇਆ॥੪॥੪॥੭॥ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ ਸਲੋਕੁ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪੰਤਿਆ
ਕਛੁਨਕਹੈਜਮਕਾਲੁ॥ਨਾਨਕਮਨੁਤਨੁਸੁਖੀਹੋਇਅੰਤੇਮਿਲੈਗੋਪਾਲੁ॥੧॥ ਛੰਤੁ॥ਮਿਲਉਸੰਤਨਕੈਸੰਗਿਮੋਹਿਉਧਾਰਿਲੇਹੁ॥ਬਿਨਉ
ਕਰਉਕਰਜੋੜਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਦੇਹੁ॥ਹਰਿਨਾਮੁਮਾਗਉਚਰਣਲਾਗਉਮਾਨੁਤਿਆਗਉਤੁਮ੍ਹਦਇਆ॥ਕਤਹੂੰਨਧਾਵਉਸਰਣਿਪਾਵਉ
ਕਰੁਣਾਮੈਪ੍ਰਭਕਰਿਮਇਆ॥ਸਮਰਥਅਗਥਅਪਾਰਨਿਰਮਲਸੁਣਹੁਸੁਆਮੀਬਿਨਉਏਹੁ॥ਕਰਜੋੜਿਨਾਨਕਦਾਨੁਮਾਗੈਜਨਮਮਰ
ਣਨਿਵਾਰਿਲੇਹੁ॥੧॥ਅਪਰਾਧੀਮਤਿਹੀਨੁਨਿਰਗੁਨੁਅਨਾਥੁਨੀਚੁ॥ਸਠਕਠੋਰੁਕੁਲਹੀਨੁਬਿਆਪਤਮੋਹਕੀਚੁ॥ਮਲਭਰਮਕਰਮਅਹੰ
ਮਮਤਾਮਰਣੁਚੀਤਿਨਆਵਏ॥ਬਨਿਤਾਬਿਨੋਦਅਨੰਦਮਾਇਆਅਗਿਆਨਤਾਲਪਟਾਵਏ॥ਖਿਸੈਜੋਬਨੁਬਧੈਜਰੂਆਦਿਨਨਿਹਾਰੇ
ਸੰਗਿਮੀਚੁ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਆਸਤੇਰੀਸਰਣਿਸਾਧੂਰਾਖੁਨੀਚੁ॥੨॥ਭਰਮੇਜਨਮਅਨੇਕਸੰਕਟਮਹਾਜੋਨ॥ਲਪਟਿਰਹਿਓਤਿਹਸੰਗਿਮੀ
ਠੇਭੋਗਸੋਨ॥ਭ੍ਰਮਤਭਾਰਅਗਨਤਆਇਓਬਹੁਪ੍ਰਦੇਸਹਧਾਇਓ॥ਅਬਓਟਧਾਰੀਪ੍ਰਭਮੁਰਾਰੀਸਰਬਸੁਖਹਰਿਨਾਇਓ॥
ਰਾਖਨਹਾਰੇਪ੍ਰਭਪਿਆਰੇਮੁਝਤੇਕਛੂਨਹੋਆਹੋਨ॥ਸੂਖਸਹਜਆਨੰਦਨਾਨਕਕ੍ਰਿਪਾਤੇਰੀਤਰੈਭਉਨ॥੩॥ਨਾਮਧਾਰੀਕਉਧਾਰੇਭਗਤਹਸੰਸਾ
ਕਉਨ॥ਜੇਨਕੇਨਪਰਕਾਰੇਹਰਿਹਰਿਜਸੁਸੁਨਹੁਸ੍ਰਵਨ॥ਸੁਨਿਸ੍ਰਵਨਬਾਨੀਪੁਰਖਗਿਆਨੀਮਨਿਨਿਧਾਨਾਪਾਵਹੇ॥ਹਰਿਰੰਗਿਰਾਤੇਪ੍ਰਭਬਿਧਾ
ਤੇਰਾਮਕੇਗੁਣਗਾਵਹੇ॥ਬਸੁਧਕਾਗਦਬਨਰਾਜਕਲਮਾਲਿਖਣਕਉਜੇਹੋਇਪਵਨ॥ਬੇਅੰਤਅੰਤੁਨਜਾਇਪਾਇਆਗਹੀਨਾਨਕਚ

ਰਤਨਸਮਾਨਾ॥੪॥੫॥੮॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ ਪੁਰਖਪਤੇਭਗਵਾਨਤਾਕੀਸਰਣਿਗਹੀ॥ਨਿਰਭਉਭਏਪਰਾਨਚਿੰਤਾਸਗਲਲਹੀ॥ਮਾਤਪਿਤਾ
ਸੁਤਮੀਤਸੁਰਜਨਇਸਟਬੰਧਪਜਾਣਿਆ॥ਗਹਿਕੰਠਿਲਾਇਆਗੁਰਿਮਿਲਾਇਆਜਸੁਬਿਮਲਸੰਤਵਖਾਣਿਆ॥ਬੇਅੰਤਗੁਣਅਨੇਕਮਹਿ
ਮਾਕੀਮਤਿਕਛੂਨਜਾਇਕਹੀ॥ਪ੍ਰਭਏਕਅਨਿਕਅਲਖਠਾਕੁਰਓਟਨਾਨਕਤਿਸੁਗਹੀ॥੧॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਨੁਸੰਸਾਰੁਸਹਾਈਆਪਿਭਏ॥ਰਾਮਨਾ
ਮੁਉਰਿਹਾਰੁਬਿਖੁਕੇਦਿਵਸਗਏ॥ਗਤੁਭਰਮਮੋਹਬਿਕਾਰਬਿਨਸੇਜੋਨਿਆਵਣਸਭਰਹੇ॥ਅਗਨਿਸਾਗਰਭਏਸੀਤਲਸਾਧਅੰਚਲਗਹਿ
ਰਹੇ॥ਗੋਵਿੰਦਗੁਪਾਲਦਇਆਲਸੰਮ੍ਰਥਬੋਲਿਸਾਧੂਹਰਿਜੈਜਏ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਪੂਰਨਸਾਧਸੰਗਿਪਾਈਪਰਮਗਤੇ॥੨॥ਜਹਦੇਖਉ
ਤਹਸੰਗਿਏਕੋਰਵਿਰਹਿਆ॥ਘਟਘਟਵਾਸੀਆਪਿਵਿਰਲੈਕਿਨੈਲਹਿਆ॥ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਪੂਰਿਪੂਰਨਕੀਟਹਸਤਿਸਮਾਨਿਆ॥ਆਦਿ
ਅੰਤੇਮਧਿਸੋਈਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਜਾਨਿਆ॥ਬ੍ਰਹਮੁਪਸਰਿਆਬ੍ਰਹਮਲੀਲਾਗੋਵਿੰਦਗੁਣਨਿਧਿਜਨਕਹਿਆ॥ਸਿਮਰਿਸੁਆਮੀਅੰਤਰਜਾਮੀਹਰਿ
ਏਕੁਨਾਨਕਰਵਿਰਹਿਆ॥੩॥ਦਿਨੁਰੈਣਿਸੁਹਾਵੜੀਆਈਸਿਮਰਤਨਾਮੁਹਰੇ॥ਚਰਣਕਮਲਸੰਗਿਪ੍ਰੀਤਿਕਲਮਲਪਾਪਟਰੇ॥ਦੂਖਭੂਖਦਾਰਿ
ਦ੍ਰਨਾਠੇਪ੍ਰਗਟੁਮਗੁਦਿਖਾਇਆ॥ਮਿਲਿਸਾਧਸੰਗੇਨਾਮਰੰਗੇਮਨਿਲੋੜੀਦਾਪਾਇਆ॥ਹਰਿਦੇਖਿਦਰਸਨੁਇਛਪੁੰਨੀਕੁਲਸੰਬੂਹਾਸਭਿ
ਤਰੇ॥ਦਿਨਸੁਰੈਣਿਅਨੰਦਅਨਦਿਨੁਸਿਮਰੰਤਨਾਨਕਹਰਿਹਰੇ॥੪॥੬॥੯॥

ਆਸਾਮਹਲਾ੫ਘਰੁ੭॥ਛੰਤਾਸਲੋਕੁ॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸੁਭਚਿੰਤਨਗੋਬਿੰਦਰਮਣਨਿਰਮਲਸਾਧੂਸੰਗ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਵਿਸਰਉਇਕਘੜੀਕਰਿਕਿਰਪਾਭਗਵੰਤ॥੧॥ਛੰਤੁ॥ ਭਿੰਨੀਰੈ
ਨੜੀਐਚਾਮਕਨਿਤਾਰੇ॥ਜਾਗਹਿਸੰਤਜਨਾਮੇਰੇਰਾਮਪਿਆਰੇ॥ਰਾਮਪਿਆਰੇਸਦਾਜਾਗਹਿਨਾਮੁਸਿਮਰਹਿਅਨਦਿਨੋ॥ਚਰਣਕਮਲਧਿਆਨੁ
ਹਿਰਦੈਪ੍ਰਭਬਿਸਰੁਨਾਹੀਇਕੁਖਿਨੋ॥ਤਜਿਮਾਨੁਮੋਹੁਬਿਕਾਰੁਮਨਕਾਕਲਮਲਾਦੁਖਜਾਰੇ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਸਦਾਜਾਗਹਿਹਰਿਦਾਸਸੰਤਪਿ
ਆਰੇ॥੧॥ਮੇਰੀਸੇਜੜੀਐਆਡੰਬਰੁਬਣਿਆ॥ਮਨਿਅਨਦੁਭਇਆਪ੍ਰਭੁਆਵਤਸੁਣਿਆ॥ਪ੍ਰਭਮਿਲੇਸੁਆਮੀਸੁਖਹਗਾਮੀਚਾਵਮੰਗ
ਲਰਸਭਰੇ॥ਅੰਗਸੰਗਿਲਾਗੇਦੂਖਭਾਗੇਪ੍ਰਾਣਮਨਤਨਸਭਿਹਰੇ॥ਮਨਇਛਾਪਾਈਪ੍ਰਭਧਿਆਈਸੰਜੋਗੁਸਾਹਾਸੁਭਗਣਿਆ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾ
ਨਕਮਿਲੇਸ੍ਰੀਧਰਸਗਲਆਨੰਦਰਸੁਬਣਿਆ॥੨॥ਮਿਲਿਸਖੀਆਪੁਛਹਿਕਹੁਕੰਤਨੀਸਾਣੀ॥ਰਸਿਪ੍ਰੇਮਭਰੀਕਛੁਬੋਲਿਨਜਾਣੀ॥ਗੁਣਗੂ
ੜਗੁਪਤਅਪਾਰਕਰਤੇਨਿਗਮਅੰਤੁਨਪਾਵਹੇ॥ਭਗਤਿਭਾਇਧਿਆਇਸੁਆਮੀਸਦਾਹਰਿਗੁਣਗਾਵਹੇ॥ਸਗਲਗੁਣਸੁਗਿਆਨਪੂਰਨ
ਆਪਣੇਪ੍ਰਭਭਾਣੀ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਰੰਗਿਰਾਤੀਪ੍ਰੇਮਸਹਜਿਸਮਾਣੀ॥੩॥ਸੁਖਸੋਹਿਲੜੇਹਰਿਗਾਵਣਲਾਗੇ॥ਸਾਜਨਸਰਸਿਅ
ੜੇਦੁਖਦੁਸਮਨਭਾਗੇ॥ਸੁਖਸਹਜਸਰਸੇਹਰਿਨਾਮਿਰਹਸੇਪ੍ਰਭਿਆਪਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀਆ॥ਹਰਿਚਰਣਲਾਗੇਸਦਾਜਾਗੇਮਿਲੇਪ੍ਰਭਬਨਵਾਰੀ
ਆ॥ਸੁਭਦਿਵਸਆਏਸਹਜਿਪਾਏਸਗਲਨਿਧਿਪ੍ਰਭਪਾਗੇ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਸਰਣਿਸੁਆਮੀਸਦਾਹਰਿਜਨਤਾਗੇ॥੪॥੧॥੧੦॥

ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ ॥ਉਠਿਵੰਞੁਵਟਾਊੜਿਆਤੈਕਿਆਚਿਰੁਲਾਇਆ॥ਮੁਹਲਤਿਪੁੰਨੜੀਆਕਿਤੁਕੂੜਿਲੁਭਾਇਆ॥
ਕੂੜੇਲੁਭਾਇਆਧੋਹੁਮਾਇਆਕਰਹਿਪਾਪਅਮਿਤਿਆ॥ਤਨੁਭਸਮਢੇਰੀਜਮਹਿਹੇਰੀਕਾਲਿਬਪੁੜੈਜਿਤਿਆ॥ਮਾਲੁਜੋਬਨੁਛੋ
ਡਿਵੈਸੀਰਹਿਓਪੈਨਣੁਖਾਇਆ॥ਨਾਨਕਕਮਾਣਾਸੰਗਿਜੁਲਿਆਨਹਜਾਇਕਿਰਤੁਮਿਟਾਇਆ॥੧॥ਫਾਥੋਸੁਮਿਰਗਲਿਆਜਿਉਪੇਖਿਰੈ
ਣਿਚੰਦ੍ਰਾਇਣੁ॥ਸੂਖਹੁਦੂਖਭਏਨਿਤਪਾਪਕਮਾਇਣੁ॥ਪਾਪਾਕਮਾਣੇਛਡਹਿਨਾਹੀਲੈਚਲੇਘਤਿਗਲਾਵਿਆ॥ਹਰਿਚੰਦਉਰੀਦੇਖਿਮੂਠਾਕੂੜੁ
ਸੇਜਾਰਾਵਿਆ॥ਲਬਿਲੋਭਿਅਹੰਕਾਰਿਮਾਤਾਗਰਬਿਭਇਆਸਮਾਇਣੁ॥ਨਾਨਕਮ੍ਰਿਗਅਗਿਆਨਿਬਿਨਸੇਨਹਮਿਟੈਆਵਣੁਜਾਇਣੁ॥੨॥

ਜਿਠੈ ਮਖ੍ਰਮੁਆ ਕਿਉ ਲਾਏ ਉਡਾਰੀ॥ ਜਤੀ ਗਤੁ ਤਿਪਾਇਆ ਕਿਉ ਤਰੀਐ ਤਾਰੀ॥ ਤਰਣੁ ਦੁਹੇਲਾ ਭਇਆ ਖਿਨ ਮਹਿ ਖਸਮੁ ਚੀਤਿ ਨ ਆਇਓ॥
ਦੂਖਾ ਹਜਾਈ ਗਣਤ ਨਾਹੀ ਕੀਆ ਅਪਣਾ ਪਾਇਓ॥ ਗੁਹ੍ਜ ਕਮਾਵਣਾ ਪਰਗਟੁ ਹੋਆ ਈਤ ਉਤਹਿ ਖੁਆਰੀ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਝੁ ਮੂਠਾ ਮਨਮੁਖੋ
ਅਹੰਕਾਰੀ॥੩॥ ਹਰਿ ਕੇ ਦਾਸ ਜੀਵੇ ਲਗਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਚਰਣੀ॥ ਕੰਠਿ ਲਗਾਇ ਲੀਏ ਤਿਸੁ ਠਾਕੁਰ ਸਰਣੀ॥ ਬਲ ਬੁਧਿ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਅਪ
ਣਾ ਆਪਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਇਆ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਆਪਿ ਹੋਆ ਆਪਿ ਜਗਤੁ ਤਰਾਇਆ॥ ਰਖਿ ਲੀਏ ਰਖਣਹਾਰੈ ਸਦਾ ਨਿਰਮਲ ਕਰਣੀ॥ ਨਾਨਕ ਨਰ
ਕ ਨ ਜਾਹਿ ਕਬਹੂੰ ਹਰਿ ਸੰਤ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਣੀ॥੪॥੧੧॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫॥ ਵੰਞੁ ਮੇਰੇ ਆਲਸਾ ਹਰਿ ਪਾਸਿ ਬੇਨੰਤੀ॥ ਰਾਵਉ ਸਹੁ ਆਪ
ਨੜਾ ਪ੍ਰਭ ਸੰਗਿ ਸੋਹੰਤੀ॥ ਸੰਗੇ ਸੋਹੰਤੀ ਕੰਤ ਸੁਆਮੀ ਦਿਨਸੁ ਰੈਣੀ ਰਾਵੀਐ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਚਿਤਾਰਿ ਜੀਵਾ ਪ੍ਰਭੁ ਪੇਖਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੀਐ॥
ਬਿਰਹਾ ਲਜਾਇਆ ਦਰਸੁ ਪਾਇਆ ਅਮਿਓ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਿੰਚੰਤੀ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਮੇਰੀ ਇਛ ਪੁੰਨੀ ਮਿਲੇ ਜਿਸੁ ਖੋਜੰਤੀ॥੧॥
ਨਸਿ ਵੰਞਹੁ ਕਿਲਵਿਖਹੁ ਕਰਤਾ ਘਰਿ ਆਇਆ॥ ਦੂਤਹ ਦਹਨੁ ਭਇਆ ਗੋਵਿੰਦੁ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ॥ ਪ੍ਰਗਟੇ ਗੋਪਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ਲਾਲਨ ਸਾਧ
ਸੰਗਿ ਵਖਾਣਿਆ॥ ਆਚਰਜੁ ਡੀਠਾ ਅਮਿਉ ਵੂਠਾ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਜਾਣਿਆ॥ ਮਨਿ ਸਾਂਤਿ ਆਈ ਵਜੀ ਵਧਾਈ ਨਹ ਅੰਤੁ ਜਾਈ ਪਾਇ
ਆ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਸਹਜਿ ਮੇਲਾ ਪ੍ਰਭੂ ਆਪਿ ਬਣਾਇਆ॥੨॥ ਨਰਕ ਨ ਡੀਠੜਿਆ ਸਿਮਰਤ ਨਾਰਾਇਣ॥ ਜੈ ਜੈ ਧਰਮੁ ਕਰੇ
ਦੂਤ ਭਏ ਪਲਾਇਣ॥ ਧਰਮ ਧੀਰਜ ਸਹਜ ਸੁਖੀਏ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਭਜੇ॥ ਕਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਰਾਖਿ ਲੀਨੇ ਮੋਹ ਮਮਤਾ ਸਭ ਤਜੇ॥ ਗਹਿ
ਕੰਠਿ ਲਾਏ ਗੁਰਿ ਮਿਲਾਏ ਗੋਵਿੰਦ ਜਪਤ ਅਘਾਇਣ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਸਗਲ ਆਸ ਪੁਜਾਇਣ॥੩॥ ਨਿਧਿ ਸਿਧਿ
ਚਰਣ ਗਹੇ ਤਾ ਕੇਹਾ ਕਾੜਾ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਵਸਿ ਜਿਸੈ ਸੋ ਪ੍ਰਭੂ ਅਸਾੜਾ॥ ਗਹਿ ਭੁਜਾ ਲੀਨੇ ਨਾਮ ਦੀਨੇ ਕਰੁ ਧਾਰਿ ਮਸਤਕਿ ਰਾਖਿਆ॥ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗ
ਰੁ ਨਹ ਵਿਆਪੈ ਅਮਿਉ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ॥ ਸਾਧਸੰਗੇ ਨਾਮ ਰੰਗੇ ਰਣੁ ਜੀਤਿ ਵਡਾ ਅਖਾੜਾ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਸੁਆਮੀ ਬ
ਹੁੜਿ ਜਮਿ ਨ ਉਪਾੜਾ॥੪॥੧੨॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫॥ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਕਮਾਇਅੜੋ ਸੋ ਆਇਓ ਮਾਥੈ॥ ਜਿਸੁ ਪਾਸਿ ਲੁਕਾਇਦੜੋ
ਸੋ ਵੇਖੀ ਸਾਥੈ॥ ਸੰਗਿ ਦੇਖੈ ਕਰਣਹਾਰਾ ਕਾਇ ਪਾਪੁ ਕਮਾਈਐ॥ ਸੁਕ੍ਰਿਤੁ ਕੀਜੈ ਨਾਮੁ ਲੀਜੈ ਨਰਕਿ ਮੂਲਿ ਨ ਜਾਈਐ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਨਾ
ਮੁ ਸਿਮਰਹੁ ਚਲੈ ਤੇਰੈ ਸਾਥੈ॥ ਭਜੁ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਸਦਾ ਨਾਨਕ ਮਿਟਹਿ ਦੋਖ ਕਮਾਤੇ॥੧॥ ਵਲਵੰਚ ਕਰਿ ਉਦਰੁ ਭਰਹਿ ਮੂਰਖ ਗਾਵਾਰਾ॥ ਸ
ਭੁ ਕਿਛੁ ਦੇ ਰਹਿਆ ਹਰਿ ਦੇਵਣਹਾਰਾ॥ ਦਾਤਾਰੁ ਸਦਾ ਦਇਆਲੁ ਸੁਆਮੀ ਕਾਇ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ॥ ਮਿਲੁ ਸਾਧਸੰਗੇ ਭਜੁ ਨਿਸੰਗੇ ਕੁਲ
ਸਮੂਹਾ ਤਾਰੀਐ॥ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਦੇਵ ਮੁਨਿ ਜਨ ਭਗਤ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰਾ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਭਜੀਐ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ਕਰਣੈਹਾਰਾ॥੨॥ ਖੋਟੁ ਨ ਕੀ
ਚਈ ਪ੍ਰਭੁ ਪਰਖਣਹਾਰਾ॥ ਕੂੜੁ ਕਪਟੁ ਕਮਾਵਦੜੇ ਜਨਮਹਿ ਸੰਸਾਰਾ॥ ਸੰਸਾਰੁ ਸਾਗਰੁ ਤਿਨੀ ਤਰਿਆ ਜਿਨੀ ਏਕੁ ਧਿਆਇਆ॥ ਤਜਿ ਕਾ
ਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਨਿੰਦ ਨਿੰਦਾ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਈ ਆਇਆ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਰਵਿਆ ਸੁਆਮੀ ਊਚ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਟੇ
ਕ ਜਨ ਕੀ ਚਰਣ ਕਮਲ ਅਧਾਰਾ॥੩॥ ਪੇਖੁ ਹਰਿਚੰਦਉਰੜੀ ਅਸਥਿਰੁ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ॥ ਮਾਇਆ ਰੰਗ ਜੇਤੇ ਸੇ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਹੀ॥ ਹਰਿ ਸੰਗਿ
ਸਾਥੀ ਸਦਾ ਤੇਰੈ ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿ ਸਮਾਲੀਐ॥ ਹਰਿ ਏਕ ਬਿਨੁ ਕਛੁ ਅਵਰੁ ਨਾਹੀ ਭਾਉ ਦੁਤੀਆ ਜਾਲੀਐ॥ ਮੀਤੁ ਜੋਬਨੁ ਮਾਲੁ ਸਰਬਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ਕ
ਰਿ ਮਨ ਮਾਹੀ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਵਡਭਾਗਿ ਪਾਈਐ ਸੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਹੀ॥੪॥੧੩॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤੁ ਘਰੁ ੮॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਕਮਲਾ ਭ੍ਰਮ ਭੀਤਿ ਕਮਲਾ ਭ੍ਰਮ ਭੀਤਿ ਹੇ ਤੀਖਣ ਮਦ ਬਿਪਰੀਤਿ ਹੇ ਅਵਧ ਅਕਾਰਥ ਜਾਤ॥ ਗਹਬਰ ਬਨ ਘੋਰ ਗਹਬਰ ਬਨ ਘੋਰ ਹੇ ਗ੍ਰਿਹ ਮੂ

ਸਤਅਨੰਦ ਰੇ ਹੇ ਦਿਨ ਕਰੋ ਅਨਦਿਨੁ ਖਾਤ ॥ ਦਿਨ ਖਾਤ ਜਾਤ ਬਿਹਾਤ ਪ੍ਰਭ ਬਿਨੁ ਮਿਲਹੁ ਪ੍ਰਭ ਕਰੁਣਾ ਪਤੇ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਅਨੇਕ ਬੀਤੇ ਪ੍ਰਿਅ
ਸੰਗ ਬਿਨੁ ਕਛੁ ਨਹ ਗਤੇ ॥ ਕੁਲ ਰੂਪ ਧੂਪ ਗਿਆਨਹੀਨੀ ਤੁਝ ਬਿਨਾ ਮੋਹਿ ਕਵਨ ਮਾਤ ॥ ਕਰ ਜੋੜਿ ਨਾਨਕੁ ਸਰਣਿ ਆਇਓ ਪ੍ਰਿਅ ਨਾਥ ਨਰ
ਹਰ ਕਰਹੁ ਗਾਤ ॥੨॥ ਮੀਨਾ ਜਲਹੀਨ ਮੀਨਾ ਜਲਹੀਨ ਹੇ ਓਹੁ ਬਿਛੁਰਤ ਮਨ ਤਨ ਖੀਨ ਹੇ ਕਤ ਜੀਵਨੁ ਪ੍ਰਿਅ ਬਿਨੁ ਹੋਤ ॥ ਸਨਮੁਖ ਸਹਿ
ਬਾਨ ਸਨਮੁਖ ਸਹਿ ਬਾਨ ਹੇ ਮ੍ਰਿਗ ਅਰਪੇ ਮਨ ਤਨ ਪ੍ਰਾਨ ਹੇ ਓਹੁ ਬੇਧਿਓ ਸਹਜ ਸਰੋਤ ॥ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਗੀ ਮਿਲੁ ਬੈਰਾਗੀ ਖਿਨੁ ਰਹਨੁ
ਧ੍ਰਿਗੁ ਤਨੁ ਤਿਸੁ ਬਿਨਾ ॥ ਪਲਕਾ ਨ ਲਾਗੈ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੇਮ ਪਾਗੈ ਚਿਤਵੰਤਿ ਅਨਦਿਨੁ ਪ੍ਰਭ ਮਨਾ ॥ ਸ੍ਰੀਰੰਗ ਰਾਤੇ ਨਾਮ ਮਾਤੇ ਭੈ ਭਰਮ ਦੁਤੀਆ ਸਗਲ ਖੋਤ ॥
ਕਰਿ ਮਇਆ ਦਇਆ ਦਇਆਲ ਪੂਰਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਨਕ ਮਗਨ ਹੋਤ ॥੩॥ ਅਲੀਅਲ ਗੁੰਜਾਤ ਅਲੀਅਲ ਗੁੰਜਾਤ ਹੇ ਮਕਰੰਦ ਰਸ ਬਾਸਨ ਮਾਤ
ਹੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਵਲ ਬੰਧਾਵਤ ਆਪ ॥ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਚਿਤ ਪਿਆਸ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਚਿਤ ਪਿਆਸ ਹੇ ਘਨ ਬੂੰਦ ਬਚਿਤ੍ਰਿ ਮਨਿ ਆਸ ਹੇ ਅਲ ਪੀਵਤ ਬਿਨਸਤ ਤਾਪ ॥
ਤਾਪਾ ਬਿਨਾਸਨ ਦੂਖ ਨਾਸਨ ਮਿਲੁ ਪ੍ਰੇਮੁ ਮਨਿ ਤਨਿ ਅਤਿ ਘਨਾ ॥ ਸੁੰਦਰੁ ਚਤੁਰੁ ਸੁਜਾਨ ਸੁਆਮੀ ਕਵਨ ਰਸਨਾ ਗੁਣ ਭਨਾ ॥ ਗਹਿ ਭੁਜਾ ਲੇਵਹੁ
ਨਾਮੁ ਦੇਵਹੁ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਧਾਰਤ ਮਿਟਤ ਪਾਪ ॥ ਨਾਨਕੁ ਜੰਪੈ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਹਰਿ ਦਰਸੁ ਪੇਖਤ ਨਹਿ ਸੰਤਾਪ ॥੪॥ ਚਿਤਵਉ ਚਿਤ ਨਾਥ ਚਿਤਵਉ
ਚਿਤ ਨਾਥ ਹੇ ਰਖਿ ਲੇਵਹੁ ਸਰਣਿ ਅਨਾਥ ਹੇ ਮਿਲੁ ਚਾਉ ਚਾਈਲੇ ਪ੍ਰਾਨ ॥ ਸੁੰਦਰ ਤਨ ਧਿਆਨ ਸੁੰਦਰ ਤਨ ਧਿਆਨ ਹੇ ਮਨੁ ਲੁਬਧ ਗੋਪਾਲ
ਗਿਆਨ ਹੇ ਜਾਚਿਕ ਜਨ ਰਾਖਤ ਮਾਨ ॥ ਪ੍ਰਭ ਮਾਨ ਪੂਰਨ ਦੁਖ ਬਿਦੀਰਨ ਸਗਲ ਇਛ ਪੁਜੰਤੀਆ ॥ ਹਰਿ ਕੰਠਿ ਲਗੇ ਦਿਨ ਸਭਾਗੇ ਮਿਲਿ ਨਾਹ
ਸੇਜ ਸੁਹੰਤੀਆ ॥ ਪ੍ਰਭ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਧਾਰੀ ਮਿਲੇ ਮੁਰਾਰੀ ਸਗਲ ਕਲਮਲ ਭਏ ਹਾਨ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਮੇਰੀ ਆਸ ਪੂਰਨ ਮਿਲੇ ਸ੍ਰੀਧਰ ਗੁਣ ਨਿ
ਧਾਨ ॥੫॥੧॥ ੧੪॥ ਮਃ ੧ ॥ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ੩ ॥ ਮਃ ੪ ॥ ੧੪ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ੧੪॥ ਤਿਨਕਾ ਜੋੜੁ ੩੫॥

ਆਸਾ ਕੀ ਵਾਰ ਸਲੋਕਾ ਨਾਲਿ ਮਹਲਾ ੧ ਟੁੰਡੇ ਅਸਰਾਜੇ ਕੀ ਧੁਨੀ ॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਦਿਉਹਾੜੀ ਸਦ ਵਾਰ ॥ ਜਿਨਿ ਮਾਣਸ ਤੇ ਦੇਵਤੇ ਕੀਏ ਕਰਤ ਨ ਲਾਗੀ ਵਾਰ ॥੧॥ ਮਃ ੨ ॥ ਜੇ ਸਉ
ਚੰਦਾ ਉਗਵਹਿ ਸੂਰਜ ਚੜਹਿ ਹਜਾਰ ॥ ਏਤੇ ਚਾਨਣ ਹੋਦਿਆ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਘੋਰ ਅੰਧਾਰ ॥੨॥ ਮਃ ੧ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰੂ ਨ ਚੇਤਨੀ ਮਨਿ ਆਪਣੈ
ਸੁਚੇਤ ॥ ਛੁਟੇ ਤਿਲ ਬੂਆੜ ਜਿਉ ਸੁੰਞੇ ਅੰਦਰਿ ਖੇਤ ॥ ਖੇਤੈ ਅੰਦਰਿ ਛੁਟਿਆ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਉ ਨਾਹ ॥ ਫਲੀਅਹਿ ਫੁਲੀਅਹਿ ਬਪੁੜੇ ਭੀ
ਤਨ ਵਿਚਿ ਸੁਆਹ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੀਨੈ ਆਪੁ ਸਾਜਿਓ ਆਪੀਨੈ ਰਚਿਓ ਨਾਉ ॥ ਦੁਯੀ ਕੁਦਰਤਿ ਸਾਜੀਐ ਕਰਿ ਆਸਣੁ ਡਿਠੋ ਚਾਉ ॥
ਦਾਤਾ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਤੂੰ ਤੁਸਿ ਦੇਵਹਿ ਕਰਹਿ ਪਸਾਉ ॥ ਤੂੰ ਜਾਣੋਈ ਸਭਸੈ ਦੇ ਲੈਸਹਿ ਜਿੰਦੁ ਕਵਾਉ ॥ ਕਰਿ ਆਸਣੁ ਡਿਠੋ ਚਾਉ ॥੧॥
ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਸਚੇ ਤੇਰੇ ਖੰਡ ਸਚੇ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ॥ ਸਚੇ ਤੇਰੇ ਲੋਅ ਸਚੇ ਆਕਾਰ ॥ ਸਚੇ ਤੇਰੇ ਕਰਣੇ ਸਰਬ ਬੀਚਾਰ ॥ ਸਚਾ ਤੇਰਾ ਅਮਰੁ ਸਚਾ
ਦੀਬਾਣੁ ॥ ਸਚਾ ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਸਚਾ ਫੁਰਮਾਣੁ ॥ ਸਚਾ ਤੇਰਾ ਕਰਮੁ ਸਚਾ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਸਚੇ ਤੁਧੁ ਆਖਹਿ ਲਖ ਕਰੋੜਿ ॥ ਸਚੈ ਸਭਿ ਤਾਣਿ ਸਚੈ ਸਭਿ
ਜੋਰਿ ॥ ਸਚੀ ਤੇਰੀ ਸਿਫਤਿ ਸਚੀ ਸਾਲਾਹ ॥ ਸਚੀ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਧਿਆਇਨਿ ਸਚੁ ॥ ਜੋ ਮਰਿ ਜੰਮੇ ਸੁ ਕਚੁ
ਨਿਕਚੁ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਜਾ ਵਡਾ ਨਾਉ ॥ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਜਾ ਸਚੁ ਨਿਆਉ ॥ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਜਾ ਨਿਹਚਲ ਥਾਉ ॥ ਵਡੀ ਵ
ਡਿਆਈ ਜਾਣੈ ਆਲਾਉ ॥ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਬੁਝੈ ਸਭਿ ਭਾਉ ॥ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਜਾ ਪੁਛਿ ਨ ਦਾਤਿ ॥ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਜਾ ਆਪੇ ਆਪਿ
॥ ਨਾਨਕ ਕਾਰ ਨ ਕਥਨੀ ਜਾਇ ॥ ਕੀਤਾ ਕਰਣਾ ਸਰਬ ਰਜਾਇ ॥੨॥ ਮਃ ੨ ॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਸਚੈ ਕੀ ਹੈ ਕੋਠੜੀ ਸਚੇ ਕਾ ਵਿਚਿ ਵਾਸੁ ॥ ਇਕਨਾ ਹੁ

ਕਮਿ

ਕੰਮਿਸਮਾਇਲਏਇਕਨਾਹੁਕਮੇਕਰੇਵਿਣਾਸੁ॥ਇਕਨਾਭਾਣੈਕਢਿਲਏਇਕਨਾਮਾਇਆਵਿਚਿਨਿਵਾਸੁ॥ਏਵਭਿਆਖਿਨਜਾਪਈਜਿਕਿ
ਸੈਆਣੈਰਾਸਿ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਜਾਣੀਐਜਾਕਉਆਪਿਕਰੇਪਰਗਾਸੁ॥੩॥ ਪਉੜੀ॥ਨਾਨਕਜੀਅਉਪਾਇਕੈਲਿਖਿਨਾਵੈਧਰਮੁਬਹਾਲਿ
ਆ॥ਓਥੈਸਚੇਹੀਸਚਿਨਿਬੜੈਚੁਣਿਵਖਿਕਢੇਜਜਮਾਲਿਆ॥ਥਾਉਨਪਾਇਨਿਕੂੜਿਆਰਮੁਹਕਾਲ੍ਹੈਦੋਜਕਿਚਾਲਿਆ॥ਤੇਰੈਨਾਇਰਤੇਸੇ
ਜਿਣਿਗਏਹਾਰਿਗਏਸਿਠਗਣਵਾਲਿਆ॥ਲਿਖਿਨਾਵੈਧਰਮੁਬਹਾਲਿਆ॥੨॥ਸਲੋਕੁਮ:੧॥ਵਿਸਮਾਦੁਨਾਦਵਿਸਮਾਦੁਵੇਦ॥ਵਿਸ
ਮਾਦੁਜੀਅਵਿਸਮਾਦੁਭੇਦ॥ਵਿਸਮਾਦੁਰੂਪਵਿਸਮਾਦੁਰੰਗ॥ਵਿਸਮਾਦੁਨਾਗੇਫਿਰਹਿਜੰਤ॥ਵਿਸਮਾਦੁਪਉਣੁਵਿਸਮਾਦੁਪਾਣੀ॥ਵਿਸ
ਮਾਦੁਅਗਨੀਖੇਡਹਿਵਿਡਾਣੀ॥ਵਿਸਮਾਦੁਧਰਤੀਵਿਸਮਾਦੁਖਾਣੀ॥ਵਿਸਮਾਦੁਸਾਦਿਲਗਹਿਪਰਾਣੀ॥ਵਿਸਮਾਦੁਸੰਜੋਗੁਵਿਸਮਾਦੁਵਿ
ਜੋਗੁ॥ਵਿਸਮਾਦੁਭੁਖਵਿਸਮਾਦੁਭੋਗੁ॥ਵਿਸਮਾਦੁਸਿਫਤਿਵਿਸਮਾਦੁਸਾਲਾਹ॥ਵਿਸਮਾਦੁਉਝੜਵਿਸਮਾਦੁਰਾਹ॥ਵਿਸਮਾਦੁ
ਨੇੜੈਵਿਸਮਾਦੁਦੂਰਿ॥ਵਿਸਮਾਦੁਦੇਖੈਹਾਜਰਾਹਜੂਰਿ॥ਵੇਖਿਵਿਡਾਣੁਰਹਿਆਵਿਸਮਾਦੁ॥ਨਾਨਕਬੁਝਣੁਪੂਰੈਭਾਗਿ॥੧॥ਮ:੧॥ਕੁਦ
ਰਤਿਦਿਸੈਕੁਦਰਤਿਸੁਣੀਐਕੁਦਰਤਿਭਉਸੁਖਸਾਰੁ॥ਕੁਦਰਤਿਪਾਤਾਲੀਆਕਾਸੀਕੁਦਰਤਿਸਰਬਆਕਾਰੁ॥ਕੁਦਰਤਿਵੇਦਪੁਰਾਣਕਤੇਬਾ॥ਕੁ
ਦਰਤਿਸਰਬਵੀਚਾਰੁ॥ਕੁਦਰਤਿਖਾਣਾਪੀਣਾਪੈਨਣੁਕੁਦਰਤਿਸਰਬਪਿਆਰੁ॥ਕੁਦਰਤਿਜਾਤੀਜਿਨਸੀਰੰਗੀਕੁਦਰਤਿਜੀਅਜਹਾਨ॥
ਕੁਦਰਤਿਨੇਕੀਆਕੁਦਰਤਿਬਦੀਆਕੁਦਰਤਿਮਾਨੁਅਭਿਮਾਨੁ॥ਕੁਦਰਤਿਪਉਣੁਪਾਣੀਬੈਸੰਤਰੁਕੁਦਰਤਿਧਰਤੀਖਾਕੁ॥ਸਭਤੇਰੀਕੁਦਰਤਿ
ਤੂੰਕਾਦਿਰੁਕਰਤਾਪਾਕੀਨਾਈਪਾਕੁ॥ਨਾਨਕਹੁਕਮੈਅੰਦਰਿਵੇਖੈਵਰਤੈਤਾਕੋਤਾਕੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ਆਪੀਨੈਭੋਗਿਭੋਗਿਕੈਹੋਇਭਸਮ
ੜਿਭਉਰੁਸਿਧਾਇਆ॥ਵਡਾਹੋਆਦੁਨੀਦਾਰੁਗਲਿਸੰਗਲੁਘਤਿਚਲਾਇਆ॥ਅਗੈਕਰਣੀਕੀਰਤਿਵਾਚੀਐਬਹਿਲੇਖਾਕਰਿਸਮਝਾ
ਇਆ॥ਥਾਉਨਹੋਵੀਪਉਦੀਈਹੁਣਿਸੁਣੀਐਕਿਆਰੂਆਇਆ॥ਮਨਿਅੰਧੈਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥੩॥ਸਲੋਕੁਮ:੧॥ਭੈਵਿਚਿਪਵਣੁਵ
ਹੈਸਦਵਾਉ॥ਭੈਵਿਚਿਚਲਹਿਲਖਦਰੀਆਉ॥ਭੈਵਿਚਿਅਗਨਿਕਢੈਵੇਗਾਰਿ॥ਭੈਵਿਚਿਧਰਤੀਦਬੀਭਾਰਿ॥ਭੈਵਿਚਿਇੰਦੁਫਿਰੈ
ਸਿਰਭਾਰਿ॥ਭੈਵਿਚਿਰਾਜਾਧਰਮਦੁਆਰੁ॥ਭੈਵਿਚਿਸੂਰਜੁਭੈਵਿਚਿਚੰਦੁ॥ਕੋਹਕਰੋੜੀਚਲਤਨਅੰਤੁ॥ਭੈਵਿਚਿਸਿਧਬੁਧਸੁਰ
ਨਾਥ॥ਭੈਵਿਚਿਆਡਾਣੇਆਕਾਸ॥ਭੈਵਿਚਿਜੋਧਮਹਾਬਲਸੂਰ॥ਭੈਵਿਚਿਆਵਹਿਜਾਵਹਿਪੂਰ॥ਸਗਲਿਆਭਉਲਿਖਿਆਸਿਰਿਲੇ
ਖੁ॥ਨਾਨਕਨਿਰਭਉਨਿਰੰਕਾਰੁਸਚੁਏਕੁ॥੧॥ਮ:੧॥ਨਾਨਕਨਿਰਭਉਨਿਰੰਕਾਰੁਹੋਰਿਕੇਤੇਰਾਮਰਵਾਲ॥ਕੇਤੀਆਕੰਨ੍ਹਕਹਾਣੀਆਕੇਤੇਬੇਦਬੀ
ਚਾਰ॥ਕੇਤੇਨਚਹਿਮੰਗਤੇਗਿੜਿਮੁੜਿਪੂਰਹਿਤਾਲ॥ਬਾਜਾਰੀਬਾਜਾਰਮਹਿਆਇਕਢਹਿਬਾਜਾਰ॥ਗਾਵਹਿਰਾਜੇਰਾਣੀਆਬੋਲ
ਹਿਆਲਪਤਾਲ॥ਲਖਟਕਿਆਕੇਮੁੰਦੜੇਲਖਟਕਿਆਕੇਹਾਰ॥ਜਿਤੁਤਨਿਪਾਈਅਹਿਨਾਨਕਾਸੇਤਨਹੋਵਹਿਛਾਰ॥ਗਿਆਨੁ
ਨਗਲੀਈਢੂਢੀਐਕਥਨਾਕਰੜਾਸਾਰੁ॥ਕਰਮਿਮਿਲੈਤਾਪਾਈਐਹੋਰਹਿਕਮਤਿਹੁਕਮੁਖੁਆਰੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਨਦਰਿਕਰਹਿਜੇਆ
ਈ ਪਣੀਤਾਨਦਰੀਸਤਿਗੁਰੁਪਾਇਆ॥ਏਹੁਜੀਉਬਹੁਤੇਜਨਮਭਰੰਮਿਆਤਾਸਤਿਗੁਰਿਸਬਦੁਸੁਣਾਇਆ॥ਸਤਿਗੁਰਜੇਵਡੁਦਾਤਾਕੋ
ਨਹੀਸਭਿਸੁਣਿਅਹੁਲੋਕੁਸਬਾਇਆ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਸਚੁਪਾਇਆ॥ਜਿਨੀਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇਆ॥ਜਿਨਿਸਚੋਸਚੁਬੁਝਾਇ
ਆ॥੪॥ਸਲੋਕੁਮ:੧॥ਘੜੀਆਸਭੇਗੋਪੀਆਪਹਰਕੰਨ੍ਹਗੋਪਾਲ॥ਗਹਣੇਪਉਣੁਪਾਣੀਬੈਸੰਤਰੁਚੰਦੁਸੂਰਜੁਅਵਤਾਰ॥ਸਗਲੀਧਰ
ਤੀਮਾਲੁਧਨੁਵਰਤਣਿਸਰਬਜੰਜਾਲੁ॥ਨਾਨਕਮੁਸੈਗਿਆਨਵਿਹੂਣੀਖਾਇਗਇਆਜਮਕਾਲੁ॥੧॥ਮ:੧॥ਵਾਇਨਿਚੇਲੇਨਚਨਿਗੁ
ਰ॥ਪੈਰਹਲਾਇਨਿਫੇਰਨਿਸਿਰ॥ਉਡਿਉਡਿਰਾਵਾਝਾਟੈਪਾਇ॥ਵੇਖੈਲੋਕੁਹਸੈਘਰਿਜਾਇ॥ਰੋਟੀਆਕਾਰਣਿਪੂਰਹਿਤਾਲ॥ਆਪੁਪਛਾ

ੜਹਿਧਰਤੀਨਾਲਿ॥ਗਾਵਨਿਗੋਪੀਆਗਾਵਨਿਕਾਨ੍ਹ॥ਗਾਵਨਿਸੀਤਾਰਾਜੇਰਾਮ॥ਨਿਰਭਉਨਿਰੰਕਾਰੁਸਚੁਨਾਮੁ॥ਜਾਕਾਕੀਆਸਗਲਜਹਾਨੁ॥ਸੇਵ
ਕਸੇਵਹਿਕਰਮਿਚੜਾਉ॥ਭਿੰਨੀਰੈਣਿਜਿਨਾਮਨਿਚਾਉ॥ਸਿਖੀਸਿਖਿਆਗੁਰਵੀਚਾਰਿ॥ਨਦਰੀਕਰਮਿਲਘਾਏਪਾਰਿ॥ਕੋਲੂਚਰਖਾਚਕੀ
ਚਕੁ॥ਥਲਵਾਰੋਲੇਬਹੁਤੁਅਨੰਤੁ॥ਲਾਟੂਮਾਧਾਣੀਆਅਨਗਾਹ॥ਪੰਖੀਭਉਦੀਆਲੈਨਿਨਸਾਹ॥ਸੂਐਚਾੜਿਭਵਾਈਅਹਿਜੰਤ॥ਨਾਨਕਭ
ਉਦਿਆਗਣਤਨਅੰਤੁ॥ਬੰਧਨਬੰਧਿਭਵਾਏਸੋਇ॥ਪਇਐਕਿਰਤਿਨਚੈਸਭੁਕੋਇ॥ਨਚਿਨਚਿਹਸਹਿਚਲਹਿਸੇਰੋਇ॥ਉਡਿਨਜਾਹੀ
ਸਿਧਿਨਹੋਹਿ॥ਨਚਣੁਕੁਦਣੁਮਨਕਾਚਾਉ॥ਨਾਨਕਜਿਨਮਨਿਭਉਤਿਨਾਮਨਿਭਾਉ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਨਾਉਤੇਰਾਨਿਰੰਕਾਰੁਹੈਨਾਇਲਇ
ਐਨਰਕਿਨਜਾਈਐ॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਤਿਸਦਾਦੇਖਾਜੈਆਖਿਗਵਾਈਐ॥ਜੇਲੋੜਹਿਚੰਗਾਆਪਣਾਕਰਿਪੁੰਨਹੁਨੀਚੁਸਦਾਈਐ॥ਜੇਜ
ਰਵਾਣਾਪਰਹਰੈਜਰੁਵੇਸੁਕਰੇਦੀਆਈਐ॥ਕੋਰਹੈਨਭਰੀਐਪਾਈਐ॥੫॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੧॥ਮੁਸਲਮਾਨਾਸਿਫਤਿਸਰੀਅਤਿਪੜਿਪ
ੜਿਕਰਹਿਬੀਚਾਰੁ॥ਬੰਦੇਸੇਜਿਪਵਹਿਵਿਚਿਬੰਦੀਵੇਖਣਕਉਦੀਦਾਰੁ॥ਹਿੰਦੂਸਾਲਾਹੀਸਾਲਾਹਨਿਦਰਸਨਿਰੂਪਿਅਪਾਰੁ॥ਤੀਰਥਿਨਾ
ਵਹਿਅਰਚਾਪੂਜਾਅਗਰਵਾਸੁਬਹਕਾਰੁ॥ਜੋਗੀਸੁੰਨਿਧਿਆਵਨਿਜੇਤੇਅਲਖਨਾਮੁਕਰਤਾਰੁ॥ਸੂਖਮਮੂਰਤਿਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨਕਾਇਆਕਾ
ਆਕਾਰੁ॥ਸਤੀਆਮਨਿਸੰਤੋਖੁਉਪਜੈਦੇਣੈਕੈਵੀਚਾਰਿ॥ਦੇਦੇਮੰਗਹਿਸਹਸਾਗੂਣਾਸੋਭਕਰੇਸੰਸਾਰੁ॥ਚੋਰਾਜਾਰਾਤੈਕੂੜਿਆਰਾਖਾਰਾਬਾ
ਵੇਕਾਰ॥ਇਕਿਹੋਦਾਖਾਇਚਲਹਿਐਥਾਊਤਿਨਾਭਿਕਾਈਕਾਰ॥ਜਲਿਥਲਿਜੀਆਪੁਰੀਆਲੋਆਆਕਾਰਾਆਕਾਰ॥ਓਇਜਿਆ
ਖਹਿਸੁਤੂੰਹੈਜਾਣਹਿਤਿਨਾਭਿਤੇਰੀਸਾਰ॥ਨਾਨਕਭਗਤਾਭੁਖਸਾਲਾਹਣੁਸਚੁਨਾਮੁਆਧਾਰੁ॥ਸਦਾਅਨੰਦਿਰਹਹਿਦਿਨੁਰਾਤੀਗੁਣਵੰਤਿ
ਆਪਾਛਾਰੁ॥੧॥ਮਃ੧॥ਮਿਟੀਮੁਸਲਮਾਨਕੀਪੇੜੈਪਈਕੁਮਿਆਰ॥ਘੜਿਭਾਂਡੇਇਟਾਕੀਆਜਲਦੀਕਰੇਪੁਕਾਰ॥ਜਲਿਜਲਿਰੋਵੈਬਪੁ
ੜੀਝੜਿਝੜਿਪਵਹਿਅੰਗਿਆਰ॥ਨਾਨਕਜਿਨਿਕਰਤੈਕਾਰਣੁਕੀਆਸੋਜਾਣੈਕਰਤਾਰੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਕਿਨੈਨਪਾ
ਇਓਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਕਿਨੈਨਪਾਇਆ॥ਸਤਿਗੁਰਵਿਚਿਆਪੁਰਖਿਓਨੁਕਰਿਪਰਗਟੁਆਖਿਸੁਣਾਇਆ॥ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਐਸਦਾਮੁਕ
ਤੁਹੈਜਿਨਿਵਿਚਹੁਮੋਹੁਚੁਕਾਇਆ॥ਉਤਮੁਏਹੁਬੀਚਾਰੁਹੈਜਿਨਿਸਚੇਸਿਉਚਿਤੁਲਾਇਆ॥ਜਗਜੀਵਨੁਦਾਤਾਪਾਇਆ॥੬॥
ਸਲੋਕੁਮਃ੧॥ਹਉਵਿਚਿਆਇਆਹਉਵਿਚਿਗਇਆ॥ਹਉਵਿਚਿਜੰਮਿਆਹਉਵਿਚਿਮੁਆ॥ਹਉਵਿਚਿਦਿਤਾਹਉਵਿਚਿਲ
ਇਆ॥ਹਉਵਿਚਿਖਟਿਆਹਉਵਿਚਿਗਇਆ॥ਹਉਵਿਚਿਸਚਿਆਰੁਕੂੜਿਆਰੁ॥ਹਉਵਿਚਿਪਾਪਪੁੰਨਵੀਚਾਰੁ॥ਹਉ
ਵਿਚਿਨਰਕਿਸੁਰਗਿਅਵਤਾਰੁ॥ਹਉਵਿਚਿਹਸੈਹਉਵਿਚਿਰੋਵੈ॥ਹਉਵਿਚਿਭਰੀਐਹਉਵਿਚਿਧੋਵੈ॥ਹਉਵਿਚਿਜਾਤੀ
ਜਿਨਸੀਖੋਵੈ॥ਹਉਵਿਚਿਮੂਰਖੁਹਉਵਿਚਿਸਿਆਣਾ॥ਮੋਖਮੁਕਤਿਕੀਸਾਰਨਜਾਣਾ॥ਹਉਵਿਚਿਮਾਇਆਹਉਵਿਚਿਛਾਇ
ਆ॥ਹਉਮੈਕਰਿਕਰਿਜੰਤਉਪਾਇਆ॥ਹਉਮੈਬੂਝੈਤਾਦਰੁਸੂਝੈ॥ਗਿਆਨਵਿਹੂਣਾਕਥਿਕਥਿਲੂਝੈ॥ਨਾਨਕਹੁਕਮੀਲਿ
ਖੀਐਲੇਖੁ॥ਜੇਹਾਵੇਖਹਿਤੇਹਾਵੇਖੁ॥੧॥ਮਃ੨॥ਹਉਮੈਏਹਾਜਾਤਿਹੈਹਉਮੈਕਰਮਕਮਾਹਿ॥ਹਉਮੈਏਈਬੰਧਨਾਫਿਰਿਫਿਰਿਜੋ
ਨੀਪਾਹਿ॥ਹਉਮੈਕਿਥਹੁਊਪਜੈਕਿਤੁਸੰਜਮਿਇਹਜਾਇ॥ਹਉਮੈਏਹੋਹੁਕਮੁਹੈਪਇਐਕਿਰਤਿਫਿਰਾਹਿ॥ਹਉਮੈਦੀਰਘਰੋਗੁਹੈਦਾ
ਰੂਭੀਇਸੁਮਾਹਿ॥ਕਿਰਪਾਕਰੇਜੇਆਪਣੀਤਾਗੁਰਕਾਸਬਦੁਕਮਾਹਿ॥ਨਾਨਕੁਕਹੈਸੁਣਹੁਜਨਹੁਇਤੁਸੰਜਮਿਦੁਖਜਾਹਿ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ਸੇਵਕੀਤੀਸੰਤੋਖੀਈਜਿਨੀਸਚੋਸਚੁਧਿਆਇਆ॥ਓਨੀਮੰਦੈਪੈਰੁਨਰਖਿਓਕਰਿਸੁਕ੍ਰਿਤੁਧਰਮੁਕਮਾਇਆ॥ਓਨੀਦੁ
ਨੀਆਤੋੜੇਬੰਧਨਾਅੰਨੁਪਾਣੀਥੋੜਾਖਾਇਆ॥ਤੂੰਬਖਸੀਸੀਅਗਲਾਨਿਤਦੇਵਹਿਚੜਹਿਸਵਾਇਆ॥ਵਡਿਆਈਵਡਾਪਾਇਆ॥੭॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ੧॥ ਪੁਰਖਾਂ ਬਿਰਖਾਂ ਤੀਰਥਾਂ ਤਟਾਂ ਮੇਘਾਂ ਖੇਤਾਂਹ॥ ਦੀਪਾਂ ਲੋਆਂ ਮੰਡਲਾਂ ਖੰਡਾਂ ਵਰਭੰਡਾਂਹ॥ ਅੰਡਜ ਜੇਰਜ ਉਤਭੁਜਾਂ ਖਾਣੀ ਸੇਤਜਾਂਹ॥ ਸੋ
ਮਿਤਿ ਜਾਣੈ ਨਾਨਕਾ ਸਰਾਂ ਮੇਰਾਂ ਜੰਤਾਹ॥ ਨਾਨਕ ਜੰਤ ਉਪਾਇ ਕੈ ਸੰਮਾਲੇ ਸਭਨਾਹ॥ ਜਿਨਿ ਕਰਤੈ ਕਰਣਾ ਕੀਆ ਚਿੰਤਾ ਭਿ ਕਰਣੀ ਤਾਹ॥ ਸੋ ਕਰਤਾ
ਚਿੰਤਾ ਕਰੇ ਜਿਨਿ ਉਪਾਇਆ ਜਗੁ॥ ਤਿਸੁ ਜੋਹਾਰੀ ਸੁਅਸਤਿ ਤਿਸੁ ਤਿਸੁ ਦੀਬਾਣੁ ਅਭਗੁ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕਿਆ ਟਿਕਾ ਕਿਆ ਤਗੁ॥
੧॥ ਮਃ੧॥ ਲਖ ਨੇਕੀਆ ਚੰਗਿਆਈਆ ਲਖ ਪੁੰਨਾ ਪਰਵਾਣੁ॥ ਲਖ ਤਪ ਉਪਰਿ ਤੀਰਥਾਂ ਸਹਜ ਜੋਗ ਬੇਬਾਣੁ॥ ਲਖ ਸੂਰਤਣ ਸੰਗ
ਰਾਮ ਰਣ ਮਹਿ ਛੁਟਹਿ ਪਰਾਣ॥ ਲਖ ਸੁਰਤੀ ਲਖ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਪੜੀਅਹਿ ਪਾਠ ਪੁਰਾਣ॥ ਜਿਨਿ ਕਰਤੈ ਕਰਣਾ ਕੀਆ ਲਿਖਿਆ
ਆਵਣ ਜਾਣੁ॥ ਨਾਨਕ ਮਤੀ ਮਿਥਿਆ ਕਰਮੁ ਸਚਾ ਨੀਸਾਣੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਏਕੁ ਤੂੰ ਜਿਨਿ ਸਚੋ ਸਚੁ ਵਰਤਾਇਆ॥
ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਤਿਸੁ ਮਿਲੈ ਸਚੁ ਤਾ ਤਿਨੀ ਸਚੁ ਕਮਾਇਆ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਸਚੁ ਵਸਾਇਆ॥ ਮੂਰਖ
ਸਚੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ਮਨਮੁਖੀ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ॥ ਵਿਚਿ ਦੁਨੀਆ ਕਾਹੇ ਆਇਆ॥੮॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ੧॥ ਪੜਿ ਪੜਿ ਗਡੀ ਲਦੀਅਹਿ ਪੜਿ
ਪੜਿ ਭਰੀਅਹਿ ਸਾਥ॥ ਪੜਿ ਪੜਿ ਬੇੜੀ ਪਾਈਐ ਪੜਿ ਪੜਿ ਗਡੀਅਹਿ ਖਾਤ॥ ਪੜੀਅਹਿ ਜੇਤੇ ਬਰਸ ਬਰਸ ਪੜੀਅਹਿ ਜੇਤੇ
ਮਾਸ॥ ਪੜੀਐ ਜੇਤੀ ਆਰਜਾ ਪੜੀਅਹਿ ਜੇਤੇ ਸਾਸ॥ ਨਾਨਕ ਲੇਖੈ ਇਕ ਗਲ ਹੋਰੁ ਹਉਮੈ ਝਖਣਾ ਝਾਖ॥੧॥ ਮਃ੧॥ ਲਿਖਿ ਲਿਖਿ
ਪੜਿਆ॥ ਤੇਤਾ ਕੜਿਆ॥ ਬਹੁ ਤੀਰਥ ਭਵਿਆ॥ ਤੇਤੋ ਲਵਿਆ॥ ਬਹੁ ਭੇਖ ਕੀਆ ਦੇਹੀ ਦੁਖੁ ਦੀਆ॥ ਸਹੁ ਵੇ ਜੀਆ ਅਪਣਾ ਕੀਆ॥
ਅੰਨੁ ਨ ਖਾਇਆ ਸਾਦੁ ਗਵਾਇਆ॥ ਬਹੁ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ਦੂਜਾ ਭਾਇਆ॥ ਬਸਤ੍ਰ ਨ ਪਹਿਰੈ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਕਹਰੈ॥ ਮੋਨਿ ਵਿਗੂਤਾ॥
ਕਿਉ ਜਾਗੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਸੂਤਾ॥ ਪਗ ਉਪੇਤਾਣਾ॥ ਅਪਣਾ ਕੀਆ ਕਮਾਣਾ॥ ਅਲੁ ਮਲੁ ਖਾਈ ਸਿਰਿ ਛਾਈ ਪਾਈ॥ ਮੂਰਖਿ ਅੰਧੈ ਪਤਿ
ਗਵਾਈ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਕਿਛੁ ਥਾਇ ਨ ਪਾਈ॥ ਰਹੈ ਬੇਬਾਣੀ ਮੜੀ ਮਸਾਣੀ॥ ਅੰਧੁ ਨ ਜਾਣੈ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਣੀ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੇ ਸੋ ਸੁ
ਖੁ ਪਾਏ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ॥ ਆਸ ਅੰਦੇਸੇ ਤੇ ਨਿਹਕੇਵਲੁ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ॥੨॥

ਪਉੜੀ॥ ਭਗਤ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਵਦੇ ਦਰਿ ਸੋਹਨਿ ਕੀਰਤਿ ਗਾਵਦੇ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਮਾ ਬਾਹਰੇ ਦਰਿ ਢੋਅ ਨ ਲਹਨੀ ਧਾਵਦੇ॥ ਇਕਿ ਮੂ
ਲੁ ਨ ਬੁਝਨਿ ਆਪਣਾ ਅਣਹੋਦਾ ਆਪੁ ਗਣਾਇਦੇ॥ ਹਉ ਢਾਢੀ ਕੀ ਨੀਚ ਜਾਤਿ ਹੋਰਿ ਉਤਮ ਜਾਤਿ ਸਦਾਇਦੇ॥ ਤਿਨ ਮੰਗਾ ਜਿ ਤੁਝੈ ਧਿਆ
ਇਦੇ॥੯॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ੧॥ ਕੂੜੁ ਰਾਜਾ ਕੂੜੁ ਪਰਜਾ ਕੂੜੁ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰੁ॥ ਕੂੜੁ ਮੰਡਪ ਕੂੜੁ ਮਾੜੀ ਕੂੜੁ ਬੈਸਣਹਾਰੁ॥ ਕੂੜੁ ਸੁਇਨਾ
ਕੂੜੁ ਰੁਪਾ ਕੂੜੁ ਪੈਨਣਹਾਰੁ॥ ਕੂੜੁ ਕਾਇਆ ਕੂੜੁ ਕਪੜੁ ਕੂੜੁ ਰੂਪੁ ਅਪਾਰੁ॥ ਕੂੜੁ ਮੀਆ ਕੂੜੁ ਬੀਬੀ ਖਪਿ ਹੋਏ ਖਾਰੁ॥ ਕੂੜਿ ਕੂੜੈ ਨੇਹੁ
ਲਗਾ ਵਿਸਰਿਆ ਕਰਤਾਰੁ॥ ਕਿਸੁ ਨਾਲਿ ਕੀਚੈ ਦੋਸਤੀ ਸਭੁ ਜਗੁ ਚਲਣਹਾਰੁ॥ ਕੂੜੁ ਮਿਠਾ ਕੂੜੁ ਮਾਖਿਉ ਕੂੜੁ ਡੋਬੇ ਪੂਰੁ॥ ਨਾਨਕੁ
ਵਖਾਣੈ ਬੇਨਤੀ ਤੁਧੁ ਬਾਝੁ ਕੂੜੋ ਕੂੜੁ॥੧॥ ਮਃ੧॥ ਸਚੁ ਤਾ ਪਰੁ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਰਿਦੈ ਸਚਾ ਹੋਇ॥ ਕੂੜ ਕੀ ਮਲੁ ਉਤਰੈ ਤਨੁ ਕਰੇ ਹਛਾ ਧੋਇ॥
ਸਚੁ ਤਾ ਪਰੁ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਸਚਿ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ॥ ਨਾਉ ਸੁਣਿ ਮਨੁ ਰਹਸੀਐ ਤਾ ਪਾਏ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ॥ ਸਚੁ ਤਾ ਪਰੁ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਜੁਗਤਿ ਜਾਣੈ
ਜੀਉ॥ ਧਰਤਿ ਕਾਇਆ ਸਾਧਿ ਕੈ ਵਿਚਿ ਦੇਇ ਕਰਤਾ ਬੀਉ॥ ਸਚੁ ਤਾ ਪਰੁ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਸਿਖ ਸਚੀ ਲੇਇ॥ ਦਇਆ ਜਾਣੈ ਜੀਅ ਕੀ
ਕਿਛੁ ਪੁੰਨੁ ਦਾਨੁ ਕਰੇਇ॥ ਸਚੁ ਤਾ ਪਰੁ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਆਤਮ ਤੀਰਥਿ ਕਰੇ ਨਿਵਾਸੁ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨੋ ਪੁਛਿ ਕੈ ਬਹਿ ਰਹੈ ਕਰੇ ਨਿਵਾਸੁ॥ ਸਚੁ ਸਭਨਾ
ਹੋਇ ਦਾਰੂ ਪਾਪ ਕਢੈ ਧੋਇ॥ ਨਾਨਕੁ ਵਖਾਣੈ ਬੇਨਤੀ ਜਿਨ ਸਚੁ ਪਲੈ ਹੋਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਦਾਨੁ ਮਹਿੰਡਾ ਤਲੀ ਖਾਕੁ ਜੇ ਮਿਲੈ ਤ ਮਸਤਕੁ
ਲਾਈਐ॥ ਕੂੜਾ ਲਾਲਚੁ ਛਡੀਐ ਹੋਇ ਇਕ ਮਨਿ ਅਲਖੁ ਧਿਆਈਐ॥ ਫਲੁ ਤੇਵੇਹੋ ਪਾਈਐ ਜੇਵੇਹੀ ਕਾਰ ਕਮਾਈਐ॥ ਜੇ ਹੋਵੈ ਪੂਰਬਿ

ਲਿਖਿਆ ਤਾ ਪੜਿ ਤਿਨਾ ਹੀ ਪਾਈਆ ਮਤਿ ਥੋੜੀ ਸੇਵ ਗਵਾਈਆ ॥੧੦॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੧ ॥ ਸਚਿ ਕਾਲੁ ਕੂੜੁ ਵਰਤਿਆ ਕਲਿ ਕਾਲਖ ਬੇਤਾਲ ॥
ਬੀਉ ਬੀਜਿ ਪਤਿ ਲੈ ਗਏ ਅਬ ਕਿਉ ਉਗਵੈ ਦਾਲਿ ॥ ਜੇ ਇਕੁ ਹੋਇ ਤ ਉਗਵੈ ਰੁਤੀ ਹੂ ਰੁਤਿ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਹੈ ਬਾਹਰਾ ਕੋਰੈ ਰੰਗੁ ਨ ਸੋਇ ॥
ਭੈ ਵਿਚਿ ਖੁੰਬਿ ਚੜਾਈਐ ਸਰਮੁ ਪਾਹੁ ਤਨਿ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤੀ ਜੇ ਰਪੈ ਕੂੜੈ ਸੋਇ ਨ ਕੋਇ ॥੧॥ ਮ: ੧ ॥ ਲਬੁ ਪਾਪੁ ਦੁਇ ਰਾਜਾ ਮਹਤਾ ਕੂੜੁ
ਹੋਆ ਸਿਕਦਾਰੁ ॥ ਕਾਮੁ ਨੇਬੁ ਸਦਿ ਪੁਛੀਐ ਬਹਿ ਬਹਿ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਅੰਧੀ ਰਯਤਿ ਗਿਆਨ ਵਿਹੂਣੀ ਭਾਹਿ ਭਰੇ ਮੁਰਦਾਰੁ ॥ ਗਿਆਨੀ ਨਚਹਿ ਵਾ
ਜੇ ਵਾਵਹਿ ਰੂਪ ਕਰਹਿ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਊਚੇ ਕੂਕਹਿ ਵਾਦਾ ਗਾਵਹਿ ਜੋਧਾ ਕਾ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਮੂਰਖ ਪੰਡਿਤ ਹਿਕਮਤਿ ਹੁਜਤਿ ਸੰਜੈ ਕਰਹਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ਧ
ਰਮੀ ਧਰਮੁ ਕਰਹਿ ਗਾਵਾਵਹਿ ਮੰਗਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ ਜਤੀ ਸਦਾਵਹਿ ਜੁਗਤਿ ਨ ਜਾਣਹਿ ਛਡਿ ਬਹਹਿ ਘਰ ਬਾਰੁ ॥ ਸਭੁ ਕੋ ਪੂਰਾ ਆਪੇ ਹੋਵੈ ਘਟਿ
ਨ ਕੋਈ ਆਖੈ ॥ ਪਤਿ ਪਰਵਾਣਾ ਪਿਛੈ ਪਾਈਐ ਤਾ ਨਾਨਕ ਤੋਲਿਆ ਜਾਪੈ ॥੨॥ ਮ: ੧ ॥ ਵਦੀ ਸੁ ਵਜਗਿ ਨਾਨਕਾ ਸਚਾ ਵੇਖੈ ਸੋਇ ॥ ਸਭਨੀ ਛਾਲਾ
ਮਾਰੀਆ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥ ਅਗੈ ਜਾਤਿ ਨ ਜੋਰੁ ਹੈ ਅਗੈ ਜੀਉ ਨਵੇ ॥ ਜਿਨ ਕੀ ਲੇਖੈ ਪਤਿ ਪਵੈ ਚੰਗੇ ਸੇਈ ਕੇਇ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥
ਧੁਰਿ ਕਰਮੁ ਜਿਨਾ ਕਉ ਤੁਧੁ ਪਾਇਆ ਤਾ ਤਿਨੀ ਖਸਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਏਨਾ ਜੰਤਾ ਕੈ ਵਸਿ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਤੁਧੁ ਵੇਕੀ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ
॥ ਇਕਨਾ ਨੋ ਤੂੰ ਮੇਲਿ ਲੈਹਿ ਇਕਿ ਆਪਹੁ ਤੁਧੁ ਖੁਆਇਆ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਜਾਣਿਆ ਜਿਥੈ ਤੁਧੁ ਆਪੁ ਬੁਝਾਇਆ ॥ ਸਹਜੇ ਹੀ ਸਚਿ ਸਮਾ
ਇਆ ॥੧੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੧ ॥ ਦੁਖੁ ਦਾਰੂ ਸੁਖੁ ਰੋਗੁ ਭਇਆ ਜਾ ਸੁਖੁ ਤਾਮਿ ਨ ਹੋਈ ॥ ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਕਰਣਾ ਮੈ ਨਾਹੀ ਜਾ ਹਉ ਕਰੀ ਨ ਹੋਈ ॥੧॥
ਬਲਿਹਾਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਵਸਿਆ ॥ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਈ ਲਖਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾਤਿ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਜੋਤਿ ਮਹਿ ਜਾਤਾ ਅਕਲ ਕਲਾ ਭਰ
ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ॥ ਤੂੰ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਿਫਤਿ ਸੁਆਲਿਉ ਜਿਨਿ ਕੀਤੀ ਸੋ ਪਾਰਿ ਪਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕੀਆ ਬਾਤਾ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਣਾ ਸੋ
ਕਰਿ ਰਹਿਆ ॥੨॥ ਮ: ੨ ॥ ਜੋਗ ਸਬਦੰ ਗਿਆਨ ਸਬਦੰ ਬੇਦ ਸਬਦੰ ਬ੍ਰਾਹਮਣਹ ॥ ਖਤ੍ਰੀ ਸਬਦੰ ਸੂਰ ਸਬਦੰ ਸੂਦ੍ਰ ਸਬਦੰ ਪਰਾ ਕ੍ਰਿਤਹ ॥
ਸਰਬ ਸਬਦੰ ਏਕ ਸਬਦੰ ਜੇ ਕੋ ਜਾਣੈ ਭੇਉ ॥ ਨਾਨਕੁ ਤਾ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ਸੋਈ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਉ ॥੩॥ ਮ: ੨ ॥ ਏਕ ਕ੍ਰਿਸਨੰ ਸਰਬ ਦੇਵਾ ਦੇਵ ਦੇਵਾ ਤ
ਆਤਮਾ ॥ ਆਤਮਾ ਬਾਸੁਦੇਵਸਿ ਜੇ ਕੋ ਜਾਣੈ ਭੇਉ ॥ ਨਾਨਕੁ ਤਾ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ਸੋਈ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਉ ॥੪॥ ਮ: ੧ ॥ ਕੁੰਭੇ ਬਧਾ ਜਲੁ ਰਹੈ ਜਲ
ਬਿਨੁ ਕੁੰਭੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਗਿਆਨ ਕਾ ਬਧਾ ਮਨੁ ਰਹੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਹੋਇ ॥੫॥ ਪਉੜੀ ॥ ਪੜਿਆ ਹੋਵੈ ਗੁਨਹਗਾਰੁ ਤਾ ਓਮੀ ਸਾਧੁ ਨ
ਮਾਰੀਐ ॥ ਜੇਹਾ ਘਾਲੇ ਘਾਲਣਾ ਤੇਵੇਹੋ ਨਾਉ ਪਚਾਰੀਐ ॥ ਐਸੀ ਕਲਾ ਨ ਖੇਡੀਐ ਜਿਤੁ ਦਰਗਹ ਗਇਆ ਹਾਰੀਐ ॥ ਪੜਿ
ਆ ਅਤੈ ਓਮੀਆ ਵੀਚਾਰੁ ਅਗੈ ਵੀਚਾਰੀਐ ॥ ਮੁਹਿ ਚਲੈ ਸੁ ਅਗੈ ਮਾਰੀਐ ॥੧੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੧ ॥ ਨਾਨਕ ਮੇਰੁ ਸਰੀਰ ਕਾ
ਇਕੁ ਰਥੁ ਇਕੁ ਰਥਵਾਹੁ ॥ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਫੇਰਿ ਵਟਾਈਅਹਿ ਗਿਆਨੀ ਬੁਝਹਿ ਤਾਹਿ ॥ ਸਤਜੁਗਿ ਰਥੁ ਸੰਤੋਖ ਕਾ ਧਰਮੁ ਅ
ਗੈ ਰਥਵਾਹੁ ॥ ਤ੍ਰੇਤੈ ਰਥੁ ਜਤੈ ਕਾ ਜੋਰੁ ਅਗੈ ਰਥਵਾਹੁ ॥ ਦੁਆਪੁਰਿ ਰਥੁ ਤਪੈ ਕਾ ਸਤੁ ਅਗੈ ਰਥਵਾਹੁ ॥ ਕਲਜੁਗਿ ਰਥੁ ਅਗ
ਨਿ ਕਾ ਕੂੜੁ ਅਗੈ ਰਥਵਾਹੁ ॥੧॥ ਮ: ੧ ॥ ਸਾਮ ਕਹੈ ਸੇਤੰਬਰੁ ਸੁਆਮੀ ਸਚ ਮਹਿ ਆਛੈ ਸਾਚਿ ਰਹੇ ॥ ਸਭੁ ਕੋ ਸਚਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਰਿਗੁ ਕਹੈ ਰਹਿਆ
ਭਰਪੂਰਿ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਦੇਵਾ ਮਹਿ ਸੂਰੁ ॥ ਨਾਇ ਲਇਐ ਪਰਾਛਤ ਜਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਤਉ ਮੋਖੰਤਰੁ ਪਾਹਿ ॥ ਜੁਜ ਮਹਿ ਜੋਰਿ ਛਲੀ ਚੰਦ੍ਰਾਵਲਿ ਕਾਨ੍ਹ ਕ੍ਰਿ
ਸਨੁ ਜਾਦਮੁ ਭਇਆ ॥ ਪਾਰਜਾਤੁ ਗੋਪੀ ਲੈ ਆਇਆ ਬਿੰਦ੍ਰਾਬਨ ਮਹਿ ਰੰਗੁ ਕੀਆ ॥ ਕਲਿ ਮਹਿ ਬੇਦੁ ਅਥਰਬਣੁ ਹੂਆ ਨਾਉ ਖੁਦਾਈ ਅਲ
ਹੁ ਭਇਆ ॥ ਨੀਲ ਬਸਤ੍ਰ ਲੇ ਕਪੜੇ ਪਹਿਰੇ ਤੁਰਕ ਪਠਾਣੀ ਅਮਲੁ ਕੀਆ ॥ ਚਾਰੇ ਵੇਦ ਹੋਏ ਸਚਿਆਰ ॥ ਪੜਹਿ ਗੁਣਹਿ ਤਿਨ ਚਾਰ ਵੀ
ਚਾਰ ॥ ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਕਰਿ ਨੀਚੁ ਸਦਾਏ ॥ ਤਉ ਨਾਨਕ ਮੋਖੰਤਰੁ ਪਾਏ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਵਾਰਿਆ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ਖ

ਸਮੁ ਸਮਾਲਿਆ ॥ ਜਿਨਿ ਕਰਿ ਉਪਦੇਸੁ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਦੀਆ ਇਨ੍ਹੀ ਨੇਤ੍ਰੀ ਜਗਤੁ ਨਿਹਾਲਿਆ ॥ ਖਸਮੁ ਛੋਡਿ ਦੂਜੈ ਲਗੇ ਡੁਬੇ ਸੇ ਵਣਜਾਰਿਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹੈ ਬੋਹਿਥਾ ਵਿਰਲੈ ਕਿਨੈ ਵੀਚਾਰਿਆ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਿਆ ॥੧੩॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਸਿੰਮਲ ਰੁਖੁ ਸਰਾਇਰਾ ਅਤਿ ਦੀਰਘ ਅਤਿ ਮੁਚੁ ॥ ਓਇ ਜਿ ਆਵਹਿ ਆਸ ਕਰਿ ਜਾਹਿ ਨਿਰਾਸੇ ਕਿਤੁ ॥ ਫਲ ਫਿਕੇ ਫੁਲ ਬਕਬਕੇ ਕੰਮਿ ਨ ਆਵਹਿ ਪਤ ॥ ਮਿਠਤੁ ਨੀਵੀ ਨਾਨਕਾ ਗੁਣ ਚੰਗਿਆਈਆ ਤਤੁ ॥ ਸਭੁ ਕੋ ਨਿਵੈ ਆਪ ਕਉ ਪਰ ਕਉ ਨਿਵੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ਧਰਿ ਤਾਰਾਜੂ ਤੋਲੀਐ ਨਿਵੈ ਸੁ ਗਉਰਾ ਹੋਇ ॥ ਅਪਰਾਧੀ ਦੂਣਾ ਨਿਵੈ ਜੋ ਹੰਤਾ ਮਿਰਗਾਹਿ ॥ ਸੀਸਿ ਨਿਵਾਇਐ ਕਿਆ ਥੀਐ ਜਾ ਰਿਦੈ ਕੁਸੁਧੇ ਜਾਹਿ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਪੜਿ ਪੁਸਤਕ ਸੰਧਿਆ ਬਾਦੰ ॥ ਸਿਲ ਪੂਜਸਿ ਬਗੁਲ ਸਮਾਧੰ ॥ ਮੁਖਿ ਝੂਠ ਬਿਭੂਖਣ ਸਾਰੰ ॥ ਤ੍ਰੈਪਾਲ ਤਿਹਾਲ ਬਿਚਾਰੰ ॥ ਗਲਿ ਮਾਲਾ ਤਿਲਕੁ ਲਿਲਾਟੰ ॥ ਦੁਇ ਧੋਤੀ ਬਸਤ੍ਰ ਕਪਾਟੰ ॥ ਜੇ ਜਾਣਸਿ ਬ੍ਰਹਮੰ ਕਰਮੰ ॥ ਸਭਿ ਫੋਕਟ ਨਿਸਚਉ ਕਰਮੰ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਨਿਹਚਉ ਧਿਆਵੈ ॥ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਵਾਟ ਨ ਪਾਵੈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥

ਕਪੜੁ ਰੂਪੁ ਸੁਹਾਵਣਾ ਛਡਿ ਦੁਨੀਆ ਅੰਦਰਿ ਜਾਵਣਾ ॥ ਮੰਦਾ ਚੰਗਾ ਆਪਣਾ ਆਪੇ ਹੀ ਕੀਤਾ ਪਾਵਣਾ ॥ ਹੁਕਮ ਕੀਏ ਮਨਿ ਭਾਵਦੇ ਰਾਹਿ ਭੀੜੈ ਅਗੈ ਜਾਵਣਾ ॥ ਨੰਗਾ ਦੋਜਕਿ ਚਾਲਿਆ ਤਾ ਦਿਸੈ ਖਰਾ ਡਰਾਵਣਾ ॥ ਕਰਿ ਅਉਗਣ ਪਛੋਤਾਵਣਾ ॥੧੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਦਇਆ ਕਪਾਹ ਸੰਤੋਖੁ ਸੂਤੁ ਜਤੁ ਗੰਢੀ ਸਤੁ ਵਟੁ ॥ ਏਹੁ ਜਨੇਊ ਜੀਅ ਕਾ ਹਈ ਤ ਪਾਡੇ ਘਤੁ ॥ ਨਾ ਏਹੁ ਤੁਟੈ ਨ ਮਲੁ ਲਗੈ ਨਾ ਏਹੁ ਜਲੈ ਨ ਜਾਇ ॥ ਧੰਨੁ ਸੁ ਮਾਣਸ ਨਾਨਕਾ ਜੋ ਗਲਿ ਚਲੇ ਪਾਇ ॥ ਚਉਕੜਿ ਮੁਲਿ ਅਣਾਇਆ ਬਹਿ ਚਉਕੈ ਪਾਇਆ ॥ ਸਿਖਾ ਕੰਨਿ ਚੜਾਈਆ ਗੁਰੁ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਥਿਆ ॥ ਓਹੁ ਮੁਆ ਓਹੁ ਝੜਿ ਪਇਆ ਵੇਤਗਾ ਗਇਆ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਲਖ ਚੋਰੀਆ ਲਖ ਜਾਰੀਆ ਲਖ ਕੂੜੀਆ ਲਖ ਗਾਲਿ ॥ ਲਖ ਠਗੀਆ ਪਹਿਨਾਮੀਆ ਰਾਤਿ ਦਿਨਸੁ ਜੀਅ ਨਾਲਿ ॥ ਤਗੁ ਕਪਾਹਹੁ ਕਤੀਐ ਬਾਮ੍ਹਣੁ ਵਟੇ ਆਇ ॥ ਕੁਹਿ ਬਕਰਾ ਰਿੰਨ੍ਹਿ ਖਾਇਆ ਸਭੁ ਕੋ ਆਖੈ ਪਾਇ ॥ ਹੋਇ ਪੁਰਾਣਾ ਸੁਟੀਐ ਭੀ ਫਿਰਿ ਪਾਈਐ ਹੋਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਤਗੁ ਨ ਤੁਟਈ ਜੇ ਤਗਿ ਹੋਵੈ ਜੋਰੁ ॥੨॥ ਮਃ ੧ ॥ ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ ਪਤਿ ਊਪਜੈ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੁ ਸੂਤੁ ॥ ਦਰਗਹ ਅੰਦਰਿ ਪਾਈਐ ਤਗੁ ਨ ਤੂਟਸਿ ਪੂਤ ॥੩॥ ਮਃ ੧ ॥ ਤਗੁ ਨ ਇੰਦ੍ਰੀ ਤਗੁ ਨ ਨਾਰੀ ॥ ਭਲਕੇ ਥੁਕ ਪਵੈ ਨਿਤ ਦਾੜੀ ॥ ਤਗੁ ਨ ਪੈਰੀ ਤਗੁ ਨ ਹਥੀ ॥ ਤਗੁ ਨ ਜਿਹਵਾ ਤਗੁ ਨ ਅਖੀ ॥ ਵੇਤਗਾ ਆਪੇ ਵਤੈ ॥ ਵਟਿ ਧਾਗੇ ਅਵਰਾ ਘਤੈ ॥ ਲੈ ਭਾੜਿ ਕਰੇ ਵੀਆਹੁ ॥ ਕਢਿ ਕਾਗਲੁ ਦਸੇ ਰਾਹੁ ॥ ਸੁਣਿ ਵੇਖਹੁ ਲੋਕਾ ਏਹੁ ਵਿਡਾਣੁ ॥ ਮਨਿ ਅੰਧਾ ਨਾਉ ਸੁਜਾਣੁ ॥੪॥ ਪਉੜੀ ॥

ਸਾਹਿਬੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਤਾ ਸਾਈ ਕਾਰ ਕਰਾਇਸੀ ॥ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਇਸੀ ॥ ਹੁਕਮਿ ਮੰਨਿਐ ਹੋਵੈ ਪਰਵਾਣੁ ਤਾ ਖਸਮੈ ਕਾ ਮਹਲੁ ਪਾਇਸੀ ॥ ਖਸਮੈ ਭਾਵੈ ਸੋ ਕਰੇ ਮਨਹੁ ਚਿੰਦਿਆ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਇਸੀ ॥ ਤਾ ਦਰਗਹ ਪੈਧਾ ਜਾਇਸੀ ॥੧੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਗਊ ਬਿਰਾਹਮਣ ਕਉ ਕਰੁ ਲਾਵਹੁ ਗੋਬਰਿ ਤਰਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਧੋਤੀ ਟਿਕਾ ਤੈ ਜਪਮਾਲੀ ਧਾਨੁ ਮਲੇਛਾਂ ਖਾਈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਪੂਜਾ ਪੜਹਿ ਕਤੇਬਾ ਸੰਜਮੁ ਤੁਰਕਾ ਭਾਈ ॥ ਛੋਡੀਲੇ ਪਾਖੰਡਾ ॥ ਨਾਮਿ ਲਇਐ ਜਾਹਿ ਤਰੰਦਾ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਮਾਣਸ ਖਾਣੇ ਕਰਹਿ ਨਿਵਾਜ ॥ ਛੁਰੀ ਵਗਾਇਨਿ ਤਿਨ ਗਲਿ ਤਾਗ ॥ ਤਿਨ ਘਰਿ ਬ੍ਰਹਮਣ ਪੂਰਹਿ ਨਾਦ ॥ ਉਨ੍ਹਾ ਭਿ ਆਵਹਿ ਓਈ ਸਾਦ ॥ ਕੂੜੀ ਰਾਸਿ ਕੂੜਾ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਕਰਹਿ ਆਹਾਰੁ ॥ ਸਰਮ ਧਰਮ ਕਾ ਡੇਰਾ ਦੂਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕੂੜੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥ ਮਥੈ ਟਿਕਾ ਤੇੜਿ ਧੋਤੀ ਕਖਾਈ ॥ ਹਥਿ ਛੁਰੀ ਜਗਤ ਕਾਸਾਈ ॥ ਨੀਲ ਵਸਤ੍ਰ ਪਹਿਰਿ ਹੋਵਹਿ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਮਲੇਛ ਧਾਨੁ ਲੇ ਪੂਜਹਿ ਪੁਰਾਣੁ ॥ ਅਭਾਖਿਆ ਕਾ ਕੁਠਾ ਬਕਰਾ ਖਾਣਾ ॥ ਚਉਕੇ ਉਪਰਿ ਕਿਸੈ ਨ ਜਾਣਾ ॥ ਦੇ ਕੈ ਚਉਕਾ ਕਢੀ ਕਾਰ ॥ ਉਪਰਿ ਆਇ ਬੈਠੇ ਕੂੜਿਆਰ ॥ ਮਤੁ ਭਿਟੈ ਵੇ ਮਤੁ ਭਿਟੈ ॥ ਇਹੁ ਅੰਨੁ ਅਸਾਡਾ ਫਿਟੈ ॥ ਤਨਿ ਫਿਟੈ ਫੇੜ ਕਰੇਨਿ ॥ ਮਨਿ ਜੂਠੈ ਚੁਲੀ ਭਰੇਨਿ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਧਿਆਈਐ ॥ ਸੁਚਿ ਹੋਵੈ ਤਾ ਸਚੁ ਪਾ

ਈਐ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਚਿਤੈਅੰਦਰਿਸਭੁਕੋਵੇਖਿਨਦਰੀਹੇਠਿਚਲਾਇਦਾ॥ਆਪੇਦੇਵਡਿਆਈਆਆਪੇਹੀਕਰਮਕਰਾਇਦਾ॥ਵ
ਡਹੁਵਡਾਵਡਮੇਦਨੀਸਿਰੇਸਿਰਿਧੰਧੈਲਾਇਦਾ॥ਨਦਰਿਉਪਠੀਜੇਕਰੇਸੁਲਤਾਨਾਘਾਹੁਕਰਾਇਦਾ॥ਦਰਿਮੰਗਨਿਭਿਖਨਪਾ
ਇਦਾ॥੧੬॥ਸਲੋਕੁਮ:੧॥ਜੇਮੋਹਾਕਾਘਰੁਮੁਹੈਘਰੁਮੁਹਿਪਿਤਰੀਦੇਇ॥ਅਗੈਵਸਤੁਸਿਞਾਣੀਐਪਿਤਰੀਚੋਰਕਰੇਇ॥
ਵਢੀਅਹਿਹਥਦਲਾਲਕੇਮੁਸਫੀਏਹਕਰੇਇ॥ਨਾਨਕਅਗੈਸੋਮਿਲੈਜਿਖਟੇਘਾਲੇਦੇਇ॥੧॥ਮ:੧॥ਜਿਉਜੋਰੂਸਿਰਨਾਵਣੀ
ਆਵੈਵਾਰੋਵਾਰ॥ਜੂਠੇਜੂਠਾਮੁਖਿਵਸੈਨਿਤਨਿਤਹੋਇਖੁਆਰੁ॥ਸੂਚੇਏਹਿਨਆਖੀਅਹਿਬਹਨਿਜਿਪਿੰਡਾਧੋਇ॥ਸੂਚੇਸੇਈਨ
ਨਕਾਜਿਨਮਨਿਵਸਿਆਸੋਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਤੁਰੇਪਲਾਣੇਪਉਣਵੇਗਹਰਰੰਗੀਹਰਮਸਵਾਰਿਆ॥ਕੋਠੇਮੰਡਪਮਾੜੀਆਲ
ਇਬੈਠੇਕਰਿਪਾਸਾਰਿਆ॥ਚੀਜਕਰਨਿਮਨਿਭਾਵਦੇਹਰਿਬੁਝਨਿਨਾਹੀਹਾਰਿਆ॥ਕਰਿਫੁਰਮਾਇਸਿਖਾਇਆਵੇਖਿਮਹਲਤਿਮਰ
ਣਾਵਿਸਾਰਿਆ॥ਜਰੁਆਈਜੋਬਨਿਹਾਰਿਆ॥੧੭॥ਸਲੋਕੁਮ:੧॥ਜੇਕਰਿਸੂਤਕੁਮੰਨੀਐਸਭਤੈਸੂਤਕੁਹੋਇ॥ਗੋਹੇਅਤੈਲਕ
ੜੀਅੰਦਰਿਕੀੜਾਹੋਇ॥ਜੇਤੇਦਾਣੇਅੰਨਕੇਜੀਆਬਾਝੁਨਕੋਇ॥ਪਹਿਲਾਪਾਣੀਜੀਉਹੈਜਿਤੁਹਰਿਆਸਭੁਕੋਇ॥ਸੂਤਕੁਕਿ
ਉਕਰਿਰਖੀਐਸੂਤਕੁਪਵੈਰਸੋਇ॥ਨਾਨਕਸੂਤਕੁਏਵਨਉਤਰੈਗਿਆਨੁਉਤਾਰੈਧੋਇ॥੧॥ਮ:੧॥ਮਨਕਾਸੂਤਕੁਲੋਭੁਹੈਜਿਹਵ
ਸੂਤਕੁਕੂੜੁ॥ਅਖੀਸੂਤਕੁਵੇਖਣਾਪਰਤ੍ਰਿਅਪਰਧਨਰੂਪੁ॥ਕੰਨੀਸੂਤਕੁਕੰਨਿਪੈਲਾਇਤਬਾਰੀਖਾਹਿ॥ਨਾਨਕਹੰਸਾਆਦ
ਮੀਬਧੇਜਮਪੁਰਿਜਾਹਿ॥੨॥ਮ:੧॥ਸਭੋਸੂਤਕੁਭਰਮੁਹੈਦੂਜੈਲਗੈਜਾਇ॥ਜੰਮਣੁਮਰਣਾਹੁਕਮੁਹੈਭਾਣੈਆਵੈਜਾਇ॥ਖ
ਣਾਪੀਣਾਪਵਿਤ੍ਰੁਹੈਦਿਤੋਨੁਰਿਜਕੁਸੰਬਾਹਿ॥ਨਾਨਕਜਿਨੀਗੁਰਮੁਖਿਬੁਝਿਆਤਿਨਾਸੂਤਕੁਨਾਹਿ॥੩॥ ਪਉੜੀ॥
ਸਤਿਗੁਰੁਵਡਾਕਰਿਸਾਲਾਹੀਐਜਿਸੁਵਿਚਿਵਡੀਆਵਡਿਆਈਆ॥ਸਹਿਮੇਲੇਤਾਨਦਰੀਆਈਆ॥ਜਾਤਿਸੁਭਾਣਾਤਾ
ਮਨਿਵਸਾਈਆ॥ਕਰਿਹੁਕਮੁਮਸਤਕਿਹਥੁਧਰਿਵਿਚਹੁਮਾਰਿਕਢੀਆਬੁਰਿਆਈਆ॥ਸਹਿਤੁਠੈਨਉਨਿਧਿਪਾਈਆ॥
੧੮॥ਸਲੋਕੁਮ:੧॥ਪਹਿਲਾਸੁਚਾਆਪਿਹੋਇਸੁਚੈਬੈਠਾਆਇ॥ਸੁਚੇਅਗੈਰਖਿਓਨੁਕੋਇਨਭਿਟਿਓਜਾਇ॥ਸੁਚਾਹੋਇਕੈਜੇ
ਵਿਆਲਗਾਪੜਣਿਸਲੋਕੁ॥ਕੁਹਥੀਜਾਈਸਟਿਆਕਿਸੁਏਹੁਲਗਾਦੋਖੁ॥ਅੰਨੁਦੇਵਤਾਪਾਣੀਦੇਵਤਾਬੈਸੰਤਰੁਦੇਵਤਾਲੂ
ਣੁ॥ਪੰਜਵਾਪਾਇਆਘਿਰਤੁ॥ਤਾਹੋਆਪਾਕੁਪਵਿਤੁ॥ਪਾਪੀਸਿਉਤਨੁਗਡਿਆਥੁਕਾਪਈਆਤਿਤੁ॥ਜਿਤੁਮੁਖਿਨਾਮੁਨਊਚਰ
ਹਿਬਿਨੁਨਾਵੈਰਸਖਾਹਿ॥ਨਾਨਕਏਵੈਜਾਣੀਐਤਿਤੁਮੁਖਿਥੁਕਾਪਾਹਿ॥੧॥ਮ:੧॥ਭੰਡਿਜੰਮੀਐਭੰਡਿਨਿੰਮੀਐਭੰਡਿਮੰਗਣੁਵੀ
ਆਹੁ॥ਭੰਡਹੁਹੋਵੈਦੋਸਤੀਭੰਡਹੁਚਲੈਰਾਹੁ॥ਭੰਡੁਮੁਆਭੰਡੁਭਾਲੀਐਭੰਡਿਹੋਵੈਬੰਧਾਨੁ॥ਸੋਕਿਉਮੰਦਾਆਖੀਐਜਿਤੁਜੰਮੈ
ਰਾਜਾਨ॥ਭੰਡਹੁਹੀਭੰਡੁਊਪਜੈਭੰਡੈਬਾਝੁਨਕੋਇ॥ਨਾਨਕਭੰਡੈਬਾਹਰਾਏਕੋਸਚਾਸੋਇ॥ਜਿਤੁਮੁਖਿਸਦਾਸਾਲਾਹੀਐਭਾਗਾ
ਰਤੀਚਾਰਿ॥ਨਾਨਕਤੇਮੁਖਊਜਲੇਤਿਤੁਸਚੈਦਰਬਾਰਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ਸਭੁਕੋਆਖੈਆਪਣਾਜਿਸੁਨਾਹੀਸੋਚੁਣਿਕਢੀਐ॥
ਕੀਤਾਆਪੋਆਪਣਾਆਪੇਹੀਲੇਖਾਸੰਢੀਐ॥ਜਾਰਹਣਾਨਾਹੀਐਤੁਜਗਿਤਾਕਾਇਤੁਗਾਰਬਿਹੰਢੀਐ॥ਮੰਦਾਕਿਸੈਨ
ਆਖੀਐਪੜਿਅਖਰੁਏਹੋਬੁਝੀਐ॥ਮੂਰਖੈਨਾਲਿਨਲੁਝੀਐ॥੧੯॥ਸਲੋਕੁਮ:੧॥ਨਾਨਕਫਿਕੈਬੋਲਿਐਤਨੁਮਨੁਫਿਕਾ
ਹੋਇ॥ਫਿਕੋਫਿਕਾਸਦੀਐਫਿਕੇਫਿਕੀਸੋਇ॥ਫਿਕਾਦਰਗਹਸਟੀਐਮੁਹਿਥੁਕਾਫਿਕੇਪਾਇ॥ਫਿਕਾਮੂਰਖੁਆਖੀਐ
ਪਾਣਾਲਹੈਸਜਾਇ॥੧॥ਮ:੧॥ਅੰਦਰਹੁਝੂਠੇਪੈਜਬਾਹਰਿਦੁਨੀਆਅੰਦਰਿਫੈਲੁ॥ਅਠਸਠਿਤੀਰਥਜੇਨਾਵਹਿਉਤਰੈਨਾਹੀਮੈਲੁ॥

ਜਿਨਪਟੁਅੰਦਰਿਬਾਹਰਿਗੁਦੜੁਤੇਭਲੇਸੰਸਾਰਿ॥ਤਿਨਨੇਹੁਲਗਾਰਬਸੇਤੀਦੇਖਨੇਵੀਚਾਰਿ॥ਰੰਗਿਹਸਹਿਰੰਗਿਰੋਵਹਿਚੁਪਭੀਕਰਿਜਾਹਿ॥
ਪਰਵਾਹਨਾਹੀਕਿਸੈਕੇਰੀਬਾਝੁਸਚੇਨਾਹ॥ਦਰਿਵਾਟਉਪਰਿਖਰਚੁਮੰਗਾਜਬੈਦੇਇਤਖਾਹਿ॥ਦੀਬਾਨੁਏਕੋਕਲਮਏਕਾਹਮਾਤੁਮ੍ਹਾ
ਮੇਲੁ॥ਦਰਿਲਏਲੇਖਾਪੀੜਿਛੁਟੈਨਾਨਕਾਜਿਉਤੇਲੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਆਪੇਹੀਕਰਣਾਕੀਓਕਲਆਪੇਹੀਤੈਧਾਰੀਐ॥ਦੇਖਹਿਕੀ
ਤਾਆਪਣਾਧਰਿਕਚੀਪਕੀਸਾਰੀਐ॥ਜੋਆਇਆਸੋਚਲਸੀਸਭੁਕੋਈਆਈਵਾਰੀਐ॥ਜਿਸਕੇਜੀਅਪਰਾਣਹਹਿਕਿਉਸਾਹਿਬੁ
ਮਨਹੁਵਿਸਾਰੀਐ॥ਆਪਣਹਥੀਆਪਣਾਆਪੇਹੀਕਾਜੁਸਵਾਰੀਐ॥੨੦॥ਸਲੋਕੁਮਃ੨॥ਏਹਕਿਨੇਹੀਆਸਕੀਦੂਜੈਲਗੈਜਾ
ਇ॥ਨਾਨਕਆਸਕੁਕਾਂਢੀਐਸਦਹੀਰਹੈਸਮਾਇ॥ਚੰਗੈਚੰਗਾਕਰਿਮੰਨੇਮੰਦੈਮੰਦਾਹੋਇ॥ਆਸਕੁਏਹੁਨਆਖੀਐਜਿਲੇਖੈਵਰ
ਤੈਸੋਇ॥੧॥ਮਃ੨॥ਸਲਾਮੁਜਬਾਬੁਦੋਵੈਕਰੇਮੁੰਢਹੁਘੁਥਾਜਾਇ॥ਨਾਨਕਦੋਵੈਕੂੜੀਆਥਾਇਨਕਾਈਪਾਇ॥੨ ਪਉੜੀ
ਜਿਤੁਸੇਵਿਐਸੁਖੁਪਾਈਐਸੋਸਾਹਿਬੁਸਦਾਸਮ੍ਹਾਲੀਐ॥ਜਿਤੁਕੀਤਾਪਾਈਐਆਪਣਾਸਾਘਾਲਬੁਰੀਕਿਉਘਾਲੀਐ॥ਮੰ
ਦਾਮੂਲਿਨਕੀਚਈਦੇਲੰਮੀਨਦਰਿਨਿਹਾਲੀਐ॥ਜਿਉਸਾਹਿਬੁਨਾਲਿਨਹਾਰੀਐਤੇਵੇਹਾਪਾਸਾਢਾਲੀਐ॥ਕਿਛੁਲਾਹੇਉਪਰ
ਘਾਲੀਐ॥੨੧॥ਸਲੋਕੁਮਃ੨॥ਚਾਕਰੁਲਗੈਚਾਕਰੀਨਾਲੇਗਾਰਬੁਵਾਦੁ॥ਗਲਾਕਰੇਘਣੇਰੀਆਖਸਮਨਪਾਏਸਾਦੁ॥ਆ
ਪੁਗਵਾਇਸੇਵਾਕਰੇਤਾਕਿਛੁਪਾਏਮਾਨੁ॥ਨਾਨਕਜਿਸਨੋਲਗਾਤਿਸੁਮਿਲੈਲਗਾਸੋਪਰਵਾਨੁ॥੧ਮਃ੨॥ਜੋਜੀਇਹੋਇਸੁ
ਉਗਵੈਮੁਹਕਾਕਹਿਆਵਾਉ॥ਬੀਜੇਬਿਖੁਮੰਗੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਵੇਖਹੁਏਹੁਨਿਆਉ॥੨॥ਮਃ੨॥ਨਾਲਿਇਆਣੇਦੋਸਤੀਕਦੇਨਆਵੈ
ਰਾਸਿ॥ਜੇਹਾਜਾਣੈਤੇਹੋਵਰਤੈਵੇਖਹੁਕੋਨਿਰਜਾਸਿ॥ਵਸਤੂਅੰਦਰਿਵਸਤੁਸਮਾਵੈਦੂਜੀਹੋਵੈਪਾਸਿ॥ਸਾਹਿਬਸੇਤੀਹੁਕਮੁਨਚ
ਲੈਕਹੀਬਣੈਅਰਦਾਸਿ॥ਕੂੜਿਕਮਾਣੈਕੂੜੋਹੋਵੈਨਾਨਕਸਿਫਤਿਵਿਗਾਸਿ॥੩॥ਮਃ੨॥ਨਾਲਿਇਆਣੇਦੋਸਤੀਵਡਾਰੂਸਿਉਨੇਹੁ
ਪਾਣੀਅੰਦਰਿਲੀਕਜਿਉਤਿਸਦਾਥਾਉਨਥੇਹੁ॥੪॥ਮਃ੨॥ਹੋਇਇਆਣਾਕਰੇਕੰਮੁਆਣਿਨਸਕੈਰਾਸਿ॥ਜੇਇਕਅਧਚੰਗੀ
ਕਰੇਦੂਜੀਭੀਵੇਰਾਸਿ॥੫॥ਪਉੜੀ॥ਚਾਕਰੁਲਗੈਚਾਕਰੀਜੇਚਲੈਖਸਮੈਭਾਇ॥ਹੁਰਮਤਿਤਿਸਨੋਅਗਲੀਓਹੁਵਜਹੁਭਿ
ਦੂਣਾਖਾਇ॥ਖਸਮੈਕਰੇਬਰਾਬਰੀਫਿਰਿਗੈਰਤਿਅੰਦਰਿਪਾਇ॥ਵਜਹੁਗਵਾਏਅਗਲਾਮੁਹੇਮੁਹਿਪਾਣਾਖਾਇ॥ਜਿਸਦਾਦਿ
ਤਾਖਾਵਣਾਤਿਸੁਕਹੀਐਸਾਬਾਸਿ॥ਨਾਨਕਹੁਕਮੁਨਚਲਈਨਾਲਿਖਸਮਚਲੈਅਰਦਾਸਿ॥੨੨॥ਸਲੋਕੁਮਃ੨॥ਏਹਕਿਨੇਹੀ
ਦਾਤਿਆਪਸਤੇਜੋਪਾਈਐ॥ਨਾਨਕਸਾਕਰਮਾਤਿਸਾਹਿਬਤੁਠੈਜੋਮਿਲੈ॥੧॥ਮਃ੨॥ਏਹਕਿਨੇਹੀਚਾਕਰੀਜਿਤੁਭਉਖਸ
ਮਨਜਾਇ॥ਨਾਨਕਸੇਵਕੁਕਾਢੀਐਜਿਸੇਤੀਖਸਮਸਮਾਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਨਾਨਕਅੰਤਨਜਾਪਨੀਹਰਿਤਾਕੇਪਾਰਾਵਾਰ॥
ਆਪਿਕਰਾਏਸਾਖਤੀਫਿਰਿਆਪਿਕਰਾਏਮਾਰ॥ਇਕਨਾਗਲੀਜੰਜੀਰੀਆਇਕਿਤੁਰੀਚੜਹਿਬਿਸੀਆਰ॥ਆਪਿਕਰਾਏਕ
ਰੇਆਪਿਹਉਕੈਸਿਉਕਰੀਪੁਕਾਰ॥ਨਾਨਕਕਰਣਾਜਿਨਿਕੀਆਫਿਰਿਤਿਸਹੀਕਰਣੀਸਾਰ॥੨੩॥ਸਲੋਕੁਮਃ੧॥ਆਪੇ
ਭਾਂਡੇਸਾਜਿਅਨੁਆਪੇਪੂਰਣੁਦੇਇ॥ਇਕਨੀਦੁਧੁਸਮਾਈਐਇਕਿਚੁਲ੍ਹੈਰਹਨਿਚੜੇ॥ਇਕਿਨਿਹਾਲੀਪੈਸਵਨਿਇਕਿਉਪਰਿ
ਰਹਨਿਖੜੇ॥ਤਿਨਾਸਵਾਰੇਨਾਨਕਾਜਿਨਕਉਨਦਰਿਕਰੇ॥੧॥ਮਃ੨॥ਆਪੇਸਾਜੇਕਰੇਆਪਿਜਾਈਭਿਰਖੈਆਪਿ॥ਤਿਸੁ
ਵਿਚਿਜੰਤਉਪਾਇਕੈਦੇਖੈਥਾਪਿਉਥਾਪਿ॥ਕਿਸਨੋਕਹੀਐਨਾਨਕਾਸਭੁਕਿਛੁਆਪੇਆਪਿ॥੨ ਪਉੜੀ॥
ਵਡੇਕੀਆਵਡਿਆਈਆਕਿਛੁਕਹਣਾਕਹਣੁਨਜਾਇ॥ਸੋਕਰਤਾਕਾਦਰਕਰੀਮੁਦੇਜੀਆਰਿਜਕੁਸੰਬਾਹਿ॥ਸਾਈਕਾ

ਕਮਾਦੈ ਸੀ ਪੁਰਿ ਛੋਡੀ ਤਿਤੈ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਏਕੋ ਬਾਹਰੀ ਹੋਰ ਦੂਜੀ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ॥ ਸੋ ਕਰੈ ਜਿਤੁ ਸੇਗ ਜਾਇ ॥੨੪॥ ਸਲੋਕੁ ਵਾਰ
ਕਿ ੬੦ ॥ ਚਉਪਦੇ ੨੩੨ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ੪੩ ॥ ਛੰਤ ੩੫ ਵਾਰ ੧ ॥
ਪਟੀਆ ੨
ਆਸਾ ਰਾਗ ਕਾ ਜੁਮਲਾ ੩੨੩ ॥

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾ ਕੀ ਸ੍ਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੇ ਚਉਪਦੇ ੧ ਓਅੰ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗੁਰ ਚਰਣ ਲਾਗਿ ਹਮ ਬਿਨਵਤਾ ਪੂਛਤ ਕਹ ਜੀਉ ਪਾਇਆ ॥ ਕਵਨ ਕਾਜਿ ਜਗੁ ਉਪਜੈ ਬਿਨਸੈ ਕਹਹੁ ਮੋਹਿ ਸਮਝਾਇਆ ॥੧॥
ਦੇਵ ਕਰਹੁ ਦਇਆ ਮੋਹਿ ਮਾਰਗਿ ਲਾਵਹੁ ਜਿਤੁ ਭੈ ਬੰਧਨ ਤੂਟੈ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖ ਫੇੜ ਕਰਮ ਸੁਖ ਜੀਅ ਜਨਮ ਤੇ ਛੂਟੈ ॥
੧ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਇਆ ਫਾਸ ਬੰਧ ਨਹੀ ਫਾਰੈ ਅਰੁ ਮਨ ਸੁੰਨਿ ਨ ਲੂਕੇ ॥ ਆਪਾ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਣੁ ਨ ਚੀਨਿਆ ਇਨ ਬਿਧਿ ਅਭਿ
ਉ ਨ ਚੂਕੇ ॥੨॥ ਕਹੀ ਨ ਉਪਜੈ ਉਪਜੀ ਜਾਣੈ ਭਾਉ ਅਭਾਉ ਬਿਹੂਣਾ ॥ ਉਦੈ ਅਸਤ ਕੀ ਮਨ ਬੁਧਿ ਨਾਸੀ ਤਉ ਸਦਾ ਸਹਜਿ
ਲਿਵ ਲੀਣਾ ॥੩॥ ਜਿਉ ਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬੁ ਬਿੰਬ ਕਉ ਮਿਲੀ ਹੈ ਉਦਕ ਕੁੰਭੁ ਬਿਗਰਾਨਾ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਐਸਾ ਗੁਣ ਭ੍ਰਮੁ ਭਾਗਾ ਤਉ
ਮਨੁ ਸੁੰਨਿ ਸਮਾਨਾ ॥੪॥੧॥ ਆਸਾ ॥ ਗਜ ਸਾਢੇ ਤੈ ਤੈ ਧੋਤੀਆ ਤਿਹਰੇ ਪਾਇਨਿ ਤਗ ॥ ਗਲੀ ਜਿਨਾ ਜਪਮਾਲੀ
ਆ ਲੋਟੇ ਹਥਿ ਨਿਬਗ ॥ ਓਇ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਨ ਆਖੀਅਹਿ ਬਾਨਾਰਸਿ ਕੇ ਠਗ ॥੧॥ ਐਸੇ ਸੰਤ ਨ ਮੋ ਕਉ ਭਾਵਹਿ ॥ ਡਾਲਾ ਸਿ
ਉ ਪੇਡਾ ਗਟਕਾਵਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਾਸਨ ਮਾਂਜਿ ਚਰਾਵਹਿ ਊਪਰਿ ਕਾਠੀ ਧੋਇ ਜਲਾਵਹਿ ॥ ਬਸੁਧਾ ਖੋਦਿ ਕਰਹਿ ਦੁਇ
ਚੂਲੇ ਸਾਰੇ ਮਾਣਸ ਖਾਵਹਿ ॥੨॥ ਓਇ ਪਾਪੀ ਸਦਾ ਫਿਰਹਿ ਅਪਰਾਧੀ ਮੁਖਹੁ ਅਪਰਸ ਕਹਾਵਹਿ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਫਿਰਹਿ
ਅਭਿਮਾਨੀ ਸਗਲ ਕੁਟੰਬ ਡੁਬਾਵਹਿ ॥੩॥ ਜਿਤੁ ਕੋ ਲਾਇਆ ਤਿਤ ਹੀ ਲਾਗਾ ਤੈਸੇ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜਿਸੁ
ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਪੁਨਰਪਿ ਜਨਮਿ ਨ ਆਵੈ ॥੪॥੨॥ ਆਸਾ ॥ ਬਾਪਿ ਦਿਲਾਸਾ ਮੇਰੋ ਕੀਨਾ ॥ ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ ਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤੁ ਦੀਨਾ ॥ ਤਿਸੁ ਬਾਪ ਕਉ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀ ॥ ਆਗੈ ਗਇਆ ਨ ਬਾਜੀ ਹਾਰੀ ॥੧॥ ਮੁਈ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ਹਉ ਖਰਾ ਸੁਖਾ
ਲਾ ॥ ਪਹਿਰਉ ਨਹੀ ਦਗਲੀ ਲਗੈ ਨ ਪਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਲਿ ਤਿਸੁ ਬਾਪੈ ਜਿਨਿ ਹਉ ਜਾਇਆ ॥ ਪੰਚਾ ਤੇ ਮੇਰਾ ਸੰਗੁ ਚੁ
ਕਾਇਆ ॥ ਪੰਚ ਮਾਰਿ ਪਾਵਾ ਤਲਿ ਦੀਨੇ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਭੀਨੇ ॥੨॥ ਪਿਤਾ ਹਮਾਰੋ ਵਡ ਗੋਸਾਈ ॥ ਤਿਸੁ ਪਿ
ਤਾ ਪਹਿ ਹਉ ਕਿਉ ਕਰਿ ਜਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲੈ ਤ ਮਾਰਗੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਜਗਤ ਪਿਤਾ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥੩॥
ਹਉ ਪੂਤੁ ਤੇਰਾ ਤੂੰ ਬਾਪੁ ਮੇਰਾ ॥ ਏਕੈ ਠਾਹਰ ਦੁਹਾ ਬਸੇਰਾ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜਨਿ ਏਕੋ ਬੂਝਿਆ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੈ ਸ
ਭੁ ਕਿਛੁ ਸੂਝਿਆ ॥੪॥੩॥ ਆਸਾ ॥ ਇਕਤੁ ਪਤਰਿ ਭਰਿ ਉਰਕਟ ਕੁਰਕਟ ਇਕਤੁ ਪਤਰਿ ਭਰਿ ਪਾਨੀ ॥ ਆ
ਸਿ ਪਾਸਿ ਪੰਚ ਜੋਗੀਆ ਬੈਠੇ ਬੀਚਿ ਨਕਟ ਦੇ ਰਾਨੀ ॥੧॥ ਨਕਟੀ ਕੋ ਠਨਗਨੁ ਬਾਡਾ ਡੂੰ ॥ ਕਿਨਹਿ ਬਿਬੇਕੀ ਕਾਟੀ ਤੂੰ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਸਗਲ ਮਾਹਿ ਨਕਟੀ ਕਾ ਵਾਸਾ ਸਗਲ ਮਾਰਿ ਅਉਹੇਰੀ ॥ ਸਗਲਿਆ ਕੀ ਹਉ ਬਹਿਨ ਭਾਨਜੀ ਜਿਨਹਿ
ਬਰੀ ਤਿਸੁ ਚੇਰੀ ॥੨॥ ਹਮਰੋ ਭਰਤਾ ਬਡੋ ਬਿਬੇਕੀ ਆਪੇ ਸੰਤੁ ਕਹਾਵੈ ॥ ਓਹੁ ਹਮਾਰੈ ਮਾਥੈ ਕਾਇਮੁ ਅਉਰੁ ਹਮ
ਰੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ॥੩॥ ਨਾਕਹੁ ਕਾਟੀ ਕਾਨਹੁ ਕਾਟੀ ਕਾਟਿ ਕੂਟਿ ਕੈ ਡਾਰੀ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਸੰਤਨ ਕੀ ਬੈਰਨਿ ਤੀਨਿ ਲੋਕ
ਕੀ ਪਿਆਰੀ ॥੪॥੪॥ ਆਸਾ ॥ ਜੋਗੀ ਜਤੀ ਤਪੀ ਸੰਨਿਆਸੀ ਬਹੁ ਤੀਰਥ ਭ੍ਰਮਨਾ ॥ ਲੁੰਜਿਤ ਮੁੰਜਿਤ ਮੋਨਿ

ਜਟਾਧਾਰਿਅੰਤਤਊਮਰਨਾ॥ਤਾਤੇਸੇਵੀਅਲੇਰਾਮਨਾ॥ਰਸਨਾਰਾਮਨਾਮਹਿਤੁਜਾਕੈਕਹਾਕਰੈਜਮਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਗਮਨਿਗਮਜੋਤਕ
ਜਾਨਹਿਬਹੁਬਹੁਬਿਆਕਰਨਾ॥ਤੰਤ੍ਰਮੰਤ੍ਰਸਭਅਉਖਧਜਾਨਹਿਅੰਤਤਊਮਰਨਾ॥੨॥ਰਾਜਭੋਗਅਰੁਛਤ੍ਰਸਿੰਘਾਸਨਿਬਹੁਸੁੰਦਰਿ
ਰਮਨਾ॥ਪਾਨਕਪੂਰਸੁਬਾਸਕਚੰਦਨਅੰਤਤਊਮਰਨਾ॥੩॥ਬੇਦਪੁਰਾਨਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਸਭਖੋਜੇਕਹੂਨਊਬਰਨਾ॥ਕਹੁਕਬੀਰਇਉਰਾਮਹਿ
ਜੰਪਉਮੇਟਿਜਨਮਮਰਨਾ॥੪॥੫॥ ਆਸਾ॥ਫੀਲੁਰਬਾਬੀਬਲਦੁਪਖਾਵਜੁਕਊਆਤਾਲਬਜਾਵੈ॥ਪਹਿਰਿਚੋਲਨਾਗਦ
ਹਨਾਚੈਭੈਸਾਭਗਤਿਕਰਾਵੈ॥੧॥ਰਾਜਾਰਾਮਕਕਰੀਆਬਰੇਪਕਾਏ॥ਕਿਨੈਬੂਝਨਹਾਰੈਖਾਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬੈਠਿਸਿੰਘੁਘਰਿਪਾਨਲਗਾਵੈ
ਘੀਸਗਲਉਰੇਲਿਆਵੈ॥ਘਰਿਘਰਿਮੁਸਰੀਮੰਗਲੁਗਾਵਹਿਕਛੂਆਸੰਖੁਬਜਾਵੈ॥੨॥ਬੰਸਕੋਪੂਤੁਬੀਆਹਨਚਲਿਆਸੁਇਨੇ
ਮੰਡਪਛਾਏ॥ਰੂਪਕੰਨਿਆਸੁੰਦਰਿਬੇਧੀਸਸੈਸਿੰਘਗੁਨਗਾਏ॥੩॥ਕਹਤਕਬੀਰਸੁਨਹੁਰੇਸੰਤਹੁਕੀਟੀਪਰਬਤੁਖਾਇਆ॥ਕਛੂ
ਆਕਹੈਅੰਗਾਰਭਿਲੋਰਉਲੂਕੀਸਬਦੁਸੁਨਾਇਆ॥੪॥੬॥ ਆਸਾ॥ ਬਟੂਆਏਕੁਬਹਤਰਿਆਧਾਰੀਏਕੋਜਿਸਹਿਦੁ
ਆਰਾ॥ਨਵੈਖੰਡਕੀਪ੍ਰਿਥਮੀਮਾਗੈਸੋਜੋਗੀਜਗਿਸਾਰਾ॥੧॥ਐਸਾਜੋਗੀਨਵਨਿਧਿਪਾਵੈ॥ਤਲਕਾਬ੍ਰਹਮੁਲੇਗਗਨਿਚਰਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ
ਖਿੰਥਾਗਿਆਨਧਿਆਨਕਰਿਸੂਈਸਬਦੁਤਾਗਾਮਥਿਘਾਲੈ॥ਪੰਚਤਤੁਕੀਕਰਿਮਿਰਗਾਨੀਗੁਰਕੈਮਾਰਗਿਚਾਲੈ॥੨॥ਦਇਆਫਾਹੁਰੀਕਾਇ
ਆਕਰਿਧੂਈਦ੍ਰਿਸਟਿਕੀਅਗਨਿਜਲਾਵੈ॥ਤਿਸਕਾਭਾਉਲਏਰਿਦਅੰਤਰਿਚਹੁਜੁਗਤਾੜੀਲਾਵੈ॥੩॥ਸਭਜੋਗਤਣਰਾਮਨਾਮੁਹੈਜਿਸਕਾ
ਪਿੰਡੁਪਰਾਨਾ॥ਕਹੁਕਬੀਰਜੇਕਿਰਪਾਧਾਰੈਦੇਇਸਚਾਨੀਸਾਨਾ॥੪॥੭॥ ਆਸਾ॥ ਹਿੰਦੂਤੁਰਕਕਹਾਤੇਆਏਕਿਨਿਏਹਰਾਹ
ਚਲਾਈ॥ਦਿਲਮਹਿਸੋਚਿਬਿਚਾਰਿਕਵਾਦੇਭਿਸਤਦੋਜਕਕਿਨਿਪਾਈ॥੧॥ਕਾਜੀਤੈਕਵਨਕਤੇਬਬਖਾਨੀ॥ਪੜ੍ਹਤਗੁਨਤਐਸੇਸਭ
ਮਾਰੇਕਿਨਹੂੰਖਬਰਿਨਜਾਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਕਤਿਸਨੇਹੁਕਰਿਸੁੰਨਤਿਕਰੀਐਮੈਨਬਦਉਗਾਭਾਈ॥ਜਉਰੇਖੁਦਾਇਮੋਹਿਤੁਰਕੁਕਰੈਗਾ
ਆਪਨਹੀਕਟਿਜਾਈ॥੨॥ਸੁੰਨਤਿਕੀਏਤੁਰਕੁਜੇਹੋਇਗਾਅਉਰਤਕਾਕਿਆਕਰੀਐ॥ਅਰਧਸਰੀਰੀਨਾਰਿਨਛੋਡੈਤਾਤੇਹਿੰਦੂਹੀਰਹੀਐ
॥੩॥ਛਾਡਿਕਤੇਬਰਾਮਭਜੁਬਉਰੇਜੁਲਮਕਰਤਹੈਭਾਰੀ॥ਕਬੀਰੈਪਕਰੀਟੇਕਰਾਮਕੀਤੁਰਕਰਹੇਪਚਿਹਾਰੀ॥੪॥੮॥ ਆਸਾ॥
ਜਬਲਗੁਤੇਲੁਦੀਵੇਮੁਖਿਬਾਤੀਤਬਸੂਝੈਸਭੁਕੋਈ॥ਤੇਲਜਲੇਬਾਤੀਠਹਰਾਨੀਸੂਨਾਮੰਦਰੁਹੋਈ॥੧॥ਰੇਬਉਰੇਤੁਹਿਘਰੀਨਰਾਖੈ
ਕੋਈ॥ਤੂੰਰਾਮਨਾਮੁਜਪਿਸੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਕੀਮਾਤਪਿਤਾਕਹੁਕਾਕੋਕਵਨਪੁਰਖਕੀਜੋਈ॥ਘਟਫੂਟੇਕੋਊਬਾਤਨਪੂਛੈਕਾਢਹੁ
ਕਾਢਹੁਹੋਈ॥੨॥ਦੇਹੁਰੀਬੈਠੀਮਾਤਾਰੋਵੈਖਟੀਆਲੇਗਏਭਾਈ॥ਲਟਛਿਟਕਾਏਤਿਰੀਆਰੋਵੈਹੰਸੁਇਕੇਲਾਜਾਈ॥੩॥ਕਹਤਕ
ਬੀਰਸੁਨਹੁਰੇਸੰਤਹੁਭੈਸਾਗਰਕੈਤਾਈ॥ਇਸੁਬੰਦੇਸਿਰਿਜੁਲਮੁਹੋਤਹੈਜਮੁਨਹੀਹਟੈਗੁਸਾਈ॥੪॥੯॥ ਆਸਾ॥ਸਨਕਸਨੰਦ
ਅੰਤੁਨਹੀਪਾਇਆ॥ਬੇਦਪੜੇਪੜਿਬ੍ਰਹਮੇਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥੧॥ਹਰਿਕਾਬਿਲੋਵਨਾਬਿਲੋਵਹੁਮੇਰੇਭਾਈ॥ਸਹਜਿਬਿਲੋਵਹੁਜੈ
ਸੇਤਤੁਨਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਨੁਕਰਿਮਟੁਕੀਮਨਮਾਹਿਬਿਲੋਈ॥ਇਸੁਮਟੁਕੀਮਹਿਸਬਦੁਸੰਜੋਈ॥੨॥ਹਰਿਕਾਬਿਲੋਵਨਾ
ਮਨਕਾਬੀਚਾਰਾ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਪਾਵੈਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰਾ॥੩॥ਕਹੁਕਬੀਰਨਦਰਿਕਰੇਜੇਮੀਰਾ॥ਰਾਮਨਾਮਲਗਿਉਤਰੇਤੀਰਾ॥੪॥੧॥੧੦॥
ਆਸਾ॥ਬਾਤੀਸੂਕੀਤੇਲੁਨਿਖੂਟਾ॥ਮੰਦਲੁਨਬਾਜੈਨਟੁਪੈਸੂਤਾ॥੧॥ਬੁਝਿਗਈਅਗਨਿਨਨਿਕਸਿਓਧੂਆ॥ਰਵਿਰਹਿਆਏਕੁਅ
ਵਰੁਨਹੀਦੂਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਟੂਟੀਤੰਤੁਨਬਜੈਰਬਾਬੁ॥ਭੂਲਿਬਿਗਾਰਿਓਅਪਨਾਕਾਜੁ॥੨॥ਕਥਨੀਬਦਨੀਕਹਨੁਕਹਾਵਨੁ॥
ਸਮਝਿਪਰੀਤਉਬਿਸਰਿਓਗਾਵਨੁ॥੩॥ਕਹਤਕਬੀਰਪੰਚਜੋਚੂਰੇ॥ਤਿਨਤੇਨਾਹਿਪਰਮਪਦੁਦੂਰੇ॥੪॥੨॥੧੧॥ ਆਸਾ॥

ਸੁਤੁਅਪਰਾਧੁਕਰਤਹੈਜੇਤੇ॥ਜਨਨੀਚੀਤਿਨਰਾਖਸਿਤੇਤੇ॥੧॥ਰਾਮਈਆਹਉਬਾਰਿਕੁਤੇਰਾ॥ਕਾਹੇਨਖੰਡਸਿਅਵਗਨੁਮੇਰਾ॥੧॥
॥ਅਤਿਕ੍ਰੋਪਕਰੇਕਰਿਧਾਇਆ॥ਤਾਭੀਚੀਤਿਨਰਾਖਸਿਮਾਇਆ॥੨॥ਚਿੰਤਭਵਨਿਮਨੁਪਰਿਓਹਮਾਰਾ॥ਨਾਮਬਿਨਾਕੈਸੇਉਤਰ
ਸਿਪਾਰਾ॥੩॥ਦੇਹਿਬਿਮਲਮਤਿਸਦਾਸਰੀਰਾ॥ਸਹਜਿਸਹਜਿਗੁਨਰਵੈਕਬੀਰਾ॥੪॥੩॥੧੨॥ਆਸਾ॥ ਹਜਹਮਾਰੀਗੋਮ
ਤੀਤੀਰ॥ਜਹਾਬਸਹਿਪੀਤੰਬਰਪੀਰ॥੧॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਕਿਆਖੂਬੁਗਾਵਤਾਹੈ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਮੇਰੈਮਨਿਭਾਵਤਾਹੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਰ
ਦਸਾਰਦਕਰਹਿਖਵਾਸੀ॥ਪਾਸਿਬੈਠੀਬੀਬੀਕਵਲਾਦਾਸੀ॥੨॥ਕੰਠੇਮਾਲਾਜਿਹਵਾਰਾਮੁ॥ਸਹੰਸਨਾਮੁਲੈਲੈਕਰਉਸਲਾਮੁ॥
੩॥ਕਹਤਕਬੀਰਰਾਮਗੁਨਗਾਵਉ॥ਹਿੰਦੂਤੁਰਕਦੋਊਸਮਝਾਵਉ॥੪॥੪॥੧੩॥

ਆਸਾਸ੍ਰੀਕਬੀਰਜੀਕੇਪੰਚਪਦੇ੯ਦੁਤੁਕੇ॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਪਾਤੀਤੋਰੈਮਾਲਿਨੀਪਾਤੀਪਾਤੀਜੀਉ॥ਜਿਸੁਪਾਹਨਕਉਪਾਤੀਤੋਰੈਸੋਪਾਹਨਨਿਰਜੀਉ॥੧॥ਭੂਲੀਮਾਲਨੀਹੈਏਉ॥ਸਤਿਗੁਰੁ
ਜਾਗਤਾਹੈਦੇਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬ੍ਰਹਮੁਪਾਤੀਬਿਸਨੁਡਾਰੀਫੂਲਸੰਕਰਦੇਉ॥ਤੀਨਿਦੇਉਪ੍ਰਤਖਿਤੋਰਹਿਕਰਹਿਕਿਸਕੀਸੇਉ॥੨॥
ਪਖਾਨਗਢਿਕੈਮੂਰਤਿਕੀਨੀਦੇਕੈਛਾਤੀਪਾਉ॥ਜੇਏਹਮੂਰਤਿਸਾਚੀਹੈਤਉਗੜ੍ਹਣਹਾਰੇਖਾਉ॥੩॥ਭਾਤੁਪਹਿਤਿਅਰੁਲਾਪ
ਸੀਕਰਕਰਾਕਾਸਾਰੁ॥ਭੋਗਨਹਾਰੇਭੋਗਿਆਇਸੁਮੂਰਤਿਕੇਮੁਖਿਛਾਰੁ॥੪॥ਮਾਲਿਨਿਭੂਲੀਜਗੁਭੁਲਾਨਾਹਮਭੁਲਾਨੇਨਾਹਿ॥ਕਹੁ
ਕਬੀਰਹਮਰਾਮਰਾਖੇਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਹਰਿਰਾਇ॥੫॥੧॥੧੪॥ ਆਸਾ॥ ਬਾਰਹਬਰਸਬਾਲਪਨਬੀਤੇਬੀਸਬਰਸਕਛੁਤਪੁ
ਨਕੀਓ॥ਤੀਸਬਰਸਕਛੁਦੇਵਨਪੂਜਾਫਿਰਿਪਛੁਤਾਨਾਬਿਰਧਿਭਇਓ॥੧॥ਮੇਰੀਮੇਰੀਕਰਤੇਜਨਮੁਗਇਓ॥ਸਾਇਰੁਸੋਖਿਭੁਜੰ
ਬਲਇਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੂਕੇਸਰਵਰਿਪਾਲਿਬੰਧਾਵੈਲੂਣੈਖੇਤਿਹਥਵਾਰਿਕਰੈ॥ਆਇਓਚੋਰੁਤੁਰੰਤਹਲੇਗਇਓਮੇਰੀਰਾਖਤ
ਮੁਗਧੁਫਿਰੈ॥੨॥ਚਰਨਸੀਸੁਕਰਕੰਪਨਲਾਗੇਨੈਨੀਨੀਰੁਅਸਾਰਬਹੈ॥ਜਿਹਵਾਬਚਨੁਸੁਧੁਨਹੀਨਿਕਸੈਤਬਰੇਧਰਮਕੀਆਸਕਰੈ॥
੩॥ਹਰਿਜੀਉਕ੍ਰਿਪਾਕਰੈਲਿਵਲਾਵੈਲਾਹਾਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਲੀਓ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਹਰਿਧਨੁਪਾਇਓਅੰਤੇਚਲਦਿਆਨਾਲਿਚ
ਲਿਓ॥੪॥ਕਹਤਕਬੀਰੁਸੁਨਹੁਰੇਸੰਤਹੁਅਨੁਧਨੁਕਛੂਐਲੈਨਗਇਓ॥ਆਈਤਲਬਗੋਪਾਲਰਾਇਕੀਮਾਇਆਮੰਦ
ਰਛੋਡਿਚਲਿਓ॥੫॥੨॥ ੧੫॥ਆਸਾ॥ ਕਾਹੂਦੀਨੇਪਾਟਪਟੰਬਰਕਾਹੂਪਲਘਨਿਵਾਰਾ॥ਕਾਹੂਗਰੀਗੋਦਰੀਨਾਹੀਕਾਹੂ
ਖਾਨਪਰਾਰਾ॥੧॥ਅਹਿਰਖਵਾਦੁਨਕੀਜੈਰੇਮਨ॥ਸੁਕ੍ਰਿਤੁਕਰਿਕਰਿਲੀਜੈਰੇਮਨ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੁਮ੍ਹਾਰੈਏਕਜੁਮਾਟੀਗੂੰਧੀਬਹੁ
ਬਿਧਿਬਾਨੀਲਾਈ॥ਕਾਹੂਮਹਿਮੋਤੀਮੁਕਤਾਹਲਕਾਹੂਬਿਆਧਿਲਗਾਈ॥੨॥ਸੂਮਹਿਧਨੁਰਾਖਨਕਉਦੀਆਮੁਗਧੁਕਹੈਧਨੁਮੇ
ਰਾ॥ਜਮਕਾਡੰਡੁਮੂੰਡਮਹਿਲਾਗੈਖਿਨਮਹਿਕਰੈਨਿਬੇਰਾ॥੩॥ਹਰਿਜਨੁਊਤਮੁਭਗਤੁਸਦਾਵੈਆਗਿਆਮਨਿਸੁਖੁਪਾਈ॥ਜੋਤਿ
ਸੁਭਾਵੈਸਤਿਕਰਿਮਾਨੈਭਾਣਾਮੰਨਿਵਸਾਈ॥੪॥ਕਹੈਕਬੀਰੁਸੁਨਹੁਰੇਸੰਤਹੁਮੇਰੀਮੇਰੀਝੂਠੀ॥ਚਿਰਗਟਫਾਰਿਚਟਾਰਾਲੈਗਇਓ
ਤਰੀਤਾਗਰੀਛੂਟੀ॥੫॥੩॥੧੬॥ ਆਸਾ॥ ਹਮਮਸਕੀਨਖੁਦਾਈਬੰਦੇਤੁਮਰਾਜਸੁਮਨਿਭਾਵੈ॥ਅਲਹਅਵਲਿ
ਦੀਨਕੋਸਾਹਿਬੁਜੋਰੁਨਹੀਫੁਰਮਾਵੈ॥੧॥ਕਾਜੀਬੋਲਿਆਬਨਿਨਹੀਆਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰੋਜਾਧਰੈਨਿਵਾਜਗੁਜਾਰੈਕਲਮਾਭਿਸਤਿ
ਨਹੋਈ॥ਸਤਰਿਕਾਬਾਘਟਹੀਭੀਤਰਿਜੇਕਰਿਜਾਨੈਕੋਈ॥੨॥ਨਿਵਾਜਸੋਈਜੋਨਿਆਉਬਿਚਾਰੈਕਲਮਾਅਕਲਹਿਜਾਨੈ॥ਪਾਂਚ
ਹੁਮੁਸਿਮੁਸਲਾਬਿਛਾਵੈਤਬਤਉਦੀਨੁਪਛਾਨੈ॥੩॥ਖਸਮੁਪਛਾਨਿਤਰਸਕਰਿਜੀਅਮਹਿਮਾਰਿਮਣੀਕਰਿਫੀਕੀ॥ਆਪੁਜ

ਨਾਇ ਅਵਰੁ ਕੰਨਾ ਨੈਤ ਘਰੋ ਹੋਇ ਇਤਿ ਮਤ ਸਰੀਕੀ॥੪॥ ਮਾਟੀ ਏਕ ਭੇਖ ਧਰਿ ਨਾਨਾ ਤਾ ਮਹਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਨਾ॥ ਕਹੈ ਕਬੀਰ ਭਿਸਤ ਛੋਡਿ ਕੈ ਦੋਜਕ ਸਿ
ਉ ਮਨੁ ਮਾਨਾ॥੫॥੪॥੧੭॥ ਆਸਾ॥ ਗਗਨ ਨਗਰਿ ਇਕ ਬੂੰਦ ਨ ਬਰਖੈ ਨਾਦੁ ਕਹਾ ਜੁ ਸਮਾਨਾ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸੁਰ ਮਾਧੋ ਪਰਮ ਹੰਸੁ
ਲੇ ਸਿਧਾਨਾ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਬੋਲਤੇ ਤੇ ਕਹਾ ਗਏ ਦੇਹੀ ਕੇ ਸੰਗਿ ਰਹਤੇ॥ ਸੁਰਤਿ ਮਾਹਿ ਜੋ ਨਿਰਤੇ ਕਰਤੇ ਕਥਾ ਬਾਰਤਾ ਕਹਤੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਬਜਾਵਨ
ਹਾਰੋ ਕਹਾ ਗਇਓ ਜਿਨਿ ਇਹੁ ਮੰਦਰੁ ਕੀਨਾ॥ ਸਾਖੀ ਸਬਦੁ ਸੁਰਤਿ ਨਹੀ ਉਪਜੈ ਖਿੰਚਿ ਤੇਜੁ ਸਭੁ ਲੀਨਾ॥੨॥ ਸ੍ਰਵਨਨਿ ਬਿਕਲ ਭਏ ਸੰਗਿ ਤੇਰੇ ਇੰ
ਦ੍ਰੀ ਕਾ ਬਲੁ ਥਾਕਾ॥ ਚਰਨ ਰਹੇ ਕਰ ਢਰਕਿ ਪਰੇ ਹੈ ਮੁਖਹੁ ਨ ਨਿਕਸੈ ਬਾਤਾ॥੩॥ ਥਾਕੇ ਪੰਚ ਦੂਤ ਸਭ ਤਸਕਰ ਆਪ ਆਪਣੈ ਭ੍ਰਮਤੇ॥ ਥਾਕਾ ਮਨੁ
ਕੁੰਚਰੁ ਉਰੁ ਥਾਕਾ ਤੇਜੁ ਸੂਤੁ ਧਰਿ ਰਮਤੇ॥੪॥ ਮਿਰਤਕ ਭਏ ਦਸੈ ਬੰਦ ਛੂਟੇ ਮਿਤ੍ਰ ਭਾਈ ਸਭ ਛੋਰੇ॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰਾ ਜੋ ਹਰਿ ਧਿਆਵੈ ਜੀਵਤ ਬੰਧ
ਨ ਤੋਰੇ॥੫॥੫॥੧੮॥ ਆਸਾ॥ ਇਕਤੁਕੇ੪॥ ਸਰਪਨੀ ਤੇ ਊਪਰਿ ਨਹੀ ਬਲੀਆ॥ ਜਿਨਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹਾਦੇਉ ਛਲੀਆ॥੧॥ ਮਾਰੁ ਮਾਰੁ ਸ੍ਰ
ਪਨੀ ਨਿਰਮਲ ਜਲ ਪੈਠੀ॥ ਜਿਨਿ ਤ੍ਰਿਭਵਣੁ ਡਸੀਅਲੇ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਡੀਠੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸ੍ਰਪਨੀ ਸ੍ਰਪਨੀ ਕਿਆ ਕਹਹੁ ਭਾਈ॥ ਜਿਨਿ ਸਾਚੁ ਪ
ਛਾਨਿਆ ਤਿਨਿ ਸ੍ਰਪਨੀ ਖਾਈ॥੨॥ ਸ੍ਰਪਨੀ ਤੇ ਆਨ ਛੂਛ ਨਹੀ ਅਵਰਾ॥ ਸ੍ਰਪਨੀ ਜੀਤੀ ਕਹਾ ਕਰੈ ਜਮਰਾ॥੩॥ ਇਹ ਸ੍ਰਪਨੀ ਤਾ ਕੀ ਕੀਤੀ ਹੋਈ
॥ ਬਲੁ ਅਬਲੁ ਕਿਆ ਇਸ ਤੇ ਹੋਈ॥੪॥ ਇਹ ਬਸਤੀ ਤਾ ਬਸਤ ਸਰੀਰਾ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਹਜਿ ਤਰੇ ਕਬੀਰਾ॥੫॥੬॥੧੯॥ ਆਸਾ॥
ਕਹਾ ਸੁਆਨ ਕਉ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸੁਨਾਏ॥ ਕਹਾ ਸਾਕਤ ਪਹਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਏ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਮੇ ਰਮਿ ਰਹੀਐ॥ ਸਾਕਤ ਸਿਉ ਭੂਲਿ ਨਹੀ ਕਹੀਐ॥
੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਊਆ ਕਹਾ ਕਪੂਰ ਚਰਾਏ॥ ਕਹ ਬਿਸੀਅਰ ਕਉ ਦੂਧੁ ਪੀਆਏ॥੨॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਬਿਬੇਕ ਬੁਧਿ ਹੋਈ॥ ਪਾਰਸੁ ਪਰ
ਸਿ ਲੋਹਾ ਕੰਚਨੁ ਸੋਈ॥੩॥ ਸਾਕਤੁ ਸੁਆਨੁ ਸਭੁ ਕਰੇ ਕਰਾਇਆ॥ ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੁ ਕਰਮ ਕਮਾਇਆ॥੪॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਲੈ ਲੈ ਨੀਮੁ ਸਿੰਚਾ
ਈ॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਉਆ ਕੋ ਸਹਜੁ ਨ ਜਾਈ॥੫॥੭॥੨੦॥ ਆਸਾ॥ ਲੰਕਾ ਸਾ ਕੋਟੁ ਸਮੁੰਦ ਸੀ ਖਾਈ॥ ਤਿਹ ਰਾਵਨ ਘਰਿ ਖਬਰਿ ਨ
ਪਾਈ॥੧॥ ਕਿਆ ਮਾਗਉ ਕਿਛੁ ਥਿਰੁ ਨ ਰਹਾਈ॥ ਦੇਖਤ ਨੈਨ ਚਲਿਓ ਜਗੁ ਜਾਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਇਕੁ ਲਖੁ ਪੂਤੁ ਸਵਾ ਲਖੁ ਨਾਤੀ॥ ਤਿਹ
ਰਾਵਨ ਘਰਿ ਦੀਆ ਨ ਬਾਤੀ॥੨॥ ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਜਾ ਕੇ ਤਪਤ ਰਸੋਈ॥ ਬੈਸੰਤਰੁ ਜਾ ਕੇ ਕਪਰੇ ਧੋਈ॥੩॥ ਗੁਰਮਤਿ ਰਾਮੈ ਨਾਮਿ ਬਸਾਈ॥ ਅਸਥਿ
ਰੁ ਰਹੈ ਨ ਕਤਹੂੰ ਜਾਈ॥੪॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਲੋਈ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ॥੫॥੮॥੨੧॥ ਆਸਾ॥ ਪਹਿਲਾ ਪੂਤੁ ਪਿਛੈ
ਰੀ ਮਾਈ॥ [illegible] ਗੁਰੁ ਲਾਗੋ ਚੇਲੇ ਕੀ ਪਾਈ॥੧॥ ਏਕੁ ਅਚੰਭਉ ਸੁਨਹੁ ਤੁਮ੍ ਭਾਈ॥ ਦੇਖਤ ਸਿੰਘੁ ਚਰਾਵਤ ਗਾਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਲ ਕੀ
ਮਛੁਲੀ ਤਰਵਰਿ ਬਿਆਈ॥ ਦੇਖਤ ਕੁਤਰਾ ਲੈ ਗਈ ਬਿਲਾਈ॥੨॥ ਤਲੈ ਰੇ ਬੈਸਾ ਊਪਰਿ ਸੂਲਾ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਪੇਡਿ ਲਗੇ ਫਲ ਫੂਲਾ॥੩॥
ਘੋਰੈ ਚਰਿ ਭੈਸ ਚਰਾਵਨ ਜਾਈ॥ ਬਾਹਰਿ ਬੈਲੁ ਗੋਨਿ ਘਰਿ ਆਈ॥੪॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਜੋ ਇਸ ਪਦ ਬੂਝੈ॥ ਰਾਮ ਰਮਤ ਤਿਸੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੂ
ਝੈ॥੫॥੯॥੨੨॥

ਆਸਾ ਸ੍ਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੇ ਤਿਪਦੇ॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਬਿੰਦੁ ਤੇ ਜਿਨਿ ਪਿੰਡੁ ਕੀਆ ਅਗਨਿ ਕੁੰਡ ਰਹਾਇਆ॥ ਦਸ ਮਾਸ ਮਾਤਾ ਉਦਰਿ ਰਾਖਿਆ ਬਹੁਰਿ ਲਾਗੀ ਮਾਇਆ॥੧॥ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਾਹੇ ਕਉ ਲੋ
ਭਿ ਲਾਗੇ ਰਤਨ ਜਨਮੁ ਖੋਇਆ॥ ਪੂਰਬ ਜਨਮ ਕਰਮ ਭੂਮਿ ਬੀਜੁ ਨਾਹੀ ਬੋਇਆ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਬਾਰਿਕ ਤੇ ਬਿਰਧ ਭਇਆ ਹੋਨਾ ਸੋ ਸੋ
ਹੋਇਆ॥ ਜਾ ਜਮੁ ਆਇ ਝੋਟ ਪਕਰੈ ਤਬਹਿ ਕਾਹੇ ਰੋਇਆ॥੨॥ ਜੀਵਨੈ ਕੀ ਆਸ ਕਰਹਿ ਜਮੁ ਨਿਹਾਰੈ ਸਾਸਾ॥ ਬਾਜੀਗਰੀ ਸੰਸਾਰੁ ਕਬੀਰਾ
ਚੇਤਿ ਢਾਲਿ ਪਾਸਾ॥੩॥੧॥੨੩॥ ਆਸਾ॥ ਤਨੁ ਰੈਨੀ ਮਨੁ ਪੁਨ ਰਪਿ ਕਰਿ ਹਉ ਪਾਚਉ ਤਤ ਬਰਾਤੀ॥ ਰਾਮ ਰਾਇ ਸਿਉ ਭਾਵਰਿ ਲੈਹਉ ਆ
ਤਮਾ ਤਿਹ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ॥੧॥ ਗਾਉ ਗਾਉ ਰੀ ਦੁਲਹਨੀ ਮੰਗਲਚਾਰਾ॥ ਮੇਰੇ ਗ੍ਰਿਹ ਆਏ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਭਤਾਰਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਾਭਿ ਕਮਲ ਮਹਿ

ਬੇਦੀਰਚਿਲੇਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨਉਚਾਰਾ॥ਰਾਮਰਾਇਸੋਦੂਲਹੁਪਾਇਓਅਸਬਡਭਾਗਹਮਾਰਾ॥੨॥ਸੁਰਿਨਰਮੁਨਿਜਨਕਉਤਕਆਏਕੋਟਿਤੇਤੀ ੧੬੭
ਸਉਜਾਨਾਂ॥ਕਹਿਕਬੀਰਮੁਹਿਬਿਆਹਿਚਲੇਹੈਪੁਰਖੁਏਕੁਭਗਵਾਨਾ॥੩॥੨॥੨੪॥ ਆਸਾ॥ ਸਾਸੁਕੀਦੁਖੀਸਸੁਰਕੀਪਿਆਰੀਜੇਠ
ਕੇਨਾਮਿਡਰਉਰੇ॥ਸਖੀਸਹੇਲੀਨਨਦਗਹੇਲੀਦੇਵਰਕੈਬਿਰਹਿਜਰਉਰੇ॥੧॥ਮੇਰੀਮਤਿਬਉਰੀਮੈਰਾਮੁਬਿਸਾਰਿਓਕਿਨਬਿਧਿ
ਰਹਨਿਰਹਉਰੇ॥ਸੇਜੈਰਮਤੁਨੈਨਨਹੀਪੇਖਉਇਹੁਦੁਖੁਕਾਸਉਕਹਉਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਾਪੁਸਾਵਕਾਕਰੈਲਰਾਈਮਾਇਆਸਦਮ
ਤਵਾਰੀ॥ਬਡੇਭਾਈਕੈਜਬਸੰਗਿਹੋਤੀਤਬਹਉਨਾਹਪਿਆਰੀ॥੨॥ਕਹਤਕਬੀਰਪੰਚਕੋਝਗਰਾਝਗਰਤਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥
ਝੂਠੀਮਾਇਆਸਭੁਜਗੁਬਾਧਿਆਮੈਰਾਮਰਮਤਸੁਖੁਪਾਇਆ॥੩॥੩॥੨੫॥ ਆਸਾ॥ਹਮਘਰਿਸੂਤੁਤਨਹਿਨਿਤਤਾਨਾਕੰਠਿਜ
ਨੇਊਤੁਮਾਰੇ॥ਤੁਮਤਉਬੇਦਪੜਹੁਗਾਇਤ੍ਰੀਗੋਬਿੰਦੁਰਿਦੈਹਮਾਰੇ॥੧॥ਮੇਰੀਜਿਹਬਾਬਿਸਨੁਨੈਨਨਾਰਾਇਨਹਿਰਦੈਬਸਹਿਗੋਬਿ
ੰਦਾ॥ਜਮਦੁਆਰਜਬਪੂਛਸਿਬਵਰੇਤਬਕਿਆਕਹਸਿਮੁਕੰਦਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਮਗੋਰੂਤੁਮਗੁਆਰਗੁਸਾਈਜਨਮਜਨਮਰਖਵਾਰੇ॥
ਕਬਹੂੰਨਪਾਰਿਉਤਾਰਿਚਰਾਇਹੁਕੈਸੇਖਸਮਹਮਾਰੇ॥੨॥ਤੂੰਬਾਮਨੁਮੈਕਾਸੀਕਜੁਲਹਾਬੂਝਹੁਮੋਰਗਿਆਨਾ॥ਤੁਮਤਉਜਾਚੇਭੂਪ
ਤਿਰਾਜੇਹਰਿਸਿਉਮੋਰਧਿਆਨਾ॥੩॥੪॥੨੬॥ ਆਸਾ॥ਜਗਿਜੀਵਨੁਐਸਾਸੁਪਨੇਜੈਸਾਜੀਵਨੁਸੁਪਨਸਮਾਨੰ॥ਸਾਚੁਕਰਿਹ
ਮਗਾਠਿਦੀਨੀਛੋਡਿਪਰਮਨਿਧਾਨੰ॥੧॥ਬਾਬਾਮਾਇਆਮੋਹਹਿਤੁਕੀਨ॥ਜਿਨਿਗਿਆਨੁਰਤਨੁਹਿਰਿਲੀਨ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨੈਨਦੇ
ਖਿਪਤੰਗੁਉਰਝੈਪਸੁਨਦੇਖੈਆਗਿ॥ਕਾਲਫਾਸਨਮੁਗਧੁਚੇਤੈਕਨਿਕਕਾਮਿਨਿਲਾਗਿ॥੨॥ਕਰਿਬਿਚਾਰੁਬਿਕਾਰਪਰਹਰਿਤਰਨਤਾਰ
ਨਸੋਇ॥ਕਹਿਕਬੀਰਜਗਜੀਵਨੁਐਸਾਦੁਤੀਅਨਾਹਿਕੋਇ॥੩॥੫॥ ੨੭॥ ਆਸਾ॥ ਜਉਮੈਰੂਪਕੀਏਬਹੁਤੇਰੇਅਬਫੁਨਿ
ਰੂਪੁਨਹੋਈ॥ਤਾਗਾਤੰਤੁਸਾਜੁਸਭੁਥਾਕਾਰਾਮਨਾਮਬਸਿਹੋਈ॥੧॥ਅਬਮੋਹਿਨਾਚਨੋਨਆਵੈ॥ਮੇਰਾਮਨੁਮੰਦਰੀਆਨਬਜਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ
॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਮਾਇਆਲੈਜਾਰੀਤ੍ਰਿਸਨਾਗਾਗਰਿਫੂਟੀ॥ਕਾਮਚੋਲਨਾਭਇਆਹੈਪੁਰਾਨਾਗਇਆਭਰਮੁਸਭੁਛੂਟੀ॥੨॥ਸਰਬਭੂਤਏ
ਕੈਕਰਿਜਾਨਿਆਚੂਕੇਬਾਦਬਿਬਾਦਾ॥ਕਹਿਕਬੀਰਮੈਪੂਰਾਪਾਇਆਭਏਰਾਮਪਰਸਾਦਾ॥੩॥ ੬॥੨੮॥ ਆਸਾ॥
ਰੋਜਾਧਰੈਮਨਾਵੈਅਲਹੁਸੁਆਦਤਿਜੀਅਸੰਘਾਰੈ॥ਆਪਾਦੇਖਿਅਵਰਨਹੀਦੇਖੈਕਾਹੇਕਉਝਖਮਾਰੈ॥੧॥ਕਾਜੀਸਾਹਿਬੁਏਕੁ
ਤੋਹੀਮਹਿਤੇਰਾਸੋਚਿਬਿਚਾਰਿਨਦੇਖੈ॥ਖਬਰਿਨਕਰਹਿਦੀਨਕੇਬਉਰੇਤਾਤੇਜਨਮੁਅਲੇਖੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਚੁਕਤੇਬਬਖਾਨੈ
ਅਲਹੁਨਾਰਿਪੁਰਖੁਨਹੀਕੋਈ॥ਪਢੇਗੁਨੇਨਾਹੀਕਛੁਬਉਰੇਜਉਦਿਲਮਹਿਖਬਰਿਨਹੋਈ॥੨॥ਅਲਹੁਗੈਬੁਸਗਲਘਟਭੀਤਰਿ
ਹਿਰਦੈਲੇਹੁਬਿਚਾਰੀ॥ਹਿੰਦੂਤੁਰਕਦੁਹੂੰਮਹਿਏਕੈਕਹੈਕਬੀਰਪੁਕਾਰੀ॥੩॥੭॥੨੯॥ ਆਸਾ॥ ਕੀਓਸੀਗਾਰੁਮਿਲਨਕੈਤਾਈ॥
ਹਰਿਨਮਿਲੇਜਗਜੀਵਨਗੁਸਾਈ॥੧॥ਹਰਿਮੇਰੋਪਿਰੁਹਉਹਰਿਕੀਬਹੁਰੀਆ॥ਰਾਮਬਡੇਮੈਤਨਕਲਹੁਰੀਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਧਨਪਿਰਏਕੈਸੰਗਿਬਸੇਰਾ॥ਸੇਜਏਕਪੈਮਿਲਨੁਦੁਹੇਰਾ॥੨॥ਧੰਨਿਸੁਹਾਗਨਿਜੋਪੀਅਭਾਵੈ॥ਕਹਿਕਬੀਰਫਿਰਿਜਨਮਿਨਆ
ਵੈ॥੩॥੮॥੩੦॥

ਆਸਾਸ੍ਰੀਕਬੀਰਜੀਉਕੇਦੁਪਦੇ॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਹੀਰੈਹੀਰਾਬੇਧਿਪਵਨਮਨੁਸਹਜੇਰਹਿਆਸਮਾਈ॥ਸਗਲਜੋਤਿਇਨਿਹੀਰੈਬੇਧੀਸਤਿਗੁਰਬਚਨੀਮੈਪਾਈ॥੧॥ਹਰਿਕੀਕ
ਥਾਅਨਾਹਦਬਾਨੀ॥ਹੰਸੁਹੋਇਹੀਰਾਲੇਇਪਛਾਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਹਿਕਬੀਰਹੀਰਾਅਸਦੇਖਿਓਜਗਮਹਿਰਹਾਸਮਾਈ॥

ਉ

[illegible] ਗੁਪਤੁ ਹੀਰਾ ਪ੍ਰਗਟਿ ਭਇਓ ਜਬ ਗੁਰ ਗਮ ਦੀਆ ਦਿਖਾਈ ॥੪॥੧॥੩੧॥

ਆਸਾ ॥ ਪਹਿਲੀ ਕਰੂਪਿ ਕੁਜਾਤਿ ਕੁਲਖਨੀ ਸਾਹੁਰੈ ਪੇਈਐ ਬੁਰੀ ॥ ਅਬ ਕੀ ਸਰੂਪਿ ਸੁਜਾਨਿ ਸੁਲਖਨੀ ਸਹਜੇ ਉਦਰਿ ਧਰੀ ॥੧॥ ਭਲੀ ਸਰੀ ਮੁਈ ਮੇਰੀ ਪਹਿਲੀ ਬਰੀ ॥ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਜੀਵਉ ਮੇਰੀ ਅਬ ਕੀ ਧਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜਬ ਲਹੁਰੀ ਆਈ ਬਡੀ ਕਾ ਸੁਹਾਗੁ ਟਰਿਓ ॥ ਲਹੁਰੀ ਸੰਗਿ ਭਈ ਅਬ ਮੇਰੈ ਜੇਠੀ ਅਉਰੁ ਧਰਿਓ ॥੨॥੩੨॥

ਆਸਾ ॥ ਮੇਰੀ ਬਹੁਰੀਆ ਕੋ ਧਨੀਆ ਨਾਉ ॥ ਲੇ ਰਾਖਿਓ ਰਾਮ ਜਨੀਆ ਨਾਉ ॥੧॥ ਇਨ੍ ਮੁੰਡੀਅਨ ਮੇਰਾ ਘਰੁ ਧੁੰਧਰਾਵਾ ॥ ਬਿਟਵਹਿ ਰਾਮ ਰਮਊਆ ਲਾਵਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਹਤੁ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੁ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥ ਇਨ੍ ਮੁੰਡੀਅਨ ਮੇਰੀ ਜਾਤਿ ਗਵਾਈ ॥੨॥੩੩॥

ਆਸਾ ॥ ਦੁਪਦੇ ॥ ਰਹੁ ਰਹੁ ਰੀ ਬਹੁਰੀਆ ਘੂੰਘਟੁ ਜਿਨਿ ਕਾਢੈ ॥ ਅੰਤ ਕੀ ਬਾਰ ਲਹੈਗੀ ਨ ਆਢੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਘੂੰਘਟੁ ਕਾਢਿ ਗਈ ਤੇਰੀ ਆਗੈ ॥ ਉਨ ਕੀ ਗੈਲਿ ਤੋਹਿ ਜਿਨਿ ਲਾਗੈ ॥੧॥ ਘੂੰਘਟ ਕਾਢੇ ਕੀ ਇਹੈ ਬਡਾਈ ॥ ਦਿਨ ਦਸ ਪਾਂਚ ਬਹੂ ਭਲੇ ਆਈ ॥੨॥ ਘੂੰਘਟੁ ਤੇਰੋ ਤਉ ਪਰਿ ਸਾਚੈ ॥ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ਕੂਦਹਿ ਅਰੁ ਨਾਚੈ ॥੩॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਬਹੂ ਤਬ ਜੀਤੈ ॥ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਜਨਮੁ ਬਿਤੀਤੈ ॥੪॥੧॥੩੪॥

ਆਸਾ ॥ ਕਰਵਤੁ ਭਲਾ ਨ ਕਰਵਟ ਤੇਰੀ ॥ ਲਾਗੁ ਗਲੇ ਸੁਨੁ ਬਿਨਤੀ ਮੇਰੀ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਮੁਖੁ ਫੇਰਿ ਪਿਆਰੇ ॥ ਕਰਵਟੁ ਦੇ ਮੋ ਕਉ ਕਾਹੇ ਕਉ ਮਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਉ ਤਨੁ ਚੀਰਹਿ ਅੰਗੁ ਨ ਮੋਰਉ ॥ ਪਿੰਡੁ ਪਰੈ ਤਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਤੋਰਉ ॥੧॥ ੨॥ ਹਮ ਤੁਮ ਬੀਚੁ ਭਇਓ ਨਹੀ ਕੋਈ ॥ ਤੁਮਹਿ ਸੁ ਕੰਤ ਨਾਰਿ ਹਮ ਸੋਈ ॥੩॥ ਕਹਤੁ ਕਬੀਰੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਲੋਈ ॥ ਅਬ ਤੁਮਰੀ ਪਰਤੀਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥੪॥੨॥੩੫॥

ਆਸਾ ॥ ਕੋਰੀ ਕੋ ਕਾਹੂ ਮਰਮੁ ਨ ਜਾਨਾਂ ॥ ਸਭੁ ਜਗੁ ਆਨਿ ਤਨਾਇਓ ਤਾਨਾਂ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਬ ਤੁਮ ਸੁਨਿ ਲੇ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨਾਂ ॥ ਤਬ ਹਮ ਇਤਨਕੁ ਪਸਰਿਓ ਤਾਨਾਂ ॥੧॥ ਧਰਨਿ ਅਕਾਸ ਕੀ ਕਰਗਹ ਬਨਾਈ ॥ ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਦੁਇ ਸਾਥ ਚਲਾਈ ॥੨॥ ਪਾਈ ਜੋਰਿ ਬਾਤ ਇਕ ਕੀਨੀ ਤਹ ਤਾਂਤੀ ਮਨੁ ਮਾਨਾਂ ॥ ਜੋਲਾਹੇ ਘਰੁ ਅਪਨਾ ਚੀਨਾਂ ਘਟ ਹੀ ਰਾਮੁ ਪਛਾਨਾਂ ॥੩॥ ਕਹਤੁ ਕਬੀਰੁ ਕਾਰਗਹ ਤੋਰੀ ॥ ਸੂਤੈ ਸੂਤ ਮਿਲਾਏ ਕੋਰੀ ॥੪॥੩॥੩੬॥

ਆਸਾ ॥ ਅੰਤਰਿ ਮੈਲੁ ਜੇ ਤੀਰਥ ਨਾਵੈ ਤਿਸੁ ਬੈਕੁੰਠ ਨ ਜਾਨਾਂ ॥ ਲੋਕ ਪਤੀਣੇ ਕਛੂ ਨ ਹੋਵੈ ਨਾਹੀ ਰਾਮੁ ਅਜਾਨਾ ॥੧॥ ਪੂਜਹੁ ਰਾਮੁ ਏਕੁ ਹੀ ਦੇਵਾ ॥ ਸਾਚਾ ਨਾਵਣੁ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਲ ਕੈ ਮਜਨਿ ਜੇ ਗਤਿ ਹੋਵੈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਮੇਂਡੁਕ ਨਾਵਹਿ ॥ ਜੈਸੇ ਮੇਂਡੁਕ ਤੈਸੇ ਓਇ ਨਰ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋਨੀ ਆਵਹਿ ॥੨॥ ਮਨਹੁ ਕਠੋਰੁ ਮਰੈ ਬਾਨਾਰਸਿ ਨਰਕੁ ਨ ਬਾਂਚਿਆ ਜਾਈ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਸੰਤੁ ਮਰੈ ਹਾੜੰਬੈ ਤ ਸਗਲੀ ਸੈਨ ਤਰਾਈ ॥੩॥ ਦਿਨਸੁ ਨ ਰੈਨਿ ਬੇਦੁ ਨਹੀ ਸਾਸਤ੍ਰ ਤਹਾ ਬਸੈ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਨਰ ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਵਹੁ ਬਾਵਰਿਆ ਸੰਸਾਰਾ ॥੪॥੪॥੩੭॥ ੩

ਆਸਾ ਬਾਣੀ ਸ੍ਰੀ ਨਾਮਦੇਉ ਜੀ ਕੀ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਏਕ ਅਨੇਕ ਬਿਆਪਕ ਪੂਰਕ ਜਤ ਦੇਖਉ ਤਤ ਸੋਈ ॥ ਮਾਇਆ ਚਿਤ੍ਰ ਬਚਿਤ੍ਰ ਬਿਮੋਹਿਤ ਬਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥੧॥ ਸਭੁ ਗੋਬਿੰਦੁ ਹੈ ਸਭੁ ਗੋਬਿੰਦੁ ਹੈ ਗੋਬਿੰਦ ਬਿਨੁ ਨਹੀ ਕੋਈ ॥ ਸੂਤੁ ਏਕੁ ਮਣਿ ਸਤ ਸਹੰਸ ਜੈਸੇ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਲ ਤਰੰਗ ਅਰੁ ਫੇਨ ਬੁਦਬੁਦਾ ਜਲ ਤੇ ਭਿੰਨ ਨ ਹੋਈ ॥ ਇਹੁ ਪਰਪੰਚੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਲੀਲਾ ਬਿਚਰਤ ਆਨ ਨ ਹੋਈ ॥੨॥ ਮਿਥਿਆ ਭਰਮੁ ਅਰੁ ਸੁਪਨ ਮਨੋਰਥ ਸਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਜਾਨਿਆ ॥ ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਮਨਸਾ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸੀ ਜਾਗਤ ਹੀ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥੩॥ ਕਹਤ ਨਾਮਦੇਉ ਹਰਿ ਕੀ ਰਚਨਾ ਦੇਖਹੁ ਰਿਦੈ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਕੇਵਲ ਏਕ ਮੁਰਾਰੀ ॥੪॥੧॥

ਆਸਾ ॥ ਆਨੀਲੇ ਕੁੰਭ ਭਰਾਈਲੇ ਊਦਕ ਠਾਕੁਰ ਕਉ ਇਸਨਾਨੁ ਕਰਉ ॥ ਬਇਆਲੀਸ ਲਖ ਜੀ ਜਲ ਮਹਿ ਹੋਤੇ ਬੀਠਲੁ ਭੈਲਾ ਕਾਇ ਕਰਉ ॥੧॥ ਜਤ੍ਰ ਜਾਉ ਤਤ ਬੀਠਲੁ ਭੈਲਾ ॥ ਮਹਾ ਅਨੰਦ ਕਰੇ ਸਦ ਕੇਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਨੀਲੇ ਫੂਲ ਪਰੋਈਲੇ ਮਾਲਾ ਠਾਕੁਰ ਕੀ ਹਉ ਪੂਜ ਕਰਉ ॥ ਪਹਿਲੇ ਬਾਸੁ ਲਈ ਹੈ ਭਵਰਹ ਬੀਠਲ ਭੈਲਾ ਕਾਇ ਕਰਉ ॥੨॥

॥ਰਹਾਉ॥

ਆਨੀਲੇ ਦੂਧੁ ਰੀਧਾਈਲੇ ਖੀਰੰ ਠਾਕੁਰ ਕਉ ਨੈਵੇਦੁ ਕਰਉ ॥ ਪਹਿਲੇ ਦੂਧੁ ਬਿਟਾਰਿਓ ਬਛਰੈ ਬੀਠਲੁ ਤੈਲੋ ਕਾਇ ਕਰਉ ॥੩॥ ਈਭੈ ਬੀਠਲੁ ਊਭੈ ਬੀਠ
ਲੁ ਬੀਠੁਲ ਬਿਨੁ ਸੰਸਾਰੁ ਨਹੀ ॥ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਨਾਮਾ ਪ੍ਰਣਵੈ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਤੂੰ ਸਰਬ ਮਹੀ ॥੪॥੨॥ ਆਸਾ ॥ ਮਨੁ ਮੇਰੋ ਗਜੁ ਜਿਹਬਾ ਮੇਰੀ ਕਾਤੀ ॥
ਮਪਿ ਮਪਿ ਕਾਟਉ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸੀ ॥੧॥ ਕਹਾ ਕਰਉ ਜਾਤੀ ਕਹ ਕਰਉ ਪਾਤੀ ॥ ਰਾਮ ਕੋ ਨਾਮੁ ਜਪਉ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਾਂਗਨਿ ਰਾਂਗਉ
ਸੀਵਨਿ ਸੀਵਉ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਘਰੀਅ ਨ ਜੀਵਉ ॥੨॥ ਭਗਤਿ ਕਰਉ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵਉ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਅਪਨਾ ਖਸਮੁ ਧਿਆਵਉ ॥੩॥ ਸੁਇ
ਨੇ ਕੀ ਸੂਈ ਰੁਪੇ ਕਾ ਧਾਗਾ ॥ ਨਾਮੇ ਕਾ ਚਿਤੁ ਹਰਿ ਸਿਉ ਲਾਗਾ ॥੪॥੩॥ ਆਸਾ ॥ ਸਾਪੁ ਕੁੰਚ ਛੋਡੈ ਬਿਖੁ ਨਹੀ ਛਾਡੈ ॥ ਉਦਕ ਮਾਹਿ ਜੈਸੇ ਬਗੁ ਧਿ
ਆਨੁ ਮਾਂਡੈ ॥੧॥ ਕਾਹੇ ਕਉ ਕੀਜੈ ਧਿਆਨੁ ਜਪੰਨਾ ॥ ਜਬ ਤੇ ਸੁਧੁ ਨਾਹੀ ਮਨੁ ਅਪਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿੰਘਚ ਭੋਜਨੁ ਜੋ ਨਰੁ ਜਾਨੈ ॥ ਐਸੇ ਹੀ ਠਗਦੇ
ਉ ਬਖਾਨੈ ॥੨॥ ਨਾਮੇ ਕੇ ਸੁਆਮੀ ਲਾਹਿ ਲੇ ਝਗਰਾ ॥ ਰਾਮ ਰਸਾਇਨ ਪੀਉ ਰੇ ਦਗਰਾ ॥੩॥੪॥ ਆਸਾ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਿ ਚੀਨ੍ਹਸੀ ਆਸਾ ਤੇ ਸੀ
ਨ ਭਾਵਸੀ ॥ ਰਾਮਾ ਭਗਤਹ ਚੇਤੀਅਲੇ ਅਚਿੰਤ ਮਨੁ ਰਾਖਸੀ ॥੧॥ ਕੈਸੇ ਮਨ ਤਰਹਿਗਾ ਰੇ ਸੰਸਾਰੁ ਸਾਗਰੁ ਬਿਖੈ ਕੋ ਬਨਾ ॥ ਝੂਠੀ ਮਾਇਆ ਦੇਖਿ ਕੈ
ਭੂਲਾ ਰੇ ਮਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਛੀਪੇ ਕੇ ਘਰਿ ਜਨਮੁ ਦੈਲਾ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸੁ ਭੈਲਾ ॥ ਸੰਤਹ ਕੈ ਪਰਸਾਦਿ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਭੇਟੁਲਾ ॥੨॥੫॥

ਆਸਾ ਬਾਣੀ ਸ੍ਰੀ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ ਕੀ ॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਮ੍ਰਿਗ ਮੀਨ ਭ੍ਰਿੰਗ ਪਤੰਗ ਕੁੰਚਰ ਏਕ ਦੋਖ ਬਿਨਾਸ ॥ ਪੰਚ ਦੋਖ ਅਸਾਧ ਜਾ ਮਹਿ ਤਾ ਕੀ ਕੇਤਕ ਆਸ ॥੧॥ ਮਾਧਉ ਅਬਿਦਿਆ ਹਿਤ ਕੀਨ ॥ ਬਿਬੇ
ਕ ਦੀਪ ਮਲੀਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤ੍ਰਿਗਦ ਜੋਨਿ ਅਚੇਤ ਸੰਭਵ ਪੁੰਨ ਪਾਪ ਅਸੋਚ ॥ ਮਾਨੁਖਾ ਅਵਤਾਰ ਦੁਲਭ ਤਿਹੀ ਸੰਗਤਿ ਪੋਚ ॥੨॥ ਜੀ
ਅ ਜੰਤ ਜਹਾ ਜਹਾ ਲਗੁ ਕਰਮ ਕੇ ਬਸਿ ਜਾਇ ॥ ਕਾਲ ਫਾਸ ਅਬਧ ਲਾਗੇ ਕਛੁ ਨ ਚਲੈ ਉਪਾਇ ॥੩॥ ਰਵਿਦਾਸ ਦਾਸ ਉਦਾਸ ਤਜੁ ਭ੍ਰਮੁ ਤਪ
ਨ ਤਪੁ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ॥ ਭਗਤ ਜਨ ਭੈ ਹਰਨ ਪਰਮਾਨੰਦ ਕਰਹੁ ਨਿਦਾਨ ॥੪॥੧॥ ਆਸਾ ॥ ਸੰਤ ਤੁਝੀ ਤਨੁ ਸੰਗਤਿ ਪ੍ਰਾਨ ॥ ਸਤਿਗੁਰ
ਗਿਆਨ ਜਾਨੈ ਸੰਤ ਦੇਵਾ ਦੇਵ ॥੧॥ ਸੰਤ ਚੀ ਸੰਗਤਿ ਸੰਤ ਕਥਾ ਰਸੁ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰੇਮ ਮਾਝੈ ਦੀਜੈ ਦੇਵਾ ਦੇਵ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤ ਆਚਰਣ ਸੰਤ ਚੋ ਮਾਰ
ਗੁ ਸੰਤ ਚ ਓਲ੍ਹਗ ਓਲ੍ਹਗਣੀ ॥ ਅਉਰ ਇਕ ਮਾਗਉ ਭਗਤਿ ਚਿੰਤਾਮਣਿ ॥ ਜਣੀ ਲਖਾਵਹੁ ਅਸੰਤ ਪਾਪੀ ਸਣਿ ॥੨॥ ਰਵਿਦਾਸੁ ਭਣੈ ਜੋ ਜਾਣੈ ਸੋ
ਜਾਣੁ ॥ ਸੰਤ ਅਨੰਤਹਿ ਅੰਤਰੁ ਨਾਹੀ ॥੩॥੨॥ ਆਸਾ ॥ ਤੁਮ ਚੰਦਨ ਹਮ ਇਰੰਡ ਬਾਪੁਰੇ ਸੰਗਿ ਤੁਮਾਰੇ ਬਾਸਾ ॥ ਨੀਚ ਰੂਖ ਤੇ ਊਚ ਭਏ ਹੈ ਗੰ
ਧ ਸੁਗੰਧ ਨਿਵਾਸਾ ॥੧॥ ਮਾਧਉ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਸਰਨਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਹਮ ਅਉਗਨ ਤੁਮ ਉਪਕਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਮ ਮਖਤੂਲ ਸੁਪੇਦ ਸ
ਪੀਅਲ ਹਮ ਬਪੁਰੇ ਜਸ ਕੀਰਾ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਰਹੀਐ ਮਾਧਉ ਜੈਸੇ ਮਧੁਪ ਮਖੀਰਾ ॥੨॥ ਜਾਤੀ ਓਛਾ ਪਾਤੀ ਓਛਾ ਓਛਾ ਜਨਮੁ
ਹਮਾਰਾ ॥ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕੀਨੀ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਚਮਾਰਾ ॥੩॥੩॥ ਆਸਾ ॥ ਕਹਾ ਭਇਓ ਜਉ ਤਨੁ ਭਇਓ ਛਿਨੁ ਛਿਨੁ ॥ ਪ੍ਰੇਮੁ ਜਾਇ
ਤਉ ਡਰਪੈ ਤੇਰੋ ਜਨੁ ॥੧॥ ਤੁਝਹਿ ਚਰਨ ਅਰਬਿੰਦ ਭਵਨ ਮਨੁ ॥ ਪਾਨ ਕਰਤ ਪਾਇਓ ਰਾਮਈਆ ਧਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਪਤਿ ਬਿਪਤਿ ਪਟਲ ਮਾ
ਇਆ ਧਨੁ ॥ ਤਾ ਮਹਿ ਮਗਨ ਹੋਤ ਨ ਤੇਰੋ ਜਨੁ ॥੨॥ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ ਜੇਵਰੀ ਬਾਧਿਓ ਤੇਰੋ ਜਨ ॥ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਛੂਟਿਬੋ ਕਵਨ ਗੁਨ ॥੩॥੪॥ ਪਾਇਓ
ਆਸਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਜਨ ਗਏ ਨਿਸਤਰਿ ਤਰੇ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕਬੀਰ ਉਜਾਗਰ ॥ ਜਨਮ ਜ ਰਹਾਉ ॥
ਨਮ ਕੇ ਕਾਟੇ ਕਾਗਰ ॥੧॥ ਨਿਮਤ ਨਾਮਦੇਉ ਦੂਧੁ ਪੀਆਇਆ ॥ ਤਉ ਜਗ ਜਨਮ ਸੰਕਟ ਨਹੀ ਆਇਆ ॥੨॥ ਜਨ ਰਵਿਦਾਸ ਰਾਮ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥
ਇਉ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਰਕ ਨਹੀ ਜਾਤਾ ॥੩॥੫॥ ਆਸਾ ॥ ਮਾਟੀ ਕੋ ਪੁਤਰਾ ਕੈਸੇ ਨਚਤੁ ਹੈ ॥ ਦੇਖੈ ਦੇਖੈ ਸੁਨੈ ਬੋਲੈ ਦਉਰਿਓ ਫਿਰਤੁ ਹੈ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਜਬ ਕਛੁ ਪਾਵੈ ਤਬ ਗਰਬੁ ਕਰਤੁ ਹੈ ॥ ਮਾਇਆ ਗਈ ਤਬ ਰੋਵਨੁ ਲਗਤੁ ਹੈ ॥੧॥ ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮ ਰਸ ਕਸਹਿ ਲੁਭਾਨਾ ॥ ਬਿਨਸਿ ਗ
ਇਆ ਜਾਇ ਕਹੂੰ ਸਮਾਨਾ ॥੨॥ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਬਾਜੀ ਜਗੁ ਭਾਈ ॥ ਬਾਜੀਗਰ ਸਉ ਮੋਹਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਨਿ ਆਈ ॥੩॥੬॥

ਆਸਾ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਧੰਨੇ ਜੀ ਕੀ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਭ੍ਰਮਤ ਫਿਰਤ ਬਹੁ ਜਨਮ ਬਿਲਾਨੇ ਤਨੁ ਮਨੁ ਧਨੁ ਨਹੀ ਧੀਰੇ ॥ ਲਾਲਚ ਬਿਖੁ ਕਾਮ ਲੁਬਧ ਰਾਤਾ ਮਨਿ ਬਿਸਰੇ ਪ੍ਰਭ ਹੀਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਖੁ ਫਲ ਮੀਠ ਲਗੇ ਮਨ ਬਉਰੇ ਚਾਰ ਬਿਚਾਰ ਨ ਜਾਨਿਆ ॥ ਗੁਨ ਤੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਢੀ ਅਨ ਭਾਂਤੀ ਜਨਮ ਮਰਨ ਫਿਰਿ ਤਾਨਿਆ ॥੧॥ ਜੁਗਤਿ ਜਾਨਿ ਨਹੀ ਰਿਦੈ ਨਿਵਾਸੀ ਜਲਤ ਜਾਲ ਜਮ ਫੰਧ ਪਰੇ ॥ ਬਿਖੁ ਫਲ ਸੰਚਿ ਭਰੇ ਮਨ ਐਸੇ ਪਰਮ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਭ ਮਨ ਬਿਸਰੇ ॥੨॥ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਵੇਸੁ ਗੁਰਹਿ ਧਨੁ ਦੀਆ ਧਿਆਨੁ ਮਾਨੁ ਮਨ ਏਕ ਮਏ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਮਾਨੀ ਸੁਖੁ ਜਾਨਿਆ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਨੇ ਮੁਕਤਿ ਭਏ ॥੩॥ ਜੋਤਿ ਸਮਾਇ ਸਮਾਨੀ ਜਾ ਕੈ ਅਛਲੀ ਪ੍ਰਭੁ ਪਹਿਚਾਨਿਆ ॥ ਧੰਨੈ ਧਨੁ ਪਾਇਆ ਧਰਣੀਧਰੁ ਮਿਲਿ ਜਨ ਸੰਤ ਸਮਾਨਿਆ ॥੪॥੧॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਬਿੰਦ ਸੰਗਿ ਨਾਮਦੇਉ ਮਨੁ ਲੀਣਾ ॥ ਆਢ ਦਾਮ ਕੋ ਛੀਪਰੋ ਹੋਇਓ ਲਾਖੀਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬੁਨਨਾ ਤਨਨਾ ਤਿਆਗਿ ਕੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ਚਰਨ ਕਬੀਰਾ ॥ ਨੀਚ ਕੁਲਾ ਜੋਲਾਹਰਾ ਭਇਓ ਗੁਨੀਯ ਗਹੀਰਾ ॥੧॥ ਰਵਿਦਾਸੁ ਢੁਵੰਤਾ ਢੋਰ ਨੀਤਿ ਤਿਨਿ ਤਿਆਗੀ ਮਾਇਆ ॥ ਪਰਗਟੁ ਹੋਆ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ॥੨॥ ਸੈਨੁ ਨਾਈ ਬੁਤਕਾਰੀਆ ਓਹੁ ਘਰਿ ਘਰਿ ਸੁਨਿਆ ॥ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਭਗਤਾ ਮਹਿ ਗਨਿਆ ॥੩॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਸੁਨਿ ਕੈ ਜਾਟਰੋ ਉਠਿ ਭਗਤੀ ਲਾਗਾ ॥ ਮਿਲੇ ਪ੍ਰਤਖਿ ਗੁਸਾਈਆ ਧੰਨਾ ਵਡਭਾਗਾ ॥੪॥੨॥ ਆਸਾ ॥ ਰੇ ਚਿਤ ਚੇਤਸਿ ਕੀ ਨ ਦਯਾਲ ਦਮੋਦਰ ਬਿਬਹਿ ਨ ਜਾਨਸਿ ਕੋਈ ॥ ਜੇ ਧਾਵਹਿ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਖੰਡ ਕਉ ਕਰਤਾ ਕਰੈ ਸੁ ਹੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਨਨੀ ਕੇਰੇ ਉਦਰ ਉਦਕ ਮਹਿ ਪਿੰਡੁ ਕੀਆ ਦਸ ਦੁਆਰਾ ॥ ਦੇਇ ਅਹਾਰੁ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਰਾਖੈ ਐਸਾ ਖਸਮੁ ਹਮਾਰਾ ॥੧॥ ਕੁੰਮੀ ਜਲ ਮਾਹਿ ਤਨ ਤਿਸੁ ਬਾਹਰਿ ਪੰਖ ਖੀਰੁ ਤਿਨ ਨਾਹੀ ॥ ਪੂਰਨ ਪਰਮਾਨੰਦ ਮਨੋਹਰ ਸਮਝਿ ਦੇਖੁ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥੨॥ ਪਾਖਣਿ ਕੀਟੁ ਗੁਪਤੁ ਹੋਇ ਰਹਤਾ ਤਾ ਚੋ ਮਾਰਗੁ ਨਾਹੀ ॥ ਕਹੈ ਧੰਨਾ ਪੂਰਨ ਤਾਹੂ ਕੋ ਮਤ ਰੇ ਜੀਅ ਡਰਾਂਹੀ ॥੩॥੩॥

ਆਸਾ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀਉ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਦਿਲਹੁ ਮੁਹਬਤਿ ਜਿੰਨ੍ ਸੇਈ ਸਚਿਆ ॥ ਜਿਨ੍ ਮਨਿ ਹੋਰੁ ਮੁਖਿ ਹੋਰੁ ਸਿ ਕਾਂਢੇ ਕਚਿਆ ॥੧॥ ਰਤੇ ਇਸਕ ਖੁਦਾਇ ਰੰਗਿ ਦੀਦਾਰ ਕੇ ॥ ਵਿਸਰਿਆ ਜਿਨ੍ ਨਾਮੁ ਤੇ ਭੁਇ ਭਾਰੁ ਥੀਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪਿ ਲੀਏ ਲੜਿ ਲਾਇ ਦਰਿ ਦਰਵੇਸ ਸੇ ॥ ਤਿਨ ਧੰਨੁ ਜਣੇਦੀ ਮਾਉ ਆਏ ਸਫਲੁ ਸੇ ॥੨॥ ਪਰਵਦਗਾਰ ਅਪਾਰ ਅਗਮ ਬੇਅੰਤ ਤੂ ॥ ਜਿਨਾ ਪਛਾਤਾ ਸਚੁ ਚੁੰਮਾ ਪੈਰ ਮੂੰ ॥੩॥ ਤੇਰੀ ਪਨਹ ਖੁਦਾਇ ਤੂ ਬਖਸੰਦਗੀ ॥ ਸੇਖ ਫਰੀਦੈ ਖੈਰੁ ਦੀਜੈ ਬੰਦਗੀ ॥੪॥੧॥ ਆਸਾ ॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਬੋਲੈ ਸੇਖ ਫਰੀਦੁ ਪਿਆਰੇ ਅਲਹ ਲਗੇ ॥ ਇਹੁ ਤਨੁ ਹੋਸੀ ਖਾਕ ਨਿਮਾਣੀ ਗੋਰ ਘਰੇ ॥੧॥ ਆਜੁ ਮਿਲਾਵਾ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਟਾਕਿਮ ਕੂੰਜੜੀਆ ਮਨਹੁ ਮਚਿੰਦੜੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੇ ਜਾਣਾ ਮਰਿ ਜਾਈਐ ਘੁਮਿ ਨ ਆਈਐ ॥ ਝੂਠੀ ਦੁਨੀਆ ਲਗਿ ਨ ਆਪੁ ਵਞਾਈਐ ॥੨॥ ਬੋਲੀਐ ਸਚੁ ਧਰਮੁ ਝੂਠੁ ਨ ਬੋਲੀਐ ॥ ਜੋ ਗੁਰੁ ਦਸੈ ਵਾਟ ਮੁਰੀਦਾ ਜੋਲੀਐ ॥੩॥ ਛੈਲ ਲੰਘੰਦੇ ਪਾਰਿ ਗੋਰੀ ਮਨੁ ਧੀਰਿਆ ॥ ਕੰਚਨ ਵੰਨੇ ਪਾਸੇ ਕਲਵਤਿ ਚੀਰਿਆ ॥੪॥ ਸੇਖ ਹੈਯਾਤੀ ਜਗਿ ਨ ਕੋਈ ਥਿਰੁ ਰਹਿਆ ॥ ਜਿਸੁ ਆਸਣਿ ਹਮ ਬੈਠੇ ਕੇਤੇ ਬੈਸਿ ਗਇਆ ॥੫॥ ਕਤਿਕ ਕੂੰਜਾਂ ਚੇਤਿ ਡਉ ਸਾਵਣਿ ਬਿਜੁਲੀਆਂ ॥ ਸੀਆਲੇ ਸੋਹੰਦੀਆਂ ਪਿਰ ਗਲਿ ਬਾਹੜੀਆਂ ॥੬॥ ਚਲੇ ਚਲਣਹਾਰ ਵਿਚਾਰਾ ਲੇਇ ਮਨੋ ॥ ਗੰਢੇਦਿਆਂ ਛਿਅ ਮਾਹ ਤੁੜੰਦਿਆ ਹਿਕੁ ਖਿਨੋ ॥੭॥ ਜਿਮੀ ਪੁਛੈ ਅਸਮਾਨ ਫਰੀਦਾ ਖੇਵਟ ਕਿੰਨਿ ਗਏ ॥ ਜਾਲਣ ਗੋਰਾਂ ਨਾਲਿ ਉਲਾਮੇ ਜੀਅ ਸਹੇ ॥੮॥੨॥

ਭਗਤਾਂ ਕੀ ਬਾਣੀ ਕਾ ਜੁਮਲਾ ਸ੍ਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੇ ੩੭ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ ਕੇ ੫ ॥ ਸ੍ਰੀ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ ਕੇ ੬ ॥ ਧੰਨੇ ਜੀ ਕੇ ੩ ॥ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ ਕੇ ੨ ॥

ਤਿਨ ਕਾ ਜੁਮਲਾ ੫੩ ॥

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ
ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧ ॥

ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਕਰੀ ਚਨਣਾਠੀਆ ਜੇ ਮਨੁ ਉਰਸਾ ਹੋਇ ॥ ਕਰਣੀ ਕੁੰਗੂ ਜੇ ਰਲੈ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਪੂਜਾ ਹੋਇ ॥੧॥ ਪੂਜਾ ਕੀਚੈ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪੂਜ ਨ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਾਹਰਿ ਦੇਵ ਪਖਾਲੀਅਹਿ ਜੇ ਮਨੁ ਧੋਵੈ ਕੋਇ ॥ ਜੂਠਿ ਲਹੈ ਜੀਉ ਮਾਜੀਐ ਮੋਖ ਪਇਆਣਾ ਹੋਇ ॥੨॥ ਪਸੂ ਮਿਲਹਿ ਚੰਗਿਆਈਆ ਖੜੁ ਖਾਵਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਦੇਹਿ ॥ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣੇ ਆਦਮੀ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣ ਕਰਮ ਕਰੇਹਿ ॥੩॥ ਨੇੜਾ ਹੈ ਦੂਰਿ ਨ ਜਾਣਿਅਹੁ ਨਿਤ ਸਾਰੇ ਸੰਮ੍ਹਾਲੇ ॥ ਜੋ ਦੇਵੈ ਸੋ ਖਾਵਣਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਾਚਾ ਹੇ ॥੪॥੧॥

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਨਾਭਿ ਕਮਲ ਤੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਉਪਜੇ ਬੇਦ ਪੜਹਿ ਮੁਖਿ ਕੰਠਿ ਸਵਾਰਿ ॥ ਤਾ ਕੋ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਈ ਲਖਣਾ ਆਵਤ ਜਾਤ ਰਹੈ ਗੁਬਾਰਿ ॥੧॥ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕਿਉ ਬਿਸਰਹਿ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰ ॥ ਜਾ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਜਨ ਪੂਰੇ ਮੁਨਿ ਜਨ ਸੇਵਹਿ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਵਿ ਸਸਿ ਦੀਪਕ ਜਾ ਕੇ ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਏਕਾ ਜੋਤਿ ਮੁਰਾਰਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਸੁ ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਿਰਮਲੁ ਮਨਮੁਖਿ ਰੈਣਿ ਅੰਧਾਰਿ ॥੨॥ ਸਿਧ ਸਮਾਧਿ ਕਰਹਿ ਨਿਤ ਝਗਰਾ ਦੁਹੁ ਲੋਚਨ ਕਿਆ ਹੇਰੈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਸਬਦੁ ਧੁਨਿ ਜਾਗੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਝਗਰੁ ਨਿਬੇਰੈ ॥੩॥ ਸੁਰਿ ਨਰ ਨਾਥ ਬੇਅੰਤ ਅਜੋਨੀ ਸਾਚੈ ਮਹਲਿ ਅਪਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਮਿਲੇ ਜਗਜੀਵਨ ਨਦਰਿ ਕਰਹੁ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੪॥੨॥

ਰਾਗੁ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਧ੍ਰਿਗੁ ਇਵੇਹਾ ਜੀਵਣਾ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਪਾਇ ॥ ਜਿਤੁ ਕੰਮਿ ਹਰਿ ਵੀਸਰੈ ਦੂਜੈ ਲਗੈ ਜਾਇ ॥੧॥ ਐਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀਐ ਮਨਾ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਗੋਵਿਦ ਪ੍ਰੀਤਿ ਊਪਜੈ ਅਵਰ ਵਿਸਰਿ ਸਭ ਜਾਇ ॥ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਚਿਤੁ ਗਹਿ ਰਹੈ ਜਰਾ ਕਾ ਭਉ ਨ ਹੋਵਈ ਜੀਵਨ ਪਦਵੀ ਪਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਿਉ ਇਕੁ ਸਹਜੁ ਉਪਜਿਆ ਵੇਖੁ ਜੈਸੀ ਭਗਤਿ ਬਨੀ ॥ ਆਪ ਸੇਤੀ ਆਪੁ ਖਾਇਆ ਤਾ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਆ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਈ ॥੨॥ ਬਿਨੁ ਭਾਗਾ ਐਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨ ਪਾਈਐ ਜੇ ਲੋਚੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਕੂੜੈ ਕੀ ਪਾਲਿ ਵਿਚਹੁ ਨਿਕਲੈ ਤਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਐਸੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਕਿਆ ਓਹੁ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਗੁਰ ਆਗੈ ਜੀਉ ਧਰੇਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਭਾਣਾ ਚਿਤਿ ਕਰੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਪੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇਇ ॥੪॥੧॥

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਤੁਮ ਸੇਵਾ ਕਰਹੁ ਦੂਜੀ ਸੇਵਾ ਕਰਹੁ ਨ ਕੋਇ ਜੀ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇ ਮਨਹੁ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਈਐ ਦੂਜੀ ਸੇਵਾ ਜਨਮੁ ਬਿਰਥਾ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥੧॥ ਹਰਿ ਮੇਰੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਰੀਤਿ ਹੈ ਹਰਿ ਮੇਰੀ ਹਰਿ ਮੇਰੀ ਕਥਾ ਕਹਾਨੀ ਜੀ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ਏਹਾ ਸੇਵ ਬਨੀ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਮੇਰਾ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਹਰਿ ਮੇਰਾ ਸਾਸਤ੍ਰ ਹਰਿ ਮੇਰਾ ਬੰਧਪੁ ਹਰਿ ਮੇਰਾ ਭਾਈ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਮੈ ਭੂਖ ਲਾਗੈ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤੈ ਹਰਿ ਮੇਰਾ ਸਾਕੁ ਅੰਤਿ ਹੋਇ ਸਖਾਈ ॥੨॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਹੋਰ ਰਾਸਿ ਕੂੜੀ ਹੈ ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ਨ ਜਾਈ ॥ ਹਰਿ ਮੇਰਾ ਧਨੁ ਮੇਰੈ ਸਾਥਿ ਚਾਲੈ ਜਹਾ ਹਉ ਜਾਉ ਤਹ ਜਾਈ ॥੩॥ ਸੋ ਝੂਠਾ ਜੋ ਝੂਠੇ ਲਾਗੈ ਝੂਠੇ ਕਰਮ ਕਮਾਈ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਕਾ ਭਾਣਾ ਹੋਆ ਕਹਣਾ ਕਛੂ ਨ ਜਾਈ ॥੪॥੨॥੪॥

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਜੁਗ ਮਾਹਿ ਨਾਮੁ ਦੁਲੰਭੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਵੇਖਹੁ ਕੋ ਵਿਉਪਾਇ ॥੧॥ ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਹਜੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾਂ ਭਉ ਪਾਏ ਆਪਣਾ ਬੈਰਾਗੁ ਉਪਜੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਬੈਰਾਗੈ ਤੇ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੨॥ ਸੇਇ ਮੁਕਤ ਜਿ ਮਨੁ ਜਿਣਹਿ ਫਿਰਿ ਧਾਤੁ ਨ ਲਾਗੈ ਆਇ ॥ ਦਸਵੈ ਦੁਆਰਿ ਰਹਤ ਕਰੇ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਤੇ ਗੁਰੁ ਹੋਇਆ ਵੇਖਹੁ ਤਿਸ ਕੀ ਰਜਾਇ ॥ ਇਹੁ

ਰਣੁ ਕਰਤ ਕਰੇ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਇ ॥੪॥੩॥੫॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਸਭੁ ਕੋ ਕਹੈ ਕਹਿਐ ਰਾਮੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਰਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਾ ਫਲੁ ਪਾਵੈ ਕੋਇ ॥੧॥ ਅੰਤਰਿ ਗੋਵਿੰਦ ਜਿਸੁ ਲਾਗੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਹਰਿ ਤਿਸੁ ਕਦੇ ਨ ਵੀਸਰੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਹਿ ਸਦਾ ਮਨਿ ਚੀਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਿਰਦੈ ਜਿਨ ਕੈ ਕਪਟੁ ਵਸੈ ਬਾਹਰਹੁ ਸੰਤ ਕਹਾਹਿ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮੂਲਿ ਨ ਚੁਕਈ ਅੰਤਿ ਗਏ ਪਛੁਤਾਹਿ ॥੨॥ ਅਨੇਕ ਤੀਰਥ ਜੇ ਜਤਨ ਕਰੈ ਤਾ ਅੰਤਰ ਕੀ ਹਉਮੈ ਕਦੇ ਨ ਜਾਇ ॥ ਜਿਸੁ ਨਰ ਕੀ ਦੁਬਿਧਾ ਨ ਜਾਇ ਧਰਮ ਰਾਇ ਤਿਸੁ ਦੇਇ ਸਜਾਇ ॥੩॥ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਵਿਚਹੁ ਹਉਮੈ ਮਾਰੇ ਤਾਂ ਹਰਿ ਭੇਟੈ ਸੋਈ ॥੪॥੪॥੬॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਸਾਂਤਿ ਸਦਾ ਮਤਿ ਨਿਹਚਲ ਜਿਸ ਕਾ ਅਭਿਮਾਨੁ ਗਵਾਏ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਜਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥੧॥ ਹਰਿ ਚੇਤਿ ਅਚੇਤ ਮਨਾ ਜੋ ਇਛਹਿ ਸੋ ਫਲੁ ਹੋਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਵਹਿ ਪੀਵਤ ਰਹਹਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੇ ਤਾ ਪਾਰਸੁ ਹੋਵੈ ਪਾਰਸੁ ਹੋਇ ਤ ਪੂਜ ਕਰਾਏ ॥ ਜੋ ਉਸੁ ਪੂਜੇ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਏ ਦੀਖਿਆ ਦੇਵੈ ਸਾਚੁ ਬੁਝਾਏ ॥੨॥ ਵਿਣੁ ਪਾਰਸੈ ਪੂਜ ਨ ਹੋਵਈ ਵਿਣੁ ਮਨ ਪਰਚੇ ਅਵਰਾ ਸਮਝਾਏ ॥ ਗੁਰੂ ਸਦਾਏ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧਾ ਕਿਸੁ ਓਹੁ ਮਾਰਗਿ ਪਾਏ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਵਿਣੁ ਨਦਰੀ ਕਿਛੂ ਨ ਪਾਈਐ ਜਿਸੁ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ਅਪਣਾ ਸਬਦੁ ਵਰਤਾਏ ॥੪॥੫॥੭॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਪੰਚਪਦੇ ॥ ਨਾ ਕਾਸੀ ਮਤਿ ਊਪਜੈ ਨਾ ਕਾਸੀ ਮਤਿ ਜਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਮਤਿ ਊਪਜੈ ਤਾ ਇਹ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕਥਾ ਤੂੰ ਸੁਣਿ ਰੇ ਮਨ ਸਬਦੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇ ॥ ਇਹ ਮਤਿ ਤੇਰੀ ਥਿਰੁ ਰਹੈ ਤਾਂ ਭਰਮੁ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਚਰਣ ਰਿਦੈ ਵਸਾਇ ਤੂ ਕਿਲਵਿਖ ਹੋਵਹਿ ਨਾਸੁ ॥ ਪੰਚ ਭੂ ਆਤਮਾ ਵਸਿ ਕਰਹਿ ਤਾ ਤੀਰਥ ਕਰਹਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥੨॥ ਮਨਮੁਖਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮੁਗਧੁ ਹੈ ਸੋਝੀ ਕਿਛੂ ਨ ਪਾਇ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨ ਬੁਝਈ ਅੰਤਿ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਇ ॥੩॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਕਾਸੀ ਸਭਿ ਤੀਰਥ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀਆ ਬੁਝਾਇ ॥ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਤਿਸੁ ਸੰਗਿ ਰਹਹਿ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੪॥ ੬॥ ੮॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੩

ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਪੰਡਿਤ ਸੁਣਿ ਸਿਖੁ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਜੇਤਾ ਪੜਹਿ ਪੜਤ ਗੁਣਤ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਹੋਈ ॥੧॥ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਤੂੰ ਲਾਗਿ ਰਹੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੋਝੀ ਹੋਈ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਰਸਨਾ ਚਾਖੁ ਤੂੰ ਤਾਂ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਮਨੁ ਸੰਤੋਖੀਐ ਤਾਂ ਫਿਰਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੂਖ ਨ ਹੋਈ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਘਟਿ ਚਾਨਣਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਾਵੈ ਸੋਇ ॥੩॥ ਸੁਣਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਤੂੰ ਨ ਬੁਝਹੀ ਤਾ ਫਿਰਹਿ ਬਾਰੋ ਬਾਰ ॥ ਸੋ ਮੂਰਖੁ ਜੋ ਆਪੁ ਨ ਪਛਾਣਈ ਸਚਿ ਨ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥੪॥ ਸਚੈ ਜਗਤੁ ਡਹਕਾਇਆ ਕਹਣਾ ਕਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਉ ਤਿਸ ਕੀ ਰਜਾਇ ॥੫॥ ੭॥੯॥

ਰਾਗੁ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਹਰਿ ਕੇ ਜਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਤਪੁਰਖਾ ਬਿਨਉ ਕਰਉ ਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥ ਹਮ ਕੀਰੇ ਕਿਰਮ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਕਰਿ ਦਇਆ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮੀਤ ਗੁਰਦੇਵ ਮੋ ਕਉ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਾਨ ਸਖਾਈ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਹਮਰੀ ਰਹਰਾਸਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕੇ ਵਡ ਭਾਗ ਵਡੇਰੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਰਧਾ ਹਰਿ ਪਿਆਸ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸਹਿ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਗੁਣ ਪਰਗਾਸਿ ॥੧॥ ੨॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਇਆ ਤੇ ਭਾਗਹੀਣ ਜਮ ਪਾਸਿ ॥ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਿ ਸੰਗਤਿ ਨਹੀ ਆਏ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵੇ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਾਸਿ ॥੩॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਜਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗਤਿ ਪਾਈ ਤਿਨ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਲਿਖਾਸਿ ॥ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਸਤਸੰਗਤਿ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਮਿਲਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿ ॥੪॥ ੧॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਗੋਵਿੰਦੁ ਗੋਵਿੰਦੁ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਤਿ

ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਹੁਕਮੁ ਬੁਝਿਆ ਏਕੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸਭੁ ਸਚੁ ਹੈ ਸਚੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੫॥

ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਪਾਇਆ ਪਰ ਘਰਿ ਜਾਇ ਨ ਕੋਇ ॥੨॥ ਕਥਨੀ ਬਦਨੀ ਜੇ ਕਰੇ ਮਨਮੁਖਿ ਬੂਝ ਨ ਹੋਇ ॥

ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਮੋਹੈ ॥ ਜਪਿ ਗੋਵਿੰਦੁ ਗੋਵਿੰਦੁ ਧਿਆਈਐ ਸਭ ਕਉ ਦਾਨੁ ਦੇਇ ਪ੍ਰਭੁ ਓਹੈ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਜਨਾ ਮੋ ਕਉ ਗੋਵਿੰਦੁ ਗੋਵਿੰਦੁ ਗੋਵਿੰਦੁ
ਮਨੁ ਮੋਹੈ ॥ ਗੋਵਿੰਦ ਗੋਵਿੰਦ ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਮਿਲਿ ਗੁਰ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਜਨੁ ਸੋਹੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਹੈ ਗੁਰਮਤਿ ਕਉ
ਲਾ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਲਾਗੈ ਪਗਿ ਓਹੈ ॥ ਜਨ ਕਉ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਸੋਹੈ ॥੨॥ ਦੁਰਮਤਿ ਭਾਗਹੀਣ ਮਤਿ ਫੀਕੇ ਨਾਮੁ ਸੁ
ਨਤ ਆਵੈ ਮਨਿ ਰੋਹੈ ॥ ਕਊਆ ਕਾਗ ਕਉ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪਾਈਐ ਤ੍ਰਿਪਤੈ ਵਿਸਟਾ ਖਾਇ ਮੁਖਿ ਗੋਹੈ ॥੩॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਤਿਵਾਦੀ
ਜਿਤੁ ਨਾਤੈ ਕਊਆ ਹੰਸੁ ਹੋਹੈ ॥ ਨਾਨਕ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਵਡੇ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿਨ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਮਲੁ ਧੋਹੈ ॥੪॥੨॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥
ਹਰਿ ਜਨ ਊਤਮ ਊਤਮ ਬਾਣੀ ਮੁਖਿ ਬੋਲਹਿ ਪਰਉਪਕਾਰੇ ॥ ਜੋ ਜਨੁ ਸੁਣੈ ਸਰਧਾ ਭਗਤਿ ਸੇਤੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਰਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੧॥ ਰਾਮ ਮੋ ਕ
ਉ ਹਰਿ ਜਨ ਮੇਲਿ ਪਿਆਰੇ ॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਾਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਹਮ ਪਾਪੀ ਗੁਰਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਡਭਾਗੀ ਵਡਭਾਗੇ
ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਵਹਿ ਗੁਰਮਤਿ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰੇ ॥੨॥ ਜਿਨ ਦਰਸਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸਤਿ ਪੁਰਖ ਨ
ਪਾਇਆ ਤੇ ਭਾਗਹੀਣ ਜਮਿ ਮਾਰੇ ॥ ਸੇ ਕੂਕਰ ਸੂਕਰ ਗਰਧਭ ਪਵਹਿ ਗਰਭ ਜੋਨੀ ਦਯਿ ਮਾਰੇ ਮਹਾ ਹਤਿਆਰੇ ॥੩॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਹੋਹੁ
ਜਨ ਊਪਰਿ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੇਹੁ ਉਬਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਹਰਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੪॥੩॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥
ਹੋਹੁ ਦਇਆਲ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਲਾਵਹੁ ਹਉ ਅਨਦਿਨੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨਿਤ ਧਿਆਈ ॥ ਸਭਿ ਸੁਖ ਸਭਿ ਗੁਣ ਸਭਿ ਨਿਧਾਨ ਹਰਿ ਜਿਤੁ ਜਪਿਐ ਦੁਖ
ਭੁਖ ਸਭ ਲਹਿ ਜਾਈ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਮੇਰਾ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸਖਾ ਹਰਿ ਭਾਈ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਸੁ ਗਾਵਾ ਅੰਤਿ ਬੇਲੀ ਦਰਗਹ ਲਏ ਛਡਾ
ਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਦਾਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੋਚ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਲਾਈ ॥ ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਲੋਚ ਲਗੀ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਪ੍ਰਭਿ
ਲੋਚ ਪੂਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ॥੨॥ ਮਾਣਸ ਜਨਮੁ ਪੁੰਨਿ ਕਰਿ ਪਾਇਆ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਧ੍ਰਿਗੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਬਿਰਥਾ ਜਾਈ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਰਸ ਕ
ਸ ਦੁਖੁ ਖਾਵੈ ਮੁਖੁ ਫੀਕਾ ਥੁਕ ਥੂਕ ਮੁਖਿ ਪਾਈ ॥੩॥ ਜੋ ਜਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਰਣਾ ਤਿਨ ਦਰਗਹ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥
ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਸਾਬਾਸਿ ਕਹੈ ਪ੍ਰਭੁ ਜਨ ਕਉ ਜਨ ਨਾਨਕ ਮੇਲਿ ਲਏ ਗਲਿ ਲਾਈ ॥੪॥੪॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਖੀ
ਸਹੇਲੀ ਮੇਰੀ ਮੋ ਕਉ ਦੇਵਹੁ ਦਾਨੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਾਨ ਜੀਵਾਇਆ ॥ ਹਮ ਹੋਵਹ ਲਾਲੇ ਗੋਲੇ ਗੁਰਸਿਖਾ ਕੇ ਜਿਨਾ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪੁਰਖੁ ਧਿ
ਆਇਆ ॥੧॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਿਰਹੁ ਗੁਰਸਿਖ ਪਗ ਲਾਇਆ ॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਸਖਾ ਗੁਰ ਕੇ ਸਿਖ ਭਾਈ ਮੋ ਕਉ ਕਰਹੁ ਉਪਦੇਸੁ ਹਰਿ ਮਿਲੈ
ਮਿਲਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲੇ ਜਿਨ ਵਚਨ ਗੁਰੂ ਸਤਿਗੁਰ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰ ਕੇ ਸਿਖ
ਪਿਆਰੇ ਹਰਿ ਨਿਰਬਾਣੀ ਨਿਰਬਾਣ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥੨॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਗੁਰ ਕੀ ਹਰਿ ਪਿਆਰੀ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੀਠਾ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥
ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗਤਿ ਸੰਗੁ ਨ ਪਾਇਆ ਸੇ ਭਾਗਹੀਣ ਪਾਪੀ ਜਮਿ ਖਾਇਆ ॥੩॥ ਆਪਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰਭੁ ਧਾਰੇ ਹਰਿ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੇ ਗੁਣ ਬਾਣੀ ਗੁਰਬਾਣੀ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੪॥੫॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਜਿਨਿ ਸਤਿ
ਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਮੋ ਕਉ ਕਰਿ ਉਪਦੇਸੁ ਹਰਿ ਮੀਠ ਲਗਾਵੈ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਸਭੁ ਹਰਿਆ ਹੋਆ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਨਾ
ਮੁ ਧਿਆਵੈ ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਮੋ ਕਉ ਕੋਈ ਆਇ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਵੈ ॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਾਨ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਭੁ ਦੇਵਾ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਹਰਿ
ਕਥਾ ਸੁਨਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਧੀਰਜੁ ਧਰਮੁ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਨਿਤ ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਹਰਿ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਵੈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਚਨ ਸਤਿਗੁਰ

ਕੀਚਹਿਜੋਬੋਲੈਸੋਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪਾਵੈ॥੨॥ਨਿਰਮਲੁਨਾਮੁਜਿਤੁਮੈਲੁਨਲਾਗੈਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਜਪੈਲਿਵਲਾਵੈ॥ਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਜਿਨਨਰਨ
ਹੀਪਾਇਆਸੇਭਾਗਹੀਣਮੁਏਮਰਿਜਾਵੈ॥੩॥ਆਨਦਮੂਲੁਜਗਜੀਵਨਦਾਤਾਸਭਜਨਕਉਅਨਦੁਕਰਹੁਹਰਿਧਿਆਵੈ॥ਤੂੰਦਾਤਾਜੀ
ਅਸਭਿਤੇਰੇਜਨਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਬਖਸਿਮਿਲਾਵੈ॥੪॥੬॥ ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੪ਘਰੁ੩॥ ਮਾਈਬਾਪੁਪੁਤ੍ਰਸਭਿਹਰਿਕੇਕੀਏ॥ਸਭਨਾ
ਕਉਸਨਬੰਧੁਹਰਿਕਰਿਦੀਏ॥੧॥ਹਮਰਾਜੋਰੁਸਭੁਰਹਿਓਮੇਰੇਬੀਰ॥ਹਰਿਕਾਤਨੁਮਨੁਸਭੁਹਰਿਕੈਵਸਿਹੈਸਰੀਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਭਗਤਜ
ਨਾਕਉਸਰਧਾਆਪਿਹਰਿਲਾਈ॥ਵਿਚੇਗ੍ਰਿਸਤਉਦਾਸਰਹਾਈ॥੨॥ਜਬਅੰਤਰਿਪ੍ਰੀਤਿਹਰਿਸਿਉਬਨਿਆਈ॥ਤਬਜੋਕਿਛੁਕਰੇਸੋਮੇ
ਰੇਹਰਿਪ੍ਰਭਭਾਈ॥੩॥ਜਿਤੁਕਾਰੈਕੰਮਿਹਮਹਰਿਲਾਏ॥ਸੋਹਮਕਰਹਜੁਆਪਿਕਰਾਏ॥ਜਿਨਕੀਭਗਤਿਮੇਰੇਪ੍ਰਭਭਾਈ॥ਤੇਜਨਨਾਨਕਰਾ
ਮਨਾਮਲਿਵਲਾਈ॥੫॥ ੭॥੧੬॥

ਰਾਗੁਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੫॥ ਚਉਪਦੇਘਰੁ੧॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਕਾਹੇਰੇਮਨਚਿਤਵਹਿਉਦਮੁਜਾਆਹਰਿਹਰਿਜੀਉਪਰਿਆ॥ਸੈਲਪਥਰਮਹਿਜੰਤਉਪਾਏਤਾਕਾਰਿਜਕੁਆਗੈਕਰਿਧਰਿਆ॥੧॥ਮੇਰੇ
ਮਾਧਉਜੀਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲੇਸੁਤਰਿਆ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆਸੂਕੇਕਾਸਟਹਰਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਨਨਿਪਿਤਾਲੋਕਸੁ
ਤਬਨਿਤਾਕੋਇਨਕਿਸਕੀਧਰਿਆ॥ਸਿਰਿਸਿਰਿਰਿਜਕੁਸੰਬਾਹੇਠਾਕੁਰੁਕਾਹੇਮਨਭਉਕਰਿਆ॥੨॥ਊਡੇਊਡਿਆਵੈਸੈਕੋਸਾਤਿਸੁਪਾਛੈ
ਬਚਰੇਛਰਿਆ॥ਤਿਨਕਵਣੁਖਲਾਵੈਕਵਣੁਚੁਗਾਵੈਮਨਮਹਿਸਿਮਰਨੁਕਰਿਆ॥੩॥ਸਭਿਨਿਧਾਨਦਸਅਸਟਸਿਧਾਨਠਾਕੁਰਕਰਤਲਧ
ਰਿਆ॥ਜਨਨਾਨਕਬਲਿਬਲਿਸਦਬਲਿਜਾਈਐਤੇਰਾਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਰਿਆ॥੪॥੧॥ ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੫ਘਰੁ੨॥ ਕਿਰਿਆਚਾਰਕਰ
ਹਿਖਟੁਕਰਮਾਇਤੁਰਾਤੇਸੰਸਾਰੀ॥ਅੰਤਰਿਮੈਲੁਨਉਤਰੈਹਉਮੈਬਿਨੁਗੁਰਬਾਜੀਹਾਰੀ॥੧॥ਮੇਰੇਠਾਕੁਰਰਖਿਲੇਵਹੁਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥ਕੋ
ਟਿਮਧੇਕੋਵਿਰਲਾਸੇਵਕੁਹੋਰਿਸਗਲੇਬਿਉਹਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਸਤ੍ਰਬੇਦਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਸਭਿਸੋਧੇਸਭਏਕਾਬਾਤਪੁਕਾਰੀ॥ਬਿਨੁਗੁਰਮੁਕਤਿ
ਨਕੋਊਪਾਵੈਮਨਿਵੇਖਹੁਕਰਿਬੀਚਾਰੀ॥੨॥ਅਠਸਠਿਮਜਨੁਕਰਿਇਸਨਾਨਾਭ੍ਰਮਿਆਏਧਰਸਾਰੀ॥ਅਨਿਕਸੋਚਕਰਹਿਦਿਨੁਰਾਤੀਬਿ
ਨੁਸਤਿਗੁਰਅੰਧਿਆਰੀ॥੩॥ਧਾਵਤਧਾਵਤਸਭੁਜਗੁਧਾਇਓਅਬਆਏਹਰਿਦੁਆਰੀ॥ਦੁਰਮਤਿਮੇਟਿਬੁਧਿਪਰਗਾਸੀਜਨਨਾਨਕਗੁਰਮੁ
ਖਿਤਾਰੀ॥੪॥੨॥ ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੫ ਹਰਿਧਨੁਜਾਪ ਹਰਿਧਨੁਤਾਪੁਹਰਿਧਨੁਭੋਜਨੁਭਾਇਆ॥ਨਿਮਖਨਬਿਸਰਉਮਨਤੇਹਰਿਹਰਿ
ਸਾਧਸੰਗਤਿਮਹਿਪਾਇਆ॥੧॥ਮਾਈਖਾਟਿਆਇਓਘਰਿਪੂਤਾ॥ਹਰਿਧਨੁਚਲਤੇਹਰਿਧਨੁਬੈਸੇਹਰਿਧਨੁਜਾਗਤਸੂਤਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹ
ਰਿਧਨੁਇਸਨਾਨੁਹਰਿਧਨੁਗਿਆਨੁਹਰਿਸੰਗਿਲਾਇਧਿਆਨਾ॥ਹਰਿਧਨੁਤੁਲਹਾਹਰਿਧਨੁਬੇੜੀਹਰਿਹਰਿਤਾਰਿਪਰਾਨਾ॥ਹਰਿਧਨੁਮੇਰੀਚਿੰਤ
ਵਿਸਾਰੀਹਰਿਧਨਿਲਾਹਿਆਧੋਖਾ॥ਹਰਿਧਨਤੇਮੈਨਵਨਿਧਿਪਾਈਹਾਥਿਚਰਿਓਹਰਿਥੋਕਾ॥੩॥ਖਾਵਹੁਖਰਚਹੁਤੋਟਿਨਆਵੈਹਲਤਪਲ
ਤਕੈਸੰਗੇ॥ਲਾਦਿਖਜਾਨਾਗੁਰਿਨਾਨਕਕਉਦੀਆਇਹੁਮਨੁਹਰਿਰੰਗਿਰੰਗੇ॥੪॥੨॥ ੩॥ ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੫ ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਸਿ
ਭਿਕਿਲਵਿਖਨਾਸਹਿਪਿਤਰੀਹੋਇਉਧਾਰੋ॥ਸੋਹਰਿਹਰਿਤੁਮਸਦਹੀਜਾਪਹੁਜਾਕਾਅੰਤੁਨਪਾਰੋ॥੧॥ਪੂਤਾਮਾਤਾਕੀਆਸੀਸ॥ਨਿਮਖਨ
ਬਿਸਰਉਤੁਮ੍ਹ੍ਹਕਉਹਰਿਹਰਿਸਦਾਭਜਹੁਜਗਦੀਸ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਤਿਗੁਰੁਤੁਮ੍ਹ੍ਹਕਉਹੋਇਦਇਆਲਾਸੰਤਸੰਗਿਤੇਰੀਪ੍ਰੀਤਿ॥ਕਾਪੜੁਪਤਿ
ਪਰਮੇਸਰੁਰਾਖੀਭੋਜਨੁਕੀਰਤਨੁਨੀਤਿ॥੨॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵਹੁਸਦਾਚਿਰੁਜੀਵਹੁਹਰਿਸਿਮਰਤਅਨਦਅਨੰਤਾ॥ਰੰਗਤਮਾਸਾਪੂਰਨ

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਚਉਪਦੇ॥

ਅਸਾਕ ਘਿਨਾਇਆ ਪੈ ਚਿੰਤਾ ॥੩॥ ਵਡ ਵਡਾ ਭੁ ਆਗਾਧਿ ਪ੍ਰਭ ਅਨੇਹੇ ਵਡੁ ਗਰਿਰਲਾਹੈ ਹੁਕਮੁ ਉਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤਿਸੁ ਸੰਗਿ ਲਪਟਾਇਓ ਜਿਉ ਬੂੰਦ
ਜਿਤਾ ਰਿਕ ਮਉਲਾ ॥੪॥੩॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਤਾ ਕਰੈ ਪਛਮ ਕੈ ਤਾਈ ਪੂਰਬ ਹੀ ਲੈ ਜਾਤ ॥ ਜੋ ਅਨਰੂਪਿਓ ਠਾਕੁਰਿ ਮੇਰੈ ਹੋਇ ਰਹੀ ਉਹ
ਬਾਤ ॥ ਦੇਸੁ ਕਮਾਵਨ ਧਨ ਜੋਰਨ ਕੀ ਮਨਸਾ ਬੀਚੇ ਨਿਕਸੇ ਸਾਸ ॥ ਜੋ ਅਨਿੰਦੁ ਨਿੰਦੁ ਕਰਿ ਛੋਡਿਓ ਸੋਈ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਖਾਤ ॥੩॥ ਸਹਜ ਸੁਭ
ਇਭਏ ਕਿਰਪਾਲਾ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਕਾਟੀ ਫਾਸ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟਿਆ ਪਰਵਾਣੁ ਗ੍ਰਿਸਤ ਉਦਾਸ ॥੪॥੪॥੫॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫
ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਜਿਨਿ ਜਨਿ ਜਪਿਓ ਤਿਨ ਕੇ ਬੰਧਨ ਕਾਟੇ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮਾਇਆ ਬਿਖੁ ਮਮਤਾ ਇਹ ਬਿਆਧਿ ਤੇ ਹਾਟੇ ॥੧॥ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸਾਧਸੰਗਿ
ਮਿਲਿ ਗਾਇਓ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਭਇਓ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਸੁਖ ਪਾਇਅਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕੀਓ ਸੋਈ ਭਲ ਮਾਨੈ ਐਸੀ ਭਗਤਿ ਕ
ਮਾਨੀ ॥ ਮਿਤ੍ਰ ਸਤ੍ਰੁ ਸਭ ਏਕ ਸਮਾਨੇ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਨੀਸਾਨੀ ॥੨॥ ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਸ੍ਰਬ ਥਾਈ ਆਨ ਨ ਕਤਹੂੰ ਜਾਤਾ ॥ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸਰ
ਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਰੰਗਿ ਰਵਿਓ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥੩॥ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆਲ ਗੁਪਾਲਾ ਤਾ ਨਿਰਭੈ ਕੈ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥ ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਮਿਟੇ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ
ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਆ ॥੪॥੫॥੬॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਿਸੁ ਮਾਨੁਖ ਪਹਿ ਕਰਉ ਬੇਨਤੀ ਸੋ ਅਪਨੈ ਦੁਖਿ ਭਰਿਆ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰ
ਹਮੁ ਜਿਨਿ ਰਿਦੈ ਅਰਾਧਿਆ ਤਿਨਿ ਭਉ ਸਾਗਰੁ ਤਰਿਆ ॥੧॥ ਗੁਰ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕੋ ਨ ਬ੍ਰਿਥਾ ਦੁਖੁ ਕਾਟੈ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਤਜਿ ਅਵਰ ਸੇਵਕੁ ਜੇ ਹੋਈ ਹੈ ਤਿਤੁ ਮਾਨੁ
ਮਹਤੁ ਜਸੁ ਘਾਟੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਇਆ ਕੇ ਸਨਬੰਧ ਸੈਨ ਸਾਕ ਕਿਤ ਹੀ ਕਾਮਿ ਨ ਆਇਆ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ਨੀਚ ਕੁਲੁ ਊਚਾ ਤਿਸੁ ਸੰਗਿ ਮਨ
ਬਾਛਤ ਫਲ ਪਾਇਆ ॥੨॥ ਲਾਖ ਕੋਟਿ ਬਿਖਿਆ ਕੇ ਬਿੰਜਨ ਤਾ ਮਹਿ ਤ੍ਰਿਸਨ ਨ ਬੂਝੀ ॥ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਕੋਟਿ ਉਜੀਆਰਾ ਬਸਤੁ ਅਗੋਚਰ
ਸੂਝੀ ॥੩॥ ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਤੁਮ੍ਹਰੈ ਦੁਆਰਿ ਆਇਆ ਭੈ ਭੰਜਨ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥ ਸਾਧ ਕੇ ਚਰਨ ਧੂਰਿ ਜਨੁ ਬਾਛੈ ਸੁਖੁ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥

੬॥੭॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪੰਚਪਦੇ ਘਰੁ ੨ ॥ ੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਪ੍ਰਿਥਮੈ ਗਰਭ ਮਾਤਾ ਕੈ ਵਾਸਾ ਊਹਾ ਛੋਡਿ ਧਰਨਿ ਮਹਿ ਆਇਆ ॥ ਚਿਤ੍ਰ ਸਾਲ ਸੁੰਦਰ ਬਾਗ ਮੰਦਰ ਸੰਗਿ ਨ ਕਛਹੂੰ ਜਾਇਆ ॥੧॥ ਅਵਰ ਸ
ਭ ਮਿਥਿਆ ਲੋਭ ਲਬੀ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਦੀਓ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਜੀਅ ਕਉ ਏਹਾ ਵਸਤੁ ਫਬੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਸਟ ਮੀਤ ਬੰਧਪ ਸੁਤ ਭਾਈ ਸੰਗਿ ਬਨਿਤਾ
ਰਚਿ ਹਸਿਆ ॥ ਜਬ ਅੰਤੀ ਅਉਸਰੁ ਆਇ ਬਨਿਓ ਹੈ ਉਨ੍ਹ ਪੇਖਤ ਹੀ ਕਾਲਿ ਗ੍ਰਸਿਆ ॥੨॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਅਨਰਥ ਬਿਹਾਝੀ ਸੰਪੈ ਸੁਇਨਾ ਰੂਪਾ ਦਾ
ਮਾ ॥ ਭਾੜੀ ਕਉ ਓਹੁ ਭਾੜਾ ਮਿਲਿਆ ਹੋਰੁ ਸਗਲ ਭਇਓ ਬਿਰਾਨਾ ॥੩॥ ਹੈਵਰ ਗੈਵਰ ਰਥ ਸੰਬਾਹੇ ਗਹੁ ਕਰਿ ਕੀਨੇ ਮੇਰੇ ॥ ਜਬ ਤੇ ਹੋਈ ਲੰ
ਬੀ ਧਾਈ ਚਲਹਿ ਨਾਹੀ ਇਕ ਪੈਰੇ ॥੪॥ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਨਾਮੁ ਸੁਖ ਰਾਜਾ ਨਾਮੁ ਕੁਟੰਬ ਸਹਾਈ ॥ ਨਾਮੁ ਸੰਪਤਿ ਗੁਰਿ ਨਾਨਕ ਕਉ ਦੀਈ ਓਹੁ ਮਰੈ ਨ ਆ
ਵੈ ਜਾਈ ॥੫॥੧॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਤਿਪਦੇ ਘਰੁ ੨ ॥ ਦੁਖ ਬਿਨਸੇ ਸੁਖ ਕੀਆ ਨਿਵਾਸਾ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜਲਨਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ
ਸਤਿਗੁਰੂ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਬਿਨਸਿ ਨ ਆਵੈ ਜਾਈ ॥੧॥ ਹਰਿ ਜਪਿ ਮਾਇਆ ਬੰਧਨ ਤੂਟੇ ॥ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿ
ਲਿ ਛੂਟੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸਿ ਮਾਤਾ ॥ ਹਰਖ ਸੋਗ ਦੁਹੁ ਮਾਹਿ ਨਿਰਾਲਾ ਕਰਣੈਹਾਰੁ ਪਛਾਤਾ ॥੨॥ ਜਿ
ਸ ਕਾ ਸਾ ਤਿਨ ਹੀ ਰਖਿ ਲੀਆ ਸਗਲ ਜੁਗਤਿ ਬਣਿ ਆਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਪੁਰਖ ਦਇਆਲਾ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥੩॥੧॥੯

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇ ਘਰੁ ੨ ॥ ੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਪਤਿਤ ਪਵਿਤ੍ਰ ਲੀਏ ਕਰਿ ਅਪੁਨੇ ਸਗਲ ਕਰਤ ਨਮਸਕਾਰੋ ॥ ਬਰਨੁ ਜਾਤਿ ਕੋਊ ਪੂਛੈ ਨਾਹੀ ਬਾਛਹਿ ਚਰਨ ਰਵਾਰੋ ॥੧॥ ਠਾਕੁਰ ਐਸੋ

ਖਿਨ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਨ ਹਾਰਾ ਆਪਨ ਹਾਥਿ ਮਤਾਤ ॥੧॥ ਸਿਆਨਪ ਕਾਹੂ ਕਾਮਿ ਨ ਆਤ ॥

ਲਸਕਰ ਨੇਬ ਖਵਾਸ ਸਭ ਤਿਆਗੇ ਜਮ ਪੁਰਿ ਊਠਿ ਸਿਧਾਸ ॥੨॥ ਹੋਇ ਅਨੰਨਿ ਮਨਹਠ ਕੀ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਆਪਸ ਕਉ ਜਾਨਾਤ ॥

੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਨਾਮੁਤੁਮਾਰੋ॥ਆਨਗਲਾਸ੍ਰਿਸਟਿਕੇਪਟੀਕਹੀਜੈਜਨਕੋਅੰਗੁਨਿਮਾਰੋ॥੧॥ਸਾਧਸੰਗਿਨਾਨਕਬੁਧਿਪਾਈਹਰਿਕੀਰਤਨੁਆਧਾਰੋ॥ਨਾਮਦੇਉਤ੍ਰਿ
ਲੋਚਨੁਕਬੀਰਦਾਸਰੋਮੁਕਤਿਭਇਓਚੰਮਿਆਰੋ॥੨॥੧੦॥ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੫॥ ਹੈਨਾਹੀਕੋਊਬੂਝਨਹਾਰੋਜਾਨੈਕਵਨੁਭਤਾ॥ਸਿਵਬਿ
ਰੰਚਿਅਰੁਸਗਲਮੋਨਿਜਨਗਹਿਨਸਕਾਹਿਗਤਾ॥੧॥ਪ੍ਰਭਕੀਅਗਮਅਗਾਧਿਕਥਾ॥ਸੁਨੀਐਅਵਰਅਵਰਬਿਧਿਬੁਝੀਐਬਕਨਕਥਨ
ਰਹਤਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪੇਭਗਤਾਆਪਿਸੁਆਮੀਆਪਨਸੰਗਿਰਤਾ॥ਨਾਨਕਕੋਪ੍ਰਭੁਪੂਰਿਰਹਿਓਹੈਪੇਖਿਓਜਤ੍ਰਕਤਾ॥੨॥੩॥੧੧
ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੫॥ ਮਤਾਮਸੂਲਤਿਅਵਰਸਿਆਨਪਜਨਕਉਕਛੂਨਆਇਓ॥ਜਹਜਹਅਉਸਰੁਆਇਬਨਿਓਹੈਤਹਾਤਹਾ
ਹਰਿਧਿਆਇਓ॥੧॥ਪ੍ਰਭਕੋਭਗਤਿਵਛਲੁਬਿਰਦਾਇਓ॥ਕਰੈਪ੍ਰਤਿਪਾਲਬਾਰਿਕਕੀਨਿਆਈਜਨਕਉਲਾਡਲਡਾਇਓ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਜਪਤਪਸੰਜਮਕਰਮਧਰਮਹਰਿਕੀਰਤਨੁਜਨਗਾਇਓ॥ਸਰਨਿਪਰਿਓਨਾਨਕਠਾਕੁਰਕੀਅਭੈਦਾਨੁਸੁਖੁਪਾਇਓ॥੨॥
੪॥੧੨॥ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੫॥ ਦਿਨੁਰਾਤੀਆਰਾਧਹੁਪਿਆਰੋਨਿਮਖਨਕੀਜੈਢੀਲਾ॥ਸੰਤਸੇਵਾਕਰਿਭਾਵਨੀਲਾਈਐਤਿਆਗਿ
ਮਾਨੁਹਾਠੀਲਾ॥੧॥ਮੋਹਨੁਪ੍ਰਾਨਮਾਨਰਾਗੀਲਾ॥ਬਾਸਿਰਹਿਓਹੀਅਰੈਕੈਸੰਗੇਪੇਖਿਮੋਹਿਓਮਨੁਲੀਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਸੁਸਿਮਰਤ
ਮਨਿਹੋਤਅਨੰਦਾਉਤਰੈਮਨਹੁਜੰਗੀਲਾ॥ਮਿਲਬੇਕੀਮਹਿਮਾਬਰਨਿਨਸਾਕਉਨਾਨਕਪਰੈਪਰੀਲਾ॥੨॥੫॥੧੩॥ ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੫
॥ ॥ਮੁਨਿਜੋਗੀਸਾਸਤ੍ਰਗਿਕਹਾਵਤਸਭਕੀਨੇਬਸਿਅਪਨਹੀ॥ਤੀਨਿਦੇਵਅਰੁਕੋੜਿਤੇਤੀਸਾਤਿਨਕੀਹੈਰਤਿਕਛੁਨਰਹੀ॥੧॥ਬਲ
ਵੰਤਿਬਿਆਪਿਰਹੀਸਭਮਹੀ॥ਅਵਰੁਨਜਾਨਸਿਕੋਊਮਰਮਾਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਲਹੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੀਤਿਜੀਤਿਜੀਤੇਸਭਥਾਨਾਸਗਲਭਵ
ਨਲਪਟਹੀ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸਾਧਤੇਭਾਗੀਹੋਇਚੇਰੀਚਰਨਗਹੀ॥੨॥੬॥੧੪॥ ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੫॥ ਦੁਇਕਰਜੋੜਿਕਰੀਬੇਨੰਤੀ
ਠਾਕੁਰੁਅਪਨਾਧਿਆਇਆ॥ਹਾਥਦੇਇਰਾਖੇਪਰਮੇਸਰਿਸਗਲਾਦੁਰਤੁਮਿਟਾਇਆ॥੧॥ਠਾਕੁਰਹੋਏਆਪਿਦਇਆਲ॥ਭਈਕਲਿ
ਆਣਆਨੰਦਰੂਪਹੋਈਹੈਉਬਰੇਬਾਲਗੁਪਾਲ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਿਲਿਵਰਨਾਰੀਮੰਗਲੁਗਾਇਆਠਾਕੁਰਕਾਜੈਕਾਰੁ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਸੁ
ਗੁਰਬਲਿਹਾਰੀਜਿਨਿਸਭਕਾਕੀਆਉਧਾਰੁ॥੨॥੭॥੧੫॥ ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੫॥ ਮਾਤਪਿਤਾਭਾਈਸੁਤਬੰਧਪਤਿਨਕਾਬਲੁਹੈਥੋ
ਰਾ॥ਅਨਿਕਰੰਗਮਾਇਆਕੇਪੇਖੇਕਿਛੁਸਾਥਿਨਚਾਲੈਭੋਰਾ॥੧॥ਠਾਕੁਰਤੁਝਬਿਨੁਆਹਿਨਮੋਰਾ॥ਮੋਹਿਅਨਾਥਨਿਰਗੁਨਗੁਣੁਨਾਹੀਮੈ
ਹਿਓਤੁਮਰਾਧੋਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਲਿਬਲਿਬਲਿਬਲਿਚਰਣਤੁਮਾਰੇਈਹਾਊਹਾਤੁਮਾਰਾਜੋਰਾ॥ਸਾਧਸੰਗਿਨਾਨਕਸਚੁਪਾਇਓਬਿਨ
ਸਿਓਸਗਲੋਝੋਰਾ॥੨॥੮॥੧੬॥ ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੫॥ਆਲਜਾਲਭ੍ਰਮਮੋਹਤਜਾਵੈਪ੍ਰਭਸੇਤੀਰੰਗੁਲਾਈ॥ਮਨਕਉਇਹਉ
ਪਦੇਸੁਦ੍ਰਿੜਾਵੈਸਹਜਿਸਹਜਿਗੁਣਗਾਈ॥੧॥ਸਾਜਨਐਸੋਸੰਤੁਸਹਾਈ॥ਜਿਸੁਭੇਟੇਤੂਟਹਿਮਾਇਆਬੰਧਬਿਸਰਿਨਕਬਹੂੰ
ਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਤਕਰਤਅਨਿਕਬਹੁਭਾਤੀਨੀਕੀਇਹਠਹਰਾਈ॥ਮਿਲਿਸਾਧੂਹਰਿਜਸੁਗਾਵੈਨਾਨਕਭਵਜਲੁਪਾਰਿਪਰਾ
ਈ॥੨॥੯॥੧੭॥ ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੫॥ ਖਿਨਮਹਿਥਾਪਿਉਥਾਪਨਹਾਰਾਕੀਮਤਿਜਾਇਨਕਰੀ॥ਰਾਜਾਰੰਕੁਕਰੈਖਿਨ
ਭੀਤਰਿਨੀਚਹਜੋਤਿਧਰੀ॥੧॥ਧਿਆਈਐਅਪਨੋਸਦਾਹਰੀ॥ਸੋਚਅੰਦੇਸਾਤਾਕਾਕਹਾਕਰੀਐਜਾਮਹਿਏਕਘਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਤੁਮਰੀਟੇਕਪੂਰੇਮੇਰੇਸਤਿਗੁਰਮਨਸਰਣਿਤੁਮਾਰੈਪਰੀ॥ਅਚੇਤਇਆਨੇਬਾਰਿਕਨਾਨਕਹਮਤੁਮਰਾਖਹੁਧਾਰਿਕਰੀ॥੨॥੧੦॥੧੮
ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੫॥ ਤੂੰਦਾਤਾਜੀਆਸਭਨਾਕਾਬਸਹੁਮੇਰੇਮਨਮਾਹੀ॥ਚਰਣਕਮਲਰਿਦਮਾਹਿਸਮਾਏਤਹਭਰਮੁ

ਅੰਧੇਰ ਲਾਹੀ ॥੧॥ ਠਾਕੁਰ ਜਾਸਿ ਮਗਨੁ ਤੂੰ ਤਾਹੀ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਰਬ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਦਾ ਸਲਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਸਮਾਰਉ ਤੁਮ ਹੀ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਆਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਟੇਕ ਭਈ ਕਰਤੇ ਕੀ ਹੋਰ ਆਸ ਬਿਡਾਣੀ ਲਾਹੀ ॥੨॥੧੧॥੧੯॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨਾ ਦਰਸੁ ਦੀਜੈ ਜਸੁ ਗਾਵਉ ਨਿਸਿ ਅਰੁ ਭੋਰ ॥ ਕੇਸ ਸੰਗਿ ਦਾਸ ਪਗ ਝਾਰਉ ਇਹੈ ਮਨੋਰਥ ਮੋਰ ॥੧॥ ਠਾਕੁਰ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਬੀਆ ਨ ਹੋਰ ॥ ਚਿਤਿ ਚਿਤਵਉ ਹਰਿ ਰਸਨ ਅਰਾਧਉ ਨਿਰਖਉ ਤੁਮਰੀ ਓਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਇਆਲ ਪੁਰਖ ਸਰਬ ਕੇ ਠਾਕੁਰ ਬਿਨਉ ਕਰਉ ਕਰ ਜੋਰਿ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸੁ ਤੁਮਰੋ ਉਧਰਸਿ ਆਖੀ ਫੋਰ ॥੨॥੧੨॥੨੦॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਲੋਕ ਅਰੁ ਰੁਦ੍ਰ ਲੋਕ ਆਈ ਇੰਦ੍ਰ ਲੋਕ ਤੇ ਧਾਇ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕਉ ਜੋਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ਮਲਿ ਮਲਿ ਧੋਵੈ ਪਾਇ ॥੧॥ ਅਬ ਮੋਹਿ ਆਇ ਪਰਿਓ ਸਰਨਾਇ ॥ ਗੁਹਜ ਪਾਵਕੋ ਬਹੁਤੁ ਪ੍ਰਜਾਰੈ ਮੋ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਓ ਹੈ ਬਤਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਅਰੁ ਜਖ ਕਿੰਨਰ ਨਰ ਰਹੀ ਕੰਠਿ ਉਰਝਾਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਅੰਗੁ ਕੀਆ ਪ੍ਰਭਿ ਕਰਤੈ ਜਾ ਕੈ ਕੋਟਿ ਐਸੀ ਦਾਸਾਇ ॥੨॥੧੩॥੨੧॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਅਪਜਸੁ ਮਿਟੈ ਹੋਵੈ ਜਗਿ ਕੀਰਤਿ ਦਰਗਹ ਬੈਸਣੁ ਪਾਈਐ ॥ ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਨਾਸ ਹੋਇ ਖਿਨ ਮਹਿ ਸੁਖ ਅਨਦ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਈਐ ॥੧॥ ਜਾ ਤੇ ਘਾਲ ਨ ਬਿਰਥੀ ਜਾਈਐ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਸਿਮਰਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੋਹਿ ਸਰਨਿ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਸੋਈ ਪ੍ਰਭ ਪਾਈਐ ॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਨਾਨਕ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਹਰਿ ਦਾਸਹ ਪੈਜ ਰਖਾਈਐ ॥੨॥੧੪॥੨੨॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਿਸ੍ਵੰਭਰ ਜੀਅਨ ਕੋ ਦਾਤਾ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ॥ ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨਿਫਲ ਨ ਹੋਵਤ ਖਿਨ ਮਹਿ ਕਰੇ ਉਧਾਰ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸੰਗਿ ਰਾਚੁ ॥ ਸਗਲ ਜੀਅ ਜਾ ਕਉ ਆਰਾਧਹਿ ਤਾਹੂ ਕਉ ਤੂੰ ਜਾਚੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ਕਰਤੇ ਤੂੰ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ॥ ਹੋਇ ਸਹਾਈ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਰਾਖਹਿ ਤਿਸੁ ਕਹਾ ਕਰੇ ਸੰਸਾਰੁ ॥੨॥੧੫॥੨੩॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਨ ਕੀ ਪੈਜ ਸਵਾਰੀ ਆਪ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਓ ਗੁਰਿ ਅਵਖਧੁ ਉਤਰਿ ਗਇਓ ਸਭੁ ਤਾਪੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿਗੋਵਿੰਦੁ ਰਖਿਓ ਪਰਮੇਸਰਿ ਅਪੁਨੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥ ਮਿਟੀ ਬਿਆਧਿ ਸਰਬ ਸੁਖ ਹੋਏ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਦਾ ਬੀਚਾਰਿ ॥੧॥ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕੀਓ ਮੇਰੈ ਕਰਤੈ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਅਬਿਚਲ ਨੀਵ ਧਰੀ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਨਿਤ ਨਿਤ ਚੜੈ ਸਵਾਈ ॥੨॥੧੬॥੨੪॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਬਹੂ ਹਰਿ ਸਿਉ ਚੀਤੁ ਨ ਲਾਇਓ ॥ ਧੰਧਾ ਕਰਤ ਬਿਹਾਨੀ ਅਉਧਹਿ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਨ ਗਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਉਡੀ ਕਉਡੀ ਜੋਰਤ ਕਪਟੇ ਅਨਿਕ ਜੁਗਤਿ ਕਰਿ ਧਾਇਓ ॥ ਬਿਸਰਤ ਪ੍ਰਭ ਕੇਤੇ ਦੁਖ ਗਨੀਅਹਿ ਮਹਾ ਮੋਹਨੀ ਖਾਇਓ ॥੧॥ ਕਰਹੁ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੇ ਗਨਹੁ ਨ ਮੋਹਿ ਕਮਾਇਓ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸਰਣਾਇਓ ॥੨॥੧੭॥੨੫॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਸਨਾ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਵੰਤ ॥ ਛੋਡਿ ਆਨ ਬਿਉਹਾਰ ਮਿਥਿਆ ਭਜੁ ਸਦਾ ਭਗਵੰਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੁ ਏਕੁ ਅਧਾਰੁ ਭਗਤਾ ਈਤ ਆਗੈ ਟੇਕ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੋਬਿੰਦਿ ਦੀਆ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਬੁਧਿ ਬਿਬੇਕ ॥੧॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸੰਮ੍ਰਥ ਸ੍ਰੀਧਰ ਸਰਣਿ ਤਾ ਕੀ ਗਹੀ ॥ ਮੁਕਤਿ ਜੁਗਤਿ ਰਵਾਲ ਸਾਧੂ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਿਧਿ ਲਹੀ ॥੨॥੧੮॥੨੬॥

ਰਾਗੁ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ੪ ॥ ਚਉਪਦੇ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਛਾਡਿ ਸਗਲ ਸਿਆਣਪਾ ਸਾਧ ਸਰਣੀ ਆਉ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸਰੋ ਪ੍ਰਭੂ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥੧॥ ਰੇ ਚਿਤ ਚਰਣ ਕਮਲ ਅਰਾਧਿ ॥ ਸਰਬ ਸੂਖ ਕਲਿਆਣ ਪਾਵਹਿ ਮਿਟੈ ਸਗਲ ਉਪਾਧਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਮੀਤ ਭਾਈ ਤਿਸੁ ਬਿਨਾ ਨਹੀ ਕੋਇ ॥ ਈਤ ਊਤ ਜੀਅ ਨਾਲਿ ਸੰਗੀ ਸਰਬ ਰਵਿਆ ਸੋਇ ॥੨॥ ਕੋਟਿ ਜਤਨ ਉਪਾਵ ਮਿਥਿਆ ਕਛੁ ਨ ਆਵੈ ਕਾਮਿ ॥ ਸਰਣਿ ਸਾਧੂ ਨਿਰਮਲਾ ਗਤਿ ਹੋਇ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਨਾਮਿ ॥੩॥ ਅਗਮ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭੂ ਊਚਾ ਸਰਣਿ ਸਾਧੂ ਜੋਗੁ ॥ ਤਿਸੁ ਪਰਾਪਤਿ ਨਾਨਕਾ ਜਿਸੁ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਸੰਜੋਗੁ ॥੪॥੧॥ ੨੭ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਅਪਣਾ ਗੁਰੂ ਸੇਵ ਸਦ ਹੀ ਰਮਹੁ ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਅਰਾਧਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਹਿ ਜਾਇ ਮਨ ਕੀ ਚਿੰਦ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਾਪਿ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਨਾਉ ॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਅਨੰਦੁ ਪਾਵਹਿ ਮਿਲੀ ਨਿਰਮਲ ਥਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਉਧਾਰਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਆਠ ਪਹਰ ਆਰਾਧਿ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਬਿਨਸੈ ਮਿਟੈ ਸਗਲ ਉਪਾਧਿ ॥੨॥ ਅਟਲ ਅਛੇਦ ਅਭੇਦ ਸੁਆਮੀ ਸਰਣਿ ਤਾ ਕੀ ਆਉ ॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਅਰਾਧਿ ਹਿਰਦੈ ਏਕ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਉ ॥੩॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਪ੍ਰਭਿ ਦਇਆ ਧਾਰੀ ਬਖਸਿ ਲੀਨੇ ਆਪਿ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ਨਾਨਕ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਪਿ ॥੪॥੫॥੨੮॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਇਆ ਗਈ ਸੰਕਾ ਤੂਟਿ ॥ ਦੁਖ ਅਨੇਰਾ ਭੈ ਬਿਨਾਸੇ ਪਾਪ ਗਏ ਨਿਖੂਟਿ ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੀ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧ ਬਚਨ ਗੋਬਿੰਦ ਧਿਆਏ ਮਹਾ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾਪ ਤਾਪ ਅਨੇਕ ਕਰਣੀ ਸਫਲ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮ ॥ ਕਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਆਪਿ ਰਾਖੇ ਭਏ ਪੂਰਨ ਕਾਮ ॥੨॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਨ ਬਿਸਰੁ ਕਬਹੂੰ ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭ ਸਮਰਥ ॥ ਗੁਣ ਅਨਿਕ ਰਸਨਾ ਕਿਆ ਬਖਾਨੈ ਅਗਨਤ ਸਦਾ ਅਕਥ ॥੩॥ ਦੀਨ ਦਰਦ ਨਿਵਾਰਿ ਤਾਰਣ ਦਇਆਲ ਕਿਰਪਾ ਕਰਣ ॥ ਅਟਲ ਪਦਵੀ ਨਾਮ ਸਿਮਰਣ ਦ੍ਰਿੜੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਰਣ ॥੪॥੩॥੨੯॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਹੰਬੁਧਿ ਬਹੁ ਸਘਨ ਮਾਇਆ ਮਹਾ ਦੀਰਘ ਰੋਗੁ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਉਖਧੁ ਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਨੋ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਜੋਗੁ ॥੧॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਾਛੀਐ ਜਨ ਧੂਰਿ ॥ ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਕੇ ਲਹਹਿ ਪਾਤਿਕ ਗੋਬਿੰਦ ਲੋਚਾ ਪੂਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਦਿ ਅੰਤੇ ਮਧਿ ਆਸਾ ਕੂਕਰੀ ਬਿਕਰਾਲ ॥ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਕੀਰਤਨ ਗੋਬਿੰਦ ਰਮਣੰ ਕਾਟੀਐ ਜਮ ਜਾਲ ॥੨॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮੋਹ ਮੂਠੇ ਸਦਾ ਆਵਾ ਗਵਣ ॥ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਗੁਪਾਲ ਸਿਮਰਣ ਮਿਟਤ ਜੋਨੀ ਭਵਣ ॥੩॥ ਮਿਤ੍ਰ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਸੁਰ ਰਿਦ ਤੀਨਿ ਤਾਪ ਜਲੰਤ ॥ ਜਪਿ ਰਾਮ ਰਾਮਾ ਦੁਖ ਨਿਵਾਰੇ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਜਨ ਸੰਤ ॥੪॥ ਸਰਬ ਬਿਧਿ ਭ੍ਰਮਤੇ ਪੁਕਾਰਹਿ ਕਤਹਿ ਨਾਹੀ ਛੋਟਿ ॥ ਹਰਿ ਚਰਣ ਸਰਣ ਅਪਾਰ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਦ੍ਰਿੜੁ ਗਹੀ ਨਾਨਕ ਓਟ ॥੫॥੪॥੩੦॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਆਰਾਧਿ ਸ੍ਰੀਧਰ ਸਫਲ ਮੂਰਤਿ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਜੋਗੁ ॥ ਗੁਣ ਰਮਣ ਸ੍ਰਵਣ ਅਪਾਰ ਮਹਿਮਾ ਫਿਰਿ ਨ ਹੋਤ ਬਿਓਗੁ ॥੧॥ ਮਨ ਚਰਣਾਰਬਿੰਦ ਉਪਾਸ ॥ ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਮਿਟੰਤ ਸਿਮਰਣਿ ਕਾਟਿ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤ੍ਰੁ ਦਹਨ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕਹਿ ਅਵਰ ਕਛੁ ਨ ਉਪਾਉ ॥ ਕਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਪ੍ਰਭੂ ਮੇਰੇ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਸੁਆਉ ॥੨॥੧॥੩੧॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਤੂੰ ਸਮਰਥੁ ਸਰਨਿ ਕੋ ਦਾਤਾ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਸੁਖ ਰਾਇ ॥ ਜਾਹਿ ਕਲੇਸ ਮਿਟੇ ਭੈ ਭਰਮਾ ਨਿਰਮਲ ਗੁਣ ਪ੍ਰਭ ਗਾਇ ॥੧॥ ਗੋਵਿੰਦ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਠਾਉ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੁਆਮੀ ਜਪੀ ਤੁਮਾਰਾ ਨਾਉ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਿ ਲਗੇ ਹਰਿ ਚਰਨੀ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ ਕਵਲ ਪ੍ਰਗਾਸ ਭਏ ਸਾਧਸੰਗੇ ਦੁਰਮਤਿ ਬੁਧਿ ਤਿਆਗੀ ॥੨॥ ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸਿਮਰੈ ਦੀਨ ਦੈਆਲਾ ॥ ਆਪਿ ਤਰੈ ਸੰਗਤਿ ਸਭ ਉਧਰੈ ਬਿਨਸੇ ਸਗਲ ਜੰਜਾਲਾ ॥੩॥ ਚਰਣ ਅਧਾਰੁ ਤੇਰਾ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਥਿ ॥ ਸਰਨਿ ਪਰਿਓ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮਰੀ ਦੇ ਰਾਖਿਓ ਹਰਿ ਹਾਥ ॥੪॥੨੩॥ ਮ: ੧ ॥੧੧॥ ਮ: ੩ ॥੭॥ ਮ: ੪ ॥੭॥ ਮ: ੫ ॥੨੩॥ ਜੁਮਲਾ ੪੮॥

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੧ ॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਏਕ ਨਗਰੀ ਪੰਚ ਚੋਰ ਬਸੀਅਲੇ ਬਰਜਤ ਚੋਰੀ ਧਾਵੈ ॥ ਤ੍ਰਿਹਦਸ ਮਾਲ ਰਖੈ ਜੋ ਨਾਨਕ ਮੋਖ ਮੁਕਤਿ ਸੋ ਪਾਵੈ ॥੧॥ ਚੇਤਹੁ ਬਾਸੁਦੇਵ ਬਨਵਾਲੀ ॥ ਰਾਮੁ ਰਿਦੈ ਜਪਮਾਲੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਉਰਧ ਮੂਲ ਜਿਸੁ ਸਾਖ ਤਲਾਹਾ ਚਾਰਿ ਬੇਦ ਜਿਤੁ ਲਾਗੇ ॥ ਸਹਜ ਭਾਇ ਜਾਇ ਤੇ ਨਾਨਕ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਲਿਵ ਜਾਗੇ ॥੨॥ ਪਾਰਜਾਤੁ ਘਰਿ ਆਗਨਿ ਮੇਰੈ ਪੁਹਪ ਪਤ੍ਰ ਤਤੁ ਡਾਲਾ ॥ ਸਰਬ ਜੋਤਿ ਨਿਰੰਜਨ ਸੰਭੂ ਛੋਡਹੁ ਬਹੁਤੁ ਜੰਜਾਲਾ ॥੩॥ ਸੁਣਿ ਸਿਖਵੰਤੇ ਨਾਨਕੁ ਬਿਨਵੈ ਛੋਡਹੁ ਮਾਇਆ ਜਾਲਾ ॥ ਮਨਿ ਬੀਚਾਰਿ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਪੁਨਰਪਿ ਜਨਮੁ ਨ ਕਾਲਾ ॥੪॥ ਸੋ ਗੁਰੂ ਸੋ ਸਿਖੁ ਕਥੀਅਲੇ ਸੋ ਵੈਦੁ ਜਿ ਜਾਣੈ ਰੋਗੀ ॥ ਤਿਸੁ ਕਾਰਣਿ ਕੰਮੁ ਨ ਧੰਧਾ ਨਾਹੀ ਧੰਧੈ ਗਿਰਹੀ ਜੋਗੀ ॥੫॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਤਜੀਅਲੇ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਤਿਸ

ਰਿ

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਦੁਪਦੇ ਘਰੁ ੪॥

ਮਾਇਆ ਮਿਤ੍ਰ ਤਨੁ ਅਦਰਸੁ ਪਿਆਇਆ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਇਆ ॥੬॥ ਰਾਗੀ ਆਨੁ ਪਿਆਨੁ ਸਭ ਦਾਤਿ ਕਥੀਅਲੇ ਸੇਤ ਬਰਨ ਸਭ ਦੂਤਾ ॥ ਖ੍ਰਸਕ ਮਲਮ ਪੂਤਾ ਗੁਰ ਸਾਰਿ ਜਾਗਤ ਨਾਹੀ ਸੂਤਾ ॥੭॥ ਮਗਰੰ ਕੀਰ ਪਰਪੰਚ ਭਾਨਕ ਸਰਬ ਜਨੁ ਆਇਆ ॥ ਉਪਦੇਸੁ ਗੁਰੂ ਮਮ ਪੁਨਹਿ ਨ ਗਰਭੰ ਬਿਖੁ ਤਜਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆਇਆ ॥੮॥੧॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਜਾਚਹਿ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤੇ ਤਾ ਕੇ ਅੰਤੁ ਨ ਪਰਹਿ ਸੁਮਾਰ ॥ ਜੈਸੀ ਭੂਖ ਹੋਇ ਅਭ ਅੰਤਰਿ ਤੂੰ ਸਮਰਥੁ ਸਚੁ ਦੇਵਣਹਾਰ ॥੧॥ ਐ ਜੀ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਸਚੁ ਅਧਾਰ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੇਹਿ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਰਹਹਿ ਲਿਵ ਲਾਗੇ ਏਕਾ ਏਕੀ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰ ॥ ਜਲੁ ਥਲੁ ਧਰਣਿ ਗਗਨੁ ਤਹ ਨਾਹੀ ਆਪੇ ਆਪੁ ਕੀਆ ਕਰਤਾਰ ॥੨॥ ਨਾ ਤਦਿ ਮਾਇਆ ਮਗਨੁ ਨ ਛਾਇਆ ਨਾ ਸੂਰਜ ਚੰਦ ਨ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰ ॥ ਸਰਬ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਲੋਚਨ ਅਭ ਅੰਤਰਿ ਏਕਾ ਨਦਰਿ ਸੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸਾਰ ॥੩॥ ਪਵਣੁ ਪਾਣੀ ਅਗਨਿ ਤਿਨਿ ਕੀਆ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸ ਅਕਾਰ ॥ ਸਰਬੇ ਜਾਚਿਕ ਤੂੰ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾਤਾ ਦਾਤਿ ਕਰੇ ਅਪੁਨੈ ਬੀਚਾਰ ॥੪॥ ਕੋਟਿ ਤੇਤੀਸ ਜਾਚਹਿ ਪ੍ਰਭ ਨਾਇਕ ਦੇਦੇ ਤੋਟਿ ਨਾਹੀ ਭੰਡਾਰ ॥ ਊਂਧੈ ਭਾਂਡੈ ਕਛੁ ਨ ਸਮਾਵੈ ਸੀਧੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਰੈ ਨਿਹਾਰ ॥੫॥ ਸਿਧ ਸਮਾਧੀ ਅੰਤਰਿ ਜਾਚਹਿ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਜਾਚਿ ਕਰਹਿ ਜੈਕਾਰ ॥ ਜੈਸੀ ਪਿਆਸ ਹੋਇ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਤੈਸੋ ਜਲੁ ਦੇਵਹਿ ਪਰਕਾਰ ॥੬॥ ਬਡੇ ਭਾਗ ਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਅਪੁਨਾ ਭੇਦੁ ਨਾਹੀ ਗੁਰਦੇਵ ਮੁਰਾਰ ॥ ਤਾ ਕਉ ਕਾਲੁ ਨਾਹੀ ਜਮੁ ਜੋਹੈ ਬੂਝਹਿ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰ ॥੭॥ ਅਬ ਤਬ ਅਵਰੁ ਨ ਮਾਗਉ ਹਰਿ ਪਹਿ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਦੀਜੈ ਪਿਆਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਚਾਤ੍ਰਿਕੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਲੁ ਮਾਗੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਦੀਜੈ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥੮॥੨॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਐ ਜੀ ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਆਵੈ ਫੁਨਿ ਜਾਵੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਗਤਿ ਨਹੀ ਕਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਨਾਮੇ ਰਾਤੇ ਨਾਮੇ ਗਤਿ ਪਤਿ ਪਾਈ ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਜਾਚੇ ਐਸੀ ਨਾਮ ਬਡਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਐ ਜੀ ਬਹੁਤੇ ਭੇਖ ਕਰਹਿ ਭਿਖਿਆ ਕਉ ਕੇਤੇ ਉਦਰੁ ਭਰਨ ਕੈ ਤਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਨਾਹੀ ਸੁਖੁ ਪ੍ਰਾਨੀ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਗਰਬੁ ਨ ਜਾਈ ॥੨॥ ਐ ਜੀ ਕਾਲੁ ਸਦਾ ਸਿਰ ਊਪਰਿ ਠਾਢੇ ਜਨਮਿ ਜਨਮਿ ਵੈਰਾਈ ॥ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਸੇ ਬਾਚੇ ਸਤਿਗੁਰ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥੩॥ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਜੋਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ਦੂਤੁ ਨ ਸਕੈ ਸੰਤਾਈ ॥ ਅਵਿਗਤ ਨਾਥ ਨਿਰੰਜਨਿ ਰਾਤੇ ਨਿਰਭਉ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੪॥ ਐ ਜੀਉ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਹੁ ਨਾਮੇ ਲਿਵ ਲਾਵਹੁ ਸਤਿਗੁਰ ਟੇਕ ਟਿਕਾਈ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਕਰਸੀ ਕਿਰਤੁ ਨ ਮੇਟਿਆ ਜਾਈ ॥੫॥ ਐ ਜੀ ਭਾਗਿ ਪਰੇ ਗੁਰ ਸਰਣਿ ਤੁਮ੍ਹਾਰੀ ਮੈ ਅਵਰ ਨ ਦੂਜੀ ਭਾਈ ॥ ਅਬ ਤਬ ਏਕੋ ਏਕੁ ਪੁਕਾਰਉ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਸਖਾਈ ॥੬॥ ਐ ਜੀ ਰਾਖਹੁ ਪੈਜ ਨਾਮ ਅਪੁਨੇ ਕੀ ਤੁਝ ਹੀ ਸਿਉ ਬਨਿ ਆਈ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰ ਦਰਸੁ ਦਿਖਾਵਹੁ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਈ ॥੭॥ ਐ ਜੀ ਕਿਆ ਮਾਗਉ ਕਿਛੁ ਰਹੈ ਨ ਦੀਸੈ ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਆ ਜਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਦੀਜੈ ਹਿਰਦੈ ਕੰਠਿ ਬਣਾਈ ॥੮॥੩॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਐ ਜੀ ਨਾ ਹਮ ਉਤਮ ਨੀਚ ਨ ਮਧਮ ਹਰਿ ਸਰਣਾਗਤਿ ਹਰਿ ਕੇ ਲੋਗ ॥ ਨਾਮ ਰਤੇ ਕੇਵਲ ਬੈਰਾਗੀ ਸੋਗ ਬਿਜੋਗ ਬਿਸਰਜਿਤ ਰੋਗ ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਭਗਤਿ ਠਾਕੁਰ ਕੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਵਾਕਿ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾ ਜਮ ਕਾਣਿ ਨ ਜਮ ਕੀ ਬਾਕੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਰਸਨ ਰਵਹਿ ਪ੍ਰਭ ਸੰਗੇ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸਹਜਿ ਹਰੀ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਬ੍ਰਿਥਾ ਜਗਿ ਜੀਵਨੁ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਨਿਹਫਲ ਮੇਕ ਘਰੀ ॥੨॥ ਐ ਜੀ ਖੋਟੇ ਠਉਰ ਨਾਹੀ ਘਰਿ ਬਾਹਰਿ ਨਿੰਦਕ ਗਤਿ ਨਹੀ ਕਾਈ ॥ ਰੋਸੁ ਕਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਬਖਸ ਨ ਮੇਟੈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਚੜੈ ਸਵਾਈ ॥੩॥ ਐ ਜੀ ਗੁਰ ਕੀ ਦਾਤਿ ਨ ਮੇਟੈ ਕੋਈ ਮੇਰੈ ਠਾਕੁਰਿ ਆਪਿ ਦਿਵਾਈ ॥ ਨਿੰਦਕ ਨਰ ਕਾਲੇ ਮੁਖ ਨਿੰਦਾ ਜਿਨ੍ਹ ਗੁਰ ਕੀ ਦਾਤਿ ਨ ਭਾਈ ॥੪॥ ਐ ਜੀ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਵੈ ਬਿਲਮ ਨ ਅਧੂਆ ਰਾਈ ॥ ਆਨਦ ਮੂਲੁ ਨਾਥੁ ਸਿਰਿ ਨਾਥਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ॥੫॥ ਐ ਜੀ ਸਦਾ ਦਇਆਲੁ ਦਇਆ ਕਰਿ ਰਵਿਆ ਗੁਰਮਤਿ ਭ੍ਰਮਨਿ ਚੁਕਾਈ ॥ ਪਾਰਸੁ ਭੇਟਿ ਕੰਚਨੁ ਧਾਤੁ ਹੋਈ ਸਤਸੰਗਤਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥੬॥ ਹਰਿ ਜਲੁ ਨਿਰਮਲੁ ਮਨੁ ਇਸਨਾਨੀ ਮਜਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭਾਈ ॥ ਪੁਨਰਪਿ ਜਨਮੁ ਨਾਹੀ ਜਨ ਸੰਗਤਿ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ ॥੭॥ ਤੂੰ ਵਡ ਪੁਰਖੁ ਅਗੰਮ ਤਰੋਵਰੁ ਹਮ ਪੰਖੀ ਤੁਝ ਮਾਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਦੀਜੈ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੀ ॥੮॥੪॥

੨॥ ੦ ਉਹ ਐਜੀ

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੪ ॥ ੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਭਗਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਅਰਾਧਤੰ ਸਚੁ ਪਿਆਸ ਪਰਮ ਹਿਤੰ ॥ ਬਿਲਲਾਪ ਬਿਲਲ ਬਿਨੰਤੀਆ ਸੁਖ ਭਾਇ ਚਿਤ ਹਿਤੰ ॥੧॥ ਜਪਿ ਮਨ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਸਰਣੀ ॥ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਤਾਰਿ ਤਾਰਣ ਰਮ ਨਾਮ ਕਰਿ ਕਰਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਏ ਮਨ ਮਿਰਤ ਸੁਭ ਚਿੰਤੰ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਰਮਣੰ ॥ ਮਤਿ ਤਤੁ ਗਿਆਨੰ ਕਲਿਆਣ ਨਿਧਾਨੰ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਰਮਣੀ ॥੨॥ ਚਲ ਚਿਤ ਵਿਤ ਭ੍ਰਮਾ ਭ੍ਰਮੰ ਜਗੁ ਮੋਹ ਮਗਨ ਹਿਤੰ ॥ ਥਿਰੁ ਨਾਮੁ ਭਗਤਿ ਦਿੜੰ ਮਤੀ ਗੁਰ ਵਾਕਿ ਸਬਦ ਰਤੀ ॥੩॥ ਭਰਮਾਤਿ ਭਰਮੁ ਨ ਚੂਕਈ ਜਗੁ ਜਨਮਿ ਬਿਆਧਿ ਖਪੰ ॥ ਅਸਥਾਨੁ ਹਰਿ ਨਿਹਕੇਵਲੰ ਸਤਿ ਮਤੀ ਨਾਮ ਤਪੰ ॥੪॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਮੋਹ ਹੇਤ ਬਿਆਪਿਤੰ ਦੁਖ ਅਧਿਕ ਜਨਮ ਮਰਣੰ ॥ ਭਜੁ ਸਰਣਿ ਸਤਿਗੁਰ ਊਬਰਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦ ਰਮਣੀ ॥੫॥ ਗੁਰਮਤਿ ਨਿਹਚਲ ਮਨਿ ਮਨੁ ਮਨੰ ਸਹਜ ਬੀਚਾਰੰ ॥ ਸੋ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਜਿਤੁ ਸਾਚੁ ਅੰਤਰਿ ਗਿਆਨ ਰਤਨੁ ਸਾਰੰ ॥੬॥ ਭੈ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਤਰੁ ਭਵਜਲੁ ਮਨਾ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਿਰਦੈ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਪਾਵਨੁ ਇਹੁ ਸਰੀਰੁ ਤਉ ਸਰਣੀ ॥੭॥ ਲਬ ਲੋਭ ਲਹਰਿ ਨਿਵਾਰਣੰ ਹਰਿ ਨਾਮ ਰਾਸਿ ਮਨੰ ॥ ਮਨੁ ਮਾਰਿ ਤੁਹੀ ਨਿਰੰਜਨਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕਾ ਸਰਣੰ ॥੮॥੧॥੫॥

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੧ ॥ ੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਨਿਰਤਿ ਕਰੀ ਇਹੁ ਮਨੁ ਨਚਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਆਪੁ ਗਵਾਈ ॥ ਚਿਤੁ ਥਿਰੁ ਰਾਖੈ ਸੋ ਮੁਕਤਿ ਹੋਵੈ ਜੋ ਇਛੀ ਸੋਈ ਫਲੁ ਪਾਈ ॥੧॥ ਨਾਚੁ ਰੇ ਮਨ ਗੁਰ ਕੈ ਆਗੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਨਾਚਹਿ ਤਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਅੰਤੇ ਜਮ ਭਉ ਭਾਗੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪਿ ਨਚਾਏ ਸੋ ਭਗਤੁ ਕਹੀਐ ਆਪਣਾ ਪਿਆਰੁ ਆਪਿ ਲਾਏ ॥ ਆਪੇ ਗਾਵੈ ਆਪਿ ਸੁਣਾਵੈ ਇਸੁ ਮਨ ਅੰਧੇ ਕਉ ਮਾਰਗਿ ਪਾਏ ॥੨॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਚੈ ਸਕਤਿ ਨਿਵਾਰੈ ਸਿਵ ਘਰਿ ਨੀਦ ਨ ਹੋਈ ॥ ਸਕਤੀ ਘਰਿ ਜਗਤੁ ਸੂਤਾ ਨਾਚੈ ਟਾਪੈ ਅਵਰੋ ਗਾਵੈ ਮਨਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥੩॥ ਸੁਰਿ ਨਰ ਵਿਰਤਿ ਪਖਿ ਕਰਮੀ ਨਾਚੇ ਮੁਨਿ ਜਨ ਗਿਆਨ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਨਾਚੇ ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਧਿ ਬੀਚਾਰੀ ॥੪॥ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਨਾਚੇ ਜਿਨ ਲਾਗੀ ਹਰਿ ਲਿਵ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭੇ ਹੀ ਨਾਚੇ ਨਾਚਹਿ ਖਾਣੀ ਚਾਰੀ ॥੫॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ਸੇਈ ਨਾਚਹਿ ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ ਸੇ ਭਗਤ ਸੇ ਤਤੁ ਗਿਆਨੀ ਜਿਨ ਕਉ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਏ ॥੬॥ ਏਹਾ ਭਗਤਿ ਸਚੇ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਗੈ ਬਿਨੁ ਸੇਵਾ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਤਾ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੈ ਤਾ ਸਚੁ ਪਾਵੈ ਕੋਈ ॥੭॥ ਮਾਇਆ ਕੈ ਅਰਥਿ ਬਹੁਤੁ ਲੋਕ ਨਾਚੇ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ਜਿਨ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੁਮਾਰੀ ॥੮॥ ਇਕੁ ਦਮੁ ਸਾਚਾ ਵੀਸਰੈ ਸਾ ਵੇਲਾ ਬਿਰਥਾ ਜਾਇ ॥ ਸਾਹਿ ਸਾਹਿ ਸਦਾ ਸਮਾਲੀਐ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਕਰੇ ਰਜਾਇ ॥੯॥ ਸੇਈ ਨਾਚਹਿ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ਜਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੇ ਸਹਜ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥੧੦॥੧॥੬॥

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੨ ॥ ੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਪ੍ਰਭੁ

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਜੀਅਰਾ ਰਹਿ ਨ ਸਕੈ ਜਿਉ ਬਾਲਕੁ ਖੀਰ ਅਧਾਰੀ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਅਪੁਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਤਰੁ ਤਾਰੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਲੁ ਪਾਈਐ ਜਿਨ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੁਮਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਨਕ ਸਨੰਦਨ ਨਾਰਦ ਮੁਨਿ ਸੇਵਹਿ ਅਨਦਿਨੁ ਜਪਤ ਰਹਹਿ ਬਨਵਾਰੀ ॥ ਸਰਣਾਗਤਿ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਜਨ ਆਏ ਤਿਨ ਕੀ ਪੈਜ ਸਵਾਰੀ ॥੨॥ ਅਲਖ ਨਿਰੰਜਨੁ ਏਕੋ ਵਰਤੈ ਏਕਾ ਜੋਤਿ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ਸਭਿ ਜਾਚਿਕ ਤੂ ਏਕੋ ਦਾਤਾ ਮਾਗਹਿ ਹਾਥ ਪਸਾਰੀ ॥੩॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੀ ਊਤਮ ਬਾਣੀ ਗਾਵਹਿ ਅਕਥ ਕਥਾ ਨਿਤ ਨਿਆਰੀ ॥ ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਭਇਆ ਤਿਨ ਕੇਰਾ ਆਪਿ ਤਰੇ ਕੁਲ ਤਾਰੀ ॥੪॥ ਮਨਮੁਖ ਦੁਬਿਧਾ ਦੁਰਮਤਿ ਵਿਆਪੇ ਜਿਨ ਅੰਤਰਿ ਮੋਹ ਗੁਬਾਰੀ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਕਥਾ ਨ ਭਾਵੈ ਓਇ ਡੂਬੇ ਸਣੁ ਪਰਵਾਰੀ ॥੫॥ ਨਿੰਦਕੁ ਨਿੰਦਾ ਕਰਿ ਮਲੁ ਧੋਵੈ ਓਹੁ ਮਲਭਖੁ ਮਾਇਆਧਾਰੀ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਵਿਆਪੇ ਨਾ ਉਰਵਾਰ ਨ ਪਾਰੀ ॥੬॥ ਇਹੁ ਪਰਪੰਚੁ ਖੇਲੁ ਕੀਆ ਸਭੁ ਕਰਤੈ ਹਰਿ ਕਰਤੈ ਸਭ ਕਲ ਧਾਰੀ ॥ ਹਰਿ ਏਕੋ ਸੂਤੁ ਵਰਤੈ ਜੁਗ ਅੰਤਰਿ ਸੂਤੁ ਖਿੰਚੈ ਏਕੰਕਾਰੀ ॥੭॥ ਰਸਨਿ ਰਸਨਿ ਰਸਿ ਗਾਵਹਿ ਹਰਿ ਗੁਣ

ਗੁਣਗਾਵਨਾਹਰਿਗਿਰਧਾਰੀ॥ਨਾਨਕਹਰਿਬਿਨੁਅਵਰੁਨਆਰਾਧਉਹਰਿਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਪਿਆਰੀ॥੨॥੧੧॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੫ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ੨॥ ॥ਰਾਜਨਮਹਿਤੂੰਰਾਜਾਕਹੀਅਹਿਭੂਮਨਮਹਿਭੂਮਾ॥ਠਾਕੁਰਮਹਿਠਕੁਰਾਈਤੇਰੀਕੋਮਨਸਿਰਕੋ ੧੨੪
ਮਾ॥੧॥ਪਿਤਾਮੇਰੋਬਡੋਧਨੀਅਗਮਾ॥ਉਸਤਤਿਕਵਨਕਰੀਜੈਕਰਤੇਪੇਖਿਰਹੇਬਿਸਮਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਖੀਅਨਮਹਿਸੁਖੀਆਤੂੰਕਹੀਅਹਿਦਾਤਨ
ਮਹਿਦਾਤਾ॥ਤੇਜਨਮਹਿਤੇਜਵੰਸੀਕਹੀਅਹਿਰਸੀਅਨਮਹਿਰਾਤਾ॥੨॥ਸੂਰਨਮਹਿਸੂਰਾਤੂੰਕਹੀਅਹਿਭੋਗਨਮਹਿਭੋਗੀ॥ਗ੍ਰਸਤਨਮਹਿਤੂੰਬਡੋਗ੍ਰਿਹਸ ੨
ਤੀਜੋਗਨਮਹਿਜੋਗੀ॥੩॥ਕਰਤਨਮਹਿਤੂੰਕਰਤਾਕਹੀਅਹਿਆਚਾਰਨਮਹਿਆਚਾਰੀ॥ਸਾਹਨਮਹਿਤੂੰਸਾਚਾਸਾਹਾਵਾਪਾਰਨਮਹਿਵਾਪਾਰੀ॥੪॥ਦਰ
ਬਾਰਨਮਹਿਤੇਰੋਦਰਬਾਰਾਸਰਨਪਾਲਨਟੀਕਾ॥ਲਖਿਮੀਕੇਤਕਗਨੀਨਜਾਈਐਗਨਿਨਸਕਉਸੀਕਾ॥੫॥ਨਾਮਨਮਹਿਤੇਰੋਪ੍ਰਭਨਾਮਾਗਿਆਨਨ
ਮਹਿਗਿਆਨੀ॥ਜੁਗਤਨਮਹਿਤੇਰੀਪ੍ਰਭਜੁਗਤਾਇਸਨਾਨਨਮਹਿਇਸਨਾਨੀ॥੬॥ਸਿਧਨਮਹਿਤੇਰੀਪ੍ਰਭਸਿਧਾਕਰਮਨਸਿਰਕਰਮਾ॥ਆਗਿਆ
ਮਹਿਤੇਰੀਪ੍ਰਭਆਗਿਆਹੁਕਮਨਸਿਰਹੁਕਮਾ॥੭॥ਜਿਉਬੋਲਾਵਹਿਤਿਉਬੋਲਹਿਸੁਆਮੀਕੁਦਰਤਿਕਵਨਹਮਾਰੀ॥ਸਾਧਸੰਗਿਨਾਨਕਜਸੁਗਾਇਓਜੋ
ਪ੍ਰਭਕੀਅਤਿਪਿਆਰੀ॥੮॥੧॥ ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੫ਘਰੁ੪॥ ਨਾਥਨਰਹਰਦੀਨਬੰਧਵਪਤਿਤਪਾਵਨਦੇਵ॥ਭੈਤ੍ਰਾਸਨਾਸਕ੍ਰਿਪਾਲਗੁ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਣਨਿਧਾਨਸਫਲਸੁਆਮੀਸੇਵ॥੧॥ਹਰਿਗੋਪਾਲਗੁਰਗੋਬਿੰਦ॥ਚਰਣਸਰਣਦਇਆਲਕੇਸਵਤਾਰਿਜਗਭਵਸਿੰਧ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋ
ਧਹਰਨਮਦਮੋਹਦਹਨਮੁਰਾਰਿਮਨਮਕਰੰਦ॥ਜਨਮਮਰਣਨਿਵਾਰਿਧਰਣੀਧਰਪਤਿਰਾਖੁਪਰਮਾਨੰਦ॥੨॥ਜਲਤਅਨਿਕਤਰੰਗਮਾਇਆ
ਗੁਰਗਿਆਨਹਰਿਰਿਦਮੰਤ॥ਛੇਦਿਅਹੰਬੁਧਿਕਰੁਣਾਮੈਚਿੰਤਮੇਟਿਪੁਰਖਅਨੰਤ॥੩॥ਸਿਮਰਿਸਮਰਥਪਲਮਹੂਰਤਪ੍ਰਭਧਿਆਨੁਸਹਜਿ
ਸਮਾਧਿ॥ਦੀਨਦਇਆਲਪ੍ਰਸੰਨਪੂਰਨਜਾਚੀਐਰਜਸਾਧ॥੪॥ਮੋਹਮਿਥਨਦੁਰੰਤਆਸਾਬਾਸਨਾਬਿਕਾਰ॥ ॥ਰਖੁਧਰਮੁਭਰਮਬਿਦਾਰਿਮ
ਨਤੇਉਧਰੁਹਰਿਨਿਰੰਕਾਰ॥੫॥ਧਨਾਢਿਆਢਿਭੰਡਾਰਹਰਿਨਿਧਿਹੋਤਜਿਨਾਨਚੀਰ॥ਖਲਮੁਗਧਕਟਾਖ੍ਯ੍ਯਸ੍ਰੀਧਰਭਏਗੁਣਮਤਿਧੀਰ॥੬॥ਜੀਵਨ ਮੂੜ
ਮੁਕਤਜਗਦੀਸਜਪਿਮਨਧਾਰਿਰਿਦਪਰਤੀਤਿ॥ਜੀਅਦਇਆਮਇਆਸਰਬਤ੍ਰਰਮਣੰਪਰਮਹੰਸਹਰੀਤਿ॥੭॥ਦੇਤਦਰਸਨੁਸ੍ਰਵਨਹਰਿਜਸੁ
ਰਸਨਨਾਮੁਉਚਾਰੁ॥ਅੰਗਸੰਗਭਗਵਾਨਪਰਸਨਪ੍ਰਭਨਾਨਕਪਤਿਤਉਧਾਰੁ॥੮॥੨॥ਮ:੧॥੫॥ਮ:੩॥੧॥ਮ:੪॥੧॥ਮ:੫॥੩॥

ਜੁਮਲਾ ੯॥

ਗੂਜਰੀਕੀਵਾਰਸਲੋਕਾਨਾਲਿਮਹਲਾ੩॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਿਕੰਦਰਬ੍ਰਾਹਮਕੀਵਾਰਕੀਧੁਨੀਗਾਵਣੀ॥ ਸਲੋਕੁਮ:੩॥ਇਹੁਜਗਤੁਮਮਤਾਮੁਆਜੀਵਣਕੀਬਿਧਿਨਾਹਿ॥ਗੁਰਕੈਭਾਣੈਜੋਚਲੈਤਾ
ਜੀਵਣਪਦਵੀਪਾਹਿ॥ਓਇਸਦਾਸਦਾਜਨਜੀਵਤੇਜੋਹਰਿਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਹਿ॥ਨਾਨਕਨਦਰੀਮਨਿਵਸੈਗੁਰਮੁਖਿਸਹਜਿਸਮਾਹਿ॥੧॥ਮ:੩॥
ਅੰਦਰਿਸਹਸਾਦੁਖੁਹੈਆਪੈਸਿਰਿਧੰਧੈਮਾਰਿ॥ਦੂਜੈਭਾਇਸੁਤੇਕਬਹਿਨਜਾਗਹਿਮਾਇਆਮੋਹਪਿਆਰਿ॥ਨਾਮੁਨਚੇਤਹਿਸਬਦੁਨਬੀਚਾਰਹਿਇਹੁ
ਮਨਮੁਖਕਾਆਚਾਰੁ॥ਹਰਿਨਾਮੁਨਪਾਇਆਜਨਮੁਬਿਰਥਾਗਵਾਇਆਨਾਨਕਜਮੁਮਾਰਿਕਰੇਖੁਆਰੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ਆਪਣਾਆਪੁਉਪਾਇਓ
ਨੁਤਦਹੋਰੁਨਕੋਈ॥ਮਤਾਮਸੂਰਤਿਆਪਿਕਰੈਜੋਕਰੈਸੁਹੋਈ॥ਤਦਹੁਆਕਾਸੁਨਪਾਤਾਲੁਹੈਨਾਤ੍ਰੈਲੋਈ॥ਤਦਹੁਆਪੇਆਪਿਨਿਰੰਕਾਰੁਹੈਨਾਓ
ਪਤਿਹੋਈ॥ਜਿਉਤਿਸੁਭਾਵੈਤਿਵੈਕਰੇਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈ॥੧॥ਸਲੋਕੁਮ:੩॥ਸਾਹਿਬੁਮੇਰਾਸਦਾਹੈਦਿਸੈਸਬਦੁਕਮਾਇ॥ਓਹੁਅਉ
ਹਾਣੀਕਦੇਨਾਹਿਨਾਆਵੈਨਾਜਾਇ॥ਸਦਾਸਦਾਸੋਸੇਵੀਐਜਿਸਭਮਹਿਰਹਿਆਸਮਾਇ॥ਅਵਰੁਦੂਜਾਕਿਉਸੇਵੀਐਜੰਮੈਤੈਮਰਿਜਾਇ॥
ਨਿਹਫਲੁਤਿਨਕਾਜੀਵਿਆਜਿਖਸਮੁਨਜਾਣਹਿਆਪਣਾਅਵਰੀਕਉਚਿਤੁਲਾਇ॥ਨਾਨਕਏਵਨਜਾਪਈਕਰਤਾਕੇਤੀਦੇਇਸਜਾਇ॥੧॥ਮ:੩॥

ਜਿ

ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਸਭੋ ਵਰਤੈ ਸਚੁ ॥ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੁ ਬੁਝਿ ਪਰਵਾਣੁ ਹੋਇ ਤਾ ਫਲੁ ਪਾਵੈ ਸਚੁ ॥ ਕਥਨੀ ਬਦਨੀ ਕਰਤਾ ਫਿਰੈ ਹੁਕਮੈ ਮੂਲਿ ਨ ਬੁਝਈ
ਅੰਧਾ ਕਚੁ ਨਿਕਚੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੰਜੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਉਪਾਇਓਨੁ ਸ੍ਰਿਸਟੀ ਕਾ ਮੂਲੁ ਰਚਾਇਆ ॥ ਹੁਕਮੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਾਜੀਅਨੁ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥
ਜੋਤੀ ਹੂੰ ਸਭੁ ਚਾਨਣਾ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇਆ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸੁ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਸਿਰਿ ਧੰਧੈ ਲਾਇਆ ॥ ਮਾਇਆ ਕਾ ਮੂਲੁ ਰਚਾਇਓਨੁ ਤੁਰੀਆ
ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਸੋ ਜਪੁ ਸੋ ਤਪੁ ਜਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਵੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਵਡਿਆਈ ਪਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪੁ ਛੋਡਿ ਗੁਰ ਮਾਹਿ ਸਮਾਵੈ ॥੧॥
ਮਃ ੩ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਲੇਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਵਡਿਆਈ ਦੇਵੈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਅਗਿਆਨੁ ਹੈ ਬਿਖਮੁ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ॥
ਪਥਰ ਪਾਪ ਬਹੁ ਲਦਿਆ ਕਿਉ ਤਰੀਐ ਤਾਰੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤੀ ਰਤਿਆ ਹਰਿ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੀ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲਾ ਹਉਮੈ ਛਡਿ ਵਿਕਾਰੀ ॥ ਹਰਿ
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਿਸਤਾਰੀ ॥੫॥ ਸਲੋਕੁ [illegible] ॥ ਕਬੀਰ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਾ ਸੰਕੁੜਾ ਰਾਈ ਦਸਵੈ ਭਾਇ ॥ ਮਨੁ ਤਉ ਮੈਗਲੁ ਹੋਇ ਰਹਾ
ਨਿਕਸਿਆ ਕਿਉ ਕਰਿ ਜਾਇ ॥ ਐਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜੇ ਮਿਲੈ ਤੁਠਾ ਕਰੇ ਪਸਾਉ ॥ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਾ ਮੋਕਲਾ ਸਹਜੇ ਆਵਉ ਜਾਉ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਨਾਨਕ ਮੁਕ
ਤਿ ਦੁਆਰਾ ਅਤਿ ਨੀਕਾ ਨਾਨ੍ਹਾ ਹੋਇ ਸੁ ਜਾਇ ॥ ਹਉਮੈ ਮਨੁ ਅਸਥੂਲੁ ਹੈ ਕਿਉ ਕਰਿ ਵਿਚੁ ਦੇ ਜਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਹਉਮੈ ਗਈ ਜੋਤਿ ਰਹੀ ਸਭ
ਆਇ ॥ ਇਹੁ ਜੀਉ ਸਦਾ ਮੁਕਤੁ ਹੈ ਸਹਜੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਸੰਸਾਰੁ ਉਪਾਇ ਕੈ ਵਸਿ ਆਪਣੈ ਕੀਤਾ ॥ ਗਣਤੈ ਪ੍ਰਭੂ ਨ ਪਾਈਐ
ਦੂਜੈ ਭਰਮੀਤਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਬੁਝਿ ਸਚਿ ਸਮੀਤਾ ॥ ਸਬਦੇ ਹਉਮੈ ਖੋਈਐ ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲੀਤਾ ॥ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ ਕਰੇ ਆ
ਪਿ ਆਪੇ ਵਿਗਸੀਤਾ ॥੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਨ ਲਾਇਓ ਨਾਮੁ ਨ ਵਸਿਓ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਧ੍ਰਿਗੁ ਇਵੇਹਾ ਜੀਵਿਆ ਕਿਆ ਜੁਗ ਮ
ਹਿ ਪਾਇਆ ਆਇ ॥ ਮਾਇਆ ਖੋਟੀ ਰਾਸਿ ਹੈ ਏਕ ਚਸੇ ਮਹਿ ਪਾਜੁ ਲਹਿ ਜਾਇ ॥ ਹਥਹੁ ਛੁੜਕੀ ਤਨੁ ਸਿਆਹੁ ਹੋਇ ਬਦਨੁ ਜਾਇ ਕੁਮਲਾਇ ॥
ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ਤਿਨ ਸੁਖੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿ ਰੰਗ ਸਿਉ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸ
ਤਿਗੁਰ ਸੋ ਧਨੁ ਸਉਪਿਆ ਜਿ ਜੀਅ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ਰੰਗੁ ਤਿਸੈ ਕਉ ਅਗਲਾ ਵੰਨੀ ਚੜੈ ਚੜਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਮਾਇਆ ਹੋਈ ਨਾਗਨੀ ਜ
ਗਤਿ ਰਹੀ ਲਪਟਾਇ ॥ ਇਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਜੋ ਕਰੇ ਤਿਸ ਹੀ ਕਉ ਫਿਰਿ ਖਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋਈ ਗਾਰੜੂ ਤਿਨਿ ਮਲਿ ਦਲਿ ਲਾਈ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਈ
ਉਬਰੇ ਜਿ ਸਚਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਢਾਢੀ ਕਰੇ ਪੁਕਾਰ ਪ੍ਰਭੂ ਸੁਣਾਇਸੀ ॥ ਅੰਦਰਿ ਧੀਰਕ ਹੋਇ ਪੂਰਾ ਪਾਇਸੀ ॥ ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿ
ਖਿਆ ਲੇਖੁ ਸੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇਸੀ ॥ ਜਾ ਹੋਵੈ ਖਸਮੁ ਦਇਆਲੁ ਤਾ ਮਹਲੁ ਘਰੁ ਪਾਇਸੀ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਅਤਿ ਵਡਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਾਇਸੀ ॥੭॥ ਸਲੋਕੁ
ਮਃ ੩ ॥ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸਹੁ ਏਕੁ ਹੈ ਸਦ ਹੀ ਰਹੈ ਹਜੂਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੁ ਨ ਮੰਨਈ ਤਾ ਘਰ ਹੀ ਅੰਦਰਿ ਦੂਰਿ ॥ ਹੁਕਮੁ ਭੀ ਤਿਨਾ ਮਨਾਇਸੀ ਜਿਨ ਕਉ ਨਦ
ਰਿ ਕਰੇਇ ॥ ਹੁਕਮੁ ਮੰਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਪ੍ਰੇਮ ਸੁਹਾਗਣਿ ਹੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਰੈਣਿ ਸਬਾਈ ਜਲਿ ਮੁਈ ਕੰਤ ਨ ਲਾਇਓ ਭਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਵਸਨਿ
ਸੋਹਾਗਣੀ ਜਿਨ ਪਿਆਰਾ ਪੁਰਖੁ ਹਰਿ ਰਾਉ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਭੁ ਜਗੁ ਫਿਰਿ ਮੈ ਦੇਖਿਆ ਹਰਿ ਇਕੋ ਦਾਤਾ ॥ ਉਪਾਇ ਕਿਤੈ ਨ ਪਾਈਐ ਹਰਿ
ਕਰਮ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਹਰਿ ਸਹਜੇ ਜਾਤਾ ॥ ਅੰਦਰਹੁ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝੀ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰਿ ਨਾਤਾ ॥ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਵਡੇ ਕੀ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਬੋਲਾਤਾ ॥੮॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਕਾਇਆ ਹੰਸਿ ਕਿਆ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੈ ਜਿ ਪਇਆ ਹੀ ਛਡਿ ਜਾਇ ॥ ਏਸ ਨੋ ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਕਿ ਖਵਾਲੀਐ ਜਿ ਚਲਦਿਆ
ਨਾਲਿ ਨ ਜਾਇ ॥ ਕਾਇਆ ਮਿਟੀ ਅੰਧੁ ਹੈ ਪਉਣੈ ਪੁਛਹੁ ਜਾਇ ॥ ਹਉ ਤਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿਆ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵਾ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾਤੋ ਖ
ਸਮ ਕਾ ਜਿ ਰਹਾ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਏਕੋ ਨਿਹਚਲ ਨਾਮ ਧਨੁ ਹੋਰੁ ਧਨੁ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਇਸੁ ਧਨ ਕਉ ਤਸਕਰੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਕਈ ਨਾ ਓਚਕਾ ਲੈ
ਜਾਇ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈਐ ਮਨਮੁਖਿ ਪਲੈ ਨ ਪਾਇ ॥ ਧਨੁ ਵਾਪਾਰੀ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨਾ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਖਟਿਆ ਆਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਇਹੁ ਹਰਿ ਧਨੁ ਜੀਐ ਸੇਤੀ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਜੀਐ ਨਾਲੇ ਜਾਇ ॥

ਸੋ ਸਾਹਿਬੁ ਅਤਿ ਵਡਾ ਸਚੁ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਤਿਸ ਕੈ ਵਸਿ ਹੈ ਸਭੁ ਤਿਸ ਕਾ ਚੀਰਾ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਈਐ ਨਿਹਚਲੁ ਧਨੁ ਧੀਰਾ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਭੇਟੈ ਗੁਰੁ ਸੂਰਾ ਗੁਣਵੰਤੀ ਸਾਲਾਹਿਆ ਸਦਾ ਥਿਰੁ ਨਿਹਚਲੁ ਹਰਿ ਪੂਰਾ ॥੧੦॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਧ੍ਰਿਗੁ ਤਿਨਾ ਦਾ ਜੀਵਿਆ ਜੋ ਹਰਿ ਸੁਖੁ ਪਰਹਰਿ ਤਿਆਗਦੇ ਦੁਖੁ ਹਉਮੈ ਪਾਪ ਕਮਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖ ਅਗਿਆਨੀ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਵਿਆਪੇ ਤਿਨ ਬੂਝ ਨ ਕਾਈ ਪਾਇ ॥ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਓਇ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ਅੰਤਿ ਗਏ ਪਛੁਤਾਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਕੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਤਿਸੁ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਪੂਰਬਿ ਹੋਵੈ ਲਿਖਿਆ ਸੋ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਆਇ ਪਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਊਧਾ ਕਉਲੁ ਹੈ ਨਾ ਤਿਸੁ ਭਗਤਿ ਨ ਨਾਉ ॥ ਸਕਤੀ ਅੰਦਰਿ ਵਰਤਦਾ ਕੂੜੁ ਤਿਸ ਕਾ ਹੈ ਉਪਾਉ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਅੰਦਰੁ ਚਿਤੁ ਨ ਭਿਜਈ ਮੁਖਿ ਫੀਕਾ ਆਲਾਉ ॥ ਓਇ ਧਰਮਿ ਰਲਾਏ ਨਾ ਰਲਨਿ ਓਨਾ ਅੰਦਰਿ ਕੂੜੁ ਸੁਆਉ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਤੈ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ਮਨਮੁਖ ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਬੋਲਿ ਡੁਬੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰੇ ਜਪਿ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਵਡਾ ਫੇਰੁ ਪਇਆ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨ ਕੀਤੀਆ ਅੰਤਿ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਈ ॥ ਆਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਈ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ ਵਿਚਹੁ ਉਤਰੈ ਸੁਖੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਾਲਾਹੀਐ ਹਿਰਦੈ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੧੧॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਜਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਆਪਣਾ ਤਿਸ ਨੋ ਪੂਜੇ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਸਭਨਾ ਉਪਾਵਾ ਸਿਰਿ ਉਪਾਉ ਹੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸੀਤਲ ਸਾਤਿ ਵਸੈ ਜਪਿ ਹਿਰਦੈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਖਾਣਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੈਨਣਾ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ਹੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਏ ਮਨ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸੁਣਿ ਹਰਿ ਪਾਵਹਿ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਹਰਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ਮਨਿ ਵਸੈ ਹਉਮੈ ਜਾਇ ਗੁਮਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਪਾਈਐ ਤਾ ਅਨਦਿਨੁ ਲਾਗੈ ਧਿਆਨੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਸਭੁ ਸਚੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਵਿਤਾ ॥ ਅੰਦਰਹੁ ਕਪਟੁ ਵਿਕਾਰੁ ਗਇਆ ਮਨੁ ਸਹਜੇ ਜਿਤਾ ॥ ਤਹ ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਅਨੰਦ ਰਸੁ ਅਗਿਆਨੁ ਗਵਿਤਾ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਰਵੈ ਗੁਣ ਪਰਗਟੁ ਕਿਤਾ ॥ ਸਭਨਾ ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਹੈ ਇਕੋ ਹਰਿ ਮਿਤਾ ॥੧੨॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬਿੰਦੇ ਸੋ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਕਹੀਐ ਜਿ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਛੈ ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ਕਮਾਵੈ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਤਿਸੁ ਜਾਏ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਗੁਣ ਸੰਗ੍ਰਹੈ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਇਸੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਜਿ ਹਉਮੈ ਮੇਟਿ ਸਮਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਨੋ ਮਿਲਿਆ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਜਿ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਅੰਤਰਿ ਕਪਟੁ ਮਨਮੁਖ ਅਗਿਆਨੀ ਰਸਨਾ ਝੂਠੁ ਬੋਲਾਇ ॥ ਕਪਟਿ ਕੀਤੈ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਨ ਭੀਜੈ ਨਿਤ ਵੇਖੈ ਸੁਣੈ ਸੁਭਾਇ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਜਾਇ ਜਗੁ ਪਰਬੋਧੈ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਸੁਆਇ ॥ ਇਤੁ ਕਮਾਣੈ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈ ਜੰਮੈ ਮਰੈ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਸਹਸਾ ਮੂਲਿ ਨ ਚੁਕਈ ਵਿਚਿ ਵਿਸਟਾ ਪਚੈ ਪਚਾਇ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸੁਣਾਇ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਗਾਵੈ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਅੰਤਿ ਛਡਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਨਾ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਇਓਨੁ ਤੇ ਪੂਰੇ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸੇਵਨਿ ਆਪਣਾ ਪੂਰੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ਚਾਕਰੀ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਪਿਆਰਿ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਮਹਲੁ ਤਿਨੀ ਪਾਇਆ ਜਿਨ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਮਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲਿ ਰਹੇ ਜਪਿ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥੧੩॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਿਆਨ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਉਪਜੈ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਨਦਿਨੁ ਰਹੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਵੇਖਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਬੋਲਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸਹਜਿ ਰੰਗੁ ਲਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈ ਤਿਮਰ ਅਗਿਆਨੁ ਅਧੇਰੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਧੁਰਿ ਪੂਰਾ ਤਿਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨਾ ਨ ਸੇਵਿਓ ਸਬਦਿ ਨ ਲਗੋ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਹਜੇ ਨਾਮੁ ਨ ਧਿਆਇਆ ਕਿਤੁ ਆਇਆ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੂਨੀ ਪਾਈਐ ਵਿਸਟਾ ਸਦਾ ਖੁਆਰੁ ॥ ਕੂੜੈ ਲਾਲਚਿ ਲਗਿਆ ਨਾ ਉਰਵਾਰੁ ਨ ਪਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਬਰੇ

ਜਿ ਆਪਿ ਮੇਲੇ ਕਰਤਾਰਾ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਭਗਤ ਤਿਸ ਸਚੈ ਦਰਿ ਸੋਹਦੇ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਰਹਾਣੇ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਤਿਨ ਊਪਜੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਕਸਾਣੇ ॥ ਹਰਿ ਰੰਗਿ
ਰਹਹਿ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਿਆਣੇ ॥ ਸਫਲੁ ਜਨਮੁ ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਹਰਿ ਜੀਉ ਰਿਦੈ ਵਸਾਣੇ ॥ ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ਫਿਰੈ ਬਿਲਲਾ
ਦੀ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਣੇ ॥੧੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਕਲਿਜੁਗ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਭਗਤੀ ਖਟਿਆ ਹਰਿ ਉਤਮੁ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਿ ਹਰਿ
ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਵਿਚੇ ਗ੍ਰਿਹ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਉਦਾਸੀ ਹਉਮੈ ਮੋਹੁ ਜਲਾਇਆ ॥ ਆਪਿ ਤਰਿਆ ਕੁਲ ਜਗਤੁ ਤਰਾਇ
ਆ ਧੰਨੁ ਜਣੇਦੀ ਮਾਇਆ ॥ ਐਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੋਈ ਪਾਏ ਜਿਸੁ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਹਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਵਿਟਹੁ ਜਿਨਿ
ਭ੍ਰਮਿ ਭੁਲਾ ਮਾਰਗਿ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮਾਇਆ ਵੇਖਿ ਭੁਲੇ ਜਿਉ ਦੇਖਿ ਦੀਪਕਿ ਪਤੰਗ ਪਚਾਇਆ ॥ ਪੰਡਿਤ ਭੁਲਿ ਭੁਲਿ ਮਾਇਆ ਵੇਖ
ਹਿ ਦਿਖਾ ਕਿਨੈ ਕਿਹੁ ਆਣਿ ਚੜਾਇਆ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪੜਹਿ ਨਿਤ ਬਿਖਿਆ ਨਾਵਹੁ ਦਯਿ ਖੁਆਇਆ ॥ ਜੋਗੀ ਜੰਗਮ ਸੰਨਿਆਸੀ ਭੁਲੇ ਓਨਾ ਅਹੰ
ਕਾਰੁ ਬਹੁ ਗਰਬੁ ਵਧਾਇਆ ॥ ਛਾਦਨੁ ਭੋਜਨੁ ਨ ਲੈਹੀ ਸਤ ਭਿਖਿਆ ਮਨਹਠਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਏਤੜਿਆ ਵਿਚਹੁ ਸੋ ਜਨੁ ਸਮਧਾ ਜਿਨਿ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਿਸ ਨੋ ਆਖਿ ਸੁਣਾਈਐ ਜਾ ਕਰਦੇ ਸਭਿ ਕਰਾਇਆ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਪਰੇਤੁ ਹੈ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ
ਅਹੰਕਾਰਾ ॥ ਏਹ ਜਮ ਕੀ ਸਿਰਕਾਰ ਹੈ ਏਨਾ ਉਪਰਿ ਜਮ ਕਾ ਡੰਡੁ ਕਰਾਰਾ ॥ ਮਨਮੁਖ ਜਮ ਮਗਿ ਪਾਈਅਨਿ ਜਿਨ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਪਿਆਰਾ ॥ ਜਮ ਪੁਰਿ
ਬਧੇ ਮਾਰੀਅਨਿ ਕੋ ਸੁਣੈ ਨ ਪੂਕਾਰਾ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੧੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਮੋਹਣੀ ਮ
ਨਮੁਖਾ ਨੋ ਗਈ ਖਾਇ ॥ ਜੋ ਮੋਹਿ ਦੂਜੈ ਚਿਤੁ ਲਾਇਦੇ ਤਿਨਾ ਵਿਆਪਿ ਰਹੀ ਲਪਟਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਰਜਾਲੀਐ ਤਾ ਏਹ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥
ਤਨੁ ਮਨੁ ਹੋਵੈ ਉਜਲਾ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਨਾਨਕ ਮਾਇਆ ਕਾ ਮਾਰਣੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਏਹੁ ਮਨੁ ਕੇ
ਤੜਿਆ ਜੁਗ ਭਰਮਿਆ ਥਿਰੁ ਰਹੈ ਨ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਹਰਿ ਭਾਣਾ ਤਾ ਭਰਮਾਇਅਨੁ ਕਰਿ ਪਰਪੰਚੁ ਖੇਲੁ ਉਪਾਇ ॥ ਜਾ ਹਰਿ ਬਖਸੇ ਤਾ ਗੁਰ ਮਿ
ਲੈ ਅਸਥਿਰੁ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨ ਹੀ ਤੇ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਨਾ ਕਿਛੁ ਮਰੈ ਨ ਜਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਕਾਇਆ ਕੋਟੁ ਅਪਾਰੁ ਹੈ ਮਿਲਣਾ ਸੰਜੋਗੀ
॥ ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਆਪਿ ਵਸਿ ਰਹਿਆ ਆਪੇ ਰਸ ਭੋਗੀ ॥ ਆਪਿ ਅਤੀਤੁ ਅਲਿਪਤੁ ਹੈ ਨਿਰਜੋਗੁ ਹਰਿ ਜੋਗੀ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਕਰੇ ਹਰਿ ਕਰੇ ਸੁ
ਹੋਗੀ ॥ ਹਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਲਹਿ ਜਾਹਿ ਵਿਜੋਗੀ ॥੧੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਆਪਿ ਅਖਾਇਦਾ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ ਵਾ
ਹੁ ਵਾਹੁ ਸਿਫਤਿ ਸਲਾਹ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਕੋਇ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਬਾਣੀ ਸਚੁ ਹੈ ਸਚਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਤਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ
ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਤੀ ਰਸਨਾ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਈ ॥ ਪੂਰੈ ਸਬਦਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਿਆ ਆਈ ॥ ਵਡਭਾਗੀਆ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਮੁ
ਹਹੁ ਕਢਾਈ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਹਿ ਸੇਈ ਜਨ ਸੋਹਣੇ ਤਿਨ ਕਉ ਪਰਜਾ ਪੂਜਣ ਆਈ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈ ਨਾਨਕ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾ
ਈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਬਜਰ ਕਪਾਟ ਕਾਇਆ ਗੜ ਭੀਤਰਿ ਕੂੜੁ ਕੁਸਤੁ ਅਭਿਮਾਨੀ ॥ ਭਰਮਿ ਭੂਲੇ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵਨੀ ਮਨਮੁਖ ਅੰਧ ਅਗਿ
ਆਨੀ ॥ ਉਪਾਇ ਕਿਤੈ ਨ ਲਭਨੀ ਕਰਿ ਭੇਖ ਥਕੇ ਭੇਖਵਾਨੀ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਖੋਲਾਈਅਨਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਨੀ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਿਰਖ
ਹੈ ਜਿਨ ਪੀਆ ਤੇ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨੀ ॥੧੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਤਿਆ ਰੈਣਿ ਸੁਖਿ ਵਿਹਾਇ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਤਿਆ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਹੋਵੈ
ਮੇਰੀ ਮਾਇ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਤਿਆ ਹਰਿ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਮੀ ਬੋਲੈ ਬੋਲਾਇ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਤਿਆ ਸੋਭਾ ਪਾਇ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਤਿ ਰਜਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਬਾਣੀ ਸਚੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਧੀ ਭਾਲਿ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਬਦੇ ਉਚਰੈ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਹਿਰਦੈ
ਨਾਲਿ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਤਿਆ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਸਹਜੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਾਲਿ ॥ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਨਕਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਿਦੈ ਸਮਾਲਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥

ਏ ਮਨਾ ਅਤਿ ਲੋਭੀਆ ਨਿਤ ਲੋਭੇ ਰਾਤਾ ॥ ਮਾਇਆ ਮਨਸਾ ਮੋਹਣੀ ਦਹ ਦਿਸ ਫਿਰਾਤਾ ॥ ਅਗੈ ਨਾਉ ਜਾਤਿ ਨ ਜਾਇਸੀ ਮਨਮੁਖਿ ਦੁਖੁ ਖਾਤਾ ॥ ਰਸਨਾ
ਹਰਿ ਰਸੁ ਨ ਚਾਖਿਓ ਫੀਕਾ ਬੋਲਾਤਾ ॥ ਜਿਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਚਾਖਿਆ ਸੇ ਜਨ ਤ੍ਰਿਪਤਾਤਾ ॥੧੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਤਿਸ ਨੋ ਆਖੀਐ ਜਿ ਸਚਾ
ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੁ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਤਿਸ ਨੋ ਆਖੀਐ ਜਿ ਗੁਣਦਾਤਾ ਮਤਿ ਧੀਰੁ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਤਿਸ ਨੋ ਆਖੀਐ ਜਿ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ
ਤਿਸ ਨੋ ਆਖੀਐ ਜਿ ਦੇਦਾ ਰਿਜਕੁ ਸਬਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਇਕੋ ਕਰਿ ਸਾਲਾਹੀਐ ਜਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਦਿਖਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਗੁ-
ਰਮੁਖ ਸਦਾ ਕਰਹਿ ਮਨਮੁਖ ਮਰਹਿ ਬਿਖੁ ਖਾਇ ॥ ਓਨਾ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਨ ਭਾਵਈ ਦੁਖੇ ਦੁਖਿ ਵਿਹਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਣਾ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰ-
ਹਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਹਿ ਸੇ ਜਨ ਨਿਰਮਲੇ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਭਾਣੈ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਸੇਵਾ ਭਗ-
ਤਿ ਬਨੀਜੈ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਭਾਣੈ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਹਜੇ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਭਾਣੈ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਲਾਹਾ ਨਿਤ ਲੀਜੈ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਤਖਤਿ ਬਹਾਲੀਐ ਨਿਜ
ਘਰਿ ਸਦਾ ਵਸੀਜੈ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਭਾਣਾ ਤਿਨੀ ਮੰਨਿਆ ਜਿਨਾ ਗੁਰੂ ਮਿਲੀਜੈ ॥੧੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸੇ ਜਨ ਸਦਾ ਕਰਹਿ ਜਿਨ ਕ-
ਉ ਆਪੇ ਦੇਇ ਬੁਝਾਇ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਤਿਆ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਗੁਰਸਿਖੁ ਜੋ ਨਿਤ ਕਰੇ ਸੋ ਮਨ ਚਿੰਦਿ-
ਆ ਫਲੁ ਪਾਇ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਹਿ ਸੇ ਜਨ ਸੋਹਣੇ ਹਰਿ ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਹਿਰਦੈ ਉਚਰਾ ਮੁਖਹੁ ਭੀ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰੇਉ ॥
ਨਾਨਕ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਜੋ ਕਰਹਿ ਹਉ ਤਨੁ ਮਨੁ ਤਿਨ ਕਉ ਦੇਉ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਹੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਜਾ ਕਾ ਨਾਉ ॥ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ
ਤਿਨਿ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਹਉ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਜਿਸ ਨੋ ਦੇਇ ਸੁ ਖਾਇ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਜਲਿ ਥਲਿ ਭਰਪੂਰੁ ਹੈ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਗੁਰਸਿਖ ਨਿਤ ਸਭ ਕਰਹੁ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਭਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਜੋ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਜਮ-
ਕੰਕਰੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਚਾ ਸਚੁ ਹੈ ਸਚੀ ਗੁਰਬਾਣੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਸਚੁ ਪਛਾਣੀਐ ਸਚਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਣੀ
॥ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗਹਿ ਨਾ ਸਵਹਿ ਜਾਗਤ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਣੀ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ਸੇ ਪੁੰਨ ਪਰਾਣੀ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ
ਪਚਿ ਮੁਏ ਅਜਾਣੀ ॥੧੭॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਬਾਣੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਹੈ ਤਿਸੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਅਗਮ
ਅਥਾਹੁ ਹੈ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਹੈ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ਕੋ- ਹੁ
ਇ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਮੀ ਪਾਈਐ ਆਪਿ ਦਇਆ ਕਰਿ ਦੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਲਏਇ ॥੧॥
ਮਃ ੩ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਸਾਂਤਿ ਨ ਆਵਈ ਦੂਜੀ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ॥ ਜੇ ਬਹੁਤੇਰਾ ਲੋਚੀਐ ਵਿਣੁ ਕਰਮੈ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਜਿਨਾ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭ ਵਿ-
ਕਾਰੁ ਹੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਇ ॥ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣੁ ਨ ਚੁਕਈ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇ ॥ ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ਸੁ ਖਾਲੀ ਕੋਈ
ਨਾਹਿ ॥ ਤਿਨਾ ਜਮ ਕੀ ਤਲਬ ਨ ਹੋਵਈ ਨਾ ਓਇ ਦੁਖ ਸਹਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਬਰੇ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਹਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਢਾਢੀ ਤਿਸ ਨੋ ਆਖੀਐ ਜਿ ਖਸਮੈ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਦਰਿ ਖੜਾ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਢਾਢੀ ਦਰੁ ਘਰੁ ਪਾਇਸੀ ਸਚੁ ਰਖੈ ਉਰ
ਧਾਰਿ ॥ ਢਾਢੀ ਕਾ ਮਹਲੁ ਅਗਲਾ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰਿ ॥ ਢਾਢੀ ਕੀ ਸੇਵਾ ਚਾਕਰੀ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਨਿਸਤਾਰਿ ॥੧੮॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥
ਗੂਜਰੀ ਜਾਤਿ ਗਵਾਰਿ ਜਾ ਸਹੁ ਪਾਏ ਆਪਣਾ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਜਪੁ ਜਾਪਣਾ ॥ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤਿਸੁ ਭ-
ਉ ਪਵੈ ਸਾ ਕੁਲਵੰਤੀ ਨਾਰਿ ॥ ਸਾ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ਕੰਤ ਕਾ ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੀਤੀ ਕਰਤਾਰਿ ॥ ਓਹ ਕੁਚਜੀ ਕੁਲਖਣੀ ਪਰਹਰਿ ਛੋਡੀ ਭਤਾ-
ਰਿ ॥ ਭੈ ਪਇਐ ਮਲੁ ਕਟੀਐ ਨਿਰਮਲ ਹੋਵੈ ਸਰੀਰੁ ॥ ਅੰਤਰਿ ਪਰਗਾਸੁ ਮਤਿ ਊਤਮ ਹੋਵੈ ਹਰਿ ਜਪਿ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰੁ ॥ ਭੈ ਵਿਚਿ ਬੈਸੈ ਭੈ ਰਹੈ

ਭੈ ਵਿਚਿ ਕਮ ਵੈਰਾਗੁ ॥ ਐਥੈ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਹੋਇਆ ਦਰਗਹ ਜੋਖਤੁ ਆਗ ॥ ਕੇਤੈ ਨਿਰਭਉ ਉਪਾਈਐ ਮਿਲਿ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਖਸਮੈ ਭਾਵੈ ਸਾ ਭ
ਲੀ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਕਰਤਾਰੁ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਾਲਾਹੀਐ ਸਚੇ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਏਕੁ ਛੋਡਿ ਦੂਜੈ ਲਗੈ ਸਾ ਜਿ
ਹਵਾ ਜਲਿ ਜਾਉ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਅਸਾ ਅਉਤਾਰੁ ਉਪਾਇਓਨੁ ਭਾਉ ਦੂਜਾ ਕੀਆ ॥ ਜੀਉ ਰਾਜੇ ਰਾਜੁ ਕਮਾਵਦੇ ਦੁਖ ਸੁਖ ਭਿੜੀਆ ॥ ਈ
ਸਰੁ ਬ੍ਰਹਮਾ ਸੇਵਦੇ ਅੰਤੁ ਤਿਨ੍ਹੀ ਨ ਲਹੀਆ ॥ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਅਲਖੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਗਟੀਆ ॥ ਤਿਥੈ ਸੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਨ ਵਿਆਪਈ ਅ
ਸਥਿਰੁ ਜਗੁ ਥੀਆ ॥੧੯॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਏਹੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਵਣ ਜਾਣੁ ਹੈ ਜੇਤਾ ਹੈ ਆਕਾਰੁ ॥ ਜਿਨਿ ਏਹੁ ਲੇਖਾ ਲਿਖਿਆ ਸੋ ਹੋਆ ਪਰਵਾਣੁ
॥ ਨਾਨਕ ਜੇ ਕੋ ਆਪੁ ਗਣਾਇਦਾ ਸੋ ਮੂਰਖੁ ਗਾਵਾਰੁ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਮਨੁ ਕੁੰਚਰੁ ਪੀਲਕੁ ਗੁਰੂ ਗਿਆਨੁ ਕੁੰਡਾ ਜਹ ਖਿੰਚੇ ਤਹ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਹਸਤੀ
ਕੁੰਡੇ ਬਾਹਰਾ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਉਝੜਿ ਪਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤਿਸੁ ਅਗੈ ਅਰਦਾਸਿ ਜਿਨਿ ਉਪਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਪਣਾ ਸੇਵਿ ਸਭ ਫਲ ਪਾ
ਇਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਉ ਸਦਾ ਧਿਆਇਆ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਦੁਖੁ ਮਿਟਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਭਏ ਅਚਿੰਤੁ ਹਰਿ ਧਨੁ ਨਿਹਚਲਾਇਆ ॥
੨੦॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਖੇਤਿ ਮਿਆਲਾ ਉਚੀਆ ਘਰੁ ਉਚਾ ਨਿਰਣਉ ॥ ਮਹਲ ਭਗਤੀ ਘਰਿ ਸਰੈ ਸਜਣ ਪਾਹੁਣਿਅਉ ॥ ਬਰਸਨਾ ਤ ਬਰ
ਸੁ ਘਨਾ ਬਹੁੜਿ ਬਰਸਹਿ ਕਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਮਿਠਾ ਸੋ ਜੋ ਭਾਵਦਾ ਸਜਣੁ ਸੋ ਜਿ
ਰਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਕਉ ਆਪਿ ਕਰੇ ਪਰਗਾਸੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਪਾਸਿ ਜਨ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ਤੂ ਸਚਾ ਸਾਂਈ ॥ ਤੂ ਰ
ਖਵਾਲਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਉ ਤੁਧੁ ਧਿਆਈ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤੇਰਿਆ ਤੂ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥ ਜੋ ਦਾਸ ਤੇਰੇ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਮਾਰਿ ਪ
ਚਾਈ ॥ ਚਿੰਤਾ ਛਡਿ ਅਚਿੰਤ ਰਹੁ ਨਾਨਕ ਲਗਿ ਪਾਈ ॥੨੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਆਸਾ ਕਰਤਾ ਜਗੁ ਮੁਆ ਆਸਾ ਮਰੈ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ
ਆਸਾ ਪੂਰੀਆ ਸਚੇ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਮਰਿ ਜਾਇਸੀ ਜਿਨਿ ਕੀਤੀ ਸੋ ਲੈ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਿਹਚਲੁ ਕੋ ਨਹੀ ਬਾ
ਝਹੁ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਓਨੁ ਕਰਿ ਪੂਰਾ ਥਾਟੁ ॥ ਆਪੇ ਸਾਹੁ ਆਪੇ ਵਣਜਾਰਾ ਆਪੇ ਹੀ ਹਰਿ ਹਾਟੁ ॥
ਆਪੇ ਸਾਗਰੁ ਬੋਹਿਥਾ ਆਪੇ ਹੀ ਖੇਵਾਟੁ ॥ ਆਪੇ ਗੁਰੁ ਚੇਲਾ ਹੈ ਆਪੇ ਆਪੇ ਦਸੇ ਘਾਟੁ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਤੂ ਸਭਿ ਕਿਲਵਿ
ਖ ਕਾਟੁ ॥੨੨॥ ਸਲੋਕੁ ਵਾਰ ਨਾਲਿ ੪੪

ਅਪੇ

ਰਾਗੁ ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ ਸਲੋਕਾ ਨਾਲਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰੁ ਆਰਾਧਣਾ ਜਿਹਵਾ ਜਪਿ ਗੁਰ ਨਾਉ ॥ ਨੇਤ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੇਖਣਾ ਸ੍ਰਵਣੀ ਸੁਨਣਾ ਗੁਰ ਨਾਉ ॥ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਸੇਤੀ ਰਤਿਆ ਦਰਗਹ ਪਾਈਐ ਠਾਉ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਏਹ ਵਥੁ ਦੇਇ ॥ ਜਗ ਮਹਿ ਉਤਮ ਕਾਢੀਅਹਿ
ਵਿਰਲੇ ਕੇਈ ਕੇਇ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਰਖੇ ਰਖਣਹਾਰਿ ਆਪਿ ਉਬਾਰਿਅਨੁ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਪੈਰੀ ਪਾਇ ਕਾਜ ਸਵਾਰਿਅਨੁ ॥ ਹੋਆ ਆਪਿ
ਦਇਆਲੁ ਮਨਹੁ ਨ ਵਿਸਾਰਿਅਨੁ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਭਵਜਲੁ ਤਾਰਿਅਨੁ ॥ ਸਾਕਤ ਨਿੰਦਕ ਦੁਸਟ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ਬਿਦਾਰਿਅਨੁ
॥ ਤਿਸੁ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਟੇਕ ਨਾਨਕ ਮਨੈ ਮਾਹਿ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਜਾਹਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਅਕੁਲ ਨਿਰੰਜਨ ਪੁਰ
ਖੁ ਅਗਮੁ ਅਪਾਰੀਐ ॥ ਸਚੋ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਚੁ ਨਿਹਾਰੀਐ ॥ ਕੂੜੁ ਨ ਜਾਪੈ ਕਿਛੁ ਤੇਰੀ ਧਾਰੀਐ ॥ ਸਭਸੈ ਦੇ ਦਾਤਾਰੁ ਜੇਤ ਉਪਾਰੀਐ
॥ ਇਕਤੁ ਸੂਤਿ ਪਰੋਇ ਜੋਤਿ ਸੰਜਾਰੀਐ ॥ ਹੁਕਮੇ ਭਵਜਲ ਮੰਝਿ ਹੁਕਮੇ ਤਾਰੀਐ ॥ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਤੁਧੁ ਧਿਆਏ ਸੋਇ ਜਿਸੁ ਭਾਗੁ ਮਥਾ
ਰੀਐ ॥ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਲਖੀ ਨ ਜਾਇ ਹਉ ਤੁਧੁ ਬਲਿਹਾਰੀਐ ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ ਜਾ ਤੂੰ ਤੁਸਹਿ ਮਿਹਰਵਾਨ ਅਚਿੰਤੁ ਵਸ

ਉ

ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਜਾਂ ਤੂੰ ਤੁਸਹਿ ਮਿਹਰਵਾਨ ਨਉ ਨਿਧਿ ਘਰ ਮਹਿ ਪਾਹਿ ॥ ਜਾਂ ਤੂੰ ਤੁਸਹਿ ਮਿਹਰਵਾਨ ਤਾ ਗੁਰ ਕਾ ਮੰਤ੍ਰੁ ਕਮਾਹਿ ॥ ਜਾਂ ਤੂੰ ਤੁਸ
ਹਿ ਮਿਹਰਵਾਨ ਤਾ ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਸਮਾਹਿ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਕਿਤੀ ਬੈਹਨਿ ਬੈਹਣੇ ਮੁਚੁ ਵਜਾਇਨਿ ਵਜ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕਿਸੈ ਨ ਰ
ਹੀਆ ਲਜ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੁਧੁ ਧਿਆਇਨਿ ਬੇਦ ਕਤੇਬਾ ਸਣੁ ਖੜੇ ॥ ਗਣਤੀ ਗਣੀ ਨ ਜਾਇ ਤੇਰੈ ਦਰਿ ਪੜੇ ॥ ਬ੍ਰਹਮੇ ਤੁਧੁ ਧਿ
ਆਇਨਿ ਇੰਦ੍ਰ ਇੰਦ੍ਰਾਸਣਾ ॥ ਸੰਕਰ ਬਿਸਨ ਅਵਤਾਰ ਹਰਿ ਜਸੁ ਮੁਖਿ ਭਣਾ ॥ ਪੀਰ ਪਿਕਾਬਰ ਸੇਖ ਮਸਾਇਕ ਅਉਲੀਏ ॥ ਓਤਿ
ਪੋਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ਘਟਿ ਘਟਿ ਮਉਲੀਏ ॥ ਕੂੜਹੁ ਕਰੇ ਵਿਣਾਸੁ ਧਰਮੇ ਤਗੀਐ ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਇਹਿ ਆਪਿ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲ
ਗੀਐ ॥੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ ਚੰਗਿਆਈ ਆਲਕੁ ਕਰੇ ਬੁਰਿਆਈ ਹੋਇ ਸੇਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਅਜੁ ਕਲਿ ਆਵਸੀ ਗਾਫਲ ਫਾਹੀ ਪੇ
ਰੁ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਕਿਤੀਆ ਕੁਢੰਗ ਗੁਝਾ ਥੀਐ ਨ ਹਿਤੁ ॥ ਨਾਨਕ ਤੈ ਸਹਿ ਢਕਿਆ ਮਨ ਮਹਿ ਸਚਾ ਮਿਤੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਹਉ ਮਾਗਉ ਤੁਝੈ ਦਇਆਲ ਕਰਿ ਦਾਸਾ ਗੋਲਿਆ ॥ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ਰਾਜੁ ਜੀਵਾ ਬੋਲਿਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਦਾਸਾ
ਘਰਿ ਘਣਾ ॥ ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਿਹਾਲੁ ਸ੍ਰਵਣੀ ਜਸੁ ਸੁਣਾ ॥ ਕਮਾਵਾ ਤਿਨ ਕੀ ਕਾਰ ਸਰੀਰੁ ਪਵਿਤੁ ਹੋਇ ॥ ਪਖਾ ਪਾਣੀ ਪੀਸਿ ਬਿਗਸਾ ਜ
ਪੈਰ ਧੋਇ ॥ ਆਪਹੁ ਕਛੂ ਨ ਹੋਇ ਪ੍ਰਭ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੀਐ ॥ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਣ ਦਿਚੈ ਥਾਉ ਸੰਤ ਧਰਮ ਸਾਲੀਐ ॥੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥
॥ ਸਾਜਨ ਤੇਰੇ ਚਰਨ ਕੀ ਹੋਇ ਰਹਾ ਸਦ ਧੂਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਤੁਹਾਰੀਆ ਪੇਖਉ ਸਦਾ ਹਜੂਰਿ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ
ਅਸੰਖ ਹੋਹਿ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਮਨੁ ਲਾਗ ॥ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭ ਜਿਸੁ ਨਾਨਕ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਨਿਤ ਜਪੀਐ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਨਾਉ ਪਰਵਦਿਗਾਰ ਦਾ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕਰੇ ਰਹੰਮ ਤਿਸੁ ਨ ਵਿਸਾਰਦਾ ॥ ਆਪਿ ਉਪਾਵਣਹਾਰ ਆਪੇ ਹੀ
ਮਾਰਦਾ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ ਜਾਣੁ ਬੁਝਿ ਵੀਚਾਰਦਾ ॥ ਅਨਿਕ ਰੂਪ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ਕੁਦਰਤਿ ਧਾਰਦਾ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਲਾਇ ਸਚਿ ਤਿਸੈ
ਉਧਾਰਦਾ ॥ ਜਿਸ ਦੈ ਹੋਵੈ ਵਲਿ ਸੁ ਕਦੇ ਨ ਹਾਰਦਾ ॥ ਸਦਾ ਅਭਗੁ ਦੀਬਾਣੁ ਹੈ ਹਉ ਤਿਸੁ ਨਮਸਕਾਰਦਾ ॥੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫
ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਛੋਡੀਐ ਦੀਜੈ ਅਗਨਿ ਜਲਾਇ ॥ ਜੀਵਦਿਆ ਨਿਤ ਜਾਪੀਐ ਨਾਨਕ ਸਾਚਾ ਨਾਉ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਸਿਮਰਤ ਸਿਮ
ਰਤ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਣਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਏ ਆਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿਆ ਗੁਰ ਪੂਰੈ ਦੀਆ ਮਿਲਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੋ ਮੁਕਤਾ ਸੰਸਾਰਿ ਜਿ
ਗੁਰਿ ਉਪਦੇਸਿਆ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਗਈ ਬਲਾਇ ਮਿਟੇ ਅੰਦੇਸਿਆ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਜਗਤੁ ਨਿਹਾਲੁ ਹੋਇ ॥ ਜਨ ਕੈ
ਸੰਗਿ ਨਿਹਾਲੁ ਪਾਪਾ ਮੈਲੁ ਧੋਇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਾਚਾ ਨਾਉ ਓਥੈ ਜਾਪੀਐ ॥ ਮਨ ਕਉ ਹੋਇ ਸੰਤੋਖੁ ਭੁਖਾ ਧ੍ਰਾਪੀਐ ॥ ਜਿਸੁ ਘਟਿ
ਵਸਿਆ ਨਾਉ ਤਿਸੁ ਬੰਧਨ ਕਾਟੀਐ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਹਰਿ ਧਨੁ ਖਾਟੀਐ ॥੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ ਮਨ ਮਹਿ ਚਿਤ
ਵਉ ਚਿਤਵਨੀ ਉਦਮੁ ਕਰਉ ਉਠਿ ਨੀਤ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨ ਕਾ ਆਹਰੋ ਹਰਿ ਦੇਹੁ ਨਾਨਕ ਕੇ ਮੀਤ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਧਾਰਿ
ਪ੍ਰਭਿ ਰਾਖਿਆ ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਤਾ ਮੂਲਿ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਣੀਆ ਮਰਉ ਵਿਚਾਰੀ ਸੂਲਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜੀਅ ਕੀ ਬਿਰਥਾ
ਹੋਇ ਸੁ ਗੁਰ ਪਹਿ ਅਰਦਾਸਿ ਕਰਿ ॥ ਛੋਡਿ ਸਿਆਣਪ ਸਗਲ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਿ ਧਰਿ ॥ ਪੂਜਹੁ ਗੁਰ ਕੇ ਪੈਰ ਦੁਰਮਤਿ ਜਾਇ
ਜਰਿ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਭਵਜਲੁ ਬਿਖਮੁ ਤਰਿ ॥ ਸੇਵਹੁ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇਵ ਅਗੈ ਨ ਮਰਹੁ ਡਰਿ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਕਰੇ ਨਿਹਾਲੁ
ਊਣੇ ਸੁਭਰ ਭਰਿ ॥ ਮਨ ਕਉ ਹੋਇ ਸੰਤੋਖੁ ਧਿਆਈਐ ਸਦਾ ਹਰਿ ॥ ਸੋ ਲਗਾ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵ ਜਾ ਕਉ ਕਰਮੁ ਧੁਰਿ ॥੬॥
ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ ਲਗੜੀ ਸੁਥਾਨਿ ਜੋੜਣਹਾਰੈ ਜੋੜੀਆ ॥ ਨਾਨਕ ਲਹਰੀ ਲਖ ਸੈ ਆਨ ਡੁਬਣ ਦੇਇ ਨ ਮਾ ਪਿਰੀ ॥੧॥

ਰਾੳ

ਮਃ ੫ ॥ ਬਨਿ ਭੀਹਾਵਲੈ ਹਿਕੁ ਸਾਥੀ ਲਧਮੁ ਦੁਖ ਹਰਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ॥ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਈ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ਨਾਨਕ ਪੂਰਨ ਕਾਮਾ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਪਾਈਅਨਿ ਸਭਿ
ਨਿਧਾਨ ਤੇਰੈ ਰੰਗਿ ਰਤਿਆ ॥ ਨ ਹੋਵੀ ਪਛੋਤਾਉ ਤੁਧ ਨੋ ਜਪਤਿਆ ॥ ਪਹੁਚਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਜਨ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸੁਖ ਲਹਾ ਚਿਤਾਰਿ
ਮਨ ॥ ਗੁਰ ਪਹਿ ਸਿਫਤਿ ਭੰਡਾਰੁ ਕਰਮੀ ਪਾਈਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲ ਬਹੁੜਿ ਨ ਧਾਈਐ ॥ ਰਖੈ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਕਰਿ ਦਾਸਾ ਆਪਣੇ ॥ ਹਰਿ
ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜੀਵਾ ਸੁਣਿ ਸੁਣੇ ॥੧੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਪਟੋਲਾ ਤੈ ਸਹਿ ਦਿਤਾ ਢਕਣ ਕੂ ਪਤਿ ਮੇਰੀ ॥ ਦਾਨਾ ਬੀਨਾ ਸਾਈ ਮੈਡਾ ਨਾਨਕ
ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਾ ਤੇਰੀ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਤੈਡੈ ਸਿਮਰਣਿ ਹਭੁ ਕਿਛੁ ਲਧਮੁ ਬਿਖਮੁ ਨ ਡਿਠਮੁ ਕੋਈ ॥ ਜਿਸੁ ਪਤਿ ਰਖੈ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਨਾਨਕ ਮੇਟਿ ਨ
ਸਕੈ ਕੋਈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹੋਵੈ ਸੁਖੁ ਘਣਾ ਦਯਿ ਧਿਆਇਐ ॥ ਵੰਞੈ ਰੋਗਾ ਘਾਣਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇਐ ॥ ਅੰਦਰਿ ਵਰਤੈ ਠਾਢਿ ਪ੍ਰਭਿ ਚਿਤਿ
ਆਇਐ ॥ ਪੂਰਨ ਹੋਵੈ ਆਸ ਨਾਇ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਐ ॥ ਕੋਇ ਨ ਲਗੈ ਬਿਘਨੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇਐ ॥ ਗਿਆਨ ਪਦਾਰਥੁ ਮਤਿ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਐ
॥ ਤਿਨਿ ਪਾਏ ਸਭੇ ਥੋਕ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਦਿਵਾਇਐ ॥ ਤੂੰ ਸਭਨਾ ਕਾ ਖਸਮੁ ਸਭ ਤੇਰੀ ਛਾਇਐ ॥੧੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ ਨਦੀ ਤਰੰਦੜੀ ਮੈਡਾ ਖੋਜੁ ਨ ਖੁੰਭੈ
ਮੰਝਿ ਮੁਹਬਤਿ ਤੇਰੀ ॥ ਤਉ ਸਹ ਚਰਣੀ ਮੈਡਾ ਹੀਅੜਾ ਸੀਤਮੁ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਤੁਲਹਾ ਬੇੜੀ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਜਿਨਾ ਦਿਸੰਦੜਿਆ ਦੁਰਮਤਿ ਵੰਞੈ ਮਿਤ੍ਰ
ਅਸਾਡੜੇ ਸੇਈ ॥ ਹਉ ਢੂਢੇਦੀ ਜਗੁ ਸਬਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਵਿਰਲੇ ਕੇਈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਵੈ ਸਾਹਿਬੁ ਚਿਤਿ ਤੇਰਿਆ ਭਗਤਾ ਡਿਠਿਆ ॥ ਮਨ ਕੀ
ਕਟੀਐ ਮੈਲੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਵੁਠਿਆ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਭਉ ਕਟੀਐ ਜਨ ਕਾ ਸਬਦੁ ਜਪਿ ॥ ਬੰਧਨ ਖੋਲਨਿ ਸੰਤ ਦੂਤ ਸਭਿ ਜਾਹਿ ਛਪਿ ॥ ਤਿਸੁ ਸਿ-
ਉ ਲਾਇਨਿ ਰੰਗੁ ਜਿਸ ਦੀ ਸਭ ਧਾਰੀਆ ॥ ਊਚੀ ਹੂੰ ਊਚਾ ਥਾਨੁ ਅਗਮ ਅਪਾਰੀਆ ॥ ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ਕਰ ਜੋੜਿ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਧਿਆਈਐ ॥ ਜਾ
ਆਪੇ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਤਾਂ ਭਗਤ ਸੰਗੁ ਪਾਈਐ ॥੧੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ ਬਾਰਿ ਵਿਡਾਨੜੈ ਹੁੰਮਸ ਧੁੰਮਸ ਕੂਕਾ ਪਈਆ ਰਾਹੀ ॥ ਤਉ ਸਹ ਸੇਤੀ
ਲਗੜੀ ਡੋਰੀ ਨਾਨਕ ਅਨਦ ਸੇਤੀ ਬਨੁ ਗਾਹੀ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਸਚੀ ਬੈਸਕ ਤਿਨਾ ਸੰਗਿ ਜਿਨ ਸੰਗਿ ਜਪੀਐ ਨਾਉ ॥ ਤਿਨ ਸੰਗਿ ਸੰਗੁ ਨ ਕੀਚਈ ਨਾਨਕ ਜਿ-
ਨਾ ਆਪਣਾ ਸੁਆਉ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਾ ਵੇਲਾ ਪਰਵਾਣੁ ਜਿਤੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ॥ ਹੋਆ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ਫਿਰਿ ਦੂਖ ਨ ਤੇਟਿਆ ॥ ਪਾਇਆ ਨਿ-
ਹਚਲੁ ਥਾਨੁ ਫਿਰਿ ਗਰਭਿ ਨ ਲੇਟਿਆ ॥ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ਇਕੁ ਸਗਲ ਬ੍ਰਹਮੇਟਿਆ ॥ ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ ਲਾਇ ਧਿਆਨੁ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਮੇਟਿਆ ॥ ਸਭੋ ਜ-
ਪੀਐ ਜਾਪੁ ਜਿ ਮੁਖਹੁ ਬੋਲੇਟਿਆ ॥ ਹੁਕਮੇ ਬੁਝਿ ਨਿਹਾਲੁ ਸੁਖਿ ਸੁਖੇਟਿਆ ॥ ਪਰਖਿ ਖਜਾਨੈ ਪਾਇ ਬਹੁੜਿ ਨ ਖੋਟਿਆ ॥੧੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ ਵਿਛੋ-
ਹੇ ਜੰਬੂਰ ਖਵੇ ਨ ਵੰਞਨਿ ਗਾਖੜੇ ॥ ਜੇ ਸੋ ਧਣੀ ਮਿਲੰਨਿ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਸੰਬੂਹ ਸਚੁ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਜਿਮੀ ਵਸੰਦੀ ਪਾਣੀਐ ਈਧਣੁ ਰਖੈ ਭਾਹਿ ॥
ਨਾਨਕ ਸੋ ਸਹੁ ਆਹਿ ਜਾ ਕੈ ਆੜਿ ਹਭੁ ਕੋ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੇਰੇ ਕੀਤੇ ਕੰਮ ਤੁਧੈ ਹੀ ਗੋਚਰੇ ॥ ਸੋਈ ਵਰਤੈ ਜਗਿ ਜਿ ਕੀਆ ਤੁਧੁ ਧੁਰੇ ॥ ਬਿਸਮੁ
ਭਏ ਬਿਸਮਾਦ ਦੇਖਿ ਕੁਦਰਤਿ ਤੇਰੀਆ ॥ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਤੇਰੀ ਦਾਸ ਕਰਿ ਗਤਿ ਹੋਇ ਮੇਰੀਆ ॥ ਤੇਰੈ ਹਥਿ ਨਿਧਾਨੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਦੇਹਿ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਹੋ-
ਇ ਦਇਆਲੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੇਇ ਲੇਹਿ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਬੇਅੰਤ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਈਐ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਹੋਹਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਸੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥੧੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫
ਕੜਛੀਆ ਫਿਰੰਨਿ ਸੁਆਉ ਨ ਜਾਣਨਿ ਸੁਞੀਆ ॥ ਸੇਈ ਮੁਖ ਦਿਸੰਨਿ ਨਾਨਕ ਰਤੇ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸਿ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਖੋਜੀ ਲਧਮੁ ਖੋਜੁ ਛਡੀਆ ਉਜਾੜਿ
॥ ਤੈ ਸਹਿ ਦਿਤੀ ਵਾੜਿ ਨਾਨਕ ਖੇਤੁ ਨ ਛਿਜਈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਰਾਧਿਹੁ ਸਚਾ ਸੋਇ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਿਸੁ ਪਾਸਿ ॥ ਦੁਹਾ ਸਿਰਿਆ ਖਸਮੁ ਆਪਿ ਖਿਨ
ਮਹਿ ਕਰੇ ਰਾਸਿ ॥ ਤਿਆਗਹੁ ਸਗਲ ਉਪਾਵ ਤਿਸ ਕੀ ਓਟ ਗਹੁ ॥ ਪਉ ਸਰਣਾਈ ਭਜਿ ਸੁਖੀ ਹੂੰ ਸੁਖ ਲਹੁ ॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ ਸੰਤਾ ਸੰਗੁ
ਹੋਇ ॥ ਜਪੀਐ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਗੈ ਕੋਇ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਤਿਸੁ ਮਨਿ ਵੁਠਿਆ ॥ ਪਾਈਅਨਿ ਸਭਿ ਨਿਧਾਨ ਸਾਹਿਬਿ ਤੁਠਿਆ ॥੧
੭॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ ਲਧਮੁ ਲਭਣਹਾਰੁ ਕਰਮੁ ਕਰੰਦੋ ਮਾ ਪਿਰੀ ॥ ਇਕੋ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ਨਾਨਕ ਬਿਆ ਨ ਪਸੀਐ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਪਾਪੜਿਆ ਪਛਾੜਿ ਬਾ

ਦੁਸਾਂਣ ਵਾਸੰਨ ਕੋ ਗੁਰ ਮੰਦਿ ਰਹਾਇਤਾ ਨਾਨਕ ਦੁਖੁ ਨ ਥੀਵਈ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਪਾਈਅਨੁ ਠਾਢਿ ਆਪਿ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਮਿਹਰ
ਵਾਨੁ ਤਿਸ ਨੋ ਸਦਾ ਜਾਪਿ॥ ਦਇਆ ਧਾਰੀ ਸਮਰਥਿ ਚੁਕੇ ਬਿਲ ਬਿਲਾਪ॥ ਨਠੇ ਤਾਪ ਦੁਖ ਰੋਗ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਪ੍ਰਤਾਪਿ॥ ਕੀਤੀਅਨੁ ਆਪਣੀ ਰਖ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜਿ
ਥਾਪਿ॥ ਆਪੇ ਲਇਅਨੁ ਛਡਾਇ ਬੰਧਨ ਸਗਲ ਕਾਪਿ॥ ਤਿਸਨ ਬੁਝੀ ਆਸ ਪੁੰਨੀ ਮਨਿ ਸੰਤੋਖਿ ਧ੍ਰਾਪਿ॥ ਵਡੀ ਹੂੰ ਵਡਾ ਅਪਾਰ ਖਸਮੁ ਜਿਸੁ ਲੇਪੁ ਨ ਪੁੰ
ਨੁ ਪਾਪ॥੧੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫॥ ਜਾ ਕਉ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਪ੍ਰਭ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੇਈ ਜਪਾਤ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਤਿਨ ਰਾਮ ਸਿਉ ਭੇਟਤ ਸਾਧ ਸੰਗਾਤ॥੧॥
ਮਃ ੫॥ ਰਾਮੁ ਰਮਹੁ ਵਡਭਾਗੀਹੋ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਸੋਇ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਅਰਾਧਿਐ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕੋਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਭਗਤਾ ਕਾ ਬੋਲਿ
ਆ ਪਰਵਾਣੁ ਹੈ ਦਰਗਹ ਪਵੈ ਥਾਇ॥ ਭਗਤਾ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਰਤੇ ਸਚਿ ਨਾਇ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਤਿਸ ਕਾ ਦੂਖੁ ਜਾਇ॥ ਭਗਤ ਤੇਰੇ ਦਇਆਲ ਓਨਾ ਮਿਹਰ
ਪਾਇ॥ ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਵਡ ਰੋਗੁ ਨ ਪੋਹੈ ਤਿਸੁ ਮਾਇ॥ ਭਗਤਾ ਏਹੁ ਅਧਾਰੁ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਗਾਇ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਇਕੋ ਇਕੁ ਧਿਆਇ॥ ਪੀਵਤ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਨਾਮੁ ਜਨ ਨਾਮੇ ਰਹੇ ਅਘਾਇ॥੧੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫॥ ਕੋਟਿ ਬਿਘਨ ਤਿਸੁ ਲਾਗਤੇ ਜਿਸ ਨੋ ਵਿਸਰੈ ਨਾਉ॥ ਨਾਨਕ ਅਨਦਿਨੁ ਬਿਲਪਤੇ ਜਿਉ ਸੁੰਞੈ ਘਰਿ ਕਾਉ॥੧॥
੧ ਮਃ ੫॥ ਪਿਰੀ ਮਿਲਾਵਾ ਜਾ ਥੀਐ ਸਾਈ ਸੁਹਾਵੀ ਰੁਤਿ॥ ਘੜੀ ਮੁਹਤੁ ਨਹ ਵੀਸਰੈ ਨਾਨਕ ਰਵੀਐ ਨਿਤ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸੂਰਬੀਰ ਵਰੀਆਮ ਕਿਨੈ ਨ ਹੋੜੀ
ਐ॥ ਫਉਜ ਸਤਾਣੀ ਹਾਠ ਪੰਚਾ ਜੋੜੀਐ॥ ਦਸ ਨਾਰੀ ਅਉਧੂਤ ਦੇਨਿ ਚਮੋੜੀਐ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਇਨ ਕੈ ਵਸਿ ਕਿਨੈ ਨ ਮੋੜੀਐ॥ ਭਰਮੁ ਕੋਟੁ ਮਾਇਆ ਖਾ
ਈ ਕਹੁ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਤੋੜੀਐ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਆਰਾਧਿ ਬਿਖਮ ਦਲੁ ਫੋੜੀਐ॥ ਹਉ ਤਿਸੁ ਅਗੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਰਹਾ ਕਰ ਜੋੜੀਐ॥੧੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫॥

ਜਿਣਿ ਜਿਣਿ ਲੈਨਿ ਰਲਾਇ ਏਹੋ ਏਨਾ ਲੋੜੀਐ॥

ਕਿਲਵਿਖ ਸਭੇ ਉਤਰਨਿ ਨੀਤ ਨੀਤ ਗੁਣ ਗਾਉ॥ ਕੋਟਿ ਕਲੇਸਾ ਊਪਜਹਿ ਨਾਨਕ ਬਿਸਰੈ ਨਾਉ॥੧॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰਿ ਭੇਟਿਐ ਪੂਰੀ ਹੋਵੈ ਜੁਗਤਿ
ਮਃ ੫
॥ ਹਸੰਦਿਆ ਖੇਲੰਦਿਆ ਪੈਨੰਦਿਆ ਖਾਵੰਦਿਆ ਵਿਚੇ ਹੋਵੈ ਮੁਕਤਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਜਿਨਿ ਭਰਮ ਗੜੁ ਤੋੜਿਆ॥ ਸੋ ਸਤਿ
ਗੁਰੁ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਸਿਉ ਜੋੜਿਆ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਅਖੁਟੁ ਗੁਰੁ ਦੇਇ ਦਾਰੂਓ॥ ਮਹਾ ਰੋਗੁ ਬਿਕਰਾਲ ਤਿਨੈ ਬਿਦਾਰੂਓ॥ ਪਾਇਆ ਨਾਮਿ ਨਿ
ਧਾਨੁ ਬਹੁਤੁ ਖਜਾਨਿਆ॥ ਜਿਤਾ ਜਨਮੁ ਅਪਾਰੁ ਆਪੁ ਪਛਾਨਿਆ॥ ਮਹਿਮਾ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ਗੁਰ ਸਮਰਥ ਦੇਵ॥ ਗੁਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸੁਰ ਅਪਰੰ
ਪਰ ਅਲਖ ਅਭੇਵ॥੧੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫॥ ਉਦਮੁ ਕਰੇਦਿਆ ਜੀਉ ਤੂੰ ਕਮਾਵਦਿਆ ਸੁਖ ਭੁੰਚੁ॥ ਧਿਆਇਦਿਆ ਤੂੰ ਪ੍ਰਭੂ ਮਿਲੁ ਨਾਨਕ ਉਤਰੀ
ਚਿੰਤ॥੧॥ ਮਃ ੫॥ ਸੁਭ ਚਿੰਤਨ ਗੋਬਿੰਦ ਰਮਣ ਨਿਰਮਲ ਸਾਧੂ ਸੰਗ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵਿਸਰਉ ਇਕ ਘੜੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਭਗਵੰਤ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ ਤੇਰਾ ਕੀਤਾ ਹੋਇ ਤ ਕਾਹੇ ਡਰਪੀਐ॥ ਜਿਸੁ ਮਿਲਿ ਜਪੀਐ ਨਾਉ ਤਿਸੁ ਜੀਉ ਅਰਪੀਐ॥ ਆਇਐ ਚਿਤਿ ਨਿਹਾਲੁ ਸਾਹਿਬ ਬੇਸੁਮਾਰ
॥ ਤਿਸ ਨੋ ਪੋਹੇ ਕਵਣੁ ਜਿਸੁ ਵਲਿ ਨਿਰੰਕਾਰ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਕੈ ਵਸਿ ਨ ਕੋਈ ਬਾਹਰਾ॥ ਸੋ ਭਗਤਾ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ਸਚਿ ਸਮਾਹਰਾ॥ ਤੇਰੇ ਦਾਸ ਧਿ
ਆਇਨਿ ਤੁਧੁ ਤੂੰ ਰਖਣ ਵਾਲਿਆ॥ ਸਿਰ ਸਭਨਾ ਸਮਰਥੁ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿਆ॥੧੭॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮਦ ਲੋਭ ਮੋਹ ਦੁਸਟ ਬਾਸਨਾ
ਨਿਵਾਰਿ॥ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਪ੍ਰਭ ਆਪਣੇ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰਿ॥੧॥ ਮਃ ੫॥ ਖਾਂਦਿਆ ਖਾਂਦਿਆ ਮੁਹੁ ਘਠਾ ਪੈਨੰਦਿਆ ਸਭੁ ਅੰਗੁ॥ ਨਾਨਕ ਧ੍ਰਿਗੁ
ਤਿਨਾ ਦਾ ਜੀਵਿਆ ਜਿਨ ਸਚਿ ਨ ਲਗੋ ਰੰਗੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਤਿਵੈ ਤਿਉ ਹੋਵਣਾ॥ ਜਹ ਜਹ ਰਖਹਿ ਆਪਿ ਤਹ ਜਾਇ ਖੜੋਵਣਾ
॥ ਨਾਮ ਤੇਰੈ ਕੈ ਰੰਗਿ ਦੁਰਮਤਿ ਧੋਵਣਾ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਤੁਧੁ ਨਿਰੰਕਾਰ ਭਰਮੁ ਭਉ ਖੋਵਣਾ॥ ਜੋ ਤੇਰੈ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਜੋਨਿ ਨ ਜੋਵਣਾ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹ ਸੇ
ਰਿ ਇਕੁ ਨੈਣ ਅਲੋਵਣਾ॥ ਜਿਨੀ ਪਛਾਤਾ ਹੁਕਮੁ ਤਿਨ ਕਦੇ ਨ ਰੋਵਣਾ॥ ਨਾਉ ਨਾਨਕ ਬਖਸੀਸ ਮਨ ਮਾਹਿ ਪਰੋਵਣਾ॥੧੮॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫॥
ਜੀਵਦਿਆ ਨ ਚੇਤਿਓ ਮੁਆ ਰਲੰਦੜੋ ਖਾਕ॥ ਨਾਨਕ ਦੁਨੀਆ ਸੰਗਿ ਗੁਦਾਰਿਆ ਸਾਕਤ ਮੂੜ ਨਪਾਕ॥੧॥ ਮਃ ੫॥ ਜੀਵੰਦਿਆ ਹਰਿ ਚੇਤਿ
ਆ ਮਰੰਦਿਆ ਹਰਿ ਰੰਗਿ॥ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਤਾਰਿਆ ਨਾਨਕ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ਆਪਿ ਰਖਣ ਵਾਲਿਆ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾਰ

ਸਚੁਪਸਾਰਿਆ॥ਓਣੰਕਰਿਜਿਨਿਤੇਇਖਟੇਖਾਟਿਸਾਰਿਆ॥ਸਿਰਤਾਵਾਨੁਸਮਰਥਆਪੇਹੀਘਾਲਿਆ॥ਜਿਨਿਮਨਿਵੁਠਾਆਪਿਸੇਸਦਾਸੁਖਾਲਿਆ॥ਆਪੇਰਚਨੁਰਚਾਇਓਨੁਆਪੇਹੀਪਾਲਿਆ॥ਸਭੁਕਿਛੁਆਪੇਆਪਿਬੇਅੰਤਅਪਾਰਿਆ॥ਗੁਰਪੂਰੇਕੀਟੇਕਨਾਨਕਸੰਮ੍ਹਾਲਿਆ॥੧੯॥ਸਲੋਕੁਮ:੫॥ਆਦਿਮਧਿਅਰੁਅੰਤਿਪਰਮੇਸਰਿਰਖਿਆ॥ਸਤਿਗੁਰਿਦਿਤਾਹਰਿਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਚਾਖਿਆ॥ਸਾਧਾਸੰਗੁਅਪਾਰੁਅਨਦਿਨੁਹਰਿਗੁਣਰਵੈ॥ਪਾਏਮਨੋਰਥਸਭਿਜੋਨੀਨਭਵੈ॥ਸਭੁਕਿਛੁਕਰਤੇਹਥਿਕਾਰਣੁਜੋਕਰੈ॥ਨਾਨਕੁਮੰਗੈਦਾਨੁਸੰਤਾਧੂਰਿਤਰੈ॥੧॥ਮ:੫॥ਤਿਸਨੋਮੰਨਿਵਸਾਇਜਿਨਿਉਪਾਇਆ॥ਜਿਨਿਜਨਿਧਿਆਇਆਖਸਮੁਤਿਨਿਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਸਫਲੁਜਨਮੁਪਰਵਾਨੁਗੁਰਮੁਖਿਆਇਆ॥ਹੁਕਮੈਬੁਝਿਨਿਹਾਲੁਖਸਮਿਫੁਰਮਾਇਆ॥ਜਿਸਨੋਹੋਆਕ੍ਰਿਪਾਲੁਸੁਨਹਭਰਮਾਇਆ॥ਜੋਜੋਦਿਤਾਖਸਮਿਸੋਈਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਨਾਨਕਜਿਸਹਿਦਇਆਲੁਬੁਝਾਏਹੁਕਮੁਮਿਤਿ॥ਜਿਸਹਿਭੁਲਾਏਆਪਿਮਰਿਮਰਿਜਮਹਿਨਿਤਿ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਨਿੰਦਕਮਾਰੇਤਤਕਾਲਿਖਿਨੁਟਿਕਣਨਦਿਤੇ॥ਪ੍ਰਭਦਾਸਕਾਦੁਖੁਨਖਵਿਸਕਹਿਫੜਿਜੋਨੀਜੁਤੇ॥ਮਥੈਵਾਲਿਪਛਾੜਿਅਨੁਜਮਮਾਰਗਿਮੁਤੇ॥ਦੁਖਿਲਗੈਬਿਲਲਾਣਿਆਨਰਕਿਘੋਰਿਸੁਤੇ॥ਕੰਠਿਲਾਇਦਾਸਰਖਿਅਨੁਨਾਨਕਹਰਿਸਤੇ॥੨੦॥ਸਲੋਕੁਮ:੫॥ਰਾਮੁਜਪਹੁਵਡਭਾਗੀਹੋਜਲਿਥਲਿਪੂਰਨੁਸੋਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਧਿਆਇਐਬਿਘਨੁਨਲਾਗੈਕੋਇ॥੧॥ਮ:੫॥ਕੋਟਿਬਿਘਨਤਿਸੁਲਾਗਤੇਜਿਸਨੋਵਿਸਰੈਨਾਉ॥ਨਾਨਕਅਨਦਿਨੁਬਿਲਪਤੇਜਿਉਸੁੰਞੈਘਰਿਕਾਉ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਦਾਤਾਰੁਮਨੋਰਥਪੂਰਿਆ॥ਇਛਪੁੰਨੀਮਨਿਆਸਗਏਵਿਸੂਰਿਆ॥ਪਾਇਆਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਜਿਸਨੋਭਾਲਦਾ॥ਜੋਤਿਮਿਲੀਸੰਗਿਜੋਤਿਰਹਿਆਘਾਲਦਾ॥ਸੂਖਸਹਜਆਨੰਦਵੁਠੇਤਿਤੁਘਰਿ॥ਆਵਣਜਾਣਰਹੇਜਨਮੁਨਤਹਾਮਰਿ॥ਸਾਹਿਬੁਸੇਵਕੁਇਕੁਇਕੁਦ੍ਰਿਸਟਾਇਆ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਸਚਿਸਮਾਇਆ॥੨੧॥ਸਲੋਕਵਾਰਾਨਾਲਿ੪੨॥

ਚਉਪਦੇਮ:੧॥੨॥ਮ:੩॥੭॥ਮ:੪॥੭॥ਮ:੫॥੨੩॥ਜੋੜੁ੪੦॥ਅਸਟਪਦੀਆਮ:੧॥੫॥ਮ:੩॥੧॥ਮ:੪॥੧॥ਮ:੫॥੨॥
ਜੁਮਲਾ੮॥

ਗੂਜਰੀਬਾਣੀਭਗਤਾਕੀਸ੍ਰੀਕਬੀਰਜੀਕੇਚਉਪਦੇ॥ਘਰੁ੨॥ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਚਾਰਿਪਾਵਦੁਇਸਿੰਗਗੁੰਗਮੁਖਤਬਕੈਸੇਗੁਨਗਈਹੈ॥ਊਠਤਬੈਠਤਠੇਗਾਪਰਿਹੈਤਬਕਤਮੂੰਡਲੁਕਈਹੈ॥੧॥ਹਰਿਬਿਨੁਬੈਲਬਿਰਾਨੇਹੁਈਹੈ॥ਫਾਟੇਨਾਕਨਟੂਟੇਕਾਧਨਕੋਦਉਕੋਭੁਸੁਖਈਹੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਰੋਦਿਨੁਡੋਲਤਬਨਮਹੀਆਅਜਹੁਨਪੇਟਅਘਈਹੈ॥ਜਨਭਗਤਨਕੋਕਹੋਨਮਾਨੋਕੀਓਅਪਨੋਪਈਹੈ॥੨॥ਦੁਖਸੁਖਕਰਤਮਹਾਭ੍ਰਮਿਬੂਡੋਅਨਿਕਜੋਨਿਭਰਮਈਹੈ॥ਰਤਨਜਨਮੁਖੋਇਓਪ੍ਰਭੁਬਿਸਾਰਿਓਇਹੁਅਉਸਰੁਕਤਪਈਹੈ॥੩॥ਭ੍ਰਮਤਫਿਰਤਤੇਲਕਕੇਕਪਿਜਿਉਗਤਿਬਿਨੁਰੈਨਿਬਿਹਈਹੈ॥ਕਹਤਕਬੀਰਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਮੂੰਡਧੁਨੇਪਛੁਤਈਹੈ॥੪॥੧॥ਗੂਜਰੀਘਰੁ੩॥ਮੁਸਿਮੁਸਿਰੋਵੈਕਬੀਰਕੀਮਾਈ॥ਏਬਾਰਿਕਕੈਸੇਜੀਵਹਿਰਘੁਰਾਈ॥੧॥ਤਨਨਾਬੁਨਨਾਸਭੁਤਜਿਓਹੈਕਬੀਰ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਲਿਖਿਲੀਓਸਰੀਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਬਲਗੁਤਾਗਾਬਾਹਉਬੇਹੀ॥ਤਬਲਗੁਬਿਸਰੈਰਾਮੁਸਨੇਹੀ॥੨॥ਓਛੀਮਤਿਮੇਰੀਜਾਤਿਜੁਲਾਹਾ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਲਹਿਓਮੈਲਾਹਾ॥੩॥ਕਹਤਕਬੀਰਸੁਨਹੁਮੇਰੀਮਾਈ॥ਹਮਰਾਇਨਕਾਦਾਤਾਏਕੁਰਘੁਰਾਈ॥੪॥੨॥

ਗੂਜਰੀਬਾਣੀਸ੍ਰੀਨਾਮਦੇਵਜੀਕੇਪਦਘਰੁ੧॥ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਜੌਰਾਜੁਦੇਹਿਤਕਵਨਬਡਾਈ॥ਜੌਭੀਖਮੰਗਾਵਹਿਤਕਿਆਘਟਿਜਾਈ॥੧॥ਤੂੰਹਰਿਭਜੁਮਨਮੇਰੇਪਦੁਨਿਰਬਾਨੁ॥ਬਹੁਰਿਨਹੋਇਤੇਰਾਆਵਨਜਾਨੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਭਤੈਉਪਾਈਭਰਮਭੁਲਾਈ॥ਜਿਸਤੂੰਦੇਵਹਿਤਿਸਹਿਬੁਝਾਈ॥੨॥ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਤਸਹਸਾਜਾਈ॥ਕਿਸੁਹਉਪੂਜਉਦੂਜਾਨਦਰਿਨਆਈ॥੩॥ਏਕੈਪਾਥਰਕੀਜੈਭਾਉ॥ਦੂਜੈਪਾਥਰਧਰੀਐਪਾਉ॥ਜੇਓਹੁਦੇਉਤਓਹੁਭੀਦੇਵਾ॥ਕਹਿਨਾਮਦੇਵਹਮਹਰਿਕੀਸੇਵਾ॥੪॥੧॥

ਗੂਜਰੀ॥ ਮਲੈਨਲਾਛੈਪਾਰਮਲੋਪਰਮਲੀਓਬੈਠੋਰੀਆਈ॥ਆਵਤਕਿਨੈਨਪੇਖਿਓਕਵਨੈਜਾਣੈਰੀਬਾਈ॥੧॥ਕਉਣੁਕਹੈਕਿਣਿਬੂਝੀਐਰਮਈ
ਆਆਕੁਲਰੀਬਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਉਆਕਾਸੈਪੰਖੀਅਲੋਖੋਜੁਨਿਰਖਿਓਨਜਾਈ॥ਜਿਉਜਲਮਾਝੈਮਾਛਲੋਮਾਰਗੁਪੇਖਣੋਨਜਾਈ॥੨॥ਜਿਉਆਕਾ
ਸੈਘੜੂਅਲੋਮ੍ਰਿਗਤ੍ਰਿਸਨਾਭਰਿਆ॥ਨਾਮੇਚੇਸੁਆਮੀਬੀਠਲੋਜਿਨਿਤੀਨੈਜਰਿਆ॥੩॥੨॥

ਗੂਜਰੀਸ੍ਰੀਰਵਿਦਾਸਜੀਕੇਪਦੇਘਰੁ੩॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਦੂਧੁਤਬਛਰੈਥਨਹੁਬਿਟਾਰਿਓ॥ਫੂਲੁਭਵਰਿਜਲੁਮੀਨਿਬਿਗਾਰਿਓ॥੧॥ਮਾਈਗੋਬਿੰਦਪੂਜਾਕਹਾਲੈਚਰਾਵਉ॥ਅਵਰੁਨਫੂਲੁਅਨੂਪੁਨਪਾ
ਵਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੈਲਾਗਰਬੇਰ੍ਹੇਹੈਭੁਇਅੰਗਾ॥ਬਿਖੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਬਸਹਿਇਕਸੰਗਾ॥੨॥ਧੂਪਦੀਪਨਈਬੇਦਹਿਬਾਸਾ॥ਕੈਸੇਪੂਜਕਰਹਿਤੇਰੀਦਾਸਾ॥
੩॥ਤਨੁਮਨੁਅਰਪਉਪੂਜਚਰਾਵਉ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਨਿਰੰਜਨੁਪਾਵਉ॥੪॥ਪੂਜਾਅਰਚਾਆਹਿਨਤੋਰੀ॥ਕਹਿਰਵਿਦਾਸਕਵਨਗਤਿਮੋਰੀ॥੫॥
੧॥ ਗੂਜਰੀਸ੍ਰੀਤ੍ਰਿਲੋਚਨਜੀਕੇਘਰੁ੧॥ ਪਦੇ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਅੰਤਰੁਮਲਿਨਿਰਮਲੁਨਹੀਕੀਨਾਬਾਹਰਿਭੇਖਉਦਾਸੀ॥ਹਿਰਦੈਕਮਲੁਘਟਿਬ੍ਰਹਮੁਨਚੀਨ੍ਹਾਕਾਹੇਭਇਆਸੰਨਿਆਸੀ॥੧॥ਭਰਮੇਭੂਲੀਰੇਜੈਚੰ
ਦਾ॥ਨਹੀਨਹੀਚੀਨ੍ਹਿਆਪਰਮਾਨੰਦਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਘਰਿਘਰਿਖਾਇਆਪਿੰਡੁਬਧਾਇਆਖਿੰਥਾਮੁੰਦਾਮਾਇਆ॥ਭੂਮਿਮਸਾਣਕੀਭਸਮਲਗਾ
ਈਗੁਰਬਿਨੁਤਤੁਨਪਾਇਆ॥੨॥ਕਾਇਜਪਹੁਰੇਕਾਇਤਪਹੁਰੇਕਾਇਬਿਲੋਵਹੁਪਾਣੀ॥ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਜਿਨਿਉਪਾਈਸੋਸਿਮਰਹੁ
ਨਿਰਬਾਣੀ॥੩॥ਕਾਇਕਮੰਡਲੁਕਾਪੜੀਅਰੇਅਠਸਠਿਕਾਇਫਿਰਾਹੀ॥ਬਦਤਿਤ੍ਰਿਲੋਚਨੁਸੁਨੁਰੇਪ੍ਰਾਣੀਕਣਬਿਨੁਗਾਹੁਕਿਪਾਹੀ॥੪॥
੧॥ ਗੂਜਰੀ॥ਅੰਤਿਕਾਲਿਜੋਲਛਮੀਸਿਮਰੈਐਸੀਚਿੰਤਾਮਹਿਜੇਮਰੈ॥ਸਰਪਜੋਨਿਵਲਿਵਲਿਅਉਤਰੈ॥੧॥ਅਰੀਬਾਈਗੋਬਿਦਨਾਮੁ
ਮਤਿਬੀਸਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਤਿਕਾਲਿਜੋਇਸਤ੍ਰੀਸਿਮਰੈਐਸੀਚਿੰਤਾਮਹਿਜੇਮਰੈ॥ਬੇਸਵਾਜੋਨਿਵਲਿਵਲਿਅਉਤਰੈ॥੨॥ਅੰਤਿਕਾਲਿ
ਜੋਲੜਿਕੇਸਿਮਰੈਐਸੀਚਿੰਤਾਮਹਿਜੇਮਰੈ॥ਸੂਕਰਜੋਨਿਵਲਿਵਲਿਅਉਤਰੈ॥੩॥ਅੰਤਿਕਾਲਿਜੋਮੰਦਰਸਿਮਰੈਐਸੀਚਿੰਤਾਮਹਿਜੇਮਰੈ॥
ਪ੍ਰੇਤਜੋਨਿਵਲਿਵਲਿਅਉਤਰੈ॥੪॥ਅੰਤਿਕਾਲਿਨਾਰਾਇਣੁਸਿਮਰੈਐਸੀਚਿੰਤਾਮਹਿਜੇਮਰੈ॥ਬਦਤਿਤਿਲੋਚਨੁਤੇਨਰਮੁਕਤਾਪੀਤੰਬਰ
ਵਾਕੇਰਿਦੈਬਸੈ॥੫॥੨॥

ਗੂਜਰੀਸ੍ਰੀਜੈਦੇਵਜੀਘਰੁ੪॥ ਪਦਾ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਪਰਮਾਦਿਪੁਰਖਮਨੋਪਿਮੰਸਤਿਆਦਿਭਾਵਰਤੰ॥ਪਰਮਦਭੁਤੰਪਰਕ੍ਰਿਤਿਪਰੰਜਦਿਚਿੰਤਿਸਰਬਗਤੰ॥੧॥ਕੇਵਲਰਾਮਨਾਮਮਨੋਰਮੰ॥ਬਦਿ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਤਤਮਇਅੰ॥ਨਦਨੋਤਿਜਸਮਰਣੇਨਜਨਮਜਰਾਧਿਮਰਣਭਇਅੰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਛਸਿਜਮਾਦਿਪਰਾਭਯੰਜਸੁਸ੍ਵਸਤਿਸੁਕ੍ਰਿਤਕ੍ਰਿਤੰ॥
ਭਵਭੂਤਭਾਵਸਮਬ੍ਯਿਅੰਪਰਮੰਪ੍ਰਸੰਨਮਿਦੰ॥੨॥ਲੋਭਾਦਿਦ੍ਰਿਸਟਿਪਰਗ੍ਰਿਹੰਜਦਿਬਿਧਿਆਚਰਣੰ॥ਤਜਿਸਕਲਦੁਹਕ੍ਰਿਤਦੁਰਮਤੀ
ਭਜੁਚਕ੍ਰਧਰਸਰਣੰ॥੩॥ਹਰਿਭਗਤਨਿਜਨਿਹਕੇਵਲਾਰਿਦਕਰਮਣਾਬਚਸਾ॥ਜੋਗੇਨਕਿੰਜਗੇਨਕਿੰਦਾਨੇਨਕਿੰਤਪਸਾ॥੪॥ਗੋਬਿੰਦਗੋਬਿੰ
ਦੇਤਿਜਪਿਨਰਸਕਲਸਿਧਿਪਦੰ॥ਜੈਦੇਵਆਇਉਤਸਸਫੁਟੰਭਵਭੂਤਸਰਬਗਤੰ॥੫॥੧॥ਸ੍ਰੀਕਬੀਰਜੀਕੇ੩॥ਰਵਿਦਾਸਜੀਕਾ੧॥
ਨਾਮਦੇਵਜੀਕੇ੨॥ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨਜੀਕੇ੨॥ਜੈਦੇਵਕਾ੧॥ ੮॥

੧ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧॥ ਦੁਪਦੇ॥ ਸੇਵਕ ਜਨ ਬਨੇ ਠਾਕੁਰ ਲਿਵ ਲਾਗੇ॥ ਜੋ ਤੁਮਰਾ ਜਸੁ ਕਹਤੇ ਗੁਰਮਤਿ ਤਿਨ ਮੁਖ ਭਾਗ ਸਭਾਗੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਟੂਟੇ ਮਾਇਆ ਕੇ ਬੰਧਨ ਫਾਹੇ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਲਿਵ ਲਾਗੇ॥ ਹਮਰਾ ਮਨੁ ਮੋਹਿਓ ਗੁਰ ਮੋਹਨਿ ਹਮ ਬਿਸਮ ਭਈ ਮੁਖਿ ਲਾਗੇ॥੧॥ ਸਗਲੀ ਰੈਣਿ ਸੋਈ ਅੰਧਿਆਰੀ ਗੁਰ ਕਿੰਚਤ ਕਿਰਪਾ ਜਾਗੇ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਸੁੰਦਰ ਸੁਆਮੀ ਮੋਹਿ ਤੁਮ ਸਰਿ ਅਵਰੁ ਨ ਲਾਗੇ॥੨॥੧॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੪॥ ਮੇਰੋ ਸੁੰਦਰੁ ਕਹਹੁ ਮਿਲੈ ਕਿਤੁ ਗਲੀ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਬਤਾਵਹੁ ਮਾਰਗੁ ਹਮ ਪੀਛੈ ਲਾਗਿ ਚਲੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪ੍ਰਿਅ ਕੇ ਬਚਨ ਸੁਖਾਨੇ ਹੀਅਰੈ ਇਹ ਚਾਲ ਬਨੀ ਹੈ ਭਲੀ॥ ਲਟੁਰੀ ਮਧੁਰੀ ਠਾਕੁਰ ਭਾਈ ਓਹ ਸੁੰਦਰਿ ਹਰਿ ਢੁਲਿ ਮਿਲੀ॥੧॥ ਏਕੋ ਪ੍ਰਿਉ ਸਖੀਆ ਸਭ ਪ੍ਰਿਅ ਕੀ ਜੋ ਭਾਵੈ ਪਿਰ ਸਾ ਭਲੀ॥ ਨਾਨਕੁ ਗਰੀਬੁ ਕਿਆ ਕਰੈ ਬਿਚਾਰਾ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਤਿਤੁ ਰਾਹਿ ਚਲੀ॥੨॥੨॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੪॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬੋਲੀਐ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰੰਗਿ ਚਲੂਲੈ ਰਾਤੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਭੀਨੀ ਚੋਲੀਐ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਉ ਫਿਰਉ ਦਿਵਾਨੀ ਆਵਲ ਬਾਵਲ ਤਿਸੁ ਕਾਰਣਿ ਹਰਿ ਢੋਲੀਐ॥ ਕੋਈ ਮੇਲੈ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਪਿਆਰਾ ਹਮ ਤਿਸ ਕੀ ਗੁਲ ਗੋਲੀਐ॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਮਨਾਵਹੁ ਅਪੁਨਾ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀ ਝੋਲੀਐ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਲਾਧਾ ਦੇਹ ਟੋਲੀਐ॥੨॥੩॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੪॥ ਅਬ ਹਮ ਚਲੀ ਠਾਕੁਰ ਪਹਿ ਹਾਰਿ॥ ਜਬ ਹਮ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭੂ ਕੀ ਆਈ ਰਾਖੁ ਪ੍ਰਭੂ ਭਾਵੈ ਮਾਰਿ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਲੋਕਨ ਕੀ ਚਤੁਰਾਈ ਉਪਮਾ ਤੇ ਬੈਸੰਤਰਿ ਜਾਰਿ॥ ਕੋਈ ਭਲਾ ਕਹਉ ਭਾਵੈ ਬੁਰਾ ਕਹਉ ਹਮ ਤਨੁ ਦੀਓ ਹੈ ਢਾਰਿ॥੧॥ ਜੋ ਆਵਤ ਸਰਣਿ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਭੁ ਤੁਮਰੀ ਤਿਸੁ ਰਾਖਹੁ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ਹਰਿ ਜੀਉ ਰਾਖਹੁ ਲਾਜ ਮੁਰਾਰਿ॥੨॥੪॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੪॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਹਉ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰੀ॥ ਦੇਖਿ ਦੇਖਿ ਜੀਵਾ ਗੁਰ ਦਰਸਨੁ ਜਿਸੁ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੁਮ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਾਵਨ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਹਮ ਕਿਉ ਕਰਿ ਮਿਲਹ ਜੂਠਾਰੀ॥ ਹਮਰੈ ਜੀਇ ਹੋਰੁ ਮੁਖਿ ਹੋਰੁ ਹੋਤ ਹੈ ਹਮ ਕਰਮਹੀਣ ਕੂੜਿਆਰੀ॥੧॥ ਹਮਰੀ ਮੁਦ੍ਰ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਦੁਸਟ ਦੁਸਟਾਰੀ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖਹੁ ਸੁਆਮੀ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ॥੨॥੫॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੪॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਸੁੰਦਰਿ ਹੈ ਨਕਟੀ॥ ਜਿਉ ਬੇਸੁਆ ਕੇ ਘਰਿ ਪੂਤੁ ਜਮਤੁ ਹੈ ਤਿਸੁ ਨਾਮੁ ਪਰਿਓ ਹੈ ਧ੍ਰਕਟੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਨਾਹਿ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਤੇ ਬਿਗੜ ਰੂਪ ਬੇਰਕਟੀ॥ ਜਿਉ ਨਿਗੁਰਾ ਬਹੁ ਬਾਤਾ ਜਾਣੈ ਓਹੁ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਹੈ ਭ੍ਰਸਟੀ॥੧॥ ਜਿਨ ਕਉ ਦਇਆਲੁ ਹੋਆ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਤਿਨਾ ਸਾਧ ਜਨਾ ਪਗ ਚਕਟੀ॥ ਨਾਨਕ ਪਤਿਤ ਪਵਿਤ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਛੈ ਛੁਕਟੀ॥੨॥੬॥

ਸਾਧ

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇ ਘਰੁ ੩॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਮਾਈ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਈਐ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਕਮਲੁ ਪਰਗਾਸੇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅੰਤਰਿ ਏਕੋ ਬਾਹਰਿ ਏਕੋ ਸਭ ਮਹਿ ਏਕੁ ਸਮਾਈਐ॥ ਘਟਿ ਅਵਘਟਿ ਰਵਿਆ ਸਭ ਠਾਈ ਹਰਿ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮੁ ਦਿਖਾਈਐ॥੧॥ ਉਸਤਤਿ ਕਰਹਿ ਸੇਵਕ ਮੁਨਿ ਕੇਤੇ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਕਤਹੂ ਪਾਈਐ॥ ਸੁਖਦਾਤੇ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਸੁਆਮੀ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਈਐ॥੨॥੧॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਮਾਈ ਹੋਨਹਾਰ ਸੋ ਹੋਈਐ॥ ਰਾਚਿ ਰਹਿਓ ਰਚਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨੀ ਕਹਾ ਲਾਭੁ ਕਹਾ ਖੋਈਐ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਹ ਫੂਲਹਿ ਆਨੰਦ ਬਿਖੈ ਸੋਗ ਕਬ ਹਸਨੋ ਕਬ ਰੋਈਐ॥ ਕਬਹੂ ਮੈਲੁ ਭਰੇ ਅਭਿਮਾਨੀ ਕਬ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਧੋਈਐ॥੧॥ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟੈ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਕੀਆ ਦੂਸਰ ਨਾਹੀ ਅਲੋਈਐ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਖਿ ਸੋਈਐ॥੨॥੨॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਮਾਈ ਸੁਨਤ ਸੋਚ ਭੈ ਡਰਤ॥ ਮੇਰ ਤੇਰ ਤਜਉ ਅਭਿਮਾਨਾ ਸਰਨਿ ਸੁਆਮੀ ਕੀ ਪਰਤ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੋ ਜੋ ਕਹੈ ਸੋਈ ਭਲ ਮਾਨਉ ਨਾਹਿ ਨ ਕਾ ਬੋਲ ਕਰਤ॥ ਨਿਮਖ ਨ ਬਿਸਰਉ ਹੀਏ ਮੋਰੇ ਤੇ ਬਿਸਰਤ ਜਾਈ ਹਉ ਮਰਤ॥੧॥ ਸੁਖ

ਦਾਈ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭ ਕਰਤਾ ਮੇਰੀ ਬਹੁਤੁ ਇਆਨਪ ਜਰਤਾ ॥ ਨਿਰਗੁਨਿ ਕਰੂਪਿ ਕੁਲਹੀਣ ਨਾਨਕ ਹਉ ਅਨਦ ਰੂਪ ਸੁਆਮੀ ਭਰਤਾ ॥੨॥੩॥

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਨ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਕਰਿ ਸਦਹੂੰ ॥ ਗਾਵਤ ਸੁਨਤ ਜਪਤ ਉਧਾਰੈ ਬਰਨ ਅਬਰਨਾ ਸਭਹੂੰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਹ ਤੇ ਉਪਜਿਓ ਤਹੀ ਸਮਾਇਓ ਇਹ ਬਿਧਿ ਜਾਨੀ ਤਬਹੂੰ ॥ ਜਹਾ ਜਹਾ ਇਹ ਦੇਹੀ ਧਾਰੀ ਰਹਨੁ ਨ ਪਾਇਓ ਕਬਹੂੰ ॥੧॥ ਸੁਖੁ ਆਇਓ ਭੈ ਭਰਮ ਬਿਨਾਸੇ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਹੂਏ ਪ੍ਰਭ ਜਬਹੂੰ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੇਰੇ ਪੂਰੇ ਮਨੋਰਥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਤਜਿ ਲਬਹੂੰ ॥੨॥੪॥

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਨ ਜਿਉ ਅਪਨੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਉ ॥ ਨੀਚਹੁ ਨੀਚੁ ਨੀਚੁ ਅਤਿ ਨਾਨਾ ਹੋਇ ਗਰੀਬੁ ਬੁਲਾਵਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਿਕ ਅਡੰਬਰ ਮਾਇਆ ਕੇ ਬਿਰਥੇ ਤਾ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਘਟਾਵਉ ॥ ਜਿਉ ਅਪਨੋ ਸੁਆਮੀ ਸੁਖੁ ਮਾਨੈ ਤਾ ਮਹਿ ਸੋਭਾ ਪਾਵਉ ॥੧॥ ਦਾਸਨ ਦਾਸ ਰੇਣੁ ਦਾਸਨ ਕੀ ਜਨ ਕੀ ਟਹਲ ਕਮਾਵਉ ॥ ਸਰਬ ਸੂਖ ਬਡਿਆਈ ਨਾਨਕ ਜੀਵਉ ਮੁਖਹੁ ਬੁਲਾਵਉ ॥੨॥੫॥

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਤਉ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭ੍ਰਮੁ ਡਾਰਿਓ ॥ ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਸਭੁ ਕੋ ਅਪਨਾ ਮਨ ਮਹਿ ਇਹੈ ਬੀਚਾਰਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੋਟਿ ਪਰਾਧ ਮਿਟੈ ਤੇਰੀ ਸੇਵਾ ਦਰਸਨਿ ਦੂਖੁ ਉਤਾਰਿਓ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਓ ਚਿੰਤਾ ਰੋਗੁ ਬਿਦਾਰਿਓ ॥੧॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਝੂਠੁ ਨਿੰਦਾ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਬਿਸਾਰਿਓ ॥ ਮਾਇਆ ਬੰਧ ਕਾਟੇ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਉਧਾਰਿਓ ॥੨॥੬॥

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਨ ਸਗਲ ਸਿਆਨਪ ਰਹੀ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨਹਾਰ ਸੁਆਮੀ ਨਾਨਕ ਓਟ ਗਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੁ ਮੇਟਿ ਪਏ ਸਰਣਾਈ ਇਹ ਮਤਿ ਸਾਧੂ ਕਹੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਆਗਿਆ ਮਾਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਭਰਮੁ ਅੰਧੇਰਾ ਲਹੀ ॥੧॥ ਜਾਨ ਪ੍ਰਬੀਨ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ਅਹੀ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਨਹਾਰੇ ਕੁਦਰਤਿ ਕੀਮ ਨ ਪਹੀ ॥੨॥੭॥

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਾਨ ਪ੍ਰਭੂ ਸੁਖਦਾਤੇ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਾਹੂ ਜਾਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤ ਤੁਮਾਰੇ ਤੁਮਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਤਿਨ ਕਉ ਕਾਲ ਨ ਖਾਤੇ ॥ ਰੰਗਿ ਤੁਮਾਰੈ ਲਾਲ ਭਏ ਹੈ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰਸਿ ਮਾਤੇ ॥੧॥ ਮਹਾ ਕਿਲਬਿਖ ਕੋਟਿ ਦੋਖ ਰੋਗਾ ਪ੍ਰਭ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਤੁਹਾਰੀ ਹਾਤੇ ॥ ਸੋਵਤ ਜਾਗਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਇਆ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਚਰਨ ਪਰਾਤੇ ॥੨॥੮॥

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਜਤ ਕਤ ਪੇਖਿਓ ਨੈਣੀ ॥ ਸੁਖਦਾਈ ਜੀਅਨ ਕੋ ਦਾਤਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਜਾ ਕੀ ਬੈਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰਾ ਸੰਤੀ ਕਾਟਿਆ ਜੀਅ ਦਾਨੁ ਗੁਰ ਦੈਣੀ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਲੀਨੋ ਅਪਨਾ ਜਲਤੇ ਸੀਤਲ ਹੋਣੀ ॥੧॥ ਕਰਮੁ ਧਰਮੁ ਕਿਛੁ ਉਪਜਿ ਨ ਆਇਓ ਨਹ ਉਪਜੀ ਨਿਰਮਲ ਕਰਣੀ ॥ ਛਾਡਿ ਸਿਆਨਪ ਸੰਜਮ ਨਾਨਕ ਲਾਗੋ ਗੁਰ ਕੀ ਚਰਣੀ ॥੨॥੯॥

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਲਾਹਾ ॥ ਗਤਿ ਪਾਵਹਿ ਸੁਖ ਸਹਜ ਅਨੰਦਾ ਕਾਟੇ ਜਮ ਕੇ ਫਾਹਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਖੋਜਿ ਬੀਚਾਰਿਓ ਹਰਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ਪਹਿ ਆਹਾ ॥ ਤਿਨਾ ਪਰਾਪਤਿ ਏਹੁ ਨਿਧਾਨਾ ਜਿਨ ਕੈ ਕਰਮਿ ਲਿਖਾਹਾ ॥੧॥ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਸੇ ਪਤਿਵੰਤੇ ਸੇਈ ਪੂਰੇ ਸਾਹਾ ॥ ਸੁੰਦਰ ਸੁਘੜ ਸਰੂਪ ਤੇ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਹਾ ॥੨॥੧੦॥

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਨ ਕਹ ਅਹੰਕਾਰਿ ਅਫਾਰਾ ॥ ਦੁਰਗੰਧ ਅਪਵਿਤ੍ਰ ਅਪਾਵਨ ਭੀਤਰਿ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਛਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਤਿਸੁ ਸਿਮਰਿ ਪਰਾਨੀ ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਨ ਜਿਨਿ ਧਾਰਾ ॥ ਤਿਸਹਿ ਤਿਆਗਿ ਅਵਰ ਲਪਟਾਵਹਿ ਮਰਿ ਜਨਮਹਿ ਮੁਗਧ ਗਵਾਰਾ ॥੧॥ ਅੰਧ ਗੁੰਗ ਪਿੰਗੁਲ ਮਤਿ ਹੀਨਾ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖਹੁ ਰਾਖਨਹਾਰਾ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨਹਾਰ ਸਮਰਥਾ ਕਿਆ ਨਾਨਕ ਜੰਤ ਬਿਚਾਰਾ ॥੨॥੧੧॥

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਨੇਰੈ ਹੂ ਤੇ ਨੇਰੈ ॥ ਸਿਮਰਿ ਧਿਆਇ ਗਾਇ ਗੁਨ ਗੋਬਿੰਦ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਸਾਝ ਸਵੇਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਉਧਰੁ ਦੇਹ ਦੁਲਭ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੇਰੈ ॥ ਘਰੀ ਨ ਮੁਹਤੁ ਨ ਚਸਾ ਬਿਲੰਬਹੁ ਕਾਲੁ ਨਿਤਹਿ ਨਿਤ ਹੇਰੈ ॥੧॥ ਅੰਧ ਬਿਲਾ ਤੇ ਕਾਢਹੁ ਕਰਤੇ ਕਿਆ ਨਾਹੀ ਘਰਿ ਤੇਰੈ ॥ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਦੀਜੈ ਨਾਨਕ ਕਉ ਆਨੰਦ ਸੂਖ ਘਨੇਰੈ ॥੨॥੧੨॥

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਨ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿਓ ॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਮੰਗਲ ਰਸ ਜੀਵਨ ਕਾ ਮੂਲੁ ਬਾਧਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪੁਨਾਦਾਸਕੀਨੋਕਾਟੇਮਾਇਆਫਾਧਿਓ॥ਭਾਉਭਗਤਿਗਾਇਗੁਣਗੋਬਿਦਜਮਕਾਮਾਰਗੁਸਾਧਿਓ॥੧॥ਭਇਓਅਨੁ
ਗ੍ਰਹੁਮਿਟਿਓਮੋਰਚਾਅਮੋਲਪਦਾਰਥੁਲਾਧਿਓ॥ਬਲਿਹਾਰੈਨਾਨਕਲਖਬੇਰਾਮੇਰੇਠਾਕੁਰਅਗਮਅਗਾਧਿਓ॥੨॥੧੩॥ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ
ਮਹਲਾ੫॥ ਮਾਈਜੋਪ੍ਰਭਕੇਗੁਨਗਾਵੈ॥ਸਫਲੁਆਇਆਜੀਵਨਫਲੁਤਾਕੋਪਾਰਬ੍ਰਹਮਲਿਵਲਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁੰਦ
ਰੁਸੁਘੜੁਸੂਰੁਸੋਬੇਤਾਜੋਸਾਧੂਸੰਗੁਪਾਵੈ॥ਨਾਮੁਉਚਾਰੁਕਰੇਹਰਿਰਸਨਾਬਹੁੜਿਨਜੋਨੀਧਾਵੈ॥੧॥ਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮੁਰਵਿਆਮਨਤਨਮਹਿਆ
ਨਨਦ੍ਰਿਸਟੀਆਵੈ॥ਨਰਕਰੋਗਨਹੀਹੋਵਤਜਨਸੰਗਿਨਾਨਕਜਿਸੁਲੜਿਲਾਵੈ॥੨॥੧੪॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ੫॥ ਚੰਚਲੁਸੁਪਨੈ
ਹੀਉਰਝਾਇਓ॥ਇਤਨੀਨਬੂਝੈਕਬਹੂੰਚਲਨਾਬਿਕਲਭਇਓਸੰਗਿਮਾਇਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੁਸਮਰੰਗਸੰਗਰਸਿਰਚਿਆਬਿਖਿਆਏ
ਕਉਪਾਇਓ॥ਲੋਭਸੁਨੈਮਨਿਸੁਖੁਕਰਿਮਾਨੈਬੇਗਿਤਹਾਉਠਿਧਾਇਓ॥੧॥ਫਿਰਤਫਿਰਤਬਹੁਤੁਸ੍ਰਮੁਪਾਇਓਸੰਤਦੁਆਰੈਆਇਓ॥
ਕਰੀਕ੍ਰਿਪਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਸੁਆਮੀਨਾਨਕਲੀਓਸਮਾਇਓ॥੨॥੧੫॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ੫॥ਸਰਬਸੁਖਾਗੁਰਚਰਨਾ॥ਕਲਮਲਡਾ
ਰਨਮਨਹਿਸਧਾਰਨਇਹੁਆਸਰਮੋਹਿਤਰਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੂਜਾਅਰਚਾਸੇਵਾਬੰਦਨਇਹੈਟਹਲਮੋਹਿਕਰਨਾ॥ਬਿਗਸੈਮਨੁਹੋਵੈਪਰਗਾ
ਸਾਬਹੁਰਨਗਰਭੈਪਰਨਾ॥੧॥ਸਫਲਮੂਰਤਿਪਰਸਉਸੰਤਨਕੀਇਹੈਧਿਆਨਾਧਰਨਾ॥ਭਇਓਕ੍ਰਿਪਾਲੁਠਾਕੁਰੁਨਾਨਕਕਉਪਰਿਓ
ਸਾਧਕੀਸਰਨਾ॥੨॥ ੧੬॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ੫॥ ਅਪਨੇਹਰਿਪਹਿਬਿਨਤੀਕਹੀਐ॥ਚਾਰਿਪਦਾਰਥਅਨਦਮੰਗਲਨਿਧਿ
ਸੂਖਸਹਜਸਿਧਿਲਹੀਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਾਨੁਤਿਆਗਿਹਰਿਚਰਨੀਲਾਗਉਤਿਸੁਪ੍ਰਭਅੰਚਲੁਗਹੀਐ॥ਆਂਚਨਲਾਗੈਅਗਨਿਸਾਗਰਤੇ
ਸਰਨਿਸੁਆਮੀਕੀਅਹੀਐ॥੧॥ਕੋਟਿਪਰਾਧਮਹਾਅਕ੍ਰਿਤਘਨਬਹੁਰਿਬਹੁਰਿਪ੍ਰਭਸਹੀਐ॥ਕਰੁਣਾਮੈਪੂਰਨਪਰਮੇਸੁਰਨਾਨਕਤਿਸੁਸਰ
ਨਹੀਐ॥੨॥ ੧੭॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ੫॥ ॥ਗੁਰਕੇਚਰਨਰਿਦੈਪਰਵੇਸਾ॥ਰੋਗਸੋਗਸਭਿਦੂਖਬਿਨਾਸੇਉਤਰੇਸਗਲਕਲੇਸਾ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਬਿਖਨਾਸਹਿਕੋਟਿਮਜਨਇਸਨਾਨਾ॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਗਾਵਤਗੁਣਗੋਬਿੰਦਲਾਗੋਸਹਜਿਧਿਆਨਾ॥੧॥
ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪੁਨਾਦਾਸੁਕੀਨੋਬੰਧਨਤੋਰਿਨਿਰਾਰੇ॥ਜਪਿਜਪਿਨਾਮੁਜੀਵਾਤੇਰੀਬਾਣੀਨਾਨਕਦਾਸਬਲਿਹਾਰੇ॥੨॥੧੮॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮ੫
॥ਮਾਈਪ੍ਰਭਕੇਚਰਨਨਿਹਾਰਉ॥ਕਰਹੁਅਨੁਗ੍ਰਹੁਸੁਆਮੀਮੇਰੇਮਨਤੇਕਬਹੁਨਡਾਰਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਧੂਧੂਰਿਲਾਈਮੁਖਿਮਸਤਕਿ
ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਬਿਖੁਜਾਰਉ॥ਸਭਤੇਨੀਚੁਆਤਮਕਰਿਮਾਨਉਮਨਮਹਿਇਹੁਸੁਖੁਧਾਰਉ॥੧॥ਗੁਨਗਾਵਹਠਾਕੁਰਅਬਿਨਾਸੀਕਲਮ
ਲਸਗਲੇਝਾਰਉ॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਨਾਨਕਦਾਨੁਪਾਵਉਕੰਠਿਲਾਇਉਰਿਧਾਰਉ॥੨॥ ੧੯ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ੫॥ ॥ਪ੍ਰਭਜੀਉ
ਪੇਖਉਦਰਸੁਤੁਮਾਰਾ॥ਸੁੰਦਰਧਿਆਨੁਧਾਰੁਦਿਨੁਰੈਨੀਜੀਅਪ੍ਰਾਨਤੇਪਿਆਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਸਤ੍ਰਬੇਦਪੁਰਾਨਅਵਿਲੋਕੇਸਿਮ੍ਰਿਤਿਤਤੁ
ਬੀਚਾਰਾ॥ਦੀਨਾਨਾਥਪ੍ਰਾਨਪਤਿਪੂਰਨਭਵਜਲਉਧਰਨਹਾਰਾ॥੧॥ਆਦਿਜੁਗਾਦਿਭਗਤਜਨਸੇਵਕਤਾਕੀਬਿਖੈਅਧਾਰਾ॥ਤਿਨਜਨ
ਕੀਧੂਰਿਬਾਛੈਨਿਤਨਾਨਕੁਪਰਮੇਸੁਰੁਦੇਵਨਹਾਰਾ॥੨॥੨੦॥ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ੫॥ ਤੇਰਾਜਨੁਰਾਮਰਸਾਇਣਿਮਾਤਾ॥ਪ੍ਰੇਮਰਸਾਨਿਧਿਜਾ
ਕਉਉਪਜੀਛੋਡਿਨਕਤਹੂੰਜਾਤਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬੈਠਤਹਰਿਹਰਿਸੋਵਤਹਰਿਹਰਿਹਰਿਰਸੁਭੋਜਨੁਖਾਤਾ॥ਅਠਸਠਿਤੀਰਥਮਜਨੁਕੀ
ਨੋਸਾਧੂਧੂਰੀਨਾਤਾ॥੧॥ਸਫਲੁਜਨਮੁਹਰਿਜਨਕਾਉਪਜਿਆਜਿਨਿਕੀਨੋਸਉਤੁਬਿਧਾਤਾ॥ਸਗਲਸਮੂਹਲੈਉਧਰੇਨਾਨਕਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮੁ
ਪਛਾਤਾ॥੨॥੨੧॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ੫॥ ॥ਮਾਈਗੁਰਬਿਨੁਗਿਆਨੁਨਪਾਈਐ॥ਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰਫਿਰਤਬਿਲਲਾਤੇਮਿਲਤ
ਨਹੀਗੋਸਾਈਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੋਹਰੋਗਸੋਗਤਨੁਬਾਧਿਓਬਹੁਜੋਨੀਭਰਮਾਈਐ॥ਟਿਕਨੁਨਪਾਵੈਬਿਨੁਸਤਸੰਗਤਿਕਿਸੁਆਗੈਜਾਇਰੂਆ

ਦੀਐ ॥੧॥ ਕਰੈ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰਾ ਸਾਧ ਚਰਨ ਚਿਤੁ ਲਾਈਐ ॥ ਸੰਕਟ ਘੋਰ ਕਟੇ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਦਰਸਿ ਸਮਾਈਐ ॥੨॥੨੨॥

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਠਾਕੁਰ ਹੋਏ ਆਪਿ ਦਇਆਲਾ ॥ ਭਈ ਕਲਿਆਣ ਅਨੰਦ ਰੂਪ ਹੋਈ ਹੈ ਉਬਰੇ ਬਾਲ ਗੁਪਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੁਇ ਕਰ ਜੋੜਿ ਕਰੀ ਬੇਨੰਤੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਮਨਿ ਧਿਆਇਆ ॥ ਹਾਥੁ ਦੇਇ ਰਾਖੇ ਪਰਮੇਸੁਰਿ ਸਗਲਾ ਦੁਰਤੁ ਮਿਟਾਇਆ ॥੧॥ ਵਰ ਨਾਰੀ ਮਿਲਿ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਜੈਕਾਰੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਨ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ਜੋ ਸਭਨਾ ਕਰੈ ਉਧਾਰੁ ॥੨॥੨੩॥

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਪੁਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪਹਿ ਬਿਨਉ ਕਹਿਆ ॥ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆਲ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਮੇਰਾ ਸਗਲ ਅੰਦੇਸਰਾ ਗਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਮ ਪਾਪੀ ਪਾਖੰਡੀ ਲੋਭੀ ਹਮਰਾ ਗੁਨੁ ਅਵਗੁਨੁ ਸਭੁ ਸਹਿਆ ॥ ਕਰੁ ਮਸਤਕਿ ਧਾਰਿ ਸਾਜਿ ਨਿਵਾਜੇ ਮੁਏ ਦੁਸਟ ਜੋ ਖਇਆ ॥੧॥ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ਸਰਬ ਧਾਰੀ ਸਫਲ ਦਰਸਨ ਸਹਜਾਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਨਿਰਗੁਣ ਕਉ ਦਾਤਾ ਚਰਨ ਕਮਲ ਉਰ ਧਰਿਆ ॥੨॥੨੪॥

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਅਨਾਥ ਨਾਥ ਪ੍ਰਭ ਹਮਾਰੇ ॥ ਸਰਣਿ ਆਇਓ ਰਾਖਨਹਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਰਬ ਪਾਖ ਰਾਖੁ ਮੁਰਾਰੇ ॥ ਆਗੈ ਪਾਛੈ ਅੰਤੀ ਵਾਰੇ ॥੧॥ ਜਬ ਚਿਤਵਉ ਤਬ ਤੁਹਾਰੇ ॥ ਉਨ ਸਮਾਰਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਸਧਾਰੇ ॥੨॥ ਸੁਨਿ ਗਾਵਉ ਗੁਰ ਬਚਨਾਰੇ ॥ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ ਸਾਧ ਦਰਸਾਰੇ ॥੩॥ ਮਨ ਮਹਿ ਰਾਖਉ ਏਕ ਅਸਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਕਰਨੇਹਾਰੇ ॥੪॥ ੨੫॥

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਪ੍ਰਭ ਇਹੈ ਮਨੋਰਥੁ ਮੇਰਾ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਦਇਆਲ ਮੋਹਿ ਦੀਜੈ ਕਰਿ ਸੰਤਨ ਕਾ ਚੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਾਤਹਕਾਲ ਲਾਗਉ ਜਨ ਚਰਨੀ ਨਿਸ ਬਾਸੁਰ ਦਰਸੁ ਪਾਵਉ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਅਰਪਿ ਕਰਉ ਜਨ ਸੇਵਾ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵਉ ॥੧॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਿਮਰਉ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਸਤਸੰਗਿ ਨਿਤ ਰਹੀਐ ॥ ਏਕੁ ਅਧਾਰੁ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਮੋਰਾ ਅਨਦੁ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਲਹੀਐ ॥੨॥੨੬॥

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਮੀਤਾ ਐਸੇ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪਾਏ ॥ ਛੋਡਿ ਨ ਜਾਈ ਸਦ ਹੀ ਸੰਗੇ ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਗਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਿਲਿਓ ਮਨੋਹਰੁ ਸਰਬ ਸੁਖੈਨਾ ਤਿਆਗਿ ਨ ਕਤਹੂੰ ਜਾਏ ॥ ਅਨਿਕ ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ ਬਹੁ ਪੇਖੇ ਪ੍ਰਿਅ ਰੋਮ ਨ ਸਮਸਰਿ ਲਾਏ ॥੧॥ ਮੰਦਰਿ ਭਾਗੁ ਸੋਭ ਦੁਆਰੈ ਅਨਹਤ ਰੁਣੁ ਝੁਣੁ ਲਾਏ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਰੰਗੁ ਮਾਣੇ ਗ੍ਰਿਹ ਪ੍ਰਿਅ ਥੀਤੇ ਸਦ ਥਾਏ ॥੨॥੧॥੨੭॥

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਦਰਸਨ ਨਾਮ ਕਉ ਮਨੁ ਆਛੈ ॥ ਭ੍ਰਮਿ ਆਇਓ ਹੈ ਸਗਲ ਥਾਨ ਰੇ ਆਹਿ ਪਰਿਓ ਸੰਤ ਪਾਛੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਿਸੁ ਹਉ ਸੇਵੀ ਕਿਸੁ ਆਰਾਧੀ ਜੋ ਦ੍ਰਿਸਟੈ ਸੋ ਗਾਛੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੀ ਸਰਨੀ ਪਰੀਐ ਚਰਨ ਰੇਨੁ ਮਨੁ ਬਾਛੈ ॥੧॥ ਜੁਗਤਿ ਨ ਜਾਨਾ ਗੁਨੁ ਨਹੀ ਕੋਈ ਮਹਾ ਦੁਤਰੁ ਮਾਇਆ ਆਛੈ ॥ ਆਇ ਪਇਓ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਤਉ ਉਤਰੀ ਸਗਲ ਦੁਰਾਛੈ ॥੨॥੨॥੨੮॥

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਪ੍ਰਿਆ ਬਚਨ ਤੁਹਾਰੇ ॥ ਅਤਿ ਸੁੰਦਰ ਮਨ ਮੋਹਨ ਪਿਆਰੇ ਸਭਹੂੰ ਮਧਿ ਨਿਰਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਾਜੁ ਨ ਚਾਹਉ ਮੁਕਤਿ ਨ ਚਾਹਉ ਮਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਚਰਨ ਕਮਲਾਰੇ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਮਹੇਸ ਸਿਧ ਮੁਨਿ ਇੰਦ੍ਰਾ ਮੋਹਿ ਠਾਕੁਰ ਹੀ ਦਰਸਾਰੇ ॥੧॥ ਦੀਨੁ ਦੁਆਰੈ ਆਇਓ ਠਾਕੁਰ ਸਰਨਿ ਪਰਿਓ ਸੰਤ ਹਾਰੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲੇ ਮਨੋਹਰਿ ਮਨਿ ਸੀਤਲ ਬਿਗਸਾਰੇ ॥੨॥੩॥੨੯॥

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਜਪਿ ਸੇਵਕੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਿਓ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਭਏ ਪ੍ਰਭ ਅਪੁਨੇ ਬਹੁੜਿ ਜਨਮਿ ਨਹੀ ਮਾਰਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਮਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹ ਹਰਿ ਕੇ ਰਤਨ ਜਨਮੁ ਨਹੀ ਹਾਰਿਓ ॥ ਪ੍ਰਭ ਗੁਨ ਗਾਇ ਬਿਖੈ ਬਨੁ ਤਰਿਆ ਕੁਲਹ ਸਮੂਹ ਉਧਾਰਿਓ ॥੧॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਬਸਿਆ ਰਿਦ ਭੀਤਰਿ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਉਚਾਰਿਓ ॥ ਨਾਨਕ ਓਟ ਗਹੀ ਜਗਦੀਸੁਰ ਪੁਨਹ ਪੁਨਹ ਬਲਿਹਾਰਿਓ ॥੨॥੪॥੩੦॥

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ੪ ॥ ਕਰਤ ਫਿਰੇ ਬਨ ਭੇਖ ਮੋਹਨ ਰ

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

੫

ਹਤਨਿਰਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਥਨਸੁਨਾਵਨਗੀਤਨੀਕੇਗਾਵਨਿਮਨਮਹਿਧਰਤੇਗਾਰਾ॥੧॥ਅਤਿਸੁੰਦਰਬਹੁਚਤੁਰਸਿਆਨੇਬਿਦਿਆਰਸਨਾਚਾਰਾ॥
ਮਾਨਮੋਹਮੇਰਤੇਰਬਿਬਰਜਤਏਹੁਮਾਰਗੁਖੰਡੇਧਾਰਾ॥੨॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਨਭਵਜਲੁਤਰੀਅਲੇਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਸੰਤਸੰਗਾਰਾ॥੩॥੧॥੨੧॥
ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ੫ਘਰੁ੫॥ਮੈਪੇਖਿਓਰੀਊਚਾਮੋਹਨੁਸਭਤੇਊਚਾ॥ਆਨਨਸਮਸਰਿਕੋਊਲਾਗੈਢੂਢਿਰਹੇਹਮਮੂਚਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਬਹੁਬੇਅੰਤੁਅਤਿਬਡੋਗਾਹਰੋਥਾਹਨਹੀਅਗਹੂਚਾ॥ਤੋਲਿਨਤੁਲੀਐਮੋਲਿਨਮੁਲੀਐਕਤਪਾਈਐਮਨਰੂਚਾ॥੧॥ਖੋਜਅਸੰਖਾਅਨੇਕ
ਤਪੰਖਾਬਿਨੁਗੁਰਨਹੀਪਹੂਚਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਕਿਰਪਾਕਰੀਠਾਕੁਰਮਿਲਿਸਾਧੂਰਸਭੂੰਚਾ॥੨॥੧॥੨੨॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ੫
ਮੈਬਹੁਬਿਧਿਪੇਖਿਓਦੂਜਾਨਾਹੀਰੀਕੋਊ॥ਖੰਡਦੀਪਸਭਭੀਤਰਿਰਵਿਆਪੂਰਿਰਹਿਓਸਭਲੋਊ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਗਮਅਗੰਮਾਕਵਨਮਹਿਮਾਮ
ਨੁਜੀਵੈਸੁਨਿਸੋਊ॥ਚਾਰਿਆਸ੍ਰਮਚਾਰਿਬਰੰਨਾਮੁਕਤਿਭਏਸੇਵਤੋਊ॥੧॥ਗੁਰਿਸਬਦੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆਦੁਤੀਅਗਏਸੁਖਹੋ
ਊ॥ਕਹੁਨਾਨਕਭਵਸਾਗਰੁਤਰਿਆਹਰਿਨਿਧਿਪਾਈਸਹਜੋਊ॥੨॥੨॥੨੩॥

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ੫॥ਘਰੁ੬॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਏਕੈਰੇਹਰਿਏਕੈਜਾਨ॥ਏਕੈਰੇਗੁਰਮੁਖਿਜਾਨ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਹੇਭ੍ਰਮਤਹਉਤੁਮਭ੍ਰਮਹੁਨਭਾਈਰਵਿਆਰੇਰਵਿਆਸ੍ਰਬਥਾਨ॥੧॥ਜਿਉਬੈ
ਜੀ ਸੰਤਰੁਕਾਸਟਮਝਾਰਿ॥ਬਿਨੁਸੰਜਮਨਹੀਕਾਰਜਸਾਰਿ॥ਬਿਨੁਗੁਰਨਪਾਵੈਗੋਹਰਿਕੋਦੁਆਰ॥ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿਤਜਿਅਭਿਮਾਨਕਹੁ
ਨਾਨਕਪਾਏਹੈਪਰਮਨਿਧਾਨ॥੨॥੧॥੨੪॥ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ੫॥ ਜਾਨੀਨਜਾਈਤਾਕੀਗਾਤਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਹਪੇਖਾਰਉਹਉਕਰਿਚਤੁਰਾ
ਈਬਿਸਮਨਬਿਸਮੇਕਹਨਕਹਾਤਿ॥੧॥ ਗਣਗੰਧਰਬਸਿਧਅਰੁਸਾਧਿਕਸੁਰਿਨਰਦੇਵਬ੍ਰਹਮਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕ॥ਚਤੁਰਬੇਦਉਚਰਤਦਿਨੁ
ਰਾਤਿ॥ਅਗਮਅਗਮਠਾਕੁਰੁਅਗਾਧਿ॥ਗੁਨਬੇਅੰਤਬੇਅੰਤਭਨਿਨਾਨਕਕਹਨੁਨਜਾਈਪਰੈਪਰਾਤਿ॥੨॥੨॥੨੫॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ
ਮਹਲਾ੫ ਧਿਆਏਗਾਏਕਰਨੈਹਾਰਾ॥ਭਉਨਾਹੀਸੁਖਸਹਜਅਨੰਦਾਅਨਿਕਓਹੀਰੇਏਕਸਮਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਫਲਮੂਰਤਿਗੁਰੁਮੇਰੈਮਾਥੈ॥
ਜਤਕਤਪੇਖਉਤਤਤਤਸਾਥੈ॥ਚਰਨਕਮਲਮੇਰੇਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰ॥੧॥ਸਮਰਥਅਥਾਹਬਡਾਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾ॥ਘਟਘਟਅੰਤਰਿਸਾਹਿਬੁਨੇਰਾ॥
ਜਾਕਾ ਤਾਕੀਸਰਨਿਆਸਰਪ੍ਰਭਨਾਨਕਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰਾ॥੨॥੩॥੨੬॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ੫॥ ਉਲਟੀਰੇਮਨਉਲਟੀਰੇ॥ਸਾਕਤ
ਸਿਉਕਰਿਉਲਟੀਰੇ॥ਝੂਠੈਕੀਰੇਝੂਠੁਪਰੀਤਿਛੁਟਕੀਰੇਮਨਛੁਟਕੀਰੇ॥ਸਾਕਤਸੰਗਿਨਛੁਟਕੀਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਉਕਾਜਰਭਰਿਮੰ
ਹੁ ਦਰੁਰਾਖਿਓਜੋਪੈਸੈਕਾਲੂਖੀਰੇ॥ਦੂਰਹੀਤੇਭਾਗਿਗਇਓਹੈਜਿਸੁਗੁਰਮਿਲਿਛੁਟਕੀਤ੍ਰਿਕੁਟੀਰੇ॥੧॥ਮਾਗਉਦਾਨੁਕ੍ਰਿਪਾਲਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਮੇਰਾਮੁ
ਖੁਸਾਕਤਸੰਗਿਨਜੁਟਸੀਰੇ॥ਜਨਨਾਨਕਦਾਸਦਾਸਕੋਕਰੀਅਹੁਮੇਰਾਮੂੰਡੁਸਾਧਪਗਾਹੇਠਿਰੁਲਸੀਰੇ॥੨॥੪॥੨੭॥
ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ੫॥ਘਰੁ੭॥ਸਭਦਿਨਕੇਸਮਰਥਪੰਥਬਿਠੁਲੇਹਉਬਲਿਬਲਿਜਾਉ॥ਗਾਵਨਭਾਵਨਸੰਤਨਤੋਰੈਚਰਨਉਵਾਕੈਪਾ
ਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਸਨਬਾਸਨਸਹਜਕੇਲਕਰੁਣਾਮੈਏਕਅਨੰਤਅਨੂਪੈਠਾਉ॥੧॥ਰਿਧਿਸਿਧਿਨਿਧਿਕਰਤਲਜਗਜੀਵਨਸਮਰਥਨਾ
ਥਅਨੇਕੈਨਾਉ॥ਦਇਆਮਇਆਕਿਰਪਾਨਾਨਕਕਉਸੁਨਿਸੁਨਿਜਸੁਜੀਵਾਉ॥੨॥
੨੮॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ੯॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਯਹਮਨੁਨੈਕਨਕਹਿਓਕਰੈ॥ਸੀਖਸਿਖਾਇਰਹਿਓਅਪਨੀਸੀਦੁਰਮਤਿਤੇਨਟਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਦਮਾਇਆਕੈਭਇਓਬਾਵਰੋਹਰਿਜ
ਸੁਨਹਿਉਚਰੈ॥ਕਰਿਪਰਪੰਚੁਜਗਤਕਉਡਹਕੈਅਪਨੋਉਦਰੁਭਰੈ॥ਸੁਆਨਪੂਛਜਿਉਹੋਇਨਸੂਧੋਕਹਿਓਨਕਾਨਧਰੈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਭਜੁਰਾ

ਨਿਤ ਨਾਤੇ ਕਾਜੁ ਸਰੈ ॥੩॥੧॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜੀਵਤ ਕੋ ਬਿਉਹਾਰ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਭਾਈ ਸੁਤ ਬੰਧਪ ਅਰੁ ਫੁਨਿ ਗ੍ਰਿਹ ਕੀ ਨਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਨ ਤੇ ਪ੍ਰਾਨ ਹੋਤ ਜਬ ਨਿਆਰੇ ਟੇਰਤ ਪ੍ਰੇਤਿ ਪੁਕਾਰਿ ॥ ਆਧ ਘਰੀ ਕੋਊ ਨਹਿ ਰਾਖੈ ਘਰ ਤੇ ਦੇਤ ਨਿਕਾਰਿ ॥੧॥ ਮ੍ਰਿਗ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜਿਉ ਜਗ ਰਚਨਾ ਯਹ ਦੇਖਹੁ ਰਿਦੈ ਬਿਚਾਰਿ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਜੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਨਿਤ ਜਾ ਤੇ ਹੋਤ ਉਧਾਰੁ ॥੨॥੨॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥

ਜਗਤ ਮੈ ਝੂਠੀ ਦੇਖੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਅਪਨੇ ਹੀ ਸੁਖ ਸਿਉ ਸਭ ਲਾਗੇ ਕਿਆ ਦਾਰਾ ਕਿਆ ਮੀਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੇਰਉ ਮੇਰਉ ਸਭੈ ਕਹਤ ਹੈ ਹਿਤ ਸਿਉ ਬਾਧਿਓ ਚੀਤ ॥ ਅੰਤਿ ਕਾਲਿ ਸੰਗੀ ਨਹ ਕੋਊ ਇਹ ਅਚਰਜੁ ਹੈ ਰੀਤਿ ॥੧॥ ਮਨ ਮੂਰਖ ਅਜਹੂ ਨਹ ਸਮਝਤ ਸਿਖ ਦੈ ਹਾਰਿਓ ਨੀਤ ॥ ਨਾਨਕ ਭਉਜਲੁ ਪਾਰਿ ਪਰੈ ਜਉ ਗਾਵੈ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੀਤ ॥੩॥੩॥ ਮ:੪॥੬॥ ਮ:੫॥੩੮॥ ਮ:੯॥੩॥ ੪੭॥

੧ ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਬਿਹਾਗੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਚਉਪਦਾ ਘਰੁ ੨ ॥

ਦੂਤਨ ਸੰਗਰੀਆ ॥ ਭੁਇਅੰਗਨਿ ਬਸਰੀਆ ॥ ਅਨਿਕ ਉਪਰੀਆ ॥੧॥ ਤਉ ਮੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰੀਆ ॥ ਤਉ ਸੁਖ ਸਹਜਰੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਿਥਨ ਮੋਹਰੀਆ ॥ ਅਨ ਕਉ ਮੇਰੀਆ ॥ ਵਿਚਿ ਘੂਮਨ ਘਿਰੀਆ ॥੨॥ ਸਗਲ ਬਟਰੀਆ ॥ ਬਿਰਖ ਇਕ ਤਰੀਆ ॥ ਬਹੁ ਬੰਧਹਿ ਪਰੀਆ ॥੩॥ ਥਿਰੁ ਸਾਧ ਸਫਰੀਆ ॥ ਜਹ ਕੀਰਤਨੁ ਹਰੀਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਨਰੀਆ ॥੪॥ ੧॥

ਰਾਗੁ ਬਿਹਾਗੜਾ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਹਰਿ ਕੀ ਗਤਿ ਨਹਿ ਕੋਊ ਜਾਨੈ ॥ ਜੋਗੀ ਜਤੀ ਤਪੀ ਪਚਿ ਹਾਰੇ ਅਰੁ ਬਹੁ ਲੋਗ ਸਿਆਨੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਛਿਨ ਮਹਿ ਰਾਉ ਰੰਕ ਕਉ ਕਰਈ ਰਾਉ ਰੰਕ ਕਰਿ ਡਾਰੈ ॥ ਰੀਤੇ ਭਰੇ ਭਰੇ ਸਖਨਾਵੈ ਯਹ ਤਾ ਕਉ ਬਿਵਹਾਰੈ ॥੧॥ ਅਪਨੀ ਮਾਇਆ ਆਪਿ ਪਸਾਰੀ ਆਪਹਿ ਦੇਖਨਹਾਰਾ ॥ ਨਾਨਾ ਰੂਪੁ ਧਰੇ ਬਹੁ ਰੰਗੀ ਸਭ ਤੇ ਰਹੈ ਨਿਆਰਾ ॥੨॥ ਅਗਨਤ ਅਪਾਰੁ ਅਲਖ ਨਿਰੰਜਨ ਜਿਹ ਸਭ ਜਗੁ ਭਰਮਾਇਓ ॥ ਸਗਲ ਭਰਮ ਤਜਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਚਰਨਿ ਤਾਹਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇਓ ॥੩॥੧॥ ੨॥

॥ ਰਾਗੁ ਬਿਹਾਗੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਛੰਤ ਘਰੁ ੧ ੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲੇ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਰਸਿ ਬੀਧਾ ਹਰਿ ਮਨੁ ਪਿਆਰਾ ਮਨੁ ਹਰਿ ਰਸਿ ਨਾਮਿ ਝਕੋਲੇ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਮਨੁ ਠਹਰਾਈਐ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਅਨਤ ਨ ਕਾਹੂ ਡੋਲੇ ਰਾਮ ॥ ਮਨ ਚਿੰਦਿਅੜਾ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਗੁਣ ਨਾਨਕ ਬਾਣੀ ਬੋਲੇ ਰਾਮ ॥੧॥ ਗੁਰਮਤਿ ਮਨਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵੁਠੜਾ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬੈਣ ਅਲਾਏ ਰਾਮ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੀ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਮਨਿ ਸੁਣੀਐ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਏ ਰਾਮ ॥ ਚਿਰੀ ਵਿਛੁੰਨਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਗਲਿ ਮਿਲਿਆ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ਰਾਮ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਅਨਹਤ ਸਬਦ ਵਜਾਏ ਰਾਮ ॥੨॥ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਮੇਰੀਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਕੋਈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਆਣਿ ਮਿਲਾਵੈ ਰਾਮ ॥ ਹਉ ਮਨੁ ਦੇਵਉ ਤਿਸੁ ਆਪਣਾ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣਾਵੈ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਅਰਾਧਿ ਹਰਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਮਨ ਚਿੰਦਿਅੜਾ ਫਲੁ ਪਾਵੈ ਰਾਮ ॥ ਨਾਨਕ ਭਜੁ ਹਰਿ ਸਰਣਾਗਤੀ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ਰਾਮ ॥੩॥

ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪਵਿਤੁਹੈ
ਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਜਪਿ
ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਉਧਾਰੇ
ਰਾਮ॥

ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਿਆਇਮਿਲੁਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਗੁਰਮਤੀਨਾਮੁਪਰਗਾਸੇਰਾਮ॥ਹਉਹਰਿਬਾਝੁਉਡੀਣੀਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਜਿਉਜਲਬਿ
ਨੁਕਮਲਉਦਾਸੇਰਾਮ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਮੇਲਾਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਹਰਿਸਜਣੁਹਰਿਪ੍ਰਭੁਪਾਸੇਰਾਮ॥ਧਨੁਧਨੁਗੁਰੂਹਰਿਦਸਿਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀ
ਏਜਨਨਾਨਕਨਾਮਿਬਿਗਾਸੇਰਾਮ॥੪॥੧॥ ਬਿਹਾਗੜਾਮਹਲਾ੪॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਹੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਅੰਮ੍ਰਿਤੁਗੁਰਮਤਿਪਾਏ
ਰਾਮ॥ਹਉਮੈਮਾਇਆਬਿਖੁਹੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਿਬਿਖੁਲਹਿਜਾਏਰਾਮ॥ਮਨੁਸੁਕਾਹਰਿਆਹੋਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ
ਧਿਆਏਰਾਮ॥ਹਰਿਭਾਗਵਡੇਲਿਖਿਪਾਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਜਨਨਾਨਕਨਾਮਿਸਮਾਏਰਾਮ॥੧॥ਹਰਿਸੇਤੀਮਨੁਬੇਧਿਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏ
ਜਿਉਬਾਲਕਲਗਿਦੁਧਖੀਰੇਰਾਮ॥ਹਰਿਬਿਨੁਸਾਂਤਿਨਪਾਈਐਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਜਿਉਚਾਤ੍ਰਿਕੁਜਲਬਿਨੁਟੇਰੇਰਾਮ॥ਸਤਿਗੁਰਸਰਣੀਜਾ
ਇਪਉਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਗੁਣਦਸੇਹਰਿਪ੍ਰਭਕੇਰੇਰਾਮ॥ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਮੇਲਾਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਘਰਿਵਾਜੇਸਬਦਘਣੇਰੇਰਾਮ॥੨॥
ਮਨਮੁਖਹਉਮੈਵਿਛੁੜੇਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਬਿਖੁਬਾਧੇਹਉਮੈਜਾਲੇਰਾਮ॥ਜਿਉਪੰਖੀਕਪੋਤਿਆਪੁਬੰਧਾਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਤਿਉਮਨ
ਮੁਖਸਭਵਸਿਕਾਲੇਰਾਮ॥ਜੋਮੋਹਿਮਾਇਆਚਿਤੁਲਾਇਦੇਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਸੇਮਨਮੁਖਮੂੜਬਿਤਾਲੇਰਾਮ॥ਜਨਤ੍ਰਾਹਿਤ੍ਰਾਹਿਸਰਣਾਗਤੀਮੇ
ਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਗੁਰਨਾਨਕਹਰਿਰਖਵਾਲੇਰਾਮ॥੩॥ਹਰਿਜਨਹਰਿਲਿਵਉਬਰੇਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਧੁਰਿਭਾਗਵਡੇਹਰਿਪਾਇਆਰਾਮ॥ਹਰਿ
ਹਰਿਨਾਮੁਪੋਤੁਹੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਗੁਰਖੇਵਟੁਸਬਦਿਤਰਾਇਆਰਾਮ॥ਹਰਿਹਰਿਪੁਰਖੁਦਇਆਲੁਹੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਗੁਰਸਤਿਗੁਰਮੀਠਲ
ਗਾਇਆਰਾਮ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਸੁਣਿਬੇਨਤੀਹਰਿਹਰਿਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਆਰਾਮ॥੪॥੨॥ ਬਿਹਾਗੜਾਮਹਲਾ੪॥
ਜਗਿਸੁਕ੍ਰਿਤੁਕੀਰਤਿਨਾਮੁਹੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਹਰਿਕੀਰਤਿਹਰਿਮਨਿਧਾਰੇਰਾਮ॥+ਸਭਕਿਲਵਿਖਪਾਪਦੁਖਕਟਿਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਮ
ਲੁਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਿਉਤਾਰੇਰਾਮ॥ਵਡਪੁੰਨੀਹਰਿਧਿਆਇਆਜਨਨਾਨਕਹਮਮੂਰਖਮੁਗਧਨਿਸਤਾਰੇਰਾਮ॥੧॥ਜੋਹਰਿ ਨਾਮੁਧਿਆਇ
ਦੇਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਤਿਨਾਪੰਚੇਵਸਿਗਾੜਿਆਏਰਾਮ॥ਅੰਤਰਿਨਵਨਿਧਿਨਾਮੁਹੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰੁਅਲਖੁਲਖਾਏਰਾਮ॥ਗੁਰ
ਆਸਾਮਨਸਾਪੂਰੀਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਹਰਿਮਿਲਿਆਭੁਖਸਭਜਾਏਰਾਮ॥ਧੁਰਿਮਸਤਕਿਹਰਿਪ੍ਰਭਿਲਿਖਿਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਜਨਨਾ
ਨਕਹਰਿਗੁਣਗਾਏਰਾਮ॥੨॥ਹਮਪਾਪੀਬਲਵੰਚੀਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਪਰਦ੍ਰੋਹੀਠਗਾਇਆਰਾਮ॥ਵਡਭਾਗੀਗੁਰੁਪਾਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀ
ਏਗੁਰਿਪੂਰੈਗਤਿਮਿਤਿਪਾਇਆਰਾਮ॥ਗੁਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਮੁਖਿਚੋਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਫਿਰਿਮਰਦਾਬਹੁੜਿਜੀਵਾਇਆਰਾਮ॥ਜਨ
ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਜੋਮਿਲੇਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਤਿਨਕੇਸਭਦੁਖਗਵਾਇਆਰਾਮ॥੩॥ਅਤਿਊਤਮੁਹਰਿ ਨਾਮੁਹੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਜਿਤੁ
ਜਪਿਐਪਾਪਗਵਾਤੇਰਾਮ॥ਪਤਿਤਪਵਿਤ੍ਰਗੁਰਿਹਰਿਕੀਏਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਚਹੁਕੁੰਟੀਚਹੁਜੁਗਿਜਾਤੇਰਾਮ॥ਹਉਮੈਮੈਲੁਸਭਉਤਰੀਮੇਰੀਜਿੰਦੁ
ੜੀਏਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਿਹਰਿਸਰਿਨਾਤੇਰਾਮ॥ਅਪਰਾਧੀਪਾਪੀਉਧਰੇਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਜਨਨਾਨਕਖਿਨੁਹਰਿਰਾਤੇਰਾਮ॥੪॥੩॥ਬਿਹਾਗੜਾਮਹਲਾ੪
ਹਉਬਲਿਹਾਰੀਤਿਨਕਉਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਜਿਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅਧਾਰੋਰਾਮ॥ਗੁਰਿਸਤਿਗੁਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਬਿਖੁਭਉਜ
ਲੁਤਾਰਣਹਾਰੋਰਾਮ॥ਜਿਨਾਇਕਮਨਿਹਰਿਧਿਆਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਤਿਨਸੰਤਜਨਾਜੈਕਾਰੋਰਾਮ॥ਨਾਨਕਹਰਿਜਪਿਸੁਖੁਪਾਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀ
ਏਸਭਦੂਖਨਿਵਾਰਣਹਾਰੋਰਾਮ॥੧॥ਸਾਰਸਨਾਧਨਧੰਨੁਹੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਗੁਣਗਾਵੈਹਰਿਪ੍ਰਭਕੇਰੇਰਾਮ॥ਤੇਸ੍ਰਵਨਭਲੇਸੋਭਨੀਕਹਹਿਮੇਰੀਜਿੰ
ਦੁੜੀਏਹਰਿਕੀਰਤਨੁਸੁਣਹਿਹਰਿਤੇਰੇਰਾਮ॥ਸੋਸੀਸੁਭਲਾਪਵਿਤ੍ਰਪਾਵਨੁਹੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਜੋਜਾਇਲਗੈਗੁਰਪੈਰੇਰਾਮ॥ਗੁਰਵਿਟਹੁਨਾਨਕੁ
ਵਾਰਿਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਜਿਨਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਚਿਤੇਰੇਰਾਮ॥੨॥ਤੇਨੇਤ੍ਰਭਲੇਪਰਵਾਣੁਹਹਿਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਜੋਸਾਧੂਸਤਿਗੁਰੁਦੇਖਹਿਰਾਮ॥

ਤੇਰਾ ਸਤੁ ਪੁਨੀਤੁ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹਰਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜੋ ਹਰਿ ਸਿਮਰਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲੇਖ ਧਰਿਆ ਰਾਮ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੇ ਪਗ ਨੇਤ੍ਰ ਪੂਜੀਅਹਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜੋ ਮਾਰਗਿ ਧਰਮ ਚਲੇਸਰਿਆ ਰਾਮ ॥ ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਵਿਟਹੁ ਵਾਰਿਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਹਰਿ ਸੁਣਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਨੇਸਰਿਆ ਰਾਮ ॥੩॥ ਧਰਤਿ ਪਤਾਲੁ ਅਕਾਸੁ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਸਭ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ਰਾਮ ॥ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੋ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਨਿਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਵੈ ਰਾਮ ॥ ਵਣੁ ਤ੍ਰਿਣੁ ਸਭੁ ਆਕਾਰੁ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ਰਾਮ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਹਰਿ ਦਰਿ ਪੈਨਾਇਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਮਨੁ ਲਾਵੈ ਰਾਮ ॥੪॥੪॥

ਬਿਹਾਗੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਤੇ ਮਨਮੁਖ ਮੂੜ ਇਆਣੇ ਰਾਮ ॥ ਜੋ ਮੋਹਿ ਮਾਇਆ ਚਿਤੁ ਲਾਇਦੇ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਸੇ ਅੰਤਿ ਗਏ ਪਛੁਤਾਣੇ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਢੋਈ ਨਾ ਲਹਨਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜੋ ਮਨਮੁਖ ਪਾਪਿ ਲੁਭਾਣੇ ਰਾਮ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਉਬਰੇ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੇ ਰਾਮ ॥੧॥ ਸਭਿ ਜਾਇ ਮਿਲਹੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕਉ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਵੈ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਜਪਦਿਆ ਖਿਨੁ ਢਿਲ ਨ ਕੀਚਈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਮਤੁ ਕਿ ਜਾਪੈ ਸਾਹੁ ਆਵੈ ਕਿ ਨ ਆਵੈ ਰਾਮ ॥ ਸਾ ਵੇਲਾ ਸੋ ਮੂਰਤੁ ਸਾ ਘੜੀ ਸੋ ਮੁਹਤੁ ਸਫਲੁ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਮੇਰਾ ਚਿਤਿ ਆਵੈ ਰਾਮ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜਮਕੰਕਰੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ਰਾਮ ॥੨॥ ਹਰਿ ਵੇਖੈ ਸੁਣੈ ਨਿਤ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਸੋ ਡਰੈ ਜਿਨਿ ਪਾਪ ਕਮਤੇ ਰਾਮ ॥ ਜਿਸੁ ਅੰਤਰੁ ਹਿਰਦਾ ਸੁਧੁ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਤਿਨਿ ਜਨਿ ਸਭਿ ਡਰ ਸੁਟਿ ਘਤੇ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਨਿਰਭਉ ਨਾਮਿ ਪਤੀਜਿਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਸਭਿ ਝਖ ਮਾਰਨੁ ਦੁਸਟ ਕੁਪਤੇ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਨਾਨਕਿ ਸੇਵਿਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜਿਨਿ ਪੈਰੀ ਆਣਿ ਸਭਿ ਘਤੇ ਰਾਮ ॥੩॥ ਸੋ ਐਸਾ ਹਰਿ ਨਿਤ ਸੇਵੀਐ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜੋ ਸਭ ਦੂ ਸਾਹਿਬੁ ਵਡਾ ਰਾਮ ॥ ਜਿਨ੍ਹੀ ਇਕ ਮਨਿ ਇਕੁ ਅਰਾਧਿਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਤਿਨਾ ਨਾਹੀ ਕਿਸੈ ਦੀ ਕਿਛੁ ਚਡਾ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਿਐ ਹਰਿ ਮਹਲੁ ਪਾਇਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਝਖ ਮਾਰਨੁ ਸਭਿ ਨਿੰਦਕ ਘੰਡਾ ਰਾਮ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਹਰਿ ਲਿਖਿ ਛਡਾ ਰਾਮ ॥੪॥੫॥

ਬਿਹਾਗੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਸਭਿ ਜੀਅ ਤੇਰੇ ਤੂੰ ਵਰਤਦਾ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਤੂੰ ਜਾਣਹਿ ਜੋ ਜੀਇ ਕਮਾਈਐ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਨਾਲਿ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਸਭ ਵੇਖੈ ਮਨਿ ਮੁਕਰਾਈਐ ਰਾਮ ॥ ਮਨਮੁਖਾ ਨੋ ਹਰਿ ਦੂਰਿ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਸਭ ਬਿਰਥੀ ਘਾਲ ਗਵਾਈਐ ਰਾਮ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਿਆਇਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਹਰਿ ਹਾਜਰੁ ਨਦਰੀ ਆਈਐ ਰਾਮ ॥੧॥ ਸੇ ਭਗਤ ਸੇ ਸੇਵਕ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਭਾਣੇ ਰਾਮ ॥ ਸੇ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪੈਨਾਇਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਅਹਿਨਿਸਿ ਸਾਚਿ ਸਮਾਣੇ ਰਾਮ ॥ ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਲੁ ਉਤਰੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਨਦਰਿ ਨੀਸਾਣੇ ਰਾਮ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਬੇਨਤੀ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਅਘਾਣੇ ਰਾਮ ॥੨॥ ਹੇ ਰਸਨਾ ਜਪਿ ਗੋਬਿੰਦੋ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜਾਏ ਰਾਮ ॥ ਜਿਸੁ ਦਇਆ ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਤਿਸੁ ਮਨਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਏ ਰਾਮ ॥ ਜਿਸੁ ਭੇਟੈ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਸੋ ਹਰਿ ਧਨੁ ਨਿਧਿ ਪਾਏ ਰਾਮ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ਰਾਮ ॥੩॥ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾਤਾ ਰਾਮ ॥ ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਈਐ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ਰਾਮ ॥ ਸਰਬ ਜੀਆ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਦਾ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜਿਉ ਬਾਲਕ ਪਿਤ ਮਾਤਾ ਰਾਮ ॥ ਸਹਸ ਸਿਆਣਪ ਨਹ ਮਿਲੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਰਾਮ ॥੪॥੬॥ ਛਕਾ ॥

ਰਾਗੁ ਬਿਹਾਗੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਛੰਤ ਘਰੁ ੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਹਰਿ ਕਾ ਏਕੁ ਅਚੰਭਉ ਦੇਖਿਆ ਮੇਰੇ ਲਾਲਨ ਜੀਉ ਜੋ ਕਰੇ ਸੁ ਧਰਮ ਨਿਆਏ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਅਖਾੜਾ ਪਾਇਓਨੁ ਮੇਰੇ ਲਾਲਨ ਜੀਉ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਸਬਾਏ ਰਾਮ ॥

ਆਦਰੁਤਸਾਦਾਤਿਨਤਿਨਕੀਆਜਿਨਮੇਰਾਨਿਸਿਰਜੀਆ॥ਇਕਨਾਮੇਲਿਸਤਿਗੁਰਮਹਲੁਬੁਲਾਏਇਕਿਭਰਮਿਭੂਲੇਫਿਰਦਿਆ॥ਅੰਤੁਤੇਰਾਤੂੰਹੈਜਾ
ਣਹਿਤੂੰਸਭਮਹਿਰਹਿਆਸਮਾਏ॥ਸਚੁਕਹੈਨਾਨਕੁਸੁਣਹੁਸੰਤਹੁਹਰਿਵਰਤੈਧਰਮਨਿਆਏ॥੪॥ਆਵਹੁਮਿਲਹੁਸਹੇਲੀਹੋਮੇਰੇਲਾਲਨਜੀਉਹਰਿਹਰਿਨਾ
ਮੁਅਰਾਧੇਰਾਮ॥ਕਰਿਸੇਵਹੁਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰੂਮੇਰੇਲਾਲਨਜੀਉਜਮਕਾਮਾਰਗੁਸਾਧੇਰਾਮ॥ਮਾਰਗੁਬਿਖੜਾਸਾਧਿਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਦਰਗਹਸੋਭਾਪਾਈਐ
॥ਜਿਨਕਉਬਿਧਾਤੈਧੁਰਹੁਲਿਖਿਆਤਿਨਾਰੈਣਿਦਿਨੁਲਿਵਲਾਈਐ॥ਹਉਮੈਮਮਤਾਮੋਹੁਛੁਟਾਜਾਸੰਗਿਮਿਲਿਆਸਾਧੇ॥ਜਨੁਕਹੈਨਾਨਕ
ਮੁਕਤੁਹੋਆਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅਰਾਧੇ॥੧॥ਕਰਜੋੜਿਸੰਤਇਕਤ੍ਰਹੋਇਮੇਰੇਲਾਲਨਜੀਉਅਬਿਨਾਸੀਪੁਰਖੁਪੂਜੇਹਾਰਾਮ॥ਬਹੁਬਿਧਿਪੂਜਾਖੋਜੀ
ਆਮੇਰੇਲਾਲਨਜੀਉਇਹੁਮਨੁਤਨੁਸਭੁਅਰਪੇਹਾਰਾਮ॥ਮਨੁਤਨੁਧਨੁਸਭੁਪ੍ਰਭੂਕੇਰਾਕਿਆਕੋਪੂਜਚੜਾਵਏ॥ਜਿਸੁਹੋਇਕ੍ਰਿਪਾਲੁਦਇਆਲੁਸੁਆ
ਮੀਸੋਪ੍ਰਭਅੰਕਿਸਮਾਵਏ॥ਭਾਗੁਮਸਤਕਿਹੋਇਜਿਸਕੈਤਿਸੁਗੁਰਨਾਲਿਸਨੇਹਾ॥ਜਨੁਕਹੈਨਾਨਕੁਮਿਲਿਸਾਧਸੰਗਤਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪੂਜੇਹਾ॥੨॥
ਦਹਦਿਸਿਖੋਜਤਹਮਫਿਰੇਮੇਰੇਲਾਲਨਜੀਉਹਰਿਪਾਇਅੜਾਘਰਿਆਏਰਾਮ॥ਹਰਿਮੰਦਰੁਹਰਿਜੀਉਸਾਜਿਆਮੇਰੇਲਾਲਨਜੀਉਹਰਿਤਿਸੁਮਹਿਰ
ਹਿਆਸਮਾਏਰਾਮ॥ਸਰਬੇਸਮਾਣਾਆਪਿਸੁਆਮੀਗੁਰਮੁਖਿਪਰਗਟੁਹੋਇਆ॥ਮਿਟਿਆਅੰਧੇਰਾਦੂਖੁਨਾਠਾਅਮਿਉਹਰਿਰਸੁਚੋਇਆ॥ਜਹਾਦੇ
ਖਾਤਹਾਸੁਆਮੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਸਭਠਾਏ॥ਜਨੁਕਹੈਨਾਨਕੁਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਾਇਆਹਰਿਪਾਇਅੜਾਘਰਿਆਏ॥੩॥੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫
ਅਤਿਪ੍ਰੀਤਮਮਨਮੋਹਨਾਘਟਸੋਹਨਾਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਾਰਾਮ॥ਸੁੰਦਰਸੋਭਾਲਾਲਗੁਪਾਲਦਇਆਲਕੀਅਪਰਅਪਾਰਾਰਾਮ॥ਗੋਪਾਲਦਇ
ਆਲਗੋਬਿੰਦਲਾਲਨਮਿਲਹੁਕੰਤਨਿਮਾਣੀਆ॥ਨੈਨਤਰਸਨਦਰਸਪਰਸਨਨਹਨੀਦਰੈਣਿਵਿਹਾਣੀਆ॥ਗਿਆਨਅੰਜਨੁਨਾਮੁਬਿੰਜਨੁਭਏਸਗ
ਲਸੀਗਾਰਾ॥ਨਾਨਕੁਪਇਅੰਪੈਸੰਤਜੰਪੈਮੇਲਿਕੰਤੁਹਮਾਰਾ॥੧॥ਲਾਖਉਲਾਹਨੇਮੋਹਿਹਰਿਜਬਲਗੁਨਹਮਿਲੈਰਾਮ॥ਮਿਲਨਕਉਕਰਉਉਪਾਵ
ਕਿਛੁਹਮਾਰਾਨਹਚਲੈਰਾਮ॥ਚਲਚਿਤਬਿਤਅਨਿਤਪ੍ਰਿਅਬਿਨੁਕਵਨਬਿਧੀਨਧੀਜੀਐ॥ਖਾਨਪਾਨਸੀਗਾਰਬਿਰਥੇਹਰਿਕੰਤਬਿਨੁਕਿਉਜੀ
ਜੀਐ॥ਆਸਾਪਿਆਸੀਰੈਨਿਦਿਨੀਅਰੁਰਹਿਨਸਕੀਐਇਕੁਤਿਲੈ॥ਨਾਨਕੁਪਇਅੰਪੈਸੰਤਦਾਸੀਤਉਪ੍ਰਸਾਦਿਮੇਰਾਪਿਰੁਮਿਲੈ॥੨॥ਸੇਜਏ
ਕਪ੍ਰਿਉਸੰਗਿਦਰਸੁਨਪਾਈਐਰਾਮ॥ਅਵਗਨਮੋਹਿਅਨੇਕਕਤਮਹਲਿਬੁਲਾਈਐਰਾਮ॥ਨਿਰਗੁਨਿਨਿਮਾਣੀਅਨਾਥਿਬਿਨਵੈਮਿਲਹੁਪ੍ਰਭਕਿ
ਰਪਾਨਿਧੇ॥ਭ੍ਰਮਭੀਤਿਖੋਈਐਸਹਜਿਸੋਈਐਪ੍ਰਭਪਲਕਪੇਖਤਨਵਨਿਧੇ॥ਗ੍ਰਿਹਿਲਾਲੁਆਵੈਮਹਲੁਪਾਵੈਮਿਲਿਸੰਗਿਮੰਗਲੁਗਾਈਐ॥
ਨਾਨਕੁਪਇਅੰਪੈਸੰਤਸਰਣੀਮੋਹਿਦਰਸੁਦਿਖਾਈਐ॥੩॥ਸੰਤਨਕੈਪਰਸਾਦਿਹਰਿਹਰਿਪਾਇਆਰਾਮ॥ਇਛਪੁੰਨੀਮਨਿਸਾਂਤਿਤਪਤਿਬੁ
ਝਾਇਆਰਾਮ॥ਸਫਲਾਸੁਦਿਨਸਰੈਣੇਸੁਹਾਵੀਅਨਦਮੰਗਲਰਸੁਘਨਾ॥ਪ੍ਰਗਟੇਗੁਪਾਲਗੋਬਿੰਦਲਾਲਨਕਵਨਰਸਨਾਗੁਣਭਨਾ॥ਭ੍ਰਮਲੋਭ
ਮੋਹਬਿਕਾਰਥਾਕੇਮਿਲਿਸਖੀਮੰਗਲੁਗਾਇਆ॥ਨਾਨਕੁਪਇਅੰਪੈਸੰਤਜੰਪੈਜਿਨਿਹਰਿਹਰਿਸੰਜੋਗਿਮਿਲਾਇਆ॥੪॥੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹ
ਲਾ੫॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਗੁਰਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪੂਰੇਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਵਖਾਣਾਰਾਮ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਉਚਰਾਹਰਿਜਸੁਮਿਠਾਲਾਗੈਤੇਰਾਭਾਣਾਰਾਮ॥
ਕਰਿਦਇਆਮਇਆਗੋਪਾਲਗੋਬਿੰਦਕੋਇਨਾਹੀਤੁਝਬਿਨਾ॥ਸਮਰਥਅਗਥਅਪਾਰਪੂਰਨਜੀਉਤਨੁਧਨੁਤੁਮਮਨਾ॥ਮੂਰਖਮੁਗਧਅਨਾਥ
ਚੰਚਲਬਲਹੀਨਨੀਚੁਅਜਾਣਾ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਸਰਣਿਤੇਰੀਰਖਿਲੇਹੁਆਵਣਜਾਣਾ॥੧॥ਸਾਧਹਸਰਣੀਪਾਈਐਹਰਿਜੀਉਗੁਣਗਾਵਹਹਰਿ
ਨੀਤਾਰਾਮ॥ਧੂੜਿਭਗਤਨਕੀਮਸਤਨਿਲਗਉਹਰਿਜੀਉਸਭਪਤਿਤਪੁਨੀਤਾਰਾਮ॥ਪਤਿਤਪੁਨੀਤਾਹੋਹਿਤਿਨਸੰਗਿਜਿਨਾਬਿਧਾਤਾਪਾਇਆ॥ਨਾਮ
ਰਤੇਜੀਅਦਾਤੇਨਿਤਦੇਹਿਚੜਹਿਸਵਾਇਆ॥ਰਿਧਿਸਿਧਿਨਵਨਿਧਿਹਰਿਜਪਿਜਿਨੀਆਤਮੁਜੀਤਾ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕੁਵਡਭਾਗਿਪਾਈ

ਐਸਾ ਪਸਾਰਾ ਨਾਮਿ ਤਾਰਾ ॥੨॥ ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਵਣੰਜਿਆ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸੇ ਪੂਰੇ ਸਾਹਾ ਰਾਮ ॥ ਬਹੁਤੁ ਖਜਾਨਾ ਤਿੰਨ ਪਹਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਲਾਹਾ ਰਾਮ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਨ ਲੋਭੁ ਬਿਆਪੈ ਜੋ ਜਨ ਪ੍ਰਭ ਸਿਉ ਰਾਤਿਆ ॥ ਏਕੁ ਜਾਨਹਿ ਏਕੁ ਮਾਨਹਿ ਰਾਮ ਕੈ ਰੰਗਿ ਮਾਤਿਆ ॥ ਲਗਿ ਸੰਤ ਚਰਣੀ ਪੜੇ ਸਰਣੀ ਮਨਿ ਤਿਨਾ ਓਮਾਹਾ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕੁ ਜਿਨ ਨਾਮੁ ਪਲੈ ਸੇਈ ਸਚੇ ਸਾਹਾ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਸੋਈ ਸਿਮਰੀਐ ਹਰਿ ਜੀਉ ਜਾ ਕੀ ਕਲ ਧਾਰੀ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨਹੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਹਰਿ ਜੀਉ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਮੁਰਾਰੀ ਰਾਮ ॥ ਦੂਖੁ ਰੋਗੁ ਨ ਭਉ ਬਿਆਪੈ ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਰੇ ਭਉਜਲੁ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇਆ ॥ ਵਜੀ ਵਧਾਈ ਮਨਿ ਸਾਂਤਿ ਆਈ ਮਿਲਿਆ ਪੁਰਖੁ ਅਪਾਰੀ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕੁ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਇਛ ਪੁੰਨੀ ਹਮਾਰੀ ॥੪॥੩॥

ਬਿਹਾਗੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ ਘਰੁ ੨ ॥ ੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਵਧੁ ਸੁਖੁ ਰੈਨੜੀਏ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੇਮੁ ਲਗਾ ॥ ਘਟੁ ਦੁਖ ਨੀਦੜੀਏ ਪਰਸਉ ਸਦਾ ਪਗਾ ॥ ਪਗ ਧੂਰਿ ਬਾਂਛਉ ਸਦਾ ਜਾਚਉ ਨਾਮ ਰਸਿ ਬੈਰਾਗਨੀ ॥ ਪ੍ਰਿਅ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਸਹਜ ਮਾਤੀ ਮਹਾ ਦੁਰਮਤਿ ਤਿਆਗਨੀ ॥ ਗਹਿ ਭੁਜਾ ਲੀਨੀ ਪ੍ਰੇਮ ਭੀਨੀ ਮਿਲਨੁ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਚ ਮਗਾ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਧਾਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਹਉ ਚਰਣਹ ਸੰਗਿ ਲਗਾ ॥੧॥ ਮੇਰੀ ਸਖੀ ਸਹੇਲੜੀਹੋ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਚਰਣਿ ਲਗਹ ॥ ਮਨਿ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੇਮੁ ਘਣਾ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਮੰਗਹ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਪਾਈਐ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਈਐ ਜਾਇ ਮਿਲੀਐ ਹਰਿ ਜਨਾ ॥ ਮਾਨੁ ਮੋਹੁ ਬਿਕਾਰੁ ਤਜੀਐ ਅਰਪਿ ਤਨੁ ਧਨੁ ਇਹੁ ਮਨਾ ॥ ਬਡ ਪੁਰਖ ਪੂਰਨ ਗੁਣ ਸੰਪੂਰਨ ਭ੍ਰਮ ਭੀਤਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਿਲਿ ਭਗਹ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸੁਣਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਸਖੀਏ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਤ ਨਿਤ ਨਿਤ ਜਪਹ ॥੨॥ ਹਰਿ ਨਾਰਿ ਸੁਹਾਗਣੇ ਸਭਿ ਰੰਗ ਮਾਣੇ ॥ ਰਾਂਡ ਨ ਬੈਸਈ ਪ੍ਰਭ ਪੁਰਖ ਚਿਰਾਣੇ ॥ ਨਹ ਦੂਖ ਪਾਵੈ ਪ੍ਰਭ ਧਿਆਵੈ ਧੰਨਿ ਤੇ ਬਡਭਾਗੀਆ ॥ ਸੁਖ ਸਹਜਿ ਸੋਵਹਿ ਕਿਲਬਿਖ ਖੋਵਹਿ ਨਾਮ ਰਸਿ ਰੰਗਿ ਜਾਗੀਆ ॥ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੇਮ ਰਹਣਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਗਹਣਾ ਪ੍ਰਿਅ ਬਚਨ ਮੀਠੇ ਭਾਣੇ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਮਨ ਇਛ ਪਾਈ ਹਰਿ ਮਿਲੇ ਪੁਰਖ ਚਿਰਾਣੇ ॥੩॥ ਤਿਤੁ ਗ੍ਰਿਹਿ ਸੋਹਿਲੜੇ ਕੋਡ ਅਨੰਦਾ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਪ੍ਰਭ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥ ਹਰਿ ਕੰਤ ਅਨੰਤ ਦਇਆਲ ਸ੍ਰੀਧਰ ਗੋਬਿੰਦ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਣੋ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾਰੀ ਹਰਿ ਮੁਰਾਰੀ ਭੈ ਸਿੰਧੁ ਸਾਗਰ ਤਾਰਣੋ ॥ ਜੋ ਸਰਣਿ ਆਵੈ ਤਿਸੁ ਕੰਠਿ ਲਾਵੈ ਇਹੁ ਬਿਰਦੁ ਸੁਆਮੀ ਸੰਦਾ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕੰਤੁ ਮਿਲਿਆ ਸਦਾ ਕੇਲ ਕਰੰਦਾ ॥੪॥੧॥ ਬਿਹਾਗੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਚਰਣ ਸਰੋਵਰ ਤਹ ਕਰਹੁ ਨਿਵਾਸੁ ਮਨਾ ॥ ਕਰਿ ਮਜਨੁ ਹਰਿ ਸਰੇ ਸਭਿ ਕਿਲਬਿਖ ਨਾਸੁ ਮਨਾ ॥ ਕਰਿ ਸਦਾ ਮਜਨੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਜਨੁ ਦੁਖ ਅੰਧੇਰਾ ਨਾਸੇ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣੁ ਨ ਹੋਇ ਤਿਸ ਕਉ ਕਟੈ ਜਮ ਕੇ ਫਾਸੇ ॥ ਮਿਲੁ ਸਾਧਸੰਗੇ ਨਾਮ ਰੰਗੇ ਤਹਾ ਪੂਰਨ ਆਸੋ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਧਾਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਰਿ ਚਰਣ ਕਮਲ ਨਿਵਾਸੋ ॥੧॥ ਤਹ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਸਦਾ ਅਨਹਦ ਝੁਣਕਾਰੋ ਰਾਮ ॥ ਮਿਲਿ ਗਾਵਹਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਜੈਕਾਰੋ ਰਾਮ ॥ ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਗਾਵਹਿ ਖਸਮ ਭਾਵਹਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਰੰਗਿ ਭਿੰਨੀਆ ॥ ਹਰਿ ਲਾਭੁ ਪਾਇਆ ਆਪੁ ਮਿਟਾਇਆ ਮਿਲੇ ਚਿਰੀ ਵਿਛੁੰਨਿਆ ॥ ਗਹਿ ਭੁਜਾ ਲੀਨੇ ਦਇਆ ਕੀਨੇ ਪ੍ਰਭ ਏਕ ਅਗਮ ਅਪਾਰੋ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਨਿਰਮਲ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਰੁਣ ਝੁਣਕਾਰੋ ॥੨॥ ਸੁਣਿ ਵਡਭਾਗੀਆ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਰਾਮ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਕਰਮਿ ਲਿਖੀ ਤਿਸੁ ਰਿਦੈ ਸਮਾਣੀ ਰਾਮ ॥ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ਤਿਨੀ ਜਾਣੀ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ॥ ਅਮਰੁ ਥੀਆ ਫਿਰਿ ਨ ਮੂਆ ਕਲਿ ਕਲੇਸਾ ਦੁਖ ਹਰੇ ॥ ਹਰਿ ਸਰਣਿ ਪਾਈ ਤਜਿ ਨ ਜਾਈ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਭਾਣੀ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਗਾਈਐ ਪਵਿਤ੍ਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ॥੩॥ ਮਨ ਤਨ ਗਲਤੁ ਭਏ ਕਿਛੁ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ਰਾਮ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜਿਅੜਾ ਤਿਨਿ ਲੀਆ ਸਮਾਈ ਰਾਮ ॥ ਮਿਲਿ ਬ੍ਰਹਮ ਜੋਤੀ ਓਤਿ ਪੋਤੀ ਉਦਕੁ ਉਦਕਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਏਕੁ ਰਵਿਆ ਨਹ ਦੂਜਾ ਦ੍ਰਿਸਟਾਇਆ ॥ ਬਣਿ ਤ੍ਰਿਣਿ ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਪੂਰਿ ਪੂਰਨ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ

ਸ

ਬਿਨੋਦ

ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਜਿਨ ਦੇਵੈ ਜਿਨਿ ਏਹ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥੪॥੫॥ ਬਿਹਾਗੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਖੋਜਤ ਸੰਤ ਫਿਰਹਿ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰੇ ਰਾਮ ॥ ਤਾਣੁ ਤਨੁ ਖੀਨ ਭਇਆ ਬਿਨੁ ਮਿਲਤ ਪਿਆਰੇ ਰਾਮ ॥ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਹੁ ਪਿਆਰੇ ਮਇਆ ਧਾਰੇ ਕਰਿ ਦਇਆ ਲੜਿ ਲਾਇ ਲੀਜੀਐ ॥ ਦੇਹਿ ਨਾਮੁ ਅਪਨਾ ਜਪਉ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਦਰਸ ਪੇਖੇ ਜੀਜੀਐ ॥ ਸਮਰਥ ਪੂਰਨ ਸਦਾ ਨਿਹਚਲ ਊਚ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਧਾਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮਿਲਹੁ ਪ੍ਰਾਨ ਪਿਆਰੇ ॥੧॥ ਜਪ ਤਪ ਬਰਤ ਕੀਨੇ ਪੇਖਨ ਕਉ ਚਰਣਾ ਰਾਮ ॥ ਤਪਤਿ ਨ ਕਤਹਿ ਬੁਝੈ ਬਿਨੁ ਸੁਆਮੀ ਸਰਣਾ ਰਾਮ ॥ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਿ ਤੇਰੀ ਕਾਟਿ ਬੇਰੀ ਸੰਸਾਰੁ ਸਾਗਰੁ ਤਾਰੀਐ ॥ ਅਨਾਥ ਨਿਰਗੁਨਿ ਕਛੁ ਨ ਜਾਨਾ ਮੇਰਾ ਗੁਣੁ ਅਵਗੁਣੁ ਨ ਬੀਚਾਰੀਐ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਗੋਪਾਲ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਮਰਥ ਕਾਰਣ ਕਰਣਾ ॥ ਨਾਨਕ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਹਰਿ ਬੂੰਦ ਮਾਗੈ ਜਪਿ ਜੀਵਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਚਰਣਾ ॥੨॥ ਅਮਿਉ ਸਰੋਵਰੋ ਪੀਉ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਰਾਮ ॥ ਸੰਤਹ ਸੰਗਿ ਮਿਲੈ ਜਪਿ ਪੂਰਨ ਕਾਮਾ ਰਾਮ ॥ ਸਭ ਕਾਮ ਪੂਰਨ ਦੁਖ ਬਿਦਾਰਨ ਹਰਿ ਨਿਮਖ ਮਨਹੁ ਨ ਬੀਸਰੈ ॥ ਆਨੰਦ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਸਾਚਾ ਸਰਬ ਗੁਣ ਜਗਦੀਸਰੈ ॥ ਅਗਣਤ ਊਚ ਅਪਾਰ ਠਾਕੁਰ ਅਗਮ ਜਾ ਕੋ ਧਾਮਾ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਮੇਰੀ ਇਛ ਪੂਰਨ ਮਿਲੇ ਸ੍ਰੀਰੰਗ ਰਾਮਾ ॥੩॥ ਕਈ ਕੋਟਿਕ ਜਗ ਫਲਾ ਸੁਣਿ ਗਾਵਨਹਾਰੇ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਕੁਲ ਸਗਲੇ ਤਾਰੇ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੋਹੰਤ ਪ੍ਰਾਣੀ ਤਾ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕਿਤ ਗਨਾ ॥ ਹਰਿ ਬਿਸਰੁ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਾਨ ਪਿਆਰੇ ਚਿਤਵੰਤਿ ਦਰਸਨੁ ਸਦ ਮਨਾ ॥ ਸੁਭ ਦਿਵਸ ਆਏ ਗਹਿ ਕੰਠਿ ਲਾਏ ਪ੍ਰਭ ਊਚ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਫਲੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲੇ ਅਤਿ ਪਿਆਰੇ ॥੪॥੬॥

੫੪

ਬਿਹਾਗੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਨ ਕਾਏ ਰਾਤੜਿਆ ਵਾਟ ਦੁਹੇਲੀ ਰਾਮ ॥ ਪਾਪ ਕਮਾਵਦਿਆ ਤੇਰਾ ਕੋਇ ਨ ਬੇਲੀ ਰਾਮ ॥ ਕੋਏ ਨ ਬੇਲੀ ਹੋਇ ਤੇਰਾ ਸਦਾ ਪਛੋਤਾਵਹੇ ॥ ਗੁਨ ਗੁਪਾਲ ਨ ਜਪਹਿ ਰਸਨਾ ਫਿਰਿ ਕਦਹੁ ਸੇ ਦਿਹ ਆਵਹੇ ॥ ਤਰਵਰ ਵਿਛੁੰਨੇ ਨਹ ਪਾਤ ਜੁੜਤੇ ਜਮ ਮਗਿ ਗਉਨੁ ਇਕੇਲੀ ॥ ਬਿਨਵੰਤ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਮ ਹਰਿ ਕੇ ਸਦਾ ਫਿਰਤ ਦੁਹੇਲੀ ॥੧॥ ਤੂੰ ਵਲਵੰਚ ਲੂਕਿ ਕਰਹਿ ਸਭ ਜਾਣੈ ਜਾਣੀ ਰਾਮ ॥ ਲੇਖਾ ਧਰਮ ਭਇਆ ਤਿਲ ਪੀੜੇ ਘਾਣੀ ਰਾਮ ॥ ਕਿਰਤ ਕਮਾਣੇ ਦੁਖ ਸਹੁ ਪਰਾਣੀ ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮਾਇਆ ॥ ਮਹਾ ਮੋਹਨੀ ਸੰਗਿ ਰਾਤਾ ਰਤਨ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਇਕਸੁ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਾਝਹੁ ਆਨ ਕਾਜ ਸਿਆਣੀ ॥ ਬਿਨਵੰਤ ਨਾਨਕ ਲੇਖੁ ਲਿਖਿਆ ਭਰਮਿ ਮੋਹਿ ਲੁਭਾਣੀ ॥੨॥ ਬੀਚੁ ਨ ਕੋਇ ਕਰੇ ਅਕਿਰਤਘਣੁ ਵਿਛੁੜਿ ਪਇਆ ॥ ਆਏ ਖਰੇ ਕਠਿਨ ਜਮਕੰਕਰਿ ਪਕੜਿ ਲਇਆ ॥ ਪਕੜੇ ਚਲਾਇਆ ਅਪਣਾ ਕਮਾਇਆ ਮਹਾ ਮੋਹਨੀ ਰਾਤਿਆ ॥ ਗੁਨ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨ ਜਪਿਆ ਤਪਤ ਥੰਮ੍ਹ ਗਲਿ ਲਾਤਿਆ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧਿ ਅਹੰਕਾਰਿ ਮੂਠਾ ਖੋਇ ਗਿਆਨੁ ਪਛੁਤਾਪਿਆ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸੰਜੋਗਿ ਭੂਲਾ ਹਰਿ ਜਾਪੁ ਰਸਨ ਨ ਜਾਪਿਆ ॥੩॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਕੋ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖਨਹਾਰਾ ਰਾਮ ॥ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਣ ਹਰਿ ਬਿਰਦੁ ਤੁਮਾਰਾ ਰਾਮ ॥ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਨ ਸਰਨਿ ਸੁਆਮੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਦਇਆਲਾ ॥ ਅੰਧ ਕੂਪ ਤੇ ਉਧਰੁ ਕਰਤੇ ਸਗਲ ਘਟ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥ ਸਰਣਿ ਤੇਰੀ ਕਾਟਿ ਮਹਾ ਬੇੜੀ ਇਕੁ ਨਾਮੁ ਦੇਹਿ ਅਧਾਰਾ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਕਰ ਦੇਇ ਰਾਖਹੁ ਗੋਬਿੰਦ ਦੀਨ ਦਇਆਰਾ ॥੪॥ ਸੋ ਦਿਨੁ ਸਫਲੁ ਗਣਿਆ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੂ ਮਿਲਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਸਭਿ ਸੁਖ ਪਰਗਟਿਆ ਦੁਖ ਦੂਰਿ ਪਰਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਸੁਖ ਸਹਜ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਸਦ ਹੀ ਗੁਨ ਗੁਪਾਲ ਨਿਤ ਗਾਈਐ ॥ ਭਜੁ ਸਾਧਸੰਗੇ ਮਿਲੇ ਰੰਗੇ ਬਹੁੜਿ ਜੋਨਿ ਨ ਧਾਈਐ ॥ ਗਹਿ ਕੰਠਿ ਲਾਏ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ਆਦਿ ਅੰਕੁਰੁ ਆਇਆ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਮਿਲਿਆ ਬਹੁੜਿ ਕਤਹੂ ਨ ਜਾਈਆ ॥੫॥੭॥

ਬਿਹਾਗੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੁਨਹੁ ਬੇਨੰਤੀਆ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ॥ ਕੋਟਿ ਅਪਰਾਧ ਭਰੇ ਭੀ ਤੇਰੇ ਚੇਰੇ ਰਾਮ ॥ ਦੁਖ ਹਰਨ ਕਿਰਪਾ ਕਰਨ ਮੋਹਨ ਕਲਿ ਕਲੇਸਹ ਭੰਜਨਾ ॥ ਸਰਨਿ ਤੇਰੀ ਰਖਿ ਲੇਹੁ ਮੇਰੀ ਸਰਬ ਮੈ ਨਿਰੰਜਨਾ ॥ ਸੁਨਤ ਪੇਖਤ ਸੰਗਿ ਸਭ ਕੈ ਪ੍ਰਭ ਨੇਰਹੂ ਤੇ ਨੇਰੇ ॥ ਅਰਦਾਸਿ ਨਾਨਕ ਸੁਨਿ ਸੁਆਮੀ ਰਖਿ ਲੇਹੁ ਘਰ ਕੇ ਚੇਰੇ ॥੧॥ ਤੂੰ ਸਮਰਥੁ ਸਦਾ ਹਮ ਦੀਨ ਭੇਖਾਰੀ ਰਾਮ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਮਗਨੁ ਕਢਿ ਲੇਹੁ ਮੁਰਾਰੀ ਰਾਮ ॥ ਲੋਭਿ ਮੋਹਿ

ਬਿਕਾਰ ਬਾਂਧਿ ਬਿਖੈ ਅਨਿਕ ਦੋਖ ਕਮਾਵਨੋ ॥ ਅਲਿਪਤ ਬਿੰਧਨ ਰਤ ਕਰਤਾ ਕੀਆ ਅਪੁਨਾ ਪਾਵਨੋ ॥ ਕਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਬਹੁ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮਤੇ ਹਾਰੀ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੀ ॥੨॥ ਤੂੰ ਸਮਰਥੁ ਵਡਾ ਮੇਰੀ ਮਤਿ ਥੋਰੀ ਰਾਮ ॥ ਪਾਲਹਿ ਅਕਿਰਤਘਨਾ ਪੂਰਨ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਤੇਰੀ ਰਾਮ ॥ ਅਗਾਧਿ ਬੋਧਿ ਅਪਾਰ ਕਰਤੇ ਮੋਹਿ ਨੀਚੁ ਕਛੂ ਨ ਜਾਨਾ ॥ ਰਤਨੁ ਤਿਆਗਿ ਸੰਗ੍ਰਹਨ ਕਉਡੀ ਪਸੂ ਨੀਚੁ ਇਆਨਾ ॥ ਤਿਆਗਿ ਚਲਤੀ ਮਹਾ ਚੰਚਲਿ ਦੋਖ ਕਰਿ ਕਰਿ ਜੋਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਸਮਰਥ ਸੁਆਮੀ ਪੈਜ ਰਾਖਹੁ ਮੋਰੀ ॥੩॥ ਜਾ ਤੇ ਵੀਛੁੜਿਆ ਤਿਨਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗਮੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਗੁਣ ਗਾਇ ਗੋਬਿੰਦ ਸਦਾ ਨੀਕੇ ਕਲਿਆਣ ਮੈ ਪਰਗਟ ਭਏ ॥ ਸੇਜਾ ਸੁਹਾਵੀ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭ ਕਰਿ ਲਏ ॥ ਛੋਡਿ ਚਿੰਤ ਅਚਿੰਤ ਹੋਏ ਬਹੁੜਿ ਦੂਖੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਿ ਜੀਵੇ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਗਾਇਆ ॥੪॥੮॥ ਬਿਹਾਗੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬੋਲਿ ਸੁਧਰਮੀੜਿਆ ਮੋਨਿ ਕਤ ਧਾਰੀ ਰਾਮ ॥ ਤੂੰ ਨੇਤ੍ਰੀ ਦੇਖਿ ਚਲਿਆ ਮਾਇਆ ਬਿਉਹਾਰੀ ਰਾਮ ॥ ਸੰਗਿ ਤੇਰੈ ਕਛੁ ਨ ਚਾਲੈ ਬਿਨਾ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਮਾ ॥ ਦੇਸ ਵੇਸ ਸੁਵਰਨ ਰੂਪਾ ਸਗਲ ਊਣੇ ਕਾਮਾ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਨ ਸੰਗਿ ਸੋਭਾ ਹਸਤ ਘੋਰਿ ਵਿਕਾਰੀ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਸਾਧਸੰਗਮ ਸਭ ਮਿਥਿਆ ਸੰਸਾਰੀ ॥੧॥ ਰਾਜਨ ਕਿਉ ਸੋਇਆ ਤੂੰ ਨੀਦ ਭਰੇ ਜਾਗਤ ਕਤ ਨਾਹੀ ਰਾਮ ॥ ਮਾਇਆ ਝੂਠੁ ਰੁਦਨੁ ਕੇਤੇ ਬਿਲਲਾਹੀ ਰਾਮ ॥ ਬਿਲਲਾਪ ਕਰਹਿ ਕੇਤੇ ਮਾਇਆ ਮੋਹਨ ਬਿਨੁ ਨਾਮ ਹਰਿ ਕੇ ਸੁਖੁ ਨਾਹੀ ॥ ਸਹਸ ਸਿਆਣਪ ਉਪਾਵ ਥਾਕੇ ਜਹ ਭਾਵਤ ਤਹ ਜਾਹੀ ॥ ਆਦਿ ਅੰਤੇ ਮਧਿ ਪੂਰਨ ਸਰਬਤ੍ਰ ਘਟਿ ਘਟਿ ਆਹੀ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਸਾਧਸੰਗਮੁ ਸੇ ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਹੀ ॥੨॥ ਨ੍ਰਿਪਤਿ ਜਾਣਿ ਗ੍ਰਹਿਓ ਸੇਵਕ ਸਿਆਣੇ ਰਾਮ ॥ ਸਰਪਰ ਵੀਛੁੜਣਾ ਮੋਹੇ ਪਛੁਤਾਣੇ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿਚੰਦਉਰੀ ਦੇਖਿ ਭੂਲਾ ਕਹਤੁ ਅਸਥਿਰੁ ਪਾਈਐ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਮ ਹਰਿ ਕੇ ਅਵਰ ਰਚਨਾ ਅਹਿਲਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਈਐ ॥ ਹਉ ਹਉ ਕਰਤ ਨ ਤ੍ਰਿਸਨ ਬੂਝੈ ਨਹ ਕਾਮ ਪੂਰਨ ਗਿਆਨੇ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਮ ਹਰਿ ਕੇ ਕੇਤਿਆ ਪਛੁਤਾਨੇ ॥੩॥ ਧਾਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੋ ਅਪਨਾ ਕਰਿ ਲੀਨਾ ਰਾਮ ॥ ਭੁਜਾ ਗਹਿ ਕਾਢਿ ਲੀਓ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ਦੀਨਾ ਰਾਮ ॥ ਸਾਧਸੰਗਮਿ ਹਰਿ ਅਰਾਧੇ ਸਗਲ ਕਲਮਲ ਦੁਖ ਜਲੇ ॥ ਮਹਾ ਧਰਮ ਸੁਦਾਨ ਕਿਰਿਆ ਸੰਗਿ ਤੇਰੈ ਸੇ ਚਲੇ ॥ ਰਸਨਾ ਅਰਾਧੈ ਏਕੁ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਭੀਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਨੋ ਹਰਿ ਮਿਲਾਏ ਸੋ ਸਰਬ ਗੁਣ ਪਰਬੀਨਾ ॥੪॥੬॥ ਮਹਲਾ ੪ ॥੬॥ ਮਃ ੫ ॥੯॥ ਜੋੜੁ ੧੫ ॥ ਛਉਪਦਾ ਮਃ ੫ ॥੧॥ ਮਃ ੯ ॥ ੧੬ ॥

ਬਿਹਾਗੜੇ ਕੀ ਵਾਰ ਸਲੋਕਾ ਨਾਲਿ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਹੋਰ ਥੈ ਸੁਖੁ ਨ ਭਾਲਿ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਭੇਦੀਐ ਸਦਾ ਵਸੈ ਹਰਿ ਨਾਲਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਤਿਨਾ ਕਉ ਮਿਲੈ ਜਿਨ ਹਰਿ ਵੇਖੈ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਿਫਤਿ ਖਜਾਨਾ ਬਖਸ ਹੈ ਜਿਸੁ ਬਖਸੈ ਸੋ ਖਰਚੈ ਖਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਿਨੁ ਹਥਿ ਨ ਆਵਈ ਸਭ ਥਕੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨਮੁਖੁ ਜਗਤੁ ਧਨਹੀਣੁ ਹੈ ਅਗੈ ਭੁਖਾ ਕਿ ਖਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਤੂੰ ਸਭਸ ਦਾ ਸਭ ਤੁਧੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਸਭਨਾ ਵਿਚਿ ਤੂੰ ਵਰਤਦਾ ਤੂੰ ਸਭਨੀ ਧਿਆਇਆ ॥ ਤਿਸ ਦੀ ਤੂੰ ਭਗਤਿ ਥਾਇ ਪਾਇਹਿ ਜੋ ਤੁਧੁ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥੀਐ ਸਭਿ ਕਰਨਿ ਤੇਰਾ ਕਰਾਇਆ ॥ ਸਲਾਹਿਹੁ ਹਰਿ ਸਭਨਾ ਤੇ ਵਡਾ ਜੋ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਪੈਜ ਰਖਦਾ ਆਇਆ ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਨਾਨਕ ਗਿਆਨੀ ਜਗੁ ਜੀਤਾ ਜਗਿ ਜੀਤਾ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਨਾਮੇ ਕਾਰਜ ਸਿਧਿ ਹੈ ਸਹਜੇ ਹੋਇ ਸੁ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਮਤਿ ਅਚਲੁ ਹੈ ਚਲਾਇ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ॥

ਭਗਤਾ ਕਾ ਹਰਿ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕਰੈ ਕਾਰਜੁ ਸੁਹਾਵਾ ਹੋਇ ॥ ਮਨਮੁਖ ਮੂਲਹੁ ਭੁਲਾਇਅਨੁ ਵਿਚਿ ਲਬੁ ਲੋਭੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥ ਝਗੜਾ ਕਰਦਿਆ ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਦਰੈ ਸਬਦਿ ਨ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਸੁਧਿ ਮਤਿ ਕਰਤੈ ਹਿਰਿ ਲਈ ਬੋਲਨਿ ਸਭੁ ਵਿਕਾਰੁ ॥ ਦਿਤੈ ਕਿਤੈ ਨ ਸੰਤੋਖੀਅਨਿ ਅੰਤਰਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬਹੁਤੁ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨਮੁਖਾ ਨਾਲਹੁ ਤੁਟੀਆ ਭਲੀ ਜਿਨਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਪਿਆਰੁ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਤਿਨ ਭਉ ਸੰਸਾ ਕਿਆ ਕਰੇ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਰਿ ਕਰਤਾਰੁ ॥ ਧੁਰਿ ਤਿਨ ਕੀ ਪੈਜ ਰਖਦਾ ਆਪੇ ਰਖਣਹਾਰੁ ॥ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸੁਖਦਾਤਾ ਸੇਵਿਆ ਆਪੇ ਪਰਖਣਹਾਰੁ ॥੨॥

ਪਉੜੀ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤੇਰਿਆ ਤੂ ਸਭਨਾ ਰਾਸਿ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਤਿਸੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮਿਲੈ ਕੋਈ ਹੋਰੁ ਸਰੀਕੁ ਨਾਹੀ ਤੁਧੁ ਪਾਸਿ ॥ ਤੂੰ ਇਕੋ ਦਾਤਾ ਸਭਸ ਦਾ ਹਰਿ ਪਹਿ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਜਿਸ ਦੀ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸ ਦੀ ਤੂੰ ਮੰਨਿ ਲੈਹਿ ਸੋ ਜਨੁ ਸਾਬਾਸਿ ॥ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ਚੋਜੁ ਵਰਤਦਾ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਤੁਧੁ ਪਾਸਿ ॥੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੈ ਭਾਵਦੇ ਦਰਗਹ ਸਚੇ ਸੋਇ ॥ ਸਾਜਨ ਮਨਿ ਆਨੰਦੁ ਹੈ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਵਸਾਇਆ ਦੁਖੁ ਕਟਿਆ ਚਾਨਣੁ ਕੀਆ ਕਰਤਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਰਖਣਹਾਰਾ ਰਖਸੀ ਆਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਚਾਕਰੀ ਭੈ ਰਚਿ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ ਜੇਹਾ ਸੇਵੈ ਤੇਹੋ ਹੋਵੈ ਜੇ ਚਲੈ ਤਿਸੈ ਰਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪਿ ਹੈ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜੀ ਜਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਤੂੰ ਹੈ ਜਾਣਦਾ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਹੋਰੁ ਸਰੀਕੁ ਹੋਵੈ ਤਾ ਆਖੀਐ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਤੂੰਹੈ ਹੋਈ ॥ ਜਿਨਿ ਤੂੰ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਹੋਰੁ ਤਿਸ ਦੀ ਰੀਸ ਕਰੇ ਕਿਆ ਕੋਈ ॥ ਤੂੰ ਭੰਨਣ ਘੜਣ ਸਮਰਥੁ ਦਾਤਾਰੁ ਹਹਿ ਤੁਧੁ ਅਗੈ ਮੰਗਣ ਨੋ ਹਥ ਜੋੜਿ ਖਲੀ ਸਭ ਹੋਈ ॥ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਦਾਤਾਰੁ ਮੈ ਕੋਈ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵਈ ਤੁਧੁ ਸਭਸੈ ਨੋ ਦਾਨੁ ਦਿਤਾ ਖੰਡੀ ਵਰਭੰਡੀ ਪਾਤਾਲੀ ਪੁਰਈ ਸਭ ਲੋਈ ॥੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਮਨਿ ਪਰਤੀਤਿ ਨ ਆਈਆ ਸਹਜਿ ਨ ਲਗੋ ਭਾਉ ॥ ਸਬਦੈ ਸਾਦੁ ਨ ਪਾਇਓ ਮਨਹਠਿ ਕਿਆ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਆਇਆ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ਹੈ ਜਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਨ ਪਛਾਣੈ ਮੂੜਾ ਅਵਰਾ ਆਖਿ ਦੁਖਾਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭੈ ਭੰਨਿ ਨ ਘੜਿਓ ਰਹੈ ਅੰਕਿ ਸਮਾਏ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਹਸਾ ਕਦੇ ਨ ਚੂਕੈ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਅੰਤਰਿ ਸਬਲਾ ਨਿਤ ਧੰਧਾ ਕਰਤ ਵਿਹਾਏ ॥ ਚਰਣ ਕਰ ਦੇਖਤ ਸੁਣਿ ਥਕੇ ਦਿਹ ਮੁਕੇ ਨੇੜੈ ਆਏ ॥ ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਸਾਦੁ ਨ ਪਾਇਓ ਜਿਤੁ ਨਾਮਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ਪਾਏ ॥ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਮਰੈ ਫੁਨਿ ਜੀਵੈ ਤਾਂ ਮੋਖੰਤਰੁ ਪਾਏ ॥ ਧੁਰਿ ਕਰਮੁ ਨ ਪਾਇਓ ਪਰਾਣੀ ਵਿਣੁ ਕਰਮਾ ਕਿਆ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸਮਾਲਿ ਤੂ ਮੂੜੇ ਗਤਿ ਮਤਿ ਸਬਦੇ ਪਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਦ ਹੀ ਪਾਏ ਜਾਂ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਸ ਦੈ ਚਿਤਿ ਵਸਿਆ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਤਿਸ ਨੋ ਕਿਉ ਅੰਦੇਸਾ ਕਿਸੈ ਗਲੈ ਦਾ ਲੋੜੀਐ ॥ ਹਰਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ਸਭਨਾ ਗਲਾ ਕਾ ਤਿਸ ਨੋ ਧਿਆਇਦਿਆ ਕਿਵ ਨਿਮਖ ਘੜੀ ਮੁਹੁ ਮੋੜੀਐ ॥ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਤਿਸ ਨੋ ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ ਹੋਏ ਨਿਤ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਜਾਇ ਬਹੀਐ ਮੁਹੁ ਜੋੜੀਐ ॥ ਸਭਿ ਦੁਖ ਭੁਖ ਰੋਗ ਗਵਾਏ ਹਰਿ ਸੇਵਕ ਕੇ ਸਭਿ ਜਨ ਕੇ ਬੰਧਨ ਤੋੜੀਐ ॥ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹੋਆ ਹਰਿ ਭਗਤੁ ਹਰਿ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੈ ਮੁਹਿ ਡਿਠੈ ਜਗਤੁ ਤਰਿਆ ਸਭੁ ਲੋੜੀਐ ॥੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਸਾ ਰਸਨਾ ਜਲਿ ਜਾਉ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਕਾ ਸੁਆਉ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਰਸਨਾ ਸਬਦਿ ਰਸਾਇ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਾ ਰਸਨਾ ਜਲਿ ਜਾਉ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਉ ਵਿਸਾਰਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਜਪੈ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰਿਆ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਠਾਕੁਰੁ ਸੇਵਕੁ ਭਗਤੁ ਹਰਿ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਵਿਗਸੈ ਆਪੇ ਜਿਤੁ ਭਾਵੈ ਤਿਤੁ ਲਾਏ ॥ ਹਰਿ ਇਕਨਾ ਮਾਰਗਿ ਪਾਏ ਆਪੇ ਹਰਿ ਇਕਨਾ ਉਝੜਿ ਪਾਏ ॥ ਹਰਿ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਤਪਾਵਸੁ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਚਲਤ ਸਬਾਏ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਕਹੈ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਦਰਵੇਸੀ ਕੋ ਜਾਣਸੀ ਵਿਰਲਾ ਕੋ ਦਰਵੇਸੁ ॥ ਜੇ ਘਰਿ ਘਰਿ ਹੰਢੈ ਮੰਗਦਾ ਧਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਧਿਗੁ ਵੇਸੁ ॥ ਜੇ ਆਸਾ

ਮੁੰਢੈ ਦੀ ਖਸਲਤਿ ਨ ਗਈਆ ਅੰਧੇ ਵਿਛੁੜਿ ਚੋਟਾ ਖਾਏ ॥

ਅੰਦੇਸਾ ਤਾ ਜੋ ਰਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਡਿਠਿਆ ਨਾਹੁ ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਚਰਣ ਪਖਾਲੀਅਹਿ ਨਾਨਕ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਨਾਨਕ ਤਰਵਰੁ ਏਕੁ ਫਲੁ ਦੁਇ
ਪੰਖੇਰੂ ਆਹਿ ॥ ਆਵਤ ਜਾਤ ਨ ਦੀਸਹੀ ਨਾ ਪਰ ਪੰਖੀ ਤਾਹਿ ॥ ਬਹੁ ਰੰਗੀ ਰਸ ਭੋਗਿਆ ਸਬਦਿ ਰਹੈ ਨਿਰਬਾਣੁ ॥ ਹਰਿ ਰਸਿ ਫਲਿ ਰਾਤੇ ਨਾਨਕਾ ਕਰ
ਮਿ ਸਚਾ ਨੀਸਾਣੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਧਰਤੀ ਆਪਿ ਹੈ ਰਾਹਕੁ ਆਪਿ ਜੰਮਾਇ ਪੀਸਾਵੈ ॥ ਆਪਿ ਪਕਾਵੈ ਆਪੇ ਭਾਂਡੇ ਦੇਇ ਪਰੋਸੈ ਆਪੇ ਹੀ ਬਹਿ ਖਾ
ਵੈ ॥ ਆਪੇ ਜਲੁ ਆਪੇ ਦੇ ਛਿੰਗਾ ਆਪੇ ਚੁਲੀ ਭਰਾਵੈ ॥ ਆਪੇ ਸੰਗਤਿ ਸਦਿ ਬਹਾਲੈ ਆਪੇ ਵਿਦਾ ਕਰਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾਲੁ ਹੋਵੈ ਹਰਿ ਆਪੇ ਤਿ
ਸ ਨੋ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਵੈ ॥੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਸਭਿ ਬੰਧਨਾ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਸਨਬੰਧੁ ॥ ਮਮਤਾ ਮੋਹੁ ਸੁ ਬੰਧਨਾ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਸੁ ਧੰਧੁ ॥ ਜਹ
ਦੇਖਾ ਤਹ ਜੇਵਰੀ ਮਾਇਆ ਕਾ ਸਨਬੰਧੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਵਰਤਣਿ ਵਰਤੈ ਅੰਧੁ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਅੰਧੇ ਚਾਨਣੁ ਤਾ ਥੀਐ ਜਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿ
ਲੈ ਰਜਾਇ ॥ ਬੰਧਨ ਤੋੜੈ ਸਚਿ ਵਸੈ ਅਗਿਆਨੁ ਅਧੇਰਾ ਜਾਇ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਦੇਖੈ ਤਿਸੈ ਕਾ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਤਨੁ ਸਾਜਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਕਰਤਾਰ ਕੀ
ਕਰਤਾ ਰਖੈ ਲਾਜ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਦਹੁ ਆਪੇ ਥਾਟੁ ਕੀਆ ਬਹਿ ਕਰਤੈ ਤਦਹੁ ਪੁਛਿ ਨ ਸੇਵਕੁ ਬੀਆ ॥ ਤਦਹੁ ਕਿਆ ਕੋ ਲੇਵੈ ਕਿਆ ਕੋ
ਦੇਵੈ ਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਕੀਆ ॥ ਫਿਰਿ ਆਪੇ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ਕਰਤੈ ਦਾਨੁ ਸਭਨਾ ਕਉ ਦੀਆ ॥ ਆਪੇ ਸੇਵ ਬਣਾਈਅਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੇ ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ ॥ ਆਪਿ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਅਕਾਰੁ ਹੈ ਆਪੇ ਆਪੇ ਕਰੈ ਸੁ ਥੀਆ ॥੭॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਵਹਿ ਸਦ ਸਾਚਾ ਅਨਦਿਨੁ ਸ
ਹਜਿ ਪਿਆਰਿ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਗਾਵਹਿ ਗੁਣ ਸਾਚੇ ਅਰਧਿ ਉਰਧਿ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਵਸਿਆ ਧੁਰਿ ਕਰਮੁ ਲਿਖਿਆ ਕਰਤਾਰਿ
॥ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਅਨੁ ਆਪੇ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਕਹਿਐ ਕਥਿਐ ਨ ਪਾਈਐ ਅਨਦਿਨੁ ਰਹੈ ਸਦਾ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ਵਿਣੁ ਕ
ਰਮੈ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਭਉਕਿ ਮੁਏ ਬਿਲਲਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਭਿਜੈ ਆਪਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਪਾਈਐ ਆਪੇ
ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਵੇਦ ਪੁਰਾਣ ਸਭਿ ਸਾਸਤ ਆਪਿ ਕਥੈ ਆਪਿ ਭੀਜੈ ॥ ਆਪੇ ਹੀ ਬਹਿ ਪੂਜੈ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਪਰਪੰਚੁ ਕਰੀਜੈ ॥
ਆਪਿ ਪਰਵਿਰਤਿ ਆਪਿ ਨਿਰਵਿਰਤੀ ਆਪੇ ਅਕਥੁ ਕਥੀਜੈ ॥ ਆਪੇ ਪੁੰਨੁ ਸਭੁ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਆਪਿ ਅਲਿਪਤੁ ਵਰਤੀਜੈ ॥ ਆਪੇ ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ
ਦੇਵੈ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਬਖਸ ਕਰੀਜੈ ॥੮॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਸੇਖਾ ਅੰਦਰਹੁ ਜੋਰੁ ਛਡਿ ਤੂੰ ਭਉ ਕਰਿ ਝਲੁ ਗਵਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਭੈ ਕੇਤੇ ਨਿਸਤਰੇ
ਭੈ ਵਿਚਿ ਨਿਰਭਉ ਪਾਇ ॥ ਮਨੁ ਕਠੋਰੁ ਸਬਦਿ ਭੇਦਿ ਤੂੰ ਸਾਂਤਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਸਾਂਤੀ ਵਿਚਿ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ ਸਾ ਖਸਮੁ ਪਾਏ ਥਾਇ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਪੁਛਹੁ ਗਿਆਨੀ ਜਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਮਨਮੁਖ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਹੈ ਨਾਮੁ ਨ ਲਗੋ ਪਿਆਰੁ ॥ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵੈ ਕੂ
ੜੁ ਸੰਗ੍ਰਹੈ ਕੂੜੁ ਕਰੈ ਆਹਾਰੁ ॥ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਧਨੁ ਸੰਚਿ ਮਰਹਿ ਅੰਤੇ ਹੋਇ ਸਭੁ ਛਾਰੁ ॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਸੁਚ ਸੰਜਮ ਕਰਹਿ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਵਿ
ਕਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿ ਮਨਮੁਖ ਕਮਾਵੈ ਸੁ ਥਾਇ ਨ ਪਵੈ ਦਰਗਹ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਖਾਣੀ ਆਪੇ ਬਾਣੀ ਆਪੇ ਖੰਡੁ ਵਰ
ਭੰਡ ਕਰੇ ॥ ਆਪਿ ਸਮੁੰਦੁ ਆਪਿ ਹੈ ਸਾਗਰੁ ਆਪੇ ਹੀ ਵਿਚਿ ਰਤਨੁ ਧਰੇ ॥ ਆਪਿ ਲਹਾਏ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸ ਨੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰੇ ਹਰੇ ॥ ਆ
ਪੇ ਭਉਜਲੁ ਆਪਿ ਹੈ ਬੋਹਿਥਾ ਆਪੇ ਖੇਵਟੁ ਆਪਿ ਤਰੇ ॥ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਤੁਝੈ ਸਰੇ ॥੯॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਫਲ ਹੈ ਜੇ ਕੋ ਕਰੇ ਚਿਤੁ ਭਾਇ ॥ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈਐ ਅਚਿੰਤੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਕਟੀਐ ਹਉਮੈ
ਮਮਤਾ ਜਾਇ ॥ ਉਤਮ ਪਦਵੀ ਪਾਈਐ ਸਚੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਪੂਰਬਿ ਜਿਨ ਕਉ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਆਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩
ਨਾਮਿ ਰਤਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹੈ ਕਲਿਜੁਗ ਬੋਹਿਥੁ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਪਾਰਿ ਪਵੈ ਜਿਨਾ ਅੰਦਰਿ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥ ਨਾਮੁ ਸਮ੍ਹਾਲੇ ਨਾਮੁ ਸੰਗ੍ਰਹੈ ਨਾਮੇ
ਹੀ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਕਰਮ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਪਾਰਸੁ ਆਪਿ ਧਾਤੁ ਹੈ ਆਪਿ ਕੀਤੋਨੁ ਕੰਚਨੁ ॥ ਆਪੇ
ਠਾਕੁਰੁ ਆਪੇ ਸੇਵਕੁ ਆਪੇ ਹੀ ਪਾਪ ਖੰਡਨੁ ॥ ਆਪੇ ਸਭਿ ਘਟ ਭੋਗਵੈ ਸੁਆਮੀ ਆਪੇ ਹੀ ਸਭੁ ਅੰਜਨੁ ॥ ਆਪਿ ਬਿਬੇਕੁ ਆਪਿ ਸਭੁ ਬੇਤਾ ਆਪੇ ਗੁਰ

ਮੁਖ ਉਜਲ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਾਜਾਹਿ ਨ ਜੈ ਤੂ ਪਰਕਰਤੇ ਤੂੰ ਹਰਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ਵਰਨਾ ॥੧੦॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਜੀਅ ਕੇ ਬੰਧਨਾ ਜੇਤੇ ਕਰ
ਮ ਕਮਾਹਿ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਠਵਰ ਨ ਪਾਵਹੀ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਫਿਕਾ ਬੋਲਣਾ ਨਾਮੁ ਨ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥
ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਜਮਪੁਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀਅਹਿ ਮੁਹਿ ਕਾਲੈ ਉਠਿ ਜਾਹਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਇਕਿ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰਹਿ ਚਾਕਰੀ ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਲਗੈ ਪਿ
ਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਨਿ ਆਪਣਾ ਕੁਲ ਕਾ ਕਰਨਿ ਉਧਾਰੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਚਾਟਸਾਲ ਆਪਿ ਹੈ ਪਾਧਾ ਆਪੇ ਚਾਟੜੇ ਪੜਨ ਕਉ ਆਣੇ
॥ ਆਪੇ ਪਿਤਾ ਮਾਤਾ ਹੈ ਆਪੇ ਆਪੇ ਬਾਲਕ ਕਰੇ ਸਿਆਣੇ ॥ ਇਕ ਥੈ ਪੜਿ ਬੁਝੈ ਸਭੁ ਆਪੇ ਇਕ ਥੈ ਆਪੇ ਕਰੇ ਇਆਣੇ ॥ ਇਕਨਾ ਅੰਦਰਿ ਮਹਲਿ ਬੁ
ਸਚੇ — ਲਾਏ ਜਾ ਆਪਿ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਣੇ ॥ ਜਿਨਾ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ਸੇ ਜਨ ਸਚੀ ਦਰਗਹਿ ਜਾਣੇ ॥੧੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਰਦਾਨਾ ॥ ਕਲਿ ਕਲਵਾਲੀ ਕਾ
ਮਹਲਾ ੧ ॥
ਮੁ ਮਦੁ ਮਨੂਆ ਪੀਵਣਹਾਰੁ ॥ ਕ੍ਰੋਧੁ ਕਟੋਰੀ ਮੋਹਿ ਭਰੀ ਪੀਲਾਵਾ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥ ਮਜਲਸ ਕੂੜੇ ਲਬ ਕੀ ਪੀ ਪੀ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥ ਕਰਣੀ ਲਾਹਣਿ ਸਤੁ ਗੁੜੁ
ਸਚੁ ਸਰਾ ਕਰਿ ਸਾਰੁ ॥ ਗੁਣ ਮੰਡੇ ਕਰਿ ਸੀਲੁ ਘਿਉ ਸਰਮੁ ਮਾਸੁ ਆਹਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਨਾਨਕਾ ਖਾਧੈ ਜਾਹਿ ਬਿਕਾਰੁ ॥੧॥ ਮਰਦਾਨਾ ॥੧॥
ਕਾਂਇਆ ਲਾਹਣਿ ਆਪੁ ਮਦੁ ਮਜਲਸ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਧਾਤੁ ॥ ਮਨਸਾ ਕਟੋਰੀ ਕੂੜਿ ਭਰੀ ਪੀਲਾਏ ਜਮਕਾਲੁ ॥ ਇਤੁ ਮਦਿ ਪੀਤੈ ਨਾਨਕਾ ਬਹੁਤੇ ਖਟੀਅ
ਹਿ ਬਿਕਾਰੁ ॥ ਗਿਆਨੁ ਗੁੜੁ ਸਾਲਾਹਿ ਮੰਡੇ ਭਉ ਮਾਸੁ ਆਹਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਭੋਜਨੁ ਸਚੁ ਹੈ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ॥੨॥ ਕਾਂਇਆ ਲਾਹਣਿ ਆਪੁ ਮਦੁ ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤ ਤਿਸ ਕੀ ਧਾਰਿ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਿਉ ਮੇਲਾਪੁ ਹੋਇ ॥ ਲਿਵ ਕਟੋਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਰੀ ਪੀ ਪੀ ਕਟਹਿ ਬਿਕਾਰ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਸੁਰ ਨਰ
ਗਣ ਗੰਧਰਬਾ ਆਪੇ ਖਟ ਦਰਸਨ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥ ਆਪੇ ਸਿਵ ਸੰਕਰ ਮਹੇਸਾ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥ ਆਪੇ ਜੋਗੀ ਆਪੇ ਭੋਗੀ ਆਪੇ ਸੰਨਿਆ
ਸੀ ਫਿਰੈ ਬਿਬਾਣੀ ॥ ਆਪੈ ਨਾਲਿ ਗੋਸਟਿ ਆਪਿ ਉਪਦੇਸੈ ਆਪੇ ਸੁਘੜੁ ਸਰੂਪੁ ਸਿਆਣੀ ॥ ਆਪਣਾ ਚੋਜੁ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਆਪੇ ਆਪੇ ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਕਾ ਹੈ
ਜਾਣੀ ॥੧੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਏਹਾ ਸੰਧਿਆ ਪਰਵਾਣੁ ਹੈ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਚਿਤਿ ਆਵੈ ॥ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਊਪਜੈ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਜਲਾਵੈ ॥ ਗੁਰਪ
ਰਸਾਦੀ ਦੁਬਿਧਾ ਮਰੈ ਮਨੂਆ ਅਸਥਿਰੁ ਸੰਧਿਆ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸੰਧਿਆ ਕਰੈ ਮਨਮੁਖੀ ਜੀਉ ਨ ਟਿਕੈ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥੧॥ ਮਃ ੩
ਪਉ — ॥ ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰਿਉ ਕਰਤੀ ਸਭੁ ਜਗੁ ਫਿਰੀ ਮੇਰੀ ਪਿਆਸ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਮੇਰੀ ਪਿਆਸ ਗਈ ਪਿਰੁ ਪਾਇਆ ਘਰਿ ਆਇ ॥
੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਤੰਤੁ ਪਰਮ ਤੰਤੁ ਸਭੁ ਆਪੇ ਆਪੇ ਠਾਕੁਰੁ ਦਾਸੁ ਭਇਆ ॥ ਆਪੇ ਦਸ ਅਠ ਵਰਨ ਉਪਾਇਅਨੁ ਆਪਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਆਪਿ ਰਾਜੁ
ਲਇਆ ॥ ਆਪੇ ਮਾਰੇ ਆਪੇ ਛੋਡੈ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਕਰੇ ਦਇਆ ॥ ਆਪਿ ਅਭੁਲੁ ਨ ਭੁਲੈ ਕਬ ਹੀ ਸਭੁ ਸਚੁ ਤਪਾਵਸੁ ਸਚੁ ਥਿਆ ॥
ਆਪੇ ਜਿਨਾ ਬੁਝਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਿਨ ਅੰਦਰਹੁ ਦੂਜਾ ਭਰਮੁ ਗਇਆ ॥੧੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਸਿਮਰਹਿ ਸਾਧਸੰ
ਗਿ ਤੈ ਤਨਿ ਉਡਉ ਖੇਹ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਤੀ ਤਿਸੈ ਨ ਜਾਣਈ ਨਾਨਕ ਫਿਟੁ ਅਲੂਣੀ ਦੇਹ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਘਟਿ ਵਸਹਿ ਚਰਣਾਰਬਿੰਦ
ਰਸਨਾ ਜਪੈ ਗੁਪਾਲ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰੀਐ ਤਿਸੁ ਦੇਹੀ ਕਉ ਪਾਲਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਕਰੇ ਇ
ਸਨਾਨੁ ॥ ਆਪੇ ਸੰਜਮਿ ਵਰਤੈ ਸੁਆਮੀ ਆਪਿ ਜਪਾਇਹਿ ਨਾਮੁ ॥ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਹੋਇ ਭਉ ਖੰਡਨੁ ਆਪਿ ਕਰੈ ਸਭੁ ਦਾਨੁ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪਿ
ਬੁਝਾਏ ਸੋ ਸਦ ਹੀ ਦਰਗਹ ਪਾਏ ਮਾਨੁ ॥ ਜਿਸ ਦੀ ਪੈਜ ਰਖੈ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਸੋ ਸਚਾ ਹਰਿ ਜਾਨੁ ॥੧੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਜ
ਗੁ ਅੰਧੁ ਹੈ ਅੰਧੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ ਸਬਦੈ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਨ ਲਾਵਈ ਜਿਤੁ ਸੁਖੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਤਾਮਸਿ ਲਗਾ ਸਦਾ ਫਿਰੈ ਅਹਿਨਿਸਿ ਜਲਤੁ ਬਿਹਾਇ
॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥੀਐ ਕਹਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਫੁਰਮਾਇਆ ਕਾਰੀ ਏਹ ਕਰੇਹੁ ॥ ਗੁਰੂ ਦੁਆਰੈ ਹੋਇ ਕੈ ਸਾਹਿਬੁ ਸੰਮਾਲੇ
ਹੁ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸਦਾ ਹਜੂਰਿ ਹੈ ਭਰਮੈ ਕੇ ਛਉੜ ਕਟਿ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਧਰੇਹੁ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੈ ਦਾਰੂ ਏਹੁ ਲਾਏਹੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਭਾਣਾ ਚਿਤਿ
ਰਖਹੁ ਸੰਜਮੁ ਸਚਾ ਨੇਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਐਥੈ ਸੁਖੈ ਅੰਦਰਿ ਰਖਸੀ ਅਗੈ ਹਰਿ ਸਿਉ ਕੇਲ ਕਰੇਹੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਭਾਰ ਅਠਾਰਹ ਬਣਸਪਤਿ ਆਪੇ

ਕਾਂਇਆ ਲਾਹਣਿ ਆਪੁ ਮਦੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਤਿਸ ਕੀ ਧਾਰ ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਿਉ ਮੇਲਾਪੁ ਹੋਇ ਲਿਵ ਕਟੋਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਰੀ ਪੀ ਪੀ ਕਟਹਿ ਬਿਕਾਰ ॥

ਹੀ ਜਲੁ ਲਾਇਆ ॥ ਆਪੇ ਮਾਲੀ ਆਪਿ ਸਭ ਸਾਰਿ ਕਰੈ ਆਪੇ ਹੀ ਮੁਹਿ ਪਾਇਆ ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਭੁਗਤਾ ਆਪੇ ਦੇਇ ਦਿਵਾਇਆ ॥ ਆਪੇ ਸਾਹਿਬੁ ਆਪੇ ਹੈ ਰਾਖਾ ਆਪੇ
ਰਹਿਆ ਸਮਾਇਆ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਵਡਿਆਈ ਆਖੈ ਹਰਿ ਕਰਤੇ ਕੀ ਜਿਸ ਨੋ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਇਆ ॥੧੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਮਾਣਸੁ ਭਰਿਆ ਆਣਿਆ ਮਾਣਸੁ
ਭਰਿਆ ਆਇ ॥ ਜਿਤੁ ਪੀਤੈ ਮਤਿ ਦੂਰਿ ਹੋਇ ਬਰਲੁ ਪਵੈ ਵਿਚਿ ਆਇ ॥ ਆਪਣਾ ਪਰਾਇਆ ਨ ਪਛਾਣਈ ਖਸਮਹੁ ਧਕੇ ਖਾਇ ॥ ਜਿਤੁ ਪੀਤੈ ਖ
ਸਮੁ ਵਿਸਰੈ ਦਰਗਹ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥ ਝੂਠਾ ਮਦੁ ਮੂਲਿ ਨ ਪੀਚਈ ਜੇ ਕਾ ਪਾਰਿ ਵਸਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਸਚੁ ਮਦੁ ਪਾਈਐ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਜਿਸੁ ਆਇ ॥
ਸਦਾ ਸਾਹਿਬ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰਹੈ ਮਹਲੀ ਪਾਵੈ ਥਾਉ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਇਹੁ ਜਗਤੁ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਜਾ ਇਸ ਨੋ ਸੋਝੀ ਹੋਇ ॥ ਜਾ ਤਿਨਿ ਸਵਾਲਿਆ ਤਾ ਸਵਿ ਰਹਿਆ
ਜਗਾਏ ਤਾ ਸੁਧਿ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜੇ ਆਪਣੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੈ ਸੋਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਤਾ ਫਿਰਿ ਮਰਣੁ ਨ ਹੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਜਿਸ ਦਾ ਕੀਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੋਵੈ ਤਿਸ ਨੋ ਪਰਵਾਹ ਨਾਹੀ ਕਿਸੈ ਕੇਰੀ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੇਰਾ ਦਿਤਾ ਸਭੁ ਕੋ ਖਾਵੈ ਸਭ ਮੁਹਤਾਜੀ ਕਢੈ ਤੇਰੀ ॥ ਜਿ ਤੁਧ ਨੋ ਸਾ
ਲਾਹੇ ਸੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪਾਵੈ ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾ ਨਿਰੰਜਨ ਕੇਰੀ ॥ ਸੋਈ ਸਾਹੁ ਸਚਾ ਵਣਜਾਰਾ ਜਿਨਿ ਵਖਰੁ ਲਦਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਤੇਰੀ ॥ ਸਭਿ ਤਿਸੈ ਨੋ ਸਾਲਾ
ਹਿਹੁ ਸੰਤਹੁ ਜਿਨਿ ਦੂਜੇ ਭਾਵ ਕੀ ਮਾਰਿ ਵਿਡਾਰੀ ਢੇਰੀ ॥੧੬॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਕਬੀਰਾ ਮਰਤਾ ਮਰਤਾ ਜਗੁ ਮੁਆ ਮਰਿ ਭਿ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥ ਐਸੀ ਮਰਨੀ ਜੋ ਮਰੈ
ਬਹੁਰਿ ਨ ਮਰਨਾ ਹੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਕਿਆ ਜਾਣਾ ਕਿਵ ਮਰਹਗੇ ਕੈਸਾ ਮਰਣਾ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਐਸੀ ਮਰਨੀ ਜੋ ਮਰੈ ਤਾ ਸਦ ਜੀਵਣੁ ਹੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਜਾ ਆਪਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਹੋਵੈ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਤਾ ਆਪਣਾ ਨਾਉ ਹਰਿ ਆਪਿ ਜਪਾਵੈ ॥ ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਸੁਖੁ ਦੇਵੈ ਆਪਣਾ ਸੇਵਕੁ ਆਪਿ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ॥ ਆਪ
ਣਿਆ ਸੇਵਕਾ ਕੀ ਆਪਿ ਪੈਜ ਰਖੈ ਆਪਣਿਆ ਭਗਤਾ ਕੀ ਪੈਰੀ ਪਾਵੈ ॥ ਧਰਮ ਰਾਇ ਹੈ ਹਰਿ ਕਾ ਕੀਆ ਹਰਿ ਜਨ ਸੇਵਕ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਕਾ ਪਿ
ਆਰਾ ਸੋ ਸਭਨਾ ਕਾ ਪਿਆਰਾ ਹੋਰ ਕੇਤੀ ਝਖਿ ਝਖਿ ਆਵੈ ਜਾਵੈ ॥੧੭॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਰਾਮੁ ਰਾਮੁ ਕਰਤਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਫਿਰੈ ਰਾਮੁ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਅ
ਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਅਤਿ ਵਡਾ ਅਤੁਲੁ ਨ ਤੁਲਿਆ ਜਾਇ ॥ ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈਆ ਕਿਤੈ ਨ ਲਇਆ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਭੇਦਿਆ ਇਨ ਬਿਧਿ ਵਸਿਆ
ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਅਮੇਉ ਹੈ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ਆਪੇ ਮਿਲਿਆ ਮਿਲਿ ਰਹਿਆ ਆਪੇ ਮਿਲਿਆ ਆਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਏ ਮਨ ਇਹੁ
ਧਨੁ ਨਾਮੁ ਹੈ ਜਿਤੁ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਤੋਟਾ ਮੂਲਿ ਨ ਆਵਈ ਲਾਹਾ ਸਦ ਹੀ ਹੋਇ ॥ ਖਾਧੈ ਖਰਚਿਐ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵਈ ਸਦਾ ਸਦਾ ਓਹੁ ਦੇਇ ॥ ਸਹ
ਸਾ ਮੂਲਿ ਨ ਹੋਵਈ ਹਾਣਤ ਕਦੇ ਨ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਸਭ ਘਟ ਅੰਦਰੇ ਆਪੇ ਹੀ ਬਾਹਰਿ ॥
ਆਪੇ ਗੁਪਤੁ ਵਰਤਦਾ ਆਪੇ ਹੀ ਜਾਹਰਿ ॥ ਜੁਗ ਛਤੀਹ ਗੁਬਾਰੁ ਕਰਿ ਵਰਤਿਆ ਸੁੰਨਾਹਰਿ ॥ ਓਥੈ ਵੇਦ ਪੁਰਾਨ ਨ ਸਾਸਤਾ ਆਪੇ ਹਰਿ ਨਰਹਰਿ ॥ ਬੈਠਾ
ਤਾੜੀ ਲਾਇ ਆਪਿ ਸਭ ਦੂ ਹੀ ਬਾਹਰਿ ॥ ਆਪਣੀ ਮਿਤਿ ਆਪਿ ਜਾਣਦਾ ਆਪੇ ਹੀ ਗਉਹਰੁ ॥੧੮॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਜਗਤੁ ਮੁਆ ਮਰਦੋ ਮ
ਰਦਾ ਜਾਇ ॥ ਜਿਚਰੁ ਵਿਚਿ ਦੰਮੁ ਹੈ ਤਿਚਰੁ ਨ ਚੇਤਈ ਕਿ ਕਰੇਗੁ ਅਗੈ ਜਾਇ ॥ ਗਿਆਨੀ ਹੋਇ ਸੁ ਚੇਤੰਨੁ ਹੋਇ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧੁ ਕਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ
ਏਥੈ ਕਮਾਵੈ ਸੋ ਮਿਲੈ ਅਗੈ ਪਾਏ ਜਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਧੁਰਿ ਖਸਮੈ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਪਇਆ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਚੇਤਿਆ ਨ ਜਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ
ਅੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਦਾ ਰਹਿਆ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਦਮਿ ਦਮਿ ਸਦਾ ਸਮਾਲਦਾ ਦੰਮੁ ਨ ਬਿਰਥਾ ਜਾਇ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਾ ਭਉ ਗਇਆ ਜੀਵਨ ਪਦ
ਵੀ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਮਰਤਬਾ ਤਿਸ ਨੋ ਦੇਇ ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਰਜਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਦਾਨਾ ਬੀਨਿਆ ਆਪੇ ਪਰਧਾਨਾ ॥ ਆਪੇ ਰੂਪ ਦਿਖਾਲ
ਦਾ ਆਪੇ ਲਾਇ ਧਿਆਨਾ ॥ ਆਪੇ ਮੋਨੀ ਵਰਤਦਾ ਆਪੇ ਕਥੈ ਗਿਆਨਾ ॥ ਕਉੜਾ ਕਿਸੈ ਨ ਲਗਈ ਸਭਨਾ ਹੀ ਭਾਨਾ ॥ ਉਸਤਤਿ ਬਰਨਿ ਨ ਸਕੀਐ ਸਦ ਸਦ ਕੁਰਬਾ
ਨਾ ॥੧੯॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਕਲੀ ਅੰਦਰਿ ਨਾਨਕਾ ਜਿੰਨਾ ਦਾ ਅਉਤਾਰੁ ॥ ਪੁਤੁ ਜਿਨੂਰਾ ਧੀਅ ਜਿੰਨੂਰੀ ਜੋਰੂ ਜਿੰਨਾ ਦਾ ਸਿਕਦਾਰੁ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਹਿੰਦੂ ਮੂਲੇ ਭੂ
ਲੇ ਅਖੁਟੀ ਜਾਂਹੀ ॥ ਨਾਰਦਿ ਕਹਿਆ ਸਿ ਪੂਜ ਕਰਾਂਹੀ ॥ ਅੰਧੇ ਗੁੰਗੇ ਅੰਧ ਅੰਧਾਰੁ ॥ ਪਾਥਰੁ ਲੇ ਪੂਜਹਿ ਮੁਗਧ ਗਵਾਰ ॥ ਓਹਿ ਜਾ ਆਪਿ ਡੁਬੇ ਤੁਮ ਕਹਾ ਤਰ
ਣਹਾਰੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਭੁ ਕਿਹੁ ਤੇਰੈ ਵਸਿ ਹੈ ਤੂ ਸਚਾ ਸਾਹੁ ॥ ਭਗਤ ਰਤੇ ਰੰਗਿ ਏਕ ਕੈ ਪੂਰਾ ਵੇਸਾਹੁ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਭੋਜਨੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਰਜਿ ਰਜਿ ਜਨ ਖਾਹੁ ॥

ਜੇ ਕਰਿ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨ
ਹੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਤਾ ਸਹਿਲਾ
ਮਰਣਾ ਹੋਇ ॥ ਮਰਣੈ
ਤੇ ਜਗਤੁ ਡਰੈ ਜੀਵਿਆ
ਲੋੜੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰ
ਪਰਸਾਦੀ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ
ਹੁਕਮੈ ਬੂਝੈ ਸੋਇ ॥

ਮੁਖ ੨

ਸਭੁ ਫਲੁ ਲਾਭੁ ਪਾਈਅਨਿ ਸਿਮਰਨ ਸਚੁ ਭਾਗੁ ॥ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗਾਧੁ ॥੨੦॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੁਕਮੇ ਆਵਦਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੁਕਮੇ ਜਾਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਮੂਰਖੁ ਆਪਹੁ ਜਾਣੈ ਅੰਧਾ ਅੰਧੁ ਕਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੁ ਕੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝੈ ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਰਜਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸੋ ਜੋਗੀ ਜੁਗਤਿ ਸੋ ਪਾਏ ਜਿਸ ਨੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਤਿਸੁ ਜੋਗੀ ਕੀ ਨਗਰੀ ਸਭੁ ਕੋ ਵਸੈ ਭੇਖੀ ਜੋਗੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਐਸਾ ਵਿਰਲਾ ਕੋ ਜੋਗੀ ਜਿਸੁ ਘਟਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਜੰਤ ਉਪਾਇਅਨੁ ਆਪੇ ਆਧਾਰੁ ॥ ਆਪੇ ਸੂਖਮੁ ਭਾਲੀਐ ਆਪੇ ਪਾਸਾਰੁ ॥ ਆਪਿ ਇਕਾਤੀ ਹੋਇ ਰਹੈ ਆਪੇ ਵਡ ਪਰਵਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕੁ ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ ਹਰਿ ਸੰਤਾ ਰੇਨਾਰੁ ॥ ਹੋਰੁ ਦਾਤਾਰੁ ਨ ਸੁਝਈ ਤੂੰ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥੨੧॥੧॥ ਸਲੋਕ ਵਾਰ ਨਾਲਿ ੪੩ ॥ ਜੁਮਲਾ ਛੰਤ ੧੫ ਸਬਦੁ ੩ ॥ ਤਿਨਕਾ ਜੋੜੁ ੧੮ ॥

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ
ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧ ॥ ਅਮਲੀ ਅਮਲੁ ਨ ਅੰਬੜੈ ਮਛੀ ਨੀਰੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਜੋ ਰਤੇ ਸਹਿ ਆਪਣੈ ਤਿਨ ਭਾਵੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਵੰਞਾ ਖੰਨੀਐ ਵੰਞਾ ਤਉ ਸਾਹਿਬ ਕੇ ਨਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸਫਲਿਓ ਰੁਖੜਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਜਾ ਕਾ ਨਾਉ ॥ ਜਿਨ ਪੀਆ ਤੇ ਤ੍ਰਿਪਤ ਭਏ ਹਉ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥੨॥ ਮੈ ਕੀ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵਹੀ ਵਸਹਿ ਹਭੀਆ ਨਾਲਿ ॥ ਤਿਖਾ ਤਿਹਾਇਆ ਕਿਉ ਲਹੈ ਜਾ ਸਰ ਭੀਤਰਿ ਪਾਲਿ ॥੩॥ ਨਾਨਕੁ ਤੇਰਾ ਬਾਣੀਆ ਤੂੰ ਸਾਹਿਬੁ ਮੈ ਰਾਸਿ ॥ ਮਨ ਤੇ ਧੋਖਾ ਤਾ ਲਹੈ ਜਾ ਸਿਫਤਿ ਕਰੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥੪॥੧॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਗੁਣਵੰਤੀ ਸਹੁ ਰਾਵਿਆ ਨਿਰਗੁਣਿ ਕੂਕੇ ਕਾਇ ॥ ਜੇ ਗੁਣਵੰਤੀ ਥੀ ਰਹੈ ਤਾ ਭੀ ਸਹੁ ਰਾਵਣ ਜਾਇ ॥੧॥ ਮੇਰਾ ਕੰਤੁ ਰੀਸਾਲੂ ਕੀ ਧਨ ਅਵਰਾ ਰਾਵੇ ਜੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਣੀ ਕਾਮਣ ਜੇ ਥੀਐ ਜੇ ਮਨੁ ਧਾਗਾ ਹੋਇ ॥ ਮਾਣਕੁ ਮੁਲਿ ਨ ਪਾਈਐ ਲੀਜੈ ਚਿਤਿ ਪਰੋਇ ॥੨॥ ਰਾਹੁ ਦਸਾਈ ਨ ਜੁਲਾਂ ਆਖਾਂ ਅੰਮੜੀਆਸੁ ॥ ਤੈ ਸਹ ਨਾਲਿ ਅਕੂਅਣਾ ਕਿਉ ਥੀਵੈ ਘਰ ਵਾਸੁ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਏਕੀ ਬਾਹਰਾ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਤੈ ਸਹ ਲਗੀ ਜੇ ਰਹੈ ਭੀ ਸਹੁ ਰਾਵੈ ਸੋਇ ॥੪॥੨॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਘਰੁ ੨ ॥ ਮੋਰੀ ਰੁਣ ਝੁਣ ਲਾਇਆ ਭੈਣੇ ਸਾਵਣੁ ਆਇਆ ॥ ਤੇਰੇ ਮੁੰਧ ਕਟਾਰੇ ਜੇਵਡਾ ਤਿਨਿ ਲੋਭੀ ਲੋਭ ਲੁਭਾਇਆ ॥ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਵਿਟਹੁ ਖੰਨੀਐ ਵੰਞਾ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਣੋ ॥ ਜਾ ਤੂੰ ਤਾ ਮੈ ਮਾਣੁ ਕੀਆ ਹੈ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਕੇਹਾ ਮੇਰਾ ਮਾਣੋ ॥ ਚੂੜਾ ਭੰਨੁ ਪਲੰਘ ਸਿਉ ਮੁੰਧੇ ਸਣੁ ਬਾਹੀ ਸਣੁ ਬਾਹਾ ॥ ਏਤੇ ਵੇਸ ਕਰੇਦੀਏ ਮੁੰਧੇ ਸਹੁ ਰਾਤੋ ਅਵਰਾਹਾ ॥ ਨਾ ਮਨੀਆਰੁ ਨ ਚੂੜੀਆ ਨਾ ਸੇ ਵੰਗੁੜੀਆਹਾ ॥ ਜੋ ਸਹ ਕੰਠਿ ਨ ਲਗੀਆ ਜਲਨੁ ਸੇ ਬਾਹੜੀਆਹਾ ॥ ਸਭਿ ਸਹੀਆ ਸਹੁ ਰਾਵਣਿ ਗਈਆ ਹਉ ਦਾਧੀ ਕੈ ਦਰਿ ਜਾਵਾ ॥ ਅੰਮਾਲੀ ਹਉ ਖਰੀ ਸੁਚਜੀ ਤੈ ਸਹ ਏਕਿ ਨ ਭਾਵਾ ॥ ਮਾਠਿ ਗੁੰਦਾਈ ਪਟੀਆ ਭਰੀਐ ਮਾਗ ਸੰਧੂਰੇ ॥ ਅਗੈ ਗਈ ਨ ਮੰਨੀਆ ਮਰਉ ਵਿਸੂਰਿ ਵਿਸੂਰੇ ॥ ਮੈ ਰੋਵੰਦੀ ਸਭੁ ਜਗੁ ਰੁਨਾ ਰੁੰਨੜੇ ਵਣਹੁ ਪੰਖੇਰੂ ॥ ਇਕੁ ਨ ਰੁਨਾ ਮੇਰੇ ਤਨ ਕਾ ਬਿਰਹਾ ਜਿਨਿ ਹਉ ਪਿਰਹੁ ਵਿਛੋੜੀ ॥ ਸੁਪਨੈ ਆਇਆ ਭੀ ਗਇਆ ਮੈ ਜਲੁ ਭਰਿਆ ਰੋਇ ॥ ਆਇ ਨ ਸਕਾ ਤੁਝ ਕਨਿ ਪਿਆਰੇ ਭੇਜਿ ਨ ਸਕਾ ਕੋਇ ॥ ਆਉ ਸਭਾਗੀ ਨੀਦੜੀਏ ਮਤੁ ਸਹੁ ਦੇਖਾ ਸੋਇ ॥ ਤੈ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਬਾਤ ਜਿ ਆਖੈ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਿਆ ਦੀਜੈ ॥ ਸੀਸੁ ਵਢੇ ਕਰਿ ਬੈਸਣੁ ਦੀਜੈ ਵਿਣੁ ਸਿਰ ਸੇਵ ਕਰੀਜੈ ॥ ਕਿਉ ਨ ਮਰੀਜੈ ਜੀਅੜਾ ਨ ਦੀਜੈ ਜਾ ਸਹੁ ਭਇਆ ਵਿਡਾਣਾ ॥੧॥੩॥

ਰਾਗੁ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਮਨਿ ਮੈਲੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮੈਲਾ ਤਨਿ ਧੋਤੈ ਮਨੁ ਹਛਾ ਨ ਹੋਇ ॥ ਇਹ ਜਗਤੁ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਇ ॥੧॥ ਜਪਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤੂ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਮੋ ਕਉ ਏਹੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਧਾ ਕੇ ਆਸਣ ਜੇ ਸਿਖੈ ਇੰਦ੍ਰੀ ਵਸਿ ਕਰਿ ਕਮਾਇ ॥ ਮਨ ਕੀ ਮੈਲੁ ਨ ਉਤਰੈ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਨ

ਜਾਈ॥੬॥ਆਣਿਆਅਨਕਹਉਮੈਜਮਕੈਨਾਹੀਵਿਣੁਸਤਿਗੁਰਕੀਸਰਣਾਈ॥ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਐਉਬਰੀਐਭਾਈਕਹਣਾਕਿਛੂਨਜਾਈ॥੭॥ਭਣ
ਤਿਨਾਕਉਸਤਿਗੁਰਕਉਮਿਲਦੇਮੇਰੇਗੁਰਕੈਸਬਦਿਫਿਰਿਜੀਵੈਕੋਈ॥ਮਮਤਾਕੀਮਲੁਉਤਰੈਇਹੁਮਨੁਹਛਾਹੋਈ॥੮॥੧॥
ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ੩॥ਨਦਰੀਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੀਐਨਦਰੀਸੇਵਾਹੋਇ॥ਨਦਰੀਇਹੁਮਨੁਵਸਿਆਵੈਨਦਰੀਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਇ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਚੇਤਿ
ਸਚਾਸੋਇ॥ਏਕੋਚੇਤਹਿਤਾਸੁਖੁਪਾਵਹਿਫਿਰਿਦੂਖੁਨਮੂਲੇਹੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਦਰੀਮਰਿਕੈਜੀਵੀਐਨਦਰੀਸਬਦੁਵਸੈਮਨਿਆਇ॥
ਨਦਰੀਹੁਕਮੁਬੁਝੀਐਹੁਕਮੇਰਹੈਸਮਾਇ॥੨॥ਜਿਨਾਜਿਹਵਾਹਰਿਰਸੁਨਚਾਖਿਓਸਾਜਿਹਵਾਜਲਿਜਾਇ॥ਅਨਰਸਸਾਦੇਲਗਿਰਹੀ
ਦੁਖੁਪਾਇਆਦੂਜੈਭਾਇ॥੩॥ਸਭਨਾਨਦਰਿਏਕਹੈਆਪੇਫਰਕੁਕਰੇਇ॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਫਲੁਪਾਇਆਨਾਮੁਵਡਾਈਦੇ
ਇ॥੪॥੨॥ ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ੩॥ ਮਾਇਆਮੋਹੁਗੁਬਾਰੁਹੈਗੁਰਬਿਨੁਗਿਆਨੁਨਹੋਈ॥ਸਬਦਿਲਗੇਤਿਨਬੁਝਿਆਦੂਜੈਪ
ਰਜਵਿਗੋਈ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਗੁਰਮਤਿਕਰਣੀਸਾਰੁ॥ਸਦਾਸਦਾਹਰਿਪ੍ਰਭੁਰਵਹਿਤਾਪਾਵਹਿਮੋਖਦੁਆਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਣਾਕਾਨਿਧ
ਨੁਏਕੁਹੈਆਪੇਦੇਇਤਾਕੋਪਾਏ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਸਭਵਿਛੁੜੀਗੁਰਕੈਸਬਦਿਮਿਲਾਏ॥੨॥ਮੇਰੀਮੇਰੀਕਰਦੇਘਟਿਗਏਤਿਨਾਹਥਿ
ਕਿਛੁਨਆਇਆ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਸਚਿਮਿਲੇਸਚਿਨਾਮਿਸਮਾਇਆ॥੩॥ਆਸਾਮਨਸਾਇਹੁਸਰੀਰੁਹੈਅੰਤਰਿਜੋਤਿਜਗਾ
ਏ॥ਨਾਨਕਮਨਮੁਖਿਬੰਧੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਮੁਕਤਿਕਰਾਏ॥੪॥੩॥ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ੩ ਸੋਹਾਗਣੀਸਦਾਮੁਖੁਉਜਲਾਗੁਰਕੈਸਹ
ਜਿਸੁਭਾਇ॥ਸਦਾਪਿਰੁਰਾਵਹਿਆਪਣਾਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਤੂੰਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮੋਕਉ
ਹਰਿਦੀਆਬੁਝਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੋਹਾਗਣੀਖਰੀਆਬਿਲਲਾਦੀਆਤਿਨਾਮਹਲੁਨਪਾਇ॥ਦੂਜੈਭਾਇਕਰੂਪੀਦੂਖੁਪਾਵ
ਹਿਅਗੈਜਾਇ॥੨॥ਗੁਣਵੰਤੀਨਿਤਗੁਣਰਵੈਹਿਰਦੈਨਾਮੁਵਸਾਇ॥ਅਉਗਣਵੰਤੀਕਾਮਣੀਦੁਖੁਲਾਗੈਬਿਲਲਾਇ॥੩॥ਸਭ
ਨਾਕਾਭਤਾਰੁਏਕੁਹੈਸੁਆਮੀਕਹਣਾਕਿਛੂਨਜਾਇ॥ਨਾਨਕਆਪੇਵੇਕਕੀਤਿਅਨੁਨਾਮੇਲਾਇਅਨੁਲਾਇ॥੪॥੪॥ ਵਡਹੰਸੁਮਃ੩
ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਸਦਮੀਠਾਲਾਗਾਗੁਰਸਬਦੀਸਾਦੁਆਇਆ॥ਸਚੀਬਾਣੀਸਹਜਿਸਮਾਣੀਹਰਿਜੀਉਮਨਿਵਸਾਇਆ॥੧॥
ਹਰਿਕਰਿਕਿਰਪਾਸਤਿਗੁਰੂਮਿਲਾਇਆ॥ਪੂਰੈਸਤਿਗੁਰਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬ੍ਰਹਮੈਬੇਦਬਾਣੀਪਰਗਾਸੀਮਾ
ਇਆਮੋਹੁਪਸਾਰਾ॥ਮਹਾਦੇਉਗਿਆਨੀਵਰਤੈਘਰਿਆਪਣੈਤਾਮਸੁਬਹੁਤੁਅਹੰਕਾਰਾ॥੨॥ਕਿਸਨੁਸਦਾਅਵਤਾਰੀਰੂਧਾਕਿਤੁਲ
ਗਿਤਰੈਸੰਸਾਰਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨਿਰਤੇਜੁਗਅੰਤਰਿਚੂਕੈਮੋਹਗੁਬਾਰਾ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਾਤੇਨਿਸਤਾਰਾਗੁਰਮੁਖਿਤਰੈਸੰਸਾਰਾ॥
ਸਾਚੈਨਾਇਰਤੇਬੈਰਾਗੀਪਾਇਨਿਮੋਖਦੁਆਰਾ॥੪॥ਏਕੋਸਚੁਵਰਤੈਸਭਅੰਤਰਿਸਭਨਾਕਰੈਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥ਨਾਨਕਇਕਸੁਬਿਨੁਮੈਅਵ
ਰੁਨਜਾਣਾਸਭਨਾਦੀਵਾਨੁਦਇਆਲਾ॥੫॥੫॥ ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਚੁਸੰਜਮੁਤਤੁਗਿਆਨੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚੇ
ਲਗੈਧਿਆਨੁ॥੧॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਨਮੇਰੇਨਾਮੁਸਮਾਲਿ॥ਸਦਾਨਿਬਹੈਚਲੈਤੇਰੈਨਾਲਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤਿਪਤਿਸਚੁਸੋਇ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਅੰਤਰਿਸਖਾਈਪ੍ਰਭੁਹੋਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਿਸਨੋਆਪਿਕਰੇਸੋਹੋਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਆਪਿਵਡਾਈਦੇਵੈਸੋਇ॥੩॥ਗੁਰਮੁਖਿਸ
ਬਦੁਸਚੁਕਰਣੀਸਾਰੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਨਕਪਰਵਾਰੈਸਾਧਾਰੁ॥੪॥੬॥ ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ੩॥ ਰਸਨਾਹਰਿਸਾਦਿਲਗੀਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥
ਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤਿਆਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇ॥੧॥ਸਦਾਸੁਖੁਸਾਚੈਸਬਦਿਵੀਚਾਰੀ॥ਆਪਣੇਸਤਿਗੁਰਵਿਟਹੁਸਦਾਬਲਿਹਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥

ਅਖੀਸੰਤੋਖੀਆਏਕਲਿਵਲਾਇ॥ਮਨੁਸੰਤੋਖਿਆਦੂਜਾਭਾਉਗਵਾਇ॥੨॥ਦੇਹਿਸਰੀਰਿਸੁਖੁਹੋਵੈਸਬਦਿਹਰਿਨਾਇ॥ਨਾਮੁਪਰਮਲੁ
ਹਿਰਦੈਰਹਿਆਸਮਾਇ॥੩॥ਨਾਨਕਮਸਤਕਿਜਿਸੁਵਡਭਾਗੁ॥ਗੁਰਕੀਬਾਣੀਸਹਜਿਬੈਰਾਗੁ॥੪॥੭॥ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ੩
॥ਪੂਰੇਗੁਰਤੇਨਾਮੁਪਾਇਆਜਾਇ॥ਸਚੈਸਬਦਿਸਾਚਿਸਮਾਇ॥+੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਵਿਚਹੁਮੈਲੁਗਵਾਇ॥ਨਿਰਮਲੁ
ਨਾਮੁਵਸੈਮਨਿਆਇ॥੨॥ਭਰਮੇਭੂਲਾਫਿਰੈਸੰਸਾਰੁ॥ਮਰਿਜਨਮੈਜਮੁਕਰੈਖੁਆਰੁ॥੩॥ਨਾਨਕਸੇਵਡਭਾਗੀਜਿਨਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆ॥
ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮੰਨਿਵਸਾਇਆ॥੪॥੮॥ ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ੩॥ ਹਉਮੈਨਾਵੈਨਾਲਿਵਿਰੋਧੁਹੈਦੁਇਨਵਸਹਿਇਕ
ਠਾਇ॥ਹਉਮੈਵਿਚਿਸੇਵਨਹੋਵਈਤਾਮਨੁਬਿਰਥਾਜਾਇ॥੧॥ਹਰਿਚੇਤਿਮਨਮੇਰੇਤੂੰਗੁਰਕਾਸਬਦੁਕਮਾਇ॥ਹੁਕਮੁਮੰਨੀ
ਤਾਹਰਿਮਿਲੈਤਾਵਿਚਹੁਹਉਮੈਜਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਉਮੈਸਭੁਸਰੀਰੁਹੈਹਉਮੈਓਪਤਿਹੋਇ॥ਹਉਮੈਵਡਾਗੁਬਾਰੁਹੈਹਉਮੈ
ਵਿਚਿਬੁਝਿਨਸਕੈਕੋਇ॥੨॥ਹਉਮੈਵਿਚਿਭਗਤਿਨਹੋਵਈਹੁਕਮੁਨਬੁਝਿਆਜਾਇ॥ਹਉਮੈਵਿਚਿਜੀਉਬੰਧੁਹੈਨਾਮੁਨਵਸੈ
ਮਨਿਆਇ॥੩॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਹਉਮੈਗਈਤਾਸਚੁਵਸਿਆਮਨਿਆਇ॥ਸਚੁਕਮਾਵੈਸਚਿਰਹੈਸਚੇਸੇਵਿਸਮਾਇ॥
੪॥੯॥

੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ੪॥ ਚਉਪਦੇਘਰੁ੧॥

ਸੇਜਏਕਏਕੋਪ੍ਰਭੁਠਾਕੁਰੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਰਾਵੇਸੁਖਸਾਗਰੁ॥੧॥ਮੈਪ੍ਰਭਮਿਲਣਪ੍ਰੇਮਮਨਿਆਸਾ॥ਗੁਰੁਪੂਰਾਮੇਲਾਵੈਮੇਰਾ
ਪ੍ਰੀਤਮੁਹਉਵਾਰਿਵਾਰਿਆਪਣੇਗੁਰੂਕਉਜਾਸਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੈਅਵਗਣਭਰਪੂਰਿਸਰੀਰੇ॥ਹਉਕਿਉਕਰਿਮਿਲਾਅਪਣੇਪ੍ਰੀ
ਤਮਪੂਰੇ॥੨॥ਜਿਨਿਗੁਣਵੰਤੀਮੇਰਾਪ੍ਰੀਤਮੁਪਾਇਆ॥ਸੇਮੈਗੁਣਨਾਹੀਹਉਕਿਉ[illegible]ਮਿਲਾਮੇਰੀਮਾਇਆ॥੩॥ਹਉਕਰਿ
ਕਰਿਥਾਕਾਉਪਾਵਬਹੁਤੇਰੇ॥ਨਾਨਕਗਰੀਬਰਾਖਹੁਹਰਿਮੇਰੇ॥੪॥੧॥ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ੪॥ ਮੇਰਾਹਰਿਪ੍ਰਭੁਸੁੰਦਰੁਮੈ
ਸਾਰਨਜਾਣੀ॥ਹਉਹਰਿਪ੍ਰਭੁਛੋਡਿਦੂਜੈਲੋਭਾਣੀ॥੧॥ਹਉਕਿਉਕਰਿਪਿਰਕਉਮਿਲਉਇਆਣੀ॥ਜੋਪਿਰਭਾਵੈਸਾਸੋ
ਹਾਗਣਿਸਾਈਪਿਰਕਉਮਿਲੈਸਿਆਣੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੈਵਿਚਿਦੋਸਹਉਕਿਉਕਰਿਪਿਰੁਪਾਵਾ॥ਤੇਰੇਅਨੇਕਪਿਆਰੇਹਉ
ਪਿਰਚਿਤਿਨਆਵਾਂ॥੨॥ਜਿਨਿਪਿਰੁਰਾਵਿਆਸਾਭਲੀਸੁਹਾਗਣਿ॥ਸੇਮੈਗੁਣਨਾਹੀਹਉਕਿਆਕਰੀਦੁਹਾਗਣਿ॥੩॥ਨਿਤ
ਸੁਹਾਗਣਿਸਦਾਪਿਰੁਰਾਵੈ॥ਮੈਕਰਮਹੀਣਕਬਹੀਗਲਿਲਾਵੈ॥੪॥ਤੂੰਪਿਰੁਗੁਣਵੰਤਾਹਉਅਉਗੁਣਿਆਰਾ॥ਮੈਨਿਰਗੁਣਬਖ
ਸਿਨਾਨਕੁਵੇਚਾਰਾ॥੫॥੨॥ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ੪ਘਰੁ੨॥ ਮੈਮਨਿਵਡੀਆਸਹਰੇ[illegible]ਕਿਉਕਰਿਹਰਿਦਰਸਨੁਪਾਵਾ॥ਹ
ਉਜਾਇਪੁਛਾਅਪੁਨੇਸਤਿਗੁਰੈਗੁਰਪੁਛਿਮਨਿਮੁਗਧੁਸਮਝਾਵਾਂ॥ਭੂਲਾਮਨੁਸਮਝੈਗੁਰਸਬਦੀਹਰਿਹਰਿਸਦਾਧਿਆ
ਏ॥ਨਾਨਕਜਿਸੁਨਦਰਿਕਰੇਮੇਰਾਪਿਆਰਾਸੋਹਰਿਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਏ॥੧॥ਹਉਸਭਿਵੇਸਕਰੀਪਿਰਕਾਰਣਿਜੇਹਰਿਪ੍ਰਭੁਸਾ
ਚੇਭਾਵਾਂ॥ਸੋਪਿਰੁਪਿਆਰਾਮੈਨਦਰਿਨਦੇਖੈਹਉਕਿਉਕਰਿਧੀਰਜੁਪਾਵਾਂ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਸੁਕਾਰਣਿਹਉਸੀਗਾਰੁਸੀਗਾ
ਰੀਸੋਪਿਰੁਰਤਾਮੇਰਾਅਵਰਾ॥ਨਾਨਕਧਨੁਧੰਨੁਧੰਨੁਸੋਹਾਗਣਿਜਿਨਿਪਿਰੁਰਾਵਿਅੜਾਸਚੁਸਵਰਾ॥੨॥ਹਉਜਾਇਪੁਛਾਸੋ
ਹਾਗਸੁਹਾਗਣਿਤੁਸੀਕਿਉਪਿਰੁਪਾਇਅੜਾਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾ॥ਮੈਊਪਰਿਨਦਰਿਕਰੀਪਿਰਿਸਾਚੈਮੈਛੋਡਿਅੜਾਮੇਰਾਤੇਰਾ॥ਸਭੁਮਨੁ

ਤਨੁਜੀਉਕਰਗੁਰਸਿਖਭਕਾਇਤਿਆਰਗਭੈਣੋਮਿਲੀਐਆਪਨਨਾਪ੍ਰਭੁਨਦਰਿਕਰਿਦੇਖੈਨਾਨਕਜੋਤਿਜੋਤੀਰਲੀਐ॥੩॥ਜੋ
ਹਰਿਪ੍ਰਭਕਾਮੈਦੇਇਸਨੇਤਾਤਿਸੁਮਨੁਤਨੁਅਪਣਾਦੇਵਾ॥ਤਿਤਪਖਾਫੇਰੀਸੇਵਕਮਾਵਾਤਿਸੁਆਗੈਪਾਣੀਢੋਵਾ॥ਨਿਤਨਿਤ
ਸੇਵਕਰੀਹਰਿਜਨਕੀਜੋਹਰਿਕਥਾਸੁਣਾਏ॥ਧਨੁਧੰਨੁਗੁਰੂਗੁਰਸਤਿਗੁਰੁਪੂਰਾਨਾਨਕਮਨਿਆਸਪੁਜਾਏ॥੪॥ਗੁਰੁਸਜਣੁ
ਮੇਰਾਮੇਲਿਹਰੇਜਿਤੁਮਿਲਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵਾ॥ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਪਾਸਹੁਹਰਿਗੋਸਟਿਪੂਛਾਕਰਿਸਾਂਝੀਹਰਿਗੁਣਗਾਵਾ॥ ਹਰਿ
ਗੁਣਗਾਵਾਨਿਤਨਿਤਸਦਹਰਿਕੇਮਨੁਜੀਵੈਨਾਮੁਸੁਣਤੇਰਾ॥ਨਾਨਕਜਿਤੁਵੇਲਾਵਿਸਰੈਮੇਰਾਸੁਆਮੀਤਿਤੁਵੇਲੈਮਰਿਜਾ
ਇਜੀਉਮੇਰਾ॥੫॥ਹਰਿਵੇਖਣਕਉਸਭੁਕੋਈਲੋਚੈਸੋਵੇਖੈਜਿਸੁਆਪਿਦਿਖਾਲੇ॥ਜਿਸਨੋਨਦਰਿਕਰੇਮੇਰਾਪਿਆਰਾ
ਸੋਹਰਿਹਰਿਸਦਾਸਮਾਲੇ॥ਸੋਹਰਿਹਰਿਸਦਾਸਮਾਲੇਜਿਸੁਸਤਿਗੁਰੁਮੇਰਾਮਿਲਿਆ॥ਨਾਨਕਹਰਿਜਨਹਰਿਇਕੋਹੋਏ
ਹਰਿਜਪਿਹਰਿਸੇਤੀਰਲਿਆ॥੬॥੧॥੩॥ ਨਾਮ ਸਦਾ ਪੂਰਾ

ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ੫॥ ਚਉਪਦੇਘਰੁ੧॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਅਤਿਊਚਾਤਾਕਾਦਰਬਾਰਾ॥ਅੰਤੁਨਾਹੀਕਿਛੁਪਾਰਾਵਾਰਾ॥ਕੋਟਿਕੋਟਿਕੋਟਿਲਖਧਾਵੈ॥ਇਕੁਤਿਲੁਤਾਕਾਮਹਲੁਨਪਾ
ਵੈ॥੧॥ਸੁਹਾਵੀਕਉਣੁਸੁਵੇਲਾਜਿਤੁਪ੍ਰਭਮੇਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਲਾਖਭਗਤਜਾਕਉਆਰਾਧਹਿ॥ਲਾਖਤਪੀਸਰ
ਤਪੁਹੀਸਾਧਹਿ॥ਲਾਖਜੋਗੀਸਰਕਰਤੇਜੋਗਾ॥ਲਾਖਭੋਗੀਸਰਭੋਗਹਿਭੋਗਾ॥੨॥ਘਟਿਘਟਿਵਸਹਿਜਾਣਹਿਥੋਰਾ॥
ਹੈਕੋਊਸਾਜਨੁਪਰਦਾਤੋਰਾ॥ਕਰਉਜਤਨਜੇਹੋਇਮਿਹਰਵਾਨਾ॥ਤਾਕਉਦੇਈਜੀਉਕੁਰਬਾਨਾ॥੩॥ਫਿਰਤਫਿਰਤਸੰ
ਤਨਪਹਿਆਇਆ॥ਦੂਖਭ੍ਰਮੁਹਮਾਰਾਸਗਲਮਿਟਾਇਆ॥ਮਹਲਿਬੁਲਾਇਆਪ੍ਰਭਅੰਮ੍ਰਿਤੁਭੂੰਚਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁ
ਮੇਰਾਊਚਾ॥੪॥੧॥ ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ੫ ॥ਧੰਨੁਸੁਵੇਲਾਜਿਤੁਦਰਸਨੁਕਰਣਾ॥ਹਉਬਲਿਹਾਰੀਸਤਿਗੁਰਚਰਣਾ
॥੧॥ਜੀਅਕੇਦਾਤੇਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਭਮੇਰੇ॥ਮਨੁਜੀਵੈਪ੍ਰਭਨਾਮੁਚਿਤੇਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਚੁਮੰਤ੍ਰੁਤੁਮਾਰਾਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ॥ਸੀਤ
ਲਪੁਰਖਦ੍ਰਿਸਟਿਸੁਜਾਣੀ॥੨॥ਸਚੁਹੁਕਮੁਤੁਮਾਰਾਤਖਤਿਨਿਵਾਸੀ॥ਆਇਨਜਾਵੈਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਅਬਿਨਾਸੀ॥੩॥ਤੁਮ
ਮਿਹਰਵਾਨਦਾਸਹਮਦੀਨਾ॥ਨਾਨਕਸਾਹਿਬੁਭਰਪੁਰਿਲੀਣਾ॥੪॥੨॥ ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ੫॥ ਤੂੰਬੇਅੰਤੁਕੋਵਿ
ਰਲਾਜਾਣੈ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਕੋਸਬਦਿਪਛਾਣੈ॥੧॥ਸੇਵਕਕੀਅਰਦਾਸਿਪਿਆਰੇ॥ਜਪਿਜਪਿਜੀਵਾਪ੍ਰਭਚਰਣਤੁਮਾਰੇ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਦਇਆਲਪੁਰਖਮੇਰੇਪ੍ਰਭਦਾਤੇ॥ਜਿਸਹਿਜਨਾਵਹੁਤਿਨਹਿਤੁਮਜਾਤੇ॥੨॥ਸਦਾਸਦਾਜਾਈਬਲਿਹਾਰੀ॥ਇਤ
ਉਤਦੇਖਉਓਟਤੁਮਾਰੀ॥੩॥ਮੋਹਿਨਿਰਗੁਣਗੁਣੁਕਿਛੂਨਜਾਤਾ॥ਨਾਨਕਸਾਧੂਦੇਖਿਮਨੁਰਾਤਾ॥੪॥੩॥ ਵਡਹੰਸੁਮ
ਹਲਾ੫ ਅੰਤਰਜਾਮੀਸੋਪ੍ਰਭੁਪੂਰਾ॥ਦਾਨੁਦੇਇਸਾਧੂਕੀਧੂਰਾ॥੧॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਦੀਨਦਇਆਲਾ॥ਤੇਰੀਓ
ਟਪੂਰਨਗੋਪਾਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਰਹਿਆਭਰਪੂਰੇ॥ਨਿਕਟਿਵਸੈਨਾਹੀਪ੍ਰਭੁਦੂਰੇ॥੨॥ਜਿਸਨੋਨ
ਦਰਿਕਰੇਸੋਧਿਆਏ॥ਆਠਪਹਿਰਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਏ॥੩॥ਜੀਅਜੰਤਸਗਲੇਪ੍ਰਤਿਪਾਰੇ॥ਸਰਨਿਪਰਿਓਨਾਨਕਹਰਿਦੁਆ
ਰੇ॥੪॥੪॥ ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ੫॥ਤੂੰਵਡਦਾਤਾਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਸਭਮਹਿਰਵਿਆਪੂਰਨਪ੍ਰਭਸੁਆਮੀ॥੧॥ਮੇਰੇਪ੍ਰ
ਭਪ੍ਰੀਤਮਨਾਮੁਅਧਾਰਾ॥ਹਉਸੁਣਿਸੁਣਿਜੀਵਾਨਾਮੁਤੁਮਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੇਰੀਸਰਣਿਸਤਿਗੁਰਮੇਰੇਪੂਰੇ॥ਮਨੁਨਿਰਮਲੁ

ਹੋਇ ਸੰਤਾ ਧੂਰੇ ॥੨॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਜਿਨ ਹਿਰਦੈ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ॥ ਤੇਰੇ ਜਨ ਕਉ ਜਾਈ ਬਲਿਹਾਰੇ ॥੩॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ॥ ਨਾਨਕ
ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖੁ ਪਾਵਾ ॥੪॥੫॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ ॥ ਨਾ ਜੀਉ ਮਰੈ ਨ ਕਬਹੂ ਛੀਜੈ ॥੧॥
ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਈਐ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਧਿਆਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਤਨ ਜਵਾਹਰ ਹਰਿ ਮਾਣਕ ਲਾਲਾ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ

ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਨਿਹਾਲਾ ॥੨॥ ਜਤ ਕਤ ਪੇਖਉ ਸਾਧੂ ਸਰਣਾ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਨਿਰਮਲ ਮਨੁ ਕਰਣਾ ॥੩॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਅੰਤਰਿ ਮੇਰਾ
ਸੁਆਮੀ ਵੂਠਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਾਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਤੂਠਾ ॥੪॥੬॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਵਿਸਰੁ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ
॥ ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ ਪੂਰਨ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਹ ਚਿਤਿ ਆਵਹਿ ਸੋ ਥਾਨੁ ਸੁਹਾਵਾ ॥ ਜਿਤੁ ਵੇਲਾ ਵਿਸਰਹਿ ਤਾ ਲਾਗੈ ਹਾਵਾ
॥੧॥ ਤੇਰੇ ਜੀਅ ਤੂ ਸਦ ਹੀ ਸਾਥੀ ॥ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਤੇ ਕਢੁ ਦੇ ਹਾਥੀ ॥੨॥ ਆਵਣੁ ਜਾਣਾ ਤੁਮ ਹੀ ਕੀਆ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂ ਰਾਖਹਿ ਤਿਸੁ
ਦੂਖੁ ਨ ਥੀਆ ॥੩॥ ਤੂ ਏਕੋ ਸਾਹਿਬੁ ਅਵਰੁ ਨ ਹੋਰਿ ॥ ਬਿਨਉ ਕਰੈ ਨਾਨਕੁ ਕਰ ਜੋਰਿ ॥੪॥੭॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਤੂ ਜਾਣਾਇਹਿ ਤਾ ਕੋਈ ਜਾਣੈ ॥ ਤੇਰਾ ਦੀਆ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ॥੧॥ ਤੂ ਅਚਰਜੁ ਕੁਦਰਤਿ ਤੇਰੀ ਬਿਸਮਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਕਾ
ਰਣੁ ਆਪੇ ਕਰਣਾ ॥ ਹੁਕਮੇ ਜੰਮਣੁ ਹੁਕਮੇ ਮਰਣਾ ॥੨॥ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਮਨ ਤਨ ਆਧਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਬਖਸੀਸ ਤੁਮਾਰੀ ॥੩॥੮॥
ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ੨ ॥ ਮੇਰੈ ਅੰਤਰਿ ਲੋਚਾ ਮਿਲਣ ਕੀ ਪਿਆਰੇ ਹਉ ਕਿਉ ਪਾਈ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ॥ ਜੇ ਸਉ ਖੇਲ ਖੇਲਾਈਐ
ਬਾਲਕੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕੈ ਬਿਨੁ ਖੀਰੇ ॥ ਮੇਰੈ ਅੰਤਰਿ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੈ ਅੰਮਾਲੀ ਜੇ ਸਉ ਭੋਜਨ ਮੈ ਨੀਰੇ ॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਪਿਰੰਮ ਕਾ ਬਿ
ਨੁ ਦਰਸਨ ਕਿਉ ਮਨੁ ਧੀਰੇ ॥੧॥ ਸੁਣਿ ਸਜਣ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਭਾਈ ਮੈ ਮੇਲਿਹੁ ਮਿਤ੍ਰੁ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥ ਓਹੁ ਜੀਅ ਕੀ ਮੇਰੀ ਸਭ ਬੇਦਨ
ਜਾਣੈ ਨਿਤ ਸੁਣਾਵੈ ਹਰਿ ਕੀਆ ਬਾਤਾ ॥ ਹਉ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕਾ ਜਿਉ ਚਾਤ੍ਰਿਕੁ ਜਲ ਕਉ ਬਿਲਲਾਤਾ ॥ ਹਉ ਕਿਆ
ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਸਾਰਿ ਸਮਾਲੀ ਮੈ ਨਿਰਗੁਣ ਕਉ ਰਖਿ ਲੇਤਾ ॥੨॥ ਹਉ ਭਈ ਉਡੀਣੀ ਕੰਤ ਕਉ ਅੰਮਾਲੀ ਸੋ ਪਿਰੁ ਕਦਿ ਨੈਣੀ ਦੇਖਾ ॥ ਸਭਿ ਰਸ
ਭੋਗਣ ਵਿਸਰੇ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਕਿਤੈ ਨ ਲੇਖਾ ॥ ਇਹੁ ਕਾਪੜੁ ਤਨਿ ਨ ਸੁਖਾਵਈ ਕਰਿ ਨ ਸਕਉ ਹਉ ਵੇਸਾ ॥ ਜਿਨੀ ਸਖੀ ਲਾਲੁ ਰਾਵਿਆ ਪਿ
ਆਰਾ ਤਿਨ ਆਗੈ ਹਮ ਆਦੇਸਾ ॥੩॥ ਮੈ ਸਭਿ ਸੀਗਾਰ ਬਣਾਇਆ ਅੰਮਾਲੀ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਕਾਮਿ ਨ ਆਏ ॥ ਜਾ ਸਹਿ ਬਾਤ ਨ ਪੁਛੀਆ ਅੰ
ਮਾਲੀ ਤਾ ਬਿਰਥਾ ਜੋਬਨੁ ਸਭੁ ਜਾਏ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਤੇ ਸੋਹਾਗਣੀ ਅੰਮਾਲੀ ਜਿਨ ਸਹੁ ਰਹਿਆ ਸਮਾਏ ॥ ਹਉ ਵਾਰਿਆ ਤਿਨ ਸੋਹਾਗਣੀਆ
ਮਾਲੀ ਤਿਨ ਕੇ ਧੋਵਾ ਸਦ ਪਾਏ ॥੪॥ ਜਿਚਰੁ ਦੂਜਾ ਭਰਮੁ ਸਾ ਅੰਮਾਲੀ ਤਿਚਰੁ ਮੈ ਜਾਣਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਦੂਰੇ ॥ ਜਾ ਮਿਲਿਆ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ
ਅੰਮਾਲੀ ਤਾ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਸਭ ਪੂਰੇ ॥ ਮੈ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਅੰਮਾਲੀ ਪਿਰੁ ਸਰਬ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਮਾ
ਣਿਆ ਅੰਮਾਲੀ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਲਗਿ ਪੈਰੇ ॥੫॥ ਮ: ੧ ॥੩॥ ਮ: ੩ ॥ ੯ ॥ ਮ: ੪ ॥ ੩ ॥ ਮ: ੫ ॥ ੯ ਜੁਮਲਾ ੨੪

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸਚੁ ਧੁਨਿ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਚੁ ਸਲਾਹਣਾ ਧਨੁ ਧਨੁ ਵਡਭਾਗੁ ਹਮਾਰਾ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਵਿਟ
ਹੁ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ ਹੋਇ ਰਹਹਿ ਤਾ ਪਾਵਹਿ ਸਚਾ ਨਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਹਵਾ ਸਚੀ ਸਚਿ ਰਤੀ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਚਾ ਹੋਇ ॥ ਬਿ
ਨੁ ਸਾਚੇ ਹੋਰੁ ਸਾਲਾਹਣਾ ਜਾਸਹਿ ਜਨਮੁ ਸਭੁ ਖੋਇ ॥੨॥ ਸਚੁ ਖੇਤੀ ਸਚੁ ਬੀਜਣਾ ਸਾਚਾ ਵਾਪਾਰਾ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਲਾਹਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਭ
ਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥੩॥ ਸਚੁ ਖਾਣਾ ਸਚੁ ਪੈਨਣਾ ਸਚੁ ਟੇਕ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਬਖਸੇ ਤਿਸੁ ਮਿਲੈ ਮਹਲੀ ਪਾਏ ਥਾਉ ॥੪॥ ਆਵਹਿ

ਸਚੇਨਾਵਹਿਸਚੇਠਿਲ੍ਹਨੀਆਂਖਿਨਪਾਹਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਦਰਿਸਚੈਸਚਿਆਰਹਹਿਸਾਚੇਮਾਹਿਸਮਾਹਿ॥੫॥ਅੰਤਰੁਸਚਾਮਨੁਸਚਾ
ਸਚੀਸਿਫਤਿਸਨਾਇ॥ਸਚੈਥਾਨਿਸਚੁਸਾਲਾਹਣਾਸਤਿਗੁਰਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉ॥੬॥ਸਚੁਵੇਲਾਮੂਰਤੁਸਚੁਜਿਤੁਸਚੇਨਾਲਿਪਿ
ਆਰੁ॥ਸਚੁਵੇਖਣਾਸਚੁਬੋਲਣਾਸਚਾਸਭੁਆਕਾਰੁ॥੭॥ਨਾਨਕਸਚੈਮੇਲੇਤਾਮਿਲੇਆਪੇਲਏਮਿਲਾਇ॥ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉ
ਰਖਸੀਆਪੇਕਰੇਰਜਾਇ॥੮॥੧॥ਵਡਹੰਸੁਮ:੩॥ ਮਨੂਆਦਹਦਿਸਧਾਵਦਾਓਹੁਕੈਸੇਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈ॥ਇੰਦ੍ਰੀ
ਵਿਆਪਿਰਹੀਅਧਿਕਾਈਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਨਿਤਸੰਤਾਵੈ॥੧॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਸਹਜੇਗੁਣਰਵੀਜੈ॥ਰਾਮਨਾਮੁਇਸੁਜੁਗਮਹਿਦੁਲਭੁਹੈਗੁਰ
ਮਤਿਹਰਿਰਸੁਪੀਜੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਬਦੁਚੀਨਿਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਵੈਤਾਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਵੈ॥ਗੁਰਮਤੀਆਪੈਆਪੁਪਛਾਣੈਤਾਨਿਜ
ਘਰਿਵਾਸਾਪਾਵੈ॥੨॥ਏਮਨਮੇਰੇਸਦਾਰੰਗਰਾਤੇਸਦਾਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਉ॥ਹਰਿਨਿਰਮਲੁਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾਮਨਿਚਿੰਦਿਆਫ
ਲੁਪਾਉ॥੩॥ਹਮਨੀਚਸੇਊਤਮਭਏਹਰਿਕੀਸਰਣਾਈ॥ਪਾਥਰੁਡੁਬਦਾਕਢਿਲੀਆਸਾਚੀਵਡਿਆਈ॥੪॥ਬਿਖੁਸੇਅੰ
ਮ੍ਰਿਤੁਭਏਗੁਰਮਤਿਬੁਧਿਪਾਈ॥ਅਕਹੁਪਰਮਲਭਏਅੰਤਰਿਵਾਸਨਾਵਸਾਈ॥੫॥ਮਾਣਸਜਨਮੁਦੁਲੰਭੁਹੈਜਗਮਹਿਖ
ਟਿਆਆਇ॥ਪੂਰੈਭਾਗਿਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇ॥੬॥ਮਨਮੁਖਭੂਲੇਬਿਖੁਲਗੇਅਹਿਲਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥
ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਸਦਾਸੁਖਸਾਗਰੁਸਾਚਾਸਬਦੁਨਭਾਇਆ॥੭॥ਮੁਖਹੁਹਰਿਹਰਿਸਭੁਕੋਕਰੈਵਿਰਲੈਹਿਰਦੈਵਸਾਇਆ॥ਨਾ
ਨਕਜਿਨਕੈਹਿਰਦੈਵਸਿਆਮੋਖਮੁਕਤਿਤਿਨਪਾਇਆ॥੮॥੨॥

ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ੧ ਛੰਤ

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਕਾਇਆਕੂੜਿਵਿਗਾੜਿਕਾਹੇਨਾਈਐ॥ਨਾਤਾਸੋਪਰਵਾਣੁਸਚੁਕਮਾਈਐ॥ਜਬਸਾਚੁਅੰਦਰਿਹੋਇਸਾਚਾਤਾਮਿਸਚਾਪਾਈਐ॥
ਲਿਖੇਬਾਝਹੁਸੁਰਤਿਨਾਹੀਬੋਲਿਬੋਲਿਗਵਾਈਐ॥ਜਿਥੈਜਾਇਬਹੀਐਭਲਾਕਹੀਐਸੁਰਤਿਸਬਦੁਲਿਖਾਈਐ॥ਕਾਇਆਕੂ
ੜਿਵਿਗਾੜਿਕਾਹੇਨਾਈਐ॥੧॥ਤਾਮੈਕਹਿਆਕਹਣੁਜਾਤੁਧੈਕਹਾਇਆ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਕਾਨਾਮੁਮੇਰੈਮਨਿਭਾਇਆ॥ਨਾਮੁਮੀਠਾ
ਮਨਹਿਲਾਗਾਦੂਖਿਡੇਰਾਢਾਹਿਆ॥ਸੂਖੁਮਨਮਹਿਆਇਵਸਿਆਜਾਮਤੈਫੁਰਮਾਇਆ॥ਨਦਰਿਤੁਧੁਅਰਦਾਸਿਮੇਰੀਜਿੰਨਿਆ
ਪੁਉਪਾਇਆ॥ਤਾਮੈਕਹਿਆਕਹਣੁਜਾਤੁਧੈਕਹਾਇਆ॥੨॥ਵਾਰੀਖਸਮੁਕਢਾਏਕਿਰਤੁਕਮਾਵਣਾ॥ਮੰਦਾਕਿਸੈਨਆ
ਖਿਝਗੜਾਪਾਵਣਾ॥ਨਹਿਪਾਇਝਗੜਾਸੁਆਮਿਸੇਤੀਆਪਿਆਪੁਵਞਾਵਣਾ॥ਜਿਸੁਨਾਲਿਸੰਗਤਿਕਰਿਸਰੀਕੀਜਾਇਕਿਆ
ਰੂਆਵਣਾ॥ਜੋਦੇਇਸਹਣਾਮਨਹਿਕਹਣਾਆਖਿਨਾਹੀਵਾਵਣਾ॥ਵਾਰੀਖਸਮੁਕਢਾਏਕਿਰਤੁਕਮਾਵਣਾ॥੩॥ਸਭਉਪਾਈ
ਅਨੁਆਪਆਪੇਨਦਰਿਕਰੇ॥ਕਉੜਾਕੋਇਨਮੰਗੈਮੀਠਾਸਭਮੰਗੈ॥ਸਭੁਕੋਇਮੀਠਾਮੰਗਿਦੇਖੈਖਸਮਭਾਵੈਸੋਕਰੇ॥ਕਿਛੁਪੁੰ
ਨਦਾਨੁਅਨੇਕਕਰਣੀਨਾਮਤੁਲਿਨਸਮਸਰੇ॥ਨਾਨਕਾਜਿਨਨਾਮੁਮਿਲਿਆਕਰਮੁਹੋਆਧੁਰਿਕਦੇ॥ਸਭਉਪਾਈਅਨੁਆਪਆ
ਪੇਨਦਰਿਕਰੇ॥੪॥੧॥ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ੧॥ ਕਰਹੁਦਇਆਤੇਰਾਨਾਮੁਵਖਾਣਾ॥ਸਭਉਪਾਈਐਆਪਿਆਪੇਸਰਬਸਮਾਣਾ॥
ਸਰਬੇਸਮਾਣਾਆਪਿਤੂੰਹੈਉਪਾਇਧੰਧੈਲਾਈਆ॥ਇਕਿਤੁਧਹੀਕੀਏਰਾਜੇਇਕਨਾਭਿਖਭਵਾਈਆ॥ਲੋਭੁਮੋਹੁਤੁਝੁਕੀਆਮੀਠਾ
ਏਤੁਭਰਮਿਭੁਲਾਣਾ॥ਸਦਾਦਇਆਕਰਹੁਅਪਣੀਤਾਮੈਨਾਮੁਵਖਾਣਾ॥੧॥ਨਾਮੁਤੇਰਾਹੈਸਾਚਾਸਦਾਮੈਮਨਿਭਾਣਾ॥ਦੂਖੁਗਇ
ਆਸੁਖੁਆਇਸਮਾਣਾ॥ਗਾਵਨਿਸੁਰਿਨਰਸੁਘੜਸੁਜਾਣਾ॥ਸੁਰਿਨਰਸੁਘੜਸੁਜਾਣਗਾਵਹਿਜੋਤੇਰੈਮਨਿਭਾਵਹੇ॥ਮਾਇਆ

ਮੋਹੇ [illegible] ਤੇਤਤਿਨਾਹੀਅਹਿਲਾਜਨਮੁਗਵਾਵਹੇ॥ਇਕਮੁਕ੍ਰਮਗਯੁਨਰਤੇਤਹਿਮੁਲੇਜੋਆਇਆਤਿਸੁਜਾਣਾ॥ਨਾਮੁਤੇਰਾਸਦਾਸਾਚਾਸੋਇ
ਮੈਮਨਿਭਾਣਾ॥ਸਾਤੇਰਾਵਖਰੁਸੁਹਾਵਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਤੇਰੀਬਾਣੀ॥ਸੇਵਕਸੇਵਹਿਤਿਨਾਉਕਰਿਗਿਆਨਾਸਾਉਪਰਾਣੀ॥ਸਾਉਪਰਾਣੀਤਿ
ਨਾਲਾਗਾਜਿਨੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪਾਇਆ॥ਨਾਮਿਤੇਰੈਜੋਇਰਾਤੇਨਿਤ [illegible] ਚੜਿਹਿਸਵਾਇਆ॥ਇਕਿ [illegible] ਕਰਮੁਧਰਮੁਨਹੋਇਸੰਜਮੁਜਾ
ਮਨੁਏਕੁਪਛਾਣੀ॥ਵਖਰੁਸੁਹਾਵਾਸਦਾਤੇਰਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਤੇਰੀਬਾਣੀ॥੩॥ਹਉਬਲਿਹਾਰੀਸਾਚੈਨਾਵੈ॥ਰਾਜੁਤੇਰਾਕਬਹੁਨਜਾਵੈ॥ਸਾ
ਜੋਤਿਤੇਰਾਸਦਾਨਿਹਚਲੁਏਹੁਕਬਹੁਨਜਾਵਏ॥ਚਾਕਰੁਤੇਰਾਸੋਇਹੋਵੈਜੋਇਸਹਜਿਸਮਾਵਏ॥ਦੁਸਮਨੁਤਦੂਖੁਨਲਗੈਮੂਲੇਪਾ
ਪੁਨੇੜਿਨਆਵਏ॥ਹਉਬਲਿਹਾਰੀਸਦਾਹੋਵਾਏਕਤੇਰੇਨਾਵਏ॥੪॥ਜੁਗਹਜੁਗੰਤਰਿਭਗਤਤੁਮਾਰੇ॥ਕੀਰਤਿਕਰਹਿਸੁਆਮੀ
ਤੇਰੈਦੁਆਰੇ॥ਜਪਹਿਤਸਾਚਾਏਕੁਮੁਰਾਰੇ॥ਸਾਚਾਮੁਰਾਰੇਤਾਮਜਾਪਹਿਜਾਮਮੰਨਿਵਸਾਵਏ॥ਭਰਮੋਭੁਲਾਵਾਤੁਝਹਿਕੀਆਜਾਮਏ
ਹੁਚੁਕਾਵਏ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਕਰਹੁਕਿਰਪਾਲੇਹੁਜਮਹੁਉਬਾਰੇ॥ਜੁਗਹਜੁਗੰਤਰਿਭਗਤਤੁਮਾਰੇ॥੫॥ਵਡੇਮੇਰੇਸਾਹਿਬਾਅਲ
ਖਅਪਾਰਾ॥ਕਿਉਕਰਿਕਰਉਬੇਨੰਤੀਹਉਆਖਿਨਜਾਣਾ॥ਨਦਰਿਕਰਹਿਤਾਸਾਚੁਪਛਾਣਾ॥ਸਾਚੋਪਛਾਣਾਤਾਮਤੇਰਾਜਾਮਆਪਿਬੁਝਾ
ਵਹੇ॥ਦੂਖਭੂਖਸੰਸਾਰਿਕੀਏਸਹਸਾਏਹੁਚੁਕਾਵਹੇ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕੁਜਾਇਸਹਸਾਬੁਝੈਗੁਰਬੀਚਾਰਾ॥ਵਡਾਸਾਹਿਬੁਹੈਅ
ਲਖੁਅਪਾਰਾ॥੬॥ਤੇਰੇਬੰਕੇਲੋਇਣਦੰਤਰੀਸਾਲਾ॥ਸੋਹਣੇਨਕਜਿਨਲੰਮੜੇਵਾਲਾ॥ਕੰਚਨਕਾਇਆਸੁਇਨੇਕੀਢਾਲਾ॥
ਸੋਵੰਨਢਾਲਾਕ੍ਰਿਸਨਮਾਲਾਜਪਹੁਤੁਸੀਸਹੇਲੀਹੋ॥ਜਮਦੁਆਰਿਨਹੋਹੁਖੜੀਆਸਿਖਸੁਣਹੁਮਹੇਲੀਹੋ॥ਹੰਸਹੰਸਾਬਗਬਗਾ
ਲਹੈਮਨਕੀਜਾਲਾ॥ਬੰਕੇਲੋਇਣਦੰਤਰੀਸਾਲਾ॥੭॥ਤੇਰੀਚਾਲਸੁਹਾਵੀਮਧੁਰਾੜੀਬਾਣੀ॥ਕੁਹਕਨਿਕੋਕਿਲਾਤਰਲਜੁਆ
ਣੀ॥ਤਰਲਾਜੁਆਣੀਆਪਿਭਾਣੀਇਛਮਨਕੀਪੂਰੀਏ॥ਸਾਰੰਗਜਿਉਪਗੁਧਰੈਠਿਮਿਠਿਮਿਆਪਿਆਪੁਸੰਧੂਰੀਏ॥ਸ੍ਰੀਰੰਗਰਾ
ਤੀਫਿਰੈਮਾਤੀਉਦਕੁਗੰਗਾਵਾਣੀ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕੁਦਾਸੁਹਰਿਕਾਤੇਰੀਚਾਲਸੁਹਾਵੀਮਧੁਰਾੜੀਬਾਣੀ॥੮॥

੨॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩॥ ਛੰਤ॥ ੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਆਪਣੈਪਿਰਕੈਰੰਗਿਰਤੀਮੁਈਏਸੋਭਾਵੰਤੀਨਾਰੇ॥ਸਚੈਸਬਦਿਮਿਲਿਰਹੀਮੁਈਏਪਿਰੁਰਾਵੇਭਾਇਪਿਆਰੇ॥ਸਚੈਭਾਇਪਿਆਰੀ
ਕੰਤਿਸਵਾਰੀਹਰਿਸਿਉਨੇਹੁਰਚਾਇਆ॥ਆਪੁਗਵਾਇਆਤਾਪਿਰੁਪਾਇਆਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਮਾਇਆ॥ਸਾਧਨਸਬਦਿਸੁਹਾਈ
ਪ੍ਰੇਮਕਸਾਈਅੰਤਰਿਪ੍ਰੀਤਿਪਿਆਰੀ॥ਨਾਨਕਸਾਧਨਮੇਲਿਲਈਪਿਰਿਆਪੇਸਾਚੈਸਾਹਿਸਵਾਰੀ॥੧॥ਨਿਰਗੁਣਵੰਤੜੀਏਪਿਰੁ
ਦੇਖਿਹਦੂਰੇਰਾਮ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਿਨੀਰਾਵਿਆਮੁਈਏਪਿਰੁਰਵਿਰਹਿਆਭਰਪੂਰੇਰਾਮ॥ਪਿਰੁਰਵਿਰਹਿਆਭਰਪੂਰੇਵੇਖੁਹਜੂਰੇਜੁਗਿਜੁ
ਗਿਏਕੋਜਾਤਾ॥ਧਨਬਾਲੀਭੋਲੀਪਿਰੁਸਹਜਿਰਾਵੈਮਿਲਿਆਕਰਮਬਿਧਾਤਾ॥ਜਿਨਿਹਰਿਰਸੁਚਾਖਿਆਸਬਦਿਸੁਭਾਖਿਆਹਰਿ
ਸਰਿਰਹੀਭਰਪੂਰੇ॥ਨਾਨਕਕਾਮਣਿਸਾਪਿਰਭਾਵੈਸਬਦੇਰਹੈਹਦੂਰੇ॥੨॥ਸੋਹਾਗਣੀਜਾਇਪੂਛਹੁਮੁਈਏਜਿਨੀਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾ
ਇਆ॥ਪਿਰਕਾਹੁਕਮੁਨਪਾਇਓਮੁਈਏਜਿਨੀਵਿਚਹੁਆਪੁਨਗਵਾਇਆ॥ਜਿਨੀਆਪੁਗਵਾਇਆਤਿਨੀਪਿਰੁਪਾਇਆਰੰਗਸਿ
ਉਰਲੀਆਮਾਣੈ॥ਸਦਾਰੰਗਿਰਾਤੀਸਹਜੇਮਾਤੀਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਵਖਾਣੈ॥ਕਾਮਣਿਵਡਭਾਗੀਅੰਤਰਿਲਿਵਲਾਗੀਹਰਿਕਾਪ੍ਰੇ
ਮੁਸੁਭਾਇਆ॥ਨਾਨਕਕਾਮਣਿਸਹਜੇਰਾਤੀਜਿਨਿਸਚੁਸੀਗਾਰੁਬਣਾਇਆ॥੩॥ਹਉਮੈਮਾਰਿਮੁਈਏਤੂੰਚਲੁਗੁਰਕੈਭਾਏ॥
ਹਰਿਵਰੁਰਾਵਹਿਸਦਾਮੁਈਏਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾਪਾਏ॥ਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾਪਾਏਸਬਦੁਵਜਾਏਸਦਾਸੁਹਾਗਣਿਨਾਰੀ॥

ਪਿਰੁ ਰਲੀਆਲਾ ਜੋਬਨੁ ਬਾਲਾ ਅਨਦਿਨੁ ਕੰਤਿ ਸਵਾਰੀ ॥ ਹਰਿ ਵਰੁ ਸੋਹਾਗੋ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੋ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾਮਣਿ
ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਜਾ ਚਲੈ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਏ ॥੪॥੧॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਭੁ ਵਾਪਾਰੁ ਭਲਾ ਜੇ ਸਹਜੇ ਕੀਜੈ ਰਾਮ ॥
ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀਐ ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ਰਾਮ ॥ ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਲੀਜੈ ਹਰਿ ਰਾਵੀਜੈ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ॥ ਗੁਣ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਅਵ
ਗੁਣ ਵਿਕਣਹਿ ਆਪੈ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਈ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਨਿਰਾ
ਲੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲੈ ਕੀਜੈ ॥੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੇਤੀ ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਬੀਜੀਐ ਹਰਿ ਲੀਜੈ ਸਰੀਰਿ ਜਮਾਏ ਰਾਮ ॥ ਆਪਣੇ ਘਰ ਅੰਦਰਿ ਰਸੁ ਭੁੰ
ਚੂ ਲਾਹਾ ਲੈ ਪਰਥਾਏ ਰਾਮ ॥ ਲਾਹਾ ਪਰਥਾਏ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ਧਨੁ ਖੇਤੀ ਵਾਪਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ਬੂਝੈ ਗੁਰ ਬੀ
ਚਾਰਾ ॥ ਮਨਮੁਖ ਖੇਤੀ ਵਣਜੁ ਕਰਿ ਥਾਕੇ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ ਨ ਜਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਬੀਜਿ ਮਨ ਅੰਦਰਿ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਏ ॥੨॥ ਹਰਿ ਵਾਪਾ
ਰਿ ਸੇ ਜਨ ਲਾਗੇ ਜਿਨਾ ਮਸਤਕਿ ਮਣੀ ਵਡਭਾਗੋ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਮਨੁ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਸਿਆ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਬੈਰਾਗੋ ਰਾਮ ॥ ਮੁਖਿ ਮਸਤ
ਕਿ ਭਾਗੁ ਸਚਿ ਬੈਰਾਗੁ ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਬਉਰਾਨਾ ਸਬਦੇ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ ॥ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਲਾਗਿ ਮਤਿ ਉਪਜੈ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸੋਹਾਗੋ ॥ ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਮਿਲੈ ਭਉ ਭੰਜਨੁ ਹਰਿ ਰਾਵੈ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੋ ॥੩॥ ਖੇਤੀ ਵਣਜੁ ਸਭੁ ਹੁਕਮੁ ਹੈ ਹੁਕਮੇ ਮੰਨਿ ਵਡਿਆ
ਈ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਹੁਕਮੁ ਬੂਝੀਐ ਹੁਕਮੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ਰਾਮ ॥ ਹੁਕਮਿ ਮਿਲਾਈ ਸਹਜਿ ਸਮਾਈ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਸਚੀ ਵ
ਡਿਆਈ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈ ਸਚੁ ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥ ਭਉ ਭੰਜਨੁ ਪਾਇਆ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ
ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਹੁਕਮੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥੪॥੨॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਤੂ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਮਾ
ਲਿ ਜੀਉ ॥ ਆਪਣੈ ਘਰਿ ਤੂ ਸੁਖਿ ਵਸਹਿ ਪੋਹਿ ਨ ਸਕੈ ਜਮਕਾਲੁ ਜੀਉ ॥ ਕਾਲੁ ਜਾਲੁ ਜਮੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥
ਸਦਾ ਸਚਿ ਰਤਾ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਰਹਾਏ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਭਰਮਿ ਵਿਗੁਤੀ ਮਨਮੁਖਿ ਮੋਹੀ ਜਮਕਾਲਿ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸੁਣਿ ਮਨ
ਮੇਰੇ ਤੂ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਮਾਲਿ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਅੰਤਰਿ ਤੇਰੈ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਬਾਹਰਿ ਵਸਤੁ ਨ ਭਾਲਿ ॥ ਜੋ ਭਾਵੈ ਸੋ ਭੁੰਚਿ ਤੂ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾ
ਲਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ॥ ਮਨਮੁਖ ਅੰਧੁਲੇ ਗਿਆਨ ਵਿਹੂਣੇ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਈ ॥ ਬਿਨੁ
ਨਾਵੈ ਕੋ ਛੂਟੈ ਨਾਹੀ ਸਭ ਬਾਧੀ ਜਮਕਾਲਿ ॥ ਨਾਨਕ ਅੰਤਰਿ ਤੇਰੈ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਤੂ ਬਾਹਰਿ ਵਸਤੁ ਨ ਭਾਲਿ ॥੨॥ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰ
ਥੁ ਪਾਇ ਕੈ ਇਕਿ ਸਚਿ ਲਗੇ ਵਾਪਾਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਆਪਣਾ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਅਪਾਰਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਾ
ਨਾਮੇ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥ ਮਨਮੁਖ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਵਿਆਪੇ ਦੂਖਿ ਸੰਤਾਪੇ ਦੂਜੈ ਪਤਿ ਗਵਾਈ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਸਚਿ ਸਬਦਿ ਸਮਾਣੇ ਸ
ਚਿ ਰਤੇ ਅਧਿਕਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਮਾਣਸ ਜਨਮੁ ਦੁਲੰਭੁ ਹੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥੩॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਆਪਣਾ ਸੇ ਜਨ ਵਡ
ਭਾਗੀ ਰਾਮ ॥ ਜੋ ਮਨੁ ਮਾਰਹਿ ਆਪਣਾ ਸੇ ਪੁਰਖ ਬੈਰਾਗੀ ਰਾਮ ॥ ਸੇ ਜਨ ਬੈਰਾਗੀ ਸਚਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਪਛਾਣਿਆ ॥ ਮਤਿ
ਨਿਹਚਲ ਅਤਿ ਗੂੜੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜੇ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣਿਆ ॥ ਇਕ ਕਾਮਣਿ ਹਿਤਕਾਰੀ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਪਿਆਰੀ ਮਨਮੁਖ ਸੋਇ ਰਹੇ
ਅਭਾਗੇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਹਜੇ ਸੇਵਹਿ ਗੁਰੁ ਅਪਣਾ ਸੇ ਪੂਰੇ ਵਡਭਾਗੇ ॥੪॥੩॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਵਣ
ਜੀਅਹਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਬੁਝਾਈ ਰਾਮ ॥ ਲਾਹਾ ਲਾਭੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਹੈ ਗੁਣ ਮਹਿ ਗੁਣੀ ਸਮਾਈ ਰਾਮ ॥ ਗੁਣ ਮਹਿ ਗੁਣੀ ਸਮ
ਏ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ਲਾਹਾ ਭਗਤਿ ਸੈਸਾਰੇ ॥ ਬਿਨੁ ਭਗਤੀ ਸੁਖੁ ਨ ਹੋਈ ਦੂਜੈ ਪਤਿ ਖੋਈ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੇ ॥ ਵਖਰੁ ਨਾਮੁ ਸ

ਟਾਲਾ ਕੂੜੁ ਹੈ ਜਿਸ ਨੋ ਏਤੁ ਵਪਾਰਿ ਲਾਏ ॥ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਵਣਜੀਅਹਿ ਜਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੇਇ ਬੁਝਾਏ ॥੧॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਭੁ ਕੂੜੁ ਹੈ ਖੋਟਾ
ਇਹੁ ਵਪਾਰ ਰਾਮ ॥ ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਬਿਖੁ ਖਾਵਣੀ ਬਹੁ ਵਧਹਿ ਵਿਕਾਰਾ ॥ ਬਹੁ ਵਧਹਿ ਵਿਕਾਰ ਸਹਸਾ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰਾ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪਤਿ ਖੋ
ਈ ॥ ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤ ਵਾਦੁ ਵਖਾਣਹਿ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਸੁਖੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਕਦੇ ਨ ਚੂਕੈ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਪਿਆਰਾ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਭੁ
ਕੂੜੁ ਹੈ ਖੋਟਾ ਇਹੁ ਵਪਾਰਾ ॥੨॥ ਖੋਟੇ ਖਰੇ ਸਭਿ ਪਰਖੀਅਨਿ ਤਿਤੁ ਸਚੈ ਦਰਬਾਰਾ ਰਾਮ ॥ ਖੋਟੇ ਦਰਗਹ ਸੁਟੀਅਨਿ ਊਭੇ ਕਰਨਿ ਪੁਕਾਰਾ ॥
ਊਭੇ ਕਰਨਿ ਪੁਕਾਰਾ ਮੁਗਧ ਗਵਾਰਾ ਮਨਮੁਖਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਬਿਖਿਆ ਮਾਇਆ ਜਿਨਿ ਜਗਤੁ ਭੁਲਾਇਆ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਨ ਭਾ
ਇਆ ॥ ਮਨਮੁਖ ਸੰਤਾ ਨਾਲਿ ਵੈਰੁ ਕਰਿ ਦੁਖੁ ਖਟੇ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਖੋਟੇ ਖਰੇ ਤੁਧੁ ਪਰਖੀਅਨਿ ਤਿਤੁ ਸਚੈ ਦਰਬਾਰਾ ॥੩॥ ਆਪਿ ਕਰੈ ਕਿਸੁ ਆ
ਖੀਐ ਹੋਰੁ ਕਰਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਈ ਰਾਮ ॥ ਜਿਤੁ ਭਾਵੈ ਤਿਤੁ ਲਾਇਸੀ ਜਿਉ ਤਿਸ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਰਾਮ ॥ ਜਿਉ ਤਿਸ ਦੀ ਵਡਿਆਈ
ਆਪਿ ਕਰਾਈ ਵਰੀਆਮੁ ਨ ਫੁਸੀ ਕੋਈ ॥ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਕਰਮਿ ਬਿਧਾਤਾ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਆਪੁ ਗਵਾਈਐ
ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਪਤਿ ਪਾਈ ॥ ਆਪਿ ਕਰੇ ਕਿਸੁ ਆਖੀਐ ਹੋਰੁ ਕਰਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਈ ॥੪॥੪॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥
ਸਚਾ ਸਉਦਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਸਚਾ ਵਾਪਾਰਾ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਣਜੀਐ ਅਤਿ ਮੋਲੁ ਅਫਾਰਾ ਰਾਮ ॥ ਅਤਿ ਮੋਲੁ ਅਫਾ
ਰਾ ਸਚੁ ਵਾਪਾਰਾ ਸਚਿ ਵਾਪਾਰ ਲਗੇ ਵਡਭਾਗੀ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਭਗਤੀ ਰਾਤੇ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋਈ ਸਚੁ ਪਾਏ
ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਤਿਨ ਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਾਚੇ ਕੇ ਵਾਪਾਰਾ ॥੧॥ ਹੰਉਮੈ ਮਾਇਆ ਮੈਲੁ ਹੈ ਮਾਇਆ ਮੈਲੁ ਭ
ਰੀਜੈ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲਾ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ਰਾਮ ॥ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ਅੰਤਰੁ ਭੀਜੈ ਸਾਚੁ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੀ ॥
ਅੰਤਰਿ ਖੂਹਟਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਭਰਿਆ ਸਬਦੇ ਕਾਢਿ ਪੀਐ ਪਨਿਹਾਰੀ ॥ ਜਿਸੁ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋਈ ਸਚਿ ਲਾਗੈ ਰਸਨਾ ਰਾਮੁ ਰਵੀਜੈ ॥ ਨਾਨ
ਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੇ ਨਿਰਮਲ ਹੋਰ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਭਰੀਜੈ ॥੨॥ ਪੰਡਿਤ ਜੋਤਕੀ ਸਭਿ ਪੜਿ ਪੜਿ ਕੂਕਦੇ ਕਿਸੁ ਪਹਿ ਕਰਹਿ ਪੁਕਾਰਾ ਰਾਮ ॥
ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਅੰਤਰਿ ਮਲੁ ਲਾਗੇ ਮਾਇਆ ਕਾ ਵਾਪਾਰਾ ਰਾਮ ॥ ਮਾਇਆ ਕਾ ਵਾਪਾਰਾ ਜਗਤਿ ਪਿਆਰਾ ਆਵਣਿ ਜਾਣਿ ਦੁਖੁ
ਪਾਈ ॥ ਬਿਖੁ ਕਾ ਕੀੜਾ ਬਿਖੁ ਸਿਉ ਲਾਗਾ ਬਿਸਟਾ ਮਾਹਿ ਸਮਾਈ ॥ ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੋਇ ਕਮਾਵੈ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟਣਹਾਰਾ ॥ ਨਾਨ
ਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਤਿਨ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਹੋਰਿ ਮੂਰਖ ਕੂਕਿ ਮੁਏ ਗਾਵਾਰਾ ॥੩॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਮਨੁ ਰੰਗਿਆ ਮੋਹਿ ਸੁਧਿ ਨ ਕਾਈ ਰਾਮ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਰੰਗੀਐ ਦੂਜਾ ਰੰਗੁ ਜਾਈ ਰਾਮ ॥ ਦੂਜਾ ਰੰਗੁ ਜਾਈ ਸਾਚਿ ਸਮਾਈ ਸਚਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋਈ ਬੂਝੈ
ਸਚਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਸੋ ਹਰਿ ਮਿਲੈ ਹੋਰੁ ਕਹਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ਇਕਿ ਨਾਮਿ ਰਤੇ
ਰੰਗੁ ਲਾਏ ॥੪॥੫॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਏ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਆਵਾ ਗਉਣੁ ਸੰਸਾਰੁ ਹੈ ਅੰਤਿ ਸਚਿ ਨਿਬੇੜਾ ਰਾਮ ॥ ਆਪੇ ਸਚਾ
ਬਖਸਿ ਲਏ ਫਿਰਿ ਹੋਇ ਨ ਫੇਰਾ ਰਾਮ ॥ ਫਿਰਿ ਹੋਇ ਨ ਫੇਰਾ ਅੰਤਿ ਸਚਿ ਨਿਬੇੜਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ॥ ਸਾਚੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਸ
ਹਜੇ ਮਾਤੇ ਸਹਜੇ ਰਹੇ ਸਮਾਈ ॥ ਸਚਾ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ਸਚੁ ਵਸਾਇਆ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਅੰਤਿ ਨਿਬੇਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੇ ਸਚਿ
ਸਮਾਣੇ ਬਹੁਰਿ ਨ ਭਉਜਲਿ ਫੇਰਾ ॥੧॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਭੁ ਬਰਲੁ ਹੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਈ ਰਾਮ ॥ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਸਭੁ ਹੇਤੁ ਹੈ ਹੇਤੇ
ਪਲਚਾਈ ਰਾਮ ॥ ਹੇਤੇ ਪਲਚਾਈ ਪੁਰਬਿ ਕਮਾਈ ਮੇਟਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਈ ॥ ਜਿਨਿ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਾਜੀ ਸੋ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਤਿਸੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ
ਨ ਕੋਈ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧਾ ਤਪਿ ਤਪਿ ਖਪੈ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਸਾਂਤਿ ਨ ਆਈ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ਭੁਲਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਖੁਆਈ ॥

॥੧॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਜਲਤਾ ਦੇਖਿ ਕੈ ਭਜਿ ਪਏ ਹਰਿ ਸਰਣਾਈ ਰਾਮ ॥ ਅਰਦਾਸਿ ਕਰੀ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਆਗੈ ਰਖਿ ਲੇਵਹੁ ਦੇਹੁ ਵਡਾਈ ਰਾਮ ॥ ਰਖਿ ਲੇਵਹੁ ਸਰਣਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਦਾਤਾ ॥ ਸੇਵਾ ਲਾਗੇ ਸੇ ਵਡਭਾਗੇ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ॥ ਜਤੁ ਸਤੁ ਸੰਜਮੁ ਕਰਮੁ ਕਮਾਵੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਗਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਨੋ ਸਬਦੁ ਬੁਝਾਏ ਜੋ ਜਾਇ ਪਵੈ ਹਰਿ ਸਰਣਾਈ ॥੩॥ ਜੋ ਹਰਿ ਮਤਿ ਦੇਇ ਸਾ ਊਪਜੈ ਹੋਰੁ ਮਤਿ ਨ ਕਾਈ ਰਾਮ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਏਕੁ ਤੂ ਆਪੇ ਦੇਹਿ ਬੁਝਾਈ ਰਾਮ ॥ ਆਪੇ ਦੇਹਿ ਬੁਝਾਈ ਅਵਰੁ ਨ ਭਾਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ॥ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਸਦਾ ਹੈ ਸਾਚਾ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਖਿਆ ॥ ਘਰ ਮਹਿ ਨਿਜ ਘਰੁ ਪਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੇਇ ਵਡਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੇਈ ਮਹਲੁ ਪਾਇਨਿ ਮਤਿ ਪਰਵਾਣੁ ਸਚੁ ਸਾਈ ॥੪॥੬॥੮॥

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਛੰਤੁ ॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਈ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ਸਭਿ ਦੂਖ ਵਿਸਾਰਣਹਾਰਾ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ਧਨੁ ਧਨੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹਮਾਰਾ ॥ ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਸਾਂਤਿ ਪਾਈ ॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਈ ॥੧॥ ਹਉ ਜੀਵਾ ਹਉ ਜੀਵਾ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇਖਿ ਸਰਸੇ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਿਗਸੇ ਰਾਮ ॥ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਮਲ ਪਰਗਾਸੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਵੰ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਗਇਆ ਦੁਖੁ ਲਾਥਾ ਹਰਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਧਿ ਲਗਾਈ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈ ਸੁਖੁ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇਵ ਮਨੁ ਪਰਸੇ ॥ ਹਉ ਜੀਵਾ ਹਉ ਜੀਵਾ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇਖਿ ਸਰਸੇ ॥੨॥ ਕੋਈ ਆਣਿ ਕੋਈ ਆਣਿ ਮਿਲਾਵੈ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਰਾਮ ॥ ਹਉ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਉ ਮਨੁ ਤਨੁ ਦੇਵਾ ਤਿਸੁ ਕਾਟਿ ਸਰੀਰਾ ਰਾਮ ॥ ਹਉ ਮਨੁ ਤਨੁ ਕਾਟਿ ਕਾਟਿ ਤਿਸੁ ਦੇਈ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨ ਸੁਣਾਏ ॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਬੈਰਾਗੁ ਭਇਆ ਬੈਰਾਗੀ ਮਿਲਿ ਗੁਰ ਦਰਸਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਸੁਖਦਾਤੇ ਦੇਹੁ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਨ ਹਮ ਧੂਰਾ ॥ ਕੋਈ ਆਣਿ ਕੋਈ ਆਣਿ ਮਿਲਾਵੈ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥੩॥ ਗੁਰ ਜੇਵਡੁ ਗੁਰ ਜੇਵਡੁ ਦਾਤਾ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਦਾਨੋ ਹਰਿ ਦਾਨੁ ਦੇਵੈ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਈ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਿਨੀ ਆਰਾਧਿਆ ਤਿਨ ਕਾ ਦੁਖੁ ਭਰਮੁ ਭਉ ਭਾਗਾ ॥ ਸੇਵਕ ਭਾਇ ਮਿਲੇ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿਨ ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਗੁਰ ਜੇਵਡੁ ਗੁਰ ਜੇਵਡੁ ਦਾਤਾ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥੪॥੧॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਹਉ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਹਉ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਖਰੀ ਨਿਮਾਣੀ ਰਾਮ ॥ ਜਗਜੀਵਨੁ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਗੁਰ ਮੇਲਿ ਸਮਾਣੀ ਰਾਮ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੇਲਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੀ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਜਿਸੁ ਕਾਰਣਿ ਹਉ ਢੂੰਢਿ ਢੂਢੇਦੀ ਸੋ ਸਜਣੁ ਹਰਿ ਘਰਿ ਪਾਇਆ ॥ ਏਕ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਹਰਿ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ਹਰਿ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪਛਾਣੀ ॥ ਹਉ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਹਉ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਖਰੀ ਨਿਮਾਣੀ ॥੧॥ ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਤਿਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ਰਾਮ ॥ ਤਿਨ ਚਰਣ ਤਿਨ ਚਰਣ ਸਰੇਵਹ ਹਮ ਲਾਗਹ ਤਿਨ ਕੈ ਪਾਏ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਚਰਣ ਸਰੇਵਹ ਤਿਨ ਕੇ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਤੂ ਵਡਦਾਤਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਮੇਰੀ ਸਰਧਾ ਪੂਰਿ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥ ਗੁਰਸਿਖ ਮੇਲਿ ਮੇਰੀ ਸਰਧਾ ਪੂਰੀ ਅਨਦਿਨੁ ਰਾਮ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਤਿਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥੨॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਹਉ ਵਾਰੀ ਗੁਰਸਿਖ ਮੀਤ ਪਿਆਰੇ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਣਾਏ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੇ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਾਨ ਸਖਾਈ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਘੜੀ ਨਿਮਖ ਨਹੀ ਜੀਵਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਸੁਖਦਾਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਾ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਸਰਧਾ ਲਾਇ ਮਿਲਾਏ

ਹਰਿ ਆਪੇ ਆਪਿ ਸਵਾਰਿਓ ਹਉ ਵਾਰੀ ਹਉ ਵਾਰੀ ਗੁਰਸਿਖ ਮੀਤ ਪਿਆਰੇ ॥੩॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਹਰਿ ਆਪੇ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਈ ਰਾਮਾ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਹਰਿ ਆਪੇ ਮੇਲੈ ਕਰੈ ਸੁ ਹੋਈ ਰਾਮਾ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਹੋਵੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਈ ॥ ਬਹੁਤੁ ਸਿਆਣਪ ਲਇਆ ਨ ਜਾਈ ਕਰਿ ਥਾਕੇ ਸਭਿ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਨ ਨਾਨਕ ਦੇਖਿਆ ਮੈ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਹਰਿ ਆਪੇ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਈ ॥੪॥੩॥

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਹਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਹਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਮੇਲਿ ਹਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣ ਹਮ ਭਾਇਆ ਰਾਮਾ ॥ ਤਿਮਰ ਅਗਿਆਨੁ ਗਵਾਇਆ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਅੰਜਨੁ ਗੁਰਿ ਪਾਇਆ ਰਾਮਾ ॥ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪਾਇਆ ਅਗਿਆਨ ਅੰਧੇਰ ਬਿਨਾਸੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਸਾਸ ਗਿਰਾਸੇ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਤੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਲਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਹਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਮੇਲਿ ਹਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣ ਹਮ ਭਾਇਆ ॥੧॥ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਿਆਰਾ ਮੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਰਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ਰਾਮਾ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੇਵੈ ਮੇਰਾ ਅੰਤਿ ਸਖਾਈ ਰਾਮਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਅੰਤਿ ਸਖਾਈ ਗੁਰਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥ ਜਿਥੈ ਪੁਤ੍ਰੁ ਕਲਤ੍ਰੁ ਕੋਈ ਬੇਲੀ ਨਾਹੀ ਤਿਥੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਛਡਾਇਆ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਿਆਰਾ ਮੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਰਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥੨॥ ਜਿਨੀ ਦਰਸਨੁ ਜਿਨੀ ਦਰਸਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖ ਨ ਪਾਇਆ ਰਾਮਾ ॥ ਤਿਨ ਨਿਹਫਲੁ ਤਿਨ ਨਿਹਫਲੁ ਜਨਮੁ ਸਭੁ ਬ੍ਰਿਥਾ ਗਵਾਇਆ ਰਾਮਾ ॥ ਨਿਹਫਲੁ ਜਨਮੁ ਤਿਨ ਬ੍ਰਿਥਾ ਗਵਾਇਆ ਤੇ ਸਾਕਤ ਮੁਏ ਮਰਿ ਝੂਰੇ ॥ ਘਰਿ ਹੋਦੈ ਰਤਨਿ ਪਦਾਰਥਿ ਭੂਖੇ ਭਾਗਹੀਣ ਹਰਿ ਦੂਰੇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤਿਨ ਕਾ ਦਰਸੁ ਨ ਕਰੀਅਹੁ ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਧਿਆਇਆ ॥ ਜਿਨੀ ਦਰਸਨੁ ਜਿਨੀ ਦਰਸਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖ ਨ ਪਾਇਆ ॥੩॥ ਹਮ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਹਮ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਦੀਨ ਹਰਿ ਪਾਸਿ ਬੇਨੰਤੀ ਰਾਮਾ ॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਗੁਰ ਮੇਲਿ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਹਮ ਸਤਿਗੁਰ ਕਰਹ ਭਗਤੀ ਰਾਮਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਕਰਹ ਭਗਤੀ ਜਾਂ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੇ ॥ ਮੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਬੇਲੀ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪ੍ਰਾਣ ਹਮਾਰੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਸਤੀ ॥ ਹਮ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਹਮ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਦੀਨ ਹਰਿ ਪਾਸਿ ਬੇਨੰਤੀ ॥੪॥੪॥

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ਰਾਮਾ ॥ ਹਮ ਪੂਛਹ ਹਮ ਪੂਛਹ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਿ ਹਰਿ ਬਾਤਾ ਰਾਮਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਿ ਹਰਿ ਬਾਤ ਪੂਛਹ ਜਿਨਿ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਆ ॥ ਪਾਇ ਲਗਹ ਨਿਤ ਕਰਹ ਬਿਨੰਤੀ ਗੁਰਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੰਥੁ ਬਤਾਇਆ ॥ ਸੋਈ ਭਗਤੁ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਸਮਤੁ ਕਰਿ ਜਾਣੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਹਰਿ ਰਾਤਾ ॥ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥੧॥ ਸੁਣਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਣਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਸਭਿ ਬਿਨਸੇ ਹੰਉਮੈ ਪਾਪਾ ਰਾਮਾ ॥ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲਥਿਅੜੇ ਜਗਿ ਤਾਪਾ ਰਾਮਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਿਨੀ ਆਰਾਧਿਆ ਤਿਨ ਕੇ ਦੁਖ ਪਾਪ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਗਿਆਨ ਖੜਗੁ ਹਥਿ ਦੀਨਾ ਜਮਕੰਕਰ ਮਾਰਿ ਬਿਦਾਰੇ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾਰੀ ਸੁਖਦਾਤੇ ਦੁਖ ਲਾਥੇ ਪਾਪ ਸੰਤਾਪਾ ॥ ਸੁਣਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਣਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਭਿ ਬਿਨਸੇ ਹੰਉਮੈ ਪਾਪਾ ॥੨॥ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ਰਾਮਾ ॥ ਮੁਖਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁਖਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਪਿ ਸਭਿ ਰੋਗ ਗਵਾਇਆ ਰਾਮਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਪਿ ਸਭਿ ਰੋਗ ਗਵਾਇਆ ਅਰੋਗਤ ਭਏ ਸਰੀਰਾ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਹਰਿ ਲਾਗੀ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰਾ ॥ ਜਾਤਿ ਅਜਾਤਿ ਨਾਮੁ ਜਿਨ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨ ਪਰਮ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਆ ॥ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥੩॥ ਹਰਿ ਧਾਰਹੁ ਹਰਿ ਧਾਰਹੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੇਹੁ ਉਬਾਰੇ ਰਾਮਾ ॥ ਹਮ ਪਾਪੀ ਹਮ ਪਾਪੀ ਨਿਰਗੁਣ ਦੀਨ ਤੁਮ੍ਹਾਰੇ ਰਾਮਾ ॥ ਹਮ ਪਾਪੀ ਨਿਰਗੁਣ ਦੀਨ ਤੁਮ੍ਹਾਰੇ ਹਰਿ ਦਇਆਲ ਸਰਣਾਇਆ ॥ ਤੂੰ

ਖਵੰਨਿਸਭਬਖਸਿਖਵਣਤਾਹਮਪਾਥਰਤਰੇਤਰਾਇਆ॥ਸਤਿਗੁਰਭੇਟਿਆਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪਾਇਆਜਨਨਾਨਕਨਾਮਿਉਧਾਰੇ॥ਹਰਿਧਾਰਹੁਹਰਿਧਾਰਹੁਕਿਰ
ਪਾਕਰਿਕਿਰਪਾਲੇਹੁਉਬਾਰੇ॥੪॥੪॥ ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ੪ਘੋੜੀਆ॥ ਦੇਹਤੇਜਣਿਜੀਰਾਮਿਉਪਾਈਆਰਾਮ॥ਧੰਨੁਮਾਣ
ਸਜਨਮੁਪੁੰਨਿਪਾਈਆਰਾਮ॥ਮਾਣਸਜਨਮੁਵਡਪੁੰਨੇਪਾਇਆਦੇਹਸੁਕੰਚਨਚੰਗੜੀਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਰੰਗੁਚਲੂਲਾਪਾਵੈਹਰਿਹਰਿਹਰਿ
ਨਵਰੰਗੜੀਆ॥ਏਹਦੇਹਸੁਬਾਂਕੀਜਿਤੁਹਰਿਜਾਪੀਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਸੁਹਾਵੀਆ॥ਵਡਭਾਗੀਪਾਈਨਾਮੁਸਖਾਈਜਨਨਾਨਕਰਾਮਿਉਪਾਈ
ਆ॥੧॥ਦੇਹਪਾਵਉਜੀਨੁਬੁਝਿਚੰਗਾਰਾਮ॥ਚੜਿਲੰਘਾਜੀਬਿਖਮੁਭੁਇਅੰਗਾਰਾਮ॥ਬਿਖਮੁਭੁਇਅੰਗਾਅਨਤਤਰੰਗਾਗੁਰਮੁਖਿਪਾਰਲੰ
ਘਾਏ॥ਹਰਿਬੋਹਿਥਿਚੜਿਵਡਭਾਗੀਲੰਘੈਗੁਰੁਖੇਵਟੁਸਬਦਿਤਰਾਏ॥ਅਨਦਿਨੁਹਰਿਰੰਗਿਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈਹਰਿਰੰਗੀਹਰਿਰੰਗਾ॥ਜਨਨਾਨਕ
ਨਿਰਬਾਣਪਦੁਪਾਇਆਹਰਿਉਤਮੁਹਰਿਪਦੁਚੰਗਾ॥੨॥ਕੜੀਆਲੁਮੁਖੇਗੁਰਗਿਆਨੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਰਾਮ॥ਤਨਿਪ੍ਰੇਮੁਹਰਿਚਾਬਕੁਲਾ
ਇਆਰਾਮ॥ਤਨਿਪ੍ਰੇਮੁਹਰਿਹਰਿਲਾਇਚਾਬਕੁਮਨੁਜਿਣੈਗੁਰਮੁਖਿਜੀਤਿਆ॥ਅਘੜੋਘੜਾਵੈਸਬਦੁਪਾਵੈਅਪਿਉਹਰਿਰਸੁਪੀਤਿ
ਆ॥ਸੁਣਿਸ੍ਰਵਣਬਾਣੀਗੁਰਿਵਖਾਣੀਹਰਿਰੰਗੁਤੁਰੀਚੜਾਇਆ॥ਮਹਾਮਾਰਗੁਪੰਥੁਬਿਖੜਾਜਨਨਾਨਕਪਾਰਿਲੰਘਾਇਆ॥੩॥ਘੋ
ੜੀਤੇਜਣਦੇਹਿਰਾਮਿਉਪਾਈਆਰਾਮ॥ਜਿਤੁਹਰਿਪ੍ਰਭੁਜਾਪੈਸਾਧੰਨੁਤੁਖਾਈਆਰਾਮ॥ਜਿਤੁਹਰਿਪ੍ਰਭੁਜਾਪੈਸਾਧੰਨੁਸਾਬਾਸੈਧੁਰਿਪਾਇਆਕਿ
ਰਤੁਜੁੜੰਦਾ॥ਚੜਿਦੇਹੜਿਘੋੜੀਬਿਖਮੁਲਘਾਏਮਿਲੁਗੁਰਮੁਖਿਪਰਮਾਨੰਦਾ॥ਹਰਿਹਰਿਕਾਜੁਰਚਾਇਆ+ਮਿਲਿਸੰਤਜਨਾਜੰਞਆਈ॥
ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਵਰੁਪਾਇਆਮੰਗਲੁ [illegible] ਮਿਲਿਸੰਤਜਨਾਵਾਧਾਈ॥੪॥੧॥੫॥ ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ੪॥ ਦੇਹਤੇਜਨੜੀਹਰਿਨ
ਵਰੰਗੀਆਰਾਮ॥ਗੁਰਗਿਆਨੁਗੁਰੂਹਰਿਮੰਗੀਆਰਾਮ॥ਗਿਆਨਮੰਗੀਹਰਿਕਥਾਚੰਗੀਹਰਿਨਾਮੁਗਤਿਮਿਤਿਜਾਣੀਆ॥ਸਭੁਜਨ
ਮੁਸਫਲਿਉਕੀਆਕਰਤੈਹਰਿਰਾਮਨਾਮਿਵਖਾਣੀਆ॥ਹਰਿ+ਨਾਮੁਸਲਾਹਿਹਰਿਪ੍ਰਭਹਰਿਭਗਤਿਹਰਿਜਨਮੰਗੀਆ॥ਜਨੁਕਹੈਨਾ
ਨਕੁਸੁਣਹੁਸੰਤਹੁਹਰਿਭਗਤਿਗੋਵਿੰਦਚੰਗੀਆ॥੧॥ਦੇਹਕੰਚਨਜੀਨੁਸੁਵਿਨਾਰਾਮ॥ਜੜਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਰਤੰਨਾਰਾਮ॥ਜੜਿਨਾ
ਮਰਤਨੁਗੋਵਿੰਦਪਾਇਆਹਰਿਮਿਲੇਹਰਿਗੁਣਸੁਖਘਣੇ॥ਗੁਰਸਬਦੁਪਾਇਆਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆ+ਵਡਭਾਗੀਹਰਿਰੰਗਹਰਿਬਣੇ
॥ਹਰਿਮਿਲੇਸੁਆਮੀਅੰਤਰਜਾਮੀਹਰਿਨਵਤਨਹਰਿ+ਰੰਗੀਆ॥ਨਾਨਕੁਵਖਾਣੈਨਾਮੁਜਾਣੈਹਰਿਨਾਮੁਹਰਿਪ੍ਰਭਮੰਗੀਆ॥੨॥ਕ
ੜੀਆਲੁਮੁਖੇਗੁਰਿਅੰਕਸੁਪਾਇਆਰਾਮ॥ਮਨੁਮੈਗਲੁਗੁਰਸਬਦਿਵਸਿਆਇਆਰਾਮ॥ਮਨੁਵਸਗਤਿਆਇਆਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆ
ਸਾਧਨਕੰਤਿਪਿਆਰੀ॥ਅੰਤਰਿਪ੍ਰੇਮੁਲਗਾਹਰਿਸੇਤੀਘਰਿਸੋਹੈਹਰਿਪ੍ਰਭਨਾਰੀ॥ਹਰਿਰੰਗਿਰਾਤੀਸਹਜੇਮਾਤੀ [illegible] ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਪਾ
ਇਆ॥ਨਾਨਕਜਨੁਹਰਿਦਾਸੁਕਹਤੁਹੈਵਡਭਾਗੀਹਰਿਹਰਿਧਿਆਇਆ॥੩॥ਦੇਹਘੋੜੀਜੀਜਿਤੁਹਰਿਪਾਇਆਰਾਮ॥ਮਿਲਿਸਤਿ
ਗੁਰਜੀਮੰਗਲੁਗਾਇਆਰਾਮ॥ਹਰਿਗਾਇਮੰਗਲੁਰਾਮਨਾਮਾਹਰਿਸੇਵਸੇਵਕਸੇਵਕੀ॥ਪ੍ਰਭਜਾਇਪਾਵੈਰੰਗਮਹਲੀਹਰਿਰੰ
ਗੁਮਾਣੈਰੰਗਕੀ॥ਗੁਣਰਾਮਗਾਏਮਨਿਸੁਭਾਏਹਰਿਗੁਰਮਤੀਮਨਿਧਿਆਇਆ॥ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀਦੇਹਘੋੜੀਚੜਿਹ
ਰਿਪਾਇਆ॥੪॥੨॥੬॥ ੧॥੧੪॥

ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ੫ ਛੰਤਘਰੁ੪ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਰਮਿਲਿਲਧਾਜੀਰਾਮੁਪਿਆਰਾਰਾਮ॥ਇਹੁਤਨੁਮਨੁਦਿਤੜਾਵਾਰੋਵਾਰਾਰਾਮ॥ਤਨੁਮਨੁਦਿਤਾਭਵਜਲੁਜਿਤਾਚੂਕੀਕਾਂਣਿ
ਜਮਾਣੀ॥ਅਸਥਿਰੁਥੀਆਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਆਰਹਿਆਆਵਣਜਾਣੀ॥ਸੋਘਰੁਲਧਾਸਹਜਿਸਮਧਾਹਰਿਕਾਨਾਮੁਅਧਾਰੋ॥ਕਹੁ

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਧਨ

ਪੂਰੈ

ਹਰਿਹਰਿ

ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਮਾਣੇ ਰਲੀਆ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕਉ ਨਮਸਕਾਰਾ ॥੨॥ ਸੁਣਿ ਸਜਣ ਜੀ ਮੈਡੜੇ ਮੀਤਾ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਸਬਦੁ ਸਚੁ ਦੀਤਾ ਰਾਮ ॥ ਸਚੁ ਸਬ
ਦੁ ਧਿਆਇਆ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ਚੂਕੇ ਮਨਹੁ ਅੰਦੇਸਾ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਕਤਹਿ ਨ ਜਾਇਆ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੰਗਿ ਬੈਸਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਭਾਣਾ
ਸਚਾ ਮਾਣਾ ਪ੍ਰਭਿ ਹਰਿ ਧਨੁ ਸਹਜੇ ਦੀਤਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤੇਰਾ ਦਾਨੁ ਸਭਨੀ ਹੈ ਲੀਤਾ ॥੩॥ ਤਉ ਭਾਣਾ ਤਾਂ ਤ੍ਰਿਪਤਿ
ਅਘਾਏ ਰਾਮ ॥ ਮਨੁ ਥੀਆ ਠੰਢਾ ਸਭ ਤ੍ਰਿਸਨ ਬੁਝਾਏ ਰਾਮ ॥ ਮਨੁ ਥੀਆ ਠੰਢਾ ਚੂਕੀ ਡੰਝਾ ਪਾਇਆ ਬਹੁਤੁ ਖਜਾਨਾ ॥ ਸਿਖ ਸੇਵ
ਕ ਸਭਿ ਭੁੰਚਣ ਲਗੇ ਹਉ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਕੁਰਬਾਨਾ ॥ ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਖਸਮ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਬੁਝਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਸਦਾ ਸੰ
ਗਿ ਸੇਵਕੁ ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਕਰਉ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥੪॥ ਪੂਰੀ ਆਸਾ ਜੀ ਮਨਸਾ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ॥ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਣ ਜੀਉ ਸਭਿ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਰਾਮ ॥ ਸਭਿ ਗੁਣ
ਤੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਮੇਰੇ ਕਿਤੁ ਮੁਖਿ ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹੀ ॥ ਗੁਣੁ ਅਵਗੁਣੁ ਮੇਰਾ ਕਿਛੁ ਨ ਬੀਚਾਰਿਆ ਬਖਸਿ ਲੀਆ ਖਿਨ ਮਾਹੀ ॥ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ਵ
ਜੀ ਵਾਧਾਈ ਵਾਜੇ ਅਨਹਦ ਤੂਰੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੈ ਵਰੁ ਘਰਿ ਪਾਇਆ ਮੇਰੇ ਲਾਥੇ ਜੀ ਸਗਲ ਵਿਸੂਰੇ ॥੫॥੧॥
ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਕਿਆ ਸੁਣੇਦੋ ਕੂੜੁ ਵੰਞਨਿ ਪਵਣ ਝੁਲਾਰਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸੁਣੀਅਰ ਤੇ ਪਰਵਾਣੁ ਜੋ ਸੁਣੇਦੇ ਸਚੁ ਧਣੀ ॥
੧ ਛੰਤੁ ॥ ਤਿਨ ਘੋਲਿ ਘੁਮਾਈ ਜਿਨ ਪ੍ਰਭੁ ਸ੍ਰਵਣੀ ਸੁਣਿਆ ਰਾਮ ॥ ਸੇ ਸਹਜਿ ਸੁਹੇਲੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸਨਾ ਭਣਿਆ ਰਾਮ ॥
ਸੇ ਸਹਜਿ ਸੁਹੇਲੇ ਗੁਣਹ ਅਮੋਲੇ ਜਗਤ ਉਧਾਰਣ ਆਏ ॥ ਭੈ ਬੋਹਿਥ ਸਾਗਰ ਪ੍ਰਭ ਚਰਣਾ ਕੇਤੇ ਪਾਰਿ ਲਘਾਏ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ
ਰੀ ਮੇਰੈ ਠਾਕੁਰਿ ਤਿਨ ਕਾ ਲੇਖਾ ਨ ਗਣਿਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਘੋਲਿ ਘੁਮਾਈ ਜਿਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸ੍ਰਵਣੀ ਸੁਣਿਆ ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਲੋਇਣ
ਲੋਈ ਡਿਠ ਪਿਆਸ ਨ ਬੁਝੈ ਮੂ ਘਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇ ਅਖੜੀਆ ਬਿਅੰਨਿ ਜਿਨੀ ਡਿਸੰਦੋ ਮਾ ਪਿਰੀ ॥੧॥ ਛੰਤੁ ॥ ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਡਿਠਾ
ਤਿਨ ਕੁਰਬਾਣੇ ਰਾਮ ॥ ਸੇ ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਭਾਣੇ ਰਾਮ ॥ ਠਾਕੁਰਿ ਮਾਨੇ ਸੇ ਪਰਧਾਨੇ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ॥ ਹਰਿ ਰਸਹਿ ਅਘਾਏ ਸਹਜ
ਸਮਾਏ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਮਈਆ ਜਾਤੇ ॥ ਸੇਈ ਸਜਣ ਸੰਤ ਸੇ ਸੁਖੀਏ ਠਾਕੁਰ ਅਪਣੇ ਭਾਣੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਡਿਠਾ
ਤਿਨ ਕੈ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੇ ॥੨॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਦੇਹ ਅੰਧਾਰੀ ਅੰਧ ਸੁੰਞੀ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣੀਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸਫਲ ਜਨੰਮੁ ਜੈ ਘਟਿ ਵੁਠਾ ਸਚੁ
ਧਣੀ ॥੧॥ ਛੰਤੁ ॥ ਤਿਨ ਖੰਨੀਐ ਵੰਞਾ ਜਿਨ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਡੀਠਾ ਰਾਮ ॥ ਜਨ ਚਾਖਿ ਅਘਾਣੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮੀਠਾ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ
ਮਨਹਿ ਮੀਠਾ ਪ੍ਰਭੂ ਤੂਠਾ ਅਮਿਉ ਵੂਠਾ ਸੁਖ ਭਏ ॥ ਦੁਖ ਨਾਸ ਭਰਮ ਬਿਨਾਸ ਤਨ ਤੇ ਜਪਿ ਜਗਦੀਸ ਈਸਹ ਜੈ ਜਏ ॥ ਮੋਹ ਰਹਤ ਬਿਕਾਰ ਥਾਕੇ
ਪੰਚ ਤੇ ਸੰਗੁ ਤੂਟਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਖੰਨੀਐ ਵੰਞਾ ਜਿਨ ਘਟਿ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਵੂਠਾ ॥੩॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਜੋ ਲੋੜੀਦੇ ਰਾਮ ਸੇਵਕ
ਸੇਈ ਕਾਂਢਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾਣੇ ਸਤਿ ਸਾਂਈ ਸੰਤ ਨ ਬਾਹਰਾ ॥੧॥ ਛੰਤੁ ॥ ਮਿਲਿ ਜਲੁ ਜਲਹਿ ਖਟਾਨਾ ਰਾਮ ॥ ਸੰਗਿ ਜੋਤੀ
ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਨਾ ਰਾਮ ॥ ਸੰਮਾਇ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਕਰਤੇ ਆਪਿ ਆਪਹਿ ਜਾਣੀਐ ॥ ਤਹ ਸੁੰਨਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਧਿ ਲਾਗੀ ਏਕੁ ਏਕੁ ਵਖਾਣੀ
ਐ ॥ ਆਪਿ ਗੁਪਤਾ ਆਪਿ ਮੁਕਤਾ ਆਪਿ ਆਪੁ ਵਖਾਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਭ੍ਰਮ ਭੈ ਗੁਣ ਬਿਨਾਸੇ ਮਿਲਿ ਜਲੁ ਜਲਹਿ ਖਟਾਨਾ ॥੪॥੨॥
ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥਾ ਰਾਮ ॥ ਰਖੁ ਜਗਤੁ ਸਗਲ ਦੇ ਹਥਾ ਰਾਮ ॥ ਸਮਰਥ ਸ
ਰਣਾ ਜੋਗੁ ਸੁਆਮੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥ ਹਉ ਕੁਰਬਾਣੀ ਦਾਸ ਤੇਰੇ ਜਿਨੀ ਏਕੁ ਪਛਾਤਾ ॥ ਵਰਨੁ ਚਿਹਨੁ ਨ ਜਾਇ ਲਖਿ
ਆ ਕਥਨ ਤੇ ਅਕਥਾ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸੁਣਹੁ ਬਿਨਤੀ ਪ੍ਰਭ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥਾ ॥੧॥ ਏਹਿ ਜੀਅ ਤੇਰੇ ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਰਾਮ ॥ ਪ੍ਰ
ਭ ਦੂਖ ਦਰਦ ਭ੍ਰਮ ਹਰਤਾ ਰਾਮ ॥ ਭ੍ਰਮ ਦੂਖ ਦਰਦ ਨਿਵਾਰਿ ਖਿਨ ਮਹਿ ਰਖਿ ਲੇਹੁ ਦੀਨ ਦੈਆਲਾ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਆਮਿ ਸਜ

ਨਾਮੁਭਗਤਹਪਾਲਣਹਾਰਾ॥ਜੋਸਰਣਿਆਵੈਗੁਣਨਿਧਾਨਪਾਵੈਸੋਬਹੁੜਿਜਨਮਿਨਮਰਤਾ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਦਾਸੁਤੇਰਾਸਭੁ
ਜੀਅਤੇਰੇਤੂੰਕਰਤਾਰ॥੨॥ਆਠਪਹਿਰਹਰਿਧਿਆਈਐਰਾਮ॥ਮਨਇਛਿਅੜਾਫਲੁਪਾਈਐਰਾਮ॥ਮਨਇਛਪਾਈਐ
ਪ੍ਰਭੁਧਿਆਈਐਮਿਟਹਿਜਮਕੇਤ੍ਰਾਸਾ॥ਗੋਬਿੰਦੁਗਾਇਆਸਾਧਸੰਗਾਇਆਭਈਪੂਰਨਆਸਾ॥ਤਜਿਮਾਨੁਮੋਹੁਵਿ
ਕਾਰੁਸਗਲੇਪ੍ਰਭੂਕੈਮਨਿਭਾਈਐ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਦਿਨਸੁਰੈਣੀਸਦਾਹਰਿਹਰਿਧਿਆਈਐ॥੩॥ਦਰਿਵਾਜਹਿਅਨ
ਹਦਵਾਜੇਰਾਮ॥ਘਟਿਘਟਿਹਰਿਗੋਬਿੰਦਗਾਜੇਰਾਮ॥ਗੋਬਿੰਦਗਾਜੇਸਦਾਬਿਰਾਜੇਅਗਮਅਗੋਚਰੁਊਚਾ॥ਗੁਣਬੇਅੰਤਕਿ
ਛੁਕਹਣੁਨਜਾਈਕੋਇਨਸਕੈਪਹੂਚਾ॥ਆਪਿਉਪਾਏਆਪਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇਜੀਅਜੰਤਸਭਸਾਜੇ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਸੁਖੁਨਾ
ਮਿਭਗਤੀਦਰਿਵਾਜਹਿਅਨਹਦਵਾਜੇ॥੪॥੩॥ ਛੰਤਾਕਾਜੁਮਲਾ ਮ:੧॥੨॥ਮ:੩॥੬॥ਮ:੪॥੬॥
ਮ:੫॥੩॥ਜੋੜੁ ੧੭॥

ਰਾਗੁਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ੧ ਅਲਾਹਣੀਆਘਰੁ੫॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਧੰਨੁਸਿਰੰਦਾਸਚਾਪਾਤਿਸਾਹੁਜਿਨਿਜਗੁਧੰਧੈਲਾਇਆ॥ਮੁਹਲਤਿਪੁਨੀਪਾਈਭਰੀਜਾਨੀਅੜਾਘਤਿਚਲਾਇਆ॥
ਜਾਨੀਘਤਿਚਲਾਇਆਲਿਖਿਆਆਇਆਰੁੰਨੇਵੀਰਸਬਾਏ॥ਕਾਂਇਆਹੰਸਥੀਆਵੇਛੋੜਾਜਾਂਦਿਨਪੁੰਨੇਮੇਰੀਮਾ
ਏ॥ਜੇਹਾਲਿਖਿਆਤੇਹਾਪਾਇਆਜੇਹਾਪੁਰਬਿਕਮਾਇਆ॥ਧੰਨੁਸਿਰੰਦਾਸਚਾਪਾਤਿਸਾਹੁਜਿਨਿਜਗੁਧੰਧੈਲਾਇਆ॥੧॥
ਸਾਹਿਬੁਸਿਮਰਹੁਮੇਰੇਭਾਈਹੋਸਭਨਾਏਹੁਪਇਆਣਾ॥ਏਥੈਧੰਧਾਕੂੜਾਚਾਰਿਦਿਹਾਆਗੈਸਰਪਰਜਾਣਾ॥ਆਗੈਸਰਪ
ਰਜਾਣਾਜਿਉਮਿਹਮਾਣਾਕਾਹੇਗਾਰਬੁਕੀਜੈ॥ਜਿਤੁਸੇਵਿਐਦਰਗਹਸੁਖੁਪਾਈਐਨਾਮੁਤਿਸੈਕਾਲੀਜੈ॥ਆਗੈਹੁਕਮੁਨ
ਚਲੈਮੂਲੇਸਿਰਿਸਿਰਿਕਿਆਵਿਹਾਣਾ॥ਸਾਹਿਬੁਸਿਮਰਹੁਮੇਰੇਭਾਈਹੋਸਭਨਾਏਹੁਪਇਆਣਾ॥੨॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੰਮ੍ਰ
ਥਸੋਥੀਐਹੀਲੜਾਏਹੁਸੰਸਾਰੋ॥ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਰਵਿਰਹਿਆਸਾਚੜਾਸਿਰਜਣਹਾਰੋ॥ਸਾਚਾਸਿਰਜਣਹਾਰੋਅਲਖ
ਅਪਾਰੋਤਾਕਾਅੰਤੁਨਪਾਇਆ॥ਆਇਆਤਿਨਕਾਸਫਲੁਭਇਆਹੈਇਕਮਨਿਜਿਨੀਧਿਆਇਆ॥ਢਾਹੇਢਾਹਿਉਸਾ
ਰੇਆਪੇਹੁਕਮਿਸਵਾਰਣਹਾਰੋ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੰਮ੍ਰਥਸੋਥੀਐਹੀਲੜਾਏਹੁਸੰਸਾਰੋ॥੩॥ਨਾਨਕਰੁੰਨਾਬਾਬਾਜਾਣੀਐਜੇਰੋ
ਵੈਲਾਇਪਿਆਰੋ॥ਵਾਲੇਵੇਕਾਰਣਿਰੋਈਐਰੋਵਣੁਸਗਲਬਿਕਾਰੋ॥ਰੋਵਣੁਸਗਲਬਿਕਾਰੋਗਾਫਲੁਸੰਸਾਰੋਮਾਇਆ
ਬਾਬਾ
ਕਾਰਣਿਰੋਵੈ॥ਚੰਗਾਮੰਦਾਕਿਛੁਸੂਝੈਨਾਹੀਇਹੁਤਨੁਏਵੈਖੋਵੈ॥ਐਥੈਆਇਆਸਭੁਕੋਜਾਸੀਕੂੜਿਕਰਹੁਅਹੰਕਾਰੋ॥ਨਾ
ਨਕਰੁੰਨਾਬਾਬਾਜਾਣੀਐਜੇਰੋਵੈਲਾਇਪਿਆਰੋ॥੪॥੧॥ਵਡਹੰਸੁਮ:੧॥ ਆਵਹੁਮਿਲਹੁਸਹੇਲੀਹੋਸਚੜਾਨਾਮੁ
ਲਏਹਾ॥ਰੋਵਹਿਬਿਰਹਾਤਨਕਾਆਪਣਾਸਾਹਿਬੁਸੰਮਾਲੇਹਾ॥ਸਾਹਿਬੁਸੰਮਾਲਹਿਪੰਥੁਨਿਹਾਲਹਿਅਸਾਭਿਓਥੈਜਾਣਾ॥
ਜਿਸਕਾਕੀਆਤਿਨਹੀਲੀਆਹੋਆਤਿਸੈਕਾਭਾਣਾ॥ਜੋਤਿਨਿਕਰਿਪਾਇਆਸੁਆਗੈਆਇਆਅਸੀਕਿਹੁਕਮੁਕਰੇਹ
ਾ॥ਆਵਹੁਮਿਲਹੁਸਹੇਲੀਹੋਸਚੜਾਨਾਮੁਲਏਹਾ॥੧॥ਮਰਣੁਨਮੰਦਾਲੋਕਾਆਖੀਐਜੇਮਰਿਜਾਣੈਐਸਾਕੋਇ॥ਸੇ
ਵਹੁਸਾਹਿਬੁਸੰਮ੍ਰਥੁਆਪਣਾਪੰਥੁਸੁਹੇਲਾਆਗੈਹੋਇ॥ਪੰਥਿਸੁਹੇਲੈਜਾਵਹੁਤਾਂਫਲੁਪਾਵਹੁਆਗੈਮਿਲੈਵਡਾਈ॥
ਭੇਟੈਸਿਉਜਾਵਹੁਸਚਿਸਮਾਵਹੁਤਾਂਪਤਿਲੇਖੈਪਾਈ॥ਮਹਲੀਜਾਇਪਾਵਹੁਖਸਮੈਭਾਵਹੁਰੰਗਸਿਉਰਲੀਆਮਾਣੈ॥

ਨੂ

ਮਰਣੁ ਨ ਮੰਦਾ ਲੋਕਾ ਆਖੀਐ ਜੇ ਕੋਈ ਮਰਿ ਜਾਣੈ ॥ ੧ ॥ ਮਰਣੁ ਮੁਣਸਾ ਸੂਰਿਆ ਹਕੁ ਹੈ ਜੋ ਹੋਇ ਮਰਨਿ ਪਰਵਾਣੋ ॥ ਸੂਰੇ ਸੇਈ ਅਗੈ
ਆਖੀਅਹਿ ਦਰਗਹ ਪਾਵਹਿ ਮਾਣੋ ॥ ਦਰਗਹ ਮਾਣੁ ਪਾਵਹਿ ਪਤਿ ਸਿਉ ਜਾਵਹਿ ਅਗੈ ਦੂਖੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਕਰਿ ਏਕੁ ਧਿ
ਆਵਹਿ ਤਾ ਫਲੁ ਪਾਵਹਿ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਭਉ ਭਾਗੈ ॥ ਊਚਾ ਨਹੀ ਕਹਣਾ ਮਨ ਮਹਿ ਰਹਣਾ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਜਾਣੋ ॥ ਮਰਣੁ ਮੁਣਸਾ
ਸੂਰਿਆ ਹਕੁ ਹੈ ਜੋ ਹੋਇ ਮਰਹਿ ਪਰਵਾਣੋ ॥ ੨ ॥ ਨਾਨਕ ਕਿਸ ਨੋ ਬਾਬਾ ਰੋਈਐ ਬਾਜੀ ਹੈ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੋ ॥ ਕੀਤਾ ਵੇਖੈ ਸਾਹਿਬੁ ਆਪ
ਣਾ ਕੁਦਰਤਿ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੋ ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਬੀਚਾਰੇ ਧਾਰਣ ਧਾਰੇ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਸੋ ਜਾਣੈ ॥ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਆਪੇ ਬੂਝੈ ਆਪੇ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾ
ਣੈ ॥ ਜਿਨਿ ਕਿਛੁ ਕੀਆ ਸੋਈ ਜਾਣੈ ਤਾ ਕਾ ਰੂਪੁ ਅਪਾਰੋ ॥ ਨਾਨਕ ਕਿਸ ਨੋ ਬਾਬਾ ਰੋਈਐ ਬਾਜੀ ਹੈ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੋ ॥ ੩ ॥ ੨ ॥

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਦਖਣੀ ॥ ਸਚੁ ਸਿਰੰਦਾ ਸਚਾ ਜਾਣੀਐ ਸਚੜਾ ਪਰਵਦਿਗਾਰੋ ॥ ਜਿਨਿ ਆਪੀਨੈ ਆ
ਪੁ ਸਾਜਿਆ ਸਚੜਾ ਅਲਖ ਅਪਾਰੋ ॥ ਦੁਇ ਪੁੜ ਜੋੜਿ ਵਿਛੋੜਿਅਨੁ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਘੋਰੁ ਅੰਧਾਰੋ ॥ ਸੂਰਜੁ ਚੰਦੁ ਸਿਰਜਿ
ਅਨੁ ਅਹਿਨਿਸਿ ਚਲਤੁ ਵੀਚਾਰੋ ॥ ਸਚੜਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਤੂ ਸਚੜਾ ਦੇਹਿ ਪਿਆਰੋ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਧੁ ਸਿਰਜੀ ਮੇਦਨੀ ਦੁ
ਖੁ ਸੁਖੁ ਦੇਵਣਹਾਰੋ ॥ ਨਾਰੀ ਪੁਰਖ ਸਿਰਜਿਐ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਪਿਆਰੋ ॥ ਖਾਣੀ ਬਾਣੀ ਤੇਰੀਆ ਦੇਹਿ ਜੀਆ ਆ
ਧਾਰੋ ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਤਖਤੁ ਰਚਾਇਆ ਸਚਿ ਨਿਬੇੜਣਹਾਰੋ ॥ ੨ ॥ ਆਵਾ ਗਵਣੁ ਸਿਰਜਿਆ ਤੂ ਥਿਰੁ ਕਰਣੈਹਾਰੋ ॥ ਜੰਮ
ਣੁ ਮਰਣਾ ਆਇ ਗਇਆ ਬਧਿਕੁ ਜੀਉ ਬਿਕਾਰੋ ॥ ਭੂਡੜੈ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਬੂਡੜੈ ਕਿਆ ਤਿਸੁ ਚਾਰੋ ॥ ਗੁਣ ਛੋ
ਡਿ ਬਿਖੁ ਲਦਿਆ ਅਵਗੁਣ ਕਾ ਵਣਜਾਰੋ ॥ ੩ ॥ ਸਦੜੇ ਆਏ ਤਿਨਾ ਜਾਨੀਆ ਹੁਕਮਿ ਸਚੇ ਕਰਤਾਰੋ ॥ ਨਾਰੀ ਪੁਰਖ
ਵਿਛੁੰਨਿਆ ਵਿਛੁੜਿਆ ਮੇਲਣਹਾਰੋ ॥ ਰੂਪੁ ਨ ਜਾਣੈ ਸੋਹਣੀਐ ਹੁਕਮਿ ਬਧੀ ਸਿਰਿ ਕਾਰੋ ॥ ਬਾਲਕ ਬਿਰਧ ਨ ਜਾ
ਣਨੀ ਤੋੜਨਿ ਹੇਤੁ ਪਿਆਰੋ ॥ ੪ ॥ ਨਉ ਦਰ ਠਾਕੇ ਹੁਕਮਿ ਸਚੈ ਹੰਸੁ ਗਇਆ ਗੈਣਾਰੇ ॥ ਸਾ ਧਨ ਛੁਟੀ ਮੁਠੀ ਵਿਧਣੀਆ ਮਿਰਤਕੜ
ਾ ਨੁ ਮਾਰੇ ॥ ਸੁਰਤਿ ਮੁਈ ਮਰੁ ਮਾਈਏ ਮਹਲ ਰੁੰਨੀ ਦਰ ਬਾਰੇ ॥ ਰੋਵਹੁ ਕੰਤ ਮਹੇਲੀਹੋ ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਸਾਰੇ ॥ ੫ ॥ ਜਲਿ ਮਲਿ ਜਾਨੀ ਨਾਵਾਲਿ
ਆ ਕਪੜਿ ਪਟਿ ਅੰਬਾਰੇ ॥ ਵਾਜੇ ਵਜੇ ਸਚੀ ਬਾਣੀਆ ਪੰਚ ਮੁਏ ਮਨੁ ਮਾਰੇ ॥ ਜਾਨੀ ਵਿਛੁੰਨੇ ਮੇਰਾ ਮਰਣੁ ਭਇਆ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਸੰਸਾਰੇ
॥ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਸੁ ਜਾਣੀਐ ਪਿਰ ਸਚੜੈ ਹੇਤਿ ਪਿਆਰੇ ॥ ੬ ॥ ਤੁਸੀ ਰੋਵਹੁ ਰੋਵਣ ਆਈਹੋ ਝੂਠਿ ਮੁਠੀ ਸੰਸਾਰੇ ॥ ਹਉ ਮੁਠੜੀ ਧੰਧੈ ਧਾਵ
ਣੀਆ ਪਿਰਿ ਛੋਡਿਅੜੀ ਵਿਧਣਕਾਰੇ ॥ ਘਰਿ ਘਰਿ ਕੰਤੁ ਮਹੇਲੀਆ ਰੂੜੈ ਹੇਤਿ ਪਿਆਰੇ ॥ ਮੈ ਪਿਰੁ ਸਚੁ ਸਲਾਹਣਾ ਹਉ ਰਹਸਿਅੜੀ ਨਾਮ
ਭਤਾਰੇ ॥ ੭ ॥ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਵੇਸੁ ਪਲਟਿਆ ਸਾ ਧਨ ਸਚੁ ਸੀਗਾਰੋ ॥ ਆਵਹੁ ਮਿਲਹੁ ਸਹੇਲੀਹੋ ਸਿਮਰਹੁ ਸਿਰਜਣਹਾਰੋ ॥ ਬਈਅ
ਰਿ ਨਾਮਿ ਸੁਹਾਗਣੀ ਸਚੁ ਸਵਾਰਣਹਾਰੋ ॥ ਗਾਵਹੁ ਗੀਤੁ ਨ ਬਿਰਹੜਾ ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰੋ ॥ ੮ ॥ ੩ ॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥
ਜਿਨਿ ਜਗੁ ਸਿਰਜਿ ਸਮਾਇਆ ਸੋ ਸਾਹਿਬੁ ਕੁਦਰਤਿ ਜਾਣੋਵਾ ॥ ਸਚੜਾ ਦੂਰਿ ਨ ਭਾਲੀਐ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੋਵਾ ॥ ਸਚੁ ਸਬਦੁ
ਪਛਾਣਹੁ ਦੂਰਿ ਨ ਜਾਣਹੁ ਜਿਨਿ ਏਹ ਰਚਨਾ ਰਾਚੀ ॥ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਤਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪਿੜ ਕਾਚੀ ॥ ਜਿਨਿ ਥਾਪੀ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ਸੋ
ਈ ਕਿਆ ਕੋ ਕਹੈ ਵਖਾਣੋ ॥ ਜਿਨਿ ਜਗੁ ਥਾਪਿ ਵਤਾਇਆ ਜਾਲੋ ਸੋ ਸਾਹਿਬੁ ਪਰਵਾਣੋ ॥ ੧ ॥ ਬਾਬਾ ਆਇਆ ਹੈ ਉਠਿ ਚਲਣਾ ਅਧ
ਪੰਧੈ ਹੈ ਸੰਸਾਰੋਵਾ ॥ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਸਚੜੈ ਲਿਖਿਆ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਪੁਰਬਿ ਵੀਚਾਰੋਵਾ ॥ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਦੀਆ ਜੇਹਾ ਕੀਆ ਸੋ ਨਿਬਹੈ ਜੀਆ ਨਾ
ਲੇ ॥ ਜੇਹੇ ਕਰਮ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾ ਦੂਜੀ ਕਾਰ ਨ ਭਾਲੇ ॥ ਆਪਿ ਨਿਰਾਲਮੁ ਧੰਧੈ ਬਾਧੀ ਕਰਿ ਹੁਕਮੁ ਛਡਾਵਣਹਾਰੋ ॥ ਅਜੁ ਕਲਿ ਕਰਦਿਆ

ਸਾਚੀ

ਅੰਙਨੜੇ ਬਾਰੇ
ਝੂਠ

ਹੈ

ਹਉ

ਕਾਲੁ ਵਿਆਪੈ ਜੂਠੇ ਕਾਇਆ ਵਿਕਾਰੋ ॥੩॥ ਜਮੁ ਮਾਰਗਿ ਪੰਥੁ ਨ ਸੁਝਈ ਉਝੜੁ ਅੰਧ ਗੁਬਾਰੋ ਵਾ ॥ ਨਾ ਜਲੁ ਲੇਫ ਤੁਲਾਈਆ ਨਾ ਭੋਜਨ ਪਰਕਾਰੋ ਵਾ ॥ ੧੯੫
ਭੋਜਨ ਭਾਉ ਨ ਠੰਢਾ ਪਾਣੀ ਨਾ ਕਾਪੜੁ ਸੀਗਾਰੋ ॥ ਗਲਿ ਸੰਗਲੁ ਸਿਰਿ ਮਾਰੇ ਊਭੌ ਨਾਹੀ ਦੀਸੈ ਘਰ ਬਾਰੋ ॥ ਇਬ ਕੇ ਰਾਹੇ ਜੰਮਨਿ ਨਾਹੀ ਪਛੁ-
ਤਾਣੇ ਸਿਰਿ ਭਾਰੋ ॥ ਬਿਨੁ ਸਾਚੇ ਕੋ ਬੇਲੀ ਨਾਹੀ ਸਾਚਾ ਏਹੁ ਬੀਚਾਰੋ ॥੪॥ ਬਾਬਾ ਰੋਵਹਿ ਰਵਹਿ ਸੁ ਜਾਣੀਅਹਿ ਮਿਲਿ ਰੋਵੈ ਗੁਣ ਸਾਰੇਵਾ ॥ ਰੋਵੈ
ਮਾਇਆ ਮੁਠੜੀ ਧੰਧੜਾ ਰੋਵਣਹਾਰੇਵਾ ॥ ਧੰਧਾ ਰੋਵੈ ਮੈਲੁ ਨ ਧੋਵੈ ਸੁਪਨੰਤਰੁ ਸੰਸਾਰੋ ॥ ਜਿਉ ਬਾਜੀਗਰੁ ਭਰਮੈ ਭੂਲੈ ਝੂਠਿ ਮੁਠੀ ਅਹੰ-
ਕਾਰੋ ॥ ਆਪੇ ਮਾਰਗਿ ਪਾਵਣਹਾਰਾ ਆਪੇ ਕਰਮ ਕਮਾਏ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਰਾਖੇ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥੫॥੪॥
ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਬਾਬਾ ਆਇਆ ਹੈ ਉਠਿ ਚਲਣਾ ਇਹੁ ਜਗੁ ਝੂਠੁ ਪਸਾਰੋਵਾ ॥ ਸਚਾ ਘਰੁ ਸਚੜੈ ਸੇਵੀਐ ਸਚੁ ਖਰਾ ਸਚਿਆਰੋਵਾ ॥
ਕੂੜਿ ਲਬਿ ਜਾਂ ਥਾਇ ਨ ਪਾਸੀ ਅਗੈ ਲਹੈ ਨ ਠਾਓ ॥ ਅੰਤਰਿ ਆਉ ਨ ਬੈਸਹੁ ਕਹੀਐ ਜਿਉ ਸੁੰਞੈ ਘਰਿ ਕਾਓ ॥ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣੁ ਵਡਾ ਵੇਛੋੜਾ
ਬਿਨਸੈ ਜਗੁ ਸਬਾਏ ॥ ਲਬਿ ਧੰਧੈ ਮਾਇਆ ਜਗਤੁ ਭੁਲਾਇਆ ਕਾਲੁ ਖੜਾ ਰੂਆਏ ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਆਵਹੁ ਭਾਈਹੋ ਗਲਿ ਮਿਲਹ
ਮਿਲਿ ਮਿਲਿ ਦੇਹ ਆਸੀਸਾ ਹੇ ॥ ਬਾਬਾ ਸਚੜਾ ਮੇਲੁ ਨ ਚੁਕਈ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕੀਆ ਦੇਹ ਅਸੀਸਾ ਹੇ ॥ ਆਸੀਸਾ ਦੇਵਹੋ ਭਗਤਿ ਕਰੇਵਹੋ ਮਿ-
ਲਿਆ ਕਾ ਕਿਆ ਮੇਲੋ ॥ ਇਕਿ ਭੂਲੇ ਨਾਵਹੁ ਥੇਹਹੁ ਥਾਵਹੁ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਚੁ ਖੇਲੋ ॥ ਜਮ ਮਾਰਗਿ ਨਹੀ ਜਾਣਾ ਸਬਦਿ ਸਮਾਣਾ ਜੁਗਿ ਜੁ- ਦਿ
ਗਿ ਸਾਚੈ ਵੇਸੇ ॥ ਸਾਜਨ ਸੈਣ ਮਿਲਹੁ ਸੰਜੋਗੀ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਖੋਲੇ ਫਾਸੇ ॥੨॥ ਬਾਬਾ ਨਾਂਗੜਾ ਆਇਆ ਜਗ ਮਹਿ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਲੇਖੁ
ਲਿਖਾਇਆ ॥ ਲਿਖਿਅੜਾ ਸਾਹਾ ਨਾ ਟਲੈ ਜੇਹੜਾ ਪੁਰਬਿ ਕਮਾਇਆ ॥ ਬਹਿ ਸਾਚੈ ਲਿਖਿਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਿਖਿਆ ਜਿਤੁ ਲਾਇ-
ਆ ਤਿਤੁ ਲਾਗਾ ॥ ਕਾਮਣਿਆਰੀ ਕਾਮਣ ਪਾਏ ਬਹੁ ਰੰਗੀ ਗਲਿ ਤਾਗਾ ॥ ਹੋਛੀ ਮਤਿ ਭਇਆ ਮਨੁ ਹੋਛਾ ਗੁੜੁ ਸਾ ਮਖੀ ਖਾਇਆ ॥
ਨਾ ਮਰਜਾਦੁ ਆਇਆ ਕਲਿ ਭੀਤਰਿ ਨਾਂਗੋ ਬੰਧਿ ਚਲਾਇਆ ॥੩॥ ਬਾਬਾ ਰੋਵਹੁ ਜੇ ਕਿਸੈ ਰੋਵਣਾ ਜਾਨੀਅੜਾ ਬੰਧਿ ਪਠਾਇਆ ਹੈ ॥
ਲਿਖਿਅੜਾ ਲੇਖੁ ਨ ਮੇਟੀਐ ਦਰਿ ਹਾਕਾਰੜਾ ਆਇਆ ਹੈ ॥ ਹਾਕਾਰਾ ਆਇਆ ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਇਆ ਰੁੰਨੇ ਰੋਵਣਹਾਰੇ ॥ ਪੁਤ ਭਾ-
ਈ ਭਾਤੀਜੇ ਰੋਵਹਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਅਤਿ ਪਿਆਰੇ ॥ ਭੈ ਰੋਵੈ ਗੁਣ ਸਾਰਿ ਸਮਾਲੇ ਕੋ ਮਰੈ ਨ ਮੁਇਆ ਨਾਲੇ ॥ ਨਾਨਕ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਜਾਣ ਸਿਜਾ-
ਣਾ ਰੋਵਹਿ ਸਚੁ ਸਮਾਲੇ ॥੪॥੫॥

ਅਲਾਹਣੀਆ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਪ੍ਰਭੁ ਸਚੜਾ ਹਰਿ ਸਾਲਾਹੀਐ ਕਾਰਜੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਕਰਣੈ ਜੋਗੁ ॥ ਸਾ ਧਨ ਰੰਡ ਨ ਕਬਹੂੰ ਬੈਸਈ ਨਾ ਕਦੇ ਹੋਵੈ ਸੋਗੁ ॥ ਨਾ ਕਦੇ ਹੋਵੈ ਸੋ-
ਗੁ ਅਨਦਿਨੁ ਰਸ ਭੋਗ ਸਾ ਧਨ ਮਹਲਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਜਿਨਿ ਪ੍ਰਿਉ ਜਾਤਾ ਕਰਮ ਬਿਧਾਤਾ ਬੋਲੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ॥ ਗੁਣਵੰਤੀਆ ਗੁਣ ਸਾ-
ਰਹਿ ਅਪਣੇ ਕੰਤ ਸਮਾਲਹਿ ਨਾ ਕਦੇ ਲਗੈ ਵਿਜੋਗੋ ॥ ਸਚੜਾ ਪਿਰੁ ਸਾਲਾਹੀਐ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਕਰਣੈ ਜੋਗੋ ॥੧॥ ਸਚੜਾ ਸਾ-
ਹਿਬੁ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੀਐ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਏ ॥ ਸਾ ਧਨ ਪ੍ਰਿਅ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰਤੀ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ਫਿ-
ਰਿ ਕਾਲੁ ਨ ਖਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ॥ ਕਾਮਣਿ ਇਛ ਪੁੰਨੀ ਅੰਤਰਿ ਭਿੰਨੀ ਮਿਲਿਆ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ॥ ਸਬਦ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਜੋ-
ਬਨਿ ਮਾਤੀ ਪਿਰ ਕੈ ਅੰਕਿ ਸਮਾਏ ॥ ਸਚੜਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੀਐ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਏ ॥੨॥ ਜਿਨੀ ਆਪਣਾ ਕੰਤੁ ਪਛਾ-
ਣਿਆ ਤਿਨ ਪੂਛਉ ਸੰਤਾ ਜਾਏ ॥ ਆਪੁ ਛੋਡਿ ਸੇਵਾ ਕਰੀ ਪਿਰੁ ਸਚੜਾ ਮਿਲੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥ ਪਿਰੁ ਸਚੜਾ ਮਿਲੈ ਆਏ ਸਾਚੁ ਕ-
ਮਾਏ ਸਾਚਿ ਸਬਦਿ ਧਨ ਰਾਤੀ ॥ ਕਦੇ ਨ ਰਾਂਡ ਸਦਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ਅੰਤਰਿ ਸਹਜ ਸਮਾਧੀ ॥ ਪਿਰੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ਵੇਖੁ ਹਦੂਰੇ ਰੰਗੁ ਮਾਣੇ
ਹਉ

ਸਚਿ ਸਮਾਏ ॥ ਜਿਨੀ ਆਪਣਾ ਕੰਤੁ ਪਛਾਣਿਆ ਹਉ ਤਿਨ ਪੂਛਉ ਸੰਤਾ ਜਾਏ ॥੩॥ ਪਿਰਹੁ ਵਿਛੁੰਨੀਆ ਭੀ ਮਿਲਹ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਲਾਗਹ ਸਾਚੇ ਪਾਏ ॥ ਸਤਿ
ਗੁਰੁ ਸਦਾ ਦਇਆਲੁ ਹੈ ਅਵਗੁਣ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥ ਅਉਗੁਣ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਗਵਾਏ ਸਚੇ ਹੀ ਸਚਿ ਰਾਤੀ ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇ
ਆ ਹਉਮੈ ਗਈ ਭਰਾਤੀ ॥ ਪਿਰੁ ਨਿਰਮਾਇਲੁ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਪਿਰਹੁ ਵਿਛੁੰਨੀਆ ਭੀ ਮਿਲਹ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਲਾਗਹ ਸਾਚੇ ਪਾਏ ॥
੪॥੧॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸੁਣਿਅਹੁ ਕੰਤ ਮਹੇਲੀਹੋ ਪਿਰੁ ਸੇਵਿਹੁ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਅਵਗਣਵੰਤੀ ਪਿਰੁ ਨ ਜਾਣਈ ਮੁਠੀ ਰੋਵੈ ਕੰਤ ਵਿਸਾਰਿ ॥
ਰੋਵੈ ਕੰਤ ਸਮਾਲਿ ਸਦਾ ਗੁਣ ਸਾਰਿ ਨਾ ਪਿਰੁ ਮਰੈ ਨ ਜਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ਸਾਚੈ ਪ੍ਰੇਮਿ ਸਮਾਏ ॥ ਜਿਨਿ ਅਪਣਾ ਪਿਰੁ ਨਹੀ ਜਾਤਾ ਕਰ
ਮ ਬਿਧਾਤਾ ਕੂੜਿ ਮੁਠੀ ਕੂੜਿਆਰੇ ॥ ਸੁਣਿਅਹੁ ਕੰਤ ਮਹੇਲੀਹੋ ਪਿਰੁ ਸੇਵਿਹੁ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੇ ॥੧॥ ਸਭੁ ਜਗੁ ਆਪਿ ਉਪਾਇਓਨੁ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਸੰ
ਸਾਰਾ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਖੁਆਇਅਨੁ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਵਾਰੋ ਵਾਰਾ ॥ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਵਾਰੋ ਵਾਰਾ ਵਧਹਿ ਬਿਕਾਰਾ ਗਿਆਨ ਵਿਹੂਣੀ ਮੂਠੀ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਪਿਰੁ ਨ
ਪਾਇਓ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਓ ਰੋਵੈ ਅਵਗੁਣਿਆਰੀ ਝੂਠੀ ॥ ਪਿਰੁ ਜਗਜੀਵਨੁ ਕਿਸ ਨੋ ਰੋਈਐ ਰੋਵੈ ਕੰਤੁ ਵਿਸਾਰੇ ॥ ਸਭੁ ਜਗੁ ਆਪਿ ਉਪਾਇਓਨੁ ਆ
ਵਣੁ ਜਾਣੁ ਸੰਸਾਰੇ ॥੨॥ ਸੋ ਪਿਰੁ ਸਚਾ ਸਦ ਹੀ ਸਾਚਾ ਹੈ ਨਾ ਓਹੁ ਮਰੈ ਨ ਜਾਏ ॥ ਭੂਲੀ ਫਿਰੈ ਧਨ ਇਆਣੀਆ ਰੰਡ ਬੈਠੀ ਦੂਜੈ ਭਾਏ ॥ ਰੰਡ ਬੈਠੀ ਦੂਜੈ
ਭਾਇ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ਆਵ ਘਟੈ ਤਨੁ ਛੀਜੈ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਆਇਆ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਸੀ ਦੁਖੁ ਲਾਗਾ ਭਾਇ ਦੂਜੈ ॥ ਜਮਕਾਲੁ ਨ ਸੂਝੈ ਮਾਇਆ ਜ
ਗਿ ਲੂਝੈ ਲਬਿ ਲੋਭਿ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ ਸੋ ਪਿਰੁ ਸਾਚਾ ਸਦ ਹੀ ਸਾਚਾ ਨਾ ਓਹੁ ਮਰੈ ਨ ਜਾਏ ॥੩॥ ਇਕਿ ਰੋਵਹਿ ਪਿਰਹਿ ਵਿਛੁੰਨੀਆ ਅੰਧੀ ਨ ਜਾਣੈ ਪਿਰੁ ਨਾ
ਲੇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਾਚਾ ਪਿਰੁ ਮਿਲੈ ਅੰਤਰਿ ਸਦਾ ਸਮਾਲੇ ॥ ਪਿਰੁ ਅੰਤਰਿ ਸਮਾਲੇ ਸਦਾ ਹੈ ਨਾਲੇ ਮਨਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਦੂਰੇ ॥ ਇਹੁ ਤਨੁ ਰੁਲੈ ਰੁਲਾਇਆ ਕਾਂਮ
ਨ ਆਇਆ ਜਿਨਿ ਖਸਮੁ ਨ ਜਾਤਾ ਹਦੂਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾ ਧਨ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਈ ਪਿਰੁ ਅੰਤਰਿ ਸਦਾ ਸਮਾਲੇ ॥ ਇਕਿ ਰੋਵਹਿ ਪਿਰਹਿ ਵਿਛੁੰਨੀਆ ਅੰਧੀ ਨ
ਜਾਣੈ ਪਿਰੁ ਹੈ ਨਾਲੇ ॥੪॥੨॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਰੋਵਹਿ ਪਿਰਹਿ ਵਿਛੁੰਨੀਆ ਮੈ ਪਿਰੁ ਸਚੜਾ ਹੈ ਸਦਾ ਨਾਲੇ ॥ ਜਿਨੀ ਚਲਣੁ ਸਹੀ ਜਾਣਿਆ
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲੇ ॥ ਸਦਾ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੈ ਨਾਲੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸਬਦੇ ਕਾਲੁ ਮਾਰਿ ਸਚੁ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ਫਿਰਿ
ਆਵਣ ਜਾਣੁ ਨ ਹੋਇਆ ॥ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੀ ਨਾਈ ਵੇਖੈ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੇ ॥ ਰੋਵਹਿ ਪਿਰਹੁ ਵਿਛੁੰਨੀਆ ਮੈ ਪਿਰੁ ਸਚੜਾ ਹੈ ਸਦਾ ਨਾਲੇ ॥
੧॥ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਭ ਦੂ ਊਚਾ ਹੈ ਕਿਵ ਮਿਲਾਂ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪਿਆਰੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੇਲੀ ਤਾਂ ਸਹਜਿ ਮਿਲੀ ਪਿਰੁ ਰਾਖਿਆ ਉਰ ਧਾਰੇ ॥ ਸਦਾ ਉਰ ਧਾ
ਰੇ ਨੇਹੁ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਪਿਰੁ ਦਿਸੈ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਕਾ ਕਚਾ ਚੋਲਾ ਤਿਤੁ ਪੈਧੈ ਪਗੁ ਖਿਸੈ ॥ ਪਿਰ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਸੋ ਸਚਾ ਚੋਲਾ ਤਿਤੁ ਪੈਧੈ ਤਿ
ਖਾ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਭ ਦੂ ਊਚਾ ਹੈ ਕਿਉ ਮਿਲਾ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪਿਆਰੇ ॥੨॥ ਮੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸਚੁ ਪਛਾਣਿਆ ਹੋਰ ਭੂਲੀ ਅਵਗਣਿਆਰੇ ॥ ਮੈ ਸਦਾ
ਰਾਵੇ ਪਿਰੁ ਆਪਣਾ ਸਚੜੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਨਾਰੇ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਪਾਇਆ ॥ ਅੰਤਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਸਹਜੇ
ਮਾਤੀ ਗਇਆ ਦੁਸਮਨੁ ਦੂਖੁ ਸਬਾਇਆ ॥ ਅਪਨੇ ਗੁਰ ਕਉ ਤਨੁ ਮਨੁ ਦੀਜੈ ਤਾ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਮੈ ਪਿਰੁ ਸਚੁ ਪਛਾਣਿਆ ਹੋਰ
ਭੂਲੀ ਅਵਗਣਿਆਰੇ ॥੩॥ ਸਚੜੈ ਆਪਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਘੋਰ ਅੰਧਾਰੋ ॥ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ਆਪਿ ਮਿਲੈ ਆਪੇ ਦੇਇ ਪਿਆਰੋ ॥
ਆਪੇ ਦੇਇ ਪਿਆਰੋ ਸਹਜਿ ਵਾਪਾਰੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰੇ ॥ ਧਨੁ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਆ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਸਚਿਆਰੋ ॥ ਗਿਆਨਿ ਰ
ਤਨਿ ਘਟਿ ਚਾਨਣੁ ਹੋਆ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਪਿਆਰੋ ॥ ਸਚੜੈ ਆਪਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਘੋਰ ਅੰਧਾਰੋ ॥੪॥੩॥ ੮॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩
ਇਹੁ ਸਰੀਰੁ ਜਜਰੀ ਹੈ ਇਸ ਨੋ ਜਰੁ ਪਹੁਚੈ ਆਏ ॥ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਹੋਰੁ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਆਵੈ ਜਾਏ ॥ ਹੋਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਆਵਹਿ ਜਾਵਹਿ ਅੰਤਿ
ਗਏ ਪਛੁਤਾਵਹਿ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸੁਖੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਐਥੈ ਕਮਾਵੈ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਵੈ ਮਨਮੁਖਿ ਹੈ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥ ਜਮਪੁਰਿ ਘੋਰ ਅੰਧਾਰੁ ਮਹਾ ਗੁਬਾਰੁ ਨਾ ਤਿਥੈ ਭੈਣ ਨ ਭਾਈ ॥

ਇਹੁ ਸਰੀਰੁ ਜਜਰੀ ਹੈ ਇਸ ਨੋ ਜਰੁ ਪਹੁਚੈ ਆਏ ॥੧॥ ਕਾਇਆ ਕੰਚਨੁ ਤਾ ਥੀਐ ਜਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਲਏ ਮਿਲਾਏ ॥ ਭ੍ਰਮੁ ਮਾਇਆ ਵਿਚਹੁ ਕਟੀਐ ਸਚੜੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ ॥
ਸਬਦੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਵਿਚਹੁ ਹਉਮੈ ਜਾਏ ॥ ਜਿਨੀ ਪੁਰਖੀ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ
ਲਾਇਆ ਤਿਨ ਕੈ ਹਉ ਲਾਗਉ ਪਾਏ ॥ ਕਾਂਇਆ ਕੰਚਨੁ ਤਾ ਥੀਐ ਜਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਲਏ ਮਿਲਾਏ ॥੨॥ ਸੋ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਲਾਹੀਐ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੇਇ ਬੁਝਾਏ ॥
ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣੀਆ ਕਿਆ ਮੁਹੁ ਦੇਸਨਿ ਆਗੈ ਜਾਏ ॥ ਕਿਆ ਦੇਨਿ ਮੁਹੁ ਜਾਏ ਅਵਗੁਣਿ ਪਛੁਤਾਏ ਦੁਖੋ ਦੁਖੁ ਕਮਾਏ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੀ
ਆ ਸੇ ਰੰਗਿ ਚਲੂਲਾ ਪਿਰ ਕੈ ਅੰਕਿ ਸਮਾਏ ॥ ਤਿਸੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਸੂਝਈ ਕਿਸੁ ਆਗੈ ਕਹੀਐ ਜਾਏ ॥ ਸੋ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਲਾਹੀਐ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੇਇ ਬੁ
ਝਾਏ ॥੩॥ ਜਿਨੀ ਸਚੜਾ ਸਚੁ ਸਲਾਹਿਆ ਹਉ ਤਿਨ ਲਾਗਉ ਪਾਏ ॥ ਸੇ ਜਨ ਸਚੇ ਨਿਰਮਲੇ ਤਿਨ ਮਿਲਿਆ ਮਲੁ ਸਭ ਜਾਏ ॥ ਤਿਨ ਮਿਲਿਆ ਮ
ਲੁ ਸਭ ਜਾਏ ਸਚੈ ਸਰਿ ਨਾਏ ਸਚੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਬੁਝਾਏ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਰੰਗਿ ਰਾ
ਤੇ ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਸਮਾਏ ॥ ਜਿਨੀ ਸਚੜਾ ਸਚੁ ਧਿਆਇਆ ਹਉ ਤਿਨ ਕੈ ਲਾਗਉ ਪਾਏ ॥੪॥੪॥ ਮਃ ੧ ॥੧॥ ਪਾ ॥ ਮਃ ੩ ॥੪॥ ਜੋੜੁ ੫ ॥

ਵਡਹੰਸ ਕੀ ਵਾਰ ਸਲੋਕਾ ਨਾਲਿ ਮਹਲਾ ੪ ਲਲਾ ਬਹਲੀਮਾ ਕੀ ਧੁਨੀ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਵਡ ਹੰਸ ਹੈ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥ ਸਚੁ ਸੰਗ੍ਰਹਹਿ ਸਦ ਸਚਿ ਰਹਹਿ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਪਿਆਰਿ ॥ ਸਦਾ ਨਿਰਮਲ ਮੈਲੁ ਨ ਲਗਈ
ਨਦਰਿ ਕੀਤੀ ਕਰਤਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਹਉ ਤਿਨ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਜੋ ਅਨਦਿਨੁ ਜਪਹਿ ਮੁਰਾਰਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਮੈ ਜਾਨਿਆ ਵਡ ਹੰਸੁ ਹੈ ਤਾ ਮੈ ਕੀਆ ਸੰਗੁ ॥
ਜੇ ਜਾਣਾ ਬਗੁ ਬਪੁੜਾ ਤ ਜਨਮਿ ਨ ਦੇਦੀ ਅੰਗੁ ॥੨॥ ਮਃ ੩ ॥ ਹੰਸਾ ਵੇਖਿ ਤਰੰਦਿਆ ਬਗਾਂ ਭਿ ਆਇਆ ਚਾਉ ॥ ਡੁਬਿ ਮੁਏ ਬਗ ਬਪੁੜੇ ਸਿਰੁ
ਤਲਿ ਉਪਰਿ ਪਾਉ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਹੀ ਆਪਿ ਆਪਿ ਹੈ ਆਪਿ ਕਾਰਣੁ ਕੀਆ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਹੈ ਕੋ ਅਵਰੁ ਨ ਬੀਆ ॥ ਤੂ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸ
ਮਰਥੁ ਹੈ ਤੂ ਕਰਹਿ ਸੁ ਥੀਆ ॥ ਤੂ ਅਣਮੰਗਿਆ ਦਾਨੁ ਦੇਵਣਾ ਸਭਨਾਹਾ ਜੀਆ ॥ ਸਭਿ ਆਖਹੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਜਿਨਿ ਦਾਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੁਖਿ
ਦੀਆ ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਭੈ ਵਿਚਿ ਸਭੁ ਆਕਾਰੁ ਹੈ ਨਿਰਭਉ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸੋਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੇਵਿਐ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਿਥੈ ਭਉ ਕਦੇ ਨ ਹੋਇ ॥
ਦੁਸਮਨੁ ਦੁਖੁ ਤਿਸ ਨੋ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ਪੋਹਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨਿ ਵੀਚਾਰਿਆ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੁ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਹੀ ਪਤਿ ਰਖਸੀ ਕਾਰਜ ਸ
ਵਾਰੇ ਸੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਇਕਿ ਸਜਣ ਚਲੇ ਇਕਿ ਚਲਿ ਗਏ ਰਹਦੇ ਭੀ ਫੁਨਿ ਜਾਹਿ ॥ ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨ ਸੇਵਿਓ ਸੇ ਆਇ ਗਏ ਪਛੁਤਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਰਤੇ
ਸੇ ਨ ਵਿਛੁੜਹਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਮਾਹਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤਿਸੁ ਮਿਲੀਐ ਸਤਿਗੁਰ ਸਜਣੈ ਜਿਸੁ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣਕਾਰੀ ॥ ਤਿਸੁ ਮਿਲੀਐ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਪ੍ਰੀਤਮੈ ਜਿਨਿ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਮਾਰੀ ॥ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਹੈ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਉਪਦੇਸੁ ਦੇ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਵਾਰੀ ॥ ਨਿਤ ਜਪਿਅਹੁ ਸੰਤ
ਹੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਭਉਜਲ ਬਿਖੁ ਤਾਰੀ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਉਪਦੇਸਿਆ ਗੁਰ ਵਿਟੜਿਅਹੁ ਹਉ ਸਦ ਵਾਰੀ ॥੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਚਾਕਰੀ
ਸੁਖੀ ਹੂੰ ਸੁਖ ਸਾਰੁ ॥ ਐਥੈ ਮਿਲਨਿ ਵਡਿਆਈਆ ਦਰਗਹ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ ਸਚੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ ਸਚੁ ਪੈਨਣੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥ ਸਚੀ ਸੰਗਤਿ ਸਚ
ਮਿਲੈ ਸਚੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਹਰਖੁ ਸਦਾ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਚਿਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੈ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੈ ਕਰਤਾਰੁ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥
ਹੋਰ ਵਿਡਾਣੀ ਚਾਕਰੀ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਵਾਸੁ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਛੋਡਿ ਬਿਖੁ ਲਗੇ ਬਿਖੁ ਖਟਣਾ ਬਿਖੁ ਰਾਸਿ ॥ ਬਿਖੁ ਖਾਣਾ ਬਿਖੁ ਪੈਨਣਾ ਬਿਖੁ ਕੇ ਮੁਖ
ਗਿਰਾਸ ॥ ਐਥੈ ਦੁਖੋ ਦੁਖੁ ਕਮਾਵਣਾ ਮੁਇਆ ਨਰਕਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਮਨਮੁਖ ਮੁਹਿ ਮੈਲੈ ਸਬਦੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ਕਾਮ ਕਰੋਧਿ ਵਿਣਾਸੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਭਉ ਛੋਡਿਆ
ਮਨਿ ਹਠਿ ਕੰਮੁ ਨ ਆਵੈ ਰਾਸਿ ॥ ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀਅਹਿ ਕੋ ਨ ਸੁਣੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਕਮਾਵਣਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥

ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਹੁ ਸਾਧ ਜਨਾ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਜਹੁ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ਜਿਨਿ ਜਗੰਨਾਥੁ ਜਗਦੀਸੁ ਜਪਾਇਆ ॥ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੇਖਹੁ ਇਕ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਕਾ ਹਰਿ ਪੰਥੁ ਬਤਾਇਆ ॥ ਤਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਭ ਪਗੀ ਪਵਹੁ ਜਿਨਿ ਮੋਹ ਅੰਧੇਰੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ਸੋ ਸਤਗੁਰੁ ਕਹਹੁ ਸਭਿ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਲਹਾਇਆ ॥੩॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਭੁਖ ਗਈ ਭੇਖੀ ਭੁਖ ਨ ਜਾਇ ॥ ਦੁਖਿ ਲਗੈ ਘਰਿ ਘਰਿ ਫਿਰੈ ਅਗੈ ਦੂਣੀ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥ ਅੰਦਰਿ ਸਹਜੁ ਨ ਆਇਓ ਸਹਜੇ ਹੀ ਲੈ ਖਾਇ ॥ ਮਨਹਠਿ ਜਿਸ ਤੇ ਮੰਗਣਾ ਲੈਣਾ ਦੁਖੁ ਮਨਾਇ ॥ ਇਸੁ ਭੇਖੈ ਥਾਵਹੁ ਗਿਰਹੋ ਭਲਾ ਜਿਥਹੁ ਕੋ ਵਰਸਾਇ ॥ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਤਿਨਾ ਸੋਝੀ ਪਈ ਦੂਜੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ ॥ ਪਇਐ ਕਿਰਤਿ ਕਮਾਵਣਾ ਕਹਣਾ ਕਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵਹਿ ਸੇ ਭਲੇ ਜਿਨ ਕੀ ਪਤਿ ਪਾਵਹਿ ਥਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥ ਚਿੰਤਾ ਮੂਲਿ ਨ ਹੋਵਈ ਅਚਿੰਤੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਤੀਰਥੁ ਗਿਆਨੁ ਹੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਬੁਝਾਇ ॥ ਮੈਲੁ ਗਈ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰਿ ਤੀਰਥਿ ਨਾਇ ॥ ਸਜਣ ਮਿਲੇ ਸਜਣਾ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਘਰ ਹੀ ਪਰਚਾ ਪਾਇਆ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਪਾਖੰਡਿ ਜਮਕਾਲੁ ਨ ਛੋਡਈ ਲੈ ਜਾਸੀ ਪਤਿ ਗਵਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਸਚੇ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤਿਤੁ ਜਾਇ ਬਹਹੁ ਸਤਸੰਗਤੀ ਜਿਥੈ ਹਰਿ ਕਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬਿਲੋਈਐ ॥ ਸਹਜੇ ਹੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲੇਹੁ ਹਰਿ ਤਤੁ ਨ ਖੋਈਐ ॥ ਨਿਤ ਜਪਿਅਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਢੋਈਐ ॥ ਸੋ ਪਾਏ ਪੂਰਾ ਸਤਗੁਰੂ ਜਿਸੁ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲਿਲਾਟਿ ਲਿਖੋਈਐ ॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਸਭਿ ਨਮਸਕਾਰੁ ਕਰਹੁ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਕੀ ਹਰਿ ਗਾਲ ਗਲੋਈਐ ॥੪॥

ਹਰਿ

ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ ਸਜਣ ਮਿਲੇ ਸਜਣਾ ਜਿਨ ਸਤਗੁਰ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਤਿਨੀ ਧਿਆਇਆ ਸਚੈ ਪ੍ਰੇਮਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ਮਨ ਹੀ ਤੇ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਅਪਾਰਿ ॥ ਏਹਿ ਸਜਣ ਮਿਲੇ ਨ ਵਿਛੁੜਹਿ ਜਿ ਆਪਿ ਮੇਲੇ ਕਰਤਾਰਿ ॥ ਇਕਨਾ ਦਰਸਨ ਕੀ ਪਰਤੀਤਿ ਨ ਆਈਆ ਸਬਦਿ ਨ ਕਰਹਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਵਿਛੁੜਿਆ ਕਾ ਕਿਆ ਵਿਛੁੜੈ ਜਿਨਾ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਮਨਮੁਖ ਸੇਤੀ ਦੋਸਤੀ ਥੋੜੜਿਆ ਦਿਨ ਚਾਰਿ ॥ ਇਸੁ ਪਰੀਤੀ ਤੁਟਦੀ ਵਿਲਮੁ ਨ ਹੋਵਈ ਇਤੁ ਦੋਸਤੀ ਚਲਨਿ ਵਿਕਾਰ ॥ ਜਿਨਾ ਅੰਦਰਿ ਸਚੇ ਕਾ ਭਉ ਨਾਹੀ ਨਾਮਿ ਨ ਕਰਹਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਸਿਉ ਕਿਆ ਕੀਚੈ ਦੋਸਤੀ ਜਿ ਆਪਿ ਭੁਲਾਏ ਕਰਤਾਰਿ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਇਕਿ ਸਦਾ ਇਕਤੈ ਰੰਗਿ ਰਹਹਿ ਤਿਨ ਕੈ ਹਉ + ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਧਨੁ ਅਰਪੀ ਤਿਨ ਕਉ ਨਿਵਿ ਨਿਵਿ ਲਾਗਉ ਪਾਇ ॥ ਤਿਨ ਮਿਲਿਆ ਮਨੁ ਸੰਤੋਖੀਐ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ ਸਭ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖੀਏ ਸਦਾ ਸਚੇ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਹਉ ਵਾਰਿਆ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਕੀ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣਾਈ ॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਿਆਰਾ ਮੇਰੈ ਨਾਲਿ ਹੈ ਜਿਥੈ ਕਿਥੈ ਮੈਨੋ ਲਏ ਛਡਾਈ ॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਸਾਬਾਸਿ ਹੈ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ॥ ਨਾਨਕੁ ਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਵਾਰਿਆ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕੀ ਆਸ ਪੁਜਾਈ ॥੫॥

ਸਦ

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਦਾਧੀ ਜਲਿ ਮੁਈ ਜਲਿ ਜਲਿ ਕਰੇ ਪੁਕਾਰ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੀਤਲ ਜੇ ਮਿਲੈ ਫਿਰਿ ਜਲੈ ਨ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਨਿਰਭਉ ਕੋ ਨਹੀ ਜਿਚਰੁ ਸਬਦਿ ਨ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਭੇਖੀ ਅਗਨਿ ਨ ਬੁਝਈ ਚਿੰਤਾ ਹੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਵਰਮੀ ਮਾਰੀ ਸਾਪੁ ਨਾ ਮਰੈ ਤਿਉ ਨਿਗੁਰੇ ਕਰਮ ਕਮਾਹਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਸੇਵੀਐ ਸਬਦੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਸਾਂਤਿ ਹੋਇ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਇ ॥ ਸੁਖਾ ਸਿਰਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ਜਾ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਦਾਸੀ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿ ਸਚਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਚਿੰਤਾ ਮੂਲਿ ਨ ਹੋਵਈ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਰਜਾ ਆਘਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਨਹ ਛੂਟੀਐ ਹਉਮੈ ਪਚਹਿ ਪਚਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨੀ ਪਾਇਅੜੇ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ॥ ਸਭੁ ਜਨਮੁ ਤਿਨਾ ਕਾ ਸਫਲੁ ਹੈ ਜਿਨ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਮਨਿ ਲਾਗੀ ਭੁਖਾ ॥ ਜਿਨੀ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਆਰਾਧਿਆ ਤਿਨ ਵਿਸਰਿ ਗਏ ਸਭਿ ਦੁਖਾ ॥ ਤੇ ਸੰਤ ਭਲੇ ਗੁਰਸਿਖ ਹੈ ਜਿਨ ਨਾਹੀ ਚਿੰਤ ਪਰਾਈ ਚੁਖਾ ॥ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਤਿਨਾ ਕਾ ਗੁਰੂ ਹੈ ਜਿਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲ ਹਰਿ ਲਾਗੇ ਮੁਖਾ ॥੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਕਲਿ

ਮਹਿ ਜਮ ਜੰਦਾਰੁ ਹੈ ਦੂਜੈ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇ ਉਬਰੇ ਮਨਮੁਖ ਦੋਇਜਿ ਜਾਇ ॥ ਜਮਕਾਲੈ ਵਸਿ ਜਗੁ ਬਾਂਧਿਆ ਤਿਸ ਦਾ ਫਰੂ ਨ ਕੋਇ ॥ ਜਿਨਿ
ਜਮੁ ਕੀਤਾ ਸੋ ਸੇਵੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੁਖੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਮੁ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਜਿਨਿ ਮਨਿ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਏਹਾ ਕਾਇਆ ਰੋਗਿ ਭਰੀ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਦੁਖੁ
ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤਾ ਨਿਰਮਲ ਹੋਵੈ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਸੁਖਦਾਤਾ ਦੁਖੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾ-
ਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਨਿ ਜਗਜੀਵਨੁ ਉਪਦੇਸਿਆ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਹਉ ਸਦਾ ਘੁਮਾਇਆ ॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਹਉ ਖੰਨੀਐ ਜਿਨਿ ਮਧੁਸੂਦਨੁ ਹਰਿ
ਨਾਮੁ ਸੁਣਾਇਆ ॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਹਉ ਵਾਰਣੈ ਜਿਨਿ ਹਉਮੈ ਬਿਖੁ ਸਭੁ ਰੋਗੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਵਡ ਪੁੰਨੁ ਹੈ ਜਿਨਿ ਅਵਗਣ ਕਟਿ ਗੁ-
ਣੀ ਸਮਝਾਇਆ ॥ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਿਨ ਕਉ ਭੇਟਿਆ ਜਿਨ ਕੈ ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ॥੭॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਮਰਜੀ-
ਵੜੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਸਦਾ ਹੋਇ ॥ ਓਨਾ ਕਉ ਧੁਰਿ ਭਗਤਿ ਖਜਾਨਾ ਬਖਸਿਆ ਮੇਟਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ॥ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨੁ ਮਨਿ ਪਾਇਆ ਏਕੋ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥
ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲਿ ਰਹੇ ਫਿਰਿ ਵਿਛੋੜਾ ਕਦੇ ਨ ਹੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕੀਨੀਆ ਕਿਆ ਓਹੁ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਸਬਦੈ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਈ ਬਿਖੁ
ਭੂਲਾ ਗਾਵਾਰੁ ॥ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧੁ ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਅਣਹੋਦਾ ਆਪੁ ਗਣਾਇਦੇ ਜਮੁ ਮਾਰਿ ਕਰੇ ਤਿਨ ਖੁਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ
ਕਿਸ ਨੋ ਆਖੀਐ ਜਾ ਆਪੇ ਬਖਸਣਹਾਰੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੂ ਕਰਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣਦਾ ਸਭਿ ਜੀਅ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਜਿਸ ਤੂ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਤੂ ਮੇਲਿ ਲੈਹਿ
ਕਿਆ ਜੰਤ ਵਿਚਾਰੇ ॥ ਤੂ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਹੈ ਸਚੁ ਸਿਰਜਣਹਾਰੇ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂ ਮੇਲਹਿ ਪਿਆਰਿਆ ਸੋ ਤੁਧੁ ਮਿਲੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੀਚਾਰੇ ॥
ਹਉ ਘੋਲਿ ਘੁਮਾਈ ਸਤਿਗੁਰ ਆਪਣੇ ਜਿਨਿ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਰੇ ॥੮॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਰਤਨਾ ਪਾਰਖੁ ਜੋ ਹੋਵੈ ਸੁ ਰਤਨਾ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਰਤਨਾ ਸਾ-
ਰ ਨ ਜਾਣਈ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧੁ ਅੰਧਾਰੁ ॥ ਰਤਨੁ ਗੁਰੂ ਕਾ ਸਬਦੁ ਹੈ ਬੂਝੈ ਬੂਝਣਹਾਰੁ ॥ ਮੂਰਖ ਆਪੁ ਗਣਾਇਦੇ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥ ਨਾ-
ਨਕ ਰਤਨਾ ਸੋ ਲਹੈ ਜਿਸੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਨਾਮੁ ਉਚਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਨਿਤ ਬਿਉਹਾਰੁ ॥ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਜੇ ਆਪਣੀ ਤਾ ਹਰਿ ਰਖਾ ਉ-
ਰਿ ਧਾਰਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕੀਨੀਆ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੋ ਪਿਆਰੁ ॥ ਮਤੁ ਤੁਮ ਜਾਣਹੁ ਓਇ ਜੀਵਦੇ ਓਇ ਆਪਿ ਮਾਰੇ ਕਰਤਾਰਿ ॥
ਹਉਮੈ ਵਡਾ ਰੋਗੁ ਹੈ ਭਾਇ ਦੂਜੈ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨਮੁਖਿ ਜੀਵਦਿਆ ਮੁਏ ਹਰਿ ਵਿਸਰਿਆ ਦੁਖੁ ਪਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਸੁ ਅੰਦ-
ਰਿ ਹਿਰਦਾ ਸੁਧੁ ਹੈ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਸਭਿ ਨਮਸਕਾਰੀ ॥ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਬੁਧਿ ਬਿਬੇ-
ਕੁ ਹੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਭਨਾ ਕਾ ਮਿਤੁ ਹੈ ਸਭ ਤਿਸਹਿ ਪਿਆਰੀ ॥ ਸਭੁ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪਸਾਰਿਆ ਗੁਰ ਬੁਧਿ ਬੀਚਾਰੀ ॥੯॥
ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਜੀਅ ਕੇ ਬੰਧਨਾ ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਹਿ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਠਉਰੁ ਨ ਪਾਵਹੀ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਆ-
ਵਹਿ ਜਾਹਿ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਫਿਕਾ ਬੋਲਣਾ ਨਾਮੁ ਨ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਜਮਪੁਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀਅਹਿ ਮੁਹਿ ਕਾ-
ਲੈ ਉਠਿ ਜਾਹਿ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਜਾਲਉ ਐਸੀ ਰੀਤਿ ਜਿਤੁ ਮੈ ਪਿਆਰਾ ਵੀਸਰੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਈ ਭਲੀ ਪਰੀਤਿ ਜਿਤੁ ਸਾਹਿਬ ਸੇਤੀ ਪਤਿ
ਰਹੈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਇਕੋ ਦਾਤਾ ਸੇਵੀਐ ਹਰਿ ਇਕੁ ਧਿਆਈਐ ॥ ਹਰਿ ਇਕੋ ਦਾਤਾ ਮੰਗੀਐ ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਪਾਈਐ ॥ ਜੇ ਦੂਜੇ
ਪਾਸਹੁ ਮੰਗੀਐ ਤਾ ਲਾਜ ਮਰਾਈਐ ॥ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਸਭ ਭੁਖ ਗਵਾਈਐ ॥ ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਵਿਟਹੁ
ਵਾਰਿਆ ਜਿਨ ਅਨਦਿਨੁ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥੧੦॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਉ ਆਪਿ ਤੁਠਾ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਲ-
ਇਅਨੁ ਜਨ ਲਾਇ ॥ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਉ ਦਿਤੀਅਨੁ ਸਿਰਿ ਛਤੁ ਸਚਾ ਹਰਿ ਬਣਾਇ ॥ ਸਦਾ ਸੁਖੀਏ ਨਿਰਮਲੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਕਾ-
ਰ ਕਮਾਇ ॥ ਰਾਜੇ ਓਇ ਨ ਆਖੀਅਹਿ ਭਿੜਿ ਮਰਹਿ ਫਿਰਿ ਜੂਨੀ ਪਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਨਕੀ ਵਢੀ ਫਿਰਹਿ ਸੋਭਾ ਮੂਲਿ ਨ ਪਾਹਿ ॥੧॥

ਆ

ਸਤਿ

ਸੁਣਿ ਸਿਖਿਐ ਸਾਦੁ ਨ ਆਇਓ ਜਿਚਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੇਵਿਐ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਵਿਚਹੁ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਭਾਗੈ ॥ ਜੇਹਾ ਸਤਿਗੁਰ ਨੋ ਜਾਣੈ ਤੇਹੋ ਹੋਵੈ ਤਾ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਗੈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਹਰਿ ਦਰਿ ਸੋਹਨਿ ਆਗੈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਗੁਰਸਿਖਾ ਮਨਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੈ ਗੁਰੁ ਪੂਜਣ ਆਵਹਿ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਣੰਜਹਿ ਰੰਗ ਸਿਉ ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲੈ ਜਾਵਹਿ ॥ ਗੁਰਸਿਖਾ ਕੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਭਾਵਹਿ ॥ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬੋਹਲੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕਾ ਵਡਭਾਗੀ ਸਿਖ ਗੁਣ ਸਾਂਝ ਕਰਾਵਹਿ ॥ ਤਿਨਾ ਗੁਰਸਿਖਾ ਕਉ ਹਉ ਵਾਰਿਆ ਜੋ ਬਹਦਿਆ ਉਠਦਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿ ॥੧੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖ ਘਰਿ ਹੋਂਦੀ ਵਥੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ਅੰਧੇ ਭਉਕਿ ਮੁਏ ਬਿਲਲਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਕੰਚਨ ਕਾਇਆ ਨਿਰਮਲੀ ਜੋ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਸਚਿ ਲਾਗੀ ॥ ਨਿਰਮਲ ਜੋਤਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਭਾਗੀ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਬੈਰਾਗੀ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੇ ਗੁਰਸਿਖ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਹੈ ਜਿਨੀ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸੁ ਸੁਣਿਆ ਹਰਿ ਕੰਨੀ ॥ ਗੁਰਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਤਿਨਿ ਹਉਮੈ ਦੁਬਿਧਾ ਭੰਨੀ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਵੈ ਕੋ ਮਿਤ੍ਰੁ ਨਾਹੀ ਵੀਚਾਰਿ ਡਿਠਾ ਹਰਿ ਜੰਨੀ ॥ ਜਿਨਾ ਗੁਰਸਿਖਾ ਕਉ ਹਰਿ ਸੰਤੁਸਟੁ ਹੈ ਤਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਗਲ ਮੰਨੀ ॥ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਦੇ ਤਿਨੀ ਚੜੀ ਚਵਗਣਿ ਵੰਨੀ ॥੧੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਕਾਇਰੁ ਕਰੂਪੁ ਹੈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਨਕੁ ਨਾਹਿ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਧੰਧੈ ਵਿਆਪਿਆ ਸੁਪਨੈ ਭੀ ਸੁਖੁ ਨਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵਹਿ ਤਾ ਉਬਰਹਿ ਨਾਹਿ ਤ ਬਧੇ ਦੁਖ ਸਹਾਹਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਦਰਿ ਸੋਹਣੇ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਕਮਾਹਿ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸਾਂਤਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਾਇਆ ਸਹਜੇ ਸਚਿ ਸਮਾਹਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਨਕਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਸਿਸਟਿ ਹਰਿ ਉਪਦੇਸੁ ਸੁਣਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਕਿਨੈ ਪਾਇਆ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਆਪਿ ਲਹਾਈ ॥੧੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਪਰਤੀਤਿ ਨ ਆਈਆ ਸਬਦਿ ਨ ਲਾਗੋ ਭਾਉ ॥ ਓਸ ਨੋ ਸੁਖੁ ਨ ਉਪਜੈ ਭਾਵੈ ਸਉ ਗੇੜਾ ਆਵਉ ਜਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਮਿਲੈ ਸਚੇ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਉ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਏ ਮਨ ਐਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਖੋਜਿ ਲਹੁ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥ ਸਹਸਾ ਮੂਲਿ ਨ ਹੋਵਈ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇ ॥ ਕੂੜੈ ਕੀ ਪਾਲਿ ਵਿਚਹੁ ਨਿਕਲੈ ਸਚੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸਾਂਤਿ ਮਨਿ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ਸਚ ਸੰਜਮਿ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਪੂਰੈ ਕਰਮਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਜੀਉ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਰਜਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਘਰਿ ਦੀਬਾਨੁ ਹਰਿ ਹੋਵੈ ਤਿਸ ਕੀ ਮੁਠੀ ਵਿਚਿ ਜਗਤੁ ਸਭੁ ਆਇਆ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਤਲਕੀ ਕਿਸੈ ਦੀ ਨਾਹੀ ਹਰਿ ਦੀਬਾਨਿ ਸਭਿ ਆਣਿ ਪੈਰੀ ਪਾਇਆ ॥ ਮਾਣਸਾ ਕਿਅਹੁ ਦੀਬਾਣਹੁ ਕੋਈ ਨਸਿ ਭਜਿ ਨਿਕਲੈ ਹਰਿ ਦੀਬਾਣਹੁ ਕੋਈ ਕਿਥੈ ਜਾਇਆ ॥ ਸੋ ਐਸਾ ਹਰਿ ਦੀਬਾਨੁ ਵਸਿਆ ਭਗਤਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਤਿਨਿ ਰਹਦੇ ਖੁਹਦੇ ਆਣਿ ਸਭਿ ਭਗਤਾ ਅਗੈ ਖਲਵਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਨਾਵੈ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲੈ ਕਿਨੈ ਧਿਆਇਆ ॥੧੪॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਜਗਤੁ ਮੁਆ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਅਤਿ ਦੁਖੁ ਲਗਾ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਵਿਸਟਾ ਅੰਦਰਿ ਵਾਸੁ ਹੈ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੂਨੀ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜਮੁ ਮਾਰਸੀ ਅੰਤਿ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਪੁਰਖੁ ਏਕੁ ਹੈ ਹੋਰ ਸਗਲੀ ਨਾਰਿ ਸਬਾਈ ॥ ਸਭਿ ਘਟ ਭੋਗਵੈ ਅਲਿਪਤੁ ਰਹੈ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖਣਾ ਜਾਈ ॥ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਵੇਖਾਲਿਆ ਸਬਦੇ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ॥ ਪੁਰਖੈ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਪੁਰਖ ਹੋਵਹਿ ਜਿਨੀ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਈ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਸਰੀਕੁ ਕੋ ਨਹੀ ਨਾ ਕੋ ਕੰਟਕੁ ਵੈਰਾਈ ॥ ਨਿਹਚਲ ਰਾਜੁ ਹੈ ਸਦਾ ਤਿਸੁ ਕੇਰਾ ਨਾ ਆਵੈ ਨਾ ਜਾਈ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਹਰਿ ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥ ਨਾਨਕੁ ਵੇਖਿ ਵਿਗਸਿਆ ਹਰਿ ਸਚੇ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਸਦ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਤਿਨ ਕਉ ਰ

ਖਵਤਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਮਾਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ਮਿਤ੍ਰੁ ਹਮਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਨਾਵੈ ਨਾਲਿ ਗਲਾ ਹਰਿ ਨਾਵੈ ਨਾਲਿ ਮਸਲਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੀ ਕਰਦਾ ਨਿਤ ਸਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੀ ਸੰਗਤਿ ਅਤਿ ਪਿਆਰੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕੁਲੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਰਵਾਰਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ਹਰਿ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਸਦਾ ਕਰੇ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੧੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ਸੇ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਸਦਾ ਕਮਾਹਿ ॥ ਅਚਿੰਤੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਤਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਹਿ ॥ ਕੁਲੁ ਉਧਾਰਹਿ ਆਪਣਾ ਮੋਖ ਪਦਵੀ ਆਪੇ ਪਾਹਿ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਤਿਨ ਕਉ ਸੰਤੁਸਟੁ ਭਇਆ ਜੋ ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਜਨ ਪਾਹਿ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਰਿ ਲਾਜ ਰਖਾਹਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਹਉਮੈ ਅੰਦਰਿ ਖੜਕੁ ਹੈ ਖੜਕੇ ਖੜਕਿ ਵਿਹਾਇ ॥ ਹਉਮੈ ਵਡਾ ਰੋਗੁ ਹੈ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨਾ ਸਤਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਆਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਉਬਰੇ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਗਤੁ ਅਗੋਚਰੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਮ ਸ੍ਰੇਵਹ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਮ ਪੂਜਹ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਹੀ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਜੇਵਡੁ ਕੋਈ ਅਵਰੁ ਨ ਸੂਝੈ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਅੰਤਿ ਛਡਾਤਾ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ਗੁਰਿ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੂ ਕਾ ਪਿਤ ਮਾਤਾ ॥ ਹਉ ਸਤਿਗੁਰ ਅਪਣੇ ਕਉ ਸਦਾ ਨਮਸਕਾਰੀ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੈ ਜਾਤਾ ॥੧੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵ ਨ ਕੀਨੀਆ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੋ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਬਦੈ ਸਾਦੁ ਨ ਆਇਓ ਮਰਿ ਜਨਮੈ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧੁ ਨ ਚੇਤਈ ਕਿਤੁ ਆਇਆ ਸੈਸਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲੰਘੇ ਪਾਰਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਇਕੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਾਗਤਾ ਹੋਰੁ ਜਗੁ ਸੂਤਾ ਮੋਹਿ ਪਿਆਸਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਜਾਗੰਨਿ ਸੇ ਜੋ ਰਤੇ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਗੁਣਤਾਸਿ ॥ ਮਨਮੁਖ ਅੰਧ ਨ ਚੇਤਨੀ ਜਨਮਿ ਮਰਿ ਹੋਹਿ ਬਿਨਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਿਨੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਜਿਨ ਕਉ ਧੁਰਿ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਤੁ ਲਿਲਾਸਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰਾ ਭੋਜਨੁ ਛਤੀਹ ਪਰਕਾਰਾ ਜਿਤੁ ਖਾਇਐ ਹਮ ਕਉ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਭਈ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰਾ ਪੈਨਣੁ ਜਿਤੁ ਫਿਰਿ ਨੰਗੇ ਨ ਹੋਵਹ ਹੋਰ ਪੈਨਣ ਕੀ ਹਮਾਰੀ ਸਰਧ ਗਈ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰਾ ਵਣਜੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਾਪਾਰੁ ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਕੀ ਹਮ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰਿ ਕਾਰਕੁਨੀ ਦੀਈ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਕਾ ਹਮ ਲੇਖਾ ਲਿਖਿਆ ਸਭ ਜਮ ਕੀ ਅਗਲੀ ਕਾਣਿ ਗਈ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਧਿਆਇਆ ਜਿਨ ਕਉ ਧੁਰਿ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਲਿਖਤੁ ਪਈ ॥੧੭॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਜਗਤੁ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧੁ ਹੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਜੇਤੇ ਕਰਮ ਕਰੇ ਦੁਖੁ ਲਗੈ ਤਨਿ ਧਾਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸੁਖੁ ਊਪਜੈ ਜਾ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇ ॥ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਕਰਮ ਕਰੇ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਤੁ ਆਪੇ ਲਾਏ ਤਿਤੁ ਲਗੇ ਕਹਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਹਮ ਘਰਿ ਨਾਮੁ ਖਜਾਨਾ ਸਦਾ ਹੈ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਜੀਅ ਕਾ ਸਦ ਜੀਵੈ ਦੇਵਣਹਾਰਾ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਕੀਰਤਨੁ ਸਦਾ ਕਰਹਿ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਅਪਾਰਾ ॥ ਸਬਦੁ ਗੁਰੂ ਕਾ ਸਦ ਉਚਰਹਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਵਰਤਣਹਾਰਾ ॥ ਇਹੁ ਮਨੂਆ ਸਦਾ ਸੁਖਿ ਵਸੈ ਸਹਜੇ ਕਰੇ ਵਾਪਾਰਾ ॥ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਹਰਿ ਰਤਨੁ ਹੈ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਵਣਹਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ ਸੋ ਹੋਵੈ ਦਰਿ ਸਚਿਆਰਾ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਸੋ ਗੁਰਸਿਖੁ ਕਹੀਐ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣੀ ਜਾਇ ਪਇਆ ॥ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਸੋ ਗੁਰਸਿਖੁ ਕਹੀਐ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਮੁਖਿ ਰਾਮੁ ਕਹਿਆ ॥ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਸੋ ਗੁਰਸਿਖੁ ਕਹੀਐ ਜਿਨਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲਇਆ ॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰਸਿਖ ਕਉ ਹਉ ਸਦਾ ਨਮਸਕਾਰੀ ਜੋ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਗੁਰਸਿਖੁ ਚਲਿਆ ॥੧੮॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਮਨਹਠਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਸਭ ਥਕੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ ਮਨਹਠਿ ਭੇਖ ਕਰਿ ਭਰਮਦੇ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਸਭੁ ਮੋਹੁ ਹੈ ਨਾਮੁ ਨ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਮਨੁ ਨਿਰਮ

ਸਦਾ

ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਸੋ ਗੁਰਸਿਖੁ ਕਹੀਐ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸੁਣਿਐ ਮਨਿ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ॥

ਵਾ ਹਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸਿਖ

ਕੂੜੇ ਵੈਰਾਗੀਆਨੁ ਅੰਧੇਰਾ ਜਾਇ ॥ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਪਾਇ ਪਰਗਟੁ ਹੋਆ ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਬਦੈ ਸਾਦੁ ਨ ਆਇਓ ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੋ ਪਿ-
ਆਰੁ ॥ ਰਸਨਾ ਫਿਕਾ ਬੋਲਣਾ ਨਿਤ ਨਿਤ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕਿਰਤਿ ਪਇਐ ਕਮਾਵਣਾ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟਣਹਾਰੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਸਤਿ ਪੁ-
ਰਖੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹਮਾਰਾ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ਹਮ ਕਉ ਸਾਂਤਿ ਆਈ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਸਤਿ ਪੁਰਖੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹਮਾਰਾ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ਹਮ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਪਾਈ ॥
ਧਨੁ ਧਨੁ ਹਰਿ ਭਗਤੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹਮਾਰਾ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇ ਹਮ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਪਾਈ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਹਰਿ ਭਗਤੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹਮਾਰਾ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇ
ਹਮ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਹਰਿ ਗਿਆਨੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹਮਾਰਾ ਜਿਨਿ ਵੈਰੀ ਮਿਤ੍ਰੁ ਹਮ ਕਉ ਸਭ ਸਮ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦਿਖਾਈ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਸਤਿ-
ਗੁਰੂ ਮਿਤ੍ਰੁ ਹਮਾਰਾ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਸਿਉ ਹਮਾਰੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਣਾਈ ॥੧੯॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਘਰ ਹੀ ਮੁੰਧਿ ਵਿਦੇਸਿ ਪਿਰੁ ਨਿਤ ਝੂਰੇ ਸੰਮਾਲੇ ॥ ਮਿ-
ਲਦਿਆ ਢਿਲ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਨੀਅਤਿ ਰਾਸਿ ਕਰੇਇ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਨਾਨਕ ਗਾਲੀ ਕੂੜੀਆ ਬਾਝੁ ਪਰੀਤਿ ਕਰੇਇ ॥ ਤਿਚਰੁ ਜਾਣੈ ਭਲਾ ਕਰਿ ਜਿਚ-
ਰੁ ਲੇਵੈ ਦੇਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਨਿ ਉਪਾਏ ਜੀਅ ਤਿਨਿ ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਚਾ ਨਾਉ ਭੋਜਨੁ ਚਾਖਿਆ ॥ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਰਹੇ ਆਘਾਇ
ਮਿਟੀ ਭਭਾਖਿਆ ॥ ਸਭ ਅੰਦਰਿ ਇਕੁ ਵਰਤੈ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਲਾਖਿਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਭਏ ਨਿਹਾਲੁ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪਾਖਿਆ ॥੨੦॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਨੋ ਸਭੁ ਕੋ ਵੇਖਦਾ ਜੇਤਾ ਜਗਤੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਡਿਠੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜਿਚਰੁ ਸਬਦਿ ਨ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਨ ਚੁਕਈ ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੈ
ਪਿਆਰੁ ॥ ਇਕਿ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇਅਨੁ ਦੁਬਿਧਾ ਤਜਿ ਵਿਕਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਇਕਿ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਮਰਿ ਮਿਲੇ ਸਤਿਗੁਰ ਹੇਤਿ ਪਿਆਰਿ ॥੧॥
ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨ ਸੇਵਿਓ ਮੂਰਖ ਅੰਧ ਗਵਾਰਿ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਬਹੁਤੁ ਦੁਖੁ ਲਾਗਾ ਜਲਤਾ ਕਰੇ ਪੁਕਾਰ ॥ ਜਿਨ ਕਾਰਣਿ ਗੁਰੂ ਵਿਸਾਰਿਆ
ਸੇ ਨ ਉਪਕਰੇ ਅੰਤੀ ਵਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮਤੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਬਖਸੇ ਬਖਸਣਹਾਰ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪਿ ਸਭੁ ਕਰ-
ਤਾ ਕੋਈ ਦੂਜਾ ਹੋਇ ਸੁ ਅਵਰੋ ਕਹੀਐ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਬੋਲੈ ਆਪਿ ਬੁਲਾਵੈ ਹਰਿ ਆਪੇ ਜਲਿ ਥਲਿ ਰਵਿ ਰਹੀਐ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਮਾਰੈ ਹ-
ਰਿ ਆਪੇ ਛੋਡੈ ਮਨ ਹਰਿ ਸਰਣੀ ਪੜਿ ਰਹੀਐ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕੋਈ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਲਿ ਨ ਸਕੈ ਮਨ ਹੋਇ ਨਿਚਿੰਦ ਨਿਸਲੁ ਹੋਇ ਰਹੀਐ ॥ ਉਠਦਿ-
ਆ ਬਹਦਿਆ ਸੁਤਿਆ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਹੀਐ ॥੨੧॥ ੧ [illegible] ਨਾਲਿ ੪੩
ਵਡਹੰਸ ਰਾਗ ਕਾ ਜੁਮਲਾ ਚਉਪਦੇ ੨੪ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ੨ ॥ ਛੰਤ ੧੭ ॥ ਅਲਾਹਣੀਆ [illegible] ॥
ਜੁਮਲਾ ੫੩ ॥

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ
ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧

ਸਭਨਾ ਮਰਣਾ ਆਇਆ ਵੇਛੋੜਾ ਸਭਨਾਹ ॥ ਪੁਛਹੁ ਜਾਇ ਸਿਆਣਿਆ ਆਗੈ ਮਿਲਣੁ ਕਿਨਾਹ ॥ ਜਿਨ ਮੇਰਾ ਸਾਹਿਬੁ ਵੀਸਰੈ ਵਡੜੀ ਵੇ-
ਦਨ ਤਿਨਾਹ ॥੧॥ ਭੀ ਸਾਲਾਹਿਹੁ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥ ਜਾ ਕੀ ਨਦਰਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਵਡਾ ਕਰਿ ਸਾਲਾਹਣਾ ਹੈ ਭੀ ਹੋਸੀ ਸੋਇ ॥ ਸਭਨਾ ਦਾਤਾ
ਏਕੁ ਤੂ ਮਾਣਸ ਦਾਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥੀਐ ਰੰਨ ਕਿ ਰੁੰਨੈ ਹੋਇ ॥੨॥ ਧਰਤੀ ਉਪਰਿ ਕੋਟ ਗੜ ਕੇਤੀ ਗਈ ਵਜਾਇ ॥ ਜੋ ਅਸ-
ਮਾਨਿ ਨ ਮਾਵਨੀ ਤਿਨ ਨਕਿ ਨਥਾ ਪਾਇ ॥ ਜੇ ਮਨ ਜਾਣਹਿ ਸੂਲੀਆ ਕਾਹੇ ਮਿਠਾ ਖਾਹਿ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਅਉਗੁਣ ਜੇਤੜੇ ਤੇਤੇ ਗਲੀ ਜੰਜੀਰ ॥
ਜੇ ਗੁਣ ਹੋਨਿ ਤ ਕਟੀਅਨਿ ਸੇ ਭਾਈ ਸੇ ਵੀਰ ॥ ਅਗੈ ਗਏ ਨ ਮੰਨੀਅਨਿ ਮਾਰਿ ਕਢਹੁ ਵੇਪੀਰ ॥੪॥੧॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਮਨੁਹਾਲੀਕਿਰਸਾਣੀਕਰਣੀਸਰਮੁਪਾਣੀਤਨੁਖੇਤੁ॥ਨਾਮੁਬੀਜੁਸੰਤੋਖੁਸੁਹਾਗਾਰਖੁਗਰੀਬੀਵੇਸੁ॥ਭਾਉਕਰਮਕਰਿਜੰਮਸੀਸੇਘਰਭਾਗਠ
ਦੇਖੁ॥੧॥ਬਾਬਾਮਾਇਆਸਾਥਿਨਹੋਇ॥ਇਨਿਮਾਇਆਜਗੁਮੋਹਿਆਵਿਰਲਾਬੂਝੈਕੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਾਣੁਹਟੁ
ਕਰਿਆਰਜਾਸਚੁਨਾਮੁਕਰਿਵਥੁ॥ਸੁਰਤਿਸੋਚਕਰਿਭਾਂਡਸਾਲਤਿਸੁਵਿਚਿਤਿਸਨੋਰਖੁ॥ਵਣਜਾਰਿਆਸਿਉਵਣਜੁਕਰਿਲੈਲਾਹਾਮਨ
ਹਸੁ॥੨॥ਸੁਣਿਸਾਸਤਸਉਦਾਗਰੀਸਤੁਘੋੜੇਲੈਚਲੁ॥ਖਰਚੁਬੰਨੁਚੰਗਿਆਈਆਮਤੁਮਨਜਾਣਹਿਕਲੁ॥ਨਿਰੰਕਾਰਕੈਦੇਸਿਜਾਹਿ
ਤਾਸੁਖਲਹਹਿਮਹਲੁ॥੩॥ਲਾਇਚਿਤੁਕਰਿਚਾਕਰੀਮੰਨਿਨਾਮੁਕਰਿਕੰਮੁ॥ਬੰਨੁਬਦੀਆਕਰਿਧਾਵਣੀਤਾਕੋਆਖੈਧੰਨੁ॥ਨਾਨਕਵੇਖੈ
ਨਦਰਿਕਰਿਚੜੈਚਵਗਣਵੰਨੁ॥੪॥੨॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੧॥ਚਉਤੁਕੇ॥ਮਾਇਬਾਪਕੋਬੇਟਾਨੀਕਾਸਸੁਰੈਚਤੁਰੁਜਵਾਈ॥ਬਾਲ
ਕੰਨਿਆਕਉਬਾਪੁਪਿਆਰਾਭਾਈਕਉਅਤਿਭਾਈ॥ਹੁਕਮੁਭਇਆਬਾਹਰੁਘਰੁਛੋਡਿਆਖਿਨਮਹਿਭਈਪਰਾਈ॥ਨਾਮੁਦਾਨੁਇਸਨਾ
ਨੁਨਮਨਮੁਖਿਤਿਤੁਤਨਿਧੂੜਿਧੁਮਾਈ॥੧॥ਮਨੁਮਾਨਿਆਨਾਮੁਸਖਾਈ॥ਪਾਇਪਰਉਗੁਰਕੈਬਲਿਹਾਰੈਜਿਨਿਸਾਚੀਬੂਝਬੁਝਾਈ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਗਸਿਉਝੂਠਪ੍ਰੀਤਿਮਨੁਬੇਧਿਆਜਨਸਿਉਵਾਦੁਰਚਾਈ॥ਮਾਇਆਮਗਨੁਅਹਿਨਿਸਿਮਗੁਜੋਹੈਨਾਮੁਨਲੇਵੈਮ
ਰੈਬਿਖੁਖਾਈ॥ਗੰਧਣਵੈਣਿਰਤਾਹਿਤਕਾਰੀਸਬਦੈਸੁਰਤਿਨਆਈ॥ਰੰਗਿਨਰਾਤਾਰਸਿਨਹੀਬੇਧਿਆਮਨਮੁਖਿਪਤਿਗਵਾਈ॥੨॥
ਸਾਧਸਭਾਮਹਿਸਹਜੁਨਚਾਖਿਆਜਿਹਬਾਰਸੁਨਹੀਰਾਈ॥ਮਨੁਤਨੁਧਨੁਅਪੁਨਾਕਰਿਜਾਨਿਆਦਰਕੀਖਬਰਿਨਪਾਈ॥ਅਖੀ
ਮੀਟਿਚਲਿਆਅੰਧਿਆਰਾਘਰੁਦਰੁਦਿਸੈਨਭਾਈ॥ਜਮਦਰਿਬਾਧਾਠਉਰਨਪਾਵੈਅਪੁਨਾਕੀਆਕਮਾਈ॥੩॥ਨਦਰਿਕਰੇਤਾਅਖੀਵੇਖਾ
ਕਹਣਾਕਥਨੁਨਜਾਈ॥ਕੰਨੀਸੁਣਿਸੁਣਿਸਬਦਿਸਲਾਹੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਰਿਦੈਵਸਾਈ॥ਨਿਰਭਉਨਿਰੰਕਾਰੁਨਿਰਵੈਰੁਪੂਰਨਜੋਤਿਸਮਾਈ॥
ਨਾਨਕਗੁਰਵਿਣੁਭਰਮੁਨਭਾਗੈਸਚਿਨਾਮਿਵਡਿਆਈ॥੪॥੩॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੧॥ਪੁੜੁਧਰਤੀਪੁੜੁਪਾਣੀਆਸਣੁ
ਚਾਰਿਕੁੰਟਚਉਬਾਰਾ॥ਸਗਲਭਵਣਕੀਮੂਰਤਿਏਕਾਮੁਖਿਤੇਰੈਟਕਸਾਲਾ॥੧॥ਮੇਰੇਸਾਹਿਬਾਤੇਰੇਚੋਜਵਿਡਾਣਾ॥ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅ
ਲਿਭਰਿਪੁਰਿਲੀਣਾਆਪੇਸਰਬਸਮਾਣਾ॥ਰਹਾਉ॥ਜਹਜਹਦੇਖਾਤਹਜੋਤਿਤੁਮਾਰੀਤੇਰਾਰੂਪੁਕਿਨੇਹਾ॥ਇਕਤੁਰੂਪਿਫਿਰਹਿਪਰਛੰਨਾਕੋਇਨਕਿਸ
ਹੀਜੇਹਾ॥੨॥ਅੰਡਜਜੇਰਜਉਤਭੁਜਸੇਤਜਤੇਰੇਕੀਤੇਜੰਤਾ॥ਏਕੁਪੁਰਬੁਮੈਤੇਰਾਦੇਖਿਆਤੂਸਭਨਾਮਾਹਿਰਵੰਤਾ॥੩॥ਤੇਰੇਗੁਣਬਹੁਤੇ
ਮੈਏਕੁਨਜਾਣਿਆਮੈਮੂਰਖਕਿਛੁਦੀਜੈ॥ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਨਕਸੁਣਿਮੇਰੇਸਾਹਿਬਡੁਬਦਾਪਥਰੁਲੀਜੈ॥੪॥੪॥ ਸੋਰਠਿਮ:੧॥
ਹਉਪਾਪੀਪਤਿਤੁਪਰਮਪਾਖੰਡੀਤੂਨਿਰਮਲੁਨਿਰੰਕਾਰੀ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਚਾਖਿਪਰਮਰਸਿਰਾਤੇਠਾਕੁਰਸਰਣਿਤੁਮਾਰੀ॥੧॥ਕਰਤਾਤੂਮੈ
ਮਾਣੁਨਿਮਾਣੇ॥ਮਾਣੁਮਹਤੁਨਾਮੁਧਨੁਪਲੈਸਾਚੈਸਬਦਿਸਮਾਣੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੂੰਪੂਰਾਹਮਊਰੇਹੋਛੇਤੂੰਗਉਰਾਹਮਹਉਰੇ॥ਤੁਝਹੀਮ
ਨਰਾਤੇਅਹਿਨਿਸਿਪਰਭਾਤੇਹਰਿਰਸਨਾਜਪਿਮਨਰੇ॥੨॥ਤੁਮਸਾਚੇਹਮਤੁਮਹੀਰਾਚੇਸਬਦਿਭੇਦਿਫੁਨਿਸਾਚੇ॥ਅਹਿਨਿਸਿਨਾਮਿਰਤੇਸੇਸੁ
ਚੇਮਰਿਜਨਮੇਸੇਕਾਚੇ॥੩॥ਅਵਰੁਨਦੀਸੈਕਿਸੁਸਾਲਾਹੀਤਿਸਹਿਸਰੀਕੁਨਕੋਈ॥ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਨਕੁਦਾਸਨਿਦਾਸਾਗੁਰਮਤਿਜਾ
ਨਿਆਸੋਈ॥੪॥੫॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੧॥ਅਲਖਅਪਾਰਅਗੰਮਅਗੋਚਰਨਾਤਿਸੁਕਾਲੁਨਕਰਮਾ॥ਜਾਤਿਅਜਾਤਿਅਜੂਨੀ
ਸੰਭਉਨਾਤਿਸੁਭਾਉਨਭਰਮਾ॥੧॥ਸਾਚੇਸਚਿਆਰਵਿਟਹੁਕੁਰਬਾਣੁ॥ਨਾਤਿਸੁਰੂਪੁਵਰਨੁਨਹੀਰੇਖਿਆਸਾਚੈਸਬਦਿਨੀਸਾਣੁ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਤਿਸੁਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਬੰਧਪਨਾਤਿਸੁਕਾਮੁਨਨਾਰੀ॥ਅਕੁਲਨਿਰੰਜਨਅਪਰਪਰੰਪਰੁਸਗਲੀਜੋਤਿਤੁਮਾਰੀ॥
੨॥ਘਟਘਟਅੰਤਰਿਬ੍ਰਹਮੁਲੁਕਾਇਆਘਟਿਘਟਿਜੋਤਿਸਬਾਈ॥ਬਜਰਕਪਾਟਮੁਕਤੇਗੁਰਮਤੀਨਿਰਭੈਤਾੜੀਲਾਈ॥੩॥

ਜੰਤਉਪਾਇਕਾਲੁਸਿਰਿਜੰਤਾਵਸਿਗਤਿਜੁਗਤਿਜਿਸਪਾਈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਪਦਾਰਥੁਪਾਵਹਿਛੂਟਹਿ ਸਬਦੁਕਮਾਈ॥੪॥ਸੂਚੈਭਾ
ਡੈਸਾਚੁਸਮਾਵੈਵਿਰਲੇਸੂਚਾਚਾਰੀ॥ਤੰਤੈਕਉਪਰਮਤੰਤੁਮਿਲਾਇਆਨਾਨਕਸਰਣਿਤੁਮਾਰੀ॥੫॥੬॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੧॥
ਜਿਉਮੀਨਾਬਿਨੁਪਾਣੀਐਤਿਉਸਾਕਤੁਮਰੈਪਿਆਸ॥ਤਿਉਹਰਿਬਿਨੁਮਰੀਐਰੇਮਨਾਜੋਬਿਰਥਾਜਾਵੈਸਾਸੁ॥੧॥ਮਨਰੇਰਾਮਨਾਮਜਸੁ
ਲੇਇ॥ਬਿਨੁਗੁਰਇਹੁਰਸੁਕਿਉਲਹਉਗੁਰੁਮੇਲੈਹਰਿਦੇਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਤਜਨਾਮਿਲੁਸੰਗਤੀਗੁਰਮੁਖਿਤੀਰਥੁਹੋਇ॥ਅਠਸ
ਠਿਤੀਰਥੁਮਜਨਾਗੁਰਦਰਸੁਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥੨॥ਜਿਉਜੋਗੀਜਤੁਬਾਹਰਾਤਪੁਨਾਹੀਸਤੁਸੰਤੋਖੁ॥ਤਿਉਨਾਮੈਬਿਨੁਦੇਹੁਰੀਜਮੁਮਾਰੈ
ਅੰਤਰਿਦੋਖੁ॥੩॥ਸਾਕਤਪ੍ਰੇਮੁਨਪਾਈਐਹਰਿਪਾਈਐਸਤਿਗੁਰਭਾਇ॥ਸੁਖ(ਦੁਖ)ਦਾਤਾ ਗੁਰੁਮਿਲੈਕਹੁਨਾਨਕਸਿਫਤਿਸਮਾਇ॥
੪॥੭॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੧॥ ਤੂੰਪ੍ਰਭਦਾਤਾਦਾਨਿਮਤਿਪੂਰਾਹਮਥਾਰੇਭੇਖਾਰੀਜੀਉ॥ਮੈਕਿਆਮਾਗਉਕਿਛੁਥਿਰੁਨਰਹਾਈਹਰਿ
ਦੀਜੈਨਾਮੁਪਿਆਰੀਜੀਉ॥੧॥ਘਟਿਘਟਿਰਵਿਰਹਿਆਬਨਵਾਰੀ॥ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਗੁਪਤੋਵਰਤੈਗੁਰਸਬਦੀਦੇਖਿਨਿਹਾਰੀ
ਜੀਉ
ਜੀਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਰਤਪਇਆਲਅਕਾਸੁਦਿਖਾਇਓਗੁਰਿਸਤਿਗੁਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥ਸੋਬ੍ਰਹਮੁਅਜੋਨੀਹੈਭੀਹੋਨੀਘਟਭੀਤਰਿ
ਦੇਖੁਮੁਰਾਰੀਜੀਉ॥੨॥ਜਨਮਮਰਨਕਉਇਹੁਜਗੁਬਪੁੜੋਇਨਿਦੂਜੈਭਗਤਿਵਿਸਾਰੀਜੀਉ॥ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਤਗੁਰਮਤਿਪਾਈਐ
ਸਾਕਤਬਾਜੀਹਾਰੀਜੀਉ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰਬੰਧਨਤੋੜਿਨਿਰਾਰੇਬਹੁੜਿਨਗਰਭਮਝਾਰੀਜੀਉ॥ਨਾਨਕਗਿਆਨਰਤਨੁਪਰਗਾਸਿਆ
ਹਰਿਮਨਿਵਸਿਆਨਿਰੰਕਾਰੀਜੀਉ॥੪॥੮॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੧॥ ਜਿਸੁਜਲਨਿਧਿਕਾਰਣਿਤੁਮਜਗਿਆਏਸੋਅੰਮ੍ਰਿਤੁਗੁਰਪਾਹੀਜੀਉ॥ਛੋ
ਡਹੁਵੇਸੁਭੇਖਚਤੁਰਾਈਦੁਬਿਧਾਇਹੁਫਲੁਨਾਹੀਜੀਉ॥੧॥ਮਨਰੇਥਿਰੁਰਹੁਮਤੁਕਤਜਾਹੀਜੀਉ॥ਬਾਹਰਿਢੂੰਢਤਬਹੁਤੁਦੁਖੁਪਾਵਹਿ
ਘਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਘਟਮਾਹੀਜੀਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਵਗੁਣਛੋਡਿਗੁਣਾਕਉਧਾਵਹੁਕਰਿਅਵਗੁਣਪਛੁਤਾਹੀਜੀਉ॥ਸਰਅਪਸਰਕੀ
ਸਾਰਨਜਾਣਹਿਫਿਰਿਫਿਰਿਕੀਚਬੁਡਾਹੀਜੀਉ॥੨॥ਅੰਤਰਿਮੈਲੁਲੋਭੁਬਹੁਝੂਠੇਬਾਹਰਿਨਾਵਹੁਕਾਹੀਜੀਉ॥ਨਿਰਮਲਨਾਮੁਜ
ਪਹੁਸਦਗੁਰਮੁਖਿਅੰਤਰਕੀਗਤਿਤਾਹੀਜੀਉ॥੩॥ਪਰਹਰਿਲੋਭੁਨਿੰਦਾਕੂੜੁਤਿਆਗਹੁਸਚੁਗੁਰਬਚਨੀਫਲੁਪਾਹੀਜੀਉ॥
ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਖਹੁਹਰਿਜੀਉਜਨਨਾਨਕਸਬਦਿਸਲਾਹੀਜੀਉ॥੪॥੯॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੧॥ ਪੰਚਪਦੇ॥ ਅਪਨਾ
ਘਰੁਮੂਸਤਰਾਖਿਨਸਾਕਹਿਕੀਪਰਘਰੁਜੋਹਨਲਾਗਾ॥ਘਰੁਦਰੁਰਾਖਹਿਜੇਰਸੁਚਾਖਹਿਜੋਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਕੁਲਾਗਾ॥੧॥ਮਨਰੇਸ
ਮਝੁਕਵਨਮਤਿਲਾਗਾ॥ਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਅਨਰਸਲੋਭਾਨੇਫਿਰਿਪਛੁਤਾਹਿਅਭਾਗਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਵਤਕਉਹਰਖਜਾਤਕ
ਉਰੋਵਹਿਇਹੁਦੁਖੁ(ਸੁਖੁ)ਨਾਲੇਲਾਗਾ॥ਆਪੇਦੁਖਸੁਖਭੋਗਿਭੋਗਾਵੈਗੁਰਮੁਖਿਸੋਅਨਰਾਗਾ॥੨॥ਹਰਿਰਸਊਪਰਿਅਵਰੁਕਿਆਕਹੀਐ
ਜਿਨਿਪੀਆਸੋਤ੍ਰਿਪਤਾਗਾ॥ਮਾਇਆਮੋਹਿਤਜਿਨਿਇਹੁਰਸੁਖੋਇਆਜਾਸਾਕਤਦੁਰਮਤਿਲਾਗਾ॥੩॥ਮਨਕਾਜੀਉਪਵਨਪਤਿ
ਦੇਹੀਦੇਹੀਮਹਿਦੇਉਸਮਾਗਾ॥ਜੇਤੂੰਦੇਹਿਤਹਰਿਰਸੁਗਾਈਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤੈਹਰਿਲਿਵਲਾਗਾ॥੪॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਮਹਿਹਰਿਰਸੁ
ਪਾਈਐਗੁਰਿਮਿਲਿਐਜਮਭਉਭਾਗਾ॥ਨਾਨਕਰਾਮਨਾਮੁਜਪਿਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਪਾਏਮਸਤਕਿਭਾਗਾ॥੫॥੧੦॥ ਸੋਰਠਿਮ
ਹਲਾ੧॥ ਸਰਬਜੀਆਸਿਰਿਲੇਖੁਧੁਰਾਹੂਬਿਨੁਲੇਖੈਨਹੀਕੋਈਜੀਉ॥ਆਪਿਅਲੇਖੁਕੁਦਰਤਿਕਰਿਦੇਖੈਹੁਕਮਿਚਲਾਏਸੋ
ਈਜੀਉ॥੧॥ਮਨਰੇਰਾਮਜਪਹੁਸੁਖੁਹੋਈ॥ਅਹਿਨਿਸਿਗੁਰਕੇਚਰਨਸਰੇਵਹੁਹਰਿਦਾਤਾਭੁਗਤਾਸੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਅੰਤਰਿ
ਸੋਬਾਹਰਿਦੇਖਹੁਅਵਰੁਨਦੂਜਾਕੋਈਜੀਉ॥ਗੁਰਮੁਖਿਏਕਦ੍ਰਿਸਟਿਕਰਿਦੇਖਹੁਘਟਿਘਟਿਜੋਤਿਸਮੋਈਜੀਉ॥੨॥ਚਲਤਉ

ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਭੁ ਘਰ ਅਪਨੈ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਇਹ ਮਤਿ ਹੋਈ ਜੀਉ ॥ ਦੋਖੀ ਆਇ ਮਿਲੇ ਸਹ ਹਉ ਬਿਸਮਾਦੀ ਦੁਖੁ ਬਿਸਰੈ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ਜੀਉ ॥੩॥ ਪੀਵਹੁ ਅ
ਪਿਉ ਪਰਮ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਹੋਈ ਜੀਉ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਭਵ ਭੰਜਨੁ ਗਾਈਐ ਪੁਨਰਪਿ ਜਨਮੁ ਨ ਹੋਈ ਜੀਉ ॥੪॥
ਤਤੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਜੋਤਿ ਸਬਾਈ ਸੋਹੰ ਭੇਦੁ ਨ ਕੋਈ ਜੀਉ ॥ ਅਪਰੰਪਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਸੋਈ ਜੀਉ ॥੫॥੧੧॥
ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੩ ॥ ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਵਾ ਤਦ ਹੀ ਗਾਵਾ ਤਾ ਗਾਵੇ ਕਾ ਫਲੁ ਪਾਵਾ ॥ ਗਾਵੇ ਕਾ ਫਲੁ ਹੋਈ ॥ ਜਾ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਸੋਈ ॥੧॥ ਮਨ
ਮੇਰੇ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥ ਤਾ ਤੇ ਸਚ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਸਾਖੀ ਅੰਤਰਿ ਜਾਗੀ ॥ ਤਾ ਚੰਚਲ ਮਤਿ ਤਿਆਗੀ ॥
ਗੁਰ ਸਾਖੀ ਕਾ ਉਜੀਆਰਾ ॥ ਤਾ ਮਿਟਿਆ ਸਗਲ ਅੰਧਾਰਾ ॥੨॥ ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥ ਤਾ ਜਮ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਭਾਗਾ ॥ ਭੈ ਵਿਚਿ ਨਿਰਭ
ਉ ਪਾਇਆ ॥ ਤਾ ਸਹਜੈ ਕੈ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥੩॥ ਭਣਤਿ ਨਾਨਕੁ ਬੂਝੈ ਕੋ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਕਰਣੀ ਸਾਰੀ ॥ ਕਰਣੀ ਕੀਰਤਿ ਹੋਈ ॥
ਜਾ ਆਪੇ ਮਿਲਿਆ ਸੋਈ ॥੪॥੧੨॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸੇਵਕ ਸੇਵ ਕਰਹਿ ਸਭਿ ਤੇਰੀ ਜਿਨ ਸਬਦੈ ਸਾਦੁ ਆਇਆ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਆ ਜਿਨਿ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਅਨ
ਦਿਨੁ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਨਿਤ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਇਆ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਏਕੋ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤੂ ਕੇਵ
ਲੁ ਆਪਿ ਮੁਰਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾਗਤ ਰਹੇ ਤਿਨੀ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਸਬਦੇ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ ॥ ਗਿਰਹੀ ਮਹਿ ਸਦਾ ਹਰਿ ਜਨ ਉਦਾਸੀ ਗਿ
ਆਨੁ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ਉਰ ਧਾਰੀ ॥੨॥ ਇਹੁ ਮਨੂਆ ਦਹ ਦਿਸਿ ਧਾਵਦਾ ਦੂਜੈ ਭਾ
ਇ ਖੁਆਇਆ ॥ ਮਨਮੁਖ ਮੁਗਧ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤੈ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੇ ਤਾ ਨਾਉ ਪਾਏ ਹਉਮੈ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾ
ਇਆ ॥੩॥ ਹਰਿ ਜਨ ਸਾਚੇ ਸਾਚੁ ਕਮਾਵਹਿ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਲਏ ਪ੍ਰਭਿ ਸਾਚੈ ਸਾਚੁ ਰਖਿਆ ਉਰ ਧਾਰੀ ॥
ਨਾਨਕ ਨਾਵਹੁ ਗਤਿ ਮਤਿ ਪਾਈ ਏਹਾ ਰਾਸਿ ਹਮਾਰੀ ॥੪॥੧॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਭਗਤਿ ਖਜਾਨਾ ਭਗਤਨ ਕਉ ਦੀਆ ਨਾਉ ਹਰਿ
ਧਨੁ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ ਅਖੁਟੁ ਨਾਮ ਧਨੁ ਕਦੇ ਨਿਖੁਟੈ ਨਾਹੀ ਕਿਨੈ ਨ ਕੀਮਤਿ ਹੋਇ ॥ ਨਾਮ ਧਨਿ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਹੋਏ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥੧॥
ਮਨ ਮੇਰੇ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਜਗੁ ਭੁਲਦਾ ਫਿਰਦਾ ਦਰਗਹ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਸੁ ਦੇਹੀ
ਅੰਦਰਿ ਪੰਚ ਚੋਰ ਵਸਹਿ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਲੂਟਹਿ ਮਨਮੁਖ ਨਹੀ ਬੂਝਹਿ ਕੋਇ ਨ ਸੁਣੈ ਪੂਕਾਰਾ ॥ ਅੰਧਾ ਜਗਤੁ ਅੰਧੁ ਵ — ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ
ਰਤਾਰਾ ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ਗੁਬਾਰਾ ॥੨॥ ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵਿਗੁਤੇ ਕਿਹੁ ਚਲੈ ਨ ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ਸ
ਦਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਸਦਾ ਘਟਿ ਚਾਨਣੁ ਅਮਰੁ ਸਿ
ਰਿ ਬਾਦਿਸਾਹਾ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਨਾਮੁ ਸਚਾ ਲਾਹਾ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਹਰਿ ਪਾਹਾ ॥੪॥੨ — ਰਾਮਨਾ
ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸੁ ਹੋਵੈ ਤਾ ਹਰਿ ਪਾਏ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਈ ॥ ਭਗਤਾ ਕਾ ਕਾਰਜੁ ਹਰਿ ਅਨੰਦੁ ਹੈ ਅਨਦਿ
ਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਇਕ ਰੰਗੀ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹੇ ਸਮਾਈ ॥੧॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਾਚੀ ਨਦਰਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਆਪਣਿਆ ਦਾਸਾ
ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਪਿਆਰੇ ਰਾਖਹੁ ਪੈਜ ਹਮਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੀ ਸਦਾ ਹਉ ਜੀਵਾ ਗੁਰਮਤੀ ਭਉ ਭਾਗਾ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ
ਅਤਿ ਸੁਆਲਿਉ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਚਿਤੁ ਲਾਗਾ ॥ ਸਾਚਾ ਸਬਦੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਬਾਣੀ ਸੋ ਜਨੁ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗਾ ॥੨॥ ਮਹਾ ਗੰਭੀਰੁ ਸ

ਦਾਸੁਖੁਦਾਤਾਤਿਸਕਾਅੰਤੁਨਪਾਇਆ॥ਪੂਰੈਗੁਰਕੀਸੇਵਕੀਨੀਅਚਿੰਤੁਹਰਿਮੰਨਿਵਸਾਇਆ॥ਮਨੁਤਨੁਨਿਰਮਲੁਸਦਾਸੁਖੁਅੰਤਰਿਵਿਚਹੁਭਰਮੁ
ਚੁਕਾਇਆ॥੩॥ਹਰਿਕਾਮਾਰਗੁਸਦਾਪੰਥੁਵਿਖੜਾਕੋਪਾਏਗੁਰਵੀਚਾਰਾ॥ਹਰਿਕੈਰੰਗਿਰਾਤਾਸਬਦੇਮਾਤਾਹਉਮੈਤਜੇਵਿਕਾਰਾ॥ਨਾਨਕਨਾ
ਮਿਰਤਾਇਕਰੰਗੀਸਬਦਿਸਵਾਰਣਹਾਰਾ॥੪॥੩॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੩॥ ਹਰਿਜੀਉਤੁਧਨੋਸਦਾਸਾਲਾਹੀਪਿਆਰੇਜਿਚਰੁਘਟਿਅੰਤਰਿ
ਹੈਸਾਸਾ॥ਇਕੁਪਲੁਖਿਨੁਵਿਸਰਹਿਤੂਸੁਆਮੀਜਾਣਉਬਰਸਪਚਾਸਾ॥ਹਮਮੂੜਮੁਗਧਸਦਾਸੇਭਾਈਗੁਰਕੈਸਬਦਿਪ੍ਰਗਾਸਾ॥੧॥ਹਰਿਜੀ
ਉਤੁਮਆਪੇਦੇਹੁਬੁਝਾਈ॥ਹਰਿਜੀਉਤੁਧੁਵਿਟਹੁਵਾਰਿਆਸਦਹੀਤੇਰੇਨਾਮਵਿਟਹੁਬਲਿਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਮਸਬਦਿਮੁਏਸਬ
ਦਿਮਾਰਿਜੀਵਾਲੇਭਾਈਸਬਦੇਹੀਮੁਕਤਿਪਾਈ॥ਸਬਦੇਮਨੁਤਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਆਹਰਿਵਸਿਆਮਨਿਆਈ॥ਸਬਦੁਗੁਰਦਾਤਾਜਿਤੁਮ
ਨੁਰਾਤਾਹਰਿਸਿਉਰਹਿਆਸਮਾਈ॥੨॥ਸਬਦੁਨਜਾਣਹਿਸੇਅੰਨੇਬੋਲੇਸੇਕਿਤੁਆਏਸੰਸਾਰਾ॥ਹਰਿਰਸੁਨਪਾਇਆਬਿਰਥਾਜਨਮੁ
ਗਵਾਇਆ ਜੰਮਹਿਵਾਰੋਵਾਰਾ॥ਬਿਸਟਾਕੇਕੀੜੇਬਿਸਟਾਮਾਹਿਸਮਾਣੇਮਨਮੁਖਮੁਗਧਗੁਬਾਰਾ॥੩॥ਆਪੇਕਰਿ
ਵੇਖੈਮਾਰਗਿਲਾਏਭਾਈਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ਜੋਧੁਰਿਲਿਖਿਆਸੁਕੋਇਨਮੇਟੈਭਾਈਕਰਤਾਕਰੇਸੁਹੋਈ॥ਨਾਨਕ
ਨਾਮੁਵਸਿਆਮਨਿਅੰਤਰਿਭਾਈਅਵਰੁਨਦੂਜਾਕੋਈ॥੪॥੪॥ ਸੋਰਠਿਮਃ੩॥ਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਿਕਰਹਿਪ੍ਰਭਭਾ
ਵਹਿਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਵਖਾਣੇ॥ਭਗਤਾਕੀਸਾਰਕਰਹਿਆਪਿਰਾਖਹਿਜੋਤੇਰੈਮਨਿਭਾਣੇ॥ਤੂਗੁਣਦਾਤਾਸਬਦਿਪਛਾਤਾ
ਗੁਣਕਹਿਗੁਣੀਸਮਾਣੇ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਹਰਿਜੀਉਸਦਾਸਮਾਲਿ॥ਅੰਤਕਾਲਿਤੇਰਾਬੇਲੀਹੋਵੈਸਦਾਨਿਬਹੈਤੇਰੈਨਾਲਿ॥
੧ ਰਹਾਉ॥ਦੁਸਟਚਉਕੜੀਸਦਾਕੂੜੁਕਮਾਵਹਿਨਾਬੂਝਹਿਵੀਚਾਰੇ॥ਨਿੰਦਾਦੁਸਟੀਤੇਕਿਨਿਫਲੁਪਾਇਆਹਰਣਾਖਸ
ਨਖਹਿਬਿਦਾਰੇ॥ਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁਜਨੁਸਦਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈਹਰਿਜੀਉਲਏਉਬਾਰੇ॥੨॥ਆਪਸਕਉਬਹੁਭਲਾਕਰਿਜਾਣ
ਹਿਮਨਮੁਖਾਮਤਿਨਕਾਈ॥ਸਾਧੂਜਨਕੀਨਿੰਦਾਵਿਆਪੇਜਾਸਨਿਜਨਮੁਗਵਾਈ॥ਰਾਮਨਾਮੁਕਦੇਚੇਤਹਿਨਾਹੀਅੰਤਿਗ
ਏਪਛੁਤਾਈ॥੩॥ਸਫਲੁਜਨਮੁਭਗਤਾਕਾਕੀਤਾਗੁਰਸੇਵਾਆਪਿਲਾਏ॥ਸਬਦੇਰਾਤੇਸਹਜੇਮਾਤੇਅਨਦਿਨੁਹਰਿਗੁ
ਣਗਾਏ॥ਨਾਨਕਦਾਸੁਕਹੈਬੇਨੰਤੀਹਉਲਾਗਾਤਿਨਕੈਪਾਏ॥੪॥੫॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੩॥ਸੋਸਿਖੁਸਖਾਬੰਧਪੁਹੈਭਾ
ਈਜੇਗੁਰਕੇਭਾਣੇਵਿਚਿਆਵੈ॥ਆਪਣੈਭਾਣੈਜੋਚਲੈਭਾਈਵਿਛੁੜਿਚੋਟਾਖਾਵੈ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੁਖੁਕਦੇਨਪਾਵੈਭਾਈ
ਫਿਰਿਫਿਰਿਪਛੋਤਾਵੈ॥੧॥ਹਰਿਕੇਦਾਸਸੁਹੇਲੇਭਾਈ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਬਿਖਦੁਖਕਾਟੇ ਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾ
ਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਹੁਕੁਟੰਬੁਸਭੁਜੀਅਕੇਬੰਧਨਭਾਈਭਰਮਿਭੁਲਾਸੈਸਾਰਾ॥ਬਿਨੁਗੁਰਬੰਧਨਟੂਟਹਿਨਾਹੀਗੁਰਮੁਖਿਮੋ
ਖਦੁਆਰਾ॥ਕਰਮਕਰਹਿਗੁਰਸਬਦੁਨਪਛਾਣਹਿਮਰਿਜਨਮਹਿਵਾਰੋਵਾਰਾ॥੨॥ਹਉਮੇਰਾਜਗੁਪਲਚਿਰਹਿਆਭਾਈ
ਕੋਇਨਕਿਸਹੀਕੇਰਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਹਲੁਪਾਇਨਿਗੁਣਗਾਵਨਿਨਿਜਘਰਿਹੋਇਬਸੇਰਾ॥ਐਥੈਬੂਝੈਸੋਆਪੁਪਛਾਣੈਹਰਿਪ੍ਰਭੁਹੈ
ਤਿਸੁਕੇਰਾ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰੂਸਦਾਦਇਆਲੁਹੈਭਾਈਵਿਣੁਭਾਗਾਕਿਆਪਾਈਐ॥ਏਕਨਦਰਿਕਰਿਵੇਖੈਸਭਊਪਰਿਜੇਹਾਭਾਉਤੇ
ਹਾਫਲੁਪਾਈਐ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਵਸੈਮਨਅੰਤਰਿਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਈਐ॥੪॥੬॥ ਸੋਰਠਿਮਃ੩॥ ਸਚੀਭਗਤਿਸਤਿ
ਚੌਤੁਕੇ॥ ਗੁਰਤੇਹੋਵੈਸਚੀਹਿਰਦੈਬਾਣੀ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਸਦਾਸੁਖੁਪਾਏਹਉਮੈਸਬਦਿਸਮਾਣੀ॥ਬਿਨੁਗੁਰਸਾਚੇਭਗਤਿਨਹੋਵੀਹੋਰ
ਭੂਲੀਫਿਰੈਇਆਣੀ॥ਮਨਮੁਖਿਫਿਰਹਿਸਦਾਦੁਖੁਪਾਵਹਿਡੂਬਿਮੁਏਵਿਣੁਪਾਣੀ॥੧॥ਭਾਈਰੇਸਦਾਰਹਹੁਸਰਣਾਈ॥ਆਪਣੀ

ਨਦਰਿ ਕਰੈ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਦੇਇ ਵਡਿਆਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਆਪੁ ਪਛਾਤਾ ਸਬਦਿ ਸਚੈ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਹਿਰਦੈ ਜਗਜੀਵਨੁ
ਸਦ ਵਸਿਆ ਤਜਿ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰਾ ॥ ਸਦਾ ਹਜੂਰਿ ਰਵਿਆ ਸਭ ਠਾਈ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਬਾਣੀ ਸਬਦਿ
ਪਛਾਣੀ ਨਾਉ ਮੀਠਾ ਮਨਹਿ ਪਿਆਰਾ ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਜਿਨਿ ਨਾਮੁ ਪਛਾਤਾ ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਜਗਿ ਆਇਆ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿ ਸਦਾ ੦
ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਿਆ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਗੁਣੀ ਅਘਾਇਆ ॥ ਕਮਲੁ ਪ੍ਰਗਾਸਿ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਅਨਹਦ ਸਬਦੁ ਵਜਾਇਆ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਮਲ
ਬਾਣੀ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥੩॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਕੀ ਗਤਿ ਕੋਇ ਨ ਬੂਝੈ ਗੁਰਮਤਿ ਰਿਦੈ ਸਮਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਮਗੁ ਪਛਾਣੈ
ਹਰਿ ਰਸਿ ਰਸਨ ਰਸਾਈ ॥ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਸਭੁ ਗੁਰ ਤੇ ਹੋਵੈ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਸਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਹਿ ਸੇ ਜਨ ਸੋਹਨਿ ਦਰਿ ਸਾਚੈ
ਪਤਿ ਪਾਈ ॥੪॥੭॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਦੁਤੁਕੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਉਲਟੀ ਭਈ ਭਾਈ ਜੀਵਤ ਮਰੈ ਤਾ ਬੂਝ ਪਾਇ ॥ ਤਾ
ਸੋ ਗੁਰੂ ਸੋ ਸਿਖੁ ਹੈ ਭਾਈ ਜਿਸੁ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇ ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਮਨ ਹਰਿ ਜਪਿ ਮੀਠਾ ਲਾਗੈ ਭਾਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ
ਪਾਏ ਹਰਿ ਥਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਊਪਜੈ ਭਾਈ ਮਨਮੁਖਿ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ ਤੁਹ ਕੁਟਹਿ ਮਨਮੁਖ ਕਰਮ ਕਰਹਿ ਭਾਈ ਲਾਗੈ
ਪਲੈ ਕਿਛੂ ਨ ਪਾਇ ॥੨॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਰਵਿਆ ਭਾਈ ਸਾਚੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰਿ ॥ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਰਵੈ ਭਾਈ ਗੁਰ ਕੈ
ਹੇਤਿ ਅਪਾਰਿ ॥੩॥ ਆਇਆ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ਹੈ ਭਾਈ ਜਿ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਭਾਈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮੇਲਾਇ ॥
੪॥੮॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਤਿਹੀ ਗੁਣੀ ਤ੍ਰਿਭਵਣੁ ਵਿਆਪਿਆ ਭਾਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝ ਬੁਝਾਇ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਲਗਿ ਛੂਟੀਐ
ਭਾਈ ਪੂਛਹੁ ਗਿਆਨੀਆ ਜਾਇ ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਛੋਡਿ ਚਉਥੈ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਵਸੈ ਭਾਈ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ
ਗਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੈ ਤੇ ਸਭਿ ਊਪਜੇ ਭਾਈ ਨਾਇ ਵਿਸਰਿਐ ਮਰਿ ਜਾਇ ॥ ਅਗਿਆਨੀ ਜਗਤੁ ਅੰਧੁ ਹੈ ਭਾਈ ਸੂਤੇ ਗਏ ਮੁਹਾਇ ॥ ਤੂ
੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਗੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਭਾਈ ਭਵਜਲੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਿ ॥ ਜਗ ਮਹਿ ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਭਾਈ ਹਿਰਦੈ ਰਖਿਆ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥
੩॥ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਉਬਰੇ ਭਾਈ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਉ ਬੇੜਾ ਨਾਉ ਤੁਲਹੜਾ ਭਾਈ ਜਿਤੁ ਲਗਿ ਪਾਰਿ ਜਨ ਪਾਇ ॥
੪॥੯॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਜਗ ਅੰਤਰਿ ਹੋਰ ਥੈ ਸੁਖੁ ਨਾਹੀ ॥ ਹਉਮੈ ਜਗਤੁ ਦੁਖਿ ਰੋਗਿ ਵਿਆਪਿਆ ਮਰਿ
ਜਨਮੈ ਰੋਵੈ ਧਾਹੀ ॥੧॥ ਪ੍ਰਾਣੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਤਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਨਾਹਿ ਤ ਜਾਹਿਗਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾ
ਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਧਾਤੁ ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਵਹਿ ਹਰਿ ਰਸ ਸਾਦੁ ਨ ਆਇਆ ॥ ਸੰਧਿਆ ਤਰਪਣੁ ਕਰਹਿ ਗਾਇਤ੍ਰੀ ਬਿਨੁ
ਬੂਝੇ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਸੋ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀ ਜਨ ਸਦਾ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇ ਵਿਚ
ਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥੩॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਅੰਧਾ ਸਭੁ ਅੰਧੁ ਕਮਾਵੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮਗੁ ਨ ਪਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਅਖੀ ਵੇਖੈ ਘਰੈ
ਅੰਦਰਿ ਸਚੁ ਪਾਏ ॥੪॥੧੦॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਬਹੁਤਾ ਦੁਖੁ ਲਾਗਾ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਭਰਮਾਈ ॥ ਹਮ ਦੀ
ਨ ਤੁਮ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਦਾਤੇ ਸਬਦੇ ਦੇਹਿ ਬੁਝਾਈ ॥੧॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਤੁਮ ਪਿਆਰੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵਹੁ ਹਰਿ
ਨਾਮੁ ਦੇਵਹੁ ਆਧਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨਸਾ ਮਾਰਿ ਦੁਬਿਧਾ ਸਹਜਿ ਸਮਾਣੀ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿ ਮਨੁ ਨਿਰਮ
ਲੁ ਹੋਆ ਕਿਲਬਿਖ ਕਾਟਣਹਾਰਾ ॥੨॥ ਸਬਦਿ ਮਰਹੁ ਫਿਰਿ ਜੀਵਹੁ ਸਦ ਹੀ ਤਾ ਫਿਰਿ ਮਰਣੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਮਨਿ
ਮੀਠਾ ਸਬਦੇ ਪਾਵੈ ਕੋਈ ॥੩॥ ਦਾਤੈ ਦਾਤਿ ਰਖੀ ਹਥਿ ਅਪਣੈ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਦੇਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਦਰਗਹ ਜਾਪਹਿ ਸੇਈ ॥
੪॥੧੧॥

੪॥

॥੧੧॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਤਾ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਉਪਜੈ ਗਤਿ ਮਤਿ ਤਦ ਹੀ ਪਾਏ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸਚਾ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ ॥੧॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸਭੁ ਜਗੁ ਬਉਰਾਨਾ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧਾ ਸਬਦੁ ਨ ਜਾਣੈ ਝੂਠੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮਾਇਆ ਭਰਮੁ ਭੁਲਾਇਆ ਹਉਮੈ ਬੰਧਨ ਕਮਾਏ ॥ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣੁ ਸਿਰ ਊਪਰਿ ਊਭਉ ਗਰਭ ਜੋਨਿ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ॥੨॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਵਰਤਹਿ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰਾ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਚਉਥਾ ਪਦੁ ਚੀਨੈ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥੩॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਸਭਿ ਤੇਰੇ ਤੂ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਜੋ ਤੂ ਕਰਹਿ ਸੁ ਹੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ਸਬਦੇ ਹਉਮੈ ਖੋਈ ॥੪॥੧੨॥

ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੪ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧ ॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਆਪਿ ਅਪਾਹੁ ॥ ਵਣਜਾਰਾ ਜਗੁ ਆਪਿ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਸਚਾ ਸਾਹੁ ॥ ਆਪੇ ਵਣਜੁ ਵਾਪਾਰੀਆ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਸਚੁ ਵੇਸਾਹੁ ॥੧॥ ਜਪਿ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹੁ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਪਾਈਐ ਪਿਆਰਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਅਗਮ ਅਥਾਹੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੇ ਸੁਣਿ ਸਭੁ ਵੇਖਦਾ ਪਿਆਰਾ ਮੁਖਿ ਬੋਲੇ ਆਪਿ ਮੁਹਾਹੁ ॥ ਆਪੇ ਉਝੜਿ ਪਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਆਪਿ ਵਿਖਾਲੇ ਰਾਹੁ ॥ ਆਪੇ ਹੀ ਸਭੁ ਆਪਿ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ॥੨॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਉਪਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਸਿਰਿ ਆਪੇ ਧੰਧੜੈ ਲਾਹੁ ॥ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਸਾਖਤੀ ਪਿਆਰਾ ਆਪਿ ਮਾਰੇ ਮਰਿ ਜਾਹੁ ॥ ਆਪੇ ਪਤਣੁ ਪਾਤਣੀ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਹੁ ॥੩॥ ਆਪੇ ਸਾਗਰੁ ਬੋਹਿਥਾ ਪਿਆਰਾ ਗੁਰੁ ਖੇਵਟੁ ਆਪਿ ਚਲਾਹੁ ॥ ਆਪੇ ਹੀ ਚੜਿ ਲੰਘਦਾ ਪਿਆਰਾ ਕਰਿ ਚੋਜ ਵੇਖੈ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਹੁ ॥੪॥੧॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਆਪੇ ਅੰਡਜ ਜੇਰਜ ਸੇਤਜ ਉਤਭੁਜ ਆਪੇ ਖੰਡ ਆਪੇ ਸਭ ਲੋਇ ॥ ਆਪੇ ਸੂਤੁ ਆਪੇ ਬਹੁ ਮਣੀਆ ਕਰਿ ਸਕਤੀ ਜਗਤੁ ਪਰੋਇ ॥ ਆਪੇ ਹੀ ਸੂਤਧਾਰੁ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਸੂਤੁ ਖਿੰਚੇ ਢਹਿ ਢੇਰੀ ਹੋਇ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਮੈ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਚਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਕਰਿ ਦਇਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮੁਖਿ ਚੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੇ ਜਲ ਥਲਿ ਸਭਤੁ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੇ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥ ਸਭਨਾ ਰਿਜਕੁ ਸਮਾਹਦਾ ਪਿਆਰਾ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਆਪੇ ਖੇਲ ਖੇਲਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥ ਆਪੇ ਹੀ ਆਪਿ ਨਿਰਮਲਾ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਨਿਰਮਲ ਸੋਇ ॥ ਆਪੇ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ + ਲਖਾਵੈ ਸੋਇ ॥੩॥ ਆਪੇ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੁ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਤਿਸੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਸਭਿ ਘਟ ਆਪੇ ਭੋਗਵੈ ਪਿਆਰਾ ਵਿਚਿ ਨਾਰੀ ਪੁਰਖ ਸਭੁ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਪਤੁ ਵਰਤਦਾ ਪਿਆਰਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥੪॥੨॥

+ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥ ਆਪੇ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖੀਐ ਪਿਆਰਾ ੫

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਆਪੇ ਹੀ ਸਭੁ ਆਪਿ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪੈ ॥ ਆਪੇ ਵੇਖਿ ਵਿਗਸਦਾ ਪਿਆਰਾ ਕਰਿ ਚੋਜ ਵੇਖੈ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੈ ॥ ਆਪੇ ਵਣਿ ਤਿਣਿ ਸਭਤੁ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਪੈ ॥੧॥ ਜਪਿ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਰਸਿ ਧ੍ਰਾਪੈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਚਖਿ ਜਾਪੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੇ ਤੀਰਥੁ ਤੁਲਹੜਾ ਪਿਆਰਾ ਆਪਿ ਤਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੈ ॥ ਆਪੇ ਜਾਲੁ ਵਤਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਮਛੁਲੀ ਹਰਿ ਆਪੈ ॥ ਆਪਿ ਅਭੁਲੁ ਨ ਭੁਲਈ ਪਿਆਰਾ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਜਾਪੈ ॥੨॥ ਆਪੇ ਸਿੰਙੀ ਨਾਦੁ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਧੁਨਿ ਆਪਿ ਵਜਾਏ ਆਪੈ ॥ ਆਪੇ ਜੋਗੀ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਹੀ ਤਪੁ ਤਾਪੈ ॥ ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਪਿ ਹੈ ਚੇਲਾ ਉਪਦੇਸੁ ਕਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੈ ॥੩॥ ਆਪੇ ਨਾਉ ਜਪਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਹੀ ਜਪੁ ਜਾਪੈ ॥ ਆਪੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਆਪਿ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਹੀ ਰਸੁ ਆਪੈ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਸਲਾਹਦਾ ਪਿਆਰਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰਸਿ ਧ੍ਰਾਪੈ ॥੪॥੩॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਆਪੇ ਕੰਡਾ ਆਪਿ ਤਰਾਜੀ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪੇ ਤੋਲਿ ਤੋਲਾਇਆ ॥ ਆਪੇ ਸਾਹੁ ਆਪੇ ਵਣਜਾਰਾ ਆਪੇ ਵਣਜਾ

ਕਰਾਇਆ॥ਆਪੇਧਰਤੀਸਾਜੀਅਨੁਪਿਆਰੈਪਿਛੈਟਿਕੁਕਢਾਇਆ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਹਰਿਧਿਆਇਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਹਰਿ
ਹਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹੈਪਿਆਰਾਗੁਰਿਪੂਰੈਮੀਠਾਲਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪੇਧਰਤੀਆਪਿਜਲੁਪਿਆਰਾਆਪੇਕਰੇਕਰਾਇਆ॥
ਆਪੇਹੁਕਮਿਵਰਤਦਾਪਿਆਰਾਜਲੁਮਾਟੀਬੰਧਿਰਖਾਇਆ॥ਆਪੇਹੀਭਉਪਾਇਦਾ(ਪਿਆਰਾ)ਬੰਨਿਬਕਰੀਸੀਹੁਹਢਾਇਆ॥੨॥
ਆਪੇਕਾਸਟੁਆਪਿਹਰਿਪਿਆਰਾਵਿਚਿਕਾਸਟਅਗਨਿਰਖਾਇਆ॥ਆਪੇਹੀਆਪਿਵਰਤਦਾਪਿਆਰਾਭੈਅਗਨਿਨਸਕੈਜ
ਲਾਇਆ॥ਆਪੇਮਾਰਿਜੀਵਾਲਦਾਪਿਆਰਾਸਾਹਲੈਦੇਸਭਿਲਵਾਇਆ॥੩॥ਆਪੇਤਾਣੁਦੀਬਾਣੁਹੈਪਿਆਰਾਆਪੇਕਾਰੈ
ਲਾਇਆ॥ਜਿਉਆਪਿਚਲਾਏਤਿਉਚਲੀਐਪਿਆਰੇਜਿਉਹਰਿਪ੍ਰਭਮੇਰੇਭਾਇਆ॥ਆਪੇਜੰਤੀਜੰਤੁਹੈਪਿਆਰਾ(ਜਨ)ਨਾਨਕ
ਵਜਹਿਵਜਾਇਆ॥੪॥੪॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੪॥ ਆਪੇਸ੍ਰਿਸਟਿਉਪਾਇਦਾਪਿਆਰਾਕਰਿਸੂਰਜੁਚੰਦੁਚਾਨਾਣੁ॥ਆਪਿ
ਨਿਤਾਣਿਆਤਾਣੁਹੈਪਿਆਰਾਆਪਿਨਿਮਾਣਿਆਮਾਣੁ॥ਆਪਿਦਇਆਕਰਿਰਖਦਾਪਿਆਰਾਆਪੇਸੁਘੜੁਸੁਜਾਣੁ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨ
ਜਪਿਰਾਮਨਾਮੁਨੀਸਾਣੁ॥ਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲਿਧਿਆਇਤੂੰਹਰਿਹਰਿਬਹੁੜਿਨਆਵਣਜਾਣੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪੇਹੀਗੁਣਵਰਤਦਾ
ਪਿਆਰਾਆਪੇਹੀਪਰਵਾਣੁ॥ਆਪੇਬਖਸਕਰਾਇਦਾਪਿਆਰਾਆਪੇਸਚੁਨੀਸਾਣੁ॥ਆਪੇਹੁਕਮਿਵਰਤਦਾਪਿਆਰਾਆਪੇਹੀਫੁ
ਰਮਾਣੁ॥੨॥ਆਪੇਭਗਤਿਭੰਡਾਰੁਹੈਪਿਆਰਾਆਪੇਦੇਵੈਦਾਣੁ॥ਆਪੇਸੇਵਕਰਾਇਦਾਪਿਆਰਾ+ਆਪੇਗੁਣੀਨਿਧਾਨੁ॥੩॥
ਆਪੇਵਡਾਆਪਿਹੈਪਿਆਰਾਆਪੇਹੀਪਰਧਾਣੁ॥ਆਪੇਕੀਮਤਿਪਾਇਦਾਪਿਆਰਾਆਪੇਤੁਲੁਪਰਵਾਣੁ॥ਆਪੇਅਤੁਲੁਤੁਲਾ
ਇਦਾਪਿਆਰਾਜਨਨਾਨਕਸਦਕੁਰਬਾਣੁ॥੪॥੫॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੪॥ ਆਪੇਸੇਵਾਲਾਇਦਾਪਿਆਰਾਆਪੇਭਗਤਿਉ
ਮਾਹਾ॥ਆਪੇਗੁਣਗਾਵਾਇਦਾਪਿਆਰਾਆਪੇਸਬਦਿਸਮਾਹਾ॥ਆਪੇਲੇਖਣਿਆਪਿਲਿਖਾਰੀਆਪੇਲੇਖੁਲਿਖਾਹਾ॥੧॥ਮੇਰੇ
ਮਨਜਪਿਰਾਮਨਾਮੁਓਮਾਹਾ॥ਅਨਦਿਨੁਅਨਦੁਹੋਵੈਵਡਭਾਗੀਲੈਗੁਰਪੂਰੈਹਰਿਲਾਹਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪੇਗੋਪੀਕਾਨੁਹੈਪਿਆਰਾਬ
ਨਿਆਪੇਗਊਚਰਾਹਾ॥ਆਪੇਸਾਵਲਸੁੰਦਰਾਪਿਆਰਾਆਪੇਵੰਸੁਵਜਾਹਾ॥ਕੁਵਲੀਆਪੀੜੁਆਪਿਮਰਾਇਦਾਪਿਆਰਾਕਰਿਬਾਲਕ
ਰੂਪਿਪਚਾਹਾ॥੨॥ਆਪਿਅਖਾੜਾਪਾਇਦਾਪਿਆਰਾਕਰਿਵੇਖੈਆਪਿਚੋਜਾਹਾ॥ਕਰਿਬਾਲਕਰੂਪਉਪਾਇਦਾਪਿਆਰਾਚੰਡੂਰੁਕੰ
ਸੁਕੇਸੁਮਾਰਾਹਾ॥ਆਪੇਹੀਬਲੁਆਪਿਹੈਪਿਆਰਾਬਲੁਭੰਨੈਮੂਰਖਮੁਗਧਾਹਾ॥ਸਭੁਆਪੇਜਗਤੁਉਪਾਇਦਾਪਿਆਰਾਵਸਿਆਪੇ
ਜੁਗਤਿਹਥਾਹਾ॥ਗਲਿਜੇਵੜੀਆਪੇਪਾਇਦਾਪਿਆਰਾਜਿਉਪ੍ਰਭੁਖਿੰਚੈਤਿਉਜਾਹਾ॥ਜੋਗਰਬੈਸੋਪਚਸੀਪਿਆਰੇਜਪਿਨਾਨਕ
ਭਗਤਿਸਮਾਹਾ॥੪॥੬॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੪॥+ਅਨਿਕਜਨਮਵਿਛੁੜੇਦੁਖੁਪਾਇਆਮਨਮੁਖਿਕਰਮਕਰੈਅਹੰਕਾਰੀ॥ਸਾਧੂਪ
ਰਸਤਹੀਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਗੋਬਿਦਸਰਣਿਤੁਮਾਰੀ॥ਗੋਬਿਦਪ੍ਰੀਤਿਲਗੀਅਤਿਪਿਆਰੀ॥ਜਬਸਤਸੰਗਭਏਸਾਧੂਜਨਹਿਰਦੈਮਿ
ਲਿਆਸਾਂਤਿਮੁਰਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੂੰਹਿਰਦੈਗੁਪਤੁਵਸਹਿਦਿਨੁਰਾਤੀਤੇਰਾਭਾਉਨਬੁਝਹਿਗਵਾਰੀ॥ਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਮਿਲਿ
ਆਪ੍ਰਭੁਪ੍ਰਗਟਿਆਗੁਣਗਾਵੈਗੁਣਵੀਚਾਰੀ॥੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰਗਾਸੁਭਇਆਸਾਂਤਿਆਈਦੁਰਮਤਿਬੁਧਿਨਿਵਾਰੀ॥ਆਤ
ਮਬ੍ਰਹਮੁਚੀਨਿਸੁਖੁਪਾਇਆਸਤਸੰਗਤਿਪੁਰਖਤੁਮਾਰੀ॥੩॥ਪੁਰਖੈਪੁਰਖੁਮਿਲਿਆਗੁਰੁਪਾਇਆਜਿਨਕਉਕਿਰ
ਪਾਭਈਤੁਮਾਰੀ॥ਨਾਨਕਅਤੁਲੁਸਹਜਸੁਖੁਪਾਇਆਅਨਦਿਨੁਜਾਗਤੁਰਹੈਬਨਵਾਰੀ॥੪॥੭॥ ਸੋਰਠਿਮਃ੪
ਹਰਿਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਅੰਤਰੁਮਨੁਬੇਧਿਆਹਰਿਬਿਨੁਰਹਣੁਨਜਾਈ॥ਜਿਉਮਛੁਲੀਬਿਨੁਨੀਰੈਬਿਨਸੈਤਿਉਨਾਮੈਬਿਨੁਮਰਿਜਾਈ॥

+ਆਪਿਦਿਵਾਵੈਮਾਣੁ॥ ਆਪੇਤਾੜੀਲਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ

ਦੁਤੁਕੇ॥

੧॥ਮੇਰੇਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਜਨਊਪਰਿਦੇਵਹੁਹਰਿਨਾਈ॥ਹਉਅੰਤਰਿਨਾਮੁਮੰਗਾਦਿਨਰਾਤੀਨਾਮੇਹੀਸਾਂਤਿਪਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਉਚਾਤ੍ਰਿ
ਕੁਜਲਬਿਨੁਬਿਲਲਾਵੈਬਿਨੁਜਲਪਿਆਸਨਜਾਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਲੁਪਾਵੈਸੁਖਸਹਜੇਹਰਿਆਭਾਇਸੁਭਾਈ॥੨॥ਮਨ
ਮੁਖਭੂਖੇਦਹਦਿਸਡੋਲਹਿਬਿਨੁਨਾਵੈਦੁਖੁਪਾਈ॥ਜਨਮਿਮਰੈਫਿਰਿਜੋਨੀਆਵੈਦਰਗਹਿਮਿਲੈਸਜਾਈ॥੩॥ਕ੍ਰਿਪਾਕ
ਰਹਿਤਾਹਰਿਗੁਣਗਾਵਹਹਰਿਰਸੁਅੰਤਰਿਪਾਈ॥ਨਾਨਕਦੀਨਦਇਆਲਭਏਹੈਤ੍ਰਿਸਨਾਸਬਦਿਬੁਝਾਈ॥੪॥੮॥ਸੋਰਠਿਮ
ਹਲਾ੪॥ ਅਚਰੁਚਰੈਤਾਸਿਧਿਹੋਈਸਿਧੀਤੇਬੁਧਿਪਾਈ॥ਪ੍ਰੇਮਕੇਸਰਲਾਗੇਤਨਭੀਤਰਿਤਾਭ੍ਰਮੁਕਾਟਿਆਜਾਈ॥੧॥ਮੇਰੇ
ਗੋਬਿੰਦਅਪੁਨੇਜਨਕਉਦੇਹਿਵਡਿਆਈ॥ਗੁਰਮਤਿਰਾਮਨਾਮੁਪਰਗਾਸਹੁਸਦਾਰਹਹੁਸਰਣਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਹੁਸੰਸਾਰੁਸਭੁ
ਆਵਣਜਾਣਾਮਨਮੂਰਖਚੇਤਿਅਜਾਣਾ॥ਹਰਿਜੀਉਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹੁਗੁਰੁਮੇਲਹੁਤਾਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਣਾ॥੨॥ਜਿਸਕੀਵਥੁਸੋਈ
ਪ੍ਰਭੁਜਾਣੈਜਿਸਨੋਦੇਇਸੁਪਾਏ॥ਵਸਤੁਅਨੂਪਅਤਿਅਗਮਅਗੋਚਰਗੁਰੁਪੂਰਾਅਲਖੁਲਖਾਏ॥੩॥ਜਿਨਿਇਹਚਾਖੀਸੋ
ਈਜਾਣੈਗੂੰਗੇਕੀਮਿਠਿਆਈ॥ਰਤਨੁਲੁਕਾਇਆਲੂਕੈਨਾਹੀਜੇਕੋਰਖੈਲੁਕਾਈ॥੪॥ਸਭੁਕਿਛੁਤੇਰਾਤੂੰਅੰਤਰਿਜਾਮੀਤੂੰ
ਸਭਨਾਕਾਪ੍ਰਭੁਸੋਈ॥ਜਿਸਨੋਦਾਤਿਕਰਹਿਸੋਪਾਏਜਨਨਾਨਕਅਵਰੁਨਕੋਈ॥੫॥੯॥

ਰਾਗੁਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ਚਉਪਦੇਘਰੁ੧॥ਤਿਤੁਕੇ॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਕਿਸੁਹਉਜਾਚੀਕਿਸੁਆਰਾਧੀਜਾਸਭੁਕੋਕੀਤਾਹੋਸੀ॥ਜੋਜੋਦੀਸੈਵਡਾਵਡੇਰਾਸੋਸੋਖਾਕੂਰਲਸੀ॥ਨਿਰਭਉਨਿਰੰਕਾਰੁਭਵ
ਖੰਡਨੁਸਭਿਸੁਖਨਵਨਿਧਿਦੇਸੀ॥੧॥ਹਰਿਜੀਉਤੇਰੀਦਾਤੀਰਾਜਾ॥ਮਾਨਸੁਬਪੁੜਾਕਿਆਸਾਲਾਹੀਕਿਆਤਿਸਕਾਮੁਹਤਾਜ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਨਿਹਰਿਧਿਆਇਆਸਭੁਕਿਛੁਤਿਸਕਾਤਿਸਕੀਭੂਖਗਵਾਈ॥ਐਸਾਧਨੁਦੀਆਸੁਖਦਾਤੈਨਿਖੁਟਿਨ
ਕਬਹੀਜਾਈ॥ਅਨਦੁਭਇਆਸੁਖਸਹਜਿਸਮਾਣੇਸਤਿਗੁਰਿਮੇਲਿਮਿਲਾਈ॥੨॥ਮਨਨਾਮੁਜਪਿਨਾਮੁਆਰਾਧਿਅਨ
ਦਿਨੁਨਾਮੁਵਖਾਣੀ॥ਉਪਦੇਸੁਸੁਣਿਸਾਧਸੰਤਨਕਾਸਭਚੂਕੀਕਾਣਿਜਮਾਣੀ॥ਜਿਨਕਉਕ੍ਰਿਪਾਲੁਹੋਆਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਸੇਲਾ
ਗੇਗੁਰਕੀਬਾਣੀ॥੩॥ਕੀਮਤਿਕਉਣੁਕਰੈਪ੍ਰਭਤੇਰੀਤੂੰਸਰਬਜੀਆਦਇਆਲਾ॥ਸਭੁਕਿਛੁਕੀਤਾਤੇਰਾਵਰਤੈਕਿਆਹਮ
ਬਾਲਗੁਪਾਲਾ॥ਰਾਖਿਲੇਹੁਨਾਨਕੁਜਨੁਤੁਮਰਾਜਿਉਪਿਤਾਪੂਤਕਿਰਪਾਲਾ॥੪॥੧॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ਘਰੁ੧
ਤਿਤੁਕੇ॥ਗੁਰੁਗੋਬਿੰਦੁਸਲਾਹੀਐਭਾਈਮਨਿਤਨਿਹਿਰਦੈਧਾਰਿ॥ਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਮਨਿਵਸੈਭਾਈਏਹਾਕਰਣੀਸਾਰ॥
ਜਿਤੁਤਨਿਨਾਮੁਨਊਪਜੈਭਾਈਸੇਤਨਹੋਏਛਾਰ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਕਉਵਾਰਿਆਭਾਈਜਿਨਏਕੰਕਾਰਅਧਾਰ॥੧॥ਸੋਈ
ਸਚੁਅਰਾਧਣਾਭਾਈਜਿਸਤੇਸਭੁਕਿਛੁਹੋਇ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਜਾਣਾਇਆਭਾਈਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮ
ਵਿਹੂਣੇਪਚਿਮੁਏਭਾਈਗਣਤਿਨਜਾਇਗਣੀ॥ਵਿਣੁਸਚਸੋਚਨਪਾਈਐਭਾਈਸਾਚਾਅਗਮਧਣੀ॥ਆਵਣਜਾਣੁਨਚੁਕਈਭਾਈਝੂਠੀਦੁਨੀਮਣੀ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਕੋਟਿਉਧਾਰਦਾਭਾਈਦੇਨਾਵੈਏਕਕਣੀ॥੨॥ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤਸੋਧਿਆਭਾਈਵਿਣੁਸਤਿਗੁਰਭਰਮੁਨਜਾਇ॥ਅਨਿਕਕਰਮਕਰਿਥਾ
ਕਿਆਭਾਈਫਿਰਿਫਿਰਿਬੰਧਨਪਾਇ॥ਚਾਰੇਕੁੰਡਾਸੋਧੀਆਭਾਈਵਿਣੁਸਤਿਗੁਰਨਾਹੀਜਾਇ॥ਵਡਭਾਗੀਗੁਰੁਪਾਇਆਭਾਈਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ
ਧਿਆਇ॥੩॥ਸਚੁਸਦਾਹੈਨਿਰਮਲਾਭਾਈਨਿਰਮਲਸਚੇਸੋਇ॥ਨਦਰਿਕਰੇਜਿਸੁਆਪਣੀਭਾਈਤਿਸੁਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥ਕੋਟਿਮਧੇਜਨੁਪਾਈ
ਐਭਾਈਵਿਰਲਾਕੋਈਕੋਇ॥ਨਾਨਕਰਤਾਸਚਿਨਾਮਿਭਾਈਸੁਣਿਮਨੁਤਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਇ॥੪॥੨॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ਦੁਤੁਕੇ॥

ਪੰਚਪਦਾ)

ਜਉ ਲਉ ਭਾਉ ਅਭਾਉ ਇਹੁ ਮਾਨੈ ਤਉ ਲਉ ਮਿਲਣੁ ਦੂਰਾਈ ॥ ਆਨ ਆਪਨਾ ਕਰਤ ਬੀਚਾਰਾ ਤਉ ਲਗੁ ਬੀਚੁ ਬਿਖਾਈ ॥੧॥ ਮਾਧਵੇ ਐਸੀ ਦੇਹੁ ਬੁਝਾਈ ॥ ਸੇਵਉ ਸਾਧ ਗਹਉ ਓਟ ਚਰਨਾ ਨਹ ਬਿਸਰੈ ਮੁਹਤੁ ਚਸਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰੇ ਮਨ ਮੁਗਧ ਅਚੇਤ ਚੰਚਲ ਚਿਤ ਤੁਮ ਐਸੀ ਰਿਦੈ ਨ ਆਈ ॥ ਪ੍ਰਾਨਪਤਿ ਤਿਆਗਿ ਆਨ ਤੂੰ ਰਚਿਆ ਉਰਝਿਓ ਸੰਗਿ ਬੈਰਾਈ ॥੨॥ ਸੋਗੁ ਨ ਬਿਆਪੈ ਆਪੁ ਨ ਥਾਪੈ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਬੁਧਿ ਪਾਈ ॥ ਸਾਕਤ ਕਾ ਬਕਨਾ ਇਉ ਜਾਨਉ ਜੈਸੇ ਪਵਨੁ ਝੁਲਾਈ ॥੩॥ ਕੋਟਿ ਪਰਾਧ ਅਛਾਦਿਓ ਇਹੁ ਮਨੁ ਕਹਣਾ ਕਛੂ ਨ ਜਾਈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਦੀਨ ਸਰਨਿ ਆਇਓ ਪ੍ਰਭ ਸਭੁ ਲੇਖਾ ਰਖਹੁ ਉਠਾਈ ॥੪॥੩॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਲੋਕ ਗ੍ਰਿਹ ਬਨਿਤਾ ਮਾਇਆ ਸਨਬੰਧੇਹੀ ॥ ਅੰਤ ਕੀ ਬਾਰ ਕੋ ਖਰਾ ਨ ਹੋਸੀ ਸਭ ਮਿਥਿਆ ਅਸਨੇਹੀ ॥੧॥ ਰੇ ਨਰ ਕਾਹੇ ਪਪੋਰਹੁ ਦੇਹੀ ॥ ਊਡਿ ਜਾਇਗੋ ਧੂਮੁ ਬਾਦਰੋ ਇਕੁ ਭਾਜਹੁ ਰਾਮੁ ਸਨੇਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੀਨਿ ਸੰਙਿਆ ਕਰਿ ਦੇਹੀ ਕੀਨੀ ਜਲ ਕੂਕਰ ਭਸਮੇਹੀ ॥ ਹੋਇ ਆਮਰੋ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਬੈਠਾ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਬਿਸਰੋਹੀ ॥੨॥ ਅਨਿਕ ਭਾਤਿ ਕਰਿ ਮਣੀਏ ਸਾਜੇ ਕਾਚੈ ਤਾਗਿ ਪਰੋਹੀ ॥ ਤੂਟਿ ਜਾਇਗੋ ਸੂਤੁ ਬਾਪੁਰੇ ਫਿਰਿ ਪਾਛੈ ਪਛੁਤੋਹੀ ॥੩॥ ਜਿਨਿ ਤੁਮ ਸਿਰਜੇ ਸਿਰਜਿ ਸਵਾਰੇ ਤਿਸੁ ਧਿਆਵਹੁ ਦਿਨੁ ਰੈਨੇਹੀ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਮੈ ਸਤਿਗੁਰ ਓਟ ਗਹੇਹੀ ॥੪॥੪॥

ਸੋਰਠਿ ਮ: ੫ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟਿਓ ਵਡਭਾਗੀ ਮਨਹਿ ਭਇਆ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ਕੋਇ ਨ ਪਹੁਚਨਹਾਰਾ ਦੂਜਾ ਅਪੁਨੇ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਭਰਵਾਸਾ ॥੧॥ ਅਪੁਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰੈ ॥ ਆਗੈ ਸੁਖੁ ਪਾਛੈ ਸੁਖ ਸਹਜਾ ਘਰਿ ਆਨੰਦੁ ਹਮਾਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਕਰਣੈਹਾਰਾ ਸੋਈ ਖਸਮੁ ਹਮਾਰਾ ॥ ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਲਾਗੇ ਇਕ ਰਾਮ ਨਾਮ ਆਧਾਰਾ ॥੨॥ ਸਫਲ ਦਰਸਨੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਹੈ ਭੀ ਹੋਵਨਹਾਰਾ ॥ ਕੰਠਿ ਲਗਾਇ ਅਪੁਨੇ ਜਨ ਰਾਖੇ ਅਪੁਨੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰਾ ॥੩॥ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਅਚਰਜ ਸੋਭਾ ਕਾਰਜੁ ਆਇਆ ਰਾਸੇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟਿਓ ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਬਿਨਾਸੇ ॥੪॥੫॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੁਖੀਏ ਕਉ ਪੇਖੈ ਸਭ ਸੁਖੀਆ ਰੋਗੀ ਕੈ ਭਾਣੈ ਸਭ ਰੋਗੀ ॥ ਕਰਣ ਕਰਾਵਨਹਾਰ ਸੁਆਮੀ ਆਪਨ ਹਾਥਿ ਸੰਜੋਗੀ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜਿਨਿ ਅਪੁਨਾ ਭਰਮੁ ਗਵਾਤਾ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਭਾਣੈ ਕੋਇ ਨ ਭੂਲਾ ਜਿਨਿ ਸਗਲੋ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਓਹੁ ਜਾਣੈ ਸਗਲੀ ਠਾਂਢੀ ॥ ਹਉਮੈ ਰੋਗਿ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਬਿਆਪਿਤ ਓਹੁ ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਬਿਲਲਾਤੀ ॥੨॥ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਜਾ ਕੀ ਨੇਤ੍ਰੀ ਪੜਿਆ ਤਾ ਕਉ ਸਰਬ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ॥ ਅਗਿਆਨਿ ਅੰਧੇਰੈ ਸੂਝਸਿ ਨਾਹੀ ਬਹੁੜਿ ਬਹੁੜਿ ਭਰਮਾਤਾ ॥੩॥ ਸੁਣਿ ਬੇਨੰਤੀ ਸੁਆਮੀ ਅਪੁਨੇ ਨਾਨਕੁ ਇਹੁ ਸੁਖੁ ਮਾਗੈ ॥ ਜਹ ਕੀਰਤਨੁ ਤੇਰਾ ਸਾਧੂ ਗਾਵਹਿ ਤਹ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਲਾਗੈ ॥੪॥੬॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤਨੁ ਸੰਤਨ ਕਾ ਧਨੁ ਸੰਤਨ ਕਾ ਮਨੁ ਸੰਤਨ ਕਾ ਕੀਆ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਸਰਬ ਕੁਸਲ ਤਬ ਥੀਆ ॥੧॥ ਸੰਤਨ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਦਾਤਾ ਬੀਆ ॥ ਜੋ ਜੋ ਸਰਣਿ ਪਰੈ ਸਾਧੂ ਕੀ ਸੋ ਪਾਰਗਰਾਮੀ ਕੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੋਟਿ ਪਰਾਧ ਮਿਟਹਿ ਜਨ ਸੇਵਾ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਰਸਿ ਗਾਈਐ ॥ ਈਹਾ ਸੁਖੁ ਆਗੈ ਮੁਖ ਊਜਲ ਜਨ ਕਾ ਸੰਗੁ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ॥੨॥ ਰਸਨਾ ਏਕ ਅਨੇਕ ਗੁਣ ਪੂਰਨ ਜਨ ਕੀ ਕੇਤਕ ਉਪਮਾ ਕਹੀਐ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਸਦ ਅਬਿਨਾਸੀ ਸਰਣਿ ਸੰਤਨ ਕੀ ਲਹੀਐ ॥੩॥ ਨਿਰਗੁਨ ਨੀਚ ਅਨਾਥ ਅਪਰਾਧੀ ਓਟ ਸੰਤਨ ਕੀ ਆਹੀ ॥ ਬੂਡਤ ਮੋਹ ਗ੍ਰਿਹ ਅੰਧ ਕੂਪ ਮਹਿ ਨਾਨਕ ਲੇਹੁ ਨਿਬਾਹੀ ॥੪॥੭॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਤੂੰ ਕਰਤੇ ਤਾ ਕੀ ਤੈਂ ਆਸ ਪੁਜਾਈ ॥ ਦਾਸ ਅਪੁਨੇ ਕਉ ਤੂੰ ਵਿਸਰਹਿ ਨਾਹੀ ਚਰਣ ਧੂਰਿ ਮਨਿ ਭਾਈ ॥੧॥ ਤੇਰੀ ਅਕਥ ਕਥਾ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਸੁਖਦਾਤੇ ਸੁਆਮੀ ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਵਡਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੋ ਸੋ ਕਰਮ ਕਰਤ ਹੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ਜੈਸੀ ਤੁਮ ਲਿਖਿ ਪਾਈ ॥ ਸੇਵਕ ਕਉ ਤੁਮ ਸੇਵਾ ਦੀਨੀ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਅਘਾਈ ॥੨॥ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਤੁਮਹਿ ਸਮਾਨੇ ਜਾ ਕਉ ਤੁਧੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਮਿਟਿਓ ਅਗਿਆਨਾ ਪ੍ਰਗਟ ਭਏ ਸਭ ਠਾਈ ॥੩॥ ਸੋਈ ਗਿਆਨੀ ਸੋਈ ਧਿਆਨੀ ਸੋਈ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਭਏ ਦਇਆਲਾ

ਤਕਉਅਨਤੇਬਿਸਰਜਾਈ॥੪॥੮॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫॥ ਸਗਲਸਮਗ੍ਰੀਮੋਹਿਵਿਆਪੀਕਬਊਚੇਕਬਨੀਚੇ॥ਸੁਧੁਨਹੋਈਐਕਾ
ਹੂਜਤਨਾਓੜਕਿਕੋਨਪਹੂਚੇ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਸਾਧਸਰਣਿਛੁਟਕਾਰਾ॥ਬਿਨੁਗੁਰਪੂਰੇਜਨਮਮਰਣੁਨਰਹਈਫਿਰਿਆਵਤਬਾਰੋਬਾਰਾ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਓਹੁਜੁਭਰਮੁਭੁਲਾਵਾਕਹੀਅਤਤਿਨਮਹਿਉਰਝਿਓਸਗਲਸੰਸਾਰਾ॥ਪੂਰਨਭਗਤੁਪੁਰਖਸੁਆਮੀਕਾਸਰਬਥੋਕਤੇਨਿਆਰਾ॥
੨॥ਨਿੰਦਉਨਾਹੀਕਾਹੂਬਾਤੈਏਹੁਖਸਮਕਾਕੀਆ॥ਜਾਕਉਕ੍ਰਿਪਾਕਰੀਪ੍ਰਭਿਮੇਰੈਮਿਲਿਸਾਧਸੰਗਤਿਨਾਉਲੀਆ॥੩॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰ
੩ ਮੇਸੁਰਸਤਿਗੁਰਸਭਨਾਕਰਤਉਧਾਰਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਬਿਨੁਨਹੀਤਰੀਐਇਹੁਪੂਰਨਤਤੁਬੀਚਾਰਾ॥੪॥੯॥ਸੋਰਠਿਮਹਲ੫
ਖੋਜਤਖੋਜਤਖੋਜਿਬੀਚਾਰਿਓਰਾਮਨਾਮੁਤਤੁਸਾਰਾ॥ਕਿਲਬਿਖਕਾਟੇਨਿਮਖਅਰਾਧਿਆਗੁਰਮੁਖਿਪਾਰਉਤਾਰਾ॥੧॥ਹਰਿਰਸੁਪੀ
ਵਹੁਪੁਰਖਗਿਆਨੀ॥ਸੁਣਿਸੁਣਿਮਹਾਤ੍ਰਿਪਤਿਮਨੁਪਾਵੈਸਾਧੂਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੁਕਤਿਭੁਗਤਿਜੁਗਤਿਸਚੁਪਾਈਐਸਰਬ
ਸੁਖਾਕਾਦਾਤਾ॥ਅਪੁਨੇਦਾਸਕਉਭਗਤਿਦਾਨੁਦੇਵੈਪੂਰਨਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾ॥੨॥ਸ੍ਰਵਣੀਸੁਣੀਐਰਸਨਾਗਾਈਐਹਿਰਦੈਧਿਆਈਐ
ਸੋਈ॥ਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥਸੁਆਮੀਜਾਤੇਬ੍ਰਿਥਾਨਕੋਈ॥੩॥ਵਡੈਭਾਗਿਰਤਨੁਜਨਮੁਪਾਇਆਕਰਹੁਕ੍ਰਿਪਾਕਿਰਪਾਲਾ॥ਸਾਧਸੰਗਿ
ਨਾਨਕੁਗੁਣਗਾਵੈਸਿਮਰੈਸਦਾਗੋਪਾਲਾ॥੪॥੧੦॥ ਸੋਰਠਿਮ:੫॥ਕਰਿਇਸਨਾਨੁਸਿਮਰਿਪ੍ਰਭੁਅਪੁਨਾਮਨਤਨਭਏਅਰੋ
ਗਾ॥ਕੋਟਿਬਿਘਨਲਾਥੇਪ੍ਰਭਸਰਣਾਪ੍ਰਗਟੇਭਲੇਸੰਜੋਗਾ॥੧॥ਪ੍ਰਭਬਾਣੀਸਬਦੁਸੁਭਾਖਿਆ॥ਗਾਵਹੁਸੁਣਹੁਪੜਹੁਨਿਤਭਾਈਗੁਰ
ਪੂਰੈਤੂੰਰਾਖਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਅਮਿਤਿਵਡਾਈਭਗਤਿਵਛਲਦਇਆਲਾ॥ਸੰਤਾਕੀਪੈਜਰਖਦਾਆਇਆਆ
ਦਿਬਿਰਦੁਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥੨॥ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਭੋਜਨੁਨਿਤਭੁੰਚਹੁਸਰਬਵੇਲਾਮੁਖਿਪਾਵਹੁ॥ਜਰਾਮਰਾਤਾਪੁਸਭੁਨਾਠਾਗੁਣਗੋਬਿੰਦ
ਨਿਤਗਾਵਹੁ॥੩॥ਸੁਣੀਅਰਦਾਸਿਸੁਆਮੀਮੇਰੈਸਰਬਕਲਾਬਣਿਆਈ॥ਪ੍ਰਗਟਿਭਈਸਗਲੇਜੁਗਅੰਤਰਿਗੁਰਨਾਨਕਕੀਵਡਿਆ
ਈ॥੪॥੧੧॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੨॥ ਚਉਪਦੇ॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਏਕੁਪਿਤਾਏਕਸਕੇਹਮਬਾਰਿਕਤੂਮੇਰਾਗੁਰਹਾਈ॥ਸੁਣਿਮੀਤਾਜੀਉਹਮਾਰਾਬਲਿਬਲਿਜਾਸੀਹਰਿਦਰਸਨੁਦੇਹੁਦਿਖਾਈ॥੧॥
ਸੁਣਿਮੀਤਾਧੂਰੀਕਉਬਲਿਜਾਈ॥ਇਹੁਮਨੁਤੇਰਾਭਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਾਵਮਲੋਵਾਮਲਿਮਲਿਧੋਵਾਇਹੁਮਨੁਤੈਕੂਦੇਸਾ॥ਸੁਣਿਮੀ
ਤਾਹਉਤੇਰੀਸਰਣਾਈਆਇਆਪ੍ਰਭਮਿਲਉਦੇਹੁਉਪਦੇਸਾ॥੨॥ਮਾਨੁਨਕੀਜੈਸਰਣਿਪਰੀਜੈਕਰੈਸੁਭਲਾਮਨਾਈਐ॥ਸੁਣਿਮੀ
ਐ ਤਾਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਤਨੁਅਰਪੀਜੈਇਉਦਰਸਨੁਹਰਿਜੀਉਪਾਈਐ॥੩॥ਭਇਓਅਨੁਗ੍ਰਹੁਪ੍ਰਸਾਦਿਸੰਤਨਕੈਹਰਿਨਾਮਾਹੈਮੀਠਾ॥
ਜਨਨਾਨਕਕਉਗੁਰਕਿਰਪਾਧਾਰੀਸਭੁਅਕੁਲਨਿਰੰਜਨੁਡੀਠਾ॥੪॥੧॥੧੨॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫॥ ਕੋਟਿਬ੍ਰਹਮੰਡਕੋਠਾਕੁਰੁਸੁਆਮੀ
ਸਰਬਜੀਆਕਾਦਾਤਾਰੇ॥ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈਨਿਤਸਾਰਿਸਮਾਲੈਇਕੁਗੁਨੁਨਹੀਮੂਰਖਿਜਾਤਾਰੇ॥੧॥ਹਰਿਅਰਾਧਿਨਜਾਨਾਰੇ॥ਹਰਿਹਰਿਗੁਰੁਗੁਰੁ
ਕਰਤਾਰੇ॥ਹਰਿਜੀਉਨਾਮੁਪਰਿਓਰਾਮਦਾਸੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੀਨਦਇਆਲਕ੍ਰਿਪਾਲਸੁਖਸਾਗਰਸਰਬਘਟਾਭਰਪੂਰੀਰੇ॥ਪੇਖਤ
ਸੁਨਤਸਦਾਹੈਸੰਗੇਮੈਮੂਰਖਜਾਨਿਆਦੂਰੀਰੇ॥੨॥ਹਰਿਬਿਅੰਤਹਉਮਿਤਿਕਰਿਵਰਨਉਕਿਆਜਾਨਾਹੋਇਕੈਸੋਰੇ॥ਕਰਉਬੇਨਤੀਸਤਿ
ਗੁਰਅਪੁਨੇਮੈਮੂਰਖਦੇਹੁਉਪਦੇਸੋਰੇ॥੩॥ਮੈਮੂਰਖਕੀਕੇਤਕਬਾਤਹੈਕੋਟਿਪਰਾਧੀਤਰਿਆਰੇ॥ਗੁਰੁਨਾਨਕੁਜਿਨਸੁਣਿਆਪੇਖਿਆਸੇ
ਫਿਰਿਗਰਭਾਸਿਨਪਰਿਆਰੇ॥੪॥੨॥੧੩॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫॥ ਜਿਨਾਬਾਤਕੋਬਹੁਤੁਅੰਦੇਸਰੋਤੇਮਿਟੇਸਭਗਇਆ॥ਸਹਜਸੈਨਅ
ਰੁਸੁਖਮਨਨਾਰੀਊਧਕਮਲਬਿਗਸਇਆ॥੧॥ਦੇਖਹੁਅਚਰਜੁਭਇਆ॥ਜਿਹਠਾਕੁਰਕਉਸੁਨਤਅਗਾਧਿਬੋਧਿਸੋਰਿਦੈਗੁਰਿਦਇਆ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥

ਜੋਇ ਦੂਤ ਮੋਹਿ ਬਹੁਤੁ ਸੰਤਾਵਤ ਤੇ ਭਇਆਨਕ ਭਇਆ ॥ ਕਰੀ ਬੇਨਤੀ ਰਾਖੁ ਠਾਕੁਰੁ ਹਮ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ਆਇਆ ॥੨॥ ਜਿਹ ਭੰਡਾਰੁ ਗੋਬਿੰਦ
ਕਾ ਖੁਲਿਆ ਜਿਹ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਤਿਹ ਲਇਆ ॥ ਏਕੁ ਰਤਨੁ ਮੋ ਕਉ ਗੁਰਿ ਦੀਨਾ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਥੀਆ ॥੩॥ ਏਕ ਬੂੰਦ ਗੁਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਦੀਨੋ
ਤਾ ਅਟਲੁ ਅਮਰੁ ਨ ਮੁਆ ॥ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਕਉ ਸਉਪੇ ਫਿਰਿ ਲੇਖਾ ਮੂਲਿ ਨ ਲਇਆ ॥੪॥੩॥੧੪॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫
ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਲੀਨਾ ਸੇ ਜਨ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਈ ॥ ਗੁਣ ਅਮੋਲ ਜਿਸੁ ਰਿਦੈ ਨ ਵਸਿਆ ਤੇ ਨਰ ਤ੍ਰਿਸਨ ਤ੍ਰਿਖਾਈ ॥੧॥ ਹ
ਰਿ ਆਰਾਧੇ ਅਰੋਗ ਅਨਦਾਈ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਵਿਸਰੈ ਮੇਰਾ ਰਾਮ ਸਨੇਹੀ ਤਿਸੁ ਲਾਖ ਬੇਦਨ ਜਣੁ ਆਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਹ ਜਨ ਓਟ ਗਹੀ ਪ੍ਰਭ ਤੇ
ਰੀ ਸੇ ਸੁਖੀਏ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣੇ ॥ ਜਿਹ ਨਰ ਬਿਸਰਿਆ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ਤੇ ਦੁਖੀਆ ਮਹਿ ਗਨਣੇ ॥੨॥ ਜਿਹ ਗੁਰ ਮਾਨਿ ਪ੍ਰਭੂ ਲਿਵ ਲਾਈ ਤਿਹ ਮਹਾ ਅ
ਨੰਦ ਰਸੁ ਕਰਿਆ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਭੂ ਬਿਸਾਰਿ ਗੁਰ ਤੇ ਬੇਮੁਖਾਈ ਤੇ ਨਰਕ ਘੋਰ ਮਹਿ ਪਰਿਆ ॥੩॥ ਜਿਤੁ ਕੋ ਲਾਇਆ ਤਿਤ ਹੀ ਲਾਗਾ ਤੈਸੋ ਹੀ ਵ
ਰਤਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਣ ਪਕਰੀ ਸੰਤਨ ਕੀ ਰਿਦੈ ਭਏ ਮਗਨ ਚਰਨਾਰਾ ॥੪॥੪॥੧੫॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਾਜਨ ਮਹਿ ਰਾਜਾ ਉਰਝਾ
ਇਓ ਮਾਨਨ ਮਹਿ ਅਭਿਮਾਨੀ ॥ ਲੋਭਨ ਮਹਿ ਲੋਭੀ ਲੋਭਾਇਓ ਤਿਉ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਚੇ ਗਿਆਨੀ ॥੧॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਇਹੀ ਸੁਹਾਵੈ ॥ ਪੇਖਿ ਨਿ
ਕਟਿ ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਸਤਿਗੁਰ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨਿ ਹੀ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਮਲਨ ਸਿਉ ਅਮਲੀ ਲਪਟਾਇਓ ਭੂਮਨ ਭੂਮਿ ਪਿਆਰੀ ॥ ਖੀ
ਰ ਸੰਗਿ ਬਾਰਿਕੁ ਹੈ ਲੀਨਾ ਪ੍ਰਭ ਸੰਤ ਐਸੇ ਹਿਤਕਾਰੀ ॥੨॥ ਬਿਦਿਆ ਮਹਿ ਬਿਦੁਅੰਸੀ ਰਚਿਆ ਨੈਨ ਦੇਖਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ॥ ਜੈਸੇ ਰਸਨਾ ਸਾ
ਦਿ ਲੁਭਾਨੀ ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ॥੩॥ ਜੈਸੀ ਭੂਖ ਤੈਸੀ ਕਾ ਪੂਰਕੁ ਸਗਲ ਘਟਾ ਕਾ ਸੁਆਮੀ ॥ ਨਾਨਕ ਪਿਆਸ ਲਗੀ ਦਰਸਨ ਕੀ ਪ੍ਰ
ਭੁ ਮਿਲਿਆ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੪॥੫॥੧੬॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਮ ਮੈਲੇ ਤੁਮ ਊਜਲ ਕਰਤੇ ਹਮ ਨਿਰਗੁਨ ਤੂ ਦਾਤਾ ॥ ਹਮ ਮੂਰਖ ਤੁਮ
ਚਤੁਰ ਸਿਆਣੇ ਤੂ ਸਰਬ ਕਲਾ ਕਾ ਗਿਆਤਾ ॥੧॥ ਮਾਧੋ ਹਮ ਐਸੇ ਤੂ ਐਸਾ ॥ ਹਮ ਪਾਪੀ ਤੁਮ ਪਾਪ ਖੰਡਨ ਨੀਕੋ ਠਾਕੁਰ ਦੇਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਮ
ਸਭ ਸਾਜੇ ਸਾਜਿ ਨਿਵਾਜੇ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਦੇ ਪ੍ਰਾਨਾ ॥ ਨਿਰਗੁਨੀਆਰੇ ਗੁਨੁ ਨਹੀ ਕੋਈ ਤੁਮ ਦਾਨੁ ਦੇਹੁ ਮਿਹਰਵਾਨਾ ॥੨॥ ਤੁਮ ਕਰਹੁ ਭਲਾ ਹਮ ਭਲੋ ਨ
ਜਾਨਹ ਤੁਮ ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਇਆਲਾ ॥ ਤੁਮ ਸੁਖਦਾਈ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ਤੁਮ ਰਾਖਹੁ ਅਪੁਨੇ ਬਾਲਾ ॥੩॥ ਤੁਮ ਨਿਧਾਨ ਅਟਲ ਸੁਲਿਤਾਨ
ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਜਾਚੈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਮ ਇਹੈ ਹਵਾਲਾ ਰਾਖੁ ਸੰਤਨ ਕੈ ਪਾਛੈ ॥੪॥੬॥੧੭॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਾਤ ਗਰਭ
ਮਹਿ ਆਪਨ ਸਿਮਰਨੁ ਦੇ ਤਹ ਤੁਮ ਰਾਖਨਹਾਰੇ ॥ ਪਾਵਕ ਸਾਗਰ ਅਥਾਹ ਲਹਰਿ ਮਹਿ ਤਾਰਹੁ ਤਾਰਨਹਾਰੇ ॥੧॥ ਮਾਧੌ ਤੂ ਠਾਕੁਰੁ ਸਿ
ਰਿ ਮੋਰਾ ॥ ਈਹਾ ਊਹਾ ਤੁਹਾਰੋ ਧੋਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੀਤੇ ਕਉ ਮੇਰੈ ਸੰਮਾਨੈ ਕਰਣਹਾਰੁ ਤ੍ਰਿਣੁ ਜਾਨੈ ॥ ਤੂ ਦਾਤਾ ਮਾਗਨ ਕਉ ਸਗਲੀ ਦਾਨੁ ਦੇਹਿ
ਪ੍ਰਭ ਭਾਨੈ ॥੨॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਅਵਰੁ ਖਿਨੈ ਮਹਿ ਅਵਰਾ ਅਚਰਜ ਚਲਤ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਰੂੜੋ ਗੂੜੋ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੋ ਊਚੌ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ ॥੩॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਉ ਤੁਮਹਿ ਮਿਲਾਇਓ ਤਉ ਸੁਨੀ ਤੁਮਾਰੀ ਬਾਣੀ ॥ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਪੇਖਤ ਹੀ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਤਾਪ ਪੁਰਖ ਨਿਰਬਾਣੀ ॥੪॥੭
॥੧੮॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਮ ਸੰਤਨ ਕੀ ਰੇਨੁ ਪਿਆਰੇ ਹਮ ਸੰਤਨ ਕੀ ਸਰਣਾ ॥ ਸੰਤ ਹਮਾਰੀ ਓਟ ਸਤਾਣੀ ਸੰਤ ਹਮਾਰਾ ਗਹਣਾ
॥੧॥ ਹਮ ਸੰਤਨ ਸਿਉ ਬਣਿ ਆਈ ॥ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਈ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਤੇਰਾ ਭਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤਨ ਸਿਉ ਮੇਰੀ ਲੇਵਾ ਦੇਵੀ ਸੰਤਨ ਸਿ
ਉ ਬਿਉਹਾਰਾ ॥ ਸੰਤਨ ਸਿਉ ਹਮ ਲਾਹਾ ਖਾਟਿਆ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥੨॥ ਸੰਤਨ ਮੋ ਕਉ ਪੂੰਜੀ ਸਉਪੀ ਤਉ ਉਤਰਿਆ ਮਨ ਕਾ ਧੋਖਾ ॥ ਧਰਮ
ਰਾਇ ਅਬ ਕਹਾ ਕਰੈਗੋ ਜਉ ਫਾਟਿਓ ਸਗਲੋ ਲੇਖਾ ॥੩॥ ਮਹਾ ਅਨੰਦ ਭਏ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸੰਤਨ ਕੈ ਪਰਸਾਦੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸਿਉ
ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਬਿਸਮਾਦੇ ॥੪॥੮॥੧੯॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜੇਤੀ ਸਮਗ੍ਰੀ ਦੇਖਹੁ ਰੇ ਨਰ ਤੇਤੀ ਹੀ ਛਡਿ ਜਾਨੀ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ

ਸੀਗਿ ਕਰਿ ਬਿਧਿ ਉਹਾਰਾ ਪਾਵਤਿ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਨੀ ॥੩॥ ਪਿਆਰੇ ਤੂੰ ਮੇਰੋ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਦੀਆ ਉਪਦੇਸਾ ਤੂੰ ਮਹੀ ਸੰਗਿ ਪਰਾਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂ
ਜਾ ॥ ਮਞੋ ਧਣੋ ਭਮੋਹਿਆ ਭਿਮਾਨਾ ਤਾ ਮਹਿ ਸੁਖੁ ਨਹੀ ਪਾਇਆ ॥ ਹੋਹੁ ਰੇਣ ਤੂ ਸਗਲ ਕੀ ਮੇਰੇ ਮਨ ਤਉ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੨॥
ਘਾਲ ਨ ਭਾਨੈ ਅੰਤਰ ਬਿਧਿ ਜਾਨੈ ਤਾ ਕੀ ਕਰਿ ਮਨ ਸੇਵਾ ॥ ਕਰਿ ਪੂਜਾ ਹੋਮਿ ਇਹੁ ਮਨੂਆ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਗੁਰਦੇਵਾ ॥੩॥ ਗੋਵਿੰਦ ਦਾਮੋਦਰ ਦ
ਇਆਲ ਮਾਧਵੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥ ਨਾਮੁ ਵਰਤਣਿ ਨਾਮੋ ਵਾਲੇਵਾ ਨਾਮੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ॥੪॥੯॥੨੦॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫
ਮਿਰਤਕ ਕਉ ਪਾਇਓ ਤਨਿ ਸਾਸਾ ਬਿਛੁਰਤ ਆਨਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਪਸੂ ਪਰੇਤ ਮੁਗਧ ਭਏ ਸ੍ਰੋਤੇ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਮੁਖਿ ਗਾਇਆ ॥੧॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ
ਦੇਖੁ ਵਡਾਈ ॥ ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੂਖ ਸੋਗ ਕਾ ਢਾਹਿ ਡੇਰਾ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਬਿਸਰਾਮਾ ॥ ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਫਲ ਮਿਲੇ ਅ
ਚਿੰਤਾ ਪੂਰਨ ਹੋਏ ਕਾਮਾ ॥੨॥ ਈਹਾ ਸੁਖੁ ਆਗੈ ਮੁਖ ਊਜਲ ਮਿਟਿ ਗਏ ਆਵਣ ਜਾਣੇ ॥ ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਅਪੁਨੇ
ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਮਨਿ ਭਾਣੇ ॥੩॥ ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਭ੍ਰਮੁ ਭਾਗਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੇ ਪੂਰ ਕਰੰਮਾ ਜਾ ਕਾ ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥
੪॥੧੦॥੨੧॥ ਸੋਰਠਿ ਮਃ ੫ ॥ ਰਤਨੁ ਛਾਡਿ ਕਉਡੀ ਸੰਗਿ ਲਾਗੇ ਜਾ ਤੇ ਕਛੂ ਨ ਪਾਈਐ ॥ ਪੂਰਨ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸੁਰ ਮੇਰੇ ਮਨ ਸਦਾ ਧਿਆਈ
ਐ ॥੧॥ ਸਿਮਰਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਰਾਨੀ ॥ ਬਿਨਸੈ ਕਾਚੀ ਦੇਹ ਅਗਿਆਨੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮ੍ਰਿਗ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਰੁ ਸੁਪਨ ਮਨੋਰਥ ਤਾ ਕੀ ਕਛੁ ਨ ਵ
ਡਾਈ ॥ ਰਾਮ ਭਜਨ ਬਿਨੁ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵਸਿ ਸੰਗਿ ਨ ਕਾਹੂ ਜਾਈ ॥੨॥ ਹਉ ਹਉ ਕਰਤ ਬਿਹਾਇ ਅਵਰਦਾ ਜੀਅ ਕੋ ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਨਾ ॥ ਧਾਵਤ ਧਾਵਤ
ਨਹ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸਿਆ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨਹੀ ਚੀਨਾ ॥੩॥ ਸਾਦ ਬਿਕਾਰ ਬਿਖੈ ਰਸ ਮਾਤੋ ਅਸੰਖ ਖਤੇ ਕਰਿ ਫੇਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਪਾਹਿ ਬਿਨੰਤੀ ਕਾਟ
ਹੁ ਅਵਗੁਣ ਮੇਰੇ ॥੪॥੧੧॥੨੨॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਪੂਰਨ ਅਬਿਨਾਸੀ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਖੁ ਜਾਰੇ ॥ ਮਹਾ ਬਿਖਮੁ ਅਗਨਿ ਕੋ ਸਾਗ
ਰੁ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਉਧਾਰੇ ॥੧॥ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਮੇਟਿਓ ਭਰਮੁ ਅੰਧੇਰਾ ॥ ਭਜੁ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਨੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨ ਰਸੁ ਪੀਆ
ਮਨ ਤਨ ਰਹੇ ਅਘਾਈ ॥ ਜਤ ਕਤ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਪਰਮੇਸਰੁ ਕਤ ਆਵੈ ਕਤ ਜਾਈ ॥੨॥ ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਗਿਆਨ ਤਤ ਬੇਤਾ ਜਿਸੁ ਮਨਿ
ਵਸੈ ਗੋਪਾਲਾ ॥ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਜਿਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਤਾ ਕੀ ਪੂਰਨ ਘਾਲਾ ॥੩॥ ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਮਿਟੇ ਦੁਖ ਸਗਲੇ ਕਾਟੀ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸਾ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਮਨ ਤਨ ਭਏ ਬਿਗਾਸਾ ॥੪॥੧੨॥੨੩॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਰਣ ਕਰਾਵਣਹਾਰ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾਤਾ ਪਾਰ
ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਆਮੀ ॥ ਸਗਲੇ ਜੀਅ ਕੀਏ ਦਇਆਲਾ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੧॥ ਮੇਰਾ ਗੁਰੁ ਹੋਆ ਆਪਿ ਸਹਾਈ ॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ
ਮੰਗਲ ਰਸ ਅਚਰਜ ਭਈ ਵਡਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਿ ਪਏ ਭੈ ਨਾਸੇ ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਮਾਨੇ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਆਰਾਧਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਆ
ਏ ਅਪੁਨੈ ਥਾਨੇ ॥੨॥ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਕਰੈ ਸਭ ਉਸਤਤਿ ਸੰਗਤਿ ਸਾਧ ਪਿਆਰੀ ॥ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰਿ ਜਾਉ ਪ੍ਰਭ ਅਪੁਨੇ ਜਿਨਿ ਪੂਰਨ ਪੈਜ ਸ
ਵਾਰੀ ॥੩॥ ਗੋਸਟਿ ਗਿਆਨੁ ਨਾਮੁ ਸੁਣਿ ਉਧਰੇ ਜਿਨਿ ਜਿਨਿ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ॥ ਭਇਓ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਅਨਦ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਆ
ਇਆ ॥੪॥੧੩॥੨੪॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਰਣਿ ਸਗਲ ਭੈ ਲਾਥੇ ਦੁਖ ਬਿਨਸੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਦਇਆਲੁ ਹੋਆ ਪਾਰਬ੍ਰ
ਹਮੁ ਸੁਆਮੀ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਧਿਆਇਆ ॥੧॥ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਤੂੰ ਮੇਰੋ ਸਾਹਿਬੁ ਦਾਤਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ਗੁਣ ਗਾਵਉ ਰੰਗਿ
ਰਾਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਚਿੰਤਾ ਸਗਲ ਬਿਨਾਸੀ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨੋ ਕਰਿ ਲੀਨਾ ਮਨਿ ਵਸਿ
ਆ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥੨॥ ਤਾ ਕਉ ਬਿਘਨੁ ਨ ਕੋਊ ਲਾਗੈ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰਿ ਅਪੁਨੈ ਰਾਖੇ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਬਸੇ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖੇ
॥੩॥ ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਸੇਵਕ ਪ੍ਰਭ ਅਪੁਨੇ ਜਿਨਿ ਮਨ ਕੀ ਇਛ ਪੁਜਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤਾ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਿਨਿ ਪੂਰਨ ਪੈਜ ਰਖਾਈ ॥੪॥੧੪॥੨੫॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਮਗਨੁ ਅੰਧਿਆਰੈ ਦੇਵਨਹਾਰੁ ਨ ਜਾਨੈ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਾਜਿ ਜਿਨਿ ਰਚਿਆ ਬਲੁ ਅਪੁਨੋ ਕਰਿ ਮਾਨੈ ॥੧॥ ਮਨ ਮੂੜੇ ਦੇਖਿ ਰਹਿਓ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਹਿ ਸੋਈ ਸੋਈ ਜਾਣੈ ਰਹੈ ਨ ਕਛੂਐ ਛਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਹਵਾ ਸੁਆਦ ਲੋਭ ਮਦਿ ਮਾਤੋ ਉਪਜੇ ਅਨਿਕ ਬਿਕਾਰਾ ॥ ਬਹੁਤੁ ਜੋਨਿ ਭਰਮਤ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ਹਉਮੈ ਬੰਧਨ ਕੇ ਭਾਰਾ ॥੨॥ ਦੇਇ ਕਿਵਾੜ ਅਨਿਕ ਪੜਦੇ ਮਹਿ ਪਰ ਦਾਰਾ ਸੰਗਿ ਫਾਕੈ ॥ ਚਿਤ੍ਰ ਗੁਪਤੁ ਜਬ ਲੇਖਾ ਮਾਗਹਿ ਤਬ ਕਉਣੁ ਪੜਦਾ ਤੇਰਾ ਢਾਕੈ ॥੩॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਪੂਰਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਤੁਮ ਬਿਨੁ ਓਟ ਨ ਕਾਈ ॥ ਕਾਢਿ ਲੇਹੁ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਮਹਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਈ ॥੪॥੧੫॥੨੬॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਹੋਆ ਸਹਾਈ ਕਥਾ ਕੀਰਤਨੁ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਬਾਣੀ ਜਪਿ ਅਨਦੁ ਕਰਹੁ ਨਿਤ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥੧॥ ਹਰਿ ਸਾਚਾ ਸਿਮਰਹੁ ਭਾਈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਬਿਸਰਿ ਨ ਕਬਹੂ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਤੇਰਾ ਜੋ ਸਿਮਰੈ ਸੋ ਜੀਵੈ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈ ਸੋ ਜਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਥੀਵੈ ॥੨॥ ਬਿਘਨ ਬਿਨਾਸਨ ਸਭਿ ਦੁਖ ਨਾਸਨ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਅਚੁਤ ਅਬਿਨਾਸੀ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਜਾਗਾ ॥੩॥ ਮਨ ਇਛੇ ਸੇਈ ਫਲ ਪਾਏ ਹਰਿ ਕੀ ਕਥਾ ਸੁਹੇਲੀ ॥ ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਮਧਿ ਨਾਨਕ ਕਉ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਆ ਬੇਲੀ ॥੪॥੧੬॥੨੭॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਪੰਚਪਦਾ ॥ ਬਿਨਸੈ ਮੋਹੁ ਮੇਰਾ ਅਰੁ ਤੇਰਾ ਬਿਨਸੈ ਅਪਨੀ ਧਾਰੀ ॥੧॥ ਸੰਤਹੁ ਇਹਾ ਬਤਾਵਹੁ ਕਾਰੀ ॥ ਜਿਤੁ ਹਉਮੈ ਗਰਬੁ ਨਿਵਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਰਬ ਭੂਤ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਕਰਿ ਮਾਨਿਆ ਹੋਵਾਂ ਸਗਲ ਰੇਨਾਰੀ ॥੨॥ ਪੇਖਿਓ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਅਪੁਨੈ ਸੰਗੇ ਚੂਕੈ ਭੀਤਿ ਭ੍ਰਮਾਰੀ ॥੩॥ ਅਉਖਧੁ ਨਾਮੁ ਨਿਰਮਲ ਜਲੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਈਐ ਗੁਰੂ ਦੁਆਰੀ ॥੪॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਰੋਗ ਬਿਦਾਰੀ ॥੫॥੧੭॥੨੮॥ ਸੋਰਠਿ ਮ: ੫ ਦੁਪਦੇ ਘਰੁ ੨ ॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਗਲ ਬਨਸਪਤਿ ਮਹਿ ਬੈਸੰਤਰੁ ਸਗਲ ਦੂਧ ਮਹਿ ਘੀਆ ॥ ਊਚ ਨੀਚ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ ਘਟਿ ਘਟਿ ਮਾਧਉ ਜੀਆ ॥੧॥ ਸੰਤਹੁ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਹਿਓ ॥ ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਸਰਬ ਮਹਿ ਜਲਿ ਥਲਿ ਰਮਈਆ ਆਹਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਨਾਨਕੁ ਜਸੁ ਗਾਵੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਓ ॥ ਸਰਬ ਨਿਵਾਸੀ ਸਦਾ ਅਲੇਪਾ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇਓ ॥੨॥੧॥੨੯॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਹੋਇ ਅਨੰਦਾ ਬਿਨਸੈ ਜਨਮ ਮਰਣ ਭੈ ਦੁਖੀ ॥ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਨਵ ਨਿਧਿ ਪਾਵਹਿ ਬਹੁਰਿ ਨ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖੀ ॥੧॥ ਜਾ ਕੋ ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਤੂ ਸੁਖੀ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਧਿਆਵਹੁ ਠਾਕੁਰ ਕਉ ਮਨ ਤਨ ਜੀਅ ਮੁਖੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਂਤਿ ਪਾਵਹਿ ਹੋਵਹਿ ਮਨ ਸੀਤਲ ਅਗਨਿ ਨ ਅੰਤਰਿ ਧੁਖੀ ॥ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭੂ ਦਿਖਾਇਆ ਜਲਿ ਥਲਿ ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਰੁਖੀ ॥੨॥੨॥੩੦॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਝੂਠ ਨਿੰਦਾ ਇਨ ਤੇ ਆਪਿ ਛਡਾਵਹੁ ॥ ਇਹ ਭੀਤਰ ਤੇ ਇਨ ਕਉ ਡਾਰਹੁ ਆਪਨ ਨਿਕਟਿ ਬੁਲਾਵਹੁ ॥੧॥ ਅਪੁਨੀ ਬਿਧਿ ਆਪਿ ਜਨਾਵਹੁ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਮੰਗਲ ਗਾਵਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਸਰੁ ਨਾਹੀ ਕਬਹੂ ਹੀਏ ਤੇ ਇਹ ਬਿਧਿ ਮਨ ਮਹਿ ਪਾਵਹੁ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟਿਓ ਵਡਭਾਗੀ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਤਹਿ ਨ ਧਾਵਹੁ ॥੨॥੩॥੩੧॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਸਭੁ ਕਛੁ ਪਾਈਐ ਬਿਰਥੀ ਘਾਲ ਨ ਜਾਈ ॥ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਤਿਆਗਿ ਅਵਰ ਕਤ ਰਾਚਹੁ ਜੋ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਿਮਰਹੁ ਸੰਤ ਗੋਪਾਲਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਪੂਰਨ ਹੋਵੈ ਘਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਰਿ ਸਮਾਲੈ ਨਿਤਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈ ਪ੍ਰੇਮ ਸਹਿਤ ਗਲਿ ਲਾਵੈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮਰੇ ਬਿਸਰਤ ਜਗਤ ਜੀਵਨੁ ਕੈਸੇ ਪਾਵੈ ॥੨॥੪॥੩੨॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਬਿਨਾਸੀ ਜੀਅਨ ਕੋ ਦਾਤਾ ਸਿਮਰਤ ਸਭ ਮਲੁ ਖੋਈ ॥ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਭਗਤਨ ਕਉ ਬਰਤਨਿ ਬਿਰਲਾ ਪਾਵੈ ਕੋਈ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥ ਜਾ ਕੀ ਸਰਣਿ ਪਇਆਂ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ

ਬਾਹੁੜਿ ਦੂਖੁ ਨ ਹੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਸਾਧਸੰਗੁ ਪਰਾਪਤਿ ਤਿਨ ਭੇਟਤ ਦੁਰਮਤਿ ਖੋਈ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਧੂਰਿ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸੁ ਬਾਛੈ ਜਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਪਰੋਈ ॥੨॥੫॥੩੩॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰੈ ਸੂਕਾ ਮਨੁ ਸਾਧਾਰੈ ॥ ਦਰਸਨੁ ਭੇਟਤ ਹੋਤ ਨਿਹਾਲਾ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਬੀਚਾਰੈ ॥੧॥ ਮੇਰਾ ਬੈਦੁ ਗੁਰੂ ਗੋਵਿੰਦਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਉਖਧੁ ਮੁਖਿ ਦੇਵੈ ਕਾਟੈ ਜਮ ਕੀ ਫੰਧਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਮਰਥ ਪੁਰਖ ਪੂਰਨ ਬਿਧਾਤੇ ਆਪੇ ਕਰਣੈਹਾਰਾ ॥ ਅਪੁਨਾ ਦਾਸੁ ਹਰਿ ਆਪਿ ਉਬਾਰਿਆ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਅਧਾਰਾ ॥੨॥੬॥੩੪॥

ਸੋਰਠਿ ਮ: ੫ ॥ ਅੰਤਰਿ ਕੀ ਗਤਿ ਤੁਮ ਹੀ ਜਾਨੀ ਤੁਝ ਹੀ ਪਾਹਿ ਨਿਬੇਰੋ ॥ ਬਖਸਿ ਲੈਹੁ ਸਾਹਿਬ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਲਾਖ ਖਤੇ ਕਰਿ ਫੇਰੋ ॥੧॥ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਤੂ ਮੇਰੋ ਠਾਕੁਰੁ ਨੇਰੋ ॥ ਹਰਿ ਚਰਣ ਸਰਣ ਮੋਹਿ ਚੇਰੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬੇਸੁਮਾਰ ਬੇਅੰਤ ਸੁਆਮੀ ਊਚੋ ਗੁਨੀ ਗਹੇਰੋ ॥ ਕਾਟਿ ਸਿਲਕ ਕੀਨੋ ਅਪਨੋ ਦਾਸਰੋ ਤਉ ਨਾਨਕ ਕਹਾ ਨਿਹੋਰੋ ॥੨॥੭॥੩੫॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗੁਰੂ ਗੋਵਿੰਦਾ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪਾਏ ॥ ਅਸਥਿਰੁ ਭਏ ਲਾਗਿ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਗੋਵਿੰਦ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥੧॥ ਭਲੋ ਸਮੂਰਤੁ ਪੂਰਾ ॥ ਸਾਂਤਿ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਵਾਜੇ ਅਨਹਦ ਤੂਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਿਲੇ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰੀਤਮ ਅਪੁਨੇ ਘਰ ਮੰਦਰ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਨਾਨਕ ਜਨ ਪਾਇਆ ਸਗਲੀ ਇਛ ਪੁਜਾਈ ॥੨॥੮॥੩੬॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਬਸੇ ਰਿਦ ਭੀਤਰਿ ਸੁਭ ਲਖਣ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨੇ ॥ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸਰ ਨਾਮ ਨਿਧਾਨ ਮਨਿ ਚੀਨੇ ॥੧॥ ਮੇਰੋ ਗੁਰੁ ਰਖਵਾਰੋ ਮੀਤ ॥ ਦੂਣ ਚਊਣੀ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ਸੋਭਾ ਨੀਤਾ ਨੀਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਪ੍ਰਭਿ ਸਗਲ ਉਧਾਰੇ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਣਹਾਰੇ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਅਚਰਜ ਵਡਿਆਈ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੇ ॥੨॥੯॥੩੭॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੰਚਨਿ ਕਰਉ ਨਾਮ ਧਨੁ ਨਿਰਮਲ ਥਾਤੀ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ॥ ਬਿਲਛਿ ਬਿਨੋਦ ਆਨੰਦ ਸੁਖ ਮਾਣਹੁ ਖਾਇ ਜੀਵਹੁ ਸਿਖ ਪਰਵਾਰ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਆਧਾਰ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਾਇਓ ਸਚ ਬੋਹਿਥੁ ਚੜਿ ਲੰਘਉ ਬਿਖੁ ਸੰਸਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਪੂਰਨ ਅਬਿਨਾਸੀ ਆਪਹਿ ਕੀਨੀ ਸਾਰ ॥ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਨਾਨਕ ਬਿਗਸਾਨੋ ਨਾਨਕ ਨਹੀ ਸੁਮਾਰ ॥੨॥੧੦॥੩੮॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਅਪਨੀ ਕਲ ਧਾਰੀ ਸਭ ਘਟ ਉਪਜੀ ਦਇਆ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਵਡਾਈ ਕੀਨੀ ਕੁਸਲ ਖੇਮ ਸਭ ਭਇਆ ॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਮੇਰੈ ਨਾਲਿ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਪਿ ਸਦਾ ਨਿਹਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਜਤ ਕਤ ਪੇਖਉ ਸੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਪਾਇਓ ਵਡਭਾਗੀ ਤਿਸੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥੨॥੧੧॥੩੯॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੁਖ ਮੰਗਲ ਕਲਿਆਣ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਚਰਣ ਨਿਹਾਰਿਆ ॥ ਰਾਖਨਹਾਰੈ ਰਾਖਿਓ ਬਾਰਿਕੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਤਾਪੁ ਉਤਾਰਿਆ ॥੧॥ ਉਬਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ॥ ਜਾ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਬਿਰਥੀ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਘਰ ਮਹਿ ਸੂਖ ਬਾਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਅਪੁਨੇ ਭਏ ਦਇਆਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕੋਊ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਆ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥੨॥੧੨॥੪੦॥

ਫੁਨਿ ਸੂਖਾ

ਸੋਰਠਿ ਮ: ੫ ॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਭਇਆ ਮਨਿ ਉਦਮੁ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਜਸੁ ਗਾਈ ॥ ਮਿਟਿ ਗਈ ਚਿੰਤਾ ਸਿਮਰਿ ਅਨੰਤਾ ਸਾਗਰੁ ਤਰਿਆ ਭਾਈ ॥੧॥ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਣ ਵਸਾਈ ॥ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਉਪਜੀ ਰੋਗਾ ਘਾਣਿ ਮਿਟਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਿਆ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਆਖਿ ਵਖਾਣਾ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤ ਭਏ ਅਬਿਨਾਸੀ ਅਪੁਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਭਇਆ ਸਹਾਈ ॥੨॥੧੩॥੪੧॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗਏ ਕਲੇਸ ਰੋਗ ਸਭਿ ਨਾਸੇ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪੁਨੈ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਆਰਾਧਹੁ ਸੁਆਮੀ ਪੂਰਨ ਘਾਲ ਹਮਾਰੀ ॥੧॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੂ ਸੁਖ ਸੰਪਤਿ ਰਾਸਿ ॥ ਰਾਖਿ ਲੈਹੁ ਭਾਈ ਮੇਰੇ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਆਗੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਮਾਗਉ ਸੋਈ ਸੋਈ ਪਾਵਉ ਅਪਨੇ ਖਸਮ ਭਰੋਸਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟਿਓ ਮਿਟਿਓ ਸਗਲ

ਅੰਦੇਸਾ ॥੨॥੧੪॥੪੨॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਪੁਨਾ ਸਗਲਾ ਦੂਖੁ ਮਿਟਾਇਆ ॥ ਤਾਪ ਰੋਗ ਗਏ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਮਨ ਇਛੇ ਫਲ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਮੇਰਾ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥ ਸੁਆਮੀ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨੰਦ ਬਿਨੋਦ ਮੰਗਲ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਭਏ ਦਇਆਲਾ ॥ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰ ਭਏ ਜਗ ਭੀਤਰਿ ਹੋਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਰਖਵਾਲਾ ॥੨॥੧੫॥੪੩॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਮਰੀ ਗਣਤ ਨ ਗਣੀਆ ਕਾਈ ਅਪਣਾ ਬਿਰਦੁ ਪਛਾਣਿ ॥ ਹਾਥ ਦੇਇ ਰਾਖੇ ਕਰਿ ਅਪੁਨੇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਰੰਗੁ ਮਾਣਿ ॥੧॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਦ ਮਿਹਰਵਾਣ ॥ ਬੰਧੁ ਪਾਇਆ ਮੇਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹੋਈ ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੀਉ ਪਾਇ ਪਿੰਡੁ ਜਿਨਿ ਸਾਜਿਆ ਦਿਤਾ ਪੈਨਣੁ ਖਾਣੁ ॥ ਅਪਣੇ ਦਾਸ ਕੀ ਆਪਿ ਪੈਜ ਰਾਖੀ ਨਾਨਕ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥੨॥੧੬॥੪੪॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਦੁਰਤੁ ਗਵਾਇਆ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪੇ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰੁ ਉਬਾਰਿਆ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਅਪਣਾ ਬਿਰਦੁ ਸਮਾਰਿਆ ॥੧॥ ਹੋਈ ਰਾਜੇ ਰਾਮ ਕੀ ਰਖਵਾਲੀ ॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨਦ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਮਨੁ ਤਨੁ ਦੇਹ ਸੁਖਾਲੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਣੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਮੋਹਿ ਤਿਸ ਕਾ ਭਰਵਾਸਾ ॥ ਬਖਸਿ ਲਏ ਸਭਿ ਸਚੈ ਸਾਹਿਬਿ ਸੁਣਿ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਾ ॥੨॥੧੭॥੪੫॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਖਸਿਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸਰਿ ਸਗਲੇ ਰੋਗ ਬਿਦਾਰੇ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਸਰਣੀ ਉਬਰੇ ਕਾਰਜ ਸਗਲ ਸਵਾਰੇ ॥੧॥ ਹਰਿ ਜਨਿ ਸਿਮਰਿਆ ਨਾਮ ਅਧਾਰਿ ॥ ਤਾਪੁ ਉਤਾਰਿਆ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਅਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦ ਕਰਹ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਹਰਿ ਗੋਵਿਦੁ ਗੁਰਿ ਰਾਖਿਆ ॥ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕੀ ਸਾਚੁ ਸਬਦੁ ਸਤਿ ਭਾਖਿਆ ॥੨॥੧੮॥੪੬॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੇ ਤਿਤੁ ਸਾਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਤਾਪੁ ਗਵਾਇਆ ਭਾਈ ਠਾਂਢਿ ਪਈ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਅਪਣੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਆਪੇ ਰਾਖੇ ਜਮਹਿ ਕੀਓ ਹਟਤਾਰਿ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਣ ਰਿਦੈ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰੀਐ ਭਾਈ ਦੁਖ ਕਿਲਬਿਖ ਕਾਟਣਹਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਸਰਣੀ ਊਬਰੈ ਭਾਈ ਜਿਨਿ ਰਚਿਆ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਸੋ ਭਾਈ ਸਚੈ ਸਚੀ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੂ ਧਿਆਈਐ ਭਾਈ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਇ ॥੨॥੧੯॥੪੭॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੰਤਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਪ੍ਰਭੁ ਵਿਸਰਉ ਨਾਹੀ ਮਨ ਚਿੰਦਿਅੜਾ ਫਲੁ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਤਾਪੁ ਗਵਾਇਆ ਅਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਦਇਆਲਾ ਦੁਖੁ ਮਿਟਿਆ ਸਭ ਪਰਵਾਰੀ ॥੧॥ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਮੰਗਲ ਰਸ ਰੂਪਾ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੋ ॥ ਨਾਨਕ ਪਤਿ ਰਾਖੀ ਪਰਮੇਸਰਿ ਉਧਰਿਆ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰੋ ॥੨॥੨੦॥੪੮॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਰਖਵਾਲਾ ਹੋਆ ॥ ਧਾਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰਭ ਹਾਥ ਦੇ ਰਾਖਿਆ ਹਰਿ ਗੋਵਿਦੁ ਨਵਾ ਨਿਰੋਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਾਪੁ ਗਇਆ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਮਿਟਾਇਆ ਜਨ ਕੀ ਲਾਜ ਰਖਾਈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਤੇ ਸਭ ਫਲ ਪਾਏ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਬਲਿ ਜਾਂਈ ॥੧॥ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਪ੍ਰਭ ਦੋਵੈ ਸਵਾਰੇ ਹਮਰਾ ਗੁਣੁ ਅਵਗੁਣੁ ਨ ਬੀਚਾਰਿਆ ॥ ਅਟਲ ਬਚਨੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਤੇਰਾ ਸਫਲ ਕਰੁ ਮਸਤਕਿ ਧਾਰਿਆ ॥੨॥੨੧॥੪੯॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ੍ਰ ਸਭਿ ਤਿਸ ਕੇ ਕੀਏ ਸੋਈ ਸੰਤ ਸਹਾਈ ॥ ਅਪੁਨੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਆਪੇ ਰਾਖੈ ਪੂਰਨ ਭਈ ਬਡਾਈ ॥੧॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪੂਰਾ ਮੇਰੈ ਨਾਲਿ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਪੂਰੀ ਸਭ ਰਾਖੀ ਹੋਏ ਸਰਬ ਦਇਆਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥ ਅਪੁਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਰਾਖੈ ਜਿਉ ਬਾਰਿਕ ਪਿਤ ਮਾਤਾ ॥੨॥੨੨॥੫੦॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ਚਉਪਦੇ ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸੁਧੁ

ਮਿਲਿਪੰਚਹੁਨਹੀਸਹਸਾਚੁਕਾਇਆ॥ਸਿਕਦਾਰਹੁਨਹਪਤੀਆਇਆ॥ਉਮਰਾਵਹੁਆਗੈਝੇਰਾ॥ਮਿਲਿਰਾਜਨਰਾਮਨਿਬੇਰਾ॥੧॥
ਅਬਢੂਢਨਕਤਹੁਨਜਾਈ॥ਗੋਬਿਦਭੇਟੇਗੁਰਗੋਸਾਈ॥ਰਹਾਉ॥ਆਇਆਪ੍ਰਭਦਰਬਾਰਾ॥ਤਾਸਗਲੀਮਿਟੀਪੂਕਾਰਾ॥
ਲਬਧਿਆਪਣੀਪਾਈ॥ਤਾਕਤਆਵੈਕਤਜਾਈ॥੨॥ਤਹਸਾਚਨਿਆਇਨਿਬੇਰਾ॥ਊਹਾਸਮਠਾਕੁਰੁਸਮਚੇਰਾ॥ਅੰਤਰਜਾ
ਮੀਜਾਨੈ॥ਬਿਨੁਬੋਲਤਆਪਿਪਛਾਨੈ॥੩॥ਸਰਬਥਾਨਕੋਰਾਜਾ॥ਤਹਅਨਹਦਸਬਦਅਗਾਜਾ॥ਤਿਸੁਪਹਿਕਿਆਚਤੁਰਾਈ॥ਮਿਲੁ
ਨਾਨਕਆਪੁਗਵਾਈ॥੪॥੧॥੫੧॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫॥ ਹਿਰਦੈਨਾਮੁਵਸਾਇਹੁ॥ਘਰਿਬੈਠੇਗੁਰੂਧਿਆਇਹੁ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਸ
ਚੁਕਹਿਆ॥ਸੋਸੁਖੁਸਾਚਾਲਹਿਆ॥੧॥ਅਪੁਨੋਹੋਇਓਗੁਰੁਮਿਹਰਵਾਨਾ॥ਅਨਦਸੂਖਕਲਿਆਣਮੰਗਲਸਿਉਘਰਿਆਏਕਰਿ
ਇਸਨਾਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਚੀਗੁਰਵਡਿਆਈ॥ਤਾਕੀਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਈ॥ਸਿਰਿਸਾਹਾਪਾਤਿਸਾਹਾ॥ਗੁਰਭੇਟਤਮਨਿਓਮਾਹਾ
੨॥ਸਗਲਪਰਾਛਤਲਾਥੇ॥ਮਿਲਿਸਾਧਸੰਗਤਿਕੈਸਾਥੇ॥ਗੁਣਨਿਧਾਨਹਰਿਨਾਮਾ॥ਜਪਿਪੂਰਨਹੋਏਕਾਮਾ॥੩॥ਗੁਰਿਕੀਨੋਮੁਕ
ਤਿਦੁਆਰਾ॥ਸਭਸ੍ਰਿਸਟਿਕਰੈਜੈਕਾਰਾ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਮੇਰੈਸਾਥੇ॥ਜਨਮਮਰਣਭੈਲਾਥੇ॥੪॥੨॥੫੨ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫
ਗੁਰਿਪੂਰੈਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥ਪ੍ਰਭਿਪੂਰੀਲੋਚਹਮਾਰੀ॥ਕਰਿਇਸਨਾਨੁਗ੍ਰਿਹਿਆਏ॥ਅਨਦਮੰਗਲਸੁਖਪਾਏ॥੧॥ਸੰਤਹੁਰਾਮਨਾਮੁ
ਨਿਸਤਰੀਐ॥ਊਠਤਬੈਠਤਹਰਿਹਰਿਧਿਆਈਐਅਨਦਿਨੁਸੁਕ੍ਰਿਤੁਕਰੀਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਤਕਾਮਾਰਗੁਧਰਮਕੀਪਉੜੀਕੋ
ਵਡਭਾਗੀਪਾਏ॥ਕੋਟਿਜਨਮਕੇਕਿਲਬਿਖਨਾਸੇਹਰਿਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਏ॥੨॥ਉਸਤਤਿਕਰਹੁਸਦਾਪ੍ਰਭਅਪੁਨੇਜਿਨਿਪੂਰੀਕ
ਲਰਾਖੀ॥ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਭਏਪਵਿਤ੍ਰਾਸਤਿਗੁਰਕੀਸਚੁਸਾਖੀ॥੩॥ਬਿਘਨਬਿਨਾਸਨਸਭਿਦੁਖਨਾਸਨਸਤਿਗੁਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿ
ੜਾਇਆ॥ਖੋਏਪਾਪਭਏਸਭਿਪਾਵਨਜਨਨਾਨਕਸੁਖਿਘਰਿਆਇਆ॥੪॥੩॥੫੩॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫॥
ਸਾਹਿਬੁਗੁਨੀਗਹੇਰਾ॥ਘਰੁਲਸਕਰੁਸਭੁਤੇਰਾ॥ਰਖਵਾਲੇਗੁਰਗੋਪਾਲਾ॥ਸਭਿਜੀਅਭਏਦਇਆਲਾ॥੧॥ਜਪਿਅਨਦਿ
ਰਹਉਗੁਰਚਰਣਾ॥ਭਉਕਤਹਿਨਹੀਪ੍ਰਭਸਰਣਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੇਰਿਆਦਾਸਾਰਿਦੈਮੁਰਾਰੀ॥ਪ੍ਰਭਿਅਬਿਚਲਨੀਵਉਸਾ
ਰੀ॥ਬਲੁਧਨੁਤਕੀਆਤੇਰਾ॥ਤੂੰਭਾਰੋਠਾਕੁਰੁਮੇਰਾ॥੨॥ਜਿਨਿਜਿਨਿਸਾਧਸੰਗੁਪਾਇਆ॥ਸੋਪ੍ਰਭਿਆਪਿਤਰਾਇਆ॥
ਕਰਿਕਿਰਪਾਨਾਮੁਰਸੁਦੀਆ॥ਕੁਸਲਖੇਮਸਭਥੀਆ॥੩॥ਹੋਏਪ੍ਰਭੂਸਹਾਈ॥ਸਭਉਠਿਲਾਗੀਪਾਈ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਪ੍ਰਭੁ
ਧਿਆਈਐ॥ਹਰਿਮੰਗਲੁਨਾਨਕਗਾਈਐ॥੪॥੪॥੫੪॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫॥ਸੂਖਸਹਜਆਨੰਦਾ॥ਪ੍ਰਭੁਮਿਲਿਓ
ਮਨਿਭਾਵੰਦਾ॥ਪੂਰੈਗੁਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥ਤਾਗਤਿਭਈਹਮਾਰੀ॥੧॥ਹਰਿਕੀਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਮਨੁਲੀਨਾ॥ਨਿਤਬਾਜੇ
ਅਨਹਤਬੀਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਚਰਣਕੀਓਟਸਤਾਣੀ॥ਸਭਚੂਕੀਕਾਣਿਲੋਕਾਣੀ॥ਜਗਜੀਵਨੁਦਾਤਾਪਾਇ
ਆ॥ਹਰਿਰਸਕਿਰਸਕਿਗੁਣਗਾਇਆ॥੨॥ਪ੍ਰਭਕਾਟਿਆਜਮਕਾਫਾਸਾ॥ਮਨਿਪੂਰਨਹੋਈਆਸਾ॥ਜਹਪੇ
ਖਾਤਹਸੋਈ॥ਹਰਿਪ੍ਰਭਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈ॥੩॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਿਰਾਖੇ॥ਸਭਿਜਨਮਜਨਮਦੁਖਲਾਥੇ॥
ਨਿਰਭਉਨਾਮੁਧਿਆਇਆ॥ਅਟਲਸੁਖੁਨਾਨਕਪਾਇਆ॥੪॥੫॥੫੫॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫॥
ਠਾਢਿਪਾਈਕਰਤਾਰੇ॥ਤਾਪੁਛੋਡਿਗਇਆਪਰਵਾਰੇ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਹੈਰਾਖੀ॥ਸਰਣਿਸਚੇਕੀਤਾਕੀ॥੧॥ਪਰ
ਮੇਸਰੁਆਪਿਹੋਆਰਖਵਾਲਾ॥ਸਾਂਤਿਸਹਜਸੁਖਖਿਨਮਹਿਉਪਜੇਮਨੁਹੋਆਸਦਾਸੁਖਾਲਾ॥੧॥

ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਓ ਦਾਰੂ ॥ ਤਿਨ ਸਗਲਾ ਰੋਗੁ ਬਿਦਾਰੂ ॥ ਅਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ ਤਿਨ ਸਗਲੀ ਬਾਤ ਸਵਾਰੀ ॥੨॥ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪ
ਨਾ ਬਿਰਦੁ ਸਮਾਰਿਆ ॥ ਹਮਰਾ ਗੁਣੁ ਅਵਗੁਣੁ ਨ ਬੀਚਾਰਿਆ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਭਇਓ ਸਾਖੀ ॥ ਤਿਨ ਸਗਲੀ ਲਾਜ ਰਾਖੀ ॥੩॥ ਬੋਲਾ
ਇਆ ਬੋਲੀ ਤੇਰਾ ॥ ਤੂੰ ਸਾਹਿਬੁ ਗੁਣੀ ਗਹੇਰਾ ॥ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਸਾਖੀ ॥ ਅਪੁਨੇ ਦਾਸ ਕੀ ਪੈਜ ਰਾਖੀ ॥੪॥੬॥੫੬॥ ਸੋਰਠਿ ਮਃ ੫
ਵਿਚਿ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਖਲੋਆ ॥ ਵਾਲੁ ਨ ਵਿੰਗਾ ਹੋਆ ॥ ਮਜਨੁ ਗੁਰ ਆਂਦਾ ਰਾਸੇ ॥ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਿਲਵਿਖ ਨਾਸੇ ॥੧॥ ਸੰਤਹੁ
ਰਾਮਦਾਸ ਸਰੋਵਰੁ ਨੀਕਾ ॥ ਜੋ ਨਾਵੈ ਸੋ ਕੁਲੁ ਤਰਾਵੈ ਉਧਾਰੁ ਹੋਆ ਹੈ ਜੀਅ ਕਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਜਗੁ ਗਾਵੈ ॥ ਮਨ ਚਿੰਦਿਅ
ੜੇ ਫਲ ਪਾਵੈ ॥ ਸਹੀ ਸਲਾਮਤਿ ਨਾਇ ਆਏ ॥ ਅਪਣਾ ਪ੍ਰਭੂ ਧਿਆਏ ॥੨॥ ਸੰਤ ਸਰੋਵਰੁ ਨਾਵੈ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਵੈ ॥ ਮਰੈ ਨ ਆ
ਵੈ ਜਾਈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥੩॥ ਇਹੁ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰੁ ਸੁ ਜਾਨੈ ॥ ਜਿਸੁ ਦਇਆਲੁ ਹੋਇ ਭਗਵਾਨੈ ॥ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾ
ਈ ॥ ਸਭ ਚਿੰਤਾ ਗਣਤ ਮਿਟਾਈ ॥੪॥੭॥੫੭॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਨਿਬਾਹੀ ਪੂਰੀ ॥ ਕਾਈ ਬਾਤ ਨ ਰਹੀਆ ਊਰੀ ॥
ਗੁਰਿ ਚਰਨ ਲਾਇ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਰੇ ॥੧॥ ਅਪਨੇ ਦਾਸ ਕਾ ਸਦਾ ਰਖਵਾਲਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨੇ ਕਰਿ ਰਾਖੇ ਮਾਤ ਪਿਤਾ
ਜਿਉ ਪਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥ ਜਿਨਿ ਜਮ ਕਾ ਪੰਥੁ ਮਿਟਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਚਿਤੁ ਲਾਗਾ ॥ ਜਪਿ
ਜੀਵਹਿ ਸੇ ਵਡਭਾਗਾ ॥੨॥ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਗਾਵੈ ॥ ਸਾਧਾ ਕੀ ਧੂਰੀ ਨਾਵੈ ॥ ਅਪੁਨਾ ਨਾਮੁ ਆਪੇ ਦੀਆ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਰਣਹਾਰ ਰਖਿ ਲੀਆ
॥੩॥ ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ॥ ਇਹੁ ਪੂਰਨ ਬਿਮਲ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਦਾਸ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਸੁਆਮੀ ॥੪॥
੮॥੫੮॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਚਰਨੀ ਲਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਪਾਇਆ ॥ ਜਹ ਜਾਈਐ ਤਹਾ ਸੁਹੇਲੇ ॥ ਕਰਿ
ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਮੇਲੇ ॥੧॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਸਦਾ ਸੁਭਾਈ ॥ ਮਨ ਚਿੰਦੇ ਸਗਲੇ ਫਲੁ ਪਾਵਹੁ ਜੀਅ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਰਾਇ
ਣ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ॥ ਹਮ ਸੰਤ ਜਨਾ ਰੇਨਾਰਾ ॥ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਕਰਿ ਲੀਨੇ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਰਿ ਜਸੁ ਦੀਨੇ ॥੨॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਕਰੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥
ਸਦ ਜੀਅ ਸੰਗਿ ਰਖਵਾਲਾ ॥ ਹਰਿ ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਈਐ ॥ ਬਹੁੜਿ ਨ ਜੋਨੀ ਪਾਈਐ ॥੩॥ ਜਿਸੁ ਦੇਵੈ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਹਰਿ
ਰਸੁ ਤਿਨ ਹੀ ਜਾਤਾ ॥ ਜਮਕੰਕਰੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਇਆ ॥ ਸੁਖੁ ਨਾਨਕ ਸਰਣੀ ਪਾਇਆ ॥੪॥੯॥੫੯॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫
ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਕੀਤੀ ਪੂਰੀ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੀ ॥ ਖੇਮ ਕੁਸਲ ਭਇਆ ਇਸਨਾਨਾ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਨਾ ॥੧॥ ਗੁ
ਰ ਕੇ ਚਰਨ ਕਵਲ ਰਿਦ ਧਾਰੇ ॥ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ਤਿਲ ਕਾ ਕੋਈ ਕਾਰਜ ਸਗਲ ਸਵਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਦੁਰਮਤਿ ਖੋਏ ॥ ਪਤਿ
ਤ ਪੁਨੀਤ ਸਭ ਹੋਏ ॥ ਰਾਮਦਾਸ ਸਰੋਵਰ ਨਾਤੇ ॥ ਸਭ ਲਾਥੇ ਪਾਪ ਕਮਾਤੇ ॥੨॥ ਗੁਨ ਗੋਬਿੰਦ ਨਿਤ ਗਾਈਐ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲਿ
ਧਿਆਈਐ ॥ ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਫਲ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਰਿਦੈ ਧਿਆਏ ॥੩॥ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲ ਆਨੰਦਾ ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥
ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨਾ ਬਿਰਦੁ ਰਖਾਇਆ ॥੪॥੧੦॥੬੦॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਦਹ ਦਿਸ ਛਤ੍ਰ ਮੇਘ ਘਟਾ
ਘਟ ਦਾਮਨਿ ਚਮਕਿ ਡਰਾਇਓ ॥ ਸੇਜ ਇਕੇਲੀ ਨੀਦ ਨਹੁ ਨੈਨਹ ਪਿਰੁ ਪਰਦੇਸਿ ਸਿਧਾਇਓ ॥੧॥ ਹੁਣਿ ਨਹੀ ਸੰਦੇਸਰੋ ਮਾਇਓ ॥ ਏਕ
ਕੋਸਰੋ ਸਿਧ ਕਰਤ ਲਾਲੁ ਤਬ ਚਤੁਰ ਪਾਤਰੋ ਆਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਇਹੁ ਲਾਲੁ ਪਿਆਰੋ ਸਰਬ ਗੁਣਾ ਸੁਖਦਾਇਓ ॥
ਮੰਦਰਿ ਚਰਿ ਕੈ ਪੰਥੁ ਨਿਹਾਰਉ ਨੈਨ ਨੀਰਿ ਭਰਿ ਆਇਓ ॥੨॥ ਹਉ ਹਉ ਭੀਤਿ ਭਇਓ ਹੈ ਬੀਚੋ ਸੁਨਤ ਦੇਸਿ ਨਿਕਟਾਇਓ ॥ ਭਾਂਭੀਰੀ
ਕੇ ਪਾਤ ਪਰਦੋ ਬਿਨੁ ਪੇਖੇ ਦੂਰਾਇਓ ॥੩॥ ਭਇਓ ਕਿਰਪਾਲੁ ਸਰਬ ਕੋ ਠਾਕੁਰੁ ਸਗਰੋ ਦੂਖੁ ਮਿਟਾਇਓ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਉਮੈ ਭੀਤਿ ਗੁਰਿ

ਖੋਈਤਉਨਾਏਆਲਥੀਠਲੋਪਾਈਓ॥੪॥ਸਭੁਗਹਿਓਅੰਦੇਸਾਂਸਭਿਆਇਓ॥ਜੋਚਾਹਤਸੋਗੁਰੂਮਿਲਾਇਓ॥ਸਰਬਗੁਣਾਨਿਧਰਾਇਓ॥੧॥
ਰਹਾਉਦੂਜਾ॥ ੧੧॥੬੧ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫॥ਗਈਬਹੋੜੁਬੰਦੀਛੋੜੁਨਿਰੰਕਾਰੁਦੁਖਦਾਰੀ॥ਕਰਮੁਨਜਾਣਾਧਰਮੁਨਜਾਣਾਲੋਭੀ
ਮਾਇਆਧਾਰੀ॥ਨਾਮੁਪਰਿਓਭਗਤੁਗੋਵਿੰਦਕਾਇਹੁਰਾਖਹੁਪੈਜਤੁਮਾਰੀ॥੧॥ਹਰਿਜੀਉਨਿਮਾਣਿਆਤੂਮਾਣੁ॥ਨਿਚੀਜਿਆਚੀਜਕ
ਰੇਮੇਰਾਗੋਬਿੰਦੁਤੇਰੀਕੁਦਰਤਿਕਉਕੁਰਬਾਣੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੈਸਾਬਾਲਕੁਭਾਇਸੁਭਾਈਲਖਅਪਰਾਧਕਮਾਵੈ॥ਕਰਿਉਪਦੇਸੁਝਿੜਕੇ
ਬਹੁਭਾਤੀਬਹੁੜਿਪਿਤਾਗਲਿਲਾਵੈ॥ਪਿਛਲੇਅਉਗਣਬਖਸਿਲਏਪ੍ਰਭੁਆਗੈਮਾਰਗਿਪਾਵੈ॥੨॥ਹਰਿਅੰਤਰਜਾਮੀਸਭਬਿਧਿਜਾਣੈ
ਤਾਕਿਸੁਪਹਿਆਖਿਸੁਣਾਈਐ॥ਕਹਣੈਕਥਨਿਨਭੀਜੈਗੋਬਿੰਦੁਹਰਿਭਾਵੈਪੈਜਰਖਾਈਐ॥ਅਵਰਓਟਮੈਸਗਲੀਦੇਖੀਇਕਤੇਰੀਓਟਿ
ਰਹਾਈਐ॥੩॥ਹੋਇਦਇਆਲੁਕ੍ਰਿਪਾਲੁਪ੍ਰਭੁਠਾਕੁਰੁਆਪੇਸੁਣੈਬੇਨੰਤੀ॥ਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲਿਮਿਲਾਵੈਸਭਚੂਕੈਮਨਕੀਚਿੰਤੀ॥ਹਰਿ
ਹਰਿਨਾਮੁਅਵਖਦੁਮੁਖਿਪਾਇਆਜਨਨਾਨਕਸੁਖਿਵਸੰਤੀ॥੪॥੧੨॥੬੨॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਪ੍ਰਭਭਏਅਨੰਦਾਦੁ
ਖਕਲੇਸਸਭਿਨਾਠੇ॥ਗੁਨਗਾਵਤਪ੍ਰਭੁਅਪਨਾ ਕਾਰਜਸਗਲੇਸਾਂਠੇ॥੧॥ਜਗਜੀਵਨਨਾਮੁਤੁਮਾਰਾ॥ਗੁਰਪੂਰੈਦੀਓਉਪਦੇਸਾ
ਜਪਿਭਉਜਲੁਪਾਰਿਉਤਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੂਹੈਮੰਤ੍ਰੀਸੁਨਹਿਪ੍ਰਭਤੂਹੈਸਭੁਕਿਛੁਕਰਣੈਹਾਰਾ॥ਤੂਆਪੇਦਾਤਾਆਪੇਭੁਗਤਾਕਿਆਇਹੁ
ਜੰਤੁਵਿਚਾਰਾ॥੨॥ਕਿਆਗੁਣਤੇਰੇਆਖਿਵਖਾਣੀਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਈ॥ਪੇਖਿਪੇਖਿਜੀਵੈਪ੍ਰਭੁਅਪੁਨਾਅਚਰਜੁਤੁਮਹਿਵਡਾਈ॥੩॥
ਧਾਰਿਅਨੁਗ੍ਰਹੁਆਪਿਪ੍ਰਭਸੁਆਮੀਪਤਿਮਤਿਕੀਨੀਪੂਰੀ॥ਸਦਾਸਦਾਨਾਨਕਬਲਿਹਾਰੀਬਾਛਉਸੰਤਾਧੂਰੀ॥੪॥੧੩॥੬੩॥
ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫॥ਗੁਰੁਪੂਰਾਨਮਸਕਾਰੇ॥ਪ੍ਰਭਿਸਭੇਕਾਜਸਵਾਰੇ॥ਹਰਿਅਪਣੀਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥ਪ੍ਰਭਪੂਰਨਪੈਜਸਵਾਰੀ॥੧॥ਅ
ਪਨੇਦਾਸਕਉਭਇਓ ਸਹਾਈ॥ਸਗਲਮਨੋਰਥਕੀਨੇਕਰਤੈਊਣੀਬਾਤਨਕਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਤੈਪੁਰਖਿਤਾਲੁਦਿਵਾਇਆ॥ਪਿਛੈ
ਲਗਿਚਲੀਮਾਇਆ॥+ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਦਇਆਲਾ॥ਸਭਿਜੀਅਭਏਕਿਰਪਾਲਾ॥ਜੈਜੈਕਾਰੁਗੁਸਾਈ॥ਜਿਨਿਪੂਰੀਬਣਤਬਣਾਈ॥
੩॥ਤੂਭਾਰੋਸੁਆਮੀਮੋਰਾ॥ਇਹੁਪੁੰਨੁਪਦਾਰਥੁਤੇਰਾ॥ਜਨਨਾਨਕਏਕੁਧਿਆਇਆ॥ਸਰਬਫਲਾਪੁੰਨੁਪਾਇਆ॥੪॥੧੪॥੬੪॥

ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ਦੁਪਦੇ ਘਰੁ੩॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਰਾਮਦਾਸਸਰੋਵਰਿਨਾਤੇ॥ਸਭਿਉਤਰੇਪਾਪਕਮਾਤੇ॥ਨਿਰਮਲਹੋਏਕਰਿਇਸਨਾਨਾ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਕੀਨੇਦਾਨਾ॥੧॥ਸਭਿਕੁਸਲਖੇਮ
ਪ੍ਰਭਿਧਾਰੇ॥ਸਹੀਸਲਾਮਤਿਸਭਿਥੋਕਉਬਾਰੇ+॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਧਸੰਗਿਮਲੁਲਾਥੀ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਭਇਓਸਾਥੀ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇ
ਆ॥ਆਦਿਪੁਰਖਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆ॥੨॥੧॥੬੫॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫॥ ਜਿਤੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਚਿਤਿਆਇਆ॥ਸੋਘਰੁਦਯਿਵਸਾ
ਇਆ॥ਸੁਖਸਾਗਰੁਗੁਰੁਪਾਇਆ॥ਤਾਸਹਸਾਸਗਲਮਿਟਾਇਆ॥੧॥ਹਰਿਕੇਨਾਮਕੀਵਡਿਆਈ॥ਆਠਪਹਰਗੁਣਗਾਈ॥
੧॥ਗੁਰਪੂਰੇਤੇਪਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਭਕੀਅਕਥਕਹਾਣੀ॥ਜਨਬੋਲਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ॥ਨਾਨਕਦਾਸਵਖਾਣੀ॥ਗੁਰਪੂਰੇਤੇ
ਜਾਣੀ॥੨॥੨॥੬੬॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫॥ ਆਗੈਸੁਖੁਗੁਰਿਦੀਆ॥ਪਾਛੈਕੁਸਲਖੇਮਗੁਰਿਕੀਆ॥ਸਰਬਨਿਧਾਨਸੁਖੁਪਾ
ਇਆ॥ਗੁਰੁਅਪਨਾਰਿਦੈਧਿਆਇਆ॥੧॥ਅਪਨੇਸਤਿਗੁਰਕੀਵਡਿਆਈ॥ਮਨਇਛੇਫਲਪਾਈ॥ਸੰਤਹੁਦਿਨੁਦਿਨੁਚੜੈਸਵਾ
ਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਭਏਦਇਆਲਾਪ੍ਰਭਿਅਪਨੇਕਰਿਦੀਨੇ॥ਸਹਜਸੁਭਾਇਮਿਲੇਗੋਪਾਲਾਨਾਨਕਸਾਚਿਪਤੀਨੇ॥੨॥

ਧਿਆਵਤ

ਤੋਟਿਨਕਤਹੂਆਵੈ॥ਮੇਰੇਪੂਰੇਸਤਿਗੁਰਭਾਵੈ॥੨॥

(ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਵੀਚਾਰੇ)

॥੨॥੬੭॥ ਸੋਰਠਿ ਮ: ੫॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਰਖਵਾਰੇ ॥ ਚਉਕੀ ਚਉਗਿਰਦ ਹਮਾਰੇ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥ ਜਮੁ ਲਜਾਇ ਕਰਿ ਭਾਗਾ ॥੧॥ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਤੂ ਮੇਰੋ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥ ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਕਰੇ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ ਤਾ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਬਿਰਥੀ ਜਾਸੀ ॥ ਅਨਦ ਕਰਹਿ ਤੇਰੇ ਦਾਸਾ ॥ ਜਪਿ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਆਸਾ ॥੨॥੪॥੬੮॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫॥ ਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ ਜਿਨਿ ਪੂਰਨ ਪੈਜ ਸਵਾਰੀ ॥ ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਸਦਾ ਧਿਆਇਆ ॥੧॥ ਸੰਤਹੁ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨੈ ਵਰ ਦੀਨੇ ॥ ਸਗਲ ਜੀਅ ਵਸਿ ਕੀਨੇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਤਾ ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਮਿਟਾਇਆ ॥੨॥੫॥੬੯॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫॥ ਤਾਪੁ ਗਵਾਇਆ ਗੁਰਿ ਪੂਰੇ ॥ ਵਾਜੇ ਅਨਹਦ ਤੂਰੇ ॥ ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨੇ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਆਪਿ ਦੀਨੇ ॥੧॥ ਬੇਦਨ ਸਤਿਗੁਰਿ ਆਪਿ ਗਵਾਈ ॥ ਸਿਖ ਸੰਤ ਸਭਿ ਸਰਸੇ ਹੋਏ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਮੰਗਹਿ ਸੋ ਲੇਵਹਿ ॥ ਪ੍ਰਭ ਅਪਣਿਆ ਸੰਤਾ ਦੇਵਹਿ ॥ ਹਰਿ ਗੋਵਿਦੁ ਪ੍ਰਭਿ ਰਾਖਿਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਾਚੁ ਸੁਭਾਖਿਆ ॥੨॥੬॥੭੦॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫॥ ਸੋਈ ਕਰਾਇ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ॥ ਮੋਹਿ ਸਿਆਣਪ ਕਛੂ ਨ ਆਵੈ ॥ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਤਉ ਸਰਣਾਈ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪੇ ਪੈਜ ਰਖਾਈ ॥੧॥ ਮੇਰਾ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਣ ਲਾਗਾ ਕਰੀ ਤੇਰਾ ਕਰਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਤੇਰੇ ਧਾਰੇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਡੋਰੀ ਹਾਥਿ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਜਿ ਕਰਾਵੈ ਸੋ ਕਰਣਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾ ॥੨॥੭॥੭੧॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਪਰੋਇਆ ॥ ਸਭੁ ਕਾਜੁ ਹਮਾਰਾ ਹੋਇਆ ॥ ਪ੍ਰਭ ਚਰਣੀ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥ ਪੂਰਨ ਜਾ ਕੇ ਭਾਗਾ ॥੧॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਅਰਾਧਿਓ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਰਾ ਪੂਰਬਲਾ ਅੰਕੁਰੁ ਜਾਗਿਆ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਲਾਗਿਆ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਹਰਿ ਦਰਸਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥੨॥੮॥੭੨॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰਭੂ ਚਿਤਾਰਿਆ ॥ ਕਾਰਜ ਸਭਿ ਸਵਾਰਿਆ ॥ ਮੰਦਾ ਕੋ ਨ ਅਲਾਏ ॥ ਸਭ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਸੁਣਾਏ ॥੧॥ ਸੰਤਹੁ ਸਾਚੀ ਸਰਣਿ ਸੁਆਮੀ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਹਾਥਿ ਤਿਸੈ ਕੈ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਤਬ ਸਭਿ ਸਵਾਰੇ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪੁਨਾ ਬਿਰਦੁ ਸਮਾਰੇ ॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨਾ ॥੨॥੯॥੭੩॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਸਾਜਿ ਸਵਾਰਿਆ ॥ ਇਹੁ ਲਹੁੜਾ ਗੁਰੂ ਉਬਾਰਿਆ ॥ ਅਨਦ ਕਰਹੁ ਪਿਤ ਮਾਤਾ ॥ ਪਰਮੇਸਰੁ ਜੀਅ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥੧॥ ਸੁਭ ਚਿਤਵਨਿ ਦਾਸ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਰਾਖਹਿ ਪੈਜ ਦਾਸ ਅਪੁਨੇ ਕੀ ਕਾਰਜ ਆਪਿ ਸਵਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ॥ ਪੂਰਨ ਕਲ ਜਿਨਿ ਧਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਣੀ ਆਇਆ ॥ ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥੨॥੧੦॥੭੪॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਜਾਪੇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਬਾਲਕ ਰਾਖੇ ਆਪੇ ॥ ਸੀਤਲਾ ਠਾਕਿ ਰਹਾਈ ॥ ਬਿਘਨ ਗਏ ਹਰਿ ਨਾਈ ॥੧॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਆ ਸਦਾ ਦਇਆਲਾ ॥ ਅਰਦਾਸਿ ਸੁਣੀ ਭਗਤ ਅਪੁਨੇ ਕੀ ਸਭ ਜੀਅ ਭਇਆ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਾਥਾ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਲਾਥਾ ॥ ਅਪਣੇ ਦਾਸ ਕੀ ਸੁਣੀ ਬੇਨੰਤੀ ॥ ਸਭ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਸਵੰਤੀ ॥੨॥੧੧॥੭੫॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫॥ ਅਪਨਾ ਗੁਰੂ ਧਿਆਏ ॥ ਮਿਲਿ ਕੁਸਲ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਆਏ ॥ ਨਾਮੈ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਤਿਸੁ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਸੰਤਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਰਾਧਹੁ ॥ ਹਰਿ ਆਰਾਧਿ ਸਭੋ ਕਿਛੁ ਪਾਈਐ ਕਾਰਜ ਸਗਲੇ ਸਾਧਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਭ ਲਾਗੀ ॥ ਸੋ ਪਾਏ ਜਿਸੁ ਵਡਭਾਗੀ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਤਿਨਿ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥੨॥੧੨॥੭੬॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪਰਮੇਸਰਿ ਦਿਤਾ ਬੰਨਾ ॥ ਦੁਖ ਰੋਗ ਕਾ ਡੇਰਾ ਭੰਨਾ ॥ ਅਨਦ ਕਰਹਿ ਨਰ ਨਾਰੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥੧॥ ਸੰਤਹੁ ਸੁਖੁ ਹੋਆ ਸਭ ਥਾਈ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸਰੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਭਨੀ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਧੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਆਈ ॥ ਤਿਨਿ ਸਗਲੀ ਚਿੰਤ ਮਿਟਾਈ ॥ ਦਇਆਲ ਪੁਰਖ ਮਿਹਰਵਾਨਾ ॥ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਸਾਚੁ ਵਖਾਨਾ ॥੨॥੧੩॥ ੭੭॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਐਥੈ ਓਥੈ ਰਖਵਾਲਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ ਦਾਸ ਅਪਨੇ ਆਪਿ ਰਾਖੇ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸਬਦੁ ਸੁਭਾਖੇ ॥੧॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਊਪਰਿ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ ਦਿਨਸੁ ਰੈਨਿ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਮਾਲੀ ਪੂਰਨੁ ਸਭਨੀ ਥਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪਿ ਸਹਾਈ ਹੋਆ ॥ ਸਚੇ ਦਾ ਸਚਾ ਢੋਆ ॥ ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਵਡਿਆਈ ॥ ਪਾਈ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਈ ॥੨॥੧੪॥ ੭੮॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੇ ਭਾਣਾ ॥ ਤਾ ਜਪਿਆ ਨਾਮੁ ਰਮਾਣਾ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਰਾਖੀ ਪੈਜ ਹਮਾਰੀ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ਜੋ ਇਛਹਿ ਸੋਈ ਫਲੁ ਪਾਵਹਿ ਬਿਰਥੀ ਆਸ ਨ ਜਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਾਨਪਤਿ ਦਾਤਾ ਸੋਈ ਸੰਤੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਤਾ ਕਾ ਮਨੁ ਲੀਣਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥੨॥ ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਕਾ ਜਸੁ ਰਵਣਾ ਬਿਖੈ ਠਗਉਰੀ ਲਾਥੀ ॥ ਸੰਗਿ ਮਿਲਾਇ ਲੀਆ ਮੇਰੈ ਕਰਤੈ ਸੰਤ ਸਾਧ ਭਏ ਸਾਥੀ ॥੩॥ ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੀਨੇ ਸਰਬਸੁ ਦੀਨੇ ਆਪਹਿ ਆਪੁ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਰਬ ਥੋਕ ਪੂਰਨ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥੧੫॥ ੭੯ ॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗਰੀਬੀ ਗਦਾ ਹਮਾਰੀ ॥ ਖੰਨਾ ਸਗਲ ਰੇਨੁ ਛਾਰੀ ॥ ਇਸੁ ਆਗੈ ਕੋ ਨ ਟਿਕੈ ਵੇਕਾਰੀ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਏਹ ਗਲ ਸਾਰੀ ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੰਤਨ ਕੀ ਓਟਾ ॥ ਜੋ ਸਿਮਰੈ ਤਿਸ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਵੈ ਉਧਰਹਿ ਸਗਲੇ ਕੋਟਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਜਸੁ ਗਾਇਆ ॥ ਇਹੁ ਪੂਰਨ ਹਰਿ ਧਨੁ ਪਾਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਆਪੁ ਮਿਟਾਇਆ ॥ ਸਭੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ॥੨॥ ੧੬॥ ੮੦॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਪੂਰੀ ਕੀਨੀ ॥ ਬਖਸ ਅਪੁਨੀ ਕਰਿ ਦੀਨੀ ॥ ਨਿਤ ਅਨੰਦ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ॥ ਥਾਵ ਸਗਲੇ ਸੁਖੀ ਵਸਾਇਆ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਫਲ ਦਾਤੀ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਦੀਨੀ ਵਿਰਲੈ ਕਿਨ ਹੀ ਜਾਤੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਬਾਣੀ ਗਾਵਹ ਭਾਈ ॥ ਓਹ ਸਫਲ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇਆ ॥੨॥ ੧੭॥ ੮੧॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਆਰਾਧੇ ॥ ਕਾਰਜ ਸਗਲੇ ਸਾਧੇ ॥ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰੇ ॥ ਬਾਜੇ ਅਨਹਦ ਤੂਰੇ ॥੧॥ ਸੰਤਹੁ ਰਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸੰਤ ਅਸਥਾਨਿ ਬਸੇ ਸੁਖ ਸਹਜੇ ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਮਿਟਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਮਨਿ ਭਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸਿ ਵਖਾਣੀ ॥ ਨਿਰਮਲ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥ ੨॥ ੧੮॥ ੮੨॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਭੂਖੇ ਖਾਵਤ ਲਾਜ ਨ ਆਵੈ ॥ ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥੧॥ ਅਪਨੇ ਕਾਜ ਕਉ ਕਿਉ ਅਲਕਾਈਐ ॥ ਜਿਤੁ ਸਿਮਰਨਿ ਦਰਗਹ ਮੁਖੁ ਊਜਲ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਉ ਕਾਮੀ ਕਾਮਿ ਲੁਭਾਵੈ ॥ ਤਿਉ ਹਰਿ ਦਾਸ ਹਰਿ ਜਸੁ ਭਾਵੈ ॥੨॥ ਜਿਉ ਮਾਤਾ ਬਾਲਿ ਲਪਟਾਵੈ ॥ ਤਿਉ ਗਿਆਨੀ ਨਾਮੁ ਕਮਾਵੈ ॥੩॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਾਵੈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ॥੪॥੧੯॥ ੮੩॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਸੁਖ ਸਾਂਦਿ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥ ਨਿੰਦਕ ਕੈ ਮੁਖਿ ਛਾਇਆ ॥ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਪਹਿਰਾਇਆ ॥ ਬਿਨਸੇ ਦੁਖ ਸਬਾਇਆ ॥੧॥ ਸੰਤਹੁ ਸਾਚੇ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਜਿਨਿ ਅਚਰਜ ਸੋਭ ਬਣਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬੋਲੇ ਸਾਹਿਬ ਕੈ ਭਾਣੈ ॥ ਦਾਸੁ ਬਾਣੀ ਬ੍ਰਹਮੁ ਵਖਾਣੈ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ਜਿਨਿ ਪੂਰੀ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥੨॥੨੦॥ ੮੪॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਪ੍ਰਭੁਅਪਨਾਰਿਦੈਧਿਆਏ॥ਘਰਿਸਹੀਸਲਾਮਤਿਆਏ॥ਸੰਤੋਖੁਭਇਆਸੰਜੋਗੀਗੁਰਿਪੂਰੈਲੈਤਾਰੇ॥੧॥ਸੰਤਹੁਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਸਦਾਦਇਆਲਾ॥
ਅਪਨੇਭਗਤਕੀਗਣਤਨਗਣਈਰਾਖੈਬਾਲਕਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਨਾਮੁਰਿਦੈਉਰਿਧਾਰੇ॥ਤਿਨਿਸਭੇਥੋਕਸਵਾਰੇ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਤੁਸਿਦੀ
ਆ॥ਫਿਰਿਨਾਨਕਦੂਖੁਨਬੀਆ॥੨॥੨੧॥੮੫॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫॥ਹਰਿਮਨਿਤਨਿਵਸਿਆਸੋਈ॥ਜੈਜੈਕਾਰੁਕਰੇਸਭੁਕੋਈ॥
ਗੁਰਿਪੂਰੇਕੀਵਡਿਆਈ॥ਤਾਕੀਕੀਮਤਿਕਹੀਨਜਾਈ॥੧॥ਹਉਕੁਰਬਾਨੁਜਾਈਤੇਰੇਨਾਵੈ॥ਜਿਸਨੋਬਖਸਿਲੈਹਿਮੇਰੇਪਿਆਰੇਸੋਜ
ਸੁਤੇਰਾਗਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੂੰਭਾਰੋਸੁਆਮੀਮੇਰਾ॥ਸੰਤਾਭਰਵਾਸਾਤੇਰਾ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸਰਣਾਈ॥ਮੁਖਿਨਿੰਦਕਕੈਛਾਈ॥੨॥੨੨
॥੮੬॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫॥ਆਗੈਸੁਖੁਮੇਰੇਮੀਤਾ॥ਪਾਛੇਆਨਦੁਪ੍ਰਭਿਕੀਤਾ॥ਪਰਮੇਸੁਰਿਬਣਤਬਣਾਈ॥ਫਿਰਿਡੋਲਤਕ
ਤਹੂੰਨਾਹੀ॥੧॥ਸਾਚੇਸਾਹਿਬਸਿਉਮਨੁਮਾਨਿਆ॥ਹਰਿਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਜਾਨਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਭਜੀਅਤੇਰੇਦਇਆਲਾ॥ਅਪ
ਨੇਭਗਤਕਰਹਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥ਅਚਰਜੁਤੇਰੀਵਡਿਆਈ॥ਨਿਤਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਈ॥੨॥੨੩॥੮੭॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫
॥ਨਾਲਿਨਰਾਇਣੁਮੇਰੈ॥ਜਮਦੂਤੁਨਆਵੈਨੇਰੈ॥ਕੰਠਿਲਾਇਪ੍ਰਭਰਾਖੈ॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਸਚੁਸਾਖੈ॥੧॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਪੂਰੀਕੀਤੀ॥
ਦੁਸਮਨਿਮਾਰਿਵਿਡਾਰੇਸਗਲੇਦਾਸਕਉਸੁਮਤਿਦੀਤੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਭਿਸਗਲੇਥਾਨਵਸਾਏ॥ਸੁਖਿਸਾਂਦਿਫਿਰਿਆਏ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰ
ਭਸਰਣਾਏ॥ਜਿਨਿਸਗਲੇਰੋਗਮਿਟਾਏ॥੨॥੨੪॥੮੮॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫॥ਸਰਬਸੁਖਾਕਾਦਾਤਾਸਤਿਗੁਰੁਤਾਕੀਸਰਣੀਪਾ
ਈਐ॥ਦਰਸਨੁਭੇਟਤਹੋਤਅਨੰਦਾਦੂਖੁਗਇਆਹਰਿਗਾਈਐ॥੧॥ਹਰਿਰਸੁਪੀਵਹੁਭਾਈ॥ਨਾਮੁਜਪਹੁਨਾਮੋਆਰਾਧਹੁਗੁਰਪੂਰੇਕੀ
ਸਰਣਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਿਸਹਿਪਰਾਪਤਿਜਿਸੁਧੁਰਿਲਿਖਿਆਸੋਈਪੂਰਨੁਭਾਈ॥ਨਾਨਕਕੀਬੇਨੰਤੀਪ੍ਰਭਜੀਨਾਮਿਰਹਾਲਿਵਲਾ
ਈ॥੨॥੨੫॥੮੯॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫॥ ਕਰਨਕਰਾਵਨਅੰਤਰਿਜਾਮੀਜਨਅਪਨੇਕੀਰਾਖੈ॥ਜੈਜੈਕਾਰੁਹੋਤੁਜਗਭੀਤਰਿ
ਸਬਦੁਗੁਰੂਰਸੁਚਾਖੈ॥੧॥ਪ੍ਰਭਜੀਤੇਰੀਓਟਗੁਸਾਈ॥ਤੂੰਸਮਰਥੁਸਰਨਿਕਾਦਾਤਾਆਠਪਹਰਤੁਮ੍ਹਧਿਆਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਜੋਜਨੁਭਜਨੁਕਰੇਪ੍ਰਭੁਤੇਰਾਤਿਸੈਅੰਦੇਸਾਨਾਹੀ॥ਸਤਿਗੁਰਚਰਨਲਗੇਭਉਮਿਟਿਆਹਰਿਗੁਨਗਾਏਮਨਮਾਹੀ॥੨॥ਸੂਖਸਹਜਿ
ਆਨੰਦਘਨੇਰੇਸਤਿਗੁਰਦੀਆਦਿਲਾਸਾ॥ਜਿਣਿਘਰਿਆਏਸੋਭਾਸੇਤੀਪੂਰਨਹੋਈਆਸਾ॥੩॥ਪੂਰਾਗੁਰੁਪੂਰੀਮਤਿਜਾਕੀਪੂ
ਰਨਪ੍ਰਭਕੇਕਾਮਾ॥ਗੁਰਚਰਨੀਲਾਗਿਤਰਿਓਭਵਸਾਗਰੁਜਪਿਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਨਾਮਾ॥੪॥੨੬॥ ੯੦॥ ਸੋਰਠਿ
ਮਹਲਾ੫॥ਭਇਓਕਿਰਪਾਲੁਦੀਨਦੁਖਭੰਜਨੁਆਪੇਸਭਬਿਧਿਥਾਟੀ॥ਖਿਨਮਹਿਰਾਖਿਲੀਓਜਨੁਅਪੁਨਾਗੁਰਿਪੂਰੈਬੇੜੀਕਾਟੀ॥
੧॥ਮੇਰੇਮਨਗੁਰਗੋਵਿੰਦੁਸਦਧਿਆਈਐ॥ਸਗਲਕਲੇਸਮਿਟਹਿਇਸੁਤਨਤੇਮਨਚਿੰਦਿਆਫਲੁਪਾਈਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੀ
ਅਜੰਤਜਾਕੇਸਭਿਕੀਨੇਪ੍ਰਭੁਊਚਾਅਗਮਅਪਾਰਾ॥ਸਾਧਸੰਗਿਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਆਮੁਖਊਜਲਭਏਦਰਬਾਰਾ॥੨॥੨੭॥੯੧॥
ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫॥ਸਿਮਰਉਅਪੁਨਾਸਾਂਈ॥ਦਿਨਸੁਰੈਨਿਸਦਧਿਆਈ॥ਹਾਥਦੇਇਜਿਨਿਰਾਖੇ॥ਹਰਿਨਾਮਮਹਾਰ
ਸਿਚਾਖੇ॥੧॥ਅਪੁਨੇਗੁਰਊਪਰਿਕੁਰਬਾਨੁ॥ਭਏਕਿਰਪਾਲਪੂਰਨਪ੍ਰਭਦਾਤੇਜੀਅਹੋਏਮਿਹਰਵਾਨ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਨਕਜਨਸ
ਰਣਾਈ॥ਜਿਨਿਪੂਰਨਪੈਜਰਖਾਈ॥ਸਗਲੇਦੂਖਮਿਟਾਈ॥ਸੁਖੁਭੁੰਚਹੁਮੇਰੇਭਾਈ॥੨॥੨੮॥੯੨॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫॥
ਸੁਨਹੁਬਿਨੰਤੀਠਾਕੁਰਮੇਰੇਜੀਅਜੰਤਤੇਰੇਧਾਰੇ॥ਰਾਖੁਪੈਜਨਾਮਅਪੁਨੇਕੀਕਰਨਕਰਾਵਨਹਾਰੇ॥੧॥ਪ੍ਰਭਜੀਖਸਮਾਨਾਕਰਿਪਿ
ਆਰੇ॥ਬੁਰੇਭਲੇਹਮਥਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਣੀਪੁਕਾਰਸਮਰਥਸੁਆਮੀਬੰਧਨਕਾਟਿਸਵਾਰੇ॥ਪਹਿਰਿਸਿਰਪਾਉਸੇਵਕਜਨਮੇਲੇ

ਹਰਿ

ਉ

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਗਟ ਪਹਾਰੋ ॥੨॥੨੯॥੯੩॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ੍ਰ ਸਭਿ ਵਸਿ ਕਰਿ ਦੀਨੇ ਸੇਵਕ ਸਭਿ ਦਰਬਾਰੇ ॥ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕੀਓ ਪ੍ਰਭ ਅ
ਪਨੇ ਭਵ ਨਿਧਿ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੇ ॥੧॥ ਸੰਤਨ ਕੇ ਕਾਰਜ ਸਗਲ ਸਵਾਰੇ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਪੂਰਨ ਖਸਮ ਹਮਾਰੇ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਆਉ ਬੈਠੁ ਆਦਰੁ ਸਭ ਥਾਈ ਊਨ ਨ ਕਤਹੂ ਬਾਤਾ ॥ ਭਗਤਿ ਸਿਰਪਾਉ ਦੀਓ ਜਨ ਅਪਨੇ ਪ੍ਰਤਾਪੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਜਾਤਾ ॥
੨॥੩੦॥੯੪॥ ਜੋੜ ੧੨੬॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੯ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਰੇ ਮਨ ਰਾਮ ਸਿਉ ਕਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਸ੍ਰਵਨ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਨੁ ਸੁਨਉ ਅਰੁ ਗਾਉ ਰਸਨਾ ਗੀਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਸਿਮਰੁ ਮਾਧੋ ਹੋਹਿ
ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ॥ ਕਾਲੁ ਬਿਆਲੁ ਜਿਉ ਪਰਿਓ ਡੋਲੈ ਮੁਖੁ ਪਸਾਰੇ ਮੀਤ ॥੧॥ ਆਜੁ ਕਾਲਿ ਫੁਨਿ ਤੋਹਿ ਗ੍ਰਸਿ ਹੈ ਸਮਝਿ ਰਾਖਉ ਚੀਤ
॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਰਾਮੁ ਭਜਿ ਲੈ ਜਾਤੁ ਅਉਸਰੁ ਬੀਤ ॥੨॥੧॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਮਨ ਕੀ ਮਨ ਹੀ ਮਾਹਿ ਰਹੀ ॥ ਨਾ ਹਰਿ ਭਜੇ ਨ ਤੀ
ਰਥ ਸੇਵੇ ਚੋਟੀ ਕਾਲਿ ਗਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਾਰਾ ਮੀਤ ਪੂਤ ਰਥ ਸੰਪਤਿ ਧਨ ਪੂਰਨ ਸਭ ਮਹੀ ॥ ਅਵਰ ਸਗਲ ਮਿਥਿਆ ਏ ਜਾਨਉ ਭਜ
ਨੁ ਰਾਮੁ ਕੋ ਸਹੀ ॥੧॥ ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਬਹੁਤੇ ਜੁਗ ਹਾਰਿਓ ਮਾਨਸ ਦੇਹ ਲਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹਤ ਮਿਲਨ ਕੀ ਬਰੀਆ ਸਿਮਰਤ ਕ
ਹਾ ਨਹੀ ॥੨॥੨॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਮਨ ਰੇ ਕਉਨੁ ਕੁਮਤਿ ਤੈ ਲੀਨੀ ॥ ਪਰ ਦਾਰਾ ਨਿੰਦਿਆ ਰਸ ਰਚਿਓ ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਨਹਿ
ਕੀਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੁਕਤਿ ਪੰਥੁ ਜਾਨਿਓ ਤੈ ਨਾਹਨਿ ਧਨ ਜੋਰਨ ਕਉ ਧਾਇਆ ॥ ਅੰਤਿ ਸੰਗ ਕਾਹੂ ਨਹੀ ਦੀਨਾ ਬਿਰਥਾ ਆਪੁ ਬੰਧਾਇਆ
॥੧॥ ਨਾ ਹਰਿ ਭਜਿਓ ਨ ਗੁਰ ਜਨੁ ਸੇਵਿਓ ਨਹ ਉਪਜਿਓ ਕਛੁ ਗਿਆਨਾ ॥ ਘਟ ਹੀ ਮਾਹਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਤੇਰੈ ਤੈ ਖੋਜਤ ਉਦਿਆਨਾ ॥
੨॥ ਬਹੁਤੁ ਜਨਮ ਭਰਮਤ ਤੈ ਹਾਰਿਓ ਅਸਥਿਰ ਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥ ਮਾਨਸ ਦੇਹ ਪਾਇ ਪਦ ਹਰਿ ਭਜੁ ਨਾਨਕ ਬਾਤ ਬਤਾਈ ॥੩
॥੩॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਮਨ ਰੇ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਰਨਿ ਬਿਚਾਰੋ ॥ ਜਿਹ ਸਿਮਰਤ ਗਨਕਾ ਸੀ ਉਧਰੀ ਤਾ ਕੋ ਜਸੁ ਉਰ ਧਾਰੋ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਅਟਲ ਭਇਓ ਧ੍ਰੂਅ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਅਰੁ ਨਿਰਭੈ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥ ਦੁਖ ਹਰਤਾ ਇਹ ਬਿਧਿ ਕੋ ਸੁਆਮੀ ਤੈ ਕਾਹੇ ਬਿਸਰਾਇਆ
॥੧॥ ਜਬ ਹੀ ਸਰਨਿ ਗਹੀ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਗਜ ਗਰਾਹ ਤੇ ਛੂਟਾ ॥ ਮਹਮਾ ਨਾਮ ਕਹਾ ਲਉ ਬਰਨਉ ਰਾਮ ਕਹਤ ਬੰਧਨ ਤਿਹ ਤੂਟਾ ॥੨
॥ ਅਜਾਮਲੁ ਪਾਪੀ ਜਗੁ ਜਾਨੈ ਨਿਮਖ ਮਾਹਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹਤ ਚੇਤਿ ਚਿੰਤਾਮਨਿ ਤੈ ਭੀ ਉਤਰਹਿ ਪਾਰਾ ॥੩॥੪॥
ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਉਨੁ ਉਪਾਉ ਕਰੈ ॥ ਜਾ ਤੇ ਭਗਤਿ ਰਾਮ ਕੀ ਪਾਵੈ ਜਮ ਕੋ ਤ੍ਰਾਸੁ ਹਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਉਨੁ ਕਰਮ ਬਿ
ਦਿਆ ਕਹੁ ਕੈਸੀ ਧਰਮੁ ਕਉਨੁ ਫੁਨਿ ਕਰਈ ॥ ਕਉਨੁ ਨਾਮੁ ਗੁਰ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰੈ ਭਵ ਸਾਗਰ ਕਉ ਤਰਈ ॥੧॥ ਕਲ ਮੈ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਕਿਰਪਾ
ਨਿਧਿ ਜਾਹਿ ਜਪੈ ਗਤਿ ਪਾਵੈ ॥ ਅਉਰ ਧਰਮ ਤਾ ਕੈ ਸਮ ਨਾਹਨਿ ਇਹ ਬਿਧਿ ਬੇਦੁ ਬਤਾਵੈ ॥੨॥ ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਰਹਤ ਸਦਾ ਨਿਰਲੇਪੀ ਜਾ ਕ
ਉ ਕਹਤ ਗੁਸਾਈ ॥ ਸੋ ਤੁਮ ਹੀ ਮਹਿ ਬਸੈ ਨਿਰੰਤਰਿ ਨਾਨਕ ਦਰਪਨਿ ਨਿਆਈ ॥੩॥੫॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਮਾਈ ਮੈ
ਕਿਹਿ ਬਿਧਿ ਲਖਉ ਗੁਸਾਈ ॥ ਮਹਾ ਮੋਹ ਅਗਿਆਨਿ ਤਿਮਰਿ ਮੋ ਮਨੁ ਰਹਿਓ ਉਰਝਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਗਲ ਜਨਮ ਭਰਮ ਹੀ ਭਰ
ਮ ਖੋਇਓ ਨਹ ਅਸਥਿਰੁ ਮਤਿ ਪਾਈ ॥ ਬਿਖਿਆਸਕਤ ਰਹਿਓ ਨਿਸ ਬਾਸੁਰ ਨਹ ਛੂਟੀ ਅਧਮਾਈ ॥੧॥ ਸਾਧਸੰਗੁ ਕਬਹੂ ਨਹੀ
ਕੀਨਾ ਨਹਿ ਕੀਰਤਿ ਪ੍ਰਭ ਗਾਈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਮੈ ਨਾਹਿ ਕੋਊ ਗੁਨੁ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਸਰਨਾਈ ॥੨॥੬॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੯
ਮਾਈ ਮਨੁ ਮੇਰੋ ਬਸਿ ਨਾਹਿ ॥ ਨਿਸ ਬਾਸੁਰ ਬਿਖਿਅਨ ਕਉ ਧਾਵਤ ਕਿਹਿ ਬਿਧਿ ਰੋਕਉ ਤਾਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿਮ੍ਰਿ
ਤਿ ਕੇ ਮਤ ਸੁਨਿ ਨਿਮਖ ਨ ਹੀਏ ਬਸਾਵੈ ॥ ਪਰ ਧਨ ਪਰ ਦਾਰਾ ਸਿਉ ਰਚਿਓ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਸਿਰਾਵੈ ॥੧॥ ਮਦਿ ਮਾਇਆ ਕੈ ਭਇਓ

ਧਾਵਰੋ ਸੁਤ ਸੁਤਨ ਤਿਕ ਛੁਗਿਆਨਾ ॥ ਧਨ ਰਾਜ ਭੀਤ ਤਾਰਿ ਬਸਤ ਤਾਰਿ ਜਿਨੁ ਤਾ ਕੋ ਮਰਮੁ ਨ ਜਾਨਾ ॥੧॥ ਜਬ ਹੀ ਸਰਨਿ ਸਾਧ ਕੀ ਆਈ
ਓਹ ਦੁਰਮਤਿ ਸਗਲ ਬਿਨਾਸੀ ॥ ਤਬ ਨਾਨਕ ਚੇਤਿਓ ਚਿੰਤਾਮਨਿ ਕਾਟੀ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸੀ ॥੨॥੭॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੯

ਰੇ ਨਰ ਇਹ ਸਾਚੀ ਜੀਅ ਧਾਰਿ ॥ ਸਗਲ ਜਗਤੁ ਹੈ ਜੈਸੇ ਸੁਪਨਾ ਬਿਨਸਤ ਲਗਤ ਨ ਬਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਾਰੂ ਭੀਤਿ ਬਨਾਈ ਰਚਿ ਪਚਿ
ਰਹਤ ਨਹੀ ਦਿਨ ਚਾਰਿ ॥ ਤੈਸੇ ਹੀ ਇਹ ਸੁਖ ਮਾਇਆ ਕੇ ਉਰਝਿਓ ਕਹਾ ਗਵਾਰ ॥੧॥ ਅਜਹੂ ਸਮਝਿ ਕਛੁ ਬਿਗਰਿਓ ਨਾਹਿਨਿ ਭਜਿ
ਲੇ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰਿ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਨਿਜ ਮਤੁ ਸਾਧਨ ਕਉ ਭਾਖਿਓ ਤੋਹਿ ਪੁਕਾਰਿ ॥੨॥੮॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੯

ਇਹ ਜਗਿ ਮੀਤੁ ਨ ਦੇਖਿਓ ਕੋਈ ॥ ਸਗਲ ਜਗਤੁ ਅਪਨੈ ਸੁਖਿ ਲਾਗਿਓ ਦੁਖ ਮੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਾਰਾ ਮੀਤ ਪੂਤ ਸਨਬੰਧੀ
ਸਗਰੇ ਧਨ ਸਿਉ ਲਾਗੇ ॥ ਜਬ ਹੀ ਨਿਰਧਨ ਦੇਖਿਓ ਨਰ ਕਉ ਸੰਗੁ ਛਾਡਿ ਸਭ ਭਾਗੇ ॥੧॥ ਕਹਂਉ ਕਹਾ ਇਆ ਮਨ ਬਉਰੇ ਕਉ ਇਨ
ਸਿਉ ਨੇਹੁ ਲਗਾਇਓ ॥ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਸਗਲ ਭੈ ਭੰਜਨ ਜਸੁ ਤਾ ਕਉ ਬਿਸਰਾਇਓ ॥੨॥ ਸੁਆਨ ਪੂਛ ਜਿਉ ਭਇਓ ਨ ਸੂਧਉ ਬਹੁ
ਤੁ ਜਤਨ ਮੈ ਕੀਨਉ ॥ ਨਾਨਕ ਲਾਜ ਬਿਰਦ ਕੀ ਰਾਖਉ ਨਾਮੁ ਤੁਹਾਰੋ ਲੀਨਉ ॥੩॥੯॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੯ ॥

ਮਨ ਰੇ ਗਹਿਓ ਨ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸੁ ॥ ਕਹਾ ਭਇਓ ਜਉ ਮੂੰਡੁ ਮੁਡਾਇਓ ਭਗਵਉ ਕੀਨੋ ਭੇਸੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਚੁ ਛਾਡਿ ਕੈ ਝੂਠਹ ਲਾਗਿਓ
ਜਨਮੁ ਅਕਾਰਥੁ ਖੋਇਓ ॥ ਕਰਿ ਪਰਪੰਚ ਉਦਰ ਨਿਜ ਪੋਖਿਓ ਪਸੁ ਕੀ ਨਿਆਈ ਸੋਇਓ ॥੧॥ ਰਾਮ ਭਜਨ ਕੀ ਗਤਿ ਨਹੀ
ਜਾਨੀ ਮਾਇਆ ਹਾਥਿ ਬਿਕਾਨਾ ॥ ਉਰਝਿ ਰਹਿਓ ਬਿਖਿਅਨ ਸੰਗਿ ਬਉਰਾ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਬਿਸਰਾਨਾ ॥੨॥ ਰਹਿਓ ਅਚੇਤਿ ਨ ਚੇਤਿਓ
ਗੋਬਿੰਦੁ ਬਿਰਥਾ ਅਉਧਿ ਸਿਰਾਨੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਬਿਰਦੁ ਪਛਾਨਉ ਭੂਲੇ ਸਦਾ ਪਰਾਨੀ ॥੩॥੧੦॥ ਸੋਰਠਿ ਮਃ ੯

ਜੋ ਨਰੁ ਦੁਖ ਮੈ ਦੁਖੁ ਨਹੀ ਮਾਨੈ ॥ ਸੁਖ ਸਨੇਹੁ ਅਰੁ ਭੈ ਨਹੀ ਜਾ ਕੈ ਕੰਚਨ ਮਾਟੀ ਮਾਨੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਹ ਨਿੰਦਿਆ ਨਹ ਉਸਤਤਿ ਜਾ
ਕੈ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਅਭਿਮਾਨਾ ॥ ਹਰਖ ਸੋਗ ਤੇ ਰਹੈ ਨਿਆਰਉ ਨਾਹਿ ਮਾਨ ਅਪਮਾਨਾ ॥੧॥ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਸਗਲ ਤਿਆਗੈ ਜਗ ਤੇ ਰਹੈ ਨਿ
ਰਾਸਾ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਜਿਹ ਪਰਸੈ ਨਾਹਿਨਿ ਤਿਹ ਘਟਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਨਿਵਾਸਾ ॥੨॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਜਿਹ ਨਰ ਕਉ ਕੀਨੀ ਤਿਹ ਇਹ ਜੁਗਤਿ ਪਛਾਨੀ
॥ ਨਾਨਕ ਲੀਨ ਭਇਓ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿਉ ਜਿਉ ਪਾਨੀ ਸੰਗਿ ਪਾਨੀ ॥੩॥੧੧॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਪ੍ਰੀਤਮ ਜਾਨਿ ਲੇਹੁ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥

ਅਪਨੇ ਸੁਖ ਸਿਉ ਹੀ ਜਗੁ ਫਾਂਧਿਓ ਕੋ ਕਾਹੂ ਕੋ ਨਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਖ ਮੈ ਆਨਿ ਬਹੁਤੁ ਮਿਲਿ ਬੈਠਤ ਰਹਤ ਚਹੂ ਦਿਸਿ ਘੇਰੈ ॥ ਬਿਪਤਿ
ਪਰੀ ਸਭ ਹੀ ਸੰਗੁ ਛਾਡਿਤ ਕੋਊ ਨ ਆਵਤ ਨੇਰੈ ॥੧॥ ਘਰ ਕੀ ਨਾਰਿ ਬਹੁਤੁ ਹਿਤੁ ਜਾ ਸਿਉ ਸਦਾ ਰਹਤ ਸੰਗ ਲਾਗੀ ॥ ਜਬ ਹੀ ਹੰਸ ਤਜੀ
ਇਹ ਕਾਂਇਆ ਪ੍ਰੇਤ ਪ੍ਰੇਤ ਕਰਿ ਭਾਗੀ ॥੨॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਕੋ ਬਿਉਹਾਰੁ ਬਨਿਓ ਹੈ ਜਾ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ਲਗਾਇਓ ॥ ਅੰਤ ਬਾਰ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਹਰਿ
ਜੀ ਕੋਊ ਕਾਮਿ ਨ ਆਇਓ ॥੩॥੧੨॥ ਜੁਮਲਾ ਚਉਪਦਿਆ ਕਾ ॥ ਮਃ ੧ ॥੧੨॥ ਮਃ ੩ ॥੧੨॥ ਮਃ ੪ ॥੯॥ ਮਃ ੫ ॥੯੪॥
ਮਃ ੯ ॥੧੨॥ ਜੁਮਲਾ ੧੩੯

ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੧ ਚਉਤੁਕੀਆ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਦੁਬਿਧਾ ਨ ਪੜਉ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਹੋਰੁ ਨ ਪੂਜਉ ਮੜੈ ਮਸਾਣਿ ਨ ਜਾਈ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਰਾਚਿ ਨ ਪਰ ਘਰਿ ਜਾਵਾ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਨਾਮਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ਘਰ
ਭੀਤਰਿ ਘਰੁ ਗੁਰੂ ਦਿਖਾਇਆ ਸਹਜਿ ਰਤੇ ਮਨ ਭਾਈ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਦਾਨਾ ਆਪੇ ਬੀਨਾ ਤੂ ਦੇਵਹਿ ਮਤਿ ਸਾਈ ॥੧॥ ਮਨੁ ਬੈਰਾਗਿ ਰਤਉ
ਬੈਰਾਗੀ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਬੇਧਿਆ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ਬਾਣੀ ਸਾਚੇ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਸੰਖ ਬੈ

ਸਾਹਿਬ

ਰਗੀ ਕਰਹਿ ਬੈਰਾਗੁ ਸੋ ਬੈਰਾਗੀ ਜਿ ਖਸਮੈ ਭਾਵੈ ॥ ਹਿਰਦੈ ਸਬਦੁ ਸਦਾ ਭੈ ਰਚਿਆ ਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ॥ ਏਕੋ ਚੇਤੈ ਮਨੂਆ ਨ ਡੋਲੈ ਧਾਵਤੁ ਵਰਜਿ ਰਹਾਵੈ ॥ ਸਹਜੇ ਮਾਤਾ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਸਾਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥੨॥ ਮਨੂਆ ਪਉਣੁ ਬਿੰਦੁ ਸੁਖਵਾਸੀ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਸੁਖ ਭਾਈ ॥ ਜਿਹਬਾ ਨੇਤ੍ਰ ਸੋਤ੍ਰ ਸਚਿ ਰਾਤੇ ਜਲਿ ਬੂਝੀ ਤੁਝਹਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ਆਸ ਨਿਰਾਸ ਰਹੈ ਬੈਰਾਗੀ ਨਿਜ ਘਰਿ ਤਾੜੀ ਲਾਈ ॥ ਭਿਖਿਆ ਨਾਮਿ ਰਜੇ ਸੰਤੋਖੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਹਜਿ ਪੀਆਈ ॥੩॥ ਦੁਬਿਧਾ ਵਿਚਿ ਬੈਰਾਗੁ ਨ ਹੋਵੀ ਜਬ ਲਗੁ ਦੂਜੀ ਰਾਈ ॥ ਸਭੁ ਜਗੁ ਤੇਰਾ ਤੂ ਏਕੋ ਦਾਤਾ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਭਾਈ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਜੰਤ ਦੁਖਿ ਸਦਾ ਨਿਵਾਸੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥ ਅਪਰ ਅਪਾਰ ਅਗੰਮ ਅਗੋਚਰ ਕਹਣੈ ਕੀਮ ਨ ਪਾਈ ॥੪॥ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਮਹਾ ਪਰਮਾਰਥੁ ਤੀਨਿ ਭਵਣ ਪਤਿ ਨਾਮੰ ॥ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ਜੀਆ ਜਗਿ ਜੋਨੀ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਲੇਖੁ ਸਹਾਮੰ ॥ ਕਰਮ ਸੁਕਰਮ ਕਰਾਏ ਆਪੇ ਆਪੇ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਮੰ ॥ ਮਨਿ ਮੁਖਿ ਜੂਠਿ ਲਹੈ ਭੈ ਮਾਨੰ ਆਪੇ ਗਿਆਨੁ ਅਗਾਮੰ ॥੫॥ ਜਿਨਿ ਚਾਖਿਆ ਸੇਈ ਸਾਦੁ ਜਾਣਨਿ ਜਿਉ ਗੁੰਗੇ ਮਿਠਿਆਈ ॥ ਅਕਥੈ ਕਾ ਕਿਆ ਕਥੀਐ ਭਾਈ ਚਾਲਉ ਸਦਾ ਰਜਾਈ ॥ ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਮੇਲੇ ਤਾ ਮਤਿ ਹੋਵੈ ਨਿਗੁਰੇ ਮਤਿ ਨ ਕਾਈ ॥ ਜਿਉ ਚਲਾਏ ਤਿਉ ਚਲੀਐ ਭਾਈ ਹੋਰ ਕਿਆ ਕੋ ਕਰੇ ਚਤੁਰਾਈ ॥੬॥ ਇਕਿ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਏ ਇਕਿ ਭਗਤੀ ਰਾਤੇ ਤੇਰਾ ਖੇਲੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਜਿਤੁ ਤੁਧੁ ਲਾਏ ਤੇਹਾ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਤੂ ਹੁਕਮਿ ਚਲਾਵਣਹਾਰਾ ॥ ਸੇਵਾ ਕਰੀ ਜੇ ਕਿਛੁ ਹੋਵੈ ਅਪਣਾ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਤੁਮਾਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਕਿਰਪਾ ਕੀਨੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰਾ ॥੭॥ ਗਗਨੰਤਰਿ ਵਾਸਿਆ ਗੁਣ ਪਰਗਾਸਿਆ ਗੁਣ ਮਹਿ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨੰ ॥ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ਕਹੈ ਕਹਾਵੈ ਤਤੋ ਤਤੁ ਵਖਾਨੰ ॥ ਸਬਦੁ ਗੁਰ ਪੀਰਾ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰਾ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਜਗੁ ਬਉਰਾਨੰ ॥ ਪੂਰਾ ਬੈਰਾਗੀ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਗੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਮਾਨੰ ॥੮॥੧॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਤਿਤੁਕੀ ॥ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਬੰਧਨੀ ਭਾਈ ਕਰਮ ਧਰਮ ਬੰਧਕਾਰੀ ॥ ਪਾਪਿ ਪੁੰਨਿ ਜਗੁ ਜਾਇਆ ਭਾਈ ਬਿਨਸੈ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰੀ ॥ ਇਹ ਮਾਇਆ ਜਗਿ ਮੋਹਣੀ ਭਾਈ ਕਰਮ ਸਭੇ ਵੇਕਾਰੀ ॥੧॥ ਸੁਣਿ ਪੰਡਿਤ ਕਰਮਾ ਕਾਰੀ ॥ ਜਿਤੁ ਕਰਮਿ ਸੁਖੁ ਊਪਜੈ ਭਾਈ ਸੁ ਆਤਮ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਸਤ ਬੇਦ ਬਕੈ ਖੜੋ ਭਾਈ ਕਰਮ ਕਰਹੁ ਸੰਸਾਰੀ ॥ ਪਾਖੰਡਿ ਮੈਲੁ ਨ ਚੂਕਈ ਭਾਈ ਅੰਤਰਿ ਮੈਲੁ ਵਿਕਾਰੀ ॥ ਇਨ ਬਿਧਿ ਡੂਬੀ ਮਾਕੁਰੀ ਭਾਈ ਊਂਡੀ ਸਿਰ ਕੈ ਭਾਰੀ ॥੨॥ ਦੁਰਮਤਿ ਘਣੀ ਵਿਗੂਤੀ ਭਾਈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਈਐ ਭਾਈ ਬਿਨੁ ਨਾਮੈ ਭਰਮੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਤਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਭਾਈ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਰਹਾਈ ॥੩॥ ਸਾਚੁ ਸਹਜੁ ਗੁਰ ਤੇ ਊਪਜੈ ਭਾਈ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸਾਚਿ ਸਮਾਈ ॥ ਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਸੋ ਬੂਝੈ ਭਾਈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮਗੁ ਨ ਪਾਈ ॥ ਜਿਸੁ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਕਿ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ਭਾਈ ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਬਿਖੁ ਖਾਈ ॥੪॥ ਪੰਡਿਤ ਦਹੀ ਵਿਲੋਈਐ ਭਾਈ ਵਿਚਹੁ ਨਿਕਲੈ ਤਥੁ ॥ ਜਲੁ ਮਥੀਐ ਜਲੁ ਦੇਖੀਐ ਭਾਈ ਇਹੁ ਜਗੁ ਏਹਾ ਵਥੁ ॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਭਰਮਿ ਵਿਗੂਚੀਐ ਭਾਈ ਘਟਿ ਘਟਿ ਦੇਉ ਅਲਖੁ ॥੫॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਤਾਗੋ ਸੂਤ ਕੋ ਭਾਈ ਦਹ ਦਿਸ ਬਾਧੋ ਮਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਗਾਠਿ ਨ ਛੂਟਈ ਭਾਈ ਥਾਕੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ਭਾਈ ਕਹਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥੬॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਭਉ ਮਨਿ ਵਸੈ ਭਾਈ ਭੈ ਮਰਣਾ ਸਚੁ ਲੇਖੁ ॥ ਮਜਨੁ ਦਾਨੁ ਚੰਗਿਆਈਆ ਭਾਈ ਦਰਗਹ ਨਾਮੁ ਵਿਸੇਖੁ ॥ ਗੁਰੁ ਅੰਕਸੁ ਜਿਨਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਭਾਈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਚੂਕਾ ਭੇਖੁ ॥੭॥ ਇਹੁ ਤਨੁ ਹਾਟੁ ਸਰਾਫ ਕੋ ਭਾਈ ਵਖਰੁ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰੁ ॥ ਇਹੁ ਵਖਰੁ ਵਾਪਾਰੀ ਸੋ ਦ੍ਰਿੜੈ ਭਾਈ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਧਨੁ ਵਾਪਾਰੀ ਨਾਨਕਾ ਭਾਈ ਮੇਲਿ ਕਰੇ ਵਾਪਾਰੁ ॥੮॥੨॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਪਿਆਰੇ ਤਿਨ ਕੇ ਸਾਥ ਤਰੇ ॥ ਤਿਨਾ ਠਾਕ ਨ ਪਾਈਐ ਪਿਆਰੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸਨ ਹਰੇ ॥ ਬੂਡੇ ਭਾਰੇ ਭੈ ਬਿਨਾ ਪਿਆਰੇ ਤਾਰੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥੧॥ ਭੀ ਤੂਹੈ ਸਾਲਾਹਣਾ ਪਿਆਰੇ ਭੀ ਤੇਰੀ ਸਾਲਾਹ ॥ ਵਿਣੁ ਬੋਹਿਥ ਭੈ ਡੁਬੀਐ ਪਿਆਰੇ ਕੰਧੀ ਪਾਇ ਕਹਾਹ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਲਾਹੀ ਸਾਲਾਹਣਾ ਪਿਆਰੇ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥

ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਸਾਲਾਹਨਿ ਸੇ ਭਲੇ ਪਿਆਰੇ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਰੰਗੁ ਹੋਇ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਜੇ ਮਿਲੈ ਪਿਆਰੇ ਰਸੁ ਲੈ ਤਤੁ ਵਿਲੋਇ ॥੨॥ ਪਤਿ ਪਰਵਾਨਾ ਸਚ ਕਾ ਪਿਆਰੇ ਨਾਮੁ ਸਚਾ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਆਇਆ ਲਿਖਿ ਲੈ ਜਾਵਣਾ ਪਿਆਰੇ ਹੁਕਮੀ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੁ ॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਹੁਕਮੁ ਨ ਬੂਝੀਐ ਪਿਆਰੇ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਤਾਣੁ ॥੩॥ ਹੁਕਮੈ ਅੰਦਰਿ ਨਿੰਮਿਆ ਪਿਆਰੇ ਹੁਕਮੇ ਉਦਰ ਮਝਾਰਿ ॥ ਹੁਕਮੈ ਅੰਦਰਿ ਜੰਮਿਆ ਪਿਆਰੇ ਊਧਉ ਸਿਰ ਕੈ ਭਾਰਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਰਗਹ ਜਾਣੀਐ ਪਿਆਰੇ ਚਲੈ ਕਾਰਜ ਸਾਰਿ ॥੪॥ ਹੁਕਮੈ ਅੰਦਰਿ ਆਇਆ ਪਿਆਰੇ ਹੁਕਮੇ ਜਾਦੋ ਜਾਇ ॥ ਹੁਕਮੈ ਬੰਨਿ ਚਲਾਈਐ ਪਿਆਰੇ ਮਨਮੁਖਿ ਲਹੈ ਸਜਾਇ ॥ ਹੁਕਮੇ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੀਐ ਪਿਆਰੇ ਦਰਗਹ ਪੈਧਾ ਜਾਇ ॥੫॥ ਹੁਕਮੈ ਗਣਤ ਗਣਾਈਐ ਪਿਆਰੇ ਹੁਕਮੈ ਹਉਮੈ ਦੋਇ ॥ ਹੁਕਮੈ ਭਵੈ ਭਵਾਈਐ ਪਿਆਰੇ ਅਵਗੁਣਿ ਮੁਠੀ ਰੋਇ ॥ ਹੁਕਮੁ ਸਿਞਾਪੈ ਸਾਹ ਕਾ ਪਿਆਰੇ ਸਚੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਹੋਇ ॥੬॥ ਆਖਣਿ ਅਉਖਾ ਆਖੀਐ ਪਿਆਰੇ ਕਿਉ ਸੁਣੀਐ ਸਚੁ ਨਾਉ ॥ ਜਿਨੀ ਸੋ ਸਾਲਾਹਿਆ ਪਿਆਰੇ ਹਉ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥ ਨਾਉ ਮਿਲੈ ਸੰਤੋਖੀਆ ਪਿਆਰੇ ਨਦਰੀ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਉ ॥੭॥ ਕਾਇਆ ਕਾਗਦੁ ਜੇ ਥੀਐ ਪਿਆਰੇ ਮਨੁ ਮਸਵਾਣੀ ਧਾਰਿ ॥ ਲਲਤਾ ਲੇਖਣਿ ਸਚ ਕੀ ਪਿਆਰੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਲਿਖਹੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਧਨੁ ਲੇਖਾਰੀ ਨਾਨਕਾ ਪਿਆਰੇ ਸਾਚੁ ਲਿਖਹਿ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥੮॥੩॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਤੁਤੁਕੀ ॥

ਤੂੰ ਗੁਣਦਾਤੌ ਨਿਰਮਲੋ ਭਾਈ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾ ਮਨੁ ਹੋਇ ॥ ਹਮ ਅਪਰਾਧੀ ਨਿਰਗੁਣੇ ਭਾਈ ਤੁਝ ਹੀ ਤੇ ਗੁਣੁ ਸੋਇ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮਾ ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਕਰਿ ਵੇਖੁ ॥ ਹਉ ਪਾਪੀ ਪਖੰਡੀਆ ਭਾਈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਮ ਵਿਸੇਖੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਚਿਤੁ ਮੋਹਿਆ ਭਾਈ ਚਤੁਰਾਈ ਪਤਿ ਖੋਇ ॥ ਚਿਤ ਮਹਿ ਠਾਕੁਰੁ ਸਚਿ ਵਸੈ ਭਾਈ ਜੇ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਸਮੋਇ ॥੨॥ ਰੂੜੌ ਰੂੜੌ ਆਖੀਐ ਭਾਈ ਰੂੜੌ ਲਾਲ ਚਲੂਲੁ ॥ ਜੇ ਮਨੁ ਹਰਿ ਸਿਉ ਬੈਰਾਗੀਐ ਭਾਈ ਦਰਿ ਘਰਿ ਸਾਚੁ ਅਭੂਲੁ ॥੩॥ ਪਾਤਾਲੀ ਆਕਾਸਿ ਤੂੰ ਭਾਈ ਘਰਿ ਘਰਿ ਤੂੰ ਗੁਣ ਗਿਆਨੁ ॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਭਾਈ ਚੂਕਾ ਮਨਹੁ ਗੁਮਾਨੁ ॥੪॥ ਜਲਿ ਮਲਿ ਕਾਇਆ ਮਾਜੀਐ ਭਾਈ ਭੀ ਮੈਲਾ ਤਨੁ ਹੋਇ ॥ ਗਿਆਨਿ ਮਹਾ ਰਸਿ ਨਾਈਐ ਭਾਈ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥੫॥ ਦੇਵੀ ਦੇਵਾ ਪੂਜੀਐ ਭਾਈ ਕਿਆ ਮਾਗਉ ਕਿਆ ਦੇਹਿ ॥ ਪਾਹਣੁ ਨੀਰਿ ਪਖਾਲੀਐ ਭਾਈ ਜਲ ਮਹਿ ਬੂਡਹਿ ਤੇਹਿ ॥੬॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖੀਐ ਭਾਈ ਜੈ ਭਾਵੈ ਤੈ ਦੇਇ ॥੭॥ ਬਈਅਰਿ ਬੋਲੈ ਮੀਠੁਲੀ ਭਾਈ ਸਾਚੁ ਕਹੈ ਪਿਰ ਭਾਇ ॥ ਬਿਰਹੈ ਬੇਧੀ ਸਚਿ ਵਸੀ ਭਾਈ ਅਧਿਕ ਰਹੀ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥੮॥ ਸਭੁ ਕੋ ਆਖੈ ਆਪਣਾ ਭਾਈ ਗੁਰ ਤੇ ਬੁਝੈ ਸੁਜਾਨੁ ॥ ਜੋ ਬੀਧੇ ਸੇ ਊਬਰੇ ਭਾਈ ਸਬਦੁ ਸਚਾ ਨੀਸਾਨੁ ॥੯॥ ਈਧਨੁ ਅਧਿਕ ਸਕੇਲੀਐ ਭਾਈ ਪਾਵਕੁ ਰੰਚਕ ਪਾਇ ॥ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਵਸੈ ਭਾਈ ਨਾਨਕ ਮਿਲਣੁ ਸੁਭਾਇ ॥੧੦॥੪॥

ਜਗੁ ਬੂਡੈ ਪਤਿ ਖੋਇ ॥ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਹਾਥਿ ਵਡਾਈਆ ਭਾਈ

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੩ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੧ ਤਿਤੁਕੀਆ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਭਗਤਾ ਦੀ ਸਦਾ ਤੂੰ ਰਖਦਾ ਹਰਿ ਜੀਉ ਧੁਰਿ ਤੂੰ ਰਖਦਾ ਆਇਆ ॥ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਜਨ ਤੁਧੁ ਰਾਖਿ ਲਏ ਹਰਿ ਜੀਉ ਹਰਣਾਖਸੁ ਮਾਰਿ ਪਚਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਾ ਨੋ ਪਰਤੀਤਿ ਹੈ ਹਰਿ ਜੀਉ ਮਨਮੁਖ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥੧॥ ਹਰਿ ਜੀ ਏਹ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਭਗਤਾ ਕੀ ਪੈਜ ਰਖੁ ਤੂੰ ਸੁਆਮੀ ਭਗਤ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭਗਤਾ ਨੋ ਜਮੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ਕਾਲੁ ਨ ਨੇੜੈ ਜਾਈ ॥ ਕੇਵਲ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਨਾਮੇ ਹੀ ਮੁਕਤਿ ਪਾਈ ॥ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਸਭ ਭਗਤਾ ਚਰਣੀ ਲਾਗੀ ਗੁਰ ਕੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਈ ॥੨॥ ਮਨਮੁਖਾ ਨੋ ਪਰਤੀਤਿ ਨ ਆਵੀ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭ ਸੁਆਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਿਰਦੈ ਸਬਦੁ ਨ ਭੇਦਿਓ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਨ ਲਾਗਾ ਭਾਉ ॥ ਕੂੜੁ ਕਪਟੁ ਪਾਜੁ ਲਹਿ ਜਾਸੀ ਮਨਮੁਖ ਫੀਕਾ ਅਲਾਉ ॥੩॥ ਭਗਤਾ ਵਿਚਿ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਭਗਤੀ ਹੂੰ ਤੂੰ ਜਾਤਾ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਭ ਲੋਕ ਹੈ ਤੇਰੀ ਤੂੰ ਏਕੋ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਮਨਸਾ ਮਨ

ਇਸੁ ਮਾਇਆ ਕੀ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥੪॥ ਅਚਿੰਤ ਕੰਮ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਭ ਤਿਨ ਕੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਦਾ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸਭਿ ਕਾਜ ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥ ਓਨਾ ਕੀ ਰੀਸ ਕਰੇ ਸੁ ਵਿਗੁਚੈ ਜਿਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਹੈ ਰਖਵਾਰਾ ॥੫॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ਮਨਮੁਖ ਭਉਕਿ ਮੁਏ ਬਿਲਲਾਈ ॥ ਆਵਹਿ ਜਾਵਹਿ ਠਉਰ ਨ ਪਾਵਹਿ ਦੁਖ ਮਹਿ ਦੁਖਿ ਸਮਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੈ ਸਹਜੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਈ ॥੬॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਜਨਮੁ ਨ ਛੋਡੈ ਜੇ ਅਨੇਕ ਕਰਮ ਕਰੈ ਅਧਿਕਾਈ ॥ ਵੇਦ ਪੜਹਿ ਤੈ ਵਾਦ ਵਖਾਣਹਿ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਪਤਿ ਗਵਾਈ ॥ ਸਚਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਚੀ ਜਿਸੁ ਬਾਣੀ ਭਜਿ ਛੂਟਹਿ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ॥੭॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸੇ ਦਰਿ ਸਾਚੇ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਸਚਿਆਰਾ ॥ ਓਨਾ ਦੀ ਸੋਭਾ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਹੋਈ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟਣਹਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਿਨ ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ਉਰਧਾਰਾ ॥੮॥੧॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੩

ਦੁਤੁਕੀ ॥ ਨਿਗੁਣਿਆ ਨੋ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਲਏ ਭਾਈ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਲਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਊਤਮ ਹੈ ਭਾਈ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥੧॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਗੁਣਹੀਣ ਹਮ ਅਪਰਾਧੀ ਭਾਈ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਲਏ ਰਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਉਣ ਕਉਣ ਅਪਰਾਧੀ ਬਖਸਿਅਨੁ ਪਿਆਰੇ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਭਉਜਲੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਿਅਨੁ ਭਾਈ ਸਤਿਗੁਰ ਬੇੜੈ ਚਾੜਿ ॥ ਮਨੂਰੈ ਤੇ ਕੰਚਨ ਭਏ ਭਾਈ ਗੁਰੁ ਪਾਰਸੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥+ ੨॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਹਉ ਵਾਰਣੈ ਭਾਈ ਸਤਿਗੁਰ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਜਿਨਿ ਦਿਤਾ ਭਾਈ ਗੁਰਮਤਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਉ ॥੩॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਸਹਜੁ ਨ ਊਪਜੈ ਭਾਈ ਪੂਛਹੁ ਗਿਆਨੀਆ ਜਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਦਾ ਕਰਿ ਭਾਈ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥੪॥ ਗੁਰਮਤੀ ਭਉ ਊਪਜੈ ਭਾਈ ਭਉ ਕਰਣੀ ਸਚੁ ਸਾਰੁ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈਐ ਭਾਈ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ॥ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਆਪਣਾ ਭਾਈ ਤਿਨ ਕੈ ਹਉ ਲਾਗਉ ਪਾਇ ॥ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰੀ ਆਪਣਾ ਭਾਈ ਕੁਲੁ ਭੀ ਲਈ ਬਖਸਾਇ ॥੬॥ ਸਚੁ ਬਾਣੀ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਹੈ ਭਾਈ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਭਾਈ ਤਿਸੁ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕੋਇ ॥੭॥੨॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੩

ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੀਐ ਭਾਈ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਸੋਹਾਗਣੀ ਭਾਈ ਅਨਦਿਨੁ ਰਤੀਆ ਰੰਗੁ ਲਾਇ ॥+ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ ਭਾਈ ਆਪੁ ਛੋਡਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਸਦਾ ਸਹਜਿ ਫਿਰਿ ਦੁਖੁ ਨ ਲਗਈ ਭਾਈ ਹਰਿ ਆਪਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੨॥ ਪਿਰ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾਣਈ ਭਾਈ ਸਾ ਕੁਲਖਣੀ ਕੁਨਾਰਿ ॥ ਮਨਹਠਿ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ ਭਾਈ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਕੂੜਿਆਰਿ ॥੩॥ ਸੇ ਗਾਵਹਿ ਜਿਨ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਹੈ ਭਾਈ ਭਾਇ ਸਚੈ ਬੈਰਾਗੁ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਰਾਤੇ ਗੁਣ ਰਵਹਿ ਭਾਈ ਨਿਰਭਉ ਗੁਰ ਲਿਵ ਲਾਗੁ ॥੪॥ ਸਭਨਾ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਲਦਾ ਭਾਈ ਸੋ ਸੇਵਹੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥ ਸੋ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ਭਾਈ ਜਿਸ ਦੀ ਵਡੀ ਹੈ ਦਾਤਿ ॥੫॥ ਮਨਮੁਖਿ ਮੈਲੀ ਡੁੰਮਣੀ ਭਾਈ ਦਰਗਹ ਨਾਹੀ ਥਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਤ ਗੁਣ ਰਵੈ ਭਾਈ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਾਚਿ ਸਮਾਉ ॥੬॥ ਏਤੁ ਜਨਮਿ ਹਰਿ ਨ ਚੇਤਿਓ ਭਾਈ ਕਿਆ ਮੁਹੁ ਦੇਸੀ ਜਾਇ ॥ ਕਿੜੀ ਪਵੰਦੀ ਮੁਹਾਇਓਨੁ ਭਾਈ ਬਿਖਿਆ ਨੋ ਲੋਭਾਇ ॥੭॥ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਹਿ ਸੁਖਿ ਵਸਹਿ ਭਾਈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਸਾਂਤਿ ਸਰੀਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ਤੂੰ ਭਾਈ ਅਪਰੰਪਰ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰਿ ॥੮॥੩॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੧ ॥ ਸਭੁ ਜਗੁ ਜਿਨਹਿ ਉਪਾਇਆ ਭਾਈ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਜਿਨਿ ਸਾਜਿਆ ਭਾਈ ਦੇ ਕਰਿ ਅਪਣੀ ਵਥੁ ॥ ਕਿਨਿ ਕਹੀਐ ਕਿਉ ਦੇਖੀਐ ਭਾਈ ਕਰਤਾ ਏਕੁ ਅਕਥੁ ॥ ਗੁਰੁ ਗੋਵਿੰਦੁ ਸਲਾਹੀਐ ਭਾਈ ਜਿਸ ਤੇ ਜਾਪੈ ਤਥੁ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਭਗਵੰਤਾ ॥ ਨਾਮ ਦਾਨੁ ਦੇਇ ਜਨ ਅਪਨੇ ਦੂਖ ਦਰਦ ਕਾ ਹੰਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੈ ਘਰਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ

ਆਪੁ ਛੋਡਿ ਨਾਉ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਭਾਈ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇ

੧॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੂੰ ਆਪੇ ਰੰਗੁ ਚੜਾਇ ॥ ਗਾਵਹੁ ਗਾਵਹੁ ਰੰਗਿ ਰਾਤਿਹੋ ਭਾਈ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਰੰਗੁ ਲਾਇ ॥

ਤੈ ਭਾਈ ਨਉ ਨਿਧਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ਭਾਈ ਊਚਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਦਾ ਭਾਈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਕਰਦਾ ਸਾਰੁ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟੀਐ ਭਾਈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਣਹਾਰੁ ॥੨॥ ਸਚੇ ਚਰਣ ਸਰੇਵੀਅਹਿ ਭਾਈ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਹੋਵੈ ਨਾਸੁ ॥ ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਸਭਾ ਮਨੁ
ਮਾਂਜੀਐ ਭਾਈ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਮਿਟੈ ਅੰਧੇਰਾ ਅਗਿਆਨਤਾ ਭਾਈ ਕਮਲ ਹੋਵੈ ਪਰਗਾਸੁ ॥ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਸੁਖੁ ਊਪਜੈ ਭਾਈ ਸਭਿ
ਫਲ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥੩॥ ਮੇਰ ਤੇਰ ਛੋਡੀਐ ਭਾਈ ਹੋਈਐ ਸਭ ਕੀ ਧੂਰਿ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਸਾਰਿਆ ਭਾਈ ਪੇਖੈ ਸੁਣੈ ਹਜੂਰਿ ॥ ਜਿਤੁ
ਦਿਨਿ ਵਿਸਰੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਭਾਈ ਤਿਤੁ ਦਿਨਿ ਮਰੀਐ ਝੂਰਿ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਸਮਰਥੋ ਭਾਈ ਸਰਬ ਕਲਾ ਭਰਪੂਰਿ ॥੪॥ ਪ੍ਰੇਮ ਪਦਾਰਥੁ
ਨਾਮੁ ਹੈ ਭਾਈ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਬਿਨਾਸੁ ॥ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਮੇਲਿ ਲਏ ਭਾਈ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਮਲੁ ਪ੍ਰਗਾਸੀਐ ਭਾਈ ਰਿਦੈ ਹੋਵੈ
ਪਰਗਾਸੁ ॥ ਪ੍ਰਗਟੁ ਭਇਆ ਪਰਤਾਪੁ ਪ੍ਰਭ ਭਾਈ ਮਉਲਿਆ ਧਰਤਿ ਅਕਾਸੁ ॥੫॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਸੰਤੋਖਿਆ ਭਾਈ ਅਹਿਨਿਸਿ ਲਾਗਾ ਭਾਉ ॥
ਰਸਨਾ ਰਾਮੁ ਰਵੈ ਸਦਾ ਭਾਈ ਸਾਚਾ ਸਾਦੁ ਸੁਆਉ ॥ ਕਰਨੀ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਜੀਵਿਆ ਭਾਈ ਨਿਹਚਲੁ ਪਾਇਆ ਥਾਉ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਤੀਤਿ ਨ ਆ
ਵਈ ਭਾਈ ਸੋ ਜੀਅੜਾ ਜਲਿ ਜਾਉ ॥੬॥ ਬਹੁ ਗੁਣ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬੈ ਭਾਈ ਹਉ ਤਿਸ ਕੈ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਓਹੁ ਨਿਰਗੁਣੀਆਰੇ ਪਾਲਦਾ ਭਾਈ
ਦੇਇ ਨਿਥਾਵੇ ਥਾਉ ॥ ਰਿਜਕੁ ਸੰਬਾਹੇ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਭਾਈ ਗੂੜਾ ਜਾ ਕਾ ਨਾਉ ॥ ਜਿਸੁ ਗੁਰੁ ਸਾਚਾ ਭੇਟੀਐ ਭਾਈ ਪੂਰਾ ਤਿਸੁ ਕਰਮਾਉ ॥੭॥
ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਘੜੀ ਨ ਜੀਵੀਐ ਭਾਈ ਸਰਬ ਕਲਾ ਭਰਪੂਰਿ ॥ [ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਨ ਵਿਸਰੈ ਭਾਈ ਪੇਖਉ ਸਦਾ ਹਜੂਰਿ ॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਮਿਲਾਇਆ ਭਾਈ ਸਰਬ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥] ਜਿਨਾ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਲਗੀਆ ਭਾਈ ਸੇ ਨਿਤ ਨਿਤ ਮਰਦੇ ਝੂਰਿ ॥ ਅੰਚਲਿ ਲਾਇ
ਤਰਾਇਆ ਭਾਈ ਭਉਜਲੁ ਦੁਖੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿਆ ਭਾਈ ਕੀਤੋਨੁ ਅੰਗੁ ਅਪਾਰੁ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਇਆ ਭਾ
ਈ ਭੋਜਨੁ ਨਾਮ ਅਧਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਸਰਣਾਗਤੀ ਭਾਈ ਜਿ ਕਿਲਵਿਖ ਕਾਟਣਹਾਰੁ ॥੮॥੧॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਮਾਤ ਗਰਭ ਦੁਖ ਸਾਗਰੋ ਪਿਆਰੇ ਤਹ ਅਪਣਾ ਨਾਮੁ ਜਪਾਇਆ ॥ ਬਾਹਰਿ ਕਾਢਿ ਬਿਖੁ ਪਸਰੀਆ ਪਿਆਰੇ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਵਧਾਇਆ ॥ ਜਿਸ
ਨੋ ਕੀਤੋ ਕਰਮੁ ਆਪਿ ਪਿਆਰੇ ਤਿਸੁ ਪੂਰਾ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਸੋ ਆਰਾਧੇ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਪਿਆਰੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਲਿਵ ਲਾਇਆ ॥੧॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਤੇਰੀ
ਟੇਕ ਹੈ ਪਿਆਰੇ ਮਨਿ ਤਨਿ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ॥ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਨਹਾਰੁ ਪਿਆਰੇ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਏਕ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਭ੍ਰਮਿ ਆਇਆ
ਪਿਆਰੇ ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇ ॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਵਿਸਰਿਆ ਪਿਆਰੇ ਬਹੁਤੀ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥ ਜਿਨ ਭੇਟੈ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪਿਆਰੇ ਸੇ ਲਾ
ਗੇ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥ ਤਿਨਾ ਪਿਛੈ ਛੁਟੀਐ ਪਿਆਰੇ ਜੋ ਸਾਚੀ ਸਰਣਾਇ ॥੨॥ ਮਿਠਾ ਕਰਿ ਕੈ ਖਾਇਆ ਪਿਆਰੇ ਤਿਨਿ ਤਨਿ ਕੀਤਾ ਰੋਗੁ ॥ ਕਉ
ੜਾ ਹੋਇ ਪਤਿਸਟਿਆ ਪਿਆਰੇ ਤਿਸ ਤੇ ਉਪਜਿਆ ਸੋਗੁ ॥ ਭੋਗ ਭੁੰਚਾਇ ਭੁਲਾਇਅਨੁ ਪਿਆਰੇ ਉਤਰੈ ਨਹੀ ਵਿਜੋਗੁ ॥ ਜੋ ਗੁਰ ਮੇਲਿ
ਉਧਾਰਿਆ ਪਿਆਰੇ ਤਿਨ ਧੁਰੇ ਪਇਆ ਸੰਜੋਗੁ ॥੩॥ ਮਾਇਆ ਲਾਲਚ ਅਟਿਆ ਪਿਆਰੇ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਹਿ ਮੂਲਿ ॥ ਜਿਨ ਤੂ ਵਿਸਰਹਿ ਪਾ
ਰਬ੍ਰਹਮ ਸੁਆਮੀ ਸੇ ਤਨ ਹੋਏ ਧੂੜਿ ॥ ਬਿਲਲਾਟ ਕਰਹਿ ਬਹੁਤੇਰਿਆ ਪਿਆਰੇ ਉਤਰੈ ਨਾਹੀ ਸੂਲੁ ॥ ਜੋ ਗੁਰ ਮੇਲਿ ਸਵਾਰਿਆ ਪਿਆਰੇ ਤਿਨ ਕਾ
ਰਹਿਆ ਮੂਲੁ ॥੪॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗੁ ਨ ਕੀਜਈ ਪਿਆਰੇ ਜੇ ਕਾ ਪਾਰਿ ਵਸਾਇ ॥ ਜਿਸੁ ਮਿਲਿਐ ਹਰਿ ਵਿਸਰੈ ਪਿਆਰੇ ਸੋ ਮੁਹਿ ਕਾਲੈ ਉਠਿ ਜਾਇ ॥
ਮਨਮੁਖਿ ਢੋਈ ਨਹ ਮਿਲੈ ਪਿਆਰੇ ਦਰਗਹ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥ ਜੋ ਗੁਰ ਮੇਲਿ ਸਵਾਰਿਆ ਪਿਆਰੇ ਤਿਨਾ ਪੂਰੀ ਪਾਇ ॥੫॥ ਸੰਜਮ ਸਹਸ ਸਿਆਣ
ਪਾ ਪਿਆਰੇ ਇਕ ਨ ਚਲੀ ਨਾਲਿ ॥ ਜੋ ਬੇਮੁਖ ਗੋਬਿੰਦ ਤੇ ਪਿਆਰੇ ਤਿਨ ਕੁਲਿ ਲਾਗੈ ਗਾਲਿ ॥ ਹੋਦੀ ਵਸਤੁ ਨ ਜਾਤੀਆ ਪਿਆਰੇ ਕੂੜੁ ਨ ਚਲੈ ਨਾ
ਲਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨਾ ਮਿਲਾਇਓਨੁ ਪਿਆਰੇ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥੬॥ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਪਿਆਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥ ਅਨ
ਦਿਨੁ ਕੀਰਤਨੁ ਗੁਣ ਰਵੈ ਪਿਆਰੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਪੂਰ ਭਰੇ ॥ ਦੁਖ ਸਾਗਰੁ ਤਿਨ ਲੰਘਿਆ ਪਿਆਰੇ ਭਵਜਲੁ ਪਾਰਿ ਪਰੇ ॥ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਮੇਲਿ ਲੈਹਿ

ਪਿਆਰੇਸੇਈਸਦਾਸਖੇ॥੭॥ਸੰਮ੍ਰਥਪੁਰਖੁਦਇਆਲਦੇਉਪਿਆਰੇਭਗਤਾਤਿਸਕਾਤਾਣੁ॥ਤਿਸੁਸਰਣਾਈਢਹਿਪਏਪਿਆਰੇਜਿ
ਅੰਤਰਜਾਮੀਜਾਣੁ॥ਹਲਤੁਪਲਤੁਸਵਾਰਿਆਪਿਆਰੇਮਸਤਕਿਸਚੁਨੀਸਾਣੁ॥ਸੋਪ੍ਰਭੁਕਦੇਨਵੀਸਰੈਪਿਆਰੇਨਾਨਕਸਦਕੁਰਬਾਣੁ॥੮॥
੨॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੨॥ ਪਾਠੁਪੜਿਓਅਰੁਬੇਦੁਬੀਚਾਰਿਓਨਿਵਲਿਭੁਅੰਗਮਸਾਧੇ॥ਪੰਚਜਨਾਸਿਉਸੰਗੁਨਛੁਟਕਿ
ਓਅਧਿਕਅਹੰਬੁਧਿਬਾਧੇ॥੧॥ਪਿਆਰੇਇਨਬਿਧਿਮਿਲਣੁਨਜਾਈਮੈਕੀਏਕਰਮਅਨੇਕਾ॥ਹਾਰਿਪਰਿਓਸੁਆਮੀਕੈਦੁਆਰੈਦੀਜੈਬੁਧਿਬ
ਬੇਕਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੋਨਿਭਇਓਕਰਪਾਤੀਰਹਿਓਨਗਨਫਿਰਿਓਬਨਮਾਹੀ॥ਤਟਤੀਰਥਸਭਧਰਤੀਭ੍ਰਮਿਓਦੁਬਿਧਾਛੁਟਕੈਨਾਹੀ॥
੨॥ਮਨਕਾਮਨਾਤੀਰਥਜਾਇਬਸਿਓਸਿਰਕਰਵਤਧਰਾਏ॥ਮਨਕੀਮੈਲੁਨਉਤਰੈਇਹਬਿਧਿਜੇਲਖਜਤਨਕਰਾਏ॥੩॥ਕਨਿਕਕਾਮਨੀ
ਹੈਵਰਗੈਵਰਬਹੁਬਿਧਿਦਾਨੁਦਾਤਾਰਾ॥ਅੰਨਬਸਤ੍ਰਭੂਮਿਬਹੁਅਰਪੇਨਹਮਿਲੀਐਹਰਿਦੁਆਰਾ॥੪॥ਪੂਜਾਅਰਚਾਬੰਦਨਡੰਡਉਤਖਟੁਕ
ਰਮਾਰਤੁਰਹਤਾ॥ਹਉਹਉਕਰਤਬੰਧਨਮਹਿਪਰਿਆਨਹਮਿਲੀਐਇਹਜੁਗਤਾ॥੫॥ਜੋਗਸਿਧਆਸਣਚਉਰਾਸੀਹਏਭੀਕਰਿ
ਕਰਿਰਹਿਆ॥ਵਡੀਆਰਜਾਫਿਰਿਫਿਰਿਜਨਮੈਹਰਿਸਿਉਸੰਗੁਨਗਹਿਆ॥੬॥ਰਾਜਲੀਲਾਰਾਜਨਕੀਰਚਨਾਕਰਿਆਹੁਕਮੁਅਫਾਰਾ॥
ਸੇਜਸੋਹਨੀਚੰਦਨੁਚੋਆਨਰਕਘੋਰਕਾਦੁਆਰਾ॥੭॥ਹਰਿਕੀਰਤਿਸਾਧਸੰਗਤਿਹੈਸਿਰਿਕਰਮਨਕੈਕਰਮਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਸੁਭਇ
ਓਪਰਾਪਤਿਜਿਸੁਪੁਰਬਲਿਖੇਕਾਲਹਨਾ॥੮॥ਤੇਰੋਸੇਵਕੁਇਹਰੰਗਿਮਾਤਾ॥ਭਇਓਕ੍ਰਿਪਾਲੁਦੀਨਦੁਖਭੰਜਨੁਹਰਿਹਰਿਕੀਰਤਨਿਇਹੁ
ਮਨੁਰਾਤਾ॥੧॥ਰਹਾਉਦੂਜਾ ਅਸਟਪਦੀਆਮ:੧॥੪॥ਮ:੩॥੩॥ਮ:੩॥ ੫॥ ਜੋੜੁ੧੦

ਸੋਰਠਿਕੀਵਾਰਸਲੋਕਾਨਾਲਿਮਹਲਾ੪॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਲੋਕੁਮ:੧॥ਸੋਰਠਿਸਦਾਸੁਹਾਵਣੀਜੇਸਚਾਮਨਿਹੋਇ॥ਦੰਦੀਮੈਲੁਨਕਤੁਮਨਿਜੀਭੈਸਚਾਸੋਇ॥ਸਸੁਰੈਪੇਈਐਭੈਵਸੀਸਤਿ
ਗੁਰੁਸੇਵਿਨਿਸੰਗ॥ਪਰਹਰਿਕਪੜੁਜੇਪਿਰਮਿਲੈਖੁਸੀਰਾਵੈਪਿਰੁਸੰਗਿ॥ਸਦਾਸੀਗਾਰੀਨਾਉਮਨਿਕਦੇਨਮੈਲੁਪਤੰਗੁ॥ਦੇਵਰਜੇਠਮੁਏ
ਦੁਖਿਸਸੂਕਾਡਰੁਕਿਸੁ॥ਜੇਪਿਰਭਾਵੈਨਾਨਕਾਕਰਮਮਣੀਸਭੁਸਚੁ॥੧॥ਮ:੪॥ਸੋਰਠਿਤਾਮਿਸੁਹਾਵਣੀਜਾਹਰਿਨਾਮੁਢੰਢੋਲੇ॥
ਗੁਰਪੁਰਖੁਮਨਾਵੈਆਪਣਾਗੁਰਮਤੀਹਰਿਹਰਿਬੋਲੇ॥ਹਰਿਪ੍ਰੇਮਿਕਸਾਈਦਿਨੁਰਾਤਿਹਰਿਰਤੀਹਰਿਰੰਗਿਚੋਲੇ॥ਹਰਿਜੈਸਾਪੁਰਖੁਨ
ਲਭਈਸਭੁਦੇਖਿਆਜਗਤੁਮੈਟੋਲੇ॥ਗੁਰਿਸਤਿਗੁਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਮਨੁਅਨਤਨਕਾਹੂਡੋਲੇ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਹਰਿਕਾਦਾਸੁਹੈਗੁਰਸ
ਤਿਗੁਰਕੇਗੋਲਗੋਲੇ॥ ੨॥ਪਉੜੀ॥ਤੂੰਆਪੇਸ੍ਰਿਸਟਿਕਰਤਾਸਿਰਜਣਹਾਰਿਆ॥ਤੁਧੁਆਪੇਖੇਲੁਰਚਾਇਤੁਧੁਆਪਿਸਵਾਰਿਆ
॥ਦਾਤਾਕਰਤਾਆਪਿਆਪਿਭੋਗਣਹਾਰਿਆ॥ਸਭੁਤੇਰਾਸਬਦੁਵਰਤੈਉਪਾਵਣਹਾਰਿਆ॥ਹਉਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਸਲਾਹੀਗੁਰਕਉਵਾ
ਰਿਆ॥੧॥ਸਲੋਕੁਮ:੩॥ਹਉਮੈਜਲਤੇਜਲਿਮੁਏਭ੍ਰਮਿਆਏਦੂਜੈਭਾਇ॥ਪੂਰੈਸਤਿਗੁਰਿਰਾਖਿਲੀਏਆਪਣੈਪੰਨੈਪਾਇ॥ਇਹੁਜਗੁ
ਜਲਤਾਨਦਰੀਆਇਆਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸੁਭਾਇ॥ਸਬਦਿਰਤੇਸੇਸੀਤਲਭਏਨਾਨਕਸਚੁਕਮਾਇ॥੧॥ਮ:੩॥ਸਫਲਿਓਸਤਿਗੁਰੁ
ਸੇਵਿਆਧੰਨੁਜਨਮੁਪਰਵਾਣੁ॥ਜਿਨਾਸਤਿਗੁਰੁਜੀਵਦਿਆਮੁਇਆਨਵਿਸਰੈਸੇਈਪੁਰਖਸੁਜਾਣੁ॥ਕੁਲੁਉਧਾਰੇਆਪਣਾਸੋਜਨੁਹੋਵੈਪਰ
ਵਾਣੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮੁਏਜੀਵਦੇਪਰਵਾਣੁਹਹਿਮਨਮੁਖਜਨਮਿਮਰਾਹਿ॥ਨਾਨਕਮੁਏਨਆਖੀਅਹਿਜਿਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਮਾਹਿ॥ ੨
ਪਉੜੀ॥ਹਰਿਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜਨੁਸੇਵਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈਐ॥ਸਤਸੰਗਤਿਸਾਧੂਲਗਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਈਐ॥ਹਰਿਤੇਰੀਵਡੀਕਾਰਮੈ

ਮੁਖਿ ਪਾਈਐ॥ ਹਉਮੈ ਲਾਲਚੁ ਪਰਹਰੈ ਕਰਮੁ ਸੁਤ੍ਰਿਗ ਮਾਈਐ॥ ਹਉ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ ਜੇ ਗੁਰ ਸਮਝਾਈਐ॥੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩॥ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਕਮਾਵਣਾ ਜਿ ਕਰਤੈ ਆਪਿ ਲਿਖਿਆਸੁ॥ ਮੋਹ ਠਗਉਲੀ ਪਾਈਅਨੁ ਵਿਸਰਿਆ ਗੁਣਤਾਸੁ॥ ਮਤੁ ਜਾਣਹੁ ਜਗੁ ਜੀਵਦਾ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਮੁਇਆਸੁ॥ ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ਸੇ ਬਹਣਿ ਨ ਮਿਲਨੀ ਪਾਸਿ॥ ਦੁਖੁ ਲਾਗਾ ਬਹੁ ਅਤਿ ਘਣਾ ਪੁਤੁ ਕਲਤੁ ਨ ਸਾਥਿ ਕੋਈ ਜਾਸੁ॥ ਲੋਕਾ ਵਿਚਿ ਮੁਹੁ ਕਾਲਾ ਹੋਆ ਅੰਦਰਿ ਉਭੇ ਸਾਸ॥ ਮਨਮੁਖਾ ਨੋ ਕੋ ਨ ਵਿਸਹੀ ਚੁਕਿ ਗਇਆ ਵੇਸਾਸੁ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਾ ਨੋ ਸੁਖੁ ਅਗਲਾ ਜਿਨਾ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਵਾਸੁ॥੧॥ ਮਃ ੩॥ ਸੇ ਸੈਣ ਸੇ ਸਜਣਾ ਜਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲਹਿ ਸੁਭਾਇ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਭਾਣਾ ਅਨਦਿਨੁ ਕਰਹਿ ਸੇ ਸਚਿ ਰਹਿ ਸਮਾਇ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਲਗੇ ਸਜਣ ਨ ਆਖੀਅਹਿ ਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਕਰਹਿ ਵੇਕਾਰ॥ ਮਨਮੁਖ ਆਪ ਸੁਆਰਥੀ ਕਾਰਜੁ ਨ ਸਕਹਿ ਸਵਾਰਿ॥ ਨਾਨਕ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਕਮਾਵਣਾ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟਣਹਾਰੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇ ਕੈ ਤੁਧੁ ਆਪਿ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇਆ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਆਪਿ ਸਿਰਜਿਆ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਵਧਾਇਆ॥ ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀਐ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਇਆ॥ ਜਿਨਾ ਹਰਿ ਆਪਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਸੇ ਗੁਰਿ ਸਮਝਾਇਆ॥ ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਘੁਮਾਇਆ॥੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩॥ ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ਮੋਹਣੀ ਜਿਨਿ ਵਿਣੁ ਦੰਤਾ ਜਗੁ ਖਾਇਆ॥ ਮਨਮੁਖ ਖਧੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਬਰੇ ਜਿਨੀ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜਗੁ ਕਮਲਾ ਫਿਰੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਦਰੀ ਆਇਆ॥ ਧੰਧਾ ਕਰਤਿਆ ਨਿਹਫਲੁ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਸੁਖਦਾਤਾ ਮਨਿ ਨ ਵਸਾਇਆ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਤਿਨਾ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ਜਿਨ ਕਉ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ॥੧॥ ਮਃ ੩॥ ਘਰ ਹੀ ਮਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਭਰਪੂਰੁ ਹੈ ਮਨਮੁਖਾ ਸਾਦੁ ਨ ਪਾਇਆ॥ ਜਿਉ ਕਸਤੂਰੀ ਮਿਰਗੁ ਨ ਜਾਣੈ ਭ੍ਰਮਦਾ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤਜਿ ਬਿਖੁ ਸੰਗ੍ਰਹੈ ਕਰਤੈ ਆਪਿ ਖੁਆਇਆ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲੇ ਸੋਝੀ ਪਈ ਤਿਨਾ ਅੰਦਰਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਦਿਖਾਇਆ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਇਆ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਸਾਦੁ ਆਇਆ॥ ਸਬਦੇ ਹੀ ਨਾਉ ਊਪਜੈ ਸਬਦੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਆ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਸਭੁ ਜਗੁ ਬਉਰਾਨਾ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਏਕੋ ਸਬਦੁ ਹੈ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸੋ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਅਗੰਮੁ ਹੈ ਕਹੁ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਪਾਈਐ॥ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹਰਿ ਅਗਮੁ ਕਿਆ ਕਹਿ ਗੁਣ ਗਾਈਐ॥ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ਆਪਿ ਸੁ ਹਰਿ ਮਾਰਗਿ ਪਾਈਐ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਵੇਖਾਲਿਆ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਪਾਈਐ॥੪॥

ਤਿਸੁ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖਿਆ ਅਦ੍ਰਿਸਟੁ ਕਹੁ ਜਨ ਕਿਉ ਧਿਆਈਐ॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩॥ ਜਿਉ ਤਨੁ ਕੋਲੂ ਪੀੜੀਐ ਰਤੁ ਨ ਭੋਰੀ ਡੇਹਿ॥ ਜੀਉ ਵੰਞੈ ਚਉ ਖੰਨੀਐ ਸਚੇ ਸੰਦੜੈ ਨੇਹਿ॥ ਨਾਨਕ ਮੇਲੁ ਨ ਚੁਕਈ ਰਾਤੀ ਅਤੈ ਡੇਹ॥੧॥ ਮਃ ੩॥ ਸਜਣੁ ਮੈਡਾ ਰੰਗੁਲਾ ਰੰਗੁ ਲਾਏ ਮਨੁ ਲੇਇ॥ ਜਿਉ ਮਾਜੀਠੈ ਕਪੜੇ ਰੰਗੇ ਭੀ ਪਾਹੇਹਿ॥ ਨਾਨਕ ਰੰਗੁ ਨ ਉਤਰੈ ਬਿਆ ਨ ਲਗੈ ਕੇਹ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿ ਆਪਿ ਵਰਤੈ ਆਪਿ ਹਰਿ ਆਪਿ ਬੁਲਾਇਦਾ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਵਾਰਿ ਸਿਰਿ ਧੰਧੈ ਲਾਇਦਾ॥ ਇਕਨਾ ਭਗਤੀ ਲਾਇ ਇਕਿ ਆਪਿ ਖੁਆਇਦਾ॥ ਇਕਨਾ ਮਾਰਗਿ ਪਾਇ ਇਕਿ ਉਝੜਿ ਪਾਇਦਾ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਣ ਗਾਇਦਾ॥੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਫਲੁ ਹੈ ਜੇ ਕੋ ਕਰੇ ਚਿਤੁ ਲਾਇ॥ ਮਨਿ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਵਣਾ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ॥ ਬੰਧਨ ਤੋੜੈ ਮੁਕਤਿ ਹੋਇ ਸਚੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ॥ ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਅਲਭੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਆਪਣਾ ਹਉ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ॥੧॥ ਮਃ ੩॥ ਮਨਮੁਖ ਮੰਨੁ ਅਜਿਤੁ ਹੈ ਦੂਜੈ ਲਗੈ ਜਾਇ॥ ਤਿਸ ਨੋ ਸੁਖੁ ਸੁਪਨੈ ਨਹੀ ਦੁਖੇ ਦੁਖਿ ਵਿਹਾਇ॥ ਘਰਿ ਘਰਿ ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤ ਥਕੇ ਸਿਧ ਸਮਾਧਿ ਲਗਾਇ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਵਸਿ ਨ ਆਵਈ ਥਕੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇ॥ ਭੇਖਧਾਰੀ ਭੇਖ ਕਰਿ ਥਕੇ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨਾਇ॥ ਮਨ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਨੀ ਹਉਮੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਭਉ ਪਇਆ ਵਡਭਾਗਿ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ॥ ਭੈ ਪਇਐ ਮਨੁ ਵਸਿ ਹੋਆ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇ॥ ਸਚਿ ਰਤੇ ਸੇ ਨਿਰਮਲੇ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਨਾਉ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਸਮਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥

ਏਹੁਭੂਪਤਿਰਾਣੇਰੰਗਦਿਨਚਾਰਿਸੁਹਾਵਣਾ॥ਏਹੁਮਾਇਆਰੰਗੁਕਸੁੰਭੁਖਿਨਮਹਿਲਹਿਜਾਵਣਾ॥ਚਲਦਿਆਨਾਲਿਨਚਲੈਸਿਰਿਪਾਪਲੈਜਾਵਣਾ॥
ਜਾਂਪਕੜਿਚਲਾਇਆਕਾਲਿਤਾਂਖਰਾਡਰਾਵਣਾ॥ਓਹਵੇਲਾਹਥਿਨਆਵੈਫਿਰਿਪਛੁਤਾਵਣਾ॥੬॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ਸਤਿਗੁਰਤੇਜੋਮੁਹਿਫਿਰੇਸੇਬਧੇ
ਦੁਖਸਹਾਹਿ॥ਫਿਰਿਫਿਰਿਮਿਲਣੁਨਪਾਇਨੀਜੰਮਹਿਤੈਮਰਿਜਾਹਿ॥ਸਹਸਾਰੋਗੁਨਛੋਡਈਦੁਖਹੀਮਹਿਦੁਖਪਾਹਿ॥ਨਾਨਕਨਦਰੀਬਖਸਿਲ
ਏਹਿਸਬਦੇਮੇਲਿਮਿਲਾਹਿ॥੧॥ਮਃ੩॥ਜੋਸਤਿਗੁਰਤੇਮੁਹਿਫਿਰੇਤਿਨਾਠਉਰਨਠਾਉ॥ਜਿਉਛੁਟੜਿਘਰਿਘਰਿਫਿਰੈਦੁਹਚਾਰਣਿਬਦਨਾਉ॥ਨਾ
ਨਕਗੁਰਮੁਖਿਬਖਸੀਅਹਿਸੇਸਤਿਗੁਰਮੇਲਿਮਿਲਾਉ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ਜੋਸੇਵਹਿਸਤਿਮੁਰਾਰਿਸੇਭਵਜਲਤਰਿਗਇਆ॥ਜੋਬੋਲਹਿਹਰਿਹ
ਰਿਨਾਉਤਿਨਜਮੁਛਡਿਗਇਆ॥ਸੇਦਰਗਹਪੈਧੇਜਾਹਿਜਿਨਾਹਰਿਜਪਿਲਇਆ॥ਹਰਿਸੇਵਹਿਸੇਈਪੁਰਖਜਿਨਾਹਰਿਤੁਧੁਮਇਆ॥ਗੁਣਗਾਵਾ
ਪਿਆਰੇਨਿਤਗੁਰਮੁਖਿਭ੍ਰਮਭਉਗਇਆ॥੭॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ਥਾਲੈਵਿਚਿਤੈਵਸਤੂਪਈਓਹਰਿਭੋਜਨੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਾਰੁ॥ਜਿਤੁਖਾਧੈਮਨੁਤ੍ਰਿ
ਪਤੀਐਪਾਈਐਮੋਖਦੁਆਰੁ॥ਇਹੁਭੋਜਨੁਅਲਭੁਹੈਸੰਤਹੁਲਭੈਗੁਰਵੀਚਾਰਿ॥ਏਹਮੁਦਾਵਣੀਕਿਉਵਿਚਹੁਕਢੀਐਸਦਾਰਖੀਐਉਰਿਧਾਰਿ
॥ਏਹਮੁਦਾਵਣੀਸਤਿਗੁਰੂਪਾਈਗੁਰਸਿਖਾਲਧੀਭਾਲਿ॥ਨਾਨਕਜਿਸੁਬੁਝਾਏਸੁਬੁਝਸੀਹਰਿਪਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਘਾਲਿ॥੧॥ਮਃ੩॥ਜੋਧੁਰਿ
ਮੇਲੇਸੇਮਿਲਿਰਹੇਸਤਿਗੁਰਸਿਉਚਿਤੁਲਾਇ॥ਆਪਿਵਿਛੋੜੇਨੁਸੇਵਿਛੁੜੇਦੂਜੈਭਾਇਖੁਆਇ॥ਨਾਨਕਵਿਣੁਕਰਮਾਕਿਆਪਾਈਐਪੂਰਬ
ਲਿਖਿਆਕਮਾਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਬਹਿਸਖੀਆਜਸੁਗਾਵਹਿਗਾਵਣਹਾਰੀਆ॥ਹਰਿਨਾਮੁਸਲਾਹਿਹੁਨਿਤਹਰਿਕਉਬਲਿਹਾਰੀਆ॥
ਜਿਨੀਸੁਣਿਮੰਨਿਆਹਰਿਨਾਉਤਿਨਾਹਉਵਾਰੀਆ॥ਗੁਰਮੁਖੀਆਹਰਿਮੇਲੁਮਿਲਾਵਣਹਾਰੀਆ॥ਹਉਬਲਿਜਾਵਾਦਿਨੁਰਾਤਿਗੁਰਦੇਖਣਹਾਰੀ
ਆ॥੮॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ ਵਿਣੁਨਾਵੈਸਭਭਰਮਦੀਨਿਤਜਗਤੋਟਾਸੈਸਾਰਿ॥ਮਨਮੁਖਿਕਰਮਕਮਾਵਣੇਹਉਮੈਅੰਧੁਗੁਬਾਰੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿ
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵਣਾਨਾਨਕਸਬਦਿਵੀਚਾਰਿ॥੧॥ਮਃ੩॥ਸਹਜੇਜਾਗੈਸਹਜੇਸੋਵੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਅਨਦਿਨੁਉਸਤਤਿਹੋਵੈ॥ਮਨਮੁਖਭਰਮੈਸ
ਹਸਾਹੋਵੈ॥ਅੰਤਰਿਚਿੰਤਾਨੀਦਨਸੋਵੈ॥ਗਿਆਨੀਜਾਗਹਿਸਵਹਿਸੁਭਾਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤਿਆਬਲਿਜਾਉ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਸੇਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵਹਿਜੋਹਰਿਰਤਿਆ॥ਹਰਿਇਕੁਧਿਆਵਹਿਇਕੁਇਕੋਹਰਿਸਤਿਆ॥ਹਰਿਇਕੋਵਰਤੈਇਕੁਇਕੋਉਤਪਤਿਆ॥ਜੋਹ
ਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵਹਿਤਿਨਡਰੁਸਟਿਘਤਿਆ॥ਗੁਰਮਤੀਦੇਵੈਆਪਿਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਜਪਿਆ॥੯॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ਅੰਤਰਿਗਿਆਨੁਨਆਇ
ਓਜਿਤੁਕਿਛੁਸੋਝੀਪਾਇ॥ਵਿਣੁਡਿਠਾਕਿਆਸਾਲਾਹੀਐਅੰਧਾਅੰਧੁਕਮਾਇ॥ਨਾਨਕਸਬਦੁਪਛਾਣੀਐਨਾਮੁਵਸੈਮਨਿਆਇ॥੧॥
ਮਃ੩॥ਇਕਾਬਾਣੀਇਕੁਗੁਰੁਇਕੋਸਬਦੁਵੀਚਾਰਿ॥ਸਚਾਸਉਦਾਹਟੁਸਚੁਰਤਨੀਭਰੇਭੰਡਾਰ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਪਾਈਅਨਿਜੇਦੇਵੈਦੇਵਣ
ਹਾਰੁ॥ਸਚਾਸਉਦਾਲਾਭੁਸਦਾਖਟਿਆਨਾਮੁਅਪਾਰੁ॥ਵਿਖੁਵਿਚਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪ੍ਰਗਟਿਆਕਰਮਿਪੀਆਵਣਹਾਰੁ॥ਨਾਨਕਸਚੁਸਲਾਹੀ
ਐਧੰਨੁਸਵਾਰਣਹਾਰੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ਜਿਨਾਅੰਦਰਿਕੂੜੁਵਰਤੈਸਚੁਨਭਾਵਈ॥ਜੇਕੋਬੋਲੈਸਚੁਕੂੜਾਜਲਿਜਾਵਈ॥ਕੂੜਿਆਰੀਰਜੈ
ਕੂੜਿਜਿਉਵਿਸਟਾਕਾਗੁਖਾਵਈ॥ਜਿਸੁਹਰਿਹੋਇਕ੍ਰਿਪਾਲੁਸੋਨਾਮੁਧਿਆਵਈ॥ਹਰਿਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਅਰਾਧਿਕੂੜੁਪਾਪੁਲਹਿਜਾਵਈ॥੧੦
ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ਸੇਖਾਚਉਚਕਿਆਚਉਵਾਇਆਏਹੁਮਨੁਇਕਤੁਘਰਿਆਣਿ॥ਏਹੜਤੇਹੜਛਡਿਤੂਗੁਰਕਾਸਬਦੁਪਛਾਣੁ॥ਸ
ਤਿਗੁਰਅਗੈਢਹਿਪਉਸਭੁਕਿਛੁਜਾਣੈਜਾਣੁ॥ਆਸਾਮਨਸਾਜਲਾਇਤੂਹੋਇਰਹੁਮਿਹਮਾਣੁ॥ਸਤਿਗੁਰਕੈਭਾਣੈਭੀਚਲਹਿਤਾਦਰਗਹ
ਪਾਵਹਿਮਾਣੁ॥ਨਾਨਕਜਿਨਾਮੁਨਚੇਤਨੀਤਿਨਧਿਗੁਪੈਨਣੁਧਿਗੁਖਾਣੁ॥੧॥ਮਃ੩॥ਹਰਿਗੁਣਤੋਟਿਨਆਵਈਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਇ
ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਗੁਣਰਵਹਿਗੁਣਮਹਿਰਹੈਸਮਾਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਹਰਿਚੋਲੀਦੇਹਸਵਾਰੀਕਢਿਪੈਧੀਭਗਤਿਕਰਿ॥ਹਰਿ

ਪਾਣੁ ਲਗਾਇ ਪਕਾਈ ਘੜੁ ਘੜੁ ਬਿਧ ਬਾਂਧ ਕਰਿ ॥ ਕੋਈ ਬੂਝੈ ਬੂਝਣਹਾਰੁ ਅੰਤਰਿ ਬਿਬੇਕੁ ਕਰਿ ॥ ਸੋ ਬੂਝੈ ਏਹੁ ਬਿਬੇਕੁ ਜਿਸੁ ਬੁਝਾਏ ਆਪਿ ਹਰਿ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ
ਕਹੈ ਵੀਚਾਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸਤਿ ਹਰਿ ॥੧੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੩ ॥ ਪਰ ਥਾਇ ਸਾਖੀ ਮਹਾ ਪੁਰਖੁ ਬੋਲਦੇ ਸਾਝੀ ਸਗਲ ਜਹਾਨੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਸੁ ਭਉ ਕਰੇ
ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਤਾ ਮਨ ਹੀ ਤੇ ਮਨੁ ਮਾਨੈ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਮਨ ਕੀ ਪਰਤੀਤ ਨਾਹਿ ਨਾਨਕ ਸੇ ਕਿਆ ਕਥਹਿ ਗਿਆਨੈ ॥
੧ ॥ ਮ: ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਿਤੁ ਨ ਲਾਇਓ ਅੰਤਿ ਦੁਖੁ ਪਹੁਤਾ ਆਇ ॥ ਅੰਦਰਹੁ ਬਾਹਰਹੁ ਅੰਧਿਆ ਸੁਧਿ ਨ ਕਾਈ ਪਾਇ ॥ ਪੰਡਿਤ ਤਿਨ ਕੀ ਬਰਕਤੀ
ਸਭੁ ਜਗੁ ਖਾਇ ਜੋ ਰਤੇ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥ ਜਿਨ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹਿਆ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹੇ ਸਮਾਇ ॥ ਪੰਡਿਤ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਬਰਕਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਨਾ ਧਨੁ
ਪਲੈ ਪਾਇ ॥ ਪੜਿ ਥਕੇ ਸੰਤੋਖੁ ਨ ਆਇਓ ਅਨਦਿਨੁ ਜਲਤ ਵਿਹਾਇ ॥ ਕੂਕ ਪੁਕਾਰ ਨ ਚੁਕਈ ਨਾ ਸੰਸਾ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣਿ
ਆ ਮੁਹਿ ਕਾਲੈ ਉਠਿ ਜਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਸਜਣ ਨੂੰ ਮੇਲਿ ਪਿਆਰੇ ਮਿਲਿ ਪੰਥੁ ਦਸਾਈ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਦਸੇ ਮਿਤੁ ਤਿਸੁ ਹਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥
ਗੁਣ ਸਾਝੀ ਤਿਨ ਸਿਉ ਕਰੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥ ਹਰਿ ਸੇਵੀ ਪਿਆਰਾ ਨਿਤ ਸੇਵਿ ਹਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਤਿਸੁ ਜਿਨਿ
ਸੋਝੀ ਪਾਈ ॥੧੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੩ ॥ ਪੰਡਿਤ ਮੈਲੁ ਨ ਚੁਕਈ ਜੇ ਵੇਦ ਪੜੈ ਜੁਗ ਚਾਰਿ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮਾਇਆ ਮੂਲੁ ਹੈ ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਨਾਮੁ
ਵਿਸਾਰਿ ॥ ਪੰਡਿਤ ਭੂਲੇ ਦੂਜੈ ਲਾਗੇ ਮਾਇਆ ਕੈ ਵਾਪਾਰਿ ॥ ਅੰਤਰਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ ਹੈ ਮੂਰਖ ਭੁਖਿਆ ਮੁਏ ਗਵਾਰਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੇਵਿਐ
ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਅੰਦਰਹੁ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ ਗਈ ਸਚੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਹਜੇ ਰਜੇ ਜਿਨਾ ਹਰਿ ਰਖਿ
ਆ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥੧॥ ਮ: ੩ ॥ ਮਨਮੁਖ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਸੇਵਿਆ ਦੁਖੁ ਲਗਾ ਬਹੁਤਾ ਆਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰੁ ਹੈ ਸੁਧਿ ਨ ਕਾਈ ਪਾਇ ॥
ਮਨਹਠਿ ਸਹਜਿ ਨ ਬੀਜਿਓ ਭੁਖਾ ਕਿ ਅਗੈ ਖਾਇ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਦੂਜੈ ਲਗਾ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲਹਿ ਵਡਿ
ਆਈਆ ਜੇ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਵੈ ਖਰੀ ਸੁਹਾਵਣੀ ॥ ਜੋ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਬੋਲੈ
ਸਾ ਹਰਿ ਭਾਵਣੀ ॥ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਖੈ ਸਾਦੁ ਸਾ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵਣੀ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਪਿਆਰੇ ਨਿਤ ਗੁਣ ਗਾਇ ਗੁਣੀ ਸਮਝਾਵਣੀ ॥
ਜਿਸੁ ਹੋਵੈ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਸਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਬੁਲਾਵਣੀ ॥੧੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੩ ॥ ਹਸਤੀ ਸਿਰਿ ਜਿਉ ਅੰਕਸੁ ਹੈ ਅਹਿਰਣਿ ਜਿਉ ਸਿਰੁ
ਦੇਇ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਆਗੈ ਰਾਖਿ ਕੈ ਊਭੀ ਸੇਵ ਕਰੇਇ ॥ ਇਉ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੁ ਨਿਵਾਰੀਐ ਸਭੁ ਰਾਜੁ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਾ ਲੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਬੁਝੀਐ ਜਾ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥੧॥ ਮ: ੩ ॥ ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਆਏ ਤੇ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕੁਲ ਉਧਾਰਹਿ ਆਪਣਾ
ਦਰਗਹ ਪਾਵਹਿ ਮਾਣੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਖੀਆ ਸਿਖ ਗੁਰੂ ਮੇਲਾਈਆ ॥ ਇਕਿ ਸੇਵਕ ਗੁਰ ਪਾਸਿ ਇਕਿ ਗੁਰਿ ਕਾਰੈ ਲ
ਾਈਆ ॥ ਜਿਨਾ ਗੁਰੁ ਪਿਆਰਾ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਤਿਨਾ ਭਾਉ ਗੁਰੂ ਦੇਵਾਈਆ ॥ ਗੁਰ ਸਿਖਾ ਇਕੋ ਪਿਆਰੁ ਗੁਰ ਮਿਤਾ ਪੁਤਾ ਭਾਈਆ ॥ ਗੁਰੁ
ਸਤਿਗੁਰੁ ਬੋਲਹੁ ਸਭਿ ਗੁਰੁ ਆਖਿ ਗੁਰੂ ਜੀਵਾਈਆ ॥੧੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੩ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਨੀ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧੁਲੇ ਅ
ਵਰੇ ਕਰਮ ਕਮਾਹਿ ॥ ਜਮ ਦਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀਅਹਿ ਫਿਰਿ ਵਿਸਟਾ ਮਾਹਿ ਪਚਾਹਿ ॥੧॥ ਮ: ੩ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਆਪਣਾ ਸੇ
ਜਨ ਸਚੇ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ਸਮਾਇ ਰਹੇ ਚੂਕਾ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਧਨੁ ਸੰਪੈ ਮਾਇਆ ਸੰਚੀਐ ਅੰਤੇ
ਦੁਖਦਾਈ ॥ ਘਰ ਮੰਦਰ ਮਹਲ ਸਵਾਰੀਅਹਿ ਕਿਛੁ ਸਾਥਿ ਨ ਜਾਈ ॥ ਹਰ ਰੰਗੀ ਤੁਰੇ ਨਿਤ ਪਾਲੀਅਹਿ ਕਿਤੈ ਕੰਮਿ ਨ ਆਈ ॥
ਜਨ ਲਾਵਹੁ ਚਿਤੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਸਿਉ ਅੰਤਿ ਹੋਇ ਸਖਾਈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥੧੫॥ ਸਲੋਕੁ
ਮ: ੩ ॥ ਬਿਨੁ ਕਰਮੈ ਨਾਉ ਨ ਪਾਈਐ ਪੂਰੈ ਕਰਮਿ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜੇ ਆਪਣੀ ਤਾ ਗੁਰਮਤਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥੧॥ ਮ: ੩

ਇਕਿ ਦਝਹਿ ਇਕਿ ਦਬੀਅਹਿ ਇਕਨਾ ਕੁਤੇ ਖਾਹਿ ॥ ਇਕਿ ਪਾਣੀ ਵਿਚਿ ਉਸਟੀਅਹਿ ਇਕਿ ਭੀ ਫਿਰਿ ਹਸਣਿ ਪਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਏਵ ਨ ਜਾਪਈ ਕਿਥੈ ਜਾਇ ਸਮਾਹਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤਿਨ ਕਾ ਖਾਧਾ ਪੈਧਾ ਮਾਇਆ ਸਭੁ ਪਵਿਤੁ ਹੈ ਜੋ ਨਾਮਿ ਹਰਿ ਰਾਤੇ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਘਰ ਮੰਦਰ ਮਹਲ ਸਰਾਈ ਸਭਿ ਪਵਿਤੁ ਹਹਿ ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਕ ਸਿਖ ਅਭਿਆਗਤ ਜਾਇ ਵਰਸਾਤੇ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਤੁਰੇ ਜੀਨ ਖੁਰਗੀਰ ਸਭਿ ਪਵਿਤੁ ਹਹਿ ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਿਖ ਸਾਧ ਸੰਤ ਚੜਿ ਜਾਤੇ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਕਰਮ ਧਰਮ ਕਾਰਜ ਸਭਿ ਪਵਿਤੁ ਹਹਿ ਜੋ ਬੋਲਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਸਾਤੇ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਪੋਤੈ ਪੁੰਨੁ ਹੈ ਸੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਿਖ ਗੁਰੂ ਪਹਿ ਜਾਤੇ ॥੧੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਵਹੁ ਘੁਥਿਆ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਸਭੁ ਜਾਇ ॥ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਸਭੁ ਹਿਰਿ ਲਇਆ ਮੁਠੀ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ ਜਮ ਦਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀਅਹਿ ਬਹੁਤੀ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸੰਤਾ ਨਾਲਿ ਵੈਰੁ ਕਮਾਵਦੇ ਦੁਸਟਾ ਨਾਲਿ ਮੋਹੁ ਪਿਆਰੁ ॥ ਅਗੈ ਪਿਛੈ ਸੁਖੁ ਨਹੀ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਕਦੇ ਨ ਬੁਝਈ ਦੁਬਿਧਾ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥ ਮੁਹ ਕਾਲੇ ਤਿਨਾ ਨਿੰਦਕਾ ਤਿਤੁ ਸਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣਿਆ ਨਾ ਉਰਵਾਰਿ ਨ ਪਾਰਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਦੇ ਸੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਜਿਨਾ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਇਕੁ ਅਰਾਧਿਆ ਤਿਨਾ ਇਕਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਕੋ ਨਾਹੀ ॥ ਸੇਈ ਪੁਰਖ ਹਰਿ ਸੇਵਦੇ ਜਿਨ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ਲਿਖਾਹੀ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਨਿਤ ਗਾਵਦੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਗੁਣੀ ਸਮਝਾਹੀ ॥ ਵਡਿਆਈ ਵਡੀ ਗੁਰਮੁਖਾ ਗੁਰ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਹੀ ॥੧੭॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਗਾਖੜੀ ਸਿਰੁ ਦੀਜੈ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ ਸਬਦਿ ਮਰਹਿ ਫਿਰਿ ਨਾ ਮਰਹਿ ਤਾ ਸੇਵਾ ਪਵੈ ਸਭ ਥਾਇ ॥ ਪਾਰਸ ਪਰਸਿਐ ਪਾਰਸੁ ਹੋਵੈ ਸਚਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਜਿਸੁ ਪੂਰਬਿ ਹੋਵੈ ਲਿਖਿਆ ਤਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਪ੍ਰਭੁ ਆਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗਣਤੈ ਸੇਵਕੁ ਨਾ ਮਿਲੈ ਜਿਸੁ ਬਖਸੇ ਸੋ ਪਵੈ ਥਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਮਹਲੁ ਕੁਮਹਲੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ਮੂਰਖ ਆਪਣੈ ਸੁਆਇ ॥ ਸਬਦੁ ਚੀਨਹਿ ਤਾ ਮਹਲੁ ਲਹਹਿ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਸਭ ਪੂਰੀ ਪਈ ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਰਜਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਭਾਗ ਤਿਨਾ ਭਗਤ ਜਨਾ ਜੋ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਮੁਖਿ ਕਹਤਿਆ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਭਾਗ ਤਿਨਾ ਸੰਤ ਜਨਾ ਜੋ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸ੍ਰਵਣੀ ਸੁਣਤਿਆ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਭਾਗ ਤਿਨਾ ਸਾਧ ਜਨਾ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਇ ਗੁਣੀ ਜਨ ਬਣਤਿਆ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਭਾਗ ਤਿਨਾ ਗੁਰਮੁਖਾ ਜੋ ਗੁਰਸਿਖ ਲੈ ਮਨੁ ਜਿਣਤਿਆ ॥ ਸਭ ਦੂ ਵਡੇ ਭਾਗ ਗੁਰਸਿਖਾ ਕੇ ਜੋ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਸਿਖ ਪੜਤਿਆ ॥੧੮॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬਿੰਦੈ ਤਿਸ ਦਾ ਬ੍ਰਹਮਤੁ ਰਹੈ ਏਕ ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਨਵ ਨਿਧੀ ਅਠਾਰਹ ਸਿਧੀ ਪਿਛੈ ਲਗੀਆ ਫਿਰਹਿ ਜੋ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਸਦਾ ਵਸਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਉ ਨ ਪਾਈਐ ਬੁਝਹੁ ਕਰਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਜੁਗ ਚਾਰਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਕਿਆ ਗਭਰੂ ਕਿਆ ਬਿਰਧਿ ਹੈ ਮਨਮੁਖ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ ਨ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੇ ਰਤਿਆ ਸੀਤਲੁ ਹੋਏ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ ਅੰਦਰਿ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਸੰਤੋਖੁ ਹੈ ਫਿਰਿ ਭੁਖ ਨ ਲਗੈ ਆਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਹਿ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ਹੈ ਜੋ ਨਾਮਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿੰਨ ਕਉ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਿਖਾ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਦੇ ਤਿਨ ਦਰਸਨੁ ਪਿਖਾ ॥ ਸੁਣਿ ਕੀਰਤਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਰਵਾ ਹਰਿ ਜਸੁ ਮਨਿ ਲਿਖਾ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹੀ ਰੰਗ ਸਿਉ ਸਭਿ ਕਿਲਵਿਖ ਕ੍ਰਿਖਾ ॥ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਸੁਹਾਵਾ ਸੋ ਸਰੀਰੁ ਥਾਨੁ ਹੈ ਜਿਥੈ ਮੇਰਾ ਗੁਰੁ ਧਰੇ ਵਿਖਾ ॥੧੯॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਹੋਵਈ ਨਾ ਸੁਖੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣੇ ਮਨਮੁਖੀ ਜਾਸਨਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਨਾਵੈ ਨੋ ਸਭਿ ਖੋਜਦੇ ਥਕਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪੈਨਣੁ ਖਾਣੁ ਸਭੁ ਬਾਦਿ ਹੈ ਧਿਗੁ ਸਿਧੀ ਧਿਗੁ ਕਰਮਾਤਿ ॥ ਸਾ ਸਿਧਿ ਸਾ ਕਰਮਾਤਿ ਹੈ ਅਚਿੰਤੁ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਦਾਤਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਏਹਾ ਸਿਧਿ ਏਹਾ ਕਰਮਾਤਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਮ ਢਾਢੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਖਸਮ ਕੇ ਨਿਤ ਗਾਵਹ ਹਰਿ ਗੁਣ ਛਤਾ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਹ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੁਣਹ ਤਿਸੁ ਕਵਲਾ ਕੰਤਾ ॥ ਹਰਿ ਦਾਤਾ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਭਿਖਾਰੀਆ ਮੰਗਤ ਜਨ ਜੰਤਾ ॥ ਹਰਿ ਦੇਵਹੁ ਦਾਨੁ ਦਇਆਲ ਹੋਇ ਵਿਚਿ ਪਾਥਰ ਕ੍ਰਿ

ਸੁ ਸਦਾ ਸਚੇ ਕਾ ਭਉ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਾ ਸਭਾ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਪਣੈ ਘਰਿ ਵਰਤਦਾ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥

ਮਹਿ ਤਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਨਵੰਤਾ ॥੨੦॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਪੜਣਾ ਗੁੜਣਾ ਸੰਸਾਰ ਕੀ ਕਾਰ ਹੈ ਅੰਤਰਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਵਿਕਾਰੁ ॥ ਹਉਮੈ
ਵਿਚਿ ਸਭਿ ਪੜਿ ਥਕੇ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਰੁ ॥ ਸੋ ਪੜਿਆ ਸੋ ਪੰਡਿਤੁ ਬੀਨਾ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਅੰਦਰੁ ਖੋਜੈ ਤਤੁ ਲਹੈ ਪਾਏ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ ਗੁਣ
ਨਿਧਾਨੁ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਸਹਜਿ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਧੰਨੁ ਵਾਪਾਰੀ ਨਾਨਕਾ ਜਿਸੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਵਿਣੁ ਮਨੁ ਮਾਰੇ ਕੋਇ ਨ ਸਿਝਈ ਵੇਖ
ਹੁ ਕੋ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਭੇਖਧਾਰੀ ਤੀਰਥੀ ਭਵਿ ਥਕੇ ਨਾ ਏਹੁ ਮਨੁ ਮਾਰਿਆ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਹੁ ਮਨੁ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਸਚਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ
ਇਸੁ ਮਨ ਕੀ ਮਲੁ ਇਉ ਉਤਰੈ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੰਤ ਮਿਲਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਵਹੁ ਇਕ ਕਿਨਕਾ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੀਗਾਰੁ ਬਨਾਵਹੁ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਕਾਪੜੁ ਪਹਿਰਹੁ ਖਿਮ ਕਾ ॥ ਐਸਾ ਸੀਗਾਰੁ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਹਰਿ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰਾ ਪ੍ਰਿਮ ਕਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਨਾਮੁ ਬੋਲਹੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਸਭਿ ਕਿਲਬਿਖ ਕਾਟੈ ਇਕ ਪਲਕਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਇਆਲੁ ਹੋਵੈ ਜਿਸੁ ਉਪਰਿ ਸੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਿਣਕਾ ॥੨੧॥
ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਇਸੁ ਮਨ ਕਉ ਮਲੁ ਲਾਗੀ ਕਾਲਾ ਹੋਆ ਸਿਆਹੁ ॥ ਖੰਨਲੀ ਧੋਤੀ ਉਜਲੀ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸਉ ਧੋਵਣਿ ਪਾਹੁ ॥ ਗੁਰ
ਪਰਸਾਦੀ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਉਲਟੀ ਹੋਵੈ ਮਤਿ ਬਦਲਾਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਮੈਲੁ ਨ ਲਗਈ ਨਾ ਫਿਰਿ ਜੋਨੀ ਪਾਹੁ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਚਹੁ ਜੁਗਿ ਕਲਿ ਕਾਲੀ ਕਾਂਢੀ
ਇਕ ਉਤਮ ਪਦਵੀ ਇਸੁ ਜੁਗ ਮਾਹਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਫਲੁ ਪਾਈਐ ਜਿਨ ਕਉ ਹਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ
ਹਰਿ ਉਚਰਹਿ ਹਰਿ ਭਗਤੀ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਸਾਧ ਜਨ ਸੰਗਤਿ ਮੁਖਿ ਬੋਲੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਲੀ ਬਾਣਿ ॥ ਹਰਿ
ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਹਰਿ ਨਿਤ ਚਵਾ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਸਦਾ ਮਾਣਿ ॥ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਪਿ ਅਉਖਧ ਖਾਧਿਆ ਸਭਿ ਰੋਗ ਗਵਾਤੇ ਦੁਖਾ ਘਾਣਿ ॥ ਜਿ
ਨਾ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਨ ਵਿਸਰੈ ਸੇ ਹਰਿ ਜਨ ਪੂਰੇ ਸਹੀ ਜਾਣਿ ॥ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਆਰਾਧਦੇ ਤਿਨ ਚੂਕੀ ਜਮ ਕੀ ਜਗਤ ਕਾਣਿ ॥੨੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩
ਰੇ ਜਨ ਉਥਾਰੈ ਦਬਿਓਹੁ ਸੁਤਿਆ ਗਈ ਵਿਹਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸੁਣਿ ਨ ਜਾਗਿਓ ਅੰਤਰਿ ਨ ਉਪਜਿਓ ਚਾਉ ॥ ਸਰੀਰੁ ਜਲਉ ਗੁਣ
ਬਾਹਰਾ ਜੋ ਗੁਰ ਕਾਰ ਨ ਕਮਾਇ ॥ ਜਗਤੁ ਜਲੰਦਾ ਡਿਠੁ ਮੈ ਹਉਮੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਉਬਰੇ ਸਚੁ ਮਨਿ ਸਬਦਿ ਧਿਆਇ ॥੧॥
ਮਃ ੩ ॥ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਹਉਮੈ ਗਈ ਸੋਭਾਵੰਤੀ ਨਾਰਿ ॥ ਪਿਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਸਦਾ ਚਲੈ ਤਾ ਬਨਿਆ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਸੇਜ ਸੁਹਾਵੀ ਸਦਾ ਪਿਰੁ ਰਾਵੈ ਹਰਿ ਵਰੁ
ਪਾਇਆ ਨਾਰਿ ॥ ਨਾ ਹਰਿ ਮਰੈ ਨ ਕਦੇ ਦੁਖੁ ਲਾਗੈ ਸਦਾ ਸੁਹਾਗਣਿ ਨਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਮੇਲਿ ਲਈ ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਪਿਆਰਿ ॥੨॥
ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਨਾ ਗੁਹਜੁ ਗੋਪਿਆ ਆਪਣਾ ਤੇ ਨਰ ਬੁਰਿਆਰਿ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤਿਨ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਨਾ ਕਰਹੁ ਪਾਪਿਸਟ ਹਤਿਆਰਿ ॥ ਓਹਿ ਘਰਿ
ਘਰਿ ਫਿਰਹਿ ਕੁਸੁਧ ਮਨਿ ਜਿਉ ਧਰਕਟ ਨਾਰਿ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਵਾਰਿ ॥ ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਸਤਿਗੁਰ ਦਇਆ ਕਰਿ
ਗੁਰ ਕਉ ਬਲਿਹਾਰਿ ॥੨੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਸੁਖੁ ਊਪਜੈ ਫਿਰਿ ਦੁਖੁ ਨ ਲਗੈ ਆਇ ॥ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣਾ ਮਿਟਿ ਗਇਆ ਕਾਲੈ
ਕਾ ਕਿਛੁ ਨ ਵਸਾਇ ॥ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਚੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿੰਨ ਕਉ ਜੋ ਚਲਨਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥੧॥
ਮਃ ੩ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਸੁਧੁ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਅਨੇਕ ਕਰੈ ਸੀਗਾਰ ॥ ਪਿਰ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਾ ਕੁਸੁਧ ਸਾ ਕੁਲਖਣੀ ਨਾਨਕ
ਨਾਰੀ ਵਿਚਿ ਕੁਨਾਰਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਪਣੀ ਦਇਆ ਕਰਿ ਹਰਿ ਬੋਲੀ ਬੈਣੀ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ਹਰਿ ਉਚਰਾ ਹਰਿ ਲਾਹਾ
ਲੈਣੀ ॥ ਜੋ ਜਪਦੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ਤਿਨ ਹਉ ਕੁਰਬੈਣੀ ॥ ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਅਰਾਧਿਆ ਤਿਨ ਜਨ ਦੇਖਾ ਨੈਣੀ ॥
ਹਉ ਵਾਰਿਆ ਅਪਣੇ ਗੁਰੂ ਕਉ ਜਿਨਿ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਮੇਲਿਆ ਸੈਣੀ ॥੨੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ॥ ਹਰਿ ਦਾਸਨ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੈ ਹਰਿ
ਦਾਸਨ ਕੋ ਮਿਤੁ ॥ ਹਰਿ ਦਾਸਨ ਕੈ ਵਸਿ ਹੈ ਜਿਉ ਜੰਤੀ ਕੈ ਵਸਿ ਜੰਤੁ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਦਾਸ ਹਰਿ ਧਿਆਇਦੇ ਕਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ॥ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕੈ

ਸੁਨਹੁ ਦੁਖੁ ਸਭ ਜਗ ਮਾਹਿ ਵਰਸੈ ਮੇਰਾ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਦਾਸਾਂ ਕੀ ਉਸਤਤਿ ਤੇ ਹੈ ਸਾ ਹਰਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਹਰਿ ਆਪਣੀ ਵਡਿਆਈ ਭਾਵਦੀ ਜਨ ਕਾ ਜੈਕਾਰੁ ਕਰਾਈ ॥ ਸੋ ਹਰਿ ਜਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਦਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਨੁ ਇਕੁ ਸਮਾਨਾ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ਹਰਿ ਪੈਜ ਰਖਹੁ ਭਗਵਾਨਾ ॥੧੯॥ ਮਃ ੪ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਈ ਤਿਨਿ ਸਾਚੈ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਰਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਪੂਰਾ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਰਸਿ ਰਸਨ ਰਸਾਈ ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ਪਰਭਾਤਿ ਤੂਹੈ ਹੀ ਗਾਵਣਾ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਰਬਤ ਨਾਉ ਤੇਰਾ ਧਿਆਵਣਾ ॥ ਤੂ ਦਾਤਾ ਦਾਤਾਰੁ ਤੇਰਾ ਦਿਤਾ ਖਾਵਣਾ ॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਪ ਗਵਾਵਣਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਵਣਾ ॥੨੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ॥ ਅੰਤਰਿ ਅਗਿਆਨੁ ਭਈ ਮਤਿ ਮਧਮੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਪਰਤੀਤਿ ਨਾਹੀ ॥ ਅੰਦਰਿ ਕਪਟੁ ਸਭੁ ਕਪਟੋ ਕਰਿ ਜਾਣੈ ਕਪਟੇ ਖਪਹਿ ਖਪਾਹੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਭਾਣਾ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਆਪਣੈ ਸੁਆਇ ਫਿਰਾਹੀ ॥ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਜੇ ਆਪਣੀ ਤਾ ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਸਮਾਹੀ ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੰਤ ਭਗਤ ਪਰਵਾਣੁ ਜੋ ਪ੍ਰਭਿ ਭਾਇਆ ॥ ਸੇਈ ਬਿਚਖਣ ਜੰਤ ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਭੋਜਨੁ ਖਾਇਆ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਧੂਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਭਏ ਪੁਨੀਤ ਹਰਿ ਤੀਰਥਿ ਨਾਇਆ ॥੨੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਤਰਿ ਸਾਂਤਿ ਹੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥ ਨਾਮੋ ਚਿਤਵੈ ਨਾਮੁ ਪੜੈ ਨਾਮਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਆ ਚਿੰਤਾ ਗਈ ਬਿਲਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਨਾਮੁ ਊਪਜੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ ਸਭ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੇ ਰਤਿਆ ਨਾਮੋ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖਿ ਜਿ ਮਾਰਿਆ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿਆ ਘਰੁ ਛੋਡਿ ਗਇਆ ॥ ਓਸੁ ਪਿਛੈ ਵਜੈ ਫਕੜੀ ਮੁਹੁ ਕਾਲਾ ਆਗੈ ਭਇਆ ॥ ਓਸੁ ਅਰਲੁ ਬਰਲੁ ਮੁਹਹੁ ਨਿਕਲੈ ਨਿਤ ਝਗੂ ਸੁਟਦਾ ਮੁਆ ॥ ਕਿਆ ਹੋਵੈ ਕਿਸੈ ਹੀ ਦੈ ਕੀਤੈ ਜਾਂ ਧੁਰਿ ਕਿਰਤੁ ਓਸ ਦਾ ਏਹੋ ਜੇਹਾ ਪਇਆ ॥ ਜਿਥੈ ਓਹੁ ਜਾਇ ਤਿਥੈ ਓਹੁ ਝੂਠਾ ਕੂੜੁ ਬੋਲੇ ਕਿਸੈ ਨ ਭਾਵੈ ॥ ਵੇਖਹੁ ਭਾਈ ਵਡਿਆਈ ਹਰਿ ਸੰਤਹੁ ਸੁਆਮੀ ਅਪੁਨੇ ਕੀ ਜੈਸਾ ਕੋਈ ਕਰੈ ਤੈਸਾ ਕੋਈ ਪਾਵੈ ॥ ਏਹੁ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰੁ ਹੋਵੈ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਅਗੋ ਦੇ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਆਖਿ ਸੁਣਾਵੈ ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਗੁਰਿ ਸਚੈ ਬਧਾ ਥੇਹੁ ਰਖਵਾਲੇ ਗੁਰਿ ਦਿਤੇ ॥ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਆਸ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਮਨ ਰਤੇ ॥ ਗੁਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲਿ ਬੇਅੰਤਿ ਅਵਗੁਣ ਸਭਿ ਹਤੇ ॥ ਗੁਰਿ ਅਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਅਪਣੇ ਕਰਿ ਲਿਤੇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰ ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਕੇ ਗੁਣ ਇਤੇ ॥੨੭॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਤਾ ਕੀ ਰਜਾਇ ਲੇਖਿਆ ਪਾਇ ਅਬ ਕਿਆ ਕੀਜੈ ਪਾਂਡੇ ॥ ਹੁਕਮੁ ਹੋਆ ਹਾਸਲੁ ਤਦੇ ਹੋਇ ਨਿਬੜਿਆ ਹੰਢਹਿ ਜੀਅ ਕਮਾਂਦੇ ॥੧॥ ਮਃ ੨ ॥ ਨਕਿ ਨਥ ਖਸਮ ਹਥ ਕਿਰਤੁ ਧਕੇ ਦੇ ॥ ਜਹਾ ਦਾਣੇ ਤਹਾਂ ਖਾਣੇ ਨਾਨਕਾ ਸਚੁ ਹੇ ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਭੇ ਗਲਾ ਆਪਿ ਥਾਟਿ ਬਹਾਲੀਓਨੁ ॥ ਆਪੇ ਰਚਨੁ ਰਚਾਇ ਆਪੇ ਹੀ ਘਾਲਿਓਨੁ ॥ ਆਪੇ ਜੰਤ ਉਪਾਇ ਆਪਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿਓਨੁ ॥ ਦਾਸ ਰਖੇ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿਓਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਭਾਉ ਦੂਜਾ ਜਾਲਿਓਨੁ ॥੨੮॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਏ ਮਨ ਹਰਿ ਜੀ ਧਿਆਇ ਤੂ ਇਕ ਮਨਿ ਇਕ ਚਿਤਿ ਭਾਇ ॥ ਹਰਿ ਕੀਆ ਸਦਾ ਸਦਾ ਵਡਿਆਈਆ ਦੇਇ ਨ ਪਛੁਤਾਇ ॥ ਹਉ ਹਰਿ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲਿ ਰਹੈ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਆਪੇ ਸੇਵਾ ਲਾਇਅਨੁ ਆਪੇ ਬਖਸ ਕਰੇਇ ॥ ਆਪੇ ਦੇ ਵਡਿਆਈਆ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ ਸਭਨਾ ਕਾ ਮਾ ਪਿਉ ਆਪਿ ਹੈ ਆਪੇ ਸਾਰ ਕਰੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਨਿ ਤਿਨ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸੁ ਹੈ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਸੋਭਾ ਹੋਇ ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੂੰ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਹਹਿ ਕਰਤੇ ਮੈ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਿਰਜੀਆ ਆਪੇ ਫੁਨਿ ਗੋਈ ॥ ਸਭੁ ਇਕੋ ਸਬਦੁ ਵਰਤਦਾ ਜੋ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਈ ॥ ਵਡਿਆਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਇ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿ ਪਾਵੈ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨਕ ਆਰਾਧਿਆ ਸਭਿ ਆਖਹੁ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੁ ਸੋਈ ॥੨੯॥੧॥ ਸਲੋਕੁ ਵਾਰਾਂ ਨਾਲਿ ੫੮॥ ਜੋੜ ਤਿੰਨਾ ਕਾ ਜੁਮਲਾ ਚਉਪਦੇ ੧੩੯॥

ਅਸਟਪਦੀਆ ੧੦॥ ਵਾਰ ੧॥ ੧੫੦ ਜੋੜੁ ॥

ਸੁਧੁ

ਮਃ ੪ ॥ ਮਨਮੁਖ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਵਿਆਪੇ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਮਨੂਆ ਥਿਰੁ ਨਾਹਿ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਜਲਤ ਰਹਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਹਉਮੈ ਖਪਹਿ ਖਪਾਹਿ ॥ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਮਹਾ ਗੁਬਾਰਾ ਤਿਨ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਕੋਈ ਜਾਹਿ ॥ ਓਇ ਆਪਿ ਦੁਖੀ ਸੁਖੁ ਕਬਹੂ ਨ ਪਾਵਹਿ ਜਨਮਿ ਮਰਹਿ ਮਰਿ ਜਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਬਖਸਿ ਲਏ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਜਿ ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਚਿਤੁ ਲਾਹਿ ॥੨॥

ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੀ ਘਰੁ ੧

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਬੁਤ ਪੂਜਿ ਪੂਜਿ ਹਿੰਦੂ ਮੂਏ ਤੁਰਕ ਮੂਏ ਸਿਰੁ ਨਾਈ॥ ਓਇ ਲੇ ਜਾਰੇ ਓਇ ਲੇ ਗਾਡੇ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਦੁਹੂ ਨ ਪਾਈ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਸੰਸਾਰੁ ਅੰਧ ਗਹੇਰਾ॥ ਚਹੁ ਦਿਸ ਪਸਰਿਓ ਹੈ ਜਮ ਜੇਵਰਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਬਿਤ ਪੜੇ ਪੜਿ ਕਬਿਤਾ ਮੂਏ ਕਪੜ ਕੇਦਾਰੈ ਜਾਈ॥ ਜਟਾ ਧਾਰਿ ਧਾਰਿ ਜੋਗੀ ਮੂਏ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਇਨਹਿ ਨ ਪਾਈ॥ ਦਰਬੁ ਸੰਚਿ ਸੰਚਿ ਰਾਜੇ ਮੂਏ ਗਡਿ ਲੇ ਕੰਚਨ ਭਾਰੀ॥ ਬੇਦ ਪੜੇ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤ ਮੂਏ ਰੂਪੁ ਦੇਖਿ ਦੇਖਿ ਨਾਰੀ॥੩॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਸਭੈ ਬਿਗੂਤੇ ਦੇਖਹੁ ਨਿਰਖਿ ਸਰੀਰਾ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕਿਨਿ ਗਤਿ ਪਾਈ ਕਹਿ ਉਪਦੇਸੁ ਕਬੀਰਾ॥੪॥੧॥

ਸੋਰਠਿ॥ ਜਬ ਜਰੀਐ ਤਬ ਹੋਇ ਭਸਮ ਤਨੁ ਰਹੈ ਕਿਰਮ ਦਲ ਖਾਈ॥ ਕਾਚੀ ਗਾਗਰਿ ਨੀਰੁ ਪਰਤੁ ਹੈ ਇਆ ਤਨ ਕੀ ਇਹੈ ਬਡਾਈ॥੧॥ ਕਾਹੇ ਭਈਆ ਫਿਰਤੌ ਫੂਲਿਆ ਫੂਲਿਆ॥ ਜਬ ਦਸ ਮਾਸ ਉਰਧ ਮੁਖ ਰਹਤਾ ਸੋ ਦਿਨੁ ਕੈਸੇ ਭੂਲਿਆ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਿਉ ਮਧੁ ਮਾਖੀ ਤਿਉ ਸਠੋਰਿ ਰਸੁ ਜੋਰਿ ਜੋਰਿ ਧਨੁ ਕੀਆ॥ ਮਰਤੀ ਬਾਰ ਲੇਹੁ ਲੇਹੁ ਕਰੀਐ ਭੂਤੁ ਰਹਨ ਕਿਉ ਦੀਆ॥੨॥ ਦੇਹੁਰੀ ਲਉ ਬਰੀ ਨਾਰਿ ਸੰਗਿ ਭਈ ਆਗੈ ਸਜਨ ਸੁਹੇਲਾ॥ ਮਰਘਟ ਲਉ ਸਭੁ ਲੋਗੁ ਕੁਟੰਬੁ ਭਇਓ ਆਗੈ ਹੰਸੁ ਅਕੇਲਾ॥੩॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਪ੍ਰਾਨੀ ਪਰੇ ਕਾਲ ਗ੍ਰਸ ਕੂਆ॥ ਝੂਠੀ ਮਾਇਆ ਆਪੁ ਬੰਧਾਇਆ ਜਿਉ ਨਲਨੀ ਭ੍ਰਮਿ ਸੂਆ॥੪॥੨॥

ਸੋਰਠਿ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਭੈ ਮਤ ਸੁਨਿ ਕੈ ਕਰੀ ਕਰਮ ਕੀ ਆਸਾ॥ ਕਾਲ ਗ੍ਰਸਤ ਸਭ ਲੋਗ ਸਿਆਨੇ ਉਠਿ ਪੰਡਿਤ ਪੈ ਚਲੇ ਨਿਰਾਸਾ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਸਰਿਓ ਨ ਏਕੈ ਕਾਜਾ॥ ਭਜਿਓ ਨ ਰਘੁਪਤਿ ਰਾਜਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਬਨ ਖੰਡ ਜਾਇ ਜੋਗੁ ਤਪੁ ਕੀਨੋ ਕੰਦ ਮੂਲੁ ਚੁਨਿ ਖਾਇਆ॥ ਨਾਦੀ ਬੇਦੀ ਸਬਦੀ ਮੋਨੀ ਜਮ ਕੇ ਪਟੈ ਲਿਖਾਇਆ॥੨॥ ਭਗਤਿ ਨਾਰਦੀ ਰਿਦੈ ਨ ਆਈ ਕਾਛਿ ਕੂਛਿ ਤਨੁ ਦੀਨਾ॥ ਰਾਗ ਰਾਗਨੀ ਡਿੰਭ ਹੋਇ ਬੈਠਾ ਉਨਿ ਹਰਿ ਪਹਿ ਕਿਆ ਲੀਨਾ॥੩॥ ਪਰਿਓ ਕਾਲੁ ਸਭੈ ਜਗ ਊਪਰ ਮਾਹਿ ਲਿਖੇ ਭ੍ਰਮ ਗਿਆਨੀ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜਨ ਭਏ ਖਾਲਸੇ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਜਿਹ ਜਾਨੀ॥੪॥੩॥

ਸੋਰਠਿ ਘਰੁ ੨॥ ਦੁਇ ਦੁਇ ਲੋਚਨ ਪੇਖਾ॥ ਹਉ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਉਰੁ ਨ ਦੇਖਾ॥ ਨੈਨ ਰਹੇ ਰੰਗੁ ਲਾਈ॥ ਅਬ ਬੇ ਗਲ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਈ॥੧॥ ਹਮਰਾ ਭਰਮੁ ਗਇਆ ਭਉ ਭਾਗਾ॥ ਜਬ ਰਾਮ ਨਾਮ ਚਿਤੁ ਲਾਗਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਬਾਜੀਗਰ ਡੰਕ ਬਜਾਈ॥ ਸਭ ਖਲਕ ਤਮਾਸੇ ਆਈ॥ ਬਾਜੀਗਰ ਸ੍ਵਾਂਗੁ ਸਕੇਲਾ॥ ਅਪਨੈ ਰੰਗ ਰਵੈ ਅਕੇਲਾ॥੨॥ ਕਥਨੀ ਕਹਿ ਭਰਮੁ ਨ ਜਾਈ॥ ਸਭ ਕਥਿ ਕਥਿ ਰਹੀ ਲੁਕਾਈ॥ ਜਾ ਕਉ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪਿ ਬੁਝਾਈ॥ ਤਾ ਕੇ ਹਿਰਦੈ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ॥੩॥ ਗੁਰ ਕਿੰਚਤ ਕਿਰਪਾ ਕੀਨੀ॥ ਸਭੁ ਤਨੁ ਮਨੁ ਦੇਹ ਹਰਿ ਲੀਨੀ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ॥ ਮਿਲਿਓ ਜਗਜੀਵਨ ਦਾਤਾ॥੪॥੪॥

ਸੋਰਠਿ॥ ਜਾ ਕੇ ਨਿਗਮ ਦੂਧ ਕੇ ਠਾਟਾ॥ ਸਮੁੰਦੁ ਬਿਲੋਵਨ ਕਉ ਮਾਟਾ॥ ਤਾ ਕੀ ਹੋਹੁ ਬਿਲੋਵਨਹਾਰੀ॥ ਕਿਉ ਮੇਟੈ ਗੋ ਛਾਛਿ ਤੁਹਾਰੀ॥੧॥ ਚੇਰੀ ਤੂ ਰਾਮੁ ਨ ਕਰਸਿ ਭਤਾਰਾ॥ ਜਗਜੀਵਨ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੇਰੋ ਗਲਹਿ ਤਉਕੁ ਪਗ ਬੇਰੀ॥ ਤੂ ਘਰ ਘਰ ਰਮਈਐ ਫੇਰੀ॥ ਤੂ ਅਜਹੁ ਨ ਚੇਤਸਿ ਚੇਰੀ॥ ਤੂ ਜਮਿ ਬਪੁਰੀ ਹੈ ਹੇਰੀ॥੨॥ ਪ੍ਰਭ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨਹਾਰੀ॥ ਕਿਆ ਚੇਰੀ ਹਾਥ ਬਿਚਾਰੀ॥ ਸੋਈ ਸੋਈ ਜਾਗੀ॥ ਜਿਤੁ ਲਾਈ ਤਿਤੁ ਲਾਗੀ॥੩॥ ਚੇਰੀ ਤੈ ਸੁਮਤਿ ਕਹਾਂ ਤੇ ਪਾਈ॥ ਜਾ ਤੇ ਭ੍ਰਮ ਕੀ ਲੀਕ ਮਿਟਾਈ॥ ਸੁ ਰਸੁ ਕਬੀਰੈ ਜਾਨਿਆ॥ ਮੇਰੋ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ॥੪॥੫॥

ਸੋਰਠਿ॥ ਜਿਹ ਬਾਝੁ ਨ ਜੀਆ ਜਾਈ॥ ਜਉ ਮਿਲੈ ਤ ਘਾਲ ਅਘਾਈ॥ ਸਦ ਜੀਵਨੁ ਭਲੋ ਕਹਾਂਹੀ॥ ਮੂਏ ਬਿਨੁ ਜੀਵਨੁ ਨਾਹੀ॥੧॥ ਅਬ ਕਿਆ ਕਥੀਐ ਗਿਆਨੁ ਬੀਚਾਰਾ॥ ਨਿਜ ਨਿਰਖਤ ਗਤ ਬਿਉਹਾਰਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਘਸਿ ਕੁੰਕਮ ਚੰਦਨੁ ਗਾਰਿਆ॥ ਬਿਨੁ ਨੈਨਹੁ ਜਗਤੁ ਨਿਹਾਰਿਆ॥ ਪੂਤਿ ਪਿਤਾ ਇਕੁ ਜਾਇਆ॥ ਬਿਨੁ ਠਾਹਰ ਨਗਰੁ ਬਸਾਇਆ॥੨॥ ਜਾਚਕ ਜਨ ਦਾਤਾ ਪਾਇਆ॥ ਸੋ ਦੀਆ ਨ ਜਾਈ ਖਾਇਆ॥ ਛੋਡਿਆ ਜਾਇ ਨ ਮੂਕਾ॥ ਅਉਰਨ ਪਹਿ ਜਾਨਾ ਚੂਕਾ॥੩॥ ਜੋ ਜੀਵਨ ਮਰਨਾ ਜਾਨੈ॥ ਸੋ ਪੰਚ ਸੈਲ ਸੁਖ ਮਾਨੈ॥ ਕਬੀਰੈ ਸੋ ਧਨੁ ਪਾਇਆ॥ ਹਰਿ ਭੇਟਤ ਆਪੁ ਮਿਟਾਇਆ॥੪॥੬॥

ਕਿਆ ਪੜੀਐ ਕਿਆ ਗੁਨੀਐ ॥ ਕਿਆ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨਾਂ ਸੁਨੀਐ ॥ ਪੜੇ ਸੁਨੇ ਕਿਆ ਹੋਈ ॥ ਜਉ ਸਹਜ ਨ ਮਿਲਿਓ ਸੋਈ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨ ਜਪਸਿ ਗ
ਵਾਰਾ ॥ ਕਿਆ ਸੋਚਹਿ ਬਾਰੰਬਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਧਿਆਰੇ ਦੀਪਕੁ ਚਹੀਐ ॥ ਇਕ ਬਸਤੁ ਅਗੋਚਰ ਲਹੀਐ ॥ ਬਸਤੁ ਅਗੋਚਰ ਪਾਈ ॥
ਘਟਿ ਦੀਪਕੁ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥੨॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਅਬ ਜਾਨਿਆ ॥ ਜਬ ਜਾਨਿਆ ਤਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ ਮਨ ਮਾਨੇ ਲੋਗੁ ਨ ਪਤੀਜੈ ॥ ਨ ਪਤੀਜੈ
ਤਉ ਕਿਆ ਕੀਜੈ ॥੩॥੭॥ ਸੋਰਠਿ ॥ ਹ੍ਰਿਦੈ ਕਪਟੁ ਮੁਖ ਗਿਆਨੀ ॥ ਝੂਠੇ ਕਹਾ ਬਿਲੋਵਸਿ ਪਾਨੀ ॥੧॥ ਕਾਂਇਆ ਮਾਂਜਸਿ ਕਉਨ ਗੁਨਾਂ ॥
ਜਉ ਘਟ ਭੀਤਰਿ ਹੈ ਮਲਨਾਂ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਲਉਕੀ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨ੍ਹਾਈ ॥ ਕਉਰਾਪਨੁ ਤਊ ਨ ਜਾਈ ॥੨॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਭਵ
ਸਾਗਰੁ ਤਾਰਿ ਮੁਰਾਰੀ ॥੩॥੮॥ ਸੋਰਠਿ ॥ ॥ [illegible] ਗੁਰ ਮੇਰਾ ॥ ਇਸੁ ਪਰ
ਕਾ ਕੈ ਨਿਬੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਰਵਰੁ ਏਕੁ ਮੂਲ ਬਿਨੁ ਠਾਢਾ ਬਿਨੁ ਫੂਲੇ ਫਲੁ ਲਾਗਾ ॥ ਸਾਖਾ ਪਤ੍ਰ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਤਾ ਕੈ ਅਸਟ ਗਗਨ ਮੁਖ ਜਾਗਾ ॥
੧॥ ਤਰਵਰ ਏਕ ਪੰਖੀ ਦੁਇ ਬੈਠੇ ਏਕੁ ਗੁਰੁ ਏਕੁ ਚੇਲਾ ॥ ਚੇਲੇ ਸਭ ਜਗੁ [illegible] ਖਾਇਆ ਗੁਰੁ ਨਿਰੰਤਰਿ ਖੇਲਾ ॥੨॥ ਗਗਨ
ਮਾਹਿ ਉਰਧ ਮੁਖ ਕੂਆ ਅੰਤਰਿ ਅਮ੍ਰਿਤ ਕਾ ਵਾਸਾ ॥ ਸੁਘੜ ਹੋਇ ਸੁ ਭਰਿ ਭਰਿ ਪੀਵੈ ਨਿਗੁਰਾ ਰਹੈ ਪਿਆਸਾ ॥੩॥ ਪੰਛੀ ਕਾ ਖੋਜੁ ਮੀਨ ਕਾ ਮਾਰਗੁ
ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਬਿਚਾਰੀ ॥ ਦੁਹੂੰ ਮਾਹਿ ਇਕ ਮੂਰਤਿ ਦੇਖੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥੪॥੯॥ ਸੋਰਠਿ ॥ ਬਹੁ ਪਰਪੰਚ ਕਰਿ ਪਰ ਧਨੁ ਲਿ
ਆਵੈ ॥ ਸੁਤ ਦਾਰਾ ਪਹਿ ਆਨਿ ਲੁਟਾਵੈ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਭੂਲੇ ਕਪਟੁ ਨ ਕੀਜੈ ॥ ਅੰਤਿ ਨਿਬੇਰਾ ਤੇਰੇ ਜੀਅ ਪਹਿ ਲੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਛਿਨੁ ਛਿ
ਨੁ ਤਨੁ ਛੀਜੈ ਜਰਾ ਜਨਾਵੈ ॥ ਤਬ ਤੇਰੀ ਓਕ ਕੋਈ ਪਾਨੀਓ ਨ ਪਾਵੈ ॥੨॥ ਕਹਤੁ ਕਬੀਰੁ ਕੋਈ ਨਹੀ ਤੇਰਾ ॥ ਹਿਰਦੈ ਰਾਮੁ ਕੀ ਨ ਜਪਹਿ ਸ
ਵੇਰਾ ॥੩॥੧੦॥ ਸੋਰਠਿ ॥ ਸੰਤਹੁ ਮਨ ਪਵਨੈ ਸੁਖੁ ਬਨਿਆ ॥ ਕਿਛੁ ਜੋਗੁ ਪਰਾਪਤਿ ਗਨਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਿ ਦਿਖਲਾਈ ਮੋ
ਰੀ ॥ ਜਿਤੁ ਮਿਰਗ ਪੜਤ ਹੈ ਚੋਰੀ ॥ ਮੂੰਦਿ ਲੀਏ ਦਰਵਾਜੇ ॥ ਬਾਜੀਅਲੇ ਅਨਹਦ ਬਾਜੇ ॥੧॥ ਕੁੰਭ ਕਮਲੁ ਜਲਿ ਭਰਿਆ ॥ ਜਲੁ ਮੇਟਿਆ ਊ
ਭਾ ਕਰਿਆ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜਨ ਜਾਨਿਆ ॥ ਜਉ ਜਾਨਿਆ ਤਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥੨॥੧੦॥ ਸੋਰਠਿ ॥ ਭੂਖੇ ਭਗਤਿ ਨ ਕੀਜੈ ॥ ਯਹ ਮਾਲਾ
ਅਪਨੀ ਲੀਜੈ ॥ ਹਉ ਮਾਂਗਉ ਸੰਤਨ ਰੇਨਾ ॥ ਮੈ ਨਾਹੀ ਕਿਸੀ ਕਾ ਦੇਨਾ ॥੧॥ ਮਾਧੋ ਕੈਸੀ ਬਨੈ ਤੁਮ ਸੰਗੇ ॥ ਆਪਿ ਨ ਦੇਹੁ ਤ ਲੇਵਉ ਮੰਗੇ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੁਇ ਸੇਰ ਮਾਂਗਉ ਚੂਨਾ ॥ ਪਾਉ ਘੀਉ ਸੰਗਿ ਲੂਨਾ ॥ ਅਧ ਸੇਰੁ ਮਾਂਗਉ ਦਾਲੇ ॥ ਮੋ ਕਉ ਦੋਨਉ ਵਖਤ ਜਿਵਾਲੇ ॥੨॥ ਖਾਟ ਮਾਂਗਉ
ਚਉਪਾਈ ॥ ਸਿਰਹਾਨਾ ਅਵਰ ਤੁਲਾਈ ॥ ਊਪਰ ਕਉ ਮਾਂਗਉ ਖੀਂਧਾ ॥ ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਕਰੈ ਜਨੁ ਥੀਧਾ ॥੩॥ ਮੈ ਨਾਹੀ ਕੀਤਾ ਲਬੋ ॥ ਇਕੁ
ਨਾਉ ਤੇਰਾ ਮੈ ਫਬੋ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਤਉ ਹਰਿ ਜਾਨਿਆ ॥੪॥
੧੨॥ ਸੋਰਠਿ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ ਕੀ ॥ ਘਰੁ ੨ ॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਜਬ ਦੇਖਾ ਤਬ ਗਾਵਾ ॥ ਤਉ ਜਨ ਧੀਰਜੁ ਪਾਵਾ ॥੧॥ ਨਾਦਿ ਸਮਾਇਲੋ ਰੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਲੇ ਦੇਵਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਹ ਝਿਲਿ ਮਿਲਿ
ਕਾਰੁ ਦਿਸੰਤਾ ॥ ਤਹ ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਬਜੰਤਾ ॥ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਨੀ ॥ ਮੈ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜਾਨੀ ॥੨॥ ਰਤਨ ਕਮਲ ਕੋਠਰੀ ॥ ਚਮਕਾਰ ਬੀ
ਜੁਲ ਤਹੀ ॥ ਨੇਰੈ ਨਾਹੀ ਦੂਰਿ ॥ ਨਿਜ ਆਤਮੈ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥੩॥ ਜਹ ਅਨਹਤ ਸੂਰ ਉਜਾਰਾ ॥ ਤਹ ਦੀਪਕ ਜਲੈ ਛੰਛਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾ
ਦੀ ਜਾਨਿਆ ॥ ਜਨੁ ਨਾਮਾ ਸਹਜ ਸਮਾਨਿਆ ॥੪॥੧॥ ਸੋਰਠਿ ॥ ਪਾੜ ਪੜੋਸਣਿ ਪੂਛਿ ਲੇ ਨਾਮਾ ਕਾ ਪਹਿ ਛਾਨਿ ਛਵਾਈ ਹੋ ॥ ਤੋ ਪਹਿ ਦੁ
ਗਣੀ ਮਜੂਰੀ ਦੈਹਉ ਮੋ ਕਉ ਬੇਢੀ ਦੇਹੁ ਬਤਾਈ ਹੋ ॥੧॥ ਰੀ ਬਾਈ ਬੇਢੀ ਦੇਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਦੇਖੁ ਬੇਢੀ ਰਹਿਓ ਸਮਾਈ ॥ ਹਮਾਰੈ ਬੇਢੀ
ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬੇਢੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਜੂਰੀ ਮਾਂਗੈ ਜਉ ਕੋਊ ਛਾਨਿ ਛਵਾਵੈ ਹੋ ॥ ਲੋਗ ਕੁਟੰਬ ਸਭਹੁ ਤੇ ਤੋਰੈ ਤਉ ਆਪਨ ਬੇਢੀ ਆਵੈ ਹੋ ॥

੨॥ ਐਸੋ ਬੇਢੀ ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ਸਭ ਅੰਤਰਿ ਸਭ ਠਾਂਈ ਹੋ ॥ ਗੂੰਗੈ ਮਹਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ਪੂਛੇ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ਹੋ ॥੩॥ ਬੇਢੀ ਕੇ ਗੁਣ
ਸੁਨਿ ਰੀ ਬਾਈ ਜਲਧਿ ਬਾਂਧਿ ਧ੍ਰੂ ਥਾਪਿਓ ਹੋ ॥ ਨਾਮੇ ਕੇ ਸੁਆਮੀ ਸੀਅ ਬਹੋਰੀ ਲੰਕ ਭਭੀਖਣ ਆਪਿਓ ਹੋ ॥੪॥੨॥ ਸੋਰਠਿ ॥
ਘਰੁ ੩ ॥ ਅਣਮੜਿਆ ਮੰਦਲੁ ਬਾਜੈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਾਵਣ ਘਨਹਰੁ ਗਾਜੈ ॥ ਬਾਦਲ ਬਿਨੁ ਬਰਖਾ ਹੋਈ ॥ ਜਉ ਤਤੁ ਬਿਚਾਰੈ ਕੋਈ ॥੧॥ ਮੋ ਕਉ
ਮਿਲਿਓ ਰਾਮੁ ਸਨੇਹੀ ॥ ਜਿਹ ਮਿਲਿਐ ਦੇਹ ਸੁਦੇਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਿਲਿ ਪਾਰਸ ਕੰਚਨੁ ਹੋਇਆ ॥ ਮੁਖ ਮਨਸਾ ਰਤਨੁ ਪਰੋਇਆ ॥ ਨਿਜ
ਭਾਉ ਭਇਆ ਭ੍ਰਮੁ ਭਾਗਾ ॥ ਗੁਰ ਪੂਛੈ ਮਨੁ ਪਤੀਆਗਾ ॥੨॥ ਜਲ ਭੀਤਰਿ ਕੁੰਭ ਸਮਾਨਿਆ ॥ ਜਨ ਨਾਮੈ ਤਤੁ ਪਛਾਨਿਆ ॥੩॥੩॥

ਸਭ ਰਾਮੁ ਏਕੁ ਕਰਿ ਜਾਨਿਆ ॥ ਗੁਰ ਚੇਲੇ ਹੈ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥

ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ ਕੀ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਜਬ ਹਮ ਹੋਤੇ ਤਬ ਤੂ ਨਾਹੀ ਅਬ ਤੂਹੀ ਮੈ ਨਾਹੀ ॥ ਅਨਲ ਅਗਮ ਜੈਸੇ ਲਹਰਿ ਮਇ ਓਦਧਿ ਜਲ ਕੇਵਲ ਜਲ ਮਾਂਹੀ ॥੧॥ ਮਾ
ਧਵੇ ਕਿਆ ਕਹੀਐ ਭ੍ਰਮੁ ਐਸਾ ॥ ਜੈਸਾ ਮਾਨੀਐ ਹੋਇ ਨ ਤੈਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਰਪਤਿ ਏਕੁ ਸਿੰਘਾਸਨਿ ਸੋਇਆ ਸੁਪਨੇ ਭਇਆ ਭਿਖਾਰੀ ॥ ਅ
ਛਤ ਰਾਜ ਬਿਛੁਰਤ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸੋ ਗਤਿ ਭਈ ਹਮਾਰੀ ॥੨॥ ਰਾਜ ਭੁਇਅੰਗ ਪ੍ਰਸੰਗ ਜੈਸੇ ਹਹਿ ਅਬ ਕਛੁ ਮਰਮੁ ਜਨਾਇਆ ॥ ਅ
ਨਿਕ ਕਟਕ ਜੈਸੇ ਭੂਲਿ ਪਰੇ ਅਬ ਕਹਤੇ ਕਹਨੁ ਨ ਆਇਆ ॥੩॥ ਸਰਬੇ ਏਕੁ ਅਨੇਕੈ ਸੁਆਮੀ ਸਭ ਘਟ ਭੋਗਵੈ ਸੋਈ ॥ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾ
ਸ ਹਾਥ ਪੈ ਨੇਰੈ ਸਹਜੇ ਹੋਇ ਸੁ ਹੋਈ ॥੪॥੧॥ ਸੋਰਠਿ ॥ ਜਉ ਹਮ ਬਾਂਧੇ ਮੋਹ ਫਾਸ ਹਮ ਪ੍ਰੇਮ ਬਧਨਿ ਤੁਮ ਬਾਧੇ ॥ ਅਪਨੇ ਛੂਟਨ ਕ
ਉ ਜਤਨੁ ਕਰਹੁ ਹਮ ਛੂਟੇ ਤੁਮ ਆਰਾਧੇ ॥੧॥ ਮਾਧਵੇ ਜਾਨਤ ਹਹੁ ਜੈਸੀ ਤੈਸੀ ॥ ਅਬ ਕਹਾ ਕਰਹੁਗੇ ਐਸੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੀਨੁ ਪਕਰਿ
ਫਾਕਿਓ ਅਰੁ ਕਾਟਿਓ ਰਾਂਧਿ ਕੀਓ ਬਹੁ ਬਾਨੀ ॥ ਖੰਡ ਖੰਡ ਕਰਿ ਭੋਜਨੁ ਕੀਨੋ ਤਊ ਨ ਬਿਸਰਿਓ ਪਾਨੀ ॥੨॥ ਆਪਨ ਬਾਪੈ ਨਾਹੀ ਕਿ
ਸੀ ਕੋ ਭਾਵਨ ਕੋ ਹਰਿ ਰਾਜਾ ॥ ਮੋਹ ਪਟਲ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਬਿਆਪਿਓ ਭਗਤ ਨਹੀ ਸੰਤਾਪਾ ॥੩॥ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਭਗਤਿ ਇਕ ਬਾਢੀ ਅ
ਬ ਇਹ ਕਾ ਸਿਉ ਕਹੀਐ ॥ ਜਾ ਕਾਰਨ ਹਮ ਤੁਮ ਆਰਾਧੇ ਸੋ ਦੁਖੁ ਅਜਹੂ ਸਹੀਐ ॥੪॥੨॥ ਸੋਰਠਿ ॥ ਦੁਲਭ ਜਨਮੁ ਪੁੰਨ ਫਲ
ਪਾਇਓ ਬਿਰਥਾ ਜਾਤ ਅਬਿਬੇਕੈ ॥ ਰਾਜੇ ਇੰਦ੍ਰ ਸਮਸਰਿ ਗ੍ਰਿਹ ਆਸਨ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਕਹਹੁ ਕਿਹ ਲੇਖੈ ॥੧॥ ਨ ਬੀਚਾਰਿਓ ਰਾਜਾ ਰਾਮ
ਕੋ ਰਸੁ ॥ ਜਿਹ ਰਸ ਅਨ ਰਸ ਬੀਸਰਿ ਜਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾਨਿ ਅਜਾਨ ਭਏ ਹਮ ਬਾਵਰ ਸੋਚ ਅਸੋਚ ਦਿਵਸ ਜਾਹੀ ॥ ਇੰਦ੍ਰੀ ਸਬਲ ਨਿ
ਬਲ ਬਿਬੇਕ ਬੁਧਿ ਪਰਮਾਰਥ ਪਰਵੇਸ ਨਹੀ ॥੨॥ ਕਹੀਅਤ ਆਨ ਅਚਰੀਅਤ ਅਨ ਕਛੁ ਸਮਝ ਨ ਪਰੈ ਅਪਰ ਮਾਇਆ ॥ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਉ
ਦਾਸ ਦਾਸ ਮਤਿ ਪਰਹਰਿ ਕੋਪੁ ਕਰਹੁ ਜੀਅ ਦਇਆ ॥੩॥੩॥ ਸੋਰਠਿ ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਸੁਰਤਰੁ ਚਿੰਤਾਮਨਿ ਕਾਮਧੇਨੁ ਬਸਿ ਜਾ ਕੇ ॥ ਚਾਰਿ
ਪਦਾਰਥ ਅਸਟ ਦਸਾ ਸਿਧਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ਕਰ ਤਲ ਤਾ ਕੇ ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨ ਜਪਹਿ ਰਸਨਾ ॥ ਅਵਰ ਸਭ ਤਿਆਗਿ ਬਚਨ ਰਚਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਨਾ
ਖਿਆਨ ਪੁਰਾਨ ਬੇਦ ਬਿਧਿ ਚਉਤੀਸ ਅਖਰ ਮਾਂਹੀ ॥ ਬਿਆਸ ਬਿਚਾਰਿ ਕਹਿਓ ਪਰਮਾਰਥੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਰਿ ਨਾਹੀ ॥੨॥ ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਉਪਾਧਿ ਰਹਤ
ਫੁਨਿ ਬਡੈ ਭਾਗਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਰਿਦੈ ਧਰਿ ਜਨਮ ਮਰਨ ਭੈ ਭਾਗੀ ॥੩॥੪॥ ਸੋਰਠਿ ॥ ਜਉ ਤੁਮ ਗਿਰਿਵਰ ਤ
ਉ ਹਮ ਮੋਰਾ ॥ ਜਉ ਤੁਮ ਚੰਦ ਤਉ ਹਮ ਭਏ ਹੈ ਚਕੋਰਾ ॥੧॥ ਮਾਧਵੇ ਤੁਮ ਨ ਤੋਰਹੁ ਤਉ ਹਮ ਨਹੀ ਤੋਰਹਿ ॥ ਤੁਮ ਸਿਉ ਤੋਰਿ ਕਵਨ ਸਿਉ ਜੋਰਹਿ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਉ ਤੁਮ ਦੀਵਰਾ ਤਉ ਹਮ ਬਾਤੀ ॥ ਜਉ ਤੁਮ ਤੀਰਥ ਤਉ ਹਮ ਜਾਤੀ ॥੨॥ ਸਾਚੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਮ ਤੁਮ ਸਿਉ ਜੋਰੀ ॥ ਤੁਮ ਸਿਉ ਜੋ
ਰਿ ਅਵਰ ਸੰਗਿ ਤੋਰੀ ॥੩॥ ਜਹ ਜਹ ਜਾਉ ਤਹਾ ਤੇਰੀ ਸੇਵਾ ॥ ਤੁਮ ਸੋ ਠਾਕੁਰੁ ਅਉਰੁ ਨ ਦੇਵਾ ॥੪॥ ਤੁਮਰੇ ਭਜਨ ਕਟਹਿ ਜਮ ਫਾਂਸਾ ॥ ਭਗ
ਤਿ ਹੇਤ ਗਾਵੈ ਰਵਿਦਾਸਾ ॥੫॥੫॥ ਸੋਰਠਿ ॥ ਜਲ ਕੀ ਭੀਤਿ ਪਵਨ ਕਾ ਥੰਭਾ ਰਕਤ ਬੁੰਦ ਕਾ ਗਾਰਾ ॥ ਹਾਡ ਮਾਸ ਨਾੜੀਂ ਕੋ ਪਿੰਜਰੁ ਪੰਖੀ
ਬਸੈ ਬਿਚਾਰਾ ॥

॥੧॥ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਿਆ ਮੇਰਾ ਕਿਆ ਤੇਰਾ ॥ ਜੈਸੇ ਤਰਵਰ ਪੰਖਿ ਬਸੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਾਖਹੁ ਕੰਧ ਉਸਾਰਹੁ ਨੀਵਾਂ ॥ ਸਾਢੇ ਤੀਨਿ ਹਾਥ ਤੇਰੀ ਸੀਵਾਂ ॥੨॥ ਬੰਕੇ ਬਾਲ ਪਾਗ ਸਿਰਿ ਡੇਰੀ ॥ ਇਹੁ ਤਨੁ ਹੋਇਗੋ ਭਸਮ ਕੀ ਢੇਰੀ ॥੩॥ ਊਚੇ ਮੰਦਰ ਸੁੰਦਰ ਨਾਰੀ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਬਾਜੀ ਹਾਰੀ ॥੪॥ ਮੇਰੀ ਜਾਤਿ ਕਮੀਨੀ ਪਾਂਤਿ ਕਮੀਨੀ ਓਛਾ ਜਨਮੁ ਹਮਾਰਾ ॥ ਤੁਮ ਸਰਨਾਗਤਿ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਚੰਦ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਚਮਾਰਾ ॥੫॥੬॥ ਸੋਰਠਿ ॥ ਚਮਰਟਾ ਗਾਂਠਿ ਨ ਜਨਈ ॥ ਲੋਗੁ ਗਠਾਵੈ ਪਨਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਰ ਨਹੀ ਜਿਹ ਤੋਪਉ ॥ ਨਹੀ ਰਾਂਬੀ ਠਾਉ ਰੋਪਉ ॥੧॥ ਲੋਗਿ ਗੰਠਿ ਗੰਠਿ ਖਰਾ ਬਿਗੂਚਾ ॥ ਹਉ ਬਿਨੁ ਗਾਂਠੇ ਜਾਇ ਪਹੂਚਾ ॥੨॥ ਰਵਿਦਾਸੁ ਜਪੈ ਰਾਮ ਨਾਮਾ ॥ ਮੋਹਿ ਜਮ ਸਿਉ ਨਾਹੀ ਕਾਮਾ ॥੩॥੭॥

ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਭਗਤ ਭੀਖਨ ਜੀ ਕੀ ਬਾਣੀ   ੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਨੈਨਹੁ ਨੀਰੁ ਬਹੈ ਤਨੁ ਖੀਨਾ ਭਏ ਕੇਸ ਦੁਧ ਵਾਨੀ ॥ ਰੂਧਾ ਕੰਠੁ ਸਬਦੁ ਨਹੀ ਉਚਰੈ ਅਬ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਪਰਾਨੀ ॥੧॥ ਰਾਮ ਰਾਇ ਹੋਹਿ ਬੈਦ ਬਨਵਾਰੀ ॥ ਅਪਨੇ ਸੰਤਹ ਲੇਹੁ ਉਬਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਥੇ ਪੀਰ ਸਰੀਰਿ ਜਲਨਿ ਹੈ ਕਰਕ ਕਰੇਜੇ ਮਾਹੀ ॥ ਐਸੀ ਬੇਦਨ ਉਪਜਿ ਖਰੀ ਭਈ ਵਾ ਕਾ ਅਉਖਧੁ ਨਾਹੀ ॥੨॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਲੁ ਨਿਰਮਲੁ ਇਹੁ ਅਉਖਧੁ ਜਗਿ ਸਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਕਹੈ ਜਨੁ ਭੀਖਨੁ ਪਾਵਉ ਮੋਖ ਦੁਆਰਾ ॥੩॥੧॥ ਸੋਰਠਿ ॥ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਨਿਰਮੋਲਕੁ ਪੁੰਨਿ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਆ ॥ ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਹਿਰਦੈ ਰਾਖਿਆ ਰਤਨੁ ਨ ਛਪੈ ਛਪਾਇਆ ॥੧॥ ਹਰਿ ਗੁਨ ਕਹਤੇ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਜੈਸੇ ਗੂੰਗੇ ਕੀ ਮਿਠਿਆਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਸਨਾ ਰਮਤ ਸੁਨਤ ਸੁਖੁ ਸ੍ਰਵਨਾ ਚਿਤ ਚੇਤੇ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਕਹੁ ਭੀਖਨ ਦੁਇ ਨੈਨ ਸੰਤੋਖੇ ਜਹ ਦੇਖਾਂ ਤਹ ਸੋਈ ॥੨॥੨॥ ਸੋਰਠਿ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੇ ੧੨॥ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ ਕੇ ੩॥ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ ਕੇ ੭॥ ਭੀਖਨ ਜੀ ਕੇ ੨॥ ਜੋੜੁ ੨੪॥

੧ ਓ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧

ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧ ॥ ਜੀਉ ਡਰਤੁ ਹੈ ਆਪਣਾ ਕੈ ਸਿਉ ਕਰੀ ਪੁਕਾਰ ॥ ਦੂਖ ਵਿਸਾਰਣੁ ਸੇਵਿਆ ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਾਤਾਰੁ ॥੧॥ ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ਨੀਤ ਨਵਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਾਤਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸੇਵੀਐ ਅੰਤਿ ਛਡਾਏ ਸੋਇ ॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਮੇਰੀ ਕਾਮਣੀ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਾ ਹੋਇ ॥੨॥ ਦਇਆਲ ਤੇਰੈ ਨਾਮਿ ਤਰਾ ॥ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੈ ਜਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਰਬੰ ਸਾਚਾ ਏਕੁ ਹੈ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਤਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥੩॥ ਤੁਧੁ ਬਾਝੁ ਪਿਆਰੇ ਕੇਵ ਰਹਾ ॥ ਸਾ ਵਡਿਆਈ ਦੇਹਿ ਜਿਤੁ ਨਾਮਿ ਤੇਰੇ ਲਾਗਿ ਰਹਾਂ ॥ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ਜਿਸੁ ਆਗੈ ਪਿਆਰੇ ਜਾਇ ਕਹਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੇਵੀ ਸਾਹਿਬੁ ਆਪਣਾ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਚੰਉ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕੁ ਤਾ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ਬਿੰਦ ਬਿੰਦ ਚੁਖ ਚੁਖ ਹੋਇ ॥੪॥ ਸਾਹਿਬ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਵਿਟਹੁ ਬਿੰਦ ਬਿੰਦ ਚੁਖ ਚੁਖ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥੪॥੧॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਹਮ ਆਦਮੀ ਹਾਂ ਇਕ ਦਮੀ ਮੁਹਲਤਿ ਮੁਹਤੁ ਨ ਜਾਣਾ ॥ ਨਾਨਕੁ ਬਿਨਵੈ ਤਿਸੈ ਸਰੇਵਹੁ ਜਾ ਕੇ ਜੀਅ ਪਰਾਣਾ ॥੧॥ ਅੰਧੇ ਜੀਵਨਾ ਵੀਚਾਰਿ ਦੇਖਿ ਕੇਤੇ ਕੇ ਦਿਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਸੁ ਮਾਸੁ ਸਭੁ ਜੀਉ ਤੁਮਾਰਾ ਤੂ ਮੈ ਖਰਾ ਪਿਆਰਾ ॥ ਨਾਨਕੁ ਸਾਇਰੁ ਏਵ ਕਹਤੁ ਹੈ ਸਚੇ ਪਰਵਦਗਾਰਾ ॥੨॥ ਜੇ ਤੂ ਕਿਸੈ ਨ ਦੇਹੀ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਕਿਆ ਕੋ ਕਢੈ ਗਹਣਾ ॥ ਨਾਨਕੁ ਬਿਨਵੈ ਸੋ ਕਿਛੁ ਪਾਈਐ ਪੁਰਬਿ ਲਿਖੇ ਕਾ ਲਹਣਾ ॥੩॥ ਨਾਮੁ ਖਸਮ ਕਾ ਚਿਤਿ ਨ ਕੀਆ ਕਪਟੀ ਕਪਟੁ ਕਮਾਣਾ ॥ ਜਮ ਦੁਆਰਿ ਜਾ ਪਕੜਿ ਚਲਾਇਆ ਤਾ ਚਲਦਾ ਪਛੁਤਾਣਾ ॥੪॥ ਜਬ ਲਗੁ ਦੁਨੀਆ ਰਹੀਐ ਨਾਨਕ ਕਿਛੁ ਸੁਣੀਐ ਕਿਛੁ ਕਹੀਐ ॥ ਭਾਲਿ ਰਹੇ ਹਮ

ਰਣੁ ਪਾਈਆ ਜੀਵਦਿਆ ਮਰਿ ਰਹੀਐ ॥੪॥੨॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਕਿਉ ਸਿਮਰੀ ਸਿਵਰਿਆ ਨਹੀ ਜਾਇ ॥ ਤਪੈ ਹਿਆਉ ਜੀਅੜਾ ਬਿਲਲਾਇ ॥ ਸਿਰਜਿ ਸਵਾਰੇ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥ ਤਿਸੁ ਵਿਸਰਿਐ ਚੰਗਾ ਕਿਉ ਹੋਇ ॥੧॥ ਹਿਕਮਤਿ ਹੁਕਮਿ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਕਿਉ ਕਰਿ ਸਾਚਿ ਮਿਲਉ ਮੇਰੀ ਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਵਖਰੁ ਨਾਮੁ ਦੇਖਣ ਕੋਈ ਜਾਇ ॥ ਨਾ ਕੋ ਚਾਖੈ ਨਾ ਕੋ ਖਾਇ ॥ ਲੋਕਿ ਪਤੀਣੈ ਨਾ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਤਾ ਪਤਿ ਰਹੈ ਰਾਖੈ ਜਾ ਸੋਇ ॥੨॥ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜੀ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਕਰੇ ਕੀਤੈ ਕਿਆ ਹੋਇ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਬਖਸੇ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥੩॥ ਹੁਣਿ ਉਠਿ ਚਲਣਾ ਮੁਹਤਿ ਕਿ ਤਾਲਿ ॥ ਕਿਆ ਮੁਹੁ ਦੇਸਾ ਗੁਣ ਨਹੀ ਨਾਲਿ ॥ ਜੈਸੀ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤੈਸਾ ਹੋਇ ॥ ਵਿਣੁ ਨਦਰੀ ਨਾਨਕ ਨਹੀ ਕੋਇ ॥੪॥੧॥੩॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਸਿਮਰਿਆ ਜਾਇ ॥ ਆਤਮਾ ਦ੍ਰਵੈ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਆਤਮਾ ਪਰਾਤਮਾ ਏਕੋ ਕਰੈ ॥ ਅੰਤਰ ਕੀ ਦੁਬਿਧਾ ਅੰਤਰਿ ਮਰੈ ॥੧॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਹਰਿ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਗੈ ਫਿਰਿ ਕਾਲੁ ਨ ਖਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਚਿ ਸਿਮਰਿਐ ਹੋਵੈ ਪਰਗਾਸੁ ॥ ਤਾ ਤੇ ਬਿਖਿਆ ਮਹਿ ਰਹੈ ਉਦਾਸੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਐਸੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਵਿਚੇ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥੨॥ ਐਸੀ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਕਰੈ ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਜੀਉ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਧਰੈ ॥ ਸਾਹਿਬ ਭਾਵੈ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਦਰਗਹ ਪਾਵੈ ਮਾਣੁ ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਮੂਰਤਿ ਹਿਰਦੈ ਵਸਾਏ ॥ ਜੋ ਇਛੈ ਸੋਈ ਫਲੁ ਪਾਏ ॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ॥ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਜਮ ਤੇ ਕੈਸਾ ਡਰੈ ॥੪॥ ਭਨਤਿ ਨਾਨਕੁ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਸਿਉ ਧਰੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਤਾ ਕੋ ਪਾਵੈ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸਭੁ ਇਹੁ ਸਬਦੁ ਹੈ ਸਾਰੁ ॥੫॥੨॥੪॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧

ਜੀਉ ਤਪਤੁ ਹੈ ਬਾਰੋ ਬਾਰ ॥ ਤਪਿ ਤਪਿ ਖਪੈ ਬਹੁਤੁ ਬੇਕਾਰ ॥ ਜੈ ਤਨਿ ਬਾਣੀ ਵਿਸਰਿ ਜਾਇ ॥ ਜਿਉ ਪਕਾ ਰੋਗੀ ਵਿਲਲਾਇ ॥੧॥ ਬਹੁਤਾ ਬੋਲਣੁ ਝਖਣੁ ਹੋਇ ॥ ਵਿਣੁ ਬੋਲੇ ਜਾਣੈ ਸਭੁ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨਿ ਕਨ ਕੀਤੇ ਅਖੀ ਨਾਕੁ ॥ ਜਿਨਿ ਜਿਹਵਾ ਦਿਤੀ ਬੋਲੇ ਤਾਤੁ ॥ ਜਿਨਿ ਮਨੁ ਰਾਖਿਆ ਅਗਨੀ ਪਾਇ ॥ ਵਾਜੈ ਪਵਣੁ ਆਖੈ ਸਭ ਜਾਇ ॥੨॥ ਜੇਤਾ ਮੋਹੁ ਪਰੀਤਿ ਸੁਆਦ ॥ ਸਭਾ ਕਾਲਖ ਦਾਗਾ ਦਾਗ ॥ ਦਾਗ ਦੋਸ ਮੁਹਿ ਚਲਿਆ ਲਾਇ ॥ ਦਰਗਹ ਬੈਸਣ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ॥੩॥ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਆਖਣੁ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ॥ ਜਿਤੁ ਲਗਿ ਤਰਣਾ ਹੋਰੁ ਨਾਹੀ ਥਾਉ ॥ ਜੇ ਕੋ ਡੂਬੈ ਫਿਰਿ ਹੋਵੈ ਸਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚਾ ਸਰਬ ਦਾਤਾਰ ॥੪॥੩॥੫॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਚੋਰੁ ਸਲਾਹੇ ਚੀਤੁ ਨ ਭੀਜੈ ॥ ਜੇ ਬਦੀ ਕਰੇ ਤਾ ਤਸੂ ਨ ਛੀਜੈ ॥ ਚੋਰ ਕੀ ਹਾਮਾ ਭਰੇ ਨ ਕੋਇ ॥ ਚੋਰੁ ਕੀਆ ਚੰਗਾ ਕਿਉ ਹੋਇ ॥੧॥ ਸੁਣਿ ਮਨ ਅੰਧੇ ਕੁਤੇ ਕੂੜਿਆਰ ॥ ਬਿਨੁ ਬੋਲੇ ਬੂਝੀਐ ਸਚਿਆਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚੋਰੁ ਸੁਆਲਿਉ ਚੋਰੁ ਸਿਆਣਾ ॥ ਖੋਟੇ ਕਾ ਮੁਲੁ ਏਕੁ ਦੁਗਾਣਾ ॥ ਜੇ ਸਾਥਿ ਰਖੀਐ ਦੀਜੈ ਰਲਾਇ ॥ ਜਾ ਪਰਖੀਐ ਖੋਟਾ ਹੋਇ ਜਾਇ ॥੨॥ ਜੈਸਾ ਕਰੇ ਸੁ ਤੈਸਾ ਪਾਵੈ ॥ ਆਪਿ ਬੀਜਿ ਆਪੇ ਹੀ ਖਾਵੈ ॥ ਜੇ ਵਡਿਆਈਆ ਆਪੇ ਖਾਇ ॥ ਜੇਹੀ ਸੁਰਤਿ ਤੇਹੈ ਰਾਹਿ ਜਾਇ ॥੩॥ ਜੇ ਸਉ ਕੂੜੀਆ ਕੂੜੁ ਕਬਾੜੁ ॥ ਭਾਵੈ ਸਭੁ ਆਖਉ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਅਧੀ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾਣੈ ਜਾਣੁ ਸੁਜਾਣੁ ॥੪॥੪॥੬॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਕਾਇਆ ਕਾਗਦੁ ਮਨੁ ਪਰਵਾਣਾ ॥ ਸਿਰ ਕੇ ਲੇਖ ਨ ਪੜੈ ਇਆਣਾ ॥ ਦਰਗਹ ਘੜੀਅਹਿ ਤੀਨੇ ਲੇਖ ॥ ਖੋਟਾ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵੈ ਵੇਖੁ ॥੧॥ ਨਾਨਕ ਜੇ ਵਿਚਿ ਰੁਪਾ ਹੋਇ ॥ ਖਰਾ ਖਰਾ ਆਖੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਦੀ ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਮਲੁ ਖਾਇ ॥ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਨਾਵੈ ਜੀਆ ਘਾਇ ॥ ਜੋਗੀ ਜੁਗਤਿ ਨ ਜਾਣੈ ਅੰਧੁ ॥ ਤੀਨੇ ਓਜਾੜੇ ਕਾ ਬੰਧੁ ॥੨॥ ਸੋ ਜੋਗੀ ਜੋ ਜੁਗਤਿ ਪਛਾਣੈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ॥ ਕਾਜੀ ਸੋ ਜੋ ਉਲਟੀ ਕਰੈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ॥ ਸੋ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਜੋ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬੀਚਾਰੈ ॥ ਆਪਿ ਤਰੈ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਤਾਰੈ ॥੩॥ ਦਾਨਸਬੰਦੁ ਸੋਈ ਦਿਲਿ ਧੋਵੈ ॥ ਮੁਸਲਮਾਣੁ ਸੋਈ ਮਲੁ ਖੋਵੈ ॥ ਪੜਿਆ ਬੂਝੈ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਰਿ ਦਰਗਹ ਕਾ ਨੀਸਾਣੁ ॥੪॥੫॥ ੭॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੩ ॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਕਾਲੁ ਨਾਹੀ ਜੋਗੁ ਨਾਹੀ ਨਾਹੀ ਸਤ ਕਾ ਢਬੁ ॥ ਥਾਨਸਟ ਜਗ ਭਰਿਸਟ ਹੋਏ ਡੂਬਤਾ ਇਵ ਜਗੁ ॥ ਕਲਿ ਮਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸਾਰੁ ॥ ਅਖੀ ਤ ਮੀਟਹਿ ਨਾਕ ਪਕੜਹਿ ਠਗਣ ਕਉ ਸੰਸਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਂਟ ਸੇਤੀ ਨਾਕੁ ਪਕੜਹਿ ਸੂਝਤੇ ਤਿਨਿ ਲੋਅ ॥ ਮਗਰ ਪਾਛੈ ਕਛੁ ਨ ਸੂਝੈ ਏਹੁ ਪਦਮੁ ਅਲੋਅ ॥੨॥ ਖਤ੍ਰੀਆ ਤ ਧਰਮੁ ਛੋਡਿਆ ਮਲੇਛ ਭਾਖਿਆ ਗਹੀ ॥ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਭ ਇਕ ਵਰਨ ਹੋਈ ਧਰਮ ਕੀ ਗਤਿ ਰਹੀ ॥੩॥ ਅਸਟ ਸਾਜਿ ਸਾਜਿ ਪੁਰਾਣ ਸੋਧਹਿ ਕਰਹਿ ਬੇਦ ਅਭਿਆਸੁ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਮ ਹਰਿ ਕੇ ਮੁਕਤਿ ਨਾਹੀ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸੁ ॥੪॥੬॥੯॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਆਰਤੀ ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗਗਨ ਮੈ ਥਾਲੁ ਰਵਿ ਚੰਦੁ ਦੀਪਕ ਬਨੇ ਤਾਰਿਕਾ ਮੰਡਲ ਜਨਕ ਮੋਤੀ ॥ ਧੂਪੁ ਮਲਆਨਲੋ ਪਵਣੁ ਚਵਰੋ ਕਰੇ ਸਗਲ ਬਨਰਾਇ ਫੂਲੰਤ ਜੋਤੀ ॥੧॥ ਕੈਸੀ ਆਰਤੀ ਹੋਇ ॥ ਭਵ ਖੰਡਨਾ ਤੇਰੀ ਆਰਤੀ ॥ ਅਨਹਤਾ ਸਬਦ ਵਾਜੰਤ ਭੇਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਹਸ ਤਵ ਨੈਨ ਨਨ ਨੈਨ ਹਹਿ ਤੋਹਿ ਕਉ ਸਹਸ ਮੂਰਤਿ ਨਨਾ ਏਕ ਤੋਹੀ ॥ ਸਹਸ ਪਦ ਬਿਮਲ ਨਨ ਏਕ ਪਦ ਗੰਧ ਬਿਨੁ ਸਹਸ ਤਵ ਗੰਧ ਇਵ ਚਲਤ ਮੋਹੀ ॥੨॥ ਸਭ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਜੋਤਿ ਹੈ ਸੋਇ ॥ ਤਿਸ ਦੈ ਚਾਨਣਿ ਸਭ ਮਹਿ ਚਾਨਣੁ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰ ਸਾਖੀ ਜੋਤਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੁ ਆਰਤੀ ਹੋਇ ॥੩॥ ਹਰਿ ਚਰਣ ਕਵਲ ਮਕਰੰਦ ਲੋਭਿਤ ਮਨੋ ਅਨਦਿਨੋ ਮੋਹਿ ਆਹੀ ਪਿਆਸਾ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਲੁ ਦੇਹਿ ਨਾਨਕ ਸਾਰਿੰਗ ਕਉ ਹੋਇ ਜਾ ਤੇ ਤੇਰੈ ਨਾਇ ਵਾਸਾ ॥੪॥੭॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਘਰੁ ੨ ॥ ਚਉਪਦੇ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਇਹੁ ਧਨੁ ਅਖੁਟੁ ਨ ਨਿਖੁਟੈ ਨ ਜਾਇ ॥ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਦਿਖਾਇ ॥ ਅਪੁਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕਉ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ॥੧॥ ਸੇ ਧਨਵੰਤ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਧਨੁ ਪਰਗਾਸਿਆ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਵਗੁਣ ਕਾਟਿ ਗੁਣ ਰਿਦੈ ਸਮਾਇ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ॥ ਸੁਖ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਣੀ ॥੨॥ ਏਕੁ ਅਚਰਜੁ ਜਨ ਦੇਖਹੁ ਭਾਈ ॥ ਦੁਬਿਧਾ ਮਾਰਿ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ॥ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਕੁ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੩॥ ਸਭ ਮਹਿ ਵਸੈ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੋ ਸੋਇ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਘਟਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥ ਸਹਜੇ ਜਿਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣਿ ਪਛਾਣਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥੪॥੧॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਅਤਿ ਅਪਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ਨਾਮ ਧਨ ਬਿਨੁ ਹੋਰ ਸਭ ਬਿਖੁ ਜਾਣੁ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਜਲੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖੈ ਕੋਇ ॥ ਤਿਸੁ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਹੋਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਬਦੁ ਦੀਪਕੁ ਵਰਤੈ ਤਿਹੁ ਲੋਇ ॥ ਜੋ ਚਾਖੈ ਸੋ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮਿ ਹਉਮੈ ਮਲੁ ਧੋਇ ॥ ਸਾਚੀ ਭਗਤਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੨॥ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ਸੋ ਹਰਿ ਜਨੁ ਲੋਗੁ ॥ ਤਿਸੁ ਸਦਾ ਹਰਖੁ ਨਾਹੀ ਕਦੇ ਸੋਗੁ ॥ ਆਪਿ ਮੁਕਤੁ ਅਵਰਾ ਮੁਕਤੁ ਕਰਾਵੈ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਹਰਿ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥੩॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸਭ ਮੁਈ ਬਿਲਲਾਇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਦਾਝਹਿ ਸਾਂਤਿ ਨ ਪਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਸਭੁ ਤ੍ਰਿਸਨ ਬੁਝਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਾਂਤਿ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥੪॥੨॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਦਾ ਧਨੁ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲੇ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਜਿਨਹਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇ ॥ ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਤਿਨ ਕਉ ਪਾਏ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥੧॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਪਾਵੈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਪਰਗਾਸੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਹੁ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਗੂੜਾ ਧਨ ਪਿਰ ਹੋਇ ॥ ਸਾਂਤਿ ਸੀਗਾਰੁ ਰਾਵੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥

ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕੋਇ ਨ ਪਾਏ ॥ ਮੂਲਹੁ ਭੁਲਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਏ ॥੩॥ ਗੁਰ ਤੇ ਸਾਤਿ ਸਹਜ ਸੁਖੁ ਬਾਣੀ ॥ ਸੇਵਾ ਸਾਚੀ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਸਬਦਿ ਮਿਲੈ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਸਦਾ ਧਿਆਏ ॥ ਸਾਚ ਨਾਮਿ ਵਡਿਆਈ ਪਾਏ ॥੪॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਸੋਈ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਮੇਲਾਵਾ ਹੋਈ ॥ ਗੁਰਬਾਣੀ ਤੇ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥੫॥੩॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਜਗੁ ਮੈਲਾ ਮੈਲੋ ਹੋਇ ਜਾਇ ॥ ਆਵੈ ਜਾਇ ਦੂਜੈ ਲੋਭਾਇ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਸਭ ਪਰਜ ਵਿਗੋਈ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਚੋਟਾ ਖਾਇ ਅਪੁਨੀ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥੧॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਜਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਪਤਿ ਊਤਮ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਬਰੇ ਹਰਿ ਸਰਣਾਈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਰਾਤੇ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਈ ॥ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਜਨੁ ਵਡਿਆਈ ਪਾਏ ॥ ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਸੁਖ ਸਹਜਿ ਸਮਾਏ ॥੨॥ ਸਾਚੇ ਕਾ ਗਾਹਕੁ ਵਿਰਲਾ ਕੋ ਜਾਣੁ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਆਪੁ ਪਛਾਣੁ ॥ ਸਾਚੀ ਰਾਸਿ ਸਾਚਾ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਸੋ ਧੰਨੁ ਪੁਰਖੁ ਜਿਸੁ ਨਾਮਿ ਪਿਆਰੁ ॥੩॥ ਤਿਨਿ ਪ੍ਰਭਿ ਸਾਚੈ ਇਕਿ ਸਚਿ ਲਾਏ ॥ ਊਤਮ ਬਾਣੀ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਏ ॥ ਪ੍ਰਭ ਸਾਚੇ ਕੀ ਸਾਚੀ ਕਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰ ॥੪॥੪॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਸੇਵਹਿ ਤਿਨ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਤਿਨ ਹਿਰਦੈ ਸਾਚੁ ਸਚਾ ਮੁਖਿ ਨਾਉ ॥ ਸਾਚੋ ਸਾਚੁ ਸਮਾਲਿਹੁ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੧॥ ਗੁਰਬਾਣੀ ਸੁਣਿ ਮੈਲੁ ਗਵਾਏ ॥ ਸਹਜੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੂੜੁ ਕੁਸਤੁ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਏ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸਾਂਤਿ ਸਹਜਿ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਚਲੈ ਤਾ ਆਪੁ ਜਾਇ ॥ ਸਾਚੁ ਮਹਲੁ ਪਾਏ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੨॥ ਨ ਸਬਦੁ ਬੂਝੈ ਨ ਜਾਣੈ ਬਾਣੀ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧੇ ਦੁਖਿ ਵਿਹਾਣੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੇ ਤਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ ॥੩॥ ਕਿਸ ਨੋ ਕਹੀਐ ਦਾਤਾ ਇਕੁ ਸੋਈ ॥ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਈ ॥ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਾਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਭਾਵਾ ॥੪॥੫॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਮਨੁ ਮਰੈ ਧਾਤੁ ਮਰਿ ਜਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਮਨ ਮੂਏ ਕੈਸੇ ਹਰਿ ਪਾਇ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮਰੈ ਦਾਰੂ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥ ਮਨੁ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਬੂਝੈ ਜਨੁ ਸੋਇ ॥੧॥ ਜਿਸ ਨੋ ਬਖਸੇ ਹਰਿ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਣੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ॥ ਤਾ ਇਸੁ ਮਨ ਕੀ ਸੋਝੀ ਪਾਵੈ ॥ ਮਨੁ ਮੈ ਮਤੁ ਮੈਗਲ ਮਿਕਦਾਰਾ ॥ ਗੁਰੁ ਅੰਕਸੁ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਲਣਹਾਰਾ ॥੨॥ ਮਨੁ ਅਸਾਧੁ ਸਾਧੈ ਜਨੁ ਕੋਈ ॥ ਅਚਰੁ ਚਰੈ ਤਾ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਲਇਆ ਸਵਾਰਿ ॥ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਤਜੇ ਵਿਕਾਰ ॥੩॥ ਜੋ ਧੁਰਿ ਰਖਿਅਨੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਕਦੇ ਨ ਵਿਛੁੜਹਿ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ ॥ ਆਪਣੀ ਕਲਾ ਆਪੇ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣੈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਛਾਣੈ ॥੪॥੬॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਕਾਚਾ ਧਨੁ ਸੰਚਹਿ ਮੂਰਖ ਗਾਵਾਰ ॥ ਮਨਮੁਖ ਭੂਲੇ ਅੰਧ ਗਾਵਾਰ ॥ ਬਿਖਿਆ ਕੈ ਧਨਿ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਨਾ ਸਾਥਿ ਜਾਇ ਨ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੧॥ ਸਾਚਾ ਧਨੁ ਗੁਰਮਤੀ ਪਾਏ ॥ ਕਾਚਾ ਧਨੁ ਫੁਨਿ ਆਵੈ ਜਾਏ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਭੂਲੇ ਸਭਿ ਮਰਹਿ ਗਵਾਰ ॥ ਭਵਜਲਿ ਡੂਬੇ ਨ ਉਰਵਾਰਿ ਨ ਪਾਰਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੇ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ॥ ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਅਹਿਨਿਸਿ ਬੈਰਾਗਿ ॥੨॥ ਚਹੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ॥ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਤਰਸਹਿ ਸਭਿ ਲੋਇ ॥ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੩॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸਾਚਾ ਸਾਚਾ ਹੈ ਸੋਇ ॥ ਊਤਮ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਣੈ ਕੋਇ ॥ ਸਚੁ ਸਾਚਾ ਸਚੁ ਆਪਿ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਆਪੇ ਸਚਿ ਲਾਏ ॥੪॥੭॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਨਾਵੈ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਸੇ ਜਨ ਧੰਨੁ ਜਿਨ ਇਕ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਚੀ ਸਾਚਾ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਦੇ ਵੀਚਾਰੁ ॥੧॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਚਰਜੁ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ਸੁਣਾਏ ॥ ਕਲੀ ਕਾਲ ਵਿਚਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਮ ਮੂਰਖ ਮੂਰਖ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਸਭ ਕਾਰ ਕਮਾਹਿ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਉਮੈ ਜਾਇ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥੨॥ ਬਿਖਿਆ ਕਾ ਧਨੁ ਬਹੁਤੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥

ਸਤ

ਇਕ

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਅਹੰਕਾਰੁ ਬੈਨ ਪਾਵੈ ਮਾਨੁ ॥ ਆਪੁ ਛੋਡਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥੩॥ ਆਪੇ ਸਾਜੇ ਕਰਤਾ ਸੋਈ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅ
ਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਜਿਸੁ ਸਚਿ ਲਾਏ ਸੋਈ ਲਾਗੈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਆਗੈ ॥੪॥੮॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਘਰੁ ੪ ॥ ਹਮ ਭੀਖਕ
ਭੇਖਾਰੀ ਤੇਰੇ ਤੂ ਨਿਜ ਪਤਿ ਹੈ ਦਾਤਾ ॥ ਹੋਹੁ ਦਇਆਲੁ ਨਾਮੁ ਦੇਹਿ ਮੰਗਤ ਜਨ ਕਉ ਸਦਾ ਰਹਉ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥੧॥ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ਸਾਚੇ ਤੇਰੇ
ਨਾਮ ਵਿਟਹੁ ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਭਨਾ ਕਾ ਏਕੋ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਹੁਤੇ ਫੇਰ ਪਏ ਕਿਰਪਨ ਕਉ ਅਬ ਕਿਛੁ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ ॥ ਹੋਹੁ ਦ
ਇਆਲੁ ਦਰਸਨੁ ਦੇਹੁ ਅਪੁਨਾ ਐਸੀ ਬਖਸ ਕਰੀਜੈ ॥੨॥ ਭਨਤਿ ਨਾਨਕ ਭਰਮ ਪਟ ਖੂਲੇ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਜਾਨਿਆ ॥ ਸਾਚੀ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਹੈ ਭੀਤ
ਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥੩॥੧॥੯॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧ ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਜੋ ਹਰਿ ਸੇਵਹਿ ਸੰਤ ਭਗਤ ਤਿਨ ਕੇ ਸਭਿ ਪਾਪ ਨਿਵਾਰੀ ॥ ਹਮ ਊਪਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਸੁਆਮੀ ਰਖੁ ਸੰਗਤਿ ਤੁਮ ਜੁ ਪਿਆਰੀ ॥੧॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਕਹਿ
ਨ ਸਕਉ ਬਨਵਾਰੀ ॥ ਹਮ ਪਾਪੀ ਪਾਥਰ ਨੀਰਿ ਡੁਬਤ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਾਖਣ ਹਮ ਤਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਲਾਗੇ ਬਿਖੁ ਮੋਰਚਾ ਲ
ਗਿ ਸੰਗਤਿ ਸਾਧ ਸਵਾਰੀ ॥ ਜਿਉ ਕੰਚਨੁ ਬੈਸੰਤਰਿ ਤਾਇਓ ਮਲੁ ਕਾਟੀ ਕਟਿਤ ਉਤਾਰੀ ॥੨॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਨੁ ਜਪਉ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਜਪਿ ਹਰਿ
ਹਰਿ ਹਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਉਖਧੁ ਜਗਿ ਪੂਰਾ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ ॥੩॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਬੋਧਿ ਅਪਰੰਪਰ
ਪੁਰਖ ਅਪਾਰੀ ॥ ਜਨ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਜਗਜੀਵਨ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪੈਜ ਸਵਾਰੀ ॥੪॥੧॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥
ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਜਨਾ ਹਰਿ ਜਪਿਓ ਤਿਨ ਕਾ ਦੂਖੁ ਭਰਮੁ ਭਉ ਭਾਗੀ ॥ ਅਪਨੀ ਸੇਵਾ ਆਪਿ ਕਰਾਈ ਗੁਰਮਤਿ ਅੰਤਰਿ ਜਾਗੀ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕੈ
ਨਾਮਿ ਰਤਾ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣੀ ਮਨਿ ਭਾਈ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਜਾਤਿ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਤੁਮ ਠਾਕੁ
ਰ ਹਮ ਸਾਂਗੀ ॥ ਜੈਸੀ ਮਤਿ ਦੇਵਹੁ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਹਮ ਤੈਸੇ ਬੁਲਗ ਬੁਲਾਗੀ ॥੨॥ ਕਿਆ ਹਮ ਕਿਰਮ ਨਾਨ੍ਹ ਨਿਕ ਕੀਰੇ ਤੁਮ ਵਡ ਪੁਰਖ ਵ
ਡਾਗੀ ॥ ਤੁਮਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕਹਿ ਨ ਸਕਹਿ ਪ੍ਰਭ ਹਮ ਕਿਉ ਕਰਿ ਮਿਲਹਿ ਅਭਾਗੀ ॥੩॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਹੁ ਹਮ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੇ
ਵਾ ਲਾਗੀ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸੁ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਹਮ ਹਰਿ ਕਥਾ ਕਥਾਗੀ ॥੪॥੨॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਸੰਤੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਤ
ਪੁਰਖਾ ਜੋ ਬੋਲੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬਾਨੀ ॥ ਜੋ ਜੋ ਕਹੈ ਸੁਣੈ ਸੋ ਮੁਕਤਾ ਹਮ ਤਿਸ ਕੈ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨੀ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਸੁਨਹੁ ਜਸੁ ਕਾਨੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਕਥਾ ਸੁਨਹੁ ਇਕ ਨਿਮਖ ਪਲ ਸਭਿ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਲਹਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਐਸਾ ਸੰਤੁ ਸਾਧੁ ਜਿਨਿ ਪਾਇਆ ਤੇ ਵਡ ਪੁਰਖ ਵਡਾਨੀ
॥ ਤਿਨ ਕੀ ਧੂਰਿ ਮੰਗਹਿ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਮਨਿ ਹਰਿ ਲੋਚ ਲੁਚਾਨੀ ॥੨॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਫਲਿਓ ਬਿਰਖੁ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਜਿਨ ਜਪਿਓ ਸੇ ਤ੍ਰਿ
ਪਤਾਨੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇ ਸਭ ਲਾਥੀ ਭੂਖ ਭੁਖਾਨੀ ॥੩॥ ਜਿਨ ਕੇ ਵਡੇ ਭਾਗ ਵਡ ਊਚੇ ਤਿਨ ਹਰਿ ਜਪਿਓ ਜਪਾਨੀ ॥
ਤਿਨ ਹਰਿ ਸੰਗਤਿ ਮੇਲਿ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਜਨ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਦਸਾਨੀ ॥੪॥੩॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਮ ਅੰਧੁਲੇ ਅੰਧ ਬਿਖੈ ਬਿ
ਖੁ ਰਾਤੇ ਕਿਉ ਚਾਲਹ ਗੁਰ ਚਾਲੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਇਆ ਕਰੇ ਸੁਖਦਾਤਾ ਹਮ ਲਾਵੈ ਆਪਨ ਪਾਲੀ ॥੧॥ ਗੁਰਸਿਖ ਮੀਤ ਚਲਹੁ
ਗੁਰ ਚਾਲੀ ॥ ਜੋ ਗੁਰੁ ਕਹੈ ਸੋਈ ਭਲ ਮਾਨਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਨਿਰਾਲੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਸੁਣਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿਹੁ ਬੇਗਿ
ਬੇਗਾਲੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਖਰਚੁ ਹਰਿ ਬਾਧਹੁ ਮਤ ਜਾਣਹੁ ਆਜੁ ਕਿ ਕਾਲੀ ॥੨॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਜਪਹੁ ਹਰਿ ਜਪਣਾ ਹਰਿ ਸੰਤੁ ਚਲੈ ਹਰਿ
ਨਾਲੀ ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਸੇ ਹਰਿ ਹੋਏ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਕੇਲ ਕੇਲਾਲੀ ॥੩॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਨ ਜਪਿ ਲੋਚ ਲਗੀ ਹੈ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ
ਬਨਵਾਲੀ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੰਗਤਿ ਸਾਧ ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਹਮ ਸਾਧ ਜਨਾ ਪਗ ਰਾਲੀ ॥੪॥੪॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਬੂੰਦ ਭਏ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਹਮ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਬਿਲਲ ਬਿਲਲਾਤੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੀ ਮੁਖਿ ਦੇਵਹੁ ਹਰਿ ਨਿਮਖਾਤੀ ॥
੧॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕਉ ਇਕ ਰਾਤੀ ॥ ਜਿਉ ਬਿਨੁ ਅਮਲੈ ਅਮਲੀ ਮਰਿ ਜਾਈ ਹੈ ਤਿਉ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਹਮ ਮਰਿ ਜਾਤੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਮ
ਹਰਿ ਸਰਵਰ ਅਤਿ ਅਗਾਹ ਹਮ ਲਹਿ ਨ ਸਕਹਿ ਅੰਤੁ ਮਾਤੀ ॥ ਤੂ ਪਰੈ ਪਰੈ ਅਪਰੰਪਰੁ ਸੁਆਮੀ ਮਿਤਿ ਜਾਨਹੁ ਆਪਨ ਗਾਤੀ ॥੨
॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਜਨਾ ਹਰਿ ਜਪਿਓ ਗੁਰ ਰੰਗਿ ਚਲੂਲੈ ਰਾਤੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਬਨੀ ਅਤਿ ਸੋਭਾ ਹਰਿ ਜਪਿਓ ਊਤਮ ਪਾਤੀ ॥੩॥
ਆਪੇ ਠਾਕੁਰੁ ਆਪੇ ਸੇਵਕੁ ਆਪਿ ਬਨਾਵੈ ਭਾਤੀ ॥ ਨਾਨਕੁ ਜਨੁ ਤੁਮਰੀ ਸਰਣਾਈ ਹਰਿ ਰਾਖਹੁ ਲਾਜ ਭਗਾਤੀ ॥੪॥ ੫

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਕਲਿਜੁਗ ਕਾ ਧਰਮੁ ਕਹਹੁ ਤੁਮ ਭਾਈ ਕਿਵ ਛੂਟਹ ਹਮ ਛੁਟਕਾਕੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪੁ ਬੇੜੀ ਹਰਿ
ਤੁਲਹਾ ਹਰਿ ਜਪਿਓ ਤਰੈ ਤਰਾਕੀ ॥੧॥ ਹਰਿ ਜੀ ਲਾਜ ਰਖਹੁ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਨੁ ਜਪਾਵਹੁ ਅਪਨਾ ਹਮ ਮਾਗੀ
ਭਗਤਿ ਇਕਾਕੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੇਵਕ ਸੇ ਹਰਿ ਪਿਆਰੇ ਜਿਨ ਜਪਿਓ ਹਰਿ ਬਚਨਾਕੀ ॥ ਲੇਖਾ ਚਿਤ੍ਰ ਗੁਪਤਿ ਜੋ ਲਿਖਿ
ਆ ਸਭ ਛੂਟੀ ਜਮ ਕੀ ਬਾਕੀ ॥੨॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਜਪਿਓ ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਗਿ ਸੰਗਤਿ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ॥ ਦਿਨੀਅਰੁ ਸੂਰੁ ਤ੍ਰਿਸਨਾ
ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਨੀ ਸਿਵ ਚਰਿਓ ਚੰਦੁ ਚੰਦਾਕੀ ॥੩॥ ਤੁਮ ਵਡ ਪੁਰਖ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਤੁਮ ਆਪੇ ਆਪਿ ਅਪਾਕੀ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ
ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ ਕਰਿ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸ ਦਸਾਕੀ ॥੪॥ ੬॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੫ ॥ ਦੁਪਦੇ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਉਰਿ ਧਾਰਿ ਬੀਚਾਰਿ ਮੁਰਾਰਿ ਰਮੋ ਰਮੁ ਮਨਮੋਹਨ ਨਾਮੁ ਜਪੀਨੋ ॥ ਅਦ੍ਰਿਸਟੁ ਅਗੋਚਰੁ ਅਪਰ ਪਰ ਸੁਆਮੀ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਿ
ਦੀਨੋ ॥੧॥ ਰਾਮ ਪਾਰਸ ਚੰਦਨ ਹਮ ਕਾਸਟ ਲੋਸਟ ॥ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਹਰੀ ਸਤਸੰਗੁ ਭਏ ਹਰਿ ਕੰਚਨੁ ਚੰਦਨੁ ਕੀਨੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨ
ਵ ਛਿਅ ਖਟੁ ਬੋਲਹਿ ਮੁਖ ਆਗਰ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਇਵ ਨ ਪਤੀਨੋ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਸਦ ਧਿਆਵਹੁ ਇਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਭੀਨੋ ॥੨॥੧॥ ਇਵ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ੭ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਗੁਨ ਕਹੁ ਹਰਿ ਲਹੁ ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਸਤਿਗੁਰ ਇਵ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਭਾ
ਵਹਿ ਫਿਰਿ ਜਨਮਿ ਨ ਆਵਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜੋਤਿ ਸਮਾਈ ॥੧॥ ਜਪਿ ਮਨ ਨਾਮੁ ਹਰੀ ਹੋਹਿ ਸਰਬ ਸੁਖੀ ॥ ਹਰਿ ਜਸੁ ਊਚ ਸਭਨਾ ਤੇ ਊਪਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਸੇਵਿ ਛਡਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਕੀਨੀ ਗੁਰਿ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਦੀਨੀ ਤਬ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਨਿ ਆਈ ॥ ਬਹੁ ਚਿੰਤ ਵਿਸਾਰੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ
ਉਰਿ ਧਾਰੀ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਏ ਹੈ ਸਖਾਈ ॥੨॥੨॥ ੮॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਪੜੁ ਹਰਿ ਲਿਖੁ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਗਾਉ ਹਰਿ ਭਉਜਲੁ ਪਾਰਿ
ਉਤਾਰੀ ॥ ਮਨਿ ਬਚਨਿ ਰਿਦੈ ਧਿਆਇ ਹਰਿ ਹੋਇ ਸੰਤੁਸਟੁ ਇਵ ਭਣੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥੧॥ ਮਨਿ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਜਗਦੀਸ ॥ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ
ਸਾਧੂ ਮੀਤ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਹੋਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਕਰਿ ਬਨਵਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਤਬ ਭਇਓ ਮਨਿ ਉਦਮੁ ਹਰਿ ਹ
ਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿਓ ਗਤਿ ਭਈ ਹਮਾਰੀ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪਤਿ ਰਾਖੁ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਆਇ ਪਰਿਓ ਹੈ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥੨॥੩॥ ੯॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਚਉਰਾਸੀਹ ਸਿਧ ਬੁਧ ਤੇਤੀਸ ਕੋਟਿ ਮੁਨਿ ਜਨ ਸਭਿ ਚਾਹਹਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੇਰੋ ਨਾਉ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਪਾਵੈ ਜਿ
ਨ ਕਉ ਲਿਲਾਟਿ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਭਾਉ ॥੧॥ ਜਪਿ ਮਨ ਰਾਮੈ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਜਸੁ ਊਤਮ ਕਾਮ ॥ ਜੋ ਗਾਵਹਿ ਸੁਣਹਿ ਤੇਰਾ ਜਸੁ ਸੁਆਮੀ ਹਉ ਤਿਨ ਕੈ ਸਦ
ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਰਣਾਗਤਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਜੋ ਤੁਮ ਦੇਹੁ ਸੋਈ ਹਉ ਪਾਉ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਦੀਜੈ ਨਾ
ਨਕ ਹਰਿ ਸਿਮਰਣ ਕਾ ਚਾਉ ॥੨॥੪॥੧੦॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਸੇਵਕ ਸਿਖ ਪੂਜਣ ਸਭਿ ਆਵਹਿ ਸਭਿ ਗਾਵਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਊ

ਤਮਘਾਨੀ॥ਹਰਿਧਿਆਇਆਤਿਨਕਾਹਰਿਬਣਿਆਇਆਪਾਵੈਜਿਨਸਤਿਗੁਰਕੀਆਗਿਆਸਤਿਸਤਿਕਰਿਮਾਨੀ॥੧॥ਬੋਲਹੁਭਈ ਹਰਿਕੀਰ
ਤਿਹਰਿਭਵਜਲਤੀਰਥਿ॥ਹਰਿਦਰਿਤਿਨਕੀਊਤਮਬਾਤਹੈਸੰਤਹੁਹਰਿਕਥਾਜਿਨਜਨਹੁਜਾਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪੇਗੁਰੁਚੇਲਾਹੈਆਪੇਆ
ਪੇਹਰਿਪ੍ਰਭੁਚੋਜਵਿਡਾਨੀ॥ਜਨਨਾਨਕਆਪਿਮਿਲਾਏਸੋਈਹਰਿਮਿਲਸੀਅਵਰਸਭਤਿਆਗਿਓਹਾਹਰਿਭਾਨੀ॥੨॥੫॥੧੧॥
ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੪ ਇਛਾਪੂਰਕੁਸਰਬਸੁਖਦਾਤਾਹਰਿਜਾਕੈਵਸਿਹੈਕਾਮਧੇਨਾ॥ਸੋਐਸਾਹਰਿ ਧਿਆਈਐਮੇਰੇਜੀਅੜੇਤਾਸਰ
ਬਸੁਖਪਾਵਹਿਮੇਰੇਮਨਾ॥੧॥ਜਪਿਮਨਸਤਿਨਾਮੁਸਦਾਸਤਿਨਾਮੁ॥ਹਲਤਿਪਲਤਿਮੁਖਊਜਲਹੋਈਹੈਨਿਤਧਿਆਈਐਹਰਿਪੁਰਖੁਨਿ
ਰੰਜਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਹਹਰਿਸਿਮਰਨੁਭਇਆਤਹਉਪਾਧਿਗਤੁਕੀਨੀਵਡਭਾਗੀਹਰਿਜਪਨਾ॥ਜਨਨਾਨਕਕਉਗੁਰਿਇਹਮਤਿਦੀਨੀਜ
ਪਿਹਰਿਭਵਜਲੁਤਰਨਾ॥੨॥੬॥੧੨॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੪॥ਮੇਰੇਸਾਹਾਮੈਹਰਿਦਰਸਨਸੁਖੁਹੋਇ॥ਹਮਰੀਬੇਦਨਿਤੂਜਾਨਤਾਸਾਹਾਅ
ਵਰੁਕਿਆਜਾਨੈਕੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਸਚੁਤੂੰਮੇਰੇਸਾਹਾਤੇਰਾਕੀਆਸਚੁਸਭੁਹੋਇ॥ਝੂਠਾਕਿਸਕਉਆਖੀਐਸਾਹਾਦੂਜਾਨਾਹੀਕੋਇ॥
੧॥ਸਭਨਾਵਿਚਿਤੂੰਵਰਤਦਾਸਾਹਾਸਭਿਤੁਝਹਿਧਿਆਵਹਿਦਿਨੁਰਾਤਿ॥ਸਭਿਤੁਝਹੀਥਾਵਹੁਮੰਗਦੇਮੇਰੇਸਾਹਾਤੂੰਸਭਨਾਕਰਹਿਇਕਦਾਤਿ
॥੨॥ਸਭੁਕੋਤੁਝਹੀਵਿਚਿਹੈਮੇਰੇਸਾਹਾਤੁਝਤੇਬਾਹਰਿਕੋਈਨਾਹਿ॥ਸਭਿਜੀਅਤੇਰੇਤੂੰਸਭਸਦਾਮੇਰੇਸਾਹਾਸਭਿਤੁਝਹੀਮਾਹਿਸਮਾਹਿ॥੩॥ਸਭਨਾ
ਕੀਤੂੰਆਸਹੈਮੇਰੇਪਿਆਰੇਸਭਿਤੁਝਹਿਧਿਆਵਹਿਮੇਰੇਸਾਹ॥ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਖੁਤੂੰਮੇਰੇਪਿਆਰੇਸਚੁਨਾਨਕਕੇਪਾਤਿਸਾਹ॥੪॥੭॥
੧੩॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫ ਚਉਪਦੇਘਰੁ੧॥ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਭਵਖੰਡਨਦੁਖਭੰਜਨਸੁਆਮੀਭਗਤਵਛਲਨਿਰੰਕਾਰੇ॥ਕੋਟਿਪਰਾਧਮਿਟੇਖਿਨਭੀਤਰਿਜਾਂਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਸਮਾਰੇ॥੧॥ਮੇਰਾਮਨੁਲਾਗਾਹੈ
ਰਾਮਪਿਆਰੇ॥ਦੀਨਦਇਆਲਿਕਰੀਪ੍ਰਭਿਕਿਰਪਾਵਸਿਕੀਨੇਪੰਚਦੂਤਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੇਰਾਥਾਨੁਸੁਹਾਵਾਰੂਪੁਸੁਹਾਵਾਤੇਰੇਭਗਤਸੋਹਹਿਦਰਬਾਰੇ
॥ਸਰਬਜੀਆਕੇਦਾਤੇਸੁਆਮੀਕਰਿਕਿਰਪਾਲੇਹੁਉਬਾਰੇ॥੨॥ਤੇਰਾਵਰਨੁਨਜਾਪੈਰੂਪੁਨਲਖੀਐਤੇਰੀਕੁਦਰਤਿਕਉਨਬੀਚਾਰੇ॥ਜਲਿਥਲਿ
ਮਹੀਅਲਿਰਵਿਆਸ੍ਰਬਠਾਈਅਗਮਰੂਪਗਿਰਧਾਰੇ॥੩॥ਕੀਰਤਿਕਰਹਿਸਗਲਜਨਤੇਰੀਤੂੰਅਬਿਨਾਸੀਪੁਰਖੁਮੁਰਾਰੇ॥ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉ
ਰਾਖਹੁਸੁਆਮੀਜਨਨਾਨਕਸਰਨਿਦੁਆਰੇ॥੪॥੧॥ ਧਨਾਸਰੀਮਃ੫॥ਬਿਨੁਜਲਪ੍ਰਾਨਤਜੇਹੈਮੀਨਾਜਿਨਿਜਲਸਿਉਹੇਤੁਬਢਾਇਓ॥ਕਮ
ਲਹੇਤਿਬਿਨਸਿਓਹੈਭਵਰਾਉਨਿਮਾਰਗੁਨਿਕਸਨਪਾਇਓ॥੧॥ਅਬਮਨਏਕਸਿਉਮੋਹਿਕੀਨਾ॥ਮਰੈਨਜਾਵੈਸਦਹੀਸੰਗੇਸਤਿਗੁਰ
ਸਬਦੀਚੀਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਮਹੇਤਿਕੁੰਚਰੁਲੈਫਾਕਿਓਓਹੁਪਰਵਸਿਭਇਓਬਿਚਾਰਾ॥ਨਾਦਹੇਤਿਸਿਰੁਡਾਰਿਓਕੁਰੰਕਾਉਸਹੀਹੇਤਬਿ
ਦਾਰਾ॥੨॥ਦੇਖਿਕੁਟੰਬਲੋਭਿਮੋਹਿਓਪ੍ਰਾਨੀਮਾਇਆਕਉਲਪਟਾਨਾ॥ਅਤਿਰਚਿਓਕਰਿਲੀਨੋਅਪਨਾਉਨਿਛੋਡਿਸਰਾਪਰਜਾਨਾ॥੩॥
ਬਿਨੁਗੋਬਿੰਦਅਵਰਸੰਗਿਨੇਹਾਓਹੁਜਾਣਹੁਸਦਦੁਹੇਲਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਇਹੈਬੁਝਾਇਓਪ੍ਰੀਤਿਪ੍ਰਭੂਸਦਕੇਲਾ॥੪॥੨॥ ਧਨਾਸ੍ਰੀਮਃ੫
ਕਰਿਕਿਰਪਾਦੀਓਮੋਹਿਨਾਮਾਬੰਧਨਤੇਛੁਟਕਾਏ॥ਮਨਤੇਬਿਸਰਿਓਸਗਲੋਧੰਧਾਗੁਰਕੀਚਰਨੀਲਾਏ॥੧॥ਸਾਧਸੰਗਿਚਿੰਤਾਬਿਰਾਨੀਛਾਡੀ
॥ਅਹੰਬੁਧਿਮੋਹਮਨਬਾਸਨਦੇਕਰਿਗਡਹਾਗਾਡੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਕੋਮੇਰਾਦੁਸਮਨੁਰਹਿਆਨਾਹਮਕਿਸਕੇਬੈਰਾਈ॥ਬ੍ਰਹਮਪਸਾਰੁਪਸਾਰਿ
ਓਭੀਤਰਿਸਤਿਗੁਰਤੇਸੋਝੀਪਾਈ॥੨॥ਸਭੁਕੋਮੀਤੁਹਮਆਪਨਕੀਨਾਹਮਸਭਨਾਕੇਸਾਜਨ॥ਦੂਰਿਪਰਾਇਓਮਨਕਾਬਿਰਹਾਤਾਮੇਲੁਕੀਓ
ਮੇਰੈਰਾਜਨ॥੩॥ਬਿਨਸਿਓਢੀਠਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਵੁਠਾਸਬਦੁਲਗੋਗੁਰਮੀਠਾ॥ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਸਰਬਨਿਵਾਸੀਨਾਨਕਰਮਈਆਡੀਠਾ॥
੪॥੩॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫ ਜਬਤੇਦਰਸਨਭੇਟੇਸਾਧੂਭਲੇਦਿਨਸਏਆਇਆ॥ਮਹਾਅਨੰਦੁਸਦਾਕਰਿਕੀਰਤਨੁਪੁਰਖਬਿਧ

ਤਾਪਾਇਓ ॥ ਅਬ ਮੋਹਿ ਰਾਮ ਜਸੋ ਮਨਿ ਗਾਇਓ ॥ ਭਇਓ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਮਨ ਮਹਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨੁ ਰਿਦ ਭੀਤਰਿ
ਵਸਿਆ ਤਾ ਦੂਖੁ ਭਰਮ ਭਉ ਭਾਗਾ ॥ ਭਈ ਪਰਾਪਤਿ ਵਸਤੁ ਅਗੋਚਰ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਰੰਗੁ ਲਾਗਾ ॥੨॥ ਚਿੰਤ ਅਚਿੰਤਾ ਸੋਚ ਅਸੋਚਾ ਸੋਗੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਥਾਕਾ ॥
ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਮਿਟੇ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਜਮ ਤੇ ਭਏ ਬਿਬਾਕਾ ॥੩॥ ਗੁਰ ਕੀ ਟਹਲ ਗੁਰੂ ਕੀ ਸੇਵਾ ਗੁਰ ਕੀ ਆਗਿਆ ਭਾਣੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਜਮ ਤੇ ਕਾਢੇ ਤਿ
ਸੁ ਗੁਰ ਕੈ ਕੁਰਬਾਣੀ ॥੪॥੪॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਃ ੫ ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਤਨੁ ਮਨੁ ਧਨੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਕਾ ਸੋਈ ਸੁਘੜੁ ਸੁਜਾਨੀ ॥ ਤਿਨ ਹੀ ਸੁਣਿਆ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਮੇ
ਰਾ ਤਉ ਬਿਧਿ ਨੀਕੀ ਖਟਾਨੀ ॥੧॥ ਜੀਅ ਕੀ ਏਕੈ ਹੀ ਪਹਿ ਮਾਨੀ ॥ ਅਵਰਿ ਜਤਨ ਕਰਿ ਰਹੇ ਬਹੁਤੇਰੇ ਤਿਨ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਕੀਮਤਿ ਜਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਨਿਰਮੋਲਕੁ ਹੀਰਾ ਗੁਰਿ ਦੀਨੋ ਮੰਤਾਨੀ ॥ ਡਿਗੈ ਨ ਡੋਲੈ ਦ੍ਰਿੜੁ ਕਰਿ ਰਹਿਓ ਪੂਰਨ ਹੋਇ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨੀ ॥੨॥ ਓਇ ਜੁ ਬੀਚ ਹਮ ਤੁਮ ਕ
ਛੁ ਹੋਤੇ ਤਿਨ ਕੀ ਬਾਤ ਬਿਲਾਨੀ ॥ ਅਲੰਕਾਰ ਮਿਲਿ ਥੈਲੀ ਹੋਈ ਹੈ ਤਾ ਤੇ ਕਨਿਕ ਵਖਾਨੀ ॥੩॥ ਪ੍ਰਗਟਿਓ ਜੋਤਿ ਸਹਜ ਸੁਖ ਸੋਭਾ ਬਾਜੇ ਅਨਹਤ ਬਾ ੬
ਨੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਨਿਹਚਲ ਘਰੁ ਬਾਧਿਓ ਗੁਰਿ ਕੀਓ ਬੰਧਾਨੀ ॥੪॥੫॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਵਡੇ ਵਡੇ ਰਾਜਨ ਅਰੁ ਭੂਮਨ ਤਾ ਕੀ ਤ੍ਰਿਸ
ਨ ਬੂਝੀ ॥ ਲਪਟਿ ਰਹੇ ਮਾਇਆ ਰੰਗ ਮਾਤੇ ਲੋਚਨ ਕਛੂ ਨ ਸੂਝੀ ॥੧॥ ਬਿਖਿਆ ਮਹਿ ਕਿਨ ਹੀ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਪਾਈ ॥ ਜਿਉ ਪਾਵਕੁ ਈਧਨਿ ਨਹੀ
ਧ੍ਰਾਪੈ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਕਹਾ ਅਘਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਿਨੁ ਦਿਨੁ ਕਰਤ ਭੋਜਨ ਬਹੁ ਬਿੰਜਨ ਤਾ ਕੀ ਮਿਟੈ ਨ ਭੂਖਾ ॥ ਉਦਮੁ ਕਰੈ ਸੁਆਨ ਕੀ ਨਿਆਈ ਚਾ
ਰੇ ਕੁੰਟਾ ਘੋਖਾ ॥੨॥ ਕਾਮਵੰਤ ਕਾਮੀ ਬਹੁ ਨਾਰੀ ਪਰ ਗ੍ਰਿਹ ਜੋਹ ਨ ਚੂਕੈ ॥ ਦਿਨ ਪ੍ਰਤਿ ਕਰੈ ਕਰੈ ਪਛੁਤਾਪੈ ਸੋਗ ਲੋਭ ਮਹਿ ਸੂਕੈ ॥੩॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅ
ਪਾਰ ਅਮੋਲਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਏਕੁ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਸੂਖੁ ਸਹਜੁ ਅਨੰਦੁ ਸੰਤਨ ਕੈ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਨਾ ॥੪॥੬॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਲਵੈ ਨ ਲਾਗਨ ਕਉ ਹੈ ਕਛੂਐ ਜਾ ਕਉ ਫਿਰਿ ਇਹੁ ਧਾਵੈ ॥ ਜਾ ਕਉ ਗੁਰਿ ਦੀਨੋ ਇਹੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤਿਸ ਹੀ ਕਉ ਬਨਿ ਆਵੈ ॥੧॥ ਜਾ ਕਉ ਆਇਓ
ਏਕੁ ਰਸਾ ॥ ਖਾਨ ਪਾਨ ਆਨ ਨਹੀ ਖੁਧਿਆ ਤਾ ਕੈ ਚਿਤਿ ਨ ਬਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਉਲਿਓ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹੋਇਓ ਹਰਿਆ ਏਕ ਬੂੰਦ ਜਿਨਿ ਪਾਈ ॥ ਬ
ਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ਉਸਤਤਿ ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥੨॥ ਘਾਲ ਨ ਮਿਲਿਓ ਸੇਵ ਨ ਮਿਲਿਓ ਮਿਲਿਓ ਆਇ ਅਚਿੰਤਾ ॥ ਜਾ ਕਉ ਦਇਆ
ਕਰੀ ਮੇਰੈ ਠਾਕੁਰਿ ਤਿਨਿ ਗੁਰਹਿ ਕਮਾਨੋ ਮੰਤਾ ॥੩॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਸਦਾ ਕਿਰਪਾਲਾ ਸਰਬ ਜੀਆ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਨਾਨਕ ਸੰਗਿ ਰ
ਵਿਆ ਜਿਉ ਮਾਤਾ ਬਾਲ ਗੋਪਾਲਾ ॥੪॥੭॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਾਰਿ ਜਾਉ ਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਊਪਰਿ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥
ਮਹਾ ਉਦਿਆਨ ਅੰਧਕਾਰ ਮਹਿ ਜਿਨਿ ਸੀਧਾ ਮਾਰਗੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥੧॥ ਹਮਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਗੋਪਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ॥ ਈਹਾ ਊਹਾ ਸਰਬ ਥੋਕ ਕੀ ਜਿਸਹਿ ਹ
ਮਾਰੀ ਚਿੰਦ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨਾ ਮਾਨੁ ਮਹਤੁ ਪਤਿ ਪੂਰੀ ॥ ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਕੋਟਿ ਅਘ ਨਾਸੇ ਭਗਤ ਬਾਛਹਿ ਸਭਿ ਧੂਰੀ ॥
੨॥ ਸਰਬ ਮਨੋਰਥ ਜੇ ਕੋ ਚਾਹੈ ਸੇਵੈ ਏਕੁ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਅਪਰੰਪਰ ਸੁਆਮੀ ਸਿਮਰਤ ਪਾਰਿ ਪਰਾਨਾ ॥੩॥ ਸੀਤਲ ਸਾਂਤਿ ਮਹਾ ਸੁਖੁ
ਪਾਇਆ ਸੰਤਸੰਗਿ ਰਹਿਓ ਓਲ੍ਹਾ ॥ ਹਰਿ ਧਨੁ ਸੰਚਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਭੋਜਨੁ ਇਹੁ ਨਾਨਕ ਕੀਨੋ ਚੋਲ੍ਹਾ ॥੪॥੮॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਜਿਹ ਕਰਨੀ ਹੋਵਹਿ ਸਰਮਿੰਦਾ ਇਹਾ ਕਮਾਨੀ ਰੀਤਾ ॥ ਸੰਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਸਾਕਤ ਕੀ ਪੂਜਾ ਐਸੀ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹੀ ਬਿਪਰੀਤਾ ॥੧॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਭੂਲੋ ਅ
ਵਰੈ ਹੀਤਾ ॥ ਹਰਿਚੰਦਉਰੀ ਬਨ ਹਰ ਪਾਤ ਰਚਿਓ ਇਹੈ ਤੁਹਾਰੋ ਬੀਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚੰਦਨ ਲੇਪ ਹੋਤ ਦੇਹ ਕਉ ਸੁਖੁ ਗਰਧਭ ਭਸਮ ਸੰਗੀਤਾ ॥ ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤ ਸੰਗਿ ਨਾਹਿ ਰੁਚਿ ਆਵਤ ਬਿਖੈ ਠਗਉਰੀ ਪ੍ਰੀਤਾ ॥੨॥ ਉਤਮ ਸੰਤ ਭਲੇ ਸੰਜੋਗੀ ਇਸੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਪਵਿਤ ਪੁਨੀਤਾ ॥ ਜਾਤ ਅਕਾਰਥ ਜਨਮ
ਪਦਾਰਥ ਕਾਚ ਬਾਦਰੈ ਜੀਤਾ ॥੩॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਦੁਖ ਭਾਗੇ ਗੁਰਿ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਨੇਤ੍ਰ ਦੀਤਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਇਨ ਦੁਖ ਤੇ ਨਿਕਸਿਓ ਨਾ
ਨਕ ਏਕ ਪਰੀਤਾ ॥੪॥੯॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪਾਨੀ ਪਖਾ ਪੀਸਉ ਸੰਤ ਆਗੈ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਜਸੁ ਗਾਈ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਮਨੁ ਨਾਮੁ
ਸਮ੍ਹਾਰੈ ਇਹੁ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥੧॥ ਤੁਮ੍ਹ ਕਰਹੁ ਦਇਆ ਮੇਰੇ ਸਾਈ ॥ ਐਸੀ ਮਤਿ ਦੀਜੈ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤੁਧੁ ਧਿਆਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਮੋਹੁ ਮਾਨੁ ਛੂਟੈ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਭ੍ਰਮ ਮਾਈ ॥ ਅਨਦ ਰੂਪੁ ਰਵਿਓ ਸਭ ਮਧੇ ਜਤ ਕਤ ਪੇਖਉ ਜਾਈ ॥੨॥ ਤੁਮ ਦਇਆਲ ਕਿਰਪਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਗੋਸਾਈ ॥ ਕੋਟਿ ਸੂਖ ਆਨੰਦ ਰਾਜ ਪਾਏ ਮੁਖ ਤੇ ਨਿਮਖ ਬੁਲਾਈ ॥੩॥ ਜਾਪ ਤਾਪ ਭਗਤਿ ਸਾ ਪੂਰੀ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਮਨਿ ਭਾਈ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਸਭ ਬੁਝੀ ਹੈ ਨਾਨਕ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਈ ॥੪॥੧੦॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮ: ੫ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਨੇ ਵਸਿ ਅਪੁਨੈ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਭਵਣ ਚਤੁਰ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਜਗ ਇਸਨਾਨ ਤਾਪ ਥਾਨ ਖੰਡੇ ਕਿਆ ਇਹੁ ਜੰਤੁ ਵਿਚਾਰਾ ॥੧॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਓਟ ਗਹੀ ਤਉ ਛੂਟੋ ॥ ਸਾਧ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਏ ਬਿਖੈ ਬਿਆਧਿ ਤਬ ਹੂਟੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਹ ਸੁਣੀਐ ਨਹ ਮੁਖ ਤੇ ਬਕੀਐ ਨਹ ਮੋਹੈ ਉਹ ਡੀਠੀ ॥ ਐਸੀ ਠਗਉਰੀ ਪਾਇ ਭੁਲਾਵੈ ਮਨਿ ਸਭ ਕੈ ਲਾਗੈ ਮੀਠੀ ॥੨॥ ਮਾਇ ਬਾਪ ਪੂਤ ਹਿਤ ਭ੍ਰਾਤਾ ਉਨਿ ਘਰਿ ਘਰਿ ਮੇਲਿਓ ਦੂਆ ॥ ਕਿਸ ਹੀ ਵਾਧੁ ਘਾਟੁ ਕਿਸ ਹੀ ਪਹਿ ਸਗਲੇ ਲਰਿ ਲਰਿ ਮੂਆ ॥੩॥ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਜਿਨਿ ਇਹੁ ਚਲਤੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਗੂੜੀ ਭਾਹਿ ਜਲੈ ਸੰਸਾਰਾ ਭਗਤ ਨ ਬਿਆਪੈ ਮਾਇਆ ॥੪॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਗਲੇ ਬੰਧਨ ਕਾਟੇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਾਨਕ ਧਨੁ ਪਾਇਆ ਅਪੁਨੈ ਘਰਿ ਲੈ ਆਇਆ ਖਾਟੇ ॥੫॥ ੧੧॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੁਮ ਦਾਤੇ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ ਨਾਇਕ ਖਸਮ ਹਮਾਰੇ ॥ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਤੁਮ ਹੀ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਹੁ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਤੁਮਰੇ ਧਾਰੇ ॥੧॥ ਜਿਹਵਾ ਏਕ ਕਵਨ ਗੁਨ ਕਹੀਐ ॥ ਬੇਸੁਮਾਰ ਬੇਅੰਤ ਸੁਆਮੀ ਤੇਰੋ ਅੰਤੁ ਨ ਕਿਨ ਹੀ ਲਹੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੋਟਿ ਅਪਰਾਧ ਹਮਾਰੇ ਖੰਡਹੁ ਅਨਿਕ ਬਿਧੀ ਸਮਝਾਵਹੁ ॥ ਹਮ ਅਗਿਆਨ ਅਲਪ ਮਤਿ ਥੋਰੀ ਤੁਮ ਆਪਨ ਬਿਰਦੁ ਰਖਾਵਹੁ ॥੨॥ ਤੁਮਰੀ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ਆਸਾ ਤੁਮ ਹੀ ਸਜਨ ਸੁਹੇਲੇ ॥ ਰਾਖਹੁ ਰਾਖਨਹਾਰ ਦਇਆਲਾ ਨਾਨਕ ਘਰ ਕੇ ਗੋਲੇ ॥੩॥ ੧੨॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਪੂਜਾ ਵਰਤ ਤਿਲਕ ਇਸਨਾਨਾ ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਬਹੁ ਦੈਨ ॥ ਕਹੂੰ ਨ ਭੀਜੈ ਸੰਜਮ ਸੁਆਮੀ ਬੋਲਹਿ ਮੀਠੇ ਬੈਨ ॥੧॥ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਕੋ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਮਨ ਚੈਨ ॥ ਬਹੁ ਪ੍ਰਕਾਰ ਖੋਜਹਿ ਸਭਿ ਤਾ ਕਉ ਬਿਖਮੁ ਨ ਜਾਈ ਲੈਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾਪ ਤਾਪ ਭ੍ਰਮਨ ਬਸੁਧਾ ਕਰਿ ਉਰਧ ਤਾਪ ਲੈ ਗੈਨ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਨਹ ਪਤੀਆਨੋ ਠਾਕੁਰ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਕਰਿ ਜੈਨ ॥੨॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਨਿਰਮੋਲਕੁ ਹਰਿ ਜਸੁ ਤਿਨਿ ਪਾਇਓ ਜਿਸੁ ਕਿਰਪੈਨ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਰੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਭੇਟੇ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਜਨ ਰੈਨ ॥੩॥ ੧੩

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬੰਧਨ ਤੇ ਛੁਟਕਾਵੈ ਪ੍ਰਭੂ ਮਿਲਾਵੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਨਾਵੈ ॥ ਅਸਥਿਰੁ ਕਰੇ ਨਿਹਚਲੁ ਇਹੁ ਮਨੂਆ ਬਹੁਰਿ ਨ ਕਤਹੂ ਧਾਵੈ ॥੧॥ ਹੈ ਕੋਊ ਐਸੋ ਹਮਰਾ ਮੀਤੁ ॥ ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਜੀਉ ਹੀਉ ਦੇਉ ਅਰਪਉ ਅਪਨੋ ਚੀਤੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਰ ਧਨ ਪਰ ਤਨ ਪਰ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਇਨ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਸੰਤਹ ਸੰਗੁ ਸੰਤ ਸੰਭਾਖਨੁ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨਿ ਮਨੁ ਜਾਗੈ ॥੨॥ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਦਇਆਲ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਭ ਸਰਬ ਸੂਖ ਦਇਆਲਾ ॥ ਮਾਗੈ ਦਾਨੁ ਨਾਮੁ ਤੇਰੋ ਨਾਨਕੁ ਜਿਉ ਮਾਤਾ ਬਾਲ ਗੁਪਾਲਾ ॥੩॥੧੪॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲੀਨੇ ਸੰਤ ਉਬਾਰਿ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਦਾਸ ਕੀ ਚਿਤਵੈ ਬੁਰਿਆਈ ਤਿਸੁ ਹਰਿ ਦੀਆ ਮਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਨ ਕਾ ਆਪਿ ਸਹਾਈ ਹੋਆ ਨਿੰਦਕ ਭਾਗੇ ਹਾਰਿ ॥ ਭ੍ਰਮਤ ਭ੍ਰਮਤ ਊਹਾਂ ਹੀ ਮੂਏ ਬਾਹੁੜਿ ਗ੍ਰਿਹਿ ਨ ਮੰਝਾਰਿ ॥੧॥ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਪਰਿਓ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ਸਦਾ ਅਪਾਰਿ ॥ ਨਿੰਦਕ ਕਾ ਮੁਖੁ ਕਾਲਾ ਹੋਆ ਦੀਨ ਦੁਨੀਆ ਕੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥੨॥ ੧੫

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਅਬ ਹਰਿ ਰਾਖਨਹਾਰੁ ਚਿਤਾਰਿਆ ॥ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਕੀਏ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਸਗਲਾ ਰੋਗੁ ਬਿਦਾਰਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੋਸਟਿ ਭਈ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਮਿ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮਾਰਿਆ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪੂਰਨ ਨਾਰਾਇਨ ਸੰਗੀ ਸਗਲੇ ਤਾਰਿਆ ॥੧॥ ਅਉਖਧ ਮੰਤ੍ਰ ਮੂਲ ਮਨ ਏਕੈ ਮਨਿ ਬਿਸ੍ਵਾਸੁ ਪ੍ਰਭ ਧਾਰਿਆ ॥ ਚਰਨ ਰੇਨ ਬਾਂਛੈ ਨਿਤ ਨਾਨਕੁ ਪੁਨਹ ਪੁਨਹ ਬਲਿਹਾਰਿਆ ॥੨॥ ੧੬।

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਮੇਰਾ ਲਾਗੋ ਰਾਮ ਸਿਉ ਹੇਤੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਸਦਾ ਸਹਾਈ ਜਿਨਿ ਦੁਖ ਕਾ ਕਾਟਿਆ ਕੇਤੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਾਥ ਦੇਇ ਰਾਖਿਓ ਅਪੁਨਾ ਕਰਿ ਬਿਰਥਾ ਸਗਲ ਮਿਟਾਈ ॥ ਨਿੰਦਕ ਕੇ ਮੁਖ ਕਾਲੇ ਕੀਨੇ ਜਨ ਕਾ ਆਪਿ ਸਹਾਈ ॥੧॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਹੋਆ ਰਖਵਾਲਾ ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ॥ ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਸਦਾ ਸੁਖ ਮਾਣੇ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੨॥ ੧੭॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਅਉਖਧੁ ਤੇਰੋ ਨਾਮੁ ਦਇਆਲਾ ਮੋਹਿ ਆ

ਕਰਿ

ਭੁਰਤੇਰੀ ਗਤਿ ਜੀਜਾਨੀ ਤੂੰ ਆਪ ਕਰਣੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਭ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੇ ਦੁਤੀਆ ਭਾਉ ਨਿਵਾਰੀ ॥ ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਲੇਹੁ ਅਪਨੇ ਕਰਿ
ਕਬਹੂ ਨ ਆਵਹ ਹਾਰੀ ॥੧॥ ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ ਪਾਇਆ ਤਉ ਜੀਵਾਂ ਤੂੰ ਸਮਰਥੁ ਪੁਰਖੁ ਮਿਹਰਵਾਨਾ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਆਰਾਧੀ ਨਾਨਕ ਸਦ ਕੁਰ
ਬਾਨਾ ॥੨॥੧੮॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਾਹਾ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ॥ ਹਮ ਤੇ ਕਛੂ ਨ ਹੋਵੈ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨਾ ਨਾਮੁ ਦੇਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਅਗਨਿ ਕੁਟੰਬ ਸਾਗਰ ਸੰਸਾਰ ॥ ਭਰਮ ਮੋਹ ਅਗਿਆਨ ਅੰਧਾਰ ॥੧॥ ਊਚ ਨੀਚ ਸੂਖ ਦੂਖ ॥ ਧ੍ਰਾਪਸਿ ਨਾਹੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੂਖ ॥੨॥ ਮਨਿ ਬਾਸਨਾ
ਰਚਿ ਬਿਖੈ ਬਿਆਧਿ ॥ ਪੰਚ ਦੂਤ ਸੰਗਿ ਮਹਾ ਅਸਾਧ ॥੩॥ ਜੀਅ ਜਹਾਨੁ ਪ੍ਰਾਨ ਧਨੁ ਤੇਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾਨੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਨੇਰਾ ॥੪॥੧੯॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮ: ੫ ॥
ਦੀਨ ਦਰਦ ਨਿਵਾਰਿ ਠਾਕੁਰ ਰਾਖੈ ਜਨ ਕੀ ਆਪਿ ॥ ਤਰਣ ਤਾਰਣ ਹਰਿ ਨਿਧਿ ਦੂਖੁ ਨ ਸਕੈ ਬਿਆਪਿ ॥੧॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਭਜਹੁ ਗੋਪਾਲਾ ॥
ਆਨ ਸੰਜਮ ਕਿਛੁ ਨ ਸੂਝੈ ਇਹ ਜਤਨ ਕਾਟਿ ਕਲਿ ਕਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਦਇਆਲ ਪੂਰਨ ਤਿਸੁ ਬਿਨਾ ਨਹੀ ਕੋਇ ॥ ਜਨਮ
ਮਰਣ ਨਿਵਾਰਿ ਹਰਿ ਜਪਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਸੋਇ ॥੨॥ ਬੇਦ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਕਥੈ ਸਾਸਤ ਭਗਤ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਮੁਕਤਿ ਪਾਈਐ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਬਿ
ਨਸਿ ਜਾਇ ਅੰਧਾਰੁ ॥੩॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਅਧਾਰੁ ਜਨ ਕਾ ਰਾਸਿ ਪੂੰਜੀ ਏਕ ॥ ਤਾਣੁ ਮਾਣੁ ਦੀਬਾਣੁ ਸਾਚਾ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਟੇਕ ॥੪॥੨੦॥
ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਭੇਟੇ ਜਨ ਸਾਧੂ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਸਮਝਾਇਆ ॥ ਆਨ ਸਗਲ ਬਿਧਿ ਕਾਂਮਿ ਨ ਆਵੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ
ਧਿਆਇਆ ॥੧॥ ਤਾ ਤੇ ਮੋਹਿ ਧਾਰੀ ਓਟ ਗੋਪਾਲ ॥ ਸਰਨਿ ਪਰਿਓ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਬਿਨਸੇ ਸਗਲ ਜੰਜਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਰਗ ਮਿਰਤ
ਪਇਆਲ ਭੂ ਮੰਡਲ ਸਗਲ ਬਿਆਪੇ ਮਾਇ ॥ ਜੀਅ ਉਧਾਰਨ ਸਭ ਕੁਲ ਤਾਰਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥੨॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਗਾਈਐ
ਪਾਈਐ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਦੇਇ ਸੁਆਮੀ ਬਿਰਲੇ ਕਾਹੂ ਜਾਨਾ ॥੩॥
੨੧॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੨ ॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਛੋਡਿ ਜਾਹਿ ਸੇ ਕਰਹਿ ਪਰਾਲ ॥ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵਹਿ ਸੇ ਜੰਜਾਲ ॥ ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲਹਿ ਤਿਨ ਸਿਉ ਹੀਤ ॥ ਜੋ ਬੈਰਾਈ ਸੇਈ ਮੀਤ ॥੧॥ ਐਸੇ ਭਰਮਿ ਭੁ
ਲੇ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਖੋਇ ਗਵਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਚੁ ਧਰਮੁ ਨਹੀ ਭਾਵੈ ਡੀਠਾ ॥ ਝੂਠ ਧੋਹ ਸਿਉ ਰਚਿਓ ਮੀਠਾ ॥ ਦਾਤਿ ਪਿਆਰੀ ਵਿ
ਸਰਿਆ ਦਾਤਾਰਾ ॥ ਜਾਣੈ ਨਾਹੀ ਮਰਣੁ ਵਿਚਾਰਾ ॥੨॥ ਵਸਤੁ ਪਰਾਈ ਕਉ ਉਠਿ ਰੋਵੈ ॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਸਗਲਾ ਈ ਖੋਵੈ ॥ ਹੁਕਮੁ ਨ ਬੂਝੈ ਆਵ
ਣ ਜਾਣੇ ॥ ਪਾਪ ਕਰੈ ਤਾ ਪਛੋਤਾਣੇ ॥੩॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਤੇਰੇ ਭਾਣੇ ਨੋ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕੁ ਗਰੀਬੁ ਬੰਦਾ ਜਨੁ ਤੇਰਾ ॥ ਰਾਖਿ ਲੇਇ ਸਾ
ਹਿਬੁ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ॥੪॥੧॥੨੨॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੋਹਿ ਮਸਕੀਨ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥ ਖਾਟਣ ਕਉ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰੋਜਗਾਰੁ ॥ ਸੰਚਣ
ਕਉ ਹਰਿ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ॥ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਤਾ ਕੈ ਆਵੈ ਕਾਮ ॥੧॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਪ੍ਰਭ ਰੰਗਿ ਅਪਾਰ ॥ ਸਾਧ ਗਾਵਹਿ ਗੁਣ ਏਕ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾ
ਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਅਤਿ ਮਸਕੀਨੀ ॥ ਸੰਤ ਵਡਾਈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਚੀਨੀ ॥ ਅਨਦੁ ਸੰਤਨ ਕੈ ਭਗਤਿ ਗੋਵਿੰਦੁ ॥ ਸੂਖੁ ਸੰਤਨ ਕੈ ਬਿਨਸੀ ਚਿੰਦ ॥੨॥
ਜਹ ਸਾਧ ਸੰਤਨ ਹੋਵਹਿ ਇਕਤ੍ਰ ॥ ਤਹ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਵਹਿ ਨਾਦ ਕਵਿਤ ॥ ਸਾਧ ਸਭਾ ਮਹਿ ਅਨਦ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥ ਉਨ ਸੰਗੁ ਸੋ ਪਾਏ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਕ
ਰਮ ॥੩॥ ਦੁਇ ਕਰ ਜੋੜਿ ਕਰੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਚਰਨ ਪਖਾਰਿ ਕਹਾਂ ਗੁਣਤਾਸਿ ॥ ਪ੍ਰਭ ਦਇਆਲ ਕਿਰਪਾਲ ਹਜੂਰਿ ॥ ਨਾਨਕੁ ਜੀਵੈ ਸੰਤਾ ਧੂਰਿ ॥੪॥
੨॥੨੩॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੋ ਕਤ ਡਰੈ ਜਿ ਖਸਮੁ ਸਮ੍ਹਾਰੈ ॥ ਡਰਿ ਡਰਿ ਪਚੇ ਮਨਮੁਖ ਵੇਚਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਰ ਊਪਰਿ ਮਾਤ ਪਿਤਾ
ਗੁਰਦੇਵ ॥ ਸਫਲ ਮੂਰਤਿ ਜਾ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੇਵ ॥ ਏਕੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਜਾ ਕੀ ਰਾਸਿ ॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਹੋਵਤ ਪਰਗਾਸ ॥੧॥ ਜੀਅਨ ਕਾ ਦਾਤਾ ਪ੍ਰਭੁ
ਸਭ ਠਾਈ ॥ ਕੋਟਿ ਕਲੇਸ ਮਿਟਹਿ ਹਰਿ ਨਾਈ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਸਗਲਾ ਦੁਖੁ ਨਾਸੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਾਸੈ ॥੨॥ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਲ

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਪ॥

੦ ਸਿਰ

ਏਲਾਨਿਲਾਈ॥ਰਸਨਾਜਮਿਲੈਤਿਸੈਪਹਿਜਾਈਐ॥ਸੇਈਵਡਭਾਗੀਤਿਨਿਸਾਰੇਕਢੇ॥ਨਕਾਲਤੇਕਢੈਇਨਿਕਾਲੇ॥੩॥ਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਸਚੁਦਰਬਾਰੁ॥ਕੀਮਤਿਕ
ਉਣੁਕਹੈਬੀਚਾਰੁ॥ਘਟਿਘਟਿਅੰਤਰਿਸਗਲਅਧਾਰੁ॥ਨਾਨਕੁਜਾਚੈਸੰਤਰੇਣਾਰੁ॥੪॥
੩॥੨੪॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫ ਦੁਪਦੇ॥ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਘਰਿਬਾਹਰਿਤੇਰਾਭਰਵਾਸਾਤੂਜਨਕੈਹੈਸੰਗਿ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਭਅਪਨੇਨਾਮੁਜਪਉਹਰਿਰੰਗਿ॥੧॥ਜਨਕਉਪ੍ਰਭਅਪਨੇਕਾਤਾਣੁ॥ਜੋ
ਤੂੰਕਰਹਿਕਰਾਵਹਿਸੁਆਮੀਸਾਮਸਲਤਪਰਵਾਣੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਤਿਪਰਮੇਸਰੁਗਤਿਨਾਰਾਇਣੁਧਨੁਗੁਪਾਲਗੁਣਸਾਖੀ॥ਚਰਨਸਰਨਨਾਨ
ਕਦਾਸਹਰਿਹਰਿਸੰਤੀਇਹਬਿਧਿਜਾਤੀ॥੨॥੧॥੨੫॥ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫॥ਸਗਲਮਨੋਰਥਪ੍ਰਭਤੇਪਾਏਕੰਠਿਲਾਇਗੁਰਿਰਾਖੇ॥ਸੰਸਾਰਸਾ
ਗਰਮਹਿਜਲਨਦੀਨੇਕਿਨੈਨਦੁਤਰਭਾਖੇ॥੧॥ਜਿਨਕੈਮਨਿਸਾਚਾਬਿਸ੍ਵਾਸੁ॥ਪੇਖਿਪੇਖਿਸੁਆਮੀਕੀਸੋਭਾਆਨਦੁਸਦਾਉਲਾਸੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਚਰਨਸਰਨਿਪੂਰਨਪਰਮੇਸੁਰਅੰਤਰਜਾਮੀਸਾਖਿਓ॥ਜਾਨਿਬੂਝਿਅਪਨਾਕੀਓਨਾਨਕਭਗਤਨਕਾਅੰਕੁਰੁਰਾਖਿਓ॥੨॥੨॥੨੬॥
ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫॥ਜਹਜਹਪੇਖਉਤਹਹਜੂਰਿਦੂਰਿਕਤਹੁਨਜਾਈ॥ਰਵਿਰਹਿਆਸਰਬਤ੍ਰੈਮੈਮਨਸਦਾਧਿਆਈ॥੧॥ਈਤਊਤਨ
ਹੀਬੀਛੁੜੈਸੋਸੰਗੀਗਨੀਐ॥ਬਿਨਸਿਜਾਇਜੋਨਿਮਖਮਹਿਸੋਅਲਪਸੁਖੁਭਨੀਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈਅਪਿਆਉਦੇਵੈਕਛੁਊਨਨਹੋਈ
॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਸੰਮਾਲਤਾਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਸੋਈ॥੨॥ਅਛਲਅਛੇਦਅਪਾਰਪ੍ਰਭਊਚਾਜਾਕਾਰੂਪੁ॥ਜਪਿਜਪਿਕਰਹਿਅਨੰਦੁਜਨਅਚਰਜੁਆਨੂਪੁ॥੩॥
ਸਾਮਤਿਦੇਹਿਦਇਆਲਪ੍ਰਭਜਿਤੁਤੁਮਹਿਅਰਾਧਾ॥ਨਾਨਕੁਮੰਗੈਦਾਨੁਪ੍ਰਭਰੇਨਪਗਸਾਧਾ॥੪॥੩॥੨੭॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫॥
ਜਿਨਤੁਮਭੇਜੇਤਿਨਹਿਬੁਲਾਏਸੁਖਸਹਜਸੇਤੀਘਰਿਆਉ॥ਅਨਦਮੰਗਲਗੁਨਗਾਉਸਹਜਧੁਨਿਨਿਹਚਲਰਾਜਕਮਾਉ॥੧॥ਤੁਮਘਰਿਆਵ
ਹੁਮੇਰੇਮੀਤਾ॥ਤੁਮਰੇਦੋਖੀਹਰਿਆਪਿਨਿਵਾਰੇਅਪਦਾਭਈਬਿਤੀਤਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਗਟਕੀਨੇਪ੍ਰਭਕਰਨੇਹਾਰੇਨਾਸਨਭਾਜਨਥਾਕੇ॥ਘਰਿਮੰਗਲ
ਵਾਜਹਿਨਿਤਵਾਜੇਅਪਨੈਖਸਮਿਨਿਵਾਜੇ॥੨॥ਅਸਥਿਰਰਹਹੁਡੋਲਹੁਮਤਕਬਹੂਗੁਰਕੈਬਚਨਿਅਧਾਰਿ॥ਜੈਜੈਕਾਰੁਸਗਲਭੂਮੰਡਲਮੁ
ਖਊਜਲਦਰਬਾਰ॥੩॥ਜਿਨਕੇਜੀਅਤਿਨੈਹੀਫੇਰੇਆਪੇਭਇਆਸਹਾਈ॥ਅਚਰਜੁਕੀਆਕਰਨੈਹਾਰੈਨਾਨਕਸਚੁਵਡਿਆਈ॥੪॥
੪॥੨੮॥ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫ਘਰੁ੬॥ ਸੁਨਹੁਸੰਤਪਿਆਰੇਬਿਨਉਹਮਾਰੇਜੀਉ॥ਹਰਿਬਿਨੁਮੁਕਤਿਨਕਾਹੂਜੀਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨ
ਨਿਰਮਲਕਰਮਕਰਿਤਾਰਨਤਰਨਹਰਿਅਵਰਿਜੰਜਾਲਤੇਰੈਕਾਹੂਨਕਾਮਜੀਉ॥੧॥ਜੀਵਨਦੇਵਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸੇਵਾਇਹੁਉਪਦੇਸੁਮੋ
ਕਉਗੁਰਿਦੀਨਾਜੀਉ॥੧॥ਤਿਸੁਸਿਉਨਲਾਈਐਹੀਤੁ॥ਜਾਕੋਕਛੁਨਾਹੀਬੀਤੁ॥ਅੰਤਕੀਬਾਰਓਹੁਸੰਗਿਨਚਾਲੈ॥ਮਨਤਨਤੂੰਅਰਾਧਹ
ਰਿਕੇਪ੍ਰੀਤਮਸਾਧਜਾਕੈਸੰਗਿਤੇਰੇਬੰਧਨਛੂਟੈ॥੨॥ਗਹੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸਰਨਿਹਿਰਦੈਕਮਲਚਰਨਅਵਰੁਆਸਕਛੁਪਟਲੁਨਕੀਜੈ॥ਸੋਈ
ਭਗਤੁਗਿਆਨੀਧਿਆਨੀਤਪਾਸੋਈਨਾਨਕਜਾਕਉਕਿਰਪਾਕੀਜੈ॥੩॥੧॥੨੯॥ ॥ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫ ਮੇਰੇਲਾਲਭਲੋਰੇਭਲੋਰੇ
ਭਲੋਰੇਹਰਿਮੰਗਨਾ॥ਦੇਖਹੁਪਸਾਰਿਨੈਨਸੁਨਹੁਸਾਧੂਕੇਬੈਨਪ੍ਰਾਨਪਤਿਚਿਤਰਾਖੁਸਗਲਹੈਮਰਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚੰਦਨਚੋਆਰਸਭੋਗਕਰਤ
ਅਨੇਕੈਬਿਖਿਆਬਿਕਾਰਦੇਖੁਸਗਲਹੈਫੀਕੇਏਕੈਗੋਬਿਦਕੋਨਾਮੁਨੀਕੋਕਹਤਹੈਸਾਧਜਨਾ॥ਤਨੁਧਨੁਆਪਨਥਾਪਿਓਹਰਿਜਪੁਨਨਿਮ
ਖਜਾਪਿਓਅਰਥੁਦਰਬੁਦੇਖੁਕਛੁਸੰਗਿਨਾਹੀਚਲਨਾ॥੧॥ਜਾਕੋਰੇਕਰਮੁਭਲਾਤਿਨਿਓਟਗਹੀਸੰਤਪਲਾਤਿਨਨਾਹੀਰੇਜਮੁਸੰਤਾਵੈਸਾਧੂ
ਕੀਸੰਗਨਾ॥ਪਾਇਓਰੇਪਰਮਨਿਧਾਨੁਮਿਟਿਓਹੈਅਭਿਮਾਨੁਏਕੈਨਿਰੰਕਾਰਨਾਨਕਮਨੁਲਗਨਾ॥੨॥੨॥ ੩੦॥

ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੭॥ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਹਰਿਏਕੁਸਿਮਰਿਏਕੋਸਿਮਰਿਏਕੋਸਿਮਰਿਪਿਆਰੇ॥ ਕਲਿਕਲੇਸਲੋਭਮੋਹੁਮਹਾਭਉਜਲੁਤਾਰੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਾਸਿਸਾਸਿਨਿਮਖਨਿਮਖਦਿਨਸੁਰੈਣਿ
ਚਿਤਾਰੇ॥ ਸਾਧਸੰਗਜਪਿਨਿਸੰਗਮਨਿਨਿਧਾਨੁਧਾਰੇ॥੧॥ ਚਰਨਕਮਲਨਮਸਕਾਰਗੁਨਗੋਬਿੰਦਬੀਚਾਰੇ॥ ਸਾਧਜਨਾਕੀਰੇਨੁਨਾਨਕਮੰਗਲਸੂਖਸ
ਧਾਰੇ॥੨॥੧॥੩੧॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫॥ ਦੁਪਦੇਘਰੁ੮॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਿਮਰਉਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਖਪਾਵਉਸਾਸਿਸਾਸਿਸਮਾਲੇ॥ ਇਹੁਲੋਕਿਪਰਲੋਕਿਸੰਗਿਸਹਾਈਜਤਕਤਮੋਹਿਰਖਵਾਲੇ॥੧॥ ਗੁਰਕਾਬਚ
ਨੁਬਸੈਜੀਅਨਾਲੇ॥ ਜਲਿਨਹੀਡੂਬੈਤਸਕਰੁਨਹੀਲੇਵੈਭਾਹਿਨਸਾਕੈਜਾਲੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਿਰਧਨਕਉਧਨੁਅੰਧੁਲੇਕਉਟਿਕਮਾਤਦੂਧੁਜੈਸੇ
ਬਾਲੇ॥ ਸਾਗਰਮਹਿਬੋਹਿਥੁਪਾਇਓਹਰਿਨਾਨਕਕਰੀਕ੍ਰਿਪਾਕਿਰਪਾਲੇ॥੨॥੧॥੩੨॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫ ਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਦਇ
ਆਲਗੋਬਿੰਦਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਰਿਦੈਸਿੰਚਾਈ॥ ਨਵਨਿਧਿਰਿਧਿਸਿਧਿਹਰਿਲਾਗਿਰਹੀਜਨਪਾਈ॥੧॥ ਸੰਤਨਕਉਅਨਦੁਸਗਲਹੀਜਾਈ॥
ਗ੍ਰਿਹਿਬਾਹਰਿਠਾਕੁਰੁਭਗਤਨਕਾਰਵਿਰਹਿਆਸ੍ਰਬਠਾਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤਾਕਉਕੋਇਨਪਹੁਚਨਹਾਰਾਜਾਕੈਅੰਗਿਗੁਸਾਈ॥ ਜਮਕੀਤ੍ਰਾਸ
ਮਿਟੈਜਿਸੁਸਿਮਰਤਿਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਈ॥੨॥੨॥੩੩॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫॥ ਦਰਬਵੰਤੁਦਰਬੁਦੇਖਿਗਰਬੈਭੂਮਵੰਤੁਅਭਿ
ਮਾਨੀ॥ ਰਾਜਾਜਾਨੈਸਗਲਰਾਜੁਹਮਰਾਤਿਉਹਰਿਜਨਟੇਕਸੁਆਮੀ॥੧॥ ਜੇਕੋਊਅਪੁਨੀਓਟਸਮਾਰੈ॥ ਜੈਸਾਬਿਤੁਤੈਸਾਹੋਇਵਰਤੈ
ਅਪੁਨਾਬਲੁਨਹੀਹਾਰੈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਆਨਤਿਆਗਿਭਏਇਕਆਸਰਸਰਣਿਸਰਣਿਕਰਿਆਏ॥ ਸੰਤਅਨੁਗ੍ਰਹਭਏਮਨਨਿਰਮ
ਲਨਾਨਕਹਰਿਗੁਨਗਾਏ॥੨॥੩॥੩੪॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫ ਜਾਕਉਹਰਿਰੰਗੁਲਾਗੋਇਸੁਜੁਗਮਹਿਸੋਕਹੀਅਤਹੈਸੂਰਾ॥
ਆਤਮਜਿਣੈਸਗਲਵਸਿਤਾਕੈਜਾਕਾਸਤਿਗੁਰੁਪੂਰਾ॥੧॥ ਠਾਕੁਰੁਗਾਈਐਆਤਮਰੰਗਿ॥ ਸਰਣੀਪਾਵਨਨਾਮਧਿਆਵਨਸਹਜਿਸਮਾ
ਵਨਸੰਗਿ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਨਕੇਚਰਨਵਸਹਿਮੇਰੈਹੀਅਰੈਸੰਗਿਪੁਨੀਤਾਦੇਹੀ॥ ਜਨਕੀਧੂਰਿਦੇਹੁਕਿਰਪਾਨਿਧਿਨਾਨਕਕੈਸੁਖੁਏਹੀ॥
੨॥੪॥੩੫॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫ ਜਤਨਕਰੈਮਾਨੁਖਡਹਕਾਵੈਓਹੁਅੰਤਰਜਾਮੀਜਾਨੈ॥ ਪਾਪਕਰੈਕਰਿਮੂਕਰਿਪਾਵੈਭੇਖਕਰੈ
ਨਿਰਬਾਨੈ॥੧॥ ਜਾਨਤਦੂਰਿਤੁਮਹਿਪ੍ਰਭਨੇਰਿ॥ ਉਤਤਾਕੈਉਤਤੇਉਤਪੇਖੈਆਵੈਲੋਭੀਫੇਰਿ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਬਲਗੁਤੁਟੈਨਾਹੀਮਨਭਰਮਾ
ਤਬਲਗੁਮੁਕਤੁਨਕੋਈ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਦਇਆਲਸੁਆਮੀਸੰਤੁਭਗਤੁਜਨੁਸੋਈ॥੨॥੫॥੩੬॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫
ਨਾਮੁਗੁਰਿਦੀਓਹੈਅਪੁਨੈਜਾਕੈਮਸਤਕਿਕਰਮਾ॥ ਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਵੈਨਾਮੁਜਪਾਵੈਤਾਕਾਜੁਗਮਹਿਧਰਮਾ॥੧॥ ਜਨਕਉਨਾਮੁਵਡਾਈਸੋਭ॥
ਨਾਮੋਗਤਿਨਾਮੋਪਤਿਜਨਕੀਮਾਨੈਜੋਜੋਹੋਗ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਾਮਧਨੁਜਿਸੁਜਨਕੈਪਾਲੈਸੋਈਪੂਰਾਸਾਹਾ॥ ਨਾਮੁਬਿਉਹਾਰਾਨਾਨਕ
ਆਧਾਰਾਨਾਮੁਪਰਾਪਤਿਲਾਹਾ॥੨॥੬॥੩੭॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫ ਅਪੁਨੀਉਕਤਿਖਲਾਵੈਭੋਜਨਅਪਨੀਉਕਤਿਖੇਲਾ
ਵੈ॥ ਸਰਬਸੂਖਭੋਗਰਸਦੇਵੈਮਨਹੀਨਾਲਿਸਮਾਵੈ॥੧॥ ਹਮਰੇਪਿਤਾਗੋਪਾਲਦਇਆਲ॥ ਜਿਉਰਾਖੈਮਹਤਾਰੀਬਾਰਿਕਕਉ
ਤੈਸੇਹੀਪ੍ਰਭਪਾਲ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮੀਤਸਾਜਨਸਰਬਗੁਣਨਾਇਕਸਦਾਸਲਾਮਤਿਦੇਵਾ॥ ਈਤਊਤਜਤਕਤਤੁਮਹੀਮਿਲੈਨਾਨਕ
ਸੰਤਸੇਵਾ॥੨॥੮॥੩੯॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫॥ ਸੰਤਕ੍ਰਿਪਾਲਦਇਆਲਦਮੋਦਰਕਾਮਕ੍ਰੋਧਬਿਖੁਜਾਰੇ॥ ਰਾਜੁਮਾਲੁਜੋਬਨੁਤਨੁ
ਜੀਅਰਾਇਨਊਪਰਿਲੈਬਾਰੇ॥੧॥ ਮਨਿਤਨਿਰਾਮਨਾਮਹਿਤਕਾਰੇ॥ ਸੂਖਸਹਜਆਨੰਦਮੰਗਲਸਹਤਭਵਨਿਧਿਪਾਰਿਉਤਾਰੇ॥ ਰਹਾਉ॥
ਧੰਨਿਸੁਥਾਨੁਧੰਨਿਓਇਭਵਨਾਜਾਮਹਿਸੰਤਬਸਾਰੇ॥ ਜਨਨਾਨਕਕੀਸਰਧਾਪੂਰਹੁਠਾਕੁਰਭਗਤਤੇਰੇਨਮਸਕਾਰੇ॥੨॥੯॥੪੦॥
ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫॥ ਛਡਾਇਲੀਓਮਹਾਬਲੀਤੇਅਪਨੇਚਰਨਪਰਾਤਿ॥ ਏਕੁਨਾਮੁਦੀਓਮਨਮੰਤਾਬਿਨਸਿਨਕਤਹੂਜਾਤਿ॥ ॥੧॥
ਨੇਤ੍ਰਪੁਨੀਤਭਏਦਰਸੁਪੇਖੇਮਾਥੈਪਰਉਰਵਾਲ॥ ਰਸਿਰਸਿਗੁਣਗਾਵਉਠਾਕੁਰਕੇਮੋਰੈਹਿਰਦੈਬਸਹੁਗੋਪਾਲ॥ ॥੧॥
ਤੁਮਤਉਰਾਖਨਹਾਰਦਇਆਲ॥ ਸੁੰਦਰਸੁਘਰਬੇਅੰਤਪਿਤਾਪ੍ਰਭਹੋਹੁਪ੍ਰਭੂਕਿਰਪਾਲ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਹਾਅਨੰਦਮੰ
ਗਲਰੂਪਤੁਮਰੇਬਚਨਅਨੂਪਰਸਾਲ॥ ਹਿਰਦੈਚਰਣਸਬਦੁਸਤਿਗੁਰਕੋਨਾਨਕਬਾਂਧਿਓਪਾਲ॥੨॥੧੦॥੪੧॥

ਸਤਿਗੁਰਿਪੂਰੈਕੀਨੀਦਾਤਿ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਦੀਓਕੀਰਤਨਕਉਭਈਹਮਾਰੀਗਾਤਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਗੀਕਾਰੁਕੀਓਪ੍ਰਭਿਅਪਨੈਭਗਤਨਕੀ
ਰਾਖੀਪਾਤਿ॥ਨਾਨਕਚਰਨਗਹੇਪ੍ਰਭਅਪਨੇਸੁਖੁਪਾਇਓਦਿਨਰਾਤਿ॥੨॥੧੦॥੪੧॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫॥ਪਰਹਰਨਾਲੋਭੁਝੂ
ਠਨਿੰਦਇਵਕਰਤਗੁਦਾਰੀ॥ਮ੍ਰਿਗਤ੍ਰਿਸਨਾਆਸਮਿਥਿਆਮੀਠੀਇਹਟੇਕਮਨਹਿਸਾਧਾਰੀ॥੧॥ਸਾਕਤਕੀਆਵਰਦਾਜਾਇਬ੍ਰਿਥਾ
ਰੀ॥ਜੈਸੇਕਾਗਦਕੇਭਾਰਮੂਸਾਟੂਕਿਗਵਾਵਤਕਾਮਿਨਹੀਗਾਵਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸੁਆਮੀਇਹੁਬੰਧਨਛੁਟ
ਕਾਰੀ॥ਬੂਡਤਅੰਧਨਾਨਕਪ੍ਰਭਕਾਢਤਸਾਧਜਨਾਸੰਗਾਰੀ॥੨॥੧੧॥੪੨॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿ
ਸੁਆਮੀਪ੍ਰਭੁਅਪੁਨਾਸੀਤਲਤਨੁਮਨੁਛਾਤੀ॥ਰੂਪਰੰਗਸੂਖਧਨੁਜੀਅਕਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਮੋਰੈਜਾਤੀ॥੧॥ਰਸਨਾਰਾਮਰਸਾਇਨਿਮਾਤੀ
ਰੰਗਰੰਗੀਰਾਮਅਪਨੇਕੈਚਰਨਕਮਲਨਿਧਿਥਾਤੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਸਕਾਸਾਤਿਨਹੀਰਖਿਲੀਆਪੂਰਨਪ੍ਰਭਕੀਭਾਤੀ॥ਮੇਲਿਲੀ
ਓਆਪੇਸੁਖਦਾਤੈਨਾਨਕਹਰਿਰਾਖੀਪਾਤੀ॥੨॥੧੨॥੪੩॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫ ਦੂਤਦੁਸਮਨਸਭਤੁਝਤੇਨਿਵਰਹਿਪ੍ਰਗਟ
ਪ੍ਰਤਾਪੁਤੁਮਾਰਾ॥ਜੋਜੋਤੇਰੇਭਗਤਦੁਖਾਏਓਹੁਤਤਕਾਲਤੁਮਮਾਰਾ॥੧॥ਨਿਰਖਉਤੁਮਰੀਓਰਿਹਰਿਨੀਤ॥ਮੁਰਾਰਿਸਹਾਇਹੋਹੁ
ਦਾਸਕਉਕਰੁਗਹਿਉਧਰਹੁਮੀਤ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਣੀਬੇਨਤੀਠਾਕੁਰਿਮੇਰੈਖਸਮਾਨਾਕਰਿਆਪਿ॥ਨਾਨਕਅਨਦਭਏਦੁਖਭਾਗੇ
ਸਦਾਸਦਾਹਰਿਜਾਪਿ॥੨॥੧੩॥੪੪॥ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫॥ ਚਤੁਰਦਿਸਾਕੀਨੋਬਲੁਅਪਨਾਸਿਰਊਪਰਿਕਰੁਧਾਰਿਓ॥ਕ੍ਰਿ
ਪਾਕਟਾਖ੍ਯਅਵਲੋਕਨੁਕੀਨੋਦਾਸਕਾਦੂਖੁਬਿਦਾਰਿਓ॥੧॥ਹਰਿਜਨਰਾਖੇਗੁਰਗੋਵਿੰਦ॥ਕੰਠਿਲਾਇਅਵਗੁਣਸਭਿਮੇਟੇਦਇਆਲਪੁਰ
ਖਬਖਸਿੰਦ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਮਾਗਹਿਠਾਕੁਰਅਪਨੇਤੇਸੋਈਸੋਈਦੇਵੈ॥ਨਾਨਕਦਾਸੁਮੁਖਤੇਜੋਬੋਲੈਈਹਾਊਹਾਸਚੁਹੋਵੈ॥੨॥੧੪
॥੪੫॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫॥ਅਉਖੀਘੜੀਨਦੇਖਣਦੇਈਅਪਨਾਬਿਰਦੁਸਮਾਲੇ॥ਹਾਥਦੇਇਰਾਖੈਅਪਨੇਕਉਸਾਸ
ਸਾਸਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇ॥੧॥ਪ੍ਰਭਸਿਉਲਾਗਿਰਹਿਓਮੇਰਾਚੀਤੁ॥ਆਦਿਅੰਤਿਪ੍ਰਭੁਸਦਾਸਹਾਈਧੰਨੁਹਮਾਰਾਮੀਤੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨਿ
ਬਿਲਾਸਭਏਸਾਹਿਬਕੇਅਚਰਜਦੇਖਿਬਡਾਈ॥ਹਰਿਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਆਨਦਕਰਿਨਾਨਕਪ੍ਰਭਿਪੂਰਨਪੈਜਰਖਾਈ॥੨॥੧੫॥੪੬॥
ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫ ਜਿਸਕਉਬਿਸਰੈਪ੍ਰਾਨਪਤਿਦਾਤਾਸੋਈਗਨਹੁਅਭਾਗਾ॥ਚਰਨਕਮਲਜਾਕਾਮਨੁਰਾਗਿਓਅਮਿਅ
ਸਰੋਵਰਪਾਗਾ॥੧॥ਤੇਰਾਜਨੁਰਾਮਨਾਮਰੰਗਿਜਾਗਾ॥ਆਲਸੁਛੀਜਿਗਇਆਸਭੁਤਨਤੇਪ੍ਰੀਤਮਸਿਉਮਨੁਲਾਗਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜ
ਹਜਹਪੇਖਉਤਹਨਾਰਾਇਣੁਸਗਲਘਟਾਮਹਿਤਾਗਾ॥ਨਾਮਉਦਕਪੀਵਤਜਨਨਾਨਕਤਿਆਗੇਸਭਿਅਨੁਰਾਗਾ॥੨॥੧੭॥
੪੭॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫ ਜਨਕੇਪੂਰਨਹੋਏਕਾਮ॥ਕ[illegible]ਕਾਲਮਹਾਬਿਖਿਆਮਹਿਲਜਾਰਾਖੀਰਾਮ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਿ
ਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਆਮੀਪ੍ਰਭੁਅਪਨਾਨਿਕਟਿਨਆਵੈਜਾਮ॥ਮੁਕਤਿਬੈਕੁੰਠਸਾਧਕੀਸੰਗਤਿਜਨਪਾਇਓਹਰਿਕਾਧਾਮ॥੧॥ਚਰਨਕ
ਮਲਹਰਿਜਨਕੀਥਾਤੀਕੋਟਿਸੂਖਬਿਸ੍ਰਾਮ॥ਗੋਬਿੰਦਦਮੋਦਰਸਿਮਰਉਦਿਨਰੈਨਿਨਾਨਕਸਦਕੁਰਬਾਨ॥੨॥੧੮॥੪੮॥
ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫॥ ਮਾਗਉ[illegible]ਤੇਇਕੁਦਾਨੁ॥ਸਗਲਮਨੋਰਥਪੂਰਨਹੋਵਹਿਸਿਮਰਉਤੁਮਰਾਨਾਮੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚ
ਰਨਤੁਮਾਰੇਹਿਰਦੈਵਾਸਹਿਸੰਤਨਕਾਸੰਗੁਪਾਵਉ॥ਸੋਗਅਗਨਿਮਹਿਮਨੁਨਵਿਆਪੈਆਠਪਹਿਰਗੁਣਗਾਵਉ॥੧॥ਸ੍ਵਸਤਿ
ਬਿਵਸਥਾਹਰਿਕੀਸੇਵਾਮਧ੍ਯੰਤਪ੍ਰਭਜਾਪਣ॥ਨਾਨਕਰੰਗੁਲਗਾਪਰਮੇਸਰਬਾਹੁੜਿਜਨਮਨਛਾਪਣ॥੨॥੧੯॥੪੯॥
ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫॥ ਮਾਂਗਉਰਾਮਤੇਸਭਿਥੋਕ॥ਮਾਨੁਖਕਉਜਾਚਤਸ੍ਰਮੁਪਾਈਐਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਮੋਖ॥

॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਘੋਖੇ ਮੁਨਿ ਜਨ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਪੁਰਾਣਾ ਬੇਦ ਪੁਕਾਰਹਿ ਘੋਖਾ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਸੇਵਿ ਸਚੁ ਪਾਈਐ ਦੇਵੈ ਸੁਹੇਲੇ ਲੋਕਾ ॥੧॥ ਆਨ ਅ
ਚਾਰ ਬਿਉਹਾਰ ਹੈ ਜੇਤੇ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ ਫੋਕਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨਮ ਮਰਣ ਭੈ ਕਾਟੇ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਬਿਨਸੇ ਸੋਕਾ ॥੨॥੧੯॥੫੦॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੂਝੈ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ॥ ਮਹਾ ਸੰਤੋਖੁ ਹੋਵੈ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਪ੍ਰਭ ਸਿਉ ਲਾਗੈ ਪੂਰਨ ਧਿਆਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਮਹਾ ਕਲੋਲ ਬੁਝਹਿ ਮਾਇਆ ਕੇ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਰੇ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ॥ ਅਪਣਾ ਨਾਮੁ ਦੇਹਿ ਜਪਿ ਜੀਵਾ ਪੂਰਨ ਹੋਇ ਦਾਸ ਕੀ ਘਾਲ
॥੧॥ ਸਰਬ ਮਨੋਰਥ ਰਾਜ ਸੂਖ ਰਸ ਸਦ ਖੁਸੀਆ ਕੀਰਤਨੁ ਜਪਿ ਨਾਮ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਕਰਮਿ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਕਰਤੈ ਨਾਨਕ ਜਨ ਕੇ
ਪੂਰਨ ਕਾਮ ॥੨॥੨੦॥੫੧॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਨ ਕੀ ਕੀਨੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਸਾਰ ॥ ਨਿੰਦਕ ਟਿਕਨੁ ਨ ਪਾਵਨਿ ਮੂਲੇ ਊਡਿ ਗਏ ਬੇ
ਕਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਹ ਜਹ ਦੇਖਉ ਤਹ ਤਹ ਸੁਆਮੀ ਕੋਇ ਨ ਪਹੁਚਨਹਾਰਾ ॥ ਜੋ ਜੋ ਕਰੈ ਅਵਗਿਆ ਜਨ ਕੀ ਹੋਇ ਗਇਆ
ਤਤ ਛਾਰਾ ॥੧॥ ਕਰਨਹਾਰੁ ਰਖਵਾਲਾ ਹੋਆ ਜਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਰਖੇ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪੁਨੈ ਨਿੰਦਕ ਕਾਢੇ ਮਾਰਿ ॥
੨॥੨੧॥੫੨॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੯ ਪੜਤਾਲ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਹਰਿ ਚਰਨ ਸਰਨ ਗੋਬਿੰਦ ਦੁਖ ਭੰਜਨਾ ਦਾਸ ਅਪੁਨੇ ਕਉ ਨਾਮੁ ਦੇਵਹੁ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਪ੍ਰਭ ਧਾਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਤਾਰਹੁ ਭੁਜਾ ਗਹਿ ਕੂ
ਪ ਤੇ ਕਾਢਿ ਲੇਵਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਕਰਿ ਅੰਧ ਮਾਇਆ ਕੇ ਬੰਧ ਅਨਿਕ ਦੋਖਾ ਤਨਿ ਛਾਦਿ ਪੂਰੇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਬਿਨਾ ਆਨ ਨ ਰਾ
ਖਨਹਾਰਾ ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਾਵਹੁ ਸਰਨਿ ਸੂਰੇ ॥੧॥ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਣਾ ਜੀਅ ਜੰਤ ਤਾਰਣਾ ਬੇਦ ਉਚਾਰ ਨਹੀ ਅੰਤੁ ਪਾਇਓ ॥ ਗੁ
ਣਹ ਸੁਖ ਸਾਗਰਾ ਬ੍ਰਹਮ ਰਤਨਾਗਰਾ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਨਾਨਕ ਗਾਇਓ ॥੨॥੧॥੫੩॥ ਹਲਤਿ ਸੁਖੁ ਪਲਤਿ ਸੁਖੁ ਨਿਤ
ਸੁਖੁ ਸਿਮਰਨੋ ਨਾਮੁ ਗੋਬਿੰਦ ਕਾ ਸਦਾ ਲੀਜੈ ॥ ਮਿਟਹਿ ਕਮਾਣੇ ਪਾਪ ਚਿਰਾਣੇ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਮੁਆ ਜੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਰਾਜ ਜੋਬਨ ਬਿਸਰੰਤ ਹਰਿ ਮਾਇਆ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਏਹੁ ਮਹਾਂਤ ਕਹੈ ॥ ਆਸ ਪਿਆਸ ਰਮਣ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨ ਏਹੁ ਪਦਾਰਥੁ ਭਾਗਵੰਤੁ ਲਹੈ ॥੧॥ ਸ
ਰਣਿ ਸਮਰਥ ਅਕਥ ਅਗੋਚਰਾ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਣ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਨਾਨਕ ਕੇ ਸੁਆਮੀ ਸਰਬਤ ਪੂਰਨ ਠਾਕੁਰੁ ਮੇਰਾ ॥੨॥੨॥੫੪॥
॥੨॥੨॥੫੪॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ੧੨ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਬੰਦਨਾ ਹਰਿ ਬੰਦਨਾ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਗੋਪਾਲ ਰਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਭੇਟੇ ਗੁਰਦੇਵਾ ॥ ਕੋਟਿ ਪਰਾਧ ਮਿਟੇ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ॥੧॥
ਚਰਨ ਕਮਲ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਰਾਪੈ ॥ ਸੋਗ ਅਗਨਿ ਤਿਸੁ ਜਨ ਨ ਬਿਆਪੈ ॥੨॥ ਸਾਗਰੁ ਤਰਿਆ ਸਾਧੂ ਸੰਗੇ ॥ ਨਿਰਭਉ ਨਾਮੁ
ਜਪਹੁ ਹਰਿ ਰੰਗੇ ॥੩॥ ਪਰ ਧਨ ਦੋਖ ਕਿਛੁ ਪਾਪ ਨ ਫੇੜੇ ॥ ਜਮ ਜੰਦਾਰੁ ਨ ਆਵੈ ਨੇੜੇ ॥੪॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਪ੍ਰਭਿ ਆ
ਪਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਉਧਰੇ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਈ ॥੫॥੧॥੫੫॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਭਈ ਸਚੁ ਭੋਜਨੁ
ਖਾਇਆ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਰਸਨਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥੧॥ ਜੀਵਨਾ ਹਰਿ ਜੀਵਨਾ ॥ ਜੀਵਨੁ ਹਰਿ ਜਪਿ ਸਾਧਸੰਗਿ ॥੧॥ ਰਹਾ
ਉ ॥ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰੀ ਬਸਤ੍ਰ ਓਢਾਏ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਕੀਰਤਨੁ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਏ ॥੨॥ ਹਸਤੀ ਰਥ ਅਸੁ ਅਸਵਾਰੀ ॥ ਹਰਿ
ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਰਿਦੈ ਨਿਹਾਰੀ ॥੩॥ ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਚਰਨ ਧਿਆਇਆ ॥ ਹਰਿ ਸੁਖ ਨਿਧਾਨ ਨਾਨਕ ਦਾਸਿ ਪਾਇਆ ॥੪॥੨॥ ੫੬॥

ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫॥ ਗੁਰਕੇਚਰਨਜੀਅਕਾਨਿਸਤਾਰਾ॥ ਸਮੁੰਦੁਸਾਗਰੁਜਿਨਿਖਿਨਮਹਿਤਾਰਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕੋਈਹੋਆਕ੍ਰਮਰਤੁਕੋਈ
ਤੀਰਥਨਾਇਆ॥ ਦਾਸੀਂਹਰਿਕਾਨਾਮੁਧਿਆਇਆ॥੧॥ ਬੰਧਨਕਾਟਨਹਾਰੁਸੁਆਮੀ॥ ਜਨਨਾਨਕੁਸਿਮਰੈਅੰਤਰਜਾਮੀ॥੨॥੩॥੫੭॥
ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫॥ ਕਿਤੈਪ੍ਰਕਾਰਿਨਤੂਟਉਪ੍ਰੀਤਿ॥ ਦਾਸਤੇਰੇਕੀਨਿਰਮਲਰੀਤਿ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੀਅਪ੍ਰਾਨਮਨਧਨਤੇਪਿਆਰਾ॥
ਹਉਮੈਬੰਧਹਰਿਦੇਵਣਹਾਰਾ॥੧॥ ਚਰਣਕਮਲਸਿਉਲਾਗਉਨੇਹੁ॥ ਨਾਨਕਕੀਬੇਨੰਤੀਏਹੁ॥੨॥੪॥
੫੮॥ ਰਾਗੁਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੯॥ ਉ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਕਾਹੇਰੇਬਨਖੋਜਨਜਾਈ॥ ਸਰਬਨਿਵਾਸੀਸਦਾਅਲੇਪਾਤੋਹੀਸੰਗਿਸਮਾਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪੁਹਪਮਧਿਜਿਉਬਾਸੁਬਸਤੁਹੈਮੁਕਰਮਾ
ਹਿਜੈਸੇਛਾਈ॥ ਤੈਸੇਹੀਹਰਿਬਸੇਨਿਰੰਤਰਿਘਟਹੀਖੋਜਹੁਭਾਈ॥੧॥ ਬਾਹਰਿਭੀਤਰਿਏਕੋਜਾਨਹੁਇਹੁਗੁਰਗਿਆਨੁਬਤਾਈ॥
ਜਨਨਾਨਕਬਿਨੁਆਪਾਚੀਨੈਮਿਟੈਨਭ੍ਰਮਕੀਕਾਈ॥੨॥੧॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੯ ਸਾਧੋਇਹੁਜਗੁਭਰਮਭੁਲਾਨਾ॥ ਰਾਮਨਾਮ
ਕਾਸਿਮਰਨੁਛੋਡਿਆਮਾਇਆਹਾਥਿਬਿਕਾਨਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਾਤਪਿਤਾਭਾਈਸੁਤਬਨਿਤਾਤਾਕੈਰਸਿਲਪਟਾਨਾ॥ ਜੋਬਨੁਧਨੁਪ੍ਰਭਤਾ
ਕੈਮਦਮੈ ਅਹਿਨਿਸਿਰਹੈਦਿਵਾਨਾ॥੧॥ ਦੀਨਦਇਆਲਸਦਾਦੁਖਭੰਜਨਤਾਸਿਉਮਨੁਨਲਗਾਨਾ॥ ਜਨਨਾਨਕਕੋਟਨਮੈਕਿਨਹੂਗੁਰਮੁ
ਖਿਹੋਇਪਛਾਨਾ॥੨॥੨॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੯॥ ਤਿਹਜੋਗੀਕਉਜੁਗਤਿਨਜਾਨਉ॥ ਲੋਭਮੋਹਮਾਇਆਮਮਤਾਫੁਨਿਜਿ
ਹਘਟਿਮਾਹਿਪਛਾਨਉ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪਰਨਿੰਦਾਉਸਤਤਿਨਹਜਾਕੈਕੰਚਨਲੋਹਸਮਾਨੋ॥ ਹਰਖਸੋਗਤੇਰਹੈਅਤੀਤਾਜੋਗੀਤਾਹਿ
ਬਖਾਨੋ॥੧॥ ਚੰਚਲੁਮਨੁਦਹਦਿਸਿਕਉਧਾਵਤਅਚਲਜਾਹਿਠਹਰਾਨੋ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਇਹਬਿਧਿਕੋਜੋਨਰੁਮੁਕਤਿਤਾਹਿਤੁਮਮਾ
ਨੋ॥੨॥੩॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੯॥ ਅਬਮੈਕਉਨੁਉਪਾਉਕਰਉ॥ ਜਿਹਬਿਧਿਮਨਕੋਸੰਸਾਚੂਕੈਭਉਨਿਧਿਪਾਰਿਪਰਉ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ ਜਨਮੁਪਾਇਕਛੁਭਲੋਨਕੀਨੋਤਾਤੇਅਧਿਕਡਰਉ॥ ਮਨਬਚਕ੍ਰਮਹਰਿਗੁਨਨਹੀਗਾਏਇਹਜੀਅਸੋਚਧਰਉ॥੧॥ ਗੁ
ਰਮਤਿਸੁਨਿਕਛੁਗਿਆਨੁਨਉਪਜਿਓਪਸੁਜਿਉਉਦਰੁਭਰਉ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਬਿਰਦੁਪਛਾਨਉਤਬਹਉਪਤਿਤਤਰਉ॥੨॥

੩॥ ਮ:੧॥ ੯॥ ਮ:੩॥ ੯॥ ਮ:੪॥ ੧੩॥ ਮ:੫॥ ੫੮॥ ਮ:੯॥ ੪॥ ਜੁਮਲਾ ੯੩॥
੪॥

ਰਾਗੁਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੧ ਅਸਟਪਦੀਆਘਰੁ੨॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਗੁਰੁਸਾਗਰੁਰਤਨੀਭਰਪੂਰੇ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸੰਤਚੁਗਹਿਨਹੀਦੂਰੇ॥ ਹਰਿਰਸੁਚੋਗਚੁਗਹਿਪ੍ਰਭਭਾਵੈ॥ ਸਰਵਰਮਹਿਹੰਸੁਪ੍ਰਾਨਪਤਿਪਾ
ਵੈ॥੧॥ ਕਿਆਬਗੁਬਪੁੜਾਛਪੜੀਨਾਇ॥ ਕੀਚੜਿਡੂਬੈਮੈਲੁਨਜਾਇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਰਖਿਰਖਿਚਰਨਧਰੇਵੀਚਾਰੀ॥ ਦੁਬਿਧਾਛੋ
ਡਿਭਏਨਿਰੰਕਾਰੀ॥ ਮੁਕਤਿਪਦਾਰਥੁਹਰਿਰਸਚਾਖੇ॥ ਆਵਣਜਾਣਰਹੇਗੁਰਿਰਾਖੇ॥੨॥ ਸਰਵਰਹੰਸਾਛੋਡਿਨਜਾਇ॥ ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿ
ਕਰਿਸਹਜਿਸਮਾਇ॥ ਸਰਵਰਮਹਿਹੰਸੁਹੰਸਮਹਿਸਾਗਰੁ॥ ਅਕਥਕਥਾਗੁਰਬਚਨੀਆਦਰੁ॥੩॥ ਸੁੰਨਮੰਡਲਇਕੁਜੋਗੀਬੈਸੇ॥ ਨਾਰਿਨ
ਪੁਰਖੁਕਹਹੁਕੋਊਕੈਸੇ॥ ਤ੍ਰਿਭਵਣਜੋਤਿਰਹੇਲਿਵਲਾਈ॥ ਸੁਰਿਨਰਨਾਥਸਚੇਸਰਣਾਈ॥੪॥ ਆਨੰਦਮੂਲੁਅਨਾਥਅਧਾਰੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਭ
ਗਤਿਸਹਜਿਬੀਚਾਰੀ॥ ਭਗਤਿਵਛਲਭੈਕਾਟਣਹਾਰੇ॥ ਹਉਮੈਮਾਰਿਮਿਲੇਪਗੁਧਾਰੇ॥੫॥ ਅਨਿਕਜਤਨਕਰਿਕਾਲੁਸੰਤਾਏ॥ ਮਰ
ਣੁਲਿਖਾਇਮੰਡਲਮਹਿਆਏ॥ ਜਨਮੁਪਦਾਰਥੁਦੁਬਿਧਾਖੋਵੈ॥ ਆਪੁਨਚੀਨਸਿਭ੍ਰਮਿਭ੍ਰਮਿਰੋਵੈ॥੬॥ ਕਹਤਉਪੜਤਉਸੁਣਤਉਏਕ॥

ਪੀਅਨੁ ਪਰਮੁ ਪਰਣੀ ਪਰਟੇਕ ॥ ਜਤੁ ਸਤੁ ਸੰਜਮੁ ਰਿਦੈ ਸਮਾਏ ॥ ਚਉਥੇ ਪਦ ਕਉ ਜੇ ਮਨੁ ਪਤੀਆਏ ॥੭॥ ਸਾਚੇ ਨਿਰਮਲ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਭਰਮ ਭਉ ਭਾਗੈ ॥ ਸੂਰਤਿ ਮੂਰਤਿ ਆਦਿ ਅਨੂਪੁ ॥ ਨਾਨਕੁ ਜਾਚੈ ਸਾਚੁ ਸਰੂਪੁ ॥੮॥੧॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਸਹਜਿ ਮਿਲੈ ਮਿਲਿਆ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਨਾ ਤਿਸੁ ਮਰਣੁ ਨ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ॥ ਠਾਕੁਰ ਮਹਿ ਦਾਸੁ ਦਾਸ ਮਹਿ ਸੋਇ ॥ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਸਹਜ ਘਰੁ ਪਾਈਐ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਮਰਿ ਆਈਐ ਜਾਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੋ ਗੁਰੁ ਕਰਉ ਜਿ ਸਾਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਵੈ ॥ ਅਕਥੁ ਕਥਾਵੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵੈ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਲੋਗ ਅਵਰ ਨਹੀ ਕਾਰਾ ॥ ਸਾਚਉ ਠਾਕੁਰੁ ਸਾਚੁ ਪਿਆਰਾ ॥੨॥ ਤਨ ਮਹਿ ਮਨੂਆ ਮਨ ਮਹਿ ਸਾਚਾ ॥ ਸੋ ਸਾਚਾ ਮਿਲਿ ਸਾਚੇ ਰਾਚਾ ॥ ਸੇਵਕੁ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਲਾਗੈ ਪਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇ ॥੩॥ ਆਪਿ ਦਿਖਾਵੈ ਆਪੇ ਦੇਖੈ ॥ ਹਠਿ ਨ ਪਤੀਜੈ ਨਾ ਬਹੁ ਭੇਖੈ ॥ ਘੜਿ ਭਾਡੇ ਜਿਨਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਇਆ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਭਿ ਮਨੁ ਪਤੀਆਇਆ ॥੪॥ ਪੜਿ ਪੜਿ ਭੂਲਹਿ ਚੋਟਾ ਖਾਹਿ ॥ ਬਹੁਤੁ ਸਿਆਣਪ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਭਉ ਭੋਜਨੁ ਖਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਕ ਰਹੇ ਸਮਾਇ ॥੫॥ ਪੂਜਿ ਸਿਲਾ ਤੀਰਥ ਬਨ ਵਾਸਾ ॥ ਭਰਮਤ ਡੋਲਤ ਭਏ ਉਦਾਸਾ ॥ ਮਨਿ ਮੈਲੈ ਸੂਚਾ ਕਿਉ ਹੋਇ ॥ ਸਾਚਿ ਮਿਲੈ ਪਾਵੈ ਪਤਿ ਸੋਇ ॥੬॥ ਆਚਾਰਾ ਵੀਚਾਰੁ ਸਰੀਰਿ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਸਹਜਿ ਮਨੁ ਧੀਰਿ ॥ ਪਲ ਪੰਕਜ ਮਹਿ ਕੋਟਿ ਉਧਾਰੇ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਪਿਆਰੇ ॥੭॥ ਕਿਸੁ ਆਗੈ ਪ੍ਰਭ ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹੀ ॥ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਮੈ ਕੋ ਨਾਹੀ ॥ ਜਿਉ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖੁ ਰਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਭਾਇ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੮॥੨॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੬ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਜੋ ਜੋ ਜੂਨੀ ਆਇਓ ਤਿਹ ਤਿਹ ਉਰਝਾਇਓ ਮਾਣਸ ਜਨਮੁ ਸੰਜੋਗਿ ਪਾਇਆ ॥ ਤਾਕੀ ਹੈ ਓਟ ਸਾਧ ਰਾਖਹੁ ਦੇ ਕਰਿ ਹਾਥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਲਹੁ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥੧॥ ਅਨਿਕ ਜਨਮ ਭ੍ਰਮਿ ਥਿਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥ ਕਰਉ ਸੇਵਾ ਗੁਰ ਲਾਗਉ ਚਰਨ ਗੋਵਿੰਦ ਜੀ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਦੇਹੁ ਜੀ ਬਤਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਿਕ ਉਪਾਵ ਕਰਉ ਮਾਇਆ ਕਉ ਬਚਿਤਿ ਧਰਉ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਤ ਸਦ ਹੀ ਵਿਹਾਵੈ ॥ ਕੋਈ ਐਸੋ ਰੇ ਭੇਟੈ ਸੰਤੁ ਮੇਰੀ ਲਾਹੈ ਸਗਲ ਚਿੰਤ ਠਾਕੁਰ ਸਿਉ ਮੇਰਾ ਰੰਗੁ ਲਾਵੈ ॥੨॥ ਪੜੇ ਰੇ ਸਗਲ ਬੇਦ ਨਹ ਚੂਕੈ ਮਨ ਭੇਦ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਨ ਧੀਰਹਿ ਮੇਰੇ ਘਰ ਕੇ ਪੰਚਾ ॥ ਕੋਈ ਐਸੋ ਰੇ ਭਗਤੁ ਜੁ ਮਾਇਆ ਤੇ ਰਹਤੁ ਇਕੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਰਿਦੈ ਸਿੰਚਾ ॥੩॥ ਜੇਤੇ ਰੇ ਤੀਰਥ ਨਾਏ ਅਹੰਬੁਧਿ ਮੈਲੁ ਲਾਏ ਘਰ ਕੋ ਠਾਕੁਰੁ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਨ ਮਾਨੈ ॥ ਕਦਿ ਪਾਵਉ ਸਾਧਸੰਗੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਦਾ ਆਨੰਦੁ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਇਸਨਾਨੈ ॥੪॥ ਸਗਲ ਅਸ੍ਰਮ ਕੀਨੇ ਮਨੂਆ ਨਹ ਪਤੀਨੇ ਬਿਬੇਕਹੀਨ ਦੇਹੀ ਧੋਏ ॥ ਕੋਈ ਪਾਈਐ ਰੇ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕੀ ਦੁਰਮਤਿ ਮਲੁ ਖੋਏ ॥੫॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਜੁਗਤਾ ਨਿਮਖ ਨ ਹੇਤੁ ਕਰਤਾ ਗਰਬਿ ਗਰਬਿ ਪੜੈ ਕਹੀ ਨ ਲੇਖੈ ॥ ਜਿਸੁ ਭੇਟੀਐ ਸਫਲ ਮੂਰਤਿ ਕਰੈ ਸਦਾ ਕੀਰਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੋਊ ਨੇਤ੍ਰਹੁ ਪੇਖੈ ॥੬॥ ਮਨਹਠਿ ਜੋ ਕਮਾਵੈ ਤਿਲੁ ਨ ਲੇਖੈ ਪਾਵੈ ਬਗੁਲ ਜਿਉ ਧਿਆਨੁ ਲਾਵੈ ਮਾਇਆ ਰੇ ਧਾਰੀ ॥ ਕੋਈ ਐਸੋ ਰੇ ਸੁਖਹ ਦਾਈ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਕਥਾ ਸੁਨਾਈ ਤਿਸੁ ਭੇਟੇ ਗਤਿ ਹੋਇ ਹਮਾਰੀ ॥੭॥ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਗੋਪਾਲ ਰਾਇ ਕਾਟੈ ਰੇ ਬੰਧਨ ਮਾਇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਆਨੰਦੁ ਭੇਟਿਓ ਨਿਰਭੈ ਗੋਬਿੰਦੁ ਸੁਖ ਨਾਨਕ ਲਾਧੇ ਹਰਿ ਚਰਨ ਪਰਾਤਾ ॥੮॥ ਸਫਲ ਸਫਲ ਭਈ ਸਫਲ ਜਾਤ੍ਰਾ ॥ ਆਵਣ ਜਾਣ ਰਹੇ ਮਿਲੇ ਸਾਧਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ਛੰਤ ॥ ਤੀਰਥਿ ਨਾਵਣ ਜਾਉ ਤੀਰਥੁ ਨਾਮੁ ਹੈ ॥ ਤੀਰਥੁ ਸਬਦ ਬੀਚਾਰੁ ਅੰਤਰਿ ਗਿਆਨੁ ਹੈ ॥ ਗੁਰ

ਗਿਆਨੁ ਸਾਚਾ ਥਾਨੁ ਤੀਰਥੁ ਦਸ ਪੁਰਬ ਸਦਾ ਦਸਾਹਰਾ ॥ ਹਉ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਕਾ ਸਦਾ ਜਾਚਉ ਦੇਹੁ ਪ੍ਰਭ ਧਰਣੀਧਰਾ ॥ ਸੰਸਾਰੁ ਰੋਗੀ ਨਾਮੁ ਦਾਰੂ ਮੈਲੁ ਲਾਗੈ ਸਚ
ਬਿਨਾ ॥ ਗੁਰ ਵਾਕੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸਦਾ ਚਾਨਣੁ ਨਿਤ ਸਾਚੁ ਤੀਰਥੁ ਮਜਨਾ ॥੧॥ ਸਾਚਿ ਨ ਲਾਗੈ ਮੈਲੁ ਕਿਆ ਮਲੁ ਧੋਈਐ ॥ ਗੁਣਹਿ ਹਾਰੁ ਪਰੋਇ ਕਿਸ ਕ
ਉ ਰੋਈਐ ॥ ਵੀਚਾਰਿ ਮਾਰੈ ਤਰੈ ਤਾਰੈ ਉਲਟਿ ਜੋਨਿ ਨ ਆਵਏ ॥ ਆਪਿ ਪਾਰਸੁ ਪਰਮ ਧਿਆਨੀ ਸਾਚੁ ਸਾਚੇ ਭਾਵਏ ॥ ਆਨੰਦੁ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਖੁ
ਸਾਚਾ ਦੂਖ ਕਿਲਵਿਖ ਪਰਹਰੇ ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰਿ ਦਿਖਾਇਆ ਮੈਲੁ ਨਾਹੀ ਸਚ ਮਨੇ ॥੨॥ ਸੰਗਤਿ ਮੀਤ ਮਿਲਾਪੁ ਪੂਰਾ ਨਾਵਣੋ ॥ ਗਾ
ਵੈ ਗਾਵਣਹਾਰੁ ਸਬਦੁ ਸੁਹਾਵਣੋ ॥ ਸਾਲਾਹਿ ਸਾਚੇ ਮੰਨਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਦਇਆ ਮਤੇ ॥ ਪਿਰ ਸੰਗਿ ਭਾਵੈ ਸਹਜਿ ਨਾਵੈ ਬੇਣੀ ਤ ਸੰਗਮ ਸਤ
ਸਤੇ ॥ ਆਰਾਧਿ ਏਕੰਕਾਰੁ ਸਾਚਾ ਨਿਤ ਦੇਇ ਚੜੈ ਸਵਾਇਆ ॥ ਗਤਿ ਸੰਗਿ ਮੀਤਾ ਸੰਤ ਸੰਗਤਿ ਕਰਿ ਨਦਰਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥੩॥ ਕਹਣੁ
ਕਹੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ਕੇਵਡੁ ਆਖੀਐ ॥ ਹਉ ਮੂਰਖੁ ਨੀਚੁ ਅਜਾਣੁ ਸਮਝਾ ਸਾਖੀਐ ॥ ਸਚੁ ਗੁਰ ਕੀ ਸਾਖੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਾਖੀ ਤਿਤੁ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਮੇਰਾ ॥
ਕੂਚੁ ਕਰਹਿ ਆਵਹਿ ਬਿਖੁ ਲਾਦੇ ਸਬਦਿ ਸਚੈ ਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ॥ ਆਖਣਿ ਤੋਟਿ ਨ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰੀ ਭਰਿਪੁਰਿ ਰਹਿਆ ਸੋਈ ॥ ਨਾਨਕੁ ਸਾਚੁ ਕਹੈ
ਬੇਨੰਤੀ ਮਨੁ ਮਾਂਜੈ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥੪॥੧॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜੀਵਾ ਤੇਰੈ ਨਾਇ ਮਨਿ ਆਨੰਦੁ ਹੈ ਜੀਉ ॥ ਸਾਚੋ ਸਾਚਾ ਨਾਉ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰ
ਦੁ ਹੈ ਜੀਉ ॥ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਅਪਾਰਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ਜਿਨਿ ਸਿਰਜੀ ਤਿਨਿ ਗੋਈ ॥ ਪਰਵਾਣਾ ਆਇਆ ਹੁਕਮਿ ਪਠਾਇਆ ਫੇਰਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਈ ॥
ਆਪੇ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਲੇਖੈ ਆਪੇ ਸੁਰਤਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਜੀਵਾ ਸਚੀ ਨਾਈ ॥੧॥ ਤੁਮ ਸਰਿ ਅਵ
ਰੁ ਨ ਕੋਇ ਆਇਆ ਜਾਇਸੀ ਜੀਉ ॥ ਹੁਕਮੀ ਹੋਇ ਨਿਬੇੜੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਸੀ ਜੀਉ ॥ ਗੁਰੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ ਅਕਥੁ ਕਹਾਏ ਸਚ ਮਹਿ ਸਾਚੁ ਸ
ਮਾਣਾ ॥ ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਆਪਿ ਸਮਾਏ ਹੁਕਮੀ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣਾ ॥ ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈ ਤੂ ਮਨਿ ਅੰਤਿ ਸਖਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿ
ਬੁ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਨਾਮਿ ਤੇਰੈ ਵਡਿਆਈ ॥੨॥ ਤੂੰ ਸਚਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ਅਲਖ ਸਿਰੰਦਿਆ ਜੀਉ ॥ ਏਕੁ ਸਾਹਿਬੁ ਦੁਇ ਰਾਹ ਵਾਦ ਵਧੰਦਿ
ਆ ਜੀਉ ॥ ਦੁਇ ਰਾਹ ਚਲਾਏ ਹੁਕਮਿ ਸਬਾਏ ਜਨਮਿ ਮੁਆ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਨਾਹੀ ਕੋ ਬੇਲੀ ਬਿਖੁ ਲਾਦੀ ਸਿਰਿ ਭਾਰਾ ॥ ਹੁਕਮੀ ਆਇਆ
ਹੁਕਮੁ ਨ ਬੂਝੈ ਹੁਕਮਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਸਬਦਿ ਸਿਞਾਪੈ ਸਾਚਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ॥੩॥ ਭਗਤ ਸੋਹਹਿ ਦਰਵਾਰਿ ਸਬਦਿ
ਸੁਹਾਇਆ ਜੀਉ ॥ ਬੋਲਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣਿ ਰਸਨ ਰਸਾਇਆ ਜੀਉ ॥ ਰਸਨ ਰਸਾਏ ਨਾਮਿ ਤਿਸਾਏ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵਿਕਾਣੇ ॥ ਪਾਰਸਿ ਪਰ
ਸਿਐ ਪਾਰਸੁ ਹੋਏ ਜਾ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਣੇ ॥ ਅਮਰਾ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ਵਿਰਲਾ ਗਿਆਨ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤ ਸੋਹਨਿ ਦ
ਰਿ ਸਾਚੈ ਸਾਚੇ ਕੇ ਵਾਪਾਰੀ ॥੪॥ ਭੂਖ ਪਿਆਸੋ ਆਥਿ ਕਿਉ ਦਰਿ ਜਾਇਸਾ ਜੀਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਛਉ ਜਾਇ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਸਾ ਜੀਉ ॥ ਸ
ਚੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ਸਾਚੁ ਚਵਾਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਪਛਾਣਾ ॥ ਦੀਨਾ ਨਾਥੁ ਦਇਆਲੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣਾ ॥ ਕਰਣੀ ਕਾਰ ਧੁ
ਰਹੁ ਫੁਰਮਾਈ ਆਪਿ ਮੁਆ ਮਨੁ ਮਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਰੀ ॥੫॥੨॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧
ਪਿਰ ਸੰਗਿ ਮੂਠੜੀਏ ਖਬਰਿ ਨ ਪਾਈਆ ਜੀਉ ॥ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਅੜਾ ਲੇਖੁ ਪੁਰਬਿ ਕਮਾਇਆ ਜੀਉ ॥ ਲੇਖੁ ਨ ਮਿਟਈ ਪੁਰਬਿ ਕਮਾਇ
ਆ ਕਿਆ ਜਾਣਾ ਕਿਆ ਹੋਸੀ ॥ ਗੁਣੀ ਅਚਾਰਿ ਨਹੀ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਅਵਗੁਣ ਬਹਿ ਬਹਿ ਰੋਸੀ ॥ ਧਨੁ ਜੋਬਨੁ ਆਕ ਕੀ ਛਾਇਆ ਬਿਰਧਿ ਭ
ਏ ਦਿਨ ਪੁੰਨਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਦੋਹਾਗਣਿ ਛੂਟੀ ਝੂਠਿ ਵਿਛੁੰਨਿਆ ॥੧॥ ਬੂਡੀ ਘਰੁ ਘਾਲਿਓ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਇ ਚਲੋ ॥ ਸਾਚਾ
ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਪਾਵਹਿ ਸੁਖਿ ਮਹਲੋ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਤਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਪੇਈਅੜੈ ਦਿਨ ਚਾਰੇ ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਜਾਇ ਬਹੈ ਸਚੁ ਪਾਏ
ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੇ ॥ ਵਿਣੁ ਭਗਤੀ ਘਰਿ ਵਾਸੁ ਨ ਹੋਵੀ ਸੁਣਿਅਹੁ ਲੋਕ ਸਬਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਸੀ ਤਾ ਪਿਰੁ ਪਾਏ ਰਾਤੀ ਸਾਚੈ ਨਾਏ ॥
੨॥

ਪਿਰਧਨਭਾਵੈਤਾਪਿਰਭਾਵੈਨਾਰੀਜੀਉ॥ਰੰਗਿਪ੍ਰੀਤਮਰਾਤੀਗੁਰਕੈਸਬਦਿਵੀਚਾਰੀਜੀਉ॥ਗੁਰਸਬਦਿਵੀਚਾਰੀਨਾਹਪਿਆਰੀਨਿ
ਵਿਨਿਵਿਭਗਤਿਕਰੇਈ॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਜਲਾਏਪ੍ਰੀਤਮੁਰਸਮਹਿਰੰਗੁਕਰੇਈ॥ਪ੍ਰਭਸਾਚੇਸੇਤੀਰੰਗਿਰੰਗੇਤੀਲਾਲਭਈ
ਮਨੁਮਾਰੀ॥ਨਾਨਕਸਾਚਿਵਸੀਸੋਹਾਗਣਿਪਿਰਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਪਿਆਰੀ॥੩॥ਪਿਰਘਰਿਸੋਹੈਨਾਰਿਜੇਪਿਰਭਾਵਏਜੀਉ॥
ਝੂਠੇਵੈਣਚਵੇਕਾਮਿਨਆਵਏਜੀਉ॥ਝੂਠੁਅਲਾਵੈਕਾਮਿਨਆਵੈਨਾਪਿਰੁਦੇਖੈਨੈਣੀ॥ਅਵਗੁਣਿਆਰੀਕੰਤਿਵਿਸ
ਾਰੀਛੂਟੀਵਿਧਣਰੈਣੀ॥ਗੁਰਸਬਦੁਨਮਾਨੈਫਾਹੀਫਾਥੀਸਾਧਨਮਹਲੁਨਪਾਏ॥ਨਾਨਕਆਪੇਆਪੁਪਛਾਣੈਗੁਰ
ਮੁਖਿਸਹਜਿਸਮਾਏ॥੪॥ਧਨਸੋਹਾਗਣਿਨਾਰਿਜਿਨਿਪਿਰੁਜਾਣਿਆਜੀਉ॥ਨਾਮਬਿਨਾਕੂੜਿਆਰਿਕੂੜੁਕਮਾਣਿ
ਆਜੀਉ॥ਹਰਿਭਗਤਿਸੁਹਾਵੀਸਾਚੇਭਾਵੀਭਾਇਭਗਤਿਪ੍ਰਭਰਾਤੀ॥ਪਿਰੁਰਲੀਆਲਾਜੋਬਨਿਬਾਲਾਤਿਸੁਰਾਵੇਰੰ
ਗਿਰਾਤੀ॥ਗੁਰਸਬਦਿਵਿਗਾਸੀਸਹੁਰਾਵਾਸੀਫਲੁਪਾਇਆਗੁਣਕਾਰੀ॥ਨਾਨਕਸਾਚੁਮਿਲੈਵਡਿਆਈਪਿਰਘ
ਰਿਸੋਹੈਨਾਰੀ॥੫॥੩॥

ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ਛੰਤੁ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਹਰਿਜੀਉਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਤਾਨਾਮੁਧਿਆਈਐਜੀਉ॥ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਸੁਭਾਇਸਹਜਿਗੁਣਗਾਈਐਜੀਉ॥ਗੁਣਗਾਇਵਿਗ
ਸੈਸਦਾਅਨਦਿਨੁਜਾਆਪਿਸਾਚੇਭਾਵਏ॥ਅਹੰਕਾਰੁਹਉਮੈਤਜੈਮਾਇਆਸਹਜਿਨਾਮਿਸਮਾਵਏ॥ਆਪਿਕ
ਰਤਾਕਰੇਸੋਈਆਪਿਦੇਇਤਪਾਈਐ॥ਹਰਿਜੀਉਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਤਾਨਾਮੁਧਿਆਈਐਜੀਉ॥੧॥ਅੰਦਰਿਸਾ
ਚਾਨੇਹੁਪੂਰੇਸਤਿਗੁਰੈਜੀਉ॥ਹਉਤਿਸੁਸੇਵੀਦਿਨੁਰਾਤਿਮੈਕਦੇਨਵੀਸਰੈਜੀਉ॥ਕਦੇਨਵਿਸਾਰੀਅਨਦਿਨੁਸਮਾਰੀ
ਜਾਨਾਮੁਲਈਤਾਜੀਵਾਂ॥ਸ੍ਰਵਣੀਸੁਣੀਤਇਹੁਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤੈਗੁਰਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵਾਂ॥ਨਦਰਿਕਰੇਤਾਸਤਿਗੁਰੁਮੇ
ਲੇਅਨਦਿਨੁਬਿਬੇਕਬਿਚਰੈ॥ਅੰਦਰਿਸਾਚਾਨੇਹੁਪੂਰੇਸਤਿਗੁਰੈ॥੨॥ਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲੈਵਡਭਾਗਿਤਾਹਰਿਰਸੁਆ
ਵਏਜੀਉ॥ਅਨਦਿਨੁਰਹੈਲਿਵਲਾਇਤਸਹਜਿਸਮਾਵਏਜੀਉ॥ਸਹਜਿਸਮਾਵੈਤਾਹਰਿਮਨਿਭਾਵੈਸਦਾਅ
ਤੀਤੁਬੈਰਾਗੀ॥ਹਲਤਿਪਲਤਿਸੋਭਾਜਗਅੰਤਰਿਰਾਮਨਾਮਿਲਿਵਲਾਗੀ॥ਹਰਖਸੋਗਦੁਹਾਤੇਮੁਕਤਾਜੋਪ੍ਰਭੁਕਰੇ
ਸੁਭਾਵਏ॥ਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲੈਵਡਭਾਗਿਤਾਹਰਿਰਸੁਆਵਏਜੀਉ॥੩॥ਦੂਜੈਭਾਇਦੁਖੁਹੋਇਮਨਮੁਖਜਮਿਜੋਹਿ
ਆਜੀਉ॥ਹਾਇਹਾਇਕਰੇਦਿਨੁਰਾਤਿਮਾਇਆਦੁਖਿਮੋਹਿਆਜੀਉ॥ਮਾਇਆਦੁਖਿਮੋਹਿਆਹਉਮੈਰੋਹਿਆਮੇ
ਰੀਮੇਰੀਕਰਤਵਿਹਾਵਏ॥ਜੋਪ੍ਰਭੁਦੇਇਤਿਸੁਚੇਤੈਨਾਹੀਅੰਤਿਗਇਆਪਛੁਤਾਵਏ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਕੋਸਾਥਿਨਚਾਲੈਪੁ
ਤ੍ਰਕਲਤ੍ਰਮਾਇਆਧੋਹਿਆ॥ਦੂਜੈਭਾਇਦੁਖੁਹੋਇਮਨਮੁਖਜਮਿਜੋਹਿਆਜੀਉ॥੪॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਲੇਹੁਮਿ
ਲਾਇਮਹਲੁਹਰਿਪਾਇਆਜੀਉ॥ਸਦਾਰਹੈਕਰਜੋੜਿਪ੍ਰਭੁਮਨਿਭਾਇਆਜੀਉ॥ਪ੍ਰਭੁਮਨਿਭਾਵੈਤਾਹੁਕ
ਮਿਸਮਾਵੈਹੁਕਮੁਮੰਨਿਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਅਨਦਿਨੁਜਪਤਰਹੈਦਿਨੁਰਾਤੀਸਹਜੇਨਾਮੁਧਿਆਇਆ॥ਨਾਮੋਨਾਮੁਮਿ
ਲੀਵਡਿਆਈਨਾਨਕਨਾਮੁਮਨਿਭਾਵਏ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਲੇਹੁਮਿਲਾਇਮਹਲੁਹਰਿਪਾਵਏਜੀਉ॥੫॥੧॥

ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ੫॥ ਛੰਤਘਰੁ ੧॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਜਿਸੁ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਗਾਵੀਐ ਜੀਉ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਰਾਵੀਐ ਜੀਉ॥ ਭਜੁ ਸੰਗਿ ਸਾਧੂ ਇਕੁ ਅਰਾਧੂ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖ ਨਾਸਏ॥ ਧੁਰਿ ਕਰਮਿ ਲਿਖਿਆ ਸਾਚੁ ਸਿਖਿਆ ਕਟੀ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸਏ॥ ਭੈ ਭਰਮ ਨਾਠੇ ਛੁਟੀ ਗਾਠੇ ਜਮ ਪੰਥਿ ਮੂਲਿ ਨ ਆਵੀਐ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਧਾਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੀਐ॥੧॥ ਨਿਧਰਿਆ ਧਰ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੋ ਜੀਉ॥ ਤੂੰ ਦਾਤਾ ਦਾਤਾਰੁ ਸਰਬ ਦੁਖ ਭੰਜਨੋ ਜੀਉ॥ ਦੁਖ ਹਰਤ ਕਰਤਾ ਸੁਖਹ ਸੁਆਮੀ ਸਰਣਿ ਸਾਧੂ ਆਇਆ॥ ਸੰਸਾਰੁ ਸਾਗਰੁ ਮਹਾ ਬਿਖੜਾ ਪਲਕ ਏਕ ਮਾਹਿ ਤਰਾਇਆ॥ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਸਰਬ ਥਾਈ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਨੇਤ੍ਰੀ ਅੰਜਨੋ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਸਿਮਰੀ ਸਰਬ ਦੁਖ ਭੈ ਭੰਜਨੋ॥੨॥ ਆਪਿ ਲੀਏ ਲੜਿ ਲਾਇ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀਆ ਜੀਉ॥ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਣੁ ਨੀਚੁ ਅਨਾਥੁ ਪ੍ਰਭ ਅਗਮ ਅਪਾਰੀਆ ਜੀਉ॥ ਦਇਆਲ ਸਦਾ ਕਿਰਪਾਲ ਸੁਆਮੀ ਨੀਚ ਥਾਪਣਹਾਰਿਆ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਵਸਿ ਤੇਰੈ ਸਗਲ ਤੇਰੀ ਸਾਰਿਆ॥ ਆਪਿ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਭੁਗਤਾ ਆਪਿ ਸਗਲ ਬੀਚਾਰੀਆ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਗੁਣ ਗਾਇ ਜੀਵਾ ਹਰਿ ਜਪੁ ਜਪਉ ਬਨਵਾਰੀਆ॥੩॥ ਤੇਰਾ ਦਰਸੁ ਅਪਾਰੁ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਈ ਜੀਉ॥ ਨਿਤਿ ਜਪਹਿ ਤੇਰੇ ਦਾਸ ਪੁਰਖ ਅਤੋਲਈ ਜੀਉ॥ ਸੰਤ ਰਸਨ ਵੂਠਾ ਆਪਿ ਤੂਠਾ ਹਰਿ ਰਸਹਿ ਸੇਈ ਮਾਤਿਆ॥ ਗੁਰ ਚਰਨ ਲਾਗੇ ਮਹਾ ਭਾਗੇ ਸਦਾ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗਿਆ॥ ਸਦ ਸਦਾ ਸਿਮਰਤੁ ਸੁਆਮੀ ਜਿਸੁ ਸਿਉ ਗੁਣ ਬੋਲਈ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਧੂਰਿ ਸਾਧੂ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭੂ ਅਮੋਲਈ॥੪॥੧॥ ਚਉਪਦੇ ੯॥ ਛੰਤ ੧॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ੩॥ ਜੋੜੁ ੧੦੧॥

ਰਾਗੁ ਧਨਾਸਰੀ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾ ਕੀ ਸ੍ਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਨਕ ਸਨੰਦ ਮਹੇਸ ਸਮਾਨਾ॥ ਸੇਖਨਾਗਿ ਤੇਰੋ ਮਰਮੁ ਨ ਜਾਨਾ॥੧॥ ਸੰਤਸੰਗਤਿ ਰਾਮੁ ਰਿਦੈ ਬਸਾਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਨੂਮਾਨ ਸਰਿ ਗਰੁੜ ਸਮਾਨਾ॥ ਸੁਰਪਤਿ ਨਰਪਤਿ ਨਹੀ ਗੁਨ ਜਾਨਾ॥੨॥ ਚਾਰਿ ਬੇਦ ਅਰੁ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਪੁਰਾਨਾ॥ ਕਮਲਾਪਤਿ ਕਵਲਾ ਨਹੀ ਜਾਨਾ॥੩॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਸੋ ਭਰਮੈ ਨਾਹੀ॥ ਪਗ ਲਗਿ ਰਾਮ ਰਹੈ ਸਰਨਾਹੀ॥੪॥੧॥ ਧਨਾਸਰੀ॥ ਦਿਨ ਤੇ ਪਹਰ ਪਹਰ ਤੇ ਘਰੀਆ ਆਵ ਘਟੈ ਤਨੁ ਛੀਜੈ॥ ਕਾਲੁ ਅਹੇਰੀ ਫਿਰੈ ਬਧਿਕ ਜਿਉ ਕਹਹੁ ਕਵਨ ਬਿਧਿ ਕੀਜੈ॥੧॥ ਸੋ ਦਿਨੁ ਆਵਨ ਲਾਗਾ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਭਾਈ ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ਕਹਹੁ ਕੋਊ ਹੈ ਕਾ ਕਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਜੋਤਿ ਕਾਇਆ ਮਹਿ ਬਰਤੈ ਆਪਾ ਪਸੂ ਨ ਬੂਝੈ॥ ਲਾਲਚ ਕਰੈ ਜੀਵਨ ਪਦ ਕਾਰਨ ਲੋਚਨ ਕਛੂ ਨ ਸੂਝੈ॥੨॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਪ੍ਰਾਨੀ ਛੋਡਹੁ ਮਨ ਕੇ ਭਰਮਾ॥ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਰੇ ਪ੍ਰਾਨੀ ਪਰਹੁ ਏਕ ਕੀ ਸਰਨਾ॥੩॥੨॥ ਧਨਾਸਰੀ॥ ਜੋ ਜਨੁ ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਕਛੁ ਜਾਨੈ ਤਾ ਕਉ ਅਚਰਜੁ ਕਾਹੋ॥ ਜਿਉ ਜਲੁ ਜਲ ਮਹਿ ਪੈਸਿ ਨ ਨਿਕਸੈ ਤਿਉ ਢੁਰਿ ਮਿਲਿਓ ਜੁਲਾਹੋ॥੧॥ ਹਰਿ ਕੇ ਲੋਗਾ ਮੈ ਤਉ ਮਤਿ ਕਾ ਭੋਰਾ॥ ਜਉ ਤਨੁ ਕਾਸੀ ਤਜਹਿ ਕਬੀਰਾ ਰਮਈਐ ਕਹਾ ਨਿਹੋਰਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਹਤਿ ਕਬੀਰੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਲੋਈ ਭਰਮਿ ਨ ਭੂਲਹੁ ਕੋਈ॥ ਕਿਆ ਕਾਸੀ ਕਿਆ ਊਖਰੁ ਮਗਹਰੁ ਰਾਮੁ ਰਿਦੈ ਜਉ ਹੋਈ॥੨॥੩॥ ਧਨਾਸਰੀ॥ ਇੰਦ੍ਰ ਲੋਕ ਸਿਵ ਲੋਕਹਿ ਜੈਬੋ॥ ਓਛੇ ਤਪ ਕਰਿ ਬਾਹੁਰਿ ਐਬੋ॥੧॥ ਕਿਆ ਮਾਗਉ ਕਿਛੁ ਥਿਰੁ ਨਾਹੀ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰਖੁ ਮਨ ਮਾਹੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੋਭਾ ਰਾਜ ਬਿਭੈ ਬਡਿਆਈ॥ ਅੰਤਿ ਨ ਕਾਹੂ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ॥੨॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਲਛਮੀ ਮਾਇਆ॥ ਇਨ ਤੇ ਕਹੁ ਕਵਨੈ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ॥੩॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਅਵਰ ਨਹੀ ਕਾਮਾ॥ ਹਮਰੈ ਮਨ ਧਨ ਰਾਮ ਕੋ ਨਾਮਾ॥੪॥੪॥ ਧਨਾਸਰੀ॥ ਰਾਮ ਸਿਮਰਿ ਰਾਮ ਸਿਮਰਿ ਰਾਮ ਸਿਮਰਿ ਭਾਈ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਿਮਰਨ ਬਿਨੁ ਬੂਡਤੇ ਅਧਿਕਾਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਬਨਿਤਾ ਸੁਤ ਦੇਹ ਗ੍ਰੇਹ ਸੰਪਤਿ ਸੁਖਦਾਈ॥ ਇਨ ਮੈ ਕਛੁ ਨਾਹਿ ਤੇਰੋ ਕਾਲ ਅਵਧ ਆਈ॥੧॥ ਅਜਾਮਲ ਗਜ ਗਨਿਕਾ ਪਤਿਤ ਕਰਮ ਕੀਨੇ॥ ਤੇਊ ਉਤਰਿ ਪਾਰਿ ਪਰੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਲੀਨੇ॥੨॥ ਸੂਕਰ ਕੂਕਰ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮੇ ਤਊ ਲਾਜ ਨ ਆਈ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਛਾਡਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਾਹੇ ਬਿਖੁ ਖਾਈ॥੩॥ ਤਜਿ ਭਰਮ ਕਰਮ ਬਿਧਿ ਨਿਖੇਧ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਲੇਹੀ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਨ ਕਬੀਰ ਰਾਮੁ ਕਰਿ ਸਨੇਹੀ॥੪॥੫॥

ਧਨਾਸਰੀ ਬਾਣੀ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ ਕੀ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗਹਰੀਕਰਕੈਨੀਵਖੁਦਾਈਊਪਰਮੰਡਪਛਾਏ॥ਮਾਰਕੰਡੇਤੇਕੋਅਧਕਾਈਜਿਨਤ੍ਰਿਣਧਰਮੂੰਡਬਲਾਏ॥੧॥ਹਮਰੋਕਰਤਾਰਾਮਸਨੇਹੀ॥ਕਾਹੇਰੇ
ਨਰਗਰਬੁਕਰਤਹੋਬਿਨਸਜਾਇਝੂਠੀਦੇਹੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੇਰੀਮੇਰੀਕੈਰਉਕਰਤੇਦੁਰਜੋਧਨਸੇਭਾਈ॥ਬਾਰਹਜੋਜਨਛਤ੍ਰਚਲੈਥਾਦੇਹੀ
ਗਿਰਝਨਖਾਈ॥੨॥ਸਰਬਸੋੁਇਨਕੀਲੰਕਾਹੋਤੀਰਾਵਨਸੇਅਧਕਾਈ॥ਕਹਾਭਇਓਦਰਬਾਂਧੇਹਾਥੀਖਿਨਮਹਿਭਈਪਰਾਈ॥੩॥ਦੁਰਬਾਸਾਸਿ
ਉਕਰਤਠਗਉਰੀਜਾਦਵਇਹਫਲੁਪਾਏ॥ਕ੍ਰਿਪਾਕਰੀਜਨਅਪਨੇਊਪਰਿਨਾਮਦੇਵਹਰਿਗੁਨਗਾਏ॥੪॥੧॥ਧਨਾਸਰੀ ਦਸਬੈਰਾਗਨ
ਮੋਹਿਬਸਿਕੀਨੀਪੰਚਹੁਕਾਮਿਟਨਾਵਉ॥ਸਤਰਦੋਇਭਰੇਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰਿਬਿਖਕਉਮਾਰਕਢਾਵਉ॥੧॥ਪਾਛੈਬਹੁਰਨਆਵਨਪਾਵਉ
॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਘਟਤੇਉਚਰਉਆਤਮਕਉਸਮਝਾਵਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਜਰਕੁਠਾਰਮੋਹਿਹੈਛੀਨਾਕਰਿਮਿੰਨਤਲਗਿਪਾਵਉ॥ਸੰਤਨਕੇਹਮਉ
ਲਟੇਸੇਵਕਭਗਤਨਤੇਡਰਪਾਵਉ॥੨॥ਇਹਸੰਸਾਰਤੇਤਬਹੀਛੂਟਉਜਉਮਾਇਆਨਹਲਪਟਾਵਉ॥ਮਾਇਆਨਾਮਗਰਭਜੋਨਿਕਾਤਿਹ
ਤਜਿਦਰਸਨਪਾਵਉ॥੩॥ਇਤੁਕਰਿਭਗਤਿਕਰਹਿਜੋਜਨਤਿਨਭਉਸਗਲਚੁਕਾਈਐ॥ਕਹਤਨਾਮਦੇਵਬਾਹਰਿਕਿਆਭਰਮਹੁਇਹਸੰਜਮ
ਹਰਿਪਾਈਐ॥੪॥੨॥ ਧਨਾਸਰੀ॥ ਮਾਰਵਾੜਿਜੈਸੇਨੀਰਬਾਲਹਾਬੇਲਬਾਲਹਾਕਰਹਲਾ॥ਜਿਉਕੁਰੰਕਨਿਸਨਾਦਬਾਲਹਾਤਿਉਮੇਰੈ
ਮਨਰਾਮਈਆ॥੧॥ਤੇਰਾਨਾਮਰੂੜੋਰੂਪਰੂੜੋਅਤਿਰੰਗਰੂੜੋਮੇਰੋਰਾਮਈਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਉਧਰਣੀਕਉਇੰਦ੍ਰਬਾਲਹਾਕੁਸਮਬਾਸਜੈਸੇ
ਭਵਰਲਾ॥ਜਿਉਕੋਕਲਕਉਅੰਬਬਾਲਹਾਤਿਉਮੇਰੈਮਨਰਾਮਈਆ॥੨॥ਚਕਵੀਕਉਜੈਸੇਸੂਰਬਾਲਹਾਮਾਨਸਰੋਵਰਹੰਸੁਲਾ॥ਜਿਉਤਰੁਣੀ
ਕਉਕੰਤਬਾਲਹਾਤਿਉਮੇਰੈਮਨਰਾਮਈਆ॥੩॥ਬਾਰਕਕਉਜੈਸੇਖੀਰਬਾਲਹਾਚਾਤ੍ਰਿਕਮੁਖਜੈਸੇਜਲਧਰਾ॥ਮਛੁਲੀਕਉਜੈਸੇਨੀਰਬਾਲ
ਹਾਤਿਉਮੇਰੈਮਨਰਾਮਈਆ॥੪॥ਸਾਧਿਕਸਿਧਸਗਲਮੁਨਚਾਹਹਿਬਿਰਲੇਕਾਹੂਡੀਠੁਲਾ॥ਸਗਲਭਵਣਤੇਰੋਨਾਮਬਾਲਹਾਤਿਉਨਾਮੇਮਨ
ਬੀਠੁਲਾ॥੫॥੩॥ ਧਨਾਸਰੀ ਪਹਿਲਪੁਰੀਏਪੁੰਡਰਕਵਨਾ॥ਤਾਚੇਹੰਸਾਸਗਲੇਜਨਾ॥ਕ੍ਰਿਸਨਾਤੇਜਾਨਉਹਰਿਹਰਿਨਾਚੰਤੀਨਾਚਨਾ॥
੧॥ਪਹਿਲਪੁਰਸਾਬਿਰਾ॥ਅਥੋਨਪੁਰਸਾਦਮਰਾ॥ਅਸਗਾਅਸਉਸਗਾ॥ ਹਰਿਕਾਬਾਗਰਾਨਾਚੈਪਿੰਧੀਮਹਿਸਾਗਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਚੰ
ਤੀਗੋਪੀਜੰਨਾ॥ਨਈਆਤੇਬੈਰੇਕੰਨਾ॥ਤਰਕਨਚਾ॥ਭ੍ਰਮੀਆਚਾ॥ਕੇਸਵਾਬਚਉਨੀਅਈਏਮਈਏਏਕਆਨਜੀਉ॥੨॥ਪਿੰਧੀਉਭਕਲੇਸੰ
ਸਾਰਾ॥ਭ੍ਰਮਭ੍ਰਮਆਏਤੁਮਚੇਦੁਆਰਾ॥ਤੂਕੁਨਰੇ॥ਮੈਜੀ॥ਨਾਮਾ॥ਹੋਜੀ॥ਆਲਾਤੇਨਿਵਾਰਣਾਜਮਕਾਰਣਾ॥੩॥ ੪॥ ਧਨਾਸਰੀ॥
ਸਾਤਸਮੁੰਦਕਾਦਾਨੈਕਿਰਣੀਧਰਤੀਜਿਨਕਾਧੇਣੋ॥ਤਾਸਪਟੀਪਗਪੋਇਨਸਾਕਉਇਧਕੋਜਾਕੋਪੇਟੋ॥੧॥ਬਾਪਗੋਵਲੀਆਬਲਜਾਸਉ
॥ਮੈਤਉਭ੍ਰਮਨੀਆਲੋਟੇਸਉ॥ਮੈਤਉਧੋਰਤ੍ਰਨੇਜੇਵਸਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਉਅਢਾਈਧਰਤੀਅਗੋਚਰਨਭੂਪਅਨੰਤੋ॥ਤਾਸਪਟੀ
ਪਗਪੋਇਨਸਕਉਪਗਏਵਡੁਜੈਜਾਕੋ॥੨॥ਸਹੰਸ੍ਰਾਅਗੈਜਿਨਧਰਤੀਧਾਰੀਸੈਸਰੂਪਅਨੰਤੋ॥ਤਾਸਪਟੀਪਗਪੋਇਨਸਾਕਉਇਧਕੋ
ਜਾਕਉਦੰਤੋ॥੩॥ਸਿਧਪਿਸਿਧਅਧਰਮਾਦਸਨਿਕਸੇਸੁਆਮੀਜਾਕੋ॥ਤਾਸਪਟੀਪਗਪੋਇਨਸਾਕਉਲਖਏਵਡਜੈਜਾਕੋ॥੪॥ਨਾਮੇਚੇਸੁ
ਆਮੀਰੂੜੋਠਾਕੁਰਆਪੇਹਿਸਨਮੁਰਾਰੀ॥ਦੁਖਭੰਜਨਕੈਭੰਜਨਸੁਆਮੀਪ੍ਰੀਤਿਮਬਾਧਨਵਾਰੀ॥੪॥੫॥ਧਨਾਸਰੀ॥ ਪਤਿਤਪਾਵਨ
ਮਾਧੋਬਿਰਦੁਤੇਰਾ॥ਧਨਤੇਵੈਮੁਨਜਨਧਿਆਇਓਹਰਿਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾ॥੧॥ਮੇਰੈਮਾਥੈਲਾਗੀਲੇਧੂਰਗੋਬਿੰਦਚਰਨਨਕੀ॥ਸੁਰਨਰਮੁਨਜਨਤਿਨ
ਹੂਤੇਦੂਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੀਨਕਾਦਇਆਲਮਾਧੋਗਰਬਪਰਹਾਰੀ॥ਚਰਨਸਰਨਨਾਮਾਬਲਿਤਿਹਾਰੀ॥੨॥੬॥

ਧਨਾਸਰੀਸ੍ਰੀਰਵਿਦਾਸਜੀਕੀਬਾਣੀ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਹਮਸਰਦੀਨਦਇਆਲਨਤੁਮਸਰਅਬਪਤੀਆਰੁਕਿਆਕੀਜੈ॥ਬਚਨੀਤੋਰਮੋਰਮਨੁਮਾਨੈਜਨਕਉਪੂਰਨਦੀਜੈ॥੧॥ਹਉਬਲਿਬਲਿ

ਜਾਉ ਰਮਈਆ ਕਾਰਨੇ ॥ ਕਾਰਨ ਕਵਨ ਅਬੋਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਹੁਤ ਜਨਮ ਬਿਛੁਰੇ ਥੇ ਮਾਧਉ ਇਹੁ ਜਨਮੁ ਤੁਮਾਰੇ ਲੇਖੇ ॥ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਆਸ
ਲਗਿ ਜੀਵਉ ਚਿਰੁ ਭਇਓ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖੇ ॥੨॥੧॥ ਧਨਾਸਰੀ ॥ ਚਿਤ ਸਿਮਰਨੁ ਕਰਉ ਨੈਨ ਅਵਿਲੋਕਨੋ ਸ੍ਰਵਨ ਬਾਨੀ ਸੁਜਸੁ ਪੂਰਿ ਰਾਖਉ ॥ ਮ
ਨੁ ਸੁ ਮਧੁਕਰੁ ਕਰਉ ਚਰਨ ਹਿਰਦੈ ਧਰਉ ਰਸਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਭਾਖਉ ॥੧॥ ਮੇਰੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿਉ ਜਿਨਿ ਘਟੈ ॥ ਮੈ ਤਉ ਮੋਲਿ ਮਹਘੀ
ਲਈ ਜੀਅ ਸਟੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਬਿਨਾ ਭਾਉ ਨਹੀ ਊਪਜੈ ਭਾਉ ਬਿਨੁ ਭਗਤਿ ਨਹੀ ਹੋਇ ਤੇਰੀ ॥ ਕਹੈ ਰਵਿਦਾਸੁ ਇਕ ਬੇਨਤੀ ਹਰਿ ਸਿ
ਉ ਪੈਜ ਰਾਖਹੁ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਮੇਰੀ ॥੨॥੨॥ ਧਨਾਸਰੀ ॥ ਨਾਮੁ ਤੇਰੋ ਆਰਤੀ ਮਜਨੁ ਮੁਰਾਰੇ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਝੂਠੇ ਸਗਲ ਪਾਸਾਰੇ ॥ ਰਹਾਉ
॥ ਨਾਮੁ ਤੇਰੋ ਆਸਨੋ ਨਾਮੁ ਤੇਰੋ ਉਰਸਾ ਨਾਮੁ ਤੇਰੋ ਕੇਸਰੋ ਲੇ ਛਿਟਕਾਰੇ ॥ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਅੰਭੁਲਾ ਨਾਮੁ ਤੇਰੋ ਚੰਦਨੋ ਘਸਿ ਜਪੇ ਨਾਮੁ ਲੇ ਤੁਝਹਿ ਕਉ ਚਾਰੇ ॥੧॥
ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਦੀਵਾ ਨਾਮੁ ਤੇਰੋ ਬਾਤੀ ਨਾਮੁ ਤੇਰੋ ਤੇਲੁ ਲੇ ਮਾਹਿ ਪਸਾਰੇ ॥ ਨਾਮੁ ਤੇਰੇ ਕੀ ਜੋਤਿ ਲਗਾਈ ਭਇਓ ਉਜਿਆਰੋ ਭਵਨ ਸਗਲਾਰੇ ॥੨॥ ਨਾਮੁ ਤੇ
ਰੋ ਤਾਗਾ ਨਾਮੁ ਫੂਲ ਮਾਲਾ ਭਾਰ ਅਠਾਰਹ ਸਗਲ ਜੂਠਾਰੇ ॥ ਤੇਰੋ ਕੀਆ ਤੁਝਹਿ ਕਿਆ ਅਰਪਉ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਤੁਹੀ ਚਵਰ ਢੋਲਾਰੇ ॥੩॥ ਦਸ ਅਠਾ
ਅਠਸਠੇ ਚਾਰੇ ਖਾਣੀ ਇਹੈ ਵਰਤਣਿ ਹੈ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੇ ॥ ਕਹੈ ਰਵਿਦਾਸੁ ਨਾਮੁ ਤੇਰੋ ਆਰਤੀ ਸਤਿਨਾਮੁ ਹੈ ਹਰਿ ਭੋਗ ਤੁਹਾਰੇ ॥
॥੪॥੩॥ ਧਨਾਸਰੀ ਬਾਣੀ ਸ੍ਰੀ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਜੀ ਕੀ ॥ ੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਨਾਰਾਇਣ ਨਿੰਦਸਿ ਕਾਇ ਭੂਲੀ ਗਵਾਰੀ ॥ ਦੁਕ੍ਰਿਤੁ ਸੁਕ੍ਰਿਤੁ ਥਾਰੋ ਕਰਮੁ ਰੀ ॥੧॥ ਸੰਕਰਾ ਮਸਤਕਿ ਬਸਤਾ ਸੁਰਸਰੀ ਇਸਨਾਨ ਰੇ ॥ ਕੁਲ ਜਨ
ਮਧੇ ਮਿਲਿਓ ਸਾਰਗਪਾਨ ਰੇ ॥੧॥ ਕਰਮ ਕਰਿ ਕਲੰਕੁ ਮਫੀਟਸਿ ਰੀ ॥੧॥ ਬਿਸ੍ਵ ਕਾ ਦੀਪਕੁ ਸ੍ਵਾਮੀ ਤਾ ਚੇ ਰੇ ਸੁਆਰਥੀ ਪੰਖੀ ਰਾਇ ਗਰੁੜ ਤਾ ਚੇ
ਬਾਧਵਾ ॥ ਕਰਮ ਕਰਿ ਅਰੁਣ ਪਿੰਗੁਲਾ ਰੀ ॥੨॥ ਅਨਿਕ ਪਾਤਿਕ ਹਰਤਾ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਨਾਥੁ ਰੀ ਤੀਰਥਿ ਤੀਰਥਿ ਭ੍ਰਮਤਾ ਲਹੈ ਨ ਪਾਰੁ ਰੀ ॥ ਕਰਮ ਕ
ਰਿ ਕਪਾਲੁ ਮਫੀਟਸਿ ਰੀ ॥੩॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਸੀਅ ਧੇਨ ਲਛਿਮੀ ਕਲਪਤਰ ਸਿਖਰਿ ਸੁਨਾਗਰ ਨਦੀ ਚੇ ਨਾਥੰ ॥ ਕਰਮ ਕਰਿ ਖਾਰੁ ਮਫੀਟਸਿ ਰੀ ॥੪
॥ ਦਾਧੀਲੇ ਲੰਕਾ ਗੜੁ ਉਪਾੜੀਲੇ ਰਾਵਣ ਬਣੁ ਸਲਿ ਬਿਸਲਿ ਆਣਿ ਤੋਖੀਅਲੇ ਹਰੀ ॥ ਕਰਮ ਕਰਿ ਕਛਉਟੀ ਮਫੀਟਸਿ ਰੀ ॥੫॥ ਪੂਰਬਲੋ ਕ੍ਰਿ
ਤ ਕਰਮੁ ਨ ਮਿਟੈ ਰੀ ਘਰ ਗੇਹਣਿ ਤਾ ਚੇ ਮੋਹਿ ਜਾਪੀਅਲੇ ਰਾਮ ਚੇ ਨਾਮੰ ॥ ਬਦਤਿ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਰਾਮ ਜੀ ॥੬॥੧॥

ਧਨਾਸਰੀ ਬਾਣੀ ਸ੍ਰੀ ਸੈਣ ਜੀ ਕੀ ॥ ੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਧੂਪ ਦੀਪ ਘ੍ਰਿਤ ਸਾਜਿ ਆਰਤੀ ॥ ਵਾਰਨੇ ਜਾਉ ਕਮਲਾਪਤੀ ॥੧॥ ਮੰਗਲਾ ਹਰਿ ਮੰਗਲਾ ॥ ਨਿਤ ਮੰਗਲੁ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਰਾਇ ਕੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਊ
ਤਮੁ ਦੀਅਰਾ ਨਿਰਮਲ ਬਾਤੀ ॥ ਤੁਹੀ ਨਿਰੰਜਨੁ ਕਮਲਾਪਤੀ ॥੨॥ ਰਾਮਾ ਭਗਤਿ ਰਾਮਾਨੰਦੁ ਜਾਨੈ ॥ ਪੂਰਨ ਪਰਮਾਨੰਦੁ ਬਖਾਨੈ ॥੩॥ ਮਦਨ ਮੂਰਤਿ ਭੈ
ਤਾਰਿ ਗੋਬਿੰਦੇ ॥ ਸੈਨੁ ਭਣੈ ਭਜੁ ਪਰਮਾਨੰਦੇ ॥੪॥੧॥ ਧਨਾਸਰੀ ॥ ਕਾਯਉ ਦੇਵਾ ਕਾਇਅਉ ਦੇਵਲ ਕਾਇਅਉ ਜੰਗਮ ਜਾਤੀ ॥ ਕਾਇਅਉ ਧੂਪ ਦੀ
ਪ ਨਈਬੇਦਾ ਕਾਇਅਉ ਪੂਜਉ ਪਾਤੀ ॥੧॥ ਕਾਇਆ ਬਹੁ ਖੰਡ ਖੋਜਤੇ ਨਵ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥ ਨਾ ਕਛੁ ਆਇਬੋ ਨਾ ਕਛੁ ਜਾਇਬੋ ਰਾਮ ਕੀ ਦੁਹਾਈ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਬ੍ਰਹਮੰਡੇ ਸੋਈ ਪਿੰਡੇ ਜੋ ਖੋਜੈ ਸੋ ਪਾਵੈ ॥ ਪੀਪਾ ਪ੍ਰਣਵੈ ਪਰਮ ਤਤੁ ਹੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੋਇ ਲਖਾਵੈ ॥

ਪੀਪਾ

ਧਨਾਸਰੀ ਸ੍ਰੀ ਧੰਨਾ ਜੀਉ ॥ ੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗੋਪਾਲ ਤੇਰਾ ਆਰਤਾ ॥ ਜੋ ਜਨ ਤੁਮਰੀ ਭਗਤਿ ਕਰੰਤੇ ਤਿਨ ਕੇ ਕਾਜ ਸਵਾਰਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਾਲਿ ਸੀਧਾ ਮਾਗਉ ਘੀਉ ॥ ਹਮਰਾ ਖੁਸੀ ਕ
ਰੈ ਨਿਤ ਜੀਉ ॥ ਪਨ੍ਹੀਆ ਛਾਦਨੁ ਨੀਕਾ ॥ ਅਨਾਜੁ ਮਗਉ ਸਤ ਸੀ ਕਾ ॥੧॥ ਗਊ ਭੈਸ ਮਗਉ ਲਾਵੇਰੀ ॥ ਇਕ ਤਾਜਨਿ ਤੁਰੀ ਚੰਗੇਰੀ ॥
ਘਰ ਕੀ ਗੀਹਨਿ ਚੰਗੀ ॥ ਜਨੁ ਧੰਨਾ ਲੇਵੈ ਮੰਗੀ ॥੨॥੧॥ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੇ ੫ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ ਕੇ ੫ ਰਵਦਾਸ ਜੀ ੩ ॥ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਜੀ ੧ ॥ ਸੈਣ ਜੀ ੧ ॥
ਪੀਪਾ ਜੀ ੧ ਧੰਨਾ ਜੀ ੧ ॥

੧ਓ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁ ਜੈਜਾਵੰਤੀ ਮਹਲਾ ੯॥

ਰਾਮੁ ਸਿਮਰਿ ਰਾਮੁ ਸਿਮਰਿ ਇਹੈ ਤੇਰੈ ਕਾਜਿ ਹੈ॥ ਮਾਇਆ ਕੋ ਸੰਗੁ ਤਿਆਗੁ ਪ੍ਰਭ ਜੂ ਕੀ ਸਰਨਿ ਲਾਗੁ ਜਗਤ ਸੁਖ ਮਾਨੁ ਮਿਥਿਆ ਝੂਠੋ ਸਭੁ ਸਾਜੁ ਹੈ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ ਸੁਪਨੇ ਜਿਉ ਧਨੁ ਪਛਾਨੁ ਕਾਹੇ ਪਰਿ ਕਰਤ ਮਾਨੁ ਬਾਰੂ ਕੀ ਭੀਤਿ ਜੈਸੇ ਬਸੁਧਾ ਕੋ ਰਾਜੁ ਹੈ॥੧॥ ਨਾਨਕ ਜਨੁ ਕਹਤ ਬਾਤ ਬਿਨਸਿ ਜੈਹੈ ਤੇਰੋ ਗਾਤੁ ਛਿਨੁ ਛਿਨੁ ਕਰਿ ਗਇਓ ਕਾਲੁ ਤੈਸੇ ਜਾਤ ਆਜੁ ਹੈ॥੨॥੧॥ ਜੈਜਾਵੰਤੀ ਮ: ੯॥ ਰਾਮੁ ਭਜੁ ਰਾਮੁ ਭਜੁ ਜਨਮੁ ਸਿਰਾਤੁ ਹੈ॥ ਕਹਉ ਕਹਾ ਬਾਰ ਬਾਰ ਸਮਝਤ ਨਹ ਕਿਉ ਗਵਾਰ ਬਿਨਸਤ ਨਹ ਲਗੈ ਬਾਰ ਓਰੇ ਸਮ ਗਾਤੁ ਹੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਬਿਖਿਆ ਬਿਖੁ ਜਿਉ ਬਿਸਾਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕੋ ਜਸੁ ਹੀਏ ਧਾਰਿ ਨਾਨਕ ਜਨ ਕਹਿ ਪੁਕਾਰਿ ਅਉਸਰੁ ਬਿਹਾਤੁ ਹੈ॥੧॥੨॥ ਜੈਜਾਵੰਤੀ ਮਹਲਾ ੯॥ ਰੇ ਮਨ ਕਉਨ ਗਤਿ ਹੋਇ ਹੈ ਤੇਰੀ॥ ਇਹ ਜਗ ਮਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸੋ ਤਉ ਨਹਿ ਸੁਨਿਓ ਕਾਨਿ ਬਿਖਿਅਨ ਸਿਉ ਅਤਿ ਲੁਭਾਨਿ ਮਤਿ ਨਾਹਿਨ ਫੇਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਮਾਨਸ ਕੋ ਜਨਮੁ ਲੀਨੁ ਸਿਮਰਨੁ ਨਹ ਨਿਮਖ ਕੀਨੁ ਦਾਰਾ ਸੁਖ ਭਇਓ ਦੀਨੁ ਪਗਹੁ ਪਰੀ ਬੇਰੀ॥੧॥ ਨਾਨਕ ਜਨ ਕਹਿ ਪੁਕਾਰਿ ਸੁਪਨੈ ਜਿਉ ਜਗੁ ਪਸਾਰਿ ਸਿਮਰਤ ਨਹਿ ਕਿਉ ਮੁਰਾਰਿ ਮਾਇਆ ਜਾ ਕੀ ਚੇਰੀ॥੨॥੩॥ ਜੈਜਾਵੰਤੀ ਮ: ੯॥ ਬੀਤ ਜੈਹੈ ਬੀਤ ਜੈਹੈ ਜਨਮੁ ਅਕਾਜੁ ਰੇ॥ ਨਿਸਿ ਦਿਨੁ ਸੁਨਿ ਕੈ ਪੁਰਾਨ ਸਮਝਤ ਨਹ ਰੇ ਅਜਾਨ ਕਾਲੁ ਤਉ ਪਹੂਚਿਓ ਆਨਿ ਕਹਾ ਜੈਹੈ ਭਾਜਿ ਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਅਸਥਿਰੁ ਜੋ ਮਾਨਿਓ ਦੇਹ ਸੋ ਤਉ ਤੇਰੋ ਹੋਇ ਹੈ ਖੇਹ ਕਿਉ ਨ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਲੇਹਿ ਮੂਰਖ ਨਿਲਾਜ ਰੇ॥੧॥ ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਹੀਏ ਆਨਿ ਛਾਡਿ ਦੇ ਤੈ ਮਨ ਕੋ ਮਾਨੁ ਨਾਨਕ ਜਨ ਇਹ ਬਖਾਨਿ ਜਗ ਮਹਿ ਬਿਰਾਜੁ ਰੇ॥੨॥੪॥

੧ਓ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁ ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧॥

ਮੇਰੈ ਹੀਅਰੈ ਰਤਨੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਬਸਿਆ ਗੁਰਿ ਹਾਥੁ ਧਰਿਓ ਮੇਰੈ ਮਾਥਾ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਦੁਖ ਉਤਰੇ ਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਓ ਰਿਨੁ ਲਾਥਾ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਭਜੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸਭਿ ਅਰਥਾ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜੀਵਨੁ ਬਿਰਥਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮੂੜ ਭਏ ਹੈ ਮਨਮੁਖ ਤੇ ਮੋਹ ਮਾਇਆ ਨਿਤ ਫਾਥਾ॥ ਤਿਨ ਸਾਧੂ ਚਰਣ ਨ ਸੇਵੇ ਕਬਹੂ ਤਿਨ ਸਭੁ ਜਨਮੁ ਅਕਾਥਾ॥੨॥ ਜਿਨ ਸਾਧੂ ਚਰਣ ਸਾਧ ਪਗ ਸੇਵੇ ਤਿਨ ਸਫਲਿਓ ਜਨਮੁ ਸਨਾਥਾ॥ ਮੋ ਕਉ ਕੀਜੈ ਦਾਸੁ ਦਾਸ ਦਾਸਨ ਕੋ ਹਰਿ ਦਇਆ ਧਾਰਿ ਜਗੰਨਾਥਾ॥੩॥ ਹਮ ਅੰਧੁਲੇ ਗਿਆਨਹੀਨ ਅਗਿਆਨੀ ਕਿਉ ਚਾਲਹ ਮਾਰਗਿ ਪੰਥਾ॥ ਹਮ ਅੰਧੁਲੇ ਕਉ ਗੁਰ ਅੰਚਲੁ ਦੀਜੈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਚਲਹ ਮਿਲੰਥਾ॥੪॥੧॥ ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪॥ ਹੀਰਾ ਲਾਲੁ ਅਮੋਲਕੁ ਹੈ ਭਾਰੀ ਬਿਨੁ ਗਾਹਕ ਮੀਕਾ ਕਾਖਾ॥ ਰਤਨ ਗਾਹਕੁ ਗੁਰੁ ਸਾਧੂ ਦੇਖਿਓ ਤਬ ਰਤਨੁ ਬਿਕਾਨੋ ਲਾਖਾ॥੧॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਗੁਪਤ ਹੀਰੁ ਹਰਿ ਰਾਖਾ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲਿ ਮਿਲਾਇਓ ਗੁਰੁ ਸਾਧੂ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਹੀਰੁ ਪਰਾਖਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਮਨਮੁਖ ਕੋਠੀ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰਾ ਤਿਨ ਘਰਿ ਰਤਨੁ ਨ ਲਾਖਾ॥ ਤੇ ਊਝੜਿ ਭਰਮਿ ਮੁਏ ਗਾਵਾਰੀ ਮਾਇਆ ਭੁਅੰਗ ਬਿਖੁ ਚਾਖਾ॥ ਇ ੨॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਾਧ ਮੇਲਹੁ ਜਨ ਨੀਕੇ ਹਰਿ ਸਾਧੂ ਸਰਣਿ ਹਮ ਰਾਖਾ॥ ਹਰਿ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਹਮ ਪਰੇ ਭਾਗਿ ਤੁਮ ਪਾਖਾ॥੩॥ ਜਿਹਵਾ ਕਿਆ ਗੁਣ ਆਖਿ ਵਖਾਣਹ ਤੁਮ ਵਡ ਅਗਮ ਵਡ ਪੁਰਖਾ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਪਾਖਾਣੁ ਡੁਬਤ ਹਰਿ ਰਾਖਾ॥੪॥੨॥ ਹ

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਕਛੂਅ ਨ ਜਾਨਹ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤੇਰੇ ਮੂਰਖ ਮੁਗਧ ਇਆਣਾ॥ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ

ਸਗਲ ਭਰਮ ਡਾਰਿ ਦੇਹਿ ਗੋਬਿੰਦ ਕੋ ਨਾਮੁ ਲੇਹਿ ਅੰਤਿ ਬਾਰ ਸੰਗਿ ਤੇਰੈ ਇਹੈ ਏਕੁ ਜਾਤੁ ਹੈ॥੧॥

ਜੈਮਤਿਊਤਮਕਰਿਲੀਜੈਮੁਗਧਸਿਆਨਾ ॥੧॥ ਮੇਰਾਮਨੁਆਲਸੀਆਉਘਲਾਨਾ ॥ ਹਰਿਹਰਿਆਨਿਮਿਲਾਇਓਗੁਰੁਸਾਧੂਮਿਲਿਸਾਧੂਕ
ਪਟਖੁਲਾਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਿਖਿਨੁਖਿਨੁਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਵਹੁਮੇਰੈਹੀਅਰੈਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਨਾਮਪਰਾਨਾ ॥ ਬਿਨੁਨਾਵੈਮਰਿਜਾਈਐਮੇਰੇਠਾਕੁ
ਰਜਿਉਅਮਲੀਅਮਲਿਲੁਭਾਨਾ ॥੨॥ ਜਿਨਮਨਿਪ੍ਰੀਤਿਲਗੀਹਰਿਕੇਰੀਤਿਨਧੁਰਿਭਾਗਪੁਰਾਨਾ ॥ ਤਿਨਹਮਚਰਣਸਰੇਵਹਖਿਨੁਖਿਨੁਜਿਨ
ਹਰਿਮੀਠਲਗਾਨਾ ॥੩॥ ਹਰਿਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਧਾਰੀਮੇਰੈਠਾਕੁਰਿਜਨੁਬਿਛੁਰਿਆਚਿਰੀਮਿਲਾਨਾ ॥ ਧਨੁਧਨੁਸਤਿਗੁਰੁਜਿਨਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇ
ਆਜਨੁਨਾਨਕੁਤਿਸੁਕੁਰਬਾਨਾ ॥੪॥੨॥ ਜੈਤਸਰੀਮਃ੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਸਾਜਨੁਪੁਰਖੁਵਡਪਾਇਆਹਰਿਰਸਿਕਰਸਿਕਫਲਲਾਗਬ
॥ ਮਾਇਆਭੁਇਅੰਗਗ੍ਰਸਿਓਹੈਪ੍ਰਾਣੀਗੁਰਬਚਨੀਬਿਸੁਹਰਿਕਾਢਬ ॥੧॥ ਮੇਰਾਮਨੁਰਾਮਨਾਮਰਸਿਲਾਗਬ ॥ ਹਰਿਕੀਏਪਤਿਤਪਵਿਤ੍ਰ
ਮਿਲਿਸਾਧਗੁਰਹਰਿਨਾਮੈਹਰਿਰਸੁਚਾਖਬ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਧਨੁਧਨੁਵਡਭਾਗਮਿਲਿਓਗੁਰੁਸਾਧੂਮਿਲਿਸਾਧੂਲਿਵਉਨਮਨਿਲਾਗਬ
॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾਅਗਨਿਬੁਝੀਸਾਂਤਿਪਾਈਹਰਿਨਿਰਮਲਨਿਰਮਲਗੁਨਗਾਇਬ ॥੨॥ ਤਿਨਕੇਭਾਗਖੀਨਧੁਰਿਪਾਏਜਿਨਸਤਿਗੁਰਦਰ
ਸੁਨਪਾਇਬ ॥ ਤੇਦੂਜੈਭਾਇਪਵਹਿਗ੍ਰਭਜੋਨੀਸਭੁਬਿਰਥਾਜਨਮੁਤਿਨਜਾਇਬ ॥੩॥ ਹਰਿਦੇਹੁਬਿਮਲਮਤਿਗੁਰਸਾਧਪਗ
ਸੇਵਹਹਮਹਰਿਮੀਠਲਗਾਇਬ ॥ ਜਨੁਨਾਨਕੁਰੇਣਸਾਧਪਗਮਾਗੈਹਰਿਹੋਇਦਇਆਲੁਦਿਵਾਇਬ ॥੪॥੩॥ ਜੈਤਸਰੀ
ਮਹਲਾ੪ ॥ ਜਿਨਹਰਿਹਿਰਦੈਨਾਮਨਬਸਿਓਤਿਨਮਾਤਕੀਜੈਹਰਿਬਾਂਝਾ ॥ ਤਿਨਸੁੰਞੀਦੇਹਫਿਰਹਿਬਿਨੁਨਾਵੈਓਇਖਪਿਖਪਿ
ਮੁਏਕਰਾਂਝਾ ॥੧॥ ਮੇਰੇਮਨਜਪਿਰਾਮਨਾਮੁਹਰਿਮਾਝਾ ॥ ਹਰਿਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਲਿਕ੍ਰਿਪਾਪ੍ਰਭਿਧਾਰੀਗੁਰਿਗਿਆਨੁਦੀਓਮਨੁਸਮਝਾ
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿਕੀਰਤਿਕਲਜੁਗਿਪਦੁਊਤਮੁਹਰਿਪਾਈਐਸਤਿਗੁਰਮਾਝਾ ॥ ਹਉਬਲਿਹਾਰੀਸਤਿਗੁਰਅਪੁਨੇਜਿਨਿਗੁਪਤੁਨਾਮੁ
ਪਰਗਾਝਾ ॥੨॥ ਦਰਸਨੁਸਾਧਮਿਲਿਓਵਡਭਾਗੀਸਭਿਕਿਲਬਿਖਗਏਗਵਾਝਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਸਾਹੁਪਾਇਆਵਡਦਾਣਾਹਰਿਕੀ
ਏਬਹੁਗੁਣਸਾਝਾ ॥੩॥ ਜਿਨਕਉਕ੍ਰਿਪਾਕਰੀਜਗਜੀਵਨਿਹਰਿਉਰਿਧਾਰਿਓਮਨਮਾਝਾ ॥ ਧਰਮਰਾਇਦਰਿਕਾਗਦਫਾਰੇਜਨਨਾਨਕ
ਲੇਖਾਸਮਝਾ ॥੪॥੪॥ ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ੪ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿਸਾਧਪਾਈਵਡਭਾਗੀਮਨੁਚਲਤੌਭਇਓਅਰੂੜਾ ॥ ਅਨਹਤ
ਧੁਨਿਵਾਜਹਿਨਿਤਵਾਜੇਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰਰਸਿਲੀੜਾ ॥੧॥ ਮੇਰੇਮਨਜਪਿਰਾਮਨਾਮੁਹਰਿਰੂੜਾ ॥ ਮੇਰੈਮਨਿਤਨਿਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਈ
ਸਤਿਗੁਰਿਹਰਿਮਿਲਿਓਲਾਇਝਪੀੜਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਕਤਬੰਧਭਏਹੈਮਾਇਆਬਿਖਿਆਸੰਚਹਿਲਾਇਜਕੀੜਾ ॥ ਹਰਿਕੈਅਰਥਿਖ
ਰਚਿਨਹਸਾਕਹਿਜਮਕਾਲੁਸਹਹਿਸਿਰਿਪੀੜਾ ॥੨॥ ਜਿਨਿਹਰਿਅਰਥਿਸਰੀਰੁਲਗਾਇਆਗੁਰਸਾਧੂਬਹੁਸਰਧਾਲਾਇਮੁਖਧੂ
ੜਾ ॥ ਹਲਤਿਪਲਤਿਹਰਿਸੋਭਾਪਾਵਹਿਹਰਿਰੰਗੁਲਗਾਮਨਿਗੂੜਾ ॥੩॥ ਹਰਿਹਰਿਮੇਲਿਮੇਲਿਜਨਸਾਧੂਹਮਸਾਧਜਨਾਕਾਕੀੜਾ
॥ ਜਨਨਾਨਕਪ੍ਰੀਤਿਲਗੀਪਗਸਾਧਗੁਰਮਿਲਿਸਾਧੂਪਾਖਾਣੁਹਰਿਓਮਨੁਮੂੜਾ ॥੪॥੫॥ ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ੪ ਘਰੁ੨ ॥
ਹਰਿਹਰਿਸਿਮਰਹੁਅਗਮਅਪਾਰਾ ॥ ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਦੁਖੁਮਿਟੈਹਮਾਰਾ ॥ ਹਰਿਹਰਿਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਮਿਲਾਵਹੁਗੁਰਿਮਿਲਿਐਸੁ
ਖੁਹੋਈਰਾਮ ॥੧॥ ਹਰਿਗੁਣਗਾਵਹੁਮੀਤਹਮਾਰੇ ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਰਖਹੁਉਰਧਾਰੇ ॥ ਹਰਿਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਬਚਨਸੁਣਾਵਹੁਗੁਰਿ
ਮਿਲਿਐਪਰਗਟੁਹੋਈਰਾਮ ॥੨॥ ਮਧੁਸੂਦਨਹਰਿਮਾਧੋਪ੍ਰਾਨਾ ॥ ਮੇਰੈਮਨਿਤਨਿਅੰਮ੍ਰਿਤਮੀਠਲਗਾਨਾ ॥ ਹਰਿਹਰਿਦਇਆਕਰਹੁਗੁ
ਰੁਮੇਲਹੁਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜਨੁਸੋਈਰਾਮ ॥੩॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾ ॥ ਹਰਿਕੈਰੰਗਿਮੇਰਾਮਨੁਰਾਤਾ ॥ ਹਰਿਹਰਿਮਹਾਪੁਰਖੁਗੁਰੁਮੇ
ਲਹੁਨਾਨਕਨਾਮਿਸੁਖੁਹੋਈਰਾਮ ॥੪॥੧॥੭॥ ਜੈਤਸਰੀਮਃ੪ ॥ ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਾਹਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁ

ਸਦ ਚਲੈ ਲਾਹਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਵਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਓੁਮਾਹਾ ਰਾਮ ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਇਆਲੁ ਧਿਆਹਾ ਹਰਿ ਕੈ ਗੁਣਿ ਸਦ ਗੁਣ ਗਾਹਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਘੂਮਰ ਪਾਵਹੁ ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਿ ਓੁਮਾਹਾ ਰਾਮ ॥੨॥ ਆਉ ਸਖੀ ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਹਾ ਸੁਣਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਨਾਮੁ ਲੈ ਲਾਹਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾਰਿ ਗੁਰ ਮੇਲਹੁ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਹਰਿ ਓੁਮਾਹਾ ਰਾਮ ॥੩॥ ਕਰਿ ਕੀਰਤਿ ਜਸੁ ਅਗਮ ਅਥਾਹਾ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਗਾਵਾਹਾ ॥ ਮੋ ਕਉ ਧਾਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਮਿਲੀਐ ਗੁਰ ਦਾਤੇ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਭਗਤਿ ਓੁਮਾਹਾ ਰਾਮ ॥੪॥੨॥੮॥ ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਰਸਿ ਰਸਿ ਰਾਮੁ ਰਸਾਲੁ ਸਲਾਹਾ ਮਨੁ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਭੀਨਾ ਲੈ ਲਾਹਾ ॥ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰਹ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਗੁਰਮਤਿ ਭਗਤਿ ਓੁਮਾਹਾ ਰਾਮ ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਜਪਾਹਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਜੀਤਿ ਸਬਦੁ ਲੈ ਲਾਹਾ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਪੰਚ ਦੂਤ ਵਸਿ ਆਵਹਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਹਰਿ ਓਮਾਹਾ ਰਾਮ ॥੨॥ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਹਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਸਦਾ ਲੈ ਲਾਹਾ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਮਾਧੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਓੁਮਾਹਾ ਰਾਮ ॥੩॥ ਜਪਿ ਜਗਦੀਸੁ ਜਪਉ ਮਨ ਮਾਹਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਗੰਨਾਥੁ ਜਗਲਾਹਾ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਵਡੇ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਭਗਤਿ ਓੁਮਾਹਾ ਰਾਮ ॥੪॥੩॥੯॥ ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਆਪੇ ਜੋਗੀ ਜੁਗਤਿ ਜੁਗਾਹਾ ॥ ਆਪੇ ਨਿਰਭਉ ਤਾੜੀ ਲਾਹਾ ॥ ਆਪੇ ਹੀ ਆਪਿ ਆਪਿ ਵਰਤੈ ਆਪੇ ਨਾਮਿ ਓੁਮਾਹਾ ਰਾਮ ॥੧॥ ਆਪੇ ਦੀਪ ਲੋਅ ਦੀਪਾਹਾ ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਮੁੰਦੁ ਮਥਾਹਾ ॥ ਆਪੇ ਮਥਿ ਮਥਿ ਤਤੁ ਕਢਾਏ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਓੁਮਾਹਾ ਰਾਮ ॥੨॥ ਸਖੀ ਮਿਲਹੁ ਮਿਲਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਹਰਿ ਲਾਹਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜੀ ਮਨਿ ਭਾਈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਓੁਮਾਹਾ ਰਾਮ ॥੪॥੪॥੧੦॥ ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਸੰਗਿ ਗੁਰਾਹਾ ॥ ਪੂੰਜੀ ਨਾਮੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੇਸਾਹਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾਰਿ ਮਧੁਸੂਦਨ ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਿ ਓੁਮਾਹਾ ਰਾਮ ॥੧॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਬਾਣੀ ਸ੍ਰਵਣਿ ਸੁਣਾਹਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਿਲਾਹਾ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਹ ਗੁਣ ਬੋਲਹ ਬਾਣੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਜਪਿ ਓੁਮਾਹਾ ਰਾਮ ॥੨॥ ਸਭ ਤੀਰਥ ਵਰਤ ਜਗ ਪੁੰਨ ਤੋਲਾਹਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨ ਪੁਜਹਿ ਪੁਜਾਹਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਤੁਲੁ ਤੋਲੁ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ਗੁਰਮਤਿ ਜਪਿ ਓੁਮਾਹਾ ਰਾਮ ॥੩॥ ਸਭਿ ਕਰਮ ਧਰਮ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਹਾ ॥ ਕਿਲਵਿਖ ਮੈਲੁ ਪਾਪ ਧੋਵਾਹਾ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਹੋਹੁ ਜਨ ਊਪਰਿ ਦੇਹੁ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਓੁਮਾਹਾ ਰਾਮ ॥੪॥੫॥੧੧॥

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਕੋਈ ਜਾਨੈ ਕਵਨੁ ਈਹਾ ਜਗਿ ਮੀਤੁ ॥ ਜਿਸੁ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਸੋਈ ਬਿਧਿ ਬੂਝੈ ਤਾ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਨਿਤਾ ਸੁਤ ਬੰਧਪ ਇਸਟ ਮੀਤ ਅਰੁ ਭਾਈ ॥ ਪੂਰਬ ਜਨਮ ਕੇ ਮਿਲੇ ਸੰਜੋਗੀ ਅੰਤਹਿ ਕੋ ਨ ਸਹਾਈ ॥੧॥ ਮੁਕਤਿ ਮਾਲ ਕਨਿਕ ਲਾਲ ਹੀਰਾ ਮਨ ਰੰਜਨ ਕੀ ਮਾਇਆ ॥ ਹਾ ਹਾ ਕਰਤ ਬਿਹਾਨੀ ਅਵਧਹਿ ਤਾ ਮਹਿ ਸੰਤੋਖੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥੨॥ ਹਸਤਿ ਰਥ ਅਸ੍ਵ ਪਵਨ ਤੇਜ ਧਣੀ ਭੂਮਨ ਚਤੁਰਾਂਗਾ ॥ ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲਿਓ ਇਨ ਮਹਿ ਕਛੂਐ ਊਠਿ ਸਿਧਾਇਓ ਨਾਂਗਾ ॥੩॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਤਾ ਕੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਈਐ ॥ ਨਾਨਕ ਈਹਾ ਸੁਖੁ ਆਗੈ ਮੁਖ ਊਜਲ ਸੰਗਿ ਸੰਤਨ ਕੈ ਪਾਈਐ ॥੪॥੧॥ ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਦੁਪਦੇ ਘਰੁ ੩ ॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਦੇਹੁ ਸੰਦੇਸਰੋ ਕਹੀਅਉ ਪ੍ਰਿਅ ਕਹੀਅਉ ॥ ਬਿਸਮੁ ਭਈ ਮੈ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਸੁਨਤੇ ਕਹਹੁ ਸੁਹਾਗਨਿ ਸਹੀਅਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੋ ਕਹਤੋ ਸਭ ਬਾਹਰਿ ਬਾਹਰਿ ਕੋ ਕਹਤੋ ਸਭ ਮਹੀਅਉ ॥ ਬਰਨੁ ਨ ਦੀਸੈ ਚਿਹਨੁ ਨ ਲਖੀਐ ਸੁਹਾਗਨਿ ਸਾਤਿ ਬੁਝਹੀਅਉ ॥੧॥ ਸਰਬ ਨਿਵਾਸੀ ਘਟਿ ਘਟਿ ਵਾਸੀ ਲੇਪੁ ਨਹੀ ਅਲਪਹੀਅਉ ॥ ਨਾਨਕੁ ਕਹਤ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਲੋਗਾ ਸੰਤ ਰਸਨ ਕੋ ਬਸਹੀਅਉ ॥੨॥੧॥੨॥ ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਧੀਰਉ ਸੁਨਿ ਧੀਰਉ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਭੁ ਅਰਪਉ ਨੀਰਉ ਪੇਖਿ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਨੀਰਉ ॥੧॥ ਬੇਸੁਮਾਰ ਬੇਅੰਤ ਬਡ ਦਾਤਾ ਮਨ

ਰਾਉ ॥

ਆਪਿ

ਸਖੀ ਮਿਲਹੁ ਮਿਲਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਹਰਿ ਲਾਹਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜੀ ਮਨਿ ਭਾਈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਓੁਮਾਹਾ ਰਾਮ ॥੩॥ ਆਪੇ ਵਡ ਦਾਣਾ ਵਡ ਸਾਹਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੂੰਜੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਹਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਾਤਿ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਵੈ ਗੁਣ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਓੁਮਾਹਾ ਰਾਮ ॥

ਨਿਗਹੀਰਉਪੇਖਿਪ੍ਰਭਕਉਤਕ॥੨॥ਜੋਚਾਹਉਸੋਈਸੋਈਪਾਵਉਆਸਾਮਨਸਾਪੂਰਉਜਪਿਪ੍ਰਭਕਉ॥੩॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਮਨਿਵਸਿਆਦੂਖ
ਨਕਬਹੂਝੂਰਉਬੁਝਿਪ੍ਰਭਕਉ॥੪॥੨॥੩॥ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ੫॥ ਲੋੜੀਦੜਾਸਾਜਨੁਮੇਰਾ॥ਘਰਿਘਰਿਮੰਗਲਗਾਵਹੁਨੀਕੇਘਟਿਘਟਿਤਿਸ
ਹਿਬਸੇਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੂਖਿਅਰਾਧਨੁਦੂਖਿਅਰਾਧਨੁਬਿਸਰੈਨਕਾਹੂਬੇਰਾ॥ਨਾਮੁਜਪਤਕੋਟਿਸੂਰਉਜਾਰਾਬਿਨਸੈਭਰਮੁਅੰਧੇਰਾ॥੧॥ਥਾਨਿਥ
ਨੰਤਰਿਸਭਨੀਜਾਈਜੋਦੀਸੈਸੋਤੇਰਾ॥ਸੰਤਸੰਗਿਪਾਵੈਜੋਨਾਨਕੁਤਿਸੁਬਹੁੜਿਨਹੋਈਹੈਫੇਰਾ॥੨॥੩॥੭॥

ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ੫ ਦੁਪਦੇਘਰੁ੪॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਅਬਮੈਸੁਖੁਪਾਇਓਗੁਰਆਗੵਿ॥ਤਜੀਸਿਆਨਪਚਿੰਤਵਿਸਾਰੀਅਹੰਛੋਡਿਓਹੈਤਿਆਗਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਉਦੇਖਉਤਉਸਗਲਮੋਹਿਮੋ
ਹੀਅਉਤਉਸਰਨਿਪਰਿਓਗੁਰਭਾਗਿ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਟਹਲਹਰਿਲਾਇਓਤਉਜਮਿਛੋਡੀਮੋਰੀਲਾਗਿ॥੧॥ਤਰਿਓਸਾਗਰੁਪਾਵਕਕੋਜਉਸੰ
ਤਭੇਟੇਵਡਭਾਗਿ॥ਜਨਨਾਨਕਸਰਬਸੁਖੁਪਾਇਓਮੋਰੋਹਰਿਚਰਨੀਚਿਤੁਲਾਗਿ॥੨॥੧੫॥ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ੫ ਮਨਮਹਿਸਤਿਗੁਰਧਿ
ਆਨੁਧਰਾ॥ਦ੍ਰਿੜਿਓਗਿਆਨੁਮੰਤ੍ਰਿਹਰਿਨਾਮਾਪ੍ਰਭਜੀਮਇਆਕਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਲਜਾਲਅਰੁਮਹਾਜੰਜਾਲਾਛੁਟਕੇਜਮਹਿਡਰਾ॥ਆ
ਇਓਦੁਖਹਰਣਸਰਣਕਰੁਣਾਪਤਿਗਹਿਓਚਰਣਆਸਰਾ॥੧॥ਨਾਵਰੂਪਭਇਓਸਾਧਸੰਗੁਭਵਨਿਧਿਪਾਰਿਪਰਾ॥ਅਪਿਓਪੀਓਗਤੁ
ਥੀਓਭਰਮਾਕਹੁਨਾਨਕਅਜਰੁਜਰਾ॥੨॥੨॥ ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ੫॥ਜਾਕਉਭਏਗੋਵਿੰਦਸਹਾਈ॥ਸੂਖਸਹਜਆਨੰਦਸਗਲਸਿਉਵਾ
ਕਉਬਿਆਪਨਕਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੀਸਹਿਸਭਿਸੰਗਿਰਹਹਿਅਲੇਪਾਨਹਿਵਿਆਪੈਉਨਮਾਈ॥ਏਕੈਰੰਗਿਤਤਕੇਬੇਤੇਸਤਿਗੁਰਤੇਬੁਧਿਪਾਈ
॥੧॥ਦਇਆਮਇਆਕਿਰਪਾਠਾਕੁਰਕੀਸੇਈਸੰਤਸੁਭਾਈ॥ਤਿਨਕੈਸੰਗਿਨਾਨਕਨਿਸਤਰੀਐਜਿਨਿਰਸਿਰਸਿਹਰਿਗੁਨਗਾਈ॥੨॥੭
ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ੫॥ ਗੋਬਿੰਦਜੀਵਨਪ੍ਰਾਨਧਨਰੂਪਾ॥ਅਗਿਆਨਮੋਹਮਗਨਮਹਾਪ੍ਰਾਨੀਅੰਧਿਆਰੇਮਹਿਦੀਪਾ॥੧॥ਰ
ਹਾਉ॥ਸਫਲਦਰਸਨੁਤੁਮਰਾਪ੍ਰਭਪ੍ਰੀਤਮਚਰਨਕਮਲਆਨੂਪਾ॥ਅਨਿਕਬਾਰਕਰਉਤਿਹਬੰਦਨਮਨਹਿਚਰ੍ਹਾਵਉਧੂਪਾ॥ਹਾਰਿਪਰਿਓਤੁਮ
ਰੈਪ੍ਰਭਦੁਆਰੈਦ੍ਰਿੜ੍ਹੁਕਰਿਗਹੀਤੁਮਾਰੀਲੂਕਾ॥ਕਾਢਿਲੇਹੁਨਾਨਕਅਪਨੇਕਉਸੰਸਾਰਪਾਵਕਕੇਕੂਪਾ॥੨॥੪॥੮॥ ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ੫
ਕੋਈਜਨੁਹਰਿਸਿਉਦੇਵੈਜੋਰਿ॥ਚਰਨਗਹਉਬਕਉਸੁਭਰਸਨਾਦੀਜਹਿਪ੍ਰਾਨਅਕੋਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨੁਤਨੁਨਿਰਮਲਕਰਤਕਿਆ
ਰੋਹਰਿਸਿੰਚੈਸੁਧਾਸੰਜੋਰਿ॥ਇਆਰਸਮਹਿਮਗਨੁਹੋਤਕਿਰਪਾਤੇਮਹਾਬਿਖਿਆਤੇਤੋਰਿ॥੧॥ਆਇਓਸਰਣਿਦੀਨਦੁਖਭੰਜਨਚਿਤਵਉ
ਤੁਮਰੀਓਰਿ॥ਅਭੈਪਦੁਦਾਨੁਸਿਮਰਨੁਸੁਆਮੀਕੋਪ੍ਰਭਨਾਨਕਬੰਧਨਛੋਰਿ॥੨॥੫॥੯॥ ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ੫॥ ਚਾਤ੍ਰਿਕਚਿਤਵਤਬਰਸਤ
ਮੇਂਹ॥ਕ੍ਰਿਪਾਸਿੰਧੁਕਰੁਣਾਪ੍ਰਭਧਾਰਹੁਹਰਿਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਕੋਨੇਂਹ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਿਕਸੂਖਚਕਵੀਨਹੀਚਾਹਤਅਨਦਪੂਰਨਪੇਖਿਦੇਂਹ॥
ਆਨਉਪਾਵਨਜੀਵਤਮੀਨਾਬਿਨੁਜਲਮਰਨਾਤੇਂਹ॥੧॥ਹਮਅਨਾਥਨਾਥਹਰਿਸਰਣੀਅਪਨੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਂਹ॥ਚਰਣਕਮਲਨਾਨਕਆਰਾਧੈ
ਤਿਸੁਬਿਨੁਆਨਨਕੇਂਹ॥੨॥੬॥੧੦॥ ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ੫॥ ਮਨਿਤਨਿਬਸਿਰਹੇਮੇਰੇਪ੍ਰਾਨ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਸਾਧੂਸੰਗਿਭੇਟੇਪੂਰਨ
ਪੁਰਖਸੁਜਾਨ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰੇਮਠਗਉਰੀਜਿਨਕਉਪਾਈਤਿਨਰਸੁਪੀਅਉਭਾਰੀ॥ਤਾਕੀਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਈਕੁਦਰਤਿਕਵਨਹਮਾ
ਰੀ॥੧॥ਲਾਇਲਏਲੜਿਦਾਸਜਨਅਪਨੇਉਧਰੇਉਧਰਨਹਾਰੇ॥ਪ੍ਰਭੁਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਖੁਪਾਇਓਨਾਨਕਸਰਣਿਦੁਆ
ਰੇ॥੨॥੭॥੧੧॥ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ੫॥ ਆਏਅਨਿਕਜਨਮਭ੍ਰਮਿਸਰਣੀ॥ਉਧਰੁਦੇਹਅੰਧਕੂਪਤੇਲਾਵਹੁਅਪਨੀਚਰਣੀ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਕਿਛੁਕਰਮੁਨਜਾਨਾਨਾਹਿਨਨਿਰਮਲਕਰਣੀ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਕੈਅੰਚਲਿਲਾਵਹੁਬਿਖਮਨਦੀਜਾਇਤਰਣੀ॥

॥੧॥ ਸੁਖ ਸੰਪਤਿ ਮਾਇਆ ਰਸ ਮੀਠੇ ਇਹ ਨਹੀ ਮਨ ਮਹਿ ਧਾਰੀ ॥ ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਪਾਵਤ ਹਰਿ ਨਾਮ ਰੰਗ ਆਭਰਣੀ ॥੨॥
੮॥੧੨॥ ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਸਿਮਰਹੁ ਹਿਰਦੈ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਅਪਦਾ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ਪੂਰਨ ਦਾਸ ਕੇ ਕਾਮ
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੋਟਿ ਬਿਘਨ ਬਿਨਸਹਿ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਨਿਹਚਲੁ ਗੋਵਿਦ ਧਾਮ ॥ ਭਗਵੰਤ ਭਗਤ ਕਉ ਭਉ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਆਦਰੁ ਦੇਵਤ ਜਾਮ
॥੧॥ ਤਜਿ ਗੋਪਾਲ ਆਨ ਜੋ ਕਰਣੀ ਸੋਈ ਸੋਈ ਬਿਨਸਤ ਖਾਮ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਹਿਰਦੈ ਗਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਸਮੂਹ ਬਿਸਰਾਮ ॥ ੪
॥੨॥੧੧॥੧੩॥ ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਭੂਲਿਓ ਮਨੁ ਮਾਇਆ ਉਰਝਾਇਓ ॥ ਜੋ ਜੋ ਕਰਮ ਕੀਓ ਲਾਲਚ ਲਗਿ ਤਿਹ ਤਿਹ ਆਪੁ ਬੰਧਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਮਝ ਨ
ਪਰੀ ਬਿਖੈ ਰਸ ਰਚਿਓ ਜਸੁ ਹਰਿ ਕੋ ਬਿਸਰਾਇਓ ॥ ਸੰਗਿ ਸੁਆਮੀ ਸੋ ਜਾਨਿਓ ਨਾਹਿਨ ਬਨੁ ਖੋਜਨ ਕਉ ਧਾਇਓ ॥੧॥ ਰਤਨੁ ਰਾਮੁ ਘਟ ਹੀ
ਕੇ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੋ ਗਿਆਨੁ ਨ ਪਾਇਓ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਭਗਵੰਤ ਭਜਨ ਬਿਨੁ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਓ ॥੨॥੧॥ ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੯
ਮਨ ਰੇ ਸਾਚਾ ਗਹੋ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਮਿਥਿਆ ਮਾਨੋ ਸਗਰੋ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕਉ ਜੋਗੀ ਖੋਜਤ ਹਾਰੇ ਪਾਇਓ
ਨਾਹਿ ਤਿਹ ਪਾਰਾ ॥ ਸੋ ਸੁਆਮੀ ਤੁਮ ਨਿਕਟਿ ਪਛਾਨੋ ਰੂਪ ਰੇਖ ਤੇ ਨਿਆਰਾ ॥੧॥ ਪਾਵਨ ਨਾਮੁ ਜਗਤ ਮੈ ਹਰਿ ਕੋ ਕਬਹੂ ਨਾਹਿ ਸੰਭਾਰਾ
॥ ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਪਰਿਓ ਜਗ ਬੰਦਨ ਰਾਖਹੁ ਬਿਰਦੁ ਤੁਹਾਰਾ ॥੨॥੨॥ ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਹਰਿ ਜੂ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਪਤਿ ਮੇਰੀ ॥ ਜਮ ਕੋ
ਤ੍ਰਾਸੁ ਭਇਓ ਉਰ ਅੰਤਰਿ ਸਰਨਿ ਗਹੀ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਤੇਰੀ ॥੧॥ ਮਹਾ ਪਤਿਤ ਮੁਗਧ ਲੋਭੀ ਫੁਨਿ ਕਰਤ ਪਾਪ ਅਬ ਹਾਰਾ ॥ ਭੈ ਮਰ
ਬੇ ਕੋ ਬਿਸਰਤ ਨਾਹਿਨ ਤਿਹ ਚਿੰਤਾ ਤਨੁ ਜਾਰਾ ॥੧॥ ਕੀਏ ਉਪਾਵ ਮੁਕਤਿ ਕੇ ਕਾਰਨਿ ਦਹ ਦਿਸਿ ਕਉ ਉਠਿ ਧਾਇਆ ॥ ਘਟ ਹੀ ਭੀਤਰਿ ਬਸੈ ਨਿਰੰ ਰਹਾਉ
ਜਨੁ ਤਾ ਕੋ ਮਰਮੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥੨॥ ਨਾਹਿਨ ਗੁਨੁ ਨਾਹਿਨ ਕਛੁ ਜਪੁ ਤਪੁ ਕਉਨੁ ਕਰਮੁ ਅਬ ਕੀਜੈ ॥ ਨਾਨਕ ਹਾਰਿ ਪਰਿਓ ਸਰਨਾਗਤਿ ਅਭੈ ਦਾਨੁ ਪ੍ਰਭ
ਦੀਜੈ ॥੩॥੩॥ ਮ: ੪ ॥੧੧॥ ਮ: ੫ ॥੧੩॥ ਮ: ੯ ॥੩॥ ਜੋੜੁ ੨੭ ॥

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ ਘਰੁ ੧ ॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਲੋਕੁ ॥ ਦਰਸਨ ਪਿਆਸੀ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ਚਿਤਵਉ ਅਨਦਿਨੁ ਨੀਤ ॥ ਖੋਲ੍ਹਿ ਕਪਟ ਗੁਰਿ ਮੇਲੀਆ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਮੀਤ ॥੧॥ ਛੰਤੁ ॥
ਸੁਣਿ ਯਾਰ ਹਮਾਰੇ ਸਜਣ ਇਕ ਕਰਉ ਬੇਨੰਤੀਆ ॥ ਤਿਸੁ ਮੋਹਨ ਲਾਲ ਪਿਆਰੇ ਹਉ ਫਿਰਉ ਖੋਜੰਤੀਆ ॥ ਤਿਸੁ ਦਸਿ ਪਿਆਰੇ ਸਿਰੁ ਧਰੀ
ਉਤਾਰੇ ਇਕ ਭੋਰੀ ਦਰਸਨੁ ਦੀਜੈ ॥ ਨੈਨ ਹਮਾਰੇ ਪ੍ਰਿਅ ਰੰਗ ਰੰਗਾਰੇ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਭੀ ਨਾ ਧੀਰੀਜੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਸਿਉ ਮਨੁ ਲੀਨਾ ਜਿਉ ਜਲ ਮੀਨਾ
ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਜਿਵੈ ਤਿਸੰਤੀਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ਸਗਲੀ ਤਿਖਾ ਬੁਝੰਤੀਆ ॥੧॥ ਯਾਰ ਵੇ ਪ੍ਰਿਅ ਹਭੇ ਸਖੀਆ ਮੂ ਕਹੀ ਨ ਜੇ
ਹੀਆ ॥ ਯਾਰ ਵੇ ਹਿਕ ਡੂੰ ਹਿਕਿ ਚਾੜੈ ਹਉ ਕਿਸੁ ਚਿਤੇਹੀਆ ॥ ਹਿਕ ਦੂੰ ਹਿਕਿ ਚਾੜੇ ਅਨਿਕ ਪਿਆਰੇ ਨਿਤ ਕਰਦੇ ਭੋਗ ਬਿਲਾਸਾ ॥ ਤਿ
ਨਾ ਦੇਖਿ ਮਨਿ ਚਾਉ ਉਠੰਦਾ ਹਉ ਕਦਿ ਪਾਈ ਗੁਣਤਾਸਾ ॥ ਜਿਨੀ ਮੈਡਾ ਲਾਲੁ ਰੀਝਾਇਆ ਹਉ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਮਨੁ ਡੇਂਹੀਆ ॥ ਨਾਨਕ ਕ
ਹੈ ਸੁਣਿ ਬਿਨਉ ਸੁਹਾਗਣਿ ਮੂ ਦਸਿ ਡਿਖਾ ਪਿਰੁ ਕੇਹੀਆ ॥੨॥ ਯਾਰ ਵੇ ਪਿਰੁ ਆਪਣ ਭਾਣਾ ਕਿਛੁ ਨੀਸੀ ਛੰਦਾ ॥ ਯਾਰ ਵੇ ਤੈ ਰਾਵਿ
ਆ ਲਾਲਨੁ ਮੂ ਦਸਿ ਦਸੰਦਾ ॥ ਲਾਲਨੁ ਤੈ ਪਾਇਆ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ਜੈ ਧਨ ਭਾਗ ਮਥਾਣੇ ॥ ਬਾਂਹ ਪਕੜਿ ਠਾਕੁਰਿ ਹਉ ਘਿਧੀ ਗੁ
ਣ ਅਵਗਣ ਨ ਪਛਾਣੇ ॥ ਗੁਣ ਹਾਰੁ ਤੈ ਪਾਇਆ ਰੰਗੁ ਲਾਲੁ ਬਣਾਇਆ ਤਿਸੁ ਹਭੋ ਕਿਛੁ ਸੁਹੰਦਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਧੰਨਿ ਸੁਹਾਗਣਿ
ਸਾਈ ਜਿਸੁ ਸੰਗਿ ਭਤਾਰੁ ਵਸੰਦਾ ॥੩॥ ਯਾਰ ਵੇ ਨਿਤ ਸੁਖ ਸੁਖੇਦੀ ਸਾ ਮੈ ਪਾਈ ॥ ਵਰੁ ਲੋੜੀਦਾ ਆਇਆ ਵਜੀ ਵਧਾਈ ॥ ਮਹਾਂ

ਗਲਗੁਰਮੁਖੀਆਪਿਰਰਾਵਿਆਲਾਲਸਦਨਵਰੰਗੀਆ॥ਵਡਭਾਗਪਾਇਆਗੁਰਿਮਿਲਾਇਆਸਾਧਕੈਸਤਸੰਗੀਆ॥ਆਸਾਮਨਸਾਸ
ਗਲਪੂਰੀਪ੍ਰਿਅਅੰਕਿਅੰਕਮਿਲਾਈ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਸੁਖਸੁਖੈਵੀਸਾਮੈਗੁਰਮਿਲਿਇਵਪਾਈ॥੪॥੧॥ਜੈਤਸਿਰੀਮਹਲਾ੫ਘਰੁ੨
ਸਲੋਕੁ॥ਊਚਾਅਗਮਅਪਾਰੁਪ੍ਰਭੁਕਥਨੁਨਜਾਇਅਕਥੁ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸਰਣਾਗਤੀਰਾਖਨਕਉਸਮਰਥੁ॥੧॥ਛੰਤੁ॥ਜਿਉ
ਜਾਨਹੁਤਿਉਰਾਖੁਹਰਿਪ੍ਰਭਤੇਰਿਆ॥ਕੇਤੇਗਨਉਅਸੰਖਅਵਗਣਮੇਰਿਆ॥ਅਸੰਖਅਵਗਣਖਤੇਫੇਰੇਨਿਤਪ੍ਰਤਿਸਦਭੂਲੀਐ
॥ਮੋਹਮਗਨਬਿਕਰਾਲਮਾਇਆਤਉਪ੍ਰਸਾਦੀਘੂਲੀਐ॥ਲੂਕਕਰਤਬਿਕਾਰਬਿਖੜੇਪ੍ਰਭਨੇਰਹੂਤੇਨੇਰਿਆ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾ
ਨਕਦਇਆਧਾਰਹੁਕਾਢਿਭਵਜਲਫੇਰਿਆ॥੧॥ਸਲੋਕੁ॥ਨਿਰਤਿਨਪਵੈਅਸੰਖਗੁਣਊਚਾਪ੍ਰਭਕਾਨਾਉ॥ਨਾਨਕਕੀਬਿਨੰ
ਤੀਆਮਿਲੈਨਿਥਾਵੈਥਾਉ॥੨॥ਛੰਤੁ॥ਦੂਸਰਨਾਹੀਠਾਉਕਾਪਹਿਜਾਈਐ॥ਆਠਪਹਰਕਰਜੋੜਿਪ੍ਰਭੁਧਿਆਈਐ॥ਧਿ
ਆਇਸੋਪ੍ਰਭੁਸਦਾਅਪਨਾਮਨਹਿਚਿੰਦਿਆਪਾਈਐ॥ਤਜਿਮਾਨਮੋਹਿਬਿਕਾਰਦੂਜਾਏਕਸਿਉਲਿਵਲਾਈਐ॥ਅਰਪਿਮਨੁਤ
ਨੁਪ੍ਰਭੂਆਗੈਆਪੁਸਗਲਮਿਟਾਈਐ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਧਾਰਿਕਿਰਪਾਸਾਚਿਨਾਮਿਸਮਾਈਐ॥੨॥ਸਲੋਕੁ॥ਰੇਮਨਤਾਕਉ
ਧਿਆਈਐਸਭਬਿਧਿਜਾਕੈਹਾਥਿ॥ਰਾਮਨਾਮਧਨੁਸੰਚੀਐਨਾਨਕਨਿਬਹੈਸਾਥਿ॥੩॥ਛੰਤੁ॥ਸਾਥੀਅੜਾਪ੍ਰਭੁਏਕੁਦੂਸਰਨਾਹਿ
ਕੋਇ॥ਥਾਨਥਨੰਤਰਿਆਪਿਜਲਿਥਲਿਪੂਰਿਸੋਇ॥ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਪੂਰਿਰਹਿਆਸਰਬਦਾਤਾਪ੍ਰਭੁਧਨੀ॥ਗੋਪਾਲ
ਗੋਬਿੰਦਅੰਤੁਨਾਹੀਬੇਅੰਤਗੁਣਤਾਕੇਕਿਆਗਨੀ॥ਭਜੁਸਰਣਿਸੁਆਮੀਸੁਖਹਗਾਮੀਤਿਸੁਬਿਨਾਅਨਨਾਹਿਕੋ
ਇ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਦਇਆਧਾਰਹੁਤਿਸੁਪਰਾਪਤਿਨਾਮੁਹੋਇ॥੩॥ਸਲੋਕੁ॥ਚਿਤਜਿਚਿਤਵਿਆਸੋਮੈਪਾਇ
ਆ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਸੁਖਸਬਾਇਆ॥੪॥ਛੰਤੁ॥ਅਬਮਨੁਛੂਟਿਗਇਆਸਾਧੂਸੰਗਿਮਿਲੇ॥ਗੁਰ
ਨਾਮੁਲਇਆਜੋਤੀਜੋਤਿਰਲੇ॥ਹਰਿਨਾਮੁਸਿਮਰਤਮਿਟੇਕਿਲਬਿਖਬੁਝੀਤਪਤਿਅਘਾਨਿਆ॥ਗਹਿਭੁਜਾਲੀਨੇਦਇਆਕੀਨੇ
ਬੁਝੀਤਪਤਿਅਘਾਨਿਆ॥ਗਹਿਭੁਜਾਲੀਨੇਦਇਆਕੀਨੇਆਪਨੇਕਰਿਮਾਨਿਆ॥ਲੈਅੰਕਿਲਾਏਹਰਿਮਿਲਾਏਜਨਮਮਰਣਾਦੁਖਜਲੇ॥
ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਦਇਆਧਾਰੀਮੇਲਿਲੀਨੇਇਕਪਲੇ॥੪॥੨॥ ਜੈਤਸਿਰੀਮਹਲਾ੫॥ਛੰਤ॥ਪਾਧਾਣੂਸੰਸਾਰੁਗਾਰਬਿਅਟਿਆ॥
ਕਰਤੇਪਾਪਅਨੇਕਮਾਇਆਰੰਗਰਟਿਆ॥ਲੋਭਿਮੋਹਿਅਭਿਮਾਨਿਬੂਡੇਮਰਣੁਚੀਤਿਨਆਵਏ॥ਪੁਤ੍ਰਮਿਤ੍ਰਬਿਉਹਾਰਬਨਿਤਾਏਹਕਰਤਬਿ
ਹਾਵਏ॥ਪੁਜਿਦਿਵਸਆਏਲਿਖੇਮਾਏਦੁਖੁਧਰਮਦੂਤਹਡਿਠਿਆ॥ਕਿਰਤਕਰਮਨਮਿਟੈਨਾਨਕਹਰਿਨਾਮਧਨੁਨਹੀਖਟਿਆ॥੧॥ਉ
ਦਮਕਰਹਿਅਨੇਕਹਰਿਨਾਮੁਨਗਾਵਹੀ॥ਭ੍ਰਮਹਿਜੋਨਿਅਸੰਖਮਰਿਜਨਮਹਿਆਵਹੀ॥ਪਸੂਪੰਖੀਸੈਲਤਰਵਰਗਣਤਕਛੂਨਆਵਏ
॥ਬੀਜੁਬੋਵਸਿਭੋਗਭੋਗਹਿਕੀਆਅਪਣਾਪਾਵਏ॥ਰਤਨਜਨਮੁਹਾਰੰਤਜੂਐਪ੍ਰਭੂਆਪਿਨਭਾਵਹੀ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਭਰਮਹਿਭ੍ਰਮਾ
ਏਖਿਨੁਏਕੁਟਿਕਣੁਨਪਾਵਹੀ॥੨॥ਜੋਬਨੁਗਇਆਬਿਤੀਤਿਜਰੁਮਲਿਬੈਠੀਆ॥ਕਰਕੰਪਹਿਸਿਰੁਡੋਲਨੈਣਨਡੀਠਿਆ॥ਨਹਨੈਣਦੀ
ਸੈਬਿਨੁਭਜਨਈਸੈਛੋਡਿਮਾਇਆਚਾਲਿਆ॥ਕਹਿਆਨਮਾਨਹਿਸਿਰਿਖਾਕੁਛਾਨਹਿਜਿਨਸੰਗਿਮਨੁਤਨੁਜਾਲਿਆ॥ਸ੍ਰੀਰਾਮਰੰਗਅ
ਪਾਰਪੂਰਨਨਹਨਿਮਖਮਨਮਹਿਵੂਠਿਆ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਕੋਟਿਕਾਗਰਬਿਨਸਬਾਰਨਝੂਠਿਆ॥੩॥ਚਰਨਕਮਲਸਰਣਾਇਨਾ
ਨਕੁਆਇਆ॥ਦੁਤਰੁਭੈਸੰਸਾਰੁਪ੍ਰਭਿਆਪਿਤਰਾਇਆ॥ਮਿਲਿਸਾਧਸੰਗੇਭਜੇਸ੍ਰੀਧਰਕਰਿਅੰਗੁਪ੍ਰਭਜੀਤਾਰਿਆ॥ਹਰਿਮਾਨਿਲੀਏਨਾ
ਮਦੀਏਅਵਰੁਕਛੁਨਬੀਚਾਰਿਆ॥ਗੁਣਨਿਧਾਨਅਪਾਰਠਾਕੁਰਮਨਿਲੋੜੀਦਾਪਾਇਆ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕੁਸਦਾਤ੍ਰਿਪਤੇਹਰਿਨਾ

ਮਹਲੇ ਜਨੁ ਖਾਇਆ ॥੪॥੨॥੩॥ ਜੈਤਸਰੀ ਕੀ ਵਾਰ ਸਲੋਕਾ ਨਾਲਿ ਮਹਲਾ ੫ ਸਲੋਕੁ ੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਆਦਿ ਪੂਰਨ ਮਧਿ ਪੂਰਨ ਅੰਤਿ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰਹ ॥ ਸਿਮਰੰਤਿ ਸੰਤ ਸਰਬਤ੍ਰ ਰਮਣੰ ਨਾਨਕ ਅਘਨਾਸਨ ਜਗਦੀਸੁਰਹ ॥੧॥ ਪੇਖਨ ਸੁਨਨ ਸੁਨਾਵਨੋ ਮਨ ਮਹਿ ਦ੍ਰਿੜੀਐ ਸਾਚੁ ॥ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਸਰਬਤ੍ਰ ਮੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਚੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਏਕੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਗਾਈਐ ਸਭ ਅੰਤਰਿ ਸੋਈ ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥ ਪ੍ਰਭੁ ਜੋ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਈ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਦਾ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਨਹੀ ਕੋਈ ॥ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਪਾਤਾਲ ਦੀਪ ਰਵਿਆ ਸਭ ਲੋਈ ॥ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ਸੋ ਬੁਝਸੀ ਨਿਰਮਲ ਜਨੁ ਸੋਈ ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਰਚੰਤਿ ਜੀਅ ਰਚਨਾ ਮਾਤ ਗਰਭ ਅਸਥਾਪਨੰ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਿਮਰੰਤਿ ਨਾਨਕ ਮਹਾ ਅਗਨਿ ਨ ਬਿਨਾਸਨੰ ॥੧॥ ਮੁਖ ਤਲੈ ਪੈਰ ਉਪਰੇ ਵਸੰਦੋ ਕੁਹਥੜੈ ਥਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਧਣੀ ਕਿਉ ਵਿਸਾਰਿਓ ਉਧਰਹਿ ਜਿਸ ਦੈ ਨਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਰਕਤੁ ਬਿੰਦੁ ਕਰਿ ਨਿੰਮਿਆ ਅਗਨਿ ਉਦਰ ਮਝਾਰਿ ॥ ਉਰਧ ਮੁਖੁ ਕੁਚੀਲ ਬਿਕਲੁ ਨਰਕਿ ਘੋਰਿ ਗੁਬਾਰਿ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਤੂ ਨਾ ਜਲਹਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ ਬਿਖਮ ਥਾਨਹੁ ਜਿਨਿ ਰਖਿਆ ਤਿਸੁ ਤਿਲੁ ਨ ਵਿਸਾਰਿ ॥ ਪ੍ਰਭ ਬਿਸਰਤ ਸੁਖੁ ਕਦੇ ਨਾਹਿ ਜਾਸਹਿ ਜਨਮੁ ਹਾਰਿ ॥੨॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਮਨ ਇਛਾ ਦਾਨ ਕਰਣੰ ਸਰਬਤ੍ਰ ਆਸਾ ਪੂਰਨਹ ॥ ਖੰਡਣੰ ਕਲਿ ਕਲੇਸਹ ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰਿ ਨਾਨਕ ਨਹ ਦੂਰਣਹ ॥੧॥ ਹਭਿ ਰੰਗ ਮਾਣਹਿ ਜਿਸੁ ਸੰਗਿ ਤੈ ਸਿਉ ਲਾਈਐ ਨੇਹੁ ॥ ਸੋ ਸਹੁ ਬਿੰਦ ਨ ਵਿਸਰਉ ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਸੁੰਦਰੁ ਰਚਿਆ ਦੇਹੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਨ ਤਨੁ ਧਨੁ ਦੀਆ ਦੀਨੇ ਰਸ ਭੋਗ ॥ ਗ੍ਰਿਹ ਮੰਦਰ ਰਥ ਅਸੁ ਦੀਏ ਰਚਿ ਭਲੇ ਸੰਜੋਗ ॥ ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ਸਾਜਨ ਸੇਵਕ ਦੀਏ ਪ੍ਰਭ ਦੇਵਨ ਜੋਗ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਤਨੁ ਮਨੁ ਹਰਿਆ ਲਾਥਾ ਸਭੁ ਸੋਗ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਰਮਹੁ ਬਿਨਸੇ ਸਭਿ ਰੋਗ ॥੩॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਕੁਟੰਬ ਜਤਨ ਕਰਣੰ ਮਾਇਆ ਅਨੇਕ ਉਦਮਹ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਭਾਵ ਹੀਣੰ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਬਿਸਰਤ ਤੇ ਪ੍ਰੇਤਤਹ ॥੧॥ ਤੁਟੜੀਆ ਸਾ ਪ੍ਰੀਤਿ ਜੋ ਲਾਈ ਬਿਅੰਨ ਸਿਉ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੀ ਰੀਤਿ ਸਾਂਈ ਸੇਤੀ ਰਤਿਆ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਸੁ ਬਿਸਰਤ ਤਨੁ ਭਸਮ ਹੋਇ ਕਹਤੇ ਸਭਿ ਪ੍ਰੇਤੁ ॥ ਖਿਨੁ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਬਸਨ ਨ ਦੇਵਹੀ ਜਿਨ ਸਿਉ ਸੋਈ ਹੇਤੁ ॥ ਕਰਿ ਅਨਰਥ ਦਰਬੁ ਸੰਚਿਆ ਸੋ ਕਾਰਜਿ ਕੇਤੁ ॥ ਜੈਸਾ ਬੀਜੈ ਸੋ ਲੁਣੈ ਕਰਮ ਇਹੁ ਖੇਤੁ ॥ ਅਕਿਰਤਘਣਾ ਹਰਿ ਵਿਸਰਿਆ ਜੋਨੀ ਭਰਮੇਤੁ ॥੪॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਕੋਟਿ ਦਾਨ ਇਸਨਾਨੰ ਅਨਿਕ ਸੋਧਨ ਪਵਿਤ੍ਰਤਹ ॥ ਉਚਰੰਤਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸਨਾ ਸਰਬ ਪਾਪ ਬਿਮੁਚਤੇ ॥੧॥ ਈਧਣੁ ਕੀਤੋਮੂ ਘਣਾ ਭੋਰੀ ਦਿਤੀਮੁ ਭਾਹਿ ॥ ਮਨਿ ਵਸੰਦੜੋ ਸਚੁ ਸਹੁ ਨਾਨਕ ਹਭੇ ਡੁਖੜੇ ਉਲਾਹਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਕੋਟਿ ਅਘਾ ਸਭਿ ਨਾਸ ਹੋਹਿ ਸਿਮਰਤ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ ਮਨ ਚਿੰਦੇ ਫਲ ਪਾਈਅਹਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਭੈ ਕਟੀਅਹਿ ਨਿਹਚਲ ਸਚੁ ਥਾਉ ॥ ਪੂਰਬਿ ਹੋਵੈ ਲਿਖਿਆ ਹਰਿ ਚਰਣ ਸਮਾਉ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਨਾਨਕ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥੫॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਗ੍ਰਿਹ ਰਚਨਾ ਅਪਾਰੰ ਮਨਿ ਬਿਲਾਸ ਸੁਆਦੰ ਰਸਹ ॥ ਕਦਾਂਚ ਨਹ ਸਿਮਰੰਤਿ ਨਾਨਕ ਤੇ ਜੰਤ ਬਿਸਟਾ ਕ੍ਰਿਮਹ ॥੧॥ ਮੁਚੁ ਅਡੰਬਰੁ ਹਭੁ ਕਿਹੁ ਮੰਝਿ ਮੁਹਬਤਿ ਨੇਹ ॥ ਸੋ ਸਾਂਈ ਜੈਂ ਵਿਸਰੈ ਨਾਨਕ ਸੋ ਤਨੁ ਖੇਹ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੁੰਦਰ ਸੇਜ ਅਨੇਕ ਸੁਖ ਰਸ ਭੋਗਣ ਪੂਰੇ ॥ ਗ੍ਰਿਹ ਸੋਇਨ ਚੰਦਨ ਸੁਗੰਧ ਲਾਇ ਮੋਤੀ ਹੀਰੇ ॥ ਮਨ ਇਛੇ ਸੁਖ ਮਾਣਦਾ ਕਿਛੁ ਨਾਹਿ ਵਿਸੂਰੇ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਈ ਵਿਸਟਾ ਕੇ ਕੀੜੇ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨ ਸਾਂਤਿ ਹੋਇ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਮਨੁ ਧੀਰੇ ॥੬॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਬਿਰਹੰ ਖੋਜੰਤ ਬੈਰਾਗੀ ਦਹ ਦਿਸਹ ॥ ਤਿਆਗੰਤ ਕਪਟ ਰੂਪ ਮਾਇਆ ਨਾਨਕ ਆਨੰਦ ਰੂਪ ਸਾਧ ਸੰਗਮਹ ॥੧॥ ਮਨਿ ਸਾਂਈ ਮੁਖਿ ਉਚਰਾ ਵਤਾ ਹਭੇ ਲੋਅ ॥ ਨਾਨਕ ਹਭਿ ਅਡੰਬਰ ਕੂੜਿਆ ਸੁਣਿ ਜੀਵਾ ਸਚੀ ਸੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਬਸਤਾ ਤੂਟੀ ਝੁੰਪੜੀ ਚੀਰ ਸਭਿ ਛਿੰਨਾ ॥ ਜਾਤਿ ਨ ਪਤਿ ਨ ਆਦਰੋ ਉਦਿਆਨ ਭ੍ਰਮਿੰਨਾ ॥ ਮਿਤ੍ਰ ਨ ਇਠ ਧਨ ਰੂਪਹੀਣ ਕਿਛੁ ਸਾਕੁ ਨ ਸਿੰਨਾ ॥ ਰਾਜਾ ਸਗਲੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਾ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਭਿੰਨਾ ॥

ਤਿਸ ਕੀ ਪੂਰਨ ਮਨੁ ਉਪਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਇ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨਾ ॥੭॥ ਸਲੋਕ ॥ ਅਨਿਕ ਲੀਲਾ ਰਾਜ ਰਸ ਰੂਪੰ ਛਤ੍ਰ ਚਮਰ ਤਖਤ ਆਸਨੰ ॥ ਰਚੰਤਿ ਮੂੜ ਅਗਿਆਨ ਅੰਧਹ ਨਾਨਕ ਸੁਪਨ ਮਨੋਰਥ ਮਾਇਆ ॥੧॥ ਸੁਪਨੈ ਹਭਿ ਰੰਗ ਮਾਣਿਆ ਮਿਠਾ ਲਗੜਾ ਮੋਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣੀਆ ਸੁੰਦਰਿ ਮਾਇਆ ਧ੍ਰੋਹੁ ॥੨॥

ਪਉੜੀ ॥ ਸੁਪਨੇ ਸੇਤੀ ਚਿਤੁ ਮੂਰਖਿ ਲਾਇਆ ॥ ਬਿਸਰੇ ਰਾਜ ਰਸ ਭੋਗ ਜਾਗਤ ਭਖਲਾਇਆ ॥ ਆਰਜਾ ਗਈ ਵਿਹਾਇ ਧੰਧੈ ਧਾਇਆ ॥ ਪੂਰਨ ਭਏ ਨ ਕਾਮ ਮੋਹਿਆ ਮਾਇਆ ॥ ਕਿਆ ਵੇਚਾਰਾ ਜੰਤੁ ਜਾ ਆਪਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥੮॥ ਸਲੋਕ ॥ ਬਸੰਤਿ ਸ੍ਵਰਗ ਲੋਕਹ ਜਿਤਤੇ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਨਵ ਖੰਡਣਹ ॥ ਬਿਸਰੰਤ ਹਰਿ ਗੋਪਾਲਹ ਨਾਨਕ ਤੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਉਦਿਆਨ ਭਰਮਣਹ ॥੧॥ ਕਉਤਕ ਕੋਡ ਤਮਾਸਿਆ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਸੁ ਨਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਕੋੜੀ ਨਰਕ ਬਰਾਬਰੇ ਉਜੜੁ ਸੋਈ ਥਾਉ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਮਹਾ ਭਇਆਨ ਉਦਿਆਨ ਨਗਰ ਕਰਿ ਮਾਨਿਆ ॥ ਝੂਠ ਸਮਗ੍ਰੀ ਪੇਖਿ ਸਚੁ ਕਰਿ ਜਾਨਿਆ ॥ ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਅਹੰਕਾਰਿ ਫਿਰਹਿ ਦੇਵਾਨਿਆ ॥ ਸਿਰਿ ਲਗਾ ਜਮ ਡੰਡੁ ਤਾ ਪਛੁਤਾਨਿਆ ॥ ਬਿਨੁ ਪੂਰੇ ਗੁਰਦੇਵ ਫਿਰੈ ਸੈਤਾਨਿਆ ॥੯॥ ਸਲੋਕ ॥ ਰਾਜ ਕਪਟੰ ਰੂਪ ਕਪਟੰ ਧਨ ਕਪਟੰ ਕੁਲ ਗਰਬਤਹ ॥ ਸੰਚੰਤਿ ਬਿਖਿਆ ਛਲੰ ਛਿਦ੍ਰੰ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲਤੇ ॥੧॥ ਪੇਖੰਦੜੋ ਕੀ ਭੁਲੁ ਤੁੰਮਾ ਦਿਸਮੁ ਸੋਹਣਾ ॥ ਅਢੁ ਨ ਲਹੰਦੜੋ ਮੁਲੁ ਨਾਨਕ ਸਾਥਿ ਨ ਜੁਲਈ ਮਾਇਆ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ਨ ਚਲੈ ਸੋ ਕਿਉ ਸੰਜੀਐ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਕਹੁ ਕਿਆ ਜਤਨੁ ਜਿਸ ਤੇ ਵੰਜੀਐ ॥ ਹਰਿ ਬਿਸਰਿਐ ਕਿਉ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ ਨਾ ਮਨੁ ਰੰਜੀਐ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਛੋਡਿ ਅਨ ਲਾਗੈ ਨਰਕਿ ਸਮੰਜੀਐ ॥ ਹੋਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆਲ ਨਾਨਕ ਭਉ ਭੰਜੀਐ ॥੧੦॥ ਸਲੋਕ ॥ ਨਚ ਰਾਜ ਸੁਖ ਮਿਸਟੰ ਨਚ ਭੋਗ ਰਸ ਮਿਸਟੰ ਨਚ ਮਿਸਟੰ ਸੁਖ ਮਾਇਆ ॥ ਮਿਸਟੰ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਮਿਸਟੰ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸਨੰ ॥੧॥ ਲਗੜਾ ਸੋ ਨੇਹੁ ਮੰਨ ਮਝਾਹੂ ਰਤਿਆ ॥ ਵਿਧੜੋ ਸਚ ਥੋਕਿ ਨਾਨਕ ਮਿਠੜਾ ਸੋ ਧਣੀ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕਛੂ ਨ ਲਾਗਈ ਭਗਤਨ ਕਉ ਮੀਠਾ ॥ ਆਨ ਸੁਆਦ ਸਭਿ ਫੀਕਿਆ ਕਰਿ ਨਿਰਨਉ ਡੀਠਾ ॥ ਅਗਿਆਨੁ ਭਰਮੁ ਦੁਖੁ ਕਟਿਆ ਗੁਰ ਭਏ ਬਸੀਠਾ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨੁ ਬੇਧਿਆ ਜਿਉ ਰੰਗੁ ਮਜੀਠਾ ॥ ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਣ ਤਨੁ ਮਨੁ ਪ੍ਰਭੂ ਬਿਨਸੇ ਸਭਿ ਝੂਠਾ ॥੧੧॥ ਸਲੋਕ ॥ ਤਿਅਕਤ ਜਲੰ ਨਹ ਜੀਵ ਮੀਨੰ ਨਹ ਤਿਆਗਿ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਮੇਘ ਮੰਡਲਹ ॥ ਬਾਣ ਬੇਧੰਚ ਕੁਰੰਕ ਨਾਦੰ ਅਲਿ ਬੰਧਨ ਕੁਸਮ ਬਾਸਨਹ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਚੰਤਿ ਸੰਤਹ ਨਾਨਕ ਆਨ ਨ ਰੁਚਤੇ ॥੧॥ ਮੁਖੁ ਡੇਖਾਊ ਪਲਕ ਛਡਿ ਆਨ ਨ ਡੇਊ ਚਿਤੁ ॥ ਜੀਵਣ ਸੰਗਮੁ ਤਿਸੁ ਧਣੀ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਸੰਤਾਂ ਮਿਤੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਉ ਮਛੁਲੀ ਬਿਨੁ ਪਾਣੀਐ ਕਿਉ ਜੀਵਣੁ ਪਾਵੈ ॥ ਬੂੰਦ ਵਿਹੂਣਾ ਚਾਤ੍ਰਿਕੋ ਕਿਉ ਕਰਿ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ ॥ ਨਾਦ ਕੁਰੰਕਹਿ ਬੇਧਿਆ ਸਨਮੁਖ ਉਠਿ ਧਾਵੈ ॥ ਭਵਰੁ ਲੋਭੀ ਕੁਸਮ ਬਾਸੁ ਕਾ ਮਿਲਿ ਆਪੁ ਬੰਧਾਵੈ ॥ ਤਿਉ ਸੰਤ ਜਨਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੈ ਦੇਖਿ ਦਰਸੁ ਅਘਾਵੈ ॥੧੨॥

ਸਲੋਕ ॥ ਚਿਤਵੰਤਿ ਚਰਣ ਕਮਲੰ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਅਰਾਧਨਹ ॥ ਨਹ ਬਿਸਰੰਤਿ ਨਾਮ ਅਚੁਤ ਨਾਨਕ ਆਸ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰਹ ॥੧॥ ਸੀਤੜਾ ਮੰਨ ਮੰਝਾਹਿ ਪਲਕ ਨ ਥੀਵੈ ਬਾਹਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਆਸੜੀ ਨਿਬਾਹਿ ਸਦਾ ਪੇਖੰਦੋ ਸਚੁ ਧਣੀ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਸਾਵੰਤੀ ਆਸ ਗੁਸਾਈ ਪੂਰੀਐ ॥ ਮਿਲਿ ਗੋਪਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ਨ ਕਬਹੂ ਝੂਰੀਐ ॥ ਦੇਹੁ ਦਰਸੁ ਮਨਿ ਚਾਉ ਲਹਿ ਜਾਹਿ ਵਿਸੂਰੀਐ ॥ ਹੋਇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸਰੀਰੁ ਚਰਨਾ ਧੂਰੀਐ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰਦੇਵ ਸਦਾ ਹਜੂਰੀਐ ॥੧੩॥ ਸਲੋਕ ॥ ਰਸਨਾ ਉਚਰੰਤਿ ਨਾਮੰ ਸ੍ਰਵਣੰ ਸੁਨੰਤਿ ਸਬਦ ਅੰਮ੍ਰਿਤਹ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੰ ਜਿਨਾ ਧਿਆਨੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਣਹ ॥੧॥ ਹਭਿ ਕੂੜਾਵੇ ਕੰਮ ਇਕਸੁ ਸਾਈ ਬਾਹਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਧੰਨੁ ਜਿਨਾ ਪਿਰਹੜੀ ਸਚ ਸਿਉ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨਾ ਜਿ ਸੁਨਤੇ ਹਰਿ ਕਥਾ ॥ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਰਧਾਨ ਨਿਵਾਵਹਿ ਪ੍ਰਭ ਮਥਾ ॥ ਹਰਿ ਜਸੁ ਲਿਖਹਿ ਬੇਅੰਤ ਸੋਹਹਿ ਸੇ ਹਥਾ ॥ ਚਰਨ ਪੁਨੀਤ ਪਵਿਤ੍ਰ ਚਾਲਹਿ ਪ੍ਰਭ ਪਥਾ ॥ ਸੰਤਾਂ ਸੰਗਿ ਉਧਾਰੁ ਸਗਲਾ ਦੁਖੁ ਲਥਾ ॥੧੪॥

ਸਲੋਕ ॥ ਕਾਦੀਉ ਰੋਣ ਕਰਣੰ ਹਰਿ ਮਨਿ ਸੰਜੋਗ ਪੂਰਨਹ ॥ ਗੋਪਾਲ ਦਰਸ ਭੇਟੰ ਸਫਲ ਨਾਨਕ ਸੋ ਮਹੂਰਤਹ ॥੧॥ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈਐ ਸਾਈ ਸੁਖ ਮਿਤੀਹੁ
ਘਾਟਹੋ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾ ਵੇਲਾ ਪਰਵਾਣੁ ਜਿਤੁ ਮਿਲੰਦੜੋ ਮਾ ਪਿਰੀ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਾ ਵੇਲਾ ਕਹੁ ਕਉਣੁ ਹੈ ਜਿਤੁ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਪਾਈ ॥ ਸੋ ਮੂਰਤੁ
ਭਲਾ ਸੰਜੋਗੁ ਹੈ ਜਿਤੁ ਮਿਲੈ ਗੁਸਾਈ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ਕੈ ਮਨ ਇਛ ਪੁਜਾਈ ॥ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਸਤਸੰਗੁ ਹੋਇ ਨਿਵਿ ਲਾਗਾ ਪਾਈ ॥
ਮਨਿ ਦਰਸਨ ਕੀ ਪਿਆਸ ਹੈ ਨਾਨਕ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥੧੫॥ ਸਲੋਕ ॥ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਗੋਬਿੰਦਹ ਸਰਬ ਦੋਖ ਨਿਵਾਰਣਹ ॥ ਸਰਣਿ ਸੂਰ ਭਗ
ਵਾਨਹ ਜਪੰਤਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ॥੧॥ ਛਡਿਓ ਹਭੁ ਆਪੁ ਲਗੜੋ ਚਰਣਾ ਪਾਸਿ ॥ ਨਠੜੋ ਦੁਖ ਤਾਪੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਪੇਖੰਦਿਆ ॥੨॥

ਪਉੜੀ ॥ ਮੇਲਿ ਲੈਹੁ ਦਇਆਲ ਢਹਿ ਪਏ ਦੁਆਰਿਆ ॥ ਰਖਿ ਲੇਵਹੁ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਭ੍ਰਮਤ ਬਹੁ ਹਾਰਿਆ ॥ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ
ਤੇਰਾ ਬਿਰਦੁ ਹਰਿ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਿਆ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ਬਿਨਉ ਮੋਹਿ ਸਾਰਿਆ ॥ ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੇਹੁ ਦਇਆਲ ਸਾਗਰ ਸੰਸਾਰਿਆ ੧੬
॥ ਸਲੋਕ ॥ ਸੰਤ ਉਧਰਣ ਦਇਆਲੰ ਆਸਰੰ ਗੋਪਾਲ ਕੀਰਤਨਹ ॥ ਨਿਰਮਲੰ ਸੰਤ ਸੰਗੇਣ ਓਟ ਨਾਨਕ ਪਰਮੇਸੁਰਹ ॥੧॥ ਚੰਦਨ ਚੰ
ਦੁ ਨ ਸਰਦ ਰੁਤਿ ਮੂਲਿ ਨ ਮਿਟਈ ਘਾਂਮ ॥ ਸੀਤਲੁ ਥੀਵੈ ਨਾਨਕਾ ਜਪੰਦੜੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਕੀ ਓਟ ਉਧਰੇ ਸਗ
ਲ ਜਨ ॥ ਸੁਣਿ ਪਰਤਾਪੁ ਗੋਵਿੰਦ ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਮਨ ॥ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਮੂਲਿ ਸੰਚਿਆ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਸਿਉ ਸੰਗੁ ਪਾਈਐ ਵਡੈ
ਪੁੰਨ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ਹਰਿ ਜਸੁ ਨਿਤ ਸੁਨ ॥੧੭॥ ਸਲੋਕ ॥ ਦਇਆ ਕਰਣੰ ਦੁਖ ਹਰਣੰ ਉਚਰਣੰ ਨਾਮ ਕੀਰਤਨਹ ॥
ਦਇਆਲ ਪੁਰਖ ਭਗਵਾਨਹ ਨਾਨਕ ਲਿਪਤ ਨ ਮਾਇਆ ॥੧॥ ਭਾਹਿ ਬਲੰਦੜੀ ਬੁਝਿ ਗਈ ਰਖੰਦੜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ॥ ਜਿਨਿ ਉਪਾਈ ਮੇਦ
ਨੀ ਨਾਨਕ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਪਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਾ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਦਇਆਲ ਨ ਬਿਆਪੈ ਮਾਇਆ ॥ ਕੋਟਿ ਅਘਾ ਗਏ ਨਾਸ ਹਰਿ ਇਕੁ ਧਿਆ
ਇਆ ॥ ਨਿਰਮਲ ਭਏ ਸਰੀਰ ਜਨ ਧੂਰੀ ਨਾਇਆ ॥ ਮਨ ਤਨ ਭਏ ਸੰਤੋਖ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ॥ ਤਰੇ ਕੁਟੰਬ ਸੰਗਿ ਲੋਗ ਕੁਲ ਸਬਾ
ਇਆ ॥੧੮॥ ਸਲੋਕ ॥ ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਪਾਲ ਗੁਰ ਗੁਰ ਪੂਰਨ ਨਾਰਾਇਣਹ ॥ ਗੁਰ ਦਇਆਲ ਸਮਰਥ ਗੁਰ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਪਤਿਤ ਉ
ਧਾਰਣਹ ॥੧॥ ਭਉਜਲੁ ਬਿਖਮੁ ਅਸਗਾਹੁ ਗੁਰਿ ਬੋਹਿਥੈ ਤਾਰਿਅਮੁ ॥ ਨਾਨਕ ਪੂਰ ਕਰੰਮ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣੀ ਲਗਿਆ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥

ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰਦੇਵ ਜਿਸੁ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਜਪੇ ॥ ਗੁਰ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਜਬ ਭਏ ਤ ਅਵਗੁਣ ਸਭਿ ਛਪੇ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰਦੇਵ ਨੀਚਹੁ ਉ
ਚ ਥਪੇ ॥ ਕਾਟਿ ਸਿਲਕ ਦੁਖ ਮਾਇਆ ਕਰਿ ਲੀਨੇ ਅਪ ਦਸੇ ॥ ਗੁਣ ਗਾਏ ਬੇਅੰਤ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਜਸੇ ॥੧੯॥ ਸਲੋਕ ॥ ਦ੍ਰਿਸ
ਟੰਤ ਏਕੋ ਸੁਨੀਅੰਤ ਏਕੋ ਵਰਤੰਤ ਏਕੋ ਨਰਹਰਹ ॥ ਨਾਮ ਦਾਨੁ ਜਾਚੰਤਿ ਨਾਨਕ ਦਇਆਲ ਪੁਰਖ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹ ॥੧॥ ਹਿਕੁ ਸੇਵੀ ਹਿ
ਕੁ ਸੰਮਲਾ ਹਰਿ ਇਕਸੁ ਪਹਿ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਨਾਮ ਵਖਰੁ ਧਨੁ ਸੰਚਿਆ ਨਾਨਕ ਸਚੀ ਰਾਸਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਦਇਆਲ ਬੇਅੰਤ
ਪੂਰਨ ਇਕੁ ਏਹੁ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਦੂਜਾ ਕਹਾ ਕੇਹੁ ॥ ਆਪਿ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਦਾਨੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਲੇਹੁ ॥ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਹੁਕਮੁ ਸਭੁ ਨਿਹਚਲੁ
ਤੁਧੁ ਥੇਹੁ ॥ ਨਾਨਕੁ ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਮੁ ਦੇਹੁ ॥੨੦॥੧॥ ਸਲੋਕ ਦੂਣ ਨਾਲਿ ੪੧ ॥ ਮਃ ੪ ॥੧੧॥ ਮਃ ੫ ॥੧੩॥ ਮਃ ੫ ॥੩॥ ਛੰਤ ੩ ਜੋੜ ੩੧

ਗੌੜ ਸ੍ਰੀ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ ਕੀ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਨਾਥ ਕਛੂਅ ਨ ਜਾਨਉ ॥ ਮਨੁ ਮਾਇਆ ਕੈ ਹਾਥਿ ਬਿਕਾਨਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਮ ਕਹੀਅਤ ਹੌ ਜਗਤ ਗੁਰ ਸੁਆਮੀ ॥ ਹਮ ਕਹੀਅਤ ਕ
ਲਜੁਗ ਕੇ ਕਾਮੀ ॥੧॥ ਇਨ ਪੰਚਨ ਮੇਰੋ ਮਨੁ ਜੁ ਬਿਗਾਰਿਓ ॥ ਪਲੁ ਪਲੁ ਹਰਿ ਜੀ ਤੇ ਅੰਤਰੁ ਪਾਰਿਓ ॥੨॥ ਜਤ ਦੇਖਉ ਤਤ ਦੁਖ ਕੀ ਰਾਸੀ ॥
ਅਜੌਂ ਨ ਪਤ੍ਯ੍ਾਇ ਨਿਗਮ ਭਏ ਸਾਖੀ ॥੩॥ ਗੋਤਮ ਨਾਰਿ ਉਮਾਪਤਿ ਸ੍ਵਾਮੀ ॥ ਸੀਸੁ ਧਰਨਿ ਸਹਸ ਭਗ ਗਾਂਮੀ ॥੪॥ ਇਨ ਦੂਤਨ ਖਲੁ ਬਧੁ ਕਰਿ

ਮਾਰਿਓ ॥ ਬਡੋ ਨਿਲਾਜੁ ਅਜਹੂ ਨਹੀ ਹਾਰਿਓ ॥੫॥ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਕਹਾ ਕੈਸੇ ਕੀਜੈ ॥ ਬਿਨੁ ਰਘੁਨਾਥ ਸਰਨਿ ਕਾ ਕੀ ਲੀਜੈ ॥੬॥੧

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੪ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧ ॥

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕੈ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਾਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਬਹੁਰਿ ਨ ਭਵਜਲਿ ਫੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੇਰੈ ਹੀਅਰੈ ਲੋਚ ਲਗੀ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰੀ ਹਰਿ ਨੈਨਹੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਹੇਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਇਆਲਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਹਰਿ ਪਾਧਰੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰਾ ॥੧॥ ਹਰਿ ਰੰਗੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਗੋਵਿੰਦ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰਾ ॥ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੀਠਾ ਲਾਗਾ ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਚੰਗੇਰਾ ॥੨॥ ਲੋਭ ਵਿਕਾਰ ਜਿਨਾ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ਹਰਿ ਵਿਸਾਰਿਆ ਪੁਰਖੁ ਚੰਗੇਰਾ ॥ ਓਇ ਮਨਮੁਖ ਮੂੜ ਅਗਿਆਨੀ ਕਹੀਅਹਿ ਤਿਨ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਮੰਦੇਰਾ ॥੩॥ ਬਿਬੇਕ ਬੁਧਿ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਗੁਰੂ ਤੇ ਪਾਇਆ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਲਿਖੇਰਾ ॥੪॥੧॥

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ॥ ਦੁਪਦੇ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸੰਤਨ ਅਵਰ ਨ ਕਾਹੂ ਜਾਨੀ ॥ ਬੇਪਰਵਾਹ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਹਰਿ ਕੈ ਜਾ ਕੋ ਪਾਖੁ ਸੁਆਮੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਊਚ ਸਮਾਨਾ ਠਾਕੁਰ ਤੇਰੋ ਅਵਰ ਨ ਕਾਹੂ ਤਾਨੀ ॥ ਐਸੋ ਅਮਰੁ ਮਿਲਿਓ ਭਗਤਨ ਕਉ ਰਾਚਿ ਰਹੇ ਰੰਗਿ ਗਿਆਨੀ ॥੧॥ ਰੋਗ ਸੋਗ ਦੁਖ ਜਰਾ ਮਰਾ ਹਰਿ ਜਨਹਿ ਨਹੀ ਨਿਕਟਾਨੀ ॥ ਨਿਰਭਉ ਹੋਇ ਰਹੇ ਲਿਵ ਏਕੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਮਨੁ ਮਾਨੀ ॥੨॥੧॥

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਬਿਸਰਤ ਸਦਾ ਖੁਆਰੀ ॥ ਤਾ ਕਉ ਧੋਖਾ ਕਹਾ ਬਿਆਪੈ ਜਾ ਕਉ ਓਟ ਤੁਹਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਜੋ ਜੀਵਨੁ ਬਲਨਾ ਸਰਪ ਜੈਸੇ ਅਰਜਾਰੀ ॥ ਨਵ ਖੰਡਨ ਕੋ ਰਾਜੁ ਕਮਾਵੈ ਅੰਤਿ ਚਲੈਗੋ ਹਾਰੀ ॥੧॥ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਗੁਣ ਤਿਨ ਹੀ ਗਾਏ ਜਾ ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ ਸੋ ਸੁਖੀਆ ਧੰਨੁ ਉਸੁ ਜਨਮਾ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥੨॥੨॥

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੨ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਧਾਇਓ ਰੇ ਮਨ ਦਹ ਦਿਸ ਧਾਇਓ ॥ ਮਾਇਆ ਮਗਨ ਸੁਆਦਿ ਲੋਭਿ ਮੋਹਿਓ ਤਿਨਿ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਭੁਲਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਕਥਾ ਹਰਿ ਜਸ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਸਿਉ ਇਕੁ ਮੁਹਤੁ ਨ ਇਹੁ ਮਨੁ ਲਾਇਓ ॥ ਬਿਗਸਿਓ ਪੇਖਿ ਰੰਗੁ ਕਸੁੰਭ ਕੋ ਪਰ ਗ੍ਰਿਹ ਜੋਹਨਿ ਜਾਇਓ ॥੧॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਭਾਉ ਨ ਕੀਨੋ ਨਹ ਸਤ ਪੁਰਖੁ ਮਨਾਇਓ ॥ ਧਾਵਤ ਕਉ ਧਾਵਹਿ ਬਹੁ ਭਾਤੀ ਜਿਉ ਤੇਲੀ ਬਲਦੁ ਭ੍ਰਮਾਇਓ ॥੨॥ ਨਾਮ ਦਾਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ਨ ਕੀਓ ਇਕ ਨਿਮਖ ਨ ਕੀਰਤਿ ਗਾਇਓ ॥ ਨਾਨਾ ਝੂਠਿ ਲਾਇ ਮਨੁ ਤੋਖਿਓ ਨਹ ਬੂਝਿਓ ਅਪਨਾਇਓ ॥੩॥ ਪਰਉਪਕਾਰ ਨ ਕਬਹੂ ਕੀਏ ਨਹੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਧਿਆਇਓ ॥ ਪੰਚ ਦੂਤ ਰਚਿ ਸੰਗਤਿ ਗੋਸਟਿ ਮਤਵਾਰੋ ਮਦ ਮਾਇਓ ॥੪॥ ਕਰਉ ਬੇਨਤੀ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਸੁਣਿ ਆਇਓ ॥ ਨਾਨਕ ਭਾਗਿ ਪਰਿਓ ਹਰਿ ਪਾਛੈ ਰਾਖੁ ਲਾਜ ਅਪੁਨਾਇਓ ॥੫॥੧॥੩॥

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਾਨੁਖਾ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਬਿਰਥਾ ਆਇਆ ॥ ਅਨਿਕ ਸਾਜ ਸੀਗਾਰ ਬਹੁ ਕਰਤਾ ਜਿਉ ਮਿਰਤਕੁ ਓਢਾਇਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਧਾਇ ਧਾਇ ਕ੍ਰਿਪਨ ਸ੍ਰਮੁ ਕੀਨੋ ਇਕਤ੍ਰ ਕਰੀ ਹੈ ਮਾਇਆ ॥ ਦਾਨੁ ਪੁੰਨੁ ਨਹੀ ਸੰਤਨ ਸੇਵਾ ਕਿਤ ਹੀ ਕਾਜਿ ਨ ਆਇਆ ॥੧॥ ਕਰਿ ਆਭਰਣ ਸਵਾਰੀ ਸੇਜਾ ਕਾਮਨਿ ਥਾਟੁ ਬਨਾਇਆ ॥ ਸੰਗੁ ਨ ਪਾਇਓ ਅਪੁਨੇ ਭਰਤੇ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੨॥ ਸਾਰੋ ਦਿਨਸੁ ਮਜੂਰੀ ਕਰਤਾ ਤੁਹੁ ਮੂਸਲਹਿ ਛਰਾਇਆ ॥ ਖੇਦੁ ਭਇਓ ਬੇਗਾਰੀ ਨਿਆਈ ਘਰ ਕੈ ਕਾਮਿ ਨ ਆਇਆ ॥੩॥ ਭਇਓ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਜਾ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕੋ ਤਿਸੁ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਸਾਇਆ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਪਾਛੈ ਪਰਿਅਉ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥੨॥੪॥

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਬਸਹੁ ਰਿਦੈ ਹਰਿ ਨੀਤ ॥ ਤੈਸੀ

ਰਹਾਉ ॥

ਘੂਪਕਰਤੁਪ੍ਰਭਸਾਲਾਹੈਪ੍ਰਭਸਿਉਪ੍ਰੀਤਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚਰਨਸਾਧਕੇਕੀਪਾਵਉਪੂਰਾਮਸਤਕਿਲੇਲੇਲਾਵਉਮਨਪਤਿਤਤੇਹੋਤਪੁਨੀ
ਤਾ॥ਹਰਿਕੀਰਤਨੁਗੁਨਗਾਵਉ॥੧॥ਆਗਿਆਤੁਮਰੀਮੀਠੀਲਾਗਉਕੀਓਤੁਹਾਰੋਭਾਵਉ॥ਜੋਤੂੰਦੇਹਿਤਹੀਇਹੁਤ੍ਰਿਪਤੈਆਨਨਕਤ
ਹੂਧਾਵਉ॥੨॥ਸਦਹੀਨਿਕਟਿਜਾਨਉ+ਸਗਲਰੇਣੁਹੋਇਰਹੀਐ॥ਸਾਧੂਸੰਗਤਿਹੋਇਪਰਾਪਤਿਤਾਪ੍ਰਭੁਅਪਨਾਲਹੀਐ॥੩॥ਸਦਾਸ
ਪ੍ਰਭੁਸੁਆਮੀ
ਦਾਹਮਛੋਹਰੇਤੁਮਰੇਤੂੰਪ੍ਰਭਹਮਰੋਮੀਰਾ॥ਨਾਨਕਬਾਰਿਕਤੁਮਮਾਤਪਿਤਾਮੁਖਨਾਮੁਤੁਮਾਰੋਖੀਰਾ॥੪॥੩॥੫ ਟੋਡੀਮਹਲਾ੫
ਦੁਪਦੇਘਰੁ੩॥ ਮਾਗਉਦਾਨੁਠਾਕੁਰਨਾਮੁ॥ਅਵਰੁਕਛੂਮੇਰੈਸੰਗਿਨਚਾਲੈਮਿਲੈਕ੍ਰਿਪਾਗੁਣਗਾਮ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਾਜਮਾਲਅਨੇਕ
ਭੋਗਰਸਸਗਲਤਰਵਰਕੀਛਾਮ॥ਧਾਇਧਾਇਬਹੁਬਿਧਿਕਉਧਾਵੈਸਗਲਨਿਰਾਰਥਕਾਮ॥੧॥ਬਿਨੁਗੋਬਿੰਦਅਵਰੁਜੇਚਾਹਉਦੀਸੈ
ਸਗਲਬਾਤਹੈਖਾਮ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੰਤਰੇਨਮਾਗਉਮੇਰੋਮਨੁਪਾਵੈਬਿਸ੍ਰਾਮ॥੨॥੧॥੬॥ ਟੋਡੀਮਹਲਾ੫॥ ਪ੍ਰਭਜੀਕੋਨਾਮੁਮਨ
ਹਿਸਾਧਾਰੈ॥ਜੀਅਪ੍ਰਾਨਸੂਖਇਸੁਮਨਕਉਬਰਤਨਿਏਹਹਮਾਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮੁਜਾਤਿਨਾਮੁਮੇਰੀਪਤਿਹੈਨਾਮੁਮੇਰੈਪਰਵਾਰੈ॥ਨਾ
ਮੁਸਖਾਈਸਦਾਮੇਰੈਸੰਗਿਹਰਿਨਾਮੁਮੋਕਉਨਿਸਤਾਰੈ॥੧॥ਬਿਖੈਬਿਲਾਸਕਹੀਅਤਬਹੁਤੇਰੇਚਲਤਨਕਛੂਸੰਗਾਰੈ॥ਇਸਟੁਮੀਤੁ
ਨਾਮੁਨਾਨਕਕੋਹਰਿਨਾਮੁਮੇਰੈਭੰਡਾਰੈ॥੨॥੭॥ ਟੋਡੀਮਹਲਾ੫॥ ਨੀਕੇਗੁਣਗਾਉਮਿਟਹੀਰੋਗ॥ਮੁਖਊਜਲਮਨੁਨਿਰਮਲ
ਹੋਈਹੈਤੇਰੋਰਹੈਈਹਾਊਹਾਲੋਗੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚਰਨਪਖਾਰਿਕਰਉਗੁਰਸੇਵਾਮਨਹਿਚਰਾਵਉਭੋਗ॥ਛੋਡਿਆਪਤੁਬਾਦੁਅਹੰ
ਕਾਰਾਮਾਨੁਸੋਈਜੋਹੋਗੁ॥੧॥ਸੰਤਟਹਲਸੋਈਹੈਲਾਗਾਜਿਸੁਮਸਤਕਿਲਿਖਿਆਲਿਖੋਗੁ॥ਕਹੁਨਾਨਕਏਕਬਿਨੁਦੂਜਾਅ
ਵਰੁਨਕਰਣੈਜੋਗੁ॥੨॥੮॥ ਟੋਡੀਮਹਲਾ੫॥ ਸਤਿਗੁਰਆਇਓਸਰਣਿਤੁਹਾਰੀ॥ਮਿਲੈਸੂਖੁਨਾਮੁਹਰਿਸੋਭਾਚਿੰਤਾਲਾਹਿ
ਹਮਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਵਰੁਨਸੂਝੈਦੂਜੀਠਾਹਰਹਾਰਿਪਰਿਓਤਉਦੁਆਰੀ॥ਲੇਖਾਛੋਡਿਅਲੇਖੈਛੂਟਹਿਹਮਨਿਰਗੁਨਲੇਹੁਉਬਾ
ਰੀ॥੧॥ਸਦਬਖਸਿੰਦੁਸਦਾਮਿਹਰਵਾਨਾਸਭਨਾਦੇਇਅਧਾਰੀ॥ਨਾਨਕਦਾਸਸੰਤਪਾਛੈਪਰਿਓਰਾਖਿਲੇਹੁਇਹੁਬਾਰੀ॥੨॥੯॥

ਟੋਡੀਮਹਲਾ੫ ਰਸਨਾਗੁਣਗੋਪਾਲਨਿਧਿਗਾਇਣ॥ਸਾਂਤਿਸਹਜਿਰਹਸੁਮਨਿਉਪਜਿਓਸਗਲੇਦੂਖਪਲਾਇਣ॥੧॥ਜੋਮਾ ॥ਰਹਾਉ॥
ਗਹਿਸੋਈਸੋਈਪਾਵਹਿਸੇਵਿਹਰਿਕੇਚਰਣਰਸਾਇਣ॥ਜਨਮਮਰਣਦੁਹਹੂਤੇਛੂਟਹਿਭਵਜਲੁਜਗਤੁਤਰਾਇਣ॥੧॥ਖੋਜਤ
ਖੋਜਤਤਤੁਬੀਚਾਰਿਓਦਾਸਗੋਵਿੰਦਪਰਾਇਣ॥ਅਬਿਨਾਸੀਖੇਮਚਾਹਹਿਜੇਨਾਨਕਸਦਾਸਿਮਰਿਨਾਰਾਇਣ॥੨॥੧੦॥

ਟੋਡੀਮਹਲਾ੫॥ਨਿੰਦਕੁਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਹਾਟਿਓ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਭਭਏਦਇਆਲਾਸਿਵਕੈਬਾਣਿਸਿਰੁਕਾਟਿਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਕਾਲੁਜਾਲੁਜਮੁਜੋਹਿਨਸਾਕੈਸਚਕਾਪੰਥਾਥਾਟਿਓ॥ਖਾਤਖਰਚਤਕਿਛੁਨਿਖੁਟਤਨਾਹੀਰਾਮਰਤਨੁਧਨੁਖਾਟਿਓ॥੧॥ਭਸਮਾ
ਭੂਤਹੋਆਖਿਨਭੀਤਰਿਅਪਨਾਕੀਆਪਾਇਆ॥ਆਗਮਨਿਗਮੁਕਹੈਜਨੁਨਾਨਕੁਸਭੁਦੇਖੈਲੋਕੁਸਬਾਇਆ॥੨॥੧੧॥

ਟੋਡੀਮਹਲਾ੫ ਕਿਰਪਨਤਨਮਨਕਿਲਵਿਖਭਰੇ॥ਸਾਧਸੰਗਿਭਜਨੁਕਰਿਸੁਆਮੀਢਾਕਨਕਉਇਕੁਹਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅ
ਨਿਕਛਿਦ੍ਰਬੋਹਿਥਕੇਛੁਟਕਤਥਾਮਨਜਾਹੀਕਰੇ॥ਜਿਸਕਾਬੋਹਿਥੁਤਿਸੁਆਰਾਧੇਖੋਟੇਸੰਗਿਖਰੇ॥੧॥ਗਲੀਸੈਲਉਠਾਵਤਚਾਹੈ
ਓਇਊਹਾਹੀਹੈਧਰੇ॥ਜੋਰੁਸਕਤਿਨਾਨਕਕਿਛੁਨਾਹੀਪ੍ਰਭਰਾਖਹੁਸਰਣਿਪਰੇ॥੨॥੧੨॥ ਟੋਡੀਮਹਲਾ੫॥ ਹਰਿਕੇਚਰਨਕਮਲਮਨਿ
ਧਿਆਉ॥ਕਾਢਿਕੁਠਾਰੁਪਿਤਬਾਤਹੰਤਾਅਉਖਧੁਹਰਿਕੋਨਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੀਨੇਤਾਪਨਿਵਾਰਣਹਾਰਾਦੁਖਹੰਤਾਸੁਖਰਾਸਿ॥ਤਾ
ਕਉਬਿਘਨੁਨਕੋਊਲਾਗੈਜਾਕੀਪ੍ਰਭਆਗੈਅਰਦਾਸਿ॥੧॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਬੈਦਨਾਰਾਇਣਕਰਣਕਾਰਣਪ੍ਰਭਏਕ॥ਬਾਲਬੁਧਿਪੂਰਨ

ਸੁਖ ਪਾਵਤ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਟੇਕਾ ॥੨॥੯॥੧੩॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸਦ ਜਾਪਿ ॥ ਧਾਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੁਆਮੀ ਵਸਦੀ ਕੀਨੀ ਆਪਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਸ ਕੇ ਸੇ ਫਿਰਿ ਤਿਨ ਹੀ ਸਮ੍ਹਾਲੇ ਬਿਨਸੇ ਸੋਗ ਸੰਤਾਪ ॥ ਹਾਥ ਦੇਇ ਰਾਖੇ ਜਨ ਅਪਨੇ ਹਰਿ ਹੋਏ ਮਾਈ ਬਾਪ ॥੧॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਹੋਏ ਮਿਹਰਵਾਨਾ ਦਇਆ ਧਾਰੀ ਹਰਿ ਨਾਥ ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਪਰੇ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਜਾ ਕਾ ਬਡ ਪਰਤਾਪ ॥੨॥੧੪॥ ਗਉੜੀ ਮਃ ੫ ॥

ਸੁਆਮੀ ਸਰਣਿ ਪਰਿਓ ਦਰਬਾਰੇ ॥ ਕੋਟਿ ਅਪ੍ਰਾਧ ਖੰਡਨ ਕੇ ਦਾਤੇ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਕਉਨੁ ਉਧਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਬਹੁ ਪਰਕਾਰੇ ਸਰਬ ਅਰਥ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈਐ ਮਾਇਆ ਰਚਿ ਬੰਧਿ ਹਾਰੇ ॥੧॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਨਿ ਲਾਗੀ ਸੁਰਿ ਜਨ ਮਿਲੇ ਪਿਆਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਅਨਦ ਕਰੇ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਪਿ ਸਗਲੇ ਰੋਗ ਨਿਵਾਰੇ ॥੨॥੧੫॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੩ ॥ ਹਾਂ ਹਾਂ ਲਪਟਿਓ ਰੇ ਮੂੜ੍ਹੇ ਕਛੂ ਨ ਥੋਰੀ ॥ ਤੇਰੋ ਨਹੀ ਸੁ ਜਾਨੀ ਮੋਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪਨ ਰਾਮੁ ਨ ਚੀਨੋ ਖਿਨੂਆ ॥ ਜੋ ਪਰਾਈ ਸੋ ਅਪਨੀ ਮਨੂਆ ॥੧॥ ਨਾਮੁ ਸੰਗੀ ਸੋ ਮਨਿ ਨ ਬਸਾਇਓ ॥ ਛੋਡਿ ਜਾਹਿ ਵਾਹੂ ਚਿਤੁ ਲਾਇਓ ॥੨॥ ਸੋ ਸੰਚਿਓ ਜਿਤੁ ਭੂਖ ਤਿਸਾਇਓ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਤੋਸਾ ਨਹੀ ਪਾਇਓ ॥੩॥ ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਮੋਹ ਕੂਪਿ ਪਰਿਆ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਕੋ ਤਰਿਆ ॥੪॥੧॥੧੬॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਮਾਰੈ ਏਕੈ ਹਰੀ ਹਰੀ ॥ ਆਨ ਅਵਰ ਸਿਞਾਣਿ ਨ ਕਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰੁ ਅਪੁਨਾ ਪਾਇਓ ॥ ਗੁਰਿ ਮੋ ਕਉ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਓ ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਾਪ ਤਾਪ ਬ੍ਰਤ ਨੇਮਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ਕੁਸਲ ਸਭਿ ਖੇਮਾ ॥੨॥ ਆਚਾਰ ਬਿਉਹਾਰ ਜਾਤਿ ਹਰਿ ਗੁਨੀਆ ॥ ਮਹਾ ਅਨੰਦ ਕੀਰਤਨ ਹਰਿ ਸੁਨੀਆ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਠਾਕੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਕੇ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਆਇਆ ॥੪॥੨॥੧੭॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇ ਘਰੁ ੪ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਕੂੜੇ ਮਨ ਹਰਿ ਰੰਗੋ ਲੋੜੀਐ ॥ ਗਾਲੀ ਹਰਿ ਨੀਹੁ ਨ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਉ ਢੂਢੇਦੀ ਦਰਸਨ ਕਾਰਣਿ ਬੀਥੀ ਬੀਥੀ ਪੇਖਾ ॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਭਰਮੁ ਗਵਾਇਆ ਹੇ ॥੧॥ ਇਹ ਬੁਧਿ ਪਾਈ ਮੈ ਸਾਧੂ ਕੰਨਹੁ ਲੇਖੁ ਲਿਖਿਓ ਧੁਰਿ ਮਾਥੈ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨੈਣ ਅਲੋਇ ॥੨॥੧॥੧੮॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗਰਬੁ ਗਹਿਲੜੋ ਮੂੜੜੋ ਹੀਓ ਰੇ ॥ ਹੀਓ ਮਹਰਾਜ ਰੀ ਮਾਇਓ ॥ ਡੀਹਰ ਨਿਆਈ ਮੋਹਿ ਫਾਕਿਓ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਘਣੋ ਘਣੋ ਘਣੋ ਸਦ ਲੋੜੈ ਬਿਨੁ ਲਹਣੇ ਕੈਠੈ ਪਾਇਓ ਰੇ ॥ ਮਹਰਾਜ ਰੋ ਗਾਥੁ ਵਾਹੂ ਸਿਉ ਲੁਭੜਿਓ ਨਿਹਭਾਗੜੋ ਭਾਹਿ ਸੰਜੋਇਓ ਰੇ ॥੧॥ ਸੁਣਿ ਮਨ ਸੀਖ ਸਾਧੂ ਜਨ ਸਗਲੋ ਥਾਰੇ ਸਗਲੇ ਪ੍ਰਾਛਤ ਮਿਟਿਓ ਰੇ ॥ ਜਾ ਕੋ ਲਹਣੋ ਮਹਰਾਜ ਰੀ ਗਾਠੜੀਓ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗਰਭਾਸਿ ਨ ਪਉੜਿਓ ਰੇ ॥੨॥੨॥੧੯॥

੧੮

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੫ ॥ ਐਸੋ ਗੁਨੁ ਮੇਰੋ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਕੀਨਾ ॥ ਪੰਚ ਦੋਖ ਅਰੁ ਅਹੰ ਰੋਗ ਇਹ ਤਨ ਤੇ ਸਗਲ ਦੂਰਿ ਕੀਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬੰਧਨ ਤੋਰਿ ਛੋਰਿ ਬਿਖਿਆ ਤੇ ਗੁਰ ਕੋ ਸਬਦੁ ਮੇਰੈ ਹੀਅਰੈ ਦੀਨਾ ॥ ਰੂਪੁ ਅਨਰੂਪੁ ਮੋਰੋ ਕਛੁ ਨ ਬੀਚਾਰਿਓ ਪ੍ਰੇਮ ਗਹਿਓ ਮੋਹਿ ਹਰਿ ਰੰਗ ਭੀਨਾ ॥੧॥ ਪੇਖਿਓ ਲਾਲਨੁ ਪਾਟ ਬੀਚ ਖੋਏ ਅਨਦ ਚਿਤਾ ਹਰਖੇ ਪਤੀਨਾ ॥ ਤਿਸ ਹੀ ਕੋ ਗ੍ਰਿਹੁ ਸੋਈ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਨਕ ਸੋ ਠਾਕੁਰੁ ਤਿਸ ਹੀ ਕੋ ਧੀਨਾ ॥੨॥੧॥੨੦॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਾਈ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਏਹੀ ਕਰਮ ਧਰਮ ਜਪ ਏਹੀ ਰਾਮ ਨਾਮ ਨਿਰਮਲ ਹੈ ਰੀਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ਜੀਵਨ ਧਨ ਮੋਰੈ ਦੇਖਨ ਕਉ ਦਰਸਨ ਪ੍ਰਭ ਨੀਤਿ ॥ ਬਾਟ ਘਾਟ ਤੋਸਾ ਸੰਗਿ ਮੋਰੈ ਮਨ ਅਪੁਨੇ ਕਉ ਮੈ ਹਰਿ ਸਖਾ ਕੀਤਾ ॥੧॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭਏ ਮਨ ਨਿਰਮਲ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨੇ ਕਰਿ ਲੀਤਾ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਭਗਤਨ ਕੇ ਮੀਤਾ ॥੨॥ ੨॥੨੧॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਮਿਲੁ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨਾ ॥ ਬਿਸਰਿ ਨਹੀ ਨਿਮਖ ਹੀਅਰੇ ਤੇ ਅਪਨੇ ਭਗਤ ਕਉ ਪੂਰਨ ਦਾਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਖੋਵਹੁ ਭਰਮੁ ਰਾਖੁ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸੁਘੜ ਸੁਜਾਨਾ ॥ ਕੋਟਿ ਰਾਜ ਨਾਮ ਧਨੁ ਮੇਰੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਧਾਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਮਾਨਾ ॥੧॥ ਆਠ ਪਹਰ

ਸਾਗਰੁ ਨਾਵ ਹੈ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭ ਅਧਾਰ ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਖਾਨਾ ॥ ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ ਜੀਅ ਅਨੇਕ ਦਾਤੇ ਸਦ ਸਦ ਨਾਨਕ ਕੁਰਬਾਨਾ ॥੨॥੩॥੨੨॥ ਟੋਡੀ ਮਃ ੫ ॥

ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੇ ਪਗ ਕੀ ਧੂਰਿ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮਨਮੋਹਨ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਰੀ ਲੋਚਾ ਪੂਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਹ ਦਿਸ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਜਸੁ ਤੁਮਰਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਦਾ ਹਜੂਰਿ ॥ ਜੋ ਤੁਮਰਾ ਜਸੁ ਗਾਵਹਿ ਕਰਤੇ ਸੇ ਜਨ ਕਬਹੁ ਨ ਮਰਤੇ ਝੂਰਿ ॥੧॥ ਧੰਧ ਬੰਧ ਬਿਨਸੇ ਮਾਇਆ ਕੇ ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਮਿਟੇ ਬਿਸੂਰ ॥ ਸੁਖ ਸੰਪਤਿ ਭੋਗ ਇਸੁ ਜੀਅ ਕੇ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਜਾਨੇ ਕੂਰ ॥੨॥੪॥੨੩॥ ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਮਾਈ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕੀ ਪਿਆਸ ॥ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕਉ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰੀਤਮ ਦਰਸਨ ਦੇਖਨ ਕਉ ਧਾਰੀ ਮਨਿ ਆਸ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਮਰਉ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਕਰਤੇ ਮਨ ਤਨ ਤੇ ਸਭਿ ਕਿਲਵਿਖ ਨਾਸ ॥ ਪੂਰਨ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੁਖਦਾਤੇ ਅਬਿਨਾਸੀ ਬਿਮਲ ਜਾ ਕੋ ਜਾਸ ॥੧॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੇਰੇ ਪੂਰ ਮਨੋਰਥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਭੇਟੇ ਗੁਣਤਾਸ ॥ ਸਾਂਤਿ ਸਹਜ ਸੂਖ ਮਨਿ ਉਪਜਿਓ ਕੋਟਿ ਸੂਰ ਨਾਨਕ ਪਰਗਾਸ ॥੨॥੫॥੨੪॥ ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ॥ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਮਾਨ ਸੁਖਦਾਤਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਮਨ ਕੋ ਭਾਵਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁੰਦਰੁ ਸੁਘੜੁ ਚਤੁਰੁ ਸਭ ਬੇਤਾ ਰਿਦ ਦਾਸ ਨਿਵਾਸ ਭਗਤ ਗੁਨ ਗਾਵਨ ॥ ਨਿਰਮਲ ਰੂਪ ਅਨੂਪ ਸੁਆਮੀ ਕਰਮ ਭੂਮਿ ਬੀਜਨ ਸੋ ਖਾਵਨ ॥੧॥ ਬਿਸਮਨ ਬਿਸਮ ਭਏ ਬਿਸਮਾਦਾ ਆਨ ਨ ਬੀਓ ਦੂਸਰ ਲਾਵਨ ॥ ਰਸਨਾ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਜਸੁ ਜੀਵਾਂ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਬਲਿ ਜਾਵਨ ॥੨॥੬॥੨੫॥

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਾਈ ਮਾਇਆ ਛਲੁ ॥ ਤ੍ਰਿਣ ਕੀ ਅਗਨਿ ਮੇਘ ਕੀ ਛਾਇਆ ਗੋਬਿਦ ਭਜਨ ਬਿਨੁ ਹੜ ਕਾ ਜਲੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਛੋਡਿ ਸਿਆਨਪ ਬਹੁ ਚਤੁਰਾਈ ਦੁਇ ਕਰ ਜੋੜਿ ਸਾਧ ਮਗਿ ਚਲੁ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਮਾਨੁਖ ਦੇਹ ਕਾ ਇਹੁ ਊਤਮ ਫਲੁ ॥੧॥ ਬੇਦ ਬਖਿਆਨ ਕਰਤ ਸਾਧੂ ਜਨ ਭਾਗਹੀਨ ਸਮਝਤ ਨਹੀ ਖਲੁ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਰਾਚੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਦਹਨ ਭਏ ਮਲੁ ॥੨॥੭॥੨੬॥ ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਮਾਈ ਚਰਨ ਗੁਰ ਮੀਠੇ ॥ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਦੇਵੈ ਪਰਮੇਸਰੁ ਕੋਟਿ ਫਲਾ ਦਰਸਨ ਗੁਰ ਡੀਠੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਅਚੁਤ ਅਬਿਨਾਸੀ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਨਸੇ ਮਦ ਢੀਠੇ ॥ ਅਸਥਿਰ ਭਏ ਸਾਚ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਜਨਮ ਮਰਨ ਬਾਹੁਰਿ ਨਹੀ ਪੀਠੇ ॥੧॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਜਨ ਰੰਗ ਰਸ ਜੇਤੇ ਸੰਤ ਦਇਆਲ ਜਾਨੇ ਸਭਿ ਝੂਠੇ ॥ ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਪਾਇਓ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਬਿਹੂਨ ਚਲੇ ਸਭਿ ਮੂਠੇ ॥੨॥੮॥੨੭॥ ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਚਿਤਾਰਾ ॥ ਸਹਜਿ ਅਨੰਦੁ ਹੋਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਅੰਕੁਰੁ ਭਲੋ ਹਮਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟਿਓ ਵਡਭਾਗੀ ਜਾ ਕੋ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰਾ ॥ ਕਰੁ ਗਹਿ ਕਾਢਿ ਲੀਓ ਜਨੁ ਅਪੁਨਾ ਬਿਖੁ ਸਾਗਰ ਸੰਸਾਰਾ ॥੧॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਾਟੇ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਬਹੁੜਿ ਨ ਸੰਕਟ ਦੁਆਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਗਹੀ ਸੁਆਮੀ ਕੀ ਪੁਨਹ ਪੁਨਹ ਨਮਸਕਾਰਾ ॥੨॥੯॥੨੮॥ ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਮਾਈ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕੋ ਸੁਖੁ ॥ ਕੋਟਿ ਅਨੰਦ ਰਾਜ ਸੁਖੁ ਭੁਗਵੈ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਬਿਨਸੈ ਸਭ ਦੁਖੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਨਾਸਹਿ ਸਿਮਰਤ ਪਾਵਨ ਤਨ ਮਨ ਸੁਖ ॥ ਦੇਖਿ ਸਰੂਪੁ ਪੂਰਨੁ ਭਈ ਆਸਾ ਦਰਸਨੁ ਭੇਟਤ ਉਤਰੀ ਭੁਖ ॥੧॥ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਅਸਟ ਮਹਾ ਸਿਧਿ ਕਾਮਧੇਨੁ ਪਾਰਜਾਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰੁਖੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਗਹੀ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਜਨਮ ਮਰਨ ਫਿਰਿ ਗਰਭ ਨ ਧੁਖੁ ॥੨॥੧੦॥੨੯॥ ਟੋਡੀ ਮਃ ੫ ॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਚਰਨ ਰਿਦੈ ਉਰ ਧਾਰੇ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਪੁਨਾ ਕਾਰਜ ਸਫਲ ਹਮਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਪੂਜਾ ਪਰਮੇਸੁਰ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਅਤੁਲ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਠਾਕੁਰ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ ॥੧॥ ਜੋ ਜਨ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਅਪਨੇ ਕੀਨੇ ਤਿਨ ਕਾ ਬਾਹੁਰਿ ਕਛੁ ਨ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਸੁਨਿ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵਾ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਕੰਠ ਮਝਾਰੇ ॥੨॥੧੧॥੩੦॥

ਰਾਗੁ ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਕਹਉ ਕਹਾ ਅਪਨੀ ਅਧਮਾਈ ॥ ਉਰਝਿਓ ਕਨਕ ਕਾਮਨੀ ਕੇ ਰਸ ਨਹਿ ਕੀਰਤਿ ਪ੍ਰਭ ਗਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਗ ਝੂਠੇ ਕਉ ਸਾਚੁ ਜਾਨਿ ਕੈ ਤਾ ਸਿਉ ਰੁਚ ਉਪਜਾਈ ॥ ਦੀਨ ਬੰਧ ਸਿਮਰਿਓ ਨਹੀ ਕਬਹੂ ਹੋਤ ਜੁ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ॥੧॥ ਮਗਨ ਰਹਿਓ ਮਾਇਆ ਮੈ ਨਿਸ ਦਿਨਿ ਛੁਟੀ ਨ ਮਨ ਕੀ ਕਾਈ ॥ ਕਹਿ ਨਾਨਕ ਅਬ ਨਾਹਿ ਅਨਤ ਗਤਿ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਨਾਈ ॥੨॥੧॥ ਮ: ੪॥੧॥ ਮ: ੫॥੨੦॥ ਮ: ੯॥੧॥ ਜੋੜੁ ੩੨॥

ਰਾਗੁ ਟੋਡੀ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾਂ ਕੀ ॥ ੧ ਓਅੰ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਕੋਈ ਬੋਲੈ ਨਿਰਵਾ ਕੋਈ ਬੋਲੈ ਦੂਰਿ ॥ ਜਲ ਕੀ ਮਾਛੁਲੀ ਚਰੈ ਖਜੂਰਿ ॥੧॥ ਕਾਂਇ ਰੇ ਬਕਬਾਦੁ ਲਾਇਓ ॥ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਪਾਇਓ ਤਿਨਹਿ ਛਪਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੰਡਿਤੁ ਹੋਇ ਕੈ ਬੇਦੁ ਬਖਾਨੈ ॥ ਮੂਰਖੁ ਨਾਮਦੇਉ ਰਾਮਹਿ ਜਾਨੈ ॥੨॥੧॥ ਟੋਡੀ ॥ ਕਉਨ ਕੋ ਕਲੰਕੁ ਰਹਿਓ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਹੀ ॥ ਪਤਿਤ ਪਵਿਤ ਭਏ ਰਾਮੁ ਕਹਤ ਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਾਮ ਸੰਗਿ ਨਾਮਦੇਵ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਤਗਿਆ ਆਈ ॥ ਏਕਾਦਸੀ ਬ੍ਰਤੁ ਰਹੈ ਕਾਹੇ ਕਉ ਤੀਰਥ ਜਾਈ ॥੧॥ ਭਨੈ ਨਾਮਦੇਉ ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਸੁਮਤਿ ਭਏ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਰਾਮ ਕਹਿ ਕੋ ਕੋ ਨ ਬੈਕੁੰਠਿ ਗਏ ॥੨॥੨॥ ਟੋਡੀ ॥ ਤੀਨਿ ਛੰਦੇ ਖੇਲੁ ਆਛੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੁੰਭਾਰ ਕੇ ਘਰ ਹਾਂਡੀ ਆਛੈ ਰਾਜਾ ਕੇ ਘਰ ਸਾਂਡੀ ਗੋ ॥ ਬਾਮਨ ਕੇ ਘਰ ਰਾਂਡੀ ਆਛੈ ਰਾਂਡੀ ਸਾਂਡੀ ਹਾਂਡੀ ਗੋ ॥੧॥ ਬਾਣੀਏ ਕੇ ਘਰ ਹੀਂਗੁ ਆਛੈ ਭੈਸਰ ਮਾਥੈ ਸੀਂਗੁ ਗੋ ॥ ਦੇਵਲ ਮਧੇ ਲੀਗੁ ਆਛੈ ਲੀਗੁ ਸੀਗੁ ਹੀਗੁ ਗੋ ॥੨॥ ਤੇਲੀ ਕੈ ਘਰ ਤੇਲੁ ਆਛੈ ਜੰਗਲ ਮਧੇ ਬੇਲ ਗੋ ॥ ਮਾਲੀ ਕੇ ਘਰ ਕੇਲ ਆਛੈ ਕੇਲ ਬੇਲ ਤੇਲ ਗੋ ॥੩॥ ਸੰਤਾਂ ਮਧੇ ਗੋਬਿੰਦੁ ਆਛੈ ਗੋਕਲ ਮਧੇ ਸਿਆਮ ਗੋ ॥ ਨਾਮੇ ਮਧੇ ਰਾਮੁ ਆਛੈ ਰਾਮ ਸਿਆਮ ਗੋਬਿੰਦ ਗੋ ॥੪॥੩॥

੧ ਓਅੰ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਬੈਰਾੜੀ ਮਹਲਾ ੪ ਦੁਪਦੇ ਘਰੁ ੧ ॥ ਸੁਨਿ ਮਨ ਅਕਥ ਕਥਾ ਹਰਿ ਨਾਮ ॥ ਰਿਧਿ ਬੁਧਿ ਸਿਧਿ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ਭਜੁ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਰਾਮ ਰਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਨਾ ਖਿਆਨ ਪੁਰਾਨ ਜਸੁ ਊਤਮ ਖਟ ਦਰਸਨ ਗਾਵਹਿ ਰਾਮ ॥ ਸੰਕਰ ਕ੍ਰੋੜਿ ਤੇਤੀਸ ਧਿਆਇਓ ਨਹੀ ਜਾਨਿਓ ਹਰਿ ਮਰਮਾਮ ॥੧॥ ਸੁਰਿ ਨਰ ਗਣ ਗੰਧ੍ਰਬ ਜਸੁ ਗਾਵਹਿ ਸਭ ਗਾਵਤ ਜੇਤ ਉਪਾਮ ॥ ਨਾਨਕ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਹਰਿ ਜਿਨ ਕਉ ਤੇ ਸੰਤ ਭਲੇ ਹਰਿ ਰਾਮ ॥੨॥੧॥

ਬੈਰਾੜੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਮਨ ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ਜਸੁ ਗਾਇਓ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਤਨੁ ਰਤਨੁ ਹਰਿ ਨੀਕੋ ਗੁਰਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਾਨੁ ਦਿਵਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਭੁ ਦੇਵਉ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਨਾਇਓ ॥ ਧਨੁ ਮਾਇਆ ਸੰਪੈ ਤਿਸੁ ਦੇਵਉ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਮੀਤੁ ਮਿਲਾਇਓ ॥੧॥ ਖਿਨੁ ਕਿੰਚਿਤ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀ ਜਗਦੀਸਰਿ ਤਬ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਧਿਆਇਓ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਭੇਟੇ ਸੁਆਮੀ ਦੁਖੁ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਗਵਾਇਓ ॥੨॥੨॥

ਬੈਰਾੜੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਜਨੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥ ਜੇ ਕੋਈ ਨਿੰਦ ਕਰੇ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਅਪੁਨਾ ਗੁਨੁ ਨ ਗਵਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ਸੁ ਆਪੇ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਆਪੇ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਹੀ ਮਤਿ ਦੇਵੈ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਆਪੇ ਬੋਲਿ ਬੁਲਾਵੈ ॥੧॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਪੰਚ ਤਤੁ ਬਿਸਥਾਰਾ ਵਿਚਿ ਧਾਤੂ ਪੰਚ ਆਪਿ ਪਾਵੈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਆਪੇ ਹਰਿ ਆਪੇ ਝਗਰੁ ਚੁਕਾਵੈ ॥੨॥੩॥

ਬੈਰਾੜੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਜਪਿ ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟੰਤਰ ਕੇ ਪਾਪ ਸਭਿ ਖੋਵੈ ਹਰਿ ਭਵਜਲੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਇਆ ਨਗਰਿ ਬਸਤ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਨਿਕਟਿ ਬਸਤ ਕਛੁ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵੈ ਹਰਿ ਲਾਧਾ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਾ ॥੧॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਸਾਹੁ ਸਰਾਫੁ ਰਤਨੁ ਹੀਰਾ ਹਰਿ ਆਪਿ ਕੀਆ ਪਾਸਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਸੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਿਹਾਝੇ ਸੋ ਸਾਹੁ ਸਚਾ ਵਣਜਾਰਾ ॥੪॥ ੨॥

ਬੈਰਾੜੀ ਮਹਲਾ ੪ ਜਪਿ ਮਨ ਹਰਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ਸੁਖਦਾਤਾ ਜਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅ
ਗਨਿ ਕੁੰਟ ਮਹਿ ਉਰਧ ਲਿਵ ਲਾਗਾ ਹਰਿ ਰਾਖੈ ਉਦਰ ਮੰਝਾਰਾ ॥ ਸੋ ਐਸਾ ਹਰਿ ਸੇਵਹੁ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਅੰਤਿ ਛਡਾਵਣਹਾਰਾ ॥੧॥ ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ
ਵਸਿਆ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਕਰਹੁ ਨਮਸਕਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰਾ ॥੨॥੫॥ ਬੈਰਾੜੀ ਮਃ ੪॥
ਜਪਿ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਤ ਧਿਆਇ ॥ ਜੋ ਇਛਹਿ ਸੋਈ ਫਲੁ ਪਾਵਹਿ ਫਿਰਿ ਦੂਖੁ ਨ ਲਾਗੈ ਆਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੋ ਜਪੁ ਸੋ ਤਪੁ ਸਾ ਬ੍ਰਤ
ਪੂਜਾ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੋਰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਭ ਝੂਠੀ ਇਕ ਖਿਨ ਮਹਿ ਬਿਸਰਿ ਸਭ ਜਾਇ ॥੧॥ ਤੂ ਬੇਅੰਤੁ ਸਰਬ ਕ
ਲ ਪੂਰਾ ਕਿਛੁ ਕੀਮਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ਹਰਿ ਜੀਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਛਡਾਇ ॥
੨॥੬॥ ਬੈਰਾੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਇਓ ॥ ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਕੇ ਦੂਖ ਗਵਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਚਾਹਤ ਸੋਈ ਮਨਿ ਪਾਇਓ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਿਵਾਇਓ ॥੧॥ ਸਰਬ ਸੂਖ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਵਡਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਮਤਿ ਪਾਈ ॥੨॥੧॥ ਮਃ ੪॥ ਮਃ ੫॥੧॥੭

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ
ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੧॥ ਯਕ ਅਰਜ ਗੁਫਤਮ ਪੇਸਿ ਤੋ ਦਰ ਗੋਸ ਕੁਨ ਕਰਤਾਰ ॥ ਹਕਾ ਕਬੀਰ ਕਰੀਮ ਤੂ ਬੇਐਬ ਪਰਵਦਿਗਾਰ ॥ ਘਰੁ ੧॥
੧॥ ਦੁਨੀਆ ਮੁਕਾਮੇ ਫਾਨੀ ਤਹਕੀਕ ਦਿਲ ਦਾਨੀ ॥ ਮਮ ਸਰ ਮੂਇ ਅਜਰਾਈਲ ਗਿਰਫਤਹ ਦਿਲ ਹੇਚਿ ਨ ਦਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਨ ਪਿਸਰ ਪਦਰ ਬਿਰਾਦਰਾਂ ਕਸ ਨੇਸ ਦਸਤੰਗੀਰ ॥ ਆਖਿਰ ਬਿਅਫਤਮ ਕਸ ਨ ਦਾਰਦ ਚੂੰ ਸਵਦ ਤਕਬੀਰ ॥੨॥ ਸਬ ਰੋਜ ਗਸਤਮ ਦਰ
ਹਵਾ ਕਰਦੇਮ ਬਦੀ ਖਿਆਲ ॥ ਗਾਹੇ ਨ ਨੇਕੀ ਕਾਰ ਕਰਦਮ ਮਮ ਈਂ ਚਿਨੀ ਅਹਵਾਲ ॥੩॥ ਬਦਬਖਤ ਹਮ ਚੁ ਬਖੀਲ ਗਾਫਿਲ ਬੇਨਜ
ਰ ਬੇਬਾਕ ॥ ਨਾਨਕ ਬੁਗੋਯਦ ਜਨੁ ਤੁਰਾ ਤੇਰੇ ਚਾਕਰਾਂ ਪਾ ਖਾਕ ॥੪॥੧॥ ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨॥ ਭਉ ਤੇਰਾ ਭਾਂਗ ਖਲੜੀ ਮੇਰਾ
ਚੀਤੁ ॥ ਮੈ ਦੇਵਾਨਾ ਭਇਆ ਅਤੀਤੁ ॥ ਕਰ ਕਾਸਾ ਦਰਸਨ ਕੀ ਭੂਖ ॥ ਮੈ ਦਰਿ ਮਾਗਉ ਨੀਤਾ ਨੀਤਿ ॥੧॥ ਤਉ ਦਰਸਨ ਕੀ ਕਰਉ ਸਮਾਇ ॥
ਮੈ ਦਰਿ ਮਾਗਤੁ ਭੀਖਿਆ ਪਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੇਸਰਿ ਕੁਸਮ ਮਿਰਗਮੈ ਹਰਣਾ ਸਰਬ ਸਰੀਰੀ ਚੜਣਾ ॥ ਚੰਦਨ ਭਗਤਾ ਜੋਤਿ
ਇਨੇਹੀ ਸਰਬੇ ਪਰਮਲੁ ਕਰਣਾ ॥੨॥ ਘਿਅ ਪਟ ਭਾਂਡਾ ਕਹੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ਐਸਾ ਭਗਤੁ ਵਰਨ ਮਹਿ ਹੋਇ ॥ ਤੇਰੈ ਨਾਮਿ ਨਿਵੇ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥
ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਦਰਿ ਭੀਖਿਆ ਪਾਇ ॥੩॥੧॥੨॥ ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੩॥ ਇਹੁ ਤਨੁ ਮਾਇਆ ਪਾਹਿਆ ਪਿਆਰੇ ਲੀਤੜਾ ਲ
ਬਿ ਰੰਗਾਏ ॥ ਮੇਰੈ ਕੰਤ ਨ ਭਾਵੈ ਚੋਲੜਾ ਪਿਆਰੇ ਕਿਉ ਧਨ ਸੇਜੈ ਜਾਏ ॥੧॥ ਹਉ ਕੁਰਬਾਨੈ ਜਾਉ ਮਿਹਰਵਾਨਾ ਹਉ ਕੁਰਬਾਨੈ ਜਾਉ ॥
ਹਉ ਕੁਰਬਾਨੈ ਜਾਉ ਤਿਨਾ ਕੈ ਲੈਨਿ ਜੁ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ॥ ਲੈਨਿ ਜੁ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ਤਿਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨੈ ਜਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਇਆ
ਰੰਙਣਿ ਜੇ ਥੀਐ ਪਿਆਰੇ ਪਾਈਐ ਨਾਉ ਮਜੀਠ ॥ ਰੰਙਣ ਵਾਲਾ ਜੇ ਰੰਙੈ ਸਾਹਿਬੁ ਐਸਾ ਰੰਗੁ ਨ ਡੀਠ ॥੨॥ ਜਿਨ ਕੇ ਚੋਲੇ ਰਤੜੇ ਪਿਆਰੇ ਕੰ
ਤੁ ਤਿਨਾ ਕੈ ਪਾਸਿ ॥ ਧੂੜਿ ਤਿਨਾ ਕੀ ਜੇ ਮਿਲੈ ਜੀ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥੩॥ ਆਪੇ ਸਾਜੇ ਆਪੇ ਰੰਗੇ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾਮਣਿ
ਕੰਤੈ ਭਾਵੈ ਆਪੇ ਹੀ ਰਾਵੇਇ ॥੪॥੧॥੩॥ ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੧ ਇਆਨੜੀਏ ਮਾਨੜਾ ਕਾਇ ਕਰੇਹਿ ॥ ਆਪਨੜੈ ਘਰਿ ਹਰਿ ਰੰਗੋ ਕੀ ਨ
ਮਾਣੇਹਿ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਹੁ ਨੇੜੈ ਧਨ ਕੰਮਲੀਏ ਬਾਹਰਿ ਕਿਆ ਢੂਢੇਹਿ ॥ ਭੈ ਕੀਆ ਦੇਹਿ ਸਲਾਈਆ ਨੈਣੀ ਭਾਵ ਕਾ ਕਰਿ ਸੀਗਾਰੋ ॥ ਤਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ਜਾਣੀਐ ਲਾਗੀ ਜਾ ਸਹੁ ਧਰੇ ਪਿਆਰੋ ॥੧॥ ਇਆਣੀ ਬਾਲੀ ਕਿਆ ਕਰੇ ਜਾ ਧਨ ਕੰਤ ਨ ਭਾਵੈ ॥ ਕਰਣ ਪਲਾਹ ਕਰੇ ਬਹੁਤੇਰੇ ਸਾ ਧਨ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਵੈ ॥ ਵਿਣੁ ਕਰਮਾ ਕਿਛੁ ਪਾਈਐ ਨਾਹੀ ਜੇ ਬਹੁਤੇਰਾ ਧਾਵੈ ॥ ਲਬ ਲੋਭ ਅਹੰਕਾਰ ਕੀ ਮਾਤੀ ਮਾਇਆ ਮਾਹਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਇਨੀ ਬਾਤੀ ਸਹੁ ਪਾਈਐ ਨਾਹੀ ਭਈ ਕਾਮਣਿ ਇਆਣੀ ॥੨॥ ਜਾਇ ਪੁਛਹੁ ਸੋਹਾਗਣੀ ਵਾਹੈ ਕਿਨੀ ਬਾਤੀ ਸਹੁ ਪਾਈਐ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ਸੋ ਭਲਾ ਕਰਿ ਮਾਨੀਐ ਹਿਕਮਤਿ ਹੁਕਮੁ ਚੁਕਾਈਐ ॥ ਜਾ ਕੈ ਪ੍ਰੇਮਿ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈਐ ਤਉ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਈਐ ॥ ਸਹੁ ਕਹੈ ਸੋ ਕੀਜੈ ਤਨੁ ਮਨੋ ਦੀਜੈ ਐਸਾ ਪਰਮਲੁ ਲਾਈਐ ॥ ਏਵ ਕਹਹਿ ਸੋਹਾਗਣੀ ਭੈਣੇ ਇਨੀ ਬਾਤੀ ਸਹੁ ਪਾਈਐ ॥੩॥ ਆਪੁ ਗਵਾਈਐ ਤਾ ਸਹੁ ਪਾਈਐ ਅਉਰੁ ਕੈਸੀ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਸਹੁ ਨਦਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਸੋ ਦਿਨੁ ਲੇਖੈ ਕਾਮਣਿ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥ ਆਪਣੇ ਕੰਤ ਪਿਆਰੀ ਸਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ਨਾਨਕ ਸਾ ਸਭਰਾਈ ॥ ਐਸੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਸਹਜ ਕੀ ਮਾਤੀ ਅਹਿਨਿਸਿ ਭਾਇ ਸਮਾਣੀ ॥ ਸੁੰਦਰਿ ਸਾਇ ਸਰੂਪ ਬਿਚਖਣਿ ਕਹੀਐ ਸਾ ਸਿਆਣੀ ॥੪॥੨॥੪॥

ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਜੈਸੀ ਮੈ ਆਵੈ ਖਸਮ ਕੀ ਬਾਣੀ ਤੈਸੜਾ ਕਰੀ ਗਿਆਨੁ ਵੇ ਲਾਲੋ ॥ ਪਾਪ ਕੀ ਜੰਞ ਲੈ ਕਾਬਲਹੁ ਧਾਇਆ ਜੋਰੀ ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ ਵੇ ਲਾਲੋ ॥ ਸਰਮੁ ਧਰਮੁ ਦੁਇ ਛਪਿ ਖਲੋਏ ਕੂੜੁ ਫਿਰੈ ਪਰਧਾਨੁ ਵੇ ਲਾਲੋ ॥ ਕਾਜੀਆ ਬਾਮਣਾ ਕੀ ਗਲ ਥਕੀ ਅਗਦੁ ਪੜੈ ਸੈਤਾਨੁ ਵੇ ਲਾਲੋ ॥ ਮੁਸਲਮਾਨੀਆ ਪੜਹਿ ਕਤੇਬਾ ਕਸਟ ਮਹਿ ਕਰਹਿ ਖੁਦਾਇ ਵੇ ਲਾਲੋ ॥ ਜਾਤਿ ਸਨਾਤੀ ਹੋਰਿ ਹਿਦਵਾਣੀਆ ਏਹਿ ਭੀ ਲੇਖੈ ਲਾਇ ਵੇ ਲਾਲੋ ॥ ਖੂਨ ਕੇ ਸੋਹਿਲੇ ਗਾਵੀਅਹਿ ਨਾਨਕ ਰਤੁ ਕਾ ਕੁੰਗੂ ਪਾਇ ਵੇ ਲਾਲੋ ॥੧॥ ਸਾਹਿਬ ਕੇ ਗੁਣ ਨਾਨਕੁ ਗਾਵੈ ਮਾਸ ਪੁਰੀ ਵਿਚਿ ਆਖੁ ਮਸੋਲਾ ॥ ਜਿਨਿ ਉਪਾਈ ਰੰਗਿ ਰਵਾਈ ਬੈਠਾ ਵੇਖੈ ਵਖਿ ਇਕੇਲਾ ॥ ਸਚਾ ਸੋ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਤਪਾਵਸੁ ਸਚੜਾ ਨਿਆਉ ਕਰੇਗੁ ਮਸੋਲਾ ॥ ਕਾਇਆ ਕਪੜੁ ਟੁਕੁ ਟੁਕੁ ਹੋਸੀ ਹਿਦੁਸਤਾਨੁ ਸਮਾਲਸੀ ਬੋਲਾ ॥ ਆਵਨਿ ਅਠਤਰੈ ਜਾਨਿ ਸਤਾਨਵੈ ਹੋਰੁ ਭੀ ਉਠਸੀ ਮਰਦ ਕਾ ਚੇਲਾ ॥ ਸਚ ਕੀ ਬਾਣੀ ਨਾਨਕੁ ਆਖੈ ਸਚੁ ਸੁਣਾਇਸੀ ਸਚ ਕੀ ਬੇਲਾ ॥੨॥ ੩॥ ੫॥

ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੩॥ ੧ ਓਂ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਭਿ ਆਏ ਹੁਕਮਿ ਖਸਮਾਹੁ ਹੁਕਮਿ ਸਭ ਵਰਤਨੀ ॥ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚਾ ਖੇਲੁ ਸਭੁ ਹਰਿ ਧਨੀ ॥੧॥ ਸਾਲਾਹਿਹੁ ਸਚੁ ਸਭ ਊਪਰਿ ਹਰਿ ਧਨੀ ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ਸਰੀਕੁ ਕਿਸੁ ਲੇਖੈ ਹਉ ਗਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਧਰਤੀ ਆਕਾਸੁ ਘਰ ਮੰਦਰ ਹਰਿ ਬਨੀ ॥ ਵਿਚਿ ਵਰਤੈ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਝੂਠੁ ਕਹੁ ਕਿਆ ਗਨੀ ॥੨॥੧॥

ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਨਿਤ ਨਿਹਫਲ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ਬਫਾਵੈ ਦੁਰਮਤੀਆ ॥ ਜਬ ਆਣੈ ਵਲਵੰਚ ਕਰਿ ਝੂਠੁ ਤਬ ਜਾਣੈ ਜਗੁ ਜਿਤੀਆ ॥੧॥ ਐਸਾ ਬਾਜੀ ਸੈਸਾਰੁ ਨ ਚੇਤੈ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਬਿਨਸੈ ਸਭੁ ਝੂਠੁ ਮੇਰੇ ਮਨ ਧਿਆਇ ਰਾਮਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾ ਵੇਲਾ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਜਿਤੁ ਆਇ ਕੰਟਕੁ ਕਾਲੁ ਗ੍ਰਸੈ ॥ ਤਿਸੁ ਨਾਨਕ ਲਏ ਛਡਾਇ ਜਿਸੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਹਿਰਦੈ ਵਸੈ ॥੨॥੨॥

ਰਾਗੁ ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧॥ ੧ ਓਂ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਖਾਕ ਨੂਰ ਕਰਦੰ ਆਲਮ ਦੁਨੀਆਇ ॥ ਅਸਮਾਨ ਜਿਮੀ ਦਰਖਤ ਆਬ ਪੈਦਾਇਸਿ ਖੁਦਾਇ ॥੧॥ ਬੰਦੇ ਚਸਮ ਦੀਦੰ ਫਨਾਇ ॥ ਦੁਨੀਆ ਮੁਰਦਾਰ ਖੁਰਦਨੀ ਗਾਫਲ ਹਵਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੈਬਾਨ ਹੈਵਾਨ ਹਰਾਮ ਕੁਸਤਨੀ ਮੁਰਦਾਰ ਬਖੋਰਾਇ ॥ ਦਿਲ ਕਬਜ ਕਬਜਾ ਕਾਦਰੋ ਦੋਜਕ ਸਜਾਇ ॥੨॥ ਵਲੀ ਨਿਆਮਤਿ ਬਿਰਾਦਰਾ ਦਰਬਾਰ ਮਿਲਕ ਖਾਨਾਇ ॥ ਜਬ ਅਜਰਾਈਲੁ ਬਸਤਨੀ ਤਬ ਚਿ ਕਾਰੇ ਬਿਦਾਇ ॥੩॥ ਹਵਾਲ ਮਾਲੂਮੁ ਕਰਦੰ ਪਾਕ ਅਲਹ ॥ ਬੁਗੋ ਨਾਨਕ ਅਰਦਾਸਿ ਪੇਸਿ ਦਰਵੇਸ ਬੰਦਹ ॥੪॥੧॥

ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨

ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਤੂ ਕਰਤਾਰੁ ਕਰਹਿ ਸੋ ਹੋਇ ॥ ਤੇਰਾ ਜੋਰੁ ਤੇਰੀ ਮਨਿ ਟੇਕ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਏਕ ॥੧॥ ਸਭ ਊਪਰ

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਦਾਤਾਰੁ॥ਤੇਰੀਟੇਕਤੇਰਾਅਧਾਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹੈਤੂਹੈਤੂਹੋਵਨਹਾਰ॥ਅਗਮਅਗਾਧਊਚਅਪਾਰ॥ਜੋਤੁਧੁਸੇਵਹਿਤਿਨਭਉਦੁਖ
ਨਾਹਿ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਗੁਣਗਾਹਿ॥੨॥ਜੋਦੀਸੈਸੋਤੇਰਾਰੂਪੁ॥ਗੁਣਨਿਧਾਨਗੋਵਿੰਦਅਨੂਪੁ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਜਨਸੋਇ॥
ਨਾਨਕਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥੩॥ਜਿਨਿਜਪਿਆਤਿਸਕਉਬਲਿਹਾਰ॥ਤਿਸਕੈਸੰਗਿਤਰੈਸੰਸਾਰ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਲੋਚਾਪੂਰਿ॥ਸੰਤਜ
ਨਾਕੀਬਾਛਉਧੂਰਿ॥੪॥੨॥ਤਿਲੰਗਮਹਲਾ੫ਘਰੁ੩॥ ਮਿਹਰਵਾਨੁਸਾਹਿਬੁਮਿਹਰਵਾਨੁ॥+ਜੀਅਸਗਲਕਉਦੇਇਦਾਨੁ॥੧
ਰਹਾਉ॥ਤੂਕਾਹੇਡੋਲਹਿਪ੍ਰਾਣੀਆਤੁਧੁਰਾਖੈਗਾਸਿਰਜਣਹਾਰੁ॥ਜਿਨਿਪੈਦਾਇਸਿਤੂਕੀਆਸੋਈਦੇਇਅਧਾਰੁ॥੧॥ਜਿਨਿਉਪਾਈਮੇਦ
ਨੀਸੋਈਕਰਦਾਸਾਰ॥ਘਟਿਘਟਿਮਾਲਕੁਦਿਲਾਕਾਸਚਾਪਰਵਦਿਗਾਰੁ॥੨॥ਕੁਦਰਤਿਕੀਮਨਜਾਣੀਐਵਡਾਵੇਪਰਵਾਹੁ॥ਕਰਿਬੰਦੇ
ਤੂਬੰਦਗੀਜਿਚਰੁਘਟਮਹਿਸਾਹੁ॥੩॥ਤੂਸਮਰਥੁਅਕਥੁਅਗੋਚਰੁਜੀਉਪਿੰਡੁਤੇਰੀਰਾਸਿ॥ਰਹਮਤੇਰੀਸੁਖੁਪਾਇਆਸਦਾਨਾਨਕ
ਕੀਅਰਦਾਸਿ॥੪॥੩॥ ਤਿਲੰਗਮਹਲਾ੫॥ਘਰੁ੩॥ਕਰਤੇਕੁਦਰਤੀਮੁਸਤਾਕੁ॥ਦੀਨਦੁਨੀਆਏਕਤੂਹੀਸਭਖਲਕਹੀਤੇਪਾਕੁ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਖਿਨਮਾਹਿਥਾਪਿਉਥਾਪਦਾਆਚਰਜਤੇਰੇਰੂਪ॥ਕਉਣੁਜਾਣੈਚਲਤਤੇਰੇਅੰਧਿਆਰੇਮਹਿਦੀਪ॥੧॥ਖੁਦਿਖਸਮ
ਖਲਕਜਹਾਨਅਲਹਮਿਹਰਵਾਨਖੁਦਾਇ॥ਦਿਨਸੁਰੈਣਿਜਿਤੁਧੁਅਰਾਧੈਸੋਕਿਉਦੋਜਕਿਜਾਇ॥੨॥ਅਜਰਾਈਲੁਯਾਰੁਬੰਦੇਜਿਸੁ
ਤੇਰਾਆਧਾਰੁ॥ਗੁਨਹਉਸਕੇਸਗਲਆਫੂਤੇਰੇਜਨਦੇਖਹਿਦੀਦਾਰੁ॥੩॥ਦੁਨੀਆਚੀਜਫਿਲਹਾਲਸਗਲੇਸਚੁਸੁਖੁਤੇਰਾਨਾਉ॥
ਗੁਰਮਿਲਿਨਾਨਕਬੂਝਿਆਸਦਾਏਕਸੁਗਾਉ॥੪॥੪॥ਤਿਲੰਗਮਹਲਾ੫ ਮੀਰਾਂਦਾਨਾਂਦਿਲਸੋਚ॥ਮੁਹਬਤੇਮਨਿਤਨਿਬਸੈਸਚੁ
ਸਾਹਿਬੰਦੀਮੋਚ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੀਦਨੇਦੀਦਾਰਸਾਹਿਬਕਛੁਨਾਹੀਇਸਕਾਮੋਲੁ॥ਪਾਕਪਰਵਦਿਗਾਰਤੂਖੁਦਿਖਸਮਵਡਾਅਤੋਲੁ॥
੧॥ਦਸਤਗੀਰੀਦੇਹਿਦਿਲਾਵਰਤੂਹੀਤੂਹੀਏਕ॥ਕਰਤਾਰਕੁਦਰਤਿਕਰਣਖਾਲਕਨਾਨਕਤੇਰੀਟੇਕ॥੨॥੫॥

ਸਾਹਿਬੁਮੇਰਾਮਿਹਰਵਾਨੁ॥

ਰਾਗੁਤਿਲੰਗਮਹਲਾ੯॥ ਕਾਫੀ॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਚੇਤਨਾਹੈਤਉਚੇਤਲੈਨਿਸਿਦਿਨਿਮੈਪ੍ਰਾਨੀ॥ਛਿਨੁਛਿਨੁਅਉਧਬਿਹਾਤੁਹੈਫੂਟੈਘਟਜਿਉਪਾਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਗੁਨਕਾਹਿ
ਨਗਾਵਹੀਮੂਰਖਅਗਿਆਨਾ॥ਝੂਠੈਲਾਲਚਿਲਾਗਿਕੈਨਹਿਮਰਨੁਪਛਾਨਾ॥੧॥ਅਜਹੂਕਛੁਬਿਗਰਿਓਨਹੀਜੋਪ੍ਰਭਗੁਨਗਾਵੈ॥
ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਹਭਜਨਤੇਨਿਰਭੈਪਦੁਪਾਵੈ॥੨॥੧॥ਤਿਲੰਗਮਹਲਾ੯॥ਜਾਗਲੇਹੁਰੇਮਨਾਜਾਗਲੇਹੁਕਹਾਗਾਫਲਸੋਇਆ॥ਜੋ
ਤਨੁਉਪਜਿਆਸੰਗਹੀਸੋਭੀਸੰਗਿਨਹੋਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਬੰਧਜਨਹਿਤੁਜਾਸਿਉਕੀਨਾ॥ਜੀਉਛੂਟਿਓਜਬਦੇ
ਹਤੇਡਾਰਿਅਗਨਿਮਹਿਦੀਨਾ॥੧॥ਜੀਵਤਲਉਬਿਉਹਾਰੁਹੈਜਗਕਉਤੁਮਜਾਨਉ॥ਨਾਨਕਹਰਿਗੁਨਗਾਇਲੈਸਭਸੁਪਨਸਮਾਨਉ॥੨॥
੨॥ਤਿਲੰਗਮਹਲਾ੯॥ ਹਰਿਜਸੁਰੇਮਨਾਗਾਇਲੈਜੋਸੰਗੀਹੈਤੇਰੋ॥ਅਉਸਰੁਬੀਤਿਓਜਾਤੁਹੈਕਹਿਓਮਾਨੁਲੈਮੇਰੋ॥੧॥ਰ
ਹਾਉ॥ਸੰਪਤਿਰਥਧਨਰਾਜਸਿਉਅਤਿਨੇਹੁਲਗਾਇਓ॥ਕਾਲਫਾਸਜਬਗਲਿਪਰੀਸਭਭਇਓਪਰਾਇਓ॥ਜਾਨਿਬੂਝਕੈਬਾਵ
ਰੇਤੈਕਾਜੁਬਿਗਾਰਿਓ॥ਪਾਪਕਰਤਸੁਕਚਿਓਨਹੀਨਹਗਰਬੁਨਿਵਾਰਿਓ॥੧॥ਜਿਹਬਿਧਿਗੁਰਉਪਦੇਸਿਆਸੋਸੁਨੁਰੇਭਾਈ॥
ਨਾਨਕਕਹਤਪੁਕਾਰਿਕੈਗਹੁਪ੍ਰਭਸਰਨਾਈ॥੩॥੩॥ ਮ:੧॥੫॥ਮ:੪॥੨॥ਮ:੫॥੫॥ ਮ:੯॥੩॥

ਜੁਮਲਾ ੧੫॥

ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਘਰੁ ੨ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਜਿਨ ਕੀਆ ਤਿਨ ਦੇਖਿਆ ਕਿਆ ਕਹੀਐ ਰੇ ਭਾਈ ॥ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਕਰੇ ਆਪਿ ਜਿਨਿ ਵਾੜੀ ਹੈ ਲਾਈ ॥੧॥ ਰਾਇਸਾ ਪਿਆਰੇ ਕਾ ਰਾਇਸਾ ਜਿਤੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨਿ ਰੰਗਿ ਕੰਤੁ ਨ ਰਾਵਿਆ ਸਾ ਪਛੋ ਰੇ ਤਾਣੀ ॥ ਹਾਥ ਪਛੋੜੈ ਸਿਰੁ ਧੁਣੈ ਜਬ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਣੀ ॥੨॥ ਪਛੋਤਾਵਾ ਨਾ ਮਿਲੈ ਜਬ ਚੂਕੈਗੀ ਸਾਰੀ ॥ ਤਾ ਫਿਰਿ ਪਿਆਰਾ ਰਾਵੀਐ ਜਬ ਆਵੈਗੀ ਵਾਰੀ ॥੩॥ ਕੰਤੁ ਲੀਆ ਸੋਹਾਗਣੀ ਮੈ ਤੇ ਵਧਵੀ ਏਹ ॥ ਸੇ ਗੁਣ ਮੁਝੈ ਨ ਆਵਨੀ ਕੈ ਜੀ ਦੋਸੁ ਧਰੇਹ ॥੪॥ ਜਿਨੀ ਸਖੀ ਸਹੁ ਰਾਵਿਆ ਤਿਨ ਪੂਛਉਗੀ ਜਾਏ ॥ ਪਾਇ ਲਗਉ ਬੇਨਤੀ ਕਰਉ ਲੇਉਗੀ ਪੰਥੁ ਬਤਾਏ ॥੫॥ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ਨਾਨਕਾ ਭਉ ਚੰਦਨੁ ਲਾਵੈ ॥ ਗੁਣ ਕਾਮਣ ਕਾਮਣਿ ਕਰੈ ਤਉ ਪਿਆਰੇ ਕਉ ਪਾਵੈ ॥੬॥ ਜੋ ਦਿਲਿ ਮਿਲਿਆ ਸੁ ਮਿਲਿ ਰਹਿਆ ਮਿਲਿਆ ਕਹੀਐ ਰੇ ਸੋਈ ॥ ਜੇ ਬਹੁਤੇਰਾ ਲੋਚੀਐ ਬਾਤੀ ਮੇਲੁ ਨ ਹੋਈ ॥੭॥ ਧਾਤੁ ਮਿਲੈ ਫੁਨਿ ਧਾਤੁ ਕਉ ਲਿਵ ਲਿਵੈ ਕਉ ਧਾਵੈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜਾਣੀਐ ਤਉ ਅਨਭਉ ਪਾਵੈ ॥੮॥ ਪਾਨਾ ਵਾੜੀ ਹੋਇ ਘਰਿ ਖਰੁ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੈ ॥ ਰਸੀਆ ਹੋਵੈ ਮੁਸਕ ਕਾ ਤਬ ਫੂਲੁ ਪਛਾਣੈ ॥੯॥ ਅਪਿਉ ਪੀਵੈ ਜੋ ਨਾਨਕਾ ਭ੍ਰਮੁ ਭ੍ਰਮਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਸਹਜੇ ਸਹਜੇ ਮਿਲਿ ਰਹੈ ਅਮਰਾ ਪਦੁ ਪਾਵੈ ॥੧੦॥੧॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਹਰਿ ਕੀਆ ਕਥਾ ਕਹਾਣੀਆ ਗੁਰਿ ਮੀਤਿ ਸੁਣਾਈਆ ॥ ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਗੁਰ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈਆ ॥੧॥ ਆਇ ਮਿਲੁ ਗੁਰਸਿਖ ਆਇ ਮਿਲੁ ਤੂ ਮੇਰੇ ਗੁਰੂ ਕੇ ਪਿਆਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਹਰਿ ਭਾਵਦੇ ਸੇ ਗੁਰੂ ਤੇ ਪਾਏ ॥ ਜਿਨ ਗੁਰ ਕਾ ਭਾਣਾ ਮੰਨਿਆ ਤਿਨ ਘੁਮਿ ਘੁਮਿ ਜਾਏ ॥੨॥ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਿਆਰਾ ਦੇਖਿਆ ਤਿਨ ਕਉ ਹਉ ਵਾਰੀ ॥ ਜਿਨ ਗੁਰ ਕੀ ਕੀਤੀ ਚਾਕਰੀ ਤਿਨ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥੩॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਹੈ ਦੁਖ ਮੇਟਣਹਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਪਾਈਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੪॥ ਜੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਦੇ ਤੇ ਜਨ ਪਰਵਾਨਾ ॥ ਤਿਨ ਵਿਟਹੁ ਨਾਨਕੁ ਵਾਰਿਆ ਸਦ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨਾ ॥੫॥ ਸਾ ਹਰਿ ਤੇਰੀ ਉਸਤਤਿ ਹੈ ਜੋ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ॥ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਿਆਰਾ ਸੇਵਦੇ ਤਿਨ ਹਰਿ ਫਲੁ ਪਾਵੈ ॥੬॥ ਜਿਨਾ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਪਿਰਹੜੀ ਤਿਨਾ ਜੀਅ ਪ੍ਰਭ ਨਾਲੇ ॥ ਓਇ ਜਪਿ ਜਪਿ ਪਿਆਰਾ ਜੀਵਦੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲੇ ॥੭॥ ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਿਆਰਾ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨ ਕਉ ਘੁਮਿ ਜਾਇਆ ॥ ਓਇ ਆਪਿ ਛੁਟੇ ਪਰਵਾਰ ਸਿਉ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਛਡਾਇਆ ॥੮॥ ਗੁਰਿ ਪਿਆਰੈ ਹਰਿ ਸੇਵਿਆ ਗੁਰੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੁ ਧੰਨੋ ॥ ਗੁਰਿ ਹਰਿ ਮਾਰਗੁ ਦਸਿਆ ਗੁਰ ਪੁੰਨੁ ਵਡ ਪੁੰਨੋ ॥੯॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀਆ ਸੇ ਆਪਿ ਹਰਿ ਭਾਈਆ ॥ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪੈਨਾਈਆ ਹਰਿ ਆਪਿ ਗਲਿ ਲਾਈਆ ॥ ॥੧੧॥ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਦੇ ਤਿਨ ਦਰਸਨੁ ਦੀਜੈ ॥ ਹਮ ਤਿਨ ਕੇ ਚਰਣ ਪਖਾਲਦੇ ਧੂੜਿ ਘੋਲਿ ਘੋਲਿ ਪੀਜੈ ॥੧੨॥ ਪਾਨ ਸੁਪਾਰੀ ਖਾਤੀਆ ਮੁਖਿ ਬੀੜੀਆ ਲਾਈਆ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਦੇ ਨ ਚੇਤਿਓ ਜਮਿ ਪਕੜਿ ਚਲਾਈਆ ॥੧੩॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਚੇਤਿਆ ਹਿਰਦੈ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ॥ ਤਿਨ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵਈ ਗੁਰਸਿਖ ਗੁਰ ਪਿਆਰੇ ॥੧੪॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਕੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣੈ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ਰੰਗਿ ਰਲੀਆ ਮਾਣੈ ॥੧੫॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਆਖੀਐ ਤੁਸਿ ਕਰੇ ਪਸਾਓ ॥ ਹਉ ਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਸਦ ਵਾਰਿਆ ਜਿਨਿ ਦਿਤੜਾ ਨਾਓ ॥੧੬॥ ਸੋ ਧੰਨੁ ਗੁਰੂ ਸਾਬਾਸੁ ਹੈ ਹਰਿ ਦੇਇ ਸਨੇਹਾ ॥ ਹਉ ਵੇਖਿ ਵੇਖਿ ਗੁਰੂ ਵਿਗਸਿਆ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇਹਾ ॥੧੭॥ ਗੁਰ ਰਸਨਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬੋਲਦੀ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸੁਹਾਵੀ ॥ ਜਿਨ ਸੁਣਿ ਸਿਖਾ ਗੁਰੁ ਮੰਨਿਆ ਤਿਨਾ ਭੁਖ ਸਭ ਜਾਵੀ ॥੧੮॥ ਹਰਿ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਆਖੀਐ ਕਹੁ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਜਾਈਐ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਹੈ ਹਰਿ ਖਰਚੁ ਲੈ ਜਾਈਐ ॥੧੯॥ ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਆਰਾਧਿਆ ਸੇ ਸਾਹ ਵਡ ਦਾਣੇ ॥ ਹਉ ਸਤਿਗੁਰ ਕਉ ਸਦ ਵਾਰਿਆ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਸਮਾਣੇ ॥੨੦॥

ਜੋ ਗੁਰਸਿਖ ਗੁਰੁ ਸੇਵਦੇ ਸੇ ਪੁੰਨ ਪਰਾਣੀ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਕਉ ਵਾਰਿਆ ਸਦਾ ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਣੀ ॥੧੦॥

ਤੂੰ ਠਾਕੁਰੁ ਤੁਮ ਸਾਹਿਬੋ ਤੁਹੈ ਮੇਰਾ ਮੀਰਾ ॥ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤੇਰੀ ਬੰਦਗੀ ਤੂੰ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰਾ ॥੧॥ ਆਪੇ ਹਰਿ ਇਕ ਰੰਗੁ ਹੈ ਆਪੇ ਬਹੁ ਰੰਗੀ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਨਾਨਕਾ ਸਾਈ ਗਲ ਚੰਗੀ ॥੨੩॥ ਮ:੧॥੧੧॥ ਮ:੪॥ ... ॥ ਮ:੫॥੫॥ ... ॥

ਅਸਟਪਦੀਆ ੨ ਜੋੜ

ਤਿਲੰਗ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾ ਕੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਇਫਤਰਾ ਭਾਈ ਦਿਲ ਕਾ ਫਿਕਰੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਟੁਕੁ ਦਮੁ ਕਰਾਰੀ ਜਉ ਕਰਹੁ ਹਾਜਿਰ ਹਜੂਰਿ ਖੁਦਾਇ ॥੧॥ ਬੰਦੇ ਖੋਜੁ ਦਿਲ ਹਰ ਰੋਜ ਨਾ ਫਿਰੁ ਪਰੇਸਾਨੀ ਮਾਹਿ ॥ ਇਹ ਜੁ ਦੁਨੀਆ ਸਿਹਰੁ ਮੇਲਾ ਦਸਤਗੀਰੀ ਨਾਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਰੋਗੁ ਪੜਿ ਪੜਿ ਖੁਸੀ ਹੋਇ ਬੇਖਬਰ ਬਾਦੁ ਬਕਾਹਿ ॥ ਹਕੁ ਸਚੁ ਖਾਲਕੁ ਖਲਕ ਮਿਆਨੇ ਸਿਆਮ ਮੂਰਤਿ ਨਾਹਿ ॥੨॥ ਅਸਮਾਨ ਮਿਆਨੇ ਲਹੰਗ ਦਰੀਆ ਗੁਸਲ ਕਰਦਨ ਬੂਦ ॥ ਕਰਿ ਫਕਰੁ ਦਾਇਮ ਲਾਇ ਚਸਮੇ ਜਹ ਤਹਾ ਮਉਜੂਦੁ ॥੩॥ ਅਲਾਹ ਪਾਕੰ ਪਾਕ ਹੈ ਸਕ ਕਰਉ ਜੇ ਦੂਸਰ ਹੋਇ ॥ ਕਬੀਰ ਕਰਮੁ ਕਰੀਮ ਕਾ ਉਹੁ ਕਰੈ ਜਾਨੈ ਸੋਇ ॥੪॥੧॥

ਤਿਲੰਗ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਮੈ ਅੰਧੁਲੇ ਕੀ ਟੇਕ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਖੁੰਦਕਾਰਾ ॥ ਮੈ ਗਰੀਬ ਮੈ ਮਸਕੀਨ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਹੈ ਅਧਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰੀਮਾਂ ਰਹੀਮਾਂ ਅਲਾਹ ਤੂ ਗਨੀ ॥ ਹਾਜਰਾ ਹਜੂਰਿ ਦਰਿ ਪੇਸਿ ਤੂੰ ਮਨੀ ॥੧॥ ਦਰੀਆਉ ਤੂ ਦਿਹੰਦ ਤੂ ਬਿਸੀਆਰ ਤੂ ਧਨੀ ॥ ਦੇਹਿ ਲੇਹਿ ਏਕੁ ਤੂੰ ਦਿਗਰ ਕੋ ਨਹੀ ॥੨॥ ਤੂੰ ਦਾਨਾਂ ਤੂੰ ਬੀਨਾਂ ਮੈ ਬੀਚਾਰੁ ਕਿਆ ਕਰੀ ॥ ਨਾਮੇ ਚੇ ਸੁਆਮੀ ਬਖਸਿੰਦ ਤੂੰ ਹਰੀ ॥੩॥੧॥ ਤਿਲੰਗ ॥ ਹਲੇ ਯਾਰਾਂ ਹਲੇ ਯਾਰਾਂ ਖੁਸਿਖਬਰੀ ॥ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਂਉ ਹਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਂਉ ॥ ਨੀਕੀ ਤੇਰੀ ਬਿਗਾਰੀ ਆਲੇ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੁਜਾ ਆਮਦ ਕੁਜਾ ਰਫਤੀ ਕੁਜਾ ਮੇ ਰਵੀ ॥ ਦ੍ਵਾਰਿਕਾ ਨਗਰੀ ਰਾਸਿ ਬੁਗੋਈ ॥੧॥ ਖੂਬੁ ਤੇਰੀ ਪਗਰੀ ਮੀਠੇ ਤੇਰੇ ਬੋਲ ॥ ਦ੍ਵਾਰਿਕਾ ਨਗਰੀ ਕਾਹੇ ਕੇ ਮਗੋਲ ॥੨॥ ਚੰਦੀਂ ਹਜਾਰ ਆਲਮ ਏਕਲ ਖਾਨਾਂ ॥ ਹਮ ਚਿਨੀ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਸਾਂਵਲੇ ਬਰਨਾ ॥੩॥ ਅਸਪਤਿ ਗਜਪਤਿ ਨਰਹ ਨਰਿੰਦ ॥ ਨਾਮੇ ਕੇ ਸੁਆਮੀ ਮੀਰ ਮੁਕੰਦ ॥੪॥੨॥੩॥

੧ ਓ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ

ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧ ॥ ਭਾਂਡਾ ਧੋਇ ਬੈਸਿ ਧੂਪੁ ਦੇਵਹੁ ਤਉ ਦੂਧੈ ਕਉ ਜਾਵਹੁ ॥ ਦੂਧੁ ਕਰਮ ਫੁਨਿ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਇਣੁ ਹੋਇ ਨਿਰਾਸ ਜਮਾਵਹੁ ॥੧॥ ਜਪਹੁ ਤ ਏਕੋ ਨਾਮਾ ॥ ਅਵਰਿ ਨਿਰਾਫਲ ਕਾਮਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਈਟੀ ਹਾਥਿ ਕਰਹੁ ਫੁਨਿ ਨੇਤ੍ਰਉ ਨੀਦ ਨ ਆਵੈ ॥ ਰਸਨਾ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਤਬ ਮਥੀਐ ਇਨ ਬਿਧਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਵਹੁ ॥੨॥ ਮਨੁ ਸੰਪਟੁ ਜਿਤੁ ਸਤ ਸਰਿ ਨਾਵਣੁ ਭਾਵਨ ਪਾਤੀ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਕਰੇ ॥ ਪੂਜਾ ਪ੍ਰਾਣ ਸੇਵਕੁ ਜੇ ਸੇਵੇ ਇਨ ਬਿਧਿ ਸਾਹਿਬੁ ਰਵਤੁ ਰਹੈ ॥੩॥ ਕਹਦੇ ਕਹਹਿ ਕਹੇ ਕਹਿ ਜਾਵਹਿ ਤੁਮ ਸਰਿ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਭਗਤਿ ਹੀਣੁ ਨਾਨਕੁ ਜਨੁ ਜੰਪੈ ਹਉ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥੪॥੧॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਅੰਤਰਿ ਵਸੈ ਨ ਬਾਹਰਿ ਜਾਇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਛੋਡਿ ਕਾਹੇ ਬਿਖੁ ਖਾਇ ॥੧॥ ਐਸਾ ਗਿਆਨੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥ ਹੋਵਹੁ ਚਾਕਰ ਸਾਚੇ ਕੇਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਸਭੁ ਕੋਈ ਰਵੈ ॥ ਬਾਂਧਨਿ ਬਾਂਧਿਆ ਸਭੁ ਜਗੁ ਭਵੈ ॥੨॥ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਸੁ ਚਾਕਰੁ ਹੋਇ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸੋਇ ॥੩॥ ਹਮ ਨਹੀ ਚੰਗੇ ਬੁਰਾ ਨਹੀ ਕੋਇ ॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕੁ ਤਾਰੇ ਸੋਇ ॥੪॥੨॥

ਘਰੁ ੨

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੬ ॥ ਉਜਲੁ ਕੈਹਾ ਚਿਲਕਣਾ ਘੋਟਿਮ ਕਾਲੜੀ ਮਸੁ ॥ ਧੋਤਿਆ ਜੂਠਿ ਨ ਉਤਰੈ ਜੇ ਸਉ ਧੋਵਾ ਤਿਸੁ ॥੧॥ ਸਜਣ ਸੇਈ ਨਾਲਿ ਮੈ ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ਚਲੰਨਿ ॥ ਜਿਥੈ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀਐ ਤਿਥੈ ਖੜੇ ਦਿਸੰਨਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੋਠੇ ਮੰਡਪ ਮਾੜੀਆ ਪਾਸਹੁ ਚਿਤਵੀਆਹਾ ॥

ਢਠੀਆਕੰਮਿਨਆਵਨੀਵਿਚਹੁਸਖਣੀਆਹਾ॥੨॥ਬਗਾਬਗੇਕਪੜੇਤੀਰਥਮੰਝਿਵਸੰਨਿ॥ਘੁਟਿਘੁਟਿਜੀਆਖਾਵਣੇਬਗੇਨਾਕਹੀਅਨਿ॥੩॥
ਸਿੰਮਲਰੁਖੁਸਰੀਰੁਮੈਮੈਜਨਦੇਖਿਭੁਲੰਨਿ॥ਸੇਫਲਕੰਮਿਨਆਵਨੀਤੇਗੁਣਮੈਤਨਿਹੰਨਿ॥੪॥ਅੰਧੁਲੈਭਾਰੁਉਠਾਇਆਡੂਗਰਵਾਟਬਹੁਤੁ॥ਅ
ਖੀਲੋੜੀਨਾਲਹਾਹਉਚੜਿਲੰਘਾਕਿਤੁ॥੫॥ਚਾਕਰੀਆਚੰਗਿਆਈਆਅਵਰਸਿਆਣਪਕਿਤੁ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਸਮਾਲਿਤੂੰਬਧਾਛੁਟਹਿਜਿਤੁ
॥੬॥੧॥੩॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ੧॥ ਜਪਤਪਕਾਬੰਧੁਬੇੜੁਲਾਜਿਤੁਲੰਘਹਿਵਹੇਲਾ॥ਨਾਸਰਵਰੁਨਾਊਛਲੈਐਸਾਪੰਥੁਸੁਹੇਲਾ॥੧॥ਤੇਰਾਏਕੋ
ਨਾਮੁਮੰਜੀਠੜਾਰਤਾਮੇਰਾਚੋਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਿਲਿਆਹੋਇਨਵੀਛੁੜੈਜੇਮਿਲਿਆਹੋਈ॥ ॥ਆਵਾ

ਸਦਰੰਗਢੋਲਾ॥

ਗਉਣੁਨਿਵਾਰਿਆਹੈਸਾਚਾਸੋਈ॥੩॥ਹਉਮੈਮਾਰਿਨਿਵਾਰਿਆਸੀਤਾਹੈਚੋਲਾ॥ਗੁਰਬਚਨੀਫਲੁਪਾਇਆਸਹਕੇਅੰਮ੍ਰਿਤਬੋਲਾ॥੪॥ਨਾਨਕੁਕਹੈ
ਸਹੇਲੀਹੋਸਹੁਖਰਾਪਿਆਰਾ॥ਹਮਸਹਕੇਰੀਆਦਾਸੀਆਸਾਚਾਖਸਮੁਹਮਾਰਾ॥੫॥੨॥੪॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ੧ ਜਿਨਕਉਭਾਂਡੈਭਾਉਤਿਨਾਸਵਾ
ਰਸੀ॥ਸੂਖੀਕਰੈਪਸਾਉਦੂਖਵਿਸਾਰਸੀ॥ਸਹਸਾਮੂਲੇਨਾਹਿਸਰਪਰਤਾਰਸੀ॥੧॥ਤਿਨਾਮਿਲਿਆਗੁਰੁਆਇਜਿਨਕਉਲੀਖਿਆ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿ
ਕਾਨਾਉਦੇਵੈਦੀਖਿਆ॥ਚਾਲਹਿਸਤਿਗੁਰਭਾਇਭਵਹਿਨਭੀਖਿਆ॥੨॥ਜਾਕਉਮਹਲੁਹਜੂਰਿਦੂਜੇਨਿਵੈਕਿਸੁ॥ਦਰਿਦਰਵਾਣੀਨਾਹਿਮੂਲੇਪੁਛ
ਤਿਸੁ॥ਛੁਟੈਤਾਕੈਬੋਲਿਸਾਹਿਬਨਦਰਿਜਿਸੁ॥੩॥ਘਲੇਆਣੇਆਪਿਜਿਸੁਨਾਹੀਦੂਜਾਮਤੈਕੋਇ॥ਢਾਹਿਉਸਾਰੇਸਾਜਿਜਾਣੈਸਭਸੋਇ॥ਨਾਉਨਾਨਕ
ਬਖਸੀਸਨਦਰੀਕਰਮੁਹੋਇ॥੪॥੩॥੫॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ੧॥ ਭਾਂਡਾਹਛਾਸੋਇਜੋਤਿਸੁਭਾਵਸੀ॥ਭਾਂਡਾਅਤਿਮਲੀਣੁਧੋਤਾਹਛਾਨਹੋਇਸੀ॥ਗੁ
ਰੂਦੁਆਰੈਹੋਇਸੋਝੀਪਾਇਸੀ॥ਏਤੁਦੁਆਰੈਧੋਇਹਛਾਹੋਇਸੀ॥ਮੈਲੇਹਛੇਕਾਵੀਚਾਰੁਆਪਿਵਰਤਾਇਸੀ॥ਮਤੁਕੋਜਾਣੈਜਾਇਅਗੈਪਾਇਸੀ
॥ਜੇਹੇਕਰਮਕਮਾਇਤੇਹਾਹੋਇਸੀ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਕਾਨਾਮੁਆਪਿਵਰਤਾਇਸੀ॥ਚਲਿਆਪਤਿਸਿਉਜਨਮੁਸਵਾਰਿਵਾਜਾਵਾਇਸੀ॥ਮਾਣਸ
ਕਿਆਵੇਚਾਰਾਤਿਹੁਲੋਕਸੁਣਾਇਸੀ॥ਨਾਨਕਆਪਿਨਿਹਾਲੁਸਭਿਕੁਲਤਾਰਸੀ॥੧॥੪॥੬॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ੧ ਜੋਗੀਹੋਵੈਜੋਗਵੈਭੋਗੀਹੋਵੈ
ਖਾਇ॥ਤਪੀਆਹੋਵੈਤਪੁਕਰੇਤੀਰਥਿਮਲਿਮਲਿਨਾਇ॥੧॥ਤੇਰਾਸਦੜਾਸੁਣੀਜੈਭਾਈਜੇਕੋਬਹੈਅਲਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੈਸਾਬੀਜੈਸੋਲੁਣੇਜੋਖਟੇ
ਸੋਖਾਇ॥ਅਗੈਪੁਛਨਹੋਵਈਜੇਸਣੁਨੀਸਾਣੈਜਾਇ॥੨॥ਤੈਸੋਜੈਸਾਕਾਢੀਐਜੈਸੀਕਾਰਕਮਾਇ॥ਜੋਦਮੁਚਿਤਿਨਆਵਈਸੋਦਮੁਬਿਰਥਾਜਾ
ਇ॥੩॥ਇਹੁਤਨੁਵੇਚੀਬੈਕਰੀਜੇਕੋਲਏਵਿਕਾਇ॥ਨਾਨਕਕੰਮਿਨਆਵਈਜਿਤੁਤਨਿਨਾਹੀਸਚਾਨਾਉ॥੪॥੫॥੭॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ੧ਘਰੁ
੭॥ ਜੋਗੁਨਖਿੰਥਾਜੋਗੁਨਡੰਡੈਜੋਗੁਨਭਸਮਚੜਾਈਐ॥ਜੋਗੁਨਮੁੰਦੀਮੂੰਡਿਮੁਡਾਇਐਜੋਗੁਨਸਿੰਙੀਵਾਈਐ॥ਅੰਜਨਮਾਹਿਨਿਰੰਜਨਿਰਹੀ
ਐਜੋਗਜੁਗਤਿਇਵਪਾਈਐ॥੧॥ਗਲੀਜੋਗੁਨਹੋਈ॥ਏਕਦ੍ਰਿਸਟਿਕਰਿਸਮਸਰਿਜਾਣੈਜੋਗੀਕਹੀਐਸੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਗੁਨਬਾਹਰਿਮੜੀਮਸ
ਾਣੀਜੋਗੁਨਤਾੜੀਲਾਈਐ॥ਜੋਗੁਨਦੇਸਿਦਿਸੰਤਰਿਭਵਿਐਜੋਗੁਨਤੀਰਥਿਨਾਈਐ॥ਅੰਜਨਮਾਹਿਨਿਰੰਜਨਿਰਹੀਐਜੋਗਜੁਗਤਿਇਵਪਾਈ
ਐ॥੨॥ਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟੈਤਾਸਹਸਾਤੂਟੈਧਾਵਤੁਵਰਜਿਰਹਾਈਐ॥ਨਿਝਰੁਝਰੈਸਹਜਧੁਨਿਲਾਗੈਘਰਹੀਪਰਚਾਪਾਈਐ॥ਅੰਜਨਮਾਹਿ
ਨਿਰੰਜਨਿਰਹੀਐਜੋਗਜੁਗਤਿਇਵਪਾਈਐ॥੩॥ਨਾਨਕਜੀਵਤਿਆਮਰਿਰਹੀਐਐਸਾਜੋਗੁਕਮਾਈਐ॥ਵਾਜੇਬਾਝਹੁਸਿੰਙੀਵਾਜੈਤਉ
ਨਿਰਭਉਪਦੁਪਾਈਐ॥ਅੰਜਨਮਾਹਿਨਿਰੰਜਨਿਰਹੀਐਜੋਗਜੁਗਤਿਤਉਪਾਈਐ॥੪॥੧॥੮॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ੧॥ ਕਉਣਤਰਾਜੀਕ
ਵਣੁਤੁਲਾਤੇਰਾਕਵਣੁਸਰਾਫੁਬੁਲਾਵਾ॥ਕਉਣੁਗੁਰੂਕੈਪਹਿਦੀਖਿਆਲੇਵਾਕੈਪਹਿਮੁਲੁਕਰਾਵਾ॥੧॥ਮੇਰੇਲਾਲਜੀਉਤੇਰਾਅੰਤੁਨਜਾਣਾ॥
ਤੂੰਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਭਰਿਪੁਰਿਲੀਣਾਤੂੰਆਪੇਸਰਬਸਮਾਣਾ॥੧॥ਮਨੁਤਾਰਾਜੀਚਿਤੁਤੁਲਾਤੇਰੀਸੇਵਸਰਾਫੁਕਮਾਵਾ॥ਘਟਹੀਭੀਤਰਿ
ਸੋਸਹੁਤੋਲੀਇਨਬਿਧਿਚਿਤੁਰਹਾਵਾ॥੨॥ਆਪੇਕੰਡਾਤੋਲੁਤਰਾਜੀਆਪੇਤੋਲਣਹਾਰਾ॥ਆਪੇਦੇਖੈਆਪੇਬੂਝੈਆਪੇਹੈਵਣਜਾਰਾ॥੩॥ਅੰਧੁਲਾ

ਰਹਾਉ॥

ਸਾਜਨਚਲੇਪਿਆਰਿਆਕਿਉਮੇਲਾਹੋਈ॥ਜੇਗੁਣਹੋਵਹਿਗੰਠੜੀਐਮੇਲੇਗਾਸੋਈ॥੨॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਜੀਵਜਾਤ ਪਰਦੇਸੀ ਸਿਧਿ ਨ ਆਵੈ ਤਿਲੁ ਜਾਵੈ ॥ ਤਾਕੀ ਸੰਗਤਿ ਨਾਨਕੁ ਰਹਦਾ ਕਿਉ ਕਰਿ ਮੂੜਾ ਪਾਵੈ ॥੪॥੨॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥ ੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਮਨਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਆਰਾਧਿਆ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਗੁਰੂ ਗੁਰ ਕੇ ॥ ਸਭਿ ਇਛਾ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪੂਰੀਆ ਸਭੁ ਚੂਕਾ ਡਰੁ ਜਮ ਕੇ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਹਰਿ ਕੇ ॥ ਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਮਨੁ ਪਰਬੋਧਿਆ ਹਰਿ ਪੀਆ ਰਸੁ ਗਟਕੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਊਤਮ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇਰੀ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ॥ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਮੇਲਹੁ ਸਤਸੰਗਤਿ ਹਮ ਧੋਵਹ ਪਗ ਜਨ ਕੇ ॥੨॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸਭੁ ਹੈ ਰਾਮ ਨਾਮਾ ਰਸੁ ਗੁਰਮਤਿ ਰਸੁ ਰਸਕੇ ॥ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਜਲੁ ਪਾਇਆ ਸਭ ਲਾਥੀ ਤਿਸੁ ਤਿਸ ਕੇ ॥੩॥ ਹਮਰੀ ਜਾਤਿ ਪਾਤਿ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹਮ ਵੇਚਿਓ ਸਿਰੁ ਗੁਰ ਕੇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਰਿਓ ਗੁਰ ਚੇਲਾ ਗੁਰ ਰਾਖਹੁ ਲਾਜ ਜਨ ਕੇ ॥੪॥੧॥੧੦॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਭਜਿਓ ਪੁਰਖੋਤਮੁ ਸਭਿ ਬਿਨਸੇ ਦਾਲਦ ਦਲਘਾ ॥ ਭਉ ਜਨਮ ਮਰਣਾ ਮੇਟਿਓ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਅਸਥਿਰੁ ਸੇਵਿ ਸੁਖਿ ਸਮਘਾ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਭਜੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਅਤਿ ਪਿਰਘਾ ॥ ਮੈ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਿ ਧਰਿਓ ਗੁਰ ਆਗੈ ਸਿਰੁ ਵੇਚਿ ਲੀਓ ਮੁਲਿ ਮਹਘਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਰਪਤਿ ਰਾਜੇ ਰੰਗ ਰਸ ਮਾਣਹਿ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪਕੜਿ ਖੜੇ ਸਭਿ ਕਲਘਾ ॥ ਧਰਮ ਰਾਇ ਸਿਰਿ ਡੰਡੁ ਲਗਾਨਾ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਨੇ ਹਥ ਫਲਘਾ ॥੨॥ ਹਰਿ ਰਾਖੁ ਰਾਖੁ ਜਨ ਕਿਰਮ ਤੁਮਾਰੇ ਸਰਣਾਗਤਿ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਤਿਪਲਘਾ ॥ ਦਰਸਨੁ ਸੰਤ ਦੇਹੁ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਪ੍ਰਭ ਲੋਚ ਪੂਰਿ ਜਨੁ ਤੁਮਘਾ ॥੩॥ ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਪੁਰਖ ਵਡੇ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਮੋ ਕਉ ਕੀਜੈ ਦਾਨੁ ਹਰਿ ਨਿਮਘਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਹਮ ਨਾਮ ਵਿਟਹੁ ਸਦ ਘੁਮਘਾ ॥੪॥੨॥ ੧੧॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਰੰਙੁ ਹੈ ਹਰਿ ਰੰਙੁ ਮਜੀਠੈ ਰੰਙੁ ॥ ਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਚਾੜਿਆ ਫਿਰਿ ਬਹੁੜਿ ਨ ਹੋਵੀ ਭੰਙੁ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਕਰਿ ਰੰਙੁ ॥ ਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਹਰਿ ਉਪਦੇਸਿਆ ਹਰਿ ਭੇਟਿਆ ਰਾਉ ਨਿਸੰਙੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੁੰਧ ਇਆਣੀ ਮਨਮੁਖੀ ਫਿਰਿ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਅੰਙੁ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਇਓ ਮਨਿ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਸਹਲੰਙੁ ॥੨॥ ਹਮ ਮੈਲੁ ਭਰੇ ਦੁਹਚਾਰੀਆ ਹਰਿ ਰਾਖਹੁ ਅੰਗੀ ਅੰਙੁ ॥ ਗੁਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰਿ ਨਵਲਾਇਆ ਸਭਿ ਲਾਥੇ ਕਿਲਵਿਖ ਪੰਙੁ ॥੩॥ ਹਰਿ ਦੀਨਾ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭੁ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮੇਲਹੁ ਸੰਙੁ ॥ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਪਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਤਨਿ ਰੰਙੁ ॥੪॥ ੩॥ ੧੨॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਹਿ ਨਿਤ ਕਪਟੁ ਕਮਾਵਹਿ ਹਿਰਦਾ ਸੁਧੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਕਰਮ ਕਰਹਿ ਬਹੁਤੇਰੇ ਸੁਪਨੈ ਸੁਖੁ ਨ ਹੋਈ ॥੧॥ ਗਿਆਨੀ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥ ਕੋਰੈ ਰੰਗੁ ਕਦੇ ਨ ਚੜੈ ਜੇ ਲੋਚੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮ ਵਰਤ ਕਰੇ ਪੂਜਾ ਮਨਮੁਖ ਰੋਗੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਰੋਗੁ ਮਹਾ ਅਭਿਮਾਨਾ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਈ ॥੨॥ ਬਾਹਰਿ ਭੇਖ ਬਹੁਤੁ ਚਤੁਰਾਈ ਮਨੂਆ ਦਹ ਦਿਸਿ ਧਾਵੈ ॥ ਹਉਮੈ ਬਿਆਪਿਆ ਸਬਦੁ ਨ ਚੀਨੈ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੂਨੀ ਆਵੈ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਬੂਝੈ ਸੋ ਜਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਏਕੋ ਬੂਝੈ ਏਕਸੁ ਮਾਹਿ ਸਮਾਏ ॥੪॥੪॥ ੧੩॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਘਰੁ ੨ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਨਗਰੀ ਖੋਜਿ ਖੋਜਾਈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈ ॥੧॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਾਂਤਿ ਵਸਾਈ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝੀ ਖਿਨ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਸਭ ਭੁਖ ਗਵਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਜੀਵਾ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਇਆਲਿ ਗੁਣ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਈ ॥੨॥ ਹਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਿਆਰਾ ਢੂਢਿ ਢੂਢਾਈ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਈ ॥੩॥ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖ ਲਿਖੇ ਹਰਿ ਪਾਈ ॥ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਤੁਠਾ ਮੇਲੈ ਹਰਿ ਭਾਈ ॥੪॥੧॥ ੧੪॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਮਨਿ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਲਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ ॥੧॥ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਮਨੁ ਰੰਗ ਮਾਣੇ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਣੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ

ਰੰਗਕਉਲੋਚੈਸਭੁਕੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਰੰਗੁਚਲੂਲਾਹੋਈ॥੨॥ਮਨਮੁਖਮੁਗਧੁਨਰੁਕੋਰਾਹੋਇ॥ਜੇਸਉਲੋਚੈਰੰਗੁਨਹੋਵੈਕੋਇ॥੩॥ਨਦਰਿਕਰੇਤਾਸਤਿਗੁਰੁਪਾ
ਵੈ॥ਨਾਨਕਹਰਿਰਸਿਹਰਿਰੰਗਿਸਮਾਵੈ॥੨॥ ੧੫॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ੪॥ਜਿਹਵਾਹਰਿਰਸਿਰਹੀਅਘਾਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪੀਵੈਸਹਜਿਸਮਾਇ॥੧॥ਹਰਿ
ਰਸੁਜਨਚਾਖਹੁਜੇਭਾਈ॥ਤਉਕਤਅਨਤਸਾਦਿਲੋਭਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਮਤਿਰਸੁਰਾਖਹੁਉਰਿਧਾਰਿ॥ਹਰਿਰਸਿਰਾਤੇਰੰਗਿਮੁਰਾਰਿ॥੨॥ਮਨਮੁਖ
ਹਰਿਰਸੁਚਾਖਿਆਨਜਾਇ॥ਹਉਮੈਕਰੈਬਹੁਤੀਮਿਲੈਸਜਾਇ॥੩॥ਨਦਰਿਕਰੇਤਾਹਰਿਰਸੁਪਾਵੈ॥ਨਾਨਕਹਰਿਰਸਿਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈ॥੪॥੩॥

੧੬

ਸੂਹੀਮਹਲਾ੪॥ਨੀਚਜਾਤਿਹਰਿਜਪਤਿਆਉਤਮਪਦਵੀਪਾਇ॥ ਪੂਛਹੁਬਿਦਰਦਾਸੀਸੁਤੈਕਿਸਨੁਉਤਰਿਆਘਰਿਜਿਸੁਜਾਇ॥੧॥
ਹਰਿਕੀਅਕਥਕਥਾਸੁਨਹੁਜਨਭਾਈ ਜਿਤੁਸਹਸਾਦੂਖਭੂਖਸਭਲਹਿਜਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਵਿਦਾਸੁਚਮਾਰੁ ਉਸਤਤਿਕਰੇਹਰਿਕੀਰਤਿਨਿਮਖ
ਇਕਗਾਇ॥ਪਤਿਤਜਾਤਿ ਉਤਮੁਭਇਆਚਾਰਿਵਰਨਪਏਪਗਿਆਇ॥੨॥ਨਾਮਦੇਅਪ੍ਰੀਤਿਲਗੀਹਰਿਸੇਤੀਲੋਕੁਛੀਪਾਕਹੈਬੁਲਾਇ॥ਖਤ੍ਰੀਬ੍ਰਾਹਮਣ
ਪਿਠਿਦੇਛੋਡੇਹਰਿਨਾਮਦੇਉਲੀਆਮੁਖਿਲਾਇ॥੩॥ਜਿਤਨੇਭਗਤਹਰਿਸੇਵਕਾਮੁਖਿਅਠਸਠਿਤੀਰਥਤਿਨਤਿਲਕੁਕਢਾਇ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਤਿਨਕਉਅਨਦਿਨੁ

੧੭

ਪਰਸੇਜੇਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਹਰਿਰਾਇ॥੪॥੧॥ਸੂਹੀਮਹਲਾ੪॥ ਤਿਨੀਅੰਤਰਿਹਰਿਆਰਾਧਿਆਜਿਨਕਉਧੁਰਿਲਿਖਿਆਲਿਖਤੁਲਿਲਾਰਾ॥ਤਿਨਕੀਬਖੀ
ਲੀਕੋਈਕਿਆਕਰੇਜਿਨਕਾਅੰਗੁਕਰੇਮੇਰਾਹਰਿਕਰਤਾਰਾ॥੧॥ਹਰਿਹਰਿਧਿਆਇਮਨਮੇਰੇਮਨਧਿਆਇਹਰਿਜਨਮਜਨਮਕੇਸਭਦੂਖਨਿਵਾਰਣਹਾਰਾ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਧੁਰਿਭਗਤਜਨਾਕਉਬਖਸਿਆਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਭਗਤਿਭੰਡਾਰਾ॥ਮੂਰਖੁਹੋਵੈਸੁਉਨਕੀਰੀਸਕਰੇਤਿਸੁਹਲਤਿਪਲਤਿਮੁਹੁਕਾਰਾ॥੨॥ਸੇਭਗਤ
ਸੇਸੇਵਕਾਜਿਨਾਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਰਾ॥ਤਿਨਕੀਸੇਵਾਤੇਹਰਿਪਾਈਐਸਿਰਿਨਿੰਦਕਕੈਪਵੈਛਾਰਾ॥੩॥ਜਿਸੁਘਰਿਵਿਰਤੀਸੋਈਜਾਣੈਜਗਤਗੁਰਨਾਨਕਪੂਛਿਕਰ
ਹੁਬੀਚਾਰਾ॥ਚਹੁਪੀੜੀਆਦਿਜੁਗਾਦਿਬਖੀਲੀਕਿਨੈਨਪਾਇਓਹਰਿਸੇਵਕਭਾਇਨਿਸਤਾਰਾ॥੪॥੨॥ ੧੮॥ਸੂਹੀਮਹਲਾ੪॥ ਜਿਥੈਹਰਿਆਰਾਧੀ
ਐਤਿਥੈਹਰਿਮਿਤੁਸਹਾਈ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਹਰਿਮਨਿਵਸੈਹੋਰਤੁਬਿਧਿਲਇਆਨਜਾਈ॥੧॥ਹਰਿਧਨੁਸੰਚੀਐਭਾਈ॥ਜਿਹਲਤਿਪਲਤਿਹਰਿਹੋਇਸਖਾਈ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਸਤਸੰਗਤੀਸੰਗਿਹਰਿਧਨੁਖਟੀਐਹੋਰਥੈ ਹੋਰਤੁਉਪਾਇਹਰਿਧਨੁਕਿਤੈਨਪਾਈ॥ਹਰਿਰਤਨੈਕਾਵਾਪਾਰੀਆਹਰਿਰਤਨਧਨੁਵਿਹਾਝੇਕਚੈਕੇਵਾ
ਪਾਰੀਏਵਾਕਿਹਰਿਧਨੁਲਇਆਨਜਾਈ॥੨॥ਹਰਿਧਨੁਰਤਨੁਜਵੇਹਰੁਮਾਣਕੁਹਰਿਧਨੈਨਾਲਿਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲੈਵਤੈਹਰਿਭਗਤੀਹਰਿਲਿਵਲਾਈ॥ਹਰਿਧ
ਨੁਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲੈਵਤੈਕਾਬੀਜਿਆਭਗਤਖਾਇਖਰਚਿਰਹੇਨਿਖੁਟੈਨਾਹੀ॥ ਹਲਤਿਪਲਤਿਹਰਿਧਨੈਕੀਭਗਤਾਕਉਮਿਲੀਵਡਿਆਈ॥੩॥ਹਰਿਧਨੁਨਿਰ
ਭਉਸਦਾਸਦਾਅਸਥਿਰੁਹੈਸਾਚਾਇਹੁਹਰਿਧਨੁਅਗਨੀਤਸਕਰੈਪਾਣੀਐਜਮਦੂਤੈਕਿਸੈਕਾਗਵਾਇਆਨਜਾਈ॥ਹਰਿਧਨਕਉਉਚਕਾਨੇੜਿਨਆਵਈ
ਜਮੁਜਾਗਾਤੀਡੰਡੁਨਲਗਾਈ॥੪॥ਸਾਕਤੀਪਾਪਕਰਿਕੈਬਿਖਿਆਧਨੁਸੰਚਿਆਤਿਨਾਇਕਵਿਖਨਾਲਿਨਜਾਈ॥ਹਲਤੈਵਿਚਿਸਾਕਤਦੁਹੇਲੇਭਏ
ਹਥਹੁਛੁੜਕਿਗਇਆਅਗੈਪਲਤਿ ਸਾਕਤੁਹਰਿਦਰਗਹਢੋਈਨਪਾਈ॥੫॥ਇਸੁਹਰਿਧਨਕਾਸਾਹੁਹਰਿਆਪਿਹੈਸੰਤਹੁਜਿਸਨੋਦੇਇਸੁਹਰਿ
ਧਨੁਲਦਿਚਲਾਈ॥ਇਸੁਹਰਿਧਨੈਕਾਤੋਟਾਕਦੇਨਆਵਈਜਨਨਾਨਕਕਉਗੁਰਿਸੋਝੀਪਾਈ॥੬॥੩॥੧੯॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ੪॥ ਜਿਸਨੋਹ
ਰਿਸੁਪ੍ਰਸੰਨੁਹੋਇਸੁਹਰਿਗੁਣਾਰਵੈਸੋਭਗਤੁਸੋਪਰਵਾਨੁ॥ਗੋਵਿੰਦਗੁਣਗਾਈਐਜੀਉਲਾਇਸਤਿਗੁਰੂਨਾਲਿਧਿਆਨੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੋਸਤਿ
ਗੁਰੂਸਾਸੇਵਾਸਤਿਗੁਰਕੀਸਫਲਹੈਜਿਸਤੇਪਾਈਐਪਰਮਨਿਧਾਨੁ॥ਜੋਦੂਜੈਭਾਇਸਾਕਤਕਾਮਨਾਅਰਥਿਦੁਰਗੰਧਸਰੇਵਦੇਸੋਨਿਹਫਲਸਭੁਅ
ਗਿਆਨੁ॥੨॥ਜਿਸਨੋਪਰਤੀਤਿਹੋਵੈਤਿਸਕਾਗਾਵਿਆਥਾਇਪਵੈਸੋਪਾਵੈਦਰਗਹਮਾਨੁ॥ਜੋਬਿਨੁਪਰਤੀਤੀਕਪਟੀਕੂੜੀਕੂੜੀਅਖੀਮੀਟਦੇਉਨਕਾਉ
ਤਰਿਜਾਇਗਾਝੂਠੁਗੁਮਾਨੁ॥੩॥ਜੇਤਾਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਤੇਰਾਤੂੰਅੰਤਰਜਾਮੀਪੁਰਖੁਭਗਵਾਨੁ॥ਦਾਸਨਿਦਾਸੁਕਹੈਜਨੁਨਾਨਕੁਜੇਹਾਤੂੰਕਰਾਇਹਿ
ਤੇਹਾਹਉਕਰੀਵਖਿਆਨੁ॥੪॥੪॥੨੦॥

ਤਿਸਕੀਮਹਿਮਾਕਿਆਵਰ
ਨੀਐਜਿਸਕੈਹਿਰਦੈਵਸਿ
ਆਹਰਿਪੁਰਖੁਭਗਵਾਨੁ॥੧॥

ਰਾਗੁਸੂਹੀਮਹਲਾ੪॥ਘਰੁ੭॥ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਤੇਰੇਕਵਨਕਵਨਗੁਨਕਹਿਕਹਿਗਾਵਾਤੂੰਸਾਹਿਬੁਗੁਣੀਨਿਧਾਨਾ॥ਤੁਮਰੀਮਹਿਮਾਬਰਨਿਨਸਾਕਉਤੂੰਠਾਕੁਰਊਚਭਗਵਾਨਾ॥੧॥ਮੈਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ
ਧਰਿਸੋਈ॥ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਾਖੁਮੇਰੇਸਾਹਿਬੁਮੈਤੁਝਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੈਤਾਣੁਦੀਬਾਣੁਤੂੰਹੈਮੇਰੇਸੁਆਮੀਮੈਤੁਧੁਆਗੈਅਰਦਾਸਾ॥ਮੈ
ਹੋਰੁਥਾਉਨਾਹੀਜਿਸੁਪਹਿਕਰਉਬੇਨੰਤੀਮੇਰਾਦੁਖੁਸੁਖੁਤੁਝਹੀਪਾਸਾ॥੨॥ਵਿਚੇਧਰਤੀਵਿਚੇਪਾਣੀਵਿਚਿਕਾਸਟਅਗਨਿਧਰੀਜੈ॥ਬਕਰੀਸਿੰਘ
ਇਕਤੈਥਾਇਰਖੇਮਨਹਰਿਜਾਪਿਭ੍ਰਮੁਭਉਦੂਰਿਕੀਜੈ॥੩॥ਹਰਿਕੀਵਡਿਆਈਦੇਖਹੁਸੰਤਹੁਹਰਿਨਿਮਾਣਿਆਮਾਣੁਦਿਵਾਏ॥ਜਿਉਧਰਤੀ
ਚਰਣਤਲੇਤੇਊਪਰਿਆਵੈਤਿਉਨਾਨਕਸਾਧਜਨਾਜਗਤੁਆਣਿਸਭਪੈਰੀਪਾਏ॥੪॥੧॥੨੧॥ਸੂਹੀਮਹਲਾ੪॥ਤੂੰਕਰਤਾਸਭੁਕਿਛੁਆਪੇਜਾ
ਣਹਿਕਿਆਤੁਧੁਪਹਿਆਖਿਸੁਣਾਈਐ॥ਬੁਰਾਭਲਾਤੁਧੁਸਭੁਕਿਛੁਸੂਝੈਤੁਧੁਭਾਵੈਤਿਵੈਬੁਲਾਵਹਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਭੁਮੋਹੁਮਾਇਆਸਰੀਰੁਹਰਿ
ਕੀਆਵਿਚਿਦੇਹੀਮਾਨੁਖਭਗਤਿਕਰਾਈ॥ਇਕਨਾਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲਿਸੁਖੁਦੇਵਹਿਇਕਿਮਨਮੁਖਿਧੰਧੁਪਿਟਾਈ॥੨॥ਸਭੁਕੋਤੇਰਾਤੂੰਸਭਨਾਕਾਮੇਰੇ
ਕਰਤੇਤੁਧੁਸਭਨਾਸਿਰਿਲਿਖਿਆਲੇਖਾ॥ਜੇਹੀਤੂੰਨਦਰਿਕਰਹਿਤੇਹਾਕੋਹੋਵੈਬਿਨੁਨਦਰੀਨਾਹੀਕੋਭੇਖਾ॥੩॥ਤੇਰੀਵਡਿਆਈਤੂੰਹੈਜਾਣਹਿਸਭ
ਤੁਧਨੋਨਿਤਧਿਆਏ॥ਜਿਸਨੋਤੁਧੁਭਾਵੈਤਿਸਨੋਤੂੰਮੇਲਹਿਜਨਨਾਨਕਸੋਥਾਇਪਾਏ॥੪॥੨॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ੪॥ ਜਿਨਕੈਅੰਤਰਿਵਸਿਆਮੇ
ਰਾਹਰਿਹਰਿਤਿਨਕੇਸਭਿਰੋਗਗਵਾਏ॥ਤੇਮੁਕਤਭਏਜਿਨਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆਤਿਨਪਾਇਆਪਰਮਪਦੁਪਾਏ॥੧॥ਮੇਰੇਰਾਮਹਰਿਜਨਆਰੋਗ
ਭਏ॥ਗੁਰਬਚਨੀਜਿਨਾਜਪਿਆਮੇਰਾਹਰਿਹਰਿਤਿਨਕੇਹਉਮੈਰੋਗਗਏ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਮਹਾਦੇਉਤ੍ਰੈਗੁਣਰੋਗੀਵਿਚਿਹਉ
ਮੈਕਾਰਕਮਾਈ॥ਜਿਨਿਕੀਏਤਿਸਹਿਨਚੇਤਹਿਬਪੁੜੇਹਰਿਗੁਰਮੁਖਿਸੋਝੀਪਾਈ॥੨॥ਹਉਮੈਰੋਗਿਸਭੁਜਗਤੁਬਿਆਪਿਆਤਿਨਕਉਜ
ਨਮਮਰਣਦੁਖੁਭਾਰੀ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਕੋਵਿਰਲਾਛੂਟੈਤਿਸੁਜਨਕਉਹਉਬਲਿਹਾਰੀ॥੩॥ਜਿਨਿਸਿਸਟਿਸਾਜੀਸੋਈਹਰਿਜਾਣੈਤਾਕਾਰੂਪੁ
ਅਪਾਰੋ॥ਨਾਨਕਆਪੇਵੇਖਿਹਰਿਬਿਗਸੈਗੁਰਮੁਖਿਬ੍ਰਹਮਬੀਚਾਰੋ॥੪॥੩॥੨੩॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ੪॥ਕੀਤਾਕਰਣਾਸਰਬਰਜਾਈਕਿਛੁ
ਕੀਜੈਜੇਕਰਿਸਕੀਐ॥ਆਪਣਾਕੀਤਾਕਿਛੂਨਹੋਵੈਜਿਉਹਰਿਭਾਵੈਤਿਉਰਖੀਐ॥੧॥ਮੇਰੇਹਰਿਜੀਉਸਭੁਕੋਤੇਰੈਵਸਿ॥ਅਸਾਜੋਰੁਨਾਹੀਜੇਕਿਛੁ
ਕਰਿਹਮਸਾਕਹਜਿਉਭਾਵੈਤਿਵੈਬਖਸਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਭੁਜੀਉਪਿੰਡੁਦੀਆਤੁਧੁਆਪੇਤੁਧੁਆਪੇਕਾਰੈਲਾਇਆ॥ਜੇਹਾਤੂੰਹੁਕਮੁਕਰਹਿ
ਤੇਹੇਕੋਕਰਮਕਮਾਵੈਜੇਹਾਤੁਧੁਧੁਰਿਲਿਖਿਪਾਇਆ॥੨॥ਪੰਚਤਤੁਕਰਿਤੁਧੁਸ੍ਰਿਸਟਿਸਭਸਾਜੀਕੋਈਛੇਵਾਕਰਿਜੇਕਿਛੁਕੀਤਾਹੋਵੈ॥ਇ
ਕਨਾਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲਿਤੂੰਬੁਝਾਵਹਿਇਕਿਮਨਮੁਖਿਕਰਹਿਸਿਰੋਵੈ॥੩॥ਹਰਿਕੀਵਡਿਆਈਹਉਆਖਿਨਸਾਕਾਹਉਮੂਰਖੁਮੁਗਧੁਨੀਚਾਣੁ॥ਜਨਨਾਨਕ
ਕਉਹਰਿਬਖਸਿਲੈਮੇਰੇਸੁਆਮੀਸਰਣਾਗਤਿਪਇਆਅਜਾਣੁ॥੪॥੪॥੨੪॥

ਰਾਗੁਸੂਹੀਮਹਲਾ੫॥ਘਰੁ੧ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਬਾਜੀਗਰਿਜੈਸੇਬਾਜੀਪਾਈ॥ਨਾਨਾਰੂਪਭੇਖਦਿਖਲਾਈ॥ਸਾਂਗੁਉਤਾਰਿਥੰਮਿਓਪਾਸਾਰਾ॥ਤਬਏਕੋਏਕੰਕਾਰਾ॥੧॥ਕਵਨਰੂਪਦ੍ਰਿਸਟਿਓ
ਬਿਨਸਾਇਓ॥ਕਤਹਿਗਇਓਉਹੁਕਤਤੇਆਇਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਲਤੇਊਠਹਿਅਨਿਕਤਰੰਗਾ॥ਕਨਿਕਭੂਖਨਕੀਨੇਬਹੁਰੰਗਾ॥ਬੀਜੁਬੀ
ਜਿਦੇਖਿਓਬਹੁਪਰਕਾਰਾ॥ਫਲਪਾਕੇਤੇਏਕੰਕਾਰਾ॥੨॥ਸਹਸਘਟਾਮਹਿਏਕੁਆਕਾਸੁ॥ਘਟਫੂਟੇਤੇਓਹੀਪ੍ਰਗਾਸੁ॥ਭਰਮਲੋਭਮੋਹਮਾਇ
ਆਵਿਕਾਰ॥ਭ੍ਰਮਛੂਟੇਤੇਏਕੰਕਾਰ॥੩॥ਓਹੁਅਬਿਨਾਸੀਬਿਨਸਤਨਾਹੀ॥ਨਾਕੋਆਵੈਨਾਕੋਜਾਹੀ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਹਉਮੈਮਲੁਧੋਈ॥ਕਹੁਨਾਨਕ
ਮੇਰੀਪਰਮਗਤਿਹੋਈ॥੪॥੧॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫॥ ਕੀਤਾਲੋੜਹਿਸੋਪ੍ਰਭਹੋਇ॥ਤੁਝਬਿਨੁਦੂਜਾਨਾਹੀਕੋਇ॥ਜੋਜਨੁਸੇਵੈਤਿਸੁਪੂਰਨਕਾਜ॥

ਬੁਰਾਭਲਾਤੁਧੁਜਾਣਿਕਿਛੁਸੂ
ਝੈਜੇਹਾਕੋਕਰੇਤੇਹਾਕੋਪਾਈ
ਐ॥੧॥ਮੇਰੇਸਾਹਿਬਤੂੰਅੰ
ਤਰਕੀਬਿਧਿਜਾਣਹਿ॥

੨੨

ਦਾਸ ਅਪਨੇ ਕੀ ਰਾਖੁ ਲਾਜਾ ॥੧॥ ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ ਪੂਰਨ ਦਾਇਆਲਾ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਕਵਨੁ ਕਰੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥ ਨਿਕਟਿ ਵਸੈ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਦੂਰਿ ॥ ਲੋਕ ਪਤੀਆਰੈ ਕਛੂ ਨ ਪਾਈਐ ॥ ਸਾਚਿ ਲਗੈ ਤਾ ਹਉਮੈ ਜਾਈਐ ॥੨॥ ਜਿਸ ਨੋ ਲਾਇ ਲਏ ਸੋ ਲਾਗੈ ॥ ਗਿਆਨ ਰਤਨੁ ਅੰਤਰਿ ਤਿਸੁ ਜਾਗੈ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਜਾਇ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥੩॥ ਦੁਇ ਕਰ ਜੋੜਿ ਕਰਉ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਆਣਹਿ ਰਾਸਿ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪਨੀ ਭਗਤੀ ਲਾਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਧਿਆਇ ॥੪॥੨॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਧਨੁ ਸੋਹਾਗਨਿ ਜੋ ਪ੍ਰਭੂ ਪਛਾਨੈ ॥ ਮਾਨੈ ਹੁਕਮੁ ਤਜੈ ਅਭਿਮਾਨੈ ॥ ਪ੍ਰਿਅ ਸਿਉ ਰਾਤੀ ਰਲੀਆ ਮਾਨੈ ॥੧॥ ਸੁਨਿ ਸਖੀਏ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਣ ਨੀਸਾਨੀ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਿ ਤਜਿ ਲਾਜ ਲੋਕਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਕਉ ਸਮਝਾਵੈ ॥ ਸੋਈ ਕਮਾਵੈ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ॥ ਸਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ਅੰਕਿ ਸਮਾਵੈ ॥੨॥ ਗਰਬਿ ਗਹੇਲੀ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਵੈ ॥ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਵੈ ਜਬ ਰੈਣਿ ਬਿਹਾਵੈ ॥ ਕਰਮਹੀਣਿ ਮਨਮੁਖਿ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥੩॥ ਬਿਨਉ ਕਰੀ ਜੇ ਜਾਣਾ ਦੂਰਿ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਗਾਵੈ ਦੇਖਿ ਹਜੂਰਿ ॥੪॥੩॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗ੍ਰਿਹੁ ਵਸਿ ਗੁਰਿ ਕੀਨਾ ਹਉ ਘਰ ਕੀ ਨਾਰਿ ॥ ਦਸ ਦਾਸੀ ਕਰਿ ਦੀਨੀ ਭਤਾਰਿ ॥ ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਮੈ ਘਰ ਕੀ ਜੋੜੀ ॥ ਆਸ ਪਿਆਸੀ ਪਿਰ ਕਉ ਲੋੜੀ ॥੧॥ ਕਵਨ ਕਹਾ ਗੁਨ ਕੰਤ ਪਿਆਰੇ ॥ ਸੁਘੜ ਸਰੂਪ ਦਇਆਲ ਮੁਰਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤੁ ਸੀਗਾਰੁ ਭਉ ਅੰਜਨੁ ਪਾਇਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਤੰਬੋਲੁ ਮੁਖਿ ਖਾਇਆ ॥ ਕੰਗਨ ਬਸਤ੍ਰ ਗਹਨੇ ਬਨੇ ਸੁਹਾਵੇ ॥ ਧਨ ਸਭ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ਜਾਂ ਪਿਰੁ ਘਰਿ ਆਵੈ ॥੨॥ ਗੁਣ ਕਾਮਣ ਕਰਿ ਕੰਤੁ ਰੀਝਾਇਆ ॥ ਵਸਿ ਕਰਿ ਲੀਨਾ ਗੁਰਿ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ਸਭ ਤੇ ਊਚਾ ਮੰਦਰੁ ਮੇਰਾ ॥ ਸਭ ਕਾਮਣਿ ਤਿਆਗੀ ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮੇਰਾ ॥੩॥ ਪ੍ਰਗਟਿਆ ਸੂਰੁ ਜੋਤਿ ਉਜੀਆਰਾ ॥ ਸੇਜ ਵਿਛਾਈ ਸਰਧ ਅਪਾਰਾ ॥ ਨਵ ਰੰਗ ਲਾਲੁ ਸੇਜ ਰਾਵਣ ਆਇਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪਿਰ ਧਨ ਮਿਲਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥੪॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਉਮਕਿਓ ਹੀਉ ਮਿਲਨ ਪ੍ਰਭ ਤਾਈ ॥ ਖੋਜਤ ਚਰਿਓ ਦੇਖਉ ਪ੍ਰਿਅ ਜਾਈ ॥ ਸੁਨਤ ਸਦੇਸਰੋ ਪ੍ਰਿਅ ਗ੍ਰਿਹਿ ਸੇਜ ਵਿਛਾਈ ॥ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਆਇਓ ਤਉ ਨਦਰਿ ਨ ਪਾਈ ॥੧॥ ਕਿਨ ਬਿਧਿ ਹੀਅਰੋ ਧੀਰੈ ਨਿਮਾਨੋ ॥ ਮਿਲੁ ਸਾਜਨ ਹਉ ਤੁਝੁ ਕੁਰਬਾਨੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਏਕਾ ਸੇਜ ਵਿਛੀ ਧਨ ਕੰਤਾ ॥ ਧਨ ਸੂਤੀ ਪਿਰੁ ਸਦ ਜਾਗੰਤਾ ॥ ਪੀਓ ਮਦਰੋ ਧਨ ਮਤਵੰਤਾ ॥ ਧਨ ਜਾਗੈ ਜੇ ਪਿਰੁ ਬੋਲੰਤਾ ॥੨॥ ਭਈ ਨਿਰਾਸੀ ਬਹੁਤੁ ਦਿਨ ਲਾਗੇ ॥ ਦੇਸ ਦਿਸੰਤਰ ਮੈ ਸਗਲੇ ਝਾਗੇ ॥ ਖਿਨੁ ਰਹਨੁ ਨ ਪਾਵਉ ਬਿਨੁ ਪਗ ਪਾਗੇ ॥ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਹ ਸਭਾਗੇ ॥੩॥ ਭਇਓ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਸਤਸੰਗਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਬੂਝੀ ਤਪਤਿ ਘਰਹਿ ਪਿਰੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸਗਲ ਸੀਗਾਰ ਹੁਣਿ ਮੁਝਹਿ ਸੁਹਾਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥੪॥ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਪਿਰੁ ਹੈ ਭਾਈ ॥ ਖੋਲ੍ਹਿ ਕਿਵਾੜੁ ਮਨੁ ਠਹਰਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੫॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਿਆ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਸਾਰਿ ਸਮ੍ਹਾਲੀ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਨ ਕੇ ਦਾਤਾਰੇ ॥ ਬੈ ਖਰੀਦੁ ਕਿਆ ਕਰੇ ਚਤੁਰਾਈ ਇਹੁ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਥਾਰੇ ॥੧॥ ਲਾਲ ਰੰਗੀਲੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮਨਮੋਹਨ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਕਉ ਹਮ ਬਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾਤਾ ਮੋਹਿ ਦੀਨੁ ਭੇਖਾਰੀ ਤੁਮ੍ਹ ਸਦਾ ਸਦਾ ਉਪਕਾਰੇ ॥ ਸੋ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਜਿ ਮੈ ਤੇ ਹੋਵੈ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ ॥੨॥ ਕਿਆ ਸੇਵ ਕਮਾਵਉ ਕਿਆ ਕਹਿ ਰੀਝਾਵਉ ਬਿਧਿ ਕਿਤੁ ਪਾਵਉ ਦਰਸਾਰੇ ॥ ਮਿਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈਐ ਅੰਤੁ ਨ ਲਹੀਐ ਮਨੁ ਤਰਸੈ ਚਰਨਾਰੇ ॥੩॥ ਪਾਵਉ ਦਾਨੁ ਢੀਠੁ ਹੋਇ ਮਾਗਉ ਮੁਖਿ ਲਾਗੈ ਸੰਤ ਰੇਨਾਰੇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਪ੍ਰਭਿ ਹਾਥ ਦੇਇ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੪॥੬॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ੩ ॥ ਸੇਵਾ ਥੋਰੀ ਮਾਗਨੁ ਬਹੁਤਾ ॥ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਵੈ ਕਹਤੋ ਪਹੁਤਾ ॥੧॥ ਜੋ ਪ੍ਰਿਅ ਮਾਨੇ ਤਿਨ ਕੀ ਰੀਸਾ ॥ ਕੂੜੇ ਮੂਰਖ ਕੀ ਹਾਠੀਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭੇਖ ਦਿਖਾਵੈ ਸਚੁ ਨ ਕਮਾਵੈ ॥ ਕਹਤੋ ਮਹਲੀ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ॥੨॥ ਅਤੀਤੁ ਸਦਾਏ ਮਾਇਆ ਕਾ ਮਾਤਾ ॥ ਮਨਿ ਨਹੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਹੈ ਮੁਖਿ ਰਾਤਾ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਬਿਨਉ ਸੁਨੀਜੈ ॥ ਕੁਚਲੁ ਕਠੋਰੁ ਕਾਮੀ ਮੁਕਤੁ ਕੀਜੈ ॥੪॥ ਦਰਸਨ ਦੇਖੇ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਤੁਮ੍ਹ ਸੁਖਦਾਤੇ ਪੁਰਖ ਸੁਭਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੭॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬੁਰੇ ਕਾਮ ਕਉ ਊਠਿ ਖਲੋਇਆ ॥ ਨਾਮ ਕੀ ਬੇਲਾ ਪੈ ਪੈ ਸੋਇਆ ॥੧॥ ਅਉਸਰੁ ਅਪਨਾ ਬੂਝੈ ਨ ਇਆਨਾ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਰੰਗਿ ਲਪਟਾਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਲੋਭ ਲਹਰਿ ਕਉ ਬਿਗਸਿ ਫੂਲਿ ਬੈਠਾ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕਾ ਦਰਸੁ ਨ ਡੀਠਾ ॥੨॥ ਕਬਹੂ ਨ ਸਮਝੈ ਅਗਿਆਨੁ ਗਵਾਰਾ ॥ ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਲਪਟਿਓ ਜੰਜਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਖੈ ਨਾਦ ਕਰਨ ਸੁਣਿ ਭੀਨਾ ॥ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੁਨਤ ਆਲਸੁ ਮਨਿ ਕੀਨਾ ॥੩॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨਾਹੀ ਰੇ ਪੇਖਤ ਅੰਧੇ ॥ ਛੋਡਿ ਜਾਹਿ ਝੂਠੇ ਸਭਿ ਧੰਧੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਬਖਸ ਕਰੀਜੈ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੋਹਿ ਸਾਧਸੰਗੁ ਦੀਜੈ ॥ ਤਉ ਕਿਛੁ ਪਾਈਐ ਜਉ ਹੋਈਐ ਰੇਨਾ ॥ ਜਿਸਹਿ ਬੁਝਾਏ ਤਿਸੁ ਨਾਮੁ ਲੈਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ੮ ॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰ ਮਹਿ ਠਾਕੁਰੁ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਗਲ ਮਹਿ ਪਾਹਣੁ ਲੈ ਲਟਕਾਵੈ ॥੧॥ ਭਰਮੇ ਭੂਲਾ ਸਾਕਤੁ ਫਿਰਤਾ ॥ ਨੀਰੁ ਬਿਰੋਲੈ ਖਪਿ ਖਪਿ ਮਰਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਸੁ ਪਾਹਣ ਕਉ ਠਾਕੁਰੁ ਕਹਤਾ ॥ ਓਹੁ ਪਾਹਣੁ ਲੈ ਉਸ ਕਉ ਡੁਬਤਾ ॥੨॥ ਗੁਨਹਗਾਰ ਲੂਣ ਹਰਾਮੀ ॥ ਪਾਹਣ ਨਾਵ ਨ ਪਾਰਗਿਰਾਮੀ ॥੩॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਨਾਨਕ ਠਾਕੁਰੁ ਜਾਤਾ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਪੂਰਨ ਬਿਧਾਤਾ ॥੪॥ ੯ ॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਲਾਲਨੁ ਰਾਵਿਆ ਕਵਨ ਗਤੀ ਰੀ ॥ ਸਖੀ ਬਤਾਵਹੁ ਮੁਝਹਿ ਮਤੀ ਰੀ ॥੧॥ ਸੂਹਬ ਸੂਹਬ ਸੂਹਵੀ ॥ ਅਪਨੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰਤੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਾਵ ਮਲੋਵਉ ਸੰਗਿ ਨੈਨ ਭਤੀਰੀ ॥ ਜਹਾ ਪਠਾਵਹੁ ਜਾਂਉ ਤਤੀ ਰੀ ॥੨॥ ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਦੇਉ ਜਤੀ ਰੀ ॥ ਇਕ ਨਿਮਖ ਮਿਲਾਵਹੁ ਮੋਹਿ ਪ੍ਰਾਨਪਤੀ ਰੀ ॥੩॥ ਮਾਣੁ ਤਾਣੁ ਅਹੰਬੁਧਿ ਹਤੀ ਰੀ ॥ ਸਾ ਨਾਨਕ ਸੋਹਾਗਵਤੀ ਰੀ ॥੪॥੧੦॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੂੰ ਜੀਵਨੁ ਤੂੰ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ॥ ਤੁਝ ਹੀ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਮਨੁ ਸਾਧਾਰਾ ॥੧॥ ਤੂੰ ਸਾਜਨੁ ਤੂੰ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮੇਰਾ ॥ ਚਿਤਹਿ ਨ ਬਿਸਰਹਿ ਕਾਹੂ ਬੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬੈ ਖਰੀਦੁ ਹਉ ਦਾਸਰੋ ਤੇਰਾ ॥ ਤੂੰ ਭਾਰੋ ਠਾਕੁਰੁ ਗੁਣੀ ਗਹੇਰਾ ॥੨॥ ਕੋਟਿ ਦਾਸ ਜਾ ਕੈ ਦਰਬਾਰੇ ॥ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਵਸੈ ਤਿਨ ਨਾਲੇ ॥੩॥ ਹਉ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੇਰਾ ॥ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਨਾਨਕ ਸੰਗਿ ਬਸੇਰਾ ॥੪॥੧੧॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੂਖ ਮਹਲ ਜਾ ਕੇ ਊਚ ਦੁਆਰੇ ॥ ਤਾ ਮਹਿ ਵਾਸਹਿ ਭਗਤ ਪਿਆਰੇ ॥੧॥ ਸਹਜ ਕਥਾ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਅਤਿ ਮੀਠੀ ॥ ਵਿਰਲੈ ਕਾਹੂ ਨੇਤ੍ਰਹੁ ਡੀਠੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਹ ਗੀਤ ਨਾਦ ਅਖਾਰੇ ਸੰਗਾ ॥ ਊਹਾ ਸੰਤ ਕਰਹਿ ਹਰਿ ਰੰਗਾ ॥੨॥ ਤਹ ਮਰਣੁ ਨ ਜੀਵਣੁ ਸੋਗੁ ਨ ਹਰਖਾ ॥ ਸਾਚ ਨਾਮ ਕੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵਰਖਾ ॥੩॥ ਗੁਹਜ ਕਥਾ ਇਹ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬਾਣੀ ॥੪॥੬॥੧੨॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾ ਕੈ ਦਰਸਿ ਪਾਪ ਕੋਟਿ ਉਤਾਰੇ ॥ ਭੇਟਤ ਸੰਗਿ ਇਹੁ ਭਵਜਲੁ ਤਾਰੇ ॥੧॥ ਓਇ ਸਾਜਨ ਓਇ ਮੀਤ ਪਿਆਰੇ ॥ ਜੋ ਹਮ ਕਉ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਚਿਤਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸੁਨਤ ਸੁਖ ਸਾਰੇ ॥ ਜਾ ਕੀ ਟਹਲ ਜਮਦੂਤ ਬਿਦਾਰੇ ॥੨॥ ਜਾ ਕੀ ਧੀਰਕ ਇਸੁ ਮਨਹਿ ਸਧਾਰੇ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਮੁਖ ਉਜਲਾਰੇ ॥੩॥ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੇਵਕ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਸਵਾਰੇ ॥ ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੇ ॥੪॥੧੩॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਹਣੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ਸੁਰਿ ਨਰ ਦੇਵਾ ॥ ਊਠਿ ਸਿਧਾਰੇ ਕਰਿ ਮੁਨਿ ਜਨ ਸੇਵਾ ॥੧॥ ਜੀਵਤ ਪੇਖੇ ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਤਿਨੀ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਾਦਿਸਾਹ ਸਾਹ ਵਾਪਾਰੀ ਮਰਨਾ ॥ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਕਾਲਹਿ ਖਰਨਾ ॥੨॥ ਕੂੜੈ ਮੋਹਿ ਲਪਟਿ ਲਪਟਾਨਾ ॥ ਛੋਡਿ ਚਲਿਆ ਤਾ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਨਾ ॥੩॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਕਰਹੁ ਦਾਤਿ ॥ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਜਪੀ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥੪॥੧੪॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਤੁਮਹਿ ਬਸਾਰੇ ॥ ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਸੂਤਿ ਤੁਮਾਰੇ ॥੧॥ ਤੂੰ ਪ੍ਰੀਤਮ ਤੂੰ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੇ ॥ ਤੁਮ ਹੀ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਮਨੁ ਬਿਗਸਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਹਾਰੇ ॥ ਓਟ ਗਹੀ ਅਬ ਸਾਧ ਸੰਗਾਰੇ ॥੨॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਅਲਖ ਅਪਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕੁ ਸਿਮਰੈ ਦਿਨੁ ਰੈਨਾਰੇ ॥੩॥੧੫॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਵਨ ਕਾਜ ਮਾਇਆ ਵਡਿਆਈ ॥ ਜਾ ਕਉ ਬਿਨਸਤ ਬਾਰ ਨ ਕਾਈ ॥੧॥ ਇਹੁ ਸੁਪਨਾ ਸੋਵਤ ਨਹੀ ਜਾਨੈ ॥ ਅਚੇਤ ਬਿਵਸਥਾ ਮਹਿ ਲਪਟਾਨੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਹਾ ਮੋਹਿ ਮੋਹਿਓ ਗਾਵਾਰਾ ॥ ਪੇਖਤ ਪੇਖਤ ਊਠਿ ਸਿਧਾਰਾ ॥੨॥ ਊਚ ਤੇ ਊਚ ਤਾ ਕਾ ਦਰਬਾਰਾ ॥ ਕਈ ਜੰਤ ਬਿਨਾਹਿ ਉਪਾਰਾ ॥੩॥ ਦੂਸਰ ਹੋਆ ਨਾ ਕੋ ਹੋਈ ॥

ਜਪਿਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਏਕੋਸੋਈ॥੪॥੧੦॥੧੬॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਤਾਕਉਹਉਜੀਵਾ॥ਚਰਨਕਮਲਤੇਰੇਧੋਇਧੋਇਪੀਵਾ॥੧॥
ਸੋਹਰਿਮੇਰਾਅੰਤਰਿਜਾਮੀ॥ਭਗਤਜਨਾਕੈਸੰਗਿਸੁਆਮੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਣਿਸੁਣਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਧਿਆਵਾ॥ਆਠਪਹਰਤੇਰੇਗੁਣਗਾਵਾ
॥੨॥ਪੇਖਿਪੇਖਿਲੀਲਾਮਨਿਆਨੰਦਾ॥ਗੁਣਅਪਾਰਪ੍ਰਭਪਰਮਾਨੰਦਾ॥੩॥ਜਾਕੈਸਿਮਰਨਿਕਛੁਭਉਨਬਿਆਪੈ॥ਸਦਾਸਦਾਨਾਨਕਹ
ਰਿਜਾਪੈ॥੪॥੧੧॥੧੭॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫ ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਰਿਦੈਧਿਆਨੁਧਾਰੀ॥ਰਸਨਾਜਾਪੁਜਪਉਬਨਵਾਰੀ॥੧॥ਸਫਲਮੂਰਤਿਦਰਸਨ
ਬਲਿਹਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚਰਨਕਮਲਮਨਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਧਸੰਗਿਜਨਮਮਰਨਨਿਵਾਰੀ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਕਥਾਸੁਣਿਕਰਨਅ
ਧਾਰੀ॥੨॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਲੋਭਮੋਹਤਜਾਰੀ॥ਦ੍ਰਿੜੁਨਾਮੁਦਾਨੁਇਸਨਾਨੁਸੁਚਾਰੀ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਇਹੁਤਤੁਬੀਚਾਰੀ॥ਰਾਮਨਾਮਜਪਿਪਾਰਿਉ
ਤਾਰੀ॥੪॥੧੨॥੧੮॥ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫॥ ਲੋਭਿਮੋਹਿਮਗਨਅਪਰਾਧੀ॥ਕਰਣਹਾਰਕੀਸੇਵਨਸਾਧੀ॥੧॥ਪਤਿਤਪਾਵਨਪ੍ਰਭਨਾਮਤੁਮਾਰੇ॥
ਰਾਖਿਲੇਹੁਮੋਹਿਨਿਰਗੁਨੀਆਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੂੰਦਾਤਾਪ੍ਰਭਅੰਤਰਿਜਾਮੀ॥ਕਾਚੀਦੇਹਿਮਾਨੁਖਅਭਿਮਾਨੀ॥੨॥ਸੁਆਦਬਾਦਈਰਖਮਦਮਾ
ਇਆ॥ਇਨਸੰਗਿਲਾਗਿਰਤਨਜਨਮਗਵਾਇਆ॥੩॥ਦੁਖਭੰਜਨਜਗਜੀਵਨਹਰਿਰਾਇਆ॥ਸਗਲਤਿਆਗਿਨਾਨਕਸਰਣਾਇ
ਆਇਆ॥੪॥੧੩॥੧੯॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫ ਪੇਖਤਚਾਖਤਕਹੀਅਤਅੰਧਾਸੁਨੀਅਤਸੁਨੀਐਨਾਹੀ॥ਨਿਕਟਿਵਸਤੁਕਉਜਾਣੈਦੂਰੇਪਾਪੀ
ਪਾਪਕਮਾਹੀ॥੧॥ਸੋਕਿਛੁਕਰਿਜਿਤੁਛੁਟਹਿਪਰਾਨੀ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਿਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਘੋਰਮਹਲਸਦਾਰੰਗਿਰਾਤਾ॥
ਸੰਗਿਤੁਮਾਰੈਕਛੂਨਜਾਤਾ॥੨॥ਰਖਹਿਪੋਚਾਰਿਮਾਟੀਕਾਭਾਂਡਾ॥ਅਤਿਕੁਚੀਲਮਿਲੈਜਮਡਾਂਡਾ॥੩॥ਕਾਮਿਕ੍ਰੋਧਿਲੋਭਿਮੋਹਿਬਾਧਾ॥ਮਹਾ
ਗਰਤਮਹਿਨਿਘਰਤਜਾਤਾ॥੪॥ਨਾਨਕਕੀਅਰਦਾਸਿਸੁਣੀਜੈ॥ਡੂਬਤਪਾਹਨਪ੍ਰਭਮੇਰੇਲੀਜੈ॥੫॥੧੪॥੨੦॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫
ਜੀਵਤੁਮਰੈਬੁਝੈਪ੍ਰਭੁਸੋਇ॥ਤਿਸੁਜਨਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥੧॥ਸੁਣਿਸਾਜਨਇਉਦੁਤਰੁਤਰੀਐ॥ਮਿਲਿਸਾਧੂਹਰਿਨਾਮੁਉਚਰੀ
ਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਏਕਾਬਿਨਾਦੂਜਾਨਹੀਜਾਨੈ॥ਘਟਿਘਟਿਅੰਤਰਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਛਾਨੈ॥੨॥ਜੋਕਿਛੁਕਰੈਸੋਈਭਲਮਾਨੈ॥ਆਦਿਅੰਤਕੀਕੀਮ
ਤਿਜਾਨੈ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਸੁਜਨਬਲਿਹਾਰੀ॥ਜਾਕੈਹਿਰਦੈਵਸਹਿਮੁਰਾਰੀ॥੪॥੧੫॥੨੧॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫॥ ਗੁਰੁਪਰਮੇਸਰੁਕ
ਰਣੈਹਾਰੁ॥ਸਗਲਸ੍ਰਿਸਟਿਕਉਦੇਆਧਾਰੁ॥੧॥ਗੁਰਕੇਚਰਨਕਮਲਮਨਧਿਆਇ॥ਦੂਖੁਦਰਦੁਇਸੁਤਨਤੇਜਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਭਵਜਲਿ
ਡੂਬਤਸਤਿਗੁਰੁਕਾਢੈ॥ਜਨਮਜਨਮਕਾਟੂਟਾਗਾਢੈ॥੨॥ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਕਰਹੁਦਿਨੁਰਾਤਿ॥ਸੂਖਸਹਜਮਨਿਆਵੈਸਾਂਤਿ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰਕੀ
ਰੇਣੁਵਡਭਾਗੀਪਾਵੈ॥ਨਾਨਕਗੁਰਕਉਸਦਬਲਿਜਾਵੈ॥੪॥੧੬॥੨੨॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫॥ ਗੁਰਅਪਨੇਊਪਰਿਬਲਿਜਾਈਐ॥ਆਠ
ਪਹਿਰਹਰਿਹਰਿਜਸੁਗਾਈਐ॥੧॥ਸਿਮਰਉਸੋਪ੍ਰਭੁਅਪਨਾਸੁਆਮੀ॥ਸਗਲਘਟਾਕਾਅੰਤਰਿਜਾਮੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚਰਨਕਮਲਸਿਉ
ਲਾਗੀਪ੍ਰੀਤਿ॥ਸਾਚੀਪੂਰਨਨਿਰਮਲਰੀਤਿ॥੨॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਵਸੈਮਨਮਾਹੀ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਵਿਖਜਾਹੀ॥੩॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਦੀਨ
ਦਇਆਲਾ॥ਨਾਨਕਮਾਗੈਸੰਤਰਵਾਲਾ॥੪॥੧੭॥੨੩॥ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫॥ ਦਰਸਨੁਦੇਖਿਜੀਵਾਗੁਰਤੇਰਾ॥ਪੂਰਨਕਰਮੁਹੋਇਪ੍ਰਭਮੇਰਾ॥੧॥
ਇਹੁਬੇਨੰਤੀਸੁਣਿਪ੍ਰਭਮੇਰੇ॥ਦੇਹਿਨਾਮੁਕਰਿਅਪਣੇਚੇਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਪਣੀਸਰਣਿਰਾਖੁਪ੍ਰਭਦਾਤੇ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਕਿਨੈਵਿਰਲੈਜਾਤੇ॥੨
॥ਸੁਨਹੁਬਿਨਉਪ੍ਰਭਮੇਰੇਮੀਤਾ॥ਚਰਨਕਮਲਵਸਹਿਮੇਰੈਚੀਤਾ॥੩॥ਨਾਨਕੁਏਕਕਰੈਅਰਦਾਸਿ॥ਵਿਸਰੁਨਾਹੀਪੂਰਨਗੁਣਤਾਸਿ॥੪॥
੧੮॥੨੪॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫ ਮੀਤੁਸਾਜਨੁਸੁਤਬੰਧਪਭਾਈ॥ਜਤਕਤਪੇਖਉਹਰਿਸੰਗਿਸਹਾਈ॥੧॥ਜਤਿਮੇਰੀਪਤਿਮੇਰੀਧਨੁਹਰਿਨਾ
ਮਾ॥ਸੂਖਸਹਜਆਨੰਦਬਿਸਰਾਮਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਜਪਿਪਹਿਰਿਸਨਾਹਾ॥ਕੋਟਿਆਵਧਤਿਸੁਬੇਧਤਨਾਹਿ॥੨॥ਹਰਿਚਰਣਸਰਣਿ

ਗੁਣ ਕੋਟਿ ਸਮਾਵੈ ਕਾਲੁ ਕੰਟਕੁ ਜਮੁ ਤਿਸੁ ਨਾ ਬਿਆਪੈ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਸਦਾ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸੇਵਕ ਸੰਤ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਮੁਰਾਰੀ ॥੪॥੧੯॥੨੫

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਣ ਗੋਪਾਲ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਨਿਤ ਗਾਹਾ ॥ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਮੰਗਲ ਸੁਖ ਤਾਹਾ ॥੧॥ ਚਲੁ ਸਖੀਏ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਵਣ ਜਾਹਾ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਚਰਣੀ ਪਾਹਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਿ ਬੇਨਤੀ ਜਨ ਧੂਰਿ ਬਾਛਾਹਾ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਲਾਹਾ ॥੨॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਪ੍ਰਾਣ ਜੀਉ ਅਰਪਾਹਾ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਮਾਨੁ ਮੋਹੁ ਕਟਾਹਾ ॥੩॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਕਰਹੁ ਉਤਸਾਹਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਹਰਿ ਸਰਣਿ ਸਮਾਹਾ ॥੪॥੨੦॥੨੬

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬੈਕੁੰਠ ਨਗਰੁ ਜਹਾ ਸੰਤ ਵਾਸਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਚਰਣ ਕਮਲ ਰਿਦ ਮਾਹਿ ਨਿਵਾਸਾ ॥੧॥ ਸੁਣਿ ਮਨ ਤਨ ਤੁਝੁ ਸੁਖੁ ਦਿਖਲਾਵਉ ॥ ਹਰਿ ਅਨਿਕ ਬਿੰਜਨ ਤੁਝੁ ਭੋਗ ਭੁੰਚਾਵਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਭੁੰਚੁ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਅਚਰਜ ਸਾਦ ਤਾ ਕੇ ਬਰਨੇ ਨ ਜਾਹੀ ॥੨॥ ਲੋਭੁ ਮੂਆ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੁਝਿ ਥਾਕੀ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਸਰਣਿ ਜਨ ਤਾਕੀ ॥੩॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਭੈ ਮੋਹ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੇ ॥੪॥੨੧॥੨੭॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਨਿਕ ਬੀਂਗ ਦਾਸ ਕੇ ਪਰਹਰਿਆ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨਾ ਕਰਿਆ ॥੧॥ ਤੁਮਹਿ ਛਡਾਇ ਲੀਓ ਜਨੁ ਅਪਨਾ ॥ ਉਰਝਿ ਪਰਿਓ ਜਾਲੁ ਜਗੁ ਸੁਪਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਰਬਤ ਦੋਖ ਮਹਾ ਬਿਕਰਾਲਾ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਦੂਰਿ ਕੀਏ ਦਇਆਲਾ ॥੨॥ ਸੋਗ ਰੋਗ ਬਿਪਤਿ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ॥ ਦੂਰਿ ਭਈ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥੩॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਧਾਰਿ ਲੀਨੋ ਲੜਿ ਲਾਇ ॥ ਹਰਿ ਚਰਣ ਗਹੇ ਨਾਨਕ ਸਰਣਾਇ ॥੪॥੨੨॥੨੮॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਦੀਨੁ ਛਡਾਇ ਦੁਨੀ ਜੋ ਲਾਏ ॥ ਦੁਹੀ ਸਰਾਈ ਖੁਨਾਮੀ ਕਹਾਏ ॥੧॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਆਪਣੀ ਕੁਦਰਤਿ ਆਪੇ ਜਾਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਚਾ ਧਰਮੁ ਪੁੰਨੁ ਭਲਾ ਕਰਾਏ ॥ ਦੀਨ ਕੈ ਤੋਸੈ ਦੁਨੀ ਨ ਜਾਏ ॥੨॥ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਏਕੋ ਜਾਗੈ ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਇਆ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਕੋ ਲਾਗੈ ॥੩॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ॥ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੈ ਬੋਲਾਇਆ ਤੇਰਾ ॥੪॥੨੯

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪ੍ਰਾਤਹਕਾਲਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਚਾਰੀ ॥ ਈਤ ਊਤ ਕੀ ਓਟ ਸਵਾਰੀ ॥੧॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਪੂਰਨ ਹੋਵਹਿ ਮਨ ਕੇ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਰੈਣਿ ਦਿਨੁ ਗਾਉ ॥ ਜੀਵਤ ਮਰਤ ਨਿਹਚਲੁ ਪਾਵਹਿ ਥਾਉ ॥੨॥ ਸੋ ਸਾਹੁ ਸੇਵਿ ਜਿਤੁ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਖਾਤ ਖਰਚਤ ਸੁਖਿ ਅਨਦਿ ਵਿਹਾਵੈ ॥੩॥ ਜਗਜੀਵਨ ਪੁਰਖੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥੪॥੩੦

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਜਬ ਭਏ ਦਇਆਲ ॥ ਦੁਖ ਬਿਨਸੇ ਪੂਰਨ ਭਈ ਘਾਲ ॥੧॥ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਜੀਵਾ ਦਰਸੁ ਤੁਮਾਰਾ ॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਜਾਈ ਬਲਿਹਾਰਾ ॥ ੧ [illegible] ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਠਾਕੁਰ ਕਵਨੁ ਹਮਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਣਿ ਆਈ ॥ ਪੂਰਬ ਕਰਮਿ ਲਿਖਤ ਧੁਰਿ ਪਾਈ ॥੨॥ ਜਪਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਚਰਜੁ ਪਰਤਾਪ ॥ ਜਾਲਿ ਨ ਸਾਕਹਿ ਤੀਨੇ ਤਾਪ ॥੩॥ ਨਿਮਖ ਨ ਬਿਸਰਹਿ ਹਰਿ ਚਰਣ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕੁ ਮਾਗੈ ਦਾਨੁ ਪਿਆਰੇ ॥੪॥੨੫॥੩੧

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੇ ਸੰਜੋਗ ਕਰਹੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ॥ ਜਿਤੁ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਚਾਰੇ ॥੧॥ ਸੁਣਿ ਬੇਨਤੀ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ ਸਾਧ ਗਾਵਹਿ ਗੁਣ ਸਦਾ ਰਸਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੀਵਨ ਰੂਪੁ ਸਿਮਰਣੁ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰਾ ॥ ਜਿਸੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹਿ ਬਸਹਿ ਤਿਸੁ ਨੇਰਾ ॥੨॥ ਜਨ ਕੀ ਭੂਖ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਅਹਾਰੁ ॥ ਤੂੰ ਦਾਤਾ ਪ੍ਰਭ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥੩॥ ਰਾਮ ਰਮਤ ਸੰਤਨ ਸੁਖੁ ਮਾਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦੇਵਨਹਾਰ ਸੁਜਾਨਾ ॥੪॥੩੨

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਹਤੀ ਜਾਤ ਕਦੇ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨ ਧਾਰਤ ॥ ਮਿਥਿਆ ਮੋਹਿ ਬੰਧਹਿ ਨਿਤ ਪਾਰਚ ॥੧॥ ਮਾਧਵੇ ਭਜੁ ਦਿਨ ਨਿਤ ਰੈਣੀ ॥ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਜੀਤਿ ਹਰਿ ਸਰਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਤ ਬਿਕਾਰ ਦੋਊ ਕਰ ਝਾਰਤ ॥ ਰਾਮ ਰਤਨੁ ਰਿਦ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਧਾਰਤ ॥੨॥ ਭਰਣ ਪੋਖਣ ਸੰਗਿ ਅਉਧ ਬਿਹਾਣੀ ॥ ਜੈ ਜਗਦੀਸ ਕੀ ਗਤਿ ਨਹੀ ਜਾਣੀ ॥੩॥ ਸਰਣਿ ਸਮਰਥ ਅਗੋਚਰ ਸੁਆਮੀ ॥ ਉਧਰੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੪॥੨੭॥੩੩॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਤਰੈ ਭੈ ਸਾਗਰੁ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਿ ਰਤਨਾਗਰੁ ॥੧॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ

ਸਚੁ ੨੩

ਜੀਵਨਾਰਾਇਣੁ॥ਦੂਖਰੋਗੁਸਭਿਬਿਨਸੇਗੁਰਪੂਰੇਮਿਲਿਪਾਪਤਜਾਇਣੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੀਵਨਪਦਵੀਹਰਿਕਾਨਾਉ॥ਮਨੁਤਨੁਨਿਰਮਲੁਸਾਚੁਸੁਆਉ॥
੨॥ਆਠਪਹਰਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਧਿਆਈਐ॥ਪੂਰਬਿਲਿਖਤੁਹੋਇਤਾਪਾਈਐ॥੩॥ਸਰਣਿਪਏਜਪਿਦੀਨਦਇਆਲਾ॥ਨਾਨਕੁਜਾਚੈਸੰਤਰਵਾਲਾ
॥੪॥੨੪॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫ ਘਰਕਾਕਾਜੁਨਜਾਣੀਰੂੜਾ॥ਝੂਠੈਧੰਧੈਰਚਿਓਮੂੜਾ॥੧॥ਜਿਤੁਤੂੰਲਾਵਹਿਤਿਤੁਤਿਤੁਲਗਨਾ॥ਜਾਤੂੰਦੇਹਿਤੇਰਾਨਾ
ਉਜਪਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਕੇਦਾਸਹਰਿਸੇਤੀਰਾਤੇ॥ਰਾਮਰਸਾਇਣਿਅਨਦਿਨੁਮਾਤੇ॥੨॥ਬਾਹਪਕਰਿਪ੍ਰਭਿਆਪੇਕਾਢੇ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਟੂਟੇਗਾ
ਢੇ॥੩॥ਉਧਰੁਸੁਆਮੀਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਧਾਰੇ॥ਨਾਨਕਦਾਸਹਰਿਸਰਣਿਦੁਆਰੇ॥੪॥੨੫॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਨਿਹਚ
ਲੁਘਰੁਪਾਇਆ॥ਸਰਬਸੂਖਫਿਰਿਨਹੀਡੋਲਾਇਆ॥੧॥ਹਰਿਚਰਨਮਨਿਚੀਨੇ॥ਤਾਤੇਕਰਤੈਅਸਥਿਰੁਕੀਨੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਣਗਾਵਤਅ
ਗੁਰੂਧਿਆਇਹਰਿ
ਚੁਤਅਬਿਨਾਸੀ॥ਤਾਤੇਕਾਟੀਜਮਕੀਫਾਸੀ॥੨॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਲੀਨੇਲੜਿਲਾਏ॥ਸਦਾਅਨਦੁਨਾਨਕਗੁਣਗਾਏ॥੩॥੨੬॥
ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਚਨਸਾਧਕੀਬਾਣੀ॥ਜੋਜੋਜਪੈਤਿਸਕੀਗਤਿਹੋਵੈਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਨਿਤਰਸਨਬਖਾਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਲੀਕਾਲ
ਕੇਮਿਟੇਕਲੇਸਾ॥ਏਕੋਨਾਮੁਮਨਮਹਿਪਰਵੇਸਾ॥੧॥ਸਾਧੂਧੂਰਿਮੁਖਿਮਸਤਕਿਲਾਈ॥ਨਾਨਕਉਧਰੇਹਰਿਸਰਣਾਈ॥੨॥੬॥੨੭॥
ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫॥ਘਰੁ੩॥ਦੁਪਦੇ॥ ਗੋਬਿੰਦਗੁਣਗਾਉਦਇਆਲਾ॥ਦਰਸਨੁਦੇਹੁਪੂਰਨਕਿਰਪਾਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਤੁਮਹੀ
ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਤੁਮਰਾਮਾਲਾ॥੧॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਚਲੈਜਪਿਨਾਲਾ॥ਨਾਨਕੁਜਾਚੈਸੰਤਰਵਾਲਾ॥੨॥ ੨੨॥੨੮॥
ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫॥ਤਿਸੁਬਿਨੁਦੂਜਾਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ਆਪੇਥੰਮੈਸਚਾਸੋਈ॥੧॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮੇਰਾਆਧਾਰੁ॥ਕਰਣਕਾਰਣੁਸਮਰਥੁਅਪਾਰੁ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਭਿਰੋਗਮਿਟਾਵੈਨਵਾਨਿਰੋਆ॥ਨਾਨਕਰਖਾਆਪੇਹੋਆ॥੨॥ ੨੩॥੨੯॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫॥ ਦਰਸਨਕਉਲੋਚੈਸਭੁਕੋਈ॥
ਪੂਰੈਭਾਗਿਪਰਾਪਤਿਹੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਿਆਮਸੁੰਦਰਤਜਿਨੀਦਕਿਉਆਈ॥ਮਹਾਮੋਹਨੀਦੂਤਾਲਾਈ॥੧॥ਪ੍ਰੇਮਬਿਛੋਹਾਕਰਤਕਸਾਈ॥ਨਿਰ
ਦੈਜੰਤੁਤਿਸੁਦਇਆਨਪਾਈ॥੨॥ਅਨਿਕਜਨਮਬੀਤੀਅਨਿਭਰਮਾਈ॥ਘਰਿਵਾਸੁਨਦੇਵੈਦੁਤਰਮਾਈ॥੩॥ਦਿਨੁਰੈਨਿਅਪਨਾਕੀਆਪਾਈ॥ਕਿ
ਸੁਦੋਸੁਨਦੀਜੈਕਿਰਤੁਭਵਾਈ॥੪॥ਸੁਣਿਸਾਜਨਸੰਤਜਨਭਾਈ॥ਚਰਣਸਰਣਿਨਾਨਕਗਤਿਪਾਈ॥੫॥

੪੦॥ ਰਾਗੁਸੂਹੀਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੪॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਭਲੀਸੁਹਾਵੀਛਾਪਰੀਜਾਮਹਿਗੁਨਗਾਏ॥ਕਿਤਹੀਕਾਮਿਨਧਉਲਹਰਜਿਤੁਹਰਿਬਿਸਰਾਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਦੁਗਰੀਬੀਸਾਧਸੰਗਿਜਿਤੁ
ਪ੍ਰਭਚਿਤਿਆਏ॥ਜਲਿਜਾਉਏਹੁਬਡਪਨਾਮਾਇਆਲਪਟਾਏ॥੧॥ਪੀਸਨੁਪੀਸਿਓਢਿਕਾਮਰੀਸੁਖੁਮਨੁਸੰਤੋਖਾਏ॥ਐਸੋਰਾਜੁਨਕਿਤੈਕਾ
ਜਿਜਿਤੁਨਹਿਤ੍ਰਿਪਤਾਏ॥੨॥ਨਗਨਫਿਰਤਰੰਗਿਏਕਕੈਓਹੁਸੋਭਾਪਾਏ॥ਪਾਟਪਟੰਬਰਬਿਰਥਿਆਜਿਹਰਚਿਲੋਭਾਏ॥੩॥ਸਭੁਕਿਛੁ
ਮੇਰੈਹਾਥਪ੍ਰਭਆਪਿਕਰੇਕਰਾਏ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਸਿਮਰਤਰਹਾਨਾਨਕਦਾਨੁਪਾਏ॥੪॥੧॥੪੧॥ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫॥ ਹਰਿਕਾਸੰਤੁਪਰਾਨਧ
ਨਤਿਸਕਾਪਨਿਹਾਰਾ॥ਭਾਈਮੀਤਸੁਤਸਗਲਤੇਜੀਅਹੂੰਤੇਪਿਆਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੇਸਾਕਾਕਰਿਬੀਜਨਾਸੰਤਚਉਰੁਢੁਲਾਵਉ॥ਸੀਸੁ
ਨਿਹਾਰਉਚਰਨਤਲਿਧੂਰਿਮੁਖਿਲਾਵਉ॥੧॥ਮਿਸਟਬਚਨਬੇਨਤੀਕਰਉਦੀਨਕੀਨਿਆਈ॥ਤਜਿਅਭਿਮਾਨੁਸਰਣੀਪਰਉਹਰਿਗੁਣਨਿ
ਧਿਪਾਈ॥੨॥ਅਵਲੋਕਨਪੁਨਹਿਪੁਨਹਿਕਰਉਜਨਕਾਦਰਸਾਰੁ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਚਨਮਨਮਹਿਸਿੰਚਉਬੰਦਉਬਾਰਬਾਰ॥੩॥ਚਿਤਵ
ਉਮਨਿਆਸਾਕਰਉਜਨਕਾਸੰਗੁਮਾਗਉ॥ਨਾਨਕਕਉਪ੍ਰਭਦਇਆਕਰਿਦਾਸਚਰਣੀਲਾਗਉ॥੪॥੨॥੪੨॥ ਸੂਹੀਮਃ੫॥
ਜਿਨਿਮੋਹੇਬ੍ਰਹਮੰਡਖੰਡਤਾਹੂਮਹਿਪਾਉ॥ਰਾਖਿਲੇਹੁਇਹੁਬਿਖਈਜੀਉਦੇਹੁਅਪਨਾਨਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਤੇਨਾਹੀਕੋਸੁਖੀਤਾਕੇਪਾ

ਛੈਨਾਉ॥ਛੋਡਿਜਾਹਿਜੋਸਗਲਕਉਫਿਰਿਫਿਰਿਲਪਟਾਉ॥੧॥ਕਰਹੁਕ੍ਰਿਪਾਕਰੁਣਾਪਤੇਤੇਰੇਹਰਿਗੁਣਗਾਉ॥ਨਾਨਕਕੀਪ੍ਰਭਬੇਨਤੀਸਾਧਸੰ
ਗਿਸਮਾਉ॥੨॥੩॥੪੩॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੫ ਪੜਤਾਲ॥ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਪ੍ਰੀਤਿਪ੍ਰੀਤਿਗੁਰੀਆਮੋਹਨਲਾਲਨਾ॥ਜਪਿਮਨਗੋਬਿੰਦਏਕੈਅਵਰੁਨਹੀਕੋਲੇਖੈਸੰਤਲਾਗੁਮਨਹਿਛਾਡੁਦੁਬਿਧਾਕੀਕੁਰੀਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਨਿਰਗੁਨਹਰੀਆਸਰਗੁਨਧਰੀਆਅਨਿਕਕੋਠਰੀਆਭਿੰਨਭਿੰਨਭਿੰਨਭਿਨਕਰੀਆ॥ਵਿਚਿਮਨਕੋਟਵਰੀਆ॥ਨਿਜਮੰਦਰਿਪਿਰੀਆ॥ਤ
ਹਾਆਨਦਕਰੀਆ॥ਨਹਮਰੀਆਨਹਜਰੀਆ॥੧॥ਕਿਰਤਨਿਜੁਰੀਆਬਹੁਬਿਧਿਫਿਰੀਆਪਰਕਉਹਿਰੀਆ॥ਬਿਖਨਾਘਿਰੀਆ॥
ਅਬਸਾਧੂਸੰਗਿਪਰੀਆ॥ਹਰਿਦੁਆਰੈਖਰੀਆ॥ਦਰਸਨੁਕਰੀਆ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮਿਰੀਆ॥ਬਹੁਰਿਨਫਿਰੀਆ॥੨॥੧॥
੪੪॥ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫ ਰਾਸਿਮੰਡਲੁਕੀਨੋਆਖਾਰਾ॥ਸਗਲੋਸਾਜਿਰਖਿਓਪਾਸਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਹੁਬਿਧਿਰੂਪਰੰਗਆਪਾਰਾ॥ਪੇ
ਖੈਖੁਸੀਭੋਗਨਹੀਹਾਰਾ॥ਸਭਿਰਸਲੈਤਬਸਤਨਿਰਾਰਾ॥੧॥ਬਰਨੁਚਿਹਨੁਨਾਹੀਮੁਖੁਨਮਾਸਾਰਾ॥ਕਹਨੁਨਜਾਈਖੇਲੁਤੁਹਾਰਾ॥ਨਾਨਕਰੇਣ
ਸੰਤਚਰਨਾਰਾ॥੨॥੨॥੪੫॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫॥ ਤਉਮੈਆਇਆਸਰਨੀਆਇਆ॥ਭਰੋਸੈਆਇਆਕਿਰਪਾਆਇਆ॥ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਾਖ
ਹੁਸੁਆਮੀਮਾਰਗੁਗੁਰਹਿਪਠਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਹਾਦੁਤਰੁਮਾਇਆ॥ਜੈਸੇਪਵਨੁਝੁਲਾਇਆ॥੧॥ਸੁਨਿਸੁਨਿਹੀਡਰਾਇਆ॥
ਕਰਰੋਧ੍ਰਮਰਾਇਆ॥੨॥ਗ੍ਰਿਹਅੰਧਕੂਪਾਇਆ॥ਪਾਵਕੁਸਗਰਾਇਆ॥੩॥ਗਹੀਓਟਸਾਧਾਇਆ॥ਨਾਨਕਹਰਿਧਿਆਇਆ॥ਅ
ਬਮੈਪੂਰਾਪਾਇਆ॥੪॥੩॥ ੪੬॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੬॥ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਸਤਿਗੁਰਪਾਸਿਬੇਨੰਤੀਆਮਿਲੈਨਾਮੁਅਧਾਰਾ॥ਤੁਠਾਸਚਾਪਾਤਿਸਾਹੁਤਾਪੁਗਇਆਸੰਸਾਰਾ॥੧॥ਭਗਤਾਕੀਟੇਕਤੂੰਸੰਤਾਕੀਓਟਤੂੰ
ਸਚਾਸਿਰਜਨਹਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਚੁਤੇਰੀਸਾਮਗ੍ਰੀਸਚੁਤੇਰਾਦਰਬਾਰਾ॥ਸਚੁਤੇਰੇਖਾਜੀਨਿਆਸਚੁਤੇਰਾਪਾਸਾਰਾ॥੨॥ਤੇਰਾਰੂਪੁਅਗੰਮੁ
ਹੈਅਨੂਪੁਤੇਰਾਦਰਸਾਰਾ॥ਹਉਕੁਰਬਾਣੀਤੇਰਿਆਸੇਵਕਾਜਿਨਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਰਾ॥੩॥ਸਭੇਇਛਾਪੂਰੀਆਜਾਪਾਇਆਅਗਮਅਪਾ
ਰਾ॥ਗੁਰੁਨਾਨਕੁਮਿਲਿਆਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਤੇਰਿਆਚਰਣਾਕਉਬਲਿਹਾਰਾ॥੪॥੧॥੪੭ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੭॥ ਤੇਰਾਭਾਣਾਤੂਹੈਮਨਾਇਹਿਜਿਸਨੋਹੋਹਿਦਇਆਲਾ॥ਸਾਈਭਗਤਿਜੋਤੁਧੁਭਾਵੈਤੂੰਸਰਬਜੀਆਪ੍ਰ
ਤਿਪਾਲਾ॥੧॥ਮੇਰੇਰਾਮਰਾਇਸੰਤਾਟੇਕਤੁਮਾਰੀ॥ਜੋਤੁਧੁਭਾਵੈਸੋਪਰਵਾਣੁਮਨਿਤਨਿਤੂਹੈਅਧਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੂੰਦਇਆਲੁਕ੍ਰਿਪਾ
ਲੁਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਮਨਸਾਪੂਰਣਹਾਰਾ॥ਭਗਤਤੇਰੇਸਭਿਪ੍ਰਾਣਪਤਿਪ੍ਰੀਤਮਤੂੰਭਗਤਨਕਾਪਿਆਰਾ॥੨॥ਤੂਅਥਾਹੁਅਪਾਰੁਅਤਿਊਚਾਕੋਈ
ਅਵਰੁਨਤੇਰੀਭਾਤੇ॥ਇਹਅਰਦਾਸਿਹਮਾਰੀਸੁਆਮੀਵਿਸਰੁਨਾਹੀਸੁਖਦਾਤੇ॥੩॥ਦਿਨੁਰੈਣਿਸਾਸਿਸਾਸਿਗੁਣਗਾਵਾਜੇਸੁਆਮੀਤੁਧੁ
ਭਾਵਾ॥ਨਾਮੁਤੇਰਾਸੁਖੁਨਾਨਕੁਮਾਗੈਸਾਹਿਬਤੁਠੈਪਾਵਾ॥੪॥੧॥੪੮॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫॥ਵਿਸਰਹਿਨਾਹੀਜਿਤੁਤੂਕਬਹੂਸੋਥਾਨੁਤੇਰਾਕੇਹਾ
॥ਆਠਪਹਰਜਿਤੁਤੁਧੁਧਿਆਈਨਿਰਮਲਹੋਵੈਦੇਹਾ॥੧॥ਮੇਰੇਰਾਮਹਉਸੋਥਾਨੁਭਾਲਣਆਇਆ॥ਖੋਜਤਖੋਜਤਭਇਆਸਾਧਸੰਗੁ
ਤਿਨਸਰਣਾਈਪਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬੇਦਪੜੇਪੜਿਬ੍ਰਹਮੇਹਾਰੇਇਕੁਤਿਲੁਨਹੀਕੀਮਤਿਪਾਈ॥ਸਾਧਿਕਸਿਧਫਿਰਹਿਬਿਲਲਾਤੇਤੇ
ਭੀਮੋਹੇਮਾਈ॥੨॥ਦਸਅਉਤਾਰਰਾਜੇਹੋਇਵਰਤੇਮਹਾਦੇਵਅਉਧੂਤਾ॥ਤਿਨਭੀਅੰਤੁਨਪਾਇਓਤੇਰਾਲਾਇਥਕੇਬਿਭੂਤਾ॥੩॥ਸਹ
ਜਸੂਖਆਨੰਦਨਾਮਰਸੁਹਰਿਸੰਤੀਮੰਗਲੁਗਾਇਆ॥ਸਫਲਦਰਸਨੁਭੇਟਿਓਗੁਰਨਾਨਕਤਾਮਨਿਤਨਿਹਰਿਹਰਿਧਿਆਇਆ॥੪॥੨॥੪੯
ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫ ਕਰਮਧਰਮਪਾਖੰਡਜੋਦੀਸਹਿਤਿਨਜਮੁਜਾਗਾਤੀਲੂਟੈ॥ਨਿਰਬਾਣਕੀਰਤਨੁਗਾਵਹੁਕਰਤੇਕਾਨਿਮਖਸਿਮਰਤਜਿਤੁਛੂਟੈ॥

੧॥ਸੰਤਹੁਸਾਗਰੁਪਾਰਿਉਤਰੀਐ॥ਜੇਕੋਬਚਨੁਕਮਾਵੈਸੰਤਨਕਾਸੋਗੁਰਪਰਸਾਦੀਤਰੀਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੋਟਿਤੀਰਥਮਜਨੁਇਸਨਾਨਾਇਸੁ
ਕਲਮਹਿਮੈਲੁਭਰੀਜੈ॥ਸਾਧਸੰਗਿਜੋਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈਸੋਨਿਰਮਲੁਕਰਿਲੀਜੈ॥੨॥ਬੇਦਕਤੇਬਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਭਿਸਾਸਤਇਨਪੜਿਆਮੁਕਤਿਨਹੋ
ਈ॥ਏਕੁਅਖਰੁਜੋਗੁਰਮੁਖਿਜਾਪੈਤਿਸਕੀਨਿਰਮਲਸੋਈ॥੩॥ਖਤ੍ਰੀਬ੍ਰਾਹਮਣਸੂਦਵੈਸਉਪਦੇਸੁਚਹੁਵਰਨਾਕਉਸਾਝਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਜਪੈ
ਉਧਰੈਸੋਕਲਮਹਿਘਟਿਘਟਿਨਾਨਕਮਾਝਾ॥੪॥੩॥੫੦॥ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫॥ ਜੋਕਿਛੁਕਰੈਸੋਈਪ੍ਰਭਮਾਨਹਿਓਇਰਾਮਨਾਮਰੰਗਿਰਾਤੇ॥ਤਿਨਕੀ
ਸੋਭਾਸਭਨੀਥਾਈਜਿਨਪ੍ਰਭਕੇਚਰਣਪਰਾਤੇ॥੧॥ਮੇਰੇਰਾਮਹਰਿਸੰਤਾਜੇਵਡੁਨਕੋਈ॥ਭਗਤਾਬਣਿਆਈਪ੍ਰਭਅਪਨੇਸਿਉਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅ
ਲਿਸੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੋਟਿਅਪਰਾਧੀਸੰਤਸੰਗਿਉਧਰੈਜਮੁਤਾਕੈਨੇੜਿਨਆਵੈ॥ਜਨਮਜਨਮਕਾਬਿਛੁੜਿਆਹੋਵੈਤਿਨਹਰਿਸਿਉਆਣਿ
ਮਿਲਾਵੈ॥੨॥ਮਾਇਆਮੋਹਭਰਮੁਭਉਕਾਟੈਸੰਤਸਰਣਿਜੋਆਵੈ॥ਜੇਹਾਮਨੋਰਥੁਕਰਿਆਰਾਧੇਸੋਸੰਤਨਤੇਪਾਵੈ॥੩॥ਜਨਕੀਮਹਿ
ਮਾਕੇਤਕਬਰਨਉਜੋਪ੍ਰਭਅਪਨੇਭਾਣੇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਿਨਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟਿਆਸੇਸਭਤੇਭਏਨਿਕਾਣੇ॥੪॥੪॥੫੧॥ ਸੂਹੀ
ਮਹਲਾ੫॥ ਮਹਾਅਗਨਿਤੇਤੁਧੁਹਾਥਦੇਰਾਖੇਪਏਤੇਰੀਸਰਣਾਈ॥ਤੇਰਾਮਾਣੁਤਾਣੁਰਿਦਅੰਤਰਿਹੋਰਦੂਜੀਆਸਚੁਕ
ਾਈ॥੧॥ਮੇਰੇਰਾਮਰਾਇਤੁਧੁਚਿਤਿਆਇਐਉਬਰੇ॥ਤੇਰੀਟੇਕਭਰਵਾਸਾਤੁਮਰਾਜਪਿਨਾਮੁਤੁਮਾਰਾਉਧਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰ
ਲੀਏ ਧਕੂਪਤੇਕਾਢਿਤੁੰਮਆਪਿਭਏਕਿਰਪਾਲਾ॥ਸਾਰਿਸਮਾਲਿਸਰਬਸੁਖਦੀਏਆਪਿਕਰੇਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥੨॥ਆਪਣੀਨਦਰਿ
ਕਰੇਪਰਮੇਸਰੁਬੰਧਨਕਾਟਿਛਡਾਏ॥ਆਪਣੀਭਗਤਿਪ੍ਰਭਿਆਪਿਕਰਾਈਆਪੇਸੇਵੈਲਾਏ॥੩॥ਭਰਮੁਗਇਆਭੈਮੋਹ
ਬਿਨਾਸੇਮਿਟਿਆਸਗਲਵਿਸੂਰਾ॥ਨਾਨਕਦਇਆਕਰੀਸੁਖਦਾਤੈਭੇਟਿਆਸਤਿਗੁਰੁਪੂਰਾ॥੪॥੫॥੫੨॥ਸੂਹੀ
ਮਹਲਾ੫॥ਜਬਕਿਛੁਨਸੀਓਤਬਕਿਆਕਰਤਾਕਵਨਕਰਮਕਰਿਆਇਆ॥ਅਪਨਾਖੇਲੁਆਪਿਕਰਿਦੇ
ਖੈਠਾਕੁਰਿਆ ਰਚਨੁਰਚਾਇਆ॥੧॥ਮੇਰੇਰਾਮਰਾਇਮੁਝਤੇਕਛੂਨਹੋਈ॥ਆਪੇਕਰਤਾਆਪਿਕਰਾਏਸਰਬ
ਨਿਰੰਤਰਿਸੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗਣਤੀਗਣੀਨਛੂਟੈਕਤਹੂਕਾਚੀਦੇਹਇਆਣੀ॥ਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹੁਪ੍ਰਭਕਰਣੈਹਾਰੇਤੇਰੀ
ਬਖਸਨਿਰਾਲੀ॥੨॥ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਤੇਰੇਕੀਤੇਘਟਿਘਟਿਤੁਹੀਧਿਆਈਐ॥ਤੇਰੀਗਤਿਮਿਤਿਤੂਹੈਜਾਣਹਿਕੁਦਰਤਿ
ਕੀਮਨਪਾਈਐ॥੩॥ਨਿਰਗੁਣੁਮੁਗਧੁਅਜਾਨੁਅਗਿਆਨੀਕਰਮਧਰਮਨਹੀਜਾਣਾ॥ਦਇਆਕਰਹੁਨਾਨਕੁਗੁਣਗਾਵੈਮਿਠਾਲਗੈਤੇਰਾਭਾ
ਣਾ॥੪॥੬॥੫੩॥ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫॥ਭਾਗਠੜੇਹਰਿਸੰਤਤੁਮਾਰੇਜਿਨਘਰਿਧਨੁਹਰਿਨਾਮਾ॥ਪਰਵਾਣੁਗਣੀਸੇਈਇਹਆਏਸਫ
ਲਤਿਨਾਕੇਕਾਮਾ॥੧॥ਮੇਰੇਰਾਮਹਰਿਜਨਕੈਹਉਬਲਿਜਾਈ॥ਕੇਸਾਕਾਕਰਿਚਵਰੁਢੁਲਾਵਾਚਰਣਧੂੜਿਮੁਖਿਲਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਨਮ
ਹ ਮਰਣਦੁਹੂਮਹਿਨਾਹੀਜਨਪਰਉਪਕਾਰੀਆਏ॥ਜੀਅਦਾਨੁਦੇ ਭਗਤੀਲਾਇਨਿਹਰਿਸਿਉਲੈਨਿਮਿਲਾਏ॥੨॥ਸਚਾਅਮਰੁਸਚੀਪਾ
ਤਿਸਾਹੀਸਚੈਸੇਤੀਰਾਤੇ॥ਸਚਾਸੁਖੁਸਚੀਵਡਿਆਈਜਿਸਕੇਸੇਤਿਨਜਾਤੇ॥੩॥ਪਖਾਫੇਰੀਪਾਣੀਢੋਵਾਹਰਿਜਨਕੈਪੀਸਣੁਪੀਸਿਕਮਾਵਾ॥
ਨਾਨਕਕੀਪ੍ਰਭਪਾਸਿਬੇਨੰਤੀਤੇਰੇਜਨਦੇਖਣੁਪਾਵਾ॥੪॥੭॥੫੪॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪਰਮੇਸਰਸਤਿਗੁਰਆਪੇਕਰਣੈ
ਹਾਰਾ॥ਚਰਣਧੂੜਿਤੇਰੀਸੇਵਕੁਮਾਗੈਤੇਰੇਦਰਸਨਕਉਬਲਿਹਾਰਾ॥੧॥ਮੇਰੇਰਾਮਰਾਇਜਿਉਰਾਖਹਿਤਿਉਰਹੀਐ॥ਤੁਧੁਭਾਵੈਤਾਨਾਮੁਜ
ਪਾਵਹਿਸੁਖੁਤੇਰਾਦਿਤਾਲਹੀਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੁਕਤਿਭੁਗਤਿਜੁਗਤਿਤੇਰੀਸੇਵਾਜਿਸੁਤੂੰਆਪਿਕਰਾਇਹਿ॥ਤਹਾਬੈਕੁੰਠੁਜਹਕੀਰਤ
ਨੁਤੇਰਾਤੂੰਆਪੇਸਰਧਾਲਾਇਹਿ॥੨॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਨਾਮੁਜੀਵਾਤਨੁਮਨੁਹੋਇਨਿਹਾਲਾ॥ਚਰਣਕਮਲਤੇਰੇਧੋਇਧੋਇ

ਪੀਵਾਮੇਰੇਸਤਿਗੁਰਦੀਨਦਇਆਲਾ॥੩॥ਕੁਰਬਾਣਜਾਈਉਸਵੇਲਸੁਹਾਵੀਜਿਤੁਤੁਮਰੈਦੁਆਰੈਆਇਆ॥ਨਾਨਕਕਉਪ੍ਰਭਭਏਕਿਰ
ਪਾਲਾਸਤਿਗੁਰਪੂਰਾਪਾਇਆ॥੪॥੮॥੫੫॥ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫॥ ਤੁਧੁਚਿਤਿਆਏਮਹਾਅਨੰਦਾਜਿਸੁਵਿਸਰਹਿਸੋਮਰਜਾਏ॥ਦਇ
ਆਲੁਹੋਵਹਿਜਿਸੁਊਪਰਿਕਰਤੇਸੋਤੁਧੁਸਦਾਧਿਆਏ॥੧॥ਮੇਰੇਸਾਹਿਬਤੂੰਮੈਮਾਣੁਨਿਮਾਣੀ॥ਅਰਦਾਸਕਰੀਪ੍ਰਭਅਪਨੇਆਗੈਸੁਣਿਸੁਣਿ
ਜੀਵਾਤੇਰੀਬਾਣੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚਰਣਧੂੜਿਤੇਰੇਜਨਕੀਹੋਵਾਤੇਰੇਦਰਸਨਕਉਬਲਿਜਾਈ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਚਨਰਿਦੈਉਰਧਾਰੀਤਉਕਿਰਪਾ
ਤੇਸੰਗੁਪਾਈ॥੨॥ਅੰਤਰਕੀਗਤਿਤੁਧੁਪਹਿਸਾਰੀਤੁਧੁਜੇਵਡੁਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ਜਿਸਨੋਲਾਇਲੈਹਿਸੋਲਾਗੈਭਗਤੁਤੁਹਾਰਾਸੋਈ॥੩॥ਦੁਇ
ਕਰਿਜੋੜਿਮਾਗਉਇਕੁਦਾਨਾਸਾਹਿਬਿਤੁਠੈਪਾਵਾ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਨਾਨਕੁਆਰਾਧੇਆਠਪਹਰਗੁਣਗਾਵਾ॥੪॥੯॥੫੬॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫
॥ਜਿਸਕੇਸਿਰਿਊਪਰਿਤੂੰਸੁਆਮੀਸੋਦੁਖੁਕੈਸਾਪਾਵੈ॥ਬੋਲਿਨਜਾਣੈਮਾਇਆਮਦਿਮਾਤਾਮਰਣਾਚੀਤਿਨਆਵੈ॥੧॥ਮੇਰੇਰਾਮਰਾਇ
ਤੂੰਸੰਤਾਕਾਸੰਤਤੇਰੇ॥ਤੇਰੇਸੇਵਕਕਉਭਉਕਿਛੁਨਾਹੀਜਮੁਨਹੀਆਵੈਨੇਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਤੇਰੈਰੰਗਿਰਾਤੇਸੁਆਮੀਤਿਨਕਾਜਨਮਮਰਣਦੁਖੁਨਾ
ਸਾ॥ਤੇਰੀਬਖਸਿਨਮੇਟੈਕੋਈਸਤਿਗੁਰਕਾਦਿਲਾਸਾ॥੨॥ਨਾਮੁਧਿਆਇਨਿਸੁਖਫਲੁਪਾਇਨਿਆਠਪਹਿਰਆਰਾਧਹਿ॥ਤੇਰੀਸਰਣਿਤੇਰੈਭਰ
ਵਾਸੈਪੰਚਦੁਸਟਲੈਸਾਧਹਿ॥੩॥ਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਕਿਛੁਕਰਮੁਨਜਾਣਾਸਾਰਨਜਾਣਾਤੇਰੀ॥ਸਭਤੇਵਡਾਸਤਿਗੁਰੁਨਾਨਕੁਜਿਨਿਕਲਰਾਖੀਮੇਰੀ॥
੪॥੧੦॥੫੭॥ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫॥ਸਗਲਤਿਆਗਿਗੁਰਸਰਣੀਆਇਆਰਾਖਹੁਰਾਖਨਹਾਰੇ॥ਜਿਤੁਤੂੰਲਾਵਹਿਤਿਤੁਹਮਲਾਗਹਕਿਆਏਹਿ
ਜੰਤਵਿਚਾਰੇ॥੧॥ਮੇਰੇਰਾਮਜੀਤੂੰਪ੍ਰਭਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਗੁਰਦੇਵਦਇਆਲਾਗੁਣਗਾਵਾਨਿਤਸੁਆਮੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਠ
ਪਹਿਰਪ੍ਰਭੁਅਪਨਾਧਿਆਈਐਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਭਉਤਰੀਐ॥ਆਪੁਤਿਆਗਿਹੋਈਐਸਭਰੇਣਾਜੀਵਤਿਆਇਉਮਰੀਐ॥੨॥ਸਫਲੁਜਨ
ਮੁਤਿਸਕਾਜਗਭੀਤਰਿਸਾਧਸੰਗਿਨਾਉਜਾਪੈ॥ਸਗਲਮਨੋਰਥਤਿਸਕੇਪੂਰਨਜਿਸੁਦਇਆਕਰੇਪ੍ਰਭੁਆਪੇ॥੩॥ਦੀਨਦਇਆਲਕਿਰਪਾਲ
ਪ੍ਰਭਸੁਆਮੀਤੇਰੀਸਰਣਦਇਆਲਾ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪਨਾਨਾਮੁਦੀਜੈਨਾਨਕਸਾਧਰਵਾਲਾ॥੪॥੧੧॥੫੮॥ਮ:੧॥੨॥ਮ:੩॥੧੫॥ਮ: ੫॥
੫੮॥ਜੁਮਲਾ੬੩॥

ਰਾਗੁਸੂਹੀਮਹਲਾ੧ ਅਸਟਪਦੀਆਘਰੁ੧ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਭਿਅਵਗਣਮੈਗੁਣੁਨਹੀਕੋਈ॥ਕਿਉਕਰਿਕੰਤਮਿਲਾਵਾਹੋਈ॥੧॥ਨਾਮੈਰੂਪੁਨਬੰਕੇਨੈਣਾ॥ਨਾਕੁਲਢੰਗੁਨਮੀਠੇਬੈਣਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਸਹਜਿਸੀਗਾਰਕਾਮਣਿਕਰਿਆਵੈ॥ਤਾਸੋਹਾਗਣਿਜਾਕੰਤੈਭਾਵੈ॥੨॥ ॥ਨਾਤਿਸੁਰੂਪੁਨਰੇਖਿਆਕਾਈ॥ਅੰਤਿਨਸਾਹਿਬੁਸਿਮਰਿਆ
ਜਾਈ॥੩॥ਸੁਰਤਿਮਤਿਨਾਹੀਚਤੁਰਾਈ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਲਾਵਹੁਪਾਈ॥੪॥ਖਰੀਸਿਆਣੀਕੰਤਨਭਾਣੀ॥ਮਾਇਆਲਾਗੀਭਰਮਿਭੁਲਾ
ਣੀ॥੫॥ਹਉਮੈਜਾਈਤਾਕੰਤਸਮਾਈ॥ਤਉਕਾਮਣਿਪਿਆਰੇਨਵਨਿਧਿਪਾਈ॥੬॥ਅਨਿਕਜਨਮਬਿਛੁਰਤਦੁਖੁਪਾਇਆ॥ਕਰੁਗਹਿ
ਲੇਹੁਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਭਰਾਇਆ॥੭॥ਭਣਤਿਨਾਨਕਸਹੁਹੈਭੀਹੋਸੀ॥ਜੈਭਾਵੈਪਿਆਰਾਤੈਰਾਵੇਸੀ॥੮॥੧॥

੧॥ਸੂਹੀਮਹਲਾ੧ ਘਰੁ੯॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਕਚਾਰੰਗੁਕਸੁੰਭਕਾਥੋੜੜਿਆਦਿਨਚਾਰਿਜੀਉ॥ਵਿਣੁਨਾਵੈਭ੍ਰਮਿਭੁਲੀਆਠਗਿਮੁਠੀਕੂੜਿਆਰਿਜੀਉ॥ਸਚੇਸੇਤੀਰਤਿਆਜਨਮੁਨਦੂਜੀਵਾ
ਰਜੀਉ॥੧॥ਰੰਗੇਕਾਕਿਆਰੰਗੀਐਜੋਰਤੇਰੰਗੁਲਾਇਜੀਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚਾਰੇਕੁੰਡਾਜੇਭਵਹਿਬਿਨੁਭਾਗਾਧਨੁਨਾਹਿਜੀਉ॥ਅਵਗਣਿਮੁਠੀਜੇਫਿਰਹਿ
ਬਧਿਕਥਾਇਨਪਾਹਿਜੀਉ॥ਗੁਰਿਰਾਖੇਸੇਉਬਰੇਸਬਦਿਰਤੇਮਨਮਾਹਿਜੀਉ॥੨॥ਚਿਟੇਜਿਨਕੇਕਪੜੇਮੈਲੇਚਿਤਕਠੋਰਜੀਉ॥ਤਿਨ

ਰੰਗਣਵਾਲਾਸੇਵੀਐਸਚੇਸਿ
ਉਚਿਤੁਲਾਇਜੀਉ॥

ਮਨਮੁਖ ਨਾਮੁ ਨ ਉਪਜੈ ਚੂਕੀ ਦਿਆ ਪੇ ਢੋਰ ਜੀਉ ॥ ਮੂਲੁ ਨ ਬੂਝੈ ਆਪਣਾ ਸੇ ਪਸੂਆ ਸੇ ਢੋਰ ਜੀਉ ॥੩॥ ਨਿਤ ਨਿਤ ਖੁਸੀਆ ਮਨੁ ਕਰੈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਮੰਗੈ ਸੁਖ ਜੀਉ ॥ ਕਰਤਾ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਈ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਲਗਹਿ ਦੁਖ ਜੀਉ ॥ ਸੁਖ ਦੁਖ ਦਾਤਾ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਿਤੁ ਤਨਿ ਕੈਸੀ ਭੁਖ ਜੀਉ ॥੪॥ ਬਾਕੀ ਵਾਲਾ ਤਲਬੀਐ ਸਿਰਿ ਮਾਰੇ ਜੰਦਾਰੁ ਜੀਉ ॥ ਲੇਖਾ ਮੰਗੈ ਦੇਵਣਾ ਪੁਛੈ ਕਰਿ ਬੀਚਾਰੁ ਜੀਉ ॥ ਸਚੇ ਕੀ ਲਿਵ ਉਬਰੈ ਬਖਸੇ ਬਖਸਣਹਾਰੁ ਜੀਉ ॥੫॥ ਅਨ ਕੋ ਕੀਜੈ ਮਿਤੜਾ ਖਾਕੁ ਰਲੈ ਮਰਿ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥ ਬਹੁ ਰੰਗ ਦੇਖਿ ਭੁਲਾਇਆ ਭੁਲਿ ਭੁਲਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥ ਨਦਰਿ ਪ੍ਰਭੂ ਤੇ ਛੁਟੀਐ ਨਦਰੀ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ਜੀਉ ॥੬॥ ਗਾਫਲ ਗਿਆਨ ਵਿਹੂਣਿਆ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਭਾਲਿ ਜੀਉ ॥ ਖਿੰਚੋਤਾਣਿ ਵਿਗੁਤੀਐ ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਦੁਇ ਨਾਲਿ ਜੀਉ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਭੈ ਰਤਿਆ ਸਭ ਜੋਹੀ ਜਮਕਾਲਿ ਜੀਉ ॥੭॥ ਜਿਨਿ ਕਰਿ ਕਾਰਣੁ ਧਾਰਿਆ ਸਭਸੈ ਦੇਇ ਆਧਾਰੁ ਜੀਉ ॥ ਸੋ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਾਤਾਰੁ ਜੀਉ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਨਿਧਾਰਾ ਆਧਾਰੁ ਜੀਉ ॥੮॥੧॥੨॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ਕਾਫੀ ਘਰੁ ੧੦ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਮਾਣਸ ਜਨਮੁ ਦੁਲੰਭੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹੋਇ ਚੁਲੰਭੁ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇਆ ॥੧॥ ਚਲੈ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਿ ਵਖਰੁ ਸਚੁ ਲੈ ॥ ਪਤਿ ਪਾਏ ਦਰਬਾਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਭੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸਚੁ ਸਲਾਹਿ ਸਾਚੇ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ ਲਾਲਿ ਰਤਾ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥੨॥ ਹਉ ਜੀਵਾ ਗੁਣ ਸਾਰਿ ਅੰਤਰਿ ਤੂ ਵਸੈ ॥ ਤੂੰ ਵਸਹਿ ਮਨ ਮਾਹਿ ਸਹਜੇ ਰਸਿ ਰਸੈ ॥੩॥ ਮੂਰਖ ਮਨ ਸਮਝਾਇ ਆਖਉ ਕੇਤੜਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਰੰਗਿ ਰੰਗੇਤੜਾ ॥੪॥ ਨਿਤ ਨਿਤ ਰਿਦੈ ਸਮਾਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਆਪਣਾ ॥ ਜੇ ਚਲਹਿ ਗੁਣ ਨਾਲਿ ਨਾਹੀ ਦੁਖੁ ਸੰਤਾਪਣਾ ॥੫॥ ਮਨਮੁਖ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣਾ ਨਾ ਤਿਸੁ ਰੰਗੁ ਹੈ ॥ ਮਰਸੀ ਹੋਇ ਵਿਡਾਣਾ ਮਨਿ ਤਨਿ ਭੰਗੁ ਹੈ ॥੬॥ ਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ਲਾਹਾ ਘਰਿ ਆਣਿਆ ॥ ਗੁਰਬਾਣੀ ਨਿਰਬਾਣੁ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣਿਆ ॥੭॥ ਇਕ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵਸੀ ॥ ਮੈ ਦੀਜੈ ਨਾਮ ਨਿਵਾਸੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਸੀ ॥੮॥੧॥੩॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜਿਉ ਆਰਣਿ ਲੋਹਾ ਪਾਇ ਭੰਨਿ ਘੜਾਈਐ ॥ ਤਿਉ ਸਾਕਤੁ ਜੋਨੀ ਪਾਇ ਭਵੈ ਭਵਾਈਐ ॥੧॥ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਦੁਖੁ ਕਮਾਵਣਾ ॥ ਹਉਮੈ ਆਵੈ ਜਾਇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਵਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੂੰ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਖਣਹਾਰੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥ ਮੇਲਹਿ ਤੁਝਹਿ ਰਜਾਇ ਸਬਦੁ ਕਮਾਈਐ ॥੨॥ ਤੂੰ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖਹਿ ਆਪਿ ਦੇਹਿ ਸੁ ਪਾਈਐ ॥ ਤੂ ਦੇਖਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਿ ਦਰਿ ਬੀਨਾਈਐ ॥੩॥ ਦੇਹੀ ਹੋਵਗਿ ਖਾਕੁ ਪਵਣੁ ਉਡਾਈਐ ॥ ਇਹੁ ਕਿਥੈ ਘਰੁ ਅਉਤਾਕੁ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਈਐ ॥੪॥ ਦਿਹੁ ਦੀਵੀ ਅੰਧ ਘੋਰੁ ਘਬੁ ਮੁਹਾਈਐ ॥ ਗਰਬਿ ਮੁਸੈ ਘਰੁ ਚੋਰੁ ਕਿਸੁ ਰੂਆਈਐ ॥੫॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚੋਰੁ ਨ ਲਾਗਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਜਗਾਈਐ ॥ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਰੀ ਆਗਿ ਜੋਤਿ ਦੀਪਾਈਐ ॥੬॥ ਲਾਲੁ ਰਤਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਗੁਰਿ ਸੁਰਤਿ ਬੁਝਾਈਐ ॥ ਸਦਾ ਰਹੈ ਨਿਹਕਾਮੁ ਜੇ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਈਐ ॥੭॥ ਰਾਤਿ ਦਿਹੈ ਹਰਿ ਨਾਉ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈਐ ॥ ਨਾਨਕ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਾਈਐ ॥੮॥੨॥੪॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਮਨਹੁ ਨ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਅਹਿਨਿਸਿ ਧਿਆਈਐ ॥ ਜਿਉ ਰਾਖਹਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਤਿਵੈ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥੧॥ ਮੈ ਅੰਧੁਲੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲਕੁਟੀ ਟੋਹਣੀ ॥ ਰਹਉ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਟੇਕ ਨ ਮੋਹੈ ਮੋਹਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਹ ਦੇਖਉ ਤਹ ਨਾਲਿ ਗੁਰਿ ਦੇਖਾਲਿਆ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਭਾਲਿ ਸਬਦਿ ਨਿਹਾਲਿਆ ॥੨॥ ਸੇਵੀ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨਾ ॥ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਰਜਾਇ ਭਰਮੁ ਭਉ ਭੰਜਨਾ ॥੩॥ ਜਨਮਤ ਹੀ ਦੁਖੁ ਲਾਗੈ ਮਰਣਾ ਆਇ ਕੈ ॥ ਜਨਮੁ ਮਰਣੁ ਪਰਵਾਣੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਕੈ ॥੪॥ ਹਉ ਨਾਹੀ ਤੂੰ ਹੋਵਹਿ ਤੁਧ ਹੀ ਸਾਜਿਆ ॥ ਆਪੇ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਿ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਜਿਆ ॥੫॥ ਦੇਹੀ ਭਸਮ ਰੁਲਾਇ ਨ ਜਾਪੀ ਕਹ ਗਇਆ ॥ ਆਪੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ਸੋ ਵਿਸਮਾਦੁ ਭਇਆ ॥੬॥ ਤੂੰ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭ ਦੂਰਿ ਜਾਣਹਿ ਸਭ ਤੂ ਹੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੇਖਿ ਹਦੂਰਿ ਅੰਤਰਿ ਭੀ ਤੂ ਹੈ ॥੭॥ ਮੈ ਦੀਜੈ ਨਾਮ ਨਿਵਾਸੁ ਅੰਤਰਿ ਸਾਂਤਿ

ਹੋਇ ਗੁਰਸਾਗਰੋ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸ ਸਤਿਗੁਰ ਮਤਿ ਦੇਈ ॥੮॥੩॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਨਾਮੈ ਹੀ ਤੇ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੋਆ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਮੁ ਨ ਜਾਪੈ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ਬਿਨੁ ਚਾਖੇ ਸਾਦੁ ਨ ਜਾਪੈ ॥ ਕਉਡੀ ਬਦਲੈ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਚੀਨਸਿ ਨਾਹੀ ਆਪੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਤਾ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ਹਉਮੈ ਦੁਖੁ ਨ ਸੰਤਾਪੈ ॥੧॥ ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਅਪਣੇ ਵਿਟਹੁ ਜਿਨਿ ਸਾਚੇ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ਸਬਦੁ ਚੀਨ੍ਹਿ ਆਤਮੁ ਪਰਗਾਸਿਆ ਸਹਜੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਗੁਰ ਤੇ ਉਪਜੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਾਰਜ ਸਵਾਰੇ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧਾ ਅੰਧੁ ਕਮਾਵੈ ਬਿਖੁ ਖਟੇ ਸੰਸਾਰੇ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਅਤਿ ਪਿਆਰੇ ॥੨॥ ਸੋਈ ਸੇਵਕੁ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਚਾਲੈ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਏ ॥ ਸਾਚਾ ਸਬਦੁ ਸਿਫਤਿ ਹੈ ਸਾਚੀ ਸਾਚਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਖੈ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਏ ॥ ਆਪੇ ਦਾਤਾ ਕਰਮੁ ਹੈ ਸਾਚਾ ਸਾਚਾ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਏ ॥੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਘਾਲੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖਟੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਏ ॥ ਸਦਾ ਅਲਿਪਤੁ ਸਾਚੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਗੁਰ ਕੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਸਦ ਹੀ ਕੂੜੋ ਬੋਲੈ ਬਿਖੁ ਬੀਜੈ ਬਿਖੁ ਖਾਏ ॥ ਜਮਕਾਲਿ ਬਾਧਾ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਦਾਧਾ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕਵਣੁ ਛਡਾਏ ॥੪॥ ਸਚਾ ਤੀਰਥੁ ਜਿਤੁ ਸਤ ਸਰਿ ਨਾਵਣੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ॥ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਦਿਖਾਏ ਤਿਤੁ ਨਾਤੈ ਮਲੁ ਜਾਏ ॥ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਸਚਾ ਹੈ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾ ਮਲੁ ਲਗੈ ਨ ਲਾਏ ॥ ਸਚੀ ਸਿਫਤਿ ਸਚੀ ਸਾਲਾਹ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਏ ॥੫॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹਰਿ ਤਿਸੁ ਕੇਰਾ ਦੁਰਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਏ ॥ ਹੁਕਮੁ ਹੋਵੈ ਤਾ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸਾਖੀ ਸਹਜੇ ਚਾਖੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਰਾਤਾ ਸਹਜੇ ਮਾਤਾ ਸਹਜੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਏ ॥੬॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸਤਿ ਕਰਿ ਜਾਣੈ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰੇ ॥ ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈ ਸਚੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰੇ ॥ ਏਕੋ ਸਚਾ ਸਭ ਮਹਿ ਵਰਤੈ ਵਿਰਲਾ ਕੋ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਲਏ ਤਾ ਬਖਸੇ ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਸਵਾਰੇ ॥੭॥ ਸਭੋ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋਈ ਜਾਣੈ ॥ ਜੰਮਣ ਮਰਣਾ ਹੁਕਮੋ ਵਰਤੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭਾਏ ਜੋ ਇਛੈ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਦਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੋਵੈ ਜਿ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥੮॥੧॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਕਾਇਆ ਕਾਮਣਿ ਅਤਿ ਸੁਆਲਿਉ ਪਿਰੁ ਵਸੈ ਜਿਸੁ ਨਾਲੇ ॥ ਪਿਰ ਸਚੇ ਤੇ ਸਦਾ ਸੁਹਾਗਣਿ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸਮਾਲੇ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਲੇ ॥੧॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਉਪਜੀ ਸਾਚਿ ਸਮਾਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਵਸੈ ਖੰਡ ਮੰਡਲ ਪਾਤਾਲਾ ॥ ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਵਸੈ ਸਭਨਾ ਕਰੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥ ਕਾਇਆ ਕਾਮਣਿ ਸਦਾ ਸੁਹੇਲੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਾ ॥੨॥ ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਆਪੇ ਵਸੈ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖਿਆ ਜਾਈ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਮੁਗਧੁ ਬੂਝੈ ਨਾਹੀ ਬਾਹਰਿ ਭਾਲਣਿ ਜਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਸਤਿਗੁਰਿ ਅਲਖੁ ਦਿਤਾ ਲਖਾਈ ॥੩॥ ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ਇਸੁ ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਨਉ ਖੰਡ ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਹਾਟ ਪਟਣ ਬਾਜਾਰਾ ॥ ਇਸੁ ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਨਾਮੁ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਾ ॥੪॥ ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਤੋਲਿ ਤੁਲਾਵੈ ਆਪੇ ਤੋਲਣਹਾਰਾ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਰਤਨੁ ਜਵਾਹਰ ਮਾਣਕੁ ਤਿਸ ਕਾ ਮੋਲੁ ਅਫਾਰਾ ॥ ਮੋਲਿ ਕਿਤ ਹੀ ਨਾਮੁ ਪਾਈਐ ਨਾਹੀ ਨਾਮੁ ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਬੀਚਾਰਾ ॥੫॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਕਾਇਆ ਖੋਜੈ ਹੋਰ ਸਭ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਦੇਇ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਵੈ ਹੋਰ ਕਿਆ ਕੋ ਕਰੇ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਭਉ ਭਾਉ ਵਸੈ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਈ ॥੬॥ ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸਾ ਸਭ ਓਪਤਿ ਜਿਤੁ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਸਚੈ ਆਪਣਾ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇਆ ਆਵਾ ਗਉਣੁ ਪਾਸਾਰਾ ॥ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਆਪਿ ਦਿਖਾਇਆ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੭॥ ਸਾ ਕਾਇਆ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਸਚੈ ਆਪਿ ਸਵਾਰੀ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਦਰਿ ਢੋਈ ਨਾਹੀ ਤਾ ਜਮੁ ਕਰੇ ਖੁਆਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਵਡਿਆਈ ਪਾਏ ਜਿਸ ਨੋ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥੮॥੨॥

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੩ ਕਾਫੀ ਘਰੁ ੧੦ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਦੁਨੀਆ ਨ ਸਾਲਾਹਿ ਜੋ ਮਰਿ ਵੰਞਸੀ ॥ ਲੋਕਾ ਨ ਸਾਲਾਹਿ ਜੋ ਮਰਿ ਖਾਕੁ ਥੀਈ ॥ ਵਾਹੁ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਵਾਹੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸਲਾਹੀਐ ਸਚਾ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਦੁਨੀਆ ਕੇਰੀ ਦੋਸਤੀ ਮਨਮੁਖਿ ਦਝਿ ਮਰੰਨਿ ॥ ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀਅਹਿ ਵੇਲਾ ਨ ਲਾਹੰਨਿ ॥੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਨਮੁ ਸਕਾਰਥਾ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਲ
ਗੰਨਿ ॥ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪ੍ਰਗਾਸਿਆ ਸਹਜੇ ਸੁਖਿ ਰਹੰਨਿ ॥੩॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਰਚੰਨਿ ॥ ਤਿਸਨਾ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੈ ਅਨਦਿਨੁ ਜਲਤ
ਫਿਰੰਨਿ ॥੪॥ ਦੁਸਟਾ ਨਾਲਿ ਦੋਸਤੀ ਨਾਲਿ ਸੰਤਾ ਵੈਰੁ ਕਰੰਨਿ ॥ ਆਪਿ ਡੁਬੇ ਕੁਟੰਬ ਸਿਉ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਡੋਬੰਨਿ ॥੫॥ ਨਿੰਦਾ ਭਲੀ ਕਿਸੈ ਕੀ ਨਾਹੀ ਮਨ
ਮੁਖ ਮੁਗਧ ਕਰੰਨਿ ॥ ਮੁਹ ਕਾਲੇ ਤਿਨ ਨਿੰਦਕਾ ਨਰਕੇ ਘੋਰਿ ਪਵੰਨਿ ॥੬॥ ਏ ਮਨ ਜੈਸਾ ਸੇਵਹਿ ਤੈਸਾ ਹੋਵਹਿ ਤੇਹੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ ਆਪਿ ਬੀਜਿ ਆਪੇ ਹੀ
ਖਾਵਣਾ ਕਹਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥੭॥ ਮਹਾ ਪੁਰਖਾ ਕਾ ਬੋਲਣਾ ਹੋਵੈ ਕਿਤੈ ਪਰਥਾਇ ॥ ਓਇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਰੇ ਭਰਪੂਰ ਹਹਿ ਓਨਾ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਇ ॥
੮॥ ਗੁਣਕਾਰੀ ਗੁਣ ਸੰਘਰੈ ਅਵਰਾ ਉਪਦੇਸੇਨਿ ॥ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿ ਓਨਾ ਮਿਲਿ ਰਹੇ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਲਏਨਿ ॥੯॥ ਦੇਸੀ ਰਿਜਕੁ ਸੰਬਾਹਿ ਜਿਨਿ
ਉਪਾਈ ਮੇਦਨੀ ॥ ਏਕੋ ਹੈ ਦਾਤਾਰੁ ਸਚਾ ਆਪਿ ਧਣੀ ॥੧੦॥ ਸੋ ਸਚੁ ਤੇਰੈ ਨਾਲਿ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਮੇਲਿ ਲਏ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਸਮਾ
ਲਿ ॥੧੧॥ ਮਨੁ ਮੈਲਾ ਸਚੁ ਨਿਰਮਲਾ ਕਿਉ ਕਰਿ ਮਿਲਿਆ ਜਾਇ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲੇ ਤਾ ਮਿਲਿ ਰਹੈ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇ ॥੧੨॥ ਸੋ ਸਹੁ ਸਚਾ ਵੀਸ
ਰੈ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਨਾ ਵੀਸਰੈ ਗੁਰਮਤੀ ਵੀਚਾਰਿ ॥੧੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਤਾ ਮਿਲਿ ਰਹਾ ਸਾਚੁ ਰਖਾਂ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ ਮਿਲਿਆ
ਹੋਇ ਨ ਵੀਛੁੜੈ ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਪਿਆਰਿ ॥੧੪॥ ਪਿਰੁ ਸਾਲਾਹੀ ਆਪਣਾ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸੋਭਾਵੰਤੀ ਨਾਰਿ
॥੧੫॥ ਮਨਮੁਖ ਮਨੁ ਨ ਭਿਜਈ ਅਤਿ ਮੈਲੇ ਚਿਤਿ ਕਠੋਰ ॥ ਸਪੈ ਦੁਧੁ ਪੀਆਈਐ ਅੰਦਰਿ ਵਿਸੁ ਨਿਕੋਰ ॥੧੬॥ ਆਪਿ ਕਰੇ ਕਿਸੁ ਆਖੀਐ ਆਪੇ ਬਖਸਣ
ਸਚੁ ਹਾਰੁ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮੈਲੁ ਉਤਰੈ ਤਾਂ ਬਣਿਆ ਸੀਗਾਰੁ ॥੧੭॥ ਸਚਾ ਸਾਹੁ ਸਚੇ ਵਣਜਾਰੇ ਓਥੈ ਕੂੜੇ ਨਾ ਟਿਕੰਨਿ ॥ ਓਨਾ ਸਚੁ ਨ ਭਾਵਈ ਦੁਖ ਹੀ ਮਾਹਿ ਪ
ਚੰਨਿ ॥੧੮॥ ਹਉਮੈ ਮੈਲਾ ਜਗੁ ਫਿਰੈ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥ ਪਇਐ ਕਿਰਤਿ ਕਮਾਵਣਾ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟਣਹਾਰ ॥੧੯॥ ਸੰਤਾ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਰਹੈ ਤਾ ਸ
ਚਿ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਲਾਹੀ ਸਚੁ ਮਨਿ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਚਿਆਰੁ ॥੨੦॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਪੂਰੀ ਮਤਿ ਹੈ ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ਵਡ ਰੋਗੁ ਹੈ ਵਿ
ਚਹੁ ਠਾਕਿ ਰਹਾਇ ॥੨੧॥ ਗੁਰੁ ਸਾਲਾਹੀ ਆਪਣਾ ਨਿਵਿ ਨਿਵਿ ਲਾਗਾ ਪਾਇ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਉਪੀ ਆਗੈ ਧਰੀ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥੨੨॥ ਖਿੰਚੋਤਾਣਿ
ਵਿਗੁਚੀਐ ਏਕਸੁ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ਛਡਿ ਤੂੰ ਤਾ ਸਚਿ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੨੩॥ ਸਤਿਗੁਰ ਨੋ ਮਿਲੇ ਸਿ ਭਾਇਰਾ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਲਗੰਨਿ ॥ ਸਚਿ
੩ ਮਿਲੇ ਸੇ ਨ ਵਿਛੁੜਹਿ ਦਰਿ ਸਚੈ ਦਿਸੰਨਿ ॥੨੪॥ ਸੇ ਭਾਈ ਸੇ ਸਜਣਾ ਜੋ ਸਚਾ ਸੇਵੰਨਿ ॥ ਅਵਗਣ ਵਿਕਣਿ ਪਲ੍ਹਰਨਿ ਗੁਣ ਕੀ ਸਾਝ ਕਰੰਨਿ ॥
੨੫॥ ਗੁਣ ਕੀ ਸਾਝ ਸੁਖੁ ਊਪਜੈ ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਕਰੇਨਿ ॥ ਸਚੁ ਵਣੰਜਹਿ ਗੁਰ ਸਬਦ ਸਿਉ ਲਾਹਾ ਨਾਮੁ ਲਏਨਿ ॥੨੬॥ ਸੁਇਨਾ ਰੁਪਾ ਪਾਪ ਕਰਿ
ਕਰਿ ਸੰਚੀਐ ਚਲੈ ਨ ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਨਾਲਿ ਨ ਚਲਸੀ ਸਭ ਮੁਠੀ ਜਮਕਾਲਿ ॥੨੭॥ ਮਨ ਕਾ ਤੋਸਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਹਿਰਦੈ ਰਖਹੁ ਸਮਾਲਿ
॥ ਏਹੁ ਖਰਚੁ ਅਖੁਟੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਬਹੈ ਨਾਲਿ ॥੨੮॥ ਏ ਮਨ ਮੂਲਹੁ ਭੁਲਿਆ ਜਾਸਹਿ ਪਤਿ ਗਵਾਇ ॥ ਇਹੁ ਜਗਤੁ ਮੋਹਿ ਦੂਜੈ ਵਿਆਪਿਆ ਗੁ
ਰਮਤੀ ਸਚੁ ਧਿਆਇ ॥੨੯॥ ਹਰਿ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਨ ਪਵੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਲਿਖਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਪੈ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥
੩੦ ਸੋ ਸਹੁ ਮੇਰਾ ਰੰਗੁਲਾ ਰੰਗੇ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਕਾਮਣਿ ਰੰਗੁ ਤਾ ਚੜੈ ਜਾ ਪਿਰ ਕੈ ਅੰਕਿ ਸਮਾਇ ॥੩੧॥ ਚਿਰੀ ਵਿਛੁੰਨੇ ਭੀ ਮਿਲਨਿ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ
ਸੇਵੰਨਿ ॥ ਅੰਤਰਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਖਾਨਿ ਖਰਚਨਿ ਨ ਨਿਖੁਟਈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਹਜਿ ਰਵੰਨਿ ॥੩੨॥ ਨਾ ਓਇ ਜਨਮਹਿ ਨਾ ਮਰਹਿ ਨਾ ਓਇ ਦੁਖ ਸਹੰਨਿ ॥
ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਹਰਿ ਸਿਉ ਕੇਲ ਕਰੰਨਿ ॥੩੩॥ ਸਜਣ ਮਿਲੇ ਨ ਵਿਛੁੜਹਿ ਜਿ ਅਨਦਿਨੁ ਮਿਲੇ ਰਹੰਨਿ ॥ ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਵਿਰਲੇ ਜਾਣੀਅਹਿ ਨਾਨਕ

ਸਚੁ ਲਹੀਨਿ ॥੪॥੨॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਹਰਿ ਜੀ ਸੂਖਮੁ ਅਗਮੁ ਹੈ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਮਿਲਿਆ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਭ੍ਰਮੁ ਕਟੀਐ ਅਚਿੰਤੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੰਨਿ ॥ ਹਉ ਤਿਨ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਮਨਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਦਾ ਰਵੰਨਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰੁ ਸਰਵਰੁ ਮਾਨ ਸਰੋਵਰੁ ਹੈ ਵਡਭਾਗੀ ਪੁਰਖ ਲਹੰਨਿ ॥ ਸੇਵਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੋਜਿਆ ਸੇ ਹੰਸੁਲੇ ਨਾਮੁ ਲਹੰਨਿ ॥੨॥ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਨਿ ਰੰਗ ਸਿਉ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਲਗੰਨਿ ॥ ਧੁਰਿ ਪੂਰਬਿ ਹੋਵੈ ਲਿਖਿਆ ਗੁਰ ਭਾਣਾ ਮੰਨਿ ਲਏਨਿ ॥੩॥ ਵਡਭਾਗੀ ਘਰੁ ਖੋਜਿਆ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਵੇਖਾਲਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪਛਾਨੁ ॥੪॥ ਸਭਨਾ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ਹੈ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਿਤੁ ਘਟਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥੫॥ ਸਭੁ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਬ੍ਰਹਮੁ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮੁ ਵਸੈ ਸਭ ਥਾਇ ॥ ਮੰਦਾ ਕਿਸ ਨੋ ਆਖੀਐ ਸਬਦਿ ਵੇਖਹੁ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੬॥ ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਤਿਚਰੁ ਆਖਦਾ ਜਿਚਰੁ ਹੈ ਦੁਹੁ ਮਾਹਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੋ ਬੁਝਿਆ ਏਕਸੁ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥੭॥ ਸੇਵਾ ਸਾ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਸੀ ਜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਏ ਥਾਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਆਰਾਧਿਆ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥੮॥੨॥੪॥ ੯॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੨ ॥

ਕੋਈ ਆਣਿ ਮਿਲਾਵੈ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਪਿਆਰਾ ਹਉ ਤਿਸੁ ਪਹਿ ਆਪੁ ਵੇਚਾਈ ॥੧॥ ਦਰਸਨੁ ਹਰਿ ਦੇਖਣ ਕੈ ਤਾਈ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹਿ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੇ ਸੁਖੁ ਦੇਹਿ ਤ ਤੁਝਹਿ ਅਰਾਧੀ ਦੁਖਿ ਭੀ ਤੁਝੈ ਧਿਆਈ ॥੨॥ ਜੇ ਭੁਖ ਦੇਹਿ ਤ ਇਤ ਹੀ ਰਾਜਾ ਦੁਖ ਵਿਚਿ ਸੂਖ ਮਨਾਈ ॥੩॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਕਾਟਿ ਕਾਟਿ ਸਭੁ ਅਰਪੀ ਵਿਚਿ ਅਗਨੀ ਆਪੁ ਜਲਾਈ ॥੪॥ ਪਖਾ ਫੇਰੀ ਪਾਣੀ ਢੋਵਾ ਜੋ ਦੇਵਹਿ ਸੋ ਖਾਈ ॥੫॥ ਨਾਨਕੁ ਗਰੀਬੁ ਢਹਿ ਪਇਆ ਦੁਆਰੈ ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਲੈਹੁ ਵਡਿਆਈ ॥੬॥ ਅਖੀ ਕਾਢਿ ਧਰੀ ਚਰਣਾ ਤਲਿ ਸਭ ਧਰਤੀ ਫਿਰਿ ਮਤ ਪਾਈ ॥੭॥ ਜੇ ਪਾਸਿ ਬਹਾਲਹਿ ਤਾ ਤੁਝਹਿ ਅਰਾਧੀ ਜੇ ਮਾਰਿ ਕਢਹਿ ਭੀ ਧਿਆਈ ॥੮॥ ਜੇ ਲੋਕੁ ਸਲਾਹੇ ਤਾ ਤੇਰੀ ਉਪਮਾ ਜੇ ਨਿੰਦੈ ਤ ਛੋਡਿ ਨ ਜਾਈ ॥੯॥ ਜੇ ਤੁਧੁ ਵਲਿ ਰਹੈ ਤਾ ਕੋਈ ਕਿਹੁ ਆਖਉ ਤੁਧੁ ਵਿਸਰਿਐ ਮਰਿ ਜਾਈ ॥੧੦॥ ਵਾਰਿ ਵਾਰਿ ਜਾਈ ਗੁਰ ਊਪਰਿ ਪੈ ਪੈਰੀ ਸੰਤ ਮਨਾਈ ॥੧੧॥ ਨਾਨਕੁ ਵਿਚਾਰਾ ਭਇਆ ਦਿਵਾਨਾ ਹਰਿ ਤਉ ਦਰਸਨ ਕੈ ਤਾਈ ॥੧੨॥ ਝਖੜੁ ਝਾਗੀ ਮੀਹੁ ਵਰਸੈ ਭੀ ਗੁਰੁ ਦੇਖਣ ਜਾਈ ॥੧੩॥ ਸਮੁੰਦੁ ਸਾਗਰੁ ਹੋਵੈ ਬਹੁ ਖਾਰਾ ਗੁਰਸਿਖੁ ਲੰਘਿ ਗੁਰ ਪਹਿ ਜਾਈ ॥੧੪॥ ਜਿਉ ਪ੍ਰਾਣੀ ਜਲ ਬਿਨੁ ਹੈ ਮਰਤਾ ਤਿਉ ਸਿਖੁ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਮਰਿ ਜਾਈ ॥੧੫॥ ਜਿਉ ਧਰਤੀ ਸੋਭ ਕਰੇ ਜਲੁ ਬਰਸੈ ਤਿਉ ਸਿਖੁ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਬਿਗਸਾਈ ॥੧੬॥ ਸੇਵਕ ਕਾ ਹੋਇ ਸੇਵਕੁ ਵਰਤਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਬਿਨਉ ਬੁਲਾਈ ॥੧੭॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀ ਹਰਿ ਪਹਿ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਗੁਰ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥੧੮॥ ਤੂ ਆਪੇ ਗੁਰੁ ਚੇਲਾ ਹੈ ਆਪੇ ਗੁਰ ਵਿਚੁ ਦੇ ਤੁਝਹਿ ਧਿਆਈ ॥੧੯॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਸੇਵਹਿ ਸੋ ਤੂਹੈ ਹੋਵਹਿ ਤੁਧੁ ਸੇਵਕ ਪੈਜ ਰਖਾਈ ॥੨੦॥ ਭੰਡਾਰ ਭਰੇ ਭਗਤੀ ਹਰਿ ਤੇਰੇ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਦੇਵਾਈ ॥੨੧॥ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ਹੋਰ ਨਿਹਫਲ ਸਭ ਚਤੁਰਾਈ ॥੨੨॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਗੁਰੁ ਅਪੁਨਾ ਸੋਇਆ ਮਨੁ ਜਾਗਾਈ ॥੨੩॥ ਇਕੁ ਦਾਨੁ ਮੰਗੈ ਨਾਨਕੁ ਵੇਚਾਰਾ ਹਰਿ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸੁ ਕਰਾਈ ॥੨੪॥ ਜੇ ਗੁਰੁ ਝਿੜਕੇ ਤ ਮੀਠਾ ਲਾਗੈ ਜੇ ਬਖਸੇ ਤ ਗੁਰ ਵਡਿਆਈ ॥੨੫॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੋਲਹਿ ਸੋ ਥਾਇ ਪਾਏ ਮਨਮੁਖਿ ਕਿਛੁ ਥਾਇ ਨ ਪਾਈ ॥੨੬॥ ਪਾਲਾ ਕਕਰੁ ਵਰਫ ਵਰਸੈ ਗੁਰਸਿਖੁ ਗੁਰ ਦੇਖਣ ਜਾਈ ॥੨੭॥ ਸਭੁ ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿ ਦੇਖਉ ਗੁਰੁ ਅਪੁਨਾ ਵਿਚਿ ਅਖੀ ਗੁਰ ਪੈਰ ਧਰਾਈ ॥੨੮॥ ਅਨੇਕ ਉਪਾਵ ਕਰੀ ਗੁਰ ਕਾਰਣਿ ਗੁਰ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥਾਇ ਪਾਈ ॥੨੯॥ ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ਗੁਰ ਚਰਣ ਅਰਾਧੀ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਮੇਰੇ ਸਾਈ ॥੩੦॥ ਨਾਨਕ ਕਾ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਗੁਰੂ ਹੈ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਈ ॥੩੧॥ ਨਾਨਕ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਹੈ ਜਤ ਕਤ ਤਤ ਗੋਸਾਈ ॥੩੨॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੧੦ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਅੰਦਰਿ ਸਚਾ ਨੇਹੁ ਲਾਇਆ ਪ੍ਰੀਤਮ ਆਪਣੈ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਹੋਇ ਨਿਹਾਲੁ ਜਾ ਗੁਰੁ ਦੇਖਾ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ॥੧॥ ਮੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਹੁ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਾਇਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਅਗਮ ਅਥਾਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਵੇਖਿ ਵਿਗਸੀਆ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਲਗਾ ਪਿਆਰੁ ॥ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕੈ ਮੇਲਿਅਨੁ ਪਾਇਆ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥੨॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਬਿਰਹੀ ਨਾਵ ਕਾ ਜੇ ਮਿਲੈ ਤ ਤਨੁ ਮਨੁ ਦੇਉ ॥ ਜੇ ਪੂਰਬਿ ਹੋਵੈ ਲਿਖਿਆ ਤਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਹਜਿ ਪੀਏਉ ॥੩॥

ਸੁਤਿਆ ਗੁਰੁ ਸਾਲਾਹੀਐ ਉਠਦਿਆ ਭੀ ਗੁਰੁ ਆਲਾਉ ॥ ਕੋਈ ਐਸਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੇ ਮਿਲੈ ਹਉ ਤਾ ਕੇ ਧੋਵਾ ਪਾਉ ॥੪॥ ਕੋਈ ਐਸਾ ਸਜਣੁ ਲੋੜਿ ਲਹੁ ਮੈ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਦੇਇ ਮਿਲਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਮਿਲਿਆ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥੫॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਗਰੁ ਗੁਣ ਨਾਮ ਕਾ ਮੈ ਤਿਸੁ ਦੇਖਣ ਕਾ ਚਾਉ ॥ ਹਉ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਘੜੀ ਨ ਜੀਵਊ ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਮਰਿ ਜਾਉ ॥੬॥ ਜਿਉ ਮਛੁਲੀ ਵਿਣੁ ਪਾਣੀਐ ਰਹੈ ਨ ਕਿਤੈ ਉਪਾਇ ॥ ਤਿਉ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਸੰਤੁ ਨ ਜੀਵਈ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਮਰਿ ਜਾਇ ॥੭॥ ਮੈ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਤੀ ਪਿਰਹੜੀ ਕਿਉ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਜੀਵਾ ਮਾਉ ॥ ਮੈ ਗੁਰਬਾਣੀ ਆਧਾਰੁ ਹੈ ਗੁਰਬਾਣੀ ਲਾਗਿ ਰਹਾਉ ॥੮॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਤੰਨੁ ਹੈ ਗੁਰੁ ਤੁਠਾ ਦੇਵੈ ਮਾਇ ॥ ਮੈ ਧਰ ਸਚੇ ਨਾਮ ਕੀ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਰਹਾ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੯॥ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਪਦਾਰਥੁ ਨਾਮੁ ਹੈ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਦੇਇ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਾਪਤਿ ਸੋ ਲਹੈ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਲਾਗੈ ਆਇ ॥੧੦॥ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ ਕੋ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਆਖੈ ਆਇ ॥ ਤਿਸੁ ਦੇਵਾ ਮਨੁ ਆਪਣਾ ਨਿਵਿ ਨਿਵਿ ਲਾਗਾ ਪਾਇ ॥੧੧॥ ਸਜਣੁ ਮੇਰਾ ਏਕੁ ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਣੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੀਤਿ ਮਿਲਾਇਆ ਮੈ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤੇਰਾ ਤਾਣੁ ॥੧੨॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਨਾ ਆਵੈ ਨਾ ਜਾਇ ॥ ਓਹੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੧੩॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਸੰਚਿਆ ਸਾਬਤੁ ਪੂੰਜੀ ਰਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕ ਦਰਗਹ ਮੰਨਿਆ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਸਾਬਾਸਿ ॥੧੪॥੧॥੨॥੧੧॥

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੧੦ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਉਰਝਿ ਰਹਿਓ ਬਿਖਿਆ ਕੈ ਸੰਗਾ ॥ ਮਨਹਿ ਬਿਆਪਤ ਅਨਿਕ ਤਰੰਗਾ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ॥ ਕਤ ਪਾਈਐ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੋਹ ਮਗਨ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਬਿਆਪੇ ॥ ਅਤਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਕਬਹੂ ਨਹੀ ਧ੍ਰਾਪੇ ॥੨॥ ਬਸਇ ਕਰੋਧੁ ਸਰੀਰਿ ਚੰਡਾਰਾ ॥ ਅਗਿਆਨਿ ਨ ਸੂਝੈ ਮਹਾ ਗੁਬਾਰਾ ॥੩॥ ਭ੍ਰਮਤ ਬਿਆਪਤ ਜਰੇ ਕਿਵਾਰਾ ॥ ਜਾਣੁ ਨ ਪਾਈਐ ਪ੍ਰਭ ਦਰਬਾਰਾ ॥੪॥ ਆਸਾ ਅੰਦੇਸਾ ਬੰਧਿ ਪਰਾਨਾ ॥ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਵੈ ਫਿਰਤ ਬਿਗਾਨਾ ॥੫॥ ਸਗਲ ਬਿਆਧਿ ਕੈ ਵਸਿ ਕਰਿ ਦੀਨਾ ॥ ਫਿਰਤ ਪਿਆਸ ਜਿਉ ਜਲ ਬਿਨੁ ਮੀਨਾ ॥੬॥ ਕਛੂ ਸਿਆਨਪ ਉਕਤਿ ਨ ਮੋਰੀ ॥ ਏਕ ਆਸ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਭ ਤੋਰੀ ॥੭॥ ਕਰਉ ਬੇਨਤੀ ਸੰਤਨ ਪਾਸੇ ॥ ਮੇਲਿ ਲੈਹੁ ਨਾਨਕ ਅਰਦਾਸੇ ॥੮॥ ਭਇਓ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਸਾਧਸੰਗੁ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਤ੍ਰਿਪਤੇ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੧॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ॥ ਮਿਥਨ ਮੋਹ ਅਗਨਿ ਸੋਕ ਸਾਗਰ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਉਧਰੁ ਹਰਿ ਨਾਗਰ ॥੧॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਸਰਣਾਇ ਨਰਾਇਣ ॥ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਭਗਤ ਪਰਾਇਣ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਾਥਾ ਨਾਥ ਭਗਤ ਭੈ ਮੇਟਨ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਮਦੂਤ ਨ ਭੇਟਨ ॥੨॥ ਜੀਵਨ ਰੂਪ ਅਨੂਪ ਦਇਆਲਾ ॥ ਰਵਣ ਗੁਣਾ ਕਟੀਐ ਜਮ ਜਾਲਾ ॥੩॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਰਸਨ ਨਿਤ ਜਾਪੈ ॥ ਰੋਗ ਰੂਪ ਮਾਇਆ ਨ ਬਿਆਪੈ ॥੪॥ ਜਪਿ ਗੋਬਿੰਦ ਸੰਗੀ ਸਭਿ ਤਾਰੇ ॥ ਪੋਹਤ ਨਾਹੀ ਪੰਚ ਬਟਵਾਰੇ ॥੫॥ ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ਧਿਆਏ ॥ ਸਰਬ ਫਲਾ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ॥੬॥ ਧਾਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਅਪਨਾ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨਾ ॥ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਭਗਤਿ ਰਸੁ ਦੀਨਾ ॥੭॥ ਆਦਿ ਮਧਿ ਅੰਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥੮॥੧॥੨॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੬ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਜਿਨ ਡਿਠਿਆ ਮਨੁ ਰਹਸੀਐ ਕਿਉ ਪਾਈਐ ਤਿਨ੍ਹ ਸੰਗੁ ਜੀਉ ॥ ਸੰਤ ਸਜਨ ਮਨ ਮਿਤ੍ਰ ਸੇ ਲਾਇਨਿ ਪ੍ਰਭ ਸਿਉ ਰੰਗੁ ਜੀਉ ॥ ਤਿਨ੍ਹ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਤੁਟਈ ਕਬਹੁ ਨ ਹੋਵੈ ਭੰਗੁ ਜੀਉ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਿ ਦਇਆ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਤੇਰੇ ਨਿਤ ਜੀਉ ॥ ਆਇ ਮਿਲਹੁ ਸੰਤ ਸਜਣਾ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮਿਤ ਜੀਉ ॥੧॥

॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੇਖੈ ਸੁਣੈ ਨ ਜਾਣਈ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿਆ ਅੰਧੁ ਜੀਉ ॥ ਕਾਚੀ ਦੇਹਾ ਵਿਣਸਣੀ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵੈ ਧੰਧੁ ਜੀਉ ॥ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿ ਸੇ ਜਿਣਿ ਚਲੇ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਸਨਬੰਧੁ ਜੀਉ ॥੨॥ ਹੁਕਮੇ ਜੁਗ ਮਹਿ ਆਇਆ ਚਲਣੁ ਹੁਕਮਿ ਸੰਜੋਗਿ ਜੀਉ ॥ ਜਿਸੁ ਨੋ ਕਰਤਾ ਵਿਸਰੈ ਤਿਸਹਿ ਵਿਛੋੜਾ ਸੋਗੁ ਜੀਉ ॥੩॥ ਆਪਨੜੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਣਿਆ ਦਰਗਹ ਪੈਧਾ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥ ਐਥੈ ਸੁਖੁ ਮੁਖੁ ਉਜਲਾ ਇਕੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਜੀਉ ॥ ਆਦਰੁ ਦਿਤਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਸਤ ਭਾਇ ਜੀਉ ॥੪॥ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਰਬ ਜੀਆ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਜੀਉ ॥ ਸਚੁ ਖਜਾਨਾ ਸੰਚਿਆ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਮਾਲ ਜੀਉ ॥ ਮਨ ਤੇ ਕਬਹੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਜਾ ਆਪੇ ਹੋਇ ਦਇਆਲ ਜੀਉ ॥੫॥ ਆਵਣੁ ਜਾਣਾ ਰਹਿ ਗਏ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਜੀਉ ॥ ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਈਐ ਊਚਾ ਅਗਮੁ ਅਪਾਰੁ ਜੀਉ ॥ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਵੀਸਰੈ ਸੋ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਲਖ ਵਾਰ ਜੀਉ ॥੬॥ ਸਾਚੁ ਨੇਹੁ ਤਿਨ ਪ੍ਰੀਤਮਾ ਜਿਨ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ਆਪੁ ਜੀਉ ॥ ਗੁਣ ਸਾਂਝੀ ਤਿਨ ਸੰਗਿ ਬਸੇ ਆਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰਭ ਜਾਪ ਜੀਉ ॥ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਪਰਮੇਸਰੈ ਬਿਨਸੇ ਸਗਲ ਸੰਤਾਪ ਜੀਉ ॥੭॥ ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਤੂੰ ਕਰਣਹਾਰੁ ਤੂਹੈ ਏਕੁ ਅਨੇਕ ਜੀਉ ॥ ਤੂੰ ਸਮਰਥੁ ਤੂ ਸਰਬ ਮੈ ਤੂਹੈ ਬੁਧਿ ਬਿਬੇਕ ਜੀਉ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਜਪੀ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੀ ਟੇਕ ਜੀਉ ॥੮॥੧॥੩॥

ਹੁਕਮੇ ਪਰਪੰਚੁ ਪਸਰਿਆ ਹੁਕਮਿ ਕਰੇ ਰਸ ਭੋਗ ਜੀਉ ॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਕਾਫੀ ਘਰੁ ੧੦ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਜੇ ਭੁਲੀ ਜੇ ਚੁਕੀ ਸਾਂਈ ਭੀ ਤਹਿੰਜੀ ਕਾਢੀਆ ॥ ਜਿਨਾ ਨੇਹੁ ਦੂਜਾਣੇ ਲਗਾ ਝੂਰਿ ਮਰਹਿ ਸੇ ਵਾਢੀਆ ॥੧॥ ਹਉ ਨ ਛੋਡਉ ਕੰਤ ਪਾਸਰਾ ॥ ਸਦਾ ਰੰਗੀਲਾ ਲਾਲੁ ਪਿਆਰਾ ਏਹੁ ਮਹਿੰਜਾ ਆਸਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਜਣੁ ਤੂਹੈ ਸੈਣੁ ਤੂ ਮੈ ਤੁਝ ਉਪਰਿ ਬਹੁ ਮਾਣੀਆ ॥ ਜਾ ਤੂ ਅੰਦਰਿ ਤਾ ਸੁਖੇ ਤੂੰ ਨਿਮਾਣੀ ਮਾਣੀਆ ॥੨॥ ਜੇ ਤੂ ਤੁਠਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਨਾ ਦੂਜਾ ਵੇਖਾਲਿ ॥ ਏਹਾ ਪਾਈ ਮੂ ਦਾਤੜੀ ਨਿਤ ਹਿਰਦੈ ਰਖਾ ਸਮਾਲਿ ॥੩॥ ਪਾਵ ਜੁਲਾਈ ਪੰਧ ਤਉ ਨੈਣੀ ਦਰਸੁ ਦਿਖਾਲਿ ॥ ਸ੍ਰਵਣੀ ਸੁਣੀ ਕਹਾਣੀਆ ਜੇ ਗੁਰੁ ਥੀਵੈ ਕਿਰਪਾਲਿ ॥੪॥ ਕਿਤੀ ਲਖ ਕਰੋੜਿ ਪਿਰੀਏ ਰੋਮ ਨ ਪੁਜਨਿ ਤੇਰਿਆ ॥ ਤੂੰ ਸਾਹੀ ਹੂ ਸਾਹੁ ਹਉ ਕਹਿ ਨ ਸਕਾ ਗੁਣ ਤੇਰਿਆ ॥੫॥ ਸਹੀਆ ਤਊ ਅਸੰਖ ਮੰਞਹੁ ਹਭਿ ਵਧਾਣੀਆ ॥ ਹਿਕ ਭੋਰੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ਦੇਹੁ ਦਰਸੁ ਰੰਗੁ ਮਾਣੀਆ ॥੬॥ ਜੈ ਡਿਠੇ ਮਨੁ ਧੀਰੀਐ ਕਿਲਵਿਖ ਵੰਞਨਿ ਦੂਰੇ ॥ ਸੋ ਕਿਉ ਵਿਸਰੈ ਮਾਉ ਮੈ ਜੋ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ॥੭॥ ਹੋਇ ਨਿਮਾਣੀ ਢਹਿ ਪਈ ਮਿਲਿਆ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਸਹਾਇ ॥੮॥੧॥੪॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਬੇਦ ਪੁਰਾਣ ਪੁਕਾਰਨਿ ਪੋਥੀਆ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਸਭਿ ਕੂੜੁ ਗਾਲੀ ਹੋਛੀਆ ॥੧॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਅਪਾਰੁ ਭਗਤਾ ਮਨਿ ਵਸੈ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਮੋਹੁ ਦੁਖੁ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਨਸੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੋਹਿ ਬਾਦਿ ਅਹੰਕਾਰਿ ਸਰਪਰ ਰੁੰਨਿਆ ॥ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਇਨਿ ਮੂਲਿ ਨਾਮ ਵਿਛੁੰਨਿਆ ॥੨॥ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਧਾਰਿ ਬੰਧਨਿ ਬੰਧਿਆ ॥ ਨਰਕਿ ਸੁਰਗਿ ਅਵਤਾਰ ਮਾਇਆ ਧੰਧਿਆ ॥੩॥ ਸੋਧਤ ਸੋਧਤ ਸੋਧਿ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਿਆ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਸੁਖੁ ਨਾਹਿ ਸਰਪਰ ਹਾਰਿਆ ॥੪॥ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ਅਨੇਕ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜਨਮਤੇ ॥ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਸਭੁ ਵਾਦਿ ਜੋਨੀ ਭਰਮਤੇ ॥੫॥ ਜਿਨ ਕਉ ਭਏ ਦਇਆਲ ਤਿਨ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ਭਇਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਤਿਨੀ ਜਨੀ ਜਪਿ ਲਇਆ ॥੬॥ ਖੋਜਹਿ ਕੋਟਿ ਅਸੰਖ ਬਹੁਤੁ ਅਨੰਤ ਕੇ ॥ ਜਿਸੁ ਬੁਝਾਏ ਆਪਿ ਨੇੜਾ ਤਿਸੁ ਹੇ ॥੭॥ ਵਿਸਰੁ ਨਾਹੀ ਦਾਤਾਰ ਆਪਣਾ ਨਾਮੁ ਦੇਹੁ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਨਾਨਕ ਚਾਉ ਏਹੁ ॥੮॥੨॥ ਮ: ੧॥੫॥ ਮ: ੩॥੩॥ ਮ: ੪॥੩॥ ਮ: ੫॥੫ ਜੁਮਲਾ ੧੬

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ਕੁਚਜੀ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਮੰਞੁ ਕੁਚਜੀ ਅੰਮਾਵਣਿ ਡੋਸੜੇ ਹਉ ਕਿਉ ਸਹੁ ਰਾਵਣਿ ਜਾਉ ਜੀਉ ॥ ਇਕ ਦੂ ਇਕਿ ਚੜੰਦੀਆ ਕਉਣੁ ਜਾਣੈ ਮੇਰਾ ਨਾਉ ਜੀਉ ॥ ਜਿਨੀ ਸਖੀ ਸਹੁ ਰਾਵਿਆ ਸੇ ਅੰਬੀ ਛਾਵੜੀਏਹਿ ਜੀਉ ॥ ਸੇ ਗੁਣ ਮੰਞੁ ਨ ਆਵਨੀ ਹਉ ਕੈ ਜੀ ਦੋਸੁ ਧਰੇਉ ਜੀਉ ॥ ਕਿਆ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਵਿਥਰਾ ਹਉ

ਕਿਆ ਕਿਆ ਘਿਨਾ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ਜੀਉ ॥ ਇਕਤੁ ਟੋਲਿ ਨ ਅੰਬੜਾ ਹਉ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੈ ਤੇਰੈ ਜਾਉ ਜੀਉ ॥ ਸੁਇਨਾ ਰੁਪਾ ਰੰਗੁਲਾ ਮੋਤੀ ਤੈ ਮਾਣਿਕੁ ਜੀਉ ॥ ਸੇ ਵਸ
ਤੂ ਸਹਿ ਦਿਤੀਆ ਮੈ ਤਿਨ ਸਿਉ ਲਾਇਆ ਚਿਤੁ ਜੀਉ ॥ ਮੰਦਰ ਮਿਟੀ ਸੰਦੜੇ ਪਥਰ ਕੀਤੇ ਰਾਸਿ ਜੀਉ ॥ ਹਉ ਏਨੀ ਟੋਲੀ ਭੁਲੀਅਸੁ ਤਿਸੁ ਕੰਤ ਨ ਬੈ
ਠੀ ਪਾਸਿ ਜੀਉ ॥ ਅੰਬਰਿ ਕੂੰਜਾ ਕੁਰਲੀਆ ਬਗ ਬਹਿਠੇ ਆਇ ਜੀਉ ॥ ਸਾ ਧਨ ਚਲੀ ਸਾਹੁਰੈ ਕਿਆ ਮੁਹੁ ਦੇਸੀ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥ ਸੁਤੀ ਸੁਤੀ ਝਾਲੁ ਥੀ
ਆ ਭੁਲੀ ਵਾਟੜੀਆਸੁ ਜੀਉ ॥ ਤੈ ਸਹ ਨਾਲਹੁ ਮੁਤੀਅਸੁ ਦੁਖਾ ਕੂੰ ਧਰੀਆਸੁ ਜੀਉ ॥ ਤੁਧੁ ਗੁਣ ਮੈ ਸਭਿ ਅਵਗੁਣਾ ਇਕ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ
ਜੀਉ ॥ ਸਭਿ ਰਾਤੀ ਸੋਹਾਗਣੀ ਮੈ ਡੋਹਾਗਣਿ ਕਾਈ ਰਾਤਿ ਜੀਉ ॥੧॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ਸੁਚਜੀ ॥ ਜਾ ਤੂੰ ਤਾ ਮੈ ਸਭੁ ਕੋ ਤੂ
ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰੀ ਰਾਸਿ ਜੀਉ ॥ ਤੁਧੁ ਅੰਤਰਿ ਹਉ ਸੁਖਿ ਵਸਾ ਤੂੰ ਅੰਤਰਿ ਸਾਬਾਸਿ ਜੀਉ ॥ ਭਾਣੈ ਤਖਤਿ ਵਡਾਈਆ ਭਾਣੈ ਭੀਖ ਉਦਾਸਿ ਜੀਉ ॥
ਭਾਣੈ ਥਲਿ ਸਿਰਿ ਸਰੁ ਵਹੈ ਕਮਲੁ ਫੁਲੈ ਆਕਾਸਿ ਜੀਉ ॥ ਭਾਣੈ ਭਵਜਲੁ ਲੰਘੀਐ ਭਾਣੈ ਮੰਝਿ ਭਰੀਆਸਿ ਜੀਉ ॥ ਭਾਣੈ ਸੋ ਸਹੁ ਰੰਗੁਲਾ
ਸਿਫਤਿ ਰਤਾ ਗੁਣਤਾਸਿ ਜੀਉ ॥ ਭਾਣੈ ਸਹੁ ਭੀਹਾਵਲਾ ਹਉ ਆਵਣਿ ਜਾਣਿ ਮੁਈਆਸਿ ਜੀਉ ॥ ਤੂੰ ਸਹੁ ਅਗਮੁ ਅਤੋਲਵਾ ਹਉ ਕਹਿ ਕਹਿ
ਢਹਿ ਪਈਆਸਿ ਜੀਉ ॥ ਕਿਆ ਮਾਗਉ ਕਿਆ ਕਹਿ ਸੁਣੀ ਮੈ ਦਰਸਨ ਭੂਖ ਪਿਆਸਿ ਜੀਉ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਹੁ ਪਾਇਆ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰ
ਦਾਸਿ ਜੀਉ ॥੨॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਣਵੰਤੀ ॥ ਜੋ ਦੀਸੈ ਗੁਰਸਿਖੜਾ ਤਿਸੁ ਨਿਵਿ ਨਿਵਿ ਲਾਗਉ ਪਾਇ ਜੀਉ ॥ ਆਖਾ ਬਿਰਥਾ ਜੀ
ਅ ਕੀ ਗੁਰੁ ਸਜਣੁ ਦੇਹੁ ਮਿਲਾਇ ਜੀਉ ॥ ਸੋਈ ਦਸਿ ਉਪਦੇਸੜਾ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਅਨਤ ਨ ਕਾਹੂ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਤੈ ਕੂੰ ਡੇਵਸਾ ਮੈ ਮਾਰਗੁ
ਦੇਹੁ ਬਤਾਇ ਜੀਉ ॥ ਹਉ ਆਇਆ ਦੂਰਹੁ ਚਲਿ ਕੈ ਮੈ ਤਕੀ ਤਉ ਸਰਣਾਇ ਜੀਉ ॥ ਮੈ ਆਸਾ ਰਖੀ ਚਿਤਿ ਮਨਿ ਮੇਰਾ ਸਭੋ ਦੁਖੁ ਗਵਾਇ ਜੀਉ ॥
ਇਤੁ ਮਾਰਗਿ ਚਲੇ ਭਾਈਅੜੇ ਗੁਰੁ ਕਹੈ ਸੁ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ਜੀਉ ॥ ਤਿਆਗੇ ਮਨ ਕੀ ਮਤੜੀ ਵਿਸਾਰੇ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਜੀਉ ॥ ਇਉ ਪਾਵਹਿ ਹਰਿ ਦ
ਰਸਾਵੜਾ ਨਹ ਲਗੈ ਤਤੀ ਵਾਉ ਜੀਉ ॥ ਹਉ ਆਪਹੁ ਬੋਲਿ ਨ ਜਾਣਦਾ ਮੈ ਕਹਿਆ ਸਭੁ ਹੁਕਮਾਉ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਖਜਾਨਾ ਬਖਸਿਆ ਗੁ
ਰਿ ਨਾਨਕਿ ਕੀਆ ਪਸਾਉ ਜੀਉ ॥ ਮੈ ਬਹੁੜਿ ਨ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖੜੀ ਹਉ ਰਜਾ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਇ ਜੀਉ ॥ ਜੋ ਗੁਰ ਦੀਸੈ ਸਿਖੜਾ ਤਿਸੁ ਨਿਵਿ ਨਿਵਿ ਲਾਗਉ ਪਾ
ਇ ਜੀਉ ॥੧॥੩॥ ਜੁਮਲਾ ੧੯ ॥ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ॥ ਛੰਤੁ ॥ ੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ੴ
ਭਰਿ ਜੋਬਨਿ ਮੈ ਮਤਿ ਪੇਈਅੜੈ ਘਰਿ ਪਾਹੁਣੀ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਮੈਲੀ ਅਵਗਣਿ ਚਿਤਿ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਗੁਣ ਨ ਸਮਾਵਨੀ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀ
ਉ ॥ ਗੁਣ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੀ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣੀ ਜੋਬਨੁ ਬਾਦਿ ਗਵਾਇਆ ॥ ਵਰੁ ਘਰੁ ਦਰੁ ਦਰਸਨੁ ਨਹੀ ਜਾਤਾ ਪਿਰ ਕਾ ਸਹਜੁ ਨ ਭਾਇਆ ॥ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਪੂਛਿ ਨ ਮਾਰਗਿ ਚਾਲੀ ਸੂਤੀ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਬਾਲਤਣਿ ਰਾਡੇਪਾ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਧਨ ਕੁਮਲਾਣੀ ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਮੈ ਵਰੁ ਦੇਹਿ ਮੈ ਹਰਿ ਵਰੁ
ਭਾਵੈ ਤਿਸ ਕੀ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਜੁਗ ਚਾਰਿ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਬਾਣੀ ਜਿਸ ਕੀ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਕੰਤੁ ਰਵੈ ਸੋਹਾਗਣਿ ਅਵ
ਗਣਵੰਤੀ ਦੂਰੇ ॥ ਜੈਸੀ ਆਸਾ ਤੈਸੀ ਮਨਸਾ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਨਾਰਿ ਸੁ ਸਰਬ ਸੋਹਾਗਣਿ ਰਾਂਡ ਨ ਮੈਲੈ ਵੇਸੇ ॥ ਨਾਨਕ ਮੈ ਵਰੁ ਸਾਚਾ ਭਾ
ਵੈ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਤੈਸੇ ॥੨॥ ਬਾਬਾ ਲਗਨੁ ਗਣਾਇ ਹੰ ਭੀ ਵੰਞਾ ਸਾਹੁਰੈ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਸਾਹਾ ਹੁਕਮੁ ਰਜਾਇ ਸੋ ਨ ਟਲੈ ਜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਕ
ਰੈ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਕਿਰਤੁ ਪਇਆ ਕਰਤੈ ਕਰਿ ਪਾਇਆ ਮੇਟਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਈ ॥ ਜਾਞੀ ਨਾਉ ਨਰਹ ਨਿਹਕੇਵਲੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਤਿਹੁ ਲੋ
ਈ ॥ ਮਾਇ ਨਿਰਾਸੀ ਰੋਇ ਵਿਛੁੰਨੀ ਬਾਲੀ ਬਾਲੈ ਹੇਤੇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚ ਸਬਦਿ ਸੁਖ ਮਹਲੀ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਪ੍ਰਭੁ ਚੇਤੇ ॥੩॥ ਬਾਬੁਲਿ ਦਿਤੜੀ
ਦੂਰਿ ਨਾ ਆਵੈ ਘਰਿ ਪੇਈਐ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਰਹਸੀ ਵੇਖਿ ਹਦੂਰਿ ਪਿਰਿ ਰਾਵੀ ਘਰਿ ਸੋਹੀਐ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਸਾਚੇ ਪਿਰ ਲੋੜੀ ਪ੍ਰੀ
ਤਮ ਜੋੜੀ ਮਤਿ ਪੂਰੀ ਪਰਧਾਨੇ ॥ ਸੰਜੋਗੀ ਮੇਲਾ ਥਾਨਿ ਸੁਹੇਲਾ ਗੁਣਵੰਤੀ ਗੁਰ ਗਿਆਨੇ ॥ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਸਦਾ ਸਚੁ ਪਲੈ ਸਚੁ ਬੋਲੈ ਪਿਰ

ਕਾਏ॥ਨਾਨਕਵਿਛੁੜਿਨਾਦੁਖਪਾਏਗੁਰਮਤਿਅੰਕਿਸਮਾਏ॥੪॥ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸੂਹੀਮਹਲਾ੧ਛੰਤਘਰੁ੨॥ਹਮਘਰਿਸਾਜਨਆਏ॥ਸਾਚੈਮੇਲਿਮਿਲਾਏ॥ਸਹਜਿਮਿਲਾਏਹਰਿਮਨਿਭਾਏਪੰਚਮਿਲੇਸੁਖੁਪਾਇ
ਆ॥ਸਾਈਵਸਤੁਪਰਾਪਤਿਹੋਈਜਿਸੁਸੇਤੀਮਨੁਲਾਇਆ॥ਅਨਦਿਨੁਮੇਲੁਭਇਆਮਨੁਮਾਨਿਆਘਰਮੰਦਰਸੋਹਾਏ॥ਪੰਚਸਬਦਧੁਨਿ
ਅਨਹਦਵਾਜੇਹਮਘਰਿਸਾਜਨਆਏ॥੧॥ਆਵਹੁਮੀਤਪਿਆਰੇ॥ਮੰਗਲਗਾਵਹੁਨਾਰੇ॥ਸਚੁਮੰਗਲੁਗਾਵਹੁਤਾਪ੍ਰਭਭਾਵਹੁਸੋਹਿਲ
ੜਾਜੁਗਚਾਰੇ॥ਅਪਨੈਘਰਿਆਇਆਥਾਨਿਸੁਹਾਇਆਕਾਰਜਸਬਦਿਸਵਾਰੇ॥ਗਿਆਨਮਹਾਰਸੁਨੇਤ੍ਰੀਅੰਜਨੁਤ੍ਰਿਭਵਣਰੂਪੁਦਿਖਾ
ਇਆ॥ਸਖੀਮਿਲਹੁਰਸਿਮੰਗਲੁਗਾਵਹੁਹਮਘਰਿਸਾਜਨੁਆਇਆ॥੨॥ਮਨੁਤਨੁਅੰਮ੍ਰਿਤਿਭਿੰਨਾ॥ਅੰਤਰਿਪ੍ਰੇਮਰਤੰਨਾ॥ਅੰਤਰਿਰਤਨੁ
ਪਦਾਰਥੁਮੇਰੈਪਰਮਤਤੁਵੀਚਾਰੋ॥ਜੰਤਭੇਖਤੂਸਫਲਿਓਦਾਤਾਸਿਰਿਸਿਰਿਦੇਵਣਹਾਰੋ॥ਤੂੰਜਾਨੁਗਿਆਨੀਅੰਤਰਜਾਮੀਆਪੇਕਾ
ਰਣੁਕੀਨਾ॥ਸੁਨਹੁਸਖੀਮਨੁਮੋਹਨਿਮੋਹਿਆਤਨੁਮਨੁਅੰਮ੍ਰਿਤਿਭੀਨਾ॥੩॥ਆਤਮਰਾਮੁਸੰਸਾਰਾ॥ਸਾਚਾਖੇਲੁਤੁਮਾਰਾ॥ਸਚੁਖੇਲੁ
ਤੁਮਾਰਾਅਗਮਅਪਾਰਾਤੁਧੁਬਿਨੁਕਉਣੁਬੁਝਾਏ॥ਸਿਧਸਾਧਿਕਸਿਆਣੇਕੇਤੇਤੁਝਬਿਨੁਕਵਣੁਕਹਾਏ॥ਕਾਲੁਬਿਕਾਲੁਭਏਦੇ
ਵਾਨੇਮਨੁਰਾਖਿਆਗੁਰਿਠਾਏ॥ਨਾਨਕਅਵਗੁਣਸਬਦਿਜਲਾਏਗੁਣਸੰਗਮਿਪ੍ਰਭੁਪਾਏ॥੪॥ ੴ ਸੂਹੀਮਹਲਾ੧ਘਰੁ੩॥ ਛੰਤੁ॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਆਵਹੁਸਜਣਾਹਉਦੇਖਾਦਰਸਨੁਤੇਰਾਰਾਮ॥ਘਰਿਆਪਨੜੈਖੜੀਤਕਾਮੈਮਨਿਚਾਉਘਨੇਰਾਰਾਮ॥ਮਨਿਚਾਉਘਨੇਰਾਸੁਣਿਪ੍ਰਭਮੇ
ਰਾਮੈਤੇਰਾਭਰਵਾਸਾ॥ਦਰਸਨੁਦੇਖਿਭਈਨਿਹਕੇਵਲਜਨਮਮਰਣਦੁਖੁਨਾਸਾ॥ਸਗਲੀਜੋਤਿਜਾਤਾਤੂੰਸੋਈਮਿਲਿਆਭਾਇਸੁਭਾ
ਏ॥ਨਾਨਕਸਾਜਨਕਉਬਲਿਜਾਈਐਸਾਚਿਮਿਲੇਘਰਿਆਏ॥੧॥ਘਰਿਆਇਅੜੇਸਾਜਨਾਤਾਧਨਖਰੀਸਰਸੀਰਾਮ॥ਹਰਿਮੋਹਿਅੜੀ ਅੜੇ
ਸਾਚਸਬਦਿਠਾਕੁਰਦੇਖਿਰਹਸੀਰਾਮ॥ਗੁਣਸੰਗਿਰਹਸੀਖਰੀਸਰਸੀਜਾਰਾਵੀਰੰਗਿਰਾਤੈ॥ਅਵਗਣਮਾਰਿਗੁਣੀਘਰੁਛਾਇਆਪੂਰੈ
ਪੁਰਖਬਿਧਾਤੈ॥ਤਸਕਰਮਾਰਿਵਸੀਪੰਚਾਇਣਿਅਦਲੁਕਰੇਵੀਚਾਰੇ॥ਨਾਨਕਰਾਮਨਾਮਿਨਿਸਤਾਰਾਗੁਰਮਤਿਮਿਲਹਿਪਿਆਰੇ॥੨॥
ਵਰੁਪਾਇਅੜਾਬਾਲੜੀਏਆਸਾਮਨਸਾਪੂਰੀਰਾਮ॥ਪਿਰਿਰਾਵਿਅੜੀਸਬਦਿਰਲੀਰਵਿਰਹਿਆਨਹਦੂਰੀਰਾਮ॥ਪ੍ਰਭੁਦੂਰਿਨਹੋਈ
ਘਟਿਘਟਿਸੋਈਤਿਸਕੀਨਾਰਿਸਬਾਈ॥ਆਪੇਰਸੀਆਆਪੇਰਾਵੇਜਿਉਤਿਸਦੀਵਡਿਆਈ॥ਅਮਰਅਡੋਲੁਅਮੋਲੁਅਪਾਰਾਗੁਰਿ
ਪੂਰੈਸਚੁਪਾਈਐ॥ਨਾਨਕਆਪੇਜੋਗਸਜੋਗੀਨਦਰਿਕਰੇਲਿਵਲਾਈਐ॥੩॥ਪਿਰਉਚੜੀਐਮਾੜੜੀਐਤਿਹੁਲੋਆਸਿਰਤਾਜਾਰਾਮ
॥ਹਉਬਿਸਮਭਈਦੇਖਿਗੁਣਾਅਨਹਦਸਬਦਅਗਾਜਾਰਾਮ॥ਸਬਦੁਵੀਚਾਰੀਕਰਣੀਸਾਰੀਰਾਮਨਾਮੁਨੀਸਾਣੋ॥ਨਾਮਬਿਨਾਖੋਟੇ
ਨਹੀਠਾਹਰਨਾਮੁਰਤਨੁਪਰਵਾਣੋ॥ਪਤਿਮਤਿਪੂਰੀਪੂਰਾਪਰਵਾਨਾਨਾਆਵੈਨਾਜਾਸੀ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਆਪੁਪਛਾਣੈਪ੍ਰਭਜੈਸੇਅਵਿ
ਨਾਸੀ॥੪॥੧॥ ਰਾਗੁਸੂਹੀਛੰਤਮਹਲਾ੧ ਘਰੁ੪ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਜਿਨਿਕੀਆਤਿਨਿਦੇਖਿਆਜਗੁਧੰਧੜੈਲਾਇਆ॥ਦਾਨਿਤੇਰੈਘਟਿਚਾਨਣਾਤਨਿਚੰਦੁਦੀਪਾਇਆ॥ਚੰਦੋਦੀਪਾਇਆਦਾਨਿਹਰਿਕੈ
ਦੁਖੁਅੰਧੇਰਾਉਠਿਗਇਆ॥ਗੁਣਜੰਞਲਾੜੇਨਾਲਿਸੋਹੈਪਰਖਿਮੋਹਣੀਐਲਇਆ॥ਵੀਆਹੁਹੋਆਸੋਭਸੇਤੀਪੰਚਸਬਦੀਆ
ਇਆ॥ਜਿਨਿਕੀਆਤਿਨਿਦੇਖਿਆਜਗੁਧੰਧੜੈਲਾਇਆ॥੧॥ਹਉਬਲਿਹਾਰੀਸਾਜਨਾਮੀਤਾਅਵਰੀਤਾ॥ਇਹੁਤਨੁਜਿਨਸਿ
ਉਗਾਡਿਆਮਨੁਲੀਅੜਾਦੀਤਾ॥ਲੀਆਦੀਆਮਾਨਜਿਨਸਿਉਸੇਸਜਨਕਿਉਵੀਸਰਹਿ॥ਜਿਨਦਿਸਿਆਇਆਹੋਹਿਰਲੀਆ
ਜੀਅਸੇਤੀਗਹਿਰਹਹਿ॥ਸਗਲਗੁਣਅਵਗੁਣੁਨਕੋਈਹੋਹਿਨੀਤਾਨੀਤਾ॥ਹਉਬਲਿਹਾਰੀਸਾਜਨਾਮੀਤਾਅਵਰੀਤਾ॥੨॥ਗੁਣਾਕਾਹੋਵੈਵਾਸੁ

ਕਢਿ ਵਾਸੁ ਲਈਜੈ ॥ ਜੇ ਗੁਣ ਹੋਵਨਿ ਸਾਜਨਾ ਮਿਲਿ ਸਾਝ ਕਰੀਜੈ ॥ ਸਾਝ ਕਰੀਜੈ ਗੁਣਹ ਕੇਰੀ ਛੋਡਿ ਅਵਗੁਣ ਚਲੀਐ ॥ ਪਹਿਰੇ ਪਟੰਬਰ ਕਰਿ ਅਡੰਬਰ
ਆਪਣਾ ਪਿੜੁ ਮਲੀਐ ॥ ਜਿਥੈ ਜਾਇ ਬਹੀਐ ਭਲਾ ਕਹੀਐ ਝੋਲਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ ॥ ਗੁਣਾ ਕਾ ਹੋਵੈ ਵਾਸੁਲਾ ਕਢਿ ਵਾਸੁ ਲਈਜੈ ॥੩॥ ਆਪਿ ਕਰੇ ਕਿਸੁ
ਆਖੀਐ ਹੋਰੁ ਕਰੇ ਨ ਕੋਈ ॥ ਆਖਣੁ ਤਾ ਕਉ ਜਾਈਐ ਜੇ ਭੂਲੜਾ ਹੋਈ ॥ ਜੇ ਹੋਇ ਭੂਲਾ ਜਾਇ ਕਹੀਐ ਆਪਿ ਕਰਤਾ ਕਿਉ ਭੁਲੈ ॥ ਸੁਣੇ ਦੇਖੇ ਬਾਝੁ ਕਹਿਐ
ਦਾਨੁ ਅਣਮੰਗਿਆ ਦਿਵੈ ॥ ਦਾਨੁ ਦੇਇ ਦਾਤਾ ਜਗਿ ਬਿਧਾਤਾ ਨਾਨਕਾ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥ ਆਪਿ ਕਰੇ ਕਿਸੁ ਆਖੀਐ ਹੋਰੁ ਕਰੇ ਨ ਕੋਈ ॥੪॥੧॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ
੧॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ਗੁਣ ਰਵੈ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਪਉੜੀ ਸਾਚ ਕੀ ਸਾਚਾ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਸੁਖਿ ਸਹਜਿ ਆਵੈ ਸਾਚ ਭਾਵੈ ਸਾਚ ਕੀ ਮਤਿ ਕਿਉ
ਟਲੈ ॥ ਇਸਨਾਨੁ ਦਾਨੁ ਸੁਗਿਆਨੁ ਮਜਨੁ ਆਪਿ ਅਛਲਿਓ ਕਿਉ ਛਲੈ ॥ ਪਰਪੰਚ ਮੋਹ ਬਿਕਾਰ ਥਾਕੇ ਕੂੜੁ ਕਪਟੁ ਨ ਦੋਈ ॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ਗੁਣ
ਰਵੈ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ॥੧॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸੋ ਸਾਲਾਹੀਐ ਜਿਨਿ ਕਾਰਣੁ ਕੀਆ ॥ ਮੈਲੁ ਲਾਗੀ ਮਨਿ ਮੈਲਿਐ ਕਿਨੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ ॥ ਮਥਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ
ਇਹੁ ਮਨੁ ਦੀਆ ਗੁਰ ਪਹਿ ਮੋਲੁ ਕਰਾਇਆ ॥ ਆਪਨੜਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਹਜਿ ਪਛਾਤਾ ਜਾ ਮਨੁ ਸਾਚੈ ਲਾਇਆ ॥ ਤਿਸੁ ਨਾਲਿ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵਾ ਕਿਉ ਮਿ
ਲੈ ਹੋਇ ਪਰਾਇਆ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸੋ ਸਾਲਾਹੀਐ ਜਿਨਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥੨॥ ਆਇ ਗਇਆ ਕੀ ਨ ਆਇਓ ਕਿਉ ਆਵੈ ਜਾਤਾ ॥ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿਉ ਮ
ਨੁ ਮਾਨਿਆ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਰਾਤਾ ॥ ਸਾਹਿਬ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਸਚ ਕੀ ਬਾਤਾ ਜਿਨਿ ਬਿੰਬ ਕਾ ਕੋਟੁ ਉਸਾਰਿਆ ॥ ਪੰਚ ਭੂ ਨਾਇਕੋ ਆਪਿ ਸਿਰੰਦਾ ਜਿਨਿ ਸਚ ਕਾ ਪਿੰ
ਡੁ ਸਵਾਰਿਆ ॥ ਹਮ ਅਵਗੁਣਿਆਰੇ ਤੂੰ ਸੁਣਿ ਪਿਆਰੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥ ਆਵਣੁ ਜਾਣਾ ਨਾ ਥੀਐ ਸਾਚੀ ਮਤਿ ਹੋਈ ॥੩॥ ਅੰਜਨੁ ਤੈਸਾ ਅੰਜੀਐ ਜੈ
ਸਾ ਪਿਰ ਭਾਵੈ ॥ ਸਮਝੈ ਸੂਝੈ ਜਾਣੀਐ ਜੇ ਆਪਿ ਜਣਾਵੈ ॥ ਆਪਿ ਜਣਾਵੈ ਮਾਰਗਿ ਪਾਵੈ ਆਪੇ ਮਨੂਆ ਲੇਵਏ ॥ ਕਰਮ ਸੁਕਰਮ ਕਰਾਏ ਆਪੇ ਕੀਮਤਿ ਕਉ
ਣ ਅਭੇਵਏ ॥ ਤੰਤੁ ਮੰਤੁ ਪਾਖੰਡੁ ਨ ਜਾਣਾ ਰਾਮੁ ਰਿਦੈ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ ਅੰਜਨੁ ਨਾਮੁ ਤਿਸੈ ਤੇ ਸੂਝੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਚੁ ਜਾਨਿਆ ॥੪॥ ਸਾਜਨ ਹੋਵਨਿ ਆਪਣੇ
ਕਿਉ ਪਰ ਘਰ ਜਾਹੀ ॥ ਸਾਜਨ ਰਾਤੇ ਸਚ ਕੇ ਸੰਗੇ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਮਨ ਮਾਹਿ ਸਾਜਨ ਕਰਹਿ ਰਲੀਆ ਕਰਮ ਧਰਮ ਸਬਾਇਆ ॥ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਪੁੰਨ ਪੂਜਾ
ਨਾਮੁ ਸਾਚਾ ਭਾਇਆ ॥ ਆਪਿ ਸਾਜੇ ਥਾਪਿ ਵੇਖੈ ਤਿਸੈ ਭਾਣਾ ਭਾਇਆ ॥ ਸਾਜਨ ਰਾਂਗਿ ਰੰਗੀਲੜੇ ਰੰਗੁ ਲਾਲੁ ਬਣਾਇਆ ॥੫॥ ਅੰਧਾ ਆਗੂ ਜੇ ਥੀਐ ਕਿਉ
ਪਾਧਰੁ ਜਾਣੈ ॥ ਆਪਿ ਮੁਸੈ ਮਤਿ ਹੋਛੀਐ ਕਿਉ ਰਾਹੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ਕਿਉ ਰਾਹਿ ਜਾਵੈ ਮਹਲੁ ਪਾਵੈ ਅੰਧ ਕੀ ਮਤਿ ਅੰਧਲੀ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਮ ਹਰਿ ਕੇ ਕਛੁ ਨ ਸੂਝੈ
ਅੰਧੁ ਬੂਡੌ ਧੰਧਲੀ ॥ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਚਾਨਣੁ ਚਾਉ ਉਪਜੈ ਸਬਦੁ ਗੁਰ ਕਾ ਮਨਿ ਵਸੈ ॥ ਕਰ ਜੋੜਿ ਗੁਰ ਪਹਿ ਕਰਿ ਬਿਨੰਤੀ ਰਾਹੁ ਪਾਧਰੁ ਗੁਰੁ ਦਸੈ ॥੬॥ ਮ

ਦੂਖੀ ਭਰਿਆਇਆ

ਨੁ ਪਰਦੇਸੀ ਜੇ ਥੀਐ ਸਭੁ ਦੇਸੁ ਪਰਾਇਆ ॥ ਕਿਸੁ ਪਹਿ ਖੋਲਉ ਗੰਠੜੀ ਦੂਖੀ ਭਰਿ ਆਇਆ ॥ ਜਗਤੁ ਸਬਾਇਆ ਕਉਣੁ ਜਾ
ਣੈ ਬਿਧਿ ਮੇਰੀਆ ॥ ਆਵਣੇ ਜਾਵਣੇ ਖਰੇ ਡਰਾਵਣੇ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਫੇਰੀਆ ॥ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣੇ ਊਣੇ ਝੂਣੇ ਨਾ ਗੁਰਿ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇ
ਆ ॥ ਮਨੁ ਪਰਦੇਸੀ ਜੇ ਥੀਐ ਸਭੁ ਦੇਸੁ ਪਰਾਇਆ ॥੭॥ ਗੁਰ ਮਹਲੀ ਘਰਿ ਆਪਣੈ ਸੋ ਭਰਿਪੁਰਿ ਲੀਣਾ ॥ ਸੇਵਕੁ
ਸੇਵਾ ਤਾਂ ਕਰੇ ਸਚ ਸਬਦਿ ਪਤੀਣਾ ॥ ਸਬਦੇ ਪਤੀਜੈ ਅੰਕੁ ਭੀਜੈ ਸੁ ਮਹਲੁ ਮਹਲਾ ਅੰਤਰੇ ॥ ਆਪਿ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੋਈ ਪ੍ਰਭੁ
ਆਪਿ ਅੰਤਿ ਨਿਰੰਤਰੇ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਮੇਲਾ ਤਾਂ ਸੁਹੇਲਾ ਬਾਜੰਤ ਅਨਹਦ ਬੀਣਾ ॥ ਗੁਰ ਮਹਲੀ ਘਰਿ ਆਪਣੈ ਸੋ ਭਰਿਪੁਰਿ ਲੀ
ਣਾ ॥੮॥ ਕੀਤਾ ਕਿਆ ਸਾਲਾਹੀਐ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਸੋਈ ॥ ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ਜੇ ਲੋਚੈ ਕੋਈ ॥ ਕੀਮਤਿ ਸੋ ਪਾਵੈ ਆਪਿ ਜਣਾਵੈ ਆਪਿ ਅਭੁਲੁ ਨ ਭੁਲਏ ॥ ਜੈ
ਜੈਕਾਰੁ ਕਰਹਿ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਅਮੁਲਏ ॥ ਹੀਣਉ ਨੀਚੁ ਕਰਉ ਬੇਨੰਤੀ ਸਾਚੁ ਨ ਛੋਡਉ ਭਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਕਰਿ ਦੇਖਿਆ ਦੇਵੈ ਮਤਿ ਸਾ
ਈ ॥੯॥੨॥੫॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਘਰੁ ੨ ॥ ਛੰਤੁ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸੁਖ ਸੋਹਿਲੜਾ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਫਲੁ ਪਾਵਹੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਫਲੁ ਪਾਵਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਬਲਿ

ਹਰੀ ਗੁਣ ਅਪਨੈ ਵਿਚਹੁ ਜਿਨਿ ਕਾਰਜ ਸਭਿ ਸਵਾਰੇ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਹਰਿ ਜਾਪਹੁ ਸੁਖ ਫਲੁ ਹਰਿ ਜਨ ਪਾਵਹੁ ॥ ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਸੁਣਹੁ ਜਨ ਭਾਈਹੁ
ਖੋਜੈ ਤੁਲਹੜਾ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹੁ ॥੧॥ ਸੁਣਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਭੀਨੇ ਸਹਜੇ ਸੁਭਾਏ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਸਹਜੇ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨ ਗੁਰੁ ਮਿ-
ਲਿਆ ਤਿਨ ਜਨਮ ਮਰਣ ਭਉ ਭਾਗਾ ॥ ਅੰਦਰਹੁ ਦੁਰਮਤਿ ਦੂਜੀ ਖੋਈ ਸੋ ਜਨੁ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਗਾ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੀਨੀ ਮੇਰੈ ਸੁਆਮੀ ਤਿਨ ਅਨਦਿਨੁ
ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ ਸੁਣਿ ਮਨ ਭੀਨੇ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥੨॥ ਜੁਗ ਮਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਉਪਜੈ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਾ ਰਾਮ ਨਾਮੁ
ਪਿਆਰਾ ਜਿਸੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਸੁ ਪਾਏ ॥ ਸਹਜੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਕਿਲਵਿਖ ਸਭਿ ਗਵਾਏ ॥ ਸਭੁ ਕੋ ਤੇਰਾ ਤੂੰ ਸਭਨਾ ਕਾ ਹਉ ਤੇਰਾ ਤੂੰ ਹਮਾਰਾ ॥ ਜੁਗ
ਮਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੩॥ ਸਾਜਨ ਆਇ ਵੁਠੇ ਘਰ ਮਾਹੀ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਹੀ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਸਦਾ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੀ ਫਿਰਿ
ਭੁਖ ਨ ਲਾਗੈ ਆਏ ॥ ਦਹ ਦਿਸਿ ਪੂਜ ਹੋਵੈ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਜੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਆਪੇ ਜੋੜਿ ਵਿਛੋੜੇ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕੋ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ॥
ਸਾਜਨ ਆਇ ਵੁਠੇ ਘਰ ਮਾਹੀ ॥੪॥ ੧॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੩ ॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੀ ਹਰਿ ਜੀਉ ਰਾਖੈ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਰਖਦਾ ਆਇਆ ਰਾਮਾ ॥ ਸੋ ਭਗਤੁ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇਆ ਰਾਮਾ ॥ ਹਉਮੈ
ਸਬਦਿ ਜਲਾਇਆ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਭਾਇਆ ਜਿਸ ਦੀ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ॥ ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀ ॥ ਭਗਤਾ ਕੀ ਚਾਲ
ਸਚੀ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਸਚਾ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤ ਸੋਹਹਿ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਜਿਨੀ ਸਚੋ ਸਚੁ ਕਮਾਇਆ ॥੧॥ ਹਰਿ ਭਗਤਾ ਕੀ
ਜਾਤਿ ਪਤਿ ਹੈ ਭਗਤ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੇ ਰਾਮਾ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਵਹਿ ਜਿਨ ਗੁਣ ਅਵਗਣ ਪਛਾਣੇ ਰਾਮਾ ॥ ਗੁਣ ਅ-
ਉਗੁਣ ਪਛਾਣੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ਭੈ ਭਗਤਿ ਮੀਠੀ ਲਾਗੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਘਰ ਹੀ ਮਹਿ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ਭਗਤੀ ਰਾਤੇ ਸਦਾ ਮ-
ਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹਰਿ ਜੀਉ ਵੇਖਹਿ ਸਦਾ ਨਾਲੇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇ ਭਗਤ ਹਰਿ ਕੈ ਦਰਿ ਸਾਚੇ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲੇ ॥੨॥ ਮਨਮੁਖ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਬਿਨੁ ਸ-
ਤਿਗੁਰ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਈ ਰਾਮਾ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਇਆ ਰੋਗਿ ਵਿਆਪੇ ਮਰਿ ਜਨਮਹਿ ਦੁਖੁ ਹੋਈ ਰਾਮਾ ॥ ਮਰਿ ਜਨਮਹਿ ਦੁਖੁ ਹੋਈ ਦੂਜੈ ਭਾ-
ਇ ਪਰਜ ਵਿਗੋਈ ਵਿਣੁ ਗੁਰ ਤਤੁ ਨ ਜਾਨਿਆ ॥ ਭਗਤਿ ਵਿਹੂਣਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਭਰਮਿਆ ਅੰਤਿ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਨਿਆ ॥ ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਕਿਨੈ ਪਛਾ-
ਣਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥੩॥ ਭਗਤਾ ਕੈ ਘਰਿ ਕਾਰਜੁ ਸਾਚਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਦਾ ਵਖਾਣੇ
ਰਾਮਾ ॥ ਭਗਤਿ ਖਜਾਨਾ ਆਪੇ ਦੀਆ ਕਾਲੁ ਕੰਟਕੁ ਮਾਰਿ ਸਮਾਣੇ ਰਾਮਾ ॥ ਕਾਲੁ ਕੰਟਕੁ ਮਾਰਿ ਸਮਾਣੇ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਣੇ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸਦਾ
ਅਖੁਟੁ ਕਦੇ ਨ ਨਿਖੁਟੈ ਹਰਿ ਦੀਆ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਊਚੇ ਸਦ ਹੀ ਊਚੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿ-
ਲਾਏ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਸੋਭਾ ਪਾਇਆ ॥੪॥ ੧॥ ੨॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਬਦਿ ਸਚੈ ਸਚੁ ਸੋਹਿਲਾ ਜਿਥੈ ਸਚੇ ਕਾ ਹੋਇ ਵੀਚਾਰੋ ਰਾਮਾ ॥ ਹਉਮੈ
ਸਭਿ ਕਿਲਵਿਖ ਕਾਟੇ ਸਾਚੁ ਰਖਿਆ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ਰਾਮਾ ॥ ਸਚੁ ਰਖਿਆ ਉਰ ਧਾਰੇ ਦੁਤਰੁ ਤਾਰੇ ਫਿਰਿ ਭਵਜਲੁ ਤਰਣੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਸਚਾ ਸਤਿਗੁਰੁ
ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਵਿਖਾਲਿਆ ਸੋਈ ॥ ਸਾਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸਚਿ ਸਮਾਵੈ ਸਚੁ ਵੇਖੈ ਸਭੁ ਸੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚੀ ਨਾਈ ਸ-
ਚੁ ਨਿਸਤਾਰਾ ਹੋਈ ॥੧॥ ਸਾਚੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਾਚੁ ਬੁਝਾਇਆ ਪਤਿ ਰਾਖੈ ਸਚੁ ਸੋਈ ਰਾਮਾ ॥ ਸਚਾ ਭੋਜਨੁ ਭਾਉ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ਰਾਮਾ ॥ ਸਾਚੈ
ਨਾਮਿ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ਮਰੈ ਨ ਕੋਈ ਗਰਭਿ ਨ ਜੂਨੀ ਵਾਸਾ ॥ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ ਸਚਿ ਸਮਾਈ ਸਚਿ ਨਾਇ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਜਾਤਾ ਸੇ ਸਚੇ ਹੋਏ
ਅਨਦਿਨੁ ਸਚੁ ਧਿਆਇਨਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਿਨ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਨਾ ਵੀਛੁੜਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇਨਿ ॥੨॥ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ
ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਸੋਹਿਲਾ ਹੋਈ ਰਾਮਾ ॥ ਨਿਰਮਲ ਗੁਣ ਸਾਚੇ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਾਚਾ ਵਿਚਿ ਸਾਚਾ ਪੁਰਖੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ਰਾਮਾ ॥ ਸਭੁ ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਸਚੋ ਬੋਲੈ ਜੋ
ਸਚੁ ਕਰੈ ਸੁ ਹੋਈ ॥ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਸਚੁ ਪਸਰਿਆ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ॥ ਸਚੇ ਉਪਜੈ ਸਚਿ ਸਮਾਵੈ ਮਰਿ ਜਨਮੈ ਦੂਜਾ ਹੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸ

ਨਾਨਕ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਸੋਈ ॥ ੩॥
ਸਚੇ ਭਗਤ ਸੋਹਹਿ ਦਰਵਾਰੇ ਸਚੋ ਸਚੁ ਵਖਾਣੇ ਰਾਮਾ ॥ ਘਟ ਅੰਤਰੇ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਸਾਚੋ ਆਪਿ ਪਛਾਣੇ ਰਾਮਾ ॥ ਆਪੁ ਪਛਾਣਹਿ ਤਾ ਸਚੁ ਜਾਣਹਿ ਸਾਚੇ ਸੋਝੀ ਹੋਈ ॥ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਸਚੀ ਹੈ ਸੋਭਾ ਸਾਚੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਭਗਤ ਇਕ ਰੰਗੀ ਦੂਜਾ ਰੰਗੁ ਨ ਕੋਈ ॥

ਕਰਮੁ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਸੁ ਸਚੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਈ ॥੪॥੩॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਧਨ ਜੇ ਭਵੈ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੋਹਾਗੁ ਨ ਹੋਈ ਰਾਮ ॥ ਨਿਹਚਲੁ

ਰਾਜੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇਰਾ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਰਾਮ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੋ ਜਾਣਿਆ ॥ ਧਨ ਪਿਰ ਮੇਲਾਵਾ ਹੋਆ

ਗੁਰਮਤੀ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਤਾ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਵੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾਮਣਿ ਕੰਤੈ ਰਾਵੇ ਮਨਿ ਮਾਨਿਐ

ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਧਨ ਬਾਲੜੀਏ ਹਰਿ ਵਰੁ ਪਾਵਹਿ ਸੋਈ ਰਾਮ ॥ ਸਦਾ ਹੋਵਹਿ ਸੋਹਾਗਣੀ ਫਿਰਿ ਮੈਲਾ ਵੇਸੁ ਨ ਹੋਈ ਰਾਮ ॥ ਫਿਰਿ ਮੈਲਾ

ਵੇਸੁ ਨ ਹੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਪਛਾਣਿਆ ॥ ਕਰਣੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਵੈ ਅੰਤਰਿ ਏਕੋ ਜਾਣਿਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਭੁ

ਰਾਵੇ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਆਪਣਾ ਸਾਚੀ ਸੋਭਾ ਹੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾਮਣਿ ਪਿਰੁ ਰਾਵੇ ਆਪਣਾ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥੨॥ ਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰ ਕਰੇ ਧਨ ਬਾਲੜੀਏ

ਹਰਿ ਵਰੁ ਦੇਇ ਮਿਲਾਏ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰਤੀ ਹੈ ਕਾਮਣਿ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਰਾਮ ॥ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਸਚਿ ਸਮਾਏ ਸਚੁ

ਵਰਤੈ ਸਭ ਥਾਈ ॥ ਸਚਾ ਸੀਗਾਰੁ ਕਰੇ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਕਾਮਣਿ ਸਚਿ ਸਮਾਈ ॥ ਹਰਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ਕਾਮਣਿ ਲਇਆ

ਕੰਠਿ ਲਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਮਹਲੀ ਮਹਲੁ ਪਛਾਣੈ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਪਾਏ ॥੩॥ ਸਾ ਧਨ ਬਾਲੀ ਧੁਰਿ ਮੇਲੀ ਮੇਰੈ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਈ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰ

ਮਤੀ ਘਟਿ ਚਾਨਣੁ ਹੋਆ ਪ੍ਰਭੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਭ ਥਾਈ ਰਾਮ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਭ ਥਾਈ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇਆ

॥ ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਣੀ ਸਚੁ ਸੀਗਾਰੁ ਬਣਾਇਆ ॥ ਕਾਮਣਿ ਨਿਰਮਲ ਹਉਮੈ ਮਲੁ ਖੋਈ ਗੁਰਮਤਿ ਸਚਿ ਸਮਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਆ

ਪਿ ਮਿਲਾਈ ਕਰਤੈ ਨਾਮੁ ਨਵੈ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥੪॥੪॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਹਰਿ ਗੁਰਮੁਖੇ ਪਾਏ ਰਾਮ ॥

ਅਨਦਿਨੋ ਸਬਦਿ ਰਵਹੁ ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਵਜਾਏ ਰਾਮ ॥ ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਵਜਾਏ ਹਰਿ ਜੀਉ ਘਰਿ ਆਏ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਨਾਰੀ ॥

ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਗੁਰ ਆਗੈ ਸਾ ਧਨ ਕੰਤ ਪਿਆਰੀ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਵਸਿਆ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸੇ ਜਨ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਏ ॥ ਨਾਨਕ

ਤਿਨ ਘਰਿ ਸਦ ਹੀ ਸੋਹਿਲਾ ਹਰਿ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਘਰਿ ਆਏ ॥੧॥ ਭਗਤਾ ਮਨਿ ਆਨੰਦੁ ਭਇਆ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਏ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰਮੁਖੇ ਮਨੁ

ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਆ ਨਿਰਮਲ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ਰਾਮ ॥ ਨਿਰਮਲ ਗੁਣ ਗਾਏ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ਹਰਿ ਕੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ॥ ਜਿਨ ਮਨਿ ਵਸਿ

ਆ ਸੇਈ ਜਨ ਨਿਸਤਰੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸਬਦਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਹਿ ਸਬਦੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਸਫਲ ਜਨ

ਮੁ ਤਿਨ ਕੇਰਾ ਜਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਹਰਿ ਮਾਰਗਿ ਪਾਏ ॥੨॥ ਸੰਤਸੰਗਤਿ ਸਿਉ ਮੇਲੁ ਭਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਦ ਜੀਵ

ਨ ਮੁਕਤ ਭਏ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਏ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ਗੁਰਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ਮਨੂਆ ਰਤਾ ਹਰਿ ਨਾਲੇ ॥ ਸੁਖਦਾਤਾ ਪਾਇਆ

ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇਆ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਸਮ੍ਹਾਲੇ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੇ ਰਾਤਾ ਸਹਜੇ ਮਾਤਾ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਘਰਿ ਸਦ ਹੀ ਸੋਹਿਲਾ ਸਤਿਗੁਰ

ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਿ ਸਮਾਏ ॥੩॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਜਗੁ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ਹਰਿ ਕਾ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰਮੁਖੇ ਇਕਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ

ਆ ਤਿਨ ਕੇ ਦੂਖ ਗਵਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਦੂਖ ਗਵਾਇਆ ਜਾ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ਸਦਾ ਗਾਵਹਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਭਗਤ ਸਦਾ ਜਨ

ਨਿਰਮਲ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਸਦ ਹੀ ਜਾਤੇ ॥ ਸਾਚੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਦਰਿ ਜਾਪਹਿ ਘਰਿ ਦਰਿ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਸੋਹਿਲਾ ਸਚੀ ਸਚੁ

ਬਾਣੀ ਸਬਦੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥੪॥੫॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਜੇ ਲੋੜਹਿ ਵਰੁ ਬਾਲੜੀਏ ਤਾ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ਰਾਮ ॥ ਸਦਾ ਹੋਵ

ਹਿ ਸੋਹਾਗਣੀ ਹਰਿ ਜੀਉ ਮਰੈ ਨ ਜਾਏ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਮਰੈ ਨ ਜਾਏ ਗੁਰ ਕੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ਸਾ ਧਨ ਕੰਤ ਪਿਆਰੀ ॥ ਸਚਿ ਸੰਜਮਿ ਸ

ਦਾ ਹੈ ਨਿਰਮਲ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੀਗਾਰੀ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਸਦ ਹੀ ਸਾਚਾ ਜਿਨਿ ਆਪੇ ਆਪੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਪਿਰੁ ਰਾਵੇ ਆਪ

ਣਾ ਜਿਨਿ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥੧॥ ਪਿਰੁ ਪਾਇਅੜਾ ਬਾਲੜੀਏ ਅਨਦਿਨੁ ਸਹਜੇ ਮਾਤੀ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਮਨਿ ਅਨਦੁ ਭ

ਇਆ॥ਤਿਤੁਤਨਿਮੈਲੁਨਰਾਤੀਰਾਮ॥ਤਿਤੁਤਨਿਮੈਲੁਨਰਾਤੀਹਰਿਪ੍ਰਭਿਰਾਤੀਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਮੇਲਿਮਿਲਾਏ॥ਅਨਦਿਨੁਰਾਵੇਹਰਿਪ੍ਰਭੁਅਪਣਾ
ਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਏ॥ਗੁਰਮਤਿਪਾਇਆਸਹਜਿਮਿਲਾਇਆਅਪਣੇਪ੍ਰੀਤਮਰਾਤੀ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈਵਡਿਆਈਪ੍ਰਭੁਰਾਵੇਰੰਗਿਰਾਤੀ॥੨॥
ਪਿਰੁਰਾਵੇਰੰਗਿਰਾਤੜੀਏਪਿਰਕਾਮਹਲੁਤਿਨਿਪਾਇਆਰਾਮ॥ਸੋਸਹੁਅਤਿਨਿਰਮਲੁਦਾਤਾਜਿਨਿਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇਆਰਾਮ॥ਵਿਚ
ਹੁਮੋਹੁਚੁਕਾਇਆਜਾਹਰਿਭਾਇਆਹਰਿਕਾਮਣਿਮਨਿਭਾਣੀ॥ਅਨਦਿਨੁਗੁਣਗਾਵੈਨਿਤਸਾਚੇਕਥੇਅਕਥਕਹਾਣੀ॥ਜੁਗਚਾਰੇਸਾਚਾ
ਏਕੋਵਰਤੈਬਿਨੁਗੁਰਕਿਨੈਨਪਾਇਆ॥ਨਾਨਕਰੰਗਿਰਵੈਰੰਗਿਰਾਤੀਜਿਨਿਹਰਿਸੇਤੀਚਿਤੁਲਾਇਆ॥੩॥ਕਾਮਣਿਮਨਿਸੋਹਿਲੜਾਸਾਜਨ
ਮਿਲੇਪਿਆਰੇਰਾਮ॥ਗੁਰਮਤੀਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਆਹਰਿਰਾਖਿਆਉਰਿਧਾਰੇਰਾਮ॥ਹਰਿਰਾਖਿਆਉਰਿਧਾਰੇਅਪਨਾਕਾਰਜੁਸਵਾਰੇਗੁਰਮ
ਤੀਹਰਿਜਾਤਾ॥ਪ੍ਰੀਤਮਿਮੋਹਿਲਇਆਮਨੁਮੇਰਾਪਾਇਆਕਰਮਬਿਧਾਤਾ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਆਹਰਿਵਸਿਆਮੰਨਿਮੁ
ਰਾਰੇ॥ਨਾਨਕਮੇਲਿਲਈਗੁਰਿਅਪਨੈਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਵਾਰੇ॥੪॥੫॥੬॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ੩॥ਸੋਹਿਲੜਾਹਰਿਰਾਮਨਾਮੁ
ਗੁਰਸਬਦੀਵੀਚਾਰੇਰਾਮ॥ਹਰਿਮਨੁਤਨੋਗੁਰਮੁਖਿਭੀਜੈਰਾਮਨਾਮਪਿਆਰੇਰਾਮ॥ਰਾਮਨਾਮੁਪਿਆਰੇਸਭਿਕੁਲਉਧਾਰੇਰਾਮਨਾਮੁ
ਮੁਖਬਾਣੀ॥ਆਵਣਜਾਣਰਹੇਸੁਖੁਪਾਇਆਘਰਿਅਨਹਦਸੁਰਤਿਸਮਾਣੀ॥ਹਰਿਹਰਿਏਕੋਪਾਇਆਹਰਿਪ੍ਰਭੁਨਾਨਕਕਿਰ
ਪਾਧਾਰੇ॥ਸੋਹਿਲੜਾਹਰਿਰਾਮਨਾਮੁਗੁਰਸਬਦੀਵੀਚਾਰੇ॥੧॥ਹਮਨੀਵੀਪ੍ਰਭੁਅਤਿਊਚਾਕਿਉਕਰਿਮਿਲਿਆਜਾਏਰਾਮ॥ਗੁਰਿਮੇ
ਲੀਬਹੁਕਿਰਪਾਧਾਰੀਹਰਿਕੈਸਬਦਿਸੁਭਾਏਰਾਮ॥ਮਿਲੁਸਬਦਿਸੁਭਾਏਆਪੁਗਵਾਏਰੰਗਸਿਉਰਲੀਆਮਾਣੇ॥ਸੇਜਸੁਖਾਲੀ
ਜਾਪ੍ਰਭੁਭਾਇਆਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਣੇ॥ਨਾਨਕਸੋਹਾਗਣਿਸਾਵਡਭਾਗੀਜੋਚਲੈਸਤਿਗੁਰਭਾਏ॥ਹਮਨੀਵੀਪ੍ਰਭੁਅਤਿਊਚਾਕਿ
ਉਕਰਿਮਿਲਿਆਜਾਏ॥੨॥ਘਟਿਘਟੇਸਭਨਾਵਿਚਿਏਕੋਏਕੋਰਾਮਭਤਾਰੋਰਾਮ॥ਇਕਨਾਪ੍ਰਭੁਦੂਰਿਵਸੈਇਕਨਾਮਨਿਆਧਾਰੋਰਾ
ਮ॥ਇਕਨਾਮਨਿਆਧਾਰੋਸਿਰਜਣਹਾਰੋਵਡਭਾਗੀਗੁਰੁਪਾਇਆ॥ਘਟਿਘਟਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਏਕੋਸੁਆਮੀਗੁਰਮੁਖਿਅਲਖੁਲਖਾਇਆ॥
ਸਹਜੇਅਨਦੁਹੋਆਮਨੁਮਾਨਿਆਨਾਨਕਬ੍ਰਹਮਬੀਚਾਰੋ॥ਘਟਿਘਟੇਸਭਨਾਵਿਚਿਏਕੋਏਕੋਰਾਮਭਤਾਰੋਰਾਮ॥੩॥ਗੁਰੁਸੇਵਨਿਸਤਿ
ਗੁਰੁਦਾਤਾਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਇਆਰਾਮ॥ਹਰਿਧੂੜਿਦੇਵਹੁਮੈਪੂਰੇਗੁਰਕੀਹਮਪਾਪੀਮੁਕਤੁਕਰਾਇਆਰਾਮ॥ਪਾਪੀਮੁਕਤੁਕਰਾ
ਏਆਪੁਗਵਾਏਨਿਜਘਰਿਪਾਇਆਵਾਸਾ॥ਬਿਬੇਕਬੁਧੀਸੁਖਿਰੈਣਿਵਿਹਾਣੀਗੁਰਮਤਿਨਾਮਿਪ੍ਰਗਾਸਾ॥ਹਰਿਹਰਿਅਨਦੁਭਇਆਦਿਨੁ
ਰਾਤੀਨਾਨਕਹਰਿਮੀਠਲਗਾਏ॥ਗੁਰੁਸੇਵਨਿਸਤਿਗੁਰੁਦਾਤਾਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਏ॥੪॥੬॥੭॥

ਰਾਗੁਸੂਹੀਮਹਲਾ੪ ਛੰਤ ਘਰੁ੧॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਮਿਲਾਇਅਵਗਣਵਿਕਣਾਗੁਣਰਵਾਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਗੁਰਬਾਣੀਨਿਤਨਿਤਚ
ਵਾਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਗੁਰਬਾਣੀਸਦਮੀਠੀਲਾਗੀਪਾਪਵਿਕਾਰਗਵਾਇਆ॥ਹਉਮੈਰੋਗੁਗਇਆਭਉਭਾਗਾਸਹਜੇਸਹਜ
ਮਿਲਾਇਆ॥ਕਾਇਆਸੇਜਗੁਰਸਬਦਿਸੁਖਾਲੀਗਿਆਨਤਤਕਰਿਭੋਗੋ॥ਅਨਦਿਨੁਸੁਖਿਮਾਣੇਨਿਤਰਲੀਆਨਾਨਕਧੁਰਿਸੰਜੋ
ਗੋ॥੧॥ਸਤੁਸੰਤੋਖੁਕਰਿਭਾਉਕੁੜਮੁਕੁੜਮਾਈਆਇਆਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਸੰਤਜਨਾਕਰਿਮੇਲੁਗੁਰਬਾਣੀਗਾਵਾਈਆਬ
ਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਬਾਣੀਗੁਰਗਾਈਪਰਮਗਤਿਪਾਈਪੰਚਮਿਲੇਸੋਹਾਇਆ॥ਗਇਆਕਰੋਧੁਮਮਤਾਤਨਿਨਾਠੀਪਾਖੰਡੁਭਰਮੁ
ਗਵਾਇਆ॥ਹਉਮੈਪੀਰਗਈਸੁਖੁਪਾਇਆਆਰੋਗਤਭਏਸਰੀਰਾ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਬ੍ਰਹਮੁਪਛਾਤਾਨਾਨਕਗੁਣੀਗਹੀਰਾ॥

ਮਨਮੁਖਿਵਿਛੁੜੀਮਹਲੁਨਪਾਏਬਲਿਗਈਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਅੰਤਰਿਮਮਤਾਕੂਰਿਕੂੜੁਵਿਹਾਝੇਕੂੜਿਲਈਬ
ਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਕੂੜੁਕੁਸਤੁਕਮਾਵੈਮਹਾਦੁਖੁਪਾਵੈਵਿਣੁਸਤਿਗੁਰਮਗੁਨਪਾਇਆ॥ਉਝੜਿਪੰਥਿਭ੍ਰਮੈਗਾਵਾਰੀਖਿਨੁ
ਖਿਨੁਧਕੇਖਾਇਆ॥ਆਪੇਦਇਆਕਰੇਪ੍ਰਭੁਦਾਤਾਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਮਿਲਾਏ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਵਿਛੁੜੇਜਨਮੇ
ਲੇਨਾਨਕਸਹਜਿਸੁਭਾਏ॥੩॥ਆਇਆਲਗਨੁਗਣਾਇਹਿਰਦੈਧਨਓਮਾਹੀਆਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਪੰਡਿਤਪਾਧੇਅ
ਣਿਪਤੀਬਹਿਵਾਚਾਈਆਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਪਤੀਵਾਚਾਈਮਨਿਵਜੀਵਧਾਈਜਬਸਾਜਨਸੁਣੇਘਰਿਆਏ॥ਗੁਣੀ
ਗਿਆਨੀਬਹਿਮਤਾਪਕਾਇਆਫੇਰੇਤਤੁਦਿਵਾਏ॥ਵਰੁਪਾਇਆਪੁਰਖੁਅਗੰਮੁਅਗੋਚਰੁਸਦਨਵਤਨੁਬਾ
ਲਸਖਾਈ॥ਨਾਨਕਕਿਰਪਾਕਰਿਕੈਮੇਲੇਵਿਛੁੜੇਕਦੇਨਜਾਈ॥੪॥੧॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ੪॥ ॥ਹਰਿਪਹਿਲੜੀ
ਲਾਵਪਰਵਿਰਤੀਕਰਮਦ੍ਰਿੜਾਇਆਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਬਾਣੀਬ੍ਰਹਮਾਵੇਦੁਧਰਮੁਦ੍ਰਿੜਹੁਪਾਪਤਜਾਇਆਬਲਿਰਾ
ਮਜੀਉ॥ਧਰਮੁਦ੍ਰਿੜਹੁਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵਹੁਸਿਮ੍ਰਿਤਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆ॥ਸਤਿਗੁਰੁਗੁਰੁਪੂਰਾਆਰਾਧਹੁਸਭਿਕਿ
ਲਵਿਖਪਾਪਗਵਾਇਆ॥ਸਹਜਅਨੰਦੁਹੋਆਵਡਭਾਗੀਮਨਿਹਰਿਹਰਿਮੀਠਾਲਾਇਆ॥ਜਨੁਕਹੈਨਾਨਕੁ
ਲਾਵਪਹਿਲੀਆਰੰਭੁਕਾਜੁਰਚਾਇਆ॥੧॥ਹਰਿਦੂਜੜੀਲਾਵਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਮਿਲਾਇਆਬਲਿਰਾ
ਮਜੀਉ॥ਨਿਰਭਉਭੈਮਨੁਹੋਇਹਉਮੈਮੈਲੁਗਵਾਇਆਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਨਿਰਮਲੁਭਉਪਾਇਆਹਰਿ
ਗੁਣਗਾਇਆਹਰਿਵੇਖੈਰਾਮੁਹਦੂਰੇ॥ਹਰਿਆਤਮਰਾਮੁਪਸਾਰਿਆਸੁਆਮੀਸਰਬਰਹਿਆਭਰਪੂਰੇ॥
ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਏਕੋਮਿਲਿਹਰਿਜਨਮੰਗਲਗਾਏ॥ਜਨਨਾਨਕਦੂਜੀਲਾਵਚਲਾਈਅਨਹਦ
ਸਬਦਵਜਾਏ॥੨॥ਹਰਿਤੀਜੜੀਲਾਵਮਨਿਚਾਉਭਇਆਬੈਰਾਗੀਆਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਸੰਤਜਨਾਹਰਿ
ਮੇਲੁਹਰਿਪਾਇਆਵਡਭਾਗੀਆਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਨਿਰਮਲੁਹਰਿਪਾਇਆਹਰਿਗੁਣਗਾਇਆਮੁਖਿ
ਬੋਲੀਹਰਿਬਾਣੀ॥ਸੰਤਜਨਾਵਡਭਾਗੀਪਾਇਆਹਰਿਕਥੀਐਅਕਥਕਹਾਣੀ॥ਹਿਰਦੈਹਰਿਹਰਿਹਰਿਧੁ
ਨਿਉਪਜੀਹਰਿਜਪੀਐਮਸਤਕਿਭਾਗੁਜੀਉ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਬੋਲੇਤੀਜੀਲਾਵੈਹਰਿਉਪਜੈਮਨਿਬੈਰਾਗੁਜੀ
ਉ॥੩॥ਹਰਿਚਉਥੜੀਲਾਵਮਨਿਸਹਜੁਭਇਆਹਰਿਪਾਇਆਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲਿਆ
ਸੁਭਾਇਹਰਿਮਨਿਤਨਿਮੀਠਾਲਾਇਆਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਹਰਿਮੀਠਾਲਾਇਆਮੇਰੇਪ੍ਰਭਭਾਇਆਅ
ਨਦਿਨੁਹਰਿਲਿਵਲਾਈ॥ਮਨਿਚਿੰਦਿਆਫਲੁਪਾਇਆਸੁਆਮੀਹਰਿਨਾਮਿਵਜੀਵਧਾਈ॥ਹਰਿਪ੍ਰਭਿਠਾਕੁ
ਰਿਕਾਜੁਰਚਾਇਆਧਨਹਿਰਦੈਨਾਮਿਵਿਗਾਸੀ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਬੋਲੇਚਉਥੀਲਾਵੈਹਰਿਪਾਇਆਪ੍ਰਭੁਅਵਿਨਾ
ਸੀ॥੪॥੨॥

ਰਾਗੁਸੂਹੀਮਹਲਾ੪॥ ਘਰੁ੨॥ ਛੰਤੁ॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਗੁਣਗਾਏ॥ਹਿਰਦੈਰਸਨਰਸਾਏ॥ਹਰਿਰਸਨਰਸਾਏਮੇਰੇਪ੍ਰਭਭਾਏਮਿਲਿਆਸਹਜਿਸੁਭਾ
ਏ॥ਅਨਦਿਨੁਭੋਗਭੋਗੇਸੁਖਿਸੋਵੈਸਬਦਿਰਹੈਲਿਵਲਾਏ॥ਵਡੈਭਾਗਿਗੁਰੁਪੂਰਾਪਾਈਐਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਧਿਆ

ਤੋਸਹਜੇਸਹਜਿਮਿਲਿਆਜਗਜੀਵਨੁਨਾਨਕਸੁੰਨਿਸਮਾਏ॥੧॥ਸੰਗਤਿਸੰਤਮਿਲਾਏ॥ਹਰਿਸਰਿਨਿਰਮਲਿਨਾਏ॥ਨਿ
ਰਮਲਜਲਿਨਾਏਮੈਲੁਗਵਾਏਭਏਪਵਿਤੁਸਰੀਰਾ॥ਦੁਰਮਤਿਮੈਲੁਗਈਭ੍ਰਮੁਭਾਗਾਹਉਮੈਬਿਨਠੀਪੀਰਾ॥ਨਦਰਿ
ਪ੍ਰਭੂਸਤਿਸੰਗਤਿਪਾਈਨਿਜਘਰਿਹੋਆਵਾਸਾ॥ਹਰਿਮੰਗਲਰਸਰਸਨਰਸਾਏਨਾਨਕਨਾਮੁਪ੍ਰਗਾਸਾ॥੨॥ਅੰ
ਤਰਿਰਤਨਬੀਚਾਰੇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਿਪਿਆਰੇ॥ਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਰੇਸਬਦਿਨਿਸਤਾਰੇਅਗਿਆਨੁਅੰਧੇਰੁਗਵਾਇ
ਆ॥ਗਿਆਨੁਪ੍ਰਚੰਡੁਬਲਿਆਘਟਿਚਾਨਣੁਘਰਿਮੰਦਰਿਸੋਹਾਇਆ॥ਤਨੁਮਨੁਅਰਪਿਸੀਗਾਰਬਣਾਏਹਰਿ
ਪ੍ਰਭਸਾਚੇਭਾਇਆ॥ਜੋਪ੍ਰਭੁਕਹੈਸੋਈਪਰੁਕੀਜੈਨਾਨਕਅੰਕਿਸਮਾਇਆ॥੩॥ਹਰਿਪ੍ਰਭਿਕਾਜੁਰਚਾਇਆ॥ਗੁਰਮੁ
ਖਿਵੀਆਹਣਿਆਇਆ॥ਵੀਆਹਣਿਆਇਆਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਪਾਇਆਸਾਧਨਕੰਤਪਿਆਰੀ॥ਸੰਤਜਨਾਮਿਲਿ
ਮੰਗਲਗਾਏਹਰਿਜੀਉਆਪਿਸਵਾਰੀ॥ਸੁਰਿਨਰਗਣਗੰਧਰਬਮਿਲਿਆਏਅਪੂਰਬਜੰਞਬਣਾਈ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁ
ਪਾਇਆਮੈਸਾਚਾਨਾਕਦੇਮਰੈਨਜਾਈ॥੪॥੧॥੩॥

ਰਾਗੁਸੂਹੀਮਹਲਾ੪॥ਛੰਤ॥ਘਰੁ੩॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਆਵਹੋਸੰਤਜਨਹੁਗੁਣਗਾਵਹਗੋਵਿੰਦਕੇਰੇਰਾਮ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲਿਰਹੀਐਵਾਜਹਿਸਬਦਘਨੇਰੇਰਾਮ॥ਸਬ
ਦਘਨੇਰੇਹਰਿਪ੍ਰਭਤੇਰੇਤੂਕਰਤਾਸਭਥਾਈ॥ਅਹਿਨਿਸਿਜਪੀਸਦਾਸਾਲਾਹੀਸਾਚਸਬਦਿਲਿਵਲਾਈ॥ਅਨਦਿ
ਨੁਸਹਜਿਰਹੈਰੰਗਿਰਾਤਾਰਾਮਨਾਮੁਰਿਦਪੂਜਾ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਏਕੁਪਛਾਣੈਅਵਰੁਨਜਾਣੈਦੂਜਾ॥੧॥ਸਭਮਹਿ
ਰਵਿਰਹਿਆਸੋਪ੍ਰਭੁਅੰਤਰਜਾਮੀਰਾਮ॥ਗੁਰਸਬਦਿਰਵੈਰਵਿਰਹਿਆਸੋਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਸੁਆਮੀਰਾਮ॥ਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਸੁਆਮੀ
ਅੰਤਰਜਾਮੀਘਟਿਘਟਿਰਵਿਆਸੋਈ॥ਗੁਰਮਤਿਸਚੁਪਾਈਐਸਹਜਿਸਮਾਈਐਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈ
॥ਸਹਜੇਗੁਣਗਾਵਾਜੇਪ੍ਰਭਭਾਵਾਆਪੇਲਏਮਿਲਾਏ॥ਨਾਨਕਸੋਪ੍ਰਭੁਸਬਦੇਜਾਪੈਅਹਿਨਿਸਿਨਾਮੁਧਿਆਏ॥
੨॥ਇਹੁਜਗੋਦੁਤਰੁਮਨਮੁਖੁਪਾਰਿਨਪਾਈਰਾਮ॥ਅੰਤਰੇਮਮਤਾਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਚਤੁਰਾਈਰਾਮ॥ਅੰਤਰਿਚਤੁਰਾਈਥਾ
ਇਨਪਾਈਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥ਜਮਮਗਿਦੁਖੁਪਾਵੈਚੋਟਾਖਾਵੈਅੰਤਿਗਇਆਪਛੁਤਾਇਆ॥ਬਿਨੁ
ਨਾਵੈਕੋਬੇਲੀਨਾਹੀਪੁਤੁਕੁਟੰਬੁਸੁਤੁਭਾਈ॥ਨਾਨਕਮਾਇਆਮੋਹੁਪਸਾਰਾਆਗੈਸਾਥਿਨਜਾਈ॥੩॥ਹਉਪੂ
ਛਉਅਪਨਾਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾਕਿਨਬਿਧਿਦੁਤਰੁਤਰੀਐਰਾਮ॥ਸਤਿਗੁਰਭਾਇਚਲਹੁਜੀਵਤਿਆਇਵ
ਮਰੀਐਰਾਮ॥ਜੀਵਤਿਆਭਉਜਲੁਤਰੀਐਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਿਸਮਾਵੈ॥ਪੂਰਾਪੁਰਖੁਪਾਇਆਵਡਭਾਗੀ
ਸਚਿਨਾਮਿਲਿਵਲਾਵੈ॥ਮਤਿਪਰਗਾਸੁਭਈਮਨੁਮਾਨਿਆਰਾਮਨਾਮਿਵਡਿਆਈ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਪਾਇ
ਆਸਬਦਿਮਿਲਾਇਆਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਈ॥੪॥੧॥੪॥

ਸੂਹੀਮਹਲਾ੪॥ਛੰਤ॥ਘਰੁ੫॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਰਸੰਤਜਨੋਪਿਆਰਾਮੈਮਿਲਿਆਮੇਰੀਤ੍ਰਿਸਨਾਬੁਝਿਗਈਆਸੇ॥ਹਉਮਨੁਤਨੁਦੇਵਾਸਤਿਗੁਰੈਮੈਮੇਲੇ
ਪ੍ਰਭਗੁਣਤਾਸੇ॥ਧਨੁਧੰਨੁਗੁਰੂਵਡਪੁਰਖੁਹੈਮੈਦਸੇਹਰਿਸਾਬਾਸੇ॥ਵਡਭਾਗੀਹਰਿਪਾਇਆਜਨਨਾਨਕਨਾਮਿ

ਗੁਰ

ਘਰਿ

ਹਉਮੈ

ਮਰੀਐ

ਵਿਗਾਸੋ॥੧॥ਗੁਰਸਜਣੁਪਿਆਰਾਮੈਮਿਲਿਆਹਰਿਮਾਰਗੁਪੰਥੁਦਸਾਹਾ॥ਘਰਿਆਵਹੁਚਿਰੀਵਿਛੁੰਨਿਆ
ਮਿਲੁਸਬਦਿਗੁਰੂਪ੍ਰਭਨਾਹਾ॥ਹਉਤੁਝੁਬਾਝਹੁਖਰੀਉਡੀਣੀਆਜਿਉਜਲੁਬਿਨੁਮੀਨੁਮਰਾਹਾ॥ਵਡਭਾਗੀਹਰਿ
ਧਿਆਇਆਜਨਨਾਨਕਨਾਮਿਸਮਾਹਾ॥੨॥ਮਨੁਦਹਦਿਸਿਚਲਿਚਲਿਭਰਮਿਆਮਨਮੁਖਿਭਰਮਿਭੁਲਾ
ਇਆ॥ਨਿਤਆਸਾਮਨਿਚਿਤਵੈਮਨਤ੍ਰਿਸਨਾਭੁਖਲਗਾਇਆ॥ਅਨਤਾਧਨੁਧਰਿਦਬਿਆਫਿਰਿਬਿ
ਖੁਭਾਲਣਗਇਆ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਸਲਾਹਿਤੂੰਬਿਨੁਨਾਵੈਪਚਿਪਚਿਮੁਇਆ॥੩॥ਗੁਰੁਸੁੰਦਰੁ
ਮੋਹਨੁਪਾਇਕਰੇਹਰਿਪ੍ਰੇਮਬਾਣੀਮਨੁਮਾਰਿਆ॥ਮੇਰੈਹਿਰਦੈਸੁਧਿਬੁਧਿਵਿਸਰਿਗਈਮਨਆਸਾਚਿੰਤ
ਵਿਸਾਰਿਆ॥ਮੈਅੰਤਰਿਵੇਦਨਪ੍ਰੇਮਕੀਗੁਰਦੇਖਤਮਨੁਸਾਧਾਰਿਆ॥ਵਡਭਾਗੀਪ੍ਰਭਆਇਮਿਲੁਜਨੁਨਾ
ਨਕਖਿਨੁਖਿਨੁਵਾਰਿਆ॥੪॥੧॥੫॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ੪॥ ਛੰਤ॥ ਮਾਰੇਹਿਸੁਵੇਜਨਹਉਮੈਬਿਖਿਆ
ਜਿਨਿਹਰਿਪ੍ਰਭਮਿਲਣਨਦਿਤੀਆ॥ਦੇਹਕੰਚਨਵੇਵੰਨੀਆਇਨਿਹਉਮੈਮਾਰਿਵਿਗੁਤੀਆ॥ਮੋ
ਹੁਮਾਇਆਵੇਸਭਕਾਲਖਾਇਨਿਮਨਮੁਖਮੂੜਿਸਜੁਤੀਆ॥ਜਨਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਉਬਰੇਗੁਰ
ਸਬਦੀਹਉਮੈਛੁਟੀਆ॥੧॥ਵਸਿਆਣਿਹੁਵੇਜਨਇਸੁਮਨਕਉਮਨਬਾਸੇਜਿਉਨਿਤਭਉਦਿਆ॥
ਦੁਖਰੈਣਿਵੇਵਿਹਾਣੀਆਨਿਤਆਸਾਆਸਕਰੇਦਿਆ॥ਗੁਰੁਪਾਇਆਵੇਸੰਤਜਨੋਮਨਿਆਸਪੂਰੀ
ਹਰਿਚਉਦਿਆ॥ਜਨਨਾਨਕਪ੍ਰਭਦੇਹੁਮਤੀਛਡਿਆਸਾਨਿਤਸੁਖਸਉਦਿਆ॥੨॥ਸਾਧਨਆ
ਸਾਚਿਤਕਰੇਰਾਮਰਾਜਿਆਹਰਿਪ੍ਰਭਸੇਜੜੀਐਆਈ॥ਮੇਰਾਠਾਕੁਰਿਅਗਮਦਇਆਲੁਹੈਰਾਮਰ
ਜਿਆਕਰਿਕਿਰਪਾਲੇਹੁਮਿਲਾਈ॥ਮੇਰੈਮਨਿਤਨਿਲੋਚਾਗੁਰਮੁਖੇਰਾਮਰਾਜਿਆਹਰਿਸਰਧਾਸੇਜਵਿਛਾ
ਈ॥ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਪ੍ਰਭਭਾਣੀਆਰਾਮਰਾਜਿਆਮਿਲਿਆਸਹਜਿਸੁਭਾਈ॥੩॥ਇਕਤੁਸੇਜੈਹਰਿਪ੍ਰਭੋ
ਰਾਮਰਾਜਿਆਗੁਰੁਦਸੇਹਰਿਮੇਲੇਈ॥ਮੈਮਨਿਤਨਿਪ੍ਰੇਮਬੈਰਾਗੁਹੈਰਾਮਰਾਜਿਆਗੁਰੁਮੇਲੇਕਿਰਪਾਕਰੇ
ਈ॥ਹਉਗੁਰਵਿਟਹੁਘੋਲਿਘੁਮਾਇਆਰਾਮਰਾਜਿਆਜੀਉਸਤਿਗੁਰਆਗੈਦੇਈ॥ਗੁਰੁਤੁਠਾਜੀਉਰਾ
ਮਰਾਜਿਆਜਨੁਨਾਨਕਹਰਿਮੇਲੇਈ॥੪॥੨॥੬॥੫॥੭॥੧੮॥

ਰਾਗੁਸੂਹੀਮਹਲਾ੫॥ ਛੰਤ॥ ਘਰੁ੧॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸੁਣਿਬਾਵਰੇਤੂੰਕਾਏਦੇਖਿਭੁਲਾਨਾ॥ਸੁਣਿਬਾਵਰੇਨੇਹੁਕੂੜਾਲਾਇਓਕੁਸੰਭਰੰਗਾਨਾ॥ਕੂੜੀਡੇਖਿਭੁਲੋਅਢੁ
ਲਹੈਨਮੁਲੋਗੋਵਿੰਦਨਾਮੁਮਜੀਠਾ॥ਥੀਵਹਿਲਾਲਾਅਤਿਗੁਲਾਲਾਸਬਦਿਚੀਨਿਗੁਰਮੀਠਾ॥ਮਿਥਿਆਮੋ
ਹਮਗਨੁਥੀਰਹਿਆਝੂਠਸੰਗਿਲਪਟਾਨਾ॥ਨਾਨਕਦੀਨਸਰਣਿਕਿਰਪਾਨਿਧਿਰਾਖੁਲਾਜਭਗਤਾਨਾ॥੧॥
ਸੁਣਿਬਾਵਰੇਸੇਵਿਠਾਕੁਰਿਨਾਥੁਪਰਾਣਾ॥ਸੁਣਿਬਾਵਰੇਜੋਆਇਆਤਿਸੁਜਾਣਾ॥ਨਿਹਚਲੁਹਭਵੈਸੀ
ਸੁਣਿਪਰਦੇਸੀਸੰਤਸੰਗਿਮਿਲਿਰਹੀਐ॥ਹਰਿਪਾਈਐਭਾਗੀਸੁਣਿਬੈਰਾਗੀਚਰਣਪ੍ਰਭੂਗਹਿਰਹੀਐ॥
ਇਹੁਮਨੁਦੀਜੈਸੰਕਨਕੀਜੈਗੁਰਮੁਖਿਤਜਿਬਹੁਮਾਣਾ॥ਨਾਨਕਦੀਨਭਗਤਭਵਤਾਰਣਤੇਰੇਕਿਆਗੁਣ

ਅਖ ਵਖਾਣਾ ॥੩॥ ਸੁਣਿ ਬਾਵਰੇ ਕਿਆ ਕੀਚੈ ਕੂੜਾ ਮਾਨੋ ॥ ਸੁਣਿ ਬਾਵਰੇ ਹਭੁ ਵੈਸੀ ਗਰਬੁ ਗੁਮਾਨੋ ॥ ਨਿਹਚਲੁ
ਹਭ ਜਾਣਾ ਮਿਥਿਆ ਮਾਣਾ ਸੰਤ ਪ੍ਰਭੂ ਹੋਇ ਦਾਸਾ ॥ ਜੀਵਤ ਮਰੀਐ ਭਉਜਲੁ ਤਰੀਐ ਜੇ ਥੀਵੈ ਕਰਮਿ ਲਿਖਿਆਸਾ
॥ ਗੁਰੁ ਸੇਵੀਜੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ ਜਿਸੁ ਲਾਵਹਿ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨੋ ॥ ਨਾਨਕੁ ਸਰਣਿ ਪਇਆ ਹਰਿ ਦੁਆਰੈ ਹਉ ਬਲਿ
ਬਲਿ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨੋ ॥੩॥ ਸੁਣਿ ਬਾਵਰੇ ਮਤ ਜਾਣਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੈ ਪਾਇਆ ॥ ਸੁਣਿ ਬਾਵਰੇ ਥੀਉ ਰੇਣਾ ਜਿਨੀ ਪ੍ਰਭੁ
ਧਿਆਇਆ ॥ ਜਿਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਵਡਭਾਗੀ ਦਰਸਨੁ ਪਾਈਐ ॥ ਥੀਉ ਨਿ
ਮਾਣਾ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣਾ ਸਗਲਾ ਆਪੁ ਮਿਟਾਈਐ ॥ ਓਹੁ ਧਨੁ ਭਾਗ ਸੁਧਾ ਜਿਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਲਧਾ ਹਮ ਤਿਸੁ ਪਹਿ
ਆਪੁ ਵੇਚਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਦੀਨ ਸਰਣਿ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਰਾਖੁ ਲਾਜ ਅਪਨਾਇਆ ॥੪॥੧॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਹਰਿ ਚਰਣ ਕਮਲ ਕੀ ਟੇਕ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਿਤੀ ਤੁਸਿ ਕੈ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ਸਭੁ ਕਿਛੁ
ਹੈ ਘਰਿ ਤਿਸ ਕੈ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਬਾਬੁਲੁ ਮੇਰਾ ਵਡ ਸਮਰਥਾ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਪ੍ਰਭੁ ਹਾਰਾ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰ
ਤ ਦੁਖੁ ਕੋਈ ਨ ਲਾਗੈ ਭਉਜਲੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਾ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਭਗਤਨ ਕਾ ਰਾਖਾ ਉਸਤਤਿ ਕਰਿ ਕਰਿ ਜੀ
ਵਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ਅਨਦਿਨੁ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪੀਵਾ ॥੧॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ਕਿਉ ਵੇਛੋ
ੜਾ ਥੀਵਈ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਸੋ ਸਦਾ ਸਦ ਜੀਵਈ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਤੁ
ਝੈ ਤੇ ਪਾਈ ਸਾਚੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਖਾਲੀ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਐਸਾ ਪ੍ਰਭੂ ਹਮਾਰਾ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ
ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਆਸ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਸਫਲੁ ਦਰਸੁ ਭੇਟਿਆ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ
॥੨॥ ਸੰਮਲਿਆ ਸਚੁ ਥਾਨੁ ਮਾਨੁ ਮਹਤੁ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਦਇਆ
ਲੁ ਗੁਣ ਅਬਿਨਾਸੀ ਗਾਇਆ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਗਾਉ ਨਿਤ ਪ੍ਰਾਣ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਆਮੀਆ
॥ ਸੁਭ ਦਿਵਸ ਆਏ ਗਹਿ ਕੰਠਿ ਲਾਏ ਮਿਲੇ ਅੰਤਰਜਾਮੀਆ ॥ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਵਜਹਿ ਵਾਜੇ ਅਨਹਦ
ਝੁਣਕਾਰੇ ॥ ਸੁਣਿ ਭੈ ਬਿਨਾਸੇ ਸਗਲ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਪੁਰਖ ਕਰਣੈਹਾਰੇ ॥੩॥ ਉਪਜਿਆ ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ ਸਾ
ਹੁਰੈ ਪੇਈਐ ਇਕੁ ਹਰਿ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਬ੍ਰਹਮੈ ਬ੍ਰਹਮੁ ਮਿਲਿਆ ਕੋਇ ਨ ਸਾਕੈ ਭਿੰਨ ਕਰਿ ਬਲਿ ਰਾਮ
ਜੀਉ ॥ ਬਿਸਮੁ ਪੇਖੈ ਬਿਸਮੁ ਸੁਣੀਐ ਬਿਸਮਾਦੁ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਪੂਰਨ
ਸੁਆਮੀ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇਆ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜਿਆ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇਆ ਕੀਮਤਿ ਕਹ
ਣੁ ਨ ਜਾਏ ॥ ਜਿਸ ਕੇ ਚਲਤ ਨ ਜਾਹੀ ਲਖਣੇ ਨਾਨਕ ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਏ ॥੪॥

੨॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਛੰਤ ਘਰੁ ੨ ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਣ ਗਾਵਣ ਲਾਗੇ ॥ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੇ ॥ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਜਾਗੇ ਪਾਪ ਭਾਗੇ ਮਿਲੇ ਸੰਤ ਪਿ
ਆਰਿਆ ॥ ਗੁਰ ਚਰਣ ਲਾਗੇ ਭਰਮ ਭਾਗੇ ਕਾਜ ਸਗਲ ਸਵਾਰਿਆ ॥ ਸੁਣਿ ਸ੍ਰਵਣ ਬਾਣੀ ਸਹਜਿ ਜਾਣੀ ਹ
ਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਵਡਭਾਗੈ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਸੁਆਮੀ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਪ੍ਰਭ ਆਗੈ ॥੧॥ ਅਨਹਤ ਸਬ

ਮਿਤ

ਦੁਤਰਾਵਾ॥ਸਚੁਮੰਗਲੁਹਰਿਜਸੁਗਾਵਾ॥ਗੁਣਗਾਇਹਰਿਹਰਿਦੂਖਨਾਸੇਰਹਸੁਉਪਜੈਮਨਿਘਣਾ॥ਮਨੁਤੰਨੁਨਿਰਮਲੁ
ਦੇਖਿਦਰਸਨੁਨਾਮੁਪ੍ਰਭਕਾਮੁਖਿਭਣਾ॥ਹੋਇਰੇਣਸਾਧੂਪ੍ਰਭਅਰਾਧੂਆਪਣੇਪ੍ਰਭਭਾਵਾ॥ਬਿਨਵੰਤਨਾਨਕਦਇ
ਆਧਾਰਹੁਸਦਾਹਰਿਗੁਣਗਾਵਾ॥੨॥ਗੁਰਮਿਲਿਸਾਗਰੁਤਰਿਆ॥ਹਰਿਚਰਣਜਪਤਨਿਸਤਰਿਆ॥ਹਰਿਚਰਣ
ਧਿਆਏਸਭਿਫਲਪਾਏਮਿਟੇਆਵਣਜਾਣਾ॥ਭਾਇਭਗਤਿਸੁਭਾਇਹਰਿਜਪਿਆਪਣੇਪ੍ਰਭਭਾਵਾ॥ਜਪਿਏਕੁਅ
ਲਖਅਪਾਰਪੂਰਨਤਿਸੁਬਿਨਾਨਹੀਕੋਈ॥ਬਿਨਵੰਤਨਾਨਕਗੁਰਿਭਰਮੁਖੋਇਆਜਤਦੇਖਾਤਤਸੋਈ॥੩॥ਪ
ਤਿਤਪਾਵਨਹਰਿਨਾਮਾ॥ਪੂਰਨਸੰਤਜਨਾਕੇਕਾਮਾ॥ਗੁਰਸੰਤੁਪਾਇਆਪ੍ਰਭੁਧਿਆਇਆਸਗਲਇਛਾਪੁੰਨੀਆ॥ਹ
ਉਤਾਪਬਿਨਸੇਸਦਾਸਰਸੇਪ੍ਰਭਮਿਲੇਚਿਰੀਵਿਛੁੰਨਿਆ॥ਮਨਿਸਾਂਤਿਆਈਵਜੀਵਧਾਈਮਨਹੁਕਦੇਨਵੀਸਰੈ॥ਬਿ
ਨਵੰਤਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਿਦ੍ਰਿੜਾਇਆਸਦਾਭਜੁਜਗਦੀਸਰੈ॥੪॥੧॥੩॥

ਰਾਗੁਸੂਹੀਮਹਲਾ੫॥ ਛੰਤ॥ ਘਰੁ੩॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਤੂੰਠਾਕੁਰੋਬੈਰਾਗਰੋਮੈਜੇਹੀਘਣਚੇਰੀਰਾਮ॥ਤੂੰਸਾਗਰੋਰਤਨਾਗਰੋਹਉਸਾਰਨਜਾਣਾਤੇਰੀਰਾਮ॥ਸਾਰਨਜ
ਾਣਾਤੂੰਵਡਦਾਣਾਕਰਿਮਿਹਰੰਮਤਿਸਾਈ॥ਕਿਰਪਾਕੀਜੈਸਾਮਤਿਦੀਜੈਆਠਪਹਰਤੁਧੁਧਿਆਈ॥ਗਰਬੁਨ
ਕੀਜੈਰੇਣਹੋਵੀਜੈਤਾਗਤਿਜੀਅਰੇਤੇਰੀ॥ਸਭਊਪਰਿਨਾਨਕਕਾਠਾਕੁਰੁਮੈਜੇਹੀਘਣਚੇਰੀਰਾਮ॥੧॥ਤੁਮ੍ਹਗਉਹਰ
ਅਤਿਗਹਿਰਗੰਭੀਰਾਤੁਮਪਿਰਹਮਬਹੁਰੀਆਰਾਮ॥ਤੁਮਵਡੇਵਡੇਵਡਊਚੇਹਉਇਤਨੀਕਲਹੁਰੀਆਰਾਮ॥
ਹਉਕਿਛੁਨਾਹੀਏਕੋਤੂਹੈਆਪੇਆਪਿਸੁਜਾਨਾ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਦ੍ਰਿਸਟਿਨਿਮਖਪ੍ਰਭਜੀਵਾਸਰਬਰੰਗਰਸਮਾਨਾ॥ਚਰ
ਣਹਸਰਨੀਦਾਸਹਦਾਸੀਮਨਿਮਉਲੈਤਨੁਹਰੀਆ॥ਨਾਨਕਠਾਕੁਰੁਸਰਬਸਮਾਣਾਆਪਨਭਾਵਨਕਰੀਆ॥
੨॥ਤੁਝੁਊਪਰਿਮੇਰਾਹੈਮਾਣਾਤੂਹੈਮੇਰਾਤਾਣਾਰਾਮ॥ਸੁਰਤਿਮਤਿਚਤੁਰਾਈਤੇਰੀਤੂਜਾਣਾਇਹਿਜਾਣਾਰਾਮ
॥ਸੋਈਜਾਣੈਸੋਈਪਛਾਣੈਜਾਕਉਨਦਰਿਸਿਰੰਦੇ॥ਮਨਮੁਖਿਭੂਲੀਬਹੁਤੀਰਾਹੀਫਾਥੀਮਾਇਆਫੰਦੇ॥ਠਾਕੁਰਭਾ
ਣੀਸਾਗੁਣਵੰਤੀਤਿਨਹੀਸਭਰੰਗਮਾਣਾ॥ਨਾਨਕਕੀਧਰਤੂੰਹੈਠਾਕੁਰਤੂਨਾਨਕਕਾਮਾਣਾ॥੩॥ਹਉਵਾਰੀਵੰਞਾਘੋ
ਲੀਵੰਞਾਤੂਪਰਬਤੁਮੇਰਾਓਲ੍ਹਾਰਾਮ॥ਹਉਬਲਿਜਾਈਲਖਲਖਬਰੀਆਜਿਨਿਭ੍ਰਮਪੜਦਾਖੋਲ੍ਹਾ॥ਮਿਟੇਅੰ
ਧਾਰੇਤਜੇਬਿਕਾਰੇਠਾਕੁਰਸਿਉਮਨੁਮਾਨਾ॥ਪ੍ਰਭਜੀਭਾਣੀਭਈਨਿਕਾਣੀਸਫਲਜਨਮੁਪਰਵਾਨਾ॥ਭਈਅਮੋਲੀ
ਭਾਰਾਤੋਲੀਮੁਕਤਿਜੁਗਤਿਦਰੁਖੋਲ੍ਹਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਹਉਨਿਰਭਉਹੋਈਸੋਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਓਲ੍ਹਾ॥੪॥੧॥੪॥

ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫॥ ਸਾਜਨੁਪੁਰਖੁਸਤਿਗੁਰੁਮੇਰਾਪੂਰਾਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਜਾਣਾਰਾਮ॥ਮਾਤਪਿਤਾਭਾ
ਈਸੁਤਬੰਧਪਜੀਅਪ੍ਰਾਣਮਨਿਭਾਣਾਰਾਮ॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਤਿਸਕਾਦੀਆਸਰਬਗੁਣਾਭਰਪੂਰੇ॥ਅੰਤਰਜ
ਾਮੀਸੋਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਸਰਬਰਹਿਆਭਰਪੂਰੇ॥ਤਾਕੀਸਰਣਿਸਰਬਸੁਖਪਾਏਹੋਏਸਰਬਕਲਿਆਣਾ॥ਸਦਾਸਦਾ
ਪ੍ਰਭਕਉਬਲਿਹਾਰੈਨਾਨਕਸਦਕੁਰਬਾਣਾ॥੧॥ਐਸਾਗੁਰੁਵਡਭਾਗੀਪਾਈਐਜਿਤੁਮਿਲਿਐਪ੍ਰਭੁਜਾਪੈਰਾਮ॥
ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਵਿਖਉਤਰਹਿਹਰਿਸੰਤਧੂੜੀਨਿਤਨਾਪੈਰਾਮ॥ਹਰਿਧੂੜੀਨਾਈਐਪ੍ਰਭੂਧਿਆਈਐਬਾਹੁੜਿਜੋਨਿ

ਨਿਆਈਆ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਲਾਗੇ ਭ੍ਰਮ ਭਉ ਭਾਗੇ ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਈਆ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਨਿਤ ਗਾਏ ਨਾਮ ਧਿ
ਆਏ ਹਰਿ ਸੰਤਨ ਕੈ ਵਸਿ ਆਏ ਰਾਮ ॥ ਸੰਤ ਚਰਣ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਲਾਗੇ ਤਿਨੀ ਪਰਮ ਪਦ ਪਾਏ ਰਾਮ ॥ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਏ
ਆਪੁ ਮਿਟਾਇਆ ਹਰਿ ਪੂਰਨ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਹੋਆ ਭਉ ਭਾਗਾ ਹਰਿ ਭੇਟਿਆ ਏਕੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥
ਜਿਸ ਕਾ ਸਾ ਤਿਨ ਹੀ ਮੇਲਿ ਲੀਆ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਜਪੀਐ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸੁਖੁ
ਪਾਇਆ ॥੩॥ ਗਾਉ ਮੰਗਲੋ ਨਿਤ ਹਰਿ ਜਨਹੁ ਪੁੰਨੀ ਇਛ ਸਬਾਈ ਰਾਮ ॥ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਅਪੁਨੇ ਸੁਆਮੀ ਸੇਤੀ
ਮਰੈ ਨ ਆਵੈ ਜਾਈ ਰਾਮ ॥ ਅਬਿਨਾਸੀ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪਾਏ ॥ ਸਾਂਤਿ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਘ
ਨੇਰੇ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਮਨੁ ਲਾਏ ॥ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਘਟਿ ਘਟਿ ਅਬਿਨਾਸੀ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਸਾਂਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਾਰਜ ਸਗ
ਲੇ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਮਨੁ ਲਾਈ ॥੪॥੨॥੫॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਆਮੀ
ਨੇਤ੍ਰ ਦੇਖਹਿ ਦਰਸੁ ਤੇਰਾ ਰਾਮ ॥ ਲਾਖ ਜਿਹਵਾ ਦੇਹੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਮੁਖੁ ਹਰਿ ਆਰਾਧੇ ਮੇਰਾ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਆਰਾਧੇ
ਜਮ ਪੰਥੁ ਸਾਧੇ ਦੂਖੁ ਨ ਵਿਆਪੈ ਕੋਈ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਪੂਰਨ ਸੁਆਮੀ ਜਤ ਦੇਖਾ ਤਤ ਸੋਈ ॥ ਭਰਮ
ਮੋਹ ਬਿਕਾਰ ਨਾਠੇ ਪ੍ਰਭੁ ਨੇਰ ਹੂ ਤੇ ਨੇਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ ਨੇਤ੍ਰ ਦੇਖਹਿ ਦਰਸੁ ਤੇਰਾ ॥੧॥ ਕੋਟਿ ਕਰ
ਨ ਦੀਜਹਿ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੀਤਮ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸੁਣੀਅਹਿ ਅਬਿਨਾਸੀ ਰਾਮ ॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ਕਟੀ
ਐ ਕਾਲ ਕੀ ਫਾਸੀ ਰਾਮ ॥ ਕਟੀਐ ਜਮ ਫਾਸੀ ਸਿਮਰਿ ਅਬਿਨਾਸੀ ਸਗਲ ਮੰਗਲ ਸੁਗਿਆਨਾ ॥ ਹਰਿ ਹ
ਰਿ ਜਪੁ ਜਪੀਐ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਲਾਗੈ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨਾ ॥ ਕਲਮਲ ਦੁਖ ਜਾਰੇ ਪ੍ਰਭੂ ਚਿਤਾਰੇ ਮਨ ਕੀ ਦੁਰਮਤਿ ਨਾਸੀ
॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸੁਣੀਅਹਿ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥੨॥ ਕਰੋੜਿ ਹਸਤ ਤੇਰੀ ਟਹਲ ਕਮਾਵਹਿ ਚਰ
ਣ ਚਲਹਿ ਪ੍ਰਭ ਮਾਰਗਿ ਰਾਮ ॥ ਭਵ ਸਾਗਰ ਨਾਵ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਜੋ ਚੜੈ ਤਿਸੁ ਤਾਰਗਿ ਰਾਮ ॥ ਭਵਜਲੁ ਤਰਿਆ ਹ
ਰਿ ਹਰਿ ਸਿਮਰਿਆ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰੇ ॥ ਮਹਾ ਬਿਕਾਰ ਗਏ ਸੁਖ ਉਪਜੇ ਬਾਜੇ ਅਨਹਦ ਤੂਰੇ ॥ ਮਨ ਬਾਂਛ
ਤ ਫਲ ਪਾਏ ਸਗਲੇ ਕੁਦਰਤਿ ਕੀਮ ਅਪਾਰਗਿ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ ਮਨੁ ਸਦਾ ਚਲੈ ਤੇਰੈ ਮਾਰਗਿ
॥੩॥ ਏਹੋ ਵਰੁ ਏਹਾ ਵਡਿਆਈ ਇਹੁ ਧਨੁ ਹੋਇ ਵਡਭਾਗਾ ਰਾਮ ॥ ਏਹੋ ਰੰਗੁ ਏਹੋ ਰਸ ਭੋਗਾ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਮਨੁ ਲਾ
ਗਾ ਰਾਮ ॥ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ਚਰਣੇ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਰਣੇ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਗੋਪਾਲਾ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੇਰਾ ਤੂ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥
ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਣ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਸੰਤਸੰਗਿ ਮਨੁ ਜਾਗਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਕੀਨੀ ਚਰਣ ਕਮ
ਲ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥੪॥੩॥੬॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਜਪੇ ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਸਾਜਿਆ ਸੰਤ ਭਗਤ
ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਰਾਮ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਸਗਲੇ ਪਾਪ ਤਜਾਵਹਿ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ
ਗਾਇ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਊਤਮ ਬਾਣੀ ॥ ਸਹਜ ਕਥਾ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਅਤਿ ਮੀਠੀ ਕਥੀ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ
॥ ਭਲਾ ਸੰਜੋਗੁ ਮੂਰਤੁ ਪਲੁ ਸਾਚਾ ਅਬਿਚਲ ਨੀਵ ਰਖਾਈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਦਇਆਲਾ ਸਰਬ ਕ
ਲਾ ਬਣਿ ਆਈ ॥੧॥ ਆਨੰਦਾ ਵਜਹਿ ਨਿਤ ਵਾਜੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਮਨਿ ਵੂਠਾ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰਮੁਖੇ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਸਾਰੀ

ਫਿਰਿ ਸੋਗੁ ਨਾਹੀ ਸੰਤਾਪੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀਅ ਕਾ ਦਾਤਾ ਪੂਰਾ ਜਿਸੁ ਪਰਤਾਪੈ ॥ ੨॥

ਰਾਮ

ਬਿਨਸੇ ਭ੍ਰਮ ਭੈ ਭੂੰਡਾ ਰਾਮ ॥ ਅਨਦ ਬਾਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਖਾਣੀ ਜਸੁ ਸੁਣਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿਆ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਤਿਸ ਹੀ ਬ
ਣਿ ਆਏ ਜੋ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪੁਨਾ ਕਰਿਆ ॥ ਘਰ ਮਹਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਰੰਗੁ ਲਾਗਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨ ਪ੍ਰਭੁ ਕਦੇ ਨ ਵਿ
ਸਰੈ ਪੂਰਨ ਜਾ ਕੇ ਭਾਗਾ ॥੨॥ ਛਾਇਆ ਪ੍ਰਭਿ ਛਤ੍ਰਪਤਿ ਕੀਨੀ ਸਗਲੀ ਤਪਤਿ ਬਿਨਾਸੀ ਰਾਮ ॥ ਦੂਖ ਪਾਪ ਕਾ ਡੇਰਾ ਢਾਠਾ ਕਾ
ਰਜੁ ਆਇਆ ਰਾਸੀ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਫੁਰਮਾਇਆ ਮਿਟੀ ਬਲਾਇਆ ਸਾਚੁ ਧਰਮੁ ਪੁੰਨੁ ਫਲਿਆ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ
ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ ਸੋਵਤ ਬੈਸਤ ਖਲਿਆ ॥ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਸੁਆਮੀ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਸੋਈ ॥
ਜਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥੩॥ ਮੇਰਾ ਘਰੁ ਬਨਿਆ ਬਨੁ ਤਾਲੁ ਬਨਿਆ ਪ੍ਰਭ ਪ
ਰਸੇ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਸੋਹਿਆ ਮੀਤ ਸਾਜਨ ਸਰਸੇ ਗੁਣ ਮੰਗਲ ਹਰਿ ਗਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਗੁਣ
ਗਾਇ ਪ੍ਰਭੂ ਧਿਆਇ ਸਾਚਾ ਸਗਲ ਇਛਾ ਪਾਈਆ ॥ ਗੁਰ ਚਰਣ ਲਾਗੇ ਸਦਾ ਜਾਗੇ ਮਨਿ ਵਜੀਆ ਵਧਾਈਆ ॥ ਕਰੀ
ਨਦਰਿ ਸੁਆਮੀ ਸੁਖਹ ਗਾਮੀ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਸਵਾਰਿਆ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਨਿਤ ਨਾਮੁ ਜਪੀਐ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਜਿਨਿ ਧਾ
ਰਿਆ ॥੪॥੪॥੭॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਭੈ ਸਾਗਰੋ ਭੈ ਸਾਗਰੁ ਤਰਿਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਰਾਮ ॥ ਬੋਹਿਥ
ੜਾ ਹਰਿ ਚਰਣ ਅਰਾਧੇ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਰਿ ਲਘਾਏ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਤਰੀਐ ਬਹੁੜਿ ਨ ਮਰੀਐ ਚੂਕੈ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ॥
ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੋਈ ਭਲ ਮਾਨਉ ਤਾ ਮਨੁ ਸਹਜਿ ਸਮਾਣਾ ॥ ਦੂਖ ਨ ਭੂਖ ਨ ਰੋਗੁ ਨ ਬਿਆਪੈ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਸਰਣੀ ਪਾਏ ॥ ਹਰਿ
ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਾਨਕ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਮਨ ਕੀ ਚਿੰਤ ਮਿਟਾਏ ॥੧॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਹਰਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਹਰਿ ਸਾਜਨ ਵਸਿਗਤਿ ਕੀਨੇ
ਰਾਮ ॥ ਆਪਨੜਾ ਮਨੁ ਆਗੈ ਧਰਿਆ ਸਰਬਸੁ ਠਾਕੁਰਿ ਦੀਨੇ ਰਾਮ ॥ ਕਰਿ ਅਪੁਨੀ ਦਾਸੀ ਮਿਟੀ ਉਦਾਸੀ ਹਰਿ ਮੰਦਰਿ ਥਿ
ਤਿ ਪਾਈ ॥ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਸਿਮਰਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਵਿਛੁੜਿ ਕਬਹੂ ਨ ਜਾਈ ॥ ਸਾ ਵਡਭਾਗਣਿ ਸਦਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁ
ਣ ਚੀਨੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਰਵਹਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਪ੍ਰੇਮ ਮਹਾ ਰਸਿ ਭੀਨੇ ॥੨॥ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਭਏ ਨਿਤ ਸਖੀਏ ਮੰਗਲ ਸਦਾ ਹਮਾਰੈ
ਰਾਮ ॥ ਆਪਨੜੈ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਸੀਗਾਰੀ ਸੋਭਾਵੰਤੀ ਨਾਰੇ ਰਾਮ ॥ ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ਭਏ ਕਿਰਪਾਲਾ ਗੁਣ ਅਵਗੁਣ
ਨ ਬੀਚਾਰਿਆ ॥ ਕੰਠਿ ਲਗਾਇ ਲੀਏ ਜਨ ਅਪੁਨੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਉਰਿ ਧਾਰਿਆ ॥ ਮਾਨ ਮੋਹ ਮਦ ਸਗਲ ਬਿਆਪੀ ਕਰਿ
ਕਿਰਪਾ ਆਪਿ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭੈ ਸਾਗਰੁ ਤਰਿਆ ਪੂਰਨ ਕਾਜ ਹਮਾਰੇ ॥੩॥ ਗੁਣ ਗੋਪਾਲ ਗਾਵਹੁ ਨਿਤ ਸਖੀ
ਹੋ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪਾਏ ਰਾਮ ॥ ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਹੋਆ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਏਕੰਕਾਰੁ ਧਿਆਏ ਰਾਮ ॥ ਜਪਿ ਏਕ ਪ੍ਰਭੂ ਅਨੇਕ ਰ
ਵਿਆ ਸਰਬ ਮੰਡਲਿ ਛਾਇਆ ॥ ਬ੍ਰਹਮੋ ਪਸਾਰਾ ਬ੍ਰਹਮ ਪਸਰਿਆ ਸਭੁ ਬ੍ਰਹਮੁ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਆਇਆ ॥ ਜਲਿ ਥ
ਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਪੂਰਿ ਪੂਰਨ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਨਹੀ ਜਾਏ ॥ ਪੇਖਿ ਦਰਸਨੁ ਨਾਨਕ ਬਿਗਸੈ ਆਪਿ ਲਏ ਮਿਲਾਏ ॥੪॥੫॥੮॥
ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਬਚਲ ਨਗਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਰੂ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਮਨ ਇਛੇ ਸੇਈ
ਫਲ ਪਾਏ ਕਰਤੈ ਆਪਿ ਵਸਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਕਰਤੈ ਆਪਿ ਵਸਾਇਆ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਪੁਤ ਭਾਈ ਸਿ
ਖ ਬਿਗਾਸੇ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕਾਰਜੁ ਆਇਆ ਰਾਸੇ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ਸੁਆਮੀ ਆਪੇ ਰਖਾ ਆ
ਪਿ ਪਿਤਾ ਆਪਿ ਮਾਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜਿਨਿ ਏਹੁ ਥਾਨੁ ਸੁਹਾਇਆ ॥੧॥ ਘਰਿ ਮੰ

ਦਰਿਗਹਨਾਲੇਸੋਹੇਜਿਸੁਵਿਚਿਨਾਮਨਿਵਾਸੀ॥ ਰਾਮਾ॥ਸੰਤਭਗਤਹਰਿਨਾਮੁਅਰਾਧਹਿਕਟੀਐਜਮਕੀਫਾ
ਸੀਰਾਮਾ॥ਕਟੀਐਜਮਫਾਸੀਪ੍ਰਭਿਅਬਿਨਾਸੀਹਰਿਹਰਿਨਾਮਧਿਆਏ॥ਸਗਲਸਾਮਗ੍ਰੀਪੂਰਨਹੋਈਮਨਇਛੇਫ
ਲਪਾਏ॥ਸੰਤਸਜਨਸੁਖਮਾਣਹਿਰਲੀਆਦੂਖਦਰਦਭ੍ਰਮਨਾਸੀ॥ਸਬਦਿਸਵਾਰੇਸਤਿਗੁਰਪੂਰੈਨਾਨਕਸਦਬਲਿ
ਜਾਸੀ॥੨॥ਦਾਤਿਖਸਮਕੀਪੂਰੀਹੋਈਨਿਤਨਿਤਚੜੈਸਵਾਈਰਾਮਾ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਖਸਮਾਨਾਕੀਆਜਿਸਦੀਵਡੀ
ਵਡਿਆਈਰਾਮਾ॥ਆਦਿਜੁਗਾਦਿਭਗਤਨਿਕਾਰਾਖਾਸੋਪ੍ਰਭੁਭਇਆਦਇਆਲਾ॥ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਸੁਖੀਵਸਾਏਪ੍ਰ
ਭਿਆਪਕਰਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥ਦਹਦਿਸਪੂਰਿਰਹਿਆਜਸੁਸੁਆਮੀਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰ
ਬਲਿਹਾਰੀਜਿਨਿਅਬਿਚਲਨੀਵਰਖਾਈ॥੩॥ਗਿਆਨਧਿਆਨਪੂਰਨਪਰਮੇਸੁਰਹਰਿਹਰਿਕਥਾਨਿਤਸੁਣੀਐਰਾਮ
॥ਅਨਹਦਚੋਜਭਗਤਭਵਭੰਜਨਅਨਹਦਵਾਜੇਧੁਨੀਐਰਾਮਾ॥ਅਨਹਦਝੁਨਕਾਰੇਤਤੁਬੀਚਾਰੇਸੰਤਗੋਸਟਿਨਿ
ਤਹੋਵੈ॥ਹਰਿਨਾਮੁਅਰਾਧਹਿਮੈਲੁਸਭਿਕਾਟਹਿਕਿਲਵਿਖਸਗਲੇਖੋਵੈ॥ਤਹਜਨਮਨਮਰਣਾਆਵਣਜਾਣਾਬਹੁ
ੜਿਨਪਾਈਐਜੋਨੀਓ॥ਨਾਨਕਗੁਰੁਪਰਮੇਸਰੁਪਾਇਆਜਿਸੁਪ੍ਰਸਾਦਿਇਛਪੁੰਨੀਆ॥੪॥੬॥੯॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫
॥ ਸੰਤਾਕੇਕਾਰਜਆਪਿਖਲੋਇਆਹਰਿਕੰਮੁਕਰਾਵਣਿਆਇਆਰਾਮਾ॥ਧਰਤਿਸੁਹਾਵੀਤਾਲੁਸੁਹਾਵਾ
ਵਿਚਿਅੰਮ੍ਰਿਤਜਲੁਛਾਇਆਰਾਮਾ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਜਲੁਛਾਇਆਪੂਰਨਸਾਜੁਕਰਾਇਆਸਗਲਮਨੋਰਥਪੂਰੇ॥
ਜੈਜੈਕਾਰੁਭਇਆਜਗਅੰਤਰਿਲਾਥੇਸਗਲਵਿਸੂਰੇ॥ਪੂਰਨਪੁਰਖਅਚੁਤਅਬਿਨਾਸੀਜਸੁਵੇਦਪੁਰਾਣੀ
ਗਾਇਆ॥ਅਪਨਾਬਿਰਦੁਰਖਿਆਪਰਮੇਸਰਿਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਆ॥੧॥ਨਵਨਿਧਿਸਿਧਿਰਿਧਿਦੀਨੇ
ਕਰਤੇਤੋਟਿਨਆਵੈਕਾਈਰਾਮਾ॥ਖਾਤਖਰਚਤਬਿਲਛਤਸੁਖੁਪਾਇਆਕਰਤੇਕੀਦਾਤਿਸਵਾਈਰਾਮਾ॥
ਦਾਤਿਸਵਾਈਨਿਖੁਟਿਨਜਾਈਅੰਤਰਜਾਮੀਪਾਇਆ॥ਕੋਟਿਬਿਘਨਸਗਲੇਉਠਿਨਾਠੇਦੂਖੁਨਨੇੜੈਆਇਆ॥
ਸਾਂਤਿਸਹਜਆਨੰਦਘਨੇਰੇਬਿਨਸੀਭੂਖਸਬਾਈ॥ਨਾਨਕਗੁਣਗਾਵਹਿਸੁਆਮੀਕੇਅਚਰਜੁਜਿਸੁਵਡਿਆਈਰਾਮਾ॥
॥੨॥ਜਿਸਕਾਕਾਰਜੁਤਿਨਹੀਕੀਆਮਾਣਸੁਕਿਆਵੇਚਾਰਾਰਾਮਾ॥ਭਗਤਿਸੋਹਹਿਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਵਹਿਸਦਾਕਰਹਿਜੈ
ਕਾਰਾਰਾਮਾ॥ਗੁਣਗਾਇਗੋਬਿੰਦਅਨਦਉਪਜੇਸਾਧਸੰਗਤਿਸੰਗਿਬਨੀ॥ਜਿਨਿਉਦਮੁਕੀਆਤਾਲੁਕੇਰਾਤਿਸਕੀਉ
ਪਮਾਕਿਆਗਨੀ॥ਅਠਿਸਠਿਤੀਰਥਪੁੰਨਕਿਰਿਆਮਹਾਨਿਰਮਲਚਾਰਾ॥ਪਤਿਤਪਾਵਨਬਿਰਦਸੁਆਮੀਨਾ
ਨਕਸਬਦਿਅਧਾਰਾ॥੩॥ਗੁਣਨਿਧਾਨੁਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਕਰਤਾਉਸਤਤਿਕਉਨਕਰੀਜੈਰਾਮਾ॥ਸੰਤਾਕੀਬੇਨੰਤੀ
ਸੁਆਮੀਨਾਮੁਮਹਾਰਸੁਦੀਜੈਰਾਮਾ॥ਨਾਮੁਦੀਜੈਦਾਨੁਕੀਜੈਬਿਸਰੁਨਾਹੀਇਕਖਿਨੋ॥ਗੁਣਗੋਪਾਲਉਚਰੁ
ਰਸਨਾਸਦਾਗਾਈਐਅਨਦਿਨੋ॥ਜਿਸੁਪ੍ਰੀਤਿਲਾਗੀਨਾਮਸੇਤੀਮਨੁਤਨੁਅੰਮ੍ਰਿਤਭੀਜੈ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕ
ਇਛਪੁੰਨੀਪੇਖਿਦਰਸਨੁ ਜੀਜੈ॥੪॥੭॥੧੦॥

ਰਾਗੁਸੂਹੀਮਹਲਾ੫॥ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਮਿਠਬੋਲੜਾਜੀਹਰਿਸਜਣੁਸੁਆਮੀਮੋਰਾ॥ਹਉਸੰਮਲਿਥਕੀਜੀਓਹੁਕਦੇਨਬੋਲੈਕਉਰਾ॥ਕਉੜਾਬੋਲਿ
ਨਜਾਣੈਪੂਰਨਭਗਵਾਨੈਅਉਗੁਣੁਕੋਨਚਿਤਾਰੇ॥ਪਤਿਤਪਾਵਨੁਹਰਿਬਿਰਦੁਸਦਾਏਇਕੁਤਿਲੁਨਹੀਭੰਨੈਘਾਲੇ॥

ਘਟ ਘਟ ਵਾਸੀ ਸਰਬ ਨਿਵਾਸੀ ਨੇਰੈ ਹੀ ਤੇ ਨੇਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਸਰਣਾਗਤਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਜਣੁ ਮੇਰਾ ॥੧॥ ਹਉ ਬਿਸਮੁ ਭਈ ਜੀ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਅਪਾਰਾ ॥ ਮੇਰਾ ਸੁੰਦਰੁ ਸੁਆਮੀ ਜੀ ਹਉ ਚਰਨ ਕਮਲ ਪਗ ਛਾਰਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਪੇਖਤ ਜੀਵਾ ਠੰਢੀ ਥੀਵਾ ਤਿਸੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਮਧਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰਵਿਆ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਸੋਈ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਜਪਿ ਸਾਗਰੁ ਤਰਿਆ ਭਵਜਲ ਉਤਰੇ ਪਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰਾ ॥੨॥ ਹਉ ਨਿਮਖ ਨ ਛੋਡਾ ਜੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੋ ॥ ਗੁਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਕਹਿਆ ਜੀ ਸਾਚਾ ਅਗਮ ਬੀਚਾਰੋ ॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਦੀਨਾ ਤਾ ਨਾਮੁ ਲੀਨਾ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਨਾਠੇ ॥ ਸਹਜ ਸੂਖ ਆਨੰਦ ਘਨੇਰੇ ਹਉਮੈ ਬਿਨਠੀ ਗਾਠੇ ॥ ਸਭ ਕੈ ਮਧਿ ਸਭ ਹੂ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਰਾਗ ਦੋਖ ਤੇ ਨਿਆਰੋ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਗੋਬਿੰਦ ਸਰਣਾਈ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮਨਹਿ ਸਧਾਰੋ ॥੩॥ ਮੈ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਜੀ ਹਰਿ ਨਿਹਚਲੁ ਸੁ ਘਰੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸਭਿ ਅਧ੍ਰੁਵ ਡਿਠੇ ਜੀਉ ਤਾ ਚਰਨ ਕਮਲ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਹਉ ਤਿਸ ਕੀ ਦਾਸੀ ਮਰੈ ਨ ਆਵੈ ਜਾਏ ॥ ਧਰਮ ਅਰਥ ਕਾਮ ਸਭੁ ਪੂਰਨੁ ਮਨਿ ਚਿੰਦੀ ਇਛ ਪੁਜਾਏ ॥ ਸ੍ਰੁਤਿ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਗੁਨ ਗਾਵਹਿ ਕਰਤੇ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਮੁਨਿ ਜਨ ਧਿਆਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਸੁਆਮੀ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਇਆ ॥੪॥੧॥੧੧॥ ਮ: ੧॥

੫॥ ਮ: ੩॥ ਮ: ੪॥ ਛ॥ ਮ: ੫॥ ੧੧॥ ਕੁਮਲਾ ੨੪॥

ਵਾਰ ਸੂਹੀ ਕੀ ਸਲੋਕਾ ਨਾਲਿ ਮਹਲਾ ੩॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਲੋਕੁ ਮ: ੩॥ ਸੂਹੈ ਵੇਸਿ ਦੋਹਾਗਣੀ ਪਰ ਪਿਰੁ ਰਾਵਣ ਜਾਇ ॥ ਪਿਰੁ ਛੋਡਿਆ ਘਰਿ ਆਪਣੈ ਮੋਹੀ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ ਮਿਠਾ ਕਰਿ ਕੈ ਖਾਇਆ ਬਹੁ ਸਾਦਹੁ ਵਧਿਆ ਰੋਗੁ ॥

ਸੁਧੁ ਭਤਾਰੁ ਹਰਿ ਛੋਡਿਆ ਫਿਰਿ ਲਗਾ ਜਾਇ ਵਿਜੋਗੁ ॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਪਲਟਿਆ ਹਰਿ ਰਾਤੀ ਸਾਜਿ ਸੀਗਾਰਿ ॥ ਸਹਜਿ ਸਚੁ ਪਿਰੁ ਰਾਵਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਸਦਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ਆਪਿ ਮੇਲੀ ਕਰਤਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਪਿਰੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਸਾਚਾ ਸਦਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ਨਾਰਿ ॥੧॥ ਮ: ੩॥ ਸੂਹਵੀਏ ਨਿਮਾਣੀਏ ਸੋ ਸਹੁ ਸਦਾ ਸਮਾਲਿ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਹਿ ਆਪਣਾ ਕੁਲੁ ਭੀ ਛੁਟੀ ਨਾਲਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਤਖਤੁ ਰਚਾਇਓਨੁ ਆਕਾਸ ਪਤਾਲਾ ॥ ਹੁਕਮੇ ਧਰਤੀ ਸਾਜੀਅਨੁ ਸਚੀ ਧਰਮ ਸਾਲਾ ॥ ਆਪਿ ਉਪਾਇ ਖਪਾਇਦਾ ਸਚੇ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ ਸਭਨਾ ਰਿਜਕੁ ਸੰਬਾਹਿਦਾ ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਨਿਰਾਲਾ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਆਪੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੩॥ ਸੂਹਬ ਤਾ ਸੋਹਾਗਣੀ ਜਾ ਮੰਨਿ ਲੈਹਿ ਸਚੁ ਨਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਪਣਾ ਮਨਾਇ ਲੈ ਰੂਪੁ ਚੜੀ ਤਾ ਅਗਲਾ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਥਾਉ ॥ ਐਸਾ ਸੀਗਾਰੁ ਬਣਾਇ ਤੂ ਮੈਲਾ ਕਦੇ ਨ ਹੋਵਈ ਅਹਿਨਿਸਿ ਲਾਗੈ ਭਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋਹਾਗਣਿ ਕਾ ਕਿਆ ਚਿਹਨੁ ਹੈ ਅੰਦਰਿ ਸਚੁ ਮੁਖੁ ਉਜਲਾ ਖਸਮੈ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਮ: ੩॥ ਲੋਕਾ ਵੇ ਹਉ ਸੂਹਵੀ ਸੂਹਾ ਵੇਸੁ ਕਰੀ ॥ ਵੇਸੀ ਸਹੁ ਨ ਪਾਈਐ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਸ ਰਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨੀ ਸਹੁ ਪਾਇਆ ਜਿਨੀ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸੁਣੀ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥੀਐ ਇਨ ਬਿਧਿ ਕੰਤ ਮਿਲੀ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹੁਕਮੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਾਜੀਅਨੁ ਬਹੁ ਭਿਤਿ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾਪੀ ਕੇਤੜਾ ਸਚੇ ਅਲਖ ਅਪਾਰਾ ॥ ਇਕਨਾ ਨੋ ਤੂ ਮੇਲਿ ਲੈਹਿ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਸਚਿ ਰਤੇ ਸੇ ਨਿਰਮਲੇ ਹਉਮੈ ਤਜਿ ਵਿਕਾਰਾ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂ ਮੇਲਹਿ ਸੋ ਤੁਧੁ ਮਿਲੈ ਸੋਈ ਸਚਿਆਰਾ ॥੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੩॥ ਸੂਹਵੀਏ ਸੂਹਾ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰੁ ਹੈ ਜਿਨ ਦੁਰਮਤਿ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਝੂਠੁ ਸਭੁ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਜਿਉ ਟਿਕੈ ਨ ਬਿਰਖ ਕੀ ਛਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਾਲੋ ਲਾਲੁ ਹੈ ਜਿਉ ਰੰਗਿ ਮਜੀਠ ਸਚੜਾਉ ॥ ਉਲਟੀ ਸਕਤਿ ਸਿਵੈ ਘਰਿ ਆਈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥੧॥ ਮ: ੩॥ ਸੂਹਾ ਰੰਗੁ ਵਿਕਾਰੁ ਹੈ ਕੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਇਸੁ ਲਹਦੇ ਬਿਲਮ ਨ ਹੋਵਈ ਰੰਡ ਬੈਠੀ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ ਮੁੰਧ ਇਆਣੀ ਦੁੰਮਣੀ ਸੂਹੈ ਵੇਸਿ ਲੋਭਾਇ ॥ ਸਬਦਿ ਸਚੈ ਰੰਗ ਲਾਲੁ ਕ

ਰਿਦੈਕਾਇਮੀਗਾਊਬਣਾਇ॥ਨਾਨਕਸਦਾਸੋਹਾਗਣੀਜਿਚਲਨਿਸਤਿਗੁਰਭਾਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਆਪੇਆਪਿਉਪਾਇਅਨੁਆਪਿਕੀਮਤਿਪਾਈ॥ਤਿਸਦਾਅੰਤੁਨਜਾਪਈਗੁਰਸ
ਬਦਿਬੁਝਾਈ॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਗੁਬਾਰੁਹੈਦੂਜੈਭਰਮਾਈ॥ਮਨਮੁਖਠਉਰਨਪਾਇਨੀਫਿਰਿਆਵੈਜਾਈ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਥੀਐਸਭਚਲੈਰਜਾਈ॥੨॥ਸਲੋਕੁ
ਮਃ੩॥ਸੂਹੈਵੇਸਿਕਾਮਣਿਕੁਲਖਣੀਜੋਪ੍ਰਭੁਛੋਡਿਪਰਪੁਰਖਧਰੇਪਿਆਰੁ॥ਓਸੁਸੀਲੁਨਸੰਜਮੁਸਦਾਝੂਠੁਬੋਲੈਮਨਮੁਖਿਕਰਮਖੁਆਰੁ॥ਜਿਸੁਪੂਰਬਿਹੋਵੈ
ਲਿਖਿਆਤਿਸੁਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਭਤਾਰੁ॥ਸੂਹਾਵੇਸੁਸਭੁਉਤਾਰਿਧਰੇਗਲਿਪਹਿਰੈਖਿਮਾਸੀਗਾਰੁ॥ਪੇਈਐਸਾਹੁਰੈਬਹੁਸੋਭਾਪਾਏਤਿਸੁਪੂਜਕਰੇਸਭੁਸੈਸਾਰੁ॥
ਓਹਰਲਾਈਕਿਸੈਦੀਨਾਰਲੈਜਿਸੁਰਾਵੇਸਿਰਜਣਹਾਰੁ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਸੋਹਾਗਣੀਜਿਸੁਅਵਿਨਾਸੀਪੁਰਖੁਭਰਤਾਰੁ॥੧॥ਮਃ੧॥ਸੂਹਾਰੰਗੁਸੁਪਨੈਨਿਸੀ
ਬਿਨੁਤਾਗੇਗਲਿਹਾਰੁ॥ਸਚਾਰੰਗੁਮਜੀਠਕਾਗੁਰਮੁਖਿਬ੍ਰਹਮਬੀਚਾਰੁ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰੇਮਮਹਾਰਸੀਸਭਿਬੁਰਿਆਈਆਛਾਰੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਇਹੁਜਗੁਆਪਿਉ
ਪਾਇਓਨੁਕਰਿਚੋਜਵਿਡਾਨੁ॥ਪੰਚਧਾਤੁਵਿਚਿਪਾਈਅਨੁਮੋਹੁਝੂਠੁਗੁਮਾਨੁ॥ਆਵੈਜਾਇਭਵਾਈਐਮਨਮੁਖਅਗਿਆਨੁ॥ਇਕਨਾਆਪਿਬੁਝਾਇ
ਅਨੁਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਗਿਆਨੁ॥ਭਗਤਿਖਜਾਨਾਬਖਸਿਓਨੁਹਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁ॥੩॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ ਸੂਹਵੀਏਸੂਹਾਵੇਸੁਛਡਿਤੂੰਤਾਪਿਰਲਗੀਪਿ
ਆਰੁ॥ਸੂਹੈਵੇਸਿਪਿਰੁਕਿਨੈਨਪਾਇਓਮਨਮੁਖਿਦਝਿਮੁਈਗਾਵਾਰਿ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਸੂਹਾਵੇਸੁਗਇਆਹਉਮੈਵਿਚਹੁਮਾਰਿ॥ਮਨੁਤਨੁ
ਰਤਾਲਾਲੁਹੋਆਰਸਨਾਰਤੀਗੁਣਸਾਰਿ॥ਸਦਾਸੋਹਾਗਣਿਸਬਦਿਮਨਿਭੈਭਾਇਕਰੇਸੀਗਾਰੁ॥ਨਾਨਕਕਰਮੀਮਹਲੁਪਾਇਆਪਿਰੁਰਾਖਿ
ਆਉਰਧਾਰਿ॥੧॥ਮਃ੩॥ਮੁੰਧੇਸੂਹਾਪਰਹਰਹੁਲਾਲੁਕਰਹੁਸੀਗਾਰੁ॥ਆਵਣਜਾਣਾਵੀਸਰੈਗੁਰਸਬਦੀਵੀਚਾਰੁ॥ਮੁੰਧਸੁਹਾਵੀਸੋਹਣੀ
ਜਿਸੁਘਰਿਸਹਜਿਭਤਾਰੁ॥ਨਾਨਕਸਾਧਨਰਾਵੀਐਰਾਵੇਰਾਵਣਹਾਰੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਮੋਹੁਕੂੜੁਕੁਟੰਬੁਹੈਮਨਮੁਖੁਮੁਗਧੁਰਤਾ॥ਹਉਮੈਮੇ
ਰਾਕਰਿਮੁਏਕਿਛੁਸਾਥਿਨਲਿਤਾ॥ਸਿਰਉਪਰਿਜਮਕਾਲੁਨਸੁਝਈਦੂਜੈਭਰਮਿਤਾ॥ਫਿਰਿਵੇਲਾਹਥਿਨਆਵਈਜਮਕਾਲਿਵਸਿਕਿਤਾ॥
ਜੇਹਾਧੁਰਿਲਿਖਿਪਾਇਓਨੁਸੇਕਰਮਕਮਿਤਾ॥੪॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ਸਤੀਆਏਹਿਨਆਖੀਅਨਿਜੋਮੜਿਆਲਗਿਜਲੰਨਿ॥ਨਾਨਕਸਤੀਆਜਾ
ਣੀਅਨਿਜਿਬਿਰਹੇਚੋਟਮਰੰਨਿ॥੧॥ਮਃ੩॥ਭੀਸੋਸਤੀਆਜਾਣੀਅਨਿਸੀਲਸੰਤੋਖਿਰਹੰਨਿ॥ਸੇਵਨਿਸਾਈਆਪਣਾਨਿਤਉਠਿਸਮਾਲੰਨਿ
॥੨॥ਮਃ੩॥ਕੰਤਾਨਾਲਿਮਹੇਲੀਆਸੇਤੀਅਗਿਜਲਾਹਿ॥ਜੇਜਾਣਹਿਪਿਰੁਆਪਣਾਤਾਤਨਿਦੁਖਸਹਾਹਿ॥ਨਾਨਕਕੰਤਨਜਾਣਨੀਸੇਕਿਉਅਗਿ
ਜਲਾਹਿ॥ਭਾਵੈਜੀਵਉਕੈਮਰਉਦੂਰਹੁਹੀਭਜਿਜਾਹਿ॥੩॥ਪਉੜੀ॥ਤੁਧੁਦੁਖੁਸੁਖੁਨਾਲਿਉਪਾਇਆਲੇਖੁਕਰਤੈਲਿਖਿਆ॥ਨਾਵੈਜੇ
ਵਡੁਹੋਰਦਾਤਿਨਾਹੀਤਿਸੁਰੂਪੁਨਰਿਖਿਆ॥ਨਾਮੁਅਖੁਟੁਨਿਧਾਨੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਮਨਿਵਸਿਆ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਨਾਮੁਦੇਵਸੀਫਿਰਿਲੇਖੁਨਲਿਖਿ
ਆ॥ਸੇਵਕਭਾਇਸੇਜਨਮਿਲੇਜਿਨਹਰਿਜਪੁਜਪਿਆ॥੫॥ਸਲੋਕੁਮਃ੨॥ਜਿਨੀਚਲਣੁਜਾਣਿਆਸੇਕਿਉਕਰਹਿਵਿਥਾਰ॥ਚਲਣਸਾਰ
ਨਜਾਣਨੀਕਾਜਸਵਾਰਣਹਾਰ॥੧॥ਮਃ੨॥ਰਾਤਿਕਾਰਣਿਧਨੁਸੰਚੀਐਭਲਕੇਚਲਣੁਹੋਇ॥ਨਾਨਕਨਾਲਿਨਚਲਈਫਿਰਿਪਛੁਤਾਵਾਹੋਇ॥
੨॥ਮਃ੨॥ਬਧਾਚਟੀਜੋਭਰੇਨਾਗੁਣੁਨਾਉਪਕਾਰੁ॥ਸੇਤੀਖੁਸੀਸਵਾਰੀਐਨਾਨਕਕਾਰਜੁਸਾਰੁ॥੩॥ਮਃ੨॥ਮਨਹਠਿਤਰਫਨਜਿਪਈ
ਜੇਬਹੁਤਾਘਾਲੇ॥ਤਰਫਜਿਣੈਸਤਭਾਉਦੇਜਨਨਾਨਕਸਬਦੁਵੀਚਾਰੇ॥੪॥ ਪਉੜੀ॥ਕਰਤੈਕਾਰਣੁਜਿਨਿਕੀਆਸੋਜਾਣੈਸੋਈ॥
ਆਪੇਸ੍ਰਿਸਟਿਉਪਾਈਅਨੁਆਪੇਫੁਨਿਗੋਈ॥ਜੁਗਚਾਰੇਸਭਭਵਿਥਕੀਕਿਨਿਕੀਮਤਿਹੋਈ॥ਸਤਿਗੁਰਿਏਕੁਵਿਖਾਲਿਆਮਨਿਤਨਿਸੁ
ਖੁਹੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਸਲਾਹੀਐਕਰਤਾਕਰੇਸੁਹੋਈ॥੬॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੨॥ਜਿਨਾਭਉਤਿਨਨਾਹਿਭਉਮੁਚੁਭਉਨਿਭਵਿਆਹ॥ਨਾਨ
ਕਏਹੁਪਟੰਤਰਾਤਿਤੁਦੀਬਾਣਿਗਇਆਹ॥੧॥ਮਃ੨॥ਤੁਰਦੇਕਉਤੁਰਦਾਮਿਲੈਉਡਤੇਕਉਉਡਤਾ॥ਜੀਵਤੇਕਉਜੀਵਤਾਮਿਲੈਮੂਏਕਉਮੂਆ
॥ਨਾਨਕਸੋਸਾਲਾਹੀਐਜਿਨਿਕਾਰਣੁਕੀਆ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਸਚੁਧਿਆਇਨਿਸੇਸਚੇਗੁਰਸਬਦਿਵੀਚਾਰੀ॥ਹਉਮੈਮਾਰਿਮਨੁਨਿਰਮਲਾ

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਰਿ ਧਾਰੀ ॥ ਕੋਠੇ ਮੰਡਪ ਮਾੜੀਆ ਲਗਿ ਪਏ ਗਾਵਾਰੀ ॥ ਜਿਨ ਕੀਏ ਤਿਸਹਿ ਨ ਜਾਣਨੀ ਮਨਮੁਖਿ ਗੁਬਾਰੀ ॥ ਜਿਸੁ ਬੁਝਾਇਹਿ ਸੋ ਬੁਝਸੀ ਸਚਿਆ ਕਿਆ ਜੰਤ ਵਿਚਾਰੀ ॥੮॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਕਾਮਣਿ ਤਉ ਸੀਗਾਰੁ ਕਰਿ ਜਾ ਪਹਿਲਾਂ ਕੰਤੁ ਮਨਾਇ ॥ ਮਤੁ ਸੇਜੈ ਕੰਤੁ ਨ ਆਵਈ ਏਵੈ ਬਿਰਥਾ ਜਾਇ ॥ ਕਾਮਣਿ ਪਿਰ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਤਉ ਬਣਿਆ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਕੀਆ ਤਉ ਪਰਵਾਣੁ ਹੈ ਜਾ ਸਹੁ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਭਉ ਸੀਗਾਰੁ ਤਬੋਲ ਰਸੁ ਭੋਜਨੁ ਭਾਉ ਕਰੇਇ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਉਪੇ ਕੰਤ ਕਉ ਤਉ ਨਾਨਕ ਭੋਗੁ ਕਰੇਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਕਾਜਲ ਫੂਲ ਤੰਬੋਲ ਰਸੁ ਲੇ ਧਨ ਕੀਆ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਸੇਜੈ ਕੰਤੁ ਨ ਆਇਓ ਏਵੈ ਭਇਆ ਵਿਕਾਰੁ ॥੨॥ ਮਃ ੩ ॥ ਧਨ ਪਿਰੁ ਏਹਿ ਨ ਆਖੀਅਨਿ ਬਹਨਿ ਇਕਠੇ ਹੋਇ ॥ ਏਕ ਜੋਤਿ ਦੁਇ ਮੂਰਤੀ ਧਨ ਪਿਰੁ ਕਹੀਐ ਸੋਇ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਭੈ ਬਿਨੁ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਭਉ ਊਪਜੈ ਭੈ ਭਾਇ ਰੰਗੁ ਸਵਾਰਿ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਰਤਾ ਰੰਗ ਸਿਉ ਹਉਮੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਾਰਿ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਅਤਿ ਸੋਹਣਾ ਭੇਟਿਆ ਕ੍ਰਿਸਨ ਮੁਰਾਰਿ ॥ ਭਉ ਭਾਉ ਸਭੁ ਤਿਸ ਦਾ ਸੋ ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਸੰਸਾਰਿ ॥੯॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਵਾਹੁ ਖਸਮ ਤੂੰ ਵਾਹੁ ਜਿਨਿ ਰਚਿ ਰਚਨਾ ਹਮ ਕੀਏ ॥ ਸਾਗਰ ਲਹਰਿ ਸਮੁੰਦ ਸਰ ਵੇਲਿ ਵਰਸ ਵਰਾਹੁ ॥ ਆਪਿ ਖੜੋਵਹਿ ਆਪਿ ਕਰਿ ਆਪੀਣੈ ਆਪਾਹੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਾ ਥਾਇ ਪਵੈ ਉਨਮਨਿ ਤਤੁ ਕਮਾਹੁ ॥ ਮਸਕਤਿ ਲਹਹੁ ਮਜੂਰੀਆ ਮੰਗਿ ਮੰਗਿ ਖਸਮ ਦਰਾਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਪੁਰ ਦਰ ਵੇਪਰਵਾਹ ਤਉ ਦਰਿ ਊਣਾ ਨਾਹਿ ਕੋ ਸਚਾ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਉਜਲ ਮੋਤੀ ਸੋਹਣੇ ਰਤਨਾ ਨਾਲਿ ਜੁੜੰਨਿ ॥ ਤਿਨ ਜਰੁ ਵੈਰੀ ਨਾਨਕਾ ਜਿ ਬੁਢੇ ਥੀਇ ਮਰੰਨਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਸਾਲਾਹੀ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਉਪਿ ਸਰੀਰੁ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ਸਚਾ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੁ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਹਿਰਦੈ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਹਰਿ ਹੀਰਾ ਹੀਰੁ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਕਾ ਦੁਖੁ ਗਇਆ ਫਿਰਿ ਪਵੈ ਨ ਫੀਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਤੂੰ ਹਰਿ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰੁ ॥੧੦॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਤਨੁ ਜਾਲਿ ਜਿਨਿ ਜਲਿਐ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ॥ ਪਉਦੀ ਜਾਇ ਪਰਾਲਿ ਪਿਛੈ ਹਥੁ ਨ ਅੰਬੜੈ ਤਿਤੁ ਨਿਵੰਧੈ ਤਾਲਿ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨ ਕੇ ਕੰਮ ਫਿਟਿਆ ਗਣਤ ਨ ਆਵਹੀ ॥ ਕਿਤੀ ਲਹਾ ਸਹੰਮ ਜਾ ਬਖਸੇ ਤਾ ਧਕਾ ਨਹੀ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਚਾ ਅਮਰੁ ਚਲਾਇਓਨੁ ਕਰਿ ਸਚੁ ਫੁਰਮਾਣੁ ॥ ਸਦਾ ਨਿਹਚਲੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸੋ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਣੁ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸੇਵੀਐ ਸਚੁ ਸਬਦਿ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਪੂਰਾ ਥਾਟੁ ਬਣਾਇਆ ਰੰਗੁ ਗੁਰਮਤਿ ਮਾਣੁ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਅਲਖੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਜਾਣੁ ॥੧੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਨਾਨਕ ਬਦਰਾ ਮਾਲ ਕਾ ਭੀਤਰਿ ਧਰਿਆ ਆਣਿ ॥ ਖੋਟੇ ਖਰੇ ਪਰਖੀਅਨਿ ਸਾਹਿਬ ਕੈ ਦੀਬਾਣਿ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਨਾਵਣ ਚਲੇ ਤੀਰਥੀ ਮਨਿ ਖੋਟੈ ਤਨਿ ਚੋਰ ॥ ਇਕੁ ਭਾਉ ਲਥੀ ਨਾਤਿਆ ਦੁਇ ਭਾ ਚੜੀਅਸੁ ਹੋਰ ॥ ਬਾਹਰਿ ਧੋਤੀ ਤੂਮੜੀ ਅੰਦਰਿ ਵਿਸੁ ਨਿਕੋਰ ॥ ਸਾਧ ਭਲੇ ਅਣਨਾਤਿਆ ਚੋਰ ਸਿ ਚੋਰਾ ਚੋਰ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਹੁਕਮੁ ਚਲਾਇਦਾ ਜਗੁ ਧੰਧੈ ਲਾਇਆ ॥ ਇਕਿ ਆਪੇ ਹੀ ਆਪਿ ਲਾਇਅਨੁ ਗੁਰ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਦਹ ਦਿਸ ਇਹੁ ਮਨੁ ਧਾਵਦਾ ਗੁਰਿ ਠਾਕਿ ਰਹਾਇਆ ॥ ਨਾਵੈ ਨੋ ਸਭ ਲੋਚਦੀ ਗੁਰਮਤੀ ਪਾਇਆ ॥ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਮੇਟਿ ਨ ਸਕੀਐ ਜੋ ਹਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ॥੧੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਦੁਇ ਦੀਵੇ ਚਉਦਹ ਹਟਨਾਲੇ ॥ ਜੇਤੇ ਜੀਅ ਤੇਤੇ ਵਣਜਾਰੇ ॥ ਖੁਲੇ ਹਟ ਹੋਆ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਜੋ ਪਹੁਚੈ ਸੋ ਚਲਣਹਾਰੁ ॥ ਧਰਮੁ ਦਲਾਲੁ ਪਾਏ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਲਾਹਾ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਘਰਿ ਆਏ ਵਜੀ ਵਧਾਈ ॥ ਸਚ ਨਾਮ ਕੀ ਮਿਲੀ ਵਡਿਆਈ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਰਾਤੀ ਹੋਵਨਿ ਕਾਲੀਆ ਸੁਪੇਦਾ ਸੇ ਵੰਨਿ ॥ ਦਿਹੁ ਬਗਾ ਤਪੈ ਘਣਾ ਕਾਲਿਆ ਕਾਲੇ ਵੰਨਿ ॥ ਅੰਧੇ ਅਕਲੀ ਬਾਹਰੇ ਮੂਰਖ ਅੰਧ ਗਿਆਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਬਾਹਰੇ ਕਬਹਿ ਨ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਕਾਇਆ ਕੋਟੁ ਰਚਾਇਆ ਹਰਿ ਸਚੈ ਆਪੇ ॥ ਇਕਿ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਇਅਨੁ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਵਿਆਪੇ ॥ ਇਹੁ ਮਾਣਸ ਜਨਮੁ ਦੁਲੰਭੁ ਸਾ ਮਨਮੁਖ ਸੰਤਾਪੇ ॥ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ਸੋ ਬੁਝਸੀ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਥਾਪੇ ॥ ਸਭੁ ਜਗੁ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇਓਨੁ ਸਭ ਵਰਤੈ ਆਪੇ ॥੧੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਡਿਰ ਜਾਮਾਂ ਰੰਡੀਆ ਕੁਟਣੀਆ ਦੀ ਬਾਣੁ ॥ ਵੇਦੀਨਾ ਕੀ ਦੋਸਤੀ ਵੇਦੀਨਾ ਕਾ ਖਾਣੁ ॥ ਸਿਫਤੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਨੀ ਸਦਾ ਵਸੈ ਸੈਤਾਨੁ ॥ ਗਦਹੁ ਚੰਦਨਿ ਖਉਲੀਐ ਭੀ ਸਾਹੂ ਸਿਉ ਪਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕੂੜੈ ਕਤਿਐ ਕੂੜਾ ਤਣੀਐ ਤਾਣੁ ॥ ਕੂੜਾ ਕਪੜੁ ਕਛੀਐ ਕੂੜਾ ਪੈਨਣੁ ਮਾਣੁ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਬਾਂਗਾ ਬੁਰਗੂ ਸਿੰਙੀਆ ਨਾਲੇ ਮਿਲੀ ਕਲਾਣ ॥ ਇਕਿ ਦਿਤੇ

ਇਕਸੁਗਤਿਨਾਮੁਤੇਰਾਪਰਵਾਣੁ॥ਨਾਨਕਜਿਨੀਸੁਣਿਕੈਮੰਨਿਆਹਉਤਿਨਾਵਿਟਹੁਕੁਰਬਾਣੁ॥੩॥ਪਉੜੀ॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਸਭੁਕੂੜੁਹੈ
ਕੂੜੋਹੋਇਗਇਆ॥ਹਉਮੈਝਗੜਾਪਾਇਓਨੁਝਗੜੈਜਗੁਮੁਇਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਝਗੜੁਚੁਕਾਇਓਨੁਇਕੋਰਵਿਰਹਿਆ॥ਸਭੁਆ
ਤਮਰਾਮੁਪਛਾਣਿਆਭਉਜਲੁਤਰਿਗਇਆ॥ਜੋਤਿਸਮਾਣੀਜੋਤਿਵਿਚਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਇਆ॥੧੪॥ਸਲੋਕੁਮਃ੧॥
ਸਤਿਗੁਰਭੀਖਿਆਦੇਹਿਮੈਤੂੰਸੰਮ੍ਰਥੁਦਾਤਾਰੁ॥ਹਉਮੈਗਰਬੁਨਿਵਾਰੀਐਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਅਹੰਕਾਰੁ॥ਲਬੁਲੋਭੁਪਰਜਾਲੀਐਨਾਮੁਮਿ
ਲੈਆਧਾਰੁ॥ਅਹਿਨਿਸਿਨਵਤਨਨਿਰਮਲਾਮੈਲਾਕਬਹੂੰਨਹੋਇ॥ਨਾਨਕਇਹਬਿਧਿਛੁਟੀਐਨਦਰਿਤੇਰੀਸੁਖੁਹੋਇ॥੧॥ਮਃ੧॥ਇਕੋ
ਕੰਤੁਸਬਾਈਆਜਿਤੀਦਰਿਖੜੀਆਹ॥ਨਾਨਕਕੰਤੈਰਤੀਆਪੁਛਹਿਬਾਤੜੀਆਹ॥੨॥ਮਃ੧॥ਸਭੇਕੰਤੈਰਤੀਆਮੈਦੋਹਾਗਣਿ
ਕਿਤੁ॥ਮੈਤਨਿਅਵਗਣਏਤੜੇਖਸਮੁਨਫੇਰੇਚਿਤੁ॥੩॥ਮਃ੧॥ਹਉਬਲਿਹਾਰੀਤਿਨਕਉਸਿਫਤਿਜਿਨਾਦੈਵਾਤਿ॥ਸਭਿਰਾ
ਤੀਸੋਹਾਗਣੀਇਕਮੈਦੋਹਾਗਣਿਰਾਤਿ॥੪॥ਪਉੜੀ॥ਦਰਿਮੰਗਤੁਜਾਚੈਦਾਨੁਹਰਿਦੀਜੈਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਲੇਹੁਮਿਲਾਇ
ਜਨੁਪਾਵੈਨਾਮੁਹਰਿ॥ਅਨਹਦਸਬਦੁਵਜਾਇਜੋਤੀਜੋਤਿਧਰਿ॥ਹਿਰਦੈਹਰਿਗੁਣਗਾਇਜੈਜੈਸਬਦੁਹਰਿ॥ਜਗਮਹਿਵਰਤੈਆ
ਪਿਹਰਿਸੇਤੀਪ੍ਰੀਤਿਕਰਿ॥੧੫॥ਸਲੋਕੁਮਃ੧॥ਜਿਨੀਨਪਾਇਓਪ੍ਰੇਮਰਸੁਕੰਤਨਪਾਇਓਸਾਉ॥ਸੁੰਞੇਘਰਕਾਪਾਹੁਣਾਜਿਉ
ਆਇਆਤਿਉਜਾਉ॥੧॥ਮਃ੧॥ਸਉਓਲਾਮ੍ਹੇਦਿਨੈਕੇਰਾਤੀਮਿਲਨਿਸਹੰਸ॥ਸਿਫਤਿਸਲਾਹਣੁਛਡਿਕੈਕਰੰਗੀਲ
ਗਾਹੰਸੁ॥ਫਿਟੁਇਵੇਹਾਜੀਵਿਆਜਿਤੁਖਾਇਵਧਾਇਆਪੇਟੁ॥ਨਾਨਕਸਚੇਨਾਮਵਿਣੁਸਭੋਦੁਸਮਨੁਹੇਤੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥
ਢਾਢੀਗੁਣਗਾਵੈਨਿਤਜਨਮੁਸਵਾਰਿਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਿਸਲਾਹਿਸਚਾਉਰਧਾਰਿਆ॥ਘਰੁਦਰੁਪਾਵੈਮਹਲੁਨਾਮੁਪਿਆਰਿ
ਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਆਨਾਮੁਹਉਗੁਰਕਉਵਾਰਿਆ॥ਤੂੰਆਪਿਸਵਾਰਹਿਆਪਿਸਿਰਜਨਹਾਰਿਆ॥੧੬॥ਸਲੋਕੁਮਃ੧॥ਦੀਵਾ
ਬਲੈਅੰਧੇਰਾਜਾਇ॥ਬੇਦਪਾਠਮਤਿਪਾਪਾਖਾਇ॥ਉਗਵੈਸੂਰੁਨਜਾਪੈਚੰਦੁ॥ਜਹਗਿਆਨਪ੍ਰਗਾਸੁਅਗਿਆਨੁਮਿਟੰਤੁ॥
ਬੇਦਪਾਠਸੰਸਾਰਕੀਕਾਰ॥ਪੜ੍ਹਿਪੜ੍ਹਿਪੰਡਿਤਕਰਹਿਬੀਚਾਰ॥ਬਿਨੁਬੂਝੇਸਭਹੋਇਖੁਆਰੁ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਉਤਰਸਿਪਾ
ਰਿ॥੧॥ਮਃ੧॥ਸਬਦੈਸਾਦੁਨਆਇਓਨਾਮਿਨਲਗੋਪਿਆਰੁ॥ਰਸਨਾਫਿਕਾਬੋਲਣਾਨਿਤਨਿਤਹੋਇਖੁਆਰੁ॥ਨਾਨਕਪਇਐਕਿ
ਰਤਿਕਮਾਵਣਾਕੋਇਨਮੇਟਣਹਾਰੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਜਿਪ੍ਰਭੁਸਾਲਾਹੇਆਪਣਾਸੋਸੋਭਾਪਾਏ॥ਹਉਮੈਵਿਚਹੁਦੂਰਿਕਰਿਸਚੁਮੰਨਿ
ਵਸਾਏ॥ਸਚੁਬਾਣੀਗੁਣਉਚਰੈਸਚਾਸੁਖੁਪਾਏ॥ਮੇਲੁਭਇਆਚਿਰੀਵਿਛੁੰਨਿਆਗੁਰਪੁਰਖਿਮਿਲਾਏ॥ਮਨੁਮੈਲਾਇਵਸੁਧੁਹੈ
ਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਏ॥੧੭॥ਸਲੋਕੁਮਃ੧॥ਕਾਇਆਕੂਮਲਫੁਲਗੁਣਨਾਨਕਗੁਪਸਿਮਾਲ॥ਏਨੀਫੁਲੀਰਉਕਰੇਅਵਰਕਿਚੁਣੀਅਹਿ
ਡਾਲ॥੧॥ਮਃ੩॥ਨਾਨਕਤਿਨਾਬਸੰਤੁਹੈਜਿਨਘਰਿਵਸਿਆਕੰਤੁ॥ਜਿਨਕੇਕੰਤਦਿਸਾਪੁਰੀਸੇਅਹਿਨਿਸਿਫਿਰਹਿਜਲੰਤ॥੨॥ਪਉੜੀ॥
ਆਪੇਬਖਸੇਦਇਆਕਰਿਗੁਰਸਤਿਗੁਰਬਚਨੀ॥ਅਨਦਿਨੁਸੇਵੀਗੁਣਰਵਾਮਨੁਸਚੈਰਚਨੀ॥ਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਬੇਅੰਤੁਹੈਅੰਤੁਕਿਨੈਨ
ਲਖਨੀ॥ਸਤਿਗੁਰਚਰਣੀਲਾਗਿਆਹਰਿਨਾਮੁਨਿਤਜਪਨੀ॥ਜੋਇਛੈਸੋਫਲੁਪਾਇਸੀਸਭਿਘਰੈਵਿਚਿਜਚਨੀ॥੧੮॥ਸਲੋਕੁਮਃ੧ ਮੋ
ਪਹਿਲਬਸੰਤੈਆਗਮਨਿਪਹਿਲਾਮਉਲਿਓਸੋਇ॥ਜਿਤੁਮਉਲਿਐਸਭਮਉਲੀਐਤਿਸਹਿਨਮਉਲਿਹੁਕੋਇ॥੧॥ਮਃ੩॥ਪਹਿਲ
ਬਸੰਤੈਆਗਮਨਿਤਿਸਕਾਕਰਹੁਬੀਚਾਰੁ॥ਨਾਨਕਸੋਸਾਲਾਹੀਐਜਿਸਭਸੈਦੇਆਧਾਰੁ॥੨॥ਮਃ੩॥ਮਿਲਿਐਮਿਲਿਆਨਾਮਿ ਲੈ
ਮਿਲੈਮਿਲਿਆਜੇਹੋਇ॥ਅੰਤਰਿਆਤਮੈਜੋਮਿਲੈਮਿਲਿਆਕਹੀਐਸੋਇ॥੩॥ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਲਾਹੀਐਸ
ਚੁਕਾਰਕਮਾਵੈ॥ਦੂਜੀਕਾਰੈਲਾਗਿਆਫਿਰਿਜੋਨੀਪਾਵੈ॥ਨਾਮਿਰਤਿਆਨਾਮੁਪਾਈਐਨਾਮੇਗੁਣਗਾਵੈ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸ

ਲਾਹੀਐ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਫਲੁ ਸੋ ਵਿਐ ਫਲੁ ਪਾਵੈ ॥੧੯॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੩ ॥ ਕਿਸ ਹੀ ਕੋਈ ਕੋਇ ਮੰਞੁ ਨਿਮਾ
ਣੀ ਇਕੁ ਤੂ ॥ ਕਿਉ ਨ ਮਰੀਜੈ ਰੋਇ ਜਾ ਲਗੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਹੀ ॥੧॥ ਮ: ੩ ॥ ਜਾਂ ਸੁਖੁ ਤਾ ਸਹੁ ਰਾਵਿਓ ਦੁਖਿ ਭੀ ਸੰਮਾਲਿਓਇ ॥
ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਸਿਆਣੀਏ ਇਉ ਕੰਤ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਉ ਕਿਆ ਸਾਲਾਹੀ ਕਿਰਮੁ ਜੰਤੁ ਵਡੀ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥
ਤੂ ਅਗਮ ਦਇਆਲੁ ਅਗੰਮੁ ਹੈ ਆਪਿ ਲੈਹਿ ਮਿਲਾਈ ॥ ਮੈ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਬੇਲੀ ਕੋ ਨਹੀ ਤੂ ਅੰਤਿ ਸਖਾਈ ॥ ਜੋ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਗਤੀ ਤਿਨ
ਲੈਹਿ ਛਡਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਹੈ ਤਿਸੁ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਈ ॥੨੦॥ ਸਲੋਕੁ ਵਾਰਾ ਨਾਲ ੪੭ ॥ ਛਉਪਦੇ ੨੩ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ
੧੬ ॥ ਕੁਲ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਾਂ ਦੀ ॥ ਛੰਤ ੨੯ ॥ ਜੁਮਲਾ ਸੂਹੀ ਕਾ ੧੩੧ ॥

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਬਾਣੀ ਸ੍ਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਤਥਾ ਸਭਨਾ ਭਗਤਾ ਕੀ ॥ ਕਬੀਰ ਕੇ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਅਵਤਰਿ ਆਇ ਕਹਾ ਤੁਮ ਕੀਨਾ ॥ ਰਾਮ ਕੋ ਨਾਮੁ ਨ ਕਬਹੂ ਲੀਨਾ ॥੧॥ ਰਾਮ ਨ ਜਪਹੁ ਕਵਨ ਮਤਿ ਲਾਗੇ ॥ ਮਰਿ ਜਇਬੇ ਕਉ ਕਿਆ
ਕਰਹੁ ਅਭਾਗੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੁਖ ਸੁਖ ਕਰਿ ਕੈ ਕੁਟੰਬੁ ਜੀਵਾਇਆ ॥ ਮਰਤੀ ਬਾਰ ਇਕਸਰ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੨॥ ਕੰਠ ਗਹਨ ਤਬ
ਕਰਨ ਪੁਕਾਰਾ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਆਗੇ ਤੇ ਨ ਸੰਮਾਰਾ ॥੩॥੧॥ ਸੂਹੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ ਥਰਹਰ ਕੰਪੈ ਬਾਲਾ ਜੀਉ ॥ ਨਾ ਜਾਨਉ ਕਿਆ
ਕਰਸੀ ਪੀਉ ॥੧॥ ਰੈਨਿ ਗਈ ਮਤਿ ਦਿਨੁ ਭੀ ਜਾਇ ॥ ਭਵਰ ਗਏ ਬਗ ਬੈਠੇ ਆਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਚੈ ਕਰਵੈ ਰਹੈ ਨ ਪਾਨੀ ॥ ਹੰਸੁ ਚਲਿ
ਆ ਕਾਇਆ ਕੁਮਲਾਨੀ ॥੨॥ ਕੁਆਰ ਕੰਨਿਆ ਜੈਸੇ ਕਰਤ ਸੀਗਾਰਾ ॥ ਕਿਉ ਰਲੀਆ ਮਾਨੈ ਬਾਝੁ ਭਤਾਰਾ ॥੩॥ ਕਾਗ ਉਡਾਵਤ
ਭੁਜਾ ਪਿਰਾਨੀ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਇਹ ਕਥਾ ਸਿਰਾਨੀ ॥੪॥੨॥ ਸੂਹੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ ਅਮਲੁ ਸਿਰਾਨੋ ਲੇਖਾ ਦੇਨਾ ॥ ਆਏ ਕਠਿਨ ਦੂਤ ਜਮ
ਲੇਨਾ ॥ ਕਿਆ ਤੈ ਖਟਿਆ ਕਹਾ ਗਵਾਇਆ ॥ ਚਲਹੁ ਸਿਤਾਬ ਦੀਬਾਨਿ ਬੁਲਾਇਆ ॥੧॥ ਚਲੁ ਦਰਹਾਲੁ ਦੀਵਾਨਿ ਬੁਲਾਇਆ ॥ ਹ
ਰਿ ਫੁਰਮਾਨੁ ਦਰਗਹ ਕਾ ਆਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਉ ਅਰਦਾਸਿ ਗਾਉ ਕਿਛੁ ਬਾਕੀ ॥ ਲੇਉ ਨਿਬੇਰਿ ਆਜੁ ਕੀ ਰਾਤੀ ॥ ਕਿਛੁ ਭੀ ਖਰਚੁ ਤੁਮ੍ਹਾ
ਰਾ ਸਾਰਉ ॥ ਸੁਬਹ ਨਿਵਾਜ ਸਰਾਇ ਗੁਜਾਰਉ ॥੨॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਾ ਕਉ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਲਾਗਾ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਸੋ ਜਨੁ ਪੁਰਖੁ ਸਭਾਗਾ ॥ ਈਤ ਊਤ ਜਨ ਸਦਾ ਸੁ
ਹੇਲੇ ॥ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਜੀਤਿ ਅਮੋਲੇ ॥੩॥ ਜਾਗਤੁ ਸੋਇਆ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਮਾਲੁ ਧਨੁ ਜੋਰਿਆ ਭਇਆ ਪਰਾਇਆ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀ
ਰ ਤੇਈ ਨਰ ਭੂਲੇ ॥ ਖਸਮੁ ਬਿਸਾਰਿ ਮਾਟੀ ਸੰਗਿ ਰੂਲੇ ॥੪॥੩॥ ਸੂਹੀ ॥ ਥਾਕੇ ਨੈਨ ਸ੍ਰਵਨ ਸੁਨਿ ਥਾਕੇ ਥਾਕੀ ਸੁੰਦਰਿ ਕਾਇਆ ॥ ਜਰਾ ਹਾਕ ਦੀ
ਸਭ ਮਤਿ ਥਾਕੀ ਏਕ ਨ ਥਾਕਸਿ ਮਾਇਆ ॥੧॥ ਬਾਵਰੇ ਤੈ ਗਿਆਨ ਬੀਚਾਰੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਤਬ ਲਗੁ ਪ੍ਰਾਨੀ ਤਿਸੈ ਸਰੇਵਹੁ ਜਬ ਲਗੁ ਘਟ ਮਹਿ ਸਾਸਾ ॥ ਜੇ ਘਟੁ ਜਾਇ ਤ ਭਾਉ ਨ ਜਾਸੀ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਨਿਵਾਸਾ ॥੨॥ ਜਿਸ ਕਉ ਸਬਦੁ
ਬਸਾਵੈ ਅੰਤਰਿ ਚੂਕੈ ਤਿਸਹਿ ਪਿਆਸਾ ॥ ਹੁਕਮੈ ਬੂਝੈ ਚਉਪੜਿ ਖੇਲੈ ਮਨੁ ਜਿਣਿ ਢਾਲੇ ਪਾਸਾ ॥੩॥ ਜੋ ਜਨ ਜਾਨਿ ਭਜਹਿ ਅਬਗਤ ਕਉ ਤਿਨ ਕਾ
ਕਛੂ ਨ ਨਾਸਾ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਤੇ ਜਨ ਕਬਹੁ ਨ ਹਾਰਹਿ ਢਾਲਿ ਜੁ ਜਾਨਹਿ ਪਾਸਾ ॥੪॥੪॥ ਸੂਹੀ ਲਲਤ ॥ ਏਕੁ ਕੋਟੁ ਪੰਚ ਸਿਕਦਾਰਾ ਪੰਚੇ
ਮੰਗਹਿ ਹਾਲਾ ॥ ਜਿਮੀ ਨਾਹੀ ਮੈ ਕਿਸੀ ਕੀ ਬੋਈ ਐਸਾ ਦੇਨੁ ਦੁਖਾਲਾ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕੇ ਲੋਗਾ ਮੋ ਕਉ ਨੀਤਿ ਡਸੈ ਪਟਵਾਰੀ ॥ ਊਪਰਿ ਭੁਜਾ ਕਰਿ ਮੈ ਗੁਰ
ਪਹਿ ਪੁਕਾਰਿਆ ਤਿਨਿ ਹਉ ਲੀਆ ਉਬਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਉ ਡਾਡੀ ਦਸ ਮੁੰਸਫ ਧਾਵਹਿ ਰਈਅਤਿ ਬਸਨ ਨ ਦੇਹੀ ॥ ਡੋਰੀ ਪੂਰੀ
ਮਾਪਹਿ ਨਾਹੀ ਬਹੁ ਬਿਸਟਾਲਾ ਲੇਹੀ ॥੨॥ ਬਹਤਰਿ ਘਰਿ ਇਕੁ ਪੁਰਖੁ ਸਮਾਇਆ ਉਨਿ ਦੀਆ ਨਾਮੁ ਲਿਖਾਈ ॥ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕਾ
ਦਫਤਰੁ ਸੋਧਿਆ ਬਾਕੀ ਰਿਜਮ ਨ ਕਾਈ ॥੩॥ ਸੰਤਾ ਕਉ ਮਤਿ ਕੋਈ ਨਿੰਦਹੁ ਸੰਤ ਰਾਮੁ ਹੈ ਏਕੋ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਮੈ ਸੋ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਜਾ
ਕਾ ਨਾਉ ਬਿਬੇਕੋ ॥੪॥੫॥ ਸੂਹੀ ਬਾਣੀ ਸ੍ਰੀ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀਉ ਕੀ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਕਬੀਰ ਜੀ ਉ ਲਲਿਤ

ਨਿ

ਸਹਕੀਸਾਰਸੁਹਾਗਨਿਜਾਨੈ॥ਤਜਿਅਭਿਮਾਨਸੁਖਰਲੀਆਮਾਨੈ॥ਤਨੁਮਨੁਦੇਇਨਅੰਤਰੁਰਾਖੈ॥ਅਵਰਾਦੇਖਿਨਸੁਨੈਅਭਾਖੈ॥੧॥
ਸੋਕਤਜਾਨੈਪੀਰਪਰਾਈ॥ਜਾਕੈਅੰਤਰਿਦਰਦੁਨਪਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੁਖੀਦੁਹਾਗਨਿਦੁਇਪਖਹੀਨੀ॥ਜਿਨਿਨਾਹਨਿਰੰਤਰਿ
ਭਗਤਿਨਕੀਨੀ॥ਪੁਰਸਲਾਤਕਾਪੰਥੁਦੁਹੇਲਾ॥ਸੰਗਿਨਸਾਥੀਗਵਨੁਇਕੇਲਾ॥੨॥ਦੁਖੀਆਦਰਦਵੰਦੁਦਰਿਆਇਆ॥ਬ
ਹੁਤੁਪਿਆਸਜਬਾਬੁਨਪਾਇਆ॥ਕਹਿਰਵਿਦਾਸਸਰਨਿਪ੍ਰਭਤੇਰੀ॥ਜਿਉਜਾਨਹੁਤਿਉਕਰੁਗਤਿਮੇਰੀ॥੩॥੧॥
ਸੂਹੀ॥ਜੋਦਿਨੁਆਵਹਿਸੋਦਿਨੁਜਾਹੀ॥ਕਰਨਾਕੂਚੁਰਹਨੁਥਿਰੁਨਾਹੀ॥ਸੰਗੁਚਲਤੁਹੈਹਮਭੀਚਲਨਾ॥ਦੂਰਿਗਵਨੁਸਿਰਊਪਰਿ
ਮਰਨਾ॥੧॥ਕਿਆਤੂਸੋਇਆਜਾਗੁਇਆਨਾ॥ਤੈਜੀਵਨੁਜਗਿਸਚੁਕਰਿਜਾਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਨਿਜੀਉਦੀਆਸੁਰਿਜਕੁ
ਅੰਬਰਾਵੈ॥ਸਭਘਟਭੀਤਰਿਹਾਟੁਚਲਾਵੈ॥ਕਰਿਬੰਦਿਗੀਛਾਡਿਮੈਮੇਰਾ॥ਹਿਰਦੈਨਾਮੁਸਮਾਰਿਸਵੇਰਾ॥੨॥ਜਨਮੁਸਿਰਾਨੋਪੰ
ਥੁਨਸਵਾਰਾ॥ਸਾਂਝਪਰੀਦਹਦਿਸਅੰਧਿਆਰਾ॥ਕਹਿਰਵਿਦਾਸਨਿਦਾਨਿਦਿਵਾਨੇ॥ਚੇਤਸਿਨਾਹੀਦੁਨੀਆਫਨਖਾਨੇ॥
੩॥੨॥ਸੂਹੀ॥ਊਚੇਮੰਦਰਸਾਲਰਸੋਈ॥ਏਕਘਰੀਫੁਨਿਰਹਨੁਨਹੋਈ॥੧॥ਇਹੁਤਨੁਐਸਾਜੈਸੇਘਾਸਕੀਟਾਟੀ॥ਜ
ਲਿਗਇਓਘਾਸੁਰਲਿਗਇਓਮਾਟੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਭਾਈਬੰਧਕੁਟੰਬਸਹੇਰਾ॥ਓਇਭੀਲਾਗੇਕਾਢੁਸਵੇਰਾ॥੨॥ਘਰਕੀਨਾਰਿ
ਉਰਹਿਤਨਲਾਗੀ॥ਉਹੁਤਉਭੂਤੁਭੂਤੁਕਰਿਭਾਗੀ॥੩॥ਕਹਿਰਵਿਦਾਸੁਸਭੈਜਗੁਲੂਟਿਆ॥ਹਮਤਉਏਕਰਾਮੁਕਹਿਛੂ
ਟਿਆ॥੪॥੩॥

ਸੂਹੀਬਾਣੀਸੇਖਫਰੀਦਜੀਕੀ॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਤਪਿਤਪਿਲੁਹਿਲੁਹਿਹਾਥਮਰੋਰਉ॥ਬਾਵਲਿਹੋਈਸੋਸਹੁਲੋਰਉ॥ਤੈਸਹਿਮਨਮਹਿਕੀਆਰੋਸੁ॥ਮੁਝੁਅਵਗਨਸਹ
ਨਾਹੀਦੋਸੁ॥੧॥ਤੈਸਾਹਿਬਕੀਮੈਸਾਰਨਜਾਨੀ॥ਜੋਬਨੁਖੋਇਪਾਛੈਪਛੁਤਾਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਲੀਕੋਇਲਤੂਕਿਤਗੁਨਕਾ
ਲੀ॥ਅਪਨੇਪ੍ਰੀਤਮਕੇਹਉਬਿਰਹੈਜਾਲੀ॥ਪਿਰਹਿਬਿਹੂਨਕਤਹਿਸੁਖੁਪਾਏ॥ਜਾਹੋਇਕ੍ਰਿਪਾਲੁਤਾਪ੍ਰਭੂਮਿਲਾਏ॥੨॥
ਵਿਧਣਖੂਹੀਮੁੰਧਇਕੇਲੀ॥+ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਿਸਾਧਸੰਗਿਮੇਲੀ॥ਜਾਫਿਰਿਦੇਖਾਤਾਮੇਰਾਅਲਹੁਬੇਲੀ॥੩॥ਵਾਟਹਮਾਰੀਖ
ਰੀਉਡੀਣੀ॥ਖੰਨਿਅਹੁਤਿਖੀਬਹੁਤੁਪਿਈਣੀ॥ਉਸੁਊਪਰਿਹੈਮਾਰਗੁਮੇਰਾ॥ਸੇਖਫਰੀਦਾਪੰਥੁਸਮਾਰਿਸਵੇਰਾ॥੪॥੧॥

ਨਾਕੋਸਾਥੀਨਾਕੋਬੇਲੀ॥

ਸੂਹੀਲਲਿਤ॥ਬੇੜਾਬੰਧਿਨਸਕਿਓਬੰਧਨਕੀਵੇਲਾ॥ਭਰਿਸਰਵਰੁਜਬਊਛਲੈਤਬਤਰਣੁਦੁਹੇਲਾ॥੧॥ਹਥੁਨਲਾਇ
ਕਸੁੰਭੜੈਜਲਿਜਾਸੀਢੋਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਕਆਪੀਨੈਪਤਲੀਸਹਕੇਰੇਬੋਲਾ॥ਦੁਧਾਥਣੀਨਆਵਈਫਿਰਿਹੋਇਨਮੇਲਾ
॥੨॥ਕਹੈਫਰੀਦੁਸਹੇਲੀਹੋਸਹੁਅਲਾਏਸੀ॥ਹੰਸੁਚਲਸੀਡੁੰਮਣਾਅਹਿਤਨੁਢੇਰੀਥੀਸੀ॥੩॥੨॥ਜੁਮਲਾ੧੦

ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੧
ਚਉਪਦੇਘਰੁ੧॥ ਤੂਸੁਲਤਾਨੁਕਹਾਹਉਮੀਆਤੇਰੀਕਵਨਵਡਾਈ॥ਜੋਤੂਦੇਹਿਸੁਕਹਾਸੁਆਮੀਮੈਮੂਰਖਕਹਣੁਨਜਾ
ਈ॥੧॥ਤੇਰੇਗੁਣਗਾਵਾਦੇਹਿਬੁਝਾਈ॥ਜੈਸੇਸਚਮਹਿਰਹਉਰਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਕਿਛੁਹੋਆਸਭੁਕਿਛੁਤੁਝਤੇਤੇਰੀ

ਸਭਨਾ ਸਰਣਾਈ ॥ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣਾ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬ ਮੈ ਅੰਧੁਲੇ ਕਿਆ ਚਤੁਰਾਈ ॥੨॥ ਕਿਆ ਹਉ ਕਥੀ ਕਥੇ ਕਥਿ ਦੇਖਾ ਮੈ ਅਕਥੁ ਨ ਕਥਨਾ ਜਾਈ ॥
ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਆਖਾ ਤਿਲੁ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥੩॥ ਏਤੇ ਕੂਕਰ ਹਉ ਬੇਗਾਨਾ ਭਉਕਾ ਇਸੁ ਤਨ ਤਾਈ ॥ ਭਗਤਿ ਹੀਣੁ ਨਾਨਕੁ ਜੇ ਹੋਇਗਾ
ਤਾ ਖਸਮੈ ਨਾਉ ਨ ਜਾਈ ॥੪॥੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਮਨੁ ਮੰਦਰੁ ਤਨੁ ਵੇਸ ਕਲੰਦਰੁ ਘਟ ਹੀ ਤੀਰਥਿ ਨਾਵਾ ॥ ਏਕੁ ਸਬਦੁ ਮੇਰੈ
ਪ੍ਰਾਨਿ ਬਸਤੁ ਹੈ ਬਾਹੁੜਿ ਜਨਮਿ ਨ ਆਵਾ ॥੧॥ ਮਨੁ ਬੇਧਿਆ ਦਇਆਲ ਸੇਤੀ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥ ਕਉਣੁ ਜਾਣੈ ਪੀਰ ਪਰਾਈ ॥ ਹਮ ਨਾਹੀ
ਚਿੰਤ ਪਰਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਅਲਖ ਅਪਾਰਾ ਚਿੰਤਾ ਕਰਹੁ ਹਮਾਰੀ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਭਰਿਪੁਰਿ ਲੀਣਾ ਘ
ਟਿ ਘਟਿ ਜੋਤਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥੨॥ ਸਿਖ ਮਤਿ ਸਭ ਬੁਧਿ ਤੁਮਾਰੀ ਮੰਦਿਰ ਛਾਵਾ ਤੇਰੇ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣਾ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਨਿਤ ਤੇ
ਰੇ ॥੩॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ਸਰਬ ਚਿੰਤ ਤੁਧੁ ਪਾਸੇ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਚੰਗਾ ਇਕ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸੇ ॥੪॥੨॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਆਪੇ ਸਬਦੁ ਆਪੇ ਨੀਸਾਨੁ ॥ ਆਪੇ ਸੁਰਤਾ ਆਪੇ ਜਾਨੁ ॥ ਆਪੇ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਤਾਣੁ ॥ ਤੂ ਦਾਤਾ ਨਾਮੁ ਪਰਵਾ
ਣੁ ॥੧॥ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਦੇਉ ॥ ਹਉ ਜਾਚਕੁ ਤੂ ਅਲਖੁ ਅਭੇਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਧਰਕਟੀ ਨਾਰਿ ॥ ਭੂੰਡੀ ਕਾਮਣਿ ਕਾ
ਮਣਿਆਰਿ ॥ ਰਾਜੁ ਰੂਪੁ ਝੂਠਾ ਦਿਨ ਚਾਰਿ ॥ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਚਾਨਣੁ ਅੰਧਿਆਰਿ ॥੨॥ ਚਖਿ ਛੋਡੀ ਸਹਸਾ ਨਹੀ ਕੋਇ ॥ ਬਾਪੁ ਦਿਸੈ ਵੇਜਾ
ਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥ ਏਕੇ ਕਉ ਨਾਹੀ ਭਉ ਕੋਇ ॥ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਕਰਾਵੈ ਸੋਇ ॥੩॥ ਸਬਦਿ ਮੁਏ ਮਨੁ ਮਨ ਤੇ ਮਾਰਿਆ ॥ ਠਾਕਿ ਰਹੇ ਮਨੁ ਸਾਚੈ ਧਾਰਿ
ਆ ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਸੂਝੈ ਗੁਰ ਕਉ ਵਾਰਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਨਿਸਤਾਰਿਆ ॥੪॥੩॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥
ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਮਨੁ ਸਹਜ ਧਿਆਨੇ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰਤਾ ਮਨੁ ਮਾਨੇ ॥ ਮਨਮੁਖ ਭਰਮਿ ਭੁਲੇ ਬਉਰਾਨੇ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਰਹੀਐ ਗੁ
ਰ ਸਬਦਿ ਪਛਾਨੇ ॥੧॥ ਬਿਨੁ ਦਰਸਨ ਕੈਸੇ ਜੀਵਉ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਜੀਅਰਾ ਰਹਿ ਨ ਸਕੈ ਖਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਬਿਸਰੈ ਹਉ ਮਰਉ ਦੁਖਾਲੀ ॥ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਜਪਉ ਅਪੁਨੇ ਹਰਿ ਭਾਲੀ ॥ ਸਦ ਬੈਰਾਗਨਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਹਾਲੀ ॥
ਅਬ ਜਾਨੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਾਲੀ ॥੨॥ ਅਕਥ ਕਥਾ ਕਹੀਐ ਗੁਰ ਭਾਇ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਦੇਇ ਦਿਖਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕਰਣੀ ਕਿਆ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ ਹਉਮੈ ਮੇਟਿ ਚਲੈ ਗੁ
ਰ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ ॥੩॥ ਮਨਮੁਖੁ ਵਿਛੁੜੈ ਖੋਟੀ ਰਾਸਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਮਿਲੈ ਸਾਬਾਸਿ ॥ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ
ਨਾਮ ਹਰਿ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ॥੪॥੪॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਧ੍ਰਿਗੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਖਾਇਆ ਧ੍ਰਿਗੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਸੋਇਆ ਧ੍ਰਿਗੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਕਾਪੜੁ ਅੰਗਿ ਚੜਾਇਆ ॥ ਧ੍ਰਿਗੁ ਸਰੀਰੁ ਕੁਟੰਬ ਸਹਿਤ ਸਿਉ ਜਿਤੁ ਹੁਣਿ ਖਸਮੁ
ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਪਉੜੀ ਛੁੜਕੀ ਫਿਰਿ ਹਾਥਿ ਨ ਆਵੈ ਅਹਿਲਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥੧॥ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਨ ਦੇਈ ਲਿਵ ਲਾਗਣਿ ਜਿਨਿ
ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਣ ਵਿਸਾਰੇ ॥ ਜਗਜੀਵਨ ਦਾਤਾ ਜਨ ਸੇਵਕ ਤੇਰੇ ਤਿਨ ਕੇ ਤੈ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੂ ਦਇਆਲੁ ਦਇਆਪਤਿ ਦਾ
ਤਾ ਕਿਆ ਏਹਿ ਜੰਤ ਵਿਚਾਰੇ ॥ ਮੁਕਤਿ ਬੰਧ ਸਭਿ ਤੁਝ ਤੇ ਹੋਏ ਐਸਾ ਆਖਿ ਵਖਾਣੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਮੁਕਤਿ ਕਹੀਐ ਮਨਮੁਖ
ਬੰਧ ਵਿਚਾਰੇ ॥੨॥ ਸੋ ਜਨੁ ਮੁਕਤਿ ਜਿਸੁ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਸਦਾ ਰਹੈ ਹਰਿ ਨਾਲੇ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਗਹਣ ਗਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਈ ਸਚੈ ਆਪਿ
ਸਵਾਰੇ ॥ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣੇ ਸਿ ਮਨਮੁਖ ਕਹੀਅਹਿ ਨਾ ਉਰਵਾਰਿ ਨ ਪਾਰੇ ॥੩॥ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸਮ੍ਹਾ
ਲੇ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਮਾਇਆ ਮਾਹਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਭਾਗੁ ਹੋਵੈ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਕਾਲਹਿ ਮਾਰਿ ਬਿਦਾਰੇ ॥੪॥੧॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਅਤੁਲੁ ਕਿਉ ਤੋਲਿਆ ਜਾਈ ॥ ਦੂਜਾ ਹੋਇ ਤ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਈ ॥ ਤਿਸ ਦੀ ਕੀਮ

ਤਿਨਕਿਛੁਹੋਇ॥੧॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ਤਾਕੋਜਾਣੈਦੁਬਿਧਾਜਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪਿਸਰਾਫੁਕਸਵਟੀਲਾਏ॥ਆਪੇਪ
ਰਖੇਆਪਿਚਲਾਏ॥ਆਪੇਤੋਲੇਪੂਰਾਹੋਇ॥ਆਪੇਜਾਣੈਏਕੋਸੋਇ॥੨॥ਮਾਇਆਕਾਰੂਪੁਸਭੁਤਿਸਤੇਹੋਇ॥ਜਿਸਨੋਮੇਲੇਸੋਨਿਰ
ਮਲੁਹੋਇ॥ਜਿਸਨੋਲਾਏਲਗੈਤਿਸੁਆਇ॥ਸਭੁਸਚੁਦਿਖਾਲੇਤਾਸਚਿਸਮਾਇ॥੩॥ਆਪੇਲਿਵਧਾਤੁਹੈਆਪੇ॥ਆਪਿਬੁਝਾਏ
ਆਪੇਜਾਪੇ॥ਆਪੇਸਤਿਗੁਰੁਸਬਦੁਹੈਆਪੇ॥ਨਾਨਕਆਖਿਸੁਣਾਏਆਪੇ॥੪॥੩॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੩॥
ਸਾਹਿਬਤੇਸੇਵਕੁਸੇਵਸਾਹਿਬਤੇਕਿਆਕੋਕਹੈਬਹਾਨਾ॥ਐਸਾਇਕੁਤੇਰਾਖੇਲੁਬਨਿਆਹੈਸਭਮਹਿਏਕੁਸਮਾਨਾ॥੧॥ਸਤਿਗੁਰਿ
ਪਰਚੈਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਨਾ॥ਜਿਸੁਕਰਮੁਹੋਵੈਸੋਸਤਿਗੁਰੁਪਾਏਅਨਦਿਨੁਲਾਗੈਸਹਜਿਧਿਆਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਿਆਕੋਈਤੇਰੀ
ਸੇਵਾਕਰੇਕਿਆਕੋਕਰੇਅਭਿਮਾਨਾ॥ਜਬਅਪੁਨੀਜੋਤਿਖਿੰਚਹਿਤੂਸੁਆਮੀਤਬਕੋਈਕਰਉਦਿਖਾਵਖਿਆਨਾ॥੨॥ਆਪੇ
ਗੁਰੁਚੇਲਾਹੈਆਪੇਆਪੇਗੁਣੀਨਿਧਾਨਾ॥ਜਿਉਆਪਿਚਲਾਏਤਿਵੈਕੋਈਚਾਲੈਜਿਉਹਰਿਭਾਵੈਭਗਵਾਨਾ॥੩॥ਕਹਤ
ਨਾਨਕੁਤੂਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਕਉਣੁਜਾਣੈਤੇਰੇਕਾਂਮਾ॥ਇਕਨਾਘਰਮਹਿਦੇਵਡਿਆਈਇਕਿਭਰਮਿਭਵਹਿਅਭਿਮਾਨਾ॥੪
੪॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੩॥ਪੂਰਾਥਾਟੁਬਣਾਇਆਪੂਰੈਵੇਖਹੁਏਕਸਮਾਨਾ॥ਇਸੁਪਰਪੰਚਮਹਿਸਾਚੇਨਾਮਕੀਵਡਿ
ਆਈਮਤੁਕੋਧਰਹੁਗੁਮਾਨਾ॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਜਿਸਨੋਮਤਿਆਵੈਸੋਸਤਿਗੁਰਮਾਹਿਸਮਾਨਾ॥ਇਹਬਾਣੀਜੋਜੀਅਹੁਜਾਣੈਤਿਸੁਅੰਤਰਿਰਵੈਹ
ਰਿਨਾਮਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚਹੁਜੁਗਾਕਾਹੁਣਿਨਿਬੇੜਾਨਰਮਨੁਖਾਨੋਏਕੁਨਿਧਾਨਾ॥ਜਤੁਸੰਜਮਤੀਰਥਓਨਾਜੁਗਾਕਾਧਰਮੁਹੈ+ਸੋਧਿਦੇਖਹੁਵੇਦ
ਪੁਰਾਨਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਿਨੀਧਿਆਇਆਹਰਿਹਰਿਜਗਤਿਤੇਪੂਰੇਪਰਵਾਨਾ॥੩॥ਕਹਤਨਾਨਕੁਸਚੇਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਲਾਏਚੂਕੈਮਨਿਅਭਿਮਾਨਾ॥
ਕਹਤਸੁਣਤਸਭੇਸੁਖਪਾਵਹਿਮਾਨਤਪਾਹਿਨਿਧਾਨਾ॥੪॥੫॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰੀਤਿਜਿਸਨੋਆਪੇਲਾਏ॥ਤਿਤੁਘਰਿ
ਬਿਲਾਵਲੁ+ਸਬਦਿਸੁਹਾਏ॥ਮੰਗਲੁਨਾਰੀਗਾਵਹਿਆਏ॥ਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਸਦਾਸੁਖੁਪਾਏ॥੧॥ਹਉਤਿਨਬਲਿਹਾਰੈਜਿਨਹਰਿਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ਹਰਿ
ਜਨਕਉਮਿਲਿਆਸੁਖੁਪਾਈਐਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈਸਹਜਿਸੁਭਾਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਦਾਰੰਗਿਰਾਤੇਤੇਰੈਚਾਏ॥ਹਰਿਜੀਉਆਪਿਵਸੈਮਨਿਆਏ
ਆਪੇਸੋਭਾਸਦਹੀਪਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮੇਲੈਮੇਲਿਮਿਲਾਏ॥੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਰਾਤੇਸਬਦਿਰੰਗਾਏ॥ਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾਹਰਿਗੁਣਗਾਏ॥ਰੰਗਿਚਲੂਲੈ
ਹਰਿਰਸਿਭਾਏ॥ਇਹੁਰੰਗੁਕਦੇਨਉਤਰੈਸਾਚਿਸਮਾਏ॥੩॥ਅੰਤਰਿਸਬਦੁਮਿਟਿਆਅਗਿਆਨੁਅੰਧੇਰਾ॥ਸਤਿਗੁਰਗਿਆਨੁਮਿਲਿਆਪ੍ਰੀ
ਤਮੁਮੇਰਾ॥ਜੋਸਾਚਿਰਾਤੇਤਿਨਬਹੁੜਿਨਫੇਰਾ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਏਪੂਰਾਗੁਰੁਮੇਰਾ॥੪॥੫॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੩॥ਪੂਰੇਗੁਰਤੇ
ਵਡਿਆਈਪਾਈ॥ਅਚਿੰਤਨਾਮੁਵਸਿਆਮਨਿਆਈ॥ਹਉਮੈਮਾਇਆਸਬਦਿਜਲਾਈ॥ਦਰਿਸਾਚੈਗੁਰਤੇਸੋਭਾਪਾਈ॥੧॥ਜਗਦੀਸ
ਸੇਵਉਮੈਅਵਰੁਨਕਾਜਾ॥ਅਨਦਿਨੁਅਨਦੁਹੋਵੈਮਨਿਮੇਰੈਗੁਰਮੁਖਿਮਾਗਉਤੇਰਾਨਾਮੁਨਿਵਾਜਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨਕੀਪਰਤੀਤਿਮਨਤੇਪਾਈ
॥ਪੂਰੇਗੁਰਤੇਸਬਦਿਬੁਝਾਈ॥ਜੀਵਣਮਰਣੁਕੋਸਮਸਰਿਵੇਖੈ॥ਬਹੁੜਿਨਮਰੈਨਾਜਮੁਪੇਖੈ॥੨॥ਘਰਹੀਮਹਿਸਭਿਕੋਟਿਨਿਧਾਨ॥ਸ
ਤਿਗੁਰਿਦਿਖਾਏਗਇਆਅਭਿਮਾਨੁ॥ਸਦਹੀਲਾਗਾਸਹਜਿਧਿਆਨ॥ਅਨਦਿਨੁਗਾਵੈਏਕੋਨਾਮ॥੩॥ਇਸੁਜੁਗਮਹਿਵਡਿਆਈਪਾ
ਈ॥ਪੂਰੇਗੁਰਤੇਨਾਮੁਧਿਆਈ॥ਜਹਦੇਖਾਤਹਰਹਿਆਸਮਾਈ॥ਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾਕੀਮਤਿਨਹੀਪਾਈ॥੪॥ਪੂਰੈਭਾਗਿਗੁਰੁਪੂਰਾਪਾਇਆ॥
ਅੰਤਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਦਿਖਾਇਆ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਅਤਿਮੀਠਾਲਾਇਆ॥ਨਾਨਕਤ੍ਰਿਸਨਬੁਝੀਮਨਿਤਨਿਸੁਖੁਪਾਇਆ॥੫॥੬॥੧੦॥

ਗੁਰ

ਕਲ[illegible]ਮਹਿਕੀਰਤ
ਹਰਿਨਾਮਾ॥ਜੁਗਜੁਗ
॥ਆਪੋਆਪਣਾਧਰਮੁ
ਹੈ

ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੩ ॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਉਦਮੁ ਮਤਿ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਜਿਉ ਪ੍ਰੇਰੇ ਤਿਉ ਕਰਨਾ ॥ ਜਿਉ ਨਟੂਆ ਤੰਤੁ ਵਜਾਏ ਤੰਤੀ ਤਿਉ ਵਾਜਹਿ ਜੰਤ ਜਨਾ ॥੧॥ ਜਪਿ ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਸਨਾ ॥ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਤ ਲਿਖੇ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਬਸਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਇਆ ਗਿਰਸਤਿ ਭ੍ਰਮਤੁ ਹੈ ਪ੍ਰਾਨੀ ਰਖਿ ਲੇਵਹੁ ਜਨੁ ਅਪਨਾ ॥ ਜਿਉ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁ ਹਰਣਾਖਸਿ ਗ੍ਰਸਿਓ ਹਰਿ ਰਾਖਿਓ ਹਰਿ ਸਰਨਾ ॥੨॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕਹੀਐ ਹਰਿ ਕੀਏ ਪਤਿਤ ਪਵੰਨਾ ॥ ਓਹੁ ਢੋਵੈ ਢੋਰ ਹਾਥਿ ਚਮੁ ਚਮਰੇ ਹਰਿ ਉਧਰਿਓ ਪਰਿਓ ਸਰਨਾ ॥੩॥ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਭਗਤ ਭਵ ਤਾਰਨ ਹਮ ਪਾਪੀ ਰਾਖੁ ਪਪਨਾ ॥ ਹਰਿ ਦਾਸਨ ਦਾਸ ਦਾਸ ਹਮ ਕਰੀਅਹੁ ਜਨ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਦਾਸੰਨਾ ॥੪॥੧॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਮ ਮੂਰਖ ਮੁਗਧ ਅਗਿਆਨ ਮਤੀ ਸਰਣਾਗਤਿ ਪੁਰਖ ਅਜਨਮਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਖਿ ਲੇਵਹੁ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਹਮ ਪਾਥਰ ਹੀਨ ਅਕਰਮਾ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਭਜੁ ਰਾਮ ਨਾਮੈ ਰਾਮਾ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਈਐ ਹੋਰਿ ਤਿਆਗਹੁ ਨਿਹਫਲ ਕਾਮਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਸੇਵਕ ਸੇ ਹਰਿ ਤਾਰੇ ਹਮ ਨਿਰਗੁਨ ਰਾਖੁ ਉਪਮਾ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਵਡੇ ਕਰੰਮਾ ॥੨॥ ਨਾਮਹੀਨ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਤੇ ਤਿਨ ਵਡ ਦੂਖ ਸਹੰਮਾ ॥ ਓਇ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋਨਿ ਭਵਾਈਅਹਿ ਮੰਦਭਾਗੀ ਮੂੜ ਅਕਰੰਮਾ ॥੩॥ ਹਰਿ ਜਨ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਹੈ ਧੁਰਿ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖੇ ਵਡ ਕਰਮਾ ॥ ਗੁਰਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਫਲੁ ਜਨੰਮਾ ॥੪॥੨॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਮਰਾ ਚਿਤੁ ਲੁਭਤ ਮੋਹਿ ਬਿਖਿਆ ਬਹੁ ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ਭਰਾ ॥ ਤੁਮ੍ਹ੍ਹਰੀ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਨ ਸਕਹ ਪ੍ਰਭ ਹਮ ਕਿਉ ਕਰਿ ਮੁਗਧ ਤਰਾ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਨਰਹਰ ਨਾਮੁ ਨਰਹਰਾ ॥ ਜਨ ਊਪਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਧਾਰੀ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਰਿ ਪਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਮਰੇ ਪਿਤਾ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਦੇਹੁ ਮਤੀ ਜਸੁ ਕਰਾ ॥ ਤੁਮ੍ਹ੍ਹਰੈ ਸੰਗਿ ਲਗੇ ਸੇ ਉਧਰੇ ਜਿਉ ਸੰਗਿ ਕਾਸਟ ਲੋਹ ਤਰਾ ॥੨॥ ਸਾਕਤ ਨਰ ਹੋਛੀ ਮਤਿ ਮਧਿਮ ਜਿਨ੍ਹ੍ਹ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੇਵ ਨ ਕਰਾ ॥ ਤੇ ਨਰ ਭਾਗਹੀਣ ਦੁਹਚਾਰੀ ਓਇ ਜਨਮਿ ਮੁਏ ਫਿਰਿ ਮਰਾ ॥੩॥ ਜਿਨ ਕਉ ਤੁਮ ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਸੁਆਮੀ ਤੇ ਨਾਏ ਸੰਤੋਖ ਗੁਰ ਸਰਾ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ਗਈ ਹਰਿ ਭਜਿਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪਾਰਿ ਪਰਾ ॥੪॥੩॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਆਵਹੁ ਸੰਤ ਮਿਲਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਕਰਹੁ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬੋਹਿਥੁ ਹੈ ਕਲਜੁਗਿ ਖੇਵਟੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਤਰਹੁ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਗੁਣ ਹਰਿ ਉਚਰਹੁ ॥ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਤ ਲਿਖੇ ਗੁਨ ਗਾਏ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਪਾਰਿ ਪਰਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਇਆ ਨਗਰ ਮਹਿ ਰਾਮ ਰਸੁ ਊਤਮੁ ਕਿਉ ਪਾਈਐ ਉਪਦੇਸੁ ਜਨ ਕਰਹੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਫਲ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਮਿਲਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਅਹੁ ॥੨॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਮੀਠਾ ਹਰਿ ਸੰਤਹੁ ਚਾਖਿ ਦਿਖਹੁ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ਲਾਗਾ ਤਿਨ ਬਿਸਰੇ ਸਭਿ ਬਿਖ ਰਸਹੁ ॥੩॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਸੁ ਰਾਮ ਰਸਾਇਣੁ ਹਰਿ ਸੇਵਹੁ ਸੰਤ ਜਨਹੁ ॥ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਚਾਰੇ ਪਾਏ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਜਹੁ ॥੪॥੪॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਖਤ੍ਰੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਸੂਦੁ ਵੈਸੁ ਕੋ ਜਾਪੈ ਹਰਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਜਪੈਨੀ ॥ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਕਰਿ ਪੂਜਹੁ ਨਿਤ ਸੇਵਹੁ ਦਿਨਸੁ ਸਭ ਰੈਨੀ ॥੧॥ ਹਰਿ ਜਨ ਦੇਖਹੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨੈਨੀ ॥ ਜੋ ਇਛਹੁ ਸੋਈ ਫਲੁ ਪਾਵਹੁ ਹਰਿ ਬੋਲਹੁ ਗੁਰਮਤਿ ਬੈਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਿਕ ਉਪਾਵ ਚਿਤਵੀਅਹਿ ਬਹੁਤੇਰੇ ਸਾ ਹੋਵੈ ਜਿ ਬਾਤ ਹੋਵੈਨੀ ॥ ਅਪਨਾ ਭਲਾ ਸਭੁ ਕੋਈ ਬਾਛੈ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿ ਮੇਰੈ ਚਿਤਿ ਨ ਚਿਤੈਨੀ ॥੨॥ ਮਨ ਕੀ ਮਤਿ ਤਿਆਗਹੁ ਹਰਿ ਜਨ ਏਹਾ ਬਾਤ ਕਠੈਨੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਮਤਿ ਲੈਨੀ ॥੩॥ ਮਤਿ ਸੁਮਤਿ ਤੇਰੈ ਵਸਿ ਸੁਆਮੀ ਹਮ ਜੰਤ ਤੂ ਪੁਰਖੁ ਜੰਤੈਨੀ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਕਰਤੇ ਸੁਆਮੀ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਬੁਲੈਨੀ ॥੪॥੫॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਅਨਦ ਮੂਲੁ ਧਿਆਇਓ ਪੁਰਖੋਤਮੁ ਅਨਦਿਨੁ ਅਨਦ ਅਨੰਦੇ ॥ ਧਰਮਰਾਇ

ਕੀਆ ਦੁਚਕਾਈ ਸਭ ਦੂਰ ਕੇ ਨਾਮ ਕੇ ਛੰਦੋ ॥੧॥ ਜਪਿ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਗੋਬਿੰਦੋ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਗੁਣ ਗਾਏ ਪਰਮਾਨੰਦੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਕਤ ਮੂੜ ਮਾਇਆ ਕੇ ਬਧਿਕ ਵਿਚਿ ਮਾਇਆ ਫਿਰਹਿ ਫਿਰੰਦੋ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜਲਤ ਕਿਰਤ ਕੇ ਬਾਧੇ ਜਿਉ ਤੇਲੀ ਬਲਦ ਭਵੰਦੋ ॥੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵ ਲਗੇ ਸੇ ਉਧਰੇ ਵਡਭਾਗੀ ਸੇਵ ਕਰੰਦੋ ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਤਿਨ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਸਭਿ ਤੂਟੇ ਮਾਇਆ ਫੰਧੋ ॥੩॥ ਆਪੇ ਠਾਕੁਰੁ ਆਪੇ ਸੇਵਕੁ ਸਭੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਗੋਬਿੰਦੋ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਆਪਿ ਸਭੁ ਵਰਤੈ ਜਿਉ ਰਾਖੈ ਤਿਉ ਰਹੰਦੋ ॥੪॥੬॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਪੜਤਾਲ ਘਰੁ ੧੩ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਬੋਲਹੁ ਭਈਆ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨੋ ॥ ਹਰਿ ਸੰਤ ਭਗਤ ਤਾਰਨੋ ॥ ਹਰਿ ਭਰਿਪੁਰੇ ਰਹਿਆ ਜਲਿ ਥਲੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਨਿਤ ਗਾਈਐ ਹਰਿ ਦੁਖ ਬਿਸਾਰਨੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਕੀਆ ਹੈ ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਹਮਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਹਰਿ ਦੁਖ ਬਿਸਾਰਨਹਾਰਾ ॥ ਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ਹੈ ਮੁਕਤਿ ਦਾਤਾ ॥ ਹਰਿ ਕੀਈ ਹਮਾਰੀ ਸਫਲ ਜਾਤਾ ॥ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤੀ ਗੁਨ ਗਾਵਨੋ ॥੧॥ ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮ ਕਰਿ ਆਸਾ ॥ ਭਾਉ ਦੂਜਾ ਬਿਨਸਿ ਬਿਨਾਸਾ ॥ ਵਿਚਿ ਆਸਾ ਹੋਇ ਨਿਰਾਸੀ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਪਾਸੀ ॥ ਕੋਈ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਨ ਗਾਵਨੋ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਤਿਸੁ ਪਗਿ ਲਾਵਨੋ ॥੨॥੧॥ ੭॥੪॥ ੬॥੧੭॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਨਦਰੀ ਆਵੈ ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਮੋਹੁ ॥ ਕਿਉ ਮਿਲੀਐ ਪ੍ਰਭ ਅਬਿਨਾਸੀ ਤੋਹਿ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੋਹਿ ਮਾਰਗਿ ਪਾਵਹੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਅੰਚਲਿ ਲਾਵਹੁ ॥੧॥ ਕਿਉ ਤਰੀਐ ਬਿਖਿਆ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬੋਹਿਥੁ ਪਾਵੈ ਪਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਵਨ ਝੁਲਾਰੇ ਮਾਇਆ ਦੇਇ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਭਗਤ ਸਦਾ ਥਿਰੁ ਸੇਇ ॥ ਹਰਖ ਸੋਗ ਤੇ ਰਹਹਿ ਨਿਰਾਰਾ ॥ ਸਿਰ ਊਪਰਿ ਆਪਿ ਗੁਰੂ ਰਖਵਾਰਾ ॥੨॥ ਪਾਇਆ ਵੇੜੁ ਮਾਇਆ ਸਰਬ ਭੁਇਅੰਗਾ ॥ ਹਉਮੈ ਪਚੇ ਦੀਪਕ ਦੇਖਿ ਪਤੰਗਾ ॥ ਸਗਲ ਸੀਗਾਰ ਕਰੇ ਨਹੀ ਪਾਵੈ ॥ ਜਾ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਤਾ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਵੈ ॥੩॥ ਹਉ ਫਿਰਉ ਉਦਾਸੀ ਮੈ ਇਕੁ ਰਤਨੁ ਦਸਾਇਆ ॥ ਨਿਰਮੋਲਕੁ ਹੀਰਾ ਮਿਲੈ ਨ ਉਪਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਮੰਦਰੁ ਤਿਸੁ ਮਹਿ ਲਾਲੁ ॥ ਗੁਰਿ ਖੋਲਿਆ ਪੜਦਾ ਦੇਖਿ ਭਈ ਨਿਹਾਲੁ ॥੪॥ ਜਿਨਿ ਚਾਖਿਆ ਤਿਸੁ ਆਇਆ ਸਾਦੁ ॥ ਜਿਉ ਗੂੰਗਾ ਮਨ ਮਹਿ ਬਿਸਮਾਦੁ ॥ ਆਨਦ ਰੂਪੁ ਸਭੁ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਣ ਆਖਿ ਸਮਾਇਆ ॥੫॥੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ ਕੀਏ ਗੁਰਦੇਵ ॥ ਸੇਵਕੁ ਅਪਨੀ ਲਾਇਓ ਸੇਵ ॥ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ਜਪਿ ਅਲਖ ਅਭੇਵ ॥੧॥ ਧਰਤਿ ਪੁਨੀਤ ਭਈ ਗੁਨ ਗਾਏ ॥ ਦੁਰਤੁ ਗਇਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭਨੀ ਥਾਂਈ ਰਵਿਆ ਆਪਿ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਜਾ ਕਾ ਵਡ ਪਰਤਾਪੁ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਨ ਹੋਇ ਸੰਤਾਪੁ ॥੨॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਲਗੇ ਮਨਿ ਮੀਠੇ ॥ ਨਿਰਬਿਘਨ ਹੋਇ ਸਭ ਥਾਂਈ ਵੂਠੇ ॥ ਸਭਿ ਸੁਖ ਪਾਏ ਸਤਿਗੁਰ ਤੂਠੇ ॥੩॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਰਖਵਾਲੇ ॥ ਜਿਥੈ ਕਿਥੈ ਦੀਸਹਿ ਨਾਲੇ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਖਸਮਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇ ॥੪॥੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੁਖ ਨਿਧਾਨ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ॥ ਅਗਨਤ ਗੁਣ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੇ ॥ ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ ਤੁਮਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਰਿ ਚਰਨ ਧਿਆਈ ॥੧॥ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਬਸਹੁ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਨ ਲੀਜੈ ਲੜਿ ਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਚਿਤਿ ਆਵੈ ਤਾ ਕੈਸੀ ਭੀੜ ॥ ਹਰਿ ਸੇਵਕ ਨਾਹੀ ਜਮ ਪੀੜ ॥ ਸਰਬ ਦੂਖ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਨਸੇ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭੁ ਬਸੈ ॥੨॥ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਤਨਿ ਆਧਾਰੁ ॥ ਬਿਸਰਤ ਨਾਮੁ ਹੋਵਤ ਤਨੁ ਛਾਰੁ ॥ ਪ੍ਰਭ ਚਿਤਿ ਆਏ ਪੂਰਨ ਸਭ ਕਾਜ ॥

ਹਰਿ ਬਿਸਰਤ ਸਭ ਕਾ ਮੁਹਤਾਜਾ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸੰਗਿ ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਿਸਰਿ ਗਈ ਸਭ ਦੁਰਮਤਿ ਰੀਤਾ ॥ ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੰਤਾ ॥
ਨਾਨਕ ਭਗਤਨ ਕੈ ਘਰਿ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ॥੪॥੩॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਇਆਣੜੀਏ ਕੇ ਘਰਿ ਗਾਵਣਾ ॥
ਮੈ ਮਨ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਮੈ ਮਨ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ॥ ਅਵਰ ਸਿਆਣਪਾ ਬਿਰਥੀਆ ਪਿਆਰੇ ਰਾਖਨ ਕਉ ਤੁਮ ਏਕ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿ
ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਜੋ ਮਿਲੈ ਪਿਆਰੇ ਸੋ ਜਨੁ ਹੋਤ ਨਿਹਾਲਾ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਪਿਆਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਹੋਇ ਦਇਆਲਾ ॥ ਸਫਲ ਮੂਰਤਿ ਗੁ
ਰਦੇਵ ਸੁਆਮੀ ਸਰਬ ਕਲਾ ਭਰਪੂਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਜੂਰੇ ॥੧॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਜੀਵਾ ਸੋਇ
ਤਿਨਾ ਕੀ ਜਿਨ ਅਪੁਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਹਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਹੀ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥ ਸੇਵਕੁ ਜਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਮਾਗੈ
ਪੂਰੈ ਕਰਮਿ ਕਮਾਵਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀ ਸੁਆਮੀ ਤੇਰੇ ਜਨ ਦੇਖਣੁ ਪਾਵਾ ॥੨॥ ਵਡਭਾਗੀ ਸੇ ਕਾਢੀਅਹਿ ਪਿਆਰੇ ਸੰਤਸੰਗ
ਤਿ ਜਿਨਾ ਵਾਸੋ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧੀਐ ਨਿਰਮਲੁ ਮਨੈ ਹੋਵੈ ਪਰਗਾਸੋ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਕਾਟੀਐ ਪਿਆਰੇ ਚੂਕੈ ਜਮ ਕੀ ਕਾਣੇ ॥ ਤਿਨਾ ਪਰਾ
ਪਤਿ ਦਰਸਨੁ ਨਾਨਕ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਅਪਣੇ ਭਾਣੇ ॥੩॥ ਊਚ ਅਪਾਰ ਬੇਅੰਤ ਸੁਆਮੀ ਕਉਣੁ ਜਾਣੈ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥ ਗਾਵਤੇ ਉਧਰਹਿ
ਸੁਣਤੇ ਉਧਰਹਿ ਬਿਨਸਹਿ ਪਾਪ ਘਨੇਰੇ ॥ ਪਸੂ ਪਰੇਤ ਮੁਗਧ ਕਉ ਤਾਰੈ ਪਾਹਨ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੈ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ਸ
ਦਾ ਸਦਾ ਬਲਿਹਾਰੈ ॥੪॥੧॥੪॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਿਖੈ ਬਨੁ ਫੀਕਾ ਤਿਆਗਿ ਰੀ ਸਖੀਏ ਨਾਮੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਪੀਓ ॥
ਬਿਨੁ ਰਸ ਚਾਖੇ ਬੁਡਿ ਗਈ ਸਗਲੀ ਸੁਖੀ ਨ ਹੋਵਤ ਜੀਓ ॥ ਮਾਨੁ ਮਹਤੁ ਨ ਸਕਤਿ ਹੀ ਕਾਈ ਸਾਧਾ ਦਾਸੀ ਥੀਓ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇ ਦ
ਰਿ ਸੋਭਾਵੰਤੇ ਜੋ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪੁਨੈ ਕੀਓ ॥੧॥ ਹਰਿਚੰਦਉਰੀ ਚਿਤ ਭ੍ਰਮੁ ਸਖੀਏ ਮ੍ਰਿਗ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਦ੍ਰੁਮ ਛਾਇਆ ॥ ਚੰਚਲਿ ਸੰਗਿ ਨ
ਚਾਲਤੀ ਸਖੀਏ ਅੰਤਿ ਤਜਿ ਜਾਵਤ ਮਾਇਆ ॥ ਰਸਿ ਭੋਗਣ ਅਤਿ ਰੂਪ ਰਸ ਮਾਤੇ ਇਨ ਸੰਗਿ ਸੂਖੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਧੰਨਿ ਧੰਨਿ
ਹਰਿ ਸਾਧ ਜਨ ਸਖੀਏ ਨਾਨਕ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥੨॥ ਜਾਇ ਬਸਹੁ ਵਡਭਾਗਣੀ ਸਖੀਏ ਸੰਤਾ ਸੰਗਿ ਸਮਾਈਐ
॥ ਤਹ ਦੂਖ ਨ ਭੂਖ ਨ ਰੋਗੁ ਬਿਆਪੈ ਚਰਨ ਕਮਲ ਲਿਵ ਲਾਈਐ ॥ ਤਹ ਜਨਮ ਨ ਮਰਣੁ ਨ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਨਿਹਚਲੁ ਸਰ
ਣੀ ਪਾਈਐ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਬਿਛੋਹੁ ਨ ਮੋਹੁ ਬਿਆਪੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਏਕੁ ਧਿਆਈਐ ॥੩॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਧਾਰਿ ਮਨੁ ਬੇਧਿਆ ਪਿਆਰੇ ਰਤੜੇ
ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥ ਸੇਜ ਸੁਹਾਵੀ ਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਰਾਮ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਮਨ ਤਨ ਇਛ
ਪੁਜਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਅਚਰਜੁ ਅਚਰਜ ਸਿਉ ਮਿਲਿਆ ਕਹਣਾ ਕਛੂ ਨ ਜਾਏ ॥੪॥
੨॥੫॥ ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਏਕ ਰੂਪ ਸਗਲੋ ਪਾਸਾਰਾ ॥ ਆਪੇ ਬਨਜੁ ਆਪਿ ਬਿਉਹਾਰਾ ॥੧॥ ਐਸੋ ਗਿਆਨੁ ਬਿਰਲੋ ਈ ਪਾਏ ॥ ਜਤ ਜਤ ਜਾਈਐ
ਤਤ ਦ੍ਰਿਸਟਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਿਕ ਰੰਗ ਨਿਰਗੁਨ ਇਕ ਰੰਗਾ ॥ ਆਪੇ ਜਲੁ ਆਪ ਹੀ ਤਰੰਗਾ ॥੨॥ ਆਪ ਹੀ ਮੰਦਰੁ
ਰੀ ਆਪਹਿ ਸੇਵਾ ॥ ਆਪ ਹੀ ਪੂਜਾਰੀ ਆਪ ਹੀ ਦੇਵਾ ॥੩॥ ਆਪਹਿ ਜੋਗ ਆਪ ਹੀ ਜੁਗਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਸਦ ਹੀ ਮੁਕਤਾ ॥੪॥੧
॥੬॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਆਪਿ ਉਪਾਵਨ ਆਪਿ ਸਧਰਨਾ ॥ ਆਪਿ ਕਰਾਵਨ ਦੋਸੁ ਨ ਲੈਨਾ ॥੧॥ ਆਪਨ ਬਚਨੁ ਆਪ ਹੀ ਕ
ਰਨਾ ॥ ਆਪਨ ਬਿਭਉ ਆਪ ਹੀ ਜਰਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪ ਹੀ ਮਸਟਿ ਆਪ ਹੀ ਬੁਲਨਾ ॥ ਆਪ ਹੀ ਅਛਲੁ ਨ ਜਾਈ ਛਲਨਾ ॥
੨॥ ੧ ਆਪ ਹੀ ਗੁਪਤ ਆਪਿ ਪਰਗਟਨਾ ॥ ਆਪ ਹੀ ਘਟਿ ਘਟਿ ਆਪਿ ਅਲਿਪਨਾ ॥੩॥ ਆਪੇ ਅਵਿਗਤੁ ਆਪ ਸੰਗਿ ਰਚਨਾ ॥ ਨਾਨ
ਕ ਪ੍ਰਭ

ਕਪੂਰ ਕੇ ਸਭ ਜਤਨਾ ॥੪॥੨॥੭॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕੂੜੋ ਮਾਰਗੁ ਜਿਨਹਿ ਬਤਾਇਆ ॥ ਐਸਾ ਗੁਰੁ ਵਡਭਾਗੀ
ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਸਿਮਰਿ ਮਨਾ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਚਿਤਾਰੇ ॥ ਬਸਿ ਰਹੇ ਹਿਰਦੈ ਗੁਰ ਚਰਨ ਪਿਆਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਲੋਭਿ ਮੋਹਿ ਮਨੁ
ਲੀਨਾ ॥ ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਮੁਕਤਿ ਗੁਰਿ ਕੀਨਾ ॥੨॥ ਦੁਖ ਸੁਖ ਕਰਤ ਜਨਮਿ ਫੁਨਿ ਮੂਆ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਗੁਰ ਆਸ੍ਰਮੁ ਦੀਆ ॥੩॥ ਅਗਨਿ
ਸਾਗਰ ਬੂਡਤ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਬਾਹ ਪਕਰਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੪॥੩॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਧਨੁ ਅਰਪ
ਉ ਸਭੁ ਅਪਨਾ ॥ ਕਵਨੁ ਸੁ ਮਤਿ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਨਾ ॥੧॥ ਕਰਿ ਆਸਾ ਆਇਓ ਪ੍ਰਭ ਮਾਗਨਿ ॥ ਤੁਮ ਪੇਖਤ ਸੋਭਾ ਮੇਰੈ ਆਗ
ਨਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਿਕ ਜੁਗਤਿ ਕਰਿ ਬਹੁਤੁ ਬੀਚਾਰਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਇਸੁ ਮਨਹਿ ਉਧਾਰਉ ॥੨॥ ਮਤਿ ਬੁਧਿ ਸੁਰਤਿ ਨਾਹੀ ਚ
ਤੁਰਾਈ ॥ ਤਾ ਮਿਲੀਐ ਜਾ ਲਏ ਮਿਲਾਈ ॥੩॥ ਨੈਨ ਸੰਤੋਖੇ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਫਲੁ ਸੋ ਆਇਆ ॥੪॥੪ ॥੯

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਸਾਥਿ ਨ ਮਾਇਆ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਸਭੁ ਦੂਖੁ ਮਿਟਾਇਆ ॥੧॥ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਪ੍ਰਭੁ
ਸਭ ਮਹਿ ਆਪੇ ॥ ਹਰਿ ਜਪੁ ਰਸਨਾ ਦੁਖੁ ਨ ਵਿਆਪੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਿਖਾ ਭੂਖ ਬਹੁ ਤਪਤਿ ਵਿਆਪਿਆ ॥ ਸੀਤਲ ਭਏ
ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਜਾਪਿਆ ॥੨॥ ਕੋਟਿ ਜਤਨ ਸੰਤੋਖੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥੩॥ ਦੇਹੁ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰ
ਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀ ਸੁਆਮੀ ॥੪॥੫॥ ੧੦॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਃ ੫ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਹ — ਭਾਗੀ
ਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥੧॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ਸਰਨਾ ॥ ਕਿਲਬਿਖ ਕਾਟੈ ਭਜੁ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਵਰਿ ਕਰਮ ਸਭਿ
ਲੋਕਾਚਾਰ ॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਹੋਇ ਉਧਾਰ ॥੨॥ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਜਪੀਐ ਨਾਮੁ ਜਿਤੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੇ ॥੩॥ ਜ
ਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀਐ ॥ ਸਾਧੂ ਧੂਰਿ ਮਿਲੈ ਨਿਸਤਰੀਐ ॥੪॥੬॥੧੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸ
ਬਦੁ ਰਿਦੇ ਮਹਿ ਚੀਨਾ ॥ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨ ਆਸੀਨਾ ॥੧॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕਾ ਮੁਖੁ ਊਜਲੁ ਕੀਨਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨਾ ਨਾਮੁ
ਦੀਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਧ ਕੂਪ ਤੇ ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੀਨਾ ॥ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਜਗਤਿ ਪ੍ਰਗਟੀਨਾ ॥੨॥ ਨੀਚਾ ਤੇ ਊਚ ਊਨ ਪੂਰੀਨਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਨਾਮੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਲੀਨਾ ॥੩॥ ਮਨ ਤਨ ਨਿਰਮਲ ਪਾਪ ਜਲਿ ਖੀਨਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਪ੍ਰਸੀਨਾ ॥੪॥੭॥ ੧੨ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਃ ੫
ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪਾਈਅਹਿ ਮੀਤਾ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲਾਈਐ ਚੀਤਾ ॥੧॥ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜੋ ਪ੍ਰਭੂ ਧਿਆਵਤ ॥
ਜਲਨਿ ਬੁਝੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਹੋਵਤ ਵਡਭਾਗੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਰਾਮਹਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥੨॥ ਰਿ
ਮਤਿ ਪਤਿ ਧਨੁ ਸੁਖ ਸਹਜ ਅਨੰਦਾ ॥ ਇਕ ਨਿਮਖ ਨ ਵਿਸਰਉ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥੩॥ ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਕੀ ਮਨਿ ਆਸ ਘਨੇਰੀ ॥ ਪਿ
ਭਨਤਿ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ॥੪॥੮॥੧੩॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਃ ੫ ॥ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਨ ਸਭ ਗੁਣ ਬਿਹੂਨਾ ॥ ਦਇ
ਆ ਧਾਰਿ ਅਪੁਨਾ ਕਰਿ ਲੀਨਾ ॥੧॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿ ਗੋਪਾਲਿ ਸੁਹਾਇਆ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭੁ ਘਰ ਮਹਿ ਆਇਆ ॥੧॥ ਰ
ਹਾਉ ॥ ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਭੈ ਕਾਟਨਹਾਰੇ ॥ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਅਬ ਉਤਰੇ ਪਾਰੇ ॥੨॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਪ੍ਰਭ ਬਿਰਦੁ ਬੇਦਿ ਲੇਖਿਆ
॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸੋ ਨੈਨਹੁ ਪੇਖਿਆ ॥੩॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਗਟੇ ਨਾਰਾਇਣ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਭਿ ਦੂਖ ਪਲਾਇਣ ॥੪॥੯॥੧੪॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਃ ੫ ਕਵਨੁ ਜਾਨੈ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮਰੀ ਸੇਵਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਅਬਿਨਾਸੀ ਅਲਖ ਅਭੇਵਾ ॥੧॥ ਗੁਣ ਬੇਅੰਤ ਪ੍ਰਭ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੇ ॥
ਊਚ ਮਹਲ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ॥ ਤੂ ਅਪਰੰਪਰ ਠਾਕੁਰ ਮੇਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਏਕਸ ਬਿਨੁ ਨਾਹੀ ਕੋ ਦੂਜਾ ॥ ਤੁਮ ਹੀ ਜਾਨਹੁ

ਅਪਨੀ ਪੂਜ ਕਰਾ ॥੨॥ ਆਪਣ ਤੇ ਕਛੂ ਨ ਹੋਵਤ ਭਾਈ ॥ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਵੈ ਸੁ ਨਾਮੁ ਪਾਈ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੋ ਜਨੁ ਪ੍ਰਭ ਭਾਇਆ ॥ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨੁ ਪ੍ਰਭੁ ਤਿਨ ਹੀ ਪਾਇਆ ॥੪॥੧੦॥੧੫॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਾਤ ਗਰਭ ਮਹਿ ਹਾਥ ਦੇ ਰਾਖਿਆ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਛੋਡਿ ਬਿਖਿਆ ਫਲੁ ਚਾਖਿਆ ॥੧॥ ਭਜੁ ਗੋਬਿਦ ਸਭ ਛੋਡਿ ਜੰਜਾਲ ॥ ਜਬ ਜਮੁ ਆਇ ਸੰਘਾਰੈ ਮੂੜੇ ਤਬ ਤਨੁ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਬੇਹਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਧਨੁ ਅਪੁਨਾ ਕਰਿ ਥਾਪਿਆ ॥ ਕਰਨਹਾਰੁ ਇਕ ਨਿਮਖ ਨ ਜਾਪਿਆ ॥੨॥ ਮਹਾ ਮੋਹ ਅੰਧ ਕੂਪ ਪਰਿਆ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਮਾਇਆ ਪਟਲਾ ਬਿਸਰਿਆ ॥੩॥ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਇਆ ॥ ਸੰਤਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥੧੧॥੧੬॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਬੰਧਪ ਭਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਹੋਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸਹਾਈ ॥੧॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦੁ ਘਣੇ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰਾ ਪੂਰੀ ਜਾ ਕੀ ਬਾਣੀ ਅਨਿਕ ਗੁਣਾ ਜਾ ਕੇ ਜਾਹਿ ਨ ਗਣੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਗਲ ਸਰੰਜਾਮ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੇ ॥ ਭਏ ਮਨੋਰਥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਪੇ ॥੨॥ ਅਰਥ ਧਰਮ ਕਾਮ ਮੋਖ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥ ਪੂਰੀ ਭਈ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕਿ ਰੰਗੁ ਮਾਣਿਆ ॥ ਘਰਿ ਆਇਆ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਆਣਿਆ ॥੪॥੧੨॥੧੭॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਪੂਰਨ ਗੁਰਦੇਵਾ [illegible] ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਨਰ ਜੀਵੇ ॥ ਮਰਿ ਖੁਆਰੁ ਸਾਕਤ ਨਰ ਥੀਵੇ ॥੧॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹੋਆ ਰਖਵਾਰਾ ॥ ਝਖ ਮਾਰਉ ਸਾਕਤੁ ਵੇਚਾਰਾ ॥੨॥ ਨਿੰਦਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਪਚਹਿ ਘਨੇਰੇ ॥ ਮਿਰਤਕ ਫਾਸ ਗਲੈ ਸਿਰਿ ਪੈਰੇ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਪਹਿ ਜਨ ਨਾਮਾ ॥ ਤਾ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ਜਾਮਾ ॥੪॥੧੩॥੧੮॥

ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪ ਦੁਪਦੇ ॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਕਵਨ ਸੰਜੋਗ ਮਿਲਉ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ॥ ਪਲੁ ਪਲੁ ਨਿਮਖ ਸਦਾ ਹਰਿ ਜਪਨੇ ॥੧॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਨਿਤ ਧਿਆਵਉ ॥ ਕਵਨ ਸੁ ਮਤਿ ਜਿਤੁ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਪਾਵਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਐਸੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ॥ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਬਿਸਰੁ ਨ ਕਾਹੂ ਬੇਰੇ ॥੨॥੧॥੧੯॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਪ੍ਰਭ ਹਿਰਦੈ ਧਿਆਏ ॥ ਰੋਗ ਗਏ ਸਗਲੇ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥੧॥ ਗੁਰਿ ਦੁਖੁ ਕਾਟਿਆ ਦੀਨੋ ਦਾਨੁ ॥ ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਜੀਵਨ ਪਰਵਾਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਕਥ ਕਥਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਭ ਬਾਨੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਪਿ ਜੀਵੇ ਗਿਆਨੀ ॥੨॥੨॥੨੦॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾਂਤਿ ਪਾਈ ਗੁਰਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੂਰੇ ॥ ਸੁਖ ਉਪਜੇ ਬਾਜੇ ਅਨਹਦ ਤੂਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਾਪ ਪਾਪ ਸੰਤਾਪ ਬਿਨਾਸੇ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਕਿਲਵਿਖ ਸਭਿ ਨਾਸੇ ॥੧॥ ਅਨਦੁ ਕਰਹੁ ਮਿਲਿ ਸੁੰਦਰ ਨਾਰੀ ॥ ਗੁਰਿ ਨਾਨਕਿ ਮੇਰੀ ਪੈਜ ਸਵਾਰੀ ॥੨॥੩॥੨੧॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਮਤਾ ਮੋਹ ਧ੍ਰੋਹ ਮਦਿ ਮਾਤਾ ਬੰਧਨਿ ਬਾਧਿਆ ਅਤਿ ਬਿਕਰਾਲ ॥ ਦਿਨੁ ਦਿਨੁ ਛਿਜਤ ਬਿਕਾਰ ਕਰਤ ਅਉਧ ਫਾਹੀ ਫਾਥਾ ਜਮ ਕੈ ਜਾਲ ॥੧॥ ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ ਮਹਾ ਬਿਖਮੁ ਸਾਗਰੁ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ਉਧਰਹੁ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਰਵਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਭ ਸੁਖਦਾਤੇ ਸਮਰਥ ਸੁਆਮੀ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੁਮਰਾ ॥ ਭ੍ਰਮ ਕੇ ਬੰਧਨ ਕਾਟਹੁ ਪਰਮੇਸਰ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਸਦਾ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥੨॥੪॥੨੨॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਸਗਲ ਅਨੰਦੁ ਕੀਆ ਪਰਮੇਸਰਿ ਅਪਣਾ ਬਿਰਦੁ ਸਮ੍ਹਾਰਿਆ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਹੋਏ ਕਿਰਪਾਲਾ ਬਿਗਸੇ ਸਭਿ ਪਰਵਾਰਿਆ ॥੧॥ ਕਾਰਜੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਆਪਿ ਸਵਾਰਿਆ ॥ ਵਡੀ ਆਰਜਾ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਕੀ ਸੂਖ ਮੰਗਲ ਕਲਿਆਣ ਬੀਚਾਰਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਵਣ ਤ੍ਰਿਣ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਹਰਿਆ ਹੋਏ ਸਗਲੇ ਜੀਅ ਸਾਧਾਰਿਆ ॥ ਮਨ ਇਛੇ ਨਾਨਕ ਫਲ ਪਾਏ ਪੂਰਨ ਇਛ ਪੁਜਾਇਆ ॥੨॥੫॥੨੩॥

ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫ ਜਿਸੁਊਪਰਿਹੋਵਤਦਇਆਲੁ॥ਹਰਿਸਿਮਰਤਿਕਾਟੈਸੋਕਾਲੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਧਸੰਗਿਭਜੀਐਗੋਪਾਲੁ॥ ੨੯੦
ਗੁਨਗਾਵਤਤੂਟੈਜਮਜਾਲੁ॥੧॥ਆਪੇਸਤਿਗੁਰੁਆਪੇਪ੍ਰਤਿਪਾਲ॥ਨਾਨਕੁਜਾਚੈਸਾਧਰਵਾਲ॥੨॥੬॥੨੪॥ਬਿਲਾਵਲੁ
ਮਃ੫ ਮਨਮਹਿਸਿੰਚਹੁਹਰਿਹਰਿਨਾਮ॥ਅਨਦਿਨੁਕੀਰਤਨੁਹਰਿਗੁਣਗਾਮ॥੧॥ਐਸੀਪ੍ਰੀਤਿਕਰਹੁਮਨਮੇਰੇ॥ਆਠਪਹਰ
ਪ੍ਰਭੁਜਾਨਹੁਨੇਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਾਕੇਨਿਰਮਲਭਾਗ॥ਹਰਿਚਰਨੀਤਾਕਾਮਨੁਲਾਗ॥੨॥੭॥੨੫ ॥ਬਿਲਾਵਲੁਮ
ਹਲਾ੫ ਰੋਗੁਗਇਆਪ੍ਰਭਿਆਪਿਗਵਾਇਆ॥ਨੀਦਪਈਸੁਖਸਹਜਘਰੁਆਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਜਿਰਜਿਭੋਜਨੁਖਾ
ਵਹੁਮੇਰੇਭਾਈ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਰਿਦਮਾਹਿਧਿਆਈ॥੧॥ਨਾਨਕਗੁਰਪੂਰੇਸਰਨਾਈ॥ਜਿਨਿਅਪਨੇਨਾਮਕੀਪੈਜਰਖਾਈ॥੨॥
੮॥੨੬ ॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ਸਤਿਗੁਰਕਰਿਦੀਨੇਅਸਥਿਰਘਰਬਾਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਜੋਨਿੰਦਕਰੈਇਨਗ੍ਰਿਹਨਕੀਤਿਸੁਆ ੯
ਗੈਹੀਮਾਰੈਕਰਤਾਰ॥ ॥੧॥ਨਾਨਕਦਾਸਤਾਕੀਸਰਨਾਈਜਾਕੋਸਬਦੁਅਖੰਡਅਪਾਰ॥੨॥੯॥ ੨੭
॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫॥ ਤਾਪਸੰਤਾਪਸਗਲੇਗਏਬਿਨਸੇਤੇਰੋਗ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਤੂਬਖਸਿਆਸੰਤਨਰਸਭੋਗ॥੧॥ਰਹਾਉ
॥ਸਰਬਸੁਖਾਤੇਰੀਮੰਡਲੀਤੇਰਾਮਨੁਤਨੁਆਰੋਗ॥ਗੁਨਗਾਵਹੁਨਿਤਰਾਮਕੇਇਹੁਅਵਖਦਜੋਗ॥੧॥ਆਇਬਸਹੁਘਰ
ਦੇਸਮਹਿਇਹਭਲੇਸੰਜੋਗ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸੁਪ੍ਰਸੰਨਭਏਲਹਿਗਏਬਿਓਗ॥੨॥੧੦॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫ ਕਾਹੂਸੰਗਿਨਚਾਲ ੨੮
ਹੀਮਾਇਆਜੰਜਾਲ॥ਊਠਿਸਿਧਾਰੇਛਤ੍ਰਪਤਿਸੰਤਨਕੈਖਿਆਲ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਹੰਬੁਧਿਕਉਬਿਨਸਨਾਇਹਧੁਰਕੀਢਾਲ॥
ਬਹੁਜੋਨੀਜਨਮਹਿਮਰਹਿਬਿਖਿਆਬਿਕਰਾਲ॥੧॥ਸਤਿਬਚਨਸਾਧੂਕਹਹਿਨਿਤਜਪਹਿਗੁਪਾਲ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਨਾ
ਨਕਤਰੇਹਰਿਕੇਰੰਗਲਾਲ॥੨॥੧੧॥੨੯ ॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫॥ ਸਹਜਸਮਾਧਿਅਨੰਦਸੂਖਪੂਰੇਗੁਰਿਦੀਨ॥ਸਦਾਸਹਾਈਸੰ
ਗਿਪ੍ਰਭਅੰਮ੍ਰਿਤਗੁਣਚੀਨ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੈਜੈਕਾਰੁਜਗਤ੍ਰਮਹਿਲੋਚਹਿਸਭਿਜੀਆ॥ਸੁਪ੍ਰਸੰਨਭਏਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਭੂਕਛੁਬਿ
ਘਨੁਨਥੀਆ॥੧॥ਜਾਕਾਅੰਗੁਦਇਆਲਪ੍ਰਭਤਾਕੇਸਭਦਾਸ॥ਸਦਾਸਦਾਵਡਿਆਈਆਨਾਨਕਗੁਰਪਾਸਿ॥੨॥੧੨
॥੩੦॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੫ ਚਉਪਦੇ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਮ੍ਰਿਤਮੰਡਲਜਗੁਸਾਜਿਆਜਿਉਬਾਲੂਘਰਬਾਰ॥ਬਿਨਸਤਬਾਰਨਲਾਗਈਜਿਉਕਾਗਦਬੂੰਦਾਰ॥੧॥ਸੁਨ
ਮੇਰੀਮਨਸਾਮਨੈਮਾਹਿਸਤਿਦੇਖੁਬੀਚਾਰਿ॥ਸਿਧਸਾਧਿਕਗਿਰਹੀਜੋਗੀਤਜਿਗਏਘਰਬਾਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੈਸਾਸੁਪਨਾ
ਰੈਨਿਕਾਤੈਸਾਸੰਸਾਰ॥ਦ੍ਰਿਸਟਮਾਨਸਭੁਬਿਨਸੀਐਕਿਆਲਗਹਿਗਵਾਰ॥੨॥ਕਹਾਸੁਭਾਈਮੀਤਹੈਦੇਖੁਨੈਨਪਸਾਰਿ॥ਇ
ਕਿਚਾਲੇਇਕਿਚਾਲਸਹਿਸਭਿਅਪਨੀਵਾਰ॥੩॥ਜਿਨਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਆਸੇਅਸਥਿਰੁਹਰਿਦੁਆਰਿ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਹਰਿ
ਕਾਦਾਸੁਹੈਰਾਖੁਪੈਜਮੁਰਾਰਿ॥੪॥੧॥੩੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫॥ ਲੋਕਨਕੀਆਵਡਿਆਈਆਬੈਸੰਤਰਿਪਾਗਉ॥
ਜਿਉਮਿਲੈਪਿਆਰਾਆਪਨਾਤੇਬੋਲਕਰਗਉ॥੧॥ਜਉਪ੍ਰਭਜੀਉਦਇਆਲਹੋਇਤਉਭਗਤੀਲਾਗਉ॥ਲਪਟਿ
ਰਹਿਓਮਨੁਬਾਸਨਾਗੁਰਮਿਲਿਇਹਤਿਆਗਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਉਬੇਨਤੀਅਤਿਘਨੀਇਹੁਜੀਉਹੋਮਾਗਉ॥ਅ
ਰਥਆਨਸਭਿਵਾਰਿਆਪ੍ਰਿਅਨਿਮਖਸੁਹਾਗਉ॥੨॥ਪੰਚਸੰਗੁਗੁਰਤੇਛੁਟੇਦੋਖਅਰੁਰਾਗਉ॥ਰਿਦੈਪ੍ਰਗਾਸੁਪ੍ਰਗਟ
ਭਇਆਨਿਸਿਬਾਸੁਰਜਾਗਉ॥੩॥ਸਰਣਿਸੋਹਾਗਨਿਆਇਆਜਿਸੁਮਸਤਕਿਭਾਗਉ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਨਿਪਾਇਆਤਨੁਮਨੁ
ਸੀਤਲਾਗਉ॥੪॥

੪॥੨॥੩੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫॥ ਲਾਲੁ ਰੰਗੁ ਤਿਸ ਕਉ ਲਗਾ ਜਿਸ ਕੇ ਵਡਭਾਗਾ॥ ਮੈਲਾ ਕਦੇ ਨ ਹੋਵਈ ਨਹਿ ਲਾਗੈ ਦਾਗਾ॥੧॥
ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਸੁਖਦਾਈਆ ਮਿਲਿਆ ਸੁਖ ਭਾਇ॥ ਸਹਜਿ ਸਮਾਨਾ ਭੀਤਰੇ ਛੋਡਿਆ ਨਹ ਜਾਇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਰਾ ਮਰਾ
ਨਹਿ ਵਿਆਪਈ ਫਿਰਿ ਦੂਖੁ ਨ ਪਾਇਆ॥ ਪੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਆਘਾਨਿਆ ਗੁਰਿ ਅਮਰੁ ਕਰਾਇਆ॥੨॥ ਸੋ ਜਾਨੈ ਜਿਨਿ ਚਾਖਿਆ
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਾ॥ ਕੀਮਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਈਐ ਕਿਆ ਕਹਿ ਮੁਖਿ ਬੋਲਾ॥੩॥ ਸਫਲੁ ਦਰਸੁ ਤੇਰਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਤੇਰੀ ਬਾਣੀ॥
ਪਾਵਉ ਧੂਰਿ ਤੇਰੇ ਦਾਸ ਕੀ ਨਾਨਕ ਕੁਰਬਾਣੀ॥੪॥੩॥੩੩॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਃ ੫ ॥ ਰਾਖਹੁ ਅਪਨੀ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭ ਮੋਹਿ ਕਿਰ
ਪਾ ਧਾਰੇ॥ ਸੇਵਾ ਕਛੂ ਨ ਜਾਨਊ ਨੀਚੁ ਮੂਰਖਾਰੇ॥੧॥ ਮਾਨੁ ਕਰਉ ਤੁਧੁ ਊਪਰੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪਿਆਰੇ॥ ਹਮ ਅਪਰਾਧੀ ਸਦ ਭੂਲਤੇ ਤੁਮ ਬ
ਖਸਨਹਾਰੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਮ ਅਵਗਨ ਕਰਹ ਅਸੰਖ ਨੀਤਿ ਤੁਮ ਨਿਰਗੁਨ ਦਾਤਾਰੇ॥ ਦਾਸੀ ਸੰਗਤਿ ਪ੍ਰਭੂ ਤਿਆਗਿ ਏ ਕਰਮ
ਹਮਾਰੇ॥੨॥ ਤੁਮ ਦੇਵਹੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਦਇਆ ਧਾਰਿ ਹਮ ਅਕਿਰਤਘਨਾਰੇ॥ ਲਾਗਿ ਪਰੇ ਤੇਰੇ ਦਾਨ ਸਿਉ ਨਹ ਚਿਤਿ ਖਸਮਾਰੇ॥੩
॥ ਤੁਝ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਕਿਛੁ ਨਹੀ ਭਵ ਕਾਟਨਹਾਰੇ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਦਇਆਲ ਗੁਰ ਲੇਹੁ ਮੁਗਧ ਉਧਾਰੇ॥੪॥੪॥੩੪॥ ਬਿਲਾਵਲੁ
ਮਹਲਾ ੫॥ ਦੋਸੁ ਨ ਕਾਹੂ ਦੀਜੀਐ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਧਿਆਈਐ॥ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ਘਨਾ ਮਨ ਸੋਈ ਗਾਈਐ॥੧॥ ਕਹੀਐ
ਕਾਇ ਪਿਆਰੇ ਤੁਝੁ ਬਿਨਾ॥ ਤੁਮ ਦਇਆਲ ਸੁਆਮੀ ਸਭ ਅਵਗਨ ਹਮਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਿਉ ਤੁਮ ਰਾਖਹੁ ਤਿਉ ਰਹਾ ਅਵਰੁ ਨਹੀ
ਚਾਰਾ॥ ਨੀਧਰਿਆ ਧਰ ਤੇਰੀਆ ਇਕ ਨਾਮ ਅਧਾਰਾ॥੨॥ ਜੋ ਤੁਮ ਕਰਹੁ ਸੋਈ ਭਲਾ ਮਨਿ ਲੇਤਾ ਮੁਕਤਾ॥ ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਤੇਰੀ
ਆ ਸਭ ਤੇਰੀ ਜੁਗਤਾ॥੩॥ ਚਰਨ ਪਖਾਰਉ ਕਰ ਸੇਵਾ ਜੇ ਠਾਕੁਰ ਭਾਵੈ॥ ਹੋਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ॥
੪॥੫॥੩੫॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫॥ ਮਿਰਤੁ ਹਸੈ ਸਿਰ ਊਪਰੈ ਪਸੂਆ ਨਹੀ ਬੂਝੈ॥ ਬਾਦ ਸਾਦ ਅਹੰਕਾਰ ਮਹਿ ਮਰਣਾ ਨਹੀ
ਸੂਝੈ॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹੁ ਆਪਨਾ ਕਾਹੇ ਫਿਰਹੁ ਅਭਾਗੇ॥ ਦੇਖਿ ਕਸੁੰਭਾ ਰੰਗੁਲਾ ਕਾਹੇ ਭੂਲਿ ਲਾਗੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਪਾਪੁ
ਦਰਬੁ ਕੀਆ ਵਰਤਣ ਕੈ ਤਾਈ॥ ਮਾਟੀ ਸਿਉ ਮਾਟੀ ਰਲੀ ਨਾਗਾ ਉਠਿ ਜਾਈ॥੨॥ ਜਾ ਕੈ ਕੀਐ ਸ੍ਰਮੁ ਕਰੈ ਤੇ ਬੈਰ ਬਿਰੋਧੀ॥
ਅੰਤ ਕਾਲਿ ਭਜਿ ਜਾਹਿਗੇ ਕਾਹੇ ਜਲਹੁ ਕਰੋਧੀ॥੩॥ ਦਾਸ ਰੇਣੁ ਸੋਈ ਹੋਇਆ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਕਰਮਾ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਬੰਧਨ ਛੁਟੇ
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਨਾ॥੪॥੬॥ ੩੬ ॥ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਃ ੫॥ ਪਿੰਗੁਲ ਪਰਬਤ ਪਾਰਿ ਪਰੇ ਖਲ ਚਤੁਰ ਬਕੀਤਾ॥ ਅੰਧੁਲੇ
ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸੂਝਿਆ ਗੁਰ ਭੇਟਿ ਪੁਨੀਤਾ॥੧॥ ਮਹਿਮਾ ਸਾਧੂ ਸੰਗ ਕੀ ਸੁਨਹੁ ਮੇਰੇ ਮੀਤਾ॥ ਮੈਲੁ ਖੋਈ ਕੋਟਿ ਅਘ ਹਰੇ ਨਿਰਮਲ ਭਏ ਚੀ
ਤਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਐਸੀ ਭਗਤਿ ਗੋਵਿੰਦ ਕੀ ਕੀਟਿ ਹਸਤੀ ਜੀਤਾ॥ ਜੋ ਜੋ ਕੀਨੋ ਆਪਨੋ ਤਿਸੁ ਅਭੈ ਦਾਨੁ ਦੀਤਾ॥੨॥ ਸਿੰਘੁ ਬਿਲਾਈ
ਹੋਇ ਗਇਓ ਤ੍ਰਿਣੁ ਮੇਰੁ ਦਿਖੀਤਾ॥ ਸ੍ਰਮੁ ਕਰਤੇ ਦਮ ਆਢ ਕਉ ਤੇ ਗਨੀ ਧਨੀਤਾ॥੩॥ ਕਵਨ ਵਡਾਈ ਕਹਿ ਸਕਉ ਬੇਅੰਤ ਗੁ
ਨੀਤਾ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੋਹਿ ਨਾਮੁ ਦੇਹੁ ਨਾਨਕ ਦਰਸ ਰੀਤਾ॥੪॥੭॥੩੭॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਅਹੰਬੁਧਿ ਪਰਬਾਦ ਨੀ
ਤ ਲੋਭ ਰਸਨਾ ਸਾਦਿ॥ ਲਪਟਿ ਕਪਟਿ ਗ੍ਰਿਹਿ ਬੇਧਿਆ ਮਿਥਿਆ ਬਿਖਿਆਦਿ॥੧॥ ਐਸੀ ਪੇਖੀ ਨੇਤ੍ਰ ਮਹਿ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਜ ਮਿ
ਲਖ ਧਨ ਜੋਬਨਾ ਨਾਮੈ ਬਿਨੁ ਬਾਦਿ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਰੂਪ ਧੂਪ ਸੁਗੰਧਤਾ ਕਾਪਰ ਭੋਗਾਦਿ॥ ਮਿਲਤ ਸੰਗਿ ਪਾਪਿਸਟ ਤਨ ਹੋਏ
ਦੁਰਗਾਦਿ॥੨॥ ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਮਾਨੁਖੁ ਭਇਆ ਖਿਨ ਭੰਗਨ ਦੇਹਾਦਿ॥ ਇਹ ਅਉਸਰ ਤੇ ਚੂਕਿਆ ਬਹੁ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮਾ
ਦਿ॥੩॥ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਗੁਰ ਮਿਲੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬਿਸਮਾਦ॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਨਾਨਕ ਅਨੰਦ ਤਾ ਕੈ ਪੂਰਨ ਨਾਦਿ॥੪॥੮॥੩੮॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮ: ੫ ॥ ਤਰਨ ਕਉ ਏ ਸੰਤ ਬੋਹਿਥ ਤਰੇ ਸਾਗਰੁ ਜੇਤਾ ॥ ਮਾਰਗਿ ਪਾਏ ਉਦਿਆਨ ਮਹਿ ਗੁਰਿ ਦਸੇ ਭੇਤਾ ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹੇਤਾ ॥ ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਸੋਵਤੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਚੇਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੰਚ ਚੋਰ ਆਗੈ ਭਗੇ ਜਬ ਸਾਧਸੰਗੇਤਾ ॥ ਪੂੰਜੀ ਸਾਬਤੁ ਘਣੋ ਲਾਭੁ ਗ੍ਰਿਹ ਸੋਭਾ ਸੇਤਾ ॥੨॥ ਨਿਹਚਲੁ ਆਸਣੁ ਮਿਟੀ ਚਿੰਤ ਨਾਹੀ ਡੋਲੇਤਾ ॥ ਭਰਮੁ ਭੁਲਾਵਾ ਮਿਟਿ ਗਇਆ ਪ੍ਰਭ ਪੇਖਤ ਨੇਤਾ ॥੩॥ ਗੁਣ ਗਭੀਰ ਗੁਨ ਨਾਇਕਾ ਗੁਣ ਕਹੀਅਹਿ ਕੇਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਇਆ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰੇਤਾ ॥੪॥੯॥੩੯

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਿਨੁ ਸਾਧੂ ਜੋ ਜੀਵਨਾ ਤੇਤੋ ਬਿਰਥਾਰੀ ॥ ਮਿਲਤ ਸੰਗਿ ਸਭਿ ਭ੍ਰਮ ਮਿਟੇ ਗਤਿ ਭਈ ਹਮਾਰੀ ॥੧॥ ਜਾ ਦਿਨ ਭੇਟੇ ਸਾਧ ਮੋਹਿ ਉਆ ਦਿਨ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਅਪਨੋ ਜੀਅਰਾ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਹਉ ਵਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਏਤ ਛਡਾਈ ਮੋਹਿ ਤੇ ਇਤਨੀ ਦ੍ਰਿੜਤਾਈ ॥ ਸਗਲ ਰੇਨ ਇਹੁ ਮਨੁ ਭਇਆ ਬਿਨਸੀ ਅਪਧਾਈ ॥੨॥ ਨਿੰਦ ਚਿੰਦ ਪਰ ਦੂਖਨਾ ਏ ਖਿਨ ਮਹਿ ਜਾਰੇ ॥ ਦਇਆ ਮਇਆ ਅਰੁ ਨਿਕਟਿ ਪੇਖੁ ਨਾਹੀ ਦੂਰਾਰੇ ॥੩॥ ਤਨ ਮਨ ਸੀਤਲ ਭਏ ਅਬ ਮੁਕਤੇ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਹੀਤ ਚੀਤ ਸਭ ਪ੍ਰਾਨ ਧਨ ਨਾਨਕ ਦਰਸਾਰਾ ॥੪॥੧੦॥੪੦

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮ: ੫ ॥ ਟਹਲ ਕਰਉ ਤੇਰੇ ਦਾਸ ਕੀ ਪਗ ਝਾਰਉ ਬਾਲਾ ॥ ਮਸਤਕੁ ਅਪਨਾ ਭੇਟ ਦੇਉ ਗੁਨ ਸੁਨਉ ਰਸਾਲਾ ॥੧॥ ਤੁਮ੍ਹ ਮਿਲਤੇ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਜੀਓ ਤੁਮ੍ਹ ਮਿਲਹੁ ਦਇਆਲਾ ॥ ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰ ਮਨਿ ਅਨਦੁ ਹੋਤ ਚਿਤਵਤ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਗਤ ਉਧਾਰਨ ਸਾਧ ਪ੍ਰਭ ਤਿਨ੍ਹ ਲਾਗਹੁ ਪਾਲਾ ॥ ਮੋ ਕਉ ਦੀਜੈ ਦਾਨੁ ਪ੍ਰਭ ਸੰਤਨ ਪਗ ਰਾਲਾ ॥੨॥ ਉਕਤਿ ਸਿਆਨਪ ਕਛੁ ਨਹੀ ਨਾਹੀ ਕਛੁ ਘਾਲਾ ॥ ਭ੍ਰਮ ਭੈ ਰਾਖਹੁ ਮੋਹ ਤੇ ਕਾਟਹੁ ਜਮ ਜਾਲਾ ॥੩॥ ਬਿਨਉ ਕਰਉ ਕਰੁਣਾਪਤੇ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਉ ਤੇਰੇ ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਸਾਲਾ ॥੪॥੪੧॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕੀਤਾ ਲੋੜਹਿ ਸੋ ਕਰਹਿ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਕਛੁ ਨਾਹਿ ॥ ਪਰਤਾਪੁ ਤੁਮ੍ਹਾਰਾ ਦੇਖਿ ਕੈ ਜਮਦੂਤ ਛਡਿ ਜਾਹਿ ॥੧॥ ਤੁਮ੍ਹਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਛੂਟੀਐ ਬਿਨਸੈ ਅਹੰਮੇਵ ॥ ਸਰਬ ਕਲਾ ਸਮਰਥ ਪ੍ਰਭ ਪੂਰੇ ਗੁਰਦੇਵ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਖੋਜਿਆ ਨਾਮੈ ਬਿਨੁ ਕੂਰੁ ॥ ਜੀਵਨ ਸੁਖੁ ਸਭੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਮਨਸਾ ਪੂਰੁ ॥੨॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਵਹੁ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਗਹਿ ਸਿਆਨਪ ਸਭ ਜਾਲੀ ॥ ਜਤ ਕਤ ਤੁਮ੍ਹ ਭਰਪੂਰ ਹਹੁ ਮੇਰੇ ਦੀਨ ਦਇਆਲੀ ॥੩॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੁਮ ਤੇ ਮਾਗਨਾ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ਪ੍ਰਭ ਜੀਵਾ ਗੁਨ ਗਾਏ ॥੪॥੪੨॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਬਾਸਬੈ ਕਲਮਲ ਸਭਿ ਨਸਨਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਸੇਤੀ ਰੰਗਿ ਰਾਤਿਆ ਤਾ ਤੇ ਗਰਭਿ ਨ ਗ੍ਰਸਨਾ ॥੧॥ ਨਾਮੁ ਕਹਤ ਗੋਬਿੰਦ ਕਾ ਸੂਚੀ ਭਈ ਰਸਨਾ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਈ ਹੈ ਗੁਰ ਕਾ ਜਪੁ ਜਪਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਤ ਧ੍ਰਾਪਿਆ ਮਨਿ ਰਸੁ ਲੈ ਹਸਨਾ ॥ ਬੁਧਿ ਪ੍ਰਗਾਸ ਪ੍ਰਗਟ ਭਈ ਉਲਟਿ ਕਮਲੁ ਬਿਗਸਨਾ ॥੨॥ ਸੀਤਲ ਸਾਂਤਿ ਸੰਤੋਖੁ ਹੋਇ ਸਭ ਬੂਝੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ॥ ਦਹ ਦਿਸ ਧਾਵਤ ਮਿਟਿ ਗਏ ਨਿਰਮਲ ਥਾਨਿ ਬਸਨਾ ॥੩॥ ਰਾਖਨਹਾਰੈ ਰਾਖਿਆ ਭਏ ਭ੍ਰਮ ਭਸਨਾ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨ ਨਾਨਕ ਸੁਖੀ ਪੇਖਿ ਸਾਧ ਦਰਸਨਾ ॥੪॥੧੩॥੪੩

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮ: ੫ ॥ ਪਾਣੀ ਪਖਾ ਪੀਸੁ ਦਾਸ ਕੈ ਤਬ ਹੋਹਿ ਨਿਹਾਲੁ ॥ ਰਾਜ ਮਿਲਖ ਸਿਕਦਾਰੀਆ ਅਗਨੀ ਮਹਿ ਜਾਲੁ ॥੧॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕਾ ਛੋਹਰਾ ਤਿਸੁ ਚਰਣੀ ਲਾਗਿ ॥ ਮਾਇਆਧਾਰੀ ਛਤ੍ਰਪਤਿ ਤਿਨ੍ਹ ਛੋਡਉ ਤਿਆਗਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤਨ ਕਾ ਦਾਨਾ ਰੂਖਾ ਸੋ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ॥ ਗ੍ਰਿਹਿ ਸਾਕਤ ਛਤੀਹ ਪ੍ਰਕਾਰ ਤੇ ਬਿਖੂ ਸਮਾਨ ॥੨॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਾ ਲੂਗਰਾ ਓਢਿ ਨਗਨ ਨ ਹੋਈ ॥ ਸਾਕਤ ਸਿਰਪਾਉ ਰੇਸਮੀ ਪਹਿਰਤ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥੩॥ ਸਾਕਤ ਸਿਉ ਮੁਖਿ ਜੋਰਿਐ ਅਧ ਵੀਚਹੁ ਟੂਟੈ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਜੋ ਕਰੇ ਇਤ ਊਤਹਿ ਛੂਟੈ ॥੪॥ ਸਭ ਕਿਛੁ ਤੁਮ੍ਹ ਹੀ ਤੇ ਹੋਆ

ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਚਨਤਬਣਾਈ॥ਦਰਸਨਭੇਟਤਸਾਧਕਾਨਾਨਕਗੁਣਗਾਈ॥੫॥੧੪॥੪੪॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫॥
ਸ੍ਰਵਨੀਸੁਨਉਹਰਿਹਰਿਹਰੇਠਾਕੁਰਜਸੁਗਾਵਉ॥ਸੰਤਚਰਣਕਰਿਸੀਸਧਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵਉ॥੧॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਦ
ਇਆਲਪ੍ਰਭੁਇਹਨਿਧਿਸਿਧਿਪਾਵਉ॥ਸੰਤਜਨਾਕੀਰੇਣੁਕਾਲੈਮਾਥੈਲਾਵਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨੀਚਤੇਨੀਚੁਅਤਿਨੀਚੁਹੋਇ
ਕਰਿਬਿਨਉਬੁਲਾਵਉ॥ਪਾਵਮਲੋਵਾਆਪੁਤਿਆਗਿਸੰਤਸੰਗਿਸਮਾਵਉ॥੨॥ਸਾਸਿਨਹਵੀਸਰੈਅਨਕਤਹਿ
ਨਧਾਵਉ॥ਸਫਲਦਰਸਨਗੁਰੁਭੇਟੀਐਮਾਨੁਮੋਹੁਮਿਟਾਵਉ॥੩॥ਸਤੁਸੰਤੋਖੁਦਇਆਧਰਮੁਸੀਗਾਰੁਬਨਾਵਉ॥ਸਫ
ਲਸੋਹਾਗਣਿਨਾਨਕਾਅਪੁਨੇਪ੍ਰਭਭਾਵਉ॥੪॥੧੫॥੪੫॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫॥ ਅਟਲਬਚਨਸਾਧੂਜ
ਨਾਸਭਮਹਿਪ੍ਰਗਟਾਇਆ॥ਜਿਸੁਜਨਹੋਆਸਾਧਸੰਗੁਤਿਸੁਭੇਟੈਹਰਿਰਾਇਆ॥੧॥ਇਹਪਰਤੀਤਿਗੋਵਿੰਦਕੀ
ਜਪਿਹਰਿਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਅਨਿਕਬਾਤਾਸਭਿਕਰਿਰਹੇਗੁਰੁਘਰਿਲੈਆਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਰਣਿਪਰੇਕੀਰ
ਖਤਾਨਾਹੀਸਹਸਾਇਆ॥ਕਰਮਭੂਮਿਹਰਿਨਾਮੁਬੋਇਆਅਉਸਰੁਨਦੁਲਭਾਇਆ॥੨॥ਅੰਤਰਜਾਮੀਆਪਿਪ੍ਰਭੁਸਭਕਰੇਕਰਾਇਆ
॥ਪਤਿਤਪੁਨੀਤਘਣੇਕਰੇਠਾਕੁਰਬਿਰਦਾਇਆ॥੩॥ਮਤਭੂਲਹੁਮਾਨੁਖਜਨਮਾਇਆਭਰਮਾਇਆ॥ਨਾਨਕਤਿਸੁਪਤਿਰਾਖਸੀਜੋ
ਪ੍ਰਭਿਪਹਿਰਾਇਆ॥੪॥੧੬॥੪੬॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮ:੫॥ਮਾਟੀਤੇਜਿਨਿਸਾਜਿਆਕਰਿਦੁਰਲਭਦੇਹ॥ਅਨਿਕਛਿਦ੍ਰਮਨਮਹਿ
ਢਕੇਨਿਰਮਲਦ੍ਰਿਸਟੇਹ॥੧॥ਕਿਉਬਿਸਰੈਪ੍ਰਭੁਮਨੈਤੇਜਿਸਕੇਗੁਣਏਹ॥ਪ੍ਰਭਤਜਿਰਚੇਜਿਆਨਸਿਉਸੋਰਲੀਐਖੇਹ॥੧॥ਰਹਾਉ
ਸਿਮਰਹੁਸਿਮਰਹੁਸਾਸਿਸਾਸਿਮਤਬਿਲਮਕਰੇਹ॥ਛੋਡਿਪ੍ਰਪੰਚੁਪ੍ਰਭਸਿਉਰਚਹੁਤਜਿਕੂੜੇਨੇਹ॥੨॥ਜਿਨਿਅਨਿਕਏਕਬਹੁ
ਰੰਗਕੀਏਹੈਹੋਸੀਏਹ॥ਕਰਿਸੇਵਾਤਿਸੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮਗੁਰਤੇਮਤਿਲੇਹ॥੩॥ਊਚੇਤੇਊਚਾਵਡਾਸਭਸੰਗਿਬਰਨੇਹ॥ਦਾਸਦਾਸਕੋਦਾਸ
ਰਾਨਾਨਕਕਰਿਲੇਹ॥੪॥੧੭॥੪੭॥ਬਿਲਾਵਲੁਮ:੫॥ ਏਕਟੇਕਗੋਵਿੰਦਕੀਤਿਆਗੀਅਨਆਸ॥ਸਭਊਪਰਿਸਮਰਥਪ੍ਰਭ
ਪੂਰਨਗੁਣਤਾਸ॥੧॥ਜਨਕਾਨਾਮੁਅਧਾਰੁਹੈਪ੍ਰਭਸਰਣੀਪਾਹਿ॥ਪਰਮੇਸਰਕਾਆਸਰਾਸੰਤਨਮਨਮਾਹਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆ
ਪਿਰਖੈਆਪਿਦੇਵਸੀਆਪੇਪ੍ਰਤਿਪਾਰੈ॥ਦੀਨਦਇਆਲਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧੇਸਾਸਿਸਾਸਿਸਮਾਰੈ॥੨॥ਕਰਣਹਾਰੁਜੋਕਰਿਰਹਿਆਸਾ
ਈਵਡਿਆਈ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਉਪਦੇਸਿਆਸੁਖੁਖਸਮਰਜਾਈ॥੩॥ਚਿੰਤਅੰਦੇਸਾਗਣਤਤਜਿਜਨਿਹੁਕਮੁਪਛਾਤਾ॥ਨਹਿਬਿ
ਨਸੈਨਾਹਿਛੋਡਿਜਾਇਨਾਨਕਰੰਗਿਰਾਤਾ॥੪॥੧੮॥੪੮॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ਮਹਾਤਪਤਿਤੇਭਈਸਾਂਤਿਪਰਸਤਪਾਪ
ਨਾਠੇ॥ਅੰਧਕੂਪਮਹਿਗਲਤਥੇਕਾਢੇਦੇਹਾਥੇ॥੧॥ਓਇਹਮਾਰੇਸਾਜਨਾਹਮਉਨਕੀਰੇਨਾ॥ਜਿਨਭੇਟਤਹੋਵਤਸੁਖੀਜੀਅਦਾਨਦੇ
ਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਰਾਪੂਰਬਲਾਲੀਖਿਆਮਿਲਿਆਅਬਆਇ॥ਬਸਤਸੰਗਿਹਰਿਸਾਧਕੈਪੂਰਨਆਸਾਇ॥੨॥ਭੈਬਿਨ
ਸੇਤਿਹੁਲੋਕਕੇਪਾਏਸੁਖਥਾਨ॥ਦਇਆਕਰੀਸਮਰਥਗੁਰਿਬਸਿਆਮਨਿਨਾਮ॥੩॥ਨਾਨਕਕੀਤੂਟੇਕਪ੍ਰਭਤੇਰਾਆਧਾਰ॥
ਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥਪ੍ਰਭਹਰਿਅਗਮਅਪਾਰ॥੪॥੧੯॥੪੯॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫॥ ਸੋਈਮਲੀਨੁਦੀਨੁਹੀਨੁਜਿਸੁਪ੍ਰਭੁਬਿਸਰਾ
ਨਾ॥ਕਰਨੈਹਾਰੁਨਬੂਝਈਆਪੁਗਨੈਬਿਗਾਨਾ॥੧॥ਦੂਖੁਤਦੇਜਦਿਵੀਸਰੈਸੁਖੁਪ੍ਰਭਚਿਤਿਆਏ॥ਸੰਤਨਕੈਆਨੰਦੁਏਹੁਨਿਤਹਰਿ
ਗੁਣਗਾਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਊਚੇਤੇਨੀਚਾਕਰੈਨੀਚਖਿਨਮਹਿਥਾਪੈ॥ਕੀਮਤਿਕਹੀਨਜਾਈਐਠਾਕੁਰਪਰਤਾਪੈ॥੨॥ਪੇ
ਖਤਲੀਲਾਰੰਗਰੂਪਚਲਨੈਦਿਨੁਆਇਆ॥ਸੁਪਨੇਕਾਸੁਪਨਾਭਇਆਸੰਗਿਚਲਿਆਕਮਾਇਆ॥੩॥ਕਰਣਕਾਰਣਸਮ
ਰਥਪ੍ਰਭਤੇਰੀਸਰਣਾਈ॥ਹਰਿਦਿਨੁਰੈਣਿਨਾਨਕੁਜਪੈਸਦਸਦਬਲਿਜਾਈ॥੪॥੨੦॥੫੦॥ਬਿਲਾਵਲੁਮ:੫॥

ਜਲਾਢੋਵਉਇਹਸੀਸਕਰਿਕਰਪਗਪਖਲਾਵਉ॥ਬਾਰੰਜਾਉਲਖਬੇਰੀਆਦਰਸੁਪੇਖਜੀਵਾਵਉ॥੧॥ਕਰਉਮਨੋਰਥਮਨੈਮਾਹਿ
ਅਪਨੇਪ੍ਰਭਤੇਪਾਵਉ॥ਦੇਉਸੂਹਨੀਸਾਧਕੈਬੀਜਨਢੋਲਾਵਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਗੁਣਸੰਤਬੋਲਤੇਸੁਣਿਮਨਹਿਪੀਲਾਵਉ
॥ਉਆਰਸਮਹਿਸਾਂਤਿਤ੍ਰਿਪਤਿਹੋਇਬਿਖੈਜਲਨਿਬੁਝਾਵਉ॥੨॥ਜਬਭਗਤਿਕਰਹਿਸੰਤਮੰਡਲੀਤਿਨਮਿਲਿਹਰਿਗਾਵਉ॥ਕ
ਰਉਨਮਸਕਾਰਭਗਤਜਨਧੂਰਿਮੁਖਿਲਾਵਉ॥੩॥ਊਠਤਬੈਠਤਜਪਉਨਾਮੁਇਹੁਕਰਮੁਕਮਾਵਉ॥ਨਾਨਕਕੀਪ੍ਰਭਬੇਨਤੀਹ
ਰਿਸਰਣਿਸਮਾਵਉ॥੪॥੧੧॥੫੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫ ॥ਇਹੁਸਾਗਰੁਸੋਈਤਰੈਜੋਹਰਿਗੁਣਗਾਏ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਕੈਸੰਗਿਵ
ਸੈਵਡਭਾਗੀਪਾਏ॥੧॥ਸੁਣਿਸੁਣਿਜੀਵੈਦਾਸੁਤੁਮਬਾਣੀਜਨਆਖੀ॥ਪ੍ਰਗਟਭਈਸਭਲੋਅਮਹਿਸੇਵਕਕੀਰਾਖੀ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਅਗਨਿਸਾਗਰਤੇਕਾਢਿਆਪ੍ਰਭਿਜਲਨਿਬੁਝਾਈ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਜਲੁਸੰਚਿਆਗੁਰਭਏਸਹਾਈ॥੨॥ਜਨਮਮਰਨ
ਦੁਖੁਕਾਟਿਆਸੁਖਕਾਥਾਨੁਪਾਇਆ॥ਕਾਟੀਸਿਲਕਭ੍ਰਮਮੋਹਕੀਅਪਨੇਪ੍ਰਭਭਾਇਆ॥੩॥ਮਤਕੋਈਜਾਣਹੁਅਵਰੁਕਛੁ
ਸਭਪ੍ਰਭਕੈਹਾਥਿ॥ਸਰਬਸੂਖਨਾਨਕਪਾਏਸੰਗਿਸੰਤਨਸਾਥਿ॥੪॥੧੨॥੫੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫
ਬੰਧਨਕਾਟੇਆਪਿਪ੍ਰਭਿਹੋਆਕਿਰਪਾਲ॥ਦੀਨਦਇਆਲਪ੍ਰਭਪਾਰਬ੍ਰਹਮਤਾਕੀਨਦਰਿਨਿਹਾਲ॥੧॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਕਿਰਪਾਕਰੀ
ਕਾਟਿਆਦੁਖੁਰੋਗੁ॥ਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁਸੁਖੀਭਇਆਪ੍ਰਭਧਿਆਵਨਜੋਗੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਉਖਧੁਹਰਿਕਾਨਾਮੁਹੈਜਿਤੁਰੋਗੁ
ਨਵਿਆਪੈ॥ਸਾਧਸੰਗਿਮਨਿਤਨਿਹਿਤੈਫਿਰਿਦੂਖੁਨਜਾਪੈ॥੨॥ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਜਾਪੀਐਅੰਤਰਿਲਿਵਲਾਈ॥ਕਿਲਵਿ
ਖਉਤਰਹਿਸੁਧੁਹੋਇਸਾਧੂਸਰਣਾਈ॥੩॥ਸੁਨਤਜਪਤਹਰਿਨਾਮਜਸੁਤਾਕੀਦੂਰਿਬਲਾਈ॥ਮਹਾਮੰਤ੍ਰੁਨਾਨਕੁਕਥੈਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਈ॥
੪॥੧੩॥੫੩ ॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫॥ ਭੈਤੇਉਪਜੈਭਗਤਿਪ੍ਰਭਅੰਤਰਿਹੋਇਸਾਂਤਿ॥ਨਾਮੁਜਪਤਗੋਬਿੰਦਕਾਬਿਨਸੈਭ੍ਰਮ
ਭ੍ਰਾਂਤਿ॥੧॥ਗੁਰੁਪੂਰਾਜਿਸੁਭੇਟਿਆਤਾਕੈਸੁਖਿਪਰਵੇਸੁ॥ਮਨਕੀਮਤਿਤਿਆਗੀਐਸੁਣੀਐਉਪਦੇਸੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਿਮ
ਰਤਸਿਮਰਤਸਿਮਰੀਐਸੋਪੁਰਖੁਦਾਤਾਰੁ॥ਮਨਤੇਕਬਹੁਨਵੀਸਰੈਸੋਪੁਰਖੁਅਪਾਰੁ॥੨॥ਚਰਨਕਮਲਸਿਉਰੰਗੁਲਗਾਅਚ
ਰਜਗੁਰਦੇਵ॥ਜਾਕਉਕਿਰਪਾਕਰਹੁਪ੍ਰਭਤਾਕਉਲਾਵਹੁਸੇਵ॥੩॥ਨਿਧਿਨਿਧਾਨਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਆਮਨਿਤਨਿਆਨੰਦ॥ਨਾਨਕਕ
ਬਹੁਨਵੀਸਰੈਪ੍ਰਭਪਰਮਾਨੰਦ॥੪॥੧੪॥੫੪॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫॥ਤ੍ਰਿਸਨਬੁਝੀਮਮਤਾਗਈਨਾਠੇਭੈਭਰਮਾ॥ਥਿਤਿਪਾ
ਈਆਨਦੁਭਇਆਗੁਰਿਕੀਨੇਧਰਮਾ॥੧॥ਗੁਰੁਪੂਰਾਆਰਾਧਿਆਬਿਨਸੀਮੇਰੀਪੀਰ॥ਤਨੁਮਨੁਸਭੁਸੀਤਲੁਭਇਆਪਾਇ
ਆਸੁਖੁਬੀਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੋਵਤਹਰਿਜਪਿਜਾਗਿਆਪੇਖਿਆਬਿਸਮਾਦੁ॥ਪੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਤ੍ਰਿਪਤਾਸਿਆਤਾਕਾਅਚਰਜੁਸੁਆਦੁ॥
੨॥ਆਪਿਮੁਕਤੁਸੰਗੀਤਰੇਕੁਲਕੁਟੰਬਉਧਾਰੇ॥ਸਫਲਸੇਵਾਗੁਰਦੇਵਕੀਨਿਰਮਲਦਰਬਾਰੇ॥੩॥ਨੀਚ[illegible]ਅਨਾਥਮੈ
ਅਜਾਨ
ਨਿਰਗੁਨਗੁਨਹੀਨ॥ਨਾਨਕਕਉਕਿਰਪਾਭਈਦਾਸੁਅਪਨਾਕੀਨ॥੪॥੧੫॥੫੫॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ਹਰਿਭਗਤਾਕਾ
ਆਸਰਾਅਨਨਾਹੀਠਾਉ॥ਤਾਣੁਦੀਬਾਣੁਪਰਵਾਰਧਨੁਪ੍ਰਭਤੇਰਾਨਾਉ॥੧॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਿਆਪਣੀਅਪਨੇਦਾਸਰਖਿਲੀਏ॥
ਨਿੰਦਕਨਿੰਦਾਕਰਿਪਚੇਜਮਕਾਲਿਗ੍ਰਸੀਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਤਾਏਕੁਧਿਆਵਨਾਦੂਸਰਕੋਨਾਹਿ॥ਏਕਸੁਆਗੈਬੇਨਤੀਰਵਿਆਸ੍ਰ
ਬਥਾਇ॥੨॥ਕਥਾਪੁਰਾਤਨਇਉਸੁਣੀਭਗਤਨਕੀਬਾਨੀ॥ਸਗਲਦੁਸਟਖੰਡਖੰਡਕੀਏਜਨਲੀਏਮਾਨੀ॥੩॥ਸਤਿਬਚ
ਨਨਾਨਕੁਕਹੈਪਰਗਟਸਭਮਾਹਿ॥ਪ੍ਰਭਕੇਸੇਵਕਸਰਣਿਪ੍ਰਭਤਿਨਕਉਭਉਨਾਹਿ॥੪॥੧੬॥੫੬॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫
ਬੰਧਨਕਾਟੈਸੋਪ੍ਰਭੂਜਾਕੈਕਲਹਾਥ॥ਅਵਰਕਰਮਨਹੀਛੂਟੀਐਰਾਖਹੁਹਰਿਨਾਥ॥੧॥ਤਉਸਰਣਾਗਤਿਮਾਧਵੇਪੂਰਨ

ਇਆਲਾ ॥੧॥ ਛੂਟਿ ਜਾਇ ਇਸੰਸਾਰ ਤੇ ਰਖੈ ਗੋਪਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਸਾ ਭ੍ਰਮ ਬਿਕਾਰ ਮੋਹ ਇਨ ਮਹਿ ਲੋਭਾਨਾ ॥ ਝੂਠੁ ਸਮਗ੍ਰੀ ਮਨਿ ਵ
ਸੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨ ਜਾਨਾ ॥੨॥ ਪਰਮ ਜੋਤਿ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਸਭਿ ਜੀਅ ਤੁਮ੍ਹਾਰੇ ॥ ਜਿਉ ਤੂੰ ਰਾਖਹਿ ਤਿਉ ਰਹਾ ਪ੍ਰਭ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ ॥੩
॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥ ਪ੍ਰਭ ਦੇਹੁ ਅਪਨਾ ਨਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਤਰੀਐ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥੪॥੨੭॥੫੭॥ ਬਿਲਾ
ਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਵਨੁ ਕਵਨੁ ਨਹੀ ਪਤਰਿਆ ਤੁਮ੍ਹਰੀ ਪਰਤੀਤਿ ॥ ਮਹਾ ਮੋਹਨੀ ਮੋਹਿਆ ਨਰਕ ਕੀ ਰੀਤਿ ॥੧॥ ਮਨ ਖੁਟਹਰ ਤੇਰਾ ਨਹੀ ਬਿ
ਸਾਸੁ ਤੂ ਮਹਾ ਉਦਮਾਦਾ ॥ ਖਰ ਕਾ ਪੈਖਰੁ ਤਉ ਛੁਟੈ ਜਉ ਊਪਰਿ ਲਾਦਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਤੁਮ੍ਹ ਖੰਡੇ ਜਮ ਕੇ ਦੁਖ ਡਾਂਡ ॥ ਸਿ
ਮਰਹਿ ਨਾਹੀ ਜੋਨਿ ਦੁਖ ਨਿਰਲਜ ਜੇਹਿ ਭਾਂਡ ॥੨॥ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਮਹਾ ਮੀਤੁ ਤਿਸ ਸਿਉ ਤੇਰਾ ਭੇਦੁ ॥ ਬੀਧਾ ਪੰਚ ਬਟਵਾਰਈ ਉਪ
ਜਿਓ ਮਹਾ ਖੇਦੁ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਸੰਤਨ ਸਰਣਾਗਤੀ ਜਿਨ ਮਨੁ ਵਸਿ ਕੀਨਾ ॥ ਤਨੁ ਧਨੁ ਸਰਬਸੁ ਆਪਣਾ ਪ੍ਰਭਿ ਜਨ ਕਉ ਦੀਨਾ ॥੪॥੫੮
ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਃ ੫ ॥ ਉਦਮੁ ਕਰਤ ਆਨਦੁ ਭਇਆ ਸਿਮਰਤ ਸੁਖ ਸਾਰੁ ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਗੋਬਿੰਦ ਕਾ ਪੂਰਨ ਬੀਚਾਰੁ ॥੧॥
ਚਰਨ ਕਮਲ ਗੁਰ ਕੇ ਜਪਤ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਉ ਜੀਵਾ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਆਰਾਧਤੇ ਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਸੁ
ਖਿ ਬਸੇ ਸਭ ਕੈ ਮਨਿ ਲੋਚ ॥ ਪਰਉਪਕਾਰੁ ਨਿਤ ਚਿਤਵਤੇ ਨਾਹੀ ਕਛੁ ਪੋਚ ॥੨॥ ਧੰਨੁ ਸੁ ਥਾਨੁ ਬਸੰਤ ਧੰਨੁ ਜਹ ਜਪੀਐ ਨਾਮੁ ॥ ਕਥਾ
ਕੀਰਤਨੁ ਹਰਿ ਅਤਿ ਘਨਾ ਸੁਖ ਸਹਜ ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ ॥੩॥ ਮਨ ਤੇ ਕਦੇ ਨ ਵੀਸਰੈ ਅਨਾਥ ਕੋ ਨਾਥ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤੀ ਜਾ ਕੈ ਸਭੁ
ਕਿਛੁ ਹਾਥ ॥੪॥੨੯॥੫੯ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਿਨਿ ਤੂੰ ਬੰਧਿ ਕਰਿ ਛੋਡਿਆ ਫੁਨਿ ਸੁਖ ਮਹਿ ਪਾਇਆ ॥ ਸਦਾ ਸਿ
ਮਰਿ ਚਰਣਾਰਬਿੰਦ ਸੀਤਲ ਹੋਤਾਇਆ ॥੧॥ ਜੀਵਤਿਆ ਅਥਵਾ ਮੁਇਆ ਕਿਛੁ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਜਿਨਿ ਏਹੁ ਰਚਨੁ ਰਚਾਇ
ਆ ਕੋਊ ਤਿਸ ਸਿਉ ਰੰਗੁ ਲਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਉਸਨ ਸੀਤ ਕਰਤਾ ਕਰੈ ਘਾਮ ਤੇ ਕਾਢੈ ॥ ਕੀਰੀ ਤੇ ਹਸਤੀ ਕਰੈ ਟੂਟਾ
ਲੇ ਗਾਢੈ ॥੨॥ ਅੰਡਜ ਜੇਰਜ ਸੇਤਜ ਉਤਭੁਜਾ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਇਹ ਕਿਰਤਿ ॥ ਕਿਰਤ ਕਮਾਵਨ ਸਰਬ ਫਲ ਰਵੀਐ ਹਰਿ ਨਿਰਤਿ
॥੩॥ ਹਮ ਤੇ ਕਛੂ ਨ ਹੋਵਨਾ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭ ਸਾਧ ॥ ਮੋਹ ਮਗਨ ਕੂਪ ਅੰਧ ਤੇ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਕਾਢ ॥੪॥੩੦॥੬੦॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਃ ੫
ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਮੈ ਫਿਰਾ ਖੋਜਉ ਬਨ ਥਾਨ ॥ ਅਛਲ ਅਛੇਦ ਅਭੇਦ ਪ੍ਰਭ ਐਸੇ ਭਗਵਾਨ ॥੧॥ ਕਬ ਦੇਖਉ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪ
ਨਾ ਆਤਮ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥ ਜਾਗਨ ਤੇ ਸੁਪਨਾ ਭਲਾ ਬਸੀਐ ਪ੍ਰਭ ਸੰਗਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਰਨ ਆਸ੍ਰਮ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸੁਨਉ ਦਰਸਨ ਕੀ ਪਿ
ਆਸ ॥ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖ ਨ ਪੰਚ ਤਤ ਠਾਕੁਰ ਅਬਿਨਾਸ ॥੨॥ ਓਹੁ ਸਰੂਪੁ ਸੰਤਨ ਕਹਹਿ ਵਿਰਲੇ ਜੋਗੀਸੁਰ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਾ ਕਉ
ਮਿਲੇ ਧਨਿ ਧਨਿ ਤੇ ਈਸੁਰ ॥੩॥ ਸੋ ਅੰਤਰਿ ਸੋ ਬਾਹਰੇ ਬਿਨਸੇ ਤਹ ਭਰਮਾ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਭੇਟਿਆ ਜਾ ਕੇ ਪੂਰਨ ਕਰਮਾ ॥੪॥ ੬੧॥
ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਦੇਖਿ ਪ੍ਰਭ ਪਰਤਾਪ ॥ ਕਰਜੁ ਉਤਾਰਿਆ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕਰਿ ਆਹਰੁ
ਆਪਿ ॥੧॥ ਖਾਤ ਖਰਚਤ ਨਿਬਹਤ ਰਹੈ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਅਖੂਟ ॥ ਪੂਰਨ ਭਈ ਸਮਗ੍ਰੀ ਕਬਹੂ ਨਹੀ ਤੂਟ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ
ਆਰਾਧਨਾ ਹਰਿ ਨਿਧਿ ਆਪਾਰ ॥ ਧਰਮ ਅਰਥ ਅਰੁ ਕਾਮ ਮੋਖ ਦੇਤੇ ਨਹੀ ਬਾਰ ॥੨॥ ਭਗਤ ਅਰਾਧਹਿ ਏਕ ਰੰਗਿ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁ
ਪਾਲ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਧਨੁ ਸੰਚਿਆ ਜਾ ਕਾ ਨਹੀ ਸੁਮਾਰੁ ॥੩॥ ਸਰਨਿ ਪਰੇ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀਆ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਨਾਨਕ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾ
ਈਐ ਬੇਅੰਤ ਗੁਸਾਈ ॥੪॥੩੨॥੬੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਃ ੫ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭੂ ਕਾਰਜ ਭਏ ਰਾਸਿ ॥ ਕਰਤਾ
ਰ ਪੁਰਿ ਕਰਤਾ ਵਸੈ ਸੰਤਨ ਕੈ ਪਾਸਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਘਨੁ ਨ ਕੋਊ ਲਾਗਤਾ ਗੁਰ ਪਹਿ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਰਖਵਾਲਾ ਗੋਬਿੰਦ ਰਾਇ
ਭਗਤਨ ਕੀ ਰਾਸਿ ॥੧॥ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਕਦੇ ਮੂਲਿ ਪੂਰਨ ਭੰਡਾਰ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਸੇ ਪ੍ਰਭ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ॥ ਬਸ

ਤਕਿਆ ਨਾਨਕ ਸਭੁ ਸੁਖੀ ਕਿਛੁ ਊਨ ਨ ਹੀਐ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭੇਟੇ ਪ੍ਰਭੂ ਪੂਰਨ ਜਗਦੀਸੈ ॥੩॥ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਸਭੈ ਕਰਹਿ ਸਚੁ ਥਾਨੁ ਸੁਹਾਇਆ ॥
ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨ ਸੁਖ ਪੂਰਾ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥੩੩॥ ੬੩॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਰਾਧੀਐ ਹੋਈ
ਐ ਆਰੋਗੁ ॥ ਰਾਮਚੰਦ ਕੀ ਲਸਟਿਕਾ ਜਿਨਿ ਮਾਰਿਆ ਰੋਗੁ ॥ ✝ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਹਰਿ ਜਾਪੀਐ ਨਿਤ ਕੀਚੈ ਭੋਗੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਵਾਰ
ਣੈ ਮਿਲਿਆ ਸੰਜੋਗੁ ॥੧॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਬਿਨਸੈ ਬਿਓਗੁ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤੀ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਜੋਗੁ ॥੨॥
੩੪ ॥੧॥ ੬੪॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇ ਘਰੁ ੫ ॥ ੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਅਵਰਿ ਉਪਾਵ ਸਭਿ ਤਿਆਗਿਆ ਦਾਰੂ ਨਾਮੁ ਲਇਆ ॥ ਤਾਪ ਪਾਪ ਸਭਿ ਮਿਟੇ ਰੋਗ ਸੀਤਲ ਮਨੁ ਭਇਆ ॥੧॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ
ਆਰਾਧਿਆ ਸਗਲਾ ਦੁਖੁ ਗਇਆ ॥ ਰਾਖਨਹਾਰੈ ਰਾਖਿਆ ਅਪਨੀ ਕਰਿ ਮਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਾਹ ਪਕੜਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕਾਢਿ
ਆ ਕੀਨਾ ਅਪਨਇਆ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਮਨ ਤਨ ਸੁਖੀ ਨਾਨਕ ਨਿਰਭਇਆ ॥੨॥੧॥ ੬੫॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਃ ੫ ॥
ਕਰੁ ਧਰਿ ਮਸਤਕਿ ਥਾਪਿਆ ਨਾਮੁ ਦੀਨੋ ਦਾਨਿ ॥ ਸਫਲ ਸੇਵਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਤਾ ਕੀ ਨਹੀ ਹਾਨਿ ॥੧॥ ਆਪੇ ਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਖਤਾ
ਭਗਤਨ ਕੀ ਆਨਿ ॥ ਜੋ ਜੋ ਚਿਤਵਹਿ ਸਾਧ ਜਨ ਸੋ ਲੇਤਾ ਮਾਨਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਚਰਣਾਰਬਿੰਦ ਜਨ ਪ੍ਰਭ ਕੇ
ਪ੍ਰਾਨ ॥ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ਨਾਨਕ ਮਿਲੇ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਨ ॥੨॥੨॥ ੬੬॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਃ ੫ ॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਕਾ ਆਸਰਾ ਦੀਨੋ
ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ॥ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤਿ ਜਨ ਪਰੇ ਤਾ ਕਾ ਸਦ ਪਰਤਾਪੁ ॥੧॥ ਰਾਖਨਹਾਰ ਅਪਾਰ ਪ੍ਰਭ ਤਾ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੇਵ ॥
ਰਾਮ ਰਾਜ ਰਾਮਦਾਸ ਪੁਰਿ ਕੀਨੇ ਗੁਰਦੇਵ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ਕਿਛੁ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ
ਸਲਾਹੀਐ ਭੈ ਦੁਸਮਨ ਭਾਗੈ ॥੨॥੩॥ ੬੭॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਆਰਾਧੀਐ ਮਿਲਿ ਸਾਧ ਸਮਾਗੈ ॥
ਉਚਰਤ ਗੁਨ ਗੋਪਾਲ ਜਸੁ ਦੂਰ ਤੇ ਜਮੁ ਭਾਗੈ ॥੧॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜੋ ਜਨੁ ਜਪੈ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦ ਜਾਗੈ ॥ ਤੰਤੁ ਮੰਤੁ ਨਹ ਜੋਹਈ ਤਿਤੁ ਚਾਖੁ
ਨ ਲਾਗੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮਦ ਮਾਨ ਮੋਹ ਬਿਨਸੇ ਅਨਰਾਗੈ ॥ ਆਨੰਦ ਮਗਨ ਰਸਿ ਰਾਮ ਰੰਗਿ ਨਾਨਕ ਸਰਣਾਗੈ ॥੨॥
੪॥ ੬੮॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜੀਅ ਜੁਗਤਿ ਵਸਿ ਪ੍ਰਭੂ ਕੈ ਜੋ ਕਹੈ ਸੁ ਕਰਨਾ ॥ ਭਏ ਪ੍ਰਸੰਨ ਗੋਪਾਲ ਰਾਇ ਭਉ
ਕਿਛੁ ਨਹੀ ਕਰਨਾ ॥੧॥ ਦੂਖੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕਦੇ ਤੁਧੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਚਿਤਾਰੇ ॥ ਜਮਕੰਕਰੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵਈ ਗੁਰਸਿਖ ਪਿਆਰੇ
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਹੈ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਨਹੀ ਹੋਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤੀ ਸਾਚਾ ਮਨਿ ਜੋਰੁ ॥੨॥੫॥ ੬੯
ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਨਾ ਨਾਠਾ ਦੁਖ ਠਾਉ ॥ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ਪਾਏ ਮਿਲਿ ਸਾਧਸੰਗਿ
ਤਾ ਤੇ ਬਹੁੜਿ ਨ ਧਾਉ ॥੧॥ ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਨੇ ਚਰਨਨ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਅਨਦ ਸੂਖ ਮੰਗਲ ਬਨੇ ਪੇਖਤ ਗੁਨ ਗਾਉ
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਥਾ ਕੀਰਤਨੁ ਰਾਗ ਨਾਦ ਧੁਨਿ ਇਹੁ ਬਨਿਓ ਸੁਆਉ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਬਾਂਛਤ ਫਲ ਪਾਉ ॥੨॥
੬॥ ੭੦॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਦਾਸ ਤੇਰੇ ਕੀ ਬੇਨਤੀ ਰਿਦ ਕਰਿ ਪਰਗਾਸੁ ॥ ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
ਦੋਖਨ ਕੋ ਨਾਸੁ ॥੧॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਕਾ ਆਸਰਾ ਪ੍ਰਭ ਪੁਰਖ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥ ਕੀਰਤਨ ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਤ ਰਹਉ ਜਬ ਲਗੁ
ਘਟਿ ਸਾਸੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬੰਧਪ ਤੂਹੈ ਤੂ ਸਰਬ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤੀ ਜਾ ਕੋ ਨਿਰਮਲ
ਜਾਸੁ ॥੨॥ ੭॥ ੭੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਰਬ ਸਿਧਿ ਹਰਿ ਗਾਈਐ ਸਭਿ ਭਲਾ ਮਨਾਵਹਿ ॥ ਸਾਧੁ ਸਾਧੁ ਮੁਖ ਤੇ ਕਹਹਿ

ਸੁਣਿਦਾਸੁਮਿਲਾਵਹਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਖਸਹਜਕਲਿਆਣਰਸੁਪੂਰੈਗੁਰਿਕੀਨਾ॥ਜੀਅਸਗਲਦਇਆਲਭਏਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਚੀ
ਨਾ॥ਪੂਰਨਹਿਓਸਭਮਹਮੈਪ੍ਰਭਗੁਣੀਗਹੀਰ॥ਨਾਨਕਭਗਤਅਨੰਦਮੈਪੇਖਿਪ੍ਰਭਕੀਧੀਰ॥੨॥੮॥੭੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫
॥ਅਰਦਾਸਿਸੁਣੀਦਾਤਾਰਪ੍ਰਭਿਹੋਏਕਿਰਪਾਲ॥ਰਾਖਿਲੀਆਅਪਨਾਸੇਵਕੋਮੁਖਿਨਿੰਦਕਛਾਰੁ॥੧॥ਤੁਝਹਿਨਜੋਹੈਕੋਮੀਤਜਨ
ਤੂੰਗੁਰਕਾਦਾਸ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਤੂਰਾਖਿਆਦੇਅਪਨੇਹਾਥ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੀਅਨਕਾਦਾਤਾਏਕੁਹੈਬੀਆਨਹੀਹੋਰੁ॥ਨਾਨਕਕੀਬੇਨੰਤੀਆਮੈ
ਤੇਰਾਜੋਰੁ॥੨॥੯॥੭੩॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫॥ ਮੀਤਹਮਾਰੇਸਾਜਨਾਰਾਖੇਗੋਵਿੰਦ॥ਨਿੰਦਕਮਿਰਤਕਹੋਇਗਏਤੁਮ੍ਹਹੋਹੁਨਿਚਿੰਦ॥
॥੧॥ਸਗਲਮਨੋਰਥਪ੍ਰਭਿਕੀਏਭੇਟੇਗੁਰਦੇਵ॥ਜੈਜੈਕਾਰੁਜਗਤਮਹਿਸਫਲਜਾਕੀਸੇਵ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਊਚਅਪਾਰਅਗਨਤਹਰਿ
ਸਭਿਜੀਅਜਿਸੁਹਾਥਿ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸਰਣਾਗਤੀਜਤਕਤਮੇਰੈਸਾਥਿ॥੨॥੧੦॥੭੪॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ਗੁਰੁਪੂਰਾਆਰਾ
ਧਿਆਹੋਏਕਿਰਪਾਲ॥ਮਾਰਗੁਸੰਤਿਬਤਾਇਆਤੂਟੇਜਮਜਾਲ॥੧॥ਦੂਖਭੂਖਸੰਸਾਮਿਟਿਆਗਾਵਤਪ੍ਰਭਨਾਮ॥ਸਹਜਸੂਖਆਨੰ
ਦਰਸਪੂਰਨਸਭਿਕਾਮ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਲਨਿਬੁਝੀਸੀਤਲਭਏਰਾਖੇਪ੍ਰਭਿਆਪਿ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸਰਣਾਗਤੀਜਾਕਾਵਡਪਰਤਾਪੁ
॥੨॥੧੧॥੭੫॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ਧਰਤਿਸੁਹਾਵੀਸਫਲਥਾਨੁਪੂਰਨਭਏਕਾਮ॥ਭਉਨਾਠਾਭ੍ਰਮੁਮਿਟਿਗਇਆਰਵਿਆ
ਨਿਤਰਾਮ॥੧॥ਸਾਧਜਨਾਕੈਸੰਗਿਬਸਤਸੁਖਸਹਜਬਿਸ੍ਰਾਮ॥ਸਾਈਘੜੀਸੁਲਖਣੀਸਿਮਰਤਹਰਿਨਾਮ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਗ
ਟਭਏਸੰਸਾਰਮਹਿਫਿਰਤੇਪਹਨਾਮ॥ਨਾਨਕਤਿਸੁਸਰਣਾਗਤੀਘਟਘਟਸਭਜਾਨ॥੨॥੧੨॥੭੬ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫
ਰੋਗੁਮਿਟਾਇਆਆਪਿਪ੍ਰਭਿਉਪਜਿਆਸੁਖੁਸਾਂਤਿ॥ਵਡਪਰਤਾਪੁਅਚਰਜਰੂਪੁਹਰਿਕੀਨੀਦਾਤਿ॥੧॥ਗੁਰਿਗੋਵਿੰਦਿਕ੍ਰਿ
ਪਾਕਰੀਰਾਖਿਆਮੇਰਾਭਾਈ॥ਹਮਤਿਸਕੀਸਰਣਾਗਤੀਜੋਸਦਾਸਹਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਿਰਥੀਕਦੇਨਹੋਵਈਜਨਕੀਅਰਦਾਸਿ॥
ਨਾਨਕਜੋਰੁਗੋਵਿੰਦਕਾਪੂਰਨਗੁਣਤਾਸਿ॥੨॥੧੩॥੭੭॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫॥ ਮਰਿਮਰਿਜਨਮੇਜਿਨਬਿਸਰਿਆਜੀਵ
ਨਕਾਦਾਤਾ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਜਨਿਸੇਵਿਆਅਨਦਿਨੁਰੰਗਿਰਾਤਾ॥੧॥ਸਾਂਤਿਸਹਜੁਆਨਦੁਘਨਾਪੂਰਨਭਈਆਸ॥ਸੁਖੁਪਾਇਆਹ
ਰਿਸਾਧਸੰਗਿਸਿਮਰਤਗੁਣਤਾਸ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਣਿਸੁਆਮੀਅਰਦਾਸਿਜਨਤੁਮਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਥਾਨਥਨੰਤਰਿਰਵਿਰਹੇਨਾਨ
ਕਕੇਸੁਆਮੀ॥੨॥੧੪॥੭੮॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫॥ ਤਤੀਵਾਉਨਲਗਈਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸਰਣਾਈ॥ਚਉਗਿਰਦਹਮਾਰੈਰਾਮ
ਕਾਰਦੁਖੁਲਗੈਨਭਾਈ॥੧॥ਸਤਿਗੁਰੁਪੂਰਾਭੇਟਿਆਜਿਨਿਬਣਤਬਣਾਈ॥ਰਾਮਨਾਮੁਅਉਖਧੁਦੀਆਏਕਾਲਿਵਲਾਈ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਰਾਖਿਲੀਏਤਿਨਿਰਖਨਹਾਰਿਸਭਬਿਆਧਿਮਿਟਾਈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਕਿਰਪਾਭਈਪ੍ਰਭਭਏਸਹਾਈ॥੨॥੧੫॥੭੯
ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫॥ ਅਪਣੇਬਾਲਕਆਪਿਰਖਿਅਨੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮਗੁਰਦੇਵ॥ਸੁਖਸਾਂਤਿਸਹਜਆਨਦਭਏਪੂਰਨਭਈਸੇਵ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਭਗਤਜਨਾਕੀਬੇਨਤੀਸੁਣੀਪ੍ਰਭਿਆਪਿ॥ਰੋਗਮਿਟਾਇਜੀਵਾਲਿਅਨੁਜਾਕਾਵਡਪਰਤਾਪੁ॥੧॥ਦੋਖਹਮਾਰੇਬਖਸਿਅਨੁ
ਅਪਣੀਕਲਧਾਰੀ॥ਮਨਬਾਛਤਫਲਦਿਤਿਅਨੁਨਾਨਕਬਲਿਹਾਰੀ॥੨॥੧੬॥੮੦॥

ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ਚਉਪਦੇ ਦੁਪਦੇ ਘਰੁ ੯॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਮੇਰੇਮੋਹਨਸ੍ਰਵਨੀਇਹਨਸੁਨਾਏ॥ਸਾਕਤਗੀਤਨਾਦਧੁਨਿਗਾਵਤਬੋਲਤਬੋਲਅਜਾਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੇਵਤਸੇਵਿਸੇਵਿ
ਸਾਧਸੇਵਉਸਦਾਕਰਉਕਿਰਤਾਏ॥ਅਭੈਦਾਨੁਪਾਵਉਪੁਰਖਦਾਤੇਮਿਲਿਸੰਗਤਿਹਰਿਗੁਣਗਾਏ॥੧॥ਰਸਨਾਅਗਹਅਗਹਗੁਨਰਾ

ਤੀਨੇ ਨਾਸੇ ਸਰਣਿ ਗੁਰ ਆਏ ॥ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਮੋਹਿ ਚਰਣ ਰਿਦੈ ਵਸਾਏ ॥੨॥ ਸਭ ਦੂਤ ਤਲੈ ਤਲੈ ਸਭ ਧੂਪ ਰਿਦੇ ਏਹ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦ੍ਰਿਸਟਾਏ ॥ ਅਗਿਆਨੁ ਖੋਇ ਖੋਇ ਖੋਇ ਏਕੋ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰ ਮੰਤ੍ਰ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥੩॥ ਅਤੁਲੁ ਅਤੁਲੁ ਕਿਨਿ ਤੁਲੀਐ ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਕਿਰਪਾਏ ॥ ਜੋ ਜੋ ਸਰਨਿ ਪਰਿਓ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਅਭੈ ਦਾਨੁ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥੪॥੧॥੮੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਤੂ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੈ ॥ ਨਮਸਕਾਰ ਡੰਡਉਤਿ ਬੰਦਨਾ ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਜਾਉ ਬਾਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਸੋਵਤ ਜਾਗਤ ਇਹੁ ਮਨੁ ਤੁਝਹਿ ਚਿਤਾਰੈ ॥ ਸੂਖ ਦੂਖ ਇਸੁ ਮਨ ਕੀ ਬਿਰਥਾ ਤੁਝ ਹੀ ਆਗੈ ਸਾਰੈ ॥੧॥ ਤੂ ਮੇਰੀ ਓਟ ਬਲ ਬੁਧਿ ਧਨੁ ਤੁਮ ਹੀ ਤੁਮਹਿ ਮੇਰੈ ਪਰਵਾਰੈ ॥ ਜੋ ਤੁਮ ਕਰਹੁ ਸੋਈ ਭਲ ਹਮਰੈ ਪੇਖਿ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਚਰਨਾਰੈ ॥੨॥੨॥੮੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੁਨੀਅਤ ਪ੍ਰਭ ਤਉ ਸਗਲ ਉਧਾਰਨ ॥ ਮੋਹ ਮਗਨ ਪਤਿਤ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰਾਨੀ ਐਸੇ ਮਨਹਿ ਬਿਸਾਰਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਚਿ ਬਿਖਿਆ ਲੇ ਗ੍ਰਾਹਜੁ ਕੀਨੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮਨ ਤੇ ਡਾਰਨ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਰਤੁ ਨਿੰਦਾ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਬਿਦਾਰਨ ॥੧॥ ਇਨ ਤੇ ਕਾਢਿ ਲੇਹੁ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਹਾਰਿ ਪਰੇ ਤੁਮ ਸਾਰਨ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀ ਪ੍ਰਭ ਪਹਿ ਸਾਧਸੰਗਿ ਰੰਕ ਤਾਰਨ ॥੨॥੩॥੮੩॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੰਤਨ ਕੈ ਸੁਨੀਅਤ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਬਾਤ ॥ ਕਥਾ ਕੀਰਤਨੁ ਆਨੰਦ ਮੰਗਲ ਧੁਨਿ ਪੂਰਿ ਰਹੀ ਦਿਨਸੁ ਅਰੁ ਰਾਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪਨੇ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨੇ ਨਾਮ ਅਪੁਨੇ ਕੀ ਕੀਨੀ ਦਾਤਿ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਇਸੁ ਤਨ ਤੇ ਜਾਤ ॥੧॥ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਏ ਪੇਖਿ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸਨੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਹਰਿ ਰਸੁ ਭੋਜਨੁ ਖਾਤ ॥ ਚਰਨ ਸਰਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸੰਤਸੰਗਿ ਮਿਲਾਤ ॥੨॥੪॥੮੪॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਅਪਨੇ ਜਨ ਆਪਿ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਨੋ ਬਿਨਸਿ ਗਏ ਸਭ ਸੋਗ ਸੰਤਾਪ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਗਾਵਹੁ ਸਭਿ ਹਰਿ ਜਨ ਰਾਗ ਰਤਨ ਰਸਨਾ ਆਲਾਪ ॥ ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਕੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਨਿਵਰੀ ਰਾਮ ਰਸਾਇਣਿ ਆਤਮ ਧ੍ਰਾਪ ॥੧॥ ਚਰਣ ਗਹੇ ਸਰਣਿ ਸੁਖਦਾਤੇ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਜਪੇ ਹਰਿ ਜਾਪ ॥ ਸਾਗਰ ਤਰੇ ਭਰਮ ਭੈ ਬਿਨਸੇ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਠਾਕੁਰ ਪਰਤਾਪ ॥੨॥੫॥੮੫॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਃ ੫ ॥ ਤਾਪੁ ਲਾਹਿਆ ਗੁਰ ਸਿਰਜਨਹਾਰਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਅਪਨੇ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ਜਿਨਿ ਪੈਜ ਰਖੀ ਸਾਰੈ ਸੰਸਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰੁ ਮਸਤਕਿ ਧਾਰਿ ਬਾਲਿਕੁ ਰਖਿ ਲੀਨੋ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਦੀਨੋ ॥੧॥ ਦਾਸ ਕੀ ਲਾਜ ਰਖੈ ਮਿਹਰਵਾਨੁ ॥ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੈ ਦਰਗਹ ਪਰਵਾਨੁ ॥੨॥੬॥ ੮੬॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਚਉਪਦੇ ਦੁਪਦੇ ਘਰੁ ੭

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਉਜਾਰੋ ਦੀਪਾ ॥ ਬਿਨਸਿਓ ਅੰਧਕਾਰ ਤਿਹ ਮੰਦਰਿ ਰਤਨ ਕੋਠੜੀ ਖੁਲ੍ਹੀ ਅਨੂਪਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਸਮਨ ਬਿਸਮ ਭਏ ਜਉ ਪੇਖਿਓ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਇ ਵਡਿਆਈ ॥ ਮਗਨ ਭਏ ਊਹਾ ਸੰਗਿ ਮਾਤੇ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਲਪਟਾਈ ॥੧॥ ਆਲ ਜਾਲ ਨਹੀ ਕਛੂ ਜੰਜਾਰਾ ਅਹੰਬੁਧਿ ਨਹੀ ਭੋਰਾ ॥ ਊਚਨ ਊਚਾ ਬੀਚੁ ਨ ਖੀਚਾ ਹਉ ਤੇਰਾ ਤੂੰ ਮੋਰਾ ॥੨॥ ਏਕੰਕਾਰੁ ਏਕੁ ਪਾਸਾਰਾ ਏਕੈ ਅਪਰ ਅਪਾਰਾ ॥ ਏਕੁ ਬਿਸਥੀਰਨੁ ਏਕੁ ਸੰਪੂਰਨੁ ਏਕੈ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ॥੩॥ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲ ਸੂਚਾ ਸੂਚੋ ਸੂਚਾ ਸੂਚੋ ਸੂਚਾ ॥ ਅੰਤ ਨ ਅੰਤਾ ਸਦਾ ਬੇਅੰਤਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਊਚੋ ਊਚਾ ॥੪॥੧॥੮੭॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵਤ ਹੇ ॥ ਜਾ ਸਿਉ ਰਾਚਿ ਮਾਚਿ ਤੁਮ ਲਾਗੇ ਓਹੁ ਮੋਹਨੀ ਮੋਹਾਵਤ ਹੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਨਿਕ ਕਾਮਨੀ ਸੇਜ ਸੋਹਨੀ ਛੋਡਿ ਖਿਨੈ ਮਹਿ ਜਾਵਤ ਹੇ ॥ ਉਰਝਿ ਰਹਿਓ ਇੰਦ੍ਰੀ ਰਸ ਪ੍ਰੇਰਿਓ ਬਿਖੈ ਠਗਉਰੀ ਖਾਵਤ ਹੇ ॥੧॥ ਤ੍ਰਿਣ ਕੋ ਮੰਦਰੁ ਸਾਜਿ ਸਵਾਰਿਓ ਪਾਵਕੁ ਤਲੈ ਜਰਾਵਤ ਹੇ ॥ ਐਸੇ ਗੜ ਮਹਿ ਐਠਿ ਹਠੀਲੋ ਫੂਲਿ ਫੂਲਿ ਕਿਆ ਪਾਵਤ ਹੇ ॥੨॥ ਪੰਚ ਦੂਤ ਮੂਡ ਪਰਿ ਠਾਢੇ ਕੇਸ ਗਹੇ ਫੇਰਾਵਤ ਹੇ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨ ਆਵਹਿ ਅੰਧ ਅਗਿਆਨੀ ਸੋਇ ਰਹਿਓ ਮਦ ਮਾਵਤ ਹੇ

ਆਵਤਜਾਤੋ॥੩॥ਲਾਲਚੁਅਸਾਰਚੋਗਾਬਿਸਥਾਰੀਪੰਖੀਜਿਉਫਾਸਿਪਵਤੋ॥ਕਹੁਨਾਨਕਬੰਧਨਕਾਟਨਕਉਮੈਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖੁਧਿਆਇਆਵਤਹੋ॥੪॥
੨॥੮੮॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅਪਾਰਅਮੋਲੀ॥ ॥ਪ੍ਰਾਨਪਿਆਰੋਮਨਹਿਅਧਾਰੋਚੀਤਿਚਿਤਵਉਜੈਸੇਪਾਨਤੰ
ਬੋਲੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਹਜਿਸਮਾਇਓਗੁਰਹਿਬਤਾਇਓਰੰਗਿਰੰਗੀਮੇਰੇਤਨਕੀਚੋਲੀ॥ਪ੍ਰਿਅਮੁਖਿਲਾਗੋਜਉਵਡਭਾਗੋਸੁਹਾ
ਗੁਹਮਾਰੋਕਤਹੁਨਡੋਲੀ॥੧॥ਰੂਪਨਧੂਪਨਗੰਧਨਦੀਪਾਓਤਿਪੋਤਿਅੰਗਅੰਗਸੰਗਿਮਉਲੀ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਿਅਰਵੀਸੁਹਾਗਨਿਅਤਿ
ਨੀਕੀਮੇਰੀਬਨੀਖਟੋਲੀ॥੨॥੩॥੮੯॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫॥ਗੋਬਿੰਦਗੋਬਿੰਦਗੋਬਿੰਦਮਈ॥ਜਬਤੇਭੇਟੇਸਾਧਦਇਆਰਾਤਬ
ਤੇਦੁਰਮਤਿਦੂਰਿਭਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੂਰਨਪੂਰਿਰਹਿਓਸੰਪੂਰਨਸੀਤਲਸਾਂਤਿਦਇਆਲਦਈ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਤ੍ਰਿਸਨਾਅਹੰਕਾਰਾਤਨਤੇ
ਹੋਏਸਗਲਖਈ॥੧॥ਸਤੁਸੰਤੋਖੁਦਇਆਧਰਮੁਸੁਚਿਸੰਤਨਤੇਇਹੁਮੰਤੁਲਈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਿਨਿਮਨਹੁਪਛਾਨਿਆਤਿਨਕਉਸਗ
ਲੀਸੋਝੀਪਈ॥੨॥੪॥੯੦॥ਬਿਲਾਵਲੁਮ:੫॥ ਕਿਆਹਮਜੀਅਜੰਤਬੇਚਾਰੇਬਰਨਿਨਸਾਕਹਏਕਰੋਮਾਈ॥ਬ੍ਰਹਮਮਹੇਸਸਿ
ਧਮੁਨਿਇੰਦ੍ਰਾਬੇਅੰਤਠਾਕੁਰਤੇਰੀਗਤਿਨਹੀਪਾਈ॥੧॥ਕਿਆਕਥੀਐਕਿਛੁਕਥਨੁਨਜਾਈ॥ਜਹਜਹਦੇਖਾਤਹਰਹਿਆਸਮਾਈ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਹਮਹਾਭਇਆਨਦੂਖਜਮਸੁਨੀਐਤਹਮੇਰੇਪ੍ਰਭਤੂੰਹੈਸਹਾਈ॥ਸਰਨਿਪਰਿਓਹਰਿਚਰਨਗਹੇਪ੍ਰਭਗੁਰਿਨਾਨਕਕਉ
ਬੂਝਬੁਝਾਈ॥੨॥੫॥੯੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ਅਗਮਰੂਪਅਬਿਨਾਸੀਕਰਤਾਪਤਿਤਪਵਿਤਇਕਨਿਮਖਜਪਾਈਐ॥
ਅਚਰਜੁਸੁਨਿਓਪਰਾਪਤਿਭੇਟੁਲੇਸੰਤਚਰਨਚਰਨਮਨੁਲਾਈਐ॥੧॥ ॥ਕਿਤੁਬਿਧੀਐਕਿਤੁਸੰਜਮਿਪਾਈਐ॥ਕਹੁ
ਸੁਰਜਨਕਿਤੁਜੁਗਤੀਧਿਆਈਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਮਾਨੁਖੁਮਾਨੁਖਕੀਸੇਵਾਓਹੁਤਿਸਕੀਲਈਲਈਫੁਨਿਜਾਈਐ॥ਨਾਨਕਸਰਣਿ
ਸਰਣਿਸੁਖਸਾਗਰਮੋਹਿਟੇਕਤੇਰੋਇਕਨਾਈਐ॥੨॥੬॥੯੨॥ਬਿਲਾਵਲੁਮ:੫॥ਸੰਤਸਰਣਿਸੰਤਟਹਲਕਰੀ॥ਧੰਧੁਬੰਧੁ
ਅਰੁਸਗਲਜੰਜਾਰੋਅਵਰਕਾਜਤੇਛੂਟਿਪਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੂਖਸਹਜਅਰੁਘਨੋਅਨੰਦਾਗੁਰਤੇਪਾਇਓਨਾਮੁਹਰੀ॥ਐਸੋਹਰਿ
ਰਸੁਬਰਨਿਨਸਾਕਉਗੁਰਿਪੂਰੈਮੇਰੀਉਲਟਿਧਰੀ॥੧॥ਪੇਖਿਓਮੋਹਨੁਸਭਕੈਸੰਗੇਊਨਨਕਾਹੂਸਗਲਭਰੀ॥ਪੂਰਨਪੂਰਿਰਹਿਓਕਿ
ਰਪਾਨਿਧਿਕਹੁਨਾਨਕਮੇਰੀਪੂਰੀਪਰੀ॥੨॥੭॥੯੩ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫॥ ਮਨਕਿਆਕਹਤਾਹਉਕਿਆਕਹਤਾ॥ਜਾਨਪ੍ਰ
ਬੀਨਠਾਕੁਰਪ੍ਰਭਮੇਰੇਤਿਸੁਆਗੈਕਿਆਕਹਤਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਬੋਲੇਕਉਤੁਹੀਪਛਾਨਹਿਜੋਜੀਅਨਮਹਿਹੋਤਾ॥ਰੇਮਨਕਾਇਕ
ਹਾਲਉਡਹਕਹਿਜਉਪੇਖਤਹੀਸੰਗਿਸੁਨਤਾ॥੧॥ਐਸੋਜਾਨਿਭਏਮਨਿਆਨੰਦਆਨਨਬੀਓਕਰਤਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਭਏਦਇਆਰਾ
ਹਰਿਰੰਗੁਨਕਬਹੂਲਹਤਾ॥੨॥੮॥੯੪ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫॥ ਨਿੰਦਕੁਐਸੇਹੀਝਰਿਪਰੀਐ॥ਇਹਨੀਸਾਨੀਸੁਨਹੁਤੁਮਭਾਈ
ਜਿਉਕਾਲਰਭੀਤਿਗਿਰੀਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਉਦੇਖੈਛਿਦ੍ਰੁਤਉਨਿੰਦਕੁਉਮਾਹੈਭਲੋਦੇਖਿਦੁਖਭਰੀਐ॥ਆਠਪਹਰਚਿਤਵੈਨਹੀ
ਪਹੁਚੈਬੁਰਾਚਿਤਵਤਚਿਤਵਤਮਰੀਐ॥੧॥ਨਿੰਦਕੁਪ੍ਰਭੂਭੁਲਾਇਆਕਾਲੁਨੇਰੈਆਇਆਹਰਿਜਨਸਿਉਬਾਦੁਉਠਰੀਐ॥ਨਾਨ
ਕਕਾਰਾਖਾਆਪਿਪ੍ਰਭੁਸੁਆਮੀਕਿਆਮਾਨਸਬਪੁਰੇਕਰੀਐ॥੨॥੯॥੯੫॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫॥ਐਸੇਕਾਹੇਭੂਲਿਪਰੇ॥ਕਰਹਿ
ਕਰਾਵਹਿਮੂਕਰਿਪਾਵਹਿਪੇਖਤਸੁਨਤਸਦਾਸੰਗਿਹਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਚਬਿਹਾਝਨਕੰਚਨਛਾਡਨਬੈਰੀਸੰਗਿਹੇਤੁਸਾਜਨਤਿਆਗਿਖਰੇ
॥ਹੋਵਨੁਕਉਰਾਅਨਹੋਵਨੁਮੀਠਾਬਿਖਿਆਮਹਿਲਪਟਾਇਜਰੇ॥੧॥ਅੰਧਕੂਪਮਹਿਪਰਿਓਪਰਾਨੀਭਰਮਗੁਬਾਰਮੋਹਬੰਧਿਪਰੇ
॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਹੋਤਦਇਆਰਾਗੁਰੁਭੇਟੈਕਾਢੈਬਾਹਫਰੇ॥੨॥੧੦॥੯੬ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ਮਨਤਨਰਸਨਾਹਰਿ
ਚੀਨਾ॥

ਕਰੇ ਅਨੰਦਾ ਮਿਟੇ ਅੰਦੇਸੇ ਸਰਬ ਸੂਖ ਮੋ ਕਉ ਗੁਰਿ ਦੀਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਈਆਨਪ ਤੇ ਸਭ ਭਈ ਸਿਆਨਪ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਦਾਨਾ ਬੀਨਾ ॥ ਹਾਥ ਦੇ
ਇ ਰਾਖੈ ਅਪਨੇ ਕਉ ਕਾਹੂ ਨ ਕਰਤੇ ਕਛੁ ਖੀਨਾ ॥੧॥ ਬਲਿ ਜਾਵਉ ਦਰਸਨ ਸਾਧੂ ਕੈ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲੀਨਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਠਾਕੁਰ ਭਾਰੋਸੈ ਕਹੂ
ਨ ਮਾਨਿਓ ਮਨਿ ਛੀਨਾ ॥੨॥੧੧॥੯੭॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਮੇਰੀ ਰਾਖਿ ਲਈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਰਿਦੇ ਮਹਿ ਦੀਨੋ ਜਨ
ਮ ਜਨਮ ਕੀ ਮੈਲੁ ਗਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਿਵਰੇ ਦੂਤ ਦੁਸਟ ਬੈਰਾਈ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕਾ ਜਪਿਆ ਜਾਪੁ ॥ ਕਹਾ ਕਰੈ ਕੋਈ ਬੇਚਾਰਾ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਕਾ ਬਡ ਪ
ਰਤਾਪੁ ॥੧॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਖੁ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਤਾ ਕੀ ਸਰਨਿ ਪਰਿਓ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਜਾ ਤੇ ਊਪਰਿ ਕੋ ਨਾ
ਹੀ ॥੨॥੧੨॥੯੮॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਪੀਐ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮ ॥ ਜਰਾ ਮਰਾ ਕਛੁ ਦੂਖੁ ਨ ਬਿਆਪੈ ਆਗੈ ਦਰਗਹ ਪੂ
ਰਨ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੁ ਤਿਆਗਿ ਪਰੀਐ ਨਿਤ ਸਰਨੀ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈਐ ਏਹੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਕੀ ਕਟੀਐ ਫਾਸੀ ਸਾਚੀ
ਦਰਗਹ ਕਾ ਨੀਸਾਨੁ ॥੧॥ ਜੋ ਤੁਮ ਕਰਹੁ ਸੋਈ ਭਲ ਮਾਨਉ ਮਨ ਤੇ ਛੂਟੈ ਸਗਲ ਗੁਮਾਨੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ਜਾ ਕਾ ਕੀਆ ਸ
ਗਲ ਜਹਾਨੁ ॥੨॥੧੩॥੯੯॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਆਹੀ ॥ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਪਰਉਪਕਾਰ ਨਿਤ ਤਿਸੁ
ਰਸਨਾ ਕਾ ਮੋਲੁ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੁਲ ਸਮੂਹ ਉਧਰੇ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਮਲੁ ਲਾਹੀ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆ
ਮੀ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਅਨਦ ਸੇਤੀ ਬਿਖਿਆ ਬਨੁ ਗਾਹੀ ॥੧॥ ਚਰਨ ਪ੍ਰਭੂ ਕੇ ਬੋਹਿਥੁ ਪਾਏ ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਪਾਰਿ ਪਰਾਹੀ ॥ ਸੰਤ ਸੇਵਕ ਭਗਤ ਹਰਿ ਤਾ ਕੇ ਨਾ
ਨਕ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ਹੈ ਤਾਹੀ ॥੨॥੧੪॥੧੦੦॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਧੀਰਉ ਦੇਖਿ ਤੁਮ੍ਹਾਰੇ ਰੰਗਾ ॥ ਤੁਹੀ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਤੂਹੀ ਵਸ
ਹਿ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਨਿਵਾਜੇ ਠਾਕੁਰ ਨੀਚ ਕੀਟ ਤੇ ਕਰਹਿ ਰਾਜੰਗਾ ॥੧॥ ਕਬਹੂ ਨ ਬਿਸਰੈ ਹੀਏ ਮੋਰੇ ਤੇ ਨਾਨਕ ਦਾ
ਸ ਇਹੀ ਦਾਨੁ ਮੰਗਾ ॥੨॥੧੫॥੧੦੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਚੁਤ ਪੂਜਾ ਜੋਗ ਗੋਪਾਲ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਿ ਰਖਉ ਹਰਿ ਆਗੈ ਸਰ
ਬ ਜੀਆ ਕਾ ਹੈ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਰਨਿ ਸਮ੍ਰਥ ਅਕਥ ਸੁਖਦਾਤਾ ਕਿਰਪਾ ਸਿੰਧੁ ਬਡੋ ਦਇਆਲ ॥ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਰਾਖੈ ਅਪਨੇ ਕਉ
ਤਿਸ ਨੋ ਲਗੈ ਨ ਤਾਤੀ ਬਾਲ ॥੧॥ ਦਾਮੋਦਰ ਦਇਆਲ ਸੁਆਮੀ ਸਰਬਸੁ ਸੰਤ ਜਨਾ ਧਨ ਮਾਲ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾਚਿਕ ਦਰਸੁ ਪ੍ਰਭ ਮਾਗੈ ਸੰ
ਤ ਜਨਾ ਕੀ ਮਿਲੈ ਰਵਾਲ ॥੨॥੧੬॥੧੦੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਕੋਟਿ ਜਤਨ ਭਏ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ
ਗੁਨ ਗਾਏ ਜਮਦੂਤਨ ਕਉ ਤ੍ਰਾਸ ਅਹੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੇਤੇ ਪੁਨਹਚਰਨ ਸੇ ਕੀਨੇ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਚਰਣ ਗਹੇ ॥ ਆਵਣ ਜਾਣੁ ਭਰਮੁ ਭਉ
ਨਾਠਾ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਦਹੇ ॥੧॥ ਨਿਰਭਉ ਹੋਇ ਭਜਹੁ ਜਗਦੀਸੈ ਇਹੁ ਪਦਾਰਥੁ ਵਡਭਾਗਿ ਲਹੇ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤੇ
ਨਿਰਮਲ ਜਸੁ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਕਹੇ ॥੨॥੧੭॥੧੦੩॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੁਲਹੀ ਤੇ ਨਾਰਾਇਣਿ ਰਾਖੁ ॥ ਸੁਲਹੀ ਕਾ ਹਾਥੁ ਕਹੀ ਨ ਪ
ਹੁਚੈ ਸੁਲਹੀ ਹੋਇ ਮੂਆ ਨਾਪਾਕੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਢਿ ਕੁਠਾਰੁ ਖਸਮਿ ਸਿਰੁ ਕਾਟਿਆ ਖਿਨ ਮਹਿ ਹੋਇ ਗਇਆ ਹੈ ਖਾਕੁ ॥ ਮੰਦਾ ਚਿਤਵ
ਤ ਪਚਿਆ ਜਿਨਿ ਰਚਿਆ ਤਿਨਿ ਦੀਨਾ ਧਾਕੁ ॥੧॥ ਪੁਤ੍ਰ ਮੀਤ ਧਨੁ ਕਿਛੂ ਨ ਰਹਿਓ ਸੁ ਛੋਡਿ ਗਇਆ ਸਭ ਭਾਈ ਸਾਕੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾ
ਨਕ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜਿਨਿ ਜਨ ਕਾ ਕੀਨੋ ਪੂਰਨ ਵਾਕੁ ॥੨॥੧੮॥੧੦੪॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਪੂਰੀ ਸੇਵ ॥ ਆ
ਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤੈ ਸੁਆਮੀ ਕਾਰਜੁ ਰਾਸਿ ਕੀਆ ਗੁਰਦੇਵ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਦਿ ਮਧਿ ਪ੍ਰਭੁ ਅੰਤਿ ਸੁਆਮੀ ਅਪਨਾ ਥਾਟੁ ਬਨਾਇਓ ਆ
ਪਿ ॥ ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਆਪੇ ਰਾਖੈ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਕੋ ਵਡ ਪਰਤਾਪੁ ॥੧॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸਰ ਸਤਿਗੁਰ ਵਸਿ ਕੀਨ੍ਹੇ ਜਿਨਿ ਸਗਲੇ ਜੰਤਾ ॥
ਚਰਨ ਕਮਲ ਨਾਨਕ ਸਰਣਾਈ ਰਾਮ ਨਾਮ ਜਪਿ ਨਿਰਮਲ ਮੰਤਾ ॥੨॥੧੯॥੧੦੫॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਤਾਪਪਾਪਤੇਰਾਖੈਆਪਿ॥ਸੀਤਲਭਏਗੁਰਚਰਨੀਲਾਗੇਰਾਮਨਾਮਹਿਰਦੇਮਹਿਜਾਪਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਹਸਤਪ੍ਰਭਿਦੀਨੇਜਗਤਉਧਾਰ
ਨਵਖੰਡਪ੍ਰਤਾਪ॥੧॥ਦੁਖਬਿਨਸੇਸੁਖਅਨਦਪ੍ਰਵੇਸਾਤ੍ਰਿਸਨਬੁਝੀਮਨਤਨਸਚੁਧ੍ਰਾਪਾ॥੧॥ਅਨਾਥਕੋਨਾਥੁਸਰਣਿਸਮਰਥਾਸਗਲਸ੍ਰਿਸਟਿ
ਕੋਮਾਈਬਾਪੁ॥ਭਗਤਿਵਛਲਭੈਭੰਜਨਸੁਆਮੀਗੁਣਗਾਵਤਨਾਨਕਆਲਾਪ॥੨॥੨੦॥੧੦੬॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫॥ ਜਿਸਤੇਉਪਜਿ
ਆਤਿਸਹਿਪਛਾਨੁ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸੁਰਧਿਆਇਆਕੁਸਲਖੇਮਹੋਏਕਲਿਆਨ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਪੂਰਾਭੇਟਿਓਬਡਭਾਗੀਅੰਤਰਜਾ
ਮੀਸੁਘੜਸੁਜਾਨੁ॥ਹਾਥਦੇਇਰਾਖੇਕਰਿਅਪਨੇਬਡਸਮਰਥੁਨਿਮਾਣਿਆਕੋਮਾਨੁ॥੧॥ਭ੍ਰਮਭੈਬਿਨਸਿਗਏਖਿਨਭੀਤਰਿਅੰਧਕਾਰਪ੍ਰ
ਗਟੇਚਾਨਾਣੁ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਆਰਾਧੈਨਾਨਕੁਸਦਾਸਦਾਜਾਈਐਕੁਰਬਾਣੁ॥੨॥੨੧॥੧੦੭॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫॥ ਦੋਵੈਥਾਵਰਖੇਗੁਰ
ਸੂਰੇ॥ਹਲਤਪਲਤਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸਵਾਰੇਕਾਰਜਹੋਏਸਗਲੇਪੂਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮਜਪਤਸੁਖਸਹਜੇਮਜਨੁਹੋਵਤਸਾਧੂਧੂਰੇ॥
ਆਵਣਜਾਣਰਹੇਥਿਤਿਪਾਈਜਨਮਮਰਣਕੇਮਿਟੇਬਿਸੂਰੇ॥੧॥ਭ੍ਰਮਭੈਤਰੇਛੁਟੇਭੈਜਮਕੇਘਟਿਘਟਿਏਕੁਰਹਿਆਭਰਪੂਰੇ॥ਨਾਨਕਸ
ਰਣਿਪਰਿਓਦੁਖਭੰਜਨਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਪੇਖਿਹਜੂਰੇ॥੨॥੨੨॥੧੦੮ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫॥ ਦਰਸਨੁਦੇਖਤਦੋਖਨਸੇਕਬਹੁਨਹੋਵਹੁ
ਦ੍ਰਿਸਟਿਅਗੋਚਰਜੀਅਕੈਸੰਗਿਬਸੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਸੁਆਮੀ॥ਪੂਰਿਰਹੇਪ੍ਰਭਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਕਿਆਗੁਣਤੇਰੇਸਾਰਿਸਮਾਰੀ
॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਪ੍ਰਭਤੁਝਹਿਚਿਤਾਰੀ॥੨॥ਕਿਰਪਾਨਿਧਿਪ੍ਰਭਦੀਨਦਇਆਲਾ॥ਜੀਅਜੰਤਕੀਕਰਹੁਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥੩॥ਆਠਪਹਿਰਤੇਰਾਨਾਮੁਜਨੁ
ਜਾਪੇ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰੀਤਿਲਾਈਪ੍ਰਭਿਆਪੇ॥੪॥੨੩॥੧੦੯॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫॥ ਤਨੁਧਨੁਜੋਬਨੁਚਲਤਗਇਆ॥ਰਾਮਨਾਮਕਾਭਜਨੁਨ
ਕੀਨੋਕਰਤਬਿਕਾਰਨਿਸਿਭੋਰੁਭਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰਭੋਜਨਨਿਤਖਾਤੇਮੁਖਦੰਤਾਘਸਿਖੀਨਖਇਆ॥ਮੇਰੀਮੇਰੀਕਰਿਕ
ਰਿਮੂਠਉਪਾਪਕਰਤਨਹੀਪਰੀਦਇਆ॥ਮਹਾਬਿਕਾਰਘੋਰਦੁਖਸਾਗਰਤਿਸੁਮਹਿਪ੍ਰਾਣੀਗਲਤੁਪਇਆ॥ਸਰਨਿਪਰੇਨਾਨਕਸੁਆਮੀ
ਕੀਬਾਹਪਕਰਿਪ੍ਰਭਿਕਾਢਿਲਇਆ॥੨॥੨੪॥੧੧੦॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ਅਪੁਨਾਪ੍ਰਭੁਆਇਆਚੀਤਿ॥ਦੁਸਮਨਦੁਸਟਰਹੇ
ਝਖਮਾਰਤਕੁਸਲੁਭਇਆਮੇਰੇਭਾਈਮੀਤ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗਈਬਿਆਧਉਪਾਧਸਭਨਾਸੀਅੰਗੀਕਾਰੁਕੀਓਕਰਤਾਰਿ॥ਸਾਂਤਿ
ਸੂਖਅਰਅਨਦਘਨੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਨਾਮੁਰਿਦੈਉਰਹਾਰਿ॥੧॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਧਨਰਾਸਿਪ੍ਰਭਤੇਰੀਤੂੰਸਮਰਥੁਸੁਆਮੀਮੇਰਾ॥ਦਾਸਅਪਨੇਕਉ
ਰਾਖਨਹਾਰਾਨਾਨਕਦਾਸਸਦਾਹੈਚੇਰਾ॥੨॥੨੫॥੧੧੧ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫॥ ਗੋਬਿੰਦੁਸਿਮਰਿਹੋਆਕਲਿਆਣੁ॥
ਮਿਟੀਉਪਾਧਿਭਇਆਸੁਖਸਾਚਾਅੰਤਰਜਾਮੀਸਿਮਰਿਆਜਾਣੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਸਕੇਜੀਅਤਿਨਿਕੀਏਸੁਖਾਲੇਭਗਤਜਨਾ
ਕਉਸਾਚਾਤਾਣੁ॥ਦਾਸਅਪਨੇਕੀਆਪੇਰਾਖੀਭੈਭੰਜਨਊਪਰਿਕਰਤੇਮਾਣੁ॥੧॥ਭਈਮਿਤ੍ਰਾਈਮਿਟੀਬੁਰਾਈਦ੍ਰੁਸਟਦੂਤਹਰਿਕਾ
ਢੇਛਾਣਿ॥ਸੂਖਸਹਜਆਨੰਦਘਨੇਰੇਨਾਨਕਜੀਵੈਹਰਿਗੁਣਵਖਾਣਿ॥੨॥੨੬॥੧੧੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫॥
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਭਭਏਕਿਰਪਾਲ॥ਕਾਰਜਸਗਲਸਵਾਰੇਸਤਿਗੁਰਜਪਿਜਪਿਸਾਧੂਭਏਨਿਹਾਲ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਗੀਕਾਰੁਕੀਆਪ੍ਰ
ਭਿਅਪੁਨੈਦੋਖੀਸਗਲੇਭਏਰਵਾਲ॥ਕੰਠਿਲਾਇਰਾਖੇਜਨਅਪਨੇਉਧਰਿਲੀਏਲਾਇਅਪਨੈਪਾਲ॥੧॥ਸਹੀਸਲਾਮਤਿਮਿਲਿਘਰਿ
ਆਏਨਿੰਦਕਕੇਮੁਖਹੋਏਕਾਲ॥ਕਹੁਨਾਨਕਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰਪੂਰਾਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਪ੍ਰਭਭਏਨਿਹਾਲ॥੨॥੨੭॥੧੧੩ ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫॥
ਮੂਲਾਲਨਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਬਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੋਰੀਨਤੂਟੈਛੋਰੀਨਛੂਟੈਐਸੀਮਾਧੋਖਿੰਚਤਨੀ॥੧॥ਦਿਨਸੁਰੈਨਿਮਨਮਾਹਿਬਸਤੁਹੈ
ਤੂ ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਅਪਨੀ॥੨॥ਬਲਿਬਲਿਜਾਉਸਿਆਮਸੁੰਦਰਕਉਅਕਥਕਥਾਜਾਕੀਬਾਤਸੁਨੀ॥੩॥ਜਨਨਾਨਕਦਾਸਨਿਦਾਸ

ਨਾਨਕੁ ਕਹੀਅਤੁ ਹੈ ਮੋਹਿ ਕਰਹੁ ਕਿਰਪਾ ਠਾਕੁਰ ਅਪਨੀ ॥੪॥੨੮॥੧੧੪॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਜਪਿ ਜਾਂਉ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥ ਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸੁਰੁ ਤਾ ਕਾ ਹਿਰਦੈ ਧਰਿ ਮਨ ਧਿਆਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ਜਾ ਕਾ ਕੀਆ ਸਗਲ ਜਹਾਨੁ ॥ ਰਸਨਾ ਰਵਹੁ ਏਕੁ ਨਾਰਾਇਣੁ ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਪਾਵਹੁ ਮਾਨੁ ॥੧॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ਪਰਾਪਤਿ ਜਾ ਕਉ ਤਿਨ ਹੀ ਪਾਇਆ ਏਹੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਗਾਵਉ ਗੁਣ ਕੀਰਤਨੁ ਨਿਤ ਸੁਆਮੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕ ਦੀਜੈ ਦਾਨੁ ॥੨॥੨੯॥੧੧੫॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣ ॥ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਹੋਆ ਜਗ ਅੰਤਰਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਮੇਰੋ ਤਾਰਣ ਤਰਣ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਸ੍ਵੰਭਰ ਪੂਰਨ ਸੁਖਦਾਤਾ ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਪੋਖਣ ਭਰਣ ॥ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਂਈ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਣ ॥੧॥ ਜੀਅ ਜੁਗਤਿ ਵਸਿ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਸਰਬ ਸਿਧਿ ਤੁਮ ਕਾਰਣ ਕਰਣ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰਖਦਾ ਆਇਆ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਨਾਨਕ ਨਹੀ ਡਰਣ ॥੨॥੩੦॥੧੧੬॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇ ਘਰੁ ੮ ॥ ੧ੳ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਮੈ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੇਰਾ ॥ ਈਘੈ ਨਿਰਗੁਨ ਊਘੈ ਸਰਗੁਨ ਕੇਲ ਕਰਤ ਬਿਚਿ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਗਰ ਮਹਿ ਆਪਿ ਬਾਹਰਿ ਫੁਨਿ ਆਪਨ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਕੋ ਸਗਲ ਬਸੇਰਾ ॥ ਆਪੇ ਹੀ ਰਾਜਨੁ ਆਪੇ ਹੀ ਰਾਇਆ ਕਹ ਕਹ ਠਾਕੁਰੁ ਕਹ ਕਹ ਚੇਰਾ ॥੧॥ ਕਾ ਕਉ ਦੁਰਾਉ ਕਾ ਸਿਉ ਬਲਬੰਚਾ ਜਹ ਜਹ ਪੇਖਉ ਤਹ ਤਹ ਨੇਰਾ ॥ ਸਾਧ ਮੂਰਤਿ ਗੁਰੁ ਭੇਟਿਓ ਨਾਨਕ ਮਿਲਿ ਸਾਗਰ ਬੂੰਦ ਨਹੀ ਅਨ ਹੇਰਾ ॥੨॥੧॥੧੧੭॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੁਮ੍ਹ ਸਮਰਥਾ ਕਾਰਨ ਕਰਨ ॥ ਢਾਕਨ ਢਾਕਿ ਗੋਬਿਦ ਗੁਰ ਮੇਰੇ ਮੋਹਿ ਅਪਰਾਧੀ ਸਰਨ ਚਰਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਜੋ ਕੀਨੋ ਸੋ ਤੁਮ੍ਹ ਜਾਨਿਓ ਪੇਖਿਓ ਠਉਰ ਨਾਹੀ ਕਛੁ ਢੀਠ ਮੁਕਰਨ ॥ ਬਡ ਪਰਤਾਪੁ ਸੁਨਿਓ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮ੍ਹਰੋ ਕੋਟਿ ਅਘਾ ਤੇਰੋ ਨਾਮ ਹਰਨ ॥੧॥ ਹਮਰੋ ਸਹਾਉ ਸਦਾ ਸਦ ਭੂਲਨ ਤੁਮ੍ਹਰੋ ਬਿਰਦੁ ਪਤਿਤ ਉਧਰਨ ॥ ਕਰੁਣਾ ਮੈ ਕਿਰਪਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਜੀਵਨ ਪਦ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਦਰਸਨ ॥੨॥੨॥੧੧੮॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਐਸੀ ਕਿਰਪਾ ਮੋਹਿ ਕਰਹੁ ॥ ਸੰਤਹ ਚਰਣ ਹਮਾਰੋ ਮਾਥਾ ਨੈਨ ਦਰਸੁ ਤਨਿ ਧੂਰਿ ਪਰਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਕੋ ਸਬਦੁ ਮੇਰੈ ਹੀਅਰੈ ਬਾਸੈ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਮਨ ਸੰਗਿ ਧਰਹੁ ॥ ਤਸਕਰ ਪੰਚ ਨਿਵਾਰਹੁ ਠਾਕੁਰ ਸਗਲੋ ਭਰਮਾ ਹੋਮਿ ਜਰਹੁ ॥੧॥ ਜੋ ਤੁਮ੍ਹ ਕਰਹੁ ਸੋਈ ਭਲ ਮਾਨੈ ਭਾਵਨੁ ਦੁਬਿਧਾ ਦੂਰਿ ਟਰਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮ ਹੀ ਦਾਤੇ ਸੰਤਸੰਗਿ ਲੇ ਮੋਹਿ ਉਧਰਹੁ ॥੨॥੩॥੧੧੯॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਐਸੀ ਦੀਖਿਆ ਜਨ ਸਿਉ ਮੰਗਾ ॥ ਤੁਮ੍ਹਰੋ ਧਿਆਨੁ ਤੁਮ੍ਹਾਰੋ ਰੰਗਾ ॥ ਤੁਮ੍ਹਰੀ ਸੇਵਾ ਤੁਮ੍ਹਾਰੇ ਅੰਗਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਨ ਕੀ ਟਹਲ ਸੰਭਾਖਨੁ ਜਨ ਸਿਉ ਊਠਨੁ ਬੈਠਨੁ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਾ ॥ ਜਨ ਚਰ ਰਜ ਮੁਖਿ ਮਾਥੈ ਲਾਗੀ ਆਸਾ ਪੂਰਨ ਅਨੰਤ ਤਰੰਗਾ ॥੧॥ ਜਨ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਜਾ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਮਹਿਮਾ ਜਨ ਕੇ ਚਰਨ ਤੀਰਥ ਕੋਟਿ ਗੰਗਾ ॥ ਜਨ ਕੀ ਧੂਰਿ ਕੀਓ ਮਜਨੁ ਨਾਨਕ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਹਰੇ ਕਲੰਗਾ ॥੨॥੪॥੧੨੦॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਮੋਹਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸਰ ਸਤਿਗੁਰ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਤੁਮ੍ਹ ਪਿਤਾ ਕਿਰਪਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਣ ਗੁਣੁ ਨਾਹੀ ਕੋਈ ਪਹੁਚਿ ਨ ਸਾਕਉ ਤੁਮ੍ਹਰੀ ਘਾਲ ॥ ਤੁਮਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤੁਮ ਹੀ ਜਾਨਹੁ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੁਮਰੋ ਮਾਲ ॥੧॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਪੁਰਖ ਸੁਆਮੀ ਅਨਬੋਲਤ ਹੀ ਜਾਨਹੁ ਹਾਲ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਇ ਹਮਾਰੋ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲ ॥੨॥੫॥੧੨੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਾਖੁ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੈ ਸਾਥ ॥ ਤੂ ਹਮਰੋ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮਨਮੋਹਨੁ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਜੀਵਨੁ ਸਗਲ ਅਕਾਥ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰੰਕ ਤੇ ਰਾਉ ਕਰਤ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੋ ਅਨਾਥ ਕੋ ਨਾਥ ॥ ਜਲਤ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਜਨ ਆਪਿ ਉਧਾਰੇ ਕਰਿ ਅਪੁਨੇ ਦੇ ਰਾਖੇ ਹਾਥ ॥੧॥ ਸੀਤਲ ਸੁਖੁ ਪਾਇਓ ਮਨ ਤ੍ਰਿਪਤੇ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਸ੍ਰਮ ਸਗਲੇ ਲਾਥ ॥ ਨਿਧਿ ਨਿਧਾਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਅਵਰ ਸਿਆਨਪ ਸਗਲ ਅਕਾਥ ॥੨॥੬॥੧੨੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਅਪਨੇਸੇਵਕਕਉਕਬਹੁਨਬਿਸਾਰਹੁ॥ਉਰਿਲਾਗਹੁਸੁਆਮੀਪ੍ਰਭਮੇਰੇਪੂਰਬਪ੍ਰੀਤਿਗੋਬਿੰਦਬੀਚਾਰਹੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਤਿਤਪਾਵਨਪ੍ਰਭ
ਬਿਰਦੁਤੁਮਾਰੋਹਮਰੇਦੋਖਰਿਦੈਮਤਧਾਰਹੁ॥ਜੀਵਨਪ੍ਰਾਨਹਰਿਧਨੁਸੁਖੁਤੁਮਹੀਹਉਮੈਪਟਲੁਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਜਾਰਹੁ॥੧॥ਜਲਬਿਹੂਨਮੀਨਕਤ
ਜੀਵਨਦੂਧਬਿਨਾਰਹਨੁਕਤਬਾਰੋ॥ਜਨਨਾਨਕਪਿਆਸਚਰਨਕਮਲਨਕੀਪੇਖਿਦਰਸੁਸੁਆਮੀਸੁਖਸਾਰੋ॥੨॥੭॥੧੨੩॥ਬਿਲਾਵਲੁਮ:
੫॥ ਆਗੈਪਾਛੈਕੁਸਲੁਭਇਆ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਪੂਰੀਸਭਰਾਖੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਭਕੀਨੀਮਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨਿਤਨਿਰਵਿਰਹਿਆ
ਹਰਿਪ੍ਰੀਤਮਦੂਖਦਰਦਸਗਲਾਮਿਟਿਗਇਆ॥ਸਾਂਤਿਸਹਜਆਨਦਗੁਣਗਾਏਦੂਤਦੁਸਟਸਭਹੋਇਖਇਆ॥੧॥ਗੁਨਅਵਗੁਨਪ੍ਰਭ
ਕਛੁਨਬੀਚਾਰਿਓਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪਨਾਕਰਿਲਇਆ॥ਅਤੁਲਬਡਾਈਅਚੁਤਅਬਿਨਾਸੀਨਾਨਕਉਚਰੈਹਰਿਕੀਜਇਆ॥੨॥੮
॥੧੨੪॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫॥ਬਿਨੁਭੈਭਗਤੀਤਰਨੁਕੈਸੋ॥ਕਰਹੁਅਨੁਗ੍ਰਹੁਪਤਿਤਉਧਾਰਨਰਾਖੁਸੁਆਮੀਆਪਭਰੋਸੋ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਸਿਮਰਨੁਨਹੀਆਵਤਫਿਰਤਮਦਮਾਵਤਬਿਖਿਆਰਾਤਾਸੁਆਨਜੈਸੋ॥ਅਉਧਬਿਹਾਵਤਅਧਿਕਮੋਹਾਵਤਪਾਪਕਮਾਵ
ਤਬੁਡੇਐਸੋ॥੧॥ਸਰਨਿਦੁਖਭੰਜਨਪੁਰਖਨਿਰੰਜਨਸਾਧੂਸੰਗਤਿਰਵਣੁਜੈਸੋ॥੨॥ਕੇਸਵਕਲੇਸਨਾਸਅਘਖੰਡਨਨਾਨਕਜੀਵਤਦਰ

ਸਦਿਸੋ

੨॥੧੨੫॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫॥ਦੁਪਦੇਘਰੁ੯॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਆਪਹਿਮੇਲਿਲਏ॥ਜਬਤੇਸਰਨਿਤੁਮਾਰੀਆਏਤਬਕੇਦੋਖਗਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਜਿਅਭਿਮਾਨੁਅਰੁਚਿੰਤਬਿਰਾਨੀਸਾਧਹਸਰ
ਨਿਪਏ॥ਜਪਿਜਪਿਨਾਮੁਤੁਮਾਰੋਪ੍ਰੀਤਮਤਨਤੇਰੋਗਖਏ॥੧॥ਮਹਾਮੁਗਧਅਜਾਨਅਗਿਆਨੀਰਾਖੇਧਾਰਿਦਏ॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਪੂਰਾਭੇ
ਟਿਓਆਵਨਜਾਨਰਹੇ॥੨॥੧੦॥੧੨੬॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫॥ ਜੀਵਉਨਾਮੁਸੁਨੀ॥ਜਉਸੁਪ੍ਰਸੰਨਭਏਗੁਰਪੂਰੇਤਬਮੇਰੀਆਸ
ਪੁਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੀਰਗਈਬਾਧੀਮਨਿਧੀਰਾਮੋਹਿਓਅਨਦਧੁਨੀ॥ਉਪਜਿਓਚਾਉਮਿਲਨਪ੍ਰਭਪ੍ਰੀਤਮਰਹਨੁਨਜਾਇਖਿਨੀ॥੧॥
ਅਨਿਕਭਗਤਅਨਿਕਜਨਤਾਰੇਸਿਮਰਹਿਅਨਿਕਮੁਨੀ॥ਅੰਧੁਲੇਟਿਕਨਿਰਧਨਧਨੁਪਾਇਓਪ੍ਰਭਨਾਨਕਅਨਿਕਗੁਨੀ॥੨॥੧੧॥੧੨੭
ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫॥ ਘਰੁ੧੩ ਪੜਤਾਲ॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਮੋਹਨਨੀਦਨਆਵੈਹਾਵੈਹਾਰਕਜਰਬਸਤ੍ਰਅਭਰਨਕੀਨੇ॥ਉਡੀਨੀਉਡੀਨੀਉਡੀਨੀ॥ਕਬਘਰਿਆਵੈਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥+ਸੁਨਹੁਸਹੇਰੀਮਿ
ਲਨਬਾਤਕਹਉਸਗਰੋਅਹੰਮਿਟਾਵਹੁ॥ਤਉਘਰਹੀਲਾਲਨਪਾਵਹੁ॥ਤਬਰਸਮੰਗਲਗੁਨਗਾਵਹੁ॥ਆਨਦਰੂਪਧਿਆਵਹੁ॥ਨਾਨਕ
ਦੁਆਰੈਆਇਓ॥ਤਉਮੈਲਾਲਨਪਾਇਓਰੀ॥੨॥ਮੋਹਨਰੂਪੁਦਿਖਾਵੈ॥ਅਬਮੋਹਿਨੀਦਸੁਹਾਵੈ॥ਸਭਮੇਰੀਤਿਖਾਬੁਝਾਨੀ॥ਅਬਮੈਸਹਜਿ
ਸਮਾਨੀ॥ਮੀਠੀਪਿਰਹਿਕਹਾਨੀ॥ਮੋਹਨਲਾਲਨੁਪਾਇਓਰੀ॥੨॥ਰਹਾਉਦੂਜਾ॥੧॥੧੨੮॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ਮੋਰੀਅਹੰ
ਜਾਇਦਰਸਨੁਪਾਵਤਹੇ॥ਰਾਚਹੁਨਾਥਹੀਸਹਾਈਸੰਤਨਾ॥ਅਬਚਰਨਗਹੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਹੇਮਨਅਵਰੁਨਭਾਵੈ॥ਚਰਨਾਵੈ
ਚਰਨਾਵੈਉਲਝਿਓਅਲਿਮਕਰੰਦਕਮਲਜਿਉ॥ਅਨਰਸਨਹੀਚਾਹੈਏਕੈਹਰਿਲਾਹੈ॥੧॥ਅਨਤੇਟੂਟੀਐਰਿਖਤੇਛੂਟੀਐ॥ਮਨ
ਹਰਿਰਸੁਘੂਟੀਐਸੰਗਿਸਾਧੂਉਲਟੀਐ॥ਅਨਨਾਹੀਨਾਹੀਰੇ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰੀਤਿਚਰਨਚਰਨਹੇ॥੨॥੧੨੯॥

ਸਰਨਿਸੋਹਾਗਨਚਰਨਜੀਸਧਰਿ
॥ਲਾਲਨਮੋਹਿਮਿਲਾਵਹੁ
॥ਕਬਘਰਿਆਵੈਰੀ॥੧॥

ੳ

ਰਾਗੁਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੯ ਦੁਪਦੇ॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਦੁਖਹਰਤਾਹਰਿਨਾਮੁਪਛਾਨੋ॥ਅਜਾਮਲੁਗਨਿਕਾਜਿਹਸਿਮਰਤਮੁਕਤਿਭਏਜੀਅਜਾਨੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗਜਕੀਤ੍ਰਾਸਮਿਟੀਛਿ
ਨਹੂਮੈਜਬਹੀਰਾਮੁਬਖਾਨੋ॥ਨਾਰਦਕਹਤਸੁਨਤਧ੍ਰੂਬਾਰਿਕਭਜਨਮਾਹਿਲਪਟਾਨੋ॥੧॥ਅਚਲਅਮਰਨਿਰਭੈਪਦੁਪਾਇਓਜਗਤਜਾ

ਹੈਰਾਨੋ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹਤ ਭਗਤ ਰਛਕ ਹਰਿ ਨਿਕਟਿ ਤਾਹਿ ਤੁਮ ਮਾਨੋ ॥੨॥੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਭਗ ੨੬
ਤਿ ਬਿਨਾ ਸਹਸਾ ਨਹ ਚੂਕੈ ਗੁਰੁ ਇਹੁ ਭੇਦੁ ਬਤਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਹਾ ਭਇਓ ਤੀਰਥ ਬ੍ਰਤ ਕੀਏ ਰਾਮ ਸਰਨਿ ਨਹੀ ਆਵੈ ॥ ਜੋਗ ਜਗ ਨਿਹ
ਫਲ ਤਿਹ ਮਾਨੋ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਜਸੁ ਬਿਸਰਾਵੈ ॥੧॥ ਮਾਨ ਮੋਹ ਦੋਨੋ ਕਉ ਪਰਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਇਹ ਬਿਧਿ ਕੋ ਪ੍ਰਾਨੀ ਜੀਵਨ
ਮੁਕਤਿ ਕਹਾਵੈ ॥੨॥੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਜਾ ਮੈ ਭਜਨੁ ਰਾਮ ਕੋ ਨਾਹੀ ॥ ਤਿਹ ਨਰ ਜਨਮੁ ਅਕਾਰਥੁ ਖੋਇਆ ਯਹ ਰਾਖਹੁ ਮਨ ਮਾਹੀ
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੀਰਥ ਕਰੈ ਬ੍ਰਤ ਫੁਨਿ ਰਾਖੈ ਨਹਿ ਮਨੂਆ ਬਸਿ ਜਾ ਕੋ ॥ ਨਿਹਫਲ ਧਰਮੁ ਤਾਹਿ ਤੁਮ ਮਾਨੋ ਸਾਚੁ ਕਹਤ ਮੈ ਯਾ ਕਉ ॥੧॥ ਜੈਸੇ ਪਾ
ਹਨੁ ਜਲ ਮਹਿ ਰਾਖਿਓ ਭੇਦੈ ਨਾਹਿ ਤਿਹ ਪਾਨੀ ॥ ਤੈਸੇ ਹੀ ਤੁਮ ਤਾਹਿ ਪਛਾਨੋ ਭਗਤਿ ਹੀਨ ਜੋ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥੨॥ ਕਲ ਮੈ ਮੁਕਤਿ ਨਾਮ ਤੇ ਪਾਵਤ ਗੁਰੁ
ਯਹ ਭੇਦੁ ਬਤਾਵੈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੋਈ ਨਰੁ ਗਰੂਆ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥੩॥੩॥ ਚਉਪਦੇ ਦੁਪਦੇ ਮ: ੧ ॥੧੦॥ ਮ: ੩ ॥੬
ਮ: ੪ ॥੭॥ ਮ: ੫ ॥੧੨੭॥ ਮ: ੯ ॥੩॥ ਜੁਮਲਾ ੧੫੪ ॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੧੦ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਨਿਕਟਿ ਵਸੈ ਦੇਖੈ ਸਭੁ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥ ਵਿਣੁ ਭੈ ਪਇਐ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥੧॥
ਐਸਾ ਗਿਆਨੁ ਪਦਾਰਥੁ ਨਾਮੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵਸਿ ਰਸਿ ਰਸਿ ਮਾਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗਿਆਨੁ ਗਿਆਨੁ ਕਥੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ ਕਥਿ ਕਥਿ ਬਾਦੁ
ਕਰੇ ਦੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਕਥਿ ਕਹਣੈ ਤੇ ਰਹੈ ਨ ਕੋਈ ॥ ਬਿਨੁ ਰਸ ਰਾਤੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥੨॥ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਸਭੁ ਗੁਰ ਤੇ ਹੋਈ ॥ ਸਾਚੀ ਰਹਤ ਸਾ
ਚਾ ਮਨਿ ਸੋਈ ॥ ਮਨਮੁਖ ਕਥਨੀ ਹੈ ਪਰੁ ਰਹਤ ਨ ਹੋਈ ॥ ਨਾਵਹੁ ਭੂਲੇ ਥਾਉ ਨ ਕੋਈ ॥੩॥ ਮਨੁ ਮਾਇਆ ਬੰਧਿਓ ਸਰ ਜਾਲਿ ॥ ਘਟਿ
ਘਟਿ ਬਿਆਪਿ ਰਹਿਓ ਬਿਖੁ ਨਾਲਿ ॥ ਜੋ ਆਂਜੈ ਸੋ ਦੀਸੈ ਕਾਲਿ ॥ ਕਾਰਜੁ ਸੀਧੋ ਰਿਦੈ ਸਮ੍ਹਾਲਿ ॥੪॥ ਸੋ ਗਿਆਨੀ ਜਿਨਿ ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥
ਮਨਮੁਖਿ ਹਉਮੈ ਪਤਿ ਗਵਾਈ ॥ ਆਪੇ ਕਰਤੈ ਭਗਤਿ ਕਰਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੇ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥੫॥ ਰੈਣਿ ਅੰਧਾਰੀ ਨਿਰਮਲ ਜੋਤਿ ॥ ਨਾਮ
ਬਿਨਾ ਝੂਠੇ ਕੁਚਲ ਕਛੋਤਿ ॥ ਬੇਦੁ ਪੁਕਾਰੈ ਭਗਤਿ ਸਰੋਤਿ ॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਮਾਨੈ ਵੇਖੈ ਜੋਤਿ ॥੬॥ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਮੰ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਸਾਂਤਿ ਊਤਮ ਕਰਾਮੰ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਜੋਨੀ ਦੂਖ ਸਹਾਮੰ ॥ ਬੰਧਨ ਤੂਟੇ ਇਕੁ ਨਾਮੁ ਵਸਾਮੰ ॥੭॥ ਮੰਨੇ ਨਾਮੁ ਸਚੀ ਪਤਿ ਪੂਜਾ ॥ ਕਿਸੁ ਵੇਖਾ ਨਾਹੀ ਕੋ ਦੂਜਾ ॥
ਦੇਖਿ ਕਹਉ ਭਾਵੈ ਮਨਿ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਅਵਰੁ ਨਹੀ ਕੋਇ ॥੮॥੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਮਨ ਕਾ ਕਹਿਆ ਮਨਸਾ ਕਰੈ ॥ ਇਹੁ ਮ
ਨੁ ਪੁੰਨੁ ਪਾਪੁ ਉਚਰੈ ॥ ਮਾਇਆ ਮਦਿ ਮਾਤੇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਮੁਕਤਿ ਮਨਿ ਸਾਚਾ ਭਾਵੈ ॥੧॥ ਤਨੁ ਧਨੁ ਕਲਤੁ ਸਭੁ ਦੇਖੁ ਅਭਿਮਾਨਾ ॥
ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕਿਛੁ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੀਚਹਿ ਰਸ ਭੋਗ ਖੁਸੀਆ ਮਨ ਕੇਰੀ ॥ ਧਨੁ ਲੋਕਾਂ ਤਨੁ ਭਸਮੈ ਢੇਰੀ ॥ ਖਾਕੂ ਖਾਕੁ ਰਲੈ ਸਭੁ ਫੈਲੁ ॥
ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਨਹੀ ਉਤਰੈ ਮੈਲੁ ॥੨॥ ਗੀਤ ਰਾਗ ਘਨ ਤਾਲ ਸਿ ਕੂਰੇ ॥ ਤ੍ਰਿਹੁ ਗੁਣ ਉਪਜੈ ਬਿਨਸੈ ਦੂਰੇ ॥ ਦੂਜੀ ਦੁਰਮਤਿ ਦਰਦੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਛੂਟੈ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਾਰੂ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੩॥ ਧੋਤੀ ਊਜਲ ਤਿਲਕੁ ਗਲਿ ਮਾਲਾ ॥ ਅੰਤਰਿ ਕ੍ਰੋਧੁ ਪੜਹਿ ਨਾਟ ਸਾਲਾ ॥ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਮਾਇਆ ਮਦੁ ਪੀਆ
॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭਗਤਿ ਨਾਹੀ ਸੁਖੁ ਥੀਆ ॥੪॥ ਸੂਕਰ ਸੁਆਨ ਗਰਧਭ ਮੰਜਾਰਾ ॥ ਪਸੂ ਮਲੇਛ ਨੀਚ ਚੰਡਾਲਾ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਮੁਹੁ ਫੇਰੇ ਤਿਨ੍ਹ ਜੋਨਿ
ਭਵਾਈਐ ॥ ਬੰਧਨਿ ਬਾਧਿਆ ਆਈਐ ਜਾਈਐ ॥੫॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਲਹੈ ਪਦਾਰਥੁ ॥ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਕਿਰਤਾਰਥੁ ॥ ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਪੂ
ਛ ਨ ਹੋਇ ॥ ਮਾਨੇ ਹੁਕਮੁ ਸੀਝੈ ਦਰਿ ਸੋਇ ॥੬॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਤਿਸ ਕਉ ਜਾਣੈ ॥ ਰਹੈ ਰਜਾਈ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣਿ ਸਚੈ
ਦਰਿ ਵਾਸੁ ॥ ਕਾਲ ਬਿਕਾਲ ਸਬਦਿ ਭਏ ਨਾਸੁ ॥੭॥ ਰਹੈ ਅਤੀਤੁ ਜਾਣੈ ਸਭੁ ਤਿਸ ਕਾ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਅਰਪੈ ਹੈ ਇਹੁ ਜਿਸ ਕਾ ॥ ਨਾ ਓਹੁ ਆਵੈ ਨਾ ਓਹੁ ਜਾਇ ॥

ਨਾਨਕ ਸਾਚੈ ਰਚਿ ਸਮਾਈ ॥੮॥੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧੦ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਜਗੁ ਕਊਆ ਮੁਖਿ ਚੁੰਚ ਗਿਆਨੁ ॥ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਝੂਠੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪਾਜੁ ਲਹਗੁ ਨਿਦਾਨਿ ॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਿ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਚੀਤਿ ॥ ਗੁਰੁ ਭੇਟੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਚੇਤਾਵੈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਹੋਰ ਝੂਠੁ ਪਰੀਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਿ ਕਹਿਆ ਸਾ ਕਾਰ ਕਮਾਵਹੁ ॥ ਸਬਦਿ ਚੀਨਿ ਸਹਜ ਘਰਿ ਆਵਹੁ ॥ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ਵਡਾਈ ਪਾਵਹੁ ॥੨॥ ਆਪਿ ਨ ਬੂਝੈ ਲੋਕ ਬੁਝਾਵੈ ॥ ਮਨ ਕਾ ਅੰਧਾ ਅੰਧੁ ਕਮਾਵੈ ॥ ਦਰੁ ਘਰੁ ਮਹਲੁ ਠਉਰੁ ਕੈਸੇ ਪਾਵੈ ॥੩॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸੇਵੀਐ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਜਿਸ ਕੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਨੀ ॥ ਤਿਸੁ ਨਾਲਿ ਕਿਆ ਚਲੈ ਪਹਨਾਮੀ ॥੪॥ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਜਾਨੈ ॥ ਆਪੈ ਆਪੁ ਮਿਲੈ ਚੂਕੈ ਅਭਿਮਾਨੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸਦਾ ਵਖਾਨੈ ॥੫॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੇਵਿਐ ਦੂਜੀ ਦੁਰਮਤਿ ਜਾਈ ॥ ਅਉਗਣ ਕਾਟਿ ਪਾਪਾ ਮਤਿ ਖਾਈ ॥ ਕੰਚਨ ਕਾਇਆ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਈ ॥੬॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਦੁਖੁ ਕਾਟੈ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਸਾਈ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥੭॥ ਗੁਰਮਤਿ ਮਾਨਿਆ ਕਰਣੀ ਸਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਮਾਨਿਆ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮਤਿ ਮਾਨਿਆ ਪਰਵਾਰੈ ਸਾਧਾਰੁ ॥੮॥੧॥੩॥

੩॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧੧ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਆਪੈ ਆਪੁ ਖਾਇ ਹਉ ਮੇਟੈ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਰਸ ਗੀਤ ਗਵਈਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਚੈ ਕੰਚਨ ਕਾਇਆ ਨਿਰਭਉ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਈਆ ॥੧॥ ਮੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਰਮਈਆ ॥ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕਉ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਾਠ ਪੜਈਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਏਕੁ ਗ੍ਰਿਹੁ ਦਸ ਦੁਆਰ ਹੈ ਜਾ ਕੇ ਅਹਿਨਿਸਿ ਤਸਕਰ ਪੰਚ ਚੋਰ ਲਗਈਆ ॥ ਧਰਮੁ ਅਰਥੁ ਸਭੁ ਹਿਰਿ ਲੇ ਜਾਵਹਿ ਮਨਮੁਖ ਅੰਧੁਲੇ ਖਬਰਿ ਨ ਪਈਆ ॥੨॥ ਕੰਚਨ ਕੋਟੁ ਬਹੁ ਮਾਣਕਿ ਭਰਿਆ ਜਾਗੇ ਗਿਆਨ ਤਤਿ ਲਿਵ ਲਈਆ ॥ ਤਸਕਰ ਹੇਰੂ ਆਇ ਲੁਕਾਨੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਕੜਿ ਬੰਧਿ ਪਈਆ ॥੩॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪੋਤੁ ਬੋਹਿਥਾ ਖੇਵਟੁ ਸਬਦੁ ਗੁਰੁ ਪਾਰਿ ਲੰਘਈਆ ॥ ਜਮੁ ਜਾਗਾਤੀ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ਨਾ ਕੋ ਤਸਕਰੁ ਚੋਰੁ ਲਗਈਆ ॥੪॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸਦਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਮੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਹਤੇ ਅੰਤੁ ਨ ਲਹੀਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੂਆ ਇਕਤੁ ਘਰਿ ਆਵੈ ਮਿਲਉ ਗੋਪਾਲ ਨੀਸਾਣੁ ਬਜਈਆ ॥੫॥ ਨੈਨੀ ਦੇਖਿ ਦਰਸੁ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤੈ ਸ੍ਰਵਨ ਬਾਣੀ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਸੁਣਈਆ ॥ ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ ਆਤਮ ਦੇਵ ਹੈ ਭੀਨੇ ਰਸਿ ਰਸਿ ਰਾਮ ਗੋਪਾਲ ਰਵਈਆ ॥੬॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਵਿਆਪੇ ਤੁਰੀਆ ਗੁਣੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਹੀਆ ॥ ਏਕ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਭ ਸਮ ਕਰਿ ਜਾਣੈ ਨਦਰੀ ਆਵੈ ਸਭੁ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਸਰਈਆ ॥੭॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹੈ ਜੋਤਿ ਸਬਾਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੇ ਅਲਖੁ ਲਖਈਆ ॥ ਨਾਨਕ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਭਏ ਹੈ ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਈਆ ॥੮॥੧॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੀਤਲ ਜਲੁ ਧਿਆਵਹੁ ਹਰਿ ਚੰਦਨ ਵਾਸੁ ਸੁਗੰਧ ਗੰਧਈਆ ॥ ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਮੈ ਹਿਰਡ ਪਲਾਸ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਬੁਹੀਆ ॥੧॥ ਜਪਿ ਜਗੰਨਾਥ ਜਗਦੀਸ ਗੁਸਈਆ ॥ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਸੇਈ ਜਨ ਉਬਰੇ ਜਿਉ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਉਧਾਰਿ ਸਮਈਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭਾਰ ਅਠਾਰਹ ਮਹਿ ਚੰਦਨੁ ਊਤਮ ਚੰਦਨ ਨਿਕਟਿ ਸਭ ਚੰਦਨੁ ਹੁਈਆ ॥ ਸਾਕਤ ਕੂੜੇ ਊਭ ਸੁਕ ਹੂਏ ਮਨਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਵਿਛੁੜਿ ਦੂਰਿ ਗਈਆ ॥੨॥ ਹਰਿ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਸਭ ਬਿਧਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਪਿ ਬਨਈਆ ॥ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੇ ਸੁ ਕੰਚਨੁ ਹੋਵੈ ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੁ ਮਿਟੈ ਨ ਮਿਟਈਆ ॥੩॥ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਵੈ ਸਾਗਰ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਖੁਲ੍ਹਈਆ ॥ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਇਕ ਸਰਧਾ ਉਪਜੀ ਮੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਕਹਤੇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਭਈਆ ॥੪॥ ਪਰਮ ਬੈਰਾਗੁ ਨਿਤ ਨਿਤ ਹਰਿ ਧਿਆਏ ਮੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਕਹਤੇ ਭਾਵਨੀ ਕਹੀਆ ॥ ਬਾਰ ਬਾਰ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਕਹੀਐ ਹਰਿ ਪਾਰੁ ਨ ਪਾਵੈ ਪਰੈ ਪਰਈਆ ॥੫॥ ਸਾਸਤ ਬੇਦ ਪੁਰਾਣ ਪੁਕਾਰਹਿ ਧਰਮੁ ਕਰਹੁ ਖਟੁ ਕਰਮ ਦ੍ਰਿੜਈਆ ॥ ਮਨਮੁਖ ਪਾਖੰਡਿ ਭਰਮਿ ਵਿਗੂਤੇ ਲੋਭ ਲਹਰਿ ਨਾਵ ਭਾਰਿ ਬੁਡਈਆ ॥੬॥ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਨਾਮੇ ਗਤਿ ਪਾਵਹੁ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸ

ਕਲਮਲੁਦੂਖਲਹੀਆ ॥ ਹਉਮੈਜਾਇਤਨਿਰਮਲੁਹੋਵੈਗੁਰਮੁਖਿਪਰਚੈਪਰਮਪਦੁਪਈਆ ॥੭॥ ਇਹੁਜਗੁਵਰਨੁਰੂਪੁਸਭੁਤੇਰਾਜਿਤੁਲਾਵਹਿ
ਸੇਕਰਮਕਮਈਆ ॥ ਨਾਨਕਜੰਤਵਜਾਏਵਾਜਹਿਜਿਤੁਭਾਵੈਤਿਤੁਰਾਹਿਚਲਈਆ ॥੮॥੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੪ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਅ
ਗਮਅਗੋਚਰੁਧਿਆਇਆਹਉਬਲਿਬਲਿਸਤਿਗੁਰਸਤਿਪੁਰਖਈਆ ॥ ਰਾਮਨਾਮੁਮੇਰੈਪ੍ਰਾਣਿਵਸਾਏਸਤਿਗੁਰਪਰਸਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਈਆ ॥੧॥
ਜਨਕੀਟੇਕਹਰਿਨਾਮੁਟਿਕਈਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰਕੀਧਰਲਾਗਾਜਾਵਾਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਹਰਿਦਰੁਲਹੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਹੁਸਰੀਰੁਕਰਮਕੀ
ਧਰਤੀਗੁਰਮੁਖਿਮਥਿਮਥਿਤਤੁਕਢਈਆ ॥ ਲਾਲੁਜਵੇਹਰਨਾਮੁਪ੍ਰਗਾਸਿਆਭਾਂਡੈਭਾਉਪਵੈਤਿਤੁਅਈਆ ॥੨॥ ਦਾਸਨਿਦਾਸਦਾਸ
ਹੋਇਰਹੀਐਜੋਜਨਰਾਮਭਗਤਨਿਜਭਈਆ ॥ ਮਨੁਬੁਧਿਅਰਪਿਧਰਉਗੁਰਆਗੈਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮੈਅਕਥੁਕਥਈਆ ॥੩॥ ਮਨਮੁਖਮ
ਇਆਮੋਹਿਵਿਆਪੇਇਹੁਮਨੁਤ੍ਰਿਸਨਾਜਲਤਤਿਖਈਆ ॥ ਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਜਲੁਪਾਇਆਅਗਨਿਬੁਝੀਗੁਰਸਬਦੁਬੁਝਈਆ ॥੪॥
ਇਹੁਮਨੁਨਾਚੈਸਤਿਗੁਰਆਗੈਅਨਹਦਸਬਦਧੁਨਿਤੂਰਵਜਈਆ ॥ ਹਰਿਹਰਿਉਸਤਤਿਕਰੈਦਿਨੁਰਾਤੀਰਖਿਰਖਿਚਰਣਹਰਿਤਾਲ
ਪੂਰਈਆ ॥੫॥ ਹਰਿਕੈਰੰਗਿਰਤਾਮਨੁਗਾਵੈਰਸਿਰਸਾਲਰਸਿਸਬਦੁਰਵਈਆ ॥ ਨਿਜਘਰਿਧਾਰਚੁਐਅਤਿਨਿਰਮਲੁਜਿਨਿਪੀਆਤਿਨਹੀ
ਸੁਖੁਲਹੀਆ ॥੬॥ ਮਨਹਠਿਕਰਮਕਰੈਅਭਿਮਾਨੀਜਿਉਬਾਲਕਬਾਲੂਘਰਉਸਰਈਆ ॥ ਆਵੈਲਹਰਿਸਮੁੰਦਸਾਗਰਕੀਖਿਨਮ
ਹਿਭਿੰਨਭਿੰਨਢਹਿਪਈਆ ॥੭॥ ਹਰਿਸਰੁਸਾਗਰੁਹਰਿਹੈਆਪੇਇਹੁਜਗੁਹੈਸਭੁਖੇਲੁਖੇਲਈਆ ॥ ਜਿਉਜਲਤਰੰਗਜਲੁਜਲਹਿਸਮਾਵਹਿ
ਨਾਨਕਆਪੇਆਪਿਰਮਈਆ ॥੮॥ ੩ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਪਰਚੈਮਨਿਮੁੰਦ੍ਰਾਪਾਈਗੁਰਕਾਸਬਦੁਤਨਿਭਸ
ਮਦ੍ਰਿੜਈਆ ॥ ਅਮਰਪਿੰਡਭਏਸਾਧੂਸੰਗਿਜਨਮਮਰਣਦੋਊਮਿਟਈਆ ॥੧॥ ਮੇਰੇਮਨਸਾਧਸੰਗਤਿਮਿਲਿਰਹੀਆ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹੁ
ਮਧਸੂਦਨਮਾਧਉਮੈਖਿਨੁਖਿਨੁਸਾਧੂਚਰਣਪਖਈਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਜੈਗ੍ਰਿਸਤੁਭਇਆਬਨਵਾਸੀਇਕੁਖਿਨੁਮਨੂਆਟਿਕੈਨਟਿਕਈਆ ॥
ਧਾਵਤੁਧਾਇਤਦੇਘਰਿਆਵੈਹਰਿਹਰਿਸਾਧੂਸਰਣਿਪਵਈਆ ॥੨॥ ਧੀਆਪੂਤਛੋਡਿਸੰਨਿਆਸੀਆਸਾਆਸਮਨਬਹੁਤੁਕਰਈਆ ॥
ਆਸਾਆਸਕਰੈਨਹੀਬੂਝੈਗੁਰਕੈਸਬਦਿਨਿਰਾਸਸੁਖੁਲਹੀਆ ॥੩॥ ਉਪਜੀਤਰਕਦਿਗੰਬਰੁਹੋਆਮਨੁਦਹਦਿਸਚਲਿਚਲਿਗਵਨੁਕਰਈਆ ॥
ਪਰਭਵਨੁਕਰੈਬੂਝੈਨਹੀਤ੍ਰਿਸਨਾਮਿਲਿਸੰਗਿਸਾਧਦਇਆਘਰੁਲਹੀਆ ॥੪॥ ਆਸਣਸਿਧਸਿਖਹਿਬਹੁਤੇਰੇਮਨਿਮਾਗਹਿਰਿਧਿਸਿ
ਧਿਚੇਟਕਚੇਟਕਈਆ ॥ ਤ੍ਰਿਪਤਿਸੰਤੋਖੁਮਨਿਸਾਂਤਿਨਆਵੈਮਿਲਿਸਾਧੂਤ੍ਰਿਪਤਿਹਰਿਨਾਮਿਸਿਧਿਪਈਆ ॥੫॥ ਅੰਡਜਜੇਰਜਸੇਤਜਉਤਭੁਜਸਭ
ਵਰਨਰੂਪਜੀਅਜੰਤਉਪਈਆ ॥ ਸਾਧੂਸਰਣਿਪਰੈਸੋਉਬਰੈਖਤ੍ਰੀਬ੍ਰਾਹਮਣੁਸੂਦੁਵੈਸੁਚੰਡਾਲੁਚੰਡਈਆ ॥੬॥ ਨਾਮਾਜੈਦੇਉਕੰਬੀਰੁ
ਤ੍ਰਿਲੋਚਨੁਅਉਜਾਤਿਰਵਿਦਾਸੁਚਮਿਆਰੁਚਮਈਆ ॥ ਜੋਜੋਮਿਲੈਸਾਧੂਜਨਸੰਗਤਿਧਨੁਧੰਨਾਜਟੁਸੈਣੁਮਿਲਿਆਹਰਿਦਈਆ ॥੭॥ ਸੰ
ਤਜਨਾਕੀਹਰਿਪੈਜਰਖਾਈਭਗਤਿਵਛਲੁਅੰਗੀਕਾਰੁਕਰਈਆ ॥ ਨਾਨਕਸਰਣਿਪਰੇਜਗਜੀਵਨਹਰਿਹਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰਿਰਖ
ਈਆ ॥੮॥੪॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੪ ॥ ਅੰਤਰਿਪਿਆਸਉਠੀਪ੍ਰਭਕੇਰੀਸੁਣਿਗੁਰਬਚਨਮਨਿਤੀਰਲ
ਗਈਆ ॥ ਮਨਕੀਬਿਰਥਾਮਨਹੀਜਾਣੈਅਵਰੁਕਿਜਾਣੈਕੋਪੀਰਪਰਈਆ ॥੧॥ ਰਾਮਗੁਰਿਮੋਹਨਿਮੋਹਿਮਨੁਲਈਆ ॥
ਹਉਆਕਲਬਿਕਲਭਈਗੁਰਦੇਖੇਹਉਲੋਟਪੋਟਹੋਇਪਈਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਉਨਿਰਖਤਫਿਰਉਸਭਿਦੇਸਦਿਸੰਤਰਮੈਪ੍ਰ
ਭਦੇਖਨਕੋਬਹੁਤੁਮਨਿਚਈਆ ॥ ਮਨੁਤਨੁਕਾਟਿਦੇਉਗੁਰਆਗੈਜਿਨਿਹਰਿਪ੍ਰਭਮਾਰਗੁਪੰਥੁਦਿਖਈਆ ॥੨॥ ਕੋਈਆ
ਣਿਸਦੇਸਾਦੇਇਪ੍ਰਭਕੇਰਾਰਿਦਅੰਤਰਿਮਨਿਤਨਿਮੀਠਲਗਈਆ ॥ ਮਸਤਕੁਕਾਟਿਦੇਉਚਰਣਾਤਲਿਜੋਹਰਿਪ੍ਰਭੁਮੇ

ਲੋਇਣਮਿਲਿਗਈਆ॥੨॥ਚਲੁਚਲੁਸਖੀਹਮਪ੍ਰਭੁਪਰਬੋਧਹਗੁਣਕਾਮਣਕਰਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਲਹੀਆ॥ਭਗਤਿਵਛਲੁਉਆਕੋਨਾਮੁਕਹੀਅ
ਤਹੈਸਰਣਿਪ੍ਰਭੂਤਿਸੁਪਾਛੈਪਈਆ॥੩॥ਖਿਮਾਸੀਗਾਰਕਰੈਪ੍ਰਭੁਖੁਸੀਆਮਨਿਦੀਪਕਗੁਰਗਿਆਨੁਬਲਈਆ॥ਰਸਿਰਸਿਭੋਗਕਰੇਪ੍ਰਭੁ
ਮੇਰਾਹਮਤਿਸੁਆਗੈਜੀਉਕਟਿਕਟਿਪਈਆ॥੪॥ਹਰਿਹਰਿਹਾਰੁਕੰਠਿਹੈਬਨਿਆਮਨੁਮੋਤੀਚੂਰੁਵਡਗਹਨਗਹਨਈਆ॥ਹਰਿਹਰਿਸਰਧਾ
ਸੇਜਵਿਛਾਈਪ੍ਰਭੁਛੋਡਿਨਸਕੈਬਹੁਤੁਮਨਿਭਈਆ॥੫॥ਕਹੈਪ੍ਰਭੁਅਵਰੁਅਵਰੁਕਿਛੁਕੀਜੈਸਭੁਬਾਦਿਸੀਗਾਰੁਫੋਕਟਫੋਕਟਈਆ॥ਕੀ
ਓਸੀਗਾਰੁਮਿਲਣਕੈਤਾਈਪ੍ਰਭੁਲੀਓਸੁਗਾਨਿਥੂਕਮੁਖਿਪਈਆ॥੬॥ਹਮਚੇਰੀਤੂਅਗਮਗੁਸਾਈਕਿਆਹਮਕਰਹਤੇਰੈਵਸਿ
ਪਈਆ॥ਦਇਆਦੀਨਕਰਹੁਰਖਿਲੇਵਹੁਨਾਨਕਕਉਗੁਰਸਰਣਿਸਮਈਆ॥੭॥੫॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੪॥ ॥ਮੇਰੈਮਨਿਤਨਿਪ੍ਰੇ
ਮੁਅਗਮਠਾਕੁਰਕਾਖਿਨੁਖਿਨੁਸਰਧਾਮਨਿਬਹੁਤੁਉਠਈਆ॥ਗੁਰਦੇਖੇਸਰਧਾਮਨਪੂਰੀਜਿਉਚਾਤ੍ਰਿਕਪਿਉਪਿਉਬੂੰਦਮੁਖਿਪਈ
ਆ॥੧॥ਮਿਲੁਮਿਲੁਸਖੀਹਰਿਕਥਾਸੁਨਈਆ॥ਸਤਿਗੁਰੁਦਇਆਕਰੇਪ੍ਰਭੁਮੇਲੇਮੈਤਿਸੁਆਗੈਸਿਰੁਕਟਿਕਟਿਪਈਆ॥੧॥ਰ
ਹਾਉ॥ਰੋਮਿਰੋਮਿਮਨਿਤਨਿਇਕਬੇਦਨਮੈਪ੍ਰਭਦੇਖੇਬਿਨੁਨੀਦਨਪਈਆ॥ਬੈਦਕਨਾਟਕਦੇਖਿਭੁਲਾਨੇਮੈਹਿਰਦੈਮਨਿਤਨਿਪ੍ਰੇਮਪੀਰਲਗਈ
ਆ॥੨॥ਹਉਖਿਨੁਪਲੁਰਹਿਨਸਕਉਬਿਨੁਪ੍ਰੀਤਮਜਿਉਬਿਨੁਅਮਲੈਅਮਲੀਮਰਿਗਈਆ॥ਜਿਨਕਉਪਿਆਸਹੋਇਪ੍ਰਭਕੇਰੀਤਿਨਅਵਰੁਨ
ਭਾਵੈਬਿਨੁਹਰਿਕੋਦੁਈਆ॥੩॥ਕੋਈਆਨਿਆਨਿਮੇਰਾਪ੍ਰਭੂਮਿਲਾਵੈਹਉਤਿਸੁਵਿਟਹੁਬਲਿਬਲਿਘੁਮਿਗਈਆ॥ਅਨੇਕਜਨਮਕੇਵਿਛੁ
ੜੇਜਨਮੇਲੇਜਾਸਤਿਸਤਿਸਤਿਗੁਰਸਰਣਿਪਵਈਆ॥੪॥ਸੇਜਏਕਏਕੋਪ੍ਰਭੁਠਾਕੁਰੁਮਹਲੁਨਪਾਵੈਮਨਮੁਖਭਰਮਈਆ॥ਗੁਰੁਗੁਰੁਕਰਤ
ਸਰਣਿਜੇਆਵੈਪ੍ਰਭੁਆਇਮਿਲੈਖਿਨੁਢੀਲਨਪਈਆ॥੫॥ਕਰਿਕਰਿਕਿਰਿਆਚਾਰਵਧਾਏਮਨਿਪਾਖੰਡਕਰਮੁਕਪਟਲੋਭਈਆ॥
ਹਰਿ ਬੇਸੁਆਕੈਘਰਿਬੇਟਾਜਨਮਿਆਪਿਤਾਤਾਹਿਕਿਆਨਾਮੁਸਦਈਆ॥੬॥ਪੂਰਬਜਨਮਿਭਗਤਿਕਰਿਆਏਗੁਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਭਗਤਿ
ਜਮਈਆ॥ਭਗਤਿਭਗਤਿਕਰਤੇਹਰਿਪਾਇਆਜਾਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਈਆ॥੭॥ਪ੍ਰਭਿਆਣਿਆਣਿਮਹਿੰਦੀਪੀਸਾਈਆਪੇ
ਘੋਲਿਘੋਲਿਅੰਗਿਲਈਆ॥ਜਿਨਕਉਠਾਕੁਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀਬਾਹਪਕਰਿਨਾਨਕਕਢਿਲਈਆ॥੮॥੬॥੧॥

ਰਾਗੁਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ਅਸਟਪਦੀਆਘਰੁ੧੨॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ਰਹਾਉ॥

ਉਪਮਾਜਾਤਿਨਕਹੀਮੇਰੇਪ੍ਰਭਕੀਉਪਮਾਜਾਤਨਕਹੀ॥ਤਜਿਆਨਸਰਣਿਗਹੀ॥੧॥ਪ੍ਰਭਚਰਨਕਮਲਅਪਾਰ॥ਹਉਜਾਉਸਦਬਲਿਹਾਰੁ
॥ਮਨਿਪ੍ਰੀਤਿਲਾਗੀਤਾਹਿ॥ਤਜਿਆਨਕਤਹਿਨਜਾਹਿ॥੧॥ਹਰਿਨਾਮਰਸਨਾਕਹਨ॥ਮਲਪਾਪਕਲਮਲਦਹਨ॥ਚੜਿਨਾਵਸੰਤਉਧਾਰਿ॥
ਭੈਤਰੇਸਾਗਰਪਾਰਿ॥੨॥ਮਨਿਡੋਰਿਪ੍ਰੇਮਪਰੀਤਿ॥ਇਹਸੰਤਨਿਰਮਲਰੀਤਿ॥ਤਜਿਗਏਪਾਪਬਿਕਾਰ॥ਹਰਿਮਿਲੇਪ੍ਰਭਨਿਰੰਕਾਰ॥੩॥ਪ੍ਰਭਪੇ
ਖੀਐਬਿਸਮਾਦੁ॥ਚਖਿਅਨਦਪੂਰਨਸਾਦ॥ਨਹਿਡੋਲੀਐਇਤਊਤ॥ਪ੍ਰਭਬਸੇਹਰਿਹਰਿਚੀਤ॥੪॥ਤਿਨਨਾਹਿਨਰਕਨਿਵਾਸੁ॥ਨਿਤਸਿ
ਮਰਿਪ੍ਰਭਗੁਣਤਾਸੁ॥ਤੇਜਮੁਨਪੇਖਹਿਨੈਨ॥ਸੁਨਿਮੋਹੇਅਨਹਤਬੈਨ॥੫॥ਹਰਿਸਰਣਿਸੂਰਗੁਪਾਲ॥ਪ੍ਰਭਭਗਤਵਸਿਦਇਆਲ॥ਹਰਿਨਿਗ
ਮਲਹਹਿਨਭੇਵ॥ਨਿਤਕਰਹਿਮੁਨਿਜਨਸੇਵ॥੬॥ਦੁਖਦੀਨਦਰਦਨਿਵਾਰ॥ਜਾਕੀਮਹਾਬਿਖੜੀਕਾਰ॥ਤਾਕੀਮਿਤਿਨਜਾਨੈਕੋਇ॥
ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਸੋਇ॥੭॥ਕਰਿਬੰਦਨਾਲਖਬਾਰ॥ਥਕਿਪਰਿਓਪ੍ਰਭਦਰਬਾਰ॥ਪ੍ਰਭਕਰਹੁਸਾਧੂਧੂਰਿ॥ਨਾਨਕਮਨਸਾਪੂਰਿ॥
੮॥੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫॥ ਪ੍ਰਭਜਨਮਮਰਨਨਿਵਾਰਿ॥ਹਾਰਿਪਰਿਓਦੁਆਰਿ॥ਗਹਿਚਰਨਸਾਧੂਸੰਗਿ॥ਮਨਮਿਸਟਹਰਿ

ਹਰਿਰੰਗਾਕਰਿਚਾਇਆਲੇਤੁਲਨਾਲਣਾਇਆਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਆ॥੧॥ਦੀਨਾਨਾਥਦਇਆਲਮੇਰੇਸੁਆਮੀਦੀਨਾਨਾਥਦਇਆਲਾ॥ਜਾਚਉਸੰ ਰਹਾਉ
ਤਰਵਾਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਸਾਰਬਿਖਿਆਕੂਪ॥ਤਮਅਗਿਆਨਮੋਹਤਘੂਪ॥ਗਹਿਭੁਜਾਪ੍ਰਭਜੀਲੇਹੁ॥ਹਰਿਨਾਮੁਅਪੁਨਾਦੇਹੁ॥
ਪ੍ਰਭਤੁਝਬਿਨਾਨਹੀਠਾਉ॥ਨਾਨਕਾਬਲਿਬਲਿਜਾਉ॥੨॥ਲੋਭਿਮੋਹਿਬਾਧੀਦੇਹ॥ਬਿਨੁਭਜਨਹੋਵਤਖੇਹ॥ਜਮਦੂਤਮਹਾਭਇਆਨ॥
ਚਿਤ੍ਰਗੁਪਤਕਰਮਹਿਜਾਨ॥ਦਿਨੁਰੈਨਿਸਾਖਿਸੁਨਾਇ॥ਨਾਨਕਾਹਰਿਸਰਨਾਇ॥੩॥ਭੈਭੰਜਨਾਮੁਰਾਰਿ॥ਕਰਿਦਇਆਪਤਿਤਉਧਾਰਿ॥
ਮੇਰੇਦੋਖਗਨੇਨਜਾਹਿ॥ਹਰਿਬਿਨਾਕਤਹਿਸਮਾਹਿ॥ਗਹਿਓਟਚਿਤਵੀਨਾਥ॥ਨਾਨਕਾਦੇਰਖੁਹਾਥ॥੪॥ਹਰਿਗੁਣਨਿਧੇਗੋਪਾਲ॥ਸਰਬਘਟ
ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ॥ਮਨਿਪ੍ਰੀਤਿਦਰਸਨਪਿਆਸ॥ਗੋਬਿੰਦਪੂਰਨਆਸ॥ਇਕਨਿਮਖਰਹਨੁਜਾਇ॥ਵਡਭਾਗਿਨਾਨਕਪਾਇ॥੫॥ਪ੍ਰਭਤੁਝਬਿਨਾ
ਨਹੀਹੋਰ॥ਮਨਿਪ੍ਰੀਤਿਚੰਦਚਕੋਰ॥ਜਿਉਮੀਨਜਲਸਿਉਹੇਤੁ॥ਅਲਿਕਮਲਭਿੰਨੁਨਭੇਤੁ॥ਜਿਉਚਕਵੀਸੂਰਜਆਸ॥ਨਾਨਕਚਰਨਪਿ
ਆਸ॥੬॥ਜਿਉਤਰੁਨਿਭਰਤਪਰਾਨ॥ਜਿਉਲੋਭੀਐਧਨੁਦਾਨੁ॥ਜਿਉਦੂਧਜਲਹਿਸੰਜੋਗੁ॥ਜਿਉਮਹਾਖੁਧਿਆਰਥਭੋਗੁ॥ਜਿਉ
ਮਾਤਪੂਤਹਿਹੇਤ॥ਹਰਿਸਿਮਰਿਨਾਨਕਨੇਤ॥੭॥ਜਿਉਦੀਪਪਤਨਪਤੰਗ॥ਜਿਉਚੋਰੁਹਿਰਤਨਿਸੰਗ॥ਮੈਗਲਹਿਕਾਮੈਬੰਧੁ॥ਜਿਉ
ਗ੍ਰਸਤਬਿਖਈਧੰਧੁ॥ਜਿਉਜੂਆਰਬਿਸਨੁਨਜਾਇ॥ਹਰਿਨਾਨਕਇਹੁਮਨੁਲਾਇ॥੮॥ਕੁਰੰਕਨਾਦੈਨੇਹੁ॥ਚਾਤ੍ਰਿਕਚਾਹਤਮੇਹੁ॥ਜ
ਨਜੀਵਨਾਸਤਸੰਗਿ॥ਗੋਬਿਦੁਭਜਨਾਰੰਗਿ॥ਰਸਨਾਬਖਾਨੈਨਾਮੁ॥ਨਾਨਕਦਰਸਨਦਾਨੁ॥੯॥ਗੁਨਗਾਇਸੁਨਿਲਿਖਿਦੇਇ॥ਸੋਸਰਬ
ਫਲਹਰਿਲੇਇ॥ਕੁਲਸਮੂਹਕਰਤਉਧਾਰੁ॥ਸੰਸਾਰੁਉਤਰਸਿਪਾਰਿ॥ਹਰਿਚਰਨਬੋਹਿਥਤਾਹਿ॥ਮਿਲਿਸਾਧਸੰਗਿਜਸੁਗਾ
ਹਿ॥ਹਰਿਪੈਜਰਖੈਮੁਰਾਰਿ॥ਹਰਿਨਾਨਕਸਰਣਿਦੁਆਰਿ॥੧੦॥੨॥ਮ:੧॥੨॥ਮ:੩॥ ੧॥ਮ:੪॥ ੬॥ਮ:੫॥੨॥
ਛੰਤਨਕਾਜੋੜ ੧੧॥

ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੧ਥਿਤੀਘਰੁ੧੦ਜਤਿ

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਏਕਮਏਕੰਕਾਰੁਨਿਰਾਲਾ॥ਅਮਰੁਅਜੋਨੀਜਾਤਿਨਜਾਲਾ॥ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਰੂਪੁਨਰੇਖਿਆ॥ਖੋਜਤਖੋਜਤਘਟਿਘਟਿਦੇਖਿਆ॥
ਜੋਦੇਖਿਦਿਖਾਵੈਤਿਸਕਉਬਲਿਜਾਈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਪਰਮਪਦੁਪਾਈ॥੧॥ਕਿਆਜਪੁਜਾਪਉਬਿਨੁਜਗਦੀਸੈ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿ
ਮਹਲੁਘਰੁਦੀਸੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੂਜੈਭਾਇਲਗੇਪਛੁਤਾਣੇ॥ਜਮਦਰਿਬਾਧੇਆਵਣਜਾਣੇ॥ਕਿਆਲੈਆਵਹਿਕਿਆਲੈਜਾਹਿ॥
ਸਿਰਿਜਮਕਾਲੁਸਿਚੋਟਾਖਾਹਿ॥ਬਿਨੁਗੁਰਸਬਦਨਛੂਟਸਿਕੋਇ॥ਪਾਖੰਡਿਕੀਨੈਮੁਕਤਿਨਹੋਇ॥੨॥ਆਪੇਸਚੁਕੀਆਕਰਜੋੜਿ॥ਅੰਡ
ਜਫੋੜਿਜੋੜਿਵਿਛੋੜਿ॥ਧਰਤਿਅਕਾਸੁਕੀਏਬੈਸਣਕਉਥਾਉ॥ਰਾਤਿਦਿਨੰਤੁਕੀਏਭਉਭਾਉ॥ਜਿਨਿਕੀਏਕਰਿਵੇਖਣਹਾਰਾ॥ਅਵਰੁਨਦੂਜਾ
ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ॥੩॥ਤ੍ਰਿਤੀਆਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਮਹੇਸਾ॥ਦੇਵੀਦੇਵਉਪਾਏਵੇਸਾ॥ਜੋਤੀਜਾਤੀਗਣਤਨਆਵੈ॥ਜਿਨਿਸਾਜੀਸੋ ਉ
ਕੀਮਤਿਪਾਵੈ॥ਕੀਮਤਿਪਾਇਰਹਿਆਭਰਪੂਰਿ॥ਕਿਸੁਨੇੜੈਕਿਸੁਆਖਾਦੂਰਿ॥੪॥ਚਉਥਿਉਪਾਏਚਾਰੇਬੇਦਾ॥ਖਾਣੀਚਾਰੇਬਾਣੀਭੇਦਾ॥
ਅਸਟਦਸਾਖਟੁਤੀਨਿਉਪਾਏ॥ਸੋਬੂਝੈਜਿਸੁਆਪਿਬੁਝਾਏ॥ਤੀਨਿਸਮਾਵੈਚਉਥੈਵਾਸਾ॥ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਨਕਹਮਤਾਕੇਦਾਸਾ॥੫॥ਪੰਚ
ਮੀਪੰਚਭੂਤਬੇਤਾਲਾ॥ਆਪਿਅਗੋਚਰੁਪੁਰਖੁਨਿਰਾਲਾ॥ਇਕਿਭ੍ਰਮਿਭੂਖੇਮੋਹਿਪਿਆਸੇ॥ਇਕਿਰਸੁਚਾਖਿਸਬਦਿਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇ॥ਇਕਿ ਖੇ
ਰੰਗਿਰਾਤੇਇਕਿਮਰਿਧੂਰਿ॥ਇਕਿਦਰਿਘਰਿਸਾਚੈਦੇਖਿਹਦੂਰਿ॥੬॥ਝੂਠੇਕਉਨਾਹੀਪਤਿਨਾਉ॥ਕਬਹੁਨਸੂਚਾਕਾਲਾਕਾਉ॥ਪਿੰਜਰਿ
ਪੰਖੀਬੰਧਿਆਕੋਇ॥ਛੇਰੀਂਭਰਮੈਮੁਕਤਿਨਹੋਇ॥ਤਉਛੂਟੈਜਾਖਸਮੁਛਡਾਏ॥ਗੁਰਮਤਿਮੇਲੇਭਗਤਿਦ੍ਰਿੜਾਏ॥੭॥ਖਸਟੀਖਟੁਦ
ਰਸਨਪ੍ਰਭਸਾਜੇ॥ਅਨਹਦਸਬਦੁਨਿਰਾਲਾਵਾਜੇ॥ਜੇਪ੍ਰਭਭਾਵੈਤਾਮਹਲਿਬੁਲਾਵੈ॥ਸਬਦੇਭੇਦੇਤਉਪਤਿਪਾਵੈ॥ਕਰਿਕਰਿਵੇਸਖਪ

ਸਹੀ

ਹਿਜਲਭਾਵਹਿ ਜਾਤਉ ਸਚੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵਹਿਗੇ [illegible] ॥ ਸਪਤਮੀ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਸਰੀਰਿ ॥ ਸਾਤ ਸਮੁੰਦ ਭਰੇ ਨਿਰਮਲ ਨੀ-
ਰਿ ॥ ਮਜਨੁ ਸੀਲੁ ਸਚੁ ਰਿਦੈ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਾਵੈ ਸਭੁ ਪਾਰਿ ॥ ਮਨਿ ਸਾਚਾ ਮੁਖਿ ਸਾਚਉ ਭਾਇ ॥ ਸਚੁ ਨੀਸਾਣੈ ਠਾਕ ਨ ਪਾਇ ॥੯॥ ਅਸ-
ਟਮੀ ਅਸਟ ਸਿਧਿ ਬੁਧਿ ਸਾਧੈ ॥ ਸਚੁ ਨਿਹਕੇਵਲੁ ਕਰਮਿ ਅਰਾਧੈ ॥ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਅਗਨੀ ਬਿਸਰਾਉ ॥ ਤਹੀ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸਾਚੋ ਨਾਉ ॥ ਤਿਸੁ ਮਹਿ
ਮਨੂਆ ਰਹਿਆ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕੁ ਕਾਲੁ ਨ ਖਾਇ ॥੧੦॥ ਨਾਉ ਨਉਮੀ ਨਵੇ ਨਾਥ ਨਵ ਖੰਡਾ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਨਾਥੁ ਮਹਾ ਬਲਵੰਡਾ ॥ ਆਈ
ਪੂਤਾ ਇਹੁ ਜਗੁ ਸਾਰਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਆਦੇਸੁ ਆਦਿ ਰਖਵਾਰਾ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ਹੈ ਭੀ ਹੋਗੁ ॥ ਓਹੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਕਰਣੈ ਜੋਗੁ ॥੧੧॥ ਦਸਮੀ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ
ਇਸਨਾਨੁ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਮਜਨੁ ਸਚਾ ਗੁਣ ਗਿਆਨੁ ॥ ਸਚਿ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਭਾਗੈ ॥ ਬਿਲਮੁ ਨ ਤੂਟਸਿ ਕਾਚੈ ਤਾਗੈ ॥ ਜਿਉ ਤਾਗਾ ਜਗੁ ਏ-
ਵੈ ਜਾਣਹੁ ॥ ਅਸਥਿਰੁ ਚੀਤੁ ਸਾਚਿ ਰੰਗੁ ਮਾਣਹੁ ॥੧੨॥ ਏਕਾਦਸੀ ਇਕੁ ਰਿਦੈ ਵਸਾਵੈ ॥ ਹਿੰਸਾ ਮਮਤਾ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਵੈ ॥ ਫਲੁ ਪਾਵੈ ਬ੍ਰਤੁ ਆ-
ਤਮ ਚੀਨੈ ॥ ਪਾਖੰਡਿ ਰਾਚਿ ਤਤੁ ਨਹੀ ਬੀਨੈ ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਾਹਾਰੁ ਨਿਹਕੇਵਲੁ ॥ ਸੂਚੈ ਸਾਚੇ ਨਾ ਲਾਗੈ ਮਲੁ ॥੧੩॥ ਜਹ ਦੇਖਉ ਤਹ ਏਕੋ ਏਕਾ ॥ ਹੋਰਿ
ਜੀਅ ਉਪਾਏ ਵੇਕੋ ਵੇਕਾ ॥ ਫਲੋਹਾਰ ਕੀਏ ਫਲੁ ਜਾਇ ॥ ਰਸ ਕਸ ਖਾਏ ਸਾਦੁ ਗਵਾਇ ॥ ਕੂੜੈ ਲਾਲਚਿ ਲਪਟੈ ਲਪਟਾਇ ॥ ਛੂਟੈ ਗੁਰ-
ਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਕਮਾਇ ॥੧੪॥ ਦੁਆਦਸਿ ਮੁਦ੍ਰਾ ਮਨੁ ਅਉਧੂਤਾ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਜਾਗਹਿ ਕਬਹਿ ਨ ਸੂਤਾ ॥ ਜਾਗਤੁ ਜਾਗਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਚੈ
ਤਿਸੁ ਕਾਲੁ ਨ ਖਾਇ ॥ ਅਤੀਤ ਭਏ ਮਾਰੇ ਬੈਰਾਈ ॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕ ਤਹ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੧੫॥ ਦੁਆਦਸੀ ਦਇਆ ਦਾਨੁ ਕਰਿ ਜਾਣੈ ॥ ਬਾਹ-
ਰਿ ਜਾਤਉ ਭੀਤਰਿ ਆਣੈ ॥ ਬਰਤੀ ਬਰਤ ਰਹੈ ਨਿਹਕਾਮ ॥ ਅਜਪਾ ਜਾਪੁ ਜਪੈ ਮੁਖਿ ਨਾਮ ॥ ਤੀਨਿ ਭਵਣ ਮਹਿ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ॥ ਸਭਿ ਸੁਚਿ ਸੰਜਮ ਸਾਚੁ
ਪਛਾਣੈ ॥੧੬॥ ਤੇਰਸਿ ਤਰਵਰ ਸਮੁਦ ਕਨਾਰੈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮੂਲੁ ਸਿਖਰਿ ਲਿਵ ਤਾਰੈ ॥ ਡਰ ਡਰਿ ਮਰੈ ਨ ਬੂਡੈ ਕੋਇ ॥ ਨਿਡਰੁ ਬੂਡਿ ਮਰੈ ਪਤਿ ਖੋਇ ॥
ਡਰ ਮਹਿ ਘਰੁ ਘਰ ਮਹਿ ਡਰੁ ਜਾਣੈ ॥ ਤਖਤਿ ਨਿਵਾਸੁ ਸਚੁ ਮਨਿ ਭਾਣੈ ॥੧੭॥ ਚਉਦਸਿ ਚਉਥੇ ਥਾਵਹਿ ਲਹਿ ਪਾਵੈ ॥ ਰਾਜਸ ਤਾਮਸ ਸਤ ਕਾਲ
ਸਮਾਵੈ ॥ ਸਸੀਅਰ ਕੈ ਘਰਿ ਸੂਰੁ ਸਮਾਵੈ ॥ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਪਾਵੈ ॥ ਚਉਦਸਿ ਭਵਨ ਪਾਤਾਲ ਸਮਾਏ ॥ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਰਹਿਆ
ਲਿਵ ਲਾਏ ॥੧੮॥ ਅਮਾਵਸਿਆ ਚੰਦੁ ਗੁਪਤੁ ਗੈਣਾਰਿ ॥ ਬੂਝਹੁ ਗਿਆਨੀ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਸਸੀਅਰੁ ਗਗਨਿ ਜੋਤਿ ਤਿਹੁ ਲੋਈ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ
ਵੇਖੈ ਕਰਤਾ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਦੀਸੈ ਸੋ ਤਿਸ ਹੀ ਮਾਹਿ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਭੂਲੇ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ॥੧੯॥ ਘਰੁ ਦਰੁ ਥਾਪਿ ਥਿਰੁ ਥਾਨਿ ਸੁਹਾਵੈ ॥ ਆਪੁ ਪਛਾ-
ਣੈ ਜਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਹ ਆਸਾ ਤਹ ਬਿਨਸਿ ਬਿਨਾਸਾ ॥ ਫੂਟੈ ਖਪਰੁ ਦੁਬਿਧਾ ਮਨਸਾ ॥ ਮਮਤਾ ਜਾਲ ਤੇ ਰਹੈ ਉਦਾਸਾ ॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨ-
ਕ ਹਮ ਤਾ ਕੇ ਦਾਸਾ ॥੨੦॥ ॥੧॥

ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੩ ਵਾਰ ਸਤ ਘਰੁ ੧੦ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਆਦਿਤ ਵਾਰਿ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ਸੋਈ ॥ ਆਪੇ ਵਰਤੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਜਗੁ ਰਹਿਆ ਪਰੋਈ ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰੈ ਸੁ ਹੋਈ ॥ ਨਾ-
ਮਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥੧॥ ਹਿਰਦੈ ਜਪਨੀ ਜਪਉ ਗੁਣਤਾਸਾ ॥ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਅਪਰੰਪਰ ਸੁ-
ਆਮੀ ਜਨ ਪਗਿ ਲਗਿ ਧਿਆਵਉ ਹੋਇ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੋਮਵਾਰਿ ਸਚਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥
ਆਖਿ ਆਖਿ ਰਹੇ ਸਭਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਜਿਸੁ ਦੇਵੈ ਤਿਸੁ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਲਖਿਆ ਨ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਰਹਿਆ ਸ-
ਮਾਇ ॥੨॥ ਮੰਗਲਿ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਆਪੇ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਧੰਧੈ ਲਾਇਆ ॥ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ਸੋਈ ਬੂਝੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਦਰੁ
ਘਰੁ ਸੂਝੈ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇ ॥੩॥ ਬੁਧਵਾਰਿ ਆਪੇ ਬੁਧਿ ਸਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਣੀ ਸਬਦੁ

ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਹਉਮੈ ਮਲੁ ਖੋਇ ॥ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਚ ਸੋਭਾ ਪਾਏ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਏ ॥
ਲਾਹਾ ਨਾਮੁ ਪਾਏ ਗੁਰ ਦੁਆਰਿ ॥ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥ ਜੋ ਦੇਵੈ ਤਿਸ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਆਪੁ ਗਵਾਈਐ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ
ਰਖਹੁ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ ਦੇਵਣਹਾਰੇ ਕਉ ਜੈਕਾਰੁ ॥੫॥ ਵੀਰਵਾਰਿ ਵੀਰ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਏ ॥ ਪ੍ਰੇਤ ਭੂਤ ਸਭਿ ਦੂਜੈ ਲਾਏ ॥ ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਕਰਿ ਵੇਖੈ
ਵੇਕਾ ॥ ਸਭਨਾ ਕਰਤੇ ਤੇਰੀ ਟੇਕਾ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥ ਸੋ ਮਿਲੈ ਜਿਸੁ ਲੈਹਿ ਮਿਲਾਈ ॥੬॥ ਸੁਕ੍ਰਵਾਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ
॥ ਆਪਿ ਉਪਾਇ ਸਭ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਕਰੈ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ਕਰਣੀ ਹੈ ਕਾਰ ॥ ਵਰਤੁ ਨੇਮੁ ਨਿਤਾਪ੍ਰਤਿ ਪੂਜਾ ॥
ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਸਭੁ ਭਾਉ ਹੈ ਦੂਜਾ ॥੭॥ ਛਨਿਛਰਵਾਰਿ ਸਉਣ ਸਾਸਤ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ਭਰਮੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਅੰਧਾ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥
ਜਮ ਦਰਿ ਬਾਧਾ ਚੋਟਾ ਖਾਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਸਾਚਿ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥੮॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ॥
ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਸਚਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ ਤੇਰੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਤੂ ਸੁਖਦਾਤਾ ਲੈਹਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਏਕਸ ਤੇ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਬੂਝੈ ਸੋਝੀ ਹੋਇ ॥੯॥ ਪੰਦ੍ਰਹ ਥਿਤੀ ਤੈ ਸਤ ਵਾਰ ॥ ਮਾਹਾ ਰੁਤੀ ਆਵਹਿ ਵਾਰ ਵਾਰ ॥ ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿ ਤਿਵੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਆਵਾ ਗਉਣੁ
ਕੀਆ ਕਰਤਾਰਿ ॥ ਨਿਹਚਲੁ ਸਾਚੁ ਰਹਿਆ ਕਲ ਧਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਕੋ ਵੀਚਾਰੁ ॥੧੦॥੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਬਦੁ
ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਆਪੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਾਜੇ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪਰਪੰਚਿ ਲਾਗੇ ॥ ਆਵਹਿ ਜਾਵਹਿ ਮਰਹਿ ਅਭਾਗੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਭੇਟਿਐ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਪਾਜੇ ।
ਪਰਪੰਚੁ ਚੂਕੈ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਲੇਖੁ ॥ ਤਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਇ
ਆਪੇ ਸਭੁ ਵੇਖੈ ॥ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟੈ ਤੇਰੈ ਲੇਖੈ ॥ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਜੇ ਕੋ ਕਹੈ ਕਹਾਏ ॥ ਭਰਮੇ ਭੂਲਾ ਆਵੈ ਜਾਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਸੋ ਜਨੁ ਬੂਝੈ ॥
ਹਉਮੈ ਮਾਰੇ ਤਾ ਦਰੁ ਸੂਝੈ ॥੨॥ ਏਕਸੁ ਤੇ ਸਭੁ ਦੂਜਾ ਹੂਆ ॥ ਏਕੋ ਵਰਤੈ ਅਵਰੁ ਨ ਬੀਆ ॥ ਦੂਜੇ ਤੇ ਜੇ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ
ਹਰਿ ਦਰਿ ਨੀਸਾਣੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਤਾ ਏਕੋ ਪਾਏ ॥ ਵਿਚਹੁ ਦੂਜਾ ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ ॥੩॥ ਜਿਸ ਦਾ ਸਾਹਿਬੁ ਡਾਢਾ ਹੋਇ ॥ ਤਿਸ ਨੋ ਮਾਰਿ ਨ
ਸਾਕੈ ਕੋਇ ॥ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਸੇਵਕੁ ਰਹੈ ਸਰਣਾਈ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਊਪਰਿ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਕਉਣੁ ਡਰੈ ਡਰੁ ਕਿਸ ਕਾ ਹੋ
ਇ ॥੪॥ ਗੁਰਮਤੀ ਸਾਂਤਿ ਵਸੈ ਸਰੀਰਾ ॥ ਸਬਦੁ ਚੀਨਿ ਫਿਰਿ ਲਗੈ ਨ ਪੀਰਾ ॥ ਆਵੈ ਨ ਜਾਇ ਨਾ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਨਾਮੇ ਰਾਤੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਏ ॥
ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੇਖੈ ਹਦੂਰਿ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥੫॥ ਇਕਿ ਸੇਵਕ ਇਕਿ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਏ ॥ ਆਪੇ ਕਰੇ ਹਰਿ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ॥
ਏਕੋ ਵਰਤੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਮਨਿ ਰੋਸੁ ਕੀਜੈ ਜੇ ਦੂਜਾ ਹੋਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਕਰਣੀ ਸਾਰੀ ॥ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਸਾਚੇ ਵੀਚਾਰੀ ॥੬॥ ਥਿਤੀ ਵਾ
ਰ ਸਭਿ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਤਾ ਫਲੁ ਪਾਏ ॥ ਥਿਤੀ ਵਾਰ ਸਭਿ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਨਿਹਚਲੁ ਸਦਾ ਸਚਿ ਸਮਾਹਿ ॥
ਥਿਤੀ ਵਾਰ ਤਾ ਜਾ ਸਚਿ ਰਾਤੇ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭਿ ਭਰਮਹਿ ਕਾਚੇ ॥੭॥ ਮਨਮੁਖ ਮਰਹਿ ਮਰਿ ਬਿਗਤੀ ਜਾਹਿ ॥ ਏਕੁ ਨ ਚੇਤਹਿ ਦੂਜੈ ਲੋਭਾਹਿ ॥
ਅਚੇਤ ਪਿੰਡੀ ਅਗਿਆਨ ਅੰਧਾਰੁ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਕਿਉ ਪਾਏ ਪਾਰੁ ॥ ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਉਪਾਵਣਹਾਰੁ ॥ ਆਪੇ ਕੀਤੋਨੁ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰੁ ॥੮॥ ਬਹੁ
ਤੇ ਭੇਖ ਕਰਹਿ ਭੇਖਧਾਰੀ ॥ ਭਵਿ ਭਵਿ ਭਰਮਹਿ ਕਾਚੀ ਸਾਰੀ ॥ ਐਥੈ ਸੁਖੁ ਨ ਆਗੈ ਹੋਇ ॥ ਮਨਮੁਖ ਮੁਏ ਅਪਣਾ ਜਨਮੁ ਖੋਇ ॥ ਸਤਿ
ਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ ॥ ਘਰ ਹੀ ਅੰਦਰਿ ਸਚੁ ਮਹਲੁ ਪਾਏ ॥੯॥ ਆਪੇ ਪੂਰਾ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥ ਏਹ ਥਿਤੀ ਵਾਰ ਦੂਜਾ ਦੋਇ ॥ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਬਾਝਹੁ ਅੰਧੁ ਗੁਬਾਰੁ ॥ ਥਿਤੀ ਵਾਰ ਸੇਵਹਿ ਮੁਗਧ ਗਵਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥ ਇਕਤੁ ਨਾਮਿ ਸਦਾ ਰਹਿਆ ਸ
ਮਾਇ ॥੧੦॥ ੧॥੨॥

ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਛੰਤ ਦਖਣੀ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਮੁੰਧ ਨਵੇਲੜੀਆ ਗੋਇਲਿ ਆਈ ਰਾਮ ॥ ਮਟੁਕੀ ਡਾਰਿ ਧਰੀ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ਰਾਮ ॥ ਲਿਵ ਲਾਇ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹੀ ਗੋਇਲਿ ਸਹਜਿ ਸਬਦਿ ਸੀਗਾਰੀਆ ॥ ਕਰ ਜੋੜਿ ਗੁਰ ਪਹਿ ਕਰਿ ਬਿਨੰਤੀ ਮਿਲਹੁ ਸਾਚੇ ਪਿਆਰੀਆ ॥ ਧਨ ਭਾਇ ਭਗਤੀ ਦੇਖਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧੁ ਨਿਵਾਰਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਮੁੰਧ ਨਵੇਲ ਸੁੰਦਰਿ ਦੇਖਿ ਪਿਰੁ ਸਾਧਾਰਿਆ ॥੧॥ ਸਚਿ ਨਵੇਲੜੀਏ ਜੋਬਨਿ ਬਾਲੀ ਰਾਮ ॥ ਆਉ ਨ ਜਾਉ ਕਹੀ ਅਪਨੇ ਸਹ ਨਾਲੀ ਰਾਮ ॥ ਨਾਹ ਅਪਨੇ ਸੰਗਿ ਦਾਸੀ ਮੈ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਕੀ ਭਾਵਏ ॥ ਅਗਾਧਿ ਬੋਧਿ ਅਕਥੁ ਕਥੀਐ ਸਹਜਿ ਪ੍ਰਭ ਗੁਣ ਗਾਵਏ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰਸਾਲ ਰਸੀਆ ਰਵੈ ਸਾਚਿ ਪਿਆਰੀਆ ॥ ਗੁਰਿ ਸਬਦੁ ਦੀਆ ਦਾਨੁ ਕੀਆ ਨਾਨਕਾ ਵੀਚਾਰੀਆ ॥੨॥ ਸ੍ਰੀਧਰ ਮੋਹਿਅੜੀ ਪਿਰ ਸੰਗਿ ਸੂਤੀ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਇ ਚਲੋ ਸਾਚਿ ਸੰਗੂਤੀ ਰਾਮ ॥ ਧਨ ਸਾਚਿ ਸੰਗੂਤੀ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਸੂਤੀ ਸੰਗਿ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀਆ ॥ ਇਕ ਭਾਇ ਇਕ ਮਨਿ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹਮ ਮੇਲੀਆ ॥ ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਘੜੀ ਨ ਚਸਾ ਵਿਸਰੈ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਨਿਰੰਜਨੋ ॥ ਸਬਦਿ ਜੋਤਿ ਜਗਾਇ ਦੀਪਕੁ ਨਾਨਕਾ ਭਉ ਭੰਜਨੋ ॥੩॥ ਜੋਤਿ ਸਬਾਇੜੀਏ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸਾਰੇ ਰਾਮ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਅਲਖ ਅਪਾਰੇ ਰਾਮ ॥ ਅਲਖ ਅਪਾਰ ਅਪਾਰੁ ਸਾਚਾ ਆਪੁ ਮਾਰਿ ਮਿਲਾਈਐ ॥ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਲੋਭੁ ਜਾਲਹੁ ਸਬਦਿ ਮੈਲੁ ਚੁਕਾਈਐ ॥ ਦਰਿ ਜਾਇ ਦਰਸਨੁ ਕਰੀ ਭਾਣੈ ਤਾਰਿ ਤਾਰਣਹਾਰਿਆ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਚਾਖਿ ਤ੍ਰਿਪਤੀ ਨਾਨਕਾ ਉਰ ਧਾਰਿਆ ॥੪॥੧॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਮੈ ਮਨਿ ਚਾਉ ਘਣਾ ਸਾਚਿ ਵਿਗਾਸੀ ਰਾਮ ॥ ਮੋਹੀ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਰੇ ਪ੍ਰਭਿ ਅਬਿਨਾਸੀ ਰਾਮ ॥ ਅਵਿਗਤੋ ਹਰਿ ਨਾਥੁ ਨਾਥਹ ਤਿਸੈ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥੀਐ ॥ ਕਿਰਪਾਲੁ ਸਦਾ ਦਇਆਲੁ ਦਾਤਾ ਜੀਆ ਅੰਦਰਿ ਤੂੰ ਜੀਐ ॥ ਮੈ ਅਵਰੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਧਿਆਨੁ ਪੂਜਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅੰਤਰਿ ਵਸਿ ਰਹੇ ॥ ਭੇਖੁ ਭਵਨੀ ਹਠੁ ਨ ਜਾਨਾ ਨਾਨਕਾ ਸਚੁ ਗਹਿ ਰਹੇ ॥੧॥ ਭਿੰਨੜੀ ਰੈਨਿ ਭਲੀ ਦਿਨਸ ਸੁਹਾਏ ਰਾਮ ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਸੂਤੜੀਏ ਪਿਰਮੁ ਜਗਾਏ ਰਾਮ ॥ ਨਵ ਹਾਣਿ ਨਵ ਧਨ ਸਬਦਿ ਜਾਗੀ ਆਪਣੇ ਪਿਰ ਭਾਣੀਆ ॥ ਤਜਿ ਕੂੜੁ ਕਪਟੁ ਸੁਭਾਉ ਦੂਜਾ ਚਾਕਰੀ ਲੋਕਾਣੀਆ ॥ ਮੈ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਕਾ ਹਾਰੁ ਕੰਠੇ ਸਾਚ ਸਬਦੁ ਨੀਸਾਣਿਆ ॥ ਕਰ ਜੋੜਿ ਨਾਨਕੁ ਸਾਚੁ ਮਾਗੈ ਨਦਰਿ ਕਰਿ ਤੁਧੁ ਭਾਣਿਆ ॥੨॥ ਜਾਗੁ ਸਲੋਨੜੀਏ ਬੋਲੈ ਗੁਰਬਾਣੀ ਰਾਮ ॥ ਜਿਨਿ ਸੁਣਿ ਮੰਨਿਅੜੀ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ਰਾਮ ॥ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਣੀ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝਏ ॥ ਓਹੁ ਸਬਦਿ ਸਮਾਏ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸੋਝੀ ਸੂਝਏ ॥ ਰਹੈ ਅਤੀਤੁ ਅਪਰੰਪਰਿ ਰਾਤਾ ਸਾਚੁ ਮਨਿ ਗੁਣ ਸਾਰਿਆ ॥ ਓਹੁ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਸਰਬ ਠਾਈ ਨਾਨਕਾ ਉਰਿ ਧਾਰਿਆ ॥੩॥ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਇੜੀਏ ਭਗਤਿ ਸਨੇਹੀ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਮਨਿ ਰਹਸੀ ਸੀਝਸਿ ਦੇਹੀ ਰਾਮ ॥ ਮਨੁ ਮਾਰਿ ਰੀਝੈ ਸਬਦਿ ਸੀਝੈ ਤ੍ਰੈ ਲੋਕ ਨਾਥੁ ਪਛਾਣਏ ॥ ਮਨੁ ਡੀਗਿ ਡੋਲਿ ਨ ਜਾਇ ਕਤ ਹੀ ਆਪਣਾ ਪਿਰੁ ਜਾਣਏ ॥ ਮੈ ਆਧਾਰੁ ਤੇਰਾ ਤੂ ਖਸਮੁ ਮੇਰਾ ਮੈ ਤਾਣੁ ਤਕੀਆ ਤੇਰਓ ॥ ਸਾਚਿ ਸੂਚਾ ਸਦਾ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਝਗਰੁ ਨਿਬੇਰਓ ॥੪॥੨॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਛੰਤ ਮੰਗਲਾ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਜੈ ਆਇਆ ਮਨੁ ਸੁਖਿ ਸਮਾਣਾ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਰੰਗਿ ਰਲੀਆ ਮਾਣਾ ਰਾਮ ॥ ਵਡਭਾਗੀਆ ਸੋਹਾਗਣੀ ਹਰਿ ਮਸਤਕਿ ਮਾਣਾ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿ ਸੋਹਾਗੁ ਹੈ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਭਾਣਾ ਰਾਮ ॥੧॥ ਨਿੰਮਾਣਿਆ ਹਰਿ ਮਾਣੁ ਹੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿ ਆਪੈ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ਨਿਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਾਪੈ ਰਾਮ ॥ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਸੋ ਕਰੈ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਹਰਿ ਰਾਪੈ ਰਾਮ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਸਹਜਿ ਮਿਲਾਇਆ ਹਰਿ ਰਸਿ ਹਰਿ ਧ੍ਰਾਪੈ ਰਾਮ ॥੨॥ ਮਾਣਸ ਜਨਮਿ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਰਾਵਣ ਵੇਰਾ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲੁ ਸੋਹਾਗਣੀ ਰੰਗੁ ਹੋਇ ਘਣੇਰਾ ਰਾਮ ॥ ਜਿਨ ਮਾਣਸ ਜਨਮਿ ਨ ਪਾਇਆ ਤਿਨ੍ਹ ਭਾਗੁ ਮੰਦੇਰਾ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਖੁ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕੁ ਜਨੁ ਤੇਰਾ ਰਾਮ ॥੩॥ ਗੁਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਅਗਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾ

ਇਆਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁਥੀਨਾਰਾਮ॥ਭਗਤਿਵਛਲੁਹਰਿਨਾਮੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਲੀਨਾਰਾਮ॥ਬਿਨੁਹਰਿਨਾਮਨਜੀਵਦੇਜਿਉਜਲਬਿਨੁਮੀਨਾਰਾਮ॥
ਸਫਲੁਜਨਮੁਹਰਿਪਾਇਆਨਾਨਕਪ੍ਰਭਿਕੀਨਾਰਾਮ॥੪॥੧॥੩॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੪॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਛੰਤੁ ਸਲੋਕੁ ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਸਜਣੁਲੋੜਿਲਹੁਭਾਗਿਵਸੈਵਡਭਾਗਿ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਦੇਖਾਲਿਆਨਾਨਕਹਰਿਲਿਵਲਾਗਿ॥੧॥ਛੰਤੁ॥
ਮੇਰਾਹਰਿਪ੍ਰਭੁਰਾਵਣਿਆਈਆਹਉਮੈਬਿਖੁਝਾਗੇਰਾਮ॥ਗੁਰਮਤਿਆਪੁਮਿਟਾਇਆਹਰਿਹਰਿਲਿਵਲਾਗੇਰਾਮ॥ਅੰਤਰਿਕਮਲੁਪ੍ਰਗਾ
ਸਿਆਗੁਰਗਿਆਨੀਜਾਗੇਰਾਮ॥ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਪੂਰੈਵਡਭਾਗੇਰਾਮ॥੧॥ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਹਰਿਮਨਿਭਾਇਆਹਰਿਨਾਮਿਵ
ਧਾਈਰਾਮ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਹਰਿਹਰਿਲਿਵਲਾਈਰਾਮ॥ਅਗਿਆਨੁਅੰਧੇਰਾਕਟਿਆਜੋਤਿਪ੍ਰਗਟਿਆਈਰਾਮ॥ਜਨਨਾਨਕ
ਨਾਮੁਅਧਾਰੁਹੈਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਈਰਾਮ॥੨॥ਧਨਹਰਿਪ੍ਰਭਿਪਿਆਰੈਰਾਵੀਆਜਾਂਹਰਿਪ੍ਰਭਭਾਈਰਾਮ॥ਅਖੀਪ੍ਰੇਮਕਸਾਈਆਜਿਉਬਿ
ਲਕਮਸਾਈਰਾਮ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਹਰਿਮੇਲਿਆਹਰਿਰਸਿਆਘਾਈਰਾਮ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮਿਵਿਗਸਿਆਹਰਿਹਰਿਲਿਵਲਾਈਰਾਮ॥
੩॥ਹਮਮੂਰਖਮੁਗਧਮਿਲਾਇਆਹਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀਰਾਮ॥ਧਨੁਧੰਨੁਗੁਰੂਸਾਬਾਸਿਹੈਜਿਨਿਹਉਮੈਮਾਰੀਰਾਮ॥ਜਿਨਵਡਭਾਗੀਆ
ਵਡਭਾਗੁਹੈਹਰਿਹਰਿਉਰਧਾਰੀਰਾਮ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਸਲਾਹਿਤੂਨਾਮੇਬਲਿਹਾਰੀਰਾਮ॥੪॥
੨॥੪॥ ਰਾਗੁਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫॥ਛੰਤੁ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਮੰਗਲਸਾਜੁਭਇਆਪ੍ਰਭੁਅਪਨਾਗਾਇਆਰਾਮ॥ਅਬਿਨਾਸੀਵਰੁਸੁਣਿਆਮਨਿਉਪਜਿਆਚਾਇਆਰਾਮ॥ਮਨਿਪ੍ਰੀਤਿਲਾਗੈਵਡੈ
ਭਾਗੈਕਬਮਿਲੀਐਪੂਰਨਪਤੇ॥ਸਹਜੇਸਮਾਈਐਗੋਵਿੰਦੁਪਾਈਐਦੇਹੁਸਖੀਏਮੋਹਿਮਤੇ॥ਦਿਨੁਰੈਣਿਠਾਢੀਕਰਉਸੇਵਾਪ੍ਰਭੁਕਵਨਿ
ਜੁਗਤੀਪਾਇਆ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਕਰਹੁਕਿਰਪਾਲੈਹੁਮੋਹਿਲੜਿਲਾਇਆ॥੧॥ਭਇਆਸਮਾਹੜਾਹਰਿਰਤਨੁਵਿਸਾਹਾਰਾਮ॥ਖੋਜੀ
ਖੋਜਿਲਧਾਹਰਿਸੰਤਨਪਾਹਾਰਾਮ॥ਮਿਲੇਸੰਤਪਿਆਰੇਦਇਆਧਾਰੇਕਥਹਿਅਕਥਬੀਚਾਰੋ॥ਇਕਚਿਤਿਇਕਮਨਿਧਿਆਇਸੁਆਮੀਲਾਇ
ਪ੍ਰੀਤਿਪਿਆਰੋ॥ਕਰਜੋੜਿਪ੍ਰਭਪਹਿਕਰਿਬਿਨੰਤੀਮਿਲੈਹਰਿਜਸੁਲਾਹਾ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਦਾਸੁਤੇਰਾਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਅਗਮਅਥਾਹਾ॥੨॥
ਸਾਹਾਅਟਲੁਗਣਿਆਪੂਰਨਸੰਜੋਗੋਰਾਮ॥ਸੁਖਹਸਮੂਹਭਇਆਗਇਆਵਿਜੋਗੋਰਾਮ॥ਮਿਲਿਸੰਤਆਏਪ੍ਰਭਧਿਆਏਬਣੇ
ਅਚਰਜਜਾਞੀਆ॥ਮਿਲਿਇਕਤ੍ਰਹੋਏਸਹਜਿਢੋਏਮਨਿਪ੍ਰੀਤਿਉਪਜੀਮਾਞੀਆ॥ਮਿਲਿਜੋਤਿਜੋਤੀਓਤਿਪੋਤੀਹਰਿਨਾਮੁਸਭਿਰਸ
ਭੋਗੋ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਸਭਸੰਤਿਮੇਲੀਪ੍ਰਭੁਕਰਣਕਾਰਣਜੋਗੋ॥੩॥ਭਵਨੁਸੁਹਾਵੜਾਧਰਤਿਸਭਾਗੀਰਾਮ॥ਪ੍ਰਭੁਘਰਿਆਇਅੜਾਗੁਰ
ਚਰਣੀਲਾਗੀਰਾਮ॥ਗੁਰਚਰਣਲਾਗੀਸਹਜਿਜਾਗੀਸਗਲਇਛਾਪੁੰਨੀਆ॥ਮੇਰੀਆਸਪੂਰੀਸੰਤਧੂਰੀਹਰਿਮਿਲੇਕੰਤਵਿਛੁੰਨਿਆ॥
ਆਨੰਦਅਨਦਿਨੁਵਜਹਿਵਾਜੇਅਹੰਮਤਿਮਨਕੀਤਿਆਗੀ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਸਰਣਿਸੁਆਮੀਸੰਤਸੰਗਿਲਿਵਲਾਗੀ॥੪॥੧॥
ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ਭਾਗੁਸੁਲਖਣਾਹਰਿਕੰਤੁਹਮਾਰਾਰਾਮ॥ਅਨਹਦਬਾਜਿਤ੍ਰਾਤਿਸੁਧੁਨਿਦਰਬਾਰਾਰਾਮ॥ਆਨੰਦ
ਅਨਦਿਨੁਵਜਹਿਵਾਜੇਦਿਨਸੁਰੈਣਿਉਮਾਹਾ॥ਤਹਰੋਗਸੋਗਨਦੂਖੁਬਿਆਪੈਜਨਮਮਰਣੁਨਤਾਹਾ॥ਰਿਧਿਸਿਧਿਸੁਧਾਰਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
ਭਗਤਿਭਰੇਭੰਡਾਰਾ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਬਲਿਹਾਰਿਵੰਞਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਾ॥੧॥ਸੁਣਿਸਖੀਏਸਹੇਲੜੀਹੋਮਿਲਿਮੰਗਲੁਗਾਵ
ਹਰਾਮ॥ਮਨਿਤਨਿਪ੍ਰੇਮਿਰਤੇਤਿਸੁਪ੍ਰਭਕਉਰਾਵਹਰਾਮ॥ਕਰਿਪ੍ਰੇਮੁਰਾਵਹਤਿਸੈਭਾਵਹਇਕਨਿਮਖਪਲਕਨਤਿਆਗੀਐ॥ਗਹਿ
ਕੰਠਿਲਾਈਐਨਹਲਜਾਈਐਚਰਣਰਜਮਨੁਪਾਗੀਐ॥ਭਗਤਿਠਗਉਰੀਪਾਇਮੋਹਹਅਪਿਉਪੀਉਨਪਾਵਹ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕ

ਮਿਲਿ ਸੰਗਿ ਸਾਧ ਨਾਨਕ ਅਮਰ ਪਦੁ ਪਾਵਣਾ ॥੩॥ ਬਿਸਮਨ ਬਿਸਮ ਭਈ ਪੇਖਿ ਗੁਣ ਅਬਿਨਾਸੀ ਰਾਮ ॥ ਕਰੁ ਗਹਿ ਭੁਜਾ ਗਹੀ ਕਟਿ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸੀ ਰਾਮ ॥
ਗਹਿ ਭੁਜਾ ਲੀਨੀ ਦਾਸਿ ਕੀਨੀ ਅੰਕੁਰਿ ਉਦੋਤੁ ਜਣਾਇਆ ॥ ਮਲਨ ਮੋਹ ਬਿਕਾਰ ਨਾਠੇ ਦਿਵਸ ਨਿਰਮਲ ਆਇਆ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਧਾਰਿ ਮਿਲਾਇ
ਲੀਏ ਮਹਾ ਦੁਰਮਤਿ ਨਾਸੀ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਭਈ ਨਿਰਮਲ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲੇ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥੪॥ ਸੂਰਜ ਕਿਰਣਿ ਮਿਲੇ ਜਲ ਕਾ ਜਲੁ ਹੂਆ
ਰਾਮ ॥ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਰਲੀ ਸੰਪੂਰਨੁ ਥੀਆ ਰਾਮ ॥ ਬ੍ਰਹਮੁ ਦੀਸੈ ਬ੍ਰਹਮੁ ਸੁਣੀਐ ਏਕੁ ਏਕੁ ਵਖਾਣੀਐ ॥ ਆਤਮ ਪਸਾਰਾ ਕਰਣਹਾਰਾ ਪ੍ਰਭ ਬਿਨਾ ਨਹੀ
ਜਾਣੀਐ ॥ ਆਪਿ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਭੁਗਤਾ ਆਪਿ ਕਾਰਣੁ ਕੀਆ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਜਾਣਹਿ ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਆ ॥੫॥੨॥ ਬਿਲਾ
ਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤੁ ॥ ਸਖੀ ਆਉ ਸਖੀ ਵਸਿ ਆਉ ਸਖੀ ਅਸੀ ਪਿਰ ਕਾ ਮੰਗਲੁ ਗਾਵਹ ॥ ਤਜਿ ਮਾਨੁ ਸਖੀ ਤਜਿ ਮਾਨੁ ਸਖੀ ਮਤੁ ਆਪ
ਣੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਭਾਵਹ ॥ ਤਜਿ ਮਾਨੁ ਮੋਹੁ ਬਿਕਾਰੁ ਦੂਜਾ ਸੇਵਿ ਏਕੁ ਨਿਰੰਜਨੋ ॥ ਲਗੁ ਚਰਣ ਸਰਣ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਗਲ ਦੁਰਤ ਬਿਖੰਡ
ਨੋ ॥ ਹੋਇ ਦਾਸ ਦਾਸੀ ਤਜਿ ਉਦਾਸੀ ਬਹੁੜਿ ਬਿਧੀ ਨ ਧਾਵਾ ॥ ਨਾਨਕੁ ਪਇਅੰਪੈ ਕਰਹੁ ਕਿਰਪਾ ਤਾਮਿ ਮੰਗਲੁ ਗਾਵਾ ॥੧॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
ਪ੍ਰਿਅ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮੈ ਅੰਧੁਲੇ ਟੋਹਨੀ ॥ ਓਹ ਜੋਹੈ ਬਹੁ ਪਰਕਾਰ ਸੁੰਦਰਿ ਮੋਹਨੀ ॥ ਮੋਹਨੀ ਮਹਾ ਬਚਿਤ੍ਰਿ ਚੰਚਲਿ ਅਨਿਕ ਭਾਵ ਦਿਖਾਵਏ ॥ ਹੋ
ਇ ਢੀਠ ਮੀਠੀ ਮਨਹਿ ਲਾਗੈ ਨਾਮੁ ਲੈਣ ਨ ਆਵਏ ॥ ਗ੍ਰਿਹ ਬਨਹਿ ਤੀਰੈ ਬਰਤ ਪੂਜਾ ਬਾਟ ਘਾਟੈ ਜੋਹਨੀ ॥ ਨਾਨਕੁ ਪਇਅੰਪੈ ਦਇਆ ਧਾਰਹੁ ਮੈ
ਨਾਮੁ ਅੰਧੁਲੇ ਟੋਹਨੀ ॥੨॥ ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ ਪ੍ਰਿਅ ਨਾਥ ਜਿਉ ਜਾਨਹੁ ਤਿਉ ਰਖਹੁ ॥ ਚਤੁਰਾਈ ਮੋਹਿ ਨਾਹਿ ਰੀਝਾਵਉ ਕਹਿ ਮੁਖਹੁ ॥ ਨਹਿ ਚਤੁ
ਰਿ ਸੁਘਰਿ ਸੁਜਾਨ ਬੇਤੀ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਨਿ ਗੁਨੁ ਨਹੀ ॥ ਨਹਿ ਰੂਪ ਧੂਪ ਨ ਨੈਣ ਬੰਕੇ ਜਹ ਭਾਵੈ ਤਹ ਰਖੁ ਤੁਹੀ ॥ ਜੈ ਜੈ ਜਇਅੰਪਹਿ ਸਗਲ ਜਾ
ਕਉ ਕਰੁਣਾਪਤਿ ਗਤਿ ਕਿਨਹਿ ਲਖਹੁ ॥ ਨਾਨਕੁ ਪਇਅੰਪੈ ਸੇਵ ਸੇਵਕੁ ਜਿਉ ਜਾਨਹੁ ਤਿਉ ਮੋਹਿ ਰਖਹੁ ॥੩॥ ਮੋਹਿ ਮਛੁਲੀ ਤੁਮ ਨੀਰ ਤੁਝ
ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਸਰੈ ॥ ਮੋਹਿ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਤੁਮ ਬੂੰਦ ਤ੍ਰਿਪਤਉ ਮੁਖਿ ਪਰੈ ॥ ਮੁਖਿ ਪਰੈ ਹਰੈ ਪਿਆਸ ਮੇਰੀ ਜੀਅ ਹੀਆ ਪ੍ਰਾਨਪਤੇ ॥ ਲਾਡਿਲੇ ਲਾਡ ਲ
ਡਾਇ ਸਭ ਮਹਿ ਮਿਲੁ ਹਮਾਰੀ ਹੋਇ ਗਤੇ ॥ ਚੀਤਿ ਚਿਤਵਉ ਮਿਟੁ ਅੰਧਾਰੇ ਜਿਉ ਆਸ ਚਕਵੀ ਦਿਨੁ ਚਰੈ ॥ ਨਾਨਕੁ ਪਇਅੰਪੈ ਪ੍ਰਿਅ ਸੰਗਿ ਮੇਲੀ
ਮਛੁਲੀ ਨੀਰੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ॥੪॥ ਧਨਿ ਧੰਨਿ ਹਮਾਰੇ ਭਾਗ ਘਰਿ ਆਇਆ ਪਿਰੁ ਮੇਰਾ ॥ ਸੋਹੇ ਬੰਕ ਦੁਆਰ ਸਗਲਾ ਬਨੁ ਹਰਾ ॥ ਹਰ ਹਰਾ ਸੁ
ਆਮੀ ਸੁਖਹ ਗਾਮੀ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਰਸੁ ਘਣਾ ॥ ਨਵਲ ਨਵਤਨ ਨਾਹੁ ਬਾਲਾ ਕਵਨ ਰਸਨਾ ਗੁਨ ਭਣਾ ॥ ਮੇਰੀ ਸੇਜ ਸੋਹੀ ਦੇਖਿ ਮੋਹੀ ਸ
ਗਲ ਸਹਸਾ ਦੁਖੁ ਹਰਾ ॥ ਨਾਨਕੁ ਪਇਅੰਪੈ ਮੇਰੀ ਆਸ ਪੂਰੀ ਮਿਲੇ ਸੁਆਮੀ ਅਪਰੰਪਰਾ ॥੫॥੧॥੩॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫
ਛੰਤ ਮੰਗਲ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਸੁੰਦਰ ਸਾਂਤਿ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਨਿਧਿ ਪੀਉ ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਪ੍ਰਭ ਭੇਟਿਐ ਨਾਨਕ ਸੁਖੀ ਹੋਤ ਇਹੁ ਜੀ
ਉ ॥੧॥ ਛੰਤੁ ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਈਐ ਜਬ ਹੋਵੈ ਭਾਗੋ ਰਾਮ ॥ ਮਾਨਨਿ ਮਾਨੁ ਵਞਾਈਐ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਲਾਗੋ ਰਾਮ ॥ ਛੋਡਿ ਸਿਆਨ
ਪ ਚਾਤੁਰੀ ਦੁਰਮਤਿ ਬੁਧਿ ਤਿਆਗੋ ਰਾਮ ॥ ਨਾਨਕ ਪਉ ਸਰਣਾਈ ਰਾਮ ਰਾਇ ਥਿਰੁ ਹੋਇ ਸੁਹਾਗੋ ਰਾਮ ॥੧॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਤਜਿ ਕਤ ਲਾਗੀ
ਐ ਜਿਸੁ ਬਿਨੁ ਮਰਿ ਜਾਈਐ ਰਾਮ ॥ ਲਾਜ ਨ ਆਵੈ ਅਗਿਆਨ ਮਤੀ ਦੁਰਜਨ ਬਿਰਮਾਈਐ ਰਾਮ ॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਪ੍ਰਭੁ ਤਿਆਗਿ ਕਰੇ
ਕਹੁ ਕਤ ਠਹਰਾਈਐ ਰਾਮ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤਿ ਭਾਉ ਕਰਿ ਦਇਆਲ ਕੀ ਜੀਵਨ ਪਦੁ ਪਾਈਐ ਰਾਮ ॥੨॥ ਸ੍ਰੀ ਗੋਪਾਲੁ ਨ ਉਚਰਹਿ ਬ
ਲਿ ਗਈਏ ਦੁਹਚਾਰਣਿ ਰਸਨਾ ਰਾਮ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਨਹ ਸੇਵਹੀ ਕਾਇਆ ਕਾਕ ਗ੍ਰਸਨਾ ਰਾਮ ॥ ਭ੍ਰਮਿ ਮੋਹੀ ਦੂਖ ਨ ਜਾਣਹੀ ਕੋਟਿ ਜੋ
ਨੀ ਬਸਨਾ ਰਾਮ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਅਵਰੁ ਜਿ ਚਾਹਨਾ ਬਿਸਟਾ ਕ੍ਰਿਮ ਭਸਮਾ ਰਾਮ ॥੩॥ ਲਾਇ ਬਿਰਹੁ ਭਗਵੰਤ ਸੰਗੇ ਹੋਇ ਮਿਲੁ ਬੈਰਾ
ਗਨਿ ਰਾਮ ॥ ਚੰਦਨ ਚੀਰ ਸੁਗੰਧ ਰਸਾ ਹਉਮੈ ਬਿਖੁ ਤਿਆਗਨਿ ਰਾਮ ॥ ਈਤ ਊਤ ਨਹ ਡੋਲੀਐ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਜਾਗਨਿ ਰਾਮ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿ

ਨਪ੍ਰਭੁਪਾਈਆਆਪਣਾਜਾਅਟਲੁਸੁਤਗਨਿਰਾਮਾ॥੪॥੧॥੪॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫॥ ਹਰਿਖੋਜਹੁਵਡਭਾਗੀਹੋਮਿਲਿਸਾ
ਧੂਸੰਗੇਰਾਮਾ॥ਗੁਨਗੋਵਿੰਦਸਦਗਾਈਅਹਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੈਰੰਗੇਰਾਮਾ॥ਸੋਪ੍ਰਭੁਸਦਹੀਸੇਵੀਐਪਾਈਅਹਿਫਲੁਮੰਗੇਰਾਮਾ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭ
ਸਰਣਾਗਤੀਜਪਿਅਨਤਤਰੰਗੇਰਾਮਾ॥੧॥ਇਕੁਤਿਲੁਪ੍ਰਭੂਨਵੀਸਰੈਜਿਨਿਸਭੁਕਿਛੁਦੀਨਾਰਾਮਾ॥ਵਡਭਾਗੀਮੇਲਾਵੜਾਗੁਰਮੁ
ਖਿਪਿਰੁਚੀਨਾਰਾਮਾ॥ਬਾਹਪਕਰਿਤਮਤੇਕਾਢਿਆਕਰਿਅਪੁਨਾਲੀਨਾਰਾਮਾ॥ਨਾਮੁਜਪਤਨਾਨਕਜੀਵੈਸੀਤਲੁਮਨੁਸੀਨਾਰਾਮਾ॥੨
॥ਕਿਆਗੁਣਤੇਰੇਕਹਿਸਕਉਪ੍ਰਭਅੰਤਰਿਜਾਮੀਰਾਮਾ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਨਾਰਾਇਣੈਭਏਪਾਰਗਰਾਮੀਰਾਮਾ॥ਗੁਣਗਾਵਤਗੋਬਿੰਦ
ਕੇਸਭਇਛਪੁਜਾਮੀਰਾਮਾ॥ਨਾਨਕਉਧਰੇਜਪਿਹਰੇਸਭਹੂਕਾਸੁਆਮੀਰਾਮਾ॥੩॥ਰਸਿਭਿੰਨਿਅੜੇਅਪੁਨੇਰਾਮਸੰਗੇਸੇਲੋਇਣਨੀਕੇ
ਰਾਮਾ॥ਪ੍ਰਭਪੇਖਤਇਛਾਪੁੰਨੀਆਮਿਲਿਸਾਜਨਜੀਕੇਰਾਮਾ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਹਰਿਪਾਇਆ+ਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲੀਕੇਰਾਮਾ॥੪॥੨॥੫॥
ਛੰਤਕਾਜੋੜੁ੧੩॥

ਬਿਖਿਆਰਸ
ਫੀਕੇਰਾਮਾ॥ਨਾਨਕ
ਜਲੁਜਲਹਿਸਮਾਇਆ

੨॥ ੧ਬਿਲਾਵਲੁਕੀਵਾਰਮਹਲਾ੪॥ ਸਲੋਕੁਮਹਲਾ੪॥ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਹਰਿਉਤਮੁਹਰਿਪ੍ਰਭੁਗਾਵਿਆਕਰਿਨਾਦੁਬਿਲਾਵਲੁਰਾਗੁ॥ਉਪਦੇਸੁਗੁਰੂਸੁਣਿਮੰਨਿਆਧੁਰਿਮਸਤਕਿਪੂਰਾਭਾਗੁ॥ਸਭਦਿਨ
ਸੁਰੈਣਿਗੁਣਉਚਰੈਹਰਿਹਰਿਉਰਿਲਿਵਲਾਗੁ॥ਸਭੁਤਨੁਮਨੁਹਰਿਆਹੋਇਆਮਨੁਖਿੜਿਆਹਰਿਆਬਾਗੁ॥ਅਗਿਆਨੁਅੰਧੇਰਾਮਿਟਿਗ
ਇਆਗੁਰਚਾਨਣੁਗਿਆਨੁਚਰਾਗੁ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਜੀਵੈਦੇਖਿਹਰਿਇਕਨਿਮਖਘੜੀਮੁਖਿਲਾਗੁ॥੧॥ਮਃ੩॥ਬਿਲਾਵਲੁਤਬਹੀਕੀ
ਜੀਐਜਬਮੁਖਿਹੋਵੈਨਾਮੁ॥ਰਾਗਨਾਦਸਬਦਿਸੋਹਣੇਜਾਲਾਗੈਸਹਜਿਧਿਆਨੁ॥ਰਾਗਨਾਦਛੋਡਿਹਰਿਸੇਵੀਐਤਾਦਰਗਹਪਾਈਐ
ਮਾਨੁ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਬ੍ਰਹਮੁਬੀਚਾਰੀਐਚੂਕੈਮਨਿਅਭਿਮਾਨੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਤੂੰਹਰਿਪ੍ਰਭੁਆਪਿਅਗੰਮੁਹੈਸਭਿਤੁਧੁਉਪਾਇਆ॥
ਤੂੰਆਪੇਆਪਿਵਰਤਦਾਸਭੁਜਗਤੁਸਬਾਇਆ॥ਤੁਧੁਆਪੇਤਾੜੀਲਾਈਐਆਪੇਗੁਣਗਾਇਆ॥ਹਰਿਧਿਆਵਹੁਭਗਤਹੁਦਿ
ਨਸੁਰਾਤਿਅੰਤਿਲਏਛਡਾਇਆ॥ਜਿਨਿਸੇਵਿਆਤਿਨਿਸੁਖੁਪਾਇਆਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਇਆ॥੧॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ਦੂਜੈਭਾਇ
ਬਿਲਾਵਲੁਨਹੋਵਈਮਨਮੁਖਥਾਇਨਪਾਇ॥ਪਾਖੰਡਿਭਗਤਿਨਹੋਵਈਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਨਪਾਇਆਜਾਇ॥ਮਨਹਠਿਕਰਮਕ
ਮਾਵਣੇਥਾਇਨਕੋਈਪਾਇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਆਪੁਬੀਚਾਰੀਐਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇ॥ਆਪੇਆਪਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਹੈਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਵ
ਸਿਆਮਨਿਆਇ॥ਜੰਮਣੁਮਰਣਾਕਟਿਆਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਇ॥੧॥ਮਃ੩॥ਬਿਲਾਵਲੁਕਰਿਹੁਤੁਮਪਿਆਰਿਹੋਏਕਸੁਸਿਉਲਿਵ
ਲਾਇ॥ਜਨਮਮਰਣਦੁਖੁਕਟੀਐਸਚੇਰਹੈਸਮਾਇ॥ਸਦਾਬਿਲਾਵਲੁਅਨੰਦੁਹੈਜੇਚਲਹਿਸਤਿਗੁਰਭਾਇ॥ਸਤਸੰਗਤੀਬਹਿ
ਭਾਉਕਰਿਸਦਾਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਇ॥ਨਾਨਕਸੇਜਨਸੋਹਣੇਜਿਗੁਰਮੁਖਿਮੇਲਿਮਿਲਾਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਸਭਨਾਜੀਆਵਿਚਿਹਰਿਆਪਿ
ਸੋਭਗਤਾਕਾਮਿਤੁਹਰਿ॥ਸਭੁਕੋਈਹਰਿਕੈਵਸਿਭਗਤਾਕੈਅਨੰਦੁਘਰਿ॥ਹਰਿਭਗਤਾਕਾਮੇਲੀਸਰਬਤਸਉਨਿਸੁਲਜਨਟੰਗਧ
ਰਿ॥ਹਰਿਸਭਨਾਕਾਹੈਖਸਮੁਸੋਭਗਤਜਨਚਿਤਿਕਰਿ॥ਤੁਧੁਅਪੜਿਕੋਇਨਸਕੈਸਭਝਖਿਝਖਿਪਵੈਝੜਿ॥੨॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥
ਬ੍ਰਹਮੁਬਿੰਦਹਿਤੇਬ੍ਰਾਹਮਣਾਜੇਚਲਹਿਸਤਿਗੁਰਭਾਇ॥ਜਿਨਕੈਹਿਰਦੈਹਰਿਵਸੈਹਉਮੈਰੋਗੁਗਵਾਇ॥ਗੁਣਰਵਹਿਗੁਣਸੰਗ੍ਰਹ
ਹਿਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਇ॥ਇਸੁਜੁਗਮਹਿਵਿਰਲੇਬ੍ਰਾਹਮਣਬ੍ਰਹਮੁਬਿੰਦਹਿਚਿਤੁਲਾਇ॥ਨਾਨਕਜਿਨਕਉਨਦਰਿਕਰੇਹਰਿਸਚਾ
ਸੇਨਾਮਿਰਹੇਲਿਵਲਾਇ॥੧॥ਮਃ੩॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਨਕੀਤੀਆਸਬਦਿਨਲਗੋਭਾਉ॥ਹਉਮੈਰੋਗੁਕਮਾਵਣਾਅਤਿਦੀਰਘੁਬਹੁਸੁਆਉ॥

ਮਨ ਹਠਿ ਕਰਮ ਕਮਾਵਦੇ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋਨੀ ਪਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਣਾ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਮਿਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਨਾਮੁ ਧਨੁ
ਪਲੈ ਪਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਭ ਵਡਿਆਈਆ ਹਰਿ ਨਾਮ ਵਿਚਿ ਹਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਿਆਈਐ ॥ ਜਿ ਵਸਤੁ ਮੰਗੀਐ ਸਾਈ ਪਾਈਐ ਜੇ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾ-
ਈਐ ॥ ਗੁਹਜ ਗਲ ਜੀਅ ਕੀ ਕੀਚੈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪਾਸਿ ਤਾ ਸਰਬ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਹਰਿ ਉਪਦੇਸੁ ਦੇਇ ਸਭ ਭੁਖ ਲਹਿ ਜਾਈਐ ॥ ਜਿਸੁ ਹੋਵੈ ਪੂਰਬਿ ਲਿ-
ਖਿਆ ਸੋ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਈਐ ॥੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਖਾਲੀ ਕੋ ਨਹੀ ਮੇਰੈ ਪ੍ਰਭਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਸਫਲੁ ਹੈ ਜੇਹਾ ਕੋ ਇ-
ਛੇ ਤੇਹਾ ਫਲੁ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੈ ਸਭ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ ਗਵਾਏ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀ ਸੰਤੋਖੁ ਹੋਆ ਸਚੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਏ ॥ ਸਚੁ ਧਿਆਇ ਅ-
ਮਰਾ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਵਜਾਏ ॥ ਸਚੋ ਦਹ ਦਿਸਿ ਪਸਰਿਆ ਗੁਰ ਕੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਅੰਦਰਿ ਸਚੁ ਹੈ ਸੇ ਜਨ ਛਪਹਿ ਨ
ਕਿਸੈ ਦੇ ਛਪਾਏ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ ਮਾਨਸ ਤੇ ਦੇਵਤੇ ਭਏ ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਜਿਸੁ ਦੇਇ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾ-
ਰਿ ਮਿਲਾਇਅਨੁ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੁਚੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਹਜੇ ਮਿਲਿ ਰਹੇ ਨਾਮੁ ਵਡਿਆਈ ਦੇਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਚਿ ਨਾਵੈ ਕੀ
ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਹਰਿ ਕਰਤੈ ਆਪਿ ਵਧਾਈ ॥ ਸੇਵਕ ਸਿਖ ਸਭਿ ਵੇਖਿ ਵੇਖਿ ਜੀਵਨਿ ਓਨ੍ਹਾ ਅੰਦਰਿ ਹਿਰਦੈ ਭਾਈ ॥ ਨਿੰਦਕ ਦੁਸਟ ਵਡਿਆਈ
ਵੇਖਿ ਨ ਸਕਨਿ ਓਨ੍ਹਾ ਪਰਾਇਆ ਭਲਾ ਨ ਸੁਖਾਈ ॥ ਕਿਆ ਹੋਵੈ ਕਿਸ ਹੀ ਕੀ ਝਖ ਮਾਰੀ ਜਾ ਸਚੇ ਸਿਉ ਬਣਿ ਆਈ ॥ ਜਿ ਗਲ ਕਰਤੇ ਭਾਵੈ ਸਾ ਨਿ-
ਤ ਨਿਤ ਚੜੈ ਸਵਾਈ ਸਭ ਝਖਿ ਝਖਿ ਮਰੈ ਲੋਕਾਈ ॥੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਧ੍ਰਿਗੁ ਇਹ ਆਸਾ ਦੂਜੈ ਭਾਵ ਕੀ ਜੋ ਮੋਹਿ ਮਾਇਆ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥
ਹਰਿ ਸੁਖੁ ਪਲ੍ਹਰਿ ਤਿਆਗਿਆ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਮਨਮੁਖ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧੁਲੇ ਜਨਮਿ ਮਰਹਿ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਏ ॥ ਕਾਰਜ ਸਿਧਿ ਨ
ਹੋਵਨੀ ਅੰਤਿ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਏ ॥ ਜਿਸੁ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਤਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਸੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਜਨ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਨ੍ਹਿ
ਜਨ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਬਲਿ ਜਾਏ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਜਗਿ ਮੋਹਣੀ ਜਿਨਿ ਮੋਹਿਆ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਸਭੁ ਕੋ ਜਮ ਕੇ ਚੀਰੇ ਵਿਚਿ ਹੈ ਜੇਤਾ ਸ-
ਭੁ ਆਕਾਰੁ ॥ ਹੁਕਮੀ ਹੀ ਜਮੁ ਲਗਦਾ ਸੋ ਉਬਰੈ ਜਿਸੁ ਬਖਸੈ ਕਰਤਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਇਹੁ ਮਨੁ ਤਾ ਤਰੈ ਜਾ ਛੋਡੈ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥ ਆ-
ਸਾ ਮਨਸਾ ਮਾਰੇ ਨਿਰਾਸੁ ਹੋਇ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਥੈ ਜਾਈਐ ਜਗਤ ਮਹਿ ਤਿਥੈ ਹਰਿ ਸਾਈ ॥ ਅਗੈ ਸਭੁ ਆਪੇ
ਵਰਤਦਾ ਹਰਿ ਸਚਾ ਨਿਆਈ ॥ ਕੂੜਿਆਰਾ ਕੇ ਮੁਹ ਫਿਟਕੀਅਹਿ ਸਚੁ ਭਗਤਿ ਵਡਿਆਈ ॥ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚਾ ਨਿਆਉ ਹੈ ਸਿਰਿ
ਨਿੰਦਕ ਛਾਈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਅਰਾਧਿਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ਜੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਬਖ-
ਸਿ ਕਰੇਇ ॥ ਓਪਾਵਾ ਸਿਰਿ ਓਪਾਉ ਹੈ ਨਾਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਅੰਦਰੁ ਸੀਤਲੁ ਸਾਂਤਿ ਹੈ ਹਿਰਦੈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਖਾਣਾ ਪੈਨ-
ਣਾ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਵਡਿਆਈ ਹੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਏ ਮਨ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸੁਣਿ ਪਾਇਹਿ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਸੁਖਦਾਤਾ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਵਸੈ ਹਉਮੈ ਜਾ-
ਇ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਪਾਈਐ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਤਨੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਸਾਹ ਰਾਜੇ ਖਾਨ ਉਮਰਾਵ ਸਿਕਦਾਰ ਹਹਿ
ਤਿਤਨੇ ਸਭਿ ਹਰਿ ਕੇ ਕੀਏ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਹਰਿ ਕਰਾਵੈ ਸੁ ਓਇ ਕਰਹਿ ਸਭਿ ਹਰਿ ਕੇ ਅਰਥੀਏ ॥ ਸੋ ਐਸਾ ਹਰਿ ਸਭਨਾ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਵਲਿ ਹੈ ਤਿਨਿ ਸਭਿ ਵ-
ਰਨ ਚਾਰੇ ਖਾਣੀ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਗੋਲੇ ਕਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਅਗੈ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣ ਕਉ ਦੀਏ ॥ ਹਰਿ ਸੇਵੇ ਕੀ ਐਸੀ ਵਡਿਆਈ ਦੇਖਹੁ ਹਰਿ ਸੰਤਹੁ ਜਿਨਿ
ਵਿਚਹੁ ਕਾਇਆ ਨਗਰੀ ਦੁਸਮਨ ਦੂਤ ਸਭਿ ਮਾਰਿ ਕਢੀਏ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾਲੁ ਹੋਆ ਭਗਤ ਜਨਾ ਉਪਰਿ ਹਰਿ ਆਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਹਰਿ ਆ-
ਪਿ ਰਖਿ ਲੀਏ ॥੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਅੰਦਰਿ ਕਪਟੁ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਹੈ ਮਨਮੁਖ ਧਿਆਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਦੁਖ ਵਿਚਿ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ ਦੁਖੁ ਵਰਤੈ ਦੁ-
ਖੁ ਆਗੈ ॥ ਕਰਮੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੀਐ ਤਾ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਗੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਹਜੇ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ਅੰਦਰਹੁ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਭਾਗੈ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁ-

ਖਿਸਨਾ ਹਰਿ ਗੁਰੂ ਹੈ ਹਰਿ ਕਿਆ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੇਖਣੁ ਬੋਲਣਾ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਪ੍ਰਗਾਸਿਆ ਤਿਮਰ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥੨॥ ਮਃ ੩ ॥ ਮਨਮੁਖ ਮੈਲੇ ਮਰਹਿ ਗਵਾਰ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਰਮਲ ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ ਭਨਤਿ ਨਾਨਕੁ ਸੁਣਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਹੁ ਹਉਮੈ ਮਲੁ ਜਾਈ ॥ ਅੰਦਰਿ ਸੰਸਾ ਦੂਖੁ ਵਿਆਪੇ ਸਿਰਿ ਧੰਧਾ ਨਿਤ ਮਾਰ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਸੂਤੇ ਕਬਹੁ ਨ ਜਾਗਹਿ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਪਿਆਰ ॥ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਹਿ ਸਬਦੁ ਨ ਵੀਚਾਰਹਿ ਇਹੁ ਮਨਮੁਖ ਕਾ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਭਾਇਆ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਨਾਨਕ ਜਮੁ ਮਾਰਿ ਕਰੇ ਖੁਆਰੁ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਸਚੁ ਬਖਸੀਅਨੁ ਸੋ ਸਚਾ ਸਾਹੁ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਮੁਹਤਾਜੀ ਲੋਕੁ ਕਢਦਾ ਹੋਰਤੁ ਹਟਿ ਨ ਵਥੁ ਨ ਵੇਸਾਹੁ ॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਉ ਸਨਮੁਖੁ ਹੋਵੈ ਸੁ ਹਰਿ ਰਾਸਿ ਲਏ ਵੇਮੁਖ ਭਸੁ ਪਾਹੁ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੇ ਵਾਪਾਰੀ ਹਰਿ ਭਗਤ ਹਹਿ ਜਮੁ ਜਾਗਾਤੀ ਤਿਨਾ ਨੇੜਿ ਨ ਜਾਹੁ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਲਦਿਆ ਸਦਾ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ॥੭॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਇਸੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਭਗਤੀ ਹਰਿ ਧਨੁ ਖਟਿਆ ਹੋਰੁ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਬਿਖਿਆ ਮਾਹਿ ਉਦਾਸ ਹੈ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇਆ ॥ ਆਪਿ ਤਰਿਆ ਕੁਲ ਉਧਰੇ ਧੰਨੁ ਜਣੇਦੀ ਮਾਇਆ ॥ ਸਦਾ ਸਹਜੁ ਸੁਖੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸਚੇ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਇਆ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹਾਦੇਉ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਭੁਲੇ ਹਉਮੈ ਮੋਹੁ ਵਧਾਇਆ ॥ ਪੰਡਿਤ ਪੜਿ ਪੜਿ ਮੋਨੀ ਭੁਲੇ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ ਜੋਗੀ ਜੰਗਮ ਸੰਨਿਆਸੀ ਭੁਲੇ ਵਿਣੁ ਗੁਰ ਤਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਮਨਮੁਖ ਦੁਖੀਏ ਸਦਾ ਭ੍ਰਮਿ ਭੁਲੇ ਤਿਨੀ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੇਈ ਜਨ ਸਮਧੇ ਜਿ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸਾਲਾਹੀਐ ਜਿਸੁ ਵਸਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ॥ ਤਿਸਹਿ ਸਰੇਵਹੁ ਪ੍ਰਾਣੀਹੋ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਤਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਨ ਖਟਿਆ ਸੇ ਦੇਵਾਲੀਏ ਜੁਗ ਮਾਹਿ ॥ ਪਰਾਈ ਬਖੀਲੀ ਕਰਹਿ ਆਪਣੀ ਪਰਤੀਤਿ ਖੋਵਨਿ ਸਗਵਾ ਭੀ ਆਪੁ ਲਖਾਹਿ ॥ ਜਿਸੁ ਧਨ ਕਾਰਣਿ ਚੁਗਲੀ ਕਰਹਿ ਸੋ ਧਨੁ ਚੁਗਲੀ ਹਥਿ ਨ ਆਵੈ ਓਇ ਭਾਵੈ ਤਿਥੈ ਜਾਹਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਕ ਭਾਇ ਹਰਿ ਧਨੁ ਮਿਲੈ ਤਿਥਹੁ ਕਰਮਹੀਣ ਲੈ ਨ ਸਕਹਿ ਹੋਰ ਥੈ ਦੇਸ ਦਿਸੰਤਰਿ ਹਰਿ ਧਨੁ ਨਾਹਿ ॥੮॥

ਓਇ ਮੰਗਦੇ ਫਿਰਹਿ ਸਭ ਜਗਤ ਮਹਿ ਕੋਈ ਮੁਹਿ ਥੁਕ ਨ ਤਿਨ ਕਉ ਪਾਹਿ ॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੰਸਾ ਮੂਲਿ ਨ ਹੋਵਈ ਚਿੰਤਾ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ਸੁ ਸਹਜੇ ਹੋਇ ਕਹਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕਾ ਆਖਿਆ ਆਪਿ ਸੁਣੇ ਜਿ ਲਇਅਨੁ ਪੰਨੈ ਪਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਕਾਲੁ ਮਾਰਿ ਮਨਸਾ ਮਨਹਿ ਸਮਾਣੀ ਅੰਤਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਉ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੈ ਕਦੇ ਨ ਸੋਵੈ ਸਹਜੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਿਆਉ ॥ ਮੀਠਾ ਬੋਲੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਸਦਾ ਸੋਹਦੇ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਮਿਲਿਆ ਸੁਖੁ ਪਾਉ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਧਨੁ ਰਤਨ ਜਵੇਹਰੀ ਸੋ ਗੁਰਿ ਹਰਿ ਧਨੁ ਹਰਿ ਪਾਸਹੁ ਦੇਵਾਇਆ ॥ ਜੇ ਕਿਸੈ ਕਿਹੁ ਦਿਸਿ ਆਵੈ ਤਾ ਕੋਈ ਕਿਹੁ ਮੰਗਿ ਲਏ ਅਕੈ ਕੋਈ ਕਿਹੁ ਦੇਵਾਏ ਇਹੁ ਹਰਿ ਧਨੁ ਜੋਰੀ ਕੀਤੈ ਕਿਸੈ ਨਾਲਿ ਨ ਜਾਈ ਵੰਡਾਇਆ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਲਿ ਹਰਿ ਸਰਧਾ ਲਾਏ ਤਿਸੁ ਹਰਿ ਧਨ ਕੀ ਵੰਡ ਹਥਿ ਆਵੈ ਜਿਸ ਨੋ ਕਰਤੈ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ॥ ਇਸੁ ਹਰਿ ਧਨ ਕਾ ਕੋਈ ਸਰੀਕੁ ਨਾਹੀ ਕਿਸੈ ਕਾ ਖਤੁ ਨਾਹੀ ਕਿਸੈ ਕੈ ਸੀਵ ਬੰਨੈ ਰੋਲੁ ਨਾਹੀ ਜੇ ਕੋ ਹਰਿ ਧਨ ਕੀ ਬਖੀਲੀ ਕਰੈ ਤਿਸ ਕਾ ਮੁਹੁ ਹਰਿ ਚਹੁ ਕੁੰਡਾ ਵਿਚਿ ਕਾਲਾ ਕਰਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਦਿਤੇ ਨਾਲਿ ਕਿਸੈ ਜੋਰੁ ਬਖੀਲੀ ਨ ਚਲਈ ਦਿਹੁ ਦਿਹੁ ਨਿਤ ਨਿਤ ਚੜੈ ਸਵਾਇਆ ॥੯॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਜਗਤੁ ਜਲੰਦਾ ਰਖਿ ਲੈ ਆਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥ ਜਿਤੁ ਦੁਆਰੈ ਉਬਰੈ ਤਿਤੈ ਲੈਹੁ ਉਬਾਰਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੁਖੁ ਵੇਖਾਲਿਆ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਅਵਰੁ ਨ ਸੁਝਈ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਬਖਸਣਹਾਰੁ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਇਆ ਮੋਹਣੀ ਦੂਜੈ ਲਗੈ ਜਾਇ ॥ ਨਾ ਇਹ ਮਾਰੀ ਨਾ ਮਰੈ ਨਾ ਇਹ ਹਟਿ

ਦਿਖਾਈਐ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਰਜਾਲੀਐ ਤਾ ਏਹ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਹੋਵੈ ਉਜਲਾ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਨਾਨਕ ਮਾਇਆ ਕਾ ਮਾਰਣੁ ਸਬਦੁ
ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਿਤੀ ਧੁਰਹੁ ਹੁਕਮੁ ਬੁਝਿ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਪੁਤੀ ਭਾਤੀਈ
ਜਵਾਈ ਸਕੀ ਅਗਹੁ ਪਿਛਹੁ ਟੋਲਿ ਡਿਠਾ ਲਾਹਿਓਨੁ ਸਭਨਾ ਕਾ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਜਿਥੈ ਕੋ ਵੇਖੈ ਤਿਥੈ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹਰਿ ਬਖਸਿਓਨੁ ਸਭੁ ਜਹਾਨੁ ॥
ਜਿ ਸਤਿਗੁਰ ਨੋ ਮਿਲਿ ਮੰਨੇ ਸੁ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਸਿਝੈ ਜਿ ਵੇਮੁਖੁ ਹੋਵੈ ਸੁ ਫਿਰੈ ਭਰਿਸਟ ਥਾਨੁ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੈ ਵਲਿ ਹੋਆ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਸਜਣ
ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਨੁ ॥ ਪਉੜੀ ਕ੍ਰਿਤਿ ਦੇਖਿ ਕੈ ਸਭਿ ਆਇ ਪਏ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਪੈਰੀ ਲਾਹਿਓਨੁ ਸਭਨਾ ਕਿਅਹੁ ਮਨਹੁ ਗੁਮਾਨੁ ॥੧੦॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥
ਕੋਈ ਵਾਹੇ ਕੋ ਲੁਣੈ ਕੋ ਪਾਏ ਖਲਿਹਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਏਵ ਨ ਜਾਪਈ ਕੋਈ ਖਾਇ ਨਿਦਾਨੁ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਤਰਿਆ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨ
ਕ ਜੋ ਭਾਵੈ ਸੋ ਹੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਦਇਆਲਿ ਸਾਗਰੁ ਤਾਰਿਆ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਮਿਹਰਵਾਨਿ ਭਰਮੁ ਭਉ ਮਾਰਿਆ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧੁ ਬਿਕ
ਰਾਲੁ ਦੂਤ ਸਭਿ ਹਾਰਿਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਕੰਠਿ ਉਰਿ ਧਾਰਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਜਨਮੁ ਮਰਣੁ ਸਵਾਰਿਆ ॥੧੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩
ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਕੂੜੇ ਕਹਣ ਕਹੰਨ੍ਹਿ ॥ ਪੰਚ ਚੋਰ ਤਿਨਾ ਘਰੁ ਮੁਹਨ੍ਹਿ ਹਉਮੈ ਅੰਦਰਿ ਸੰਨ੍ਹਿ ॥ ਸਾਕਤ ਮੁਠੇ ਦੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਨ ਜਾਣੰ
ਨ੍ਹਿ ॥ ਜਿਨੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਭਰਮਿ ਲੁਟਾਇਆ ਬਿਖੁ ਸਿਉ ਰਚਹਿ ਰਚੰਨ੍ਹਿ ॥ ਦੁਸਟਾ ਸੇਤੀ ਪਿਰਹੜੀ ਜਨ ਸਿਉ ਵਾਦੁ ਕਰੰਨ੍ਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਕਤ ਨ
ਰਕ ਮਹਿ ਜਮਿ ਬਧੇ ਦੁਖ ਸਹੰਨ੍ਹਿ ॥ ਪਇਐ ਕਿਰਤਿ ਕਮਾਵਦੇ ਜਿਵ ਰਾਖਹਿ ਤਿਵੈ ਰਹੰਨ੍ਹਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਤਾਣੁ ਨਿਤਾ
ਣੇ ਤਿਸੁ ॥ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਸਦਾ ਮਨਿ ਵਸੈ ਜਮੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਕੈ ਤਿਸੁ ॥ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਰਸੁ ਕਵਲਾ ਸੇਵਕਿ ਤਿਸੁ ॥ ਹਰਿ ਦਾਸਾ ਕਾ ਦਾਸੁ
ਹੋਇ ਪਰਮ ਪਦਾਰਥੁ ਤਿਸੁ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਤਨਿ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਵਸੈ ਹਉ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੈ ਤਿਸੁ ॥ ਜਿਨ੍ਹ ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਰਸੁ ਸੰਤ ਜਨਾ ਸਿਉ
ਤਿਸੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜੋ ਬੋਲੇ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੋ ਪਰਮੇਸਰਿ ਸੁਣਿਆ ॥ ਸੋਈ ਵਰਤਿਆ ਜਗਤ ਮਹਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਮੁਖਿ ਭਣਿਆ ॥
ਬਹੁਤੁ ਵਡਿਆਈਆ ਸਾਹਿਬੈ ਨਹ ਜਾਹੀ ਗਣੀਆ ॥ ਸਚੁ ਸਹਜੁ ਅਨੰਦੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪਾਸਿ ਸਚੀ ਗੁਰ ਮਣੀਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਸਵਾਰੇ ਪਾਰਬ੍ਰ
ਹਮਿ ਸਚੇ ਜਿਉ ਬਣਿਆ ॥੧੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਨ ਪਛਾਣਈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ਦੂਰਿ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਵਿਸਰੀ ਕਿਉ ਮਨੁ ਰਹੈ
ਹਜੂਰਿ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਝੂਠੈ ਲਾਲਚਿ ਕੂਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇਅਨੁ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਹਦੂਰਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਚਾ
ਸੋਹਿਲਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਗੋਵਿੰਦੁ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਣਾ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਮਨਿ ਆਨੰਦੁ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਪੂਰਨੁ ਪਰਮਾਨੰਦੁ ॥
ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿਆ ਬਹੁੜਿ ਨ ਮਨਿ ਤਨਿ ਭੰਗੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਕੋਈ ਨਿੰਦਕੁ ਹੋਵੈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕਾ ਫਿਰਿ ਸਰਣਿ ਗੁਰ ਆਵੈ ॥
ਪਿਛਲੇ ਗੁਨਹ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬਖਸਿ ਲਏ ਸਤਸੰਗਤਿ ਨਾਲਿ ਰਲਾਵੈ ॥ ਜਿਉ ਮੀਹਿ ਵੁਠੈ ਗਲੀਆ ਨਾਲਿਆ ਟੋਭਿਆ ਕਾ ਜਲੁ ਜਾਇ ਪਵੈ ਵਿਚਿ ਸੁ
ਰਸਰੀ ਸੁਰਸਰੀ ਮਿਲਤ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਪਾਵਨੁ ਹੋਇ ਜਾਵੈ ॥ ਏਹ ਵਡਿਆਈ ਸਤਿਗੁਰ ਨਿਰਵੈਰ ਵਿਚਿ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ਤਿਸਨਾ ਭੁਖ
ਉਤਰੈ ਹਰਿ ਸਾਂਤਿ ਤੜ ਆਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਅਚਰਜੁ ਦੇਖਹੁ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਸਚੇ ਸਾਹ ਕਾ ਜਿ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨੋ ਮੰਨੈ ਸੁ ਸਭਨਾ ਭਾਵੈ ॥੧੩॥

ਸਲੋਕੁ ਵਾਰ ਨਾਲ ੯੭ ॥ ਚਉਪਦੇ ਅਸਟਪਦੀਆ ਛੰਤ ਬਿਲਾਵਲ ਕਾ ਜੁਮਲਾ
੧੭੩ ॥

ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾ ਕੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀ ॥ ੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਐਸੋ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਪੇਖਨਾ ਰਹਨੁ ਨ ਕੋਊ ਪਈਹੈ ਰੇ ॥ ਸੂਧੇ ਸੂਧੇ ਰੇਗਿ ਚਲਹੁ ਤੁਮ ਨਤਰ ਕੁਧਕਾ ਦਿਵਈਹੈ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਾਰੇ ਬੂਢੇ ਤਰ
ਨੇ ਭਈਆ ਸਭਹੂ ਜਮੁ ਲੈ ਜਈਹੈ ਰੇ ॥ ਮਾਨਸੁ ਬਪੁਰਾ ਮੂਸਾ ਕੀਨੋ ਮੀਚੁ ਬਿਲਈਆ ਖਈਹੈ ਰੇ ॥੧॥ ਧਨਵੰਤਾ ਅਰੁ ਨਿਰਧਨ ਮਨਈ ਤਾ ਕੀ

ਕਛੂਨ ਕਾਨੀ ਰੇ॥ ਜਾ ਪਰ ਜਾਸਮ ਕਰਿ ਮਾਰੈ ਐਸੋ ਕਾ ਭੂਪਿਰਾਨੀ ਰੇ॥੨॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੇਵਕ ਜੋ ਹਰਿ ਭਾਏ ਤਿਨ ਕੀ ਕਥਾ ਨਿਰਾਰੀ ਰੇ॥ ਆਵਹਿ ਨ ਜਾਹਿ
ਨ ਕਬਹੂ ਮਰਤੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੰਗਾਰੀ ਰੇ॥੩॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਲਛਮੀ ਮਾਇਆ ਇਹੈ ਤਜਹੁ ਜੀਅ ਜਾਨੀ ਰੇ॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸੰਤਹੁ ਮਿ
ਲਿਹੈ ਸਾਰਗਪਾਨੀ ਰੇ॥੪॥੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁ॥ ਬਿਦਿਆ ਨ ਪਰਉ ਬਾਦੁ ਨਹੀ ਜਾਨਉ॥ ਹਰਿ ਗੁਨ ਕਥਤ ਸੁਨਤ ਬਉਰਾਨੋ॥੧॥
ਮੇਰੇ ਬਾਬਾ ਮੈ ਬਉਰਾ ਸਭ ਖਲਕ ਸਿਆਨੀ ਮੈ ਬਉਰਾ॥ ਮੈ ਬਿਗਰਿਓ ਬਿਗਰੈ ਮਤਿ ਅਉਰਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਆਪਿ ਨ ਬਉਰਾ ਰਾਮ ਕੀ
ਓ ਬਉਰਾ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਾਰਿ ਗਇਓ ਭ੍ਰਮੁ ਮੋਰਾ॥੨॥ ਮੈ ਬਿਗਰੇ ਅਪਨੀ ਮਤਿ ਖੋਈ॥ ਮੇਰੇ ਭਰਮਿ ਭੂਲਉ ਮਤਿ ਕੋਈ॥੩॥ ਸੋ ਬਉਰਾ
ਜੋ ਆਪੁ ਨ ਪਛਾਨੈ॥ ਆਪੁ ਪਛਾਨੈ ਤ ਏਕੈ ਜਾਨੈ॥੪॥ ਅਬਹਿ ਨ ਮਾਤਾ ਸੁ ਕਬਹੁ ਨ ਮਾਤਾ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਰਾਮੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ॥੫॥੨॥

ਬਿਲਾਵਲੁ॥ ਗ੍ਰਿਹੁ ਤਜਿ ਬਨ ਖੰਡ ਜਾਈਐ ਚੁਨਿ ਖਾਈਐ ਕੰਦਾ॥ ਅਜਹੁ ਬਿਕਾਰ ਨ ਛੋਡਈ ਪਾਪੀ ਮਨੁ ਮੰਦਾ॥੧॥ ਕਿਉ
ਛੂਟਉ ਕੈਸੇ ਤਰਉ ਭਉਜਲ ਨਿਧਿ ਭਾਰੀ॥ ਰਾਖੁ ਰਾਖੁ ਮੇਰੇ ਬੀਠਲਾ ਜਨ ਸਰਨਿ ਤੁਮਾਰੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਬਿਖੈ ਬਿਖੈ ਕੀ ਬਾਸਨਾ ਤਜੀਆ
ਨ ਜਾਈ॥ ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਰਾਖੀਐ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਲਪਟਾਈ॥੨॥ ਜਰਾ ਜੀਵਨ ਜੋਬਨੁ ਗਇਆ ਕਿਛੁ ਕੀਆ ਨ ਨੀਕਾ॥ ਇਹੁ ਜੀ
ਅਰਾ ਨਿਰਮੋਲਕੋ ਕਉਡੀ ਲਗਿ ਮੀਕਾ॥੩॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਮੇਰੇ ਮਾਧਵਾ ਤੂ ਸਰਬ ਬਿਆਪੀ॥ ਤੁਮ ਸਮਸਰਿ ਨਾਹੀ ਦਇਆਲੁ ਮੋਹਿ ਸਮ
ਸਰਿ ਪਾਪੀ॥੪॥੩॥ ਬਿਲਾਵਲੁ॥ ਨਿਤ ਉਠਿ ਕੋਰੀ ਗਾਗਰਿ ਆਨੈ ਲੀਪਤ ਜੀਉ ਗਇਓ॥ ਤਾਨਾ ਬਾਨਾ ਕਛੂ ਨ ਸੂਝੈ ਹਰਿ ਹ
ਰਿ ਰਸਿ ਲਪਟਿਓ॥੧॥ ਹਮਾਰੈ ਕੁਲ ਕਉਨੈ ਰਾਮੁ ਕਹਿਓ॥ ਜਬ ਕੀ ਮਾਲਾ ਲਈ ਨਿਪੂਤੈ ਤਬ ਤੇ ਸੁਖੁ ਨ ਭਇਓ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੁ
ਨਹੁ ਜਿਠਾਨੀ ਸੁਨਹੁ ਦਿਰਾਨੀ ਅਚਰਜੁ ਏਕੁ ਭਇਓ॥ ਸਾਤ ਸੂਤ ਇਨਿ ਮੁੰਡੀਐ ਖੋਏ ਇਹੁ ਮੁੰਡੀਆ ਕਿਉ ਨ ਮੂਇਓ॥੨॥ ਸਰਬ ਸੁਖਾ
ਕਾ ਏਕੁ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਸੋ ਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦਇਓ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਕੀ ਪੈਜ ਜਿਨਿ ਰਾਖੀ ਹਰਨਾਖਸੁ ਨਖ ਬਿਦਰਿਓ॥੩॥ ਘਰ ਕੇ ਦੇਵ ਪਿਤਰ ਕੀ
ਛੋਡੀ ਗੁਰ ਕੋ ਸਬਦੁ ਲਇਓ॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਸਗਲ ਪਾਪ ਖੰਡਨੁ ਸੰਤਹ ਲੈ ਉਧਰਿਓ॥੪॥੪॥ ਬਿਲਾਵਲੁ॥ ਕੋਊ ਹਰਿ
ਸਮਾਨਿ ਨਹੀ ਰਾਜਾ॥ ਏ ਭੂਪਤਿ ਸਭ ਦਿਵਸ ਚਾਰਿ ਕੇ ਝੂਠੇ ਕਰਤ ਦਿਵਾਜਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੇਰੋ ਜਨੁ ਹੋਇ ਸੋਇ ਕਤ ਡੋਲੈ ਤੀਨਿ ਭਵ
ਨ ਪਰ ਛਾਜਾ॥ ਹਾਥੁ ਪਸਾਰਿ ਸਕੈ ਕੋ ਜਨ ਕਉ ਬੋਲਿ ਸਕੈ ਨ ਅੰਦਾਜਾ॥੧॥ ਚੇਤਿ ਅਚੇਤ ਮੂੜ ਮਨ ਮੇਰੇ ਬਾਜੇ ਅਨਹਦ ਬਾਜਾ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ
ਸੰਸਾ ਭ੍ਰਮੁ ਚੂਕੋ ਧ੍ਰੂ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਨਿਵਾਜਾ॥੨॥੫॥ ਬਿਲਾਵਲੁ॥ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਹਮ ਤੇ ਬਿਗਰੀ॥ ਸੀਲੁ ਧਰਮੁ ਜਪੁ ਭਗਤਿ ਨ ਕੀਨੀ ਹ
ਉ ਅਭਿਮਾਨ ਟੇਢ ਪਗਰੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਮਰ ਜਾਨਿ ਸੰਚੀ ਇਹ ਕਾਇਆ ਇਹ ਮਿਥਿਆ ਕਾਚੀ ਗਗਰੀ॥ ਜਿਨਹਿ ਨਿਵਾਜਿ ਸਾ
ਜਿ ਹਮ ਕੀਏ ਤਿਸਹਿ ਬਿਸਾਰਿ ਅਵਰ ਲਗਰੀ॥੧॥ ਸੰਧਿਕ ਤੋਹਿ ਸਾਧ ਨਹੀ ਕਹੀਅਉ ਸਰਨਿ ਪਰੇ ਤੁਮਰੀ ਪਗਰੀ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਇਹੁ
ਬਿਨਤੀ ਸੁਨੀਅਹੁ ਮਤ ਘਾਲਹੁ ਜਮ ਕੀ ਖਬਰੀ॥੨॥੬॥ ਬਿਲਾਵਲੁ॥ ਦਰਮਾਦੇ ਠਾਢੇ ਦਰਬਾਰਿ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਸੁਰਤਿ ਕਰੈ ਕੋ
ਮੇਰੀ ਦਰਸਨੁ ਦੀਜੈ ਖੋਲਿ ਕਿਵਾਰ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੁਮ ਧਨ ਧਨੀ ਉਦਾਰ ਤਿਆਗੀ ਸ੍ਰਵਨਨ ਸੁਨੀਅਤੁ ਸੁਜਸੁ ਤੁਮਾਰ॥ ਮਾਗਉ ਕਾਹਿ
ਰੰਕ ਸਭ ਦੇਖਉ ਤੁਮ ਹੀ ਤੇ ਮੇਰੋ ਨਿਸਤਾਰੁ॥੧॥ ਜੈਦੇਉ ਨਾਮਾ ਬਿਪ ਸੁਦਾਮਾ ਤਿਨ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਭਈ ਹੈ ਅਪਾਰ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਤੁਮ ਸੰਮ੍ਰਥ
ਦਾਤੇ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਦੇਤ ਨ ਬਾਰ॥੨॥੭॥ ਬਿਲਾਵਲੁ॥ ਡੰਡਾ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਖਿੰਥਾ ਆਧਾਰੀ॥ ਭ੍ਰਮ ਕੈ ਭਾਇ ਭਵੈ ਭੇਖਧਾਰੀ॥੧॥
ਆਸਨੁ ਪਵਨ ਦੂਰਿ ਕਰਿ ਬਵਰੇ॥ ਛੋਡਿ ਕਪਟੁ ਨਿਤ ਹਰਿ ਭਜੁ ਬਵਰੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਿਹ ਤੂ ਜਾਚਹਿ ਸੋ ਤ੍ਰਿਭਵਨ ਭੋਗੀ॥ ਕਹਿ ਕ

ਧੀਰਕੈਸੰਤਜਗਜੋਗੀ॥੨॥੮॥ਬਿਲਾਵਲੁ॥ ਇਨਮਾਇਆਜਗਦੀਸਗੁਸਾਂਈਤੁਮਰੇਚਰਨਬਿਸਾਰੇ॥ਕਿੰਚਤਪ੍ਰੀਤਨਉਪਜੈਜਨਕ
ਉਜਨਕਹਾਕਰਹਿਬੇਚਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਧ੍ਰਿਗੁਤਨੁਧ੍ਰਿਗੁਧਨੁਧ੍ਰਿਗੁਇਹਮਾਇਆਧ੍ਰਿਗੁਧ੍ਰਿਗੁਮਤਿਬੁਧਿਫੰਨੀ॥ਇਸੁਮਾਇਆਕਉਦ੍ਰਿ
ੜਕਰਿਰਾਖਹੁਬਾਂਧੇਆਪਬਚਨੀ॥੧॥ਕਿਆਖੇਤੀਕਿਆਲੇਵਾਦੇਈਪਰਪੰਚਝੂਠੁਗੁਮਾਨਾ॥ਕਹਿਕਬੀਰਤੇਅੰਤਿਬਿਗੂਤੇਆਇਆਕਾ
ਲੁਨਿਦਾਨਾ॥੨॥੯॥ ਬਿਲਾਵਲੁ॥ ਸਰੀਰਸਰੋਵਰਭੀਤਰੇਆਛੈਕਮਲਅਨੂਪ॥ਪਰਮਜੋਤਿਪੁਰਖੋਤਮੋਜਾਕੈਰੇਖਨਰੂਪ॥੧॥ਰੇਮਨਹ
ਰਿਭਜੁਭ੍ਰਮਤਜਹੁਜਗਜੀਵਨਰਾਮ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਵਤਕਛੂਨਦੀਸਈਨਹਦੀਸੈਜਾਤ॥ਜਹਉਪਜੈਬਿਨਸੈਤਹੀਜੈਸੇਪੁਰਵਨ
ਪਾਤ॥੨॥ਮਿਥਿਆਕਰਿਮਾਇਆਤਜੀਸੁਖਸਹਜਬੀਚਾਰਿ॥ਕਹਿਕਬੀਰਸੇਵਾਕਰਹੁਮਨਮੰਝਿਮੁਰਾਰਿ॥੩॥੧੦॥ ਬਿਲਾਵਲੁ
ਜਨਮਮਰਨਕਾਭ੍ਰਮੁਗਇਆਗੋਬਿੰਦਲਿਵਲਾਗੀ॥ਜੀਵਤਸੁੰਨਿਸਮਾਨਿਆਗੁਰਸਾਖੀਜਾਗੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਸੀਤੇਧੁਨਿਉਪਜੈਧੁਨਿਕਾਸੀਜਾ
ਈ॥ਕਾਸੀਫੂਟੀਪੰਡਿਤਾਧੁਨਿਕਹਾਂਸਮਾਈ॥੧॥ਤ੍ਰਿਕੁਟੀਸੰਧਿਮੈਪੇਖਿਆਘਟਹੂਘਟਜਾਗੀ॥ਐਸੀਬੁਧਿਸਮਾਚਰੀਘਟਮਾਹਿਤਿਆ
ਗੀ॥ਆਪੁਆਪਤੇਜਾਨਿਆਤੇਜਤੇਜਸਮਾਨਾ॥ਕਹਿਕਬੀਰਅਬਜਾਨਿਆਗੋਬਿੰਦੁਮਨੁਮਾਨਾ॥੩॥੧੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਚਰਨਕਮਲ
ਜਾਕੈਰਿਦੈਬਸਹਿਸੋਜਨੁਕਿਉਡੋਲੈਦੇਵ॥ਮਾਨਉਸਭਸੁਖਨਉਨਿਧਿਤਾਕੈਸਹਜਿਸਹਜਿਜਸੁਬੋਲੈਦੇਵ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਬਇਹਮਤਿ
ਜਉਸਭਮਹਿਪੇਖੈਕੁਟਿਲਗਾਂਠਿਜਬਖੋਲੈਦੇਵ॥ਬਾਰੰਬਾਰਮਾਇਆਤੇਅਟਕੈਲੈਨਰਜਾਮਨੁਤੋਲੈਦੇਵ॥੧॥ਜਹਉਹੁਜਾਇਤਹੀਸੁਖਪਾ
ਵੈਮਾਇਆਤਾਸੁਨਝੋਲੈਦੇਵ॥ਕਹਿਕਬੀਰਮੇਰਾਮਨੁਮਾਨਿਆਰਾਮਪ੍ਰੀਤਿਕੀਓਲੈਦੇਵ॥੨॥੧੩॥

ਬਿਲਾਵਲੁਬਾਣੀਭਗਤਨਾਮਦੇਵਜੀਕੀ॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਫਲਜਨਮੁਮੋਕਉਗੁਰਿਕੀਨਾ॥ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਜੀਵਨੁਮਨਹੀਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮਦੇਉਸਿਮਰਨੁਕਰਿਜਾਨਾ॥ਜਗਜੀਵਨਸਿਉ
ਜੀਉਸਮਾਨਾ॥੨॥੧॥

ਦੁਖਬਿਸਾਰਿਸੁਖਅੰਤਰਿ ਲੀਨਾ॥੧॥ਗਿਆਨਅੰਜਨੁਮੋ ਕਉਗੁਰਿਦੀਨਾ॥

ਬਿਲਾਵਲੁਬਾਣੀਰਵਿਦਾਸਜੀਕੀ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਦਾਰਿਦੁਦੇਖਿਸਭਕੋਹਸੈਐਸੀਦਸਾਹਮਾਰੀ॥ਅਸਟਦਸਾਸਿਧਿਕਰਤਲੈਸਭਕ੍ਰਿਪਾਤੁਮਾਰੀ॥੧॥ਤੂਜਾਨਤਮੈਕਿਛੁਨਹੀਭਵਖੰਡਨਰਾਮ॥ਸ
ਗਲਜੀਅਸਰਨਾਗਤੀਪ੍ਰਭਪੂਰਨਕਾਮ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਤੇਰੀਸਰਨਾਗਤਾਤਿਨਨਾਹੀਭਾਰੁ॥ਊਚਨੀਚਤੁਮਤੇਤਰੇਆਲਜੁਸੰਸਾਰੁ॥
੨॥ਕਹਿਰਵਿਦਾਸਅਕਥਕਥਾਬਹੁਕਾਇਕਰੀਜੈ॥ਜੈਸਾਤੂਤੈਸਾਤੂਹੀਕਿਆਉਪਮਾਦੀਜੈ॥੩॥੧॥ਬਿਲਾਵਲੁ॥ ਜਿਹਕੁਲਸਾ
ਧੁਬੈਸਨੋਹੋਇ॥ਬਰਨਅਬਰਨਰੰਕੁਨਹੀਈਸੁਰੁਬਿਮਲਬਾਸੁਜਾਨੀਐਜਗਿਸੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬ੍ਰਹਮਨਬੈਸਸੂਦਅਰੁਖ੍ਯ੍ਯਤ੍ਰੀਡੋਮਚੰਡਾ
ਮਲੇਛ ਲਮਨਿਸੋਇ॥ਹੋਇਪੁਨੀਤਭਗਵੰਤਭਜਨਤੇਆਪੁਤਾਰਿਤਾਰੇਕੁਲਦੋਇ॥੧॥ਧੰਨਿਸੁਗਾਉਧੰਨਿਸੋਠਾਉਧੰਨਿਪੁਨੀਤਕੁਟੰਬਸਭਿ
ਲੋਇ॥ਜਿਨਿਪੀਆਸਾਰਰਸੁਤਜੇਆਨਰਸਹੋਇਰਸਮਗਨਡਾਰੇਬਿਖੁਖੋਇ॥੨॥ਪੰਡਿਤਸੂਰਛਤ੍ਰਪਤਿਰਾਜਾਭਗਤਬਰਾਬਰ
ਅਉਰਨਕੋਇ॥ਜੈਸੇਪੁਰੈਨਪਾਤਰਹੈਜਲਸਮੀਪਭਨਿਰਵਿਦਾਸਜਨਮੇਜਗਿਓਇ॥
੩॥੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁਸਧਨੇਜੀਕੀਬਾਣੀ॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਨ੍ਰਿਪਕੰਨਿਆਕੇਕਾਰਨੈਇਕੁਭਇਆਭੇਖਧਾਰੀ॥ਕਾਮਾਰਥੀਸੁਆਰਥੀਵਾਕੀਪੈਜਸਵਾਰੀ॥੧॥ਤਵਗੁਨਕਹਾਜਗਤਗੁ
ਰਾਜਉਕਰਮੁਨਨਾਸੈ॥ਸਿੰਘਸਰਨਕਤਜਾਈਐਜਉਜੰਬੁਕੁਗ੍ਰਾਸੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਏਕਬੂੰਦਜਲਕਾਰਨੇਚਾਤ੍ਰਿਕੁਦੁਖੁਪਾ

ਦੇਵ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਗਏ ਸਾਗਰੁ ਮਿਲੈ ਫੁਨਿ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵੈ ॥੨॥ ਪ੍ਰਾਨ ਜੁ ਥਾਕੇ ਥਿਰੁ ਨਹੀ ਕੈਸੇ ਬਿਰਮਾਵਉ ॥ ਬੂਡਿ ਮੂਏ ਨਉਕਾ ਮਿਲੈ ਕਹੁ
ਕਾਹਿ ਚਢਾਵਉ ॥੩॥ ਮੈ ਨਾਹੀ ਕਛੁ ਹਉ ਨਹੀ ਕਿਛੁ ਆਹਿ ਨ ਮੋਰਾ ॥ ਅਉਸਰ ਲਜਾ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਸਧਨਾ ਜਨੁ ਤੋਰਾ ॥੪॥੧॥ ਭਗ
ਤਾ ਕੇ ਬਿਲਾਵਲ ਕਾ ਜੁਮਲਾ ॥ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੇ ਚਉਪਦੇ ੧੨ ॥ ਨਾਮਦੇਉ ੧ ॥ ਰਵਿਦਾਸੁ ੨ ॥ ਸਧਨਾ ੧ ॥ ਜੋੜੁ ੧੬ ॥

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ
ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥

ਚਉਪਦੇ ॥ ਜੇ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਆਸ ਰਖਹਿ ਹਰਿ ਊਪਰਿ ਤਾ ਮਨ ਚਿੰਦੇ ਅਨੇਕ ਅਨੇਕ ਫਲ ਪਾਈ ॥ ਹਰਿ ਜਾਣੈ ਸਭੁ
ਕਿਛੁ ਜੋ ਜੀਇ ਵਰਤੈ ਪ੍ਰਭੁ ਘਾਲਿਆ ਕਿਸੈ ਕਾ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਨ ਗਵਾਈ ॥ ਹਰਿ ਤਿਸ ਕੀ ਆਸ ਕੀਜੈ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜੋ ਸਭ ਮਹਿ ਸੁ
ਆਮੀ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਆਸਾ ਕਰਿ ਜਗਦੀਸ ਗੁਸਾਈ ॥ ਜੋ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਆਸ ਅਵਰ ਕਾਹੂ ਕੀ ਕੀਜੈ ਸਾ ਨਿਹਫਲ ਆ
ਸ ਸਭ ਬਿਰਥੀ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਦੀਸੈ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਕੁਟੰਬੁ ਸਭੁ ਮਤ ਤਿਸ ਕੀ ਆਸ ਲਗਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਈ ॥
ਇਨ ਕੈ ਕਿਛੁ ਹਾਥਿ ਨਹੀ ਕਹਾ ਕਰਹਿ ਇਹਿ ਬਪੁੜੇ ਇਨ ਕਾ ਵਾਹਿਆ ਕਛੁ ਨ ਵਸਾਈ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਆਸ ਕਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਅਪੁਨੇ ਕੀ
ਜੋ ਤੁਝੁ ਤਾਰੈ ਤੇਰਾ ਕੁਟੰਬੁ ਸਭੁ ਛਡਾਈ ॥੨॥ ਜੇ ਕਿਛੁ ਆਸ ਅਵਰ ਕਰਹਿ ਪਰਮਿਤ੍ਰੀ ਮਤ ਤੂੰ ਜਾਣਹਿ ਤੇਰੈ ਕਿਤੈ ਕੰਮਿ ਆਈ
॥ ਇਹ ਆਸ ਪਰਮਿਤ੍ਰੀ ਭਾਉ ਦੂਜਾ ਹੈ ਖਿਨ ਮਹਿ ਝੂਠੁ ਬਿਨਸਿ ਸਭ ਜਾਈ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਆਸਾ ਕਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਾਚੇ ਕੀ ਜੋ ਤੇਰਾ
ਘਾਲਿਆ ਸਭੁ ਥਾਇ ਪਾਈ ॥੩॥ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਸਭ ਤੇਰੀ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਜੈਸੀ ਤੂ ਆਸ ਕਰਾਵਹਿ ਤੈਸੀ ਕੋ ਆਸ ਕਰਾਈ ॥ ਕਿਛੁ ਕਿਸੀ
ਕੈ ਹਥਿ ਨਾਹੀ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਐਸੀ ਮੇਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੀ ਆਸ ਤੂ ਜਾਣਹਿ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਹਰਿ ਦਰਸਨਿ ਤ੍ਰਿਪਤਾਈ ॥
੪॥੧॥ ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਐਸਾ ਹਰਿ ਸੇਵੀਐ ਨਿਤ ਧਿਆਈਐ ਜੋ ਖਿਨ ਮਹਿ ਕਿਲਵਿਖ ਸਭਿ ਕਰੇ ਬਿਨਾਸਾ ॥ ਜੇ ਹਰਿ ਤਿਆਗਿ
ਅਵਰ ਕੀ ਆਸ ਕੀਜੈ ਤਾ ਹਰਿ ਨਿਹਫਲ ਸਭ ਘਾਲ ਗਵਾਸਾ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਸੇਵਿਹੁ ਸੁਖਦਾਤਾ ਸੁਆਮੀ ਜਿਸੁ ਸੇਵਿਐ ਸਭ ਭੁਖ ਲਹਾਸਾ ॥
੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਊਪਰਿ ਕੀਜੈ ਭਰਵਾਸਾ ॥ ਜਹ ਜਾਈਐ ਤਹ ਨਾਲਿ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਅਪਨੀ ਪੈਜ ਰਖੈ ਜਨ ਦਾਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੇ ਅਪ
ਨੀ ਬਿਰਥਾ ਕਹਹੁ ਅਵਰਾ ਪਹਿ ਤਾ ਆਗੈ ਅਪਨੀ ਬਿਰਥਾ ਬਹੁ ਬਹੁਤੁ ਕਢਾਸਾ ॥ ਅਪਨੀ ਬਿਰਥਾ ਕਹਹੁ ਹਰਿ ਅਪਨੇ ਸੁਆਮੀ ਪਹਿ ਜੋ ਤੁ
ਮਰੇ ਦੂਖ ਤਤਕਾਲ ਕਟਾਸਾ ॥ ਸੋ ਐਸਾ ਪ੍ਰਭੁ ਛੋਡਿ ਅਪਨੀ ਬਿਰਥਾ ਅਵਰਾ ਪਹਿ ਕਹੀਐ ਅਵਰਾ ਪਹਿ ਕਹਿ ਮਨ ਲਾਜ ਮਰਾਸਾ ॥੨॥ ਜੋ ਸੰਸਾ
ਰੈ ਕੇ ਕੁਟੰਬ ਮਿਤ੍ਰ ਭਾਈ ਦੀਸਹਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤੇ ਸਭਿ ਅਪਨੈ ਸੁਆਇ ਮਿਲਾਸਾ ॥ ਜਿਤੁ ਦਿਨਿ ਉਨ ਕਾ ਸੁਆਉ ਹੋਇ ਨ ਆਵੈ ਤਿਤੁ ਦਿਨਿ ਨੇੜੈ ਕੋ ਨ ਢੁ
ਕਾਸਾ ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਅਪਨਾ ਹਰਿ ਸੇਵਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਜੋ ਤੁਧੁ ਉਪਕਰੈ ਦੂਖਿ ਸੁਖਾਸਾ ॥੩॥ ਤਿਸ ਕਾ ਭਰਵਾਸਾ ਕਿਉ ਕੀਜੈ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜੋ ਅੰਤੀ ਅ
ਉਸਰਿ ਰਖਿ ਨ ਸਕਾਸਾ ॥ ਹਰਿ ਜਪੁ ਮੰਤੁ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸੁ ਲੈ ਜਾਪਹੁ ਤਿਨ ਅੰਤਿ ਛਡਾਏ ਜਿਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਚਿਤਾਸਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ
ਜਪਹੁ ਹਰਿ ਸੰਤਹੁ ਇਹੁ ਛੂਟਣ ਕਾ ਸਾਚਾ ਭਰਵਾਸਾ ॥੪॥੨॥ ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਸਦਾ ਹੋਇ ਅਨੰਦੁ ਸੁਖੁ

ਹਰਿਮੀਤਤਉਮਨੁਅਪੁਨਾ॥ਜੈਸੇਸਕਤਸੂਰਬਹੁਜਲਤਾਗੁਰਸਸਿਦੇਖਿਲਹਿਜਾਇਸਕਲਤਪਨਾ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਅਨਦਿਨੁਧਿਆਇਨਾਮੁ
ਹਰਿਜਪਨਾ॥ਜਹਾਂਕਹਾਂਤੁਝੁਰਾਖੈਸਭਠਾਈਸੋਐਸਾਪ੍ਰਭੁਸੇਵਿਸਦਾਤੂਅਪਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਮਹਿਸਭਿਨਿਧਾਨਸੋਹਰਿਜਪਿਮਨਮੇਰੇਗੁ
ਰਮੁਖਿਖੋਜਿਲਹਹੁਹਰਿਰਤਨਾ॥ਜਿਨਹਰਿਧਿਆਇਆਤਿਨਹਰਿਪਾਇਆਮੇਰਾਸੁਆਮੀਤਿਨਕੇਚਰਣਮਲਹੁਹਰਿਦਸਨਾ॥੨॥ਸਬ
ਦੁਪਛਾਣਿਰਾਮਰਸੁਪਾਵਹੁਓਹੁਊਤਮੁਸੰਤੁਭਇਓਬਡਬਡਨਾ॥ਤਿਸੁਜਨਕੀਵਡਿਆਈਹਰਿਆਪਿਵਧਾਈਓਹੁਘਟੈਨਕਿਸੈਕੀ
ਘਟਾਈਇਕੁਤਿਲੁਤਿਲੁਤਿਲਨਾ॥ਜਿਸਤੇਸੁਖਪਾਵਹਿਮਨਮੇਰੇਸੋਸਦਾਧਿਆਇਨਿਤਕਰਿਜੁਰਨਾ॥ਜਨਨਾਨਕਕਉਹਰਿਦਾਨੁਇ
ਕੁਦੀਜੈਨਿਤਬਸਹਿਰਿਦੈਹਰੀਮੋਹਿਚਰਨਾ॥੪॥੩॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੪॥ਜਿਤਨੇਸਾਹਪਾਤਿਸਾਹਉਮਰਾਵਸਿਕਦਾਰਚਉਧਰੀ
ਸਭਿਮਿਥਿਆਝੂਠੁਭਾਉਦੂਜਾਜਾਣੁ॥ਹਰਿਅਬਿਨਾਸੀ ਸਦਾਥਿਰੁਨਿਹਚਲੁਤਿਸੁਮੇਰੇਮਨਭਜੁਪਰਵਾਣੁ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਨਾਮੁਹਰੀਭਜੁਸਦਾਦੀ
ਬਾਣੁ॥ਜੋਹਰਿਮਹਲੁਪਾਵੈਗੁਰਬਚਨੀਤਿਸੁਜੇਵਡੁਨਾਹੀਅਵਰੁਕਿਸੈਦਾਤਾਣੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਤਨੇਧਨਵੰਤਕੁਲਵੰਤਮਿਲਖਵੰਤਦੀ
ਸਹਿਮਨਮੇਰੇਸਭਿਬਿਨਸਿਜਾਹਿਜਿਉਰੰਗੁਕਸੁੰਭਕਚਾਣੁ॥ਹਰਿਸਤਿਨਿਰੰਜਨੁਸਦਾਸੇਵਿਮਨਮੇਰੇਜਿਤੁਹਰਿਦਰਗਹਪਾਵਹਿਤੂਮਾ
ਣੁ॥੨॥ਬ੍ਰਾਹਮਣੁਖਤ੍ਰੀਸੂਦਵੈਸਚਾਰਿਵਰਨਚਾਰਿਆਸ੍ਰਮਹਹਿਜੋਹਰਿਧਿਆਵੈਸੋਪਰਧਾਨੁ॥ਜਿਉਚੰਦਨਨਿਕਟਿਵਸੈਹਿਰਡੁਬਪੁੜਾਤਿਉਸ
ਤਸੰਗਤਿਮਿਲਿਪਤਿਤਪਰਵਾਣੁ॥੩॥ਓਹੁਸਭਤੇਊਚਾਸਭਤੇਸੂਚਾਜਾਕੈਹਿਰਦੈਵਸਿਆਭਗਵਾਨੁ॥ਜਨਨਾਨਕੁਤਿਸਕੇਚਰਨਪਖਾਲੈਜੋਹਰਿਜ
ਨੁਨੀਚੁਜਾਤਿਸੇਵਕਾਣੁ॥੪॥੪॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੪॥ ਹਰਿਅੰਤਰਜਾਮੀਸਭਤੈਵਰਤੈਜੇਹਾਹਰਿਕਰਾਏਤੇਹਾਕੋਕਰਈਐ॥ਸੋ
ਐਸਾਹਰਿਸੇਵਿਸਦਾਮਨਮੇਰੇਜੋਤੁਧਨੋਸਭਦੂਰਖਿਲਈਐ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਹਰਿਜਪਿਹਰਿਨਿਤਪੜਈਐ॥ਹਰਿਬਿਨੁਕੋਮਾਰਿਜੀਵਾਲਿਨਸਾ
ਕੈਤਾਮੇਰੇਮਨਕਾਇਤੁਕੜਈਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਪਰਪੰਚੁਕੀਆਸਭੁਕਰਤੈਵਿਚਿਆਪੇਆਪਣੀਜੋਤਿਧਰਈਐ॥ਹਰਿਏਕੋਬੋਲੈਹਰਿ
ਏਕੁਬੁਲਾਏਗੁਰਿਪੂਰੈਹਰਿਏਕੁਦਿਖਈਐ॥੨॥ਹਰਿਅੰਤਰਿਨਾਲੇਬਾਹਰਿਨਾਲੇਕਹੁਤਿਸੁਪਾਸਹੁਮਨਕਿਆਚੋਰਈਐ॥ਨਿਹਕਪਟੁਸੇਵਾਕੀਜੈ
ਹਰਿਕੇਰੀਤਾਮੇਰੇਮਨਸਰਬਸੁਖਪਈਐ॥੩॥ਜਿਸਦੈਵਸਿਸਭੁਕਿਛੁਸੋਸਭਦੂਵਡਾਸੋਮੇਰੇਮਨਸਦਾਧਿਅਈਐ॥ਜਨਨਾਨਕਸੋਹ
ਰਿਨਾਲਿਹੈਤੇਰੈਹਰਿਸਦਾਧਿਆਇਤੂਤੁਧੁਲਏਛਡਈਐ॥੪॥੫॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੪॥ਹਰਿਦਰਸਨਕਉਮੇਰਾਮਨੁਬਹੁਤਪਤੈਜਿਉਤ੍ਰਿਖਾ
ਵੰਤਾਬਿਨੁਨੀਰ॥੧॥ਮੇਰੈਮਨਿਪ੍ਰੇਮੁਲਗੋਹਰਿਤੀਰ॥ਹਮਰੀਬੇਦਨਹਰਿਪ੍ਰਭੁਜਾਨੈਮੇਰੇਮਨਅੰਤਰਕੀਪੀਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੇਰੇਹਰਿਪ੍ਰੀਤਮਕੀ
ਕੋਈਬਾਤਸੁਨਾਵੈਸੋਭਾਈਸੋਮੇਰਾਬੀਰ॥੨॥ਮਿਲੁਮਿਲੁਸਖੀਗੁਣਕਹੁਮੇਰੇਪ੍ਰਭਕੇਲੇਸਤਿਗੁਰਕੀਮਤਿਧੀਰ॥੩॥ਜਨਨਾਨਕਕੀਹਰਿਆਸ
ਪੁਜਾਵਹੁਹਰਿਦਰਸਨਿਸਾਂਤਿਸਰੀਰ॥੪॥੬॥ਛਕਾ॥ ੧॥

ਰਾਗੁਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ਚਉਪਦੇਘਰੁ੧ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਕਲਕਰਤਾ॥ਸਭੁਭੁਗਤਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਨਤੋਕਰਤਾਪੇਖਤਕਰਤਾ॥ਅਦ੍ਰਿਸਟੋਕਰਤਾਦ੍ਰਿਸਟੋਕਰਤਾ॥ਓਪਤਿਕਰਤਾਪਰ
ਲੋਕਰਤਾ॥ਬਿਆਪਤਕਰਤਾ ਅਲਿਪਤੋਕਰਤਾ॥੧॥ਬਕਤੋਕਰਤਾਬੂਝਤਕਰਤਾ॥ਆਵਤੁਕਰਤਾਜਾਤੁਭੀਕਰਤਾ॥ਨਿਰਗੁਨਕਰਤਾ
॥ਸਰਗੁਨਕਰਤਾ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਸਮਦ੍ਰਿਸਟਾ॥੨॥੧॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ ਫਾਕਿਓਮੀਨਕਪਿਕਕੀਨਿਆਈਤੂਉਰਝਿਰ
ਹਿਓਕੁਸੰਭਾਇਲੇ॥ਪਗਧਾਰਹਿਸਾਸੁਲੇਖੈਲੈਤਉਉਧਰਹਿਹਰਿਗੁਣਗਾਇਲੇ॥੧॥ਮਨਸਮਝੁਛੋਡਿਆਵਾਇਲੇ॥ਅਪਨੇਰਹ

ਨਰਉ ਤਉ ਉਗਨ ਪਾਵਹਿ ਕਿਟੇ ਪਰਹੈ ਨਾਈਲੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਉ ਮੈਗਲੁ ਇੰਦ੍ਰੀ ਰਸਿ ਪ੍ਰੇਰਿਓ ਤੂ ਲਾਗਿ ਪਰਿਓ ਕੁਟੰਬਾਈਲੋ ॥ ਜਿਉ ਪੰਖੀ ਇਕਤ੍ਰ ਹੋਇ ਫਿਰਿ ਬਿਛੁਰੈ ਥਿਰੁ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਈਲੋ ॥੨॥ ਜੈਸੇ ਮੀਨੁ ਰਸਨ ਸਾਦਿ ਬਿਨਸਿਓ ਓਹੁ ਮੂਠੌ ਮੂੜ ਲੋਭਾਈਲੋ ॥ ਤੂ ਹੋਆ ਪੰਚ ਵਾਸਿ ਵੈਰੀ ਕੈ ਛੂਟਹਿ ਪਰੁ ਸਰਨਾਈਲੋ ॥੩॥ ਹੋਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਸਭਿ ਤੁਮ੍ਹ੍ਹਰੇ ਜੀਅ ਜੰਤਾਈਲੋ ॥ ਪਾਵਉ ਦਾਨੁ ਸਦਾ ਦਰਸੁ ਪੇਖਾ ਮਿਲੁ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਦਸਾਈਲੋ ॥੪॥੨॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ॥ ਚਉਪਦੇ ॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਕੀਏ ਜਿਨਿ ਸਾਜਿ ॥ ਮਾਟੀ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਰਖੀ ਨਿਵਾਜਿ ॥ ਬਰਤਨ ਕਉ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਭੋਜਨ ਭੋਗਾਇ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਤਜਿ ਮੂੜੇ ਕਤ ਜਾਇ ॥੧॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਲਾਗਉ ਸੇਵ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਸੁਝੈ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਵ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਏ ਰੰਗ ਅਨਿਕ ਪਰਕਾਰ ॥ ਓਪਤਿ ਪਰਲਉ ਨਿਮਖ ਮਝਾਰ ॥ ਜਾ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਦਾ ਧਿਆਇ ॥੨॥ ਆਇ ਨ ਜਾਵੈ ਨਿਹਚਲੁ ਧਨੀ ॥ ਬੇਅੰਤ ਗੁਨਾ ਤਾ ਕੇ ਕੇਤਕ ਗਨੀ ॥ ਲਾਲ ਨਾਮ ਜਾ ਕੈ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ॥ ਸਗਲ ਘਟਾ ਦੇਵੈ ਆਧਾਰ ॥੩॥ ਸਤਿ ਪੁਰਖੁ ਜਾ ਕੋ ਹੈ ਨਾਉ ॥ ਮਿਟਹਿ ਕੋਟਿ ਅਘ ਨਿਮਖ ਜਸੁ ਗਾਉ ॥ ਬਾਲ ਸਖਾਈ ਭਗਤਨ ਕੋ ਮੀਤ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ਨਾਨਕ ਹਿਤ ਚੀਤ ॥੪॥੧॥੩॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਕੀਨੋ ਬਿਉਹਾਰੁ ॥ ਨਾਮੋ ਹੀ ਇਸੁ ਮਨ ਕਾ ਅਧਾਰੁ ॥ ਨਾਮੋ ਹੀ ਚਿਤਿ ਕੀਨੀ ਓਟ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਮਿਟਹਿ ਪਾਪ ਕੋਟਿ ॥੧॥ ਰਸੁ ਦੀਓ ਹਰਿ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ॥ ਮਨ ਕਾ ਇਸਟੁ ਗੁਰ ਸੰਗਿ ਧਿਆਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੇ ਜੀਅ ਕੀ ਰਾਸਿ ॥ ਨਾਮੋ ਸੰਗੀ ਜਤ ਕਤ ਜਾਤ ॥ ਨਾਮੋ ਹੀ ਮਨਿ ਲਾਗਾ ਮੀਠਾ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਸਭ ਮਹਿ ਨਾਮੋ ਡੀਠਾ ॥੨॥ ਨਾਮੇ ਦਰਗਹ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ॥ ਨਾਮੇ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਉਧਰੇ ॥ ਨਾਮਿ ਹਮਾਰੇ ਕਾਰਜ ਸੀਧ ॥ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਇਹੁ ਮਨੂਆ ਗੀਧ ॥੩॥ ਨਾਮੇ ਹੀ ਹਮ ਨਿਰਭਉ ਭਏ ॥ ਨਾਮੇ ਆਵਨ ਜਾਵਨ ਰਹੇ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਮੇਲੇ ਗੁਣਤਾਸ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਸਹਜਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥੪॥੨॥੪॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨਿਮਾਨੇ ਕਉ ਜੋ ਦੇਤੋ ਮਾਨੁ ॥ ਸਗਲ ਭੂਖੇ ਕਉ ਕਰਤਾ ਦਾਨੁ ॥ ਗਰਭ ਘੋਰ ਮਹਿ ਰਾਖਨਹਾਰੁ ॥ ਤਿਸੁ ਠਾਕੁਰ ਕਉ ਸਦਾ ਨਮਸਕਾਰੁ ॥੧॥ ਐਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ਧਿਆਇ ॥ ਘਟਿ ਅਵਘਟਿ ਜਤ ਕਤਹਿ ਸਹਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰੰਕੁ ਰਾਉ ਜਾ ਕੈ ਏਕ ਸਮਾਨਿ ॥ ਕੀਟ ਹਸਤਿ ਸਗਲ ਪੂਰਾਨ ॥ ਬੀਓ ਪੂਛਿ ਨ ਮਸਲਤਿ ਧਰੈ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੁ ਆਪਹਿ ਕਰੈ ॥੨॥ ਜਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਨਸਿ ਕੋਇ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਇ ॥ ਆਪਿ ਅਕਾਰੁ ਆਪਿ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ ਘਟ ਘਟ ਘਟਿ ਸਭ ਘਟ ਆਧਾਰੁ ॥੩॥ ਨਾਮ ਰੰਗਿ ਭਗਤ ਭਏ ਲਾਲ ॥ ਜਸੁ ਕਰਤੇ ਸੰਤ ਸਦਾ ਨਿਹਾਲ ॥ ਨਾਮ ਰੰਗਿ ਜਨ ਰਹੇ ਅਘਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਜਨ ਲਾਗੈ ਪਾਇ ॥੪॥੩॥ ੫॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਕਿਲਬਿਖ ਹੋਹਿ ਨਾਸ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਰਿਦੈ ਪਰਗਾਸ ॥੧॥ ਸੇ ਸੰਤਨ ਹਰਿ ਕੇ ਮੇਰੇ ਮੀਤ ॥ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਗਾਈਐ ਜਾ ਕੈ ਨੀਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮੰਤ੍ਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ॥ ਜਾ ਕੈ ਉਪਦੇਸਿ ਭਰਮੁ ਭਉ ਨਸੈ ॥ ਜਾ ਕੈ ਕੀਰਤਿ ਨਿਰਮਲ ਸਾਰ ॥ ਜਾ ਕੀ ਰੇਨੁ ਬਾਂਛੈ ਸੰਸਾਰ ॥੨॥ ਕੋਟਿ ਪਤਿਤ ਜਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਉਧਾਰ ॥ ਏਕੁ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮ ਅਧਾਰ ॥ ਸਰਬ ਜੀਆਂ ਕਾ ਜਾਨੈ ਭੇਉ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਉ ॥੩॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਜਬ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥ ਤਬ ਭੇਟੇ ਗੁਰ ਸਾਧ ਦਇਆਲ ॥ ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਨਾਨਕੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਹਰਿ ਨਾਏ ॥੪॥੪॥੬॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਮੂਰਤਿ ਮਨ ਮਹਿ ਧਿਆਨੁ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਮਨੁ ਮਾਨ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਰਿਦੈ ਲੈ ਧਾਰਉ ॥ ਗੁਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸਦਾ ਨਮਸਕਾਰਉ ॥੧॥ ਮਤ ਕੋ ਭਰਮਿ ਭੁਲੈ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਕੋਇ ਨ ਉਤਰਸਿ ਪਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭੂਲੇ ਕਉ ਗੁਰਿ ਮਾਰਗਿ ਪਾਇਆ ॥ ਅਵਰ ਤਿਆਗਿ ਹਰਿ ਭਗਤੀ ਲਾਇਆ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਮਿਟਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਬੇਅੰਤ ਵਡਾਈ ॥੨॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਊਰਧ ਕਮਲ ਬਿਗਾਸ ॥ ਅੰਧਕਾਰ ਮਹਿ ਭਇਆ ਪ੍ਰਗਾਸ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਸੋ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਨਿਆ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮੁਗਧ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥੩॥

ਗੁਰੁ ਕਰਤਾ ਗੁਰੁ ਕਰਣੈ ਜੋਗੁ ॥ ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਹੈ ਭੀ ਹੋਗੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭਿ ਇਹੈ ਜਨਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਈਐ ਭਾਈ ॥੪॥੫॥੭

ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਗੁਰੁ ਕਰਿ ਮਨ ਮੋਰ ॥ ਗੁਰੂ ਬਿਨਾ ਮੈ ਨਾਹੀ ਹੋਰ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਟੇਕ ਰਹਹੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥ ਜਾ ਕੀ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟੈ ਦਾਤਿ ॥੧॥ ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਏਕੋ ਜਾਣੁ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਲਾਗੈ ॥ ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਭ੍ਰਮੁ ਤਾ ਕਾ ਭਾਗੈ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਪਾਏ ਮਾਨੁ ॥ ਗੁਰ ਊਪਰਿ ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥੨॥ ਗੁਰ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਨਿਹਾਲ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਪੂਰਨ ਘਾਲ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਦੁਖੁ ਨ ਬਿਆਪੈ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਦਹ ਦਿਸਿ ਜਾਪੈ ॥੩॥ ਗੁਰ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਗੁਰੁ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕੇ ਪੂਰੇ ਭਾਗਾ ॥ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਤਾ ਕਾ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥੪॥੬॥੮॥

ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰੁ ਮੇਰੀ ਪੂਜਾ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦੁ ॥ ਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਗੁਰੁ ਭਗਵੰਤੁ ॥ ਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਦੇਉ ਅਲਖ ਅਭੇਉ ॥ ਸਰਬ ਪੂਜ ਚਰਨ ਗੁਰ ਸੇਉ ॥੧॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨਾਹੀ ਮੈ ਥਾਉ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਜਪਉ ਗੁਰੂ ਗੁਰ ਨਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਗਿਆਨੁ ਗੁਰੁ ਰਿਦੈ ਧਿਆਨੁ ॥ ਗੁਰੁ ਗੋਪਾਲੁ ਪੁਰਖੁ ਭਗਵਾਨੁ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਿ ਰਹਉ ਕਰ ਜੋਰਿ ॥ ਗੁਰੂ ਬਿਨਾ ਮੈ ਨਾਹੀ ਹੋਰੁ ॥੨॥ ਗੁਰੁ ਬੋਹਿਥੁ ਤਾਰੇ ਭਵ ਪਾਰਿ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਜਮ ਤੇ ਛੁਟਕਾਰਿ ॥ ਅੰਧਕਾਰ ਮਹਿ ਗੁਰ ਮੰਤ੍ਰੁ ਉਜਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਗਲ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੩॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਈਐ ਵਡਭਾਗੀ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਦੂਖੁ ਨ ਲਾਗੀ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਨ ਮੇਟੈ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਸੋਇ ॥੪॥੭॥੯॥

ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਸੰਗਿ ਕਰਿ ਬਿਉਹਾਰ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਇ ॥ ਰਮਤ ਰਾਮੁ ਸਭ ਰਹਿਓ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਬੋਲਹੁ ਰਾਮ ॥ ਸਭ ਤੇ ਨਿਰਮਲ ਪੂਰਨ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਧਨੁ ਸੰਚਿ ਭੰਡਾਰ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਕਰਿ ਆਹਾਰ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਵੀਸਰਿ ਨਹੀ ਜਾਇ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ਬਤਾਇ ॥੨॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਸਦਾ ਸਹਾਇ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਜਪਿ ਨਿਰਮਲ ਭਏ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਗਏ ॥੩॥ ਰਮਤ ਰਾਮ ਜਨਮ ਮਰਣੁ ਨਿਵਾਰੈ ॥ ਉਚਰਤ ਰਾਮ ਭੈ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੈ ॥ ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਰਾਮ ਪਰਗਾਸ ॥ ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ॥੪॥੮॥੧੦

ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਉਨ ਕਉ ਖਸਮਿ ਕੀਨੀ ਠਾਕਹਾਰੇ ॥ ਦਾਸ ਸੰਗ ਤੇ ਮਾਰਿ ਬਿਦਾਰੇ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਭਗਤ ਕਾ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਰਾਮ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ॥੧॥ ਸਗਲ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕੇ ਪੰਚ ਸਿਕਦਾਰ ॥ ਰਾਮ ਭਗਤ ਕੇ ਪਾਨੀਹਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਗਤ ਪਾਸ ਤੇ ਲੇਤੇ ਦਾਨੁ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਭਗਤ ਕਉ ਕਰਹਿ ਸਲਾਮੁ ॥ ਲੂਟਿ ਲੇਹਿ ਸਾਕਤ ਪਤਿ ਖੋਵਹਿ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਪਗ ਮਲਿ ਮਲਿ ਧੋਵਹਿ ॥੨॥ ਪੰਚ ਪੂਤ ਜਣੇ ਇਕ ਮਾਇ ॥ ਉਤਭੁਜ ਖੇਲੁ ਕਰਿ ਜਗਤ ਵਿਆਇ ॥ ਤੀਨਿ ਗੁਣਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਰਚਿ ਰਸੇ ॥ ਇਨ ਕਉ ਛੋਡਿ ਊਪਰਿ ਜਨ ਬਸੇ ॥੩॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਨ ਲੀਏ ਛਡਾਇ ॥ ਜਿਸ ਕੇ ਸੇ ਤਿਨਿ ਰਖੇ ਹਟਾਇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਭ ਸਾਰੁ ॥ ਬਿਨੁ ਭਗਤੀ ਸਭ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥੪॥੯॥੧੧

ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਮਿਟੇ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥ ਦੁਖ ਬਿਨਸੇ ਸੁਖ ਕੀਨੋ ਠਾਉ ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਅਘਾਏ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਗਲ ਫਲ ਪਾਏ ॥੧॥ ਰਾਮ ਜਪਤ ਜਨ ਪਾਰਿ ਪਰੇ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਪਾਪ ਹਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਰਿਦੈ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ॥ ਅਗਨਿ ਸਾਗਰ ਤੇ ਉਤਰੇ ਪਾਰੇ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਸਭ ਮਿਟੀ ਉਪਾਧਿ ॥ ਪ੍ਰਭ ਸਿਉ ਲਾਗੀ ਸਹਜਿ ਸਮਾਧਿ ॥੨॥ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਏਕੋ ਸੁਆਮੀ ॥ ਸਗਲ ਘਟਾ ਕਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਾ ਕਉ ਮਤਿ ਦੇਇ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਨਾਉ ਲੇਇ ॥੩॥ ਜਾ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਵਸੈ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ॥ ਤਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਹੋਇ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥ ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰੀਐ ॥ ਜਪਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨਾਨਕ ਨਿਸਤਰੀਐ ॥੪॥੧੦॥੧੨॥

ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਨਮਸਕਾਰਿ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਇਸੁ ਤਨ ਤੇ ਮਾਰਿ ॥ ਹੋਇ ਰਹੀਐ ਸਗਲ ਕੀ ਰੀਨਾ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਮਈਆ ਸਭ ਮਹਿ ਚੀਨਾ ॥੧॥ ਇਨ ਬਿਧਿ ਰਮਹੁ ਗੋਪਾਲ ਗੋਬਿੰਦੁ ॥ ਤਨੁ ਧਨੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਜਿੰਦੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਕੋ ਇਹੈ ਸੁਆਉ ॥ ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਜਾਨੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸੰਗਿ ॥ ਸਾਧ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਸਿਉ ਮਨੁ ਰੰਗਿ ॥੨॥ ਜਿਨਿ ਤੂੰ ਕੀਆ ਤਿਸ ਕਉ ਜਾਨੁ ॥

ਆਗੈ ਦਰਗਹ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ਇਸਨਾਨੁ ॥ ਗੁਰ ਸਨਾਨਾ ਮਰੂਪਤਿ ਗੋਪਾਲਾ ॥੩॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਰੇ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ ਸਾਧੂ ਕੀ ਮਨੁ ਮੰਗੈ ਰਵਾਲਾ ॥
ਹੋਹੁ ਦਇਆਲੁ ਦੇਹੁ ਪ੍ਰਭ ਦਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕੁ ਜਾਪਿ ਜੀਵੈ ਪ੍ਰਭ ਨਾਉ ॥੪॥੧੧॥੧੩॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਧੂਪ ਦੀਪ ਸੇਵਾ ਗੋਪਾਲ ॥ ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਬੰਦਨ ਕਰਤਾਰ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਰਣਿ ਗਹੀ ਸਭ ਤਿਆਗਿ ॥ ਗੁਰ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਵਡ ਭਾਗਿ ॥੧॥ ਆਠ ਪਹਰ ਗਾਈਐ ਗੋਬਿੰਦੁ ॥ ਤਨੁ ਧਨੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਜਿੰਦੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਰਮਤ ਭਏ ਆਨੰਦ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰਨ ਬਖਸਿੰਦ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਨ ਸੇਵਾ ਲਾਏ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖ ਮੇਟਿ ਮਿਲਾਏ ॥੨॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਇਹੁ ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਸਾਗਰ ਤਰਿ ਬੋਹਿਥ ਪ੍ਰਭ ਚਰਣ ॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਪ੍ਰਭ ਕਾਰਣ ਕਰਣ ॥੩॥ ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਅਪਨੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥ ਪੰਚ ਦੂਤ ਭਾਗੇ ਬਿਕਰਾਲ ॥ ਜੂਐ ਜਨਮੁ ਨ ਕਬਹੂ ਹਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾ ਅੰਗੁ ਕੀਆ ਕਰਤਾਰਿ ॥੪॥੧੪॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸੁਖ ਅਨਦ ਕਰੇਇ ॥ ਬਾਲਕ ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਗੁਰਦੇਵਿ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾਲ ਦਇਆਲ ਗੋਬਿੰਦ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਗਲੇ ਬਖਸਿੰਦ ॥੧॥ ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਜਪਿ ਸਦਾ ਨਿਹਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਭ ਦਇਆਲ ਦੂਸਰ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ॥ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸਰਬ ਸਮਾਹੀ ॥ ਅਪਨੇ ਦਾਸ ਕਾ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਸਵਾਰੈ ॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਪ੍ਰਭ ਬਿਰਦੁ ਤੁਮ੍ਹਾਰੈ ॥੨॥ ਅਉਖਧ ਕੋਟਿ ਸਿਮਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ॥ ਤੰਤੁ ਮੰਤੁ ਭਜੀਐ ਭਗਵੰਤ ॥ ਰੋਗ ਸੋਗ ਮਿਟੇ ਪ੍ਰਭ ਧਿਆਏ ॥ ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਪੂਰਨ ਫਲੁ ਪਾਏ ॥੩॥ ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਸਮਰਥ ਦਇਆਰ ॥ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਮਹਾ ਬੀਚਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਬਖਸਿ ਲੀਏ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਏਕੋ ਹਰਿ ਜਾਪਿ ॥੪॥੧੩॥੧੫॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮੇਰੇ ਮੀਤ ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ਤੁਮ੍ਹਾਰਾ ਚੀਤ ॥ ਮਨ ਤਨ ਕੀ ਸਭ ਮਿਟੈ ਬਲਾਇ ॥ ਦੂਖੁ ਅੰਧੇਰਾ ਸਗਲਾ ਜਾਇ ॥੧॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਤਰੀਐ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਵਡ ਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ਪੁਰਖੁ ਅਪਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਜਨੁ ਕਰੈ ਕੀਰਤਨੁ ਗੋਪਾਲ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਪੋਹਿ ਨ ਸਕੈ ਜਮਕਾਲੁ ॥ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਆ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਪਨਾ ਖਸਮੁ ਪਛਾਣੁ ॥੨॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮਿਟਹਿ ਉਨਮਾਦ ॥ ਸਦਾ ਹਜੂਰਿ ਜਾਣੁ ਭਗਵੰਤ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕਾ ਪੂਰਨ ਮੰਤ ॥੩॥ ਹਰਿ ਧਨੁ ਖਾਟਿ ਕੀਏ ਭੰਡਾਰ ॥ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਭਿ ਕਾਜ ਸਵਾਰ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਰੰਗ ਸੰਗਿ ਜਾਗਾ ॥ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥੪॥੧੪॥੧੬॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਭਵ ਸਾਗਰ ਬੋਹਿਥ ਹਰਿ ਚਰਣ ॥ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਨਾਹੀ ਫਿਰਿ ਮਰਣ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਰਮਤ ਨਾਹੀ ਜਮ ਪੰਥ ॥ ਮਹਾ ਬੀਚਾਰ ਪੰਚ ਦੂਤਹ ਮੰਥ ॥੧॥ ਤਉ ਸਰਣਾਈ ਪੂਰਨ ਨਾਥ ॥ ਜੰਤ ਅਪਨੇ ਕਉ ਦੀਜਹਿ ਹਾਥ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਪੁਰਾਣ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਕਰਹਿ ਵਖਿਆਣ ॥ ਜੋਗੀ ਜਤੀ ਬੈਸਨੋ ਰਾਮਦਾਸ ॥ ਮਿਤਿ ਨਾਹੀ ਬ੍ਰਹਮ ਅਬਿਨਾਸ ॥੨॥ ਕਰਣ ਪਲਾਹ ਕਰਹਿ ਸਿਵ ਦੇਵ ॥ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਬੂਝਹਿ ਅਲਖ ਅਭੇਵ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਜਿਸੁ ਆਪੇ ਦੇਇ ॥ ਜਗ ਮਹਿ ਵਿਰਲੇ ਕੇਈ ਕੇਇ ॥੩॥ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਣ ਗੁਣੁ ਕਿਛਹੂ ਨਾਹਿ ॥ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਤੇਰੀ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਮਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕੁ ਦੀਨੁ ਜਾਚੈ ਤੇਰੀ ਸੇਵ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੀਜੈ ਗੁਰਦੇਵ ॥੪॥੧੫॥੧੭॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਲੀਆ ਧਰਤਿ ਬਿਦਾਰਉ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਅਕਾਸ ਤੇ ਟਾਰਉ ॥ ਸੰਤ ਕਉ ਰਾਖਉ ਅਪਨੇ ਜੀਅ ਨਾਲਿ ॥ ਸੰਤ ਉਧਾਰਉ ਤਤਖਿਣ ਤਾਲਿ ॥੧॥ ਸੋਈ ਸੰਤੁ ਜਿ ਭਾਵੈ ਰਾਮ ॥ ਸੰਤ ਗੋਬਿੰਦ ਕੈ ਏਕੈ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਊਪਰਿ ਦੇਇ ਪ੍ਰਭੁ ਹਾਥ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਸੰਗਿ ਬਸੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸੰਤਹ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਰਾਜ ਤੇ ਟਾਲਿ ॥੨॥ ਸੰਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਹੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਜੋ ਨਿੰਦੈ ਤਿਸ ਕਾ ਪਤਨੁ ਹੋਇ ॥ ਜਿਸ ਕਉ ਰਾਖੈ ਸਿਰਜਨਹਾਰੁ ॥ ਝਖ ਮਾਰਉ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੁ ॥੩॥ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਕਾ ਭਇਆ ਬਿਸਾਸੁ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਕੀ ਰਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਉਪਜੀ ਪਰਤੀਤਿ ॥ ਮਨਮੁਖ

ਧਿ

ਹਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਜੀਤਾ ॥੪॥੧੬॥੧੮॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਨੀਰਿ ਨਰਾਇਣ ॥ ਰਸਨਾ ਸਿਮਰਤ ਪਾਪ ਬਿਲਾਇਣ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਨਾਰਾਇਣ ਸਭ ਮਾਹਿ ਨਿਵਾਸ ॥ ਨਾਰਾਇਣ ਘਟਿ ਘਟਿ ਪਰਗਾਸ ॥ ਨਾਰਾਇਣ ਕਹਤੇ ਨਰਕਿ ਨ ਜਾਹਿ ॥ ਨਾਰਾਇਣ ਸੇਵਿ ਸਗਲ ਫਲ ਪਾਹਿ ॥
॥੧॥ ਨਾਰਾਇਣ ਮਨ ਮਾਹਿ ਅਧਾਰ ॥ ਨਾਰਾਇਣ ਬੋਹਿਥ ਸੰਸਾਰ ॥ ਨਾਰਾਇਣ ਕਹਤ ਜਮੁ ਭਾਗਿ ਪਲਾਇਣ ॥ ਨਾਰਾਇਣ ਦੰਤ ਭਾਨੇ ਡਾਇਣ ॥੨॥
ਨਾਰਾਇਣ ਸਦ ਸਦ ਬਖਸਿੰਦ ॥ ਨਾਰਾਇਣ ਕੀਨੇ ਸੂਖ ਅਨੰਦ ॥ ਨਾਰਾਇਣ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਨੋ ਪਰਤਾਪ ॥ ਨਾਰਾਇਣ ਸੰਤ ਕੋ ਮਾਈ ਬਾਪ ॥੩
॥ ਨਾਰਾਇਣ ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਰਾਇਣ ॥ ਬਾਰੰ ਬਾਰ ਨਰਾਇਣ ਗਾਇਣ ॥ ਬਸਤੁ ਅਗੋਚਰ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਲਹੀ ॥ ਨਾਰਾਇਣ ਓਟ ਨਾਨਕ
ਦਾਸ ਗਹੀ ॥੪॥੧੭॥੧੯ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾ ਕਉ ਰਾਖੈ ਰਾਖਣਹਾਰੁ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਅੰਗੁ ਕਰੇ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਤ
ਗਰਭ ਮਹਿ ਅਗਨਿ ਨ ਜੋਹੈ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਨ ਪੋਹੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਪੈ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ ਨਿੰਦਕ ਕੈ ਮੁਹਿ ਲਾਗੈ ਛਾਰੁ ॥੧॥ ਰਾਮ ਕਵਚੁ ਦਾ
ਸ ਕਾ ਸੰਨਾਹੁ ॥ ਦੂਤ ਦੁਸਟ ਤਿਸੁ ਪੋਹਤ ਨਾਹਿ ॥ ਜੋ ਜੋ ਗਰਬੁ ਕਰੇ ਸੋ ਜਾਇ ॥ ਗਰੀਬ ਦਾਸ ਕੀ ਪ੍ਰਭੁ ਸਰਣਾਇ ॥੨॥ ਜੋ ਜੋ ਸਰਣਿ ਪਇ
ਆ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ ਸੋ ਦਾਸੁ ਰਖਿਆ ਅਪਣੈ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਬਹੁਤੁ ਕਰੇ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥ ਓਹੁ ਖਿਨ ਮਹਿ ਰੁਲਤਾ ਖਾਕੂ ਨਾਲਿ ॥੩॥ ਹੈ ਭੀ ਸਾਚਾ
ਹੋਵਣਹਾਰੁ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਾਈ ਬਲਿਹਾਰ ॥ ਅਪਣੇ ਦਾਸ ਰਖੇ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰ ॥੪॥੧੮॥੨੦॥
ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਚਰਜ ਕਥਾ ਮਹਾ ਅਨੂਪ ॥ ਪ੍ਰਾਤਮਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਰੂਪੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾ ਇਹੁ ਬੂਢਾ ਨਾ ਇਹੁ ਬਾਲਾ ॥ ਨਾ ਇਸੁ ਦੂਖੁ
ਨਹੀ ਜਮ ਜਾਲਾ ॥ ਨਾ ਇਹੁ ਬਿਨਸੈ ਨਾ ਇਹੁ ਜਾਇ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਨਾ ਇਸੁ ਉਸਨੁ ਨਹੀ ਇਸੁ ਸੀਤੁ ॥ ਨਾ ਇਸੁ ਦੁਸ
ਮਨੁ ਨਾ ਇਸੁ ਮੀਤੁ ॥ ਨਾ ਇਸੁ ਹਰਖੁ ਨਹੀ ਇਸੁ ਸੋਗੁ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਇਸ ਕਾ ਇਹੁ ਕਰਨੈ ਜੋਗੁ ॥੨॥ ਨਾ ਇਸੁ ਬਾਪੁ ਨਹੀ ਇਸੁ ਮਾਇਆ ॥
ਇਹੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਹੋਤਾ ਆਇਆ ॥ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਕਾ ਇਸੁ ਲੇਪੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸਦ ਹੀ ਜਾਗੈ ॥੩॥ ਤੀਨਿ ਗੁਣਾ ਇਕ ਸਕਤਿ ਉਪਾ
ਇਆ ॥ ਮਹਾ ਮਾਇਆ ਤਾ ਕੀ ਹੈ ਛਾਇਆ ॥ ਅਛਲ ਅਛੇਦ ਅਭੇਦ ਦਇਆਲ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਸਦਾ ਕਿਰਪਾਲ ॥ ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ
ਕਛੂ ਨ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਇ ॥੪॥੧੯॥੨੧॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੰਤਨ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥ ਸੰਤਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਰਾਮ
ਗੁਨ ਗਾਉ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਿਲਵਿਖ ਸਭਿ ਗਏ ॥ ਸੰਤ ਸਰਣਿ ਵਡਭਾਗੀ ਪਏ ॥੧॥ ਰਾਮੁ ਜਪਤ ਕਛੁ ਬਿਘਨੁ ਨ ਬਿਆਪੈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰ
ਸਾਦਿ ਅਪੁਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਪੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਬ ਹੋਇ ਦਇਆਲ ॥ ਸਾਧੂ ਜਨ ਕੀ ਕਰੈ ਰਵਾਲ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਇਸੁ ਤਨ ਤੇ ਜਾਇ ॥ ਰਾਮ
ਰਤਨੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੨॥ ਸਫਲੁ ਜਨਮੁ ਤਾਂ ਕਾ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨਿਕਟਿ ਕਰਿ ਜਾਣੁ ॥ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀਰਤਨਿ ਲਾਗੈ ॥ ਜਨਮ ਜਨ
ਮ ਕਾ ਸੋਇਆ ਜਾਗੈ ॥੩॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਜਨ ਕਾ ਆਧਾਰੁ ॥ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਰਉਂ ਸਚੁ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਦਾਸ ਜਨਾ ਕੀ ਮਨਸਾ ਪੂਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ
ਪਾਵੈ ਜਨ ਧੂਰਿ ॥੪॥੨੦॥੨੨॥ ੨੮॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਅਸਟਪਦੀਆ ੨ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਕਰਿ ਨਮਸਕਾਰ ਪੂਰੇ ਗੁਰਦੇਵ ॥ ਸਫਲ ਮੂਰਤਿ ਸਫਲ ਜਾ ਕੀ ਸੇਵ ॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਨਾਮ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥੧॥ ਗੁ
ਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਰੂ ਗੋਪਾਲ ॥ ਅਪਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਰਾਖਨਹਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਾਤਿਸਾਹ ਸਾਹ ਉਮਰਾਉ ਪਤੀਆਏ ॥ ਦੁਸਟ ਅਹੰਕਾਰੀ ਮਾਰਿ ਪਚਾਏ
॥ ਨਿੰਦਕ ਕੈ ਮੁਖਿ ਕੀਨੋ ਰੋਗੁ ॥ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਕਰੈ ਸਭੁ ਲੋਗੁ ॥੨॥ ਸੰਤਨ ਕੈ ਮਨਿ ਮਹਾ ਅਨੰਦੁ ॥ ਸੰਤ ਜਪਹਿ ਗੁਰਦੇਉ ਭਗਵੰਤੁ ॥ ਸੰਗਤਿ ਕੇ ਮੁਖ ਊ
ਜਲ ਭਏ ॥ ਸਗਲ ਥਾਨ ਨਿੰਦਕ ਕੇ ਗਏ ॥੩॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਜਨੁ ਸਦਾ ਸਲਾਹੇ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰ ਬੇਪਰਵਾਹੇ ॥ ਸਗਲ ਭੈ ਮਿਟੇ ਜਾ ਕੀ ਸਰਨਿ ॥

ਨਿੰਦਕਮਾਰਿਪਾਏਸਭਿਧਰਨਿ॥੪॥ਜਨਕੀਨਿੰਦਾਕਰੈਨਕੋਇ॥ਜੋਕਰੈਸੁਦੁਖੀਆਹੋਇ॥ਆਠਪਹਰਜਿਨਿਏਕੋਧਿਆਇਆ॥ਜਮੂਆਤਾਕੈਨਿਕ
ਟਿਨਜਾਇਆ॥੫॥ਜਨਨਿਰਵੈਰੁਨਿੰਦਕਅਹੰਕਾਰੀ॥ਜਨਭਲਮਾਨਹਿਨਿੰਦਕਵੇਕਾਰੀ॥ਗੁਰਕੈਸਿਖਿਸਤਿਗੁਰੂਧਿਆਇਆ॥ਜਨਉਬਰੇ
ਨਿੰਦਕਨਰਕਿਪਾਇਆ॥੬॥ਸੁਣਿਸਾਜਨਮੇਰੇਮੀਤਪਿਆਰੇ॥ਸਤਿਬਚਨਵਰਤਹਿਹਰਿਦੁਆਰੇ॥ਜੈਸਾਕਰੇਸੁਤੈਸਾਪਾਏ॥ਅਭਿਮਾਨੀ
ਕੀਜੜਸਰਪਰਜਾਏ॥੭॥ਨੀਧਰਿਆਸਤਿਗੁਰਧਰਤੇਰੀ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਰਾਖਹੁਜਨਕੇਰੀ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਸੁਗੁਰਬਲਿਹਾਰੀ॥
ਜਾਕੈਸਿਮਰਨਿਪੈਜਸਵਾਰੀ॥੮॥੧॥੨੯॥ ਗੌੜਕਾਮੁਅਲਾ ਮ: ੩॥੫॥ ਮ: ੫॥੨੨॥ ਅਸਟਪਦੀ ੧ ਜੋੜ ੨੯

ਰਾਗੁਗੌੜਬਾਣੀਭਗਤਾਕੀਸ੍ਰੀਕਬੀਰਜੀਕੀ॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸੰਤੁਮਿਲੈਕਿਛੁਸੁਨੀਐਕਹੀਐ॥ਮਿਲੈਅਸੰਤੁਮਸਟਿਕਰਿਰਹੀਐ॥੧॥ਬਾਬਾਬੋਲਨਾਕਿਆਕਹੀਐ॥ਜੈਸੇਰਾਮਨਾਮਰਵਿਰਹੀਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਸੰਤਨਸਿਉਬੋਲੇਉਪਕਾਰੀ॥ਮੂਰਖਸਿਉਬੋਲੇਝਖਮਾਰੀ॥੨॥ਬੋਲਤਬੋਲਤਬਢਹਿਬਿਕਾਰਾ॥ਬਿਨੁਬੋਲੇਕਿਆਕਰਹਿਬੀਚਾਰਾ॥
੩॥ਕਹੁਕਬੀਰਛੂਛਾਘਟੁਬੋਲੈ॥ਭਰਿਆਹੋਇਸੁਕਬਹੁਨਡੋਲੈ॥੪॥੧॥ਗੌੜ॥ ਨਰੂਮਰੈਨਰੁਕਾਮਿਨਆਵੈ॥ਪਸੂਮਰੈਦਸਕਾ
ਜਸਵਾਰੈ॥੧॥ਅਪਨੇਕਰਮਕੀਗਤਿਮੈਕਿਆਜਾਨਉ॥ਮੈਕਿਆਜਾਨਉਬਾਬਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਾਡਜਲੇਜੈਸੇਲਕਰੀਕਾਤੂਲਾ॥ਕੇ
ਸਜਲੇਜੈਸੇਘਾਸਕਾਪੂਲਾ॥੨॥ਕਹੁਕਬੀਰਤਬਹੀਨਰੁਜਾਗੈ॥ਜਮਕਾਡੰਡੁਮੂੰਡਮਹਿਲਾਗੈ॥੩॥੨॥ ਗੌੜ॥ਆਕਾਸਿਗਗਨੁਪ
ਤਾਲਿਗਗਨੁਹੈਚਹੁਦਿਸਿਗਗਨੁਰਹਾਇਲੇ॥ਆਨਦਮੂਲੁਸਦਾਪੁਰਖੋਤਮੁਘਟੁਬਿਨਸੈਗਗਨੁਨਜਾਇਲੇ॥੧॥ਮੋਹਿਬੈਰਾਗੁਭਇਓ
॥ਇਹੁਜੀਉਆਇਕਹਾਗਇਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੰਚਤਤੁਮਿਲਿਕਾਇਆਕੀਨੀਤਤੁਕਹਾਤੇਕੀਨੁਰੇ॥ਕਰਮਬਧਤੁਮਜੀਉਕਹ
ਤਹੌਕਰਮਹਿਕਿਨਿਜੀਉਦੀਨੁਰੇ॥੨॥ਹਰਿਮਹਿਤਨੁਹੈਤਨਮਹਿਹਰਿਹੈਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਸੋਇਰੇ॥ਕਹਿਕਬੀਰਰਾਮਨਾਮੁਨਛੋਡ
ਉਸਹਜੇਹੋਇਸੁਹੋਇਰੇ॥੩॥੩॥ ਗੌੜਘਰੁ੨॥ ਭੁਜਾਬਾਂਧਿਭਿਲਾਕਰਿਡਾਰਿਓ॥ਹਸਤੀਕ੍ਰੋਪਿਮੂੰਡਮਹਿਮਾਰਿਓ॥ਹਸਤਿ
ਭਾਗਿਕੈਚੀਸਾਮਾਰੈ॥ਇਆਮੂਰਤਿਕੈਹਉਬਲਿਹਾਰੈ॥੧॥ਆਹਿਮੇਰੇਠਾਕੁਰਤੁਮਰਾਜੋਰੁ॥ਕਾਜੀਬਕਿਬੋਹਸਤੀਤੋਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਰੇਮਹਾਵਤਤੁਝੁਡਾਰਉਕਾਟਿ॥ਇਸਹਿਤੁਰਾਵਹੁਘਾਲਹੁਸਾਟਿ॥ਹਸਤਿਨਤੋਰੈਧਰੈਧਿਆਨੁ॥ਵਾਕੈਰਿਦੈਬਸੈਭਗਵਾਨੁ॥੨॥
ਕਿਆਅਪਰਾਧੁਸੰਤਹੈਕੀਨਾ॥ਬਾਂਧਿਪੋਟਕੁੰਚਰਕਉਦੀਨਾ॥ਕੁੰਚਰੁਪੋਟਲੈਲੈਨਮਸਕਾਰੈ॥ਬੂਝੀਨਹੀਕਾਜੀਅੰਧਿਆਰੈ॥
੩॥ਤੀਨਿਬਾਰਪਤੀਆਭਰਿਲੀਨਾ॥ਮਨਕਠੋਰੁਅਜਹੂਨਪਤੀਨਾ॥ਕਹਿਕਬੀਰਹਮਰਾਗੋਬਿੰਦੁ॥ਚਉਥੇਪਦਮਹਿਜਨਕੀਜਿੰ
ਦੁ॥੪॥੧॥੪॥ਗੌੜ॥ ਨਾਇਹੁਮਾਨਸੁਨਾਇਹੁਦੇਉ॥ਨਾਇਹੁਜਤੀਕਹਾਵੈਸੇਉ॥ਨਾਇਹੁਜੋਗੀਨਾਅਵਧੂਤਾ॥ਨਾਇਸੁਮਾਇਨਕਾਹੂ
ਪੂਤਾ॥੧॥ਇਆਮੰਦਰਮਹਿਕਉਨਬਸਾਈ॥ਤਾਕਾਅੰਤੁਨਕੋਊਪਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਇਹੁਗਿਰਹੀਨਾਓਦਾਸੀ॥ਨਾਇਹੁਰਾਜਨ
ਭੀਖਮੰਗਾਸੀ॥ਨਾਇਸੁਪਿੰਡੁਨਰਕਤੂਰਾਤੀ॥ਨਾਇਹੁਬ੍ਰਹਮਨਨਾਇਹੁਖਾਤੀ॥੨॥ਨਾਇਹੁਤਪਾਕਹਾਵੈਸੇਖੁ॥ਨਾਇਹੁਜੀਵੈਨਮਰਤਾ
ਦੇਖਾ॥ਇਸੁਮਰਤੇਕਉਜੇਕੋਊਰੋਵੈ॥ਜੋਰੋਵੈਸੋਈਪਤਿਖੋਵੈ॥੩॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਮੈਡਗਰੋਪਾਇਆ॥ਜੀਵਨਮਰਨੁਦੋਊਮਿਟਵਾ
ਇਆ॥੪॥੨॥੫॥ਗੌੜ॥ ਤੂਟੇਤਾਗੇਨਿਖੁਟੀਪਾਨਿ॥ਦੁਆਰਊਪਰਿਝਿਲਕਾਵਹਿਕਾਨ॥ਕੂਚਬਿਚਾਰੇਫੂਏਫਾਲ॥ਇਆ
ਮੁੰਡੀਆਸਿਰਿਚਢਿਬੋਕਾਲ॥੧॥ਇਹੁਮੁੰਡੀਆਸਗਲੋਦ੍ਰਬੁਖੋਈ॥ਆਵਤਜਾਤਨਾਕਸਰਹੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੁਰੀਨਾਰਕੀਛੋਡੀਬਾ
ਤਾ॥ਰਾਮਨਾਮਵਾਕਾਮਨੁਰਾਤਾ॥ਲਰਿਕੀਲਰਿਕਨਖੈਬੋਨਾਹਿ॥ਮੁੰਡੀਆਅਨਦਿਨੁਧਾਪੇਜਾਹਿ॥੨॥ਇਕਦੁਇਮੰਦਰਿਇਕਦੁਇਬਾਟ॥

ਕਹੁਕਬੀਰਇਹੁਰਾਮਕੀਅੰਸਾ ਜਸਕਾਗਦਪਰਮਿਟੈਨਮੰਸਾ॥੪॥

ਹਮ ਕਉ ਸਾਥਰੁ ਉਨ ਕਉ ਖਾਟ ॥ ਮੂੰਡ ਪਲੋਸਿ ਕਮਰ ਬਧਿ ਪੋਥੀ ॥ ਹਮ ਕਉ ਚਾਬਨੁ ਉਨ ਕਉ ਰੋਟੀ ॥੨॥ ਮੁੰਡੀਆ ਮੁੰਡੀਆ ਹੂਏ ਏਕ ॥ ਏ ਮੁੰਡੀਆ ਬੂਡਤ ਕੀ ਟੇਕ ॥
ਸੁਨਿ ਅੰਧਲੀ ਲੋਈ ਬੇਪੀਰਿ ॥ ਇਨ ਮੁੰਡੀਅਨ ਭਜੁ ਸਰਨਿ ਕਬੀਰ ॥੪॥੩॥੬॥ ਗੋਂਡ ॥ ਖਸਮੁ ਮਰੈ ਤਉ ਨਾਰਿ ਨ ਰੋਵੈ ॥ ਉਸੁ ਰਖਵਾਰਾ ਅਉਰੋ ਹੋਵੈ ॥ ਰਖਵਾਰੇ
ਕਾ ਹੋਇ ਬਿਨਾਸ ॥ ਆਗੈ ਨਰਕੁ ਈਹਾ ਭੋਗ ਬਿਲਾਸ ॥੧॥ ਏਕ ਸੁਹਾਗਨਿ ਜਗਤ ਪਿਆਰੀ ॥ ਸਗਲੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਕੀ ਨਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੋਹਾਗਨਿ ਗਲਿ
ਸੋਹੈ ਹਾਰੁ ॥ ਸੰਤ ਕਉ ਬਿਖੁ ਬਿਗਸੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਕਰਿ ਸੀਗਾਰੁ ਬਹੈ ਪਖਿਆਰੀ ॥ ਸੰਤ ਕੀ ਠਿਠਕੀ ਫਿਰੈ ਬਿਚਾਰੀ ॥੨॥ ਸੰਤ ਭਾਗਿ ਓਹ ਪਾਛੈ ਪਰੈ ॥
ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮਾਰਹੁ ਡਰੈ ॥ ਸਾਕਤ ਕੀ ਓਹ ਪਿੰਡ ਪਰਾਇਣਿ ॥ ਹਮ ਕਉ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਪਰੈ ਤ੍ਰਖਿ ਡਾਇਣਿ ॥੩॥ ਹਮ ਤਿਸ ਕਾ ਬਹੁ ਜਾਨਿਆ ਭੇਉ ॥ ਜਬ
ਹੂਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਮਿਲੇ ਗੁਰਦੇਵ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਅਬ ਬਾਹਰਿ ਪਰੀ ॥ ਸੰਸਾਰੈ ਕੈ ਅੰਚਲਿ ਲਰੀ ॥੪॥੪॥੭॥ ਗੋਂਡ ॥ ਗ੍ਰਿਹਿ ਸੋਭਾ ਜਾ ਕੈ ਰੇ ਨਾਹਿ ॥ ਆਵਤ ਪ
ਹੀਆ ਖੂਧੇ ਜਾਹਿ ॥ ਵਾ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਨਹੀ ਸੰਤੋਖੁ ॥ ਬਿਨੁ ਸੋਹਾਗਨਿ ਲਾਗੈ ਦੋਖੁ ॥੧॥ ਧਨੁ ਸੋਹਾਗਨਿ ਮਹਾ ਪਵੀਤ ॥ ਤਪੇ ਤਪੀਸਰ ਡੋਲੈ ਚੀਤ ॥੧॥ ਰ
ਹਾਉ ॥ ਸੋਹਾਗਨਿ ਕਿਰਪਨ ਕੀ ਪੂਤੀ ॥ ਸੇਵਕ ਤਜਿ ਜਗਤ ਸਿਉ ਸੂਤੀ ॥ ਸਾਧੂ ਕੈ ਠਾਢੀ ਦਰਬਾਰਿ ॥ ਸਰਨਿ ਤੇਰੀ ਮੋ ਕਉ ਨਿਸਤਾਰਿ ॥੨॥ ਸੋਹਾ
ਗਨਿ ਹੈ ਅਤਿ ਸੁੰਦਰੀ ॥ ਪਗ ਨੇਵਰ ਛਨਕ ਛਨਹਰੀ ॥ ਜਉ ਲਗੁ ਪ੍ਰਾਨ ਤਊ ਲਗੁ ਸੰਗੇ ॥ ਨਾਹਿ ਤ ਚਲੀ ਬੇਗਿ ਉਠਿ ਨੰਗੇ ॥੩॥ ਸੋਹਾਗਨਿ ਭਵਨ
ਤ੍ਰੈ ਲੀਆ ॥ ਦਸ ਅਠ ਪੁਰਾਣ ਤੀਰਥ ਰਸ ਕੀਆ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸਰ ਬੇਧੇ ॥ ਬਡੇ ਭੂਪਤਿ ਰਾਜੇ ਹੈ ਛੇਧੇ ॥੪॥ ਸੋਹਾਗਨਿ ਉਰਵਾਰਿ ਨ ਪਾਰਿ
॥ ਪਾਂਚ ਨਾਰਦ ਕੈ ਸੰਗਿ ਬਿਧਵਾਰਿ ॥ ਪਾਂਚ ਨਾਰਦ ਕੇ ਮਿਟਵੇ ਫੂਟੇ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਛੂਟੇ ॥੫॥੫॥੮॥ ਗੋਂਡ ॥ ਜੈਸੇ ਮੰਦਰ ਮਹਿ ਬਲ
ਹਰ ਨਾ ਠਾਹਰੈ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕੈਸੇ ਪਾਰਿ ਉਤਰੈ ॥ ਕੁੰਭ ਬਿਨਾ ਜਲੁ ਨਾ ਟੀਕਾਵੈ ॥ ਸਾਧੂ ਬਿਨੁ ਐਸੇ ਅਬਗਤੁ ਜਾਵੈ ॥੧॥ ਜਾਰਉ ਤਿਸੈ ਜੁ ਰਾਮੁ ਨ
ਚੇਤੈ ॥ ਤਨ ਮਨ ਰਮਤ ਰਹੈ ਮਹਿ ਖੇਤੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੈਸੇ ਹਲਹਰ ਬਿਨਾ ਜਿਮੀ ਨਹੀ ਬੋਈਐ ॥ ਸੂਤ ਬਿਨਾ ਕੈਸੇ ਮਣੀ ਪਰੋਈਐ ॥ ਘੁੰਡੀ ਬਿਨੁ ਕਿ
ਆ ਗੰਠਿ ਚੜ੍ਹਾਈਐ ॥ ਸਾਧੂ ਬਿਨੁ ਤੈਸੇ ਅਬਗਤੁ ਜਾਈਐ ॥੨॥ ਜੈਸੇ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਿਨੁ ਬਾਲੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਬਿੰਬ ਬਿਨਾ ਕੈਸੇ ਕਪਰੇ ਧੋਈ ॥ ਘੋਰ ਬਿ
ਨਾ ਕੈਸੇ ਅਸਵਾਰ ॥ ਸਾਧੂ ਬਿਨੁ ਨਾਹੀ ਦਰਵਾਰ ॥੩॥ ਜੈਸੇ ਬਾਜੇ ਬਿਨੁ ਨਹੀ ਲੀਜੈ ਫੇਰੀ ॥ ਖਸਮਿ ਦੁਹਾਗਨਿ ਤਜਿ ਅਉਹੇਰੀ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਏਕੈ
ਕਰਿ ਕਰਨਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਬਹੁਰਿ ਨਹੀ ਮਰਨਾ ॥੪॥੬॥੯॥ ਗੋਂਡ ॥ ਕੂਟਨੁ ਸੋਇ ਜੁ ਮਨ ਕਉ ਕੂਟੈ ॥ ਮਨ ਕੂਟੈ ਤਉ ਜਮ ਤੇ ਛੂਟੈ ॥ ਕੁਟਿ
ਕੁਟਿ ਮਨੁ ਕਸਵਟੀ ਲਾਵੈ ॥ ਸੋ ਕੂਟਨੁ ਮੁਕਤਿ ਬਹੁ ਪਾਵੈ ॥੧॥ ਕੂਟਨੁ ਕਿਸੈ ਕਹਹੁ ਸੰਸਾਰ ॥ ਸਗਲ ਬੋਲਨ ਕੇ ਮਾਹਿ ਬੀਚਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਚਨੁ
ਸੋਇ ਜੁ ਮਨ ਸਿਉ ਨਾਚੈ ॥ ਝੂਠਿ ਨ ਪਤੀਐ ਪਰਚੈ ਸਾਚੈ ॥ ਇਸੁ ਮਨ ਆਗੇ ਪੂਰੈ ਤਾਲ ॥ ਇਸੁ ਨਾਚਨ ਕੇ ਮਨ ਰਖਵਾਲ ॥੨॥ ਬਜਾਰੀ ਸੋ ਜੁ ਬਜਾਰਹਿ
ਸੋਧੈ ॥ ਪਾਂਚ ਪਲੀਤਹ ਕਉ ਪਰਬੋਧੈ ॥ ਨਉ ਨਾਇਕ ਕੀ ਭਗਤਿ ਪਛਾਨੈ ॥ ਸੋ ਬਾਜਾਰੀ ਹਮ ਗੁਰ ਮਾਨੇ ॥੩॥ ਤਸਕਰੁ ਸੋਇ ਜਿ ਤਾਤਿ ਨ ਕਰੈ ॥ ਇੰਦ੍ਰੀ
ਕੈ ਜਤਨਿ ਨਾਮੁ ਉਚਰੈ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਹਮ ਐਸੇ ਲਖਨ ॥ ਧੰਨੁ ਗੁਰਦੇਵ ਅਤਿ ਰੂਪ ਬਿਚਖਨ ॥੪॥੭॥੧੦॥ ਗੋਂਡ ॥ ਧਨੁ ਗੋਪਾਲ ਧਨੁ ਗੁਰਦੇਵ ॥ ਧਨੁ
ਅਨਾਦਿ ਭੂਖੇ ਕਵਲੁ ਟਹਕੇਵ ॥ ਧਨੁ ਓਇ ਸੰਤ ਜਿਨ ਐਸੀ ਜਾਨੀ ॥ ਤਿਨ ਕਉ ਮਿਲਿਬੋ ਸਾਰਿੰਗਪਾਨੀ ॥੧॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਤੇ ਹੋਇ ਅਨਾਦਿ ॥ ਜਪੀਐ
ਨਾਮੁ ਅੰਨ ਕੈ ਸਾਦਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਪੀਐ ਨਾਮੁ ਜਪੀਐ ਅੰਨੁ ॥ ਅੰਭੈ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨੀਕਾ ਵੰਨੁ ॥ ਅੰਨੈ ਬਾਹਰਿ ਜੋ ਨਰ ਹੋਵਹਿ ॥ ਤੀਨਿ ਭਵਨ ਮਹਿ ਅਪਨੀ ਖੋ
ਵਹਿ ॥੨॥ ਛੋਡਹਿ ਅੰਨੁ ਕਰਹਿ ਪਾਖੰਡ ॥ ਨਾ ਓਇ ਸੋਹਾਗਨਿ ਨਾ ਓਹਿ ਰੰਡ ॥ ਜਗ ਮਹਿ ਬਕਤੇ ਦੂਧਾਧਾਰੀ ॥ ਗੁਪਤੀ ਖਾਵਹਿ ਵਟਿਕਾ ਸਾਰੀ ॥੩॥ ਅੰ
ਨੈ ਬਿਨਾ ਨ ਹੋਇ ਸੁਕਾਲੁ ॥ ਤਜਿਐ ਅੰਨਿ ਨ ਮਿਲੈ ਗੁਪਾਲੁ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਹਮ ਐਸੇ ਜਾਨਿਆ ॥ ਧੰਨੁ ਅਨਾਦਿ ਠਾਕੁਰ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥੪॥
੮॥੧੧॥ ਰਾਗੁ ਗੋਂਡ ਬਾਣੀ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ ਕੀ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਅਸੁਮੇਧ ਜਗਨੇ ॥ ਤੁਲਾ ਪੁਰਖ ਦਾਨੇ ॥ ਪ੍ਰਾਗ ਇਸਨਾਨੇ ॥੧॥ [illegible] ਤਉ ਨ ਪੁਜਹਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਨਾਮਾ ॥ ਅਪਨੇ ਰਾਮਹਿ ਭਜੁ ਰੇ ਮਨੁ ਆਲਸੀਆ ॥
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਗਾਇਆ ਪਿੰਡੁ ਕਰਤਾ ॥ ਬਨਾਰਸਿ ਅਸਿ ਬਸਤਾ ਮੁਖਿ ਬੇਦ ਚਤੁਰ ਪੜਤਾ ॥ ਸਗਲ ਧਰਮ ਅਛਿਤਾ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਇੰਦ੍ਰੀ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਖਟੁ ਕਰਮ ਸਹਿਤ ਰਹਤਾ ॥੩॥ ਸਿਵਾ ਸਕਤਿ ਸੰਬਾਦੰ ॥ ਮਨ ਛੋਡਿ ਛੋਡਿ ਸਗਲ ਭੇਦੰ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਗੋਬਿੰਦੰ ॥ ਭਜੁ ਨਾਮਾ ਤਰਸਿ ਭਵ ਸਿੰਧੰ ॥੪॥੧॥

ਗੋਂਡ ॥ ਨਾਦ ਭ੍ਰਮੇ ਜੈਸੇ ਮਿਰਗਾਏ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਤਜੇ ਵਾ ਕੋ ਧਿਆਨੁ ਨ ਜਾਏ ॥੧॥ ਐਸੇ ਰਾਮਾ ਐਸੇ ਹੇਰਉ ॥ ਰਾਮੁ ਛੋਡਿ ਚਿਤੁ ਅਨਤ ਨ ਫੇਰਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਉ ਮੀਨਾ ਹੇਰੈ ਪਸੂਆਰਾ ॥ ਸੋਨਾ ਗਢਤੇ ਹਿਰੈ ਸੁਨਾਰਾ ॥੨॥ ਜਿਉ ਬਿਖਈ ਹੇਰੈ ਪਰ ਨਾਰੀ ॥ ਕਉਡਾ ਡਾਰਤ ਹਿਰੈ ਜੁਆਰੀ ॥੩॥ ਜਹ ਜਹ ਦੇਖਉ ਤਹ ਤਹ ਰਾਮਾ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਨਿਤ ਧਿਆਵੈ ਨਾਮਾ ॥੪॥੨॥

ਗੋਂਡ ॥ ਮੋ ਕਉ ਤਾਰਿ ਲੇ ਰਾਮਾ ਤਾਰਿ ਲੇ ॥ ਮੈ ਅਜਾਨੁ ਜਨੁ ਤਰਿਬੇ ਨ ਜਾਨਉ ਬਾਪ ਬੀਠੁਲਾ ਬਾਹ ਦੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਰ ਤੇ ਸੁਰ ਹੋਇ ਜਾਤ ਨਿਮਖ ਮੈ ਸਤਿਗੁਰ ਬੁਧਿ ਸਿਖਲਾਈ ॥ ਨਰ ਤੇ ਉਪਜਿ ਸੁਰਗ ਕਉ ਜੀਤਿਓ ਸੋ ਅਵਖਧ ਮੈ ਪਾਈ ॥੧॥ ਜਹਾ ਜਹਾ ਧੂਅ ਨਾਰਦੁ ਟੇਕੇ ਨੈਕੁ ਟਿਕਾਵਹੁ ਮੋਹਿ ॥ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਅਵਿਲੰਬਿ ਬਹੁਤੁ ਜਨ ਉਧਰੇ ਨਾਮੇ ਕੀ ਨਿਜ ਮਤਿ ਏਹ ॥੨॥੩॥

ਗੋਂਡ ॥ ਮੋਹਿ ਲਾਗਤੀ ਤਾਲਾਬੇਲੀ ॥ ਬਛਰੇ ਬਿਨੁ ਗਾਇ ਅਕੇਲੀ ॥੧॥ ਪਾਨੀਆ ਬਿਨੁ ਮੀਨੁ ਤਲਫੈ ॥ ਐਸੇ ਰਾਮ ਨਾਮਾ ਬਿਨੁ ਬਾਪੁਰੋ ਨਾਮਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੈਸੇ ਗਾਇ ਕਾ ਬਾਛਾ ਛੂਟਲਾ ॥ ਥਨ ਚੋਖਤਾ ਮਾਖਨੁ ਘੂਟਲਾ ॥੨॥ ਨਾਮਦੇਉ ਨਾਰਾਇਨੁ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰੁ ਭੇਟਤ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ॥੩॥ ਜੈਸੇ ਬਿਖੈ ਹੇਤ ਪਰ ਨਾਰੀ ॥ ਐਸੇ ਨਾਮੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮੁਰਾਰੀ ॥੪॥ ਜੈਸੇ ਤਾਪਤੇ ਨਿਰਮਲ ਘਾਮਾ ॥ ਤੈਸੇ ਰਾਮ ਨਾਮਾ ਬਿਨੁ ਬਾਪੁਰੋ ਨਾਮਾ ॥੫॥੪॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗੋਂਡ ਘਰੁ ੨ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਤ ਮਿਟੇ ਸਭਿ ਭਰਮਾ ॥ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਲੈ ਊਤਮ ਧਰਮਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਤ ਜਾਤਿ ਕੁਲ ਹਰੀ ॥ ਸੋ ਹਰਿ ਅੰਧੁਲੇ ਕੀ ਲਾਕਰੀ ॥੧॥ ਹਰਏ ਨਮਸਤੇ ਹਰਏ ਨਮਹ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਤ ਨਹੀ ਦੁਖੁ ਜਮਹ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਨਾਕਸ ਹਰੇ ਪਰਾਨ ॥ ਅਜੈਮਲ ਕੀਓ ਬੈਕੁੰਠਹਿ ਥਾਨ ॥ ਸੂਆ ਪੜਾਵਤ ਗਨਿਕਾ ਤਰੀ ॥ ਸੋ ਹਰਿ ਨੈਨਹੁ ਕੀ ਪੂਤਰੀ ॥੨॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਤ ਪੂਤਨਾ ਤਰੀ ॥ ਬਾਲ ਘਾਤਨੀ ਕਪਟਹਿ ਭਰੀ ॥ ਸਿਮਰਨ ਦ੍ਰੋਪਦ ਸੁਤ ਉਧਰੀ ॥ ਗਊਤਮ ਸਤੀ ਸਿਲਾ ਨਿਸਤਰੀ ॥੩॥ ਕੇਸੀ ਕੰਸ ਮਥਨੁ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ॥ ਜੀਅ ਦਾਨੁ ਕਾਲੀ ਕਉ ਦੀਆ ॥ ਪ੍ਰਣਵੈ ਨਾਮਾ ਐਸੋ ਹਰੀ ॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਭੈ ਅਪਦਾ ਟਰੀ ॥੪॥੧॥੫॥

ਗੋਂਡ ॥ ਭੈਰਉ ਭੂਤ ਸੀਤਲਾ ਧਾਵੈ ॥ ਖਰ ਬਾਹਨੁ ਉਹੁ ਛਾਰੁ ਉਡਾਵੈ ॥੧॥ ਹਉ ਤਉ ਏਕੁ ਰਮਈਆ ਲੈਹਉ ॥ ਆਨ ਦੇਵ ਬਦਲਾਵਨਿ ਦੈਹਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਵ ਸਿਵ ਕਰਤੇ ਜੋ ਨਰੁ ਧਿਆਵੈ ॥ ਬਰਦ ਚਢੇ ਡਉਰੂ ਢਮਕਾਵੈ ॥੨॥ ਮਹਾ ਮਾਈ ਕੀ ਪੂਜਾ ਕਰੈ ॥ ਨਰ ਸੈ ਨਾਰਿ ਹੋਇ ਅਉਤਰੈ ॥੩॥ ਤੂ ਕਹੀਅਤ ਹੀ ਆਦਿ ਭਵਾਨੀ ॥ ਮੁਕਤਿ ਕੀ ਬਰੀਆ ਕਹਾ ਛਪਾਨੀ ॥੪॥ ਗੁਰਮਤਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗਹੁ ਮੀਤਾ ॥ ਪ੍ਰਣਵੈ ਨਾਮਾ ਇਉ ਕਹੈ ਗੀਤਾ ॥੫॥੨॥੬॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਗੋਂਡ ॥ ਆਜੁ ਨਾਮੇ ਬੀਠਲੁ ਦੇਖਿਆ ਮੂਰਖ ਕੋ ਸਮਝਾਊ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਾਂਡੇ ਤੁਮਰੀ ਗਾਇਤ੍ਰੀ ਲੋਧੇ ਕਾ ਖੇਤੁ ਖਾਤੀ ਥੀ ॥ ਲੈ ਕਰਿ ਠੇਗਾ ਟਗਰੀ ਤੋਰੀ ਲਾਂਗਤ ਲਾਂਗਤ ਜਾਤੀ ਥੀ ॥੧॥ ਪਾਂਡੇ ਤੁਮਰਾ ਮਹਾਦੇਉ ਧਉਲੇ ਬਲਦ ਚੜਿਆ ਆਵਤੁ ਦੇਖਿਆ ਥਾ ॥ ਮੋਦੀ ਕੇ ਘਰ ਖਾਣਾ ਪਾਕਾ ਵਾ ਕਾ ਲੜਕਾ ਮਾਰਿਆ ਥਾ ॥੨॥ ਪਾਂਡੇ ਤੁਮਰਾ ਰਾਮਚੰਦੁ ਸੋ ਭੀ ਆਵਤੁ ਦੇਖਿਆ ਥਾ ॥ ਰਾਵਨ ਸੇਤੀ ਸਰਬਰ ਹੋਈ ਘਰ ਕੀ ਜੋਇ ਗਵਾਈ ਥੀ ॥੩॥ ਹਿੰਦੂ ਅੰਨ੍ਹਾ ਤੁਰਕੂ ਕਾਣਾ ॥ ਦੁਹਾਂ ਤੇ ਗਿਆਨੀ ਸਿਆਣਾ ॥ ਹਿੰਦੂ ਪੂਜੈ ਦੇਹੁਰਾ ਮੁਸਲਮਾਣੁ ਮਸੀਤਿ ॥ ਨਾਮੇ ਸੋਈ ਸੇਵਿਆ ਜਹ ਦੇਹੁਰਾ ਨ ਮਸੀਤਿ ॥੪॥੩॥੭॥

ਰਾਗੁ ਗੋਂਡ ਬਾਣੀ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀਉ ਕੀ ਘਰੁ ੨ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਮੁਕੰਦ ਮੁਕੰਦ ਜਪਹੁ ਸੰਸਾਰ ॥ ਬਿਨੁ ਮੁਕੰਦ ਤਨੁ ਹੋਇ ਅਉਹਾਰ ॥ ਸੋਈ ਮੁਕੰਦੁ ਮੁਕਤਿ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥ ਸੋਈ ਮੁਕੰਦੁ ਹਮਰਾ ਪਿਤ ਮਾਤਾ ॥੧॥ ਜੀਵਤ ਮੁਕੰਦੇ ਮਰਤ ਮੁਕੰਦੇ ॥ ਤਾ ਕੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਸਦਾ ਅਨੰਦੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੁਕੰਦ ਮੁਕੰਦ ਹਮਾਰੇ ਪ੍ਰਾਨੰ ॥ ਜਪਿ ਮੁਕੰਦ ਮਸਤਕਿ ਨੀਸਾਨੰ ॥ ਸੇਵ ਮੁਕੰਦ ਕਰੈ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ਸੋਈ ਮੁਕੰਦੁ ਦੁਰਬਲ ਧਨੁ ਲਾਧੀ ॥੨॥ ਏਕੁ ਮੁਕੰਦੁ ਕਰੈ ਉਪਕਾਰੁ ॥ ਹਮਰਾ ਕਹਾ ਕਰੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਮੇਟੀ ਜਾਤਿ ਹੂਏ ਦਰਬਾਰਿ ॥ ਤੁਹੀ ਮੁਕੰਦੁ ਜੋਗ ਜੁਗ ਤਾਰਿ ॥੩॥

ਉਪਜਿਓ ਗਿਆਨੁ ਹੂਆ ਪਰਗਾਸੁ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੀਨੇ ਕੀਟ ਦਾਸੁ ਕਹੁ ਰਵਿਦਾਸ ਅਬ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਚੂਕੀ ਜਪਿ ਮੁਕੰਦ ਸੇਵਾ ਤਾਹੂ ਕੀ ॥੪॥੧॥ ਗੋਂਡ ॥
ਜੇ ਓਹੁ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨਾਵੈ ॥ ਜੇ ਓਹੁ ਦੁਆਦਸ ਸਿਲਾ ਪੂਜਾਵੈ ॥ ਜੇ ਓਹੁ ਕੂਪ ਤਟਾ ਦੇਵਾਵੈ ॥ ਕਰੈ ਨਿੰਦ ਸਭ ਬਿਰਥਾ ਜਾਵੈ ॥੧॥ ਸਾਧ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਕੈਸੇ
ਤਰੈ ॥ ਸਰਪਰ ਜਾਨਹੁ ਨਰਕ ਹੀ ਪਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੇ ਓਹੁ ਗ੍ਰਹਨ ਕਰੈ ਕੁਲਖੇਤਿ ॥ ਅਰਪੈ ਨਾਰਿ ਸੀਗਾਰ ਸਮੇਤਿ ॥ ਸਗਲੀ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸ੍ਰਵਨੀ ਸੁਨੈ ॥ ਕਰੈ
ਨਿੰਦ ਕਵਨੈ ਨਹੀ ਗੁਨੈ ॥੨॥ ਜੇ ਓਹੁ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਸਾਦ ਕਰਾਵੈ ॥ ਭੂਮਿ ਦਾਨੁ ਸੋਭਾ ਮੰਡਪਿ ਪਾਵੈ ॥ ਅਪਨਾ ਬਿਗਾਰਿ ਬਿਰਾਂਨਾ ਸਾਂਢੈ ॥ ਕਰੈ ਨਿੰਦ ਬਹੁ ਜੋਨੀ
ਹਾਂਢੈ ॥੩॥ ਨਿੰਦਾ ਕਹਾ ਕਰਹੁ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਨਿੰਦਕ ਕਾ ਪਰਗਟਿ ਪਾਹਾਰਾ ॥ ਨਿੰਦਕੁ ਸੋਧਿ ਸਾਧਿ ਬੀਚਾਰਿਆ ॥ ਕਹੁ ਰਵਿਦਾਸ ਪਾਪੀ ਨਰਕਿ ਸਿਧਾਰਿਆ ॥
॥੪॥੨॥ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੇ ੧੧ ॥ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ ੭ ॥ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ ਕੇ ੨ ॥ ਜੋੜੁ ੨੦ ॥

੧੧

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ

ਰਾਗੁ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ ॥ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਕੋਈ ਪੜਤਾ ਸਹਸਾਕਿਰਤਾ ਕੋਈ ਪੜੈ ਪੁਰਾਨਾ ॥ ਕੋਈ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਜਪਮਾਲੀ ਲਾਗੈ ਤਿਸੈ ਧਿਆਨਾ ॥ ਅਬ ਹੀ ਕਬ ਹੀ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਨਾ ਤੇਰਾ ਏਕੋ ਨਾ
ਮੁ ਪਛਾਨਾ ॥੧॥ ਨ ਜਾਣਾ ਹਰੇ ਮੇਰੀ ਕਵਨ ਗਤੇ ॥ ਹਮ ਮੂਰਖ ਅਗਿਆਨ ਸਰਨਿ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਾਖਹੁ ਮੇਰੀ ਲਾਜ ਪਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਬਹੂ
ਜੀਅੜਾ ਊਭਿ ਚੜਤੁ ਹੈ ਕਬਹੂ ਜਾਇ ਪਇਆਲੇ ॥ ਲੋਭੀ ਜੀਅੜਾ ਥਿਰੁ ਨ ਰਹਤੁ ਹੈ ਚਾਰੇ ਕੁੰਡਾ ਭਾਲੇ ॥੨॥ ਮਰਣੁ ਲਿਖਾਇ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਆਏ ਜੀ
ਵਣੁ ਸਾਜਹਿ ਮਾਈ ॥ ਏਕਿ ਚਲੇ ਹਮ ਦੇਖਹ ਸੁਆਮੀ ਭਾਹਿ ਬਲੰਤੀ ਆਈ ॥੩॥ ਨ ਕਿਸੀ ਕਾ ਮੀਤੁ ਨ ਕਿਸੀ ਕਾ ਭਾਈ ਨਾ ਕਿਸੈ ਬਾਪੁ ਨ ਮਾਈ ॥
ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕ ਜੇ ਤੂ ਦੇਵਹਿ ਅੰਤੇ ਹੋਇ ਸਖਾਈ ॥੪॥੧॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸਰਬ ਜੋਤਿ ਤੇਰੀ ਪਸਰਿ ਰਹੀ ॥ ਜਹ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਨ
ਰਹਰੀ ॥੧॥ ਜੀਵਨ ਤਲਬ ਨਿਵਾਰਿ ਸੁਆਮੀ ॥ ਅੰਧ ਕੂਪਿ ਮਾਇਆ ਮਨੁ ਗਾਡਿਆ ਕਿਉ ਕਰਿ ਉਤਰਉ ਪਾਰਿ ਸੁਆਮੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਹ ਭੀ
ਤਰਿ ਘਟ ਭੀਤਰਿ ਬਸਿਆ ਬਾਹਰਿ ਕਾਹੇ ਨਾਹੀ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸਾਰ ਕਰੇ ਨਿਤ ਸਾਹਿਬੁ ਸਦਾ ਚਿੰਤਿ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥੨॥ ਆਪੇ ਨੇੜੈ ਆਪੇ ਦੂਰਿ ॥ ਆ
ਪੇ ਸਰਬ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਅੰਧੇਰਾ ਜਾਇ ॥ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੩॥ ਅੰਤਰਿ ਸਹਸਾ ਬਾਹਰਿ ਮਾਇਆ ਨੈਣੀ ਲ
ਗਸਿ ਬਾਣੀ ॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ ਪਰਤਾਪਹਿਗਾ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥੪॥੨॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜਿਤੁ ਦਰਿ ਵਸਹਿ ਕਵਨੁ ਦਰੁ
ਕਹੀਐ ਦਰਾ ਭੀਤਰਿ ਦਰੁ ਕਵਨੁ ਲਹੈ ॥ ਜਿਸੁ ਦਰ ਕਾਰਣਿ ਫਿਰਾ ਉਦਾਸੀ ਸੋ ਦਰੁ ਕੋਈ ਆਇ ਕਹੈ ॥੧॥ ਕਿਨ ਬਿਧਿ ਸਾਗਰੁ ਤਰੀਐ ॥ ਜੀਵਤਿਆ
ਨਹ ਮਰੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੁਖੁ ਦਰਵਾਜਾ ਰੋਹੁ ਰਖਵਾਲਾ ਆਸਾ ਅੰਦੇਸਾ ਦੁਇ ਪਟ ਜੜੇ ॥ ਮਾਇਆ ਜਲੁ ਖਾਈ ਪਾਣੀ ਘਰੁ ਬਾਂਧਿ
ਆ ਸਤ ਕੈ ਆਸਣਿ ਪੁਰਖੁ ਰਹੈ ॥੨॥ ਕਿੰਤੇ ਨਾਮਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣਿਆ ਤੁਮ ਸਰਿ ਨਾਹੀ ਅਵਰੁ ਹਰੇ ॥ ਊਚਾ ਨਹੀ ਕਹਣਾ ਮਨ ਮਹਿ ਰਹਣਾ ਆਪੇ ਜਾ
ਣੈ ਆਪਿ ਕਰੇ ॥੩॥ ਜਬ ਆਸਾ ਅੰਦੇਸਾ ਤਬ ਹੀ ਕਿਉ ਕਰਿ ਏਕੁ ਕਹੈ ॥ ਆਸਾ ਭੀਤਰਿ ਰਹੈ ਨਿਰਾਸਾ ਤਉ ਨਾਨਕ ਏਕੁ ਮਿਲੈ ॥੪॥ ਇਨ ਬਿਧਿ ਸਾ
ਗਰੁ ਤਰੀਐ ॥ ਜੀਵਤਿਆ ਇਉ ਮਰੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੪॥੩॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸੁਰਤਿ ਸਬਦੁ ਸਾਖੀ ਮੇਰੀ ਸਿੰਙੀ
ਬਾਜੈ ਲੋਕੁ ਸੁਣੇ ॥ ਪਤੁ ਝੋਲੀ ਮੰਗਣ ਕੈ ਤਾਈ ਭੀਖਿਆ ਨਾਮੁ ਪੜੇ ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਗੋਰਖੁ ਜਾਗੈ ॥ ਗੋਰਖੁ ਸੋ ਜਿਨਿ ਗੋਇ ਉਠਾਲੀ ਕਰਤੇ ਬਾਰ ਨ ਲਾ
ਗੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਾਣੀ ਪ੍ਰਾਣ ਪਵਣਿ ਬੰਧਿ ਰਾਖੇ ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਮੁਖਿ ਦੀਏ ॥ ਮਰਣ ਜੀਵਣ ਕਉ ਧਰਤੀ ਦੀਨੀ ਏਤੇ ਗੁਣ ਵਿਸਰੇ ॥੨॥ ਸਿਧ

ਸਾਧਿਕ ਅਰੁ ਜੋਗੀ ਜੰਗਮ ਪੀਰ ਪੁਰਸ ਬਹੁਤੇਰੇ ॥ ਜੇ ਤਿਨ ਮਿਲਾ ਤ ਕੀਰਤਿ ਆਖਾ ਤਾ ਮਨੁ ਸੇਵ ਕਰੇ ॥੩॥ ਕਾਗਦ ਲੂਣੁ ਰਹੈ ਘ੍ਰਿਤ ਸੰਗੇ ਪਾਣੀ ਕਮਲੁ ਰਹੈ ॥ ਐਸੇ ਭਗਤ ਮਿਲਹਿ ਜਨ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਜਮੁ ਕਿਆ ਕਰੈ ॥੪॥੪॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ਸੁਣਿ ਮਾਛਿੰਦ੍ਰਾ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੈ ॥ ਵਸਿਗਤਿ ਪੰਚ ਕਰੇ ਨਹਿ ਡੋਲੈ ॥ ਐਸੀ ਜੁਗਤਿ ਜੋਗ ਕਉ ਪਾਲੇ ॥ ਆਪਿ ਤਰੈ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਤਾਰੇ ॥੧॥ ਸੋ ਅਉਧੂਤੁ ਐਸੀ ਮਤਿ ਪਾਵੈ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਸੁੰਨਿ ਸਮਾਧਿ ਸਮਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭਿਖਿਆ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਭੈ ਚਲੈ ॥ ਹੋਵੈ ਸੁ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਸੰਤੋਖਿ ਅਮੁਲੈ ॥ ਧਿਆਨ ਰੂਪਿ ਹੋਇ ਆਸਣੁ ਪਾਵੈ ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਤਾੜੀ ਚਿਤੁ ਲਾਵੈ ॥੨॥ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ॥ ਸੁਣਿ ਮਾਛਿੰਦ੍ਰਾ ਅਉਧੂ ਨੀਸਾਣੀ ॥ ਆਸਾ ਮਾਹਿ ਨਿਰਾਸੁ ਵਲਾਏ ॥ ਨਿਹਚਉ ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਪਾਏ ॥੩॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕੁ ਅਗਮੁ ਸੁਣਾਏ ॥ ਗੁਰ ਚੇਲੇ ਕੀ ਸੰਧਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਦੀਖਿਆ ਦਾਰੂ ਭੋਜਨੁ ਖਾਏ ॥ ਛਿਅ ਦਰਸਨ ਕੀ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ॥੪॥੫॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ਹਮ ਡੋਲਤ ਬੇੜੀ ਪਾਪ ਭਰੀ ਹੈ ਪਵਣੁ ਲਗੈ ਮਤੁ ਜਾਈ ॥ ਸਨਮੁਖ ਸਿਧ ਭੇਟਣ ਕਉ ਆਏ ਨਿਹਚਉ ਦੇਹਿ ਵਡਿਆਈ ॥੧॥ ਗੁਰ ਤਾਰਿ ਤਾਰਣਹਾਰਿਆ ॥ ਦੇਹਿ ਭਗਤਿ ਪੂਰਨ ਅਵਿਨਾਸੀ ਹਉ ਤੁਝ ਕਉ ਬਲਿਹਾਰਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਧਿ ਸਾਧਿਕ ਜੋਗੀ ਅਰੁ ਜੰਗਮ ਏਕੁ ਸਿਧੁ ਜਿਨੀ ਧਿਆਇਆ ॥ ਪਰਸਤ ਪੈਰ ਸਿਝਤ ਤੇ ਸੁਆਮੀ ਅਖਰੁ ਜਿਨ ਕਉ ਆਇਆ ॥੨॥ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਕਰਮੁ ਨ ਜਾਨਾ ਨਾਮੁ ਜਪੀ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰਾ ॥ ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸੁਰੁ ਨਾਨਕ ਭੇਟਿਓ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਨਿਬੇਰਾ ॥੩॥੬॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ਸੁਰਤੀ ਸੁਰਤਿ ਰਲਾਈਐ ਏਤੁ ॥ ਤਨੁ ਕਰਿ ਤੁਲਹਾ ਲੰਘਹਿ ਜੇਤੁ ॥ ਅੰਤਰਿ ਭਾਹਿ ਤਿਸੈ ਤੂ ਰਖੁ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਦੀਵਾ ਬਲੈ ਅਥਕੁ ॥੧॥ ਐਸਾ ਦੀਵਾ ਨੀਰਿ ਤਰਾਈ ॥ ਜਿਤੁ ਦੀਵੈ ਸਭ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਛੀ ਮਿਟੀ ਸੋਝੀ ਹੋਈ ॥ ਤਾ ਕਾ ਕੀਆ ਮਾਨੈ ਸੋਈ ॥ ਕਰਣੀ ਤੇ ਕਰਿ ਚਕਹੁ ਢਾਲਿ ॥ ਐਥੈ ਓਥੈ ਨਿਬਹੀ ਨਾਲਿ ॥੨॥ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜਾ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥ ਪਾਣੀ ਮਰੈ ਨ ਬੁਝਾਇਆ ਜਾਈ ॥ ਐਸਾ ਦੀਵਾ ਨੀਰਿ ਤਰਾਈ ॥੩॥ ਡੋਲੈ ਵਾਉ ਨ ਵਡਾ ਹੋਈ ॥ ਜਾਪੈ ਜਿਉ ਸਿੰਘਾਸਣਿ ਲੋਈ ॥ ਖਤ੍ਰੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਸੂਦੁ ਕਿ ਵੈਸੁ ॥ ਨਿਰਤਿ ਨ ਪਾਈਆ ਗਣੀ ਸਹੰਸ ॥ ਐਸਾ ਦੀਵਾ ਬਾਲੇ ਕੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਪਾਰੰਗਤਿ ਹੋਈ ॥੪॥੭॥

ਤਿਤੁ ਘਟਿ ਦੀਵਾ ਨਿਹਚਲੁ ਹੋਈ ॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਤੁਧਨੋ ਨਿਵਣੁ ਮੰਨਣੁ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ॥ ਸਾਚੁ ਭੇਟ ਬੈਸਣ ਕਉ ਥਾਉ ॥ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਹੋਵੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਤਾ ਸੁਣਿ ਸਦਿ ਬਹਾਲੇ ਪਾਸਿ ॥੧॥ ਨਾਨਕ ਬਿਰਥਾ ਕੋਇ ਨ ਹੋਇ ॥ ਐਸੀ ਦਰਗਹ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਪੋਤਾ ਕਰਮੁ ਪਸਾਉ ॥ ਤੂ ਦੇਵਹਿ ਮੰਗਤ ਜਨ ਚਾਉ ॥ ਭਾਡੈ ਭਾਉ ਪਵੈ ਤਿਤੁ ਆਇ ॥ ਧੁਰਿ ਤੈ ਛੋਡੀ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇ ॥੨॥ ਜਿਨਿ ਕਿਛੁ ਕੀਆ ਸੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ॥ ਅਪਨੀ ਕੀਮਤਿ ਆਪੇ ਧਰੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਆ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ ਨਾ ਕੋ ਆਵੈ ਨਾ ਕੋ ਜਾਇ ॥੩॥ ਲੋਕੁ ਧਿਕਾਰੁ ਕਹੈ ਮੰਗਤ ਜਨ ਮਾਗਤ ਮਾਨੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਸਹ ਕੀਆ ਗਲਾ ਦਰ ਕੀਆ ਬਾਤਾ ਤੈ ਤਾ ਕਹਣੁ ਕਹਾਇਆ ॥੪॥ ੮॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ਸਾਗਰ ਮਹਿ ਬੂੰਦ ਬੂੰਦ ਮਹਿ ਸਾਗਰੁ ਕਵਣੁ ਬੁਝੈ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ॥ ਉਤਭੁਜ ਚਲਤ ਆਪਿ ਕਰਿ ਚੀਨੈ ਆਪੇ ਤਤੁ ਪਛਾਣੈ ॥੧॥ ਐਸਾ ਗਿਆਨੁ ਬੀਚਾਰੈ ਕੋਈ ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਮੁਕਤਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਹੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਿਨ ਮਹਿ ਰੈਣਿ ਰੈਣਿ ਮਹਿ ਦਿਨੀਅਰੁ ਉਸਨ ਸੀਤ ਬਿਧਿ ਸੋਈ ॥ ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਸਮਝ ਨ ਹੋਈ ॥੨॥ ਪੁਰਖ ਮਹਿ ਨਾਰਿ ਨਾਰਿ ਮਹਿ ਪੁਰਖਾ ਬੂਝਹੁ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ॥ ਧੁਨਿ ਮਹਿ ਧਿਆਨੁ ਧਿਆਨ ਮਹਿ ਜਾਨਿਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਕਥ ਕਹਾਨੀ ॥੩॥ ਮਨ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਜੋਤਿ ਮਹਿ ਮਨੂਆ ਪੰਚ ਮਿਲੇ ਗੁਰ ਭਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜਿਨ ਏਕ ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੪॥ ੯॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ ਤਾ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਮਾਰੀ ॥ ਸੋ ਸੇਵਕਿ ਰਾਮ ਪਿਆਰੀ ॥ ਜੋ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਬੀਚਾਰੀ ॥੧॥ ਸੋ ਹਰਿ ਜਨੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਲਾਜ ਛੋਡਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਧੁਨਿ ਵਾਜੇ ਅਨਹਦ ਘੋਰਾ ॥ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਹਰਿ ਰਸਿ ਮੋਰਾ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੈ ਸਚੁ ਸਮਾਇਆ ॥ ਗੁਰੁ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ॥੨॥ ਸਭਿ

ਨਾਦਬੇਦਗੁਰਬਾਣੀ॥ਮਨੁਰਾਤਾਸਾਰਿਗਪਾਣੀ॥ਤਹਤੀਰਥਤਹਜਪਤਪਸਾਰੇ॥ਗੁਰਮਿਲਿਆਹਰਿਨਿਸਤਾਰੇ॥੩॥ਜਹਆਪੁਗਇਆਭਉਭਾਗਾ॥
ਗੁਰਚਰਣੀਸੇਵਕੁਲਾਗਾ॥ਗੁਰਿਸਤਿਗੁਰਿਭਰਮੁਚੁਕਾਇਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸਬਦਿਮਿਲਾਇਆ॥੪॥੧੦॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੧
ਛਾਦਨੁਭੋਜਨੁਮਾਗਤੁਭਾਗੈ॥ਖੁਧਿਆਦੁਸਟਜਲੈਦੁਖੁਆਗੈ॥ਗੁਰਮਤਿਨਹੀਲੀਨੀਦੁਰਮਤਿਪਤਿਖੋਈ॥ਗੁਰਮਤਿਭਗਤਿਪਾਵੈਜਨੁਕੋ
ਈ॥੧॥ਜੋਗੀਜੁਗਤਿਸਹਜਘਰਿਵਾਸੈ॥ਏਕਦ੍ਰਿਸਟਿਏਕੋਕਰਿਦੇਖਿਆ॥ਭੀਖਿਆਭਾਇਸਬਦਿਤ੍ਰਿਪਤਾਸੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੰਚਿਬੈਲਗਡੀਆਦੇ
ਹਧਾਰੀ॥ਰਾਮਕਲਾਨਿਬਹੈਪਤਸਾਰੀ॥ਧਰਤੂਟੀਗਾਡੋਸਿਰਭਾਰ॥ਲਕਰੀਬਿਖਰਜਰੀਮੰਝਭਾਰ॥੨॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਵੀਚਾਰਿਜੋਗੀ॥ਦੁਖੁਸੁਖ
ਸਮਕਰਣਾਸੋਗਬਿਓਗੀ॥ਭੁਗਤਿਨਾਮੁਗੁਰਸਬਦਿਬੀਚਾਰੀ॥ਅਸਥਿਰੁਕੰਧੁਜਪੈਨਿਰੰਕਾਰੀ॥੩॥ਸਹਜਿਜਗੋਟਾਬੰਧਨਤੇਛੂਟਾ॥ਕਾ
ਮੁਕ੍ਰੋਧੁਗੁਰਸਬਦੀਲੂਟਾ॥ਮਨਮਹਿਮੁੰਦ੍ਰਾਹਰਿਗੁਰਸਰਣਾ॥ਨਾਨਕਰਾਮਭਗਤਿਜਨਤਰਣਾ॥੪॥੧੧॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੩॥ਘਰੁ੧॥

ਸਤਿਜੁਗਿਸਚੁਕਹੈਸਭੁਕੋਈ॥ਘਰਿਘਰਿਭਗਤਿਗੁਰਮੁਖਿਹੋਈ॥ਸਤਿਜੁਗਿਧਰਮੁਪੈਰਹੈਚਾਰਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਕੋਬੀਚਾਰਿ॥੧॥ਜੁਗ
ਚਾਰੇਨਾਮਿਵਡਿਆਈਹੋਈ॥ਜਿਨਾਮਿਲਾਗੈਸੋਮੁਕਤਿਹੋਵੈਗੁਰਬਿਨੁਨਾਮੁਨਪਾਵੈਕੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤ੍ਰੇਤੈਇਕਕਲਕੀਨੀਦੂਰਿ॥ਪਾਖੰਡੁਵਰਤਿ
ਆਹਰਿਜਾਣਨਿਦੂਰਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਸੋਝੀਹੋਈ॥ਅੰਤਰਿਨਾਮੁਵਸੈਸੁਖੁਹੋਈ॥੨॥ਦੁਆਪੁਰਿਦੂਜੈਦੁਬਿਧਾਹੋਇ॥ਭਰਮਿਭੁਲਾਨੇਜਾਣਹਿਦੋ
ਇ॥ਦੁਆਪੁਰਿਧਰਮਿਦੁਇਪੈਰਰਖਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਤਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਏ॥੩॥ਕਲਜੁਗਿਧਰਮਕਲਾਇਕਰਹਾਏ॥ਇਕਪੈਰਿਚਲੈਮਾਇਆਮੋਹੁ
ਵਧਾਏ॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਅਤਿਗੁਬਾਰੁ॥ਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟੈਨਾਮਿਉਧਾਰੁ॥੪॥ਸਭਜੁਗਮਹਿਸਾਚਾਏਕੋਸੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲਾਬੂਝੈਕੋਈ॥
ਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਏਭਗਤੁਜਨੁਸੋਈ॥ਨਾਨਕਜੁਗਿਜੁਗਿਨਾਮਿਵਡਿਆਈਹੋਈ॥੧॥

ਸਹੀ
ਸਭਮਹਿਸਚੁਦੂਜਾਨਹੀਕੋਈ॥ਸਾ
ਚੀਕੀਰਤਿਸਚੁਸੁਖੁਹੋਈ॥ਗੁ
ਰਮੁਖਿਨਾਮੁਵਖਾਣੈਕੋਈ॥੫
॥ਸਭਜੁਗਮਹਿਨਾਮੁਊਤਮੁਹੋਈ॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੪॥ ਘਰੁ੧॥

ਜੇਵਡਭਾਗਹੋਵਹਿਵਡਭਾਗੀਤਾਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵੈ॥ਨਾਮੁਜਪਤਨਾਮੇਸੁਖੁਪਾਵੈਹਰਿਨਾਮੇਨਾਮਿਸਮਾਵੈ॥੧॥ਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਿਕਰਹੁ
ਸਦਪ੍ਰਾਣੀ॥ਹਿਰਦੈਪ੍ਰਗਾਸੁਹੋਵੈਲਿਵਲਾਗੈਗੁਰਮਤਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਣੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹੀਰਾਰਤਨਜਵੇਹਰਮਾਣਕਬਹੁਸਾਗਰਭ
ਰਪੂਰੁਕੀਆ॥ਜਿਸੁਵਡਭਾਗੁਹੋਵੈਵਡਮਸਤਕਿਤਿਨਿਗੁਰਮਤਿਕਢਿਕਢਿਲੀਆ॥੨॥ਰਤਨੁਜਵੇਹਰੁਲਾਲੁਹਰਿਨਾਮਾਗੁਰਿਕ
ਢਿਤਲੀਦਿਖਲਾਇਆ॥ਭਾਗਹੀਣਮਨਮੁਖਿਨਹੀਲੀਆ॥ਤ੍ਰਿਣਓਲੈਲਾਖੁਛਪਾਇਆ॥੩॥ਮਸਤਕਿਭਾਗੁਹੋਵੈਧੁਰਿਲਿਖਿਆਤ
ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਾਲਾਏ॥ਨਾਨਕਰਤਨਜਵੇਹਰਪਾਵੈਧਨੁਧਨੁਗੁਰਮਤਿਹਰਿਪਾਏ॥੪॥੧॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੪॥ ਰਾਮਜਨਾ
ਮਿਲਿਭਇਆਅਨੰਦਾਹਰਿਨੀਕੀਕਥਾਸੁਨਾਇ॥ਦੁਰਮਤਿਮੈਲੁਗਈਸਭਨੀਕਲਿਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲਿਬੁਧਿਪਾਇ॥੧॥ਰਾਮਜਨਗੁਰਮਤਿਰਾਮੁ
ਬੋਲਾਇ॥ਜੋਜੋਸੁਣੈਕਹੈਸੋਮੁਕਤਾਰਾਮਜਪਤਸੋਹਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੇਵਡਭਾਗਹੋਵਹਿਮੁਖਿਮਸਤਕਿਹਰਿਰਾਮਜਨਾਭੇਟਾਇ॥ਦਰਸਨੁਸੰਤਦੇਹੁਕ
ਰਿਕਿਰਪਾਸਭੁਦਾਲਦੁਦੁਖੁਲਹਿਜਾਇ॥੨॥ਹਰਿਕੇਲੋਗਰਾਮਜਨਨੀਕੇਭਾਗਹੀਣਨਸੁਖਾਇ॥ਜਿਉਜਿਉਰਾਮਕਹਹਿਜਨਊਚੇਨਰਨਿੰਦਕਡੰਸੁ
ਲਗਾਇ॥੩॥ਧ੍ਰਿਗੁਧ੍ਰਿਗੁਨਰਨਿੰਦਕਜਿਨਜਨਨਹੀਭਾਏਹਰਿਕੇਸਖਾਸਖਾਇ॥ਸੇਹਰਿਕੇਚੋਰਵੇਮੁਖਮੁਖਕਾਲੇਜਿਨਗੁਰਕੀਪੈਜਨਭਾਇ॥
੪॥ਦਇਆਦਇਆਕਰਿਰਾਖਹੁਹਰਿਜੀਉਹਮਦੀਨਤੇਰੀਸਰਣਾਇ॥ਹਮਬਾਰਿਕਤੁਮਪਿਤਾਪ੍ਰਭਮੇਰੇਜਨਨਾਨਕਬਖਸਿਮਿਲਾਇ॥੫॥੨॥
ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੪॥ਹਰਿਕੇਸਖਾਸਾਧਜਨਨੀਕੇਤਿਨਊਪਰਿਹਾਥੁਵਤਾਵੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਧਸੇਈਪ੍ਰਭਭਾਏਕਰਿਕਿਰਪਾਆਪਿ

ਮਿਲਾਵੈ ॥੧॥ ਰਾਮ ਮੋ ਕਉ ਹਰਿ ਜਨ ਮੇਲਿ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥ ਅਮਿਉ ਅਮਿਉ ਹਰਿ ਰਸੁ ਹੈ ਮੀਠਾ ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਕੇ
ਲੋਗ ਰਾਮ ਜਨ ਊਤਮ ਮਿਲਿ ਊਤਮ ਪਦਵੀ ਪਾਵੈ ॥ ਹਮ ਹੋਵਤ ਚੇਰੀ ਦਾਸ ਦਾਸਨ ਕੀ ਮੇਰਾ ਠਾਕੁਰੁ ਖੁਸੀ ਕਰਾਵੈ ॥੨॥ ਸੇਵਕ ਜਨ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਵਡਭਾ
ਗੀ ਰਿਦ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਵੈ ॥ ਬਿਨੁ ਪਰੀਤੀ ਕਰਹਿ ਬਹੁ ਬਾਤਾ ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਕੂੜੋ ਫਲੁ ਪਾਵੈ ॥੩॥ ਮੋ ਕਉ ਧਾਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਗਜੀਵਨ ਦਾ
ਤੇ ਹਰਿ ਸੰਤ ਪਗੀ ਲੇ ਪਾਵੈ ॥ ਹਉ ਕਾਟਉ ਕਾਟਿ ਬਾਢਿ ਸਿਰੁ ਰਾਖਉ ਜਿਤੁ ਨਾਨਕ ਸੰਤੁ ਚੜਿ ਆਵੈ ॥੪॥੩॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥
ਜੇ ਵਡ ਭਾਗ ਹੋਵਹਿ ਵਡ ਮੇਰੇ ਜਨ ਮਿਲਦਿਆ ਢਿਲ ਨ ਲਾਈਐ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੁੰਟ ਸਰ ਨੀਕੇ ਵਡਭਾਗੀ ਤਿਤੁ ਨਾਵਾਈਐ ॥੧॥
ਰਾਮ ਮੋ ਕਉ ਹਰਿ ਜਨ ਕਾਰੈ ਲਾਈਐ ॥ ਹਉ ਪਾਣੀ ਪਖਾ ਪੀਸਉ ਸੰਤ ਆਗੈ ਪਗ ਮਲਿ ਮਲਿ ਧੂਰਿ ਮੁਖਿ ਲਾਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ
ਜਨ ਵਡੇ ਵਡੇ ਵਡ ਊਚੇ ਜੋ ਸਤਗੁਰ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈਐ ॥ ਸਤਗੁਰ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਮਿਲਿ ਸਤਗੁਰ ਪੁਰਖ ਧਿਆਈਐ ॥੨॥ ਸਤ
ਗੁਰ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਤਿਨ ਪਾਇਆ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਲਾਜ ਰਖਾਈਐ ॥ ਇਕਿ ਅਪਣੈ ਸੁਆਇ ਆਇ ਬਹਹਿ ਗੁਰ ਆਗੈ ਜਿਉ ਬਗੁਲ ਸਮਾਧਿ ਲਗਾਈਐ ॥੩॥
ਬਗੁਲਾ ਕਾਗ ਨੀਚ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਜਾਇ ਕਰੰਗ ਬਿਖੂ ਮੁਖਿ ਲਾਈਐ ॥ ਨਾਨਕ ਮੇਲਿ ਮੇਲਿ ਪ੍ਰਭ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਹੰਸੁ ਕਰਾਈਐ ॥੪॥੪॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਾਣ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥ ਹਮ ਚੇਰੀ ਹੋਇ ਲਗਹ ਗੁਰ ਚਰਣੀ
ਜਿਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਮਾਰਗੁ ਪੰਥੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥੧॥ ਰਾਮ ਮੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ ਮੈ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਬੇਲੀ ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ ਮਾਤਾ ਹਰਿ
ਸਖਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੇਰੇ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਪ੍ਰਾਨ ਨ ਰਹਹਿ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰੀਤਮ ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਮਰਹਿ ਮੇਰੀ ਮਾਇਆ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਵਡ ਭਾਗ ਗੁਰ ਸਰਣੀ ਆਏ
ਹਰਿ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ॥੨॥ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਸੂਝੈ ਬੂਝੈ ਮਨਿ ਹਰਿ ਜਪੁ ਜਪਉ ਜਪਾਇਆ ॥ ਨਾਮਹੀਣ ਫਿਰਹਿ ਸੇ ਨਕਟੇ ਤਿਨ ਘਸਿ ਘਸਿ
ਨਕ ਵਢਾਇਆ ॥੩॥ ਮੋ ਕਉ ਜਗਜੀਵਨ ਜੀਵਾਲਿ ਲੈ ਸੁਆਮੀ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਹੈ ਪੂਰਾ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਮੁ
ਧਿਆਇਆ ॥੪॥੫॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਵਡਾ ਵਡ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ਹਰਿ ਉਰ ਧਾਰੇ ॥ ਜੀਅ ਦਾਨੁ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਦੀ
ਆ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਮਾਰੇ ॥੧॥ ਰਾਮ ਗੁਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕੰਠਿ ਧਾਰੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਥਾ ਸੁਣੀ ਮਨਿ ਭਾਈ ਧਨੁ ਧਨੁ ਵਡ ਭਾਗ ਹਮਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਤੇਤੀਸ ਧਿਆਵਹਿ ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ਪਾਰੇ ॥ ਹਿਰਦੈ ਕਾਮ ਕਾਮਨੀ ਮਾਗਹਿ ਰਿਧਿ ਮਾਗਹਿ ਹਾਥੁ ਪਸਾਰੇ ॥੨॥ ਹਰਿ ਜਸੁ ਜਪਿ
ਜਪੁ ਵਡਾ ਵਡੇਰਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਖਉ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ॥ ਜੇ ਵਡ ਭਾਗ ਹੋਵਹਿ ਤਾ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਭਉਜਲੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੇ ॥੩॥ ਹਰਿ ਜਨ ਨਿਕਟਿ ਨਿਕਟਿ ਹਰਿ
ਜਨ ਹੈ ਹਰਿ ਰਾਖੈ ਕੰਠਿ ਜਨ ਧਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਪਿਤਾ ਮਾਤਾ ਹੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਹਰਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰੇ ॥੪॥੬॥ ॥੧੮॥

ਰਾਗੁ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਕਿਰਪਾ ਕਰਹੁ ਦੀਨ ਕੇ ਦਾਤੇ ਮੇਰਾ ਗੁਣੁ ਅਵਗਣੁ ਨ ਬੀਚਾਰਹੁ ਕੋਈ ॥ ਮਾਟੀ ਕਾ ਕਿਆ ਧੋਪੈ ਸੁਆਮੀ ਮਾਣਸ ਕੀ ਗਤਿ ਏਹੀ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਜੋ ਇਛਹੁ ਸੋਈ ਫਲੁ ਪਾਵਹੁ ਫਿਰਿ ਦੂਖੁ ਨ ਵਿਆਪੈ ਕੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਚੇ ਭਾਂਡੇ ਸਾਜਿ ਨਿਵਾਜੇ ਅੰਤਰਿ ਜੋ
ਤਿ ਸਮਾਈ ॥ ਜੈਸਾ ਲਿਖਤੁ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਕਰਤੈ ਹਮ ਤੈਸੀ ਕਿਰਤਿ ਕਮਾਈ ॥੨॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਥਾਪਿ ਕੀਆ ਸਭੁ ਅਪਨਾ ਏਹੋ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ॥
ਜਿਨਿ ਦੀਆ ਸੋ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਮੋਹਿ ਅੰਧੁ ਲਪਟਾਣਾ ॥੩॥ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਸੋਈ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣੈ ਹਰਿ ਕਾ ਮਹਲੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਭਗਤਿ ਕਰੀ ਹਰਿ ਕੇ
ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਤੁਮਾਰਾ ॥੪॥ ੧॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਪਵਹੁ ਚਰਣਾ ਤਲਿ ਊਪਰਿ ਆਵਹੁ ਐਸੀ ਸੇਵ ਕਮਾਵਹੁ ॥
ਆਪਸ ਤੇ ਊਪਰਿ ਸਭ ਜਾਣਹੁ ਤਉ ਦਰਗਹ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹੁ ॥੧॥ ਸੰਤਹੁ ਐਸੀ ਕਥਹੁ ਕਹਾਣੀ ॥ ਸੁਰ ਪਵਿਤ੍ਰ ਨਰ ਦੇਵ ਪਵਿਤ੍ਰਾ ਖਿਨੁ ਬੋਲ

ਗੁਰਮੁਖਿਬਾਣੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਰਪੰਚਛੋਡਿਸਹਜਘਰਿਬੈਸਹੁਝੂਠਾਕਹਹੁਨਕੋਈ॥ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਹੁਨਵੈਨਿਧਿਪਾਵਹੁਇਨਬਿਧਿਤਤੁਬਿ
ਲੋਈ॥੨॥ਭਰਮੁਚੁਕਾਵਹੁਗੁਰਮੁਖਿਲਿਵਲਾਵਹੁਆਤਮੁਚੀਨਹੁਭਾਈ॥ਨਿਕਟਿਕਰਿਜਾਣਹੁਸਦਾਪ੍ਰਭੁਹਾਜਰੁਕਿਸੁਸਿਉਕਰਹੁਬੁਰਾਈ॥੩॥
ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਮਾਰਗੁਮੁਕਤਾਸਹਜੇਮਿਲੇਸੁਆਮੀ॥ਧਨੁਧਨੁਸੇਜਨਜਿਨੀਕਲਿਮਹਿ ਹਰਿਪਾਇਆਜਨਨਾਨਕਸਦਕੁਰਬਾਨੀ॥੪॥੨
॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫॥ ਆਵਤਹਰਖਨਜਾਵਤਦੂਖਾਨਹਬਿਆਪੈਮਨਰੋਗਨੀ॥ਸਦਾਅਨੰਦੁਗੁਰੁਪੂਰਾਪਾਇਆਤਉਉਤਰੀਸਗਲਬਿ
ਓਗਨੀ॥੧॥ਇਹਬਿਧਿਹੈਮਨੁਜੋਗਨੀ॥ਮੋਹੁਸੋਗੁਰੋਗੁਲੋਗੁਨਬਿਆਪੈਤਹਹਰਿਹਰਿਹਰਿਰਸਭੋਗਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਰਗਪਵਿਤ੍ਰਾਮਿਰਤਪਵਿਤ੍ਰਾਪ
ਇਆਲਪਵਿਤ੍ਰਅਲੋਗਨੀ॥ਆਗਿਆਕਾਰੀਸਦਾਸੁਖੁਭੁੰਚੈਜਤਕਤਪੇਖਉਹਰਿਗੁਨੀ॥੨॥ਨਹਸਿਵਸਕਤੀਜਲੁਨਹੀਪਵਨਾਤਹਅਕਾਰੁਨ
ਮੇਦਨੀ॥ਸਤਿਗੁਰਜੋਗਕਾਤਹਾਨਿਵਾਸਾਜਹਅਵਿਗਤਨਾਥੁਅਗਮਧਨੀ॥੩॥ਤਨੁਮਨੁਹਰਿਕਾਧਨੁਸਭੁਹਰਿਕਾਹਰਿਕੇਗੁਨਹਉਕਿਆਗਨੀ॥
ਕਹੁਨਾਨਕਹਮਤੁਮਗੁਰਿਖੋਈਹੈਅੰਭੈਅੰਭੁਮਿਲੋਗਨੀ॥੪॥੩॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫॥ਤ੍ਰੈਗੁਣਰਹਤਰਹੈਨਿਰਾਰੀਸਾਧਿਕਸਿਧਨਜਾਨੈ॥
ਰਤਨਕੋਠੜੀਅੰਮ੍ਰਿਤਸੰਪੂਰਨਸਤਿਗੁਰਕੈਖਜਾਨੈ॥੧॥ਅਚਰਜੁਕਿਛੁਕਹਣੁਨਜਾਈ॥ਬਸਤੁਅਗੋਚਰਭਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੋਲੁਨਾਹੀਕ
ਛੁਕਰਣੈਜੋਗਾਕਿਆਕੋਕਹੈਸੁਣਾਵੈ॥ਕਥਨਕਹਣਕਉਸੋਝੀਨਾਹੀਜੋਪੇਖੈਤਿਸੁਬਣਿਆਵੈ॥੨॥ਸੋਈਜਾਣੈਕਰਣੈਹਾਰਾਕੀਤਾਕਿਆਬੇਚਾਰਾ॥
ਆਪਣੀਗਤਿਮਿਤਿਆਪੇਜਾਣੈਹਰਿਆਪੇਪੂਰਭੰਡਾਰਾ॥੩॥ਐਸਾਰਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਮਨਿਚਾਖਿਆਤ੍ਰਿਪਤਿਰਹੇਆਘਾਈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਮੇਰੀਆਸਾ
ਪੂਰੀਸਤਿਗੁਰਕੀਸਰਣਾਈ॥੪॥੪ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫॥ਅੰਗੀਕਾਰੁਕੀਆਪ੍ਰਭਿਅਪਨੈਬੈਰੀਸਗਲੇਸਾਧੇ॥ਜਿਨਿਬੈਰੀਹੈਇਹੁਜਗੁਲੂ
ਟਿਆਤੇਬੈਰੀਲੈਬਾਧੇ॥੧॥ਸਤਿਗੁਰੁਪਰਮੇਸਰੁਮੇਰਾ॥ਅਨਿਕਰਾਜਭੋਗਰਸਮਾਣੀਨਾਉਜਪੀਭਰਵਾਸਾਤੇਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚੀਤਿਨਆਵਸਿ
ਦੂਜੀਬਾਤਾਸਿਰਊਪਰਿਰਖਵਾਰਾ॥ਬੇਪਰਵਾਹੁਰਹਤਹੈਸੁਆਮੀਇਕਨਾਮਕੈਆਧਾਰਾ॥੨॥ਪੂਰਨਹੋਇਮਿਲਿਓਸੁਖਦਾਈਊਨਨਕਾਈਬਾ
ਤਾ॥ਤਤੁਸਾਰੁਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆਛੋਡਿਨਕਤਹੂਜਾਤਾ॥੩॥ਬਰਨਿਨਸਾਕਉਜੈਸਾਤੂਹੈਸਾਚੇਅਲਖਅਪਾਰਾ॥ਅਤੁਲਅਥਾਹਅਡੋਲਸੁਆਮੀਨਾਨ
ਕਖਸਮੁਹਮਾਰਾ॥੪॥੫॥ਰਾਮਕਲੀਮਃ੫॥ ਤੂਦਾਨਾਤੂਅਬਿਚਲੁਤੂਹੀਤੂਜਾਤਿਮੇਰੀਪਾਤੀ॥ਤੂਅਡੋਲੁਕਦੇਡੋਲਹਿਨਾਹੀਤਾਹਮਕੈਸੀਤਾ
ਤੀ॥ਏਕੈਏਕੈਏਕਤੂਹੀ॥ਏਕੈਏਕੈਤੂਰਾਇਆ॥ਤਉਕਿਰਪਾਤੇਸੁਖੁਪਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੂਸਾਗਰੁਹਮਹੰਸਤੁਮਾਰੇਤੁਮਮਹਿਮਾਣਕਲਾ
ਲਾ॥ਤੁਮਦੇਵਹੁਤਿਲੁਸੰਕਨਮਾਨਹੁਹਮਭੁੰਚਹਸਦਾਨਿਹਾਲਾ॥੨॥ਹਮਬਾਰਿਕਤੁਮਪਿਤਾਹਮਾਰੇਤੁਮਮੁਖਿਦੇਵਹੁਖੀਰਾ॥ਹਮਖੇਲਹਸਿ
ਭਿਲਾਡਲਡਾਵਹਤੁਮਸਦਗੁਣੀਗਹੀਰਾ॥੩॥ਤੁਮਪੂਰਨਪੂਰਿਰਹੇਸੰਪੂਰਨਹਮਭੀਸੰਗਿਅਘਾਏ॥ਮਿਲਤਮਿਲਤਮਿਲਤਮਿਲਿਰਹਿਆਨਾਨਕ
ਕਹਣੁਨਜਾਏ॥੪॥੬॥ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫॥ ਕਰਕਰਿਤਾਲਪਖਾਵਜੁਨੈਨਹੁਮਾਥੈਵਜਹਿਰਬਾਬਾ॥ਕਰਨਹੁਮਧੁਬਾਸੁਰੀਬਾਜੈ
ਜਿਹਵਾਧੁਨਿਆਗਾਜਾ॥ਨਿਰਤਿਕਰੇਕਰਿਮਨੂਆਨਾਚੈਆਣੇਘੂਘਰਸਾਜਾ॥੧॥ਰਾਮਕੋਨਿਰਤਿਕਾਰੀ॥ਪੇਖੈਪੇਖਨਹਾਰੁਦਇਆਲਾਜੇ
ਤਾਸਾਜੁਸੀਗਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਖਾਰਮੰਡਲੀਧਰਣਿਸਬਾਈਊਪਰਿਗਗਨੁਚੰਦੋਆ॥ਪਵਨੁਵਿਚੋਲਾਕਰਤਇਕੇਲਾਜਲਤੇਓਪਤਿਹੋ
ਆ॥ਪੰਚਤਤੁਕਰਿਪੁਤਰਾਕੀਨਾਕਿਰਤਮਿਲਾਵਾਹੋਆ॥੨॥ਚੰਦੁਸੂਰਜੁਦੁਇਜਰੇਚਰਾਗਾਚਹੁਕੁੰਟਭੀਤਰਿਰਾਖੇ॥ਦਸਪਾਤਉਪੰਚਸੰ
ਗੀਤਾਏਕੈਭੀਤਰਿਸਾਥੇ॥ਭਿੰਨਭਿੰਨਹੋਇਭਾਵਦਿਖਾਵਹਿਸਭਹੁਨਿਰਾਰੀਭਾਖੇ॥੩॥ਘਰਿਘਰਿਨਿਰਤਿਹੋਵੈਦਿਨੁਰਾਤੀਘਟਿਘਟਿਵਾ
ਜੈਤੂਰਾ॥ਏਕਿਨਚਾਵਹਿਏਕਿਭਵਾਵਹਿਇਕਿਆਇਜਾਇਹੋਇਧੂਰਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੋਬਹੁਰਿਨਨਾਚੈਜਿਸੁਭੇਟੈ ਪੂਰਾ॥੪॥੭
ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ਓਅੰਕਾਰਿਏਕਧੁਨਿਏਕੈਏਕੈਰਾਗੁਅਲਾਪੈ॥ਏਕਾਦੇਸੀਏਕੁਦਿਖਾਵੈਏਕੋਰਹਿਆਬਿਆਪੈ॥ਏਕਾਸੁਰਤਿ
ਗੁਰ

ਏਕਹੀਸੇਵਾਏਕੋਗੁਰਤੇਜਾਪੈ॥੧॥ਭਲੋਭਲੋਰੇਕੀਰਤਨੀਆ॥ਰਾਮਰਮਾਰਾਮਾਗੁਨਗਾਉ॥ਛੋਡਿਮਾਇਆਕੇਧੰਧਸੁਆਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੰਚ
ਬਜਿਤ੍ਰਕਰੇਸੰਤੋਖਾਸਾਤਸੁਰਾਲੈਚਾਲੈ॥ਬਾਜਾਮਾਣੁਤਾਣੁਤਜਿਤਾਨਾਪਾਉਨਬੀਗਾਘਾਲੈ॥ਫੇਰੀਫੇਰੁਨਹੋਵੈਕਬਹੀਏਕੁਸਬਦੁਬੰਧਿਪਾਲੈ॥
੨॥ਨਾਰਦੀਨਰਹਰਜਾਣਿਹਦੂਰੇ॥ਘੂੰਘਰਖੜਕੁਤਿਆਗਿਵਿਸੂਰੇ॥ਸਹਜਅਨੰਦਦਿਖਾਵੈਭਾਵੈ॥ਏਹੁਨਿਰਤਿਕਾਰੀਜਨਮਿਨਆਵੈ॥੩॥
ਜੇਕੋਅਪਨੇਠਾਕੁਰਭਾਵੈ॥ਕੋਟਿਮਧਿਏਹੁਕੀਰਤਨੁਗਾਵੈ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਕੀਜਾਵਉਟੇਕ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਸੁਕੀਰਤਨੁਏਕ॥੪॥੮॥

ਰਾਮਕਲੀਮ:੫ ਕੋਈਬੋਲੈਰਾਮਰਾਮਕੋਈਖੁਦਾਇ॥ਕੋਈਸੇਵੈਗੁਸਈਆਕੋਈਅਲਾਹਿ॥੧॥ਕਾਰਣਕਰਣਕਰੀਮ॥ਕਿਰਪਾਧਾਰਿਰਹੀਮ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਕੋਈਨਾਵੈਤੀਰਥਿਕੋਈਹਜਜਾਇ॥ਕੋਈਕਰੈਪੂਜਾਕੋਈਸਿਰੁਨਿਵਾਇ॥੨॥ਕੋਈਪੜੈਬੇਦਕੋਈਕਤੇਬ॥ਕੋਈਓਢੈਨੀਲਕੋ
ਈਸੁਪੇਦ॥੩॥ਕੋਈਕਹੈਤੁਰਕੁਕੋਈਕਹੈਹਿੰਦੂ॥ਕੋਈਬਾਛੈਭਿਸਤੁਕੋਈਸੁਰਗਿੰਦੂ॥੪॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਿਨਿਹੁਕਮੁਪਛਾਤਾ॥ਪ੍ਰਭਸਾ
ਹਿਬਕਾਤਿਨਿਭੇਦੁਜਾਤਾ॥੫॥੯॥

ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫॥ਪਵਨੈਮਹਿਪਵਨੁਸਮਾਇਆ॥ਜੋਤੀਮਹਿਜੋਤਿਰਲਿਜਾਇਆ॥ਮਾਟੀਮਾ
ਟੀਹੋਈਏਕ॥ਰੋਵਨਹਾਰੇਕੀਕਵਨਟੇਕ॥੧॥ਕਉਨੁਮੂਆਰੇਕਉਨੁਮੂਆ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਮਿਲਿਕਰਹੁਬੀਚਾਰਾਇਹੁਤਉਚਲਤੁਭਇਆ॥ ੧॥ਰਹਾਉ
ਅਗਲੀਕਿਛੁਖਬਰਿਨਪਾਈ॥ਰੋਵਨਹਾਰੁਭਿਊਠਿਸਿਧਾਈ॥ਭਰਮਮੋਹਕੇਬਾਂਧੇਬੰਧ॥ਸੁਪਨੁਭਇਆਭਖਲਾਏਅੰਧ॥੨॥ਇਹੁਤਉ
ਰਚਨੁਰਚਿਆਕਰਤਾਰਿ॥ਆਵਤਜਾਵਤਹੁਕਮਿਅਪਾਰਿ॥ਨਹਕੋਮੂਆਨਮਰਣੈਜੋਗੁ॥ਨਹਬਿਨਸੈਅਬਿਨਾਸੀਹੋਗੁ॥੩॥ਜੋਇਹੁਜਾਣਹੁਸੋਇਹੁ
ਨਾਹਿ॥ਜਾਨਣਹਾਰੇਕਉਬਲਿਜਾਉ॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਿਭਰਮੁਚੁਕਾਇਆ॥ਨਾਕੋਈਮਰੈਨਆਵੈਜਾਇਆ॥੪॥੧੦॥

ਰਾਮਕਲੀਮ:੫॥
ਜਪਿਗੋਬਿੰਦੁਗੋਪਾਲਲਾਲੁ॥ਰਾਮਨਾਮਸਿਮਰਿਤੂੰਜੀਵਹਿਫਿਰਿਨਖਾਈਮਹਾਕਾਲੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੋਟਿਜਨਮਭ੍ਰਮਿਭ੍ਰਮਿਭ੍ਰਮਿਆ
ਇਓ॥ਬਡੈਭਾਗਿਸਾਧਸੰਗੁਪਾਇਓ॥੧॥ਬਿਨੁਗੁਰਪੂਰੇਨਾਹੀਉਧਾਰੁ॥ਬਾਬਾਨਾਨਕੁਆਖੈਏਹੁਬੀਚਾਰੁ॥੨॥੧੧॥

ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੨॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਚਾਰਿਪੁਕਾਰਹਿਨਾਤੂੰਮਾਨਹਿ॥ਖਟੁਭੀਏਕਾਬਾਤਵਖਾਨਹਿ॥ਦਸਅਸਟੀਮਿਲਿਏਕੋਕਹਿਆ॥
ਤਾਭੀਜੋਗੀਭੇਦੁਨਲਹਿਆ॥੧॥ਕਿੰਕੁਰੀਅਨੂਪਵਾਜੈ॥ਜੋਗੀਆਮਤਵਾਰੋਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਥਮੇਵਸਿਆਸਤਕਾਖੇੜਾ॥ਤ੍ਰਿਤੀ
ਏਮਹਿਕਿਛੁਭਇਆਦੁਤੇੜਾ॥ਦੁਤੀਆਅਰਧੋਅਰਧਿਸਮਾਇਆ॥ਏਕੁਰਹਿਆਤਾਏਕੁਦਿਖਾਇਆ॥੨॥ਏਕੈਸੂਤਿਪਰੋਏਮਣੀਏ॥
ਗਾਠੀਭਿਨਿਭਿਨਿਭਿਨਿਤਣੀਏ॥ਫਿਰਤੀਮਾਲਾਬਹੁਬਿਧਿਭਾਇ॥ਖਿੰਚਿਆਸੂਤੁਤਆਈਥਾਇ॥੩॥ਚਹੁਮਹਿਏਕੈਮਟੁਹੈਕੀਆ॥ ਭਿਨ
ਤਹਬਿਖੜੇਥਾਨਅਨਿਕਖਿੜਕੀਆ॥ਖੋਜਤਖੋਜਤਦੁਆਰੇਆਇਆ॥ਤਾਨਾਨਕਜੋਗੀਮਹਲੁਘਰੁਪਾਇਆ॥੪॥ਇਉਕਿੰਕੁ
ਰੀਆਨੂਪਵਾਜੈ॥ਸੁਣਿਜੋਗੀਕੈਮਨਿਮੀਠੀਲਾਗੈ॥ ੧॥ਰਹਾਉਦੂਜਾ॥੧॥੧੨॥

ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ਤਾਗਾਕਰਿਕੈਲਾਈਥਿਗਲੀ॥ਲਉਨਾੜੀਸੂਆਹੈਅਸਤੀ॥ਅੰਭੈਕਾਕਰਿਡੰਡਾਧਰਿਆ॥ਕਿਆਤੂੰਜੋਗੀਗਰਬਹਿਪਰਿਆ॥੧॥ਜਪਿਨਾ
ਥੁਦਿਨੁਰੈਨਾਈ॥ਤੇਰੀਖਿੰਥਾਦੋਦਿਹਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗਹਰੀਬਿਭੂਤਲਾਇਬੈਠਾਤਾੜੀ॥ਮੇਰੀਤੇਰੀਮੁੰਦ੍ਰਾਧਾਰੀ॥ਮਾਗਹਿ
ਟੂਕਾਤ੍ਰਿਪਤਿਨਪਾਵੈ॥ਨਾਥੁਛੋਡਿਜਾਚਹਿਲਾਜਨਆਵੈ॥੨॥ਚਲਚਿਤਜੋਗੀਆਸਣੁਤੇਰਾ॥ਸਿੰਙੀਵਾਜੈਨਿਤਉਦਾਸੇਰਾ॥ਗੁ
ਰਗੋਰਖਕੀਤੈਬੂਝਨਪਾਈ॥ਫਿਰਿਫਿਰਿਜੋਗੀਆਵੈਜਾਈ॥੩॥ਜਿਸਨੋਹੋਆਨਾਥੁਕ੍ਰਿਪਾਲਾ॥ਰਹਰਾਸਿਹਮਾਰੀਗੁਰਗੋ
ਪਾਲਾ॥ਨਾਮੈਖਿੰਥਾਨਾਮੈਬਸਤ੍ਰੁ॥ਜਨਨਾਨਕਜੋਗੀਹੋਆਅਸਥਿਰੁ॥੪॥ਇਉਜਪਿਆਨਾਥੁਦਿਨੁਰੈਨਾਈ॥ਹੁਣਿ
ਪਾਇਆਗੁਰੁਗੋਸਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉਦੂਜਾ॥੨॥੧੩॥

ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫॥

ਕਰਣ ਕਰਾਵਨਿ ਸੋਈ ॥ ਆਨ ਨ ਦੀਸੈ ਕੋਈ ॥ ਠਾਕੁਰੁ ਮੇਰਾ ਸੁਘੜੁ ਸੁਜਾਨਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲਿਆ ਰੰਗੁ ਮਾਨਾ ॥੧॥ ਐਸੋ ਰੇ ਹਰਿ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ
ਡੀਠਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਿਰਮਲ ਜੋਤਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ॥ ਪੀਵਤ ਅਮਰ ਭਏ ਨਿਹਕਾਮ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਅਗਨਿ ਨਿਵਾਰੀ ॥ ਅਨਦ ਰੂਪ ਪ੍ਰਗਟੇ ਸੰਸਾਰੀ ॥੨॥
ਕਿਆ ਦੇਵਉ ਜਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੇਰਾ ॥ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰਿ ਜਾਉ ਲਖ ਬੇਰਾ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਦੇ ਸਾਜਿਆ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨੀਚੁ ਨਿਵਾਜਿਆ ॥੩॥ ਖੋਲਿ ਕਿਵਾਰ
ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਇਆ ॥ ਜੈਸਾ ਸਾ ਤੈਸਾ ਦਿਖਲਾਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਭੁ ਪੜਦਾ ਤੂਟਾ ॥ ਹਉ ਤੇਰਾ ਤੂ ਮੈ ਮਨਿ ਵੂਠਾ ॥੪॥੧੪॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫
ਸੇਵਕੁ ਲਾਇਓ ਅਪੁਨੀ ਸੇਵ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਦੀਓ ਮੁਖਿ ਦੇਵ ॥ ਸਗਲੀ ਚਿੰਤਾ ਆਪਿ ਨਿਵਾਰੀ ॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਹਉ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥੧॥ ਕਾ
ਜ ਹਮਾਰੇ ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ॥ ਬਾਜੇ ਅਨਹਦ ਤੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਹਿਮਾ ਜਾ ਕੀ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰ ॥ ਹੋਇ ਨਿਹਾਲੁ ਦੇਇ ਜਿਸੁ ਧੀਰ ॥ ਜਾ ਕੇ ਬੰਧਨ
ਕਾਟੇ ਰਾਇ ॥ ਸੋ ਨਰੁ ਬਹੁਰਿ ਨ ਜੋਨੀ ਪਾਇ ॥੨॥ ਜਾ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰਗਟਿਓ ਆਪਿ ॥ ਤਾ ਕਉ ਨਾਹੀ ਦੂਖ ਸੰਤਾਪ ॥ ਲਾਲੁ ਰਤਨੁ ਤਿਸੁ ਪਾਲੈ ਪਰਿਆ ॥
ਸਗਲ ਕੁਟੰਬੁ ਓਹੁ ਜਨੁ ਲੈ ਤਰਿਆ ॥੩॥ ਨਾ ਕਿਛੁ ਭਰਮੁ ਨ ਦੁਬਿਧਾ ਦੂਜਾ ॥ ਏਕੋ ਏਕੁ ਨਿਰੰਜਨ ਪੂਜਾ ॥ ਜਤ ਕਤ ਦੇਖਉ ਆਪਿ ਦਇਆਲ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ
ਪ੍ਰਭ ਮਿਲੇ ਰਸਾਲ ॥੪॥੧੫ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਤਨ ਤੇ ਛੁਟਕੀ ਅਪਨੀ ਧਾਰੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਆਗਿਆ ਲਗੀ ਪਿਆਰੀ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੁ ਮਨਿ ਮੇਰੈ ਮੀਠਾ ॥
ਤਾ ਇਹੁ ਅਚਰਜੁ ਨੈਨਹੁ ਡੀਠਾ ॥੧॥ ਅਬ ਮੋਹਿ ਜਾਨੀ ਰੇ ਮੇਰੀ ਗਈ ਬਲਾਇ ॥ ਬੁਝਿ ਗਈ ਤ੍ਰਿਸਨ ਨਿਵਾਰੀ ਮਮਤਾ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਲੀਓ ਸਮਝਾਇ
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਾਖਿਓ ਗੁਰਿ ਸਰਨਾ ॥ ਗੁਰਿ ਪਕਰਾਏ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨਾ ॥ ਬੀਸ ਬਿਸਵੇ ਜਾ ਮਨ ਠਹਰਾਨੇ ॥ ਗੁਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਏਕੈ ਹੀ ਜਾਨੇ ॥੨॥ ਜੋ ਜੋ
ਕੀਨੋ ਹਮ ਤਿਸ ਕੇ ਦਾਸਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਕੋ ਸਗਲ ਨਿਵਾਸਾ ॥ ਨਾ ਕੋ ਦੂਤੁ ਨਹੀ ਬੈਰਾਈ ॥ ਗਲਿ ਮਿਲਿ ਚਾਲੇ ਏਕੈ ਭਾਈ ॥੩॥ ਜਾ ਕਉ ਗੁਰਿ ਹਰਿ ਦੀਏ ਸੂਖਾ ॥ ਤਾ
ਕਉ ਬਹੁਰਿ ਨ ਲਾਗਹਿ ਦੂਖਾ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਸਰਬ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਤਉ ਰੰਗਿ ਗੋਪਾਲ ॥੪॥੫॥੧੬॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਮੁਖ ਤੇ ਪੜਤਾ ਟੀਕਾ ਸਹਿਤ ॥ ਹਿਰਦੈ ਰਾਮੁ ਨਹੀ ਪੂਰਨ ਰਹਤ ॥ ਉਪਦੇਸੁ ਕਰੇ ਕਰਿ ਲੋਕ ਦ੍ਰਿੜਾਵੈ ॥ ਅਪਨਾ ਕਹਿਆ ਆਪਿ ਨ ਕਮਾਵੈ ॥੧॥ ਪੰਡਿਤ ਬੇਦੁ ਬੀ
ਚਾਰਿ ਪੰਡਿਤ ॥ ਮਨ ਕਾ ਕ੍ਰੋਧੁ ਨਿਵਾਰਿ ਪੰਡਿਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਗੈ ਰਾਖਿਓ ਸਾਲ ਗਿਰਾਮੁ ॥ ਮਨੁ ਕੀਨੋ ਦਹ ਦਿਸ ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ ॥ ਤਿਲਕੁ ਚਰਾਵੈ ਪਾਈ ਪਾਇ ॥
ਲੋਕ ਪਚਾਰਾ ਅੰਧੁ ਕਮਾਇ ॥੨॥ ਖਟੁ ਕਰਮਾ ਅਰੁ ਆਸਣੁ ਧੋਤੀ ॥ ਭਾਗਠਿ ਗ੍ਰਿਹਿ ਪੜੈ ਨਿਤ ਪੋਥੀ ॥ ਮਾਲਾ ਫੇਰੈ ਮੰਗੈ ਬਿਭੂਤ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਕੋਇ ਨ ਤਰਿ
ਓ ਮੀਤ ॥੩॥ ਸੋ ਪੰਡਿਤੁ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਕੀ ਓਸੁ ਉਤਰੀ ਮਾਇ ॥ ਚਤੁਰ ਬੇਦ ਪੂਰਨ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਕੀ ਸਰਣੀ ਪਾਇ ॥੪॥
੬॥੧੭॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕੋਟਿ ਬਿਘਨ ਨਹੀ ਆਵਹਿ ਨੇਰਿ ॥ ਅਨਿਕ ਮਾਇਆ ਹੈ ਤਾ ਕੀ ਚੇਰਿ ॥ ਅਨਿਕ ਪਾਪ ਤਾ ਕੇ ਪਾਨੀਹਾਰ ॥ ਜਾ ਕਉ ਮਇਆ ਭ
ਈ ਕਰਤਾਰ ॥੧॥ ਜਿਸਹਿ ਸਹਾਈ ਹੋਇ ਭਗਵਾਨ ॥ ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਉਆ ਕੈ ਸਰੰਜਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਤਾ ਰਾਖੈ ਕੀਤਾ ਕਉਨੁ ॥ ਕੀਰੀ ਜੀਤੋ ਸਗਲਾ ਭਵਨੁ ॥
ਬੇਅੰਤ ਮਹਿਮਾ ਤਾ ਕੀ ਕੇਤਕ ਬਰਨ ॥ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ਤਾ ਕੇ ਚਰਨ ॥੨॥ ਤਿਨ ਹੀ ਕੀਆ ਜਪੁ ਤਪੁ ਧਿਆਨੁ ॥ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀਆ ਤਿਨ ਦਾਨੁ ॥ ਭਗ
ਤੁ ਸੋਈ ਕਲਿ ਮਹਿ ਪਰਵਾਨੁ ॥ ਜਾ ਕਉ ਠਾਕੁਰਿ ਦੀਆ ਮਾਨੁ ॥੩॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਭਏ ਪ੍ਰਗਾਸ ॥ ਸਹਜ ਸੂਖ ਆਸ ਨਿਵਾਸ ॥ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਬਿਸਾਸ ॥ ਨਾਨਕ
ਹੋਏ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸ ॥੪॥੭॥੧੮ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਦੋਸੁ ਨ ਦੀਜੈ ਕਾਹੂ ਲੋਗ ॥ ਜੋ ਕਮਾਵਨੁ ਸੋਈ ਭੋਗ ॥ ਆਪਨ ਕਰਮ ਆਪੇ ਹੀ ਬੰਧ ॥ ਆਵਨੁ ਜਾ
ਵਨੁ ਮਾਇਆ ਧੰਧ ॥੧॥ ਐਸੀ ਜਾਨੀ ਸੰਤ ਜਨੀ ॥ ਪਰਗਾਸੁ ਭਇਆ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਨੁ ਧਨੁ ਕਲਤੁ ਮਿਥਿਆ ਬਿਸਥਾਰ ॥ ਹੈਵਰ ਗੈਵਰ ਚਾਲਨਹਾ
ਰ ॥ ਰਾਜ ਰੰਗ ਰੂਪ ਸਭਿ ਕੂਰ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਹੋਇ ਜਾਸੀ ਧੂਰ ॥੨॥ ਭਰਮਿ ਭੂਲੇ ਬਾਦਿ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਰੇ ਸਗਲ ਪਸਾਰੀ ॥ ਸੋਗ ਹਰਖ ਮਹਿ ਦੇਹ ਬਿਰਧਾ
ਨੀ ॥ ਸਾਕਤ ਇਵ ਹੀ ਕਰਤ ਬਿਹਾਨੀ ॥੩॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਕਲਿ ਮਾਹਿ ॥ ਏਹੁ ਨਿਧਾਨਾ ਸਾਧੂ ਪਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਗੋਵਿੰਦੁ ਜਿਸੁ ਤੂਠਾ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਮਈ
ਆ ਤਿਨ ਹੀ ਡੀਠਾ ॥੪॥੮॥੧੯ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਪੰਚ ਸਬਦ ਤਹ ਪੂਰਨ ਨਾਦ ॥ ਅਨਹਦ ਬਾਜੇ ਅਚਰਜ ਬਿਸਮਾਦ ॥ ਕੇਲ ਕਰਹਿ ਸੰਤ ਹਰਿ ਲੋਗ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰ

ਰਾਮ ਪ੍ਰਭੂ ਨਾਨਕ ਲੈਨਾ ॥੧॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਭਵਨਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਬੈਸਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਤਿਤੁ ਰੋਗ ਸੋਗ ਨਹੀ ਜਨਮ ਮਰਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਊਹਾ ਸਿਮਰਹਿ ਕੇਵਲ ਨਾਮਾ ॥ ਬਿਰਲੇ ਪਾਵਹਿ ਓਹੁ ਬਿਸ੍ਰਾਮਾ ॥ ਭੋਜਨੁ ਭਾਉ ਕੀਰਤਨੁ ਆਧਾਰੁ ॥ ਨਿਹਚਲੁ ਆਸਨੁ ਬੇਸੁਮਾਰੁ ॥੨॥ ਡਿਗਿ ਨ ਡੋਲੈ ਕਤਹੂ ਨ ਧਾਵੈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੋ ਇਹੁ ਮਹਲੁ ਪਾਵੈ ॥ ਭ੍ਰਮ ਭੈ ਮੋਹ ਨ ਮਾਇਆ ਜਾਲ ॥ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਪ੍ਰਭੂ ਕਿਰਪਾਲ ॥੩॥ ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥ ਆਪੇ ਗੁਪਤੁ ਆਪੇ ਪਾਸਾਰੁ ॥ ਜਾ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੁਆਦੁ ॥ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ਨਾਨਕ ਬਿਸਮਾਦੁ ॥੪॥੯॥੨੦॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਭੇਟਤ ਸੰਗਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਚਿਤਿ ਆਇਆ ॥ ਸੰਗਤਿ ਕਰਤ ਸੰਤੋਖੁ ਮਨਿ ਪਾਇਆ ॥ ਸੰਤਹ ਚਰਨ ਮਾਥਾ ਮੇਰੋ ਪਉਤ ॥ ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਸੰਤਹ ਡੰਡਉਤ ॥੧॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਸੰਤਨ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ ਜਾ ਕੀ ਓਟ ਗਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਰਾਖੇ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤਹ ਚਰਨ ਧੋਇ ਧੋਇ ਪੀਵਾ ॥ ਸੰਤਹ ਦਰਸੁ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਜੀਵਾ ॥ ਸੰਤਹ ਕੀ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਆਸ ॥ ਸੰਤ ਹਮਾਰੀ ਨਿਰਮਲ ਰਾਸਿ ॥੨॥ ਸੰਤ ਹਮਾਰਾ ਰਾਖਿਆ ਪੜਦਾ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੋਹਿ ਕਬਹੂ ਨ ਕੜਦਾ ॥ ਸੰਤਹ ਸੰਗੁ ਦੀਆ ਕਿਰਪਾਲ ॥ ਸੰਤ ਸਹਾਈ ਭਏ ਦਇਆਲ ॥੩॥ ਸੁਰਤਿ ਮਤਿ ਬੁਧਿ ਪਰਗਾਸੁ ॥ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰ ਅਪਾਰ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਗਲੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥ ਨਾਨਕ ਸੰਤਹ ਦੇਖਿ ਨਿਹਾਲ ॥੪॥੧੦॥੨੧॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਃ ੫ ॥ ਤੇਰੈ ਕਾਜਿ ਨ ਗ੍ਰਿਹੁ ਰਾਜੁ ਮਾਲੁ ॥ ਤੇਰੈ ਕਾਜਿ ਨ ਬਿਖੈ ਜੰਜਾਲੁ ॥ ਇਸਟ ਮੀਤ ਜਾਣੁ ਸਭ ਛਲੈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੰਗਿ ਤੇਰੈ ਚਲੈ ॥੧॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਣ ਗਾਇ ਲੇ ਮੀਤਾ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਤੇਰੀ ਲਾਜ ਰਹੈ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਜਮੁ ਕਛੁ ਨ ਕਹੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਸਗਲ ਨਿਰਾਰਥ ਕਾਮ ॥ ਸੁਇਨਾ ਰੁਪਾ ਮਾਟੀ ਦਾਮ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਜਾਪਿ ਮਨ ਸੁਖਾ ॥ ਈਹਾ ਊਹਾ ਤੇਰੋ ਊਜਲ ਮੁਖਾ ॥੨॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਥਾਕੇ ਵਡੇ ਵਡੇਰੇ ॥ ਕਿਨ ਹੀ ਨ ਕੀਏ ਕਾਜ ਮਾਇਆ ਪੂਰੇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥ ਤਾ ਕੀ ਆਸਾ ਪੂਰਨ ਹੋਇ ॥੩॥ ਹਰਿ ਭਗਤਨ ਕੋ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥ ਸੰਤੀ ਜੀਤਾ ਜਨਮੁ ਅਪਾਰੁ ॥ ਹਰਿ ਸੰਤੁ ਕਰੇ ਸੋਈ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤਾ ਕੈ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥੪॥੧੧॥੨੨॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਿੰਚਹਿ ਦਰਬੁ ਦੇਹਿ ਦੁਖੁ ਲੋਗ ॥ ਤੇਰੈ ਕਾਜਿ ਨ ਅਵਰਾ ਜੋਗ ॥ ਕਰਿ ਅਹੰਕਾਰੁ ਹੋਇ ਵਰਤਹਿ ਅੰਧ ॥ ਜਮ ਕੀ ਜੇਵੜੀ ਤੂ ਆਗੈ ਬੰਧ ॥੧॥ ਛਾਡਿ ਵਿਡਾਣੀ ਤਾਤਿ ਮੂੜੇ ॥ ਈਹਾ ਬਸਨਾ ਰਾਤਿ ਮੂੜੇ ॥ ਮਾਇਆ ਕੇ ਮਾਤੇ ਤੈ ਉਠਿ ਚਲਨਾ ॥ ਰਾਚਿ ਰਹਿਓ ਤੂ ਸੰਗਿ ਸੁਪਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਾਲ ਬਿਵਸਥਾ ਬਾਰਿਕ ਅੰਧ ॥ ਭਰਿ ਜੋਬਨਿ ਲਾਗਾ ਦੁਰਗੰਧ ॥ ਤ੍ਰਿਤੀਅ ਬਿਵਸਥਾ ਸਿੰਚੇ ਮਾਇ ॥ ਬਿਰਧਿ ਭਇਆ ਛੋਡਿ ਚਲਿਓ ਪਛੁਤਾਇ ॥੨॥ ਚਿਰੰਕਾਲ ਪਾਈ ਦ੍ਰੁਲਭ ਦੇਹ ॥ ਨਾਮ ਬਿਹੂਣੀ ਹੋਈ ਖੇਹ ॥ ਪਸੂ ਪਰੇਤ ਮੁਗਧ ਤੇ ਬੁਰੀ ॥ ਤਿਸਹਿ ਨ ਬੂਝੈ ਜਿਨਿ ਏਹ ਸਿਰੀ ॥੩॥ ਸੁਣਿ ਕਰਤਾਰ ਗੋਵਿੰਦ ਗੋਪਾਲ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਸਦਾ ਕਿਰਪਾਲ ॥ ਤੁਮਹਿ ਛਡਾਵਹੁ ਛੁਟਕਹਿ ਬੰਧ ॥ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਵਹੁ ਨਾਨਕ ਜਗ ਅੰਧ ॥੪॥੧੨॥੨੩॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਃ ੫ ॥ ਕਰਿ ਸੰਜੋਗੁ ਬਨਾਈ ਕਾਛਿ ॥ ਤਿਸੁ ਸੰਗਿ ਰਹਿਓ ਇਆਨਾ ਰਾਚਿ ॥ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰੈ ਨਿਤ ਸਾਰਿ ਸਮਾਰੈ ॥ ਅੰਤ ਕੀ ਬਾਰ ਊਠਿ ਸਿਧਾਰੈ ॥੧॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਸਭੁ ਝੂਠੁ ਪਰਾਨੀ ॥ ਗੋਵਿਦ ਭਜਨ ਬਿਨੁ ਅਵਰ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ਤੇ ਸਭਿ ਮਾਇਆ ਮੂਠੁ ਪਰਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੀਰਥ ਨਾਇ ਨ ਉਤਰਸਿ ਮੈਲੁ ॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਸਭਿ ਹਉਮੈ ਫੈਲੁ ॥ ਲੋਕ ਪਚਾਰੈ ਗਤਿ ਨਹੀ ਹੋਇ ॥ ਨਾਮ ਬਿਹੂਣੇ ਚਲਸਹਿ ਰੋਇ ॥੨॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨ ਟੂਟਸਿ ਪਟਲ ॥ ਸੋਧੇ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਗਲ ॥ ਸੋ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਜਪਾਏ ॥ ਸਗਲ ਫਲਾ ਸੇ ਸੂਖਿ ਸਮਾਏ ॥੩॥ ਰਾਖਨਹਾਰੇ ਰਾਖਹੁ ਆਪਿ ॥ ਸਗਲ ਸੁਖਾ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮਰੈ ਹਾਥਿ ॥ ਜਿਤੁ ਲਾਵਹਿ ਤਿਤੁ ਲਾਗਹਿ ਸੁਆਮੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੪॥ ੧੩ ॥੨੪॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੋਈ ਸੁਖੁ ਜਾਨਾ ॥ ਮਨੁ ਅਸਮਝੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਤੀਆਨਾ ॥ ਡੋਲਨ ਤੇ ਚੂਕਾ ਠਹਰਾਇਆ ॥ ਸਤਿ ਮਾਹਿ ਲੇ ਸਤਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧॥ ਦੂਖੁ ਗਇਆ ਸਭੁ ਰੋਗੁ ਗਇਆ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਆਗਿਆ ਮਨ ਮਹਿ ਮਾਨੀ ਮਹਾ ਪੁਰਖ ਕਾ ਸੰਗੁ ਭਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਗਲ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸਰਬ ਨਿਰਮਲਾ ॥ ਜੋ ਵਰਤਾਏ ਸੋਈ ਭਲਾ ॥ ਜਹ ਰਾਖੈ ਸੋਈ ਮੁਕਤਿ ਥਾਨੁ ॥ ਜੋ ਜਪਾਏ ਸੋਈ ਨਾਮੁ ॥੨॥ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਜਹ ਸਾਧ ਪਗ ਧਰਹਿ ॥ ਤਹ ਬੈਕੁੰਠੁ ਜਹ ਨਾਮੁ ਉਚਰਹਿ ॥ ਸਰਬ ਅਨੰਦ ਜਬ ਦਰਸਨੁ ਪਾਈਐ ॥ ਰਾਮ ਗੁਣਾ ਨਿਤ ਨਿਤ ਹਰਿ ਗਾਈਐ ॥੩॥ ਆਪੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਹਿਆ ਬਿਆਪਿ ॥ ਦਇਆਲ ਪੁਰਖ ਪਰਗਟ ਪਰਤਾਪ ॥ ਕਪਟ ਖੁਲਾਨੇ ਭ੍ਰਮ ਨਾਠੇ ਦੂਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਪੂਰੇ ॥੪॥੧੪॥੨੫॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

੨

ਕੋਟਿਜਾਪਤਾਪਬਿਸ੍ਰਾਮ॥ਰਿਧਿਬੁਧਿਸਿਧਿਸੁਰਗਿਆਨ॥ਅਨਿਕਰੂਪਰੰਗਭੋਗਰਸੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਨਿਮਖਰਿਦੈਵਸੈ॥੧॥ਹਰਿਕੇਨਾਮਕੀਵਡਿਆਈ॥

ਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੂਰਬੀਰਧੀਰਜਮਤਿਪੂਰਾ॥ਸਹਜਸਮਾਧਿਧੁਨਿਗਹਿਰਗੰਭੀਰਾ॥ਸਦਾਮੁਕਤੁਤਾਕੇਪੂਰੇਕਾਮ॥ਜਾਕੈਰਿ

ਦੈਵਸੈਹਰਿਨਾਮੁ॥੨॥ਸਗਲਸੂਖਆਨੰਦਅਰੋਗ॥ਸਮਦਰਸੀਪੂਰਨਨਿਰਜੋਗ॥ਆਇਨਜਾਇਡੋਲੈਕਤਨਾਹੀ॥ਜਾਕੈਨਾਮੁਬਸੈਮਨਮਾਹੀ॥੩॥ਦੀਨ

ਦਇਆਲਗੋਪਾਲਗੋਵਿੰਦ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਪੀਐਉਤਰੈਚਿੰਦ॥ਨਾਨਕਕਉਗੁਰਿਦੀਆਨਾਮੁ॥ਸੰਤਨਕੀਟਹਲਸੰਤਕਾਕਾਮੁ॥੪॥੧੫॥੨੬॥ਰਾਮਕਲੀਮ

ਹਲਾ੫ ਬੀਜਮੰਤ੍ਰੁਹਰਿਕੀਰਤਨੁਗਾਉ॥ਆਗੈਮਿਲੀਨਿਥਾਵੇਥਾਉ॥ਗੁਰਪੂਰੇਕੀਚਰਣੀਲਾਗੁ॥ਜਨਮਜਨਮਕਾਸੋਇਆਜਾਗੁ॥੧॥ਹਰਿਹਰਿ

ਜਾਪੁਜਪਲਾ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਹਿਰਦੈਵਾਸੈਭਉਜਲੁਪਾਰਿਪਰਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਧਿਆਇਮਨਅਟਲਾ॥ਤਾਤੂਛੂਟਹਿਮਾਇਆਕੇਪਟ

ਲਾ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਪੀਉ॥ਤਾਤੇਰਾਹੋਇਨਿਰਮਲਜੀਉ॥੨॥ਸੋਧਤਸੋਧਤਸੋਧਿਬੀਚਾਰਾ॥ਬਿਨੁਹਰਿਭਗਤਿਨਹੀਛੁਟਕਾਰਾ॥ਸੋਹਰਿ

ਭਜਨੁਸਾਧਕੈਸੰਗਿ॥ਮਨੁਤਨੁਰਾਪੈਹਰਿਕੈਰੰਗਿ॥੩॥ਛੋਡਿਸਿਆਣਪਬਹੁਚਤੁਰਾਈ॥ਮਨਬਿਨੁਹਰਿਨਾਵੈਜਾਇਨਕਾਈ॥ਦਇਆਧਾਰੀਗੋਵਿਦਗੁ

ਸਾਈ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਨਕਟੇਕਟਿਕਾਈ॥੪॥੧੬॥੨੭॥ ਰਾਮਕਲੀਮਃ੫ ਸੰਤਕੈਸੰਗਿਰਾਮਰੰਗਕੇਲ॥ਆਗੈਜਮਸਿਉਹੋਇਨਮੇਲ॥ਅਹੰਬੁਧਿਕਾ

ਭਇਆਬਿਨਾਸ॥ਦੁਰਮਤਿਹੋਈਸਗਲੀਨਾਸ॥੧॥ਰਾਮਨਾਮਗੁਣਗਾਇਪੰਡਿਤਾ॥ਕਰਮਕਾਂਡਅਹੰਕਾਰੁਨਕਾਜੈਕੁਸਲਸੇਤੀਘਰਿਜਾਤਿਪੰਡਿਤਾ॥

੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਕਾਜਸੁਨਿਧਿਲੀਆਲਾਭ॥ਪੂਰਨਭਏਮਨੋਰਥਸਾਭ॥ਦੁਖੁਨਾਠਾਸੁਖੁਘਰਮਹਿਆਇਆ॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਕਮਲੁਬਿਗਸਾਇਆ॥

੨॥ਨਾਮੁਰਤਨੁਜਿਨਿਪਾਇਆਦਾਨੁ॥ਤਿਸੁਜਨਹੋਏਸਗਲਨਿਧਾਨ॥ਸੰਤੋਖੁਆਇਆਮਨਿਪੂਰਾਪਾਇ॥ਫਿਰਿਫਿਰਿਮਾਗਨਕਾਹੇਜਾਇ॥੩॥ਹਰਿਕੀ

ਕਥਾਸੁਨਤਪਵਿਤ॥ਜਿਹਵਾਬਕਤਪਾਈਗਤਿਮਤਿ॥ਸੋਪਰਵਾਣੁਜਿਸੁਰਿਦੈਵਸਾਈ॥ਨਾਨਕਤੇਜਨਊਤਮਭਾਈ॥੪॥੧੭॥੨੮॥ ਰਾਮਕਲੀ

ਮਹਲਾ੫ ਗਹੁਕਰਿਪਕਰੀਨਆਈਹਾਥਿ॥ਪ੍ਰੀਤਿਕਰੀਚਾਲੀਨਹੀਸਾਥਿ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਉਤਿਆਗਿਦਈ॥ਤਬਓਹਚਰਣੀਆਇਪਈ॥੧॥

ਸੁਣਿਸੰਤਹੁਨਿਰਮਲਬੀਚਾਰ॥ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਗਤਿਨਹੀਕਾਈਗੁਰੁਪੂਰਾਭੇਟਤਉਧਾਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਬਉਸਕਉਕੋਈਦੇਵੈਮਾਨੁ॥ਤਬਆਪ

ਸਊਪਰਿਰਖੈਗੁਮਾਨੁ॥ਜਬਉਸਕਉਕੋਈਮਨਿਪਰਹਰੈ॥ਤਬਓਹਸੇਵਕਿਸੇਵਾਕਰੈ॥੨॥ਮੁਖਿਬੇਰਾਵੈਅੰਤਿਠਗਾਵੈ॥ਇਕਤੁਠਉਰਓਹੁਕਹੀਨਸਮਾ

ਵੈ॥ਉਨਿਮੋਹੇਬਹੁਤੇਬ੍ਰਹਮੰਡ॥ਰਾਮਜਨੀਕੀਨੀਖੰਡਖੰਡ॥੩॥ਜੋਮਾਗੈਸੋਭੂਖਾਰਹੈ॥ਇਸੁਸੰਗਿਰਾਚੈਸੁਕਛੂਨਲਹੈ॥ਇਸਹਿਤਿਆਗਿਸਤਸੰਗ

ਤਿਕਰੈ॥ਵਡਭਾਗੀਨਾਨਕਓਹੁਤਰੈ॥੪॥੧੮॥੨੯॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫॥ਆਤਮਰਾਮੁਸਰਬਮਹਿਪੇਖੁ॥ਪੂਰਨਪੂਰਿਰਹਿਆਪ੍ਰਭੁਏਕੁ॥

ਰਤਨੁਅਮੋਲੁਰਿਦੇਮਹਿਜਾਨੁ॥ਅਪਨੀਵਸਤੁਤੂਆਪਿਪਛਾਨੁ॥੧॥ਪੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸੰਤਨਪਰਸਾਦਿ॥ਵਡੇਭਾਗਹੋਵਹਿਤਉਪਾਈਐਬਿਨੁਜਿ

ਹਵਾਕਿਆਜਾਣੈਸੁਆਦੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਠਦਸਬੇਦਸੁਨੇਕਹਡੋਰਾ॥ਕੋਟਿਪ੍ਰਗਾਸਨਦਿਸੈਅੰਧੇਰਾ॥ਪਸੂਪਰੀਤਿਘਾਸਸੰਗਿਰਚੈ॥ਜਿਸੁਨ

ਹੀਬੁਝਾਵੈਸੋਕਿਤੁਬਿਧਿਬੁਝੈ॥੨॥ਜਾਨਣਹਾਰੁਰਹਿਆਪ੍ਰਭੁਜਾਨਿ॥ਓਤਿਪੋਤਿਭਗਤਨਸੰਗਾਨਿ॥ਬਿਗਸਿਬਿਗਸਿਅਪੁਨਾਪ੍ਰਭੁਗਾਵਹਿ॥ਨਾਨਕਤਿ

ਨਜਮਨੇੜਿਨਆਵਹਿ॥੩॥੧੯॥੩੦॥ਰਾਮਕਲੀਮਃ੫॥ ਦੀਨੋਨਾਮੁਕੀਓਪਵਿਤੁ॥ਹਰਿਧਨੁਰਾਸਿਨਿਰਾਸਇਹਬਿਤੁ॥ਕਾਟੀਬੰਧਿਹਰਿਸੇਵਾ

ਲਾਏ॥ਹਰਿਹਰਿਭਗਤਿਰਾਮਗੁਣਗਾਏ॥੧॥ਬਾਜੇਅਨਹਦਬਾਜਾ॥ਰਸਕਿਰਸਕਿਗੁਣਗਾਵਹਿਹਰਿਜਨਅਪਨੈਗੁਰਦੇਵਿਨਿਵਾਜਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥

ਆਇਬਨਿਓਪੂਰਬਲਾਭਾਗੁ॥ਜਨਮਜਨਮਕਾਸੋਇਆਜਾਗੁ॥ਗਈਗਿਲਾਨਿਸਾਧਕੈਸੰਗਿ॥ਮਨੁਤਨੁਰਾਤੋਹਰਿਕੈਰੰਗਿ॥੨॥ਰਾਖੇ

ਰਾਖਨਹਾਰਦਇਆਲ॥ਨਾਕਿਛੁਸੇਵਾਨਾਕਿਛੁਘਾਲ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਿਕੀਨੀਦਇਆ॥ਬੂਡਤਦੁਖਮਹਿਕਾਢਿਲਇਆ॥੩॥ਸੁਣਿਸੁਣਿਉਪ

ਜਿਓਮਨਮਹਿਚਾਉ॥ਆਠਪਹਰਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਉ॥ਗਾਵਤਗਾਵਤਪਰਮਗਤਿਪਾਈ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਲਿਵਲਾਈ॥੪॥੨੦॥੩੧॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਉਡੀ ਬਦਲੈ ਤਿਆਗੈ ਰਤਨੁ ॥ ਛੋਡਿ ਜਾਇ ਤਾਹੂ ਕਾ ਜਤਨੁ ॥ ਸੋ ਸੰਚੈ ਜੋ ਹੋਛੀ ਬਾਤ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿਆ ਟੇਢਉ ਜਾਤ ॥੧॥
ਅਭਾਗੇ ਤੈ ਲਾਜ ਨਾਹੀ ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸਰੁ ਹਰਿ ਨ ਚੇਤਿਓ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਕਉਰਾ ਬਿਖਿਆ ਮੀਠੀ ॥ ਸਾਕਤ ਕੀ ਬਿਧਿ
ਨੈਨਹੁ ਡੀਠੀ ॥ ਕੂੜਿ ਕਪਟਿ ਅਹੰਕਾਰਿ ਰੀਝਾਨਾ ॥ ਨਾਮੁ ਸੁਨਤ ਜਨੁ ਬਿਛੂਅ ਡਸਾਨਾ ॥੨॥ ਮਾਇਆ ਕਾਰਣਿ ਸਦ ਹੀ ਝੂਰੈ ॥ ਮਨਿ ਮੁਖਿ ਕਬਹਿ ਨ ਉਸ-
ਤਤਿ ਕਰੈ ॥ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦਾਤਾਰੁ ॥ ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਕਰੈ ਗਵਾਰੁ ॥੩॥ ਸਭ ਸਾਹਾ ਸਿਰਿ ਸਾਚਾ ਸਾਹੁ ॥ ਵੇਮੁਹਤਾਜੁ ਪੂਰਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ॥ ਮੋਹ ਮ-
ਗਨ ਲਪਟਿਓ ਭ੍ਰਮ ਗਿਰਹ ॥ ਨਾਨਕ ਤਰੀਐ ਤੇਰੀ ਮਿਹਰ ॥੪॥੨੧॥੩੨॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ਜਪਉ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ ਆਗੈ ਦ-
ਰਗਹ ਪਾਵਉ ਥਾਉ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਨ ਹੋਵੀ ਸੋਗੁ ॥ ਕਬਹੂ ਨ ਬਿਆਪੈ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ॥੧॥ ਖੋਜਹੁ ਸੰਤਹੁ ਹਰਿ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ॥ ਬਿਸਮਨ ਬਿਸਮ ਭਏ
ਬਿਸਮਾਦਾ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਵਹਿ ਸਿਮਰਿ ਪਰਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗਨਿ ਮਿਨਿ ਦੇਖਹੁ ਸਗਲ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕੋ ਸਕੈ ਨ ਤਾਰਿ ॥ ਸਗਲ ਉਪਾਵ

ਹਰਿ

ਨ ਚਾਲਹਿ ਸੰਗਿ ॥ ਭਵਜਲੁ ਤਰੀਐ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥੨॥ ਦੇਹੀ ਧੋਇ ਨ ਉਤਰੈ ਮੈਲੁ ॥ ਹਉਮੈ ਬਿਆਪੈ ਦੁਬਿਧਾ ਫੈਲੁ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਉਖਧੁ ਜੋ
ਜਨੁ ਖਾਇ ॥ ਤਾ ਕਾ ਰੋਗੁ ਸਗਲ ਮਿਟਿ ਜਾਇ ॥੩॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਦਇਆਲ ॥ ਮਨ ਤੇ ਕਬਹੁ ਨ ਬਿਸਰੁ ਗੋਪਾਲ ॥ ਤੇਰੇ ਦਾਸ ਕੀ
ਹੋਵਉ ਧੂਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਸਰਧਾ ਪੂਰਿ ॥੪॥੨੨॥੩੩॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ ਪੂਰੇ ਗੁਰਦੇਵ ॥ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥
ਤੂ ਸਮਰਥੁ ਪੂਰਨ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ॥ ਸੋ ਧਿਆਏ ਪੂਰਾ ਜਿਸੁ ਕਰਮੁ ॥੧॥ ਤਰਣ ਤਾਰਣ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੋ ਨਾਉ ॥ ਏਕਾ ਸਰਣਿ ਗਹੀ ਮਨ ਮੇਰੈ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ
ਠਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵਾ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ॥ ਆਗੈ ਦਰਗਹ ਪਾਵਉ ਠਾਉ ॥ ਦੂਖੁ ਅੰਧੇਰਾ ਮਨ ਤੇ ਜਾਇ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਬਿਨਸੈ ਰਾ-
ਚੈ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥੨॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥ ਭਉ ਭਾਗਾ ਨਿਰਭਉ ਮਨਿ ਬਸੈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਰ-
ਸਨਾ ਨਿਤ ਜਪੈ ॥੩॥ ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਕੇ ਕਾਟੇ ਫਾਹੇ ॥ ਪਾਇਆ ਲਾਭੁ ਸਚਾ ਧਨੁ ਲਾਹੇ ॥ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਅਖੁਟ ਭੰਡਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤ ਸੋਹਹਿ ਹਰਿ ਦੁ-
ਆਰ ॥੪॥੨੩॥੩੪॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਤਨ ਜਵੇਹਰ ਨਾਮ ॥ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਗਿਆਨ ॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਦਇਆ ਕਾ ਪੋਤਾ ॥ ਹਰਿ ਭ-
ਗਤਾ ਹਵਾਲੈ ਹੋਤਾ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਕੋ ਭੰਡਾਰੁ ॥ ਖਾਤ ਖਰਚਿ ਕਛੁ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਅੰਤੁ ਨਹੀ ਹਰਿ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੀਰਤਨੁ ਨਿਰਮੋਲ-
ਕ ਹੀਰਾ ॥ ਆਨੰਦ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰਾ ॥ ਅਨਹਦ ਬਾਣੀ ਪੂੰਜੀ ॥ ਸੰਤਨ ਹਥਿ ਰਾਖੀ ਕੂੰਜੀ ॥੨॥ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਗੁਫਾ ਤਹ ਆਸਨੁ ॥ ਕੇਵਲ ਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰਨ ਤਹ ਬਾ-
ਸਨੁ ॥ ਭਗਤ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਗੋਸਟਿ ਕਰਤ ॥ ਤਹ ਹਰਖ ਨ ਸੋਗ ਨ ਜਨਮ ਨ ਮਰਤ ॥੩॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਦਿਵਾਇਆ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਤਿਨਿ ਹਰਿ ਧ-
ਨੁ ਪਾਇਆ ॥ ਦਇਆਲ ਪੁਰਖ ਨਾਨਕ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਹਰਿ ਮੇਰੀ ਵਰਤਣਿ ਹਰਿ ਮੇਰੀ ਰਾਸਿ ॥੪॥੨੪॥੩੫॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਃ ੫ ॥ ਮਹਿਮਾ ਨ ਜਾਨਹਿ ਬੇਦ ॥
ਬ੍ਰਹਮੇ ਨਹੀ ਜਾਨਹਿ ਭੇਦ ॥ ਅਵਤਾਰ ਨ ਜਾਨਹਿ ਅੰਤੁ ॥ ਪਰਮੇਸਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਬੇਅੰਤੁ ॥੧॥ ਅਪਨੀ ਗਤਿ ਆਪਿ ਜਾਨੈ ॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਅਵਰ ਵਖਾਨੈ
॥ ਦੇਵੀਆ ਨਹੀ ਜਾਨੈ ਮਰਮ ॥ ਸਭ ਊਪਰਿ ਅਲਖ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ॥੨॥ ਅਪਨੈ ਰੰਗਿ ਕਰਤਾ ਕੇਲ ॥ ਆਪਿ ਬਿਛੋਰੈ ਆਪੇ ਮੇਲ ॥ ਇਕਿ ਭਰਮੇ ਇਕਿ
ਭਗਤੀ ਲਾਏ ॥ ਅਪਣਾ ਕੀਆ ਆਪਿ ਜਣਾਏ ॥੩॥ ਸੰਤਨ ਕੀ ਸੁਣਿ ਸਾਚੀ ਸਾਖੀ ॥ ਸੋ ਬੋਲਹਿ ਜੋ ਪੇਖਹਿ ਆਖੀ ॥ ਨਹੀ ਲੇਪੁ ਤਿਸੁ ਪੁੰਨਿ ਨ ਪਾਪਿ ॥
ਨਾਨਕ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ॥੪॥੨੫॥੩੬॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਿਛਹੂ ਕਾਜੁ ਨ ਕੀਓ ਜਾਨਿ ॥ ਸੁਰਤਿ ਮਤਿ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਗਿਆਨਿ ॥ ਜਾਪ
ਤਾਪ ਸੀਲ ਨਹੀ ਧਰਮ ॥ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਨਉ ਕੈਸਾ ਕਰਮ ॥੧॥ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਭੂਲਹ ਚੂਕਹ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੇ ॥੧॥ ਰ-
ਹਾਉ ॥ ਰਿਧਿ ਨ ਬੁਧਿ ਨ ਸਿਧਿ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥ ਬਿਖੈ ਬਿਆਧਿ ਕੇ ਗਾਵ ਮਹਿ ਬਾਸੁ ॥ ਕਰਣਹਾਰ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਏਕ ॥ ਨਾਮ ਤੇਰੇ ਕੀ ਮਨ ਮਹਿ ਟੇਕ ॥੨॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ
ਜੀਵਉ ਮਨਿ ਇਹੁ ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ ॥ ਪਾਪ ਖੰਡਨ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੋ ਨਾਮੁ ॥ ਤੂ ਅਗਨਤੁ ਜੀਅ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥ ਜਿਸਹਿ ਜਣਾਵਹਿ ਤਿਨਿ ਤੂ ਜਾਤਾ ॥੩॥ ਜੋ ਉਪਾਇਓ

॥ਰਹਾਉ॥ ਸੰਕਰਾ ਨਹੀ ਜਾਨਹਿ ਭੇਵ ॥ ਖੋਜਤ ਹਾਰੇ ਦੇਵ ॥

ਤਿਸੁ ਤੇਰੀ ਆਸਾ ਸਭ ਅਰਾਧਹਿ ਪ੍ਰਭ ਗੁਣ ਤਾਸਾ ॥ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸੁ ਤੇਰੈ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥ ਬਿਅੰਤ ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ਮਿਹਰਵਾਣੁ ॥੪॥੨੬॥੩੭॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਃ ੫ ॥
ਰਾਖਨਹਾਰ ਦਇਆਲਾ ॥ ਕੋਟਿ ਭਵ ਖੰਡੇ ਨਿਮਖ ਖਿਆਲਾ ॥ ਸਗਲ ਅਰਾਧਹਿ ਜੰਤਾ ॥ ਮਿਲੀਐ ਪ੍ਰਭ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਮੰਤਾ ॥੧॥ ਜੀਅਨ ਕੋ ਦਾਤਾ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰ-
ਭੁ ॥ ਪੂਰਨੁ ਪਰਮੇਸੁਰੁ ਸੁਆਮੀ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਾਤਾ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਾ ਕੀ ਗਹੀ ਮਨ ਓਟਾ ॥ ਬੰਧਨ ਤੇ ਹੋਈ ਛੋਟਾ ॥ ਹਿਰਦੈ ਜਪਿ ਪਰਮਾਨੰ-
ਦਾ ॥ ਮਨ ਮਾਹਿ ਭਏ ਅਨੰਦਾ ॥੨॥ ਤਾਰਣ ਤਰਣ ਹਰਿ ਸਰਣਾ ॥ ਜੀਵਨ ਰੂਪ ਹਰਿ ਚਰਣਾ ॥ ਸੰਤਨ ਕੇ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰਾ ॥ ਊਚੇ ਤੇ ਊਚ ਅਪਾਰਾ ॥੩॥ ਸੁ
ਮਤਿ ਸਾਰੁ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਸਿਮਰੀਜੈ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਆਪੇ ਦੀਜੈ ॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਜਪਿਆ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਨਾਉ ॥੪॥੨੭

॥੩੮॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਗਲ ਸਿਆਨਪ ਛਾਡਿ ॥ ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਸੇਵਕ ਸਾਜਿ ॥ ਅਪਨਾ ਆਪੁ ਸਗਲ ਮਿਟਾਇ ॥ ਮਨ ਚਿੰਦੇ ਸੇਈ ਫਲੁ

ਪਾਇ ॥੧॥ ਹੋਹੁ ਸਾਵਧਾਨ ਅਪੁਨੇ ਗੁਰ ਸਿਉ ॥ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਪੂਰਨ ਹੋਵੈ ਪਾਵਹਿ ਸਗਲ ਨਿਧਾਨ ਗੁਰ ਸਿਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੂਜਾ ਨਹੀ ਜਾਨੈ ਕੋ-
ਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਇ ॥ ਮਾਨੁਖ ਕਾ ਕਰਿ ਰੂਪੁ ਨ ਜਾਨੁ ॥ ਮਿਲੀ ਨਿਮਾਨੇ ਮਾਨੁ ॥੨॥ ਗੁਰ ਕੀ ਹਰਿ ਟੇਕ ਟਿਕਾਇ ॥ ਅਵਰ ਆਸਾ ਸਭ ਲਾ-
ਹਿ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮਾਗੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਤਾ ਦਰਗਹ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥੩॥ ਗੁਰ ਕਾ ਬਚਨੁ ਜਪਿ ਮੰਤੁ ॥ ਏਹਾ ਭਗਤਿ ਸਾਰ ਤਤੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਭਏ ਦਇਆਲ
॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਨਿਹਾਲ ॥੪॥੨੮॥੩੯॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਹੋਵੈ ਸੋਈ ਭਲ ਮਾਨੁ ॥ ਆਪਨਾ ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਸਦਾ ਗੁਨ ਗਾਉ
॥ ਪੂਰਨ ਏਹੀ ਸੁਆਉ ॥੧॥ ਆਨੰਦ ਕਰਿ ਸੰਤ ਹਰਿ ਜਪਿ ॥ ਛਾਡਿ ਸਿਆਨਪ ਬਹੁ ਚਤੁਰਾਈ ਗੁਰ ਕਾ ਜਪਿ ਮੰਤੁ ਨਿਰਮਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਏਕ ਕੀ ਕਰਿ ਆਸ ਭੀਤਰਿ ॥ ਨਿਰਮਲ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਨਮਸਕਾਰਿ ॥ ਭਵਜਲੁ ਉਤਰਹਿ ਪਾਰਿ ॥੨॥ ਦੇਵਨਹਾਰੁ ਦਾਤਾ-
ਰੁ ॥ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥ ਜਾ ਕੈ ਘਰਿ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ॥ ਰਾਖਨਹਾਰ ਨਿਦਾਨ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਪਾਇਆ ਏਹੁ ਨਿਧਾਨ ॥ ਹਰੇ ਹਰਿ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮ ॥
ਜੋ ਜਪੈ ਤਿਸ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੪॥੨੯॥੪੦॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਲਭ ਦੇਹ ਸਵਾਰਿ ॥ ਜਾਹਿ
ਨ ਦਰਗਹ ਹਾਰਿ ॥ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਤੁਧੁ ਹੋਇ ਵਡਿਆਈ ॥ ਅੰਤ ਕੀ ਬੇਲਾ ਲਏ ਛਡਾਈ ॥੧॥ ਰਾਮ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਹੋਹਿ ਦੋਵੈ ਸੁਹੇ-
ਲੇ ਅਚਰਜ ਪੁਰਖੁ ਧਿਆਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਹਰਿ ਜਾਪੁ ॥ ਬਿਨਸੈ ਸਗਲ ਸੰਤਾਪੁ ॥ ਬੈਰੀ ਸਭਿ ਹੋਵਹਿ ਮੀਤ ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਤੇਰਾ ਹੋਵੈ
ਚੀਤ ॥੨॥ ਸਭ ਤੇ ਊਤਮ ਇਹੁ ਕਰਮੁ ॥ ਸਗਲ ਧਰਮ ਮਹਿ ਸ੍ਰੇਸਟ ਧਰਮੁ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਤੇਰਾ ਹੋਇ ਉਧਾਰੁ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਉਤਰੈ ਭਾਰੁ ॥
੩॥ ਪੂਰਨ ਤੇਰੀ ਹੋਵੈ ਆਸ ॥ ਜਮ ਕੀ ਕਟੀਐ ਤੇਰੀ ਫਾਸ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਉਪਦੇਸੁ ਸੁਨੀਜੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮੀਜੈ ॥੪॥੩੦॥੪੧॥ ਰਾਮਕਲੀ
ਮਃ ੫ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਤਿਸ ਕੀ ਕਰਿ ਮਾਨੁ ॥ ਆਪਨ ਲਾਹਿ ਗੁਮਾਨੁ ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਤੂ ਤਿਸ ਕਾ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਤਿਸਹਿ ਅਰਾਧਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਕਾਹੇ ਭ੍ਰ-
ਮਿ ਭ੍ਰਮਹਿ ਬਿਗਾਨੇ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕਿਛੁ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵੈ ਮੇਰਾ ਮੇਰਾ ਕਰਿ ਬਹੁਤੁ ਪਛੁਤਾਨੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਜੋ ਕਰੈ ਸੋਈ ਮਾਨਿ ਲੇਹੁ ॥ ਬਿਨੁ ਮਾਨੇ ਰਲਿ ਹੋ-
ਵਹਿ ਖੇਹ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਭਾਣਾ ਲਾਗੈ ਮੀਠਾ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਵਿਰਲੇ ਮਨਿ ਵੂਠਾ ॥੨॥ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਅਗੋਚਰੁ ਆਪਿ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਮਨ ਤਾ ਕਉ ਜਾ-
ਪਿ ॥ ਜਿਸੁ ਚਿਤਿ ਆਏ ਬਿਨਸਹਿ ਦੁਖਾ ॥ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਤੇਰਾ ਊਜਲ ਮੁਖਾ ॥ ਕਉਨ ਕਉਨ ਉਧਰੇ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥ ਗਨਣੁ ਨ ਜਾਈ ਕੀਮ ਨ ਪਾ-
ਇ ॥ ਬੂਡਤ ਲੋਹ ਸਾਧਸੰਗਿ ਤਰੈ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਕਰੈ ॥੪॥੩੧॥੪੨॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਮਨ ਮਾਹਿ ਜਾਪਿ ਭਗਵੰਤੁ ॥
ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਇਹੁ ਦੀਨੋ ਮੰਤੁ ॥ ਮਿਟੇ ਸਗਲ ਭੈ ਤ੍ਰਾਸ ॥ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਆਸ ॥੧॥ ਸਫਲ ਸੇਵਾ ਗੁਰਦੇਵਾ ॥ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ਸਾਚੇ ਸਚੁ ਅ-
ਲਖ ਅਭੇਵਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਆਪਿ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਸਦਾ ਮਨ ਜਾਪਿ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਨੀਤ ॥ ਸਚੁ ਸਹਜੁ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ
ਮੀਤ ॥੨॥ ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ਅਤਿ ਭਾਰਾ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਨਹਾਰਾ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਜਨ ਕਾ ਰਾਖਾ ਸੋਈ ॥੩॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ

੨

੩

ਕਿਛੁ

ਅਸਾ ਜਿਸੁ ਦੀਨੋ ॥ ਅਪਣੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਦਰਸਨੁ ਦੀਨੋ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾਪੀ ਜਪੁ ਜਾਪੁ ॥ ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਜਾ ਕਾ ਪਰਤਾਪੁ ॥੪॥੩੨॥੪੩ ਰਾਮਕਲੀ ਮ: ੫॥

ਬਿਰਥਾ ਭਰਵਾਸਾ ਲੋਕਾ ॥ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ਟੇਕਾ ॥ ਅਵਰ ਛੂਟੀ ਸਭ ਆਸਾ ॥ ਅਚਿੰਤ ਠਾਕੁਰ ਭੇਟੇ ਗੁਣਤਾਸਾ ॥੧॥ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥ ਕਾਰਜੁ ਤੇਰਾ ਹੋਵੈ ਪੂਰਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਮ ਹੀ ਕਾਰਨ ਕਰਨਾ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਹਰਿ ਸਰਨਾ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਹਰਿ ਓਹੀ ਧਿਆਇਆ ॥ ਆਨੰਦ ਹਰਿ ਰੂਪ ਦਿਖਾਇਆ ॥੨॥ ਤਿਸ ਹੀ ਕੀ ਓਟ ਸਦੀਵ ॥ ਜਾ ਕੇ ਕੀਨੇ ਹੈ ਜੀਵ ॥ ਸਿਮਰਤ ਹਰਿ ਕਰਤ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਰਾਖਨਹਾਰ ਨਿਦਾਨਾ ॥੩॥ ਸਰਬ ਕੀ ਰੇਣ ਹੋਵੀਜੈ ॥ ਆਪੁ ਮਿਟਾਇ ਮਿਲੀਜੈ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਧਿਆਈਐ ਨਾਮੁ ॥ ਸਫਲ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਕਾਮੁ ॥੪॥੩੩॥੪੪ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫

ਕਾਰਨ ਕਰਨ ਕਰੀਮ ॥ ਸਰਬ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਰਹੀਮ ॥ ਅਲਹ ਅਲਖ ਅਪਾਰ ॥ ਖੁਦਿ ਖੁਦਾਇ ਵਡ ਬੇਸੁਮਾਰ ॥੧॥ ਓੁੰ ਨਮੋ ਭਗਵੰਤ ਗੁਸਾਈ ॥ ਖਾਲਕੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਰਬ ਠਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਗੰਨਾਥ ਜਗਜੀਵਨ ਮਾਧੋ ॥ ਭਉ ਭੰਜਨ ਰਿਦ ਮਾਹਿ ਅਰਾਧੋ ॥ ਰਿਖੀਕੇਸ ਗੋਪਾਲ ਗੋਵਿੰਦ ॥ ਪੂਰਨ ਸਰਬਤ੍ਰ ਮੁਕੰਦ ॥੨॥ ਮਿਹਰਵਾਨ ਮਉਲਾ ਤੂਹੀ ਏਕ ॥ ਪੀਰ ਪੈਕਾਂਬਰ ਸੇਖ ॥ ਦਿਲਾ ਕਾ ਮਾਲਕੁ ਕਰੇ ਹਾਕੁ ॥ ਕੁਰਾਨ ਕਤੇਬ ਤੇ ਪਾਕੁ ॥੩॥ ਨਾਰਾਇਣ ਨਰਹਰ ਦਇਆਲ ॥ ਰਮਤ ਰਾਮ ਘਟ ਘਟ ਆਧਾਰ ॥ ਬਾਸੁਦੇਵ ਬਸਤ ਸਭ ਠਾਇ ॥ ਲੀਲਾ ਕਿਛੁ ਲਖੀ ਨ ਜਾਇ ॥੪॥ ਮਿਹਰ ਦਇਆ ਕਰਿ ਕਰਨੈਹਾਰ ॥ ਭਗਤਿ ਬੰਦਗੀ ਦੇਹਿ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਖੋਏ ਭਰਮ ॥ ਏਕੋ ਅਲਹੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ॥੫॥੩੪॥੪੫ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਕੇ ਬਿਨਸੇ ਪਾਪ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਤ ਨਾਹੀ ਸੰਤਾਪ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨਿ ਵਸੇ ॥ ਮਹਾ ਬਿਕਾਰ ਤਨ ਤੇ ਸਭਿ ਨਸੇ ॥੧॥ ਗੋਪਾਲ ਕੋ ਜਸੁ ਗਾਉ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥ ਅਕਥ ਕਥਾ ਸਾਚੀ ਪ੍ਰਭ ਪੂਰਨ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੂਝੀ ਸਭ ਤਿਸ ਨਾਸੀ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਪਿਆ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ ਰੈਨਿ ਦਿਨਸੁ ਪ੍ਰਭ ਸੇਵ ਕਮਾਨੀ ॥ ਹਰਿ ਮਿਲਣੈ ਕੀ ਏਹ ਨੀਸਾਨੀ ॥੨॥ ਮਿਟੇ ਜੰਜਾਲ ਹੋਏ ਪ੍ਰਭ ਦਇਆਲ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਨਿਹਾਲ ॥ ਪਰਾ ਪੂਰਬਲਾ ਕਰਮੁ ਬਣਿ ਆਇਆ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਨਿਤ ਰਸਨਾ ਗਾਇਆ ॥੩॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਸਦਾ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਸਤਕਿ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਦਾਸ ਕੀ ਰੇਣੁ ਪਾਏ ਜੇ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਕੀ ਪਰਮ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥੪॥੩੫॥੪੬॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਦਰਸਨ ਕਉ ਜਾਈਐ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਹਿਰਦੈ ਧਿਆਨੁ ॥ ਧੂਰਿ ਸੰਤਨ ਕੀ ਮਸਤਕਿ ਲਾਇ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਦੁਰਮਤਿ ਮਲੁ ਜਾਇ ॥੧॥ ਜਿਸੁ ਭੇਟਤ ਮਿਟੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸਭੁ ਨਦਰੀ ਆਵੈ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪੂਰਨ ਭਗਵਾਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਕੀਰਤਿ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਭਗਤਿ ਸਦਾ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੁਰਤਿ ਨਿਕਟਿ ਕਰਿ ਜਾਨੁ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸਤਿ ਕਰਿ ਮਾਨੁ ॥੨॥ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਸਮਸਰਿ ਸੁਖ ਦੂਖ ॥ ਕਦੇ ਨ ਬਿਆਪੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੂਖ ॥ ਮਨਿ ਸੰਤੋਖੁ ਸਬਦਿ ਗੁਰ ਰਾਜੇ ॥ ਜਪਿ ਗੋਬਿੰਦੁ ਪੜਦੇ ਸਭਿ ਕਾਜੇ ॥੩॥ ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਗੁਰੁ ਗੋਵਿੰਦੁ ॥ ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਦਇਆਲ ਬਖਸਿੰਦੁ ॥ ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤਿਸੁ ਪੂਰਨ ਭਾਗਾ ॥੪॥੩੬॥੪੭॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮ: ੫॥

ਕਿਸੁ ਭਰਵਾਸੈ ਬਿਚਰਹਿ ਭਵਨ ॥ ਮੂੜ ਮੁਗਧ ਤੇਰਾ ਸੰਗੀ ਕਵਨ ॥ ਰਾਮੁ ਸੰਗੀ ਤਿਸੁ ਗਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨਹਿ ॥ ਪੰਚ ਬਟਵਾਰੇ ਸੇ ਮੀਤ ਕਰਿ ਮਾਨਹਿ ॥੧॥ ਸੋ ਘਰੁ ਸੇਵਿ ਜਿਤੁ ਉਧਰਹਿ ਮੀਤ ॥ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਰਵੀਅਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਸਾਧਸੰਗਿ ਕਰਿ ਮਨ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਨਮੁ ਬਿਹਾਨੋ ਅਹੰਕਾਰਿ ਅਰੁ ਵਾਦਿ ॥ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਆਵੈ ਬਿਖਿਆ ਸਾਦਿ ॥ ਭਰਮਤ ਭਰਮਤ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਤਰੀ ਨ ਜਾਈ ਦੁਤਰ ਮਾਇਆ ॥੨॥ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵੈ ਸੁ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ॥ ਆਪਿ ਬੀਜਿ ਆਪੇ ਹੀ ਖਾਵੈ ॥ ਰਾਖਨ ਕਉ ਦੂਸਰ ਨਹੀ ਕੋਇ ॥ ਤਉ ਨਿਸਤਰੈ ਜਉ ਕਿਰਪਾ ਹੋਇ ॥੩॥ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੋ ਨਾਮੁ ॥ ਅਪੁਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਕੀਜੈ ਦਾਨੁ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਗਤਿ ਕਰਿ ਮੇਰੀ ॥ ਸਰਣਿ ਗਹੀ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ॥੪॥੩੭॥੪੮॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਇਹੁ ਲੋਕੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਨਹੀ ਭੇਟਤ ਧਰਮ ਰਾਇਆ ॥

ਹਰਿ ਚਰਣ ਸਰਣ ਸੋ ਕਾਵੰਤੁ ਫੁਨਿ ਗਰਭ ਨਹੀ ਬਸੰਤਾ ॥੧॥ ਜਾਨੀ ਸੰਤ ਕੀ ਮਿਤ੍ਰਾਈ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੀਨੋ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਪੂਰਬਿ ਸੰਜੋਗਿ ਮਿਲਾਈ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਚਿਤੁ ਲਾਗਾ ॥ ਧਨਿ ਧਨਿ ਸੰਜੋਗੁ ਸਭਾਗਾ ॥ ਸੰਤ ਕੀ ਧੂਰਿ ਲਾਗੀ ਮੇਰੈ ਮਾਥੈ ॥ ਕਿਲਵਿਖ ਦੁਖ ਸਗਲੇ ਮੇਰੇ ਲਾਥੇ ॥੨॥ ਸਾ
ਧ ਕੀ ਸਚੁ ਟਹਲ ਕਮਾਨੀ ॥ ਤਬ ਹੋਏ ਮਨ ਸੁਧ ਪਰਾਨੀ ॥ ਜਨ ਕਾ ਸਫਲੁ ਦਰਸੁ ਡੀਠਾ ॥ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭੂ ਕਾ ਘਟਿ ਘਟਿ ਵੂਠਾ ॥੩॥ ਮਿਟਾਨੇ ਸਭਿ
ਕਲਿ ਕਲੇਸ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜੇ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ਪਰਵੇਸ ॥ ਪ੍ਰਗਟੇ ਅਨੂਪ ਗੋਵਿੰਦ ॥ ਪ੍ਰਭ ਪੂਰੇ ਨਾਨਕ ਬਖਸਿੰਦ ॥੪॥੩੮॥੪੯॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹ
ਲਾ ੫ ॥ ਗਊ ਕਉ ਚਾਰੇ ਸਾਰਦੂਲੁ ॥ ਕਉਡੀ ਕਾ ਲਖ ਹੂਆ ਮੂਲੁ ॥ ਬਕਰੀ ਕਉ ਹਸਤੀ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇ ॥ ਅਪਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੇ ॥੧॥ ਕ੍ਰਿਪਾਨਿ
ਧਾਨ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ॥ ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ਬਹੁ ਗੁਨ ਤੇਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੀਸਤ ਮਾਸੁ ਨ ਖਾਇ ਬਿਲਾਈ ॥ ਮਹਾ ਕਸਾਬਿ ਛੁਰੀ ਸਟਿ ਪਾਈ ॥
ਕਰਣਹਾਰ ਪ੍ਰਭੁ ਹਿਰਦੈ ਵੂਠਾ ॥ ਫਾਥੀ ਮਛੁਲੀ ਕਾ ਜਾਲਾ ਤੂਟਾ ॥੨॥ ਸੂਕੇ ਕਾਸਟ ਹਰੇ ਚਲੂਲ ॥ ਊਚੈ ਥਲਿ ਫੂਲੇ ਕਮਲ ਅਨੂਪ ॥ ਅਗਨਿ ਨਿਵਾਰੀ
ਸਤਿਗੁਰ ਦੇਵ ॥ ਸੇਵਕੁ ਅਪਨੀ ਲਾਇਓ ਸੇਵ ॥੩॥ ਅਕਿਰਤਘਣਾ ਕਾ ਕਰੇ ਉਧਾਰੁ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਹੈ ਸਦਾ ਦਇਆਰੁ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕਾ ਸਦਾ ਸ
ਹਾਈ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਨਾਨਕ ਸਰਣਾਈ ॥੪॥੩੯॥੫੦॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪੰਚ ਸਿੰਘ ਰਾਖੇ ਪ੍ਰਭਿ ਮਾਰਿ ॥ ਦਸ ਬਿਘਿਆੜੀ ਲਈ
ਨਿਵਾਰਿ ॥ ਤੀਨਿ ਆਵਰਤ ਕੀ ਚੂਕੀ ਘੇਰ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਚੂਕੇ ਭੈ ਫੇਰ ॥੧॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਜੀਵਾ ਗੋਬਿੰਦ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਾਖਿਓ ਦਾਸੁ ਅਪ
ਨਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਾਚਾ ਬਖਸਿੰਦ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਾਝਿ ਗਏ ਤ੍ਰਿਣ ਪਾਪ ਸੁਮੇਰ ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਪੂਜੇ ਪ੍ਰਭ ਪੈਰ ॥ ਅਨਦ ਰੂਪ ਪ੍ਰਗਟਿਓ ਸਭ ਥਾ
ਨਿ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਜੋਰੀ ਸੁਖ ਮਾਨਿ ॥੨॥ ਸਾਗਰੁ ਤਰਿਓ ਬਾਛਰ ਖੋਜ ॥ ਖੇਦੁ ਨ ਪਾਇਓ ਨਹ ਫੁਨਿ ਰੋਜ ॥ ਸਿੰਧੁ ਸਮਾਇਓ ਘਟੁਕੇ ਮਾਹਿ ॥ ਕ
ਰਣਹਾਰ ਕਉ ਕਿਛੁ ਅਚਰਜੁ ਨਾਹਿ ॥੩॥ ਜਉ ਛੂਟਉ ਤਉ ਜਾਇ ਪਇਆਲ ॥ ਜਉ ਕਾਢਿਓ ਤਉ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲ ॥ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਹਮਰੈ ਵਸਿ ਨਾਹਿ ॥
ਰਸਕਿ ਰਸਕਿ ਨਾਨਕ ਗੁਣ ਗਾਹਿ ॥੪॥੪੦॥੫੧॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨਾ ਤਨੁ ਤੇਰਾ ਨਾ ਮਨੁ ਤੋਹਿ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਬਿਆਪਿਆ ਧੋਹਿ ॥ ਕੁ
ਦਮ ਕਰੈ ਗਾਡਰ ਜਿਉ ਛੇਲ ॥ ਅਚਿੰਤੁ ਜਾਲੁ ਕਾਲੁ ਚਕ੍ਰੁ ਪੇਲ ॥੧॥ ਹਰਿ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਰਨਾਇ ਮਨਾ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾ
ਵਹਿ ਸਾਚੁ ਧਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਊਨੇ ਕਾਜ ਨ ਹੋਵਤ ਪੂਰੇ ॥ ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਮਦਿ ਸਦ ਹੀ ਝੂਰੇ ॥ ਕਰੈ ਬਿਕਾਰ ਜੀਅ ਕੈ ਤਾਈ ॥ ਗਾਫਲ ਸੰਗਿ ਨ ਤਸੂਆ
ਜਾਈ ॥੨॥ ਧਰਤ ਧੋਹ ਅਨਿਕ ਛਲ ਜਾਨੈ ॥ ਕਉਡੀ ਕਉਡੀ ਕਉ ਖਾਕੁ ਸਿਰਿ ਛਾਨੈ ॥ ਜਿਨਿ ਦੀਆ ਤਿਸੈ ਨ ਚੇਤੈ ਮੂਲਿ ॥ ਮਿਥਿਆ ਲੋਭੁ ਨ ਉਤਰੈ ਸੂਲੁ
॥੩॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਜਬ ਭਏ ਦਇਆਲ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਹੋਆ ਸਾਧ ਰਵਾਲ ॥ ਹਸਤ ਕਮਲ ਲੜਿ ਲੀਨੋ ਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇ ॥੪॥੪੧॥੫੨॥
ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਕੀ ਸਰਣਾਇ ॥ ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਸਾਧਸੰਗਿ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੈ
ਰਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਦੁਤਰੁ ਪੇਖਤ ਨਾਹੀ ॥ ਸਗਲੇ ਕਾਜ ਸਵਾਰੇ ਅਪਨੇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਸਨ ਨਿਤ ਜਪਨੇ ॥੧॥ ਜਿਸ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਹਾਥੁ
ਗੁਰੁ ਧਰੈ ॥ ਸੋ ਦਾਸੁ ਅਦੇਸਾ ਕਾਹੇ ਕਰੈ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਕੀ ਚੂਕੀ ਕਾਣਿ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਊਪਰਿ ਕੁਰਬਾਣ ॥੨॥ ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਭੇਟਿ ਨਿਹਾਲ ॥ ਸੋ ਦਰਸਨੁ
ਪਾਏ ਜਿਸੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਿਸੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਸੋ ਭਵਜਲੁ ਤਰੈ ॥੩॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਹੁ ਸਾਧ ਪਿਆਰੇ ॥ ਮੁਖ ਊ
ਜਲ ਸਾਚੈ ਦਰਬਾਰੇ ॥ ਅਨਦ ਕਰਹੁ ਤਜਿ ਸਗਲ ਬਿਕਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਪਿ ਉਤਰਹੁ ਪਾਰਿ ॥੪॥੪੨॥੫੩॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਈਧਨ ਤੇ ਬੈਸੰਤਰੁ ਭਾਗੈ ॥ ਮਾਟੀ ਕਉ ਜਲੁ ਦਹ ਦਿਸ ਤਿਆਗੈ ॥ ਊਪਰਿ ਚਰਨ ਤਲੈ ਆਕਾਸੁ ॥ ਘਟ ਮਹਿ ਸਿੰਧੁ ਕੀਓ ਪਰਗਾਸੁ ॥੧॥ ਐਸਾ
ਸੰਮ੍ਰਥੁ ਹਰਿ ਜੀਉ ਆਪਿ ॥ ਨਿਮਖ ਨ ਬਿਸਰੈ ਜੀਅ ਭਗਤਨ ਕੈ ਆਠ ਪਹਰ ਮਨ ਤਾ ਕਉ ਜਾਪਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਥਮੇ ਮਾਖਨੁ ਪਾਛੈ ਦੂਧੁ ॥
ਮੈਲੂ ਕੀਨੋ ਸਾਬੁਨੁ ਸੂਧੁ ॥ ਭੈ ਤੇ ਨਿਰਭਉ ਡਰਤਾ ਫਿਰੈ ॥ ਹੋਂਦੀ ਕਉ ਅਣਹੋਂਦੀ ਹਿਰੈ ॥੨॥ ਦੇਹੀ ਗੁਪਤ ਬਿਦੇਹੀ ਦੀਸੈ ॥ ਸਗਲੇ ਸਾਜਿ ਕਰਤ ਜਗਦੀਸੈ ॥

ਠਗਣਹਾਰੁਅਣਠਗਦਾਠਾਗੈ॥ਬਿਨੁਦਖਣੁਫਿਰਿਫਿਰਿਉਠਿਲਾਗੈ॥੩॥ਸੰਤਸਭਾਮਿਲਿਕਰਹੁਬਖਿਆਣ॥ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤਬੇਦਪੁਰਾਣ॥
ਬ੍ਰਹਮਬੀਚਾਰੁਬੀਚਾਰੈਕੋਇ॥ਨਾਨਕਤਾਕੀਪਰਮਗਤਿਹੋਇ॥੪॥੪੩॥੫੪॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਈਥੀਆ॥ਸਦਾ
ਸਦਾਹਰਿਕੀਸਰਣਾਈਪ੍ਰਭਬਿਨੁਨਾਹੀਆਨਬੀਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੁਤ੍ਰਕਲਤ੍ਰਲਖਿਮੀਦੀਸੈਇਨਮਹਿਕਿਛੂਨਸੰਗਿਲੀਆ॥ਬਿਖੈਠਗ
ਉਰੀਖਾਇਭੁਲਾਨਾਮਾਇਆਮੰਦਰੁਤਿਆਗਿਗਇਆ॥੧॥ਨਿੰਦਾਕਰਿਕਰਿਬਹੁਤੁਵਿਗੂਤਾਗਰਭਜੋਨਿਮਹਿਕਿਰਤਿਪਇਆ॥ਪੁਰਬਕ
ਮਾਣੇਛੋਡਹਿਨਾਹੀਜਮਦੂਤਿਗ੍ਰਾਸਿਓਮਹਾਭਇਆ॥੨॥ਬੋਲੈਝੂਠੁਕਮਾਵੈਅਵਰਾਤ੍ਰਿਸਨਨਬੂਝੈਬਹੁਤੁਹਇਆ॥ਅਸਾਧਰੋਗੁਉਪਜਿ
ਓਸੰਤਦੂਖਨਦੇਹਬਿਨਾਸੀਮਹਾਖਇਆ॥੩॥ਜਿਨਹਿਨਿਵਾਜੇਤਿਨਹੀਸਾਜੇਆਪੇਕੀਨੇਸੰਤਜਇਆ॥ਨਾਨਕਦਾਸਕੰਠਿਲਾਇ
ਰਾਖੇਕਰਿਕਿਰਪਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਮਇਆ॥੪॥੪੪॥੫੫॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫॥ਐਸਾਪੂਰਾਗੁਰਦੇਉਸਹਾਈ॥ਜਾਕਾਸਿਮਰਨੁਬਿਰ
ਥਾਨਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦਰਸਨੁਪੇਖਤਹੋਇਨਿਹਾਲੁ॥ਜਾਕੀਧੂਰਿਕਾਟੈਜਮਜਾਲੁ॥ਚਰਨਕਮਲਬਸੇਮੇਰੇਮਨਕੇ॥ਕਾਰਜਸਵਾ
ਰੇਸਗਲੇਤਨਕੇ॥੧॥ਜਾਕੈਮਸਤਕਿਰਾਖੈਹਾਥੁ॥ਪ੍ਰਭੁਮੇਰੋਅਨਾਥਕੋਨਾਥੁ॥ਪਤਿਤਉਧਾਰਣੁਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨੁ॥ਸਦਾਸਦਾਕੁਰਬਾਨੁ॥ ੨॥
ਨਿਰਮਲਮੰਤੁਦੇਇਜਿਸੁਦਾਨੁ॥ਤਜਹਿਬਿਕਾਰਬਿਨਸੈਅਭਿਮਾਨੁ॥ਏਕੁਧਿਆਈਐਸਾਧਕੈਸੰਗਿ॥ਪਾਪਬਿਨਾਸੇਨਾਮਕੈਰੰਗਿ॥੩ ਜਾਈਐ
॥ਗੁਰਪਰਮੇਸੁਰਸਗਲਨਿਵਾਸ॥ਘਟਿਘਟਿਰਵਿਰਹਿਆਗੁਣਤਾਸ॥ਦਰਸੁਦੇਹੁਧਾਰਉਪ੍ਰਭਆਸ॥ਨਿਤਨਾਨਕਚਿਤਵੈਸਚੁਅ
ਰਦਾਸਿ॥੪॥੪੫॥੫੬॥

ਰਾਗੁਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫॥ਘਰੁ੨॥ ਦੁਪਦੇ॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗਾਵਹੁਰਾਮਕੇਗੁਣਗੀਤ॥ਨਾਮੁਜਪਤਪਰਮਸੁਖੁਪਾਈਐਆਵਾਗਉਣੁਮਿਟੈਮੇਰੇਮੀਤ॥੧॥ਗੁਣਗਾਵਤਹੋਵਤਪਰਗਾ ੦
ਸੁ॥ਚਰਨਕਮਲਮਹਿਹੋਇਨਿਵਾਸੁ॥ਸੰਤਸੰਗਤਿਮਹਿਹੋਇਉਧਾਰੁ॥ਨਾਨਕਭਵਜਲੁਉਤਰਸਿਪਾਰਿ॥੨॥੧॥੫੭॥ ਰਹਾਉ॥
ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫॥ ਗੁਰੁਪੂਰਾਮੇਰਾਗੁਰੁਪੂਰਾ॥ਰਾਮਨਾਮੁਜਪਿਸਦਾਸੁਹੇਲੇਸਗਲਬਿਨਾਸੇਰੋਗਕੂਰਾ॥ ੧
੧॥ਰਹਾਉ॥ਏਕੁਅਰਾਧਹੁਸਾਚਾਸੋਇ॥ਜਾਕੀਸਰਨਿਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ॥੧॥ਨੀਦਸੁਹੇਲੀਨਾਮਕੀਲਾਗੀਭੂਖ॥ਹਰਿ
ਸਿਮਰਤਬਿਨਸੇਸਭਦੂਖ॥੨॥ਸਹਜਿਅਨੰਦਕਰਹੁਮੇਰੇਭਾਈ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਸਭਚਿੰਤਮਿਟਾਈ॥੩॥ਆਠਪਹਰਪ੍ਰਭਕਾ
ਜਪੁਜਾਪਿ॥ਨਾਨਕਰਾਖਾਹੋਆਆਪਿ॥੪॥੨॥੫੮॥

ਰਾਗੁਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫॥ ਘਰੁ੩॥ ਪੜਤਾਲ॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਨਰਨਰਹਨਮਸਕਾਰੰ॥ਜਲਨਥਲਨਬਸੁਧਗਗਨਏਕੰਕਾਰੰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਨਧਰਨਪੁਨਪੁਨਹਕਰ
ਨ॥ਨਹਗਿਰਹਨਿਰੰਹਾਰੰ॥੧॥ਗੰਭੀਰਧੀਰਨਾਮਹੀਰਊਚਮੂਚਅਪਾਰੰ॥ਕਰਨਕੇਲਗੁਣਅਮੋਲਨਾਨਕਬਲਿਹਾਰੰ॥
੨॥੧॥੫੯॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫॥ ਰੂਪਰੰਗਸੁਗੰਧਭੋਗਤਿਆਗਿਚਲੇਮਾਇਆਛਲੇ ਕਨਿਕਕਾਮ
ਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਭੰਡਾਰਦਰਬਅਰਬਖਰਬਪੇਖਿਲੀਲਾਮਨੁਸਧਾਰੈ॥ਨਹਸੰਗਿਗਾਮਨੀ॥੧॥ਸੁਤਕਲਤ੍ਰਭ੍ਰਾਤਮੀ
ਤਉਰਝਿਪਰਿਓਭਰਮਿਮੋਹਿਓਇਹਬਿਰਖਛਾਮਨੀ॥ਚਰਨਕਮਲਸਰਨਿਨਾਨਕਸੁਖੁਸੰਤਭਾਵਨੀ॥੨॥੨॥
੬੦॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫॥ ॥ਰੇਮਨਓਟਲੇਹੁਹਰਿਨਾਮਾ॥

ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਦੁਰਮਤਿ ਨਾਸੈ ਪਾਵਹਿ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਡਭਾਗੀ ਤਿਹ ਜਨ ਕਉ ਜਾਨਹੁ ਜੋ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵੈ
॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਪਾਪ ਖੋਇ ਕੈ ਫੁਨਿ ਬੈਕੁੰਠਿ ਸਿਧਾਵੈ ॥੧॥ ਅਜਾਮਲ ਕਉ ਅੰਤ ਕਾਲ ਮਹਿ ਨਾਰਾਇਨ ਸੁਧਿ ਆਈ ॥ ਜਾਂ

ਗਤਿ ਕਉ ਜੋਗੀਸੁਰ ਬਾਛਤ ਸੋ ਗਤਿ ਛਿਨ ਮਹਿ ਪਾਈ ॥ ਨਾਹਿਨ ਗੁਨੁ ਨਾਹਿਨ ਕਛੁ ਬਿਦਿਆ ਧਰਮੁ ਕਉਨੁ ਗਜਿ ਕੀਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਰਦੁ ਰਾਮ ਕਾ ਦੇਖਹੁ

ਅਭੈ ਦਾਨੁ ਤਿਹ ਦੀਨਾ ॥੩॥੧॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਸਾਧੋ ਕਉਨ ਜੁਗਤਿ ਅਬ ਕੀਜੈ ॥ ਜਾ ਤੇ ਦੁਰਮਤਿ ਸਗਲ ਬਿਨਾਸੈ ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਮਨੁ ਭੀਜੈ

॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨੁ ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਉਰਝਿ ਰਹਿਓ ਹੈ ਬੂਝੈ ਨਹ ਕਛੁ ਗਿਆਨਾ ॥ ਕਉਨੁ ਨਾਮੁ ਜਗੁ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰੈ ਪਾਵੈ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਨਾ ॥੧॥ ਭਏ

ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਸੰਤ ਜਨ ਤਬ ਇਹ ਬਾਤ ਬਤਾਈ ॥ ਸਰਬ ਧਰਮ ਮਾਨੋ ਤਿਹ ਕੀਏ ਜਿਹ ਪ੍ਰਭ ਕੀਰਤਿ ਗਾਈ ॥੨॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਨਰ ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰ ਮਹਿ ਨਿਮਖ ਏਕ ਉ

ਧਾਰੈ ॥ ਜਮ ਕੋ ਤ੍ਰਾਸੁ ਮਿਟੈ ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਅਪੁਨੋ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰੈ ॥੩॥੨॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੯ ਪ੍ਰਾਨੀ ਨਾਰਾਇਨ ਸੁਧਿ ਲੇਹਿ ॥ ਛਿਨੁ ਛਿਨੁ ਅਉਧ ਘ

ਟੈ ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰ ਬ੍ਰਿਥਾ ਜਾਤੁ ਹੈ ਦੇਹ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਰਨਾਪੋ ਬਿਖਿਅਨ ਸਿਉ ਖੋਇਓ ਬਾਲਪਨੁ ਅਗਿਆਨਾ ॥ ਬਿਰਧਿ ਭਇਓ ਅਜਹੂ ਨਹੀ ਸਮਝੈ

ਕਉਨ ਕੁਮਤਿ ਉਰਝਾਨਾ ॥ ਮਾਨਸ ਜਨਮੁ ਦੀਓ ਜਿਹ ਠਾਕੁਰਿ ਸੋ ਤੈ ਕਿਉ ਬਿਸਰਾਇਓ ॥ ਮੁਕਤਿ ਹੋਤ ਨਰ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰੈ ਨਿਮਖ ਨ ਤਾ ਕਉ ਗਾਇਓ ॥੨॥

ਮਾਇਆ ਕੋ ਮਦੁ ਕਹਾ ਕਰਤੁ ਹੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਾਹੂ ਜਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹਤ ਚੇਤਿ ਚਿੰਤਾਮਨਿ ਹੋਇ ਹੈ ਅੰਤਿ ਸਹਾਈ ॥੩॥੩॥ ਮ: ੯ ॥੧੧॥ ਅ: ੩ ॥ ਬਾ ਅ: ੪

ਦ੍ਵਾ ਅ: ੫ ॥ ੫ ਦ੍ਵਾ ਅ: ੯ ॥ ਤ੍ਰਾ ਸੁ ਮਲਾ ੬੧ ॥ ੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ਸੋਈ ਚੰਦੁ ਚੜਹਿ ਸੇ ਤਾਰੇ ਸੋਈ ਦਿਨੀਅਰੁ ਤਪਤ ਰਹੈ ॥ ਸਾ ਧਰਤੀ ਸੋ ਪਉਣੁ ਝੁਲਾਰੇ ਜੁਗ ਜੀਅ

ਖੇਲੇ ਥਾਵ ਕੈਸੇ ॥੧॥ ਜੀਵਨ ਤਲਬ ਨਿਵਾਰਿ ॥ ਹੋਵੈ ਪਰਵਾਣਾ ਕਰਹਿ ਧਿਙਾਣਾ ਕਲਿ ਲਖਣ ਵੀਚਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਿਤੈ ਦੇਸਿ ਨ ਆਇਆ ਸੁਣੀ

ਐ ਤੀਰਥ ਪਾਸਿ ਨ ਬੈਠਾ ॥ ਦਾਤਾ ਦਾਨੁ ਕਰੇ ਤਹ ਨਾਹੀ ਮਹਲ ਉਸਾਰਿ ਨ ਬੈਠਾ ॥੨॥ ਜੇ ਕੋ ਸਤੁ ਕਰੇ ਸੋ ਛੀਜੈ ਤਪ ਘਰਿ ਤਪੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਜੇ ਕੋ ਨਾਉ ਲਏ ਬਦ

ਨਾਵੀ ਕਲਿ ਕੇ ਲਖਣ ਏਈ ॥੩॥ ਜਿਸੁ ਸਿਕਦਾਰੀ ਤਿਸਹਿ ਖੁਆਰੀ ਚਾਕਰ ਕੇਹੇ ਡਰਣਾ ॥ ਜਾ ਸਿਕਦਾਰੈ ਪਵੈ ਜੰਜੀਰੀ ਤਾ ਚਾਕਰ ਹਥਹੁ ਮਰਣਾ ॥੪॥

ਆਖੁ ਗੁਣਾ ਕਲਿ ਆਈਐ ॥ ਤਿਹੁ ਜੁਗ ਕੇਰਾ ਰਹਿਆ ਤਪਾਵਸੁ ਜੇ ਗੁਣ ਦੇਹਿ ਤ ਪਾਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਲਿ ਕਲਵਾਲੀ ਸਰਾ ਨਿਬੇੜੀ ਕਾਜੀ ਕ੍ਰਿਸ

ਨਾ ਹੋਆ ॥ ਬਾਣੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬੇਦੁ ਅਥਰਬਣੁ ਕਰਣੀ ਕੀਰਤਿ ਲਹਿਆ ॥੫॥ ਪਤਿ ਵਿਣੁ ਪੂਜਾ ਸਤ ਵਿਣੁ ਸੰਜਮੁ ਜਤ ਵਿਣੁ ਕਾਹੇ ਜਨੇਊ ॥ ਨਾਵਹੁ ਧੋਵਹੁ ਤਿ

ਲਕੁ ਚੜਾਵਹੁ ਸੁਚ ਵਿਣੁ ਸੋਚ ਨ ਹੋਈ ॥੬॥ ਕਲਿ ਪਰਵਾਣੁ ਕਤੇਬ ਕੁਰਾਣੁ ॥ ਪੋਥੀ ਪੰਡਿਤ ਰਹੇ ਪੁਰਾਣ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਉ ਭਇਆ ਰਹਮਾਣੁ ॥ ਕਰ

ਕਰਤਾ ਤੂ ਏਕੋ ਜਾਣੁ ॥੭॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਏਦੂ ਉਪਰਿ ਕਰਮੁ ਨਹੀ ॥ ਜੇ ਘਰਿ ਹੋਦੈ ਮੰਗਣਿ ਜਾਈਐ ਫਿਰਿ ਓਲਾਮਾ ਮਿਲੈ ਤਹੀ ॥੮॥

੧ ॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜਗੁ ਪਰਬੋਧਹਿ ਮੜੀ ਬਧਾਵਹਿ ॥ ਆਸਣੁ ਤਿਆਗਿ ਕਾਹੇ ਸਚੁ ਪਾਵਹਿ ॥ ਮਮਤਾ ਮੋਹੁ ਕਾਮਣਿ ਹਿਤਕਾਰੀ ॥

ਨਾ ਅਉਧੂਤੀ ਨਾ ਸੰਸਾਰੀ ॥੧॥ ਜੋਗੀ ਬੈਸਿ ਰਹਹੁ ਦੁਬਿਧਾ ਦੁਖੁ ਭਾਗੈ ॥ ਘਰਿ ਘਰਿ ਮਾਗਤ ਲਾਜ ਨ ਲਾਗੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗਾਵਹਿ ਗੀਤ ਨ ਚੀਨਹਿ ਆਪੁ ॥

ਕਿਉ ਲਾਗੀ ਨਿਵਰੈ ਪਰਤਾਪੁ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਰਚੈ ਮਨ ਭਾਇ ॥ ਭਿਖਿਆ ਸਹਜ ਵੀਚਾਰੀ ਖਾਇ ॥੨॥ ਭਸਮ ਚੜਾਇ ਕਰਹਿ ਪਾਖੰਡੁ ॥ ਮਾਇਆ

ਮੋਹਿ ਸਹਹਿ ਜਮ ਡੰਡੁ ॥ ਫੂਟੈ ਖਾਪਰੁ ਭੀਖ ਨ ਪਾਇ ॥ ਬੰਧਨਿ ਬਾਧਿਆ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥੩॥ ਬਿੰਦੁ ਨ ਰਾਖਹਿ ਜਤੀ ਕਹਾਵਹਿ ॥ ਮਾਈ ਮਾਗਤ ਤ੍ਰੈ ਲੋਭਾਵ

ਹਿ ॥ ਨਿਰਦਇਆ ਨਹੀ ਜੋਤਿ ਉਜਾਲਾ ॥ ਬੂਡਤ ਬੂਡੇ ਸਰਬ ਜੰਜਾਲਾ ॥੪॥ ਭੇਖ ਕਰਹਿ ਖਿੰਥਾ ਬਹੁ ਥੂਆ ॥ ਝੂਠੋ ਖੇਲੁ ਖੇਲੈ ਬਹੁ ਨਟੂਆ ॥

ਅੰਤਰਿ ਅਗਨਿ ਚਿੰਤਾ ਬਹੁ ਜਾਰੇ ॥ ਵਿਣੁ ਕਰਮਾ ਕੈਸੇ ਉਤਰਸਿ ਪਾਰੇ ॥੫॥ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਫਟਕ ਬਨਾਈ ਕਾਨਿ ॥ ਮੁਕਤਿ ਨਹੀ ਬਿਦਿਆ ਬਿਗਿਆਨਿ ॥ ਜਿਹ

ਵਾ ਇੰਦ੍ਰੀ ਸਾਦਿ ਲੁਭਾਨਾ ॥ ਪਸੂ ਭਏ ਨਹੀ ਮਿਟੈ ਨੀਸਾਨਾ ॥੬॥ ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਲੋਗਾ ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਜੋਗਾ ॥ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੈ ਚੂਕਸਿ ਸੋਗਾ ॥ ਊਜਲੁ ਸਾਚੁ ਸੁ ਸਬਦੁ ਹੋਇ ॥

੨

ਕ੍ਰਿਪਾਲ

੧

ਨਿ

ਨਿ

੫

ਜੋਗੀਜੁਗਤਿਵੀਚਾਰੈਸੋਈ॥੭॥ਅਪਤਿਨਿਉਨਿਪਿਤ੍ਰੁਕਰਦੇਜੋਗੁ॥ਥਾਪਿਉਥਾਪਿਕਰੈਸੁਹੋਗੁ॥ਕਤੁਸਤੁਸੰਜਮਸਚੁਸੁਚੀਤੁ॥ਨਾਨਕਜੋਗੀਤ੍ਰਿਭਵ
ਣਮੀਤੁ॥੮॥੨॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੧॥ਖਟੁਮਟੁਦੇਹੀਮਨੁਬੈਰਾਗੀ॥ਸੁਰਤਿਸਬਦਿਧੁਨਿਅੰਤਰਿਜਾਗੀ॥ਵਾਜੈਅਨਹਦੁਮੇਰਾਮਨੁਲੀਣਾ॥
ਗੁਰਬਚਨੀਸਚਿਨਾਮਿਪਤੀਣਾ॥੧॥ਪ੍ਰਾਣੀਰਾਮਭਗਤਿਸੁਖੁਪਾਈਐ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿਮੀਠਾਲਾਗੈਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਈਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਾ
ਇਆਮੋਹਿਬਿਵਰਜਿਸਮਾਏ॥ਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟੈਮੇਲਿਮਿਲਾਏ॥ਨਾਮੁਰਤਨੁਨਿਰਮੋਲਕੁਹੀਰਾ॥ਤਿਤੁਰਾਤਾਮੇਰਾਮਨੁਧੀਰਾ॥੨॥ਹਉਮੈਮਮਤਾਰੋਗੁਨਲਾਗੈ॥
ਰਾਮਭਗਤਿਜਮਕਾਭਉਭਾਗੈ॥ਜਮੁਜੰਦਾਰੁਨਲਾਗੈਮੋਹਿ॥ਨਿਰਮਲਨਾਮੁਰਿਦੈਹਰਿਸੋਹਿ॥੩॥ਸਬਦੁਬੀਚਾਰਿਭਏਨਿਰੰਕਾਰੀ॥ਗੁਰਮਤਿਜਾਗੇਦੁ
ਰਮਤਿਪਰਹਾਰੀ॥ਅਨਦਿਨੁਜਾਗਿਰਹੇਲਿਵਲਾਈ॥ਜੀਵਨਮੁਕਤਿਗਤਿਅੰਤਰਿਪਾਈ॥੪॥ਅਲਿਪਤਗੁਫਾਮਹਿਰਹਹਿਨਿਰਾਰੇ॥ਤਸਕਰਪੰ
ਚਸਬਦਿਸੰਘਾਰੇ॥ਪਰਘਰਜਾਇਨਮਨੁਡੋਲਾਏ॥ਸਹਜਿਨਿਰੰਤਰਿਰਹਉਸਮਾਏ॥੫॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਗਿਰਹੇਅਉਧੂਤਾ॥ਸਦਬੈਰਾਗੀ
ਤਤੁਪਰੋਤਾ॥ਜਗੁਸੂਤਾਮਰਿਆਵੈਜਾਇ॥ਬਿਨੁਗੁਰਸਬਦਨਸੋਝੀਪਾਇ॥੬॥ਅਨਹਦਸਬਦੁਵਜੈਦਿਨੁਰਾਤੀ॥ਅਵਿਗਤਿਕੀਗਤਿਗੁਰਮੁਖਿ
ਜਾਤੀ॥ਤਉਜਾਨੀਜਾਸਬਦਿਪਛਾਨੀ॥ਏਕੋਰਵਿਰਹਿਆਨਿਰਬਾਨੀ॥੭॥ਸੁੰਨਸਮਾਧਿਸਹਜਿਮਨੁਰਾਤਾ॥ਤਜਿਹਉਲੋਭਾਏਕੋਜਾਤਾ॥ਗੁਰਚੇ
ਲੇਅਪਨਾਮਨੁਮਾਨਿਆ॥ਨਾਨਕਦੂਜਾਮੇਟਿਸਮਾਨਿਆ॥੮॥੩॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੧॥ ਸਾਹਾਗਣਹਿਨਕਰਹਿਬੀਚਾਰੁ॥ਸਾਹੇਊਪ
ਰਿਏਕੰਕਾਰੁ॥ਜਿਸੁਗੁਰੁਮਿਲੈਸੋਈਬਿਧਿਜਾਣੈ॥ਗੁਰਮਤਿਹੋਇਤਹੁਕਮੁਪਛਾਣੈ॥੧॥ਝੂਠੁਨਬੋਲਿਪਾਂਡੇਸਚੁਕਹੀਐ॥ਹਉਮੈਜਾਇਸ
ਬਦਿਘਰੁਲਹੀਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗਣਿਗਣਿਜੋਤਕੁਕਾਂਡੀਕੀਨੀ॥ਪੜੈਸੁਣਾਵੈਤਤੁਨਚੀਨੀ॥ਸਭਸੈਊਪਰਿਗੁਰਸਬਦੁਬੀਚਾਰੁ॥ਹੋ
ਰਕਥਨੀਬਦਉਨਸਗਲੀਛਾਰੁ॥੨॥ਨਾਵਹਿਧੋਵਹਿਪੂਜਹਿਸੈਲਾ॥ਬਿਨੁਹਰਿਰਾਤੇਮੈਲੋਮੈਲਾ॥ਗਰਬੁਨਿਵਾਰਿਮਿਲੈਪ੍ਰਭੁਸਾਰਥਿ॥ਮੁ
ਕਤਿਪ੍ਰਾਨਜਪਿਹਰਿਕਿਰਤਾਰਥਿ॥੩॥ਵਾਚੈਵਾਦੁਨਬੇਦੁਬੀਚਾਰੈ॥ਆਪਿਡੁਬੈਕਿਉਪਿਤਰਾਤਾਰੈ॥ਘਟਿਘਟਿਬ੍ਰਹਮੁਚੀਨੈਜਨੁਕੋਇ॥ਸਤਿਗੁਰੁ
ਮਿਲੈਤਸੋਝੀਹੋਇ॥੪॥ਗਣਤਗਣੀਐਸਹਸਾਦੁਖੁਜੀਐ॥ਗੁਰਕੀਸਰਣਿਪਵੈਸੁਖੁਥੀਐ॥ਕਰਿਅਪਰਾਧਸਰਣਿਹਮਆਇ
ਆ॥ਗੁਰਹਰਿਭੇਟੇਪੁਰਬਕਮਾਇਆ॥੫॥ਗੁਰਸਰਣਿਨਆਈਐਬ੍ਰਹਮੁਨਪਾਈਐ॥ਭਰਮਿਭੁਲਾਈਐਜਨਮਿਮਰਿਆਈਐ॥ਜਮ
ਦਰਿਬਾਧਉਮਰੈਬਿਕਾਰੁ॥ਨਾਰਿਦੈਨਾਮੁਨਸਬਦੁਅਚਾਰੁ॥੬॥ਇਕਿਪਾਧੇਪੰਡਿਤਮਿਸਰਕਹਾਵਹਿ॥ਦੁਬਿਧਾਰਾਤੇਮਹਲੁਨਪਾਵਹਿ॥
ਜਿਸੁਗੁਰਪਰਸਾਦੀਨਾਮੁਅਧਾਰੁ॥ਕੋਟਿਮਧੇਕੋਜਨੁਆਪਾਰੁ॥੭॥ਏਕੁਬੁਰਾਭਲਾਸਚੁਏਕੈ॥ਬੂਝੁਗਿਆਨੀਸਤਿਗੁਰਕੀਟੇਕੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿ
ਵਿਰਲੀਏਕੋਜਾਣਿਆ॥ਆਵਣੁਜਾਣਾਮੇਟਿਸਮਾਣਿਆ॥੮॥ਜਿਨਕੈਹਿਰਦੈਏਕੰਕਾਰੁ॥ਸਰਬਗੁਣੀਸਾਚਾਬੀਚਾਰੁ॥ਗੁਰਕੈਭਾਣੈਕਰਮਕਮਾ
ਵੈ॥ਨਾਨਕਸਾਚੇਸਾਚਿਸਮਾਵੈ॥੯॥੪॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੧॥ ਹਠੁਨਿਗ੍ਰਹੁਕਰਿਕਾਇਆਛੀਜੈ॥ਵਰਤੁਤਪਨੁਕਰਿਮਨੁਨਹੀਭੀਜੈ॥
ਰਾਮਨਾਮਸਰਿਅਵਰੁਨਪੂਜੈ॥੧॥ਗੁਰੁਸੇਵਿਮਨਾਹਰਿਜਨਸੰਗੁਕੀਜੈ॥ਜਮੁਜੰਦਾਰੁਜੋਹਿਨਹੀਸਾਕੈਸਰਪਨਿਡਸਿਨਸਕੈਹਰਿਕਾਰਸੁਪੀਜੈ॥
੧ ਰਹਾਉ॥ਵਾਦੁਪੜੈਰਾਗੀਜਗੁਭੀਜੈ॥ਤ੍ਰੈਗੁਣਬਿਖਿਆਜਨਮਿਮਰੀਜੈ॥ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਦੂਖੁਸਹੀਜੈ॥੨॥ਚਾੜਸਿਪਵਨੁਸਿੰਘਾਸਨੁਭੀਜੈ॥
ਨਿਉਲੀਕਰਮਖਟੁਕਰਮਕਰੀਜੈ॥ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਬਿਰਥਾਸਾਸੁਲੀਜੈ॥੩॥ਅੰਤਰਿਪੰਚਅਗਨਿਕਿਉਧੀਰਜੁਧੀਜੈ॥ਅੰਤਰਿਚੋਰੁਕਿਉ
ਸਾਦੁਲਹੀਜੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਇਕਾਇਆਗੜੁਲੀਜੈ॥੪॥ਅੰਤਰਿਮੈਲੁਤੀਰਥਭਰਮੀਜੈ॥ਮਨੁਨਹੀਸੂਚਾਕਿਆਸੋਚਕਰੀਜੈ॥ਕਿਰਤੁ
ਪਇਆਦੋਸੁਕਾਕਉਦੀਜੈ॥੫॥ਅੰਨੁਨਖਾਹਿਦੇਹੀਦੁਖੁਦੀਜੈ॥ਬਿਨੁਗੁਰਗਿਆਨਤ੍ਰਿਪਤਿਨਹੀਥੀਜੈ॥ਮਨਮੁਖਜਨਮੈਜਨਮਿਮਰੀਜੈ॥੬॥
ਸਤਿਗੁਰਪੂਛਿਸੰਗਤਿਜਨਕੀਜੈ॥ਮਨੁਹਰਿਰਾਚੈਨਹੀਜਨਮਿਮਰੀਜੈ॥ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਕਿਆਕਰਮੁਕੀਜੈ॥੭॥ਊਂਦਰਦੂੰਦਰਪਾਸਿਧਰੀਜੈ॥

ਘਟਿ

ਪੁਰਖੀ ਸੇਵਾ ਅਰਦੀਜੈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਕੀਜੈ ॥੮॥੫॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਅੰਤਰਿ ਉਤਭੁਜੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਜੋ ਕਹੀਐ ਸੋ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਹੋਈ ॥ ਜੁਗਹ ਜੁਗੰਤਰਿ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥ ਉਤਪਤਿ ਪਰਲਉ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥੧॥ ਐਸਾ ਮੇਰਾ ਠਾਕੁਰੁ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੁ ॥ ਜਿਨਿ ਜਪਿਆ ਤਿਨ ਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੈ ਜਮ ਤੀਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਹੀਰਾ ਨਿਰਮੋਲੁ ॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਅਮਰੁ ਅਤੋਲੁ ॥ ਜਿਹਵਾ ਸੂਚੀ ਸਾਚਾ ਬੋਲੁ ॥ ਘਰਿ ਦਰਿ ਸਾਚਾ ਨਾਹੀ ਰੋਲੁ ॥੨॥ ਇਕਿ ਬਨ ਮਹਿ ਬੈਸਹਿ ਡੂਗਰਿ ਅਸਥਾਨੁ ॥ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿ ਪਚਹਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕਿਆ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵਹਿ ਦਰਗਹਿ ਮਾਨੁ ॥੩॥ ਹਠੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਕਰੈ ਨਹੀ ਪਾਵੈ ॥ ਪਾਠ ਪੜੈ ਲੇ ਲੋਕ ਸੁਣਾਵੈ ॥ ਤੀਰਥਿ ਭਰਮਸਿ ਬਿਆਧਿ ਨ ਜਾਵੈ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕੈਸੇ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥੪॥ ਜਤਨ ਕਰੈ ਬਿੰਦੁ ਕਿਵੈ ਨ ਰਹਾਈ ॥ ਮਨੂਆ ਡੋਲੈ ਨਰਕੇ ਪਾਈ ॥ ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਾਧੋ ਲਹੈ ਸਜਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜੀਉ ਜਲਿ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥੫॥ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਕੇਤੇ ਮੁਨਿ ਦੇਵਾ ॥ ਹਠਿ ਨਿਗ੍ਰਹਿ ਨ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵਹਿ ਭੇਵਾ ॥ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ਗਹਹਿ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਿਰਮਲ ਅਭਿਮਾਨ ਅਭੇਵਾ ॥੬॥ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਪਾਵੈ ਸਚੁ ਨਾਉ ॥ ਤੁਮ ਸਰਣਾਗਤਿ ਰਹਉ ਸੁਭਾਉ ॥ ਤੁਮ ਤੇ ਉਪਜਿਓ ਭਗਤੀ ਭਾਉ ॥ ਜਪੁ ਜਾਪਉ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥੭॥ ਹਉਮੈ ਗਰਬੁ ਜਾਇ ਮਨ ਭੀਨੈ ॥ ਝੂਠਿ ਨ ਪਾਵਸਿ ਪਾਖੰਡਿ ਕੀਨੈ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦ ਨਹੀ ਘਰੁ ਬਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥੮॥੬॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜਿਉ ਆਇਆ ਤਿਉ ਜਾਵਹਿ ਬਉਰੇ ਜਿਉ ਜਨਮੇ ਤਿਉ ਮਰਣੁ ਭਇਆ ॥ ਜਿਉ ਰਸ ਭੋਗ ਕੀਏ ਤੇਤਾ ਦੁਖੁ ਲਾਗੈ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਭਵਜਲਿ ਪਇਆ ॥੧॥ ਤਨੁ ਧਨੁ ਦੇਖਤ ਗਰਬਿ ਗਇਆ ॥ ਕਨਿਕ ਕਾਮਨੀ ਸਿਉ ਹੇਤੁ ਵਧਾਇਹਿ ਕੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਹਿ ਭਰਮਿ ਗਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਤੁ ਸਤੁ ਸੰਜਮੁ ਸੀਲੁ ਨ ਰਾਖਿਆ ਪ੍ਰੇਤ ਪਿੰਜਰ ਮਹਿ ਕਾਸਟੁ ਭਇਆ ॥ ਪੁੰਨੁ ਦਾਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ਨ ਸੰਜਮੁ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਬਿਨੁ ਬਾਦਿ ਜਇਆ ॥੨॥ ਲਾਲਚਿ ਲਾਗੈ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿਓ ਆਵਤ ਜਾਵਤ ਜਨਮੁ ਗਇਆ ॥ ਜਾ ਜਮੁ ਧਾਇ ਕੇਸ ਗਹਿ ਮਾਰੈ ਸੁਰਤਿ ਨਹੀ ਮੁਖਿ ਕਾਲ ਗਇਆ ॥੩॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਿੰਦਾ ਤਾਤਿ ਪਰਾਈ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਨ ਸਰਬ ਦਇਆ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦ ਨ ਗਤਿ ਪਤਿ ਪਾਵਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਨਰਕਿ ਗਇਆ ॥੪॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਵੇਸ ਕਰਹਿ ਨਟੂਆ ਜਿਉ ਮੋਹ ਪਾਪ ਮਹਿ ਗਲਤੁ ਗਇਆ ॥ ਇਤ ਉਤ ਮਾਇਆ ਦੇਖਿ ਪਸਾਰੀ ਮੋਹ ਮਾਇਆ ਕੈ ਮਗਨੁ ਭਇਆ ॥੫॥ ਕਰਹਿ ਬਿਕਾਰ ਵਿਥਾਰ ਘਨੇਰੇ ਸੁਰਤਿ ਸਬਦ ਬਿਨੁ ਭਰਮਿ ਪਇਆ ॥ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਲਾਗਾ ਗੁਰਮਤਿ ਲੇਵਹੁ ਰੋਗੁ ਗਇਆ ॥੬॥ ਸੁਖ ਸੰਪਤਿ ਕਉ ਆਵਤ ਦੇਖੈ ਸਾਕਤ ਮਨਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਭਇਆ ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਇਹੁ ਤਨੁ ਧਨੁ ਸੋ ਫਿਰਿ ਲੇਵੈ ਅੰਤਰਿ ਸਹਸਾ ਦੂਖੁ ਪਇਆ ॥੭॥ ਅੰਤਿ ਕਾਲਿ ਕਿਛੁ ਸਾਥਿ ਨ ਚਾਲੈ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸਭੁ ਤਿਸਹਿ ਮਇਆ ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਲੈ ਪਾਰਿ ਪਇਆ ॥੮॥ ਮੂਏ ਕਉ ਰੋਵਹਿ ਕਿਸਹਿ ਸੁਣਾਵਹਿ ਭੈ ਸਾਗਰ ਅਸਰਾਲਿ ਪਇਆ ॥ ਦੇਖਿ ਕੁਟੰਬੁ ਮਾਇਆ ਗ੍ਰਿਹ ਮੰਦਰੁ ਸਾਕਤੁ ਜੰਜਾਲਿ ਪਰਾਲਿ ਪਇਆ ॥੯॥ ਜਾ ਆਏ ਤਾ ਤਿਨਹਿ ਪਠਾਏ ਚਾਲੇ ਤਿਨੈ ਬੁਲਾਇ ਲਇਆ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਣਾ ਸੋ ਕਰਿ ਰਹਿਆ ਬਖਸਣਹਾਰੈ ਬਖਸਿ ਲਇਆ ॥੧੦॥ ਜਿਨਿ ਏਹੁ ਚਾਖਿਆ ਰਾਮ ਰਸਾਇਣੁ ਤਿਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਖੋਜੁ ਭਇਆ ॥ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਬੁਧਿ ਗਿਆਨੁ ਗੁਰੂ ਤੇ ਪਾਇਆ ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਸਰਣਿ ਪਇਆ ॥੧੧॥ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਮ ਕਰਿ ਜਾਣਾ ਹਰਖ ਸੋਗ ਤੇ ਬਿਰਕਤੁ ਭਇਆ ॥ ਆਪੁ ਮਾਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਪਾਏ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇ ਲਇਆ ॥੧੨॥੭॥

ੴ ਰਾਮਕਲੀ ਅ: ੧ ਦਖਣੀ ॥ ਜਤੁ ਸਤੁ ਸੰਜਮੁ ਸਾਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਸਾਚ ਸਬਦਿ ਰਸਿ ਲੀਣਾ ॥੧॥ ਮੇਰਾ ਗੁਰੁ ਦਇਆਲੁ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਲੀਣਾ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਰਹੈ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਸਾਚੇ ਦੇਖਿ ਪਤੀਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਹੈ ਗਗਨ ਪੁਰਿ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਮੈਸਰਿ ਅਨਹਤ ਸਬਦਿ ਰੰਗੀਣਾ ॥੨॥ ਸਤੁ ਬੰਧਿ ਕੁਪੀਨ ਭਰਿਪੁਰਿ ਲੀਣਾ ਜਿਹਵਾ ਰੰਗਿ ਰਸੀਣਾ ॥੩॥ ਮਿਲੈ ਗੁਰ ਸਾਚੇ ਜਿਨਿ ਰਚੁ ਰਾਚੇ ਕਿਰਤੁ ਵੀਚਾਰਿ ਪਤੀਣਾ ॥੪॥ ਏਕ ਮਹਿ ਸਰਬ ਸਰਬ ਮਹਿ ਏਕਾ ਏਹ ਸਤਿ

ਗੁਰਸੇਵਾਰਿਖਾਈ॥੫॥ਜਿਨਕੀਏਖੰਡਮੰਡਲਬ੍ਰਹਮੰਡਾਸੋਪ੍ਰਭੁਲਖਨੁਨਜਾਈ॥੬॥ਦੀਪਕਤੇਦੀਪਕੁਪਰਗਾਸਿਆਤ੍ਰਿਭਵਣਜੋਤਿਦਿਖਾ
ਈ॥੭॥ਸਚੈਤਖਤਿਸਚਮਹਲੀਬੈਠੇਨਿਰਭਉਤਾੜੀਲਾਈ॥੮॥ਮੋਹਿਗਇਆਬੈਰਾਗੀਜੋਗੀਘਟਿਘਟਿਕਿੰਗੁਰੀਵਾਈ॥੯॥ਨਾਨਕਸਰ
ਣਿਪ੍ਰਭੂਕੀਛੂਟੇਸਤਿਗੁਰਸਚੁਸਖਾਈ॥੧੦॥੮॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੧॥ਅਉਹਠਿਹਸਤਮੜੀਘਰੁਛਾਇਆਧਰਣਿਗਗਨਕਲ
ਧਾਰੀ॥੧॥ਗੁਰਮੁਖਿਕੇਤੀਸਬਦਿਉਧਾਰੀਸੰਤਹੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਮਤਾਮਾਰਿਹਉਮੈਸੋਖੈਤ੍ਰਿਭਵਣਜੋਤਿਤੁਮਾਰੀ॥੨॥ਮਨਸਾਮਾਰਿਮਨੈਮ
ਹਿਰਾਖੈਸਤਿਗੁਰਸਬਦਿਵੀਚਾਰੀ॥੩॥ਸਿੰਙੀਸੁਰਤਿਅਨਾਹਦਿਵਾਜੈਘਟਿਘਟਿਜੋਤਿਤੁਮਾਰੀ॥੪॥ਪਰਪੰਚਬੇਣੁਤਹੀਮਨੁਰਾਖਿਆਬ੍ਰ
ਹਮਅਗਨਿਪਰਜਾਰੀ॥੫॥ਪੰਚਤਤੁਮਿਲਿਅਹਿਨਿਸਿਦੀਪਕੁਨਿਰਮਲਜੋਤਿਅਪਾਰੀ॥੬॥ਰਵਿਸਸਿਲਉਕੇਇਹੁਤਨੁਕਿੰਗੁਰੀਵਾ
ਜੈਸਬਦੁਨਿਰਾਰੀ॥੭॥ਸਿਵਨਗਰੀਮਹਿਆਸਣੁਅਉਧੂਅਲਖੁਅਗੰਮੁਅਪਾਰੀ॥੮॥ਕਾਇਆਨਗਰੀਇਹੁਮਨੁਰਾਜਾਪੰਚਵਸਹਿਵੀ
ਚਾਰੀ॥੯॥ਸਬਦਿਰਵੈਆਸਣਿਘਰਿਰਾਜਾਅਦਲੁਕਰੇਗੁਣਕਾਰੀ॥੧੦॥ਕਾਲੁਬਿਕਾਲੁਕਹੇਕਹਿਬਪੁਰੇਜੀਵਤਮੂਆਮਨੁਮਾਰੀ॥
੧੧॥ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਮਹੇਸਇਕਮੂਰਤਿਆਪੇਕਰਤਾਕਾਰੀ॥੧੨॥ਕਾਇਆਸੋਧਿਤਰੈਭਵਸਾਗਰੁਆਤਮਤਤੁਵੀਚਾਰੀ॥੧੩॥ਗੁਰਸੇ
ਵਾਤੇਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਆਅੰਤਰਿਸਬਦੁਰਵਿਆਗੁਣਕਾਰੀ॥੧੪॥ਆਪੇਮੇਲਿਲਏਗੁਣਦਾਤਾਹਉਮੈਤ੍ਰਿਸਨਾਮਾਰੀ॥੧੫॥ਤ੍ਰੈਗੁਣ
ਮੇਟੇਚਉਥੈਵਰਤੈਏਹਾਭਗਤਿਨਿਰਾਰੀ॥੧੬॥ਗੁਰਮੁਖਿਜੋਗਸਬਦਿਆਤਮੁਚੀਨੈਹਿਰਦੈਏਕੁਮੁਰਾਰੀ॥੧੭॥ਮਨੂਆਅਸਥਿਰੁ
ਸਬਦੇਰਾਤਾਏਹਾਕਰਣੀਸਾਰੀ॥੧੮॥ਬੇਦੁਬਾਦੁਨਪਾਖੰਡੁਅਉਧੂਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦਿਬੀਚਾਰੀ॥੧੯॥ਗੁਰਮੁਖਿਜੋਗੁਕਮਾਵੈਅਉਧੂਜ
ਤੁਸਤੁਸਬਦਿਵੀਚਾਰੀ॥੨੦॥ਸਬਦਿਮਰੈਮਨੁਮਾਰੇਅਉਧੂਜੋਗਜੁਗਤਿਵੀਚਾਰੀ॥੨੧॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਭਵਜਲੁਹੈਅਵਧੂਸਬਦਿ
ਤਰੈਕੁਲਤਾਰੀ॥੨੨॥ਸਬਦਿਸੂਰਜੁਗਚਾਰੇਅਉਧੂਬਾਣੀਭਗਤਿਵੀਚਾਰੀ॥੨੩॥ਏਹੁਮਨੁਮਾਇਆਮੋਹਿਆਅਉਧੂਨਿਕਸੈਸਬ
ਦਿਵੀਚਾਰੀ॥੨੪॥ਆਪੇਬਖਸੇਮੇਲਿਮਿਲਾਏਨਾਨਕਸਰਣਿਤੁਮਾਰੀ॥੨੫॥੯॥ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੩ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ਸਰਮੈਦੀਆਮੁੰਦ੍ਰਾਕੰਨੀਪਾਇਜੋਗੀਖਿੰਥਾਕਰਿਤੂਦਇਆ॥ਆਵਣੁਜਾਣੁਬਿਭੂ
ਤਿਲਾਇਜੋਗੀਤਾਤੀਨਿਭਵਣਜਿਣਿਲਇਆ॥੧॥ਐਸੀਕਿੰਗੁਰੀਵਜਾਇਜੋਗੀ॥ਜਿਤੁਕਿੰਗੁਰੀਅਨਹਦੁਵਾਜੈਹਰਿਸਿਉਰਹੈ
ਲਿਵਲਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਤੁਸੰਤੋਖੁਪਤੁਕਰਿਝੋਲੀਜੋਗੀਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਭੁਗਤਿਪਾਈ॥ਧਿਆਨਕਾਕਰਿਡੰਡਾਜੋਗੀਸਿੰਙੀਸੁਰ
ਤਿਵਜਾਈ॥੨॥ਮਨੁਦ੍ਰਿੜੁਕਰਿਆਸਣਿਬੈਸੁਜੋਗੀਤਾਤੇਰੀਕਲਪਣਾਜਾਈ॥ਕਾਇਆਨਗਰੀਮਹਿਮੰਗਣਿਚੜਹਿਜੋਗੀਤਾਨਾਮੁ
ਪਲੈਪਾਈ॥੩॥ਇਤੁਕਿੰਗੁਰੀਧਿਆਨੁਨਲਾਗੈਜੋਗੀਨਾਸਚੁਪਲੈਪਾਇ॥ਇਤੁਕਿੰਗੁਰੀਸਾਂਤਿਨਆਵੈਜੋਗੀਅਭਿਮਾਨੁਨਵਿਚਹੁ
ਜਾਇ॥੪॥ਭਉਭਾਉਦੁਇਪਤਲਾਇਜੋਗੀਇਹੁਸਰੀਰੁਕਰਿਡੰਡੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵਹਿਤਾਤੰਤੀਵਾਜੈਇਨਬਿਧਿਤ੍ਰਿਸਨਾਖੰਡੀ॥੫॥
ਹੁਕਮੁਬੁਝੈਸੋਜੋਗੀਕਹੀਐਏਕਸਸਿਉਚਿਤੁਲਾਏ॥ਸਹਸਾਤੂਟੈਨਿਰਮਲੁਹੋਵੈਜੋਗਜੁਗਤਿਇਵਪਾਏ॥੬॥ਨਦਰੀਆਵਦਾ
ਸਭੁਕਿਛੁਬਿਨਸੈਹਰਿਸੇਤੀਚਿਤੁਲਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਨਾਲਿਤੇਰੀਭਾਵਨੀਲਾਗੈਤਾਇਹਸੋਝੀਪਾਇ॥੭॥ਏਹੁਜੋਗੁਨਹੋਵੈਜੋਗੀਜਿ
ਕੁਟੰਬੁਛੋਡਿਪਰਭਵਣੁਕਰਹਿ॥ਗ੍ਰਿਹਸਰੀਰਮਹਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਗੁਰਪਰਸਾਦੀਅਪਣਾਪ੍ਰਭੁਲਹਹਿ॥੮॥ਇਹੁਜਗਤੁਮਿ
ਟੀਕਾਪੁਤਲਾਜੋਗੀਇਸੁਮਹਿਰੋਗੁਵਡਾਤ੍ਰਿਸਨਾਮਾਇਆ॥ਅਨੇਕਜਤਨਭੇਖਕਰੇਜੋਗੀਰੋਗੁਨਜਾਇਗਵਾਇਆ॥੯॥
ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਅਉਖਧੁਹੈਜੋਗੀਜਿਸਨੋਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੋਈਬੂਝੈਜੋਗਜੁਗਤਿਸੋਪਾਏ॥੧੦॥ਜੋਗੈਕਾਮਾਰਗੁਬਿਖ

ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਜੋਗੀ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਏਕੋ ਵੇਖੈ ਵਿਚਹੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ ॥੧੧॥ ਵਿਣੁ ਵਜਾਈ ਕਿੰਗੁਰੀ ਵਾਜੈ ਜੋਗੀ ਸਾ ਕਿੰਗੁਰੀ ਵਜਾਈ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਮੁਕਤਿ ਤਿਨ ਹੋਵੈ ਜੋਗੀ ਸਾਚੇ ਰਹਹਿ ਸਮਾਈ ॥੧੨॥੧॥੧੦॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਭਗਤਿ ਖਜਾਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬੂਝਿ ਬੁਝਾਈ ॥੧॥ ਸੰਤਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਇ ਵਡਿਆਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਚਿ ਰਹਹੁ ਸਦਾ ਸਹਜੁ ਸੁਖੁ ਉਪਜੈ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਵਿਚਹੁ ਜਾਈ ॥੨॥ ਆਪੁ ਛੋਡਿ ਨਾਮ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਮਮਤਾ ਸਬਦਿ ਜਲਾਈ ॥੩॥ ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜੈ ਤਿਸ ਤੇ ਬਿਨਸੈ ਅੰਤੇ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ॥੪॥ ਸਦਾ ਹਜੂਰਿ ਦੂਰਿ ਨਹ ਦੇਖਹੁ ਰਚਨਾ ਜਿਨਿ ਰਚਾਈ ॥੫॥ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਰਵੈ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸਚੇ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੬॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਨਿਰਮੋਲਕੁ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਪਾਇਆ ਜਾਈ ॥੭॥ ਭਰਮਿ ਨ ਭੂਲਹੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹੁ ਮਨੁ ਰਾਖਹੁ ਇਕ ਠਾਈ ॥੮॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭ ਭੂਲੀ ਫਿਰਦੀ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਈ ॥੯॥ ਜੋਗੀ ਜੁਗਤਿ ਗਵਾਈ ਹੰਢੈ ਪਾਖੰਡਿ ਜੋਗੁ ਨ ਪਾਈ ॥੧੦॥ ਸਿਵ ਨਗਰੀ ਮਹਿ ਆਸਣਿ ਬੈਸੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਜੋਗੁ ਪਾਈ ॥੧੧॥ ਧਾਤੁਰ ਬਾਜੀ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਰੇ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥੧੨॥ ਏਹੁ ਸਰੀਰੁ ਸਰਵਰੁ ਹੈ ਸੰਤਹੁ ਇਸਨਾਨੁ ਕਰੇ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੧੩॥ ਨਾਮਿ ਇਸਨਾਨੁ ਕਰਹਿ ਸੇ ਜਨ ਨਿਰਮਲ ਸਬਦੇ ਮੈਲੁ ਗਵਾਈ ॥੧੪॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਅਚੇਤ ਨਾਮੁ ਚੇਤਹਿ ਨਾਹੀ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਬਿਨਸਿ ਜਾਈ ॥੧੫॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸੁ ਤ੍ਰੈ ਮੂਰਤਿ ਤ੍ਰਿਗੁਣਿ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈ ॥੧੬॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਛੂਟੈ ਚਉਥੈ ਪਦਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੧੭॥ ਪੰਡਿਤ ਪੜਹਿ ਪੜਿ ਵਾਦੁ ਵਖਾਣਹਿ ਤਿੰਨਾ ਬੂਝ ਨ ਪਾਈ ॥੧੮॥ ਬਿਖਿਆ ਮਾਤੇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਏ ਉਪਦੇਸੁ ਕਹਹਿ ਕਿਸੁ ਭਾਈ ॥੧੯॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੀ ਊਤਮ ਬਾਣੀ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਰਹੀ ਸਮਾਈ ॥੨੦॥ ਬਾਣੀ ਲਾਗੈ ਸੋ ਗਤਿ ਪਾਏ ਸਬਦੇ ਸਚਿ ਸਮਾਈ ॥੨੧॥ ਕਾਇਆ ਨਗਰੀ ਸਬਦੇ ਖੋਜੇ ਨਾਮੁ ਨਵੰ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥੨੨॥ ਮਨਸਾ ਮਾਰਿ ਮਨੁ ਸਹਜਿ ਸਮਾਣਾ ਬਿਨੁ ਰਸਨਾ ਉਸਤਤਿ ਕਰਾਈ ॥੨੩॥ ਲੋਇਣ ਦੇਖਿ ਰਹੇ ਬਿਸਮਾਦੀ ਚਿਤੁ ਅਦਿਸਟਿ ਲਗਾਈ ॥੨੪॥ ਅਦਿਸਟੁ ਸਦਾ ਰਹੈ ਨਿਰਾਲਮੁ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ ॥੨੫॥ ਹਉ ਗੁਰੁ ਸਾਲਾਹੀ ਸਦਾ ਆਪਣਾ ਜਿਨਿ ਸਾਚੀ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥੨੬॥ ਨਾਨਕੁ ਏਕ ਕਹੈ ਬੇਨੰਤੀ ਨਾਵਹੁ ਗਤਿ ਪਤਿ ਪਾਈ ॥੨੭॥੨॥੧੧॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਪੂਜਾ ਦੁਲੰਭ ਹੈ ਸੰਤਹੁ ਕਹਣਾ ਕਛੂ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਸੰਤਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੂਰਾ ਪਾਈ ॥ ਨਾਮੋ ਪੂਜ ਕਰਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮੈਲਾ ਸੰਤਹੁ ਕਿਆ ਹਉ ਪੂਜ ਚੜਾਈ ॥੨॥ ਹਰਿ ਸਾਚੇ ਭਾਵੈ ਸਾ ਪੂਜਾ ਹੋਵੈ ਭਾਣਾ ਮਨਿ ਵਸਾਈ ॥੩॥ ਪੂਜਾ ਕਰੈ ਸਭੁ ਲੋਕੁ ਸੰਤਹੁ ਮਨਮੁਖਿ ਥਾਇ ਨ ਪਾਈ ॥੪॥ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸੰਤਹੁ ਏਹ ਪੂਜਾ ਥਾਇ ਪਾਈ ॥੫॥ ਪਵਿਤ ਪਾਵਨ ਸੇ ਜਨ ਸਾਚੇ ਏਕ ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੬॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਹੋਰ ਪੂਜ ਨ ਹੋਵੀ ਭਰਮਿ ਭੁਲੀ ਲੋਕਾਈ ॥੭॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਸੰਤਹੁ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੮॥ ਆਪੇ ਨਿਰਮਲੁ ਪੂਜ ਕਰਾਏ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਥਾਇ ਪਾਈ ॥੯॥ ਪੂਜਾ ਕਰਹਿ ਪਰੁ ਬਿਧਿ ਨਹੀ ਜਾਣਹਿ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਮਲੁ ਲਾਈ ॥੧੦॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਪੂਜਾ ਜਾਣੈ ਭਾਣਾ ਮਨਿ ਵਸਾਈ ॥੧੧॥ ਭਾਣੇ ਤੇ ਸਭਿ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ਸੰਤਹੁ ਅੰਤੇ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ॥੧੨॥ ਅਪਣਾ ਆਪੁ ਨ ਪਛਾਣਹਿ ਸੰਤਹੁ ਕੂੜਿ ਕਰਹਿ ਵਡਿਆਈ ॥੧੩॥ ਪਾਖੰਡਿ ਕੀਨੈ ਜਮੁ ਨਹੀ ਛੋਡੈ ਲੈ ਜਾਸੀ ਪਤਿ ਗਵਾਈ ॥੧੪॥ ਜਿਨ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਆਪੁ ਪਛਾਣਹਿ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤਿਨ ਹੀ ਪਾਈ ॥੧੫॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣਹਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮੇਲਾਈ ॥੧੬॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਵੈ ਆਪੁ ਗਵਾਵੈ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਈ ॥੧੮॥ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਸਚੁ ਵਖਾਣੈ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੧੯॥ ਭੈ ਭੰਜਨੁ ਅਤਿ ਪਾਪ ਨਿਖੰਜਨੁ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅੰਤਿ ਸਖਾਈ ॥੨੦॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤੈ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਵਡਿਆਈ ॥੨੧॥੩॥੧੨॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਹਮ ਕੁਚਲ ਕੁਚੀਲ ਅਤਿ ਅਭਿਮਾਨੀ ਮਿਲਿ ਸਬਦੇ ਮੈਲੁ ਉਤਾਰੀ ॥੧॥ ਸੰਤਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਾਰੀ ॥ ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਕਰਤੈ ਆਪਿ ਸਵਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਾਰਸ ਪਰਸੇ ਫਿਰਿ ਪਾਰਸੁ ਹੋਏ ਹਰਿ ਜੀਉ ਅਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥੨॥ ਇਕਿ ਭੇਖ ਕਰਹਿ ਫਿਰਹਿ ਅਭਿਮਾਨੀ ਤਿਨ ਜੂਐ ਬਾਜੀ ਹਾਰੀ ॥੩॥ ਇਕਿ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਰਾਮ ਨਾਮੁ

ਉਰਧਾਰੀ॥੪॥ਅਨਦਿਨੁਰਾਤੇਸਹਜੇਮਾਤੇਸਹਜੇਹਉਮੈਮਾਰੀ॥੫॥ਭੈਬਿਨੁਭਗਤਿਨਹੋਈਕਬਹੀਭੈਭਾਇਭਗਤਿਸਵਾਰੀ॥੬॥ਮਾਇਆਮੋਹਿ
ਸਬਦਿਜਲਾਇਆਗਿਆਨਿਤਤਿਬੀਚਾਰੀ॥੭॥ਆਪੇਆਪਿਕਰਾਏਕਰਤਾਆਪੇਬਖਸਿਭੰਡਾਰੀ॥੮॥ਤਿਸਕਿਆਗੁਣਾਕਾਅੰਤੁਨਪਾਇਆਹਉਗਾ
ਵਾਸਬਦਿਵੀਚਾਰੀ॥੯॥ਹਰਿਜੀਉਜਪੀਹਰਿਜੀਉਸਾਲਾਹੀਵਿਚਹੁਆਪੁਨਿਵਾਰੀ॥੧੦॥ਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਗੁਰਤੇਪਾਇਆਅਖੁਟਸਚੇਭੰਡਾਰੀ॥੧੧॥
ਅਪਣਿਆਭਗਤਾਨੋਆਪੇਤੁਠਾਅਪਣੀਕਿਰਪਾਕਰਿਕਲਧਾਰੀ॥੧੨॥ਤਿਨਸਾਚੇਨਾਮਕੀਸਦਾਭੁਖਲਾਗੀਗਾਵਨਿਸਬਦਿਵੀਚਾਰੀ॥੧੩॥ਜੀ
ਉਪਿੰਡੁਸਭੁਕਿਛੁਹੈਤਿਸਕਾਆਖਣੁਬਿਖਮੁਬੀਚਾਰੀ॥੧੪॥ਸਬਦਿਲਗੇਸੇਈਜਨਨਿਸਤਰੇਭਉਜਲੁਪਾਰਿਉਤਾਰੀ॥੧੫॥ਬਿਨੁਹਰਿਸਾਚੇਕੋਪਾਰਿਨ
ਪਾਵੈਬੂਝੈਕੋਵੀਚਾਰੀ॥੧੬॥ਜੋਧੁਰਿਲਿਖਿਆਸੋਈਪਾਇਆਮਿਲਿਹਰਿਸਬਦਿਸਵਾਰੀ॥੧੭॥ਕਾਇਆਕੰਚਨੁਸਬਦੇਰਾਤੀਸਾਚੈਨਾਇਪਿਆਰੀ॥
੧੮॥ਕਾਇਆਅੰਮ੍ਰਿਤਿਰਹੀਭਰਪੂਰੇਪਾਈਐਸਬਦਿਵੀਚਾਰੀ॥੧੯॥ਜੋਪ੍ਰਭੁਖੋਜਹਿਸੇਈਪਾਵਹਿਹੋਰਿਫੂਟਿਮੂਏਅਹੰਕਾਰੀ॥੨੦॥ਬਾਦੀਬਿਨਸਹਿਸੇ
ਵਕਸੇਵਹਿਗੁਰਕੈਹੇਤਿਪਿਆਰੀ॥੨੧॥ਸੋਜੋਗੀਤਤੁਗਿਆਨੁਬੀਚਾਰੈਹਉਮੈਤ੍ਰਿਸਨਾਮਾਰੀ॥੨੨॥ਸਤਿਗੁਰੁਦਾਤਾਤਿਨੈਪਛਾਤਾਜਿਸਨੋਕ੍ਰਿਪਾਤੁ
ਮਾਰੀ॥੨੩॥ਸਤਿਗੁਰੁਨਸੇਵਹਿਮਾਇਆਲਾਗੇਡੂਬਿਮੂਏਅਹੰਕਾਰੀ॥੨੪॥ਜਿਚਰੁਅੰਦਰਿਸਾਸੁਤਿਚਰੁਸੇਵਾਕੀਚੈਜਾਇਮਿਲੀਐਰਾਮਮੁਰਾਰੀ॥੨੫॥
ਅਨਦਿਨੁਜਾਗਤਰਹੈਦਿਨੁਰਾਤੀਅਪਨੇਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੀਤਿਪਿਆਰੀ॥੨੬॥ਤਨੁਮਨੁਵਾਰੀਵਾਰਿਘੁਮਾਈਅਪਨੇਗੁਰਵਿਟਹੁਬਲਿਹਾਰੀ॥੨੭॥ਮਾਇ
ਆਮੋਹੁਬਿਨਸਿਜਾਇਗਾਉਬਰੇਸਬਦਿਵੀਚਾਰੀ॥੨੮॥ਆਪਿਜਗਾਏਸੇਈਜਾਗੇਗੁਰਕੈਸਬਦਿਵੀਚਾਰੀ॥੨੯॥ਨਾਨਕਸੇਈਮੂਏਜਿਨਾਮੁਨ
ਚੇਤਹਿਭਗਤਜੀਵੇਵੀਚਾਰੀ॥੩੦॥੪॥੧੩॥ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੩॥ ਨਾਮੁਖਜਾਨਾਗੁਰਤੇਪਾਈਐਤ੍ਰਿਪਤਿਰਹੇਆਘਾਈ॥੧॥ਸੰਤਹੁ
ਗੁਰਮੁਖਿਮੁਕਤਿਗਤਿਪਾਈ॥ਏਕੁਨਾਮੁਵਸਿਆਘਟਅੰਤਰਿਪੂਰੇਗੁਰ ਕੀਵਡਿਆਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪੇਕਰਤਾਆਪੇਭੁਗਤਾਦੇਦਾਰਿਜਕੁ
ਸਬਾਈ॥੨॥ਜੋਕਿਛੁਕਰਣਾਸੋਕਰਿਰਹਿਆਅਵਰੁਨਕਰਣਾਜਾਈ॥੩॥ਆਪੇਸਾਜੇਸ੍ਰਿਸਟਿਉਪਾਏਸਿਰਿਸਿਰਿਧੰਧੈਲਾਈ॥੪॥ਤਿਸਹਿਸਰੇਵਹੁ
ਤਾਸੁਖੁਪਾਵਹੁਸਤਿਗੁਰਿਮੇਲਿਮਿਲਾਈ॥੫॥ਆਪਣਾਆਪੁਆਪਿਉਪਾਏਅਲਖੁਨਲਖਣਾਜਾਈ॥੬॥ਆਪੇਮਾਰਿਜੀਵਾਲੇਆਪੇਤਿਸਨੋਤਿਲੁਨ
ਤਮਾਈ॥੭॥ਇਕਿਦਾਤੇਇਕਿਮੰਗਤੇਕੀਤੇਆਪੇਭਗਤਿਕਰਾਈ॥੮॥ਸੇਵਡਭਾਗੀਜਿਨੀਏਕੋਜਾਤਾਸਚੇਰਹੇਸਮਾਈ॥੯॥ਆਪਿਸਰੂਪੁਸਿਆ
ਣਾਆਪੇ ਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਈ॥੧੦॥ਆਪੇਦੁਖੁਸੁਖੁਪਾਏਅੰਤਰਿਆਪੇਭਰਮਿਭੁਲਾਈ॥੧੧॥ਵਡਾਦਾਤਾਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤਾਨਿਗੁਰੀਅੰ
ਧਫਿਰੈਲੋਕਾਈ॥੧੨॥ਜਿਨੀਚਾਖਿਆਤਿਨਾਸਾਦੁਆਇਆਸਤਿਗੁਰਿਬੂਝਬੁਝਾਈ॥੧੩॥ਇਕਨਾਨਾਵਹੁਆਪਿਭੁਲਾਏਇਕਨਾਗੁਰਮੁਖਿਦੇਇਬੁਝਾਈ॥
੧੪॥ਸਦਾਸਦਾਸਾਲਾਹਿਹੁਸੰਤਹੁਤਿਸਦੀਵਡੀਵਡਿਆਈ॥੧੫॥ਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈਰਾਜਾਕਰਿਤਪਾਵਸੁਬਣਤਬਣਾਈ॥੧੬॥
ਨਿਆਉਤਿਸੈਕਾਹੈਸਦਸਾਚਾਵਿਰਲੇਹੁਕਮੁਮਨਾਈ॥੧੭॥ਤਿਸਨੋਪ੍ਰਾਣੀਸਦਾਧਿਆਵਹੁਜਿਨਿਗੁਰਮੁਖਿਬਣਤਬਣਾਈ॥੧੮॥ਸ
ਤਿਗੁਰਭੇਟੈਸੋਜਨੁਸੀਝੈਜਿਸੁਹਿਰਦੈਨਾਮੁਵਸਾਈ॥੧੯॥ਸਚਾਆਪਿਸਦਾਹੈਸਾਚਾਬਾਣੀਸਬਦਿਸੁਣਾਈ॥੨੦॥ਨਾਨਕਸੁਣਿਵੇਖਿਰਹਿਆਵਿ
ਸਮਾਦੁਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਰਵਿਆਸ੍ਰਬਥਾਈ॥੨੧॥੫॥੧੪॥

ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਕਿਨਹੀਕੀਆਪਰਵਿਰਤਿਪਸਾਰਾ॥ਕਿਨਹੀਕੀਆਪੂਜਾਬਿਸਥਾਰਾ॥ਕਿਨਹੀਨਿਵਲਭੁਇਅੰਗਮਸਾਧੇ॥ਮੋਹਿਦੀਨਹਰਿਹਰਿਆਰਾਧੇ॥੧॥
ਤੇਰਾਭਰੋਸਾਪਿਆਰੇ॥ਆਨਨਜਾਨਾਵੇਸਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਿਨਹੀਗ੍ਰਿਹੁਤਜਿਵਣਖੰਡਿਪਾਇਆ॥ਕਿਨਹੀਮੋਨਿਅਉਧੂਤੁਸਦਾਇਆ॥ਕੋਈ
ਕਹਤਉਅਨੰਨਿਭਗਉਤੀ॥ਮੋਹਿਦੀਨਹਰਿਹਰਿਓਟਲੀਤੀ॥੨॥ਕਿਨਹੀਕਹਿਆਹਉਤੀਰਥਵਾਸੀ॥ਕੋਈਅੰਨੁਤਜਿਭਇਆਉਦਾਸੀ॥ਕਿਨਹੀਭਵਨੁ

ਸਭੁ ਪਤੀ ਕਰਿਆ ਮੋਹਿ ਦੀਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰਿਆ ॥੩॥ ਕਿਨ ਹੀ ਕਹਿਆ ਮੈ ਕੁਲਹਿ ਵਡਿਆਈ ॥ ਕਿਨ ਹੀ ਕਹਿਆ ਬਾਹ ਬਹੁ ਭਾਈ ॥ ਕੋਈ ਕਹੈ
ਮੈ ਧਨਹਿ ਪਸਾਰਾ ਮੋਹਿ ਦੀਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਧਾਰਾ ॥੪॥ ਕਿਨ ਹੀ ਘੂਘਰ ਨਿਰਤਿ ਕਰਾਈ ॥ ਕਿਨਹੂ ਵਰਤ ਨੇਮ ਮਾਲਾ ਪਾਈ ॥ ਕਿਨ ਹੀ ਤਿਲਕੁ ਗੋਪੀ ਚੰਦ
ਨੁ ਲਾਇਆ ਮੋਹਿ ਦੀਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥੫॥ ਕਿਨ ਹੀ ਸਿਧ ਬਹੁ ਚੇਟਕ ਲਾਏ ॥ ਕਿਨ ਹੀ ਭੇਖ ਬਹੁ ਥਾਟ ਬਨਾਏ ॥ ਕਿਨ ਹੀ ਤੰਤ ਮੰਤ ਬਹੁ
ਖੇਵਾ ਮੋਹਿ ਦੀਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ॥੬॥ ਕੋਈ ਚਤੁਰੁ ਕਹਾਵੈ ਪੰਡਿਤੁ ॥ ਕੋ ਖਟੁ ਕਰਮ ਸਹਿਤ ਸਿਉ ਮੰਡਿਤੁ ॥ ਕੋਈ ਕਰੈ ਆਚਾਰ ਸੁਕਰਣੀ ਮੋਹਿ ਦੀ
ਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਰਣੀ ॥੭॥ ਸਗਲੇ ਕਰਮ ਧਰਮ ਜੁਗ ਸੋਧੇ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਇਹੁ ਮਨੁ ਨ ਪ੍ਰਬੋਧੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਉ ਸਾਧਸੰਗੁ ਪਾਇਆ ਬੂਝੀ ਤ੍ਰਿਸ
ਨਾ ਮਹਾ ਸੀਤਲਾਇਆ ॥੮॥੧॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਇਸੁ ਪਾਨੀ ਤੇ ਜਿਨਿ ਤੂ ਘਰਿਆ ॥ ਮਾਟੀ ਕਾ ਲੇ ਦੇਹੁਰਾ ਕਰਿਆ ॥ ਉਕਤਿ ਜੋਤਿ
ਲੈ ਸੁਰਤਿ ਪਰੀਖਿਆ ॥ ਮਾਤ ਗਰਭ ਮਹਿ ਜਿਨਿ ਤੂੰ ਰਖਿਆ ॥੧॥ ਰਾਖਨਹਾਰੁ ਸਮਾਰਿ ਜਨਾ ॥ ਸਗਲੇ ਛੋਡਿ ਬੀਚਾਰ ਮਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨ
ਦੀਏ ਤੁਧੁ ਬਾਪ ਮਹਤਾਰੀ ॥ ਜਿਨ ਦੀਏ ਭ੍ਰਾਤ ਪੁਤ ਹਾਰੀ ॥ ਜਿਨਿ ਦੀਏ ਤੁਧੁ ਬਨਿਤਾ ਅਰੁ ਮੀਤਾ ॥ ਤਿਸੁ ਠਾਕੁਰ ਕਉ ਰਖਿ ਲੇਹੁ ਚੀਤਾ ॥੨॥ ਜਿ
ਨ ਦੀਆ ਤੁਧੁ ਪਵਨੁ ਅਮੋਲਾ ॥ ਜਿਨ ਦੀਆ ਤੁਧੁ ਨੀਰੁ ਨਿਰਮੋਲਾ ॥ ਜਿਨ ਦੀਆ ਤੁਧੁ ਪਾਵਕੁ ਬਲਨਾ ॥ ਤਿਸੁ ਠਾਕੁਰ ਕੀ ਰਹੁ ਮਨ ਸਰਨਾ ॥੩॥
ਛਤੀਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਿਨਿ ਭੋਜਨ ਦੀਏ ॥ ਅੰਤਰਿ ਥਾਨ ਠਹਰਾਵਨ ਕਉ ਕੀਏ ॥ ਬਸੁਧਾ ਦੀਨੀ ਬਰਤਨ ਬਲਨਾ ॥ ਤਿਸੁ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਚਿਤਿ ਰਖੁ ਚਰਨਾ ॥੪
॥ ਪੇਖਨ ਕਉ ਨੇਤ੍ਰ ਸੁਨਨ ਕਉ ਕਰਨਾ ॥ ਹਸਤ ਕਮਾਵਨ ਬਾਸਨ ਰਸਨਾ ॥ ਚਰਨ ਚਲਨ ਕਉ ਸਿਰੁ ਕੀਨੋ ਮੇਰਾ ॥ ਮਨ ਤਿਸੁ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਪੂਜਹੁ ਪੈਰਾ
॥੫॥ ਅਪਵਿਤ੍ਰ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਜਿਨਿ ਤੂੰ ਕਰਿਆ ॥ ਸਗਲ ਜੋਨਿ ਮਹਿ ਤੂੰ ਸਿਰਿ ਧਰਿਆ ॥ ਅਬ ਤੂੰ ਸੀਝੁ ਭਾਵੈ ਨਹੀ ਸੀਝੈ ॥ ਕਾਰਜੁ ਸਵਰੈ ਮਨ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਈਜੈ
॥੬॥ ਈਹਾ ਊਹਾ ਏਕੈ ਓਹੀ ॥ ਜਤ ਕਤ ਦੇਖੀਐ ਤਤ ਤਤ ਤੋਹੀ ॥ ਤਿਸੁ ਸੇਵਤ ਮਨਿ ਆਲਸੁ ਕਰੈ ॥ ਜਿਸੁ ਵਿਸਰਿਐ ਇਕ ਨਿਮਖ ਨ ਸਰੈ ॥੭॥ ਹਮ
ਅਪਰਾਧੀ ਨਿਰਗੁਨੀਆਰੇ ॥ ਨਾ ਕਿਛੁ ਸੇਵਾ ਨਾ ਕਰਮਾਰੇ ॥ ਗੁਰੁ ਬੋਹਿਥੁ ਵਡਭਾਗੀ ਮਿਲਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸੰਗਿ ਪਾਥਰ ਤਰਿਆ ॥੮॥ ੨॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਾਹੂ ਬਿਹਾਵੈ ਰੰਗਿ ਰਸੁ ਰੂਪਾ ॥ ਕਾਹੂ ਬਿਹਾਵੈ ਮਾਇ ਬਾਪ ਪੂਤਾ ॥ ਕਾਹੂ ਬਿਹਾਵੈ ਰਾਜ ਮਿਲਖ ਵਾਪਾਰਾ ॥ ਸੰਤ ਬਿਹਾਵੈ
ਹਰਿ ਨਾਮ ਅਧਾਰਾ ॥੧॥ ਰਚਨਾ ਸਾਚੁ ਬਨੀ ॥ ਸਭ ਕਾ ਏਕੁ ਧਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਹੂ ਬਿਹਾਵੈ ਬੇਦ ਅਰੁ ਬਾਦਿ ॥ ਕਾਹੂ ਬਿਹਾਵੈ ਰਸਨਾ ਸਾਦਿ ॥ ਕਾਹੂ ਬਿ
ਹਾਵੈ ਲਪਟਿ ਸੰਗਿ ਨਾਰੀ ॥ ਸੰਤ ਰਚੇ ਕੇਵਲ ਨਾਮ ਮੁਰਾਰੀ ॥੨॥ ਕਾਹੂ ਬਿਹਾਵੈ ਖੇਲਤ ਜੂਆ ॥ ਕਾਹੂ ਬਿਹਾਵੈ ਅਮਲੀ ਹੂਆ ॥ ਕਾਹੂ ਬਿਹਾਵੈ ਪਰ ਦਰਬ ਚੋਰਾ
ਏ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਬਿਹਾਵੈ ਨਾਮ ਧਿਆਏ ॥੩॥ ਕਾਹੂ ਬਿਹਾਵੈ ਜੋਗ ਤਪ ਪੂਜਾ ॥ ਕਾਹੂ ਰੋਗ ਸੋਗ ਭਰਮੀਜਾ ॥ ਕਾਹੂ ਪਵਨ ਧਾਰ ਜਾਤ ਬਿਹਾਏ ॥ ਸੰਤ ਬਿ
ਹਾਵੈ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਏ ॥੪॥ ਕਾਹੂ ਬਿਹਾਵੈ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਚਾਲਤ ॥ ਕਾਹੂ ਬਿਹਾਵੈ ਸੋ ਪਿੜੁ ਮਾਲਤ ॥ ਕਾਹੂ ਬਿਹਾਵੈ ਬਾਲ ਪੜਾਵਤ ॥ ਸੰਤ ਬਿਹਾਵੈ ਹਰਿ
ਜਸੁ ਗਾਵਤ ॥੫॥ ਕਾਹੂ ਬਿਹਾਵੈ ਨਟ ਨਾਟਿਕ ਨਿਰਤੇ ॥ ਕਾਹੂ ਬਿਹਾਵੈ ਜੀਆਂਹ ਹਿਰਤੇ ॥ ਕਾਹੂ ਬਿਹਾਵੈ ਰਾਜ ਮਹਿ ਡਰਤੇ ॥ ਸੰਤ ਬਿਹਾਵੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਰਤੇ ॥ ੬
ਕਾਹੂ ਬਿਹਾਵੈ ਮਤਾ ਮਸੂਰਤਿ ॥ ਕਾਹੂ ਬਿਹਾਵੈ ਸੇਵਾ ਜਰੂਰਤਿ ॥ ਕਾਹੂ ਬਿਹਾਵੈ ਸੋਧਤ ਜੀਵਤ ॥ ਸੰਤ ਬਿਹਾਵੈ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵਤ ॥੭॥ ਜਿਤੁ ਕੋ
ਲਾਇਆ ਤਿਤ ਹੀ ਲਗਾਨਾ ॥ ਨਾ ਕੋ ਮੂੜੁ ਨਹੀ ਕੋ ਸਿਆਨਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਦੇਵੈ ਨਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੇ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥੮॥ ੩

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨਾਦ ਅਗਨ ਤੇ ਰਖਿ ਬੂਡਾ ॥ ਮਾਤ ਗਰਭ ਸੰਕਟ ਤੇ ਛੂਟਾ ॥ ਜਾ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਤ ਤਉ ਜਾਣੈ ॥ ਤੈਸੇ ਸੰਤ ਜਨਾ ਰਾਖੈ
ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥੧॥ ਐਸੇ ਰਾਖਨਹਾਰ ਦਇਆਲਾ ॥ ਜਤ ਕਤ ਪੇਖਉ ਤੁਮ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਲੁ ਪੀਵਤ ਜਿਉ ਤਿਖਾ ਮਿਟੰਤ ॥ ਧਨ ਬਿਗਸੈ
ਗ੍ਰਿਹਿ ਆਵਤ ਕੰਤ ॥ ਲੋਭੀ ਕਾ ਧਨੁ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰੁ ॥ ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰੁ ॥੨॥ ਕਿਰਸਾਨੀ ਜਿਉ ਰਾਖੈ ਰਖਵਾਲਾ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤ
ਦਇਆ ਜਿਉ ਬਾਲਾ ॥ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਦੇਖਿ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮਿਲਿ ਜਾਈ ॥ ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨ ਰਾਖੈ ਕੰਠਿ ਲਾਈ ॥੩॥ ਜਿਉ ਅੰਧੁਲੇ ਪੇਖਤ ਹੋਇ ਅਨੰਦ ॥
ਗੂੰਗਾ ਬਕਤ ਗਾਵੈ ਬਹੁ ਛੰਦ ॥ ਪਿੰਗੁਲ ਪਰਬਤ ਪਰਤੇ ਪਾਰ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਸਗਲ ਉਧਾਰ ॥੪॥ ਜਿਉ ਪਾਵਕ ਸੰਗਿ ਸੀਤ ਕੋ ਨਾਸੁ ॥

ਦਿ

ਐਸੇ ਪ੍ਰਾਛਤ ਸੰਤਸੰਗਿ ਬਿਨਾਸਾ ॥ ਜਿਉ ਸਾਬਨਿ ਕਾਪਰ ਊਜਲ ਹੋਤਾ ॥ ਨਾਮ ਜਪਤ ਸਭੁ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਖੋਤਾ ॥੫॥ ਜਿਉ ਚਕਵੀ ਸੂਰਜ ਕੀ ਆਸਾ ॥ ਜਿਉ ਚਾ-
ਤ੍ਰਿਕ ਬੂੰਦ ਕੀ ਪਿਆਸਾ ॥ ਜਿਉ ਕੁਰੰਕ ਨਾਦ ਕਰਨ ਸਮਾਨੇ ॥ ਤਿਉ ਹਰਿ ਨਾਮ ਹਰਿ ਜਨ ਮਨਹਿ ਸੁਖਾਨੇ ॥੬॥ ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਾ ॥ ਦਇਆਲ ਭਏ
ਤਾ ਆਏ ਚੀਤਾ ॥ ਦਇਆ ਧਾਰੀ ਤਿਨਿ ਧਾਰਣਹਾਰਾ ॥ ਬੰਧਨ ਤੇ ਹੋਈ ਛੁਟਕਾਰਾ ॥੭॥ ਸਭਿ ਥਾਨ ਦੇਖੇ ਨੈਣ ਅਲੋਇ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥
ਭ੍ਰਮ ਭੈ ਛੂਟੇ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪੇਖਿਓ ਸਭੁ ਬਿਸਮਾਦਾ ॥੮॥੪॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਪੇਖੀਅਹਿ ਪ੍ਰਭ ਸਗਲ
ਤੁਮਾਰੀ ਧਾਰਨਾ ॥੧॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਉਧਾਰਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਦਾ ਕੁਦਰਤਿ ਸਭਿ ਕਰਤੇ ਕੇ ਕਾਰਨਾ ॥੨॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ
ਲੋਭੁ ਝੂਠੁ ਨਿੰਦਾ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਬਿਦਾਰਨਾ ॥੩॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲ ਹੋਏ ਸੂਖੇ ਸੂਖਿ ਗੁਦਾਰਨਾ ॥੪॥ ਭਗਤ ਸਰਣਿ ਜੋ ਆਵੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ਤਿ-
ਸੁ ਈਹਾ ਊਹਾ ਨ ਹਾਰਨਾ ॥੫॥ ਸੂਖ ਦੂਖ ਇਸੁ ਮਨ ਕੀ ਬਿਰਥਾ ਤੁਮ ਹੀ ਆਗੈ ਸਾਰਨਾ ॥੬॥ ਤੂੰ ਦਾਤਾ ਜੀਆ ਸਭਨਾ ਕਾ ਅਪਨਾ ਕੀਆ ਪਾ-
ਲਨਾ ॥੭॥ ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਕੋਟਿ ਜਨ ਊਪਰਿ ਨਾਨਕੁ ਵੰਞੈ ਵਾਰਨਾ ॥੮॥੫॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਤ ਪਾਪ ਸਭਿ ਨਾਸਹਿ ਹਰਿ
ਸਿਉ ਦੇਇ ਮਿਲਾਈ ॥੧॥ ਮੇਰਾ ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਅੰਤੇ ਹੋਇ ਸਖਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਗਲ ਦੂਖ
ਕਾ ਡੇਰਾ ਭੰਨਾ ਸੰਤ ਧੂਰਿ ਮੁਖਿ ਲਾਈ ॥੨॥ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਕੀਏ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰੁ ਵੰਞਾਈ ॥੩॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ
ਸੁਆਮੀ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਸਰਣਾਈ ॥੪॥ ਬੰਧਨ ਤੋੜਿ ਚਰਨ ਕਮਲ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਏਕ ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੫॥ ਅੰਧ ਕੂਪ ਬਿਖਿਆ ਤੇ ਕਾ-
ਢਿਓ ਸਾਚ ਸਬਦਿ ਬਣਿ ਆਈ ॥੬॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਕਾ ਸਹਸਾ ਚੂਕਾ ਬਾਹੁੜਿ ਕਤਹੁ ਨ ਧਾਈ ॥੭॥ ਨਾਮ ਰਸਾਇਣਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਰਾਤਾ
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀ ਤ੍ਰਿਪਤਾਈ ॥੮॥ ਸੰਤਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਇਆ ਨਿਹਚਲ ਵਸੀਆ ਜਾਈ ॥੯॥ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਪੂਰੀ ਮਤਿ ਦੀਨੀ ਹਰਿ ਬਿ-
ਨੁ ਆਨ ਨ ਭਾਈ ॥੧੦॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਪਾਇਆ ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਨਕ ਨਰਕਿ ਨ ਜਾਈ ॥੧੧॥ ਘਾਲ ਸਿਆਣਪ ਉਕਤਿ ਨ ਮੇਰੀ ਪੂਰੈ ਗੁਰੂ ਕਮਾਈ ॥੧੨॥
ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਸੁਚ ਹੈ ਸੋਈ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਈ ॥੧੩॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਮਹਾ ਬਿਖਿਆ ਮਹਿ ਗੁਰਿ ਸਾਚੈ ਲਾਇ ਤਰਾਈ ॥੧੪॥ ਅ-
ਪਣੇ ਜੀਅ ਤੈ ਆਪਿ ਸਮਾਲੇ ਆਪਿ ਲੀਏ ਲੜਿ ਲਾਈ ॥੧੫॥ ਸਾਚ ਧਰਮ ਕਾ ਬੇੜਾ ਬਾਂਧਿਆ ਭਵਜਲੁ ਪਾਰਿ ਪਵਾਈ ॥੧੬॥ ਬੇਸੁਮਾਰ ਬੇ-
ਅੰਤ ਸੁਆਮੀ ਨਾਨਕ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥੧੭॥ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੰਭਉ ਕਲਿ ਅੰਧਕਾਰ ਦੀਪਾਈ ॥੧੮॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਜੀਅਨ ਕਾ
ਦਾਤਾ ਦੇਖਤ ਤ੍ਰਿਪਤ ਅਘਾਈ ॥੧੯॥ ਏਕੰਕਾਰੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਨਿਰਭਉ ਸਭ ਜਲਿ ਥਲਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥੨੦॥ ਭਗਤਿ ਦਾਨੁ ਭਗਤਾ ਕਉ ਦੀਨਾ
ਹਰਿ ਨਾਨਕੁ ਜਾਚੈ ਮਾਈ ॥੨੧॥ ੧॥੬॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਸਲੋਕੁ ॥ ਸਿਖਹੁ ਸਬਦੁ ਪਿਆਰਿਹੋ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕੀ ਟੇਕ ॥ ਮੁਖ ਊਜਲ
ਸਦਾ ਸੁਖੀ ਨਾਨਕ ਸਿਮਰਤ ਏਕ ॥੧॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਾਤਾ ਰਾਮ ਪਿਆਰੇ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਬਣਿ ਆਈ ਸੰਤਹੁ ॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਖੇਪ ਨਿਬਾਹੀ ਸੰਤਹੁ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲਾਹਾ ਦਾਸ ਕਉ ਦੀਆ ਸਗਲੀ ਤ੍ਰਿਸਨ ਉਲਾਹੀ ਸੰਤਹੁ
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਲਾਲੁ ਇਕੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ਸੰਤਹੁ ॥੨॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲਾਗੋ ਪਿਆਰਾ ਸਾਚੈ ਦਰਸਿ ਸ-
ਮਾਈ ਸੰਤਹੁ ॥੩॥ ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਗਾਵਤ ਭਏ ਨਿਹਾਲਾ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਈ ਸੰਤਹੁ ॥੪॥ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਰਵਿਆ ਸਭ ਅੰਤ-
ਰਿ ਕਤ ਆਵੈ ਕਤ ਜਾਈ ਸੰਤਹੁ ॥੫॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ਹੈ ਭੀ ਹੋਸੀ ਸਭ ਜੀਆ ਕਾ ਸੁਖਦਾਈ ਸੰਤਹੁ ॥੬॥ ਆਪਿ ਬੇਅੰਤੁ ਅੰਤੁ ਨਹੀ ਪਾਈਐ
ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਸਭ ਠਾਈ ਸੰਤਹੁ ॥੭॥ ਮੀਤ ਸਾਜਨੁ ਮਾਲੁ ਜੋਬਨੁ ਸੁਤ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਬਾਪੁ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ਸੰਤਹੁ ॥੮॥੨॥੭॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਃ ੫ ॥
ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਚਿਤਾਰੀ ॥ ਘੂਮਨ ਘੇਰਿ ਮਹਾ ਅਤਿ ਬਿਖੜੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨਕ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸੂਖਾ ਬਾਹਰਿ ਸੂਖਾ
ਹਰਿ ਜਪਿ ਮਲਨ ਭਏ ਦੁਸਟਾਰੀ ॥੧॥ ਜਿਸ ਤੇ ਲਾਗੇ ਤਿਨਹਿ ਨਿਵਾਰੇ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਅਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥੨॥ ਉਧਰੇ ਸੰਤ ਪਰੇ ਹਰਿ ਸਰਨੀ ਪਚਿ ਬਿ-

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਅਸਟ ਪਦੀਆ ॥

ਨਸੇ ਮਤਾ ਅਤਿ ਕਾਰੀ ॥੩॥ ਸਾਧ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਾਤਾ ਇਹੁ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਇਕਿ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੀ ॥੪॥ ਨ ਕੋਈ ਸੂਰੁ ਨ ਕੋਈ ਹੀਣਾ ਸਭ ਪ੍ਰਗਟੀ ਜੋਤਿ ਤੁਮ੍ਹਾਰੀ ॥੫॥
ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਅਕਥ ਅਗੋਚਰ ਰਵਿਆ ਏਕ ਮੁਰਾਰੀ ॥੬॥ ਕੀਮਤਿ ਕਉਣੁ ਕਰੈ ਤੇਰੀ ਕਰਤੇ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੀ ॥੭॥ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਨਾਨਕ ਵਡਿ
ਆਈ ਤੇਰਿਆ ਸੰਤ ਜਨਾ ਰੇਣਾਰੀ ॥੮॥੩॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ਕਾ ਜੁਮਲਾ ਮ:੧ ॥੯॥ ਮ:੩ ॥੫॥ ਮ:੫ ॥੮॥ ਜੋੜੁ ੨੨

ਰਾਗੁ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਅਨੰਦੁ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਅਨੰਦੁ ਭਇਆ ਮੇਰੀ ਮਾਏ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮੈ ਪਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤ ਪਾਇਆ ਸਹਜ ਸੇਤੀ ਮਨਿ ਵਜੀਆ ਵਾਧਾਈਆ ॥ ਰਾਗ ਰਤਨ ਪਰਵਾਰ
ਪਰੀਆ ਸਬਦ ਗਾਵਣ ਆਈਆ ॥ ਸਬਦੋ ਤ ਗਾਵਹੁ ਹਰੀ ਕੇਰਾ ਮਨਿ ਜਿਨੀ ਵਸਾਇਆ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਅਨੰਦੁ ਹੋਆ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮੈ ਪਾਇਆ ॥
੧॥ ਏ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਤੂ ਸਦਾ ਰਹੁ ਹਰਿ ਨਾਲੇ ॥ ਹਰਿ ਨਾਲਿ ਰਹੁ ਤੂ ਮੰਨ ਮੇਰੇ ਦੂਖ ਸਭਿ ਵਿਸਾਰਣਾ ॥ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਓਹੁ ਕਰੇ ਤੇਰਾ ਕਾਰਜ ਸਭਿ ਸਵਾ
ਰਣਾ ॥ ਸਭਨਾ ਗਲਾ ਸਮਰਥੁ ਸੁਆਮੀ ਸੋ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੇ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਮੰਨ ਮੇਰੇ ਸਦਾ ਰਹੁ ਹਰਿ ਨਾਲੇ ॥੨॥ ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬਾ ਕਿਆ ਨਾਹੀ ਘ
ਰਿ ਤੇਰੈ ॥ ਘਰਿ ਤ ਤੇਰੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੈ ਜਿਸੁ ਦੇਹਿ ਸੁ ਪਾਵਏ ॥ ਸਦਾ ਸਿਫਤਿ ਸਲਾਹ ਤੇਰੀ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸਾਵਏ ॥ ਨਾਮੁ ਜਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਵਾ
ਜੇ ਸਬਦ ਘਨੇਰੇ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਚੇ ਸਾਹਿਬ ਕਿਆ ਨਾਹੀ ਘਰਿ ਤੇਰੈ ॥੩॥ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਆਧਾਰੋ ॥ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਮੇਰਾ ਜਿਨਿ ਭੁਖਾ ਸ
ਭਿ ਗਵਾਈਆ ॥ ਕਰਿ ਸਾਂਤਿ ਸੁਖ ਮਨਿ ਆਇ ਵਸਿਆ ਜਿਨਿ ਇਛਾ ਸਭਿ ਪੁਜਾਈਆ ॥ ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਣੁ ਕੀਤਾ ਗੁਰੂ ਵਿਟਹੁ ਜਿਸ ਦੀਆ ਏਹਿ
ਵਡਿਆਈਆ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸੁਣਹੁ ਸੰਤਹੁ ਸਬਦਿ ਧਰਹੁ ਪਿਆਰੋ ॥ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਆਧਾਰੋ ॥੪॥ ਵਾਜੇ ਪੰਚ ਸਬਦ ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਸਭਾ
ਗੈ ॥ ਘਰਿ ਸਭਾਗੈ ਸਬਦ ਵਾਜੇ ਕਲਾ ਜਿਤੁ ਘਰਿ ਧਾਰੀਆ ॥ ਪੰਚ ਦੂਤ ਤੁਧੁ ਵਸਿ ਕੀਤੇ ਕਾਲੁ ਕੰਟਕੁ ਮਾਰਿਆ ॥ ਧੁਰਿ ਕਰਮਿ ਪਾਇਆ
ਤੁਧੁ ਜਿਨ ਕਉ ਸਿ ਨਾਮਿ ਹਰਿ ਕੈ ਲਾਗੇ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਤਹ ਸੁਖੁ ਹੋਆ ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਅਨਹਦ ਵਾਜੇ ॥੫॥ ਸਾਚੀ ਲਿਵੈ ਬਿਨੁ ਦੇਹ ਨਿਮਾਣੀ ॥ ਦੇਹ
ਨਿਮਾਣੀ ਲਿਵੈ ਬਾਝਹੁ ਕਿਆ ਕਰੇ ਵੇਚਾਰੀਆ ॥ ਤੁਧੁ ਬਾਝੁ ਸਮਰਥ ਕੋਇ ਨਾਹੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਬਨਵਾਰੀਆ ॥ ਏਸ ਨਉ ਹੋਰੁ ਥਾਉ ਨਾਹੀ ਸਬਦਿ
ਲਾਗਿ ਸਵਾਰੀਆ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਲਿਵੈ ਬਾਝਹੁ ਕਿਆ ਕਰੇ ਵੇਚਾਰੀਆ ॥੬॥ ਆਨੰਦੁ ਆਨੰਦੁ ਸਭੁ ਕੋ ਕਹੈ ਆਨੰਦੁ ਗੁਰੂ ਤੇ ਜਾਣਿਆ ॥ ਜਾਣਿ
ਆ ਆਨੰਦੁ ਸਦਾ ਗੁਰ ਤੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਪਿਆਰਿਆ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਿਲਵਿਖ ਕਟੇ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਸਾਰਿਆ ॥ ਅੰਦਰਹੁ ਜਿਨ ਕਾ ਮੋਹੁ ਤੁਟਾ
ਤਿਨ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸਚੈ ਸਵਾਰਿਆ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਏਹੁ ਅਨੰਦੁ ਹੈ ਆਨੰਦੁ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਣਿਆ ॥੭॥ ਬਾਬਾ ਜਿਸੁ ਤੂ ਦੇਹਿ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਵੈ ॥ ਪਾਵੈ ਤ
ਸੋ ਜਨੁ ਦੇਹਿ ਜਿਸ ਨੋ ਹੋਰਿ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਵੇਚਾਰਿਆ ॥ ਇਕਿ ਭਰਮਿ ਭੂਲੇ ਫਿਰਹਿ ਦਹ ਦਿਸਿ ਇਕਿ ਨਾਮਿ ਲਾਗਿ ਸਵਾਰਿਆ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਮਨੁ ਭ
ਇਆ ਨਿਰਮਲੁ ਜਿਨਾ ਭਾਣਾ ਭਾਵਏ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਜਿਸੁ ਦੇਹਿ ਪਿਆਰੇ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਵਏ ॥੮॥ ਆਵਹੁ ਸੰਤ ਪਿਆਰਿਹੋ ਅਕਥ ਕੀ ਕਰਹ ਕਹਾਣੀ ॥ ਕ
ਰਹ ਕਹਾਣੀ ਅਕਥ ਕੇਰੀ ਕਿਤੁ ਦੁਆਰੈ ਪਾਈਐ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਧਨੁ ਸਭੁ ਸਉਪਿ ਗੁਰ ਕਉ ਹੁਕਮਿ ਮੰਨਿਐ ਪਾਈਐ ॥ ਹੁਕਮੁ ਮੰਨਿਹੁ ਗੁਰੂ ਕੇਰਾ
ਗਾਵਹੁ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸੁਣਹੁ ਸੰਤਹੁ ਕਥਿਹੁ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥੯॥ ਏ ਮਨ ਚੰਚਲਾ ਚਤੁਰਾਈ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਚਤੁਰਾਈ
ਨ ਪਾਇਆ ਕਿਨੈ ਤੂ ਸੁਣਿ ਮੰਨ ਮੇਰਿਆ ॥ ਏਹ ਮਾਇਆ ਮੋਹਣੀ ਜਿਨਿ ਏਤੁ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥ ਮਾਇਆ ਤ ਮੋਹਣੀ ਤਿਨੈ ਕੀਤੀ ਜਿਨਿ ਠਗਉ
ਲੀ ਪਾਈਆ ॥ ਕੁਰਬਾਣੁ ਕੀਤਾ ਤਿਸੈ ਵਿਟਹੁ ਜਿਨਿ ਮੋਹੁ ਮੀਠਾ ਲਾਇਆ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਮਨ ਚੰਚਲ ਚਤੁਰਾਈ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ॥੧੦॥
ਏ ਮਨ ਪਿਆਰਿਆ ਤੂ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਮਾਲੇ ॥ ਏਹੁ ਕੁਟੰਬੁ ਤੂ ਜਿ ਦੇਖਦਾ ਚਲੈ ਨਾਹੀ ਤੇਰੈ ਨਾਲੇ ॥ ਸਾਥਿ ਤੇਰੈ ਚਲੈ ਨਾਹੀ ਤਿਸੁ ਨਾਲਿ ਕਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾ
ਈਐ ॥ ਐਸਾ ਕੰਮੁ ਮੂਲੇ ਨ ਕੀਚੈ ਜਿਤੁ ਅੰਤਿ ਪਛੋਤਾਈਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕਾ ਉਪਦੇਸੁ ਸੁਣਿ ਤੂ ਹੋਵੈ ਤੇਰੈ ਨਾਲੇ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਮਨ ਪਿਆਰੇ ਤੂ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਮਾ
ਲੇ ॥੧੧॥

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰਾ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ। ਅੰਤੋ ਨ ਪਾਇਆ ਕਿਨੈ ਤੇਰਾ ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਤੂ ਜਾਣਹੇ। ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਖੇਲੁ ਤੇਰਾ ਕਿਆ ਕੋ ਆਖਿ ਵਖਾਣਏ। ਆਖਹਿ ਤ ਵੇਖਹਿ ਸਭੁ ਤੂਹੈ ਜਿਨਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ। ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਤੂ ਸਦਾ ਅਗੰਮੁ ਹੈ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ।੧੨।

ਸੁਰਿ ਨਰ ਮੁਨਿ ਜਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਖੋਜਦੇ ਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ। ਪਾਇਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕੀਨੀ ਸਚਾ ਮਨਿ ਵਸਾਇਆ। ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤੁਧੁ ਉਪਾਏ ਇਕਿ ਵੇਖਿ ਪਰਸਣਿ ਆਇਆ। ਲਬੁ ਲੋਭੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਚੂਕਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਭਲਾ ਭਾਇਆ। ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਤੁਠਾ ਤਿਨਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ।੧੩।

ਭਗਤਾ ਕੀ ਚਾਲ ਨਿਰਾਲੀ। ਚਾਲਾ ਨਿਰਾਲੀ ਭਗਤਾਹ ਕੇਰੀ ਬਿਖਮ ਮਾਰਗਿ ਚਲਣਾ। ਲਬੁ ਲੋਭੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਤਜਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬਹੁਤੁ ਨਾਹੀ ਬੋਲਣਾ। ਖੰਨਿਅਹੁ ਤਿਖੀ ਵਾਲਹੁ ਨਿਕੀ ਏਤੁ ਮਾਰਗਿ ਜਾਣਾ। ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜਿਨੀ ਆਪੁ ਤਜਿਆ ਹਰਿ ਵਾਸਨਾ ਸਮਾਣੀ। ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਚਾਲ ਭਗਤਾ ਜੁਗਹੁ ਜੁਗੁ ਨਿਰਾਲੀ।੧੪।

ਜਿਉ ਤੂ ਚਲਾਇਹਿ ਤਿਵ ਚਲਹ ਸੁਆਮੀ ਹੋਰੁ ਕਿਆ ਜਾਣਾ ਗੁਣ ਤੇਰੇ। ਜਿਵ ਤੂ ਚਲਾਇਹਿ ਤਿਵੈ ਚਲਹ ਜਿਨਾ ਮਾਰਗਿ ਪਾਵਹੋ। ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਨ ਨਾਮਿ ਲਾਇਹਿ ਸਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਦਾ ਧਿਆਵਹੋ। ਜਿਸ ਨੋ ਕਥਾ ਸੁਣਾਇਹਿ ਆਪਣੀ ਸਿ ਗੁਰਦੁਆਰੈ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹੋ। ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਚੇ ਸਾਹਿਬ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਵਹੋ।੧੫।

ਏਹੁ ਸੋਹਿਲਾ ਸਬਦੁ ਸੁਹਾਵਾ। ਸਬਦੋ ਸੁਹਾਵਾ ਸਦਾ ਸੋਹਿਲਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੁਣਾਇਆ। ਏਹੁ ਤਿਨ ਕੈ ਮੰਨਿ ਵਸਿਆ ਜਿਨ ਧੁਰਹੁ ਲਿਖਿਆ ਆਇਆ। ਇਕਿ ਫਿਰਹਿ ਘਨੇਰੇ ਕਰਹਿ ਗਲਾ ਗਲੀ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ। ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਬਦਿ ਸੋਹਿਲਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੁਣਾਇਆ।੧੬।

ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਹੋਏ ਸੇ ਜਨਾ ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ। ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਹੋਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨੀ ਧਿਆਇਆ। ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਕੁਟੰਬ ਸਹਤ ਸਿਉ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਸੰਗਤਿ ਸਬਾਈਆ। ਕਹਦੇ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਸੁਣਦੇ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਸੇ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਜਿਨੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ। ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸੇ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ।੧੭।

ਕਰਮੀ ਸਹਜੁ ਨ ਊਪਜੈ ਵਿਣੁ ਸਹਜੈ ਸਹਸਾ ਨ ਜਾਇ। ਨਹ ਜਾਇ ਸਹਸਾ ਕਿਤੈ ਸੰਜਮਿ ਰਹੇ ਕਰਮ ਕਮਾਏ। ਸਹਸੈ ਜੀਉ ਮਲੀਣੁ ਹੈ ਕਿਤੁ ਸੰਜਮਿ ਧੋਤਾ ਜਾਏ। ਮੰਨੁ ਧੋਵਹੁ ਸਬਦਿ ਲਾਗਹੁ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹਹੁ ਚਿਤੁ ਲਾਇ। ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਹਜੁ ਉਪਜੈ ਇਹੁ ਸਹਸਾ ਇਵ ਜਾਇ।੧੮।

ਜੀਅਹੁ ਮੈਲੇ ਬਾਹਰਹੁ ਨਿਰਮਲ। ਬਾਹਰਹੁ ਨਿਰਮਲ ਜੀਅਹੁ ਤ ਮੈਲੇ ਤਿਨੀ ਜਨਮੁ ਜੂਐ ਹਾਰਿਆ। ਏਹ ਤਿਸਨਾ ਵਡਾ ਰੋਗੁ ਲਗਾ ਮਰਣੁ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਿਆ। ਵੇਦਾ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਉਤਮੁ ਸੋ ਸੁਣਹਿ ਨਾਹੀ ਫਿਰਹਿ ਜਿਉ ਬੇਤਾਲਿਆ। ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਜਿਨ ਸਚੁ ਤਜਿਆ ਕੂੜੇ ਲਾਗੇ ਤਿਨੀ ਜਨਮੁ ਜੂਐ ਹਾਰਿਆ।੧੯।

ਜੀਅਹੁ ਨਿਰਮਲ ਬਾਹਰਹੁ ਨਿਰਮਲ। ਬਾਹਰਹੁ ਤ ਨਿਰਮਲ ਜੀਅਹੁ ਨਿਰਮਲ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਕਰਣੀ ਕਮਾਣੀ। ਕੂੜ ਕੀ ਸੋਇ ਪਹੁਚੈ ਨਾਹੀ ਮਨਸਾ ਸਚਿ ਸਮਾਣੀ। ਜਨਮੁ ਰਤਨੁ ਜਿਨੀ ਖਟਿਆ ਭਲੇ ਸੇ ਵਣਜਾਰੇ। ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਜਿਨ ਮੰਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸਦਾ ਰਹਹਿ ਗੁਰ ਨਾਲੇ।੨੦।

ਜੇ ਕੋ ਸਿਖੁ ਗੁਰੂ ਸੇਤੀ ਸਨਮੁਖੁ ਹੋਵੈ। ਹੋਵੈ ਤ ਸਨਮੁਖੁ ਸਿਖੁ ਕੋਈ ਜੀਅਹੁ ਰਹੈ ਗੁਰ ਨਾਲੈ। ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਹਿਰਦੈ ਧਿਆਏ ਅੰਤਰ ਆਤਮੈ ਸਮਾਲੈ। ਆਪੁ ਛਡਿ ਸਦਾ ਰਹੈ ਪਰਣੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਏ। ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸੁਣਹੁ ਸੰਤਹੁ ਸੋ ਸਿਖੁ ਸਨਮੁਖੁ ਹੋਏ।੨੧।

ਜੇ ਕੋ ਗੁਰ ਤੇ ਵੇਮੁਖੁ ਹੋਵੈ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਵੈ। ਪਾਵੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਰ ਥੈ ਕੋਈ ਪੁਛਹੁ ਬਿਬੇਕੀਆ ਜਾਏ। ਅਨੇਕ ਜੂਨੀ ਭਰਮਿ ਆਵੈ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਏ। ਫਿਰਿ ਮੁਕਤਿ ਪਾਏ ਲਾਗਿ ਚਰਣੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਏ। ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਵੀਚਾਰਿ ਦੇਖਹੁ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਏ।੨੨।

ਆਵਹੁ ਸਿਖ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੇ ਪਿਆਰਿਹੋ ਗਾਵਹੁ ਸਚੀ ਬਾਣੀ। ਬਾਣੀ ਤ ਗਾਵਹੁ ਗੁਰੂ ਕੇਰੀ ਬਾਣੀਆ ਸਿਰਿ ਬਾਣੀ। ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਹਿਰਦੈ ਤਿਨਾ ਸਮਾਣੀ। ਪੀਵਹੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਦਾ ਰਹਹੁ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਜਪਿਹੁ ਸਾਰਿੰਗਪਾਣੀ। ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਦਾ ਗਾਵਹੁ ਏਹ ਸਚੀ ਬਾਣੀ।੨੩।

ਸਤਿਗੁਰੂ ਬਿਨਾ ਹੋਰ ਕਚੀ ਹੈ ਬਾਣੀ। ਬਾਣੀ ਤ ਕਚੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਬਾਝਹੁ ਹੋਰ ਕਚੀ ਬਾਣੀ।

ਪਵਿਤ੍ਰ

ਪਏ

ਕਹਦੇ ਕਚੇ ਸੁਣਦੇ ਕਚੇ ਕਚੀ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀ । ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਿਤ ਕਰਹਿ ਰਸਨਾ ਕਹਿਆ ਕਛੂ ਨ ਜਾਣੀ । ਚਿਤੁ ਜਿਨ ਕਾ ਹਿਰਿ ਲਇਆ ਮਾਇ
ਆ ਬੋਲਨਿ ਪਏ ਰਵਾਣੀ । ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਬਾਝਹੁ ਹੋਰ ਕਚੀ ਬਾਣੀ ।੨੪। ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਰਤੰਨੁ ਹੈ ਹੀਰੇ ਜਿਤੁ ਜੜਾਉ । ਸਬਦੁ ਰਤਨੁ ਜਿਤੁ
ਮਨੁ ਲਾਗਾ ਏਹੁ ਹੋਆ ਸਮਾਉ । ਸਬਦ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਮਿਲਿਆ ਸਚੈ ਲਾਇਆ ਭਾਉ । ਆਪੇ ਹੀਰਾ ਰਤਨੁ ਆਪੇ ਜਿਸ ਨੋ ਦੇਇ ਬੁਝਾਇ । ਕਹੈ ਨਾ
ਨਕੁ ਸਬਦੁ ਰਤਨੁ ਹੈ ਹੀਰਾ ਜਿਤੁ ਜੜਾਉ ।੨੫। ਸਿਵ ਸਕਤਿ ਆਪਿ ਉਪਾਇ ਕੈ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਹੁਕਮੁ ਵਰਤਾਏ । ਹੁਕਮੁ ਵਰਤਾਏ ਆਪਿ ਵੇਖੈ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਕਿਸੈ ਬੁਝਾਏ । ਤੋੜੇ ਬੰਧਨ ਹੋਵੈ ਮੁਕਤੁ ਸਬਦੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ । ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਵੈ ਏਕਸ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਏ । ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ
ਆਪਿ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਹੁਕਮੁ ਬੁਝਾਏ ।੨੬। ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਪੁੰਨ ਪਾਪ ਬੀਚਾਰਦੇ ਤਤੈ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੀ । ਤਤੈ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੀ ਗੁਰੂ ਬਾਝਹੁ ਤਤੈ ਸਾਰ ਨ
ਜਾਣੀ । ਤਿਹੀ ਗੁਣੀ ਸੰਸਾਰੁ ਭ੍ਰਮਿ ਸੁਤਾ ਸੁਤਿਆ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਣੀ । ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸੇ ਜਨ ਜਾਗੇ ਜਿਨਾ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਬੋਲਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ।
ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸੋ ਤਤੁ ਪਾਏ ਜਿਸ ਨੋ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਗੈ ਜਾਗਤ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਣੀ ।੨੭। ਮਾਤਾ ਕੇ ਉਦਰ ਮਹਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਕਰੇ ਸੋ ਕਿਉ
ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ । ਮਨਹੁ ਕਿਉ ਵਿਸਾਰੀਐ ਏਵਡੁ ਦਾਤਾ ਜਿ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਆਹਾਰੁ ਪਹੁਚਾਵਏ । ਓਸ ਨੋ ਕਿਹੁ ਪੋਹਿ ਨ ਸਕੀ ਜਿਸ ਨਉ ਆਪਣੀ
ਲਿਵ ਲਾਵਏ । ਆਪਣੀ ਲਿਵ ਆਪੇ ਲਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸਮਾਲੀਐ । ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਏਵਡੁ ਦਾਤਾ ਸੋ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ।੨੮। ਜੈਸੀ
ਅਗਨਿ ਉਦਰ ਮਹਿ ਤੈਸੀ ਬਾਹਰਿ ਮਾਇਆ । ਮਾਇਆ ਅਗਨਿ ਸਭ ਇਕੋ ਜੇਹੀ ਕਰਤੈ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇਆ । ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਣਾ ਤਾ ਜੰਮਿਆ ਪਰਵਾ
ਰਿ ਭਲਾ ਭਾਇਆ । ਲਿਵ ਛੁੜਕੀ ਲਗੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਾਇਆ ਅਮਰੁ ਵਰਤਾਇਆ । ਏਹ ਮਾਇਆ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਵਿਸਰੈ ਮੋਹੁ ਉਪਜੈ ਭਾਉ ਦੂਜਾ
ਲਾਇਆ । ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਜਿਨਾ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਤਿਨੀ ਵਿਚੇ ਮਾਇਆ ਪਾਇਆ ।੨੯। ਹਰਿ ਆਪਿ ਅਮੁਲਕੁ ਹੈ ਮੁਲਿ ਨ ਪਾਇਆ
ਜਾਇ । ਮੁਲਿ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ਕਿਸੈ ਵਿਟਹੁ ਰਹੇ ਲੋਕ ਵਿਲਲਾਇ । ਐਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜੇ ਮਿਲੈ ਤਿਸ ਨੋ ਸਿਰੁ ਸਉਪੀਐ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਜਾਇ
। ਜਿਸ ਦਾ ਜੀਉ ਤਿਸੁ ਮਿਲਿ ਰਹੈ ਹਰਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ । ਹਰਿ ਆਪਿ ਅਮੁਲਕੁ ਹੈ ਭਾਗ ਤਿਨਾ ਕੇ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨ ਹਰਿ ਪਲੈ ਪਾਇ ।੩੦। ਹ
ਰਿ ਰਾਸਿ ਮੇਰੀ ਮਨੁ ਵਣਜਾਰਾ । ਹਰਿ ਰਾਸਿ ਮੇਰੀ ਮਨੁ ਵਣਜਾਰਾ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਰਾਸਿ ਜਾਣੀ । ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਿਤ ਜਪਿਹੁ ਜੀਅਹੁ ਲਾਹਾ ਖਟਿਹੁ ਦਿਹਾੜੀ
। ਏਹੁ ਧਨੁ ਤਿਨਾ ਮਿਲਿਆ ਜਿਨ ਹਰਿ ਆਪੇ ਭਾਣਾ । ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਰਾਸਿ ਮੇਰੀ ਮਨੁ ਹੋਆ ਵਣਜਾਰਾ ।੩੧। ਏ ਰਸਨਾ ਤੂ ਅਨ ਰਸਿ ਰਾਚਿ ਰਹੀ ਤੇ
ਰੀ ਪਿਆਸ ਨ ਜਾਇ । ਪਿਆਸ ਨ ਜਾਇ ਹੋਰਤੁ ਕਿਤੈ ਜਿਚਰੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਲੈ ਨ ਪਾਇ । ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇ ਪਲੈ ਪੀਐ ਹਰਿ ਰਸੁ ਬਹੁੜਿ
ਨ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਲਾਗੈ ਆਇ । ਏਹੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਕਰਮੀ ਪਾਈਐ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਜਿਸੁ ਆਇ । ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਹੋਰਿ ਅਨ ਰਸ ਸਭਿ ਵੀਸਰੇ ਜਾ ਹਰਿ ਵਸੈ ਮ
ਨਿ ਆਇ ।੩੨। ਏ ਸਰੀਰਾ ਮੇਰਿਆ ਹਰਿ ਤੁਮ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਰਖੀ ਤਾ ਤੂ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਆ । ਹਰਿ ਜੋਤਿ ਰਖੀ ਤੁਧੁ ਵਿਚਿ [illegible] ਤਾ ਤੂ ਜਗ
ਮਹਿ ਆਇਆ । ਹਰਿ ਆਪੇ ਮਾਤਾ ਆਪੇ ਪਿਤਾ ਜਿਨਿ ਜੀਉ ਉਪਾਇ ਜਗਤੁ ਦਿਖਾਇਆ । ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਬੁਝਿਆ ਤਾ ਚਲਤੁ ਹੋਆ ਚਲ
ਤੁ ਨਦਰੀ ਆਇਆ । ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਾ ਮੂਲੁ ਰਚਿਆ ਜੋਤਿ ਰਖੀ ਤਾ ਤੂ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਆ ।੩੩। ਮਨਿ ਚਾਉ ਭਇਆ ਪ੍ਰਭ ਆ
ਗਮੁ ਸੁਣਿਆ । ਹਰਿ ਮੰਗਲੁ ਗਾਉ ਸਖੀ ਗ੍ਰਿਹੁ ਮੰਦਰੁ ਬਣਿਆ । ਹਰਿ ਗਾਉ ਮੰਗਲੁ ਨਿਤ ਸਖੀਏ ਸੋਗੁ ਦੂਖੁ ਨ ਵਿਆਪਏ । ਗੁਰ ਚਰਨ
ਲਾਗੇ ਦਿਨ ਸਭਾਗੇ ਆਪਣਾ ਪਿਰੁ ਜਾਪਏ । ਅਨਹਤ ਬਾਣੀ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਜਾਣੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਭੋਗੋ । ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ਮਿ
ਲਿਆ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਜੋਗੋ ।੩੪। ਏ ਸਰੀਰਾ ਮੇਰਿਆ ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇ ਕੈ ਕਿਆ ਤੁਧੁ ਕਰਮ ਕਮਾਇਆ । ਕਿ ਕਰਮ ਕਮਾਇਆ ਤੁ
ਧੁ ਸਰੀਰਾ ਜਾ ਤੂ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਆ । ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਤੇਰਾ ਰਚਨੁ ਰਚਿਆ ਸੋ ਹਰਿ ਮਨਿ ਨ ਵਸਾਇਆ । ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਿਆ ਪੂਰ

ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇਆ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਏਹੁ ਸਰੀਰੁ ਪਰਵਾਣੁ ਹੋਆ ਜਿਨਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥੩੫॥ ਏ ਨੇਤ੍ਰਹੁ ਮੇਰਿਹੋ ਹਰਿ ਤੁਮ ਮਹਿ
ਤਿ ਜੋਤਿ ਧਰੀ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਦੇਖਹੁ ਕੋਈ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਦੇਖਹੁ ਕੋਈ ਨਦਰੀ ਹਰਿ ਨਿਹਾਲਿਆ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਬੁਝਿਆ ਜਾ ਵੇਖਾ
ਹਰਿ ਇਕੁ ਹੈ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਏਹਿ ਨੇਤ੍ਰ ਅੰਧ ਸੇ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਦਿਬ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਹੋਈ ॥੩੬॥ ਏ ਸ੍ਰਵਣਹੁ ਮੇਰਿਹੋ ਸਾਚੈ
ਸੁਨਣੈ ਨੋ ਪਠਾਏ ॥ ਸਾਚੈ ਸੁਨਣੈ ਨੋ ਪਠਾਏ ਸਰੀਰਿ ਲਾਏ ਸੁਣਹੁ ਸਤਿ ਬਾਣੀ ॥ ਜਿਤੁ ਸੁਣੀ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿਆ ਹੋਆ ਰਸਨਾ ਰਸਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਸਚੁ
ਅਲਖ ਵਿਡਾਣੀ ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਏ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸੁਣਹੁ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੋਵਹੁ ਸਾਚੈ ਸੁਨਣੈ ਨੋ ਪਠਾਏ ॥੩੭॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਗੁਫਾ ਅੰਦ
ਰਿ ਰਖਿ ਕੈ ਵਾਜਾ ਪਉਣੁ ਵਜਾਇਆ ॥ ਵਜਾਇਆ ਵਾਜਾ ਪਉਣ ਨਉ ਦੁਆਰੇ ਪਰਗਟੁ ਕੀਏ ਦਸਵਾ ਗੁਪਤੁ ਰਖਾਇਆ ॥ ਗੁਰਦੁਆਰੈ ਲਾਇ ਭਾ
ਵਨੀ ਇਕਨਾ ਦਸਵਾ ਦੁਆਰੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਤਹ ਅਨੇਕ ਰੂਪ ਨਾਉ ਨਉ ਨਿਧਿ ਤਿਸ ਦਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਈ ਪਾਇਆ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਪਿਆਰੈ ਜੀ
ਉ ਗੁਫਾ ਅੰਦਰਿ ਰਖਿ ਕੈ ਵਾਜਾ ਪਵਣੁ ਵਜਾਇਆ ॥੩੮॥ ਏਹੁ ਸਾਚਾ ਸੋਹਿਲਾ ਸਾਚੈ ਘਰਿ ਗਾਵਹੁ ॥ ਗਾਵਹੁ ਤ ਸੋਹਿਲਾ ਘਰਿ ਸਾਚੈ ਜਿ
ਥੈ ਸਦਾ ਸਚੁ ਧਿਆਵਹੇ ॥ ਸਚੋ ਧਿਆਵਹਿ ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨਾ ਬੁਝਾਵਹੇ ॥ ਇਹੁ ਸਚੁ ਸਭਨਾ ਕਾ ਖਸਮੁ ਹੈ ਜਿਸੁ ਬਖਸੇ ਸੋ ਜਨੁ
ਪਾਵਹੇ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਚੁ ਸੋਹਿਲਾ ਸਾਚੈ ਘਰਿ ਗਾਵਹੇ ॥੩੯॥ ਅਨਦੁ ਸੁਣਹੁ ਵਡਭਾਗੀਹੋ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰੇ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇ
ਆ ਉਤਰੇ ਸਗਲ ਵਿਸੂਰੇ ॥ ਦੂਖ ਰੋਗ ਸੰਤਾਪ ਉਤਰੇ ਸੁਣੀ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ॥ ਸੰਤ ਸਾਜਨ ਭਏ ਸਰਸੇ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਣੀ ॥ ਸੁਣਤੇ ਪੁਨੀਤ ਕ
ਹਤੇ ਪਵਿਤੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕੁ ਗੁਰ ਚਰਣ ਲਾਗੇ ਵਾਜੇ ਅਨਹਦ ਤੂਰੇ ॥੪੦॥

ਰਾਮਕਲੀ ਸਦੁ ॥ ੧ ਓਅੰਕਾਰ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਜਗਿ ਦਾਤਾ ਸੋਇ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਤਿਹੁ ਲੋਇ ਜੀਉ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਮਾਵਏ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ਜੀਉ ॥ ਅਵਰੋ ਨ ਜਾਣਹਿ ਸਬਦਿ ਗੁਰ ਕੈ ਏ
ਕੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੇ ॥ ਪਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਪਰਮ ਪਦਵੀ ਪਾਵਹੇ ॥ ਆਇਆ ਹਕਾਰਾ ਚਲਣਵਾਰਾ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ
ਆ ॥ ਜਗਿ ਅਮਰੁ ਅਟਲੁ ਅਤੋਲੁ ਠਾਕੁਰੁ ਭਗਤਿ ਤੇ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਹਰਿ ਭਾਣਾ ਗੁਰ ਭਾਇਆ ਗੁਰੁ ਜਾਵੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਪਾਸਿ ਜੀਉ ॥ ਸ
ਤਿਗੁਰੁ ਕਰੇ ਹਰਿ ਪਹਿ ਬੇਨਤੀ ਮੇਰੀ ਪੈਜ ਰਖਹੁ ਅਰਦਾਸਿ ਜੀਉ ॥ ਪੈਜ ਰਾਖਹੁ ਹਰਿ ਜਨਹ ਕੇਰੀ ਹਰਿ ਦੇਹੁ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੋ ॥ ਅੰਤਿ ਚਲਦਿ
ਆ ਹੋਇ ਬੇਲੀ ਜਮਦੂਤ ਕਾਲੁ ਨਿਖੰਜਨੋ ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੀ ਬੇਨਤੀ ਪਾਈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਸੁਣੀ ਅਰਦਾਸਿ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਧਾਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਾ
ਇਆ ਧਨੁ ਧਨੁ ਕਹੈ ਸਾਬਾਸਿ ਜੀਉ ॥੨॥ ਮੇਰੇ ਸਿਖ ਸੁਣਹੁ ਪੁਤ ਭਾਈਹੋ ਮੇਰੈ ਹਰਿ ਭਾਣਾ ਆਉ ਮੈ ਪਾਸਿ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਭਾਣਾ ਗੁਰ ਭਾਇਆ ਮੇਰਾ
ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰੇ ਸਾਬਾਸਿ ਜੀਉ ॥ ਭਗਤੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਸੋਈ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਣਾ ਭਾਵਏ ॥ ਆਨੰਦ ਅਨਹਦ ਵਜਹਿ ਵਾਜੇ ਹਰਿ ਆਪਿ ਗਲਿ ਮੇਲਾ
ਵਏ ॥ ਤੁਸੀ ਪੁਤ ਭਾਈ ਪਰਵਾਰੁ ਮੇਰਾ ਮਨਿ ਵੇਖਹੁ ਕਰਿ ਨਿਰਜਾਸਿ ਜੀਉ ॥ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਪਰਵਾਣਾ ਫਿਰੈ ਗੁਰੁ ਜਾਇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਪਾਸਿ ਜੀਉ
॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਭਾਣੈ ਆਪਣੈ ਬਹਿ ਪਰਵਾਰੁ ਸਦਾਇਆ ॥ ਮਤ ਮੈ ਪਿਛੈ ਕੋਈ ਰੋਵਸੀ ਸੋ ਮੈ ਮੂਲਿ ਨ ਭਾਇਆ ॥ ਮਿਤੁ ਪੈਝੈ ਮਿਤੁ ਬਿਗਸੈ ਜਿਸੁ
ਮਿਤ ਕੀ ਪੈਜ ਭਾਵਏ ॥ ਤੁਸੀ ਵੀਚਾਰਿ ਦੇਖਹੁ ਪੁਤ ਭਾਈ ਹਰਿ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪੈਨਾਵਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪਰਤਖਿ ਹੋਦੈ ਬਹਿ ਰਾਜੁ ਆਪਿ ਟਿਕਾਇਆ
॥ ਸਭਿ ਸਿਖ ਬੰਧਪ ਪੁਤ ਭਾਈ ਰਾਮਦਾਸ ਪੈਰੀ ਪਾਇਆ ॥੪॥ ਅੰਤੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬੋਲਿਆ ਮੈ ਪਿਛੈ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਿਅਹੁ ਨਿਰਬਾਣੁ ਜੀਉ ॥
ਕੇਸੋ ਗੋਪਾਲ ਪੰਡਿਤ ਸਦਿਅਹੁ ਹਰਿ ਕਥਾ ਪੜਹਿ ਪੁਰਾਣੁ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਕਥਾ ਪੜੀਐ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਣੀਐ ਬੇਬਾਣੁ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਗੁਰ ਭਾਵਏ ॥ ਪਿੰਡੁ ਪਤ
ਲਿ ਕਿਰਿਆ ਦੀਵਾ ਫੁਲ ਹਰਿ ਸਰਿ ਪਾਵਏ ॥ ਹਰਿ ਭਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬੋਲਿਆ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਣੁ ਜੀਉ ॥ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਸੋਢੀ ਤਿ

ਏਹੁ ਵਿਸੁ ਸੰਸਾਰੁ ਤੁਮ ਦੇਖਦੇ ਏਹੁ ਹਰਿ ਕਾ ਰੂਪੁ ਹੈ ਹਰਿ ਰੂਪੁ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ॥ ੫

ਹਰਿ

ਨਾਹੀ

ਲਕੁਦੀਆ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇਦਾ ਜੀਉ ॥੫॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੁਰਖਿ ਜਿ ਬੋਲਿਆ ਗੁਰਸਿਖਾ ਮੰਨਿ ਲਈ ਰਜਾਇ ਜੀਉ ॥ ਮੋਹਰੀ ਪੁਤੁ ਸਨਮੁਖੁ ਹੋਇਆ ਰਾਮਦਾਸੈ ਪੈਰੀ ਪਾਇ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਪਵੈ ਪੈਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੇਰੀ ਜਿਥੈ ਗੁਰੂ ਆਪੁ ਰਖਿਆ ॥ ਕੋਈ ਕਰਿ ਬਖੀਲੀ ਨਿਵੈ ਨਾਹੀ ਫਿਰਿ ਸਤਿਗੁਰੂ ਆਣਿ ਨਿਵਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਗੁਰਹਿ ਭਾਣਾ ਦੀਈ ਵਡਿਆਈ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਲੇਖੁ ਰਜਾਇ ਜੀਉ ॥ ਕਹੈ ਸੁੰਦਰੁ ਸੁਣਹੁ ਸੰਤਹੁ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਪੈਰੀ ਪਾਇ ਜੀਉ ॥੬॥੧॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਾਜਨੜਾ ਮੇਰਾ ਸਾਜਨੜਾ ਨਿਕਟਿ ਖਲੋਇਅੜਾ ਮੇਰਾ ਸਾਜਨੜਾ ॥ ਜਾਨੀਅੜਾ ਹਰਿ ਜਾਨੀਅੜਾ ਨੈਣ ਅਲੋਇਅੜਾ ਹਰਿ ਜਾਨੀਅੜਾ ॥ ਨੈਣ ਅਲੋਇਆ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸੋਇਆ ਅਤਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਿਅ ਗੂੜਾ ॥ ਨਾਲਿ ਹੋਵੰਦਾ ਲਹਿ ਨ ਸਕੰਦਾ ਸੁਆਉ ਨ ਜਾਣੈ ਮੂੜਾ ॥ ਮਾਇਆ ਮਦਿ ਮਾਤਾ ਹੋਛੀ ਬਾਤਾ ਮਿਲਣੁ ਨ ਜਾਈ ਭਰਮ ਧੜਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਨਾਹੀ ਸੂਝੈ ਹਰਿ ਸਾਜਨੁ ਸਭ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਖੜਾ ॥੧॥ ਗੋਬਿੰਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਬਿੰਦਾ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰਾ ਗੋਬਿੰਦਾ ॥ ਕਿਰਪਾਲਾ ਮੇਰੇ ਕਿਰਪਾਲਾ ਦਾਨ ਦਾਤਾਰਾ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥ ਦਾਨ ਦਾਤਾਰਾ ਅਪਰ ਅਪਾਰਾ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸੋਹਨਿਆ ॥ ਇਕ ਦਾਸੀ ਧਾਰੀ ਸਬਲ ਪਸਾਰੀ ਜੀਅ ਜੰਤ ਲੈ ਮੋਹਨਿਆ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਰਾਖੈ ਸੋ ਸਚੁ ਭਾਖੈ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਭਾਣਾ ਤਿਸ ਹੀ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਪਿਆਰਾ ॥੨॥ ਮਾਣੋ ਪ੍ਰਭ ਮਾਣੋ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਮਾਣੋ ॥ ਜਾਣੋ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣੋ ਸੁਆਮੀ ਸੁਘੜੁ ਸੁਜਾਣੋ ॥ ਸੁਘੜ ਸੁਜਾਨਾ ਸਦ ਪਰਧਾਨਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮਾ ॥ ਚਾਖਿ ਅਘਾਣੇ ਸਾਰਿਗਪਾਣੇ ਜਿਨ ਕੈ ਭਾਗ ਮਥਾਨਾ ॥ ਤਿਨ ਹੀ ਪਾਇਆ ਤਿਨਹਿ ਧਿਆਇਆ ਸਗਲ ਤਿਸੈ ਕਾ ਮਾਣੋ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਥਿਰੁ ਤਖਤਿ ਨਿਵਾਸੀ ਸਚੁ ਤਿਸੈ ਦੀਬਾਣੋ ॥੩॥ ਮੰਗਲਾ ਹਰਿ ਮੰਗਲਾ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸੁਣੀਐ ਮੰਗਲਾ ॥ ਸੋਹਿਲੜਾ ਪ੍ਰਭ ਸੋਹਿਲੜਾ ਅਨਹਦ ਧੁਨੀਐ ਸੋਹਿਲੜਾ ॥ ਅਨਹਦ ਵਾਜੇ ਸਬਦ ਅਗਾਜੇ ਨਿਤ ਨਿਤ ਜਿਸਹਿ ਵਧਾਈ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਈਐ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪਾਈਐ ਮਰੈ ਨ ਆਵੈ ਜਾਈ ॥ ਚੂਕੀ ਪਿਆਸਾ ਪੂਰਨ ਆਸਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲਿ ਨਿਰਗੁਨੀਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਘਰਿ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਕੈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਮੰਗਲ ਸੁਨੀਆ ॥੪॥੧॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ਮਨਾ ਖਿਨੁ ਨ ਵਿਸਾਰੀਐ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮਾ ਰਾਮ ਰਮਾ ਕੰਠਿ ਉਰ ਧਾਰੀਐ ॥ ਉਰ ਧਾਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਪੂਰਨੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨਿਰੰਜਨੋ ॥ ਭੈ ਦੂਰਿ ਕਰਤਾ ਪਾਪ ਹਰਤਾ ਦੁਸਹ ਦੁਖ ਭਵ ਖੰਡਨੋ ॥ ਜਗਦੀਸ ਈਸ ਗੋਪਾਲ ਮਾਧੋ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਵੀਚਾਰੀਐ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਮਿਲਿ ਸੰਗਿ ਸਾਧੂ ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿ ਚਿਤਾਰੀਐ ॥੧॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਆਧਾਰੁ ਜਨ ਕਾ ਆਸਰਾ ॥ ਮਾਲੁ ਮਿਲਖ ਭੰਡਾਰ ਨਾਮੁ ਅਨੰਤ ਧਰਾ ॥ ਨਾਮੁ ਨਰਹਰ ਨਿਧਾਨੁ ਜਿਨ ਕੈ ਰਸ ਭੋਗ ਏਕ ਨਰਾਇਣਾ ॥ ਰਸ ਰੂਪ ਰੰਗ ਅਨੰਤ ਬੀਠਲ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਧਿਆਇਣਾ ॥ ਕਿਲਵਿਖ ਹਰਣਾ ਨਾਮ ਪੁਨਹਚਰਣਾ ਨਾਮੁ ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਹਰਾ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਰਾਸਿ ਜਨ ਕੀ ਚਰਨ ਕਮਲਹ ਆਸਰਾ ॥੨॥ ਗੁਣ ਬੇਅੰਤ ਸੁਆਮੀ ਤੇਰੇ ਕੋਇ ਨ ਜਾਨਈ ॥ ਦੇਖਿ ਚਲਤ ਦਇਆਲ ਸੁਣਿ ਭਗਤ ਵਖਾਨਈ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤੁਝ ਧਿਆਵਹਿ ਪੁਰਖਪਤਿ ਪਰਮੇਸੁਰਾ ॥ ਸਰਬ ਜਾਚਿਕ ਏਕੁ ਦਾਤਾ ਕਰੁਣਾ ਮੈ ਜਗਦੀਸੁਰਾ ॥ ਸਾਧੂ ਸੰਤੁ ਸੁਜਾਣੁ ਸੋਈ ਜਿਸਹਿ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਮਾਨਈ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਕਰਹੁ ਕਿਰਪਾ ਸੋਇ ਤੁਝਹਿ ਪਛਾਨਈ ॥੩॥ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਣ ਅਨਾਥੁ ਸਰਣੀ ਆਇਆ ॥ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਗੁਰਦੇਵ ਜਿਨਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥ ਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ਕੁਸਲੁ ਥੀਆ ਸਰਬ ਇਛਾ ਪੁੰਨੀਆ ॥ ਜਲਨੇ ਬੁਝਾਈ ਸਾਂਤਿ ਆਈ ਮਿਲੇ ਚਿਰੀ ਵਿਛੁੰਨਿਆ ॥ ਆਨੰਦ ਹਰਖ ਸਹਜ ਸਾਚੇ ਮਹਾ ਮੰਗਲ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਾਇਆ ॥੪॥੨॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰੁਣ ਝੁਣੋ ਸਬਦੁ ਅਨਾਹਦੁ ਨਿਤ ਉਠਿ ਗਾਈਐ ਸੰਤਨ ਕੈ ॥ ਕਿਲਵਿਖ ਸਭਿ ਦੋਖ ਬਿਨਾਸਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੀਐ ਗੁਰ ਮੰਤਨ ਕੈ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲੀਜੈ ਅਮਿ

ਓਪੀਜੈਸੋਤਿਨਿਸੁਆਮੀਪੀਐ॥ਜੋਗਦਾਨੁਅਨੇਕਕਿਰਿਆਲਗਿਚਰਣਕਮਲਤਿਸਾਧੀਐ॥ਭਾਉਭਗਤਿਦਇਆਲਮੋਹਨਦੁਖਸਗ
ਲੇਪਰਹਰੈ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕੁਤਰੈਸਾਗਰੁਧਿਆਇਸੁਆਮੀਨਰਹਰੈ॥੨॥ਸੁਖਸਾਗਰਗੋਬਿੰਦਸਿਮਰਣੁਭਗਤਗਾਵਹਿਗੁਣਤੇਰੇਰਾਮ॥
ਅਨਦਮੰਗਲਗੁਰਚਰਣੀਲਾਗੇਪਾਏਸੂਖਘਨੇਰੇਰਾਮ॥ਸੁਖਨਿਧਾਨੁਮਿਲਿਆਦੂਖਹਰਿਆਕ੍ਰਿਪਾਪ੍ਰਭਿਰਾਖਿਆ॥ਹਰਿਚਰਣ
ਲਾਗਾਭ੍ਰਮੁਭਉਭਾਗਾਹਰਿਨਾਮੁਰਸਨਾਭਾਖਿਆ॥ਹਰਿਏਕੁਚਿਤਵੈਪ੍ਰਭੁਏਕੁਗਾਵੈਹਰਿਏਕੁਦ੍ਰਿਸਟੀਆਇਆ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਪ੍ਰਭਿ
ਕਰੀਕਿਰਪਾਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰੁਪਾਇਆ॥੩॥ਮਿਲਿਰਹੀਐਪ੍ਰਭਸਾਧਜਨਾਮਿਲਿਹਰਿਕੀਰਤਨੁਸੁਣੀਐਰਾਮ॥ਦਇਆਲਪ੍ਰਭੂਦਾਮੋਦਰਮਾ
ਧੋਅੰਤੁਨਪਾਈਐਗੁਨੀਐਰਾਮ॥ਦਇਆਲਦੁਖਹਰਸਰਣਿਦਾਤਾਸਗਲਦੋਖਨਿਵਾਰਣੋ॥ਮੋਹਸੋਗਵਿਕਾਰਬਿਖੜੇਜਪਤਨਾ
ਮਉਧਾਰਣੋ॥ਸਭਿਜੀਅਤੇਰੇਪ੍ਰਭੂਮੇਰੇਕਰਿਕਿਰਪਾਸਭਰੇਣਥੀਵਾ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਪ੍ਰਭਮਇਆਕੀਜੈਨਾਮੁਤੇਰਾਜਪਿਜੀਵਾ॥੪॥
ਰਾਖਿਲੀਏਪ੍ਰਭਿਭਗਤਜਨਾਅਪਣੀਚਰਣੀਲਾਏਰਾਮ॥ਆਠਪਹਰਅਪਨਾਪ੍ਰਭੁਸਿਮਰਹਏਕੋਨਾਮੁਧਿਆਏਰਾਮ॥ਧਿਆਇਸੋ
ਪ੍ਰਭੁਤਰੇਭਵਜਲਰਹੇਆਵਣਜਾਣਾ॥ਸਦਾਸੁਖੁਕਲਿਆਣਕੀਰਤਨੁਪ੍ਰਭੁਲਗਾਮੀਠਾਭਾਣਾ॥ਸਭਇਛਪੁੰਨੀਆਸਪੂਰੀਮਿ
ਲੇਸਤਿਗੁਰਪੂਰਿਆ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਪ੍ਰਭਿਆਪਿਮੇਲੇਫਿਰਿਨਾਹੀਦੂਖਵਿਸੂਰਿਆ॥੫॥੩॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫॥
ਸਲੋਕੁ ਚਰਨਕਮਲਸਰਣਾਗਤੀਅਨਦਮੰਗਲਗੁਣਗਾਮ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਆਰਾਧੀਐਬਿਪਤਿਨਿਵਾਰਣਰਾਮ॥੧॥ਛੰਤੁ॥
ਪ੍ਰਭਬਿਪਤਿਨਿਵਾਰਣੋਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਇਜੀਉ॥ਸਦਾਸਦਾਹਰਿਸਿਮਰੀਐਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਸੋਇਜੀਉ॥ਜਲਿਥਲਿ
ਮਹੀਅਲਿਪੂਰਿਰਹਿਆਇਕਨਿਮਖਮਨਹੁਨਵੀਸਰੈ॥ਗੁਰਚਰਨਲਾਗੇਦਿਨਸਭਾਗੇਸਰਬਗੁਣਜਗਦੀਸਰੈ॥ਕਰਿਸੇਵਸੇਵਕਦਿਨਸੁ
ਰੈਣੀਤਿਸੁਭਾਵੈਸੁਹੋਇਜੀਉ॥ਬਲਿਜਾਇਨਾਨਕੁਸੁਖਹਦਾਤੇਪਰਗਾਸੁਮਨਿਤਨਿਹੋਇਜੀਉ॥੧॥ਸਲੋਕੁ॥ਹਰਿਸਿਮਰਤਮਨਿਤਨਿਸੁਖੀ
ਬਿਨਸੀਦੁਤੀਆਸੋਚ॥ਨਾਨਕਟੇਕਗੋਪਾਲਕੀਗੋਵਿੰਦਸੰਕਟਮੋਚ॥੧॥ਛੰਤੁ॥ਭੈਸੰਕਟਕਾਟੇ ਨਾਰਾਇਣ ਦਇਆਲਜੀਉ॥ਹਰਿਗੁਣਆਨੰਦਗਾਏ
ਪ੍ਰਭਦੀਨਾਨਾਥਪ੍ਰਤਿਪਾਲਜੀਉ॥ਪੂਰਨਪਾਲਅਚੁਤਪੁਰਖੁਏਕੋਤਿਸਹਿਸਿਉਰੰਗੁਲਾਗਾ॥ਕਰਚਰਨਮਸਤਕੁਮੇਲਿਲੀਨੇਸਦਾਅਨਦਿਨੁ
ਜਾਗਾ॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਗ੍ਰਿਹੁਥਾਨੁਤਿਸਕਾਤਨੁਜੋਬਨੁਧਨੁਮਾਲੁਜੀਉ॥ਸਦਸਦਾਬਲਿਜਾਇਨਾਨਕਸਰਬਜੀਅਪ੍ਰਤਿਪਾਲਜੀਉ॥੨॥ਸਲੋਕੁ॥
ਰਸਨਾਉਚਰੈਹਰਿਹਰੇਗੁਰਗੋਵਿੰਦਵਖਿਆਨ॥ਨਾਨਕਪਕੜੀਟੇਕਏਕਪਰਮੇਸਰੁਰਖੈਨਿਦਾਨ॥੧॥ਛੰਤੁ॥ਸੋਸੁਆਮੀਪ੍ਰਭੁਰਖਕੋਅੰ
ਚਲਿਤਾਕੈਲਾਗੁਜੀਉ॥ਭਜੁਸਾਧੂਸੰਗਿਦਇਆਲਦੇਵਮਨਕੀਮਤਿਤਿਆਗੁਜੀਉ॥ਇਕਓਟਕੀਜੈਜੀਉਦੀਜੈਆਸਇਕਧਰਣੀਧਰੈ॥
ਸਾਧਸੰਗੇਹਰਿਨਾਮਰੰਗੇਸੰਸਾਰੁਸਾਗਰੁਸਭਤਰੈ॥ਜਨਮਮਰਣਬਿਕਾਰਛੂਟੇਫਿਰਿਨਲਾਗੈਦਾਗੁਜੀਉ॥ਬਲਿਜਾਇਨਾਨਕੁਪੁਰਖਪੂਰਨ
ਥਿਰੁਜਾਕਾਸੋਹਾਗੁਜੀਉ॥੩॥ਸਲੋਕੁ॥ਧਰਮਅਰਥਅਰੁਕਾਮਮੋਖਮੁਕਤਿਪਦਾਰਥਨਾਥ॥ਸਗਲਮਨੋਰਥਪੂਰਿਆਨਾਨਕਲਿਖਿਆ
ਮਾਥ॥੧॥ਛੰਤੁ॥ਸਗਲਇਛਮੇਰੀਪੁੰਨੀਆਮਿਲਿਆਨਿਰੰਜਨਰਾਇਜੀਉ॥ਅਨੰਦੁਭਇਆਵਡਭਾਗੀਹੋਗ੍ਰਿਹਿਪ੍ਰਗਟੇਪ੍ਰਭੁਆਇਜੀਉ॥
ਗ੍ਰਿਹਿਲਾਲਆਏਪੁਰਬਿਕਮਾਏਤਾਕੀਉਪਮਾਕਿਆਗਣਾ॥ਬੇਅੰਤਪੂਰਨਸੁਖ ਸਹਜ ਦਾਤਾਕਵਨਰਸਨਾਗੁਣਭਣਾ॥ਆਪੇਮੇਲਾਏਗ
ਹਿਕੰਠਿਲਾਏਤਿਸੁਬਿਨਾਨਹੀਜਾਇਜੀਉ॥ਬਲਿਜਾਇਨਾਨਕੁਸਦਾਕਰਤੇਸਭਮਹਿਰਹਿਆਸਮਾਇਜੀਉ॥੪॥੪॥ ਰਾਮਕਲੀ
ਮਹਲਾ੫॥ਰੁਣਝੁੰਝਨੜਾਗਾਉਸਖੀਹਰਿਏਕੁਧਿਆਵਹੁ॥ਸਤਿਗੁਰੁਤੁਮਸੇਵਿਸਖੀਮਨਿਚਿੰਦਿਅੜਾਫਲੁਪਾਵਹੁ॥ਸਤਿਗੁਰੁ...ਇਆ
ਇਆਕਰਮਪਾਇਆਅਨੂਪਬਾਲਕੁਜੰਮਿਆ॥ਸਤਿਗੁਰਸਾਚੈਭੇਜਦੀਆ॥ਚਿਰੁਜੀਵਨੁਵਡਪੁੰਨਿਆ॥ਮਹਾਅਨੰਦੁਹੋਆਸਦਮੰਗਲੁ

ਹਰਿਗੁਣ ਗਾਵਹੋ ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਫਲੁ ਜਨਮੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖੁ ਧਿਆਵਹੋ ॥੧॥ ਅਮੀਤੁ ਭੋਜਨੁ ਇਕਤ੍ਰ ਕਰੇ ਪਰਵਾਰੁ ਬੁਲਾਇਆ ਵੀੜਿਅਨੁ ਮਿਤ੍ਰ
ਨਾਮੁ ਹਰੇ ਜਿਤੁ ਸਭ ਭੁਖ ਪਤਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਘਟਿ ਕੈ ਵੰਡ ਕੀਨੀ ਸਗਲ ਕਉ ਤ੍ਰਿਪਤਾਇਆ ॥ ਕਰਮਾ ਉਪਾਰਿ ਵੰਡ ਪੰਚੀ ਖਾਣੀ ਕੋਇ ਨ ਜਾਣਿਆ ॥
ਸਭ ਸਿਖ ਸੰਗਤਿ ਕ੍ਰਿਪੀ ਇਕਤ੍ਰ ਭਤ ਅਨਦੁ ਸਮਾਇਆ ॥ ਬਿਨਵੰਤ ਨਾਨਕ ਸਾਮ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਬ ਸੁਖ ਮੈ ਪਾਇਆ ॥੨॥ ਗੀਤੀ ਸਗਲ ਕਰਾਇਆ
ਹਰਿ ਸਿਉ ਲਾਈ ॥ ਕੁਟੰਬ ਤਉ ਹੇਤੁ ਕਰਾਇਆ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਜਾ ਪਾਈ ॥ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਜਪਿਆ ਸੁਖ ਹਰਿ ਦਾਤਾ ਅਠ ਸਾਲ ਬਾਲਕ ਪਾਇਆ ॥ ਸ
ਗਲਾ ਦਿਖਿਆ ਸੰਪੂਰਨ ਪਾਵਿਆ ਗੋਵਿੰਦੁ ਰਿਦੈ ਮਨਾਇਆ ॥ ਜੇਵਣੁ ਵਰਨ ਅਕਰਣਾ ਬਿਰਥਾ ਕੋਇ ਨ ਜਾਈ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਹਰਿ ਕਿ
ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅੰਤਰਜਾਣੀ ॥੩॥ ਸਾਧ ਸੰਤਾ ਇਕਤ੍ਰ ਕਰੇ ਬਾਲਕ ਕਰਹੁ ਮੰਗੇ ਵਾਲ ਧੋ ਸੁਜਨੰ ਨ ਕਰਨ ਮਤੁ ਲੇ ਵੀੜਿਅਨੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮੇਵਾ ਸੰ
ਮਿਤ੍ਰ ਪਾਇਆ ਭੁਗਗਿਆਨ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਸਗਲਾ ਦੁਖ ਮਿਟਾਇਆ ॥ ਸਗਲ ਲਿਖਾਇਆ ਧੁਰ ਹੁਆਇਆ ਵੀਆਹੁ ਕੁਨਮ ਰਿਦਾਇਆ
॥ ਅਨਹਦ ਜੈ ਧੁਨਿ ਘਣਾ ਇਠਾਕੁਰ ਮੁਨਿ ਜਿਸਿ ਰੁਕੇ ਸਭ ਦੇਵ ਸੁਰਾ ॥ ਜਨੁ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਕਾਜੁ ਹੋਇਆ ਵਾਜੇ ਅਨਹਦ ਤੂਰਾ ॥੫॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਰੁਤੀ ਸਲੋਕੁ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਕਰਿ ਬੰਦਨ ਪ੍ਰਭ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਬਾਛਉ ਸਾਧਹ ਧੂਰਿ ॥ ਆਪੁ ਨਿਵਾਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਜਉ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਭਰਪੂਰਿ ॥੧॥ ਕਿਲਵਿਖ ਕਾਟਣ ਭੈ ਹਰਣ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਦੁਖ ਭੰਜਨੋ ਨਾਨਕ ਨੀਤ ਧਿਆਇ ॥੨॥ ਛੰਤੁ ॥ ਜਸੁ ਗਾਵਹੁ ਵਡਭਾਗੀਹੋ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਭਗਵੰਤੁ ਜੀਉ ॥ ਰੁਤੀ ਮਾਹ ਮੂਰਤ ਘੜੀ ਗੁਣ ਉਚਰਤ ਸੋਭਾਵੰਤ ਜੀਉ ॥ ਗੁਣ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਧੰਨਿ ਤੇ ਜਨ ਜਿਨੀ ਇਕ ਮਨਿ ਧਿਆਇਆ ॥ ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਭਇਆ ਤਿਨ ਕਾ ਜਿਨੀ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ॥ ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਨ ਤੁਲਿ ਕਿਰਿਆ ਹਰਿ ਸਰਬ ਪਾਪਾ ਹੰਤ ਜੀਉ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਿਮਰਿ ਜੀਵਾ ਜਨਮ ਮਰਣ ਰਹੰਤ ਜੀਉ ॥੧॥ ਸਲੋਕ ॥ ਉਦਮ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੋ ਚਰਨ ਕਮਲ ਨਮਸਕਾਰ ॥ ਕਥਨੀ ਸਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵਸੀ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਅਧਾਰ ॥੧॥ ਸੰਤ ਸਰਣਿ ਸਾਜਨ ਪਰਹੁ ਸੁਆਮੀ ਸਿਮਰ ਅਨੰਤ ॥ ਸੂਕੇ ਤੇ ਹਰਿਆ ਥੀਆ ਨਾਨਕ ਜਪਿ ਭਗਵੰਤ ॥੨॥

ਛੰਤੁ ॥ ਰੁਤਿ ਸਰਸ ਬਸੰਤ ਮਾਹ ਚੇਤੁ ਵੈਸਾਖ ਸੁਖ ਮਾਸੁ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਨਾਹੁ ਮਿਲਿਆ ਮਉਲਿਆ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਾਸੁ ਜੀਉ ॥ ਘਰਿ ਨਾਹੁ ਨਿਹਚਲੁ ਅਨਦੁ ਸਖੀਏ ਚਰਨ ਕਮਲ ਪ੍ਰਫੁਲਿਆ ॥ ਸੁੰਦਰੁ ਸੁਘੜੁ ਸੁਜਾਣੁ ਬੇਤਾ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਅਮੁਲਿਆ ॥ ਵਡਭਾਗਿ ਪਾਇਆ ਦੁਖੁ ਗਵਾਇਆ ਭਈ ਪੂਰਨ ਆਸ ਜੀਉ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਤੇਰੀ ਮਿਟੀ ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਜੀਉ ॥੨॥ ਸਲੋਕ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਬਿਨੁ ਭ੍ਰਮਿ ਮੁਈ ਕਰਤੀ ਕਰਮ ਅਨੇਕ ॥ ਕੋਮਲ ਬੰਧਨ ਬਾਧੀਆ ਨਾਨਕ ਕਰਮਹਿ ਲੇਖ ॥੧॥ ਜੋ ਭਾਣੇ ਸੇ ਮੇਲਿਆ ਵਿਛੋੜੇ ਭੀ ਆਪਿ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤੀ ਜਾ ਕਾ ਵਡ ਪਰਤਾਪੁ ॥੨॥ ਛੰਤੁ ॥ ਗ੍ਰੀਖਮ ਰੁਤਿ ਅਤਿ ਗਾਖੜੀ ਜੇਠ ਅਖਾੜੈ ਘਾਮ ਜੀਉ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਬਿਛੋਹੁ ਦੁਹਾਗਣੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨ ਕਰੀ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਨਹਿ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਆਵੈ ਮਰਤ ਹਾਵੈ ਮਹਾ ਗਾਰਬਿ ਮੁਠੀਆ ॥ ਜਲ ਬਾਝੁ ਮਛੁਲੀ ਤੜਫੜਾਵੈ ਸੰਗਿ ਮਾਇਆ ਰੁਠੀਆ ॥ ਕਰਿ ਪਾਪ ਜੋਨੀ ਭੈ ਭੀਤ ਹੋਈ ਦੇਇ ਸਾਸਨ ਜਾਮ ਜੀਉ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਓਟ ਤੇਰੀ ਰਾਖੁ ਪੂਰਨ ਕਾਮ ਜੀਉ ॥੩॥ ਸਲੋਕ ॥ ਸ੍ਰਧਾ ਲਾਗੀ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰੀਤਮੈ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਰਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹੇ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥੧॥ ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੀਨੀ ਸਾਜਨਹਿ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਮੀਤ ॥ ਚਰਨਹ ਦਾਸੀ ਕਰਿ ਲਈ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਹਿਤ ਚੀਤ ॥੨॥ ਛੰਤੁ ॥ ਰੁਤਿ ਬਰਸ ਸੁਹੇਲੀਆ ਸਾਵਣ ਭਾਦਵੇ ਆਨੰਦ ਜੀਉ ॥ ਘਣ ਉਨਵਿ ਵੁਠੇ ਜਲ ਥਲ ਪੂਰਿਆ ਮਕਰੰਦ ਜੀਉ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਸਰਬ ਠਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨਵ ਨਿਧਿ ਗ੍ਰਿਹ ਭਰੇ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਕੁਲ ਸਮੂਹਾ ਸਭਿ ਤਰੇ ॥ ਪ੍ਰਿਅ ਰੰਗਿ ਜਾਗੇ ਨਹ ਛਿਦ੍ਰ ਲਾਗੇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਸਦ ਬਖਸਿੰਦੁ ਜੀਉ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕੰਤੁ ਪਾਇਆ ਸਦਾ ਮਨਿ ਭਾਵੰਦੁ ਜੀਉ ॥੪॥ ਸਲੋਕ ॥ ਆਸ ਪਿਆਸੀ ਸੇ

ਓਹੁ ਊਕਰਧ ਪੇਖਉ ਗੋਪਾਲਾ॥ ਪੈਕੈ ਟੀਸਾ ਜਨਮੀਤ ਜਨੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਮੇਲਹੁ ਦਇਆਰਾ॥੧॥ ਬਿਨੁ ਮਿਲਬੇ ਸਾਂਤਿ ਨ ਊਪਜੈ ਤਿਲੁ ਪਲੁ ਰਹਣੁ ਨ ਜਾਇ॥ ਹਰਿ
ਸਾਧ ਸਰਣਾਗਤੀ ਨਾਨਕ ਆਸ ਪੁਜਾਇ॥੨॥ ਛੰਤੁ॥ ਰੁਤਿ ਸਰਦ ਅਡੰਬਰੋ ਅਸੂ ਕਤਕੇ ਹਰਿ ਪਿਆਸ ਜੀਉ॥ ਖੋਜੰਤੀ ਦਰਸਨੁ ਫਿਰਤ
ਕਬ ਮਿਲੀਐ ਗੁਣਤਾਸ ਜੀਉ॥ ਬਿਨੁ ਕੰਤ ਪਿਆਰੇ ਨਹ ਸੂਖ ਸਾਰੇ ਹਾਰ ਕੰਙਣ ਧ੍ਰਿਗੁ ਬਨਾ॥ ਸੁੰਦਰਿ ਸੁਜਾਣਿ ਚਤੁਰਿ ਬੇਤੀ ਸਾਸ ਬਿਨੁ ਜੈਸੇ
ਤਨਾ॥ ਈਤ ਉਤ ਦਹ ਦਿਸ ਅਲੋਕਨ ਮਨਿ ਮਿਲਨ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਪਿਆਸ ਜੀਉ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਧਾਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਲਹੁ ਪ੍ਰਭ ਗੁਣਤਾਸ ਜੀ
ਉ॥੫॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਜਲਣਿ ਬੁਝੀ ਸੀਤਲ ਭਏ ਮਨਿ ਤਨਿ ਉਪਜੀ ਸਾਂਤਿ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਪੂਰਨ ਮਿਲੇ ਦੁਤੀਆ ਬਿਨਸੀ ਭ੍ਰਾਂਤਿ॥੧॥ ਸਾਧ ਪਠ
ਏ ਆਪਿ ਹਰਿ ਹਮ ਤੁਮ ਤੇ ਨਾਹੀ ਦੂਰਿ॥ ਨਾਨਕ ਭ੍ਰਮ ਭੈ ਮਿਟਿ ਗਏ ਰਮਣ ਰਾਮ ਭਰਪੂਰਿ॥੨॥ ਛੰਤੁ॥ ਰੁਤਿ ਸਿਸੀਅਰ ਸੀਤਲ ਹਰਿ ਪ੍ਰਗਟੇ
ਮੰਘਰ ਪੋਹਿ ਜੀਉ॥ ਜਲਨਿ ਬੁਝੀ ਦਰਸੁ ਪਾਇਆ ਬਿਨਸੇ ਮਾਇਆ ਧ੍ਰੋਹ ਜੀਉ॥ ਸਭਿ ਕਾਮ ਪੂਰੇ ਮਿਲਿ ਹਜੂਰੇ ਹਰਿ ਚਰਣ ਸੇਵਕਿ ਸੇਵਿ
ਆ॥ ਹਾਰ ਡੋਰ ਸੀਗਾਰ ਸਭਿ ਰਸ ਗੁਣ ਗਾਉ ਅਲਖ ਅਭੇਵਿਆ॥ ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਗੋਬਿੰਦ ਬਾਂਛਤ ਜਮੁ ਨ ਸਾਕੈ ਜੋਹਿ ਜੀਉ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ
ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਮੇਲੀ ਤਹ ਨ ਪ੍ਰੇਮ ਬਿਛੋਹ ਜੀਉ॥੬॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਹਰਿ ਧਨੁ ਪਾਇਆ ਸੋਹਾਗਣੀ ਡੋਲਤ ਨਾਹੀ ਚੀਤ॥ ਸੰਤ ਸੰਜੋ
ਗੀ ਨਾਨਕਾ ਗ੍ਰਿਹਿ ਪ੍ਰਗਟੇ ਪ੍ਰਭ ਮੀਤ॥੧॥ ਨਾਦ ਬਿਨੋਦ ਅਨੰਦ ਕੋਡ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੰਗਿ ਬਨੇ॥ ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਫਲ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ
ਨਾਮ ਭਨੇ॥੨॥ ਛੰਤੁ॥ ਹਿਮਕਰ ਰੁਤਿ ਅਤਿ ਭਾਵਤੀ ਮਾਘੁ ਫਗਣੁ ਗੁਣਵੰਤ ਜੀਉ॥ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਗਾਉ ਮੰਗਲੋ ਗ੍ਰਿਹਿ ਆਏ ਹਰਿ ਕੰਤ
ਜੀਉ॥ ਗ੍ਰਿਹਿ ਲਾਲ ਆਏ ਮਨਿ ਧਿਆਏ ਸੇਜ ਸੁੰਦਰਿ ਸੋਹੀਆ॥ ਵਣੁ ਤ੍ਰਿਣੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਭਏ ਹਰਿਆ ਦੇਖਿ ਦਰਸਨ ਮੋਹੀਆ॥ ਮਿ
ਲੇ ਸੁਆਮੀ ਇਛ ਪੁੰਨੀ ਮਨਿ ਜਪਿਆ ਨਿਰਮਲ ਮੰਤ ਜੀਉ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਨਿਤ ਕਰਹੁ ਰਲੀਆ ਹਰਿ ਮਿਲੇ ਸ੍ਰੀਧਰ ਕੰਤ
ਜੀਉ॥੭॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਸੰਤ ਸਹਾਈ ਜੀਅ ਕੇ ਭਵਜਲ ਤਾਰਣਹਾਰ॥ ਸਭ ਤੇ ਊਚੇ ਜਾਣੀਅਹਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਪਿਆਰ॥੧॥ ਜਿਨ
ਜਾਨਿਆ ਸੇਈ ਤਰੇ ਸੇ ਸੂਰੇ ਸੇ ਬੀਰ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਹਰਿ ਜਪਿ ਉਤਰੇ ਤੀਰ॥੨॥ ਛੰਤੁ॥ ਚਰਣ ਬਿਰਾਜਿਤ ਸਭ ਊ
ਪਰੇ ਮਿਟਿਆ ਸਗਲ ਕਲੇਸੁ ਜੀਉ॥ ਆਵਣ ਜਾਵਣ ਦੁਖ ਹਰੇ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਕੀਆ ਪਰਵੇਸੁ ਜੀਉ॥ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਸਹਜਿ ਮਾਤੇ
ਤਿਲੁ ਨ ਮਨ ਤੇ ਬੀਸਰੈ॥ ਤਜਿ ਆਪੁ ਸਰਣੀ ਪਰੇ ਚਰਨੀ ਸਰਬ ਗੁਣ ਜਗਦੀਸਰੈ॥ ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਸ੍ਰੀਰੰਗ ਸੁਆਮੀ ਆਦਿ ਕਉ ਆ
ਦੇਸੁ ਜੀਉ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਮਇਆ ਧਾਰਹੁ ਜੁਗੁ ਜੁਗੋ ਇਕ ਵੇਸੁ ਜੀਉ॥੮॥

ਛੰਤਾ ਕਾ ਜੁਮਲਾ ੮॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ਦਖਣੀ ਓਅੰਕਾਰ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਓਅੰਕਾਰਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਉਤਪਤਿ॥ ਓਅੰਕਾਰੁ ਕੀਆ ਜਿਨਿ ਚਿਤਿ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਸੈਲ ਜੁਗ ਭਏ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਬੇਦ ਨਿਰਮਏ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ
ਸਬਦਿ ਉਧਰੇ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰੇ॥ ਓਨਮ ਅਖਰ ਸੁਣਹੁ ਬੀਚਾਰੁ॥ ਓਨਮ ਅਖਰੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸਾਰੁ॥੧॥ ਸੁਣਿ ਪਾਡੇ ਕਿਆ ਲਿਖਹੁ
ਜੰਜਾਲਾ॥ ਲਿਖੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੋਪਾਲਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਸੈ ਸਭੁ ਜਗੁ ਸਹਜਿ ਉਪਾਇਆ ਤੀਨਿ ਭਵਨ ਇਕ ਜੋਤੀ॥ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਵਸਤੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈ ਚੁਣਿ ਲੈ ਮਾਣਕ ਮੋਤੀ॥ ਸਮਝੈ ਸੂਝੈ ਪੜਿ ਪੜਿ ਬੂਝੈ ਅੰਤਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ਸਾਚਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਖੈ ਸਾਚੁ ਸਮਾਲੇ
ਬਿਨੁ ਸਾਚੇ ਜਗੁ ਕਾਚਾ॥੨॥ ਧਧੈ ਧਰਮੁ ਧਰੇ ਧਰਮਾ ਪੁਰਿ ਗੁਣਕਾਰੀ ਮਨੁ ਧੀਰਾ॥ ਧਧੈ ਧੂਲਿ ਪੜੈ ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਕੰਚਨ ਭਏ ਮਨੂਰਾ॥ ਧਨੁ
ਧਰਣੀਧਰੁ ਆਪਿ ਅਜੋਨੀ ਤੋਲਿ ਬੋਲਿ ਸਚੁ ਪੂਰਾ॥ ਕਰਤੇ ਕੀ ਮਿਤਿ ਕਰਤਾ ਜਾਣੈ ਕੈ ਜਾਣੈ ਗੁਰੁ ਸੂਰਾ॥੩॥ ਙਿਆਨੁ ਗਵਾਇਆ ਦੂਜਾ ਭਾ
ਇਆ ਗਰਬਿ ਗਲੇ ਬਿਖੁ ਖਾਇਆ॥ ਗੁਰ ਰਸੁ ਗੀਤ ਬਾਦ ਨਹੀ ਭਾਵੈ ਸੁਣੀਐ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੁ ਗਵਾਇਆ॥ ਗੁਰਿ ਸਚੁ ਕਹਿਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ

ਛਹਿਆਮਨਿਤਨਿਸਾਚੁਸੁਖਾਇਆ॥ਆਪੇਗੁਰਮੁਖਿਆਪੇਦੇਵੈਆਪੇਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਆਇਆ॥੪॥ਏਕੋਏਕੁਕਹੈਸਭੁਕੋਈਹਉਮੈਗ
ਰਬੁਵਿਆਪੈ॥ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਏਕੁਪਛਾਣੈਇਉਘਰੁਮਹਲੁਸਿਞਾਪੈ॥ਪ੍ਰਭੁਨੇੜੈਹਰਿਦੂਰਿਨਜਾਣਹੁਏਕੋਸ੍ਰਿਸਟਿਸਬਾਈ॥ਏ
ਕੰਕਾਰੁਅਵਰੁਨਹੀਦੂਜਾਨਾਨਕਏਕੁਸਮਾਈ॥੫॥ਇਸੁਕਰਤੇਕਉਕਿਉਗਹਿਰਾਖਉਅਫਰਿਓਤੁਲਿਓਨਜਾਈ॥ਮਾਇਆਕੇਦਿ
ਵਾਨੇਪ੍ਰਾਨੀਝੂਠਿਠਗਉਰੀਪਾਈ॥ਲਬਿਲੋਭਿਮੁਹਤਾਜਿਵਿਗੂਤੇਇਬਤਬਫਿਰਿਪਛੁਤਾਈ॥ਏਕੁਸਰੇਵੈਤਾਗਤਿਮਿਤਿਪਾਵੈ
ਆਵਣੁਜਾਣੁਰਹਾਈ॥੬॥ਏਕੁਅਚਾਰੁਰੰਗੁਇਕੁਰੂਪੁ॥ਪਉਣਪਾਣੀਅਗਨੀਅਸਰੂਪੁ॥ਏਕੋਭਵਰੁਭਵੈਤਿਹੁਲੋਈ॥ਏਕੋਬੂ
ਝੈਸੂਝੈਪਤਿਹੋਇ॥ਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਲੇਸਮਸਰਿਰਹੀਐ॥ਗੁਰਮੁਖਿਏਕੁਵਿਰਲਾਕੋਲਹੀਐ॥ਜਿਸਨੋਦੇਇਕਿਰਪਾਤੇਸੁਖੁਪਾਏ॥ਗੁਰੂਦੁ
ਆਰੈਆਖਿਸੁਣਾਏ॥੭॥ਊਰਮਧੂਰਮਜੋਤਿਉਜਾਲਾ॥ਤੀਨਿਭਵਣਮਹਿਗੁਰਗੋਪਾਲਾ॥ਊਗਵਿਆਅਸਰੂਪੁਦਿਖਾਵੈ॥ਕਰਿ
ਕਿਰਪਾਅਪੁਨੈਘਰਿਆਵੈ॥ਊਨਵਿਬਰਸੈਨੀਝਰਧਾਰਾ॥ਊਤਮਸਬਦਿਸਵਾਰਣਹਾਰਾ॥ਇਸੁਏਕੇਕਾਜਾਣੈਭੇਉ॥ਆਪੇਕਰਤਾਆਪੇ
ਦੇਉ॥੮॥ਉਗਵੈਸੂਰੁਅਸੁਰਸੰਘਾਰੈ॥ਊਚਉਦੇਖਿਸਬਦਿਬੀਚਾਰੈ॥ਊਪਰਿਆਦਿਅੰਤਿਤਿਹੁਲੋਈ॥ਆਪੇਕਰੈਕਥੈਸੁਣੈਸੋਈ॥ਓਹੁ
ਬਿਧਾਤਾਮਨੁਤਨੁਦੇਇ॥ਓਹੁਬਿਧਾਤਾਮਨਿਮੁਖਿਸੋਇ॥ਪ੍ਰਭੁਜਗਜੀਵਨੁਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਪਤਿਹੋਇ॥੯॥ਰਾਜਨਰਾ
ਮਰਵੈਹਿਤਕਾਰਿ॥ਰਣਮਹਿਲੂਝੈਮਨੂਆਮਾਰਿ॥ਰਾਤਿਦਿਨੰਤਿਰਹੈਰੰਗਿਰਾਤਾ॥ਤੀਨਿਭਵਨਜੁਗਚਾਰੇਜਾਤਾ॥ਜਿਨਿਜਾਤਾਸੋਤਿਸਹੀਜੇ
ਹਾ॥ਅਤਿਨਿਰਮਾਇਲੁਸੀਝਸਿਦੇਹਾ॥ਰਹਸੀਰਾਮੁਰਿਦੈਇਕਭਾਇ॥ਅੰਤਰਿਸਬਦੁਸਾਚਿਲਿਵਲਾਇ॥੧੦॥ਰੋਸੁਨਕੀਜੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਜੈ
ਰਹਣੁਨਹੀਸੰਸਾਰੇ॥ਰਾਜੇਰਾਇਰੰਕਨਹੀਰਹਣਾਆਇਜਾਇਜੁਗਚਾਰੇ॥ਰਹਣਕਹਣਤੇਰਹੈਨਕੋਈਕਿਸੁਪਹਿਕਰਉਬਿਨੰਤੀ॥ਏਕੁਸਬ
ਦੁਰਾਮਨਾਮਨਿਰੋਧਰੁਗੁਰੁਦੇਵੈਪਤਿਮਤੀ॥੧੧॥ਲਾਜਮਰੰਤੀਮਰਿਗਈਘੂਘਟੁਖੋਲਿਚਲੀ॥ਸਾਸੁਦਿਵਾਨੀਬਾਵਰੀਸਿਰਤੇਸੰਕਟਲੀ
॥ਪ੍ਰੇਮਿਬੁਲਾਈਰਲੀਸਿਉਮਨਮਹਿਸਬਦੁਅਨੰਦੁ॥ਲਾਲਿਰਤੀਲਾਲੀਭਈਗੁਰਮੁਖਿਭਈਨਿਚਿੰਦੁ॥੧੨॥ਲਾਹਾਨਾਮੁਰਤਨੁਜਪਿਸਾਰੁ
॥ਲਬੁਲੋਭੁਬੁਰਾਅਹੰਕਾਰੁ॥ਲਾੜੀਚਾੜੀਲਾਇਤਬਾਰੁ॥ਮਨਮੁਖੁਅੰਧਾਮੁਗਧੁਗਵਾਰੁ॥ਲਾਹੇਕਾਰਣਿਆਇਆਜਗਿ॥ਹੋਇਮਜੂਰੁਗਇਆ
ਠਗਾਇਠਗਿ॥ਲਾਹਾਨਾਮੁਪੂੰਜੀਵੇਸਾਹੁ॥ਨਾਨਕਸਚੀਪਤਿਸਚਾਪਾਤਿਸਾਹੁ॥੧੩॥ਆਇਵਿਗੂਤਾਜਗੁਜਮਪੰਥੁ॥ਆਈਨਮੇਟਣ
ਕੋਸਮਰਥੁ॥ਆਥਿਸੈਲਨੀਚਘਰਿਹੋਇ॥ਆਥਿਦੇਖਿਨਿਵੈਜਿਸੁਦੋਇ॥ਆਥਿਹੋਇਤਾਮੁਗਧੁਸਿਆਨਾ॥ਭਗਤਿਬਿਹੂਨਾਜਗੁਬਉਰਾ
ਨਾ॥ਸਭਮਹਿਵਰਤੈਏਕੋਸੋਇ॥ਜਿਸਨੋਕਿਰਪਾਕਰੇਤਿਸੁਪਰਗਟੁਹੋਇ॥੧੪॥ਜੁਗਿਜੁਗਿਥਾਪਿਸਦਾਨਿਰਵੈਰੁ॥ਜਨਮਿਮਰਣਿਨਹੀਧੰਧਾਧੈ
ਰੁ॥ਜੋਦੀਸੈਸੋਆਪੇਆਪਿ॥ਆਪਿਉਪਾਇਆਪੇਘਟਥਾਪਿ॥ਆਪਿਅਗੋਚਰੁਧੰਧੈਲੋਈ॥ਜੋਗਜੁਗਤਿਜਗਜੀਵਨੁਸੋਈ॥ਕਰਿਆਚਾ
ਰੁਸਚੁਸੁਖੁਹੋਈ॥ਨਾਮਵਿਹੂਣਾਮੁਕਤਿਕਿਵਹੋਈ॥੧੫॥ਵਿਣੁਨਾਵੈਵੇਰੋਧੁਸਰੀਰ॥ਕਿਉਨਮਿਲਹਿਕਾਟਹਿਮਨਪੀਰ॥ਵਾਟਵਟਾ
ਊਆਵੈਜਾਇ॥ਕਿਆਲੇਆਇਆਕਿਆਪਲੈਪਾਇ॥ਵਿਣੁਨਾਵੈਤੋਟਾਸਭਥਾਇ॥ਲਾਹਾਮਿਲੈਜਾਦੇਇਬੁਝਾਇ॥ਵਣਜੁਵਾਪਾਰੁ
ਵਣਜੈਵਾਪਾਰੀ॥ਵਿਣੁਨਾਵੈਕੈਸੀਪਤਿਸਾਰੀ॥੧੬॥ਗੁਣਵੀਚਾਰੇਗਿਆਨੀਸੋਇ॥ਗੁਣਮਹਿਗਿਆਨੁਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥ਗੁਣਦਾਤਾ
ਵਿਰਲਾਸੰਸਾਰਿ॥ਸਾਚੀਕਰਣੀਗੁਰਵੀਚਾਰਿ॥ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਕੀਮਤਿਨਹੀਪਾਇ॥ਤਾਮਿਲੀਐਜਾਲਏਮਿਲਾਇ॥ਗੁਣਵੰਤੀ
ਗੁਣਸਾਰੇਨੀਤ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮਤਿਮਿਲੀਐਮੀਤ॥੧੭॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਕਾਇਆਕਉਗਾਲੈ॥ਜਿਉਕੰਚਨਸੋਹਾਗਾਢਾਲੈ॥ਕਸਿਕਸ
ਵਟੀਸਹੈਸੁਤਾਉ॥ਨਦਰਿਸਰਾਫਵੰਨੀਸਚੜਾਉ॥ਜਗਤੁਪਸੂਅਹੰਕਾਲੁਕਸਾਈ॥ਕਰਿਕਰਤੈਕਰਣੀਕਰਿਪਾਈ॥ਜਿਨਿਕੀਤੀ

ਤਿਨਕੀਮਤਿਪਾਈ॥ਹੋਰਕਿਆਕਹੀਐਕਿਛੁਕਹਣੁਨਜਾਈ॥੧੮॥ਖੋਜਤਖੋਜਤਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਆ॥ਖਿਮਾਗਹੀਮਨੁਸਤਿਗੁਰਿਦੀਆ॥ਖਰਾ
ਖਰਾਆਖੈਸਭੁਕੋਇ॥ਖਰਾਰਤਨੁਜੁਗਚਾਰੇਹੋਇ॥ਖਾਤਪੀਅਤਮੂਏਨਹੀਜਾਨਿਆ॥ਖਿਨਮਹਿਮੂਏਜਾਸਬਦੁਪਛਾਨਿਆ॥ਅਸਥਿਰੁਚੀਤੁ
ਮਰਨਿਮਨੁਮਾਨਿਆ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਨਾਮੁਪਛਾਨਿਆ॥੧੯॥ਗਗਨਗੰਭੀਰੁਗਗਨੰਤਰਿਵਾਸੁ॥ਗੁਣਗਾਵੈਸੁਖਸਹਜਿਨਿਵਾਸੁ॥ਗਇਆਨਆਵੈ
ਆਇਨਜਾਇ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਰਹੈਲਿਵਲਾਇ॥ਗਗਨੁਅਗੰਮੁਅਨਾਥੁਅਜੋਨੀ॥ਅਸਥਿਰੁਚੀਤੁਸਮਾਧਿਸਗੋਨੀ॥ਹਰਿਨਾਮੁਚੇਤਿਫਿਰਿ
ਪਵਹਿਨਜੂਨੀ॥ਗੁਰਮਤਿਸਾਰੁਹੋਰਨਾਮਬਿਹੂਨੀ॥੨੦॥ਘਰਦਰਫਿਰਿਥਾਕੀਬਹੁਤੇਰੇ॥ਜਾਤਿਅਸੰਖਅੰਤਨਹੀਮੇਰੇ॥ਕੇਤੇਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਧੀ
ਆ॥ਕੇਤੇਗੁਰਚੇਲੇਫੁਨਿਹੂਆ॥ਕਾਚੇਗੁਰਤੇਮੁਕਤਿਨਹੂਆ॥ਕੇਤੀਨਾਰਿਵਰੁਏਕੁਸਮਾਲਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਰਣੁਜੀਵਣੁਪ੍ਰਭਨਾਲਿ॥ਦਹਦਿਸ
ਢੂਢਿਘਰੈਮਹਿਪਾਇਆ॥ਮੇਲੁਭਇਆਸਤਿਗੁਰੂਮਿਲਾਇਆ॥੨੧॥ਗੁਰਮੁਖਿਗਾਵੈਗੁਰਮੁਖਿਬੋਲੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਤੋਲਿਤੁੋਲਾਵੈਤੋਲੈ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਆਵੈਜਾਇਨਿਸੰਗੁ॥ਪਰਹਰਿਮੈਲੁਜਲਾਇਕਲੰਕੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਦਬੇਦਬੀਚਾਰੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਜਨੁਚਜੁਅਚਾਰੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿ
ਸਬਦੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹੈਸਾਰੁ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪਾਵੈਪਾਰੁ॥੨੨॥ਚੰਚਲੁਚੀਤੁਨਰਹਈਠਾਇ॥ਚੋਰੀਮਿਰਗੁਅੰਗੂਰੀਖਾਇ॥ਚਰਨਕਮਲਉਰ
ਧਾਰੈਚੀਤ॥ਚਿਰੁਜੀਵਨੁਚੇਤਨੁਨਿਤਨੀਤ॥ਚਿੰਤਤਹੀਦੀਸੈਸਭੁਕੋਇ॥ਚੇਤਹਿਏਕੁਤਹੀਸੁਖੁਹੋਇ॥ਚਿਤਿਵਸੈਰਾਚੈਹਰਿਨਾਇ॥ਮੁਕਤਿ
ਭਇਆਪਤਿਸਿਉਘਰਿਜਾਇ॥੨੩॥ਛੀਜੈਦੇਹਖੁਲੈਇਕਗੰਢਿ॥ਛੇਆਨਿਤਦੇਖਹੁਜਗਹੰਢਿ॥ਧੂਪਛਾਵਜੇਸਮਕਰਿਜਾਣੈ॥ਬੰਧਨਕਾ
ਟਿਮੁਕਤਿਘਰਿਆਣੈ॥ਛਾਇਆਛੂਛੀਜਗਤੁਭੁਲਾਨਾ॥ਲਿਖਿਆਕਿਰਤੁਧੁਰੇਪਰਵਾਨਾ॥ਛੀਜੈਜੋਬਨੁਜਰੂਆਸਿਰਿਕਾਲੁ॥ਕਾਇਆਛੀ
ਜੈਭਈਸਿਬਾਲੁ॥੨੪॥ਜਾਪੈਆਪਿਪ੍ਰਭੂਤਿਹੁਲੋਇ॥ਜੁਗਿਜੁਗਿਦਾਤਾਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਾਖਹਿਰਾਖੁ॥ਜਸੁਜਾਚਉਦੇਵੈ
ਪਤਿਸਾਖੁ॥ਜਾਗਤੁਜਾਗਿਰਹਾਤੁਧੁਭਾਵਾ॥ਜਾਤੂਮੇਲਹਿਤਾਤੁਝੈਸਮਾਵਾ॥ਜੈਜੈਕਾਰੁਜਪਉਜਗਦੀਸ॥ਗੁਰਮਤਿਮਿਲੀਐਬੀਸਇਕੀਸ॥
੨੫॥ਝਖਿਬੋਲਣੁਕਿਆਜਗਸਿਉਵਾਦੁ॥ਝੂਰਿਮਰੈਦੇਖੈਪਰਮਾਦੁ॥ਜਨਮਿਮੂਏਨਹੀਜੀਵਣਆਸਾ॥ਆਇਚਲੇਭਏਆਸਨਿਰਾਸਾ॥ਝੁਰਿਝੁਰਿ
ਝਖਿਮਾਟੀਮਿਲਿਜਾਇ॥ਕਾਲੁਨਚਾਂਪੈਹਰਿਗੁਣਗਾਇ॥ਪਾਈਨਵਨਿਧਿਹਰਿਕੈਨਾਇ॥ਆਪੇਦੇਵੈਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥੨੬॥ਞਿਆਨੋਬੋਲੈਆਪੇ
ਬੂਝੈ॥ਆਪੇਸਮਝੈਆਪੇਸੂਝੈ॥ਗੁਰਕਾਕਹਿਆਅੰਕਿਸਮਾਵੈ॥ਨਿਰਮਲਸੂਚੇਸਾਚੋਭਾਵੈ॥ਗੁਰੁਸਾਗਰੁਰਤਨੀਨਹੀਤੋਟਿ॥ਲਾਲਪਦਾਰਥਸਾ
ਚੁਅਖੋਟਿ॥ਗੁਰਕਹਿਆਸਾਕਾਰਕਮਾਵਹੁ॥ਗੁਰਕੀਕਰਣੀਕਾਹੇਧਾਵਹੁ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮਤਿਸਾਚਿਸਮਾਵਹੁ॥੨੭॥ਟੂਟੈਨੇਹੁਕਿਬੋਲਹਿਸਹੀ॥
ਟੂਟੈਬਾਹਦੁਹੂਦਿਸਗਹੀ॥ਟੂਟਿਪਰੀਤਿਗਈਬੁਰਬੋਲਿ॥ਦੁਰਮਤਿਪਰਹਰਿਛਾਡੀਢੋਲਿ॥ਟੂਟੈਗੰਠਿਪੜੈਵੀਚਾਰਿ॥ਗੁਰਸਬਦੀਘਰਿਕਾ
ਰਜੁਸਵਾਰਿ॥ਲਾਹਾਸਾਚੁਨਆਵੈਤੋਟਾ॥ਤ੍ਰਿਭਵਣਠਾਕੁਰੁਪ੍ਰੀਤਮੁਮੋਟਾ॥੨੮॥ਠਾਕਹੁਮਨੂਆਰਾਖਹੁਠਾਇ॥ਠਹਕਿਮੁਈਅਵਗੁਣਿਪਛੁਤਾਇ॥
ਠਾਕੁਰੁਏਕੁਸਬਾਈਨਾਰਿ॥ਬਹੁਤੇਵੇਸਕਰੇਕੂੜਿਆਰਿ॥ਪਰਘਰਿਜਾਤੀਠਾਕਿਰਹਾਈ॥ਮਹਲਿਬੁਲਾਈਠਾਕਨਪਾਈ॥ਸਬਦਿਸਵਾਰੀ
ਸਾਚਿਪਿਆਰੀ॥ਸਾਈਸੁੋਹਾਗਣਿਠਾਕੁਰਿਧਾਰੀ॥੨੯॥ਡੋਲਤਡੋਲਤਹੇਸਖੀਫਾਟੇਚੀਰਸੀਗਾਰ॥ਡਾਹਪਣਿਤਨਿਸੁਖੁਨਹੀਬਿਨੁਡਰਬਿਣ
ਠੀਡਾਰ॥ਡਰਪਿਮੁਈਘਰਿਆਪਣੈਡੀਠੀਕੰਤਿਸੁਜਾਣਿ॥ਡਰੁਰਾਖਿਆਗੁਰਿਆਪਣੈਨਿਰਭਉਨਾਮੁਵਖਾਣਿ॥ਡੂਗਰਵਾਸੁਤਿਖਾ
ਘਣੀਜਬਦੇਖਾਨਹੀਦੂਰਿ॥ਤਿਖਾਨਿਵਾਰੀਸਬਦਿਮੰਨਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਆਭਰਪੂਰਿ॥ਦੇਹਿਦੇਹਿਆਖੈਸਭੁਕੋਈਜੈਭਾਵੈਤੈਦੇਇ॥ਗੁਰੂਦੁ
ਆਰੈਦੇਵਸੀਤਿਖਾਨਿਵਾਰੈਸੋਇ॥੩੦॥ਢੰਢੋਲਤਢੂਢਤਹਉਫਿਰੀਢਹਿਢਹਿਪਵਨਿਕਰਾਰ॥ਭਾਰੇਢਹਤੇਢਹਿਪਏਹਉਲੇਨਿਕਸੇਪਾ
ਰਿ॥ਅਮਰਅਜਾਚੀਹਰਿਮਿਲੇਤਿਨਕੈਹਉਬਲਿਜਾਉ॥ਤਿਨਕੀਧੂੜਿਅਘੁਲੀਐਸੰਗਤਿਮੇਲਿਮਿਲਾਉ॥ਮਨੁਦੀਆਗੁਰਿਆਪਣੈਪਾਇਆ

੩੯॥

ਨਿਰਮਲਨਾਉਨਾਜਿਨਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆਤਿਸੁਸੇਵਸਾਤਿਸੁਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉਨਾਜੋਉਸਮਾਰੈਸੋਛਾਹਿਸੀਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਤਿਸੁਸੰ
ਮਲਾਤਾਤਨਿਦੁਖੁਨਹੋਇ॥੨੧॥ਣਾਕੋਮੇਰਾਕਿਸੁਗਹੀਣਾਕੋਹੋਆਨਹੋਗੁ॥ਆਵਣਜਾਣਵਿਗੁਚੀਐਛਾਇਪਾਇਆਪੈਰੋਗੁ॥ਣਮਾਵਿਹੂਣੇਆਰ
ਮਿਕਿਛਰਕੰਪਸੀਰੰਤਾ॥ਵਿਣੁਨਾਵੈਕਿਉਛੂਟੀਐਜਾਣਇਗਸਾਤਲਅੰਤਾ॥ਗਣਤਗਣਾਵੈਅਖਰੀਅਗਣਤੁਸਾਚਾਸੋਇ॥ਅਗਿਆਨੀਮਤਿਹੀ
ਣੁਹੈਗੁਰਬਿਨੁਗਿਆਨੁਨਹੋਇ॥ਤੂਟੀਤੰਤੁਰਬਾਬਕੀਵਾਜੈਨਹੀਵਿਜੋਗਿ॥ਵਿਛੁੜਿਆਮੇਲੈਪ੍ਰਭੂਨਾਨਕਕਰਿਸੰਜੋਗ॥੨੨॥ਤਰਵਰੁਕਾ
ਇਆਪੰਖਮਨੁਤਰਵਰਪੰਖੀਪੰਚ॥ਤਤੁਚੁਗਹਿਮਿਲਿਏਕਸੇਤਿਨਕਉਫਾਸਨਰੰਚ॥ਉਡਹਿਤਬੇਗੁਲਬੇਗੁਲੇਤਾਕਹਿਚੋਗਘਣੀ॥
ਪੰਖਤੁਟੇਫਾਹੀਪੜੀਅਵਗੁਣਭੀੜਬਣੀ॥ਬਿਨੁਸਾਚੇਕਿਉਛੂਟੀਐਹਰਿਗੁਣਕਰਮਿਮਣੀ॥ਆਪਿਛਡਾਏਛੂਟੀਐਵਡਾਆਪਿ
ਧਣੀ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਛੂਟੀਐਕਿਰਪਾਆਪਿਕਰੇਇ॥ਆਪਣੈਹਾਥਿਵਡਾਈਆਜੈਭਾਵੈਤੈਦੇਇ॥੨੩॥ਥਰਥਰਕੰਪੈਜੀਅੜਾਥਾ
ਨਵਿਹੂਣਾਹੋਇ॥ਥਾਨਿਮਾਨਿਸਚੁਏਕੁਹੈਕਾਜੁਨਫੀਟੈਕੋਇ॥ਥਿਰੁਨਾਰਾਇਣੁਥਿਰੁਗੁਰੂਥਿਰੁਸਾਚਾਬੀਚਾਰੁ॥ਸੁਰਨਰਨਾਥਹਨਾਥਤੂੰਨਿਧਾ
ਰਾਅਧਾਰੁ॥ਸਰਬੇਥਾਨਥਨੰਤਰੀਤੂੰਦਾਤਾਦਾਤਾਰੁ॥ਜਹਦੇਖਾਤਹਏਕਤੂੰਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰੁ॥ਥਾਨਥਨੰਤਰਿਰਵਿਰਹਿਆਗੁਰਸਬਦੀਵੀ
ਚਾਰਿ॥ਅਣਮੰਗਿਆਦਾਨੁਦੇਵਸੀਵਡਾਅਗਮਅਪਾਰੁ॥੨੪॥ਦਇਆਦਾਨੁਦਇਆਲੁਤੂੰਕਰਿਕਰਿਦੇਖਣਹਾਰੁ॥ਦਇਆਕਰਹਿਪ੍ਰਭ
ਮੇਲਿਲੈਹਿਖਿਨਮਹਿਢਾਹਿਉਸਾਰਿ॥ਦਾਨਾਤੂੰਬੀਨਾਤੂਹੀਦਾਨਾਕੈਸਿਰਿਦਾਨੁ॥ਦਾਲਦਭੰਜਨਦੁਖਦਲਣਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁ॥੨
੫॥ਧਨਿਗਇਐਬਹਿਝੂਰੀਐਧਨਮਹਿਚੀਤੁਗਵਾਰ॥ਧਨੁਵਿਰਲੀਸਚੁਸੰਚਿਆਨਿਰਮਲਨਾਮੁਪਿਆਰੁ॥ਧਨੁਗਇਆਤਾਜਾਣਦੇਹਿ
ਜੇਰਾਚਹਿਰੰਗਿਏਕ॥ਮਨਦੀਜੈਸਿਰੁਸਉਪੀਐਭੀਕਰਤੇਕੀਟੇਕ॥ਧੰਧਾਧਾਵਤਰਹਿਗਏਮਨਮਹਿਸਬਦੁਅਨੰਦੁ॥ਦੁਰਜਨਤੇਸਾਜਨਭ
ਏਭੇਟੇਗੁਰਗੋਵਿੰਦ॥ਬਨੁਬਨੁਫਿਰਤੀਢੂਢਤੀਬਸਤੁਰਹੀਘਰਿਬਾਰਿ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮੇਲੀਮਿਲਿਰਹੀਜਨਮਮਰਣਦੁਖੁਨਿਵਾਰਿ॥੨੬
॥ਨਾਨਾਕਰਤਨਛੂਟੀਐਵਿਣੁਗੁਣਜਮਪੁਰਿਜਾਹਿ॥ਨਾਤਿਸੁਏਹੁਨਓਹੁਹੈਅਵਗੁਣਿਫਿਰਿਪਛੁਤਾਹਿ॥ਨਾਤਿਸੁਗਿਆਨੁਨਧਿਆਨੁਹੈ
ਨਾਤਿਸੁਧਰਮੁਧਿਆਨੁ॥ਵਿਣੁਨਾਵੈਨਿਰਭਉਕਹਾਕਿਆਜਾਣਾਅਭਿਮਾਨੁ॥ਥਾਕਿਰਹੀਕਿਵਅਪੜਾਹਾਥਨਹੀਨਾਪਾਰੁ॥ਨਾਸਾਜਨਸੇਰੰ
ਗੁਲੇਕਿਸੁਪਹਿਕਰੀਪੁਕਾਰ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਿਉਪ੍ਰਿਉਜੇਕਰੀਮੇਲੇਮੇਲਣਹਾਰੁ॥ਜਿਨਿਵਿਛੋੜੀਸੋਮੇਲਸੀਗੁਰਕੈਹੇਤਿਅਪਾਰਿ॥੨੭॥ਪਾਪ
ਬੁਰਾਪਾਪੀਕਉਪਿਆਰਾ॥ਪਾਪਲਦੇਪਾਪੇਪਾਸਾਰ॥ਪਰਹਰਿਪਾਪਪਛਾਣੈਆਪੁ॥ਨਾਤਿਸੁਸੋਗੁਵਿਜੋਗੁਸੰਤਾਪੁ॥ਨਰਕਿਪੜੰਤਉਕਿਉ
ਰਹੈਕਿਉਬੰਚੈਜਮਕਾਲੁ॥ਮਨਜੰਜਾਲੀਵੇੜਿਆਭੀਜੰਜਾਲਾਮਾਹਿ॥ਵਿਣੁਨਾਵੈਕਿਉਛੂਟੀਐਪਾਪੇਪਚਹਿਪਚਾਹਿ॥੨੮॥ਫਿਰਿਫਿ
ਰਿਫਾਹੀਫਸੈਕਉਆ॥ਫਿਰਿਪਛੁਤਾਨਾਅਬਕਿਆਹੂਆ॥ਫਾਥਾਚੋਗਚੁਗੈਨਹੀਬੂਝੈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਤਆਖੀਸੂਝੈ॥ਜਿਉਮਛੁਲੀਫਾ
ਥੀਜਮਜਾਲਾ॥ਵਿਣੁਗੁਰਦਾਤੇਮੁਕਤਿਨਭਾਲਾ॥ਫਿਰਿਫਿਰਿਆਵੈਫਿਰਿਫਿਰਿਜਾਇ॥ਇਕਰੰਗਿਰਚੈਰਹੈਲਿਵਲਾਇ॥ਇਵਛੂ
ਟੈਫਿਰਿਫਾਸਨਪਾਇ॥੨੯॥ਬੀਰਾਬੀਰਾਕਰਿਰਹੀਬੀਰਭਏਬੈਰਾਇ॥ਬੀਰਚਲੇਘਰਿਆਪਣੈਬਹਣਬਿਰਹਿਜਲਿਜਾਇ॥ਬਾਬਲ
ਕੈਘਰਿਬੇਟੜੀਬਾਲੀਬਾਲੈਨੇਹਿ॥ਜੇਲੋੜਹਿਵਰੁਕਾਮਣੀਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਹਿਤੇਹਿ॥ਬਿਰਲੋਗਿਆਨੀਬੂਝਣਉਸਤਿਗੁਰੁਸਾਚਿਮਿਲੇਇ॥
ਠਾਕੁਰਹਾਥਿਵਡਾਈਆਜੈਭਾਵੈਤੈਦੇਇ॥ਬਾਣੀਬਿਰਲਉਬੀਚਾਰਸੀਜੇਕੋਗੁਰਮੁਖਿਹੋਇ॥ਇਹਬਾਣੀਮਹਾਪੁਰਖਕੀਨਿਜਘਰਿਵਾ
ਸਾਹੋਇ॥੩੦॥ਭਨਿਭਨਿਘੜੀਐਘੜਿਘੜਿਭਜੈ॥ਢਾਹਿਉਸਾਰੈਉਸਰੇਢਾਹੈ॥ਸਰਭਰਿਸੋਖੈਭੀਭਰਿਪੋਖੈਸਮਰਥਵੇਪਰਵਾਹ॥
ਭਰਮਿਭੁਲਾਨੇਭਏਦਿਵਾਨੇਵਿਣੁਭਾਗਾਕਿਆਪਾਈਐ॥ਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨੁਡੋਰੀਪ੍ਰਭਿਪਕੜੀਜਿਨਖਿੰਚੈਤਿਨਜਾਈਐ॥ਹਰਿਗੁ

ਕਿਉਆਵਣਜਾਣਾਵੀ
ਸੈਸੂਚਖਾਬੇਕਾਲ॥

ਦਾਇਰੰਗੁਗੁਰਤੇਬਹੁੜਿਨਪਛੋਤਾਈਐ॥ਭਵਕੈਕਾਲਡਿਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝਹਿਤਾਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾਪਾਈਐ॥ਕਰਤੇਕਉਜਤੁਆਰਾਧਿਕਿਕਿਰ
ਆਸਨਿਰਾਸਾਤਰੀਐ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਆਪੇਚੀਨੈਜੀਵਤਿਆਇਵਮਰੀਐ॥੪॥ਮਾਇਆਮਾਇਆਕਰਿਮੁਏਮਾਇਆਕਿਸੈਨਸਾਥਿ॥
ਹੰਸੁਚਲੈਉਠਿਡੁਮਣੋਮਾਇਆਭੂਲੀਆਥਿ॥ਮਨੁਝੂਠਾਜਮਿਜੋਹਿਆਅਵਗੁਣਚਲਹਿਨਾਲਿ॥ਮਨਮਹਿਮਨੁਉਲਟੋਮਰੈਜੇਗੁਣ
ਹੋਵਹਿਨਾਲਿ॥ਮੇਰੀਮੇਰੀਕਰਿਮੁਏਵਿਣੁਨਾਵੈਦੁਖੁਭਾਲਿ॥ਗੜਮੰਦਰਮਹਲਾਕਹਾਜਿਉਬਾਜੀਦੀਬਾਣੁ॥ਨਾਨਕਸਚੇਨਾਮਵਿਣੁਝੂ
ਠਾਆਵਣਜਾਣੁ॥ਆਪੇਚਤੁਰੁਸਰੂਪੁਹੈਆਪੇਜਾਣੁਸੁਜਾਣੁ॥੫॥ਜੋਆਵਹਿਸੇਜਾਹਿਫੁਨਿਆਇਗਏਪਛੁਤਾਹਿ॥ਲਖਚਉਰਾਸੀ
ਹਮੇਦਨੀਘਟੈਨਵਧੈਉਤਾਹਿ॥ਸੇਜਨਉਬਰੇਜਿਨਹਰਿਭਾਇਆ॥ਧੰਧਾਮੁਆਵਿਗੁਤੀਮਾਇਆ॥ਜੋਦੀਸੈਸੋਚਾਲਸੀਕਿਸਕਉਮੀ
ਤੁਕਰੇਉ॥ਜੀਉਸਮਪਉਆਪਣਾਤਨੁਮਨੁਆਗੈਦੇਉ॥ਅਸਥਿਰੁਕਰਤਾਤੂੰਧਣੀਤਿਸਹੀਕੀਮੈਓਟ॥ਗੁਣਕੀਮਾਰੀਹਉਮੁਈਸਬਦਿ
ਰਤੀਮਨਿਚੋਟ॥੬॥ਰਾਣਾਰਾਉਨਕੋਰਹੈਰੰਗੁਨਤੁੰਗੁਫਕੀਰੁ॥ਵਾਰੀਆਪੋਆਪਣੀਕੋਇਨਬੰਧੈਧੀਰ॥ਰਾਹੁਬੁਰਾਭੀਹਾਵਲਾਸਰਡੂ
ਗਰਅਸਗਾਹ॥ਮੈਤਨਿਅਵਗਣਝੁਰਿਮੁਈਵਿਣੁਗੁਣਕਿਉਘਰਿਜਾਹ॥ਗੁਣੀਆਗੁਣਲੇਪ੍ਰਭਮਿਲੇਕਿਉਤਿਨਮਿਲਉਪਿਆਰਿ॥
ਤਿਨਹੀਜੈਸੀਥੀਰਹਾਜਪਿਜਪਿਰਿਦੈਮੁਰਾਰਿ॥ਅਵਗੁਣੀਭਰਪੂਰਹੈਗੁਣਭੀਵਸਹਿਨਾਲਿ॥ਵਿਣੁਸਤਿਗੁਰਗੁਣਨਜਾਪਨੀਜਿਚਰੁ
ਸਬਦਿਨਕਰੇਬੀਚਾਰੁ॥੭॥ਲਸਕਰੀਆਘਰਸੰਮਲੇਆਏਵਜਹੁਲਿਖਾਇ॥ਕਾਰਕਮਾਵਹਿਸਿਰਿਧਣੀਲਾਹਾਪਲੈਪਾਇ॥ਲਬੁ
ਲੋਭੁਬੁਰਿਆਈਆਛੋਡੇਮਨਹੁਵਿਸਾਰਿ॥ਗੜਿਦੋਹੀਪਾਤਿਸਾਹਕੀਕਦੇਨਆਵੈਹਾਰਿ॥ਚਾਕਰੁਕਹੀਐਖਸਮਕਾਸਉਹੇਉਤਰਿਦੇਇ॥
ਵਜਹੁਗਵਾਏਆਪਣਾਤਖਤਿਨਬੈਸਹਿਸੇਇ॥ਪ੍ਰੀਤਮਹਥਿਵਡਿਆਈਆਜੈਭਾਵੈਤੈਦੇਇ॥ਆਪਿਕਰੇਕਿਸੁਆਖੀਐਅ
ਵਰੁਨਕੋਇਕਰੇਇ॥੮॥ਬੀਜਉਸੂਝੈਕੋਨਹੀਬਹੈਦੁਲੀਚਾਪਾਇ॥ਨਰਕਨਿਵਾਰਣੁਨਰਹਨਰੁਸਾਚਉਸਾਚੈਨਾਇ॥ਵਣੁਤ੍ਰਿਣੁਢੂਢ
ਤਫਿਰਿਰਹੀਮਨਮਹਿਕਰਉਬੀਚਾਰੁ॥ਲਾਲਰਤਨਬਹੁਮਾਣਕੀਸਤਿਗੁਰਹਾਥਿਭੰਡਾਰੁ॥ਊਤਮੁਹੋਵਾਪ੍ਰਭੁਮਿਲੈਇਕਮਨਿਏਕੈਭਾਇ॥
ਨਾਨਕਪ੍ਰੀਤਮਰਸਿਮਿਲੇਲਾਹਾਲੈਪਰਥਾਇ॥ਰਚਨਾਰਾਚਿਜਿਨਿਰਚੀਜਿਨਿਸਿਰਿਆਆਕਾਰੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਬੇਅੰਤੁਧਿਆਈਐਅੰ
ਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰੁ॥੯॥ੜਾੜੈਰੂੜਾਹਰਿਜੀਉਸੋਈ॥ਤਿਸੁਬਿਨੁਰਾਜਾਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ੜਾੜੈਗਾਰੜੁਤੁਮਸੁਣਹੁਹਰਿਵਸੈਮਨਮਾਹਿ॥
ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਹਰਿਪਾਈਐਮਤੁਕੋਭਰਮਿਭੁਲਾਹਿ॥ਸੋਸਾਹੁਸਾਚਾਜਿਸੁਹਰਿਧਨੁਰਾਸਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪੂਰਾਤਿਸੁਸਾਬਾਸਿ॥ਰੂੜੀਬਾਣੀਹਰਿ
ਪਾਇਆਗੁਰਸਬਦੀਬੀਚਾਰਿ॥ਆਪੁਗਇਆਦੁਖੁਕਟਿਆਹਰਿਵਰੁਪਾਇਆਨਾਰਿ॥੧੦॥ਸੁਇਨਾਰੁਪਾਸੰਚੀਐਧਨੁਕਾਚਾਬਿਖੁ
ਛਾਰੁ॥ਸਾਹੁਸਦਾਏਸੰਚਿਧਨੁਦੁਬਿਧਾਹੋਇਖੁਆਰੁ॥ਸਚਿਆਰੀਸਚੁਸੰਚਿਆਸਾਚਉਨਾਮੁਅਮੋਲੁ॥ਹਰਿਨਿਰਮਾਇਲੁਊਜਲੋਪਤਿ
ਸਾਚੀਸਚੁਬੋਲੁ॥ਸਾਜਨੁਮੀਤੁਸੁਜਾਣੁਤੂੰਤੂੰਸਰਵਰੁਤੂੰਹੰਸੁ॥ਸਾਚਉਠਾਕੁਰੁਮਨਿਵਸੈਹਉਬਲਿਹਾਰੀਤਿਸੁ॥ਮਾਇਆਮਮਤਾਮੋਹਣੀ
ਜਿਨਿਕੀਤੀਸੋਜਾਣੁ॥ਬਿਖਿਆਅੰਮ੍ਰਿਤੁਏਕੁਹੈਬੂਝੈਪੁਰਖੁਸੁਜਾਣੁ॥੧੧॥ਖਿਮਾਵਿਹੂਣੇਖਪਿਗਏਖੂਹਣਿਲਖਅਸੰਖ॥ਗਣਤਨਆ
ਵੈਕਿਉਗਣੀਖਪਿਖਪਿਮੁਏਬਿਸੰਖ॥ਖਸਮੁਪਛਾਣੈਆਪਣਾਖੂਲੈਬੰਧੁਨਪਾਇ॥ਸਬਦਿਮਹਲੀਖਰਾਤੂੰਖਿਮਾਸਚੁਸੁਖਭਾਇ॥
ਖਰਚੁਖਰਾਧਨੁਧਿਆਨੁਤੂੰਆਪੇਵਸਹਿਸਰੀਰਿ॥ਮਨਿਤਨਿਮੁਖਿਜਾਪੈਸਦਾਗੁਣਅੰਤਰਿਮਨਿਧੀਰ॥ਹਉਮੈਖਪੈਖਪਾਇਸੀਬੀਜ
ਉਵਥੁਵਿਕਾਰੁ॥ਜੰਤਉਪਾਇਵਿਚਿਪਾਇਅਨੁਕਰਤਾਅਲਗੁਅਪਾਰੁ॥੧੨॥ਸ੍ਰਿਸਟੇਭੇਉਨਜਾਣੈਕੋਇ॥ਸ੍ਰਿਸਟਾਕਰੈਸੁਨਿਹਚਉ
ਹੋਇ॥ਸੰਪੈਕਉਈਸਰੁਧਿਆਈਐ॥ਸੰਪੈਪੁਰਬਿਲਿਖੇਕੀਪਾਈਐ॥ਸੰਪੈਕਾਰਣਿਚਾਕਰਚੋਰ॥ਸੰਪੈਸਾਥਿਨਚਾਲੈਹੋਰ॥ਬਿਨੁਸਾਚੇ

ਨਦੀਤਰੰਗਸਮਾਣਾ॥ਹਰਿਰਸੁਪੀਵੈਛੂਟੈਨਿਦਾਨਾ॥੫੦॥ਹੇਰਤਹੇਰਤੁਹੇਸਖੀਹੋਇਰਹੀਹੈਰਾਨੁ॥ਹਉਹਉਕਰਤੀਮੈਮੁਈਸਬਦਿਰਵੈਮਨਿਗਿਆਨੁ
॥ਹਾਰਡੋਰਕੰਕਨਘਣੇਕਰਿਥਾਕੀਸੀਗਾਰੁ॥ਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਸੁਖੁਪਾਇਆਸਗਲਗੁਣਾਗਲਿਹਾਰੁ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐਹਰਿਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਪਿਆਰੁ॥
ਹਰਿਬਿਨੁਕਿਨਿਸੁਖੁਪਾਇਆਦੇਖਹੁਮਨਿਬੀਚਾਰਿ॥ਹਰਿਪੜਣਾਹਰਿਬੁਝਣਾਹਰਿਸਿਉਰਖਹੁਪਿਆਰੁ॥ਹਰਿਜਪੀਐਹਰਿਧਿਆਈਐਹਰਿਕਾ
ਨਾਮੁਅਧਾਰੁ॥੫੧॥ਲੇਖੁਨਮਿਟਈਹੇਸਖੀਜੋਲਿਖਿਆਕਰਤਾਰਿ॥ਆਪੇਕਾਰਣੁਜਿਨਿਕੀਆਕਰਿਕਿਰਪਾਪਗੁਧਾਰਿ॥ਕਰਤੇਹਥਿਵਡਿਆਈਆ
ਬੂਝਹੁਗੁਰਬੀਚਾਰਿ॥ਲਿਖਿਆਫੇਰਿਨਸਕੀਐਜਿਉਭਾਵੀਤਿਉਸਾਰਿ॥ਨਦਰਿਤੇਰੀਸੁਖੁਪਾਇਆਨਾਨਕਸਬਦੁਵੀਚਾਰਿ॥ਮਨਮੁਖ
ਭੂਲੇਪਚਿਮੁਏਉਬਰੇਗੁਰਬੀਚਾਰਿ॥ਜਿਪੁਰਖੁਨਦਰਿਨਆਵਈਤਿਸਕਾਕਿਆਕਰਿਕਹਿਆਜਾਇ॥ਬਲਿਹਾਰੀਗੁਰਆਪਣੇਜਿਨਿਹਿਰਦੈ
ਦਿਤਾਦਿਖਾਇ॥੫੨॥ਪਾਧਾਪੜਿਆਆਖੀਐਬਿਦਿਆਬਿਚਰੈਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ਬਿਦਿਆਸੋਧੈਤਤੁਲਹੈਰਾਮਨਾਮਲਿਵਲਾਇ॥ਮਨਮੁਖ
ਬਿਦਿਆਬਿਕ੍ਰਦਾਬਿਖੁਖਟੇਬਿਖੁਖਾਇ॥ਮੂਰਖੁਸਬਦੁਨਚੀਨਈਸੂਝਬੂਝਨਹਕਾਇ॥੫੩॥ਪਾਧਾਗੁਰਮੁਖਿਆਖੀਐਚਾਟੜਿਆਮ
ਤਿਦੇਇ॥ਨਾਮੁਸਮਾਲਹੁਨਾਮੁਸੰਗਰਹੁਲਾਹਾਜਗਮਹਿਲੇਇ॥ਸਚੀਪਟੀਸਚੁਮਨਿਪੜੀਐਸਬਦੁਸੁਸਾਰੁ॥ਨਾਨਕਸੋਪੜਿਆਸੋਪੰਡਿਤੁਬੀ
ਨਾਜਿਸੁਰਾਮਨਾਮਗਲਿਹਾਰੁ॥੫੪॥ ੧॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੧ ਸਿਧਗੋਸਟਿ॥

ਸਿਧਸਭਾਕਰਿਆਸਣਿਬੈਠੇਸੰਤਸਭਾਜੈਕਾਰੋ॥ਤਿਸੁਆਗੈਰਹਰਾਸਿਹਮਾਰੀਸਾਚਾਅਪਰਅਪਾਰੋ॥ਮਸਤਕੁਕਾਟਿਧਰੀਤਿਸੁਆਗੈ
ਤਨੁਮਨੁਆਗੈਦੇਉ॥ਨਾਨਕਸੰਤੁਮਿਲੈਸਚੁਪਾਈਐਸਹਜਭਾਇਜਸੁਲੇਉ॥੧॥ਕਿਆਭਵੀਐਸਚਿਸੂਚਾਹੋਇ॥ਸਾਚਸਬਦਬਿਨੁ
ਮੁਕਤਿਨਕੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਵਨਤੁਮੇਕਿਆਨਾਉਤੁਮਾਰਾਕਉਨੁਮਾਰਗੁਕਉਨੁਸੁਆਓ॥ਸਾਚੁਕਹਉਅਰਦਾਸਿਹਮਾਰੀਹਉਸੰਤਜਨਾਬਲਿ
ਜਾਓ॥ਕਹਬੈਸਹੁਕਹਰਹੀਐਬਾਲੇਕਹਆਵਹੁਕਹਜਾਹੋ॥ਨਾਨਕੁਬੋਲੈਸੁਣਿਬੈਰਾਗੀਕਿਆਤੁਮਾਰਾਰਾਹੋ॥੨॥ਘਟਿਘਟਿਬੈਸਿਨਿਰੰਤਰਿਰਹੀ
ਐਚਾਲਹਿਸਤਿਗੁਰਭਾਏ॥ਸਹਜੇਆਏਹੁਕਮਿਸਿਧਾਏਨਾਨਕਸਦਾਰਜਾਏ॥ਆਸਣਿਬੈਸਣਿਥਿਰੁਨਾਰਾਇਣੁਐਸੀਗੁਰਮਤਿਪਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿ
ਬੂਝੈਆਪੁਪਛਾਣੈਸਚੇਸਚਿਸਮਾਏ॥੩॥ਦੁਨੀਆਸਾਗਰੁਦੁਤਰੁਕਹੀਐਕਿਉਕਰਿਪਾਈਐਪਾਰੋ॥ਚਰਪਟੁਬੋਲੈਅਉਧੂਨਾਨਕਦੇਹੁਸਚਾ
ਬੀਚਾਰੋ॥ਆਪੇਆਖੈਆਪੇਸਮਝੈਤਿਸੁਕਿਆਉਤਰੁਦੀਜੈ॥ਸਾਚੁਕਹਹੁਤੁਮਪਾਰਗਰਾਮੀਤੁਝੁਕਿਆਬੈਸਣੁਦੀਜੈ॥੪॥ਜੈਸੇਜਲਮਹਿਕਮਲੁ
ਨਿਰਾਲਮੁਮੁਰਗਾਈਨੈਸਾਣੇ॥ਸੁਰਤਿਸਬਦਿਭਵਸਾਗਰੁਤਰੀਐਨਾਨਕਨਾਮੁਵਖਾਣੇ॥ਰਹਹਿਇਕਾਂਤਿਏਕੋਮਨਿਵਸਿਆਆਸਾਮਾਹਿਨਿਰਾਸੋ॥
ਅਗਮੁਅਗੋਚਰੁਦੇਖਿਦਿਖਾਏਨਾਨਕੁਤਾਕਾਦਾਸੋ॥੫॥ਸੁਣਿਸੁਆਮੀਅਰਦਾਸਿਹਮਾਰੀਪੂਛਉਸਾਚੁਬੀਚਾਰੋ॥ਰੋਸੁਨਕੀਜੈਉਤਰੁਦੀਜੈ
ਕਿਉਪਾਈਐਗੁਰਦੁਆਰੋ॥ਇਹੁਮਨੁਚਲਤਉਸਚੁਘਰਿਬੈਸੈਨਾਨਕਨਾਮੁਅਧਾਰੋ॥ਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਏਕਰਤਾਲਾਗੈਸਾਚਿਪਿਆਰੋ॥੬॥
ਹਾਟੀਬਾਟੀਰਹਹਿਨਿਰਾਲੇਰੂਖਿਬਿਰਖਿਉਦਿਆਨੇ॥ਕੰਦੁਮੂਲੁਅਹਾਰੋਖਾਈਐਅਉਧੂਬੋਲੈਗਿਆਨੇ॥ਤੀਰਥਿਨਾਈਐਸੁਖੁਫਲੁਪਾਈਐ
ਮੈਲੁਨਲਾਗੈਕਾਈ॥ਗੋਰਖਪੂਤੁਲੋਹਾਰੀਪਾਬੋਲੈਜੋਗਜੁਗਤਿਬਿਧਿਸਾਈ॥੭॥ਹਾਟੀਬਾਟੀਨੀਦਨਆਵੈਪਰਘਰਿਚਿਤੁਨਡੋਲਾਈ॥ਬਿ
ਨੁਨਾਵੈਮਨੁਟੇਕਨਟਿਕਈਨਾਨਕਭੂਖਨਜਾਈ॥ਹਾਟੁਪਟਣੁਘਰੁਗੁਰੂਦਿਖਾਇਆਸਹਜੇਸਚੁਵਾਪਾਰੋ॥ਖੰਡਿਤਨਿਦ੍ਰਾਅਲਪਅਹਾਰੰਨਾਨਕਤ
ਤੁਬੀਚਾਰੋ॥੮॥ਦਰਸਨੁਭੇਖਕਰਹੁਜੋਗਿੰਦ੍ਰਾਮੁੰਦ੍ਰਾਝੋਲੀਖਿੰਥਾ॥ਬਾਰਹਅੰਤਰਿਏਕੁਸਰੇਵਹੁਖਟੁਦਰਸਨਇਕਪੰਥਾ॥ਇਨਬਿਧਿਮਨੁਸਮ
ਝਾਈਐਪੁਰਖਾਬਾਹੁੜਿਚੋਟਨਖਾਈਐ॥ਨਾਨਕੁਬੋਲੈਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਜੋਗਜੁਗਤਿਇਵਪਾਈਐ॥੯॥ਅੰਤਰਿਸਬਦੁਨਿਰੰਤਰਿਮੁੰਦ੍ਰਾਹਉ

ਸੋਸਮਅਨਾਦ੍ਰਿਸਟਿਇਕਰੰਗੀ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧੁਅਹੰਕਾਰੁਨਿਵਾਰੈ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸੁਸਮਝਪਰੀ॥ਖਿੰਥਾਝੋਲੀਭਰਿਪੁਰਿਰਹਿਆਨਾਨਕੁਤਾਰੈਏਕੁਹਰੀ॥
ਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈਪਰਖੈਗੁਰਕੀਬਾਤਖਰੀ॥੧੧॥ਕਵਣੁਸੁਗੁਪਤਾਕਵਣੁਸੁਮੁਕਤਾ॥ਕਵਣੁਸੁਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਜੁਗਤਾ॥ਕਵਣੁ
ਸੁਆਵੈਕਵਣੁਸੁਜਾਈ॥ਕਵਣੁਸੁਤ੍ਰਿਭਵਣਰਹਿਆਸਮਾਈ॥੧੨॥ਘਟਿਘਟਿਗੁਪਤਾਗੁਰਮੁਖਿਮੁਕਤਾ॥ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਸਬਦਿਸੁਜੁਗਤਾ
॥ਮਨਮੁਖਿਬਿਨਸੈਆਵੈਜਾਈ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚਿਸਮਾਈ॥੧੩॥ਕਿਉਕਰਿਬਾਧਾਸਰਪਨਿਖਾਧਾ॥ਕਿਉਕਰਿਖੋਇਆਕਿਉਕਰਿਲਾ
ਧਾ॥ਕਿਉਕਰਿਨਿਰਮਲੁਕਿਉਕਰਿਅੰਧਿਆਰਾ॥ਇਹੁਤਤੁਬੀਚਾਰੈਸੋਗੁਰੂਹਮਾਰਾ॥੧੪॥ਦੁਰਮਤਿਬਾਧਾਸਰਪਨਿਖਾਧਾ॥ਮਨਮੁਖ
ਖੋਇਆਗੁਰਮੁਖਿਲਾਧਾ॥ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਅੰਧੇਰਾਜਾਈ॥ਨਾਨਕਹਉਮੈਮੇਟਿਸਮਾਈ॥੧੫॥ਸੁੰਨਨਿਰੰਤਰਿਦੀਜੈਬੰਧੁ॥ਉਡੈਨਹੰਸਾ
ਪੜੈਨਕੰਧੁ॥ਸਹਜਗੁਫਾਘਰੁਜਾਣੈਸਾਚਾ॥ਨਾਨਕਸਾਚੇਭਾਵੈਸਾਚਾ॥੧੬॥ਕਿਸੁਕਾਰਣਿਗ੍ਰਿਹੁਤਜਿਓਉਦਾਸੀ॥ਕਿਸੁਕਾਰਣਿਇਹੁਭੇ
ਖੁਨਿਵਾਸੀ॥ਕਿਸੁਵਖਰਕੇਤੁਮਵਣਜਾਰੇ॥ਕਿਉਕਰਿਸਾਥੁਲੰਘਾਵਹੁਪਾਰੇ॥੧੭॥ਗੁਰਮੁਖਿਖੋਜਤਭਏਉਦਾਸੀ॥ਦਰਸਨਕੈਤਾਈਭੇਖੁ
ਨਿਵਾਸੀ॥ਸਾਚਵਖਰਕੇਹਮਵਣਜਾਰੇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਉਤਰਸਪਾਰੇ॥੧੮॥ਕਿਤੁਬਿਧਿਪੁਰਖਾਜਨਮੁਵਟਾਇਆ॥ਕਾਹੇਕਉਤੁਝੁਇ
ਹੁਮਨੁਲਾਇਆ॥ਕਿਤੁਬਿਧਿਆਸਾਮਨਸਾਖਾਈ॥ਕਿਤੁਬਿਧਿਜੋਤਿਨਿਰੰਤਰਿਪਾਈ॥ਬਿਨੁਦੰਤਾਕਿਉਖਾਈਐਸਾਰੁ॥ਨਾਨਕਸਾਚਾਕਰਹੁ
ਬੀਚਾਰੁ॥੧੯॥ਸਤਿਗੁਰਕੈਜਨਮੇਗਵਨੁਮਿਟਾਇਆ॥ਅਨਹਤਿਰਾਤੇਇਹੁਮਨੁਲਾਇਆ॥ਮਨਸਾਆਸਾਸਬਦਿਜਲਾਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿ
ਜੋਤਿਨਿਰੰਤਰਿਪਾਈ॥ਤ੍ਰੈਗੁਣਮੇਟੇਖਾਈਐਸਾਰੁ॥ਨਾਨਕਤਾਰੇਤਾਰਣਹਾਰੁ॥੨੦॥ਆਦਿਕਉਕਵਨੁਬੀਚਾਰੁਕਥੀਅਲੇ॥ਸੁੰਨਕਹਾਘਰਵਾ
ਸੋ॥ਗਿਆਨਕੀਮੁਦ੍ਰਾਕਵਨੁਕਥੀਅਲੇ॥ਘਟਿਘਟਿਕਵਨਨਿਵਾਸੋ॥ਕਾਲਕਾਠੀਗਾਕਿਉਜਲਾਈਅਲੇ॥ਕਿਉਨਿਰਭਉਘਰਿਜਾਈਐ॥
ਸਹਜਸੰਤੋਖਕਾਆਸਣੁਜਾਣੈ॥ਕਿਉਛੇਦੈਬੈਰਾਈਐ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਹਉਮੈਬਿਖੁਮਾਰੈਤਾਨਿਜਘਰਿਹੋਵੈਵਾਸੋ॥ਜਿਨਿਰਚਿਰਚਿਆ
ਤਿਸੁਸਬਦੁਪਛਾਣੈਨਾਨਕੁਤਾਕਾਦਾਸੋ॥੨੧॥ਕਹਾਤੇਆਵੈਕਹਾਇਹੁਜਾਵੈਕਹਾਇਹੁਰਹੈਸਮਾਈ॥ਏਸੁਸਬਦਕਉਜੋਅਰਥਾਵੈਤਿਸੁ
ਗੁਰਤਿਲੁਨਤਮਾਈ॥ਕਿਉਤਤੈਅਵਿਗਤੈਪਾਵੈਗੁਰਮੁਖਿਲਗੈਪਿਆਰੋ॥ਆਪੇਸੁਰਤਾਆਪੇਕਰਤਾਕਹੁਨਾਨਕਬੀਚਾਰੋ॥ਹੁਕਮੇਆ
ਵੈਹੁਕਮੇਜਾਵੈਹੁਕਮੇਰਹੈਸਮਾਈ॥ਪੂਰੇਗੁਰਤੇਸਾਚੁਕਮਾਵੈਗਤਿਮਿਤਿਸਬਦੇਪਾਈ॥੨੨॥ਆਦਿਕਉਬਿਸਮਾਦੁਬੀਚਾਰੁਕਥੀਅ
ਲੇਸੁੰਨਨਿਰੰਤਰਿਵਾਸੁਲੀਆ॥ਅਕਲਪਤਮੁੰਦ੍ਰਾਗੁਰਗਿਆਨੁਬੀਚਾਰੀਅਲੇਘਟਿਘਟਿਸਾਚਾਸਰਬਜੀਆ॥ਗੁਰਬਚਨੀਅਵਿਗਤਿਸ
ਮਾਈਐਤਤੁਨਿਰੰਜਨੁਸਹਜਿਲਹੈ॥ਨਾਨਕਦੂਜੀਕਾਰਨਕਰਣੀਸੇਵੈਸਿਖੁਸੁਖੋਜਿਲਹੈ॥ਹੁਕਮੁਬਿਸਮਾਦੁਹੁਕਮਿਪਛਾਣੈਜੀਅਜੁਗ
ਤਿਸਚੁਜਾਣੈਸੋਈ॥ਆਪੁਮੇਟਿਨਿਰਾਲਮੁਹੋਵੈਅੰਤਰਿਸਾਚੁਜੋਗੀਕਹੀਐਸੋਈ॥੨੩॥ਅਵਿਗਤੋਨਿਰਮਾਇਲੁਉਪਜੇਨਿਰਗੁਣਤੇ
ਸਰਗੁਣੁਥੀਆ॥ਸਤਿਗੁਰਪਰਚੈਪਰਮਪਦੁਪਾਈਐਸਾਚੈਸਬਦਿਸਮਾਇਲੀਆ॥ਏਕੇਕਉਸਚੁਏਕਾਜਾਣੈਹਉਮੈਦੂਜਾਦੂਰਿਕੀ
ਆ॥ਸੋਜੋਗੀਗੁਰਸਬਦੁਪਛਾਣੈਅੰਤਰਿਕਮਲੁਪ੍ਰਗਾਸੁਥੀਆ॥ਜੀਵਤੁਮਰੈਤਾਸਭੁਕਿਛੁਸੂਝੈਅੰਤਰਿਜਾਣੈਸਰਬਦਇਆ॥ਨਾ
ਨਕਤਾਕਉਮਿਲੈਵਡਾਈਆਪੁਪਛਾਣੈਸਰਬਜੀਆ॥੨੪॥ਸਾਚੌਉਪਜੈਸਾਚਿਸਮਾਵੈਸਾਚੇਸੂਚੇਏਕਮਇਆ॥ਝੂਠੇਆਵਹਿਠ
ਉਰਨਪਾਵਹਿਦੂਜੈਆਵਾਗਉਣੁਭਇਆ॥ਆਵਾਗਵਣੁਮਿਟੈਗੁਰਸਬਦੀਆਪੇਪਰਖੈਬਖਸਿਲਇਆ॥ਏਕਾਬੇਦਨਦੂਜੈਬਿਆ
ਪੀਨਾਮੁਰਸਾਇਣੁਵੀਸਰਿਆ॥ਸੋਬੂਝੈਜਿਸੁਆਪਿਬੁਝਾਏਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸੁਮੁਕਤੁਭਇਆ॥ਨਾਨਕਤਾਰੇਤਾਰਣਹਾਰਾਹਉਮੈਦੂਜਾਪ
ਰਹਰਿਆ॥੨੫॥ਮਨਮੁਖਿਭੂਲੈਜਮਕੀਕਾਣਿ॥ਪਰਘਰੁਜੋਹੈਹਾਣੇਹਾਣਿ॥ਮਨਮੁਖਭਰਮਿਭਵੈਬੇਬਾਣਿ॥ਵੇਮਾਰਗਿਮੂਸੈਮੰਤ੍ਰਿਮਸਾਣਿ॥

ਸਬਦਿ ਨ ਰਤੀ ਮੈਲੁ ਵਿਗੁਚਣਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਜਾਣਾ ॥੩੫॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੇ ਕਾ ਭਉ ਪਾਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਾਣੀ ਅਘੜੁ ਘੜਾਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਰਮਲ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰੋਮਿ ਰੋਮਿ ਹਰਿ ਧਿਆਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵੈ ॥੩੬॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਚੈ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਚੈ ਤਰੀਐ ਤਾਰੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਚੈ ਸੁ ਸਬਦਿ ਗਿਆਨੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਚੈ ਅੰਤਰ ਬਿਧਿ ਜਾਨੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਅਲਖੁ ਅਪਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰੁ ॥੩੭॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਕਥੁ ਕਥੈ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਬਹੈ ਸਪਰਵਾਰਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਪੀਐ ਅੰਤਰਿ ਪਿਆਰਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਸਬਦਿ ਅਚਾਰਿ ॥ ਸਬਦਿ ਭੇਦਿ ਜਾਣੈ ਜਾਣਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਹਉਮੈ ਜਾਲਿ ਸਮਾਈ ॥੩੮॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਰਤੀ ਸਾਚੈ ਸਾਜੀ ॥ ਤਿਸ ਮਹਿ ਓਪਤਿ ਖਪਤਿ ਸੁ ਬਾਜੀ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਰਪੈ ਰੰਗੁ ਲਾਇ ॥ ਸਾਚਿ ਰਤਉ ਪਤਿ ਸਿਉ ਘਰਿ ਜਾਇ ॥ ਸਾਚ ਸਬਦ ਬਿਨੁ ਪਤਿ ਨਹੀ ਪਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕਿਉ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵੈ ॥੩੯॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਸਟ ਸਿਧੀ ਸਭਿ ਬੁਧੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਵਜਲੁ ਤਰੀਐ ਸਚ ਸੁਧੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਰ ਅਪਸਰ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਵਿਰਤਿ ਨਰਵਿਰਤਿ ਪਛਾਣੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਾਰੇ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੪੦॥ ਨਾਮੇ ਰਾਤੇ ਹਉਮੈ ਜਾਇ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਚਿ ਰਹੇ ਸਮਾਇ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਪਾਵਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸੋਝੀ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੪੧॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਿਧ ਗੋਸਟਿ ਹੋਇ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਤਪੁ ਹੋਇ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਸਾਰੁ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਗੁਣ ਗਿਆਨ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਬੋਲੈ ਸਭੁ ਵੇਕਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਤਿਨ ਕਉ ਜੈਕਾਰੁ ॥੪੨॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਨਾਮੁ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਸਚਿ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥ ਬਾਰਹ ਮਹਿ ਜੋਗੀ ਭਰਮਾਏ ਸੰਨਿਆਸੀ ਛਿਅ ਚਾਰਿ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਜੋ ਮਰਿ ਜੀਵੈ ਸੋ ਪਾਏ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਸਭਿ ਦੂਜੈ ਲਾਗੇ ਦੇਖਹੁ ਰਿਦੈ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਵਡੇ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਰਖਿਆ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥੪੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਤਨੁ ਲਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਖੈ ਰਤਨੁ ਸੁਭਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੇ ਮਨੁ ਪਤੀਆਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਏ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚੋਟ ਨ ਖਾਵੈ ॥੪੪॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਾਗੈ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ਦਰਗਹ ਮਾਨੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਉ ਭੰਜਨੁ ਪਰਧਾਨੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਣੀ ਕਾਰ ਕਰਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥੪੫॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਬੇਦ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ਘਟਿ ਘਟਿ ਭੇਦ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੈਰ ਵਿਰੋਧ ਗਵਾਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਗਲੀ ਗਣਤ ਮਿਟਾਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖਸਮੁ ਪਛਾਤਾ ॥੪੬॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭਰਮੈ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਘਾਲ ਨ ਪਵਈ ਥਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮਨੂਆ ਅਤਿ ਡੋਲਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨਹੀ ਬਿਖੁ ਖਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਬਿਸੀਅਰੁ ਡਸੈ ਮਰਿ ਵਾਟ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਘਾਟੇ ਘਾਟ ॥੪੭॥ ਜਿਸੁ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤਿਸੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੈ ॥ ਅਵਗਣ ਮੇਟੈ ਗੁਣਿ ਨਿਸਤਾਰੈ ॥ ਮੁਕਤਿ ਮਹਾ ਸੁਖ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਦੇ ਨ ਆਵੈ ਹਾਰਿ ॥ ਤਨੁ ਹਟੜੀ ਇਹੁ ਮਨੁ ਵਣਜਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਹਜੇ ਸਚੁ ਵਾਪਾਰਾ ॥੪੮॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਾਂਧਿਓ ਸੇਤੁ ਬਿਧਾਤੈ ॥ ਲੰਕਾ ਲੂਟੀ ਦੈਤ ਸੰਤਾਪੈ ॥ ਰਾਮਚੰਦਿ ਮਾਰਿਓ ਅਹਿ ਰਾਵਣੁ ॥ ਭੇਦੁ ਬਭੀਖਣ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਚਾਇਣੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਇਰਿ ਪਾਹਣ ਤਾਰੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋਟਿ ਤੇਤੀਸ ਉਧਾਰੇ ॥੪੯॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚੂਕੈ ਆਵਣ ਜਾਣੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਰਗਹ ਪਾਵੈ ਮਾਣੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੋਟੇ ਖਰੇ ਪਛਾਣੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਾਗੈ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਰਗਹ ਸਿਫਤਿ ਸਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੰਧੁ ਨ ਪਾਇ ॥੫੦॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੈ ਰਹੈ ਸਮਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਿ ਨਾਮਿ ਪਤਿ ਊਤਮ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਗਲ ਭਵਣ ਕੀ ਸੋਝੀ ਹੋਇ ॥੫੧॥ ਕਵਣ ਮੂਲੁ ਕਵਣ ਮਤਿ ਵੇਲਾ ॥ ਤੇਰਾ ਕਵਣੁ ਗੁਰੂ ਜਿਸ ਕਾ ਤੂ ਚੇਲਾ ॥ ਕਵਣ ਕਥਾ ਲੇ ਰਹਹੁ ਨਿਰਾਲੇ ॥ ਬੋਲੈ ਨਾਨਕੁ

ਸੁਣਹੁ ਤੁਮ ਬਾਲੇ ॥ ਏਸੁ ਕਥਾ ਕਾ ਦੇਇ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਭਵਜਲੁ ਸਬਦਿ ਲੰਘਾਵਣਹਾਰੁ ॥੪੩॥ ਪਵਨ ਅਰੰਭੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮਤਿ ਵੇਲਾ ॥ ਸਬਦੁ ਗੁਰੂ ਸੁਰਤਿ ਧੁਨਿ ਚੇਲਾ ॥ ਅਕਥ ਕਥਾ ਲੇ ਰਹਉ ਨਿਰਾਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲਾ ॥ ਏਕੁ ਸਬਦੁ ਜਿਤੁ ਕਥਾ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਉਮੈ ਅਗਨਿ ਨਿਵਾਰੀ ॥੪੪॥ ਮੈਣ ਕੇ ਦੰਤ ਕਿਉ ਖਾਈਐ ਸਾਰੁ ॥ ਜਿਤੁ ਗਰਬੁ ਜਾਇ ਸੁ ਕਵਣੁ ਆਹਾਰੁ ॥ ਹਿਵੈ ਕਾ ਘਰੁ ਮੰਦਰੁ ਅਗਨਿ ਪਿਰਾਹਨੁ ॥ ਕਵਨ ਗੁਫਾ ਜਿਤੁ ਰਹੈ ਅਵਾਹਨੁ ॥ ਇਤ ਉਤ ਕਿਸ ਕਉ ਜਾਣਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਕਵਨ ਧਿਆਨੁ ਮਨੁ ਮਨਹਿ ਸਮਾਵੈ ॥੪੫॥

ਹਉ ਹਉ ਮੈ ਮੈ ਵਿਚਹੁ ਖੋਵੈ ॥ ਦੂਜਾ ਮੇਟੈ ਏਕੋ ਹੋਵੈ ॥ ਜਗੁ ਕਰੜਾ ਮਨਮੁਖੁ ਗਾਵਾਰੁ ॥ ਸਬਦੁ ਕਮਾਈਐ ਖਾਈਐ ਸਾਰੁ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ॥ ਨਾਨਕ ਅਗਨਿ ਮਰੈ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ॥੪੬॥ ਸਚ ਭੈ ਰਾਤਾ ਗਰਬੁ ਨਿਵਾਰੈ ॥ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੈ ॥ ਸਬਦੁ ਵਸੈ ਸਚੁ ਅੰਤਰਿ ਹੀਆ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਰੰਗਿ ਰੰਗੀਆ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਬਿਖੁ ਅਗਨਿ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ ਪਿਆਰੇ ॥੪੭॥ ਕਵਨ ਮੁਖਿ ਚੰਦੁ ਹਿਵੈ ਘਰੁ ਛਾਇਆ ॥ ਕਵਨ ਮੁਖਿ ਸੂਰਜੁ ਤਪੈ ਤਪਾਇਆ ॥ ਕਵਨ ਮੁਖਿ ਕਾਲੁ ਜੋਹਤ ਨਿਤ ਰਹੈ ॥ ਕਵਨ ਬੁਧਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਤਿ ਰਹੈ ॥ ਕਵਨੁ ਜੋਧੁ ਜੋ ਕਾਲੁ ਸੰਘਾਰੈ ॥ ਬੋਲੈ ਬਾਣੀ ਨਾਨਕੁ ਬੀਚਾਰੈ ॥੪੮॥

ਸਬਦਿ ਭਾਖਤ ਸਸਿ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰਾ ॥ ਸਸਿ ਘਰਿ ਸੂਰੁ ਵਸੈ ਮਿਟੈ ਅੰਧਿਆਰਾ ॥ ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਸਮ ਕਰਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰਾ ॥ ਆਪੇ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਣਹਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਪਰਚੈ ਮਨੁ ਸਾਚਿ ਸਮਾਈ ॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕੁ ਕਾਲੁ ਨ ਖਾਈ ॥੪੯॥ ਨਾਮ ਤਤੁ ਸਭ ਹੀ ਸਿਰਿ ਜਾਪੈ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਦੁਖੁ ਕਾਲੁ ਸੰਤਾਪੈ ॥ ਤਤੋ ਤਤੁ ਮਿਲੈ ਮਨੁ ਮਾਨੈ ॥ ਦੂਜਾ ਜਾਇ ਇਕਤੁ ਘਰਿ ਆਨੈ ॥ ਬੋਲੈ ਪਵਨਾ ਗਗਨੁ ਗਰਜੈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਿਹਚਲੁ ਮਿਲਣੁ ਸਹਜੈ ॥੫੦॥ ਅੰਤਰਿ ਸੁੰਨੰ ਬਾਹਰਿ ਸੁੰਨੰ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸੁੰਨ ਮਸੁੰਨੰ ॥ ਚਉਥੇ ਸੁੰਨੈ ਜੋ ਨਰੁ ਜਾਣੈ ਤਾ ਕਉ ਪਾਪੁ ਨ ਪੁੰਨੰ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸੁੰਨ ਕਾ ਜਾਣੈ ਭੇਉ ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਉ ॥ ਜੋ ਜਨੁ ਨਾਮ ਨਿਰੰਜਨ ਰਾਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋਈ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥੫੧॥

ਸੁੰਨੋ ਸੁੰਨੁ ਕਹੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ ਅਨਹਤ ਸੁੰਨੁ ਕਹਾ ਤੇ ਹੋਈ ॥ ਅਨਹਤ ਸੁੰਨਿ ਰਤੇ ਸੇ ਕੈਸੇ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜੇ ਤਿਸ ਹੀ ਜੈਸੇ ॥ ਓਇ ਜਨਮਿ ਨ ਮਰਹਿ ਨ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਸਮਝਾਹਿ ॥੫੨॥ ਨਉ ਸਰ ਸੁਭਰ ਦਸਵੈ ਪੂਰੇ ॥ ਤਹ ਅਨਹਤ ਸੁੰਨ ਵਜਾਵਹਿ ਤੂਰੇ ॥ ਸਾਚੈ ਰਾਚੇ ਦੇਖਿ ਹਜੂਰੇ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸਾਚੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ॥ ਗੁਪਤੀ ਬਾਣੀ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਪਰਖਿ ਲਏ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥੫੩॥ ਸਹਜ ਭਾਇ ਮਿਲੀਐ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਗੈ ਨੀਦ ਨ ਸੋਵੈ ॥ ਸੁੰਨ ਸਬਦੁ ਅਪਰੰਪਰਿ ਧਾਰੈ ॥ ਕਹਤੇ ਮੁਕਤੁ ਸਬਦਿ ਨਿਸਤਾਰੈ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਦੀਖਿਆ ਸੇ ਸਚਿ ਰਾਤੇ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਮਿਲਣ ਨਹੀ ਭ੍ਰਾਤੇ ॥੫੪॥

ਕੁਬੁਧਿ ਚਵਾਵੈ ਸੋ ਕਿਤੁ ਠਾਇ ॥ ਕਿਉ ਤਤੁ ਨ ਬੂਝੈ ਚੋਟਾ ਖਾਇ ॥ ਜਮ ਦਰਿ ਬਾਧੇ ਕੋਇ ਨ ਰਾਖੈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਨਾਹੀ ਪਤਿ ਸਾਖੈ ॥ ਕਿਉ ਕਰਿ ਬੂਝੈ ਪਾਵੈ ਪਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨਮੁਖਿ ਨ ਬੁਝੈ ਗਵਾਰੁ ॥੫੫॥ ਕੁਬੁਧਿ ਮਿਟੈ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਮੋਖ ਦੁਆਰ ॥ ਤਤੁ ਨ ਚੀਨੈ ਮਨਮੁਖੁ ਜਲਿ ਜਾਇ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਵਿਛੁੜਿ ਚੋਟਾ ਖਾਇ ॥ ਮਾਨੈ ਹੁਕਮੁ ਸਭੇ ਗੁਣ ਗਿਆਨ ॥ ਨਾਨਕ ਦਰਗਹ ਪਾਵੈ ਮਾਨੁ ॥੫੬॥ ਸਾਚੁ ਵਖਰੁ ਧਨੁ ਪਲੈ ਹੋਇ ॥ ਆਪਿ ਤਰੈ ਤਾਰੇ ਭੀ ਸੋਇ ॥ ਸਹਜਿ ਰਤਾ ਬੂਝੈ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਰੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਰਿ ਪਰੈ ਸਚ ਭਾਇ ॥੫੭॥

ਸੁ ਸਬਦ ਕਾ ਕਹਾ ਵਾਸੁ ਕਥੀਅਲੇ ਜਿਤੁ ਤਰੀਐ ਭਵਜਲੁ ਸੰਸਾਰੋ ॥ ਤ੍ਰੈ ਸਤ ਅੰਗੁਲ ਵਾਈ ਕਹੀਐ ਤਿਸੁ ਕਹੁ ਕਵਨੁ ਅਧਾਰੋ ॥ ਬੋਲੈ ਖੇਲੈ ਅਸਥਿਰੁ ਹੋਵੈ ਕਿਉ ਕਰਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਏ ॥ ਸੁਣਿ ਸੁਆਮੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕੁ ਪ੍ਰਣਵੈ ਅਪਣੇ ਮਨ ਸਮਝਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੇ ਸਚਿ ਲਿਵ ਲਾਗੈ ਕਰਿ ਨਦਰੀ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਆਪੇ ਦਾਨਾ ਆਪੇ ਬੀਨਾ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਸਮਾਏ ॥੫੮॥ ਸੁ ਸਬਦ ਕਉ ਨਿਰੰਤਰਿ ਵਾਸੁ ਅਲਖੰ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਸੋਈ ॥ ਪਵਨ ਕਾ ਵਾਸਾ ਸੁੰਨ ਨਿਵਾਸਾ ਅਕਲ ਕਲਾ ਧਰ ਸੋਈ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸਬਦੁ ਘਟ ਮਹਿ ਵਸੈ ਵਿਚਹੁ ਭਰਮੁ ਗਵਾਏ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਮਲ ਬਾਣੀ ਨਾਮੋ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥

ਜਪਾਏ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਾਗਰੁ ਤਰੀਐ ਇਤ ਉਤ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ॥ ਚਿਹਨੁ ਵਰਨੁ ਨਹੀ ਛਾਇਆ ਮਾਇਆ ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੈ ॥੫੮॥ ਤ੍ਰੈ ਸਤ ਅੰਗੁਲ ਵਾਈ ਅਉਧੂ ਸੁੰਨ ਸਚੁ ਆਹਾਰੋ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੋਲੈ ਤਤੁ ਬਿਰੋਲੈ ਚੀਨੈ ਅਲਖੁ ਅਪਾਰੋ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮੇਟੈ ਸਬਦੁ ਵਸਾਏ ਤਾ ਮਨਿ ਚੂਕੈ ਅਹੰਕਾਰੋ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਲਗੈ ਪਿਆਰੋ ॥ ਸੁਖਮਨਾ ਇੜਾ ਪਿੰਗੁਲਾ ਬੂਝੈ ਜਾ ਆਪੇ ਅਲਖੁ ਲਖਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਹੁ ਤੇ ਊਪਰਿ ਸਾਚਾ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਮਾਏ ॥੫੯॥ ਮਨ ਕਾ ਜੀਉ ਪਵਨੁ ਕਥੀਅਲੇ ਪਵਨੁ ਕਹਾ ਰਸੁ ਖਾਈ ॥ ਗਿਆਨ ਕੀ ਮੁਦ੍ਰਾ ਕਵਨ ਅਉਧੂ ਸਿਧ ਕੀ ਕਵਨ ਕਮਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਰਸੁ ਨ ਆਵੈ ਅਉਧੂ ਹਉਮੈ ਪਿਆਸ ਨ ਜਾਈ ॥ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਸਾਚੇ ਰਹੇ ਅਘਾਈ ॥ ਕਵਨ ਬੁਧਿ ਜਿਤੁ ਅਸਥਿਰੁ ਰਹੀਐ ਕਿਤੁ ਭੋਜਨਿ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੈ ॥ ਨਾਨਕ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਸਮ ਕਰਿ ਜਾਪੈ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਕਾਲੁ ਨ ਗ੍ਰਾਸੈ ॥੬੧॥ ਰੰਗਿ ਨ ਰਾਤਾ ਰਸਿ ਨਹੀ ਮਾਤਾ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦੈ ਜਲਿ ਬਲਿ ਤਾਤਾ ॥ ਬਿੰਦੁ ਨ ਰਾਖਿਆ ਸਬਦੁ ਨ ਭਾਖਿਆ ॥ ਪਵਨੁ ਨ ਸਾਧਿਆ ਸਚੁ ਨ ਅਰਾਧਿਆ ॥ ਅਕਥ ਕਥਾ ਲੇ ਸਮ ਕਰਿ ਰਹੈ ॥ ਤਉ ਨਾਨਕ ਆਤਮ ਰਾਮ ਕਉ ਲਹੈ ॥੬੨॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਰੰਗੇ ਰਾਤਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ ਸਾਚੇ ਮਾਤਾ ॥ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰੀ ਅਗਨਿ ਨਿਵਾਰੀ ॥ ਅਪਿਉ ਪੀਓ ਆਤਮ ਸੁਖੁ ਧਾਰੀ ॥ ਸਚੁ ਅਰਾਧਿਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰੁ ਤਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਬੂਝੈ ਕੋ ਬੀਚਾਰੀ ॥੬੩॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮੈਗਲੁ ਕਹਾ ਬਸੀਅਲੇ ਕਹਾ ਬਸੈ ਇਹੁ ਪਵਨਾ ॥ ਕਹਾ ਬਸੈ ਸੁ ਸਬਦੁ ਅਉਧੂ ਤਾ ਕਉ ਚੂਕੈ ਮਨ ਕਾ ਭਵਨਾ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਤਾ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਇਹੁ ਮਨੁ ਪਾਏ ॥ ਆਪੈ ਆਪੁ ਖਾਇ ਤਾ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ਧਾਵਤੁ ਵਰਜਿ ਰਹਾਏ ॥ ਕਿਉ ਮੂਲੁ ਪਛਾਣੈ ਆਤਮੁ ਜਾਣੈ ਕਿਉ ਸਸਿ ਘਰਿ ਸੂਰੁ ਸਮਾਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਖੋਵੈ ਤਉ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ ॥੬੪॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਨਿਹਚਲੁ ਹਿਰਦੈ ਵਸੀਅਲੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੂਲੁ ਪਛਾਣਿ ਰਹੈ ॥ ਨਾਭਿ ਪਵਨੁ ਘਰਿ ਆਸਣਿ ਬੈਸੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੋਜਤ ਤਤੁ ਲਹੈ ॥ ਸੁ ਸਬਦੁ ਨਿਰੰਤਰਿ ਨਿਜ ਘਰਿ ਆਛੈ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਜੋਤਿ ਸੁ ਸਬਦਿ ਲਹੈ ॥ ਖਾਵੈ ਦੂਖ ਭੂਖ ਸਾਚੇ ਕੀ ਸਾਚੇ ਹੀ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸਿ ਰਹੈ ॥ ਅਨਹਦ ਬਾਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣੀ ਬਿਰਲੋ ਕੋ ਅਰਥਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕੁ ਆਖੈ ਸਚੁ ਸੁਭਾਖੈ ਸਚਿ ਰਪੈ ਰੰਗੁ ਕਬਹੂ ਨ ਜਾਵੈ ॥੬੫॥ ਜਾ ਇਹੁ ਹਿਰਦਾ ਦੇਹ ਨ ਹੋਤੀ ਤਉ ਮਨੁ ਕੈਠੈ ਰਹਤਾ ॥ ਨਾਭਿ ਕਮਲ ਅਸਥੰਭੁ ਨ ਹੋਤੋ ਤਾ ਪਵਨੁ ਕਵਨ ਘਰਿ ਸਹਤਾ ॥ ਰੂਪੁ ਨ ਹੋਤੋ ਰੇਖ ਨ ਕਾਈ ਤਾ ਸਬਦਿ ਕਹਾ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ਰਕਤੁ ਬਿੰਦੁ ਕੀ ਮੜੀ ਨ ਹੋਤੀ ਮਿਤਿ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥ ਵਰਨੁ ਭੇਖੁ ਅਸਰੂਪੁ ਨ ਜਾਪੀ ਕਿਉ ਕਰਿ ਜਾਪਸਿ ਸਾਚਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਇਬ ਤਬ ਸਾਚੋ ਸਾਚਾ ॥੬੬॥ ਹਿਰਦਾ ਦੇਹ ਨ ਹੋਤੀ ਅਉਧੂ ਤਉ ਮਨੁ ਸੁੰਨਿ ਰਹੈ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ਨਾਭਿ ਕਮਲੁ ਅਸਥੰਭੁ ਨ ਹੋਤੋ ਤਾ ਨਿਜ ਘਰਿ ਬਸਤਉ ਪਵਨੁ ਅਨਰਾਗੀ ॥ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖਿਆ ਜਾਤਿ ਨ ਹੋਤੀ ਤਉ ਅਕੁਲੀਣਿ ਰਹਤਉ ਸਬਦੁ ਸੁ ਸਾਰੁ ॥ ਗਉਨੁ ਗਗਨੁ ਜਬ ਤਬਹਿ ਨ ਹੋਤਉ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਜੋਤਿ ਆਪੇ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ ਵਰਨੁ ਭੇਖੁ ਅਸਰੂਪੁ ਸੁ ਏਕੋ ਏਕੋ ਸਬਦੁ ਵਿਡਾਣੀ ॥ ਸਾਚ ਬਿਨਾ ਸੂਚਾ ਕੋ ਨਾਹੀ ਨਾਨਕ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥੬੭॥ ਕਿਤੁ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਜਗੁ ਉਪਜੈ ਪੁਰਖਾ ਕਿਤੁ ਕਿਤੁ ਦੁਖਿ ਬਿਨਸਿ ਜਾਈ ॥ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਜਗੁ ਉਪਜੈ ਪੁਰਖਾ ਨਾਮਿ ਵਿਸਰਿਐ ਦੁਖੁ ਪਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਗਿਆਨੁ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੈ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਮਲ ਬਾਣੀ ਸਾਚੈ ਰਹੈ ਸਮਾਏ ॥ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਰਹੈ ਬੈਰਾਗੀ ਸਾਚੁ ਰਖਿਆ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜੋਗੁ ਕਦੇ ਨ ਹੋਵੈ ਦੇਖਹੁ ਰਿਦੈ ਬੀਚਾਰੇ ॥੬੮॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੈ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਬਾਣੀ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋਗੀ ਜੁਗਤਿ ਪਛਾਣੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨਕ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ॥੬੯॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਜੋਗੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਕੋਈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਨਾਮੁ ਪਾਇਆ ਨ ਜਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਪਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਮਹਾ ਗਰਬ

ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮੁਆ ਜਨਮਿ ਮਰਣਾ ॥੭੦॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਜੀਤਾ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਰਖਿਆ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਗੁ ਜੀਤਾ ਜਮਕਾਲੁ ਮਾਰਿ ਬਿਦਾਰਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਰਗਹ ਨ ਆਵੈ ਹਾਰਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ਸੋ ਜਾਣੈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੈ ॥੭੧॥ ਸਬਦੈ ਕਾ ਨਿਬੇੜਾ ਸੁਣਿ ਤੂ ਅਉਧੂ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜੋਗੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਨਾਮੇ ਰਾਤੇ ਅਨਦਿਨੁ ਮਾਤੇ ਨਾਮੈ ਤੇ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਨਾਮੈ ਹੀ ਤੇ ਸਭੁ ਪਰਗਟੁ ਹੋਵੈ ਨਾਮੇ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਭੇਖ ਕਰਹਿ ਬਹੁਤੇਰੇ ਸਚੈ ਆਪਿ ਖੁਆਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਨਾਮੁ ਪਾਈਐ ਅਉਧੂ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਤਾ ਹੋਈ ॥ ਕਰਿ ਬੀਚਾਰੁ ਮਨਿ ਦੇਖਹੁ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥੭੨॥ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤੂਹੈ ਜਾਣਹਿ ਕਿਆ ਕੋ ਆਖਿ ਵਖਾਣੈ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਗੁਪਤਾ ਆਪੇ ਪਰਗਟੁ ਆਪੇ ਸਭਿ ਰੰਗ ਮਾਣੈ ॥ ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਗੁਰੂ ਬਹੁ ਚੇਲੇ ਖੋਜਤ ਫਿਰਹਿ ਫੁਰਮਾਣੈ ॥ ਮਾਗਹਿ ਨਾਮੁ ਪਾਇ ਇਹ ਭਿਖਿਆ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਕਉ ਕੁਰਬਾਣੈ ॥ ਅਬਿਨਾਸੀ ਪ੍ਰਭਿ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਝੀ ਹੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਭ ਜੁਗ ਆਪੇ ਵਰਤੈ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥੭੩॥

ਰਾਗੁ ਰਾਮਕਲੀ ਕੀ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੩ ਜੋਧੈ ਵੀਰੈ ਪੂਰਬਾਣੀ ਕੀ ਧੁਨੀ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਹਜੈ ਦਾ ਖੇਤੁ ਹੈ ਜਿਸ ਨੋ ਲਾਏ ਭਾਉ ॥ ਨਾਉ ਬੀਜੇ ਨਾਉ ਉਗਵੈ ਨਾਮੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥ ਹਉਮੈ ਏਹੋ ਬੀਜੁ ਹੈ ਸਹਸਾ ਗਇਆ ਵਿਲਾਇ ॥ ਨਾ ਕਿਛੁ ਬੀਜੇ ਨ ਉਗਵੈ ਜੋ ਬਖਸੇ ਸੋ ਖਾਇ ॥ ਅੰਭੈ ਸੇਤੀ ਅੰਭੁ ਰਲਿਆ ਬਹੁੜਿ ਨ ਨਿਕਸਿਆ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਲਤੁ ਹੈ ਵੇਖਹੁ ਲੋਕਾ ਆਇ ॥ ਲੋਕੁ ਕਿ ਵੇਖੈ ਬਪੁੜਾ ਜਿਸ ਨੋ ਸੋਝੀ ਨਾਹਿ ॥ ਜਿਸੁ ਵੇਖਾਲੇ ਸੋ ਵੇਖੈ ਜਿਸੁ ਵਸਿਆ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਦੁਖ ਕਾ ਖੇਤੁ ਹੈ ਦੁਖੁ ਬੀਜੇ ਦੁਖੁ ਖਾਇ ॥ ਦੁਖ ਵਿਚਿ ਜੰਮੈ ਦੁਖਿ ਮਰੈ ਹਉਮੈ ਕਰਤ ਵਿਹਾਇ ॥ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਨ ਸੁਝਈ ਅੰਧਾ ਅੰਧੁ ਕਮਾਇ ॥ ਜੋ ਦੇਵੈ ਤਿਸੈ ਨ ਜਾਣਈ ਦਿਤੇ ਕਉ ਲਪਟਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਕਮਾਵਣਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਇ ॥੨॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪੇ ਮੇਲੈ ਸੋਇ ॥ ਸੁਖੈ ਏਹੁ ਬਿਬੇਕੁ ਹੈ ਅੰਤਰੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥ ਅਗਿਆਨ ਕਾ ਭ੍ਰਮੁ ਕਟੀਐ ਗਿਆਨੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਏਕੋ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਸੋਇ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਚੈ ਤਖਤੁ ਰਚਾਇਆ ਬੈਸਣ ਕਉ ਜਾਂਈ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਹੈ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਣਾਈ ॥ ਆਪੇ ਕੁਦਰਤਿ ਸਾਜੀਅਨੁ ਕਰਿ ਮਹਲ ਸਰਾਈ ॥ ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਦੁਇ ਚਾਨਣੇ ਪੂਰੀ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਸੁਣੇ ਆਪਿ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਧਿਆਈ ॥੧॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਤੂ ਸਚੀ ਨਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਕਬੀਰ ਮਹਦੀ ਕਰਿ ਕੈ ਘਾਲਿਆ ਆਪੁ ਪੀਸਾਇ ਪੀਸਾਇ ॥ ਤੈ ਸਹ ਬਾਤ ਨ ਪੁਛੀਆ ਕਬਹੂ ਨ ਲਾਈ ਪਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਨਾਨਕ ਮਹਦੀ ਕਰਿ ਕੈ ਰਖਿਆ ਸੋ ਸਹੁ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ ਆਪੇ ਪੀਸੈ ਆਪੇ ਘਸੈ ਆਪੇ ਹੀ ਲਾਇ ਲਏਇ ॥ ਇਹੁ ਪਿਰਮ ਪਿਆਲਾ ਖਸਮ ਕਾ ਜੈ ਭਾਵੈ ਤੈ ਦੇਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਵੇਕੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਈਅਨੁ ਸਭ ਹੁਕਮਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ਸਮਾਹੀ ॥ ਆਪੇ ਵੇਖਿ ਵਿਗਸਦਾ ਦੂਜਾ ਕੋ ਨਾਹੀ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਖੁ ਤੂ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਹੀ ॥ ਸਭਨਾ ਤੇਰਾ ਜੋਰੁ ਹੈ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਹੀ ॥ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਮੈ ਨਾਹਿ ਕੋ ਕਿਸੁ ਆਖਿ ਸੁਣਾਈ ॥੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈ ਸਭੁ ਜਗੁ ਫਿਰੀ ਫਾਵੀ ਹੋਈ ਭਾਲਿ ॥ ਸੋ ਸਹੁ ਸਾਂਤਿ ਨ ਦੇਵਈ ਕਿਆ ਚਲੈ ਤਿਸੁ ਨਾਲਿ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ਅੰਤਰਿ ਰਖੀਐ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਘਰਿ ਬੈਠਿਆ ਸਹੁ ਪਾਇਆ ਜਾ ਕਿਰਪਾ ਕੀਤੀ ਕਰਤਾਰਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਧੰਧਾ ਧਾਵਤ ਦਿਨੁ ਗਇਆ ਰੈਣਿ ਗਵਾਈ ਸੋਇ ॥ ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਬਿਖੁ ਖਾਇਆ ਮਨਮੁਖਿ ਚਲਿਆ ਰੋਇ ॥

ਸਿਰੈ ਉਪਰਿ ਜਮੁ ਡੰਡੁ ਹੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪਤਿ ਖੋਇ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਦੇ ਨ ਚੇਤਿਓ ਫਿਰਿ ਆਵਣੁ ਜਾਣਾ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਜਮ ਡੰਡੁ ਨ ਲਾ
ਗੈ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਹਜੇ ਮਿਲਿ ਰਹੈ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਇਕਿ ਆਪਣੀ ਸਿਫਤੀ ਲਾਈਅਨੁ ਦੇ ਸਤਿਗੁਰ ਮਤੀ ॥ ਇਕਨਾ ਨੋ
ਨਾਉ ਬਖਸਿਓਨੁ ਅਸਥਿਰੁ ਹਰਿ ਸਤੀ ॥ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੋ ਹੁਕਮਿ ਕਰਹਿ ਭਗਤੀ ॥ ਏਨਾ ਨੋ ਭਉ ਅਗਲਾ ਪੂਰੀ ਬਣਤ ਬਣਤੀ ॥
ਸਭੁ ਇਕੋ ਹੁਕਮੁ ਵਰਤਦਾ ਮੰਨਿਐ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥੩॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਕਬੀਰ ਕਸਉਟੀ ਰਾਮ ਕੀ ਝੂਠਾ ਟਿਕੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ਰਾਮ ਕਸਉਟੀ ਸੋ ਸਹੈ
ਜੋ ਮਰਜੀਵਾ ਹੋਇ ॥੧॥ ਮ:੩ ॥ ਕਿਉ ਕਰਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮਾਰੀਐ ਕਿਉ ਕਰਿ ਮਿਰਤਕੁ ਹੋਇ ॥ ਕਹਿਆ ਸਬਦੁ ਨ ਮਾਨਈ ਹਉਮੈ ਛਡੈ ਨ
ਕੋਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਉਮੈ ਛੁਟੈ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤੁ ਸੋ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਨੋ ਬਖਸੇ ਤਿਸੁ ਮਿਲੈ ਤਿਸੁ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕੋਇ ॥
੨॥ ਜੀਵਤ ਮਰਣਾ ਸਭੁ ਕੋ ਕਹੈ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਕਿਉ ਹੋਇ ॥ ਭੈ ਕਾ ਸੰਜਮੁ ਜੇ ਕਰੇ ਦਾਰੂ ਭਾਉ ਲਾਏਇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸੁਖ ਸਹਜੇ ਬਿ
ਮ:੩ ॥
ਖੁ ਭਵਜਲੁ ਨਾਮਿ ਤਰੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਰਚਾਇਓਨੁ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਵਰ
ਤਾਰਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸੁ ਉਪਾਇਅਨੁ ਹੁਕਮਿ ਕਮਾਵਨਿ ਕਾਰਾ ॥ ਪੰਡਿਤ ਪੜਦੇ ਜੋਤਕੀ ਨਾ ਬੂਝਹਿ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੇਰਾ ਖੇਲੁ
ਹੈ ਸਚੁ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ॥ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਬਖਸਿ ਲੈਹਿ ਸਚਿ ਸਬਦਿ ਸਮਾਈ ॥੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮ:੩ ॥ ਮਨ ਕਾ ਝੂਠਾ ਝੂਠੁ ਕਮਾਵੈ ॥ ਮਾਇਆ ਨੋ
ਫਿਰੈ ਤਪਾ ਸਦਾਵੈ ॥ ਭਰਮੇ ਭੂਲਾ ਸਭਿ ਤੀਰਥ ਗਹੈ ॥ ਐਸਾ ਤਪਾ ਕਿਵ ਪਰਮ ਗਤਿ ਲਹੈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਕੋ ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਤਪਾ
ਮੋਖੰਤਰੁ ਪਾਵੈ ॥੧॥ ਮ:੩ ॥ ਸੋ ਤਪਾ ਜਿ ਇਹੁ ਤਪੁ ਘਾਲੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਨੋ ਮਿਲੈ ਸਬਦੁ ਸਮਾਲੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਇਹੁ ਤਪੁ ਪਰਵਾ
ਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਤਪਾ ਦਰਗਹ ਪਾਵੈ ਮਾਣੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਰਾਤਿ ਦਿਨਸੁ ਉਪਾਇਓਨੁ ਸੰਸਾਰ ਕੀ ਵਰਤਣਿ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਘਟਿ ਚਾਨਣਾ
ਆਨੇਰਾ ਬਿਨਾਸਣਿ ॥ ਹੁਕਮੇ ਹੀ ਸਭ ਸਾਜੀਅਨੁ ਰਵਿਆ ਸਭ ਵਣਿ ਤ੍ਰਿਣਿ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਹਰਿ ਭਣਿ ॥ ਸਬ
ਦੇ ਹੀ ਸੋਝੀ ਪਈ ਸਚੈ ਆਪਿ ਬੁਝਾਈ ॥੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮ:੩ ॥ ਅਭਿਆਗਤ ਏਹਿ ਨ ਆਖੀਅਨਿ ਜਿਨ ਕੈ ਚਿਤ ਮਹਿ ਭਰਮੁ ॥ ਤਿਸ ਦੈ
ਦਿਤੈ ਨਾਨਕਾ ਤੇਹੋ ਜੇਹਾ ਧਰਮੁ ॥ ਅਭੈ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਰਮ ਪਦੁ ਤਾ ਕਾ ਭੂਖਾ ਹੋਇ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਭੋਜਨੁ ਨਾਨਕਾ ਵਿਰਲਾ ਪਾਏ ਕੋਇ ॥੧॥ ਮ:੩ ॥
ਅਭਿਆਗਤ ਏਹਿ ਨ ਆਖੀਅਨਿ ਜਿ ਪਰ ਘਰਿ ਭੋਜਨੁ ਕਰੇਨਿ ॥ ਉਦਰੈ ਕਾਰਣਿ ਆਪਣੇ ਬਹਲੇ ਭੇਖ ਕਰੇਨਿ ॥ ਅਭਿਆਗਤ ਸੇਈ ਨਾਨਕਾ
ਜਿ ਆਤਮ ਗਉਣੁ ਕਰੇਨਿ ॥ ਭਾਲਿ ਲਹਨਿ ਸਹੁ ਆਪਣਾ ਨਿਜ ਘਰਿ ਰਹਣੁ ਕਰੇਨਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਅੰਬਰੁ ਧਰਤਿ ਵਿਛੋੜਿਅਨੁ ਵਿ
ਚਿ ਸਚਾ ਅਸਰਾਉ ॥ ਘਰੁ ਦਰੁ ਸਭੋ ਸਚੁ ਹੈ ਜਿਸੁ ਵਿਚਿ ਸਚਾ ਨਾਉ ॥ ਸਭੁ ਸਚਾ ਹੁਕਮੁ ਵਰਤਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚਿ ਸਮਾਉ ॥ ਸਚਾ ਆਪਿ
ਤਖਤੁ ਸਚਾ ਬਹਿ ਸਚਾ ਕਰੇ ਨਿਆਉ ॥ ਸਭੁ ਸਚੋ ਸਚੁ ਵਰਤਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਈ ॥੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮ:੩ ॥ ਰੈਣਾਇਰ ਮਾਹਿ
ਅਨੰਤੁ ਹੈ ਕੂੜੀ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ + ਨਾਨਕ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਈਐ ਜੇ ਚਲੈ ਤਿਸੈ ਰਜਾਇ ॥੧॥ + ਸਹਜੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨ ਸੇਵਿਓ ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਜਨਮਿ ਬਿ
ਮ:੩
ਨਾਸੁ ॥ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਨ ਚਖਿਓ ਕਮਲੁ ਨ ਹੋਇਓ ਪਰਗਾਸੁ ॥ ਬਿਖੁ ਖਾਧੀ ਮਨਮੁਖੁ ਮੁਆ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਵਿਣਾਸੁ ॥ ਇਕਸੁ ਹਰਿ
ਕੇ ਨਾਮ ਵਿਣੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਵਾਸੁ ॥ ਜਾ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸਚਾ ਤਾ ਹੋਵੈ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸੁ ॥ ਤਾ ਅਨਦਿਨੁ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੀ
ਕਬਹਿ ਨ ਛੋਡੈ ਪਾਸੁ ॥ ਜਿਉ ਜਲ ਮਹਿ ਕਮਲੁ ਅਲਿਪਤੋ ਵਰਤੈ ਤਿਉ ਵਿਚੇ ਗਿਰਹ ਉਦਾਸੁ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਰੇ ਕਰਾਇਆ ਸਭੁ ਕੋ ਜਿ
ਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵ ਹਰਿ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਛਤੀਹ ਜੁਗ ਗੁਬਾਰੁ ਸਾ ਆਪੇ ਗਣਤ ਕੀਨੀ ॥ ਆਪੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਭ ਸਾਜੀਅਨੁ ਆ
ਪੇ ਮਤਿ ਦੀਨੀ ॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਸਾਜਿਅਨੁ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਗਣਤ ਗਣੀਨੀ ॥ ਜਿਸੁ ਬੁਝਾਏ ਸੋ ਬੁਝਸੀ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਪਤੀਨੀ ॥ ਸਭੁ ਆਪੇ

ਭਾਣੈ ਚਲੈ ਆਪਣੈ ਬਹੁਤੀ
ਲਹੈ ਸਜਾਇ ॥ ਰੈਣਾਇਰ ਮਹਿ
ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੈ ਕਰਮੀ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥

ਆਪੁ ਵਰਤਦਾ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਈ ॥੭॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੩ ॥ ਇਹੁ ਤਨੁ ਸਭੋ ਰਤੁ ਹੈ ਰਤੁ ਬਿਨੁ ਤਨੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਜੋ ਸਹ ਰਤੇ ਆਪਣੇ ਤਿਨ ਤਨਿ ਲੋਭੁ
ਰਤੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਭੈ ਪਾਇਐ ਤਨੁ ਖੀਣੁ ਹੋਇ ਲੋਭੁ ਰਤੁ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ ਜਿਉ ਬੈਸੰਤਰਿ ਧਾਤੁ ਸੁਧੁ ਹੋਇ ਤਿਉ ਹਰਿ ਕਾ ਭਉ ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ਗਵਾਇ ॥ ਨਾਨ
ਕ ਤੇ ਜਨ ਸੋਹਣੇ ਜੋ ਰਤੇ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਲਾਇ ॥੧॥ ਮ: ੩ ॥ ਰਾਮਕਲੀ ਰਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਤਾ ਬਨਿਆ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਕਮਲੁ ਬਿਗਸਿਆ ਤਾ
ਸਉਪਿਆ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰੁ ॥ ਭਰਮੁ ਗਇਆ ਤਾ ਜਾਗਿਆ ਚੂਕਾ ਅਗਿਆਨ ਅੰਧਾਰੁ ॥ ਤਿਸ ਨੋ ਰੂਪੁ ਅਤਿ ਅਗਲਾ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਪਿਆ
ਰੁ ॥ ਸਦਾ ਰਵੈ ਪਿਰੁ ਆਪਣਾ ਸੋਭਾਵੰਤੀ ਨਾਰਿ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਸੀਗਾਰੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ਜਾਸਨਿ ਜਨਮੁ ਸਭੁ ਹਾਰਿ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਗਤੀ ਸੀਗਾਰੁ ਕਰਹਿ
ਨਿਤੁ ਜੰਮਹਿ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥ ਸੈਸਾਰੈ ਵਿਚਿ ਸੋਭ ਨ ਪਾਇਨੀ ਅਗੈ ਜਿ ਕਰੇ ਸੁ ਜਾਣੈ ਕਰਤਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਏਕੁ ਹੈ ਦੁਹੁ ਵਿਚਿ ਹੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਚੰਗੈ ਮੰਦੈ ਆਪੁ
ਲਾਇਅਨੁ ਸੋ ਕਰਨਿ ਜਿ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾਰੁ ॥੨॥ ਮ: ੩ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਸਾਂਤਿ ਨ ਆਵਈ ਦੂਜੀ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ॥ ਜੇ ਬਹੁਤੇਰਾ ਲੋਚੀ
ਐ ਵਿਣੁ ਕਰਮਾ ਪਾਇਆ ਨ ਜਾਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਵਿਕਾਰੁ ਹੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਇ ॥ ਤਿਨ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣੁ ਨ ਚੁਕਈ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਦੁਖੁ ਪਾ
ਇ ॥ ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ਸੋ ਖਾਲੀ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ॥ ਤਿਨ ਜਮ ਕੀ ਤਲਬ ਨ ਹੋਵਈ ਨਾ ਓਇ ਦੁਖ ਸਹਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਉਬਰੇ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਹਿ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪ ਅਲਿਪਤੁ ਸਦਾ ਰਹੈ ਹੋਰੁ ਧੰਧੈ ਸਭ ਧਾਵਹਿ ॥ ਆਪੁ ਨਿਹਚਲੁ ਅਚਲੁ ਹੈ ਹੋਰ
ਆਵਹਿ ਜਾਵਹਿ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾਈਐ ਸਚਿ ਸਿਫਤਿ ਸਮਾਵਹਿ ॥ ਸਚਾ ਗ
ਹਿਰ ਗੰਭੀਰੁ ਹੈ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਈ ॥੮॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੩ ॥ ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਤੂ ਸਭੋ ਵਰਤੈ ਸਚੁ ॥ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੈ ਜੋ ਬੁਝੈ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਏ ਸਚੁ ॥
ਕਥਨੀ ਬਦਨੀ ਕਰਤਾ ਫਿਰੈ ਹੁਕਮੁ ਨ ਬੂਝੈ ਸਚੁ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕਾ ਭਾਣਾ ਮੰਨੇ ਸੋ ਭਗਤੁ ਹੋਇ ਵਿਣੁ ਮੰਨੇ ਕਚੁ ਨਿਕਚੁ ॥੧॥ ਮ: ੩ ॥ ਮਨ
ਮੁਖ ਬੋਲਿ ਨ ਜਾਣਨੀ ਓਨਾ ਅੰਦਰਿ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥ ਓਇ ਥਾਉ ਕੁਥਾਉ ਨ ਜਾਣਨੀ ਉਨ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਵਿਕਾਰੁ ॥ ਓਇ ਆਪਣੈ ਸੁ
ਆਇ ਬਹਿ ਗਲਾ ਕਰਹਿ ਓਨਾ ਮਾਰੇ ਜਮੁ ਜੰਦਾਰੁ ॥ ਅਗੈ ਦਰਗਹ ਲੇਖੈ ਮੰਗਿਐ ਮਾਰਿ ਖੁਆਰੁ ਕੀਚਹਿ ਕੂੜਿਆਰ ॥ ਏਹ ਕੂੜੈ ਕੀ
ਮਲੁ ਕਿਉ ਉਤਰੈ ਕੋਈ ਕਢਹੁ ਇਹੁ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤਾ ਨਾਮੁ ਦਿੜਾਏ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਕਟਣਹਾਰੁ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪੇ ਨਾਮੋ ਆ
ਰਾਧੇ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਕਰਹੁ ਸਭ ਨਮਸਕਾਰੁ ॥ ਮਲੁ ਕੂੜੀ ਨਾਮਿ ਉਤਾਰੀਅਨੁ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਹੋਆ ਸਚਿਆਰੁ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਦੇ ਏਹ ਚਲ
ਤ ਹਹਿ ਸੋ ਜੀਵਉ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਦਾਤਾ ਨਾਹਿ ਕਿਸੁ ਆਖਿ ਸੁਣਾਈਐ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਇ ਜਿਥਹੁ ਹਉ
ਮੈ ਜਾਈਐ ॥ ਰਸ ਕਸ ਸਾਦਾ ਬਾਹਰਾ ਸਚੀ ਵਡਿਆਈਐ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਬਖਸੇ ਤਿਸੁ ਦੇਇ ਆਪਿ ਲਏ ਮਿਲਾਈਐ ॥ ਘਟ ਅੰਤ
ਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਖਿਓਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਿਸੈ ਪਿਆਈ ॥੯॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੩ ॥ ਬਾਬਾਣੀਆ ਕਹਾਣੀਆ ਪੁਤੁ ਸਪੁਤੁ ਕਰੇਨਿ ॥ ਜਿ ਸਤਿਗੁ
ਰ ਭਾਵੈ ਸੁ ਮੰਨਿ ਲੈਨਿ ਸੇਈ ਕਰਮ ਕਰੇਨਿ ॥ ਜਾਇ ਪੁਛਹੁ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬਿਆਸ ਸੁਕ ਨਾਰਦ ਬਚਨ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਰੇਨਿ ॥ ਸਚੈ
ਲਾਏ ਸਚਿ ਲਗੇ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਮਾਲੇਨਿ ॥ ਨਾਨਕ ਆਏ ਸੇ ਪਰਵਾਣੁ ਭਏ ਜਿ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਤਾਰੇਨਿ ॥੧॥ ਮ: ੩ ॥ ਗੁਰੂ ਜਿਨਾ ਕਾ ਅੰਧੁਲਾ
ਸਿਖ ਭੀ ਅੰਧੇ ਕਰਮ ਕਰੇਨਿ ॥ ਓਇ ਭਾਣੈ ਚਲਨਿ ਆਪਣੈ ਨਿਤ ਝੂਠੋ ਝੂਠੁ ਬੋਲੇਨਿ ॥ ਕੂੜੁ ਕੁਸਤੁ ਕਮਾਵਦੇ ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਸਦਾ ਕਰੇਨਿ ॥
ਓਇ ਆਪਿ ਡੁਬੇ ਪਰ ਨਿੰਦਕਾ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਡੋਬੇਨਿ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਤੁ ਓਇ ਲਾਏ ਤਿਤੁ ਲਗੇ ਉਇ ਬਪੁੜੇ ਕਿਆ ਕਰੇਨਿ ॥੨॥
ਪਉੜੀ ॥ ਸਭ ਨਦਰੀ ਅੰਦਰਿ ਰਖਦਾ ਜੇਤੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਭ ਕੀਤੀ ॥ ਇਕਿ ਕੂੜਿ ਕੁਸਤਿ ਲਾਇਅਨੁ ਮਨਮੁਖ ਵਿਗੁਤੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ ਅੰਦਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤੀ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪੋਤੈ ਪੁੰਨੁ ਹੈ ਤਿਨ ਵਾਤਿ ਸਿਪੀਤੀ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਸਚੁ ਸਿਫਤਿ ਸਨਾਈ ॥੧੦॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਸਤੀ ਪਾਪੁ ਕਰਿ ਸਤੁ ਕਮਾਹਿ ॥ ਗੁਰ ਦੀਖਿਆ ਘਰਿ ਦੇਵਣ ਜਾਹਿ ॥ ਇਸਤਰੀ ਪੁਰਖੈ ਖਟਿਐ ਭਾਉ ॥ ਭਾਵੈ ਆਵਉ ਭਾਵੈ
ਜਾਉ ॥ ਸਾਸਤੁ ਬੇਦੁ ਨ ਮਾਨੈ ਕੋਇ ॥ ਆਪੋ ਆਪੈ ਪੂਜਾ ਹੋਇ ॥ ਕਾਜੀ ਹੋਇ ਕੈ ਬਹੈ ਨਿਆਇ ॥ ਫੇਰੇ ਤਸਬੀ ਕਰੇ ਖੁਦਾਇ ॥ ਵਢੀ ਲੈ ਕੈ
ਹਕੁ ਗਵਾਏ ॥ ਜੇ ਕੋ ਪੁਛੈ ਤਾ ਪੜਿ ਸੁਣਾਏ ॥ ਤੁਰਕ ਮੰਤ੍ਰੁ ਕਨਿ ਰਿਦੈ ਸਮਾਹਿ ॥ ਲੋਕ ਮੁਹਾਵਹਿ ਚਾੜੀ ਖਾਹਿ ॥ ਚਉਕਾ ਦੇ ਕੈ ਸੁਚਾ ਹੋਇ ॥ ਐਸਾ
ਹਿੰਦੂ ਵੇਖਹੁ ਕੋਇ ॥ ਜੋਗੀ ਗਿਰਹੀ ਜਟਾ ਬਿਭੂਤ ॥ ਆਗੈ ਪਾਛੈ ਰੋਵਹਿ ਪੂਤ ॥ ਜੋਗੁ ਨ ਪਾਇਆ ਜੁਗਤਿ ਗਵਾਈ ॥ ਕਿਤੁ ਕਾਰਣਿ ਸਿਰਿ ਛਾ
ਈ ਪਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਕਲਿ ਕਾ ਏਹੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਆਪੇ ਆਖਣੁ ਆਪੇ ਜਾਣੁ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਹਿੰਦੂ ਕੈ ਘਰਿ ਹਿੰਦੂ ਆਵੈ ॥ ਸੂਤੁ ਜਨੇਊ ਪੜਿ ਗਲਿ ਪਾ
ਵੈ ॥ ਸੂਤੁ ਪਾਇ ਕਰੇ ਬੁਰਿਆਈ ॥ ਨਾਤਾ ਧੋਤਾ ਥਾਇ ਨ ਪਾਈ ॥ ਮੁਸਲਮਾਨੁ ਕਰੇ ਵਡਿਆਈ ॥ ਵਿਣੁ ਗੁਰ ਪੀਰੈ ਕੋ ਥਾਇ ਨ ਪਾਈ ॥ ਰਾਹੁ ਦਸਾਇ ਓਥੈ
ਕੋ ਜਾਇ ॥ ਕਰਣੀ ਬਾਝਹੁ ਭਿਸਤਿ ਨ ਪਾਇ ॥ ਜੋਗੀ ਕੈ ਘਰਿ ਜੁਗਤਿ ਦਸਾਈ ॥ ਤਿਤੁ ਕਾਰਣਿ ਕਨਿ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਪਾਈ ॥ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਪਾਇ ਫਿਰੈ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਜਿ
ਥੈ ਕਿਥੈ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ॥ ਜੇਤੇ ਜੀਅ ਤੇਤੇ ਵਾਟਾਊ ॥ ਚੀਰੀ ਆਈ ਢਿਲ ਨ ਕਾਊ ॥ ਏਥੈ ਜਾਣੈ ਸੁ ਜਾਇ ਸਿਞਾਣੈ ॥ ਹੋਰੁ ਫਕੜੁ ਹਿੰਦੂ ਮੁਸਲਮਾ
ਣੈ ॥ ਸਭਨਾ ਕਾ ਦਰਿ ਲੇਖਾ ਹੋਇ ॥ ਕਰਣੀ ਬਾਝਹੁ ਤਰੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ਸਚੋ ਸਚੁ ਵਖਾਣੈ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਅਗੈ ਪੁਛ ਨ ਹੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ
ਕਾ ਮੰਦਰੁ ਆਖੀਐ ਕਾਇਆ ਕੋਟੁ ਗੜੁ ॥ ਅੰਦਰਿ ਲਾਲ ਜਵੇਹਰੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪੜੁ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਮੰਦਰੁ ਸਰੀਰੁ ਅਤਿ ਸੋਹਣਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ
ਦਿੜੁ ॥ ਮਨਮੁਖ ਆਪਿ ਖੁਆਇਅਨੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਨਿਤ ਕੜੁ ॥ ਸਭਨਾ ਸਾਹਿਬੁ ਏਕੁ ਹੈ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਪਾਇਆ ਜਾਈ ॥੧੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥
ਨਾ ਸਤਿ ਦੁਖੀਆ ਨਾ ਸਤਿ ਸੁਖੀਆ ਨਾ ਸਤਿ ਪਾਣੀ ਜੰਤ ਫਿਰਹਿ ॥ ਨਾ ਸਤਿ ਮੂੰਡ ਮੁੰਡਾਈ ਕੇਸੀ ਨਾ ਸਤਿ ਪੜਿਆ ਦੇਸ ਫਿਰਹਿ ॥ ਨਾ ਸਤਿ ਰੁਖੀ
ਬਿਰਖੀ ਪਥਰ ਆਪੁ ਤਛਾਵਹਿ ਦੁਖ ਸਹਹਿ ॥ ਨਾ ਸਤਿ ਹਸਤੀ ਬਧੇ ਸੰਗਲ ਨਾ ਸਤਿ ਗਾਈ ਘਾਹੁ ਚਰਹਿ ॥ ਜਿਸੁ ਹਥਿ ਸਿਧਿ ਦੇਵੈ ਜੇ ਸੋਈ
ਜਿਸ ਨੋ ਦੇਇ ਤਿਸੁ ਆਇ ਮਿਲੈ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕਉ ਮਿਲੈ ਵਡਾਈ ਜਿਸੁ ਘਟ ਭੀਤਰਿ ਸਬਦੁ ਰਵੈ ॥ ਸਭਿ ਘਟ ਮੇਰੇ ਹਉ ਸਭਨਾ ਅੰਦਰਿ ਜਿਸ
ਹਿ ਖੁਆਈ ਤਿਸੁ ਕਉਣੁ ਕਹੈ ॥ ਜਿਸਹਿ ਦਿਖਾਲਾ ਵਾਟੜੀ ਤਿਸਹਿ ਭੁਲਾਵੈ ਕਉਣੁ ॥ ਜਿਸਹਿ ਭੁਲਾਈ ਪੰਧ ਸਿਰਿ ਤਿਸਹਿ ਦਿਖਾਵੈ ਕ
ਉਣੁ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਸੋ ਗਿਰਹੀ ਜੋ ਨਿਗ੍ਰਹੁ ਕਰੈ ॥ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਭੀਖਿਆ ਕਰੈ ॥ ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਕਾ ਕਰੇ ਸਰੀਰੁ ॥ ਸੋ ਗਿਰਹੀ ਗੰਗਾ ਕਾ ਨੀਰੁ ॥ ਬੋ
ਲੈ ਈਸਰੁ ਸਤਿ ਸਰੂਪੁ ॥ ਪਰਮ ਤੰਤ ਮਹਿ ਰੇਖ ਨ ਰੂਪੁ ॥੨॥ ਮਃ ੧ ॥ ਸੋ ਅਉਧੂਤੀ ਜੋ ਧੂਪੈ ਆਪੁ ॥ ਭਿਖਿਆ ਭੋਜਨੁ ਕਰੈ ਸੰਤਾਪੁ ॥ ਅਉਹਠ
ਪਟਣ ਮਹਿ ਭੀਖਿਆ ਕਰੈ ॥ ਸੋ ਅਉਧੂਤੀ ਸਿਵ ਪੁਰਿ ਚੜੈ ॥ ਬੋਲੈ ਗੋਰਖੁ ਸਤਿ ਸਰੂਪੁ ॥ ਪਰਮ ਤੰਤ ਮਹਿ ਰੇਖ ਨ ਰੂਪੁ ॥੩॥ ਮਃ ੧ ॥ ਸੋ
ਉਦਾਸੀ ਜਿ ਪਾਲੇ ਉਦਾਸੁ ॥ ਅਰਧ ਉਰਧ ਕਰੇ ਨਿਰੰਜਨ ਵਾਸੁ ॥ ਚੰਦ ਸੂਰਜ ਕੀ ਪਾਏ ਗੰਢਿ ॥ ਤਿਸੁ ਉਦਾਸੀ ਕਾ ਪੜੈ ਨ ਕੰਧੁ ॥ ਬੋਲੈ ਗੋਪੀ
ਚੰਦੁ ਸਤਿ ਸਰੂਪੁ ॥ ਪਰਮ ਤੰਤ ਮਹਿ ਰੇਖ ਨ ਰੂਪੁ ॥੪॥ ਮਃ ੧ ॥ ਸੋ ਪਾਖੰਡੀ ਜਿ ਕਾਇਆ ਪਖਾਲੇ ॥ ਕਾਇਆ ਕੀ ਅਗਨਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਜਾਲੇ ॥
ਸੁਪਨੈ ਬਿੰਦੁ ਨ ਦੇਈ ਝਰਣਾ ॥ ਤਿਸੁ ਪਾਖੰਡੀ ਜਰਾ ਨ ਮਰਣਾ ॥ ਬੋਲੈ ਚਰਪਟੁ ਸਤਿ ਸਰੂਪੁ ॥ ਪਰਮ ਤੰਤ ਮਹਿ ਰੇਖ ਨ ਰੂਪੁ ॥੫॥ ਮਃ ੧ ॥
ਸੋ ਬੈਰਾਗੀ ਜਿ ਉਲਟੇ ਬ੍ਰਹਮੁ ॥ ਗਗਨ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਰੋਪੈ ਥੰਮੁ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਅੰਤਰਿ ਰਹੈ ਧਿਆਨਿ ॥ ਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਸਤ ਸਮਾਨਿ ॥ ਬੋਲੈ
ਭਰਥਰਿ ਸਤਿ ਸਰੂਪੁ ॥ ਪਰਮ ਤੰਤ ਮਹਿ ਰੇਖ ਨ ਰੂਪੁ ॥੬॥ ਮਃ ੧ ॥ ਕਿਉ ਮਰੈ ਮੰਦਾ ਕਿਉ ਜੀਵੈ ਜੁਗਤਿ ॥ ਕੰਨ ਪੜਾਇ ਕਿਆ ਖਾਜੈ ਭੁ
ਗਤਿ ॥ ਆਸਤਿ ਨਾਸਤਿ ਏਕੋ ਨਾਉ ॥ ਕਉਣੁ ਸੁ ਅਖਰੁ ਜਿਤੁ ਰਹੈ ਹਿਆਉ ॥ ਧੂਪ ਛਾਵ ਜੇ ਸਮ ਕਰਿ ਸਹੈ ॥ ਤਾ ਨਾਨਕੁ ਆਖੈ ਗੁਰੁ
ਕੋ ਕਹੈ ॥ ਛਿਅ ਵਰਤਾਰੇ ਵਰਤਹਿ ਪੂਤ ॥ ਨਾ ਸੰਸਾਰੀ ਨਾ ਅਉਧੂਤ ॥ ਨਿਰੰਕਾਰਿ ਜੋ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥ ਕਾਹੇ ਭੀਖਿਆ ਮੰਗਣਿ ਜਾਇ ॥
੭॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਸੋਈ ਆਖੀਐ ਜਿਥਹੁ ਹਰਿ ਜਾਤਾ ॥ ਮਾਨਸ ਦੇਹ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਪਾਇਆ ਸਭੁ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪਛਾਤਾ ॥ ਬਾ

ਰਿ ਮੂਲਿ ਨ ਕੋਜੀਐ ਘਟਿ ਮਾਹਿ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਮਨਮੁਖ ਗਰਮੀ ਅਰਿ ਕਿਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਨੀ ਤਿਨ ਕੀ ਜਨਮੁ ਗਵਾਤਾ ॥ ਸਭ ਮਾਹਿ ਇਕੁ ਵਰਤਦਾ
ਸਬਦੀ ਪਾਇਆ ਜਾਈ ॥੧੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਮੁਰਖ ਹੋਵੈ ਸੋ ਸੁਣੈ ਮੂਰਖ ਕਾ ਕਹਣਾ ॥ ਮੂਰਖ ਕੇ ਕਿਆ ਲਖਣ ਹੈ ਕਿਆ ਮੂਰਖ ਕਾ
ਕਰਣਾ ॥ ਮੂਰਖੁ ਓਹੁ ਜਿ ਮੁਗਧੁ ਹੈ ਅਹੰਕਾਰੇ ਮਰਣਾ ॥ ਏਤੁ ਕਮਾਣੈ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਦੁਖ ਹੀ ਮਹਿ ਰਹਣਾ ॥ ਅਤਿ ਪਿਆਰਾ ਪਵੈ ਖੂਹਿ ਕਿਹੁ ਸੰ
ਜਮੁ ਕਰਣਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ਓਸੁ ਅਲਿਪਤੋ ਰਹਣਾ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਆਪਿ ਉਧਰੈ ਓਸੁ ਪਿਛੈ ਡੁਬਦੇ ਭੀ ਤਰਣਾ ॥
ਨਾਨਕ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਕਰੈ ਜੋ ਦੇਇ ਸੁ ਸਹਣਾ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਨਾਨਕੁ ਆਖੈ ਰੇ ਮਨਾ ਸੁਣੀਐ ਸਿਖ ਸਹੀ ॥ ਲੇਖਾ ਰਬੁ ਮੰਗੇਸੀਆ ਬੈਠਾ
ਕਢਿ ਵਹੀ ॥ ਤਲਬਾ ਪਉਸਨਿ ਆਕੀਆ ਬਾਕੀ ਜਿਨਾ ਰਹੀ ॥ ਅਜਰਾਈਲੁ ਫਰੇਸਤਾ ਹੋਸੀ ਆਇ ਤਈ ॥ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਨ ਸੁਝ
ਈ ਭੀੜੀ ਗਲੀ ਫਹੀ ॥ ਕੂੜ ਨਿਖੁਟੇ ਨਾਨਕਾ ਓੜਕਿ ਸਚਿ ਰਹੀ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਸਭੁ ਸਰੀਰੁ ਹੈ ਹਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਭੁ ਆਪੈ ॥
ਹਰਿ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ਕਿਛੁ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਪੈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਾਲਾਹੀਐ ਹਰਿ ਭਗਤੀ ਰਾਪੈ ॥ ਸਭੁ ਤਨੁ ਮਨੁ ਹਰਿਆ ਹੋਇਆ ਅ
ਹੰਕਾਰੁ ਗਵਾਪੈ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹਰਿ ਕਾ ਖੇਲੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਿਸੈ ਬੁਝਾਈ ॥੧੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਸਹੰਸਰ ਦਾਨ ਦੇ ਇੰਦ੍ਰੁ ਰੋਆਇਆ ॥ ਪਰ
ਸ ਰਾਮੁ ਰੋਵੈ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥ ਅਜੈ ਸੁ ਰੋਵੈ ਭੀਖਿਆ ਖਾਇ ॥ ਐਸੀ ਦਰਗਹ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥ ਰੋਵੈ ਰਾਮੁ ਨਿਕਾਲਾ ਭਇਆ ॥ ਸੀਤਾ
ਲਖਮਣੁ ਵਿਛੁੜਿ ਗਇਆ ॥ ਰੋਵੈ ਦਹਸਿਰੁ ਲੰਕ ਗਵਾਇ ॥ ਜਿਨਿ ਸੀਤਾ ਆਦੀ ਡਉਰੂ ਵਾਇ ॥ ਰੋਵਹਿ ਪਾਂਡਵ ਭਏ ਮਜੂਰ ॥
ਜਿਨ ਕੈ ਸੁਆਮੀ ਰਹਤ ਹਦੂਰਿ ॥ ਰੋਵੈ ਜਨਮੇਜਾ ਖੁਇ ਗਇਆ ॥ ਏਕੀ ਕਾਰਣਿ ਪਾਪੀ ਭਇਆ ॥ ਰੋਵਹਿ ਸੇਖ ਮਸਾਇਕ ਪੀਰ ॥
ਅੰਤਿ ਕਾਲਿ ਮਤੁ ਲਾਗੈ ਭੀੜ ॥ ਰੋਵਹਿ ਰਾਜੇ ਕੰਨ ਪੜਾਇ ॥ ਘਰਿ ਘਰਿ ਮਾਗਹਿ ਭੀਖਿਆ ਜਾਇ ॥ ਰੋਵਹਿ ਕਿਰਪਨ ਸੰਚਹਿ
ਧਨੁ ਜਾਇ ॥ ਪੰਡਿਤ ਰੋਵਹਿ ਗਿਆਨੁ ਗਵਾਇ ॥ ਬਾਲੀ ਰੋਵੈ ਨਾਹਿ ਭਤਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਦੁਖੀਆ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਮੰਨੇ ਨਾਉ ਸੋਈ
ਜਿਣਿ ਜਾਇ ॥ ਅਉਰੀ ਕਰਮ ਨ ਲੇਖੈ ਲਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੨ ॥ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮੰਨਿਐ ਅਵਰਿ ਕਾਰਾ ਸਭਿ ਬਾਦਿ ॥ ਨਾਨਕ ਮੰਨਿਆ ਮੰਨੀ
ਐ ਬੁਝੀਐ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਕਾਇਆ ਹੰਸ ਧੁਰਿ ਮੇਲੁ ਕਰਤੈ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਗੁਪਤੁ ਵਰਤਦਾ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਗੁਣ ਉਚਰੈ ਗੁਣ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸਚੁ ਹੈ ਸਚੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆ
ਪੇ ਆਪਿ ਹੈ ਆਪੇ ਦੇਇ ਵਡਿਆਈ ॥੧੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੨ ॥ ਨਾਨਕ ਅੰਧਾ ਹੋਇ ਕੈ ਰਤਨਾ ਪਰਖਣ ਜਾਇ ॥ ਰਤਨਾ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਈ ਆ
ਵੈ ਆਪੁ ਲਖਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੨ ॥ ਰਤਨਾ ਕੇਰੀ ਗੁਥਲੀ ਰਤਨੀ ਖੋਲੀ ਆਇ ॥ ਵਖਰ ਤੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਦੁਹਾ ਰਹੀ ਸਮਾਇ ॥ ਜਿਨ ਗੁਣੁ
ਪਲੈ ਨਾਨਕਾ ਮਾਣਕ ਵਣਜਹਿ ਸੇਇ ॥ ਰਤਨਾ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਨੀ ਅੰਧੇ ਵਤਹਿ ਲੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਉ ਦਰਵਾਜੇ ਕਾਇ
ਆ ਕੋਟੁ ਹੈ ਦਸਵੈ ਗੁਪਤੁ ਰਖੀਜੈ ॥ ਬਜਰ ਕਪਾਟ ਨ ਖੁਲਨੀ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਖੁਲੀਜੈ ॥ ਅਨਹਦ ਵਾਜੇ ਧੁਨਿ ਵਜਦੇ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਣੀਜੈ ॥
ਤਿਤੁ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਚਾਨਣਾ ਕਰਿ ਭਗਤਿ ਮਿਲੀਜੈ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਏਕੁ ਵਰਤਦਾ ਜਿਨਿ ਆਪੇ ਰਚਨ ਰਚਾਈ ॥੧੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੨ ॥
ਅੰਧੇ ਕੈ ਰਾਹਿ ਦਸਿਐ ਅੰਧਾ ਹੋਇ ਸੁ ਜਾਇ ॥ ਹੋਇ ਸੁਜਾਖਾ ਨਾਨਕਾ ਸੋ ਕਿਉ ਉਝੜਿ ਪਾਇ ॥ ਅੰਧੇ ਏਹਿ ਨ ਆਖੀਅਨਿ ਜਿਨ ਮੁ
ਖਿ ਲੋਇਣ ਨਾਹਿ ॥ ਅੰਧੇ ਸੇਈ ਨਾਨਕਾ ਖਸਮਹੁ ਘੁਥੇ ਜਾਹਿ ॥੧॥ ਮਃ ੨ ॥ ਸਾਹਿਬਿ ਅੰਧਾ ਜੋ ਕੀਆ ਕਰੇ ਸੁਜਾਖਾ ਹੋਇ ॥ ਜੇਹਾ
ਜਾਣੈ ਤੇਹੋ ਵਰਤੈ ਜੇ ਸਉ ਆਖੈ ਕੋਇ ॥ ਜਿਥੈ ਸੁ ਵਸਤੁ ਨ ਜਾਪਈ ਆਪੇ ਵਰਤਉ ਜਾਣਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗਾਹਕੁ ਕਿਉ ਲਏ ਸਕੈ ਨ ਵਸਤੁ
ਪਛਾਣਿ ॥੨॥ ਮਃ ੨ ॥ ਸੋ ਕਿਉ ਅੰਧਾ ਆਖੀਐ ਜਿ ਹੁਕਮਹੁ ਅੰਧਾ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੁ ਨ ਬੁਝਈ ਅੰਧਾ ਕਹੀਐ ਸੋਇ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥

ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਕੋਟ ਹੈ ਸਭੁ ਦਿਸੰਤਰਿ ਦੇਸਾ ॥ ਆਪੇ ਤਾੜੀ ਲਾਈਅਨੁ ਸਭ ਮਹਿ ਪਰਵੇਸਾ ॥ ਆਪੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਾਜੀਅਨੁ ਆਪਿ ਗੁਪਤੁ ਰਖੇਸਾ ॥ ਗੁਰ
ਸੇਵਾ ਤੇ ਜਾਣਿਆ ਸਚੁ ਪਰਗਟੀਏਸਾ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸਚੋ ਸਚੁ ਹੈ ਗੁਰਿ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ॥੧੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੧ ॥ ਸਾਵਣੁ ਰਾਤਿ ਅਹਾੜੁ ਦਿਹੁ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ
ਦੁਇ ਖੇਤ ॥ ਲਬੁ ਵਤ੍ਰ ਦਰੋਗੁ ਬੀਉ ਹਾਲੀ ਰਾਹਕੁ ਹੇਤ ॥ ਹਲੁ ਬੀਚਾਰੁ ਵਿਕਾਰ ਮਣ ਹੁਕਮੀ ਖਟੇ ਖਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਲੇਖੈ ਮੰਗਿਐ ਅਉਤ
ਜਣੇਦਾ ਜਾਇ ॥੧॥ ਮ: ੧ ॥ ਭਉ ਭੁਇ ਪਵਿਤੁ ਪਾਣੀ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਬਲੇਦ ॥ ਹਲੁ ਹਲੇਮੀ ਹਾਲੀ ਚਿਤੁ ਚੇਤਾ ਵਤ੍ਰ ਵਖਤ ਸੰਜੋਗੁ ॥ ਨਾ
ਉ ਬੀਜੁ ਬਖਸੀਸ ਬੋਹਲ ਦੁਨੀਆ ਸਗਲ ਦਰੋਗ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਕਰਮੁ ਹੋਇ ਜਾਵਹਿ ਸਗਲ ਵਿਜੋਗ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥
ਮਨਮੁਖਿ ਮੋਹੁ ਗੁਬਾਰੁ ਹੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਬੋਲੈ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਹੈ ਨਿਤ ਨੀਰੁ ਵਿਰੋਲੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਮਥਿ ਤਤੁ ਕਢੋਲੈ
॥ ਅੰਤਰਿ ਪਰਗਾਸੁ ਘਟਿ ਚਾਨਣਾ ਹਰਿ ਲਧਾ ਟੋਲੈ ॥ ਆਪੇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਦਾ ਕਿਛੁ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧੭॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੨ ॥ ਨਾਨਕ ਚਿੰ
ਤਾ ਮਤਿ ਕਰਹੁ ਚਿੰਤਾ ਤਿਸ ਹੀ ਹੇਇ ॥ ਜਲ ਮਹਿ ਜੰਤ ਉਪਾਇਅਨੁ ਤਿਨਾ ਭਿ ਰੋਜੀ ਦੇਇ ॥ ਓਥੈ ਹਟੁ ਨ ਚਲਈ ਨਾ ਕੋ ਕਿਰਸ ਕਰੇਇ ॥
ਸਉਦਾ ਮੂਲਿ ਨ ਹੋਵਈ ਨਾ ਕੋ ਲਏ ਨ ਦੇਇ ॥ ਜੀਆ ਕਾ ਆਹਾਰੁ ਜੀਅ ਖਾਣਾ ਏਹੁ ਕਰੇਇ ॥ ਵਿਚਿ ਉਪਾਏ ਸਾਇਰਾ ਤਿਨਾ ਭਿ ਸਾਰ ਕਰੇ
ਇ ॥ ਨਾਨਕ ਚਿੰਤਾ ਮਤਿ ਕਰਹੁ ਚਿੰਤਾ ਤਿਸ ਹੀ ਹੇਇ ॥੧॥ ਮ: ੧ ॥ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਜੀਉ ਮਛੁਲੀ ਝੀਵਰੁ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਕਾਲੁ ॥ ਮਨੂਆ ਅੰਧੁ ਨ ਚੇ
ਤਈ ਪੜੈ ਅਚਿੰਤਾ ਜਾਲੁ ॥ ਨਾਨਕ ਚਿਤੁ ਅਚੇਤੁ ਹੈ ਚਿੰਤਾ ਬਧਾ ਜਾਇ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜੇ ਆਪਣੀ ਤਾ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥
੨ ਪਉੜੀ ॥ ਸੇ ਜਨ ਸਾਚੇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਤਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚਾ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਚੁ ਸਉਦਾ ਕੀਤਾ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਘਰ ਹੀ ਮਾਹਿ ਹੈ ਵਡ
ਭਾਗੀ ਲੀਤਾ ॥ ਅੰਦਰਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਰਿ ਗਈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੀਤਾ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਅਨੁ ਆਪੇ ਦੇਇ ਬੁਝਾਈ ॥੧੮॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੧
ਵੇਲਿ ਪਿੰਞਾਇਆ ਕਤਿ ਵੁਣਾਇਆ ॥ ਕਟਿ ਕੁਟਿ ਕਰਿ ਖੁੰਬਿ ਚੜਾਇਆ ॥ ਲੋਹਾ ਵਢੇ ਦਰਜੀ ਪਾੜੇ ਸੂਈ ਧਾਗਾ ਸੀਵੈ ॥ ਇਉ ਪਤਿ ਪਾਟੀ
ਸਿਫਤੀ ਸੀਪੈ ਨਾਨਕ ਜੀਵਤ ਜੀਵੈ ॥ ਹੋਇ ਪੁਰਾਣਾ ਕਪੜੁ ਪਾਟੈ ਸੂਈ ਧਾਗਾ ਗੰਢੈ ॥ ਮਾਹੁ ਪਖੁ ਕਿਹੁ ਚਲੈ ਨਾਹੀ ਘੜੀ ਮੁਹਤੁ ਕਿਛੁ
ਹੰਢੈ ॥ ਸਚੁ ਪੁਰਾਣਾ ਹੋਵੈ ਨਾਹੀ ਸੀਤਾ ਕਦੇ ਨ ਪਾਟੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੋ ਸਚਾ ਤਿਚਰੁ ਜਾਪੀ ਜਾਪੈ ॥੧॥ ਮ: ੧ ॥ ਸਚ ਕੀ ਕਾਤੀ ਸਚੁ
ਸਭੁ ਸਾਰੁ ॥ ਘਾੜਤ ਤਿਸ ਕੀ ਅਪਰ ਅਪਾਰ ॥ ਸਬਦੇ ਸਾਣ ਰਖਾਈ ਲਾਇ ॥ ਗੁਣ ਕੀ ਥੇਕੈ ਵਿਚਿ ਸਮਾਇ ॥ ਤਿਸ ਦਾ ਕੁਠਾ ਹੋਵੈ
ਸੇਖੁ ॥ ਲੋਹੂ ਲਬੁ ਨਿਕਥਾ ਵੇਖੁ ॥ ਹੋਇ ਹਲਾਲੁ ਲਗੈ ਹਕਿ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਦਰਿ ਦੀਦਾਰਿ ਸਮਾਇ ॥੨॥ ਮ: ੧ ॥ ਕਮਰਿ ਕਟਾਰਾ ਬੰਕ
ੜਾ ਬੰਕੇ ਕਾ ਅਸਵਾਰੁ ॥ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੈ ਨਾਨਕਾ ਮਤੁ ਸਿਰਿ ਆਵੈ ਭਾਰੁ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੋ ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਬਦਿ ਮਿਲੈ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਲੈ
॥ ਸਚੁ ਧਿਆਇਨਿ ਸੇ ਸਚੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਖਰਚੁ ਧਨੁ ਪਲੈ ॥ ਭਗਤ ਸੋਹਨਿ ਗੁਣ ਗਾਵਦੇ ਗੁਰਮਤਿ ਅਚਲੈ ॥ ਰਤਨ ਬੀਚਾਰੁ ਮਨਿ ਵਸਿ
ਆ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਭਲੈ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ਆਪੇ ਦੇਇ ਵਡਿਆਈ ॥੧੯॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੩ ॥ ਆਸਾ ਅੰਦਰਿ ਸਭੁ ਕੋ ਕੋਇ ਨਿ
ਰਾਸਾ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਮਰਿ ਜੀਵਿਆ ਸਹਿਲਾ ਆਇਆ ਸੋਇ ॥੧॥ ਮ: ੩ ॥ ਨਾ ਕਿਛੁ ਆਸਾ ਹਥਿ ਹੈ ਕੇਉ ਨਿਰਾਸਾ ਹੋਇ ॥ ਕਿਆ ਕਰੇਇ
ਇਹ ਬਪੁੜੀ ਜਾ ਭੁਲਾਏ ਸੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਸੰਸਾਰ ਸਚੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾਤਾ ਦਾਤਾਰ ਨਿਹਚਲੁ ਏਹੁ ਧਨੁ ॥
ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਆਰਾਧੇ ਨਿਰਮਲੁ ਸੋਇ ਜਨੁ ॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਅਗਮੁ ਰਸਨਾ ਏਕੁ ਭਨੁ ॥ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਰਬਤਿ ਨਾਨਕੁ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥
੨੦॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੧ ॥ ਸਰਵਰ ਹੰਸ ਧੁਰੇ ਹੀ ਮੇਲਾ ਖਸਮੈ ਏਵੈ ਭਾਣਾ ॥ ਸਰਵਰ ਅੰਦਰਿ ਹੀਰਾ ਮੋਤੀ ਸੋ ਹੰਸਾ ਕਾ ਖਾਣਾ ॥ ਬਗੁਲਾ ਕਾਗੁ
ਨ ਰਹਈ ਸਰਵਰਿ ਜੇ ਹੋਵੈ ਅਤਿ ਸਿਆਣਾ ॥ ਓਨਾ ਰਿਜਕੁ ਨ ਪਇਓ ਓਥੈ ਓਨਾ ਹੋਰੋ ਖਾਣਾ ॥ ਸਚਿ ਕਮਾਣੈ ਸਚੋ ਪਾਈਐ ਕੂੜੈ ਕੂੜਾ

ਮਾਣਾ॥ਨਾਨਕਤਿਨਕਉਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲਿਆਜਿਨਧੁਰੇਪਇਆਪਰਵਾਣਾ॥੧॥ਮਃ੧॥ਸਾਹਿਬੁਮੇਰਾਉਜਲਾਜੇਕੋਚਿਤਿਕਰੇਇ॥
ਨਾਨਕਸੋਈਸੇਵੀਐਸਦਾਸਦਾਜੋਦੇਇ॥ਨਾਨਕਸੋਈਸੇਵੀਐਜਿਤੁਸੇਵਿਐਦੁਖੁਜਾਇ॥ਅਵਗੁਣਵੰਞਨਿਗੁਣਰਵਹਿਮਨਿ
ਸੁਖੁਵਸੈਆਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਆਪੇਆਪਿਵਰਤਦਾਆਪਿਤਾੜੀਲਾਈਅਨੁ॥ਆਪੇਹੀਉਪਦੇਸਦਾਗੁਰਮੁਖਿਪਤੀਆਈਅ
ਨੁ॥ਇਕਿਆਪੇਉਝੜਿਪਾਇਅਨੁਇਕਿਭਗਤੀਲਾਇਅਨੁ॥ਜਿਸੁਆਪਿਬੁਝਾਏਸੋਬੁਝਸੀਆਪੇਨਾਇਲਾਈਅਨੁ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁ
ਧਿਆਈਐਸਚੀਵਡਿਆਈ॥੨੧॥ਸਲੋਕੁਵਾਰਾਂਨਾਲਿ੫੨॥

ਰਾਮਕਲੀਕੀਵਾਰਮਹਲਾ੫ ਸਲੋਕੁਮਃ੫॥ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਜੈਸਾਸਤਿਗੁਰੁਸੁਣੀਦਾਤੈਸੋਹੀਮੈਡੀਠੁ॥ਵਿਛੁੜਿਆਮੇਲੇਪ੍ਰਭੂਹਰਿਦਰਗਹਕਾਬਸੀਠੁ॥ਹਰਿਨਾਮੋਮੰਤ੍ਰੁਦ੍ਰਿੜਾਇਦਾਕਟੇ
ਹਉਮੈਰੋਗੁ॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰੁਤਿਨਾਮਿਲਿਆਜਿਨਾਧੁਰੇਪਇਆਸੰਜੋਗੁ॥੧॥ਮਃ੫॥ਇਕੁਸਜਣੁਸਭਿਸਜਣਾਇਕੁਵੈਰੀਸਭਿ
ਵਾਦਿ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਦੇਖਾਲਿਆਵਿਣੁਨਾਵੈਸਭਬਾਦਿ॥ਸਾਕਤਦੁਰਜਨਭਰਮਿਆਜੋਲਗੇਦੂਜੈਸਾਦਿ॥ਜਨਨਾਨਕਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਬੁ
ਝਿਆਗੁਰਸਤਿਗੁਰਕੈਪਰਸਾਦਿ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਥਟਣਹਾਰੈਥਾਟੁਆਪੇਹੀਥਟਿਆ॥ਆਪੇਪੂਰਾਸਾਹੁਆਪੇਹੀਖਟਿਆ॥ਆਪੇ
ਕਰਿਪਾਸਾਰੁਆਪੇਰੰਗਰਟਿਆ॥ਕੁਦਰਤਿਕੀਮਨਪਾਇਅਲਖਬ੍ਰਹਮਟਿਆ॥ਅਗਮਅਥਾਹਬੇਅੰਤਪਰੈਪਰਟਿਆ॥ਆਪੇ
ਵਡਪਾਤਸਾਹੁਆਪਿਵਜੀਰਟਿਆ॥ਕੋਇਨਜਾਣੈਕੀਮਕੇਵਡੁਮਟਿਆ॥ਸਚਾਸਾਹਿਬੁਆਪਿਗੁਰਮੁਖਿਪਰਗਟਿਆ॥੧॥
ਸਲੋਕੁਮਃ੫ ਸੁਣਿਸਜਣਪ੍ਰੀਤਮਮੇਰਿਆਮੈਸਤਿਗੁਰੁਦੇਹੁਦਿਖਾਲਿ॥ਹਉਤਿਸੁਦੇਵਾਮਨੁਆਪਣਾਨਿਤਹਿਰਦੈਰਖਾਸ
ਮਾਲਿ॥ਇਕਸੁਸਤਿਗੁਰਬਾਹਰਾਧ੍ਰਿਗੁਜੀਵਣੁਸੰਸਾਰਿ॥ਜਨਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰੁਤਿਨਾਮਿਲਾਇਓਨੁਜਿਨਸਦਹੀਵਰਤੈਨਾਲਿ॥
੧॥ਮਃ੫॥ਮੇਰੈਅੰਤਰਿਲੋਚਾਮਿਲਣਕੀਕਿਉਪਾਵਾਪ੍ਰਭਤੋਹਿ॥ਕੋਈਐਸਾਸਜਣੁਲੋੜਿਲਹੁਜੋਮੇਲੇਪ੍ਰੀਤਮੁਮੋਹਿ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈ
ਮੇਲਾਇਆਜਤਦੇਖਾਤਤਸੋਇ॥ਜਨਨਾਨਕਸੋਪ੍ਰਭੁਸੇਵਿਆਤਿਸੁਜੇਵਡੁਅਵਰੁਨਕੋਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਦੇਵਣਹਾਰੁਦ
ਤਾਰੁਕਿਤੁਮੁਖਿਸਾਲਾਹੀਐ॥ਜਿਸੁਰਖੈਕਿਰਪਾਧਾਰਿਰਿਜਕੁਸਮਾਹੀਐ॥ਕੋਇਨਕਿਸਹੀਵਸਿਸਭਨਾਇਕਧਰ॥ਪਾਲੇਬਾਲਕਵਾਗਿ
ਦੇਕੈਆਪਿਕਰ॥ਕਰਦਾਅਨਦਬਿਨੋਦਕਿਛੂਨਜਾਣੀਐ॥ਸਰਬਧਾਰਸਮਰਥਹਉਤਿਸੁਕੁਰਬਾਣੀਐ॥ਗਾਈਐਰਾਤਿਦਿਨੰਤੁਗਾ
ਵਣਜੋਗਿਆ॥ਜੋਗੁਰਕੀਪੈਰੀਪਾਹਿਤਿਨੀਹਰਿਰਸੁਭੋਗਿਆ॥੨॥ਸਲੋਕੁਮਃ੫॥ਭੀੜਹੁਮੋਕਲਾਈਕੀਤੀਅਨੁਸਭਰਖੇਕੁਟੰਬੈ
ਨਾਲਿ॥ਕਾਰਜਆਪਿਸਵਾਰਿਅਨੁਸੋਪ੍ਰਭਸਦਾਸਭਾਲਿ॥ਪ੍ਰਭੁਮਾਤਪਿਤਾਕੰਠਿਲਾਇਦਾਲਹੁੜੇਬਾਲਕਪਾਲਿ॥ਦਇਆਲਹੋਏ
ਸਭਜੀਅਜੰਤਹਰਿਨਾਨਕਨਦਰਿਨਿਹਾਲ॥੧॥ਮਃ੫॥ਵਿਣੁਤੁਧੁਹੋਰੁਜਿਮੰਗਣਾਸਿਰਿਦੁਖਾਕੈਦੁਖ॥ਦੇਹਿਨਾਮੁਸੰਤੋਖੀਆਉਤ
ਰੈਮਨਕੀਭੁਖ॥ਗੁਰਿਵਣੁਤਿਣੁਹਰਿਆਕੀਤਿਆਨਾਨਕਕਿਆਮਨੁਖ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ਸੋਐਸਾਦਾਤਾਰੁਮਨਹੁਨਵੀਸਰੈ॥ਘੜੀਨ
ਮੁਹਤੁਚਸਾਤਿਸੁਬਿਨੁਨਾਸਰੈ॥ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਸੰਗਿਕਿਆਕੋਲੁਕਿਕਰੈ॥ਜਿਸੁਪਤਿਰਖੈਆਪਿਸੋਭਵਜਲੁਤਰੈ॥ਭਗਤੁਗਿਆਨੀ
ਤਪਾਜਿਸੁਕਿਰਪਾਕਰੈ॥ਸੋਪੂਰਾਪਰਧਾਨੁਜਿਸਨੋਬਲੁਧਰੈ॥ਜਿਸਹਿਜਰਾਏਆਪਿਸੋਈਅਜਰੁਜਰੈ॥ਤਿਸਹੀਮਿਲਿਆਸਚੁ
ਮੰਤ੍ਰੁਗੁਰਮਨਿਧਰੈ॥੩॥ਸਲੋਕੁਮਃ੫॥ਧੰਨੁਸੁਰਾਗਸੁਰੰਗੜੇਆਲਾਪਤਸਭਤਿਖਜਾਇ॥ਧੰਨੁਸੁਜੰਤਸੁਹਾਵੜੇਜੋਗੁਰਮੁਖਿਜਪ
ਦੇਨਾਉ॥ਜਿਨੀਇਕਮਨਿਇਕੁਅਰਾਧਿਆਤਿਨਸਦਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉ॥ਤਿਨਕੀਧੂੜਿਹਮਬਾਛਦੇਕਰਮੀਪਲੈਪਾਇ॥ਜੋਰਤੇਰੰਗਿਗੋਵਿਦ

ਕੋਊ ਤਿਨ ਘਾਲਿ ਹਾਰੈ ਨਾਉ ॥ ਆਖਾ ਬਿਰਥਾ ਜੀਅ ਕੀ ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਮੇਰਾ ਸੁਜਾਣਈ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰੈ ਮੇਲਾਇਆ ਜਨਮ ਮਰਣੁ ਦੁਖੁ ਜਾਈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ
ਪਾਇਆ ਅਗਮ ਰੂਪੁ ਅਨਤ ਨ ਕਾਹੂ ਜਾਈ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਧੰਨੁ ਸੁ ਵੇਲਾ ਘੜੀ ਧੰਨੁ ਧਨੁ ਮੂਰਤੁ ਪਲੁ ਸਾਰੁ ॥ ਧੰਨੁ ਸੁ ਦਿਨਸੁ ਸੰਜੋਗੜਾ ਜਿਤੁ ਡਿਠਾ
ਗੁਰ ਦਰਸਾਰੁ ॥ ਮਨ ਕੀਆ ਇਛਾ ਪੂਰੀਆ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਅਗਮ ਅਪਾਰੁ ॥ ਹਉਮੈ ਤੁਟਾ ਮੋਹੜਾ ਇਕੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਲਗਾ
ਸੇਵ ਹਰਿ ਉਧਰਿਆ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਿਫਤਿ ਸਲਾਹਣੁ ਭਗਤਿ ਵਿਰਲੇ ਦਿਤੀਅਨੁ ॥ ਸਉਪੇ ਜਿਸੁ ਭੰਡਾਰ ਫਿਰਿ ਪੁਛ
ਨ ਲੀਤੀਅਨੁ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਲਗਾ ਰੰਗੁ ਸੇ ਰੰਗਿ ਰਤਿਆ ॥ ਓਨਾ ਇਕੋ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਇਕਾ ਉਨ ਭਤਿਆ ॥ ਓਨਾ ਪਿਛੈ ਜਗੁ ਭੁੰਚੈ ਭੋਗਈ ॥ ਓ
ਨਾ ਪਿਆਰਾ ਰਬੁ ਓਨਾਹਾ ਜੋਗਈ ॥ ਜਿਸੁ ਮਿਲਿਆ ਗੁਰੁ ਆਇ ਤਿਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣਿਆ ॥ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਜਿ ਖਸਮੈ ਭਾਣਿਆ ॥੪
॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਹਰਿ ਇਕਸੈ ਨਾਲਿ ਮੈ ਦੋਸਤੀ ਹਰਿ ਇਕਸੈ ਨਾਲਿ ਮੈ ਰੰਗੁ ॥ ਹਰਿ ਇਕੋ ਮੇਰਾ ਸਜਣੋ ਹਰਿ ਇਕਸੈ ਨਾਲਿ ਮੈ ਸੰਗੁ ॥ ਹਰਿ
ਇਕਸੈ ਨਾਲਿ ਮੈ ਗੋਸਟੇ ਮੁਹੁ ਮੈਲਾ ਕਰੈ ਨ ਭੰਗੁ ॥ ਜਾਣੈ ਬਿਰਥਾ ਜੀਅ ਕੀ ਕਦੇ ਨ ਮੋੜੈ ਰੰਗੁ ॥ ਹਰਿ ਇਕੋ ਮੇਰਾ ਮਸਲਤੀ ਭੰਨਣ ਘੜਨ ਸਮ
ਰਥੁ ॥ ਹਰਿ ਇਕੋ ਮੇਰਾ ਦਾਤਾਰੁ ਹੈ ਸਿਰਿ ਦਾਤਿਆ ਜਗ ਹਥੁ ॥ ਹਰਿ ਇਕਸੈ ਦੀ ਮੈ ਟੇਕ ਹੈ ਜੋ ਸਿਰਿ ਸਭਨਾ ਸਮਰਥੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੰਤਿ ਮਿਲਾ
ਇਆ ਮਸਤਕਿ ਧਰਿ ਕੈ ਹਥੁ ॥ ਵਡਾ ਸਾਹਿਬੁ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਇਆ ਜਿਨਿ ਤਾਰਿਆ ਸਗਲ ਜਗਤੁ ॥ ਮਨ ਕੀਆ ਇਛਾ ਪੂਰੀਆ ਪਾ
ਇਆ ਧੁਰਿ ਸੰਜੋਗ ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਇਆ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਸਦ ਹੀ ਭੋਗੇ ਭੋਗ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਮਨਮੁਖਾ ਕੇਰੀ ਦੋਸਤੀ ਮਾਇਆ ਕਾ ਸਨਬੰਧੁ ॥ ਵੇਖ
ਦਿਆ ਹੀ ਭਜਿ ਜਾਨਿ ਕਦੇ ਨ ਪਾਇਨਿ ਬੰਧੁ ॥ ਜਿਚਰੁ ਪੈਨਨਿ ਖਾਵਨੀ ਤਿਚਰੁ ਰਖਨਿ ਗੰਢੁ ॥ ਜਿਤੁ ਦਿਨਿ ਕਿਛੁ ਨ ਹੋਵਈ ਤਿਤੁ ਦਿਨਿ ਬੋਲਨਿ
ਗੰਧੁ ॥ ਜੀਅ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਨੀ ਮਨਮੁਖ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧੁ ॥ ਕੂੜਾ ਗੰਢੁ ਨ ਚਲਈ ਚਿਕੜਿ ਪਥਰ ਬੰਧੁ ॥ ਅੰਧੇ ਆਪੁ ਨ ਜਾਣਨੀ
ਫਕੜੁ ਪਿਟਨਿ ਧੰਧੁ ॥ ਝੂਠੈ ਮੋਹਿ ਲਪਟਾਇਆ ਹਉ ਹਉ ਕਰਤ ਬਿਹੰਧੁ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਆਪਣੀ ਧੁਰਿ ਪੂਰਾ ਕਰਮੁ ਕਰੇਇ ॥ ਜਨ ਨਾ
ਨਕ ਸੇ ਜਨ ਉਬਰੇ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜੋ ਰਤੇ ਦੀਦਾਰ ਸੇਈ ਸਚੁ ਹਾਕੁ ॥ ਜਿਨੀ ਜਾਤਾ ਖਸਮੁ ਕਿਉ ਲਭੈ ਤਿਨਾ
ਖਾਕੁ ॥ ਮਨੁ ਮੈਲਾ ਵੇਕਾਰੁ ਹੋਵੈ ਸੰਗਿ ਪਾਕੁ ॥ ਦਿਸੈ ਸਚਾ ਮਹਲੁ ਖੁਲੈ ਭਰਮ ਤਾਕੁ ॥ ਜਿਸਹਿ ਦਿਖਾਲੇ ਮਹਲੁ ਤਿਸੁ ਨ ਮਿਲੈ ਧਾਕੁ ॥
ਮਨੁ ਤਨੁ ਹੋਇ ਨਿਹਾਲੁ ਬਿੰਦਕ ਨਦਰਿ ਝਾਕੁ ॥ ਨਉ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਲਾਗੁ ॥ ਤਿਸੈ ਮਿਲੈ ਸੰਤ ਖਾਕੁ ਮਸਤਕਿ ਜਿਸੈ
ਭਾਗੁ ॥੫॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਹਰਣਾਖੀ ਕੂ ਸਚੁ ਵੈਣੁ ਸੁਣਾਈ ਜੋ ਤਉ ਕਰੇ ਉਧਾਰਣੁ ॥ ਸੁੰਦਰ ਬਚਨ ਤੁਮ ਸੁਣਹੁ ਛਬੀਲੀ ਪਿਰੁ ਤੈ
ਡਾ ਮਨ ਸਾਧਾਰਣੁ ॥ ਦੁਰਜਨ ਸੇਤੀ ਨੇਹੁ ਰਚਾਇਓ ਦਸਿ ਵਿਖਾ ਮੈ ਕਾਰਣੁ ॥ ਊਣੀ ਨਾਹੀ ਝੂਣੀ ਨਾਹੀ ਨਾਹੀ ਕਿਸੈ ਵਿਹੂਣੀ ॥ ਪਿਰੁ ਛੈਲੁ ਛ
ਬੀਲਾ ਛਡਿ ਗਵਾਇਓ ਦੁਰਮਤਿ ਕਰਮਿ ਵਿਹੂਣੀ ॥ ਨਾ ਹਉ ਭੁਲੀ ਨਾ ਹਉ ਚੁਕੀ ਨਾ ਮੈ ਨਾਹੀ ਦੋਸਾ ॥ ਜਿਤੁ ਹਉ ਲਾਈ ਤਿਤੁ ਹਉ ਲਗੀ ਤੂ
ਸੁਣਿ ਸਚੁ ਸੰਦੇਸਾ ॥ ਸਾਈ ਸੁਹਾਗਣਿ ਸਾਈ ਭਾਗਣਿ ਜੈ ਪਿਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ ਪਿਰਿ ਅਉਗਣ ਤਿਸ ਕੇ ਸਭਿ ਗਵਾਏ ਗਲ ਸੇਤੀ ਲਾਇ ਸਵਾ
ਰੀ ॥ ਕਰਮਹੀਣ ਧਨ ਕਰੈ ਬਿਨੰਤੀ ਕਦਿ ਨਾਨਕ ਆਵੈ ਵਾਰੀ ॥ ਸਭਿ ਸੁਹਾਗਣਿ ਮਾਣਹਿ ਰਲੀਆ ਇਕ ਦੇਵਹੁ ਰਾਤਿ ਮੁਰਾਰੀ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥
ਕਾਹੇ ਮਨ ਤੂ ਡੋਲਤਾ ਹਰਿ ਮਨਸਾ ਪੂਰਣਹਾਰੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਧਿਆਇ ਤੂ ਸਭਿ ਦੁਖ ਵਿਸਾਰਣਹਾਰੁ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਆਰਾਧਿ ਮਨ ਸਭਿ ਕਿ
ਲਵਿਖ ਜਾਹਿ ਵਿਕਾਰ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨ ਰੰਗੁ ਲਗਾ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥ ਓਨੀ ਛਡਿਆ ਮਾਇਆ ਸੁਆਵੜਾ ਧਨੁ ਸੰਚਿਆ ਨਾਮੁ ਅਪਾ
ਰੁ ॥ ਅਠੇ ਪਹਰ ਇਕਤੈ ਲਿਵੈ ਮੰਨੇਨਿ ਹੁਕਮੁ ਅਪਾਰੁ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ ਇਕੁ ਦੇਹੁ ਦਰਸੁ ਮਨਿ ਪਿਆਰੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂ ਆ
ਵਹਿ ਚਿਤਿ ਤਿਸ ਨੋ ਸਦਾ ਸੁਖ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂ ਆਵਹਿ ਚਿਤਿ ਤਿਸੁ ਜਮ ਨਾਹਿ ਦੁਖ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂ ਆਵਹਿ ਚਿਤਿ ਤਿਸੁ ਕਿ ਆਕਾਣਿਆ ॥ ਜਿ

ਜਿਸੁ ਆਵਹਿ ਚਿਤਿ ਤਿਸੁ ਕਿ ਕਾੜਿਆ ॥ ਜਿਸ ਦਾ ਕਰਤਾ ਮਿਤ੍ਰੁ ਸਭਿ ਕਾਜ ਸਵਾਰਿਆ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਆਵਹਿ ਚਿਤਿ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ਜਨੁ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਆਵਹਿ ਚਿਤਿ ਬਹੁਤਾ ਤਿਸੁ ਧਨੁ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਆਵਹਿ ਚਿਤਿ ਸੋ ਵਡ ਪਰਵਾਰਿਆ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਆਵਹਿ ਚਿਤਿ ਤਿਨਿ ਕੁਲ ਉਧਾਰਿਆ ॥ ੬ ॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ ਅੰਦਰਹੁ ਅੰਨਾ ਬਾਹਰਹੁ ਅੰਨਾ ਕੂੜੀ ਕੂੜੀ ਗਾਵੈ ॥ ਦੇਹੀ ਧੋਵੈ ਚਕ੍ਰ ਬਣਾਏ ਮਾਇਆ ਨੋ ਬਹੁ ਧਾਵੈ ॥ ਅੰਦਰਿ ਮੈਲੁ ਨ ਉਤਰੈ ਹਉਮੈ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਵੈ ॥ ਨੀਂਦ ਵਿਆਪਿਆ ਕਾਮਿ ਸੰਤਾਪਿਆ ਮੁਖਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਹਾਵੈ ॥ ਬੈਸਨੋ ਨਾਮੁ ਕਰਮ ਹਉ ਜੁਗਤਾ ਤੁਹ ਕੁਟੇ ਕਿਆ ਫਲੁ ਪਾਵੈ ॥ ਹੰਸਾ ਵਿਚਿ ਬੈਠਾ ਬਗੁ ਨ ਬਣਈ ਨਿਤ ਬੈਠਾ ਮਛੀ ਨੋ ਤਾਰ ਲਾਵੈ ॥ ਜਾ ਹੰਸ ਸਭਾ ਵੀਚਾਰੁ ਕਰਿ ਦੇਖਨਿ ਤਾ ਬਗਾ ਨਾਲਿ ਜੋੜੁ ਕਦੇ ਨ ਆਵੈ ॥ ਹੰਸਾ ਹੀਰਾ ਮੋਤੀ ਚੁਗਣਾ ਬਗੁ ਡਡਾ ਭਾਲਣ ਜਾਵੈ ॥ ਉਡਰਿਆ ਵੇਚਾਰਾ ਬਗੁਲਾ ਮਤੁ ਹੋਵੈ ਮੰਞੁ ਲਖਾਵੈ ॥ ਜਿਤੁ ਕੋ ਲਾਇਆ ਤਿਤ ਹੀ ਲਾਗਾ ਕਿਸੁ ਦੋਸੁ ਦਿਚੈ ਜਾ ਹਰਿ ਏਵੈ ਭਾਵੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਰਵਰੁ ਰਤਨੀ ਭਰਪੂਰੇ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਸੋ ਪਾਵੈ ॥ ਸਿਖ ਹੰਸ ਸਰਵਰਿ ਇਕਠੇ ਹੋਏ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਹੁਕਮਾਵੈ ॥ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਮਾਣਕ ਸਰਵਰਿ ਭਰਪੂਰੇ ਖਾਇ ਖਰਚਿ ਰਹੇ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਸਰਵਰ ਹੰਸੁ ਦੂਰਿ ਨ ਹੋਈ ਕਰਤੇ ਏਵੈ ਭਾਵੈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਦੈ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੋ ਸਿਖੁ ਗੁਰੂ ਪਹਿ ਆਵੈ ॥ ਆਪਿ ਤਰਿਆ ਕੁਟੰਬ ਸਭਿ ਤਾਰੇ ਸਭਾ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਛਡਾਵੈ ॥ ੧ ॥

ਮਃ ੫ ॥ ਪੰਡਿਤੁ ਅਖਾਏ ਬਹੁਤੀ ਰਾਹੀ ਕੋਰੜੂ ਮੋਠ ਜਿਨੇਹਾ ॥ ਅੰਦਰਿ ਮੋਹੁ ਨਿਤ ਭਰਮਿ ਵਿਆਪਿਆ ਤਿਸਟਸਿ ਨਾਹੀ ਦੇਹਾ ॥ ਕੂੜੀ ਆਵੈ ਕੂੜੀ ਜਾਵੈ ਮਾਇਆ ਕੀ ਨਿਤ ਜੋਹਾ ॥ ਸਚੁ ਕਹੈ ਤਾ ਛੋਹੋ ਆਵੈ ਅੰਤਰਿ ਬਹੁਤਾ ਰੋਹਾ ॥ ਵਿਆਪਿਆ ਦੁਰਮਤਿ ਕੁਬੁਧਿ ਕੁਮੂੜਾ ਮਨਿ ਲਾਗਾ ਤਿਸੁ ਮੋਹਾ ॥ ਠਗੈ ਸੇਤੀ ਠਗੁ ਰਲਿਆ ਸਾਥੁ ਭਿ ਇਕੋ ਜੇਹਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਾਫੁ ਨਦਰੀ ਵਿਚਦੋ ਕਢੈ ਤਾਂ ਉਘੜਿ ਆਇਆ ਲੋਹਾ ॥ ਬਹੁਤੇਰੀ ਥਾਈ ਰਲਾਇ ਰਲਾਇ ਦਿਤਾ ਉਘੜਿਆ ਪੜਦਾ ਅਗੈ ਆਇ ਖਲੋਹਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਜੇ ਸਰਣੀ ਆਵੈ ਫਿਰਿ ਮਨੂਰਹੁ ਕੰਚਨੁ ਹੋਹਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਿਰਵੈਰੁ ਪੁਤ੍ਰ ਸਤ੍ਰ ਸਮਾਨੇ ਅਉਗੁਣ ਕਟੇ ਕਰੇ ਸੁਧੁ ਦੇਹਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਹੋਵੈ ਲਿਖਿਆ ਤਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਲਿ ਸਨੇਹਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਜਿਸੁ ਕਿਰਪਾਲੁ ਹੋਵੈ ਤਿਸੁ ਰਿਦੈ ਵਸੇਹਾ ॥ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਤਿਸ ਕਾ ਕਟੀਐ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਹਾ ॥ ੨ ॥

ਪਉੜੀ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਣਾ ਜੰਤੁ ਸੋ ਤੁਧੁ ਬੁਝਈ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਣਾ ਜੰਤੁ ਸੋ ਦਰਗਹ ਸਿਝਈ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਤੇਰੀ ਨਦਰਿ ਹਉਮੈ ਤਿਸੁ ਗਈ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਤੂ ਸੰਤੁਸਟੁ ਕਲਮਲ ਤਿਸੁ ਖਈ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਸੁਆਮੀ ਵਲਿ ਨਿਰਭਉ ਸੋ ਭਈ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਤੂ ਕਿਰਪਾਲੁ ਸਚਾ ਸੋ ਥਿਅਈ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਤੇਰੀ ਮਇਆ ਨ ਪੋਹੈ ਅਗਨਈ ॥ ਤਿਸ ਨੋ ਸਦਾ ਦਇਆਲੁ ਜਿਨਿ ਗੁਰ ਤੇ ਮਤਿ ਲਈ ॥ ੭ ॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਿਰਪਾਲ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਲੈ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਪੀ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਇ ਪੈ ॥ ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਵਸੁ ਦੂਖਾ ਨਾਸੁ ਹੋਇ ॥ ਹਥ ਦੇਇ ਆਪਿ ਰਖੁ ਵਿਆਪੈ ਭਉ ਨ ਕੋਇ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਏਤੈ ਕੰਮਿ ਲਾਇ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਜਾਇ ॥ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਖਸਮੁ ਏਕੋ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਚੁ ਸਚੋ ਸਚੁ ਲਹਿਆ ॥ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਦਇਆਲ ਅਪਣੀ ਸਿਫਤਿ ਦੇਹੁ ॥ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਨਿਹਾਲ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਏਹ ॥ ੧ ॥

ਮਃ ੫ ॥ ਏਕੋ ਜਪੀਐ ਮਨੈ ਮਾਹਿ ਇਕਸ ਕੀ ਸਰਣਾਇ ॥ ਇਕਸੁ ਸਿਉ ਕਰਿ ਪਿਰਹੜੀ ਦੂਜੀ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ॥ ਇਕੋ ਦਾਤਾ ਮੰਗੀਐ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਪ੍ਰਭੁ ਇਕੋ ਇਕੁ ਧਿਆਇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸਚੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਤੇ ਸੰਤ ਜਨ ਜਿਨ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ਆਇ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ॥ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ਨਾਮੁ ਉਚਰਾ ਨਾਨਕ ਖਸਮ ਰਜਾਇ ॥ ੨ ॥

ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਤੂ ਰਖਵਾਲਾ ਮਾਰੇ ਤਿਸੁ ਕਉਣੁ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਤੂ ਰਖਵਾਲਾ ਜਿਤਾ ਤਿਨੈ ਭੈਣੁ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਤੇਰਾ ਅੰਗੁ ਤਿਸੁ ਮੁਖੁ ਉਜਲਾ ॥

ਜਿਸ ਨੋ ਤੇਰਾ ਅੰਗੁ ਸੋ ਨਿਰਮਲੀ ਹੂੰ ਨਿਰਮਲਾ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਤੇਰੀ ਨਦਰਿ ਨ ਲੇਖਾ ਪੁਛੀਐ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਤੇਰੀ ਖੁਸੀ ਤਿਨਿ ਨਉ ਨਿਧਿ ਭੁੰਚੀਐ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਤੂੰ ਪ੍ਰਭੁ ਵਲਿ ਤਿਸੁ ਕਿਆ ਮੁਹਛੰਦਗੀ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਤੇਰੀ ਮਿਹਰ ਸੁ ਤੇਰੀ ਬੰਦਗੀ ॥੮॥

ਸਲੋਕੁ ਮ: ੫ ॥ ਹੋਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੇ ਸੰਤਾਂ ਸੰਗਿ ਵਿਹਾਵੇ ॥ ਤੁਧਹੁ ਭੁਲੇ ਸੇ ਜਮਿ ਜਮਿ ਮਰਦੇ ਤਿਨ ਕਦੇ ਨ ਚੁਕਨਿ ਹਾਵੇ ॥੧॥ ਮ: ੫ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਮਰਹੁ ਆਪਣਾ ਘਟਿ ਅਵਘਟਿ ਘਟ ਘਾਟ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੰਤਿਆ ਕੋਇ ਨ ਬੰਧੈ ਵਾਟ ॥੨॥

ਪਉੜੀ ॥ ਤਿਥੈ ਤੂ ਸਮਰਥੁ ਜਿਥੈ ਕੋਇ ਨਾਹਿ ॥ ਓਥੈ ਤੇਰੀ ਰਖ ਅਗਨੀ ਉਦਰ ਮਾਹਿ ॥ ਸੁਣਿ ਕੈ ਜਮ ਕੇ ਦੂਤ ਨਾਇ ਤੇਰੈ ਛਡਿ ਜਾਹਿ ॥ ਭਉਜਲੁ ਬਿਖਮੁ ਅਸਗਾਹੁ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਪਾਰਿ ਪਾਹਿ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਲਗੀ ਪਿਆਸ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸੇਇ ਖਾਹਿ ॥ ਕਲਿ ਮਹਿ ਏਹੋ ਪੁੰਨੁ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਗਾਹਿ ॥ ਸਭਸੈ ਨੋ ਕਿਰਪਾਲੁ ਸਮਾਲੇ ਸਾਹਿ ਸਾਹਿ ॥ ਬਿਰਥਾ ਕੋਇ ਨ ਜਾਇ ਜਿ ਆਵੈ ਤੁਧੁ ਆਹਿ ॥੯॥

ਸਲੋਕੁ ਮ: ੫ ॥ ਦੂਜਾ ਤਿਸੁ ਨ ਬੁਝਾਇਹੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਨਾਮੁ ਦੇਹੁ ਆਧਾਰੁ ॥ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਸਾਹਿਬੋ ਸਮਰਥੁ ਸਚੁ ਦਾਤਾਰੁ ॥ ਤੂ ਨਿਹਚਲੁ ਨਿਰਵੈਰੁ ਸਚੁ ਸਚਾ ਤੁਧੁ ਦਰਬਾਰੁ ॥ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈਐ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਛੋਡਿ ਹੋਰੁ ਜਿ ਮੰਗਣਾ ਸਭੁ ਬਿਖਿਆ ਰਸ ਛਾਰੁ ॥ ਸੇ ਸੁਖੀਏ ਸਚੁ ਸਾਹ ਸੇ ਜਿਨ ਸਚਾ ਬਿਉਹਾਰੁ ॥ ਜਿਨਾ ਲਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮ ਸਹਜ ਸੁਖ ਸਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਇਕੁ ਆਰਾਧੇ ਸੰਤਨ ਰੇਣਾਰੁ ॥੧॥ ਮ: ੫ ॥ ਅਨਦ ਸੂਖ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ਨਿਤ ਹਰਿ ਕਾ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਇ ॥ ਅਵਰ ਸਿਆਣਪ ਛਾਡਿ ਦੇਹਿ ਨਾਨਕ ਉਧਰਸਿ ਨਾਇ ॥੨॥

ਪਉੜੀ ॥ ਨਾ ਤੂ ਆਵਹਿ ਵਸਿ ਬਹੁਤੁ ਘਿਣਾਵਣੇ ॥ ਨਾ ਤੂ ਆਵਹਿ ਵਸਿ ਬੇਦ ਪੜਾਵਣੇ ॥ ਨਾ ਤੂ ਆਵਹਿ ਵਸਿ ਤੀਰਥਿ ਨਾਈਐ ॥ ਨਾ ਤੂ ਆਵਹਿ ਵਸਿ ਧਰਤੀ ਧਾਈਐ ॥ ਨਾ ਤੂ ਆਵਹਿ ਵਸਿ ਕਿਤੈ ਸਿਆਣਪੈ ॥ ਨਾ ਤੂ ਆਵਹਿ ਵਸਿ ਬਹੁਤਾ ਦਾਨੁ ਦੇ ॥ ਸਭੁ ਕੋ ਤੇਰੈ ਵਸਿ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰਾ ॥ ਤੂ ਭਗਤਾ ਕੈ ਵਸਿ ਭਗਤਾ ਤਾਣੁ ਤੇਰਾ ॥੧੦॥

ਸਲੋਕੁ ਮ: ੫ ॥ ਆਪੇ ਵੈਦੁ ਆਪਿ ਨਾਰਾਇਣੁ ॥ ਏਹਿ ਵੈਦ ਜੀਅ ਕਾ ਦੁਖੁ ਲਾਇਣ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਖਾਇਣ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਿਸ ਕੇ ਸਭਿ ਦੂਖ ਮਿਟਾਇਣ ॥੧॥ ਮ: ੫ ॥ ਹੁਕਮਿ ਉਛਲੈ ਹੁਕਮੇ ਰਹੈ ॥ ਹੁਕਮੇ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਸਮ ਕਰਿ ਸਹੈ ॥ ਹੁਕਮੇ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਨੋ ਹੋਵੈ ਦਾਤਿ ॥ ਹੁਕਮਿ ਮਰੈ ਹੁਕਮੇ ਹੀ ਜੀਵੈ ॥ ਹੁਕਮੇ ਨਾਨ੍ਹਾ ਵਡਾ ਥੀਵੈ ॥ ਹੁਕਮੇ ਸੋਗ ਹਰਖ ਆਨੰਦੁ ॥ ਹੁਕਮੇ ਜਪੈ ਨਿਰੋਧਰ ਗੁਰਮੰਤੁ ॥ ਹੁਕਮੇ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਰਹਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕਉ ਭਗਤੀ ਲਾਏ ॥੨॥

ਪਉੜੀ ॥ ਹਉ ਤਿਸੁ ਢਾਢੀ ਕੁਰਬਾਣੁ ਜਿ ਤੇਰਾ ਸੇਵਦਾਰੁ ॥ ਹਉ ਤਿਸੁ ਢਾਢੀ ਬਲਿਹਾਰ ਜਿ ਗਾਵੈ ਗੁਣ ਅਪਾਰ ॥ ਸੋ ਢਾਢੀ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਜਿਸੁ ਲੋੜੈ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ ਸੋ ਢਾਢੀ ਭਾਗਠੁ ਜਿਸੁ ਸਚਾ ਦੁਆਰ ਬਾਰੁ ॥ ਓਹੁ ਢਾਢੀ ਤੁਧੁ ਧਿਆਇ ਕਲਾਪੇ ਦਿਨੁ ਰੈਣਾਰੁ ॥ ਮੰਗੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਨ ਆਵੈ ਕਦੇ ਹਾਰਿ ॥ ਕਪੜੁ ਭੋਜਨੁ ਸਚੁ ਰਹਦਾ ਲਿਵੈ ਧਾਰ ॥ ਸੋ ਢਾਢੀ ਗੁਣਵੰਤੁ ਜਿਸ ਨੋ ਪ੍ਰਭ ਪਿਆਰੁ ॥੧੧॥

ਸਲੋਕੁ ਮ: ੫ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਅਮਿਉ ਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਉ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਹਿਰਦੈ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਆਠ ਪਹਰ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਉਪਦੇਸੁ ਸੁਣਹੁ ਤੁਮ ਗੁਰਸਿਖਹੁ ਸਚਾ ਇਹੈ ਸੁਆਉ ॥ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਸਫਲੁ ਹੋਇ ਮਨ ਮਹਿ ਲਾਇਹੁ ਭਾਉ ॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨਦੁ ਘਣਾ ਪ੍ਰਭ ਜਪਤਿਆ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖੁ ਊਪਜੈ ਦਰਗਹ ਪਾਈਐ ਥਾਉ ॥੧॥ ਮ: ੫ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਮਤਿ ਦੇਇ ॥ ਭਾਣੈ ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮੋ ਭਾਣੈ ਹੀ ਕਢਿ ਲੇਇ ॥ ਭਾਣੈ ਜੋਨਿ ਭਵਾਈਐ ਭਾਣੈ ਬਖਸ ਕਰੇਇ ॥ ਭਾਣੈ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਭੋਗੀਐ ਭਾਣੈ ਕਰਮ ਕਰੇਇ ॥ ਭਾਣੈ ਮਿਟੀ ਸਾਜਿ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੋਤਿ ਧਰੇਇ ॥ ਭਾਣੈ ਭੋਗ ਭੋਗਾਇਦਾ ਭਾਣੈ ਮਨਹਿ ਕਰੇਇ ॥ ਭਾਣੈ ਨਰਕਿ ਸੁਰਗਿ ਅਉਤਾਰੇ ਭਾਣੈ ਧਰਣਿ ਪਰੇਇ ॥ ਭਾਣੈ ਹੀ ਜਿਸੁ ਭਗਤੀ ਲਾਏ ਨਾਨਕ ਵਿਰਲੇ ਹੇ ॥੨॥

ਪਉੜੀ ॥ ਵਡਿਆਈ ਸਚੇ ਨਾਮ ਕੀ ਹਉ ਜੀਵਾ ਸੁਣਿ ਸੁਣੇ ॥ ਪਸੂ ਪਰੇਤ ਅਗਿਆਨ ਉਧਾਰੇ ਇਕ ਖਿਣੇ ॥ ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ਸਦਾ ਸਦ ਜਾਪੀਐ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ ਵਿਕਰਾਲ ਨਾਇ ਤੇਰੈ ਧ੍ਰਾਪੀਐ ॥

ਰੋਗੁ ਸੋਗੁ ਦੁਖੁ ਵੰਞੈ ਜਿਸੁ ਨਾਉ ਮਨਿ ਵਸੈ ॥ ਤਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਲਾਲੁ ਜੋ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਰਸੈ ॥ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਬੇਅੰਤ ਉਧਾਰਣਹਾਰਿਆ ॥ ਤੇਰੀ ਸੋਭਾ ਤੁਧੁ ਸਚੇ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰਿਆ ॥੧੨॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ ਮਿਤ੍ਰ ਪਿਆਰਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੈ ਛਡਿ ਗਵਾਇਆ ਰੰਗਿ ਕਸੁੰਭੈ ਭੁਲੀ ॥ ਤਉ ਸਜਣ ਕੀ ਮੈ ਕੀਮ ਨ ਪਉਦੀ ਹਉ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਅਢੁ ਨ ਲਹਦੀ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਸਸੁ ਵਿਰਾਇਣਿ ਨਾਨਕ ਜੀਉ ਸਸੁਰਾ ਵਾਦੀ ਜੇਠੋ ਪਉ ਪਉ ਲੂਹੈ ॥ ਹਭੇ ਭਸੁ ਪੁਣੇਦੇ ਵਤਨੁ ਜਾ ਮੈ ਸਜਣੁ ਤੂਹੈ ॥੨॥

ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਵੁਠਾ ਚਿਤਿ ਤਿਸੁ ਦਰਦੁ ਨਿਵਾਰਣੋ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਵੁਠਾ ਚਿਤਿ ਤਿਸੁ ਕਦੇ ਨ ਹਾਰਣੋ ॥ ਜਿਸੁ ਮਿਲਿਆ ਪੂਰਾ ਗੁਰੂ ਸੁ ਸਰਪਰ ਤਾਰਣੋ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਲਾਏ ਸਚਿ ਤਿਸੁ ਸਚੁ ਸਮਾਲਣੋ ॥ ਜਿਸੁ ਆਇਆ ਹਥਿ ਨਿਧਾਨੁ ਸੁ ਰਹਿਆ ਭਾਲਣੋ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਇਕੋ ਰੰਗੁ ਭਗਤੁ ਸੋ ਜਾਨਣੋ ॥ ਓਹੁ ਸਭਨਾ ਕੀ ਰੇਣੁ ਬਿਰਹੀ ਚਾਰਣੋ ॥ ਸਭਿ ਤੇਰੇ ਚੋਜ ਵਿਡਾਣ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ਕਾਰਣੋ ॥੧੩॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ ਉਸਤਤਿ ਨਿੰਦਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੈ ਹਭ ਵਞਾਈ ਛੋਡਿਆ ਹਭੁ ਕਿਝੁ ਤਿਆਗੀ ॥ ਹਭੇ ਸਾਕ ਕੂੜਾਵੇ ਡਿਠੇ ਤਉ ਪਲੈ ਤੈਡੈ ਲਾਗੀ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਫਿਰਦੀ ਫਿਰਦੀ ਨਾਨਕ ਜੀਉ ਹਉ ਫਾਵੀ ਥੀਈ ਬਹੁਤੁ ਦਿਸਾਵਰ ਪੰਧਾ ॥ ਤਾ ਹਉ ਸੁਖਿ ਸੁਖਾਲੀ ਸੁਤੀ ਜਾ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਸਜਣੁ ਮੈ ਲਧਾ ॥੨॥

ਪਉੜੀ ॥ ਸਭੇ ਦੁਖ ਸੰਤਾਪ ਜਾਂ ਤੁਧਹੁ ਭੁਲੀਐ ॥ ਜੇ ਕੀਚਨਿ ਲਖ ਉਪਾਵ ਤਾਂ ਕਹੀ ਨ ਘੁਲੀਐ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਵਿਸਰੈ ਨਾਉ ਸੁ ਨਿਰਧਨੁ ਕਾਂਢੀਐ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਵਿਸਰੈ ਨਾਉ ਸੁ ਜੋਨੀ ਹਾਂਢੀਐ ॥ ਜਿਸੁ ਖਸਮੁ ਨ ਆਵੈ ਚਿਤਿ ਤਿਸੁ ਜਮੁ ਡੰਡੁ ਦੇਇ ॥ ਜਿਸੁ ਖਸਮੁ ਨ ਆਵੈ ਚਿਤਿ ਰੋਗੀ ਸੇ ਗਣੇ ॥ ਜਿਸੁ ਖਸਮੁ ਨ ਆਵੀ ਚਿਤਿ ਸੁ ਖਰੋ ਅਹੰਕਾਰੀਆ ॥ ਸੋਈ ਦੁਹੇਲਾ ਜਗਿ ਜਿਨਿ ਨਾਉ ਵਿਸਾਰਿਆ ॥੧੪॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ ਤੈਡੀ ਬੰਦਸਿ ਮੈ ਕੋਇ ਨ ਡਿਠਾ ਤੂੰ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਭਾਣਾ ॥ ਘੋਲਿ ਘੁਮਾਈ ਤਿਸੁ ਮਿਤ੍ਰ ਵਿਚੋਲੇ ਜੈ ਮਿਲਿ ਕੰਤੁ ਪਛਾਣਾ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਪਾਵ ਸੁਹਾਵੇ ਜਾਂ ਤਉ ਧਿਰਿ ਜੁਲਦੇ ਸੀਸੁ ਸੁਹਾਵਾ ਚਰਣੀ ॥ ਮੁਖੁ ਸੁਹਾਵਾ ਜਾਂ ਤਉ ਜਸੁ ਗਾਵੈ ਨਾਨਕ ਜੀਉ ਪਇਆ ਤਉ ਸਰਣੀ ॥੨॥

ਪਉੜੀ ॥ ਮਿਲਿ ਨਾਰੀ ਸਤਸੰਗਿ ਮੰਗਲੁ ਗਾਵੀਆ ॥ ਘਰ ਕਾ ਹੋਆ ਬੰਧਾਨੁ ਬਹੁੜਿ ਨ ਧਾਵੀਆ ॥ ਬਿਨਠੀ ਦੁਰਮਤਿ ਦੁਰਤੁ ਸੋਇ ਕੂੜਾਵੀਆ ॥ ਸੀਲਵੰਤਿ ਪਰਧਾਨਿ ਰਿਦੈ ਸਚਾਵੀਆ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਇਕੁ ਇਕ ਰੀਤਾਵੀਆ ॥ ਮਨਿ ਦਰਸਨ ਕੀ ਪਿਆਸ ਚਰਣ ਦਾਸਾਵੀਆ ॥ ਸੋਭਾ ਬਣੀ ਸੀਗਾਰੁ ਖਸਮਿ ਜਾਂ ਰਾਵੀਆ ॥ ਮਿਲੀਆ ਆਇ ਸੰਜੋਗਿ ਜਾਂ ਤਿਸੁ ਭਾਵੀਆ ॥੧੫॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ ਹਭਿ ਗੁਣ ਤੈਡੇ ਨਾਨਕ ਜੀਉ ਮੈ ਕੂ ਥੀਏ ਮੈ ਨਿਰਗੁਣ ਤੇ ਕਿਆ ਹੋਵੈ ॥ ਤਉ ਜੇਵਡੁ ਦਾਤਾਰੁ ਨ ਕੋਈ ਜਾਚਕੁ ਸਦਾ ਜਾਚੋਵੈ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਦੇਹ ਛਿਜੰਦੜੀ ਊਣ ਮਝੂਣਾ ਗੁਰਿ ਸਜਣਿ ਜੀਉ ਧਰਾਇਆ ॥ ਹਭੇ ਸੁਖ ਸੁਹੇਲੜਾ ਸੁਤਾ ਜਿਤਾ ਜਗੁ ਸਬਾਇਆ ॥੨॥

ਪਉੜੀ ॥ ਵਡਾ ਤੇਰਾ ਦਰਬਾਰੁ ਸਚਾ ਤੁਧੁ ਤਖਤੁ ॥ ਸਿਰਿ ਸਾਹਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਨਿਹਚਲੁ ਚਉਰੁ ਛਤੁ ॥ ਜੋ ਭਾਵੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੋਈ ਸਚੁ ਨਿਆਉ ॥ ਜੇ ਭਾਵੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਨਿਥਾਵੇ ਮਿਲੈ ਥਾਉ ॥ ਜੋ ਕੀਨੀ ਕਰਤਾਰਿ ਸਾਈ ਭਲੀ ਗਲ ॥ ਜਿਨੀ ਪਛਾਤਾ ਖਸਮੁ ਸੇ ਦਰਗਾਹ ਮਲ ॥ ਸਹੀ ਤੇਰਾ ਫੁਰਮਾਨੁ ਕਿਨੈ ਨ ਫੇਰੀਐ ॥ ਕਾਰਣ ਕਰਣ ਕਰੀਮ ਕੁਦਰਤਿ ਤੇਰੀਐ ॥੧੬॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ ਸੋਇ ਸੁਣੰਦੜੀ ਮੇਰਾ ਤਨੁ ਮਨੁ ਮਉਲਾ ਨਾਮੁ ਜਪੰਦੜੀ ਲਾਲੀ ॥ ਪੰਧਿ ਜੁਲੰਦੜੀ ਮੇਰਾ ਅੰਦਰੁ ਠੰਢਾ ਗੁਰ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਨਿਹਾਲੀ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਹਠ ਮੰਝਾਹੂ ਮੈ ਮਾਣਕੁ ਲਧਾ ॥ ਮੁਲਿ ਨ ਘਿਧਾ ਮੈ ਕੂ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਿਤਾ ॥ ਢੂੰਢ ਵਞਾਈ ਥੀਆ ਥਿਤਾ ॥ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਨਾਨਕ ਜਿਤਾ ॥੨॥

ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਕਰਮੁ ਹੋਇ ਸੋ ਸੇਵਾ ਲਾਗਾ ॥ ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਕਮਲੁ ਪ੍ਰਗਾਸਿਆ ਸੋ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗਾ ॥ ਲਗਾ ਰੰਗੁ ਚਰਣਾਰਬਿੰਦ ਸਭੁ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਭਾਗਾ ॥ ਆਤਮੁ ਜਿਤਾ ਗੁਰਮਤੀ ਆਗੰਜਤ ਪਾਗਾ ॥ ਜਿਸਹਿ ਧਿਆਇਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸੋ ਕਲਿ ਮਹਿ ਤਾਗਾ ॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਨਿਰਮਲਾ ਅਠਸਠਿ ਮਜਨਾਗਾ ॥ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਿਆ ਆਪਣਾ ਸੋ ਪੁਰਖੁ ਸਭਾਗਾ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਜਿਸੁ ਏਵਡ ਭਾਗਾ ॥੧੭॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ ਜਾ ਪਿਰੁ ਅੰਦਰਿ ਤਾ ਧਨ ਬਾਹਰਿ ॥ ਜਾ ਪਿਰੁ ਬਾਹਰਿ ਤਾ ਧਨ ਮਾਹਰਿ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਬਹੁ ਫੇਰ ਫਿਰਾਹਰਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੰਗਿ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਹਰਿ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਹਰਿ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਆਹਰਿ ਸਭਿ ਕਰਦਾ ਫਿਰੈ ਆਹਰਿ ਇਕੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਤੁ ਆਹਰਿ ਜਗੁ ਉਧਰੈ

ਦਿਲਾਖੂਬੁਖੈਰੋਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਵਡੀਹੂਵਡਾਅਪਾਰੁਤੇਰਾਮਰਤਬਾ॥ਰੰਗਪਰੰਗਅਨੇਕਨਜਾਪਨਕਰਤਬਾ॥ਜੀਆਅੰਦਰਿਜੀਅਸਭੁਕਿਛੁਜਾਣਣਾ॥
ਸਭੁਕਿਛੁਤੇਰੈਵਸਿਤੇਰਾਘਰੁਭਲਾ॥ਤੇਰੈਘਰਿਆਨੰਦੁਵਧਾਈਤੁਧੁਘਰਿ॥ਮਾਣੁਮਹਤਾਤੇਜੁਆਪਣਾਆਪਜਰਿ॥ਸਰਬਕਲਾਭਰਪੂਰਿਦਿ
ਸੈਜਤਕਤਾ॥ਨਾਨਕਦਾਸਨਿਦਾਸੁਤੁਧੁਆਗੈਬਿਨਵਤਾ॥੧੮॥ਸਲੋਕੁਮਃ੫॥ਛਤੜਬਜਾਰਸੋਹਨਿਵਿਚਿਵਾਪਾਰੀਏ॥ਵਖਰੁਹਿਕੁਅਪਾਰੁ
ਨਾਨਕਖਟੇਸੋਧਣੀ॥੧॥ਕਬੀਰਹਮਰਾਕੋਨਹੀਹਮਕਿਸਹੂਕੇਨਾਹਿ॥ਜਿਨਿਇਹੁਰਚਨੁਰਚਾਇਆਤਿਸਹੀਮਾਹਿਸਮਾਹਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਮਃ੫॥ ਸਫਲਿਓਬਿਰਖੁਸੁਹਾਵੜਾਹਰਿਸਫਲਿਅੰਮ੍ਰਿਤਾ॥ਮਨੁਲੋਚੈਉਨਮਿਲਣਕਉਕਿਉਵੰਞੈਘਿਤਾ॥ਵਰਨਾਚਿਹਨਾਬਾਹਰਾਓਹੁਅਗਮਅਜਿਤਾ
॥ਓਹੁਪਿਆਰਾਜੀਅਕਾਜੋਖੋਲੈਭਿਤਾ॥ਸੇਵਾਕਰੀਤੁਸਾੜੀਆਮੈਦਸਿਹੁਮਿਤਾ॥ਕੁਰਬਾਣੀਵੰਞਾਵਾਰਣੈਬਲੇਬਲਿਕਿਤਾ॥ਦਸਨਿਸੰਤਪਿਆ
ਰਿਆਸੁਣਹੁਲਾਇਚਿਤਾ॥ਜਿਸੁਲਿਖਿਆਨਾਨਕਦਾਸੁਤਿਸੁਨਾਉਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਤਿਗੁਰਿਦਿਤਾ॥੧੯॥ਸਲੋਕੁਮਃ੫॥ਕਬੀਰਧਰਤੀਸਾਧਕੀ
ਮਃ੫॥ ਤਸਕਰਬੈਸਹਿਗਾਹਿ॥ਧਰਤੀਭਾਰਿਨਬਿਆਪਈਉਨਕਉਲਾਹੂਲਾਹਿ॥੧॥ਕਬੀਰਚਾਵਲਕਾਰਣੇਤੁਖਕਉਮੁਹਲੀਲਾਇ॥ਸੰਗਿਕੁਸੰਗੀਬੈ
ਸਤੇਤਬਪੂਛੈਧਰਮਰਾਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਆਪੇਹੀਵਡਪਰਵਾਰੁਆਪਿਇਕਾਤੀਆ॥ਆਪਣੀਕੀਮਤਿਆਪਿਆਪੇਹੀਜਾਤੀਆ॥ਸਭੁਕਿਛੁ
ਆਪੇਆਪਿਆਪਿਉਪੰਨਿਆ॥ਆਪਣਾਕੀਤਾਆਪਿਆਪਿਵਰੰਨਿਆ॥ਧੰਨੁਸੁਤੇਰਾਥਾਨੁਜਿਥੈਤੂੰਵੁਠਾ॥ਧੰਨੁਸੁਤੇਰੇਭਗਤਜਿਨੀਸਚੁਤੂੰਡਿਠਾ॥
ਜਿਸਨੋਤੇਰੀਦਇਆਸਲਾਹੇਸੋਇਤੁਧੁ॥ਜਿਸੁਗੁਰਭੇਟੇਨਾਨਕਨਿਰਮਲੁਸੋਈਸੁਧੁ॥੨੦॥ਸਲੋਕੁ॥ਫਰੀਦਾਭੂਮਿਰੰਗਾਵਲੀਮੰਝਿਵਿਸੂਲਾਬਾਗੁ
ਮਃ੫॥ ॥ਜੋਨਰਪੀਰਿਨਿਵਾਜਿਆਤਿਨਾਅੰਚਨਲਾਗ॥੧॥ਫਰੀਦਾਉਮਰਸੁਹਾਵੜੀਸੰਗਿਸੁਵੰਨੜੀਦੇਹ॥ਵਿਰਲੇਕੇਈਪਾਈਅਨਿਜਿਨਾਪਿਆ
ਰੇਨੇਹ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁਦਇਆਧਰਮੁਜਿਸੁਦੇਹਿਸੁਪਾਏ॥ਜਿਸੁਬੁਝਾਇਹਿਅਗਨਿਆਪਿਸੋਨਾਮੁਧਿਆਏ॥ਅੰਤਰਜਾਮੀ
ਅਗਮਪੁਰਖੁਇਕਦ੍ਰਿਸਟਿਦਿਖਾਏ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਕੈਆਸਰੈਪ੍ਰਭਸਿਉਰੰਗੁਲਾਏ॥ਅਉਗਣਕਟਿਮੁਖੁਉਜਲਾਹਰਿਨਾਮਿਤਰਾਏ॥ਜਨ
ਮਮਰਣਭਉਕਟਿਓਨੁਫਿਰਿਜੋਨਿਨਪਾਏ॥ਅੰਧਕੂਪਤੇਕਾਢਿਅਨੁਲੜੁਆਪਿਫੜਾਏ॥ਨਾਨਕਬਖਸਿਮਿਲਾਇਅਨੁਰਖੇਗਲਿਲਾ
ਏ॥੨੧॥ਸਲੋਕੁਮਃ੫॥ਮੁਹਬਤਿਜਿਸੁਖੁਦਾਇਦੀਰਤਾਰੰਗਿਚਲੂਲਿ॥ਨਾਨਕਵਿਰਲੇਪਾਈਅਹਿਤਿਸੁਜਨਕੀਮਨਮੂਲਿ॥੧॥ਮਃ੫॥ਅੰਦਰੁ
ਵਿਧਾਸਚਿਨਾਇਬਾਹਰਿਭੀਸਚੁਡਿਠੋਮਿ॥ਨਾਨਕਰਵਿਆਹਭਥਾਇਵਣਿਤ੍ਰਿਣਿਤ੍ਰਿਭਵਣਿਰੋਮਿ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਆਪੇਕੀਤੋਰਚਨੁਆਪੇਹੀਰਤਿ
ਆ॥ਆਪੇਹੋਇਓਇਕੁਆਪੇਬਹੁਭਤਿਆ॥ਆਪੇਸਭਨਾਮੰਝਿਆਪੇਬਾਹਰਾ॥ਆਪੇਜਾਣਹਿਦੂਰਿਆਪੇਹੀਜਾਹਰਾ॥ਆਪੇਹੋਵਹਿਗੁਪਤੁ
ਆਪੇਪਰਗਟੀਐ॥ਕੀਮਤਿਕਿਸੈਨਪਾਇਤੇਰੀਥਟੀਐ॥ਗਹਿਰਗੰਭੀਰੁਅਥਾਹੁਅਪਾਰੁਅਗਣਤੁਤੂੰ॥ਨਾਨਕਵਰਤੈਇਕੁਇਕੋਇਕੁਤੂੰ॥
੨੩॥ ਸਲੋਕੁਵਾਰਨਾਲਿ੪੭॥

ਰਾਮਕਲੀਕੀਵਾਰਰਾਇਬਲਵੰਡਿਤਥਾਸਤੈਡੂਮਿਆਖੀ॥ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਨਾਉਕਰਤਾਕਾਦਰੁਕਰੇਕਿਉਬੋਲੁਹੋਵੈਜੋਖੀਵਦੈ॥ਦੇਗੁਨਾਸਤਿਭੈਣਭਰਾਵਹੈਪਾਰੰਗਤਿਦਾਨੁਪੜੀਵਦੈ॥ਨਾਨਕਿਰਾਜੁਚਲਾਇਆਸਚੁਕੋ
ਟੁਸਤਾਣੀਨੀਵਦੈ॥ਲਹਣੇਧਰਿਓਨੁਛਤੁਸਿਰਿਕਰਿਸਿਫਤੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵਦੈ॥ਮਤਿਗੁਰਆਤਮਦੇਵਦੀਖੜਗਿਜੋਰਿਪਰਾਕੁਇਜੀ
ਅਦੈ॥ਗੁਰਿਚੇਲੇਰਹਰਾਸਿਕੀਈਨਾਨਕਿਸਲਾਮਤਿਥੀਵਦੈ॥ਸਹਿਟਿਕਾਦਿਤੋਸੁਜੀਵਦੈ॥੧॥ਲਹਣੇਦੀਫੇਰਾਈਐਨਾਨਕਾਦੋਹੀਖਟੀ
ਐ॥ਜੋਤਿਓਹਾਜੁਗਤਿਸਾਇਸਹਿਕਾਇਆਫੇਰਿਪਲਟੀਐ॥ਝੁਲੈਸੁਛਤੁਨਿਰੰਜਨੀਮਲਿਤਖਤੁਬੈਠਾਗੁਰਹਟੀਐ॥ਕਰਹਿਜਿਗੁਰਫੁਰ
ਮਾਇਆਸਿਲਜੋਗੁਅਲੂਣੀਚਟੀਐ॥ਲੰਗਰੁਚਲੈਗੁਰਸਬਦਿਹਰਿਤੋਟਿਨਆਵੀਖਟੀਐ॥ਖਰਚੇਦਿਤਿਖਸੰਮਦੀਆਪਖਹਦੀਖੈਰਿਦਬਟੀਐ॥

ਹੋਵੈਸਿਫਤਿਖਸੰਮਦੀਨੂਰੁਅਰਸਹੁਕੁਰਸਹੁਝਟੀਐ॥ਤੁਧੁਡਿਠੇਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹਮਲੁਜਨਮਜਨਮਦੀਕਟੀਐ॥ਸਚੁਜਿਗੁਰਿਫੁਰਮਾਇਆ
ਕਿਉਏਦੂਬੋਲਹੁਹਟੀਐ॥ਪੁਤ੍ਰੀਕਉਲੁਨਪਾਲਿਓਕਰਿਪੀਰਹੁਕੰਨ੍ਮੁਰਟੀਐ॥ਦਿਲਿਖੋਟੈਆਕੀਫਿਰਨਿਬੰਨਿਭਾਰੁਉਚਾਇਨਿਛਟੀ
ਐ॥ਜਿਨਿਆਖੀਸੋਈਕਰੈਜਿਨਿਕੀਤੀਤਿਨੈਥਟੀਐ॥ਕਉਣੁਹਾਰੇਕਿਨਿਉਵਟੀਐ॥੨॥ਜਿਨਿਕੀਤੀਸੋਮੰਨਣਾਕੋਸਾਲੁਜਿਵਾਹੇਸਾਲੀ॥ਧ
ਰਮਰਾਇਹੈਦੇਵਤਾਲੈਗਲਾਕਰੇਦਲਾਲੀ॥ਸਤਿਗੁਰੁਆਖੈਸਚਾਕਰੈਸਾਬਾਤਹੋਵੈਦਰਹਾਲੀ॥ਗੁਰਅੰਗਦਦੀਦੋਹੀਫਿਰੀਸਚੁਕਰਤੈਬੰਧਿ
ਬਹਾਲੀ॥ਨਾਨਕੁਕਾਇਆਪਲਟੁਕਰਿਮਲਿਤਖਤੁਬੈਠਾਸੈਡਾਲੀ॥ਦਰੁਸੇਵੈਉਮਤਿਖੜੀਮਸਕਲੈਹੋਇਜੰਗਾਲੀ॥ਦਰਿਦਰਵੇ
ਸੁਖਸੰਮਦੈਨਾਇਸਚੈਬਾਣੀਲਾਲੀ॥ਬਲਵੰਡਖੀਵੀਨੇਕਜਨਜਿਸੁਬਹੁਤੀਛਾਉਪਤ੍ਰਾਲੀ॥ਲੰਗਰਿਦਉਲਤਿਵੰਡੀਐਰਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਖੀ
ਰਿਘਿਆਲੀ॥ਗੁਰਸਿਖਾਕੇਮੁਖਉਜਲੇਮਨਮੁਖਥੀਏਪਰਾਲੀ॥ਪਏਕਬੂਲੁਖਸੰਮਨਾਲਿਜਾਂਘਾਲਮਰਦੀਘਾਲੀ॥ਮਾਤਾਖੀਵੀਸਹੁਸੋਇ
ਜਿਨਿਗੋਇਉਠਾਲੀ॥੩॥ਹੋਰਿਓਗੰਗਵਹਾਈਐਦੁਨੀਆਈਆਖੈਕਿਕਿਓਨੁ॥ਨਾਨਕਈਸਰਿਜਗਨਾਥਿਉਚਹਦੀਵੈਣੁਵਿਰਿਕਿਓ
ਨੁ॥ਮਾਧਾਣਾਪਰਬਤੁਕਰਿਨੇਤ੍ਰਬਾਸਕੁਸਬਦਿਰਿੜਕਿਓਨੁ॥ਚਉਦਹਿਰਤਨੁਨਿਕਾਲਿਓਨੁਕਰਿਆਵਾਗਉਣੁਚਿਲਕਿਓਨੁ॥
ਕੁਦਰਤਿਅਹਿਵੇਖਾਲੀਓਨੁਜਿਣਐਵਡਪਿੜਠਿਣਿਕਿਓਨੁ॥ਲਹਣੇਧਰਿਓਨੁਛਤੁਸਿਰਿਅਸਮਾਨਿਕਿਆੜਾਛਿਕਿਓਨੁ॥ਜੋਤਿ
ਸਮਾਣੀਜੋਤਿਮਾਹਿਆਪੁਆਪੈਸੇਤੀਮਿਕਿਓਨੁ॥ਸਿਖਾਪੁਤ੍ਰਾਘੋਖਿਕੈਸਭਉਮਤਿਵੇਖਹੁਜਿਕਿਓਨੁ॥ਜਾਸੁਧੋਸੁਤਾਲਹਣਾਟਿਕਿ
ਓਨੁ॥੪॥ਫੇਰਿਵਸਾਇਆਫੇਰੁਆਣਿਸਤਿਗੁਰਿਖਾਡੂਰੁ॥ਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁਨਾਲਿਤੁਧੁਹੋਰੁਮੁਚੁਗਰੂਰੁ॥ਲਬੁਵਿਣਾਹੇਮਾਣਸਾਜਿ
ਉਪਾਣੀਬੂਰੁ॥ਵਰ੍ਹਿਐਦਰਗਹਗੁਰੂਕੀਕੁਦਰਤੀਨੂਰੁ॥ਜਿਤੁਸੁਹਾਥਨਲਭਈਤੂੰਓਹੁਠਰੂਰੁ॥ਨਉਨਿਧਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹੈਤੁਧੁਵਿਚਿਭ
ਰਪੂਰੁ॥ਨਿੰਦਾਤੇਰੀਜੋਕਰੇਸੋਵੰਞੈਚੂਰੁ॥ਨੇੜੈਦਿਸੈਮਾਤਲੋਕਤੁਧੁਸੁਝੈਦੂਰੁ॥ਫੇਰਿਵਸਾਇਆਫੇਰੁਆਣਿਸਤਿਗੁਰਿਖਾਡੂਰੁ॥੫॥
ਸੋਟਿਕਾਸੋਬੈਹਣਾਸੋਈਦੀਬਾਣੁ॥ਪਿਯੂਦਾਦੇਜੇਵਿਹਾਪੋਤਾਪਰਵਾਣੁ॥ਜਿਨਿਬਾਸਕੁਨੇਤ੍ਰੈਘਤਿਆਕਰਿਨੇਹੀਤਾਣੁ॥ਜਿਨਿਸਮੁੰਦੁ
ਵਿਰੋਲਿਆਕਰਿਮੇਰੁਮਧਾਣੁ॥ਚਉਦਹਿਰਤਨਨਿਕਾਲਿਅਨੁਕੀਤੋਨੁਚਾਨਾਣੁ॥ਘੋੜਾਕੀਤੋਸਹਜਦਾਜਤੁਕੀਓਪਲਾਣੁ॥ਧਣਖੁਚੜਾ
ਇਓਸਤਦਾਜਸਹੰਦਾਬਾਣੁ॥ਕਲਿਵਿਚਿਧੂਅੰਧਾਰੁਸਾਚੜਿਆਰੈਭਾਣੁ॥ਸਤਹੁਖੇਤੁਜਮਾਇਓਸਤਹੁਛਾਵਾਣੁ॥ਨਿਤਰਸੋਈਤੇਰੀ
ਐਘਿਉਮੈਦਾਖਾਣੁ॥ਚਾਰੇਕੁੰਡਾਸੁਝੀਓਸੁਮਨਮਹਿਸਬਦੁਪਰਵਾਣੁ॥ਆਵਾਗਉਣੁਨਿਵਾਰਿਓਕਰਿਨਦਰਿਨੀਸਾਣੁ॥ਅਉਤਰਿਆ
ਅਉਤਾਰੁਲੈਸੋਪੁਰਖੁਸੁਜਾਣੁ॥ਝਖੜਿਵਾਉਨਡੋਲਈਪਰਬਤੁਮੇਰਾਣੁ॥ਜਾਣੈਬਿਰਥਾਜੀਅਕੀਜਾਣੀਹੂਜਾਣੁ॥ਕਿਆਸ
ਲਾਹੀਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹਜਾਤੂਸੁਘੜੁਸੁਜਾਣੁ॥ਦਾਨੁਜਿਸਤਿਗੁਰਭਾਵਸੀਸੋਸਤੇਦਾਣੁ॥ਨਾਨਕਹੰਦਾਛਤ੍ਰੁਸਿਰਿਉਮਤਿਹੈਰਾਣੁ॥
ਸੋਟਿਕਾਸੋਬੈਹਣਾਸੋਈਦੀਬਾਣੁ॥ਪਿਯੂਦਾਦੇਜੇਵਿਹਾਪੋਤ੍ਰਾਪਰਵਾਣੁ॥੬॥ਧੰਨੁਧੰਨੁਰਾਮਦਾਸਗੁਰੁਜਿਨਿਸਿਰਿਆਤਿਨੈ
ਸਵਾਰਿਆ॥ਪੂਰੀਹੋਈਕਰਾਮਾਤਿਆਪਿਸਿਰਜਣਹਾਰੈਧਾਰਿਆ॥ਸਿਖੀਅਤੈਸੰਗਤੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਕਰਿਨਮਸਕਾਰਿਆ॥
ਅਟਲੁਅਥਾਹੁਅਤੋਲੁਤੂੰਤੇਰਾਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰਿਆ॥ਜਿਨੀਤੂੰਸੇਵਿਆਭਾਉਕਰਿਸੇਤੁਧੁਪਾਰਿਉਤਾਰਿਆ॥ਲ
ਬੁਲੋਭੁਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਮੋਹੁਮਾਰਿਕਢੇਤੁਧੁਸਪਰਵਾਰਿਆ॥ਧੰਨੁਸੁਤੇਰਾਥਾਨੁਹੈਸਚੁਤੇਰਾਪੈਸਕਾਰਿਆ॥ਨਾਨਕੁਤੂਲਹਣਾਤੂਹੈ
ਗੁਰੁਅਮਰੁਤੂਵੀਚਾਰਿਆ॥ਗੁਰੁਡਿਠਾਤਾਮਨੁਸਾਧਾਰਿਆ॥੭॥ਚਾਰੇਜਾਗੇਚਹੁਜੁਗੀਪੰਚਾਇਣੁਆਪੇਹੋਇ
ਆ॥ਆਪੀਨੈਆਪੁਸਾਜਿਓਨੁਆਪੇਹੀਥੰਮਿਖਲੋਆ॥ਆਪੇਪਟੀਕਲਮਆਪਿਆਪਿਲਿਖਣਹਾਰਾਹੋਆ॥ਸਭਉਮਤਿਆਵਣਜਾ
ਣੀਆਪੇਹੀਨਵਾਨਿਰੋਆ॥ਤਖਤਿਬੈਠਾਅਰਜਨਗੁਰੂਸਤਿਗੁਰਕਾਖਿਵੈਚੰਦੋਆ॥ਉਗਵਣਹੁਤੈਆਥਵਣਹੁਚਹੁਚਕੀਕੀ

ਅਨਲੋਆ॥ਜਿਨੀਗੁਰਮੁਖਿਦਿਸਾਅਨਮੁਖਾਪਾਇਆਸੋਆ॥ਕੁਦੀਠਉਵਡਿਰਾਮਤਿਸਨੇਕਾਸਨਚਦੋਆ॥ਛਾਰੇਜਾਰੇਹਨੁਜਾਗੀਪਾਂਨਿਇਕਿਆਪੇ
ਹੋਆ॥੮॥੧॥ ਰਾਮਕਲੀਕਾਜੁਮਲਾ ਚਉਪਦੇ ੮੧॥ਅਸਟਪਦੀਆ ੨੨॥ਅਨੰਦਸਬਦੁ ੨॥ਛਿਤਗੁਰੀ ੬॥ਗੋਰਖਉਅੰਕਾਰਸਿਧ
ਗੋਸਟ॥ਵਾਰਾ ੩॥ ਜੁਮਲਾ ੧੧੬॥

ਰਾਮਕਲੀਬਾਣੀਭਗਤਾਕੀਸ੍ਰੀਕਬੀਰਜੀਕੀ॥ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਕਾਇਆਕਲਾਲਨਿਲਾਹਨਿਮੇਲਉਗੁਰਕਾਸਬਦੁਗੁੜੁਕੀਨੁਰੇ॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਕਾਮਕ੍ਰੋਧਮਦਮਤਸਰਕਾਟਿਕਾਟਿਕਸੁਡੀਨੁਰੇ॥੧॥ਕੋਈਹੈਰੇਸੰਤਸਹਜਿ
ਸੁਖਅੰਤਰਿਜਾਕਉਜਪੁਤਪੁਦੇਉਦਲਾਲੀਰੇ॥ਏਕਬੂੰਦਭਰਿਤਨੁਮਨੁਦੇਵਉਜੋਮਦੁਦੇਇਕਲਾਲੀਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਭਵਨਚਤੁਰਦਸਭਾਠੀਕੀਨੀ
ਬ੍ਰਹਮਅਗਨਿਤਨਿਜਾਰੀਰੇ॥ਮੁਦ੍ਰਾਮਦਕਸਹਜਿਧੁਨਿਲਾਗੀਸੁਖਮਨਪੋਚਨਹਾਰੀਰੇ॥੨॥ਤੀਰਥਬਰਤਨੇਮਸੁਚਿਸੰਜਮਰਵਿਸਸਿਗਹਨੈਦੇਉਰੇ॥
ਸੁਰਤਿਪਿਆਲਸੁਧਾਰਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਏਹੁਮਹਾਰਸੁਪੇਉਰੇ॥੩॥ਨਿਝਰਧਾਰਚੁਐਅਤਿਨਿਰਮਲਇਹਰਸਮਨੂਆਰਾਤਉਰੇ॥ਕਹਿ ਕਬੀਰਸਗਲੇਮ
ਦਛੂਛੇਇਹੈਮਹਾਰਸੁਸਾਚਉਰੇ॥੪॥੧॥ ਰਾਮਕਲੀ ਗੁੜੁਕਰਿਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਕਰਿਮਹੂਆਭਉਭਾਠੀਮਨਧਾਰਾ॥ਸੁਖਮਨਨਾਰੀਸਹ
ਜਿਸਮਾਨੀਪੀਵੈਪੀਵਨਹਾਰਾ॥੧॥ਅਉਧੂਮੇਰਾਮਨੁਮਤਵਾਰਾ॥ਉਨਮਦਚਢਾਮਦਨਰਸੁਚਾਖਿਆਤ੍ਰਿਭਵਨਭਇਆਉਜੀਆਰਾ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਦੁਇਪੁੜਜੋਰਿਰਸਾਈਭਾਠੀਪੀਉਮਹਾਰਸੁਭਾਰੀ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਦੁਇਕੀਏਜਲੇਤਾਛੂਟਿਗਈਸੰਸਾਰੀ॥੨॥ਪ੍ਰਗਟਪ੍ਰਗਾਸਗਿਆ
ਨਗੁਰਗਮਿਤਸਤਿਗੁਰਤੇਸੁਧਿਪਾਈ॥ਦਾਸਕਬੀਰੁਤਾਸੁਮਦਮਾਤਾਉਚਕਿਨਕਬਹੂਜਾਈ॥੩॥੨॥ ਰਾਮਕਲੀ ਤੂੰਮੇਰੋਮੇਰੁਪਰਬਤ
ਸੁਆਮੀਓਟਗਹੀਮੈਤੇਰੀ॥ਨਾਤੁਮਡੋਲਹੁਨਾਹਮਗਿਰਤੇਰਖਿਲੀਨੀਹਰਿਮੇਰੀ॥੧॥ਅਬਤਬਜਬਕਬਤੁਹੀਤੁਹੀ॥ਹਮਤੁਅਪਰਸਾਦਿਸੁਖੀ
ਸਦਹੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੋਰੇਭਰੋਸੇਮਗਹਰਿਬਸਿਆਮੇਰੇਤਨਕੀਤਪਤਿਬੁਝਾਈ॥ਪਹਿਲੇਦਰਸਨੁਮਗਹਰਿਪਾਇਓਫੁਨਿਕਾਂਸੀਬਸੇ
ਆਈ॥੨॥ਜੈਸਾਮਗਹਰੁਤੈਸੀਕਾਸੀਹਮਏਕੈਕਰਿਜਾਨੀ॥ਹਮਨਿਰਧਨਜਿਉਇਹੁਧਨੁਪਾਇਆਮਰਤੇਫੂਟਿਗੁਮਾਨੀ॥੩॥ਕਰੈਗੁਮਾਨੁ
ਚੁਭਹਿਤਿਸੁਸੂਲਾਕੋਕਾਢਨਕੋਨਾਹੀ॥ਅਜੈਸੁਚੋਭਕਉਬਿਲਲਬਿਲਲਾਤੇਨਰਕੇਘੋਰਪਚਾਹੀ॥੪॥ਕਵਨੁਨਰਕੁਕਿਆਸੁਰਗੁਬਿਚਾ
ਰਾਸੰਤਨਦੋਊਰਾਦੇ॥ਹਮਕਾਹੂਕੀਕਾਣਿਨਕਢਤੇਅਪਨੇਗੁਰਪਰਸਾਦੇ॥੫॥ਅਬਤਉਜਾਇਚਢੇਸਿੰਘਾਸਨਿਮਿਲੇਹੈਸਾਰਿਗਪਾਨੀ॥ਰਾ
ਮਕਬੀਰਾਏਕਭਏਹੈਕੋਇਨਸਕੈਪਛਾਨੀ॥੬॥੩॥ ਰਾਮਕਲੀ॥ਸੰਤਾਮਾਨਉਦੂਤਾਡਾਨਉਇਹਕੁਟਵਾਰੀਮੇਰੀ॥ਦਿਵਸਰੈਨਿਤੇਰੇਪਾ
ਉਪਲੋਸਉਕੇਸਚਵਰਕਰਿਫੇਰੀ॥੧॥ਹਮਕੂਕਰਤੇਰੇਦਰਬਾਰਿ॥ਭਉਕਹਿਆਗੈਬਦਨੁਪਸਾਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੂਰਬਜਨਮਹਮਤੁਮ੍ਹਰੇਸੇਵਕ
ਅਬਤਉਮਿਟਿਆਨਜਾਈ॥ਤੇਰੇਦੁਆਰੈਧੁਨਿਸਹਜਕੀਮਾਥੈਮੇਰੇਦਗਾਈ॥੨॥ਦਾਗੇਹੋਹਿਸੁਰਨਮਹਿਜੂਝਹਿਬਿਨੁਦਾਗੇਭਗਿਜਾਈ॥ਸਾਧੂਹੋ
ਇਸੁਭਗਤਿਪਛਾਨੈਹਰਿਲਏਖਜਾਨੈਪਾਈ॥੩॥ਕੋਠਰੇਮਹਿਕੋਠਰੀਪਰਮਕੋਠੀਬੀਚਾਰਿ॥ਗੁਰਿਦੀਨੀਬਸਤੁਕਬੀਰਕਉਲੇਵਹੁਬਸਤੁ
ਸਮ੍ਹਾਰਿ॥੪॥ਕਬੀਰਿਦੀਈਸੰਸਾਰਕਉਲੀਨੀਜਿਸੁਮਸਤਕਿਭਾਗੁ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਰਸੁਜਿਨਿਪਾਇਆਥਿਰੁਤਾਕਾਸੋਹਾਗੁ॥੫॥੪॥
ਰਾਮਕਲੀ॥ ਜਿਹਮੁਖਬੇਦੁਗਾਇਤ੍ਰੀਨਿਕਸੈਸੋਕਿਉਬ੍ਰਹਮਨੁਬਿਸਰੁਕਰੈ॥ਜਾਕੈਪਾਇਜਗਤੁਸਭੁਲਾਗੈਸੋਕਿਉਪੰਡਿਤੁਹਰਿਨਕਹੈ॥
੧॥ਕਾਹੇਮੇਰੇਬਾਮਨਹਰਿਨਕਹਹਿ॥ਰਾਮੁਨਬੋਲਹਿਪਾਡੇਦੋਜਕੁਭਰਹਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪਨਊਚਨੀਚਘਰਿਭੋਜਨੁਹਠੇਕਰਮਕਰਿਉਦਰੁਭਰ
ਹਿ॥ਚਉਦਸਅਮਾਵਸਰਚਿਰਚਿਮਾਂਗਹਿਕਰਦੀਪਕੁਲੈਕੂਪਿਪਰਹਿ॥੨॥ਤੂੰਬ੍ਰਹਮਨੁਮੈਕਾਸੀਕਾਜੁਲਹਾਮੁਹਿਤੋਹਿਬਰਾਬਰੀਕੈਸੇਕੈਬ
ਨਹਿ॥ਹਮਰੇਰਾਮਨਾਮਕਹਿਉਬਰੇਬੇਦਭਰੋਸੇਪਾਂਡੇਡੂਬਿਮਰਹਿ॥੩॥੫॥ ਰਾਮਕਲੀ॥ ਤਰਵਰੁਏਕੁਅਨੰਤਡਾਰਸਾਖਾਪੁਹਪਪਤ੍ਰ
ਰਸਭਰੀਆ॥ਇਹਅੰਮ੍ਰਿਤਕੀਬਾੜੀਹੈਰੇਤਿਨਿਹਰਿਪੂਰੈਕਰੀਆ॥੧॥ਜਾਨੀਜਾਨੀਰੇਰਾਜਾਰਾਮਕੀਕਹਾਨੀ॥ਅੰਤਰਿਜੋਤਿਰਾਮਪਰਗਾ

ਸਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਿਰਲੈ ਜਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭਵਰੁ ਏਕੁ ਪੁਹਪ ਰਸ ਬੀਧਾ ਬਾਰਹ ਲੇ ਉਰ ਧਰਿਆ ॥ ਸੋਰਹ ਮਧੇ ਪਵਨੁ ਝਕੋਰਿਆ ਆਕਾਸੇ
ਫਰੁ ਫਰਿਆ ॥੨॥ ਸਹਜ ਸੁੰਨਿ ਇਕੁ ਬਿਰਵਾ ਉਪਜਿਆ ਧਰਤੀ ਜਲਹਰੁ ਸੋਖਿਆ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਹਉ ਤਾ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਜਿਨਿ ਇਹੁ ਬਿਰਵਾ ਦੇਖਿਆ ॥
੩॥ ੬॥ ਰਾਮਕਲੀ ॥ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਮੋਨਿ ਦਇਆ ਕਰਿ ਝੋਲੀ ਪਤ੍ਰ ਕਾ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ਰੇ ॥ ਖਿੰਥਾ ਇਹੁ ਤਨੁ ਸੀਅਉ ਅਪਨਾ ਨਾਮੁ ਕਰਉ ਆਧਾਰੁ ਰੇ ॥੧॥
ਐਸਾ ਜੋਗੁ ਕਮਾਵਹੁ ਜੋਗੀ ॥ ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭੋਗੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬੁਧਿ ਬਿਭੂਤਿ ਚੜਾਵਉ ਅਪੁਨੀ ਸਿੰਙੀ ਸੁਰਤਿ ਮਿਲਾਈ ॥ ਕਰਿ ਬੈਰਾਗੁ
ਫਿਰਉ ਤਨਿ ਨਗਰੀ ਮਨ ਕੀ ਕਿੰਗੁਰੀ ਬਜਾਈ ॥੨॥ ਪੰਚ ਤਤੁ ਲੈ ਹਿਰਦੈ ਰਾਖਹੁ ਰਹੈ ਨਿਰਾਲਮ ਤਾੜੀ ॥ ਕਹਤੁ ਕਬੀਰੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸੰਤਹੁ ਧਰਮੁ ਦਇ
ਆ ਕਰਿ ਬਾੜੀ ॥੩॥੭॥ ਰਾਮਕਲੀ ॥ ਕਵਨ ਕਾਜ ਸਿਰਜੇ ਜਗ ਭੀਤਰਿ ਜਨਮਿ ਕਵਨ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥ ਭਵ ਨਿਧਿ ਤਰਨ ਤਾਰਨ ਚਿੰਤਾਮਨਿ
ਇਕ ਨਿਮਖ ਨ ਇਹੁ ਮਨੁ ਲਾਇਆ ॥੧॥ ਗੋਬਿੰਦ ਹਮ ਐਸੇ ਅਪਰਾਧੀ ॥ ਜਿਨਿ ਪ੍ਰਭਿ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਥਾ ਦੀਆ ਤਿਸ ਕੀ ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਨਹੀ ਸਾਧੀ
॥੧॥ ਪਰ ਧਨ ਪਰ ਤਨ ਪਰ ਤੀ ਨਿੰਦਾ ਪਰ ਅਪਬਾਦੁ ਨ ਛੂਟੈ ॥ ਆਵਾ ਗਵਨੁ ਹੋਤੁ ਹੈ ਫੁਨਿ ਫੁਨਿ ਇਹੁ ਪਰਸੰਗੁ ਨ ਤੂਟੈ ॥੨॥ ਜਿਹ ਘਰਿ ਕ
ਥਾ ਹੋਤੁ ਹਰਿ ਸੰਤਨ ਇਕ ਨਿਮਖ ਨ ਕੀਨੋ ਮੈ ਫੇਰਾ ॥ ਲੰਪਟ ਚੋਰ ਦੂਤ ਮਤਵਾਰੇ ਤਿਨ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਬਸੇਰਾ ॥੩॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮਾਇਆ ਮਦ ਮਤ
ਸਰ ਏ ਸੰਪੈ ਮੋ ਮਾਹੀ ॥ ਦਇਆ ਧਰਮੁ ਅਰੁ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਏ ਸੁਪਨੰਤਰਿ ਨਾਹੀ ॥੪॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਮੋਦਰ ਭਗਤਿ ਬਛਲੁ
ਭੈ ਹਾਰੀ ॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਭੀਰ ਜਨ ਰਾਖਹੁ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਕਰਉ ਤੁਮਾਰੀ ॥੫॥੮॥ ਰਾਮਕਲੀ ॥ ਜਿਹ ਸਿਮਰਨਿ ਹੋਇ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰੁ ॥
ਜਾਹਿ ਬੈਕੁੰਠਿ ਨਹੀ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਨਿਰਭਉ ਕੈ ਘਰਿ ਬਜਾਵਹਿ ਤੂਰ ॥ ਅਨਹਦ ਬਜਹਿ ਸਦਾ ਭਰਪੂਰਿ ॥੧॥ ਐਸਾ ਸਿਮਰਨੁ ਕਰਿ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥
ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਮੁਕਤਿ ਕਤ ਨਾਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਹ ਸਿਮਰਨਿ ਨਾਹੀ ਨਨਕਾਰੁ ॥ ਮੁਕਤਿ ਕਰੈ ਉਤਰੈ ਬਹੁ ਭਾਰੁ ॥ ਨਮਸਕਾਰੁ ਕਰਿ ਹਿ
ਰਦੈ ਮਾਹਿ ॥ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਤੇਰਾ ਆਵਨੁ ਨਾਹਿ ॥੨॥ ਜਿਹ ਸਿਮਰਨਿ ਕਰਹਿ ਤੂ ਕੇਲ ॥ ਦੀਪਕੁ ਬਾਂਧਿ ਧਰਿਓ ਬਿਨੁ ਤੇਲ ॥ ਸੋ ਦੀਪਕੁ ਅਮਰਕੁ ਸੰ
ਸਾਰਿ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਖੁ ਕਾਢੀਲੇ ਮਾਰਿ ॥੩॥ ਜਿਹ ਸਿਮਰਨਿ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥ ਸੋ ਸਿਮਰਨੁ ਰਖੁ ਕੰਠਿ ਪਰੋਇ ॥ ਸੋ ਸਿਮਰਨੁ ਕਰਿ ਨਹੀ
ਰਾਖੁ ਉਤਾਰਿ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਉਤਰਹਿ ਪਾਰਿ ॥੪॥ ਜਿਹ ਸਿਮਰਨਿ ਨਾਹੀ ਤੁਹਿ ਕਾਨਿ ॥ ਮੰਦਰਿ ਸੋਵਹਿ ਪਟੰਬਰ ਤਾਨਿ ॥ ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ ਬਿਗ
ਸੈ ਜੀਉ ॥ ਸੋ ਸਿਮਰਨੁ ਤੂ ਅਨਦਿਨੁ ਪੀਉ ॥੫॥ ਜਿਹ ਸਿਮਰਨਿ ਤੇਰੀ ਜਾਇ ਬਲਾਇ ॥ ਜਿਹ ਸਿਮਰਨਿ ਤੁਝੁ ਪੋਹੈ ਨ ਮਾਇ ॥ ਸਿਮਰਿ
ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਗਾਈਐ ॥ ਇਹੁ ਸਿਮਰਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈਐ ॥੬॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਿਮਰਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥ ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਸਾ
ਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ॥ ਜਾਗੁ ਸੋਇ ਸਿਮਰਨ ਰਸ ਭੋਗ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਪਾਈਐ ਸੰਜੋਗ ॥੭॥ ਜਿਹ ਸਿਮਰਨਿ ਨਾਹੀ ਤੁਝੁ ਭਾਰੁ ॥ ਸੋ ਸਿਮਰਨੁ
ਰਾਮ ਨਾਮ ਅਧਾਰੁ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਜਾ ਕਾ ਨਹੀ ਅੰਤੁ ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਆਗੇ ਤੰਤੁ ਨ ਮੰਤੁ ॥ ੮॥ ੯॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਮਕਲੀ ਸ੍ਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀ ਘਰੁ ੨ ॥

ਬੰਧਚਿ ਬੰਧਨੁ ਪਾਇਆ ॥ ਮੁਕਤੈ ਗੁਰਿ ਅਨਲੁ ਬੁਝਾਇਆ ॥ ਜਬ ਨਖ ਸਿਖ ਇਹੁ ਮਨੁ ਚੀਨਾ ॥ ਤਬ ਅੰਤਰਿ ਮਜਨੁ ਕੀਨਾ ॥੧॥ ਪਵਨ
ਪਤਿ ਉਨਮਨਿ ਰਹਨੁ ਖਰਾ ॥ ਨਹੀ ਮਿਰਤੁ ਨ ਜਨਮੁ ਜਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਉਲਟੀ ਲੇ ਸਕਤਿ ਸਹਾਰੰ ॥ ਪੈਸੀਲੇ ਗਗਨ ਮਝਾਰੰ ॥ ਬੇਧੀਅਲੇ
ਚਕ੍ਰ ਭੁਅੰਗਾ ॥ ਭੇਟੀਅਲੇ ਰਾਇ ਨਿਸੰਗਾ ॥੨॥ ਚੂਕੀਅਲੇ ਮੋਹ ਮਇਆਸਾ ॥ ਸਸਿ ਕੀਨੋ ਸੂਰ ਗਿਰਾਸਾ ॥ ਜਬ ਕੁੰਭਕੁ ਭਰਿਪੁਰਿ ਲੀਣਾ ॥ ਤਹ
ਬਾਜੇ ਅਨਹਦ ਬੀਣਾ ॥੩॥ ਬਕਤੈ ਬਕਿ ਸਬਦੁ ਸੁਨਾਇਆ ॥ ਸੁਨਤੈ ਸੁਨਿ ਮੰਨਿ ਬਸਾਇਆ ॥ ਕਰਿ ਕਰਤਾ ਉਤਰਸਿ ਪਾਰੰ ॥ ਕਹੈ ਕਬੀ
ਰਾ ਸਾਰੰ ॥੪॥ ੧॥੧੦॥ ਰਾਮਕਲੀ ॥ ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਦੁਇ ਜੋਤਿ ਸਰੂਪੁ ॥ ਜੋਤੀ ਅੰਤਰਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਅਨੂਪੁ ॥੧॥ ਕਰੁ ਰੇ ਗਿਆਨੀ
ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਜੋਤੀ ਅੰਤਰਿ ਧਰਿਆ ਪਸਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹੀਰਾ ਦੇਖਿ ਹੀਰੇ ਕਰਉ ਆਦੇਸੁ ॥ ਕਹੈ ਕਬੀਰੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਅਲੇਖੁ ॥
੨॥੧੧॥

ਰਾਮਕਲੀ ॥ ਦੁਨੀਆ ਹੁਸੀਆਰ ਬੇਦਾਰ ਜਾਗਤ ਮੁਸੀਅਤ ਹਉ ਰੇ ਭਾਈ ॥ ਨਿਗਮ ਹੁਸੀਆਰ ਪਹਰੂਆ ਦੇਖਤ ਜਮੁ ਲੇ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨੀਂਬੁ ਭਇਓ ਆਂਬੁ ਆਂਬੁ ਭਇਓ ਨੀਂਬਾ ਕੇਲਾ ਪਾਕਾ ਝਾਰਿ ॥ ਨਾਲੀਏਰ ਫਲੁ ਸੇਬਰਿ ਪਾਕਾ ਮੂਰਖ ਮੁਗਧ ਗਵਾਰ ॥੧॥ ਹਰਿ ਭਇਓ ਖਾਂਡੁ ਰੇਤੁ ਮਹਿ ਬਿਖਰਿਓ ਹਸਤੀ ਚੁਨਿਓ ਨ ਜਾਈ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਕੁਲ ਜਾਤਿ ਪਾਂਤਿ ਤਜਿ ਚੀਟੀ ਹੋਇ ਚੁਨਿ ਖਾਈ ॥੨॥੩॥੧੨

ਰਾਮਕਲੀ ਸ੍ਰੀ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥ ੧ ਓਅੰਕਾਰ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਆਨੀਲੇ ਕਾਗਦੁ ਕਾਟੀਲੇ ਗੂਡੀ ਆਕਾਸ ਮਧੇ ਭਰਮੀਅਲੇ ॥ ਪੰਚ ਜਨਾ ਸਿਉ ਬਾਤ ਬਤਊਆ ਚੀਤੁ ਸੁ ਡੋਰੀ ਰਾਖੀਅਲੇ ॥੧॥ ਮਨੁ ਰਾਮ ਨਾਮਾ ਬੇਧੀਅਲੇ ॥ ਜੈਸੇ ਕਨਿਕ ਕਲਾ ਚਿਤੁ ਮਾਂਡੀਅਲੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਨੀਲੇ ਕੁੰਭੁ ਭਰਾਈਲੇ ਊਦਕ ਰਾਜ ਕੁਆਰਿ ਪੁਰੰਦਰੀਏ ॥ ਹਸਤ ਬਿਨੋਦ ਬੀਚਾਰ ਕਰਤੀ ਹੈ ਚੀਤੁ ਸੁ ਗਾਗਰਿ ਰਾਖੀਅਲੇ ॥੨॥ ਮੰਦਰੁ ਏਕੁ ਦੁਆਰ ਦਸ ਜਾ ਕੇ ਗਊ ਚਰਾਵਨ ਛਾਡੀਅਲੇ ॥ ਪਾਂਚ ਕੋਸ ਪਰ ਗਊ ਚਰਾਵਤ ਚੀਤੁ ਸੁ ਬਛਰਾ ਰਾਖੀਅਲੇ ॥੩॥ ਕਹਤ ਨਾਮਦੇਉ ਸੁਨਹੁ ਤਿਲੋਚਨ ਬਾਲਕੁ ਪਾਲਨ ਪਉਢੀਅਲੇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਕਾਜ ਬਿਰੂਧੀ ਚੀਤੁ ਸੁ ਬਾਰਿਕ ਰਾਖੀਅਲੇ ॥੪॥੧॥

ਰਾਮਕਲੀ ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਾਸਤ੍ਰ ਆਨੰਤਾ ਗੀਤ ਕਬਿਤ ਨ ਗਾਵਉਗੋ ॥ ਅਖੰਡ ਮੰਡਲ ਨਿਰੰਕਾਰ ਮਹਿ ਅਨਹਦ ਬੇਨੁ ਬਜਾਵਉਗੋ ॥੧॥ ਬੈਰਾਗੀ ਰਾਮਹਿ ਗਾਵਉਗੋ ॥ ਸਬਦਿ ਅਤੀਤ ਅਨਾਹਦਿ ਰਾਤਾ ਆਕੁਲ ਕੈ ਘਰਿ ਜਾਉਗੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇੜਾ ਪਿੰਗੁਲਾ ਅਉਰੁ ਸੁਖਮਨਾ ਪਉਨੈ ਬੰਧਿ ਰਹਾਉਗੋ ॥ ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਦੁਇ ਸਮ ਕਰਿ ਰਾਖਉ ਬ੍ਰਹਮ ਜੋਤਿ ਮਿਲਿ ਜਾਉਗੋ ॥੨॥ ਤੀਰਥ ਦੇਖਿ ਨ ਜਲ ਮਹਿ ਪੈਸਉ ਜੀਅ ਜੰਤ ਨ ਸਤਾਵਉਗੋ ॥ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਗੁਰੂ ਦਿਖਾਏ ਘਟ ਹੀ ਭੀਤਰਿ ਨ੍ਹਾਉਗੋ ॥੩॥ ਪੰਚ ਸਹਾਈ ਜਨ ਕੀ ਸੋਭਾ ਭਲੋ ਭਲੋ ਨ ਕਹਾਵਉਗੋ ॥ ਨਾਮਾ ਕਹੈ ਚਿਤੁ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਾਤਾ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਸਮਾਉਗੋ ॥੪॥੨॥

ਰਾਮਕਲੀ ॥ ਮਾਇ ਨ ਹੋਤੀ ਬਾਪੁ ਨ ਹੋਤਾ ਕਰਮੁ ਨ ਹੋਤੀ ਕਾਇਆ ॥ ਹਮ ਨਹੀ ਹੋਤੇ ਤੁਮ ਨਹੀ ਹੋਤੇ ਕਵਨੁ ਕਹਾਂ ਤੇ ਆਇਆ ॥੧॥ ਰਾਮ ਕੋਇ ਨ ਕਿਸ ਹੀ ਕੇਰਾ ॥ ਜੈਸੇ ਤਰਵਰਿ ਪੰਖਿ ਬਸੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚੰਦੁ ਨ ਹੋਤਾ ਸੂਰੁ ਨ ਹੋਤਾ ਪਾਨੀ ਪਵਨੁ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਸਾਸਤੁ ਨ ਹੋਤਾ ਬੇਦੁ ਨ ਹੋਤਾ ਕਰਮੁ ਕਹਾਂ ਤੇ ਆਇਆ ॥੨॥ ਖੇਚਰ ਭੂਚਰ ਤੁਲਸੀ ਮਾਲਾ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਮਾ ਪ੍ਰਣਵੈ ਪਰਮ ਤਤੁ ਹੈ ਸਤਿਗੁਰ ਹੋਇ ਲਖਾਇਆ ॥੩॥੩॥

ਰਾਮਕਲੀ ਘਰੁ ੨ ॥ ਬਾਨਾਰਸੀ ਤਪੁ ਕਰੈ ਉਲਟਿ ਤੀਰਥ ਮਰੈ ਅਗਨਿ ਦਹੈ ਕਾਇਆ ਕਲਪੁ ਕੀਜੈ ॥ ਅਸੁਮੇਧ ਜਗੁ ਕੀਜੈ ਸੋਨਾ ਗਰਭ ਦਾਨੁ ਦੀਜੈ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਰਿ ਤਊ ਨ ਪੂਜੈ ॥੧॥ ਛੋਡਿ ਛੋਡਿ ਰੇ ਪਾਖੰਡੀ ਮਨ ਕਪਟੁ ਨ ਕੀਜੈ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨਿਤ ਨਿਤਹਿ ਲੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੰਗਾ ਜਉ ਗੋਦਾਵਰਿ ਜਾਈਐ ਕੁੰਭਿ ਜਉ ਕੇਦਾਰ ਨ੍ਹਾਈਐ ਗੋਮਤੀ ਸਹਸ ਗਊ ਦਾਨੁ ਕੀਜੈ ॥ ਕੋਟਿ ਜਉ ਤੀਰਥ ਕਰੈ ਤਨੁ ਜਉ ਹਿਵਾਲੇ ਗਾਰੈ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਰਿ ਤਊ ਨ ਪੂਜੈ ॥੨॥ ਅਸੁ ਦਾਨ ਗਜ ਦਾਨ ਸਿਹਜਾ ਨਾਰੀ ਭੂਮਿ ਦਾਨ ਐਸੋ ਦਾਨੁ ਨਿਤ ਨਿਤਹਿ ਕੀਜੈ ॥ ਆਤਮ ਜਉ ਨਿਰਮਾਇਲੁ ਕੀਜੈ ਆਪ ਬਰਾਬਰਿ ਕੰਚਨੁ ਦੀਜੈ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਰਿ ਤਊ ਨ ਪੂਜੈ ॥੩॥ ਮਨਹਿ ਨ ਕੀਜੈ ਰੋਸੁ ਜਮਹਿ ਨ ਦੀਜੈ ਦੋਸੁ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਬਾਣ ਪਦੁ ਚੀਨ੍ਹਿ ਲੀਜੈ ॥ ਜਸਰਥ ਰਾਇ ਨੰਦੁ ਰਾਜਾ ਮੇਰਾ ਰਾਮ ਚੰਦੁ ਪ੍ਰਣਵੈ ਨਾਮਾ ਤਤੁ ਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ ॥੪॥੪॥

ਰਾਮਕਲੀ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ ੧ ਓਅੰਕਾਰ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਪੜੀਐ ਗੁਨੀਐ ਨਾਮੁ ਸਭੁ ਸੁਨੀਐ ਅਨਭਉ ਭਾਉ ਨ ਦਰਸੈ ॥ ਲੋਹਾ ਕੰਚਨੁ ਹਿਰਨ ਹੋਇ ਕੈਸੇ ਜਉ ਪਾਰਸਹਿ ਨ ਪਰਸੈ ॥੧॥ ਦੇਵ ਸੰਸੈ ਗਾਂਠਿ ਨ ਛੂਟੈ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮਾਇਆ ਮਦ ਮਤਸਰ ਇਨ ਪੰਚਹੁ ਮਿਲਿ ਲੂਟੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਮ ਬਡ ਕਬਿ ਕੁਲੀਨ ਹਮ ਪੰਡਿਤ ਹਮ ਜੋਗੀ ਸੰਨਿਆਸੀ ॥ ਗਿਆਨੀ ਗੁਨੀ ਸੂਰ ਹਮ ਦਾਤੇ ਇਹ ਬੁਧਿ ਕਬਹਿ ਨ ਨਾਸੀ ॥੨॥ ਕਹੁ ਰਵਿਦਾਸ ਸਭੈ ਨਹੀ ਸਮਝਸਿ ਭੂਲਿ ਪਰੇ ਜੈਸੇ ਬਉਰੇ ॥ ਮੋਹਿ ਅਧਾਰੁ ਨਾਮੁ ਨਾਰਾਇਨ ਜੀਵਨ ਪ੍ਰਾਨ ਧਨ ਮੋਰੇ ॥੪॥੩॥੧॥ ॥ = ॥

ਰਾਮਕਲੀ ਬਾਣੀ ਬੇਣੀ ਜੀਉ ਕੀ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਇੜਾ ਪਿੰਗੁਲਾ ਅਉਰ ਸੁਖਮਨਾ ਤੀਨਿ ਬਸਹਿ ਇਕ ਠਾਈ ॥ ਬੇਣੀ ਸੰਗਮੁ ਤਹ ਪਿਰਾਗੁ ਮਨੁ ਮਜਨੁ ਕਰੇ ਤਿਥਾਈ ॥੧॥ ਸੰਤਹੁ ਤਹਾ ਨਿਰੰਜਨ ਰਾਮੁ ਹੈ ॥ ਗੁਰ ਗਮਿ ਚੀਨੈ ਬਿਰਲਾ ਕੋਇ ॥ ਤਹਾਂ ਨਿਰੰਜਨੁ ਰਮਈਆ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੇਵ ਸਥਾਨੈ ਕਿਆ ਨੀਸਾਣੀ ॥ ਤਹ ਬਾਜੇ ਸਬਦ ਅਨਾਹਦ ਬਾਣੀ ॥ ਤਹ ਚੰਦੁ ਨ ਸੂਰਜੁ ਪਉਣੁ ਨ ਪਾਣੀ ॥ ਸਾਖੀ ਜਾਗੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣੀ ॥੨॥ ਉਪਜੈ ਗਿਆਨੁ ਦੁਰਮਤਿ ਛੀਜੈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸਿ ਗਗਨੰਤਰਿ ਭੀਜੈ ॥ ਏਸੁ ਕਲਾ ਜੋ ਜਾਣੈ ਭੇਉ ॥ ਭੇਟੈ ਤਾਸੁ ਪਰਮ ਗੁਰਦੇਉ ॥੩॥ ਦਸਮ ਦੁਆਰਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ਪਰਮ ਪੁਰਖ ਕੀ ਘਾਟੀ ॥ ਊਪਰਿ ਹਾਟੁ ਹਾਟ ਪਰਿ ਆਲਾ ਆਲੇ ਭੀਤਰਿ ਥਾਤੀ ॥੪॥ ਜਾਗਤੁ ਰਹੈ ਸੁ ਕਬਹੁ ਨ ਸੋਵੈ ॥ ਤੀਨਿ ਤਿਲੋਕ ਸਮਾਧਿ ਪਲੋਵੈ ॥ ਬੀਜ ਮੰਤ੍ਰੁ ਲੈ ਹਿਰਦੈ ਰਹੈ ॥ ਮਨੂਆ ਉਲਟਿ ਸੁੰਨ ਮਹਿ ਗਹੈ ॥੫॥ ਜਾਗਤੁ ਰਹੈ ਨ ਅਲੀਆ ਭਾਖੈ ॥ ਪਾਚਉ ਇੰਦ੍ਰੀ ਬਸਿ ਕਰਿ ਰਾਖੈ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸਾਖੀ ਰਾਖੈ ਚੀਤਿ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪੈ ਕ੍ਰਿਸਨ ਪਰੀਤਿ ॥੬॥ ਕਰ ਪਲਵ ਸਾਖਾ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਅਪਨਾ ਜਨਮੁ ਨ ਜੂਐ ਹਾਰੇ ॥ ਅਸੁਰ ਨਦੀ ਕਾ ਬੰਧੈ ਮੂਲੁ ॥ ਪਛਿਮ ਫੇਰਿ ਚੜਾਵੈ ਸੂਰੁ ॥ ਅਜਰੁ ਜਰੈ ਸੁ ਨਿਝਰੁ ਝਰੈ ॥ ਜਗੰਨਾਥ ਸਿਉ ਗੋਸਟਿ ਕਰੈ ॥੭॥ ਚਉਮੁਖ ਦੀਵਾ ਜੋਤਿ ਦੁਆਰ ॥ ਪਲੂ ਅਨਤ ਮੂਲੁ ਬਿਚਕਾਰਿ ॥ ਸਰਬ ਕਲਾ ਲੇ ਆਪੇ ਰਹੈ ॥ ਮਨੁ ਮਾਣਕੁ ਰਤਨਾ ਮਹਿ ਗੁਹੈ ॥੮॥ ਮਸਤਕਿ ਪਦਮੁ ਦੁਆਲੈ ਮਣੀ ॥ ਮਾਹਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਧਣੀ ॥ ਪੰਚ ਸਬਦ ਨਿਰਮਾਇਲ ਬਾਜੇ ॥ ਢੁਲਕੇ ਚਵਰ ਸੰਖ ਘਨ ਗਾਜੇ ॥ ਦਲਿ ਮਲਿ ਦੈਤਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ॥ ਬੇਣੀ ਜਾਚੈ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ॥੯॥੧॥ ਭਗਤ ਬਾਣੀ ਕਾ ਜੋੜੁ ੧੮॥

ਰਾਗੁ ਨਟ ਨਾਰਾਇਨ ਮਹਲਾ ੪

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਾਪਿ ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਾਮੁ ਹਰੇ ॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਦੋਖ ਬਹੁ ਕੀਨੇ ਸਭ ਪਰਹਰਿ ਪਾਸਿ ਧਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹਿ ਆਰਾਧਹਿ ਸੇਵਕ ਭਾਇ ਖਰੇ ॥ ਕਿਲਬਿਖ ਦੋਖ ਗਏ ਸਭ ਨੀਕਰਿ ਜਿਉ ਪਾਨੀ ਮੈਲੁ ਹਰੇ ॥੧॥ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਨਰੁ ਨਾਰਾਇਨੁ ਗਾਵਹਿ ਮੁਖਿ ਬੋਲਹਿ ਨਰ ਨਰਹਰੇ ॥ ਪੰਚ ਦੋਖ ਅਸਾਧ ਨਗਰ ਮਹਿ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਦੂਰਿ ਕਰੇ ॥੨॥ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿ ਹਰਿ ਕੇ ਭਗਤ ਹਰੇ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਦੇਹਿ ਪ੍ਰਭ ਜਾਚਉ ਮੈ ਮੂੜ ਮੁਗਧ ਨਿਸਤਰੇ ॥੩॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾਰਿ ਜਗਜੀਵਨ ਰਖਿ ਲੇਵਹੁ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ॥ ਨਾਨਕੁ ਜਨੁ ਤੁਮਰੀ ਸਰਣਾਈ ਹਰਿ ਰਾਖਹੁ ਲਾਜ ਹਰੇ ॥੪॥੧॥ ਨਟ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਰਾਮ ਜਪਿ ਜਨ ਰਾਮੈ ਨਾਮਿ ਰਲੇ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿਓ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਹਰਿ ਧਾਰੀ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਲੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਸੁਆਮੀ ਜਨ ਜਪਿ ਮਿਲਿ ਸਲਲ ਸਲਲੇ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਮਿਲਿ ਰਾਮ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਹਮ ਜਨ ਕੈ ਬਲਿ ਬਲਲੇ ॥੧॥ ਪੁਰਖੋਤਮੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਨਿ ਗਾਇਓ ਸਭਿ ਦਾਲਦ ਦੁਖ ਦਲਲੇ ॥ ਵਿਚਿ ਦੇਹੀ ਦੋਖ ਅਸਾਧ ਪੰਚ ਧਾਤੂ ਹਰਿ ਕੀਏ ਖਿਨ ਪਰਲੇ ॥੨॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਈ ਜਿਉ ਦੇਖੈ ਸਸਿ ਕਮਲੇ ॥ ਉਨਵੈ ਘਨੁ ਘਨ ਘਨਿਹਰੁ ਗਰਜੈ ਮਨਿ ਬਿਗਸੈ ਮੋਰ ਮੁਰਲੇ ॥੩॥ ਹਮਰੈ ਸੁਆਮੀ ਲੋਚ ਹਮ ਲਾਈ ਹਮ ਜੀਵਹਿ ਦੇਖਿ ਹਰਿ ਮਿਲਲੇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਅਮਲ ਹਰਿ ਲਾਏ ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਅਨਦ ਭਲਲੇ ॥੪॥੨॥ ਨਟ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਖੇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਓ ਹਮ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਨ ਪਖੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਊਤਮ ਜਗੰਨਾਥ ਜਗਦੀਸੁਰ ਹਮ ਪਾਪੀ

ਸਗਲਿਰਖੇ॥ਤੁਮਵਡਪੁਰਖਦੀਨਦੁਖਭੰਜਨਹਰਿਦੀਓਨਾਮੁਮੁਖੇ॥੧॥ਹਰਿਗੁਨਊਚਨੀਚਹਮਗਾਏਗੁਰਸਤਿਗੁਰਸੰਗਿਸਖੇ॥ਜਿਉਚੰਦਨਸੰਗਿ
ਬਸੈਨਿੰਮੁਬਿਰਖਾਗੁਨਚੰਦਨਕੇਬਸਖੇ॥੨॥ਹਮਰੇਅਵਗਨਬਿਖਿਆਬਿਖੈਕੇਬਹੁਬਾਰਬਾਰਨਿਮਖੇ॥ਅਵਗਨਿਆਰੇਪਾਥਰਭਾਰੇਹਰਿਤਾਰੇਸੰਗਿਜਨਖੇ॥
੩॥ਜਿਨਕਉਤੁਮਹਰਿਰਾਖਹੁਸੁਆਮੀਸਭਤਿਨਕੇਪਾਪਕ੍ਰਿਖੇ॥ਜਨਨਾਨਕਕੇਦਇਆਲਪ੍ਰਭਸੁਆਮੀਤੁਮਦੁਸਟਤਾਰਿਹਰਣਖੇ॥੪॥੩॥
ਨਟਮਹਲਾ੪॥ ਮੇਰੇਮਨਜਾਪਿਹਰਿਹਰਿਰਾਮਰੰਗੇ॥ਹਰਿਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੀਜਗਦੀਸੁਰਹਰਿਧਿਆਇਓਜਨਪਗਿਲਗੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਨਮ
ਜਨਮਕੇਭੂਲਚੂਕਹਮਅਬਆਏਪ੍ਰਭਸਰਨਗੇ॥ਤੁਮਸਰਣਾਗਤਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕਸੁਆਮੀਹਮਰਾਖਹੁਵਡਪਾਪਗੇ॥੧॥ਤੁਮਰੀਸੰਗਤਿ
ਹਰਿਕੋਕੋਨਉਧਰਿਓਪ੍ਰਭਕੀਏਪਤਿਤਪਵਗੇ॥ਗੁਨਗਾਵਤਛੀਪਾਦੁਸਟਾਰਿਓਪ੍ਰਭਿਰਾਖੀਪੈਜਜਨਗੇ॥੨॥ਜੋਤੁਮਰੇਗੁਨਗਾਵਹਿਸੁ
ਆਮੀਹਉਬਲਿਬਲਿਬਲਿਤਿਨਗੇ॥ਭਵਨਭਵਨਪਵਿਤ੍ਰਸਭਿਕੀਏਜਹਧੂਰਿਪਰੀਜਨਪਗੇ॥੩॥ਤੁਮਰੇਗੁਨਪ੍ਰਭਕਹਿਨਸਕਹਿਹਮਤੁ
ਮਵਡਪੁਰਖਵਡਗੇ॥ਜਨਨਾਨਕਕਉਦਇਆਪ੍ਰਭਧਾਰਹੁਹਮਸੇਵਹਤੁਮਜਨਪਗੇ॥੪॥੪॥ ਨਟਮਹਲਾ੪ ਮੇਰੇਮਨਜਾਪਿ
ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮਨੇ॥ਜਗੰਨਾਥਿਕ੍ਰਿਪਾਪ੍ਰਭਿਧਾਰੀਮਤਿਗੁਰਮਤਿਨਾਮਬਨੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਜਨਹਰਿਜਸੁਹਰਿਹਰਿਗਾਇਓਉਪਦੇਸੁ
ਗੁਰੂਗੁਰਸੁਨੇ॥ਕਿਲਬਿਖਪਾਪਨਾਮਹਰਿਕਾਟੇਜਿਵਖੇਤਕ੍ਰਿਸਾਨਿਲੁਨੇ॥੧॥ਤੁਮਰੀਉਪਮਾਤੁਮਹੀਪ੍ਰਭਜਾਨਹੁਹਮਕਹਿਨਸਕਹਿਹਰਿਗੁਨੇ॥
ਜੈਸੇਤੁਮਤੈਸੇਪ੍ਰਭਤੁਮਹੀਗੁਨਜਾਨਹੁਪ੍ਰਭਅਪੁਨੇ॥੨॥ਮਾਇਆਫਾਸਬੰਧਬਹੁਬੰਧੇਹਰਿਜਪਿਓਖੁਲਖੁਲਨੇ॥ਜਿਉਜਲਕੁੰਚਰੁਤ
ਦੂਐਬਾਂਧਿਓਹਰਿਚੇਤਿਓਮੋਖਮੁਖਨੇ॥੩॥ਸੁਆਮੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸਰੁਤੁਮਖੋਜਹੁਜੁਗਜੁਗਨੇ॥ਤੁਮਰੀਥਾਹਪਾਈਨਹੀਪਾਵੈਜ
ਨਨਾਨਕਕੇਪ੍ਰਭਵਡਨੇ॥੪॥੫॥ ਨਟਮਹਲਾ੪॥ ਮੇਰੇਮਨਿਕਲਿਕੀਰਤਿਹਰਿਪ੍ਰਵਣੇ॥ਹਰਿਹਰਿਦਇਆਲਿਦਇਆਪ੍ਰਭਧਾ
ਰੀਲਗਿਸਤਿਗੁਰਹਰਿਜਪਣੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਤੁਮਵਡਅਗਮਅਗੋਚਰਸੁਆਮੀਸਭਿਧਿਆਵਹਿਹਰਿਰੁੜਣੇ॥ਜਿਨਕਉਤੁਮਰੇ
ਵਡਕਟਾਖਹੈਤੇਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਸਿਮਰਣੇ॥੧॥ਇਹੁਪਰਪੰਚੁਕੀਆਪ੍ਰਭਸੁਆਮੀਸਭੁਜਗਜੀਵਨੁਜੁਗਣੇ॥ਜਿਉਸਲਲੈਸਲਲਉਠੈ
ਬਹੁਲਹਰੀਮਿਲਿਸਲਲੈਸਲਲਸਮਣੇ॥੨॥ਜੋਪ੍ਰਭਕੀਆਸੋਤੁਮਹੀਜਾਨਹੁਹਮਨਹਜਾਣੀਹਰਿਗਹਣੇ॥ਹਮਬਾਰਿਕਕਉਰਿਦਉਸ
ਤਤਿਧਾਰਹੁਹਮਕਰਹਪ੍ਰਭੂਸਿਮਰਣੇ॥੩॥ਤੁਮਜਲਨਿਧਿਹਰਿਮਾਨਸਰੋਵਰਜੋਸੇਵੈਸਭਫਲਣੇ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿ
ਬਾਛੈਹਰਿਦੇਵਹੁਕਰਿਕ੍ਰਿਪਣੇ॥੪॥੬॥ ਨਟਮਹਲਾ੪॥ ਪੜਤਾਲ॥ ਮੇਰੇਮਨਸੇਵਸਫਲਹਰਿਘਾਲ॥ਲੇਗੁਰਪਗ
ਰੇਨਰਵਾਲ॥ਸਭਿਦਾਲਦਭੰਜਿਦੁਖਦਾਲ॥ਹਰਿਹੋਹੋਹੋਨਦਰਿਨਿਹਾਲ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਕਾਗ੍ਰਿਹੁਹਰਿਆਪਿਸਵਾਰਿਓਹਰਿਰੰਗਰੰਗਮਹਲ
ਬੇਅੰਤਲਾਲਲਾਲਹਰਿਲਾਲ॥ਹਰਿਆਪਨੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰੀਆਪਿਗ੍ਰਿਹਿਆਇਓਹਮਗੁਰਿਕੀਈਹੈਬਸੀਠੀਹਮਹਰਿਦੇਖੇਭਈਨਿਹਾ
ਲਨਿਹਾਲਨਿਹਾਲਨਿਹਾਲ॥੧॥ਹਰਿਆਵਤੇਕੀਖਬਰਿਗੁਰਿਪਾਈਮਨਿਤਨਿਆਨਦੋਆਨੰਦਭਏਹਰਿਆਵਤੇਸੁਨੇਮੇਰੇਲਾਲਹਰਿਲਾਲ
॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਹਰਿਹਰਿਮਿਲੇਭਏਗਲਤਾਨਨਿਹਾਲਨਿਹਾਲਨਿਹਾਲ॥੨॥੧॥੭॥ ਨਟਮਹਲਾ੪॥ ਮਨਮਿਲੁਸੰਤਸੰਗਤਿ
ਸੁਭਵੰਤੀ॥ਸੁਨਿਅਕਥਕਥਾਸੁਖਵੰਤੀ॥ਸਭਕਿਲਬਿਖਪਾਪਲਹੰਤੀ॥ਹਰਿਹੋਹੋਹੋਲਿਖਤੁਲਿਖੰਤੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਕੀਰਤਿਕਲਿਜੁ
ਗਿਵਿਚਿਊਤਮਮਤਿਗੁਰਮਤਿਕਥਾਭਜੰਤੀ॥ਜਿਨਿਜਨਿਸੁਣੀਮਨੀਹੈਜਿਨਿਜਨਿਤਿਸੁਜਨਕੈਹਉਕੁਰਬਾਨੰਤੀ॥੧॥ਹਰਿਅਕਥਕਥ
ਾਕਾਜਿਨਿਰਸੁਚਾਖਿਆਤਿਸੁਜਨਸਭਭੂਖਲਹੰਤੀ॥ਨਾਨਕਜਨਹਰਿਕਥਾਸੁਣਿਤ੍ਰਿਪਤੇਜਪਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹੋਵੰਤੀ॥੨॥੨॥੮॥
ਨਟਮਹਲਾ੪॥ ਕੋਈਆਨਿਸੁਨਾਵੈਹਰਿਕੀਹਰਿਗਾਲ॥ਤਿਸੁਕਉਹਉਬਲਿਬਲਿਬਾਲ॥ਸੋਹਰਿਜਨੁਹੈਭਲਭਾਲ॥

ਦੰਤ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਹਰਿ ਹੋ ਹੋ ਹੋ ਮੇਲਿ ਨਿਹਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਗੁਰ ਸੰਤ ਬਤਾਇਓ ਗੁਰਿ ਚਾਲ ਦਿਖਾਈ ਹਰਿ ਚਾਲ ॥ ਅੰਤਰਿ ਕਪਟੁ ਚੁਕਾਵਹੁ ਮੇਰੇ ਗੁਰਸਿਖਹੁ ਨਿਹਕਪਟ ਕਮਾਵਹੁ ਹਰਿ ਕੀ ਹਰਿ ਘਾਲ ਨਿਹਾਲ ਨਿਹਾਲ ਨਿਹਾਲ ॥੧॥ ਤੇ ਗੁਰ ਕੇ ਸਿਖ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਭਾਏ ਜਿਨਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਨਿਓ ਮੇਰਾ ਨਾਲਿ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਮਤਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਦੀਨੀ ਹਰਿ ਦੇਖਿ ਨਿਕਟਿ ਹਦੂਰਿ ਨਿਹਾਲ ਨਿਹਾਲ ਨਿਹਾਲ ਨਿਹਾਲ ॥੨॥੩॥੯॥

॥ ਰਾਗੁ ਨਟ ਨਾਰਾਇਨ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਮ ਹਉ ਕਿਆ ਜਾਨਾ ਕਿਆ ਭਾਵੈ ॥ ਮਨਿ ਪਿਆਸ ਬਹੁਤੁ ਦਰਸਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੋਈ ਗਿਆਨੀ ਸੋਈ ਜਨੁ ਤੇਰਾ ਜਿਸੁ ਊਪਰਿ ਰੁਚਿ ਆਵੈ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਜਿਸੁ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ਸੋ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤੁਧੁ ਧਿਆਵੈ ॥੧॥ ਕਵਨ ਜੋਗ ਕਵਨ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨਾ ਕਵਨ ਗੁਨੀ ਰੀਝਾਵੈ ॥ ਸੋਈ ਜਨੁ ਸੋਈ ਨਿਜ ਭਗਤਾ ਜਿਸੁ ਊਪਰਿ ਰੰਗੁ ਲਾਵੈ ॥੨॥ ਸਾਈ ਮਤਿ ਸਾਈ ਬੁਧਿ ਸਿਆਨਪ ਜਿਤੁ ਨਿਮਖ ਨ ਪ੍ਰਭੁ ਬਿਸਰਾਵੈ ॥ ਸੰਤਸੰਗਿ ਲਗਿ ਏਹੁ ਸੁਖੁ ਪਾਇਓ ਹਰਿ ਗੁਨ ਸਦ ਹੀ ਗਾਵੈ ॥੩॥ ਦੇਖਿਓ ਅਚਰਜੁ ਮਹਾ ਮੰਗਲ ਰੂਪ ਕਿਛੁ ਆਨ ਨਹੀ ਦਿਸਟਾਵੈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੋਰਚਾ ਗੁਰਿ ਲਾਹਿਓ ਤਹ ਗਰਭ ਜੋਨਿ ਕਹ ਆਵੈ ॥੪॥੧॥

੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਨਟ ਨਾਰਾਇਨ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇ ॥ ਉਲਾਹਨੋ ਮੈ ਕਾਹੂ ਨ ਦੀਓ ॥ ਮਨ ਮੀਠ ਤੁਹਾਰੋ ਕੀਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਗਿਆ ਮਾਨਿ ਜਾਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ ਨਾਮੁ ਤੁਹਾਰੋ ਜੀਓ ॥ ਈਹਾਂ ਊਹਾ ਹਰਿ ਤੁਮ ਹੀ ਤੁਮ ਹੀ ਇਹੁ ਗੁਰ ਤੇ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦ੍ਰਿੜੀਓ ॥੧॥ ਜਬ ਤੇ ਜਾਨਿ ਪਾਈ ਏਹ ਬਾਤ ਤਬ ਕੁਸਲ ਖੇਮ ਸਭ ਥੀਓ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਪਰਗਾਸਿਓ ਆਨ ਨਾਹੀ ਰੇ ਬੀਓ ॥੨॥੧॥੨॥ ਨਟ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾ ਕਉ ਭਈ ਤੁਮਾਰੀ ਧੀਰ ॥ ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਮਿਟੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਨਿਕਸੀ ਹਉਮੈ ਪੀਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਪਤਿ ਬੁਝਾਨੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਨੀ ਤ੍ਰਿਪਤੇ ਜਿਉ ਬਾਰਿਕ ਖੀਰ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸਾਜਨ ਸੰਤ ਮੇਰੇ ਸੰਤ ਸਹਾਈ ਬੀਰ ॥੧॥ ਖੁਲੇ ਭ੍ਰਮ ਭੀਤਿ ਮਿਲੇ ਗੋਪਾਲਾ ਹੀਰੈ ਬੇਧੇ ਹੀਰ ॥ ਬਿਸਮ ਭਏ ਨਾਨਕ ਜਸੁ ਗਾਵਤ ਠਾਕੁਰ ਗੁਨੀ ਗਹੀਰ ॥੨॥੨॥੩॥ ਨਟ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਪਨਾ ਜਨੁ ਆਪਹਿ ਆਪਿ ਉਧਾਰਿਓ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਬਸਿਓ ਮਨ ਤੇ ਨਾਹਿ ਬਿਸਾਰਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਰਨੁ ਚਿਹਨੁ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਪੇਖਿਓ ਦਾਸ ਕਾ ਕੁਲੁ ਨ ਬਿਚਾਰਿਓ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਦੀਓ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ਸਵਾਰਿਓ ॥੧॥ ਮਹਾ ਬਿਖਮੁ ਅਗਨਿ ਕਾ ਸਾਗਰੁ ਤਿਸ ਤੇ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਿਓ ॥ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਨਾਨਕ ਬਿਗਸਾਨੋ ਪੁਨਹ ਪੁਨਹ ਬਲਿਹਾਰਿਓ ॥੨॥੩॥੪॥ ਨਟ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਕਹਿਓ ॥ ਕੋਟਿ ਅਪ੍ਰਾਧ ਮਿਟਹਿ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕਾ ਦੁਖੁ ਨ ਰਹਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਭਇਓ ਬੈਰਾਗੀ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਲਹਿਓ ॥ ਸਗਲ ਤਿਆਗਿ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਚਰਨ ਗਹਿਓ ॥੧॥ ਕਹਤ ਮੁਕਤ ਸੁਨਤੇ ਨਿਸਤਾਰੇ ਜੋ ਜੋ ਸਰਨਿ ਪਇਓ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਅਨਦੁ ਭਇਓ ॥੨॥੪॥੫॥ ਨਟ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਚਰਨ ਕਮਲ ਸੰਗਿ ਲਾਗੀ ਡੋਰੀ ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਕਰਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਮੋਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਚਲਾ ਗਹਾਇਓ ਜਨ ਅਪੁਨੇ ਕਉ ਮਨੁ ਬੀਧੋ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ ਖੋਰੀ ॥ ਜਸੁ ਗਾਵਤ ਭਗਤਿ ਰਸੁ ਉਪਜਿਓ ਮਾਇਆ ਕੀ ਜਾਲੀ ਤੋਰੀ ॥੧॥ ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹੇ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਆਨ ਨ ਪੇਖਉ ਹੋਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਮੇਲਿ ਲੀਓ ਦਾਸੁ ਅਪੁਨਾ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਕਬਹੂ ਥੋਰੀ ॥੨॥੫॥੬॥ ਨਟ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪੁ ਜਪਿ ਹਰਿ ਨਾਰਾਇਣ ॥ ਕਬਹੂ ਨ ਬਿਸਰਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤੇ ਆਠ ਪਹਰ ਗੁਨ ਗਾਇਣ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧੂ ਧੂਰਿ ਕਰਉ ਨਿਤ ਮਜਨੁ ਸਭ ਕਿਲਬਿਖ ਪਾਪ ਗਵਾਇਣ ॥ ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹੇ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਦਿਸਟਿ ਸਮਾਇਣੁ ॥੧॥ ਜਾਪ ਤਾਪ ਕੋਟਿ ਲਖ ਪੂਜਾ ਹਰਿ ਸਿਮਰਣ ਤੁਲਿ ਨ ਲਾਇਣ ॥ ਦੁਇ ਕਰ ਜੋੜਿ ਨਾਨਕੁ ਦਾਨੁ ਮਾਂਗੈ ਤੇਰੇ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸ ਦਸਾਇਣੁ ॥੨॥੬॥੭॥ ਨਟ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੇਰੈ ਸਰਬਸੁ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਮਿਲਿਓ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਨੋ ਦਾਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਖਦਾਤਾ ਦੁਖ ਭੰਜਨਹਾਰਾ ਗਾਉ ਕੀਰਤਨੁ

ਪੂਰਨ ਲੀਆਨਾ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਖੰਡਿ ਖੰਡ ਕੀਨੋ ਬਿਨਸਿਓ ਮੂੜ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਕਿਆ ਗੁਨ ਤੇਰੇ ਆਖਿ ਵਖਾਣਾ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਜਾਨੁ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਰਨਿ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਨਾਨਕੁ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨਾ ॥੨॥੭॥੮॥ ਨਟ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਉ ਵਾਰਿ ਵਾਰਿ ਜਾਉ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲਾ ॥੧॥ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਨ ਤੁਮ ਪੂਰਨ ਦਾਤੇ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਦਇਆਲਾ ॥੧॥ ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਸੋਵਤ ਜਾਗਤ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਧਨ ਮਾਲਾ ॥੨॥ ਦਰਸਨ ਪਿਆਸ ਬਹੁਤੁ ਮਨਿ ਮੇਰੈ ਨਾਨਕ ਦਰਸ ਨਿਹਾਲਾ ॥੩॥੮॥੯॥ ਨਟ ਮਹਲਾ ੫ ਪੜਤਾਲ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਕੋਊ ਹੈ ਮੇਰੋ ਸਾਜਨੁ ਮੀਤੁ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਨਾਵੈ ਨੀਤ ॥ ਬਿਨਸੈ ਦੁਖੁ ਬਿਪਰੀਤਿ ॥ ਸਭੁ ਅਰਪਉ ਮਨੁ ਤਨੁ ਚੀਤੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੋਈ ਵਿਰਲਾ ਆਪਨ ਕੀਤ ॥ ਸੰਗਿ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨੁ ਸੀਤ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਰਿ ਜਸੁ ਦੀਤ ॥੧॥ ਹਰਿ ਭਜਿ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਜੀਤ ॥ ਕੋਟਿ ਪਤਿਤ ਹੋਹਿ ਪੁਨੀਤ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਬਲਿ ਬਲਿ ਕੀਤ ॥੨॥੧॥੧੦॥

ਨਟ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੨ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਮ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੇ ॥ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕਉ ਬਿਨੁ ਸੇਵਾ ਮੈ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਧਿਆਵਹੁ ਮੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰੇ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਭਏ ਪ੍ਰਭ ਠਾਕੁਰ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰੇ ॥੧॥ ਮਧੁਸੂਦਨ ਜਗਜੀਵਨ ਮਾਧੋ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ ॥ ਇਕ ਬਿਨਉ ਬੇਨਤੀ ਕਰਉ ਗੁਰ ਆਗੈ ਮੈ ਸਾਧੂ ਚਰਨ ਪਖਾਰੇ ॥੨॥ ਸਹਸ ਨੇਤ੍ਰ ਨੇਤ੍ਰ ਹੈ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਏਕੋ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਾਰੇ ॥ ਸਹਸ ਮੂਰਤਿ ਏਕੋ ਪ੍ਰਭੁ ਠਾਕੁਰੁ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੋ ਗੁਰਮਤਿ ਤਾਰੇ ॥੩॥ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਦਮੋਦਰੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਬਨੀ ਅਤਿ ਮੀਠੀ ਜਿਉ ਗੂੰਗਾ ਗਟਕ ਸਮਾਰੇ ॥੪॥ ਰਸਨਾ ਸਾਦ ਚਖੈ ਭਾਇ ਦੂਜੈ ਅਤਿ ਫੀਕੇ ਲੋਭ ਬਿਕਾਰੇ ॥ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਦ ਚਖਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮਾ ਸਭ ਅਨ ਰਸ ਸਾਦ ਬਿਸਾਰੇ ॥੫॥ ਗੁਰਮਤਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਪਾਇਆ ਸੁਣਿ ਕਹਤਿਆ ਪਾਪ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਧਰਮ ਰਾਇ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਜਨ ਪਿਆਰੇ ॥੬॥ ਸਾਸ ਸਾਸ ਸਾਸ ਹੈ ਜੇਤੇ ਮੈ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਰੇ ॥ ਸਾਸੁ ਸਾਸੁ ਜਾਇ ਨਾਮੈ ਬਿਨੁ ਸੋ ਬਿਰਥਾ ਸਾਸੁ ਬਿਕਾਰੇ ॥੭॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਦੀਨ ਪ੍ਰਭ ਸਰਨੀ ਮੋ ਕਉ ਹਰਿ ਜਨ ਮੇਲਿ ਪਿਆਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸੁ ਕਹਤੁ ਹੈ ਹਮ ਦਾਸਨ ਕੇ ਪਨਿਹਾਰੇ ॥੮॥੧॥ ਨਟ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਰਾਮ ਹਮ ਪਾਥਰ ਨਿਰਗੁਨੀਆਰੇ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਏ ਹਮ ਪਾਹਨ ਸਬਦਿ ਗੁਰ ਤਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਅਤਿ ਮੀਠਾ ਮੈਲਾਗਰੁ ਮਲਗਾਰੇ ॥ ਨਾਮੈ ਸੁਰਤਿ ਵਜੀ ਹੈ ਦਹ ਦਿਸਿ ਹਰਿ ਮੁਸਕੀ ਮੁਸਕ ਗੰਧਾਰੇ ॥੧॥ ਤੇਰੀ ਨਿਰਗੁਣ ਕਥਾ ਕਥਾ ਹੈ ਮੀਠੀ ਗੁਰਿ ਨੀਕੇ ਬਚਨ ਸਮਾਰੇ ॥ ਗਾਵਤ ਗਾਵਤ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਏ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਗੁਰਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੨॥ ਬਿਬੇਕੁ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਸਮਦਰਸੀ ਤਿਸੁ ਮਿਲੀਐ ਸੰਕ ਉਤਾਰੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਹਉ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰੇ ॥੩॥ ਪਾਖੰਡ ਪਾਖੰਡ ਕਰਿ ਕਰਿ ਭਰਮੇ ਲੋਭੁ ਪਾਖੰਡੁ ਜਗਿ ਬੁਰਿਆਰੇ ॥ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਦੁਖਦਾਈ ਹੋਵਹਿ ਜਮਕਾਲੁ ਖੜਾ ਸਿਰਿ ਮਾਰੇ ॥੪॥ ਉਗਵੈ ਦਿਨਸੁ ਆਲੁ ਜਾਲੁ ਸਮਾਲੈ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਕੇ ਬਿਸਥਾਰੇ ॥ ਆਈ ਰੈਨਿ ਭਇਆ ਸੁਪਨੰਤਰੁ ਬਿਖੁ ਸੁਪਨੈ ਭੀ ਦੁਖ ਸਾਰੇ ॥੫॥ ਕਲਰੁ ਖੇਤੁ ਲੈ ਕੂੜੁ ਜਮਾਇਆ ਸਭ ਕੂੜੈ ਕੇ ਖਲਵਾਰੇ ॥ ਸਾਕਤ ਨਰ ਸਭਿ ਭੂਖ ਭੁਖਾਨੇ ਦਰਿ ਠਾਢੇ ਜਮ ਜੰਦਾਰੇ ॥੬॥ ਮਨਮੁਖ ਕਰਜੁ ਚੜਿਆ ਬਿਖੁ ਭਾਰੀ ਉਤਰੈ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਜਿਤਨੇ ਕਰਜ ਕਰਜ ਕੇ ਮੰਗੀਏ ਕਰਿ ਸੇਵਕ ਪਗਿ ਲਗਿ ਵਾਰੇ ॥੭॥ ਜਗੰਨਾਥ ਸਭ ਜੰਤ੍ਰ ਉਪਾਏ ਨਕਿ ਖੀਨੀ ਸਭ ਨਥਹਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਖਿੰਚੈ ਤਿਵ ਚਲੀਐ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਰਾਮ ਪਿਆਰੇ ॥੮॥੨॥ ਨਟ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਰਾਮ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰਿ ਨਾਵਾਰੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਗਿਆਨੁ ਮਜਨੁ ਹੈ ਨੀਕੋ ਮਿਲਿ ਕਲਮਲ ਪਾਪ ਉਤਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਗਤਿ ਕਾ ਗੁਨੁ ਬਹੁਤੁ ਅਧਿਕਾਈ ਪੜਿ ਸੂਆ ਗਨਕ ਉਧਾਰੇ ॥ ਪਰਸ ਨਪਰਸ ਭਏ ਕੁਬਿਜਾ ਕਉ ਲੈ ਬੈਕੁੰਠਿ ਸਿਧਾਰੇ ॥੧॥ ਅਜਾਮਲ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪੁਤ੍ਰ ਪ੍ਰਤਿ ਕੀਨੀ ਕਰਿ ਨਾਰਾਇਣ ਬੋਲਾਰੇ ॥ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਕੈ ਮਨਿ ਭਾਇ ਭਾਵਨੀ ਜਮਕੰਕਰ

ਮਗਿ ਬਿਦਾਰੇ ॥੨॥ ਅਨੁਭਉ ਕਥੈ ਕਥਿ ਲੋਕੁ ਸੁਨਾਵੈ ਜੋ ਬੋਲੈ ਸੋ ਨਹ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲੈ ਤਾ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਆਵੈ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੩॥
ਜਬ ਲਗੁ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਹੈ ਸਾਬਤੁ ਤਬ ਲਗਿ ਕਿਛੁ ਨਹ ਸਮਾਰੇ ॥ ਜਬ ਘਰਿ ਮੰਦਰਿ ਆਗਿ ਲਗਾਨੀ ਕਾਢਿ ਕੂਪੁ ਕਢੈ ਪਨਿਹਾਰੇ ॥੪॥ ਸਾਕਤ ਸਿਉ
ਮਨ ਮੇਲੁ ਨ ਕਰੀਅਹੁ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰੇ ॥ ਸਾਕਤ ਬਚਨ ਬਿਛੂਆ ਜਿਉ ਡਸੀਐ ਤਜਿ ਸਾਕਤ ਪਰੈ ਪਰਾਰੇ ॥੫॥ ਲਗਿ ਲਗਿ ਪ੍ਰੀਤਿ
ਬਹੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਈ ਲਗਿ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਸਵਾਰੇ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਬਚਨ ਸਤਿ ਸਤਿ ਕਰਿ ਮਾਨੇ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਬਹੁਤੁ ਪਿਆਰੇ ॥੬॥ ਪੂਰਬ ਜਨਮਿ ਪਰਚੂਨ ਕ
ਮਾਏ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਪਿਆਰੇ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਰਸੁ ਗਾਵੈ ਰਸੁ ਬੀਚਾਰੇ ॥੭॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰੂਪ ਰੰਗ ਸਭਿ ਤੇਰੇ ਮੇਰੇ
ਲਾਲਨ ਲਾਲ ਗੁਲਾਰੇ ॥ ਜੈਸਾ ਰੰਗੁ ਦੇਹਿ ਸੋ ਹੋਵੈ ਕਿਆ ਨਾਨਕ ਜੰਤ ਵਿਚਾਰੇ ॥੮॥੩॥ ਨਟ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਰਾਮ ਗੁਰ ਸਰਨਿ ਪ੍ਰਭੂ ਰਖਵਾਰੇ ॥
ਜਿਉ ਕੁੰਚਰੁ ਤਦੂਐ ਪਕਰਿ ਚਲਾਇਓ ਕਰਿ ਊਪਰੁ ਕਢਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੇਵਕ ਬਹੁਤੁ ਅਤਿ ਨੀਕੇ ਮਨਿ ਸਰਧਾ ਕਰਿ ਹਰਿ
ਧਾਰੇ ॥ ਮੇਰੈ ਪ੍ਰਭਿ ਸਰਧਾ ਭਗਤਿ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ਜਨ ਕੀ ਪੈਜ ਸਵਾਰੇ ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਲਾਗੈ ਸਭੁ ਦੇਖੈ ਬ੍ਰਹਮ ਪਸਾਰੇ ॥ ਏਕੁ ਪੁਰਖੁ ਇ
ਕੁ ਨਦਰੀ ਆਵੈ ਸਭ ਏਕਾ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਰੇ ॥੨॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਠਾਕੁਰੁ ਰਵਿਆ ਸਭ ਠਾਈ ਸਭੁ ਚੇਰੀ ਜਗਤੁ ਸਮਾਰੇ ॥ ਆਪੇ ਦਇਆ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਦ
ਾਤਾ ਪਾਥਰ ਕੀਰੇ ਕਾਰੇ ॥੩॥ ਅੰਤਰਿ ਵਾਸੁ ਬਹੁਤੁ ਮੁਸਕਾਈ ਭ੍ਰਮਿ ਭੂਲਾ ਮਿਰਗੁ ਸਿੰਙ੍ਹਾਰੇ ॥ ਬਨੁ ਬਨੁ ਢੂਢਿ ਢੂਢਿ ਫਿਰਿ ਥਕੀ
ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਘਰਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੪॥ ਬਾਣੀ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਹੈ ਬਾਣੀ ਵਿਚਿ ਬਾਣੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਾਰੇ ॥ ਗੁਰੁ ਬਾਣੀ ਕਹੈ ਸੇਵਕੁ ਜਨੁ ਮਾਨੈ ਪਰਤਖਿ
ਗੁਰੂ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੫॥ ਸਭੁ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬ੍ਰਹਮੁ ਹੈ ਪਸਰਿਆ ਮਨਿ ਬੀਜਿਆ ਖਾਵਾਰੇ ॥ ਜਿਉ ਜਨ ਚੰਦ੍ਰਹਾਂਸੁ ਦੁਖਿਆ ਧ੍ਰਿਸਟਬੁਧੀਆ
ਅਪੁਨਾ ਘਰੁ ਲੂਕੀ ਜਾਰੇ ॥੬॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਜਨੁ ਅੰਤਰਿ ਰਿਦ ਲੋਚੈ ਪ੍ਰਭ ਜਨ ਕੇ ਸਾਸ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਜਨ ਪੀਛੈ ਜ
ਗੁ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੭॥ ਆਪਨ ਆਪਿ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਠਾਕੁਰੁ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਵਾਰੇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਆਪਿ ਸਭੁ ਵਰਤੈ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਆਪਿ
ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੮॥੪॥ ਨਟ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਰਾਮ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੇਹੁ ਉਬਾਰੇ ॥ ਜਿਉ ਪਕਰਿ ਦ੍ਰੋਪਤੀ ਦੁਸਟਾਂ ਆਨੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਾਜ ਨਿ
ਵਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਾਚਿਕ ਜਨ ਤੇਰੇ ਇਕੁ ਮਾਗਉ ਦਾਨੁ ਪਿਆਰੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਨਿਤ ਸਰਧਾ ਲਾਗੀ ਮੋ ਕਉ ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਮੇ
ਲਿ ਸਵਾਰੇ ॥੧॥ ਸਾਕਤ ਕਰਮ ਪਾਣੀ ਜਿਉ ਮਥੀਐ ਨਿਤ ਪਾਣੀ ਝੋਲ ਝੁਲਾਰੇ ॥ ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਕਢਿ ਮਾ
ਖਨ ਕੇ ਗਟਕਾਰੇ ॥੨॥ ਨਿਤ ਨਿਤ ਨਿਤ ਨਾਈਐ ਅੰਗ ਅਪੁਨੇ ਨਿਤ ਮਲਿ ਮਲਿ ਦੇਹ ਸਵਾਰੇ ॥ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਮਨਿ ਬਚਨ ਨ ਭਾਏ ਸਭ ਫੋ
ਕਟ ਚਾਰ ਸੀਗਾਰੇ ॥੩॥ ਮਟਕਿ ਮਟਕਿ ਚਲੁ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਗੁਨ ਸਾਰੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਾ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਈ ਮੈ ਸਤਿਗੁਰ ਅਲ
ਖੁ ਲਖਾਰੇ ॥੪॥ ਨਾਰੀ ਪੁਰਖੁ ਪੁਰਖੁ ਸਭ ਨਾਰੀ ਸਭੁ ਏਕੋ ਪੁਰਖੁ ਮੁਰਾਰੇ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਰੇਨੁ ਮਨਿ ਭਾਈ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੫॥
ਗ੍ਰਾਮ ਗ੍ਰਾਮ ਨਗਰ ਸਭ ਫਿਰਿਆ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਜਨ ਭਾਰੇ ॥ ਸਰਧਾ ਸਰਧਾ ਉਪਾਇ ਮਿਲਾਏ ਮੋ ਕਉ ਹਰਿ ਗੁਰ ਗੁਰਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੬॥
ਪਵਨ ਸੂਤ ਸਭ ਨੀਕ ਕਰਿਆ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਜਾਇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪੀਆ ਬਿਨੁ ਨੈਨਾ ਜਗਤੁ ਨਿਹਾਰੇ ॥੭॥
ਤਉ ਗੁਨ ਈਸ ਬਰਨਿ ਨਹੀ ਸਾਕਉ ਤੁਮ ਮੰਦਰ ਹਮ ਨਿਕ ਕੀਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਗੁਰ ਮੇਲਹੁ ਮੈ ਰਾਮੁ ਜਪਤ ਮਨੁ ਧੀਰੇ ॥੮॥
੫॥ ਨਟ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਭਜੁ ਠਾਕੁਰ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ ॥ ਹਮ ਪਾਪੀ ਬਹੁ ਨਿਰਗੁਨੀਆਰੇ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧੂ ਪੁਰਖੁ ਸਾਧ ਜਨੁ ਪਾਇਆ ਇਕ ਬਿਨਉ ਕਰਉ ਗੁਰ ਪਿਆਰੇ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਪੂਜੀ ਦੇਵਹੁ ਸਭੁ ਤਿਸਨਾ ਭੂਖ ਨਿਵਾਰੇ ॥੧॥
ਪਚੈ ਪਤੰਗ ਮ੍ਰਿਗ ਭ੍ਰਿੰਗ ਕੁੰਚਰ ਮੀਨ ਇਕ ਇੰਦ੍ਰੀ ਪਕਰਿ ਸੰਘਾਰੇ ॥ ਪੰਚ ਭੂਤ ਸਬਲ ਹੈ ਦੇਹੀ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਪ ਨਿਵਾਰੇ ॥੨॥ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ

ਜੋ ਪੰਸੋ ਪਿਰੇ ਖੇਮੁਨਿ ਨਾਰਦ ਬਚਨ ਪੁਕਾਰੈਗੋ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪੜਹੁ ਗਤਿ ਪਾਵਹੁ ਸਤਸੰਗਤਿ ਗੁਰਿ ਨਿਸਤਾਰੈਗੋ ॥੨॥ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰੀ
ਜਿਵ ਸੂਰਜੁ ਕਮਲੁ ਨਿਹਾਰੈਗੋ ॥ ਮੇਰ ਸੁਮੇਰ ਮੋਰੁ ਬਹੁ ਨਾਚੈ ਜਬ ਉਨਵੈ ਘਨ ਘਨਹਾਰੈਗੋ ॥੩॥ ਸਾਕਤ ਕਉ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਹੁ ਸਿੰਚਹੁ ਸਭ ਡਾਲ ਫੂ
ਲ ਬਿਸੁਕਾਰੈਗੋ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਨਿਵੈ ਸਾਕਤ ਨਰੁ ਸੇਤੀ ਛੇੜੈ ਛੇੜੈ ਕਢੈ ਬਿਖੁ ਖਾਰੈਗੋ ॥੪॥ ਸੰਤਨ ਸੰਤ ਸਾਧ ਮਿਲਿ ਰਹੀਐ ਗੁਣ ਬੋਲੈ ਪਰਉ
ਪਕਾਰੈਗੋ ॥ ਸੰਤੈ ਸੰਤੁ ਮਿਲੈ ਮਨੁ ਬਿਗਸੈ ਜਿਉ ਜਲ ਮਿਲਿ ਕਮਲ ਸਵਾਰੈਗੋ ॥੫॥ ਲੋਭੁ ਲਹਰਿ ਸਭੁ ਸੁਆਨੁ ਹਲਕੁ ਹੈ ਹਲਕਿਓ ਸਭੈ ਬਿ
ਗਾਰੈਗੋ ॥ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਕੈ ਦੀਬਾਨਿ ਖਬਰਿ ਹੋਈ ਗੁਰਿ ਗਿਆਨੁ ਖੜਗੁ ਲੈ ਮਾਰੈਗੋ ॥੬॥ ਰਾਖੁ ਰਾਖੁ ਰਾਖੁ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਮੈ ਰਾਖਹੁ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੈਗੋ ॥ ਨਾਨਕ
ਮੈ ਧਰਿ ਅਵਰੁ ਨ ਕਾਈ ਮੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਨਿਸਤਾਰੈਗੋ ॥੮॥ ਛੰਨੁ ਮਲਾ ੨੫॥

੧ ਓ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ
ਰਾਗੁ ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਮਹਲਾ ੪॥ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਰਹੇ ਹਰਿ ਅੰਤੁ ਨਾਹੀ ਪਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਅਗਮੁ ਅਗਮੁ ਅਗਾਧਿ ਬੋਧਿ ਆਦੇਸੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਰਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ
ਮੋਹੁ ਨਿਤ ਝਗਰਤੇ ਝਗਰਾਇਆ ॥ ਹਮ ਰਾਖੁ ਰਾਖੁ ਦੀਨ ਤੇਰੇ ਹਰਿ ਸਰਣਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਆਇਆ ॥੧॥ ਸਰਣਾਗਤੀ ਪ੍ਰਭ ਪਾਲਤੇ
ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਨਾਇਆ ॥ ਪ੍ਰਹਲਾਦੁ ਜਨੁ ਹਰਣਾਖਸ ਪਕਰਿਆ ਹਰਿ ਰਾਖਿ ਲੀਓ ਤਰਾਇਆ ॥੨॥ ਹਰਿ ਚੇਤਿ ਰੇ ਮਨ ਮਹਲੁ
ਪਾਵਨ ਸਭ ਦੂਖ ਭੰਜਨੁ ਰਾਇਆ ॥ ਭਉ ਜਨਮ ਮਰਨ ਨਿਵਾਰਿ ਠਾਕੁਰ ਹਰਿ ਗੁਰਮਤੀ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ॥੩॥ ਹਰਿ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਨਾ
ਮੁ ਸੁਆਮੀ ਭਉ ਭਗਤ ਭੰਜਨੁ ਗਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਹਾਰੁ ਹਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰਿਓ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੪॥੧॥ ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ

ਮਹਲਾ ੪॥ ਜਪਿ ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਸਾਦੁ ਆਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ
॥ ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ਗਈ ਸਭ ਨੀਕਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਹਰਿ ਸਰਿ ਨਾਤਾ
॥੧॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਸਾਧ ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਤਿਨ ਪੂਛਉ ਹਰਿ ਕੀ ਬਾਤਾ ॥ ਪਾਇ ਲਗਉ ਨਿਤ ਕਰਉ ਜੁਦਰੀਆ ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਕਰਮ
ਬਿਧਾਤਾ ॥੨॥ ਲਿਲਾਟ ਲਿਖੇ ਪਾਇਆ ਗੁਰੁ ਸਾਧੂ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਾਤਾ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਆਇ ਮਿਲੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਭ ਕਿਲ
ਵਿਖ ਪਾਪ ਗਵਾਤਾ ॥੩॥ ਰਾਮ ਰਸਾਇਣੁ ਜਿਨ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਇਆ ਤਿਨ ਕੀ ਊਤਮ ਬਾਤਾ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਪੰਕ ਪਾਈਐ ਵਡਭਾਗੀ ਜਨ
ਨਾਨਕੁ ਚਰਨ ਪਰਾਤਾ ॥੪॥੨॥ ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਮਹਲਾ ੪॥ ਸਭਿ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਮੁਨਿ ਜਨਾ ਮਨਿ ਭਾਵਨੀ ਹਰਿ ਧਿਆਇਓ ॥ ਅਪਰੰਪਰੋ ਪਾਰ
ਬ੍ਰਹਮੁ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਅਲਖੁ ਗੁਰੂ ਲਖਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਮ ਨੀਚ ਮਧਮ ਕਰਮ ਕੀਏ ਨਹੀ ਚੇਤਿਓ ਹਰਿ ਰਾਇਓ ॥ ਹਰਿ ਆਨਿ
ਮੇਲਿਓ ਸਤਿਗੁਰੂ ਖਿਨੁ ਬੰਧ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਇਓ ॥੧॥ ਪ੍ਰਭਿ ਮਸਤਕੇ ਧੁਰਿ ਲੀਖਿਆ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਇਓ ॥ ਪੰਚ ਸਬਦ ਦਰਗਹ
ਬਾਜਿਆ ਹਰਿ ਮਿਲਿਓ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਓ ॥੨॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨੁ ਨਾਮੁ ਨਰਹਰਿ ਮੰਦਭਾਗੀਆ ਨਹੀ ਭਾਇਓ ॥ ਤੇ ਗਰਭ ਜੋਨੀ ਗਾਲੀ
ਅਹਿ ਜਿਉ ਲੋਨੁ ਜਲਹਿ ਗਲਾਇਓ ॥੩॥ ਮਤਿ ਦੇਹੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਅਗਮ ਠਾਕੁਰ ਗੁਰ ਚਰਨ ਮਨੁ ਮੈ ਲਾਇਓ ॥ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮੈ ਰਹਉ
ਲਾਗੋ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਓ ॥੪॥੩॥ ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰਸਿ ਲਾਗਾ ॥ ਕਮਲ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਭਇਆ ਗੁਰ
॥ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਜਾਪਿ ਜਪਿ ਮੁਖੁ ਕਾਗਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭੈ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਲਾਗੋ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਅਰਾ ਮਨੁ ਸੋਇਓ ਗੁਰਮਤਿ ਜਾਗਾ ॥ ਕਿਲਬਿਖ ਖੀਨ ਭਏ ਸਾਂਤਿ ਆਈ ਹਰਿ ਉਰ ਧਾਰਿਓ ਵਡਭਾਗਾ ॥੧॥ ਮਨਮੁਖ ਰੰਗੁ ਕਸੁੰਭੁ ਹੈ ਕਚੂਆ ਜਿਉ ਕੁਸਮ ਚਾਰਿ ਦਿਨ ਚਾਗਾ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਪਰਤਾਪੈ ਡੰਡੁ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕਾ ਲਾਗਾ ॥੨॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਾਧ ਅਤਿ ਗੂੜੀ ਜਿਉ ਰੰਗੁ ਮਜੀਠ ਬਹੁ ਲਾਗਾ ॥ ਕਾਇਆ ਕਾਪਰੁ ਚੀਰ ਬਹੁ ਫਾਰੇ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਨ ਲਹੈ ਸਭਾਗਾ ॥੩॥ ਹਰਿ ਚਾਰ੍ਹਿਓ ਰੰਗੁ ਮਿਲੈ ਗੁਰੁ ਸੋਭਾ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਚਲੂਲੈ ਰਾਂਗਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਕੇ ਚਰਨ ਪਖਾਰੈ ਜੋ ਹਰਿ ਚਰਨੀ ਜਨੁ ਲਾਗਾ ॥੪॥੪॥

ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਭਜੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਗੁਪਾਲਾ ॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਲੀਨੁ ਭਇਆ ਰਾਮ ਨਾਮੈ ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਰਾਮ ਰਸਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਜਪਮਾਲਾ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਲੀਖਿਆ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਬਨਮਾਲਾ ॥੧॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨ ਚੂਕੇ ਸਰਬ ਜੰਜਾਲਾ ॥ ਤਿਨ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵਈ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਹਰਿ ਰਖਵਾਲਾ ॥੨॥ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਣਹੂ ਹਰਿ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥ ਕਰੁ ਮਾਇਆ ਅਗਨਿ ਨਿਤ ਮੇਲਤੇ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥੩॥ ਬਹੁ ਮੈਲੇ ਨਿਰਮਲ ਹੋਇਆ ਸਭ ਕਿਲਬਿਖ ਹਰਿ ਜਸਿ ਜਾਲਾ ॥ ਮਨਿ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਨਿਹਾਲਾ ॥੪॥੫॥

ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਭਜੁ ਸਭ ਕਿਲਬਿਖ ਕਾਟ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਉਰ ਧਾਰਿਓ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਮੇਰਾ ਸੀਸੁ ਕੀਜੈ ਗੁਰ ਵਾਟ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਮੈ ਬਾਤ ਸੁਨਾਵੈ ਤਿਸੁ ਮਨੁ ਦੇਵਉ ਕਟਿ ਕਾਟ ॥ ਹਰਿ ਸਾਜਨੁ ਮੇਲਿਓ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਬਿਕਾਨੋ ਹਟਿ ਹਾਟ ॥੧॥ ਮਕਰ ਪ੍ਰਾਗਿ ਦਾਨੁ ਬਹੁ ਕੀਆ ਸਰੀਰੁ ਦੀਓ ਅਧ ਕਾਟਿ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੋ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਵੈ ਬਹੁ ਕੰਚਨੁ ਦੀਜੈ ਕਟਿ ਕਾਟ ॥੨॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਜਸੁ ਗਾਇਓ ਮਨਿ ਉਘਰੇ ਕਪਟ ਕਪਾਟ ॥ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਫੋਰਿ ਭਰਮ ਭਉ ਭਾਗਾ ਲਜ ਭਾਨੀ ਮਟੁਕੀ ਮਾਟ ॥੩॥ ਕਲਿਜੁਗਿ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਤਿਨ ਪਾਇਆ ਜਿਨ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖੇ ਲਿਲਾਟ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ ਸਭ ਲਾਥੀ ਭੂਖ ਤਿਖਾਟ ॥੪॥੬॥ ਛਕਾ ੧ ॥

ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰੇ ਮਨ ਟਹਲ ਹਰਿ ਸੁਖ ਸਾਰ ॥ ਅਵਰ ਟਹਲਾ ਝੂਠੀਆ ਨਿਤ ਕਰੈ ਜਮੁ ਸਿਰਿ ਮਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨਾ ਮਸਤਕਿ ਲੀਖਿਆ ਤੇ ਮਿਲੇ ਸੰਗਾਰ ॥ ਸੰਸਾਰੁ ਭਉਜਲੁ ਤਾਰਿਆ ਹਰਿ ਸੰਤ ਪੁਰਖ ਅਪਾਰ ॥੧॥ ਨਿਤ ਚਰਨ ਸੇਵਹੁ ਸਾਧ ਕੇ ਤਜਿ ਲੋਭ ਮੋਹ ਬਿਕਾਰ ॥ ਸਭ ਤਜਹੁ ਦੂਜੀ ਆਸੜੀ ਰਖੁ ਆਸ ਇਕ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥੨॥ ਇਕਿ ਭਰਮਿ ਭੂਲੇ ਸਾਕਤਾ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਅੰਧ ਅੰਧਾਰ ॥ ਧੁਰਿ ਹੋਵਨਾ ਸੁ ਹੋਇਆ ਕੋ ਨ ਮੇਟਣਹਾਰ ॥੩॥ ਅਗਮ ਰੂਪੁ ਗੋਬਿੰਦ ਕਾ ਅਨਿਕ ਨਾਮ ਅਪਾਰ ॥ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਤੇ ਜਨ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਉਰਿ ਧਾਰ ॥੪॥੧॥

ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਕਉ ਨਮਸਕਾਰ ॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਹੋਵਤ ਉਧਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਮਿਟਹਿ ਧੰਧ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਛੂਟਹਿ ਬੰਧ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਮੂਰਖ ਚਤੁਰ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕੁਲਹ ਉਧਰ ॥੧॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਭਉ ਦੁਖ ਹਰੈ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਅਪਦਾ ਟਰੈ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਮੁਚਤ ਪਾਪ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਨਹੀ ਸੰਤਾਪ ॥੨॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਰਿਦ ਬਿਗਾਸ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਵਲਾ ਦਾਸਿ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਨਿਧਿ ਨਿਧਾਨ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਤਰੇ ਨਿਦਾਨ ॥੩॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨੁ ਨਾਮੁ ਹਰੀ ॥ ਕੋਟਿ ਭਗਤ ਉਧਾਰੁ ਕਰੀ ॥ ਹਰਿ ਦਾਸ ਦਾਸਾ ਦੀਨੁ ਸਰਨ ॥ ਨਾਨਕ ਮਾਥਾ ਸੰਤ ਚਰਨ ॥੪॥੨॥

ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਮਃ ੫ ॥ ਐਸੋ ਸਹਾਈ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਭਜੁ ਪੂਰਨ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬੂਡਤ ਕਉ ਜੈਸੇ ਬੇੜੀ ਮਿਲਤ ॥ ਬੂਝਤ ਦੀਪਕ ਮਿਲ

ਤੇਤਿਲਤਾ ਜਲਤ ਅਗਨੀ ਮਿਲਤ ਨੀਰਾ ॥ ਜੈਸੇ ਬਾਰਕ ਮੁਖਹਿ ਖੀਰਾ ॥੧॥ ਜੈਸੇ ਰਣ ਮਹਿ ਸਖਾ ਭ੍ਰਾਤਾ ॥ ਜੈਸੇ ਭੂਖੇ ਭੋਜਨ ਮਾਤਾ ॥ ਜੈਸੇ ਕਿਰਖ
ਹਿ ਬਰਸ ਮੇਘਾ ॥ ਜੈਸੇ ਪਾਲਨ ਸਰਨਿ ਸੇਂਘਾ ॥੨॥ ਗਰੁੜ ਮੁਖਿ ਨਹੀ ਸਰਪ ਤ੍ਰਾਸਾ ॥ ਸੂਆ ਪਿੰਜਰਿ ਨਹੀ ਖਾਇ ਬਿਲਾਸਾ ॥ ਜੈਸੋ ਆਂਡੋ ਹਿਰਦੈ ਮਾਹਿ ॥
ਜੈਸੇ ਦਾਨੋ ਚਕੀ ਦਰਾਹਿ ॥੩॥ ਬਹੁਤੁ ਓਪਮਾ ਥੋਰ ਕਹੀ ॥ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਤੁਹੀ ॥ ਊਚ ਮੂਚੌ ਬਹੁ ਅਪਾਰ ॥ ਸਿਮਰਤ ਨਾਨਕ
ਤਰੇ ਸਾਰਾ ॥੪॥੩॥ ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਇਹੀ ਹਮਾਰੈ ਸਫਲ ਕਾਜ ॥ ਅਪੁਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਲੇਹੁ ਨਿਵਾਜਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਰਨ ਸੰ
ਤਹ ਮਾਥ ਮੋਰ ॥ ਨੈਨਿ ਦਰਸੁ ਪੇਖਉ ਨਿਸਿ ਭੋਰ ॥ ਹਸਤ ਹਮਰੇ ਸੰਤ ਟਹਲ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਮਨੁ ਧਨੁ ਸੰਤ ਬਹਲ ॥੧॥ ਸੰਤਸੰਗਿ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥
ਸੰਤ ਗੁਨ ਬਸਹਿ ਮੇਰੈ ਚੀਤਿ ॥ ਸੰਤ ਆਗਿਆ ਮਨਹਿ ਮੀਠ ॥ ਮੇਰਾ ਕਮਲੁ ਬਿਗਸੈ ਸੰਤ ਡੀਠ ॥੨॥ ਸੰਤਸੰਗਿ ਮੇਰਾ ਹੋਇ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਸੰਤਨ
ਕੀ ਮੋਹਿ ਬਹੁਤੁ ਪਿਆਸ ॥ ਸੰਤ ਬਚਨ ਮੇਰੇ ਮਨਹਿ ਮੰਤ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੇਰੇ ਬਿਖੈ ਹੰਤ ॥੩॥ ਮੁਕਤਿ ਜੁਗਤਿ ਏਹਾ ਨਿਧਾਨ ॥ ਪ੍ਰਭ ਦਇ
ਆਲ ਮੋਹਿ ਦੇਵਹੁ ਦਾਨ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਦਇਆ ਧਾਰਿ ॥ ਚਰਨ ਸੰਤਨ ਕੇ ਮੇਰੇ ਰਿਦੈ ਮਝਾਰਿ ॥੪॥੪॥ ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਮਹਲਾ ੫
ਸਭ ਕੈ ਸੰਗੀ ਨਾਹੀ ਦੂਰਿ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਹਾਜਰਾ ਹਜੂਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਨਤ ਜੀਓ ਜਾਸੁ ਨਾਮੁ ॥ ਦੁਖ ਬਿਨਸੇ ਸੁਖ ਕੀਓ ਬਿਸ੍ਰਾ
ਮੁ ॥ ਸਗਲ ਨਿਧਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ॥ ਮੁਨਿ ਜਨ ਤਾ ਕੀ ਸੇਵ ਕਰੇ ॥੧॥ ਜਾ ਕੈ ਘਰਿ ਸਗਲੇ ਸਮਾਹਿ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਬਿਰਥਾ ਕੋਇ ਨਾਹਿ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ੍ਰ
ਕਰੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੇਵਹੁ ਕਿਰਪਾਲ ॥੨॥ ਸਦਾ ਧਰਮੁ ਜਾ ਕੈ ਦੀਬਾਣਿ ॥ ਬੇਮੁਹਤਾਜ ਨਹੀ ਕਿਛੁ ਕਾਣਿ ॥ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਨਾ
ਆਪਨ ਆਪਿ ॥ ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤੂ ਤਾ ਕਉ ਜਾਪਿ ॥੩॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕਉ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰ ॥ ਜਾਸੁ ਮਿਲਿ ਹੋਵੈ ਉਧਾਰੁ ॥ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਮਨ ਤ
ਨਹਿ ਰਾਤਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭਿ ਕਰੀ ਦਾਤਿ ॥੪॥੫॥ ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਮਃ ੫ ਦੁਪਦੇ ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਹਰਿ ਸਮਰਥ ਕੀ ਸਰਨਾ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ਮੇਰੀ ਪ੍ਰਭ ਏਕ ਕਾਰਨ ਕਰਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਜੀ
ਵਣੈ ਕਾ ਮੂਲੁ ॥ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਰਬ ਠਾਈ ਸੂਖਮੋ ਅਸਥੂਲ ॥੧॥ ਆਲ ਜਾਲ ਬਿਕਾਰ ਸਭ ਤਜਿ ਹਰਿ ਗੁਨਾ ਨਿਤ ਗਾਉ ॥ ਕਰ ਜੋ
ੜਿ ਨਾਨਕੁ ਦਾਨੁ ਮਾਂਗੈ ਦੇਹੁ ਅਪਨਾ ਨਾਉ ॥੨॥੧॥੬॥ ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪ੍ਰਭ ਸਮਰਥ ਦੇਵ ਅਪਾਰ ॥ ਕਉਨੁ ਜਾਨੈ ਚ
ਲਤ ਤੇਰੇ ਕਿਛੁ ਅੰਤੁ ਨਾਹੀ ਪਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਕ ਖਿਨਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਦਾ ਘੜਿ ਭੰਨਿ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ॥ ਜੇਤ ਕੀਨ ਉਪਾਰਜਨਾ ਪ੍ਰ
ਭੁ ਦਾਨੁ ਦੇਇ ਦਾਤਾਰੁ ॥੧॥ ਹਰਿ ਸਰਣਿ ਆਇਓ ਦਾਸੁ ਤੇਰਾ ਪ੍ਰਭ ਊਚ ਅਗਮ ਮੁਰਾਰਿ ॥ ਕਢਿ ਲੇਹੁ ਭਉਜਲ ਬਿਖਮ ਤੇ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਸਦ ਬ
ਲਿਹਾਰ ॥੨॥੨॥੭॥ ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਸਿ ਰਹੇ ਗੋਪਾਲ ॥ ਦੀਨ ਬਾਂਧਵ ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਸਦਾ ਸਦਾ ਕ੍ਰਿ
ਪਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਦਿ ਅੰਤੇ ਮਧਿ ਤੂੰ ਹੈ ਪ੍ਰਭ ਬਿਨਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਸਗਲ ਮੰਡਲ ਏਕੁ ਸੁਆਮੀ ਸੋਇ ॥੧॥ ਕਰ
ਨਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਨੇਤ੍ਰ ਦਰਸਨੁ ਰਸਨਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥ ਬਲਿਹਾਰਿ ਜਾਏ ਸਦਾ ਨਾਨਕੁ ਦੇਹੁ ਅਪਣਾ ਨਾਉ ॥੨॥੩॥੮॥ ਮਃ ੬ ॥੮॥

ਮ: ੬ ॥ ਜੋੜੁ ੧੪ ॥ ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਬਾਣੀ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ ਕੀ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਧਨਿ ਧੰਨਿ ਓ ਰਾਮ ਬੇਨੁ ਬਾਜੈ ॥ ਮਧੁਰ ਮਧੁਰ ਧੁਨਿ ਅਨਹਤ ਗਾਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਧਨਿ ਧਨਿ ਮੇਘਾ ਰੋਮਾਵਲੀ ॥ ਧਨਿ ਧਨਿ ਕ੍ਰਿਸਨ ਓਢੈ ਕਾਂ
ਬਲੀ ॥੧॥ ਧਨਿ ਧਨਿ ਤੂ ਮਾਤਾ ਦੇਵਕੀ ॥ ਜਿਹ ਗ੍ਰਿਹ ਰਮਈਆ ਕਵਲਾਪਤੀ ॥੨॥ ਧਨਿ ਧਨਿ ਬਨ ਖੰਡ ਬਿੰਦ੍ਰਾਬਨਾ ॥ ਜਹ ਖੇਲੈ ਸ੍ਰੀ ਨਾਰਾ
ਇਨਾ ॥੩॥ ਬੇਨੁ ਬਜਾਵੈ ਗੋਧਨੁ ਚਰੈ ॥ ਨਾਮੇ ਕਾ ਸੁਆਮੀ ਆਨਦ ਕਰੈ ॥੪॥੧॥ ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ॥ ਮੇਰੋ ਬਾਪੁ ਮਾਧਉ ਤੂ ਧਨੁ ਕੇਸੌ
ਸਾਂਵਲੀਓ ਬੀਠੁਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰ ਧਰੇ ਚਕ੍ਰ ਬੈਕੁੰਠ ਤੇ ਆਏ ਗਜ ਹਸਤੀ ਕੇ ਪ੍ਰਾਨ ਉਧਾਰੀਅਲੇ ॥ ਦੁਹਸਾਸਨ ਕੀ ਸਭਾ ਦ੍ਰੋਪਤੀ

ਅੰਬਰ ਲੇਤ ਉਚਾਈਅਲੇ ॥੧॥ ਗੋਤਮ ਨਾਰਿ ਅਹਲਿਆ ਤਾਰੀ ਪਾਵਨ ਕੇਤਕ ਤਾਰੀਅਲੇ ॥ ਐਸਾ ਅਧਮੁ ਅਜਾਤਿ ਨਾਮਦੇਉ ਤਉ ਸਰਨਾਗਤਿ ਆਈਅਲੇ ॥੨॥੨॥ ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ॥ ਸਭੈ ਘਟ ਰਾਮੁ ਬੋਲੈ ਰਾਮਾ ਬੋਲੈ ॥ ਰਾਮ ਬਿਨਾ ਕੋ ਬੋਲੈ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਏਕਲ ਮਾਟੀ ਕੁੰਜਰ ਚੀਟੀ ਭਾਜਨ ਹੈਂ ਬਹੁ ਨਾਨਾ ਰੇ ॥ ਅਸਥਾਵਰ ਜੰਗਮ ਕੀਟ ਪਤੰਗਮ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਾਮੁ ਸਮਾਨਾ ਰੇ ॥੧॥ ਏਕਲ ਚਿੰਤਾ ਰਾਖੁ ਅਨੰਤਾ ਅਉਰ ਤਜਹੁ ਸਭ ਆਸਾ ਰੇ ॥ ਪ੍ਰਣਵੈ ਨਾਮਾ ਭਏ ਨਿਹਕਾਮਾ ਕੋ ਠਾਕੁਰੁ ਕੋ ਦਾਸਾ ਰੇ ॥੨॥੩॥

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਸਾਜਨ ਤੇਰੇ ਚਰਨ ਕੀ ਹੋਇ ਰਹਾ ਸਦ ਧੂਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਤੁਹਾਰੀਆ ਪੇਖਉ ਸਦਾ ਹਜੂਰਿ ॥੧॥ ਸਬਦ ॥ ਪਿਛਹੁ ਰਾਤੀ ਸਦੜਾ ਨਾਮੁ ਖਸਮ ਕਾ ਲੇਹਿ ॥ ਖੇਮੇ ਛਤ੍ਰ ਸਰਾਇਚੇ ਦਿਸਨਿ ਰਥ ਪੀੜੇ ॥ ਜਿਨੀ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨ ਕਉ ਸਦਿ ਮਿਲੇ ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਮੈ ਕਰਮਹੀਣ ਕੂੜਿਆਰ ॥ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਇਆ ਤੇਰਾ ਅੰਧਾ ਭਰਮਿ ਭੂਲਾ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਦ ਕੀਤੇ ਦੁਖ ਪਰਫੁੜੇ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖੇ ਮਾਇ ॥ ਸੁਖ ਥੋੜੇ ਦੁਖ ਅਗਲੇ ਦੂਖੇ ਦੂਖਿ ਵਿਹਾਇ ॥੨॥ ਵਿਛੁੜਿਆ ਕਾ ਕਿਆ ਵੀਛੁੜੈ ਮਿਲਿਆ ਕਾ ਕਿਆ ਮੇਲੁ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸੋ ਸਾਲਾਹੀਐ ਜਿਨਿ ਕਰਿ ਦੇਖਿਆ ਖੇਲੁ ॥੩॥ ਸੰਜੋਗੀ ਮੇਲਾਵੜਾ ਇਨਿ ਤਨਿ ਕੀਤੇ ਭੋਗ ॥ ਵਿਜੋਗੀ ਮਿਲਿ ਵਿਛੁੜੇ ਨਾਨਕ ਭੀ ਸੰਜੋਗ ॥੪॥੧॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਮਿਲਿ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਪਿੰਡੁ ਕਮਾਇਆ ॥ ਤਿਨਿ ਕਰਤੈ ਲੇਖੁ ਲਿਖਾਇਆ ॥ ਲਿਖੁ ਦਾਤਿ ਜੋਤਿ ਵਡਿਆਈ ॥ ਮਿਲਿ ਮਾਇਆ ਸੁਰਤਿ ਗਵਾਈ ॥੧॥ ਮੂਰਖ ਮਨ ਕਾਹੇ ਕਰਸਹਿ ਮਾਣਾ ॥ ਉਠਿ ਚਲਣਾ ਖਸਮੈ ਭਾਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਜਿ ਸਾਦ ਸਹਜ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਘਰ ਛਡਣੇ ਰਹੈ ਨ ਕੋਈ ॥ ਕਿਛੁ ਖਾਜੈ ਕਿਛੁ ਧਰਿ ਜਾਈਐ ॥ ਜੇ ਬਾਹੁੜਿ ਦੁਨੀਆ ਆਈਐ ॥੨॥ ਸਜੁ ਕਾਇਆ ਪਟੁ ਹਢਾਏ ॥ ਫੁਰਮਾਇਸਿ ਬਹੁਤੁ ਚਲਾਏ ॥ ਕਰਿ ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ ਸੋਵੈ ॥ ਹਥੀ ਪਉਦੀ ਕਾਹੇ ਰੋਵੈ ॥੩॥ ਘਰ ਘੁੰਮਣਵਾਣੀ ਭਾਈ ॥ ਪਾਪ ਪਥਰ ਤਰਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਭਉ ਬੇੜਾ ਜੀਉ ਚੜਾਊ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਦੇਵੈ ਕਾਹੂ ॥੪॥੨॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਕਰਣੀ ਕਾਗਦੁ ਮਨੁ ਮਸਵਾਣੀ ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਦੁਇ ਲੇਖ ਪਏ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਕਿਰਤੁ ਚਲਾਏ ਤਿਉ ਚਲੀਐ ਤਉ ਗੁਣ ਨਾਹੀ ਅੰਤੁ ਹਰੇ ॥੧॥ ਚਿਤ ਚੇਤਸਿ ਕੀ ਨਹੀ ਬਾਵਰਿਆ ॥ ਹਰਿ ਬਿਸਰਤ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਲਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾਲੀ ਰੈਨਿ ਜਾਲੁ ਦਿਨੁ ਹੂਆ ਜੇਤੀ ਘੜੀ ਫਾਹੀ ਤੇਤੀ ॥ ਰਸਿ ਰਸਿ ਚੋਗ ਚੁਗਹਿ ਨਿਤ ਫਾਸਹਿ ਛੂਟਸਿ ਮੂੜੇ ਕਵਨ ਗੁਣੀ ॥੨॥ ਕਾਇਆ ਆਰਣੁ ਮਨੁ ਵਿਚਿ ਲੋਹਾ ਪੰਚ ਅਗਨਿ ਤਿਤੁ ਲਾਗਿ ਰਹੀ ॥ ਕੋਇਲੇ ਪਾਪ ਪੜੇ ਤਿਸੁ ਊਪਰਿ ਮਨੁ ਜਲਿਆ ਸੰਨੀ ਚਿੰਤ ਭਈ ॥੩॥ ਭਇਆ ਮਨੂਰੁ ਕੰਚਨੁ ਫਿਰਿ ਹੋਵੈ ਜੇ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤਿਨੇਹਾ ॥ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਓਹੁ ਦੇਵੈ ਤਉ ਨਾਨਕ ਤ੍ਰਿਸਟਸਿ ਦੇਹਾ ॥੪॥੩॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਬਿਮਲ ਮਝਾਰਿ ਬਸਸਿ ਨਿਰਮਲ ਜਲ ਪਦਮਨਿ ਜਾਵਲ ਰੇ ॥ ਪਦਮਨਿ ਜਾਵਲ ਜਲ ਰਸ ਸੰਗਤਿ ਸੰਗਿ ਦੋਖ ਨਹੀ ਰੇ ॥੧॥ ਦਾਦਰ ਤੂ ਕਬਹਿ ਨ ਜਾਨਸਿ ਰੇ ॥ ਭਖਸਿ ਸਿਬਾਲੁ ਬਸਸਿ ਨਿਰਮਲ ਜਲ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨ ਲਖਸਿ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਸੁ ਜਲ ਨਿਤ ਨ ਵਸਤ ਅਲੀਅਲ ਮੇਰ ਚਚਾ ਗੁਨ ਰੇ ॥ ਚੰਦ ਕੁਮੁਦਨੀ ਦੂਰਹੁ

ਦਰਸਨਿਨਾਨਕਉਧਾਰਨਹੋ॥੨॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਫਲਰੂਪਆਪਿਸਿੰਚਿਸਤੁਧਨਰਾਤੁਰਗੋ॥ਅਪਨਾਆਪੁਤੂੰਕਬਹੂਨਛੋਡਸਿਪਿਸਨਪ੍ਰੀਤਿਜਿਉਰੇ॥੩॥
ਪੰਡਿਤਸੰਗਿਬਸਹਿਜਨਮੁਖਆਗਮਸਾਸ ਸੁਨੇ॥ਅਪਨਾਆਪੁਤੂੰਕਬਹਿਨਛੋਡਸਿਸੁਆਨਪੂਛਜਿਉਰੇ॥੪॥ਇਕਿਪਾਖੰਡੀਨਾਮੁਨਰਾਚ
ਹਿਇਕਿਹਰਿਹਰਿਚਰਣੀਰੇ॥ਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਪਾਵਸਨਾਨਕਰਸਨਾਨਾਮੁਜਪਿਰੇ॥੫॥੪॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ੧ ਸਲੋਕੁ॥ ਪਤਿਤਪੁ
ਨੀਤਅਸੰਖਹੋਹਿਹਰਿਚਰਣੀਮਨਲਾਗ॥ਅਠਸਠਿਤੀਰਥਨਾਮੁਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕਮਸਤਕਿਭਾਗੁ॥੧॥ਸਬਦੁ॥ ਸਖੀਸਹੇਲੀਗਰਬਿਗਹੇਲੀ॥
ਸੁਣਿਸਹਕੀਇਕਬਾਤਸੁਹੇਲੀ॥੧॥ਜੋਮੈਬੇਦਨਸਾਕਿਸੁਆਖਾਮਾਈ॥ਹਰਿਬਿਨੁਜੀਉਨਰਹੈਕੈਸੇਰਾਖਉਮਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਉਦੋਹਾਗਣਿ
ਖਰੀਰੰਞਾਣੀ॥ਗਇਆਸੁਜੋਬਨੁਧਨਪਛੁਤਾਣੀ॥੨॥ਤੂੰਦਾਨਾਸਾਹਿਬੁਸਿਰਿਮੇਰਾ॥ਖਿਜਮਤਿਕਰੀਜਨੁਬੰਦਾਤੇਰਾ॥੩॥ਭਣਤਿਨਾਨਕੁਅੰਦੇਸਾ
ਏਹੀ॥ਬਿਨੁਦਰਸਨਕੈਸੇਰਵਉਸਨੇਹੀ॥੪॥ ੫॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ੧॥ ਮੁਲਖਰੀਦੀਲਾਲਾਗੋਲਾਮੇਰਾਨਾਉਸਭਾਗਾ॥ਗੁਰਕੀਬਚਨੀਹਾਟਿਬਿ
ਕਾਨਾਜਿਤੁਲਾਇਆਤਿਤੁਲਾਗਾ॥੧॥ਤੇਰੇਲਾਲੇਕਿਆਚਤੁਰਾਈ॥ਸਾਹਿਬਕਾਹੁਕਮੁਨਕਰਣਾਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਾਲਾਲੀਪਿਉਲਾਲਾ
ਮੇਰਾਹਉਲਾਲੇਕਾਜਾਇਆ॥ਲਾਲੀਨਾਚੈਲਾਲਾਗਾਵੈਭਗਤਿਕਰਉਤੇਰੀਰਾਇਆ॥੨॥ਪੀਅਹਿਤਪਾਣੀਆਣੀਮੀਰਾਖਾਹਿਤਪੀਸਣਜਾਉ
॥ਪਖਾਫੇਰੀਪੈਰਮਲੋਵਾਜਪਤਰਹਾਤੇਰਾਨਾਉ॥੩॥ਲੂਣਹਰਾਮੀਨਾਨਕੁਲਾਲਾਬਖਸਹਿਤੁਧੁਵਡਿਆਈ॥ਆਦਿਜੁਗਾਦਿਦਇਆਪਤਿ
ਦਾਤਾਤੁਧੁਵਿਣੁਮੁਕਤਿਨਪਾਈ॥੪॥ ੬॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ੧ ਕੋਈਆਖੈਭੂਤਨਾਕੋ ਕਹੈਬੇਤਾਲਾ॥ਕੋਈਆਖੈਆਦਮੀਨਾਨਕੁਵੇਚਾਰਾ॥
੧॥ਭਇਆਦਿਵਾਨਾਸਾਹਕਾਨਾਨਕੁਬਉਰਾਨਾ॥ਹਉਹਰਿਬਿਨੁਅਵਰੁਨਜਾਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਉਦੇਵਾਨਾਜਾਣੀਐਜਾਭੈਦੇਵਾਨਾਹੋਇ॥
ਏਕੀਸਾਹਿਬਬਾਹਰਾਦੂਜਾਅਵਰੁਨਜਾਣੈਕੋਇ॥੨॥ਤਉਦੇਵਾਨਾਜਾਣੀਐਜਾਏਕਾਕਾਰਕਮਾਇ॥ਹੁਕਮੁਪਛਾਣੈਖਸਮਕਾਦੂਜੀਅਵਰਸਿਆ
ਣਪਕਾਇ॥੩॥ਤਉਦੇਵਾਨਾਜਾਣੀਐਜਾਸਾਹਿਬਧਰੇਪਿਆਰੁ॥ਮੰਦਾਜਾਣੈਆਪਕਉ ਅਵਰੁਭਲਾਸੰਸਾਰੁ॥੪॥ ੭॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ੧
ਇਹੁਧਨੁਸਰਬਰਹਿਆਭਰਪੂਰਿ॥ਮਨਮੁਖਫਿਰਹਿਸਿਜਾਣਹਿਦੂਰਿ॥੧॥ਸੋਧਨੁਵਖਰੁਨਾਮੁਰਿਦੈਹਮਾਰੈ॥ਜਿਸੁਤੂੰਦੇਹਿਤਿਸੈਨਿਸਤਾਰੈ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਇਹੁਧਨੁਜਲੈਨਤਸਕਰੁਲੈਜਾਇ॥ਨਇਹੁਧਨੁਡੂਬੈਨਇਸੁਧਨਕਉਮਿਲੈਸਜਾਇ॥੨॥ਇਸੁਧਨਕੀਦੇਖਹੁਵਡਿਆਈ॥
ਸਹਜੇਮਾਤੇਅਨਦਿਨੁਜਾਈ॥੩॥ਇਕਬਾਤਅਨੂਪਸੁਨਹੁਨਰਭਾਈ॥ਇਸੁਧਨਬਿਨੁਕਹਹੁਕਿਨੈਪਰਮਗਤਿਪਾਈ॥੪॥ਭਣਤਿਨਾਨਕੁਅ
ਕਥਕੀਕਥਾਸੁਣਾਏ॥ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਤਇਹੁਧਨੁਪਾਏ॥ ॥੫॥੮॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ੧॥ ਸੂਰਸਰੁਸੋਸਿਲੈਸੋਮਸਰੁਪੋਖਿਲੈਜੁਗ
ਤਿਕਰਿਮਰਤੁਸਨਬੰਧੁਕੀਜੈ॥ਮੀਨਕੀਚਪਲਸਿਉਜੁਗਤਿਮਨੁਰਾਖੀਐਉਡੈਨਹਹੰਸੁਨਹਕੰਧੁਛੀਜੈ॥੧॥ਮੂੜੇਕਾਇਚੇਭਰਮਿਭੁਲਾ॥
ਨਹਚੀਨਿਆਪਰਮਾਨੰਦੁਬੈਰਾਗੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਜਰਗਹੁਜਾਰਿਲੈਅਮਰਗਹੁਮਾਰਿਲੈਭ੍ਰਾਤਿਤਜਿਛੋਡਿਤਉਅਪਿਉਪੀਜੈ॥
ਮੀਨਕੀਚਪਲਸਿਉਜੁਗਤਿਮਨੁਰਾਖੀਐਉਡੈਨਹਹੰਸੁਨਹਕੰਧੁਛੀਜੈ॥੨॥ਭਣਤਿਨਾਨਕੁਜਨੋਰਵੈਜੇਹਰਿਮਨੋਮਨਪਵਨਸਿਉਅੰਮ੍ਰਿ
ਤੁਪੀਜੈ॥ਮੀਨਕੀਚਪਲਸਿਉਜੁਗਤਿਮਨੁਰਾਖੀਐਉਡੈਨਹਹੰਸੁਨਹਕੰਧੁਛੀਜੈ॥੩॥ ੯॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ੧॥ਮਾਇਆਮੁਈਨਮਨੁ
ਮੁਆਸਰੁਲਹਰੀਮੈਮਤੁ॥ਬੋਹਿਥੁਜਲਸਿਰਿਤਰਿਟਿਕੈਸਾਚਾਵਖਰੁਜਿਤੁ॥ਮਾਣਕੁਮਨਮਹਿਮਨੁਮਾਰਸੀਸਚਿਨਲਾਗੈਕਤੁ॥ਰਾਜਾਤਖ
ਤਿਟਿਕੈਗੁਣੀਭੈਪੰਚਾਇਣਰਤੁ॥੧॥ਬਾਬਾਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਦੂਰਿਨਦੇਖੁ॥ਸਰਬਜੋਤਿਜਗਜੀਵਨਾਸਿਰਿਸਿਰਿਸਾਚਾਲੇਖੁ॥੧॥ਰਹਾਉ
॥ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਰਿਖੀਮੁਨੀਸੰਕਰੁਇੰਦੁਤਪੈਭੇਖਾਰੀ॥ਮਾਨੈਹੁਕਮੁਸੋਹੈਦਰਿਸਾਚੈਆਕੀਮਰਹਿਅਫਾਰੀ॥ਜੰਗਮਜੋਧਜਤੀਸੰਨਿਆਸੀ
ਗੁਰਪੂਰੈਵੀਚਾਰੀ॥ਬਿਨੁਸੇਵਾਫਲੁਕਬਹੁਨਪਾਵਸਸੇਵਾਕਰਣੀਸਾਰੀ॥੨॥ਨਿਧਨਿਆਧਨੁਨਿਗੁਰਿਆਗੁਰੁਨਿਮਾਣਿਆਤੂੰਮਾਣੁ॥

ਅੰਧੁਲੈ ਮਾਣਕੁ ਗੁਪਤੁ ਕਰਿ ॥ ਆ ਨਿਤਾਣਿਆ ਤੂੰ ਤਾਣੁ ॥ ਹੋਮ ਜਪ ਨਹੀ ਜਾਣਿਆ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਸਚੁ ਪਛਾਣਿਆ ॥ ਨਾਮੁ ਬਿਨਾ ਨਾਹੀ ਰਹੁ ਛੋਈ ਝੂਠਾ
ਆਵਣੁ ਜਾਵਣੁ ॥੭॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹੀਐ ਸਾਚੇ ਤੇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਗਿਆਨ ਰਤਨਿ ਮਨੁ ਮਾਜੀਐ ਬਹੁੜਿ ਨ ਮੈਲਾ ਹੋਇ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਸਾਹਿ
ਬੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਬ ਲਗੁ ਬਿਘਨੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਿਰੁ ਦੇ ਛੁਟੀਐ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥੮॥੧੦॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਜੋਗੀ ਜੁਗਤਿ
ਨਾਮੁ ਨਿਰਮਾਇਲੁ ਤਾ ਕੈ ਮੈਲੁ ਨ ਰਾਤੀ ॥ ਪ੍ਰੀਤਮ ਨਾਥੁ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸੰਗੇ ਜਨਮ ਮਰਣ ਗਤਿ ਬੀਤੀ ॥੧॥ ਗੁਸਾਈ ਤੇਰਾ ਕਹਾ ਨਾਮੁ ਕੈਸੇ ਜਾ
ਤੀ ॥ ਜਾ ਤਉ ਭੀਤਰਿ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਵਹਿ ਪੂਛਉ ਬਾਤ ਨਿਰੰਤੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬ੍ਰਹਮਣੁ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ ਇਸਨਾਨੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਪੂਜੇ ਪਾਤੀ ॥
ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਏਕੋ ਨਾਰਾਇਣੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣੁ ਏਕਾ ਜੋਤੀ ॥੨॥ ਜਿਹਵਾ ਡੰਡੀ ਇਹੁ ਘਟੁ ਛਾਬਾ ਤੋਲਉ ਨਾਮੁ ਅਜਾਚੀ ॥ ਏਕੋ ਹਾਟੁ ਸਾਹੁ ਸਭਨਾ ਸਿਰਿ ਵਣ
ਜਾਰੇ ਇਕ ਭਾਤੀ ॥੩॥ ਦੋਵੈ ਸਿਰੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨਿਬੇੜੇ ਸੋ ਬੂਝੈ ਜਿਸੁ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਜੀਅਹੁ ਰਹੈ ਨਿਭਰਾਤੀ ॥ ਸਬਦੁ ਵਸਾਏ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ
ਸਦਾ ਸੇਵਕੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥੪॥ ਊਪਰਿ ਗਗਨੁ ਗਗਨ ਪਰਿ ਗੋਰਖੁ ਤਾ ਕਾ ਅਗਮੁ ਗੁਰੂ ਪੁਨਿ ਵਾਸੀ ॥ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਬਾਹਰਿ ਘਰਿ ਏਕੋ ਨਾਨਕੁ ਭ
ਇਆ ਉਦਾਸੀ ॥੫॥ ੧੧॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਘਰੁ ੫ ॥ ੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਅਹਿਨਿਸਿ ਜਾਗੈ ਨੀਦ ਨ ਸੋਵੈ ॥ ਸੋ ਜਾਣੈ ਜਿਸੁ ਵੇਦਨ ਹੋਵੈ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਕੇ ਕਾਨ ਲਗੇ ਤਨ ਭੀਤਰਿ ਵੈਦੁ ਕਿ ਜਾਣੈ ਕਾਰੀ ਜੀਉ ॥੧॥ ਜਿਸ ਨੋ ਸਾਚਾ
ਸਿਫਤੀ ਲਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲੈ ਕਿਸੈ ਬੁਝਾਏ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੀ ਸਾਰ ਸੋਈ ਜਾਣੈ ਜਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਾ ਵਾਪਾਰੀ ਜੀਉ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਿਰ ਸੇਤੀ ਧਨ
ਪ੍ਰੇਮੁ ਰਚਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਤਥਾ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ ਸਹਜ ਸੇਤੀ ਧਨ ਖਰੀ ਸੁਹੇਲੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਤਿਖਾ ਨਿਵਾਰੀ ਜੀਉ ॥੨॥ ਸਹਸਾ ਤੋੜੇ ਭਰਮੁ
ਚੁਕਾਏ ॥ ਸਹਜੇ ਸਿਫਤੀ ਧਨਖੁ ਚੜਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਮਨੁ ਮਾਰੈ ਸੁੰਦਰਿ ਜੋਗਾਧਾਰੀ ਜੀਉ ॥੩॥ ਹਉਮੈ ਜਲਿਆ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੇ ॥
ਜਮ ਪੁਰਿ ਵਜਹਿ ਖੜਗ ਕਰਾਰੇ ॥ ਅਬ ਕੈ ਕਹਿਐ ਨਾਮੁ ਨ ਮਿਲਈ ਤੂੰ ਸਹੁ ਜੀਅੜੇ ਭਾਰੀ ਜੀਉ ॥੪॥ ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ਪਵਹਿ ਖਿਆ
ਲੀ ॥ ਜਮ ਪੁਰਿ ਫਾਸਹਿਗਾ ਜਮ ਜਾਲੀ ॥ ਹੇਤ ਕੇ ਬੰਧਨ ਤੋੜਿ ਨ ਸਾਕਹਿ ਤਾ ਜਮੁ ਕਰੈ ਖੁਆਰੀ ਜੀਉ ॥੫॥ ਨਾ ਹਉ ਕਰਤਾ ਨਾ ਮੈ ਕੀਆ ॥
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਤਿਸੈ ਕਿਆ ਚਾਰਾ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ਜੀਉ ॥੬॥ ੧੨॥

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥ ੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਜਹ ਬੈਸਾਲਹਿ ਤਹ ਬੈਸਾ ਸੁਆਮੀ ਜਹ ਭੇਜਹਿ ਤਹ ਜਾਵਾ ॥ ਸਭ ਨਗਰੀ ਮਹਿ ਏਕੋ ਰਾਜਾ ਸਭੇ ਪਵਿਤੁ ਹਹਿ ਥਾਵਾ ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਦੇਹਿ ਵ
ਸਾ ਸਚੁ ਗਾਵਾ ॥ ਜਾ ਤੇ ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਕਿਛੁ ਆਪਸ ਤੇ ਜਾਨਿਆ ਏਈ ਸਗਲ ਵਿਕਾਰਾ ॥ ਇਹੁ ਫੁਰਮਾਇ
ਆ ਖਸਮ ਕਾ ਹੋਆ ਵਰਤੈ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰਾ ॥੨॥ ਇੰਦ੍ਰੀ ਧਾਤੁ ਸਬਲੁ ਕਹੀਅਤੁ ਹੈ ਇੰਦ੍ਰੀ ਕਿਸ ਤੇ ਹੋਈ ॥ ਆਪੇ ਖੇਲ ਕਰੈ ਸਭੁ ਕਰਤਾ ਐਸਾ ਬੂ
ਝੈ ਕੋਈ ॥੩॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਦੁਬਿਧਾ ਤਦੇ ਬਿਨਾਸੀ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਣਾ ਸੋ ਸਤਿ ਕਰਿ ਮਾਨਿਆ ਕਾਟੀ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸੀ ॥੪॥ ਭਣਤਿ
ਨਾਨਕੁ ਲੇਖਾ ਮਾਗੈ ਕਵਨਾ ਜਾ ਚੂਕਾ ਮਨਿ ਅਭਿਮਾਨਾ ॥ ਤਾਸੁ ਤਾਸੁ ਧਰਮ ਰਾਇ ਜਪਤੁ ਹੈ ਪਏ ਸਚੇ ਕੀ ਸਰਨਾ ॥੫॥੧॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩
ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਨਾ ਥੀਐ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਹੋਇ ॥ ਸਚੁ ਖਜਾਨਾ ਬਖਸਿਆ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਸੋਇ ॥੧॥ ਏ ਮਨ ਹਰਿ ਜੀਉ ਚੇਤਿ ਤੂ
ਮਨੁ ਤਜਿ ਵਿਕਾਰੁ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਧਿਆਇ ਤੂੰ ਸਚਿ ਲਗੀ ਪਿਆਰੁ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਐਥੈ ਨਾਵਹੁ ਭੁਲਿਆ ਫਿਰਿ ਹਥੁ ਕਿਥਾਊ ਨ ਪਾ
ਇ ॥ ਜੋਨੀ ਸਭਿ ਭਵਾਈਅਨਿ ਬਿਸਟਾ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥੨॥ ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਮਾਇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਚੀ ਭ
ਗਤਿ ਕਰਿ ਸਚਾ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥੩॥ ਆਪੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਭ ਸਾਜੀਅਨੁ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਵਡਿਆਈਆ ਜੈ ਭਾਵੈ ਤੈ ਦੇਇ ॥੪॥
੨॥

ਆਪੇ

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਜਪਿ ਕਿਛੁ ਜੋਗੁ ਨ ਹ ਬਖਸਾਇ ਜੀਉ ਅਬ ਤੂੰ ਮਾਰਗਿ ਪਾਏ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਚਰਣੀ ਲਾਗਿ ਰਹਾ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥੧॥ ਮੇ
ਰੇ ਮਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਧਿਆਏ ॥ ਸਦਾ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਲਾਗਿ ਰਹਾ ਇਕ ਮਨਿ ਏਕੈ ਭਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਐਸੇ ਜਨ ਤਨ ਪਤਿ ਹੈ ਨਾ ਐਸੇ ਤੁਲ ਬਾ
ਉ ਸਬਦਿ ਬੇਰ ਖੂ ਮੁਕਤਿ ਆ ਹੁਗਲਾ ਮਰੀਆ ਸਮਝਾਏ ॥੨॥ ਇਸੁ ਮਨੁ ਬਾਲਕੁ ਕਰਦਾ ਫਿਰੈ ਬਾਲਕੁ ਲਾਗਾ ਜਾਏ ॥ ਧੰਧੈ ਕੁਟੰਬਿ
ਆਪਿਆ ਜਾਮ ਪੁਰਬੋ ਟਾਖਾਏ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਹੈ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਭਗਤਿ ਖਜਾਨਾ ਬਖਸਿਓਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੪॥
੩॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਚਿ ਰਤੇ ਸੇ ਟੋਲਿ ਲਹੁ ਜੇ ਵਿਰਲੇ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਤਿਨ ਮਿਲਿਆ ਮੁਖੁ ਉਜਲਾ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰਿ ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਸਾਚਾ
ਸਾਹਿਬੁ ਰਿਦੈ ਸਮਾਲਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਪੁਨਾ ਪੁਛਿ ਦੇਖੁ ਲੇਹੁ ਵਖਰੁ ਭਾਲਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਕੁ ਸਚਾ ਸਭ ਸੇਵਦੀ ਧੁਰਿ ਭਾਗਿ ਮਿਲਾਵੜਾ ਹੋ
ਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲੇ ਸੇ ਨ ਵਿਛੁੜਹਿ ਪਾਵਹਿ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥੨॥ ਇਕਿ ਭਗਤੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਨੀ ਮਨਮੁਖ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ ॥ ਓਨਾ ਵਿਚਿ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ
ਕਰਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥੩॥ ਜਿਸੁ ਨਾਲਿ ਜੋਰੁ ਨ ਚਲਈ ਖਲੇ ਕੀਚੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਾ ਸੁਣਿ ਕਰੇ ਸਾਬਾਸਿ ॥੪॥੪
॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਮਾਰੂ ਤੇ ਸੀਤਲੁ ਕਰੇ ਮਨੂਰਹੁ ਕੰਚਨੁ ਹੋਇ ॥ ਸੋ ਸਚਾ ਸਾਲਾਹੀਐ ਤਿਸੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਅ
ਨਦਿਨੁ ਧਿਆਇ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਅਰਾਧਿ ਤੂੰ ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੋ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੇਇ
ਬੁਝਾਇ ॥ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਲਾਹੀਐ ਜਿਨਿ ਦੂਏ ਹ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਛੋਡਹਿ ਦੂਜੈ ਲਗੇ ਕਿਆ ਕਰਨਿ ਅਗੈ ਜਾਇ ॥ ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀਅਹਿ ਬਹੁ
ਤੀ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥੩॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਹੈ ਨਾ ਤਿਸੁ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਸਰਣਾਈ ਭਜਿ ਪਉ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇ ॥੪॥੫॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਘਰੁ ੩ ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਜਪਿਓ ਨਾਮੁ ਸੁਕ ਜਨਕ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ॥ ਦਾਲਦੁ ਭੰਜਿ ਸੁਦਾਮੇ ਮਿਲਿਓ ਭਗਤੀ ਭਾਇ ਤਰੇ ॥ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕ੍ਰਿਤਾਰ
ਥੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਉਧਰੇ ॥ ਧ੍ਰੂ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁ ਬਿਦਰੁ ਦਾਸੀ ਸੁਤੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਤਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਲਜੁਗਿ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰ
ਧਾਨੁ ਪਦਾਰਥੁ ਭਗਤ ਜਨਾ ਉਧਰੇ ॥ ਨਾਮਾ ਜੈਦੇਉ ਕਬੀਰੁ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨੁ ਸਭਿ ਦੋਖ ਗਏ ਚਮਰੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਲਗੇ ਸੇ ਉਧਰੇ ਸਭਿ ਕਿਲਬਿਖ ਪਾਪ ਟ
ਰੇ ॥੨॥ ਜੋ ਜੋ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਅਪਰਾਧੀ ਸਭਿ ਤਿਨ ਕੇ ਦੋਖ ਪਰਹਰੇ ॥ ਬੇਸੁਆ ਰਵਤ ਅਜਾਮਲੁ ਉਧਰਿਓ ਮੁਖਿ ਬੋਲੈ ਨਾਰਾਇਣੁ ਨਰਹਰੇ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ
ਉਗ੍ਰਸੈਣਿ ਗਤਿ ਪਾਈ ਤੋੜਿ ਬੰਧਨ ਮੁਕਤਿ ਕਰੇ ॥੩॥ ਜਨ ਕਉ ਆਪਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਕੀਆ ਹਰਿ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕਰੇ ॥ ਸੇਵਕ ਪੈਜ ਰਖੈ ਮੇਰਾ ਗੋਵਿਦੁ ਸ
ਰਣਿ ਪਰੇ ਉਧਰੇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਉਰ ਧਰਿਓ ਨਾਮੁ ਹਰੇ ॥੪॥੧॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਸਿਧ ਸਮਾਧਿ ਜਪਿਓ ਲਿਵ ਲਾਈ
ਸਾਧਿਕ ਮੁਨਿ ਜਪਿਆ ॥ ਜਤੀ ਸਤੀ ਸੰਤੋਖੀ ਧਿਆਇਆ ਮੁਖਿ ਇੰਦ੍ਰਾਦਿਕ ਰਵਿਆ ॥ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਜਪਿਓ ਤੇ ਭਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਰਿ ਪਇ
ਆ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਤਰਿਆ ॥ ਧੰਨਾ ਜਟੁ ਬਾਲਮੀਕੁ ਬਟਵਾਰਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਰਿ ਪਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਰਿ ਨਰ ਗਣ ਗੰਧਰਬੇ ਜਪਿ
ਓ ਰਿਖਿ ਬਪੁੜੈ ਹਰਿ ਗਾਇਆ ॥ ਸੰਕਰਿ ਬ੍ਰਹਮੈ ਦੇਵੀ ਜਪਿਓ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਜਿਨਾ ਮਨੁ ਭੀਨਾ ਤੇ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਪਾਰਿ ਪਇਆ ॥੨॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਤੇਤੀਸ ਧਿਆਇਓ ਹਰਿ ਜਪਤਿਆ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਣ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਮੁਖਿ ਪੰਡਿਤ ਹਰਿ ਗਾ
ਇਆ ॥ ਨਾਮੁ ਰਸਾਲੁ ਜਿਨਾ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਤੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਰਿ ਪਇਆ ॥੩॥ ਅਨਤ ਤਰੰਗੀ ਨਾਮੁ ਜਿਨ ਜਪਿਆ ਮੈ ਗਣਤ ਨ ਕਰਿ ਸਕੀਆ ॥ ਗੋਬਿੰਦੁ
ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਥਾਇ ਪਾਏ ਜੋ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ ਗੁਰਿ ਧਾਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਓ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਲਇਆ ॥੪॥੨॥ ੧ੴ
ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਘਰੁ ੩ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਲੈ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਪਤਿ ਪਾਇ ॥ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਨਾਲਿ ਚਲਦਾ ਹਰਿ ਅੰਤੇ ਲਏ ਛਡਾਇ ॥

ਜਿਥੈ ਅਵਘਟ ਗਲੀਆ ਭੀੜੀਆ ਤਿਥੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਇ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰਾ ਮੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ॥ ਮੇਰਾ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਬੰਧਪੋ ਮੈ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੈ ਹਰਿ ਬਿਰਹੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਕੋਈ ਆਣਿ ਮਿਲਾਵੈ ਮਾਇ ॥ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਮੈ ਜੋਦੜੀ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਦੇਇ ਮਿਲਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਦਇਆਲੁ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿ ਮੇਲੇ ਢਿਲ ਨ ਪਾਇ ॥੨॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ਸੇ ਭਾਗਹੀਣ ਮਰਿ ਜਾਇ ॥ ਓਇ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋਨਿ ਭਵਾਈਅਹਿ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ॥ ਓਇ ਜਮ ਦਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀਅਹਿ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥੩॥ ਤੂ ਪ੍ਰਭੁ ਹਮ ਸਰਣਾਗਤੀ ਮੋ ਕਉ ਮੇਲਿ ਲੈਹੁ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ ਹਰਿ ਧਾਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਗਜੀਵਨਾ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਾਇ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਹੋਇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਮੇਲਾਇ ॥੪॥੧॥੩॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਉ ਪੂੰਜੀ ਨਾਮੁ ਦਸਾਇਦਾ ਕੋ ਦਸੇ ਹਰਿ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ॥ ਹਉ ਤਿਸੁ ਵਿਟਹੁ ਖਨ ਖੰਨੀਐ ਮੈ ਮੇਲੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਪਾਸਿ ॥ ਮੈ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਪਿਰੰਮ ਕਾ ਕਿਉ ਸਜਣੁ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਸਿ ॥੧॥ ਮਨ ਪਿਆਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਮੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਹਰਿ ਧੀਰਕ ਹਰਿ ਸਾਬਾਸਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇ ਗੁਰੂ ਮੈ ਦਸੇ ਹਰਿ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰੇਮੁ ਨ ਲਭਈ ਜਨ ਵੇਖਹੁ ਮਨਿ ਨਿਰਜਾਸਿ ॥ ਹਰਿ ਗੁਰ ਵਿਚਿ ਆਪੁ ਰਖਿਆ ਹਰਿ ਮੇਲੇ ਗੁਰ ਸਾਬਾਸਿ ॥੨॥ ਸਾਗਰ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਹਰਿ ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੁਠਾ ਖੋਲਿ ਦੇਇ ਮੁਖਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਪਰਗਾਸਿ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਭਾਗ ਵਿਹੂਣਿਆ ਤਿਖ ਮੁਈਆ ਕੰਧੀ ਪਾਸਿ ॥੩॥ ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਦਾਤਾਰੁ ਹੈ ਹਉ ਮਾਗਉ ਦਾਨੁ ਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥ ਚਿਰੀ ਵਿਛੁੰਨਾ ਮੇਲਿ ਪ੍ਰਭ ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਵਡੜੀ ਆਸਿ ॥ ਗੁਰ ਭਾਵੈ ਸੁਣਿ ਬੇਨਤੀ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥੪॥੨॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣਾਇ ਪ੍ਰਭ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਰਿਦੈ ਸਮਾਣੀ ॥ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਵਡਭਾਗੀਆ ਹਰਿ ਉਤਮ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਣੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨਿ ਪਰਤੀਤਿ ਹੈ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੀ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਮੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਮਨਿ ਭਾਣੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਨਿਤ ਸਦਾ ਕਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੈ ਮਨੁ ਤਨੁ ਖੋਜਿ ਢੰਢੋਲਿਆ ਕਿਉ ਪਾਈਐ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਪਾਇਆ ਸੁਣਿ ਅਕਥ ਕਥਾ ਮਨਿ ਭਾਣੀ ॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਹਰਿ ਮੈ ਮੇਲੇ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਣੀ ॥੨॥ ਗੁਰ ਪੁਰਖੈ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਾਇ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਿ ਸੁਰਤੀ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਸੁਘੜ ਸੁਜਾਣੀ ॥ ਮਨਮੁਖ ਭਾਗ ਵਿਹੂਣਿਆ ਤਿਨ ਦੁਖੀ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਣੀ ॥੩॥ ਹਮ ਜਾਚਿਕ ਦੀਨ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰਿਆ ਮੁਖਿ ਦੀਜੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਮਿਤ੍ਰੁ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਸੁਘੜ ਸੁਜਾਣੀ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਰਣਾਗਤੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੀ ॥੪॥੩॥੫॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਭਾਉ ਲਗਾ ਬੈਰਾਗੀਆ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਮਨਿ ਰਾਖੁ ॥ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਸਰਧਾ ਊਪਜੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖੁ ॥ ਸਭੁ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿਆ ਹੋਇਆ ਗੁਰਬਾਣੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਭਾਖੁ ॥੧॥ ਮਨ ਪਿਆਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਸੁ ਚਾਖੁ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਪਤਿ ਰਾਖੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਾਖੁ ॥ ਤਨੁ ਧਰਤੀ ਹਰਿ ਬੀਜੀਐ ਵਿਚਿ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖੁ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖੁ ॥੨॥ ਮਨਮੁਖ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭਰਿ ਰਹੇ ਮਨਿ ਆਸਾ ਦਹ ਦਿਸ ਬਹੁ ਲਾਖੁ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਦੇ ਵਿਚਿ ਬਿਸਟਾ ਮਨਮੁਖ ਰਾਖੁ ॥ ਓਇ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ਭਵਾਈਅਹਿ ਬਹੁ ਜੋਨੀ ਦੁਰਗੰਧ ਭਾਖੁ ॥੩॥ ਤ੍ਰਾਹਿ ਤ੍ਰਾਹਿ ਸਰਣਾਗਤੀ ਹਰਿ ਦਇਆ ਧਾਰਿ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖੁ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮੇਲਾਪੁ ਕਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਪਤਿ ਸਾਖੁ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਪਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮਤਿ ਭਾਖੁ ॥੪॥੪॥੬॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੫ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਮੁ ਕਰੇ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਸੋ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਜੀਉ ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਬਨਵਾਲੀ ॥ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਮਾਲੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮੇਰੇ ਜੀਅੜੇ

ਜਪਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਛਡਾਵੈਜੀਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਖਸਾਗਰੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਨਾਉ॥ਮੰਗਤਜਨਜਾਚੈਹਰਿਦੇਹੁਪਸਾਉ॥ਹਰਿਸਤਿਸਤਿਸਦਾਹਰਿਸਤਿ
ਹਰਿਸਤਿਮੇਰੈਮਨਿਭਾਵੈਜੀਉ॥੨॥ਨਵੇਛਿਦ੍ਰਸ੍ਰਵਹਿਅਪਵਿਤ੍ਰਾ॥ਬੋਲਿਹਰਿਨਾਮੁਪਵਿਤ੍ਰਸਭਿਕਿਤਾ॥ਜੇਹਰਿਸੁਪ੍ਰਸੰਨੁਹੋਵੈਮੇਰਾਸੁਆਮੀਹਰਿਸਿਮਰਤ
ਮਲੁਲਹਿਜਾਵੈਜੀਉ॥੩॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਬਿਖਮੁਹੈਭਾਰੀ॥ਕਿਉਤਰੀਐਦੁਤਰੁਸੰਸਾਰੀ॥ਸਤਿਗੁਰੁਬੋਹਿਥੁਦੇਇਪ੍ਰਭੁਸਾਚਾਜਪਿਹਰਿਹਰਿ
ਪਾਰਿਲੰਘਾਵੈਜੀਉ॥੪॥ਤੂਸਰਬਤ੍ਰਤੇਰਾਸਭੁਕੋਈ॥ਜੋਤੂਕਰਹਿਸੋਈਪ੍ਰਭੁਹੋਈ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਗੁਣਗਾਵੈਬੇਚਾਰਾਹਰਿਭਾਵੈਹਰਿਥਾਇਪਾਵੈਜੀਉ॥
੫॥੧॥੭॥ਮਾਰੂਮਹਲਾ੪॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਹੁਮਨਮੇਰੇ॥ਸਭਿਕਿਲਵਿਖਕਾਟੈਹਰਿਤੇਰੇ॥ਹਰਿਧਨੁਰਾਖਹੁਹਰਿਧਨੁਸੰਚਹੁਹਰਿਚਲਦਿਆ
ਨਾਲਿਸਖਾਈਜੀਉ॥੧॥ਜਿਸਨੋਕ੍ਰਿਪਾਕਰੈਸੋਧਿਆਵੈ॥ਨਿਤਹਰਿਜਪੁਜਾਪੈਜਪਿਹਰਿਸੁਖੁਪਾਵੈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਹਰਿਰਸੁਆਵੈਜਪਿਹਰਿਹਰਿ
ਪਾਰਿਲਘਾਈਜੀਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਿਰਭਉਨਿਰੰਕਾਰੁਸਤਿਨਾਮੁ॥ਜਗਮਹਿਸ੍ਰੇਸਟੁਊਤਮਕਾਮੁ॥ਦੁਸਮਨਦੂਤਜਮਕਾਲੁਠੇਹਮਾਰਉ

ਜੁਗਚਹੁ

ਹਰਿਸੇਵਕਨੇੜਿਨਜਾਈਜੀਉ॥੨॥ਜਿਸੁਊਪਰਿਹਰਿਕਾਮਨੁਮਾਨਿਆ॥ਸੋਸੇਵਕੁਚਹੁਕੁੰਟਜਾਨਿਆ॥ਜੇਉਸਕਾਬੁਰਾਕਹੈਕੋਈਪਾਪੀਤਿ
ਸੁਜਮਕੰਕਰੁਖਾਈਜੀਉ॥੩॥ਸਭਮਹਿਏਕੁਨਿਰੰਜਨੁਕਰਤਾ॥ਸਭਿਕਰਿਕਰਿਵੇਖੈਅਪਣੇਚਲਤਾ॥ਜਿਸੁਹਰਿਰਾਖੈਤਿਸੁਕਉਣੁਮਾਰੈ
ਜਿਸੁਕਰਤਾਆਪਿਛਡਾਈਜੀਉ॥੪॥ਹਉਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਲਈਕਰਤਾਰੇ॥ਜਿਨਿਸੇਵਕਭਗਤਸਭੇਨਿਸਤਾਰੇ॥ਦਸਅਠਚਾਰਿਵੇਦਸਭ
ਪੂਛਹੁਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਛਡਾਈਜੀਉ॥੫॥੨॥੮॥

ਮਾਰੂਮਹਲਾ੫ਘਰੁ੨॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਡਰਪੈਧਰਤਿਅਕਾਸੁਨਖ੍ਯਤ੍ਰਾਸਿਰਊਪਰਿਅਮਰੁਕਰਾਰਾ॥ਪਉਣੁਪਾਣੀਬੈਸੰਤਰੁਡਰਪੈਡਰਪੈਇੰਦ੍ਰੁਬਿਚਾਰਾ॥੧॥ਏਕਾਨਿਰਭਉਬਾਤਸੁ
ਨੀ॥ਸੋਸੁਖੀਆਸੋਸਦਾਸੁਹੇਲਾਜੋਗੁਰਮਿਲਿਗਾਇਗੁਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੇਹਧਾਰਅਰੁਦੇਵਾਡਰਪਹਿਸਿਧਸਾਧਿਕਡਰਿਮੁਇਆ॥ਲਖਚਉ
ਰਾਸੀਹਮਰਿਮਰਿਜਨਮੇਫਿਰਿਫਿਰਿਜੋਨੀਜੋਇਆ॥੨॥ਰਾਜਸੁਸਾਤਕੁਤਾਮਸੁਡਰਪੈਕੇਤੇਰੂਪਉਪਾਇਆ॥ਛਲਬਪੁਰੀਇਹੁ
ਕਉਲਾਡਰਪੈਅਤਿਡਰਪੈਧਰਮਰਾਇਆ॥੩॥ਸਗਲਸਮਗ੍ਰੀਡਰਹਿਬਿਆਪੀਬਿਨੁਡਰਕਰਣੈਹਾਰਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਭਗਤਨਕਾਸੰਗੀਭ
ਗਤਸੋਹਹਿਦਰਬਾਰਾ॥੪॥੧॥ਮਾਰੂਮਹਲਾ੫॥ ਪਾਂਚਬਰਖਕੋਅਨਾਥੁਧ੍ਰੂਬਾਰਿਕੁਹਰਿਸਿਮਰਤਅਮਰਅਟਾਰੇ॥ਪੁਤ੍ਰਹੇਤਿ
ਨਾਰਾਇਣੁਕਹਿਓਜਮਕੰਕਰਮਾਰਿਬਿਦਾਰੇ॥੧॥ਮੇਰੇਠਾਕੁਰਕੇਤੇਅਗਨਤਉਧਾਰੇ॥ਮੋਹਿਦੀਨਅਲਪਮਤਿਨਿਰਗੁਣਪਰਿਓਸਰਣਿ
ਦੁਆਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਾਲਮੀਕੁਸੁਪਚਾਰੋਤਰਿਓਬਧਿਕਤਰੇਬਿਚਾਰੇ॥ਏਕਨਿਮਖਮਨਮਾਹਿਅਰਾਧਿਓਗਜਪਤਿਪਾਰਿਉਤਾ
ਰੇ॥੨॥ਕੀਨੀਰਖਿਆਭਗਤਪ੍ਰਹਿਲਾਦੈਹਰਨਾਖਸਨਖਹਿਬਿਦਾਰੇ॥ਬਿਦਰੁਦਾਸੀਸੁਤੁਭਇਓਪੁਨੀਤਾਸਗਲੇਕੁਲਉਜਾਰੇ
॥੩॥ਕਵਨਪਰਾਧਬਤਾਵਉਅਪੁਨੇਮਿਥਿਆਮੋਹਮਗਨਾਰੇ॥ਆਇਓਸਾਮਨਾਨਕਓਟਹਰਿਕੀਲੀਜੈਭੁਜਾਪਸਾਰੇ॥੪॥੨॥
ਮਾਰੂਮਹਲਾ੫॥ਵਿਤਨਵਿਤਭ੍ਰਮਿਓਬਹੁਭਾਤੀਅਨਿਕਜਤਨਕਰਿਧਾਏ॥ਜੋਜੋਕਰਮਕੀਏਹਉਹਉਮੈਤੇਤੇਭਏਅਜਾਏ॥
੧॥ਅਵਰਦਿਨਕਾਹੂਕਾਜਨਲਾਏ॥ਸੋਦਿਨੁਮੋਕਉਦੀਜੈਪ੍ਰਭਜੀਉਜਾਦਿਨਹਰਿਜਸੁਗਾਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੁਤ੍ਰਕਲਤ੍ਰਗ੍ਰਿਹਦੇਖਿਪਸਾ
ਰਾਇਸਹੀਮਹਿਉਰਝਾਏ॥ਮਾਇਆਮਦੁਚਾਖਿਭਏਉਦਮਾਤੇਹਰਿਹਰਿਕਬਹੁਨਗਾਏ॥੨॥ਇਹਬਿਧਿਖੋਜੀਬਹੁਪਰਕਾਰਾ॥ਬਿਨੁਸੰਤਨਨਹੀ
ਪਾਏ॥ਤੁਮਦਾਤਾਰਵਡੇਸੰਮ੍ਰਥਮਾਂਗਨਕਉਦਾਨੁਆਏ॥ਤਿਆਗਿਓਸਗਲਾਮਾਨੁਮਹਤਾਦਾਸਰੇਣਸਰਣਾਏ॥ਕਹੁਨਾਨਕਹਰਿਮਿਲਿਭਏ
ਏਕੈਮਹਾਅਨੰਦਸੁਖੁਪਾਏ॥੪॥੩॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ੫॥ ਕਵਨਥਾਨਧੀਰਿਓਹੈਨਾਮਾਕਵਨੁਬਸਤੁਅਹੰਕਾਰਾ॥ਕਵਨਚਿਹਨਸੁਨਿਊ

ਪਰਿ ਛੋਰਿ ਓਹੁ ਸੁਖ ਤੇ ਜਾਨਿ ਕਰਿ ਗਿਆਨਾ ॥੧॥ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਤੂੰ ਕਵਨੁ ਕਹਾ ਤੇ ਆਇਓ ॥ ਏਤੀ ਨ ਜਾਨਉ ਕੇਤੀਕ ਮੁਦਤਿ ਚਲਤੇ ਖਬਰਿ ਨ ਪਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਹਨ ਸੀਲ ਪਵਨ ਅਰੁ ਪਾਣੀ ਬਸੁਧਾ ਖਿਮਾ ਨਿਭਰਾਤੇ ॥ ਪੰਚ ਤਤੁ ਮਿਲਿ ਭਇਓ ਸੰਜੋਗਾ ਇਨ ਮਹਿ ਕਵਨ ਦੁਰਾਤੇ ॥੨॥ ਜਿਨਿ ਰਚਿ ਰਚਿਆ ਪੁਰਖਿ ਬਿਧਾਤੈ ਨਾਲੇ ਹਉਮੈ ਪਾਈ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣੁ ਉਸ ਹੀ ਕਉ ਹੈ ਰੇ ਓਹਾ ਆਵੈ ਜਾਈ ॥੩॥ ਬਰਨੁ ਚਿਹਨੁ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਰਚਨਾ ਮਿਥਿਆ ਸਗਲ ਪਸਾਰਾ ॥ ਭਣਤਿ ਨਾਨਕ ਮੋਹਿ ਆਸਰੋ ਗੁਰ ਬੀਓ ਚੀਤਿ ਨ ਪਾਇਓ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਗੁਣਾ ਹਰਿ ਬਹੁਤੇ ਲਾਵ ਦੇਖਹੁ ਲੈ ਚਾਲਿਓ ॥੧॥ ਸੇਵਕ ਕੀ ਓੜਕ
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ [illegible]
ਨਿਬਹੀ ਪ੍ਰੀਤਾ ॥ ਜੀਵਤਿ ਸਾਹਿਬੁ ਸੇਵਿਓ ਅਪਨਾ ਚਲਤੇ ਰਾਖਿਓ ਚੀਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੈਸੀ ਆਗਿਆ ਕੀਨੀ ਠਾਕੁਰਿ ਤਿਸ ਤੇ ਮੁਖੁ ਨਹੀ ਮੋਰਿਓ ॥ ਸਹਜੁ ਅਨੰਦੁ ਰਖਿਓ ਗ੍ਰਿਹ ਭੀਤਰਿ ਉਠਿ ਉਆਹੂ ਕਉ ਦਉਰਿਓ ॥੨॥ ਆਗਿਆ ਮਹਿ ਭੂਖ ਸੋਈ ਕਰਿ ਸੂਖਾ ਸੋਗ ਹਰਖ ਨਹੀ ਜਾਨਿਓ ॥ ਜੋ ਜੋ ਹੁਕਮੁ ਭਇਓ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਸੋ ਮਾਥੈ ਲੈ ਮਾਨਿਓ ॥੩॥ ਭਇਓ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਠਾਕੁਰੁ ਸੇਵਕ ਕਉ ਸਵਰੇ ਹਲਤ ਪਲਾਤਾ ॥ ਧੰਨੁ ਸੇਵਕੁ ਸਫਲੁ ਓਹੁ ਆਇਆ ਜਿਨਿ ਨਾਨਕ ਖਸਮੁ ਪਛਾਤਾ ॥੪॥੫॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਖੁਲਿਆ ਕਰਮੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਭਈ ਠਾਕੁਰ ਕੀਰਤਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਈ ॥ ਸ੍ਰਮੁ ਥਾਕਾ ਪਾਏ ਬਿਸ੍ਰਾਮਾ ਮਿਟਿ ਗਈ ਸਗਲੀ ਧਾਈ ॥੧॥ ਅਬ ਮੋਹਿ ਜੀਵਨ ਪਦਵੀ ਪਾਈ ॥ ਚੀਤਿ ਆਇਓ ਮਨਿ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ਸੰਤਨ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਨਿਵਾਰੇ ਨਿਵਰੇ ਸਗਲ ਬੈਰਾਈ ॥ ਸਦ ਹਜੂਰਿ ਹਾਜਰੁ ਹੈ ਨਾਜਰੁ ਕਤਹਿ ਨ ਭਇਓ ਦੂਰਾਈ ॥੨॥ ਸੁਖ ਸੀਤਲ ਸਰਧਾ ਸਭ ਪੂਰੀ ਹੋਏ ਸੰਤ ਸਹਾਈ ॥ ਪਾਵਨ ਪਤਿਤ ਕੀਏ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਮਹਿਮਾ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥੩॥ ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਸਗਲ ਭੈ ਖੋਏ ਗੋਬਿਦ ਚਰਣ ਓਟਾਈ ॥ ਨਾਨਕੁ ਜਸੁ ਗਾਵੈ ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੪॥੬॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜੋ ਸਮਰਥੁ ਸਰਬ ਗੁਣ ਨਾਇਕੁ ਤਿਸ ਕਉ ਕਬਹੁ ਨ ਗਾਵਸਿ ਰੇ ॥ ਛੋਡਿ ਜਾਇ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕਉ ਉਆ ਕਉ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਧਾਵਸਿ ਰੇ ॥੧॥ ਅਪੁਨੇ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਕਿਉ ਨ ਸਮਾਰਸਿ ਰੇ ॥ ਬੈਰੀ ਸੰਗਿ ਰੰਗ ਰਸਿ ਰਚਿਆ ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਜੀਅਰਾ ਜਾਰਸਿ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮਿ ਸੁਨਿਐ ਜਮੁ ਛੋਡੈ ਤਾ ਕੀ ਸਰਣਿ ਨ ਪਾਵਸਿ ਰੇ ॥ ਕਾਢਿ ਦੇਇ ਸਿਆਲ ਬਪੁਰੇ ਕਉ ਤਾ ਕੀ ਓਟ ਟਿਕਾਵਸਿ ਰੇ ॥੨॥ ਜਿਸ ਕਾ ਜਾਸੁ ਸੁਨਤ ਭਵ ਤਰੀਐ ਤਾ ਸਿਉ ਰੰਗੁ ਨ ਲਾਵਸਿ ਰੇ ॥ ਥੋਰੀ ਬਾਤ ਅਲਪ ਸੁਪਨੇ ਕੀ ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਅਟਕਾਵਸਿ ਰੇ ॥੩॥ ਭਇਓ ਪ੍ਰਸਾਦੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਠਾਕੁਰ ਸੰਤਸੰਗਿ ਪਤਿ ਪਾਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਭ੍ਰਮੁ ਛੂਟਾ ਜਉ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਸਹਾਈ ॥੪॥੭॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਭ ਬਿਧਿ ਜਾਨੈ ਤਿਸੁ ਤੇ ਕਹਾ ਦੁਲਾਰਿਓ ॥ ਹਸਤ ਪਾਵ ਝਰੇ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਅਗਨਿ ਸੰਗਿ ਲੈ ਜਾਰਿਓ ॥੧॥ ਮੂੜੇ ਤੈ ਮਨ ਤੇ ਰਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿਓ ॥ ਲੂਣੁ ਖਾਇ ਕਰਹਿ ਹਰਾਮਖੋਰੀ ਪੇਖਤ ਨੈਨ ਬਿਦਾਰਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਸਾਧ ਰੋਗੁ ਉਪਜਿਓ ਤਨ ਭੀਤਰਿ ਟਰਤ ਨ ਕਾਹੂ ਟਾਰਿਓ ॥ ਪ੍ਰਭ ਬਿਸਰਤ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਪਾਇਓ ਇਹੁ ਨਾਨਕ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਿਓ ॥੨॥੮॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਚਰਨ ਕਮਲ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖੇ ਚੀਤਿ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹ ਨੀਤਾ ਨੀਤ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਊ ॥ ਆਦਿ ਮਧਿ ਅੰਤਿ ਹੈ ਸੋਊ ॥੧॥ ਸੰਤਨ ਕੀ ਓਟ ਆਪੇ ਆਪਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੈ ਵਸਿ ਹੈ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪਿ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਗਹਿਓ ਸਾਚਾ ਸੋਈ ॥ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਫਿਰਿ ਦੂਖੁ ਨ ਹੋਈ ॥੨॥੯॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਪ੍ਰਾਣ ਸੁਖਦਾਤਾ ਜੀਅ ਸੁਖਦਾਤਾ ਤੁਮ ਕਾਹੇ ਬਿਸਾਰਿਓ ਅਗਿਆਨਥ ॥ ਹੋਛਾ ਮਦੁ ਚਾਖਿ ਹੋਏ ਤੁਮ ਬਾਵਰ ਦੁਲਭ ਜਨਮੁ ਅਕਾਰਥ ॥੧॥ ਰੇ ਨਰ ਐਸੀ ਕਰਹਿ ਇਆਨਥ ॥ ਤਜਿ ਸਾਰੰਗਧਰ ਭ੍ਰਮਿ ਤੂੰ ਭੂਲਾ ਮੋਹਿ ਲਪਟਿਓ ਦਾਸੀ ਸੰਗਿ ਸਾਨਥ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਧਰਣੀਧਰੁ ਤਿਆਗਿ ਨੀਚ ਕੁਲ ਸੇਵਹਿ ਹਉ ਹਉ ਕਰਤ ਬਿਹਾਵਥ ॥ ਫੋਕਟ ਕਰਮ ਕਰਹਿ ਅਗਿਆਨੀ ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧ ਕਹਾਵਥ ॥੨॥ ਸਤਿ ਹੋਤਾ ਅਸਤਿ ਕਰਿ ਮਾਨਿਆ ਜੋ ਬਿਨਸਤ ਸੋ ਨਿਹਚਲੁ ਜਾਨਥ ॥ ਪਰ ਕੀ ਕਉ ਅਪਨੀ ਕਰਿ ਪਕਰੀ ਐਸੇ ਭੂਲ ਭੁਲਾਨਥ ॥੩॥ ਖਤ੍ਰੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸੂਦ ਵੈਸ ਸਭ ਏਕੈ ਨਾਮਿ ਤਰਾਨਥ ॥

ਭਣਤਿ ਨਾਨਕੁ ਜਬ ਖੇਲੁ ਉਝਾਰੈ ਤਬ ਏਕੈ ਏਕੰਕਾਰਾ ॥੪॥੪॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ [illegible] ਮੋਹਿ ਅਧਾਰੁ [illegible] ਗੁਰਿ ਚੀਤਿ ਨ ਪਾਇਓ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਗੁਣਾ ਹਰਿ ਬਹੁ ਜੋ ਲਾਵ ਦੇਖਰ ਲੈ ਚਾਲਿਓ ॥੧॥ ਸੇਵਕ ਕੀ ਓੜਕਿ ਨਿਬਹੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਜੀਵਤ ਸਾਹਿਬੁ ਸੇਵਿਓ ਅਪਨਾ ਚਲਤੇ ਰਾਖਿਓ ਚੀਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੈਸੀ ਆਗਿਆ ਕੀਨੀ ਠਾਕੁਰਿ ਤਿਸ ਤੇ ਮੁਖੁ ਨਹੀ ਮੋਰਿਓ ॥ ਸਹਜੁ ਅਨੰਦੁ ਰਖਿਓ ਗ੍ਰਿਹ ਭੀਤਰਿ ਉਠਿ ਉਆਹੂ ਕਉ ਦਉਰਿਓ ॥੨॥ ਆਗਿਆ ਮਹਿ ਭੂਖ ਸੋਈ ਕਰਿ ਸੂਖਾ ਸੋਗ ਹਰਖ ਨਹੀ ਜਾਨਿਓ ॥ ਜੋ ਜੋ ਹੁਕਮੁ ਭਇਓ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਸੋ ਮਾਥੈ ਲੇ ਮਾਨਿਓ ॥੩॥ ਭਇਓ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਠਾਕੁਰੁ ਸੇਵਕ ਕਉ ਸਵਰੇ ਹਲਤ ਪਲਾਤਾ ॥ ਧਨੁ ਸੇਵਕੁ ਸਫਲੁ ਓਹੁ ਆਇਆ ਜਿਨਿ ਨਾਨਕ ਖਸਮੁ ਪਛਾਤਾ ॥੪॥੫॥

ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਉਪਦੇਸੁ ਕਹਤੁ ਹੈ ਜੋ ਸੁਨੈ ਸੋ ਪਾਰ ਪਰਾਨਥਾ ॥੪॥੧॥੧੦॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਪਤੁ ਕਰਤਾ ਸੰਗਿ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਡਹਕਾਵਏ ਮਨੁਖਾਇ ॥ ਬਿਸਾ
ਰਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਬਿਖੈ ਭੋਗਹਿ ਤਪਤ ਥੰਮ ਗਲਿ ਲਾਇ ॥੧॥ ਰੇ ਨਰ ਕਾਇ ਪਰ ਗ੍ਰਿਹਿ ਜਾਇ ॥ ਕੁਚਲ ਕਠੋਰ ਕਾਮਿ ਗਰਧਭ ਤੁਮ ਨਹੀ ਸੁਨਿਓ ਧਰਮ ਰਾਇ ॥੧॥ ਰ
ਹਾਉ ॥ ਬਿਕਾਰ ਪਾਥਰ ਗਲਹਿ ਬਾਧੇ ਨਿੰਦ ਪੋਟ ਸਿਰਾਇ ॥ ਮਹਾ ਸਾਗਰੁ ਸਮੁਦੁ ਲੰਘਨਾ ਪਾਰਿ ਨ ਪਰਨਾ ਜਾਇ ॥੨॥ ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਲੋਭਿ ਮੋਹਿ ਬਿਆਪਿਓ ਨੇਤ੍ਰ ਰਖੇ ਫਿ
ਰਾਇ ॥ ਸੀਸੁ ਉਠਾਵਨ ਨ ਕਬਹੂ ਮਿਲਈ ਮਹਾ ਦੁਤਰ ਮਾਇ ॥੩॥ ਸੂਰੁ ਮੁਕਤਾ ਸਸੀ ਮੁਕਤਾ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਅਲਿਪਾਇ ॥ ਸੁਭਾਵਤ ਜੈਸੇ ਬੈਸੰਤਰ ਅਲ
ਪਤ ਸਦਾ ਨਿਰਮਲਾਇ ॥੪॥ ਜਿਸੁ ਕਰਮੁ ਖੁਲਿਆ ਤਿਸੁ ਲਹਿਆ ਪੜਦਾ ਜਿਨਿ ਗੁਰ ਪਹਿ ਮੰਨਿਆ ਸੁਭਾਇ ॥ ਗੁਰਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਅਵਖਧੁ ਨਾਮੁ ਦੀਨਾ
ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੰਕਟ ਜੋਨਿ ਨ ਪਾਇ ॥੫॥ ਰੇ ਨਰ ਇਨ ਬਿਧਿ ਪਾਰਿ ਪਰਾਇ ॥ ਧਿਆਇ ਹਰਿ ਜੀਉ ਹੋਇ ਮਿਰਤਕੁ ਤਿਆਗਿ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ
॥੨॥੧੧॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਾਹਰਿ ਢੂਢਨ ਤੇ ਛੂਟਿ ਪਰੇ ਗੁਰਿ ਘਰ ਹੀ ਮਾਹਿ ਦਿਖਾਇਆ ਥਾ ॥ ਅਨਭਉ ਅਚਰਜ ਰੂਪੁ ਪ੍ਰਭ ਪੇਖਿਓ ਮੇਰਾ
ਮਨੁ ਛੋਡਿ ਨ ਕਤਹੂ ਜਾਇਆ ਥਾ ॥੧॥ ਮਾਨਕੁ ਪਾਇਓ ਰੇ ਪਾਇਓ ਹਰਿ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ਥਾ ॥ ਮੋਲਿ ਅਮੋਲੁ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਈ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰੂ ਦਿਵਾਇ
ਆ ਥਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਦ੍ਰਿਸਟੁ ਅਗੋਚਰੁ + ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਅਕਥੁ ਕਥਾਇਆ ਥਾ ॥ ਅਨਹਦ ਸਬਦੁ ਦਸਮ ਦੁਆਰਿ ਵਜਿਓ ਤਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਚੁਆ

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ

ਇਆ ਥਾ ॥੨॥ ਤੋਟਿ ਨਾਹੀ ਮਨਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੂਝੀ ਅਖੁਟ ਭੰਡਾਰ ਸਮਾਇਆ ਥਾ ॥ ਚਰਣ ਚਰਣ ਚਰਣ ਗੁਰ ਸੇਵੇ ਅਘੜੁ ਘੜਿਓ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਥਾ ॥
੩॥ ਸਹਜੇ ਆਵਾ ਸਹਜੇ ਜਾਵਾ ਸਹਜੇ ਮਨੁ ਖੇਲਾਇਆ ਥਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਰਮੁ ਗੁਰਿ ਖੋਇਆ ਤਾ ਹਰਿ ਮਹਲੀ ਮਹਲੁ ਪਾਇਆ ਥਾ ॥੪॥੩॥੧੨॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜੋ ਸਾਹਿ ਸਾ ਜਿਨਿ ਨਿਵਾਜਿਆ ਤਿਸ ਜਿਸੁ ਉਸੁ ਰਨਾਹਿ ॥ ਅਨਗੂੜੀਆ ਅਨਬੋਈਐ ਫਲੁ ਨਹੂ ਲੈਤਾਹਿ ॥੧॥ ਰੇ ਮਨ ਵ
ਤ੍ਰ ਬੀਜਣ ਨਾਉ ॥ ਬੋਇ ਖੇਤੀ ਲਾਇ ਮਨੂਆ ਭਲੋ ਸਮਉ ਸੁਆਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਖੋਇ ਖਹੜਾ ਭਰਮੁ ਮਨ ਕਾ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣੀ ਜਾਇ ॥
ਕਰਮੁ ਜਿਸ ਕਉ ਧੁਰਹੁ ਲਿਖਿਆ ਸੋਈ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥੨॥ ਭਾਉ ਲਾਗਾ ਗੋਬਿਦ ਸਿਉ ਘਾਲ ਪਾਈ ਥਾਇ ॥ ਖੇਤ ਮੇਰੈ ਜੰਮਿਆ ਨਿਖੁਟਿ ਨ ਕਬਹੂ
ਜਾਇ ॥੩॥ ਪਾਇਆ ਅਮੋਲੁ ਪਦਾਰਥੋ ਛੋਡਿ ਨ ਕਤਹੂ ਜਾਇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਰਹੇ ਆਘਾਇ ॥੪॥੪॥੧੩॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਫੂਟੋ ਆਂਡਾ ਭਰਮ ਕਾ ਮਨਹਿ ਭਇਓ ਪਰਗਾਸੁ ॥ ਕਾਟੀ ਬੇਰੀ ਪਗਹ ਤੇ ਗੁਰਿ ਕੀਨੀ ਬੰਦਿ ਖਲਾਸੁ ॥੧॥ ਆਵਣ ਜਾ
ਣੁ ਰਹਿਓ ॥ ਤਪਤ ਕੜਾਹਾ ਬੁਝਿ ਗਇਆ ਗੁਰਿ ਸੀਤਲ ਨਾਮੁ ਦੀਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਬ ਤੇ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ਭਇਆ ਤਉ ਛੋਡਿ ਗਏ ਨਿਗਹਾਰ ॥ ਜਿਸ
ਕੀ ਅਟਕ ਤਿਸ ਤੇ ਛੁਟੀ ਤਉ ਕਹਾ ਕਰੈ ਕੋਟਵਾਰ ॥੨॥ ਚੂਕਾ ਭਾਰਾ ਕਰਮ ਕਾ ਹੋਏ ਨਿਹਕਰਮਾ ॥ ਸਾਗਰ ਤੇ ਕੰਢੈ ਚੜੇ ਗੁਰਿ ਕੀਨੇ ਧਰਮਾ ॥੩॥ ਸਚੁ ਥਾਨ
ਸਚੁ ਬੈਸਕਾ ਸਚੁ ਸੁਆਉ ਬਣਾਇਆ ॥ ਸਚੁ ਪੂੰਜੀ ਸਚੁ ਵਖਰੋ ਨਾਨਕ ਘਰਿ ਪਾਇਆ ॥੪॥੫॥੧੪॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬੇਦੁ ਪੁਕਾਰੇ ਮੁਖ ਤੇ
ਪੰਡਿਤ ਕਾਮਾਮਨ ਕਾ ਮਾਠਾ ॥ ਮੋਨੀ ਹੋਇ ਬੈਠਾ ਇਕਾਂਤੀ ਹਿਰਦੈ ਕਲਪਨ ਗਾਠਾ ॥ ਹੋਇ ਉਦਾਸੀ ਗ੍ਰਿਹੁ ਤਜਿ ਚਲਿਓ ਛੁਟਕੈ ਨਾਹੀ ਨਾਠਾ ॥੧॥ ਜੀ
ਅ ਕੀ ਕੈ ਪਹਿ ਬਾਤ ਕਹਾ ॥ ਆਪਿ ਮੁਕਤੁ ਮੋ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲੇ ਐਸੋ ਕਹਾ ਲਹਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਪਸੀ ਕਰਿ ਕੈ ਦੇਹੀ ਸਾਧੀ ਮਨੂਆ ਦਹ ਦਿਸ ਧਾਨਾ ॥
ਬ੍ਰਹਮਚਾਰਿ ਬ੍ਰਹਮਚਜੁ ਕੀਨਾ ਹਿਰਦੈ ਭਇਆ ਗੁਮਾਨਾ ॥ ਸੰਨਿਆਸੀ ਹੋਇ ਕੈ ਤੀਰਥਿ ਭ੍ਰਮਿਓ ਉਸੁ ਮਹਿ ਕ੍ਰੋਧੁ ਬਿਗਾਨਾ ॥੨॥ ਘੂੰਘਰ ਬਾਧਿ ਭ
ਏ ਰਾਮਦਾਸਾ ਰੋਟੀਅਨ ਕੇ ਓਪਾਵਾ ॥ ਬਰਤ ਨੇਮ ਕਰਮ ਖਟ ਕੀਨੇ ਬਾਹਰਿ ਭੇਖ ਦਿਖਾਵਾ ॥ ਗੀਤ ਨਾਦ ਮੁਖਿ ਰਾਗ ਅਲਾਪੇ ਮਨਿ ਨਹੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾ
ਵਾ ॥੩॥ ਹਰਖ ਸੋਗ ਲੋਭ ਮੋਹ ਰਹਤ ਹਹਿ ਨਿਰਮਲ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤਾ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਧੂੜਿ ਪਾਏ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ਜਾ ਦਇਆ ਕਰੇ ਭਗਵੰਤਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁ
ਰੁ ਪੂਰਾ ਮਿਲਿਆ ਤਾ ਉਤਰੀ ਮਨ ਕੀ ਚਿੰਤਾ ॥੪॥ ਮੇਰਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ ਮੇਰੇ ਜੀਅ ਕਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਬਿਸਰਿ ਗਏ
ਬਕਬਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੬॥੧੫॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕੋਟਿ ਲਾਖ ਸਰਬ ਕੋ ਰਾਜਾ ਜਿਸੁ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਤੁਮਾਰਾ ॥ ਜਾ ਕਉ ਨਾਮੁ ਨ ਦੀ

ਨਾਮੋ ਮੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇ ਮਰਜਨ ਮਹਿ ਗਵਾਰਾ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਹੀ ਪਤਿ ਰਾਖੀ ॥ ਚੀਤਿ ਆਵਹਿ ਤਬ ਹੀ ਪਤਿ ਪੂਰੀ ਬਿਸਰਤ ਰਲੀਐ ਖਾਕੂ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਰੂਪ ਰੰਗ ਖੁਸੀਆ ਮਨ ਭੋਗਣ ਤੇ ਤੇ ਛਿਦ੍ਰ ਵਿਕਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਕਲਿਆਣਾ ਸੂਖ ਸਹਜੁ ਇਹੁ ਸਾਰਾ ॥੨॥ ਮਾਇਆ ਰੰਗ
ਬਿਰੰਗ ਖਿਨੈ ਮਹਿ ਜਿਉ ਬਾਦਰ ਕੀ ਛਾਇਆ ॥ ਸੇ ਲਾਲ ਭਏ ਗੂੜੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਜਿਨ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਇਆ ॥ ਊਚ ਮੂਚ ਅਪਾਰੁ ਸੁਆਮੀ
ਅਗਮ [illegible] ਦਰਬਾਰਾ ॥ ਨਾਮੋ [illegible] ਵਡਿਆਈ ਸੋਭਾ ਨਾਨਕ ਖਸਮੁ ਪਿਆਰਾ ॥੪॥੭॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਓਅੰਕਾਰਿ ਉਤਪਾਤੀ ॥ ਕੀਆ ਦਿਨਸੁ ਸਭ ਰਾਤੀ ॥ ਵਣੁ ਤ੍ਰਿਣੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਪਾਣੀ ॥ ਚਾਰਿ ਬੇਦ ਚਾਰੇ ਖਾਣੀ ॥ ਖੰਡ ਦੀਪ ਸਭਿ ਲੋਆ ॥ ਏਕ ਕਵਾ
ਵੈ ਤੇ ਸਭਿ ਹੋਆ ॥੧॥ [illegible] ਕਰਣੈਹਾਰਾ ਬੂਝਹੁ ਰੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਸੂਝੈ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਕੀਆ ਪਸਾਰਾ ॥ ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਅਵ
ਤਾਰਾ ॥ ਹਉਮੈ ਆਵੈ ਜਾਈ ॥ ਮਨੁ ਟਿਕਣੁ ਨ ਪਾਵੈ ਰਾਈ ॥ ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ਗੁਬਾਰਾ ॥ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੨॥ ਹਉ ਹਉ ਕਰਮ ਕਮਾਣੇ ॥
ਤੇ ਤੇ ਬੰਧ ਗਲਾਣੇ ॥ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਧਾਰੀ ॥ ਓਹਾ ਪੈਰਿ ਲੋਹਾਰੀ ॥ ਸੋ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਏਕੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ਜਿਸੁ ਹੋਵੈ ਭਾਗੁ ਮਥਾਣੈ ॥੩॥ ਸੋ ਮਿਲਿਆ ਜਿ ਹਰਿ
ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ ਸੋ ਭੂਲਾ ਜਿ ਪ੍ਰਭੂ ਭੁਲਾਇਆ ॥ ਨਹ ਆਪਹੁ ਮੂਰਖੁ ਗਿਆਨੀ ॥ ਜਿ ਕਰਾਵੈ ਸੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਨੀ ॥ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰਾ ॥ ਜਨ
ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰਾ ॥੪॥੧॥੧੧੯॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੋਹਨੀ ਮੋਹਿ ਲੀਏ ਤ੍ਰੈ ਗੁਨੀਆ ॥ ਲੋਭਿ ਵਿਆਪੀ ਝੂਠੀ ਦੁਨੀਆ ॥ ਮੇਰੀ
ਮੇਰੀ ਕਰਿ ਕੈ ਸੰਚੀ ਅੰਤ ਕੀ ਬਾਰ ਸਗਲ ਲੇ ਛਲੀਆ ॥੧॥ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਦਇਅਲੀਆ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਗਲੇ ਪ੍ਰਤਿਪਲੀਆ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਏਕੈ ਸ੍ਰਮੁ ਕਰਿ ਗਾਡੀ ਗਡਹੈ ॥ ਏਕਹਿ ਸੁਪਨੈ ਦਾਮੁ ਨ ਛਡਹੈ ॥ ਰਾਜੁ ਕਮਾਇ ਕਰੀ ਜਿਨਿ ਥੈਲੀ ॥ ਤਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਚੰਚਲਿ ਚਲੀਆ ॥
੨॥ ਏਕਹਿ ਪ੍ਰਾਣ ਪਿੰਡ ਤੇ ਪਿਆਰੀ ॥ ਏਕ ਸੰਚੀ ਤਜਿ ਬਾਪ ਮਹਤਾਰੀ ॥ ਸੁਤ ਮੀਤ ਭ੍ਰਾਤ ਤੇ ਗੁਹਜੀ ਤਾ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਹੋਈ ਖਲੀਆ ॥੩॥
ਹੋਇ ਅਉਧੂਤ ਬੈਠੇ ਲਾਇ ਤਾਰੀ ॥ ਜੋਗੀ ਜਤੀ ਪੰਡਿਤ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਗ੍ਰਿਹਿ ਮੜੀ ਮਸਾਣੀ ਬਨ ਮਹਿ ਬਸਤੇ ਊਠਿ ਤਿਨਾ ਕੈ ਲਾਗੀ ਪਲੀਆ ॥
੪॥ ਕਾਟੇ ਬੰਧਨ ਠਾਕੁਰਿ ਜਾ ਕੈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬਸਿਓ ਜੀਅ ਤਾ ਕੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਭਏ ਜਨ ਮੁਕਤੇ ਗਤਿ ਪਾਈ ਨਾਨਕ ਨਦਰਿ ਨਿ
ਹਲੀਆ ॥੫॥੨॥੧੨੦॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਿਮਰਹੁ ਏਕੁ ਨਿਰੰਜਨ ਸੋਊ ॥ ਜਾ ਤੇ ਬਿਰਥਾ ਜਾਤ ਨ ਕੋਊ ॥ ਮਾਤ ਗਰਭ ਮਹਿ ਜਿਨਿ
ਪ੍ਰਤਿਪਾਰਿਆ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਦੇ ਸਾਜਿ ਸਵਾਰਿਆ ॥ ਸੋਈ ਬਿਧਾਤਾ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਜਪੀਐ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਅਵਗੁਣ ਸਭਿ ਢਕੀਐ ॥
ਚਰਣ ਕਮਲ ਉਰ ਅੰਤਰਿ ਧਾਰਹੁ ॥ ਬਿਖਿਆ ਬਨ ਤੇ ਜੀਅ ਉਧਾਰਹੁ ॥ ਕਰਣ ਪਲਾਹ ਮਿਟਹਿ ਬਿਲਲਾਟਾ ॥ ਜਪਿ ਗੋਬਿਦ ਭਰਮੁ ਭਉ
ਫਾਟਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਵਿਰਲਾ ਕੋ ਪਾਏ ॥ ਨਾਨਕੁ ਤਾ ਕੈ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਏ ॥੧॥ [illegible]

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਤਨਿ ਆਧਾਰਾ ॥ ਜੋ ਸਿਮਰੈ ਤਿਸ ਕਾ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਿਥਿਆ ਵਸਤੁ ਸਤਿ ਕਰਿ ਮਾਨੀ ॥
ਹਿਤੁ ਲਾਇਓ ਸਠ ਮੂੜ ਅਗਿਆਨੀ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮਦ ਮਾਤਾ ॥ ਕਉਡੀ ਬਦਲੈ ਜਨਮੁ ਗਵਾਤਾ ॥ ਅਪੁਨਾ ਛੋਡਿ ਪਰਾਇਐ ਰਾਤਾ ॥ ਮਾ
ਇਆ ਮਦ ਮਨ ਤਨ ਸੰਗਿ ਜਾਤਾ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨ ਨ ਬੂਝੈ ਕਰਤ ਕਲੋਲਾ ॥ ਊਣੀ ਆਸ ਮਿਥਿਆ ਸਭਿ ਬੋਲਾ ॥ ਆਵਤ ਇਕੇਲਾ ਜਾਤ ਇਕੇਲੋ
॥ ਹਮ ਤੁਮ ਸੰਗਿ ਝੂਠੇ ਸਭਿ ਬੋਲੋ ॥ ਪਾਇ ਠਗਉਰੀ ਆਪਿ ਭੁਲਾਇਓ ॥ ਨਾਨਕ ਕਿਰਤੁ ਨ ਜਾਇ ਮਿਟਾਇਓ ॥੨॥ ਪਸੁ ਪੰਖੀ ਭੂਤ
ਅਰੁ ਪ੍ਰੇਤਾ ॥ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਜੋਨੀ ਫਿਰਤ ਅਨੇਕਾ ॥ ਜਹ ਜਾਨੋ ਤਹ ਰਹਨੁ ਨ ਪਾਵੈ ॥ ਥਾਨ ਬਿਹੂਨ ਉਠਿ ਉਠਿ ਫਿਰਿ ਧਾਵੈ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਾ
ਸਨਾ ਬਹੁਤੁ ਬਿਸਥਾਰਾ ॥ ਅਹੰਮੇਵ ਮੂਠੋ ਬੇਚਾਰਾ ॥ ਅਨਿਕ ਦੋਖ ਅਰੁ ਬਹੁਤੁ ਸਜਾਈ ॥ ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਪ੍ਰਭ

ਬਿਸਮਤਿਨਰਕਮਹਿਪਾਇਆ॥ਤਉਮਾਤਨਬੰਧੁਨਮੀਤਨਜਾਇਆ॥ਜਿਸਕਉਹੋਤਕ੍ਰਿਪਾਲਸੁਆਮੀ॥ਸੋਜਨੁਨਾਨਕਪਾਰਿਪਰਾਇਆ॥੩॥
ਭ੍ਰਮਤਭ੍ਰਮਤਪ੍ਰਭਸਰਨੀਆਇਆ॥ਦੀਨਾਨਾਥਜਗਤਪਿਤਮਾਇਆ॥ਪ੍ਰਭਦਇਆਲਦੁਖਦਰਦਬਿਦਾਰਣ॥ਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਹੀਨਿਸ
ਤਾਰਣਾ॥੪॥ਅੰਧਕੂਪਤੇਕਾਢਨਹਾਰਾ॥ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਹੋਵਤਨਿਸਤਾਰਾ॥ਸਾਧਰੂਪਅਪਨਾਤਨੁਧਾਰਿਆ॥ਮਹਾਅਗਨਤੇਆਪਉਬਾਰ
ਣਾ॥ਜਪਤਪਸੰਜਮਇਸਤੇਕਛੁਨਾਹੀ॥ਆਦਿਅੰਤਿਪ੍ਰਭਅਗਮਅਗਾਹੀ॥ਨਾਮੁਦੇਹਿਮਾਗੈਦਾਸੁਤੇਰਾ॥ਹਰਿਜੀਵਨਪਦੁਨਾਨਕ
ਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾ॥੬॥੩॥੧੯॥ਮਾਰੂਮਹਲਾ੫॥ਕਤਕਉਡਹਕਾਵਹਿਲੋਗਾ॥ਮੋਹਨਦੀਨਕਿਰਪਾਈ॥੧॥ਐਸੀਜਾਨਿਪਾਈ॥ਸਰਣਿਸੂਰੋਗੁਰਦਾ
ਤਾਰਾਖੈਆਪਿਵਡਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਭਗਤਾਕਾਆਗਿਆਕਾਰੀ॥ਸਦਾਸੁਖਦਾਈ॥੨॥ ਅਪਨੇਕਉਕਿਰਪਾਕਰੀਅਹੁਇਕੁਨਾਮੁ
ਧਿਆਈ॥੩॥ਨਾਨਕੁਦੀਨੁਨਾਮੁਮਾਗੈ॥ਦੁਤੀਆਭਰਮੁਚੁਕਾਈ॥੪॥੪॥੨੦॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ੫॥ਮੇਰਾਠਾਕੁਰੁਅਤਿਭਾਰਾ॥ਮੋਹਿਸੇਵ
ਕੁਬੇਚਾਰਾ॥੧॥ਮੋਹਨਲਾਲੁਮੇਰਾਪ੍ਰੀਤਮਮਨਪ੍ਰਾਨਾ॥ਮੋਕਉਦੇਹੁਦਾਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਗਲੇਮੈਦੇਖੇਜੋਈ॥ਬੀਜਉਅਵਰੁਨਕੋਈ॥
੨॥ਜੀਅਨਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿਸਮਾਹੈ॥ਹੈਹੋਸੀਆਹੇ॥੩॥ਦਇਆਮੋਹਿਕੀਜੈਦੇਵਾ॥ਨਾਨਕਲਾਗੋਸੇਵਾ॥੪॥੫॥੨੧॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ੫
ਪਤਿਤਉਧਾਰਨਤਾਰਨਬਲਿਬਲਿਬਲਿਜਾਈਐ॥ਐਸਾਕੋਈਭੇਟੈਸੰਤੁ॥ਜਿਤੁਹਰਿਹਰੇਹਰਿਧਿਆਈਐ॥੧॥ਮੋਕਉਕੋਇਨਜਾ
ਨਤਕਹੀਅਤਦਾਸੁਤੁਮਾਰਾ॥ਏਹਾਓਟਆਧਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਰਬਧਾਰਨਪ੍ਰਤਿਪਾਰਨਇਕਬਿਨਉਦੀਨਾ॥ਤੁਮਰੀਬਿਧਿਤੁਮ
ਹੀਜਾਨਹੁਤੁਮਜਲਹਮਮੀਨਾ॥੨॥ਪੂਰਨਬਿਸਥੀਰਨਸੁਆਮੀਆਹਿਆਇਓਪਾਛੈ॥ਸਗਲੋਭੂਮੰਡਲਖੰਡਲਪ੍ਰਭਤੁਮਹੀਆ
ਛੈ॥੩॥ਅਟਲਅਖਇਓਦੇਵਾ॥ਮੋਹਨਅਲਖਅਪਾਰਾ॥ਦਾਨੁਪਾਵਉਸੰਤਾਸੰਗੁ॥ਨਾਨਕਰੇਨੁਦਾਸਾਰਾ॥੪॥੬॥੨੨॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ
੫॥ ਤ੍ਰਿਪਤਿਆਘਾਏਸੰਤਾ॥ਗੁਰਜਾਨੇਜਿਨਮੰਤਾ॥ਤਾਕੀਕਿਛੁਕਹਨੁਨਜਾਈ॥ਜਾਕਉਨਾਮਬਡਾਈ॥੧॥ਲਾਲੁਅਮੋਲਾਲਾਲੋ
॥ਅਗਹਅਤੋਲਾਨਾਮੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਵਿਗਤਸਿਉਮਾਨਿਆਮਾਨੋ॥ਗੁਰਮੁਖਿਤਤੁਗਿਆਨੋ॥ਪੇਖਤਸਗਲਧਿਆਨੋ॥ਤਜਿਓਮਨਤੇ
ਅਭਿਮਾਨੋ॥੨॥ਨਿਹਚਲੁਤਿਨਕਾਠਾਣਾ॥ਗੁਰਤੇਮਹਲੁਪਛਾਣਾ॥ਅਨਦਿਨੁਗੁਰਮਿਲਿਜਾਗੇ॥ਹਰਿਕੀਸੇਵਾਲਾਗੇ॥੩॥ਪੂਰਨਤ੍ਰਿਪਤਿ
ਅਘਾਏ॥ਸਹਜਸਮਾਧਿਸੁਭਾਏ॥ਹਰਿਭੰਡਾਰੁਹਾਥਿਆਇਆ॥ਨਾਨਕਗੁਰਤੇਪਾਇਆ॥੪॥੭॥੨੩॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ੫ਘਰੁ੬
ਦੁਪਦੇ॥ਛੋਡਿਸਗਲਸਿਆਣਪਾ॥ਮਿਲਿਸਾਧਤਿਆਗਿਗੁਮਾਨੁ॥ਅਵਰੁਸਭੁਕਿਛੁਮਿਥਿਆ॥ਰਸਨਾਰਾਮਰਾਮਵਖਾਨੁ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨ
ਕਰਨਸੁਣਿਹਰਿਨਾਮੁ॥ਮਿਟਹਿਅਘਤੇਰੇਜਨਮਜਨਮਕੇ॥ਕਵਨੁਬਪੁਰੋਜਾਮੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੂਖਦੀਨਨਭਉਬਿਆਪੈ॥ਮਿਲੈਸੁਖਬਿਸ੍ਰਾਮੁ॥ਗੁਰਪ੍ਰ
ਸਾਦਿਨਾਨਕੁਵਖਾਨੈ॥ਹਰਿਭਜਨੁਤਤੁਗਿਆਨੁ॥੨॥੧॥੨੪॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ੫॥ਜਿਨੀਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਆ॥ਸੇਹੋਤਦੇਖੇਖੇਹ॥ਪੁਤ੍ਰਮਿਤ੍ਰ
ਬਿਲਾਸਬਨਿਤਾ॥ਤੂਟਤੇਏਨੇਹ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਨਾਮੁਨਿਤਨਿਤਲੇਹ॥ਜਲਤਨਾਹੀਅਗਨਿਸਾਗਰ॥ਸੂਖੁਮਨਿਤਨਿਦੇਹ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਿਰ
ਖਛਾਇਆਜੈਸੇਬਿਨਸਤ॥ਪਵਨਝੂਲਤਮੇਹ॥ਹਰਿਭਗਤਿਦ੍ਰਿੜੁਮਿਲੁਸਾਧ॥ਨਾਨਕਤੇਰੈਕਾਮਿਆਵਤਏਹ॥੨॥੨॥੨੫॥
ਮਾਰੂਮਹਲਾ੫॥ਪੁਰਖੁਪੂਰਨਸੁਖਹਦਾਤਾ॥ਸੰਗਿਬਸਤੋਨੀਤ॥ਮਰੈਨਆਵੈਨਜਾਇਬਿਨਸੈ॥ਬਿਆਪਤਉਸਨਨਸੀਤ॥੧॥ਮੇਰੇਮ
ਨਨਾਮਸਿਉਕਰਿਪ੍ਰੀਤਿ॥ਚੇਤਿਮਨਮਹਿਹਰਿਹਰਿਨਿਧਾਨਾ॥ਏਹਨਿਰਮਲਰੀਤਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕ੍ਰਿਪਾਲਦਇਆਲਗੋਪਾਲਗੋਬਿਦ॥ਜੋਜਪੈ
ਤਿਸੁਸੀਧਿ॥ਨਵਲਨਵਤਨਚਤੁਰਸੁੰਦਰ॥ਮਨੁਨਾਨਕਤਿਸੁਸੰਗਿਬੀਧਿ॥੨॥੩॥੨੬॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ੫॥ਚਲਤਬੈਸਤਸੋਵਤਜਾਗਤ
ਗੁਰਮੰਤ੍ਰੁਰਿਦੈਚਿਤਾਰਿ॥ਚਰਣਸਰਣਭਜੁਸੰਗਿਸਾਧੂ॥ਭਵਸਾਗਰਉਤਰਹਿਪਾਰਿ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਨਾਮੁਹਿਰਦੈਧਾਰਿ॥ਕਰਿਪ੍ਰੀਤਿ

ਬਲਿ

ਅਨਤ ਨ ਜਾਈ ਹਰਿ ਸਿਉ ਅਵਰੁ ਸਗਲ ਬਿਸਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੀਉ ਮਨੁ ਤਨੁ ਪ੍ਰਾਨ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਤੂ ਆਪਨ ਆਪੁ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਗੋਵਿਦ ਭਜੁ ਸਭਿ ਸੁ
ਆਰਥ ਪੂਰੇ ਨਾਨਕ ਕਬਹੁ ਨ ਹਾਰੇ ॥੨॥੪॥੭॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ਤਜਿ ਆਪੁ ਬਿਨਸੀ ਤਾਪੁ ਰੇਣ ਸਾਧੂ ਥੀਉ ॥ ਤਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ
ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਿਸੁ ਦੀਉ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਉ ॥ ਆਨ ਸਾਦ ਬਿਸਾਰਿ ਹੋਛੇ ਅਮਰੁ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੁ ਇਕ ਰਸ
ਰੰਗ ਨਾਮਾ ਨਾਮਿ ਲਾਗੀ ਲੀਉ ॥ ਮੀਤੁ ਸਾਜਨੁ ਸਖਾ ਬੰਧਪੁ ਹਰਿ ਏਕੁ ਨਾਨਕ ਕੀਉ ॥੨॥੫॥੮॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿ ਮਾਤਾ ਉ
ਦਰਿ ਰਾਖੈ ਲਗਨਿ ਦੇਤ ਨ ਸੇਕ ॥ ਸੋਈ ਸੁਆਮੀ ਈਹਾ ਰਾਖੈ ਬੂਝੁ ਬੁਧੀ ਬਿਬੇਕ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਨਾਮ ਕੀ ਕਰਿ ਟੇਕ ॥ ਤਿਸਹਿ ਬੂਝੁ ਜਿਨਿ ਤੂ ਕੀਆ ਪ੍ਰਭੁ ਕ
ਰਣ ਕਾਰਣ ਏਕ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚੇਤਿ ਮਨ ਮਹਿ ਤਜਿ ਸਿਆਣਪ ਛੋਡਿ ਸਗਲੇ ਭੇਖ ॥ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਦਾ ਨਾਨਕ ਤਰੇ ਕਈ ਅਨੇਕ ॥੨॥
੬॥੯॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਨਾਮੁ ਜਾ ਕੋ ਅਨਾਥ ਕੋ ਹੈ ਨਾਥੁ ॥ ਮਹਾ ਭਉਜਲ ਮਾਹਿ ਤੁਲਹੋ ਜਾ ਕੋ ਲਿਖਿਓ ਮਾਥ ॥੧॥ ਡੂਬੇ
ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਘਨ ਸਾਥ ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਦੇ ਕਰਿ ਰਾਖੈ ਹਾਥ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਗੁਣ ਉਚਾਰਣ ਹਰਿ ਨਾਮ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਾਥ ॥
ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਮੁਰਾਰਿ ਮਾਧਉ ਸੁਣਿ ਨਾਨਕ ਜੀਵੈ ਗਾਥ ॥੨॥੭॥੧੦॥ ੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ਅੰਜੁਲੀਆ ਘਰੁ ੭ ॥ ਸੰਜੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਧੁਰਹੁ ਹੀ ਹੂਆ ॥ ਪੰਚ ਧਾਤੁ ਕਰਿ ਪੁਤਲਾ ਕੀਆ ॥ ਸਾਹੈ ਕੈ ਫੁਰਮਾਇਅੜੈ ਜੀ
ਦੇਹੀ ਵਿਚਿ ਜੀਉ ਆਇ ਪਇਆ ॥੧॥ ਜਿਥੈ ਅਗਨਿ ਭਖੈ ਭੜਹਾਰੇ ॥ ਊਰਧ ਮੁਖ ਮਹਾ ਗੁਬਾਰੇ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਮਾਲੇ ਸੋਈ ਓਥੈ ਖਸਮਿ ਛਡਾਇ
ਲਇਆ ॥੨॥ ਵਿਚਹੁ ਗਰਭੈ ਨਿਕਲਿ ਆਇਆ ॥ ਖਸਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਦੁਨੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ ਆਵੈ ਜਾਇ ਭਵਾਈਐ ਜੋਨੀ ਰਹਣੁ ਨ ਕਿਤਹੀ ਥਾਇ
ਭਇਆ ॥੩॥ ਮਿਹਰਵਾਨਿ ਰਖਿ ਲਇਅਨੁ ਆਪੇ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤਿਸ ਕੇ ਥਾਪੇ ॥ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਜਿਣਿ ਚਲਿਆ ਨਾਨਕ ਆਇਆ ਸੋ ਪਰ
ਵਾਣੁ ਥਿਆ ॥੪॥੧॥੧੧॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਵੈਦੋ ਨ ਵਾਈ ਭੈਣੋ ਨ ਭਾਈ ਏਕੋ ਸਹਾਈ ਰਾਮੁ ਹੇ ॥੧॥ ਕੀਤਾ ਜਿਸੋ ਹੋਵੈ ਪਾਪਾਂ ਮਲੋ ਧੋਵੈ ਸੋ
ਸਿਮਰਹੁ ਪਰਧਾਨੁ ਹੇ ॥੨॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਨਿਵਾਸੀ ਸਰਬ ਨਿਵਾਸੀ ਅਸਥਿਰੁ ਜਾ ਕਾ ਥਾਨੁ ਹੇ ॥੩॥ ਆਵੈ ਨ ਜਾਵੈ ਸੰਗੇ ਸਮਾਵੈ ਪੂਰਨ ਜਾ ਕਾ ਕਾਮੁ
ਹੇ ॥੪॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਾ ਰਾਖਣਹਾਰਾ ॥ ਸੰਤ ਜੀਵਹਿ ਜਪਿ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ॥ ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਸਮਰਥੁ ਸੁਆਮੀ ਨਾਨਕੁ ਤਿਸੁ ਕੁਰਬਾਨੁ ਹੇ ॥੫॥੨॥
੩੨॥

ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਚਉਪਦੇ ੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਿ ਅਜਾਮਲੁ ਉਧਰਿਓ ਗਨਿਕਾ ਹੂ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੰਚਾਲੀ ਕਉ ਰਾਜ ਸਭਾ ਮਹਿ
ਰਾਮ ਨਾਮ ਸੁਧਿ ਆਈ ॥ ਤਾ ਕਉ ਦੂਖੁ ਹਰਿਓ ਕਰੁਣਾ ਮੈ ਅਪਨੀ ਪੈਜ ਬਢਾਈ ॥੧॥ ਜਿਹ ਨਰ ਜਸੁ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਗਾਇਓ ਤਾ ਕਉ ਭਇਓ
ਸਹਾਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੈ ਇਹੀ ਭਰੋਸੈ ਗਹੀ ਆਨਿ ਸਰਨਾਈ ॥੨॥੧॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਅਬ ਮੈ ਕਹਾ ਕਰਉ ਰੀ ਮਾਈ ॥ ਸਗਲ ਜਨਮੁ
ਬਿਖਿਅਨ ਸਿਉ ਖੋਇਆ ਸਿਮਰਿਓ ਨਾਹਿ ਕਨ੍ਹਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਲ ਫਾਸ ਜਬ ਗਰ ਮੈ ਮੇਲੀ ਤਿਹ ਸੁਧਿ ਸਭ ਬਿਸਰਾਈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ
ਬਿਨੁ ਯਾ ਸੰਕਟ ਮਹਿ ਕੋ ਅਬ ਹੋਤ ਸਹਾਈ ॥੧॥ ਜੋ ਸੰਪਤਿ ਅਪਨੀ ਕਰਿ ਮਾਨੀ ਛਿਨ ਮਹਿ ਭਈ ਪਰਾਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਯਹ ਸੋਚ ਰਹੀ ਮਨਿ ਹਰਿ ਜ
ਸੁ ਕਬਹੂ ਨ ਗਾਈ ॥੨॥੨॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਮਾਈ ਮੈ ਮਨ ਕੋ ਮਾਨੁ ਨ ਤਿਆਗਿਓ ॥ ਮਾਇਆ ਕੇ ਮਦਿ ਜਨਮੁ ਸਿਰਾਇਓ ਰਾਮ ਭਜਨਿ ਨ
ਹੀ ਲਾਗਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਮ ਕੋ ਡੰਡੁ ਪਰਿਓ ਸਿਰ ਊਪਰਿ ਤਬ ਸੋਵਤ ਤੈ ਜਾਗਿਓ ॥ ਕਹਾ ਹੋਤ ਅਬ ਕੈ ਪਛੁਤਾਏ ਛੂਟਤ ਨਾਹਿਨ ਭਾਗਿਓ ॥੧॥
ਇਹ ਚਿੰਤਾ ਉਪਜੀ ਘਟ ਮਹਿ ਜਬ ਗੁਰ ਚਰਨਨ ਅਨੁਰਾਗਿਓ ॥ ਸੁਫਲੁ ਜਨਮੁ ਨਾਨਕ ਤਬ ਹੂਆ ਜਉ ਪ੍ਰਭ ਜਸ ਮਹਿ ਪਾਗਿਓ ॥੨॥੩॥ ਮ: ੧ ॥੧੨॥ ਮ: ੩ ॥੫॥ ਮ: ੫ ॥੨੮

ਮਃ ੫ ॥ ੩ ਰਾਮਃ ੪ ॥ ੩ ॥ ਤਿਨ ਕਾ ਜੋੜੁ ੨੦ ॥ ਰਾਗੁ ਮਃ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਬੇਦ ਪੁਰਾਣ ਕਥੇ ਸੁਣੇ ਹਾਰੇ ਮੁਨੀ ਅਨੇਕਾ ॥ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਬਹੁ ਘਣਾ ਭ੍ਰਮਿ ਥਾਕੇ ਭੇਖਾ ॥ ਸਾਚੋ ਸਾਹਿਬੁ ਨਿਰਮਲੋ ਮਨਿ ਮਾਨੈ ਏਕਾ ॥੧॥ ਤੂ ਅਜਰਾਵਰੁ ਅਮਰੁ ਤੂੰ ਸਭ ਚਾਲਣਹਾਰੀ ॥ ਨਾਮੁ ਰਸਾਇਣੁ ਭਾਇ ਲੈ ਪਰਹਰਿ ਦੁਖੁ ਭਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਪੜੀਐ ਹਰਿ ਬੁਝੀਐ ਗੁਰਮਤੀ ਨਾਮਿ ਉਧਾਰਾ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਪੂਰੀ ਮਤਿ ਹੈ ਪੂਰੈ ਸਬਦਿ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਕਿਲਵਿਖ ਕਾਟਣਹਾਰਾ ॥੨॥ ਜਲੁ ਬਿਲੋਵੈ ਜਲੁ ਮਥੈ ਤਤੁ ਲੋੜੈ ਅੰਧੁ ਅਗਿਆਨਾ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਦਧਿ ਮਥੀਐ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਈਐ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਮਨਮੁਖ ਤਤੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ਪਸੂ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨਾ ॥੩॥ ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ਮਰੀ ਮਰੁ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦੇ ਜੇ ਮਰੈ ਫਿਰਿ ਮਰੈ ਨ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਜਗਜੀਵਨੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਭਿ ਕੁਲ ਉਧਾਰਣਹਾਰ ॥੪॥ ਸਚਾ ਵਖਰੁ ਨਾਮੁ ਹੈ ਸਚਾ ਵਾਪਾਰਾ ॥ ਲਾਹਾ ਨਾਮੁ ਸੰਸਾਰਿ ਹੈ ਗੁਰਮਤੀ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ ਨਿਤ ਤੋਟਾ ਸੈਸਾਰਾ ॥੫॥ ਸਾਚੀ ਸੰਗਤਿ ਥਾਨੁ ਸਚੁ ਸਚੇ ਘਰ ਬਾਰਾ ॥ ਸਚਾ ਭੋਜਨੁ ਭਾਉ ਸਚੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰਾ ॥ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸੰਤੋਖਿਆ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਾ ॥੬॥ ਰਸ ਭੋਗਣ ਪਾਤਿਸਾਹੀਆ ਦੁਖ ਸੁਖ ਸੰਘਾਰਾ ॥ ਮੋਟਾ ਨਾਉ ਧਰਾਈਐ ਗਲਿ ਅਉਗਣ ਭਾਰਾ ॥ ਮਾਣਸ ਦਾਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਤੂ ਦਾਤਾ ਸਾਰਾ ॥੭॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਤੂੰ ਧਣੀ ਅਵਿਗਤੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਦਰੁ ਜੋਈਐ ਮੁਕਤੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਮੇਲੁ ਨ ਚੂਕਈ ਸਾਚੇ ਵਾਪਾਰਾ ॥੮॥੧॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਬਿਖੁ ਬੋਹਿਥਾ ਲਾਦਿਆ ਦੀਆ ਸਮੁੰਦ ਮੰਝਾਰਿ ॥ ਕੰਧੀ ਦਿਸਿ ਨ ਆਵਈ ਨਾ ਉਰਵਾਰੁ ਨ ਪਾਰੁ ॥ ਵੰਝੀ ਹਾਥਿ ਨ ਖੇਵਟੂ ਜਲੁ ਸਾਗਰੁ ਅਸਰਾਲੁ ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਜਗੁ ਫਾਥਾ ਮਹਾ ਜਾਲਿ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਉਬਰੇ ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹੈ ਬੋਹਿਥਾ ਸਬਦਿ ਲੰਘਾਵਣਹਾਰੁ ॥ ਤਿਥੈ ਪਵਣੁ ਨ ਪਾਵਕੋ ਨਾ ਜਲੁ ਨਾ ਆਕਾਰੁ ॥ ਤਿਥੈ ਸਚਾ ਸਚਿ ਨਾਇ ਭਵਜਲ ਤਾਰਣਹਾਰੁ ॥੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲੰਘੇ ਸੇ ਪਾਰਿ ਪਏ ਸਚੇ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਆਵਾਗਉਣੁ ਨਿਵਾਰਿਆ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਸਹਜੁ ਊਪਜੈ ਸਚੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੩॥ ਸਪੁ ਪਿੜਾਈ ਪਾਈਐ ਬਿਖੁ ਅੰਤਰਿ ਮਨਿ ਰੋਸੁ ॥ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਈਐ ਕਿਸ ਨੋ ਦੀਜੈ ਦੋਸੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਰੜੁ ਜੇ ਸੁਣੇ ਮੰਨੇ ਨਾਉ ਸੰਤੋਸੁ ॥੪॥ ਮਾਗਰਮਛੁ ਫਹਾਈਐ ਕੁੰਡੀ ਜਾਲੁ ਵਤਾਇ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਫਾਥਾ ਫਾਹੀਐ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਪਛੋਤਾਇ ॥ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣੁ ਨ ਸੁਝਈ ਕਿਰਤੁ ਨ ਮੇਟਿਆ ਜਾਇ ॥੫॥ ਹਉਮੈ ਬਿਖੁ ਪਾਇ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ਸਬਦੁ ਵਸੈ ਬਿਖੁ ਜਾਇ ॥ ਜਰਾ ਜੋਹਿ ਨ ਸਕਈ ਸਚਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਜੀਵਨੁ ਮੁਕਤੁ ਸੋ ਆਖੀਐ ਜਿਸੁ ਵਿਚਹੁ ਹਉਮੈ ਜਾਇ ॥੬॥ ਧੰਧੈ ਧਾਵਤ ਜਗੁ ਬਾਧਿਆ ਨਾ ਬੂਝੈ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਜੰਮਣ ਮਰਣੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਮਨਮੁਖ ਮੁਗਧੁ ਗਵਾਰੁ ॥ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥੭॥ ਸੂਹਟੁ ਪਿੰਜਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਕੈ ਬੋਲੈ ਬੋਲਣਹਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਚੁਗੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਐ ਉਡੈ ਤ ਏਕਾ ਵਾਰ ॥ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਖਸਮੁ ਪਛਾਣੀਐ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥੮॥੨॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਤਾ ਮਾਰਿ ਮਰੁ ਭਾਗੋ ਕਿਸੁ ਪਹਿ ਜਾਉ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਡਰਿ ਭੈ ਭਾਗੀਐ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤਾ ਕੋ ਨਾਉ ॥ ਮਾਰਹਿ ਰਾਖਹਿ ਏਕੁ ਤੂ ਬੀਜਉ ਨਾਹੀ ਥਾਉ ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਮੈ ਕੁਚੀਲੁ ਕਾਚਉ ਮਤਿਹੀਨ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕੋ ਕਛੁ ਨਹੀ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਪੂਰੀ ਮਤਿ ਕੀਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਵਗਣਿ ਸੁਭਰ ਗੁਣ ਨਹੀ ਬਿਨੁ ਗੁਣ ਕਿਉ ਘਰਿ ਜਾਉ ॥ ਸਹਜਿ ਸਬਦਿ ਸੁਖੁ ਊਪਜੈ ਬਿਨੁ ਭਾਗਾ ਧਨੁ ਨਾਹਿ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਨਾਮੁ ਨ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸੇ ਬਾਧੇ ਦੂਖ ਸਹਾਹਿ ॥੨॥ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਸੇ ਕਿਤੁ ਆਏ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਆਗੈ ਪਾਛੈ ਸੁਖੁ ਨਹੀ ਗਾਡੇ ਲਾਦੇ ਛਾਰੁ ॥ ਵਿਛੁੜਿਆ ਮੇਲਾ ਨਹੀ ਦੂਖੁ ਘਣੋ ਜਮ ਦੁਆਰਿ ॥੩॥ ਅਗੈ ਕਿਆ ਜਾਣਾ ਨਾਹਿ ਮੈ ਭੂਲੇ ਤੂ ਸਮਝਾਇ ॥ ਭੂਲੇ ਮਾਰਗੁ ਜੋ ਦਸੈ ਤਿਸ ਕੈ ਲਾਗਉ ਪਾਇ ॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਦਾਤਾ ਕੋ ਨਹੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥੪॥ ਸਾਜਨੁ ਦੇਖਾ ਤਾ ਗਲਿ ਮਿਲਾ ਸਾਚੁ ਪਠਾਇਓ ਲੇਖੁ ॥ ਮੁਖਿ ਧਿਮਾਣੈ ਧਨ ਖੜੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਖੀ ਦੇਖੁ ॥ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤੂ ਮਨਿ ਵਸਹਿ ਨਦਰੀ ਕਰਮਿ ਵਿਸੇਖੁ ॥੫॥ ਭੂਖ ਪਿਆਸੋ ਜੇ ਭਵੈ ਕਿਆ ਤਿਸੁ ਮਾਗਉ ਦੇਇ ॥

ਬੀਜਉ ਸੂਝੈ ਕੋ ਨਹੀ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪੂਰਨੁ ਹੋਇ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਤਿਨਿ ਦੇਖਿਆ ਆਪਿ ਵਡਾਈ ਦੇਇ ॥੬॥ ਨਗਰੀ ਨਾਇਕੁ ਨਵਤਨੋ
ਬਾਲਕੁ ਲੀਲ ਅਨੂਪੁ ॥ ਨਾਰਿ ਨ ਪੁਰਖੁ ਨ ਪੰਖਣੂ ਸਾਚਉ ਚਤੁਰੁ ਸਰੂਪੁ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥੀਐ ਤੂੰ ਦੀਪਕੁ ਤੂੰ ਧੂਪੁ ॥੭॥ ਗੀਤ ਸਾਦ ਚਾਖੇ
ਸੁਣੇ ਬਾਦ ਸਾਦ ਤਨਿ ਰੋਗੁ ॥ ਸਚੁ ਭਾਵੈ ਸਾਚਉ ਚਵੈ ਛੂਟੈ ਸੋਗ ਵਿਜੋਗੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਹੋਗੁ ॥੮॥੨॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸਾਚੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ ਹੋਰਿ ਲਾਲਚ ਬਾਦਿ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਸਾਚੈ ਮੋਹਿਆ ਜਿਹਵਾ ਸਚਿ ਸਾਦਿ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕੋ
ਰਸੁ ਨਹੀ ਹੋਰਿ ਚਲਹਿ ਬਿਖੁ ਲਾਦਿ ॥੧॥ ਐਸਾ ਲਾਲਾ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਕੋ ਸੁਣਿ ਖਸਮ ਹਮਾਰੇ ॥ ਜਿਉ ਫੁਰਮਾਵਹਿ ਤਿਉ ਚਲਾ ਸਚੁ ਲਾਲ
ਪਿਆਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਲਾਲੇ ਚਾਕਰੀ ਗੋਲੇ ਸਿਰਿ ਮੀਰਾ ॥ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਮਨੁ ਵੇਚਿਆ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਧੀਰਾ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਸਾਬਾ
ਸਿ ਹੈ ਕਾਟੈ ਮਨ ਪੀੜਾ ॥੨॥ ਲਾਲਾ ਗੋਲਾ ਧਣੀ ਕੋ ਕਿਆ ਕਹਉ ਵਡਿਆਈਐ ॥ ਭਾਣੈ ਬਖਸੇ ਪੂਰਾ ਧਣੀ ਸਚੁ ਕਾਰ ਕਮਾਈਐ ॥ ਵਿ
ਛੁੜਿਆ ਕਉ ਮੇਲਿ ਲਏ ਗੁਰ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ॥੩॥ ਲਾਲੇ ਗੋਲੇ ਮਤਿ ਖਰੀ ਗੁਰ ਕੀ ਮਤਿ ਨੀਕੀ ॥ ਸਾਚੀ ਸੁਰਤਿ ਸੁਹਾਵਣੀ ਮਨਮੁ
ਖ ਮਤਿ ਫੀਕੀ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਤੇਰਾ ਤੂ ਪ੍ਰਭੂ ਸਚੁ ਧੀਰਕ ਧੁਰ ਕੀ ॥੪॥ ਸਾਚੈ ਬੈਸਣੁ ਉਠਣਾ ਸਚੁ ਭੋਜਨੁ ਭਾਖਿਆ ॥ ਚਿਤਿ ਸਚੈ ਵਿ
ਤੋ ਸਚੌ ਰਸੁ ਸਾਚਾ ਚਾਖਿਆ ॥ ਸਾਚੈ ਘਰਿ ਸਾਚੈ ਰਖੇ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਸੁਭਾਖਿਆ ॥੫॥ ਮਨਮੁਖ ਕਉ ਆਲਸੁ ਘਣੋ ਫਾਥੇ ਓਜਾੜੀ ॥ ਫਾ
ਥਾ ਚੁਗੈ ਨਿਤ ਚੋਗੜੀ ਲਗਿ ਬੰਧੁ ਵਿਗਾੜੀ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮੁਕਤੁ ਹੋਇ ਸਾਚੈ ਨਿਜ ਤਾੜੀ ॥੬॥ ਅਨਹਤਿ ਲਾਲਾ ਬੇਧਿਆ ਪ੍ਰਭ
ਹੇਤਿ ਪਿਆਰੀ ॥ ਬਿਨੁ ਸਾਚੇ ਜੀਉ ਜਲਿ ਬਲਉ ਝੂਠੇ ਵੇਕਾਰੀ ॥ ਬਾਦਿ ਕਾਰਾ ਸਭਿ ਛੋਡੀਆ ਸਾਚੀ ਤਰੁ ਤਾਰੀ ॥੭॥ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ
ਤਿਨਾ ਠਉਰ ਨ ਠਾਉ ॥ ਲਾਲੈ ਲਾਲਚੁ ਤਿਆਗਿਆ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ ਤੂੰ ਬਖਸਹਿ ਤਾ ਮੇਲਿ ਲੈਹਿ ਨਾਨਕ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥੮॥੪॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਲਾਲੈ ਗਾਰਬੁ ਛੋਡਿਆ ਗੁਰ ਕੈ ਭੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਈ ॥ ਲਾਲੈ ਖਸਮੁ ਪਛਾਣਿਆ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਖਸਮ
ਮਿਲਿਐ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਲਾਲਾ ਗੋਲਾ ਖਸਮ ਕਾ ਖਸਮੈ ਵਡਿਆਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਉਬਰੇ ਹਰਿ ਕੀ ਸ
ਰਣਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਲਾਲੇ ਨੋ ਸਿਰਿ ਕਾਰ ਹੈ ਧੁਰਿ ਖਸਮਿ ਫੁਰਮਾਈ ॥ ਲਾਲੈ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣਿਆ ਸਦਾ ਰਹੈ ਰਜਾਈ ॥ ਆਪੇ ਮੀਰਾ
ਬਖਸਿ ਲਏ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ॥੨॥ ਆਪਿ ਸਚਾ ਸਭੁ ਸਚੁ ਹੈ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ਤੇਰੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲੈਹਿ ਤੂੰ ਲਾਈ ॥ ਬਿ
ਨੁ ਸੇਵਾ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ਦੂਜੈ ਭਰਮਿ ਖੁਆਈ ॥੩॥ ਸੋ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ਨਿਤ ਦੇਵੈ ਚੜੈ ਸਵਾਇਆ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਦਾ
ਸਾਹੁ ਤਿਨੈ ਵਿਚਿ ਪਾਇਆ ॥ ਜਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਤਾ ਸੇਵੀਐ ਸੇਵਿ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥੪॥ ਲਾਲਾ ਸੋ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਮਗਾ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥
ਬੰਧਨ ਤੂਟਹਿ ਮੁਕਤਿ ਹੋਇ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਏ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋ ਪਾਏ ॥੫॥ ਲਾਲੇ ਵਿਚਿ ਗੁਣੁ ਕਿਛੁ ਨਹੀ
ਲਾਲਾ ਅਵਗਣਿਆਰੁ ॥ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਦਾਤਾ ਕੋ ਨਹੀ ਤੂੰ ਬਖਸਣਹਾਰੁ ॥ ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਲਾਲਾ ਮੰਨੇ ਏਹ ਕਰਣੀ ਸਾਰੁ ॥੬॥ ਗੁਰੁ ਸਾਗਰੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਸਰੁ ਜੋ ਇਛੇ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਏ ॥ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਅਮਰੁ ਹੈ ਹਿਰਦੈ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੈ ਜਿਸ ਨੋ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਏ ॥੭॥ ਸੁਇਨਾ ਰੁਪਾ ਸ
ਭ ਧਾਤੁ ਹੈ ਮਾਟੀ ਰਲਿ ਜਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਨਾਲਿ ਨ ਚਲਈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੇ ਨਿਰਮਲੇ ਸਾਚੈ ਰਹੇ ਸਮਾਈ ॥੮॥
੫॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਹੁਕਮੁ ਭਇਆ ਰਹਣਾ ਨਹੀ ਧੁਰਿ ਫਾਟੇ ਚੀਰੈ ॥ ਏਹੁ ਮਨੁ ਅਵਗਣਿ ਬਾਧਿਆ ਸਹੁ ਦੇਹ ਸਰੀਰੈ ॥ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਬਖ
ਸਾਈਅਹਿ ਸਭਿ ਗੁਨਹ ਫਕੀਰੈ ॥੧॥ ਕਿਉ ਰਹੀਐ ਉਠਿ ਚਲਣਾ ਬੁਝੁ ਸਬਦ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂ ਮੇਲਹਿ ਸੋ ਮਿਲੈ ਧੁਰਿ ਹੁਕਮੁ ਅਪਾਰਾ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਉ ਤੂੰ ਰਾਖਹਿ ਤਿਉ ਰਹਾ ਜੋ ਦੇਹਿ ਸੁ ਖਾਉ ॥ ਜਿਉ ਤੂ ਚਲਾਵਹਿ ਤਿਉ ਚਲਾ ਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਉ ॥ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਹਥਿ ਵ

ਦਿਆਈ ਆਏ ਜਾਹਿ ਮੁਠਿਆ ॥੩॥ ਕੀਤਾ ਕਿਆ ਸਾਲਾਹੀਐ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਸੋਈ ॥ ਜਿਨ ਕੀ ਆਸ ਮਨਿ ਵਸੈ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਸੋ ਸਾਚਾ ਸਾ
ਲਾਹੀਐ ਸਾਚੀ ਪਤਿ ਹੋਈ ॥੪॥ ਪੰਡਿਤੁ ਪੜਿ ਨ ਪਹੁਚਈ ਬਹੁ ਆਲ ਜੰਜਾਲਾ ॥ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਦੁਇ ਸੰਗਮੇ ਖੁਧਿਆ ਜਮਕਾਲਾ ॥ ਵਿਛੋੜਾ ਭ
ਉ ਵੀਸਰੈ ਪੂਰਾ ਰਖਵਾਲਾ ॥੫॥ ਜਿਨ ਕੀ ਲੇਖੈ ਪਤਿ ਪਵੈ ਸੇ ਪੂਰੇ ਭਾਈ ॥ ਪੂਰੈ ਪੂਰੀ ਮਤਿ ਹੈ ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਦੇਦੇ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵਈ ਲੈ
ਲੈ ਥਕਿ ਪਾਈ ॥੬॥ ਖਾਰ ਸਮੁਦ੍ਰੁ ਢੰਢੋਲੀਐ ਇਕੁ ਮਣੀਆ ਪਾਵੈ ॥ ਦੁਇ ਦਿਨ ਚਾਰਿ ਸੁਹਾਵਣਾ ਮਾਟੀ ਤਿਸੁ ਖਾਵੈ ॥ ਗੁਰੁ ਸਾਗਰੁ ਸਤਿ ਸੇ
ਵੀਐ ਦੇ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ॥੭॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਨਿ ਸੇ ਊਜਲੇ ਸਭ ਮੈਲੁ ਭਰੀਜੈ ॥ ਮੈਲਾ ਊਜਲੁ ਤਾ ਥੀਐ ਪਾਰਸ ਸੰਗਿ ਭੀਜੈ ॥ ਵੰਨੀ ਸਾਚੇ
ਲਾਲ ਕੀ ਕਿਨਿ ਕੀਮਤਿ ਕੀਜੈ ॥੮॥ ਭੇਖੀ ਹਾਥ ਨ ਲਭਈ ਤੀਰਥਿ ਨਹੀ ਦਾਨੇ ॥ ਪੂਛਉ ਬੇਦ ਪੜੰਤਿਆ ਮੂਠੀ ਵਿਣੁ ਮਾਨੇ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀਮ
ਤਿ ਸੋ ਕਰੇ ਪੂਰਾ ਗੁਰੁ ਗਿਆਨੇ ॥੯॥੬॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਲਹਰਿ ਘਰੁ ਤਜਿ ਵਿਗੂਤੈ ਅਵਰਾ ਕੇ ਘਰ ਹੇਰੈ ॥ ਗ੍ਰਿਹ ਧਰਮ ਗ
ਵਾਏ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨ ਭੇਟੈ ਦੁਰਮਤਿ ਘੂਮਨ ਘੇਰੈ ॥ ਦਿਸੰਤਰੁ ਭਵੈ ਪਾਠ ਪੜਿ ਥਾਕਾ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਹੋਇ ਵਧੇਰੈ ॥ ਕਾਚੀ ਪਿੰਡੀ ਸਬਦੁ ਨ ਚੀਨੈ
ਉਦਰੁ ਭਰੈ ਜੈਸੇ ਢੋਰੈ ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਐਸੀ ਰਵਤ ਰਵੈ ਸੰਨਿਆਸੀ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਤੇਰੈ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੀ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਘੋਲੀ ਗੇਰੂ ਰੰਗੁ ਚੜਾਇਆ ਵਸਤ੍ਰ ਭੇਖ ਭੇਖਾਰੀ ॥ ਕਾਪੜ ਫਾਰਿ ਬਨਾਈ ਖਿੰਥਾ ਝੋਲੀ ਮਾਇਆਧਾਰੀ ॥ ਘਰਿ ਘਰਿ ਮਾ
ਗੈ ਜਗੁ ਪਰਬੋਧੈ ਮਨਿ ਅੰਧੈ ਪਤਿ ਹਾਰੀ ॥ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣਾ ਸਬਦੁ ਨ ਚੀਨੈ ਜੂਐ ਬਾਜੀ ਹਾਰੀ ॥੨॥ ਅੰਤਰਿ ਅਗਨਿ ਨ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਬੂਝੈ
ਬਾਹਰਿ ਪੂਅਰ ਤਾਪੈ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਬਿਨੁ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵੀ ਕਿਉ ਕਰਿ ਚੀਨਸਿ ਆਪੈ ॥ ਨਿੰਦਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਨਰਕ ਨਿਵਾਸੀ ਅੰਤਰਿ ਆਤਮ
ਜਾਪੈ ॥ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਭਰਮਿ ਵਿਗੂਚਹਿ ਕਿਉ ਮਲੁ ਧੋਪੈ ਪਾਪੈ ॥੩॥ ਛਾਣੀ ਖਾਕੁ ਬਿਭੂਤ ਚੜਾਈ ਮਾਇਆ ਕਾ ਮਗੁ ਜੋਹੈ ॥ ਅੰਤਰਿ
ਬਾਹਰਿ ਏਕੁ ਨ ਜਾਣੈ ਸਾਚੁ ਕਹੇ ਤੇ ਛੋਹੈ ॥ ਪਾਠੁ ਪੜੈ ਮੁਖਿ ਝੂਠੋ ਬੋਲੈ ਨਿਗੁਰੇ ਕੀ ਮਤਿ ਓਹੈ ॥ ਨਾਮੁ ਨ ਜਪਈ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਬਿਨੁ
ਨਾਵੈ ਕਿਉ ਸੋਹੈ ॥੪॥ ਮੂੰਡੁ ਮੁਡਾਇ ਜਟਾ ਸਿਖ ਬਾਧੀ ਮੋਨਿ ਰਹੈ ਅਭਿਮਾਨਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਛੋਡਿ ਮਹਾ ਬਿਖੁ ਪੀਵੈ ਮਾਇਆ ਕਾ ਦੇਵਾਨਾ ॥
ਇਸਤ੍ਰੀ ਤਜਿ ਕਰਿ ਕਾਮਿ ਵਿਆਪਿਆ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ਪਰ ਨਾਰੀ ॥ ਸਿਖ ਕਰੇ ਕਰਿ ਸਬਦੁ ਨ ਚੀਨੈ ਲੰਪਟੁ ਹੈ ਬਾਜਾਰੀ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਿ
ਖੁ ਬਾਹਰਿ ਨਿਭਰਾਤੀ ਤਾ ਜਮੁ ਕਰੇ ਖੁਆਰੀ ॥੬॥ ਸੋ ਸੰਨਿਆਸੀ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੈ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥ ਛਾਦਨ ਭੋਜਨ ਕੀ ਆਸ ਨ ਕ
ਰਈ ਅਚਿੰਤੁ ਮਿਲੈ ਸੋ ਪਾਏ ॥ ਬਕੈ ਨ ਬੋਲੈ ਖਿਮਾ ਧਨੁ ਸੰਗ੍ਰਹੈ ਤਾਮਸੁ ਨਾਮਿ ਜਲਾਏ ॥ ਧਨੁ ਗਿਰਹੀ ਸੰਨਿਆਸੀ ਜੋਗੀ ਜਿ ਹਰਿ ਚ
ਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥੭॥ ਆਸ ਨਿਰਾਸ ਰਹੈ ਸੰਨਿਆਸੀ ਏਕਸੁ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵੈ ਤਾ ਸਾਤਿ ਆਵੈ ਨਿਜ ਘਰਿ ਤਾੜੀ ਲਾਏ
॥ ਮਨੂਆ ਨ ਡੋਲੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਧਾਵਤੁ ਵਰਜਿ ਰਹਾਏ ॥ ਗ੍ਰਿਹੁ ਸਰੀਰੁ ਗੁਰਮਤੀ ਖੋਜੇ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਏ ॥੮॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇ
ਸੁ ਸਰੇਸਟ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਖਾਣੀ ਬਾਣੀ ਗਗਨ ਪਤਾਲੀ ਜੰਤਾ ਜੋਤਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਸਭਿ ਸੁਖ ਮੁਕਤਿ ਨਾਮ ਧੁਨਿ ਬਾਣੀ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਉ
ਰ ਧਾਰੀ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਨਹੀ ਛੂਟਸਿ ਨਾਨਕ ਸਾਚੀ ਤਰੁ ਤੂ ਤਾਰੀ ॥੯॥੭॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੰਜੋਗਿ ਉਪਾਏ ਰਕਤੁ
ਬਿੰਦੁ ਮਿਲਿ ਪਿੰਡੁ ਕਰੇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਗਰਭ ਉਰਧਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਰੇ ਦਾਤਿ ਕਰੇ ॥੧॥ ਸੰਸਾਰੁ ਭਵਜਲੁ ਕਿਉ ਤਰੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਨਿ
ਰੰਜਨੁ ਪਾਈਐ ਅਫਰਿਓ ਭਾਰੁ ਅਫਰੁ ਟਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੇ ਗੁਣ ਵਿਸਰਿ ਗਏ ਅਪਰਾਧੀ ਮੈ ਬਉਰਾ ਕਿਆ ਕਰਉ ਹਰੇ ॥ ਤੂ ਦਾਤਾ ਦ
ਇਆਲੁ ਸਭੈ ਸਿਰਿ ਅਹਿਨਿਸਿ ਦਾਤਿ ਸਮਾਰਿ ਕਰੇ ॥੨॥ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਲੈ ਜਗਿ ਜਨਮਿਆ ਸਿਵ ਸਕਤੀ ਘਰਿ ਵਾਸੁ ਧਰੇ ॥ ਲਾਗੀ
ਭੂਖ ਮਾਇਆ ਮਗੁ ਜੋਹੈ ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਮੋਹਿ ਖਰੇ ॥੩॥ ਕਰਣ ਪਲਾਵ ਕਰੇ ਨਹੀ ਪਾਵੈ ਇਤ ਉਤ ਢੂਢਤ ਥਾਕਿ ਪਰੇ ॥ ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ

ਮਨੂਆ ਡੋਲੈ ਦਹ ਦਿਸ ਧਾਵੈ ਬਿਨੁ ਰਤ ਆਤਮ ਗਿਆਨਾ
ਕਿਰਤੁ ਨ ਮਿਟਈ ਹੁਕਮੁ ਨ ਬੂਝੈ ਪਸੂਆ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨਾ ॥੫॥ ਹਾਥ ਕਮੰਡਲੁ ਕਾਪੜੀਆ ਮਨਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਉਪਜੀ ਭਾਰੀ

ਅਹੰਕਾਰੁਦੀਆਪੈਕੂੜੁਕੁਟੰਬਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਕਰੇ॥੪॥ਖਾਵੈਭੋਗੈਸੁਣਿਸੁਣਿਦੇਖੈਪਹਿਰਿਦਿਖਾਵੈਕਾਲਘਰੈ॥ਬਿਨੁਗੁਰਸਬਦਨਆਪੁਪਛਾਣੈਬਿ
ਨੁਹਰਿਨਾਮਨਕਾਲੁਟਰੈ॥੫॥ਜੇਤਾਮੋਹੁਹਉਮੈਕਰਿਭੂਲੇਮੇਰੀਮੇਰੀਕਰਤੇਛੀਨਿਖਰੇ॥ਤਨੁਧਨੁਬਿਨਸੈਸਹਸੈਸਹਸਾਫਿਰਿਪਛੁਤਾਵੈਮੁਖਿਧੂ
ਰਿਪਰੈ॥੬॥ਬਿਰਧਿਭਇਆਜੋਬਨੁਤਨੁਖਿਸਿਆਕਫੁਕੰਠੁਬਿਰੂਧੋਨੈਨਹੁਨੀਰੁਢਰੈ॥ਚਰਣਰਹੇਕਰਕੰਪਣਲਾਗੇਸਾਕਤਰਾਮੁਨਰਿਦੈ
ਹਰੈ॥੭॥ਸੁਰਤਿਗਈਕਾਲੀਹੂਧਉਲੇਕਿਸੈਨਭਾਵੈਰਖਿਓਘਰੈ॥ਬਿਸਰਤਨਾਮਐਸੇਦੋਖਲਾਗਹਿਜਮੁਮਾਰਿਸਮਾਰੇਨਰਕਿਖਰੇ॥
੮॥ਪੂਰਬਜਨਮਕੋਲੇਖੁਨਮਿਟਈਜਨਮਿਮਰੈਕਾਕਉਦੋਸੁਧਰੇ॥ਬਿਨੁਗੁਰਬਾਦਿਜੀਵਣੁਹੋਰੁਮਰਣਾਬਿਨੁਗੁਰਸਬਦੈਜਨਮੁਜਰੇ॥੯॥
ਖੁਸੀਖੁਆਰਭਏਰਸਭੋਗਣਫੋਕਟਕਰਮਵਿਕਾਰਕਰੇ॥ਨਾਮੁਬਿਸਾਰਿਲੋਭਿਮੂਲੁਖੋਇਓਸਿਰਿਧਰਮਰਾਇਕਾਡੰਡੁਪਰੇ॥੧੦॥ਗੁਰਮੁ
ਖਿਰਾਮਨਾਮਗੁਣਗਾਵਹਿਜਾਕਉਹਰਿਪ੍ਰਭਨਦਰਿਕਰੇ॥ਤੇਨਿਰਮਲਪੁਰਖਅਪਰੰਪਰਪੂਰੇਤੇਜਗਮਹਿਗੁਰਗੋਵਿੰਦਹਰੇ॥੧੧॥ਹਰਿ
ਸਿਮਰਹੁਗੁਰਬਚਨਸਮਾਰਹੁਸੰਗਤਿਹਰਿਜਨਭਾਉਕਰੇ॥ਹਰਿਜਨਗੁਰੁਪਰਧਾਨੁਦੁਆਰੈਨਾਨਕਤਿਨਜਨਕੀਰੇਣੁਹਰੇ॥੧੨॥੮॥

ਰਾਗੁਮਾਰੂਕਾਫੀਮਹਲਾ੧ਘਰੁ੨॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਆਵਉਵੰਞਉਡੁੰਮਣੀਕਿਤੀਮਿਤ੍ਰਕਰੇਉ॥ਸਾਧਨਢੋਈਨਲਹੈਵਾਢੀਕਿਉਧੀਰੇਉ॥੧॥ਮੈਡਾਮਨੁਰਤਾਆਪਨੜੇਪਿਰਨਾਲਿ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਪੇਈਅੜੈਡੋਹਾਗਣੀਸਾਹੁਰੜੈਕਿਉਜਾਉ॥ਮੈਗਲਿਅਉਗਣਮੁਠੜੀਬਿਨੁਪਿਰਝੂਰਿਮਰਾਉ॥੨॥ਪੇਈਅੜੈਪਿਰੁਸੰਮ
ਲਾਸਾਹੁਰੜੈਘਰਿਵਾਸੁ॥ਸੁਖਿਸਵੰਧਿਸੋਹਾਗਣੀਪਿਰੁਪਾਇਆਗੁਣਤਾਸੁ॥੩॥ਲੇਫੁਨਿਹਾਲੀਪਟਕੀਕਾਪੜੁਅੰਗਿਬਣਾਇ॥
ਪਿਰੁਮੁਤੀਡੋਹਾਗਣੀਤਿਨਡੁਖੀਰੈਣਿਵਿਹਾਇ॥੪॥ਕਿਤੀਚਖਉਸਾਡੜੇਕਿਤੀਵੇਸਕਰੇਉ॥ਪਿਰਬਿਨੁਜੋਬਨੁਬਾਦਿਗਇ
ਅਮੁਵਾਢੀਝੂਰੇਦੀਝੂਰੇਉ॥੫॥ਸਚੇਸੰਦਾਸਦੜਾਸੁਣੀਐਗੁਰਵੀਚਾਰਿ॥ਸਚੇਸਚਾਬੈਹਣਾਨਦਰੀਨਦਰਿਪਿਆਰਿ॥੬॥ਗਿ
ਆਨੀਅੰਜਨੁਸਚਕਾਡੇਖੈਡੇਖਣਹਾਰੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਜਾਣੀਐਹਉਮੈਗਰਬੁਨਿਵਾਰਿ॥੭॥ਤਉਭਾਵਨਿਤਉਜੇਹੀਆਮੂਜੇਹੀਆਕਿ
ਤੀਆਹ॥ਨਾਨਕਨਾਹੁਨਵੀਛੁੜੈਤਿਨਸਚੈਰਤੜੀਆਹ॥੮॥੧॥੯॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ੧॥ ਨਾਭੈਣਾਭਰਜਾਈਆਨਾਸੇਸਸੁ
ੜੀਆਹ॥ਸਚਾਸਾਕੁਨਤੁਟਈਗੁਰੁਮੇਲੇਸਹੀਆਹ॥੧॥ਬਲਿਹਾਰੀਗੁਰਆਪਣੇਸਦਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉ॥ਗੁਰਬਿਨੁਏਤਾਭਵਿਥਕੀ
ਗੁਰਿਪਿਰੁਮੇਲਿਮੁਦਿਤਮੁਮਿਲਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਫੁਫੀਨਾਨੀਮਾਸੀਆਦੇਰਜੇਠਾਨੜੀਆਹ॥ਆਵਨਿਵੰਞਨਿਨਾਰਹਨਿਪੂਰਭ
ਰੇਪਹੀਆਹ॥੨॥ਮਾਮੇਤੈਮਾਮਾਣੀਆਭਾਇਰਬਾਪਨਮਾਉ॥ਸਾਥਲਡੇਤਿਨਨਾਠੀਆਭੀੜਘਣੀਦਰੀਆਉ॥੩॥ਸਾਚਉ
ਰੰਗਿਰੰਗਾਵਲੋਸਖੀਹਮਾਰੋਕੰਤੁ॥ਸਚਿਵਿਛੋੜਾਨਾਥੀਐਸੋਸਹੁਰੰਗਿਰਵੰਤੁ॥੪॥ਸਭੇਰੁਤੀਚੰਗੀਆਜਿਤੁਸਚੇਸਿਉਨੇਹੁ॥ਸਾਧਨ
ਕੰਤੁਪਛਾਣਿਆਸੁਖਿਸੁਤੀਨਿਸਿਡੇਹੁ॥੫॥ਪਤਣਿਕੂਕੇਪਾਤਣੀਵੰਞਹੁਧ੍ਰੁਕਿਵਿਲਾੜਿ॥ਪਾਰਿਪਵੰਦੜੇਡਿਠੁਮੈਸਤਿਗੁਰਬੋਹਿ
ਥਿਚਾੜਿ॥੬॥ਹਿਕਨੀਲਦਿਆਹਿਕਿਲਦਿਗਏਹਿਕਿਭਾਰੇਭਰਨਾਲਿ॥ਜਿਨੀਸਚੁਵਣੰਜਿਆਸੇਸਚੇਪ੍ਰਭਨਾਲਿ॥੭॥ਨਾਹਮਚੰਗੇ
ਆਖੀਅਹਬੁਰਾਨਦਿਸੈਕੋਇ॥ਨਾਨਕਹਉਮੈਮਾਰੀਐਸਚੇਜੇਹੜਾਸੋਇ॥੮॥੨॥੧੦॥ਮਾਰੂਮਹਲਾ੧॥ਨਾਜਾਣਾਮੂਰਖੁਹੈਕੋਈ
ਨਾਜਾਣਾਸਿਆਣਾ॥ਸਦਾਸਾਹਿਬਕੈਰੰਗੇਰਾਤਾਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਵਖਾਣਾ॥੧॥ਬਾਬਾਮੂਰਖੁਹਾਨਾਵੈਬਲਿਜਾਉ॥ਤੂਕਰਤਾਤੂ
ਦਾਨਾਬੀਨਾਤੇਰੈਨਾਮਿਤਰਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੂਰਖੁਸਿਆਣਾਏਕੁਹੈਏਕਜੋਤਿਦੁਇਨਾਉ॥ਮੂਰਖਾਸਿਰਿਮੂਰਖੁਹੈਜਿਮੰਨੇਨਾਹੀਨਾਉ॥੨॥
ਗੁਰਦੁਆਰੈਨਾਉਪਾਈਐਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਪਲੈਨਪਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਕੈਭਾਣੈਮਨਿਵਸੈਅਹਿਨਿਸਿਰਹੈਲਿਵਲਾਇ॥੩॥ਰਾਜੰ

ਹਉਘੋਲਿਘੁਮਾਈਖੰਨੀਐ ਕੀਤੀਹਿਕਭੋਰੀਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ।

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜੋ ਬਚਤੇ ਤਰੁਆਰੀ ॥ ਹੁਕਮੀ ਬਾਧੇ ਪਾਸੇ ਖੇਲਹਿ ਉਭਉ ਪੁਨਹ ਏਕਾ ਸਾਰੀ ॥੪॥ ਜਗਿ ਚਤੁਰ ਗਿਆਨਾ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਨਾ ਨਾਉ ਪੰਡਿਤ ਪੜਹਿ
ਗਵਾਰੀ ॥ ਸਾਚੁ ਵਿਸਾਰਹਿ ਬੇਦੁ ਸਮਾਲਹਿ ਬਿਖੁ ਭੂਲੇ ਲੇਖਾਰੀ ॥੫॥ ਕਲਰ ਖੇਤੀ ਤਰਵਰ ਕੰਠੇ ਬਾਗਾ ਪਹਿਰਹਿ ਕਜਲੁ ਝਰੈ ॥ ਏਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਤਿਸੈ ਕੀ
ਕੋਠੀ ਜੋ ਪੈਸੇ ਸੋ ਗਰਬਿ ਜਰੈ ॥੬॥ ਰਯਤਿ ਰਾਜੇ ਕਹਾ ਸਬਾਏ ਦੁਹਿ ਅੰਤਰਿ ਸੋ ਜਾਸੀ ॥ ਕਹਤ ਨਾਨਕੁ ਗੁਰ ਸਚੇ ਕੀ ਪਉੜੀ ਰਹਸੀ ਅਲਖੁ ਨਿਵਾ
ਸੀ ॥੭॥੩॥੧੧॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੫ ਅਸਟਪਦੀ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਜਿਸ ਨੋ ਪ੍ਰੇਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥ ਏਹਾ ਵੇਦਨ ਸੋਈ ਜਾਣੈ ਅਵਰੁ ਕਿ ਜਾਣੈ ਕਾਰੀ ਜੀਉ ॥੧॥ ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥
ਆਪਣਾ ਪਿਆਰੁ ਆਪੇ ਲਾਏ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ ਸਾਰ ਸੋਈ ਜਾਣੈ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਤੁਮਾਰੀ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਿਬ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਜਾਗੈ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ ॥ ਗੁਰ ਪਰ
ਸਾਦਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਏ ॥ ਸੋ ਜੋਗੀ ਇਹ ਜੁਗਤਿ ਪਛਾਣੈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਬੀਚਾਰੀ ਜੀਉ ॥੨॥ ਸੰਜੋਗੀ ਧਨ ਪਿਰ ਮੇਲਾ ਹੋਵੈ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਵਿਚਹੁ
ਦੁਰਮਤਿ ਖੋਵੈ ॥ ਰੰਗ ਸਿਉ ਨਿਤ ਰਲੀਆ ਮਾਣੈ ਅਪਣੇ ਕੰਤ ਪਿਆਰੀ ਜੀਉ ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਝਹੁ ਵੈਦੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਈ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਮਰੈ ਮੰਦਾ ਹੋਵੈ ਗਿਆਨ ਬੀਚਾਰੀ ਜੀਉ ॥੪॥ ਏਹੁ ਸਬਦੁ ਸਾਰੁ ਜਿਸ ਨੋ ਲਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ ਗਵਾਏ ॥ ਆਪਣ
ਲੀਆ ਕਿਛੂ ਨ ਪਾਈਐ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਲ ਧਾਰੀ ਜੀਉ ॥੫॥ ਅਗਮ ਨਿਗਮੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪਨੈ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥ ਅੰ
ਜਨ ਮਾਹਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਜਾਤਾ ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਤੁਮਾਰੀ ਜੀਉ ॥੬॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋ ਤਤੁ ਪਾਏ ॥ ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਵਿਚਹੁ ਗਵਾਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਝਹੁ
ਸਭੁ ਧੰਧੁ ਕਮਾਵੈ ਵੇਖਹੁ ਮਨਿ ਵੀਚਾਰੀ ਜੀਉ ॥੭॥ ਇਕਿ ਭ੍ਰਮਿ ਭੂਲੇ ਫਿਰਹਿ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥ ਇਕਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਬੈਰਾ
ਗੀ ਹੋਰਿ ਭਰਮਿ ਭੁਲੇ ਗਾਵਾਰੀ ਜੀਉ ॥੮॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਅਗੈ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਕੋ ਬੇਲੀ ਨਾਹੀ
ਬੂਝੈ ਗੁਰ ਬੀਚਾਰੀ ਜੀਉ ॥੯॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਜਾਤਾ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਦੇਵਹਿ ਸੋਈ ਪਾਏ ਨਾਨਕ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੀ ਜੀਉ ॥
੧੦॥੧॥

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਭ੍ਰਮਤੇ ਭ੍ਰਮਤੇ ਦੁਲਭ ਜਨਮੁ ਪਾਇਓ ॥ ਰੇ ਮੂੜੇ ਤੂ ਹੋਛੈ ਰਸਿ ਲਪਟਾਇਓ ॥੧॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸੰਗਿ ਬਸਤੁ ਹੈ ਤੇਰੈ ਬਿਖਿਆ ਸਿਉ ਉਰਝਾ
ਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਤਨ ਜਵੇਹਰ ਬਨਜਨਿ ਆਇਓ ਕਾਲਰੁ ਲਾਦਿ ਚਲਾਇਓ ॥੨॥ ਜਿਹ ਘਰ ਮਹਿ ਤੁਧੁ ਰਹਨਾ ਬਸਨਾ ਸੋ ਘਰੁ ਚੀਤਿ ਨ ਆਇ
ਓ ॥੩॥ ਅਟਲ ਅਖੰਡ ਪ੍ਰਾਣ ਸੁਖਦਾਈ ਇਕ ਨਿਮਖ ਨਹੀ ਤੁਝੁ ਗਾਇਓ ॥੪॥ ਜਹਾ ਜਾਣਾ ਸੋ ਥਾਨੁ ਵਿਸਾਰਿਓ ਇਕ ਨਿਮਖ ਨਹੀ ਮਨੁ ਲਾਇਓ ॥੫॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕ
ਲਤ੍ਰ ਗ੍ਰਿਹ ਦੇਖਿ ਸਮਗ੍ਰੀ ਇਸ ਹੀ ਮਹਿ ਉਰਝਾਇਓ ॥੬॥ ਜਿਤੁ ਕੋ ਲਾਇਆ ਤਿਤ ਹੀ ਲਾਗਾ ਤੈਸੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇਓ ॥੭॥ ਜਉ ਭਇਓ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਤਾ ਸਾ
ਧਸੰਗੁ ਪਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮੁ ਧਿਆਇਓ ॥੮॥੧॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਰਾਖਿ ਲੀਨੋ ਭਇਓ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ॥ ਹਰਿ ਨਾ
ਮ ਰਸੁ ਰਸਨਾ ਉਚਾਰੈ ਮਿਸਟ ਗੂੜਾ ਰੰਗੁ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਾਨ ਕੋ ਅਸਥਾਨੁ ॥ ਮੀਤ ਸਾਜਨ ਸਖਾ ਬੰਧਪੁ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਜਾਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਸਾਰ
ਸਾਗਰੁ ਜਿਨਿ ਉਪਾਇਓ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਗਹੀ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਪ੍ਰਭੁ ਅਰਾਧੇ ਜਮਕੰਕਰੁ ਕਿਛੁ ਨ ਕਹੀ ॥੨॥ ਮੋਖ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਿ ਜਾ ਕੈ ਸੰਤ ਰਿ
ਦਾ ਭੰਡਾਰੁ ॥ ਜੀਅ ਜੁਗਤਿ ਸੁਜਾਣੁ ਸੁਆਮੀ ਸਦਾ ਰਾਖਣਹਾਰੁ ॥੩॥ ਦੂਖ ਦਰਦ ਕਲੇਸ ਬਿਨਸਹਿ ਜਿਸੁ ਬਸੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਮਿਰਤੁ ਨਰਕੁ ਅਸਥਾ
ਨ ਬਿਖੜੇ ਬਿਖੁ ਨ ਪੋਹੈ ਤਾਹਿ ॥੪॥ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ਜਾ ਕੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਪਰਵਾਹ ॥ ਆਦਿ ਅੰਤੇ ਮਧਿ ਪੂਰਨ ਊਚ ਅਗਮ ਅਗਾਹ ॥੫॥ ਸਿਧ ਸਾਧ
ਕ ਦੇਵ ਮੁਨਿ ਜਨ ਬੇਦ ਕਰਹਿ ਉਚਾਰੁ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਸੁਖ ਸਹਜਿ ਭੁੰਚਹਿ ਨਹੀ ਅੰਤੁ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥੬॥ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਾਛਤ ਮਿਟਹਿ ਖਿਨ ਮਹਿ

ਰਿਦੈ ਜਪਉ ਭਗਵੰਤਾ ॥ ਪਾਵਨਾ ਤੇ ਮਹਾ ਪਾਵਨ ਕੋਟਿ ਦਾਨ ਇਸਨਾਨਾ ॥੭॥ ਬਲ ਬੁਧਿ ਸੁਧਿ ਪਰਾਣ ਸਰਬਸੁ ਸੰਤਨਾ ਕੀ ਰਾਸਿ ॥ ਬਿਸਰੁ ਨਾਹੀ ਨਿਮਖ
ਮਨ ਤੇ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ੮॥੨॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫॥ ਸਸਤ੍ਰਿ ਤੀਖਣਿ ਕਾਟਿ ਡਾਰਿਓ ਮਨਿ ਨ ਕੀਨੋ ਰੋਸੁ ॥ ਕਾਜੁ ਉਆ ਕੋ ਲੇ ਸਵਾਰਿਓ ਤਿਲੁ ਨ ਦੀ
ਨੋ ਦੋਸੁ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਰਉ ਨਿਤ ਨੀਤਿ ॥ ਦਇਆਲ ਦੇਵ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ਸੁਨਿ ਸੰਤਨਾ ਕੀ ਰੀਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਰਣ ਤਲੈ ਉਗਾਹਿ ਬੈਸਿ
ਓ ਸ੍ਰਮੁ ਨ ਰਹਿਓ ਸਰੀਰਿ ॥ ਮਹਾ ਸਾਗਰੁ ਨਹ ਵਿਆਪੈ ਖਿਨਹਿ ਉਤਰਿਓ ਤੀਰਿ ॥੨॥ ਚੰਦਨ ਅਗਰ ਕਪੂਰ ਲੇਪਨ ਤਿਸੁ ਸੰਗੇ ਨਹੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥
ਬਿਸਟਾ ਮੂਤ੍ਰ ਖੋਦਿ ਤਿਲੁ ਤਿਲੁ ਮਨਿ ਨ ਮਨੀ ਬਿਪ੍ਰੀਤਿ ॥੩॥ ਊਚ ਨੀਚ ਬਿਕਾਰ ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਸੰਲਗਨ ਸਭ ਸੁਖ ਛਤ੍ਰ ॥ ਮਿਤ੍ਰ ਸਤ੍ਰੁ ਨ ਕਛੂ ਜਾਨੈ ਸਰਬ ਜੀਅ ਸ
ਮਤ੍ਰ ॥੪॥ ਕਰਿ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਪ੍ਰਚੰਡ ਪ੍ਰਗਟਿਓ ਅੰਧਕਾਰ ਬਿਨਾਸੁ ॥ ਪਵਿਤ੍ਰ ਅਪਵਿਤ੍ਰਹ ਕਿਰਣ ਲਾਗੇ ਮਨਿ ਨ ਭਇਓ ਬਿਖਾਦੁ ॥੫॥ ਸੀਤ ਮੰਦ ਸੁਗੰ
ਧ ਚਲਿਓ ਸਰਬ ਥਾਨ ਸਮਾਨ ॥ ਜਹਾ ਸਾ ਕਿਛੁ ਤਹਾ ਲਾਗਿਓ ਤਿਲੁ ਨ ਸੰਕਾ ਮਾਨ ॥੬॥ ਸੁਭਾਇ ਅਭਾਇ ਜੁ ਨਿਕਟਿ ਆਵੈ ਸੀਤੁ ਤਾ ਕਾ ਜਾਇ ॥
ਆਪ ਪਰ ਕਾ ਕਛੁ ਨ ਜਾਣੈ ਸਦਾ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥੭॥ ਚਰਣ ਸਰਣ ਸਨਾਥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਲਾਲ ॥ ਗੋਪਾਲ ਗੁਣ ਨਿਤ ਗਾਉ ਨਾਨਕ ਭਏ
ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾਲ ॥ ੮॥੩॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੪॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਚਾਂਦਨਾ ਚਾਂਦਨੁ ਆਂਗਨਿ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਅੰਤਰਿ ਚਾਂਦਨਾ ॥੧॥ ਆਰਾਧਨਾ ਅਰਾਧਨੁ ਨੀਕਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਨਾ ॥੨॥ ਤਿਆਗਨਾ ਤਿਆਗਨੁ ਨੀਕਾ
ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਤਿਆਗਨਾ ॥੩॥ ਮਾਗਨਾ ਮਾਗਨੁ ਨੀਕਾ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗੁਰ ਤੇ ਮਾਗਨਾ ॥੪॥ ਜਾਗਨਾ ਜਾਗਨੁ ਨੀਕਾ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨ ਮਹਿ ਜਾਗਨਾ ॥੫॥
ਲਾਗਨਾ ਲਾਗਨੁ ਨੀਕਾ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਮਨੁ ਲਾਗਨਾ ॥੬॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਤਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤੇ ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗਨਾ ॥੭॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ
ਨੀਕਾ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਰਨਾਗਨਾ ॥੮॥੧॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫॥ ਆਉ ਜੀ ਤੂ ਆਉ ਹਮਾਰੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸ੍ਰਵਨ ਸੁਨਾਵਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਤੁਧੁ ਆਵਤ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿਆ ਹਰਿ ਜਸੁ ਤੁਮ ਸੰਗਿ ਗਾਵਨਾ ॥੧॥ ਸੰਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਹਿਰਦੈ ਵਾਸੈ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਮਿਟਾਵਨਾ ॥੨॥ ਭਗਤ
ਦਇਆ ਤੇ ਬੁਧਿ ਪਰਗਾਸੈ ਦੁਰਮਤਿ ਦੂਖ ਤਜਾਵਨਾ ॥੩॥ ਦਰਸਨੁ ਭੇਟਤ ਹੋਤ ਪੁਨੀਤਾ ਪੁਨਰਪਿ ਗਰਭਿ ਨ ਪਾਵਨਾ ॥੪॥ ਨਉ ਨਿਧਿ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ
ਪਾਈ ਜੋ ਤੁਮਰੈ ਮਨਿ ਭਾਵਨਾ ॥੫॥ ਸੰਤ ਬਿਨਾ ਮੈ ਥਾਉ ਨ ਕੋਈ ਅਵਰ ਨ ਸੂਝੈ ਜਾਵਨਾ ॥੬॥ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਨ ਕਉ ਕੋਇ ਨ ਰਾਖੈ ਸੰਤਾ ਸੰਗਿ ਸਮਾਵ
ਨਾ ॥੭॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਚਲਤੁ ਦਿਖਾਇਆ ਮਨ ਮਧੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਵਨਾ ॥ ੮॥ ੫॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ਜੀਵਨਾ ਸਫਲ ਜੀਵਨ ਸੁਨਿ ਹਰਿ ਜਪਿ
ਜਪਿ ਸਦ ਜੀਵਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੀਵਨਾ ਜਿਤੁ ਮਨੁ ਆਘਾਵੈ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪੀਵਨਾ ॥੧॥ ਖਾਵਨਾ ਜਿਤੁ ਭੂਖ ਨ ਲਾਗੈ ਸੰਤੋਖਿ ਸਦਾ ਤ੍ਰਿਪ
ਤੀਵਨਾ ॥੨॥ ਪੈਨਣਾ ਰਖੁ ਪਤਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਫਿਰਿ ਨਾਗੇ ਨਾਹੀ ਥੀਵਨਾ ॥੩॥ ਭੋਗਨਾ ਮਨ ਮਧੇ ਹਰਿ ਰਸੁ ਸੰਤ ਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਲੀਵਨਾ ॥੪॥ ਬਿਨੁ ਤਾਗੇ ਬਿ
ਨੁ ਸੂਈ ਆਨੀ ਮਨੁ ਹਰਿ ਭਗਤੀ ਸੰਗਿ ਸੀਵਨਾ ॥੫॥ ਮਾਤਿਆ ਹਰਿ ਰਸ ਮਹਿ ਰਾਤੇ ਤਿਸੁ ਬਹੁੜਿ ਨ ਕਬਹੂ ਅਉਖੀਵਨਾ ॥੬॥ ਮਿਲਿਓ ਤਿਸੁ ਸਰ
ਬ ਨਿਧਾਨਾ ਪ੍ਰਭਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲਿ ਜਿਸੁ ਦੀਵਨਾ ॥੭॥ ਸੁਖੁ ਨਾਨਕ ਸੰਤਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਚਰਣ ਸੰਤ ਧੋਇ ਪੀਵਨਾ ॥ ੮॥੩॥੬॥
ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੮ ਅੰਜੁਲੀਆ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਜਿਸੁ ਗ੍ਰਿਹਿ ਬਹੁਤੁ ਤਿਸੈ ਗ੍ਰਿਹਿ ਚਿੰਤਾ ॥ ਜਿਸੁ ਗ੍ਰਿਹਿ ਥੋਰੀ ਸੁ ਫਿਰੈ ਭ੍ਰਮੰਤਾ ॥ ਦੁਹੂ ਬਿਵਸਥਾ ਤੇ ਜੋ ਮੁਕਤਾ ਸੋਈ ਸੁਹੇਲਾ ਭਾਲੀਐ ॥੧॥ ਗ੍ਰਿਹ ਰਾਜ ਮਹਿ
ਨਰਕੁ ਉਦਾਸ ਕਰੋਧਾ ॥ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਬੇਦ ਪਾਠ ਸਭਿ ਸੋਧਾ ॥ ਦੇਹੀ ਮਹਿ ਜੋ ਰਹੈ ਅਲਿਪਤਾ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਪੂਰਨ ਘਾਲੀਐ ॥੨॥ ਜਾਗਤ ਸੂਤਾ ਭਰਮਿ ਵਿ
ਗੂਤਾ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈਐ ਮੀਤਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਤੁਟਹਿ ਹਉ ਬੰਧਨ ਏਕੋ ਏਕੁ ਨਿਹਾਲੀਐ ॥੩॥ ਕਰਮ ਕਰੈ ਤ ਬੰਧਾ ਨਹ ਕਰੈ ਤ ਨਿੰਦਾ ॥
ਮੋਹ ਮਗਨ ਮਨੁ ਵਿਆਪਿਆ ਚਿੰਦਾ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਸਮ ਜਾਣੈ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਾਮੁ ਹਿਆਲੀਐ ॥੪॥ ਸੰਸਾਰੈ ਮਹਿ ਸਹਸਾ ਵਿਆਪੈ ॥

ਅਕਥ ਕਥਾ ਅਗੋਚਰ ਗੁਨ ਨਹੀ ਜਾਪੈ ॥ ਜਿਸ ਹਿ ਬੁਝਾਏ ਸੋਈ ਬੂਝੈ ਓਹੁ ਬਾਲਕ ਵਾਂਗੀ ਪਾਲੀਐ ॥੫॥ ਛਿਦ੍ਰ ਬਹੁਤੇ ਤਾ ਢੂਢੈ ਨਾਹੀ ॥ ਜਉ ਅੰਚੈ ਤਉ ਭਉ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਏਸ ਨ ਮਾਹਿ ਜਿਸ ਕੀ ਪਤਿ ਰਾਖੈ ਤਿਸੁ ਸਾਧੂ ਚਉਰੁ ਢੁਲਾਲੀਐ ॥੬॥ ਜੋ ਸੂਰਾ ਤਿਸ ਹੀ ਹੋਇ ਮਰਣਾ ॥ ਜੋ ਭਾਗੈ ਤਿਸੁ ਜੋਨੀ ਫਿਰਣਾ ॥ ਜੋ ਵਰਤਾਇਆ ਸੋਈ ਭਲ ਮਾਨੈ ਬੁਝਿ ਹੁਕਮੈ ਦੁਰਮਤਿ ਜਾਲੀਐ ॥੭॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਵਹਿ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਗਨਾ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਅਪਣੇ ਜਚਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪੂਰਨ ਸੁਖਦਾਤੇ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਤ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲੀਐ ॥੮॥੧॥੭॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਿਰਖੈ ਹੇਠਿ ਸਭ ਜੰਤ ਇਕਠੇ ॥ ਇਕਿ ਤਤੇ ਇਕਿ ਬੋਲਨਿ ਮਿਠੇ ॥ ਅਸਤੁ ਉਦੋਤੁ ਭਇਆ ਉਠਿ ਚਲੇ ਜਿਉ ਜਿਉ ਅਉਧ ਵਿਹਾਣੀਆ ॥੧॥ ਪਾਪ ਕਰੇਦੜ ਸਰਪਰ ਮੁਠੇ ॥ ਅਜਰਾਈਲਿ ਫੜੇ ਫੜਿ ਕੁਠੇ ॥ ਦੋਜਕਿ ਪਾਏ ਸਿਰਜਣਹਾਰੈ ਲੇਖਾ ਮੰਗੈ ਬਾਣੀਆ ॥੨॥ ਸੰਗਿ ਨ ਕੋਈ ਭਈਆ ਬੇਬਾ ॥ ਮਾਲੁ ਜੋਬਨੁ ਧਨੁ ਛੋਡਿ ਵਞੇਸਾ ॥ ਕਰਣ ਕਰੀਮੁ ਨ ਜਾਤੋ ਕਰਤਾ ਤਿਲ ਪੀੜੇ ਜਿਉ ਘਾਣੀਆ ॥੩॥ ਖੁਸਿ ਖੁਸਿ ਲੈਦਾ ਵਸਤੁ ਪਰਾਈ ॥ ਵੇਖੈ ਸੁਣੇ ਤੇਰੈ ਨਾਲਿ ਖੁਦਾਈ ॥ ਦੁਨੀਆ ਲਬਿ ਪਇਆ ਖਾਤ ਅੰਦਰਿ ਅਗਲੀ ਗਲ ਨ ਜਾਣੀਆ ॥੪॥ ਜਮਿ ਜਮਿ ਮਰੈ ਮਰੈ ਫਿਰਿ ਜੰਮੈ ॥ ਬਹੁਤੁ ਸਜਾਇ ਪਇਆ ਦੇਸਿ ਲੰਮੈ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਤਾ ਤਿਸੈ ਨ ਜਾਣੀ ਅੰਧਾ ਤਾ ਦੁਖੁ ਸਹੈ ਪਰਾਣੀਆ ॥੫॥ ਖਾਲਕ ਥਾਵਹੁ ਭੁਲਾ ਮੁਠਾ ॥ ਦੁਨੀਆ ਖੇਲੁ ਬੁਰਾ ਰੁਠ ਤੁਠਾ ॥ ਸਿਦਕੁ ਸਬੂਰੀ ਸੰਤੁ ਨ ਮਿਲਿਓ ਵਤੈ ਆਪਣ ਭਾਣੀਆ ॥੬॥ ਮਉਲਾ ਖੇਲੁ ਕਰੇ ਸਭੁ ਆਪੇ ॥ ਇਕਿ ਕਢੇ ਇਕਿ ਲਹਰਿ ਵਿਆਪੇ ॥ ਜਿਉ ਨਚਾਏ ਤਿਉ ਤਿਉ ਨਚਨਿ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਕਿਰਤ ਵਿਹਾਣੀਆ ॥੭॥ ਮਿਹਰ ਕਰੇ ਤਾ ਖਸਮੁ ਧਿਆਈ ॥ ਸੰਤਾ ਸੰਗਤਿ ਨਰਕਿ ਨ ਪਾਈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮ ਦਾਨੁ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਣ ਗੀਤਾ ਨਿਤ ਵਖਾਣੀਆ ॥੮॥੨॥ ੧੧॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

॥ ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਸੋਲਹੇ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਸਾਚਾ ਸਚੁ ਸੋਈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਜਿਨਿ ਸਿਰਜੀ ਤਿਨ ਹੀ ਫੁਨਿ ਗੋਈ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖਹੁ ਰਹਣਾ ਤੁਮ ਸਿਉ ਕਿਆ ਮੁਕਰਾਈ ਹੇ ॥੧॥ ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਆਪਿ ਖਪਾਏ ॥ ਆਪੇ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਧੰਧੈ ਲਾਏ ॥ ਆਪੇ ਵੀਚਾਰੀ ਗੁਣਕਾਰੀ ਆਪੇ ਮਾਰਗਿ ਲਾਈ ਹੇ ॥੨॥ ਆਪੇ ਦਾਨਾ ਆਪੇ ਬੀਨਾ ॥ ਆਪੇ ਆਪੁ ਉਪਾਇ ਪਤੀਨਾ ॥ ਆਪੇ ਪਉਣੁ ਬੈਸੰਤਰੁ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ਹੇ ॥੩॥ ਆਪੇ ਸਸਿ ਸੂਰਾ ਪੂਰੋ ਪੂਰਾ ॥ ਆਪੇ ਗਿਆਨਿ ਧਿਆਨਿ ਗੁਰੁ ਸੂਰਾ ॥ ਕਾਲੁ ਜਾਲੁ ਜਮੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ਸਾਚੇ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਈ ਹੇ ॥੪॥ ਆਪੇ ਪੁਰਖੁ ਆਪੇ ਹੀ ਨਾਰੀ ॥ ਆਪੇ ਪਾਸਾ ਆਪੇ ਸਾਰੀ ॥ ਆਪੇ ਪਿੜ ਬਾਂਧੀ ਜਗੁ ਖੇਲੈ ਆਪੇ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ਹੇ ॥੫॥ ਆਪੇ ਭਵਰੁ ਫੁਲੁ ਫਲੁ ਤਰਵਰੁ ॥ ਆਪੇ ਜਲੁ ਥਲੁ ਸਾਗਰੁ ਸਰਵਰੁ ॥ ਆਪੇ ਮਛੁ ਕਛੁ ਕਰਣੀਕਰੁ ਤੇਰਾ ਰੂਪੁ ਨ ਲਖਣਾ ਜਾਈ ਹੇ ॥੬॥ ਆਪੇ ਦਿਨਸੁ ਆਪੇ ਹੀ ਰੈਣੀ ॥ ਆਪਿ ਪਤੀਜੈ ਗੁਰ ਕੀ ਬੈਣੀ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਅਨਾਹਦਿ ਅਨਦਿਨੁ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸਬਦੁ ਰਜਾਈ ਹੇ ॥੭॥ ਆਪੇ ਰਤਨੁ ਅਨੂਪੁ ਅਮੋਲੋ ॥ ਆਪੇ ਪਰਖੇ ਪੂਰਾ ਤੋਲੋ ॥ ਆਪੇ ਕਿਸ ਹੀ ਕਸਿ ਬਖਸੇ ਆਪੇ ਦੇ ਲੈ ਭਾਈ ਹੇ ॥੮॥ ਆਪੇ ਧਨਖੁ ਆਪੇ ਸਰਬਾਣਾ ॥ ਆਪੇ ਸੁਘੜੁ ਸਰੂਪੁ ਸਿਆਣਾ ॥ ਕਹਤਾ ਬਕਤਾ ਸੁਣਤਾ ਸੋਈ ਆਪੇ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ਹੇ ॥੯॥ ਪਉਣੁ ਗੁਰੂ ਪਾਣੀ ਪਿਤ ਜਾਤਾ ॥ ਉਦਰ ਸੰਜੋਗੀ ਧਰਤੀ ਮਾਤਾ ॥ ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ਦੁਇ ਦਾਈ ਦਾਇਆ ਜਗੁ ਖੇਲੈ ਖੇਲਾਈ ਹੇ ॥੧੦॥ ਆਪੇ ਮਛੁਲੀ ਆਪੇ ਜਾਲਾ ॥ ਆਪੇ ਗਊ ਆਪੇ ਰਖਵਾਲਾ ॥ ਸਰਬ ਜੀਆ ਜਗਿ ਜੋਤਿ ਤੁਮਾਰੀ ਜੈਸੀ ਪ੍ਰਭਿ ਫੁਰਮਾਈ ਹੇ ॥੧੧॥ ਆਪੇ ਜੋਗੀ ਆਪੇ ਭੋਗੀ ॥ ਆਪੇ ਰਸੀਆ ਪਰਮ ਸੰਜੋਗੀ ॥ ਆਪੇ ਵੇਬਾਣੀ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਨਿਰਭਉ ਤਾੜੀ ਲਾਈ ਹੇ ॥੧੨॥ ਖਾਣੀ ਬਾਣੀ ਤੁਝਹਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸਭ ਆਵਣ ਜਾਣੀ ॥ ਸੇਈ ਸਾਹ ਸਚੇ ਵਾਪਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ਹੇ ॥੧੩॥ ਸਬਦੁ ਬੁਝਾਏ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥ ਸਰਬ ਕਲਾ ਸਾਚੇ ਭਰਪੂਰਾ ॥ ਅਫਰਿਓ ਬੇਪਰਵਾਹੁ ਸਦਾ ਤੂੰ ਨਾ ਤਿਸੁ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਈ ਹੇ ॥੧੪॥ ਕਾਲੁ ਬਿਕਾਲੁ ਭਏ ਦੇਵਾਨੇ ॥ ਸਬਦੁ ਸਹਜ ਰਸੁ ਅੰਤਰਿ ਮਾਨੇ ॥

ਪਾਣੀ

ਆਪੇਮੁਕਤਿਦਿਵਾਏਦਾਤਾਗੁਰਮਤਿਭਾਇਮਿਲਾਈਹੇ॥੧੫॥ਆਪੁਨਿਰਾਲਮੁਗੁਰਗਮਗਿਆਨਾ॥ਜੋਦੀਸੈਤੁਝਮਾਹਿਸਮਾਨਾ॥ਨਾ
ਨਕੁਨੀਚੁਭਿਖਿਆਦਰਿਜਾਚੈਮੈਦੀਜੈਨਾਮੁਵਡਾਈਹੇ॥੧੬॥੧॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ੧॥ਆਪੇਧਰਤੀਧਉਲੁਅਕਾਸੰ॥ਆਪੇਸਾਚੇਗੁਣ
ਪਰਗਾਸੰ॥ਜਤੀਸਤੀਸੰਤੋਖੀਆਪੇਆਪੇਕਾਰਕਮਾਈਹੇ॥੧॥ਜਿਸੁਕਰਣਾਸੋਕਰਿਕਰਿਵੇਖੈ॥ਕੋਇਨਮੇਟੈਸਾਚੇਲੇਖੈ॥ਆਪੇਕਰੇਕ
ਰਾਏਆਪੇਆਪੇਦੇਵਡਿਆਈਹੇ॥੨॥ਪੰਚਚੋਰਚੰਚਲੁਚਿਤੁਚਾਲਹਿ॥ਪਰਘਰੁਜੋਹਹਿਘਰੁਨਹੀਭਾਲਹਿ॥ਕਾਇਆਨਗਰੁਢ
ਹੈਢਹਿਢੇਰੀਬਿਨੁਸਬਦੈਪਤਿਜਾਈਹੇ॥੩॥ਗੁਰਤੇਬੂਝੈਤ੍ਰਿਭਵਣੁਸੂਝੈ॥ਮਨਸਾਮਾਰਿਮਨੈਸਿਉਲੂਝੈ॥ਜੋਤੁਧੁਸੇਵਹਿਸੇਤੁਧਹੀ
ਜੇਹੇਨਿਰਭਉਬਾਲਸਖਾਈਹੇ॥੪॥ਆਪੇਸੁਰਗੁਮਛੁਪਇਆਲਾ॥ਆਪੇਜੋਤਿਸਰੂਪੀਬਾਲਾ॥ਜਟਾਬਿਕਟਬਿਕਰਾਲਸਰੂਪੀ
ਰੂਪੁਨਰੇਖਿਆਕਾਈਹੇ॥੫॥ਬੇਦਕਤੇਬੀਭੇਦੁਨਜਾਤਾ॥ਨਾਤਿਸੁਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਭ੍ਰਾਤਾ॥ਸਗਲੇਸੈਲਉਪਾਇਸਮਾਏਅਲਖੁ
ਨਲਖਣਾਜਾਈਹੇ॥੬॥ਕਰਿਕਰਿਥਾਕੀਮੀਤਘਨੇਰੇ॥ਕੋਇਨਕਾਟੈਅਵਗੁਣਮੇਰੇ॥ਸੁਰਿਨਰਨਾਥੁਸਾਹਿਬੁਸਭਨਾਸਿਰਿ
ਭਾਇਮਿਲੈਭਉਜਾਈਹੇ॥੭॥ਭੂਲੇਚੂਕੇਮਾਰਗਿਪਾਵਹਿ॥ਆਪਿਭੁਲਾਇਤੂਹੈਸਮਝਾਵਹਿ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਮੈਅਵਰੁਨਦੀਸੈ
ਨਾਵਹੁਗਤਿਮਿਤਿਪਾਈਹੇ॥੮॥ਗੰਗਾਜਮੁਨਾਕੇਲਕੇਦਾਰਾ॥ਕਾਸੀਕਾਂਤੀਪੁਰੀਦੁਆਰਾ॥ਗੰਗਾਸਾਗਰੁਬੇਣੀਸੰਗਮੁਅਠ
ਸਠਿਅੰਕਿਸਮਾਈਹੇ॥੯॥ਆਪੇਸਿਧਸਾਧਿਕੁਵੀਚਾਰੀ॥ਆਪੇਰਾਜਨੁਪੰਚਾਕਾਰੀ॥ਤਖਤਿਬਹੈਅਦਲੀਪ੍ਰਭੁਆਪੇਭਰਮ
ਭੇਦੁਭਉਜਾਈਹੇ॥੧੦॥ਆਪੇਕਾਜੀਆਪੇਮੁਲਾ॥ਆਪਿਅਭੁਲੁਨਕਬਹੂਭੁਲਾ॥ਆਪੇਮਿਹਰਦਇਆਪਤਿਦਾਤਾਨਾਕਿਸੈਕੋ
ਬੈਰਾਈਹੇ॥੧੧॥ਜਿਸੁਬਖਸੇਤਿਸੁਦੇਵਡਿਆਈ॥ਸਭਸੈਦਾਤਾਤਿਲੁਨਤਮਾਈ॥ਭਰਪੁਰਿਧਾਰਿਰਹਿਆਨਿਹਕੇਵਲੁਗੁਪ
ਤੁਪ੍ਰਗਟੁਸਭਠਾਈਹੇ॥੧੨॥ਕਿਆਸਾਲਾਹੀਅਗਮਅਪਾਰੈ॥ਸਾਚੇਸਿਰਜਣਹਾਰਮੁਰਾਰੈ॥ਜਿਸਨੋਨਦਰਿਕਰੇਤਿਸੁਮੇ
ਲੇਮੇਲਿਮਿਲੈਮੇਲਾਈਹੇ॥੧੩॥ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਮਹੇਸੁਦੁਆਰੈ॥ਊਭੇਸੇਵਹਿਅਲਖਅਪਾਰੈ॥ਹੋਰਕੇਤੀਦਰਿਦੀਸੈਬਿਲ
ਲਾਦੀਮੈਗਣਤਨਆਵੈਕਾਈਹੇ॥੧੪॥ਸਾਚੀਕੀਰਤਿਸਾਚੀਬਾਣੀ॥ਹੋਰਨਦੀਸੈਬੇਦਪੁਰਾਣੀ॥ਪੂੰਜੀਸਾਚੁਸਚੇਗੁਣ ਗਾਵਾ
ਮੈਧਰਹੋਰਨਕਾਈਹੇ॥੧੫॥ਜੁਗੁਜੁਗੁਸਾਚਾਹੈਭੀਹੋਸੀ॥ਕਉਣੁਨਮੂਆਕਉਣੁਨਮਰਸੀ॥ਨਾਨਕੁਨੀਚੁਕਹੈਬੇਨੰਤੀਦਰਿ
ਦੇਖਹੁਲਿਵਲਾਈਹੇ॥੧੬॥੨॥ ਮਾਰੂਸੋਲਹੇਮਹਲਾ੧॥ ਦੂਜੀਦੁਰਮਤਿਅੰਨੀਬੋਲੀ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਕੀਕਚੀਚੋਲੀ॥
ਘਰਿਵਰੁਸਹਜੁਨਜਾਣੈਛੋਹਰਿਬਿਨੁਪਿਰਨੀਦਨਪਾਈਹੇ॥੧॥ਅੰਤਰਿਅਗਨਿਜਲੈਭੜਕਾਰੇ॥ਮਨਮੁਖੁਤਕੇਕੁੰਡਾਚਾਰੇ॥
ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਕਿਉਸੁਖੁਪਾਈਐਸਾਚੇਹਾਥਿਵਡਾਈਹੇ॥੨॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਅਹੰਕਾਰੁਨਿਵਾਰੇ॥ਤਸਕਰਪੰਚਸਬਦਿਸੰਘਾਰੇ॥
ਗਿਆਨਖੜਗੁਲੈਮਨਸਿਉਲੂਝੈਮਨਸਾਮਨਹਿਸਮਾਈਹੇ॥੩॥ਮਾਕੀਰਕਤੁਪਿਤਾਬਿੰਦੁਧਾਰਾ॥ਮੂਰਤਿਸੂਰਤਿਕਰਿਆਪਾਰਾ॥
ਜੋਤਿਦਾਤਿਜੇਤੀਸਭਤੇਰੀਤੂੰਕਰਤਾਸਭਠਾਈਹੇ॥੪॥ਤੁਝਹੀਕੀਆਜੰਮਣਮਰਣਾ॥ਗੁਰਤੇਸਮਝਪੜੀਕਿਆਡਰਣਾ॥ਤੂ
ਦਇਆਲੁਦਇਆਕਰਿਦੇਖਹਿਦੁਖੁਦਰਦੁਸਰੀਰਹੁਜਾਈਹੇ॥੫॥ਨਿਜਘਰਿਬੈਸਿਰਹੇਭਉਖਾਇਆ॥ਧਾਵਤਰਾਖੇਠਾਕਿਰਹਾ
ਇਆ॥ਕਮਲਬਿਗਾਸਹਰੇਸਰਸੁਭਰਆਤਮਰਾਮੁਸਖਾਈਹੇ॥੬॥ਮਰਣੁਲਿਖਾਇਮੰਡਲਮਹਿਆਏ॥ਕਿਉਰਹੀਐਚਲ
ਣਾਪਰਥਾਏ॥ਸਚਾਅਮਰੁਸਚੇਅਮਰਾਪੁਰਿਸੋਸਚੁਮਿਲੈਵਡਾਈਹੇ॥੭॥ਆਪਿਉਪਾਇਆਜਗਤੁਸਬਾਇਆ॥ਜਿਨਿਸਿ
ਰਿਆਤਿਨਿਧੰਧੈਲਾਇਆ॥ਸਚੈਊਪਰਿਅਵਰੁਨਦੀਸੈਸਾਚੇਕੀਮਤਿਪਾਈਹੇ॥੮॥ਐਸੈਗੋਇਲਿਗੋਇਲਿਦਿਨਚਾਰੇਖੇਲੁਤਮਾ

ਸਾਧੂਧੂਕਾਰੇ॥ਬਾਜੀਖੇਲਿਗਇਆਬਾਜੀਗਰੁਜਿਉਸੁਪਨੈਨਿਸਿਭਖਲਾਈਹੇ॥੯॥ਤਿਨਕਉਤਖਤਿਮਿਲੀਵਡਿਆਈ॥ਨਿਰਭਉਮਨਿਵਸਿਆ
ਲਿਵਲਾਈ॥ਖੰਡੀਬ੍ਰਹਮੰਡੀਪਾਤਾਲੀਪੁਰੀਈਤ੍ਰਿਭਵਣਤਾੜੀਲਾਈਹੇ॥੧੦॥ਸਾਚੀਨਗਰੀਤਖਤੁਸਚਾਵਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚੁਮਿਲੈਸੁਖੁਪਾ
ਵਾ॥ਸਾਚੇਸਾਚੈਤਖਤਿਵਡਾਈਹਉਮੈਗਣਤਗਵਾਈਹੇ॥੧੧॥ਗਣਤਗਣੀਐਸਹਸਾਜੀਐ॥ਕਿਉਸੁਖੁਪਾਵੈਦੂਐਤੀਐ॥ਨਿ
ਰਮਲੁਏਕੁਨਿਰੰਜਨੁਦਾਤਾਗੁਰਪੂਰੇਤੇਪਤਿਪਾਈਹੇ॥੧੨॥ਜੁਗਿਜੁਗਿਵਿਰਲੀਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤਾ॥ਸਾਚਾਰਵਿਰਹਿਆਮਨੁਰਾਤਾ॥ਤਿਸਕੀਓ
ਟਗਹੀਸੁਖੁਪਾਇਆਮਨਿਤਨਿਮੈਲੁਨਕਾਈਹੇ॥੧੩॥ਜੀਭਰਸਾਇਣਿਸਾਚੈਰਾਤੀ॥ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਸੰਗੀਭਉਨਭਰਾਤੀ॥ਸ੍ਰਵਣਸ੍ਰੋਤਰਜੇਗੁਰਬਾਣੀ
ਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਈਹੇ॥੧੪॥ਰਖਿਰਖਿਪੈਰਧਰੇਪਉਧਰਣਾ॥ਜਤਕਤਦੇਖਉਤੇਰੀਸਰਣਾ॥ਦੁਖੁਸੁਖੁਦੇਹਿਤੂਹੈਮਨਿਭਾਵਹਿਤੁਝਹੀ
ਸਿਉਬਣਿਆਈਹੇ॥੧੫॥ਅੰਤਕਾਲਿਕੋਬੇਲੀਨਾਹੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤਾਤੁਧੁਸਾਲਾਹੀ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਬੈਰਾਗੀਨਿਜਘਰਿਤਾੜੀਲਾਈਹੇ
॥੧੬॥੩॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ੧ ਆਦਿਜੁਗਾਦੀਅਪਰਅਪਾਰੇ॥ਆਦਿਨਿਰੰਜਨਖਸਮਹਮਾਰੇ॥ਸਾਚੇਜੋਗਜੁਗਤਿਵੀਚਾਰੀਸਾਚੇਤਾ
ੜੀਲਾਈਹੇ॥੧॥ਕੇਤੜਿਆਜੁਗਧੁੰਧੂਕਾਰੈ॥ਤਾੜੀਲਾਈਸਿਰਜਣਹਾਰੈ॥ਸਚੁਨਾਮੁਸਚੀਵਡਿਆਈਸਾਚੈਤਖਤਿਵਡਾਈਹੇ॥੨॥ਸਤਜੁ
ਗਿਸਤੁਸੰਤੋਖੁਸਰੀਰਾ॥ਸਤਿਸਤਿਵਰਤੈਗਹਿਰਗੰਭੀਰਾ॥ਸਚਾਸਾਹਿਬੁਸਚੁਪਰਖੈਸਾਚੈਹੁਕਮਿਚਲਾਈਹੇ॥੩॥ਸਤਸੰਤੋਖੀਸਤਿਗੁ
ਰੁਪੂਰਾ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਮਨੇਸੋਸੂਰਾ॥ਸਾਚੀਦਰਗਹਸਾਚੁਨਿਵਾਸਾਮਾਨੈਹੁਕਮੁਰਜਾਈਹੇ॥੪॥ਸਤਜੁਗਿਸਾਚੁਕਹੈਸਭੁਕੋਈ॥ਸਚਿ
ਵਰਤੈਸਾਚਾਸੋਈ॥ਮਨਿਮੁਖਿਸਾਚੁਭਰਮਭਉਭੰਜਨੁਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚੁਸਖਾਈਹੇ॥੫॥ਤ੍ਰੇਤੈਧਰਮਕਲਾਇਕਚੂਕੀ॥ਤੀਨਿਚਰਣਇਕਦੁ
ਬਿਧਾਸੂਕੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੋਸਾਚੁਵਖਾਣੈਮਨਮੁਖਿਪਚੈਅਵਾਈਹੇ॥੬॥ਮਨਮੁਖਿਕਦੇਨਦਰਗਹਸੀਝੈ॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਕਿਉਅੰਤਰੁਰੀ
ਝੈ॥ਬਾਧੇਆਵਹਿਬਾਧੇਜਾਵਹਿਸੋਝੀਬੂਝਨਕਾਈਹੇ॥੭॥ਦਇਆਦੁਆਪੁਰਿਅਧੀਹੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲਾਚੀਨੈਕੋਈ॥ਦੁਇਪਗਧ
ਰਮੁਧਰੇਧਰਣੀਧਰਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚੁਤਿਥਾਈਹੇ॥੮॥ਰਾਜੇਧਰਮੁਕਰਹਿਪਰਥਾਏ॥ਆਸਾਬੰਧੇਦਾਨੁਕਰਾਏ॥ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਮੁਕਤਿਨਹੋਈਥਾ
ਕੇਕਰਮਕਮਾਈਹੇ॥੯॥ਕਰਮਧਰਮਕਰਿਮੁਕਤਿਮੰਗਾਹੀ॥ਮੁਕਤਿਪਦਾਰਥੁਸਬਦਿਸਲਾਹੀ॥ਬਿਨੁਗੁਰਸਬਦੈਮੁਕਤਿਨਹੋਈਪਰ
ਪੰਚੁਕਰਿਭਰਮਾਈਹੇ॥੧੦॥ਮਾਇਆਮਮਤਾਛੋਡੀਨਜਾਈ॥ਸੇਛੂਟੇਸਚੁਕਾਰਕਮਾਈ॥ਅਹਿਨਿਸਿਭਗਤਿਰਤੇਵੀਚਾਰੀਠਾਕੁਰਸਿਉ
ਬਣਿਆਈਹੇ॥੧੧॥ਇਕਿਜਪਤਪਕਰਿਕਰਿਤੀਰਥਨਾਵਹਿ॥ਜਿਉਤੁਧੁਭਾਵੈਤਿਵੈਚਲਾਵਹਿ॥ਹਠਿਨਿਗ੍ਰਹਿਅਪਤੀਜੁਨਭੀਜੈਬਿਨੁ
ਹਰਿਗੁਰਕਿਨਿਪਤਿਪਾਈਹੇ॥੧੨॥ਕਲੀਕਾਲਮਹਿਇਕਕਲਰਾਖੀ॥ਬਿਨੁਗੁਰਪੂਰੇਕਿਨੈਨਭਾਖੀ॥ਮਨਮੁਖਿਕੂੜੁਵਰਤੈਵਰਤਾਰਾਬਿਨੁਸ
ਤਿਗੁਰਭਰਮੁਨਜਾਈਹੇ॥੧੩॥ਸਤਿਗੁਰੁਵੇਪਰਵਾਹੁਸਿਰੰਦਾ॥ਨਾਜਮਕਾਣਿਨਛੰਦਾਬੰਦਾ॥ਜੋਤਿਸੁਸੇਵੇਸੋਅਬਿਨਾਸੀਨਾਤਿਸੁਕਾਲੁ
ਸੰਤਾਈਹੇ॥੧੪॥ਗੁਰਮਹਿਆਪੁਰਖਿਆਕਰਤਾਰੇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਕੋਟਿਅਸੰਖਉਧਾਰੇ॥ਸਰਬਜੀਆਜਗਜੀਵਨੁਦਾਤਾਨਿਰਭਉਮੈਲੁਨਕਾ
ਈਹੇ॥੧੫॥ਸਗਲੇਜਾਚਹਿਗੁਰਭੰਡਾਰੀ॥ਆਪਿਨਿਰੰਜਨੁਅਲਖੁਅਪਾਰੀ॥ਨਾਨਕੁਸਾਚੁਕਹੈਪ੍ਰਭੁਜਾਚੈਮੈਦੀਜੈਸਾਚੁਰਜਾਈਹੇ॥੧੬
॥੪ ਮਾਰੂਮਹਲਾ੧॥ ਸਾਚੈਮੇਲੇਸਬਦਿਮਿਲਾਏ॥ਜਾਤਿਸੁਭਾਣਾਸਹਜਿਸਮਾਏ॥ਤ੍ਰਿਭਵਣਜੋਤਿਧਰੀਪਰਮੇਸਰਿਅਵਰੁਨਦੂ
ਜਾਭਾਈਹੇ॥੧॥ਜਿਸਕੇਚਾਕਰਤਿਸਕੀਸੇਵਾ॥ਸਬਦਿਪਤੀਜੈਅਲਖੁਅਭੇਵਾ॥ਭਗਤਾਕਾਗੁਣਕਾਰੀਕਰਤਾਬਖਸਿਲਏਵਡਿਆ
ਈਹੇ॥੨॥ਦੇਦੇਤੋਟਿਨਆਵੈਸਾਚੇ॥ਲੈਲੈਮੁਕਰਿਪਉਦੇਕਾਚੇ॥ਮੂਲੁਨਬੂਝਹਿਸਾਚਿਨਰੀਝਹਿਦੂਜੈਭਰਮਿਭੁਲਾਈਹੇ॥੩॥ਗੁਰਮੁਖਿ
ਜਾਗਿਰਹੇਦਿਨੁਰਾਤੀ॥ਸਾਚੇਕੀਲਿਵਗੁਰਮਤਿਜਾਤੀ॥ਮਨਮੁਖਸੋਇਰਹੇਸੇਲੂਟੇਗੁਰਮੁਖਿਸਾਬਤੁਭਾਈਹੇ॥੪॥ਕੂੜੇਆਵਹਿਕੂੜੇਜਾ
ਵੈ॥

ਕੂੜੈ ਗਾਤੀ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵੈ ॥ ਸਚ ਘਰਿ ਮਿਲੇ ਸੇ ਰੰਗਿ ਰੰਗ ਪੈਧੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਈ ਹੇ ॥੫॥ ਕੂੜੁ ਮੁਠੀ ਠਗੀ ਠਗਵਾੜੀ ॥ ਜਿਉ ਵਾੜੀ ਉ
ਜਾੜਿ ਉਜਾੜੀ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕਛੁ ਸਾਦਿ ਨ ਲਾਗੈ ਹਰਿ ਬਿਸਰਿਐ ਦੁਖੁ ਪਾਈ ਹੇ ॥੬॥ ਭੋਜਨੁ ਸਾਚੁ ਮਿਲੈ ਆਘਾਈ ॥ ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਸਾਚੀ ਵਡਿ
ਆਈ ॥ ਚੀਨੈ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਸੋਈ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ ਹੇ ॥੭॥ ਨਾਵਹੁ ਭੁਲੀ ਚੋਟਾ ਖਾਏ ॥ ਬਹੁਤੁ ਸਿਆਣਪ ਭਰਮੁ ਨ ਜਾਏ ॥ ਪਚਿ ਪਚਿ ਮੁ
ਏ ਅਚੇਤ ਨ ਚੇਤਹਿ ਅਜਗਰ ਭਾਰਿ ਲਦਾਈ ਹੇ ॥੮॥ ਬਿਨੁ ਬਾਦ ਬਿਰੋਧਹਿ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ॥ ਮੈ ਦੇਖਾਲਿਹੁ ਤਿਸੁ ਸਾਲਾਹੀ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰ
ਪਿ ਮਿਲੈ ਜਗਜੀਵਨੁ ਹਰਿ ਸਿਉ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ਹੇ ॥੯॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕੋਇ ਨ ਪਾਵੈ ॥ ਜੇ ਕੋ ਵਡਾ ਕਹਾਇ ਵਡਾਈ ਖਾਵੈ ॥
ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬ ਤੋਟਿ ਨ ਦਾਤੀ ਸਗਲੀ ਤਿਨਹਿ ਉਪਾਈ ਹੇ ॥੧੦॥ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਵੇਪਰਵਾਹੇ ॥ ਆਪਿ ਉਪਾਇ ਦਾਨੁ ਸਮਾਹੇ ॥ ਆਪਿ ਦਇ
ਆਲੁ ਦੂਰਿ ਨਹੀ ਦਾਤਾ ਮਿਲਿਆ ਸਹਜਿ ਰਜਾਈ ਹੇ ॥੧੧॥ ਇਕਿ ਸੋਗੀ ਇਕਿ ਰੋਗਿ ਵਿਆਪੇ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ਸੁ ਆਪੇ ਆਪੇ ॥ ਭਗਤਿ ਭ
ਉ ਗੁਰ ਕੀ ਮਤਿ ਪੂਰੀ ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਲਖਾਈ ਹੇ ॥੧੨॥ ਇਕਿ ਨਾਗੇ ਭੂਖੇ ਭਵਹਿ ਭਵਾਏ ॥ ਇਕਿ ਹਠੁ ਕਰਿ ਮਰਹਿ ਨ ਕੀਮਤਿ ਪਾਏ ॥
ਗਤਿ ਅਵਿਗਤਿ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੈ ਬੂਝੈ ਸਬਦੁ ਕਮਾਈ ਹੇ ॥੧੩॥ ਇਕਿ ਤੀਰਥਿ ਨਾਵਹਿ ਅੰਨੁ ਨ ਖਾਵਹਿ ॥ ਇਕਿ ਅਗਨਿ ਜਲਾਵਹਿ ਦੇਹ
ਖਪਾਵਹਿ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਈ ਹੇ ॥੧੪॥ ਗੁਰਮਤਿ ਛੋਡਹਿ ਉਝੜਿ ਜਾਈ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਰਾਮੁ ਨ ਜ
ਪੈ ਅਵਾਈ ॥ ਪਚਿ ਪਚਿ ਬੂਡਹਿ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵਹਿ ਕੂੜਿ ਕਾਲੁ ਬੈਰਾਈ ਹੇ ॥੧੫॥ ਹੁਕਮੇ ਆਵੈ ਹੁਕਮੇ ਜਾਵੈ ॥ ਬੂਝੈ ਹੁਕਮੁ ਸੋ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵੈ ॥
ਨਾਨਕ ਸਾਚੁ ਮਿਲੈ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਾਰ ਕਮਾਈ ਹੇ ॥੧੬॥੫॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਜਿਨਿ ਆ
ਪੇ ਆਪਿ ਉਪਾਇ ਪਛਾਤਾ ॥ ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਪੇ ਸੇਵਕੁ ਆਪੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਈ ਹੇ ॥੧॥ ਆਪੇ ਨੇੜੈ ਨਾਹੀ ਦੂਰੇ ॥ ਬੂਝਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇ
ਜਨ ਪੂਰੇ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਅਹਿਨਿਸਿ ਲਾਹਾ ਗੁਰ ਸੰਗਤਿ ਏਹ ਵਡਾਈ ਹੇ ॥੨॥ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਸੰਤ ਭਲੇ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੇ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਰਸਨ
ਰਸੇਰੇ ॥ ਉਸਤਤਿ ਕਰਹਿ ਪਰਹਰਿ ਦੁਖੁ ਦਾਲਦੁ ਜਿਨ ਨਾਹੀ ਚਿੰਤ ਪਰਾਈ ਹੇ ॥੩॥ ਓਇ ਜਾਗਤ ਰਹਹਿ ਨ ਸੂਤੇ ਦੀਸਹਿ ॥ ਸੰਗਤਿ
ਕੁਲ ਤਾਰਹਿ ਸਾਚੁ ਪਰੀਸਹਿ ॥ ਕਲਿਮਲ ਮੈਲੁ ਨਾਹੀ ਤੇ ਨਿਰਮਲ ਓਇ ਰਹਹਿ ਭਗਤਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ਹੇ ॥੪॥ ਬੂਝਹੁ ਹਰਿ ਜਨ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਬਾਣੀ ॥ ਏਹੁ ਜੋਬਨੁ ਸਾਸੁ ਹੈ ਦੇਹ ਪੁਰਾਣੀ ॥ ਆਜੁ ਕਾਲਿ ਮਰਿ ਜਾਈਐ ਪ੍ਰਾਣੀ ਹਰਿ ਜਪੁ ਜਪਿ ਰਿਦੈ ਧਿਆਈ ਹੇ ॥੫॥ ਛੋਡਹੁ
ਪ੍ਰਾਣੀ ਕੂੜ ਕਬਾੜਾ ॥ ਕੂੜੁ ਮਾਰੇ ਕਾਲੁ ਉਛਾਹਾੜਾ ॥ ਸਾਕਤ ਕੂੜਿ ਪਚਹਿ ਮਨਿ ਹਉਮੈ ਦੁਹੁ ਮਾਰਗਿ ਪਚੈ ਪਚਾਈ ਹੇ ॥੬॥ ਛੋਡਹੁ
ਨਿੰਦਾ ਤਾਤਿ ਪਰਾਈ ॥ ਪੜਿ ਪੜਿ ਦਝਹਿ ਸਾਤਿ ਨ ਆਈ ॥ ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਹੁ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਸਖਾਈ ਹੇ ॥੭॥ ਛੋਡਹੁ ਕਾ
ਮ ਕ੍ਰੋਧੁ ਬੁਰਿਆਈ ॥ ਹਉਮੈ ਧੰਧੁ ਛੋਡਹੁ ਲੰਪਟਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਿ ਪਰਹੁ ਤਾ ਉਬਰਹੁ ਇਉ ਤਰੀਐ ਭਵਜਲੁ ਭਾਈ ਹੇ ॥੮॥ ਆ
ਗੈ ਬਿਮਲ ਨਦੀ ਅਗਨਿ ਬਿਖੁ ਝੇਲਾ ॥ ਤਿਥੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਜੀਉ ਇਕੇਲਾ ॥ ਭੜ ਭੜ ਅਗਨਿ ਸਾਗਰੁ ਦੇ ਲਹਰੀ ਪੜਿ ਦਝਹਿ ਮਨਮੁਖ ਤਾ
ਈ ਹੇ ॥੯॥ ਗੁਰ ਪਹਿ ਮੁਕਤਿ ਦਾਨੁ ਦੇ ਭਾਣੈ ॥ ਜਿਨਿ ਪਾਇਆ ਸੋਈ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ॥ ਜਿਨ ਪਾਇਆ ਤਿਨ ਪੂਛਹੁ ਭਾਈ ਸੁਖੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇ
ਵ ਕਮਾਈ ਹੇ ॥੧੦॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਉਰਝਿ ਮਰਹਿ ਬੇਕਾਰਾ ॥ ਜਮੁ ਸਿਰਿ ਮਾਰੇ ਕਰੇ ਖੁਆਰਾ ॥ ਬਾਧੇ ਮੁਕਤਿ ਨਾਹੀ ਨਰ ਨਿੰਦਕ ਡੂਬਹਿ ਨਿੰਦ
ਪਰਾਈ ਹੇ ॥੧੧॥ ਬੋਲਹੁ ਸਾਚੁ ਪਛਾਣਹੁ ਅੰਦਰਿ ॥ ਦੂਰਿ ਨਾਹੀ ਦੇਖਹੁ ਕਰਿ ਨੰਦਰਿ ॥ ਬਿਘਨੁ ਨਾਹੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰੁ ਤਾਰੀ ਇਉ ਭਵਜਲੁ
ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਈ ਹੇ ॥੧੨॥ ਦੇਹੀ ਅੰਦਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਵਾਸੀ ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਹੈ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ ਨਾ ਜੀਉ ਮਰੈ ਨ ਮਾਰਿਆ ਜਾਈ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਸਬਦਿ
ਰਜਾਈ ਹੇ ॥੧੩॥ ਓਹੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੈ ਨਾਹੀ ਅੰਧਿਆਰਾ ॥ ਓਹੁ ਆਪੇ ਤਖਤਿ ਬਹੈ ਸਚਿਆਰਾ ॥ ਸਾਕਤ ਕੂੜੇ ਬੰਧਿ ਭਵਾਈਅਹਿ

ਅਮਿਲਨ ਮਹਿ ਆਈ ਜਾਈ ਹੇ ॥੧੪॥ ਗੁਰ ਕੇ ਸੇਵਕ ਸਤਿਗੁਰ ਪਿਆਰੇ ॥ ਓਇ ਬੈਸਹਿ ਤਖਤਿ ਸੁ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਤਤੁ ਲਹਹਿ ਅੰਤਰਗਤਿ ਜਾਣਹਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਾਚੁ ਵਡਾਈ ਹੇ ॥੧੫॥ ਆਪਿ ਤਰੈ ਜਨੁ ਪਿਤਰਾ ਤਾਰੇ ॥ ਸੰਗਤਿ ਮੁਕਤਿ ਸੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕੁ ਤਿਸ ਕਾ ਲਾਲਾ ਗੋਲਾ ਜਿਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ਹੇ ॥੧੬॥੬॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਕੇਤੇ ਜੁਗ ਵਰਤੇ ਗੁਬਾਰੈ ॥ ਤਾੜੀ ਲਾਈ ਅਪਰ ਅਪਾਰੈ ॥ ਧੁੰਧੂਕਾਰਿ ਨਿਰਾਲਮੁ ਬੈਠਾ ਨਾ ਤਦਿ ਧੰਧੁ ਪਸਾਰਾ ਹੇ ॥੧॥ ਜੁਗ ਛਤੀਹ ਤਿਨੈ ਵਰਤਾਏ ॥ ਜਿਉ ਤਿਸੁ ਭਾਣਾ ਤਿਵੈ ਚਲਾਏ ॥ ਤਿਸਹਿ ਸਰੀਕੁ ਨ ਦੀਸੈ ਕੋਈ ਆਪੇ ਅਪਰ ਅਪਾਰਾ ਹੇ ॥੨॥ ਗੁਪਤੇ ਬੂਝਹੁ ਜੁਗ ਚਤੁਆਰੇ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਵਰਤੈ ਉਦਰ ਮਝਾਰੇ ॥ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕਾ ਏਕੀ ਵਰਤੈ ਕੋਈ ਬੂਝੈ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਾ ਹੇ ॥੩॥ ਬਿੰਦੁ ਰਕਤੁ ਮਿਲਿ ਪਿੰਡੁ ਸਰੀਆ ॥ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਅਗਨੀ ਮਿਲਿ ਜੀਆ ॥ ਆਪੇ ਚੋਜ ਕਰੇ ਰੰਗ ਮਹਲੀ ਹੋਰ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਪਸਾਰਾ ਹੇ ॥੪॥ ਗਰਭ ਕੁੰਡਲ ਮਹਿ ਉਰਧ ਧਿਆਨੀ ॥ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲੇ ਅੰਤਰਿ ਉਦਰ ਮਝਾਰਾ ਹੇ ॥੫॥ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਲੈ ਜਗਿ ਆਇਆ ॥ ਸਿਵ ਸਕਤੀ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾਇਆ ॥ ਏਕੁ ਵਿਸਾਰੇ ਤਾ ਪਿੜ ਹਾਰੇ ਅੰਧੁਲੈ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਾ ਹੇ ॥੬॥ ਬਾਲਕੁ ਮਰੈ ਬਾਲਕ ਕੀ ਲੀਲਾ ॥ ਕਹਿ ਕਹਿ ਰੋਵਹਿ ਬਾਲੁ ਰੰਗੀਲਾ ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਸਾ ਸੋ ਤਿਨ ਹੀ ਲੀਆ ਭੂਲਾ ਰੋਵਣਹਾਰਾ ਹੇ ॥੭॥ ਭਰਿ ਜੋਬਨਿ ਮਰਿ ਜਾਹਿ ਕਿ ਕੀਜੈ ॥ ਮੇਰਾ ਮੇਰਾ ਕਰਿ ਰੋਵੀਜੈ ॥ ਮਾਇਆ ਕਾਰਣਿ ਰੋਇ ਵਿਗੂਚਹਿ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਸੰਸਾਰਾ ਹੇ ॥੮॥ ਕਾਲੀ ਹੂ ਫੁਨਿ ਧਉਲੇ ਆਏ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਗਥੁ ਗਇਆ ਗਵਾਏ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਅੰਧੁਲਾ ਬਿਨਸਿ ਬਿਨਾਸੈ ਮੂਠੇ ਰੋਇ ਪੂਕਾਰਾ ਹੇ ॥੯॥ ਆਪੁ ਵੀਚਾਰਿ ਨ ਰੋਵੈ ਕੋਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਸੋਝੀ ਹੋਈ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਬਜਰ ਕਪਾਟ ਨ ਖੂਲਹਿ ਸਬਦਿ ਮਿਲੈ ਨਿਸਤਾਰਾ ਹੇ ॥੧੦॥ ਬਿਰਧਿ ਭਇਆ ਤਨੁ ਛੀਜੈ ਦੇਹੀ ॥ ਰਾਮੁ ਨ ਜਪਈ ਅੰਤਿ ਸਨੇਹੀ ॥ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਚਲੈ ਮੁਹਿ ਕਾਲੈ ਦਰਗਹ ਝੂਠੁ ਖੁਆਰਾ ਹੇ ॥੧੧॥ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਚਲੈ ਕੂੜਿਆਰੋ ॥ ਆਵਤ ਜਾਤ ਪੜੈ ਸਿਰਿ ਛਾਰੋ ॥ ਸਾਹੁਰੜੈ ਘਰਿ ਵਾਸੁ ਨ ਪਾਏ ਪੇਈਅੜੈ ਸਿਰਿ ਮਾਰਾ ਹੇ ॥੧੨॥ ਖਾਜੈ ਪੈਝੈ ਰਲੀ ਕਰੀਜੈ ॥ ਬਿਨੁ ਅਭ ਭਗਤੀ ਬਾਦਿ ਮਰੀਜੈ ॥ ਸਰ ਅਪਸਰ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੈ ਜਮੁ ਮਾਰੇ ਕਿਆ ਚਾਰਾ ਹੇ ॥੧੩॥ ਪਰਵਿਰਤੀ ਨਰਵਿਰਤਿ ਪਛਾਣੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਬਦਿ ਘਰੁ ਜਾਣੈ ॥ ਕਿਸ ਹੀ ਮੰਦਾ ਆਖਿ ਨ ਚਲੈ ਸਚਿ ਖਰਾ ਸਚਿਆਰਾ ਹੇ ॥੧੪॥ ਸਾਚ ਬਿਨਾ ਦਰਿ ਸਿਝੈ ਨ ਕੋਈ ॥ ਸਾਚ ਸਬਦਿ ਪੈਝੈ ਪਤਿ ਹੋਈ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਲਏ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਹਉਮੈ ਗਰਬੁ ਨਿਵਾਰਾ ਹੇ ॥੧੫॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ਜੁਗਹ ਜੁਗੰਤਰ ਕੀ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਤਰੁ ਤਾਰੀ ਸਚੁ ਤਾਰੇ ਤਾਰਣਹਾਰਾ ਹੇ ॥੧੬॥ ੭॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਹਰਿ ਸਾ ਮੀਤੁ ਨਾਹੀ ਮੈ ਕੋਈ ॥ ਜਿਨਿ ਤਨੁ ਮਨੁ ਦੀਆ ਸੁਰਤਿ ਸਮੋਈ ॥ ਸਰਬ ਜੀਆ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿ ਸਮਾਲੇ ਸੋ ਅੰਤਰਿ ਦਾਨਾ ਬੀਨਾ ਹੇ ॥੧॥ ਗੁਰੁ ਸਰਵਰੁ ਹਮ ਹੰਸ ਪਿਆਰੇ ॥ ਸਾਗਰ ਮਹਿ ਰਤਨ ਲਾਲ ਬਹੁ ਸਾਰੇ ॥ ਮੋਤੀ ਮਾਣਕ ਹੀਰਾ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਵਤ ਮਨੁ ਤਨੁ ਭੀਨਾ ਹੇ ॥੨॥ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗਾਹ ਅਗਾਧਿ ਨਿਰਾਲਾ ॥ ਹਰਿ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਤਿ ਤਾਰੇ ਤਾਰਣਹਾਰਾ ਮੇਲਿ ਲਏ ਰੰਗਿ ਲੀਨਾ ਹੇ ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਝਹੁ ਮੁਕਤਿ ਕਿਨੇਹੀ ॥ ਓਹੁ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ਰਾਮ ਸਨੇਹੀ ॥ ਦਰਗਹ ਮੁਕਤਿ ਕਰੇ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਬਖਸੇ ਅਵਗੁਣ ਕੀਨਾ ਹੇ ॥੪॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਏ ॥ ਸਭਿ ਰੋਗ ਗਵਾਏ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪਾਏ ॥ ਜਮੁ ਜਾਗਾਤਿ ਨਾਹੀ ਕਰੁ ਲਾਗੈ ਜਿਸੁ ਅਗਨਿ ਬੁਝੀ ਠਰੁ ਸੀਨਾ ਹੇ ॥੫॥ ਕਾਇਆ ਹੰਸ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਹੁ ਧਾਰੀ ॥ ਓਹੁ ਜੋਗੀ ਪੁਰਖੁ ਓਹ ਸੁੰਦਰਿ ਨਾਰੀ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਭੋਗੈ ਚੋਜ ਬਿਨੋਦੀ ਉਠਿ ਚਲਤੈ ਮਤਾ ਨ ਕੀਨਾ ਹੇ ॥੬॥ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਇ ਰਹੇ ਪ੍ਰਭ ਛਾਜੈ ॥ ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ ਗਾਜੈ ॥ ਮਨੂਆ ਡੋਲੈ ਦੂਤ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਸੋ ਪਾਏ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕੀਨਾ ਹੇ ॥੭॥ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਦੋਖ ਦੁਖ ਸਹੀਐ ॥ ਹੁਕਮੁ ਭਇਆ ਚਲਣਾ ਕਿਉ ਰਹੀਐ ॥ ਨਰਕ ਕੂਪ ਮਹਿ ਗੋਤੇ ਖਾਵੈ ਜਿਉ ਜਲ ਤੇ ਬਾਹਰਿ

ਮੀਨਾ ਹੇ ॥੮॥ ਚਉਰਾਸੀਹ ਨਰਕ ਸਾਕਤੁ ਭੋਗਾਈਐ ॥ ਜੈਸਾ ਕੀਚੈ ਤੈਸੋ ਪਾਈਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਝਹੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ਕਿਰਤਿ ਬਾਧਾ ਗ੍ਰਸਿ ਦੀਨਾ ਹੇ ॥੯॥ ਖੰਡੇ ਧਾਰ ਗਲੀ ਅਤਿ ਭੀੜੀ ॥ ਲੇਖਾ ਲੀਜੈ ਤਿਲ ਜਿਉ ਪੀੜੀ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਕਲਤ੍ਰ ਸੁਤ ਬੇਲੀ ਨਾਹੀ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਰਸ ਮੁਕਤਿ ਨ ਕੀਨਾ ਹੇ ॥੧੦॥ ਮੀਤ ਸਖੇ ਕੇਤੇ ਜਗ ਮਾਹੀ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪਰਮੇਸਰ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਮੁਕਤਿ ਪਰਾਇਣਿ ਅਨਦਿਨੁ ਕੀਰਤਨੁ ਕੀਨਾ ਹੇ ॥੧੧॥ ਕੂੜੁ ਛੋਡਿ ਸਾਚੇ ਕਉ ਧਾਵਹੁ ॥ ਜੋ ਇਛਹੁ ਸੋਈ ਫਲੁ ਪਾਵਹੁ ॥ ਸਾਚ ਵਖਰ ਕੇ ਵਾਪਾਰੀ ਵਿਰਲੇ ਲੈ ਲਾਹਾ ਸਉਦਾ ਕੀਨਾ ਹੇ ॥੧੨॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਖਰੁ ਲੈ ਚਲਹੁ ॥ ਦਰਸਨੁ ਪਾਵਹੁ ਸਹਜਿ ਮਹਲਹੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੋਜਿ ਲਹਹਿ ਜਨ ਪੂਰੇ ਇਉ ਸਮਦਰਸੀ ਚੀਨਾ ਹੇ ॥੧੩॥ ਪ੍ਰਭ ਬੇਅੰਤ ਗੁਰਮਤਿ ਕੋ ਪਾਵਹਿ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਨ ਕਉ ਸਮਝਾਵਹਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਤਿ ਸਤਿ ਕਰਿ ਮਾਨਹੁ ਇਉ ਆਤਮ ਰਾਮੈ ਲੀਨਾ ਹੇ ॥੧੪॥ ਨਾਰਦ ਸਾਰਦ ਸੇਵਕ ਤੇਰੇ ॥ ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਸੇਵਕ ਵਡਹੁ ਵਡੇਰੇ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਤੂ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਦਾਤਾ ਸਭੁ ਤੇਰੋ ਕਾਰਣੁ ਕੀਨਾ ਹੇ ॥੧੫॥ ਇਕਿ ਦਰਿ ਸੇਵਹਿ ਦਰਦੁ ਵਞਾਏ ॥ ਓਇ ਦਰਗਹ ਪੈਧੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਛਡਾਏ ॥ ਹਉਮੈ ਬੰਧਨ ਸਤਿਗੁਰਿ ਤੋੜੇ ਚਿਤੁ ਚੰਚਲੁ ਚਲਣਿ ਨ ਦੀਨਾ ਹੇ ॥੧੬॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਹੁ ਚੀਨਹੁ ਬਿਧਿ ਸਾਈ ॥ ਜਿਤੁ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਵਹੁ ਗਣਤ ਨ ਕਾਈ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਕਰਹੁ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਭੀਨਾ ਹੇ ॥੧੭॥੮॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਅਸੁਰ ਸੰਘਾਰਣ ਰਾਮੁ ਹਮਾਰਾ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਮਈਆ ਰਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ॥ ਨਾਲੇ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖੀਐ ਮੂਲੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਿਖੁ ਵੀਚਾਰਾ ਹੇ ॥੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਧੂ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੀ ॥ ਅਗਨਿ ਪਾਣੀ ਸਾਗਰੁ ਅਤਿ ਗਹਰਾ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਾ ਹੇ ॥੨॥ ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧੁਲੇ ਸੋਝੀ ਨਾਹੀ ॥ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ਮਰਹਿ ਮਰਿ ਜਾਹੀ ॥ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਲੇਖੁ ਨ ਮਿਟਈ ਜਮ ਦਰਿ ਅੰਧੁ ਖੁਆਰਾ ਹੇ ॥੩॥ ਇਕਿ ਆਵਹਿ ਜਾਵਹਿ ਘਰਿ ਵਾਸੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ॥ ਕਿਰਤ ਕੇ ਬਾਧੇ ਪਾਪ ਕਮਾਵਹਿ ॥ ਅੰਧੁਲੇ ਸੋਝੀ ਬੂਝ ਨ ਕਾਈ ਲੋਭੁ ਬੁਰਾ ਅਹੰਕਾਰਾ ਹੇ ॥੪॥ ਪਿਰ ਬਿਨੁ ਕਿਆ ਤਿਸੁ ਧਨ ਸੀਗਾਰਾ ॥ ਪਰ ਪਿਰ ਰਾਤੀ ਖਸਮੁ ਵਿਸਾਰਾ ॥ ਜਿਉ ਬੇਸੁਆ ਪੂਤ ਬਾਪੁ ਕੋ ਕਹੀਐ ਤਿਉ ਫੋਕਟ ਕਾਰ ਵਿਕਾਰਾ ਹੇ ॥੫॥ ਪ੍ਰੇਤ ਪਿੰਜਰ ਮਹਿ ਦੂਖ ਘਨੇਰੇ ॥ ਨਰਕਿ ਪਚਹਿ ਅਗਿਆਨ ਅੰਧੇਰੇ ॥ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕੀ ਬਾਕੀ ਲੀਜੈ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਾ ਹੇ ॥੬॥ ਸੂਰਜੁ ਤਪੈ ਅਗਨਿ ਬਿਖੁ ਝਾਲਾ ॥ ਅਪਤੁ ਪਸੂ ਮਨਮੁਖੁ ਬੇਤਾਲਾ ॥ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵਹਿ ਰੋਗੁ ਬੁਰਾ ਬੁਰਿਆਰਾ ਹੇ ॥੭॥ ਮਸਤਕਿ ਭਾਰੁ ਕਲਰ ਸਿਰਿ ਭਾਰਾ ॥ ਕਿਉ ਕਰਿ ਭਵਜਲੁ ਲੰਘਸਿ ਪਾਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬੋਹਿਥੁ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ਹੇ ॥੮॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਜਗਿ ਹੇਤੁ ਪਿਆਰਾ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਪਸਰਿਆ ਪਾਸਾਰਾ ॥ ਜਮ ਕੇ ਫਾਹੇ ਸਤਿਗੁਰਿ ਤੋੜੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਾ ਹੇ ॥੯॥ ਕੂੜਿ ਮੁਠੀ ਚਾਲੈ ਬਹੁ ਰਾਹੀ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਦਾਝੈ ਪੜਿ ਪੜਿ ਭਾਹੀ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਗੁਰੂ ਵਡ ਦਾਣਾ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸੁਖ ਸਾਰਾ ਹੇ ॥੧੦॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੁਠਾ ਸਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥ ਸਭਿ ਦੁਖ ਮੇਟੇ ਮਾਰਗਿ ਪਾਏ ॥ ਕੰਡਾ ਪਾਇ ਨ ਗਡਈ ਮੂਲੇ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਰਾਖਣਹਾਰਾ ਹੇ ॥੧੧॥ ਖੇਹੂ ਖੇਹ ਰਲੈ ਤਨੁ ਛੀਜੈ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਪਾਥਰੁ ਸੈਲੁ ਨ ਭੀਜੈ ॥ ਕਰਣ ਪਲਾਵ ਕਰੇ ਬਹੁਤੇਰੇ ਨਰਕਿ ਸੁਰਗਿ ਅਵਤਾਰਾ ਹੇ ॥੧੨॥ ਮਾਇਆ ਬਿਖੁ ਭੁਇਅੰਗਮ ਨਾਲੇ ॥ ਇਨਿ ਦੁਬਿਧਾ ਘਰ ਬਹੁਤੇ ਗਾਲੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਝਹੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਉਪਜੈ ਭਗਤਿ ਰਤੇ ਪਤੀਆਰਾ ਹੇ ॥੧੩॥ ਸਾਕਤ ਮਾਇਆ ਕਉ ਬਹੁ ਧਾਵਹਿ ॥ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਕਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ॥ ਤ੍ਰਿਹੁ ਗੁਣ ਅੰਤਰਿ ਖਪਹਿ ਖਪਾਵਹਿ ਨਾਹੀ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਾ ਹੇ ॥੧੪॥ ਕੂਕਰ ਸੂਕਰ ਕਹੀਅਹਿ ਕੂੜਿਆਰਾ ॥ ਭਉਕਿ ਮਰਹਿ ਭਉ ਭਉ ਭਉ ਹਾਰਾ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਝੂਠੇ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵਹਿ ਦੁਰਮਤਿ ਦਰਗਹ ਹਾਰਾ ਹੇ ॥੧੫॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਮਨੂਆ ਟੇਕੈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਦੇ ਸਰਣਿ ਪਰੇਕੈ ॥ ਹਰਿ ਧਨੁ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਕੁ ਦੇਵੈ [illegible] ਹਰਿ ਜਸੁ ਦਰਗਹ [illegible] ਪਿਆਰਾ ਹੇ ॥੧੬॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸਾਧੂ ਸਰਣਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਪਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ

ਸ੍ਰੀ

ਜਪਿ ਹਰਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਮੇਲੈ ਮੇਲਣਹਾਰਾ ਹੇ ॥੧੭॥੪॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਘਰਿ ਰਹੁ ਰੇ ਮਨ ਮੁਗਧ ਇਆਨੇ ॥ ਰਾਮੁ ਜਪਹੁ ਅੰਤਰਗਤਿ ਧਿਆਨੇ ॥
ਲਾਲਚ ਛੋਡਿ ਰਚਹੁ ਅਪਰੰਪਰਿ ਇਉ ਪਾਵਹੁ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਾ ਹੇ ॥੧॥ ਜਿਸੁ ਬਿਸਰਿਐ ਜਮੁ ਜੋਹਣਿ ਲਾਗੈ ॥ ਸਭਿ ਸੁਖ ਜਾਹਿ ਦੁਖਾ ਫੁਨਿ ਆਗੈ ॥
ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੀਅੜੇ ਏਹੁ ਪਰਮ ਤਤੁ ਵੀਚਾਰਾ ਹੇ ॥੨॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਅੰਤਰਿ ਡੀਠਾ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ
ਰਾਮ ਰਹਹੁ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਏਹੁ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਸਾਰਾ ਹੇ ॥੩॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਬੋਲਹੁ ॥ ਸੰਤ ਸਭਾ ਮਹਿ ਇਹੁ ਰਸੁ ਟੋਲਹੁ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਖੋਜਿ ਲਹਹੁ
ਘਰੁ ਅਪਨਾ ਬਹੁੜਿ ਨ ਗਰਭ ਮਝਾਰਾ ਹੇ ॥੪॥ ਸਚੁ ਤੀਰਥਿ ਨਾਵਹੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ॥ ਤਤੁ ਵੀਚਾਰਹੁ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਵਹੁ ॥ ਅੰਤ ਕਾਲਿ ਜਮੁ ਜੋ
ਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ਹਰਿ ਬੋਲਹੁ ਰਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ਹੇ ॥੫॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਦਾਤਾ ਵਡ ਦਾਣਾ ॥ ਜਿਸੁ ਅੰਤਰਿ ਸਾਚੁ ਸੁ ਸਬਦਿ ਸਮਾਣਾ ॥ ਜਿਸ ਕਉ ਸਤਿਗੁ
ਰੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ਤਿਸੁ ਚੂਕਾ ਜਮ ਭੈ ਭਾਰਾ ਹੇ ॥੬॥ ਪੰਚ ਤਤੁ ਮਿਲਿ ਕਾਇਆ ਕੀਨੀ ॥ ਤਿਸ ਮਹਿ ਰਾਮ ਰਤਨੁ ਲੈ ਚੀਨੀ ॥ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਰਾਮੁ ਹੈ ਆਤ
ਮ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਾ ਹੇ ॥੭॥ ਸਤ ਸੰਤੋਖਿ ਰਹਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ॥ ਖਿਮਾ ਗਹਹੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ॥ ਆਤਮੁ ਚੀਨਿ ਪਰਾਤਮੁ ਚੀਨਹੁ
ਗੁਰ ਸੰਗਤਿ ਇਹੁ ਨਿਸਤਾਰਾ ਹੇ ॥੮॥ ਸਾਕਤ ਕੂੜ ਕਪਟ ਮਹਿ ਟੇਕਾ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਿੰਦਾ ਕਰਹਿ ਅਨੇਕਾ ॥ ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਆਵਹਿ ਫੁਨਿ ਜਾਵ
ਹਿ ਗ੍ਰਭ ਜੋਨੀ ਨਰਕ ਮਝਾਰਾ ਹੇ ॥੯॥ ਸਾਕਤ ਜਮ ਕੀ ਕਾਣਿ ਨ ਚੂਕੈ ॥ ਜਮ ਕਾ ਡੰਡੁ ਨ ਕਬਹੂ ਮੂਕੈ ॥ ਬਾਕੀ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕੀ ਲੀਜੈ ਸਿਰਿ ਅਫ
ਰਿਓ ਭਾਰੁ ਅਫਾਰਾ ਹੇ ॥੧੦॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਾਕਤੁ ਕਹਹੁ ਕੋ ਤਰਿਆ ॥ ਹਉਮੈ ਕਰਤਾ ਭਵਜਲਿ ਪਰਿਆ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪਾਰੁ ਨ ਪਾਵੈ ਕੋਈ ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਪ
ਾਰਿ ਉਤਾਰਾ ਹੇ ॥੧੧॥ ਗੁਰ ਕੀ ਦਾਤਿ ਨ ਮੇਟੈ ਕੋਈ ॥ ਜਿਸੁ ਬਖਸੇ ਤਿਸੁ ਤਾਰੇ ਸੋਈ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ਮਨਿ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਰ ਅਪਾ
ਰਾ ਹੇ ॥੧੨॥ ਗੁਰ ਤੇ ਭੂਲੇ ਆਵਹੁ ਜਾਵਹੁ ॥ ਜਨਮਿ ਮਰਹੁ ਫੁਨਿ ਪਾਪ ਕਮਾਵਹੁ ॥ ਸਾਕਤ ਮੂੜ ਅਚੇਤ ਨ ਚੇਤਹਿ ਦੁਖੁ ਲਾਗੈ ਤਾ ਰਾਮੁ ਪੁਕਾਰਾ ਹੇ ॥
੧੩॥ ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਪੁਰਬ ਜਨਮ ਕੇ ਕੀਏ ॥ ਸੋ ਜਾਣੈ ਜਿਨਿ ਦਾਤੈ ਦੀਏ ॥ ਕਿਸ ਕਉ ਦੋਸੁ ਦੇਹਿ ਤੂ ਪ੍ਰਾਣੀ ਸਹੁ ਅਪਣਾ ਕੀਆ ਕਰਾਰਾ ਹੇ ॥੧੪॥ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਕ
ਰਦਾ ਆਇਆ ॥ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਬੰਧਿ ਚਲਾਇਆ ॥ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਤ ਕਿਆ ਲੇ ਚਾਲੇ ਬਿਖੁ ਲਾਦੇ ਛਾਰ ਬਿਕਾਰਾ ਹੇ ॥੧੫॥ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕ
ਰਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ॥ ਅਕਥੁ ਕਥਹੁ ਮਨੁ ਮਨਹਿ ਸਮਾਈ ॥ ਉਠਿ ਚਲਤਾ ਠਾਕਿ ਰਖਹੁ ਘਰਿ ਅਪੁਨੈ ਦੁਖੁ ਕਾਟੇ ਕਾਟਣਹਾਰਾ ਹੇ ॥੧੬॥ ਹਰਿ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਓਟ
ਪਰਾਤੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤੀ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਮਤਿ ਊਤਮ ਹਰਿ ਬਖਸੇ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਾ ਹੇ ॥੧੭॥੫॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥
ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਗੁਰਦੇਵ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਤੂ ਸਮਰਥੁ ਦਇਆਲੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ਤੇਰੇ ਚੋਜ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਈ ਤੂ ਪੂਰਾ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ਹੇ ॥੧॥ ਤੂ ਆਦਿ ਜੁਗਾ
ਦਿ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰੂਪੁ ਅਨੂਪੁ ਦਇਆਲਾ ॥ ਜਿਉ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਵਹਿ ਸਭੁ ਤੇਰੋ ਕੀਆ ਕਮਾਤਾ ਹੇ ॥੨॥ ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ
ਭਲੀ ਜਗਜੀਵਨ ॥ ਸਭਿ ਘਟ ਭੋਗੈ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵਨ ॥ ਆਪੇ ਲੇਵੈ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਤਿਹੁ ਲੋਈ ਜਗਤ ਪਿਤ ਦਾਤਾ ਹੇ ॥੩॥ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇ ਖੇ
ਲੁ ਰਚਾਇਆ ॥ ਪਵਣੈ ਪਾਣੀ ਅਗਨੀ ਜੀਉ ਪਾਇਆ ॥ ਦੇਹੀ ਨਗਰੀ ਨਉ ਦਰਵਾਜੇ ਸੋ ਦਸਵਾ ਗੁਪਤੁ ਰਹਾਤਾ ਹੇ ॥੪॥ ਚਾਰਿ ਨਦੀ ਅਗਨੀ ਅਸ
ਰਾਲਾ ॥ ਕੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਸਬਦਿ ਨਿਰਾਲਾ ॥ ਸਾਕਤ ਦੁਰਮਤਿ ਡੂਬਹਿ ਦਾਝਹਿ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਹਰਿ ਲਿਵ ਰਾਤਾ ਹੇ ॥੫॥ ਅਪੁ ਤੇਜੁ ਵਾਇ
ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਆਕਾਸਾ ॥ ਤਿਨ ਮਹਿ ਪੰਚ ਤਤੁ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਰਹਹਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਤਜਿ ਮਾਇਆ ਹਉਮੈ ਭ੍ਰਾਤਾ ਹੇ ॥੬॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਭੀ
ਜੈ ਸਬਦਿ ਪਤੀਜੈ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕਿਆ ਟੇਕ ਟਿਕੀਜੈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਚੋਰੁ ਮੁਹੈ ਘਰੁ ਮੰਦਰੁ ਇਨਿ ਸਾਕਤਿ ਦੂਤੁ ਨ ਜਾਤਾ ਹੇ ॥੭॥ ਦੁੰਦਰ ਦੂਤ ਭੂਤ ਭੀ
ਹਾਲੇ ॥ ਖਿੰਚੋਤਾਣਿ ਕਰਹਿ ਬੇਤਾਲੇ ॥ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਬਿਨੁ ਆਵੈ ਜਾਵੈ ਪਤਿ ਖੋਈ ਆਵਤ ਜਾਤਾ ਹੇ ॥੮॥ ਕੂੜੁ ਕਲਰੁ ਤਨੁ ਭਸਮੈ ਢੇਰੀ ॥
ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕੈਸੀ ਪਤਿ ਤੇਰੀ ॥ ਬਾਧੇ ਮੁਕਤਿ ਨਾਹੀ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਜਮਕੰਕਰਿ ਕਾਲਿ ਪਰਾਤਾ ਹੇ ॥੯॥ ਜਮ ਦਰਿ ਬਾਧੇ ਮਿਲਹਿ ਸਜਾਈ ॥ ਤਿਸੁ

ਸਹੁ

ਲੇ

ਉਤਾ

ਅਪਰਾਧੀ ਗਤਿ ਨਹੀ ਕਾਈ ॥ ਕਰਣ ਪਲਾਵ ਕਰੈ ਬਿਲਲਾਵੈ ਜਿਉ ਕੁੰਡੀ ਮੀਨੁ ਪਰਾਤਾ ਹੇ ॥੧੦॥ ਸਾਕਤੁ ਫਾਸੀ ਪੜੈ ਇਕੇਲਾ ॥ ਜਮ ਵਸਿ ਕੀਆ ਅੰਧੁ ਦੁਹੇਲਾ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਸੂਝੈ ਆਜੁ ਕਾਲਿ ਪਚਿ ਜਾਤਾ ਹੇ ॥੧੧॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਝੁ ਨ ਬੇਲੀ ਕੋਈ ॥ ਐਥੈ ਓਥੈ ਰਾਖਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਦੇਵੈ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਇਉ ਸਲਲੈ ਸਲਲ ਮਿਲਾਤਾ ਹੇ ॥੧੨॥ ਭੂਲੇ ਸਿਖ ਗੁਰੂ ਸਮਝਾਏ ॥ ਉਝੜਿ ਜਾਦੇ ਮਾਰਗਿ ਪਾਏ ॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਸੰਗਿ ਸਖਾਤਾ ਹੇ ॥੧੩॥ ਗੁਰ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਕਿਆ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥ ਬ੍ਰਹਮੈ ਇੰਦ੍ਰਿ ਮਹੇਸਿ ਨ ਜਾਣੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਲਖੁ ਕਹਹੁ ਕਿਉ ਲਖੀਐ ਜਿਸੁ ਬਖਸੇ ਤਿਸਹਿ ਪਛਾਤਾ ਹੇ ॥੧੪॥ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ਦਰਸਨੁ ॥ ਗੁਰਬਾਣੀ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੁ ਪਰਸਨੁ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਿਰਮਲ ਜੋਤਿ ਸਬਾਈ ਘਟਿ ਦੀਪਕੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਹੇ ॥੧੫॥ ਭੋਜਨ ਗਿਆਨੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ॥ ਜਿਨਿ ਚਾਖਿਆ ਤਿਨਿ ਦਰਸਨੁ ਡੀਠਾ ॥ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਮਿਲੇ ਬੈਰਾਗੀ ਮਨੁ ਮਨਸਾ ਮਾਰਿ ਸਮਾਤਾ ਹੇ ॥੧੬॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਪਰਧਾਨਾ ॥ ਤਿਨ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਸੁ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਦੀਜੈ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ਹੇ ॥੧੭॥ ॥੧੧॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬ ਸਿਰਜਣਹਾਰੇ ॥ ਜਿਨਿ ਧਰ ਚਕ੍ਰ ਧਰੇ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਸਾਚਾ ਵੇਪਰਵਾਹਾ ਹੇ ॥੧॥ ਵੇਕੀ ਵੇਕੀ ਜੰਤ ਉਪਾਏ ॥ ਦੁਇ ਪੰਦੀ ਦੁਇ ਰਾਹ ਚਲਾਏ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਵਿਣੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਲਾਹਾ ਹੇ ॥੨॥ ਪੜਹਿ ਮਨਮੁਖ ਪਰੁ ਬਿਧਿ ਨਹੀ ਜਾਨਾ ॥ ਨਾਮੁ ਨ ਬੂਝਹਿ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਨਾ ॥ ਲੈ ਕੈ ਵਢੀ ਦੇਨਿ ਉਗਾਹੀ ਦੁਰਮਤਿ ਕਾ ਗਲਿ ਫਾਹਾ ਹੇ ॥੩॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਪੜਹਿ ਪੁਰਾਣਾ ॥ ਵਾਦੁ ਵਖਾਣਹਿ ਤਤੁ ਨ ਜਾਣਾ ॥ ਵਿਣੁ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤਤੁ ਨ ਪਾਈਐ ਸਚ ਸੂਚੇ ਸਚੁ ਰਾਹਾ ਹੇ ॥੪॥ ਸਭ ਸਾਲਾਹੇ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਆਖੈ ॥ ਆਪੇ ਦਾਨਾ ਸਚੁ ਪਰਾਖੈ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਸਲਾਹਾ ਹੇ ॥੫॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਆਖੈ ਕੇਤੀ ਬਾਣੀ ॥ ਸੁਣਿ ਕਹੀਐ ਕੋ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣੀ ॥ ਜਾ ਕਉ ਅਲਖੁ ਲਖਾਏ ਆਪੇ ਅਕਥ ਕਥਾ ਬੁਧਿ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੬॥ ਜਨਮੇ ਕਉ ਵਾਜਹਿ ਵਾਧਾਏ ॥ ਸੋਹਿਲੜੇ ਅਗਿਆਨੀ ਗਾਏ ॥ ਜੋ ਜਨਮੈ ਤਿਸੁ ਸਰਪਰ ਮਰਣਾ ਕਿਰਤੁ ਪਇਆ ਸਿਰਿ ਸਾਹਾ ਹੇ ॥੭॥ ਸੰਜੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਮੇਰੈ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਏ ॥ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਇ ਦੁਖਾ ਸੁਖ ਦੀਏ ॥ ਦੁਖ ਸੁਖ ਹੀ ਤੇ ਭਏ ਨਿਰਾਲੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੀਲੁ ਸਨਾਹਾ ਹੇ ॥੮॥ ਨੀਕੇ ਸਾਚੇ ਕੇ ਵਾਪਾਰੀ ॥ ਸਚੁ ਸਉਦਾ ਲੈ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਸਚਾ ਵਖਰੁ ਜਿਸੁ ਧਨੁ ਪਲੈ ਸਬਦਿ ਸਚੈ ਓਮਾਹਾ ਹੇ ॥੯॥ ਕਾਚੀ ਸਉਦੀ ਤੋਟਾ ਆਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਣਜੁ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ॥ ਪੂੰਜੀ ਸਾਬਤੁ ਰਾਸਿ ਸਲਾਮਤਿ ਚੂਕਾ ਜਮ ਕਾ ਫਾਹਾ ਹੇ ॥੧੦॥ ਸਭੁ ਕੋ ਬੋਲੈ ਆਪਣ ਭਾਣੈ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਦੂਜੈ ਬੋਲਿ ਨ ਜਾਣੈ ॥ ਅੰਧੁਲੇ ਕੀ ਮਤਿ ਅੰਧਲੀ ਬੋਲੀ ਆਇ ਗਇਆ ਦੁਖੁ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੧੧॥ ਦੁਖ ਮਹਿ ਜਨਮੈ ਦੁਖ ਮਹਿ ਮਰਣਾ ॥ ਦੂਖੁ ਮਿਟੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਾ ॥ ਦੂਖੀ ਉਪਜੈ ਦੂਖੀ ਬਿਨਸੈ ਕਿਆ ਲੈ ਆਇਆ ਕਿਆ ਲੈ ਜਾਹਾ ਹੇ ॥੧੨॥ ਸਚੀ ਕਰਣੀ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਰਕਾਰਾ ॥ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਨਹੀ ਜਮ ਧਾਰਾ ॥ ਡਾਲ ਛੋਡਿ ਤਤੁ ਮੂਲੁ ਪਰਾਤਾ ਮਨਿ ਸਾਚਾ ਓਮਾਹਾ ਹੇ ॥੧੩॥ ਹਰਿ ਕੇ ਲੋਗ ਨਹੀ ਜਮੁ ਮਾਰੈ ॥ ਨਾ ਦੁਖੁ ਦੇਖਹਿ ਪੰਥਿ ਕਰਾਰੈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਪੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਕਾਹਾ ਹੇ ॥੧੪॥ ਓੜੁ ਨ ਕਥਨੈ ਸਿਫਤਿ ਸਜਾਈ ॥ ਜਿਉ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ਰਹਹਿ ਰਜਾਈ ॥ ਦਰਗਹ ਪੈਧੇ ਜਾਨਿ ਸੁਹੇਲੇ ਹੁਕਮਿ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹਾ ਹੇ ॥੧੫॥ ਕਿਆ ਕਹੀਐ ਗੁਣ ਕਥਹਿ ਘਨੇਰੇ ॥ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ਵਡੇ ਵਡੇਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੁ ਮਿਲੈ ਪਤਿ ਰਾਖਹੁ ਤੂ ਸਿਰਿ ਸਾਹਾ ਪਾਤਿਸਾਹਾ ਹੇ ॥੧੬॥ ॥੧੨॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਦਖਣੀ ॥ ਕਾਇਆ ਨਗਰੁ ਨਗਰ ਗੜ ਅੰਦਰਿ ॥ ਸਾਚਾ ਵਾਸਾ ਪੁਰਿ ਗਗਨੰਦਰਿ ॥ ਅਸਥਿਰੁ ਥਾਨੁ ਸਦਾ ਨਿਰਮਾਇਲੁ ਆਪੇ ਆਪੁ ਉਪਾਇਦਾ ॥੧॥ ਅੰਦਰਿ ਕੋਟ ਛਜੇ ਹਟਨਾਲੇ ॥ ਆਪੇ ਲੇਵੈ ਵਸਤੁ ਸਮਾਲੇ ॥ ਬਜਰ ਕਪਾਟ ਜੜੇ ਜੜਿ ਜਾਣੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਖੋਲਾਇਦਾ ॥੨॥ ਭੀਤਰਿ ਕੋਟ ਗੁਫਾ ਘਰ ਜਾਈ ॥ ਨਉ ਘਰ ਥਾਪੇ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ॥

ਦਸਦੈ ਪੁਰਖੁ ਅਲੇਖ ਅਪਾਰੀ ਆਪੇ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਦਾ ॥੨॥ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਅਗਨੀ ਇਕ ਵਾਸਾ ॥ ਆਪੇ ਕੀਤੋ ਖੇਲੁ ਤਮਾਸਾ ॥ ਬਲਦੀ ਜਲਿ ਨਿਵਰੈ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਆਪੇ ਜਲ ਨਿਧਿ ਪਾਇਦਾ ॥੩॥ ਧਰਤਿ ਉਪਾਇ ਧਰੀ ਧਰਮ ਸਾਲਾ ॥ ਉਤਪਤਿ ਪਰਲਉ ਆਪਿ ਨਿਰਾਲਾ ॥ ਪਵਣੈ ਖੇਲੁ ਕੀਆ ਸਭ ਥਾਈ ਕਲਾ ਖਿੰਚਿ ਢਾਹਾਇਦਾ ॥੪॥ ਭਾਰ ਅਠਾਰਹ ਮਾਲਣਿ ਤੇਰੀ ॥ ਚਉਰੁ ਢੁਲੈ ਪਵਣੈ ਲੈ ਫੇਰੀ ॥ ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਦੁਇ ਦੀਪਕ ਰਾਖੇ ਸਸਿ ਘਰਿ ਸੂਰੁ ਸਮਾਇਦਾ ॥੬॥ ਪੰਖੀ ਪੰਚ ਉਡਰਿ ਨਹੀ ਧਾਵਹਿ ॥ ਸਫਲਿਓ ਬਿਰਖੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲੁ ਪਾਵਹਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਰਵੈ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚੋਗ ਚੁਗਾਇਦਾ ॥੭॥ ਝਿਲਮਿਲਿ ਝਿਲੈ ਚੰਦੁ ਨ ਤਾਰਾ ॥ ਸੂਰਜ ਕਿਰਣਿ ਨ ਬਿਜੁਲਿ ਗੈਣਾਰਾ ॥ ਅਕਥੀ ਕਥਉ ਚਿਹਨੁ ਨਹੀ ਕੋਈ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਮਨਿ ਭਾਇਦਾ ॥੮॥ ਪਸਰੀ ਕਿਰਣਿ ਜੋਤਿ ਉਜਿਆਲਾ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਆਪਿ ਦਇਆਲਾ ॥ ਅਨਹਦ ਰੁਣ ਝੁਣਕਾਰੁ ਸਦਾ ਧੁਨਿ ਨਿਰਭਉ ਕੈ ਘਰਿ ਵਾਇਦਾ ॥੯॥ ਅਨਹਦੁ ਵਾਜੈ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਭਾਜੈ ॥ ਸਗਲ ਬਿਆਪਿ ਰਹਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਛਾਜੈ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਤੂ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਦਰਿ ਸੋਹੈ ਗੁਣ ਗਾਇਦਾ ॥੧੦॥ ਆਦਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸੋਈ ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣਾ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ॥ ਏਕੰਕਾਰੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ਹਉਮੈ ਗਰਬੁ ਗਵਾਇਦਾ ॥੧੧॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣਾ ਦੂਆ ਤੀਆ ॥ ਏਕੋ ਏਕੁ ਸੁ ਅਪਰ ਪਰੰਪਰੁ ਪਰਖਿ ਖਜਾਨੈ ਪਾਇਦਾ ॥੧੨॥ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਸਚੁ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰਾ ॥ ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੈ ਤੇਰਾ ਚੀਰਾ ॥ ਜੇਤੀ ਹੈ ਤੇਤੀ ਤੁਧੁ ਜਾਚੈ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਸੋ ਪਾਇਦਾ ॥੧੩॥ ਕਰਮੁ ਧਰਮੁ ਸਚੁ ਹਾਥਿ ਤੁਮਾਰੈ ॥ ਵੇਪਰਵਾਹ ਅਖੁਟ ਭੰਡਾਰੈ ॥ ਤੂ ਦਇਆਲੁ ਕਿਰਪਾਲੁ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੧੪॥ ਆਪੇ ਦੇਖਿ ਦਿਖਾਵੈ ਆਪੇ ॥ ਆਪੇ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪੇ ਆਪੇ ॥ ਆਪੇ ਜੋੜਿ ਵਿਛੋੜੇ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਇਦਾ ॥੧੫॥ ਜੇਤੀ ਹੈ ਤੇਤੀ ਤੁਧੁ ਅੰਦਰਿ ॥ ਦੇਖਹਿ ਆਪਿ ਬੈਸਿ ਬਿਜ ਮੰਦਰਿ ॥ ਨਾਨਕੁ ਸਾਚੁ ਕਹੈ ਬੇਨੰਤੀ ਹਰਿ ਦਰਸਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੧੬॥੧੩॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਦਰਸਨੁ ਪਾਵਾ ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵਾ ॥ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਸਾਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ॥ ਤੁਧੁ ਭਾਣੇ ਤੂ ਭਾਵਹਿ ਕਰਤੇ ਆਪੇ ਰਸਨ ਰਸਾਇਦਾ ॥੧॥ ਸੋਹਨਿ ਭਗਤ ਪ੍ਰਭੂ ਦਰਬਾਰੇ ॥ ਮੁਕਤਿ ਭਏ ਹਰਿ ਦਾਸ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਤੇਰੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਦਾ ॥੨॥ ਈਸਰੁ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇਵੀ ਦੇਵਾ ॥ ਇੰਦ੍ਰ ਤਪੇ ਮੁਨਿ ਤੇਰੀ ਸੇਵਾ ॥ ਜਤੀ ਸਤੀ ਕੇਤੇ ਬਨਵਾਸੀ ਅੰਤੁ ਨ ਕੋਈ ਪਾਇਦਾ ॥੩॥ ਵਿਣੁ ਜਾਣਾਏ ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੈ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ਸੁ ਆਪਣ ਭਾਣੈ ॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਜੀਅ ਉਪਾਏ ਭਾਣੈ ਸਾਹ ਲਵਾਇਦਾ ॥੪॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਨਿਹਚਉ ਹੋਵੈ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਆਪੁ ਗਣਾਏ ਰੋਵੈ ॥ ਨਾਵਹੁ ਭੁਲਾ ਠਉਰ ਨ ਪਾਏ ਆਇ ਜਾਇ ਦੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੫॥ ਨਿਰਮਲ ਕਾਇਆ ਊਜਲ ਹੰਸਾ ॥ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਅੰਸਾ ॥ ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਕਰਿ ਪੀਵੈ ਬਾਹੁੜਿ ਦੂਖੁ ਨ ਪਾਇਦਾ ॥੬॥ ਬਹੁ ਸਾਦਹੁ ਦੂਖੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈ ॥ ਭੋਗਹੁ ਰੋਗ ਸੁ ਅੰਤਿ ਵਿਗੋਵੈ ॥ ਹਰਖਹੁ ਸੋਗੁ ਨ ਮਿਟਈ ਕਬਹੂ ਵਿਣੁ ਭਾਣੇ ਭਰਮਾਇਦਾ ॥੭॥ ਗਿਆਨ ਵਿਹੂਣੀ ਭਵੈ ਸਬਾਈ ॥ ਸਾਚਾ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ਨਿਰਭਉ ਸਬਦੁ ਗੁਰੂ ਸਚੁ ਜਾਤਾ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੮॥ ਅਟਲੁ ਅਡੋਲੁ ਅਤੋਲੁ ਮੁਰਾਰੇ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਢਾਹਿ ਫੇਰਿ ਉਸਾਰੇ ॥ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖਿਆ ਮਿਤਿ ਨਹੀ ਕੀਮਤਿ ਸਬਦਿ ਭੇਦਿ ਪਤੀਆਇਦਾ ॥੯॥ ਹਮ ਦਾਸਨ ਕੇ ਦਾਸ ਪਿਆਰੇ ॥ ਸਾਧਿਕ ਸਾਚ ਭਲੇ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਮੰਨੇ ਨਾਉ ਸੋਈ ਜਿਣਿ ਜਾਸੀ ਆਪੇ ਸਾਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਦਾ ॥੧੦॥ ਪਲੈ ਸਾਚੁ ਸਚੁ ਸਚਿਆਰਾ ॥ ਸਾਚੇ ਭਾਵੈ ਸਬਦੁ ਪਿਆਰਾ ॥ ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਸਾਚੁ ਕਲਾ ਧਰਿ ਥਾਪੀ ਸਾਚੇ ਹੀ ਪਤੀਆਇਦਾ ॥੧੧॥ ਵਡਾ ਵਡਾ ਆਖੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਸੋਝੀ ਕਿਨੈ ਨ ਹੋਈ ॥ ਸਾਚਿ ਮਿਲੈ ਸੋ ਸਾਚੇ ਭਾਵੈ ਨਾ ਵੀਛੁੜਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੧੨॥ ਧੁਰਹੁ ਵਿਛੁੰਨੇ ਧਾਹੀ ਰੁੰਨੇ ॥ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜਨਮਹਿ ਮੁਹਲਤਿ ਪੁੰਨੇ ॥ ਜਿਸੁ ਬਖਸੇ ਤਿਸੁ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ਮੇਲਿ ਨ ਪਛੋਤਾਇਦਾ ॥੧੩॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਭੁਗਤਾ ॥ ਆਪੇ ਤ੍ਰਿਪਤਾ ਆਪੇ ਮੁਕਤਾ ।

ਆਪੇਮੁਕਤੁਦਾਨੁਮਤੀਸਰਮਮਤਾਮੋਹੁਚੁਕਾਇਦਾ॥੧੪॥ਦਾਨਾਕੈਸਿਰਿਦਾਨੁਵੀਚਾਰਾ॥ਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥੁਅਪਾਰਾ॥ਕ
ਰਿਕਰਿਵੇਖੈਕੀਤਾਅਪਣਾਕਰਣੀਕਾਰਕਰਾਇਦਾ॥੧੫॥ਸੋਗੁਣਗਾਵਹਿਸਚੇਭਾਵਹਿ॥ਤੁਝਤੇਉਪਜਹਿਤੁਝਮਾਹਿਸਮਾ
ਵਹਿ॥ਨਾਨਕੁਸਾਚੁਕਹੈਬੇਨੰਤੀਮਿਲਿਸਾਚੇਸੁਖੁਪਾਇਦਾ॥੧੬॥ ੧੪॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ੧॥ ਅਰਬਦਨਰਬਦ
ਧੁੰਧੂਕਾਰਾ॥ਧਰਣਿਨਗਗਨਾਹੁਕਮੁਅਪਾਰਾ॥ਨਾਦਿਨੁਰੈਨਿਨਚੰਦੁਨਸੂਰਜੁਸੁੰਨਸਮਾਧਿਲਗਾਇਦਾ॥੧॥ਖਾਣੀਨਬਾ
ਣੀਪਉਣਨਪਾਣੀ॥ਓਪਤਿਖਪਤਿਨਆਵਣਜਾਣੀ॥ਖੰਡਪਤਾਲਸਪਤਨਹੀਸਾਗਰਨਦੀਨਨੀਰੁਵਹਾਇਦਾ॥੨॥
ਨਾਤਦਿਸੁਰਗੁਮਛੁਪਇਆਲਾ॥ਦੋਜਕੁਭਿਸਤੁਨਹੀਖੈਕਾਲਾ॥ਨਰਕੁਸੁਰਗੁਨਹੀਜੰਮਣੁਮਰਣਾਨਾਕੋਆਇਨਜਾ
ਇਦਾ॥੩॥ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਮਹੇਸੁਨਕੋਈ॥ਅਵਰੁਨਦੀਸੈਏਕੋਸੋਈ॥ਨਾਰਿਪੁਰਖੁਨਹੀਜਾਤਿਨਜਨਮਾਨਾਕੋਦੁਖੁਸੁਖ
ਪਾਇਦਾ॥੪॥ਨਾਤਦਿਜਤੀਸਤੀਬਨਵਾਸੀ॥ਨਾਤਦਿਸਿਧਸਾਧਿਕਸੁਖਵਾਸੀ॥ਜੋਗੀਜੰਗਮਭੇਖੁਨਕੋਈ॥ਨਾਕੋਨਾਥੁਕਹਾ
ਇਦਾ॥੫॥ਜਪਤਪਸੰਜਮਨਾਬ੍ਰਤਪੂਜਾ॥ਨਾਕੋਆਖਿਵਖਾਣੈਦੂਜਾ॥ਆਪੇਆਪਿਉਪਾਇਵਿਗਸੈਆਪੇਕੀਮਤਿਪਾ
ਇਦਾ॥੬॥ਨਾਸੁਚਿਸੰਜਮੁਤੁਲਸੀਮਾਲਾ॥ਗੋਪੀਕਾਨੁਨਗਊਗੁਆਲਾ॥ਤੰਤੁਮੰਤੁਪਾਖੰਡੁਨਕੋਈਨਾਕੋਵੰਸੁਵਜਾ
ਇਦਾ॥੭॥ਕਰਮਧਰਮਨਹੀਮਾਇਆਮਾਖੀ॥ਜਾਤਿਜਨਮੁਨਹੀਦੀਸੈਆਖੀ॥ਮਮਤਾਜਾਲੁਕਾਲੁਨਹੀਮਾਥੈਨਾਕੋਕਿ
ਸੈਧਿਆਇਦਾ॥੮॥ਨਿੰਦੁਬਿੰਦੁਨਹੀਜੀਉਨਜਿੰਦੋ॥ਨਾਤਦਿਗੋਰਖੁਨਾਮਾਛਿੰਦੋ॥ਨਾਤਦਿਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਕੁਲਓਪਤਿ
ਨਾਕੋਗਣਤਗਣਾਇਦਾ॥੯॥ਵਰਨਭੇਖਨਹੀਬ੍ਰਹਮਣਖਤ੍ਰੀ॥ਦੇਉਨਦੇਹੁਰਾਗਊਗਾਇਤ੍ਰੀ॥ਹੋਮਜਗਨਹੀਤੀਰ
ਥਿਨਾਵਣੁਨਾਕੋਪੂਜਾਲਾਇਦਾ॥੧੦॥ਨਾਕੋਮੁਲਾਨਾਕੋਕਾਜੀ॥ਨਾਕੋਸੇਖੁਮਸਾਇਕੁਹਾਜੀ॥ਰਈਅਤਿਰਾਉਨਹਉਮੈਦੁਨੀਆਨਾ
ਕੋਕਹਣੁਕਹਾਇਦਾ॥੧੧॥ਭਾਉਨਭਗਤੀਨਾਸਿਵਸਕਤੀ॥ਸਾਜਨੁਮੀਤੁਬਿੰਦੁਨਹੀਰਕਤੀ॥ਆਪੇਸਾਹੁਆਪੇਵਣਜਾਰਾਸਾ
ਚੇਏਹੋਭਾਇਦਾ॥੧੨॥ਬੇਦਕਤੇਬਨਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤ॥ਪਾਠਪੁਰਾਣਉਦੈਨਹੀਆਸਤ॥ਕਹਤਾਬਕਤਾਆਪਿਅਗੋਚਰੁ
ਆਪੇਅਲਖੁਲਖਾਇਦਾ॥੧੩॥ਜਾਤਿਸੁਭਾਣਾਤਾਜਗਤੁਉਪਾਇਆ॥ਬਾਝੁਕਲਾਆਡਾਣੁਰਹਾਇਆ॥ਬ੍ਰਹਮਾਬਿ
ਸਨੁਮਹੇਸੁਉਪਾਏਮਾਇਆਮੋਹੁਵਧਾਇਦਾ॥੧੪॥ਵਿਰਲੇਕਉਗੁਰਿਸਬਦੁਸੁਣਾਇਆ॥ਕਰਿਕਰਿਦੇਖੈਹੁਕਮੁਸਬਾਇ
ਆ॥ਖੰਡਬ੍ਰਹਮੰਡਪਾਤਾਲਅਰੰਭੇਗੁਪਤਹੁਪਰਗਟੀਆਇਦਾ॥੧੫॥ਤਾਕਾਅੰਤੁਨਜਾਣੈਕੋਈ॥ਪੂਰੇਗੁਰਤੇਸੋਝੀਹੋਈ॥ਨਾ
ਨਕਸਾਚਿਰਤੇਬਿਸਮਾਦੀਬਿਸਮਭਏਗੁਣਗਾਇਦਾ॥੧੬॥੩॥ ੧੫॥ਮਾਰੂਮਹਲਾ੧॥ ਆਪੇਆਪੁਉਪਾਇਨਿਰਾਲਾ॥
ਸਾਚਾਥਾਨੁਕੀਓਦਇਆਲਾ॥ਪਉਣਪਾਣੀਅਗਨੀਕਾਬੰਧਨੁਕਾਇਆਕੋਟੁਰਚਾਇਦਾ॥੧॥ਨਉਘਰਥਾਪੇਥਾਪਣ
ਹਾਰੈ॥ਦਸਵੈਵਾਸਾਅਲਖਅਪਾਰੈ॥ਸਾਇਰਸਪਤਭਰੇਜਲਿਨਿਰਮਲਿਗੁਰਮੁਖਿਮੈਲੁਨਲਾਇਦਾ॥੨॥ਰਵਿਸਸਿਦੀਪਕ
ਜੋਤਿਸਬਾਈ॥ਆਪੇਕਰਿਵੇਖੈਵਡਿਆਈ॥ਜੋਤਿਸਰੂਪਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾਸਚੇਸੋਭਾਪਾਇਦਾ॥੩॥ਗੜਮਹਿਹਾਟ
ਪਟਣਵਾਪਾਰਾ॥ਪੂਰੈਤੋਲਿਤੋਲੈਵਣਜਾਰਾ॥ਆਪੇਰਤਨੁਵਿਸਾਹੇਲੇਵੈਆਪੇਕੀਮਤਿਪਾਇਦਾ॥੪॥ਕੀਮਤਿਪਾਈਪਾਵਣਹਾ
ਰੈ॥ਵੇਪਰਵਾਹਪੂਰੇਭੰਡਾਰੈ॥ਸਰਬਕਲਾਲੇਆਪੇਰਹਿਆਗੁਰਮੁਖਿਕਿਸੈਬੁਝਾਇਦਾ॥੫॥ਨਦਰਿਕਰੇਪੂਰਾਗੁਰੁਭੇਟੈ॥
ਜਮੁਜੰਦਾਰੁਨਮਾਰੈਫੇਟੈ॥ਜਿਉਜਲਅੰਤਰਿਕਮਲੁਬਿਗਾਸੀਆਪੇਬਿਗਸਿਧਿਆਇਦਾ॥੬॥ਆਪੇਵਰਖੈਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰਾ॥

ਰਤਨੁ ਜਵੇਹਰੁ ਲਾਲੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈਐ ਪ੍ਰੇਮ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਦਾ ॥੭॥ ਪ੍ਰੇਮ ਪਦਾਰਥੁ ਲਹੈ ਅਮੋਲੋ ॥ ਕਬ ਹੀ ਨ ਘਾਟਸਿ ਪੂਰਾ ਤੋਲੋ ॥ ਸਾਚੇ ਕਾ ਵਾਪਾਰੀ ਹੋਵੈ ਸਾਚੁ ਸਉਦਾ ਪਾਇਦਾ ॥੮॥ ਸਚਾ ਸਉਦਾ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਪਾਏ ॥ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਸੁ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ਮਾਨੈ ਹੁਕਮੁ ਸਮਾਇਦਾ ॥੯॥ ਹੁਕਮੇ ਆਇਆ ਹੁਕਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਹੁਕਮੇ ਦੀਸੈ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਹੁਕਮੇ ਸੁਰਗੁ ਮਛੁ ਪਇਆਲਾ ਹੁਕਮੇ ਕਲਾ ਰਹਾਇਦਾ ॥੧੦॥ ਹੁਕਮੇ ਧਰਤੀ ਧਉਲ ਸਿਰਿ ਭਾਰੀ ॥ ਹੁਕਮੇ ਪਾਣੀ ਪਉਣੁ ਗੈਣਾਰੀ ॥ ਹੁਕਮੈ ਸਿਵ ਸਕਤੀ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਹੁਕਮੇ ਖੇਲ ਖੇਲਾਇਦਾ ॥੧੧॥ ਹੁਕਮੇ ਆਡਾਣੇ ਆਕਾਸੀ ॥ ਹੁਕਮੇ ਜਲ ਥਲ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਵਾਸੀ ॥ ਹੁਕਮੇ ਸਾਸ ਗਿਰਾਸ ਸਦਾ ਫੁਨਿ ਹੁਕਮੈ ਦੇਖਿ ਦਿਖਾਇਦਾ ॥੧੨॥ ਹੁਕਮਿ ਉਪਾਏ ਦਸ ਅਉਤਾਰਾ ॥ ਦੇਵ ਦਾਨਵ ਅਗਣਤ ਅਪਾਰਾ ॥ ਮਾਨੈ ਹੁਕਮੁ ਸੁ ਦਰਗਹ ਪੈਝੈ ਸਾਚਿ ਮਿਲਾਇ ਸਮਾਇਦਾ ॥੧੩॥ ਹੁਕਮੇ ਜੁਗ ਛਤੀਹ ਗੁਦਾਰੇ ॥ ਹੁਕਮੈ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਆਪਿ ਨਾਥੁ ਨਥੀ ਸਭ ਜਾ ਕੀ ਬਖਸੇ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਇਦਾ ॥੧੪॥ ਕਾਇਆ ਕੋਟੁ ਗੜੈ ਮਹਿ ਰਾਜਾ ॥ ਨੇਬ ਖਵਾਸ ਭਲਾ ਦਰਵਾਜਾ ॥ ਮਿਥਿਆ ਲੋਭੁ ਨਾਹੀ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਲਬਿ ਪਾਪਿ ਪਛੁਤਾਇਦਾ ॥੧੫॥ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਨਗਰ ਮਹਿ ਕਾਰੀ ॥ ਜਤੁ ਸਤੁ ਸੰਜਮੁ ਸਰਣਿ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਮਿਲੈ ਜਗਜੀਵਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਪਤਿ ਪਾਇਦਾ ॥੧੬॥੪॥੧੬॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਸੁੰਨ ਕਲਾ ਅਪਰੰਪਰਿ ਧਾਰੀ ॥ ਆਪਿ ਨਿਰਾਲਮੁ ਅਪਰ ਅਪਾਰੀ ॥ ਆਪੇ ਕੁਦਰਤਿ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਸੁੰਨਹੁ ਸੁੰਨੁ ਉਪਾਇਦਾ ॥੧॥ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਸੁੰਨੈ ਤੇ ਸਾਜੇ ॥ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਇ ਕਾਇਆ ਗੜ ਰਾਜੇ ॥ ਅਗਨਿ ਪਾਣੀ ਜੀਉ ਜੋਤਿ ਤੁਮਾਰੀ ਸੁੰਨੇ ਕਲਾ ਰਹਾਇਦਾ ॥੨॥ ਸੁੰਨੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸੁ ਉਪਾਏ ॥ ਸੁੰਨੇ ਵਰਤੇ ਜੁਗ ਸਬਾਏ ॥ ਇਸੁ ਪਦ ਵੀਚਾਰੇ ਸੋ ਜਨੁ ਪੂਰਾ ਤਿਸੁ ਮਿਲੀਐ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਦਾ ॥੩॥ ਸੁੰਨਹੁ ਸਪਤ ਸਰੋਵਰ ਥਾਪੇ ॥ ਜਿਨਿ ਸਾਜੇ ਵੀਚਾਰੇ ਆਪੇ ॥ ਤਿਤੁ ਸਤ ਸਰਿ ਮਨੂਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਵੈ ਫਿਰਿ ਬਾਹੁੜਿ ਜੋਨਿ ਨ ਪਾਇਦਾ ॥੪॥ ਸੁੰਨਹੁ ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਗੈਣਾਰੇ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਜੋਤਿ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸਾਰੇ ॥ ਸੁੰਨੇ ਅਲਖ ਅਪਾਰ ਨਿਰਾਲਮੁ ਸੁੰਨੇ ਤਾੜੀ ਲਾਇਦਾ ॥੫॥ ਸੁੰਨਹੁ ਧਰਤਿ ਅਕਾਸੁ ਉਪਾਏ ॥ ਬਿਨੁ ਥੰਮਾ ਰਾਖੇ ਸਚੁ ਕਲ ਪਾਏ ॥ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸਾਜਿ ਮੇਖੁਲੀ ਮਾਇਆ ਆਪਿ ਉਪਾਇ ਖਪਾਇਦਾ ॥੬॥ ਸੁੰਨਹੁ ਖਾਣੀ ਸੁੰਨਹੁ ਬਾਣੀ ॥ ਸੁੰਨਹੁ ਉਪਜੀ ਸੁੰਨਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਉਤਭੁਜੁ ਚਲਤੁ ਕੀਆ ਸਿਰਿ ਕਰਤੈ ਬਿਸਮਾਦੁ ਸਬਦਿ ਦੇਖਾਇਦਾ ॥੭॥ ਸੁੰਨਹੁ ਰਾਤਿ ਦਿਨਸੁ ਦੁਇ ਕੀਏ ॥ ਓਪਤਿ ਖਪਤਿ ਸੁਖਾ ਦੁਖ ਦੀਏ ॥ ਸੁਖ ਦੁਖ ਹੀ ਤੇ ਅਮਰੁ ਅਤੀਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਜ ਘਰੁ ਪਾਇਦਾ ॥੮॥ ਸਾਮ ਵੇਦੁ ਰਿਗੁ ਜੁਜਰੁ ਅਥਰਬਣੁ ॥ ਬ੍ਰਹਮੇ ਮੁਖਿ ਮਾਇਆ ਹੈ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ॥ ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋ ਤਿਉ ਬੋਲੇ ਜਿਉ ਬੁਲਾਇਦਾ ॥੯॥ ਸੁੰਨਹੁ ਸਪਤ ਪਾਤਾਲ ਉਪਾਏ ॥ ਸੁੰਨਹੁ ਭਵਣ ਰਖੇ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ ਆਪੇ ਕਾਰਣੁ ਕੀਆ ਅਪਰੰਪਰਿ ਸਭੁ ਤੇਰੋ ਕੀਆ ਕਮਾਇਦਾ ॥੧੦॥ ਰਜ ਤਮ ਸਤ ਕਲ ਤੇਰੀ ਛਾਇਆ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਹਉਮੈ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਹਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਣਿ ਚਉਥੈ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਇਦਾ ॥੧੧॥ ਸੁੰਨਹੁ ਉਪਜੇ ਦਸ ਅਵਤਾਰਾ ॥ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਇ ਕੀਆ ਪਾਸਾਰਾ ॥ ਦੇਵ ਦਾਨਵ ਗਣ ਗੰਧਰਬ ਸਾਜੇ ਸਭਿ ਲਿਖਿਆ ਕਰਮ ਕਮਾਇਦਾ ॥੧੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਮਝੈ ਰੋਗੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਇਹ ਗੁਰ ਕੀ ਪਉੜੀ ਜਾਣੈ ਜਨੁ ਕੋਈ ॥ ਜੁਗਹ ਜੁਗੰਤਰਿ ਮੁਕਤਿ ਪਰਾਇਣ ਸੋ ਮੁਕਤਿ ਭਇਆ ਪਤਿ ਪਾਇਦਾ ॥੧੩॥ ਪੰਚ ਤਤੁ ਸੁੰਨਹੁ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ਦੇਹ ਸੰਜੋਗੀ ਕਰਮ ਅਭਿਆਸਾ ॥ ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਦੁਇ ਮਸਤਕਿ ਲੀਖੇ ਪਾਪੁ ਪੁੰਨੁ ਬੀਜਾਇਦਾ ॥੧੪॥ ਊਤਮ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖ ਨਿਰਾਲੇ ॥ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਹਰਿ ਰਸਿ ਮਤਵਾਲੇ ॥ ਰਿਧਿ ਬੁਧਿ ਸਿਧਿ ਗਿਆਨੁ ਗੁਰੂ ਤੇ ਪਾਈਐ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੧੫॥ ਇਸੁ ਮਨ ਮਾਇਆ ਕਉ ਨੇਹੁ ਘਨੇਰਾ ॥ ਕੋਈ ਬੂਝਹੁ ਗਿਆਨੀ ਕਰ

ਗੁਣਿਬੇਧਿਆ॥ਆਸਾਮਨਸਾਹਉਮੈਸਹਸਾਨਰੁਲੋਭੀਕੂੜੁਕਮਾਇਦਾ॥੧੬॥ਸਤਿਗੁਰਤੇਪਾਏਵੀਚਾਰਾ॥ਸੁੰਨਸਮਾਧਿਸਚੇਘਰਬਾਰਾ॥
ਨਾਨਕਨਿਰਮਲਨਾਦੁਸਬਦਧੁਨਿਸਚੁਰਾਮੈਨਾਮਿਸਮਾਇਦਾ॥੧੭॥੫॥੧੭॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ੧॥ਜਹਦੇਖਾਤਹਦੀਨਦਇਆਲਾ॥
ਆਇਨਜਾਈਪ੍ਰਭੁਕਿਰਪਾਲਾ॥ਜੀਆਅੰਦਰਿਜੁਗਤਿਸਮਾਈਰਹਿਓਨਿਰਾਲਮੁਰਾਇਆ॥੧॥ਜਗੁਤਿਸਕੀਛਾਇਆਜਿਸੁ
ਬਾਪੁਨਮਾਇਆ॥ਨਾਤਿਸੁਭੈਣਨਭਰਾਉਕਮਾਇਆ॥ਨਾਤਿਸੁਓਪਤਿਖਪਤਿਕੁਲਜਾਤੀਓਹੁਅਜਰਾਵਰੁਮਨਿਭਾਇਆ॥
੨॥ਤੂਅਕਾਲਪੁਰਖੁਨਾਹੀਸਿਰਿਕਾਲਾ॥ਤੂਪੁਰਖੁਅਲੇਖਅਗੰਮਨਿਰਾਲਾ॥ਸਤਸੰਤੋਖਿਸਬਦਿਅਤਿਸੀਤਲੁਸਹਜਭਾਇਲਿਵ
ਲਾਇਆ॥੩॥ਤ੍ਰੈਵਰਤਾਇਚਉਥੈਘਰਿਵਾਸਾ॥ਕਾਲਬਿਕਾਲਕੀਏਇਕਗ੍ਰਾਸਾ॥ਨਿਰਮਲਜੋਤਿਸਰਬਜਗਜੀਵਨੁਗੁਰਿਅ
ਨਹਦਸਬਦਿਦਿਖਾਇਆ॥੪॥ਊਤਮਜਨਸੰਤਭਲੇਹਰਿਪਿਆਰੇ॥ਹਰਿਰਸਮਾਤੇਪਾਰਿਉਤਾਰੇ॥ਨਾਨਕਰੇਣਸੰਤਜਨਸੰ
ਗਤਿਹਰਿਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਾਇਆ॥੫॥ਤੂਅੰਤਰਜਾਮੀਜੀਅਸਭਿਤੇਰੇ॥ਤੂਦਾਤਾਹਮਸੇਵਕਤੇਰੇ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿ
ਦੀਜੈਗੁਰਿਗਿਆਨੁਰਤਨੁਦੀਪਾਇਆ॥੬॥ਪੰਚਤਤੁਮਿਲਿਇਹੁਤਨੁਕੀਆ॥ਆਤਮਰਾਮਪਾਏਸੁਖੁਥੀਆ॥ਕਰਮਕਰਤੂ
ਤਿਅੰਮ੍ਰਿਤਫਲੁਲਾਗਾਹਰਿਨਾਮਰਤਨੁਮਨਿਪਾਇਆ॥੭॥ਨਾਤਿਸੁਭੂਖਪਿਆਸਮਨੁਮਾਨਿਆ॥ਸਰਬਨਿਰੰਜਨੁਘਟਿਘ
ਟਿਜਾਨਿਆ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸਿਰਾਤਾਕੇਵਲਬੈਰਾਗੀਗੁਰਮਤਿਭਾਇਸੁਭਾਇਆ॥੮॥ਅਧਿਆਤਮਕਰਮਕਰੇਦਿਨੁਰਾਤੀ॥ਨਿ
ਰਮਲਜੋਤਿਨਿਰੰਤਰਿਜਾਤੀ॥ਸਬਦੁਰਸਾਲੁਰਸਨਿਰਸਨਾਬੇਣੁਰਸਾਲੁਵਜਾਇਆ॥੯॥ਬੇਣੁਰਸਾਲਵਜਾਵੈਸੋਈ॥
ਜਾਕੀਤ੍ਰਿਭਵਣਸੋਝੀਹੋਈ॥ਨਾਨਕਬੂਝਹੁਇਹਬਿਧਿਗੁਰਮਤਿਹਰਿਰਾਮਨਾਮਿਲਿਵਲਾਇਆ॥੧੦॥ਐਸੇਜਨਵਿਰਲੇਸੰ
ਸਾਰੇ॥ਗੁਰਸਬਦੁਵੀਚਾਰਿਰਹਹਿਨਿਰਾਰੇ॥ਆਪਿਤਰਹਿਸੰਗਤਿਕੁਲਤਾਰਹਿਤਿਨਸਫਲਜਨਮੁਜਗਿਆਇਆ॥੧੧॥
ਘਰੁਦਰੁਮੰਦਰੁਜਾਣੈਸੋਈ॥ਜਿਸੁਪੂਰੇਗੁਰਤੇਸੋਝੀਹੋਈ॥ਕਾਇਆਗੜਮਹਲਮਹਲੀਪ੍ਰਭੁਸਾਚਾਸਚੁਸਾਚਾਤਖਤੁਰਚਾ
ਇਆ॥੧੨॥ਚਤੁਰਦਸਹਾਟਦੀਵੇਦੁਇਸਾਖੀ॥ਸੇਵਕਪੰਚਨਾਹੀਬਿਖੁਚਾਖੀ॥ਅੰਤਰਿਵਸਤੁਅਨੂਪਨਿਰਮੋਲਕਗੁਰਮਿ
ਲਿਐਹਰਿਧਨੁਪਾਇਆ॥੧੩॥ਤਖਤਿਬਹੈਤਖਤੈਕੀਲਾਇਕ॥ਪੰਚਸਮਾਏਗੁਰਮਤਿਪਾਇਕ॥ਆਦਿਜੁਗਾਦੀਹੈਭੀਹੋਸੀ
ਸਹਸਾਭਰਮੁਚੁਕਾਇਆ॥੧੪॥ਤਖਤਿਸਲਾਮੁਹੋਵੈਦਿਨੁਰਾਤੀ॥ਇਹੁਸਾਚੁਵਡਾਈਗੁਰਮਤਿਲਿਵਜਾਤੀ॥ਨਾਨਕਰਾਮੁ
ਜਪਹੁਤਰੁਤਾਰੀਹਰਿਅੰਤਿਸਖਾਈਪਾਇਆ॥੧੬॥ ੧੮॥ਮਾਰੂਮਹਲਾ੧॥ਹਰਿਧਨੁਸੰਚਹੁਰੇਜਨਭਾਈ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਰ
ਹਹੁਸਰਣਾਈ॥ਤਸਕਰੁਚੋਰੁਨਲਾਗੈਤਾਕਉਧੁਨਿਉਪਜੈਸਬਦਿਜਗਾਇਆ॥੧॥ਤੂਏਕੰਕਾਰੁਨਿਰਾਲਮੁਰਾਜਾ॥ਤੂਆਪਿਸਵਾਰਹਿ
ਜਨਕੇਕਾਜਾ॥ਅਮਰੁਅਡੋਲੁਅਪਾਰੁਅਮੋਲਕੁਹਰਿਅਸਥਿਰਥਾਨਿਸੁਹਾਇਆ॥੨॥ਦੇਹੀਨਗਰੀਊਤਮਥਾਨਾ॥ਪੰਚਲੋਕਵਸਹਿਪਰ
ਧਾਨਾ॥ਊਪਰਿਏਕੰਕਾਰੁਨਿਰਾਲਮੁਸੁੰਨਸਮਾਧਿਲਗਾਇਆ॥੩॥ਦੇਹੀਨਗਰੀਨਉਦਰਵਾਜੇ॥ਸਿਰਿਸਿਰਿਕਰਣੈਹਾਰੈਸਾਜੇ॥ਦਸ
ਵੈਪੁਰਖੁਅਤੀਤੁਨਿਰਾਲਾਆਪੇਅਲਖੁਲਖਾਇਆ॥੪॥ਪੁਰਖੁਅਲੇਖੁਸਚੇਦੀਵਾਨਾ॥ਹੁਕਮਿਚਲਾਏਸਚੁਨੀਸਾਨਾ॥
ਨਾਨਕਖੋਜਿਲਹਹੁਘਰੁਅਪਨਾਹਰਿਆਤਮਰਾਮਨਾਮੁਪਾਇਆ॥੫॥ਸਰਬਨਿਰੰਜਨਪੁਰਖੁਸੁਜਾਨਾ॥ਅਦਲੁਕਰੇਗੁਰਗਿਆ
ਨਸਮਾਨਾ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਲੈਗਰਦਨਿਮਾਰੇਹਉਮੈਲੋਭੁਚੁਕਾਇਆ॥੬॥ਸਚੈਥਾਨਿਵਸੈਨਿਰੰਕਾਰਾ॥ਆਪਿਪਛਾਣੈਸਬਦੁਵੀਚਾ
ਰਾ॥ਸਚੈਮਹਲਿਨਿਵਾਸੁਨਿਰੰਤਰਿਆਵਣਜਾਣੁਚੁਕਾਇਆ॥੭॥ਨਾਮਨੁਚਲੈਨਪਉਣੁਉਡਾਵੈ॥ਜੋਗੀਸਬਦੁਅਨਾਹਦੁਵਾਵੈ॥

ਸਬਾਇ

ਪੰਚ ਸਬਦ ਧੁਨਿਕਾਰ ਨਿਰਾਲਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੇ ਵਾਇ ਸੁਣਾਇਆ ॥੮॥ ਭਉ ਬੈਰਾਗਾ ਸਹਜਿ ਸਮਾਤਾ ॥ ਹਉਮੈ ਤਿਆਗੀ ਅਨਹਦਿ ਰਾਤਾ ॥ ਅੰਜਨੁ ਸਾਰਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਜਾਣੈ ਸਰਬ ਨਿਰੰਜਨੁ ਰਾਇਆ ॥੯॥ ਦੁਖ ਭੈ ਭੰਜਨੁ ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ ਰੋਗ ਕਟੇ ਕਾਟੀ ਜਮ ਫਾਸੀ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋ ਭੈ ਭੰਜਨੁ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ॥੧੦॥ ਕਾਲੈ ਕਵਲੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਜਾਣੈ ॥ ਬੂਝੈ ਕਰਮੁ ਸੁ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਆਪਿ ਪਛਾਣੈ ਸਭੁ ਤਿਸ ਕਾ ਚੋਜੁ ਸਬਾਇਆ ॥੧੧॥ ਆਪੇ ਸਾਹੁ ਆਪੇ ਵਣਜਾਰਾ ॥ ਆਪੇ ਪਰਖੇ ਪਰਖਣਹਾਰਾ ॥ ਆਪੇ ਕਸਿ ਕਸਵਟੀ ਲਾਏ ਆਪੇ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇਆ ॥੧੨॥ ਆਪਿ ਦਇਆਲਿ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭਿ ਧਾਰੀ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਬਨਵਾਰੀ ॥ ਪੁਰਖੁ ਅਤੀਤੁ ਵਸੈ ਨਿਹਕੇਵਲੁ ਗੁਰ ਪੁਰਖੈ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਾਇਆ ॥੧੩॥ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾਨਾ ਬੀਨਾ ਗਰਬੁ ਗਵਾਏ ॥ ਦੂਜਾ ਮੇਟੈ ਏਕੁ ਦਿਖਾਏ ॥ ਆਸਾ ਮਾਹਿ ਨਿਰਾਲਮੁ ਜੋਨੀ ਅਕੁਲ ਨਿਰੰਜਨੁ ਗਾਇਆ ॥੧੪॥ ਹਉਮੈ ਮੇਟਿ ਸਬਦਿ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਆਪੁ ਵੀਚਾਰੇ ਗਿਆਨੀ ਸੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਸੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਲਾਹਾ ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਚੁ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥੧੫॥ ੨॥ ੧੯॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸਚੁ ਕਹਹੁ ਸਚੈ ਘਰਿ ਰਹਣਾ ॥ ਜੀਵਤ ਮਰਹੁ ਭਵਜਲੁ ਜਗੁ ਤਰਣਾ ॥ ਗੁਰੁ ਬੋਹਿਥੁ ਗੁਰੁ ਬੇੜੀ ਤੁਲਹਾ ਮਨ ਹਰਿ ਜਪਿ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਇਆ ॥੧॥ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਲੋਭ ਬਿਨਾਸਨੁ ॥ ਨਉ ਦਰ ਮੁਕਤੇ ਦਸਵੈ ਆਸਨੁ ॥ ਊਪਰਿ ਪਰੈ ਪਰੈ ਅਪਰੰਪਰੁ ਜਿਨਿ ਆਪੇ ਆਪੁ ਉਪਾਇਆ ॥੨॥ ਗੁਰਮਤਿ ਲੇਵਹੁ ਹਰਿ ਲਿਵ ਤਰੀਐ ॥ ਅਕਲੁ ਗਾਇ ਜਮ ਤੇ ਕਿਆ ਡਰੀਐ ॥ ਜਤ ਜਤ ਦੇਖਉ ਤਤ ਤਤ ਤੁਮ ਹੀ ਅਵਰੁ ਨ ਦੁਤੀਆ ਗਾਇਆ ॥੩॥ ਸਚੁ ਸਰਨਿ ਮੁ ਸਚੁ ਹੈ ਸਰਣਾ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਜਿਤੈ ਲਗਿ ਤਰਣਾ ॥ ਅਕਥੁ ਕਥੈ ਦੇਖੈ ਅਪਰੰਪਰੁ ਫੁਨਿ ਗਰਭਿ ਨ ਜੋਨੀ ਜਾਇਆ ॥੪॥ ਸਚ ਬਿਨੁ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਨ ਪਾਵੈ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਆਵੈ ਜਾਵੈ ॥ ਮੂਲ ਮੰਤ੍ਰੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਸਾਇਣੁ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥੫॥ ਸਚ ਬਿਨੁ ਭਵਜਲੁ ਜਾਇ ਨ ਤਰਿਆ ॥ ਏਹੁ ਸਮੁੰਦੁ ਅਥਾਹੁ ਮਹਾ ਬਿਖੁ ਭਰਿਆ ॥ ਰਹੈ ਅਤੀਤੁ ਗੁਰਮਤਿ ਲੇ ਊਪਰਿ ਹਰਿ ਨਿਰਭਉ ਕੈ ਘਰਿ ਪਾਇਆ ॥੬॥ ਝੂਠੀ ਜਗ ਹਿਤ ਕੀ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਬਿਲਮ ਨ ਲਾਗੈ ਆਵੈ ਜਾਈ ॥ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਚਲਹਿ ਅਭਿਮਾਨੀ ਉਪਜੈ ਬਿਨਸਿ ਖਪਾਇਆ ॥੭॥ ਉਪਜਹਿ ਬਿਨਸਹਿ ਬੰਧਨ ਬੰਧੇ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਇਆ ਕੇ ਗਲਿ ਫੰਧੇ ॥ ਜਿਸੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨਾਹੀ ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਸੋ ਜਮ ਪੁਰਿ ਬੰਧਿ ਚਲਾਇਆ ॥੮॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਮੋਖ ਮੁਕਤਿ ਕਿਉ ਪਾਈਐ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਕਿਉ ਧਿਆਈਐ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਲੇਹੁ ਤਰਹੁ ਭਵ ਦੁਤਰੁ ਮੁਕਤਿ ਭਏ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੯॥ ਗੁਰਮਤਿ ਕ੍ਰਿਸਨਿ ਗੋਵਰਧਨ ਧਾਰੇ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਇਰਿ ਪਾਹਣ ਤਾਰੇ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਲੇਹੁ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਈਐ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥੧੦॥ ਗੁਰਮਤਿ ਲੇਹੁ ਤਰਹੁ ਸਚੁ ਤਾਰੀ ॥ ਆਤਮ ਚੀਨਹੁ ਰਿਦੈ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ਜਮ ਕੇ ਫਾਹੇ ਕਾਟਹਿ ਹਰਿ ਜਪਿ ਅਕੁਲ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਾਇਆ ॥੧੧॥ ਗੁਰਮਤਿ ਪੰਚ ਸਖੇ ਗੁਰ ਭਾਈ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਅਗਨਿ ਨਿਵਾਰਿ ਸਮਾਈ ॥ ਮਨਿ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਗਜੀਵਨ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ॥੧੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਸਬਦਿ ਪਤੀਜੈ ॥ ਉਸਤਤਿ ਨਿੰਦਾ ਕਿਸ ਕੀ ਕੀਜੈ ॥ ਚੀਨਹੁ ਆਪੁ ਜਪਹੁ ਜਗਦੀਸਰੁ ਹਰਿ ਜਗੰਨਾਥੁ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥੧੩॥ ਜੋ ਬ੍ਰਹਮੰਡਿ ਖੰਡਿ ਸੋ ਜਾਣਹੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝਹੁ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣਹੁ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਭੋਗੇ ਭੋਗਣਹਾਰਾ ਰਹੈ ਅਤੀਤੁ ਸਬਾਇਆ ॥੧੪॥ ਗੁਰਮਤਿ ਬੋਲਹੁ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੂਚਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਖੀ ਦੇਖਹੁ ਊਚਾ ॥ ਸ੍ਰਵਣੀ ਨਾਮੁ ਸੁਣੈ ਹਰਿ ਬਾਣੀ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰੰਗਾਇਆ ॥੧੫॥੩॥੨੦॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਪਰਹਰੁ ਪਰ ਨਿੰਦਾ ॥ ਲਬੁ ਲੋਭੁ ਤਜਿ ਹੋਹੁ ਨਿਚਿੰਦਾ ॥ ਭ੍ਰਮ ਕਾ ਸੰਗਲੁ ਤੋੜਿ ਨਿਰਾਲਾ ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਨਿਸਿ ਦਾਮਨਿ ਜਿਉ ਚਮਕਿ ਚੰਦਾਇਣੁ ਦੇਖੈ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਜੋਤਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ਪੇਖੈ ॥ ਆਨੰਦੁ ਰੂਪੁ

ਨੁ ਪਸਾਉ ਪਾਇਆ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਦੇਖਾਇਆ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਆਪੇ ਪ੍ਰਭੁ ਤਰੈ॥ ਸਸਿ ਘਰਿ ਸੂਰੁ ਦੀਪਕੁ ਗੈਣੈ॥ ਦੇਖਿ ਅਦਿਸਟੁ ਭਇਆ ਭਉ ਭ
ਵਲਾਗੀ ਸਭ ਕਿਛੁ ਵੇਖੈ ਬ੍ਰਹਮੁ ਸਬਾਇਆ॥੩॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਏ ਤਿਸ ਨਾਮੁ ਉਜਾਏ ਅਨਦਿਨੁ ਉਪਜੈ ਪਾਵੈ ਆਪੁ ਗਵਾਏ॥ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਦੀਪਕ
ਵੀਓ ਤ੍ਰੈ ਭਉ ਨਿਰਮਲੁ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇਆ॥੪॥ ਅਦਿਸਟੁ ਅਗੋਚਰ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰਾ॥ ਅਤਿ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਾ॥ ਨਾਨਕ
ਕਉ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਦੀਜੈ ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ॥੫॥ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੀਰਾ॥ ਹਰਿ ਜਪਤੇ ਮਨੁ ਮਨ ਤੇ ਧੀਰਾ॥
ਦੁਘਟ ਘਟ ਭਉ ਭੰਜਨੁ ਪਾਈਐ ਬਾਹੁੜਿ ਜਨਮਿ ਨ ਜਾਇਆ॥੬॥ ਭਗਤਿ ਹੇਤਿ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਤਰੰਗਾ॥ ਹਰਿ ਜਸੁ ਨਾਮੁ ਪ
ਦਾਰਥੁ ਮੰਗਾ॥ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਗੁਰ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ਹਰਿ ਤਾਰੇ ਜਗਤੁ ਸਬਾਇਆ॥੭॥ ਜਿਨ ਜਪੁ ਜਪਿਓ ਸਤਿਗੁਰ ਮਤਿ ਵਾਕੇ॥
ਜਮ ਕੰਕਰ ਕਾਲੁ ਸੇਵਕ ਪਗ ਤਾਕੇ॥ ਊਤਮ ਸੰਗਤਿ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਊਤਮ ਜਗੁ ਭਉਜਲੁ ਪਾਰਿ ਤਰਾਇਆ॥੮॥ ਇਹੁ ਭਵਜਲੁ ਜ
ਗਤੁ ਸਬਦਿ ਗੁਰ ਤਰੀਐ॥ ਅੰਤਰ ਕੀ ਦੁਬਿਧਾ ਅੰਤਰਿ ਜਰੀਐ॥ ਪੰਚ ਬਾਣ ਲੇ ਜਮ ਕਉ ਮਾਰੈ ਗਗਨੰਤਰਿ ਧਣਖੁ ਚ
ੜਾਇਆ॥੯॥ ਸਾਕਤ ਨਰ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਕਿਉ ਪਾਈਐ॥ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਬਿਨੁ ਆਈਐ ਜਾਈਐ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਮੁਕਤਿ ਪਰਾਇਣੁ ਹਰਿ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਮਿਲਾਇਆ॥੧੦॥ ਨਿਰਭਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੈ ਰਖਵਾਲਾ॥ ਭਗਤਿ ਪਰਾਪਤਿ ਗੁਰ ਗੋ
ਪਾਲਾ॥ ਧੁਨਿ ਅਨੰਦੁ ਅਨਾਹਦੁ ਵਾਜੈ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਾਇਆ॥੧੧॥ ਨਿਰਭਉ ਸੋ ਸਿਰਿ ਨਾਹੀ ਲੇਖਾ॥ ਆਪਿ ਅਲੇ
ਖੁ ਕੁਦਰਤਿ ਹੈ ਦੇਖਾ॥ ਆਪਿ ਅਤੀਤੁ ਅਜੋਨੀ ਸੰਭਉ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮਤਿ ਸੋ ਪਾਇਆ॥੧੨॥ ਅੰਤਰ ਕੀ ਗਤਿ ਸਤਿਗੁਰੁ
ਜਾਣੈ॥ ਸੋ ਨਿਰਭਉ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੈ॥ ਅੰਤਰੁ ਦੇਖਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ਬੂਝੈ ਅਨਤ ਨ ਮਨੁ ਡੋਲਾਇਆ॥੧੩॥ ਨਿਰਭਉ ਸੋ
ਅਭ ਅੰਤਰਿ ਵਸਿਆ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਾਮਿ ਨਿਰੰਜਨ ਰਸਿਆ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੰਗਤਿ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਮਿ
ਲਾਇਆ॥੧੪॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣੈ॥ ਰਹੈ ਅਲਿਪਤੁ ਚਲਤੇ ਘਰਿ ਆਣੈ॥ ਊਪਰਿ ਆਦਿ ਸਰਬ ਤਿਹੁ
ਲੋਈ ਨਾਨਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪਾਇਆ॥੧੫॥੪॥੨੧॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧॥ ਕੁਦਰਤਿ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ਅਪਾਰਾ॥ ਕੀਤੇ ਕਾ
ਨਾਹੀ ਕਿਹੁ ਚਾਰਾ॥ ਜੀਅ ਉਪਾਇ ਰਿਜਕੁ ਦੇ ਆਪੇ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਹੁਕਮੁ ਚਲਾਇਆ॥੧॥ ਹੁਕਮੁ ਚਲਾਇ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ
॥ ਕਿਸੁ ਨੇੜੈ ਕਿਸੁ ਆਖਾਂ ਦੂਰੇ॥ ਗੁਪਤ ਪ੍ਰਗਟ ਹਰਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਦੇਖਹੁ ਵਰਤੈ ਤਾਕੁ ਸਬਾਇਆ॥੨॥ ਜਿਸ ਨੋ ਮੇਲੇ
ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਏ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ॥ ਆਨੰਦ ਰੂਪ ਅਨੂਪ ਅਗੋਚਰ ਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਭਰਮੁ ਜਾਇਆ॥
੩॥ ਮਨ ਤਨ ਧਨ ਤੇ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਾ॥ ਅੰਤਿ ਸਖਾਈ ਚਲਣਵਾਰਾ॥ ਮੋਹ ਪਸਾਰ ਨਹੀ ਸੰਗਿ ਬੇਲੀ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਰ ਕਿਨਿ ਸੁ
ਖੁ ਪਾਇਆ॥੪॥ ਜਿਸ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ॥ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਏ ਗੁਰਮਤਿ ਸੂਰਾ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਸਰੇਵਹੁ ਜਿਨਿ ਭੂਲਾ ਮਾ
ਰਗਿ ਪਾਇਆ॥੫॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਹਰਿ ਧਨੁ ਜਸੁ ਪਿਆਰਾ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਤੁਮਾਰਾ॥ ਜਾਚਕੁ ਸੇਵ ਕਰੇ ਦਰਿ ਹਰਿ ਕੈ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਜ
ਸੁ ਗਾਇਆ॥੬॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਏ॥ ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਗਤਿ ਪਤਿ ਪਾਏ॥ ਸਾਕਤ ਠਉਰ ਨਾਹੀ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਜਨਮ ਮਰੈ
ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ॥੭॥ ਸੇਵਹੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸਮੁੰਦੁ ਅਥਾਹਾ॥ ਪਾਵਹੁ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਧਨੁ ਲਾਹਾ॥ ਬਿਖਿਆ ਮਲੁ ਜਾਇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰਿ ਨਾਵਹੁ
ਗੁਰ ਸਰ ਸੰਤੋਖੁ ਪਾਇਆ॥੮॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਹੁ ਸੰਕ ਨ ਕੀਜੈ॥ ਆਸਾ ਮਾਹਿ ਨਿਰਾਸੁ ਰਹੀਜੈ॥ ਸੰਸਾ ਦੂਖ ਬਿਨਾਸਨੁ ਸੇਵਹੁ ਫਿਰਿ ਬਾਹੁੜਿ
ਰੋਗੁ ਨ ਲਾਇਆ॥੯॥ ਸਾਚੇ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਵਡੀਆਏ॥ ਕਉਨੁ ਸੁ ਦੂਜਾ ਤਿਸੁ ਸਮਝਾਏ॥ ਹਰਿ ਗੁਰ ਮੂਰਤਿ ਏਕਾ ਵਰਤੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਰ ਭਾਇਆ॥
੧੦॥

ਮਤ

ਜਪ

ਪੜਹਿਪੁਸਤਕਵੇਦਪੁਰਾਨਾ॥ਇਕਬਹਿਸੁਨਹਿਸੁਨਾਵਹਿਕਾਨਾ॥ਅਜਗਰਕਪਟੁਕਹਹੁਕਿਉਖੁਲੈਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਤਤੁਨਪਾਇਆ॥੧੧॥ਕਰ
ਹਿਬਿਭੂਤਲਗਾਵਹਿਭਸਮੈ॥ਅੰਤਰਿਕ੍ਰੋਧੁਚੰਡਾਲੁਸੁਹਉਮੈ॥ਪਾਖੰਡਕੀਨੇਜੋਗੁਨਪਾਈਐਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਅਲਖੁਨਪਾਇਆ॥੧੨॥ਤੀਰਥ
ਵਰਤਨੇਮਕਰਹਿਉਦਿਆਨਾ॥ਜਤੁਸਤੁਸੰਜਮੁਕਥਹਿਗਿਆਨਾ॥ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਕਿਉਸੁਖੁਪਾਈਐਬਿਨੁਗੁਰਭਰਮੁਨਜਾਇਆ॥੧੩॥ਨਿਉਲੀ
ਕਰਮਭੁਇਅੰਗਮਭਾਠੀ॥ਰੇਚਕਕੁੰਭਕਪੂਰਕਮਨਹਾਠੀ॥ਪਾਖੰਡਧਰਮੁਪ੍ਰੀਤਿਨਹੀਹਰਿਸਿਉਗੁਰਸਬਦਮਹਾਰਸੁਪਾਇਆ॥੧੪॥ਕੁਦਰਤਿਦੇਖਿ
ਰਹੇਮਨੁਮਾਨਿਆ॥ਗੁਰਸਬਦੀਸਭੁਬ੍ਰਹਮੁਪਛਾਨਿਆ॥ਨਾਨਕਆਤਮਰਾਮੁਸਬਾਇਆਗੁਰਸਤਿਗੁਰੁਅਲਖੁਲਖਾਇਆ॥੧੫॥੨੩॥

ਮਾਰੂਸੋਲਹੇਮਹਲਾ੩॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਹੁਕਮੀਸਹਜੇਸ੍ਰਿਸਟਿਉਪਾਈ॥ਕਰਿਕਰਿਵੇਖੈਅਪਣੀਵਡਿਆਈ॥ਆਪੇਕਰੇਕਰਾਏਆਪੇਹੁਕਮੇਰਹਿਆਸਮਾਈਹੇ॥੧॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਜ
ਗਤੁਗੁਬਾਰਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਕੋਵੀਚਾਰਾ॥ਆਪੇਨਦਰਿਕਰੇਸੋਪਾਏਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਈਹੇ॥੨॥ਆਪੇਮੇਲੇਦੇਵਡਿਆਈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਕੀ
ਮਤਿਪਾਈ॥ਮਨਮੁਖਿਬਹੁਤੁਫਿਰੈਬਿਲਲਾਦੀਦੂਜੈਭਾਇਖੁਆਈਹੇ॥੩॥ਹਉਮੈਮਾਇਆਵਿਚੇਪਾਈ॥ਮਨਮੁਖਭੂਲੇਪਤਿਗਵਾਈ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੋਨਾਇਰਾਚੈਸਾਚੈਰਹਿਆਸਮਾਈਹੇ॥੪॥ਗੁਰਤੇਗਿਆਨੁਨਾਮੁਰਤਨੁਪਾਇਆ॥ਮਨਸਾਮਾਰਿਮਨਮਾਹਿਸਮਾਇਆ॥ਆਪੇਖੇਲ
ਕਰੇਸਭਿਕਰਤਾਆਪੇਦੇਇਬੁਝਾਈਹੇ॥੫॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਆਪੁਗਵਾਏ॥ਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਸਬਦਿਸੁਖੁਪਾਏ॥ਅੰਤਰਿਪਿਆਰੁਭਗਤੀਸਹਜਿਮਤੇਬ
ਣਿਆਈਹੇ॥੬॥ਦੁਖਨਿਵਾਰਣੁਗੁਰਤੇਜਾਤਾ॥ਆਪਿਮਿਲਿਆਜਗਜੀਵਨੁਦਾਤਾ॥ਜਿਸਨੋਲਾਏਸੋਈਬੂਝੈਭਉਭਰਮੁਸਰੀਰਹੁਜਾ
ਈਹੇ॥੭॥ਆਪੇਗੁਰਮੁਖਿਆਪੇਦੇਵੈ॥ਸਚੈਸਬਦਿਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੈ॥ਜਰਾਜਮੁਤਿਸੁਜੋਹਿਨਸਾਕੈਸਾਚੇਸਿਉਬਣਿਆਈਹੇ॥੮॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਅਗਨਿ
ਜਲੈਸੰਸਾਰਾ॥ਜਲਿਜਲਿਖਪੈਬਹੁਤੁਵਿਕਾਰਾ॥ਮਨਮੁਖੁਠਉਰਨਪਾਏਕਬਹੂਸਤਿਗੁਰਬੂਝਬੁਝਾਈਹੇ॥੯॥ਸਚਾਸਬਦੁਸਚੀਹੈਬਾਣੀ॥ਗੁ
ਰਮੁਖਿਵਿਰਲੈਕਿਨੈਪਛਾਣੀ॥ਸਚੈਸਬਦਿਰਤੇਬੈਰਾਗੀਆਵਣੁਜਾਣੁਰਹਾਈਹੇ॥੧੧॥ਸਬਦੁਬੁਝੈਸੋਮੈਲੁਚੁਕਾਏ॥ਨਿਰਮਲੁਨਾਮੁਵਸੈਮ
ਨਿਆਏ॥ਸਤਿਗੁਰੁਅਪਣਾਸਦਹੀਸੇਵਹਿਹਉਮੈਵਿਚਹੁਜਾਈਹੇ॥੧੨॥ਗੁਰਤੇਬੂਝੈਤਾਦਰੁਸੂਝੈ॥ਨਾਮਵਿਹੂਣਾਕਥਿਕਥਿਲੂਝੈ॥ਸਤਿਗु
ਰਸੇਵੇਕੀਵਡਿਆਈਤ੍ਰਿਸਨਾਭੂਖਗਵਾਈਹੇ॥੧੩॥ਆਪੇਆਪਿਮਿਲੈਤਾਬੂਝੈ॥ਗਿਆਨਵਿਹੂਣਾਕਿਛੂਨਸੂਝੈ॥ਗੁਰਕੀਦਾਤਿਸਦਾਮਨ
ਅੰਤਰਿਬਾਣੀਸਬਦੁਵਜਾਈਹੇ॥੧੪॥ਜੋਧੁਰਿਲਿਖਿਆਸੁਕਰਮਕਮਾਇਆ॥ਕੋਇਨਮੇਟੈਧੁਰਿਫੁਰਮਾਇਆ॥ਸਤਿਸੰਗਤਿਮਹਿਤਿਨਹੀਵ
ਾਸਾਜਿਨਕਉਧੁਰਿਲਿਖਿਪਾਈਹੇ॥੧੫॥ਅਪਣੀਨਦਰਿਕਰੇਸੋਪਾਏ॥ਸਚੈਸਬਦਿਤਾੜੀਚਿਤੁਲਾਏ॥ਨਾਨਕਦਾਸੁਕਹੈਬੇਨੰਤੀਭੀਖਿ
ਆਨਾਮੁਦਰਿਪਾਈਹੇ॥੧੬॥੧॥ਮਾਰੂਮਹਲਾ੩॥ਏਕੋਏਕੁਵਰਤੈਸਭੁਸੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲਾਬੂਝੈਕੋਈ॥ਏਕੋਰਵਿਰਹਿਆਸਭ
ਅੰਤਰਿਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈਹੇ॥੧॥ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਜੀਅਉਪਾਏ॥ਗਿਆਨੀਧਿਆਨੀਆਖਿਸੁਣਾਏ॥ਸਭਨਾਰਿਜਕੁਸਮਾਹੇਆਪੇਕੀ
ਮਤਿਹੋਰਨਹੋਈਹੇ॥੨॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਅੰਧੁਅੰਧਾਰਾ॥ਹਉਮੈਮੇਰਾਪਸਰਿਆਪਾਸਾਰਾ॥ਅਨਦਿਨੁਜਲਤਰਹੈਦਿਨੁਰਾਤੀਗੁਰਬਿਨੁਸਾਂਤਿਨਹੋਈ
ਹੇ॥੩॥ਆਪੇਜੋੜਿਵਿਛੋੜੇਆਪੇ॥ਆਪੇਥਾਪਿਉਥਾਪੇਆਪੇ॥ਸਚਾਹੁਕਮੁਸਚਾਪਾਸਾਰਾਹੋਰਨਿਹੁਕਮੁਨਹੋਈਹੇ॥੪॥ਆਪੇ
ਲਾਇਲਏਸੋਲਾਗੈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਜਮਕਾਭਉਭਾਗੈ॥ਅੰਤਰਿਸਬਦੁਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਕੋਈਹੇ॥੫॥ਆਪੇਮੇਲੇਮੇ
ਲਿਮਿਲਾਏ॥ਪੁਰਬਿਲਿਖਿਆਸੁਮੇਟਣਾਨਜਾਏ॥ਅਨਦਿਨੁਭਗਤਿਕਰੇਦਿਨੁਰਾਤੀਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਾਹੋਈਹੇ॥੬॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਸਦਾਸੁਖੁਜਾਤਾ॥

ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਨਿਸੇਵਡਭਾਗੀ
॥ਸਾਚੈਨਾਮਿਸਦਾਲਿਵਲਾ
ਗੀ॥ਅੰਤਰਿਨਾਮੁਰਵਿਆਨਿਹਕੇਵ
ਲੁਤ੍ਰਿਸਨਾਸਬਦਿ
ਬੁਝਾਈਹੇ॥੧੦॥

ਆਪੇ ਆਪਿ ਮਿਲਿਆ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਤ੍ਰਿਸਨ ਅਗਨਿ ਨਿਵਾਰੀ ਸਬਦੁ ਚੀਨਿ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ਹੇ ॥੭॥ ਕਾਇਆ ਕੁਟੰਬੁ ਮੋਹਿ ਨ ਬੂਝੈ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਤ ਆਖੀ ਸੂਝੈ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਰਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ਹੇ ॥੮॥ ਮਨਮੁਖ ਧਾਤੁ ਦੂਜੈ ਹੈ ਲਾਗਾ ॥ ਜਨਮਤ ਕੀ ਨ ਮੂਓ ਆਭਾ
ਗਾ ॥ ਆਵਤ ਜਾਤ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ਹੇ ॥੯॥ ਕਾਇਆ ਕੁਸੁਧ ਹਉਮੈ ਮਲੁ ਲਾਈ ॥ ਜੇ ਸਉ ਧੋਵਹਿ ਤਾ ਮੈ
ਲੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਸਬਦਿ ਧੋਪੈ ਤਾ ਹਛੀ ਹੋਵੈ ਫਿਰਿ ਮੈਲੀ ਮੂਲਿ ਨ ਹੋਈ ਹੇ ॥੧੦॥ ਪੰਚ ਦੂਤ ਕਾਇਆ ਸੰਘਾਰਹਿ ॥ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਸਬਦੁ ਨ ਵੀ
ਚਾਰਹਿ ॥ ਅੰਤਰਿ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਗੁਬਾਰਾ ਜਿਉ ਸੁਪਨੈ ਸੁਧਿ ਨ ਹੋਈ ਹੇ ॥੧੧॥ ਇਕਿ ਪੰਚਾ ਮਾਰਿ ਸਬਦਿ ਹੈ ਲਾਗੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਇ ਮਿਲਿਆ ਵਡ
ਭਾਗੇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸਾਚੁ ਰਵਹਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ ਸੋਈ ਹੇ ॥੧੨॥ ਗੁਰ ਕੀ ਚਾਲ ਗੁਰੂ ਤੇ ਜਾਪੈ ॥ ਪੂਰਾ ਸੇਵਕੁ ਸਬਦਿ ਸਿਞਾਪੈ ॥ ਸਦਾ ਸਬਦੁ
ਰਵੈ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਰਸਨਾ ਰਸੁ ਚਾਖੈ ਸਚੁ ਸੋਈ ਹੇ ॥੧੩॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰੇ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਰਖੈ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ॥ ਏਕਸ ਬਿਨੁ ਹਉ ਹੋਰੁ
ਨ ਜਾਣਾ ਸਹਜੇ ਹੋਇ ਸੁ ਹੋਈ ਹੇ ॥੧੪॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸਹਜੁ ਕਿਨੈ ਨਹੀ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਸਚਾ ਸੇਵਿ ਸਬਦਿ
ਸਚਿ ਰਾਤੇ ਹਉਮੈ ਸਬਦੇ ਖੋਈ ਹੇ ॥੧੫॥ ਆਪੇ ਗੁਣਦਾਤਾ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਵਹਿ ਪਕੀ ਸਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵਹਿ ਸਾਚੇ
ਸਾਚੇ ਤੇ ਪਤਿ ਹੋਈ ਹੇ ॥੧੬॥ ੨ ॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਜਗਜੀਵਨੁ ਸਾਚਾ ਏਕੋ ਦਾਤਾ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ
ਮਿਲਿਆ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥ ਰਸਨਾ ਸਬਦਿ ਰਤੀ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਪਤਿ ਪਾਈ ਹੇ ॥੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਨਿੰ
ਦਕ ਪਤਿ ਗਵਾਈ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਪਰਮ ਹੰਸ ਬੈਰਾਗੀ ਨਿਜ ਘਰਿ ਤਾੜੀ ਲਾਈ ਹੇ ॥੨॥ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪੂਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਖਿ ਸੁਣਾਏ ਸੂ
ਰਾ ॥ ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰੁ ਸਾਚਾ ਮਨੁ ਪੀਵੈ ਭਾਇ ਸੁਭਾਈ ਹੇ ॥੩॥ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤੁ ਅਵਰਾ ਸਮਝਾਏ ॥ ਘਰ ਜਲਤੇ ਕੀ ਖਬਰਿ ਨ ਪਾ
ਏ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਈਐ ਪੜਿ ਥਾਕੇ ਸਾਂਤਿ ਨ ਪਾਈ ਹੇ ॥੪॥ ਇਕਿ ਭਸਮ ਲਗਾਇ ਫਿਰਹਿ ਭੇਖਧਾਰੀ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਹ
ਉਮੈ ਕਿਨਿ ਮਾਰੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਜਲਤ ਰਹਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਭਰਮਿ ਭੇਖਿ ਭਰਮਾਈ ਹੇ ॥੫॥ ਇਕਿ ਗ੍ਰਿਹ ਕੁਟੰਬ ਮਹਿ ਸਦਾ ਉਦਾਸੀ ॥ ਸਬ
ਦਿ ਮੁਏ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਸੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਰਹਹਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਭੈ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਚਿਤੁ ਲਾਈ ਹੇ ॥੬॥ ਮਨਮੁਖੁ ਨਿੰਦਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵਿਗੁਤਾ ॥
ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਭਉਕੈ ਜਿਸੁ ਕੁਤਾ ॥ ਜਮਕਾਲੁ ਤਿਸੁ ਕਦੇ ਨ ਛੋਡੈ ਅੰਤਿ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਈ ਹੇ ॥੭॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਚੀ ਪਤਿ ਹੋਈ ॥ ਬਿਨੁ
ਨਾਵੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਵੈ ਕੋਈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੋ ਨਾਉ ਨ ਪਾਏ ਪ੍ਰਭਿ ਐਸੀ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ਹੇ ॥੮॥ ਇਕਿ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਬਹੁਤੁ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਇਕਿ
ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ਸੋ ਬੂਝੈ ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਭਉ ਜਾਈ ਹੇ ॥੧੦॥ ਇਸਨਾਨੁ ਦਾਨੁ ਕਰਹਿ ਨਹੀ ਬੂਝਹਿ ॥
ਇਕਿ ਮਨੂਆ ਮਾਰਿ ਮਨੈ ਸਿਉ ਲੂਝਹਿ ॥ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਇਕ ਰੰਗੀ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਈ ਹੇ ॥੧੧॥ ਆਪੇ ਸਿਰਜੇ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥
ਆਪੇ ਭਾਣੈ ਦੇਇ ਮਿਲਾਈ ॥ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਮੇਰੈ ਪ੍ਰਭਿ ਇਉ ਫੁਰਮਾਈ ਹੇ ॥੧੨॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਜਨ ਸਾਚੇ ॥ ਮਨ
ਮੁਖਿ ਸੇਵਿ ਨ ਜਾਣਨਿ ਕਾਚੇ ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਲਾਈ ਹੇ ॥੧੩॥ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਸਾਚਾ ਏਕੋ ਦਾਤਾ ॥ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ
ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥ ਸਬਦਿ ਮਿਲੇ ਸੇ ਵਿਛੁੜਹਿ ਨਾਹੀ ਨਦਰੀ ਸਹਜਿ ਮਿਲਾਈ ਹੇ ॥੧੪॥ ਹਉਮੈ ਮਾਇਆ ਮੈਲੁ ਕਮਾਇਆ ॥
ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਦੂਜਾ ਭਾਇਆ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ਮਨਿ ਦੇਖਹੁ ਲਿਵ ਲਾਈ ਹੇ ॥੧੫॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਕਰਸੀ ॥
ਆਪਹੁ ਹੋਆ ਨਾ ਕਿਛੁ ਹੋਸੀ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਪਤਿ ਪਾਈ ਹੇ ॥੧੬॥ ੩ ॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥
ਜੋ ਆਇਆ ਸੋ ਸਭੁ ਕੋ ਜਾਸੀ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਬਾਧਾ ਜਮ ਫਾਸੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸੇ ਜਨ ਉਬਰੇ ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਈ ਹੇ ॥੧॥ ਆ
ਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋਈ ਜਨੁ ਲੇਖੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਤਿਸੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੂਝੈ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧੁ ਕਮਾ
ਈ ਹੇ ॥੨॥

ਮਨਮੁਖ ਸਹਸਾ ਬੂਝ ਨ ਪਾਈ ॥ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਹਜੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਈ ਹੇ ॥੩॥ ਧੰਧੈ ਧਾਵਤ ਮਨੁ ਭਇਆ ਮਨੂਰਾ ॥ ਫਿਰਿ ਹੋਵੈ ਕੰਚਨੁ ਭੇਟੈ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਲਏ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਪੂਰੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਈ ਹੇ ॥੪॥ ਦੁਰਮਤਿ ਝੂਠੀ ਬੁਰੀ ਬੁਰਿਆਰਿ ॥ ਅਉਗਣਿਆਰੀ ਅਉਗਣਿਆਰਿ ॥ ਕਚੀ ਮਤਿ ਫੀਕਾ ਮੁਖਿ ਬੋਲੈ ਦੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਈ ਹੇ ॥੫॥ ਅਉਗਣਿਆਰੀ ਕੰਤ ਨ ਭਾਵੈ ॥ ਮਨ ਕੀ ਜੂਠੀ ਜੂਠੁ ਕਮਾਵੈ ॥ ਪਿਰ ਕਾ ਸਾਉ ਨ ਜਾਣੈ ਮੂਰਖਿ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਬੂਝ ਨ ਪਾਈ ਹੇ ॥੬॥ ਦੁਰਮਤਿ ਖੋਟੀ ਖੋਟੁ ਕਮਾਵੈ ॥ ਸੀਗਾਰੁ ਕਰੇ ਪਿਰ ਖਸਮ ਨ ਭਾਵੈ ॥ ਗੁਣਵੰਤੀ ਸਦਾ ਪਿਰੁ ਰਾਵੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ਹੇ ॥੭॥ ਆਪੇ ਹੁਕਮੁ ਕਰੇ ਸਭੁ ਵੇਖੈ ॥ ਇਕਨਾ ਬਖਸਿ ਲਏ ਧੁਰਿ ਲੇਖੈ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ਹੇ ॥੮॥ ਹਉਮੈ ਧਾਤੁ ਮੋਹਿ ਰਸਿ ਲਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਿਵ ਸਾਚੀ ਸਹਜਿ ਸਮਾਈ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲੈ ਆਪਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਬੂਝ ਨ ਪਾਈ ਹੇ ॥੯॥ ਇਕਿ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ਸਦਾ ਜਨ ਜਾਗੇ ॥ ਇਕਿ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਸੋਇ ਰਹੇ ਅਭਾਗੇ ॥ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਆਪੇ ਹੋਰੁ ਕਰਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਈ ਹੇ ॥੧੦॥ ਕਾਲੁ ਮਾਰਿ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਰਖੈ ਉਰ ਧਾਰੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈ ਹੇ ॥੧੧॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਫਿਰੈ ਦੇਵਾਨੀ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਦੁਖ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨੀ ॥ ਬਹੁਤੇ ਭੇਖ ਕਰੈ ਨਹੀ ਪਾਏ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਈ ਹੇ ॥੧੨॥ ਕਿਸ ਨੋ ਕਹੀਐ ਜਾ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ॥ ਜਿਤੁ ਭਾਵੈ ਤਿਤੁ ਰਾਹਿ ਚਲਾਏ ॥ ਆਪੇ ਮਿਹਰਵਾਨੁ ਸੁਖਦਾਤਾ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਈ ਹੇ ॥੧੩॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਭੁਗਤਾ ॥ ਆਪੇ ਸੰਜਮੁ ਆਪੇ ਜੁਗਤਾ ॥ ਆਪੇ ਨਿਰਮਲੁ ਮਿਹਰਵਾਨੁ ਮਧੁਸੂਦਨੁ ਜਿਸ ਦਾ ਹੁਕਮੁ ਨ ਮੇਟਿਆ ਜਾਈ ਹੇ ॥੧੪॥ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿਨੀ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਵਸਿ ਰਹਿਆ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ॥ ਇਕ ਥੈ ਗੁਪਤੁ ਪਰਗਟੁ ਹੈ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਜਾਈ ਹੇ ॥੧੫॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ॥ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂ ਦੇਹਿ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਵਡਾਈ ਹੇ ॥੧੬॥੪॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੈ ॥ ਸਭੁ ਜਗੁ ਹੈ ਤਿਸ ਹੀ ਕੈ ਚੀਰੈ ॥ ਸਭਿ ਘਟ ਭੋਗਵੈ ਸਦਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਆਪੇ ਸੂਖ ਨਿਵਾਸੀ ਹੇ ॥੧॥ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੀ ਨਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ॥ ਆਪੇ ਆਇ ਵਸਿਆ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਤੂਟੀ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸੀ ਹੇ ॥੨॥ ਕਿਸੁ ਸੇਵੀ ਤੈ ਕਿਸੁ ਸਾਲਾਹੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਸਬਦਿ ਸਾਲਾਹੀ ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਮਤਿ ਊਤਮ ਅੰਤਰਿ ਕਮਲੁ ਪ੍ਰਗਾਸੀ ਹੇ ॥੩॥ ਦੇਹੀ ਕਾਚੀ ਕਾਗਦ ਮਿਕਦਾਰਾ ॥ ਬੂੰਦ ਪਵੈ ਬਿਨਸੈ ਢਹਤ ਨ ਲਾਗੈ ਬਾਰਾ ॥ ਕੰਚਨ ਕਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਜਿਸੁ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਵਾਸੀ ਹੇ ॥੪॥ ਸਚਾ ਚਉਕਾ ਸੁਰਤਿ ਕੀ ਕਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਭੋਜਨੁ ਸਚੁ ਆਧਾਰਾ ॥ ਸਦਾ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਹੈ ਪਾਵਨੁ ਜਿਤੁ ਘਟਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਵਾਸੀ ਹੇ ॥੫॥ ਹਉ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜੋ ਸਾਚੈ ਲਾਗੇ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੇ ॥ ਸਾਚਾ ਸੂਖੁ ਸਦਾ ਤਿਨ ਅੰਤਰਿ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸਿ ਰਾਸੀ ਹੇ ॥੬॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਚੇਤਾ ਅਵਰੁ ਨ ਪੂਜਾ ॥ ਏਕੋ ਸੇਵੀ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ॥ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਸਭੁ ਸਚੁ ਦਿਖਾਇਆ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਸੀ ਹੇ ॥੭॥ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਜੋਨੀ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਇਆ ॥ ਆਪਿ ਭੂਲਾ ਜਾ ਖਸਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਮਿਲੈ ਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਚੀਨੈ ਸਬਦੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਹੇ ॥੮॥ ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਭਰੇ ਹਮ ਅਪਰਾਧੀ ॥ ਕਿਆ ਮੁਹੁ ਲੈ ਬੋਲਹਿ ਨਾ ਹਮ ਗੁਣ ਨ ਸੇਵਾ ਸਾਧੀ ॥ ਡੁਬਦੇ ਪਾਥਰ ਮੇਲਿ ਲੈਹੁ ਤੁਮ ਆਪੇ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਹੇ ॥੯॥ ਨਾ ਕੋਈ ਕਰੇ ਨ ਕਰਣੈ ਜੋਗਾ ॥ ਆਪੇ ਕਰਹਿ ਕਰਾਵਹਿ ਸੁ ਹੋਇਗਾ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਲੈਹਿ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਸਦ ਹੀ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਸੀ ਹੇ ॥੧੦॥ ਧੀ

ਇਹੁ ਤਨੁ ਧਰਤੀ ਸਬਦੁ ਬੀਜੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਸਾਚੇ ਸੇਤੀ ਵਣਜੁ ਵਾਪਾਰਾ ॥ ਸਚੁ ਧਨੁ ਜੰਮਿਆ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਵਾਸੀ ਹੇ ॥੧੧॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਅਵਗਣਿਆਰੇ ਨੋ ਗੁਣੁ ਕੀਜੈ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਲੈਹਿ ਨਾਮੁ ਦੀਜੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋ ਪਤਿ ਪਾਏ ਇਕਤੁ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਸੀ ਹੇ ॥੧੨॥ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਧਨੁ ਸਮਝ ਨ ਹੋਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋ ਧਨੁ ਪਾਏ ਸਦ ਹੀ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਸੀ ਹੇ ॥੧੩॥ ਅਨਲ ਵਾਉ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੇ ਸੁਧਿ ਨ ਕਾਈ ॥ ਮਨਮੁਖ ਅੰਧੇ ਕਿਛੂ ਨ ਸੂਝੈ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਗਾਸੀ ਹੇ ॥੧੪॥ ਮਨਮੁਖ ਹਉਮੈ ਮਾਇਆ

ਮੁਠੇਅਪਣਾਘਰੁਨਸਮਾਲਹਿਅੰਤਿਵਿਗੁਤੇ॥ਪਰਨਿੰਦਾਕਰਹਿਬਹੁਚਿੰਤਾਜਾਲੇਦੁਖੇਦੁਖਿਨਿਵਾਸੀਹੇ॥੧੫॥ਆਪੇਕਰਤੇਕਾਰਕਰਾਈ॥ਆ
ਪੇਗੁਰਮੁਖਿਦੇਇਬੁਝਾਈ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਮਨੁਨਿਰਮਲੁਨਾਮੇਨਾਮਿਨਿਵਾਸੀਹੇ॥੧੬॥੫॥ਮਾਰੂਮਹਲਾ੩॥ ਏਕੋਸੇਵੀਸਦਾਥਿਰੁਸਾਚਾ॥ਦੂ
ਜੈਲਾਗਾਸਭੁਜਗੁਕਾਚਾ॥ਗੁਰਮਤੀਸਦਾਸਚੁਸਾਲਾਹੀਸਾਚੇਹੀਸਾਚਿਪਤੀਜੈਹੇ॥੧॥ਤੇਰੇਗੁਣਬਹੁਤੇਮੈਏਕੁਨਜਾਤਾ॥ਆਪੇਲਾਇਲਏਜਗਜੀ
ਵਨੁਦਾਤਾ॥ਆਪੇਬਖਸੇਦੇਵਡਿਆਈ॥ਗੁਰਮਤਿਇਹੁਮਨੁਭੀਜੈਹੇ॥੨॥ਮਾਇਆਲਹਰਿਸਬਦਿਨਿਵਾਰੀ॥ਇਹੁਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹਉਮੈਮਾਰੀ॥
ਸਹਜੇਗੁਣਗਾਵੈਰੰਗਿਰਾਤਾਰਸਨਾਰਾਮੁਰਵੀਜੈਹੇ॥੩॥ਮੇਰੀਮੇਰੀਕਰਤਵਿਹਾਣੀ॥ਮਨਮੁਖਨਬੂਝੈਫਿਰੈਇਆਣੀ॥ਜਮਕਾਲੁਘੜੀ
ਮੁਹਤੁਨਿਹਾਲੇਅਨਦਿਨੁਆਰਜਾਛੀਜੈਹੇ॥੪॥ਅੰਤਰਿਲੋਭੁਕਰੈਨਹੀਬੂਝੈ॥ਸਿਰਊਪਰਿਜਮਕਾਲੁਨਸੂਝੈ॥ਐਥੈਕਮਾਣਾਸੋਅਗੈਆਇ
ਆਅੰਤਕਾਲਿਕਿਆਕੀਜੈਹੇ॥੫॥ਜੋਸਚਿਲਾਗੇਤਿਨਸਾਚੀਸੋਇ॥ਦੂਜੈਲਾਗੇਮਨਮੁਖਿਰੋਇ॥ਦੁਹਾਸਿਰਿਆਕਾਖਸਮੁਹੈਆਪੇਆਪੇ
ਗੁਣਮਹਿਭੀਜੈਹੇ॥੬॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਦਾਜਨੁਸੋਹੈ॥ਨਾਮਰਸਾਇਣਿਇਹੁਮਨੁਮੋਹੈ॥ਮਾਇਆਮੋਹਮੈਲੁਪਤੰਗੁਨਲਾਗੈਗੁਰਮਤੀ
ਹਰਿਨਾਮਿਭੀਜੈਹੇ॥੭॥ਸਭਨਾਵਿਚਿਵਰਤੈਇਕੁਸੋਈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਰਗਟੁਹੋਈ॥ਹਉਮੈਮਾਰਿਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਆਨਾਇਸਾਚੈਅੰ
ਮ੍ਰਿਤੁਪੀਜੈਹੇ॥੮॥ਕਿਲਬਿਖਦੂਖਨਿਵਾਰਣਹਾਰਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਿਆਸਬਦਿਵੀਚਾਰਾ॥ਸਭੁਕਿਛੁਆਪੇਆਪਿਵਰਤੈਗੁਰਮੁਖਿਮਨ
ਤਨੁਭੀਜੈਹੇ॥੯॥ਮਾਇਆਅਗਨਿਜਲੈਸੰਸਾਰੇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਿਵਾਰੈਸਬਦਿਵੀਚਾਰੇ॥ਅੰਤਰਿਸਾਂਤਿਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਆਗੁਰਮਤੀਨਾਮੁਲੀ
ਜੈਹੇ॥੧੦॥ਇੰਦ੍ਰਇੰਦ੍ਰਾਸਣਿਬੈਠੇਜਮਕਾਭਉਪਾਵਹਿ॥ਜਮੁਨਛੋਡੈਬਹੁਕਰਮਕਮਾਵਹਿ॥ਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟੇਤਾਮੁਕਤਿਪਾਈਐਹਰਿਹਰਿ
ਰਸਨਾਪੀਜੈਹੇ॥੧੧॥ਮਨਮੁਖਿਅੰਤਰਿਭਗਤਿਨਹੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਿਸਾਂਤਿਸੁਖੁਹੋਈ॥ਪਵਿਤ੍ਰਪਾਵਨਸਦਾਹੈਬਾਣੀਗੁਰਮਤਿਅੰਤਰੁ
ਭੀਜੈਹੇ॥੧੨॥ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਮਹੇਸੁਵੀਚਾਰੀ॥ਤ੍ਰੈਗੁਣਬਧਕਮੁਕਤਿਨਿਰਾਰੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨੁਏਕੋਹੈਜਾਤਾਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਰਵੀਜੈਹੇ॥
੧੩॥ਬੇਦਪੜਹਿਹਰਿਨਾਮੁਨਬੂਝਹਿ॥ਮਾਇਆਕਾਰਣਿਪੜਿਪੜਿਲੂਝਹਿ॥ਅੰਤਰਿਮੈਲੁਅਗਿਆਨੀਅੰਧਾਕਿਉਕਰਿਦੁਤਰੁਤਰੀ
ਜੈਹੇ॥੧੪॥ਬੇਦਬਾਦਸਭਿਆਖਿਵਖਾਣਹਿ॥ਨਅੰਤਰੁਭੀਜੈਨਸਬਦੁਪਛਾਣਹਿ॥ਪੁੰਨੁਪਾਪੁਸਭੁਬੇਦਿਦ੍ਰਿੜਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
ਪੀਜੈਹੇ॥੧੫॥ਆਪੇਸਾਚਾਏਕੋਸੋਈ॥ਤਿਸੁਬਿਨੁਦੂਜਾਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਮਨੁਸਾਚਾਸਚੋਸਚੁਰਵੀਜੈਹੇ॥੧੬॥੬॥
ਮਾਰੂਮਹਲਾ੩॥ ਸਚੈਸਚਾਤਖਤੁਰਚਾਇਆ॥ਨਿਜਘਰਿਵਸਿਆਤਿਥੈਮੋਹੁਨਮਾਇਆ॥ਸਦਹੀਸਾਚੁਵਸਿਆਘਟਅੰਤਰਿਗੁ
ਰਮੁਖਿਕਰਣੀਸਾਰੀਹੇ॥੧॥ਸਚਾਸਉਦਾਸਚੁਵਾਪਾਰਾ॥ਨਤਿਥੈਭਰਮੁਨਦੂਜਾਪਸਾਰਾ॥ਸਚਾਧਨੁਖਟਿਆਕਦੇਤੋਟਿਨਆਵੈਬੂਝੈਕੋਵੀਚਾ
ਰੀਹੇ॥੨॥ਸਚੈਲਾਏਸੇਜਨਲਾਗੇ॥ਅੰਤਰਿਸਬਦੁਮਸਤਕਿਵਡਭਾਗੇ॥ਸਚੈਸਬਦਿਸਦਾਗੁਣਗਾਵਹਿਸਬਦਿਰਤੇਵੀਚਾਰੀਹੇ॥੩॥
ਸਚੋਸਚਾਸਚੁਸਾਲਾਹੀ॥ਏਕੋਵੇਖਾਦੂਜਾਨਾਹੀ॥ਗੁਰਮਤਿਊਚੋਊਚੀਪਉੜੀਗਿਆਨਿਰਤਨਿਹਉਮੈਮਾਰੀਹੇ॥੪॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਸ
ਬਦਿਜਲਾਇਆ॥ਸਚੁਮਨਿਵਸਿਆਜਾਤੁਧੁਭਾਇਆ॥ਸਚੇਕੀਸਭਸਚੀਕਰਣੀਹਉਮੈਤਿਖਾਨਿਵਾਰੀਹੇ॥੫॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਸ
ਭੁਆਪੇਕੀਨਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲੈਕਿਨਹੀਚੀਨਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਸਚੁਕਮਾਵੈਸਾਚੀਕਰਣੀਸਾਰੀਹੇ॥੬॥ਕਾਰਕਮਾਈਜੋਮੇਰੇਪ੍ਰਭਭਾ
ਈ॥ਹਉਮੈਤ੍ਰਿਸਨਾਸਬਦਿਬੁਝਾਈ॥ਗੁਰਮਤਿਸਦਹੀਅੰਤਰੁਸੀਤਲੁਹਉਮੈਮਾਰਿਨਿਵਾਰੀਹੇ॥੭॥ਸਚਿਲਗੇਤਿਨਸਭੁਕਿਛੁਭਾਵੈ॥
ਸਚੈਸਬਦੇਸਚਿਸੁਹਾਵੈ॥ਐਥੈਸਾਚੇਸੇਦਰਿਸਾਚੇਨਦਰੀਨਦਰਿਸਵਾਰੀਹੇ॥੮॥ਬਿਨੁਸਾਚੇਜੋਦੂਜੈਲਾਇਆ॥ਮਾਇਆਮੋਹਿਦੁਖਸ
ਬਾਇਆ॥ਬਿਨੁਗੁਰਦੁਖੁਸੁਖੁਜਾਪੈਨਾਹੀਮਾਇਆਮੋਹਦੁਖੁਭਾਰੀਹੇ॥੯॥ਸਾਚਾਸਬਦੁਜਿਨਾਮਨਿਭਾਇਆ॥ਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਤਿਨੀ
ਕਮਾਇਆ॥ਸਚੋਸੇਵਹਿਸਚੁਧਿਆਵਹਿਸਚਿਰਤੇਵੀਚਾਰੀਹੇ॥੧੦॥ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਮੀਠੀਲਾਗੀ॥ਅਨਦਿਨੁਸੂਖਸਹਜਸਮਾਧੀ॥ਹਰਿ

ਹਰਿਕਰਤਿਆਨਿਰਮਲੁਹੋਆਗੁਰਕੀਸੇਵਪਿਆਰੀਹੇ॥੧੧॥ਸੇਜਨਸੁਖੀਏਸਤਿਗੁਰਸਚੈਲਾਏ॥ਆਪੇਵਡਾਈਆਪਾਮਿਲਾਏ॥ਸਤਿਗੁਰਿਰਾਖੇਸੇਜਨਉਬਰੇਹੋਰੁ
ਮਾਇਆਮੋਹਿਖੁਆਰੀਹੇ॥੧੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚਾਸਬਦੁਪਛਾਤਾ॥ਨਾਤਿਸੁਕੁਟੰਬਨਾਤਿਸੁਮਾਤਾ॥ਏਕੋਰਵਿਆਸਭਅੰਤਰਿਸਭਨਾਜੀਆਕਾਆਧਾਰੀਹੇ॥
੧੩॥ਹਉਮੈਮੇਰਾਦੂਜਾਭਾਇਆ॥ਕਿਛੁਨਚਲੈਧੁਰਿਖਸਮਿਲਿਖਿਪਾਇਆ॥ਗੁਰਸਾਚੇਤੇਸਚੁਕਮਾਵਹਿਸਾਚੈਦੂਖਨਿਵਾਰੀਹੇ॥੧੪॥ਜਾਤੂੰਦੇਹਿਸਦਾ
ਸੁਖੁ ਪਾਏ॥ਸਾਚੈਸਬਦੇਸਾਚੁਕਮਾਏ॥ਅੰਦਰਿਸਾਚਾਮਨੁਤਨੁਸਾਚਾਭਗਤਿਭਰੇਭੰਡਾਰੀਹੇ॥੧੫॥ਆਪੇਵੇਖੈਹੁਕਮਿਚਲਾਏ॥ਅਪਣਾਭਾਣਾਆਪਿਕਰਾਏ॥
ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਬੈਰਾਗੀਮਨਿਤਨਿਨਾਮਿਸਵਾਰੀਹੇ॥੧੬॥੭॥ਮਾਰੂਮਹਲਾ੩॥ ਆਪੇਆਪੁਉਪਾਇਉਪੰਨਾ॥ਸਭਮਹਿਵਰਤੈਏਕੁਪਰਛੰਨਾ॥ਸਭ
ਰਸਨ
ਨਾਸਾਰਕਰੇਜਗਜੀਵਨੁਜਿਨਿਅਪਣਾਆਪੁਪਛਾਤਾਹੇ॥੧॥ਜਿਨਿਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਮਹੇਸੁਉਪਾਏ॥ਸਿਰਿਸਿਰਿਧੰਧੈਆਪੇਲਾਏ॥ਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਆਪੇਮੇਲੇ
ਜਿਨਿਗੁਰਮੁਖਿਏਕੋਜਾਤਾਹੇ॥੨॥ਆਵਾਗਉਣੁਹੈਸੰਸਾਰਾ॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਬਹੁਚਿਤੈਬਿਕਾਰਾ॥ਥਿਰੁਸਾਚਾਸਾਲਾਹੀਸਦਹੀਜਿਨਿਗੁਰਕਾਸਬਦੁਪਛਾਤਾਹੇ
੩॥ਇਕਿਮੂਲਿਲਾਗੇਤਿਨੀਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਡਾਲੀਲਾਗੇਤਿਨੀਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਫਲੁਤਿਨਜਨਕਉਲਾਗੇਜੋਬੋਲਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਤਾਹੇ॥੪॥ਹਮਗੁਣਨਾ
ਹੀਕਿਆਬੋਲਹਿਬੋਲ॥ਤੂਸਭਨਾਦੇਖਹਿਤੋਲਹਿਤੋਲ॥ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਾਖਹਿਰਹਣਾਗੁਰਮੁਖਿਏਕੋਜਾਤਾਹੇ॥੫॥ਜਾਤੁਧੁਭਾਣਾਸਚੀਕਾਰੈਲਾਏ॥ਅਵ
ਗੁਣਛੋਡਿਗੁਣਮਾਹਿਸਮਾਏ॥ਗੁਣਮਹਿਏਕੋਨਿਰਮਲੁਸਾਚਾਗੁਰਕੈਸਬਦਿਪਛਾਤਾਹੇ॥੬॥ਜਹਦੇਖਾਤਹਏਕੋਸੋਈ॥ਦੂਜੀਦੁਰਮਤਿਸਬਦੇਖੋਈ॥ਏਕਸ
ਮਹਿਪ੍ਰਭੁਏਕਸਮਾਣਾਅਪਣੈਰੰਗਿਸਦਰਾਤਾਹੇ॥੭॥ਕਾਇਆਕਮਲੁਹੈਕੁਮਲਾਣਾ॥ਮਨਮੁਖਿਸਬਦੁਨਬੁਝੈਇਆਣਾ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਕਾਇਆਖੋਜੇਪਾ
ਏਜਗਜੀਵਨੁਦਾਤਾਹੇ॥੮॥ਕੋਟਿਗਹੀਕੇਪਾਪਨਿਵਾਰੇ॥ਸਦਾਹਰਿਜੀਉਰਖੈਉਰਧਾਰੇ॥ਜੋਇਛੇਸੋਈਫਲੁਪਾਏਜਿਉਰੰਗੁਮਜੀਠੈਰਾਤਾਹੇ॥੯॥ਮਨਮੁਖੁ
ਗਿਆਨੁਕਥੈਨਹੋਈ॥ਫਿਰਿਫਿਰਿਆਵੈਠਉਰਨਕੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨੁਸਦਾਸਾਲਾਹੇਜੁਗਿਜੁਗਿਏਕੋਜਾਤਾਹੇ॥੧੦॥ਮਨਮੁਖਕਾਰਕਰੇਸਭਦੁਖਸਬਾਏ॥
ਅੰਤਰਿਸਬਦੁਨਾਹੀਕਿਉਦਰਿਜਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦੁਵਸੈਮਨਿਸਾਚਾਸਦਸੇਵੇਸੁਖਦਾਤਾਹੇ॥੧੧॥ਜਹਦੇਖਾਤੂਸਭਨੀਥਾਈ॥ਪੂਰੈਗੁਰਿਸਭਸੋਝੀਪਾਈ॥ਨਾ
ਮੋਨਾਮੁਧਿਆਈਐਸਦਸਦਾਇਹੁਮਨੁਨਾਮੈਰਾਤਾਹੇ॥੧੨॥ਨਾਮੇਰਾਤਾਪਵਿਤੁਸਰੀਰਾ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਡੂਬਿਮੁਏਬਿਨੁਨੀਰਾ॥ਆਵਹਿਜਾਵਹਿਨਾਮੁਨਹੀਬੂਝਹਿ
ਇਕਿਨਾਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦੁਪਛਾਤਾਹੇ॥੧੩॥ਪੂਰੈਸਤਿਗੁਰਬੂਝਬੁਝਾਈ॥ਵਿਣੁਨਾਵੈਮੁਕਤਿਕਿਨੈਨਪਾਈ॥ਨਾਮੇਨਾਮਿਮਿਲੈਵਡਿਆਈਸਹਜਿਰਹੈਰੰਗਿਰਾ
ਤਾਹੇ॥੧੪॥ਕਾਇਆਨਗਰੁਢਹੈਢਹਿਢੇਰੀ॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਚੂਕੈਨਹੀਫੇਰੀ॥ਸਾਚੁਸਲਾਹੇਸਾਚਿਸਮਾਵੈਜਿਨਿਗੁਰਮੁਖਿਏਕੋਜਾਤਾਹੇ॥੧੫॥ਜਿਸਨੋਨਦ
ਰਿਕਰੇਸੋਪਾਏ॥ਸਚਾਸਬਦੁਵਸੈਮਨਿਆਏ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਨਿਰੰਕਾਰੀਦਰਿਸਾਚੈਸਾਚੁਪਛਾਤਾਹੇ॥੧੬॥ ੮॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ੩॥ਆਪੇਕਰਤਾਸਭ
ਜਿਸੁਕਰਣਾ॥ਜੀਅਜੰਤਸਭਤੇਰੀਸਰਣਾ॥ਆਪੇਗੁਪਤੁਵਰਤੈਸਭਅੰਤਰਿਗੁਰਕੈਸਬਦਿਪਛਾਤਾਹੇ॥੧॥ਹਰਿਕੇਭਗਤਿਭਰੇਭੰਡਾਰਾ॥ਆਪੇਬਖਸੇਸਬਦੁ
ਵੀਚਾਰਾ॥ਜੋਤੁਧੁਭਾਵੈਸੋਈਕਰਸਹਿਸਚੇਸਿਉਮਨੁਰਾਤਾਹੇ॥੨॥ਆਪੇਹੀਰਾਰਤਨੁਅਮੋਲੋ॥ਆਪੇਨਦਰੀਤੋਲੈਤੋਲੋ॥ਜੀਅਜੰਤਸਭਸਰਣਿਤੁਮਾਰੀਕ
ਰਿਕਿਰਪਾਆਪਿਪਛਾਤਾਹੇ॥੩॥ਜਿਸਨੋਨਦਰਿਹੋਵੈਧੁਰਿਤੇਰੀ॥ਮਰੈਨਜੰਮੈਚੂਕੈਫੇਰੀ॥ਸਾਚੇਗੁਣਗਾਵੈਦਿਨੁਰਾਤੀਜੁਗਿਜੁਗਿਏਕੋਜਾਤਾਹੇ॥੪॥ਮਾਇ
ਆਮੋਹਿਸਭੁਜਗਤੁਉਪਾਇਆ॥ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਦੇਵਸਬਾਇਆ॥ਜੋਤੁਧੁਭਾਣੇਸੇਨਾਮਿਲਾਗੇਗਿਆਨਮਤੀਪਛਾਤਾਹੇ॥੫॥ਪਾਪਪੁੰਨਵਰਤੈਸੰ
ਸਾਰਾ॥ਹਰਖੁਸੋਗੁਸਭੁਦੁਖੁਹੈਭਾਰਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੋਸੁਖੁਪਾਏਜਿਨਿਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਛਾਤਾਹੇ॥੬॥ਕਿਰਤੁਨਕੋਈਮੇਟਣਹਾਰਾ॥ਗੁਰਕੈਸ
ਬਦੇਮੋਖਦੁਆਰਾ॥ਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਸੋਫਲੁਪਾਇਆ॥ਜਿਨਿਆਪੁਮਾਰਿਪਛਾਤਾਹੇ॥੭॥ਮਾਇਆਮੋਹਿਹਰਿਸਿਉਚਿਤੁਨਲਾਗੈ॥ਦੂਜੈਭਾਇ
ਘਣਾਦੁਖੁਆਗੈ॥ਮਨਮੁਖਭਰਮਿਭੁਲੇਭੇਖਧਾਰੀਅੰਤਕਾਲਿਪਛੁਤਾਤਾਹੇ॥੮॥ਹਰਿਕੈਭਾਣੈਹਰਿਗੁਣਗਾਏ॥ਸਭਿਕਿਲਵਿਖਕਾਟੇਦੂ
ਖਸਬਾਏ॥ਹਰਿਨਿਰਮਲੁਨਿਰਮਲਹੈਬਾਣੀਹਰਿਸੇਤੀਮਨੁਰਾਤਾਹੇ॥੯॥ਜਿਸਨੋਨਦਰਿਕਰੇਸੋਗੁਣਨਿਧਿਪਾਏ॥ਹਉਮੈਮੇਰਾਠਾਕਿਰਹਾਏ॥
ਗੁਣਅਵਗੁਣਕਾਏਕੋਦਾਤਾਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲੀਜਾਤਾਹੇ॥੧੦॥ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਨਿਰਮਲੁਅਤਿਅਪਾਰਾ॥ਆਪੇਮੇਲੈਗੁਰਸਬਦਿਵੀਚਾਰਾ॥ਆਪੇ

ਘਟ ਮੇ ਸਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਾਚੋ ਰਾਤਾ ਹੇ ॥੧੧॥ ਅਨਤਨੁ ਮੈਲਾ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਬੂਝੈ ਕੋ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਸਦਾ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਰਸਨਾ
ਸੇਵਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ਹੇ ॥੧੨॥ ਗੜ ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਬਹੁ ਹਟ ਬਾਜਾਰਾ ॥ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਅਤਿ ਅਪਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਦਰਿ ਸੋਹੈ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ
ਪਛਾਤਾ ਹੇ ॥੧੩॥ ਰਤਨੁ ਅਮੋਲਕੁ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥ ਕੀਮਤਿ ਕਵਣੁ ਕਰੇ ਵੇਚਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦੇ ਤੋਲਿ ਤੋਲਾਏ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ਹੇ ॥੧੪॥ ਸਿੰ
ਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬਹੁਤੁ ਬਿਸਥਾਰਾ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਪਸਰਿਆ ਪਾਸਾਰਾ ॥ ਮੂਰਖ ਪੜਹਿ ਸਬਦੁ ਨ ਬੂਝਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲੈ ਜਾਤਾ ਹੇ ॥੧੫॥ ਆਪੇ ਕਰ
ਤਾ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ॥ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ਹੇ ॥੧੬॥੪॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸੋ ਸਚੁ ਸੇਵਿ
ਹੁ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ॥ ਸਬਦੇ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ਆਪੇ ਅਗਮ ਅਥਾਹਾ ਹੇ ॥੧॥ ਆਪੇ ਸਚਾ ਸਚੁ ਵਰਤਾਏ ॥
ਇਕ ਜਿਨ ਸਾਚੈ ਆਪੇ ਲਾਏ ॥ ਸਾਚੋ ਸੇਵਹਿ ਸਾਚੁ ਕਮਾਵਹਿ ਨਾਮੇ ਸਚਿ ਸਮਾਤਾ ਹੇ ॥੨॥ ਧੁਰਿ ਭਗਤਾ ਮੇਲੇ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਸਚੀ ਭਗਤੀ ਆਪੇ ਲਾਏ ॥ ਸਚੀ
ਬਾਣੀ ਸਦਾ ਗੁਣ ਵਖਿਆਣੇ ਇਸੁ ਜਨਮੇ ਕਾ ਲਾਹਾ ਹੇ ॥੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਣਜੁ ਕਰਹਿ ਪਰੁ ਆਪੁ ਪਛਾਣਹਿ ॥ ਏਕਸ ਬਿਨੁ ਕੋ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣਹਿ ॥ ਸਚਾ ਸਾ
ਹੁ ਸਚੇ ਵਣਜਾਰੇ ਪੂੰਜੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਹਾ ਹੇ ॥੪॥ ਆਪੇ ਸਾਜੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਏ ॥ ਵਿਰਲੇ ਕਉ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਬੁਝਾਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਜਨ ਸਾਚੇ ਕਾਟੇ
ਜਮ ਕੇ ਫਾਹਾ ਹੇ ॥੫॥ ਭੰਨੈ ਘੜੇ ਸਵਾਰੇ ਸਾਜੇ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਦੂਜੈ ਜੰਤ ਪਾਜੇ ॥ ਮਨਮੁਖ ਫਿਰਹਿ ਸਦਾ ਅੰਧੁ ਕਮਾਵਹਿ ਜਮ ਕਾ ਜੇਵੜਾ ਗਲਿ ਫ
ਾਹਾ ਹੇ ॥੬॥ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਲਾਏ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਸਾਚਾ ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਨਾਮੋ ਲਾਹਾ ਹੇ ॥੭॥ ਆਪੇ
ਸਚਾ ਸਚੀ ਨਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਵੈ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ॥ ਜਿਨ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸੇ ਜਨ ਸੋਹਹਿ ਤਿਨ ਸਿਰਿ ਚੂਕਾ ਕਾਹਾ ਹੇ ॥੮॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਕੀਮ
ਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ॥ ਸਦਾ ਸਬਦਿ ਸਾਲਾਹੀ ਗੁਣਦਾਤਾ ਲੇਖਾ ਕੋਇ ਨ ਮੰਗੈ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੯॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਰੁਦ੍ਰੁ ਤਿਸ
ਕੀ ਸੇਵਾ ॥ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ਅਲਖ ਅਭੇਵਾ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰਹਿ ਤੂੰ ਅਪਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਹਾ ਹੇ ॥੧੦॥ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ॥
ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪੀ ਤੈ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ਮਹਲੁ ਪਾਇ ਗੁਣ ਗਾਹਾ ਹੇ ॥੧੧॥ ਸੇਵਕ ਸੇਵਹਿ ਮੰਨਿ ਹੁਕਮੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਮਨਮੁਖ ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾ
ਣਹਿ ਸਾਰਾ ॥ ਹੁਕਮੇ ਮੰਨੇ ਹੁਕਮੇ ਵਡਿਆਈ ਹੁਕਮੇ ਵੇਪਰਵਾਹਾ ਹੇ ॥੧੨॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ਧਾਵਤੁ ਰਾਖੈ ਇਕਤੁ ਘਰਿ ਆਣੈ ॥
ਨਾਮੇ ਰਾਤਾ ਸਦਾ ਬੈਰਾਗੀ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਮਨਿ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੧੩॥ ਸਭ ਜਗ ਮਹਿ ਵਰਤੈ ਏਕੋ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਰਗਟੁ ਹੋਈ ॥ ਸਬਦੁ ਸਲਾਹਹਿ ਸੇ
ਜਨ ਨਿਰਮਲ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੧੪॥ ਸਦਾ ਭਗਤ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥ ਜਿਉ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ਤਿਉ
ਤੂੰ ਰਾਖਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਹਾ ਹੇ ॥੧੫॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ॥ ਸਚੇ ਸਾਹਿਬ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਵਾ ॥ ਨਾਨਕੁ ਸਾਚੁ ਕਹੈ ਬੇਨੰਤੀ ਸਚੁ ਦੇ
ਵਹੁ ਸਚਿ ਸਮਾਹਾ ਹੇ ॥੧੬॥ ੧੦॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ ਸਦਾ ਸੁਖਦ
ਾਤਾ ਰਵਿਆ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦਿ ਸਚੈ ਓਮਾਹਾ ਹੇ ॥੧॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਏ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸਦਾ ਸੁਖ
ਦਾਤਾ ਸਬਦੇ ਮਨਿ ਓਮਾਹਾ ਹੇ ॥੨॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਤਾ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥ ਸਦਾ ਮੁਕਤੁ ਰਹੈ ਇਕ ਰੰਗੀ ਨਾਹੀ ਕਿਸੈ ਨਾ
ਲਿ ਕਾਹਾ ਹੇ ॥੩॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਘੋਰ ਅੰਧਾਰਾ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਕੋਇ ਨ ਪਾਵੈ ਪਾਰਾ ॥ ਜੋ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਮਹਾ ਬੈਰਾਗੀ ਸੋ ਸਚੁ ਸਬਦੇ ਲਾਹਾ ਹੇ ॥
੪॥ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਕਰਤੈ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ॥ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਆਪਿ ਵਰਤਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਅਲਿਪਤੋ ਵਰਤੈ ਮਨਮੁਖ ਕਾ ਕਿਆ ਵੇਸਾ
ਹਾ ਹੇ ॥੫॥ ਸੇ ਮਨਮੁਖ ਜੋ ਸਬਦੁ ਨ ਪਛਾਣਹਿ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਭੈ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਹਿ ॥ ਭੈ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਨਿਰਭਉ ਸਚੁ ਪਾਈਐ ਜਮੁ ਕਾਢਿ ਲਏਗਾ ਸਾਹਾ ਹੇ ॥੬॥
ਅਫਰਿਓ ਜਮੁ ਮਾਰਿਆ ਨ ਜਾਈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦੇ ਨੇੜਿ ਨ ਆਈ ॥ ਸਬਦੁ ਸੁਣੇ ਤਾ ਦੂਰਹੁ ਭਾਗੈ ਮਤੁ ਮਾਰੇ ਹਰਿ ਜੀਉ ਵੇਪਰਵਾਹਾ ਹੇ ॥੭॥
ਹਰਿ ਜੀਉ ਕੀ ਹੈ ਸਭ ਸਿਰਕਾਰਾ ॥ ਏਹੁ ਜਮੁ ਕਿਆ ਕਰੇ ਵਿਚਾਰਾ ॥ ਹੁਕਮੀ ਬੰਦਾ ਹੁਕਮੁ ਕਮਾਵੈ ਹੁਕਮੇ ਕਢਦਾ ਸਾਹਾ ਹੇ ॥੮॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੈ ਕੀਆ
ਅਕਾਰਾ ॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਸਰਿਆ ਸਭੁ ਪਾਸਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋ ਸਚੁ ਬੂਝੈ ਸਬਦਿ ਸਚੈ ਸੁਖੁ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੯॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਕਰਮਿ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਰੈ ਨ ਜਨਮੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਸਮਾਹਾ ਹੇ ॥੧੦॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੇ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਵੇਪਰਵਾਹੇ ॥ ਏਕ ਨਾਮਿ ਜੁਗ ਚਾਰਿ ਉਧਾਰੇ ਸਬਦੇ ਨਾਮ ਵਿਸਾਹਾ ਹੇ ॥੧੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਂਤਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਸਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋ ਨਾਮੁ ਬੂਝੈ ਕਾਟੇ ਦੁਰਮਤਿ ਫਾਹਾ ਹੇ ॥੧੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਪਜੈ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਨਾ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਨ ਜੂਨੀ ਪਾਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਰਹਹਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਅਨਦਿਨੁ ਲੈਦੇ ਲਾਹਾ ਹੇ ॥੧੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤ ਸੋਹਹਿ ਦਰਬਾਰੇ ॥ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰੇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਸਹਜ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਹਾ ਹੇ ॥੧੪॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਏ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰਹੁ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸਦ ਹੀ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲ ਗੁਣ ਪਾਤਿਸਾਹਾ ਹੇ ॥੧੫॥ ਗੁਣ ਕਾ ਦਾਤਾ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨੁ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹੇ ਬਿਗਸੈ ਸੋ ਨਾਮੁ ਬੇਪਰਵਾਹਾ ਹੇ ॥੧੬॥ ੧੧

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਹਰਿ ਜੀਉ ਸੇਵਿਹੁ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥ ਤਿਸ ਦਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਈਐ ਪਾਰਾਵਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਰਵਿਆ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਤਿਤੁ ਘਟਿ ਮਤਿ ਅਗਾਹਾ ਹੇ ॥੧॥ ਸਭ ਮਹਿ ਵਰਤੈ ਏਕੋ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਰਗਟੁ ਹੋਈ ॥ ਸਭਨਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਕਰੇ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦੇਦਾ ਰਿਜਕੁ ਸੰਬਾਹਾ ਹੇ ॥੨॥ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥ ਹੁਕਮੇ ਹੀ ਸਭ ਜਗਤੁ ਉਪਾਈ ॥ ਹੁਕਮੁ ਮੰਨੇ ਸੋਈ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਹੁਕਮੁ ਸਿਰਿ ਸਾਹਾ ਪਾਤਿਸਾਹਾ ਹੇ ॥੩॥ ਸਚਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਬਦੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਤਿਸ ਦੈ ਸਬਦਿ ਨਿਸਤਰੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਦੇਦਾ ਸਾਸ ਗਿਰਾਹਾ ਹੇ ॥੪॥ ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਕਿਸੈ ਬੁਝਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਰੰਗੁ ਲਾਏ ॥ ਹਰਿ ਸਾਲਾਹਹਿ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ਹਰਿ ਬਖਸੇ ਭਗਤਿ ਸਲਾਹਾ ਹੇ ॥੫॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਜਨ ਸਾਚੇ ॥ ਜੋ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਕਾਚਨਿ ਕਾਚੇ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਵੇਪਰਵਾਹਾ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਅਥਾਹਾ ਹੇ ॥੬॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਸਾਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ ਗੁਣਦਾਤਾ ਵਰਤੈ ਸਭ ਅੰਤਰਿ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਲਿਖਦਾ ਸਾਹਾ ਹੇ ॥੭॥ ਸਦਾ ਹਦੂਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਪੈ ॥ ਸਬਦੇ ਸੇਵੈ ਸੋ ਜਨੁ ਧ੍ਰਾਪੈ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸੇਵਹਿ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸਬਦਿ ਸਚੈ ਓਮਾਹਾ ਹੇ ॥੮॥ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧਾ ਬਹੁ ਕਰਮ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥ ਮਨਹਠ ਕਰਮ ਫਿਰਿ ਜੋਨੀ ਪਾਏ ॥ ਬਿਖਿਆ ਕਾਰਣਿ ਲਬੁ ਲੋਭੁ ਕਮਾਵਹਿ ਦੁਰਮਤਿ ਕਾ ਦੋਰਾਹਾ ਹੇ ॥੯॥ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਹਰਿ ਰਵਿਆ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਮਨਿ ਭੀਨੈ ਭਗਤਿ ਸਲਾਹਾ ਹੇ ॥੧੦॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਅਸੁਰ ਸੰਘਾਰਣੁ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਭਗਤਿ ਨਿਸਤਾਰਣੁ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਸਦ ਹੀ ਸਾਚਾ ਸਿਰਿ ਸਾਹਾ ਪਾਤਿਸਾਹਾ ਹੇ ॥੧੧॥ ਸੇ ਭਗਤ ਸਚੇ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਏ ॥ ਦਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਹਿ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਏ ॥ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਅਨਦਿਨੁ ਗਾਵਹਿ ਨਿਰਧਨ ਕਾ ਨਾਮੁ ਵੇਸਾਹਾ ਹੇ ॥੧੨॥ ਜਿਨ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਵਿਛੋੜਹਿ ਨਾਹੀ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਸਾਲਾਹੀ ॥ ਸਭਨਾ ਸਿਰਿ ਤੂ ਏਕੋ ਸਾਹਿਬੁ ਸਬਦੇ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਾ ਹੇ ॥੧੩॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਤੁਧੁਨੋ ਕੋਈ ਨ ਜਾਣੀ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਕਥੀ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥ ਆਪੇ ਸਬਦੁ ਸਦਾ ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਸੰਬਾਹਾ ਹੇ ॥੧੪॥ ਤੂ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ॥ ਤੇਰਾ ਲਿਖਿਆ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟਣਹਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਦੇਵਹਿ ਤੂ ਆਪੇ ਸਹਸਾ ਗਣਤ ਨ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੧੫॥ ਭਗਤ ਸਚੇ ਤੇਰੈ ਦਰਬਾਰੇ ॥ ਸਬਦੇ ਸੇਵਨਿ ਭਾਇ ਪਿਆਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਨਾਮੇ ਕਾਰਜੁ ਸੋਹਾ ਹੇ ॥੧੬॥ ੧੨॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਮੇਰੈ ਪ੍ਰਭਿ ਸਾਚੈ ਇਕੁ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇਆ ॥ ਕੋਇ ਨ ਕਿਸ ਹੀ ਜੇਹਾ ਉਪਾਇਆ ॥ ਆਪੇ ਫਰਕੁ ਕਰੇ ਵੇਖਿ ਵਿਗਸੈ ਸਭਿ ਰਸ ਦੇਹੀ ਮਾਹਾ ਹੇ ॥੧॥ ਵਾਜੈ ਪਉਣੁ ਤੈ ਆਪਿ ਵਜਾਏ ॥ ਸਿਵ ਸਕਤੀ ਦੇਹੀ ਮਹਿ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਉਲਟੀ ਹੋਵੈ ਗਿਆਨ ਰਤਨੁ ਸਬਦੁ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੨॥ ਅੰਧੇਰਾ ਚਾਨਣੁ ਆਪੇ ਕੀਆ ॥ ਏਕੋ ਵਰਤੈ ਅਵਰੁ ਨ ਬੀਆ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਕਮਲੁ ਬਿਗਸੈ ਬੁਧਿ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੩॥ ਅਪਣੀ ਗਹਣ ਗਤਿ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ॥ ਹੋਰੁ ਲੋਕੁ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਆਖਿ ਵਖਾਣੈ ॥ ਗਿਆਨੀ ਹੋਵੈ ਸੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਸਾਚੀ ਸਿਫਤਿ ਸਲਾਹਾ ਹੇ ॥੪॥ ਦੇਹੀ ਅੰਦਰਿ ਵਸਤੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਆਪੇ ਕਪਟ ਖੁਲਾਵਣਹਾਰਾ ॥ ਗੁਰ

ਮੁਖਿ ਸਚੁ ਜੋ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੈ ਤਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਹਾ ਹੇ ॥੫॥ ਸਭ ਰਸ ਮੂੜ੍ਹੇ ਦੇਹੀ ਅੰਦਰਿ ਪਾਏ ॥ ਵਿਰਲੇ ਕਉ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਏ ॥ ਅੰਦਰਿ ਖੋਜੇ ਸਬਦੁ ਸਲਾਹੇ ਬਾਹਰਿ ਕਾਹੇ ਜਾਹਾ ਹੇ ॥੬॥ ਵਿਣੁ ਚਾਖੇ ਸਾਦੁ ਕਿਸੈ ਨ ਆਇਆ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆਇਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀ ਅਮਰਾ ਪਦੁ ਹੋਏ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਰਸੁ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੭॥ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਸੋ ਸਭਿ ਗੁਣ ਜਾਣੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮਿ ਰਤਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਹਾ ਹੇ ॥੮॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪਾਏ ॥ ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥ ਆਪੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਸੁਖਦਾਤਾ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੋਹਾਹਾ ਹੇ ॥੯॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੈ ਬਾਣੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਚਾ ਵਸੈ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸੋ ਘਟੁ ਨਿਰਮਲੁ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੧੦॥ ਸੇਵਕ ਸੇਵਹਿ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹਹਿ ॥ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਏ ਪਰਮਲ ਵਾਸੁ ਮਨਿ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੧੧॥ ਸਬਦੇ ਅਕਥੁ ਕਥੇ ਸਾਲਾਹੇ ॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਸਾਚੇ ਵੇਪਰਵਾਹੇ ॥ ਆਪੇ ਗੁਣਦਾਤਾ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਏ ਸਬਦੈ ਕਾ ਰਸੁ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੧੨॥ ਮਨਮੁਖੁ ਭੂਲਾ ਠਉਰ ਨ ਪਾਏ ॥ ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੁ ਕਰਮ ਕਮਾਏ ॥ ਬਿਖਿਆ ਰਾਤੇ ਬਿਖਿਆ ਖੋਜੈ ਮਰਿ ਜਨਮੈ ਦੁਖੁ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੧੩॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪਿ ਸਲਾਹੇ ॥ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਪ੍ਰਭ ਤੁਝ ਹੀ ਮਾਹੇ ॥ ਤੂ ਆਪਿ ਸਚਾ ਤੇਰੀ ਬਾਣੀ ਸਾਚੀ ਆਪੇ ਅਲਖੁ ਅਥਾਹਾ ਹੇ ॥੧੪॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਦਾਤੇ ਕੋਇ ਨ ਪਾਏ ॥ ਲਖ ਕੋਟੀ ਜੇ ਕਰਮ ਕਮਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਵਸਿਆ ਸਬਦੇ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਾ ਹੇ ॥੧੫॥ ਸੇ ਜਨ ਮਿਲੇ ਧੁਰਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਨਿਤ ਸਾਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਗੁਣੀ ਸਮਾਹਾ ਹੇ ॥੧੬॥੧੩॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਨਿਹਚਲੁ ਏਕੁ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਸੋਝੀ ਹੋਈ ॥ ਹਰਿ ਰਸਿ ਭੀਨੇ ਸਦਾ ਧਿਆਇਨਿ ਗੁਰਮਤਿ ਸੀਲੁ ਸਨਾਹਾ ਹੇ ॥੧॥ ਅੰਦਰਿ ਰੰਗੁ ਸਦਾ ਸਚਿਆਰਾ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਪਿਆਰਾ ॥ ਨਉ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਛੋਡਿਆ ਮਾਇਆ ਕਾ ਲਾਹਾ ਹੇ ॥੨॥ ਰਈਅਤਿ ਰਾਜੇ ਦੁਰਮਤਿ ਦੋਈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਏਕੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਏਕੁ ਧਿਆਇਨਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਨਿ ਨਿਹਚਲੁ ਰਾਜੁ ਤਿਨਾਹਾ ਹੇ ॥੩॥ ਆਵਣੁ ਜਾਣਾ ਰਖੈ ਨ ਕੋਈ ॥ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣੁ ਤਿਸੈ ਤੇ ਹੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਾ ਸਦਾ ਧਿਆਵਹੁ ਗਤਿ ਮੁਕਤਿ ਤਿਸੈ ਤੇ ਪਾਹਾ ਹੇ ॥੪॥ ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੁਆਰੈ ॥ ਹਉਮੈ ਕ੍ਰੋਧੁ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਰੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਸੀਲੁ ਸੰਤੋਖੁ ਸਭੁ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੫॥ ਹਉਮੈ ਮੋਹੁ ਉਪਜੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਸਭੁ ਜਗੁ ਬਿਨਸੈ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਾ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਈਐ ਨਾਮੁ ਸਚਾ ਜਗਿ ਲਾਹਾ ਹੇ ॥੬॥ ਸਚਾ ਅਮਰੁ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਇਆ ॥ ਪੰਚ ਸਬਦ ਮਿਲਿ ਵਾਜਾ ਵਾਇਆ ॥ ਸਦਾ ਕਾਰਜੁ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਸੁਹੇਲਾ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਕਾਰਜੁ ਕੇਹਾ ਹੇ ॥੭॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਹਸੈ ਖਿਨ ਮਹਿ ਰੋਵੈ ॥ ਦੂਜੀ ਦੁਰਮਤਿ ਕਾਰਜੁ ਨ ਹੋਵੈ ॥ ਸੰਜੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਕਰਤੈ ਲਿਖਿ ਪਾਏ ਕਿਰਤੁ ਨ ਚਲੈ ਚਲਾਹਾ ਹੇ ॥੮॥ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਕਮਾਏ ॥ ਹਰਿ ਸਿਉ ਸਦ ਹੀ ਰਹੈ ਸਮਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਨ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੯॥ ਰਸ ਕਸ ਖਾਏ ਪਿੰਡੁ ਵਧਾਏ ॥ ਭੇਖ ਕਰੈ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਨ ਕਮਾਏ ॥ ਅੰਤਰਿ ਰੋਗੁ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਭਾਰੀ ਬਿਸਟਾ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹਾ ਹੇ ॥੧੦॥ ਬੇਦ ਪੜਹਿ ਪੜਿ ਵਾਦੁ ਵਖਾਣਹਿ ॥ ਘਟ ਮਹਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਤਿਸੁ ਸਬਦਿ ਨ ਪਛਾਣਹਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਤਤੁ ਬਿਲੋਵੈ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੧੧॥ ਘਰਿ ਵਥੁ ਛੋਡਹਿ ਬਾਹਰਿ ਧਾਵਹਿ ॥ ਮਨਮੁਖ ਅੰਧੇ ਸਾਦੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ॥ ਅਨ ਰਸ ਰਾਤੀ ਰਸਨਾ ਫੀਕੀ ਬੋਲੈ ਹਰਿ ਰਸੁ ਮੂਲਿ ਨ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੧੨॥ ਮਨਮੁਖ ਦੇਹੀ ਭਰਮੁ ਭਤਾਰੋ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਮਰੈ ਨਿਤ ਹੋਇ ਖੁਆਰੋ ॥ ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਮਨੁ ਦੂਜੈ ਲਾਇਆ ਸੁਪਨੈ ਸੁਖੁ ਨ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੧੩॥ ਕੰਚਨੁ ਦੇਹੀ ਸਬਦੁ ਭਤਾਰੋ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਭੋਗ ਭੋਗੇ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪਿਆਰੋ ॥ ਮਹਲਾ ਅੰਦਰਿ ਗੈਰ ਮਹਲੁ ਪਾਏ ਭਾਣਾ ਬੁਝਿ ਸਮਾਹਾ ਹੇ ॥੧੪॥ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਦੇਵਣਹਾਰਾ ॥ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਨਹੀ ਕਿਸੈ ਕਾ ਚਾਰਾ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਏ ਤਿਸ ਦਾ ਸਬਦੁ ਅਥਾਹਾ ਹੇ ॥੧੫॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਹੈ ਤਿਸੁ ਕੇਰਾ ॥ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਠਾਕੁਰੁ ਮੇਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਬਾਣੀ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਜਪੁ ਜਾਪੁ

ਸਮਾਇਦਾ॥੧੬॥੧੪॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਦਬੇਦਬੀਚਾਰੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਅਪਾਰੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਕਾਰਕਰੇਪ੍ਰਭਭਾਵੈ
ਗੁਰਮੁਖਿਪੂਰਾਪਾਇਦਾ॥੧॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਨੂਆਉਲਟਿਪਰਾਵੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਬਾਣੀਨਾਦੁਵਜਾਵੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਚਿਰਤੇਬੈਰਾਗੀਨਿਜਘਰਿਵਾ
ਸਾਪਾਇਦਾ॥੨॥ਗੁਰਕੀਸਾਖੀਅੰਮ੍ਰਿਤਭਾਖੀ॥ਸਚੈਸਬਦੇਸਚੁਸੁਭਾਖੀ॥ਸਦਾਸਚਿਰੰਗਿਰਾਤਾਮਨੁਮੇਰਾਸਚੇਸਾਚਿਸਮਾਇਦਾ॥੩॥ਗੁਰ
ਮੁਖਿਮਨੁਨਿਰਮਲੁਸਤਸਰਿਨਾਵੈ॥ਮੈਲੁਨਲਾਗੈਸਚਿਸਮਾਵੈ॥ਸਚੋਸਚੁਕਮਾਵੈਸਦਹੀਸਚੀਭਗਤਿਦ੍ਰਿੜਾਇਦਾ॥੪॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਚੁਬੈਣੀਗੁਰਮੁਖਿਸਚੁਨੈਣੀ
ਗੁਰਮੁਖਿਸਚੁਕਮਾਵੈਕਰਣੀ॥ਸਦਹੀਸਚੁਕਹੈਦਿਨੁਰਾਤੀਅਵਰਾਸਚੁਕਹਾਇਦਾ॥੫॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਚੀਊਤਮਬਾਣੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਚੋਸਚੁਵਖਾਣੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿ
ਸਦਸੇਵਹਿਸਚੋਸਚਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦੁਸੁਣਾਇਦਾ॥੬॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਸੋਝੀਪਾਏ॥ਹਉਮੈਮਾਇਆਭਰਮੁਗਵਾਏ॥ਗੁਰਕੀਪਉੜੀਊ
ਤਮਊਚੀਦਰਿਸਚੈਹਰਿਗੁਣਗਾਇਦਾ॥੭॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਚੁਸੰਜਮੁਕਰਣੀਸਾਰੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪਾਏਮੋਖਦੁਆਰੁ॥ਭਾਇਭਗਤਿਸਦਾ
ਰੰਗਿਰਾਤਾਆਪੁਗਵਾਇਸਮਾਇਦਾ॥੮॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਮਨੁਖੋਜਿਸੁਣਾਏ॥ਸਚੈਨਾਮਿਸਦਾਲਿਵਲਾਏ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਈਕਰਸੀਜੋ
ਸਚੇਮਨਿਭਾਇਦਾ॥੯॥ਜਾਤਿਸੁਭਾਵੈਸਤਿਗੁਰੂਮਿਲਾਏ॥ਜਾਤਿਸੁਭਾਵੈਤਾਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ਆਪਣੈਭਾਣੈਸਦਾਰੰਗਿਰਾਤਾਭਾਣੈਮੰਨਿ
ਵਸਾਇਦਾ॥੧੦॥ਮਨਹਠਿਕਰਮਕਰੇਸੋਛੀਜੈ॥ਬਹੁਤੇਭੇਖਕਰੇਨਹੀਭੀਜੈ॥ਬਿਖਿਆਰਾਤੇਦੁਖੁਕਮਾਵਹਿਦੁਖੇਦੁਖਿਸਮਾਇਦਾ॥੧੧
॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਸੁਖੁਕਮਾਏ॥ਮਰਣਜੀਵਣਕੀਸੋਝੀਪਾਏ॥ਮਰਣੁਜੀਵਣੁਜੋਸਮਕਰਿਜਾਣੈਸੋਮੇਰੇਪ੍ਰਭਭਾਇਦਾ॥੧੨॥ਗੁਰਮੁਖਿ
ਮਰਹਿਸੁਹਹਿਪਰਵਾਣੁ॥ਆਵਣਜਾਣਾਸਬਦੁਪਛਾਣੁ॥ਮਰੈਨਜੰਮੈਨਾਦੁਖੁਪਾਏਮਨਹੀਮਨਹਿਸਮਾਇਦਾ॥੧੩॥ਸੇਵਡਭਾਗੀ
ਜਿਨੀਸਤਿਗੁਰੁਪਾਇਆ॥ਹਉਮੈਵਿਚਹੁਮੋਹਿਚੁਕਾਇਆ॥ਮਨੁਨਿਰਮਲੁਫਿਰਿਮੈਲੁਨਲਾਗੈਦਰਿਸਚੈਸੋਭਾਪਾਇਦਾ॥੧੪॥ਆ
ਪੇਕਰੇਕਰਾਏਆਪੇ॥ਆਪੇਵੇਖੈਥਾਪਿਉਥਾਪੇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਾਮੇਰੇਪ੍ਰਭਭਾਵੈਸਚੁਸੁਣਿਲੇਖੈਪਾਇਦਾ॥੧੫॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਚੋਸਚੁਕਮਾਵੈ
॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਿਰਮਲੁਮੈਲੁਨਲਾਵੈ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਵੀਚਾਰੀਨਾਮੇਨਾਮਿਸਮਾਇਦਾ॥੧੬॥੧੫॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩॥ ਆਪੇ
ਸ੍ਰਿਸਟਿਹੁਕਮਿਸਭਸਾਜੀ॥ਆਪੇਥਾਪਿਉਥਾਪਿਨਿਵਾਜੀ॥ਆਪੇਨਿਆਉਕਰੇਸਭੁਸਾਚਾਸਾਚੇਸਾਚਿਮਿਲਾਇਦਾ॥੧॥ਕਾਇਆਕੋਟੁ
ਹੈਆਕਾਰਾ॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਪਸਰਿਆਪਾਸਾਰਾ॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਭਸਮੈਕੀਢੇਰੀਖੇਹੂਖੇਹਰਲਾਇਦਾ॥੨॥ਕਾਇਆਕੰਚਨਕੋਟੁਅਪਾਰਾ॥
ਜਿਸੁਵਿਚਿਰਵਿਆਸਬਦੁਅਪਾਰਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਗਾਵੈਸਦਾਗੁਣਸਾਚੇਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਸੁਖੁਪਾਇਦਾ॥੩॥ਕਾਇਆਹਰਿਮੰਦਰੁਹਰਿਆਪਿਸ
ਵਾਰੇ॥ਤਿਸੁਵਿਚਿਹਰਿਜੀਉਵਸੈਮੁਰਾਰੇ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਵਣਜਨਿਵਾਪਾਰੀਨਦਰੀਆਪਿਮਿਲਾਇਦਾ॥੪॥ਸੋਸੂਚਾਜਿਕਰੋਧੁਨਿ
ਵਾਰੇ॥ਸਬਦੇਬੂਝੈਆਪੁਸਵਾਰੇ॥ਆਪੇਕਰੇਕਰਾਏਕਰਤਾਆਪੇਮੰਨਿਵਸਾਇਦਾ॥੫॥ਨਿਰਮਲਭਗਤਿਹੈਨਿਰਾਲੀ॥ਮਨੁਤਨੁਧੋਵ
ਹਿਸਬਦਵੀਚਾਰੀ॥ਅਨਦਿਨੁਸਦਾਰਹੈਰੰਗਿਰਾਤਾਕਰਿਕਿਰਪਾਭਗਤਿਕਰਾਇਦਾ॥੬॥ਇਸੁਮਨਮੰਦਰਮਹਿਮਨੂਆਧਾਵੈ॥ਸੁਖੁ
ਪਲਰਿਤਿਆਗਿਮਹਾਦੁਖੁਪਾਵੈ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਭੇਟੇਠਉਰਨਪਾਵੈਆਪੇਖੇਲੁਕਰਾਇਦਾ॥੭॥ਆਪਿਅਪਰੰਪਰੁਆਪਿਵੀਚਾਰੀ॥
ਆਪੇਮੇਲੇਕਰਣੀਸਾਰੀ॥ਕਿਆਕੋਕਾਰਕਰੇਵੇਚਾਰਾਆਪੇਬਖਸਿਮਿਲਾਇਦਾ॥੮॥ਆਪੇਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲੇਪੂਰਾ॥ਸਚੈਸਬਦਿਮਹ
ਬਲਿਸੂਰਾ॥ਆਪੇਮੇਲੇਦੇਵਡਿਆਈਸਚੇਸਿਉਚਿਤੁਲਾਇਦਾ॥੯॥ਘਰਹੀਅੰਦਰਿਸਾਚਾਸੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲਾਬੂਝੈਕੋਈ॥
ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਵਸਿਆਘਟਅੰਤਰਿਰਸਨਾਨਾਮੁਧਿਆਇਦਾ॥੧੦॥ਦਿਸੰਤਰੁਭਵੈਅੰਤਰੁਨਹੀਭਾਲੇ॥ਮਾਇਆਮੋਹਿਬਧਾਜਮਕਾਲੇ
॥ਜਮਕੀਫਾਸੀਕਬਹੂਨਤੂਟੈਦੂਜੈਭਾਇਭਰਮਾਇਦਾ॥੧੧॥ਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁਹੋਰੁਕੋਈਨਾਹੀ॥ਜਿਚਰੁਨਗੁਰਕਾਸਬਦੁਕਮਾਹੀ॥
ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਮਿਲਿਆਸਚੁਪਾਇਆਸਚੇਸਚਿਸਮਾਇਦਾ॥੧੨॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧੁਸਬਲਸੰਸਾਰਾ॥ਬਹੁਕਰਮਕਮਾਵਹਿਸਭੁਦੁਖਕਾਪਸਾਰਾ॥

ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਨਿਸੇਸੁਖੁਪਾਵਨਿਸਚੈਸਬਦਿਸਮਾਇਦਾ॥੧੩॥ਆਪਉਪਾਵਣਹਾਰੀਹੈਥੈਸੰਤਗੁਣਾਮਾਇਆਮੋਹਿਵਰਤੈਸਭੁਅੰਤਗੀ॥ਜਿਨਕੀ
ਤੇਜਾਤਿਸਮਤਿਪਛਾਣਹਿਆਇਆਮੋਹੁਚੁਕਾਇਦਾ॥੧੪॥ਇਕਿਮਾਇਆਮੋਹਿਗਰਬਿਵਿਆਪੇ॥ਹਉਮੈਹੋਇਰਹੇਹੈਆਪੇ॥ਜਮਕਾਲੈ
ਕੀਖਬਰਿਨਪਾਈਅੰਤਿਗਇਆਪਛੁਤਾਇਦਾ॥੧੫॥ਜਿਨਿਉਪਾਏਸੋਬਿਧਿਜਾਣੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਦੇਵੈਸਬਦੁਪਛਾਣੈ॥ਨਾਨਕਦਾ
ਸੁਕਹੈਬੇਨੰਤੀਸਚਿਨਾਮਿਚਿਤੁਲਾਇਦਾ॥੧੬॥੨॥੧੬॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ੩॥ ਆਦਿਜੁਗਾਦਿਦਇਆਪਤਿਦਾਤਾ॥ਪੂਰੇਗੁ
ਰਕੈਸਬਦਿਪਛਾਤਾ॥ਤੁਧਨੋਸੇਵਹਿਸੇਤੁਝਹਿਸਮਾਵਹਿਤੂੰਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਇਦਾ॥੧॥ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਕੀਮਤਿਨਹੀ॥ਜੀ
ਅਜੰਤਤੇਰੀਸਰਣਾਈ॥ਜਿਉਤੁਧੁਭਾਵੈਤਿਵੈਚਲਾਵਹਿਤੂੰਆਪੇਮਾਰਗਿਪਾਇਦਾ॥੨॥ਹੈਭੀਸਾਚਾਹੋਸੀਸੋਈ॥ਆਪੇਸਾਜੇਅਵ
ਰੁਨਕੋਈ॥ਸਭਨਾਸਾਰਕਰੇਸੁਖਦਾਤਾਆਪੇਰਿਜਕੁਪਹੁਚਾਇਦਾ॥੩॥ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਅਲਖਅਪਾਰਾ॥ਕੋਇਨਜਾਣੈਤੇਰਾਪ
ਰਵਾਰਾ॥ਆਪਣਾਆਪੁਪਛਾਣਹਿਆਪੇਗੁਰਮਤੀਆਪਿਬੁਝਾਇਦਾ॥੪॥ਪਾਤਾਲਪੁਰੀਆਲੋਅਆਕਾਰਾ॥ਤਿਸੁਵਿਚਿਵਰਤੈ
ਹੁਕਮੁਕਰਾਰਾ॥ਹੁਕਮੇਸਾਜੇਹੁਕਮੇਢਾਹੇਹੁਕਮੇਮੇਲਿਮਿਲਾਇਦਾ॥੫॥ਹੁਕਮੁਬੁਝੈਸੋਹੁਕਮੁਸਲਾਹੇ॥ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਵੇਪਰਵਾਹੇ॥ਜੇ
ਹੀਮਤਿਦੇਵਹਿਸੋਹੋਵੈਤੂੰਆਪੇਸਬਦਿਬੁਝਾਇਦਾ॥੬॥ਅਨਦਿਨੁਆਰਜਾਛਿਜਦੀਜਾਏ॥ਰੈਣਿਦਿਨਸੁਦੁਇਸਾਖੀਆਏ॥ਮਨਮੁ
ਖਅੰਧੁਨਚੇਤੈਮੂੜਾਸਿਰਊਪਰਿਕਾਲੁਰੂਆਇਦਾ॥੭॥ਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁਗੁਰਚਰਣੀਲਾਗਾ॥ਅੰਤਰਿਭਰਮੁਗਇਆਭਉਭਾਗਾ॥
ਸਦਾਅਨੰਦੁਸਚੇਗੁਣਗਾਵਹਿਸਚੁਬਾਣੀਬੋਲਾਇਦਾ॥੮॥ਜਿਨਿਤੂੰਜਾਤਾਕਰਮਬਿਧਾਤਾ॥ਪੂਰੈਭਾਗਿਗੁਰਸਬਦਿਪਛਾਤਾ॥ਜ
ਤਿਪਤਿਸਚਿਸਚਾਸਚੁਸੋਈਹਉਮੈਮਾਰਿਮਿਲਾਇਦਾ॥੯॥ਮਨੁਕਠੋਰੁਦੂਜੈਭਾਇਲਾਗਾ॥ਭਰਮੇਭੂਲਾਫਿਰੈਅਭਾਗਾ॥ਕਰਮੁਹੋਵੈਤਾਸਤਿ
ਗੁਰੁਸੇਵੈਸਹਜੇਹੀਸੁਖੁਪਾਇਦਾ॥੧੦॥ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਆਪਿਉਪਾਏ॥ਮਾਨਸਜਨਮਿਗੁਰਭਗਤਿਦ੍ਰਿੜਾਏ॥ਬਿਨੁਭਗਤੀਬਿ
ਸਟਾਵਿਚਿਵਾਸਾਬਿਸਟਾਵਿਚਿਫਿਰਿਪਾਇਦਾ॥੧੧॥ਕਰਮੁਹੋਵੈਗੁਰੁਭਗਤਿਦ੍ਰਿੜਾਏ॥ਵਿਣੁਕਰਮਾਕਿਉਪਾਇਆਜਾਏ॥
ਆਪੇਕਰੇਕਰਾਏਕਰਤਾਜਿਉਭਾਵੈਤਿਵੈਚਲਾਇਦਾ॥੧੨॥ਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤ੍ਰਅੰਤੁਨਜਾਣੈ॥ਮੂਰਖੁਅੰਧਾਤਤੁਨਪਛਾਣੈ॥ਆਪੇਕ
ਰੇਕਰਾਏਕਰਤਾਆਪੇਭਰਮਿਭੁਲਾਇਦਾ॥੧੩॥ਸਭੁਕਿਛੁਆਪੇਆਪਿਕਰਾਏ॥ਆਪੇਸਿਰਿਸਿਰਿਧੰਧੈਲਾਏ॥ਆਪੇਥਾਪਿਉਥਾਪੇਵੇ
ਖੈਗੁਰਮੁਖਿਆਪਿਬੁਝਾਇਦਾ॥੧੪॥ਸਚਾਸਾਹਿਬੁਗਹਿਰਗੰਭੀਰਾ॥ਸਦਾਸਲਾਹੀਤਾਮਨੁਧੀਰਾ॥ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਕੀਮਤਿਨਹੀਪਾ
ਈਗੁਰਮੁਖਿਮੰਨਿਵਸਾਇਦਾ॥੧੫॥ਆਪਿਨਿਰਾਲਮੁਹੋਰਧੰਧੈਲੋਈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਬੂਝੈਕੋਈ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਵਸੈਘਟਅੰਤਰਿਗੁਰ
ਮਤੀਮੇਲਿਮਿਲਾਇਦਾ॥੧੬॥੧੭॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ੩॥ ਜੁਗਛਤੀਹਕੀਓਗੁਬਾਰਾ॥ਤੂੰਆਪੇਜਾਣਹਿਸਿਰਜਣਹਾਰਾ॥ਹੋਰਕਿਆ
ਕੋਕਹੈਕਿਆਖਿਵਖਾਣੈਤੂੰਆਪੇਕੀਮਤਿਪਾਇਦਾ॥੧॥ਓਅੰਕਾਰਿਸਭਸ੍ਰਿਸਟਿਉਪਾਈ॥ਸਭੁਖੇਲੁਤਮਾਸਾਤੇਰੀਵਡਿਆਈ॥ਆ
ਪੇਵੇਕਕਰੇਸਭਿਸਾਚਾਆਪੇਭੰਨਿਘੜਾਇਦਾ॥੨॥ਬਾਜੀਗਰਿਇਕਬਾਜੀਪਾਈ॥ਪੂਰੇਗੁਰਤੇਨਦਰੀਆਈ॥ਸਦਾਅਲਿਪਤੁਰਹੈਗੁ
ਰਸਬਦੀਸਾਚੇਸਿਉਚਿਤੁਲਾਇਦਾ॥੩॥ਬਾਜਹਿਬਾਜੇਧੁਨਿਆਕਾਰਾ॥ਆਪਿਵਜਾਏਵਜਾਵਣਹਾਰਾ॥ਘਟਿਘਟਿਪਉਣੁਵਹੈ
ਇਕਰੰਗੀਮਿਲਿਪਵਣੈਸਭਵਜਾਇਦਾ॥੪॥ਕਰਤਾਕਰੈਸੁਨਿਹਚਉਹੋਵੈ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਹਉਮੈਖੋਵੈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਕਿਸੈ
ਦੇਵਡਿਆਈਨਾਮੋਨਾਮੁਧਿਆਇਦਾ॥੫॥ਗੁਰਸੇਵੇਜੇਵਡੁਹੋਰੁਲਾਹਾਨਾਹੀ॥ਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸੈਨਾਮੋਸਲਾਹੀ॥ਨਾਮੋਨਾਮੁਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾ
ਮੋਲਾਹਾਪਾਇਦਾ॥੬॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਸਭਦੁਖੁਸੰਸਾਰਾ॥ਬਹੁਕਰਮਕਮਾਵਹਿਵਧਹਿਵਿਕਾਰਾ॥ਨਾਮੁਨਸੇਵਹਿਕਿਉਸੁਖੁਪਾਈਐਬਿਨੁ

ਪਾਈ

ਮੰ

ਨਾਵੈਦੁਖਪਾਇਦਾ॥੭॥ਅਧਿਕਕਰੈਤੈਅਧਿਕਕਮਾਏ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਕਿਸੈਬੁਝਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਧੰਧਾਤੇਛੂਟਹਿਮੁਕਤੀਕੇਘਰਿਪਾਇਦਾ॥
੮॥ਗਣਤਗਣੈਸੋਜਲੈਸੰਸਾਰਾ॥ਸਹਸਾਮੂਲਿਨਚੁਕੈਵਿਕਾਰਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਗਣਤਚੁਕਾਵੈਸਚੇਸਚਿਸਮਾਇਦਾ॥੯॥ਜੇਸਚੁਦੇਇ
ਤਾਪਾਏਕੋਈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਰਗਟੁਹੋਈ॥ਸਚੁਨਾਮੁਸਾਲਾਹੇਰੰਗਿਰਾਤਾਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਸੁਖੁਪਾਇਦਾ॥੧੦॥ਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁਨਾਮੁਪਿ
ਆਰਾ॥ਕਿਲਵਿਖਕਾਟੇਕਾਟਣਹਾਰਾ॥ਹਰਿਕੈਨਾਮਿਤਨੁਮਨੁਸੀਤਲੁਹੋਆਸਹਜੇਸਹਜਿਸਮਾਇਦਾ॥੧੧॥ਅੰਤਰਿਲੋਭੁਮਨਿਮੈਲੈਮਲੁਲਾਏ॥
ਮੈਲੇਕਰਮਕਰੇਦੁਖੁਪਾਏ॥ਕੂੜੋਕੂੜੁਕਰੇਵਾਪਾਰਾਕੂੜੁਬੋਲਿਦੁਖੁਪਾਇਦਾ॥੧੨॥ਨਿਰਮਲਬਾਣੀਕੋਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸਹਸਾ
ਜਾਏ॥ਗੁਰਕੈਭਾਣੈਚਲੈਦਿਨੁਰਾਤੀਨਾਮੁਚੇਤਿਸੁਖੁਪਾਇਦਾ॥੧੩॥ਆਪਿਸਿਰੰਦਾਸਚਾਸੋਈ॥ਆਪਿਉਪਾਇਖਪਾਏਸੋਈ॥ਗੁ
ਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਸਦਾਸਲਾਹੇਮਿਲਿਸਚੇਸੁਖੁਪਾਇਦਾ॥੧੪॥ਅਨੇਕਜਤਨਕਰੇਇੰਦ੍ਰੀਵਸਿਨਹੋਈ॥ਕਾਮਿਕਰੋਧਿਜਲੈਸਭੁਕੋਈ॥ਸ
ਤਿਗੁਰਸੇਵੇਮਨੁਵਸਿਆਵੈਮਨੁਮਾਰੇਮਨਹਿਸਮਾਇਦਾ॥੧੫॥ਮੇਰਾਤੇਰਾਤੁਧੁਆਪੇਕੀਆ॥ਸਭਿਤੇਰੇਜੰਤਤੇਰੇਸਭਿਜੀਆ॥ਨਾ
ਨਕਨਾਮੁਸਮਾਲਿਸਦਾਤੂੰਗੁਰਮਤੀਮੰਨਿਵਸਾਇਦਾ॥੧੬॥ ੧੮॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੩॥ ਹਰਿਜੀਉਦਾਤਾਅਗਮਅਥਾਹਾ॥
ਓਸੁਤਿਲੁਨਤਮਾਇਵੇਪਰਵਾਹਾ॥ਤਿਸਨੋਅਪੜਿਨਸਕੈਕੋਈਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਇਦਾ॥੧॥ਜੋਕਿਛੁਕਰੈਸੁਨਿਹਚਉਹੋਈ॥ਤਿ
ਸੁਬਿਨੁਦਾਤਾਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ਜਿਸਨੋਨਾਮਦਾਨੁਕਰੇਸੋਪਾਏਗੁਰਸਬਦੀਮੇਲਾਇਦਾ॥੨॥ਚਉਦਹਭਵਣਤੇਰੇਹਟਨਾਲੇ॥ਸਤਿਗੁਰ
ਦਿਖਾਏਅੰਤਰਿਨਾਲੇ॥ਨਾਵੈਕਾਵਾਪਾਰੀਹੋਵੈਗੁਰਸਬਦੀਕੋਪਾਇਦਾ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਐਸਹਜਅਨੰਦਾ॥ਹਿਰਦੈਆਇਵੁਠਾਗੋਵਿੰ
ਦਾ॥ਸਹਜੇਭਗਤਿਕਰੇਦਿਨੁਰਾਤੀਆਪੇਭਗਤਿਕਰਾਇਦਾ॥੪॥ਸਤਿਗੁਰਤੇਵਿਛੁੜੇਤਿਨੀਦੁਖੁਪਾਇਆ॥ਅਨਦਿਨੁਮਾਰੀਅਹਿ
ਦੁਖੁਸਬਾਇਆ॥ਮਥੇਕਾਲੇਮਹਲੁਨਪਾਵਹਿਦੁਖਹੀਵਿਚਿਦੁਖੁਪਾਇਦਾ॥੫॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਹਿਸੇਵਡਭਾਗੀ॥ਸਹਜਭਾਇਸ
ਚੀਲਿਵਲਾਗੀ॥ਸਚੋਸਚੁਕਮਾਵਹਿਸਦਹੀਸਚੈਮੇਲਿਮਿਲਾਇਦਾ॥੬॥ਜਿਸਨੋਸਚਾਦੇਇਸੁਪਾਏ॥ਅੰਤਰਿਸਾਚੁਭਰਮੁਚੁਕਾਏ॥
ਸਚੁਸਚੈਕਾਆਪੇਦਾਤਾਜਿਸੁਦੇਵੈਸੋਸਚੁਪਾਇਦਾ॥੭॥ਆਪੇਕਰਤਾਸਭਨਾਕਾਸੋਈ॥ਜਿਸਨੋਆਪਿਬੁਝਾਏਬੂਝੈਕੋਈ॥ਆਪੇ
ਬਖਸੇਦੇਇਵਡਿਆਈਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਇਦਾ॥੮॥ਹਉਮੈਕਰਦਿਆਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥ਆਗੈਮੋਹੁਨਚੂਕੈਮਾਇਆ॥ਅਗੈਜਮਕਾ
ਲੁਲੇਖਾਲੇਵੈਜਿਉਤਿਲੁਘਾਣੀਪੀੜਾਇਦਾ॥੯॥ਪੂਰੈਭਾਗਿਗੁਰਸੇਵਾਹੋਈ॥ਨਦਰਿਕਰੈਤਾਸੇਵੇਕੋਈ॥ਜਮਕਾਲੁਤਿਸੁਨੇੜਿ
ਨਆਵੈਮਹਲਿਸਚੈਸੁਖੁਪਾਇਦਾ॥੧੦॥ਤਿਨਸੁਖੁਪਾਇਆਜੋਤੁਧੁਭਾਏ॥ਪੂਰੈਭਾਗਿਗੁਰਸੇਵਾਲਾਏ॥ਤੇਰੈਹਥਿਹੈਸਭਵਡਿਆਈ
ਜਿਸੁਦੇਵਹਿਸੋਪਾਇਦਾ॥੧੧॥ਅੰਦਰਿਪਰਗਾਸੁਗੁਰੂਤੇਪਾਏ॥ਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ਗਿਆਨਰਤਨੁਸਦਾਘਟਿਚਾਨਣੁਅਗਿ
ਆਨੁਅੰਧੇਰੁਗਵਾਇਦਾ॥੧੨॥ਅਗਿਆਨੀਅੰਧੇਦੂਜੈਲਾਗੇ॥ਬਿਨੁਪਾਣੀਡੁਬਿਮੂਏਅਭਾਗੇ॥ਚਲਦਿਆਘਰੁਦਰੁਨਦਰਿਨਆਵੈਜਮ
ਦਰਿਬਾਧਾਦੁਖੁਪਾਇਦਾ॥੧੩॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਮੁਕਤਿਨਹੋਈ॥ਗਿਆਨੀਧਿਆਨੀਪੂਛਹੁਕੋਈ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵੈਤਿਸੁਮਿਲੈਵਡਿ
ਆਈਦਰਿਸਚੈਸੋਭਾਪਾਇਦਾ॥੧੪॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵੈਤਿਸੁਆਪਿਮਿਲਾਏ॥ਮਮਤਾਕਾਟਿਸਚਿਲਿਵਲਾਏ॥ਸਦਾਸਚੁਵਣਜਹਿਵਾਪਾ
ਰੀਨਾਮੋਲਾਹਾਪਾਇਦਾ॥੧੫॥ਆਪੇਕਰੇਕਰਾਏਕਰਤਾ॥ਸਬਦਿਮਰੈਸੋਈਜਨੁਮੁਕਤਾ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਵਸੈਮਨਅੰਤਰਿਨਾਮੋਨਾਮੁਧਿਆ
ਇਦਾ॥੧੬॥੧੯॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੩॥ਜੋਤੁਧੁਕਰਣਾਸੋਕਰਿਪਾਇਆ॥ਭਾਣੇਵਿਚਿਕੋਵਿਰਲਾਆਇਆ॥ਭਾਣਾਮੰਨੇਸੋਸੁਖੁ
ਪਾਏਭਾਣੇਵਿਚਿਸੁਖਪਾਇਦਾ॥੧॥ਗੁਰਮੁਖਿਤੇਰਾਭਾਣਾਭਾਵੈ॥ਸਹਜੇਹੀਸੁਖੁਸਚੁਕਮਾਵੈ॥ਭਾਣੇਨੋਲੋਚੈਬਹੁਤੇਰੀਆਪਣਾਭਾਣਾ

ਪਮਨਾਇਦਾ॥੨॥ਤਿਸਕੁਰਬਾਣੀਜੈਮੁਖਿਲੈਨੁਪਾਇਆ॥ਜਿਸੁਭਾਣਾਭਾਵੈਸੋਤੁਝਹਿਸਮਾਏ॥ਭਾਣੇਵਿਚਿਵਡੀਵਡਿਆਈਭਾਣਾਕਿਸਹਿਕਰਾਇਦਾ
॥੩॥ਜਾਤਿਸੁਭਾਵੈਤਾਗੁਰੂਮਿਲਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਪਾਏ॥ਤੁਧੁਆਪਣੈਭਾਣੈਸਭਸਿਸਟਿਉਪਾਈਜਿਸਨੋਭਾਣਾਦੇਹਿਤਿਸੁਭਾਇਦਾ॥੪॥
ਮਨਮੁਖਅੰਧੁਕਰੇਚਤੁਰਾਈ॥ਭਾਣਾਨਮੰਨੇਬਹੁਤੁਦੁਖੁਪਾਈ॥ਭਰਮੇਭੁਲਾਆਵੈਜਾਏਘਰੁਮਹਲੁਨਕਬਹੂਪਾਇਦਾ॥੫॥ਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲੇਦੇ
ਵਡਿਆਈ॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾਧੁਰਿਫੁਰਮਾਈ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਤਾਨਾਮੁਪਾਏਨਾਮੇਹੀਸੁਖੁਪਾਇਦਾ॥੬॥ਸਭੁਨਾਵਹੁਉਪਜੈਨਾਵਹੁਛੀਜੈ॥
ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਮਨੁਤਨੁਭੀਜੈ॥ਰਸਨਾਨਾਮੁਧਿਆਏਰਸਿਭੀਜੈਰਸਹੀਤੇਰਸੁਪਾਇਦਾ॥੭॥ਮਹਲੈਅੰਦਰਿਮਹਲੁਕੋਪਾਏ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿ
ਸਚਿਚਿਤੁਲਾਏ॥ਜਿਸਨੋਸਚੁਦੇਇਸੋਈਸਚੁਪਾਏਸਚੇਸਚਿਮਿਲਾਇਦਾ॥੮॥ਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਮਨਿਤਨਿਦੁਖੁਪਾਇਆ॥ਮਾਇਆਮੋ
ਹੁਸਭੁਰੋਗੁਕਮਾਇਆ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਮਨੁਤਨੁਹੈਕੁਸਟੀਨਰਕੇਵਾਸਾਪਾਇਦਾ॥੯॥ਨਾਮਿਰਤੇਤਿਨਨਿਰਮਲਦੇਹਾ॥ਨਿਰਮਲਹੰਸਾਸਦਾ
ਸੁਖੁਨੇਹਾ॥ਨਾਮੁਸਲਾਹਿਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਆਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾਪਾਇਦਾ॥੧੦॥ਸਭੁਕੋਵਣਜੁਕਰੇਵਾਪਾਰਾ॥ਵਿਣੁਨਾਵੈਤੋਟਾਸੰਸਾਰਾ॥ਨਾ
ਗੋਆਇਆਨਾਗੋਜਾਸੀਵਿਣੁਨਾਵੈਦੁਖੁਪਾਇਦਾ॥੧੧॥ਜਿਸਨੋਨਾਮੁਦੇਇਸੋਪਾਏ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਹਰਿਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ਗੁਰਕਿ
ਰਪਾਤੇਨਾਮੁਵਸਿਆਘਟਅੰਤਰਿਨਾਮੋਨਾਮੁਧਿਆਇਦਾ॥੧੨॥ਨਾਵੈਨੋਲੋਚੈਜੇਤੀਸਭਿਆਈ॥ਨਾਉਤਿਨਾਮਿਲੈਧੁਰਿਪੁਰਬਿਕਮਾ
ਈ॥ਜਿਨੀਨਾਉਪਾਇਆਸੇਵਡਭਾਗੀਗੁਰਕੈਸਬਦਿਮਿਲਾਇਦਾ॥੧੩॥ਕਾਇਆਕੋਟੁਅਤਿਅਪਾਰਾ॥ਤਿਸੁਵਿਚਿਬਹਿਪ੍ਰਭੁ
ਕਰੇਵੀਚਾਰਾ॥ਸਚਾਨਿਆਉਸਚੋਵਾਪਾਰਾਨਿਹਚਲੁਵਾਸਾਪਾਇਦਾ॥੧੪॥ਅੰਤਰਘਰਬੰਕੇਥਾਨੁਸੁਹਾਇਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰ
ਲੈਕਿਨੈਥਾਨੁਪਾਇਆ॥ਇਤੁਸਾਥਿਨਿਬਹੈਸਾਲਾਹੇਸਚੇਹਰਿਸਚਾਮੰਨਿਵਸਾਇਦਾ॥੧੫॥ਮੇਰੈਕਰਤੈਇਕਬਣਤਬਣਾਈ॥ਇਸੁ
ਦੇਹੀਵਿਚਿਸਭਵਥੁਪਾਈ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਵਣਜਹਿਰੰਗਿਰਾਤੇਗੁਰਮੁਖਿਕੋਨਾਮੁਪਾਇਦਾ॥੧੬॥੨੦॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ੩॥
ਕਾਇਆਕੰਚਨੁਸਬਦੁਵੀਚਾਰਾ॥ਤਿਥੈਹਰਿਵਸੈਜਿਸਦਾਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰਾ॥ਅਨਦਿਨੁਹਰਿਸੇਵਿਹੁਸਚੀਬਾਣੀਹਰਿਜੀਉਸਬ
ਦਿਮਿਲਾਇਦਾ॥੧॥ਹਰਿਚੇਤਹੁਤਿਨਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਤਿਨਮੇਲਿਮਿਲਾਉ॥ਤਿਨਕੀਧੂਰਿਲਾਈਮੁਖਿਮਸਤਕਿਸਤ
ਸੰਗਤਿਬਹਿਗੁਣਗਾਇਦਾ॥੨॥ਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਵਾਜੇਹਰਿਪ੍ਰਭਭਾਵਾ॥ਅੰਤਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਬਦਿਸੁਹਾਵਾ॥ਗੁਰਬਾਣੀਚਹੁਕੁੰ
ਡੀਸੁਣੀਐਸਾਚੈਨਾਮਿਸਮਾਇਦਾ॥੩॥ਸੋਜਨੁਸਾਚਾਜਿਅੰਤਰੁਭਾਲੇ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਹਰਿਨਦਰਿਨਿਹਾਲੇ॥ਗਿਆਨਅੰਜਨੁਪਾਏਗੁਰਸਬ
ਦੀਨਦਰੀਨਦਰਿਮਿਲਾਇਦਾ॥੪॥ਵਡੈਭਾਗਿਇਹੁਸਰੀਰੁਪਾਇਆ॥ਮਾਣਸਜਨਮਿਗੁਰਸਬਦਿਚਿਤੁਲਾਇਆ॥ਬਿਨੁਸਬਦੈ
ਸਭੁਅੰਧਅੰਧੇਰਾਗੁਰਮੁਖਿਕਿਸੈਬੁਝਾਇਦਾ॥੫॥ਇਕਿਕਿਤੁਆਏਜਨਮੁਗਵਾਏ॥ਮਨਮੁਖਲਾਗੇਦੂਜੈਭਾਏ॥ਏਹਵੇਲਾਫਿਰਿ
ਹਥਿਨਆਵੈਪਗਿਖਿਸਿਐਪਛੁਤਾਇਦਾ॥੬॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਪਵਿਤ੍ਰੁਸਰੀਰਾ॥ਤਿਸੁਵਿਚਿਵਸੈਸਚੁਗੁਣੀਗਹੀਰਾ॥ਸਚੋਸਚੁਵੇਖੈ
ਸਭਥਾਈਸਚੁਸੁਣਿਮੰਨਿਵਸਾਇਦਾ॥੭॥ਹਉਮੈਗਣਤਗੁਰਸਬਦਿਨਿਵਾਰੇ॥ਹਰਿਜੀਉਹਿਰਦੈਰਖਹੁਉਰਿਧਾਰੇ॥ਗੁ
ਰਕੈਸਬਦਿਸਦਾਸਾਲਾਹੇਮਿਲਿਸਾਚੇਸੁਖੁਪਾਇਦਾ॥੮॥ਸੋਚੇਤੇਜਿਸੁਆਪਿਚੇਤਾਏ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਵਸੈਮਨਿਆਏ॥ਆਪੇਵੇਖੈ
ਆਪੇਬੂਝੈਆਪੇਆਪੁਸਮਾਇਦਾ॥੯॥ਜਿਨਿਅੰਦਰਿਵਥੁਪਾਈਸੋਈਜਾਣੈ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦੇਆਪੁਪਛਾਣੈ॥ਆਪੁਪਛਾਣੈ
ਸੋਈਜਨੁਨਿਰਮਲੁਬਾਣੀਸਬਦੁਸੁਣਾਇਦਾ॥੧੦॥ਏਹਕਾਇਆਪਵਿਤੁਹੈਸਰੀਰੁ॥ਗੁਰਸਬਦੀਚੇਤੈਗੁਣੀਗਹੀਰੁ॥ਅਨ
ਦਿਨੁਗੁਣਗਾਵੈਰੰਗਿਰਾਤਾਗੁਣਕਹਿਗੁਣੀਸਮਾਇਦਾ॥੧੧॥ਏਹੁਸਰੀਰੁਸਭੁਮੂਲੁਹੈਮਾਇਆ॥ਦੂਜੈਭਾਇਭਰਮਿਭੁਲਾਇਆ

ਹਰਿ ਨ ਚੇਤੈ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਚੇਤੇ ਦੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੧੨॥ ਜਿਨਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਕਾਇਆ ਹੰਸੁ ਨਿਰਮਲੁ ਦਰਿ ਸਚੈ ਜਾਣੁ ॥ ਹਰਿ ਸੇਵਹਿ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ਸੋਹੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇਦਾ ॥੧੩॥ ਬਿਨੁ ਭਾਗਾ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਨ ਜਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖ ਭੂਲੇ ਮੁਏ ਬਿਲਲਾਇ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਹੋਵੈ ਗੁਰ ਕੇਰੀ ਹਰਿ ਜੀਉ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੧੪॥ ਕਾਇਆ ਕੋਟੁ ਪਕੇ ਹਟਨਾਲੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲੇਵੈ ਵਸਤੁ ਸਮਾਲੇ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਊਤਮ ਪਦਵੀ ਪਾਇਦਾ ॥੧੫॥ ਆਪੇ ਸਾਚਾ ਹੈ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹੇ ਸਾਚਾ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਕੋ ਪਾਇਦਾ ॥੧੬॥੨੧॥

ਮਾਝੁ ਮਹਲਾ ੩

ਨਿਰੰਕਾਰਿ ਆਕਾਰੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਹੁਕਮਿ ਬਣਾਇਆ ॥ ਆਪੇ ਖੇਲ ਕਰੇ ਸਭਿ ਕਰਤਾ ਸੁਣਿ ਸਾਚਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਦਾ ॥੧॥ ਮਾਇਆ ਮਾਈ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਪਰਸੂਤਿ ਜਮਾਇਆ ॥ ਚਾਰੇ ਬੇਦ ਬ੍ਰਹਮੇ ਨੋ ਫੁਰਮਾਇਆ ॥ ਵਰ੍ਹੇ ਮਾਹ ਵਾਰ ਥਿਤੀ ਕਰਿ ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਸੋਝੀ ਪਾਇਦਾ ॥੨॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਕਰਣੀ ਸਾਰ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਾਖਹੁ ਉਰਿ ਧਾਰ ॥ ਗੁਰਬਾਣੀ ਵਰਤੀ ਜਗ ਅੰਤਰਿ ਇਸੁ ਬਾਣੀ ਤੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਾਇਦਾ ॥੩॥ ਵੇਦੁ ਪੜੈ ਅਨਦਿਨੁ ਵਾਦ ਸਮਾਲੇ ॥ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤੈ ਬਧਾ ਜਮਕਾਲੇ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਦਾ ॥੪॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕਸੁ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਮਨਸਾ ਮਨਹਿ ਸਮਾਏ ॥ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਹੈ ਮੁਕਤਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇਦਾ ॥੫॥ ਜੋ ਧੁਰਿ ਰਾਤੇ ਸੇ ਹੁਣਿ ਰਾਤੇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਹਜੇ ਮਾਤੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਆਪੈ ਆਪੁ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੬॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਭਰਮਿ ਨ ਪਾਏ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਲਗਾ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਸੂਹਾ ਰੰਗੁ ਦਿਨ ਥੋੜੇ ਹੋਵੈ ਇਸੁ ਜਾਦੇ ਬਿਲਮ ਨ ਲਾਇਦਾ ॥੭॥ ਏਹੁ ਮਨੁ ਭੈ ਭਾਇ ਰੰਗਾਏ ॥ ਇਤੁ ਰੰਗਿ ਸਾਚੇ ਮਾਹਿ ਸਮਾਏ ॥ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਕੋ ਇਹੁ ਰੰਗੁ ਪਾਏ ਗੁਰਮਤੀ ਰੰਗੁ ਚੜਾਇਦਾ ॥੮॥ ਮਨਮੁਖੁ ਬਹੁਤੁ ਕਰੇ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਦਰਗਹ ਕਬ ਹੀ ਨ ਪਾਵੈ ਮਾਨੁ ॥ ਦੂਜੈ ਲਾਗੇ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਦੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੯॥ ਅਪਣੈ ਅੰਦਰਿ ਆਪੁ ਲੁਕਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਸਚਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਚਾ ਵਾਪਾਰਾ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਕੁ ਪਾਇਦਾ ॥੧੦॥ ਇਸੁ ਕਾਇਆ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ ॥ ਮੇਰੈ ਠਾਕੁਰਿ ਇਹ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਕਾਇਆ ਸੋਧੈ ਆਪਹਿ ਆਪੁ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੧੧॥ ਕਾਇਆ ਵਿਚਿ ਤੋਟਾ ਕਾਇਆ ਵਿਚਿ ਲਾਹਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੋਜੇ ਵੇਪਰਵਾਹਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਣਜਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੧੨॥ ਸਚਾ ਮਹਲੁ ਸਚੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਦੇਵਣਹਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਲਾਹੇ ਸੁਖਦਾਤੇ ਮਨਿ ਮੇਲੇ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇਦਾ ॥੧੩॥ ਕਾਇਆ ਵਿਚਿ ਵਸਤੁ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੇ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥ ਜਿਸ ਦਾ ਹਟੁ ਸੋਈ ਵਥੁ ਜਾਣੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਇ ਨ ਪਛੋਤਾਇਦਾ ॥੧੪॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਇਆ ਜਾਈ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ਆਪੇ ਸਬਦੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਦਾ ॥੧੫॥ ਆਪੇ ਸਚਾ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਸਬਦੇ ਵਿਚਹੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਨਾਮੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੧੬॥੨੨॥

ਮਾਝੁ ਮਹਲਾ ੩

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਵੇਪਰਵਾਹੇ ॥ ਆਪੇ ਮਿਹਰਵਾਨ ਅਗਮ ਅਥਾਹੇ ॥ ਅਪੜਿ ਕੋਇ ਨ ਸਕੈ ਤਿਸ ਨੋ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮੇਲਾਇਆ ॥੧॥ ਤੁਧਨੋ ਸੇਵਹਿ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦੇ ਸਚਿ ਸਮਾਵਹਿ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਣ ਰਵਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਭਾਇਆ ॥੨॥ ਸਬਦਿ ਮਰਹਿ ਸੇ ਮਰਣੁ ਸਵਾਰਹਿ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਹਿਰਦੈ ਉਰ ਧਾਰਹਿ ॥ ਜਨਮੁ ਸਫਲੁ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਲਾਗੇ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਚੁਕਾਇਆ ॥੩॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਮੇਲੇ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦੇ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਭਗਤੀ ਰਾਤੇ ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਲਾਹਾ ਪਾਇਆ ॥੪॥ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਕਹਾ ਮੈ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥ ਆਪੇ ਦਇਆ ਕਰੇ ਸੁਖਦਾਤਾ ਗੁਣ ਮਹਿ ਗੁਣੀ ਸਮਾਇਆ ॥੫॥ ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਮੋਹੁ ਹੈ ਪਾਸਾਰਾ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧੁ ਅੰਧਾਰਾ ॥ ਧੰਧੈ ਧਾਵਤੁ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੬॥ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਏ ॥ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਗਿਆਨੁ ਰਤਨੁ ਚਾਨਣੁ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰੁ ਗਵਾਇਆ ॥੭॥ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਅਨੇਕ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਵਸਾਈ ॥ ਕੀਮਤਿ ਕਉਣੁ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ਤੂ ਆਪੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਆ ॥੮॥ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਕੁ ਅਗਮੁ ਅਪਾਰਾ ॥

ਨਕੋਹੋਆਤੋਲਣਹਾਰਾ॥ਆਪੇਤੋਲੇਤੋਲਤੁਲਾਏਗੁਰਸਬਦੀਤੋਲਾਇਆ॥੯॥ਸੇਵਕਸੇਵਹਿਕਰਹਿਅਰਦਾਸਿ॥ਤੂੰਆਪੇਮੇਲਿ
ਬਹਾਲਹਿਪਾਸਿ॥ਸਭਨਾਜੀਆਕਾਸੁਖਦਾਤਾਪੂਰੈਕਰਮਿਧਿਆਇਆ॥੧੦॥ਜਤੁਸਤੁਸੰਜਮੁਸਚੁਕਮਾਵੈ॥ਇਹੁਮਨੁਨਿਰਮਲੁਜਿਹਰਿਗੁ
ਣਗਾਵੈ॥ਇਸੁਬਿਖੁਮਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪਰਾਪਤਿਹੋਵੈਹਰਿਜੀਉਮੇਰੇਭਾਇਆ॥੧੧॥ਜਿਸਨੋਬੁਝਾਏਸੋਈਬੂਝੈ॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈਅੰਦਰਿਸੁ
ਝੈ॥ਹਉਮੈਮੇਰਾਠਾਕਿਰਹਾਏਸਚੇਸਿਉਸਹਜੁਪਾਇਆ॥੧੨॥ਬਿਨੁਕਰਮਾਹੋਰਫਿਰੈਘਨੇਰੀ॥ਮਰਿਮਰਿਜੰਮੈਚੁਕੈਨਫੇਰੀ॥ਬਿਖਕਾ
ਰਾਤਾਬਿਖੁਕਮਾਵੈਸੁਖੁਨਕਬਹੂਪਾਇਆ॥੧੩॥ਬਹੁਤੇਭੇਖਕਰੇਭੇਖਧਾਰੀ॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਹਉਮੈਕਿਨੈਨਮਾਰੀ॥ਜੀਵਤੁਮਰੈਤਾਮੁ
ਕਤਿਪਾਏਸਚੈਨਾਇਸਮਾਇਆ॥੧੪॥ਅਗਿਆਨੁਤ੍ਰਿਸਨਾਇਸੁਤਨਹਿਜਲਾਏ॥ਤਿਸਦੀਬੂਝੈਜਿਗੁਰਸਬਦੁਕਮਾਏ॥ਤਨੁਮਨੁ
ਸੀਤਲੁਕ੍ਰੋਧੁਨਿਵਾਰੇਹਉਮੈਮਾਰਿਸਮਾਇਆ॥੧੫॥ਸਚਾਸਾਹਿਬੁਸਚੀਵਡਿਆਈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਵਿਰਲੈਪਾਈ॥ਨਾਨਕੁਏਕੁਕ
ਹੈਬੇਨੰਤੀਨਾਮੇਨਾਮਿਸਮਾਇਆ॥੧੬॥੧॥੨੩॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ੩॥ਨਦਰੀਭਗਤਾਲੈਹੁਮਿਲਾਏ॥ਭਗਤਸਲਾਹਨਿਸਦਾ
ਲਿਵਲਾਏ॥ਤਉਸਰਣਾਈਉਬਰਹਿਕਰਤੇਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਇਆ॥੧॥ਪੂਰੈਸਬਦਿਭਗਤਿਸੁਹਾਈ॥ਅੰਤਰਿਸੁਖੁਤੇਰੈਮਨਿਭਾਈ॥
ਮਨੁਤਨੁਸਚੀਭਗਤੀਰਾਤਾਸਚੇਸਿਉਚਿਤੁਲਾਇਆ॥੨॥ਹਉਮੈਵਿਚਿਸਦਜਲੈਸਰੀਰਾ॥ਕਰਮੁਹੋਵੈਭੇਟੈਗੁਰੁਪੂਰਾ॥ਅੰਤਰਿਅਗਿਆ
ਨੁਸਬਦਿਬੁਝਾਏਸਤਿਗੁਰਤੇਸੁਖੁਪਾਇਆ॥੩॥ਮਨਮੁਖੁਅੰਧਾਅੰਧੁਕਮਾਏ॥ਬਹੁਸੰਕਟਜੋਨੀਭਰਮਾਏ॥ਜਮਕਾਜੇਵੜਾਕਦੇਨਕਾਟੈਅੰਤੇ
ਬਹੁਦੁਖੁਪਾਇਆ॥੪॥ਆਵਣਜਾਣਾਸਬਦਿਨਿਵਾਰੇ॥ਸਚੁਨਾਮੁਰਖੈਉਰਧਾਰੇ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਮਰੈਮਨੁਮਾਰੇਹਉਮੈਜਾਇਸਮਾਇਆ
॥੫॥ਆਵਣਜਾਣੈਪਰਜਵਿਗੋਈ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਥਿਰੁਕੋਇਨਹੋਈ॥ਅੰਤਰਿਜੋਤਿਸਬਦਿਸੁਖੁਵਸਿਆਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਇਆ॥
੬॥ਪੰਚਦੂਤਚਿਤਵਹਿਵਿਕਾਰਾ॥ਮਾਇਆਮੋਹਕਾਏਹੁਪਸਾਰਾ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਤਾਮੁਕਤੁਹੋਵੈਪੰਚਦੂਤਵਸਿਆਇਆ॥੭॥ਬਾਝੁਗੁਰੂ
ਹੈਮੋਹੁਗੁਬਾਰਾ॥ਫਿਰਿਫਿਰਿਡੁਬੈਵਾਰੋਵਾਰਾ॥ਸਚੇਸੇਵਹਿਸਬਦੁਪਿਆਰਾ॥ਸਚੀਪ੍ਰਭਸਚੇਗੁਣਗਾਵਾ॥ਸਚੇਮਾਹਿਸਮਾਇਆ॥੯
॥ਘਰੈਅੰਦਰਿਕਿਵੈਘਰੁਪਾਏ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦੈਸਹਜਸੁਭਾਏ॥ਓਥੈਸੋਗਵਿਜੋਗਨਵਿਆਪੈਸਹਜੇਸਹਜਿਸਮਾਇਆ॥੧੦॥ਦੂਜੈਭਾਇ
ਦੁਸਟਾਕਾਵਾਸਾ॥ਭਉਦੇਫਿਰਹਿਬਹੁਮੋਹਪਿਆਸਾ॥ਕੁਸੰਗਤਿਬਹਹਿਸਦਾਦੁਖੁਪਾਵਹਿਦੁਖੋਦੁਖੁਕਮਾਇਆ॥੧੧॥ਸਤਿਗੁਰਬਾ
ਝਹੁਸੰਗਤਿਨਹੋਈ॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਪਾਰੁਨਪਾਏਕੋਈ॥ਸਹਜੇਗੁਣਰਵਹਿਦਿਨੁਰਾਤੀਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਇਆ॥੧੨॥ਕਾਇਆਬਿਰਖੁਪੰ
ਖੀਵਿਚਿਵਾਸਾ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਚੁਗਹਿਗੁਰਸਬਦਿਨਿਵਾਸਾ॥ਉਡਹਿਨਮੂਲੇਨਆਵਹਿਨਜਾਹੀਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾਪਾਇਆ॥੧੩॥ਕਾਇਆਸੋ
ਧਹਿਸਬਦੁਵੀਚਾਰਹਿ॥ਮੋਹਠਗਉਰੀਭਰਮੁਨਿਵਾਰਹਿ॥ਆਪੇਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਸੁਖਦਾਤਾਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਇਆ॥੧੪॥ਸਦਹੀਨੇੜੈਦੂ
ਰਿਨਜਾਣਹੁ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਨਜੀਕਿਪਛਾਣਹੁ॥ਬਿਗਸੈਕਮਲੁਕਿਰਣਿਪਰਗਾਸੈਪਰਗਟੁਕਰਿਦੇਖਾਇਆ॥੧੫॥ਆਪੇਕਰਤਾਸਚਾ
ਸੋਈ॥ਆਪੇਮਾਰਿਜੀਵਾਲੇਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈਵਡਿਆਈਆਪੁਗਵਾਇਸੁਖੁਪਾਇਆ॥੧੬॥੨॥

੨੪॥ ॥ਮਾਰੂਸੋਲਹੇਮਹਲਾ੪॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਚਾਆਪਿਸਵਾਰਣਹਾਰਾ॥ਅਵਰਨਸੂਝਸਿਬੀਜੀਕਾਰਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਚੁਵਸੈਘਟਅੰਤਰਿਸਹਜੇਸਚਿਸਮਾਈਹੇ॥੧॥ਸਭਨਾਸਚੁਵ
ਸੈਮਨਮਾਹੀ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸਹਜਿਸਮਾਹੀ॥ਗੁਰੁਗੁਰੁਕਰਤਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਆਗੁਰਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਈਹੇ॥੨॥ਸਤਿਗੁਰੁਹੈਗਿਆਨੁ

ਸਤਿਗੁਰਭੇਟੈਸਚੁਦ੍ਰਿੜਾ
ਏ॥ਸਚੁਨਾਮੁਮਨਿਭਾਇ
ਆ॥੮॥ਸਾਚਾਦਰੁ
ਸਾਚਾਦਰਵਾਰਾ॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੈ ਪੂਜਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੀ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਧਨੁ ਪਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵ ਸੁਖਾਈ ਹੇ ॥੨॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ
ਜੋ ਦੂਜੈ ਲਾਗੇ ॥ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ਭ੍ਰਮਿ ਮਰਹਿ ਅਭਾਗੇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੀ ਫਿਰਿ ਗਤਿ ਹੋਵੈ ਜਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਹਹਿ ਸਰਣਾਈ ਹੇ ॥੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰੀਤਿ
ਸਦਾ ਹੈ ਸਾਚੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਮਾਗਉ ਨਾਮੁ ਅਜਾਚੀ ॥ ਹੋਹੁ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਰਖਿ ਲੇਵਹੁ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਹੇ ॥੪॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਸਤਿ
ਗੁਰੂ ਚੁਆਇਆ ॥ ਦਸਵੈ ਦੁਆਰਿ ਪ੍ਰਗਟੁ ਹੋਇ ਆਇਆ ॥ ਤਹ ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਵਜਹਿ ਧੁਨਿ ਬਾਣੀ ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਈ ਹੇ ॥੫॥ ਜਿ
ਨ ਕਉ ਕਰਤੈ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਈ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਕਰਤ ਵਿਹਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੋ ਸੀਝੈ ਨਾਹੀ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਈ ਹੇ ॥੬॥ ਜਿ
ਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਆਪੇ ਦੇਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਲੇਈ ॥ ਆਪੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਨਾਮੁ ਦੇਵੈ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈ ਹੇ ॥੭॥ ਗਿਆਨ ਰਤਨੁ ਮਨਿ ਪਰ
ਗਟੁ ਭਇਆ ॥ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਸਹਜੇ ਪਾਇਆ ॥ ਇਹ ਵਡਿਆਈ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈ ਸਤਿਗੁਰ ਕਉ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਈ ਹੇ ॥੮॥ ਪ੍ਰਗਟਿਆ ਸੂਰੁ ਨਿਸਿ
ਮਿ ਟਿਆ ਅੰਧਿਆਰਾ ॥ ਅਗਿਆਨੁ ਮਿਟਿਆ ਗੁਰ ਰਤਨੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਰਤਨੁ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ਹੇ ॥੧੦॥ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਗਟੀ ਹੈ ਸੋਇ ॥ ਚਹੁ ਜੁਗਿ ਨਿਰਮਲੁ ਹਛਾ ਲੋਇ ॥ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਨਾਮਿ ਰਹਿਆ ਲਿਵ ਲਾਈ ਹੇ ॥੧੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪ
ਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈ ॥ ਸਹਜੇ ਜਾਗੈ ਸਹਜੇ ਸੋਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ਸਮਾਵੈ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ਹੇ ॥੧੨॥ ਭਗਤਾ ਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੈ ਬਾਣੀ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਤ ਸਦਾ ਮਨੁ ਬਿਗਸੈ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਮਨੁ ਲਾਈ ਹੇ ॥੧੩॥ ਹਮ ਮੂਰਖ ਅਗਿਆਨ ਗਿਆਨੁ ਕਿਛੁ
ਨਾਹੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਸਮਝ ਪੜੀ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਹੋਹੁ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਲਾਈ ਹੇ ॥੧੪॥ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਾਤਾ
ਤਿਨੁ ਏਕੁ ਪਛਾਤਾ ॥ ਸਰਬੇ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥ ਆਤਮੁ ਚੀਨਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਸੇਵਾ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਈ ਹੇ ॥੧੫॥ ਜਿਨ ਕਉ ਆਦਿ ਮਿ
ਲੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ਆਪਿ ਮਿਲਿਆ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਨਾਨਕ ਅੰਕਿ ਸਮਾਈ ਹੇ ॥੧੬॥੧॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਸਦਾ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ ਸਰਬੇ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਘਟ ਵਾਸੀ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਦਾਤਾ ਹਰਿ ਤਿਸ
ਹਿ ਸਰੇਵਹੁ ਪ੍ਰਾਣੀ ਹੇ ॥੧॥ ਜਾ ਕਉ ਰਾਖੈ ਰਾਖਣਹਾਰਾ ॥ ਤਾ ਕਉ ਕੋਇ ਨ ਸਾਕਸਿ ਮਾਰਾ ॥ ਸੋ ਐਸਾ ਹਰਿ ਸੇਵਹੁ ਸੰਤਹੁ ਜਾ ਕੀ ਊਤਮ ਬਾਣੀ ਹੇ ॥੨॥
ਜਾ ਜਾਪੈ ਕਿਛੁ ਕਿਥਾਊ ਨਾਹੀ ॥ ਤਾ ਕਰਤਾ ਹਰਿ ਭਰਪੁਰਿ ਸਮਾਹੀ ॥ ਸੂਕੇ ਤੇ ਫੁਨਿ ਹਰਿਆ ਕੀਤੋਨੁ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹੁ ਚੋਜ ਵਿਡਾਣੀ ਹੇ ॥੩॥ ਜੋ ਜੀ
ਅ ਕੀ ਵੇਦਨ ਜਾਣੈ ॥ ਤਿਸੁ ਸਾਹਿਬ ਕੈ ਹਉ ਕੁਰਬਾਣੈ ॥ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਜਨ ਕਰਿ ਬੇਨੰਤੀ ਜੋ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਕਾ ਦਾਣੀ ਹੇ ॥੪॥ ਜੋ ਜੀਅ ਕੀ ਸਾਰ ਨ
ਜਾਣੈ ॥ ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਕਿਛੁ ਕਹੀਐ ਅਜਾਣੈ ॥ ਮੂਰਖ ਸਿਉ ਨਹ ਲੂਝੁ ਪਰਾਣੀ ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਣੀ ਹੇ ॥੫॥ ਨਾ ਕਰਿ ਚਿੰਤ ਚਿੰ
ਤਾ ਹੈ ਕਰਤੇ ॥ ਹਰਿ ਦੇਵੈ ਜਲਿ ਥਲਿ ਜੰਤਾ ਸਭਤੈ ॥ ਅਚਿੰਤ ਦਾਨੁ ਦੇਇ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਵਿਚਿ ਪਾਥਰ ਕੀਟ ਪਖਾਣੀ ਹੇ ॥੬॥ ਨਾ ਕਰਿ ਆਸ
ਮੀਤ ਸੁਤ ਭਾਈ ॥ ਨਾ ਕਰਿ ਆਸ ਕਿਸੈ ਸਾਹ ਬਿਉਹਾਰ ਕੀ ਪਰਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਵੈ ਕੋ ਬੇਲੀ ਨਾਹੀ ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਸਾਰਿੰਗਪਾਣੀ ਹੇ ॥
੭॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਬਨਵਾਰੀ ॥ ਸਭ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਪੂਰੈ ਥਾਰੀ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਭਵ ਖੰਡਨੁ ਸੁਖਿ ਸਹਜੇ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾ
ਣੀ ਹੇ ॥੮॥ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸਹਜੇ ਹੀ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਜੋ ਸਰਣਿ ਪਵੈ ਤਿਸ ਕੀ ਪਤਿ ਰਾਖੈ ਜਾਇ ਪੂਛ
ਹੁ ਬੇਦ ਪੁਰਾਣੀ ਹੇ ॥੯॥ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਲਾਏ ਸੋਈ ਜਨੁ ਲਾਗੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਭਰਮ ਭਉ ਭਾਗੈ ॥ ਵਿਚੇ ਗ੍ਰਿਹ ਸਦਾ ਰਹੈ ਉਦਾਸੀ ਜਿਉ
ਕਮਲੁ ਰਹੈ ਵਿਚਿ ਪਾਣੀ ਹੇ ॥੧੦॥ ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਸੇਵਾ ਥਾਇ ਨ ਪਾਏ ॥ ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਏ ॥ ਸੋ ਤਪੁ ਪੂਰਾ ਸਾਈ ਸੇਵਾ ਜੋ ਹ
ਰਿ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਭਾਣੀ ਹੇ ॥੧੧॥ ਹਉ ਕਿਆ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਆਖਾ ਸੁਆਮੀ ॥ ਤੂ ਸਰਬ ਜੀਆ ਕਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਹਉ ਮਾਗਉ ਦਾਨੁ ਤੁਝੈ ਪਹਿ ਕਰ

ਤ

ਰਤੇ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮ ਵਖਾਣੀ ਹੇ ॥੧੨॥ ਕਿਸ ਹੀ ਜੋਰੁ ਅਹੰਕਾਰ ਬੋਲਣ ਕਾ ॥ ਕਿਸ ਹੀ ਜੋਰੁ ਦੀਬਾਨੁ ਮਾਇਆ ਕਾ ॥ ਮੈ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਟੇਕ ਧਰ ਅਵਰ ਨ ਕਾਈ ਤੂੰ ਕਰਤੇ ਰਖੁ ਮੈ ਨਿਮਾਣੀ ਹੇ ॥੧੩॥ ਨਿਮਾਣੇ ਮਾਣੁ ਕਰਹਿ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ॥ ਹੋਰ ਕੇਤੀ ਝਖਿ ਝਖਿ ਆਵੈ ਜਾਵੈ ॥ ਜਿਨ ਕਾ ਪਖੁ ਕਰਹਿ ਤੂੰ ਸੁਆਮੀ ਤਿਨ ਕੀ ਊਪਰਿ ਗਲ ਤੁਧੁ ਆਣੀ ਹੇ ॥੧੪॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਿਨੀ ਸਦਾ ਧਿਆਇਆ ॥ ਤਿਨੀ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਬਿਨੁ ਸੇਵਾ ਪਛੋਤਾਣੀ ਹੇ ॥੧੫॥ ਤੂੰ ਸਭ ਮਹਿ ਵਰਤਹਿ ਹਰਿ ਜਗੰਨਾਥੁ ॥ ਸੋ ਹਰਿ ਜਪੈ ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਮਸਤਕਿ ਹਥੁ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਣਿ ਪਇਆ ਹਰਿ ਜਾਪੀ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸ ਦਸਾਣੀ ਹੇ ॥੧੬॥੨॥

ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਸੋਲਹੇ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਕਲਾ ਉਪਾਇ ਧਰੀ ਜਿਨਿ ਧਰਣਾ ॥ ਗਗਨੁ ਰਹਾਇਆ ਹੁਕਮੇ ਚਰਣਾ ॥ ਅਗਨਿ ਉਪਾਇ ਈਧਨ ਮਹਿ ਬਾਧੀ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਖੈ ਭਾਈ ਹੇ ॥੧॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਕਉ ਰਿਜਕੁ ਸੰਬਾਹੇ ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥ ਆਪਾਹੇ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਨਹਾਰਾ ਸੋਈ ਤੇਰਾ ਸਹਾਈ ਹੇ ॥੨॥ ਮਾਤ ਗਰਭ ਮਹਿ ਜਿਨਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿਆ ॥ ਸਾਸਿ ਗ੍ਰਾਸਿ ਹੋਇ ਸੰਗਿ ਸਮਾਲਿਆ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਪੀਐ ਸੋ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਵਡੀ ਜਿਸੁ ਵਡਿਆਈ ਹੇ ॥੩॥ ਸੁਲਤਾਨ ਖਾਨ ਕਰੇ ਖਿਨ ਕੀਰੇ ॥ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜਿ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਮੀਰੇ ॥ ਗਰਬ ਨਿਵਾਰਣ ਸਰਬ ਸਧਾਰਣ ਕਿਛੁ ਕੀਮਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਈ ਹੇ ॥੪॥ ਸੋ ਪਤਿਵੰਤਾ ਸੋ ਧਨਵੰਤਾ ॥ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਹਰਿ ਭਗਵੰਤਾ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਬੰਧਪ ਭਾਈ ਜਿਨਿ ਇਹੁ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਈ ਹੇ ॥੫॥ ਪ੍ਰਭ ਆਇਆ ਸਰਣਾ ਭਉ ਨਹੀ ਕਰਣਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਿਹਚਉ ਹੈ ਤਰਣਾ ॥ ਮਨ ਬਚ ਕਰਮ ਅਰਾਧੇ ਕਰਤਾ ਤਿਸੁ ਨਾਹੀ ਕਦੇ ਸਜਾਈ ਹੇ ॥੬॥ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਮਨ ਤਨ ਮਹਿ ਰਵਿਆ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਕੀ ਜੋਨਿ ਨ ਭਵਿਆ ॥ ਦੂਖ ਬਿਨਾਸ ਕੀਆ ਸੁਖਿ ਡੇਰਾ ਜਾ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਰਹੇ ਆਘਾਈ ਹੇ ॥੭॥ ਮੀਤੁ ਹਮਾਰਾ ਸੋਈ ਸੁਆਮੀ ॥ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਚਿੰਤਾ ਗਣਤ ਮਿਟਾਈ ਹੇ ॥੮॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਕੋਟਿ ਲਖ ਬਾਹਾ ॥ ਹਰਿ ਜਸੁ ਕੀਰਤਨੁ ਸੰਗਿ ਧਨੁ ਤਾਹਾ ॥ ਗਿਆਨ ਖੜਗੁ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੀਨਾ ਦੂਤ ਮਾਰੇ ਕਰਿ ਧਾਈ ਹੇ ॥੯॥ ਹਰਿ ਕਾ ਜਾਪੁ ਜਪਹੁ ਜਪੁ ਜਪਨੇ ॥ ਜੀਤਿ ਆਵਹੁ ਵਸਹੁ ਘਰਿ ਅਪਨੇ ॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਨਰਕ ਨ ਦੇਖਹੁ ਰਸਕਿ ਰਸਕਿ ਗੁਣ ਗਾਈ ਹੇ ॥੧੦॥ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਉਧਾਰਣਹਾਰਾ ॥ ਊਚ ਅਥਾਹ ਅਗੰਮ ਅਪਾਰਾ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨੀ ਸੋ ਜਨੁ ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਈ ਹੇ ॥੧੧॥ ਬੰਧਨ ਤੋੜਿ ਲੀਏ ਪ੍ਰਭਿ ਮੋਲੇ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕੀਨੇ ਘਰ ਗੋਲੇ ॥ ਅਨਹਦ ਰੁਣ ਝੁਣਕਾਰ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਸਾਚੀ ਕਾਰ ਕਮਾਈ ਹੇ ॥੧੨॥ ਮਨਿ ਪਰਤੀਤਿ ਬਨੀ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ॥ ਬਿਨਸਿ ਗਈ ਹਉਮੈ ਮਤਿ ਮੇਰੀ ॥ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕੀਆ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨੈ ਜਗ ਮਹਿ ਸੋਭ ਸੁਹਾਈ ਹੇ ॥੧੩॥ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਜਪਹੁ ਜਗਦੀਸੈ ॥ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਈ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਈਸੈ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਦੀਸੈ ਏਕਾ ਜਗਤਿ ਸਬਾਈ ਹੇ ॥੧੪॥ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਸਦਾ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਜੀਵਹਿ ਜਨ ਤੇਰੇ ਏਕੰਕਾਰਿ ਸਮਾਈ ਹੇ ॥੧੫॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਪਿਆਰਾ ॥ ਸਭੈ ਉਧਾਰਣੁ ਖਸਮੁ ਹਮਾਰਾ ॥ ਸਿਮਰਿ ਨਾਮੁ ਪੁੰਨੀ ਸਭ ਇਛਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪੈਜ ਰਖਾਈ ਹੇ ॥੧੬॥੧॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਸੰਗੀ ਜੋਗੀ ਨਾਰਿ ਲਪਟਾਣੀ ॥ ਉਰਝਿ ਰਹੀ ਰੰਗ ਰਸ ਮਾਣੀ ॥ ਕਿਰਤ ਸੰਜੋਗੀ ਭਏ ਇਕਤ੍ਰਾ ਕਰਤੇ ਭੋਗ ਬਿਲਾਸਾ ਹੇ ॥੧॥ ਜੋ ਪਿਰੁ ਕਰੈ ਸੁ ਧਨ ਤਤੁ ਮਾਨੈ ॥ ਪਿਰੁ ਧਨਹਿ ਸੀਗਾਰਿ ਰਖੈ ਸੰਗਾਨੈ ॥ ਮਿਲਿ ਇਕਤ੍ਰ ਵਸਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਪ੍ਰਿਉ ਦੇ ਧਨਹਿ ਦਿਲਾਸਾ ਹੇ ॥੨॥ ਧਨ ਮਾਗੈ ਪ੍ਰਿਉ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਧਾਵੈ ॥ ਜੋ ਪਾਵੈ ਸੋ ਆਣਿ ਦਿਖਾਵੈ ॥ ਏਕ ਵਸ

ਤਕਉਪਤੁਰਨਸਾਕੈਧਨਗਹਤੀਭੂਖਾਪਿਆਸਾਹੇ॥੩॥ਧਨੁਕਰੈਬਿਨਉਦੋਊਕਰਿਜੋਰੈ॥ਪ੍ਰਿਅਪਰਦੇਸਿਨਜਾਹੁਬਸੋਘਰਮੇਰੈ॥ਐਸਾ
ਬਣਜੁਕਰਹੁਗ੍ਰਿਹਭੀਤਰਿਜਿਤੁਉਤਰੈਭੂਖਪਿਆਸਾਹੇ॥੪॥ਸਗਲੇਕਰਮਧਰਮਜੁਗਸਾਧਾ॥ਬਿਨੁਹਰਿਰਸਸੁਖੁਤਿਲੁਨਹੀਲਾਧਾ॥
ਭਈਕ੍ਰਿਪਾਨਾਨਕਸਤਸੰਗੇਤਉਧਨਪਿਰੁਅਨੰਦਉਲਾਸਾਹੇ॥੫॥ਧਨਅੰਧੀਪਿਰੁਚਪਲਸਿਆਣਾ॥ਪੰਚਤਤੁਕਾਰਚਨੁਰਚਾਣਾ॥ਜਿ
ਸੁਵਖਰਕਉਤੁਮਆਏਹਉਸੋਪਾਇਓਸਤਿਗੁਰਪਾਸਾਹੇ॥੬॥ਧਨੁਕਹੈਤੂੰਵਸੁਮੈਨਾਲੇ॥ਪ੍ਰਿਅਸੁਖਵਾਸੀਬਾਲਗੁਪਾਲੇ॥ਤੁਝਬਿਨਾ
ਹਉਕਿਤਹੀਨਲੇਖੈਵਚਨੁਦੇਹਿਛੋਡਿਨਜਾਸਾਹੇ॥੭॥ਪਿਰਿਕਹਿਆਹਉਹੁਕਮੀਬੰਦਾ॥ਓਹੁਭਾਰੋਠਾਕੁਰੁਜਿਸੁਕਾਣਿਨਛੰਦਾ॥ਜਿਚਰੁ
ਰਾਖੈਤਿਚਰੁਤੁਮਸੰਗਿਰਹਣਾਜਾਸਦੇਤਊਠਿਸਿਧਾਸਾਹੇ॥੮॥ਜਉਪ੍ਰਿਅਬਚਨਕਹੇਧਨਸਾਚੇ॥ਧਨਕਛੂਨਸਮਝੈਚੰਚਲਿਕਾ
ਚੇ॥ਬਹੁਰਿਬਹੁਰਿਪਿਰਹੀਸੰਗੁਮਾਗੈਓਹੁਬਾਤਜਾਨੈਕਰਿਹਾਸਾਹੇ॥੯॥ਆਈਆਗਿਆਪਿਰਹੁਬੁਲਾਇਆ॥ਨਾਧਨੁਪੂਛੀਨਾਮਤਾ
ਪਕਾਇਆ॥ਊਠਿਸਿਧਾਇਓਛੂਟਰਿਮਾਟੀਦੇਖੁਨਾਨਕਮਿਥਨਮੋਹਾਸਾਹੇ॥੧੦॥ਰੇਮਨਲੋਭੀਸੁਣਿਮਨਮੇਰੇ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਦਿਨੁਰਾਤਿ
ਸਦੇਰੇ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਪਚਿਮੂਏਸਾਕਤਨਿਗੁਰੇਗਲਿਜਮਫਾਸਾਹੇ॥੧੧॥ਮਨਮੁਖਿਆਵੈਮਨਮੁਖਿਜਾਵੈ॥ਮਨਮੁਖਿਫਿਰਿਫਿਰਿ
ਚੋਟਾਖਾਵੈ॥ਜਿਤਨੇਨਰਕਸੇਮਨਮੁਖਿਭੋਗੈਗੁਰਮੁਖਿਲੇਪੁਨਮਾਸਾਹੇ॥੧੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੋਇਜਿਹਰਿਜੀਉਭਾਇਆ॥ਤਿਸੁਕਉਣੁ
ਮਿਟਾਵੈਜੋਪ੍ਰਭਿਪਹਿਰਾਇਆ॥ਸਦਾਅਨੰਦੁਕਰੇਆਨੰਦੀਜਿਸੁਸਿਰਪਾਉਪਾਇਆਗਲਿਖਾਸਾਹੇ॥੧੩॥ਹਉਬਲਿਹਾਰੀਸਤਿਗੁਰਪੂ
ਰੇ॥ਸਰਣਿਕੇਦਾਤੇਬਚਨਕੇਸੂਰੇ॥ਐਸਾਪ੍ਰਭੁਮਿਲਿਆਸੁਖਦਾਤਾਵਿਛੁੜਿਨਕਤਹੂਜਾਸਾਹੇ॥੧੪॥ਗੁਣਨਿਧਾਨਕਿਛੁਕੀਮਨਪਾਈ
॥ਘਟਿਘਟਿਪੂਰਿਰਹਿਓਸਭਠਾਈ॥ਨਾਨਕਸਰਣਿਦੀਨਦੁਖਭੰਜਨਹਉਰੇਨੁਤੇਰੇਜੋਦਾਸਾਹੇ॥੧੫॥੨॥

ਮਾਰੂਸੋਲਹੇਮਹਲਾ੫॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਕਰੈਅਨੰਦੁਅਨੰਦੀਮੇਰਾ॥ਘਟਿਘਟਿਪੂਰਨੁਸਿਰਸਿਰਹਿਨਿਬੇਰਾ॥ਸਿਰਿਸਾਹਾਕੈਸਚਾਸਾਹਿਬੁਅਵਰੁਨਾਹੀਕੋਦੂਜਾਹੇ॥੧॥ਹਰਖਵੰ
ਤਆਨੰਤਦਇਆਲਾ॥ਪ੍ਰਗਟਿਰਹਿਓਪ੍ਰਭੁਸਰਬਉਜਾਲਾ॥ਰੂਪਕਰੇਕਰਿਵੇਖੈਵਿਗਸੈਆਪੇਹੀਆਪਿਪੂਜਾਹੇ॥੨॥ਆਪੇਕੁਦਰ
ਤਿਕਰੇਵੀਚਾਰਾ॥ਆਪੇਹੀਸਚੁਕਰੇਪਸਾਰਾ॥ਆਪੇਖੇਲਖਿਲਾਵੈਦਿਨੁਰਾਤੀਆਪੇਸੁਣਿਸੁਣਿਭੀਜਾਹੇ॥੩॥ਸਾਚਾਤਖਤੁਸਚੀਪਾਤਿਸਾ
ਹੀ॥ਸਚੁਖਜੀਨਾਸਾਚਾਸਾਹੀ॥ਆਪੇਸਚੁਧਾਰਿਓਸਭੁਸਾਚਾਸਚੇਸਚਿਵਰਤੀਜਾਹੇ॥੪॥ਸਚੁਤਪਾਵਸੁਸਚੇਕੇਰਾ॥ਸਾਚਾਥਾਨੁਸ
ਦਾਪ੍ਰਭਤੇਰਾ॥ਸਚੀਕੁਦਰਤਿਸਚੀਬਾਣੀਸਚੁਸਾਹਿਬਸੁਖੁਕੀਜਾਹੇ॥੫॥ਏਕੋਆਪਿਤੂਹੈਵਡਰਾਜਾ॥ਹੁਕਮਿਸਚੇਕੈਪੂਰੇਕਾਜਾ॥
ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਸਭੁਕਿਛੁਜਾਣੈਆਪੇਹੀਆਪਿਪਤੀਜਾਹੇ॥੬॥ਤੂੰਵਡਰਸੀਆਤੂੰਵਡਭੋਗੀ॥ਤੂੰਨਿਰਬਾਣੁਤੂਹੈਹੀਜੋਗੀ॥ਸਰਬ
ਸੂਖਸਹਜਘਰਿਤੇਰੈਅਮਿਉਤੇਰੀਦ੍ਰਿਸਟੀਜਾਹੇ॥੭॥ਤੇਰੀਦਾਤਿਤੁਝੈਤੇਹੋਵੈ॥ਦੇਹਿਦਾਨੁਸਭਸੈਜੰਤਲੋਐ॥ਤੋਟਿਨਆਵੈਪੂਰ
ਭੰਡਾਰੈਤ੍ਰਿਪਤਿਰਹੇਆਘੀਜਾਹੇ॥੮॥ਜਾਚਹਿਸਿਧਸਾਧਿਕਬਨਵਾਸੀ॥ਜਾਚਹਿਜਤੀਸਤੀਸੁਖਵਾਸੀ॥ਇਕੁਦਾਤਾਸਗਲਭੇਖਾ
ਰੀਦੇਹਿਦਾਨੁਸ੍ਰਿਸਟੀਜਾਹੇ॥੯॥ਕਰਹਿਭਗਤਿਅਰੁਰੰਗਅਪਾਰਾ॥ਖਿਨਮਹਿਥਾਪਿਉਥਾਪਨਹਾਰਾ॥ਭਾਰੋਤੋਲੁਬੇਅੰਤਸੁਆਮੀ
ਹੁਕਮਿਮੰਨਿਭਗਤੀਜਾਹੇ॥੧੦॥ਜਿਸੁਦੇਹਿਦਇਆਸੋਈਤੁਧੁਜਾਣੈ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਦਾਰੰਗਮਾਣੈ॥ਚਤੁਰੁਸਰੂਪੁਸਿਆਣਾ
ਸੋਈਜੋਮਨਿਤੇਰੈਭਾਵੀਜਾਹੇ॥੧੧॥ਜਿਸੁਚੀਤਿਆਵਹਿਸੋਵੇਪਰਵਾਹਾ॥ਜਿਸੁਚੀਤਿਆਵਹਿਸੋਸਾਚਾਸਾਹਾ॥ਜਿਸੁਚੀਤਿਆ
ਵਹਿਤਿਸੁਭਉਕੇਹਾਅਵਰੁਕਹਾਕਿਛੁਕੀਜਾਹੇ॥੧੨॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਬੂਝੀਅੰਤਰੁਠੰਢਾ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਤੂਟਾਗੰਢਾ॥ਸੁਰਤਿਸਬਦਿਰਿਦਿਅੰ

ਤਰਿਜਾਗੀਅਮ੍ਰਿਤੁਬੋਲੁਸੇਬਾਪੀਜਾਹੇ॥੧੩॥ਮਰੈਨਾਹੀਸਦਹੀਸਦਜੀਵੈ॥ਅਮਰੁਭਇਆਅਬਿਨਾਸੀਥੀਵੈ॥ਨਾਓਆਵੈਨਾਓਜਾਵੈ
ਗੁਰਿਦੂਰਿਕੀਆਭਰਮੀਜਾਹੇ॥੧੪॥ਪੂਰੇਗੁਰਕੀਪੂਰੀਬਾਣੀ॥ਪੂਰੈਲਾਗਾਪੂਰੇਮਾਹਿਸਮਾਣੀ॥ਚੜੈਸਵਾਇਆਨਿਤਨਿਤਰੰ
ਗਾਘਟੈਨਾਹੀਤੋਲੀਜਾਹੇ॥੧੫॥ਬਾਰਹਵੰਨੀਕੰਚਨੁਸੁਧੁਕਰਾਇਆ॥ਨਦਰਿਸਰਾਫਵੰਨੀਸਚੜਾਇਆ॥ਪਰਖਿਖਜਾਨੈਪਾਇਆ
ਸਰਾਫੀਫਿਰਿਨਾਹੀਤਾਈਜਾਹੇ॥੧੬॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਤੁਮਾਰਾਸੁਆਮੀ॥ਨਾਨਕਦਾਸੁਸਦਾਕੁਰਬਾਨੀ॥ਸੰਤਸੰਗਿ ਮਹਾਸੁਖੁਪਾ
ਇਆਦੇਖਿਦਰਸਨੁਇਹੁਮਨੁਭੀਜਾਹੇ॥੧੭॥ ॥੧॥੩॥ਮਾਰੂਮਹਲਾ੫ਸੋਲਹੇ॥ਗੁਰੁਗੋਪਾਲੁਗੁਰੁਗੋਵਿੰਦਾ॥ਗੁਰੁਦਇਆਲੁ
ਸਦਾਬਖਸਿੰਦਾ॥ਗੁਰੁਸਾਸਤ੍ਰਸਿਮ੍ਰਿਤਿਖਟੁਕਰਮਾ॥ਗੁਰੁਪਵਿਤ੍ਰੁਅਸਥਾਨਾਹੇ॥੧॥ਗੁਰਸਿਮਰਤਸਭਿਕਿਲਵਿਖਨਾਸਹਿ॥ਗੁਰ
ਸਿਮਰਤਜਮਸੰਗਿਨਫਾਸਹਿ॥ਗੁਰਸਿਮਰਤਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਵੈਗੁਰੁਕਾਟੇਅਪਮਾਨਾਹੇ॥੨॥ਗੁਰਕਾਸੇਵਕੁਨਰਕਿਨਜਾਏ॥ਗੁਰ
ਕਾਸੇਵਕੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਧਿਆਏ॥ਗੁਰਕਾਸੇਵਕੁਸਾਧਸੰਗੁਪਾਏਗੁਰੁਕਰਦਾਨਿਤਜੀਅਦਾਨਾਹੇ॥੩॥ਗੁਰਦੁਆਰੈਹਰਿਕੀਰ
ਤਨੁਸੁਣੀਐ॥ਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟਿਹਰਿਜਸੁਮੁਖਿਭਣੀਐ॥ਕਲਿਕਲੇਸਮਿਟਾਏਸਤਿਗੁਰੁਹਰਿਦਰਗਹਦੇਵੈਮਾਨਾਹੇ॥੪॥ਅਗ
ਮੁਅਗੋਚਰੁਗੁਰੂਦਿਖਾਇਆ॥ਭੂਲਾਮਾਰਗਿਸਤਿਗੁਰਿਪਾਇਆ॥ਗੁਰਸੇਵਕਕਉਬਿਘਨੁਨਭਗਤੀਹਰਿਪੂਰਦ੍ਰਿੜਾਇਆਗਿ
ਆਨਾਹੇ॥੫॥ਗੁਰਿਦ੍ਰਿਸਟਾਇਆਸਭਨੀਥਾਈ॥ਜਲਿਥਲਿਪੂਰਿਰਹਿਆਗੋਸਾਈ॥ਊਚਊਨਸਭਏਕਸਮਾਨਾਮਨਿਲਾਗਾ
ਸਹਜਿਧਿਆਨਾਹੇ॥੬॥ਗੁਰਿਮਿਲਿਐਸਭਤ੍ਰਿਸਨਬੁਝਾਈ॥ਗੁਰਿਮਿਲਿਐਨਹਜੋਹੈਮਾਈ॥ਸਤੁਸੰਤੋਖੁਦੀਆਗੁਰਿਪੂਰੈ
ਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਪਾਨਾਹੇ॥੭॥ਗੁਰਕੀਬਾਣੀਸਭਮਾਹਿਸਮਾਣੀ॥ਆਪਿਸੁਣੀਤੈਆਪਿਵਖਾਣੀ॥ਜਿਨਿਜਿਨਿਜਪੀਤੇਈਸਭ
ਨਿਸਤਰੇਤਿਨਿਪਾਇਆਨਿਹਚਲੁਥਾਨਾਹੇ॥੮॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਮਹਿਮਾਸਤਿਗੁਰੁਜਾਣੈ॥ਜੋਕਿਛੁਕਰੇਸੁਆਪਣਭਾਣੈ॥ਸਾਧੂ
ਧੂਰਿਜਾਚਹਿਜਨਤੇਰੇਨਾਨਕਸਦਕੁਰਬਾਨਾਹੇ॥੯॥੧॥੪॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਮਾਰੂਸੋਲਹੇਮਹਲਾ੫॥ਆਦਿਨਿਰੰਜਨੁਪ੍ਰਭੁਨਿਰੰਕਾਰਾ॥ਸਭਮਹਿਵਰਤੈਆਪਿਨਿਰਾਰਾ॥ਵਰਨੁਜਾਤਿਚਿਹਨੁਨਹੀਕੋਈ
ਸਭਹੁਕਮੈਸ੍ਰਿਸਟਿਉਪਾਇਦਾ॥੧॥ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਜੋਨਿਸਬਾਈ॥ਮਾਣਸਕਉਪ੍ਰਭਿਦੀਈਵਡਿਆਈ॥ਇਸੁਪਉ
ੜੀਤੇਜੋਨਰੁਚੂਕੈਸੋਆਇਜਾਇਦੁਖੁਪਾਇਦਾ॥੨॥ਕੀਤਾਹੋਵੈਤਿਸੁਕਿਆਕਹੀਐ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਲਹੀਐ॥ਜਿ
ਸੁਆਪਿਭੁਲਾਏਸੋਈਭੂਲੈਸੋਬੂਝੈਜਿਸਹਿਬੁਝਾਇਦਾ॥੩॥ਹਰਖਸੋਗਕਾਨਗਰੁਇਹੁਕੀਆ॥ਸੇਉਬਰੇਜੋਸਤਿਗੁਰਸਰਣੀਆ
॥ਤ੍ਰਿਹਾਗੁਣਾਤੇਰਹੈਨਿਰਾਰਾਸੋਗੁਰਮੁਖਿਸੋਭਾਪਾਇਦਾ॥੪॥ਅਨਿਕਕਰਮਕੀਏਬਹੁਤੇਰੇ॥ਜੋਕੀਜੈਸੋਬੰਧਨੁਪੈਰੇ॥ਕੁਰੁ
ਤਾਬੀਜੁਬੀਜੇਨਹੀਜੰਮੈਸਭੁਲਾਹਾਮੂਲੁਗਵਾਇਦਾ॥੫॥ਕਲਜੁਗਮਹਿਕੀਰਤਨੁਪਰਧਾਨਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਪੀਐਲਾ
ਇਧਿਆਨਾ॥ਆਪਿਤਰੈਸਗਲੇਕੁਲਤਾਰੇਹਰਿਦਰਗਹਪਤਿਸਿਉਜਾਇਦਾ॥੬॥ਖੰਡਪਤਾਲਦੀਪਸਭਿਲੋਆ॥
ਸਭਿਕਾਲੈਵਸਿਆਪਿਪ੍ਰਭਿਕੀਆ॥ਨਿਹਚਲੁਏਕੁਆਪਿਅਬਿਨਾਸੀਸੋਨਿਹਚਲੁਜੋਤਿਸਹਿਧਿਆਇਦਾ॥੭॥ਹਰਿ
ਕਾਸੇਵਕੁਸੋਹਰਿਜੇਹਾ॥ਭੇਦੁਨਜਾਣਹੁਮਾਣਸਦੇਹਾ॥ਜਿਉਜਲਤਰੰਗਉਠਹਿਬਹੁਭਾਤੀਫਿਰਿਸਲਲੈਸਲਲਸਮਾ
ਇਦਾ॥੮॥ਇਕੁਜਾਚਿਕੁਮੰਗੈਦਾਨੁਦੁਆਰੈ॥ਜਾਪ੍ਰਭਭਾਵੈਤਾਕਿਰਪਾਧਾਰੈ॥ਦੇਹੁਦਰਸੁਜਿਤੁਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤਾਸੈਹ
ਰਿਕੀਰਤਨਿਮਨੁਠਹਰਾਇਦਾ॥੯॥ਰੂੜੋਠਾਕੁਰੁਕਿਤੈਵਸਿਨਆਵੈ॥ਹਰਿਸੋਕਿਛੁਕਰੇਜਿਹਰਿਕਿਆਸੰਤਾਭਾਵੈ॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਕੀਤਾ ਲੋੜਨਿ ਸੋਈ ਕਰਾਇਨਿ ਦਰਿ ਫੇਰੁ ਨ ਕੋਈ ਪਾਇਦਾ ॥੧੦॥ ਜਿਥੈ ਅਉਘਟ ਆਇ ਬਨਤ ਹੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥ ਤਿਥੈ ਹਰਿ ਧਿਆ
ਈਐ ਸਾਰਿੰਗਪਾਣੀ ॥ ਜਿਥੈ ਪੁਤ੍ਰੁ ਕਲਤ੍ਰੁ ਨ ਬੇਲੀ ਕੋਈ ਤਿਥੈ ਹਰਿ ਆਪਿ ਛਡਾਇਦਾ ॥੧੧॥ ਵਡਾ ਸਾਹਿਬੁ ਅਗਮ ਅਥਾ
ਹਾ ॥ ਕਿਉ ਮਿਲੀਐ ਪ੍ਰਭ ਵੇਪਰਵਾਹਾ ॥ ਕਾਟਿ ਸਿਲਕ ਜਿਸੁ ਮਾਰਗਿ ਪਾਏ ਸੋ ਵਿਚਿ ਸੰਗਤਿ ਵਾਸਾ ਪਾਇਦਾ ॥੧੨॥ ਹੁ
ਕਮੁ ਬੂਝੈ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਕਹੀਐ ॥ ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਦੁਇ ਸਮਸਰਿ ਸਹੀਐ ॥ ਹਉਮੈ ਜਾਇ ਤ ਏਕੋ ਬੂਝੈ ਸੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਦਾ ॥੧੩॥ ਹਰਿ ਕੇ ਭ
ਗਤ ਸਦਾ ਸੁਖਵਾਸੀ ॥ ਬਾਲ ਸੁਭਾਇ ਅਤੀਤ ਉਦਾਸੀ ॥ ਅਨਿਕ ਰੰਗ ਕਰਹਿ ਬਹੁ ਭਾਂਤੀ ਜਿਉ ਪਿਤਾ ਪੂਤੁ ਲਾਡਾਇਦਾ ॥੧੪॥ ਅਗ
ਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥ ਤਾ ਮਿਲੀਐ ਜਾ ਲਏ ਮਿਲਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਗਟੁ ਭਇਆ ਤਿਨ ਜਨ ਕਉ ਜਿਨ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲੇ
ਖੁ ਲਿਖਾਇਦਾ ॥੧੫॥ ਤੂ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਾਰਣ ਕਰਣਾ ॥ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਇ ਧਰੀ ਸਭ ਧਰਣਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਪਇਆ ਹਰਿ ਦੁਆਰੈ ਹ
ਰਿ ਭਾਵੈ ਲਾਜ ਰਖਾਇਦਾ ॥੧੬॥੧॥ ੧॥੫॥

ਮਾਰੂ ਸੋਲਹੇ ਮਹਲਾ ੫

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਏਕੋ ਤੂਹੈ ॥ ਬਾਣੀ ਤੇਰੀ ਸ੍ਰਵਣਿ ਸੁਣੀਐ ॥ ਦੂਜੀ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਪਸਿ ਕਾਈ ਸਗਲ ਤੁਮਾਰੀ ਧਾਰਣਾ ॥੧॥ ਆਪਿ ਚਿਤਾਰੇ ਅ
ਪਣਾ ਕੀਆ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਥੀਆ ॥ ਆਪਿ ਉਪਾਇ ਰਚਿਓਨੁ ਪਸਾਰਾ ਆਪੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸਾਰਣਾ ॥੨॥ ਇਕਿ ਉਪਾਏ ਵ
ਡ ਦਰਵਾਰੀ ॥ ਇਕਿ ਉਦਾਸੀ ਇਕਿ ਘਰ ਬਾਰੀ ॥ ਇਕਿ ਭੂਖੇ ਇਕਿ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਏ ਸਭਸੈ ਤੇਰਾ ਪਾਰਣਾ ॥੩॥ ਆਪੇ ਸਤਿ ਸਤਿ
ਸਤਿ ਸਾਚਾ ॥ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਭਗਤਨ ਸੰਗਿ ਰਾਚਾ ॥ ਆਪੇ ਗੁਪਤੁ ਆਪੇ ਹੈ ਪਰਗਟੁ ਅਪਣਾ ਆਪੁ ਪਸਾਰਣਾ ॥੪॥ ਸਦਾ ਸਦਾ
ਸਦ ਹੋਵਣਹਾਰਾ ॥ ਊਚਾ ਅਗਮੁ ਅਥਾਹੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਊਣੇ ਭਰੇ ਭਰੇ ਭਰਿ ਊਣੇ ਏਹਿ ਚਲਤ ਸੁਆਮੀ ਕੇ ਕਾਰਣਾ ॥੫॥ ਮੁਖਿ ਸਾਲਾ
ਹੀ ਸਚੇ ਸਾਹਾ ॥ ਨੈਣੀ ਪੇਖਾ ਅਗਮ ਅਥਾਹਾ ॥ ਕਰਣੀ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿਆ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬ ਸਗਲ ਉਧਾਰਣਾ ॥੬॥ ਕਰਿ ਕਰਿ
ਵੇਖਹਿ ਕੀਤਾ ਅਪਣਾ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸੋਈ ਹੈ ਜਪਣਾ ॥ ਅਪਣੀ ਕੁਦਰਤਿ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਣਾ ॥੭॥ ਸੰਤ ਸਭਾ ਜਹ
ਬੈਸਹਿ ਪ੍ਰਭ ਪਾਸੇ ॥ ਅਨੰਦ ਮੰਗਲ ਹਰਿ ਚਲਤ ਤਮਾਸੇ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਅਨਹਦ ਧੁਨਿ ਬਾਣੀ ਤਹ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਚਿਤਾਰਣਾ ॥੮॥ ਆਵਾ
ਗਵਣੁ ਸਭੁ ਚਲਤੁ ਤੁਮਾਰਾ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਖੇਲੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਉਪਾਵਣਹਾਰਾ ਅਪਣਾ ਕੀਆ ਪਾਲਣਾ ॥੯॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ
ਜੀਵਾ ਸੋਇ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਾਈ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ ਦੁਇ ਕਰ ਜੋੜਿ ਸਿਮਰਉ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਅਗਮ ਅਪਾਰਣਾ ॥੧੦॥
ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜੇ ਕਿਸੁ ਸਾਲਾਹੀ ॥ ਏਕੋ ਏਕੁ ਜਪੀ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਹੁਕਮੁ ਬੂਝਿ ਜਨ ਭਏ ਨਿਹਾਲਾ ਇਹ ਭਗਤਾ ਕੀ ਘਾਲਣਾ ॥੧੧॥ ਗੁਰ ਉਪ
ਦੇਸਿ ਜਪੀਐ ਮਨਿ ਸਾਚਾ ॥ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿ ਰਾਮ ਰੰਗਿ ਰਾਚਾ ॥ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿ ਤੂਟਹਿ ਸਭਿ ਬੰਧਨ ਇਹੁ ਭ੍ਰਮ ਮੋਹਿ ਪਰਗਾਸਣਾ ॥੧੨॥
ਜਹ ਰਾਖੈ ਸੋਈ ਸੁਖ ਥਾਨਾ ॥ ਸਹਜੇ ਹੋਇ ਸੋਈ ਭਲ ਮਾਨਾ ॥ ਬਿਨਸੇ ਬੈਰ ਨਾਹੀ ਕੋ ਬੈਰੀ ॥ ਬਿਨਸੇ ਬੈਰ ॥ ਸਭੁ ਏਕੋ ਹੈ ਭਾਲਣਾ ॥੧੩॥ ਡਰ
ਚੂਕੇ ਬਿਨਸੇ ਅੰਧਿਆਰੇ ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਭਏ ਪ੍ਰਭ ਪੁਰਖ ਨਿਰਾਰੇ ॥ ਆਪੁ ਛੋਡਿ ਪਏ ਸਰਣਾਈ ਜਿਸ ਕਾ ਸਾ ਤਿਸੁ ਘਾਲਣਾ ॥੧੪॥ ਐਸੋ ਕੋ ਵ
ਡਭਾਗੀ ਆਇਆ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਜਿਨਿ ਖਸਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤਰੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ਸੋ ਪਰਵਾਰ ਸਧਾਰਣਾ ॥੧੫॥ ਇਹ
ਬਖਸੀਸ ਖਸਮ ਤੇ ਪਾਵਾ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਕਰ ਜੋੜਿ ਧਿਆਵਾ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪੀ ਨਾਮਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਾ ਨਾਮੁ ਨਾਨਕ ਮਿਲੈ ਉਚਾਰਣਾ ॥੧੬
॥੧॥੬॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੂਰਤਿ ਦੇਖਿ ਨ ਭੂਲੁ ਗਵਾਰਾ ॥ ਮਿਥਨ ਮੋਹਾਰਾ ਝੂਠੁ ਪਸਾਰਾ ॥ ਜਗ ਮਹਿ ਕੋਈ ਰਹਣੁ ਨ ਪਾਏ ਨਿਹਚਲੁ
ਏਕੁ ਨਾਰਾਇਣਾ ॥੧॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਪਉ ਸਰਣਾਈ ॥ ਮੋਹੁ ਸੋਗੁ ਸਭੁ ਭਰਮੁ ਮਿਟਾਈ ॥ ਏਕੋ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਅਉਖਧੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦ

ਗਾਇਣਾ॥੨॥ਜਿਸੁਨਾਮੇਕਉਤਮਸਾਹਿਬਹੁਦੇਵਾ॥ਸਗਲਭਗਤਜਾਕੀਕਰਹਿਸੇਵਾ॥ਅਨਾਥਾਨਾਥੁਦੀਨਦੁਖਭੰਜਨੁਸੋਗੁਰਪੂਰੇਤੇਪਾਇਣਾ॥੩॥
ਤੋਹੁਆਸਰੋਕੋਇਨਸੂਝੈ॥ਤ੍ਰਿਭਵਣੁਧਾਵੈਤਾਕਿਛੁਨਬੂਝੈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸਾਹੁਭੰਡਾਰੁਨਾਮੁਜਿਸੁਇਹੁਰਤਨੁਤਿਸੈਤੇਪਾਇਣਾ॥੪॥
ਜਾਕੀਧੂਰਿਕਰੇਪੁਨੀਤਾ॥ਸੁਰਨਰਦੇਵਨਪਾਵਹਿਮੀਤਾ॥ਸਤਿਪੁਰਖੁਸਤਿਗੁਰੁਪਰਮੇਸਰੁਜਿਸੁਭੇਟਤਪਾਰਿਪਰਾਇਣਾ॥੫॥ਪਾਰ
ਜਾਤਲੋੜਹਿਮਨਪਿਆਰੇ॥ਕਾਮਧੇਨਸੋਹੀਦਰਬਾਰੇ॥ਤ੍ਰਿਪਤਿਸੰਤੋਖਸੇਵਾਗੁਰਪੂਰੇਨਾਮੁਕਮਾਇਰਸਾਇਣਾ॥੬॥ਗੁਰਕੈਸ
ਬਦਿਮਰਹਿਪੰਚਧਾਤੂ॥ਭੈਪਾਰਬ੍ਰਹਮਹੋਵਹਿਨਿਰਮਲਾਤੂ॥ਪਾਰਸੁਜਬਭੇਟੈਗੁਰੁਪੂਰਾਤਾਪਾਰਸੁਪਰਸਿਦਿਖਾਇਣਾ॥੭॥ਕ
ਈਬੈਕੁੰਠਨਾਹੀਲਵੈਲਾਗੈ॥ਮੁਕਤਿਬਪੁੜੀਭੀਗਿਆਨੀਤਿਆਗੈ॥ਏਕੰਕਾਰੁਸਤਿਗੁਰਤੇਪਾਈਐਹਉਬਲਿਬਲਿਗੁਰਦਰਸਾਇ
ਣਾ॥੮॥ਗੁਰਕੀਸੇਵਨਜਾਣੈਕੋਈ॥ਗੁਰੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਅਗੋਚਰੁਸੋਈ॥ਜਿਸਨੋਲਾਇਲਏਸੋਸੇਵਕੁਜਿਸੁਵਡਭਾਗਮਥਾਇਣਾ॥੯
॥ਗੁਰਕੀਮਹਿਮਾਬੇਦਨਜਾਣਹਿ॥ਤੁਛਮਾਤ੍ਰਸੁਣਿਸੁਣਿਵਖਾਣਹਿ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਅਪਰੰਪਰਸਤਿਗੁਰਜਿਸੁਸਿਮਰਤਮਨੁ
ਸੀਤਲਾਇਣਾ॥੧੦॥ਜਾਕੀਸੋਇਸੁਣੀਮਨੁਜੀਵੈ॥ਰਿਦੈਵਸੈਤਾਠੰਢਾਥੀਵੈ॥ਗੁਰੁਮੁਖਹੁਅਲਾਏਸੋਭਾਪਾਏਤਿਸੁਜਮਕੈ
ਪੰਥਨਪਾਇਣਾ॥੧੧॥ਸੰਤਨਕੀਸਰਣਾਈਪੜਿਆ॥ਜੀਉਪ੍ਰਾਣਧਨੁਆਗੈਧਰਿਆ॥ਸੇਵਾਸੁਰਤਿਨਜਾਣਾਕਾਈਤੁਮਕ
ਰਹੁਦਇਆਕਿਰਮਾਇਣਾ॥੧੨॥ਨਿਰਗੁਣਕਉਸੰਗਿਲੇਹੁਰਲਾਏ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਮੋਹਿਟਹਲੈਲਾਏ॥ਪਖਾਫੇਰਉਪੀਸਉ
ਸੰਤਆਗੈਚਰਣਧੋਇਸੁਖੁਪਾਇਣਾ॥੧੩॥ਬਹੁਤੁਦੁਆਰੇਭ੍ਰਮਿਭ੍ਰਮਿਆਇਆ॥ਤੁਮਰੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਤੁਮਸਰਣਾਇਆ॥ਸ
ਦਾਸਦਾਸੰਤਹਸੰਗਿਰਾਖਹੁਏਹੁਨਾਮੁਦਾਨੁਦੇਵਾਇਣਾ॥੧੪॥ਭਏਕਿਰਪਾਲਗੁਸਾਈਮੇਰੇ॥ਦਰਸਨੁਪਾਇਆਸਤਿਗੁਰਪੂਰੇ॥
ਸੂਖਸਹਜਸਦਾਅਨੰਦਾਨਾਨਕਦਾਸਸਰਣਾਇਣਾ॥੧੫॥੨॥੭॥ਮਾਰੂਮਹਲਾ੫॥ ਸਿਮਰੈਧਰਤੀਅਰੁਆਕਾਸਾ॥ਸਿਮ
ਰਹਿਚੰਦਸੂਰਜਗੁਣਤਾਸਾ॥ਪਉਣਪਾਣੀਬੈਸੰਤਰੁਸਿਮਰਹਿਸਿਮਰੈਸਗਲਉਪਾਰਜਨਾ॥੧॥ਸਿਮਰਹਿਖੰਡਦੀਪ
ਸਭਿਲੋਆ॥ਸਿਮਰਹਿਪਾਤਾਲਪੁਰੀਆਸਚੁਸੋਆ॥ਸਿਮਰਹਿਖਾਣੀਸਿਮਰਹਿਬਾਣੀਸਿਮਰਹਿਸਗਲੇਹਰਿਜਨਾ॥੨॥ਸਿ
ਮਰਹਿਬ੍ਰਹਮੇਬਿਸਨਮਹੇਸਾ॥ਸਿਮਰਹਿਦੇਵਕਰੋੜਤੇਤੀਸਾ॥ਸਿਮਰਹਿਜਖ੍ਯਦੈਤਸਭਿਸਿਮਰਹਿਅਗਨਤੁਨਜਾਈਜਨੁ
ਗਨਾ॥੩॥ਸਿਮਰਹਿਪਸੁਪੰਖੀਸਭਿਭੂਤਾ॥ਸਿਮਰਹਿਬਨਪਰਬਤਅਉਧੂਤਾ॥ਲਤਾਬਲੀਸਾਖਸਭਸਿਮਰਹਿਰਵਿਰ
ਹਿਆਸੁਆਮੀਸਭਮਨਾ॥੪॥ਸਿਮਰਹਿਥੂਲਸੂਖਮਸਭਜੰਤਾ॥ਸਿਮਰਹਿਸਿਧਸਾਧਿਕਹਰਿਮੰਤਾ॥ਗੁਪਤਪ੍ਰਗਟਸਿਮ
ਰਹਿਪ੍ਰਭਮੇਰੇਸਗਲਭਵਨਕਾਪ੍ਰਭਧਨਾ॥੫॥ਸਿਮਰਹਿਨਰਨਾਰੀਆਸਰਮਾ॥ਸਿਮਰਹਿਜਾਤਿਜੋਤਿਸਭਿਵਰਨਾ॥ਸਿਮਰ
ਹਿਗੁਣੀਚਤੁਰਸਭਿਬੇਤੇਸਿਮਰਹਿਰੈਣੀਅਰੁਦਿਨਾ॥੬॥ਸਿਮਰਹਿਘੜੀਮੂਰਤਪਲਨਿਮਖਾ॥ਸਿਮਰੈਕਾਲੁਅਕਾਲੁ
ਸੁਚਿਸੋਚਾ॥ਸਿਮਰਹਿਸਉਣਸਾਸਤ੍ਰਸੰਜੋਗਾਅਲਖੁਨਲਖੀਐਇਕੁਖਿਨਾ॥੭॥ਕਰਨਕਰਾਵਨਹਾਰਸੁਆਮੀ॥ਸਗ
ਲਘਟਾਕੇਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਿਸੁਭਗਤੀਲਾਵਹੁਜਨਮੁਪਦਾਰਥੁਸੋਜਿਨਾ॥੮॥ਜਾਕੈਮਨਿਵੂਠਾਪ੍ਰਭੁਅਪ
ਨਾ॥ਪੂਰੈਕਰਮਿਗੁਰਕਾਜਪੁਜਪਨਾ॥ਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਸੋਪ੍ਰਭੁਜਾਤਾਬਹੁੜਿਨਜੋਨੀਭਰਮਿਰੁਨਾ॥੯॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਵਸੈ
ਮਨਿਜਾਕੈ॥ਦੂਖੁਦਰਦੁਭ੍ਰਮੁਤਾਕਾਭਾਗੈ॥ਸੂਖਸਹਜਅਨੰਦੁਨਾਮਰਸੁਅਨਹਦਬਾਣੀਸਹਜਧੁਨਾ॥੧੦॥ਸੋਧਨਵੰਤਾਜਿਨਿਪ੍ਰਭੁ
ਧਿਆਇਆ॥ਸੋਪਤਿਵੰਤਾਜਿਨਿਸਾਧਸੰਗੁਪਾਇਆ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਜਾਕੈਮਨਿਵੂਠਾਸੋਪੂਰਕਰੰਮਾਨਾਛਿਨਾ॥੧੧॥ਜਲਿਥਲਿ

ਸਹੀਅਹੁ ਸੁਆਮੀ ਸੋਈ ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਕਹੀਐ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ॥ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਕਾਟਿਓ ਭ੍ਰਮੁ ਸਗਲਾ ਅਵਰੁ ਨ ਦੀਸੈ ਏਕਾ ਬਿਨਾ ॥੧੨॥
ਊਚੇ ਤੇ ਊਚਾ ਦਰਬਾਰਾ ॥ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾ ॥ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰ ਅਥਾਹ ਸੁਆਮੀ ਅਤੁਲੁ ਨ ਜਾਈ ਕਿਆ ਮਿਨਾ ॥੧੩॥
ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਤੇਰਾ ਸਭੁ ਕੀਆ ॥ ਤੁਝੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਬੀਆ ॥ ਆਦਿ ਮਧਿ ਅੰਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਤੂਹੈ ਸਗਲ ਪਸਾਰਾ ਤੁਮ ਤਨਾ ॥੧੪॥ ਜਮ
ਦੂਤੁ ਤਿਸੁ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਵੈ ॥ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਤਾ ਕੇ ਪੂਰਨ ਜੋ ਸ੍ਰਵਣੀ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਜਸੁ ਸੁਨਾ ॥੧੫॥
ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸਭੁ ਕੋ ਤੇਰਾ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਜਨ ਊਤਮ ਜੋ ਭਾਵਹਿ ਸੁਆਮੀ ਤੁਮ ਮਨਾ ॥੧੬
॥੮॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪ੍ਰਭ ਸਮਰਥ ਸਰਬ ਸੁਖ ਦਾਨਾ ॥ ਸਿਮਰਉ ਨਾਮੁ ਹੋਹੁ ਮਿਹਰਵਾਨਾ ॥ ਹਰਿ ਦਾਤਾ ਜੀਅ ਜੰਤ ਭੇ
ਖਾਰੀ ਜਨੁ ਬਾਂਛੈ ਜਾਚੰਗਨਾ ॥੧॥ ਮਾਗਉ ਜਨ ਧੂਰਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਵਉ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਮੈਲੁ ਮਿਟਾਵਉ ॥ ਦੀਰਘ ਰੋਗ
ਮਿਟਹਿ ਹਰਿ ਅਉਖਧ ਹਰਿ ਨਿਰਮਲਿ ਰਾਪੈ ਮੰਗਨਾ ॥੨॥ ਸ੍ਰਵਣੀ ਸੁਣਉ ਬਿਮਲ ਜਸੁ ਸੁਆਮੀ ॥ ਏਕਾ ਓਟ ਤਜਉ ਬਿਖੁ ਕਾਮੀ
॥ ਨਿਵਿ ਨਿਵਿ ਪਾਇ ਲਗਉ ਦਾਸ ਤੇਰੇ ਕਰਿ ਸੁਕ੍ਰਿਤੁ ਨਾਹੀ ਸੰਗਨਾ ॥੩॥ ਰਸਨਾ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਹਰਿ ਤੇਰੇ ॥ ਮਿਟਹਿ ਕਮਾਤੇ ਅਵਗੁ
ਣ ਮੇਰੇ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਮਨੁ ਜੀਵੈ ਪੰਚ ਦੂਤ ਤਜਿ ਤੰਗਨਾ ॥੪॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਜਪਿ ਬੋਹਿਥਿ ਚਰੀਐ ॥ ਸੰਤਸੰਗਿ ਮਿ
ਲਿ ਸਾਗਰੁ ਤਰੀਐ ॥ ਅਰਚਾ ਬੰਦਨ ਹਰਿ ਸਮਤ ਨਿਵਾਸੀ ਬਾਹੁੜਿ ਜੋਨਿ ਨ ਨੰਗਨਾ ॥੫॥ ਦਾਸ ਦਾਸਨ ਕੋ ਕਰਿ ਲੇਹੁ ਗੁਪਾਲਾ ॥ ਕ੍ਰਿ
ਪਾ ਨਿਧਾਨ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ ਸਖਾ ਸਹਾਈ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਮਿਲੁ ਕਦੇ ਨ ਹੋਵੀ ਭੰਗਨਾ ॥੬॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਿ ਧਰੀ ਹਰਿ ਆਗੈ ॥
ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਸੋਇਆ ਜਾਗੈ ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਸਾ ਸੋਈ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕੁ ਹਤਿ ਤਿਆਗੀ ਹਉਮੈ ਹੰਤਨਾ ॥੭॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਪੂਰਨ ਅੰਤਰਜਾ
ਮੀ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਵਿਆ ਅਛਲ ਸੁਆਮੀ ॥ ਭਰਮ ਭੀਤਿ ਖੋਈ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਏਕੁ ਰਵਿਆ ਸਰਬੰਗਨਾ ॥੮॥ ਜਤ ਕਤ ਪੇਖਉ ਪ੍ਰਭ
ਸੁਖਸਾਗਰ ॥ ਹਰਿ ਤੋਟਿ ਭੰਡਾਰ ਨਾਹੀ ਰਤਨਾਗਰ ॥ ਅਗਹ ਅਗਾਹ ਕਿਛੁ ਮਿਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈਐ ਸੋ ਬੂਝੈ ਜਿਸੁ ਕਿਰਪੰਗਨਾ ॥੯॥
ਛਾਤੀ ਸੀਤਲ ਮਨੁ ਤਨੁ ਠੰਢਾ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਕੀ ਮਿਟਵੀ ਡੰਝਾ ॥ ਕਰੁ ਗਹਿ ਕਾਢਿ ਲੀਏ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪੁਨੈ ਅਮਿਓ ਧਾਰਿ ਦ੍ਰਿਸਟੰਗਨਾ ॥
੧੦॥ ਏਕੋ ਏਕੁ ਰਵਿਆ ਸਭ ਠਾਈ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ॥ ਆਦਿ ਮਧਿ ਅੰਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰਵਿਆ ਤ੍ਰਿਸਨ ਬੁਝੀ ਭਰਮੰਗਨਾ ॥੧੧
॥ ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦੁ ॥ ਗੁਰੁ ਕਰਤਾ ਗੁਰੁ ਸਦ ਬਖਸੰਦੁ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਜਪੁ ਜਾਪਿ ਜਪਤ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਗਿਆਨ ਦੀਪਕੁ ਸੰਤ ਸੰਗਨਾ ॥
੧੨॥ ਜੋ ਪੇਖਾ ਸੋ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੁਆਮੀ ॥ ਜੋ ਸੁਨਣਾ ਸੋ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਬਾਨੀ ॥ ਜੋ ਕੀਨੋ ਸੋ ਤੁਮਹਿ ਕਰਾਇਓ ਸਰਣਿ ਸਹਾਈ ਸੰਤਹ ਤਨਾ ॥੧੩
॥ ਜਾਚਕੁ ਜਾਚੈ ਤੁਮਹਿ ਅਰਾਧੈ ॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭ ਸਾਧੈ ॥ ਏਕੋ ਦਾਨੁ ਸਰਬ ਸੁਖ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਆਨ ਮੰਗਨ ਨਿਹਕਿੰਚਨਾ ॥੧੪॥
ਕਾਇਆ ਪਾਤ੍ਰੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਣੈਹਾਰਾ ॥ ਲਗੀ ਲਾਗਿ ਸੰਤ ਸੰਗਾਰਾ ॥ ਨਿਰਮਲ ਸੋਇ ਬਣੀ ਹਰਿ ਬਾਣੀ ਮਨੁ ਨਾਮਿ ਮਜੀਠੈ ਰੰਗਨਾ ॥੧੫॥
ਸੋਲਹ ਕਲਾ ਸੰਪੂਰਨ ਫਲਿਆ ॥ ਅਨਤ ਕਲਾ ਹੋਇ ਠਾਕੁਰੁ ਚੜਿਆ ॥ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸੁਖ ਨਾਨਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਹਰਿ
ਭੁੰਚਨਾ ॥੧੬॥੨॥੯॥ ਮਾਰੂ ਸੋਲਹੇ ਮਹਲਾ ੫ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਤੂ ਸਾਹਿਬੁ ਹਉ ਸੇਵਕੁ ਕੀਤਾ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ਦੀਤਾ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਸਭੁ ਤੂਹੈ ਤੂਹੈ ਹੈ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਅਸਾੜਾ ॥੧॥ ਤੁਮਹਿ
ਪਠਾਏ ਤਾ ਜਗ ਮਹਿ ਆਏ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਣਾ ਸੇ ਕਰਮ ਕਮਾਏ ॥ ਤੁਝ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਕਿਛੂ ਨ ਹੋਆ ਤਾ ਭੀ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਕਾੜਾ ॥੨॥ ਊਹਾ
ਹੁਕਮੁ ਤੁਮਾਰਾ ਸੁਣੀਐ ॥ ਈਹਾ ਹਰਿ ਜਸੁ ਤੇਰਾ ਭਣੀਐ ॥ ਆਪੇ ਲੇਖ ਅਲੇਖੈ ਆਪੇ ਤੁਮ ਸਿਉ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਝਾੜਾ ॥੩॥ ਤੂ ਪਿਤਾ ਸ

ਕਥਨੁ ਕਥਨ ਬਾਰੇ ॥ ਜੇਤੁ ਵੇਲ ਵਖਤਿ ਤੁਧੁ ਖੇਲਣ ਭਾਗੇ ॥ ਉਸਤਨ ਮਾਰਗੁ ਤੁਮ ਹੀ ਕੀਨਾ ਫਲੈ ਨਾਹੀ ਕੋ ਵੇਪਾੜਾ ॥੪॥ ਇਕਿ ਬੈਸਾਰੇ
ਕਥੇ ਗਹਿਅੰਤ ਗਿ ॥ ਇਕਿ ਪਠਾਏ ਦੇਸ ਦਿਸੰਤਰਿ ਗੈ ॥ ਇਕਿ ਹੀ ਕਉ ਘਾਸੁ ਇਕਿ ਕਉ ਤੁਰਾਜਾ ਇਨ ਮਹਿ ਕਹੀਐ ਕਿਆ ਕੂੜਾ ॥੫॥ ਕਵਨ ਸੁ
ਮੁਕਤੀ ਕਵਨ ਸੁ ਨਰਕਾ ॥ ਕਵਨੁ ਸੈਸਾਰੀ ਕਵਨੁ ਸੁ ਭਗਤਾ ॥ ਕਵਨ ਸੁ ਦਾਨਾ ਕਵਨੁ ਸੁ ਹੋਛਾ ਕਵਨੁ ਸੁ ਸੁਰਤਾ ਕਵਨੁ ਜੜਾ ॥੬॥
ਹੁਕਮੇ ਮੁਕਤੀ ਹੁਕਮੇ ਨਰਕਾ ॥ ਹੁਕਮਿ ਸੈਸਾਰੀ ਹੁਕਮੇ ਭਗਤਾ ॥ ਹੁਕਮੇ ਹੋਛਾ ਹੁਕਮੇ ਦਾਨਾ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਅਵਰੁ ਧੜਾ ॥੭॥ ਸਾਗਰੁ
ਕੀਨਾ ਅਤਿ ਤੁਮ ਭਾਰਾ ॥ ਇਕਿ ਖੜੇ ਰਸਾਤਲਿ ਮਨਮੁਖ ਗਾਵਾਰਾ ॥ ਇਕਨਾ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਵਹਿ ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨ ਕਾ ਸਚੁ ਬੇੜਾ ॥੮॥ ਕਰਿ
ਕਉਤਕੁ ਕਾਲੁ ਇਹੁ ਹੁਕਮਿ ਪਠਾਇਆ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਓਪਾਇ ਸਮਾਇਆ ॥ ਵੇਖੈ ਵਿਗਸੈ ਸਭਿ ਰੰਗ ਮਾਣੇ ਰਚਨੁ ਕੀਨਾ ਇਕੁ ਆ
ਖਾੜਾ ॥੯॥ ਵਡਾ ਸਾਹਿਬੁ ਵਡੀ ਨਾਈ ॥ ਵਡ ਦਾਤਾਰੁ ਵਡੀ ਜਿਸੁ ਜਾਈ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਬੇਅੰਤੁ ਅਤੋਲਾ ਹੈ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਆ
ਹਾੜਾ ॥੧੦॥ ਕੀਮਤਿ ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੈ ਦੂਜਾ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪੂਜਾ ॥ ਆਪਿ ਸੁ ਗਿਆਨੀ ਆਪਿ ਧਿਆਨੀ ਆਪਿ ਸਤਵੰਤਾ ਅਤਿ ਗਾੜਾ
॥੧੧॥ ਕੇਤੜਿਆ ਦਿਨ ਗੁਪਤੁ ਕਹਾਇਆ ॥ ਕੇਤੜਿਆ ਦਿਨ ਸੁੰਨਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਕੇਤੜਿਆ ਦਿਨ ਧੁੰਧੂਕਾਰਾ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਪਰਗਟ
ੜਾ ॥੧੨॥ ਆਪੇ ਸਕਤੀ ਸਬਲੁ ਕਹਾਇਆ ॥ ਆਪੇ ਸੂਰਾ ਅਮਰੁ ਚਲਾਇਆ ॥ ਆਪੇ ਸਿਵ ਵਰਤਾਈਅਨੁ ਅੰਤਰਿ ਆਪੇ ਸੀਤ
ਲੁ ਠਾਰੁ ਗੜਾ ॥੧੩॥ ਜਿਸਹਿ ਨਿਵਾਜੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਜੇ ॥ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਤਿਸੁ ਅਨਹਦ ਵਾਜੇ ॥ ਤਿਸ ਹੀ ਸੁਖੁ ਤਿਸ ਹੀ ਠਕੁਰਾਈ ਤਿਸੁ
ਨ ਆਵੈ ਜਮੁ ਨੇੜਾ ॥੧੪॥ ਕੀਮਤਿ ਕਾਗਦ ਕਹੀ ਨ ਜਾਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਬੇਅੰਤ ਗੁਸਾਈ ॥ ਆਦਿ ਮਧਿ ਅੰਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ਹਾਥਿ ਤਿਸੈ ਕੈ
ਨੇਬੇੜਾ ॥੧੫॥ ਤਿਸਹਿ ਸਰੀਕੁ ਨਾਹੀ ਰੇ ਕੋਈ ॥ ਕਿਸ ਹੀ ਬੁਤੈ ਜਬਾਬੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੇ ਆਪੇ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਚੋਜ ਖੜਾ ॥
੧੬॥੧੦॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ਅਚੁਤ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸੁਰ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਮਧੁਸੂਦਨ ਦਾਮੋਦਰ ਸੁਆਮੀ ॥ ਰਿਖੀਕੇਸ
ਗੋਵਰਧਨ ਧਾਰੀ ਮੁਰਲੀ ਮਨੋਹਰ ਹਰਿ ਰੰਗਾ ॥੧॥ ਮੋਹਨ ਮਾਧਵ ਕ੍ਰਿਸ੍ਨ ਮੁਰਾਰੇ ॥ ਜਗਦੀਸੁਰ ਹਰਿ ਜੀਉ ਅਸੁਰ ਸੰਘਾਰੇ ॥ ਜਗਜੀਵ
ਨ ਅਬਿਨਾਸੀ ਠਾਕੁਰ ਘਟ ਘਟ ਵਾਸੀ ਹੈ ਸੰਗਾ ॥੨॥ ਧਰਣੀਧਰ ਈਸ ਨਰਸਿੰਘ ਨਾਰਾਇਣ ॥ ਦਾੜਾ ਅਗ੍ਰੇ ਪ੍ਰਿਥਮਿ ਧਰਾਇਣ ॥ ਬਾ
ਵਨ ਰੂਪੁ ਕੀਆ ਤੁਧੁ ਕਰਤੇ ਸਭ ਹੀ ਸੇਤੀ ਹੈ ਚੰਗਾ ॥੩॥ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮਚੰਦ ਜਿਸੁ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖਿਆ ॥ ਬਨਵਾਲੀ ਚਕ੍ਰਪਾਣਿ ਦਰਸਿ ਅਨੂਪਿਆ ॥
ਸਹਸ ਨੇਤ੍ਰ ਮੂਰਤਿ ਹੈ ਸਹਸਾ ਇਕੁ ਦਾਤਾ ਸਭ ਹੈ ਮੰਗਾ ॥੪॥ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਅਨਾਥਹ ਨਾਥੇ ॥ ਗੋਪੀ ਨਾਥੁ ਸਗਲ ਹੈ ਸਾਥੇ ॥ ਬਾਸੁਦੇਵ
ਨਿਰੰਜਨ ਦਾਤੇ ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ਗੁਣ ਅੰਗਾ ॥੫॥ ਮੁਕੰਦ ਮਨੋਹਰ ਲਖਮੀ ਨਾਰਾਇਣ ॥ ਦ੍ਰੋਪਤੀ ਲਜਾ ਨਿਵਾਰਿ ਉਧਾਰਣ ॥ ਕਮਲਾ
ਕੰਤ ਕਰਹਿ ਕੰਤੂਹਲ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦੀ ਨਿਹਸੰਗਾ ॥੬॥ ਅਮੋਘ ਦਰਸਨ ਆਜੂਨੀ ਸੰਭਉ ॥ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਜਿਸੁ ਕਦੇ ਨਾਹੀ ਖਉ ॥
ਅਬਿਨਾਸੀ ਅਬਿਗਤ ਅਗੋਚਰ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੁਝ ਹੀ ਹੈ ਲਗਾ ॥੭॥ ਸ੍ਰੀਰੰਗ ਬੈਕੁੰਠ ਕੇ ਵਾਸੀ ॥ ਮਛੁ ਕਛੁ ਕੂਰਮੁ ਆਗਿਆ ਅਉ
ਤਰਾਸੀ ॥ ਕੇਸਵ ਚਲਤ ਕਰਹਿ ਨਿਰਾਲੇ ਕੀਤਾ ਲੋੜਹਿ ਸੋ ਹੋਇਗਾ ॥੮॥ ਨਿਰਾਹਾਰੀ ਨਿਰਵੈਰੁ ਸਮਾਇਆ ॥ ਧਾਰਿ ਖੇਲੁ ਚਤੁਰਭੁਜੁ ਕਹਾਇ
ਆ ॥ ਸਾਵਲ ਸੁੰਦਰ ਰੂਪ ਬਣਾਵਹਿ ਬੇਣੁ ਸੁਨਤ ਸਭ ਮੋਹੈਗਾ ॥੯॥ ਬਨਮਾਲਾ ਬਿਭੂਖਨ ਕਮਲ ਨੈਨ ॥ ਸੁੰਦਰ ਕੁੰਡਲ ਮੁਕਟ ਬੈਨ ॥ ਸੰ
ਖ ਚਕ੍ਰ ਗਦਾ ਹੈ ਧਾਰੀ ਮਹਾ ਸਾਰਥੀ ਸਤਸੰਗਾ ॥੧੦॥ ਪੀਤਾ ਪੀਤੰਬਰ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਧਣੀ ॥ ਜਗੰਨਾਥੁ ਗੋਪਾਲੁ ਮੁਖਿ ਭਣੀ ॥ ਸਾਰਿੰਗਧਰ ਭਗਵਾ
ਨ ਬੀਠੁਲਾ ਮੈ ਗਣਤ ਨ ਆਵੈ ਸਰਬੰਗਾ ॥੧੧॥ ਨਿਹਕੰਟਕੁ ਨਿਹਕੇਵਲੁ ਕਹੀਐ ॥ ਧਨੰਜੈ ਜਲਿ ਥਲਿ ਹੈ ਮਹੀਐ ॥ ਮਿਰਤ ਲੋਕ ਪਇ
ਆਲ ਸਮੀਪਤ ਅਸਥਿਰ ਥਾਨੁ ਜਿਸੁ ਹੈ ਅਭਗਾ ॥੧੨॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਦੁਖ ਭੈ ਭੰਜਨੁ ॥ ਅਹੰਕਾਰ ਨਿਵਾਰਣੁ ਹੈ ਭਵ ਖੰਡਨੁ ॥ ਭਗਤੀ ਤੋਖਤ

ਦੀਨ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗੁਣੇ ਨ ਕਿਤ ਹੀ ਤੂੰ ਭਿੰਗਾ ॥੧੩॥ ਨਿਰੰਕਾਰ ਅਛਲ ਅਡੋਲੋ ॥ ਜੋਤਿ ਸਰੂਪੀ ਸਭੁ ਜਗੁ ਮਉਲੋ ॥ ਸੋ ਮਿਲੈ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ਆਪਹੁ ਕੋਇ ਨ
ਪਾਵੈਗਾ ॥੧੪॥ ਆਪੇ ਗੋਪੀ ਆਪੇ ਕਾਨਾ ॥ ਆਪੇ ਗਊ ਚਰਾਵੈ ਬਾਨਾ ॥ ਆਪਿ ਉਪਾਵਹਿ ਆਪਿ ਖਪਾਵਹਿ ਤੁਧੁ ਲੇਪੁ ਨਹੀ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਰੰਗਾ ॥੧੫॥
ਏਕ ਜੀਹ ਗੁਣ ਕਵਨ ਬਖਾਨੈ ॥ ਸਹਸ ਫਨੀ ਸੇਖ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਨੈ ॥ ਨਵਤਨ ਨਾਮ ਜਪੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਇਕੁ ਗੁਣੁ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭ ਕਹਿ ਸੰਗਾ ॥੧੬॥ ਓਟ ਗ-
ਹੀ ਜਗਤ ਪਿਤ ਸਰਣਾਇਆ ॥ ਭੈ ਭਇਆਨਕ ਜਮਦੂਤ ਦੁਤਰ ਹੈ ਮਾਇਆ ॥ ਹੋਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਇਛਾ ਕਰਿ ਰਾਖਹੁ ਸਾਧ ਸੰਤਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸੰਗਾ ॥੧੭॥
ਦ੍ਰਿਸਟਿਮਾਨ ਹੈ ਸਗਲ ਮਿਥੇਨਾ ॥ ਇਕੁ ਮਾਗਉ ਦਾਨੁ ਗੋਬਿਦ ਸੰਤ ਰੇਨਾ ॥ ਮਸਤਕਿ ਲਾਇ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਵਉ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਸੋ ਪਾਵੈਗਾ ॥੧੮॥
ਜਿਨ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਸੁਖਦਾਤੇ ॥ ਤਿਨ ਸਾਧੂ ਚਰਣ ਲੈ ਰਿਦੈ ਪਰਾਤੇ ॥ ਸਗਲ ਨਾਮ ਨਿਧਾਨੁ ਤਿਨ ਪਾਇਆ ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਮਨਿ ਵਾਜੰਗਾ ॥੧੯॥
ਕਿਰਤਮ ਨਾਮ ਕਥੇ ਤੇਰੇ ਜਿਹਬਾ ॥ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਪਰਾ ਪੂਰਬਲਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਗਤ ਪਏ ਸਰਣਾਈ ਦੇਹੁ ਦਰਸੁ ਮਨਿ ਰੰਗੁ ਲਗਾ ॥੨੦॥ ਤੇਰੀ
ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤੂਹੈ ਜਾਣਹਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਕਥਹਿ ਤੈ ਆਪਿ ਵਖਾਣਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਦਾਸਨ ਕੋ ਕਰੀਅਹੁ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਦਾਸਾ ਰਾਖੁ ਸੰਗਾ ॥੨੧॥ ੧੧॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਲਹ ਅਗਮ ਖੁਦਾਈ ਬੰਦੇ ॥ ਛੋਡਿ ਖਿਆਲ ਦੁਨੀਆ ਕੇ ਧੰਧੇ ॥ ਹੋਇ ਪੈ ਖਾਕ ਫਕੀਰ ਮੁਸਾਫਰੁ ਇਹੁ ਦਰਵੇ-
ਸੁ ਕਬੂਲੁ ਦਰਾ ॥੧॥ ਸਚੁ ਨਿਵਾਜ ਯਕੀਨ ਮੁਸਲਾ ॥ ਮਨਸਾ ਮਾਰਿ ਨਿਵਾਰਿਹੁ ਆਸਾ ॥ ਦੇਹ ਮਸੀਤਿ ਮਨੁ ਮਉਲਾਣਾ ਕਲਮ ਖੁਦਾਈ ਪਾਕੁ
ਖਰਾ ॥੨॥ ਸਰਾ ਸਰੀਅਤਿ ਲੇ ਕੰਮਾਵਹੁ ॥ ਤਰੀਕਤਿ ਤਰਕ ਖੋਜਿ ਟੋਲਾਵਹੁ ॥ ਮਾਰਫਤਿ ਮਨੁ ਮਾਰਹੁ ਅਬਦਾਲਾ ਮਿਲਹੁ ਹਕੀਕਤਿ ਜਿਤੁ ਫਿਰਿ
ਨ ਮਰਾ ॥੩॥ ਕੁਰਾਣੁ ਕਤੇਬ ਦਿਲ ਮਾਹਿ ਕਮਾਹੀ ॥ ਦਸ ਅਉਰਾਤ ਰਖਹੁ ਬਦ ਰਾਹੀ ॥ ਪੰਚ ਮਰਦ ਸਿਦਕਿ ਲੇ ਬਾਧਹੁ ਖੈਰਿ ਸਬੂਰੀ ਕਬੂਲ ਪ-
ਰਾ ॥੪॥ ਮਕਾ ਮਿਹਰ ਰੋਜਾ ਪੈ ਖਾਕਾ ॥ ਭਿਸਤੁ ਪੀਰ ਲਫਜ ਕਮਾਇ ਅੰਦਾਜਾ ॥ ਹੂਰ ਨੂਰ ਮੁਸਕੁ ਖੁਦਾਇਆ ਬੰਦਗੀ ਅਲਹ ਆਲਾ ਹੁਜਰਾ ॥
੫॥ ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ਸੋਈ ਕਾਜੀ ॥ ਜੋ ਦਿਲੁ ਸੋਧੈ ਸੋਈ ਹਾਜੀ ॥ ਸੋ ਮੁਲਾ ਮਲਊਨ ਨਿਵਾਰੈ ਸੋ ਦਰਵੇਸੁ ਜਿਸੁ ਸਿਫਤਿ ਧਰਾ ॥੬॥ ਸਭੇ ਵਖਤ ਸਭੇ
ਕਰਿ ਵੇਲਾ ॥ ਖਾਲਕੁ ਯਾਦਿ ਦਿਲੈ ਮਹਿ ਮਉਲਾ ॥ ਤਸਬੀ ਯਾਦਿ ਕਰਹੁ ਦਸ ਮਰਦਨੁ ਸੁੰਨਤਿ ਸੀਲੁ ਬੰਧਾਨਿ ਬਰਾ ॥੭॥ ਦਿਲ ਮਹਿ ਜਾਨਹੁ
ਸਭ ਫਿਲਹਾਲਾ ॥ ਖਿਲਖਾਨਾ ਬਿਰਾਦਰ ਹਮੂ ਜੰਜਾਲਾ ॥ ਮੀਰ ਮਲਕ ਉਮਰੇ ਫਾਨਾਇਆ ਏਕ ਮੁਕਾਮ ਖੁਦਾਇ ਦਰਾ ॥੮॥ ਅਵਲਿ ਸਿਫਤਿ
ਦੂਜੀ ਸਾਬੂਰੀ ॥ ਤੀਜੈ ਹਲੇਮੀ ਚਉਥੈ ਖੈਰੀ ॥ ਪੰਜਵੈ ਪੰਜੇ ਇਕਤੁ ਮੁਕਾਮੈ ਏਹਿ ਪੰਜਿ ਵਖਤ ਤੇਰੇ ਅਪਰਪਰਾ ॥੯॥ ਸਗਲੀ ਜਾਨਿ ਕਰਹੁ ਮਉ-
ਦੀਫਾ ॥ ਬਦ ਅਮਲ ਛੋਡਿ ਕਰਹੁ ਹਥਿ ਕੂਜਾ ॥ ਖੁਦਾਇ ਏਕੁ ਬੁਝਿ ਦੇਵਹੁ ਬਾਂਗਾਂ ਬੁਰਗੂ ਬਰਖੁਰਦਾਰ ਖਰਾ ॥੧੦॥ ਹਕੁ ਹਲਾਲੁ ਬਖੋਰਹੁ ਖਾਣਾ ॥ ਦਿ-
ਲ ਦਰੀਆਉ ਧੋਵਹੁ ਮੈਲਾਣਾ ॥ ਪੀਰੁ ਪਛਾਣੈ ਭਿਸਤੀ ਸੋਈ ਅਜਰਾਈਲੁ ਨ ਦੋਜ ਠਰਾ ॥੧੧॥ ਕਾਇਆ ਕਿਰਦਾਰ ਅਉਰਤ ਯਕੀਨਾ ॥ ਰੰਗ ਤ-
ਮਾਸੇ ਮਾਣਿ ਹਕੀਨਾ ॥ ਨਾਪਾਕ ਪਾਕੁ ਕਰਿ ਹਦੂਰਿ ਹਦੀਸਾ ਸਾਬਤ ਸੂਰਤਿ ਦਸਤਾਰ ਸਿਰਾ ॥੧੨॥ ਮੁਸਲਮਾਣੁ ਮੋਮ ਦਿਲਿ ਹੋਵੈ ॥ ਅੰਤਰ ਕੀ ਮ-
ਲੁ ਦਿਲ ਤੇ ਧੋਵੈ ॥ ਦੁਨੀਆ ਰੰਗ ਨ ਆਵੈ ਨੇੜੈ ਜਿਉ ਕੁਸਮ ਪਾਟੁ ਘਿਉ ਪਾਕੁ ਹਰਾ ॥੧੩॥ ਜਾ ਕਉ ਮਿਹਰ ਮਿਹਰ ਮਿਹਰਵਾਨਾ ॥ ਸੋਈ ਮਰਦੁ ਮਰਦੁ ਮ-
ਰਦਾਨਾ ॥ ਸੋਈ ਸੇਖੁ ਮਸਾਇਕੁ ਹਾਜੀ ਸੋ ਬੰਦਾ ਜਿਸੁ ਨਜਰਿ ਨਰਾ ॥੧੪॥ ਕੁਦਰਤਿ ਕਾਦਰ ਕਰਣ ਕਰੀਮਾ ॥ ਸਿਫਤਿ ਮੁਹਬਤਿ ਅਥਾਹ ਰਹੀਮਾ ॥ ਹਕੁ ਹੁਕ-
ਮੁ ਸਚੁ ਖੁਦਾਇਆ ਬੁਝਿ ਨਾਨਕ ਬੰਦਿ ਖਲਾਸ ਤਰਾ ॥੧੫॥੩॥ ੧੨॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸਭ ਊਚ ਬਿਰਾਜੇ ॥ ਆਪੇ ਥਾਪਿ ਉ-
ਥਾਪੇ ਸਾਜੇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਰਣਿ ਗਹਤ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਕਿਛੁ ਭਉ ਨ ਵਿਆਪੈ ਬਾਲ ਕਾ ॥੧॥ ਗਰਭ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਜਿਨਹਿ ਉਬਾਰਿਆ ॥ ਰਕਤ
ਕਿਰਮ ਮਹਿ ਨਹੀ ਸੰਘਾਰਿਆ ॥ ਅਪਨਾ ਸਿਮਰਨੁ ਦੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿਆ ਓਹੁ ਸਗਲ ਘਟਾ ਕਾ ਮਾਲਕਾ ॥੨॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ਆਇਆ
॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਇਆ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਸਭਿ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰੇ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਉ ਨਹੀ ਕਾਲ ਕਾ ॥੩॥ ਸਮਰਥ ਅਕਥ ਅਗੋਚਰ ਦੇਵਾ ॥

ਜੀਅਜੰਤਸਭਤਾਕੀਸੇਵਾ॥ਅੰਡਜਜੇਰਜਸੇਤਜਜੋ॥ਉਤਭੁਜਬਹੁਪਰਕਾਰੀਪਾਲਕਾ॥੪॥ਤਿਸਹਿਧਿਆਪਾਤਿਹੋਇਨਿਧਾਨਾ॥ਰਾਮਨਾਮਰਸੁਅੰ

ਤਰਿਮਾਨਾ॥ਕਢਿਲਇਜਨਅੰਧਕੂਪਤੇਵਿਰਲੇਕੇਈਸਾਲਕਾ॥੫॥ਆਦਿਅੰਤਿਮਧਿਪ੍ਰਭੁਸੋਈ॥ਆਪੇਕਰਤਾਕਰੇਸੁਹੋਈ॥ਭ੍ਰਮਭਉਮਿ

ਟਿਆਸਾਧਸੰਗਤੇਦਾਲਿਦਨਕੋਈਘਾਲਕਾ॥੬॥ਊਤਮਬਾਣੀਗਾਉਗੋਪਾਲਾ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਕੀਮੰਗਉਰਵਾਲਾ॥ਬਾਸਨਮੇਟਿਨਿਬਾਸਨਹੋ

ਈਸੈਕਲਮਲਸਗਲੇਜਾਲਕਾ॥੭॥ਸੰਤਾਕੀਏਹੁਰੀਤਿਨਿਰਾਲੀ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਕਰਿਦੇਖਹਿਨਾਲੀ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਆਰਾਧਨਿਹਰਿਹਰਿਕਿਉਸਿਮਰ

ਤਕੀਜੈਆਲਕਾ॥੮॥ਜਹਦੇਖਾਤਹਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਨਿਮਖਨਵਿਸਰਉਪ੍ਰਭਮੇਰੇਸੁਆਮੀ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਜੀਵਹਿਤੇਰੇਦਾਸਾਬਨਤਿਣਤ੍ਰਿਭਵ

ਣਪਾਲਕਾ॥੯॥ਤਤੀਵਾਉਨਤਾਕਉਲਾਗੈ॥ਸਿਮਰਤਨਾਮੁਅਨਦਿਨੁਜਾਗੈ॥ਅਨਦਬਿਨੋਦਕਰੇਹਰਿਸਿਮਰਨੁਤਿਸੁਮਾਇਆਸੰਗਨਤਾਲ

ਕਾ॥੧੦॥ਰੋਗਸੋਗਦੂਖਤਿਸੁਨਾਹੀ॥ਸਾਧਸੰਗਿਹਰਿਕੀਰਤਨੁਗਾਹੀ॥ਆਪਣਾਨਾਮੁਦੇਹਿਪ੍ਰਭਪ੍ਰੀਤਮਸੁਣਿਬੇਨੰਤੀਖਾਲਕਾ॥੧੧॥ਨਾਮਰਤਨੁ

ਤੇਰਾਹੈਪਿਆਰੇ॥ਰੰਗਿਰਤੇਤੇਰੈਦਾਸਅਪਾਰੇ॥ਤੇਰੈਰੰਗਿਰਤੇਤੁਧੁਜੇਹੇਵਿਰਲੇਕੇਈਭਾਲਕਾ॥੧੨॥ਤਿਨਕੀਧੂੜਿਮਾਂਗੈਮਨੁਮੇਰਾ॥ਜਿਨਾਵਿਸਰ

ਤਿਨਾਹੀਕਾਹੂਬੇਰਾ॥ਤਿਨਕੈਸੰਗਿਪਰਮਪਦੁਪਾਈਸਦਾਸੰਗੀਹਰਿਨਾਲਕਾ॥੧੩॥ਸਾਜਨੁਮੀਤੁਪਿਆਰਾਸੋਈ॥ਏਕੁਦ੍ਰਿੜਾਏਦੁਰਮਤਿਖੋਏ॥

ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਅਹੰਕਾਰੁਤਜਾਏਤਿਸੁਜਨਕਉਉਪਦੇਸੁਨਿਰਮਾਲਕਾ॥੧੪॥ਤੁਧੁਵਿਣੁਨਾਹੀਕੋਈਮੇਰਾ॥ਗੁਰਿਪਕੜਾਏਪ੍ਰਭਕੇਪੈਰਾ॥ਹਉਬ

ਲਿਹਾਰੀਸਤਿਗੁਰਪੂਰੇਜਿਨਿਖੰਡਿਆਭਰਮੁਅਨਾਲਕਾ॥੧੫॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਪ੍ਰਭੁਬਿਸਰੈਨਾਹੀ॥ਆਠਪਹਰਹਰਿਹਰਿਕਉਧਿਆਈ॥ਨਾਨਕ

ਸੰਤਤੇਰੈਰੰਗਿਰਾਤੇਤੂਸਮਰਥੁਵਡਾਲਕਾ॥੧੬॥੪॥੧੩॥ਮਾਰੂਮਹਲਾ੫ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਚਰਨਕਮਲਹਿਰਦੈਨਿਤਧਾਰੀ॥ਗੁਰੁਪੂਰਾਖਿਨੁਖਿਨੁਨਮਸਕਾਰੀ॥ਤਨੁਮਨੁਅਰਪਿਧਰੀਸਭੁਆਗੈਜਗਮਹਿਨਾਮੁਸੁਹਾਵਣਾ॥੧॥

ਸੋਠਾਕੁਰੁਕਿਉਮਨਹੁਵਿਸਾਰੇ॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਦੇਸਾਜਿਸਵਾਰੇ॥ਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿਸਮਾਲੇਕਰਤਾਕੀਤਾਅਪਣਾਪਾਵਣਾ॥੨॥ਜਾਤੇਬਿਰਥਾਕੋ

ਊਨਾਹੀ॥ਆਠਪਹਿਰਹਰਿਰਖੁਮਨਮਾਹੀ॥ਸਾਧਸੰਗਿਭਜੁਅਚੁਤਸੁਆਮੀਦਰਗਹਸੋਭਾਪਾਵਣਾ॥੩॥ਚਾਰਿਪਦਾਰਥਅਸਟਦਸਾਸਿਧਿ॥

ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਸਹਜਸੁਖੁਨਉਨਿਧਿ॥ਸਰਬਕਲਿਆਣਜੇਮਨਮਹਿਚਾਹਹਿਮਿਲਿਸਾਧੂਸੁਆਮੀਰਾਵਣਾ॥੪॥ਸਾਸਤ੍ਰਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਬੇਦਵਖਾ

ਣੀ॥ਜਨਮੁਪਦਾਰਥੁਜੀਤੁਪਰਾਣੀ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਨਿੰਦਾਪਰਹਰੀਐਹਰਿਰਸਨਾਨਾਨਕਗਾਵਣਾ॥੫॥ਜਿਸੁਰੂਪੁਨਰੇਖਿਆਕੁਲੁਨਹੀਜਾ

ਤੀ॥ਪੂਰਨਪੂਰਿਰਹਿਆਦਿਨੁਰਾਤੀ॥ਜੋਜੋਜਪੈਸੋਈਵਡਭਾਗੀਬਹੁੜਿਨਜੋਨੀਪਾਵਣਾ॥੬॥ਜਿਸਨੋਬਿਸਰੈਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾ॥ਜਲਤਾ

ਫਿਰੈਰਹੈਨਿਤਤਾਤਾ॥ਅਕਿਰਤਘਣੈਕਉਰਖੈਨਕੋਈਨਰਕਘੋਰਮਹਿਪਾਵਣਾ॥੭॥ਜੀਉਪ੍ਰਾਣਤਨੁਧਨੁਜਿਨਿਸਾਜਿਆ॥ਮਾਤਗਰਭ

ਮਹਿਰਾਖਿਨਿਵਾਜਿਆ॥ਤਿਸਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਛਾਡਿਅਨਰਾਤਾਕਾਹੂਸਿਰੈਨਲਾਵਣਾ॥੮॥ਧਾਰਿਅਨੁਗ੍ਰਹੁਸੁਆਮੀਮੇਰੇ॥ਘਟਿਘਟਿਵਸਹਿਸਭ

ਨਕੈਨੇਰੇ॥ਹਾਥਿਹਮਾਰੈਕਛੂਐਨਾਹੀਜਿਸੁਜਣਾਇਹਿਤਿਸੈਜਣਾਵਣਾ॥੯॥ਜਾਕੈਮਸਤਕਿਧੁਰਿਲਿਖਿਪਾਇਆ॥ਤਿਸਹੀਪੁਰਖਨਵਿਆ

ਪੈਮਾਇਆ॥ਨਾਨਕਦਾਸਸਦਾਸਰਣਾਈਦੂਸਰਲਵੈਨਲਾਵਣਾ॥੧੦॥ਆਗਿਆਦੂਖਸੂਖਸਭਕੀਨੇ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਬਿਰਲੈਹੀਚੀਨੇ॥

ਤਾਕੀਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਈਜਤਕਤਓਹੀਸਮਾਵਣਾ॥੧੧॥ਸੋਈਭਗਤੁਸੋਈਵਡਦਾਤਾ॥ਸੋਈਪੂਰਨਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾ॥ਬਾਲਸਹਾ

ਈਸੋਈਤੇਰਾਜੋਤੇਰੈਮਨਿਭਾਵਣਾ॥੧੨॥ਮਿਰਤੁਦੂਖਸੂਖਲਿਖਿਪਾਏ॥ਤਿਲੁਨਹੀਬਧਹਿਘਟਹਿਨਪਾਏ॥ਸੋਈਹੋਇਜਿਕਰਤੇਭਾਵੈ

ਕਹਿਕੈਆਪੁਵੰਞਾਵਣਾ॥੧੩॥ਅੰਧਕੂਪਤੇਸੇਈਕਾਢੇ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਟੂਟੇਗਾਢੇ॥ਕਿਰਪਾਧਾਰਿਰਖੇਕਰਿਅਪੁਨੇਮਿਲਿਸਾਧੂਗੋਬਿ

ਦਧਿਆਵਣਾ॥੧੪॥ਤੇਰੀਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਈ॥ਅਚਰਜਰੂਪਵਡੀਵਡਿਆਈ॥ਭਗਤਿਦਾਨੁਮੰਗੈਜਨੁਤੇਰਾਨਾਨਕਬਲਿਬਲਿਜਾਵਣਾ॥

੧੫॥੧੪॥

ਮਃ ੧॥੨੨॥ ਮਃ ੩॥੨੪॥ ਮਃ ੪॥੨॥ ਮਃ ੫॥੧੪॥ ਜੁਮਲਾ ੬੨॥ ਮਲ੍ਹਾਰ ਕੀ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧॥ ਵਿਣੁ ਗਾਹਕ ਗੁਣੁ ਵੇਚੀਐ ਤਉ ਗੁਣੁ ਸਹਘੋ ਜਾਇ॥ ਗੁਣ ਕਾ ਗਾਹਕੁ ਜੇ ਮਿਲੈ ਤਉ ਗੁਣੁ ਲਾਖ ਵਿਕਾਇ॥ ਗੁਣ ਤੇ ਗੁਣ ਮਿਲਿ ਪਾਈਐ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ॥ ਮੋਲਿ ਅਮੋਲੁ ਨ ਪਾਈਐ ਵਣਜਿ ਨ ਲੀਜੈ ਹਾਟਿ॥ ਨਾਨਕ ਪੂਰਾ ਤੋਲੁ ਹੈ ਕਬਹੁ ਨ ਹੋਵੈ ਘਾਟਿ॥੧॥ ਮਃ ੪॥ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣੇ ਭਰਮਸਹਿ ਆਵਹਿ ਜਾਵਹਿ ਨੀਤ॥ ਇਕਿ ਬਾਂਧੇ ਇਕਿ ਢੀਲਿਆ ਇਕਿ ਸੁਖੀਏ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ॥ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਮੰਨਿ ਲੈ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਸਚੁ ਰੀਤਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਗਿਆਨੁ ਪਾਇਆ ਅਤਿ ਖੜਗੁ ਕਰਾਰਾ॥ ਦੂਜਾ ਭ੍ਰਮੁ ਗੜੁ ਕਟਿਆ ਮੋਹੁ ਲੋਭੁ ਅਹੰਕਾਰਾ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਾ॥ ਸਚ ਸੰਜਮਿ ਮਤਿ ਊਤਮਾ ਹਰਿ ਲਗਾ ਪਿਆਰਾ॥ ਸਭੁ ਸਚੋ ਸਚੁ ਵਰਤਦਾ ਸਚੁ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ॥੧॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩॥ ਕੇਦਾਰਾ ਰਾਗਾ ਵਿਚਿ ਜਾਣੀਐ ਭਾਈ ਸਬਦੇ ਕਰੇ ਪਿਆਰੁ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਿਉ ਮਿਲਦੋ ਰਹੈ ਸਚੇ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ॥ ਵਿਚਹੁ ਮਲੁ ਕਟੇ ਆਪਣੀ ਕੁਲਾ ਕਾ ਕਰੇ ਉਧਾਰੁ॥ ਗੁਣਾ ਕੀ ਰਾਸਿ ਸੰਗ੍ਰਹੈ ਅਵਗੁਣ ਕਢੈ ਵਿਡਾਰਿ॥ ਨਾਨਕ ਮਿਲਿਆ ਸੋ ਜਾਣੀਐ ਗੁਰੂ ਨ ਛੋਡੈ ਆਪਣਾ ਦੂਜੈ ਨ ਧਰੈ ਪਿਆਰੁ॥੧॥ ਮਃ ੪॥ ਸਾਗਰੁ ਦੇਖਉ ਡਰਿ ਮਰਉ ਭੈ ਤੇਰੈ ਡਰੁ ਨਾਹਿ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੰਤੋਖੀਆ ਨਾਨਕ ਬਿਗਸਾ ਨਾਇ॥੨॥ ਮਃ ੪॥ ਚੜ੍ਹਿ ਬੋਹਿਥੈ ਚਾਲਸਉ ਸਾਗਰੁ ਲਹਰੀ ਦੇਇ॥ ਠਾਕ ਨ ਸਚੈ ਬੋਹਿਥੈ ਜੇ ਗੁਰੁ ਧੀਰਕ ਦੇਇ॥ ਤਿਤੁ ਦਰਿ ਜਾਇ ਉਤਾਰੀਐ ਗੁਰ ਦਿਸੈ ਸਾਵਧਾਨੁ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਪਾਈਐ ਦਰਗਹ ਚਲੈ ਮਾਨੁ॥੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਨਿਹਕੰਟਕੁ ਰਾਜੁ ਭੁੰਚਿ ਤੂ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਕਮਾਈ॥ ਸਚੈ ਤਖਤਿ ਬੈਠਾ ਨਿਆਉ ਕਰਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ॥ ਸਚਾ ਉਪਦੇਸੁ ਹਰਿ ਜਾਪਣਾ ਹਰਿ ਸਿਉ ਬਣਿ ਆਈ॥ ਐਥੈ ਸੁਖਦਾਤਾ ਮਨਿ ਵਸੈ ਅੰਤਿ ਹੋਇ ਸਖਾਈ॥ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਊਪਜੀ ਗੁਰਿ ਸੋਝੀ ਪਾਈ॥੨॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧॥ ਭੂਲੀ ਭੂਲੀ ਮੈ ਫਿਰੀ ਪਾਧਰੁ ਕਹੈ ਨ ਕੋਇ॥ ਪੂਛਹੁ ਜਾਇ ਸਿਆਣਿਆ ਦੁਖੁ ਕਾਟੈ ਮੇਰਾ ਕੋਇ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਚਾ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਾਜਨੁ ਉਤ ਹੀ ਠਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੀਐ ਸਿਫਤੀ ਸਾਚੈ ਨਾਇ॥੧॥ ਮਃ ੩॥ ਆਪੇ ਕਰਣੀ ਕਾਰ ਆਪਿ ਆਪੇ ਕਰੇ ਰਜਾਇ॥ ਆਪੇ ਕਿਸ ਹੀ ਬਖਸਿ ਲਏ ਆਪੇ ਕਾਰ ਕਮਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਚਾਨਣੁ ਗੁਰ ਮਿਲੇ ਦੁਖ ਬਿਖੁ ਜਾਲੀ ਨਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਮਾਇਆ ਵੇਖਿ ਨ ਭੁਲੁ ਤੂ ਮਨਮੁਖ ਮੂਰਖਾ॥ ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ਨ ਚਲਈ ਸਭੁ ਝੂਠੁ ਦਰਬੁ ਲਖਾ॥ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧੁ ਨ ਬੂਝਈ ਸਿਰ ਊਪਰਿ ਜਮ ਖੜਗੁ ਕਲਖਾ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਉਬਰੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਖਾ॥ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਕਰੇ ਆਪਿ ਆਪੇ ਹਰਿ ਰਖਾ॥੩॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩॥ ਜਿਨਾ ਗੁਰੁ ਨਹੀ ਭੇਟਿਆ ਭੈ ਕੀ ਨਾਹੀ ਬਿੰਦ॥ ਆਵਣੁ ਜਾਵਣੁ ਦੁਖੁ ਘਣਾ ਕਦੇ ਨ ਚੂਕੈ ਚਿੰਦ॥ ਕਾਪੜ ਜਿਵੈ ਪਛੋੜੀਐ ਘੜੀ ਮੁਹਤ ਘੜੀਆਲੁ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਸਿਰਹੁ ਨ ਚੁਕੈ ਜੰਜਾਲੁ॥੧॥ ਮਃ ੩॥ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਢੂਢੀ ਸਜਣਾ ਹਉਮੈ ਬੁਰੀ ਜਗਤਿ॥ ਨਾ ਝੁਰੁ ਹੀਅੜੇ ਸਚੁ ਚਉ ਨਾਨਕ ਸਚੋ ਸਚੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੇ ਬਖਸਿਓਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੇ॥ ਆਪੇ ਭਗਤੀ ਲਾਇਓਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਨੀਸਾਣੇ॥ ਸਨਮੁਖ ਸਦਾ ਸੋਹਣੇ ਸਚੈ ਦਰਿ ਜਾਣੇ॥ ਐਥੈ ਓਥੈ ਮੁਕਤਿ ਹੈ ਜਿਨ ਰਾਮ ਪਛਾਣੇ॥ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਸੇ ਜਨ ਜਿਨ ਹਰਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨ ਹਉ ਕੁਰਬਾਣੇ॥੪॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧॥ ਮਹਲ ਕੁਚਜੀ ਮੜਵੜੀ ਕਾਲੀ ਮਨਹੁ ਕਸੁਧ॥ ਜੇ ਗੁਣ ਹੋਵਨਿ ਤਾ ਪਿਰੁ ਰਵੈ ਨਾਨਕ ਅਵਗੁਣ ਮੁੰਧ॥੧॥ ਮਃ ੧॥ ਸਾਚੁ ਸੀਲ ਸਚੁ ਸੰਜਮੀ ਸਾ ਪੂਰੀ ਪਰਵਾਰਿ॥ ਨਾਨਕ ਅਹਿਨਿਸਿ ਸਦਾ ਭਲੀ ਪਿਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਪਿਆਰਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਪਛਾਣਿਆ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਪਾਇਆ॥ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕੈ ਆਪਣੀ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਇਆ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਨਿਰਮਲੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਆਇਆ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਜਿਨੀ ਚਾਖਿਆ ਅਨ ਰਸ ਠਾਕਿ ਰਹਾਇਆ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਐ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਭਏ ਫਿਰਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ ਗਵਾਇਆ॥੫॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩॥ ਪਿਰ ਖੁਸੀਏ ਧਨ ਰਾਵੀਐ ਧਨ ਉਰਿ ਨਾਮੁ ਸੀਗਾਰੁ॥ ਨਾਨਕ ਧਨ ਆਗੈ ਖੜੀ ਸੋਭਾਵੰਤੀ ਨਾਰਿ॥੧॥ ਮਃ ੧॥ ਸਸੁਰੈ ਪੇਈਐ

ਸਦਾ

ਕੰਤਨੀ ਕੰਤ ਅਗੀਆ ਅਖਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਪੀਨ ਸੋਹਾਗਣੀ ਜੋ ਕੰਤ ਵਾਹਿ ਦੇ ਪਰਵਾਣੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤਖਤਿ ਰਾਜਾ ਸੋ ਬਹੈ ਜਿ ਤਖਤੈ ਲਾਇਕੁ ਹੋਈ ॥
ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਪਛਾਣਿਆ ਸਚੁ ਰਾਜੇ ਸੇਈ ॥ ਏਹੁ ਭੂਪਤਿ ਰਾਜੇ ਨ ਆਖੀਅਹਿ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਦੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਕੀਤਾ ਕਿਆ ਸਾਲਾਹੀਐ ਜਿਸੁ ਜਾਂਦੇ ਬਿ
ਲਮ ਨ ਹੋਈ ॥ ਨਿਹਚਲੁ ਸਚਾ ਏਕੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਸੋ ਨਿਹਚਲੁ ਹੋਈ ॥੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਸਭਨਾ ਕਾ ਪਿਰੁ ਏਕੁ ਹੈ ਪਿਰ ਬਿਨੁ ਖਾਲੀ
ਨਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇ ਸੋਹਾਗਣੀ ਜਿ ਸਤਿਗੁਰ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਮਨ ਕੇ ਅਧਕ ਤਰੰਗ ਹੈ ਕਿਉ ਦਰਿ ਸਾਹਿਬ ਛੁਟੀਐ ॥ ਜੇ ਰਾਚੈ ਸਚ ਰੰਗਿ
ਗੂੜੈ ਰੰਗਿ ਅਪਾਰ ਕੈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਛੁਟੀਐ ਜੇ ਚਿਤੁ ਲਗੈ ਸਚਿ ਕੈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲੁ ਹੈ ਕਿਉ ਕੀਮਤਿ ਕੀਜੈ ॥
ਆਪੇ ਸਿਸਟਿ ਸਭ ਸਾਜੀਅਨੁ ਆਪੇ ਵਰਤੀਜੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸਲਾਹੀਐ ਸਚੁ ਕੀਮਤਿ ਕੀਜੈ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਕਮਲੁ ਬਿਗਾਸਿਆ ਇ
ਵ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਠਾਕਿਆ ਸੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਵੀਜੈ ॥੭॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਨਾ ਮੈਲਾ ਨਾ ਧੁੰਧਲਾ ਨਾ ਭਗਵਾ ਨਾ ਕਚੁ ॥ ਨਾਨਕ
ਲਾਲੋ ਲਾਲੁ ਹੈ ਸਚੈ ਰਤਾ ਸਚੁ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਹਜਿ ਵਣਸਪਤਿ ਫੁਲੁ ਫਲੁ ਭਵਰੁ ਵਸੈ ਭੈ ਖੰਡਿ ॥ ਨਾਨਕ ਤਰਵਰੁ ਏਕੁ ਹੈ ਏਕੋ ਫੁਲੁ ਭਿ
ਰੰਗੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜੋ ਜਨ ਲੂਝਹਿ ਮਨੈ ਸਿਉ ਸੇ ਸੂਰੇ ਪਰਧਾਨਾ ॥ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਸਦਾ ਮਿਲਿ ਰਹੇ ਜਿਨੀ ਆਪੁ ਪਛਾਨਾ ॥ ਗਿਆਨੀਆ ਕਾ ਇਹੁ ਮਹਤੁ
ਹੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨਾ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਕਾ ਮਹਲੁ ਪਾਇਆ ਸਚੁ ਲਾਇ ਧਿਆਨਾ ॥ ਜਿਨ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮਨੁ ਜੀਤਿਆ ਜਗੁ ਤਿਨਹਿ ਜਿਤਾ
ਨਾ ॥੮॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਜੋਗੀ ਹੋਵਾ ਜਗਿ ਭਵਾ ਘਰਿ ਘਰਿ ਭੀਖਿਆ ਲੇਉ ॥ ਦਰਗਹ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀਐ ਕਿਸੁ ਕਿਸੁ ਉਤਰੁ ਦੇਉ ॥ ਭਿਖਿਆ ਨਾ
ਮੁ ਸੰਤੋਖੁ ਮੜੀ ਸਦਾ ਸਚੁ ਹੈ ਨਾਲਿ ॥ ਭੇਖੀ ਹਾਥ ਨ ਲਧੀਆ ਸਭ ਬਧੀ ਜਮਕਾਲਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗਲਾ ਝੂਠੀਆ ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥
ਜਿਤੁ ਦਰਿ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀਐ ਸੋ ਦਰਿ ਸੇਵਿਹੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਐਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਲੋੜਿ ਲਹੁ ਜਿਸੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਤਿਸੁ ਸਰਣਾਈ ਛੁਟੀਐ ਲੇਖਾ ਮੰਗੈ
ਨ ਕੋਇ ॥ ਸਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਸਚੁ ਦ੍ਰਿੜੁ ਸਚਾ ਓਹੁ ਸਬਦੁ ਦੇਇ ॥ ਹਿਰਦੈ ਜਿਸ ਦੈ ਸਚੁ ਹੈ + ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਸੂਰੇ ਏਹੁ ਨ ਆਖੀਅਹਿ ਅਹੰਕਾਰਿ ਮਰਹਿ ਦੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ॥ ਅੰਧੇ ਆਪੁ ਨ ਪਛਾਣਨੀ ਦੂਜੈ ਪਚਿ ਜਾਵਹਿ ॥ ਅਤਿ ਕਰੋਧ ਸਿਉ ਲੂਝਦੇ ਆਗੈ ਪਿ
ਛੈ ਦੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਅਹੰਕਾਰੁ ਨ ਭਾਵਈ ਵੇਦ ਕੂਕਿ ਸੁਣਾਵਹਿ ॥ ਅਹੰਕਾਰਿ ਮੁਏ ਸੇ ਵਿਗਤੀ ਗਏ ਮਰਿ ਜਨਮਹਿ ਫਿਰਿ ਆਵਹਿ
॥੯॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਕਾਗਉ ਹੋਇ ਨ ਊਜਲਾ ਲੋਹੇ ਨਾਵ ਨ ਪਾਰੁ ॥ ਪਿਰਮ ਪਦਾਰਥੁ ਮੰਨਿ ਲੈ ਧੰਨੁ ਸਵਾਰਣਹਾਰੁ ॥ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ਊਜਲਾ ਸਿ
ਰਿ ਕਾਸਟ ਲੋਹਾ ਪਾਰਿ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਛੋਡੈ ਭੈ ਵਸੈ ਨਾਨਕ ਕਰਣੀ ਸਾਰੁ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ + ਆਪਉ ਪਾਏ ਕਰੇ ਆਪ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ ਆਪੇ ਦੇ ਵਡਿ
ਆਈਆ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਕੰਟਕੁ ਕਾਲੁ ਏਕੁ ਹੈ ਹੋਰੁ ਕੰਟਕੁ ਨ ਸੂਝੈ ॥ ਅਫਰਿਉ ਜਗ ਮਹਿ ਵਰਤਦਾ ਪਾਪੀ ਸਿਉ ਲੂ
ਝੈ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਭੇਦੀਐ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਬੂਝੈ ॥ ਸੋ ਹਰਿ ਸਰਣਾਈ ਛੁਟੀਐ ਜੋ ਮਨ ਸਿਉ ਜੂਝੈ ॥ ਮਨਿ ਵੀਚਾਰਿ ਹਰਿ ਜਪੁ ਕਰੇ ਹਰਿ ਦਰ
ਗਹ ਸੀਝੈ ॥੧੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਸਾਖਤੀ ਦਰਗਹ ਸਚੁ ਕਬੂਲੁ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਲੇਖਾ ਮੰਗਸੀ ਦੁਨੀਆ ਦੇਖਿ ਨ ਭੂਲੁ ॥ ਦਿਲ ਦਰ
ਵਾਨੀ ਜੋ ਕਰੇ ਦਰਵੇਸੀ ਦਿਲੁ ਰਾਸਿ ॥ ਇਸਕ ਮੁਹਬਤਿ ਨਾਨਕਾ ਲੇਖਾ ਕਰਤੇ ਪਾਸਿ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਅਲਗਉ ਜੋਇ ਮਧੂਕੜਉ ਸਾਰੰਗਪਾਣਿ ਸਬਾ
ਇ ॥ ਹੀਰੈ ਹੀਰਾ ਬੇਧਿਆ ਨਾਨਕ ਕੰਠਿ ਸੁਭਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਮਨਮੁਖ ਕਾਲੁ ਵਿਆਪਦਾ ਮੋਹਿ ਮਾਇਆ ਲਾਗੇ ॥ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ਮਾਰਿ ਪਛਾੜਸੀ
ਭਾਇ ਦੂਜੈ ਠਾਗੇ ॥ ਫਿਰਿ ਵੇਲਾ ਹਥਿ ਨ ਆਵਈ ਜਮ ਕਾ ਡੰਡੁ ਲਾਗੇ ॥ ਤਿਨ ਜਮ ਡੰਡੁ ਨ ਲਗਈ ਜੋ ਹਰਿ ਲਿਵ ਜਾਗੇ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਤੁਧੁ ਛਡਾਵਣੀ
ਸਭ ਤੁਧੈ ਲਾਗੇ ॥੧੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਸਰਬੇ ਜੋਇ ਅਗਛਮੀ ਦੂਖੁ ਘਨੇਰੋ ਆਥਿ ॥ ਕਾਲਰੁ ਲਾਦਸਿ ਸਰੁ ਲਾਘਣਉ ਲਾਭੁ ਨ ਪੂੰਜੀ ਸਾਥਿ ॥
੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਪੂੰਜੀ ਸਾਚਉ ਨਾਮੁ ਤੂ ਅਖੁਟਉ ਦਰਬੁ ਅਪਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਵਖਰੁ ਨਿਰਮਲੋ ਧੰਨੁ ਸਾਹੁ ਵਾਪਾਰੁ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਪੂਰਬ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਰਾਣਿ ਲੈ

ਤਨੁ ਮਨੁ ਭੀ ਸਚਾ ਹੋਇ ॥
ਨਾਨਕ ਸਚੈ ਹੁਕਮਿ ਮੰਨਿਐ
ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ਦੇਇ ॥
ਸਚੇ ਮਾਹਿ ਸਮਾਵਸੀ

ਮਾਰੂ ਮਾਰਣ ਜੋ ਗਏ ਮਾਰਿ ਨ ਸਕਹਿ
ਗਵਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਜੇ ਇਹੁ ਮਾਰੀਐ ਗੁਰ ਸਬ
ਦੀ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਏਹੁ ਮਨੁ ਮਾਰਿਆ ਨਾ
ਮਰੈ ਜੇ ਲੋਚੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨ ਹੀ ਕ
ਉ ਮਨੁ ਮਾਰਸੀ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਸੋਇ ॥
੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਦੋਵੈ ਤਰਫਾ ਉਪਾਈ
ਓਨੁ ਵਿਚਿ ਸਕਤਿ ਸਿਵ ਵਾਸਾ ॥ ਸਕ
ਤੀ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਫਿਰਿ ਜਨਮਿ ਬਿ
ਨਾਸਾ ॥ ਗੁਰਿ ਸੇਵਿਐ ਸਾਂਤਿ ਪਾਈਐ
ਜਪਿ ਸਾਸ ਗਿਰਾਸਾ ॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸ
ਤ ਸੋਧਿ ਦੇਖੁ ਊਤਮ ਹਰਿ ਦਾਸਾ ॥ ਨਾਨਕ
ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕੋ ਥਿਰੁ ਨਹੀ ਨਾਮੇ ਬਲਿ ਜਾ
ਸਾ ॥੧੦॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਹੋਵਾ ਪੰ
ਡਿਤੁ ਜੋਤਕੀ ਵੇਦ ਪੜਾ ਮੁਖਿ ਚਾਰਿ ॥
ਨਵਾ ਖੰਡਾ ਮਧੇ ਪੂਜੀਆ ਅਪਣੈ ਚ
ਜ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਮਤੁ ਸਚਾ ਅਖਰੁ ਭੂ
ਲਿ ਜਾਇ ਚਉਕੈ ਭਿਟੈ ਨ ਕੋਇ ॥
ਝੂਠੇ ਚਉਕੇ ਨਾਨਕਾ ਸਚਾ ਏਕੋ
ਸੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥

ਸੋਟ ਉਠਕ ਰਅਹਿ ਮਾਥੈ ਉਭੈ ਜਮੁ ਮਾਰਸੀ ਨਾਨਕ ਮੇਲਣ ਨਾਮੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਪਿੰਡੁ ਸਵਾਰਿਓਨੁ ਵਿਚਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ॥ ਇਕਿ ਆਪੇ
ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਅਨੁ ਤਿਨ ਨਿਹਫਲ ਕਾਮੁ ॥ ਇਕਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝਿਆ ਹਰਿ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ॥ ਇਕਨੀ ਸੁਣਿ ਕੈ ਮੰਨਿਆ ਹਰਿ ਊਤਮ ਕਾਮੁ ॥ ਅੰਤਰਿ ਹ
ਰਿ ਰੰਗੁ ਉਪਜਿਆ ਗਾਇਆ ਗੁਣ ਨਾਮੁ ॥੧੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਭੋਲਤਣਿ ਭੈ ਮਨਿ ਵਸੈ ਹੇਕੈ ਪਾਧਰ ਹੀਡੁ ॥ ਅਤਿ ਡਰਪਣਿ ਦੁਖੁ ਘਣੋ ਤੀਨੇ
ਥਾਵ ਭਰੀਡੁ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਮਾਂਦਲੁ ਬੇਦਿ ਸਿ ਬਾਜਣੋ ਘਣੋ ਧੜੀਐ ਜੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ਤੂ ਬੀਜਉ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥੨॥ ਮਃ ੧ ॥ ਸਾਗਰੁ
ਗੁਣੀ ਅਥਾਹੁ ਕਿਨਿ ਹਾਥਾਲਾ ਦੇਖੀਐ ॥ ਵਡਾ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲੈ ਤ ਪਾਰਿ ਪਵਾਂ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਨਾ ਅੰਦਰਿ ਰਖਤਾਣਿਆ ਗੁਰ ਸਬ
ਦਿ ਸੁਹਾਵੈ ॥ ਜੋ ਇਛਨਿ ਸੋ ਪਾਇਦੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਸੋ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ ਧਰਮ ਰਾਇ ਤਿਨ ਕਾ ਮਿ
ਤੁ ਹੈ ਜਮ ਮਗਿ ਨ ਪਾਵੈ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵੈ ॥੧੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਸੁਣੀਐ ਏਕੁ ਵਖਾਣੀਐ ਸੁਰਗਿ ਮਿਰ
ਤਿ ਪਇਆਲਿ ॥ ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾਈ ਮੇਟਿਆ ਜੋ ਲਿਖਿਆ ਸੋ ਨਾਲਿ ॥ ਕਉਣੁ ਮੂਆ ਕਉਣੁ ਮਾਰਸੀ ਕਉਣੁ ਆਵੈ ਕਉਣੁ ਜਾਇ ॥ ਕਉਣੁ ਰਹਸੀ ਨ
ਾਨਕਾ ਕਿਸ ਕੀ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਹਉ ਮੁਆ ਮੈ ਮਾਰਿਆ ਪਉਣੁ ਵਹੈ ਦਰੀਆਉ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਥਕੀ ਨਾਨਕਾ ਜਾ ਮਨੁ ਰਤਾ ਨਾਇ ॥ ਲੋਇਣ
ਰਤੇ ਲੋਇਣੀ ਕੰਨੀ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਇ ॥ ਜੀਭ ਰਸਾਇਣਿ ਚੂਨੜੀ ਰਤੀ ਲਾਲ ਲਵਾਇ ॥ ਅੰਦਰੁ ਮੁਸਕਿ ਝਕੋਲਿਆ ਕੀਮਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥੨॥
ਪਉੜੀ ॥ ਇਸੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਨਾਮੋ ਨਾਲਿ ਚਲੈ ॥ ਏਹੁ ਅਖੁਟੁ ਕਦੇ ਨ ਨਿਖੁਟਈ ਖਾਇ ਖਰਚਿਉ ਪਲੈ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵਈ
ਜਮਕੰਕਰ ਜਮਕਲੈ ॥ ਸੇ ਸਾਹ ਸਚੇ ਵਣਜਾਰਿਆ ਜਿਨ ਹਰਿ ਧਨੁ ਪਲੈ ॥ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਜਾ ਆਪਿ ਹਰਿ ਘਲੈ ॥੧੫॥ ਸਲੋਕੁ
ਮਃ ੩ ॥ ਮਨਮੁਖ ਵਾਪਾਰੈ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਨੀ ਬਿਖੁ ਵਿਹਾਝਹਿ ਬਿਖੁ ਸੰਗ੍ਰਹਹਿ ਬਿਖ ਸਿਉ ਧਰਹਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ਬਾਹਰਹੁ ਪੰਡਿਤ ਸਦਾਇਦੇ ਮ
ਨਹੁ ਮੂਰਖ ਗਾਵਾਰ ॥ ਹਰਿ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਨ ਲਾਇਨੀ ਵਾਦੀ ਧਰਨਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ਵਾਦਾ ਕੀਆ ਕਰਨਿ ਕਹਾਣੀਆ ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਕਰਹਿ ਆਹਾਰੁ ॥ ਜਗ ਮਹਿ
ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਨਿਰਮਲਾ ਹੋਰੁ ਮੈਲਾ ਸਭੁ ਆਕਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਨੀ ਹੋਇ ਮੈਲੇ ਮਰਹਿ ਗਵਾਰ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਦੁਖੁ ਲਗਾ ਬਿਨੁ ਸੇਵਿਐ
ਹੁਕਮੁ ਮੰਨੇ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥ ਆਪੇ ਦਾਤਾ ਸੁਖੈ ਦਾ ਆਪੇ ਦੇਇ ਸਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਏਵੈ ਜਾਣੀਐ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸੈ ਰਜਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਹਰਿ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਜਗਤੁ ਹੈ ਨਿਰਧਨੁ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨਾਹੀ ॥ ਦੂਜੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ਹਉਮੈ ਦੁਖੁ ਪਾਹੀ ॥ ਬਿਨੁ ਕਰਮਾ ਕਿਛੂ ਨ ਪਾਈਐ
ਜੇ ਬਹੁਤੁ ਲੋਚਾਹੀ ॥ ਆਵੈ ਜਾਇ ਜੰਮੈ ਮਰੈ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਛੁਟਾਹੀ ॥ ਆਪਿ ਕਰੈ ਕਿਸੁ ਆਖੀਐ ਦੂਜਾ ਕੋ ਨਾਹੀ ॥੧੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਇਸੁ
ਜਗ ਮਹਿ ਸੰਤੀ ਧਨੁ ਖਟਿਆ ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਆਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਇਸੁ ਧਨ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥
ਇਤੁ ਧਨਿ ਪਾਇਐ ਭੁਖ ਲਥੀ ਸੁਖੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਜਿੰਨਾ ਕਉ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨੀ ਪਾਇਆ ਆਇ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਜਗਤੁ ਨਿਰਧਨੁ ਹੈ ਮਾ
ਇਆ ਨੋ ਬਿਲਲਾਇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਫਿਰਦਾ ਸਦਾ ਰਹੈ ਭੁਖ ਨ ਕਦੇ ਜਾਇ ॥ ਸਾਂਤਿ ਨ ਕਦੇ ਆਵਈ ਨਹ ਸੁਖੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਸਦਾ ਚਿੰਤ ਚਿ
ਤਵਦਾ ਰਹੈ ਸਹਸਾ ਕਦੇ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮਤਿ ਭਵੀ ਸਤਿਗੁਰ ਨੋ ਮਿਲੈ ਤਾ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੁਖ ਮਹਿ ਰਹੈ ਸਚੇ ਮਾ
ਹਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਜਿਨਿ ਉਪਾਈ ਮੇਦਨੀ ਸੋਈ ਸਾਰ ਕਰੇਇ ॥ ਏਕੋ ਸਿਮਰਹੁ ਭਾਇਰਹੁ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਖਾਣਾ ਸਬਦੁ ਚੰ
ਗਿਆਈਆ ਜਿਤੁ ਖਾਧੈ ਸਦਾ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਪੈਨਣੁ ਸਿਫਤਿ ਸਨਾਇ ਹੈ ਸਦਾ ਸਦਾ ਓਹੁ ਊਜਲਾ ਮੈਲਾ ਕਦੇ ਨ ਹੋਇ ॥ ਸਹਜੇ ਸਚੁ ਧਨੁ
ਖਟਿਆ ਥੋੜਾ ਕਦੇ ਨ ਹੋਇ ॥ ਦੇਹੀ ਨੋ ਸਬਦੁ ਸੀਗਾਰੁ ਹੈ ਜਿਤੁ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝੀਐ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਵਿਖਾਲੇ ਸੋਇ ॥
੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਅੰਤਰਿ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੋ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਜਾਪੈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਹਉਮੈ ਅਗਿਆਨੁ ਗਵਾਪੈ ॥ ਅੰਦਰੁ ਅੰਮ੍ਰਿ

ਮਹਲ ਰਹਣੁ ਦੁਖ ਬਹੁ ਖਾਨਨ
ਕਸ ਦੇਨਾ ਧਿਨ ਕੇ ਸੇਨ ਲਖੀ
ਭੁਖਾ ॥੨॥
੪੭[?]

ਤੁਰਤ ਪ੍ਰਭੁ ਹੈ ਰਾਖਿਆ ਸਾਚੁ ਜਾਪੈ ॥ ਜਿਨ ਰਾਖਿਆ ਸੇ ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਸੋਗਹਿ ਰੋਗੁ ਨ ਪਾਪੈ ॥ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਆਇਆ ਫਿਰਿ ਕਾਲੁ ਨ ਵਿਆਪੈ ॥
੧੭॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਲੋਕ ਅਵਗਣਾ ਕੀ ਬੰਨ੍ਹੈ ਗੰਠੜੀ ਗੁਣ ਨ ਵਿਹਾਝੈ ਕੋਇ ॥ ਗੁਣ ਕਾ ਗਾਹਕੁ ਨਾਨਕਾ ਵਿਰਲਾ ਕੋਈ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਗੁਣ ਪਾ
ਈਅਨਿ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਗੁਣ ਅਵਗੁਣ ਸਮਾਨਿ ਹਹਿ ਜਿ ਆਪਿ ਕੀਤੇ ਕਰਤਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮਿ ਮੰਨਿਐ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਸਬ
ਦੀ ਵੀਚਾਰਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਅੰਦਰਿ ਰਾਜਾ ਤਖਤੁ ਹੈ ਆਪੇ ਕਰੇ ਨਿਆਉ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਜਾਣੀਐ ਅੰਦਰਿ ਮਹਲੁ ਅਸਰਾਉ ॥ ਖਰੇ ਪਰਖਿ ਖ
ਜਾਨੈ ਪਾਈਅਨਿ ਖੋਟਿਆ ਨਾਹੀ ਥਾਉ ॥ ਸਭੁ ਸਚੋ ਸਚੁ ਵਰਤਦਾ ਸਦਾ ਸਚੁ ਨਿਆਉ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਾ ਰਸੁ ਆਇਆ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਨਾਉ ॥੧੮॥
ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਹਉ ਮੈ ਕਰੀ ਤਾਂ ਤੂ ਨਾਹੀ ਤੂ ਹੋਵਹਿ ਹਉ ਨਾਹਿ ॥ ਬੂਝਹੁ ਗਿਆਨੀ ਬੂਝਣਾ ਏਹ ਅਕਥ ਕਥਾ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਤਤੁ ਨ ਪਾਈ
ਐ ਅਲਖੁ ਵਸੈ ਸਭ ਮਾਹਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਜਾਣੀਐ ਜਾਂ ਸਬਦੁ ਵਸੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਆਪੁ ਗਇਆ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਗਇਆ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖ ਜਾਹਿ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਈਐ ਊਤਮ ਮਤਿ ਤਰਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋਹੰ ਹੰਸਾ ਜਪੁ ਜਾਪਹੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਤਿਸੈ ਸਮਾਹਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਮਨੁ ਮਾਣਕੁ ਜਿਨਿ ਪਰ
ਖਿਆ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਸੇ ਜਨ ਵਿਰਲੇ ਜਾਣੀਅਹਿ ਕਲਜੁਗ ਵਿਚਿ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਆਪੈ ਨੋ ਆਪੁ ਮਿਲਿ ਰਹਿਆ ਹਉਮੈ ਦੁਬਿਧਾ ਮਾਰਿ ॥
ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਦੁਤਰੁ ਤਰੇ ਭਉਜਲੁ ਬਿਖਮੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਮਨਮੁਖ ਅੰਦਰੁ ਨ ਭਾਲਨੀ ਮੁਠੇ ਅਹੰਮਤੇ ॥ ਚਾਰੇ ਕੁੰਡਾਂ ਭਵਿ ਥਕੇ ਅੰ
ਦਰਿ ਤਿਖ ਤਤੇ ॥ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਨ ਸੋਧਨੀ ਮਨਮੁਖ ਵਿਗੁਤੇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਸਤੇ ॥ ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ ਵੀਚਾਰਿ
ਆ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਗਤੇ ॥੧੯॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੨ ॥ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਕਰੇ ਆਪਿ ਆਪੇ ਆਣੈ ਰਾਸਿ ॥ ਤਿਸੈ ਅਗੈ ਨਾਨਕਾ ਖਲਿਇ ਕੀਚੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥
੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਤਿਨਿ ਦੇਖਿਆ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਸੋਇ ॥ ਕਿਸ ਨੋ ਕਹੀਐ ਨਾਨਕਾ ਜਾ ਘਰਿ ਵਰਤੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਭੇ ਥੋਕ ਵਿ
ਸਾਰਿ ਇਕੋ ਮਿਤੁ ਕਰਿ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹੋਇ ਨਿਹਾਲੁ ਪਾਪਾ ਦਹੈ ਹਰਿ ॥ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਚੁਕੈ ਜਨਮਿ ਨ ਜਾਹਿ ਮਰਿ ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ਸੋਗਿ ਨ ਮੋਹਿ ਜ
ਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਮਨ ਮਹਿ ਸੰਜਿ ਧਰਿ ॥੨੦॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ ਮਾਇਆ ਮਨਹੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਮਾਂਗੈ ਦੰਮਾ ਦੰਮ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਈ
ਨਾਨਕ ਨਹੀ ਕਰੰਮਿ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਮਾਇਆ ਸਾਥਿ ਨ ਚਲਈ ਕਿਆ ਲਪਟਾਵਹਿ ਅੰਧ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਧਿਆਇ ਤੂ ਤੂਟਹਿ ਮਾਇਆ ਬੰਧ ॥
੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਭਾਣੈ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਇਓਨੁ ਭਾਣੈ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਭਾਣੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿਓਨੁ ਭਾਣੈ ਸਚੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਭਾਣੈ ਜੇਵਡ ਹੋਰ
ਦਾਤਿ ਨਾਹੀ ਸਚੁ ਆਖਿ ਸੁਣਾਇਆ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨ ਸਚੁ ਕਮਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਸਰਣਾਗਤੀ ਜਿਨਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ
॥੨੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਅੰਦਰਿ ਗਿਆਨੁ ਨਹੀ ਭੈ ਕੀ ਨਾਹੀ ਬਿੰਦ ॥ ਨਾਨਕ ਮੁਇਆ ਕਾ ਕਿਆ ਮਾਰਣਾ ਜਿ ਆਪਿ ਮਾਰੇ ਗੋਵਿੰਦੁ ॥੧
ਮਃ ੩ ॥ ਮਨ ਕੀ ਪਤ੍ਰੀ ਵਾਚਣੀ ਸੁਖੀ ਹੂ ਸੁਖੁ ਸਾਰੁ ॥ ਸੋ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਭਲਾ ਆਖੀਐ ਜਿ ਬੂਝੈ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਹਰਿ ਸਾਲਾਹੇ ਹਰਿ ਪੜੈ ਗੁਰ
ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਆਇਆ ਓਹੁ ਪਰਵਾਣੁ ਹੈ ਜਿ ਕੁਲ ਕਾ ਕਰੇ ਉਧਾਰੁ ॥ ਅਗੈ ਜਾਤਿ ਨ ਪੁਛੀਐ ਕਰਣੀ ਸਬਦੁ ਹੈ ਸਾਰੁ ॥ ਹੋਰੁ ਕੂੜੁ ਪੜਣਾ
ਕੂੜੁ ਕਮਾਵਣਾ ਬਿਖਿਆ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ਅੰਦਰਿ ਸੁਖੁ ਨ ਹੋਵਈ ਮਨਮੁਖ ਜਨਮੁ ਖੁਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਅਪਾਰ
੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖਦਾ ਆਪੇ ਸਭੁ ਸਚਾ ॥ ਜੋ ਹੁਕਮੁ ਨ ਬੂਝੈ ਖਸਮ ਕਾ ਸੋਈ ਨਰੁ ਕਚਾ ॥ ਜਿਤੁ ਭਾਵੈ ਤਿਤੁ ਲਾਇਦਾ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸਚਾ ॥ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸਾਹਿਬੁ ਏਕੁ ਹੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਰਚਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸਲਾਹੀਐ ਸਭਿ ਤਿਸ ਦੇ ਜਚਾ ॥ ਜਿਉ ਨਾਨਕ ਆ
ਪਿ ਨਚਾਇਦਾ ਤਿਵ ਹੀ ਕੋ ਨਚਾ ॥੨੨॥ ਸਲੋਕੁ ਵਾਰਾ ਨਾਲ ੪॥

ਮਾਰੂਕੀਵਾਰਸਲੋਕਨਾਲਿਮਹਲਾ੫ ॥ ਡਖਣੇਮਹਲਾ੫ ॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਤੂੰਚਉਸਜਣਮੈਡਿਆਡੇਈਸਿਸੁਉਤਾਰਿ ॥ ਨੈਣਮਹਿੰਜੇਤਰਸਦੇਕਦਿਪਸੀਦੀਦਾਰੁ ॥੧॥ ਮਃ੫ ॥ ਨੀਹੁਮਹਿੰਜਾਤਊਨਾਲਿਬਿਆਨੇਹਕੂੜਾ
ਵੇਡੇਖੁ ॥ ਕਪੜਭੋਗਡਰਾਵਣੇਜਿਚਰੁਪਿਰੀਨਡੇਖੁ ॥੨॥ ਮਃ੫ ॥ ਉਠੀਝਾਲੂਕੰਤੜੇਹਉਪਸੀਤਉਦੀਦਾਰੁ ॥ ਕਾਜਲੁਹਾਰੁਤੰਬੋਲਰਸੁਬਿਨੁਪਸੇਹਭਿਰਸ
ਛਾਰੁ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੂਸਚਾਸਾਹਿਬੁਸਚੁਸਚੁਸਭੁਧਾਰਿਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਕੀਤੋਥਾਟੁਸਿਰਜਿਸੰਸਾਰਿਆ ॥ ਹਰਿਆਗਿਆਹੋਏਬੇਦਪਾਪ
ਪੁੰਨਵੀਚਾਰਿਆ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਮਹੇਸੁਤ੍ਰੈਗੁਣਬਿਸਥਾਰਿਆ ॥ ਨਵਖੰਡਪ੍ਰਿਥਮੀਸਾਜਿਹਰਿਰੰਗਸਵਾਰਿਆ ॥ ਵੇਕੀਜੰਤਉਪਾਇਅੰਤਰਿ
ਕਲਧਾਰਿਆ ॥ ਤੇਰਾਅੰਤੁਨਜਾਣੈਕੋਇਸਚੁਸਿਰਜਣਹਾਰਿਆ ॥ ਤੂਜਾਣਹਿਸਭਬਿਧਿਆਪਿਗੁਰਮੁਖਿਨਿਸਤਾਰਿਆ ॥੧॥ ਡਖਣੇਮਃ੫
ਜੇਤੂਮਿਤ੍ਰੁਅਸਾਡੜਾਹਿਕਭੋਰੀਨਾਵੇਛੋੜਿ ॥ ਜੀਉਮਹਿੰਜਾਤਉਮੋਹਿਆਕਦਿਪਸੀਜਾਨੀਤੋਹਿ ॥੧॥ ਮਃ੫ ॥ ਦੁਰਜਨਤੂਜਲੁਭਾਹੜੀਵਿਛੋ
ੜੇਮਰਿਜਾਹਿ ॥ ਕੰਤਾਤੂਸਉਸੇਜੜੀਮੈਡਾਹਭੋਦੁਖੁਉਲਾਹਿ ॥੨॥ ਮਃ੫ ॥ ਦੁਰਜਨੁਦੂਜਾਭਾਉਹੈਵੇਛੋੜਾਹਉਮੈਰੋਗੁ ॥ ਸਜਣੁਸਚਾਪਾਤ
ਸਾਹੁਜਿਸੁਮਿਲਿਕੀਚੈਭੋਗੁ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੂਅਗਮਦਇਆਲਬੇਅੰਤੁਤੇਰੀਕੀਮਤਿਕਹੈਕਉਣੁ ॥ ਤੁਧੁਸਿਰਜਿਆਸਭੁਸੰਸਾਰੁ
ਤੂਨਾਇਕੁਸਗਲਭਉਣ ॥ ਤੇਰੀਕੁਦਰਤਿਕੋਇਨਜਾਣੈਮੇਰੇਠਾਕੁਰਸਗਲਰਉਣ ॥ ਤੁਧੁਅਪੜਿਕੋਇਨਸਕੈਤੂਅਬਿਨਾਸੀਜਗਉਧ
ਰਣ ॥ ਤੁਧੁਥਾਪੇਚਾਰੇਜੁਗਤੂਕਰਤਾਸਗਲਧਰਣ ॥ ਤੁਧੁਆਵਣਜਾਣਾਕੀਆਤੁਧੁਲੇਪੁਨਲਗੈਤ੍ਰਿਣ ॥ ਜਿਸੁਹੋਵਹਿਆਪਿਦਇਆਲੁ
ਤਿਸੁਲਾਵਹਿਸਤਿਗੁਰਚਰਣ ॥ ਤੂਹੋਰਤੁਉਪਾਇਨਲਭਹੀਅਬਿਨਾਸੀਸ੍ਰਿਸਟਿਕਰਣ ॥੨॥ ਡਖਣੇਮਃ੫ ॥ ਜੇਤੂੰਵਤਹਿਅੰਙਣੇਹਭ
ਧਰਤਿਸੁਹਾਵੀਹੋਇ ॥ ਹਿਕਸੁਕੰਤੈਬਾਹਰੀਮੈਡੀਵਾਤਨਪੁਛੈਕੋਇ ॥੧॥ ਮਃ੫ ॥ ਹਭੇਟੋਲਸੁਹਾਵਣੇਸਹੁਬੈਠਾਅੰਙਣੁਮਲਿ ॥ ਪਹੀ
ਨਵੰਞੈਬਿਰਥੜਾਜੋਘਰਿਆਵੈਚਲਿ ॥੨॥ ਮਃ੫ ॥ ਸੇਜਵਿਛਾਈਕੰਤਕੂਕੀਆਹਭੁਸੀਗਾਰੁ ॥ ਇਤੀਮੰਝਿਨਸਮਾਵਈਜੇਗਲਿਪਹਿਰਾਹਾਰੁ ॥
੩ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੂਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸਰੁਜੋਨਿਨਆਵਹੀ ॥ ਤੂਹੁਕਮੀਸਾਜਹਿਸ੍ਰਿਸਟਿਸਾਜਿਸਮਾਵਹੀ ॥ ਤੇਰਾਰੂਪੁਨਜਾਈਲਖਿਆਕਿਉ
ਤੁਝਹਿਧਿਆਵਹੀ ॥ ਤੂਸਭਮਹਿਵਰਤਹਿਆਪਿਕੁਦਰਤਿਦੇਖਾਵਹੀ ॥ ਤੇਰੀਭਗਤਿਭਰੇਭੰਡਾਰਤੋਟਿਨਆਵਹੀ ॥ ਏਹਿਰਤਨਜਵੇਹਰਲਾਲ
ਕੀਮਨਪਾਵਹੀ ॥ ਜਿਸੁਹੋਵਹਿਆਪਿਦਇਆਲੁਤਿਸੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵਾਲਾਵਹੀ ॥ ਤਿਸੁਕਦੇਨਆਵੈਤੋਟਿਜੋਹਰਿਗੁਣਗਾਵਹੀ ॥੩॥
ਡਖਣੇਮਃ੫ ॥ ਜਾਮੂਪਸੀਹਠਮੈਪਿਰੀਮਹਿਜੈਨਾਲਿ ॥ ਹਭੇਡੁਖਉਲਾਹਿਅਮੁਨਾਨਕਨਦਰਿਨਿਹਾਲਿ ॥੧॥ ਮਃ੫ ॥ ਨਾਨਕਬੈਠਾਭਖੇਵਾਉਲੰਮੇ
ਸੇਵਹਿਦਰੁਖੜਾ ॥ ਪਿਰੀਏਤੂੰਜਾਣੁਮਹਿਜਾਸਾਉਜੋਈਸਾਈਮੁਹੁਖੜਾ ॥੨॥ ਮਃ੫ ॥ ਕਿਆਗਾਲਾਇਓਭੂਛਪਰਵੇਲਿਨਜੋਹੇਕੰਤਤੂ ॥ ਨਾਨਕਫੁਲਾ
ਸੰਦੀਵਾੜਿਖਿੜਿਆਹਭੁਸੰਸਾਰੁਜਿਉ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੁਘੜੁਸੁਜਾਣੁਸਰੂਪੁਤੂਸਭਮਹਿਵਰਤੰਤਾ ॥ ਤੂਆਪੇਠਾਕੁਰੁਸੇਵਕੋਆਪੇਪੂ
ਜੰਤਾ ॥ ਦਾਨਾਬੀਨਾਆਪਿਤੂਆਪੇਸਤਵੰਤਾ ॥ ਜਤੀਸਤੀਪ੍ਰਭੁਨਿਰਮਲਾਮੇਰੇਹਰਿਭਗਵੰਤਾ ॥ ਸਭੁਬ੍ਰਹਮਪਸਾਰੁਪਸਾਰਿਓਆ
ਪੇਖੇਲੰਤਾ ॥ ਇਹੁਆਵਾਗਵਣੁਰਚਾਇਓਨੁਕਰਿਚੋਜਦੇਖੰਤਾ ॥ ਤਿਸੁਬਾਹੁੜਿਗਰਭਿਨਪਾਵਹੀਜਿਸੁਦੇਵਹਿਗੁਰਮੰਤਾ ॥ ਜਿਉ
ਆਪਿਚਲਾਵਹਿਤਿਉਚਲਦੇਕਿਛੁਵਸਿਨਜੰਤਾ ॥੪॥ ਡਖਣੇਮਃ੫ ॥ ਕੁਰੀਏਕੁਰੀਏਵੈਦਿਆਤਲਿਗਾੜਾਮਹਰੇਰੁ ॥ ਵੇਖੇਛਿਟੜਿਥੀ
ਵਦੋਜਾਮਿਖਿਸੰਦੋਪੇਰੁ ॥੧॥ ਮਃ੫ ॥ ਸਚੁਜਾਣੈਕਚੁਵੈਦਿੜੋਤੂਆਘੂਆਘੇਸਲਵੇ ॥ ਨਾਨਕਆਤਸੜੀਮੰਝਿਨੈਣੂਬਿਆਢਲਿਪਬ
ਣੀਜਿਉਜਲੇ ॥੨॥ ਮਃ੫ ॥ ਭੋਰੇਭੋਰੇਰੂਹੜੇਸੇਵੇਦੇਆਲਕੁ ॥ ਮੁਦਤਿਪਈਚਿਰਾਣੀਆਫਿਰਿਕਡੂਆਵੈਰੁਤਿ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥
ਤੁਧੁਰੂਪੁਨਰੇਖਿਆਜਾਤਿਤੂਵਰਨਾਬਾਹਰਾ ॥ ਏਮਾਣਸਜਾਣਹਿਦੂਰਿਤੂਵਰਤਹਿਜਾਹਰਾ ॥ ਤੂਸਭਿਘਟਭੋਗਹਿਆਪਿਤੁਧੁਲੇਪੁਨਲਾ
ਹਰਾ ॥

ਤੂੰਪੁਰਖੁਅਨੰਦੀਅਨੰਤਸਭਜੋਤਿਸਮਾਹਰਾ॥ਤੂੰਸਭਦੇਵਾਮਹਿਦੇਉਬਿਧਾਤੇਨਰਹਰਾ॥ਕਿਆਆਰਾਧੇਜਿਹਵਾਇਕੁਤੂੰਅਬਿਨਾਸੀਅਪਰ
ਪਰਾ॥ਜਿਸੁਮੇਲਹਿਸਤਿਗੁਰੁਆਪਿਤਿਸਕੇਸਭਿਕੁਲਤਰਾ॥ਸੇਵਕਸਭਿਕਰਦੇਸੇਵਦਰਿਨਾਨਕੁਜਨੁਤੇਰਾ॥੫॥ਡਖਣੇਮਃ੫॥ਗਹਡੜੜਾਤ੍ਰਿਣਿ
ਛਾਇਆਗਾਫਲਜਲਿਓਹੁਭਾਹਿ॥ਜਿਨਾਭਾਗਮਥਾਹੜੈਤਿਨਉਸਤਾਦਪਨਾਹਿ॥੧॥ਮਃ੫॥ਨਾਨਕਪੀਠਾਪਕਾਸਾਜਿਆਧਰਿਆਆਣਿ
ਮਉਜੂਦੁ॥ਬਾਝਹੁਸਤਿਗੁਰਆਪਣੇਬੈਠਾਝਾਕੁਦਰੂਦ॥੨॥ਮਃ੫॥ਨਾਨਕਭੁਸਰੀਆਪਕਾਈਆਪਾਈਆਥਾਲੈਮਾਹਿ॥ਜਿਨੀਗੁਰੂ
ਮਨਾਇਆਰਜਿਰਜਿਸੇਈਖਾਹਿ॥੩॥ਪਉੜੀ॥ਤੁਧੁਜਗਮਹਿਖੇਲੁਰਚਾਇਆਵਿਚਿਹਉਮੈਪਾਈਆ॥ਏਕੁਮੰਦਰੁਪੰਚਚੋਰਹਹਿ
ਨਿਤਕਰਹਿਬੁਰਿਆਈਆ॥ਦਸਨਾਰੀਇਕੁਪੁਰਖੁਕਰਿਦਸੇਸਾਦਿਲੁਭਾਈਆ॥ਏਨਿਮਾਇਆਮੋਹਣੀਮੋਹੀਆਨਿਤਫਿਰਹਿਭਰਮਾ
ਈਆ॥ਹਾਠਾਦੋਵੈਕੀਤੀਓਸਿਵਸਕਤਿਵਰਤਾਈਆ॥ਸਿਵਅਗੈਸਕਤੀਹਾਰਿਆਏਵੈਹਰਿਭਾਈਆ॥ਇਕਿਵਿਚਹੁਹੀਤੁਧੁਰ
ਖਿਆਜੋਸਤਸੰਗਿਮਿਲਾਈਆ॥ਜਲਵਿਚਹੁਬਿੰਬੁਉਠਾਲਿਓਜਲਮਾਹਿਸਮਾਈਆ॥੬॥ਡਖਣੇਮਃ੫॥ਆਗਾਹਾਕੂਤ੍ਰਾਘਿਪਿਛਾ
ਫੇਰਿਨਮੁਹਡੜਾ॥ਨਾਨਕਸਿਝਿਇਵੇਹਾਵਾਰਬਹੁੜਿਨਹੋਵੀਜਨਮੜਾ॥੧॥ਮਃ੫॥ਸਜਣੁਮੈਡਾਚਾਈਆਹਭਕਹੀਦਾਮਿਤ੍ਰੁ॥ਹਭੇਜਾਣਨਿ
ਆਪਣਾਕਹੀਨਠਾਹੇਚਿਤੁ॥੨॥ਗੁਝੜਾਲਧਮੁਲਾਲੁਮਥੈਹੀਪਰਗਟੁਥਿਆ॥ਸੋਈਸੁਹਾਵਾਥਾਨੁਜਿਥੈਪਿਰੀਏਨਾਨਕਜੀਤੂਵੁਠਿਆ॥
੩ ਪਉੜੀ॥ਜਾਤੂੰਮੇਰੈਵਲਿਹੈਤਾਕਿਆਮੁਹਛੰਦਾ॥ਤੁਧੁਸਭੁਕਿਛੁਮੈਨੋਸਉਪਿਆਜਾਤੇਰਾਬੰਦਾ॥ਲਖਮੀਤੋਟਿਨਆਵਈਖਾਇ
ਖਰਚਿਰਹੰਦਾ॥ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਮੇਦਨੀਸਭਸੇਵਕਰੰਦਾ॥ਏਹਵੈਰੀਮਿਤ੍ਰਸਭਿਕੀਤਿਆਨਹਮੰਗਹਿਮੰਦਾ॥ਲੇਖਾਕੋਇਨਪੁਛਈਜਾਹਰਿ
ਬਖਸਿੰਦਾ॥ਅਨੰਦੁਭਇਆਸੁਖੁਪਾਇਆਮਿਲਿਗੁਰਗੋਵਿੰਦਾ॥ਸਭੇਕਾਜਸਵਾਰਿਐਜਾਤੁਧੁਭਾਵੰਦਾ॥੭॥ਡਖਣੇਮਃ੫॥
ਡੇਖਣਕੂਮੁਸਤਾਕੁਮੁਖੁਕਿਜੇਹਾਤਉਧਣੀ॥ਫਿਰਦਾਕਿਤੈਹਾਲਿਜਾਡਿਠਮੁਤਾਮਨੁਧ੍ਰਾਪਿਆ॥੧॥ਮਃ੫॥ਦੁਖੀਆਦਰਦਘਣੇਵੇਦਨਜਾ
ਣੇਤੂੰਧਣੀ॥ਜਾਣਾਲਖਭਵੇਪਿਰੀਡਿਖੰਦੋਤਾਜੀਵਸਾ॥੨॥ਢਹਦੀਜਾਇਕਰਾਰਿਵਹਣਿਵਹੰਦੇਮੈਡਿਠਿਆ॥ਸੇਈਰਹੇਅਮਾਣਜਿਨਾਸਤਿ
ਗੁਰੁਭੇਟਿਆ॥੩॥ਪਉੜੀ॥ਜਿਸੁਜਨਤੇਰੀਭੁਖਹੈਤਿਸੁਦੁਖੁਨਵਿਆਪੈ॥ਜਿਨਿਜਨਿਗੁਰਮੁਖਿਬੁਝਿਆਸੁਚਹੁਕੁੰਡੀਜਾਪੈ॥ਜੋਨਰੁ
ਉਸਕੀਸਰਣੀਪਰੈਤਿਸੁਕੰਬਹਿਪਾਪੈ॥ਜਨਮਜਨਮਕੀਮਲੁਉਤਰੈਗੁਰਧੂੜੀਨਾਪੈ॥ਜਿਨਿਹਰਿਭਾਣਾਮੰਨਿਆਤਿਸੁਸੋਗੁਨਸੰਤਾਪੈ॥ਹਰਿ
ਜੀਉਤੂੰਸਭਨਾਕਾਮਿਤੁਹੈਸਭਿਜਾਣਹਿਆਪੈ॥ਐਸੀਸੋਭਾਜਨੈਕੀਜੇਵਡਹਰਿਪਰਤਾਪੈ॥ਸਭਅੰਤਰਿਜਨਵਰਤਾਇਆਹਰਿਜਨਤੇਜਾ
ਪੈ॥੮॥ਡਖਣੇਮਃ੫॥ਜਿਨਾਪਿਛੈਹਉਗਈਸੇਮੈਪਿਛੈਭੀਰਵਿਆਸੁ॥ਜਿਨਾਕੀਮੈਆਸੜੀਤਿਨਾਮਹਿੰਜੀਆਸ॥੧॥ਮਃ੫॥ਗਿਲੀਗਿ
ਲੀਰੋਡੜੀਭਉਦੀਭਵਿਭਵਿਆਇ॥ਜੋਬੈਠੇਸੇਫਾਥਿਆਉਬਰੇਭਾਗਮਥਾਹਿ॥੨॥ਡਿਠਾਹਭਮਝਾਹਿਖਾਲੀਕੋਇਨਜਾਣੀਐ॥ਤੈਸਖੀ
ਭਾਗਮਥਾਹਿਜਿਨੀਮੇਰਾਸਜਣੁਰਾਵਿਆ॥੩॥ਪਉੜੀ॥ਹਉਢਾਢੀਦਰਿਗੁਣਗਾਵਦਾਜੇਹਰਿਪ੍ਰਭਭਾਵੈ॥ਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਥਿਰਥਾਵਰੀਹੋ
ਰਆਵੈਜਾਵੈ॥ਸੋਮੰਗਾਦਾਨੁਗੁਸਾਈਆਜਿਤੁਭੁਖਲਹਿਜਾਵੈ॥ਪ੍ਰਭਜੀਉਦੇਵਹੁਦਰਸਨੁਆਪਣਾਜਿਤੁਢਾਢੀਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ॥ਅਰ
ਦਾਸਿਸੁਣੀਦਾਤਾਰਿਪ੍ਰਭਿਢਾਢੀਕਉਮਹਲਿਬੁਲਾਵੈ॥ਪ੍ਰਭਦੇਖਦਿਆਦੁਖਭੁਖਗਈਢਾਢੀਕਉਮੰਗਣੁਚਿਤਿਨਆਵੈ॥ਸਭੇਇਛਾਪੂਰੀ
ਆਲਗਿਪ੍ਰਭਕੈਪਾਵੈ॥ਹਉਨਿਰਗੁਣੁਢਾਢੀਬਖਸਿਓਨੁਪ੍ਰਭਿਪੁਰਖਿਵੇਦਾਵੈ॥੯॥ਡਖਣੇਮਃ੫॥ਜਾਛੁਟੇਤਾਖਾਕੁਸੁੰਞੀਕੰਤੁਨਜਾ
ਣਹੀ॥ਦੁਰਜਨਸੇਤੀਨੇਹੁਤੂੰਕੈਗੁਣਿਹਰਿਰੰਗੁਮਾਣਹੀ॥੧॥ਮਃ੫॥ਨਾਨਕਜਿਸੁਬਿਨੁਘੜੀਨਜੀਵਣਾਵਿਸਰੇਸਰੈਨਬਿੰਦ॥ਤਿਸੁਸਿਉ
ਕਿਉਮਨਰੂਸੀਐਜਿਸਹਿਹਮਾਰੀਚਿੰਦ॥੨॥ਮਃ੫॥ਰਤੇਰੰਗਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੈਮਨੁਤਨੁਅਤਿਗੁਲਾਲੁ॥ਨਾਨਕਵਿਣੁਨਾਵੈਆਲੂਦਿਆਜਿਤੀ

ਮਃ੫

ਤੂ

ਹੋਰੁ ਪਖਿਆਣਾ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਜਾ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਮਿਤ੍ਰੁ ਹੈ ਤਾ ਕਿਆ ਮੈ ਕਾੜਾ ॥ ਜਿਨੀ ਠਗੀ ਜਗੁ ਠਗਿਆ ਸੇ ਤੁਧੁ ਮਾਰਿ ਨਿਵਾੜਾ ॥ ਗੁਰਿ ਭਉਜਲੁ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਇਆ ਜਿਤਾ ਪਾਵਾੜਾ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਸਭਿ ਰਸ ਭੋਗਦਾ ਵਡਾ ਆਖਾੜਾ ॥ ਸਭਿ ਇੰਦ੍ਰੀਆ ਵਸਿ ਕਰਿ ਦਿਤੀਓ ਸਤਵੰਤਾ ਸਾੜਾ ॥ ਜਿਤੁ ਲਾਈਅਨਿ ਤਿਤੁ ਲਗਦੀਆ ਨਹ ਖਿੰਜੋਤਾੜਾ ॥ ਜੋ ਇਛੀ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਇਦਾ ਗੁਰਿ ਅੰਦਰਿ ਵਾੜਾ ॥ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਤੁਠਾ ਭਾਇਰਹੁ ਹਰਿ ਵਸਦਾ ਨੇੜਾ ॥੧੦॥ ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ॥ ਜਾ ਮੂੰ ਆਵਹਿ ਚਿਤਿ ਤੂ ਤਾ ਹਭੇ ਸੁਖ ਲਹਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨ ਹੀ ਮੰਝਿ ਰੰਗਾਵਲਾ ਪਿਰੀ ਤਹਿਜਾ ਨਾਉ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਕਪੜ ਭੋਗ ਵਿਕਾਰ ਏ ਹਭੇ ਹੀ ਛਾਰ ॥ ਖਾਕੁ ਲੋੜੇਦਾ ਤੰਨਿ ਖੇ ਜੋ ਰਤੇ ਦੀਦਾਰ ॥੨॥ ਮਃ ੫ ॥ ਕਿਆ ਤਕਹਿ ਬਿਆ ਪਾਸ ਕਰਿ ਹੀਅੜੇ ਹਿਕੁ ਅਧਾਰੁ ॥ ਥੀਉ ਸੰਤਨ ਕੀ ਰੇਣੁ ਜਿਤੁ ਲਭੀ ਸੁਖ ਦਾਤਾਰੁ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਵਿਣੁ ਕਰਮਾ ਹਰਿ ਜੀਉ ਨ ਪਾਈਐ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮਨੂਆ ਨ ਲਗੈ ॥ ਧਰਮੁ ਧੀਰਾ ਕਲਿ ਅੰਦਰੇ ਇਹੁ ਪਾਪੀ ਮੂਲਿ ਨ ਤਗੈ ॥ ਅਹਿ ਕਰੁ ਕਰੇ ਸੁ ਅਹਿ ਕਰੁ ਪਾਏ ਇਕ ਘੜੀ ਮੁਹਤੁ ਨ ਲਗੈ ॥ ਚਾਰੇ ਜੁਗ ਮੈ ਸੋਧਿਆ ਵਿਣੁ ਸੰਗਤਿ ਅਹੰਕਾਰੁ ਨ ਭਗੈ ॥ ਹਉਮੈ ਮੂਲਿ ਨ ਛੁਟਈ ਵਿਣੁ ਸਾਧੂ ਸਤਸੰਗੈ ॥ ਤਿਚਰੁ ਥਾਹ ਨ ਪਾਵਈ ਜਿਚਰੁ ਸਾਹਿਬ ਸਿਉ ਮਨ ਭੰਗੈ ॥ ਜਿਨਿ ਜਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਸੁ ਘਰਿ ਦੀਬਾਣੁ ਅਭਗੈ ॥ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣੀ ਲਗੈ ॥੧੧॥ ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ॥ ਲੋੜੀਦੋ ਹਭ ਜਾਇ ਸੋ ਮੀਰਾ ਮੀਰੰਨ ਸਿਰਿ ॥ ਹਠ ਮੰਝਾਹੂ ਸੋ ਧਣੀ ਚਉਦੋ ਮੁਖਿ ਅਲਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਮਾਣਿਕੂ ਮੋਹਿ ਮਾਉ ਡਿੰਨਾ ਧਣੀ ਅਪਾਹਿ ॥ ਹਿਆਉ ਮਹਿਜਾ ਠੰਢੜਾ ਮੁਖਹੁ ਸਚੁ ਅਲਾਇ ॥੨॥ ਮਃ ੫ ॥ ਮੂ ਥੀਆਊ ਸੇਜ ਨੈਣਾ ਪਿਰੀ ਵਿਛਾਵਣਾ ॥ ਜੇ ਡੇਖੈ ਹਿਕ ਵਾਰ ਤਾ ਸੁਖ ਕੀਮਾ ਹੂ ਬਾਹਰੇ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਮਨੁ ਲੋਚੈ ਹਰਿ ਮਿਲਣ ਕਉ ਕਿਉ ਦਰਸਨੁ ਪਾਈਆ ॥ ਮੈ ਲਖ ਵਿੜਤੇ ਸਾਹਿਬਾ ਜੇ ਬਿੰਦ ਬੁਲਾਈਆ ॥ ਮੈ ਚਾਰੇ ਕੁੰਡਾ ਭਾਲੀਆ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਨ ਸਾਈਆ ॥ ਮੈ ਦਸਿਹੁ ਮਾਰਗੁ ਸੰਤਹੋ ਕਿਉ ਪ੍ਰਭੂ ਮਿਲਾਈਆ ॥ ਮਨੁ ਅਰਪਿਹੁ ਹਉਮੈ ਤਜਹੁ ਇਤੁ ਪੰਥਿ ਜੁਲਾਈਆ ॥ ਨਿਤ ਸੇਵਿਹੁ ਸਾਹਿਬੁ ਆਪਣਾ ਸਤਸੰਗਿ ਮਿਲਾਈਆ ॥ ਸਭੇ ਆਸਾ ਪੂਰੀਆ ਗੁਰ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਈਆ ॥ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਹੋਰੁ ਨ ਸੁਝਈ ਮੇਰੇ ਮਿਤ੍ਰ ਗੁਸਾਈਆ ॥੧੨॥ ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ॥ ਮੂ ਥੀਆਊ ਤਖਤੁ ਪਿਰੀ ਮਹਿੰਜੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ॥ ਪਾਵ ਮਿਲਾਵੇ ਕੋਲਿ ਕਵਲ ਜਿਵੈ ਬਿਗਸਾਵਦੋ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਪਿਰੀਆ ਸੰਦੜੀ ਭੁਖ ਮੂ ਲਾਵਣ ਥੀ ਵਿਥਰਾ ॥ ਜਾਣੁ ਮਿਠਾਈ ਇਖ ਬੇਈ ਪੀੜੇ ਨਾ ਹੁਟੈ ॥੨॥ ਮਃ ੫ ॥ ਠਗਾ ਨੀਹੁ ਮਤ੍ਰੋੜਿ ਜਾਣੁ ਗੰਧ੍ਰਬਾ ਨਗਰੀ ॥ ਸੁਖ ਘਟਾਊ ਡੂਇ ਇਸੁ ਪੰਧਾਣੂ ਘਰ ਘਣੇ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਅਕਲ ਕਲਾ ਨਹ ਪਾਈਐ ਪ੍ਰਭੁ ਅਲਖ ਅਲੇਖੰ ॥ ਖਟੁ ਦਰਸਨ ਭ੍ਰਮਤੇ ਫਿਰਹਿ ਨਹ ਮਿਲੀਐ ਭੇਖੰ ॥ ਵਰਤ ਕਰਹਿ ਚੰਦ੍ਰਾਇਣਾ ਸੇ ਕਿਤੈ ਨ ਲੇਖੰ ॥ ਬੇਦ ਪੜਹਿ ਸੰਪੂਰਨਾ ਤਤੁ ਸਾਰ ਨ ਪੇਖੰ ॥ ਤਿਲਕੁ ਕਢਹਿ ਇਸਨਾਨੁ ਕਰਿ ਅੰਤਰਿ ਕਾਲੇਖੰ ॥ ਭੇਖੀ ਪ੍ਰਭੂ ਨ ਲਭਈ ਵਿਣੁ ਸਚੀ ਸਿਖੰ ॥ ਭੂਲਾ ਮਾਰਗਿ ਸੋ ਪਵੈ ਜਿਸੁ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੰ ॥ ਤਿਨਿ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਿਆ ਆਪਣਾ ਜਿਨਿ ਗੁਰੁ ਅਖੀ ਦੇਖੰ ॥੧੩॥ ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ॥ ਸੋ ਨਿਵਾਹੂ ਗਡਿ ਜੋ ਚਲਾਊ ਨ ਥੀਐ ॥ ਕਾਰ ਕੂੜਾਵੀ ਛਡਿ ਸੰਮਲੁ ਸਚੁ ਧਣੀ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਹਭ ਸਮਾਣੀ ਜੋਤਿ ਜਿਉ ਜਲ ਘਟਾਊ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ॥ ਪਰਗਟੁ ਥੀਆ ਆਪਿ ਨਾਨਕ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ॥੨॥ ਮਃ ੫ ॥ ਮੁਖ ਸੁਹਾਵੇ ਨਾਮੁ ਚਉ ਆਠ ਪਹਰ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਦਰਗਹ ਮੰਨੀਅਹਿ ਮਿਲੀ ਨਿਥਾਵੇ ਥਾਉ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਬਾਹਰ ਭੇਖਿ ਨ ਪਾਈਐ ਪ੍ਰਭੁ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਇਕਸੁ ਹਰਿ ਜੀਉ ਬਾਹਰੀ ਸਭ ਫਿਰੈ ਨਿਕਾਮੀ ॥ ਮਨੁ ਰਤਾ ਕੁਟੰਬ ਸਿਉ ਨਿਤ ਗਰਬਿ ਫਿਰਾਮੀ ॥ ਫਿਰਹਿ ਗੁਮਾਨੀ ਜਗ ਮਹਿ ਕਿਆ ਗਰਬਹਿ ਦਾਮੀ ॥ ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ਨ ਚਲਈ ਖਿਨ ਜਾਇ ਬਿਲਾਮੀ ॥ ਬਿਚਰਦੇ ਫਿਰਹਿ ਸੰਸਾਰ ਮਹਿ ਹਰਿ ਜੀ ਹੁਕਾਮੀ ॥ ਕਰਮੁ ਖੁਲਾ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਸੁਆਮੀ ॥ ਜੋ ਜਨੁ ਹਰਿ ਕਾ ਸੇਵਕੋ ਹਰਿ ਤਿਸ ਕੀ ਕਾਮੀ ॥੧੪॥ ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ॥ ਮੁਖਹੁ ਅਲਾਏ ਹਭ ਮਰਣੁ ਪਛਾਣੰਦੋ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨਾ ਖਾਕੁ ਜਿਨਾ ਯਕੀਨਾ ਹਿਕ ਸਿਉ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਜਾਣੁ ਵਸੰਦੋ ਮੰਝਿ ਪਛਾਣੂ ਕੋ ਹੇਕੜੋ ॥ ਤੈ ਤਨਿ ਪੜਦਾ ਨਾਹਿ ਨਾਨਕ ਜੈ ਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ॥੨॥ ਮਃ ੫ ॥ ਮਤੜੀ ਕਾਂਢਕੁ ਆਹ ਪਾਵ ਧੋਵੰਦੋ ਪੀਵਸਾ ॥

ਜੁਤ ਨਪ੍ਰੇਮ ਅਬਾਧ ਪਸਰ ਦਕੁ ਸੁ ਸਚਾ ਧਣੀ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਿਰਭਉ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਨਾਲਿ ਮਾਇਆ ਰਚਾ ॥ ਆਵੈ ਜਾਇ ਭਵਾਈਐ ਬਹੁ
ਜੋਨੀ ਨਚਾ ॥ ਬਚਨੁ ਕਰੈ ਤੈ ਖਿਸਕਿ ਜਾਇ ਬੋਲੈ ਸਭੁ ਕਚਾ ॥ ਅੰਦਰਹੁ ਥੋਥਾ ਕੂੜਿਆਰੁ ਕੂੜੀ ਸਭ ਖਚਾ ॥ ਵੈਰੁ ਕਰੈ ਨਿਰਵੈਰ ਨਾਲਿ ਝੂਠੇ
ਲਾਲਚਾ ॥ ਮਾਰਿਆ ਸਚੈ ਪਾਤਿਸਾਹਿ ਵੇਖਿ ਧੁਰਿ ਕਰਮਚਾ ॥ ਜਮਦੂਤੀ ਹੈ ਹੇਰਿਆ ਦੁਖ ਹੀ ਮਹਿ ਪਚਾ ॥ ਹੋਆ ਤਪਾਵਸੁ ਧਰਮ ਕਾ ਨਾਨ
ਕ ਦਰਿ ਸਚਾ ॥੧੫॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੫ ॥ ਪਰਭਾਤੇ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਧਿਆਇ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਮਲੁ ਉਤਰੈ ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥
੧॥ ਮ: ੫ ॥ [illegible] ॥ ॥ ਦੇਹ ਅੰਧਾਰੀ ਅੰਧ ਸੁੰਞੀ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣੀਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸਫਲ ਜਨੰਮੁ ਜੈ
ਘਟਿ ਵੁਠਾ ਸਚੁ ਧਣੀ ॥ ਲੋਇਣ ਲੋਈ ਡਿਠ ਪਿਆਸ ਨ ਬੁਝੈ ਮੂ ਘਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇ ਅਖੜੀਆ ਬਿਅੰਨਿ ਜਿਨੀ ਡਿਸੰਦੋ ਮਾ ਪਿਰੀ ॥੩॥
ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਨਿ ਜਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਸਭਿ ਸੁਖ ਪਾਈ ॥ ਓਹੁ ਆਪਿ ਤਰਿਆ ਕੁਟੰਬ ਸਿਉ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਤਰਾਈ ॥ ਓਨਿ
ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਧਨੁ ਸੰਚਿਆ ਸਭ ਤਿਖਾ ਬੁਝਾਈ ॥ ਓਨਿ ਛਡੇ ਲਾਲਚ ਦੁਨੀ ਕੇ ਅੰਤਰਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ਓਸੁ ਸਦਾ ਸਦਾ ਘਰਿ ਅਨੰਦੁ
ਹੈ ਹਰਿ ਸਖਾ ਸਹਾਈ ॥ ਓਨਿ ਵੈਰੀ ਮਿਤ੍ਰ ਸਮ ਕੀਤਿਆ ਸਭ ਨਾਲਿ ਸੁਭਾਈ ॥ ਹੋਆ ਓਹੀ ਅਲੁ ਜਗ ਮਹਿ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਜਪਾਈ ॥
ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਸਿਉ ਬਣਿ ਆਈ ॥੧੬॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੫ ॥ ਸਚੁ ਸੁਹਾਵਾ ਕਾਢੀਐ ਕੂੜੈ ਕੂੜੀ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਵਿ
ਰਲੇ ਜਾਣੀਅਹਿ ਜਿਨ ਸਚੁ ਪਲੈ ਹੋਇ ॥੧॥ ਮ: ੫ ॥ ਸਜਣ ਮੁਖੁ ਅਨੂਪੁ ਅਠੇ ਪਹਰ ਨਿਹਾਲਸਾ ॥ ਸੁਤੜੀ ਸੋ ਸਹੁ ਡਿਠੁ ਤੈ ਸੁਪ
ਨੇ ਹਉ ਖੰਨੀਐ ॥੨॥ ਮ: ੫ ॥ ਸਜਣ ਸਚੁ ਪਰਖਿ ਮੁਖਿ ਅਲਾਵਣੁ ਥੋਥਰਾ ॥ ਮੰਨ ਮਝਾਹੂ ਲਖਿ ਤੁਧਹੁ ਦੂਰਿ ਨ ਸੁ ਪਿਰੀ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥
ਧਰਤਿ ਆਕਾਸੁ ਪਾਤਾਲੁ ਹੈ ਚੰਦੁ ਸੂਰੁ ਬਿਨਾਸੀ ॥ ਬਾਦਿਸਾਹ ਸਾਹ ਉਮਰਾਵ ਖਾਨ ਢਾਹਿ ਡੇਰੇ ਜਾਸੀ ॥ ਰੰਗ ਤੁੰਗ ਗਰੀਬ
ਮਸਤ ਸਭੁ ਲੋਕੁ ਸਿਧਾਸੀ ॥ ਕਾਜੀ ਸੇਖ ਮਸਾਇਕਾ ਸਭੇ ਉਠਿ ਜਾਸੀ ॥ ਪੀਰ ਪੈਕਾਬਰ ਅਉਲੀਏ ਕੋ ਥਿਰੁ ਨ ਰਹਾਸੀ ॥ ਰੋਜਾ ਬਾਂਗ
ਨਿਵਾਜ ਕਤੇਬ ਵਿਣੁ ਬੁਝੇ ਸਭ ਜਾਸੀ ॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਮੇਦਨੀ ਸਭ ਆਵੈ ਜਾਸੀ ॥ ਨਿਹਚਲੁ ਸਚੁ ਖੁਦਾਇ ਏਕੁ ਖੁਦਾਇ ਬੰਦਾ ਅਬਿਨਾ
ਸੀ ॥੧੭॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੫ ॥ ਡਿਠੀ ਹਭ ਢੰਢੋਲਿ ਹਿਕਸੁ ਬਾਝੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਆਉ ਸਜਣ ਤੂ ਮੁਖਿ ਲਗੁ ਮੇਰਾ ਤਨੁ ਮਨੁ ਠੰਢਾ ਹੋਇ ॥੧॥ ਮ: ੫
॥ ਆਸਕੁ ਆਸਾ ਬਾਹਰਾ ਮੂ ਮਨਿ ਵਡੀ ਆਸ ॥ ਆਸ ਨਿਰਾਸਾ ਹਿਕੁ ਤੂ ਹਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਗਈਆਸ ॥੨॥ ਮ: ੫ ॥ ਵਿਛੋ
ੜਾ ਸੁਣੇ ਡੁਖੁ ਵਿਣੁ ਡਿਠੇ ਮਰਿਓਦਿ ॥ ਬਾਝੁ ਪਿਆਰੇ ਆਪਣੇ ਬਿਰਹੀ ਨਾ ਧੀਰੋਦਿ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤਟ ਤੀਰਥ ਦੇਵ ਦੇਵਾਲਿਆ
ਕੇਦਾਰੁ ਮਥੁਰਾ ਕਾਸੀ ॥ ਕੋਟਿ ਤੇਤੀਸਾ ਦੇਵਤੇ ਸਣੁ ਇੰਦ੍ਰੈ ਜਾਸੀ ॥ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਚਾਰਿ ਖਟੁ ਦਰਸ ਸਮਾਸੀ ॥ ਪੋਥੀ ਪੰਡਿਤ ਗੀਤ
ਕਵਿਤ ਕਵਤੇ ਭੀ ਜਾਸੀ ॥ ਜਤੀ ਸਤੀ ਸੰਨਿਆਸੀਆ ਸਭਿ ਕਾਲੈ ਵਾਸੀ ॥ ਮੁਨਿ ਜੋਗੀ ਦਿਗੰਬਰਾ ਜਮੈ ਸਣੁ ਜਾਸੀ ॥ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਵਿ
ਣਸਣਾ ਸਭ ਬਿਨਸਿ ਬਿਨਾਸੀ ॥ ਥਿਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੋ ਸੇਵਕੁ ਥਿਰੁ ਹੋਸੀ ॥੧੮॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੫ ॥ ਸੈ ਨੰਗੇ ਨਹ ਨੰਗ ਭੁਖੇ ਲ
ਖ ਨ ਭੁਖਿਆ ॥ ਡੁਖੇ ਕੋੜਿ ਨ ਡੁਖ ਨਾਨਕ ਪਿਰੀ ਪਿਖੰਦੋ ਸੁਭ ਦ੍ਰਿਸਟਾ ॥੧॥ ਮ: ੫ ॥ ਸੁਖ ਸਮੂਹਾ ਭੋਗ ਭੂਮਿ ਸਬਾਈ ਕੋ ਧਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਹਭੋ
ਰੋਗੁ ਮਿਰਤਕ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣਿਆ ॥੨॥ ਮ: ੫ ॥ ਹਿਕਸ ਕੂੰ ਤੂੰ ਆਹਿ ਪਛਾਣੂ ਭੀ ਹਿਕੁ ਕਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਆਸੜੀ ਨਿਬਾਹਿ ਮਾਨੁਖ
ਪਰਥਾਈ ਲਜੀਵਦੋ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਿਹਚਲੁ ਏਕੁ ਨਰਾਇਣੋ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗਾਧਾ ॥ ਨਿਹਚਲੁ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਜਿਸੁ ਸਿ
ਮਰਤ ਹਰਿ ਲਾਧਾ ॥ ਨਿਹਚਲੁ ਕੀਰਤਨੁ ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਵਾਧਾ ॥ ਸਚੁ ਧਰਮੁ ਤਪੁ ਨਿਹਚਲੋ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਅਰਾਧਾ ॥
ਦਇਆ ਧਰਮੁ ਤਪੁ ਨਿਹਚਲੋ ਜਿਸੁ ਕਰਮਿ ਲਿਖਾਧਾ ॥ ਨਿਹਚਲੁ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ਲਿਖਿਆ ਸੋ ਟਲੈ ਨ ਟਲਾਧਾ ॥ ਨਿਹਚਲੁ

ਸੰਗਤਿ ਸਾਧ ਧਨੁ ਘਣਾ ਨਿਤ ਰਵਹੁ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨ ਸਦਾ ਸਦਾ ਅਰਾਧਿਆ ॥੧੯॥ ਡਖਣੇ ਮ:੫ ॥ ਜੈਡੁ ਬੁਡੰਦੋ ਆਪਿ ਸੋ ਤਾਰੇ ਕਿਨ ਖੇ ॥ ਤਾਰੇਦੜੋ ਭੀ ਤਾਰਿ ਨਾਨਕ ਪਿਰ ਸਿਉ ਰਤਿਆ ॥੧॥ ਮ:੫ ॥ ਜਿਥੈ ਕੋਇ ਕਥੰਨਿ ਨਾਉ ਸੁਣੰਦੋ ਮਾ ਪਿਰੀ ॥ ਮੂੰ ਜੁਲਾਊਂ ਤਥਿ ਨਾਨਕ ਪਿਰੀ ਪਸੰਦੋ ਹਰਿਓ ਥੀਉਸੁ ॥੨॥ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਸਨੇਹ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣੀਆ ਨਿਮੁਣੀਆਦੀ ਦੇਹ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨੈਨੀ ਦੇਖਉ ਗੁਰ ਦਰਸਨੋ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਮਥਾ ॥ ਪੈਰੀ ਮਾਰਗਿ ਗੁਰ ਚਲਦਾ ਪਖਾ ਫੇਰੀ ਹਥਾ ॥ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਰਿਦੈ ਧਿਆਇਦਾ ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਜਪੰਥਾ ॥ ਮੈ ਛਡਿਆ ਸਗਲ ਅਪਾਇਣੋ ਭਰਵਾਸੈ ਗੁਰ ਸਮਰਥਾ ॥ ਗੁਰਿ ਬਖਸਿਆ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸਭੋ ਦੁਖੁ ਲਥਾ ॥ ਭੋਗਹੁ ਭੁੰਚਹੁ ਭਾਈਹੋ ਪਲੈ ਨਾਮੁ ਅਗਥਾ ॥ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ਦਿੜੁ ਸਦਾ ਕਰਹੁ ਗੁਰ ਕਥਾ ॥ ਸਹਜੁ ਭਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਜਮ ਕਾ ਭਉ ਲਥਾ ॥੨੦॥ ਸਲੋਕ ਡਖਣੇ ਮ:੫ ॥ ਲਗੜੀਆ ਪਿਰੀਅੰਨਿ ਪੇਖੰਦੀਆ ਨਾ ਤ੍ਰਿਪੀਆ ॥ ਹਭ ਮਝਾਹੂ ਸੋ ਧਣੀ ਬਿਆ ਨ ਡਿਠੋ ਕੋਇ ॥੧॥ ਮ:੫ ॥ ਕਥੜੀਆ ਸੰਤਾਹ ਤੇ ਸੁਖਾਊ ਪੰਧੀਆ ॥ ਨਾਨਕ ਲਧੜੀਆ ਤਿੰਨਾਹ ਜਿਨਾ ਭਾਗੁ ਮਥਾਹੜੈ ॥੨॥ ਮ:੫ ॥ ਡੂੰਗਰਿ ਜਲਾ ਥਲਾ ਭੂਮਿ ਬਨਾ ਫਲ ਕੰਦਰਾ ॥ ਪਾਤਾਲਾ ਆਕਾਸ ਪੂਰਨੁ ਹਭ ਘਟਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪੇਖਿ ਜੀਓ ਇਕਤੁ ਸੂਤਿ ਪਰੋਤੀਆ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਮਾਤਾ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪਿਤਾ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕਾ ॥ ਹਰਿ ਜੀ ਮੇਰੀ ਸਾਰ ਕਰੇ ਹਮ ਹਰਿ ਕੇ ਬਾਲਕਾ ॥ ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਖਿਲਾਇਦਾ ਨਹੀ ਕਰਦਾ ਆਲਕਾ ॥ ਅਉਗੁਣੁ ਕੋ ਨ ਚਿਤਾਰਦਾ ਗਲ ਸੇਤੀ ਲਾਇਕਾ ॥ ਮੁਹਿ ਮੰਗਾਂ ਸੋਈ ਦੇਵਦਾ ਹਰਿ ਪਿਤਾ ਸੁਖਦਾਇਕਾ ॥ ਗਿਆਨੁ ਰਾਸਿ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਸਉਪਿਓਨੁ ਇਸੁ ਸਉਦੇ ਲਾਇਕਾ ॥ ਸਾਝੀ ਗੁਰ ਨਾਲਿ ਬਹਾਲਿਆ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਇਕਾ ॥ ਮੈ ਨਾਲਹੁ ਕਦੇ ਨ ਵਿਛੁੜੈ ਹਰਿ ਪਿਤਾ ਸਭਨਾ ਗਲਾ ਲਾਇਕਾ ॥੨੧॥ ਸਲੋਕ ਡਖਣੇ ਮ:੫ ॥ ਨਾਨਕ ਕਚੜਿਆ ਸਿਉ ਤੋੜਿ ਢੂਢਿ ਸਜਣ ਸੰਤ ਪਕਿਆ ॥ ਓਇ ਜੀਵੰਦੇ ਵਿਛੁੜਹਿ ਓਇ ਮੁਇਆ ਨ ਜਾਹੀ ਛੋੜਿ ॥੧॥ ਮ:੫ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਜੁਲੀਆ ਚਮਕੰਨਿ ਘੁਰਨਿ ਘਟਾ ਅਤਿ ਕਾਲੀਆ ॥ ਬਰਸਨਿ ਮੇਘ ਅਪਾਰ ਨਾਨਕ ਸੰਗਮਿ ਪਿਰੀ ਸੁਹੰਦੀਆ ॥੨॥ ਮ:੫ ॥ ਜਲ ਥਲ ਨੀਰਿ ਭਰੇ ਸੀਤਲ ਪਵਣ ਝੁਲਾਰਦੇ ॥ ਸੇਜੜੀਆ ਸੋਇੰਨ ਹੀਰੇ ਲਾਲ ਜੜੰਦੀਆ ॥ ਸੁਭਰ ਕਪੜ ਭੋਗ ਨਾਨਕ ਪਿਰੀ ਵਿਹੂਣੀ ਤਤੀਆ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਕਾਰਣੁ ਕਰਤੈ ਜੋ ਕੀਆ ਸੋਈ ਹੈ ਕਰਣਾ ॥ ਜੇ ਸਉ ਧਾਵਹਿ ਪ੍ਰਾਣੀਆ ਪਾਵਹਿ ਧੁਰਿ ਲਹਣਾ ॥ ਬਿਨੁ ਕਰਮਾ ਕਿਛੂ ਨ ਲਭਈ ਜੇ ਫਿਰਹਿ ਸਭ ਧਰਣਾ ॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਭਉ ਗੋਵਿੰਦ ਕਾ ਭੈ ਡਰੁ ਦੂਰਿ ਕਰਣਾ ॥ ਭੈ ਤੇ ਬੈਰਾਗੁ ਊਪਜੈ ਹਰਿ ਖੋਜਤ ਫਿਰਣਾ ॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਸਹਜਿ ਉਪਜਿਆ ਫਿਰਿ ਜਨਮਿ ਨ ਮਰਣਾ ॥ ਹਿਆਇ ਕਮਾਇ ਧਿਆਇਆ ਪਾਇਆ ਸਾਧ ਸਰਣਾ ॥ ਬੋਹਿਥੁ ਨਾਨਕ ਦੇਉ ਗੁਰੁ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਚੜਾਏ ਤਿਸੁ ਭਉਜਲੁ ਤਰਣਾ ॥੨੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮ:੫ ॥ ਪਹਿਲਾ ਮਰਣੁ ਕਬੂਲਿ ਜੀਵਣ ਕੀ ਛਡਿ ਆਸ ॥ ਹੋਹੁ ਸਭਨਾ ਕੀ ਰੇਣੁਕਾ ਤਉ ਆਉ ਹਮਾਰੈ ਪਾਸਿ ॥੧॥ ਮ:੫ ॥ ਮੁਆ ਜੀਵੰਦਾ ਪੇਖੁ ਜੀਵੰਦੇ ਮਰਿ ਜਾਨਿ ॥ ਜਿਨਾ ਮੁਹਬਤਿ ਇਕ ਸਿਉ ਤੇ ਮਾਣਸ ਪਰਧਾਨ ॥੨॥ ਮ:੫ ॥ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ਪੀਰ ॥ ਭੁਖ ਤਿਖ ਤਿਸੁ ਨ ਵਿਆਪਈ ਜਮੁ ਨਹੀ ਆਵੈ ਨੀਰ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈਐ ਸਚੁ ਸਾਹ ਅਡੋਲੈ ॥ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਗਿਆਨੀ ਧਿਆਨੀਆ ਕਉਣੁ ਤੁਧੁਨੋ ਤੋਲੈ ॥ ਭੰਨਣ ਘੜਣ ਸਮਰਥੁ ਹੈ ਓਪਤਿ ਸਭ ਪਰਲੈ ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਹੈ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸਭ ਬੋਲੈ ॥ ਰਿਜਕੁ ਸਮਾਹੇ ਸਭਸੈ ਕਿਆ ਮਾਣਸੁ ਡੋਲੈ ॥ ਗਹਿਰ ਗਭੀਰੁ ਅਥਾਹੁ ਤੂ ਗੁਣ ਗਿਆਨ ਅਮੋਲੈ ॥ ਸੋਈ ਕੰਮੁ ਕਮਾਵਣਾ ਕੀਆ ਧੁਰਿ ਮਉਲੈ ॥ ਤੁਧਹੁ ਬਾਹਰਿ ਕਿਛੁ ਨਹੀ ਨਾਨਕੁ ਗੁਣ ਬੋਲੈ ॥੨੩॥ ੧॥

ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਨਾਲਿ ੯੯॥ ਜੁਮਲਾ ਚਉਪਦੇ ੬੦॥ ਸੋਲਹੇ ੯੨॥ ਵਾਰਾਂ ੨॥ ਜੁਮਲਾ ੧੯੯॥

ਅਸਟਪਦੀਆ ੨੦

ਰਾਗੁਮਾਰੂਬਾਣੀਭਗਤਾਕੀਸ੍ਰੀਕਬੀਰਜੀਕੀ॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਪੰਡੀਆਕਵਨਕੁਮਤਿਤੁਮਲਾਗੇ॥ਬੂਡਹੁਗੇਪਰਵਾਰਸਕਲਸਿਉਰਾਮੁਨਜਪਹੁਅਭਾਗੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬੇਦਪੁਰਾਨਪੜੇਕਾਕਿਆ
ਗੁਨੁਖਰਚੰਦਨਜਸਭਾਰਾ॥ਰਾਮਨਾਮਕੀਗਤਿਨਹੀਜਾਨੀਕੈਸੇਉਤਰਸਿਪਾਰਾ॥੧॥ਜੀਅਬਧਹੁਸੁਧਰਮੁਕਰਿਥਾਪਹੁਅਧਰਮੁਕਹਹੁ
ਕਤਭਾਈ॥ਆਪਸਕਉਮੁਨਿਵਰਕਰਿਥਾਪਹੁਕਾਕਉਕਹਹੁਕਸਾਈ॥੨॥ਮਨਕੇਅੰਧੇਆਪਿਨਬੂਝਹੁਕਾਹਿਬੁਝਾਵਹੁਭਾਈ॥ਮਾਇ
ਆਕਾਰਨਬਿਦਿਆਬੇਚਹੁਜਨਮੁਅਬਿਰਥਾਜਾਈ॥੩॥ਨਾਰਦਬਚਨਬਿਆਸੁਕਹਤਹੈਸੁਕਕਉਪੂਛਹੁਜਾਈ॥ਕਹਿਕਬੀਰਰਾਮੈ
ਰਮਿਛੂਟਹੁਨਾਹਿਤਬੂਡੇਭਾਈ॥੪॥੧॥ਮਾਰੂ॥ ਬਨਹਿਬਸੇਕਿਉਪਾਈਐਜਉਲਉਮਨਹੁਨਤਜਹਿਬਿਕਾਰ॥ਜਿਹਘਰੁਬਨੁਸ
ਮਸਰਿਕੀਆਤੇਪੂਰੇਸੰਸਾਰ॥੧॥ਸਾਰਸੁਖੁਪਾਈਐਰਾਮਾ॥ਰੰਗਿਰਵਹੁਆਤਮੈਰਾਮ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਟਾਭਸਮਲੇਪਨਕੀਆਕ
ਹਾਗੁਫਾਮਹਿਬਾਸੁ॥ਮਨੁਜੀਤੇਜਗੁਜੀਤਿਆਜਾਂਤੇਬਿਖਿਆਤੇਹੋਇਉਦਾਸੁ॥੨॥ਅੰਜਨੁਦੇਇਸਭੈਕੋਈਟੁਕੁਚਾਹਨਮਾਹਿਬਿ
ਡਾਨੁ॥ਗਿਆਨਅੰਜਨੁਜਿਹਪਾਇਆਤੇਲੋਇਨਪਰਵਾਨੁ॥੩॥ਕਹਿਕਬੀਰਅਬਜਾਨਿਆਗੁਰਿਗਿਆਨੁਦੀਆਸਮਝਾਇ॥ਅੰ
ਤਰਗਤਿਹਰਿਭੇਟਿਆਅਬਮੇਰਾਮਨੁਕਤਹੂਨਜਾਇ॥੪॥੨॥ ਮਾਰੂ॥ ਰਿਧਿਸਿਧਿਜਾਕਉਫੁਰੀਤਬਕਾਹੂਸਿਉਕਿ
ਆਕਾਜ॥ਤੇਰੇਕਹਨੇਕੀਗਤਿਕਿਆਕਹਉਮੈਬੋਲਤਹੀਬਡਲਾਜ॥੧॥ਰਾਮੁਜਿਹਪਾਇਆਰਾਮ॥ਤੇਭਵਹਿਨਬਾਰੈਬਾਰ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਝੂਠਾਜਗੁਡਹਕੈਘਨਾਦਿਨਦੁਇਬਰਤਨਕੀਆਸ॥ਰਾਮਉਦਕੁਜਿਹਜਨਪੀਆਤਿਹਿਬਹੁਰਿਨਭਈਪਿਆਸ॥੨॥
ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਜਿਹਬੂਝਿਆਆਸਾਤੇਭਇਆਨਿਰਾਸੁ॥ਸਭੁਸਚੁਨਦਰੀਆਇਆਜਉਆਤਮਭਇਆਉਦਾਸੁ॥੩॥ਰਾਮਨਾਮ
ਰਸੁਚਾਖਿਆਹਰਿਨਾਮਾਹਰਤਾਰਿ॥ਕਹਿਕਬੀਰਕੰਚਨੁਭਇਆਭ੍ਰਮੁਗਇਆਸਮੁਦ੍ਰੈਪਾਰਿ॥੪॥੩॥ਮਾਰੂ॥ ਉਦਕਸਮੁੰਦ
ਸਲਲਕੀਸਾਖਿਆਨਦੀਤਰੰਗਸਮਾਵਹਿਗੇ॥ਸੁੰਨਹਿਸੁੰਨੁਮਿਲਿਆਸਮਦਰਸੀਪਵਨਰੂਪਹੋਇਜਾਵਹਿਗੇ॥੧॥ਬਹੁਰਿਹਮਕਾਹੇਆਵ ਹਿ
ਹਿਗੇ॥ਆਵਨਜਾਨਾਹੁਕਮੁਤਿਸੈਕਾਹੁਕਮੈਬੁਝਿਸਮਾਵਹਿਗੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਬਚੂਕੈਪੰਚਧਾਤੁਕੀਰਚਨਾਐਸੇਭਰਮੁਚੁਕਾਵਹਿਗੇ
॥ਦਰਸਨੁਛੋਡਿਭਏਸਮਦਰਸੀਏਕੋਨਾਮੁਧਿਆਵਹਿਗੇ॥੨॥ਜਿਤੁਹਮਲਾਏਤਿਤਹੀਲਾਗੇਤੈਸੇਕਰਮਕਮਾਵਹਿਗੇ॥ਹਰਿਜੀ
ਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਜਉਅਪਨੀਤਉਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਮਾਵਹਿਗੇ॥੩॥ਜੀਵਤਮਰਹੁਮਰਹੁਫੁਨਿਜੀਵਹੁਪੁਨਰਪਿਜਨਮੁਨਹੋਈ॥
ਕਹੁਕਬੀਰਜੋਨਾਮਿਸਮਾਨੇਸੁੰਨਿਰਹਿਆਲਿਵਸੋਈ॥੪॥੪॥ ਮਾਰੂ॥ਜਉਤੁਮਮੋਕਉਦੂਰਿਕਰਤਹਉਤਉਤੁਮਮੁਕਤਿਬਤਾਵਹੁ॥ਏ
ਕਅਨੇਕਹੋਇਰਹਿਓਸਗਲਮਹਿਅਬਕੈਸੇਭਰਮਾਵਹੁ॥੧॥ਰਾਮਮੋਕਉਤਾਰਿਕਹਾਂਲੈਜਈਹੈ॥ਸੋਧਉਮੁਕਤਿਕਹਾਦੇਉਕੈਸੀਕਰਿ
ਪ੍ਰਸਾਦੁਮੋਹਿਪਾਈਹੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਾਰਨਤਰਨੁਤਬੈਲਗੁਕਹੀਐਜਬਲਗੁਤਤੁਨਜਾਨਿਆ॥ਅਬਤਉਬਿਮਲਭਏਘਟਹੀ
ਮਹਿਕਹਿਕਬੀਰਮਨੁਮਾਨਿਆ॥੨॥੫॥ਮਾਰੂ॥ ਜਿਨਿਗੜਕੋਟਕੀਏਕੰਚਨਕੇਛੋਡਿਗਇਆਸੋਰਾਵਨੁ॥੧॥ਕਾਹੇਕੀਜ
ਤੁਹੈਮਨਿਭਾਵਨੁ॥ਜਬਜਮੁਆਇਕੇਸਤੇਪਕਰੈਤਹਹਰਿਕੋਨਾਮੁਛਡਾਵਨ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਲੁਅਕਾਲੁਖਸਮਕਾਕੀਨ੍ਹਾਇਹੁ
ਪਰਪੰਚੁਬਧਾਵਨੁ॥ਕਹਿਕਬੀਰਤੇਅੰਤੇਮੁਕਤੇਜਿਨ੍ਹਹਿਰਦੈਰਾਮਰਸਾਇਨੁ॥੨॥੬॥ਮਾਰੂ॥ਦੇਹੀਗਾਵਾਜੀਉਧਰਮਹਤਉਬਸਹਿ
ਪੰਚਕਿਰਸਾਨਾ॥ਨੈਨੂਨਕਟੂਸ੍ਰਵਨੂਰਸਪਤਿਇੰਦ੍ਰੀਕਹਿਆਨਮਾਨਾ॥੧॥ਬਾਬਾਅਬਨਬਸਉਇਹਗਾਉ॥ਘਰੀਘਰੀਕਾਲੇਖਾਮਾ
ਗੈਕਾਇਥੁਚੇਤੂਨਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਧਰਮਰਾਇਜਬਲੇਖਾਮਾਗੈਬਾਕੀਨਿਕਸੀਭਾਰੀ॥ਪੰਚਕ੍ਰਿਸਾਨਵਾਭਾਗਿਗਏਲੈਬਾਧਿਓਜੀਉਦ
ਰਬਾਰੀ॥੨॥

ਕਹੈਕਬੀਰੁਸੁਨਹੁਰੇਸੰਤਹੁਖੇਤੁਹੀਕਰਹੁਨਿਬੇਰਾ॥ਅਬਕੀਬਾਰਬਖਸਿਬੰਦੇਕਉਬਹੁਰਿਨਭਉਜਲਫੇਰਾ॥੨॥੭॥ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਮਾਰੂਕਬੀਰਜੀਕਾ॥ਅਨਭਉਕਿਨੈਨਦੇਖਿਆਬੈਰਾਗੀਅੜੇ॥ਬਿਨੁਭੈਅਨਭਉਹੋਇਵਣਾਹੰਬੈ॥ਸਹੁਹਦੂਰਿਦੇਖੈਤਾਂਭਉਪਵੈਬੈ
ਰਾਗੀਅੜੇ॥ਹੁਕਮੈਬੂਝੈਤਨਿਰਭਉਹੋਇਵਣਾਹੰਬੈ॥੧॥ਹਰਿਪਾਖੰਡੁਨਕੀਜਈਬੈਰਾਗੀਅੜੇ॥ਪਾਖੰਡਿਰਤਾਸਭੁਲੋਕੁਵਣਾਹੰਬੈ
॥੨॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਪਾਸੁਨਛੋਡਈਬੈਰਾਗੀਅੜੇ॥ਮਮਤਾਜਾਲਿਆਪਿੰਡੁਵਣਾਹੰਬੈ॥੩॥ਚਿੰਤਾਜਾਲਿਤਨੁਜਾਲਿਆਬੈਰਾਗੀਅੜੇ॥
ਜੇਮਨੁਮਿਰਤਕੁਹੋਇਵਣਾਹੰਬੈ॥੪॥ਸਤਿਗੁਰਬਿਨੁਬੈਰਾਗੁਨਹੋਵਈਬੈਰਾਗੀਅੜੇ॥ਜੇਲੋਚੈਸਭੁਕੋਇਵਣਾਹੰਬੈ॥੫॥ਕਰਮੁਹੋ
ਵੈਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਬੈਰਾਗੀਅੜੇ॥ਮੋਕਉਭਉਜਲੁਪਾਰਿਉਤਾਰਿਵਣਾਹੰਬੈ॥੬॥੧॥੮॥ਮਾਰੂ॥ ਰਾਜਨਕਉਨੁਤੁਮਾਰੈਆ
ਵੈ॥ਐਸੋਭਾਉਬਿਦਰਕੋਦੇਖਿਓਓਹੁਗਰੀਬੁਮੋਹਿਭਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਸਤੀਦੇਖਿਭਰਮਤੇਭੂਲਾਸ੍ਰੀਭਗਵਾਨੁਨਜਾਨਿ
ਆ॥ਤੁਮਰੋਦੂਧੁਬਿਦਰਕੋਪਾਨੋਅੰਮ੍ਰਿਤੁਕਰਿਮੈਮਾਨਿਆ॥੧॥ਖੀਰਸਮਾਨਸਾਗੁਮੈਪਾਇਆਗੁਨਗਾਵਤਰੈਨਿਬਿਹਾਨੀ॥ਕਬੀਰਕੋਠਾਕੁਰੁਅ
ਨਦਬਿਨੋਦੀਜਾਤਿਨਕਾਹੂਕੀਮਾਨੀ॥੨॥੧॥੯॥ ਸਲੋਕੁਕਬੀਰ॥ਗਗਨਦਮਾਮਾਬਾਜਿਓਪਰਿਓਨੀਸਾਨੈਘਾਉ॥ਖੇਤੁਜੁਮਾਂਡਿਓਸੂ
ਰਮਾਅਬਜੂਝਨਕੋਦਾਉ॥੧॥ਸੂਰਾਸੋਪਹਿਚਾਨੀਐਜੁਲਰੈਦੀਨਕੇਹੇਤ॥ਪੁਰਜਾਪੁਰਜਾਕਟਿਮਰੈਕਬਹੂਨਛਾਡੈਖੇਤੁ॥੨॥

੨॥ਰਾਗੁਮਾਰੂਬਾਣੀਨਾਮਦੇਵਜੀਕੀ॥ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਚਾਰਿਮੁਕਤਿਚਾਰੈਸਿਧਿਮਿਲਿਕੈਦੂਲਹਪ੍ਰਭਕੀਸਰਨਿਪਰਿਓ॥ਮੁਕਤਿਭਇਓਚਉਹੂੰਜੁਗਜਾਨਿਓਜਸੁਕੀਰਤਿਮਾਥੈਛਤ੍ਰੁਧਰਿਓ॥
੧॥ਰਾਜਾਰਾਮਜਪਤਕੋਕੋਨਤਰਿਓ॥ਗੁਰਉਪਦੇਸਿਸਾਧਕੀਸੰਗਤਿਭਗਤੁਭਗਤੁਤਾਕੋਨਾਮੁਪਰਿਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਖਚਕ੍ਰਮਾਲਾ
ਤਿਲਕੁਬਿਰਾਜਤਦੇਖਿਪ੍ਰਤਾਪੁਜਮੁਡਰਿਓ॥ਨਿਰਭਉਭਏਰਾਮਬਲਗਰਜਿਤਜਨਮਮਰਨਸੰਤਾਪਹਿਰਿਓ॥੨॥ਅੰਬਰੀਕਕਉ
ਦੀਓਅਭੈਪਦੁਰਾਜੁਭਭੀਖਨਅਧਿਕਕਰਿਓ॥ਨਉਨਿਧਿਠਾਕੁਰਿਦਈਸੁਦਾਮੈਧ੍ਰੂਅਅਟਲੁਅਜਹੂਨਟਰਿਓ॥੩॥ਭਗਤਹੇਤਿਮਾਰਿਓਹਰ
ਨਾਖਸੁਨਰਸਿੰਘਰੂਪਹੋਇਦੇਹਧਰਿਓ॥ਨਾਮਾਕਹੈਭਗਤਿਬਸਿਕੇਸਵਅਜਹੂੰਬਲਿਕੇਦੁਆਰਖਰੋ॥੪॥੧॥ ਮਾਰੂਕਬੀਰਜੀਕਾ॥
ਦੀਨੁਬਿਸਾਰਿਓਰੇਦਿਵਾਨੇਦੀਨੁਬਿਸਾਰਿਓਰੇ॥ਪੇਟੁਭਰਿਓਪਸੂਆਜਿਉਸੋਇਓਮਨੁਖੁਜਨਮੁਹੈਹਾਰਿਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਧ
ਸੰਗਤਿਕਬਹੂਨਹੀਕੀਨੀਰਚਿਓਧੰਧੈਝੂਠ॥ਸੁਆਨਸੂਕਰਬਾਇਸਜਿਵੈਭਟਕਤੁਚਾਲਿਓਊਠਿ॥੧॥ਆਪਸਕਉਦੀਰਘੁਕਰਿ
ਜਾਨੈਅਉਰਨਕਉਲਗਮਾਤ॥ਮਨਸਾਬਾਚਾਕਰਮਨਾਮੈਦੇਖੇਦੋਜਕਜਾਤ॥੨॥ਕਾਮੀਕ੍ਰੋਧੀਚਾਤੁਰੀਬਾਜੀਗਰਬੇਕਾਮ॥੩॥ਨਿੰਦਾਕਰਤੇਜਨ
ਮੁਸਿਰਾਨੋਕਬਹੂਨਸਿਮਰਿਓਰਾਮੁ॥੩॥ਕਹਿਕਬੀਰਚੇਤੈਨਹੀਮੂਰਖੁਮੁਗਧੁਗਵਾਰੁ॥ਰਾਮੁਨਾਮੁਜਾਨਿਓਨਹੀਕੈਸੇਉਤਰਸਿਪਾਰਿ॥੪॥੨

॥ਰਾਗੁਮਾਰੂਬਾਣੀਜੈਦੇਵਜੀਕੀ॥ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਚੰਦਸਤਭੇਦਿਆਨਾਦਸਤਪੂਰਿਆਸੂਰਸਤਖੋੜਸਾਦਤੁਕੀਆ॥ਅਬਲਬਲੁਤੋੜਿਆਅਚਲਚਲੁਥਪਿਆਅਘੜੁਘ
ੜਿਆਤਹਾਅਪਿਉਪੀਆ॥੧॥ਮਨਆਦਿਗੁਣਆਦਿਵਖਾਣਿਆ॥ਤੇਰੀਦੁਬਿਧਾਦ੍ਰਿਸਟਿਸੰਮਾਨਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਰਧਿਕਉਅਰਧਿ
ਆਸਰਧਿਕਉਸਰਧਿਆਸਲਲਕਉਸਲਲਿਸੰਮਾਨਿਆਇਆ॥ਬਦਤਿਜੈਦੇਉਜੈਦੇਉਕਉਰੰਮਿਆਬ੍ਰਹਮੁਨਿਰਬਾਣੁਲਿਵਲੀਣੁਪਾਇ
ਆ॥੨॥੧॥ ਮਾਰੂਕਬੀਰਜੀਕਾ॥ ਰਾਮਸਿਮਰਿਪਛੁਤਾਹਿਗਾਮਨ॥ਪਾਪੀਜੀਅਰਾਲੋਭੁਕਰਤੁਹੈਆਜੁਕਾਲਿਉਠਿਜਾਹਿਗਾ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਲਾਲਚਲਾਗੇਜਨਮੁਗਵਾਇਆਮਾਇਆਭਰਮਭੁਲਾਹਿਗਾ॥ਧਨਜੋਬਨਕਾਗਰਬੁਨਕੀਜੈਕਾਗਦਜਿਉਗਲਿਜਾਹਿਗਾ॥੧॥
[illegible]
੧੦॥ [illegible]

ਜਉਜਮਆਇਕੇਸਗਹਿਪਟਕੈਤਾਦਿਨੁਕਛੁਨਬਸਾਹਿਗਾ॥ਸਿਮਰਨੁਭਜਨੁਦਇਆਨਹੀਕੀਨੀਤਉਮੁਖਿਚੋਟਾਖਾਹਿਗਾ॥੨॥ਧਰਮ
ਰਾਇਜਬਲੇਖਾਮਾਗੈਕਿਆਮੁਖਲੈਕੈਜਾਹਿਗਾ॥ਕਹਤੁਕਬੀਰੁਸੁਨਹੁਰੇਸੰਤਹੁਸਾਧਸੰਗਤਿਤਰਿਜਾਂਹਿਗਾ॥੩॥੧॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥੧॥੨॥ਰਾਗੁਮਾਰੂਬਾਣੀਰਵਿਦਾਸਜੀਕੀ॥

ਐਸੀਲਾਲਤੁਝਬਿਨੁਕਉਨਕਰੈ॥ਗਰੀਬਨਿਵਾਜੁਗੁਸਈਆਮੇਰਾਮਾਥੈਛਤ੍ਰਧਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਕੀਛੋਤਿਜਗਤਕਉਲਾਗੈਤਾ
ਪਰਤੁਹੀਢਰੈ॥ਨੀਚਹੁਊਚਕਰੈਮੇਰਾਗੋਬਿੰਦੁਕਾਹੂਤੇਨਡਰੈ॥੧॥ਨਾਮਦੇਉਕਬੀਰੁਤ੍ਰਿਲੋਚਨੁਸਧਨਾਸੈਨੁਤਰੈ॥ਕਹਿਰਵਿਦਾਸੁਸੁਨਹੁ
ਰੇਸੰਤਹੁਹਰਿਜੀਉਤੇਸਭੈਸਰੈ॥੨॥੧॥ਆਗੁ॥ਸੁਖਸਾਗਰਸੁਰਤਰਚਿੰਤਾਮਨਿਕਾਮਧੇਨੁਬਸਿਜਾਕੈਰੇ॥ਚਾਰਿਪਦਾਰਥਅਸਟਮਹਾਸਿ
ਧਨਵਨਿਧਿਕਰਤਲਤਾਕੈ॥੧॥ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਨਜਪਸਿਰਸਨਾ॥ਅਵਰਸਭਛਾਡਿਬਚਨਰਚਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਨਾਖਿਆਨ
ਪੁਰਾਨਬੇਦਬਿਧਿਚਉਤੀਸਅਛਰਮਾਹੀ॥ਬਿਆਸਬਿਚਾਰਿਕਹਿਓਪਰਮਾਰਥੁਰਾਮਨਾਮਸਰਿਨਾਹੀ॥੨॥ਸਹਜਸਮਾਧਿਉਪਾਧਿਰਹਤਹੋ
ਇਬਡੈਭਾਗਿਲਿਵਲਾਗੀ॥ਕਹਿਰਵਿਦਾਸਉਦਾਸਦਾਸਮਤਿਜਨਮਮਰਨਭੈਭਾਗੀ॥੩॥੨॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਮਾਰੂਬਾਣੀਮੀਰਾਬਾਈਜੀਕੀ॥

ਮਨੁਹਮਾਰੋਬਾਧਿਓ ਮਾਈਕਵਲਨੈਨਅਪੁਨੇਗੁਨ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੀਖਣਤੀਰਬੇਧਿ ਸਰੀਰਦੂਰਿਗਇਓ ਮਾਈ॥ਲਾਗਿਓਤਬ
ਜਾਨਿਓਨਹੀਅਬਨਸਹਿਓਜਾਈਰੀਮਾਈ॥੧॥ਤੰਤ੍ਰਮੰਤ੍ਰਅਉਖਧਕਰਉਤਉਪੀਰਨਜਾਈ॥ਹੈਕੋਊਉਪਕਾਰਕਰੈਕਠਨਦਰਦੁਮਾਈ॥
੨॥ਨਿਕਟਿਹਉਤੁਮਦੂਰਿਨਾਹੀਬੇਗਿਮਿਲਹੁਆਈ॥ਮੀਰਾਗਿਰਧਰਸੁਆਮੀਦਇਆਲਤਨਕੀਤਪਤਿਬੁਝਾਈ॥ਰੀਮਾਈਕਵਲ
ਨੈਨਅਪਨੇਗੁਨ[illegible]ਗੁਨਬਾਧਿਓ ਮਾਈ॥੩॥ ਜੁਮਲਾਕਬੀਰਕੇ੧੨॥ਨਾਮਦੇਵਜੀ੧॥ਜੈਦੇਵਜੀ੧ਰਵਿਦਾਸਜੀ੨॥ਮੀਰਾਜੀ੧

ਤਿਲਕਾਜੋੜੁ੧੯॥

੧ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਤੁਖਾਰੀਬਾਰਹਮਾਹਾਮਹਲਾ੧॥ਛੰਤ॥

ਤੂਸੁਣਿਕਿਰਤਕਰੰਮਾਪੁਰਬਿਕਮਾਇਆ॥ਸਿਰਿਸਿਰਿਸੁਖਸਹੰਮਾਦੇਹਿਸੁਤੂਭਲਾ॥ਹਰਿਰਚਨਾਤੇਰੀਕਿਆਗਤਿਮੇਰੀਹਰਿਬਿਨੁਘ
ੜੀਨਜੀਵਾ॥ਪ੍ਰਿਅਬਾਝੁਦੁਹੇਲੀਕੋਇਨਬੇਲੀਗੁਰਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵਾ॥ਰਚਨਾਰਾਚਿਰਹੇਨਿਰੰਕਾਰੀਪ੍ਰਭਮਨਿਕਰਮਸੁਕਰਮਾ॥ਨਾਨਕਪੰਥੁ
ਨਿਹਾਲੇਸਾਧਨਤੂਸੁਣਿਆਤਮਰਾਮਾ॥੧॥ਬਬੀਹਾਪ੍ਰਿਉਬੋਲੇਕੋਕਿਲਬਾਣੀਆ॥ਸਾਧਨਸਭਿਰਸਚੋਲੈਅੰਕਿਸਮਾਣੀਆ॥ਹਰਿਅੰਕਿਸ
ਮਾਣੀਜਾਪ੍ਰਭਭਾਣੀਸਾਸੋਹਾਗਣਿਨਾਰੇ॥ਨਵਘਰਥਾਪਿਮਹਲਘਰੁਊਚਉਨਿਜਘਰਿਵਾਸੁਮੁਰਾਰੇ॥ਸਭਤੇਰੀਤੂਮੇਰਾਪ੍ਰੀਤਮੁਨਿਸਿਬਾਸੁ
ਰਰੰਗਿਰਾਵੈ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਿਉਪ੍ਰਿਉਚਵੈਬਬੀਹਾਕੋਕਿਲਸਬਦਿਸੁਹਾਵੈ॥੨॥ਤੂਸੁਣਿਹਰਿਰਸਭਿੰਨੇਪ੍ਰੀਤਮਆਪਣੇ॥ਮਨਿਤਨਿਰਵਤਰਵੰਨੇ
ਘੜੀਨਬੀਸਰੈ॥ਕਿਉਘੜੀਬਿਸਾਰੀਹਉਬਲਿਹਾਰੀਹਉਜੀਵਾਗੁਣਗਾਏ॥ਨਾਕੋਈਮੇਰਾਹਉਕਿਸੁਕੇਰਾਹਰਿਬਿਨੁਰਹਣੁਨਜਾਏ॥ਓਟਗਹੀ
ਹਰਿਚਰਣਨਿਵਾਸੇਭਏਪਵਿਤ੍ਰਸਰੀਰਾ॥ਨਾਨਕਦ੍ਰਿਸਟਿਦੀਰਘਸੁਖੁਪਾਵੈਗੁਰਸਬਦੀਮਨੁਧੀਰਾ॥੩॥ਬਰਸੈਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰਬੂੰਦਸੁਹਾਵਣੀ॥
ਸਾਜਨਮਿਲੇਸਹਜਿਸੁਭਾਇਹਰਿਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਬਣੀ॥ਹਰਿਮੰਦਰਿਆਵੈਜਾਪ੍ਰਭਭਾਵੈਧਨਊਭੀਗੁਣਸਾਰੀ॥ਘਰਿਘਰਿਕੰਤੁਰਵੈਸੋਹਾਗਣਿ
ਹਉਕਿਉਕੰਤਿਵਿਸਾਰੀ॥ਉਨਵਿਘਨਛਾਏਬਰਸੁਸੁਭਾਏਮਨਿਤਨਿਪ੍ਰੇਮੁਸੁਖਾਵੈ॥ਨਾਨਕਬਰਸੈਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਕਰਿਕਿਰਪਾਘਰਿਆਵੈ॥੪॥

ਚੇਤੁ ਬਸੰਤੁ ਭਲਾ ਭਵਰ ਸੁਹਾਵੜੇ॥ ਬਨ ਫੂਲੇ ਮੰਝ ਬਾਰਿ ਮੈ ਪਿਰੁ ਘਰਿ ਬਾਹੁੜੈ॥ ਪਿਰੁ ਘਰਿ ਨਹੀ ਆਵੈ ਧਨ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਬਿਰ
ਹਿ ਬਿਰੋਧ ਤਨੁ ਛੀਜੈ॥ ਕੋਕਿਲ ਅੰਬਿ ਸੁਹਾਵੀ ਬੋਲੈ ਕਿਉ ਦੁਖੁ ਅੰਕਿ ਸਹੀਜੈ॥ ਭਵਰੁ ਭਵੰਤਾ ਫੂਲੀ ਡਾਲੀ ਕਿਉ ਜੀਵਾ ਮਰੁ ਮਾਏ॥ ਨਾਨਕ ਚੇਤਿ ਸਹਜਿ
ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਜੇ ਹਰਿ ਵਰੁ ਘਰਿ ਧਨ ਪਾਏ॥੫॥ ਵੈਸਾਖੁ ਭਲਾ ਸਾਖਾ ਵੇਸ ਕਰੇ॥ ਧਨ ਦੇਖੈ ਹਰਿ ਦੁਆਰਿ ਆਵਹੁ ਦਇਆ ਕਰੇ॥ ਘਰਿ ਆਉ
ਪਿਆਰੇ ਦੁਤਰ ਤਾਰੇ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਅਢੁ ਨ ਮੋਲੋ॥ ਕੀਮਤਿ ਕਉਣ ਕਰੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵਾਂ ਦੇਖਿ ਦਿਖਾਵੈ ਢੋਲੋ॥ ਦੂਰਿ ਨ ਜਾਨਾ ਅੰਤਰਿ ਮਾਨਾ ਹਰਿ ਕਾ ਮਹਲੁ
ਪਛਾਨਾ॥ ਨਾਨਕ ਵੈਸਾਖੀ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਵੈ ਸੁਰਤਿ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਮਾਨਾ॥੬॥ ਮਾਹੁ ਜੇਠੁ ਭਲਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ॥ ਥਲ ਤਾਪਹਿ ਸਰ ਭਾਰ ਸਾਧ
ਨ ਬਿਨਉ ਕਰੈ॥ ਧਨ ਬਿਨਉ ਕਰੇਦੀ ਗੁਣ ਸਾਰੇਦੀ ਗੁਣ ਸਾਰੀ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਾ॥ ਸਾਚੈ ਮਹਲਿ ਰਹੈ ਬੈਰਾਗੀ ਆਵਣ ਦੇਹਿ ਤ ਆਵਾ॥ ਨਿਮਾ
ਣੀ ਨਿਤਾਣੀ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਪਾਵੈ ਸੁਖ ਮਹਲੀ॥ ਨਾਨਕ ਜੇਠਿ ਜਾਣੈ ਤਿਸੁ ਜੈਸੀ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਗੁਣ ਗਹਿਲੀ॥੭॥ ਆਸਾੜੁ ਭਲਾ ਸੂਰਜੁ
ਗਗਨਿ ਤਪੈ॥ ਧਰਤੀ ਦੂਖ ਸਹੈ ਸੋਖੈ ਅਗਨਿ ਭਖੈ॥ ਅਗਨਿ ਰਸੁ ਸੋਖੈ ਮਰੀਐ ਧੋਖੈ ਭੀ ਸੋ ਕਿਰਤੁ ਨ ਹਾਰੇ॥ ਰਥੁ ਫਿਰੈ ਛਾਇਆ ਧਨ ਤਾਕੈ ਟੀਡੁ ਲਵੈ
ਮੰਝਿ ਬਾਰੇ॥ ਅਵਗਣ ਬਾਧਿ ਚਲੀ ਦੁਖੁ ਆਗੈ ਸੁਖੁ ਤਿਸੁ ਸਾਚੁ ਸਮਾਲੇ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਨੋ ਇਹੁ ਮਨੁ ਦੀਆ ਮਰਣੁ ਜੀਵਣੁ ਪ੍ਰਭ ਨਾਲੇ॥੮॥
ਸਾਵਣੁ ਸਰਸ ਮਨਾ ਘਣ ਵਰਸਹਿ ਰੁਤਿ ਆਏ॥ ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸਹੁ ਭਾਵੈ ਪਿਰ ਪਰਦੇਸਿ ਸਿਧਾਏ॥ ਪਿਰੁ ਘਰਿ ਨਹੀ ਆਵੈ ਮਰੀਐ ਹਾ
ਵੈ ਦਾਮਨਿ ਚਮਕਿ ਡਰਾਏ॥ ਸੇਜ ਇਕੇਲੀ ਖਰੀ ਦੁਹੇਲੀ ਮਰਣੁ ਭਇਆ ਦੁਖੁ ਮਾਏ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਨੀਦ ਭੂਖ ਕਹੁ ਕੈਸੀ ਕਾਪੜੁ ਤਨਿ ਨ ਸੁਖਾਵਏ॥
ਨਾਨਕ ਸਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ਕੰਤੀ ਪਿਰ ਕੈ ਅੰਕਿ ਸਮਾਵਏ॥੯॥ ਭਾਦਉ ਭਰਮਿ ਭੁਲੀ ਭਰਿ ਜੋਬਨਿ ਪਛੁਤਾਣੀ॥ ਜਲ ਥਲ ਨੀਰਿ ਭਰੇ ਬਰਸ ਰੁਤੇ ਰੰਗੁ ਮਾ
ਣੀ॥ ਬਰਸੈ ਨਿਸਿ ਕਾਲੀ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਬਾਲੀ ਦਾਦਰ ਮੋਰ ਲਵੰਤੇ॥ ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰਿਉ ਚਵੈ ਬਬੀਹਾ ਬੋਲੇ ਭੁਇਅੰਗਮ ਫਿਰਹਿ ਡਸੰਤੇ॥ ਮਛਰ ਡੰਗ ਸਾਇਰ
ਭਰ ਸੁਭਰ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ॥ ਨਾਨਕ ਪੂਛਿ ਚਲਉ ਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਜਹ ਪ੍ਰਭੁ ਤਹ ਹੀ ਜਾਈਐ॥੧੦॥ ਅਸੁਨਿ ਆਉ ਪਿਰਾ ਸਾਧਨ ਝੂਰਿ ਮੁਈ॥ ਤਾ
ਮਿਲੀਐ ਪ੍ਰਭ ਮੇਲੇ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਈ॥ ਝੂਠਿ ਵਿਗੁਤੀ ਤਾ ਪਿਰ ਮੁਤੀ ਕੁਕਹ ਕਾਹ ਸਿ ਫੁਲੇ॥ ਆਗੈ ਘਾਮ ਪਿਛੈ ਰੁਤਿ ਜਾਡਾ ਦੇਖਿ ਚਲਤ ਮਨੁ ਡੋਲੈ
॥ ਦਹ ਦਿਸਿ ਸਾਖ ਹਰੀ ਹਰੀਆਵਲ ਸਹਜਿ ਪਕੈ ਸੋ ਮੀਠਾ॥ ਨਾਨਕ ਅਸੁਨਿ ਮਿਲਹੁ ਪਿਆਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਭਏ ਬਸੀਠਾ॥੧੧॥ ਕਤਕਿ ਕਿਰਤੁ ਪਾਇ
ਆ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਇਆ॥ ਦੀਪਕੁ ਸਹਜਿ ਬਲੈ ਤਤਿ ਜਲਾਇਆ॥ ਦੀਪਕ ਰਸ ਤੇਲੋ ਧਨ ਪਿਰ ਮੇਲੋ ਧਨ ਓਮਾਹੈ ਸਰਸੀ॥ ਅਵਗਣ ਮਾਰੀ ਮਰੈ ਨ ਸੀਝੈ
ਗੁਣਿ ਮਾਰੀ ਤਾ ਮਰਸੀ॥ ਨਾਮੁ ਭਗਤਿ ਦੇ ਨਿਜ ਘਰਿ ਬੈਠੇ ਅਜਹੁ ਤਿਨਾੜੀ ਆਸਾ॥ ਨਾਨਕ ਮਿਲਹੁ ਕਪਟ ਦਰ ਖੋਲਹੁ ਏਕ ਘੜੀ ਖਟੁ ਮਾਸਾ॥੧੨॥ ਮੰ
ਘਰੁ ਮਾਹੁ ਭਲਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਅੰਕਿ ਸਮਾਵਏ॥ ਗੁਣਵੰਤੀ ਗੁਣ ਰਵੈ ਮੈ ਪਿਰੁ ਨਿਹਚਲੁ ਭਾਵਏ॥ ਨਿਹਚਲੁ ਚਤੁਰੁ ਸੁਜਾਣੁ ਬਿਧਾਤਾ ਚੰਚਲੁ ਜਗਤੁ ਸ
ਬਾਇਆ॥ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਗੁਣ ਅੰਕਿ ਸਮਾਣੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਣੇ ਤਾ ਭਾਇਆ॥ ਗੀਤ ਨਾਦ ਕਵਿਤ ਕਵੇ ਸੁਣਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਦੁਖੁ ਭਾਗੈ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧਨ ਨਾਹਿ ਪਿ
ਆਰੀ ਅਭ ਭਗਤੀ ਪਿਰ ਆਗੈ॥੧੩॥ ਪੋਖਿ ਤੁਖਾਰੁ ਪੜੈ ਵਣੁ ਤ੍ਰਿਣੁ ਰਸੁ ਸੋਖੈ॥ ਆਵਤ ਕੀ ਨਾਹੀ ਮਨਿ ਤਨਿ ਵਸਹਿ ਮੁਖੇ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਰਵਿ ਰਹਿ
ਆ ਜਗਜੀਵਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਰੰਗੁ ਮਾਣੀ॥ ਅੰਡਜ ਜੇਰਜ ਸੇਤਜ ਉਤਭੁਜ ਘਟਿ ਘਟਿ ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ॥ ਦਰਸਨੁ ਦੇਹੁ ਦਇਆਪਤਿ ਦਾਤੇ
ਗਤਿ ਪਾਵਉ ਮਤਿ ਦੇਹੋ॥ ਨਾਨਕ ਰੰਗਿ ਰਵੈ ਰਸਿ ਰਸੀਆ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਨੇਹੋ॥੧੪॥ ਮਾਘ ਪੁਨੀਤ ਭਈ ਤੀਰਥੁ ਅੰਤਰਿ ਜਾਨਿਆ॥ ਸਾਜਨ ਸ
ਹਜਿ ਮਿਲੇ ਗੁਣ ਗਹਿ ਅੰਕਿ ਸਮਾਨਿਆ॥ ਪ੍ਰੀਤਮ ਗੁਣ ਅੰਕੇ ਸੁਣਿ ਪ੍ਰਭ ਬੰਕੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵਾ ਸਰਿ ਨਾਵਾ॥ ਗੰਗ ਜਮੁਨ ਤਹ ਬੇਣੀ ਸੰਗਮ ਸਾਤ ਸਮੁੰਦ ਸ
ਮਾਵਾ॥ ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਪੂਜਾ ਪਰਮੇਸੁਰ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਏਕੋ ਜਾਤਾ॥ ਨਾਨਕ ਮਾਘ ਮਹਾ ਰਸੁ ਹਰਿ ਜਪਿ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨਾਤਾ॥੧੫॥ ਫਲਗੁਣਿ ਮਨਿ ਰ
ਹਸੀ ਪ੍ਰੇਮੁ ਸੁਭਾਇਆ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਰਹਸੁ ਭਇਆ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ॥ ਮਨ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇਆ ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਇਆ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਘਰਿ ਆਓ॥

ਬਹੁਤੇ ਵੇਸ ਕਰੀ ਪਿਰ ਬਾਝਹੁ ਮਹਲੀ ਲਹਾ ਨ ਥਾਓ ॥ ਹਾਰ ਡੋਰ ਰਸ ਪਾਟ ਪਟੰਬਰ ਪਿਰਿ ਲੋੜੀ ਸੀਗਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਮੇਲਿ ਲਈ ਗੁਰਿ ਅਪਣੈ
ਘਰਿ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਨਾਰੀ ॥੧੬॥ ਬੇ ਦਸ ਮਾਹ ਰੁਤੀ ਥਿਤੀ ਵਾਰ ਭਲੇ ॥ ਘੜੀ ਮੂਰਤ ਪਲ ਸਾਚੇ ਆਏ ਸਹਜਿ ਮਿਲੇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲੇ ਪਿਆ
ਰੇ ਕਾਰਜ ਸਾਰੇ ਕਰਤਾ ਸਭ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ॥ ਜਿਨਿ ਸੀਗਾਰੀ ਤਿਸਹਿ ਪਿਆਰੀ ਮੇਲੁ ਭਇਆ ਰੰਗੁ ਮਾਣੈ ॥ ਘਰਿ ਸੇਜ ਸੁਹਾਵੀ ਜਾ ਪਿਰਿ ਰਾਵੀ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੋ ॥ ਨਾਨਕ ਅਹਿਨਿਸਿ ਰਾਵੈ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਹਰਿ ਵਰੁ ਥਿਰੁ ਸੋਹਾਗੋ ॥੧੭॥੧॥ ਤੁਖਾਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਪਹਿਲੈ ਪਹਰੈ ਨੈਣ
ਸਲੋਨੜੀਏ ਰੈਣਿ ਅੰਧਿਆਰੀ ਰਾਮ ॥ ਵਖਰੁ ਰਾਖੁ ਮੁਈਏ ਆਵੈ ਵਾਰੀ ਰਾਮ ॥ ਵਾਰੀ ਆਵੈ ਕਵਣੁ ਜਗਾਵੈ ਸੂਤੀ ਜਮ ਰਸੁ ਚੂਸਏ ॥ ਰੈਣਿ ਅੰਧੇਰੀ
ਕਿਆ ਪਤਿ ਤੇਰੀ ਚੋਰੁ ਪੜੈ ਘਰੁ ਮੂਸਏ ॥ ਰਾਖਣਹਾਰਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ਸੁਣਿ ਬੇਨੰਤੀ ਮੇਰੀਆ ॥ ਨਾਨਕ ਮੂਰਖੁ ਕਬਹਿ ਨ ਚੇਤੈ ਕਿਆ ਸੂਝੈ ਰੈਣਿ
ਅੰਧੇਰੀਆ ॥੧॥ ਦੂਜਾ ਪਹਰੁ ਭਇਆ ਜਾਗੁ ਅਚੇਤੀ ਰਾਮ ॥ ਵਖਰੁ ਰਾਖੁ ਮੁਈਏ ਖਾਜੈ ਖੇਤੀ ਰਾਮ ॥ ਰਾਖਹੁ ਖੇਤੀ ਹਰਿ ਗੁਰ ਹੇਤੀ ਜਾਗਤ ਚੋਰੁ ਨ
ਲਾਗੈ ॥ ਜਮ ਮਗਿ ਨ ਜਾਵਹੁ ਨਾ ਦੁਖੁ ਪਾਵਹੁ ਜਮ ਕਾ ਡਰੁ ਭਉ ਭਾਗੈ ॥ ਰਵਿ ਸਸਿ ਦੀਪਕ ਗੁਰਮਤਿ ਦੁਆਰੈ ਮਨਿ ਸਾਚਾ ਮੁਖਿ ਧਿਆਵਏ ॥ ਨਾਨ
ਕ ਮੂਰਖੁ ਅਜਹੁ ਨ ਚੇਤੈ ਕਿਵ ਦੂਜੈ ਸੁਖੁ ਪਾਵਏ ॥੨॥ ਤੀਜਾ ਪਹਰੁ ਭਇਆ ਨੀਦ ਵਿਆਪੀ ਰਾਮ ॥ ਮਾਇਆ ਸੁਤ ਦਾਰਾ ਦੂਖਿ ਸੰਤਾਪੀ ਰਾਮ
॥ ਮਾਇਆ ਸੁਤ ਦਾਰਾ ਜਗਤ ਪਿਆਰਾ ਚੋਗ ਚੁਗੈ ਨਿਤ ਫਾਸੈ ॥ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ਤਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਗੁਰਮਤਿ ਕਾਲੁ ਨ ਗ੍ਰਾਸੈ ॥ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣੁ ਕਾਲੁ ਨਹੀ ਛੋ
ਡੈ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਸੰਤਾਪੀ ॥ ਨਾਨਕ ਤੀਜੈ ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਲੋਕਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਵਿਆਪੀ ॥੩॥ ਚਉਥਾ ਪਹਰੁ ਭਇਆ ਦਉਤੁ ਬਿਹਾਗੈ ਰਾਮ ॥ ਤਿਨ ਘਰੁ
ਰਾਖਿਅੜਾ ਜੋ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੇ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰ ਪੂਛਿ ਜਾਗੇ ਨਾਮਿ ਲਾਗੇ ਤਿਨਾ ਰੈਣਿ ਸੁਹੇਲੀਆ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਕਮਾਵਹਿ ਜਨਮਿ ਨ ਆਵਹਿ ਤਿਨਾ ਹਰਿ
ਪ੍ਰਭੁ ਬੇਲੀਆ ॥ ਕਰ ਕੰਪਿ ਚਰਣ ਸਰੀਰੁ ਕੰਪੈ ਨੈਣ ਅੰਧੁਲੇ ਤਨੁ ਭਸਮ ਸੇ ॥ ਨਾਨਕ ਦੁਖੀਆ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਬਿਨੁ ਨਾਮ ਹਰਿ ਕੇ ਮਨਿ ਵਸੇ ॥੪॥ ਖੂਲੀ
ਗੰਠਿ ਉਠੋ ਲਿਖਿਆ ਆਇਆ ਰਾਮ ॥ ਰਸ ਕਸ ਸੁਖ ਠਾਕੇ ਬੰਧਿ ਚਲਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਬੰਧਿ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਪ੍ਰਭ ਭਾਇਆ ਨਾ ਦੀਸੈ ਨਾ ਸੁਣੀਐ ॥
ਆਪਣ ਵਾਰੀ ਸਭਸੈ ਆਵੈ ਪਕੀ ਖੇਤੀ ਲੁਣੀਐ ॥ ਘੜੀ ਚਸੇ ਕਾ ਲੇਖਾ ਲੀਜੈ ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਸਹੁ ਜੀਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸੁਰਿ ਨਰ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਏ ਤਿਨਿ ਪ੍ਰਭਿ
ਕਾਰਣੁ ਕੀਆ ॥੫॥੨॥ ਤੁਖਾਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਤਾਰਾ ਚੜਿਆ ਲੰਮਾ ਕਿਉ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿਆ ਰਾਮ ॥ ਸੇਵਕ ਪੂਰ ਕਰੰਮਾ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਬਦਿ ਦਿਖਾਲਿਆ
ਰਾਮ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਦਿਖਾਲਿਆ ਸਚੁ ਸਮਾਲਿਆ ਅਹਿਨਿਸਿ ਦੇਖਿ ਬੀਚਾਰਿਆ ॥ ਧਾਵਤ ਪੰਚ ਰਹੇ ਘਰੁ ਜਾਣਿਆ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਬਿਖੁ ਮਾਰਿਆ ॥
ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਭਈ ਗੁਰ ਸਾਖੀ ਚੀਨੇ ਰਾਮ ਕਰੰਮਾ ॥ ਨਾਨਕ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਪਤੀਣੇ ਤਾਰਾ ਚੜਿਆ ਲੰਮਾ ॥੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਗਿ ਰਹੇ ਚੂਕੀ ਅਭਿਮਾਨੀ
ਰਾਮ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਭੋਰੁ ਭਇਆ ਸਾਚਿ ਸਮਾਨੀ ਰਾਮ ॥ ਸਾਚਿ ਸਮਾਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨਿ ਭਾਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਬਤੁ ਜਾਗੇ ॥ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ਹਰਿ ਚ
ਰਨੀ ਲਿਵ ਲਾਗੇ ॥ ਪ੍ਰਗਟੀ ਜੋਤਿ ਜੋਤਿ ਮਹਿ ਜਾਤਾ ਮਨਮੁਖਿ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਭੋਰੁ ਭਇਆ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਜਾਗਤ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਣੀ ॥੨॥ ਅਉ
ਗਣ ਵੀਸਰਿਆ ਗੁਣੀ ਘਰੁ ਕੀਆ ਰਾਮ ॥ ਏਕੋ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਅਵਰੁ ਨ ਬੀਆ ਰਾਮ ॥ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸੋਈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਮਨ ਹੀ ਤੇ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥
ਜਿਨਿ ਜਲ ਥਲ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਘਟੁ ਘਟੁ ਥਾਪਿਆ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਨਿਆ ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥ ਅਪਾਰਾ ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਮੇਟਿ ਸਮਾਈ ॥ ਨਾਨਕ
ਅਵਗਣ ਗੁਣਹ ਸਮਾਣੇ ਐਸੀ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਈ ॥੩॥ ਆਵਣ ਜਾਣ ਰਹੇ ਚੂਕਾ ਭੋਲਾ ਰਾਮ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਮਿਲੇ ਸਾਚਾ ਚੋਲਾ ਰਾਮ ॥ ਹਉਮੈ ਗੁਰਿ ਖੋ
ਈ ਪਰਗਟੁ ਹੋਈ ਚੂਕੇ ਸੋਗ ਸੰਤਾਪੈ ॥ ਜੋਤੀ ਅੰਦਰਿ ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ ਆਪੁ ਪਛਾਤਾ ਆਪੈ ॥ ਪੇਈਅੜੈ ਘਰਿ ਸਬਦਿ ਪਤੀਣੀ ਸਾਹੁਰੜੈ ਪਿਰ ਭਾਣੀ
॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ਚੂਕੀ ਕਾਣਿ ਲੋਕਾਣੀ ॥੪॥੩॥ ਤੁਖਾਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਭੋਲਾਵੜੈ ਭੁਲੀ ਭੁਲਿ ਭੁਲਿ ਪਛੋਤਾਣੀ ॥ ਪਿਰਿ ਛੋਡਿਅੜੀ ਸੁਤੀ
॥ ਪਿਰ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੀ ॥ ਪਿਰਿ ਛੋਡੀ ਸੁਤੀ ਅਵਗਣਿ ਮੁਤੀ ਤਿਸੁ ਧਨ ਵਿਧਣ ਰਾਤੇ ॥ ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਅਹੰਕਾਰਿ ਵਿਗੁਤੀ ਹਉਮੈ ਲਗੀ ਤਾਤੇ ॥ ਉਡਰਿ ਹੰਸੁ ਚਲਿ

ਅਖੜੁ ਮਾਈਆ ਭੁਸ ਸੈ ਭਸਮ ਸਮਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣੀ ਭੂਲਿ ਭੂਲਿ ਪਛੋਤਾਣੀ ॥੧॥ ਸੁਣਿ ਨਾਹ ਪਿਆਰੇ ਇਕ ਬੇਨੰਤੀ ਮੇਰੀ ॥ ਤੂ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਸਿਅੜਾ ਹਉ ਰੁਲਿ ਭਸਮੈ ਢੇਰੀ ॥ ਬਿਨੁ ਅਪੁਨੇ ਨਾਹੈ ਕੋਇ ਨ ਚਾਹੈ ਕਿਆ ਕਹੀਐ ਕਿਆ ਕੀਜੈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਰਸਨ ਰਸੁ ਰਸਨਾ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਕੋ ਸੰਗਿ ਨ ਸਾਥੀ ਆਵੈ ਜਾਇ ਘਨੇਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਲਾਹਾ ਲੈ ਘਰਿ ਜਾਈਐ ਸਾਚੀ ਸਚੁ ਮਤਿ ਤੇਰੀ ॥੨॥ ਸਾਜਨ ਦੇਸਿ ਵਿਦੇਸੀਅੜੇ ਸਾਨੇਹੜੇ ਦੇਦੀ ॥ ਸਾਰਿ ਸਮਾਲੇ ਤਿਨ ਸਜਣਾ ਮੁੰਧ ਨੈਣ ਭਰੇਦੀ ॥ ਮੁੰਧ ਨੈਣ ਭਰੇਦੀ ਗੁਣ ਸਾਰੇਦੀ ਕਿਉ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਾ ਪਿਆਰੇ ॥ ਮਾਰਗੁ ਪੰਥੁ ਨ ਜਾਣਉ ਵਿਖੜਾ ਕਿਉ ਪਾਈਐ ਪਿਰੁ ਪਾਰੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮਿਲੈ ਵਿਛੁੰਨੀ ਤਨੁ ਮਨੁ ਆਗੈ ਰਾਖੈ ॥ ਨਾਨਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਿਰਖੁ ਮਹਾ ਰਸ ਫਲਿਆ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਰਸੁ ਚਾਖੈ ॥੩॥ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਇੜੀਏ ਬਿਲਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਰਤੜੀਏ ਸਹਜਿ ਮਿਲੀਜੈ ॥ ਸੁਖਿ ਸਹਜਿ ਮਿਲੀਜੈ ਰੋਸੁ ਨ ਕੀਜੈ ਗਰਬੁ ਨਿਵਾਰਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਸਾਚੈ ਰਾਤੀ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਈ ਮਨਮੁਖਿ ਆਵਣ ਜਾਣੀ ॥ ਜਬ ਨਾਚੀ ਤਬ ਘੂਘਟੁ ਕੈਸਾ ਮਟੁਕੀ ਫੋੜਿ ਨਿਰਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪੈ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੀ ॥੪॥੪॥

ਤੁਖਾਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਰੰਗੀਲੇ ਹਮ ਲਾਲਨ ਕੇ ਲਾਲੇ ॥ ਗੁਰਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਭਾਲੇ ॥ ਗੁਰਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਇਆ ਜਾ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ਸਹਜਿ ਮਿਲੇ ਬਨਵਾਰੀ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰਹਿ ਤੂ ਤਾਰਹਿ ਤਰੀਐ ਸਚੁ ਦੇਵਹੁ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ ਤੂ ਸਰਬ ਜੀਆ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥੧॥ ਭਰਿਪੁਰਿ ਧਾਰਿ ਰਹੇ ਅਤਿ ਪਿਆਰੇ ॥ ਸਬਦੇ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਗੁਰ ਰੂਪਿ ਮੁਰਾਰੇ ॥ ਗੁਰ ਰੂਪ ਮੁਰਾਰੇ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਧਾਰੇ ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਰੰਗੀ ਜਿਨਸੀ ਜੰਤ ਉਪਾਏ ਨਿਤ ਦੇਵੈ ਚੜੈ ਸਵਾਇਆ ॥ ਅਪਰੰਪਰੁ ਆਪੇ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਹੋਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਹੀਰਾ ਹੀਰੈ ਬੇਧਿਆ ਗੁਣ ਕੈ ਹਾਰਿ ਪਰੋਵੈ ॥੨॥ ਗੁਣ ਗੁਣਹਿ ਸਮਾਣੇ ਮਸਤਕਿ ਨਾਮ ਨੀਸਾਣੋ ॥ ਸਚੁ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇਆ ਚੂਕਾ ਆਵਣ ਜਾਣੋ ॥ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਪਛਾਤਾ ਸਾਚੈ ਰਾਤਾ ਸਾਚੁ ਮਿਲੈ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥ ਸਾਚੇ ਊਪਰਿ ਅਵਰੁ ਨ ਦੀਸੈ ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਮੋਹਨਿ ਮੋਹਿ ਲੀਆ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ਬੰਧਨ ਖੋਲਿ ਨਿਰਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ ਜਾ ਮਿਲਿਆ ਅਤਿ ਪਿਆਰੇ ॥੩॥ ਸਚ ਘਰੁ ਖੋਜਿ ਲਹੈ ਸਾਚਾ ਗੁਰ ਥਾਨੋ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਨਹ ਪਾਈਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੋ ॥ ਦੇਵੈ ਸਚੁ ਦਾਨੋ ਸੋ ਪਰਵਾਨੋ ਸਦ ਦਾਤਾ ਵਡ ਦਾਣਾ ॥ ਅਮਰੁ ਅਜੋਨੀ ਅਸਥਿਰੁ ਜਾਪੈ ਸਾਚਾ ਮਹਲੁ ਚਿਰਾਣਾ ॥ ਦੋਤਿ ਉਚਾਪਤਿ ਲੇਖੁ ਨ ਲਿਖੀਐ ਪ੍ਰਗਟੀ ਜੋਤਿ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚਾ ਸਾਚੈ ਰਾਚਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰੀਐ ਤਾਰੀ ॥੪॥੫॥

ਤੁਖਾਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਏ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਤੂ ਸਮਝੁ ਅਚੇਤ ਇਆਣਿਆ ਰਾਮ ॥ ਏ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਛਡਿ ਅਵਗਣ ਗੁਣੀ ਸਮਾਣਿਆ ਰਾਮ ॥ ਬਹੁ ਸਾਦ ਲੁਭਾਣੇ ਕਿਰਤ ਕਮਾਣੇ ਵਿਛੁੜਿਆ ਨਹੀ ਮੇਲਾ ॥ ਕਿਉ ਦੁਤਰੁ ਤਰੀਐ ਜਮ ਡਰਿ ਮਰੀਐ ਜਮ ਕਾ ਪੰਥੁ ਦੁਹੇਲਾ ॥ ਮਨਿ ਰਾਮੁ ਨਹੀ ਜਾਤਾ ਸਾਝ ਪ੍ਰਭਾਤਾ ਅਵਘਟਿ ਰੁਧਾ ਕਿਆ ਕਰੇ ॥ ਬੰਧਨਿ ਬਾਧਿਆ ਇਨ ਬਿਧਿ ਛੂਟੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵੈ ਨਰਹਰੇ ॥੧॥ ਏ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਤੂ ਛੋਡਿ ਆਲ ਜੰਜਾਲਾ ਰਾਮ ॥ ਏ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਹਰਿ ਸੇਵਹੁ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਾਲਾ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਏਕੰਕਾਰੁ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਜਿਨਿ ਉਪਾਇਆ ॥ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਅਗਨਿ ਬਾਧੇ ਗੁਰਿ ਖੇਲੁ ਜਗਤਿ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਆਚਾਰਿ ਤੂ ਵੀਚਾਰਿ ਆਪੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੰਜਮ ਜਪ ਤਪੋ ॥ ਸਖਾ ਸੈਨੁ ਪਿਆਰੁ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਕਾ ਜਪੁ ਜਪੋ ॥੨॥ ਏ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਤੂ ਥਿਰੁ ਰਹੁ ਚੋਟ ਨ ਖਾਵਹੀ ਰਾਮ ॥ ਏ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਹੀ ਰਾਮ ॥ ਗੁਣ ਗਾਇ ਰਾਮ ਰਸਾਇ ਰਸੀਅਹਿ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਸਾਰਹੇ ॥ ਤ੍ਰੈ ਲੋਕ ਦੀਪਕੁ ਸਬਦਿ ਚਾਨਣੁ ਪੰਚ ਦੂਤ ਸੰਘਾਰਹੇ ॥ ਭੈ ਕਾਟਿ ਨਿਰਭਉ ਤਰਹਿ ਦੁਤਰੁ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਕਾਰਜ ਸਾਰਏ ॥ ਰੂਪੁ ਰੰਗੁ ਪਿਆਰੁ ਹਰਿ ਸਿਉ ਹਰਿ ਆਪਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਏ ॥੩॥ ਏ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਤੂ ਕਿਆ ਲੈ ਆਇਆ ਕਿਆ ਲੈ ਜਾਇਸੀ ਰਾਮ ॥ ਏ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਤਾ ਛੁਟਸੀ ਜਾ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਸੀ ਰਾਮ ॥ ਧਨੁ ਸੰਚਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਖਰੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਭਾਉ ਪਛਾਣਹੇ ॥ ਮੈਲੁ ਪਰਹਰਿ ਸਬਦਿ ਨਿਰਮਲੁ ਮਹਲੁ ਘਰੁ ਸਚੁ ਜਾਣਹੇ ॥ ਪਤਿ ਨਾਮੁ ਪਾਵਹਿ ਘਰਿ ਸਿਧਾਵਹਿ ਝੋਲਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀ ਰਸੋ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਸਬਦਿ ਰਸੁ ਪਾਈਐ

ਵਡਭਾਗ ਜਪੀਐ ਰਾਮ ਰਸੋ ॥੪॥ ਏ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਬਿਨੁ ਪਉੜੀ ਗੜਿ ਕਿਉ ਚੜਉ ਰਾਮ ॥ ਏ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਬਿਨੁ ਬੇੜੀ ਪਾਰਿ ਨ ਅੰਬੜਉ ਰਾਮ ॥ ਪਾਰਿ ਸਾਜਨੁ ਅਪਾਰੁ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਗੁਰ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲੰਘਾਵਏ ॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕਰਹਿ ਰਲੀਆ ਫਿਰਿ ਨ ਪਛੋਤਾਵਏ ॥ ਕਰਿ ਦਇਆ ਦਾਨੁ ਦਇਆਲ ਸਾਚਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੰਗਤਿ ਪਾਵਓ ॥ ਨਾਨਕੁ ਪਇਅੰਪੈ ਸੁਣਹੁ ਪ੍ਰੀਤਮ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਸਮਝਾਵਓ ॥੫॥੬॥

ਰਾਗੁ ਤੁਖਾਰੀ ਛੰਤੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਅੰਤਰਿ ਪਿਰੀ ਪਿਆਰੁ ਕਿਉ ਪਿਰ ਬਿਨੁ ਜੀਵੀਐ ਰਾਮ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਦਰਸੁ ਨ ਹੋਇ ਕਿਉ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੀਐ ਰਾਮ ॥ ਕਿਉ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੀਐ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਜੀਵੀਐ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਰਹਨੁ ਨ ਜਾਏ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰਿਉ ਕਰੇ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਪਿਰ ਬਿਨੁ ਪਿਆਸ ਨ ਜਾਏ ॥ ਅਪਣੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਹਰਿ ਪਿਆਰੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਦ ਸਾਰਿਆ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਿਆ ਮੈ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਹਉ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਵਾਰਿਆ ॥੧॥ ਜਬ ਦੇਖਾਂ ਪਿਰੁ ਪਿਆਰਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਰਸਿ ਰਵਾ ਰਾਮ ॥ ਮੇਰਾ ਅੰਤਰੁ ਹੋਇ ਵਿਗਾਸੁ ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰਿਉ ਸਚੁ ਨਿਤ ਚਵਾ ਰਾਮ ॥ ਪ੍ਰਿਉ ਚਵਾ ਪਿਆਰੇ ਸਬਦਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਆਵਏ ॥ ਸਬਦਿ ਸੀਗਾਰੁ ਹੋਵੈ ਨਿਤ ਕਾਮਣਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਏ ॥ ਦਇਆ ਦਾਨੁ ਮੰਗਤ ਜਨ ਦੀਜੈ ਮੈ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਦੇਹੁ ਮਿਲਾਏ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਰੁ ਗੋਪਾਲੁ ਧਿਆਈ ਹਮ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਘੁਮਾਏ ॥੨॥ ਹਮ ਪਾਥਰ ਗੁਰੁ ਨਾਵ ਬਿਖੁ ਭਵਜਲੁ ਤਾਰੀਐ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰ ਦੇਵਹੁ ਸਬਦੁ ਸੁਭਾਇ ਮੈ ਮੂੜ ਨਿਸਤਾਰੀਐ ਰਾਮ ॥ ਹਮ ਮੂੜ ਮੁਗਧ ਕਿਛੁ ਮਿਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ਤੂ ਅਗੰਮੁ ਵਡ ਜਾਣਿਆ ॥ ਤੂ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਦਇਆ ਕਰਿ ਮੇਲਹਿ ਹਮ ਨਿਰਗੁਣੀ ਨਿਮਾਣਿਆ ॥ ਅਨੇਕ ਜਨਮ ਪਾਪ ਕਰਿ ਭਰਮੇ ਹੁਣਿ ਤਉ ਸਰਣਾਗਤਿ ਆਏ ॥ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਰਖਿ ਲੇਵਹੁ ਹਰਿ ਜੀਉ ਹਮ ਲਾਗਹ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਏ ॥੩॥ ਗੁਰ ਪਾਰਸ ਹਮ ਲੋਹ ਮਿਲਿ ਕੰਚਨੁ ਹੋਇਆ ਰਾਮ ॥ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇ ਕਾਇਆ ਗੜੁ ਸੋਹਿਆ ਰਾਮ ॥ ਕਾਇਆ ਗੜੁ ਸੋਹਿਆ ਮੇਰੈ ਪ੍ਰਭਿ ਮੋਹਿਆ ਕਿਉ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਵਿਸਾਰੀਐ ॥ ਅਦ੍ਰਿਸਟੁ ਅਗੋਚਰੁ ਪਕੜਿਆ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਉ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰੀਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਆਗੈ ਸੀਸੁ ਭੇਟ ਦੇਉ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਚੇ ਭਾਵੈ ॥ ਆਪੇ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤੇ ਨਾਨਕ ਅੰਕਿ ਸਮਾਵੈ ॥੪॥੧॥ ਤੁਖਾਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਅਪਰੰਪਰ ਅਪਰਪਰਾ ॥ ਜੋ ਤੁਮ ਧਿਆਵਹਿ ਜਗਦੀਸ ਤੇ ਜਨ ਭਉ ਬਿਖਮੁ ਤਰਾ ॥ ਬਿਖਮ ਭਉ ਤਿਨ ਤਰਿਆ ਸੁਹੇਲਾ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਗੁਰ ਵਾਕਿ ਸਤਿਗੁਰ ਜੋ ਭਾਇ ਚਲੇ ਤਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਿ ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਧਰਣੀਧਰਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਅਪਰੰਪਰ ਅਪਰਪਰਾ ॥੧॥ ਤੁਮ ਸੁਆਮੀ ਅਗਮ ਅਥਾਹ ਤੂ ਘਟਿ ਘਟਿ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ॥ ਤੂ ਅਲਖ ਅਭੇਉ ਅਗੰਮੁ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨਿ ਲਹਿਆ ॥ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਤੇ ਜਨ ਪੁਰਖ ਪੂਰੇ ਜਿਨ ਗੁਰ ਸੰਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਗੁਣ ਰਵੇ ॥ ਬਿਬੇਕ ਬੁਧਿ ਬੀਚਾਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਹਰਿ ਨਿਤ ਚਵੇ ॥ ਜਾ ਬਹਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬੋਲਹਿ ਜਾ ਖੜੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਹਿਆ ॥ ਤੁਮ ਸੁਆਮੀ ਅਗਮ ਅਥਾਹ ਤੂ ਘਟਿ ਘਟਿ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ॥੨॥ ਸੇਵਕ ਜਨ ਸੇਵਹਿ ਤੇ ਪਰਵਾਣੁ ਜਿਨ ਸੇਵਿਆ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰੇ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਕੋਟਿ ਸਭਿ ਪਾਪ ਖਿਨੁ ਪਰਹਰਿ ਹਰਿ ਦੂਰਿ ਕਰੇ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਪਾਪ ਦੋਖ ਸਭਿ ਬਿਨਸੇ ਜੋ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਇਕੁ ਅਰਾਧੇ ॥ ਤਿਨ ਕਾ ਜਨਮੁ ਸਫਲਿਓ ਸਭੁ ਕੀਆ ਕਰਤੈ ਜਿਨ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਸਚੁ ਭਾਖੇ ॥ ਤੇ ਧੰਨੁ ਜਨ ਵਡ ਪੁਰਖ ਪੂਰੇ ਜੋ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਜਪਿ ਭਉ ਬਿਖਮੁ ਤਰੇ ॥ ਸੇਵਕ ਜਨ ਸੇਵਹਿ ਤੇ ਪਰਵਾਣੁ ਜਿਨ ਸੇਵਿਆ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰੇ ॥੩॥ ਤੂ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਹਰਿ ਆਪਿ ਜਿਉ ਤੂ ਚਲਾਵਹਿ ਪਿਆਰੇ ਹਉ ਤਿਵੈ ਚਲਾ ॥ ਹਮਰੈ ਹਾਥਿ ਕਿਛੁ ਨਾਹਿ ਜਾ ਤੂ ਮੇਲਹਿ ਤਾ ਹਉ ਆਇ ਮਿਲਾ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਤੂ ਹਰਿ ਮੇਲਹਿ ਸੁਆਮੀ ਸਭੁ ਤਿਨ ਕਾ ਲੇਖਾ ਛੁਟਕਿ ਗਇਆ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਗਣਤ ਨ ਕਰਿਅਹੁ ਕੋ ਭਾਈ ਜੋ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਲਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਦਇਆਲੁ ਹੋਆ ਤਿਨ ਊਪਰਿ ਜਿਨ ਗੁਰ ਕਾ ਭਾਣਾ ਮੰਨਿਆ ਭਲਾ ॥ ਤੂ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਹਰਿ ਆਪਿ ਜਿਉ ਤੂ ਚਲਾਵਹਿ ਪਿਆਰੇ ਹਉ ਤਿਵੈ ਚਲਾ ॥੪॥੨॥ ਤੁਖਾਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਤੂ ਜਗਜੀਵਨੁ ਜਗ ਈਸੁ ਸਭ ਕਰਤਾ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਨਾਥਾ ॥

ਤਿਨ ਤੂੰ ਧਿਆਇਆ ਮੇਰਾ ਰਾਮੁ ਜਿਨ ਕੈ ਧੁਰਿ ਲੇਖੁ ਮਾਥਾ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਧੁਰਿ ਹਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੁਆਮੀ ਤਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿਆ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਪਾਪ ਇਕ ਨਿਮਖ ਸਭਿ ਲਾਥੇ ਜਿਨ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਹਰਿ ਜਾਪਿਆ॥ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਤੇ ਜਨ ਜਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਤਿਨ ਦੇਖੇ ਹਉ ਭਇਆ ਸਨਾਥਾ॥ ਤੂੰ ਜਗਜੀਵਨੁ ਜਗਦੀਸੁ ਸਭ ਕਰਤਾ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਨਾਥਾ॥੧॥ ਤੂੰ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਭਰਪੂਰਿ ਸਭ ਊਪਰਿ ਸਾਚੁ ਧਣੀ॥ ਜਿਨ ਜਪਿਆ ਹਰਿ ਮਨਿ ਚੀਤਿ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਪਿ ਮੁਕਤੁ ਘਣੀ॥ ਜਿਨ ਜਪਿਆ ਹਰਿ ਤੇ ਮੁਕਤਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਤਿਨ ਕੇ ਊਜਲ ਮੁਖ ਹਰਿ ਦੁਆਰਿ॥ ਓਇ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਜਨ ਭਏ ਸੁਹੇਲੇ ਹਰਿ ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਰਖਨਹਾਰਿ॥ ਹਰਿ ਸੰਤ ਸੰਗਤਿ ਜਨ ਸੁਣਹੁ ਭਾਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਸਫਲ ਬਣੀ॥ ਤੂੰ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਭਰਪੂਰਿ ਸਭ ਊਪਰਿ ਸਾਚੁ ਧਣੀ॥੨॥ ਤੂੰ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਹਰਿ ਏਕੁ ਹਰਿ ਏਕੋ ਏਕੁ ਰਵਿਆ॥ ਵਣਿ ਤ੍ਰਿਣਿ ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਚਵਿਆ॥ ਸਭਿ ਚਵਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤੇ ਅਸੰਖ ਅਗਣਤ ਹਰਿ ਧਿਆਵਏ॥ ਸੋ ਧੰਨੁ ਧਨੁ ਹਰਿ ਸੰਤੁ ਸਾਧੂ ਜੋ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕਰਤੇ ਭਾਵਏ॥ ਸੋ ਸਫਲੁ ਦਰਸਨੁ ਦੇਹੁ ਕਰਤੇ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਸਦ ਚਵਿਆ॥ ਤੂੰ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਹਰਿ ਏਕੁ ਹਰਿ ਏਕੋ ਏਕੁ ਰਵਿਆ॥੩॥ ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਅਸੰਖ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਦੇਵਹਿ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਤਿਸੁ ਮਿਲਹਿ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਗੁਰ ਹਾਥੁ ਤਿਸੁ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਟਿਕਹਿ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਹਿਰਦੈ ਟਿਕਹਿ ਤਿਸ ਕੈ ਜਿਸੁ ਅੰਤਰਿ ਭਉ ਭਾਵਨੀ ਹੋਈ॥ ਬਿਨੁ ਭੈ ਕਿਨੈ ਨ ਪ੍ਰੇਮੁ ਪਾਇਆ ਬਿਨੁ ਭੈ ਪਾਰਿ ਨ ਉਤਰਿਆ ਕੋਈ॥ ਭਉ ਭਾਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਾਨਕ ਤਿਸੈ ਲਾਗੈ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਆਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹਿ॥ ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਅਸੰਖ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਦੇਵਹਿ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਤਿਸੁ ਮਿਲਹਿ॥੪॥੩॥

ਤੁਖਾਰੀ ਮਹਲਾ ੪॥ ਨਾਵਣੁ ਪੁਰਬੁ ਅਭੀਚੁ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਦਰਸੁ ਭਇਆ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ਹਰੀ ਅਗਿਆਨ ਅੰਧੇਰੁ ਗਇਆ॥ ਗੁਰ ਦਰਸੁ ਪਾਇਆ ਅਗਿਆਨੁ ਗਵਾਇਆ ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਗਾਸੀ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਖਿਨ ਮਹਿ ਬਿਨਸੇ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ॥ ਹਰਿ ਆਪਿ ਕਰਤੈ ਪੁਰਬੁ ਕੀਆ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੁਲਖੇਤਿ ਨਾਵਣਿ ਗਇਆ॥ ਨਾਵਣੁ ਪੁਰਬੁ ਅਭੀਚੁ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਦਰਸੁ ਭਇਆ॥੧॥ ਮਾਰਗਿ ਪੰਥਿ ਚਲੇ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗਿ ਸਿਖਾ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਬਣੀ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਨਿਮਖ ਵਿਖਾ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਬਣੀ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰੀ ਸਭੁ ਲੋਕੁ ਵੇਖਣਿ ਆਇਆ॥ ਜਿਨ ਦਰਸੁ ਸਤਿਗੁਰ ਗੁਰੂ ਕੀਆ ਤਿਨ ਆਪਿ ਹਰਿ ਮੇਲਾਇਆ॥ ਤੀਰਥ ਉਦਮੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੀਆ ਸਭ ਲੋਕ ਉਧਰਣ ਅਰਥਾ॥ ਮਾਰਗਿ ਪੰਥਿ ਚਲੇ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗਿ ਸਿਖਾ॥੨॥ ਪ੍ਰਥਮ ਆਏ ਕੁਲਖੇਤਿ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਬੁ ਹੋਆ॥ ਖਬਰਿ ਭਈ ਸੰਸਾਰਿ ਆਏ ਤ੍ਰੈ ਲੋਆ॥ ਦੇਖਣਿ ਆਏ ਤੀਨਿ ਲੋਕ ਸੁਰਿ ਨਰ ਮੁਨਿ ਜਨ ਸਭਿ ਆਇਆ॥ ਜਿਨ ਪਰਸਿਆ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪੂਰਾ ਤਿਨ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਨਾਸ ਗਵਾਇਆ॥ ਜੋਗੀ ਦਿਗੰਬਰ ਸੰਨਿਆਸੀ ਖਟੁ ਦਰਸਨ ਕਰਿ ਗਏ ਗੋਸਟਿ ਢੋਆ॥ ਪ੍ਰਥਮ ਆਏ ਕੁਲਖੇਤਿ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਬੁ ਹੋਆ॥੨॥ ਦੁਤੀਆ ਜਮੁਨ ਗਏ ਗੁਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਨੁ ਕੀਆ॥ ਜਾਗਾਤੀ ਮਿਲੇ ਦੇ ਭੇਟ ਗੁਰ ਪਿਛੈ ਲੰਘਾਇ ਦੀਆ॥ ਸਭ ਛੁਟੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪਿਛੈ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ॥ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਮਾਰਗਿ ਜੋ ਪੰਥਿ ਚਾਲੇ ਤਿਨ ਜਮੁ ਜਾਗਾਤੀ ਨੇੜਿ ਨ ਆਇਆ॥ ਸਭ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਗਤੁ ਬੋਲੈ ਗੁਰ ਕੈ ਨਾਇ ਲਇਐ ਸਭ ਛੁਟਕ ਗਇਆ॥ ਦੁਤੀਆ ਜਮੁਨ ਗਏ ਗੁਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਨੁ ਕੀਆ॥੪॥ ਤ੍ਰਿਤੀਆ ਆਏ ਸੁਰਸਰੀ ਤਹ ਕਉਤਕੁ ਚਲਤੁ ਭਇਆ॥ ਸਭ ਮੋਹੀ ਦੇਖਿ ਦਰਸਨੁ ਗੁਰ ਸੰਤ ਕਿਨੈ ਆਢੁ ਨ ਦਾਮੁ ਲਇਆ॥ ਆਢੁ ਦਾਮੁ ਕਿਛੁ ਪਾਇਆ ਨ ਬੋਲਕ ਜਾਗਾਤੀਆ ਮੋਹਣ ਮੁੰਦਣਿ ਪਈ॥ ਭਾਈ ਹਮ ਕਰਹ ਕਿਆ ਕਿਸੁ ਪਾਸਿ ਮਾਂਗਹ ਸਭ ਭਾਗਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪਿਛੈ ਪਈ॥ ਜਾਗਾਤੀਆ ਉਪਾਵ ਸਿਆਣਪ ਕਰਿ ਵੀਚਾਰੁ ਡਿਠਾ ਭੰਨਿ ਬੋਲਕਾ ਸਭਿ ਉਠਿ ਗਇਆ॥ ਤ੍ਰਿਤੀਆ ਆਏ ਸੁਰਸਰੀ ਤਹ ਕਉਤਕੁ ਚਲਤੁ ਭਇਆ॥੫॥ ਮਿਲਿ ਆਏ ਨਗਰ ਮਹਾ ਜਨਾ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਓਟ ਗਹੀ॥ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗੋਵਿਦੁ ਪੁਛਿ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਕੀਤਾ ਸਹੀ॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਭਨੀ ਸਹੀ ਕੀਤਾ ਸੁਕਿ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਿ ਸ੍ਰੀਰਾਮਿ ਕਰਿ ਗੁਰ ਗੋਵਿਦੁ ਧਿਆਇਆ॥ ਦੇਹੀ ਨਗਰਿ ਕੋਟਿ ਪੰਚ ਚੋਰ ਵਟਵਾਰੇ ਤਿਨ ਕਾ ਥਾਉ ਥੇਹੁ ਗਵਾਇਆ॥ ਕੀਰਤਨ ਪੁਰਾਣ ਨਿਤ ਪੁੰਨ ਹੋਵਦੇ ਗੁਰ ਬ

ਤਨੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਭਿਨੀ ਜੀ ॥ ਮਿਲਿਆ ਏਕੰਕਾਰੁ ਮਹਾਜਨਾ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਵਡਭਾਗੀ ॥੬॥੧੦॥ ੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਤੁਖਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘੋਲਿ ਘੁਮਾਈ ਲਾਲਨਾ ਗੁਰਿ ਮਨੁ ਦੀਨਾ ॥ ਸੁਣਿ ਸਬਦੁ ਤੁਮਾਰਾ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਭੀਨਾ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਭੀਨਾ ਜਿਉ ਜਲ ਮੀਨਾ ਲਾਗਾ ਰੰਗੁ ਮੁਰਾਰਾ ॥ ਕੀਮਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਈ ਠਾਕੁਰ ਤੇਰਾ ਮਹਲੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਸਗਲ ਗੁਣਾ ਕੇ ਦਾਤੇ ਸੁਆਮੀ ਬਿਨਉ ਸੁਨਹੁ ਇਕ ਦੀਨਾ ॥ ਦੇਹੁ ਦਰਸੁ ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜੀਅੜਾ ਬਲਿ ਬਲਿ ਕੀਨਾ ॥੧॥ ਇਹੁ ਤਨੁ ਮਨੁ ਤੇਰਾ ਸਭਿ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥ ਖੰਨੀਐ ਵੰਞਾ ਦਰਸਨ ਤੇਰੇ ॥ ਦਰਸਨ ਤੇਰੇ ਸੁਣਿ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਨਿਮਖ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਪੇਖਿ ਜੀਵਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸੁਨੀਜੈ ਤੇਰਾ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹਿ ਤ ਪੀਵਾ ॥ ਆਸ ਪਿਆਸੀ ਪਿਰ ਕੈ ਤਾਈ ਜਿਉ ਚਾਤ੍ਰਿਕੁ ਬੂੰਦੇਰੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੀਅੜਾ ਬਲਿਹਾਰੀ ਦੇਹੁ ਦਰਸੁ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ॥੨॥ ਤੂ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਹੁ ਅਮਿਤਾ ॥ ਤੂ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਪਿਆਰਾ ਪ੍ਰਾਨ ਹਿਤ ਚਿਤਾ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਸੁਖਦਾਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਸਗਲ ਰੰਗ ਬਨਿ ਆਏ ॥ ਸੋਈ ਕਰਮੁ ਕਮਾਵੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ਜੇਹਾ ਤੂ ਫੁਰਮਾਏ ॥ ਜਾ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਜਗਦੀਸੁਰਿ ਤਿਨਿ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਨੁ ਜਿਤਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੀਅੜਾ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਤਉ ਦਿਤਾ ॥੩॥ ਨਿਰਗੁਣੁ ਰਾਖਿ ਲੀਆ ਸੰਤਨ ਕਾ ਸਦਕਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਢਾਕਿ ਲੀਆ ਮੋਹਿ ਪਾਪੀ ਪੜਦਾ ॥ ਢਾਕਨਹਾਰੇ ਪ੍ਰਭੂ ਹਮਾਰੇ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਸੁਖਦਾਤੇ ॥ ਅਬਿਨਾਸੀ ਅਬਿਗਤ ਸੁਆਮੀ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ॥ ਉਸਤਤਿ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਇ ਤੁਮਾਰੀ ਕਉਣੁ ਕਹੈ ਤੂ ਕਦ ਕਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਤਾ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰੀ ਮਿਲੈ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਨਿਮਕਾ ॥੪॥

ਤੁਖਾਰੀ ਕਾ ਜੁਮਲਾ ਮ: ੧ ੪ ॥ ਮ: ੪ ॥ ੪ ॥ ਮ: ੫ ॥ ੧ ॥ ਜੁਮਲਾ ੧੧

੧ ਓ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਘਰੁ ੧

ਮੇਰੇ ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮ ਨਿਤ ਗਾਵੀਐ ਰੇ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਨ ਜਾਈ ਹਰਿ ਲਖਿਆ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਮਿਲੈ ਲਖਾਵੀਐ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਸੁ ਆਪੇ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਵੀਐ ਰੇ ॥ ਸਭੁ ਕੋ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਹਰਿ ਕੇਰੀ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥਾਇ ਪਾਵੀਐ ਰੇ ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਕੁ ਹਰਿ ਪਹਿ ਹਰਿ ਦੇਵੈ ਤਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੀਐ ਰੇ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਨਾਮੁ ਦੇਇ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਤਿਸੁ ਲੇਖਾ ਸਭੁ ਛਡਾਵੀਐ ਰੇ ॥੨॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਹਿ ਸੇ ਧੰਨੁ ਜਨ ਕਹੀਅਹਿ ਤਿਨ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਵੀਐ ਰੇ ॥ ਤਿਨ ਦੇਖੇ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਬਿਗਸੈ ਜਿਉ ਸੁਤੁ ਮਿਲਿ ਮਾਤ ਗਲਿ ਲਾਵੀਐ ਰੇ ॥੩॥ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਹਰਿ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਮੋ ਕਉ ਦੇਹੁ ਮਤੀ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਪਾਵੀਐ ਰੇ ॥ ਜਿਉ ਬਛੁਰਾ ਦੇਖਿ ਗਊ ਸੁਖੁ ਮਾਨੈ ਤਿਉ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗਲਿ ਲਾਵੀਐ ਰੇ ॥੪॥੧॥ ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਕਹੁ ਰੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੇ ਚਰਨ ਧੋਇ ਧੋਇ ਪੂਜਹੁ ਇਨ ਬਿਧਿ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਲਹੁ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਅਭਿਮਾਨਾ ਬਿਖੈ ਰਸ ਇਨ ਸੰਗਤਿ ਤੇ ਤੂ ਰਹੁ ਰੇ ॥ ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਕੀਜੈ ਹਰਿ ਗੋਸਟਿ ਸਾਧੂ ਸਿਉ ਗੋਸਟਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸਾਇਣੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰਸਾਇਣੁ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰਾਮ ਰਮਹੁ ਰੇ ॥੧॥ ਅੰਤਰਿ ਕਾ ਅਭਿਮਾਨੁ ਜੋਰੁ ਤੂ ਕਿਛੁ ਕਿਛੁ ਕਿਛੁ ਜਾਨਤਾ ਇਹੁ ਦੂਰਿ ਕਰਹੁ ਆਪਨ ਗਹੁ ਰੇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਦਇਆਲ ਹੋਹੁ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਸੰਤਨ ਕੀ ਧੂਰਿ ਕਰਿ ਹਰੇ ॥੨॥੨॥

ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ੨ ॥ ੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਮਾਈ ਸੰਤਸੰਗਿ ਜਾਗੀ ॥ ਜਪਤੀ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਰਸਨ ਪਿਆਸ ਲੋਚਨ ਤਾਰ ਲਾਗੀ ਬਿਸਰੀ ਤਿਆਸ ਬਿਡਾਨੀ ॥੧॥ ਅਬ ਗੁਰੁ ਪਾਇਓ ਹੈ ਸਹਜ ਸੁਖਦਾਇਕ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਤ ਮਨੁ ਲਪਟਾਨੀ ॥ ਦੇਖਿ ਦਮੋਦਰ ਰਹਸੁ ਮਨਿ ਉਪਜਿਓ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਿਅ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਨੀ ॥੨॥੧॥

ਪ੍ਰਿਅ ਰੰਗ ਦੇਖੈ

ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੫॥ ਦੀਨਾਬਿਨਉਸੁਨੁਦਇਆਲ॥ਪੰਚਦਾਸਤੀਨਿਦੋਖੀਏਕਮਨੁਅਨਾਥਨਾਥਰਾਖੁਹੋਕਿਰਪਾਲ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਿਕਜ
ਤਨਗਵਨੁਕਰਉ॥ਖਟੁਕਰਮਜੁਗਤਿਧਿਆਨੁਧਰਉ॥ਉਪਾਵਸਗਲਕਰਿਹਾਰਿਓਨਹਨਹੁਟਹਿਬਿਕਰਾਲ॥੧॥ਸਰਣਿਬੰਦਨਕਰੁਣਾ
ਪਤੇ॥ਭਵਹਰਣਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰੇ॥ਏਕਤੂਹੀਦੀਨਦਇਆਲ॥ਪ੍ਰਭਚਰਨਨਾਨਕਆਸਰੋ॥ਉਧਰੇਭ੍ਰਮਮੋਹਸਾਗਰ॥ਲਗਿਸੰਤਨਾਪ
ਗਪਾਲ॥੨॥੧॥੧੨॥ ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪॥ ਸਰਨੀਆਇਓਨਾਥਨਿਧਾਨ॥ਨਾਮਪ੍ਰੀਤਿਲਾਗੀਮਨਭੀਤਰਿਮਾਗਨਕ
ਉਹਰਿਦਾਨੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਖਦਾਈਪੂਰਨਪਰਮੇਸੁਰਕਰਿਕਿਰਪਾਰਾਖਹੁਮਾਨੁ॥ਦੇਹੁਪ੍ਰੀਤਿਸਾਧੂਸੰਗਿਸੁਆਮੀਹਰਿਗੁਨਰਸਨਬਖਾਨ
॥੧॥ਗੋਪਾਲਦਇਆਲਗੋਬਿਦਦਮੋਦਰਨਿਰਮਲਕਥਾਗਿਆਨ॥ਨਾਨਕਕਉਹਰਿਕੈਰੰਗਿਰਾਗਹੁਚਰਨਕਮਲਸੰਗਿਧਿਆਨੁ॥
੨॥੨॥੩॥ ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੫ ਹਰਿਕੇਦਰਸਨਕੋਮਨਿਚਾਉ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਸਤਸੰਗਿਮਿਲਾਵਹੁਤੁਮਦੇਵਹੁਅਪਨੋਨਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ
॥ਕਰਉਸੇਵਾਸਤਿਪੁਰਖਪਿਆਰੇਜਤਸੁਨੀਐਤਤਮਨਿਰਹਸਾਉ॥ਵਾਰੀਫੇਰੀਸਦਾਘੁਮਾਈਕਵਨੁਅਨੂਪੁਤੇਰੋਠਾਉ॥੧॥ਸਰਬਪ੍ਰਤਿ
ਪਾਲਹਿਸਗਲਸਮਾਲਹਿਸਗਲਿਆਤੇਰੀਛਾਉ॥ਨਾਨਕਕੇਪ੍ਰਭਪੁਰਖਬਿਧਾਤੇਘਟਿਘਟਿਤੁਝਹਿਦਿਖਾਉ॥੨॥੩॥੪॥
ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੫ ਪ੍ਰਿਅਕੀਪ੍ਰੀਤਿਪਿਆਰੀ॥ਮਗਨਮਨੈਮਹਿਚਿਤਵਉਆਸਾਨੈਨਹੁਤਾਰਤੁਹਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਓਇਦਿਨਪਹਰ
ਮੂਰਤਪਲਕੈਸੇਓਇਪਲਘਰੀਕਿਹਾਰੀ॥ਖੂਲੇਕਪਟਧਪਟਬੁਝਿਤ੍ਰਿਸਨਾਜੀਵਉਪੇਖਿਦਰਸਾਰੀ॥੧॥ਕਵਨੁਸੁਜਤਨੁਉਪਾਵਕਿ
ਨੇਹਾਸੇਵਾਕਉਨਬੀਚਾਰੀ॥ਮਾਨੁਅਭਿਮਾਨੁਮੋਹੁਤਜਿਨਾਨਕਸੰਤਹਸੰਗਿਉਧਾਰੀ॥੨॥੪॥੫॥ਕੇਦਾਰਾ ਮ: ੫॥ ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਗੁਨਗਾਵ
ਹੁ॥ਕਰਹੁਕ੍ਰਿਪਾਗੋਪਾਲਗੋਬਿਦੇਅਪਨਾਨਾਮੁਜਪਾਵਹੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਢਿਲੀਏਪ੍ਰਭਆਨਬਿਖੈਤੇਸਾਧਸੰਗਿਮਨੁਲਾਵਹੁ॥
ਭ੍ਰਮਭੈਮੋਹਕਟਿਓਗੁਰਬਚਨੀਅਪਨਾਦਰਸੁਦਿਖਾਵਹੁ॥੧॥ਸਭਕੀਰੇਨਹੋਇਮਨੁਮੇਰਾਅਹੰਬੁਧਿਤਜਾਵਹੁ॥ਅਪਨੀਭਗ
ਤਿਦੇਹੁਦਇਆਲਾਵਡਭਾਗੀਨਾਨਕਹਰਿਪਾਵਹੁ॥੨॥੫॥੬॥ ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੫ ਹਰਿਬਿਨੁਜਨਮੁਅਕਾਰਥਜਾਤ॥ਤਜਿ
ਗੋਪਾਲਆਨਰੰਗਿਰਾਚਤਮਿਥਿਆਪਹਿਰਤਖਾਤ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਧਨੁਜੋਬਨੁਸੰਪੈਸੁਖਭੋਗਵੈਸੰਗਿਨਨਿਬਹਤਮਾਤ॥ਮ੍ਰਿਗ
ਤ੍ਰਿਸਨਾਦੇਖਿਰਚਿਓਬਾਵਰਦ੍ਰੁਮਛਾਇਆਰੰਗਿਰਾਤ॥੧॥ਮਾਨਮੋਹਮਹਾਮਦਮੋਹਤਕਾਮਕ੍ਰੋਧਕੈਖਾਤ॥ਕਰੁਗਹਿਲੇਹੁਦਾਸਨਾ
ਨਕਕਉਪ੍ਰਭਜੀਉਹੋਇਸਹਾਤ॥੨॥੫॥ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੫॥ ਹਰਿਬਿਨੁਕੋਇਨਚਾਲਸਿਸਾਥ॥ਦੀਨਾਨਾਥਕਰੁਣਾਪਤਿਸੁ
ਆਮੀਅਨਾਥਾਕੇਨਾਥ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਤਸੰਪਤਿਬਿਖਿਆਰਸਭੋਗਵਤਨਹਨਿਬਹਤਜਮਕੈਪਾਥ॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਗਾਉਗੁ
ਨਗੋਬਿੰਦਉਧਰੁਸਾਗਰਕੇਖਾਤ॥੧॥ਸਰਨਿਸਮਰਥਅਕਥਅਗੋਚਰਹਰਿਸਿਮਰਤਦੁਖਲਾਥ॥ਨਾਨਕਦੀਨਧੂਰਿਜਨਬਾਂਛਤਮਿਲੈ
ਲਿਖਤਧੁਰਿਮਾਥ॥੨॥੭॥੮॥ ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੫॥ ਬਿਸਰਤਨਾਹਿਮਨਤੇਹਰੀ॥ਅਬਇਹਪ੍ਰੀਤਿਮਹਾਪ੍ਰਬਲਭਈਆਨਬਿ

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਖੈਜਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬੂੰਦਕਹਾਤਿਆਗਿਚਾਤ੍ਰਿਕਮੀਨਰਹਤਨਘਰੀ॥ਗੁਨਗੁਪਾਲਉਚਾਰੁਰਸਨਾਟੇਵਏਹਪਰੀ॥੧॥ਮਹਾਨਾਦਕੁ
ਰੰਕਮੋਹਿਓਬੇਧਤੀਖਨਸਰੀ॥ਪ੍ਰਭਚਰਨਕਮਲਰਸਾਲਨਾਨਕਗਾਠਬਾਂਧਿਧਰੀ॥੨॥੧॥੯॥ ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੫ ਪ੍ਰੀਤਮ
ਬਸਤਰਿਦਮਹਿਖੋਰ॥ਭਰਮਭੀਤਿਨਿਵਾਰਿਠਾਕੁਰਗਹਿਲੇਹੁਅਪਨੀਓਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਧਿਕਗਰਤਸੰਸਾਰਸਾਗਰਕਰਿਦਇਆਚਾਰ
ਹੁਧੋਰ॥ਸੰਤਸੰਗਿਹਰਿਚਰਨਬੋਹਿਥਉਧਰਤੇਲੈਮੋਰ॥੧॥ਗਰਭਕੁੰਟਮਹਿਜਿਨਹਿਧਾਰਿਓਨਹੀਬਿਖੈਬਨੁਤੋਰ॥ਹਰਿਸਕਤ
ਸਰਨਸਮਰਥਨਾਨਕਆਨਨਹੀਨਿਹੋਰ॥੨॥੨॥੧੦॥ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੫॥ ਰਸਨਾਰਾਮਰਾਮਬਖਾਨੁ॥ਗੁਨਗੁਪਾਲਉਚਾਰੁਦਿਨੁਰੈਨਿਭਏਕਲ
ਮਲਹਾਨ॥

॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਿਆਗਿ ਚਲਨਾ ਸਗਲ ਸੰਪਤਿ ਕਾਲੁ ਸਿਰ ਪਰਿ ਜਾਨੁ ॥ ਮਿਥਨ ਮੋਹ ਦੁਰੰਤ ਆਸਾ ਝੂਠੁ ਸਰਪਰ ਮਾਨੁ ॥੧॥ ਸਤਿ ਪੁਰਖੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਰਿਦੈ ਧਾਰਹੁ ਧਿਆਨੁ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਲਾਭੁ ਨਾਨਕ ਬਸਤੁ ਇਹੁ ਪਰਵਾਨੁ ॥੨॥੩॥੧੧॥

ਕੇਦਾਰਾ ਮ: ੫ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੋ ਆਧਾਰੁ ॥ ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਨ ਕਛੁ ਬਿਆਪੈ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਬਿਉਹਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਆਪਿ ਰਾਖਿਓ ਨਹਿ ਉਪਜਤਉ ਬੇਕਾਰੁ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ਸਿਮਰੈ ਤਿਸੁ ਦਹਤ ਨਹ ਸੰਸਾਰੁ ॥੧॥ ਸੁਖ ਮੰਗਲ ਆਨੰਦ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਚਰਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਰਨਾਗਤੀ ਤੇਰੇ ਸੰਤਨਾ ਕੀ ਛਾਰੁ ॥੨॥੪॥੧੨॥

ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਸ੍ਰੋਤ ॥ ਜੀਵਨ ਰੂਪ ਬਿਸਾਰਿ ਜੀਵਹਿ ਤਿਹ ਕਤ ਜੀਵਨ ਹੋਤ ॥੧॥ (ਰਹਾਉ॥) ਖਾਤ ਪੀਤ ਅਨੇਕ ਬਿੰਜਨ ਜੈਸੇ ਭਾਰ ਬਾਹਕ ਖੋਤ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਮਹਾ ਸ੍ਰਮੁ ਪਾਇਆ ਜੈਸੇ ਬਿਰਖ ਜੰਤੀ ਜੋਤ ॥੧॥ ਤਜਿ ਗੁਪਾਲ ਜਿ ਆਨ ਲਾਗੇ ਸੇ ਬਹੁ ਪ੍ਰਕਾਰੀ ਰੋਤ ॥ ਕਰ ਜੋਰਿ ਨਾਨਕ ਦਾਨੁ ਮਾਗੈ ਹਰਿ ਰਖਉ ਕੰਠਿ ਪਰੋਤ ॥੨॥੫॥੧੩॥

ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੫ ਸੰਤਹ ਧੂਰਿ ਲੇ ਮੁਖਿ ਮਲੀ ॥ ਗੁਣਾ ਅਚੁਤ ਸਦਾ ਪੂਰਨ ਨਹ ਦੋਖ ਬਿਆਪਹਿ ਕਲੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (ਗੁਰ) ਬਚਨਿ ਕਾਰਜ ਸਰਬ ਪੂਰਨ ਈਤ ਊਤ ਨ ਹਲੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਏਕ ਅਨਿਕ ਸਰਬਤ ਪੂਰਨਾ ਬਿਖੈ ਅਗਨਿ ਨ ਜਲੀ ॥੧॥ ਗਹਿ ਭੁਜਾ ਲੀਨੋ ਦਾਸੁ ਅਪਨੋ ਜੋਤਿ ਜੋਤੀ ਰਲੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਚਰਨ ਸਰਨ ਅਨਾਥੁ ਆਇਓ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਚਲੀ ॥੨॥੬॥੧੪॥

ਕੇਦਾਰਾ ਮ: ੫ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਮਨ ਰੁਚੈ ॥ ਕੋਟਿ ਸਾਂਤਿ ਅਨੰਦ ਪੂਰਨ ਜਲਤ ਛਾਤੀ ਬੁਝੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤ ਮਾਰਗਿ ਚਲਤ ਪ੍ਰਾਨੀ ਪਤਿਤ ਉਧਰੇ ਮੁਚੈ ॥ ਰੇਨੁ ਜਨ ਕੀ ਲਗੀ ਮਸਤਕਿ ਅਨਿਕ ਤੀਰਥ ਸੁਚੈ ॥੧॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਧਿਆਨੁ ਭੀਤਰਿ ਘਟਿ ਘਟਹਿ ਸੁਆਮੀ ਸੁਝੈ ॥ ਸਰਨਿ ਦੇਵ ਅਪਾਰ ਨਾਨਕ ਬਹੁਰਿ ਜਮੁ ਨਹੀ ਲੁਝੈ ॥੨॥੭॥੧੫॥

ਮ: ੪॥੨॥ ਮ: ੫॥੧੫॥ ੧੭॥ ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਮਿਲੁ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪਿਆਰਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਸਰਬਤ੍ਰ ਮੈ ਸੋ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਮਾਰਗੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਹਰਿ ਕੀਆ ਸੰਤਨ ਸੰਗਿ ਜਾਤਾ ॥ ਸੰਤਨ ਸੰਗਿ ਜਾਤਾ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ਘਟਿ ਘਟਿ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿਆ ॥ ਜੋ ਸਰਣੀ ਆਵੈ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਭੰਨੈ ਘਾਲਿਆ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਗਾਏ ਸਹਜ ਸੁਭਾਏ ਪ੍ਰੇਮ ਮਹਾ ਰਸ ਮਾਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ਤੂ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥੧॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਮਨੁ ਬੇਧਿਆ ਸੇ ਆਨ ਕਤ ਜਾਹੀ ॥ ਮੀਨੁ ਬਿਛੋਹਾ ਨਾ ਸਹੈ ਜਲ ਬਿਨੁ ਮਰਿ ਪਾਹੀ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਰਹੀਐ ਦੂਖ ਕਿਨਿ ਸਹੀਐ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਬੂੰਦ ਪਿਆਸਿਆ ॥ ਕਬ ਰੈਨਿ ਬਿਹਾਵੈ ਚਕਵੀ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਸੂਰਜ ਕਿਰਣਿ ਪ੍ਰਗਾਸਿਆ ॥ ਹਰਿ ਦਰਸਿ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ਦਿਨਸੁ ਸਭਾਗਾ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਕਹੈ ਬੇਨੰਤੀ ਕਤ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰਾਣ ਟਿਕਾਹੀ ॥੨॥ ਸਾਸ ਬਿਨਾ ਜਿਉ ਦੇਹੁਰੀ ਕਤ ਸੋਭਾ ਪਾਵੈ ॥ ਦਰਸ ਬਿਹੂਨਾ ਸਾਧ ਜਨੁ ਖਿਨੁ ਟਿਕਣੁ ਨ ਆਵੈ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਜੋ ਰਹਣਾ ਨਰਕੁ ਸੋ ਸਹਣਾ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨੁ ਬੇਧਿਆ ॥ ਹਰਿ ਰਸਿਕ ਬੈਰਾਗੀ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਕਤਹੁ ਨ ਜਾਇ ਨਿਖੇਧਿਆ ॥ ਹਰਿ ਸਿਉ ਜਾਇ ਮਿਲਣਾ ਸਾਧਸੰਗਿ ਰਹਣਾ ਸੋ ਸੁਖੁ ਅੰਕਿ ਨ ਮਾਵੈ ॥ ਹੋਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਨਾਨਕ ਕੇ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਚਰਨਹ ਸੰਗਿ ਸਮਾਵੈ ॥੩॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲੇ ਹਰਿ ਕਰੁਣਾ ਧਾਰੇ ॥ ਨਿਰਗੁਣੁ ਨੀਚੁ ਅਨਾਥੁ ਮੈ ਨਹੀ ਦੋਖ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਨਹੀ ਦੋਖ ਬੀਚਾਰੇ ਪੂਰਨ ਸੁਖ ਸਾਰੇ ਪਾਵਨ ਬਿਰਦੁ ਬਖਾਨਿਆ ॥ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਸੁਨਿ ਅੰਚਲੋ ਗਹਿਆ ਘਟਿ ਘਟਿ ਪੂਰ ਸਮਾਨਿਆ ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰੋ ਪਾਇਆ ਸਹਜ ਸੁਭਾਇਆ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖ ਹਾਰੇ ॥ ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੀਨੇ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਅਪਨੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਉਰਿ ਹਾਰੇ ॥੪॥੧॥

ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ਚਉਪਦੇ ੧੬ ਛੰਤੁ ੧ ਜੋੜੁ ੧੮ ਕੇਦਾਰਾ ਕਬੀਰ ਜੀਉ

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਉਸਤਤਿ ਨਿੰਦਾ ਦੋਊ ਬਿਬਰਜਤ ਤਜਹੁ ਮਾਨੁ ਅਭਿਮਾਨਾ ॥ ਲੋਹਾ ਕੰਚਨੁ ਸਮ ਕਰਿ ਜਾਨਹਿ ਤੇ ਮੂਰਤਿ ਭਗਵਾਨਾ ॥੧॥ ਤੇਰਾ ਜਨੁ ਏਕੁ ਆਧੁ ਕੋਈ ॥

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਬਿਬਰਜਿਤ ਹਰਿ ਪਦੁ ਚੀਨੈ ਸੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਰਜ ਗੁਣ ਤਮ ਗੁਣ ਸਤ ਗੁਣ ਕਹੀਐ ਇਹ ਤੇਰੀ ਸਭ ਮਾਇਆ॥ ਚਉਥੇ ਪਦ ਕਉ ਜੋ ਨਰੁ ਚੀਨੈ ਤਿਨ ਹੀ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ॥੧॥ ਤੀਰਥ ਬਰਤ ਨੇਮ ਸੁਚਿ ਸੰਜਮ ਸਦਾ ਰਹੈ ਨਿਹਕਾਮਾ॥੨॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਰੁ ਮਾਇਆ ਭ੍ਰਮੁ ਚੂਕਾ ਚਿਤਵਤ ਆਤਮ ਰਾਮਾ॥੨॥ ਜਿਹ ਮੰਦਰਿ ਦੀਪਕੁ ਪਰਗਾਸਿਆ ਅੰਧਕਾਰੁ ਤਹ ਨਾਸਾ॥ ਨਿਰਭਉ ਪੂਰਿ ਰਹੇ ਭ੍ਰਮੁ ਭਾਗਾ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਜਨ ਦਾਸਾ॥੩॥੧॥

ਕੇਦਾਰਾ॥ ਕਿਨਹੀ ਬਨਜਿਆ ਕਾਂਸੀ ਤਾਂਬਾ ਕਿਨਹੀ ਲਉਗ ਸੁਪਾਰੀ॥ ਸੰਤਹੁ ਬਨਜਿਆ ਨਾਮੁ ਗੋਬਿਦ ਕਾ ਐਸੀ ਖੇਪ ਹਮਾਰੀ॥੧॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੇ ਬਿਆਪਾਰੀ॥ ਹੀਰਾ ਹਾਥਿ ਚੜਿਆ ਨਿਰਮੋਲਕੁ ਛੂਟਿ ਗਈ ਸੰਸਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਸਾਚੇ ਲਾਏ ਤਉ ਸਚ ਲਾਗੇ ਸਾਚੇ ਕੇ ਬਿਉਹਾਰੀ॥ ਸਾਚੀ ਬਸਤੁ ਕੇ ਭਾਰ ਚਲਾਏ ਪਹੁਚੇ ਜਾਇ ਭੰਡਾਰੀ॥੨॥ ਆਪਹਿ ਰਤਨ ਜਵਾਹਰ ਮਾਨਿਕ ਆਪੈ ਹੈ ਪਾਸਾਰੀ॥ ਆਪੈ ਦਹ ਦਿਸ ਆਪ ਚਲਾਵੈ ਨਿਹਚਲੁ ਹੈ ਬਿਆਪਾਰੀ॥੩॥ ਮਨੁ ਕਰਿ ਬੈਲੁ ਸੁਰਤਿ ਕਰਿ ਪੈਡਾ ਗਿਆਨ ਗੋਨਿ ਭਰਿ ਡਾਰੀ॥ ਕਹਤੁ ਕਬੀਰੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸੰਤਹੁ ਨਿਬਹੀ ਖੇਪ ਹਮਾਰੀ॥੪॥੨॥

ਕੇਦਾਰਾ॥ ਰੀ ਕਲਵਾਰਿ ਗਵਾਰਿ ਮੂਢ ਮਤਿ ਉਲਟੋ ਪਵਨੁ ਫਿਰਾਵਉ॥ ਮਨੁ ਮਤਵਾਰ ਮੇਰ ਸਰ ਭਾਠੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰ ਚੁਆਵਉ॥੧॥ ਬੋਲਹੁ ਭਈਆ ਰਾਮ ਕੀ ਦੁਹਾਈ॥ ਪੀਵਹੁ ਸੰਤ ਸਦਾ ਮਤਿ ਦੁਰਲਭ ਸਹਜੇ ਪਿਆਸ ਬੁਝਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਭੈ ਬਿਚਿ ਭਾਉ ਭਾਇ ਕੋਊ ਬੂਝਹਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਵੈ ਭਾਈ॥ ਜੇਤੇ ਘਟ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਭ ਹੀ ਮਹਿ ਭਾਵੈ ਤਿਸਹਿ ਪੀਆਈ॥੨॥ ਨਗਰੀ ਏਕੈ ਨਉ ਦਰਵਾਜੇ ਧਾਵਤੁ ਬਰਜਿ ਰਹਾਈ॥ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਛੂਟੈ ਦਸਵਾ ਦਰੁ ਖੂਲੈ ਤਾ ਮਨੁ ਖੀਵਾ ਭਾਈ॥੩॥ ਅਭੈ ਪਦ ਪੂਰਿ ਤਾਪ ਤਹ ਨਾਸੇ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਬੀਚਾਰੀ॥ ਉਬਟ ਚਲੰਤੇ ਇਹੁ ਮਦੁ ਪਾਇਆ ਜੈਸੇ ਖੋਂਦ ਖੁਮਾਰੀ॥੪॥੩॥

ਕੇਦਾਰਾ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਕੇ ਲੀਨੇ ਗਤਿ ਨਹੀ ਏਕੈ ਜਾਨੀ॥ ਫੂਟੀ ਆਖੈ ਕਛੂ ਨ ਸੂਝੈ ਬੂਡਿ ਮੂਏ ਬਿਨੁ ਪਾਨੀ॥੧॥ ਚਲਤ ਕਤ ਟੇਢੇ ਟੇਢੇ ਟੇਢੇ॥ ਅਸਤਿ ਚਰਮ ਬਿਸਟਾ ਕੇ ਮੂੰਦੇ ਦੁਰਗੰਧ ਹੀ ਕੇ ਬੇਢੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਰਾਮ ਨ ਜਪਹੁ ਕਵਨ ਭ੍ਰਮ ਭੂਲੇ ਤੁਮ ਤੇ ਕਾਲੁ ਨ ਦੂਰੇ॥ ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਇਹੁ ਤਨੁ ਰਾਖਹੁ ਰਹੈ ਅਵਸਥਾ ਪੂਰੇ॥੨॥ ਆਪਨ ਕੀਆ ਕਛੂ ਨ ਹੋਵੈ ਕਿਆ ਕੋ ਕਰੈ ਪਰਾਨੀ॥ ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਬਖਾਨੀ॥੩॥ ਬਲੂਆ ਕੇ ਘਰੂਆ ਮਹਿ ਬਸਤੇ ਫੁਲਵਤ ਦੇਹ ਅਇਆਨੇ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜਿਹ ਰਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ਬੂਡੇ ਬਹੁਤੁ ਸਿਆਨੇ॥੪॥੪॥

ਕੇਦਾਰਾ॥ ਟੇਢੀ ਪਾਗ ਟੇਢੇ ਚਲੇ ਲਾਗੇ ਬੀਰੇ ਖਾਨ॥ ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਸਿਉ ਕਾਜੁ ਨ ਕਛੂਐ ਮੇਰੋ ਕਾਮੁ ਦੀਬਾਨ॥੧॥ ਰਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿਓ ਹੈ ਅਭਿਮਾਨਿ॥ ਕਨਿਕ ਕਾਮਨੀ ਮਹਾ ਸੁੰਦਰੀ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਸਚੁ ਮਾਨਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਲਾਲਚ ਝੂਠ ਬਿਕਾਰ ਮਹਾ ਮਦ ਇਹ ਬਿਧਿ ਅਉਧ ਬਿਹਾਨਿ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਅੰਤ ਕੀ ਬੇਰ ਆਇ ਲਾਗੋ ਕਾਲੁ ਨਿਦਾਨਿ॥੨॥੫॥

ਕੇਦਾਰਾ॥ ਚਾਰਿ ਦਿਨ ਅਪਨੀ ਨਉਬਤਿ ਚਲੇ ਬਜਾਇ॥ ਇਤਨਕੁ ਖਟੀਆ ਗਠੀਆ ਮਟੀਆ ਸੰਗਿ ਨ ਕਛੁ ਲੈ ਜਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਦਿਹਰੀ ਬੈਠੀ ਮਿਹਰੀ ਰੋਵੈ ਦੁਆਰੈ ਲਉ ਸੰਗਿ ਮਾਇ॥ ਮਰਹਟ ਲਗਿ ਸਭੁ ਲੋਗੁ ਕੁਟੰਬੁ ਮਿਲਿ ਹੰਸੁ ਇਕੇਲਾ ਜਾਇ॥੧॥ ਵੈ ਸੁਤ ਵੈ ਬਿਤ ਵੈ ਪੁਰ ਪਾਟਨ ਬਹੁਰਿ ਨ ਦੇਖੈ ਆਇ॥ ਕਹਤੁ ਕਬੀਰੁ ਰਾਮ ਕੀ ਨ ਸਿਮਰਹੁ ਜਨਮੁ ਅਕਾਰਥੁ ਜਾਇ॥੨॥੬॥

ਰਾਗੁ ਕੇਦਾਰਾ ਬਾਣੀ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ ਕੀ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਖਟੁ ਕਰਮ ਕੁਲ ਸੰਜੁਗਤੁ ਹੈ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਹਿਰਦੈ ਨਾਹਿ॥ ਚਰਨਾਰਬਿੰਦ ਨ ਕਥਾ ਭਾਵੈ ਸੁਪਚ ਤੁਲਿ ਸਮਾਨਿ॥੧॥ ਰੇ ਚਿਤ ਚੇਤਿ ਚੇਤ ਅਚੇਤ॥ ਕਾਹੇ ਨ ਬਾਲਮੀਕਹਿ ਦੇਖ॥ ਕਿਸੁ ਜਾਤਿ ਤੇ ਕਿਹ ਪਦਹਿ ਅਮਰਿਓ ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਬਿਸੇਖ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਸੁਆਨ ਸਤ੍ਰੁ ਅਜਾਤੁ ਸਭ ਤੇ ਕ੍ਰਿਸਨ ਲਾਵੈ ਹੇਤੁ॥ ਲੋਗੁ ਬਪੁਰਾ ਕਿਆ ਸਰਾਹੈ ਤੀਨਿ ਲੋਕ ਪ੍ਰਵੇਸ॥੨॥ ਅਜਾਮਲੁ ਪਿੰਗੁਲਾ ਲੁਭਤੁ ਕੁੰਚਰੁ ਗਏ ਹਰਿ ਕੈ ਪਾਸਿ॥

ਐਸੇਗੁਰਮਤਿਜਿਸਤਰੇਤੂੰਕਿਉਨਤਰਹਿਦਰਸਾ ॥੩॥੧॥   ੧ ਓਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁਅ

ਰਾਗੁਭੈਰਉਮਹਲਾ੧ ਚਉਪਦੇਘਰੁ੧   ਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਤੁਝਤੇਬਾਹਰਿਕਿਛੂਨਹੋਇ ॥ ਤੂੰਕਰਿਕਰਿਦੇਖਹਿਜਾਣਹਿਸੋਇ ॥੧॥ ਕਿਆਕਹੀਐਕਿਛੁਕਹੀਨਜਾਇ ॥ ਜੋਕਿਛੁਅਹੈਸਭਤੇਰੀਰਜਾਇ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋਕਿਛੁਕਰਣਾਸੁਤੇਰੈਪਾਸਿ ॥ ਕਿਸੁਆਗੈਕੀਚੈਅਰਦਾਸਿ ॥੨॥ ਆਖਣੁਸੁਨਣਾ ਬਾਣੀ ॥ ਤੂੰਆਪੇਜਾਣ
ਹਿਸਰਬਵਿਡਾਣੀ ॥ ਕਰੇਕਰਾਏਜਾਣੈਆਪਿ ॥ ਨਾਨਕਦੇਖੈਥਾਪਿਉਥਾਪਿ ॥੪॥੧॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ੧ ਘਰੁ੨ ॥   ਤੇਰੀ

ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਤਰੇਮੁਨਿਕੇਤੇਇੰਦ੍ਰਾਦਿਕਬ੍ਰਹਮਾਦਿਤਰੇ ॥ ਸਨਕਸਨੰਦਨਤਪਸੀਜਨਕੇਤੇਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਾਰਿਪਰੇ ॥੧॥ ਭਵਜ
ਲੁਬਿਨੁਸਬਦੈਕਿਉਤਰੀਐ ॥ ਨਾਮਬਿਨਾਜਗੁਰੋਗਿਬਿਆਪਿਆਦੁਬਿਧਾਡੁਬਿਡੁਬਿਮਰੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰੁਦੇਵਾਗੁਰੁਅਲਖ
ਅਭੇਵਾਤ੍ਰਿਭਵਣਸੋਝੀਗੁਰਕੀਸੇਵਾ ॥ ਆਪੇਦਾਤਿਕਰੀਗੁਰਿਦਾਤੈਪਾਇਆਅਲਖਅਭੇਵਾ ॥੨॥ ਮਨੁਰਾਜਾਮਨੁਮਨਤੇਮਾਨਿ
ਆਮਨਸਾਮਨਹਿਸਮਾਈ ॥ ਮਨੁਜੋਗੀਮਨੁਬਿਨਸਿਬਿਓਗੀਮਨੁਸਮਝੈਗੁਣਗਾਈ ॥੩॥ ਗੁਰਤੇਮਨੁਮਾਰਿਆਸਬਦੁਵੀਚਾਰਿ
ਆਤੇਵਿਰਲੇਸੰਸਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕਸਾਹਿਬੁਭਰਿਪੁਰਿਲੀਣਾਸਾਚਸਬਦਿਨਿਸਤਾਰਾ ॥੪॥੨॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ੧ ॥   ਨੈਨੀਦ੍ਰਿ
ਸਟਿਨਹੀਤਨੁਹੀਨਾਜਰਿਜੀਤਿਆਸਿਰਿਕਾਲੋ ॥ ਰੂਪੁਰੰਗੁਰਹਸੁਨਹੀਸਾਚਾਕਿਉਛੋਡੈਜਮਜਾਲੋ ॥੧॥ ਪ੍ਰਾਣੀਹਰਿਜਪਿਜਨਮੁਗ
ਇਓ ॥ ਸਾਚਸਬਦਬਿਨੁਕਬਹੂਨਛੂਟਸਿਬਿਰਥਾਜਨਮੁਭਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਨਮਹਿਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਹਉਮਮਤਾਕਠਿਨਪੀਰਅਤਿਭਾ
ਰੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਰਾਮਜਪਹੁਰਸੁਰਸਨਾਇਨਬਿਧਿਤਰੁਤੂੰਤਾਰੀ ॥੨॥ ਬਹਰੇਕਰਨਅਕਲਿਭਈਹੋਛੀਸਬਦਸਹਜੁਨਹੀਬੂਝਿਆ ॥
ਜਨਮਪਦਾਰਥੁਮਨਮੁਖਿਹਾਰਿਆਬਿਨੁਗੁਰਅੰਧੁਨਸੂਝਿਆ ॥੩॥ ਰਹੈਉਦਾਸੁਆਸਨਿਰਾਸਾਸਹਜਧਿਆਨਿਬੈਰਾਗੀ ॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿ
ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਛੂਟਸਿਰਾਮਨਾਮਿਲਿਵਲਾਗੀ ॥੪॥੩॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ੧ ॥ ਭੂੰਡੀਚਾਲਚਰਣਕਰਖਿਸਰੇਤੁਚਾਦੇਹਕੁਮ
ਲਾਨੀ ॥ ਨੇਤ੍ਰੀਧੁੰਧਿਕਰਨਭਏਬਹਰੇਮਨਮੁਖਿਨਾਮੁਨਜਾਨੀ ॥੧॥ ਅੰਧੁਲੇਕਿਆਪਾਇਆਜਗਿਆਇ ॥ ਰਾਮੁਰਿਦੈਨਹੀਗੁਰਕੀਸੇਵਾਚਾ
ਲੇਮੂਲੁਗਵਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਹਵਾਰੰਗਿਨਹੀਹਰਿਰਾਤੀਜਬਬੋਲੈਤਬਫੀਕੇ ॥ ਸੰਤਜਨਾਕੀਨਿੰਦਾਵਿਆਪਸਿਪਸੂਭਏਕਦੇਹੋਹਿ
ਨਨੀਕੇ ॥੨॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਕਾਰਸੁਵਿਰਲੀਪਾਇਆਸਤਿਗੁਰਮੇਲਿਮਿਲਾਏ ॥ ਜਬਲਗੁਸਬਦਭੇਦੁਨਹੀਆਇਆਤਬਲਗੁਕਾਲੁਸੰਤਾਏ ॥੩
॥ ਅਨਕੋਦਰੁਘਰੁਕਬਹੂਨਜਾਨਸਿਏਕੋਦਰੁਸਚਿਆਰਾ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆਨਾਨਕੁਕਹੈਵਿਚਾਰਾ ॥੪॥੩॥੪॥
ਭੈਰਉਮਹਲਾ੧ ॥ ਸਗਲੀਰੈਣਿਸੋਵਤਗਲਿਫਾਹੀਦਿਨਸੁਜੰਜਾਲਿਗਵਾਇਆ ॥ ਖਿਨੁਪਲੁਘੜੀਨਹੀਪ੍ਰਭੁਜਾਨਿਆਜਿਨਿਇਹੁ
ਜਗਤੁਉਪਾਇਆ ॥੧॥ ਮਨਰੇਕਿਉਛੂਟਸਿਦੁਖੁਭਾਰੀ ॥ ਕਿਆਲੇਆਵਸਿਕਿਆਲੇਜਾਵਸਿਰਾਮਜਪਹੁਗੁਣਕਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਊਂਧਉਕਵਲੁਮਨਮੁਖਮਤਿਹੋਛੀਮਨਿਅੰਧੈਸਿਰਿਧੰਧਾ ॥ ਕਾਲੁਬਿਕਾਲੁਸਦਾਸਿਰਿਤੇਰੈਬਿਨੁਨਾਵੈਗਲਿਫੰਧਾ ॥੨॥ ਡਗਰੀਚਾਲਨੇਤ੍ਰ
ਫੁਨਿਅੰਧੁਲੇਸਬਦਸੁਰਤਿਨਹੀਭਾਈ ॥ ਸਾਸਤ੍ਰਬੇਦਤ੍ਰੈਗੁਣਹੈਮਾਇਆਅੰਧੁਲਉਧੰਧੁਕਮਾਈ ॥੩॥ ਖੋਇਓਮੂਲੁਲਾਭੁਕਹਪਾਵਸਿਦੁਰਮ
ਤਿਗਿਆਨਵਿਹੂਣੇ ॥ ਸਬਦੁਬੀਚਾਰਿਰਾਮਰਸੁਚਾਖਿਆਨਾਨਕਸਾਚਿਪਤੀਣੇ ॥੪॥੪॥੫॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ੧ ॥ ਗੁਰਕੈਸੰਗਿਰਹੈਦਿਨੁਰਾ
ਤੀਰਾਮੁਰਸਨਿਰੰਗਿਰਾਤਾ ॥ ਅਵਰੁਨਜਾਣਸਿਸਬਦੁਪਛਾਣਸਿਅੰਤਰਿਜਾਣਿਪਛਾਤਾ ॥੧॥ ਸੋਜਨੁਐਸਾਮੈਮਨਿਭਾਵੈ ॥ ਆਪੁਮਾਰਿਅਪ
ਰੰਪਰਿਰਾਤਾਗੁਰਕੀਕਾਰਕਮਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜਨੁਆਦਿਪੁਰਖੁਆਦੇਸੋ ॥ ਘਟਿਘਟਿਅੰਤਰਿਸਰਬਨਿਰੰ

ਤਰਿਗਇਆਸਹਜੁਵੇਖੈ॥੨॥ਸਾਚਾਸਰੁਭਰੇਸਭੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਜਿਤੁਵਾਪਿਬਿਖਿਆਮੈਲੁਨਰਾਈ॥ਨਿਰਮਲਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਚਾਖਿਆਸਬਦਰਤੇਪ
ਤਿਪਾਈ॥੩॥ਗੁਣੀਗੁਣੀਮਿਲਿਲਾਹਾਪਾਵਸਿਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਿਵਡਾਈ॥ਸਗਲੇਦੂਖਮਿਟਹਿਗੁਰਸੇਵਾਨਾਨਕਨਾਮੁਸਖਾਈ॥੪॥੫॥੬॥ ਭੈਰ
ਉ ਮ:੧॥ ਹਿਰਦੈਨਾਮੁਸਰਬਧਨੁਧਾਰਣੁਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਾਈਐ॥ਅਮਰਪਦਾਰਥਤੇਕਿਰਤਾਰਥਸਹਜਧਿਆਨਿਲਿਵਲਾਈਐ॥
੧॥ਮਨਰੇਰਾਮਭਗਤਿਚਿਤੁਲਾਈਐ॥ਗੁਰਮੁਖਿਰਾਮਨਾਮੁਜਪਿਹਿਰਦੈਸਹਜਸੇਤੀਘਰਿਜਾਈਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਭਰਮੁਭੇਦੁਭਉਕ
ਬਹੁਨਛੂਟਸਿਆਵਤਜਾਤਨਜਾਨੀ॥ਬਿਨੁਹਰਿਨਾਮਕੋਮੁਕਤਿਨਪਾਵਸਿਡੂਬਿਮੁਏਬਿਨੁਪਾਨੀ॥੨॥ਧੰਧਾਕਰਤਸਗਲੀਪਤਿਖੋਵੈਭਰ
ਮੁਨਮਿਟਸਿਗਵਾਰਾ॥ਬਿਨੁਗੁਰਸਬਦਮੁਕਤਿਨਹੀਕਬਹੀਅੰਧੁਲੇਧੰਧੁਪਸਾਰਾ॥੩॥ਅਕੁਲਨਿਰੰਜਨਸਿਉਮਨੁਮਾਨਿਆਮਨਹੀਤੇਮਨੁਮੂ
ਆ॥ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਏਕੋਜਾਨਿਆਨਾਨਕਅਵਰੁਨਦੂਆ॥੪॥੭॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ੧॥ ਜਗਨਹੋਮਪੁੰਨਤਪਪੂਜਾਦੇਹਦੁਖੀ
ਨਿਤਦੂਖਸਹੈ॥ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਮੁਕਤਿਨਪਾਵਸਿਮੁਕਤਿਨਾਮਿਗੁਰਮੁਖਿਲਹੈ॥੧॥ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਬਿਰਥੇਜਗਿਜਨਮਾ॥ਬਿਖੁਖਾਵੈਬਿਖੁ
ਬੋਲੀਬੋਲੈਬਿਨੁਨਾਵੈਨਿਹਫਲੁਮਰਿਭ੍ਰਮਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੁਸਤਕਪਾਠਬਿਆਕਰਣਵਖਾਣੈਸੰਧਿਆਕਰਮਤਿਕਾਲਕਰੈ॥ਬਿਨੁਗੁ
ਰਸਬਦਮੁਕਤਿਕਹਾਪ੍ਰਾਣੀਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਉਰਝਿਮਰੈ॥੨॥ਡੰਡਕਮੰਡਲਸਿਖਾਸੂਤੁਧੋਤੀਤੀਰਥਿਗਵਨੁਅਤਿਭ੍ਰਮਨੁਕਰੈ॥ਰਾਮਨਾਮਬਿ
ਨੁਸਾਂਤਿਨਆਵੈਜਪਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸੁਪਾਰਿਪਰੈ॥੩॥ਜਟਾਮੁਕਟੁਤਨਿਭਸਮਲਗਾਈਬਸਤ੍ਰਛੋਡਿਤਨਿਨਗਨੁਭਇਆ॥ਰਾਮਨਾਮ
ਬਿਨੁਤ੍ਰਿਪਤਿਨਆਵੈਕਿਰਤਕੈਬਾਂਧੈਭੇਖੁਭਇਆ॥੪॥ਜੇਤੇਜੀਅਜੰਤਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਜਤ੍ਰਕਤ੍ਰਤੂਸਰਬਜੀਆ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਰਾਖਿ
ਲੇਜਨਕਉਹਰਿਰਸੁਨਾਨਕਝੋਲਿਪੀਆ॥੫॥੮॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ੩ ਚਉਪਦੇਘਰੁ੧ ਜੀਅ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਜਾਤਿਕਾਗਰਬੁਨਕਰੀਅਹੁਕੋਈ॥ਬ੍ਰਹਮੁਬਿੰਦੈਸੋਬ੍ਰਾਹਮਣੁਹੋਈ॥੧॥ਜਾਤਿਕਾਗਰਬੁਨਕਰਿਮੂਰਖਗਵਾਰਾ॥ਇਸੁਗਰਬਤੇਚਲਹਿਬਹੁ
ਤੁਵਿਕਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚਾਰੇਵਰਨਆਖੈਸਭੁਕੋਈ॥ਬ੍ਰਹਮੁਬਿੰਦਤੇਸਭਓਪਤਿਹੋਈ॥੨॥ਮਾਟੀਏਕਸਗਲਸੰਸਾਰਾ॥ਬਹੁਬਿ
ਧਿਭਾਂਡੇਘੜੈਕੁਮ੍ਹਾਰਾ॥੩॥ਪੰਚਤਤੁਮਿਲਿਦੇਹੀਕਾਆਕਾਰਾ॥ਘਟਿਵਧਿਕੋਕਰੈਬੀਚਾਰਾ॥੪॥ਕਹਤੁਨਾਨਕਇਹੁਜੀਉਕਰਮਬੰਧ
ਹੋਈ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਭੇਟੇਮੁਕਤਿਨਹੋਈ॥੫॥੧॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ੩ ਜੋਗੀਗ੍ਰਿਹੀਪੰਡਿਤਭੇਖਧਾਰੀ॥ਏਸੂਤੇਅਪਣੈਅਹੰ
ਕਾਰੀ॥੧॥ਮਾਇਆਮਦਿਮਾਤਾਰਹਿਆਸੋਇ॥ਜਾਗਤੁਰਹੈਨਮੂਸੈਕੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੋਜਾਗੈਜਿਸੁਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈ॥ਪੰਚ
ਦੂਤਓਹੁਵਸਗਤਿਕਰੈ॥੨॥ਸੋਜਾਗੈਜੋਤਤੁਬੀਚਾਰੈ॥ਆਪਿਮਰੈਅਵਰਾਨਹਿਮਾਰੈ॥੩॥ਸੋਜਾਗੈਜੋਏਕੋਜਾਣੈ॥ਪਰਕਿਰਤਿਛੋਡੈਤਤੁ
ਪਛਾਣੈ॥੪॥ਚਹੁਵਰਨਾਵਿਚਿਜਾਗੈਕੋਇ॥ਜਮੈਕਾਲੈਤੇਛੂਟੈਸੋਇ॥੫॥ਕਹਤੁਨਾਨਕਜਨੁਜਾਗੈਸੋਇ॥ਗਿਆਨੁਅੰਜਨੁਜਾਕੀਨੇ
ਤ੍ਰੀਹੋਇ॥੬॥੨॥ਭੈਰਉਮਹਲਾ੩॥ ਜਾਕਉਰਾਖੈਅਪਣੀਸਰਣਾਈ॥ਸਾਚੇਲਾਗੈਸਾਚਾਫਲੁਪਾਈ॥੧॥ਰੇਜਨਕੈਸਿਉ
ਕਰਹੁਪੁਕਾਰਾ॥ਹੁਕਮੇਹੋਆਹੁਕਮੇਵਰਤਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਏਹੁਆਕਾਰੁਤੇਰਾਹੈਧਾਰਾ॥ਖਿਨਮਹਿਬਿਨਸੈਕਰਤਨਲਾਗੈਬਾਰਾ॥੨॥
ਕਰਿਪ੍ਰਸਾਦੁਇਕੁਖੇਲੁਦਿਖਾਇਆ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆ॥੩॥ਕਹਤੁਨਾਨਕੁਮਾਰਿਜੀਵਾਲੇਸੋਇ॥ਐਸਾਬੂਝਹੁਭਰ
ਮਿਨਭੂਲਹੁਕੋਇ॥੪॥੩॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ੩॥ ਮੈਕਾਮਣਿਮੇਰਾਕੰਤੁਕਰਤਾਰੁ॥ਜੇਹਾਕਰਾਏਤੇਹਾਕਰੀਸੀਗਾਰੁ॥੧॥ਜਾਂਤਿਸੁ
ਭਾਵੈਤਾਂਕਰੇਭੋਗੁ॥ਤਨੁਮਨੁਸਾਚੇਸਾਹਿਬਜੋਗੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਉਸਤਤਿਨਿੰਦਾਕਰੇਕਿਆਕੋਈ॥ਜਾਂਆਪੇਵਰਤੈਏਕੋਸੋਈ॥
੨॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਿਰਮਕਸਾਈ॥ਮਿਲਉਗੀਦਇਆਲਪੰਚਸਬਦਵਜਾਈ॥੩॥ਭਨਤਿਨਾਨਕੁਕਰੇਕਿਆਕੋਇ॥ਜਿਸਨੋ

ਆਪਿਮਿਲਾਵੈਸੋਇ॥੪॥੪॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ੩ ਸੋਮੁਨਿਜਿਮਨਕੀਦੁਬਿਧਾਮਾਰੈ॥ਦੁਬਿਧਾਮਾਰਿਬ੍ਰਹਮਬੀਚਾਰੈ॥੧॥ਇਸੁਮਨਕਉਕੋ
ਈਖੋਜਹੁਭਾਈ॥ਮਨੁਖੋਜਤਨਾਮਨਉਨਿਧਿਪਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੂਲੁਮੋਹੁਕਰਿਕਰਤੈਜਗਤੁਉਪਾਇਆ॥ਮਮਤਾਲਾਇਭਰਮਿਭੁਲਾਇਆ॥
੨॥ਇਸੁਮਨਤੇਸਭਿਪਿੰਡਪਰਾਣਾ॥ਮਨਕੈਵੀਚਾਰਿਹੁਕਮੁਬੁਝਿਸਮਾਣਾ॥੩॥ਕਰਮੁਹੋਵੈਗੁਰੁਕਿਰਪਾਕਰੈ॥ਇਹੁਮਨੁਜਾਗੈਇਸੁਮਨਕੀਦੁਬਿ
ਧਾਮਰੈ॥੪॥ਮਨਕਾਸੁਭਾਉਸਦਾਬੈਰਾਗੀ॥ਸਭਮਹਿਵਸੈਅਤੀਤੁਅਨਰਾਗੀ॥੫॥ਕਹਤਨਾਨਕੁਜੋਜਾਣੈਭੇਉ॥ਆਦਿਪੁਰਖੁਨਿਰੰ
ਜਨਦੇਉ॥੫॥੫॥ਭੈਰਉਮਹਲਾ੩॥ ਰਾਮਨਾਮੁਜਗਤਨਿਸਤਾਰਾ॥ਭਵਜਲੁਪਾਰਿਉਤਾਰਣਹਾਰਾ॥੧॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਹਰਿਨਾ
ਮਸਮਾਲਿ॥ਸਦਹੀਨਿਬਹੈ[illegible]ਤੇਰੈਨਾਲਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮੁਨਚੇਤਹਿਮਨਮੁਖਗਾਵਾਰਾ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਕੈਸੇਪਾਵਹਿਪਾਰਾ॥੨॥ਆਪੇ
ਦਾਤਿਕਰੇਦਾਤਾਰੁ॥ਦੇਵਣਹਾਰੇਕਉਜੈਕਾਰੁ॥੩॥ਨਦਰਿਕਰੇਸਤਿਗੁਰੂਮਿਲਾਏ॥ਨਾਨਕਹਿਰਦੈਨਾਮੁਵਸਾਏ॥੪॥੬॥
ਭੈਰਉਮਹਲਾ੩॥ ਨਾਮੇਉਧਰੇਸਭਿਜਿਤਨੇਲੋਅ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਿਨਾਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥੧॥ਹਰਿਜੀਉਅਪਣੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਇ॥ਗੁਰ
ਮੁਖਿਨਾਮੁਵਡਿਆਈਦੇਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਾਮਨਾਮਿਜਿਨਪ੍ਰੀਤਿਪਿਆਰੁ॥ਆਪਿਉਧਰੇਸਭਿਕੁਲਉਧਾਰਣਹਾਰੁ॥੨॥ਬਿਨੁਨਾਵੈ
ਮਨਮੁਖਜਮਪੁਰਿਜਾਹਿ॥ਅਉਖੇਹੋਵਹਿਚੋਟਾਖਾਹਿ॥੩॥ਆਪੇਕਰਤਾਦੇਵੈਸੋਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥੪॥੭॥
ਭੈਰਉਮਹਲਾ੩॥ਗੋਬਿੰਦਪ੍ਰੀਤਿਸਨਕਾਦਿਕਉਧਾਰੇ॥ਰਾਮਨਾਮਸਬਦਿਬੀਚਾਰੇ॥ ੧॥ਹਰਿਜੀਉਅਪਣੀਕਿਰਪਾਧਾਰੁ॥ਗੁਰ
ਮੁਖਿਨਾਮੇਲਗੈਪਿਆਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਤਰਿਪ੍ਰੀਤਿਭਗਤਿਸਾਚੀਹੋਇ॥ਪੂਰੈਗੁਰਿਮੇਲਾਵਾਹੋਇ॥੨॥ਨਿਜਘਰਿਵਸੈਸਹਜਿ
ਸੁਭਾਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਵਸੈਮਨਿਆਇ॥੩॥ਆਪੇਵੇਖੈਵੇਖਣਹਾਰੁ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਰਖਹੁਉਰਧਾਰਿ॥੪॥ ੮ ਭੈਰਉਮਃ੩
ਕਲਜੁਗਮਹਿਰਾਮਨਾਮੁਉਰਧਾਰਿ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਮਾਥੈਪਾਵੈਛਾਰੁ॥੧॥ਰਾਮਨਾਮੁਦੁਲਭੁਹੈਭਾਈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਵਸੈਮ
ਨਿਆਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਾਮਨਾਮੁਜਨਭਾਲਹਿਸੋਇ॥ਪੂਰੇਗੁਰਤੇਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਇ॥੨॥ਹਰਿਕਾਭਾਣਾਮੰਨਹਿਸੇਜਨਪਰਵਾਣੁ॥
ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਨਾਮੁਨੀਸਾਣੁ॥੩॥ਸੋਸੇਵਹੁਜੋਕਲਰਹਿਆਧਾਰਿ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਿਪਿਆਰੁ॥ ੪॥ ੯ ਭੈਰਉਮਃ੩
ਕਲਜੁਗਮਹਿਬਹੁਕਰਮਕਮਾਹਿ॥ਨਾਰੁਤਿਨਾਕਰਮਥਾਇਪਾਹਿ॥ਕਲਜੁਗਮਹਿਰਾਮਨਾਮੁਹੈਸਾਰੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚਾਲਗੈ
ਪਿਆਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਨੁਮਨੁਖੋਜਿਘਰੈਮਹਿਪਾਇਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਰਾਮਨਾਮਿਚਿਤੁਲਾਇਆ॥੨॥ਗਿਆਨੁਅੰਜਨੁਸਤਿਗੁ
ਰਤੇਹੋਇ॥ਰਾਮਨਾਮੁਰਵਿਰਹਿਆਤਿਹੁਲੋਇ॥੩॥ਕਲਜੁਗਮਹਿਹਰਿਜੀਉਏਕਹੋਰਰੁਤਿਨਕਾਈ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਹਿਰਦੈਰਾ
ਮਨਾਮੁਲੇਹੁਜਮਾਈ॥੪॥ ੧੦॥ਭੈਰਉਮਹਲਾ੩॥ਘਰੁ੨॥ ਦੁਬਿਧਾਮਨਮੁਖਰੋਗਿਵਿਆਪੇਤ੍ਰਿਸਨਾਜਲਹਿਅਧਿਕਾਈ॥
ਮਰਿਮਰਿਜੰਮਹਿਠਉਰਨਪਾਵਹਿਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਈ॥੧॥ਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਕਰਿਕਿਰਪਾਦੇਹੁਬੁਝਾਈ॥ਹਉਮੈਰੋਗੀਜਗਤੁਉਪਾਇ
ਆਬਿਨੁਸਬਦੈਰੋਗੁਨਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤ੍ਰਪੜਹਿਮੁਨਿਕੇਤੇਬਿਨੁਸਬਦੈਸੁਰਤਿਨਪਾਈ॥੧॥[illegible]ਰੈਗੁਣਸਭੈ
ਰੋਗਿਵਿਆਪੇਮਮਤਾਸੁਰਤਿਗਵਾਈ॥੨॥ਇਕਿਆਪੇਕਾਢਿਲਏਪ੍ਰਭਿਆਪੇਗੁਰਸੇਵਾਪ੍ਰਭਿਲਾਏ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਨਿਧਾਨੋਪਾਇਆ
ਸੁਖੁਵਸਿਆਮਨਿਆਏ॥੩॥ਚਉਥੀਪਦਵੀਗੁਰਮੁਖਿਵਰਤਹਿਤਿਨਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾਪਾਇਆ॥ਪੂਰੈਸਤਿਗੁਰਿਕਿਰਪਾਕੀਨੀਵਿ
ਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇਆ॥੪॥ਏਕਸੁਕੀਸਿਰਿਕਾਰਏਕਜਿਨਿਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਰੁਦ੍ਰੁਉਪਾਇਆ॥ਨਾਨਕਨਿਹਚਲੁਏਕੋਸਾਚਾਨਾਓਹੁ
ਮਰੈਨਜਾਇਆ॥੫॥ ੧॥੧੧ ਭੈਰਉਮਹਲਾ੩॥ ਮਨਮੁਖਦੁਬਿਧਾਸਦਾਹੈਰੋਗੀਰੋਗੀਸਗਲਸੰਸਾਰਾ॥ਗੁਰਮੁਖਬੂਝੈ

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰੋਗੁਗਵਾਏਹਿਗੁਰਸਬਦਿਵੀਚਾਰਾ॥੧॥ਹਰਿਜੀਉਸਤਸੰਗਤਿਮੇਲਾਏ॥ਨਾਨਕਤਿਸਨੋਦੇਇਵਡਿਆਈਜੋਰਾਮਨਾਮਿਚਿਤੁਲਾਏ॥੧॥ਰਹਾਉ
॥ਮਮਤਾਕਾਲਿਸਭਿਰੋਗਿਸਤਾਏਤਿਨਜਮਕੀਹੈਸਿਰਿਕਾਰਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰਾਣੀਜਮੁਨੇੜਿਨਆਵੈਜਿਨਹਰਿਰਾਖਿਆਉਰਧਾਰਾ॥੨॥ਜਿਨਹ
ਰਿਕਾਨਾਮੁਨਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤਾਸੇਜਗਮਹਿਕਾਹੇਆਇਆ॥ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਕਦੇਨਕੀਨੀਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥੩॥ਨਾਨਕਸੇਪੂਰੇਵਡਭਾ
ਗੀਸਤਿਗੁਰਸੇਵਾਲਾਏ॥ਜੋਇਛਹਿਸੋਈਫਲੁਪਾਵਹਿਗੁਰਬਾਣੀਸੁਖੁਪਾਏ॥੪॥੧੨॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ੩॥
ਦੁਖਵਿਚਿਜੰਮੈਦੁਖਿਮਰੈਦੁਖਵਿਚਿਕਾਰਕਮਾਇ॥ਗਰਭਜੋਨੀਵਿਚਿਕਦੇਨਨਿਕਲੈਬਿਸਟਾਮਾਹਿਸਮਾਇ॥੧॥ਧ੍ਰਿਗੁਧ੍ਰਿਗੁਮਨਮੁਖ
ਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥ਪੂਰੇਗੁਰਕੀਸੇਵਨਕੀਨੀਹਰਿਕਾਨਾਮੁਨਭਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਸਭਿਰੋਗਗਵਾਏਜਿਸਨੋਹਰਿਜੀਉਲਾ
ਏ॥ਨਾਮੇਨਾਮਿਮਿਲੈਵਡਿਆਈਜਿਸਨੋਮੰਨਿਵਸਾਏ॥੨॥ਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟੈਤਾਫਲੁਪਾਏਸਚੁਕਰਣੀਸੁਖਸਾਰੁ॥ਸੇਜਨਨਿਰਮਲਜੋਹਰਿਲਾ
ਗੇਹਰਿਨਾਮੇਧਰਹਿਪਿਆਰੁ॥੩॥ਤਿਨਕੀਰੇਣੁਮਿਲੈਤਾਮਸਤਕਿਲਾਈਜਿਨਸਤਿਗੁਰੁਪੂਰਾਧਿਆਇਆ॥ਨਾਨਕਤਿਨਕੀਰੇਣੁਪੂਰੈਭਾ
ਗਿਪਾਈਐਜਿਨੀਰਾਮਨਾਮਿਚਿਤੁਲਾਇਆ॥੪॥੧੩॥ਭੈਰਉਮਹਲਾ੩॥ ਸਬਦੁਬੀਚਾਰੇਸੋਜਨੁਸਾਚਾਜਿਨਕੈਹਿਰਦੈਸਾਚਾਸੋਈ
॥ਸਾਚੀਭਗਤਿਕਰਹਿਦਿਨੁਰਾਤੀਤਾਤਨਿਦੂਖੁਨਹੋਈ॥੧॥ਭਗਤੁਭਗਤੁਕਹੈਸਭੁਕੋਈ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਭਗਤਿਨਪਾਈਐ
ਪੂਰੈਭਾਗਿਮਿਲੈਪ੍ਰਭੁਸੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨਮੁਖਮੂਲੁਗਵਾਵਹਿਲਾਭੁਮਾਗਹਿਲਾਹਾਲਾਭੁਕਿਦੂਹੋਈ॥ਜਮਕਾਲੁਸਦਾਹੈਸਿਰਊਪਰਿ
ਦੂਜੈਭਾਇਪਤਿਖੋਈ॥੨॥ਬਹਲੇਭੇਖਭਵਹਿਦਿਨੁਰਾਤੀਹਉਮੈਰੋਗੁਨਜਾਈ॥ਪੜਿਪੜਿਲੂਝਹਿਬਾਦੁਵਖਾਣਹਿਮਿਲਿਮਾਇਆ
ਸੁਰਤਿਗਵਾਈ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਹਿਪਰਮਗਤਿਪਾਵਹਿਨਾਮਿਮਿਲੈਵਡਿਆਈ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਜਿਨਾਮਨਿਵਸਿਆਦਰਿਸਾਚੈਪ
ਤਿਪਾਈ॥੪॥੧੪॥ਭੈਰਉਮਹਲਾ੩॥ ਮਨਮੁਖਆਸਾਨਹੀਉਤਰੈਦੂਜੈਭਾਇਖੁਆਏ॥ਉਦਰੁਨੈਸਾਣੁਨਭਰੀਐਕਬਹੂਤ੍ਰਿਸਨਾ
ਅਗਨਿਪਚਾਏ॥੧॥ਸਦਾਅਨੰਦੁਰਾਮਰਸਿਰਾਤੇ॥ਹਿਰਦੈਨਾਮੁਦੁਬਿਧਾਮਨਿਭਾਗੀਹਰਿਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਤ੍ਰਿਪਤਾਤੇ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਆਪੇਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਸ੍ਰਿਸਟਿਜਿਨਿਸਾਜੀਸਿਰਿਸਿਰਿਧੰਧੈਲਾਏ॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਕੀਆਜਿਨਿਆਪੇਆਪੇਦੂਜੈਲਾਏ॥੨॥ਤਿਸਨੋ
ਕਿਹੁਕਹੀਐਜੇਦੂਜਾਹੋਵੈਸਭਤੁਧੈਮਾਹਿਸਮਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨੁਤਤੁਬੀਚਾਰਾਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਏ॥੩॥ਸੋਪ੍ਰਭੁਸਾਚਾਸਦਹੀ
ਸਾਚਾਸਾਚਾਸਭੁਆਕਾਰਾ॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਿਸੋਝੀਪਾਈਸਚਿਨਾਮਿਨਿਸਤਾਰਾ॥੪॥੫॥੧੫॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ੩ ਕਲਿਮਹਿਪ੍ਰੇਤਜਿਨੀ
ਰਾਮੁਨਪਛਾਤਾਸਤਜੁਗਿਪਰਮਹੰਸਬੀਚਾਰੀ॥ਦੁਆਪੁਰਿਤ੍ਰੇਤੈਮਾਣਸਵਰਤਹਿਵਿਰਲੈਹਉਮੈਮਾਰੀ॥੧॥ਕਲਿਮਹਿਰਾਮਨਾਮਿਵਡਿ
ਆਈ॥ਜੁਗਿਜੁਗਿਗੁਰਮੁਖਿਏਕੋਜਾਤਾਵਿਣੁਨਾਵੈਮੁਕਤਿਨਪਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਿਰਦੈਨਾਮੁਲਖੈਜਨੁਸਾਚਾਗੁਰਮੁਖਿਮੰਨਿਵਸਾਈ॥
ਆਪਿਤਰੇਸਗਲੇਕੁਲਤਾਰੇਜਿਨੀਰਾਮਨਾਮਿਲਿਵਲਾਈ॥੨॥ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਹੈਗੁਣਕਾਦਾਤਾਅਵਗਣਸਬਦਿਜਲਾਏ॥ਜਿਨਮਨਿਵਸਿ
ਆਸੇਜਨਸੋਹੇਹਿਰਦੈਨਾਮੁਵਸਾਏ॥੩॥ਘਰੁਦਰੁਮਹਲੁਸਤਿਗੁਰੂਦਿਖਾਇਆਰੰਗਸਿਉਰਲੀਆਮਾਣੈ॥ਜੋਕਿਛੁਕਹੈਸੁਭਲਾ
ਕਰਿਮਾਨੈਨਾਨਕਨਾਮੁਵਖਾਣੈ॥੪॥੬॥੧੬॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ੩॥ ਮਨਸਾਮਨਹਿਸਮਾਇਲੈਗੁਰਸਬਦੀਵੀਚਾਰ॥ਗੁਰਪੂਰੇਤੇਸੋ
ਝੀਪਵੈਫਿਰਿਮਰੈਨਵਾਰੋਵਾਰ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਰਾਮਨਾਮੁਆਧਾਰੁ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆਸਭਇਛਪੁਜਾਵਣਹਾਰੁ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਸਭਮਹਿਏਕੋਰਵਿਰਹਿਆਗੁਰਬਿਨੁਬੂਝਨਪਾਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪਰਗਟੁਹੋਆਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਅਨਦਿਨੁਹਰਿਗੁਣਗਾਇ॥੨॥
ਸੁਖਦਾਤਾਹਰਿਏਕੁਹੈਹੋਰਥੈਸੁਖੁਨਪਾਹਿ॥ਸਤਿਗੁਰੁਜਿਨੀਨਸੇਵਿਆਦਾਤਾਸੇਅੰਤਿਗਏਪਛੁਤਾਹਿ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਸਦਾਸੁਖ

ਹਰਿ

ਪਾਇਆ ਫਿਰਿ ਦੁਖੁ ਨ ਲਾਗੈ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਈ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਇਆ ॥੪॥੧੭॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩
ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ਜਗਤੁ ਬਉਰਾਨਾ ਭੂਲਾ ਚੋਟਾ ਖਾਈ ॥ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ਦਰ ਕੀ ਖਬਰਿ ਨ ਪਾਈ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਸਦਾ ਰਹਹੁ ਸਤਿਗੁ
ਰ ਕੀ ਸਰਣਾ ॥ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੀਠਾ ਸਦ ਲਾਗਾ ਗੁਰ ਸਬਦੇ ਭਵਜਲੁ ਤਰਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭੇਖ ਕਰੈ ਬਹੁਤੁ ਚਿਤੁ ਡੋਲੈ ਅੰਤਰਿ ਕਾਮੁ
ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥ ਅੰਤਰਿ ਤਿਸਾ ਭੂਖ ਅਤਿ ਬਹੁਤੀ ਭਉਕਤ ਫਿਰੈ ਦਰ ਬਾਰੁ ॥੨॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਰਹਿ ਫਿਰਿ ਜੀਵਹਿ ਤਿਨ ਕਉ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਿ ॥
ਅੰਤਰਿ ਸਾਂਤਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥੩॥ ਜਿਉ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਵੈ ਕਰਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸ
ਬਦੁ ਸਮਾਲੇ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਵਡਿਆਈ ॥੪॥੧੮ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਖੁਆਇਆ ਦੁਖੁ ਖਟੇ ਦੁਖ ਖਾਇ ॥
ਅੰਤਰਿ ਲੋਭ ਹਲਕੁ ਦੁਖੁ ਭਾਰੀ ਬਿਨੁ ਬਿਬੇਕ ਭਰਮਾਇ ॥੧॥ ਮਨਮੁਖਿ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਸੈਸਾਰਿ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸੁਪਨੈ ਨਹੀ ਚੇਤਿਆ ਹਰਿ ਸਿਉ
ਕਦੇ ਨ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਸੂਆ ਕਰਮ ਕਰੈ ਨਹੀ ਬੂਝੈ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵੈ ਕੂੜੋ ਹੋਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਉਲਟੀ ਹੋਵੈ ਖੋਜਿ ਲਹੈ
ਜਨੁ ਕੋਇ ॥੨॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸਦ ਵਸਿਆ ਪਾਇਆ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ਚੂਕਾ ਮਨ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥੩॥
ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਆਪੇ ਮਾਰਗਿ ਪਾਏ ॥ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ ॥੪॥੧੯॥ ਭੈਰਉ ਮਃ ੩॥
ਮੇਰੀ ਪਟੀਆ ਲਿਖਹੁ ਹਰਿ ਗੋਵਿੰਦ ਗੋਪਾਲਾ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਫਾਥੇ ਜਮ ਜਾਲਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਰੇ ਮੇਰੀ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥ ਹਰਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ਮੇਰੈ ਨਾ
ਲਾ ॥੧॥ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁ ਹਰਿ ਉਚਰੈ ॥ ਸਾਸਨਾ ਤੇ ਬਾਲਕੁ ਗਮੁ ਨ ਕਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਤਾ ਉਪਦੇਸੈ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਪਿਆਰੇ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਰਾ
ਮ ਨਾਮੁ ਛੋਡਹੁ ਜੀਉ ਲੇਹੁ ਉਬਾਰੇ ॥ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁ ਕਹੈ ਸੁਨਹੁ ਮੇਰੀ ਮਾਇ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨ ਛੋਡਾ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ਬੁਝਾਇ ॥੨॥ ਸੰਡਾ ਮਰਕਾ ਸਭਿ ਜਾ
ਇ ਪੁਕਾਰੇ ॥ ਪ੍ਰਹਲਾਦੁ ਆਪਿ ਵਿਗੜਿਆ ਸਭਿ ਚਾਟੜੇ ਵਿਗਾੜੇ ॥ ਦੁਸਟ ਸਭਾ ਮਹਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਪਕਾਇਆ ॥ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਕਾ ਰਾਖਾ ਹੋਇ
ਰਘੁਰਾਇਆ ॥੩॥ ਹਾਥਿ ਖੜਗੁ ਕਰਿ ਧਾਇਆ ਅਤਿ ਅਹੰਕਾਰਿ ॥ ਹਰਿ ਤੇਰਾ ਕਹਾ ਤੁਝੁ ਲਏ ਉਬਾਰਿ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਭੈਆਨ ਰੂਪੁ ਨਿ
ਕਸਿਆ ਥੰਮ੍ਹ ਉਪਾੜਿ ॥ ਹਰਣਾਖਸੁ ਨਖੀ ਬਿਦਾਰਿਆ ਪ੍ਰਹਲਾਦੁ ਲੀਆ ਉਬਾਰਿ ॥੪॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੇ ਹਰਿ ਜੀਉ ਕਾਰਜ ਸਵਾਰੇ ॥
ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਜਨ ਕੇ ਇਕੀਹ ਕੁਲ ਉਧਾਰੇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਹਉਮੈ ਬਿਖੁ ਮਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਸੰਤ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੫॥੧॥੨੦॥
ਭੈਰਉ ਮਃ ੩ ॥ ਆਪੇ ਦੈਤ ਲਾਇ ਦਿਤੇ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕਉ ਆਪੇ ਰਾਖਾ ਸੋਈ ॥ ਜੋ ਤੇਰੀ ਸਦਾ ਸਰਣਾਈ ਤਿਨ ਮਨਿ ਦੁਖੁ ਨ ਹੋਈ ॥੧॥ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ
ਭਗਤਾ ਕੀ ਰਖਦਾ ਆਇਆ ॥ ਦੈਤ ਪੁਤ੍ਰੁ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁ ਗਾਇਤ੍ਰੀ ਤਰਪਣੁ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਣੈ ਸਬਦੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਦਿ
ਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ਦੁਬਿਧਾ ਸਬਦੇ ਖੋਈ ॥ ਸਦਾ ਨਿਰਮਲ ਹੈ ਜੋ ਸਚਿ ਰਾਤੇ ਸਚੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਸੋਈ ॥੨॥ ਮੂਰਖ ਦੁਬਿਧਾ ਪੜ੍ਹਹਿ ਮੂ
ਲੁ ਨ ਪਛਾਣਹਿ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਹਿ ਦੁਸਟੁ ਦੈਤੁ ਚਿੜਾਇਆ ॥੩॥ ਪ੍ਰਹਲਾਦੁ ਦੁਬਿਧਾ ਨ ਪੜੈ ਹਰਿ
ਨਾਮੁ ਨ ਛੋਡੈ ਡਰੈ ਨ ਕਿਸੈ ਦਾ ਡਰਾਇਆ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕਾ ਹਰਿ ਜੀਉ ਰਾਖਾ ਦੈਤੈ ਕਾਲੁ ਨੇੜਾ ਆਇਆ ॥੪॥ ਆਪਣੀ ਪੈਜ ਆਪੇ ਰਾਖੈ
ਭਗਤਾਂ ਦੇਇ ਵਡਿਆਈ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਣਾਖਸੁ ਨਖੀ ਬਿਦਾਰਿਆ ਅੰਧੈ ਦਰ ਕੀ ਖਬਰਿ ਨ ਪਾਈ ॥੫॥ ੨॥੨੧॥ ਭੈਰਉ ਮਃ ੪ ਚਉਪਦੇ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਹਰਿ ਜਨ ਸੰਤ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਗਿ ਲਾਇਣੁ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਭਜੁ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਇਣੁ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਭਜੁ ਨਾਮੁ ਨਰਾਇਣੁ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ
ਕਰੇ ਸੁਖਦਾਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਵਜਲੁ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਤਰਾਇਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਗਤਿ ਸਾਧ ਮੇਲਿ ਹਰਿ ਗਾਇਣੁ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਲੇ ਰਾਮ ਰਸਾਇਣੁ ॥
੨॥ ਗੁਰ ਸਾਧੂ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗਿਆਨ ਸਰਿ ਨਾਇਣੁ ॥ ਸਭਿ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਗਏ ਗਾਵਾਇਣੁ ॥੩॥ ਤੂ ਆਪੇ
ਕਰਤਾ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਧਰਾਇਣੁ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਮੇਲਿ ਤੇਰਾ ਦਾਸ ਦਸਾਇਣੁ ॥੪॥੧॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਬੋਲਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਫਲ ਸਾ ਘਰੀ ॥

੩

ਗੁਰ ਉਪਦੇਸੁ ਸਭ ਦੁਖ ਪਰਹਰੀਆ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਨਾਮਿ ਰਤਨੁ ਨਾਮੁ ਨਰਹਰੀਆ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਲਹੁ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਸਤਸੰਗਤਿ ਸੰਗਿ ਸਿੰਧੁ ਭਉ ਤਰੀਆ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਜਗਜੀਵਨੁ ਧਿਆਇ ਮਨਿ ਹਰਿ ਸਿਮਰੀ ॥ ਕੋਟ ਕੋਟੰਤਰ ਤੇਰੇ ਪਾਪ ਪਰਹਰੀ ॥੨॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਾਧ ਧੂਰਿ ਮੁਖਿ ਪਰੀ ॥ ਇਸਨਾਨੁ ਕੀਓ
ਅਠਸਠਿ ਸੁਰਸਰੀ ॥੩॥ ਹਮ ਮੂਰਖ ਕਉ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਤਾਰਿਓ ਤਾਰਣ ਹਰੀ ॥੪॥੨॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੪
ਸੁਕ੍ਰਿਤੁ ਕਰਣੀ ਸਾਰੁ ਜਪਮਾਲੀ ॥ ਹਿਰਦੈ ਫੇਰਿ ਚਲੈ ਤੁਧੁ ਨਾਲੀ ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਬਨਵਾਲੀ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਲਹੁ ਸਤਸੰਗਤਿ ਤੂ
ਟਿ ਗਈ ਮਾਇਆ ਜਮ ਜਾਲੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਾ ਘਾਲ ਜਿਨਿ ਘਾਲੀ ॥ ਤਿਸੁ ਘੜੀਐ ਸਬਦੁ ਸਚੀ ਟਕਸਾਲੀ ॥੨॥ ਹਰਿ ਅਗਮ
ਅਗੋਚਰੁ ਗੁਰਿ ਅਗਮ ਦਿਖਾਲੀ ॥ ਵਿਚਿ ਕਾਇਆ ਨਗਰ ਲਧਾ ਹਰਿ ਭਾਲੀ ॥੩॥ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਹਰਿ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੀ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਤਾ
ਰਹੁ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੀ ॥੪॥੩॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਸਭਿ ਘਟ ਤੇਰੇ ਤੂ ਸਭਨਾ ਮਾਹਿ ॥ ਤੁਝ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ॥੧॥ ਹਰਿ ਸੁਖਦਾਤਾ
ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਾਪੁ ॥ ਹਉ ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹੀ ਤੂ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਬਾਪੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਹ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ ਸਭ ਤੇਰੈ ਵਸਿ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥
੨॥ ਜਿਸ ਕਉ ਤੁਮ ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ਭਾਵਹੁ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਨੇੜੈ ਕੋਇ ਨ ਜਾਵੈ ॥੩॥ ਤੂ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਸਭ ਤੈ ਭਰਪੂਰਿ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਾਜਰਾ ਹਜੂਰਿ ॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

੪॥੪॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੨ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਸੰਤੁ ਹਰਿ ਕੀ ਹਰਿ ਮੂਰਤਿ ਜਿਸੁ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰਿ ॥ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਹੋਵੈ ਜਿਸੁ ਲਿਖਿਆ ਸੋ
ਗੁਰਮਤਿ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਰਿ ॥੧॥ ਮਧੁਸੂਦਨੁ ਜਪੀਐ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ ਦੇਹੀ ਨਗਰਿ ਤਸਕਰ ਪੰਚ ਧਾਤੂ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਕਾਢੇ
ਮਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨ ਕਾ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਤਿਨ ਕਾਰਜ ਹਰਿ ਆਪਿ ਸਵਾਰਿ ॥ ਤਿਨ ਚੂਕੀ ਮੁਹਤਾਜੀ ਲੋਕਨ ਕੀ ਹਰਿ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕੀਆ
ਕਰਤਾਰਿ ॥੨॥ ਮਤਾ ਮਸੂਰਤਿ ਤਾਂ ਕਿਛੁ ਕੀਜੈ ਜੇ ਕਿਛੁ ਹੋਵੈ ਹਰਿ ਬਾਹਰਿ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ਸੋਈ ਭਲ ਹੋਸੀ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹੁ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਮੁ
ਰਾਰਿ ॥੩॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ਸੁ ਆਪੇ ਆਪੇ ਓਹੁ ਪੂਛਿ ਨ ਕਿਸੈ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ ਜਿਨਿ ਮੇਲਿਆ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਿਰਪਾ
ਧਾਰਿ ॥੪॥੧॥੫॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਤੇ ਸਾਧੂ ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਸੁਆਮੀ ਜਿਨ ਜਪਿਆ ਗਤਿ ਹੋਇ ਹਮਾਰੀ ॥ ਤਿਨ ਕਾ ਦਰਸੁ ਦੇਖਿ ਮਨੁ
ਬਿਗਸੈ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਤਿਨ ਕਉ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਜਗਤ ਪਿਤ ਸੁਆਮੀ ਹਮ ਦਾ
ਸਨਿ ਦਾਸ ਕੀਜੈ ਪਨਿਹਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਿਨ ਮਤਿ ਊਤਮ ਤਿਨ ਪਤਿ ਊਤਮ ਜਿਨ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਬਨਵਾਰੀ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਲਾਇ
ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਤਿਨ ਸਿਮਰਤ ਗਤਿ ਹੋਇ ਹਮਾਰੀ ॥੨॥ ਜਿਨ ਐਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਧੁ ਨ ਪਾਇਆ ਤੇ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਕਾਢੇ ਮਾਰੀ ॥ ਤੇ ਨਰ ਨਿੰ
ਦਕ ਸੋਭ ਨ ਪਾਵਹਿ ਤਿਨ ਨਕ ਕਾਟੇ ਸਿਰਜਨਹਾਰੀ ॥੩॥ ਹਰਿ ਆਪਿ ਬੁਲਾਵੈ ਆਪੇ ਬੋਲੈ ਹਰਿ ਆਪਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਨਿਰਾਹਾਰੀ ॥ ਹਰਿ ਜਿਸੁ
ਤੂ ਮੇਲਹਿ ਸੋ ਤੁਧੁ ਮਿਲਸੀ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਿਆ ਏਹਿ ਜੰਤ ਵਿਚਾਰੀ ॥੪॥੨॥੬॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਾਈ ਹਰਿ ਤੇਰੀ ਜਿ
ਤੁ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਹਰਿ ਸੁਨਣੇ ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਣਿਆ ਮਨੁ ਭੀਨਾ ਤਿਨ ਹਮ ਸ੍ਰੇਵਹ ਨਿਤ ਚਰਣੇ ॥੧॥ ਜਗਜੀਵਨੁ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ਤਰਣੇ ॥ ਅਨੇ
ਕ ਅਸੰਖ ਨਾਮ ਹਰਿ ਤੇਰੇ ਨ ਜਾਹੀ ਜਿਹਵਾ ਇਤੁ ਗਨਣੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਸਿਖ ਹਰਿ ਬੋਲਹੁ ਹਰਿ ਗਾਵਹੁ ਲੇ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਜਪਣੇ ॥ ਜੋ
ਉਪਦੇਸੁ ਸੁਣੇ ਗੁਰ ਕੇਰਾ ਸੋ ਜਨੁ ਪਾਵੈ ਹਰਿ ਸੁਖ ਘਣੇ ॥੨॥ ਧੰਨੁ ਸੁ ਵੰਸੁ ਧੰਨੁ ਸੁ ਪਿਤਾ ਧੰਨੁ ਸੁ ਮਾਤਾ ਜਿਨਿ ਜਨ ਜਣੇ ॥ ਜਿਨ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਧਿਆਇ
ਆ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੇ ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਹਰਿ ਜਨ ਬਣੇ ॥੩॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਗਮ ਨਾਮ ਹਰਿ ਤੇਰੇ ਵਿਚਿ ਭਗਤਾ ਹਰਿ ਧਰਣੇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨਿ ਪਾਇ
ਆ ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਾਰਿ ਪਵਣੇ ॥੪॥੩॥੭॥

ਰਾਗੁ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਗਲੀ ਥੀਤਿ ਪਾਸਿ ਡਾਰਿ ਰਾਖੀ ॥ ਅਸਟਮ ਥੀਤਿ ਗੋਵਿੰਦ ਜਨਮਾ ਸੀ ॥੧॥ ਭਰਮਿ ਭੂਲੇ ਨਰ ਕਰਤ ਕਚਰਾਇਣ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਤੇ ਰਹਤ

ਲਾਇਣਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਿਪ੍ਰਭਿਜਿਸੁਮਰਵਾਇਓਚੋਗੁਣਾ॥ਓਹੁਜਨਮਨਮਰੈਸਾਕਤੁਛੋਟਾ॥੨॥ਸਗਲਖਰਾਪਦੇਹਲੇਰੋਨੀ॥ਸੋਸੁਖਨਾਲਉਜਿ
ਤੁਕਹਹਿਠਾਕੁਰਜੋਨੀ॥੩॥ਜਨਮਨਮਰੈਨਆਵੈਨਜਾਈ॥ਨਾਨਕਕਾਪ੍ਰਭੁਰਹਿਓਸਮਾਈ॥੪॥੧॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ੫
ਊਠਤਸੁਖੀਆਬੈਠਤਸੁਖੀਆ॥ਭਉਨਹੀਲਾਗੈਜਾਂਐਸੇਬੁਝੀਆ॥੧॥ਰਾਖਾਏਕੁਹਮਾਰਾਸੁਆਮੀ॥ਸਗਲਘਟਾਕਾਅੰਤਰਿ
ਜਾਮੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੋਇਅਚਿੰਤਾਜਾਗਿਅਚਿੰਤਾ॥ਜਹਾਕਹਾਪ੍ਰਭੁਤੂੰਵਰਤੰਤਾ॥੨॥ਘਰਿਸੁਖਿਵਸਿਆਬਾਹਰਿਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਕਹੁ
ਨਾਨਕਗੁਰਿਮੰਤ੍ਰੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆ॥੩॥੨॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ੫॥ਵਰਤਨਰਹਉਨਮਹਰਮਦਾਨਾ॥ਤਿਸੁਸੇਵੀਜੋਰਖੈਨਿਦਾਨਾ॥੧॥ਏਕੁ
ਗੁਸਾਈਅਲਹੁਮੇਰਾ॥ਹਿੰਦੂਤੁਰਕਦੁਹਾਂਨੇਬੇਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਜਕਾਬੈਜਾਉਨਤੀਰਥਪੂਜਾ॥ਏਕੋਸੇਵੀਅਵਰੁਨਦੂਜਾ॥੨॥ਪੂਜਾ
ਕਰਉਨਨਿਵਾਜਗੁਜਾਰਉ॥ਏਕਨਿਰੰਕਾਰਲੇਰਿਦੈਨਮਸਕਾਰਉ॥੩॥ਨਾਹਮਹਿੰਦੂਨਮੁਸਲਮਾਨ॥ਅਲਹਰਾਮਕੇਪਿੰਡੁਪਰਾਨ॥੪॥
ਕਹੁਕਬੀਰਇਹੁਕੀਆਵਖਾਨਾ॥ਗੁਰਪੀਰਮਿਲਿਖੁਦਿਖਸਮੁਪਛਾਨਾ॥੫॥੩॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ੫ ਦਸਮਿਰਗੀਸਹਜੇਬੰਧਿਆ
ਨੀ॥ਪਾਂਚਮਿਰਗਬੇਧੇਸਿਵਕੀਬਾਨੀ॥੧॥ਸੰਤਸੰਗਿਲੇਚੜਿਓਸਿਕਾਰ॥ਮ੍ਰਿਗਪਕਰੇਬਿਨੁਘੋਰਹਥੀਆਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਖੇਰਬਿਰਤਿ
ਬਾਹਰਿਆਇਓਧਾਇ॥ਅਹੇਰਾਪਾਇਓਘਰਕੈਗਾਂਇ॥੨॥ਮ੍ਰਿਗਪਕਰੇਘਰਿਆਣੇਹਾਟਿ॥ਚੁਖਚੁਖਲੇਗਏਬਾਂਢੇਬਾਟਿ॥੩॥
ਏਹੁਅਹੇਰਾਕੀਨੋਦਾਨੁ॥ਨਾਨਕਕੈਘਰਿਕੇਵਲਨਾਮੁ॥੪॥੪॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ੫॥ ਜੇਸਉਲੋਚਿਲੋਚਿਖਾਵਾਇਆ॥ਸਾਕਤਹਰਿ
ਹਰਿਚੀਤਿਨਆਇਆ॥੧॥ਸੰਤਜਨਾਕੀਲੇਹੁਮਤੇ॥ਸਾਧਸੰਗਿਪਾਵਹੁਪਰਮਗਤੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਾਥਰਕਉਬਹੁਨੀਰੁਪਵਾਇਆ॥
ਨਹਭੀਗੈਅਧਿਕਸੂਕਾਇਆ॥੨॥ਖਟੁਸਾਸਤ੍ਰਮੂਰਖੈਸੁਨਾਇਆ॥ਜੈਸੇਦਹਦਿਸਪਵਨੁਝੁਲਾਇਆ॥੩॥ਬਿਨੁਕਣਖਲਹਾਨੁਜੈਸੇ
ਗਾਹਨੁਪਾਇਆ॥ਤਿਉਸਾਕਤਤੇਕੋਨਬਰਸਾਇਆ॥੪॥ਤਿਤਹੀਲਾਗਾਜਿਤੁਕੋਲਾਇਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਿਬਣਤਬਣਾਇਆ
॥੫॥੫॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ੫॥ ਜੀਉਪ੍ਰਾਣਜਿਨਿਰਚਿਓਸਰੀਰ॥ਜਿਨਹਿਉਪਾਏਤਿਸਕਉਪੀਰ॥੧॥ਗੁਰੁਗੋਬਿੰਦੁਜੀ
ਅਕੈਕਾਮ॥ਹਲਤਿਪਲਤਿਜਾਕੀਸਦਛਾਮ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਭੁਆਰਾਧਨਨਿਰਮਲਰੀਤਿ॥ਸਾਧਸੰਗਿਬਿਨਸੀਬਿਪਰੀਤਿ॥੨॥ਮੀ
ਤਹੀਤਧਨੁਨਹਪਾਰਣਾ॥ਧੰਨਿਧੰਨਿਮੇਰੇਨਾਰਾਇਣਾ॥੩॥ਨਾਨਕੁਬੋਲੈਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ॥ਏਕਬਿਨਾਦੂਜਾਨਹੀਜਾਣੀ॥੪॥੬॥
ਭੈਰਉਮਹਲਾ੫॥ ਆਗੈਦਯੁਪਾਛੈਨਾਰਾਇਣੁ॥ਮਧਿਭਾਗਿਹਰਿਪ੍ਰੇਮਰਸਾਇਣੁ॥੧॥ਪ੍ਰਭੂਹਮਾਰੈਸਾਸਤ੍ਰਸਉਣੁ॥ਸੂਖ
ਸਹਜਆਨੰਦਗ੍ਰਿਹਭਉਣ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਸਨਾਨਾਮੁਕਰਨਸੁਣਿਜੀਵੇ॥ਪ੍ਰਭੁਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਅਮਰਥਿਰੁਥੀਵੇ॥੨॥ਜਨਮਜਨਮ
ਕੇਦੂਖਨਿਵਾਰੇ॥ਅਨਹਦਸਬਦਵਜੇਦਰਬਾਰੇ॥੩॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਿਲੀਏਮਿਲਾਏ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸਰਣਾਗਤਿਆਏ॥੪॥੭॥
ਭੈਰਉਮਹਲਾ੫॥ਕੋਟਿਮਨੋਰਥਆਵਹਿਹਾਥ॥ਜਮਮਾਰਗਕੈਸੰਗੀਪਾਂਥ॥੧॥ਗੰਗਾਜਲੁਗੁਰਗੋਬਿੰਦਨਾਮ॥ਜੋਸਿਮਰੈ
ਤਿਸਕੀਗਤਿਹੋਵੈਪੀਵਤਬਹੁੜਿਨਜੋਨਿਭ੍ਰਮਾਮ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੂਜਾਜਾਪਤਾਪਇਸਨਾਨ॥ਸਿਮਰਤਨਾਮਭਏਨਿਹਕਾਮ॥
੨॥ਰਾਜਮਾਲਸਾਦਨਦਰਬਾਰ॥ਸਿਮਰਤਨਾਮਪੂਰਨਆਚਾਰ॥੩॥ਨਾਨਕਦਾਸਇਹੁਕੀਆਬੀਚਾਰੁ॥ਬਿਨੁਹਰਿ
ਨਾਮਮਿਥਿਆਸਭਛਾਰੁ॥੪॥੮॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ੫॥ ਲੇਪੁਨਲਾਗੋਤਿਲਕਾਮੂਲਿ॥ਦੁਸਟੁਬ੍ਰਾਹਮਣੁਮੂਆਹੋਇਕੈਸੂਲ॥
੧॥ਹਰਿਜਨਰਾਖੇਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਆਪਿ॥ਪਾਪੀਮੂਆਗੁਰਪਰਤਾਪਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਪਣਾਖਸਮੁਜਨਿਆਪਿਧਿਆਇਆ॥
ਇਆਣਾਪਾਪੀਓਹੁਆਪਿਪਚਾਇਆ॥੨॥ਪ੍ਰਭਮਾਤਪਿਤਾਅਪਣੇਦਾਸਕਾਰਖਵਾਲਾ॥ਨਿੰਦਕਕਾਮਾਥਾਈਹਾਂਊਹਾਕਾਲਾ॥੩॥

ਗੁਰ

੩॥ਜਨਨਾਨਕਕੀਪਰਮੇਸਰਿਸੁਣੀਅਰਦਾਸਿ॥ਮਲੇਛੁਪਾਪੀਪਚਿਆਭਇਆਨਿਰਾਸੁ॥੪॥੯॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ੫ ਖੂਬੁਖੂਬੁ
ਖੂਬੁਖੂਬੁਖੂਬੁਤੇਰੋਨਾਉ॥ਝੂਠੁਝੂਠੁਝੂਠੁਝੂਠੁਦੁਨੀਗੁਮਾਨੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਗਜਤੇਰੇਬੰਦੇਦੀਦਾਰੁਅਪਾਰੁ॥ਨਾਮਬਿਨਾਸਭ
ਦੁਨੀਆਛਾਰੁ॥੧॥ਅਚਰਜੁਤੇਰੀਕੁਦਰਤਿਤੇਰੇਕਦਮਸਲਾਹ॥ਗਨੀਵਤੇਰੀਸਿਫਤਿਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹ॥੨॥ਨੀਧਰਿਆਧਰ
ਪਨਹਖੁਦਾਇ॥ਗਰੀਬਨਿਵਾਜੁਦਿਨੁਰੈਣਿਧਿਆਇ॥੩॥ਨਾਨਕਕਉਖੁਦਿਖਸਮਮਿਹਰਵਾਨ॥ਅਲਹੁਨਵਿਸਰੈਦਿਲਜੀਅਪ
ਰਾਨ॥੪॥੧੦॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ੫॥ ਸਾਚੁਪਦਾਰਥੁਗੁਰਮੁਖਿਲਹਹੁ॥ਪ੍ਰਭਕਾਭਾਣਾਸਤਿਕਰਿਸਹਹੁ॥੧॥ਜੀਵਤਜੀਵਤ
ਜੀਵਤਰਹਹੁ॥ਰਾਮਰਸਾਇਣੁਨਿਤਉਠਿਪੀਵਹੁ॥ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਰਸਨਾਕਹਹੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਲਜੁਗਮਹਿਇਕਨਾਮੁਉਧਾ
ਰੁ॥ਨਾਨਕੁਬੋਲੈਬ੍ਰਹਮਬੀਚਾਰੁ॥੨॥੧੧॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ੫॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਸਰਬਫਲਪਾਏ॥ਜਨਮਜਨਮਕੀਮੈਲੁਮਿ
ਟਾਏ॥੧॥ਪਤਿਤਪਾਵਨਪ੍ਰਭਤੇਰੋਨਾਉ॥ਪੂਰਬਿਕਰਮਲਿਖੇਗੁਣਗਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਧੂਸੰਗਿਹੋਵੈਉਧਾਰੁ॥ਸੋਭਾਪਾਵੈਪ੍ਰਭ
ਕੈਦੁਆਰ॥੨॥ਸਰਬਕਲਿਆਣਚਰਣਪ੍ਰਭਸੇਵਾ॥ਧੂਰਿਬਾਛਹਿਸਭਿਸੁਰਿਨਰਦੇਵਾ॥੩॥ਨਾਨਕਪਾਇਆਨਾਮਨਿਧਾਨੁ॥ਹਰਿਜ
ਪਿਜਪਿਉਧਰਿਆਸਗਲਜਹਾਨੁ॥੪॥੧੨॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ੫ ਅਪਣੇਦਾਸਕਉਕੰਠਿਲਗਾਵੈ॥ਨਿੰਦਕਕਉਅ
ਗਨਿਮਹਿਪਾਵੈ॥੧॥ਪਾਪੀਤੇਰਾਖੇਨਾਰਾਇਣ॥ਪਾਪੀਕੀਗਤਿਕਤਹੂਨਾਹੀਪਾਪੀਪਚਿਆਆਪਕਮਾਇਣ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦਾਸਰਾ
ਮਜੀਉਲਾਗੀਪ੍ਰੀਤਿ॥ਨਿੰਦਕਕੀਹੋਈਬਿਪਰੀਤਿ॥੨॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਅਪਣਾਬਿਰਦੁਪ੍ਰਗਟਾਇਆ॥ਦੋਖੀਅਪਣਾਕੀਤਾਪਾਇ
ਆ॥੩॥ਆਇਨਜਾਈਰਹਿਆਸਮਾਈ॥ਨਾਨਕਦਾਸਹਰਿਕੀਸਰਣਾਈ॥੪॥੧੩॥

ਭੈਰਉਮਹਲਾ੫ ਚਉਪਦੇਘਰੁ੨॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸ੍ਰੀਧਰਮੋਹਨਸਗਲਉਪਾਵਨਨਿਰੰਕਾਰਸੁਖਦਾਤਾ॥ਐਸਾਪ੍ਰਭੁਛੋਡਿਕਰਹਿਅਨਸੇਵਾਕਵਨਬਿਖਿਆਰਸਮਾਤਾ॥੧॥ਰੇਮਨਮੇਰੇ
ਤੂਗੋਬਿਦਭਾਜੁ॥ਅਵਰਉਪਾਵਸਗਲਮੈਦੇਖੇਜੋਚਿਤਵੀਐਤਿਤੁਬਿਗਰਸਿਕਾਜੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਠਾਕੁਰੁਛੋਡਿਦਾਸੀਕਉ
ਸਿਮਰਹਿਮਨਮੁਖਅੰਧਅਗਿਆਨਾ॥ਹਰਿਕੀਭਗਤਿਕਰਹਿਤਿਨਨਿੰਦਹਿਨਿਗੁਰੇਪਸੂਸਮਾਨਾ॥੨॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਤਨੁਧਨੁਸਭੁ
ਪ੍ਰਭਕਾਸਾਕਤਕਹਤੇਮੇਰਾ॥ਅਹੰਬੁਧਿਦੁਰਮਤਿਹੈਮੈਲੀਬਿਨੁਗੁਰਭਵਜਲਿਫੇਰਾ॥੩॥ਹੋਮਜਗਜਪਤਪਸਭਿਸੰਜਮਤਟਿਤੀਰ
ਥਿਨਹੀਪਾਇਆ॥ਮਿਟਿਆਆਪੁਪਏਸਰਣਾਈਗੁਰਮੁਖਿਨਾਨਕਜਗਤੁਤਰਾਇਆ॥੪॥੧॥ ੧੪ ਭੈਰਉਮਹਲਾ੫
ਬਨਮਹਿਪੇਖਿਓਤ੍ਰਿਣਮਹਿਪੇਖਿਓਗ੍ਰਿਹਿਪੇਖਿਓਉਦਾਸਾਏ॥ਦੰਡਧਾਰਜਟਧਾਰੈਪੇਖਿਓਵਰਤਨੇਮਤੀਰਥਾਏ॥੧॥
ਸੰਤਸੰਗਿਪੇਖਿਓਮਨਮਾਏ॥ਊਭਪਇਆਲਸਰਬਮਹਿਪੂਰਨਰਸਿਮੰਗਲਗੁਣਗਾਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਗਭੇਖਸੰਨਿ
ਆਸੈਪੇਖਿਓਜਤਿਜੰਗਮਕਾਪੜਾਏ॥ਤਪੀਤਪੀਸੁਰਮੁਨਿਮਹਿਪੇਖਿਓਨਟਨਾਟਿਕਨਿਰਤਾਏ॥੨॥ਚਹੁਮਹਿਪੇਖਿਓਖਟ
ਮਹਿਪੇਖਿਓਦਸਅਸਟੀਸਿੰਮ੍ਰਿਤਾਏ॥ਸਭਮਿਲਿਏਕੋਏਕੁਵਖਾਨਹਿਤਉਕਿਸਤੇਕਹਉਦੁਰਾਏ॥੩॥ਅਗਹਅਗਹਬੇਅੰਤਸੁਆਮੀ
ਨਹਕੀਮਕੀਮਕੀਮਾਏ॥ਜਨਨਾਨਕਤਿਨਕੈਬਲਿਬਲਿਜਾਈਐਜਿਹਘਟਿਪਰਗਟੀਆਏ॥੪॥੨॥੧੫॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ੫
ਨਿਕਟਿਬੁਝੈਸੋਬੁਰਾਕਿਉਕਰੈ॥ਬਿਖੁਸੰਚੈਨਿਤਡਰਤਾਫਿਰੈ॥ਹੈਨਿਕਟੇਅਰੁਭੇਦੁਨਪਾਇਆ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸਭਮੋ
ਹੀਮਾਇਆ॥੧॥ਨੇੜੈਨੇੜੈਸਭੁਕੋਕਹੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਭੇਦੁਵਿਰਲਾਕੋਲਹੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਿਕਟਿਨਦੇਖੈਪਰਗ੍ਰਿਹਿਜਾਇ॥

ਦਰਬੁ ਹਿਰੈ ਮਿਥਿਆ ਕਰਿ ਖਾਇਆ ॥੧॥ ਦੀਨੁ ਉਗੀਰਿ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਨਿਆ ॥ ਘਾਲਿ ਗੁਨੁ ਕੂੜੈ ਭਰਮ ਭੁਲਾਨਿਆ ॥੨॥ ਨਿਕਟਿ ਨ ਜਾਨੈ ਬੋਲੈ ਕੂੜੁ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਮੂਠਾ ਹੈ ਮੂੜ੍ਹ ॥ ਅੰਤਰਿ ਵਸਤੁ ਦਿਸੰਤਰਿ ਜਾਇ ॥ ਭ੍ਰਮਤੁ ਭ੍ਰਮਤੁ ਹੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ ॥੩॥ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਕਰਮਾ ਲਿਖਿਆ ਲਿਲਾਟਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਖੁਲ੍ਹੇ ਕਪਾਟ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਨਿਕਟੇ ਸੋਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਆਵੈ ਨ ਜਾਵੈ ਕੋਇ ॥੪॥੩॥੧੬॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫

ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਰਾਖਹਿ ਤਿਸੁ ਕਉਨੁ ਮਾਰੈ ॥ ਸਭ ਤੁਝ ਹੀ ਅੰਤਰਿ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੈ ॥ ਕੋਟਿ ਉਪਾਵ ਚਿਤਵਤ ਹੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥ ਸੋ ਹੋਵੈ ਜਿ ਕਰੈ ਚੋਜ ਵਿਡਾਣੀ ॥੧॥ ਰਾਖਹੁ ਰਾਖਹੁ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥ ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ ਤੇਰੈ ਦਰਵਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਨਿਰਭਉ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥ ਤਿਨਿ ਭਉ ਦੂਰਿ ਕੀਆ ਏਕੁ ਪਰਾਤਾ ॥ ਜੋ ਤੂ ਕਰਹਿ ਸੋਈ ਫੁਨਿ ਹੋਇ ॥ ਮਾਰੈ ਨ ਰਾਖੈ ਦੂਜਾ ਕੋਇ ॥੨॥ ਕਿਆ ਤੂ ਸੋਚਹਿ ਮਾਣਸ ਬਾਣਿ ॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਣੁ ॥ ਏਕ ਟੇਕ ਏਕੋ ਆਧਾਰੁ ॥ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ॥੩॥ ਜਿਸੁ ਊਪਰਿ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਕਰਤਾਰੁ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੇ ਸਭਿ ਕਾਜ ਸਵਾਰਿ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਰਾਖਾ ਏਕੋ ਸੋਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਅਪੜਿ ਨ ਸਾਕੈ ਕੋਇ ॥੪॥੪॥੧੭॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫

ਤਉ ਕੜੀਐ ਜੇ ਹੋਵੈ ਬਾਹਰਿ ॥ ਤਉ ਕੜੀਐ ਜੇ ਵਿਸਰੈ ਨਰਹਰਿ ॥ ਤਉ ਕੜੀਐ ਜੇ ਦੂਜਾ ਭਾਏ ॥ ਕਿਆ ਕੜੀਐ ਜਾਂ ਰਹਿਆ ਸਮਾਏ ॥੧॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਕੜੇ ਕੜਿ ਪਚਿਆ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਖਪਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਉ ਕੜੀਐ ਜੇ ਦੂਜਾ ਕਰਤਾ ॥ ਤਉ ਕੜੀਐ ਜੇ ਅਨਿਆਇ ਕੋ ਮਰਤਾ ॥ ਤਉ ਕੜੀਐ ਜੇ ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ ਨਾਹੀ ॥ ਕਿਆ ਕੜੀਐ ਜਾਂ ਭਰਪੂਰਿ ਸਮਾਹੀ ॥੨॥ ਤਉ ਕੜੀਐ ਜੇ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ਧਿਙਾਣੈ ॥ ਤਉ ਕੜੀਐ ਜੇ ਭੂਲਿ ਰੰਞਾਣੈ ॥ ਗੁਰਿ ਕਹਿਆ ਜੋ ਹੋਇ ਸਭੁ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ॥ ਤਬ ਕਾੜਾ ਛੋਡਿ ਅਚਿੰਤ ਹਮ ਸੋਤੇ ॥੩॥ ਪ੍ਰਭ ਤੂਹੈ ਠਾਕੁਰੁ ਸਭੁ ਕੋ ਤੇਰਾ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਕਰਹਿ ਨਿਬੇਰਾ ॥ ਦੁਤੀਆ ਨਾਸਤਿ ਇਕੁ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ਰਾਖਹੁ ਪੈਜ ਨਾਨਕ ਸਰਣਾਇ ॥੪॥੫॥੧੮॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਬਿਨੁ ਬਾਜੇ ਕੈਸੋ ਨਿਰਤਿਕਾਰੀ ॥ ਬਿਨੁ ਕੰਠੈ ਕੈਸੇ ਗਾਵਨਹਾਰੀ ॥ ਜੀਲ ਬਿਨਾ ਕੈਸੇ ਬਜੈ ਰਬਾਬ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਬਿਰਥੇ ਸਭਿ ਕਾਜ ॥੧॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕਹਹੁ ਕੋ ਤਰਿਆ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈਸੇ ਪਾਰਿ ਪਰਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਨੁ ਜਿਹਵਾ ਕਹਾ ਕੋ ਬਕਤਾ ॥ ਬਿਨੁ ਸ੍ਰਵਨਾ ਕਹਾ ਕੋ ਸੁਨਤਾ ॥ ਬਿਨੁ ਨੇਤ੍ਰਾ ਕਹਾ ਕੋ ਪੇਖੈ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਨਰੁ ਕਹੀ ਨ ਲੇਖੈ ॥੨॥ ਬਿਨੁ ਬਿਦਿਆ ਕਹਾ ਕੋਈ ਪੰਡਿਤ ॥ ਬਿਨੁ ਅਮਰੈ ਕੈਸੇ ਰਾਜ ਮੰਡਿਤ ॥ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਕਹਾ ਮਨੁ ਠਹਰਾਨਾ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਬਉਰਾਨਾ ॥੩॥ ਬਿਨੁ ਬੈਰਾਗ ਕਹਾ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ਬਿਨੁ ਹਉ ਤਿਆਗਿ ਕਹਾ ਕੋਊ ਤਿਆਗੀ ॥ ਬਿਨੁ ਬਸਿ ਪੰਚ ਕਹਾ ਮਨ ਚੂਰੇ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਸਦ ਸਦ ਹੀ ਝੂਰੇ ॥੪॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਦੀਖਿਆ ਕੈਸੇ ਗਿਆਨੁ ॥ ਬਿਨੁ ਪੇਖੇ ਕਹੁ ਕੈਸੋ ਧਿਆਨੁ ॥ ਬਿਨੁ ਭੈ ਕਥਨੀ ਸਰਬ ਬਿਕਾਰ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਦਰ ਕਾ ਬੀਚਾਰ ॥੫॥੬॥ ੧੯

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਮਾਨੁਖ ਕਉ ਦੀਨਾ ॥ ਕਾਮ ਰੋਗਿ ਮੈਗਲੁ ਬਸਿ ਲੀਨਾ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਰੋਗਿ ਪਚਿ ਮੁਏ ਪਤੰਗਾ ॥ ਨਾਦ ਰੋਗਿ ਖਪਿ ਗਏ ਕੁਰੰਗਾ ॥੧॥ ਜੋ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਸੋ ਰੋਗੀ ॥ ਰੋਗ ਰਹਿਤ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜੋਗੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਹਵਾ ਰੋਗਿ ਮੀਨੁ ਗ੍ਰਸਿਆਨੋ ॥ ਬਾਸਨ ਰੋਗਿ ਭਵਰੁ ਬਿਨਸਾਨੋ ॥ ਹੇਤ ਰੋਗ ਕਾ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਰੋਗ ਮਹਿ ਬਧੇ ਬਿਕਾਰਾ ॥੨॥ ਰੋਗੇ ਮਰਤਾ ਰੋਗੇ ਜਨਮੈ ॥ ਰੋਗੇ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋਨੀ ਭਰਮੈ ॥ ਰੋਗ ਬੰਧ ਰਹਨੁ ਰਤੀ ਨ ਪਾਵੈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਰੋਗੁ ਕਤਹਿ ਨ ਜਾਵੈ ॥੩॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਜਿਸੁ ਕੀਨੀ ਦਇਆ ॥ ਬਾਹ ਪਕੜਿ ਰੋਗਹੁ ਕਢਿ ਲਇਆ ॥ ਤੂਟੇ ਬੰਧਨ ਸਾਧਸੰਗੁ ਪਾਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਰੋਗੁ ਮਿਟਾਇਆ ॥੪॥੭॥ ੨੦॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਮਹਾ ਅਨੰਦ ॥ ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਸਭਿ ਦੁਖ ਭੰਜ ॥ ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਸਰਧਾ ਪੂਰੀ ॥ ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਕਬਹਿ ਨ ਝੂਰੀ ॥੧॥ ਅੰਤਰਿ ਰਾਮ ਰਾਇ ਪ੍ਰਗਟੇ ਆਇ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਦੀਓ ਰੰਗੁ ਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਸਰਬ ਕੋ ਰਾਜਾ ॥ ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਪੂਰੇ ਕਾਜਾ ॥ ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਰੰਗਿ ਗੁਲਾਲਾ ॥ ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਸਦਾ ਨਿਹਾਲਾ ॥੨॥ ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਸਦ ਧਨਵੰਤਾ ॥ ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਸਦ ਨਿਭਰੰਤਾ ॥ ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਸਭਿ ਰੰਗ ਮਾਣੇ ॥ ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਚੂਕੀ ਕਾਣੇ ॥੩॥ ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਸਹਜ ਘਰੁ ਪਾਇਆ ॥ ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਸੁੰਨਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਸਦ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਤਾ ॥ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਨਾਨਕ ਭਗਵੰਤਾ ॥੪॥੮॥੨੧॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਾਪੁ ਹਮਾਰਾ ਸਦ ਚਰੰਜੀਵੀ ॥ ਭਾਈ ਹਮਾਰੇ ਸਦ ਹੀ ਜੀਵੀ ॥ ਮੀਤ ਹਮਾਰੇ ਸਦਾ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ ਕੁਟੰਬੁ ਹਮਾਰਾ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸੀ ॥੧॥ ਹਮ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਤਾਂ ਸਭਹਿ ਸੁਹੇਲੇ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਪਿਤਾ ਸੰਗਿ ਮੇਲੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੰਦਰ ਮੇਰੇ ਸਭ ਤੇ ਊਚੇ ॥ ਦੇਸ ਮੇਰੇ ਬੇਅੰਤ ਅਪੂਛੇ ॥ ਰਾਜੁ ਹਮਾਰਾ ਸਦ ਹੀ ਨਿਹਚਲੁ ॥ ਮਾਲੁ ਹਮਾਰਾ ਅਖੂਟੁ ਅਬੇਚਲੁ ॥੨॥ ਸੋਭਾ ਮੇਰੀ ਸਭ ਜੁਗ ਅੰਤਰਿ ॥ ਬਾਜ ਹਮਾਰੀ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ॥ ਕੀਰਤਿ ਹਮਰੀ ਘਰਿ ਘਰਿ ਹੋਈ ॥ ਭਗਤਿ ਹਮਾਰੀ ਸਭਨੀ ਲੋਈ ॥੩॥ ਪਿਤਾ ਹਮਾਰੇ ਪ੍ਰਗਟੇ ਮਾਝ ॥ ਪਿਤਾ ਪੂਤ ਰਲਿ ਕੀਨੀ ਸਾਂਝ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਉ ਪਿਤਾ ਪਤੀਨੇ ॥ ਪਿਤਾ ਪੂਤ ਏਕੈ ਰੰਗਿ ਲੀਨੇ ॥੪॥੯॥੨੨॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨਿਰਵੈਰ ਪੁਰਖ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤੇ ॥ ਹਮ ਅਪਰਾਧੀ ਤੁਮ੍ਹ ਬਖਸਾਤੇ ॥ ਜਿਸੁ ਪਾਪੀ ਕਉ ਮਿਲੈ ਨ ਢੋਈ ॥ ਸਰਣਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਈ ॥੧॥ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਨਾਇ ॥ ਸਭ ਫਲ ਪਾਏ ਗੁਰੂ ਧਿਆਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸਤਿਗੁਰ ਆਦੇਸੁ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਤੇਰਾ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ਦੇਸੁ ॥ ਚੂਕਾ ਪੜਦਾ ਤਾਂ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ॥ ਖਸਮੁ ਤੂਹੈ ਸਭਨਾ ਕੇ ਰਾਇਆ ॥੨॥ ਤਿਸੁ ਭਾਣਾ ਸੂਕੇ ਕਾਸਟ ਹਰਿਆ ॥ ਤਿਸੁ ਭਾਣਾ ਤਾਂ ਥਲ ਸਿਰਿ ਸਰਿਆ ॥ ਤਿਸੁ ਭਾਣਾ ਤਾਂ ਸਭਿ ਫਲ ਪਾਏ ॥ ਚਿੰਤ ਗਈ ਲਗਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਏ ॥੩॥ ਹਰਾਮਖੋਰ ਨਿਰਗੁਣ ਕਉ ਤੂਠਾ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਮਨਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵੂਠਾ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰ ਭਏ ਦਇਆਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਦੇਖਿ ਭਏ ਨਿਹਾਲਾ ॥੪॥੧੦॥੨੩॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਬੇਮੁਹਤਾਜੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮੇਰੇ ਸਚਾ ਸਾਜੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਸਭਸ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥੧॥ ਗੁਰ ਜੈਸਾ ਨਾਹੀ ਕੋ ਦੇਵ ॥ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਸੁ ਲਾਗਾ ਸੇਵ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਸਰਬ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਲੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮੇਰੇ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਪ੍ਰਗਟੁ ਭਈ ਹੈ ਸਭਨੀ ਥਾਈ ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਤਾਣੁ ਨਿਤਾਣੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਘਰਿ ਦੀਬਾਣੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਇਆ ॥ ਪ੍ਰਗਟੁ ਮਾਰਗੁ ਜਿਨਿ ਕਰਿ ਦਿਖਲਾਇਆ ॥੩॥ ਜਿਨਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਤਿਸੁ ਭਉ ਨ ਬਿਆਪੈ ॥ ਜਿਨਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਤਿਸੁ ਦੁਖੁ ਨ ਸੰਤਾਪੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋਧੇ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਬੇਦ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰ ਨਾਹੀ ਭੇਦ ॥੪॥੧੧॥੨੪॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਮਨੁ ਪਰਗਟੁ ਭਇਆ ॥ ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਪਾਪੁ ਤਨ ਤੇ ਗਇਆ ॥ ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਸਗਲ ਪੁਰਬਾਇਆ ॥ ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਅਠਸਠਿ ਮਜਨਾਇਆ ॥੧॥ ਤੀਰਥੁ ਹਮਰਾ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ॥ ਗੁਰਿ ਉਪਦੇਸਿਆ ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਦੁਖੁ ਦੂਰਿ ਪਰਾਨਾ ॥ ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਅਤਿ ਮੂੜ ਸੁਗਿਆਨਾ ॥ ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਪਰਗਟਿ ਉਜੀਆਰਾ ॥ ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਛੁਟੇ ਜੰਜਾਰਾ ॥੨॥ ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਦਰਗਹ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਪ੍ਰਭੁ ਕਹੈ ਸਾਬਾਸਿ ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੀ ਸਾਚੀ ਰਾਸਿ ॥੩॥ ਗੁਰਿ ਉਪਦੇਸੁ ਕਹਿਓ ਇਹੁ ਸਾਰੁ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਮਨ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਉਧਰੇ ਨਾਮ ਪੁਨਹਚਾਰ ॥ ਅਵਰਿ ਕਰਮ ਲੋਕਹ ਪਤੀਆਰ ॥੪॥੧੨॥੨੫॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨਮਸਕਾਰ ਤਾ ਕਉ ਲਖ ਬਾਰ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਦੀਜੈ ਤਾ ਕਉ ਵਾਰਿ ॥ ਸਿਮਰਨਿ ਤਾ ਕੈ ਮਿਟਹਿ ਸੰਤਾਪ ॥ ਹੋਇ ਅਨੰਦੁ ਨ ਵਿਆਪਹਿ ਤਾਪ ॥੧॥ ਐਸੋ ਹੀਰਾ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮ ॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਪੂਰਨ ਸਭਿ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦੁਖ ਡੇਰਾ ਢਹੈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸੀਤਲੁ ਮਨਿ ਗਹੈ ॥ ਅਨਿਕ ਭਗਤ ਜਾ ਕੇ ਚਰਨ ਪੂਜਾਰੀ ॥ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨਹਾਰੀ ॥ ਸਾਧਿ

ਨਾਮ ਬਿਹੂਣੇ ਸੁਭ ਕਰਮਿਆ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਮ ਹਿਸ੍ਰ ਕੇ ਕੀਨੇ ਗਰਮਿਆ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਮ ਹਿਨਿ ਬਿਆਪੇ ਕਉਡੀ ਨੇ ਬਾਨੁ ॥ ਬ੍ਰਿਮ ਹਿਨਿ ਅਨੇਕ ਉਢੀ ਨੇ ਮਾਨੁ ॥੩॥ ਸਭ ਮਹਿ ਏਕੋ ਰਵਿਆ ਭਰਪੂਰਾ ॥ ਸੋ ਜਾਪੈ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਤਾ ਕੋ ਆਧਾਰੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਦਇਆਰੁ ॥੪॥੧੩॥੨੬

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੋਹਿ ਦੁਹਾਗਨਿ ਆਪਿ ਸੀਗਾਰੀ ॥ ਰੂਪ ਰੰਗ ਦੇ ਨਾਮਿ ਸਵਾਰੀ ॥ ਮਿਟਿਓ ਦੁਖੁ ਅਰੁ ਸਗਲ ਸੰਤਾਪ ॥ ਗੁਰ ਹੋਏ ਮੇਰੇ ਮਾਈ ਬਾਪ ॥੧॥ ਸਖੀ ਸਹੇਰੀ ਮੇਰੈ ਗ੍ਰਸਤਿ ਅਨੰਦ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਭੇਟੇ ਮੋਹਿ ਕੰਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਪਤਿ ਬੁਝੀ ਪੂਰਨ ਸਭ ਆਸਾ ॥ ਮਿਟੇ ਅੰਧੇਰ ਭਏ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਅਚਰਜ ਬਿਸਮਾਦ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪੂਰਾ ਪਰਸਾਦ ॥੨॥ ਜਾ ਕਉ ਪ੍ਰਗਟ ਭਏ ਗੋਪਾਲ ॥ ਤਾ ਕੈ ਦਰਸਨਿ ਸਦਾ ਨਿਹਾਲ ॥ ਸਰਬ ਗੁਣਾ ਤਾ ਕੈ ਬਹੁਤੁ ਨਿਧਾਨ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਓ ਨਾਮੁ ॥੩॥ ਜਾ ਕਉ ਭੇਟਿਓ ਠਾਕੁਰੁ ਅਪਨਾ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਨਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੋ ਜਨ ਪ੍ਰਭ ਭਾਏ ॥ ਤਾ ਕੀ ਰੇਨਾ ਬਿਰਲਾ ਕੋ ਪਾਏ ॥੪॥੨੭॥ ੧੪

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਚਿਤਵਤ ਪਾਪ ਨ ਆਲਕੁ ਆਵੈ ॥ ਬੇਸੁਆ ਭਜਤ ਕਛੁ ਨਹ ਸਰਮਾਵੈ ॥ ਸਾਰੋ ਦਿਨਸੁ ਮਜੂਰੀ ਕਰੈ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ ਕੀ ਵੇਲਾ ਬਜਰ ਸਿਰਿ ਪਰੈ ॥੧॥ ਮਾਇਆ ਲਗਿ ਭੂਲੋ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਆਪਿ ਭੁਲਾਇਆ ਭੁਲਾਵਣਹਾਰੈ ਰਾਚਿ ਰਹਿਆ ਬਿਰਥਾ ਬਿਉਹਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੇਖਤ ਮਾਇਆ ਰੰਗ ਬਿਹਾਇ ॥ ਗੜਬੜ ਕਰੈ ਕਉਡੀ ਰੰਗੁ ਲਾਇ ॥ ਅੰਧ ਬਿਉਹਾਰ ਬੰਧ ਮਨੁ ਧਾਵੈ ॥ ਕਰਣੈਹਾਰੁ ਨ ਜੀਅ ਮਹਿ ਆਵੈ ॥੨॥ ਕਰਤ ਕਰਤ ਇਵ ਹੀ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਪੂਰਨ ਹੋਤ ਨ ਕਾਰਜ ਮਾਇਆ ॥ ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਲੋਭਿ ਮਨੁ ਲੀਨਾ ॥ ਤੜਫਿ ਮੂਆ ਜਿਉ ਜਲ ਬਿਨੁ ਮੀਨਾ ॥੩॥ ਜਿਸ ਕੇ ਰਾਖੇ ਹੋਏ ਹਰਿ ਆਪਿ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਜਪੁ ਜਾਪਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥੪॥੨੮॥ ੧੫

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਪਣੀ ਦਇਆ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਸਾਚੁ ਸਬਦੁ ਹਿਰਦੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਜਾਹਿ ॥੧॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜੀਅ ਕੋ ਆਧਾਰੁ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਜਪਹੁ ਨਿਤ ਭਾਈ ਤਾਰਿ ਲਏ ਸਾਗਰ ਸੰਸਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਲਿਖਿਆ ਹਰਿ ਏਹੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਸੇ ਜਨ ਦਰਗਹ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਆਗੈ ਮਿਲੈ ਨਿਥਾਵੇ ਥਾਉ ॥੨॥ ਜੁਗਹ ਜੁਗੰਤਰਿ ਇਹੁ ਤਤੁ ਸਾਰੁ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਣੁ ਸਾਚਾ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਜਿਸੁ ਲੜਿ ਲਾਇ ਲਏ ਸੋ ਲਾਗੈ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਸੋਇਆ ਜਾਗੈ ॥੩॥ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਭਗਤਨ ਕਾ ਆਪਿ ॥ ਅਪਣੀ ਮਹਿਮਾ ਆਪੇ ਜਾਪਿ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤੇਰੈ ਹਾਥਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਸਦ ਹੀ ਸਾਥਿ ॥੪॥੧੬॥੨੯॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਆਵੈ ਕਾਮੀ ॥ ਰੋਮਿ ਰੋਮਿ ਰਵਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੈ ਕੀਨੋ ਦਾਨੁ ॥੧॥ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਮੇਰੈ ਭੰਡਾਰ ॥ ਅਗਮਾ ਅਮੋਲਾ ਅਪਰ ਅਪਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਨਿਹਚਲ ਧਨੀ ॥ ਨਾਮ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਸਭ ਮਹਿ ਬਨੀ ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਪੂਰਾ ਸਾਹੁ ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਬੇਪਰਵਾਹੁ ॥ ੨॥ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਭੋਜਨ ਭਾਉ ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਮਨ ਕਾ ਸੁਆਉ ॥ ਨਾਮੁ ਨ ਵਿਸਰੈ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਅਨਹਦ ਪੂਰੇ ਨਾਦਿ ॥੩॥ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨਾਮੁ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨਾਮੁ ਸਿਉ ਬਨਿ ਆਈ ॥ ਧਨਵੰਤੇ ਸੇਈ ਪਰਧਾਨ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨ ॥੪॥੩੦ ੧੭

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੂ ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ ਤੂਹੈ ਮੇਰਾ ਮਾਤਾ ॥ ਤੂ ਮੇਰੇ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥ ਤੂ ਮੇਰਾ ਠਾਕੁਰੁ ਹਉ ਦਾਸੁ ਤੇਰਾ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨਹੀ ਕੋ ਮੇਰਾ ॥੧॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤਿ ॥ ਤੁਮ੍ਹਰੀ ਉਸਤਤਿ ਕਰਉ ਦਿਨ ਰਾਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਮ ਤੇਰੇ ਜੰਤ ਤੂ ਬਜਾਵਨਹਾਰਾ ॥ ਹਮ ਤੇਰੇ ਭਿਖਾਰੀ ਦਾਨੁ ਦੇਹਿ ਦਾਤਾਰਾ ॥ ਤਉ ਪਰਸਾਦਿ ਰੰਗ ਰਸ ਮਾਣੇ ॥ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਤੁਮਹਿ ਸਮਾਣੇ ॥੨॥ ਤੁਮ੍ਹਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਜਪੀਐ ਨਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਤੁਮਰੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਤੁਮ੍ਹਰੀ ਦਇਆ ਤੇ ਹੋਇ ਦਰਦ ਬਿਨਾਸੁ ॥ ਤੁਮਰੀ ਮਇਆ ਤੇ ਕਮਲ ਬਿਗਾਸੁ ॥੩॥ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰਿ ਜਾਉ ਗੁਰਦੇਵ ॥ ਸਫਲ ਦਰਸਨੁ ਜਾ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੇਵ ॥ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਨਾਨਕੁ ਨਿਤ ਤੇਰੇ ॥੪॥੧੮॥੩੧॥

ਹੋਇ

ਜਾਕਾਭਰਵਾਸਾਸਭਘਟ
ਮਾਹਿ॥

ਭੈਰਉਮਹਲਾ੫ ਸਭਤੇਊਚਜਾਕਾਦਰਬਾਰੁ॥ਸਦਾਸਦਾਤਾਕਉਜੋਹਾਰੁ॥ਊਚੇਤੇਊਚਾਜਾਕਾਥਾਨੁ॥ਕੋਟਿਅਘਾਮਿਟਹਿਹਰਿਨਾਮਿ॥ਤਿ
ਸੁਸਰਣਾਈਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਾਕਉਮੇਲੈਸੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਕੇਕਰਤਬਲਖੇਨਜਾਹਿ॥ + ਪ੍ਰਗਟਭਇਆਸਾਧੂਕੈਸੰਗਿ॥
ਭਗਤਅਰਾਧਹਿਅਨਦਿਨੁਰੰਗਿ॥੨॥ਦੇਦੇਤੋਟਿਨਹੀਭੰਡਾਰ॥ਖਿਨਮਹਿਥਾਪਿਉਥਾਪਨਹਾਰ॥ਜਾਕਾਹੁਕਮੁਨਮੇਟੈਕੋਇ॥ਸਿਰਿਪਾਤਿਸਾ
ਹਾਸਾਚਾਸੋਇ॥੩॥ਜਿਸਕੀਓਟਤਿਸੈਕੀਆਸਾ॥ਦੁਖੁਸੁਖੁਹਮਰਾਤਿਸਹੀਪਾਸਾ॥ਰਾਖਿਲੀਨੋਸਭੁਜਨਕਾਪੜਦਾ॥ਨਾਨਕ
ਤਿਸਕੀਉਸਤਤਿਕਰਦਾ॥੪॥੨੨॥੩੫॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ੫॥ਰੋਵਨਹਾਰੀਰੋਜੁਬਨਾਇਆ॥ਬਲਨਬਰਤਨਕਉਸਨਬੰਧੁਚਿਤਿਆ
ਇਆ॥ਬੂਝਿਬੈਰਾਗੁਕਰੇਜੇਕੋਇ॥ਜਨਮਮਰਣਫਿਰਿਸੋਗੁਨਹੋਇ॥੧॥ਬਿਖਿਆਕਾਸਭੁਧੰਧੁਪਸਾਰੁ॥ਵਿਰਲੈਕੀਨੋਨਾਮਅਧਾਰੁ॥ਰਹਾਉ॥
ਤ੍ਰਿਬਿਧਿਮਾਇਆਰਹੀਬਿਆਪਿ॥ਜੋਲਪਟਾਨੋਤਿਸੁਦੂਖਸੰਤਾਪ॥ਸੁਖੁਨਾਹੀਬਿਨੁਨਾਮਧਿਆਏ॥ਨਾਮਨਿਧਾਨੁਬਡਭਾਗੀਪਾਏ॥੨॥
ਸ੍ਵਾਂਗੀਸਿਉਜੋਮਨੁਰੀਝਾਵੈ॥ਸ੍ਵਾਗਿਉਤਾਰਿਐਫਿਰਿਪਛੁਤਾਵੈ॥ਮੇਘਕੀਛਾਇਆਜੈਸੇਬਰਤਨਹਾਰ॥ਤੈਸੋਪਰਪੰਚੁਮੋਹਬਿਕਾਰ॥੩॥
ਏਕਬਸਤੁਜੇਪਾਵੈਕੋਇ॥ਪੂਰਨਕਾਜੁਤਾਹੀਕਾਹੋਇ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਜਿਨਿਪਾਇਆਨਾਮੁ॥ਨਾਨਕਆਇਆਸੋਪਰਵਾਣੁ॥੪॥੨੩॥੩੬॥

ਭੈਰਉਮਹਲਾ੫॥ਸੰਤਕੀਨਿੰਦਾਜੋਨੀਭਵਨਾ॥ਸੰਤਕੀਨਿੰਦਾਰੋਗੀਕਰਨਾ॥ਸੰਤਕੀਨਿੰਦਾਦੂਖਸਹਾਮ॥ਡਾਨੁਦੈਤਨਿੰਦਕਕਉਜਾਮੁ॥
੧॥ਸੰਤਸੰਗਿਕਰਹਿਜੋਬਾਦੁ॥ਤਿਨਨਿੰਦਕਨਾਹੀਕਿਛੁਸਾਦੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਭਗਤਕੀਨਿੰਦਾਕੰਧੁਛੇਦਾਵੈ॥ਭਗਤਕੀਨਿੰਦਾਨਰਕੁਭੁੰਚਾਵੈ॥
ਭਗਤਕੀਨਿੰਦਾਗਰਭਮਹਿਗਲੈ॥ਭਗਤਕੀਨਿੰਦਾਰਾਜਤੇਟਲੈ॥੨॥ਨਿੰਦਕਕੀਗਤਿਕਤਹੂਨਾਹਿ॥ਆਪਿਬੀਜਿਆਪੇਹੀਖਾਹਿ॥ਚੋਰ
ਜਾਰਜੂਆਰਤੇਬੁਰਾ॥ਅਣਹੋਦਾਭਾਰੁਨਿੰਦਕਿਸਿਰਿਧਰਾ॥੩॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੇਭਗਤਨਿਰਵੈਰ॥ਸੋਨਿਸਤਰੈਜੋਪੂਜੈਪੈਰ॥ਆਦਿਪੁਰਖਿਨਿੰ
ਦਕੁਭੋਲਾਇਆ॥ਨਾਨਕਕਿਰਤੁਨਜਾਇਮਿਟਾਇਆ॥੪॥੨੪॥੩੭॥ਭੈਰਉਮਹਲਾ੫॥ ਨਾਮੁਹਮਾਰੈਬੇਦਅਰੁਨਾਦ॥ਨਾਮੁਹਮਾਰੈ
ਪੂਰੇਕਾਜ॥ਨਾਮੁਹਮਾਰੈਪੂਜਾਦੇਵ॥ਨਾਮੁਹਮਾਰੈਗੁਰਕੀਸੇਵ॥੧॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਦ੍ਰਿੜਿਓਹਰਿਨਾਮੁ॥ਸਭਤੇਊਤਮੁਹਰਿਹਰਿਕਾਮੁ॥੧॥ਰਹਾ
ਉ॥ਨਾਮੁਹਮਾਰੈਮਜਨਇਸਨਾਨੁ॥ਨਾਮੁਹਮਾਰੈਪੂਰਨਦਾਨੁ॥ਨਾਮੁਲੈਤਤੇਸਗਲਪਵੀਤ॥ਨਾਮੁਜਪਤਮੇਰੋਭਾਈਮੀਤ॥੨॥ਨਾਮੁਹਮਾ
ਰੈਸਉਣਸੰਜੋਗ॥ਨਾਮੁਹਮਾਰੈਤ੍ਰਿਪਤਿਸੁਭੋਗੁ॥ਨਾਮੁਹਮਾਰੈਸਗਲਆਚਾਰ॥ਨਾਮੁਹਮਾਰੈਨਿਰਮਲਬਿਉਹਾਰ॥੩॥ਜਾਕੈਮਨਿਵ
ਸਿਆਪ੍ਰਭੁਏਕੁ॥ਸਗਲਜਨਾਕੀਹਰਿਹਰਿਟੇਕ॥ਮਨਿਤਨਿਨਾਨਕਹਰਿਗੁਣਗਾਉ॥ਸਾਧਸੰਗਿਜਿਸੁਦੇਵੈਨਾਉ॥੪॥੨੫॥
੩੮॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ੫ ਨਿਰਧਨਕਉਤੁਮਦੇਵਹੁਧਨਾ॥ਅਨਿਕਪਾਪਜਾਹਿਨਿਰਮਲਮਨਾ॥ਸਗਲਮਨੋਰਥਪੂਰਨਕਾਮ॥ਭਗਤਅਪੁਨੇ
ਕਉਦੇਵਹੁਨਾਮ॥੧॥ਸਫਲਸੇਵਾਗੋਪਾਲਰਾਇ॥ਕਰਨਕਰਾਵਨਹਾਰਸੁਆਮੀਤਾਤੇਬਿਰਥਾਕੋਇਨਜਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰੋਗੀਕਾਪ੍ਰਭ
ਖੰਡਹੁਰੋਗੁ॥ਦੁਖੀਏਕਾਮਿਟਾਵਹੁਪ੍ਰਭਸੋਗੁ॥ਨਿਥਾਵੇਕਉਤੁਮਥਾਨਿਬੈਠਾਵਹੁ॥ਦਾਸਅਪਨੇਕਉਭਗਤੀਲਾਵਹੁ॥੨॥ਨਿਮਾਣੇ
ਕਉਪ੍ਰਭਦੇਤੋਮਾਨੁ॥ਮੂੜਮੁਗਧੁਹੋਇਚਤੁਰਸੁਗਿਆਨੁ॥ਸਗਲਭਇਆਨਕਾਭਉਨਸੈ॥ਜਨਅਪਨੇਕੈਹਰਿਮਨਿਬਸੈ॥੩॥ਪਾਰਬ੍ਰ
ਹਮਪ੍ਰਭਸੂਖਨਿਧਾਨ॥ਤਤੁਗਿਆਨੁਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਸੰਤਟਹਲੈਲਾਏ॥ਨਾਨਕਸਾਧੂਸੰਗਿਸਮਾਏ॥੪॥੨੬॥੩੯॥

ਭੈਰਉਮਹਲਾ੫॥ਸੰਤਮੰਡਲਮਹਿਹਰਿਮਨਿਵਸੈ॥ਸੰਤਮੰਡਲਮਹਿਦੁਰਤੁਸਭੁਨਸੈ॥ਸੰਤਮੰਡਲਮਹਿਨਿਰਮਲਰੀਤਿ॥
ਸੰਤਸੰਗਿਹੋਇਏਕਪਰੀਤਿ॥੧॥ਸੰਤਮੰਡਲੁਤਹਾਕਾਨਾਉ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੇਵਲਗੁਣਗਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਤਮੰਡਲਮਹਿਜਨਮਮਰ
ਣੁਰਹੈ॥ਸੰਤਮੰਡਲਮਹਿਜਮੁਕਿਛੂਨਕਹੈ॥ਸੰਤਸੰਗਿਹੋਇਨਿਰਮਲਬਾਣੀ॥ਸੰਤਮੰਡਲਮਹਿਨਾਮੁਵਖਾਣੀ॥੨॥ਸੰਤਮੰਡਲਕਾਨਿ
ਹਚਲੁਆਸਨੁ॥ਸੰਤਮੰਡਲਮਹਿਪਾਪਬਿਨਾਸਨੁ॥ਸੰਤਮੰਡਲਮਹਿਨਿਰਮਲਕਥਾ॥ਸੰਤਸੰਗਿਹਉਮੈਦੁਖਨਸਾ॥੩॥ਸੰਤਮੰਡਲਕਾ

ਨਹੀ ਬਿਨਾਸੁ ॥ ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਸੁ ॥ ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਠਾਕੁਰ ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ ॥ ਨਾਨਕ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਭਗਵਾਨੁ ॥੪॥੨੪॥੩੭॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰੋਗੁ ਕਵਨੁ ਜਾਂ ਰਾਖੈ ਆਪਿ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਹੋਇ ਨ ਦੂਖੁ ਸੰਤਾਪੁ ॥ ਜਿਸੁ ਊਪਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ॥ ਤਿਸੁ ਊਪਰ ਤੇ ਕਾਲੁ ਪਰਹਰੈ ॥੧॥ ਸਦਾ ਸਖਾਈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਜਿਸੁ ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਿਸੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ਤਾ ਕੈ ਜਾਮੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਬ ਇਹੁ ਨ ਸੋ ਤਬ ਕਿਨਹਿ ਉਪਾਇਆ ॥ ਕਵਨ ਮੂਲ ਤੇ ਕਿਆ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ॥ ਆਪਹਿ ਮਾਰਿ ਆਪਿ ਜੀਵਾਲੈ ॥ ਅਪਨੇ ਭਗਤ ਕਉ ਸਦਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈ ॥੨॥ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣਹੁ ਤਿਸ ਕੈ ਹਾਥ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੋ ਅਨਾਥ ਕੋ ਨਾਥ ॥ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਤਾ ਕਾ ਹੈ ਨਾਉ ॥ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ਤਿਸ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥੩॥ ਸੁਣਿ ਸੁਆਮੀ ਸੰਤਨ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਨ ਧਨੁ ਤੁਮ੍ਹ੍ਹਰੈ ਪਾਸਿ ॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਤੇਰਾ ਸਭ ਤੁਝਹਿ ਧਿਆਏ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥੪॥੨੫॥੩੮॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਰਹਾ ਕਲਿ ਮਾਹਿ ॥ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਾਹਿ ॥ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਨ ਪੋਹੈ ਕਾਲੁ ॥ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਬਿਨਸੈ ਜੰਜਾਲੁ ॥੧॥ ਦੀਨ ਦੁਨੀਆ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਰਵਿਆ ਸਾਹਿਬੁ ਏਕ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਕਰਉ ਆਨੰਦ ॥ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਜਪਉ ਗੁਰ ਮੰਤ ॥ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਤਰੀਐ ਭਉ ਸਾਗਰੁ ॥ ਰਾਖਣਹਾਰੁ ਪੂਰਾ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ॥੨॥ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਨਾਹੀ ਭਉ ਕੋਇ ॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਤੇਰਾ ਮਨਿ ਤਾਣੁ ॥ ਈਹਾਂ ਊਹਾਂ ਤੂ ਦੀਬਾਣੁ ॥੩॥ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਤੇਰਾ ਭਰਵਾਸਾ ॥ ਸਗਲ ਧਿਆਵਹਿ ਪ੍ਰਭ ਗੁਣਤਾਸਾ ॥੪॥੨੬॥੩੯॥

ਜਪਿ ਜਪਿ ਅਨਦੁ ਕਰਹਿ ਤੇਰੇ ਦਾਸਾ ਸਿਮਰਿ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਗੁਣਤਾਸਾ ॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪ੍ਰਥਮੇ ਛੋਡੀ ਪਰਾਈ ਨਿੰਦਾ ॥ ਉਤਰਿ ਗਈ ਸਭ ਮਨ ਕੀ ਚਿੰਦਾ ॥ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਸਭੁ ਕੀਨੋ ਦੂਰਿ ॥ ਪਰਮ ਬੈਸਨੋ ਪ੍ਰਭ ਪੇਖਿ ਹਜੂਰਿ ॥੧॥ ਐਸੋ ਤਿਆਗੀ ਵਿਰਲਾ ਕੋਇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਜਨੁ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਹੰਬੁਧਿ ਕਾ ਛੋਡਿਆ ਸੰਗੁ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਕਾ ਉਤਰਿਆ ਰੰਗੁ ॥ ਨਾਮ ਧਿਆਏ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਿਸਤਰੇ ॥੨॥ ਬੈਰੀ ਮੀਤ ਹੋਏ ਸੰਮਾਨ ॥ ਸਰਬ ਮਹਿ ਪੂਰਨ ਭਗਵਾਨ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਆਗਿਆ ਮਾਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥੩॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਰਾਖੈ ਆਪਿ ॥ ਸੋਈ ਭਗਤੁ ਜਪੈ ਨਾਮ ਜਾਪ ॥ ਮਨਿ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਗੁਰ ਤੇ ਮਤਿ ਲਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਪੂਰੀ ਪਈ ॥੪॥੨੭॥੪੦॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਸੁਖੁ ਨਾਹੀ ਬਹੁਤੈ ਧਨਿ ਖਾਟੇ ॥ ਸੁਖੁ ਨਾਹੀ ਪੇਖੇ ਨਿਰਤਿ ਨਾਟੇ ॥ ਸੁਖੁ ਨਾਹੀ ਬਹੁ ਦੇਸ ਕਮਾਏ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥੧॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਲਹਹੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਪਾਈਐ ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਹਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬੰਧਨ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ॥ ਬੰਧਨ ਕਰਮ ਧਰਮ ਹਉ ਕਰਤਾ ॥ ਬੰਧਨ ਕਾਟਨਹਾਰੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ॥ ਤਉ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਨਿਜ ਘਰਿ ਬਸੈ ॥੨॥ ਸਭਿ ਜਾਚਿਕ ਪ੍ਰਭ ਦੇਵਨਹਾਰ ॥ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਬੇਅੰਤ ਅਪਾਰ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕਰਮੁ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਤਿਨੈ ਜਨਿ ਜਪਨਾ ॥੩॥ ਗੁਰ ਅਪਨੇ ਆਗੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪੁਰਖ ਗੁਣਤਾਸਿ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤੁਮਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਖਹੁ ਗੁਸਾਈ ॥੪॥੨੮॥੪੧॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਤਿਆਗਿਓ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਪਿਓ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਉ ॥ ਬਿਸਰੀ ਚਿੰਤ ਨਾਮਿ ਰੰਗੁ ਲਾਗਾ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਸੋਇਆ ਜਾਗਾ ॥੧॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪਨੀ ਸੇਵਾ ਲਾਏ ॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰੋਗ ਦੋਖ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਨਾਮ ਅਉਖਧੁ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਸਾਰੇ ॥ ਗੁਰ ਭੇਟਤ ਮਨਿ ਭਇਆ ਅਨੰਦ ॥ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਨਾਮ ਭਗਵੰਤ ॥੨॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕੀ

ਮਿਟੀਨਾਮਕਰਾਸਾ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਤੇਹ੍ਰਿਦਕਮਲੁਬਿਗਾਸਾ॥ਗੁਣਗਾਵਤਨਿਹਚਲੁਬਿਸ੍ਰਾਮਾ॥ਪੂਰਨਹੋਏਸਗਲੇਕਾਮਾ॥੩॥ਦੁਲਭਦੇਹਆਈਪਰਵਾਣੁ॥ਸਫਲੁ

ਹੋਈਜਾਪਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਿਕਿਰਪਾਕਰੀ॥ਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿਜਪਉਹਰਿਹਰੀ॥੪॥੨੯॥੪੨॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ੫॥ ਸਭਤੇਊਚਾਜਾਕਾਨਾਉ

॥ਸਦਾਸਦਾਤਾਕੇਗੁਣਗਾਉ॥ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਸਗਲਾਦੁਖੁਜਾਇ॥ਸਰਬਸੂਖਵਸਹਿਮਨਿਆਇ॥੧॥ਸਿਮਰਿਮਨਾਤੂਸਾਚਾਸੋਇ॥ਹਲਤਿ

ਪਲਤਿਤੁਮਰੀਗਤਿਹੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੁਰਖਨਿਰੰਜਨਸਿਰਜਨਹਾਰ॥ਜੀਅਜੰਤਦੇਵੈਆਹਾਰ॥ਕੋਟਿਖੇਤ੍ਰਖਿਨਬਖਸਨਹਾਰ॥ਭਗਤਿ

ਭਾਇਸਦਾਨਿਸਤਾਰ॥੨॥ਸਾਚਾਧਨੁਸਾਚੀਵਡਿਆਈ॥ਗੁਰਪੂਰੇਤੇਨਿਹਚਲਮਤਿਪਾਈ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਿਸੁਰਾਖਨਹਾਰਾ॥ਤਾਕਾਸਗਲਮਿਟੈ

ਅੰਧਿਆਰਾ॥੩॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸਿਉਲਾਗੋਧਿਆਨੁ॥ਪੂਰਨਪੂਰਿਰਹਿਓਨਿਰਬਾਨੁ॥ਭ੍ਰਮਭਉਮੇਟਿਮਿਲੇਗੋਪਾਲ॥ਨਾਨਕਕਉਗੁਰਭਏ

ਦਇਆਲ॥੪॥੩੦॥੪੩॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ੫॥ ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਿਮਨਿਹੋਇਪ੍ਰਗਾਸੁ॥ਮਿਟਹਿਕਲੇਸਸੁਖਸਹਜਿਨਿਵਾਸੁ॥ਤਿਸਹਿਪਰਾਪ

ਤਿਜਿਸੁਪ੍ਰਭੁਦੇਇ॥ਪੂਰੇਗੁਰਕੀਪਾਏਸੇਵ॥੧॥ਸਰਬਸੁਖਾਪ੍ਰਭਤੇਰੋਨਾਉ॥ਆਠਪਹਰਮੇਰੇਮਨਗਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਇਛੈਸੋਈਫਲੁਪਾ

ਏ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ਆਵਣਜਾਣਰਹੇਹਰਿਧਿਆਇ॥ਭਗਤਿਭਾਇਪ੍ਰਭਕੀਲਿਵਲਾਇ॥੨॥ਬਿਨਸੇਕਾਮਕ੍ਰੋਧਅਹੰਕਾਰ॥ਤੂਟੇ

ਮਾਇਆਮੋਹਪਿਆਰ॥ਪ੍ਰਭਕੀਟੇਕਰਹੈਦਿਨੁਰਾਤਿ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਕਰੇਜਿਸੁਦਾਤਿ॥੩॥ਕਰਨਕਰਾਵਨਹਾਰਸੁਆਮੀ॥ਸਗਲਘਟਾਕੇਅੰਤ

ਰਜਾਮੀ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪਨੀਸੇਵਾਲਾਇ॥ਨਾਨਕਦਾਸਤੇਰੀਸਰਣਾਇ॥੪॥੩੧॥੪੪॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ੫॥ ਲਾਜਮਰੈਜੋਨਾਮੁਨਲੇਵੈ॥

ਨਾਮਬਿਹੂਨਸੁਖੀਕਿਉਸੋਵੈ॥ਹਰਿਸਿਮਰਨੁਛਾਡਿਪਰਮਗਤਿਚਾਹੈ॥ਮੂਲਬਿਨਾਸਾਖਾਕਤਆਹੈ॥੧॥ਗੁਰੁਗੋਵਿੰਦੁਮੇਰੇਮਨਧਿਆਇ॥ਜਨ

ਮਜਨਮਕੀਮੈਲੁਉਤਾਰੈਬੰਧਨਕਾਟਿਹਰਿਸੰਗਿਮਿਲਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੀਰਥਿਨਾਇਕਹਾਸੁਚਿਸੈਲੁ॥ਮਨਕਉਵਿਆਪੈਹਉਮੈਮੈਲੁ॥ਕੋਟਿ

ਕਰਮਬੰਧਨਕਾਮੂਲੁ॥ਹਰਿਕੇਭਜਨਬਿਨੁਬਿਰਥਾਪੂਲੁ॥੨॥ਬਿਨੁਖਾਏਬੂਝੈਨਹੀਭੂਖ॥ਰੋਗੁਜਾਇਤਾਂਉਤਰਹਿਦੂਖ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਲੋਭਮੋਹਿ

ਬਿਆਪਿਆ॥ਜਿਨਿਪ੍ਰਭਿਕੀਨਾਸੋਪ੍ਰਭੁਨਹੀਜਾਪਿਆ॥੩॥ਧਨੁਧਨੁਸਾਧਧੰਨੁਹਰਿਨਾਉ॥ਆਠਪਹਰਕੀਰਤਨੁਗੁਣਗਾਉ॥ਧਨੁਹਰਿ

ਭਗਤਿਧਨੁਕਰਣੈਹਾਰ॥ਸਰਣਿਨਾਨਕਪ੍ਰਭਪੁਰਖਅਪਾਰ॥੪॥੩੨॥੪੫॥ਭੈਰਉਮਹਲਾ੫॥ ਗੁਰਸੁਪ੍ਰਸੰਨਹੋਏਭਉਗਏ॥ਨਾਮਨਿ

ਰੰਜਨੁਮਨਮਹਿਲਏ॥ਦੀਨਦਇਆਲਸਦਾਕਿਰਪਾਲ॥ਬਿਨਸਿਗਏਸਗਲੇਜੰਜਾਲ॥੧॥ਸੂਖਸਹਜਆਨੰਦਘਨੇ॥ਸਾਧਸੰਗਿਮਿਟੇਭੈਭ

ਰਮਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਹਰਿਰਸਨਭਨੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚਰਨਕਮਲਸਿਉਲਾਗੋਹੇਤੁ॥ਖਿਨਮਹਿਬਿਨਸਿਓਮਹਾਪਰੇਤੁ॥ਆਠਪਹਰਹਰਿਹਰਿਜਪੁਜਾਪਿ॥

ਰਾਖਨਹਾਰਗੋਵਿੰਦਗੁਰਆਪਿ॥ ॥੨॥ਅਪੁਨੇਸੇਵਕਕਉਸਦਾਪ੍ਰਤਿਪਾਰੈ॥ਭਗਤਜਨਾਕੇਸਾਸਨਿਹਾਰੈ॥ਮਾਨਸਕੀਕਹੁਕੇਤਕਬਾਤ॥

ਜਮਤੇਰਾਖੈਦੇਕਰਿਹਾਥ॥੩॥ਨਿਰਮਲਸੋਭਾਨਿਰਮਲਰੀਤਿ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਆਇਆਮਨਿਚੀਤਿ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਗੁਰਿਦੀਨੋਦਾਨੁ॥ਨਾਨਕਪਾਇਆ

੪੮ ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁ॥੪॥੩੩॥੪੬॥ਭੈਰਉਮਹਲਾ੫॥ ਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥੁਗੁਰੁਮੇਰਾ॥ਜੀਅਪ੍ਰਾਣਸੁਖਦਾਤਾਨੇਰਾ॥ਭੈਭੰਜਨਅਬਿਨਾਸੀਰਾਇ॥

ਦਰਸਨਿਦੇਖਿਐਸਭੁਦੁਖੁਜਾਇ॥੧॥ਜਤਕਤਪੇਖਉਤੇਰੀਸਰਣਾ॥ਬਲਿਬਲਿਜਾਈਸਤਿਗੁਰਚਰਣਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੂਰਨਕਾਮਮਿਲੇਗੁਰ

੭ ਦੇਵ॥ਸਭਿਫਲਦਾਤਾਨਿਰਮਲਸੇਵ॥ਕਰੁਗਹਿਲੀਨੇਅਪੁਨੇਦਾਸ॥ਰਾਮਨਾਮੁਰਿਦਦੀਓਨਿਵਾਸ॥੨॥ਸਦਾਅਨੰਦੁਨਾਹੀਕਿਛੁਸੋਗੁ॥

ਦੂਖੁਦਰਦੁਨਹਬਿਆਪੈਰੋਗੁ॥ਸਭੁਕਿਛੁਤੇਰਾਤੂਕਰਣੈਹਾਰੁ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਗੁਰਅਗਮਅਪਾਰ॥੩॥ਨਿਰਮਲਸੋਭਾਅਚਰਜਬਾਣੀ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ

ਪੂਰਨਮਨਿਭਾਣੀ॥ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਰਵਿਆਸੋਇ॥ਨਾਨਕਸਭੁਕਿਛੁਪ੍ਰਭਤੇਹੋਇ॥੪॥੩੪॥੪੭॥ਭੈਰਉਮਹਲਾ੫॥ ਮਨੁਤਨੁਰਾਤਾਰਾਮ

ਰੰਗਿਚਰਣੇ॥ਸਰਬਮਨੋਰਥਪੂਰਨਕਰਣੇ॥ਆਠਪਹਰਗਾਵਤਭਗਵੰਤੁ॥ਸਤਿਗੁਰਿਦੀਨੋਪੂਰਾਮੰਤੁ॥੧॥ਸੋਵਡਭਾਗੀਜਿਸੁਨਾਮਿਪਿਆਰੁ॥

ਗੁਰ

ਤਿਸਕੈਸੰਗਿਤਰੈਸੰਸਾਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੋਧੀਰੀਆਜਿਨਿਸਿਮਰੈਏਕਾ॥ਸੋਧਨਵੰਤਾਜਿਸੁਬੁਧਿਬਿਬੇਕਾ॥ਸੋਕੁਲਵੰਤਾਜਿਸਿਮਰੈਸੁਆਮੀ
॥ਸੋਪਤਿਵੰਤਾਜਿਆਪੁਪਛਾਨੀ॥੨॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆ॥ਗੁਣਗੋਪਾਲਦਿਨੁਰੈਨਿਧਿਆਇਆ॥ਤੂਟੇਬੰਧਨਪੂਰਨਆ
ਸਾ॥ਹਰਿਕੇਚਰਨਰਿਦਮਾਹਿਨਿਵਾਸਾ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਾਕੇਪੂਰਨਕਰਮਾ॥ਸੋਜਨੁਆਇਆਪ੍ਰਭਕੀਸਰਨਾ॥ਆਪਿਪਵਿਤੁਪਾਵਨਸਭ
ਕੀਨੇ॥ਰਾਮਰਸਾਇਣੁਰਸਨਾਚੀਨੇ॥੪॥੩੫॥੪੮॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ੫॥ ਨਾਮੁਲੈਤਕਛੁਬਿਘਨੁਨਲਾਗੈ॥ਨਾਮੁਸੁਣਤਜਮੁਦੂਰਹੁਭਾਗੈ॥
ਨਾਮੁਲੈਤਸਭਦੂਖਹਨਾਸੁ॥ਨਾਮੁਜਪਤਹਰਿਚਰਣਨਿਵਾਸੁ॥੧॥ਨਿਰਬਿਘਨਭਗਤਿਭਜੁਹਰਿਹਰਿਨਾਉ॥ਰਸਕਿਰਸਕਿਹਰਿਕੇਗੁਣ
ਗਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਸਿਮਰਤਕਿਛੁਚਾਖੁਨਜੋਹੈ॥ਹਰਿਸਿਮਰਤਦੈਤਦੇਉਨਪੋਹੈ॥ਹਰਿਸਿਮਰਤਮੋਹੁਮਾਨੁਨਬਧੈ॥ਹਰਿਸਿਮਰਤ
ਗਰਭਜੋਨਿਨਰੁਧੈ॥੨॥ਹਰਿਸਿਮਰਨਕੀਸਗਲੀਬੇਲਾ॥ਹਰਿਸਿਮਰਨਿਬਹੁਮਾਹਿਇਕੇਲਾ॥ਜਾਤਿਅਜਾਤਿਜਪੈਜਨੁਕੋਇ॥ਜੋਜਾਪੈ
ਤਿਸੁਕੀਗਤਿਹੋਇ॥੩॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਪੀਐਸਾਧਸੰਗਿ॥ਹਰਿਕੇਨਾਮਕਾਪੂਰਨਰੰਗੁ॥ਨਾਨਕਕਉਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਧਾਰਿ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਹਰਿ
ਦੇਹੁਚਿਤਾਰਿ॥੪॥੩੬॥੪੯॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ੫॥ ਆਪੇਸਾਸਤੁਆਪੇਬੇਦੁ॥ਆਪੇਘਟਿਘਟਿਜਾਣੈਭੇਦੁ॥ਜੋਤਿਸਰੂਪਜਾਕੀਸਭਵ
ਥੁ॥ਕਰਣਕਾਰਣਪੂਰਨਸਮਰਥੁ॥੧॥ਪ੍ਰਭਕੀਓਟਗਹਹੁਮਨਮੇਰੇ॥ਚਰਨਕਮਲਗੁਰਮੁਖਿਆਰਾਧਹੁਦੁਸਮਨਦੂਖੁਨਆਵੈਨੇਰੇ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪੇਵਣੁਤ੍ਰਿਣੁਤ੍ਰਿਭਵਣਸਾਰੁ॥ਜਾਕੈਸੂਤਿਪਰੋਇਆਸੰਸਾਰੁ॥ਆਪੇਸਿਵਸਕਤੀਸੰਜੋਗੀ॥ਆਪਿਨਿਰਬਾਣੀਆਪੇ
ਭੋਗੀ॥੨॥ਜਤਕਤਪੇਖਉਤਤਤਤਸੋਇ॥ਤਿਸੁਬਿਨੁਦੂਜਾਨਾਹੀਕੋਇ॥ਸਾਗਰੁਤਰੀਐਨਾਮਕੈਰੰਗਿ॥ਗੁਣਗਾਵੈਨਾਨਕੁਸਾਧਸੰ
ਗਿ॥੩॥ਮੁਕਤਿਭੁਗਤਿਜੁਗਤਿਵਸਿਜਾਕੈ॥ਊਣਾਨਾਹੀਕਿਛੁਜਨਤਾਕੈ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਿਸੁਹੋਇਸੁਪ੍ਰਸੰਨ॥ਨਾਨਕਦਾਸਸੇਈਜ
ਨਧੰਨ॥੪॥੩੭॥੫੦॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ੫ ਭਗਤਾਮਨਿਆਨੰਦੁਗੋਬਿੰਦ॥ਅਸਥਿਤਭਏਬਿਨਸੀਸਭਚਿੰਦ॥ਭੈਭ੍ਰਮਬਿਨ
ਸਿਗਏਖਿਨਮਾਹਿ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਵਸਿਆਮਨਿਆਇ॥੧॥ਰਾਮਰਾਮਸੰਤਸਦਾਸਹਾਇ॥ਘਰਿਬਾਹਰਿਨਾਲੇਪਰਮੇਸਰੁਰਵਿਰਹਿਆਪੂ
ਰਨਸਭਠਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਧਨੁਮਾਲੁਜੋਬਨੁਜੁਗਤਿਗੋਪਾਲ॥ਜੀਅਪ੍ਰਾਣਨਿਤਸੁਖਪ੍ਰਤਿਪਾਲ॥ਅਪਨੇਦਾਸਕਉਦੇਰਾਖੈਹਾਥ॥
ਨਿਮਖਨਛੋਡੈਸਦਹੀਸਾਥ॥੨॥ਹਰਿਸਾਪ੍ਰੀਤਮੁਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਸਾਰਿਸਮ੍ਹਾਲੇਸਾਚਾਸੋਇ॥ਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਬੰਧਪੁਨਰਾਇਣੁ॥
ਆਦਿਜੁਗਾਦਿਭਗਤਗੁਣਗਾਇਣੁ॥੩॥ਤਿਸਕੀਧਰਪ੍ਰਭਕਾਮਨਿਜੋਰੁ॥ਏਕਬਿਨਾਦੂਜਾਨਹੀਹੋਰੁ॥ਨਾਨਕਕੈਮਨਿਇਹੁਪੁਰਖਾਰ
ਥੁ॥ਪ੍ਰਭੂਹਮਾਰਾਸਾਰੇਸੁਆਰਥੁ॥੪॥੩੮॥੫੧॥ਭੈਰਉਮਹਲਾ੫॥ ਭੈਕਉਭਉਪੜਿਆਸਿਮਰਤਹਰਿਨਾਮੁ॥ਸਗਲਬਿਆਧਿ
ਮਿਟੀਤ੍ਰਿਹੁਗੁਣਕੀਦਾਸਕੇਹੋਏਪੂਰਨਕਾਮ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਕੇਲੋਕਸਦਾਗੁਣਗਾਵਹਿਤਿਨਕਉਮਿਲਿਆਪੂਰਨਧਾਮ॥ਜਨਕਾ
ਦਰਸੁਬਾਂਛੈਦਿਨੁਰਾਤੀਹੋਇਪੁਨੀਤਧਰਮਰਾਇਜਾਮ॥੧॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਲੋਭਮਦਨਿੰਦਾਸਾਧਸੰਗਿਮਿਟਿਆਅਭਿਮਾਨ॥ਐਸੇਸੰਤ
ਭੇਟਹਿਵਡਭਾਗੀਨਾਨਕਤਿਨਕੈਸਦਕੁਰਬਾਨ॥੨॥੩੯॥੫੨॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ੫॥ ਪੰਚਮਜਮੀਜੋਪੰਚਨਰਾਖੈ॥ਮਿਥਿ
ਆਰਸਨਾਨਿਤਉਠਿਭਾਖੈ॥ਚਕ੍ਰਬਣਾਇਕਰੈਪਾਖੰਡ॥ਝੁਰਿਝੁਰਿਪਚੈਜੈਸੇਤ੍ਰਿਅਰੰਡ॥੧॥ਹਰਿਕੇਨਾਮਬਿਨਾਸਭਝੂਠੁ॥ਬਿਨੁਗੁਰ
ਪੂਰੇਮੁਕਤਿਨਪਾਈਐਸਾਚੀਦਰਗਹਸਾਕਤਮੂਠੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੋਈਕੁਚੀਲੁਕੁਦਰਤਿਨਹੀਜਾਨੈ॥ਲੀਪਿਐਥਾਇਨਸੁਚਿ
ਹਰਿਮਾਨੈ॥ਅੰਤਰਿਮੈਲਾਬਾਹਰਿਨਿਤਧੋਵੈ॥ਸਾਚੀਦਰਗਹਅਪਨੀਪਤਿਖੋਵੈ॥੨॥ਮਾਇਆਕਾਰਨਿਕਰੈਉਪਾਉ॥ਕਬਹਿਨ
ਘਾਲੈਸੀਧਾਪਾਉ॥ਜਿਨਿਕੀਆਤਿਸੁਚੀਤਿਨਆਣੈ॥ਕੂੜੀਕੂੜੀਮੁਖਹੁਵਖਾਣੈ॥੩॥ਜਿਸਨੋਕਰਮੁਕਰੇਕਰਤਾਰੁ॥ਸਾਧਸੰਗਿਹੋਇ

ਤਿਸੁਬਿਉਹਾਰੁ॥

ਇ

ਹਰਿ ਨਾਮ ਕਾ ਗਾ ਤਿਸ ਸਿਉ ਲਾਗੋ ... ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਨਹੀ ਦੁਖਾ ॥੪॥੫੩॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨਿੰਦਕ ਕਉ ਫਿਟਕੇ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਨਿੰਦਕ ਕਾ ਝੂਠਾ ਬਿਉਹਾਰੁ ॥ ਨਿੰਦਕ ਕਾ ਮੈਲਾ ਆਚਾਰੁ ॥ ਦਾਸ ਅਪੁਨੇ ਕਉ ਰਾਖਨਹਾਰੁ ॥੧॥ ਨਿੰਦਕੁ ਮੁਆ ਨਿੰਦਕ ਕੈ ਨਾਲਿ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸਰਿ ਜਨ ਰਾਖੇ ਨਿੰਦਕ ਕੈ ਸਿਰਿ ਕੜਕਿਓ ਕਾਲੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਿੰਦਕ ਕਾ ਕਹਿਆ ਕੋਇ ਨ ਮਾਨੈ ॥ ਨਿੰਦਕ ਝੂਠੁ ਬੋਲਿ ਪਛੁਤਾਨੇ ॥ ਹਾਥ ਪਛੋੜਹਿ ਸਿਰੁ ਧਰਨਿ ਲਗਾਹਿ ॥ ਨਿੰਦਕ ਕਉ ਦਈ ਛੋਡੈ ਨਾਹਿ ॥੨॥ ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ਕਿਛੁ ਬੁਰਾ ਨ ਮਾਗੈ ॥ ਨਿੰਦਕ ਕਉ ਲਾਗੈ ਦੁਖ ਸਾਂਗੈ ॥ ਬਗੁਲੇ ਜਿਉ ਰਹਿਆ ਪੰਖ ਪਸਾਰਿ ॥ ਮੁਖ ਤੇ ਬੋਲਿਆ ਤਾਂ ਕਢਿਆ ਬੀਚਾਰਿ ॥੩॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਕਰਤਾ ਸੋਇ ॥ ਹਰਿ ਜਨੁ ਕਰੈ ਸੁ ਨਿਹਚਲੁ ਹੋਇ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ਸਾਚਾ ਦਰਬਾਰਿ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥੪॥੫੪॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਦੁਇ ਕਰ ਜੋਰਿ ਕਰਉ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਧਨੁ ਤਿਸ ਕੀ ਰਾਸਿ ॥ ਸੋਈ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ॥ ਕੋਟਿ ਬਾਰ ਜਾਈ ਬਲਿਹਾਰ ॥੧॥ ਸਾਧੂ ਧੂਰਿ ਪੁਨੀਤ ਕਰੀ ॥ ਮਨ ਕੇ ਬਿਕਾਰ ਮਿਟਹਿ ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰਤ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਮੈਲੁ ਹਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੈ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਸਗਲ ਨਿਧਾਨ ॥ ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਪਾਈਐ ਮਾਨੁ ॥ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨਹਾਰ ॥ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਭਗਤਨ ਆਧਾਰ ॥੨॥ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸਗਲ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵਹਿ ਭਗਤ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥ ਜਾ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਬਿਰਥੀ ਜਾਇ ॥ ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਏਕੁ ਧਿਆਇ ॥੩॥ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿ ਦਇਆ ਸੰਤੋਖੁ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਇਹੁ ਥੋਕੁ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੀਜੈ ਲੜਿ ਲਾਇ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਨਾਨਕ ਨਿਤ ਧਿਆਇ ॥੪॥੫੫॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਸੁਨੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਕਾਰਜੁ ਆਇਆ ਸਗਲਾ ਰਾਸਿ ॥ ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰਭੂ ਧਿਆਇਆ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਡਰੁ ਸਗਲ ਚੁਕਾਇਆ ॥੧॥ ਸਭ ਤੇ ਵਡ ਸਮਰਥ ਗੁਰਦੇਵ ॥ ਸਭਿ ਸੁਖ ਪਾਈ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਅਮਰੁ ਨ ਮੇਟੈ ਕੋਇ ॥ ... ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਅਨੂਪੁ ॥ ਸਫਲ ਮੂਰਤਿ ਗੁਰੁ ਤਿਸ ਕਾ ਰੂਪੁ ॥੨॥ ਜਾ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਬਸੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਜੋ ਜੋ ਪੇਖੈ ਸੁ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੁ ॥ ਬੀਸ ਬਿਸੁਏ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਪਰਗਾਸੁ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਨਿਵਾਸੁ ॥੩॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਸਦ ਕਰੀ ਨਮਸਕਾਰ ॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਸਦ ਜਾਉ ਬਲਿਹਾਰ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਧੋਇ ਧੋਇ ਪੀਵਾ ॥ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਜਪਿ ਜਪਿ ਸਦ ਜੀਵਾ ॥੪॥੫੬॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ਪੜਤਾਲ ਘਰੁ ੩ ੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਜਾ ਕਾ ਕੀਆ ਸਭ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ॥

ਪਰਤਿਪਾਲ ਪ੍ਰਭ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕਵਨ ਗੁਨ ਗਨੀ ॥ ਅਨਿਕ ਰੰਗ ਬਹੁ ਤਰੰਗ ਸਰਬ ਕੋ ਧਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਿਕ ਗਿਆਨ ਅਨਿਕ ਧਿਆਨ ਅਨਿਕ ਜਾਪ ਜਾਪ ਤਾਪ ॥ ਅਨਿਕ ਗੁਨਿਤ ਧੁਨਿਤ ਲਲਿਤ ਅਨਿਕ ਧਾਰ ਮੁਨੀ ॥੧॥ ਅਨਿਕ ਨਾਦ ਅਨਿਕ ਬਾਜ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਅਨਿਕ ਸ੍ਵਾਦ ਅਨਿਕ ਦੋਖ ਅਨਿਕ ਰੋਗ ਮਿਟਹਿ ਜਸ ਸੁਨੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਵ ਅਪਾਰ ਦੇਵ ਤਟਹ ਖਟਹ ਬਰਤ ਪੂਜਾ ਗਵਨ ਭਵਨ ਜਾਤ੍ਰ ਕਰਨ ਸਗਲ ਫਲ ਪੁਨੀ ॥੨॥੧॥ ਸਭੁ ਪਰਿਆ ਕਾ ਜੁਮਲਾ ਮ: ੧ ॥੮॥ ਮ: ੩ ॥੨੧॥ ਮ: ੪ ॥੭॥ ਮ: ੫ ॥੫੭॥ ੯੩॥

ਰਾਗੁ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੨ ॥ ੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਆਤਮ ਮਹਿ ਰਾਮੁ ਰਾਮ ਮਹਿ ਆਤਮੁ ਚੀਨਸਿ ਗੁਰ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੀ ਦੁਖ ਕਾਟੈ ਹਉ ਮਾਰਾ ॥੧॥ ਨਾਨਕ ਹਉਮੈ ਰੋਗ ਬੁਰੇ ॥ ਜਹ ਦੇਖਾਂ ਤਹ ਏਕਾ ਬੇਦਨ ਆਪੇ ਬਖਸੈ ਸਬਦਿ ਧੁਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੇ ਪਰਖੇ ਪਰਖਣਹਾਰੈ ਬਹੁਰਿ ਸੂਲਾਕੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਭਈ ਗੁਰਿ ਮੇਲੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਣਾ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥੨॥ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ ਰੋਗੀ ਰੋਗੀ ਧਰਤਿ ਸਭੋਗੀ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਮਾਇਆ ਦੇਹ ਸਿ ਰੋਗੀ ਰੋਗੀ ਕੁਟੰਬ ਸੰਜੋਗੀ ॥੩॥ ਰੋਗੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਸਰੁਦ੍ਰਾ ਰੋਗੀ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਪਦੁ ਚੀਨਿ ਭਏ ਸੇ ਮੁਕਤੇ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਾ ॥੪॥ ਰੋਗੀ ਸਾਤ ਸਮੁੰਦ ਸਨਦੀਆ ਖੰਡ ਪਤਾਲ ਸਿ ਰੋਗਿ ਭਰੇ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਲੋਕ ਸਿ ਸਾਚਿ ਸੁਹੇਲੇ ਸਰਬੀ ਥਾਈ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥੫॥ ਰੋਗੀ ਖਟ ਦਰਸਨ ਭੇਖ

ਪਾਰੀਨਾਨਾਠੀਅਨੇਕਾ॥ਧੇਰਕਤੇਧਕਰਤਿਖਪੁਰੇਨਾਹਿਘੂਮਹਿਇਕਏਕਾ॥੬॥ਮਿਠਰਸੁਖਾਏਸਿਰੋਗੁਭਰੀਜੈਕੰਦਮੂਲਿਸੁਖੁਨਾਹੀ॥ਨਾਮੁ

ਵਿਸਾਰਿਚਲਹਿਅਨਮਾਰਗਿਅੰਤਕਾਲਿਪਛੁਤਾਹੀ॥੭॥ਤੀਰਥਿਭਰਮੈਰੋਗੁਨਛੂਟਸਿਪੜਿਆਬਾਦੁਬਿਬਾਦੁਭਇਆ॥ਦੁਬਿਧਾਰੋਗੁਸੁਅਧਿਕ

ਵਡੇਰਾਮਾਇਆਕਾਮੁਹਤਾਜੁਭਇਆ॥੮॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚਾਸਬਦੁਸਲਾਹੈਮਨਿਸਾਚਾਤਿਸੁਰੋਗੁਗਇਆ॥ਨਾਨਕਹਰਿਜਨੁਅਨਦਿਨੁਨਿਰ

ਮਲਾਜਿਨਕਉਕਰਮਿਨੀਸਾਣੁਪਾਇਆ॥੯॥੧॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ੩॥ ਘਰੁ੨॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਤਿਨਿਕਰਤੈਇਕੁਚਲਤੁਉਪਾਇਆ॥ਅਨਹਦਬਾਣੀਸਬਦੁਸੁਣਾਇਆ॥ਮਨਮੁਖਿਭੂਲੇਗੁਰਮੁਖਿਬੁਝਾਇਆ॥ਕਾਰਣੁਕਰਤਾਕਰਦਾ

ਆਇਆ॥੧॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਮੇਰੈਅੰਤਰਿਧਿਆਨੁ॥ਹਉਕਬਹੁਨਛੋਡਉਹਰਿਕਾਨਾਮੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਿਤਾਪ੍ਰਹਲਾਦੁਪੜਣਪਠਾਇਆ

॥ਲੈਪਾਟੀਪਾਧੇਕੈਆਇਆ॥ਨਾਮਬਿਨਾਨਹਪੜਉਅਚਾਰ॥ਮੇਰੀਪਟੀਆਲਿਖਿਦੇਹੁਗੋਬਿੰਦਮੁਰਾਰਿ॥੨॥ਪੁਤ੍ਰਪ੍ਰਹਿਲਾਦਸਿਉਕਹਿਆਮਾਇ॥

ਪਰਵਿਰਤਿਨਪੜਹੁਰਹੀਸਮਝਾਇ॥ਨਿਰਭਉਦਾਤਾਹਰਿਜੀਉਮੇਰੈਨਾਲਿ॥ਜੇਹਰਿਛੋਡਉਤਉਕੁਲਿਲਾਗੈਗਾਲਿ॥੩॥ਪ੍ਰਹਲਾਦਿਸਭਿਚਾਟੜੇ

ਵਿਗਾਰੇ॥ਹਮਰਾਕਹਿਆਨਸੁਣੈਆਪਣੇਕਾਰਜਸਵਾਰੇ॥ਸਭਨਗਰੀਮਹਿਭਗਤਿਦ੍ਰਿੜਾਈ॥ਦੁਸਟਸਭਾਕਾਕਿਛੁਨਵਸਾਈ॥੪॥ਸੰਡੈ

ਮਰਕੈਕੀਈਪੂਕਾਰ॥ਸਭੇਦੈਤਰਹੇਝਖਮਾਰਿ॥ਭਗਤਜਨਾਕੀਪਤਿਰਾਖੈਸੋਈ॥ਕੀਤੇਕੈਕਹਿਐਕਿਆਹੋਈ॥੫॥ਕਿਰਤਸੰਜੋਗੀਦੈਤ

ਰਾਜੁਚਲਾਇਆ॥ਹਰਿਨਬੂਝੈਤਿਨਿਆਪਿਭੁਲਾਇਆ॥ਪੁਤ੍ਰਪ੍ਰਹਲਾਦਸਿਉਵਾਦੁਰਚਾਇਆ॥ਅੰਧਾਨਬੂਝੈਕਾਲੁਨੇੜੈਆਇਆ॥੬॥ਪ੍ਰਹ

ਲਾਦੁਕੋਠੇਵਿਚਿਰਾਖਿਆਬਾਰਿਦੀਆਤਾਲਾ॥ਨਿਰਭਉਬਾਲਕੁਮੂਲਿਨਡਰਈਮੇਰੈਅੰਤਰਿਗੁਰਗੋਪਾਲਾ॥ਕੀਤਾਹੋਵੈਸਰੀਕੀਕਰੈਅਨਹੋਦਾਨਾ

ਉਧਰਾਇਆ॥ਜੋਧੁਰਿਲਿਖਿਆਸੋਆਇਪਹੁਤਾਜਨਸਿਉਵਾਦੁਰਚਾਇਆ॥੭॥ਪਿਤਾਪ੍ਰਹਲਾਦਸਿਉਗੁਰਜਉਠਾਈ॥ਕਹਾਂਤੁਮ੍ਹਾਰਾ

ਜਗਦੀਸਗੁਸਾਈ॥ਜਗਜੀਵਨੁਦਾਤਾਅੰਤਿਸਖਾਈ॥ਜਹਦੇਖਾਤਹਰਹਿਆਸਮਾਈ॥੮॥ਥੰਮ੍ਹੁਉਪਾੜਿਹਰਿਆਪੁਦਿਖਾਇਆ

॥ਅਹੰਕਾਰੀਦੈਤੁਮਾਰਿਪਚਾਇਆ॥ਭਗਤਾਮਨਿਆਨੰਦੁਵਜੀਵਧਾਈ॥ਅਪਨੇਸੇਵਕਕਉਦੇਵਡਿਆਈ॥੯॥ਜੰਮਣੁਮਰਣਾਮੋਹੁਉਪਾਇ

ਆ॥ਆਵਣੁਜਾਣਾਕਰਤੈਲਿਖਿਪਾਇਆ॥ਪ੍ਰਹਲਾਦਕੈਕਾਰਜਿਹਰਿਆਪੁਦਿਖਾਇਆ॥ਭਗਤਾਕਾਬੋਲੁਆਗੈਆਇਆ॥੧੦॥ਦੇਵਕੁਲੀ

ਲਖਿਮੀਕਉਕਰਹਿਜੈਕਾਰੁ॥ਮਾਤਾਨਰਸਿੰਘਕਾਰੂਪੁਨਿਵਾਰੁ॥ਲਖਿਮੀਭਉਕਰੈਨਸਾਕੈਜਾਇ॥ਪ੍ਰਹਲਾਦੁਜਨੁਚਰਣੀਲਾਗਾਆਇ॥੧੧॥

ਸਤਿਗੁਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆ॥ਰਾਜੁਮਾਲੁਝੂਠੀਸਭਮਾਇਆ॥ਲੋਭੀਨਰਰਹੇਲਪਟਾਇ॥ਹਰਿਕੇਨਾਮਬਿਨੁਦਰਗਹਮਿਲੈਸਜਾਇ॥

੧੨॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਸਭੁਕੋਕਰੇਕਰਾਇਆ॥ਸੇਪਰਵਾਣੁਜਿਨੀਹਰਿਸਿਉਚਿਤੁਲਾਇਆ॥ਭਗਤਾਕਾਅੰਗੀਕਾਰੁਕਰਦਾਆਇਆ॥ਕਰਤੈਅਪਣਾ

ਰੂਪੁਦਿਖਾਇਆ॥੧੩॥੧॥੨॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ੩ ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਅੰਮ੍ਰਿਤਫਲੁਪਾਇਆਹਉਮੈਤ੍ਰਿਸਨਬੁਝਾਈ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਹਿ

ਰਦੈਮਨਿਵਸਿਆਮਨਸਾਮਨਹਿਸਮਾਈ॥੧॥ਹਰਿਜੀਉਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹੁਮੇਰੇਪਿਆਰੇ॥ਅਨਦਿਨੁਹਰਿਗੁਣਦੀਨਜਨੁਮਾਂਗੈਗੁਰਕੈਸਬਦਿਉਧਾਰੇ॥

੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਤਜਨਾਕਉਜਮੁਜੋਹਿਨਸਾਕੈਰਤੀਅੰਚਦੂਖਨਲਾਈ॥ਆਪਿਤਰਹਿਸਗਲੇਕੁਲਤਾਰਹਿਜੋਤੇਰੀਸਰਣਾਈ॥੨॥ਭਗ

ਤਾਕੀਪੈਜਰਖਹਿਤੂਆਪੇਏਹਤੇਰੀਵਡਿਆਈ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਵਿਖਦੁਖਕਾਟਹਿਦੁਬਿਧਾਰਤੀਨਰਾਈ॥੩॥ਹਮਮੂੜ

ਮੁਗਧਕਿਛੁਬੂਝਹਿਨਾਹੀਤੂਆਪੇਦੇਹਿਬੁਝਾਈ॥ਜੋਤੁਧੁਭਾਵੈਸੋਈਕਰਸੀਅਵਰੁਨਕਰਣਾਜਾਈ॥੪॥ਜਗਤੁਉਪਾਇਤੁਧੁਧੰਧੈ

ਲਾਇਆਬੁਰੀਕਾਰਕਮਾਈ॥ਜਨਮੁਪਦਾਰਥੁਜੂਐਹਾਰਿਆਸਬਦੈਸੁਰਤਿਨਪਾਈ॥੫॥ਮਨਮੁਖਿਮਰਹਿਤਿਨਕਿਛੂਨਸੂਝੈਦੁਰਮ

ਤਿਅਗਿਆਨਅੰਧਾਰਾ॥ਭਵਜਲੁਪਾਰਿਨਪਾਵਹਿਕਬਹੀਡੂਬਿਮੁਏਬਿਨੁਗੁਰਸਿਰਿਭਾਰਾ॥੬॥ਸਾਚੈਸਬਦਿਰਤੇਜਨਸਾਚੇਹਰਿ

ਪ੍ਰਭ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਭ ਘਟ ਪਛਾਣੀ ਸਾਚ ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਏ॥੭॥ ਤੂੰ ਆਪਿ ਨਿਰਮਲੁ ਤੇਰੇ ਜਨ ਹੈ ਨਿਰਮਲ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੇ॥
ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਉਰਿ ਧਾਰੇ॥੮॥੨॥੩॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੨ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸੋਈ ਵਡ ਰਾਜਾ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤਿਸੁ ਪੂਰੇ ਕਾਜਾ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤਿਨਿ ਕੋਟਿ ਧਨੁ ਪਾਏ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਜਨਮੁ ਬਿਰਥਾ ਜਾਏ॥੧॥
ਤਿਸੁ ਸਾਲਾਹੀ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਧਨੁ ਰਾਸਿ॥ ਸੋ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਮਸਤਕਿ ਹਾਥੁ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤਿਸੁ ਕੋਟਿ ਕਈ ਸੈਨਾ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ
ਤਿਸੁ ਸਹਜ ਸੁਖੈਨਾ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸੋ ਸੀਤਲੁ ਹੂਆ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਮੂਆ॥੨॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸੋ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਾ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿ-
ਦੈ ਤਿਸੁ ਸਭ ਹੀ ਜੁਗਤਾ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤਿਨਿ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਈ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਭ੍ਰਮਿ ਆਵੈ ਜਾਈ॥੩॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸੋ ਵੇਪਰਵਾਹਾ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ
ਰਿਦੈ ਤਿਸੁ ਸਦ ਹੀ ਲਾਹਾ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤਿਸੁ ਵਡ ਪਰਵਾਰਾ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਮਨਮੁਖ ਗਾਵਾਰਾ॥੪॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤਿਸੁ ਨਿਹਚਲੁ ਆ-
ਸਨੁ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤਿਸੁ ਤਖਤਿ ਨਿਵਾਸਨੁ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸੋ ਸਾਚਾ ਸਾਹੁ॥ ਨਾਮਹੀਣ ਨਾਹੀ ਪਤਿ ਵੇਸਾਹੁ॥੫॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸੋ ਸ-
ਭ ਮਹਿ ਜਾਤਾ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸੋ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸੋ ਸਭ ਤੇ ਊਚਾ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਭ੍ਰਮਿ ਜੋਨੀ ਮੂਚਾ॥੬॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ
ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਗਟਿ ਪਹਾਰਾ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤਿਸੁ ਮਿਟਿਆ ਅੰਧਾਰਾ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸੋ ਪੁਰਖੁ ਪਰਵਾਣੁ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਫਿਰਿ ਆਵਣ ਜਾਣੁ॥
੭॥ ਤਿਨਿ ਨਾਮੁ ਪਾਇਆ ਜਿਸੁ ਭਇਓ ਕ੍ਰਿਪਾਲ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਲਖੇ ਗੋਪਾਲ॥ ਆਵਣ ਜਾਣ ਰਹੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਤੈ ਤ-
ਤੁ ਮਿਲਾਇਆ॥੮॥੧॥੪॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ਕੋਟਿ ਬਿਸਨ ਕੀਨੇ ਅਵਤਾਰ॥ ਕੋਟਿ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਜਾ ਕੇ ਧ੍ਰਮਸਾਲ॥ ਕੋਟਿ ਮਹੇਸ ਉਪਾਇ
ਸਮਾਏ॥ ਕੋਟਿ ਬ੍ਰਹਮੇ ਜਗੁ ਸਾਜਣ ਲਾਏ॥੧॥ ਐਸੋ ਧਣੀ ਗੁਵਿੰਦੁ ਹਮਾਰਾ॥ ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ਗੁਣ ਬਿਸਥਾਰਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕੋਟਿ ਮਾ-
ਇਆ ਜਾ ਕੈ ਸੇਵਕਾਇ॥ ਕੋਟਿ ਜੀਅ ਜਾ ਕੀ ਸਿਹਜਾਇ॥ ਕੋਟਿ ਉਪਾਰਜਨਾ ਤੇਰੈ ਅੰਗਿ॥ ਕੋਟਿ ਭਗਤ ਬਸਤ ਹਰਿ ਸੰਗਿ॥੨॥ ਕੋਟਿ ਛਤ੍ਰ-
ਪਤਿ ਕਰਤ ਨਮਸਕਾਰ॥ ਕੋਟਿ ਇੰਦ੍ਰ ਠਾਢੇ ਹੈ ਦੁਆਰ॥ ਕੋਟਿ ਬੈਕੁੰਠ ਜਾ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਮਾਹਿ॥ ਕੋਟਿ ਨਾਮ ਜਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾਹਿ॥੩॥ ਕੋਟਿ ਪੂਰੀ-
ਅਤ ਹੈ ਜਾ ਕੈ ਨਾਦ॥ ਕੋਟਿ ਅਖਾਰੇ ਚਲਿਤ ਬਿਸਮਾਦ॥ ਕੋਟਿ ਸਕਤਿ ਸਿਵ ਆਗਿਆਕਾਰ॥ ਕੋਟਿ ਜੀਅ ਦੇਵੈ ਅਧਾਰ॥੪॥ ਕੋਟਿ ਤੀਰਥ ਜਾ ਕੇ
ਚਰਨ ਮਝਾਰ॥ ਕੋਟਿ ਪਵਿਤ੍ਰ ਜਪਤ ਨਾਮ ਚਾਰ॥ ਕੋਟਿ ਪੂਜਾਰੀ ਕਰਤੇ ਪੂਜਾ॥ ਕੋਟਿ ਬਿਸਥਾਰਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ॥੫॥ ਕੋਟਿ ਮਹਿਮਾ ਜਾ
ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਹੰਸ॥ ਕੋਟਿ ਉਸਤਤਿ ਜਾ ਕੀ ਕਰਤ ਬ੍ਰਹਮੰਸ॥ ਕੋਟਿ ਪਰਲਉ ਓਪਤਿ ਨਿਮਖ ਮਾਹਿ॥ ਕੋਟਿ ਗੁਣਾ ਤੇਰੇ ਗਣੇ ਨ ਜਾਹਿ॥੬॥ ਕੋਟਿ ਗਿ-
ਆਨੀ ਕਥਹਿ ਗਿਆਨੁ॥ ਕੋਟਿ ਧਿਆਨੀ ਧਰਤ ਧਿਆਨੁ॥ ਕੋਟਿ ਤਪੀਸਰ ਤਪ ਹੀ ਕਰਤੇ॥ ਕੋਟਿ ਮੁਨੀਸਰ ਮੁਨਿ ਮਹਿ ਰਹਤੇ॥੭॥ ਅਵਿਗਤ ਨਾਥੁ ਅ-
ਗੋਚਰ ਸੁਆਮੀ॥ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਘਟ ਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ ਜਤ ਕਤ ਦੇਖਉ ਤੇਰਾ ਵਾਸਾ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰਿ ਕੀਓ ਪ੍ਰਗਾਸਾ॥੮॥੨॥੫॥ ਭੈਰਉ
ਮਹਲਾ ੫॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੋ ਕਉ ਕੀਨੋ ਦਾਨੁ॥ ਅਮੋਲ ਰਤਨੁ ਹਰਿ ਦੀਨੋ ਨਾਮੁ॥ ਸਹਜ ਬਿਨੋਦ ਚੋਜ ਆਨੰਤਾ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਿਓ ਅਚਿੰ-
ਤਾ॥੧॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕੀਰਤਿ ਹਰਿ ਸਾਚੀ॥ ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਤਿਸੁ ਸੰਗਿ ਮਨੁ ਰਾਚੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਚਿੰਤ ਹਮਾਰੈ ਭੋਜਨ ਭਾਉ॥ ਅਚਿੰਤ ਹਮਾਰੈ ਲੀ-
ਚੈ ਨਾਉ॥ ਅਚਿੰਤ ਹਮਾਰੈ ਸਬਦਿ ਉਧਾਰ॥ ਅਚਿੰਤ ਹਮਾਰੈ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ॥੨॥ ਅਚਿੰਤ ਹਮਾਰੈ ਕਾਰਜ ਪੂਰੇ॥ ਅਚਿੰਤ ਹਮਾਰੈ ਲਥੇ ਵਿਸੂਰੇ
॥ ਅਚਿੰਤ ਹਮਾਰੈ ਬੈਰੀ ਮੀਤਾ॥ ਅਚਿੰਤੋ ਹੀ ਇਹੁ ਮਨੁ ਵਸਿ ਕੀਤਾ॥੩॥ ਅਚਿੰਤ ਪ੍ਰਭੂ ਹਮ ਕੀਆ ਦਿਲਾਸਾ॥ ਅਚਿੰਤ ਹਮਾਰੀ ਪੂਰਨ ਆ-
ਸਾ॥ ਅਚਿੰਤ ਹਮਾ ਕਉ ਸਗਲ ਸਿਧਾਂਤੁ॥ ਅਚਿੰਤੋ ਹੀ ਮਨ ਕੀਰਤਨੁ ਮੀਠਾ॥ ਅਚਿੰਤੋ ਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਘਟਿ ਘਟਿ ਡੀਠਾ॥੫॥ ਅਚਿੰਤ ਮਿਟਿਓ ਹੈ ਸ-
ਗਲ ਭਰਮਾ॥ ਅਚਿੰਤ ਵਸਿਓ ਮਨਿ ਸੁਖ ਬਿਸ੍ਰਾਮਾ॥ ਅਚਿੰਤ ਹਮਾਰੈ ਅਨਹਤ ਵਾਜੈ॥ ਅਚਿੰਤ ਹਮਾਰੈ ਗੋਬਿੰਦੁ ਗਾਜੈ॥੬॥ ਅਚਿੰਤ ਹਮ

ਅਚਿੰਤ ਹਮ ਕਉ ਗੁਰਿ ਦੀਨੋ ਮੰਤੁ॥ ਅਚਿੰਤ ਹਮਾਰੇ ਬਿਨਸੇ ਬੈਰ॥ ਅਚਿੰਤ ਹਮਾਰੇ ਮਿਟਿਓ ਧੇਰ॥

ਹਮਾਰੈ ਮਨ ਪਤੀਆਨਾ ॥ ਨਿਹਚਲੁ ਧਨੀ ਅਚਿੰਤੁ ਪਛਾਨਾ ॥ ਅਚਿੰਤੋ ਉਪਜਿਓ ਸਗਲ ਬਿਬੇਕਾ ॥ ਅਚਿੰਤ ਚਰੀ ਹਥਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਟੇਕਾ ॥੭॥ ਅਚਿੰਤ ਪ੍ਰਭੂ
ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਲੇਖੁ ॥ ਅਚਿੰਤ ਮਿਲਿਓ ਪ੍ਰਭੁ ਠਾਕੁਰੁ ਏਕੁ ॥ ਚਿੰਤ ਅਚਿੰਤਾ ਸਗਲੀ ਗਈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਨਾਨਕ ਨਾਨਕ ਮਈ ॥੮॥
ਅਸਟਪਦੀਆ ੬ ॥ ਸਬਦੁ ਪਦੇ ੯੩ ॥ ਜੁਮਲਾ ੯੯

ਭੈਰਉ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾ ਕੀ ਸ੍ਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀ ॥ ਘਰੁ ੧ ੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਇਹੁ ਧਨੁ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਉ ॥ ਗਾਂਠਿ ਨ ਬਾਧਉ ਬੇਚਿ ਨ ਖਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਉ ਮੇਰੇ ਖੇਤੀ ਨਾਉ ਮੇਰੇ ਬਾਰੀ ॥ ਭਗਤਿ ਕਰਉ ਜਨੁ ਸਰਨਿ ਤੁਮਾਰੀ
॥੧॥ ਨਾਉ ਮੇਰੇ ਮਾਇਆ ਨਾਉ ਮੇਰੇ ਪੂੰਜੀ ॥ ਤੁਮਹਿ ਛੋਡਿ ਜਾਨਉ ਨਹੀ ਦੂਜੀ ॥੨॥ ਨਾਉ ਮੇਰੇ ਬੰਧਿਪ ਨਾਉ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਨਾਉ ਮੇਰੇ ਸੰਗਿ ਅੰਤਿ
ਹੋਇ ਸਖਾਈ ॥੩॥ ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਜਿਸੁ ਰਖੈ ਉਦਾਸੁ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਹਉ ਤਾ ਕੋ ਦਾਸੁ ॥੪॥ ੧॥ ਭੈਰਉ ॥ ਨਾਂਗੇ ਆਵਨੁ ਨਾਂਗੇ ਜਾਨਾ ॥
ਕੋਇ ਨ ਰਹਿਹੈ ਰਾਜਾ ਰਾਨਾ ॥੧॥ ਰਾਮੁ ਰਾਜਾ ਨਉ ਨਿਧਿ ਮੇਰੈ ॥ ਸੰਪੈ ਹੇਤੁ ਕਲਤੁ ਧਨੁ ਤੇਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਵਤ ਸੰਗ ਨ ਜਾਤ ਸੰਗਾਤੀ ॥ ਕਹਾ
ਭਇਓ ਦਰਿ ਬਾਂਧੇ ਹਾਥੀ ॥੨॥ ਲੰਕਾ ਗਢੁ ਸੋਨੇ ਕਾ ਭਇਆ ॥ ਮੂਰਖੁ ਰਾਵਨੁ ਕਿਆ ਲੇ ਗਇਆ ॥੩॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਕਿਛੁ ਗੁਨੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥
ਚਲੇ ਜੁਆਰੀ ਦੁਇ ਹਥ ਝਾਰਿ ॥੪॥੨॥ ਭੈਰਉ ॥ ਮੈਲਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਮੈਲਾ ਇੰਦੁ ॥ ਰਵਿ ਮੈਲਾ ਮੈਲਾ ਹੈ ਚੰਦੁ ॥੧॥ ਮੈਲਾ ਮਲਤਾ ਇਹੁ
ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਇਕੁ ਹਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਜਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੈਲੇ ਬ੍ਰਹਮੰਡਾਇ ਕੈ ਈਸ ॥ ਮੈਲੇ ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰ ਦਿਨ ਤੀਸ ॥੨॥ ਮੈਲਾ ਮੋਤੀ
ਮੈਲਾ ਹੀਰੁ ॥ ਮੈਲਾ ਪਉਨੁ ਪਾਵਕੁ ਅਰੁ ਨੀਰੁ ॥੩॥ ਮੈਲੇ ਸਿਵ ਸੰਕਰਾ ਮਹੇਸ ॥ ਮੈਲੇ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਅਰੁ ਭੇਖ ॥੪॥ ਮੈਲੇ ਜੋਗੀ ਜੰਗਮ ਜਟਾ
ਸਹੇਤਾ ॥ ਮੈਲੀ ਕਾਇਆ ਹੰਸ ਸਮੇਤਾ ॥੫॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਤੇ ਜਨ ਪਰਵਾਨ ॥ ਨਿਰਮਲ ਤੇ ਜੋ ਰਾਮਹਿ ਜਾਨ ॥੬॥੩॥ ਭੈਰਉ ॥
ਮਨੁ ਕਰਿ ਮਕਾ ਕਿਬਲਾ ਕਰਿ ਦੇਹੀ ॥ ਬੋਲਨਹਾਰੁ ਪਰਮ ਗੁਰੁ ਏਹੀ ॥੧॥ ਕਹੁ ਰੇ ਮੁਲਾਂ ਬਾਂਗ ਨਿਵਾਜਾ ॥ ਏਕ ਮਸੀਤਿ ਦਸੈ ਦਰਵਾਜਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ
ਮਿਸਿਮਿਲਿ ਤਾਮਸੁ ਭਰਮੁ ਕਦੂਰੀ ॥ ਭਾਖਿ ਲੇ ਪੰਚੈ ਹੋਇ ਸਬੂਰੀ ॥੨॥ ਹਿੰਦੂ ਤੁਰਕ ਕਾ ਸਾਹਿਬੁ ਏਕੁ ॥ ਕਹ ਕਰੈ ਮੁਲਾਂ ਕਹ ਕਰੈ ਸੇਖ ॥੩॥ ਕਹਿ ਕ
ਬੀਰ ਹਉ ਭਇਆ ਦਿਵਾਨਾ ॥ ਮੁਸਿ ਮੁਸਿ ਮਨੂਆ ਸਹਜਿ ਸਮਾਨਾ ॥੪॥੪॥ ਭੈਰਉ ॥ ਗੰਗਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਲਿਤਾ ਬਿਗਰੀ ॥ ਸੋ ਸਲਿਤਾ ਗੰਗਾ ਹੋਇ
ਨਿਬਰੀ ॥੧॥ ਬਿਗਰਿਓ ਕਬੀਰਾ ਰਾਮ ਦੁਹਾਈ ॥ ਸਾਚੁ ਭਇਓ ਅਨ ਕਤਹਿ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚੰਦਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤਰਵਰੁ ਬਿਗਰਿਓ ॥
ਸੋ ਤਰਵਰੁ ਚੰਦਨੁ ਹੋਇ ਨਿਬਰਿਓ ॥੨॥ ਪਾਰਸ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤਾਂਬਾ ਬਿਗਰਿਓ ॥ ਸੋ ਤਾਂਬਾ ਕੰਚਨੁ ਹੋਇ ਨਿਬਰਿਓ ॥੩॥ ਸੰਤਨ ਸੰਗਿ ਕਬੀਰਾ ਬਿ
ਗਰਿਓ ॥ ਸੋ ਕਬੀਰੁ ਰਾਮੈ ਹੋਇ ਨਿਬਰਿਓ ॥੪॥੫॥ ਭੈਰਉ ॥ ਮਾਥੇ ਤਿਲਕੁ ਹਥਿ ਮਾਲਾ ਬਾਨਾਂ ॥ ਲੋਗਨ ਰਾਮੁ ਖਿਲਉਨਾ ਜਾਨਾਂ ॥੧॥
ਜਉ ਹਉ ਬਉਰਾ ਤਉ ਰਾਮ ਤੋਰਾ ॥ ਲੋਗੁ ਮਰਮੁ ਕਹ ਜਾਨੈ ਮੋਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੋਰਉ ਨ ਪਾਤੀ ਪੂਜਉ ਨ ਦੇਵਾ ॥ ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਬਿਨੁ ਨਿ
ਹਫਲ ਸੇਵਾ ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਜਉ ਸਦਾ ਸਦਾ ਮਨਾਵਉ ॥ ਐਸੀ ਸੇਵ ਦਰਗਹ ਸੁਖੁ ਪਾਵਉ ॥੩॥ ਲੋਗੁ ਕਹੈ ਕਬੀਰੁ ਬਉਰਾਨਾ ॥ ਕਬੀ
ਰ ਕਾ ਮਰਮੁ ਰਾਮ ਪਹਿਚਾਨਾ ॥੪॥੬॥ ਭੈਰਉ ॥ ਉਲਟਿ ਜਾਤਿ ਕੁਲ ਦੋਊ ਬਿਸਾਰੀ ॥ ਸੁੰਨ ਸਹਜ ਮਹਿ ਬੁਨਤ ਹਮਾਰੀ ॥੧॥ ਹਮਰਾ ਝਗਰਾ ਰਹਾ
ਨ ਕੋਊ ॥ ਪੰਡਿਤ ਮੁਲਾਂ ਛਾਡੇ ਦੋਊ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬੁਨਿ ਬੁਨਿ ਆਪ ਆਪੁ ਪਹਿਰਾਵਉ ॥ ਜਹ ਨਹੀ ਆਪੁ ਤਹਾ ਹੋਇ ਗਾਵਉ ॥੨॥ ਰਿਦੈ ਇਖਲਾਸੁ ਨਿ
ਰਖਿ ਲੇ ਮੀਰਾ ॥ ਆਪੁ ਖੋਜਿ ਖੋਜਿ ਮਿਲੇ ਕਬੀਰਾ ॥੪॥੭॥ ਭੈਰਉ ॥ ਨਿਰਧਨ ਆਦਰੁ ਕੋਈ ਨ ਦੇਇ ॥ ਲਾਖ ਜਤਨ ਕਰੈ ਓਹੁ ਚਿਤਿ ਨ ਧਰੇ
ਇ ॥੧॥ ਜਉ ਨਿਰਧਨੁ ਸਰਧਨ ਕੈ ਜਾਇ ॥ ਆਗੇ ਬੈਠਾ ਪੀਠਿ ਫਿਰਾਇ ॥੧॥ ਜਉ ਸਰਧਨੁ ਨਿਰਧਨ ਕੈ ਜਾਇ ॥ ਦੀਆ ਆਦਰੁ ਲੀਆ ਬੁ
ਲਾਇ ॥੨॥ ਨਿਰਧਨੁ ਸਰਧਨੁ ਦੋਨਉ ਭਾਈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਕਲਾ ਨ ਮੇਟੀ ਜਾਈ ॥੩॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਨਿਰਧਨੁ ਹੈ ਸੋਈ ॥ ਜਾ ਕੇ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਨ ਹੋ
ਈ ॥੪॥੮॥ ਭੈਰਉ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਘਰੁ ੨ ॥ ੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਰਹਾਉ ॥

ਪੰਡਿਤ ਮੁਲਾਂ ਜੋ ਲਿਖ ਦੀਆ ਛਾਡਿ ਚਲੇ ਹਮ ਕਛੂ ਨ ਲੀਆ ੩

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਭਗਤਿ ਕਮਾਈ ॥ ਤਬ ਇਹ ਮਾਨਸ ਦੇਹੀ ਪਾਈ ॥ ਇਸ ਦੇਹੀ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਦੇਵ ॥ ਸੋ ਦੇਹੀ ਭਜੁ ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵ ॥੧॥ ਭਜਹੁ ਗੋਬਿੰਦ
ਭੂਲਿ ਮਤਿ ਜਾਹੁ ॥ ਮਾਨਸ ਜਨਮ ਕਾ ਏਹੀ ਲਾਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਜਰਾ ਰੋਗੁ ਨਹੀ ਆਇਆ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਕਾਲਿ ਗ੍ਰਸੀ ਨਹੀ ਕਾਇਆ
॥ ਜਬ ਲਗੁ ਬਿਕਲ ਭਈ ਨਹੀ ਬਾਨੀ ॥ ਭਜਿ ਲੇਹਿ ਰੇ ਮਨ ਸਾਰਿਗਪਾਨੀ ॥੨॥ ਅਬ ਨ ਭਜਸਿ ਭਜਸਿ ਕਬ ਭਾਈ ॥ ਆਵੈ ਅੰਤੁ ਨ ਭਜਿਆ
ਜਾਈ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਹਿ ਸੋਈ ਅਬ ਸਾਰੁ ॥ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਹੁ ਨ ਪਾਵਹੁ ਪਾਰੁ ॥੩॥ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਜੋ ਲਾਇਆ ਸੇਵ ॥ ਤਿਨ ਹੀ ਪਾਏ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਵ
॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਤਾ ਕੇ ਖੁਲ੍ਹੇ ਕਪਾਟ ॥ ਬਹੁਰਿ ਨ ਆਵੈ ਜੋਨੀ ਬਾਟ ॥੪॥ ਇਹੀ ਤੇਰਾ ਅਉਸਰੁ ਇਹ ਤੇਰੀ ਬਾਰ ॥ ਘਟ ਭੀਤਰਿ ਤੂ ਦੇਖੁ ਬਿਚਾਰਿ ॥
ਕਹਤ ਕਬੀਰੁ ਜੀਤਿ ਕੈ ਹਾਰਿ ॥ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਕਹਿਓ ਪੁਕਾਰਿ ਪੁਕਾਰਿ ॥੫॥੧॥੯॥ ਭੈਰਉ ॥ ਸਿਵ ਕੀ ਪੁਰੀ ਬਸੈ ਬੁਧਿ ਸਾਰੁ ॥ ਤਹ ਤੁਮ੍ਹ ਮਿ
ਲਿ ਕੈ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਈਤ ਊਤ ਕੀ ਸੋਝੀ ਪਰੈ ॥ ਕਉਨੁ ਕਰਮ ਮੇਰਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਮਰੈ ॥੧॥ ਨਿਜ ਪਦ ਊਪਰਿ ਲਾਗੋ ਧਿਆਨੁ ॥ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਮੋਰੇ
ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੂਲ ਦੁਆਰੈ ਬੰਧਿਆ ਬੰਧੁ ॥ ਰਵਿ ਊਪਰਿ ਗਹਿ ਰਾਖਿਆ ਚੰਦੁ ॥ ਪਛਮ ਦੁਆਰੈ ਸੂਰਜੁ ਤਪੈ ॥ ਮੇਰ ਡੰ
ਡ ਸਿਰ ਊਪਰਿ ਬਸੈ ॥੨॥ ਪਸਚਮ ਦੁਆਰੇ ਕੀ ਸਿਲ ਓੜ ॥ ਤਿਹ ਸਿਲ ਊਪਰਿ ਖਿੜਕੀ ਅਉਰ ॥ ਖਿੜਕੀ ਊਪਰਿ ਦਸਵਾ ਦੁਆਰੁ ॥
ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰੁ ॥੩॥੨॥੧੦॥ ਭੈਰਉ ॥ ਸੋ ਮੁਲਾਂ ਜੋ ਮਨ ਸਿਉ ਲਰੈ ॥ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿ ਕਾਲ ਸਿਉ ਜੁਰੈ ॥ ਕਾਲ ਪੁਰਖ ਕਾ ਮਰ
ਦੈ ਮਾਨੁ ॥ ਤਿਸੁ ਮੁਲਾਂ ਕਉ ਸਦਾ ਸਲਾਮੁ ॥੧॥ ਹੈ ਹਜੂਰਿ ਕਤ ਦੂਰਿ ਬਤਾਵਹੁ ॥ ਦੁੰਦਰ ਬਾਧਹੁ ਸੁੰਦਰ ਪਾਵਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਜੀ ਸੋ
ਜੁ ਕਾਇਆ ਬੀਚਾਰੈ ॥ ਕਾਇਆ ਕੀ ਅਗਨਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਜਾਰੈ ॥ ਸੁਪਨੈ ਬਿੰਦੁ ਨ ਦੇਈ ਝਰਨਾ ॥ ਤਿਸੁ ਕਾਜੀ ਕਉ ਜਰਾ ਨ ਮਰਨਾ ॥੨॥ ਸੋ ਸੁਰਤਾ
ਨੁ ਜੁ ਦੁਇ ਸਰ ਤਾਨੈ ॥ ਬਾਹਰਿ ਜਾਤਾ ਭੀਤਰਿ ਆਨੈ ॥ ਗਗਨ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਲਸਕਰੁ ਕਰੈ ॥ ਸੋ ਸੁਰਤਾਨੁ ਛਤ੍ਰੁ ਸਿਰਿ ਧਰੈ ॥੩॥ ਜੋਗੀ ਗੋਰਖੁ
ਗੋਰਖੁ ਕਰੈ ॥ ਹਿੰਦੂ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਉਚਰੈ ॥ ਮੁਸਲਮਾਨ ਕਾ ਏਕੁ ਖੁਦਾਇ ॥ ਕਬੀਰ ਕਾ ਸੁਆਮੀ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੪॥੩॥੧੧॥ ਭੈਰਉ ਮ
(ਮਹਲਾ ੫ ॥) ਜੋ ਪਾਥਰ ਕਉ ਕਹਤੇ ਦੇਵ ॥ ਤਾ ਕੀ ਬਿਰਥਾ ਹੋਵੈ ਸੇਵ ॥ ਜੋ ਪਾਥਰ ਕੀ ਪਾਂਈ ਪਾਇ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਘਾਲ ਅਜਾਂਈ ਜਾਇ ॥੧॥ ਠਾਕੁਰੁ ਹਮਰਾ
ਸਦ ਬੋਲੰਤਾ ॥ ਸਰਬ ਜੀਆ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾਨੁ ਦੇਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਤਰਿ ਦੇਉ ਨ ਜਾਨੈ ਅੰਧੁ ॥ ਭ੍ਰਮ ਕਾ ਮੋਹਿਆ ਪਾਵੈ ਫੰਧੁ ॥ ਨ ਪਾਥਰੁ ਬੋਲੈ
ਨਾ ਕਿਛੁ ਦੇਇ ॥ ਫੋਕਟ ਕਰਮ ਨਿਹਫਲ ਹੈ ਸੇਵ ॥੨॥ ਜੇ ਮਿਰਤਕ ਕਉ ਚੰਦਨੁ ਚੜਾਵੈ ॥ ਉਸ ਤੇ ਕਹਹੁ ਕਵਨ ਫਲੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜੋ ਮਿਰਤਕ
ਕਉ ਬਿਸਟਾ ਮਾਹਿ ਰੁਲਾਈ ॥ ਤਾਂ ਮਿਰਤਕ ਕਾ ਕਿਆ ਘਟਿ ਜਾਈ ॥੩॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਹਉ ਕਹਉ ਪੁਕਾਰਿ ॥ ਸਮਝਿ ਦੇਖੁ ਸਾਕਤ ਗਾਵਾਰ ॥
ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਬਹੁਤੁ ਘਰ ਗਾਲੇ ॥ ਰਾਮ ਭਗਤ ਹੈ ਸਦਾ ਸੁਖਾਲੇ ॥੪॥੪॥੧੨॥ ਭੈਰਉ ॥ ਜਲ ਮਹਿ ਮੀਨ ਮਾਇਆ ਕੇ ਬੇਧੇ ॥ ਦੀਪਕ ਪਤੰ
ਗ ਮਾਇਆ ਕੇ ਛੇਦੇ ॥੧॥ ਕਾਮ ਮਾਇਆ ਕੁੰਚਰ ਕਉ ਬਿਆਪੈ ॥ ਭੁਇਅੰਗਮ ਭ੍ਰਿੰਗ ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਖਾਪੇ ॥੧॥ ਮਾਇਆ ਐਸੀ ਮੋਹਨੀ ਭਾਈ
॥ ਜੇਤੇ ਜੀਅ ਤੇਤੇ ਡਹਕਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੰਖੀ ਮ੍ਰਿਗ ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਰਾਤੇ ॥ ਸਾਕਰ ਮਾਖੀ ਅਧਿਕ ਸੰਤਾਪੇ ॥ ਤੁਰੇ ਉਸਟ ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਭੇਲਾ ॥
ਸਿਧ ਚਉਰਾਸੀਹ ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਖੇਲਾ ॥੨॥ ਛਿਅ ਜਤੀ ਮਾਇਆ ਕੇ ਬੰਦਾ ॥ ਨਵੈ ਨਾਥ ਸੂਰਜ ਅਰੁ ਚੰਦਾ ॥ ਤਪੇ ਰਖੀਸਰ ਮਾਇਆ ਮਹਿ
ਸੂਤਾ ॥ ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਕਾਲੁ ਅਰੁ ਪੰਚ ਦੂਤਾ ॥੩॥ ਸੁਆਨ ਸਿਆਲ ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਰਾਤਾ ॥ ਬੰਤਰ ਚੀਤੇ ਅਰੁ ਸਿੰਘਾਤਾ ॥ ਮਾਂਜਾਰ ਗਾਡਰ
ਅਰੁ ਲੂਬਰਾ ॥ ਬਿਰਖ ਮੂਲ ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਪਰਾ ॥੪॥ ਮਾਇਆ ਅੰਤਰਿ ਭੀਨੇ ਦੇਵ ॥ ਸਾਗਰ ਇੰਦ੍ਰਾ ਅਰੁ ਧਰਤੇਵ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਜਿ
ਸੁ ਉਦਰੁ ਤਿਸੁ ਮਾਇਆ ॥ ਤਬ ਛੂਟੇ ਜਬ ਸਾਧੂ ਪਾਇਆ ॥੫॥੫॥੧੩॥ ਭੈਰਉ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰੈ ॥ ਤਬ ਲਗੁ ਕਾਜੁ
ਏਕੁ ਨਹੀ ਸਰੈ ॥ ਜਬ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਮਿਟਿ ਜਾਇ ॥ ਤਬ ਪ੍ਰਭ ਕਾਜੁ ਸਵਾਰਹਿ ਆਇ ॥੧॥ ਐਸਾ ਗਿਆਨੁ ਬਿਚਾਰੁ ਮਨਾ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਨ ਸਿ
ਮਰਹੁ ਦੁਖ ਭੰਜਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਸਿੰਘੁ ਰਹੈ ਬਨ ਮਾਹਿ ॥ ਤਬ ਲਗੁ ਬਨੁ ਫੂਲੈ ਹੀ ਨਾਹਿ ॥ ਜਬ ਹੀ ਸਿਆਰ ਸਿੰਘ ਕਉ ਖਾਇ

(margin: ਰਹਾਉ ॥)

ਫੂਲਿ ਰਹੀ ਸਗਲੀ ਬਨਰਾਇ ॥੨॥ ਜੀਤੋ ਬੂਡੈ ਹਾਰੋ ਤਿਰੈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਰਉਤਰੈ ॥ ਦਾਸੁ ਕਬੀਰੁ ਕਹੈ ਸਮਝਾਇ ॥ ਕੇਵਲ ਰਾਮ ਰਹਹੁ
ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੩॥੬॥੧੪॥ ਭੈਰਉ ॥ ਮੋ ਗਰੀਬ ਕੀ ਕੋ ਗੁਜਰਾਵੈ ॥ ਮਜਲਸਿ ਦੂਰਿ ਮਹਲੁ ਕੋ ਪਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਰਿ ਸੈਇ ਸਲਾਰ
ਹੈ ਜਾ ਕੇ ॥ ਸਵਾ ਲਾਖੁ ਪੈਕਾਬਰ ਤਾ ਕੇ ॥ ਸੇਖ ਜੁ ਕਹੀਅਹਿ ਕੋਟਿ ਅਠਾਸੀ ॥ ਛਪਨ ਕੋਟਿ ਜਾ ਕੇ ਖੇਲ ਖਾਸੀ ॥੧॥ ਤੇਤੀਸ ਕਰੋੜੀ ਹੈ ਖੇਲ
ਖਾਨਾ ॥ ਚਉਰਾਸੀ ਲਖ ਫਿਰੈ ਦਿਵਾਨਾ ॥ ਬਾਬਾ ਆਦਮ ਕਉ ਕਿਛੁ ਨਦਰਿ ਦਿਖਾਈ ॥ ਉਨਿ ਭੀ ਭਿਸਤਿ ਘਨੇਰੀ ਪਾਈ ॥੨॥ ਦਿਲ ਖਲ
ਹਲੁ ਜਾ ਕੈ ਜਰਦ ਰੂ ਬਾਨੀ ॥ ਛੋਡਿ ਕਤੇਬ ਕਰੈ ਸੈਤਾਨੀ ॥ ਦੁਨੀਆ ਦੋਸੁ ਰੋਸੁ ਹੈ ਲੋਈ ॥ ਅਪਨਾ ਕੀਆ ਪਾਵੈ ਸੋਈ ॥੩॥ ਤੁਮ ਦਾਤੇ ਹਮ
ਸਦਾ ਭਿਖਾਰੀ ॥ ਦੇਉ ਜਬਾਬੁ ਹੋਇ ਬਜਗਾਰੀ ॥ ਦਾਸੁ ਕਬੀਰੁ ਤੇਰੀ ਪਨਹਿ ਸਮਾਨਾ ॥ ਭਿਸਤੁ ਨਜੀਕਿ ਰਾਖੁ ਰਹਮਾਨਾ ॥੪॥੭॥੧੫॥

ਭੈਰਉ ॥ ਸਭੁ ਕੋਈ ਚਲਨ ਕਹਤ ਹੈ ਊਹਾਂ ॥ ਨਾ ਜਾਨਉ ਬੈਕੁੰਠੁ ਹੈ ਕਹਾਂ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪ ਆਪ ਕਾ ਮਰਮੁ ਨ ਜਾਨਾ ॥ ਬਾਤਨ ਹੀ ਬੈਕੁੰ
ਠੁ ਬਖਾਨਾ ॥੧॥ ਜਬ ਲਗੁ ਮਨ ਬੈਕੁੰਠ ਕੀ ਆਸ ॥ ਤਬ ਲਗੁ ਨਾਹੀ ਚਰਨ ਨਿਵਾਸ ॥੨॥ ਖਾਈ ਕੋਟੁ ਨ ਪਰਲ ਪਗਾਰਾ ॥ ਨਾ ਜਾਨਉ
ਬੈਕੁੰਠ ਦੁਆਰਾ ॥੩॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਅਬ ਕਹੀਐ ਕਾਹਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਬੈਕੁੰਠੈ ਆਹਿ ॥੪॥੮॥ ੧੬॥ ਭੈਰਉ ॥
ਕਿਉ ਲੀਜੈ ਗਢੁ ਬੰਕਾ ਭਾਈ ॥ ਦੋਵਰ ਕੋਟ ਅਰੁ ਤੇਵਰ ਖਾਈ ॥੧॥ ਪਾਂਚ ਪਚੀਸ ਮੋਹ ਮਦ ਮਤਸਰ ਆਡੀ ਪਰਬਲ ਮਾਇਆ ॥
ਜਨ ਗਰੀਬ ਕੋ ਜੋਰੁ ਨ ਪਹੁਚੈ ਕਹਾ ਕਰਉ ਰਘੁਰਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਮੁ ਕਿਵਾਰੀ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਦਰਵਾਨੀ ਪਾਪੁ ਪੁੰਨੁ ਦਰਵਾਜਾ ॥ ਕ੍ਰੋਧੁ ਪਰ
ਧਾਨੁ ਮਹਾ ਬਡ ਦੁੰਦਰ ਤਹ ਮਨੁ ਮਾਵਾਸੀ ਰਾਜਾ ॥੨॥ ਸ੍ਵਾਦ ਸਨਾਹ ਟੋਪੁ ਮਮਤਾ ਕੋ ਕੁਬੁਧਿ ਕਮਾਨ ਚਢਾਈ ॥ ਤਿਸਨਾ ਤੀਰ ਰਹੇ
ਘਟ ਭੀਤਰਿ ਇਉ ਗਢੁ ਲੀਓ ਨ ਜਾਈ ॥੩॥ ਪ੍ਰੇਮ ਪਲੀਤਾ ਸੁਰਤਿ ਹਵਾਈ ਗੋਲਾ ਗਿਆਨੁ ਚਲਾਇਆ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਅਗਨਿ ਸਹਜੇ
ਪਰਜਾਲੀ ਏਕਹਿ ਚੋਟ ਸਿਝਾਇਆ ॥੪॥ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਲੈ ਲਰਨੇ ਲਾਗਾ ਤੋਰੇ ਦੁਇ ਦਰਵਾਜਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਅਰੁ ਗੁਰ ਕੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਪਕਰਿ
ਓ ਗਢ ਕੋ ਰਾਜਾ ॥੫॥ ਭਗਵਤ ਭੀਰਿ ਸਕਤਿ ਸਿਮਰਨ ਕੀ ਕਟੀ ਕਾਲ ਭੈ ਫਾਸੀ ॥ ਦਾਸੁ ਕਬੀਰੁ ਚੜ੍ਹਿਓ ਗੜ੍ਹ ਊਪਰਿ ਰਾਜੁ ਲੀਓ ਅ
ਬਿਨਾਸੀ ॥੬॥ ੧੭॥ ਭੈਰਉ ॥ ਗੰਗ ਗੁਸਾਇਨਿ ਗਹਰ ਗੰਭੀਰ ॥ ਜੰਜੀਰ ਬਾਂਧਿ ਕਰਿ ਖਰੇ ਕਬੀਰ ॥ ਮਨੁ ਨ ਡਿਗੈ ਤਨੁ ਕਾਹੇ ਕਉ ਡਰ
ਾਇ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਚਿਤੁ ਰਹਿਓ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੰਗਾ ਕੀ ਲਹਰਿ ਮੇਰੀ ਟੁਟੀ ਜੰਜੀਰ ॥ ਮ੍ਰਿਗਛਾਲਾ ਪਰ ਬੈਠੇ ਕਬੀ
ਰ ॥੨॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਕੋਊ ਸੰਗ ਨ ਸਾਥ ॥ ਜਲ ਥਲ ਰਾਖਨ ਹੈ ਰਘੁਨਾਥ ॥੩॥ ੧੦॥੧੮॥

ਭੈਰਉ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੨ ॥ ੧ੳ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਅਗਮ ਦ੍ਰੁਗਮ ਗੜਿ ਰਚਿਓ ਬਾਸ ॥ ਜਾ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਕਰੇ ਪਰਗਾਸ ॥ ਬਿਜੁਲੀ ਚਮਕੈ ਹੋਇ ਅਨੰਦੁ ॥ ਜਿਹ ਪਉੜ੍ਹੇ ਪ੍ਰਭ ਬਾਲ
ਗੋਬਿੰਦ ॥੧॥ ਇਹੁ ਜੀਉ ਰਾਮ ਨਾਮ ਲਿਵ ਲਾਗੈ ॥ ਜਰਾ ਮਰਨੁ ਛੂਟੈ ਭ੍ਰਮੁ ਭਾਗੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਬਰਨ ਬਰਨ ਸਿਉ ਮਨ ਹੀ ਪ੍ਰੀ
ਤਿ ॥ ਹਉਮੈ ਗਾਵਨਿ ਗਾਵਹਿ ਗੀਤ ॥ ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਹੋਤ ਝੁਨਕਾਰ ॥ ਜਿਹ ਪਉੜ੍ਹੇ ਪ੍ਰਭ ਸ੍ਰੀ ਗੋਪਾਲ ॥੨॥ ਖੰਡਲ ਮੰਡਲ ਮੰਡਲ
ਮੰਡਾ ॥ ਤ੍ਰਿਅ ਅਸਥਾਨ ਤੀਨਿ ਤ੍ਰਿਅ ਖੰਡਾ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਰਹਿਆ ਅਭ ਅੰਤ ॥ ਪਾਰੁ ਨ ਪਾਵੈ ਕੋ ਧਰਨੀਧਰ ਮੰਤ ॥੩॥ ਕਦਲੀ
ਪੁਹਪ ਧੂਪ ਪਰਗਾਸੁ ॥ ਰਜ ਪੰਕਜ ਮਹਿ ਲੀਓ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਦੁਆਦਸ ਦਲ ਅਭ ਅੰਤਰਿ ਮੰਤ ॥ ਜਹ ਪਉੜ੍ਹੇ ਸ੍ਰੀ ਕਮਲਾ ਕੰਤ ॥੪॥
ਅਰਧ ਉਰਧ ਮੁਖਿ ਲਾਗੋ ਕਾਸੁ ॥ ਸੁੰਨ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਕਰਿ ਪਰਗਾਸੁ ॥ ਊਹਾਂ ਸੂਰਜ ਨਾਹੀ ਚੰਦੁ ॥ ਆਦਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਕਰੈ ਅਨੰਦ ॥
੫॥ ਸੋ ਬ੍ਰਹਮੰਡਿ ਪਿੰਡਿ ਸੋ ਜਾਨੁ ॥ ਮਾਨ ਸਰੋਵਰਿ ਕਰਿ ਇਸਨਾਨੁ ॥ ਸੋਹੰ ਸੋ ਜਾ ਕਉ ਹੈ ਜਾਪ ॥ ਜਾ ਕਉ ਲਿਪਤ ਨ ਹੋਇ ਪੁੰਨੁ ਅਰੁ ਪਾਪ ॥੬॥

ਹੂ

ਸੁਖ

ਤਿ

ਰੀ

ਬ

ਸ੍ਰੀ

ਆ ਬਲ ਬਰਨਧਿਆਨਨਹੀਛਾਇਆਅਵਰੁਨਪਾਈਐਸੋਗੁਰਕੀਸਾਖਿਆਦੀਨਟਰੈਅਵਰੈਨਜਾਈਸੁਨਿਸਤਜਨਮਹਿਮਾਸਮਾਈ॥੭॥ਸ
ਨਮਧੇਜਾਨੈਜੇਕੋਈ॥ਸੋਚੇਲੋਸੋਈਆਪੇਹੋਈ॥ਜੋਤਿਮੰਤ੍ਰਮਨੁਅਸਥਿਰੁਕਰੈ॥ਕਹਿਕਬੀਰਸੋਪ੍ਰਾਨੀਤਰੈ॥੮॥੧॥੧੮॥ਭੈਰਉ॥
ਕੋਟਿਸੂਰਜਾਕੈਪਰਗਾਸ॥ਕੋਟਿਮਹਾਦੇਵਅਰੁਕਬਿਲਾਸ॥ਦੁਰਗਾਕੋਟਿਜਾਕੈਮਰਦਨੁਕਰੈ॥ਬ੍ਰਹਮਾਕੋਟਿਬੇਦਉਚਰੈ॥੧॥ਜਉ
ਜਾਚਉਤਉਕੇਵਲਰਾਮ॥ਆਨਦੇਵਸਿਉਨਾਹੀਕਾਮ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੋਟਿਚੰਦ੍ਰਮੇਕਰਹਿਚਰਾਕ॥ਸੁਰਤੇਤੀਸਉਜੇਵਹਿਪਾਕ॥ਨਵ
ਗ੍ਰਹਕੋਟਿਠਾਢੇਦਰਬਾਰ॥ਧਰਮਕੋਟਿਜਾਕੈਪ੍ਰਤਿਹਾਰ॥੨॥ਪਵਨਕੋਟਿਚਉਬਾਰੇਫਿਰਹਿ॥ਬਾਸਕਕੋਟਿਸੇਜਬਿਸਥਰਹਿ॥ਸਮੁੰਦ
ਕੋਟਿਜਾਕੇਪਾਨੀਹਾਰ॥ਰੋਮਾਵਲਿਕੋਟਿਅਠਾਰਹਭਾਰ॥੩॥ਕੋਟਿਕਮੇਰਭਰਹਿਭੰਡਾਰ॥ਕੋਟਿਕਲਖਮੀਕਰੈਸੀਗਾਰ॥ਕੋਟਿਕਪਾਪਪੁੰਨ
ਬਹੁਹਿਰਹਿ॥ਇੰਦ੍ਰਕੋਟਿਜਾਕੇਸੇਵਾਕਰਹਿ॥੪॥ਛਪਨਕੋਟਿਜਾਕੈਪ੍ਰਤਿਹਾਰ॥ਨਗਰੀਨਗਰੀਖਿਅਤਅਪਾਰ॥ਲਟਛੂਟੀਵਰਤੈਬਿ
ਕਰਾਲ॥ਕੋਟਿਕਲਾਖੇਲੈਗੋਪਾਲ॥੫॥ਕੋਟਿਜਗਜਾਕੈਦਰਬਾਰ॥ਗੰਧ੍ਰਬਕੋਟਿਕਰਹਿਜੈਕਾਰ॥ਬਿਦਿਆਕੋਟਿਸਭੈਗੁਨਕਹੈ॥ਤ
ਉਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕਾਅੰਤੁਨਲਹੈ॥੬॥ਬਾਵਨਕੋਟਿਜਾਕੈਰੋਮਾਵਲੀ॥ਰਾਵਨਸੈਨਾਜਹਤੇਛਲੀ॥ਸਹਸਕੋਟਿਬਹੁਕਹਤਪੁਰਾਨ॥ਦੁਰਜੋਧਨ
ਕਾਮਥਿਆਮਾਨੁ॥੭॥ਕੰਦ੍ਰਪਕੋਟਿਜਾਕੈਲਵੈਨਧਰਹਿ॥ਅੰਤਰਿਅੰਤਰਿਮਨਸਾਹਰਹਿ॥ਕਹਿਕਬੀਰਸੁਨਿਸਾਰਿਗਪਾਨ॥ਦੇਹਿਅਭੈਪਦੁਮਾਂ
ਗਉਦਾਨੁ॥੮॥੨॥੨੦॥ ਚਉਪਦੇ ੧੬॥ਜੁਮਲਾ ੨੦॥

ਰਾਗੁਭੈਰਉਬਾਣੀਨਾਮਦੇਵਜੀਕੀ ਘਰੁ ੧   ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰੇਜਿਹਬਾਕਰਉਸਤਖੰਡ॥ਜਾਮਿਨਉਚਰਸਿਸ੍ਰੀਗੋਬਿੰਦ॥੧॥ਰੰਗੀਲੇਜਿਹਬਾਹਰਿਕੈਨਾਇ॥ਸੁਰੰਗਰੰਗੀਲੇਹਰਿਹਰਿਧਿਆ
ਇ॥੧॥ਮਿਥਿਆਜਿਹਬਾਅਵਰੇਂਕਾਮ॥ਨਿਰਬਾਣਪਦੁਇਕੁਹਰਿਕੋਨਾਮੁ॥੨॥ਅਸੰਖਕੋਟਿਅਨਪੂਜਾਕਰੀ॥ਏਕਨਪੂਜਸਿ
ਰਹਾਉ॥ ਨਾਮੈਹਰੀ॥੩॥ਪ੍ਰਣਵੈਨਾਮਦੇਉਇਹੁਕਰਣਾ॥ਅਨੰਤਰੂਪਤੇਰੇਨਾਰਾਇਣਾ॥੪॥੧॥ਭੈਰਉ॥ ਪਰਧਨਪਰਦਾਰਾਪਰਹਰੀ
॥ਤਾਕੈਨਿਕਟਿਬਸੈਨਰਹਰੀ॥੧॥ਜੋਨਭਜੰਤੇਨਾਰਾਇਣਾ॥ਤਿਨਕਾਮੈਨਕਰਉਦਰਸਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਨਕੈਭੀਤਰਿਹੈਅੰਤ
ਰਾ॥ਜੈਸੇਪਸੁਤੈਸੇਓਇਨਰਾ॥੨॥ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਮਦੇਉਨਾਕਹਿਬਿਨਾ॥ਨਾਸੋਹੈਬਤੀਸਲਖਨਾ॥੩॥੨॥ ਭੈਰਉ॥
ਦੂਧੁਕਟੋਰੈਗਡਵੈਪਾਨੀ॥ਕਪਲਗਾਇਨਾਮੈਦੁਹਿਆਨੀ॥੧॥ਦੂਧੁਪੀਉਗੋਬਿੰਦੇਰਾਇ॥ਦੂਧੁਪੀਓਮੇਰੋਮਨੁਪਤੀਆ
ਇ॥ਨਾਹੀਤਘਰਕੋਬਾਪੁਰਿਸਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਇਨਕਟੋਰੀਅੰਮ੍ਰਿਤਭਰੀ॥ਲੈਨਾਮੈਹਰਿਆਗੈਧਰੀ॥ਏਕੁਭਗਤੁਮੇਰੇਹਿ
ਰਦੈਬਸੈ॥ਨਾਮੇਦੇਖਿਨਾਰਾਇਨੁਹਸੈ॥੨॥ਦੂਧੁਪੀਆਇਭਗਤੁਘਰਿਗਇਆ॥ਨਾਮੇਹਰਿਕਾਦਰਸਨੁਭਇਆ॥੩॥੩॥
ਭੈਰਉ॥ਮੈਬਉਰੀਮੇਰਾਰਾਮੁਭਤਾਰੁ॥ਰਚਿਰਚਿਤਾਕਉਕਰਉਸੀਗਾਰੁ॥੧॥ਭਲੇਨਿੰਦਉਭਲੇਨਿੰਦਉਭਲੇਨਿੰਦਉ
ਲੋਗੁ॥ਤਨੁਮਨੁਰਾਮਪਿਆਰੇਜੋਗੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਾਦੁਬਿਬਾਦੁਕਾਹੂਸਿਉਨਕੀਜੈ॥ਰਸਨਾਰਾਮਰਸਾਇਨੁਪੀਜੈ॥੨॥ਅਬਜੀਅ
ਜਾਨਿਐਸੀਬਨਿਆਈ॥ਮਿਲਉਗੁਪਾਲਨੀਸਾਨੁਬਜਾਈ॥੩॥ਉਸਤਤਿਨਿੰਦਾਕਰੈਨਰੁਕੋਈ॥ਨਾਮੇਸ੍ਰੀਰੰਗੁਭੇਟਲਸੋਈ॥
੪॥੪॥ ਭੈਰਉ॥ ਕਬਹੂਖੀਰਿਖਾਡਘੀਉਨਭਾਵੈ॥ਕਬਹੂਘਰਘਰਟੂਕਮਗਾਵੈ॥ਕਬਹੂਕੂਰਨੁਚਨੇਬਿਨਾਵੈ॥੧॥ਜਿ
ਉਰਾਮੁਰਾਖੈਤਿਉਰਹੀਐਰੇਭਾਈ॥ਹਰਿਕੀਮਹਿਮਾਕਿਛੁਕਥਨੁਨਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਬਹੂਤੁਰੇਤੁਰੰਗਨਚਾਵੈ॥ਕਬਹੂਪਾਇ
ਪਨਹੀਓਨਪਾਵੈ॥ਕਬਹੂਖਾਟਸੁਪੇਦੀਸੁਵਾਵੈ॥ਕਬਹੂਭੂਮਿਪੈਆਰੁਨਪਾਵੈ॥੨॥ਭਨਤਿਨਾਮਦੇਉਇਕੁਨਾਮੁਨਿਸਤਾਰੈ॥

ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਮਿਲੈ ਤਿਸੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੈ ॥੪॥੫॥ ਭੈਰਉ ॥ ਹਸਤ ਖੇਲਤ ਤੇਰੇ ਦੇਹੁਰੇ ਆਇਆ ॥ ਭਗਤਿ ਕਰਤ ਨਾਮਾ ਪਕਰਿ ਉਠਾਇਆ ॥੧॥ ਹੀਨੜੀ ਜਾਤਿ ਮੇਰੀ ਜਾਦਮ ਰਾਇਆ ॥ ਛੀਪੇ ਕੇ ਜਨਮਿ ਕਾਹੇ ਕਉ ਆਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਲੈ ਕਮਲੀ ਚਲਿਓ ਪਲਟਾਇ ॥ ਦੇਹੁਰੈ ਪਾਛੈ ਬੈਠਾ ਜਾਇ ॥੨॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਗੁਨ ਉਚਰੈ ॥ ਭਗਤ ਜਨਾਂ ਕਉ ਦੇਹੁਰਾ ਫਿਰੈ ॥੩॥੬॥ ਭੈਰਉ ਘਰੁ ੨ ॥

ਜੈਸੀ ਭੂਖੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਅਨਾਜ ॥ ਤ੍ਰਿਖਾਵੰਤ ਜਲ ਸੇਤੀ ਕਾਜ ॥ ਜੈਸੀ ਮੂੜ ਕੁਟੰਬ ਪਰਾਇਣ ॥ ਐਸੀ ਨਾਮੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਰਾਇਣ ॥੧॥ ਨਾਮੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਾਰਾਇਣ ਲਾਗੀ ॥ ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ਭਇਓ ਬੈਰਾਗੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੈਸੀ ਪਰ ਪੁਰਖਾ ਰਤ ਨਾਰੀ ॥ ਲੋਭੀ ਨਰੁ ਧਨ ਕਾ ਹਿਤਕਾਰੀ ॥ ਕਾਮੀ ਪੁਰਖ ਕਾਮਨੀ ਪਿਆਰੀ ॥ ਐਸੀ ਨਾਮੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮੁਰਾਰੀ ॥੨॥ ਸਾਈ ਪ੍ਰੀਤਿ ਜਿ ਆਪੇ ਲਾਏ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਦੁਬਿਧਾ ਜਾਏ ॥ ਕਬਹੁ ਨ ਤੂਟਸਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ਨਾਮੇ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ਸਚੁ ਨਾਇ ॥੩॥ ਜੈਸੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਾਰਿਕ ਅਰੁ ਮਾਤਾ ॥ ਐਸਾ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥ ਪ੍ਰਣਵੈ ਨਾਮਦੇਉ ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਗੋਬਿੰਦੁ ਬਸੈ ਹਮਾਰੈ ਚੀਤਿ ॥੪॥੧॥੭॥ ਭੈਰਉ ॥ ਘਰ ਕੀ ਨਾਰਿ ਤਿਆਗੈ ਅੰਧਾ ॥ ਪਰ ਨਾਰੀ ਸਿਉ ਘਾਲੈ ਧੰਧਾ ॥ ਜੈਸੇ ਸਿੰਬਲੁ ਦੇਖਿ ਸੂਆ ਬਿਗਸਾਨਾ ॥ ਅੰਤ ਕੀ ਬਾਰ ਮੂਆ ਲਪਟਾਨਾ ॥ ਪਾਪੀ ਕਾ ਘਰੁ ਅਗਨੇ ਮਾਹਿ ॥ ਜਲਤ ਰਹੈ ਮਿਟਵੈ ਕਬ ਨਾਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਨ ਦੇਖੈ ਜਾਇ ॥ ਮਾਰਗੁ ਛੋਡਿ ਅਮਾਰਗਿ ਪਾਇ ॥ ਮੂਲਹੁ ਭੂਲਾ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਡਾਰਿ ਲਾਦਿ ਬਿਖੁ ਖਾਇ ॥੨॥ ਜਿਉ ਬੇਸੁਆ ਕੇ ਪਰੈ ਅਖਾਰਾ ॥ ਕਾਪਰੁ ਪਹਿਰਿ ਕਰਹਿ ਸੀਗਾਰਾ ॥ ਪੂਰੇ ਤਾਲ ਨਿਹਾਲੇ ਸਾਸ ॥ ਵਾ ਕੇ ਗਲੇ ਜਮ ਕਾ ਹੈ ਫਾਸ ॥੩॥ ਜਾ ਕੇ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਓ ਕਰਮਾ ॥ ਸੋ ਭਜਿ ਪਰਿ ਹੈ ਗੁਰ ਕੀ ਸਰਨਾ ॥ ਕਹਤ ਨਾਮਦੇਉ ਇਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਇਨ ਬਿਧਿ ਸੰਤਹੁ ਉਤਰਹੁ ਪਾਰਿ ॥੪॥੨॥੮॥ ਭੈਰਉ ॥ ਸੰਡਾ ਮਰਕਾ ਜਾਇ ਪੁਕਾਰੇ ॥ ਪੜੈ ਨਹੀ ਹਮ ਹੀ ਪਚਿ ਹਾਰੇ ॥ ਰਾਮੁ ਕਹੈ ਕਰ ਤਾਲ ਬਜਾਵੈ ਚਟੀਆ ਸਭੈ ਬਿਗਾਰੇ ॥੧॥ ਰਾਮ ਨਾਮਾ ਜਪਿਬੋ ਕਰੈ ॥ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਜੀ ਕੋ ਸਿਮਰਨੁ ਧਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਸੁਧਾ ਬਸਿ ਕੀਨੀ ਸਭ ਰਾਜੇ ਬਿਨਤੀ ਕਰੈ ਪਟਰਾਨੀ ॥ ਪੂਤੁ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁ ਕਹਿਆ ਨਹੀ ਮਾਨੈ ਤਿਨਿ ਤਉ ਅਉਰੈ ਠਾਨੀ ॥੨॥ ਦੁਸਟ ਸਭਾ ਮਿਲਿ ਮੰਤ੍ਰ ਉਪਾਇਆ ਕਰਸਹ ਅਉਧ ਘਨੇਰੀ ॥ ਗਿਰਿ ਤਰ ਜਲ ਜੁਆਲਾ ਭੈ ਰਾਖਿਓ ਰਾਜਾ ਰਾਮਿ ਮਾਇਆ ਫੇਰੀ ॥੩॥ ਕਾਢਿ ਖੜਗੁ ਕਾਲੁ ਭੈ ਕੋਪਿਓ ਮੋਹਿ ਬਤਾਇ ਜੋ ਤੁਹਿ ਰਾਖੈ ॥ ਪੀਤ ਪੀਤਾਂਬਰ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਧਣੀ ਥੰਮ ਮਾਹਿ ਹਰਿ ਭਾਖੈ ॥੪॥ ਹਰਨਾਖਸੁ ਜਿਨਿ ਨਖਹਿ ਬਿਦਾਰਿਓ ਸੁਰਿ ਨਰ ਕੀਏ ਸਨਾਥਾ ॥ ਕਹਿ ਨਾਮਦੇਉ ਹਮ ਨਰਹਰਿ ਧਿਆਵਹ ਰਾਮੁ ਅਭੈ ਪਦ ਦਾਤਾ ॥੫॥੩॥੯॥

੯ ਰਾਗੁ ਭੈਰਉ ਅਸਟਪਦੀ ਨਾਮਦੇਉ ਜੀ ਕੀ ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸੁਲਤਾਨੁ ਪੂਛੈ ਸੁਨੁ ਬੇ ਨਾਮਾ ॥ ਦੇਖਉ ਰਾਮ ਤੁਮਾਰੇ ਕਾਮਾ ॥੧॥ ਨਾਮਾ ਸੁਲਤਾਨੇ ਬਾਂਧਲਾ ॥ ਦੇਖਉ ਤੇਰਾ ਹਰਿ ਬੀਠੁਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਸਮਿਲਿ ਗਊ ਦੇਹੁ ਜੀਵਾਇ ॥ ਨਾਤਰ ਗਰਦਨਿ ਮਾਰਉ ਠਾਇ ॥੨॥ ਬਾਦਿਸਾਹ ਐਸੀ ਕਿਉ ਹੋਇ ॥ ਬਿਸਮਿਲਿ ਕੀਆ ਨ ਜੀਵੈ ਕੋਇ ॥੩॥ ਮੇਰਾ ਕੀਆ ਕਛੂ ਨ ਹੋਇ ॥ ਕਰਿ ਹੈ ਰਾਮੁ ਹੋਇ ਹੈ ਸੋਇ ॥੪॥ ਬਾਦਿਸਾਹੁ ਚੜ੍ਹਿਓ ਅਹੰਕਾਰਿ ॥ ਗਜ ਹਸਤੀ ਦੀਨੋ ਚਮਕਾਰਿ ॥੫॥ ਰੁਦਨੁ ਕਰੈ ਨਾਮੇ ਕੀ ਮਾਇ ॥ ਛੋਡਿ ਰਾਮੁ ਕੀ ਨ ਭਜਹਿ ਖੁਦਾਇ ॥੬॥ ਨ ਹਉ ਤੇਰਾ ਪੂੰਗੜਾ ਨ ਤੂ ਮੇਰੀ ਮਾਇ ॥ ਪਿੰਡੁ ਪੜੈ ਤਉ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥੭॥ ਕਰੈ ਗਜਿੰਦੁ ਸੁੰਡ ਕੀ ਚੋਟ ॥ ਨਾਮਾ ਉਬਰੈ ਹਰਿ ਕੀ ਓਟ ॥੮॥ ਕਾਜੀ ਮੁਲਾਂ ਕਰਹਿ ਸਲਾਮੁ ॥ ਇਨਿ ਹਿੰਦੂ ਮੇਰਾ ਮਲਿਆ ਮਾਨੁ ॥੯॥ ਬਾਦਿਸਾਹ ਬੇਨਤੀ ਸੁਨੇਹੁ ॥ ਨਾਮੇ ਸਰ ਭਰਿ ਸੋਨਾ ਲੇਹੁ ॥੧੦॥ ਮਾਲੁ ਲੇਉ ਤਉ ਦੋਜਕਿ ਪਰਉ ॥ ਦੀਨੁ ਛੋਡਿ ਦੁਨੀਆ ਕਉ ਭਰਉ ॥੧੧॥ ਪਾਵਹੁ ਬੇੜੀ ਹਾਥਹੁ ਤਾਲ ॥ ਨਾਮਾ ਗਾਵੈ ਗੁਨ ਗੋਪਾਲ ॥੧੨॥ ਗੰਗ ਜਮੁਨ ਜਉ ਉਲਟੀ ਬਹੈ ॥ ਤਉ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਕਰਤਾ ਰਹੈ ॥੧੩॥ ਸਾਤ ਘੜੀ ਜਬ ਬੀਤੀ ਸੁਨੀ ॥ ਅਜਹੁ ਨ ਆਇਓ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਧਨੀ ॥੧੪॥ ਪਾਖੰਤਣ ਬਾਜ ਬਜਾਇਲਾ ॥ ਗਰੁੜ ਚੜ੍ਹੇ ਗੋਬਿੰਦ ਆਇਲਾ ॥੧੫॥

ਅਪਨੇਭਗਤਪਰਕੀਪ੍ਰਤਿਪਾਲ॥ਗਰੁੜਚੜ੍ਹੇਆਏਗੋਪਾਲ॥੧੬॥ਕਹਹਿਤਧਰਣਿਇਕੋਡੀਕਰਉ॥ਕਹਹਿਤਲੇਕਰਿਊਪਰਿਧਰਉ॥੧੭॥
ਕਹਹਿਤਮੁਈਗਊਦੇਉਜੀਆਇ॥ਸਭੁਕੋਈਦੇਖੈਪਤੀਆਇ॥੧੮॥ਨਾਮਾਪ੍ਰਣਵੈਸੇਲਮਸੇਲ॥ਗਊਦੁਹਾਈਬਛਰਾਮੇਲ॥੧੯॥ਦੂਧਹਿ
ਦੁਹਿਜਬਮਟੁਕੀਭਰੀ॥ਲੇਬਾਦਿਸਾਹਕੇਆਗੇਧਰੀ॥੨੦॥ਬਾਦਿਸਾਹੁਮਹਲਮਹਿਜਾਇ॥ਅਉਘਟਕੀਘਟਲਾਗੀਆਇ॥੨੧॥ਕਾਜੀਮੁ
ਲਾਂਬਿਨਤੀਫੁਰਮਾਇ॥ਬਖਸੀਹਿੰਦੂਮੈਤੇਰੀਗਾਇ॥੨੨॥ਨਾਮਾਕਹੈਸੁਨਹੁਬਾਦਿਸਾਹ॥ਇਹੁਕਿਛੁਪਤੀਆਮੁਝੈਦਿਖਾਇ॥੨੩॥ਇਸ
ਪਤੀਆਕਾਇਹੈਪਰਵਾਨੁ॥ਸਾਚਿਸੀਲਿਚਾਲਹੁਸੁਲਿਤਾਨੁ॥੨੪॥ਨਾਮਦੇਉਸਭਰਹਿਆਸਮਾਇ॥ਮਿਲਿਹਿੰਦੂਸਭਨਾਮੇਪਹਿਜਾਇ॥੨੫॥ਜਉਅ
ਬਕੀਬਾਰਨਜੀਵੈਗਾਇ॥ਤਨਾਮਦੇਵਕਾਪਤੀਆਜਾਇ॥੨੬॥ਨਾਮੇਕੀਕੀਰਤਿਰਹੀਸੰਸਾਰਿ॥ਭਗਤਜਨਾਂਲੇਉਧਰਿਆਪਾਰਿ॥੨੭॥ਸਗਲ
ਕਲੇਸਨਿੰਦਕਭਇਆਖੇਦੁ॥ਨਾਮੇਨਾਰਾਇਨਨਾਹੀਭੇਦੁ॥੨੮॥੧॥ ਭੈਰਉ॥ਘਰੁ੨॥ ਜਉਗੁਰਦੇਉਤਮਿਲੈਮੁਰਾਰਿ॥ਜਉਗੁਰ
ਦੇਉਤਉਤਰੈਪਾਰਿ॥ਜਉਗੁਰਦੇਉਤਬੈਕੁੰਠਤਰੈ॥ਜਉਗੁਰਦੇਉਤਜੀਵਤਮਰੈ॥੧॥ਸਤਿਸਤਿਸਤਿਸਤਿਸਤਿਗੁਰਦੇਵ॥ਝੂਠੁਝੂਠੁਝੂਠੁ
ਝੂਠੁਆਨਸਭਸੇਵ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਉਗੁਰਦੇਉਤਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਵੈ॥ਜਉਗੁਰਦੇਉਨਦਹਦਿਸਧਾਵੈ॥ਜਉਗੁਰਦੇਉਪੰਚਤੇਦੂਰਿ॥ਜਉ
ਗੁਰਦੇਉਨਮਰਿਬੋਝੂਰਿ॥੨॥ਜਉਗੁਰਦੇਉਤਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਨੀ॥ਜਉਗੁਰਦੇਉਤਅਕਥਕਹਾਨੀ॥ਜਉਗੁਰਦੇਉਤਅੰਮ੍ਰਿਤਦੇਹ॥ਜਉਗੁਰਦੇ
ਉਨਾਮੁਜਪਿਲੇਹ॥੩॥ਜਉਗੁਰਦੇਉਭਵਨਤ੍ਰੈਸੂਝੈ॥ਜਉਗੁਰਦੇਉਊਚਪਦਬੂਝੈ॥ਜਉਗੁਰਦੇਉਤਸੀਸੁਅਕਾਸਿ॥ਜਉਗੁਰਦੇਉਸਦਾਸ
ਬਾਸਿ॥੪॥ਜਉਗੁਰਦੇਉਸਦਾਬੈਰਾਗੀ॥ਜਉਗੁਰਦੇਉਪਰਨਿੰਦਾਤਿਆਗੀ॥ਜਉਗੁਰਦੇਉਬੁਰਾਭਲਾਏਕ॥ਜਉਗੁਰਦੇਉਲਿਲਾਟ
ਹਿਲੇਖ॥੫॥ਜਉਗੁਰਦੇਉਕੰਧੁਨਹੀਹਿਰੈ॥ਜਉਗੁਰਦੇਉਦੇਹੁਰਾਫਿਰੈ॥ਜਉਗੁਰਦੇਉਤਛਾਪਰਿਛਾਈ॥ਜਉਗੁਰਦੇਉਸਿਹਜਨਿਕਸਾਈ
॥੬॥ਜਉਗੁਰਦੇਉਤਅਠਸਠਿਨਾਇਆ॥ਜਉਗੁਰਦੇਉਤਨਿਚਕ੍ਰਲਗਾਇਆ॥ਜਉਗੁਰਦੇਉਤਦੁਆਦਸਸੇਵਾ॥ਜਉਗੁਰਦੇਉਸਭੈ
ਬਿਖੁਮੇਵਾ॥੭॥ਜਉਗੁਰਦੇਉਤਸੰਸਾਟੂਟੈ॥ਜਉਗੁਰਦੇਉਤਜਮਤੇਛੂਟੈ॥ਜਉਗੁਰਦੇਉਤਭਉਜਲਤਰੈ॥ਜਉਗੁਰਦੇਉਤਜਨਮਨ
ਮਰੈ॥੮॥ਜਉਗੁਰਦੇਉਅਠਦਸਬਿਉਹਾਰ॥ਜਉਗੁਰਦੇਉਅਠਾਰਹਿਭਾਰ॥ਬਿਨੁਗੁਰਦੇਉਅਵਰਨਹੀਜਾਈ॥ਨਾਮਦੇਉਗੁਰਕੀਸਰ
ਣਾਈ॥੯॥੧॥੨॥੧੧॥ ਰਾਗੁਭੈਰਉਬਾਣੀਰਵਿਦਾਸਜੀਕੀਘਰੁ੨॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਬਿਨੁਦੇਖੇਉਪਜੈਨਹੀਆਸਾ॥ਜੋਦੀਸੈਸੋਹੋਇਬਿਨਾਸਾ॥ਬਰਨਸਹਿਤਜੋਜਾਪੈਨਾਮੁ॥ਸੋਜੋਗੀਕੇਵਲਨਿਹਕਾਮੁ॥੧॥ਪਰਚੈਰਾਮ
ਰਵੈਜਉਕੋਈ॥ਪਾਰਸੁਪਰਸੈਦੁਬਿਧਾਨਹੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੋਮੁਨਿਮਨਕੀਦੁਬਿਧਾਖਾਇ॥ਬਿਨੁਦੁਆਰੇਤ੍ਰੈਲੋਕਸਮਾਇ॥ਮਨਕਾ
ਸੁਭਾਉਸਭੁਕੋਈਕਰੈ॥ਕਰਤਾਹੋਇਸੁਅਨਭੈਰਹੈ॥੨॥ਫਲਕਾਰਨਫੂਲੀਬਨਰਾਇ॥ਫਲੁਲਾਗਾਤਬਫੂਲੁਬਿਲਾਇ॥ਗਿਆਨੈਕਾਰਨ
ਕਰਮਅਭਿਆਸੁ॥ਗਿਆਨੁਭਇਆਤਹਕਰਮਹਨਾਸੁ॥੩॥ਘ੍ਰਿਤਕਾਰਨਦਧਿਮਥੈਸਇਆਨ॥ਜੀਵਤਮੁਕਤਸਦਾਨਿਰਬਾਨ॥
ਕਹਿਰਵਿਦਾਸਪਰਮਬੈਰਾਗ॥ਰਿਦੈਰਾਮਕੀਨਜਪਸਿਅਭਾਗ॥੪॥੧॥ ਭੈਰਉਨਾਮਦੇਵਜੀਕਾ॥ ਆਉਕਲੰਦਰਕੇਸਵਾ॥
ਕਰਿਅਬਦਾਲੀਭੇਸਵਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਨਿਆਕਾਸਕੁਲਹਸਿਰਕੀਨੀਕਉਸੈਸਪਤਾਲਾ॥ਚਮਰਪੋਸਕਾਮੰਦਰੁਤੇਰਾਇਹਬਿ
ਧਿਬਨੇਗੁਪਾਲਾ॥੧॥ਛਪਨਕੋਟਕਾਪੇਹਨੁਤੇਰਾਸੋਲਹਸਹਸਇਜਾਰਾ॥ਭਾਰਅਠਾਰਹਿਮੁਦਗਰੁਤੇਰਾਸਹਨਕਸਭਸੰਸਾਰਾ॥੨॥ਦੇਹੀ
ਮਹਜਿਦਿਮਨੁਮਉਲਾਨਾਸਹਜਨਿਵਾਜਗੁਜਾਰੈ॥ਬੀਬੀਕਉਲਾਸਉਕਾਇਨੁਤੇਰਾਨਿਰੰਕਾਰਆਕਾਰੈ॥੩॥ਭਗਤਿਕਰਤਮੇਰੇਤਾ
ਲਛਿਨਾਏਕਿਹਪਹਿਕਰਉਪੁਕਾਰਾ॥ਨਾਮੇਕਾਸੁਆਮੀਅੰਤਰਜਾਮੀਫਿਰੇਸਗਲਬਿਦੇਸਵਾ॥੪॥੧॥ ਭਗਤਾਕੀਬਾਣੀਕਾਜੁਮਲਾ
ਕਬੀਰਜੀਕੇ੨੦॥ਨਾਮਦੇਵਜੀਕੇ੧੨॥ ਰਵਿਦਾਸਜੀਕਾ੧ ਤਿਨਕਾਜੋੜ੩੩॥

੧ਓਂਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਬਸੰਤੁਮਹਲਾ੧ ਚਉਪਦੇਘਰੁ੧॥ਦੁਤੁਕੇ॥ ਮਾਹਾਮਾਹਮੁਮਾਰਖੀਚੜਿਆਸਦਾਬਸੰਤੁ॥ਪਰਫੜੁਚਿਤਸਮਾਲਿਸੋਇਸ
ਦਾਸਦਾਗੋਬਿੰਦੁ॥੧॥ਭੋਲਿਆਹਉਮੈਸੁਰਤਿਵਿਸਾਰਿ॥ਹਉਮੈਮਾਰਿਬੀਚਾਰਿਮਨਗੁਣਵਿਚਿਗੁਣੁਲੈਸਾਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਮ
ਪੇਡੁਸਾਖਾਹਰੀਧਰਮੁਫੁਲੁਫਲੁਗਿਆਨੁ॥ਪਤਪਰਾਪਤਿਛਾਵਘਣੀਚੂਕਾਮਨਅਭਿਮਾਨੁ॥੨॥ਅਖੀਕੁਦਰਤਿਕੰਨੀਬਾਣੀਮੁਖਆ
ਖਣੁਸਚੁਨਾਮੁ॥ਪਤਿਕਾਧਨੁਪੂਰਾਹੋਆਲਾਗਾਸਹਜਿਧਿਆਨੁ॥੩॥ਮਾਹਾਰੁਤੀਆਵਣਾਵੇਖਹੁਕਰਮਕਮਾਇ॥ਨਾਨਕਹਰੇਨਸੂਕਹੀ
ਜਿਗੁਰਮੁਖਿਰਹੇਸਮਾਇ॥੪॥੧॥ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ੧॥ ਰੁਤਿਆਈਲੇਸਰਸਬਸੰਤਮਾਹਿ॥ਰੰਗਿਰਾਤੇਰਵਹਿਸਿਤੇਰੈਚਾਇ॥
ਕਿਸੁਪੂਜਚੜਾਵਉਲਗਉਪਾਇ॥ਤੇਰਾਦਾਸਨਿਦਾਸਾਕਹਉਰਾਇ॥ਜਗਜੀਵਨਜੁਗਤਿਨਮਿਲੈਕਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੇਰੀਮੂਰਤਿ
ਏਕਾਬਹੁਤੁਰੂਪ॥ਕਿਸੁਪੂਜਚੜਾਵਉਦੇਉਧੂਪ॥ਤੇਰਾਅੰਤੁਨਪਾਇਆਕਹਾਪਾਇ॥ਤੇਰਾਦਾਸਨਿਦਾਸਾਕਹਉਰਾਇ॥੨॥ਤੇਰੇ
ਸਠਿਸੰਬਤਸਭਿਤੀਰਥਾ॥ਤੇਰਾਸਚੁਨਾਮੁਪਰਮੇਸੁਰਾ॥ਤੇਰੀਗਤਿਅਵਗਤਿਨਹੀਜਾਣੀਐ॥ਅਣਜਾਣਤਨਾਮੁਵਖਾਣੀਐ॥੩॥ਨਾਨ
ਕਵੇਚਾਰਾਕਿਆਕਹੈ॥ਸਭੁਲੋਕੁਸਲਾਹੇਏਕਸੈ॥ਸਿਰੁਨਾਨਕਲੋਕਾਪਾਵਹੈ॥ਬਲਿਹਾਰੀਜਾਉਜੇਤੇਤੇਰੇਨਾਵਹੈ॥੪॥੨॥ ਬਸੰਤੁ
ਮਹਲਾ੧॥ ਸੁਇਨੇਕਾਚਉਕਾਕੰਚਨੁਕੁਆਰਾ॥ਰੁਪੇਕੀਆਕਾਰਾਬਹੁਤੁਬਿਸਥਾਰਾ॥ਗੰਗਾਕਾਉਦਕੁਕਰੰਤੇਕੀਆਗਾ॥ਗਰੁੜਾਖਾਣਾਦੁ
ਧਸਿਉਸਾਜਾ॥੧॥ਰੇਮਨਲੇਖੈਕਬਹੂਨਪਾਇ॥ਜਾਮਨਭੀਜੈਸਾਚੈਨਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦਸਅਠਲੀਖੇਹੋਵਹਿਪਾਸਿ॥ਚਾਰੇਬੇਦ
ਮੁਖਾਗਰਪਾਠਿ॥ਪੁਰਬੀਨਾਵੈਵਰਨਾਂਕੀਦਾਤਿ॥ਵਰਤਨੇਮਕਰੈਦਿਨੁਰਾਤਿ॥੨॥ਕਾਜੀਮੁਲਾਂਹੋਵਹਿਸੇਖ॥ਜੋਗੀਜੰਗਮਭਗਵੇ
ਭੇਖ॥ਕੋਗਿਰਹੀਕਰਮਾਕੀਸੰਧਿ॥ਬਿਨੁਬੂਝੇਸਭਖੜੀਅਸਿਬੰਧਿ॥੩॥ਜੇਤੇਜੀਅਲਿਖੀਸਿਰਿਕਾਰ॥ਕਰਣੀਉਪਰਿਹੋਵਗਿਸਾਰ॥
ਹੁਕਮੁਕਰਹਿਮੂਰਖਗਾਵਾਰ॥ਨਾਨਕਸਾਚੇਕੇਸਿਫਤਿਭੰਡਾਰ॥੪॥੩॥ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ੧॥ ਬਸਤ੍ਰਉਤਾਰਦਿਗੰਬਰੁਹੋਗੁ॥ਜਟਾ
ਧਾਰਿਕਿਆਕਮਾਵੈਜੋਗੁ॥ਮਨੁਨਿਰਮਲੁਨਹੀਦਸਵੈਦੁਆਰ॥ਭ੍ਰਮਿਭ੍ਰਮਿਆਵੈਮੂੜ੍ਹਾਵੋਵਾਰ॥੧॥ਏਕੁਧਿਆਵਹੁਮੂੜ੍ਹਮਨਾ॥ਪਾਰਉਤਰਿ
ਜਾਹਿਇਕਖਿਨਾਂ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤ੍ਰਕਰਹਿਵਖਿਆਣ॥ਨਾਦੀਬੇਦੀਪੜ੍ਹਹਿਪੁਰਾਣ॥ਪਾਖੰਡਦ੍ਰਿਸਟਿਮਨਿਕਪਟੁਕਮਾਹਿ॥ਤਿਨ
ਕੈਰਮਈਆਨੇੜਿਨਾਹਿ॥੨॥ਜੇਕੋਐਸਾਸੰਜਮੀਹੋਇ॥ਕ੍ਰਿਆਵਿਸੇਖਪੂਜਾਕਰੇਇ॥ਅੰਤਰਿਲੋਭੁਮਨੁਬਿਖਿਆਮਾਹਿ॥ਓਇਨਿ
ਰੰਜਨੁਕੈਸੇਪਾਹਿ॥੩॥ਕੀਤਾਹੋਵੈਕਰੇਕਿਆਕੋਇ॥ਜਿਸਨੋਆਪਿਚਲਾਏਸੋਇ॥ਨਦਰਿਕਰੇਤਾਂਭਰਮੁਚੁਕਾਏ॥ਹੁਕਮੈਬੂਝੈਤਾਂਸਚੁ
ਪਾਏ॥੪॥ਜਿਸੁਜੀਉਅੰਤਰਿਮੈਲਾਹੋਇ॥ਤੀਰਥਭਵੈਦਿਸੰਤਰਿਲੋਇ॥ਨਾਨਕਮਿਲੀਐਸਤਿਗੁਰਸੰਗਿ॥ਤਉਭਉਜਲਕੇਤੂਟਸਿ
ਬੰਧ॥੫॥੪॥ ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ੧॥ ਸਗਲਭਵਨਤੇਰੀਮਾਇਆਮੋਹ॥ਮੈਅਵਰੁਨਦੀਸੈਸਰਬਤੋਹ॥ਤੂਸੁਰਿਨਾਥਾਂਦੇ
ਵਾਦੇਵ॥ਹਰਿਨਾਮੁਮਿਲੈਗੁਰਚਰਨਸੇਵ॥੧॥ਮੇਰੇਸੁੰਦਰਗਹਿਰਗੰਭੀਰਲਾਲ॥ਗੁਰਮੁਖਿਰਾਮਨਾਮਗੁਨਗਾਏਤੂਅਪਰੰਪਰ
ਸਰਬਪਾਲ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਿਨੁਸਾਧਨਪਾਈਐਹਰਿਕਾਸੰਗੁ॥ਬਿਨੁਗੁਰਮੈਲਮਲੀਨਅੰਗੁ॥ਬਿਨੁਹਰਿਨਾਮਨਸੁਧਹੋਇ॥ਗੁਰਸ
ਬਦਿਸਲਾਹੇਸਾਚੁਸੋਇ॥੨॥ਜਾਕਉਤੂੰਰਾਖਹਿਰਖਨਹਾਰ॥ਸਤਿਗੁਰੂਮਿਲਾਵਹਿਕਰਹਿਸਾਰ॥ਬਿਖੁਹਉਮੈਮਮਤਾਪਰਹਰਾਇ॥ ਤੂੰ
ਸਭਿਦੂਖਬਿਨਾਸੇਰਾਮਰਾਇ॥੩॥ਊਤਮਗਤਿਮਿਤਿਹਰਿਗੁਨਸਰੀਰ॥ਗੁਰਮਤਿਪ੍ਰਗਟੇਰਾਮਨਾਮਹੀਰ॥ਲਿਵਲਾਗੀਨਾਮਿਤਜਿਦੂਜਾ ਮਿਤਿ
ਭਾਉ॥ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਗੁਰੁਗੁਰਮਿਲਾਉ॥੪॥੫॥ ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ੧॥ ਮੇਰੀਸਖੀਸਹੇਲੀਸੁਨਹੁਭਾਇ॥ਮੇਰਾਪਿਰੁਰੀ
ਸਾਲੂਸੰਗਿਸਾਇ॥ਓਹੁਅਲਖੁਨਲਖੀਐਕਹਹੁਕਾਇ॥ਗੁਰਿਸੰਗਿਦਿਖਾਇਓਰਾਮਰਾਇ॥੧॥ਮਿਲੁਸਖੀਸਹੇਲੀਹਰਿਗੁਨਬਨੇ

ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਸੰਗਿ ਖੇਲਹਿ ਵਰ ਕਾਮਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੋਜਤ ਮਨ ਮਨੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨਮੁਖੀ ਦੁਹਾਗਣਿ ਨਾਹਿ ਭੇਉ ॥ ਓਹੁ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਾਵੈ ਸਰਬ ਪ੍ਰੇਉ
॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਥਿਰੁ ਚੀਨੈ ਸੰਗਿ ਦੇਉ ॥ ਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਜਪੁ ਜਪੇਉ ॥੨॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭਗਤਿ ਨ ਭਾਉ ਹੋਇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸੰਤ ਨ ਸੰ
ਗੁ ਦੇਇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਅੰਧੁਲੇ ਧੰਧੁ ਰੋਇ ॥ ਮਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਰਮਲੁ ਮਲੁ ਸਬਦਿ ਖੋਇ ॥੩॥ ਗੁਰਿ ਮਨੁ ਮਾਰਿਓ ਕਰਿ ਸੰਜੋਗੁ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਰਾਵੇ
ਭਗਤਿ ਜੋਗੁ ॥ ਗੁਰ ਸੰਤ ਸਭਾ ਦੁਖੁ ਮਿਟੈ ਰੋਗੁ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਵਰੁ ਸਹਜ ਜੋਗੁ ॥੪॥੬॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਆਪੇ ਕੁਦਰਤਿ ਕਰੇ
ਸਾਜਿ ॥ ਸਚੁ ਆਪਿ ਨਿਬੇੜੇ ਰਾਜੁ ਰਾਜਿ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਊਤਮ ਸੰਗਿ ਸਾਥਿ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਸਾਇਣੁ ਸਹਜਿ ਆਥਿ ॥੧॥ ਮਤ ਬਿਸਰਸਿ ਰੇ
ਮਨ ਰਾਮ ਬੋਲਿ ॥ ਅਪਰੰਪਰਿ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਆਪਿ ਤੁਲਾਏ ਅਤੁਲੁ ਤੋਲਿ ॥੧॥ ਗੁਰ ਚਰਨ ਸਰੇਵਹਿ ਗੁਰਸਿਖ ਤੋਰ ॥
ਗੁਰ ਸੇਵ ਤਰੇ ਤਜਿ ਮੇਰ ਤੋਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਰ ਨਿੰਦਕ ਲੋਭੀ ਮਨਿ ਕਠੋਰ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵ ਨ ਭਾਈ ਸਿ ਚੋਰ ਚੋਰ ॥੨॥ ਗੁਰੁ ਤੁਠਾ ਬਖਸੇ ਭਗਤਿ ਭਾ

ਰਹਾਉ

ਉ ॥ ਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਮਹਲਿ ਠਾਉ ॥ ਪਰਹਰਿ ਨਿੰਦਾ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਜਾਗੁ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਸੁਹਾਵੀ ਕਰਮਿ ਭਾਗੁ ॥੩॥ ਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾ
ਵੈ ਕਰੇ ਦਾਤਿ ॥ ਗੁਰਸਿਖ ਪਿਆਰੇ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ॥ ਫਲੁ ਨਾਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ਗੁਰੁ ਤੁਸਿ ਦੇਇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪਾਵਹਿ ਵਿਰਲੇ ਕੇਇ ॥੪॥
੭॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਇਕ ਤੁਕਾ ॥ ਸਾਹਿਬ ਭਾਵੈ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਕਰੈ ॥ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਸਭਿ ਕੁਲ ਉਧਰੈ ॥੧॥ ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ
ਨ ਛੋਡਉ ਕਿਆ ਕੋ ਹਸੈ ॥ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੈਸੇ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਗਲਤੁ ਰਹੈ ॥ ਤੈਸੇ ਸੰਤ ਜਨ ਰਾਮ ਨਾਮ
ਰਵਤ ਰਹੈ ॥੨॥ ਮੈ ਮੂਰਖ ਮੁਗਧ ਊਪਰਿ ਕਰਹੁ ਦਇਆ ॥ ਤਉ ਸਰਣਾਗਤਿ ਰਹਉ ਪਇਆ ॥੩॥ ਕਹਤੁ ਨਾਨਕੁ ਸੰਸਾਰ ਕੇ ਨਿਹਫਲ ਕਾਮਾ
॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੋ ਪਾਵੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮਾ ॥੪॥੮॥ ੨

ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਾਲਗ੍ਰਾਮ ਬਿਪ ਪੂਜਿ ਮਨਾਵਹੁ ਸੁਕ੍ਰਿਤੁ ਤੁਲਸੀ ਮਾਲਾ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਬੇੜਾ ਬਾਂਧਹੁ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਦਇਆਲਾ ॥੧॥ ਕਾਹੇ ਕਲਰਾ ਸਿੰ
ਚਹੁ ਜਨਮੁ ਗਵਾਵਹੁ ॥ ਕਾਚੀ ਢਹਗਿ ਦਿਵਾਲ ਕਾਹੇ ਗਚੁ ਲਾਵਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰ ਹਰਿਹਟ ਮਾਲ ਟਿੰਡ ਪਰੋਵਹੁ ਤਿਸੁ ਭੀਤਰਿ ਮਨੁ
ਜੋਵਹੁ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਿੰਚਹੁ ਭਰਹੁ ਕਿਆਰੇ ਤਉ ਮਾਲੀ ਕੇ ਹੋਵਹੁ ॥੨॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਦੁਇ ਕਰਹੁ ਬਸੋਲੇ ਗੋਡਹੁ ਧਰਤੀ ਭਾਈ ॥ ਜਿਉ ਗੋਡ
ਹੁ ਤਿਉ ਤੁਮ ਸੁਖ ਪਾਵਹੁ ਕਿਰਤੁ ਨ ਮੇਟਿਆ ਜਾਈ ॥੩॥ ਬਗੁਲੇ ਤੇ ਫੁਨਿ ਹੰਸੁਲਾ ਹੋਵੈ ਜੇ ਤੂ ਕਰਹਿ ਦਇਆਲਾ ॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸਨਿ
ਦਾਸਾ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਦਇਆਲਾ ॥੪॥੧॥੯॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਹਿੰਡੋਲ ॥ ਸਾਹੁਰੜੀ ਵਥੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸਾਝੀ ਪੇਵਕੜੈ ਧਨ ਵ
ਖੇ ॥ ਆਪਿ ਕੁਚਜੀ ਦੋਸੁ ਨ ਦੇਊ ਜਾਣਾ ਨਾਹੀ ਰਖੇ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਹਉ ਆਪੇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣੀ ॥ ਅਖਰ ਲਿਖੇ ਸੇਈ ਗਾਵਾ ਅਵਰ ਨ ਜਾਣਾ
ਬਾਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਢਿ ਕਸੀਦਾ ਪਹਿਰਹਿ ਚੋਲੀ ਤਾਂ ਤੁਮ ਜਾਣਹੁ ਨਾਰੀ ॥ ਜੇ ਘਰੁ ਰਾਖਹਿ ਬੁਰਾ ਨ ਚਾਖਹਿ ਹੋਵਹਿ ਕੰਤ ਪਿਆਰੀ
॥੨॥ ਜੇ ਤੂੰ ਪੜਿਆ ਪੰਡਿਤੁ ਬੀਨਾ ਦੁਇ ਅਖਰ ਦੁਇ ਨਾਵਾ ॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕੁ ਏਕੁ ਲੰਘਾਏ ਜੇ ਕਰਿ ਸਚਿ ਸਮਾਵਾ ॥੩॥੨॥੧੦॥
ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਰਾਜਾ ਬਾਲਕੁ ਨਗਰੀ ਕਾਚੀ ਦੁਸਟਾ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੋ ॥ ਦੁਇ ਮਾਈ ਦੁਇ ਬਾਪਾ ਪੜੀਅਹਿ ਪੰਡਿਤ ਕ
ਰਹੁ ਬੀਚਾਰੋ ॥੧॥ ਸੁਆਮੀ ਪੰਡਿਤਾ ਤੁਮ ਦੇਹੁ ਮਤੀ ॥ ਕਿਨ ਬਿਧਿ ਪਾਵਉ ਪ੍ਰਾਨਪਤੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭੀਤਰਿ ਅਗਨਿ ਬਨਾਸਪਤਿ ਮਉਲੀ
ਸਾਗਰੁ ਪੰਡੈ ਪਾਇਆ ॥ ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਦੁਇ ਘਰ ਹੀ ਭੀਤਰਿ ਐਸਾ ਗਿਆਨੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥੨॥ ਰਾਮ ਰਵੰਤਾ ਜਾਣੀਐ ਇਕ ਮਾਈ ਭੋਗੁ ਕ
ਰੇਇ ॥ ਤਾ ਕੇ ਲਖਣ ਜਾਣੀਅਹਿ ਖਿਮਾ ਧਨੁ ਸੰਗ੍ਰਹੇਇ ॥੩॥ ਕਹਿਆ ਸੁਣਹਿ ਨ ਖਾਇਆ ਮਾਨਹਿ ਤਿਨਾ ਹੀ ਸੇਤੀ ਵਾਸਾ ॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿ
ਨਾਨਕੁ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ ਖਿਨੁ ਤੋਲਾ ਖਿਨੁ ਮਾਸਾ ॥੪॥੩॥੧੧॥ ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਸਾਚਾਸਾਹੁਗੁਰੂਸੁਖਦਾਤਾਹਰਿਮੇਲੇਭੁਖਗਵਾਏ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਹਰਿਭਗਤਿਦ੍ਰਿੜਾਏਅਨਦਿਨੁਹਰਿਗੁਣਗਾਏ॥੧॥ਮਤਭੂਲਹਿਰੇਮ
ਨਚੇਤਿਹਰੀ॥ਬਿਨੁਗੁਰਮੁਕਤਿਨਾਹੀਤ੍ਰੈਲੋਈਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐਨਾਮੁਹਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਿਨੁਭਗਤੀਨਹੀਸਤਿਗੁਰੁਪਾਈਐਬਿਨੁ
ਭਾਗਾਨਹੀਭਗਤਿਹਰੀ॥ਬਿਨੁਭਾਗਾਸਤਸੰਗੁਨਪਾਈਐਕਰਮਿਮਿਲੈਹਰਿਨਾਮੁਹਰੀ॥੨॥ਘਟਿਘਟਿਗੁਪਤੁਉਪਾਏਵੇਖੈਪਰਗ
ਟੁਗੁਰਮੁਖਿਸੰਤਜਨਾ॥ਹਰਿਹਰਿਕਰਹਿਸੁਹਰਿਰੰਗਿਭੀਨੇਹਰਿਜਲੁਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਮਨਾ॥੩॥ਜਿਨਕਉਤਖਤਿਮਿਲੈਵਡਿਆਈਗੁਰਮੁ
ਖਿਸੇਪਰਧਾਨਕੀਏ॥ਪਾਰਸੁਭੇਟਿਭਏਸੇਪਾਰਸਨਾਨਕਹਰਿਗੁਰਸੰਗਿਥੀਏ॥੪॥੪॥੧੨॥

ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ੩॥ ਇਕਤੁਕੇਘਰੁ੧॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਮਾਹਾਰੁਤੀਮਹਿਸਦਬਸੰਤੁ॥ਜਿਤੁਹਰਿਆਸਭੁਜੀਅਜੰਤੁ॥ਕਿਆਹਉਆਖਾਕਿਰਮਜੰਤੁ॥ਤੇਰਾਕਿਨੈਨਪਾਇਆਆਦਿਅੰਤੁ॥੧॥
ਤੈਸਾਹਿਬਕੀਕਰਹਿਸੇਵ॥ਪਰਮਸੁਖਪਾਵਹਿਆਤਮਦੇਵ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਮੁਹੋਵੈਤਾਂਸੇਵਾਕਰੈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਜੀਵਤਮਰੈ॥
ਅਨਦਿਨੁਸਾਚੁਨਾਮੁਉਚਰੈ॥ਇਨਬਿਧਿਪ੍ਰਾਣੀਦੁਤਰੁਤਰੈ॥੨॥ਬਿਖੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਕਰਤਾਰਿਉਪਾਏ॥ਸੰਸਾਰਬਿਰਖਕਉਦੁਇਫਲ
ਲਾਗੇ॥ਆਪੇਕਰਤਾਕਰੇਕਰਾਏ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੈਖਵਾਏ॥੩॥ਨਾਨਕਜਿਸਨੋਨਦਰਿਕਰੇਇ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਆਪੇਦੇਇ॥
ਅਪਣਾਭਾਣਾਆਪਿਕਰੇਇ॥ ਬਿਖਿਆਕੀਬਾਸਨਾਮਨਹਿਕਰੇਇ॥੪॥੧॥ ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ੩॥ ਰਾਤੇਸਾਚਿਹਰਿਨਾਮਿਨਿਹਾਲਾ॥ਦਇ
ਆਕਰਹੁਪ੍ਰਭਦੀਨਦਇਆਲਾ॥ਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਹੀਮੈਕੋਇ॥ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਾਖੈਸੋਇ॥੧॥ਗੁਰਗੋਪਾਲਮੇਰੈਮਨਿਭਾਏ॥
ਰਹਿਨਸਕਉਦਰਸਨਦੇਖੇਬਿਨੁਸਹਜੇਮਿਲਉਗੁਰੂਮੇਲਿਮਿਲਾਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਹੁਮਨੁਲੋਭੀਲੋਭਿਲੁਭਾਨਾ॥ਰਾਮਬਿਸਾਰਿਬ
ਹੁਰਿਪਛੁਤਾਨਾ॥ਬਿਛੁਰਤਮਿਲਾਇਗੁਰਸੇਵਰਾਂਗੇ॥ਹਰਿਨਾਮੁਦੀਓਮਸਤਕਵਡਭਾਗੇ॥੨॥ਪਉਣਪਾਣੀਕੀਇਹਦੇਹਸਰੀਰਾ॥
ਹਉਮੈਰੋਗੁਕਠਨਤਨੁਪੀਰਾ॥ਗੁਰਮੁਖਰਾਮਨਾਮੁਦਾਰੂਗੁਣਗਾਇਆ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਗੁਰਿਰੋਗੁਗਵਾਇਆ॥੩॥ਚਾਰਿਨਦੀਆਅਗਨੀਤ
ਨਿਚਾਰੇ॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਜਲਤਜਲੇਅਹੰਕਾਰੇ॥ਗੁਰਿਰਾਖੇਵਡਭਾਗੀਤਾਰੇ॥ਜਨਨਾਨਕਉਰਿਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਧਾਰੇ॥੪॥੨॥ ਬਸੰਤੁਮਃ੩
ਹਰਿਸੇਵੇਸੋਹਰਿਕਾਲੋਗੁ॥ਸਾਚੁਸਹਜੁਕਦੇਨਹੋਵੈਸੋਗੁ॥ਮਨਮੁਖਮੁਏਨਾਹੀਹਰਿਮਨਮਾਹਿ॥ਮਰਿਮਰਿਜੰਮਹਿਭੀਮਰਿਜਾਹਿ॥੧॥
ਸੇਜਨਜੀਵੇਜਿਨਹਰਿਮਨਮਾਹਿ॥ਸਾਚੁਸਮਾਲਹਿਸਾਚਿਸਮਾਹਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਨਸੇਵਹਿਤੇਹਰਿਤੇਦੂਰਿ॥ਦਿਸੰਤਰੁ
ਭਵਹਿਸਿਰਿਪਾਵਹਿਧੂਰਿ॥ਹਰਿਆਪੇਜਨਲੀਏਲਾਇ॥ਤਿਨਸਦਾਸੁਖੁਹੈਤਿਲੁਨਤਮਾਇ॥੨॥ਨਦਰਿਕਰੇਚੂਕੈਅਭਿਮਾਨੁ॥
ਸਾਚੀਦਰਗਹਪਾਵੈਮਾਨੁ॥ਹਰਿਜੀਉਵੇਖੈਸਦਹਜੂਰਿ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਰਹਿਆਭਰਪੂਰਿ॥੩॥ਜੀਅਜੰਤਕੀਕਰੇਪ੍ਰਤਿਪਾਲ॥ਗੁ
ਰਪਰਸਾਦੀਸਦਸਮਾਲ॥ਦਰਿਸਾਚੈਪਤਿਸਿਉਘਰਿਜਾਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਵਡਾਈਪਾਇ॥੪॥੩॥ ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ੩॥
ਅੰਤਰਿਪੂਜਾਮਨਤੇਹੋਇ॥ਏਕੋਵੇਖੈਅਉਰੁਨਕੋਇ॥ਦੂਜੈਲੋਕੀਬਹੁਤੁਦੁਖੁਪਾਇਆ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮੈਨੋਏਕੁਦਿਖਾਇਆ॥੧॥ਮੇ
ਰਾਪ੍ਰਭੁਮਉਲਿਆਸਦਬਸੰਤੁ॥ਇਹੁਮਨੁਮਉਲਿਆਗਾਇਗੁਣਗੋਬਿੰਦ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਪੂਛਹੁਤੁਮਕਰਹੁਬੀਚਾਰੁ॥ਤਾਂਪ੍ਰਭ
ਸਾਚੇਲਗੈਪਿਆਰੁ॥ਆਪੁਛੋਡਿਹੋਹਿਦਾਸਤਭਾਇ॥ਤਉਜਗਜੀਵਨੁਵਸੈਮਨਿਆਇ॥੨॥ਭਗਤਿਕਰੇਸਦਵੇਖੈਹਜੂਰਿ॥ਮੇਰਾ
ਪ੍ਰਭੁਸਦਰਹਿਆਭਰਪੂਰਿ॥ਇਸੁਭਗਤੀਕਾਕੋਈਜਾਣੈਭੇਉ॥ਸਭੁਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਆਤਮਦੇਉ॥੩॥ਆਪੇਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲਿਮਿਲਾਏ॥ਜਗਜੀ
ਵਨਸਿਉਆਪਿਚਿਤੁਲਾਏ॥ਮਨੁਤਨੁਹਰਿਆਸਹਜਿਸੁਭਾਏ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਹੇਲਿਵਲਾਏ॥੪॥ ੪॥ ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ੩
ਭਗਤਿਵਛਲੁਹਰਿਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਸਹਜਸੁਭਾਇ॥ਭਗਤਿਕਰੇਵਿਚਹੁਆਪੁਖੋਇ॥ਤਦਹੀਸਾਚਿਮਿਲਾਵਾਹੋਇ॥

॥੧॥ ਭਗਤ ਸੋਭਹਿ ਸਦਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਦੁਆਰਿ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਸਾਚੈ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਸੋ ਜਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵਿਚਹੁ ਹਉਮੈ ਖੋਇ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਆਪਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਸਦਾ ਸਾਂਤਿ ਸੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇ ॥੨॥ ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਤਿਨ ਸਦ ਬਸੰਤ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿਆ ਰਵਿ ਗੁਣ ਗੁਵਿੰਦ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸੂਕਾ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਅਗਨਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜਲੈ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥੩॥ ਸੋਈ ਕਰੇ ਜਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਭਾਵੈ ॥ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਸਰੀਰਿ ਭਾਣੈ ਚਿਤੁ ਲਾਵੈ ॥ ਅਪਣਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਵੇ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੪॥੫॥

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿਆ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਏ ॥ ਸਫਲਿਓ ਬਿਰਖੁ ਹਰਿ ਕੈ ਦੁਆਰਿ ॥ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਨਾਮ ਪਿਆਰਿ ॥੧॥ ਏ ਮਨ ਹਰਿਆ ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ॥ ਸਚ ਫਲੁ ਲਾਗੈ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੇ ਨੇੜੈ ਆਪੇ ਦੂਰਿ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੇਖੈ ਸਦਾ ਹਦੂਰਿ ॥ ਛਾਵ ਘਣੀ ਫੂਲੀ ਬਨਰਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਿਗਸੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥੨॥ ਅਨਦਿਨੁ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਹਿ ਦਿਨ ਰਾਤਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਗਵਾਈ ਵਿਚਹੁ ਜੂਠਿ ਭਰਾਂਤਿ ॥ ਪਰਪੰਚ ਵੇਖਿ ਰਹਿਆ ਵਿਸਮਾਦੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਨਾਮ ਪ੍ਰਸਾਦੁ ॥੩॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਸਭਿ ਰਸ ਭੋਗ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ਸੋਈ ਪਰ ਹੋਗ ॥ ਵਡਾ ਦਾਤਾ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਮਿਲੀਐ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇ ॥੪॥੬॥

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਸਚੁ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ॥ ਏਕੋ ਚੇਤੈ ਫਿਰਿ ਜੋਨਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਆ ॥ ਸਾਚਿ ਨਾਮਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਾਰ ਕਰਹੁ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੇਵਹੁ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਹੈ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਜਗ ਮਾਹਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਚਹੁ ਜੁਗ ਪਸਰੀ ਸਾਚੀ ਸੋਇ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤਾ ਜਨੁ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥੨॥ ਇਕਿ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਸੇ ਜਨ ਸਾਚੇ ਸਾਚੈ ਭਾਇ ॥ ਸਾਚੁ ਧਿਆਇਨਿ ਦੇਖਿ ਹਜੂਰਿ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਪਗ ਪੰਕਜ ਧੂਰਿ ॥੩॥ ਏਕੋ ਕਰਤਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮੇਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸਹਜੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੪॥੭॥

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਜਨ ਦੇਖਿ ਹਜੂਰਿ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਪਗ ਪੰਕਜ ਧੂਰਿ ॥੧॥ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਸਦ ਰਹਹਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਬੁਝਾਇ ॥੧॥ ਦਾਸਾ ਕਾ ਦਾਸੁ ਵਿਰਲਾ ਕੋਈ ਹੋਇ ॥ ਊਤਮ ਪਦਵੀ ਪਾਵੈ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਏਕੋ ਸੇਵਹੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਨਾ ਓਹੁ ਮਰੈ ਨ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਸੇਵੀ ਕਿਉ ਮਾਇ ॥੨॥ ਸੇ ਜਨ ਸਾਚੇ ਜਿਨੀ ਸਾਚੁ ਪਛਾਣਿਆ ॥ ਆਪੁ ਮਾਰਿ ਸਹਜੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣਿਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਮਲ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥੩॥ ਜਿਨਿ ਗਿਆਨੁ ਕੀਆ ਤਿਸੁ ਹਰਿ ਤੂ ਜਾਣੁ ॥ ਸਾਚ ਸਬਦਿ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ਸਿਞਾਣੁ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖੈ ਤਾਂ ਸੁਧਿ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥੪॥੮॥

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਕੁਲਾਂ ਕਾ ਕਰਹਿ ਉਧਾਰੁ ॥ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਨਾਮ ਪਿਆਰੁ ॥ ਮਨਮੁਖ ਭੂਲੇ ਕਾਹੇ ਆਏ ॥ ਨਾਮਹੁ ਭੂਲੇ ਜਨਮੁ ਗਵਾਏ ॥੧॥ ਜੀਵਤ ਮਰੈ ਮਰਿ ਮਰਣੁ ਸਵਾਰੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਾਚੁ ਉਰ ਧਾਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਭੋਜਨੁ ਪਵਿਤੁ ਸਰੀਰਾ ॥ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸਦ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰਾ ॥ ਜੰਮੈ ਮਰੈ ਨ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇ ॥੨॥ ਸਾਚਾ ਸੇਵਹੁ ਸਾਚੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਦਰਿ ਨੀਸਾਣੈ ॥ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਸਚੁ ਸੋਭਾ ਹੋਇ ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾਵੈ ਸੋਇ ॥੩॥ ਆਪਿ ਅਭੁਲੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ ਹੋਰਿ ਸਭਿ ਭੂਲਹਿ ਦੂਜੈ ਪਤਿ ਖੋਇ ॥ ਸਾਚਾ ਸੇਵਹੁ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਣੀ ॥੪॥੯॥

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਬਿਨੁ ਕਰਮਾ ਸਭ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਬਹੁਤੁ ਦੁਖੁ ਪਾਈ ॥ ਮਨਮੁਖ ਅੰਧੇ ਠਉਰ ਨ ਪਾਈ ॥ ਬਿਸਟਾ ਕਾ ਕੀੜਾ ਬਿਸਟਾ ਮਾਹਿ ਸਮਾਈ ॥੧॥ ਹੁਕਮੁ ਮੰਨੇ ਸੋ ਜਨੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਨਾਮਿ ਨੀਸਾਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਬਾ

ਤੀਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ॥ਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਏਸੋਇ॥੨॥ਇਕਨਾਮਿਤਰੈਸੰਸਾਰੁ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਨਾਮਪਿਆਰੁ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਮੁਕ
ਤਿਕਿਨੈਨਪਾਈ॥ਪੂਰੇਗੁਰਤੇਨਾਮੁਪਲੈਪਾਈ॥੩॥ਸੋਬੂਝੈਜਿਸੁਆਪਿਬੁਝਾਏ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਾਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਏ॥ਜਿਨ
ਇਕੁਜਾਤਾਸੇਜਨੁਪਰਵਾਣੁ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਦਰਿਨੀਸਾਣੁ॥੪॥੧੦॥ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ੩॥ ਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਸਤਿਗੁਰੂਮਿਲਾਏ॥
ਆਪੇਆਪਿਵਸੈਮਨਿਆਏ॥ਨਿਹਚਲਮਤਿਸਦਾਮਨਧੀਰ॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈਗੁਣੀਗਹੀਰ॥੧॥ਨਾਮਹੁਭੂਲੇਮਰਹਿਬਿ
ਖੁਖਾਇ॥ਬ੍ਰਿਥਾਜਨਮੁਫਿਰਿਆਵਹਿਜਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਹੁਭੇਖਕਰਹਿਮਨਿਸਾਂਤਿਨਹੋਇ॥ਬਹੁਅਭਿਮਾਨਿਅਪਣੀਪ
ਤਿਖੋਇ॥ਸੇਵਡਭਾਗੀਜਿਨਸਬਦੁਪਛਾਣਿਆ॥ਬਾਹਰਿਜਾਦਾਘਰਮਹਿਆਣਿਆ॥੨॥ਘਰਮਹਿਵਸਤੁਅਗਮੁਅਪਾਰਾ॥
ਗੁਰਮਤਿਖੋਜਹਿਸਬਦਿਬੀਚਾਰਾ॥ਨਾਮੁਨਵਨਿਧਿਪਾਈਘਰਹੀਮਾਹਿ॥ਸਦਾਰੰਗਿਰਾਤੇਸਚਿਸਮਾਹਿ॥੩॥ਆਪਿਕਰੇਕਿਛੁਕਰ
ਣੁਨਜਾਇ॥ਆਪੇਭਾਵੈਲਏਮਿਲਾਇ॥ਤਿਸਤੇਨੇੜੈਨਾਹੀਕੋਦੂਰਿ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਹਿਆਭਰਪੂਰਿ॥੪॥੧੧॥
ਬਸੰਤਮਹਲਾ੩॥ਗੁਰਸਬਦੀਹਰਿਚੇਤਿਸੁਭਾਇ॥ਰਾਮਨਾਮਰਸਿਰਹੈਅਘਾਇ॥ਕੋਟਿਕੋਟੰਤਰਕੇਪਾਪਜਲਿਜਾਹਿ॥
ਜੀਵਤਮਰਹਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਹਿ॥੧॥ਹਰਿਕੀਦਾਤਿਹਰਿਜੀਉਜਾਣੈ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਇਹੁਮਨੁਮਉਲਿਆਹਰਿਗੁਣਦਾਤਾ
ਨਾਮੁਵਖਾਣੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਭਗਵੈਵੇਸਿਭ੍ਰਮਿਮੁਕਤਿਨਹੋਇ॥ਬਹੁਸੰਜਮਿਸਾਂਤਿਨਪਾਵੈਕੋਇ॥ਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਪਰਾਪਤਿ
ਹੋਇ॥ਵਡਭਾਗੀਹਰਿਪਾਵੈਸੋਇ॥੨॥ਕਲਿਮਹਿਰਾਮਨਾਮਿਵਡਿਆਈ॥ਗੁਰਪੂਰੇਤੇਪਾਇਆਜਾਈ॥ਨਾਮਿਰਤੇਸਦਾ
ਸੁਖੁਪਾਈ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਹਉਮੈਜਲਿਜਾਈ॥੩॥ਵਡਭਾਗੀਹਰਿਨਾਮੁਬੀਚਾਰਾ॥ਛੂਟੈਰਾਮਨਾਮਿਦੁਖੁਸਾਰਾ॥ਹਿਰਦੈਵ
ਸਿਆਸੁਬਾਹਰਿਪਾਸਾਰਾ॥ਨਾਨਕਜਾਣੈਸਭੁਉਪਾਵਣਹਾਰਾ॥੪॥੧੨॥ ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ੩॥ਇਕਤੁਕੇ॥
ਤੇਰਾਕੀਆਕਿਰਮਜੰਤੁ॥ਦੇਹਿਤਜਾਪੀਆਦਿਮੰਤੁ॥੧॥ਗੁਣਆਖਿਵੀਚਾਰੀਮੇਰੀਮਾਇ॥ਹਰਿਜਪਿਹਰਿਕੈਲਗਉਪਾ
ਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਲਾਗੇਨਾਮਸੁਆਦਿ॥ਕਾਹੇਜਨਮੁਗਵਾਵਹੁਵੈਰਿਵਾਦਿ॥੨॥ਗੁਰਿਕਿਰਪਾਕੀਨੀਚੂਕਾਅਭਿਮਾਨੁ॥
ਸਹਜਭਾਇਪਾਇਆਹਰਿਨਾਮੁ॥੩॥ਊਤਮੁਊਚਾਸਬਦਕਾਮੁ॥ਨਾਨਕੁਵਖਾਣੈਸਾਚੁਨਾਮੁ॥੪॥੧॥੧੩॥
ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ੩॥ ਬਨਸਪਤਿਮਉਲੀਚੜਿਆਬਸੰਤੁ॥ਇਹੁਮਨੁਮਉਲਿਆਸਤਿਗੁਰੂਸੰਗਿ॥੧॥ਤੁਮਸਾਚੁ
ਧਿਆਵਹੁਮੁਗਧਮਨਾ॥ਤਾਸੁਖੁਪਾਵਹੁਮੇਰੇਮਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਤੁਮਨਿਮਉਲਿਐਭਇਆਅਨੰਦੁ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਫਲੁਪਾਇਆਨਾਮੁਗੋਬਿੰਦ॥੨॥ਏਕੋਏਕੁਸਭੁਆਖਿਵਖਾਣੈ॥ਹੁਕਮੁਬੂਝੈਤਾਂਏਕੋਜਾਣੈ॥੩॥ਕਹਤਨਾਨਕਹਉ
ਮੈਕਹੈਨਕੋਇ॥ਆਖਣੁਵੇਖਣੁਸਭੁਸਾਹਿਬਤੇਹੋਇ॥੪॥੨॥੧੪॥ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ੩॥ ਸਭਿਜੁਗਤੇਰੇਕੀਤੇਹੋਏ॥
ਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟੈਮਤਿਬੁਧਿਹੋਇ॥੧॥ਹਰਿਜੀਉਆਪੇਲੈਹੁਮਿਲਾਇ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਚਿਨਾਮਿਸਮਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਮਨਿਬਸੰਤੁਹਰੇਸਭਿਲੋਇ॥ਫਲਹਿਫੁਲੀਅਹਿਰਾਮਨਾਮਿਸੁਖੁਹੋਇ॥੨॥ਸਦਾਬਸੰਤੁਗੁਰਸਬਦੁਵੀਚਾਰੇ॥ਰਾਮਨਾਮੁਰਾ
ਖੈਉਰਧਾਰੇ॥੩॥ਮਨਿਬਸੰਤੁਤਨੁਮਨੁਹਰਿਆਹੋਇ॥ਨਾਨਕਇਹੁਤਨੁਬਿਰਖੁਰਾਮਨਾਮੁਫਲੁਪਾਏਸੋਇ॥੪॥੩॥੧੫॥ ਪਏ
ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ੩ ਤਿਨਬਸੰਤੁਜੋਹਰਿਗੁਣਗਾਇ॥ਪੂਰੈਭਾਗਿਹਰਿਭਗਤਿਕਰਾਇ॥੧॥ਇਸੁਮਨਕਉਬਸੰਤ
ਕੀਲਗੈਨਸੋਇ॥ਇਹੁਮਨੁਜਲਿਆਦੂਜੈਦੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਹੁਮਨੁਧੰਧੈਬਾਂਧਾਕਰਮਕਮਾਇ॥ਮਾਇਆਮੂ

ਠਾਸਨਾਥਿ ਬਿਲਲਾਇਆ॥੨॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਛੂਟੈ ਜਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ॥ ਜਮਕਾਲ ਕੀ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਨ ਫੇਟੈ॥੩॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਛੂਟਾ ਗੁਰਿ ਲੀਆ ਛਡਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇਆ॥੪॥੮॥੧੬॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩॥ ਬਸੰਤੁ ਚੜਿਆ ਫੂਲੀ ਬਨਰਾਇ॥ ਏਹਿ ਜੀਅ ਜੰਤ ਫੂਲਹਿ ਹਰਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇ॥੧॥ ਇਨ ਬਿਧਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਹਰਿਆ ਹੋਇ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਉਮੈ ਕਢੈ ਧੋਇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਏ॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਹਰਿਆ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਏ॥੨॥ ਫਲ ਫੂਲ ਲਾਗੇ ਜਾ ਆਪੇ ਲਾਏ॥ ਮੂਲਿ ਲਗੈ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਏ॥੩॥ ਆਪਿ ਬਸੰਤੁ ਜਗਤੁ ਸਭੁ ਵਾੜੀ॥ ਨਾਨਕ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਭਗਤਿ ਨਿਰਾਲੀ॥੪॥੫॥ ੧੭॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩॥ ਘਰੁ ੨॥ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਵਿਟਹੁ ਵਾਰਿਆ ਭਾਈ ਗੁਰ ਸਬਦ ਵਿਟਹੁ ਬਲਿ ਜਾਈ॥ ਗੁਰੁ ਸਾਲਾਹੀ ਸਦ ਆਪਣਾ ਭਾਈ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਈ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਤੇਰਾ ਹਰਿਆ ਹੋਵੈ ਇਕੁ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਫਲੁ ਪਾਇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਭਾਈ ਹਰਿ ਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆਇ॥ ਵਿਚਹੁ ਹਉਮੈ ਦੁਖੁ ਉਠਿ ਗਇਆ ਭਾਈ ਸੁਖੁ ਵੁਠਾ ਮਨਿ ਆਇ॥੨॥ ਧੁਰਿ ਆਪੇ ਜਿਨਾ ਨੋ ਬਖਸਿਓਨੁ ਭਾਈ ਸਬਦੇ ਲਇਅਨੁ ਮਿਲਾਇ॥ ਧੂੜਿ ਤਿਨਾ ਕੀ ਅਘੁਲੀਐ ਭਾਈ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ॥੩॥ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਕਰੇ ਆਪਿ ਭਾਈ ਜਿਨਿ ਹਰਿਆ ਕੀਆ ਸਭੁ ਕੋਇ॥ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸੁਖੁ ਸਦ ਵਸੈ ਭਾਈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ॥੪॥੧॥੧੮॥੩੦॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ਇਕ ਤੁਕੇ॥

ਜਿਉ ਪਸਰੀ ਸੂਰਜ ਕਿਰਣਿ ਜੋਤਿ॥ ਤਿਉ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਮਈਆ ਓਤਿ ਪੋਤਿ॥੧॥ ਏਕੋ ਹਰਿ ਰਵਿਆ ਸ੍ਰਬ ਥਾਇ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮਿਲੀਐ ਮੇਰੀ ਮਾਇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਅੰਤਰਿ ਏਕੋ ਹਰਿ ਸੋਇ॥ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਇਕੁ ਪ੍ਰਗਟੁ ਹੋਇ॥੨॥ ਏਕੋ ਏਕੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ॥ ਸਾਕਤ ਨਰ ਲੋਭੀ ਜਾਣਹਿ ਦੂਰਿ॥੩॥ ਏਕੋ ਏਕੁ ਵਰਤੈ ਹਰਿ ਲੋਇ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਏਕੋ ਕਰੈ ਸੁ ਹੋਇ॥੪॥੧॥ ॥ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੪॥ ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ਦੁਇ ਸਦੇ ਪਏ॥ ਮਨ ਹਰਿ ਸਿਮਰਹੁ ਅੰਤਿ ਸਦਾ ਰਖਿ ਲਏ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਚੇਤਿ ਸਦਾ ਮਨ ਮੇਰੇ॥ ਸਭੁ ਆਲਸੁ ਦੂਖ ਭੰਜਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰਮਤਿ ਗਾਵਹੁ ਗੁਣ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਨਮੁਖ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਹਉਮੈ ਮੁਏ॥ ਕਾਲਿ ਦੈਤਿ ਸੰਘਾਰੇ ਜਮ ਪੁਰਿ ਗਏ॥੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਗੇ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੋਊ ਦੁਖ ਭਾਗੇ॥੩॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਉ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ॥ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਤੁਠਾ ਮਿਲਿਆ ਬਨਵਾਰੀ॥੪॥੨॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੪ ਹਿੰਡੋਲੁ ਘਰੁ ੨॥

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਤਨ ਕੋਠੜੀ ਗੜ ਮੰਦਰਿ ਏਕ ਲੁਕਾਨੀ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਖੋਜੀਐ ਮਿਲਿ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਨੀ॥੧॥ ਮਾਧੋ ਸਾਧੂ ਜਨ ਦੇਹੁ ਮਿਲਾਇ॥ ਦੇਖਤ ਦਰਸੁ ਪਾਪ ਸਭਿ ਨਾਸਹਿ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪੰਚ ਚੋਰ ਮਿਲਿ ਲਾਗੇ ਨਗਰੀਆ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਹਿਰਿਆ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਖੋਜ ਪਰੇ ਤਬ ਪਕਰੇ ਧਨੁ ਸਾਬਤੁ ਰਾਸਿ ਉਬਰਿਆ॥੨॥ ਪਾਖੰਡ ਭਰਮ ਉਪਾਵ ਕਰਿ ਥਾਕੇ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਮਾਇਆ ਮਾਇਆ॥ ਸਾਧੂ ਪੁਰਖੁ ਪੁਰਖਪਤਿ ਪਾਇਆ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰੁ ਗਵਾਇਆ॥੩॥ ਜਗੰਨਾਥ ਜਗਦੀਸ ਗੁਸਾਈ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਾਧੁ ਮਿਲਾਵੈ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਂਤਿ ਹੋਵੈ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਨਿਤ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ॥੪॥੧॥੩॥ ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲੁ ਮਹਲਾ ੪॥ ਤੁਮ ਵਡ ਪੁਰਖ ਵਡ ਅਗਮ ਗੁਸਾਈ ਹਮ ਕੀਰੇ ਕਿਰਮ ਤੁਮਨਛੇ॥ ਹਰਿ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣ ਹਮ ਬਨਛੇ॥੧॥ ਗੋਬਿੰਦ ਜੀਉ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮੇਲਿ ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਪਛੇ॥ ਜਨਮ ਜ

ਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਮਲੁ ਭਰਿਆ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਕਰਿ ਪ੍ਰਭ ਹਨਛੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਮਰਾ ਜਨੁ ਜਾਤਿ ਅਵਿਜਾਤਾ ਹਰਿ ਜਪਿਓ ਪਤਿਤ ਪਵੀਛੇ ॥ ਹ
ਹਰਿ ਕੀਓ ਸਗਲ ਭਵਨ ਤੇ ਊਪਰਿ ਹਰਿ ਸੋਭਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਦਿਨਛੇ ॥੨॥ ਜਾਤਿ ਅਜਾਤਿ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਵੈ ਸਭਿ ਪੂਰੇ ਮਾਨਸ ਤਿਨਛੇ ॥
ਸੇ ਧੰਨਿ ਵਡੇ ਵਡ ਪੂਰੇ ਹਰਿ ਜਨ ਜਿਨ ਹਰਿ ਧਾਰਿਓ ਹਰਿ ਉਰਛੇ ॥੩॥ ਹਮ ਢੀਂਢੇ ਢੀਮ ਬਹੁਤੁ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ਹਰਿ ਧਾਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਛੇ ॥
ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਤੂਠੇ ਹਮ ਕੀਏ ਪਤਿਤ ਪਵੀਛੇ ॥੪॥੨॥੪॥ ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਮੇਰਾ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਮਨੂ
ਆ ਰਹਿ ਨ ਸਕੈ ਨਿਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਰਸਿ ਗੀਧੇ ॥ ਜਿਉ ਬਾਰਿਕੁ ਰਸਕਿ ਪਰਿਓ ਥਨਿ ਮਾਤਾ ਥਨਿ ਕਾਢੇ ਬਿਲਲ ਬਿਲੀਧੇ ॥੧॥ ਗੋਬਿੰ
ਦ ਜੀਉ ਮੇਰੇ ਮਨ ਤਨ ਨਾਮ ਹਰਿ ਬੀਧੇ ॥ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਵਿਚਿ ਕਾਇਆ ਨਗਰ ਹਰਿ ਸੀਧੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਨ ਕੇ ਸਾਸ ਸਾਸ ਹੈ ਜੇਤੇ ਹਰਿ ਬਿਰਹਿ ਪ੍ਰਭੂ ਹਰਿ ਬੀਧੇ ॥ ਜਿਉ ਜਲ ਕਮਲ ਪ੍ਰੀਤਿ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ਬਿਨੁ ਜਲ ਦੇਖੇ ਸੁਕਲੀਧੇ ॥੨॥ ਜਨ ਜਪਿ
ਓ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਨਰਹਰਿ ਉਪਦੇਸਿ ਗੁਰੂ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਧੇ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਹਉਮੈ ਮਲੁ ਨਿਕਸੀ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਹਰਿ ਜਲਿ ਨੀਧੇ ॥
੩॥ ਹਮਰੇ ਕਰਮ ਨ ਬਿਚਰਹੁ ਠਾਕੁਰ ਤੁਮ ਪੈਜ ਰਖਹੁ ਅਪਨੀਧੇ ॥ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਸੁਣਿ ਬਿਨਉ ਬੇਨਤੀ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਪਵੀ
ਧੇ ॥੪॥੩॥੫॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਮਨੁ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਭਰਮਿ ਭਰਮਿ ਬਹੁ ਧਾਵੈ ਤਿਲੁ ਘਰਿ ਨਹੀ ਵਾਸਾ ਪਾਈਐ ॥ ਗੁਰਿ ਅੰ
ਕਸੁ ਸਬਦੁ ਦਾਰੂ ਸਿਰਿ ਧਾਰਿਓ ਘਰਿ ਮੰਦਰਿ ਆਣਿ ਵਸਾਈਐ ॥੧॥ ਗੋਬਿੰਦ ਜੀਉ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮੇਲਿ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ॥ ਹਉ
ਮੈ ਰੋਗੁ ਗਇਆ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਧਿ ਲਗਾਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਘਰਿ ਰਤਨ ਲਾਲ ਬਹੁ ਮਾਣਕ ਲਾਦੇ ਮਨੁ ਭ੍ਰਮਿਆ
ਲਹਿ ਨ ਸਕਾਈਐ ॥ ਜਿਉ ਓਡਾ ਕੂਪੁ ਗੁਹਜ ਖਿਨ ਕਾਢੈ ਤਿਉ ਸਤਿਗੁਰਿ ਵਸਤੁ ਲਹਾਈਐ ॥੨॥ ਜਿਨ ਐਸਾ ਸਤਿਗੁ
ਰੁ ਸਾਧੁ ਨ ਪਾਇਆ ਤੇ ਧ੍ਰਿਗੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਨਰ ਜੀਵਾਈਐ ॥ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪੁੰਨਿ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਕਉਡੀ ਬਦਲੈ ਜਾਈਐ ॥
੩॥ ਮਧੁਸੂਦਨ ਹਰਿ ਧਾਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਈਐ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਿਰਬਾਣ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਹਰਿ
ਗੁਣ ਗਾਈਐ ॥੪॥੪॥੬॥ ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਆਵਣ ਜਾਣੁ ਭਇਆ ਦੁਖੁ ਬਿਖਿਆ ਦੇਹ ਮਨਮੁਖ ਸੁੰ
ਞੀ ਸੁੰਞੁ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਨਹੀ ਚੇਤਿਆ ਜਮਿ ਪਕਰੇ ਕਾਲਿ ਸਲੁੰਞੁ ॥੧॥ ਗੋਬਿੰਦ ਜੀਉ ਬਿਖੁ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਮੁੰਞੁ ॥ ਸਤਸੰਗ
ਤਿ ਗੁਰ ਕੀ ਹਰਿ ਪਿਆਰੀ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਭੁੰਞੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਾਧ ਦਇਆ ਕਰਿ ਮੇਲਹੁ ਸਰਣਾਗ
ਤਿ ਸਾਧੂ ਪੰਞੁ ॥ ਹਮ ਡੁਬਦੇ ਪਾਥਰ ਕਾਢਿ ਲੇਹੁ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਦੁਖ ਭੰਞੁ ॥੨॥ ਹਰਿ ਉਸਤਤਿ ਧਾਰਹੁ ਰਿਦ ਅੰ
ਤਰਿ ਸੁਆਮੀ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਬੁਧਿ ਲੰਞੁ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਹਮ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਨੀ ਹਮ ਹਰਿ ਵਿਟਹੁ ਘੁਮਿ ਵੰਞੁ ॥੩॥ ਜਨ ਕੇ ਪੂ
ਰਿ ਮਨੋਰਥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੇਵਹੁ ਹਰਿ ਲੰਞੁ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਤਨਿ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਹੈ ਗੁਰਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦੀਓ ਹਰਿ ਭੰਞੁ ॥੪॥੫॥
੭॥ ੧੨॥ ੧੮॥੩੭॥

ਰਾਗੁ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ॥ ਦੁਤੁਕੇ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗੁਰੁ ਸੇਵਉ ਕਰਿ ਨਮਸਕਾਰ ॥ ਆਜੁ ਹਮਾਰੈ ਮੰਗਲਚਾਰ ॥ ਆਜੁ ਹਮਾਰੈ ਮਹਾ ਅਨੰਦ ॥ ਚਿੰਤ ਲਥੀ ਭੇਟੇ ਗੋਬਿੰਦ ॥੧॥
ਆਜੁ ਹਮਾਰੈ ਗ੍ਰਿਹਿ ਬਸੰਤੁ ॥ ਗੁਨ ਗਾਏ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮ ਬੇਅੰਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਜੁ ਹਮਾਰੈ ਬਨੇ ਫਾਗ ॥ ਪ੍ਰਭ ਸੰਗੀ ਮਿਲ

ਖੇਲਨਲਾਗਾ॥ਹੋਲੀਕੀਨੀਸੰਤੁਸੇਵ॥ਰੰਗੁਲਾਗਾਅਤਿਲਾਲਦੇਵ॥੨॥ਮਨੁਤਨੁਮਉਲਿਓਅਤਿਅਨੂਪ॥ਸੂਕੈਨਾਹੀਛਾਵਧੂਪ॥
॥ਸਗਲੀਰੂਤੀਹਰਿਆਹੋਇ॥ਸਦਬਸੰਤੁਗੁਰਮਿਲੇਦੇਵ॥੩॥ਬਿਰਖੁਜੀਮਿਓਹੈਪਾਰਜਾਤਿ॥ਫੂਲਲਗੇਫਲਰਤਨਭਾਂਤਿ॥
ਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾਨੇਹਰਿਗੁਣਹਗਾਇ॥ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਹਰਿਧਿਆਇ॥੪॥੧॥ ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ੫ ਹਟਵਾਣੀਧਨ
ਮਾਲਹਾਟੁਕੀਤੁ॥ਜੂਆਰੀਜੂਏਮਾਹਿਚੀਤੁ॥ਅਮਲੀਜੀਵੈਅਮਲੁਖਾਇ॥ਤਿਉਹਰਿਜਨੁਜੀਵੈਹਰਿਧਿਆਇ॥੧॥ਅਪੁ
ਨੈਰੰਗਿਸਭੁਕੋਰਚੈ॥ਜਿਤੁਪ੍ਰਭਿਲਾਇਆਤਿਤੁਤਿਤੁਲਗੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੇਘਸਮੈਮੋਰਨਿਰਤਿਕਾਰ॥ਚੰਦੁਦੇਖਿਬਿਗਸਹਿਕਉ
ਲਾਰ॥ਮਾਤਾਬਾਰਿਕਦੇਖਿਅਨੰਦ॥ਤਿਉਹਰਿਜਨਜੀਵਹਿਜਪਿਗੋਬਿੰਦ॥੨॥ਸਿੰਘਰੁਚੈਸਦਭੋਜਨੁਮਾਸ॥ਰਣੁਦੇਖਿ
ਸੂਰੇਚਿਤਉਲਾਸ॥ਕਿਰਪਨਕਉਅਤਿਧਨੁਪਿਆਰੁ॥ਹਰਿਜਨਕਉਹਰਿਹਰਿਆਧਾਰੁ॥੩॥ਸਰਬਰੰਗਇਕਰੰਗਮਾਹਿ॥
ਸਰਬਸੁਖਾਸੁਖਹਰਿਕੈਨਾਇ॥ਤਿਸਹਿਪਰਾਪਤਿਇਹੁਨਿਧਾਨੁ॥ਨਾਨਕਗੁਰੁਜਿਸੁਕਰੇਦਾਨੁ॥੪॥੨॥ ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ੫॥
ਤਿਸੁਬਸੰਤੁਜਿਸੁਪ੍ਰਭੁਕ੍ਰਿਪਾਲੁ॥ਤਿਸੁਬਸੰਤੁਜਿਸੁਗੁਰੁਦਇਆਲੁ॥ਮੰਗਲੁਤਿਸਕੈਜਿਸੁਏਕੁਕਾਮੁ॥ਤਿਸੁਸਦਬਸੰ
ਤੁਜਿਸੁਰਿਦੈਨਾਮੁ॥੧॥ਗ੍ਰਿਹਿਤਾਕੇਬਸੰਤੁਗਨੀ॥ਜਾਕੈਕੀਰਤਨੁਹਰਿਧੁਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰੀਤਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮਮਉਲਿ
ਮਨਾ॥ਗਿਆਨੁਕਮਾਈਐਪੂਛਿਜਨਾ॥ਸੋਤਪਸੀਜਿਸੁਸਾਧਸੰਗੁ॥ਸਦਧਿਆਨੀਜਿਸੁਗੁਰਹਿਰੰਗੁ॥੨॥ਸੇਨਿਰਭਉਜਿ
ਨਭਉਪਇਆ॥ਸੋਸੁਖੀਆਜਿਸੁਭ੍ਰਮੁਗਇਆ॥ਸੋਇਕਾਂਤੀਜਿਸੁਰਿਦਾਥਾਇ॥ਸੋਈਨਿਹਚਲੁਸਾਚਠਾਇ॥੩॥ਏਕਾ
ਖੋਜੈਏਕਪ੍ਰੀਤਿ॥ਦਰਸਨਪਰਸਨਹੀਤਚੀਤਿ॥ਹਰਿਰੰਗਰੰਗਾਸਹਜਮਾਣੁ॥ਨਾਨਕਦਾਸਤਿਸੁਜਨਕੁਰਬਾਣੁ॥੪॥੩॥
ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ੫॥ ਜੀਅਪ੍ਰਾਣਤੁਮਪਿੰਡੁਦੀਨ॥ਮੁਗਧਸੁੰਦਰਧਾਰਿਜੋਤਿਕੀਨ॥ਸਭਿਜਾਚਿਕਪ੍ਰਭਤੁਮਦਇਆਲ॥ਨਾਮੁ
ਜਪਤਹੋਵਤਨਿਹਾਲ॥੧॥ਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਕਾਰਣਕਰਣਜੋਗ॥ਹਉਪਾਵਉਤੁਮਤੇਸਗਲਥੋਕ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮੁਜਪਤਹੋਵਤਉ
ਧਾਰੁ॥ਨਾਮੁਜਪਤਸੁਖਸਹਜਸਾਰ॥ਨਾਮੁਜਪਤਪਤਿਸੋਭਾਹੋਇ॥ਨਾਮੁਜਪਤਬਿਘਨੁਨਾਹੀਕੋਇ॥੨॥ਜਾਕਾਰਣਿਇਹਦੁਲਭਦੇ
ਹ॥ਸੋਬੋਲੁਮੇਰੇਪ੍ਰਭੂਦੇਹਿ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਮਹਿਇਹੁਬਿਸ੍ਰਾਮੁ॥ਸਦਾਰਿਦੈਜਪੀਪ੍ਰਭਤੇਰੋਨਾਮੁ॥੩॥ਤੁਝਬਿਨੁਦੂਜਾਕੋਇਨਾਹਿ॥
ਸਭੁਤੇਰੋਖੇਲੁਤੁਝਮਹਿਸਮਾਹਿ॥ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਾਖਿਲੇ॥ਸੁਖੁਨਾਨਕਪੂਰਾਗੁਰੁਮਿਲੇ॥੪॥੪॥ ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ੫
ਪ੍ਰਭਪ੍ਰੀਤਮਮੇਰੈਸੰਗਿਰਾਇ॥ਜਿਸਹਿਦੇਖਿਹਉਜੀਵਾਮਾਇ॥੧॥ਜਾਕੈਸਿਮਰਨਿਦੁਖੁਨਹੋਇ॥ਕਰਿਦਇਆਮਿਲਾਵਹੁਤਿਸਹਿ
ਮੋਹਿ॥੧॥ਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਮਨ॥ਜੀਉਪ੍ਰਾਨਸਭੁਤੇਰੋਧਨ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਕਉਖੋਜਹਿਸੁਰਿਨਰਦੇਵ॥ਮੁਨਿਜਨਸੇਖਨ
ਲਹਹਿਭੇਵ॥ਜਾਕੀਗਤਿਮਿਤਿਕਹੀਨਜਾਇ॥ਘਟਿਘਟਿਘਟਿਘਟਿਰਹਿਆਸਮਾਇ॥੨॥ਜਾਕੇਭਗਤਆਨੰਦਮੈ॥ਜਾਕੇਭਗਤਕਉ
ਨਾਹੀਖੈ॥ਜਾਕੇਭਗਤਕਉਨਾਹੀਭੈ॥ਜਾਕੇਭਗਤਕਉਸਦਾਜੈ॥੩॥ਕਉਨਉਪਮਾਤੇਰੀਕਹੀਜਾਇ॥ਸੁਖਦਾਤਾਪ੍ਰਭੁਰਹਿਓਸਮਾ
ਇ॥ਨਾਨਕੁਜਾਚੈਏਕੁਦਾਨੁ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਮੋਹਿਦੇਹੁਨਾਮੁ॥੪॥੫॥ ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ੫॥ ਮਿਲਿਪਾਣੀਜਿਉਹਰੇਬੂਟ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿ
ਤਿਉਹਉਮੈਛੂਟ॥ਜੈਸੀਦਾਸੇਧੀਰਮੀਰ॥ਤੈਸੇਉਧਾਰਨਗੁਰਹਪੀਰ॥੧॥ਤੁਮਦਾਤੇਪ੍ਰਭਦੇਨਹਾਰ॥ਨਿਮਖਨਿਮਖਤਿਸੁਨ
ਮਸਕਾਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਸਹਿਪਰਾਪਤਿਸਾਧਸੰਗੁ॥ਤਿਸੁਜਨਲਾਗਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਰੰਗੁ॥ਤੇਬੰਧਨਤੇਭਏਮੁਕਤਿ॥ਭਗਤ

ਅਗਾਧਿਤਿਸੁਗੁਰਗਤਿ॥੨॥ਨੈਣਸੰਤੋਖੇਪ੍ਰਭਦਰਸੁਪੇਖਿ॥ਰਸਨਾਗਾਏਗੁਣਅਨੇਕ॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਬੂਝੀਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਮਨੁਆਘਾਨਾਹਰਿਰਸਹਿਸੁਆਦਿ॥੩॥ਸੇਵਕੁਲਾਗੋਚਰਣਸੇਵ॥ਆਦਿਪੁਰਖਅਪਰੰਪਰਦੇਵ॥ਸਗਲਉਧਾਰਣਤੇਰੋਨਾਮੁ॥ਨਾਨਕਪਾਇਓਇਹੁਨਿਧਾਨੁ॥੪॥੬॥

ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ੫ ਤੁਮਵਡਦਾਤੇਦੇਰਹੇ॥ਜੀਅਪ੍ਰਾਣਮਹਿਰਵਿਰਹੇ॥ਦੀਨੇਸਗਲੇਭੋਜਨਖਾਨ॥ਮੋਹਿਨਿਰਗੁਨਇਕੁਗੁਨੁਨਜਾਨ॥੧॥ਹਉਕਛੂਨਜਾਨਉਤੇਰੀਸਾਰ॥ਤੂਕਰਿਗਤਿਮੇਰੀਪ੍ਰਭਦਇਆਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਪਨਤਾਪਨਕਰਮਕੀਤਿ॥ਆਵੈਨਾਹੀਕਛੂਰੀਤਿ॥ਮਨਮਹਿਰਾਖਉਆਸਏਕ॥ਨਾਮਤੇਰੇਕੀਤਰਉਟੇਕ॥੨॥ਸਰਬਕਲਾਪ੍ਰਭਤੁਮ੍ਹ੍ਹਪ੍ਰਬੀਨ॥ਅੰਤੁਨਪਾਵਹਿਜਲਹਿਮੀਨ॥ਅਗਮਅਗਮਊਚਹਤੇਊਚ॥ਹਮਥੋਰੇਤੁਮਬਹੁਤਮੂਚ॥੩॥ਜਿਨਤੂਧਿਆਇਆਸੇਗਨੀ॥ਜਿਨਤੂਪਾਇਆਸੇਧਨੀ॥ਜਿਨਿਤੂਸੇਵਿਆਸੁਖੀਸੇ॥ਸੰਤਸਰਣਿਨਾਨਕਪਰੇ॥੪॥੭॥

ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ੫॥ ਤਿਸੁਤੂਸੇਵਿਜਿਨਿਤੂਕੀਆ॥ਤਿਸੁਅਰਾਧਿਜਿਨਿਜੀਉਦੀਆ॥ਤਿਸਕਾਚਾਕਰੁਹੋਹਿਫਿਰਿਡਾਨੁਨਲਾਗੈ॥ਤਿਸਕੀਕਰਿਪੋਤਦਾਰੀਫਿਰਿਦੂਖੁਨਲਾਗੈ॥੧॥ਏਵਡਭਾਗਹੋਹਿਜਿਸੁਪ੍ਰਾਣੀ॥ਸੋਪਾਏਇਹੁਪਦੁਨਿਰਬਾਣੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੂਜੀਸੇਵਾਜੀਵਨੁਬਿਰਥਾ॥ਕਛੂਨਹੋਈਹੈਪੂਰਨਅਰਥਾ॥ਮਾਣਸਸੇਵਾਖਰੀਦੁਹੇਲੀ॥ਸਾਧਕੀਸੇਵਾਸਦਾਸੁਹੇਲੀ॥੨॥ਜੇਲੋੜਹਿਸਦਾਸੁਖੁਭਾਈ॥ਸਾਧੂਸੰਗਤਿਗੁਰਹਿਬਤਾਈ॥ਊਹਾਜਪੀਐਕੇਵਲਨਾਮ॥ਸਾਧੂਸੰਗਤਿਪਾਰਗਰਾਮ॥੩॥ਸਗਲਤਤਮਹਿਤਤੁਗਿਆਨੁ॥ਸਰਬਧਿਆਨਮਹਿਏਕੁਧਿਆਨੁ॥ਹਰਿਕੀਰਤਨਮਹਿਊਤਮਧੁਨਾ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮਿਲਿਗਾਇਗੁਨਾ॥੪॥੮॥

ਛਿਦ੍ਰਦੂਖਨ

ਬਸੰਤਮਹਲਾ੫॥ ਜਿਸੁਬੋਲਤਮੁਖੁਪਵਿਤੁਹੋਇ॥ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਨਿਰਮਲਹੈਸੋਇ॥ਜਿਸੁਅਰਾਧੇਜਮੁਕਿਛੁਨਕਹੈ॥ਜਿਸਕੀਸੇਵਾਸਭੁਕਿਛੁਲਹੈ॥੧॥ਰਾਮਰਾਮਬੋਲਿਰਾਮਰਾਮ॥ਤਿਆਗਹੁਮਨਕੇਸਗਲਕਾਮ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਸਕੇਧਾਰੇਧਰਣਿਅਕਾਸੁ॥ਘਟਿਘਟਿਜਿਸਕਾਹੈਪ੍ਰਗਾਸੁ॥ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਪਤਿਤਪੁਨੀਤਹੋਇ॥ਅੰਤਕਾਲਿਫਿਰਿਫਿਰਿਨਰੋਇ॥੨॥ਸਗਲਧਰਮਮਹਿਊਤਮਧਰਮ॥ਕਰਮਕਰਤੂਤਿਕੈਊਪਰਿਕਰਮ॥ਜਿਸਕਉਚਾਹਹਿਸੁਰਿਨਰਦੇਵ॥ਸੰਤਸਭਾਕੀਲਗਹੁਸੇਵ॥੩॥ਆਦਿਪੁਰਖਿਜਿਸੁਕੀਆਦਾਨੁ॥ਤਿਸਕਉਮਿਲਿਆਹਰਿਨਿਧਾਨੁ॥ਤਿਸਕੀਗਤਿਮਿਤਿਕਹੀਨਜਾਇ॥ਨਾਨਕਜਨਹਰਿਹਰਿਧਿਆਇ॥੪॥੯॥

੪੭੧ / ੯੨

ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ੫ ਮਨਤਨਭੀਤਰਿਲਾਗੀਪਿਆਸ॥ਗੁਰਿਦਇਆਲਿਪੂਰੀਮੇਰੀਆਸ॥ਕਿਲਵਿਖਕਾਟੇਸਾਧਸੰਗਿ॥ਨਾਮੁਜਪਿਓਹਰਿਨਾਮਰੰਗਿ॥੧॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਬਸੰਤੁਬਨਾ॥ਚਰਨਕਮਲਹਿਰਦੈਉਰਿਧਾਰੇਸਦਾਸਦਾਹਰਿਜਸੁਸੁਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਮਰਥਸੁਆਮੀਕਾਰਣਕਰਣ॥ਮੋਹਿਅਨਾਥਪ੍ਰਭਤੇਰੀਸਰਣ॥ਜੀਅਜੰਤਤੇਰੇਆਧਾਰਿ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਲੇਹਿਨਿਸਤਾਰਿ॥੨॥ਭਵਖੰਡਨਦੁਖਨਾਸਦੇਵ॥ਸੁਰਿਨਰਮੁਨਿਜਨਤਾਕੀਸੇਵ॥ਧਰਣਿਅਕਾਸੁਜਾਕੀਕਲਾਮਾਹਿ॥ਤੇਰਾਦੀਆਸਭਿਜੰਤਖਾਹਿ॥੩॥ਅੰਤਰਜਾਮੀਪ੍ਰਭਦਇਆਲ॥ਅਪਣੇਦਾਸਕਉਨਦਰਿਨਿਹਾਲਿ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਮੋਹਿਦੇਹੁਦਾਨੁ॥ਜਪਿਜੀਵੈਨਾਨਕਤੇਰੋਨਾਮੁ॥੪॥੧੦॥

ਬਸੰਤਮਹਲਾ੫॥ ਰਾਮਰੰਗਿਸਭਗਏਪਾਪ॥ਰਾਮਜਪਤਕਛੁਨਹੀਸੰਤਾਪ॥ਗੋਬਿੰਦਜਪਤਸਭਿਮਿਟੇਅੰਧੇਰ॥ਹਰਿਸਿਮਰਤਕਛੁਨਾਹਿਫੇਰ॥੧॥ਬਸੰਤੁਹਮਾਰੈਰਾਮਰੰਗੁ॥ਸੰਤਜਨਾਸਿਉਸਦਾਸੰਗੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਤਜਨੀਕੀਆਉਪਦੇਸੁ॥ਜਹਗੋਬਿੰਦਭਗਤੁਸੋਧੰਨਿਦੇਸੁ॥ਹਰਿਭਗਤਿਹੀਨਉਦਿਆਨਥਾਨੁ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਘਟਿਘਟਿਪਛਾਨੁ॥੨॥ਹਰਿਕੀਰਤਨਰਸਭੋਗਰੰਗੁ॥ਮਨਪਾਪਕਰਤਤੂਸਦਾਸੰਗੁ॥ਨਿਕਟਿਪੇਖੁਪ੍ਰਭੁਕਰਣਹਾਰ॥ਈਤਊਤਪ੍ਰਭਕਾਰਜਸਾਰ॥੩॥ਚਰਨਕਮਲਸਿਉਲਗੋਧਿਆਨੁ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਿਕੀਨੋਦਾਨੁ॥ਤੇਰਿਆਸੰਤਜਨਾਕੀਬਾਛਉਧੂਰਿ॥ਜਪਿਨਾਨਕਸੁਆਮੀਸਦਹਜੂਰਿ॥੪॥੧੧॥

ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ੫॥ਸਚੁਪਰਮੇਸਰੁਨਿਤਨਵਾ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਨਿਤਚਵਾ॥ਪ੍ਰਭਰਖਵਾਲੇਮਾਈਬਾਪ॥ਜਾਕੈਸਿਮਰਣਿਨਹੀਸੰਤਾਪ॥੧॥ਖਸਮੁਧਿਆਈਇਕਮਨਿਇਕਭਾਇ॥ਗੁਰਪੂਰੇਕੀਸਦਾਸਰਣਾਈਸਾਚੈਸਾਹਿਬਿਰਖਿਆਕੰਠਿਲਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਪਣੇਜਨਪ੍ਰਭਿਆਪਿਰਖੇ॥ਦੁਸਟਦੂਤ

ਸਭਭੂਮਿਸਬਕੋ॥ਧਿਨੁਗੁਰਸਾਚੇਨਗਿਣਾਈ॥ਦੁਖਦੇਸਦਿਸੰਤਰਿਗਏਪਾਈ॥੨॥ਕਿਰਤੁਓਨਾਕਾਮਿਟਸਨਾਹਿ॥ਓਇਅਪਣਾਬੀਜਿਆਖਾਹਿ॥ਜਨਕਾ
ਰਖਵਾਲਾਆਪਿਸੋਇ॥ਜਨਕਉਪਹੁਚਿਨਸਕਸਿਕੋਇ॥੩॥ਪ੍ਰਭਿਦਾਸਰਖੇਕਰਿਜਤਨੁਆਪਿ॥ਅਖੰਡਪੂਰਨਜਾਕੋਪ੍ਰਤਾਪੁ॥ਗੁਣਗੋਬਿੰਦਨਿਤਰਸਨਗਾਇ
॥ਨਾਨਕੁਜੀਵੈਹਰਿਚਰਣਧਿਆਇ॥੪॥੧੨॥ ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ੫॥ ਗੁਰਚਰਣਸਰੇਵਤਦੁਖੁਗਇਆ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਪ੍ਰਭਿਕਰੀਮਇਆ॥
ਸਰਬਮਨੋਰਥਪੂਰਨਕਾਮ॥ਜਪਿਜੀਵੈਨਾਨਕੁਰਾਮਨਾਮ॥੧॥ਸਾਰੁਤਿਸੁਹਾਵੀਜਿਤੁਹਰਿਚਿਤਿਆਵੈ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਦੀਸੈਬਿਲਲਾਂਤੀਸਾਕਤੁਫਿ
ਰਿਫਿਰਿਆਵੈਜਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੇਧਨਵੰਤਜਿਨਹਰਿਪ੍ਰਭੁਰਾਸਿ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਗੁਰਸਬਦਿਨਾਸਿ॥ਭੈਬਿਨਸੇਨਿਰਭੈਪਦੁਪਾਇਆ॥ਗੁਰਮਿਲਿ
ਨਾਨਕਿਖਸਮੁਧਿਆਇਆ॥੨॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਪ੍ਰਭਿਕੀਓਨਿਵਾਸ॥ਹਰਿਜਪਿਜਪਿਹੋਈਪੂਰਨਆਸ॥ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਰਵਿਰਹਿਆ॥ਗੁਰਮਿਲਿ
ਨਾਨਕਿਹਰਿਹਰਿਕਹਿਆ॥੩॥ਅਸਟਸਿਧਿਨਵਨਿਧਿਏਹ॥ਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਜਿਸੁਨਾਮੁਦੇਹ॥ਪ੍ਰਭਜਪਿਜਪਿਜੀਵਹਿਤੇਰੇਦਾਸ॥ਗੁਰਮਿਲਿਨਾਨਕ
ਕਮਲਪ੍ਰਗਾਸ॥੪॥੧੩॥ ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ੫ਘਰੁ੧ਇਕਤੁਕੇ॥ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਸਗਲਇਛਾਜਪਿਪੁੰਨੀਆ॥ਪ੍ਰਭਿਮੇਲੇਚਿਰੀਵਿਛੁੰਨਿਆ॥੧॥ਤੁਮਰਵਹੁਗੋਬਿੰਦੈਰਵਣਜੋਗੁ॥ਜਿਤੁਰਵਿਐਸੁਖਸਹਜਭੋਗੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਕਰਿਕਿਰਪਾਨਦਰਿਨਿਹਾਲਿਆ॥ਅਪਣਾਦਾਸੁਆਪਿਸਮਾਲਿਆ॥੨॥ਸੇਜਸੁਹਾਵੀਰਸਿਬਨੀ॥ਆਇਮਿਲੇਪ੍ਰਭਸੁਖਧਨੀ॥੩॥ਮੇਰਾਗੁਣੁਅ
ਵਗਣੁਨਬੀਚਾਰਿਆ॥ਪ੍ਰਭਨਾਨਕਚਰਣਪੂਜਾਰਿਆ॥੪॥੧॥੧੪॥ ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ੫॥ ਕਿਲਬਿਖਬਿਨਸੇਗਾਇਗੁਨਾ॥ਅਨਦਿਨੁਉਪਜੀਸ
ਹਜਧੁਨਾ॥੧॥ਮਨੁਮਉਲਿਓਹਰਿਚਰਨਸੰਗਿ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਸਾਧੂਜਨਭੇਟੇਨਿਤਰਾਤੌਹਰਿਨਾਮਰੰਗਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਗਟੇਗੋਪਾ
ਲ॥ਲੜਿਲਾਇਉਧਾਰੇਦੀਨਦਇਆਲ॥੨॥ਇਹੁਮਨੁਹੋਆਸਾਧਧੂਰਿ॥ਨਿਤਦੇਖੈਸੁਆਮੀਹਜੂਰਿ॥੩॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਤ੍ਰਿਸਨਾਗਈ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰ
ਭਕਿਰਪਾਭਈ॥੪॥੨॥੧੫॥ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ੫॥ ਰੋਗਮਿਟਾਏਪ੍ਰਭੂਆਪਿ॥ਬਾਲਕਰਾਖੇਅਪਨੇਕਰਥਾਪਿ॥੧॥ਸਾਂਤਿਸਹਜਗ੍ਰਿਹਿਸ
ਦਬਸੰਤੁ॥ਗੁਰਪੂਰੇਕੀਸਰਣੀਆਏਕਲਿਆਣਰੂਪਜਪਿਹਰਿਹਰਿਮੰਤੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੋਗਸੰਤਾਪਕਟੇਪ੍ਰਭਿਆਪਿ॥ਗੁਰਅਪੁਨੇਕਉਨਿਤਨਿਤ
ਜਾਪਿ॥੨॥ਜੋਜਨੁਤੇਰਾਜਪੇਨਾਉ॥ਸਭਿਫਲਪਾਏਨਿਹਚਲਗੁਣਗਾਉ॥੩॥ਨਾਨਕਭਗਤਾਭਲੀਰੀਤਿ॥ਸੁਖਦਾਤਾਜਪਦੇਨੀਤਨੀਤਿ॥੪॥੩॥
੧੬॥ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ੫॥ ਹੁਕਮੁਕਰਿਕੀਨੇਨਿਹਾਲ॥ਅਪਨੇਸੇਵਕਕਉਭਇਆਦਇਆਲੁ॥੧॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਸਭੁਪੂਰਾਕੀਆ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਰਿਦਮਹਿ
ਦੀਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਮੁਧਰਮੁਮੇਰਾਕਛੁਨਬੀਚਾਰਿਓ॥ਬਾਹਪਕਰਿਭਵਜਲੁਨਿਸਤਾਰਿਓ॥੨॥ਪ੍ਰਭਿਕਾਟਿਮੈਲੁਨਿਰਮਲਕਰੇ॥ਗੁਰਪੂਰੇਕੀ
ਸਰਣੀਪਰੇ॥੩॥ਆਪਿਕਰਹਿਆਪਿਕਰਣੈਹਾਰੇ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਨਾਨਕਉਧਾਰੇ॥੪॥੪॥ ੧੭॥ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ੫॥ਦੇਖੁਫੂਲਫੂਲਫੂਲੇ॥
ਅਹੰਤਿਆਗਿਤਿਆਗੇ॥ਚਰਨਕਮਲਪਾਗੇ॥੧॥ਤੁਮਮਿਲਹੁਪ੍ਰਭਸਭਾਗੇ॥ਹਰਿਚੇਤਿਮਨਮੇਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਘਨਬਾਸਕੂਲੇ॥ਇਕਿਰਹੇ
ਸੂਕਿਕਠੂਲੇ॥ਬਸੰਤਰੁਤਿਆਈ॥ਪਰਫੂਲਤਾਰਹੇ॥੧॥ ਅਬਕਲੂਆਇਓਰੇ॥ਇਕੁਨਾਮੁਬੋਵਹੁਬੋਵਹੁ॥ਅਨਰੂਤਿਨਾਹੀਨਾਹੀ॥ਮਤੁਭ
ਰਮਿਭੂਲਹੁਭੂਲਹੁ॥ਗੁਰਮਿਲੇਹਰਿਪਾਏ॥ਜਿਸੁਮਸਤਕਿਹੈਲੇਖਾ॥ਮਨਰੁਤਿਨਾਮਰੇ॥ਗੁਨਕਹੇਨਾਨਕਹਰਿਹਰੇਹਰਿਹਰੇ॥੨॥੫॥ ੧੮
ਬਸੰਤੁਹਿੰਡੋਲੁਮਹਲਾ੫ਘਰੁ੨॥ ਹੋਇਇਕਤ੍ਰਮਿਲਹੁਮੇਰੇਭਾਈਦੁਬਿਧਾਦੂਰਿਕਰਹੁਲਿਵਲਾਇ॥ਹਰਿਨਾ
ਮੈਕੇਹੋਵਹੁਜੋੜੀਗੁਰਮੁਖਿਬੈਸਹੁਸਫਾਵਿਛਾਇ॥੧॥ਇਨਿਬਿਧਿਪਾਸਾਢਾਲਹੁਬੀਰ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਜਪਹੁਦਿਨੁਰਾਤੀਅੰਤਕਾਲਿਨਹਲਾ
ਗੈਪੀਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਮਧਰਮਤੁਮਚਉਪੜਿਸਾਜਹੁਸਤੁਕਰਹੁਤੁਮਸਾਰੀ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਲੋਭੁਮੋਹੁਜੀਤਹੁਐਸੀਖੇਲਹਰਿਪਿਆਰੀ॥
੨॥ਉਠਿਇਸਨਾਨੁਕਰਹੁਪਰਭਾਤੇਸੋਏਹਰਿਆਰਾਧੇ॥ਬਿਖੜੇਦਾਉਲੰਘਾਵੈਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰੁਸੁਖਸਹਜਸੇਤੀਘਰਿਜਾਤੇ॥੩॥ਹਰਿਆਪੇਖੇਲੈਆ
ਪਰ

ਸਟ

ਆਪੇ ਦੇਖੈ ਹਰਿ ਆਪੇ ਰੰਗੁ ਲਾਇਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋ ਨਰੁ ਖੇਲੈ ਸੋ ਜਿਣਿ ਬਾਜੀ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥੪॥੧॥੧੯॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਹਿੰਡੋਲੁ ॥ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਤੂਹੈ ਜਾਣਹਿ ਅਉਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਜਾਣੈ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹਿ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸੋਈ ਤੁਝੈ ਪਛਾਣੈ ॥੧॥ ਤੇਰਿਆ ਭਗਤਾ ਕਉ ਬ
ਲਿਹਾਰਾ ॥ ਥਾਨੁ ਸੁਹਾਵਾ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰਾ ਰੰਗ ਤੇਰੇ ਆਪਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੇਰੀ ਸੇਵਾ ਤੁਝ ਤੇ ਹੋਵੈ ਅਉਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਕਰਤਾ ॥ ਭਗਤੁ ਤੇਰਾ ਸੋਈ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ
ਜਿਸ ਨੋ ਤੂ ਰੰਗੁ ਧਰਤਾ ॥੨॥ ਤੂ ਵਡ ਦਾਤਾ ਤੂ ਵਡ ਦਾਨਾ ਅਉਰੁ ਨਾਹੀ ਕੋ ਦੂਜਾ ॥ ਤੂ ਸਮਰਥੁ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰਾ ਹਉ ਕਿਆ ਜਾਣਾ ਤੇਰੀ ਪੂਜਾ ॥੩॥ ਤੇਰਾ
ਮਹਲੁ ਅਗੋਚਰੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਬਿਖਮੁ ਤੇਰਾ ਹੈ ਭਾਣਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਢਹਿ ਪਇਆ ਦੁਆਰੈ ਰਖਿ ਲੇਵਹੁ ਮੁਗਧ ਅਜਾਣਾ ॥੪॥੨॥੨੦॥

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਿੰਡੋਲੁ ॥ ਮੂਲੁ ਨ ਬੂਝੈ ਆਪੁ ਨ ਸੂਝੈ ਭਰਮਿ ਬਿਆਪੀ ਅਹੰ ਮਨੀ ॥੧॥ ਪਿਤਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭ ਧਨੀ ॥ ਮੋਹਿ ਨਿਸਤਾ
ਰਹੁ ਨਿਰਗੁਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਓਪਤਿ ਪਰਲਉ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਹੋਵੈ ਇਹ ਬੀਚਾਰੀ ਹਰਿ ਜਨੀ ॥੨॥ ਨਾਮ ਪ੍ਰਭੂ ਕੇ ਜੋ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਕਲਿ ਮਹਿ ਸੁਖੀਏ ਸੇ
ਗਨੀ ॥੩॥ ਅਵਰੁ ਉਪਾਉ ਨ ਕੋਈ ਸੂਝੈ ਨਾਨਕ ਤਰੀਐ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ॥੪॥੩॥੨੧॥੫੮॥

ਰਾਗੁ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੯ ਹਿੰਡੋਲ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਾਧੋ ਇਹੁ ਤਨੁ ਮਿਥਿਆ ਜਾਨੋ ॥ ਯਾ ਭੀਤਰਿ ਜੋ ਰਾਮੁ ਬਸਤੁ ਹੈ ਸਾਚੋ ਤਾਹਿ ਪਛਾਨੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਹੈ ਸੰਪਤਿ ਸੁਪਨੇ ਕੀ ਦੇਖਿ
ਕਹਾ ਐਡਾਨੋ ॥ ਸੰਗਿ ਤਿਹਾਰੈ ਕਛੂ ਨ ਚਾਲੈ ਤਾਹਿ ਕਹਾ ਲਪਟਾਨੋ ॥੧॥ ਉਸਤਤਿ ਨਿੰਦਾ ਦੋਊ ਪਰਹਰਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਉਰਿ ਆਨੋ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ
ਸਭ ਹੀ ਮਹਿ ਪੂਰਨ ਏਕ ਪੁਰਖੁ ਭਗਵਾਨੋ ॥੨॥ ੧ ॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਪਾਪੀ ਹੀਐ ਮੈ ਕਾਮੁ ਬਸਾਇ ॥ ਮਨੁ ਚੰਚਲੁ ਯਾ ਤੇ ਗਹਿਓ
ਨ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋਗੀ ਜੰਗਮ ਅਰੁ ਸੰਨਿਆਸ ॥ ਸਭ ਹੀ ਪਰਿ ਡਾਰੀ ਇਹ ਫਾਸ ॥੧॥ ਜਿਹਿ ਜਿਹਿ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਸਮਾਰਿ ॥ ਤੇ ਭਵ ਸਾਗ
ਰ ਉਤਰੇ ਪਾਰਿ ॥੨॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਨਾਇ ॥ ਦੀਜੈ ਨਾਮੁ ਰਹੈ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥੩॥੨॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਮਾਈ ਮੈ ਧਨੁ ਪਾਇਓ
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਮਨੁ ਮੇਰੋ ਧਾਵਨ ਤੇ ਛੂਟਿਓ ਕਰਿ ਬੈਠੋ ਬਿਸਰਾਮੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ਤਨ ਤੇ ਭਾਗੀ ਉਪਜਿਓ ਨਿਰਮਲ ਗਿਆ
ਨੁ ॥ ਲੋਭ ਮੋਹ ਏਹ ਪਰਸਿ ਨ ਸਾਕੈ ਗਹੀ ਭਗਤਿ ਭਗਵਾਨ ॥੧॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਸੰਸਾ ਚੂਕਾ ਰਤਨੁ ਨਾਮੁ ਜਬ ਪਾਇਆ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਸਕਲ ਬਿ
ਨਾਸੀ ਮਨ ਤੇ ਨਿਜ ਸੁਖ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇਆ ॥੨॥ ਜਾ ਕਉ ਹੋਤ ਦਇਆਲੁ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਸੋ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਇਹ ਬਿਧਿ ਕੀ ਸੰਪੈ
ਕੋਊ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ॥੩॥ ੩ ॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਮਨ ਕਹਾ ਬਿਸਾਰਿਓ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ॥ ਤਨੁ ਬਿਨਸੈ ਜਮ ਸਿਉ ਪਰੈ ਕਾਮੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਇਹੁ ਜਗੁ ਧੂਏ ਕਾ ਪਹਾਰ ॥ ਤੈ ਸਾਚਾ ਮਾਨਿਆ ਕਿਹ ਬਿਚਾਰਿ ॥੧॥ ਧਨੁ ਦਾਰਾ ਸੰਪਤਿ ਗ੍ਰੇਹ ॥ ਕਛੁ ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲੈ ਸਮਝ ਲੇਹ ॥੨॥ ਇ
ਕ ਭਗਤਿ ਨਾਰਾਇਨ ਹੋਇ ਸੰਗਿ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਜੁ ਤਿਹ ਏਕ ਰੰਗਿ ॥੩॥੪॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਕਹਾ ਭੂਲਿਓ ਰੇ ਝੂਠੇ ਲੋਭ ਲਾਗ ॥ ਕ
ਛੁ ਬਿਗਰਿਓ ਨਾਹਿਨ ਅਜਹੁ ਜਾਗ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਮ ਸੁਪਨੈ ਕੈ ਇਹੁ ਜਗੁ ਜਾਨੁ ॥ ਬਿਨਸੈ ਛਿਨ ਮੈ ਸਾਚੀ ਮਾਨੁ ॥੧॥ ਸੰਗਿ ਤੇਰੈ ਹ
ਰਿ ਬਸਤ ਨੀਤ ॥ ਨਿਸ ਬਾਸੁਰ ਭਜੁ ਤਾਹਿ ਮੀਤ ॥੨॥ ਬਾਰ ਅੰਤ ਕੀ ਹੋਇ ਸਹਾਇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਨ ਤਾ ਕੇ ਗਾਇ ॥ ੩ ॥੫॥
ਚਉਪਦਿਆ ਕਾ ਜੁਮਲਾ ਮ: ੧ ॥ ੧੨ ॥ ਮ: ੩ ॥ ੧੮ ॥ ਮ: ੪ ॥ ੭ ॥ ਮ: ੫ ॥ ੨੧ ॥
ਮ: ੯ ॥ ੫ ॥ ਜੁਮਲਾ ੬੩ ॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ਦੁਤੁਕੀਆ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਜਗੁ ਕਊਆ ਨਾਮੁ ਨਹੀ ਚੀਤਿ ॥ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿ ਗਿਰੈ ਦੇਖੁ ਭੀਤਿ ॥ ਮਨੂਆ ਡੋਲੈ ਚੀਤਿ ਅਨੀਤਿ ॥ ਜਗ ਸਿਉ ਤੂਟੀ ਝੂਠ ਪਰੀਤਿ ॥
॥੧॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਬਿਖੁ ਬਜਰੁ ਭਾਰੁ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕੈਸੇ ਗੁਨ ਚਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਘਰੁ ਬਾਲੂ ਕਾ ਘੂਮਨ ਘੇਰਿ ॥ ਬਰਖਸਿ ਬਾਣੀ ਬੁ

ਦਬੁਦਾਹੇਰਿ॥ਮਾਤ੍ਰਬੂੰਦਤੇਧਰਿਚਕੁਫੇਰਿ॥ਸਰਬਜੋਤਿਨਾਮੈਕੀਚੇਰਿ॥੨॥ਸਰਬਉਪਾਇਗੁਰੂਸਿਰਿਮੋਰੁ॥ਭਗਤਿਕਰਉਪਗਲਾਗਉਤੋ
ਰਿ॥ਨਾਮਿਰਤੋਚਾਹਉਤੁਝਓਰੁ॥ਨਾਮੁਦੁਰਾਇਚਲੈਸੋਚੋਰੁ॥੩॥ਪਤਿਖੋਈਬਿਖੁਅੰਚਲਿਪਾਇ॥ਸਾਚਨਾਮਿਰਤਉਪਤਿਸਿਉਘਰਿਜਾਇ॥
ਜੋਕਿਛੁਕੀਨਸਿਪ੍ਰਭੁਰਜਾਇ॥ਭੈਮਾਨੈਨਿਰਭਉਮੇਰੀਮਾਇ॥੪॥ਕਾਮਨਿਚਾਹੈਸੁੰਦਰਿਭੋਗੁ॥ਪਾਨਫੂਲਮੀਠੇਰਸਰੋਗ॥ਖੀਲੈਬਿਗ
ਸੈਤੇਤੋਸੋਗ॥ਪ੍ਰਭਸਰਣਾਗਤਿਕੀਨਸਿਹੋਗੁ॥੫॥ਕਾਪੜੁਪਹਿਰਸਿਅਧਿਕੁਸੀਗਾਰੁ॥ਮਾਟੀਫੂਲੀਰੂਪੁਬਿਕਾਰੁ॥ਆਸਾਮਨਸਾਬਾਂਧੋ
ਬਾਰੁ॥ਨਾਮੁਬਿਨਾਸੂਨਾਘਰੁਬਾਰੁ॥੬॥ਗਾਛਹੁਪੁਤ੍ਰੀਰਾਜਕੁਆਰਿ॥ਨਾਮੁਭਣਹੁਸਚੁਦੋਤੁਸਵਾਰਿ॥ਪ੍ਰਿਉਸੇਵਹੁਪ੍ਰਭਪ੍ਰੇਮਅਧਾਰਿ॥ਗੁਰ
ਸਬਦੀਬਿਖੁਤਿਆਸਨਿਵਾਰਿ॥੭॥ਮੋਹਨਿਮੋਹਿਲੀਆਮਨੁਮੋਹਿ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਪਛਾਨਾਤੋਹਿ॥ਨਾਨਕਠਾਢੇਚਾਹਹਿਪ੍ਰਭੂਦੁਆਰਿ॥ਤੇਰੇਨਾ
ਮਿਸੰਤੋਖੇਕਿਰਪਾਧਾਰਿ॥੮॥੧॥ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ੧॥ ਮਨੁਭੂਲਉਭਰਮਸਿਆਇਜਾਇ॥ਅਤਿਲੁਬਧਲੁਭਤਉਬਿਖੈਮਾਇ॥ਨਹਿ
ਅਸਥਿਰੁਦੀਸੈਏਕਭਾਇ॥ਜਿਉਮੀਨਕੁੰਡਲੀਆਕੰਠਿਪਾਇ॥੧॥ਮਨੁਭੂਲਉਸਮਝਸਿਸਾਚਨਾਇ॥ਗੁਰਸਬਦੁਬੀਚਾਰੇਸਹਜਭਾਇ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨੁਭੂਲਉਭਰਮਸਿਭਵਰਤਾਰ॥ਬਿਲਬਿਰਥੇਚਾਹੈਬਹੁਬਿਕਾਰ॥ਮੈਗਲਜਿਉਫਾਸਸਿਕਾਮਹਾਰ॥ਕੜਿਬੰਧਨਿਬਾਧਿ
ਓਸੀਸਮਾਰ॥੨॥ਮਨੁਮੁਗਧੌਦਾਦਰੁਭਗਤਿਹੀਨੁ॥ਦਰਿਭ੍ਰਸਟਸਰਾਪੀਨਾਮਬੀਨੁ॥ਤਾਕੈਜਾਤਿਨਪਾਤੀਨਾਮਲੀਨ॥ਸਭਿਦੂਖਸਖਾਈਗੁਣ
ਹਬੀਨ॥੩॥ਮਨੁਚਲੈਨਜਾਈਠਾਕਿਰਾਖੁ॥ਬਿਨੁਹਰਿਰਸਰਾਤੇਪਤਿਨਸਾਖੁ॥ਤੂਆਪੇਸੁਰਤਾਆਪਿਰਾਖੁ॥ਧਰਿਧਾਰਣਦੇਖੈਜਾਣੈਆਪੁ
॥੪॥ਆਪਿਭੁਲਾਏਕਿਸੁਕਹਉਜਾਇ॥ਗੁਰੁਮੇਲੇਬਿਰਥਾਕਹਉਮਾਇ॥ਅਵਗਣਛੋਡਉਗੁਣਕਮਾਇ॥ਗੁਰਸਬਦੀਰਾਤਾਸਚਿਸਮਾਇ॥
੫॥ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਐਮਤਿਊਤਮਹੋਇ॥ਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹਉਮੈਕਢੈਧੋਇ॥ਸਦਾਮੁਕਤੁਬੰਧਿਨਸਕੈਕੋਇ॥ਸਦਾਨਾਮੁਵਖਾਣੈਅਉਰੁਨ
ਕੋਇ॥੬॥ਮਨੁਹਰਿਕੈਭਾਣੈਆਵੈਜਾਇ॥ਸਭਮਹਿਏਕੋਕਿਛੁਕਹਣੁਨਜਾਇ॥ਸਭੁਹੁਕਮੋਵਰਤੈਹੁਕਮਿਸਮਾਇ॥ਦੂਖਸੂਖਸਭਤਿਸੁ
ਰਜਾਇ॥੭॥ਤੂਅਭੁਲੁਨਭੂਲੌਕਦੇਨਾਹਿ॥ਗੁਰਸਬਦੁਸੁਣਾਏਮਤਿਅਗਾਹਿ॥ਤੂਮੋਟਉਠਾਕੁਰੁਸਬਦਮਾਹਿ॥ਮਨੁਨਾਨਕਮਾਨਿਆ
ਸਚੁਸਲਾਹਿ॥੮॥੨॥ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ੧॥ ਦਰਸਨਕੀਪਿਆਸਜਿਸੁਨਰਹੋਇ॥ਏਕਤੁਰਾਚੈਪਰਹਰਿਦੋਇ॥ਦੂਰਿਦਰਦੁਮਥਿਅੰ
ਮ੍ਰਿਤੁਖਾਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਏਕਸਮਾਇ॥੧॥ਤੇਰੇਦਰਸਨਕਉਕੇਤੀਬਿਲਲਾਇ॥ਵਿਰਲਾਕੋਚੀਨਸਿਗੁਰਸਬਦਿਮਿਲਾਇ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਬੇਦਵਖਾਣਿਕਹਹਿਇਕੁਕਹੀਐ॥ਓਹੁਬੇਅੰਤੁਅੰਤੁਕਿਨਿਲਹੀਐ॥ਏਕੋਕਰਤਾਜਿਨਿਜਗੁਕੀਆ॥ਬਾਝੁਕਲਾਧਰਿਗਗਨੁਧਰੀ
ਆ॥੨॥ਏਕੋਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਧੁਨਿਬਾਣੀ॥ਏਕੁਨਿਰਾਲਮੁਅਕਥਕਹਾਣੀ॥ਏਕੋਸਬਦੁਸਚਾਨੀਸਾਣੁ॥ਪੂਰੇਗੁਰਤੇਜਾਣੈਜਾਣੁ॥੩॥
ਏਕੋਧਰਮੁਦ੍ਰਿੜੈਸਚੁਕੋਈ॥ਗੁਰਮਤਿਪੂਰਾਜੁਗਿਜੁਗਿਸੋਈ॥ਅਨਹਦਿਰਾਤਾਏਕਲਿਵਤਾਰ॥ਓਹੁਗੁਰਮੁਖਿਪਾਵੈਅਲਖੁਅਪਾਰ॥੪
॥ਏਕੋਤਖਤੁਏਕੋਪਾਤਿਸਾਹੁ॥ਸਰਬੀਥਾਈਵੇਪਰਵਾਹੁ॥ਤਿਸਕਾਕੀਆਤ੍ਰਿਭਵਣਸਾਰੁ॥ਓਹੁਅਗਮੁਅਗੋਚਰੁਏਕੰਕਾਰੁ॥੫॥ਏਕਾਮੂ
ਰਤਿਸਾਚਾਨਾਉ॥ਤਿਥੈਨਿਬੜੈਸਾਚੁਨਿਆਉ॥ਸਾਚੀਕਰਣੀਪਤਿਪਰਵਾਣੁ॥ਸਾਚੀਦਰਗਹਪਾਵੈਮਾਣੁ॥੬॥ਏਕਾਭਗਤਿਏਕੋਹੈਭਾ
ਉ॥ਬਿਨੁਭੈਭਗਤੀਆਵਣੁਜਾਉ॥ਗੁਰਤੇਸਮਝਿਰਹੈਮਿਹਮਾਣੁ॥ਹਰਿਰਸਿਰਾਤਾਜਨੁਪਰਵਾਣੁ॥੭॥ਇਤਉਤਦੇਖਉਸਹਜੇਰਾਵ
ਉ॥ਤੁਝਬਿਨੁਠਾਕੁਰਕਿਸੈਨਭਾਵਉ॥ਨਾਨਕਹਉਮੈਸਬਦਿਜਲਾਇਆ॥ਸਤਿਗੁਰਿਸਾਚਾਦਰਸੁਦਿਖਾਇਆ॥੮॥੩॥ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ੧
ਚੰਚਲੁਚੀਤੁਨਪਾਵੈਪਾਰਾ॥ਆਵਤਜਾਤਨਲਾਗੈਬਾਰਾ॥ਦੂਖੁਘਣੋਮਰੀਐਕਰਤਾਰਾ॥ਬਿਨੁਪ੍ਰੀਤਮਕੋਕਰੈਨਸਾਰਾ॥੧॥ਸਭ
ਊਤਮਕਿਸੁਆਖਉਹੀਨਾ॥ਹਰਿਭਗਤੀਸਚਿਨਾਮਿਪਤੀਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਉਖਧਕਰਿਥਾਕੀਬਹੁਤੇਰੇ॥ਕਿਉਦੁਖੁਚੂ ਕੈਬਿਨੁ

ਗੁਰਮੇਲੇ॥੨ਬਿਨੁਗੁਰਕਿਰਪਾਤੀਨਦੁਖਪਾਨੇਲੋ॥ਦੁਖਸੁਖਦਾਤੇਠਾਕੁਰਮੇਲੇ॥੩॥ਰੋਗੁਵਡੋਕਿਉਬਾਂਧਉਧੀਰਾ॥ਰੋਗੁਬੁਝੈਸੋਕਾਟੈਪੀਰਾ॥
ਮੈਅਵਗੁਣਮਨਮਾਹਿਸਰੀਰਾ॥ਖੋਜਤਖੋਜਤਗੁਰਿਮੇਲੇਬੀਰਾ॥੩॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਦਾਰੂਹਰਿਨਾਉ॥ਜਿਉਤੂਰਾਖਹਿਤਿਵੈਰਹਾਉ॥ਜਗੁ
ਰੋਗੀਕਹਦੇਖਿਦਿਖਾਉ॥ਹਰਿਨਿਰਮਾਇਲੁਨਿਰਮਲੁਨਾਉ॥੪॥ਘਰਮਹਿਘਰੁਜੋਦੇਖਿਦਿਖਾਵੈ॥ਗੁਰਮਹਲੀਸੋਮਹਲਿਬੁਲਾਵੈ॥ਮਨਮ
ਹਿਮਨੂਆਚਿਤਮਹਿਚੀਤਾ॥ਐਸੇਹਰਿਕੇਲੋਗਅਤੀਤਾ॥੫॥ਹਰਖਸੋਗਤੇਰਹਹਿਨਿਰਾਸਾ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਚਾਖਿਹਰਿਨਾਮਿਨਿਵਾਸਾ॥ਆਪੁਪ
ਛਾਣਿਰਹੈਲਿਵਲਾਗਾ॥ਜਨਮੁਜੀਤਿਗੁਰਮਤਿਦੁਖੁਭਾਗਾ॥੬॥ਗੁਰਿਦੀਆਸਚੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵਉ॥ਸਹਜਿਮਰਉਜੀਵਤਹੀਜੀਵਉ॥
ਅਪਣੋਕਰਿਰਾਖਹੁਗੁਰਭਾਵੈ॥ਤੁਮਰੋਹੋਇਸੁਤੁਝਹਿਸਮਾਵੈ॥੭॥ਭੋਗੀਕਉਦੁਖੁਰੋਗਵਿਆਪੈ॥ਘਟਿਘਟਿਰਵਿਰਹਿਆਪ੍ਰਭੁਜਾਪੈ॥
ਸੁਖਦੁਖਹੀਤੇਗੁਰਸਬਦਿਅਤੀਤਾ॥ਨਾਨਕਰਾਮੁਰਵੈਹਿਤਚੀਤਾ॥੮॥੪॥ ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ੧॥ਇਕਤੁਕੀਆ॥ ਮਤੁਭਸਮਅੰਧੂਲੇ
ਗਰਬਿਜਾਹਿ॥ਇਨਬਿਧਿਨਾਗੇਜੋਗੁਨਾਹਿ॥੧॥ਮੂੜ੍ਹੇਕਾਹੇਬਿਸਾਰਿਓਤੈਰਾਮਨਾਮ॥ਅੰਤਕਾਲਿਤੇਰੈਆਵੈਕਾਮ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਪੂਛਿ
ਤੁਮਕਰਹੁਬੀਚਾਰੁ॥ਜਹਦੇਖਉਤਹਸਾਰਿੰਗਪਾਣਿ॥੨॥ਕਿਆਹਉਆਖਾਂਜਾਂਕਛੂਨਾਹਿ॥ਜਾਤਿਪਤਿਸਭਤੇਰੈਨਾਇ॥੩॥ਕਾਹੇਮਾਲੁ
ਦਰਬੁਦੇਖਿਗਰਬਿਜਾਹਿ॥ਚਲਤੀਬਾਰਤੇਰੋਕਛੂਨਾਹਿ॥੪॥ਪੰਚਮਾਰਿਚਿਤੁਰਖਹੁਥਾਇ॥ਜੋਗਜੁਗਤਿਕੀਇਹੈਪਾਂਇ॥੫॥ਹਉਮੈਪੈ
ਖੜੁਤੇਰੇਮਨੈਮਾਹਿ॥ਹਰਿਨਚੇਤਹਿਮੂੜੇਮੁਕਤਿਜਾਹਿ॥੬॥ਮਤਹਰਿਵਿਸਰਿਐਜਮਵਸਿਪਾਹਿ॥ਅੰਤਕਾਲਿਮੂੜੇਚੋਟਖਾਹਿ॥੭॥
ਗੁਰਸਬਦੁਬੀਚਾਰਹਿਆਪੁਜਾਇ॥ਸਾਚਜੋਗੁਮਨਿਵਸੈਆਇ॥੮॥ਜਿਨਿਜੀਉਪਿੰਡੁਦਿਤਾਤਿਸੁਚੇਤਹਿਨਾਹਿ॥ਮੜੀਮਸਾਣੀਮੂੜੇਜੋਗੁਨਾ
ਹਿ॥੯॥ਗੁਣਨਾਨਕੁਬੋਲੈਭਲੀਬਾਣਿ॥ਤੁਮਹੋਹੁਸੁਜਾਖੇਲੇਹੁਪਛਾਣਿ॥੧੦॥੫॥ ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ੧॥ਦੁਬਿਧਾਦੁਰਮਤਿਅਧੁਲੀਕਾਰ॥
ਮਨਮੁਖਿਭਰਮੈਮਝਿਗੁਬਾਰ॥੧॥ਮਨੁਅੰਧੁਲਾਅੰਧੁਲੀਮਤਿਲਾਗੈ॥ਗੁਰਕਰਣੀਬਿਨੁਭਰਮੁਨਭਾਗੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨਮੁਖਿਅੰਧੁਲੇਗੁਰਮਤਿਨਭਾਈ
॥ਪਸੂਭਏਅਭਿਮਾਨੁਨਜਾਈ॥੨॥ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਜੰਤਉਪਾਏ॥ਮੇਰੇਠਾਕੁਰਭਾਣੇਸਿਰਜਿਸਮਾਏ॥੩॥ਸਗਲੀਭੂਲੈਨਹੀਸਬਦੁਅਚਾ
ਰੁ॥ਸੋਸਮਝੈਜਿਸੁਗੁਰੁਕਰਤਾਰੁ॥੪॥ਗੁਰਕੇਚਾਕਰਠਾਕੁਰਭਾਣੇ॥ਬਖਸਿਲੀਏਨਾਹੀਜਮਕਾਣੇ॥੫॥ਜਿਨਕੈਹਿਰਦੈਏਕੋਭਾਇਆ॥ਆਪੇਮੇ
ਲੇਭਰਮੁਚੁਕਾਇਆ॥੬॥ਬੇਮੁਹਤਾਜੁਬੇਅੰਤੁਅਪਾਰੁ॥ਸਚਿਪਤੀਜੈਕਰਣੈਹਾਰੁ॥੭॥ਨਾਨਕਭੂਲੇਗੁਰੁਸਮਝਾਵੈ॥ਏਕੁਦਿਖਾਵੈਸਾ
ਚਿਟਿਕਾਵੈ॥੮॥੬॥ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ੧॥ਆਪੇਭਵਰਾਫੂਲਬੇਲਿ॥ਆਪੇਸੰਗਤਿਮੀਤਮੇਲਿ॥੧॥ਐਸੀਭਵਰਾਬਾਸੁਲੇ॥ਤਰਵਰਫੂਲੇਬ
ਨਹਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪੇਕਵਲਾਕੰਤੁਆਪਿ॥ਆਪੇਰਾਵੇਸਬਦਿਥਾਪਿ॥੨॥ਆਪੇਬਛਰੂਗਊਖੀਰੁ॥ਆਪੇਮੰਦਰੁਥੰਮ੍ਹੁਸਰੀਰੁ॥
੩॥ਆਪੇਕਰਣੀਕਰਣਹਾਰੁ॥ਆਪੇਗੁਰਮੁਖਿਕਰਿਬੀਚਾਰੁ॥੪॥ਤੂਕਰਿਕਰਿਦੇਖਹਿਕਰਣਹਾਰੁ॥ਜੋਤਿਜੀਅਅਸੰਖਦੇਇਅਧਾਰੁ॥
੫॥ਤੂਸਰੁਸਾਗਰੁਗੁਣਗਹੀਰੁ॥ਤੂਅਕੁਲਨਿਰੰਜਨੁਪਰਮਹੀਰੁ॥੬॥ਤੂਆਪੇਕਰਤਾਕਰਣਜੋਗੁ॥ਨਿਹਕੇਵਲੁਰਾਜਨਸੁਖੀਲੋਗੁ॥੭॥
ਨਾਨਕਧ੍ਰਾਪੇਹਰਿਨਾਮਸੁਆਦਿ॥ਬਿਨੁਹਰਿਗੁਰਪ੍ਰੀਤਮਜਨਮੁਬਾਦਿ॥੮॥੭॥

ਬਸੰਤੁਹਿੰਡੋਲੁਮਹਲਾ੧ਘਰੁ੨॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਨਉਸਤਚਉਦਹਤੀਨਿਚਾਰਿਕਰਿਮਹਲਤਿਚਾਰਿਬਹਾਲੀ॥ਚਾਰੇਦੀਵੇਚਹੁਹਥਿਦੀਏਏਕਾਏਕਾਵਾਰੀ॥੧॥ਮਿਹਰਵਾਨਮਧੁਸੂਦਨਮਾਧ
ਉਐਸੀਸਕਤਿਤੁਮਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਘਰਿਘਰਿਲਸਕਰੁਪਾਵਕੁਤੇਰਾਧਰਮੁਕਰੇਸਿਕਦਾਰੀ॥ਧਰਤੀਦੇਗਮਿਲੈਇਕਵੇਰਾਭਾ
ਗੁਤੇਰਾਭੰਡਾਰੀ॥੨॥ਨਾਸਾਬੂਰੁਹੋਵੈਫਿਰਿਮੰਗੈਨਾਰਦੁਕਰੈਖੁਆਰੀ॥ਲਬੁਅਧੇਰਾਬੰਦੀਖਾਨਾਅਉਗੁਣਪੈਰਿਲੁਹਾਰੀ॥੩॥ਪੂੰਜੀਮਾਰਪ

ਵੈ ਨਿਤ ਮੁਗਦਰ ਪਾਪੁ ਕਰੈ ਕੋਟਵਾਰੀ ॥ ਭਾਵੈ ਚੰਗਾ ਭਾਵੈ ਮੰਦਾ ਜੈਸੀ ਨਦਰਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥੪॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਕਉ ਅਲਹੁ ਕਹੀਐ ਸੇਖਾਂ ਆਈ ਵਾਰੀ ॥ ਦੇਵਲ ਦੇਵਤਿਆ ਕਰੁ ਲਾਗਾ ਐਸੀ ਕੀਰਤਿ ਚਾਲੀ ॥੫॥ ਕੂਜਾ ਬਾਂਗ ਨਿਵਾਜ ਮੁਸਲਾ ਨੀਲ ਰੂਪ ਬਨਵਾਰੀ ॥ ਘਰਿ ਘਰਿ ਮੀਆ ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਬੋਲੀ ਅਵਰ ਤੁਮਾਰੀ ॥੬॥ ਜੇ ਤੂ ਮੀਰ ਮਹੀਪਤਿ ਸਾਹਿਬੁ ਕੁਦਰਤਿ ਕਵਣ ਹਮਾਰੀ ॥ ਚਾਰੇ ਕੁੰਟ ਸਲਾਮੁ ਕਰਹਿਗੇ ਘਰਿ ਘਰਿ ਸਿਫਤਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥੭॥ ਤੀਰਥ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਕਿਛੁ ਲਾਹਾ ਮਿਲੈ ਦਿਹਾੜੀ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਮੇਕਾ ਘੜੀ ਸਮਾਲੀ ॥੮॥੧॥੮॥

ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲੁ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੨ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਕਾਇਆ ਨਗਰਿ ਇਕੁ ਬਾਲਕੁ ਵਸਿਆ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਥਿਰੁ ਨ ਰਹਾਈ ॥ ਅਨਿਕ ਉਪਾਵ ਜਤਨ ਕਰਿ ਥਾਕੇ ਬਾਰੰ ਬਾਰ ਭਰਮਾਈ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਬਾਲਕੁ ਇਕਤੁ ਘਰਿ ਆਣੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਪੂਰਾ ਪਾਈਐ ਭਜੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਹੁ ਮਿਰਤਕੁ ਮੜਾ ਸਰੀਰੁ ਹੈ ਸਭੁ ਜਗੁ ਜਿਤੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨਹੀ ਵਸਿਆ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਗੁਰਿ ਉਦਕੁ ਚੁਆਇਆ ਫਿਰਿ ਹਰਿਆ ਹੋਆ ਰਸਿਆ ॥੨॥ ਮੈ ਨਿਰਖਤ ਨਿਰਖਤ ਸਰੀਰੁ ਸਭੁ ਖੋਜਿਆ ਇਕੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਲਤੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਬਾਹਰੁ ਖੋਜਿ ਮੁਏ ਸਭਿ ਸਾਕਤ ਹਰਿ ਗੁਰਮਤੀ ਘਰਿ ਪਾਇਆ ॥੩॥ ਦੀਨਾ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਭਏ ਹੈ ਜਿਉ ਕ੍ਰਿਸਨੁ ਬਿਦਰ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥ ਮਿਲਿਓ ਸੁਦਾਮਾ ਭਾਵਨੀ ਧਾਰਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਗੈ ਦਾਲਦੁ ਭੰਜਿ ਸਮਾਇਆ ॥੪॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਕੀ ਪੈਜ ਵਡੇਰੀ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰਿ ਆਪਿ ਰਖਾਈ ॥ ਜੇ ਸਭਿ ਸਾਕਤ ਕਰਹਿ ਬਖੀਲੀ ਇਕ ਰਤੀ ਤਿਲੁ ਨ ਘਟਾਈ ॥੫॥ ਜਨ ਕੀ ਉਸਤਤਿ ਹੈ ਰਾਮ ਨਾਮਾ ਦਹ ਦਿਸਿ ਸੋਭਾ ਪਾਈ ॥ ਨਿੰਦਕੁ ਸਾਕਤੁ ਖਵਿ ਨ ਸਕੈ ਤਿਲੁ ਅਪਣੈ ਘਰਿ ਲੂਕੀ ਲਾਈ ॥੬॥ ਜਨ ਕਉ ਜਨੁ ਮਿਲਿ ਸੋਭਾ ਪਾਵੈ ਗੁਣ ਮਹਿ ਗੁਣ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਜਨ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪਿਆਰੇ ਜੋ ਹੋਵਹਿ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ ॥੭॥ ਆਪੇ ਜਲੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਮਿਲਾਏ ਜਿਉ ਜਲੁ ਜਲਹਿ ਸਮਾਵੈ ॥੮॥

॥੧॥੯॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ਅਸਟਪਦੀਆ ਦੁਤੁਕੀਆ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸੁਣਿ ਸਾਖੀ ਮਨ ਜਪਿ ਪਿਆਰ ॥ ਅਜਾਮਲੁ ਉਧਰਿਆ ਕਹਿ ਏਕ ਬਾਰ ॥ ਬਾਲਮੀਕੈ ਹੋਆ ਸਾਧਸੰਗੁ ॥ ਧ੍ਰੂ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਨਿਸੰਗੁ ॥੧॥ ਤੇਰਿਆ ਸੰਤਾ ਜਾਚਉ ਚਰਨ ਰੇਨ ॥ ਲੇ ਮਸਤਕਿ ਲਾਵਉ ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦੇਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗਨਿਕਾ ਉਧਰੀ ਹਰਿ ਕਹੈ ਤੋਤ ॥ ਗਜਇੰਦ੍ਰ ਧਿਆਇਓ ਹਰਿ ਕੀਓ ਮੋਖ ॥ ਬਿਪ੍ਰ ਸੁਦਾਮੇ ਦਾਲਦੁ ਭੰਜ ॥ ਰੇ ਮਨ ਤੂ ਭੀ ਭਜੁ ਗੋਬਿੰਦ ॥੨॥ ਬਧਿਕੁ ਉਧਾਰਿਓ ਖਮਿ ਪ੍ਰਹਾਰ ॥ ਕੁਬਿਜਾ ਉਧਰੀ ਅੰਗੁਸਟ ਧਾਰ ॥ ਬਿਦਰੁ ਉਧਾਰਿਓ ਦਾਸਤ ਭਾਇ ॥ ਰੇ ਮਨ ਤੂ ਭੀ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ॥੩॥ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਰਖੀ ਹਰਿ ਪੈਜ ਆਪ ॥ ਬਸਤ੍ਰ ਛੀਨਤ ਦ੍ਰੋਪਤੀ ਰਖੀ ਲਾਜ ॥ ਜਿਨਿ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਅੰਤ ਬਾਰ ॥ ਰੇ ਮਨ ਸੇਵਿ ਤੂ ਪਰਹਿ ਪਾਰ ॥੪॥ ਧੰਨੈ ਸੇਵਿਆ ਬਾਲ ਬੁਧਿ ॥ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਭਈ ਸਿਧਿ ॥ ਬੇਣੀ ਕਉ ਗੁਰਿ ਕੀਓ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥ ਰੇ ਮਨ ਤੂ ਭੀ ਹੋਹਿ ਦਾਸੁ ॥੫॥ ਜੈਦੇਵ ਤਿਆਗਿਓ ਅਹੰਮੇਵ ॥ ਨਾਈ ਉਧਰਿਓ ਸੈਨੁ ਸੇਵ ॥ ਮਨੁ ਡੀਗਿ ਨ ਡੋਲੈ ਕਹੂੰ ਜਾਇ ॥ ਮਨ ਤੂੰ ਭੀ ਤਰਸਹਿ ਸਰਣਿ ਪਾਇ ॥੬॥ ਜਿਹ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਠਾਕੁਰਿ ਕੀਓ ਆਪਿ ॥ ਸੇ ਤੈਂ ਲੀਨੇ ਭਗਤ ਰਾਖਿ ॥ ਤਿਨ ਕਾ ਗੁਣੁ ਅਵਗਣੁ ਨ ਬੀਚਾਰਿਓ ਕੋਇ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਦੇਖਿ ਮਨੁ ਲਗਾ ਸੇਵ ॥੭॥ ਕਬੀਰਿ ਧਿਆਇਓ ਏਕ ਰੰਗ ॥ ਨਾਮਦੇਵ ਹਰਿ ਜੀਉ ਬਸਹਿ ਸੰਗਿ ॥ ਰਵਿਦਾਸ ਧਿਆਏ ਪ੍ਰਭ ਅਨੂਪ ॥ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਗੋਬਿੰਦ ਰੂਪ ॥੮॥੧॥

ਉ

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਅਨਿਕ ਜਨਮ ਭ੍ਰਮੇ ਜੋਨਿ ਮਾਹਿ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ ਬਿਨੁ ਨਰਕਿ ਪਾਹਿ ॥ ਭਗਤਿ ਬਿਹੂਨਾ ਖੰਡ ਖੰਡ ॥ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਜਮੁ ਦੇਤ ਡੰਡ ॥੧॥ ਗੋਬਿੰਦ ਭਜਹੁ ਮੇਰੇ ਸਦਾ ਮੀਤ ॥ ਸਾਚ ਸਬਦ ਕਰਿ ਸਦਾ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤੋਖੁ ਨ ਆਵਤ ਕਹੂੰ ਕਾਜ ॥ ਧੂੰਮ ਬਾਦਰ ਸਭਿ ਮਾਇਆ ਸਾਜ ॥

ਪਾਪ ਕਰੰਤੇ ਨਰ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਬਿਖਿਆ ਮਾਤਾ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਹਉ ਹਉ ਕਰਤੇ ਬਧੇ ਬਿਕਾਰ ॥ ਮੋਹਿ ਲੋਭਿ ਡੂਬੌ ਸੰਸਾਰ ॥ ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਮਨੁ ਵਸਿ ਕੀਆ ॥
ਸੁਪਨੈ ਨਾਮੁ ਨ ਹਰਿ ਲੀਆ ॥੨॥ ਕਬ ਹੀ ਰਾਜਾ ਕਬ ਮੰਗਨਹਾਰੁ ॥ ਦੂਖ ਸੂਖ ਬਾਧੋ ਸੰਸਾਰ ॥ ਮਨ ਉਧਰਣ ਕਾ ਸਾਜੁ ਨਾਹਿ ॥ ਪਾਪ ਬੰਧਨ ਨਿਤ ਪਉਤ
ਜਾਹਿ ॥੩॥ ਈਠ ਮੀਤ ਕੋਊ ਸਖਾ ਨਾਹਿ ॥ ਆਪ ਬੀਜਿ ਆਪੇ ਹੀ ਖਾਹਿ ॥ ਜਾ ਕੈ ਕੀਨੈ ਹੋਤ ਬਿਕਾਰ ॥ ਸੇ ਛੋਡਿ ਚਲਿਆ ਖਿਨ ਮਹਿ ਗਵਾਰ ॥੪॥
ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਬਹੁ ਭਰਮਿਆ ॥ ਕਿਰਤ ਰੇਖ ਕਰਿ ਕਰਮਿਆ ॥ ਕਰਣੈਹਾਰੁ ਅਲਿਪਤੁ ਆਪਿ ॥ ਨਹੀ ਲੇਪੁ ਪ੍ਰਭ ਪੁੰਨ ਪਾਪਿ ॥੫॥ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ
ਗੋਬਿੰਦ ਦਇਆਲ ॥ ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ ਪੂਰਨ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਠਾਉ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਦੇਹੁ ਨਾਉ ॥੬॥ ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਤੂੰ ਕਰਣਹਾਰੁ ॥
ਤੂੰ ਊਚਾ ਤੂੰ ਬਹੁ ਅਪਾਰੁ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੜਿ ਲੇਹੁ ਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਰਣਾਇ ॥੮॥੨॥

ਅਸਟਪਦੀਆ ਕਾ ਜੁਮਲਾ ਮ: ੧ ॥ ੮ ॥ ਮ: ੩ ॥ ੧ ॥ ਮ: ੫ ॥ ੨ ॥ ਜੋੜ ੧੧

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਬਸੰਤ ਕੀ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਕੈ ਹੋਹੁ ਹਰਿਆ ਭਾਈ ॥ ਕਰਮਿ ਲਿਖੰਤੈ ਪਾਈਐ ਇਹ ਰੁਤਿ ਸੁਹਾਈ ॥ ਵਣੁ ਤ੍ਰਿਣੁ
ਤ੍ਰਿਭਵਣੁ ਮਉਲਿਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲੁ ਪਾਈ ॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਸੁਖੁ ਊਪਜੈ ਲਥੀ ਸਭ ਛਾਈ ॥ ਨਾਨਕੁ ਸਿਮਰੈ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਫਿਰਿ ਬਹੁੜਿ ਨ ਧਾਈ
॥੧॥ ਪੰਜੇ ਬਧੇ ਮਹਾਬਲੀ ਕਰਿ ਸਚਾ ਢੋਆ ॥ ਆਪਣੇ ਚਰਣ ਜਪਾਇਅਨੁ ਵਿਚਿ ਦਯੁ ਖੜੋਆ ॥ ਰੋਗ ਸੋਗ ਸਭਿ ਮਿਟਿ ਗਏ ਨਿਤ ਨਵਾ
ਨਿਰੋਆ ॥ ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਦਾ ਫਿਰਿ ਪਾਇ ਨ ਮੋਆ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜਿਆ ਨਾਨਕਾ ਸੋਈ ਫਿਰਿ ਹੋਆ ॥੨॥ ਕਿਥਹੁ ਉਪਜੈ
ਕਹਿ ਰਹੈ ਕਹਿ ਮਾਹਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਖਸਮ ਕੇ ਕਉਣੁ ਕੀਮਤਿ ਪਾਵੈ ॥ ਕਹਨਿ ਧਿਆਇਨਿ ਸੁਣਨਿ ਨਿਤ ਸੇ ਭਗਤ ਸੁਹਾਵੈ ॥ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਸਾਹਿਬੋ ਦੂਸਰੁ ਲਵੈ ਨ ਲਾਵੈ ॥ ਸਚੁ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਉਪਦੇਸਿਆ ਨਾਨਕੁ ਸੁਣਾਵੈ ॥੩॥੧॥

ਬਸੰਤ ਰਾਗੁ ਕਾ ਜੁਮਲਾ ॥ ਚਉਪਦੇ ੯੩ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ੧੧ ॥ ਵਾਰ ੧ ॥ ਤਿਨ ਕਾ ਜੁਮਲਾ ੧੦੫ ॥

ਬਸੰਤੁ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾ ਕੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਘਰੁ ੧ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਮਉਲੀ ਧਰਤੀ ਮਉਲਿਆ ਅਕਾਸੁ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਮਉਲਿਆ ਆਤਮ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥੧॥ ਰਾਜਾ ਰਾਮੁ ਮਉਲਿਆ ਅਨਤ ਭਾਇ ॥ ਜਹ ਦੇ-
ਖਉ ਤਹ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੁਤੀਆ ਮਉਲੇ ਚਾਰਿ ਬੇਦ ॥ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਮਉਲੀ ਸਿਉ ਕਤੇਬ ॥ ਸੰਕਰੁ ਮਉਲਿਓ ਜੋਗ ਧਿਆ-
ਨ ॥ ਕਬੀਰ ਕੋ ਸੁਆਮੀ ਸਭ ਸਮਾਨ ॥੨॥੧॥ ਬਸੰਤੁ ॥ ਪੰਡਿਤ ਜਨ ਮਾਤੇ ਪੜ੍ਹਿ ਪੁਰਾਨ ॥ ਜੋਗੀ ਮਾਤੇ ਜੋਗ ਧਿਆਨ ॥ ਸੰਨਿਆਸੀ ਮਾ-
ਤੇ ਅਹੰਮੇਵ ॥ ਤਪਸੀ ਮਾਤੇ ਤਪ ਕੈ ਭੇਵ ॥੧॥ ਸਭ ਮਦ ਮਾਤੇ ਕੋਊ ਨ ਜਾਗ ॥ ਸੰਗ ਹੀ ਚੋਰ ਘਰੁ ਮੁਸਨ ਲਾਗ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾਗੈ ਸੁਕ-
ਦੇਵ ਅਰੁ ਅਕੂਰੁ ॥ ਹਣਵੰਤੁ ਜਾਗੈ ਧਰਿ ਲੰਕੂਰੁ ॥ ਸੰਕਰੁ ਜਾਗੈ ਚਰਨ ਸੇਵ ॥ ਕਲਿ ਜਾਗੇ ਨਾਮਾ ਜੈਦੇਵ ॥੨॥ ਜਾਗਤ ਸੋਵਤ ਬਹੁ ਪ੍ਰਕਾਰ ॥ ਗੁਰਮੁ-
ਖਿ ਜਾਗੈ ਸੋਈ ਸਾਰੁ ॥ ਇਸੁ ਦੇਹੀ ਕੇ ਅਧਿਕ ਕਾਮ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਭਜਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ॥੩॥੨॥ ਬਸੰਤੁ ॥ ਜੋਇ ਖਸਮੁ ਹੈ ਜਾਇਆ ॥ ਪੂਤਿ ਬਾਪੁ ਖੇ-
ਲਾਇਆ ॥ ਬਿਨੁ ਸ੍ਰਵਣਾ ਖੀਰੁ ਪਿਲਾਇਆ ॥੧॥ ਦੇਖਹੁ ਲੋਗਾ ਕਲਿ ਕੋ ਭਾਉ ॥ ਸੁਤਿ ਮੁਕਲਾਈ ਅਪਨੀ ਮਾਉ ॥੧॥ ਪਗਾ ਬਿਨੁ ਹੁਰੀਆ ਰਹਾਉ
ਮਾਰਤਾ ॥ ਬਦਨੈ ਬਿਨੁ ਖਿਰ ਖਿਰ ਹਾਸਤਾ ॥ ਨਿਦ੍ਰਾ ਬਿਨੁ ਨਰੁ ਪੈ ਸੋਵੈ ॥ ਬਿਨੁ ਬਾਸਨ ਖੀਰੁ ਬਿਲੋਵੈ ॥੨॥ ਬਿਨੁ ਅਸਥਨ ਗਊ ਲਵੇਰੀ ॥ ਪੈਡੇ ਬਿਨੁ
ਬਾਟ ਘਨੇਰੀ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਟ ਨ ਪਾਈ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਸਮਝਾਈ ॥੩॥੩॥ ਬਸੰਤੁ ॥ ਪ੍ਰਹਲਾਦੁ ਪਠਾਏ ਪੜਨ ਸਾਲ ॥ ਸੰਗਿ
ਸਖਾ ਬਹੁ ਲੀਏ ਬਾਲ ॥ ਮੋ ਕਉ ਕਹਾ ਪੜ੍ਹਾਵਸਿ ਆਲ ਜਾਲ ॥ ਮੇਰੀ ਪਟੀਆ ਲਿਖਿ ਦੇਹੁ ਸ੍ਰੀ ਗੋਪਾਲ ॥੧॥ ਨਹੀ ਛੋਡਉ ਰੇ ਬਾਬਾ ਰਾਮ ਨਾ-
ਮ ॥ ਮੇਰੋ ਅਉਰ ਪੜ੍ਹਨ ਸਿਉ ਨਹੀ ਕਾਮੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਡੈ ਮਰਕੈ ਕਹਿਓ ਜਾਇ ॥ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਬੁਲਾਏ ਬੇਗਿ ਧਾਇ ॥ ਤੂ ਰਾਮ ਕਹਨ ਕੀ
ਛੋਡੁ ਬਾਨਿ ॥

ਤੁਝੁਤੁਰਤਿਛਡਾਵਉਮੇਰੋਕਹਿਓਮਾਨਿ॥੨॥ਮੋਕਉਕਹਾਸਤਾਵਹੁਬਾਰਬਾਰ॥ਪ੍ਰਭਿਜਲਥਲਗਿਰਿਕੀਏਪਹਾਰ॥ਇਕੁਰਾਮੁਨਛੋਡਉਗੁਰਹਿ
ਗਾਰਿ॥ਮੋਕਉਘਾਲਿਜਾਰਿਭਾਵੈਮਾਰਿਡਾਰਿ॥੩॥ਕਾਢਿਖੜਗੁਕਾਲੁਭਇਓਹੈਰੋਸਿ॥ਤੁਝੁਰਾਖਨਹਾਰੋਮੋਹਿਬਤਾਇ॥ਪ੍ਰਭਥੰਭਤੇਨਿਕਸੇਕੈਬਿਸ
ਥਾਰ॥ਹਰਨਾਖਸੁਛੇਦਿਓਨਖਬਿਦਾਰ॥੪॥ਓਇਪਰਮਪੁਰਖਦੇਵਾਧਿਦੇਵ॥ਭਗਤਿਹੇਤਨਰਸਿੰਘਭੇਵ॥ਕਹਿਕਬੀਰਕੋਲਖੈਨਪਾਰ॥
ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਉਧਾਰੇਅਨਿਕਬਾਰਿ॥੫॥੪॥ ਬਸੰਤੁ॥ ਇਸੁਤਨਮਨਮਧੇਮਦਨਚੋਰ॥ਜਿਨਿਗਿਆਨੁਰਤਨੁਹਿਰਿਲੀਨਮੋਰ॥ਮੈਅਨਾਥਪ੍ਰਭ
ਕਹਉਕਾਹਿ॥ਕੋਕੋਨਬਿਗੂਤੋਮੈਕੋਆਹਿ॥੧॥ ॥ਅਯੇਦਾਰਨਦੁਖੁਸਹਿਓਨਜਾਇ॥ਮੇਰੋਚਪਲਬੁਧਿਸਿਉਕਹਾਬਸਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਸਨਕਸਨੰਦਨਸਿਵਸੁਕਾਦਿ॥ਨਾਭਿਕਮਲਜਾਨੇਬ੍ਰਹਮਾਦਿ॥ਕਬਿਜਨਜੋਗੀਜਟਾਧਾਰਿ॥ਸਭਆਪਨਅਉਸਰਚਲੇਸਾਰਿ॥੨॥ਤੂੰਅਥਾਹੋਮੋ
ਹਿਥਾਹਿਨਾਹਿ॥ਪ੍ਰਭਦੀਨਾਨਾਥਦੁਖਕਹਉਕਾਹਿ॥ਮੋਰੋਜਨਮਮਰਨਦੁਖਆਥਿਧੀਰ॥ਸੁਖਸਾਗਰਗੁਨਰਉਕਬੀਰ॥੩॥੫॥
ਬਸੰਤੁ ਨਾਇਕੁਏਕੁਬਨਜਾਰੇਪਾਂਚ॥ਬਰਧਪਚੀਸਕਸੰਗਿਕਾਚ॥ਨਉਬਹੀਆਦਸਗੋਨਿਆਹਿ॥ਕਸਨਿਬਹਤਰਲਾਗੀਤਾਹਿ॥੧॥ਮੋਹਿ
ਐਸੇਬਨਜਸਿਉਨਹੀਕਾਜੁ॥ਜਿਹਘਟੈਮੂਲੁਨਿਤਬਢੈਬਿਆਜੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਤਸੂਤਮਿਲਿਬਨਜੁਕੀਨ॥ਕਰਮਭਾਵਨੀਸੰਗਲੀਨ॥
ਤੀਨਿਜਗਾਤੀਕਰਤਰਾਰਿ॥ਚਲੋਬਨਜਾਰਾਹਾਥਝਾਰਿ॥੨॥ਪੂੰਜੀਹਿਰਾਨੀਬਨਜੁਟੂਟਿ॥ਦਹਦਿਸਟਾਂਡੋਗਇਓਫੂਟਿ॥ਕਹਿਕਬੀਰਮਨਸ
ਰਸੀਕਾਜ॥ਸਹਜਸਮਾਨੋਤਭਰਮਭਾਜ॥੩॥੬॥ ਬਸੰਤੁਹਿੰਡੋਲੁਘਰੁ੨॥ਮਾਤਾਜੂਠੀਪਿਤਾਭੀਜੂਠਾਜੂਠੇਹੀਫਲਲਾਗੇ॥ਆਵਹਿਜੂਠੇ
ਜਾਹਿਭੀਜੂਠੇਜੂਠੇਮਰਹਿਅਭਾਗੇ॥੧॥ਕਹੁਪੰਡਿਤਸੂਚਾਕਵਨੁਠਾਉ॥ਜਹਾਬੈਸਿਹਉਭੋਜਨੁਖਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਹਬਾਜੂਠੀਬੋਲਤਜੂਠਾਕਰ
ਨਨੇਤ੍ਰਸਭਿਜੂਠੇ॥ਇੰਦ੍ਰੀਕੀਜੂਠਿਉਤਰਸਿਨਾਹੀਬ੍ਰਹਮਅਗਨਿਕੇਲੂਠੇ॥੨॥ਅਗਨਿਭੀਜੂਠੀਪਾਨੀਜੂਠਾਜੂਠੀਬੈਸਿਪਕਾਇਆ॥ਜੂਠੀਕਰਛੀ
ਪਰੋਸਨਲਾਗਾਜੂਠੇਹੀਬੈਠਿਖਾਇਆ॥੩॥ਗੋਬਰੁਜੂਠਾਚਉਕਾਜੂਠਾਜੂਠੀਦੀਨੀਕਾਰਾ॥ਕਹਿਕਬੀਰਤੇਈਨਰਸੂਚੇਸਾਚੀਪਰੀਬਿਚਾਰਾ॥
੪॥੧॥੭॥ ਰਾਗੁਬਸੰਤੁਸ੍ਰੀਰਾਮਾਨੰਦ॥ਘਰੁ੧॥ ਕਤਜਾਈਐਰੇਘਰਲਾਗੋਰੰਗੁ॥ਮੇਰਾਚਿਤੁਨਚਲੈਮਨੁਭਇਓਪੰਗੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਏਕਦਿਵਸਮਨਭਈਉਮੰਗ॥ਘਸਿਚੋਆਚੰਦਨਬਹੁਸੁਗੰਧ॥ਪੂਜਨਚਾਲੀਬ੍ਰਹਮਠਾਇ॥ਸੋਬ੍ਰਹਮਬਤਾਇਓਗੁਰਮਨਹੀਮਾਹਿ॥੧॥ਜ
ਹਜਾਈਐਤਹਜਲਪਖਾਨ॥ਤੂਪੂਰਿਰਹਿਓਹੈਸਭਸਮਾਨ॥ਬੇਦਪੁਰਾਨਸਭਦੇਖੇਜੋਇ॥ਊਹਾਂਤਉਜਾਈਐਜਉਈਹਾਂਨਹੋਇ॥੨॥ਸਤਿਗੁ
ਰਮੈਬਲਿਹਾਰੀਤੋਰ॥ਜਿਨਿਸਕਲਬਿਕਲਭ੍ਰਮਕਾਟੇਮੋਰ॥ਰਾਮਾਨੰਦਸੁਆਮੀਰਮਤਬ੍ਰਹਮ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਕਾਟੈਕੋਟਿਕਰਮ॥੩॥੧॥੮

ਰਾਗੁਬਸੰਤੁਬਾਣੀਨਾਮਦੇਵਜੀਕੀ॥ ਘਰੁ੧॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਾਹਿਬੁਸੰਕਟਵੈਸੇਵਕੁਭਜੈ॥ਚਿਰੰਕਾਲਨਜੀਵੈਦੋਊਕੁਲਲਜੈ॥੧॥ਤੇਰੀਭਗਤਿਨਛੋਡਉਭਾਵੈਲੋਗੁਹਸੈ॥ਚਰਨਕਮਲਮੇਰੇਹੀਅਰੇਬਸੈ॥ਰ
ਹਾਉ॥ਜੈਸੇਅਪਨੇਧਨਹਿਪਰਾਨੀਮਰਨੁਮਾਂਡੈ॥ਤੈਸੇਸੰਤਜਨਾਰਾਮਨਾਮੁਨਛਾਡੈਂ॥੨॥ਗੰਗਾਗਇਆਗੋਦਾਵਰੀਸੰਸਾਰਕੇਕਾਮਾ॥ਨਾਰਾਇਣੁਸੁਪ੍ਰ
ਸੰਨਹੋਇਤਸੇਵਕੁਨਾਮਾ॥੩॥੧॥ ਬਸੰਤੁ ਲੋਭਲਹਰਿਅਤਿਨੀਝਰਬਾਜੈ॥ਕਾਇਆਡੂਬੈਕੇਸਵਾ॥੧॥ਸੰਸਾਰਸਮੁੰਦੇਤਾਰਿਗੋਬਿੰਦੇ॥ਤਾਰਿਲੈਬਾ
ਪਬੀਠੁਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਿਲਬੇੜਾਹਉਖੇਵਿਨਸਾਕਉ॥ਤੇਰਾਪਾਰੁਨਪਾਇਆਬੀਠੁਲਾ॥੨॥ਹੋਹੁਦਇਆਲਸਤਿਗੁਰਮੇਲਿਤੂਮੋਕਉ॥ਪਾ
ਰਉਤਾਰੇਕੇਸਵਾ॥੩॥ਨਾਮਾਕਹੈਹਉਤਰਭੀਨਜਾਨਉ॥ਮੋਕਉਬਾਹਦੇਹਿਬਾਹਦੇਹਿਬੀਠੁਲਾ॥੪॥੨॥ ਬਸੰਤੁ॥ ਸਹਜਅਵਲਿਧੂੜਿਮਣੀ
ਗਾਡੀਚਾਲਤੀ॥ਪੀਛੈਤਿਨਕਾਲੈਕਰਿਚਾਲਤੀ॥੧॥ਜੈਸੇਪਨਕਤ੍ਰਥੂਟਿਟਾਕਤੀ॥ਸਰਧੋਵਨਚਾਲੀਲਾਡੁਲੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਧੋਬੀਧੋਵੈਬਿ
ਰਹਿਬਿਰਾਤਾ॥ਹਰਿਚਰਨਮੇਰਾਮਨੁਰਾਤਾ॥੨॥ਭਣਤਿਨਾਮਦੇਉਰਮਿਰਹਿਆ॥ਅਪਨੇਭਗਤਪਰਕਰਿਦਇਆ॥੩॥੩॥ਬਸੰਤਬਾਣੀ

ਸ੍ਰੀ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ ਕੀ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਤੁਝਹਿ ਸੁਝੰਤਾ ਕਛੂ ਨਾਹਿ ॥

ਪਹਿਰਾਵਾ ਦੇਖੇ ਊਭਿ ਜਾਹਿ ॥ ਗਰਬਵੰਤੀ ਕਾ ਨਾਹੀ ਠਾਉ ॥ ਤੇਰੀ ਗਰਦਨਿ ਊਪਰਿ ਲਵੈ ਕਾਉ ॥੧॥ ਤੂ ਕਾਂਇ ਗਰਬਹਿ ਬਾਵਲੀ ॥ ਜੈਸੇ ਭਾਦਉ ਖੂੰਬਰਾਜੁ ਤੂ ਤਿਸ ਤੇ ਖਰੀ ਉਤਾਵਲੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੈਸੇ ਕੁਰੰਕ ਨਹੀ ਪਾਇਓ ਭੇਦੁ ॥ ਤਨਿ ਸੁਗੰਧ ਢੂਢੈ ਪਰਦੇਸੁ ॥ ਅਪ ਤਨ ਕਾ ਜੋ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਤਿਸੁ ਨਹੀ ਜਮਕੰਕਰੁ ਕਰੇ ਖੁਆਰੁ ॥੨॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਕਾ ਕਰਹਿ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥ ਠਾਕੁਰੁ ਲੇਖਾ ਮਗਨਹਾਰੁ ॥ ਫੇੜੇ ਕਾ ਦੁਖੁ ਸਹੈ ਜੀਉ ॥ ਪਾਛੇ ਕਿਸਹਿ ਪੁਕਾਰਹਿ ਪੀਉ ਪੀਉ ॥੩॥ ਸਾਧੂ ਕੀ ਜਉ ਲੇਹਿ ਓਟ ॥ ਤੇਰੇ ਮਿਟਹਿ ਪਾਪ ਸਭ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ॥ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਜੁ ਜਪੈ ਨਾਮੁ ॥ ਤਿਸੁ ਜਾਤਿ ਨ ਜਨਮੁ ਨ ਜੋਨਿ ਕਾਮੁ ॥੪॥੧॥

ਬਸੰਤੁ ਸ੍ਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸੁਰਹ ਕੀ ਜੈਸੀ ਤੇਰੀ ਚਾਲ ॥ ਤੇਰੀ ਪੂੰਛਟ ਊਪਰਿ ਝਮਕ ਬਾਲ ॥੧॥ ਇਸੁ ਘਰ ਮਹਿ ਹੈ ਸੁ ਤੂ ਢੂੰਢਿ ਖਾਹਿ ॥ ਅਉਰ ਕਿਸ ਹੀ ਕੇ ਤੂ ਮਤਿ ਹੀ ਜਾਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਾਕੀ ਚਾਟਹਿ ਚੂਨੁ ਖਾਹਿ ॥ ਚਾਕੀ ਕਾ ਚੀਥਰਾ ਕਹਾਂ ਲੈ ਜਾਹਿ ॥੨॥ ਛੀਕੇ ਪਰ ਤੇਰੀ ਬਹੁਤੁ ਡੀਠਿ ॥ ਮਤੁ ਲਕਰੀ ਸੋਟਾ ਤੇਰੀ ਪਰੈ ਪੀਠਿ ॥੩॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਭੋਗ ਭਲੇ ਕੀਨ ॥ ਮਤਿ ਕੋਊ ਮਾਰੈ ਈਂਟ ਢੇਮ ॥੪॥੧॥ ਭਗਤਾ ਕੀ ਬਾਣੀ ਕਾ ਜੁਮਲਾ ਕਬੀਰ ਕੇ ੮ ॥ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ ਕੇ ੩ ॥ ਸ੍ਰੀ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ ਕਾ ੧ ॥ ਰਾਮਾਨੰਦ ਜੀ ਕਾ ੧ ॥ ਜੁਮਲਾ ॥੧੩॥

੧ਓ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ

ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧ ॥ ਅਪੁਨੇ ਠਾਕੁਰ ਕੀ ਹਉ ਚੇਰੀ ॥ ਚਰਨ ਗਹੇ ਜਗਜੀਵਨ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਨਿਬੇਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੂਰਨ ਪਰਮ ਜੋਤਿ ਪਰਮੇਸਰ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਾਨ ਹਮਾਰੇ ॥ ਮੋਹਨ ਮੋਹਿ ਲੀਆ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ਸਮਝਸਿ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੇ ॥੧॥ ਮਨਮੁਖ ਹੀਨ ਹੋਛੀ ਮਤਿ ਝੂਠੀ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪੀਰ ਸਰੀਰੇ ॥ ਜਬ ਕੀ ਰਾਮ ਰੰਗੀਲੈ ਰਾਤੀ ਰਾਮ ਜਪਤ ਮਨ ਧੀਰੇ ॥੨॥ ਹਉਮੈ ਛੋਡਿ ਭਈ ਬੈਰਾਗਨਿ ਤਬ ਸਾਚੀ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਨੀ ॥ ਅਕੁਲ ਨਿਰੰਜਨ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਬਿਸਰੀ ਲਾਜ ਲੋਕਾਨੀ ॥੩॥ ਭੂਰ ਭਵਿਖ ਨਾਹੀ ਤੁਮ ਜੈਸੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਰਤੀ ਸੋਹਾਗਨਿ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਭਤਾਰਾ ॥੪॥੧॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਰਹੀਐ ਦੁਖੁ ਬਿਆਪੈ ॥ ਜਿਹਵਾ ਸਾਦੁ ਨ ਫੀਕੀ ਰਸ ਬਿਨੁ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾਲੁ ਸੰਤਾਪੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਦਰਸੁ ਨ ਪਰਸੈ ਪ੍ਰੀਤਮ ਤਬ ਲਗੁ ਭੂਖ ਪਿਆਸੀ ॥ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਤ ਹੀ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਜਲ ਰਸਿ ਕਮਲ ਬਿਗਾਸੀ ॥੧॥ ਊਨਵਿ ਘਨਹਰੁ ਗਰਜੈ ਬਰਸੈ ਕੋਕਿਲ ਮੋਰ ਬੈਰਾਗੈ ॥ ਤਰਵਰ ਬਿਰਖ ਬਿਹੰਗ ਭੁਇਅੰਗਮ ਘਰਿ ਪਿਰੁ ਧਨ ਸੋਹਾਗੈ ॥੨॥ ਕੁਚਿਲ ਕੁਰੂਪਿ ਕੁਨਾਰਿ ਕੁਲਖਨੀ ਪਿਰ ਕਾ ਸਹਜੁ ਨ ਜਾਨਿਆ ॥ ਹਰਿ ਰਸ ਰੰਗਿ ਰਸਨ ਨਹੀ ਤ੍ਰਿਪਤੀ ਦੁਰਮਤਿ ਦੂਖ ਸਮਾਨਿਆ ॥੩॥ ਆਇ ਨ ਜਾਵੈ ਨਾ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈ ਨਾ ਦੁਖ ਦਰਦੁ ਸਰੀਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਸਹਜ ਸੁਹੇਲੀ ਪ੍ਰਭ ਦੇਖਤ ਹੀ ਮਨੁ ਧੀਰੇ ॥੪॥੨॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਦੂਰਿ ਨਾਹੀ ਮੇਰੋ ਪ੍ਰਭੁ ਪਿਆਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨਿ ਮੇਰੋ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਹਰਿ ਪਾਏ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਨ ਬਿਧਿ ਹਰਿ ਮਿਲੀਐ ਵਰ ਕਾਮਨਿ ਧਨ ਸੋਹਾਗੁ ਪਿਆਰੀ ॥ ਜਾਤਿ ਬਰਨ ਕੁਲ ਸਹਸਾ ਚੂਕਾ ਗੁਰਮਤਿ ਸਬਦਿ ਬੀਚਾਰੀ ॥੧॥ ਜਿਸੁ ਮਨੁ ਮਾਨੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ਨ ਤਾ ਕਉ ਹਿੰਸਾ ਲੋਭੁ ਵਿਸਾਰੇ ॥ ਸਹਜਿ ਰਵੈ ਵਰੁ ਕਾਮਣਿ ਪਿਰ ਕੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰੰਗਿ ਸਵਾਰੇ ॥੨॥ ਜਾਰਉ ਐਸੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕੁਟੰਬ ਸਨਬੰਧੀ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਪਸਾਰੀ ॥ ਜਿਸੁ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਰਾਮ ਰਸੁ ਨਾਹੀ ਦੁਬਿਧਾ ਕਰਮ ਬਿਕਾਰੀ ॥੩॥

ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮਪਦਾਰਥਤਿਨਕੈਭੂਖੈਨਾਹੀਪਿਆਰੀ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਅਮੋਲਕੁਜੁਗਿਜੁਗਿਅੰਤਰਿਧਾਰੀ॥੪॥੩॥

ਰਾਗੁਸਾਰਗਮਹਲਾ੪॥ ਘਰੁ੧॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਹਰਿਕੇਸੰਤਜਨਾਕੀਹਮਧੂਰਿ॥ ਮਿਲਿਸਤਸੰਗਤਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆਆਤਮਰਾਮੁਰਹਿਆਭਰਪੂਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਤਿ
ਗੁਰਸੰਤੁਮਿਲੈਸਾਂਤਿਪਾਈਐਕਿਲਵਿਖਦੁਖਕਾਟੇਸਭਿਦੂਰਿ॥ਆਤਮਜੋਤਿਭਈਪਰਫੂਲਿਤਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜਨੁਦੇਖਿਆਹ
੧ ਜੂਰਿ॥੧॥ਵਡੈਭਾਗਿਸਤਸੰਗਤਿਪਾਈਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਰਹਿਆਭਰਪੂਰਿ॥ਅਠਸਠਿਤੀਰਥਮਜਨੁਕੀਆਸਤਸੰਗਤਿਪਗ
ਨਾਏਧੂਰਿ॥੨॥ਦੁਰਮਤਿਬਿਕਾਰਮਲੀਨਮਤਿਹੋਛੀਹਿਰਦਾਕੁਸੁਧੁਲਾਗਾਮੋਹੁਕੂਰੁ॥ਬਿਨੁਕਰਮਾਕਿਉਸੰਗਤਿਪਾਈ
ਐਹਉਮੈਬਿਆਪਿਰਹਿਆਮਨੁਝੂਰਿ॥੩॥ਹੋਇਦਇਆਲੁਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਹਰਿਜੀਮਾਗਉਸਤਸੰਗਤਿਪਗਧੂਰਿ॥ਨਾਨਕਸੰਤੁਮਿਲੈਹਰਿਪਾ
ਈਐਜਨੁਭੇਟਿਆਹਰਿਰਾਮੁਹਜੂਰਿ॥੪॥੧॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ੪॥ ਗੋਬਿੰਦਚਰਨਨਕਉਬਲਿਹਾਰੀ॥ਭਵਜਲੁਜਗਤੁਨ
ਹਰਿ ਜਾਈਤਰਿਆਜਪਿਹਰਿਹਰਿਪਾਰਿਉਤਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਿਰਦੈਪ੍ਰਤੀਤਿਬਨੀਪ੍ਰਭਕੇਰੀਸੇਵਾਸੁਰਤਿਬੀਚਾਰੀ॥ਅਨਦਿਨੁਰਾਮਨਾ
ਮੁਜਪਿਹਿਰਦੈਸਰਬਕਲਾਗੁਣਕਾਰੀ॥੧॥ਪ੍ਰਭੁਅਗਮਅਗੋਚਰੁਰਵਿਆਸ੍ਰਬਠਾਈਮਨਿਤਨਿਅਲਖਅਪਾਰੀ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾ
ਲੁਭਏਤਬਪਾਇਆਹਿਰਦੈਅਲਖਲਖਾਰੀ॥੨॥ਅੰਤਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਰਬਧਰਣੀਧਰਸਾਕਤਕਉਦੂਰਿਭਇਆਅਹੰਕਾਰੀ॥
ਤ੍ਰਿਸਨਾਜਲਤਨਕਬਹੂੰਬੂਝੈਜਿਉਬਾਜੀਹਾਰੀ॥੩॥ਊਠਤਬੈਠਤਹਰਿਗੁਨਗਾਵਹਿਗੁਰਿਕਿੰਚਤਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥ਨਾਨਕਜਿਨਕਉ
ਨਦਰਿਭਈਹੈਤਿਨਕੀਪੈਜਸਵਾਰੀ॥੪॥੨॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ੪॥ ਹਰਿਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਦੇਹੁਪਿਆਰੇ॥ਜਿਨਉਪਰਿਗੁ
ਰਮੁਖਮਨੁਮਾਨਿਆਤਿਨਕੇਕਾਜਸਵਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਜਨਦੀਨਭਏਗੁਰਆਗੈਤਿਨਕੇਦੂਖਨਿਵਾਰੇ॥ਅਨਦਿਨੁਭਗਤਿਕਰਹਿਗੁ
ਰਆਗੈਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਵਾਰੇ॥ਹਿਰਦੈਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਰਸਨਾਗਾਵਹਿਰਸੁਬੀਚਾਰੇ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਚੀਨਿਆਓਇ
ਪਾਵਹਿਮੋਖਦੁਆਰੇ॥੨॥ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖੁਅਚਲੁਅਚਲਾਮਤਿਜਿਸੁਦ੍ਰਿੜਤਾਨਾਮੁਅਧਾਰੇ॥ਤਿਸੁਆਗੈਜੀਉਦੇਵਉਅਪੁਨਾਹਉ
ਸਤਿਗੁਰਕੈਬਲਿਹਾਰੇ॥੩॥ਮਨਮੁਖਭ੍ਰਮਿਦੂਜੈਭਾਇਲਾਗੇਅੰਤਰਿਅਗਿਆਨਗੁਬਾਰੇ॥ਸਤਿਗੁਰੁਦਾਤਾਨਦਰਿਨਆਵੈਨਾਉਰ
ਵਾਰਨਪਾਰੇ॥੪॥ਸਰਬੇਘਟਿਘਟਿਰਵਿਆਸੁਆਮੀਸਰਬਕਲਾਕਲਧਾਰੇ॥ਨਾਨਕਦਾਸਨਿਦਾਸਕਹਤੁਹੈਕਰਿਕਿਰਪਾਲੇਹੁਉਬਾ
ਰੇ॥੫॥੩॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ੪॥ ਗੋਬਿੰਦਕੀਐਸੀਕਾਰਕਮਾਇ॥ਜੋਕਿਛੁਕਰੇਸੁਸਤਿਕਰਿਮਾਨਹੁਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਿਰਹਹੁ
ਲਿਵਲਾਇ॥+ਗੋਬਿੰਦਪ੍ਰੀਤਿਲਗੀਅਤਿਮੀਠੀਅਵਰਵਿਸਰਿਸਭਜਾਇ॥ਅਨਦਿਨੁਰਹਸੁਭਇਆਮਨੁਮਾਨਿਆਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿ
ਲਾਇ॥੧॥ਜਬਗੁਣਗਾਇਤਬਹੀਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤੈਸਾਂਤਿਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਲਭਏਤਬਪਾਇਆ+ਗਿਆਨਤਤੀਲਿਵਲਾ
ਇ॥ਅੰਤਰਿਜੋਤਿਪ੍ਰਗਟੀਮਨੁਮਾਨਿਆਹਰਿਸਹਜਿਸਮਾਧਿਲਗਾਇ॥੨॥ਹਿਰਦੈਕਪਟੁਨਿਤਕਪਟੁਕਮਾਵਹਿਮੁਖਹੁਹਰਿਹਰਿ
ਸੁਣਾਇ॥ਅੰਤਰਿਲੋਭੁਮਹਾਗੁਬਾਰਾਤੁਹਕੂਟੈਦੁਖਖਾਇ॥੩॥ਜਬਸੁਪ੍ਰਸੰਨਭਏਪ੍ਰਭਮੇਰੇਗੁਰਮੁਖਿਪਰਚਾਲਾਇ॥ਨਾ
ਨਕਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਪਾਇਆਨਾਮੁਜਪਤਸੁਖੁਪਾਇ॥੪॥੪॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ੪॥ ਮੇਰਾਮਨੁਰਾਮਨਾਮਿਮਨੁਮਾਨੀ॥ਮੇਰੈਹੀਅ
ਰੈਸਤਿਗੁਰਿਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਈਮਨਿਹਰਿਕਥਾਸੁਖਾਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੀਨਦਇਆਲਹੋਵਹੁਜਨਊਪਰਿਜਨਦੇਵਹੁਅਕਥਕਹਾਨੀ॥
ਹਰਿ

੧॥ਰਹਾਉ॥
ਹਰਿਚਰਣੀਚਿਤੁ
ਲਾਇ॥ਮਤਿਪਰਗਾ
ਸਬਦੀਹਰਿਧਿਆ
ਇਆ

ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੀਠ ਲਗਾਨੀ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕੇ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਜਿਨ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਪਛਾਨੀ ॥ ੩ ੧ੴ
ਪੁਰਖੈ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਿਆ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਭ ਚੂਕੀ ਆਵਣ ਜਾਣੀ ॥ ਨੈਣੀ ਬਿਰਹੁ ਦੇਖਾ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਰਸਨਾ ਨਾਮੁ ਵਖਾਨੀ ॥ ਸ੍ਰਵ
ਣੀ ਕੀਰਤਨੁ ਸੁਨਉ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਾਨੀ ॥ ਪੰਚ ਜਨਾ ਗੁਰ ਵਸਿਗਤਿ ਆਣੇ ਤਉ ਉਨਮਨਿ ਨਾਮਿ ਲਗਾਨੀ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਉਨ
ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਨੀ ॥੪॥੫॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਜਪਿ ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪੜ੍ਹੁ ਸਾਰੁ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਥਿ
ਰੁ ਨਹੀ ਕੋਈ ਹੋਰੁ ਨਿਹਫਲ ਸਭੁ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਿਆ ਲੀਜੈ ਕਿਆ ਤਜੀਐ ਬਉਰੇ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਛਾਰੁ ॥ ਜਿਸੁ ਬਿਖਿਆ ਕ
ਉ ਤੁਮ ਅਪਨੀ ਕਰਿ ਜਾਨਹੁ ਸਾ ਛਾਡਿ ਜਾਹੁ ਸਿਰਿ ਭਾਰੁ ॥੧॥ ਤਿਲੁ ਤਿਲੁ ਪਲੁ ਪਲੁ ਅਉਧ ਫੁਨਿ ਘਾਟੈ ਬੂਝਿ ਨ ਸਕੈ ਗਵਾਰੁ ॥ ਸੋਈ
ਕਰੈ ਜਿ ਸਾਥਿ ਨ ਚਾਲੈ ਇਹੁ ਸਾਕਤ ਕਾ ਆਚਾਰੁ ॥੨॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਲੁ ਬਉਰੇ ਤਉ ਪਾਵਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਸੰ
ਗ ਸੁਖੁ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ਪੂਛਹੁ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰੁ ॥੩॥ ਰਾਣਾ ਰਾਉ ਸਭੈ ਕੋਊ ਚਾਲੈ ਝੂਠੁ ਛੋਡਿ ਜਾਇ ਪਾਸਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਸਦਾ ਥਿਰ
ਨਿਹਚਲੁ ਜਿਨਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ॥੪॥ ੬॥

ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੩ ਦੁਪਦੇ

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਕਾਹੇ ਪੂਤ ਝਗਰਤ ਹਉ ਸੰਗਿ ਬਾਪ ॥ ਜਿਨ ਕੇ ਜਣੇ ਬਡੀਰੇ ਤੁਮ ਹਉ ਤਿਨ ਸਿਉ ਝਗਰਤ ਪਾਪ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਸੁ ਧਨ ਕਾ ਤੁਮ ਗਰਬੁ
ਕਰਤ ਹਉ ਸੋ ਧਨੁ ਕਿਸਹਿ ਨ ਆਪ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਛੋਡਿ ਜਾਇ ਬਿਖਿਆ ਰਸੁ ਤਉ ਲਾਗੈ ਪਛੁਤਾਪ ॥੧॥ ਜੋ ਤੁਮਰੇ ਪ੍ਰਭ ਹੋਤੇ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ
ਤਿਨ ਕੇ ਜਾਪਹੁ ਜਾਪ ॥ ਉਪਦੇਸੁ ਕਰਤ ਨਾਨਕ ਜਨ ਤੁਮ ਕਉ ਜਉ ਸੁਨਹੁ ਤਉ ਜਾਇ ਸੰਤਾਪ ॥੨॥ ੧॥

ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੪ ਪੜਤਾਲ ਘਰੁ ੫ ॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਜਪਿ ਮਨ ਜਗੰਨਾਥ ਜਗਦੀਸਰੋ ਜਗਜੀਵਨੋ ਮਨਮੋਹਨ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਗੀ ਮੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਟੇਕ ਸਭ ਦਿਨਸੁ ਸਭ ਰਾਤਿ ॥੧॥
ਹਰਿ ਕੀ ਉਪਮਾ ਅਨਿਕ ਅਨਿਕ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਸੁਕ ਨਾਰਦ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕ ਤਵ ਗੁਨ ਸੁਆਮੀ ਗਨਿਨ ਨ ਜਾਤਿ ॥ ਤੂ ਹਰਿ ਬੇਅੰਤੁ ਤੂ ਹਰਿ ਬੇ
ਅੰਤੁ ਤੂ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਤੂ ਆਪੇ ਹੀ ਜਾਨਹਿ ਆਪਨੀ ਭਾਂਤਿ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਿਕਟਿ ਨਿਕਟਿ ਹਰਿ ਨਿਕਟ ਹੀ ਬਸਤੇ ਤੇ ਹਰਿ ਕੇ ਜਨ ਸਾਧੂ ਹਰਿ
ਭਗਾਤ ॥ ਤੇ ਹਰਿ ਕੇ ਜਨ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਲਿ ਮਿਲੇ ਜੈਸੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਲਲੈ ਸਲਲ ਮਿਲਾਤਿ ॥੨॥੧॥ ੮॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੪ ॥
ਜਪਿ ਮਨ ਨਰਹਰੇ ਨਰਹਰ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਸਗਲ ਦੇਵ ਦੇਵਾ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਰਾਮ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮੋਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਤੁ ਗ੍ਰਿਹਿ ਗੁਨ ਗਾ
ਵਤੇ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵਤੇ ਰਾਮ ਗੁਨ ਗਾਵਤੇ ਤਿਤੁ ਗ੍ਰਿਹਿ ਵਾਜੇ ਪੰਚ ਸਬਦ ਵਡ ਭਾਗ ਮਥੋਰਾ ॥ ਤਿਨ ਜਨ ਕੇ ਸਭਿ ਪਾਪ ਗਏ
ਸਭਿ ਦੋਖ ਗਏ ਸਭਿ ਰੋਗ ਗਏ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ਗਏ ਤਿਨ ਜਨ ਕੇ ਹਰਿ ਮਾਰਿ ਕਢੇ ਪੰਚ ਚੋਰਾ ॥੧॥ ਹਰਿ ਰਾਮ ਬੋਲਹੁ ਹ
ਰਿ ਸਾਧੂ ਹਰਿ ਕੇ ਜਨ ਸਾਧੂ ਜਗਦੀਸੁ ਜਪਹੁ ਮਨਿ ਬਚਨਿ ਕਰਮਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਰਾਧੂ ਹਰਿ ਕੇ ਜਨ ਸਾਧੂ ॥ ਹਰਿ ਰਾਮ ਬੋਲਿ ਹਰਿ ਰਾਮ ਬੋਲਿ
ਸਭਿ ਪਾਪ ਗਵਾਧੂ ॥ ਨਿਤ ਨਿਤ ਜਾਗਰਣੁ ਕਰਹੁ ਸਦਾ ਸਦਾ ਆਨੰਦੁ ਜਪਿ ਜਗਦੀਸੁਰਾ ਮਨ ਇਛੇ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ਸਭੈ ਫਲ ਪਾਵਹੁ
ਧਰਮੁ ਅਰਥੁ ਕਾਮ ਮੋਖੁ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸਿਉ ਮਿਲੇ ਹਰਿ ਭਗਤ ਤੋਰਾ ॥੨॥੨॥ ੯॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੪ ॥
ਜਪਿ ਮਨ ਮਾਧੋ ਮਧੁਸੂਦਨੋ ਹਰਿ ਸ੍ਰੀਰੰਗੋ ਪਰਮੇਸਰੋ ਸਤਿ ਪਰਮੇਸਰੋ ਪ੍ਰਭੁ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਸਭ ਦੂਖਨ ਕੋ ਹੰਤਾ ਸਭ ਸੂ
ਖਨ ਕੋ ਦਾਤਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਗੁਨ ਗਾਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਘਟਿ ਘਟੇ ਘਟਿ ਬਸਤਾ ਹਰਿ ਜਲਿ ਥਲੇ ਹਰਿ ਬਸਤਾ ਹਰਿ ਥਾਨ ਥਾਨੰ

ਤਰਸਤ ਮੋਹਿ ਹਰਿ ਦੇਖਨ ਕੋ ਚਾਉ ॥ ਕੋਈ ਆਵੈ ਸੰਤੁ ਹਰਿ ਕਾ ਜਨੁ ਸੰਤੁ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮ ਜਨੁ ਸੰਤੁ ਮੋਹਿ ਮਾਰਗੁ ਦਿਖਲਾਵੈ ॥
ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੇ ਹਉ ਮਲਿ ਮਲਿ ਧੋਵਾ ਪਾਉ ॥੧॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਸਰਧਾ ਤੇ ਮਿਲਿਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ
ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਆਨੰਦ ਭਏ ਮੈ ਦੇਖਿਆ ਹਰਿ ਰਾਉ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਭਈ ਹਰਿ ਕੀ ਕਿਰਪਾ ਭਈ ਜਗਦੀਸੁਰ ਕਿਰਪਾ ਭਈ ਮੈ
ਅਨਦਿਨੋ ਸਦ ਸਦ ਸਦਾ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਨਾਉ ॥੨॥੩॥੧੦॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਜਪਿ ਮਨ ਨਿਰਭਉ ॥ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਦਾ ਸਤਿ ॥
ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ॥ ਆਜੂਨੀ ਸੰਭਉ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਅਨਦਿਨੋ ਧਿਆਇ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਨਿਰਾਹਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਕਉ ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਕਉ

ਕੋਟਿ

ਕੋਟਿ ਤੇਤੀਸ ਸਿਧ ਜਤੀ ਜੋਗੀ ਤਟ ਤੀਰਥ ਪਰਭਵਨ ਕਰਤ ਰਹਤ ਨਿਰਾਹਾਰੀ ॥ ਤਿਨ ਜਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਥਾਇ ਪਈ ਜਿਨ ਕਉ ਕਿਰਪਾਲ ਹੋਵਤੁ ਬ
ਨਵਾਰੀ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕੇ ਹੋ ਸੰਤ ਭਲੇ ਤੇ ਊਤਮ ਭਗਤ ਭਲੇ ਜੋ ਭਾਵਤ ਹਰਿ ਰਾਮ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ਜਿਨ ਕਾ ਅੰਗੁ ਕਰੈ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਤਿਨ ਕੀ ਨਾਨਕ ਹ

ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ

ਰਿ ਪੈਜ ਸਵਾਰੀ ॥੨॥੪॥੧੧॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਪੜਤਾਲ ॥ ਜਪਿ ਮਨ ਗੋਬਿੰਦੁ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਾ ਪ੍ਰਭੋ
ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਬੋਲਿ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ਸੋ ਪੀਐ ਜਿਸੁ ਰਾਮੁ ਪਿਆਸੀ ॥ ਹਰਿ
ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਦਇਆ ਕਰਿ ਮੇਲੈ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੋ ਜਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਚਖਾਸੀ ॥੧॥ ਜੋ ਜਨ ਸੇਵਹਿ ਸਦ ਸਦਾ ਮੇਰਾ
ਹਰਿ ਹਰੇ ਤਿਨ ਕਾ ਸਭੁ ਦੂਖੁ ਭਰਮੁ ਭਉ ਜਾਸੀ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਨਾਮੁ ਲਏ ਤਾਂ ਜੀਵੈ ਜਿਉ ਚਾਤ੍ਰਿਕੁ ਜਲਿ ਪੀਐ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੀ ॥
੨॥੫॥੧੨॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਜਪਿ ਮਨ ਸਿਰੀ ਰਾਮੁ ॥ ਰਾਮ ਰਮਤ ਰਾਮੁ ॥ ਸਤਿ ਸਤਿ ਰਾਮੁ ॥ ਬੋਲਹੁ ਭਈਆ ਸਦ ਰਾਮ ਰਾਮੁ
ਰਮਿ ਰਹਿਆ ਸਰਬਗੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਾਮੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪੇ ਸਭੁ ਕਰਤਾ ਰਾਮੁ ਆਪੇ ਸਭਤੁ ਜਗੇ ॥ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ

ਆਪੇ

ਮੇਰਾ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਇ ਸੋ ਜਨੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਲਿਵ ਲਾਗੇ ॥੧॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਕੀ ਉਪਮਾ ਦੇਖਹੁ ਹਰਿ ਸੰਤਹੁ ਜੋ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੀ ਪਤਿ ਰਾਖੈ

ਆਪਿ ਆਪਿ

ਵਿਚਿ ਕਲਜੁਗ ਅਗੇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਾ ਅੰਗੁ ਕੀਆ ਮੇਰੈ ਰਾਮ ਰਾਇ ਦੁਸਮਨ ਦੂਖ ਗਏ ਸਭਿ ਭਗੇ ॥੨॥੬॥੧੩॥੧੬

॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧ ॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਤਿਗੁਰ ਮੂਰਤਿ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਅੰਤਰਿ ਪਿਆਸ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਜਿਉ ਜਲ ਕੀ ਸਫਲ ਦਰਸਨੁ ਕਦਿ ਪਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਅਨਾਥਾ ਕੋ ਨਾਥੁ ਸਰਬ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕੁ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ ਜਾ ਕਉ ਕੋਇ ਨ ਰਾਖੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ਤਿਸੁ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਅਸ
ਰਾਉ ॥੧॥ ਨਿਧਰਿਆ ਧਰ ਨਿਗਤਿਆ ਗਤਿ ਨਿਥਾਵਿਆ ਤੂ ਥਾਉ ॥ ਦਹ ਦਿਸ ਜਾਉ ਤਹਾ ਤੂ ਸੰਗੇ ਤੇਰੀ ਕੀਰਤਿ
ਕਰਮ ਕਮਾਉ ॥੨॥ ਏਕਸੁ ਤੇ ਲਾਖ ਲਾਖ ਤੇ ਏਕਾ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕਹਿ ਨ ਸਕਾਉ ॥ ਤੂ ਬੇਅੰਤੁ ਤੇਰੀ ਮਿਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ
ਐ ਸਭੁ ਤੇਰੋ ਖੇਲੁ ਦਿਖਾਉ ॥੩॥ ਸਾਧਨ ਕਾ ਸੰਗੁ ਸਾਧ ਸਿਉ ਗੋਸਟਿ ਹਰਿ ਸਾਧਨ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਉ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪਾ
ਇਆ ਹੈ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਦੇਹੁ ਦਰਸੁ ਮਨਿ ਚਾਉ ॥੪॥੧॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਜਾ
ਨਾ ॥ ਕਰਤ ਬੁਰਾਈ ਮਾਨੁਖ ਤੇ ਛਪਾਈ ਸਾਖੀ ਭੂਤ ਪਵਾਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬੈਸਨੌ ਨਾਮੁ ਕਰਤ ਖਟ ਕਰਮਾ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭ
ਜੂਠਾਨਾ ॥ ਸੰਤ ਸਭਾ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਤੇ ਡੂਬੇ ਸਭ ਅਗਿਆਨਾ ॥੧॥ ਕਰਹਿ ਸੋਮਪਾਕੁ ਹਿਰਹਿ ਪਰ ਦਰਬਾ ਅੰਤਰਿ ਝੂਠ ਗੁਮਾਨ
॥ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਕੀ ਬਿਧਿ ਨਹੀ ਜਾਣਹਿ ਬਿਆਪੇ ਮਨ ਕੈ ਮਾਨਾ ॥੨॥ ਸੰਧਿਆ ਕਾਲ ਕਰਹਿ ਸਭਿ ਵਰਤਾ ਜਿਉ ਸਫਰੀ ਦੰਫਾਨਾ ॥

੩ ੴ ੧

ਪ੍ਰਭ ਭੁਲਾਏ ਊਝੜਿ ਪਾਏ ਨਿਹਫਲ ਜਨਮੁ ਕਮਾਨਾ ॥੩॥ ਸੋ ਗਿਆਨੀ ਸੋ ਬੈਸਨੋ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਿਸੁ ਕਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਭਗਵਾਨਾ ॥ ਓ
ਨਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਉਧਰਿਆ ਸਗਲ ਜਹਾਨਾ ॥੪॥ ਕਿਆ ਹਮ ਕਥਹ ਕਿਛੁ ਕਥਿ ਨਹੀ ਜਾਣਹ ਪ੍ਰਭ
ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਬੋਲਾਨਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੀ ਧੂਰਿ ਇਕ ਮਾਗਉ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪਇਓ ਸਰਨਾ ॥੫॥੨॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫
॥ ਅਬ ਮੋਰੋ ਨਾਚਨੋ ਰਹੋ ॥ ਲਾਲੁ ਰਗੀਲਾ ਸਹਜੇ ਪਾਇਓ ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨਿ ਲਹੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੁਆਰ ਕੰਨਿਆ ਜੈਸੇ
ਸੰਗਿ ਸਹੇਰੀ ਪ੍ਰਿਅ ਬਚਨ ਉਪਹਾਸ ਕਹੋ ॥ ਜਉ ਸੁਰਿਜਨੁ ਗ੍ਰਿਹ ਭੀਤਰਿ ਆਇਓ ਤਬ ਮੁਖੁ ਕਾਜਿ ਲਜੋ ॥੧॥ ਜਿਉ ਕਨਿਕੋ ਕੋ
ਠਾਰੀ ਚੜਿਓ ਕਬਰੋ ਹੋਤ ਫਿਰੋ ॥ ਜਬ ਤੇ ਸੁਧ ਭਏ ਹੈ ਬਾਰਹਿ ਤਬ ਤੇ ਥਾਨ ਥਿਰੋ ॥੨॥ ਜਉ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਤਊ ਲਉ ਬਜਿ
ਓ ਮੂਰਤ ਘਰੀ ਪਲੋ ॥ ਬਜਾਵਨਹਾਰੋ ਊਠਿ ਸਿਧਾਰਿਓ ਤਬ ਫਿਰਿ ਬਾਜੁ ਨ ਭਇਓ ॥੩॥ ਜੈਸੇ ਕੁੰਭ ਉਦਕ ਪੂਰਿ ਆ
ਨਿਓ ਤਬ ਓਹੁ ਭਿੰਨ ਦ੍ਰਿਸਟੋ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕੁੰਭੁ ਜਲੈ ਮਹਿ ਡਾਰਿਓ ਅੰਭੈ ਅੰਭ ਮਿਲੋ ॥੪॥੩॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫
ਅਬ ਪੂਛੇ ਕਿਆ ਕਹਾ ॥ ਲੈਨੋ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਨੀਕੋ ਬਾਵਰ ਬਿਖੁ ਸਿਉ ਗਹਿ ਰਹਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੁਲਭ ਜਨਮੁ
ਚਿਰੰਕਾਲ ਪਾਇਓ ਜਾਤਉ ਕਉਡੀ ਬਦਲਹਾ ॥ ਕਾਥੂਰੀ ਕੋ ਗਾਹਕੁ ਆਇਓ ਲਾਦਿਓ ਕਾਲਰ ਬਿਰਖ ਜਿਵਹਾ ॥
੧॥ ਆਇਓ ਲਾਭੁ ਲਾਭਨ ਕੈ ਤਾਈ ਮੋਹਨਿ ਠਾਗਉਰੀ ਸਿਉ ਉਲਝਿ ਪਹਾ ॥ ਕਾਚ ਬਾਦਰੈ ਲਾਲੁ ਖੋਈ ਹੈ ਫਿਰਿ ਇਹੁ ਅਉਸਰੁ ਕਦਿ
ਲਹਾ ॥੨॥ ਸਗਲ ਪਰਾਧ ਏਕੁ ਗੁਣੁ ਨਾਹੀ ਠਾਕੁਰੁ ਛੋਡਹ ਦਾਸਿ ਭਜਹਾ ॥ ਆਈ ਮਸਟਿ ਜੜਵਤ ਕੀ ਨਿਆਈ ਜਿਉ ਤਸਕਰੁ
ਦਰਿ ਸਾਨਿਹਾ ॥੩॥ ਆਨ ਉਪਾਉ ਨ ਕੋਊ ਸੂਝੈ ਹਰਿ ਦਾਸਾ ਸਰਣੀ ਪਰਿ ਰਹਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਬ ਹੀ ਮਨ ਛੁਟੀਐ ਜਉ ਸਗਲੇ ਅ
ਉਗਨ ਮੇਟਿ ਧਰਹਾ ॥੪॥੪॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਾਈ ਧੀਰਿ ਰਹੀ ਪ੍ਰਿਅ ਬਹੁਤੁ ਬਿਰਾਗਿਓ ॥ ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ ਆਨੂਪ ਰੰ
ਗ ਰੇ ਤਿਨ੍ਹ ਸਿਉ ਰੁਚੈ ਨ ਲਾਗਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰਿਅ ਮੁਖਿ ਟੇਰਉ ਨੀਦ ਪਲਕ ਨਹੀ ਜਾਗਿਓ ॥ ਹਾਰ ਕਜਰ ਅ
ਨਿਕ ਬਸਤ੍ਰ ਸੀਗਾਰ ਰੇ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਸਭੈ ਬਿਖੁ ਲਾਗਿਓ ॥੧॥ ਪੂਛਉ ਪੂਛਉ ਦੀਨ ਭਾਂਤਿ ਕਰਿ ਕੋਊ ਕਹੈ ਪ੍ਰਿਅ ਦੇਸਾਂਗਿਓ ॥ ਹੀ
ਓ ਦੇਓ ਸਭੁ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਉ ਸੀਸੁ ਚਰਣ ਪਰਿ ਰਾਖਿਓ ॥੨॥ ਚਰਣ ਬੰਦਨਾ ਅਮੋਲ ਦਾਸਰੋ ਦੇਓ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਅਰ
ਦਾਗਿਓ ॥ ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਮੋਹਿ ਪ੍ਰਭੂ ਮਿਲਾਵਹੁ ਨਿਮਖ ਦਰਸੁ ਪੇਖਾਗਿਓ ॥੩॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਭਈ ਤਬ ਭੀਤਰਿ ਆਇਓ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਅਨਦਿ
ਨੁ ਸੀਤਲਾਗਿਓ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਰਸਿ ਮੰਗਲ ਗਾਏ ਸਬਦੁ ਅਨਾਹਦੁ ਬਾਜਿਓ ॥੪॥੫॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਮਾਈ ਸ
ਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਹਰਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਾਧਾ ॥ ਬਚਨੁ ਗੁਰੂ ਜੋ ਪੂਰੈ ਕਹਿਓ ਮੈ ਛੀਕਿ ਗਾਂਠਰੀ ਬਾਧਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰ ਨਖਿ
ਅਤ੍ਰ ਬਿਨਾਸੀ ਰਵਿ ਸਸੀਅਰ ਬੇਨਾਧਾ ॥ ਗਿਰਿ ਬਸੁਧਾ ਜਲ ਪਵਨ ਜਾਇਗੋ ਇਕਿ ਸਾਧ ਬਚਨ ਅਟਲਾਧਾ ॥੧॥ ਅੰਡ ਬਿਨਾਸੀ ਜੇਰ ਬਿ
ਨਾਸੀ ਉਤਭੁਜ ਸੇਤ ਬਿਨਾਧਾ ॥ ਚਾਰਿ ਬਿਨਾਸੀ ਖਟਹਿ ਬਿਨਾਸੀ ਇਕਿ ਸਾਧ ਬਚਨ ਨਿਹਚਲਾਧਾ ॥੨॥ ਰਾਜ ਬਿਨਾਸੀ ਤਾਮ ਬਿ
ਨਾਸੀ ਸਾਤਕੁ ਭੀ ਬੇਨਾਧਾ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿਮਾਨ ਹੈ ਸਗਲ ਬਿਨਾਸੀ ਇਕਿ ਸਾਧ ਬਚਨ ਆਗਾਧਾ ॥੩॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪ ਹੀ ਆਪੇ ਸਭੁ
ਆਪਨ ਖੇਲੁ ਦਿਖਾਧਾ ॥ ਪਾਇਓ ਨ ਜਾਈ ਕਹੀ ਭਾਂਤਿ ਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਲਾਧਾ ॥੪॥੬॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਮੇਰੈ ਮਨ ਬਾਸਿਬੋ ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ॥ ਜਹਾਂ ਸਿਮਰਨੁ ਭਇਓ ਹੈ ਠਾਕੁਰ ਤਹਾਂ ਨਗਰ ਸੁਖ ਆਨੰਦ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਹਾਂ ਬੀਸ
ਰੈ ਠਾਕੁਰੁ ਪਿਆਰੋ ਤਹਾਂ ਦੂਖੁ ਸਭ ਆਪਦ ॥ ਜਹ ਗੁਨ ਗਾਇ ਆਨੰਦ ਮੰਗਲ ਰੂਪ ਤਹਾਂ ਸਦਾ ਸੁਖ ਸੰਪਦ ॥੧॥ ਜਹਾ ਸ੍ਰਵ

ਨਾਮ ਕਥਾ ਸੁਨੀਐ ਤਉ ਹਮ ਭਾਈਆ ਨਉ ਨਿਧਿ ਆਨੰਦਾ॥ ਜਾ ਕੀਰਤਨ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਤਉ ਦਾਸ ਧਨ ਬਾਸ ਫਲਾਨੰਦਾ॥
੨॥ ਬਿਨਸਿ ਜਾਤ ਮਨ ਕੋਟਿ ਬਿਰਖ ਜੋ ਵੇ ਸਗਲੀ ਅਉਧ ਪਾਪ ਬਿਖਾਨੰਦਾ॥ ਏਕ ਨਿਮਖ ਗੋਬਿੰਦ ਭਜਨ ਕਰਿ ਤਉ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜੀਵ-
ਨੰਦਾ॥੩॥ ਸਰਨ ਸਰਨਿ ਸਰਨਿ ਪ੍ਰਭ ਪਾਵਉ ਦੀਜੈ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਕਿਰਪਾਨੰਦਾ॥ ਨਾਨਕ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਹੈ ਸਰਬ ਮੈ ਸਗਲ
ਗੁਣਾ ਬਿਧਿ ਜਾਂਨੰਦਾ॥੪॥੭॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫॥ ਅਬ ਮੋਹਿ ਰਾਮ ਭਰੋਸਉ ਪਾਏ॥ ਜੋ ਜੋ ਸਰਣਿ ਪਰਿਓ ਕਰੁਣਾਨਿ-
ਧਿ ਤੇ ਤੇ ਭਵਹਿ ਤਰਾਏ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੁਖਿ ਸੋਇਓ ਅਰੁ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਓ ਸਹਸਾ ਗੁਰਹਿ ਗਵਾਏ॥ ਜੋ ਚਾਹਤ ਸੋਈ
ਹਰਿ ਕੀਓ ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਫਲ ਪਾਏ॥੧॥ ਹਿਰਦੈ ਜਪਉ ਨੇਤ੍ਰ ਧਿਆਨੁ ਲਾਵਉ ਸ੍ਰਵਨੀ ਕਥਾ ਸੁਨਾਏ॥ ਚਰਣੀ ਚਲਉ ਮਾ-
ਰਗਿ ਠਾਕੁਰ ਕੈ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ॥੨॥ ਦੇਖਿਓ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਰਬ ਮੰਗਲ ਰੂਪ ਉਲਟੀ ਸੰਤ ਕਰਾਏ॥ ਪਾਇਓ ਲਾ-
ਲ ਅਮੋਲੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਛੋਡਿ ਨ ਕਤਹੂ ਜਾਏ॥੩॥ ਕਵਨ ਉਪਮਾ ਕਵਨ ਬਡਾਈ ਕਿਆ ਗੁਨ ਕਹਉ ਰੀਝਾਏ॥ ਹੋਤ ਕ੍ਰਿਪਾ-
ਲ ਦੀਨ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭ ਜਨ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਦਸਾਏ॥੪॥੮॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫॥ ਓਇ ਸੁਖ ਕਾ ਸਿਉ ਬਰਨਿ ਸੁਨਾਵਤ॥
ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਪੇਖਿ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸਨ ਮਨਿ ਮੰਗਲ ਗੁਨ ਗਾਵਤ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਬਿਸਮ ਭਈ ਪੇਖਿ ਬਿਸਮਾਦੀ ਪੂਰਿ ਰਹੇ ਕਿਰਪਾਵ-
ਤਾ॥ ਪੀਓ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਕ ਜਿਉ ਚਾਖਿ ਗੂੰਗਾ ਮੁਸਕਾਵਤ॥੧॥ ਜੈਸੇ ਪਵਨੁ ਬੰਧ ਕਰਿ ਰਾਖਿਓ ਬੂਝ ਨ ਆਵਤ ਜਾਵਤ॥
ਜਾ ਕਉ ਰਿਦੈ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਭਇਓ ਹਰਿ ਉਆ ਕੀ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ਕਹਾਵਤ॥੨॥ ਆਨ ਉਪਾਵ ਜੇਤੇ ਕਿਛੁ ਕਹੀਅਹਿ ਤੇਤੇ ਸੀਖੇ ਪਾਵਤ॥ ਅ-
ਚਿੰਤ ਲਾਲੁ ਗ੍ਰਿਹ ਭੀਤਰਿ ਪ੍ਰਗਟਿਓ ਅਗਮ ਜੈਸੇ ਪਰਖਾਵਤ॥੩॥ ਨਿਰਗੁਨ ਨਿਰੰਕਾਰ ਅਬਿਨਾਸੀ ਅਤੁਲੋ ਤੁਲਿਓ ਨ ਜਾਵਤ॥ ਕਹੁ
ਨਾਨਕ ਅਜਰੁ ਜਿਨਿ ਜਰਿਆ ਤਿਸ ਹੀ ਕਉ ਬਨਿ ਆਵਤ॥੪॥੯॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫॥ ਬਿਖਈ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਇਵ ਹੀ ਗੁਦਾਰੈ॥
ਗੋਬਿੰਦੁ ਨ ਭਜੈ ਅਹੰਬੁਧਿ ਮਾਤਾ ਜਨਮੁ ਜੂਐ ਜਿਉ ਹਾਰੈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਾ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਤਿਸ ਸਿਉ ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਹਿਤਕਾਰੈ॥
ਛਾਪਰੁ ਬਾਂਧਿ ਸਵਾਰੈ ਤ੍ਰਿਣ ਕੋ ਦੁਆਰੈ ਪਾਵਕੁ ਜਾਰੈ॥੧॥ ਕਾਲਰ ਪੋਟ ਉਠਾਵੈ ਮੂੰਡਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮਨ ਤੇ ਡਾਰੈ॥ ਓਢੈ ਬਸਤ੍ਰ ਕਾਜਰ
ਮਹਿ ਪਰਿਆ ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਫਿਰਿ ਝਾਰੈ॥੨॥ ਕਾਟੈ ਪੇਡੁ ਡਾਲ ਪਰਿ ਠਾਢੌ ਖਾਇ ਖਾਇ ਮੁਸਕਾਰੈ॥ ਗਿਰਿਓ ਜਾਇ ਰਸਾਤਲਿ ਪ-
ਰਿਓ ਛਿਟੀ ਛਿਟੀ ਸਿਰ ਭਾਰੈ॥੩॥ ਨਿਰਵੈਰੈ ਸੰਗਿ ਵੈਰੁ ਰਚਾਏ ਪਹੁਚਿ ਨ ਸਕੈ ਗਵਾਰੈ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੰਤਨ ਕਾ ਰਾਖਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨਿਰੰ-
ਕਾਰੈ॥੪॥੧੦॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫॥ ਅਵਰਿ ਸਭਿ ਭੂਲੇ ਭ੍ਰਮਤ ਨ ਜਾਨਿਆ॥ ਏਕੁ ਸੁਧਾਖਰੁ ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਤਿਨਿ ਬੇਦਹਿ ਤਤੁ
ਪਛਾਨਿਆ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪਰਵਿਰਤਿ ਮਾਰਗੁ ਜੇਤਾ ਕਿਛੁ ਹੋਈਐ ਤੇਤਾ ਲੋਗ ਪਚਾਰਾ॥ ਜਉ ਲਉ ਰਿਦੈ ਨਹੀ ਪਰਗਾਸਾ ਤਉ
ਲਉ ਅੰਧ ਅੰਧਾਰਾ॥੧॥ ਜੈਸੇ ਧਰਤੀ ਸਾਧੈ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਬਿਨੁ ਬੀਜੈ ਨਹੀ ਜਾਂਮੈ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ਹੈ ਤੁਟੈ ਨਾਹੀ ਅਭਿਮਾਨੈ॥੨॥
ਬਿਧ ਨੀਰੁ ਬਿਰੋਲੈ ਅਤਿ ਸ੍ਰਮੁ ਪਾਵੈ ਨੈਨੂ ਕੈਸੇ ਰੀਸੈ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਕਾਹੂ ਮਿਲਤ ਨਹੀ ਜਗਦੀਸੈ॥੩॥ ਖੋਜਤ ਖੋ-
ਜਤ ਇਹੈ ਬੀਚਾਰਿਓ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਹਰਿ ਨਾਮਾ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਭਇਓ ਪਰਾਪਤਿ ਜਾ ਕੈ ਲੇਖੁ ਮਥਾਮਾ॥੪॥
੧੧॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫॥ ਅਨਦਿਨੁ ਰਾਮ ਕੇ ਗੁਣ ਕਹੀਐ॥ ਸਗਲ ਪਦਾਰਥ ਸਰਬ ਸੂਖ ਸਿਧਿ ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਫਲ ਲ-
ਹੀਐ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਆਵਹੁ ਸੰਤ ਪ੍ਰਾਨ ਸੁਖਦਾਤੇ ਸਿਮਰਹ ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ॥ ਅਨਾਥਹ ਨਾਥੁ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ
ਘਟ ਵਾਸੀ॥੧॥ ਗਾਵਤ ਸੁਨਤ ਸੁਨਾਵਤ ਸਰਧਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀ ਵਡਭਾਗੇ॥ ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਮਿਟੇ ਸਭਿ ਤਨ ਤੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਲਿਵ

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਝੂਠ ਨਿੰਦਾ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਬੰਧਨ ਤੂਟੇ ॥ ਮੋਹ ਮਗਨ ਅਹੰ [illegible] ਅੰਧ ਮਮਤਾ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਛੂਟੇ ॥੩॥ ਜਾਤੁ
ਸਮਰਥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੁਆਮੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਨੁ ਤੇਰਾ ॥ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਸਰਬ ਮਹਿ ਠਾਕੁਰੁ ਨਾਨਕ ਸੋ ਪੇਖਿਓ ਨੇਰਾ ॥੪॥੧੨॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰਦੇਵ ਚਰਨ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਧਿਆਈਐ ਉਪਦੇਸੁ ਹਮਾਰੀ ਗਤਿ ਕਰਨ ॥
ਰਹਾਉ ॥ ਦੂਖ ਰੋਗ ਭੈ ਸਗਲ ਬਿਨਾਸੇ ਜੋ ਆਵੈ ਹਰਿ ਸੰਤ ਸਰਨ ॥ ਆਪਿ ਜਪੈ ਅਵਰਹ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ਵਡ ਸਮਰਥ ਤਾਰਨ ਤਰਨ ॥
੧॥ ਜਾ ਕੋ ਮੰਤ੍ਰੁ ਉਤਾਰੈ ਸਹਸਾ ਊਣੇ ਕਉ ਸੁਭਰ ਭਰਨ ॥ ਹਰਿ ਦਾਸਨ ਕੀ ਆਗਿਆ ਮਾਨਤ ਤੇ ਨਾਹੀ ਫੁਨਿ ਗਰਭ ਪਰਨ ॥੨॥ ਭਗਤਨ
ਕੀ ਟਹਲ ਕਮਾਵਤ ਗਾਵਤ ਦੁਖ ਕਾਟੇ ਤਾ ਕੇ ਜਨਮ ਮਰਨ ॥ ਜਾ ਕਉ ਭਇਓ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਬੀਠੁਲਾ ਤਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਜਰ ਜਰ
ਨਾ ॥ ਹਰਿ ਰਸਹਿ ਅਘਾਨੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਨੇ ਮੁਖ ਤੇ ਨਾਹੀ ਜਾਤ ਬਰਨ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਸੰਤੋਖੇ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭੂ ਜਪਿ ਜਪਿ ਉਧਰਨ ॥
੪॥੧੩॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗਾਇਓ ਰੀ ਮੈ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਮੰਗਲ ਗਾਇਓ ॥ ਭਲੇ ਸੰਜੋਗ ਭਲੇ ਦਿਨ ਅ
ਉਸਰ ਜਉ ਗੋਪਾਲੁ ਰੀਝਾਇਓ ॥੧॥ ਸੰਤਹ ਚਰਨ ਮੋਰਲੋ ਮਾਥਾ ॥ ਹਮਰੇ ਮਸਤਕਿ ਸੰਤ ਧਰੇ ਹਾਥਾ ॥੧॥ ਸਾਧਹ ਮੰਤ੍ਰਿ ਮੋ
ਰਲੋ ਮਨੂਆ ॥ ਤਾ ਤੇ ਗਤੁ ਹੋਇ ਤ੍ਰੈ ਗੁਨੀਆ ॥੨॥ ਭਗਤਹ ਦਰਸੁ ਦੇਖਿ ਨੈਨ ਰੰਗਾ ॥ ਲੋਭ ਮੋਹ ਤੂਟੇ ਭ੍ਰਮ ਸੰਗਾ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾ
ਨਕ ਸੁਖ ਸਹਜ ਅਨੰਦਾ ॥ ਖੋਲ੍ਹਿ ਕਿਵਾਰ ਮਿਲੇ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥੪॥੧੪॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ੩ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਕੈਸੇ ਕਹਉ ਮੋਹਿ ਜੀਅ ਬੇਦਨਾਈ ॥ ਦਰਸਨ ਪਿਆਸ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਨੋਹਰ ਮਨੁ ਨ ਰਹੈ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਉਮਕਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਿ
ਤਵਨਿ ਚਿਤਵਉ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬੈਰਾਗੀ ਕਦਿ ਪਾਵਉ ਹਰਿ ਦਰਸਾਈ ॥ ਜਤਨ ਕਰਉ ਇਹੁ ਮਨੁ ਨਹੀ ਧੀਰੈ ਕੋਊ ਹੈ ਰੇ ਸੰਤੁ ਮਿ
ਲਾਈ ॥੧॥ ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਪੁੰਨ ਸਭਿ ਹੋਮਉ ਤਿਸੁ ਅਰਪਉ ਸਭਿ ਸੁਖ ਜਾਂਈ ॥ ਏਕ ਨਿਮਖ ਪ੍ਰਿਅ ਦਰਸੁ ਦਿਖਾਵੈ ਤਿਸੁ ਸੰਤਨ ਕੈ ਬਲਿ
ਜਾਂਈ ॥੨॥ ਕਰਉ ਨਿਹੋਰਾ ਬਹੁਤੁ ਬੇਨਤੀ ਸੇਵਉ ਦਿਨੁ ਰੈਨਾਈ ॥ ਮਾਨੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ਹਉ ਸਗਲ ਤਿਆਗਉ ਜੋ ਪ੍ਰਿਅ ਬਾਤ ਸੁਨ
ਈ ॥੩॥ ਦੇਖਿ ਚਰਿਤ੍ਰ ਭਈ ਹਉ ਬਿਸਮਨਿ ਗੁਰਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੁਰਖਿ ਮਿਲਾਈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਰੰਗ ਦਇਆਲ ਮੋਹਿ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਪਾਇਆ ਜਨ ਨਾ
ਨਕ ਤਪਤਿ ਬੁਝਾਈ ॥੪॥੧॥੧੫॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰੇ ਮੂੜ੍ਹੇ ਤੂੰ ਕਿਉ ਸਿਮਰਤ ਅਬ ਨਾਹੀ ॥ ਨਰਕ ਘੋ
ਰ ਮਹਿ ਉਰਧ ਤਪੁ ਕਰਤਾ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਗੁਣ ਗਾਂਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਿਕ ਜਨਮ ਭ੍ਰਮਤੌ ਹੀ ਆਇਓ ਮਾਨਸ ਜਨਮੁ ਦੁਲ
ਭਾਹੀ ॥ ਗਰਭ ਜੋਨਿ ਛੋਡਿ ਜਉ ਨਿਕਸਿਓ ਤਉ ਲਾਗੋ ਅਨ ਠਾਂਹੀ ॥੧॥ ਕਰਹਿ ਬੁਰਾਈ ਠਗਾਈ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਨਿਹਫਲ ਕਰਮ ਕਮਾਹੀ ॥
ਕਣੁ ਨਾਹੀ ਤੁਹ ਗਾਹਣ ਲਾਗੇ ਧਾਇ ਧਾਇ ਦੁਖ ਪਾਂਹੀ ॥੨॥ ਮਿਥਿਆ ਸੰਗਿ ਕੂੜਿ ਲਪਟਾਇਓ ਉਰਝਿ ਪਰਿਓ ਕੁਸਮਾਂਹੀ ॥ ਧ
ਰਮ ਰਾਇ ਜਬ ਪਕਰਸਿ ਬਵਰੇ ਤਉ ਕਾਲ ਮੁਖਾ ਉਠਿ ਜਾਹੀ ॥੩॥ ਸੋ ਮਿਲਿਆ ਜੋ ਪ੍ਰਭੂ ਮਿਲਾਇਆ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖਾ ਲਿ
ਖਾਂਹੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਨ੍ਹ ਜਨ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜੋ ਅਲਿਪ ਰਹੇ ਮਨ ਮਾਂਹੀ ॥੪॥੨॥੧੬॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਿਉ ਜੀਵਨੁ ਪ੍ਰੀ
ਤਮ ਬਿਨੁ ਮਾਈ ॥ ਜਾ ਕੇ ਬਿਛੁਰਤ ਹੋਤ ਮਿਰਤਕਾ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਰਹਨੁ ਨ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੀਅ ਹੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਕੋ ਦਾਤਾ ਜਾ ਕੈ ਸੰ
ਗਿ ਸੁਹਾਈ ॥ ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸੰਤਹੁ ਮੋਹਿ ਅਪਨੀ ਪ੍ਰਭ ਮੰਗਲ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥੧॥ ਚਰਨ ਸੰਤਨ ਕੇ ਮਾਥੇ ਮੇਰੇ ਊਪਰਿ ਨੈਨਹੁ ਧੂਰਿ ਬਾਂ
ਛਾਈ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਿਲੀਐ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਬਲਿ ਬਲਿ ਤਾ ਕੈ ਹਉ ਜਾਈ ॥੨॥੩॥੧੭॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਹੂਆਅਉਸਰਕੈਹਉਬਾਲਿਜਾਈ॥ਅਠਪਹਿਰਅਪਨਾਪ੍ਰਭੁਸਿਮਰਨਿਵਡਭਾਗੀਹਰਿਪਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਭਲੋਕਬੀਰਦਾਸ
ਦਾਸਨਕੋਊਤਮੁਸੈਨੁਜਨੁਨਾਈ॥ਊਚਤੇਊਚਨਾਮਦੇਉਸਮਦਰਸੀਰਵਿਦਾਸਠਾਕੁਰਬਣਿਆਈ॥੧॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਤਨੁਧਨੁ
ਸਾਧਨਕਾਇਹੁਮਨੁਸੰਤਰੇਨਾਈ॥ਸੰਤਪ੍ਰਤਾਪਿਭਰਮਸਭਿਨਾਸੇਨਾਨਕਮਿਲੇਗੁਸਾਈ॥੨॥੪॥੧੮ ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫
ਮਨੋਰਥਪੂਰੇਸਤਿਗੁਰਆਪਿ॥ਸਗਲਪਦਾਰਥਸਿਮਰਨਿਜਾਕੈਆਠਪਹਿਰਮੇਰੇਮਨਜਾਪਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਸੁ
ਆਮੀਤੇਰਾਜੋਪੀਵੈਤਿਸਹੀਤ੍ਰਿਪਤਾਸ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਬਿਖਨਾਸਹਿਆਗੈਦਰਗਹਹੋਇਖਲਾਸ॥੧॥ਸਰਨਿਤੁਮਾ
ਰੀਆਇਓਕਰਤੇਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪੂਰਨਅਬਿਨਾਸ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਤੇਰੇਚਰਨਧਿਆਵਉਨਾਨਕਮਨਿਤਨਿਦਰਸਪਿਆਸ॥੨॥੫
॥੧੯॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੩॥ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਮਨਕਹਾਲੁਭਾਈਐਆਨਕਉ॥ਈਤਊਤਪ੍ਰਭੁਸਦਾਸਹਾਈਜੀਅਸੰਗਿਤੇਰੇਕਾਮਕਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਪ੍ਰਿ
ਅਪ੍ਰੀਤਿਮਨੋਹਰਇਹੈਅਘਾਵਨਪਾਨਕਉ॥ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਹੈਸਾਧਸੰਤਨਕੀਠਾਹਰਨੀਕੀਧਿਆਨਕਉ॥੧॥ਬਾਣੀਮੰਤ੍ਰ
ਮਹਾਪੁਰਖਨਕੀਮਨਹਿਉਤਾਰਨਮਾਨਕਉ॥ਖੋਜਿਲਹਿਓਨਾਨਕਸੁਖਥਾਨਾਹਰਿਨਾਮਾਬਿਸ੍ਰਾਮਕਉ॥੨॥੧॥੨੦॥
ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫॥ ਮਨਸਦਾਮੰਗਲਗੋਬਿੰਦਗਾਇ॥ਰੋਗਸੋਗਤੇਰੇਮਿਟਹਿਸਗਲਅਘਨਿਮਖਹੀਐਹਰਿਨਾਮੁਧਿ
ਆਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਛੋਡਿਸਿਆਨਪਬਹੁਚਤੁਰਾਈਸਾਧੂਸਰਣੀਜਾਇ॥ਪਾਇ॥ਜਉਹੋਇਕ੍ਰਿਪਾਲੁਦੀਨਦੁਖਭੰਜਨਜਮਤੇਹੋਵੈਧ
ਰਮਰਾਇ॥੧॥ਏਕਸਬਿਨੁਨਾਹੀਕੋਦੂਜਾਆਨਨਬੀਓਥਾਇ॥ਮਾਤਪਿਤਾਭਾਈਨਾਨਕਕੋਸੁਖਦਾਤਾਹਰਿਪ੍ਰਾਨਸਾਇ॥
੨॥੨॥੨੧॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫॥ਹਰਿਜਨਸਗਲਉਧਾਰੇਸੰਗਕੇ॥ਭਏਪੁਨੀਤਪਵਿਤ੍ਰਮਨਜਨਮਜਨਮਕੇਦੁਖਹਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ
ਮਾਰਗਿਚਲੇਤਿਨੀਸੁਖੁਪਾਇਆਜਿਨਸਿਉਗੋਸਟਿਸੇਤਰੇ॥ਬੂਡਤਘੋਰਅੰਧਕੂਪਮਹਿਤੇਸਾਧੂਸੰਗਿਪਾਰਿਪਰੇ॥੧॥ਜਿਨਕੇਭਾ
ਗਬਡੇਹੈਭਾਈਤਿਨਸਾਧੂਸੰਗਿਮੁਖਜੁਰੇ॥ਤਿਨਕੀਧੂਰਿਬਾਂਛੈਨਿਤਨਾਨਕੁਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਕਿਰਪਾਕਰੇ॥੨॥੩॥੨੨ ਸਾਰਗ
ਮਹਲਾ੫॥ਹਰਿਜਨਰਾਮਰਾਮਰਾਮਧਿਆਏ॥ਏਕਪਲਕਸੁਖਸਾਧਸਮਾਗਮਕੋਟਿਬੈਕੁੰਠਹਪਾਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੁਲਭਦੇ
ਹਜਪਿਹੋਤਪੁਨੀਤਾਜਮਕੀਤ੍ਰਾਸਨਿਵਾਰੈ॥ਮਹਾਪਤਿਤਕੇਪਾਤਿਕਉਤਰਹਿਹਰਿਨਾਮਾਉਰਿਧਾਰੈ॥੧॥ਜੋਜੋਸੁਨੈਰਾਮਜਸੁਨਿਰਮਲ
ਤਾਕਾਜਨਮਮਰਣਦੁਖੁਨਾਸਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪਾਈਐਵਡਭਾਗੀਮਨਤਨੁਹੋਇਬਿਗਾਸਾ॥੨॥੪॥੨੩॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫॥
ਦੁਪਦੇਘਰੁ੪॥ ਮੋਹਨਘਰਿਆਵਹੁਕਰਉਜੋਦਰੀਆ॥ਮਾਨੁਕਰਉਅਭਿਮਾਨੈਬੋਲਉਭੂਲਚੂਕਤੇਰੀਪ੍ਰਿਅਚਿਰੀਆ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਿਕਟਿਸੁਨਉਅਰੁਪੇਖਉਨਾਹੀਭਰਮਿਭਰਮਿਦੁਖਭਰੀਆ॥ਹੋਇਕ੍ਰਿਪਾਲਗੁਰਲਾਹਿਪਾਰਦੋਮਿਲਉਲਾਲਮਨ
ਹਰੀਆ॥੧॥ਏਕਨਿਮਖਜੇਬਿਸਰੈਸੁਆਮੀਜਾਨਉਕੋਟਿਦਿਨਸਲਖਬਰੀਆ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਕੀਭੀਰਜਉਪਾਈਤਉਨਾਨਕਹਰਿਸੰਗਿ
ਮਿਰੀਆ॥੨॥੧॥੨੪॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫॥ ਅਬਕਿਆਸੋਚਉਸੋਚਬਿਸਾਰੀ॥ਕਰਣਾਸਾਸੋਈਕਰਿਰਹਿਆਦੇਹਿਨਾਉ
ਬਲਿਹਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚਹੁਦਿਸਫੂਲਿਰਹੀਬਿਖਿਆਬਿਖੁਗੁਰਮੰਤ੍ਰੁਮੂਖਿਗਰੁੜਾਰੀ॥ਹਾਥਦੇਇਰਾਖਿਓਕਰਿਅਪੁਨਾਜਿਉਜਲ
ਕਮਲਾਅਲਿਪਾਰੀ॥੧॥ਹਉਨਾਹੀਕਿਛੁਮੈਕਿਆਹੋਸਾਸਭਤੁਮਹੀਕਲਧਾਰੀ॥ਨਾਨਕਭਾਗਿਪਰਿਓਹਰਿਪਾਛੈਰਾਖੁਸੰਤਸਦ
ਕਾਰੀ॥੨॥੨॥੨੫॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫॥ਅਬਮੋਹਿਸਰਬਉਪਾਵਬਿਰਕਾਤੇ॥ਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥਸੁਆਮੀ

ਹਰਿ ਏਕ ਮਤੇ ਮੇਰੀ ਮਾਤੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਏਕੋ ਖੇਲਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਬਹੁ ਰੰਗਾ ਆਨਨ ਹੀ ਤੁਮ ਕਰਤੇ॥ਏਕੁ ਅਧਾਰੁ ਸਰਬ ਕਉ ਠਾਕੁਰੁ ਜੀਅ ੩੨੩
ਪ੍ਰਾਨ ਸੁਖ ਦਾਤੇ॥੧॥ਕ੍ਰਮ ਤੇ ਕ੍ਰਮ ਤੇ ਹਰਿ ਜਨੁ ਉਧਾਰਿਓ ਤਉ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਰਹਨ ਪਰਾਤੇ॥+ ॥੨॥੩॥੨੬॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫॥
ਅਬ ਮੋਹਿ ਲਬਧਿਓ ਹੈ ਹਰਿ ਟੇਕਾ॥ਗੁਰ ਦਇਆਲ ਭਏ ਸੁਖਦਾਈ ਅੰਧੁਲੈ ਮਾਣਕੁ ਦੇਖਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਟੇ ਅਗਿਆ
ਨ ਤਿਮਰ ਨਿਰਮਲੀਆ ਬੁਧਿ ਬਿਗਾਸ ਬਿਬੇਕਾ॥ਜਿਉ ਜਲ ਤਰੰਗ ਫੇਨੁ ਜਲ ਹੋਈ ਹੈ ਸੇਵਕ ਠਾਕੁਰ ਭਏ ਏਕਾ॥੧॥ਜਹ ਤੇ
ਉਠਿਓ ਤਹ ਹੀ ਆਇਓ ਸਭ ਹੀ ਏਕੈ ਏਕਾ॥ਨਾਨਕ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਆਇਓ ਸ੍ਰਬ ਠਾਈ ਪ੍ਰਾਣਪਤੀ ਹਰਿ ਸਮਕਾ॥੨॥੪
॥੨੭॥ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਏਕੈ ਹੀ ਪ੍ਰਿਅ ਮਾਂਗੈ॥ਪੇਖਿ ਆਇਓ ਸਰਬ ਥਾਨ ਦੇਸ ਪ੍ਰਿਅ ਰੋਮ
ਨ ਸਮਸਰਿ ਲਾਗੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੈ ਨੀਰੇ ਅਨਿਕ ਭੋਜਨ ਬਹੁ ਬਿੰਜਨ ਤਿਨ ਸਿਉ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨ ਕਰੈ ਰੁਚਾਂਗੈ॥ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਹੈ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰਿਅ
ਮੁਖਿ ਟੇਰੈ ਜਿਉ ਅਲਿ ਕਮਲਾ ਲੋਭਾਂਗੈ॥੧॥ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਮਨਮੋਹਨ ਲਾਲਨ ਸੁਖਦਾਈ ਸਰਬਾਂਗੈ॥ਗੁਰਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਪਾਹਿ
ਪਠਾਇਓ ਮਿਲਿ ਭਾਗ੍ਰਿ ਸਖਾ ਗਲਿ ਲਾਗੈ॥੨॥੫॥੨੮॥ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫॥ ਅਬ ਮੋਰੋ ਠਾਕੁਰ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਾ॥ਸਾਧ
ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆਲ ਭਏ ਹੈ ਇਹੁ ਛੇਦਿਓ ਦੁਸਟੁ ਬਿਗਾਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੁਮ ਹੀ ਸੁੰਦਰ ਤੁਮਹਿ ਸਿਆਨੇ ਤੁਮ ਹੀ ਸੁਘਰ
ਸੁਜਾਨਾ॥ਸਗਲ ਜੋਗ ਅਰੁ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਇਕ ਨਿਮਖ ਨ ਕੀਮਤਿ ਜਾਨਾ॥੧॥ਤੁਮ ਹੀ ਨਾਇਕ ਤੁਮ੍ਹਹਿ ਛਤ੍ਰਪਤਿ ਤੁਮ ਪੂ
ਰਿ ਰਹੇ ਭਗਵਾਨਾ॥ਪਾਵਉ ਦਾਨੁ ਸੰਤ ਸੇਵਾ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨਾ॥੨॥੬॥੨੯॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫॥
ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਚੀਤਿ ਆਏ ਪ੍ਰਿਅ ਰੰਗਾ॥ਬਿਸਰਿਓ ਧੰਧੁ ਬੰਧੁ ਮਾਇਆ ਕੋ ਰਜਨਿ ਸਬਾਈ ਜੰਗਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿ ਸੇਵਉ ਹਰਿ ਰਿ
ਦੈ ਬਸਾਵਉ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਸਤਸੰਗਾ॥ਐਸੋ ਮਿਲਿਓ ਮਨੋਹਰੁ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਸੁਖ ਪਾਏ ਮੁਖ ਮੰਗਾ॥੧॥ਪ੍ਰਿਉ ਅਪਨਾ ਗੁਰਿ
ਬਸਿ ਕਰਿ ਦੀਨਾ ਭੋਗਉ ਭੋਗ ਨਿਸੰਗਾ॥ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਨਾਨਕ ਭਉ ਮਿਟਿਆ ਹਰਿ ਪਾਇਓ ਪਾਠੰਗਾ॥੨॥੭॥੩੦॥
ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫॥ਹਰਿ ਜੀਉ ਕੇ ਦਰਸਨ ਕਉ ਕੁਰਬਾਨੀ॥ਬਚਨ ਨਾਦ ਮੇਰੇ ਸ੍ਰਵਨਹੁ ਪੂਰੇ ਦੇਹਾ ਪ੍ਰਿਅ ਅੰਕਿ
ਸਮਾਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਛੂਟਰਿ ਤੇ ਗੁਰਿ ਕੀਈ ਸੋਹਾਗਨਿ ਹਰਿ ਪਾਇਓ ਸੁਘੜ ਸੁਜਾਨੀ॥ਜਿਹ ਘਰ ਮਹਿ ਬੈਸਨੁ ਨਹੀ ਪਾਵਤ
ਸੋ ਥਾਨੁ ਮਿਲਿਓ ਬਾਸਾਨੀ॥੧॥ਉਨ ਕੈ ਬਸਿ ਆਇਓ ਭਗਤਿ ਬਛਲੁ ਜਿਨਿ ਰਾਖੀ ਆਨ ਸੰਤਾਨੀ॥ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹ
ਰਿ ਸੰਗਿ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਸਭ ਚੂਕੀ ਕਾਣਿ ਲੋਕਾਨੀ॥੨॥੮॥੩੧॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫॥ ਅਬ ਮੋਰੋ ਪੰਚਾ ਤੇ ਸੰਗੁ ਤੂਟਾ॥
ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਭਏ ਮਨਿ ਆਨਦ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਛੂਟਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਿਖਮ ਥਾਨ ਬਹੁਤ ਬਹੁ ਧਰੀਆ ਅਨਿਕ ਰਾਖ ਸੂਰੂਟਾ॥
ਬਿਖਮ ਗਾਰ੍ਹ ਕਰੁ ਪਹੁਚੈ ਨਾਹੀ ਸੰਤ ਸਾਨਥ ਭਏ ਲੂਟਾ॥੧॥ਬਹੁਤੁ ਖਜਾਨੇ ਮੇਰੈ ਪਾਲੈ ਪਰਿਆ ਅਮੋਲ ਲਾਲ ਆਖੂਟਾ॥
ਜਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਤਉ ਮਨ ਮਹਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਘੂਟਾ॥੨॥੯॥੩੨॥ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫॥ ਅਬ ਮੋਰੋ ਠਾਕੁ
ਰ ਸਿਉ ਮਨੁ ਲੀਨਾ॥ਪ੍ਰਾਨ ਦਾਨੁ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਦੀਆ ਉਰਝਾਇਓ ਜਿਉ ਜਲ ਮੀਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮਦ ਮਤ
ਸਰ ਇਹ ਅਰਪਿ ਸਗਲ ਦਾਨੁ ਕੀਨਾ॥ਮੰਤ੍ਰ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ਹਰਿ ਅਉਖਧੁ ਗੁਰਿ ਦੀਓ ਤਉ ਮਿਲਿਓ ਸਗਲ ਪ੍ਰਬੀਨਾ॥
॥੧॥ਗ੍ਰਿਹੁ ਤੇਰਾ ਤੂ ਠਾਕੁਰੁ ਮੇਰਾ ਗੁਰਿ ਹਉ ਖੋਈ ਪ੍ਰਭੁ ਦੀਨਾ॥ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੈ ਸਹਜ ਘਰੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਖੀਨਾ॥੨॥
੧੦॥੩੩॥ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫॥ ਮੋਹਨ ਸਭਿ ਜੀਅ ਤੇਰੇ ਤੂ ਤਾਰਹਿ॥ਛੁਟਹਿ ਸੰਘਾਰ ਨਿਮਖ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਕੋਟਿ ਬ੍ਰਹਮੰ

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੈ ਸਾਧ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਇਹ ਸੁਬੁਧਿ ਰਾਨੀ ਮਾਤੇ॥

ਡਉਪਾਰਹਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਹਿਅਰਦਾਸਿਬਹੁਤੁਬੇਨਤੀਨਿਮਖਨਿਮਖਸਾਮ੍ਹਾਰਹਿ॥ਹੋਹੁਕ੍ਰਿਪਾਲਦੀਨਦੁਖਭੰਜਨਹਾਥਦੇਇਨਿ
ਸਤਾਰਹਿ॥੧॥ਕਿਆਏਭੂਪਤਿਬਪੁਰੇਕਹੀਅਹਿਕਹੁਏਹਿਕਿਸਨੋਮਾਰਹਿ॥ਰਾਖੁਰਾਖੁਰਾਖੁਸੁਖਦਾਤੇਸਭੁਨਾਨਕਜਗਤੁਤੁਮਾਰਹਿ
॥੨॥੧੧॥੩੪॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫॥ ਅਬਮੋਹਿਧਨੁਪਾਇਓਹਰਿਨਾਮਾ॥ਭਏਅਚਿੰਤਤ੍ਰਿਸਨਸਭਬੁਝੀਹੈਇਹੁਲਿਖਿਓ
ਲੇਖੁਮਥਾਮਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਖੋਜਤਖੋਜਤਭਇਓਬੈਰਾਗੀਫਿਰਿਆਇਓਦੇਹਿਗਿਰਾਮਾ॥ਗੁਰਿਕ੍ਰਿਪਾਲਿਸਉਦਾਇਹੁਜੋ
ਰਿਓਹਥਿਚਰਿਓਲਾਲੁਅਗਾਮਾ॥੧॥ਆਨਬਾਪਾਰਬਨਜਜੋਕਰੀਅਹਿਤੇਤੇਦੂਖਸਹਾਮਾ॥ਗੋਬਿੰਦਭਜਨਕੇਨਿਰਭੈਬਾਪਾਰੀ
ਹਰਿਰਾਸਿਨਾਨਕਰਾਮਨਾਮਾ॥੨॥੧੨॥੩੫॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫॥ਮੇਰੈਮਨਿਮਿਸਟਲਗੇਪ੍ਰਿਅਬੋਲਾ॥ਗੁਰਿਬਾਹਪਕਰਿਪ੍ਰਭ
ਸੇਵਾਲਾਏਸਦਦਇਆਲੁਹਰਿਢੋਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਭਤੂੰਠਾਕੁਰੁਸਰਬਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕੁਮੋਹਿਕਲਤ੍ਰਸਹਿਤਸਭਿਗੋਲਾ॥ਮਾ
ਣੁਤਾਣੁਸਭੁਤੂੰਹੈਤੂੰਹੈਇਕੁਨਾਮੁਤੇਰਾਮੈਓਲ੍ਹਾ॥੧॥ਜੇਤਖਤਿਬੈਸਾਲਹਿਤਉਦਾਸਤੁਮਾਰੇਘਾਸੁਬਢਾਵਹਿਕੇਤਕਬੋਲਾ॥
ਜਨਨਾਨਕਕੇਪ੍ਰਭਪੁਰਖਬਿਧਾਤੇਮੇਰੇਠਾਕੁਰਅਗਹਅਤੋਲਾ॥੨॥੧੩॥੩੬॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫॥ਰਸਨਾਰਾਮਕਹਤਗੁਣ
ਸੋਹੰ॥ਏਕਨਿਮਖਓਪਾਇਸਮਾਵੈਦੇਖਿਚਰਿਤ੍ਰਮਨਮੋਹੰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਸੁਸੁਣਿਐਮਨਿਹੋਇਰਹਸੁਅਤਿਰਿਦੈਮਾਨਦੁਖਜੋਹੰ
॥ਸੁਖੁਪਾਇਓਦੁਖੁਦੂਰਿਪਰਾਇਓਬਣਿਆਈਪ੍ਰਭਤੋਹੰ॥੧॥ਕਿਲਵਿਖਗਏਮਨੁਨਿਰਮਲਹੋਈਹੈਗੁਰਿਕਾਢੇਮਾਇਆਦ੍ਰੋਹੰ॥
ਕਹੁਨਾਨਕਮੈਸੋਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥੋਹੰ॥੨॥੧੪॥੩੭॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫॥ ਨੈਨਹੁਦੇਖਿਓਚਲਤੁਤ
ਮਾਸਾ॥ਸਭਹੂਦੂਰਿਸਭਹੂਤੇਨੇਰੈਅਗਮਅਗਮਘਟਿਵਾਸਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਭੂਲੁਨਭੂਲੈਲਿਖਿਓਨਚਲਾਵੈਮਤਾਨਕਰੈ
ਪਚਾਸਾ॥ਖਿਨਮਹਿਸਾਜਿਸਵਾਰਿਬਿਨਾਹੈਭਗਤਿਵਛਲਗੁਣਤਾਸਾ॥੧॥ਅੰਧਕੂਪਮਹਿਦੀਪਕੁਬਲਿਓਗੁਰਿਰਿਦੈਕੀਓਪਰ
ਗਾਸਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਦਰਸੁਪੇਖਿਸੁਖੁਪਾਇਆਸਭਪੂਰਨਹੋਈਆਸਾ॥੨॥੧੫॥੩੮॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫॥
ਚਰਨਹਿਗੋਬਿੰਦਮਾਰਗੁਸੁਹਾਵਾ॥ਆਨਮਾਰਗਜੇਤਾਕਿਛੁਧਾਈਐਤੇਤੋਹੀਦੁਖਹਾਵਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨੇਤ੍ਰਪੁਨੀਤਭਏਦਰਸੁਪੇ
ਖੇਹਸਤਪੁਨੀਤਟਹਲਾਵਾ॥ਰਿਦਾਪੁਨੀਤਰਿਦੈਹਰਿਬਸਿਓਮਸਤਕਪੁਨੀਤਸੰਤਧੂਰਾਵਾ॥੧॥ਸਰਬਨਿਧਾਨਨਾਮਹਰਿ
ਹਰਿਕੈਜਿਸੁਕਰਮਿਲਿਖਿਆਤਿਨਿਪਾਵਾ॥ਜਨਨਾਨਕਕਉਗੁਰੁਪੂਰਾਭੇਟਿਓਸੁਖਿਸਹਜੇਅਨਦਬਿਹਾਵਾ॥੨॥੧੬॥੩੯॥
ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ਧਿਆਇਓਅੰਤਿਬਾਰਨਾਮੁਸਖਾ॥ਜਹਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਭਾਈਨਪਹੁਚੈਤਹਾਤਹਾਤੂਰਖਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਅੰਧਕੂਪਗ੍ਰਿਹਮਹਿਤਿਨਿਸਿਮਰਿਓਜਿਸੁਮਸਤਕਿਲੇਖੁਲਿਖਾ॥ਖੂਲ੍ਹੇਬੰਧਨਮੁਕਤਿਗੁਰਿਕੀਨੀਸਭਤੂਹੈਤੁਹੀਦਿਖਾ॥੧॥ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਨਾਮੁਪੀਆਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤਿਆਆਘਾਏਰਸਨਚਖਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੁਖਸਹਜੁਮੈਪਾਇਆਗੁਰਿਲਾਹੀਸਗਲਤਿਖਾ॥੨॥੧੭॥੪੦
ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫॥ ਗੁਰਮਿਲਿਐਸੇਪ੍ਰਭੂਧਿਆਇਆ॥ਭਇਓਕ੍ਰਿਪਾਲੁਦਇਆਲੁਦੁਖਭੰਜਨੁਲਗੈਨਤਾਤੀਬਾਇਆ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਜੇਤੇਸਾਸਗ੍ਰਾਸਹਮਲੇਤੇਤੇਤੇਹੀਗੁਨਗਾਇਆ॥ਨਿਮਖਨਬਿਛੁਰੈਘਰੀਨਬਿਸਰੈਸਦਸੰਗੇਜਤਜਾਇਆ॥੧॥ਹਉਬ
ਲਿਬਲਿਬਲਿਬਲਿਚਰਨਕਮਲਕਉਬਲਿਬਲਿਗੁਰਦਰਸਾਇਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਕਾਹੂਪਰਵਾਹਾਜਉਸੁਖਸਾਗਰੁਮੈਪਾਇ
ਆ॥੨॥੧੮॥੪੧॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫॥ ਮੇਰੈਮਨਿਸਬਦੁਲਗੋਗੁਰਮੀਠਾ॥ਖੁਲ੍ਹਿਓਕਰਮੁਭਇਓਪਰਗਾਸਾਘਟਿਘਟਿਹਰਿ
ਡੀਠਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਆਜੂਨੀਸੰਭਉਸਰਬਥਾਨਘਟਿਬੀਠਾ॥ਭਇਓਪਰਾਪਤਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮਾਬਲਿਬਲਿਪ੍ਰਭਚਰਣੀਠਾ॥

ਸਤਸੰਗਤਿਕੀਰੇਣੁਮੁਖਿਲਾਗੀਕੀਏਸਗਲਤੀਰਥਮਜਨੀਠਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਰੰਗਿਚਲੂਲਭਏਹੈਹਰਿਰੰਗੁਨਲਹੈਮਜੀਠਾ॥੨॥
੧੯॥੪੨॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਦੀਓਗੁਰਿਸਾਥੇ॥ਨਿਮਖਬਚਨੁਪ੍ਰਭਹੀਅਰੈਬਸਿਓਸਗਲਭੂਖਮੇਰੀਲਾ
ਥੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨਗੁਣਨਾਇਕਠਾਕੁਰਸੁਖਸਮੂਹਸਭਨਾਥੇ॥ਏਕਆਸਮੋਹਿਤੇਰੀਸੁਆਮੀਅਉਰਦੁਤੀਆਆਸ
ਬਿਰਾਥੇ॥੧॥ਨੈਣਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇਦੇਖਦਰਸਾਵਿਗੁਰਕਰਧਾਰੇਮੇਰੈਮਾਥੇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਮੈਅਤੁਲਸੁਖੁਪਾਇਆਜਨਮਮਰਣਭੈਲਾਥੇ॥
੨॥੨੦॥੪੩॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫॥ ਰੇਮੂੜ੍ਹੇਆਨਕਾਹੇਕਤਜਾਈ॥ਸੰਗਿਮਨੋਹਰੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹੈਰੇਭੂਲਿਭੂਲਿਬਿਖੁਖਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ
॥ਪ੍ਰਭਸੁੰਦਰਚਤੁਰਅਨੂਪਬਿਧਾਤੇਤਿਸਸਿਉਰੁਚਨਹੀਰਾਈ॥ਮੋਹਨਿਸਿਉਬਾਵਰਮਨੁਮੋਹਿਓਝੂਠਠਗਉਰੀਪਾਈ॥੧॥ਭਇ
ਓਕ੍ਰਿਪਾਲਦਇਆਲਦੁਖਹਰਤਾਸੰਤਨਸਿਉਬਨਿਆਈ॥ਸਗਲਨਿਧਾਨਘਰੈਮਹਿਪਾਏਕਹੁਨਾਨਕਜੋਤਿਸਮਾਈ॥
੨॥੨੧॥੪੪॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫॥ ਓਅੰਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੀਤਿਚੀਤਿਪਹਿਲਰੀਆ॥ਜੋਤਉਬਚਨੁਦੀਓਮੇਰੈਸਤਿਗੁਰਤਉਮੈਸਾਜਸੰ
ਗਰੀਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਮਭੂਲਹਿਤੁਮਸਦਾਅਭੂਲਾਹਮਪਤਿਤਤੁਮਪਤਿਤਉਧਰੀਆ॥ਹਮਨੀਚਬਿਰਖਤੁਮਮੈਲਾਗਰਲਾਗ
ਸੰਗਿਸੰਗਿਬਸਰੀਆ॥੧॥ਤੁਮਗੰਭੀਰਧੀਰਉਪਕਾਰੀਹਮਕਿਆਬਪੁਰੇਜੰਤਰੀਆ॥ਗੁਰਕ੍ਰਿਪਾਲਨਾਨਕਹਰਿਮਿਲਿਓਤਉਮੇ
ਰੀਸੁਖਿਸੇਜਰੀਆ॥੨॥੨੨॥੪੫॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫॥ਮਨਓਇਦਿਨਸਧੰਨਿਪਰਵਾਨਾ॥ਸਫਲਤੇਘਰੀਸੰਜੋਗਸੁਹਾਵੇਸਤਿ
ਗੁਰਸੰਗਿਗਿਆਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਧੰਨਿਸੁਭਾਗਧੰਨਿਸੋਹਾਗਾਧੰਨਿਦੇਤਜਿਨਿਮਾਨਾ॥ਇਹੁਤਨੁਤੁਮਰਾਸਭੁਗ੍ਰਿਹੁਧਨੁਤੁਮਰਾਹੀਉਕੀਓ
ਕੁਰਬਾਨਾ॥੧॥ਕੋਟਿਲਾਖਰਾਜਸੁਖਪਾਏਇਕਨਿਮਖਪੇਖਿਦ੍ਰਿਸਟਾਨਾ॥ਜਉਕਹਹੁਮੁਖਹੁਸੇਵਕਾਇਹਬੈਸੀਐਸੁਖਨਾਨ
ਕਅੰਤੁਨਜਾਨਾ॥੨॥੨੩॥੪੬॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫॥ ਅਬਮੋਰੋਸਹਸਾਦੂਖੁਗਇਆ॥ਅਉਰਉਪਾਵਸਗਲਤਿਆਗਿਛੋਡੇ
ਸਤਿਗੁਰਸਰਣਿਪਾਇਆ॥੧॥ਸਰਬਸਿਧਿਕਾਰਜਸਭਿਸਵਰੇਅਹੰਰੋਗਸਗਲਹੀਖਾਇਆ॥ਕੋਟਿਪਰਾਧਖਿਨਮਹਿਖਉਭਈ ਰਹਾਉ॥
ਹੈਗੁਰਮਿਲਿਹਰਿਹਰਿਕਹਿਆ॥੧॥ਪੰਚਦਾਸਗੁਰਿਵਸਿਗਤਿਕੀਨੇਮਨਨਿਹਚਲੁਨਿਰਭਾਇਆ॥ਆਇਨਜਾਵੈਨਕਤਹੀਡੋਲੈਥਿਰਨਾਨ
ਕਰਾਜਾਇਆ॥੨॥੨੪॥੪੭॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫॥ਪ੍ਰਭੁਮੇਰੋਇਤਉਤਸਦਾਸਹਾਈ॥ਮਨਮੋਹਨਮੇਰੇਜੀਅਕੋਪਿਆਰੋਕਵਨ
ਕਹਾਗੁਨਗਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਖੇਲਿਖਿਲਾਇਲਾਡਲਾਡਾਵੈਸਦਾਸਦਾਅਨਦਾਈ॥ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈਬਾਰਿਕਕੀਨਿਆਈਜੈਸੇਮਾਤਪਿਤਾਈ॥
੧॥ਤਿਸੁਬਿਨੁਨਿਮਖਨਹੀਰਹਿਸਕੀਐਬਿਸਰਿਨਕਬਹੂਜਾਈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਮਿਲਿਸੰਤਸੰਗਤਿਤੇਮਗਨਭਏਲਿਵਲਾਈ॥
੨॥੨੫॥੪੮॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫॥ ਅਪਨਾਮੀਤੁਸੁਆਮੀਗਾਈਐ॥ਆਸਨਅਵਰਕਾਹੂਕੀਕੀਜੈਸੁਖਦਾਤਾਪ੍ਰਭੁਧਿਆ
ਈਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੂਖਮੰਗਲਕਲਿਆਣਜਿਸਹਿਘਰਿਤਿਸਹੀਸਰਣੀਪਾਈਐ॥ਤਿਸਹਿਤਿਆਗਿਮਾਨੁਖੁਜੇਸੇਵਹੁਤਉਲਾ
ਜਲੋਨੁਹੋਇਜਾਈਐ॥੧॥ਏਕਓਟਪਕਰੀਠਾਕੁਰਕੀਗੁਰਮਿਲਿਮਤਿਬੁਧਿਪਾਈਐ॥ਗੁਣਨਿਧਾਨਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਮਿਲਿਆਸਗਲ
ਚੁਕੀਮੁਹਤਾਈਐ॥੨॥੨੬॥੪੯॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫॥ ਓਟਸਤਾਣੀਪ੍ਰਭਜੀਉਮੇਰੈ॥ਦ੍ਰਿਸਟਿਨਲਿਆਵਉਅਵਰੁਕਾ
ਹੂਕਉਮਾਣਿਮਹਤਪ੍ਰਭਤੇਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਗੀਕਾਰੁਕੀਓਪ੍ਰਭਿਅਪੁਨੈਕਾਢਿਲੀਆਬਿਖੁਘੇਰੈ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਅਉਖਧੁਮੁਖ
ਦੀਨੋਜਾਇਪਾਇਆਗੁਰਪੈਰੈ॥੧॥ਕਵਨਉਪਮਾਕਹਉਏਕਮੁਖਨਿਰਗੁਣਕੇਦਾਤੇਰੈ॥ਕਾਟਿਸਿਲਕਜਉਅਪਨਾਕੀਨੋਨਾਨਕਸੂਖ
ਘਨੇਰੈ॥੨॥੨੭॥੫੦॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫॥ ਪ੍ਰਭਸਿਮਰਤਦੂਖਬਿਨਾਸੀ॥ਭਇਓਕ੍ਰਿਪਾਲਜੀਅਸੁਖਦਾਤਾਹੋਈਸ
ਗਲਖਲਾਸੀ॥੧॥

ਲਾਗਉ ਆਨ ਉਦਰਨ ਕੇ ਉਪ੍ਰਿ ਸੂਰੈ ਪ੍ਰਭ ਬਿਨੁ ਕਹੁ ਕੋ ਕਿਸੁ ਪਹਿ ਜਾਸੀ ॥ ਜਿਉ ਜਾਨਹੁ ਤਿਉ ਰਾਖਹੁ ਠਾਕੁਰ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੁਮ ਹੀ ਪਾਸੀ ॥
੧॥ ਹਾਥ ਦੇਇ ਰਾਖੇ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪੁਨੇ ਸਦ ਜੀਵਨ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਹੈ ਕਾਟੀ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸੀ ॥੨॥
੨੮॥੫੧॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੇਰੋ ਮਨੁ ਜਤ ਕਤ ਤੁਝਹਿ ਸਮ੍ਹਾਰੈ ॥ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਦੀਨ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਜਿ
ਉ ਜਾਨਹਿ ਤਿਉ ਪਾਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਬ ਭੂਖੋ ਤਬ ਭੋਜਨੁ ਮਾਂਗੈ ਅਘਾਏ ਸੂਖ ਸਘਾਰੈ ॥ ਤਬ ਅਰੋਗ ਜਬ ਤੁਮ ਸੰਗਿ
ਬਸਤੋ ਛੁਟਕਤ ਹੋਇ ਰਵਾਰੈ ॥੧॥ ਕਵਨ ਬਸੇਰੋ ਦਾਸ ਦਾਸਨ ਕੋ ਥਾਪਿਉ ਥਾਪਨਹਾਰੈ ॥ ਨਾਮੁ ਨ ਬਿਸਰੈ ਤਬ ਜੀਵਨੁ ਪਾ
ਈਐ ਬਿਨਤੀ ਨਾਨਕ ਇਹ ਸਾਰੈ ॥੨॥੨੯॥੫੨॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਨ ਤੇ ਭੈ ਭਉ ਦੂਰਿ ਪਰਾਇਓ ॥
ਲਾਲ ਦਇਆਲ ਗੁਲਾਲ ਲਾਡਲੇ ਸਹਜਿ ਸਹਜਿ ਗੁਨ ਗਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਬਚਨਾਤਿ ਕਮਾਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਬਹੁਰਿ ਨ
ਕਤਹੂ ਧਾਇਓ ॥ ਰਹਤ ਉਪਾਧਿ ਸਮਾਧਿ ਸੁਖ ਆਸਨ ਭਗਤ ਵਛਲੁ ਗ੍ਰਿਹਿ ਪਾਇਓ ॥੧॥ ਨਾਦ ਬਿਨੋਦ ਕੋਡ ਆਨੰ
ਦਾ ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਓ ॥ ਕਰਨਾ ਆਪਿ ਕਰਾਵਨ ਆਪੇ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਆਪਾਇਓ ॥੨॥੩੦॥ ੫੩॥
ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਮਨਹਿ ਆਧਾਰੋ ॥ ਜਿਨ ਦੀਆ ਤਿਸ ਕੈ ਕੁਰਬਾਨੈ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਨਮਸਕਾਰੋ
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬੂਝੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਸਹਜਿ ਸੁਹੇਲਾ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਬਿਖੁ ਜਾਰੋ ॥ ਆਇ ਨ ਜਾਇ ਬਸੈ ਇਹ ਠਾਹਰ ਜਹ ਆ
ਸਨੁ ਨਿਰੰਕਾਰੋ ॥੧॥ ਏਕੈ ਪਰਗਟੁ ਏਕੈ ਗੁਪਤਾ ਏਕੈ ਧੁੰਧੂਕਾਰੋ ॥ ਆਦਿ ਮਧਿ ਅੰਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਾਚੁ ਬੀਚਾਰੋ ॥੨॥੩੧॥
੫੪॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰਭ ਰਹਨੁ ਨ ਜਾਇ ਘਰੀ ॥ ਸਰਬ ਸੂਖ ਤਾਹੂ ਕੈ ਪੂਰਨ ਜਾ ਕੈ ਸੁਖੁ ਹੈ ਹਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੰਗਲ ਰੂ
ਪ ਪ੍ਰਾਨ ਜੀਵਨ ਧਨ ਸਿਮਰਤ ਅਨਦ ਘਨਾ ॥ ਵਡ ਸਮਰਥੁ ਸਦਾ ਸਦ ਸੰਗੇ ਗੁਨ ਰਸਨਾ ਕਵਨ ਭਨਾ ॥੧॥ ਥਾਨ ਪਵਿਤ੍ਰਾ ਮਾਨ ਪਵਿਤ੍ਰ
ਪਵਿਤ੍ਰ ਸੁਨਨ ਕਹਨਹਾਰੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤੇ ਭਵਨ ਪਵਿਤ੍ਰਾ ਜਾ ਮਹਿ ਸੰਤ ਤੁਮ੍ਹਾਰੇ ॥੨॥੩੨॥ ੫੫ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਸਨਾ ਜਪਤੀ
ਤੂਹੀ ਤੂਹੀ ॥ ਮਾਤ ਗਰਭ ਤੁਮ ਹੀ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ ਮ੍ਰਿਤ ਮੰਡਲ ਇਕ ਤੁਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਮਹਿ ਪਿਤਾ ਤੁਮ ਹੀ ਫੁਨਿ ਮਾਤਾ ਤੁਮਹਿ ਮੀਤ ਹਿਤ
ਭ੍ਰਾਤਾ ॥ ਤੁਮ ਪਰਵਾਰੁ ਤੁਮਹਿ ਆਧਾਰੁ ਤੁਮਹਿ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨਦਾਤਾ ॥੧॥ ਤੁਮਹਿ ਖਜੀਨਾ ਤੁਮਹਿ ਜਰੀਨਾ ਤੁਮ ਹੀ ਮਾਣਿਕ ਲਾਲਾ ॥ ਤੁਮਹਿ ਪਾ
ਰਜਾਤ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਏ ਤਉ ਨਾਨਕ ਭਏ ਨਿਹਾਲਾ ॥੨॥੩੩॥੫੬॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾਹੂ ਕਾਹੂ ਅਪੁਨੋ ਹੀ ਚਿਤਿ ਆਵੈ ॥ ਜੋ ਕਾਹੂ
ਕੋ ਚੇਰੋ ਹੋਵਤ ਠਾਕੁਰ ਹੀ ਪਹਿ ਜਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਪਨੇ ਪਹਿ ਦੂਖ ਅਪਨੇ ਪਹਿ ਸੂਖਾ ਅਪੁਨੇ ਹੀ ਪਹਿ ਬਿਰਥਾ ॥ ਅਪੁਨੇ ਮਹਿ ਮਾਨੁ ਅਪੁਨੇ ਪ
ਹਿ ਤਾਨਾ ਅਪਨੇ ਹੀ ਪਹਿ ਅਰਥਾ ॥੧॥ ਕਿਨ ਹੀ ਰਾਜ ਜੋਬਨ ਧਨੁ ਮਿਲਖਾ ਕਿਨ ਹੀ ਬਾਪ ਮਹਤਾਰੀ ॥ ਸਰਬ ਥੋਕ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪਾਏ ਪੂਰਨ
ਆਸ ਹਮਾਰੀ ॥੨॥੩੪॥੫੭॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਝੂਠੋ ਮਾਇਆ ਕੋ ਮਦੁ ਮਾਨੁ ॥ ਧ੍ਰੋਹ ਮੋਹ ਦੂਰਿ ਕਰਿ ਬਪੁਰੇ ਸੰਗਿ ਗੋਪਾਲਹਿ ਜਾ
ਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਿਥਿਆ ਰਾਜ ਜੋਬਨੁ ਅਰੁ ਉਮਰੇ ਮੀਰ ਮਲਕ ਅਰੁ ਖਾਨਾ ॥ ਮਿਥਿਆ ਕਾਪਰ ਸੁਗੰਧ ਚਤੁਰਾਈ ਮਿਥਿਆ ਭੋਜਨ ਪਾ
ਨਾ ॥੧॥ ਦੀਨ ਬੰਧਰੋ ਦਾਸ ਦਾਸਰੋ ਸੰਤਹ ਕੀ ਸਾਰਾਨਾ ॥ ਮਾਂਗਨਿ ਮਾਂਗਉ ਹੋਇ ਅਚਿੰਤਾ ਮਿਲੁ ਨਾਨਕ ਕੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਾਨਾ ॥੨॥੩੫॥੫੮॥
ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਪੁਨੀ ਇਤਨੀ ਕਛੂ ਨ ਸਾਰੀ ॥ ਅਨਿਕ ਕਾਜ ਅਨਿਕ ਧਾਵਰਤਾ ਉਰਝਿਓ ਆਨ ਜੰਜਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਿਉ
ਸ ਚਾਰਿ ਕੇ ਦੀਸਹਿ ਸੰਗੀ ਊਹਾਂ ਨਾਹੀ ਜਹ ਭਾਰੀ ॥ ਤਿਨ ਸਿਉ ਰਾਚਿ ਮਾਚਿ ਹਿਤੁ ਲਾਇਓ ਜੋ ਕਾਮਿ ਨਹੀ ਗਾਵਾਰੀ ॥੧॥ ਹਉ ਨਾਹੀ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਮੇਰਾ
ਨਾ ਹਮਰੋ ਬਸਿ ਚਾਰੀ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਸੰਤਨ ਸੰਗਿ ਉਧਾਰੀ ॥੨॥੩੬॥ ੫੯॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਮੋਹਨੀ ਮੋਹਤ ਰਹੈ ਨ ਹੋਰੀ ॥ ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਸਗਲ ਕੀ ਪਿਆਰੀ ਤੁਟੈ ਨ ਕਾਹੂ ਤੋਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਖਟੁ ਸਾਸਤ੍ਰ ਉਚਰਤ ਰਸਨਾਗਰ ਤੀਰਥ ਗਵਨ ਨ ਥੋਰੀ ॥ ਪੂਜਾ ਚਕ੍ਰ ਬਰਤ ਨੇਮ ਤਪੀਆ ਊਹਾ ਗੈਲਿ ਨ ਛੋਰੀ ॥੧॥ ਅੰਧ ਕੂਪ ਮਹਿ ਪਤਿਤ ਹੋਤ ਜਗੁ ਸੰਤਹੁ ਕਰਹੁ ਪਰਮ ਗਤਿ ਮੋਰੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਨਾਨਕੁ ਭਇਓ ਮੁਕਤਾ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਤ ਭੋਰੀ ॥੨॥੩੭॥ ੬੦॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਹਾ ਕਰਹਿ ਰੇ ਖਾਟਿ ਖਾਟੁਲੀਆ ॥ ਪਵਨਿ ਅਫਾਰ ਤੋਰ ਚਾਮਰੋ ਅਤਿ ਜਜਰੀ ਤੇਰੀ ਰੇ ਮਾਟੁਲੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਊਹੀ ਤੇ ਹਰਿਓ ਊਹਾ ਲੇ ਧਰਿਓ ਜੈਸੇ ਬਾਸਾ ਮਾਸ ਦੇਤ ਝਾਟੁਲੀਆ ॥ ਦੇਵਨਹਾਰੁ ਬਿਸਾਰਿਓ ਅੰਧੁਲੇ ਜਿਉ ਸਫਰੀ ਉਦਰੁ ਭਰੈ ਬਹਿ ਹਾਟੁਲੀਆ ॥੧॥ ਸਾਦ ਬਿਕਾਰ ਬਿਕਾਰ ਝੂਠ ਰਸ ਜਹ ਜਾਨੋ ਤਹ ਭੀਰ ਬਾਟੁਲੀਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਮਝੁ ਰੇ ਇਆਨੇ ਆਜੁ ਕਾਲਿ ਖੁਲ੍ਹੈ ਤੇਰੀ ਗਾਂਠੁਲੀਆ ॥੨॥੩੮॥ ੬੧॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰ ਜੀਉ ਸੰਗਿ ਤੁਹਾਰੈ ਜਾਨਿਓ ॥ ਕੋਟਿ ਜੋਧ ਉਆ ਕੀ ਬਾਤ ਨ ਪੁਛੀਐ ਤਾਂ ਦਰਗਹ ਭੀ ਮਾਨਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਵਨ ਮੂਲੁ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਾ ਕਹੀਐ ਕਵਨ ਰੂਪੁ ਦ੍ਰਿਸਟਾਨਿਓ ॥ ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਗਾਸ ਭਈ ਮਾਟੀ ਸੰਗਿ ਦੁਲਭ ਦੇਹ ਬਖਾਨਿਓ ॥੧॥ ਤੁਮ ਤੇ ਸੇਵ ਤੁਮ ਤੇ ਜਪ ਤਪ ਤੁਮ ਤੇ ਤਤੁ ਪਛਾਨਿਓ ॥ ਕਰੁ ਮਸਤਕਿ ਧਰਿ ਕਟੀ ਜੇਵਰੀ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਦਸਾਨਿਓ ॥੨॥੩੯॥ ੬੨॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦੀਓ ਸੇਵਕ ਕਉ ਨਾਮ ॥ ਮਾਨਸੁ ਕਾ ਕੋ ਬਪੁਰੋ ਭਾਈ ਜਾ ਕੋ ਰਾਖਾ ਰਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪਿ ਮਹਾ ਜਨੁ ਆਪੇ ਪੰਚਾ ਆਪਿ ਸੇਵਕ ਕੈ ਕਾਮ ॥ ਆਪੇ ਸਗਲੇ ਦੂਤ ਬਿਦਾਰੇ ਠਾਕੁਰ ਅੰਤਰਜਾਮ ॥੧॥ ਆਪੇ ਪਤਿ ਰਾਖੀ ਸੇਵਕ ਕੀ ਆਪਿ ਕੀਓ ਬੰਧਾਨ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਸੇਵਕ ਕੀ ਰਾਖੈ ਨਾਨਕ ਕੋ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਨ ॥੨॥੪੦॥ ੬੩॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੂ ਮੇਰੇ ਮੀਤ ਸਖਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਾਨ ॥ ਮਨੁ ਧਨੁ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੁਮਰਾ ਇਹੁ ਤਨੁ ਸੀਤੋ ਤੁਮਰੈ ਧਾਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਮ ਹੀ ਦੀਏ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ਤੁਮ ਹੀ ਦੀਏ ਮਾਨ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤੁਮ ਹੀ ਪਤਿ ਰਾਖਹੁ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਜਾਨ ॥੧॥ ਜਿਨਿ ਸੰਤਨ ਜਾਨਿਆ ਤੂ ਠਾਕੁਰ ਤੇ ਆਏ ਪਰਵਾਨ ॥ ਜਨ ਕਾ ਸੰਗੁ ਪਾਈਐ ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਨਕ ਸੰਤਨ ਕੈ ਕੁਰਬਾਨ ॥੨॥੪੧॥ ੬੪॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਰਹੁ ਗਤਿ ਦਇਆਲ ਸੰਤਹੁ ਮੋਰੀ ॥ ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਕਾਰਨ ਕਰਨਾ ਤੂਟੀ ਤੁਮ ਹੀ ਜੋਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਬਿਖਈ ਤੁਮ ਤਾਰੇ ਸੁਮਤਿ ਸੰਗਿ ਤੁਮਾਰੈ ਪਾਈ ॥ ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮਤੇ ਪ੍ਰਭ ਬਿਸਰਤ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਹਰਿ ਗਾਈ ॥੧॥ ਜੋ ਜੋ ਸੰਗਿ ਮਿਲੇ ਸਾਧੂ ਕੈ ਤੇ ਤੇ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕੇ ਵਡਭਾਗਾ ਤਿਨਿ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਜੀਤਾ ॥੨॥੪੨॥ ੬੫॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਠਾਕੁਰ ਬਿਨਤੀ ਕਰਨ ਜਨੁ ਆਇਓ ॥ ਸਰਬ ਸੂਖ ਆਨੰਦ ਸਹਜ ਰਸ ਸੁਨਤ ਤੁਹਾਰੋ ਨਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਸੂਖ ਕੇ ਸਾਗਰ ਜਸੁ ਸਭ ਮਹਿ ਜਾ ਕੋ ਛਾਇਓ ॥ ਸੰਤਸੰਗਿ ਰੰਗ ਤੁਮ ਕੀਏ ਅਪਨਾ ਆਪੁ ਦ੍ਰਿਸਟਾਇਓ ॥੧॥ ਨੈਨਹੁ ਸੰਗਿ ਸੰਤਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਚਰਨ ਝਾਰੀ ਕੇਸਾਇਓ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਦਰਸਨੁ ਸੰਤਨ ਕਾ ਸੁਖੁ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਪਾਇਓ ॥੨॥੪੩॥ ੬੬॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾ ਕੀ ਰਾਮ ਨਾਮ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ ਸਜਨੁ ਸੁਰਿਦਾ ਸੁਹੇਲਾ ਸਹਜੇ ਸੋ ਕਹੀਐ ਬਡਭਾਗੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਹਿਤ ਬਿਕਾਰ ਅਲਪ ਮਾਇਆ ਤੇ ਅਹੰਬੁਧਿ ਬਿਖੁ ਤਿਆਗੀ ॥ ਦਰਸ ਪਿਆਸ ਆਸ ਏਕਹਿ ਕੀ ਟੇਕ ਹੀਐਂ ਪ੍ਰਿਅ ਪਾਗੀ ॥੧॥ ਅਚਿੰਤ ਸੋਇ ਜਾਗਨੁ ਉਠਿ ਬੈਸਨੁ ਅਚਿੰਤ ਹਸਤ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਜਗਤੁ ਠਗਾਨਾ ਸੁ ਮਾਇਆ ਹਰਿ ਜਨ ਠਾਗੀ ॥੨॥੪੪॥ ੬੭॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਬ ਜਨ ਊਪਰਿ ਕੋ ਨ ਪੁਕਾਰੈ ॥ ਪੂਕਾਰਨ ਕਉ ਜੋ ਉਦਮੁ ਕਰਤਾ ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਤਾ ਕਉ ਮਾਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਿਰਵੈਰੈ ਸੰਗਿ ਵੈਰੁ ਰਚਾਵੈ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਓਹੁ ਹਾਰੈ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਜਨ ਕੀ ਪੈਜ ਸਵਾਰੈ ॥੧॥ ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਸਗਲ ਭਉ ਮਿਟਿਆ ਚਰਨ ਕਮਲ ਆਧਾਰੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਜਪਿਓ ਨਾਉ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਗਟ ਭਇਓ ਸੰਸਾਰੈ ॥੨॥੪੫॥ ੬੮॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਛੋਡਿਆ ਸਗਲਾ ਆਪੁ ॥ ਜਿਉ ਜਾਨਹੁ ਤਿਉ ਰਖਹੁ ਗੁਸਾਈ ਪੇਖਿ ਜੀਵਾਂ ਪਰਤਾਪੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿ ਸਾਧ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਬਿਨਸਿਓ ਸਗਲ ਸੰਤਾਪੁ ॥

ਮਿਤ੍ਰ ਸਤ੍ਰ ਪੇਖ ਸਮਤਿ ਬੀਚਾਰਿਓ ਸਗਲ ਸੰਭਾਖਨ ਜਾਪਾ ॥੧॥ ਤ੍ਰਪਤਿ ਬੁਝੀ ਸੀਤਲ ਆਘਾਨੇ ਸੁਨਿ ਅਨਹਦ ਬਿਸਮ ਭਏ ਬਿਸਮਾਦ ॥ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਸਾਚਾ ਪੂਰਨ ਪੂਰੇ ਨਾਦਾ ॥੨॥੪੬॥ ੬੯॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੇਰੈ ਗੁਰਿ ਮੋਰੋ ਸਹਸਾ ਉਤਾਰਿਆ ॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕੈ ਜਾਈਐ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਉ ਵਾਰਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਿਓ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਮਨਿ ਧਾਰਿਆ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਧੂਰਿ ਕਰਉ ਨਿਤ ਮਜਨੁ ਕਿਲਵਿਖ ਮੈਲੁ ਉਤਾਰਿਆ ॥੧॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਕਰਉ ਨਿਤ ਸੇਵਾ ਗੁਰੁ ਅਪਨਾ ਨਮਸਕਾਰਿਆ ॥ ਸਰਬ ਫਲਾ ਦੀਨੇ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਨਿਸਤਾਰਿਆ ॥੨॥੪੭॥੭੦॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਾਨ ਗਤਿ ਪਾਵੈ ॥ ਮਿਟਹਿ ਕਲੇਸ ਤ੍ਰਾਸ ਸਭ ਨਾਸੈ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਿਤੁ ਲਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਆਰਾਧੇ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਵੈ ॥ ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧੁ ਨਿੰਦਾ ਬਾਸੁਦੇਵ ਰੰਗੁ ਲਾਵੈ ॥੧॥ ਦਾਮੋਦਰ ਦਇਆਲ ਆਰਾਧਹੁ ਗੋਬਿੰਦ ਕਰਤ ਸੋਹਾਵੈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਭ ਕੀ ਹੋਇ ਰੇਨਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਰਸਿ ਸਮਾਵੈ ॥੨॥੪੮॥੭੧॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਅਪੁਨੇ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਬਲਿਹਾਰੈ ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਪ੍ਰਤਾਪੁ ਕੀਓ ਨਾਮ ਕੋ ਰਾਖੇ ਰਾਖਨਹਾਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਿਰਭਉ ਕੀਏ ਸੇਵਕ ਦਾਸ ਅਪੁਨੇ ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਬਿਦਾਰੈ ॥ ਆਨ ਉਪਾਵ ਤਿਆਗਿ ਜਨ ਸਗਲੇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਿਦ ਧਾਰੈ ॥੧॥ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ਮੀਤ ਸਾਜਨ ਪ੍ਰਭ ਏਕੈ ਏਕੰਕਾਰੈ ॥ ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਠਾਕੁਰੁ ਨਾਨਕ ਕਾ ਬਾਰ ਬਾਰ ਨਮਸਕਾਰੈ ॥੨॥੪੯॥ ੭੨॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਹੈ ਕੋ ਕਹਾ ਬਤਾਵਹੁ ॥ ਸੁਖ ਸਮੂਹ ਕਰੁਣਾ ਮੈ ਕਰਤਾ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਸਦਾ ਧਿਆਵਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸੂਤਿ ਪਰੋਏ ਜੰਤਾ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਜਸੁ ਗਾਵਹੁ ॥ ਸਿਮਰਿ ਠਾਕੁਰੁ ਜਿਨਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਦੀਨਾ ਆਨ ਕਹਾ ਪਹਿ ਜਾਵਹੁ ॥੧॥ ਸਫਲ ਸੇਵਾ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੇ ਕੀ ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਲਾਭੁ ਲਾਹਾ ਲੈ ਚਾਲਹੁ ਸੁਖ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਵਹੁ ॥੨॥੫੦॥੭੩ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਠਾਕੁਰ ਤੁਮ ਸਰਣਾਈ ਆਇਆ ॥ ਉਤਰਿ ਗਇਓ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕਾ ਸੰਸਾ ਜਬ ਤੇ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਬੋਲਤ ਮੇਰੀ ਬਿਰਥਾ ਜਾਨੀ ਅਪਨਾ ਨਾਮੁ ਜਪਾਇਆ ॥ ਦੁਖ ਨਾਠੇ ਸੁਖ ਸਹਜਿ ਸਮਾਏ ਅਨਦ ਅਨਦ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥੧॥ ਬਾਹ ਪਕਰਿ ਕਢਿ ਲੀਨੇ ਅਪੁਨੇ ਗ੍ਰਿਹ ਅੰਧ ਕੂਪ ਤੇ ਮਾਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਬੰਧਨ ਕਾਟੇ ਬਿਛੁਰਤ ਆਨਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥੨॥੫੧॥ ੭੪॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਗਤਿ ਠਾਂਢੀ ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਧੂ ਜਨ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਕਾਢੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਵ ਬਿਰੰਚ ਅਰੁ ਇੰਦ੍ਰ ਲੋਕ ਤਾ ਮਹਿ ਜਲਤੌ ਫਿਰਿਆ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਭਏ ਸੀਤਲ ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਭ੍ਰਮੁ ਹਿਰਿਆ ॥੧॥ ਜੋ ਜੋ ਤਰਿਓ ਪੁਰਾਤਨੁ ਨਵਤਨੁ ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਹਰਿ ਦੇਵਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਮਿਲੈ ਸੰਤ ਜਨ ਸੇਵਾ ॥੨॥੫੨॥੭੫॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫

ਜਿਹਵੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗੁਣ ਹਰਿ ਗਾਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬੋਲਿ ਕਥਾ ਸੁਨਿ ਹਰਿ ਕੀ ਉਚਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਕੋ ਨਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਤਨ ਧਨੁ ਸੰਚਹੁ ਮਨਿ ਤਨਿ ਲਾਵਹੁ ਭਾਉ ॥ ਆਨ ਬਿਭੂਤ ਮਿਥਿਆ ਕਰਿ ਮਾਨਹੁ ਸਾਚਾ ਇਹੈ ਸੁਆਉ ॥੧॥ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਮੁਕਤਿ ਕੋ ਦਾਤਾ ਏਕਸ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਉ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ਦੇਤ ਸਗਲ ਅਪਿਆਉ ॥੨॥੫੩॥੭੬॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਹੋਤੀ ਨਹੀ ਕਵਨ ਕਛੁ ਕਰਣੀ ॥ ਇਹੈ ਓਟ ਪਾਈ ਮਿਲਿ ਸੰਤਹ ਗੋਪਾਲ ਏਕ ਕੀ ਸਰਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੰਚ ਦੋਖ ਛਿਦ੍ਰ ਇਆ ਤਨ ਮਹਿ ਬਿਖੈ ਬਿਆਧਿ ਕੀ ਕਰਣੀ ॥ ਆਸ ਅਪਾਰ ਦਿਨਸ ਗਣਿ ਰਾਖੇ ਗ੍ਰਸਤ ਜਾਤ ਬਲੁ ਜਰਣੀ ॥੧॥ ਅਨਾਥਹ ਨਾਥ ਦਇਆਲ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਸਰਬ ਦੋਖ ਭੈ ਹਰਣੀ ॥ ਮਨਿ ਬਾਂਛਤ ਚਿਤਵਤ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਪੇਖਿ ਜੀਵਾ ਪ੍ਰਭ ਚਰਣੀ ॥੨॥੫੪॥੭੭॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫

ਫੀਕੇ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਸਾਦ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਕੀਰਤਨੁ ਹਰਿ ਗਾਈਐ ਅਹਿਨਿਸਿ ਪੂਰਨ ਨਾਦ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਮਰਤ ਸਾਂਤਿ ਮਹਾ ਸੁਖ

ਪਾਈਐ ਮਿਟਾਈ ਸਗਲਾ ਬਿਖਾਦਾ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਾਭੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਾਈਐ ਘਰਿ ਲੈ ਆਵਹੁ ਲਾਦਾ॥੧॥ ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਊਚ ਤੇ ਊਚੌ ਅੰਤੁ
ਨਹੀ ਮਰਜਾਦਾ॥ ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ਨਾਨਕ ਮਹਿਮਾ ਪੇਖਿ ਰਹੇ ਬਿਸਮਾਦਾ॥੨॥੫੫॥੭੮॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਆਇਓ ਸੁਨਨ ਪੜਨ
ਕਉ ਬਾਨੀ॥ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਲਗਹਿ ਅਨ ਲਾਲਚਿ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਪਰਾਨੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਮਝੁ ਅਚੇਤ ਚੇਤਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਕਥੀ ਸੰਤਨ
ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ॥ ਲਾਭੁ ਲੈਹੁ ਹਰਿ ਰਿਦੈ ਅਰਾਧਹੁ ਛੁਟਕੈ ਆਵਣ ਜਾਣੀ॥੧॥ ਉਦਮੁ ਸਕਤਿ ਸਿਆਣਪ ਤੁਮਰੀ ਦੇਹਿ ਤ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀ॥
ਸੇਈ ਭਗਤ ਭਗਤਿ ਸੇ ਲਾਗੇ ਨਾਨਕ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਣੀ॥੨॥੫੬॥੭੯॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫॥ ਧਨਵੰਤ ਨਾਮ ਕੇ ਵਣਜਾਰੇ॥ ਸਾਂਝੀ
ਕਰਹੁ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਖਾਟਹੁ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਛੋਡਹੁ ਕਪਟੁ ਹੋਇ ਨਿਰਵੈਰਾ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸੰਗਿ ਨਿਹਾਰੇ॥ ਸਚੁ ਧਨੁ ਵਣਜਹੁ
ਸਚੁ ਧਨੁ ਸੰਚਹੁ ਕਬਹੂ ਨ ਆਵਹੁ ਹਾਰੇ॥੧॥ ਖਾਤ ਖਰਚਤ ਕਛੁ ਨਿਖੁਟਤ ਨਾਹੀ ਅਗਨਤ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰੇ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੋਭਾ ਸੰਗਿ ਜਾ
ਵਹੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੈ ਦੁਆਰੇ॥੨॥੫੭॥੮੦॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਮੋਹਿ ਕਵਨੁ ਅਨਾਥੁ ਬਿਚਾਰਾ॥ ਕਵਨ ਮੂਲ ਤੇ ਮਾ
ਨੁਖੁ ਕਰਿਆ ਇਹੁ ਪਰਤਾਪੁ ਤੁਹਾਰਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਸਰਬ ਕੇ ਦਾਤੇ ਗੁਣ ਕਹੇ ਨ ਜਾਹਿ ਅਪਾਰਾ॥ ਸਭ ਕੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਰਬ
ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ ਸਰਬ ਘਟਾਂ ਆਧਾਰਾ॥੧॥ ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੈ ਤੁਮਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਆਪਹਿ ਏਕ ਪਸਾਰਾ॥ ਸਾਧ ਨਾਵ ਬੈਠਾਵਹੁ ਨਾਨਕ ਭਵ ਸਾ
ਗਰ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਾ॥੨॥੫੮॥੮੧॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫॥ ਆਵੈ ਰਾਮ ਸਰਣਿ ਵਡਭਾਗੀ॥ ਏਕਸ ਬਿਨੁ ਕਿਛੁ ਹੋਰੁ ਨ ਜਾਣੈ ਅਵ
ਰਿ ਉਪਾਵ ਤਿਆਗੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮ ਅਰਾਧੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਾਧਸੰਗਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ॥ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਅਕਥ ਕਥਾ
ਰਸੁ ਸਾਚੈ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਆ॥੧॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜੋ ਅਪੁਨਾ ਕੀਨੋ ਤਾ ਕੀ ਊਤਮ ਬਾਣੀ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਨਿਸਤਰੀਐ ਜੋ ਰਾਤੇ ਪ੍ਰਭ ਨਿਰਬਾਣੀ॥
੨॥੫੯॥੮੨॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਜਾ ਤੇ ਸਾਧੂ ਸਰਣਿ ਗਹੀ॥ ਸਾਂਤਿ ਸਹਜੁ ਮਨਿ ਭਇਓ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ਬਿਰਥਾ ਕਛੁ ਨ ਰਹੀ॥
ਰਹਾਉ॥ ਹੋਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਨਾਮੁ ਦੇਹੁ ਅਪੁਨਾ ਬਿਨਤੀ ਏਹ ਕਹੀ॥ ਆਨ ਬਿਉਹਾਰ ਬਿਸਰੇ ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰਤ ਪਾਇਓ ਲਾਭੁ ਸਹੀ॥੧॥ ਜ
ਹ ਤੇ ਉਪਜਿਓ ਤਹੀ ਸਮਾਨੋ ਸਾਈ ਬਸਤੁ ਅਹੀ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਰਮੁ ਗੁਰਿ ਖੋਇਓ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਹੀ॥੨॥੬੦॥੮੩॥
ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫॥ ਰਸਨਾ ਰਾਮ ਕੋ ਜਸੁ ਗਾਉ॥ ਆਨ ਸੁਆਦ ਬਿਸਾਰਿ ਸਗਲੇ ਭਲੋ ਨਾਮ ਸੁਆਉ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਬ
ਸਾਇ ਹਿਰਦੈ ਏਕ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਉ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਹੋਹਿ ਨਿਰਮਲੁ ਬਹੁੜਿ ਜੋਨਿ ਨ ਆਉ॥੧॥ ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੁ ਤੇਰਾ ਤੂ ਨਿਥਾਵੇ ਥਾ
ਉ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਮਾਲਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਉ॥੨॥੬੧॥੮੪॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫॥ ਬੈਕੁੰਠ ਗੋਬਿੰਦ ਚਰਨ ਨਿਤ ਧਿ
ਆਉ॥ ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਉ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਊਤਮ ਕਥਾ ਸੁਣੀਜੈ ਸ੍ਰਵਣੀ ਮਇਆ ਕਰਹੁ ਭਗਵਾ
ਨ॥ ਆਵਤ ਜਾਤ ਦੋਊ ਪਖ ਪੂਰਨ ਪਾਈਐ ਸੁਖ ਬਿਸ੍ਰਾਮ॥੧॥ ਸੋਧਤ ਸੋਧਤ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਿਓ ਭਗਤਿ ਸਰੇਸਟ ਪੂਰੀ॥ ਕਹੁ
ਨਾਨਕ ਇਕ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਅਵਰ ਸਗਲ ਬਿਧਿ ਊਰੀ॥੨॥੬੨॥੮੫॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫॥ ਸਾਚੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦਾਤਾਰਾ॥ ਦਰਸ
ਨੁ ਦੇਖਿ ਸਗਲ ਦੁਖ ਨਾਸਹਿ ਚਰਨ ਕਮਲ ਬਲਿਹਾਰਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਤਿ ਪਰਮੇਸਰੁ ਸਤਿ ਸਾਧ ਜਨ ਨਿਹਚਲੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਉ॥ ਭਗਤਿ ਭਾ
ਵਨੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਅਬਿਨਾਸੀ ਗੁਣ ਗਾਉ॥੧॥ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਮਿਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈਐ ਸਗਲ ਘਟਾ ਆਧਾਰੁ॥ ਨਾਨਕ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਹੁ
ਤਾ ਕਉ ਜਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰੁ॥੨॥੬੩॥੬॥੮੬॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਬਸੇ ਮਨ ਮੇਰੈ॥ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਠਾਕੁਰੁ ਸਭ ਥਾਈ
ਨਿਕਟਿ ਬਸੈ ਸਭ ਨੇਰੈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਬੰਧਨ ਤੋਰਿ ਰਾਮ ਲਿਵ ਲਾਈ ਸੰਤਸੰਗਿ ਬਨਿ ਆਈ॥ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਭਇਓ ਪੁਨੀਤਾ ਇਛ

ਸਗਲਪੁਕਾਈ॥੧॥ਜਾਕਉਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹੁਪ੍ਰਭਮੇਰੇਸੋਹਰਿਕਾਜਸੁਗਾਵੈ॥ਆਠਪਹਰਗੋਬਿੰਦਗੁਨਗਾਵੈਜਨਨਾਨਕਸਦਬਲਿਜਾਵੈ॥
੨॥੬੪॥ ੮੭ ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫॥ ਜੀਵਨੁਤਉਗਨੀਐਹਰਿਪੇਖਾ॥ਕਰਹੁਕ੍ਰਿਪਾਪ੍ਰੀਤਮਮਨਮੋਹਨਫੋਰਿਭਰਮਕੀਰੇਖਾ॥੧॥ਰਹਾਉ
ਕਹਤਸੁਨਤਕਛੁਸਾਂਤਿਨਉਪਜਤਬਿਨੁਬਿਸਾਸਕਿਆਸੇਖਾ॥ਪ੍ਰਭੂਤਿਆਗਿਆਨਜੋਚਾਹਤਤਾਕੈਮੁਖਿਲਾਗੈਕਾਲੇਖਾ॥੧॥ਜਾਕੈਰਾਸਿਸ
ਰਬਸੁਖਸੁਆਮੀਆਨਨਮਾਨਤਭੇਖਾ॥ਨਾਨਕਦਰਸਮਗਨਮਨੁਮੋਹਿਓਪੂਰਨਅਰਥਬਿਸੇਖਾ॥੨॥੬੫॥ ੮੮ ਸਾਰਗਮ:੫
॥ਸਿਮਰਨਰਾਮਕੋਇਕੁਨਾਮੁ॥ਕਲਮਲਦਗਧਹੋਹਿਖਿਨਅੰਤਰਿਕੋਟਿਦਾਨਇਸਨਾਨੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਨਜੰਜਾਰਬ੍ਰਿਥਾ
ਸ੍ਰਮਘਾਲਤਬਿਨੁਹਰਿਫੋਕਟਗਿਆਨਾ॥ਜਨਮਮਰਨਸੰਕਟਤੇਛੂਟੈਜਗਦੀਸਭਜਨਸੁਖਧਿਆਨਾ॥੧॥ਤੇਰੀਸਰਨਪੂਰਨਸੁ
ਖਸਾਗਰਕਰਿਕਿਰਪਾਦੇਵਹੁਦਾਨਾ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਨਾਨਕਪ੍ਰਭਜੀਵੈਬਿਨਸਿਜਾਇਅਭਿਮਾਨਾ॥੨॥੬੬॥ ੮੯ ਸਾਰਗਮ
ਹਲਾ੫॥ ਪੂਰਤੁਸੋਈਜਿਪ੍ਰਭਕਉਲਾਗੈ॥ਸੋਈਪੁਰਖਪਰਸੋਈਬਧੁੰਪਰਗਰਈਏਕਪ੍ਰੇਮਰਸੁਪਾਗੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਘਟਘਟਚਰਕੈ
ਨਜਾਨੈਲਾਭੈਸੋਪੁਰਤਨਜੀਤੁਦਾ॥ਸੁਆਰਥਬਾਤਿਆਗਆਸਾਰਥਗੰਠਿਓਨਿਹਿਸਿਮਰਿਓਪ੍ਰਭਕੁਦਾ॥੧॥ਸੋਈਚਤੁਰੁਸਿਆਣਾ
ਪੰਡਿਤੁਸੋਸੁਗਿਆਨੀਦਾਨਾ॥ਸਾਧਸੰਗਿਜਿਨਿਹਰਿਹਰਿਜਪਿਓਨਾਨਕਸੋਪਰਵਾਨਾ॥੨॥੬੭॥੯੦॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫
ਹਰਿਹਰਿਸੰਤਜਨਾਕੀਜੀਵਨਿ॥ਬਿਖੈਰਸਭੋਗਅੰਮ੍ਰਿਤਸੁਖਸਾਗਰਰਾਮਨਾਮਰਸੁਪੀਵਨਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਚਨਿਰਾਮਨਾਮੁਧਨਰ
ਤਨਾਮਨਤਨਭੀਤਰਿਸੀਵਨਿ॥ਹਰਿਰੰਗਰਾਂਗਭਏਮਨਲਾਲਾਰਾਮਨਾਮਰਸਖੀਵਨਿ॥੧॥ਜਿਉਮੀਨਾਜਲਸਿਉਉਰਝਾਨੋਰਾਮ
ਨਾਮਸੰਗਿਲੀਵਨਿ॥ਨਾਨਕਸੰਤਚਾਤ੍ਰਿਕਕੀਨਿਆਈਹਰਿਬੂੰਦਪਾਨਸੁਖਥੀਵਨਿ॥੨॥੬੮॥੯੧॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫
ਹਰਿਕੇਨਾਮਹੀਨਬੇਤਾਲਾ॥ਜੇਤਾਕਰਨਕਰਾਵਨਤੇਤਾਸਭਬੰਧਨਜੰਜਾਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਿਨੁਪ੍ਰਭਸੇਵਕਰਤਅਨਸੇਵਾਬਿਰਥਾ,ਕਾਟੈ
ਕਾਲਾ॥ਜਬਜਮੁਆਇਸੰਘਾਰੈਪ੍ਰਾਨੀਤਬਤੁਮਰੋਕਉਨੁਹਵਾਲੁ॥੧॥ਰਾਖਿਲੇਹੁਦਾਸਅਪੁਨੇਕਉਸਦਾਸਦਾਕਿਰਪਾਲਾ॥ਸੁਖ
ਨਿਧਾਨਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਸਾਧਸੰਗਿਧਨਮਾਲਾ॥੨॥੬੯॥੯੨॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫॥ ਮਨਿਤਨਿਰਾਮਕੋਬਿਉਹਾਰੁ॥ਪ੍ਰੇਮਭਗ
ਤਿਗੁਨਗਾਵਨਗੀਧੇਪੋਹਤਨਹਸੰਸਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸ੍ਰਵਨੀਕੀਰਤਨੁਸਿਮਰਨੁਸੁਆਮੀਇਹਸਾਧਕੋਆਚਾਰੁ॥ਚਰਨਕਮਲਅ
ਸਥਿਤਰਿਦਅੰਤਰਿਪੂਜਾਪ੍ਰਾਨਕੋਆਧਾਰਾ॥੧॥ਪ੍ਰਭਦੀਨਦਇਆਲਸੁਨਹੁਬੇਨੰਤੀਕਿਰਪਾਅਪਨੀਧਾਰੁ॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨਉਚਰ
ਉਨਿਤਰਸਨਾਨਾਨਕਸਦਬਲਿਹਾਰਾ॥੨॥੭੦॥੯੩॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫॥ ਹਰਿਕੇਨਾਮਹੀਨਮਤਿਥੋਰੀ॥ਸਿਮਰਤਨਹਿਸ੍ਰੀਧ
ਰਠਾਕੁਰਮਿਲਤਅੰਧਦੁਖਘੋਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਕੇਨਾਮਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਨਲਾਗੀਅਨਿਕਭੇਖਬਹੁਜੋਰੀ॥ਤੂਟਤਬਾਰਨਲਾਗੈਤਾਕਉ
ਜਿਉਗਾਗਰਿਜਲਫੋਰੀ॥੧॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਭਗਤਿਰਸੁਦੀਜੈਮਨੁਖਚਤਪ੍ਰੇਮਰਸੁਖੋਰੀ॥ਨਾਨਕਦਾਸਤੇਰੀਸਰਣਾਈਪ੍ਰਭਬਿਨੁਆਨਨਹੋ
ਰੀ॥੨॥੭੧॥੯੪॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫॥ ਚਿਤਵਉਵਾਅਉਸਰਮਨਮਾਹਿ॥ਹੋਇਇਕਤ੍ਰਮਿਲਹੁਸੰਤਸਜਨਗੁਣਗੋਬਿੰਦਨਿ
ਤਗਾਹਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਿਨੁਹਰਿਭਜਨਜੇਤੇਕਾਮਕਰੀਅਹਿਤੇਤੇਬਿਰਥੇਜਾਹਿ॥ਪੂਰਨਪਰਮਾਨੰਦਮਨਿਮੀਠੋਤਿਸੁਬਿਨੁਦੂਸਰਨਾ
ਹਿ॥੧॥ਜਪਤਪਸੰਜਮਕਰਮਸੁਖਸਾਧਨਤੁਲਿਨਕਛੂਐਲਾਹਿ॥ਚਰਨਕਮਲਨਾਨਕਮਨੁਬੇਧਿਓਚਰਨਹਸੰਗਿਸਮਾਹਿ॥੨
॥੭੨॥੯੫॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫॥ ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਸੰਗੇਅੰਤਰਿਜਾਮੀ॥ਆਗੈਕੁਸਲੁਪਾਛੈਖੇਮਸੂਖਾਸਿਮਰਤਨਾਮੁਸੁਆ
ਮੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਜਨਮੀਤਸਖਾਹਰਿਮੇਰੈਗੁਨਗੋਪਾਲਹਰਿਰਾਇਆ॥ਬਿਸਰਿਨਜਾਈਨਿਮਖਹਿਰਦੈਤੇਪੂਰੈਗੁਰੂਮਿਲਾਇ
ਆ॥

੧॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਰਾਖੇਦਾਸੁਅਪਨੇਜੀਅਜੰਤਵਸਿਜਾਕੈ॥ਏਕਾਲਿਵਪੂਰਨਪਰਮੇਸੁਰਭਉਨਹੀਨਾਨਕਤਾਕੈ॥੨॥੭੩॥੯੬॥ ਸਾਰਗਮਹਲੁ੫
ਜਾਕੈਰਾਮਕੋਬਲੁਹੋਇ॥ਸਗਲਮਨੋਰਥਪੂਰਨਤਾਹੂਕੇਦੂਖੁਨਬਿਆਪੈਕੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਜਨੁਭਗਤੁਦਾਸੁਨਿਜਪ੍ਰਭਕਾਸੁਣਿ
ਜੀਵਾਂਤਿਸੁਸੋਇ॥ਉਦਮੁਕਰਉਦਰਸੁਪੇਖਨਕੋਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥੧॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਦ੍ਰਿਸਟਿਨਿਹਾਰਉਦੂਸਰਨਾਹੀਕੋਇ॥
ਦਾਨੁਦੇਹੁਨਾਨਕਅਪਨੇਕਉਚਰਨਜੀਵਾਸੰਤਧੋਇ॥੨॥੭੪॥੯੭॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫॥ ਜੀਵਤਰਾਮਕੇਗੁਣਗਾਇ॥ਕਰਹੁਕ੍ਰਿ
ਪਾਗੋਪਾਲਬੀਠਲੇਬਿਸਰਿਨਕਬਹੀਜਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨੁਤਨੁਧਨੁਸਭੁਤੁਮਰਾਸੁਆਮੀਆਨਨਦੂਜੀਜਾਇ॥ਜਿਉਤੂੰਰਾਖਹਿਤਿਵ
ਹੀਰਹਣਾਤੁਮਰਾਪੈਨੈਖਾਇ॥੧॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਕੈਬਲਿਬਲਿਜਾਈਬਹੁੜਿਨਜਨਮਾਧਾਇ॥ਨਾਨਕਦਾਸਤੇਰੀਸਰਣਾਈਜਿਉਭਾ
ਵੈਤਿਵੈਚਲਾਇ॥੨॥੭੫॥੯੮॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫॥ ਮਨਰੇਨਾਮਕੋਸੁਖਸਾਰ॥ਆਨਕਾਮਬਿਕਾਰਮਾਇਆਸਗਲਦੀਸਹਿਛਾਰ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗ੍ਰਿਹਅੰਧਕੂਪਪਤਿਤਪ੍ਰਾਨੀਨਰਕਘੋਰਗੁਬਾਰ॥ਅਨਿਕਜੋਨੀਭ੍ਰਮਤਹਾਰਿਓਭ੍ਰਮਤਬਾਰੰਬਾਰ॥੧॥ਪਤਿਤਪਾਵਨਭਗ
ਤਿਵਛਲਦੀਨਕਿਰਪਾਧਾਰ॥ਕਰਜੋੜਿਨਾਨਕੁਦਾਨੁਮਾਗੈਸਾਧਸੰਗਿਉਧਾਰ॥੨॥੭੬॥ ੯੯ ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫॥
ਬਿਰਾਜਤਰਾਮਕੋਪਰਤਾਪ॥ਆਧਿਬਿਆਧਿਉਪਾਧਿਸਭਨਾਸੀਬਿਨਸੇਤੀਨੇਤਾਪ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤ੍ਰਿਸਨਬੁਝੀਪੂਰਨਸਭਆਸਾਚੂਕੇਸੋ
ਗਸੰਤਾਪ॥ਗੁਣਗਾਵਤਅਚੁਤਅਬਿਨਾਸੀਮਨਤਨਆਤਮਧ੍ਰਾਪ॥੧॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਲੋਭਮਦਮਤਸਰਸਾਧੂਕੈਸੰਗਿਖਾਪ॥ਭਗਤਵਛ
ਲਭੈਕਾਟਨਹਾਰੇਨਾਨਕਕੇਮਾਈਬਾਪ॥੨॥੭੭॥੧੦੦॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫॥ ਆਤੁਰਨਾਮਬਿਨੁਸੰਸਾਰ॥ਤ੍ਰਿਪਤਿਨਹੋਵਤਕੂਕਰੀ
ਆਸਾਇਤੁਲਾਗੋਬਿਖਿਆਛਾਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਾਇਠਗਉਰੀਆਪਭੁਲਾਇਓਜਨਮਤਬਾਰੰਬਾਰ॥ਹਰਿਕਾਸਿਮਰਨੁਨਿਮਖਨਸਿਮ
ਰਿਓਜਮਕੰਕਰਕਰਤਖੁਆਰ॥੧॥ਹੋਹੁਕ੍ਰਿਪਾਲਦੀਨਦੁਖਭੰਜਨਤੇਰਿਆਸੰਤਕੀਰਾਵਾਰ॥ਨਾਨਕਦਾਸਦਰਸਪ੍ਰਭੁਜਾਚੈਮਨਤਨ
ਕੋਆਧਾਰ॥੨॥੭੮॥੧੦੧॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫॥ ਮੈਲਾਹਰਿਕੇਨਾਮਬਿਨੁਜੀਉ॥ਤਿਨਿਪ੍ਰਭਿਸਾਚੈਆਪਿਭੁਲਾਇਆਬਿਖੈਠਗਉਰੀ
ਪੀਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੋਟਿਜਨਮਭ੍ਰਮਤੇਬਹੁਭਾਂਤੀਥਿਤਿਨਹੀਕਤਹੂੰਪਾਈ॥ਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰੁਸਹਜਿਨਭੇਟਿਆਸਾਕਤਆਵੈਜਾਈ॥੧॥
ਰਾਖਿਲੇਹੁਪ੍ਰਭਸੰਮ੍ਰਿਥਦਾਤੇਤੁਮਪ੍ਰਭਅਗਮਅਪਾਰ॥ਨਾਨਕਦਾਸਤੇਰੀਸਰਣਾਈਭਵਜਲੁਉਤਰਿਓਪਾਰ॥੨॥੭੯॥੧੦੨॥
ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫॥ ਰਮਣਕਉਰਾਮਕੇਗੁਣਬਾਦ॥ਸਾਧਸੰਗਿਧਿਆਈਐਪਰਮੇਸਰੁਅੰਮ੍ਰਿਤਜਾਕੇਸੁਆਦ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਿਮ
ਰਤਿਏਕੁਅਚੁਤਅਬਿਨਾਸੀਬਿਨਸੇਮਾਇਆਮਾਦ॥ਸਹਜਅਨੰਦਅਨਹਦਧੁਨਿਬਾਣੀਬਹੁਰਿਨਭਏਬਿਖਾਦ॥੧॥ਸਨਕਾਦਿਕਬ੍ਰਹਮਾ
ਦਿਕਗਾਵਤਗਾਵਤਸੁਕਪ੍ਰਹਿਲਾਦ॥ਪੀਵਤਅਮਿਓਮਨੋਹਰਹਰਿਰਸੁਜਪਿਨਾਨਕਹਰਿਬਿਸਮਾਦ॥੨॥੮੦॥੧੦੩
ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫॥ ਕੀਨੇਪਾਪਕੇਬਹੁਕੋਟ॥ਦਿਨਸੁਰੈਨੀਥਕਤਨਾਹੀਕਤਹਿਨਾਹੀਛੋਟ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਹਾਬਜਰਬਿਖਬਿਆ
ਧੀਸਿਰਉਠਾਈਪੋਟ॥ਉਘਰਿਗਈਆਂਖਿਨਿਮਖਮਹਿਜਮਿਗ੍ਰਾਸੇਝੋਟ॥੧॥ਪਸੁਪਰੇਤਉਸਟਗਰਧਭਅਨਿਕਜੋਨੀਲੇਟ॥ਭਜੁਸਾਧਸੰ
ਗਗੋਬਿੰਦਨਾਨਕਕਛੁਨਲਾਗੈਫੇਟ॥੨॥੮੧॥੧੦੪॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫॥ ਅੰਧੇਖਾਵਹਿਬਿਸੂਕੇਗਾਟ॥ਨੈਨਸ੍ਰਵਨਸਰੀਰੁਸਭੁ
ਹੁਟਿਓਸਾਸੁਗਇਓਤਤਘਾਟ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਾਥਰਞਾਣਿਉਦਰੁਲੇਪੋਖਹਿਮਾਇਆਗਈਬਾਟ॥ਕਿਲਬਿਖਕਰਤਕਰਤਪ
ਛੁਤਾਵਹਿਕਬਹੁਨਸਾਕਹਿਛਾਂਟ॥੧॥ਨਿੰਦਕੁਜਮਦੂਤੀਆਇਸੰਘਾਰਿਓਦੇਵਹਿਮੂੰਡਉਪਰਿਮਟਾਕ॥ਨਾਨਕਆਪਨਕਟਾਰੀਆਪ
ਸਕਉਲਾਈਮਨੁਅਪਨਾਕੀਨੋਫਾਟ॥੨॥੮੨॥੧੦੫॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫॥ ਟੂਟੀਨਿੰਦਕਕੀਅਧਬੀਚ॥ਨਾਨਕਰਾਖਿਆ

ਪ੍ਰਭੁਆਮੀਬੇਮੁਖਕਉਆਗਇਪਹੁਤੀਮਿਠਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਉਸਕਾਕਹਿਆਕੋਇਨਸੁਣਈਕਹੀਨਬੈਸਣੁਪਾਵੈ॥ਈਹਾਂਦੁਖੁਆਗੈਨਰਕੁਭੁੰਚੈਬਹੁ
ਜੋਨੀਭ੍ਰਮਾਵੈ॥੧॥ਪ੍ਰਗਟੁਭਈਆਖੰਡੀਬ੍ਰਹਮੰਡੀਕੀਤਾਅਪਣਾਪਾਇਆ॥ਨਾਨਕਸਰਣਿਨਿਰਭਉਕਰਤੇਕੀਅਨਦਮੰਗਲਗੁਣਗਾਇਆ
॥੨॥੮੩॥੧੦੬॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾਚਲਤਬਹੁਪਰਕਾਰਿ॥ਪੂਰਨਹੋਤਨਕਤਹੁਬਾਤਹਿਅੰਤਿਪਰਤੀਹਾਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਂ
ਤਿਸੂਖੰਨਸਹਜੁਉਪਜੈਇਹੈਇਸੁਬਿਉਹਾਰਿ॥ਆਪਪਰਕਾਕਛੁਨਜਾਨੈਕਾਮਕ੍ਰੋਧਹਿਜਾਰਿ॥੧॥ਸੰਸਾਰਸਾਗਰੁਦੁਖਿਬਿਆਪਿਓਦਾਸਲੇਵਹੁਤਾ
ਰਿ॥ਚਰਣਕਮਲਸਰਣਾਇਨਾਨਕਸਦਸਦਾਬਲਿਹਾਰਿ॥੨॥੮੪॥੧੦੭॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫॥ ਰੇਪਾਪੀਤੈਕਵਨਕੀਮਤਿਲੀਨ॥
ਨਿਮਖਘਰੀਨਸਿਮਰਿਸੁਆਮੀਜੀਉਪਿੰਡੁਜਿਨਿਦੀਨ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਖਾਤਪੀਵਤਸਵੰਤਸੁਖੀਆਨਾਮੁਸਿਮਰਤਖੀਨ॥ਗਰਭਉਦਰਬਿ
ਲਲਾਟਕਰਤਾਤਹਾਂਹੋਵਤਦੀਨ॥੧॥ਮਹਾਮਾਦਬਿਕਾਰਬਾਧਾਅਨਿਕਜੋਨਿਭ੍ਰਮੀਨ॥ਗੋਬਿੰਦਬਿਸਰੇਕਵਨਦੁਖਗਨੀਅਹਿਸੁਖਨਾਨਕਹਰਿ
ਪਦਚੀਨ॥੨॥੮੫॥੧੦੮॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫॥ਮਾਈਰੀਚਰਨਹਿਓਟਗਹੀ॥ਦਰਸਨੁਪੇਖਿਮੇਰਾਮਨੁਮੋਹਿਓਦੁਰਮਤਿਜਾਤਬਹੀ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਗਹਅਗਾਧਊਚਅਬਿਨਾਸੀਕੀਮਤਿਜਾਤਨਕਹੀ॥ਜਲਥਲਪੇਖਿਪੇਖਿਮਨਬਿਗਸਿਓਪੂਰਿਰਹਿਓਸ੍ਰਬਮਹੀ
॥੧॥ਦੀਨਦਇਆਲਪ੍ਰੀਤਮਮਨਮੋਹਨਮਿਲਿਸਾਧਹਕੀਨੋਸਹੀ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਜੀਵਤਹਰਿਨਾਨਕਜਮਕੀਭੀਰਨਫਹੀ॥੨॥੮੬॥
੧੦੯ ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫॥ ਮਾਈਰੀਮਨਿਮੇਰੈਮਤਵਾਰੋ॥ਪੇਖਿਦਇਆਲਅਨਦਸੁਖਪੂਰਨਹਰਿਰਸਿਰਪਿਓਖੁਮਾਰੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਨਿਰਮਲਭਏਊਜਲਜਸੁਗਾਵਤਬਹੁਰਿਨਹੋਵਤਕਾਰੋ॥ਚਰਨਕਮਲਸਿਉਡੋਰੀਰਾਚੀਭੇਟਿਓਪੁਰਖੁਅਪਾਰੋ॥੧॥ਕਰੁਗਹਿਲੀਨੇਸਰ
ਬਸੁਦੀਨੇਦੀਪਕਭਇਓਉਜਾਰੋ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਸਿਕਬੈਰਾਗੀਕੁਲਹਸਮੂਹਾਂਤਾਰੋ॥੨॥੮੭॥੧੧੦॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫॥
ਮਾਈਰੀਆਨਸਿਮਰਿਮਰਿਜਾਂਹਿ॥ਤਿਆਗਿਗੋਬਿਦੁਜੀਅਨਕੋਦਾਤਾਮਾਇਆਸੰਗਿਲਪਟਾਹਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮੁਬਿਸਾਰਿਚਲਹਿਅਨ
ਮਾਰਗਿਨਰਕਘੋਰਮਹਿਪਾਹਿ॥ਅਨਿਕਸਜਾਈਗਣਤਨਹੀਆਵੈਗਰਭੈਗਰਭਿਭ੍ਰਮਾਹਿ॥੧॥ਸੇਧਨਵੰਤੇਸੇਪਤਿਵੰਤੇਹਰਿਕੀਸਰਣਿਸਮਾਹਿ॥
ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਜਗੁਜੀਤਿਓਬਹੁਰਿਨਆਵਹਿਜਾਂਹਿ॥੨॥੮੮॥੧੧੧॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫॥ ਹਰਿਕਾਟੀਕੁਟਿਲਤਾਕੁਠਾਰਿ॥
ਭ੍ਰਮਬਨਦਹਨਭਏਖਿਨਭੀਤਰਿਰਾਮਨਾਮਪਰਹਾਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਨਿੰਦਾਪਰਹਰੀਆਕਾਢੇਸਾਧੂਕੈਸੰਗਿਮਾਰਿ॥ਜਨਮੁਪਦਾ
ਰਥੁਗੁਰਮੁਖਿਜੀਤਿਓਬਹੁਰਿਨਜੂਐਹਾਰਿ॥੧॥ਆਠਪਹਰਪ੍ਰਭਕੇਗੁਣਗਾਵਹਿਪੂਰਨਸਬਦਬੀਚਾਰਿ॥ਨਾਨਕਦਾਸਨਿਦਾਸੁਜਨੁਤੇ
ਰਾਪੁਨਹਪੁਨਹਨਮਸਕਾਰਿ॥੨॥੮੯॥੧੧੨॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫॥ ਪੋਥੀਪਰਮੇਸਰਕਾਥਾਨੁ॥ਸਾਧਸੰਗਿਗਾਵਹਿਗੁਣਗੋਬਿੰਦਪੂ
ਰਨਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਧਿਕਸਿਧਸਗਲਮੁਨਿਲੋਚਹਿਬਿਰਲੇਲਾਗੈਧਿਆਨੁ॥ਜਿਸਹਿਕ੍ਰਿਪਾਲੁਹੋਇਮੇਰਾਸੁਆਮੀਪੂਰਨ
ਤਾਕੋਕਾਮੁ॥੧॥ਜਾਕੈਰਿਦੈਵਸੈਭੈਭੰਜਨੁਤਿਸੁਜਾਨੈਸਗਲਜਹਾਨੁ॥ਖਿਨੁਪਲੁਬਿਸਰੁਨਹੀਮੇਰੇਕਰਤੇਇਹੁਨਾਨਕੁਮਾਂਗੈਦਾਨੁ॥੨॥੯੦॥
੧੧੩॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫॥ ਵੂਠਾਸਰਬਥਾਈਮੇਹੁ॥ਅਨਦਮੰਗਲਗਾਉਹਰਿਜਸੁਪੂਰਨਪ੍ਰਗਟਿਓਨੇਹੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚਾਰਿਕੁੰਟ
ਦਹਦਿਸਿਜਲਨਿਧਿਊਨਥਾਉਨਕੇਹੁ॥ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਗੋਬਿੰਦਪੂਰਨਜੀਅਦਾਨੁਸਭਦੇਹੁ॥੧॥ਸਤਿਸਤਿਹਰਿਸਤਿਸੁਆਮੀਸਤਿਸੰਗੇਹੁ॥
ਸਤਿਤੇਜਨਜਿਨਪਰਤੀਤਿਉਪਜੀਨਾਨਕਨਹਭ੍ਰਮੇਹੁ॥੨॥੯੧॥੧੧੪॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫॥ ਗੋਬਿੰਦਜੀਉਤੂਮੇਰੇਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰ॥
ਸਾਜਨਮੀਤਸਹਾਈਤੁਮਹੀਤੂਮੇਰੋਪਰਵਾਰੁ॥੧॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰੁਮਸਤਕਿਧਾਰਿਓਮੇਰੈਮਾਥੈਸਾਧਸੰਗਿਗੁਣਗਾਏ॥ਤੁਮਰੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇ
ਸਭਫਲੁਪਾਏਰਸਕਿਰਾਮਨਾਮੁਧਿਆਏ॥੧॥ਅਬਿਚਲੁਨੀਵਧਰਾਈਸਤਿਗੁਰਿਕਬਹੂੰਡੋਲਤਨਾਹੀ॥ਗੁਰਨਾਨਕਜਬਭਏਦਇਆਲਾਸਰ

ਬਸੁਖਾਨਿਬਧਾਹੀ॥੨॥੯੨॥੧੧੫॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫॥ਨਿਧਿਸਿਧਿਨਾਮਕੀਸਚੁਖੇਪਾਲਾਦਿਗੁਰਿਗੁਣਗਾਏਇਨਿਧਨੁਬਿਖੈਮਾਹਿਅਲੇਪਾ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੀਅਜੰਤਸਗਲਸੰਤੋਖੇਆਪਨਾਪ੍ਰਭੁਧਿਆਇਆ॥ਰਤਨਜਨਮਅਪਾਰਜੀਤਿਓਬਹੁੜਿਜੋਨਿਨਪਾਇਆ॥੧॥ਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਰਾਇਆ
ਲਗੋਬਿੰਦਗਾਇਆਸਾਧੂਸੰਗਾ॥ਹਰਿਚਰਨਦਾਸਨਾਨਕਪਾਈਲਗਾਪ੍ਰਕਾਸਸਿਉਰੰਗਾ॥੨॥੯੩॥੧੧੬॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫॥
ਮਾਈਰੀਪੇਖਿਰਹੀਬਿਸਮਾਦ॥ਅਨਹਦਧੁਨੀਮੇਰਾਮਨੁਮੋਹਿਓਅਚਰਜਤਾਕੇਸ੍ਵਾਦ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਾਤਪਿਤਾਬੰਧਪਹੈਸੋਈਮ
ਨਿਹਰਿਕੋਅਹਿਲਾਦ॥ਸਾਧਸੰਗਿਗਾਏਗੁਨਗੋਬਿੰਦਬਿਨਸਿਓਸਭੁਪਰਮਾਦ॥੧॥ਡੋਰੀਲਪਟਿਰਹੀਚਰਨਹਸੰਗਿਭ੍ਰਮਭੈਸ
ਗਲੇਖਾਦ॥ਏਕੁਅਧਾਰੁਨਾਨਕਜਨਕੀਆਬਹੁਰਿਨਜੋਨਿਭ੍ਰਮਾਦ॥੨॥੯੪॥੧੧੭॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫॥ ਮਾਈਰੀਮਾ
ਤੀਚਰਨਸਮੂਹ॥ਏਕਸੁਬਿਨੁਹਉਆਨਨਜਾਨਉਦੁਤੀਆਭਾਉਸਭਲੂਹ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਿਆਗਿਗੋਪਾਲਅਵਰਜੋਕਰਣਾਤੇਬਿਖਿਆਕੇ
ਖੂਹ॥ਦਰਸਪਿਆਸਮੇਰਾਮਨੁਮੋਹਿਓਕਾਢੀਨਰਕਤੇਧੂਹ॥੧॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਮਿਲਿਓਸੁਖਦਾਤਾਬਿਨਸੀਹਉਮੈਹੂਹ॥ਰਾਮਰੰਗਿਰਾਤੇ
ਦਾਸਨਾਨਕਮਉਲਿਓਮਨੁਤਨੁਜੂਹ॥੨॥੯੫॥੧੧੮॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫॥ਬਿਨਸੇਕਾਚਕੇਬਿਉਹਾਰ॥ਰਾਮਭਜੁਮਿਲਿਸਾਧਸੰਗਤਿ
ਇਹੈਜਗਮਹਿਸਾਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਈਤਊਤਨਡੋਲਿਕਤਹੂਨਾਮੁਹਿਰਦੈਧਾਰਿ॥ਗੁਰਚਰਨਬੋਹਿਥਮਿਲਿਓਭਾਗੀਉਤਰਿਓਸੰਸਾਰ॥੧॥ਜਲਿ
ਥਲਿਮਹੀਅਲਿਪੂਰਿਰਹਿਓਸਰਬਨਾਥਅਪਾਰ॥ਹਰਿਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਉਨਾਨਕਆਨਰਸਸਭਿਖਾਰ॥੨॥੯੬॥੧੧੯॥ ਸਾਰਗਮ:੫
ਤਾਤੇਕਰਣਪਲਾਹਕਰੇ॥ਮਹਾਬਿਕਾਰਮੋਹਮਦਮਾਤੌਸਿਮਰਤਨਾਹਿਹਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਧਸੰਗਿਜਪਤੇਨਾਰਾਇਣਤਿਨਕੇਦੋਖਜਰੇ॥
ਸਫਲਦੇਹਧੰਨਿਓਇਜਨਮੇਪ੍ਰਭਕੈਸੰਗਿਰਲੇ॥੧॥ਚਾਰਿਪਦਾਰਥਅਸਟਦਸਾਸਿਧਿਸਭਊਪਰਿਸਾਧਭਲੇ॥ਨਾਨਕਦਾਸਧੂਰਿਜਨਬਾਂਛੈਉਧਰ
ਹਿਲਾਗਿਪਲੇ॥੨॥੯੭॥੧੨੦॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫॥ ਹਰਿਕੇਨਾਮਕੇਜਨਕਾਂਖੀ॥ਮਨਿਤਨਿਬਚਨਿਏਹੀਸੁਖੁਚਾਹਤਪ੍ਰਭਦਰਸੁਦੇਖਹਿ
ਕਬਆਖੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੂਬੇਅੰਤਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸੁਆਮੀਗਤਿਤੇਰੀਜਾਇਨਲਾਖੀ॥ਚਰਨਕਮਲਪ੍ਰੀਤਿਮਨੁਬੇਧਿਆਕਰਿਸਰਬਸੁਅੰਤਰਿਰਾ
ਖੀ॥੧॥ਬੇਦਪੁਰਾਨਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਸਾਧੂਜਨਇਹਬਾਣੀਰਸਨਾਭਾਖੀ॥ਜਪਿਰਾਮਨਾਮੁਨਾਨਕਨਿਸਤਰੀਐਹੋਰੁਦੁਤੀਆਬਿਰਥੀਸਾਖੀ॥੨॥
੯੮॥੧੨੧॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫॥ ਮਾਖੀਰਾਮਕੀਤੂਮਾਖੀ॥ਜਹਦੁਰਗੰਧਤਹਾਤੂਬੈਸਹਿਮਹਾਬਿਖਿਆਮਦਚਾਖੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਿ
ਤਹਿਅਸਥਾਨਿਤੂਟਿਕਨੁਨਪਾਵਹਿਇਹਬਿਧਿਦੇਖੀਆਖੀ॥ਸੰਤਾਬਿਨੁਤੈਕੋਇਨਛਾਡਿਆਸੰਤਪਰੇਗੋਬਿੰਦਕੀਪਾਖੀ॥੧॥ਜੀਅਜੰਤਸਗ
ਲੇਤੈਮੋਹੇਬਿਨੁਸੰਤਾਕਿਨੈਨਲਾਖੀ॥ਨਾਨਕਦਾਸੁਹਰਿਕੀਰਤਨਿਰਾਤਾਸਬਦੁਸੁਰਤਿਸਚੁਸਾਖੀ॥੨॥੯੯॥੧੨੨॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫
ਮਾਈਰੀਕਾਟੀਜਮਕੀਫਾਸ॥ਹਰਿਹਰਿਜਪਤਸਰਬਸੁਖਪਾਏਬੀਚੇਗ੍ਰਸਤਉਦਾਸ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਲੀਨੇਕਰਿਅਪੁ
ਨੇਉਪਜੀਦਰਸਪਿਆਸ॥ਸੰਤਸੰਗਿਮਿਲਿਹਰਿਗੁਣਗਾਏਬਿਨਸੀਦੁਤੀਆਆਸ॥੧॥ਮਹਾਉਦਿਆਨਅਟਵੀਤੇਕਾਢੇਮਾਰਗੁਸੰਤ
ਕਹਿਓ॥ਦੇਖਿਦਰਸੁਪਾਪਸਭਿਨਾਸੇਹਰਿਨਾਨਕਰਤਨੁਲਹਿਓ॥੨॥੧੦੦॥੧੨੩॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ਮਾਈਰੀਅਰਿਓਪ੍ਰੇਮਕੀ
ਖੋਰਿ॥ਦਰਸਨਰੁਚਿਤਪਿਆਸਮਨਿਸੁੰਦਰਸਕਤਨਕੋਈਤੋਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਾਨਮਾਨਪਤਿਪਿਤਸੁਤਬੰਧਪਹਰਿਸਰਬਸੁਧਨਮੋਰ॥ਧ੍ਰਿਗੁ
ਸਰੀਰੁਅਸਤਬਿਸਟਾਕ੍ਰਿਮਬਿਨੁਹਰਿਜਾਨਤਹੋਰ॥੧॥ਭਇਓਕ੍ਰਿਪਾਲਦੀਨਦੁਖਭੰਜਨੁਪਰਾਪੂਰਬਲਾਜੋਰ॥ਨਾਨਕਸਰਣਿਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿ
ਸਾਗਰਬਿਨਸਿਓਆਨਨਿਹੋਰ॥੨॥੧੦੧॥੧੨੪॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫॥ ਨੀਕੀਰਾਮਕੀਧੁਨਿਸੋਇ॥ਚਰਨਕਮਲਅਨੂਪਸੁਆਮੀਜਪਤ
ਸਾਧੂਹੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚਿਤਵਤਾਗੋਪਾਲਦਰਸਨਕਲਮਲਾਕਢੁਧੋਇ॥ਜਨਮਮਰਨਬਿਕਾਰਅੰਕੁਰਹਰਿਕਾਟਿਛਾਡੇਖੋਇ॥੧॥ਪਰਾ

ਪੂਰਬਿਜਿਸਹਿਲਿਖਿਆਬਿਰਲਾਪਾਏਕੋਇ॥ਰਮਣਕਉਗੁਣਗੋਪਾਲਕਰਤੇਨਾਨਕਕਾਸਭੁਜੋਇ॥੨॥੧੦੩॥੧੨੫॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫
ਹਰਿਕੇਨਾਮਕੀਮਤਿਸਾਰ॥ਹਰਿਬਿਸਾਰਿਜੁਆਨਰਾਚਹਿਮਿਥਨਸਭਬਿਸਥਾਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਧਸੰਗਮਿਭਜੁਸੁਆਮੀਪਾਪਹੋਵਤਖਾਰ॥
ਚਰਨਾਰਬਿੰਦਬਸਾਇਹਿਰਦੈਬਹੁਰਿਜਨਮਨਮਾਰ॥੧॥ਕਰਿਅਨੁਗ੍ਰਹੁਰਾਖਿਲੀਨੇਏਕਨਾਮਅਧਾਰ॥ਦਿਨਰੈਨਿਸਿਮਰਤਸਦਾਨਾਨਕਮੁਖ
ਊਜਲਦਰਬਾਰਿ॥੨॥੧੦੩॥੧੨੬॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫॥ਮਾਨੀਤੂੰਰਾਮਕੈਦਰਮਾਨੀ॥ਸਾਧਸੰਗਿਮਿਲਿਹਰਿਗੁਨਗਾਏਬਿਨਸੀਸਭਅਭਿਮਾਨੀ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਧਾਰਿਅਨੁਗ੍ਰਹੁਅਪੁਨੀਕਰਿਲੀਨੀਗੁਰਮੁਖਿਪੂਰਗਿਆਨੀ॥ਸਰਬਸੂਖਆਨੰਦਘਨੇਰੇਠਾਕੁਰਦਰਸਧਿਆਨੀ॥੧॥ਨਿਕਟਿਵਰਤਨ
ਸਾਸਦਾਸੁਹਾਗਨਿਦਹਦਿਸਸਾਈਜਾਨੀ॥ਪ੍ਰਿਅਰੰਗਰੰਗਰਤੀਨਾਰਾਇਨਨਾਨਕਤਿਸੁਕੁਰਬਾਨੀ॥੨॥੧੦੪॥੧੨੭ ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫
ਤੁਅਚਰਨਆਸਰੋਈਸਾ॥ਤੁਮਹਿਪਛਾਨੂਸਾਕੁਤੁਮਹਿਸੰਗਿਰਾਖਨਹਾਰੁਤੁਮਹਿਜਗਦੀਸਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੂਹਮਰੋਹਮਤੁਮਰੇਕਹੀਅਹਿ
ਇਤਉਤਤੁਮਹੀਰਾਖੇ॥ਤੂੰਬਿਅੰਤਅਪਰੰਪਰਸੁਆਮੀਗੁਰਕਿਰਪਾਕੋਈਲਾਖੈ॥੧॥ਬਿਨੁਬਕਨੇਬਿਨੁਕਹਨਕਹਾਵਨਅੰਤਰਜਾਮੀਜਾ
ਨੈ॥ਜਾਕਉਮੇਲਿਲਏਪ੍ਰਭੁਨਾਨਕੁਸੇਜਨੁਦਰਗਹਮਾਨੈ॥੨॥੧੦੫॥੧੨੮॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੫॥ਚਉਪਦੇ॥ਘਰੁ੫

ਹਰਿਭਜੁਆਨਕਰਮਬਿਕਾਰ॥ਮਾਨਮੋਹਿਨਬੁਝਤਤ੍ਰਿਸਨਾਕਾਲਗ੍ਰਸਤਸੰਸਾਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਖਾਤਪੀਵਤਹਸਤਸੋਵਤਅਉਧਬਿ
ਤੀਅਸਾਰ॥ਨਰਕਉਦਰਿਭ੍ਰਮੰਤਜਲਤੋਜਮਹਿਕੀਨੀਸਾਰ॥੧॥ਪਰਦ੍ਰੋਹਕਰਤਬਿਕਾਰਨਿੰਦਾਪਾਪਰਤਕਰਝਾਰ॥ਬਿਨਾਸਤਿਗੁਰ
ਬੂਝਨਾਹੀਤਮਮੋਹਮਹਾਂਅੰਧਾਰ॥੨॥ਬਿਖੁਠਗਉਰੀਖਾਇਮੂਠੋਚਿਤਿਨਸਿਰਜਨਹਾਰ॥ਗੋਬਿੰਦਗੁਪਤੁਹੋਇਰਹਿਓਨਿਆਰੋਮਾਤੰਗਮ
ਤਿਅਹੰਕਾਰ॥੩॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਸੰਤਰਾਖੇਚਰਨਕਮਲਅਧਾਰ॥ਕਰਜੋਰਿਨਾਨਕਸਰਨਿਆਇਓਗੁਪਾਲਪੁਰਖਅਪਾਰ॥੪॥੧॥੧੨੯

ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੬ ਪੜਤਾਲ॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸੁਭਬਚਨਬੋਲਿਗੁਨਅਮੋਲ॥ਕਿੰਕਰੀਬਿਕਾਰ॥ਦੇਖੁਰੀਬੀਚਾਰ॥ਗੁਰਸਬਦੁਧਿਆਇਮਹਲੁਪਾਇ॥ਹਰਿਸੰਗਿਰੰਗਕਰਤੀਮਹਾਕੇਲ॥੧॥ਰਹਾਉ
॥ਸੁਪਨਰੀਸੰਸਾਰੁ॥ਮਿਥਨੀਬਿਸਥਾਰੁ॥ਸਖੀਕਾਇਮੋਹਿਮੋਹਿਲੀਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੀਤਿਰਿਦੈਮੇਲ॥੧॥ਸਰਬਰੀਪ੍ਰੀਤਿਪਿਆਰੁ॥ਪ੍ਰ
ਭੁਸਦਾਰੀਦਇਆਰੁ॥ਕਾਂਏਆਨਆਨਰੁਚੀਐ॥ਹਰਿਸੰਗਿਸੰਗਿਖਚੀਐ॥ਜਉਸਾਧਸੰਗਿਪਾਏ॥ਕਹੁਨਾਨਕਹਰਿਧਿਆਏ॥੨॥

ਅਬਰਹੈਜਮਹਿਮੇਲ॥

॥੧॥੧੩੦॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫॥ਕੰਚਨਾਬਹੁਦਤਕਰਾ॥ਭੂਮਿਦਾਨੁਅਰਪਿਧਰਾ॥ਮਨਅਨਿਕਸੋਚਪਵਿਤ੍ਰਕਰਤ॥
ਨਾਹੀਰੇਨਾਮਤੁਲਿਮਨਚਰਨਕਮਲਲਾਗੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚਾਰਿਬੇਦਜਿਹਵਭਨੇ॥ਦਸਅਸਟਖਸਟਸ੍ਰਵਨਸੁਨੇ॥ਨਹੀਤੁਲਿਗੋਬਿ
ਦਨਾਮਧੁਨੇ॥ਮਨਚਰਨਕਮਲਲਾਗੇ॥੧॥ਬਰਤਸੰਧਿਸੋਚਚਾਰ॥ਕ੍ਰਿਆਕੁੰਟਨਿਰਾਹਾਰ॥ਅਪਰਸਕਰਤਪਾਕਸਾਰ॥ਨਿਵਲੀਕਰ
ਮਬਹੁਬਿਸਥਾਰ॥ਧੂਪਦੀਪਕਰਤੇਹਰਿਨਾਮਤੁਲਿਨਲਾਗੇ॥ਰਾਮਦਇਆਰਸੁਨਦੀਨਬੇਨਤੀਦੇਹੁਦਰਸੁਨੈਨਪੇਖਉਜਨਨਾਨਕਨਾ
ਮੁਮਿਸਟਲਾਗੇ॥੨॥੨॥੧੩੧॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫॥ ਰਾਮਰਾਮਰਾਮਜਾਪਿ॥ਰਮਤਰਾਮਸਹਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਤਨਕੈ
ਚਰਨਲਾਗੇਕਾਮਕ੍ਰੋਧਲੋਭਤਿਆਗੇ॥ਗੁਰਗੋਪਾਲਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਲਬਧਿਅਪਨੀਪਾਈ॥੧॥ਬਿਨਸੇਭ੍ਰਮਮੋਹਅੰਧਟੂਟੇਮਾ
ਇਆਕੇਬੰਧਪੂਰਨਸਰਬਤ੍ਰਠਾਕੁਰਨਹਿਕੋਊਬੈਰਾਈ॥ਸੁਆਮੀਸੁਪ੍ਰਸੰਨਭਏਜਨਮਮਰਨਦੋਖਗਏਸੰਤਨਕੈਚਰਨਲਾਗੇ

ਨਾਨਕ ਗੁਨ ਗਾਈ ॥੨॥੩॥੧੨੨॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰਿ ਮੁਖਹੁ ਬੋਲਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ਮਨਿ ਧਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸ੍ਰਵਨ ਸੁਨਨ ਭਗਤਿ ਕਰਨ ਅਨਿਕ ਪਾਤਿਕ ਪੁਨਹਚਰਨ ॥ ਸਰਨ ਪਰਨ ਸਾਧੂ ਆਨ ਬਾਨਿ ਬਿਸਾਰੇ ॥੧॥ ਹਰਿ ਚਰਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨੀਤ ਨੀਤਿ ਪਾਵਨਾ ਮਹਿ ਮਹਾ ਪੁਨੀਤਾ ॥ ਸੇਵਕ ਭੈ ਦੂਰਿ ਕਰਨ ਕਲਿਮਲ ਦੋਖ ਜਾਰੇ ॥ ਕਹਤ ਮੁਕਤ ਸੁਨਤ ਮੁਕਤ ਰਹਤ ਜਨਮ ਰਹਤੇ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਸਾਰ ਭੂਤ ਨਾਨਕ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੇ ॥੨॥੪॥੧੨੩॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨਾਮ ਭਗਤਿ ਮਾਗੁ ਸੰਤ ਤਿਆਗਿ ਸਗਲ ਕਾਮੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਇ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ਗੁਨ ਗੋਬਿੰਦ ਸਦਾ ਗਾਇ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਰੇਨ ਬਾਂਛੁ ਦੈਨਹਾਰ ਸੁਆਮੀ ॥੧॥ ਸਰਬ ਕੁਸਲ ਸੁਖ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ਆਨਦਾ ਆਨੰਦ ਨਾਮ ਜਮ ਕੀ ਕਛੁ ਨਾਹਿ ਤ੍ਰਾਸ ਸਿਮਰਿ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਏਕ ਸਰਨ ਗੋਬਿੰਦ ਚਰਨ ਸੰਸਾਰ ਸਗਲ ਤਾਪ ਹਰਨ ॥ ਨਾਵ ਰੂਪ ਸਾਧਸੰਗ ਨਾਨਕ ਪਾਰਗਾਮੀ ॥੨॥੫॥੧੨੪॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਨ ਲਾਲ ਗਾਵਉ ਗੁਰ ਦੇਖੇ ॥ ਪੰਚਾ ਤੇ ਏਕੁ ਛੂਟਾ ਜਉ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਗ ਰਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਉ ਕਛੁ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਇ ਮਾਨੁ ਤਿਆਗਿ ਮੋਹਾ ॥ ਏਕੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਇ ਮਿਲਿ ਸਾਧਸੰਗਿ ਸੋਹਾ ॥੧॥ ਪਾਇਓ ਹੈ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨੁ ਸਗਲ ਆਸ ਪੂਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਅਨੰਦ ਭਏ ਗੁਰਿ ਬਿਖਮ ਗਾਰ੍ਹ ਤੋਰੀ ॥੨॥੬॥੧੨੫॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਨਿ ਬਿਰਾਗੈਗੀ ॥ ਖੋਜਤੀ ਦਰਸਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧੂ ਸੰਤਨ ਸੇਵਿ ਕੈ ਪ੍ਰਿਉ ਹੀਅਰੈ ਧਿਆਇਓ ॥ ਆਨੰਦ ਰੂਪੀ ਪੇਖਿ ਕੈ ਹਉ ਮਹਲੁ ਪਾਵਉਗੀ ॥੧॥ ਕਾਮ ਕਰੀ ਸਭ ਤਿਆਗਿ ਕੈ ਹਉ ਸਰਣਿ ਪਰਉਗੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸੁਆਮੀ ਗਰਿ ਮਿਲੇ ਹਉ ਗੁਰ ਮਨਾਵਉਗੀ ॥੨॥੭॥੧੨੬॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਐਸੀ ਹੋਇ ਪਰੀ ॥ ਜਾਨਤੇ ਦਇਆਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਤਰ ਪਿਤਰ ਤਿਆਗਿ ਕੈ ਮਨੁ ਸੰਤਨ ਪਾਹਿ ਬੇਚਾਇਓ ॥ ਜਾਤਿ ਜਨਮ ਕੁਲ ਖੋਈਐ ਹਉ ਗਾਵਉ ਹਰਿ ਹਰੀ ॥੧॥ ਲੋਕ ਕੁਟੰਬ ਤੇ ਟੂਟੀਐ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਤਿ ਕਿਰਤਿ ਕਰੀ ॥ ਗੁਰਿ ਮੋ ਕਉ ਉਪਦੇਸਿਆ ਨਾਨਕ ਸੇਵਿ ਏਕ ਹਰੀ ॥੨॥੮॥

੧੨੭॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਲਾਲ ਲਾਲ ਮੋਹਨ ਗੋਪਾਲ ਤੂ ॥ ਕੀਟ ਹਸਤ ਪਾਖਾਣ ਜੰਤ ਸਰਬ ਮੈ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਤੂ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਹ ਦੂਰਿ ਪੂਰਿ ਹਜੂਰਿ ਸੰਗੇ ਸੁੰਦਰ ਰਸਾਲ ਤੂ ॥੧॥ ਨਹ ਬਰਨ ਬਰਨ ਨਹ ਕੁਲਹ ਕੁਲ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾਲ ਤੂ ॥੨॥੯॥੧੨੮॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਰਤ ਕੇਲ ਬਿਖੈ ਮੇਲ ਚੰਦ੍ਰ ਸੂਰ ਮੋਹੇ ॥ ਉਪਜਤਾ ਬਿਕਾਰ ਦੁੰਦਰ ਨਉਪਰੀ ਝੁਨੰਤਕਾਰ ਸੁੰਦਰ ਅਨਿਕ ਭਾਉ ਕਰਤ ਫਿਰਤ ਬਿਨੁ ਗੋਪਾਲ ਧੋਹੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੀਨਿ ਭਉਨੇ ਲਪਟਾਇ ਰਹੀ ਕਾਚ ਕਰਮਿ ਨ ਜਾਤ ਸਹੀ ॥ ਉਨਮਤ ਅੰਧ ਧੰਧ ਰਚਿਤ ਜੈਸੇ ਮਹਾ ਸਾਗਰ ਹੋਹੇ ॥੧॥ ਉਧਰੇ ਹਰਿ ਸੰਤ ਦਾਸ ਕਾਟਿ ਦੀਨੀ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸ ॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਨਾਮੁ ਜਾ ਕੋ ਸਿਮਰਿ ਨਾਨਕ ਓਹੇ ॥੨॥੧੦॥੧੨੯॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੯

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਤੇਰੋ ਕੋ ਨ ਸਹਾਈ ॥ ਕਾਂ ਕੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ਕੋ ਕਾਹੂ ਕੋ ਭਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਧਨੁ ਧਰਨੀ ਅਰੁ ਸੰਪਤਿ ਸਗਰੀ ਜੋ ਮਾਨਿਓ ਅਪਨਾਈ ॥ ਤਨ ਛੂਟੈ ਕਛੁ ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲੈ ਕਹਾ ਤਾਹਿ ਲਪਟਾਈ ॥੧॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਸਦਾ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਤਾ ਸਿਉ ਰੁਚਿ ਨ ਬਢਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹਤ ਜਗਤ ਸਭ ਮਿਥਿਆ ਜਿਉ ਸੁਪਨਾ ਰੈਨਾਈ ॥੨॥੧॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਕਹਾ ਮਨ ਬਿਖਿਆ ਸਿਉ ਲਪਟਾਹੀ ॥ ਯਾ ਜਗ ਮਹਿ ਕੋਊ ਰਹਨੁ ਨ ਪਾਵੈ ਇਕਿ ਆਵਹਿ ਇਕਿ ਜਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਂ ਕੋ ਤਨੁ ਧਨੁ ਸੰਪਤਿ ਕਾਂ ਕੀ ਕਾ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ਲਗਾਹੀ ॥ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਸਗਲ ਬਿਨਾਸੈ ਜਿਉ ਬਾਦਰ ਕੀ ਛਾਹੀ ॥੧॥ ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਸਰਣਿ ਸੰਤਨ ਗਹੁ ਮੁਕਤਿ ਹੋਹਿ ਛਿਨ ਮਾਹੀ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਭਗਵੰਤ ਭਜਨ ਬਿਨੁ ਸੁਖੁ ਸੁਪਨੈ ਭੀ ਨਾਹੀ ॥੨॥੨॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਕਹਾ ਨਰ ਅਪਨੋ ਜਨਮੁ ਗਵਾਵੈ ॥

ਮਾਇਆ ਮਦਿ ਬਿਖਿਆ ਰਸਿ ਰਚਿ ਓਸੋ ਨਹੀ ਸਰਨੀ ਆਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਸਗਲ ਹੈ ਸੁਪਨੋ ਦੇਖਿ ਕਹਾ ਲੋਭਾਵੈ ॥ ਜੋ ਉਪ

ਜੈ ਸੋ ਸਗਲ ਬਿਨਾਸੈ ਰਹਨੁ ਨ ਕੋਊ ਪਾਵੈ ॥੧॥ ਮਿਥਿਆ ਤਨੁ ਸਾਚੋ ਕਰਿ ਮਾਨਿਓ ਇਹ ਬਿਧਿ ਆਪੁ ਬੰਧਾਵੈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੋਊ ਜਨ

ਮੁਕਤਾ ਰਾਮ ਭਜਨ ਚਿਤੁ ਲਾਵੈ ॥੨॥੩॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੯ ਮਨ ਕਰਿ ਕਬਹੂ ਨ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇਓ ॥ ਬਿਖਿਆਸਕਤਿ

ਰਹਿਓ ਨਿਸ ਬਾਸੁਰ ਕੀਨੋ ਅਪਨੋ ਭਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸੁ ਸੁਨਿਓ ਨਹਿ ਕਾਨਨਿ ਪਰ ਦਾਰਾ ਲਪਟਾਇਓ ॥ ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਕਾ

ਰਨਿ ਬਹੁ ਧਾਵਤ ਸਮਝਿਓ ਨਹ ਸਮਝਾਇਓ ॥੧॥ ਕਹਾ ਕਹਉ ਮੈ ਅਪੁਨੀ ਕਰਨੀ ਜਿਹ ਬਿਧਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਓ ॥ ਕਹਿ ਨਾਨਕ ਸਭ ਅ

ਉਗਨ ਮੋ ਮਹਿ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਸਰਨਾਇਓ ॥੨॥੪॥ ਚਉਪਦਿਆ ਕਾ ਜੁਮਲਾ ਮਃ੧॥੩॥ ਮਃ੪॥੧੩॥

ਮਃ੫॥੧੩੯॥ ਮਃ੯॥੪॥ ਤਿਨ ਕਾ ਜੋੜ ੧੫੯

ਰਾਗੁ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੧ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਜੀਵਾ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥ ਜੈ ਜਗਦੀਸ ਤੇਰਾ ਜਸੁ ਜਾਚਉ ਮੈ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਰਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਪਿਆਸ ਪਿ

ਆਸੀ ਕਾਮਨਿ ਦੇਖਉ ਰੈਨਿ ਸਬਾਈ ॥ ਸ੍ਰੀਧਰ ਨਾਥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਲੀਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਨੈ ਪੀਰ ਪਰਾਈ ॥੧॥ ਗਣਤ ਸਰੀਰਿ ਪੀਰ ਹੈ ਹਰਿ ਬਿਨੁ

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਪਾਂਈ ॥ ਹੋਹੁ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹਾਂ ਸਮਾਈ ॥੨॥ ਐਸੀ ਰਵਤ ਰਵਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਰਿ

ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਈ ॥ ਬਿਸਮ ਭਏ ਗੁਣ ਗਾਇ ਮਨੋਹਰ ਨਿਰਭਉ ਸਹਜਿ ਸਮਾਈ ॥੩॥ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਧੁਨਿ ਨਿਹਚਲ ਘਟੈ ਨ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ॥ ਬਿ

ਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ਨਿਰਧਨੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥੪॥ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਾਨ ਭਏ ਸੁਨਿ ਸਜਨੀ ਦੂਤ ਮੁਏ ਬਿਖੁ ਖਾਈ ॥ ਜਬ ਕੀ ਉਪਜੀ ਤਬ ਕੀ ਤੈਸੀ ਰੰਗੁਲ

ਭਈ ਮਨਿ ਭਾਈ ॥੫॥ ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਸਦਾ ਲਿਵ ਹਰਿ ਸਿਉ ਜੀਵਾਂ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਰਤਾ ਬੈਰਾਗੀ ਨਿਜ ਘਰਿ ਤਾੜੀ ਲਾਈ ॥੬॥ ਸੁਧ

ਰਸ ਨਾਮੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ਨਿਜ ਘਰਿ ਤਤੁ ਗੁਸਾਂਈਂ ॥ ਤਹ ਹੀ ਮਨੁ ਜਹ ਹੀ ਤੈ ਰਾਖਿਆ ਐਸੀ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਈ ॥੭॥ ਸਨਕ ਸਨਾਦਿ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿ ਇੰਦ੍ਰਾਦਿਕ

ਭਗਤਿ ਰਤੇ ਬਨਿ ਆਈ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਘਰੀ ਨ ਜੀਵਾਂ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ॥੮॥੧॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਧੀਰੈ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ॥ ਕੋਟਿ ਕਲ

ਪ ਕੇ ਦੂਖ ਬਿਨਾਸਨ ਸਾਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ਨਿਬੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕ੍ਰੋਧੁ ਨਿਵਾਰਿ ਜਲੇ ਹਉ ਮਮਤਾ ਪ੍ਰੇਮੁ ਸਦਾ ਨਉ ਰੰਗੀ ॥ ਅਨਭਉ ਬਿਸਰਿ ਗਏ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਚਿ

ਆ ਹਰਿ ਨਿਰਮਾਇਲੁ ਸੰਗੀ ॥੧॥ ਚੰਚਲ ਮਤਿ ਤਿਆਗਿ ਭਉ ਭੰਜਨੁ ਪਾਇਆ ਏਕ ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿ ਤ੍ਰਿਖਾ ਨਿਵਾਰੀ ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਲਏ

ਬਡਭਾਗੀ ॥੨॥ ਅਭਰਤ ਸਿੰਚਿ ਭਏ ਸੁਭਰ ਸਰ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਚੁ ਨਿਹਾਲਾ ॥ ਮਨ ਰਤਿ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਨਿਹਕੇਵਲ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਦਇਆਲਾ ॥੩॥

ਮੋਹਨਿ ਮੋਹਿ ਲੀਆ ਮਨੁ ਮੋਰਾ ਬਡੈ ਭਾਗ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ ਸਾਚੁ ਬੀਚਾਰਿ ਕਿਲਵਿਖ ਦੁਖ ਕਾਟੇ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਅਨਰਾਗੀ ॥੪॥ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰ ਸਾਗਰ ਰਤਨਾ

ਗਰ ਅਵਰ ਨਹੀ ਅਨ ਪੂਜਾ ॥ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਿ ਭਰਮ ਭਉ ਭੰਜਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨਿਆ ਦੂਜਾ ॥੫॥ ਮਨੂਆ ਮਾਰਿ ਨਿਰਮਲ ਪਦੁ ਚੀਨਿਆ ਹਰਿ ਰਸ

ਰਤੇ ਅਧਿਕਾਈ ॥ ਏਕਸ ਬਿਨੁ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨਾਂ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥੬॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਅਨਾਥੁ ਅਜੋਨੀ ਗੁਰਮਤਿ ਏਕੋ ਜਾਨਿਆ ॥ ਸੁਭਰ ਭਰੇ

ਨਾਹੀ ਚਿਤੁ ਡੋਲੈ ਮਨ ਹੀ ਤੇ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥੭॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਅਕਥਉ ਕਥੀਐ ਕਹਉ ਕਹਾਵੈ ਸੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਹਮਾਰੇ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾ

ਨਿਆ ਕੋਈ ॥੮॥੨॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੩ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੧ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਵਡਾਈ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣਾ ਕੋਈ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਮੁਕਤਿ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਬਦਿ ਭਉ ਭੰਜਨੁ ਜਮਕਾਲ ਨਿਖੰਜਨੁ

ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ਹਰਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਸਹਜੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥੧॥ ਭਗਤਾ ਕਾ ਭੋਜਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪੈਨਣੁ ਭਗਤਿ ਬਡਾਈ ॥ ਨਿਜ ਘਰ

ਨਿਵੰਜਨੁ

ਵਾਸਾਸਦਾਹਰਿਸੇਵਨਿਹਰਿਦਰਿਸੋਭਾਪਾਈ॥੨॥ਮਨਮੁਖਬੁਧਿਕਾਚੀਮਨੂਆਡੋਲੈਅਕਥੁਨਕਥੈਕਹਾਨੀ॥ਗੁਰਮਤਿਨਿਹਚਲੁਹਰਿਮਨਿਵਸਿਆਅੰ
ਮ੍ਰਿਤੁਸਾਚੀਬਾਨੀ॥੩॥ਮਨਕੇਤਰੰਗਸਬਦਿਨਿਵਾਰੇਰਸਨਾਸਹਜਿਸੁਭਾਈ॥ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਰਹੀਐਸਦਅਪੁਨੇਜਿਨਿਹਰਿਸੇਤੀਲਿਵਲਾਈ॥੪॥ਮਨੁ
ਸਬਦਿਮਰੈਤਾਮੁਕਤੋਹੋਵੈਹਰਿਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਈ॥ਹਰਿਸਰੁਸਾਗਰੁਸਦਾਜਲੁਨਿਰਮਲੁਨਾਵੈਸਹਜਿਸੁਭਾਈ॥੫॥ਸਬਦੁਵੀਚਾਰਿਸਦਾਰੰਗਿਰਾਤੇ
ਹਉਮੈਤ੍ਰਿਸਨਾਮਾਰੀ॥ਅੰਤਰਿਨਿਹਕੇਵਲੁਹਰਿਰਵਿਆਸਭੁਆਤਮਰਾਮੁਮੁਰਾਰੀ॥੬॥ਸੇਵਕਸੇਵਿਰਹੇਸਚਿਰਾਤੇਜੋਤੇਰੈਮਨਿਭਾਣੇ॥ਦੁਬਿਧਾ
ਮਹਲੁਨਪਾਵੈਜਗਿਝੂਠੀਗੁਣਅਵਗਣਨਪਛਾਣੈ॥੭॥ਆਪੇਮੇਲਿਲਏਅਕਥੁਕਥੀਐਸਚੁਸਬਦੁਸਚੁਬਾਣੀ॥ਨਾਨਕਸਾਚੇਸਚਿਸਮਾਣੇ
ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਵਖਾਣੀ॥੮॥੧॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ੩॥ ਮਨਮੇਰੇਹਰਿਕਾਨਾਮੁਅਤਿਮੀਠਾ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਵਿਖਭਉਭੰਜਨੁਗੁਰਮੁਖਿ
ਏਕੋਡੀਠਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੋਟਿਕੋਟੰਤਰਕੇਪਾਪਬਿਨਾਸਨਹਰਿਸਾਚਾਮਨਿਭਾਇਆ॥ਹਰਿਬਿਨੁਅਵਰੁਨਸੂਝੈਦੂਜਾਸਤਿਗੁਰਿਏਕੁਬੁਝਾਇਆ॥੧॥
ਪ੍ਰੇਮਪਦਾਰਥੁਜਿਨਘਟਿਵਸਿਆਸਹਜੇਰਹੇਸਮਾਈ॥ਸਬਦਿਰਤੇਸੇਰੰਗਿਚਲੂਲੈਰਾਤੇਸਹਜਿਸੁਭਾਈ॥੨॥ਰਸਨਾਸਬਦਿਵੀਚਾਰਿਰਸਿਰਾ
ਤੀਲਾਲਭਈਰੰਗੁਲਾਈ॥ਰਾਮਨਾਮੁਨਿਹਕੇਵਲੁਜਾਣਿਆਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤਿਆਸਾਂਤਿਆਈ॥੩॥ਪੰਡਿਤਪੜਿਪੜਿਮੋਨੀਸਭਿਥਾਕੇਭ੍ਰਮਿਭੇ
ਖਥਕੇਭੇਖਧਾਰੀ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਨਿਰੰਜਨੁਪਾਇਆਸਾਚੈਸਬਦਿਵੀਚਾਰੀ॥੪॥ਆਵਾਗਉਣੁਨਿਵਾਰਿਸਚਿਰਾਤੇਸਾਚੁਸਬਦੁਮਨਿਭਾਇਆ॥
ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਸਦਾਸੁਖੁਪਾਈਐਜਿਨਿਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇਆ॥੫॥ਸਾਚੈਸਬਦਿਸਹਜਧੁਨਿਉਪਜੈਮਨਿਸਾਚੈਲਿਵਲਾਈ॥ਅਗਮ
ਅਗੋਚਰੁਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਗੁਰਮੁਖਿਮਨਿਵਸਾਈ॥੬॥ਏਕਸਮਹਿਸਭਜਗਤੋਵਰਤੈਵਿਰਲਾਏਕੁਪਛਾਣੈ॥ਸਬਦਿਮਰੈਤਾਸਭਕਿਛੁਸੂਝੈ
ਅਨਦਿਨੁਏਕੋਜਾਣੈ॥੭॥ਜਿਸਨੋਨਦਰਿਕਰੇਸੋਈਜਨੁਬੂਝੈਹੋਰੁਕਹਣਾਕਥਨੁਨਜਾਈ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਸਦਾਬੈਰਾਗੀਏਕਸਬਦਿਲਿ
ਵਲਾਈ॥੮॥੨॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ੩॥ ਮਨਮੇਰੇਹਰਿਕੀਅਕਥਕਹਾਣੀ॥ਹਰਿਨਦਰਿਕਰੇਸੋਈਜਨੁਪਾਏਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲੈਜਾਣੀ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਗਹਿਰਗੰਭੀਰੁਗੁਣੀਗਹੀਰੁਗੁਰਕੈਸਬਦਿਪਛਾਨਿਆ॥ਬਹੁਬਿਧਿਕਰਮਕਰਹਿਭਾਇਦੂਜੈਬਿਨੁਸਬਦੈਬਉਰਾਨਿਆ॥੧॥
ਹਰਿਨਾਮਿਨਾਵੈਸੋਈਜਨੁਨਿਰਮਲੁਫਿਰਿਮੈਲਾਮੂਲਿਨਹੋਈ॥ਨਾਮਬਿਨਾਸਭੁਜਗੁਹੈਮੈਲਾਦੂਜੈਭਰਮਿਪਤਿਖੋਈ॥੨॥ਕਿਆਦ੍ਰਿੜਾਂਕਿਆਸੰਗ੍ਰ
ਹਿਤਿਆਗੀਮੈਤਾਬੁਝਣੁਨਪਾਈ॥ਹੋਹਿਦਇਆਲਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਹਰਿਜੀਉਨਾਮੋਹੋਇਸਖਾਈ॥੩॥ਸਚਾਸਚੁਦਾਤਾਕਰਮਬਿਧਾਤਾਜਿਸੁਭਾਵੈ
ਤਿਸੁਨਾਇਲਾਏ॥ਗੁਰੂਦੁਆਰੈਸੋਈਬੂਝੈਜਿਸਨੋਆਪਿਬੁਝਾਏ॥੪॥ਦੇਖਿਬਿਸਮਾਦੁਇਹੁਮਨੁਨਹੀਚੇਤੇਆਵਾਗਉਣੁਸੰਸਾਰਾ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇ
ਸੋਈਬੂਝੈਪਾਏਮੋਖਦੁਆਰਾ॥੫॥ਜਿਨ੍ਹਦਰੁਸੂਝੈਸੇਕਦੇਨਵਿਗਾੜਹਿਸਤਿਗੁਰਿਬੂਝਬੁਝਾਈ॥ਸਚੁਸੰਜਮੁਕਰਣੀਕਿਰਤਿਕਮਾਵਹਿਆਵਣੁਜਾਣੁ
ਰਹਾਈ॥੬॥ਸੇਦਰਿਸਾਚੈਸਾਚੁਕਮਾਵਹਿਜਿਨਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚੁਅਧਾਰਾ॥ਮਨਮੁਖਦੂਜੈਭਰਮਿਭੁਲਾਏਨਾਬੂਝਹਿਵੀਚਾਰਾ॥੭॥ਆਪੇਗੁਰਮੁਖਿਆਪੇ
ਦੇਵੈਆਪੇਕਰਿਕਰਿਵੇਖੈ॥ਨਾਨਕਸੇਜਨਥਾਇਪਏਹੈਜਿਨਕੀਪਤਿਪਾਵੈਲੇਖੈ॥੮॥੩॥

ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ਅਸਟਪਦੀਆਘਰੁ੧ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਸਾਈਪਰਤਾਪੁਤੁਹਾਰੋਡੀਠਾ॥ਕਰਨਕਰਾਵਨਉਪਾਇਸਮਾਵਨਸਗਲਛਤ੍ਰਪਤਿਬੀਠਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਾਣਾਰਾਉਰਾਜਭਏਰੰਕਾਉਨਿਝੂਠੇਕਹਣ
ਕਹਾਈਐ॥ਹਮਰਾਰਾਜਨੁਸਦਾਸਲਾਮਤਿਤਾਕੋਸਗਲਘਟਾਜਸੁਗਾਈਐ॥੧॥ਉਪਮਾਸੁਨਹੁਰਾਜਨਕੀਸੰਤਹੁਕਹਤਜੇਤਪਾਹੂਚਾ॥ਬੇਸੁਮਾ
ਰਵਡਸਾਹਦਾਤਾਰਾਊਚੇਹੀਤੇਊਚਾ॥੨॥ਪਵਨਪਰੋਇਓਸਗਲਅਕਾਰਾਪਾਵਕਕਾਸਟਸੰਗੇ॥ਨੀਰੁਧਰਣਿਕਰਿਰਾਖੇਏਕਤਕੋਇਨਕਿਸਹੀਸੰਗੇ॥੩॥
ਘਟਿਘਟਿਕਥਾਰਾਜਨਕੀਚਾਲੈਘਰਿਘਰਿਤੁਝਹਿਉਮਾਹਾ॥ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਪਾਛੈਕਰਿਆਪ੍ਰਥਮੇਰਿਜਕੁਸਮਾਹਾ॥੪॥ਜੋਕਿਛੁਕਰਣਾ

ਆਪੇਕਰਣਾਮਸਲਤਿਕਾਹੂਦੀਨੀ॥ਅਨਿਕਜਤਨਕਰਿਕਰਣਉਪਾਏਸਾਚੀਸਾਖੀਚੀਨੀ॥੫॥ਹਰਿਭਗਤਾਕਰਿਰਾਖੇਅਪਨੇਦੀਨੀਨਾਮੁਵਡਾਈ॥ਜਿ
ਨਿਜਿਨਿਕਰੀਅਵਗਿਆਜਨਕੀਤੇਤੈਂਦੀਏਰੁੜਾਈ॥੬॥ਮੁਕਤਿਭਏਸਾਧਸੰਗਤਿਕਰਿਤਿਨਕੇ ਅਵਗਨ ਸਭਿਪਰਹਰਿਆ॥ਤਿਨਕਉਦੇਖਿਭਏਕਿਰ
ਪਾਲਾਤਿਨਭਵਸਾਗਰੁਤਰਿਆ॥੭॥ਹਮਨਾਨ੍ਹੇਨੀਚਤੁਮ੍ਹੇਬਡਸਾਹਿਬਕੁਦਰਤਿਕਉਣੁਬੀਚਾਰਾ॥ਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁਗੁਰਦਰਸਨ
ਦੇਖੇਨਾਨਕਨਾਮੁਅਧਾਰਾ॥੮॥੧॥

ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੫॥ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ਘਰੁ੬॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਅਗਮਅਗਾਧਿਸੁਨਹੁਜਨਕਥਾ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੀਅਚਰਜਸਭਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਦਾਸਦਾਸਤਿਗੁਰਨਮਸਕਾਰ॥ਗੁਰਕਿਰ
ਪਾਗੁਨਗਾਇਅਪਾਰ॥ਮਨਿਭੀਤਰਿਹੋਵੈਪਰਗਾਸੁ॥ਗਿਆਨਅੰਜਨੁਅਗਿਆਨਬਿਨਾਸੁ॥੧॥ਮਿਤਿਨਾਹੀਜਾਕਾਬਿਸਥਾ
ਰੁ॥ਸੋਭਾਤਾਕੀਅਪਰਅਪਾਰ॥ਅਨਿਕਰੰਗਜਾਕੇਗਨੇਨਜਾਹਿ॥ਸੋਗਹਰਖਦੁਹਹੂਮਾਹਿਨਾਹਿ॥੨॥ਅਨਿਕਬ੍ਰਹਮੇਜਾਕੇਬੇਦ
ਧੁਨਿਕਰਹਿ॥ਅਨਿਕਮਹੇਸਬੈਸਿਧਿਆਨੁਧਰਹਿ॥ਅਨਿਕਪੁਰਖਅੰਸਾਅਵਤਾਰ॥ਅਨਿਕਇੰਦ੍ਰਊਭੇਦਰਬਾਰ॥੩॥ਅ
ਨਿਕਪਵਨਪਾਵਕਅਰੁਨੀਰ॥ਅਨਿਕਰਤਨਸਾਗਰਦਧਿਖੀਰ॥ਅਨਿਕਸੂਰਸਸੀਅਰਨਖਿਆਤਿ॥ਅਨਿਕਦੇਵੀਦੇਵਾਬਹੁਭਾਂਤਿ॥
[illegible]
[illegible]॥੪॥ਅਨਿਕਬਸੁਧਾਅਨਿਕਕਾਮਧੇਨ॥ਅਨਿਕਪਾਰਜਾਤਅਨਿਕਮੁਖਿਬੇਨ॥ਅਨਿਕਅਕਾਸਅਨਿਕਪਾਤਾਲ॥ਅਨਿਕਮੁ
ਖੀਜਪੀਐਗੋਪਾਲ॥੫॥ਅਨਿਕਸਾਸਤ੍ਰਸਿਮ੍ਰਿਤਿਪੁਰਾਨ॥ਅਨਿਕਜੁਗਤਿਹੋਵਤਬਖਿਆਨ॥ਅਨਿਕਸਰੋਤੇਸੁਨਹਿਨਿਧਾਨ॥ਸਰਬਜੀਅਪੂਰਨਭਗਵ
ਾਨ॥੬॥ਅਨਿਕਧਰਮਅਨਿਕਕੁਮੇਰ॥ਅਨਿਕਬਰਨਅਨਿਕ ਕਨਿਕ ਸੁਮੇਰ॥ਅਨਿਕਸੇਖਨਵਤਨਨਾਮੁਲੇਹਿ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕਾਅੰਤੁਨਤੇਹਿ॥੭॥ਅਨਿਕਪੁਰੀਆ
ਅਨਿਕਤਹਖੰਡ॥ਅਨਿਕਰੂਪਰੰਗਬ੍ਰਹਮੰਡ॥ਅਨਿਕਬਨਾਅਨਿਕਫਲਮੂਲਾ॥ਆਪਹਿਸੂਖਮਆਪਹਿਅਸਥੂਲਾ॥੮॥ਅਨਿਕਜੁਗਾਦਿਦਿਨਸੁ
ਅਰੁਰਾਤਿ॥ਅਨਿਕਪਰਲਉਅਨਿਕਉਤਪਾਤਿ॥ਅਨਿਕਜੀਅਜਾਕੇਗ੍ਰਿਹਮਾਹਿ॥ਰਮਤਰਾਮਪੂਰਨਸ੍ਰਬਠਾਂਇ॥੯॥ਅਨਿਕਮਾਇਆਜਾਕੀਲਖੀ
ਨਜਾਇ॥ਅਨਿਕਕਲਾਖੇਲੈਹਰਿਰਾਇ॥ਅਨਿਕਧੁਨਿਤਲਲਿਤਸੰਗੀਤ॥ਅਨਿਕਗੁਪਤਪ੍ਰਗਟੇਤਹਚੀਤ॥੧੦॥ਸਭਤੇਊਚਭਗਤਜਾਕੈ
ਸੰਗਿ॥ਆਠਪਹਰਗੁਨਗਾਵਹਿਰੰਗਿ॥ਅਨਿਕਅਨਾਹਦਆਨੰਦਝੁਨਕਾਰ॥ਉਸੁਰਸਕਾਕਛੁਅੰਤੁਨਪਾਰ॥੧੧॥ਸਤਿਪੁਰਖੁਸਤਿਅਸਥਾਨੁ॥ਊ
ਚਤੇਊਚਨਿਰਮਲਨਿਰਬਾਣੁ॥ਅਪੁਨਾਕੀਆਜਾਨਹਿਆਪਿ॥ਆਪੇਘਟਿਘਟਿਰਹਿਓਬਿਆਪਿ॥ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨਨਾਨਕਦਇਆਲ॥ਜਿਨਿਜਪਿ
ਆਨਾਨਕਤੇਭਏਨਿਹਾਲ॥੧੨॥ ॥੧॥੨॥ਅਸਟਪਦੀਆਕਾਜੁਮਲਾ ਮ:੧॥੩॥ਮ:੩॥੩॥ਮ:੫॥੧॥ਜੁਮਲਾ੭॥

ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫॥ ਛੰਤ॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਭਦੇਖੀਐਅਨਭੈਕਾਦਾਤਾ॥ਘਟਿਘਟਿਪੂਰਨਹੈਅਲਿਪਾਤਾ॥ਘਟਿਘਟਿਪੂਰਨਕਰਿਬਿਸਥੀਰਨੁਜਲਤਰੰਗਜਿਉਰਚਨੁਕੀਆ॥ਹਭਿਰਸਮਾਣੇਭੋ
ਗਘਟਾਣੇਆਨਨਬੀਆਕੋਥੀਆ॥ਹਰਿਰੰਗੀਇਕਰੰਗੀਠਾਕੁਰੁਸੰਤਸੰਗਿਪ੍ਰਭੁਜਾਤਾ॥ਨਾਨਕਦਰਸਿਲੀਨਾਜਿਉਜਲਮੀਨਾ॥ਸਭਦੇਖੀਐਅਨਭੈਕਾਦਾ
ਤਾ॥੧॥ਕਵਨਉਪਮਾਦੇਉਕਵਨਵਡਾਈ॥ਪੂਰਨਪੂਰਿਰਹਿਓਸ੍ਰਬਠਾਈ॥ਪੂਰਨਮਨਮੋਹਨਘਟਘਟਸੋਹਨਜਬਖਿੰਚੈਤਬਛਾਈ॥ਕਿਉਨਅਰਾਧ
ਹੁਮਿਲਿਕਰਿਸਾਧਹੁ॥ਘਰੀਮੁਹਤਕਬੇਲਾਆਈ॥ਅਰਥੁਦਰਬੁਸਭੁਜੋਕਿਛੁਦੀਸੈਸੰਗਿਨਕਛਹੂਜਾਈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਆਰਾਧਹੁਕਵਨਉਪ
ਮਾਦੇਉਕਵਨਵਡਾਈ॥੨॥ਪੂਛਉਸੰਤਮੇਰੋਠਾਕੁਰੁਕੈਸਾ॥ਹੀਉਅਰਾਪਉਦੇਹੁਸਦੇਸਾ॥ਦੇਹੁਸਦੇਸਾਪ੍ਰਭਜੀਉਕੈਸਾਕਹਮੋਹਨਪਰਵੇਸਾ॥

ਅੰਗਾ ਅੰਗ ਸੁਖਦਾਈ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮਾਈ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਜੈਸਾ ॥ ਧੰਧਨ ਤੇ ਮੁਕਤਾ ਧਿਆਇਆ ਜਿਨ ਗਾਤਾ ਕਹਿ ਨਾਨਕ ਉਹ ਹਰਿ ਜੈਸਾ ॥ ਦੇਖਿ ਦਰਸਿ ਨਾਨਕ ਮਨੁ
ਮੋਹਿਓ ਪ੍ਰਭ ਛੈਲ ਨਵੇਲੋ ਠਾਕੁਰ ਕੈਸਾ ॥੩॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨੇ ਪਹਿ ਆਇਆ ॥ ਧੰਨਿ ਸੁ ਰਿਦਾ ਜਿਤੁ ਚਰਨ ਬਸਾਇਆ ॥ ਚਰਨ ਬਸਾਇਆ ਸਾਧਸੰਗਾਇ
ਆ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰਾ ਗਵਾਇਆ ॥ ਭਇਆ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਰਿਦੈ ਉਲਾਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਲੋੜੀਦਾ ਪਾਇਆ ॥ ਦੁਖੁ ਨਾਠਾ ਸੁਖੁ ਘਰ ਮਹਿ ਵੂਠਾ ਮਹਾ ਅਨੰਦ ਸਹਜਾਇ
ਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੈ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨੇ ਪਹਿ ਆਇਆ ॥੪॥੧॥

ਸਾਰੰਗ ਕੀ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੪ ਰਾਇ ਮਹਮੇ ਹਸਨੇ ਕੀ ਧੁਨੀ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੨ ॥ ਗੁਰੁ ਕੁੰਜੀ ਪਾਹੂ ਨਿਵਲੁ ਮਨੁ ਕੋਠਾ ਤਨੁ ਛਤਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਮਨ ਕਾ ਤਾਕੁ ਨ ਉਘੜੈ ਅਵਰ ਨ ਕੁੰਜੀ ਹਥਿ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਨ ਭੀਜੈ ਰਾਗੀ ਨਾ
ਦੀ ਬੇਦਿ ॥ ਨ ਭੀਜੈ ਸੁਰਤੀ ਗਿਆਨੀ ਜੋਗਿ ॥ ਨ ਭੀਜੈ ਸੋਗੀ ਕੀਤੈ ਰੋਜਿ ॥ ਨ ਭੀਜੈ ਰੂਪੀ ਮਾਲੀ ਰੰਗਿ ॥ ਨ ਭੀਜੈ ਤੀਰਥਿ ਭਵਿਐ ਨੰਗਿ ॥ ਨ ਭੀਜੈ ਦਾਤੀ ਕੀ
ਤੈ ਪੁੰਨਿ ॥ ਨ ਭੀਜੈ ਬਾਹਰਿ ਬੈਠਿਆ ਸੁੰਨਿ ॥ ਨ ਭੀਜੈ ਭੇੜਿ ਮਰਹਿ ਭਿੜਿ ਸੂਰ ॥ ਨ ਭੀਜੈ ਕੇਤੇ ਹੋਵਹਿ ਧੂੜਿ ॥ ਲੇਖਾ ਲਿਖੀਐ ਮਨ ਕੈ ਭਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਭੀਜੈ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥੨॥
ਮਃ ੧ ॥ ਨਵ ਛਿਅ ਖਟ ਕਾ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਨਿਸਿ ਦਿਨ ਉਚਰੈ ਭਾਰ ਅਠਾਰ ॥ ਤਿਨ ਭੀ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ਤੋਹਿ ॥ ਨਾਭਿ ਵਸਤ ਬ੍ਰਹਮੈ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣਿਆ ॥ ਨਾਨਕ (ਨਾਮ ਬਿਹੂਣ ਮੁਕਤਿ ਕਿਉ ਹੋਇ ॥)
ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਛਾਣਿਆ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰੰਜਨਾ ਜਿਨਿ ਆਪੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਆਪੇ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇਓਨੁ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਸਬਾਇ
ਆ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਆਪਿ ਸਿਰਜਿਅਨੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਵਧਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਉਬਰੇ ਜਿਨਿ ਭਾਣਾ ਭਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਵਰਤਦਾ ਸਭੁ ਸਚਿ ਸਮਾਇ
ਆ ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੨ ॥ ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਨਾਨਕਾ ਆਪੇ ਰਖੈ ਵੇਕ ॥ ਮੰਦਾ ਕਿਸ ਨੋ ਆਖੀਐ ਜਾਂ ਸਭਨਾ ਸਾਹਿਬੁ ਏਕੁ ॥ ਸਭਨਾ ਸਾਹਿਬੁ ਏਕੁ ਹੈ ਵੇਖੈ ਧੰ
ਧੈ ਲਾਇ ॥ ਕਿਸੈ ਥੋੜਾ ਕਿਸੈ ਅਗਲਾ ਖਾਲੀ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ॥ ਆਵਹਿ ਨੰਗੇ ਜਾਹਿ ਨੰਗੇ ਵਿਚੇ ਕਰਹਿ ਵਿਥਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾਣੀਐ ਅਗੈ ਕਾਈ ਕਾਰ ॥
੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਜਿਨਸਿ ਥਾਪਿ ਜੀਆ ਕਉ ਭੇਜੈ ਜਿਨਸਿ ਥਾਪਿ ਲੈ ਜਾਵੈ ॥ ਆਪੇ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪੈ ਆਪੇ ਏਤੇ ਵੇਸ ਕਰਾਵੈ ॥ ਜੇਤੇ ਜੀਅ ਫਿਰਹਿ ਅਉਧੂ
ਤੀ ਆਪੇ ਭਿਖਿਆ ਪਾਵੈ ॥ ਲੇਖੈ ਬੋਲਣੁ ਲੇਖੈ ਚਲਣੁ ਕਾਇਤੁ ਕੀਚਹਿ ਦਾਵੈ ॥ ਮੂਲੁ ਮਤਿ ਪਰਵਾਣਾ ਏਹੋ ਨਾਨਕੁ ਆਖਿ ਸੁਣਾਏ ॥ ਕਰਣੀ ਉਪਰਿ ਹੋ
ਇ ਤਪਾਵਸੁ ਜੇ ਕੋ ਕਹੈ ਕਹਾਏ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਲਤੁ ਰਚਾਇਓਨੁ ਗੁਣ ਪਰਗਟੀ ਆਇਆ ॥ ਗੁਰਬਾਣੀ ਸਦ ਉਚਰੈ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵ
ਸਾਇਆ ॥ ਸਕਤਿ ਗਈ ਭ੍ਰਮੁ ਕਟਿਆ ਸਿਵ ਜੋਤਿ ਜਗਾਇਆ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਪੋਤੈ ਪੁੰਨੁ ਹੈ ਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸਹਜੇ ਮਿਲਿ ਰਹੇ ਹਰਿ
ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੨ ॥ ਸਾਹ ਚਲੇ ਵਣਜਾਰਿਆ ਲਿਖਿਆ ਦੇਵੈ ਨਾਲਿ ॥ ਲਿਖੇ ਉਪਰਿ ਹੁਕਮੁ ਹੋਇ ਲਈਐ ਵਸਤੁ ਸਮ੍ਹਾਲਿ ॥
ਵਸਤੁ ਲਈ ਵਣਜਾਰਈ ਵਖਰੁ ਬਧਾ ਪਾਇ ॥ ਕੇਈ ਲਾਹਾ ਲੈ ਚਲੇ ਇਕਿ ਚਲੇ ਮੂਲੁ ਗਵਾਇ ॥ ਥੋੜਾ ਕਿਨੈ ਨ ਮੰਗਿਓ ਕਿਸੁ ਕਹੀਐ ਸਾਬਾਸਿ ॥
ਨਦਰਿ ਤਿਨਾ ਕਉ ਨਾਨਕਾ ਜਿ ਸਾਬਤੁ ਲਾਏ ਰਾਸਿ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਜੁੜਿ ਜੁੜਿ ਵਿਛੁੜੇ ਵਿਛੁੜਿ ਜੁੜੇ ॥ ਜੀਵਿ ਜੀਵਿ ਮੁਏ ਮੁਏ ਜੀਵੇ ॥ ਕੇਤਿਆ ਕੇ ਬਾਪੁ
ਕੇਤਿਆ ਕੇ ਬੇਟੇ ਕੇਤੇ ਗੁਰ ਚੇਲੇ ਹੂਏ ॥ ਆਗੈ ਪਾਛੈ ਗਣਤ ਨ ਆਵੈ ਕਿਆ ਜਾਤੀ ਕਿਆ ਹੁਣਿ ਹੂਏ ॥ ਸਭੁ ਕਰਣਾ ਕਿਰਤੁ ਕਰਿ ਲਿਖੀਐ ਕਰਿ ਕਰਿ
ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਕਰੇ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਮਰੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰੀਐ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਦੂਜਾ ਭਰਮੁ ਹੈ ਦੂਜੈ ਲੋਭਾਇਆ ॥ ਕੂ
ੜੁ ਕਪਟੁ ਕਮਾਵਦੇ ਕੂੜੋ ਆਲਾਇਆ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰੁ ਮੋਹੁ ਹੇਤੁ ਹੈ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਸਬਾਇਆ ॥ ਜਮ ਦਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀਅਹਿ ਭਰਮਹਿ ਭਰਮਾਇਆ ॥ ਮਨਮੁ
ਖਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਾਇਆ ॥੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੨ ॥ ਜਿਨ ਵਡਿਆਈ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਕੀ ਤੇ ਰਤੇ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਏਕੁ ਹੈ ਦੂਜਾ ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮਨੈ ਮਾਹਿ ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ॥ ਤਿਨੀ ਪੀਤਾ ਰੰਗ ਸਿਉ ਜਿਨ ਕਉ ਲਿਖਿਆ ਆਦਿ ॥੧॥ ਮਃ ੨ ॥ ਕੀਤਾ ਕਿਆ ਸਾਲਾ
ਹੀਐ ਕਰੇ ਸੋਇ ਸਾਲਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਏਕੀ ਬਾਹਰਾ ਦੂਜਾ ਦਾਤਾ ਨਾਹਿ ॥ ਕਰਤਾ ਸੋ ਸਾਲਾਹੀਐ ਜਿਨਿ ਕੀਤਾ ਆਕਾਰੁ ॥ ਦਾਤਾ ਸੋ ਸਾਲਾਹੀਐ ਜਿ ਸਭਸੈ ਦੇ
ਆਧਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਸਦੀਵ ਹੈ ਪੂਰਾ ਜਿਸੁ ਭੰਡਾਰੁ ॥ ਵਡਾ ਕਰਿ ਸਾਲਾਹੀਐ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਸੇਵਿਐ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥

ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਉਨ ਪਾਇਆ ਤਿਸ ਨੋ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਾਣੀ ਨਾਮੁ ਹੈ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਵਸਾਈ ॥ ਮਤਿ ਪੰਖੇਰੂ ਵਸਿ ਹੋਇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਧਿਆਈ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਹੋਇ ਨਾਮੇ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੨ ॥ ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਕੈਸਾ ਬੋਲਣਾ ਜਿ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਜਾਣੁ ॥ ਚੀਰੀ ਜਾ ਕੀ ਨਾ ਫਿਰੈ ਸਾਹਿਬੁ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਚੀਰੀ ਜਿਸ ਕੀ ਚਲਣਾ ਮੀਰ ਮਲਕ ਸਲਾਰ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਨਾਨਕਾ ਸਾਈ ਭਲੀ ਕਾਰ ॥ ਜਿਨ੍ਹਾ ਚੀਰੀ ਚਲਣਾ ਹਥਿ ਤਿਨਾ ਕਿਛੁ ਨਾਹਿ ॥ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਫੁਰਮਾਣੁ ਹੋਇ ਉਠੀ ਕਰਲੈ ਪਾਹਿ ॥ ਜੇਹਾ ਚੀਰੀ ਲਿਖਿਆ ਤੇਹਾ ਹੁਕਮੁ ਕਮਾਹਿ ॥ ਘਲੇ ਆਵਹਿ ਨਾਨਕਾ ਸਦੇ ਉਠੀ ਜਾਹਿ ॥੧॥ ਮਃ ੨ ॥ ਸਿਫਤਿ ਜਿਨਾ ਕਉ ਬਖਸੀਐ ਸੇਈ ਪੋਤੇਦਾਰ ॥ ਕੁੰਜੀ ਜਿਨ ਕਉ ਦਿਤੀਆ ਤਿਨਾ ਮਿਲੇ ਭੰਡਾਰ ॥ ਜਹ ਭੰਡਾਰੀ ਹੂ ਗੁਣ ਨਿਕਲਹਿ ਤੇ ਕੀਅਹਿ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਨਦਰਿ ਤਿਨਾ ਕਉ ਨਾਨਕਾ ਨਾਮੁ ਜਿਨਾ ਨੀਸਾਣੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਨਿਰਮਲਾ ਸੁਣਿਐ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈਐ ਬੂਝੈ ਜਨੁ ਕੋਈ ॥ ਬਹਦਿ ਆ ਉਠਦਿਆ ਨ ਵਿਸਰੈ ਸਾਚਾ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥ ਭਗਤਾ ਕਉ ਨਾਮ ਅਧਾਰੁ ਹੈ ਨਾਮੇ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਤਨਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸੋਈ ॥੫॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਨਾਨਕ ਤੁਲੀਅਹਿ ਤੋਲ ਜੇ ਜੀਉ ਪਿਛੈ ਪਾਈਐ ॥ ਇਕਸੁ ਨ ਪੁਜਹਿ ਬੋਲ ਜੇ ਪੂਰੇ ਪੂਰਾ ਕਰਿ ਮਿਲੈ ॥ ਵਡਾ ਆਖਣੁ ਭਾਰਾ ਤੋਲੁ ॥ ਹੋਰ ਹਉਲੀ ਮਤੀ ਹਉਲੇ ਬੋਲ ॥ ਧਰਤੀ ਪਾਣੀ ਪਰਬਤ ਭਾਰੁ ॥ ਕਿਉ ਕੰਡੈ ਤੋਲੈ ਸੁਨਿਆਰੁ ॥ ਤੋਲਾ ਮਾਸਾ ਰਤਕ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਪੁਛਿਆ ਦੇਇ ਪੁਜਾਇ ॥ ਮੂਰਖ ਅੰਧਿਆ ਅੰਧੀ ਧਾਤੁ ॥ ਕਹਿ ਕਹਿ ਕਹਣੁ ਕਹਾਇਨਿ ਆਪੁ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਆਖਣਿ ਅਉਖਾ ਸੁਨਣਿ ਅਉਖਾ ਆਖਿ ਨ ਜਾਪੀ ਆਖਿ ॥ ਇਕਿ ਆਖਿ ਆਖਹਿ ਸਬਦੁ ਭਾਖਹਿ ਅਰਧ ਉਰਧ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥ ਜੇ ਕਿਹੁ ਹੋਇ ਤ ਕਿਹੁ ਦਿਸੈ ਜਾਪੈ ਰੂਪੁ ਨ ਜਾਤਿ ॥ ਸਭਿ ਕਾਰਣ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਘਟ ਅਉਘਟ ਘਟ ਥਾਪਿ ॥ ਆਖਣਿ ਅਉਖਾ ਨਾਨਕਾ ਆਖਿ ਨ ਜਾਪੈ ਆਖਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਾਇ ਸੁਣਿਐ ਮਨੁ ਰਹਸੀਐ ਨਾਮੇ ਸਾਂਤਿ ਆਈ ॥ ਨਾਇ ਸੁਣਿਐ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤੀਐ ਸਭ ਦੁਖ ਗਵਾਈ ॥ ਨਾਇ ਸੁਣਿਐ ਨਾਉ ਊਪਜੈ ਨਾਮੇ ਵਡਿਆਈ ॥ ਨਾਮੇ ਹੀ ਸਭ ਜਾਤਿ ਪਤਿ ਨਾਮੇ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਨਾਨਕ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੬॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਜੂਠਿ ਨ ਰਾਗੀ ਜੂਠਿ ਨ ਵੇਦੀ ॥ ਜੂਠਿ ਨ ਚੰਦ ਸੂਰਜ ਕੀ ਭੇਦੀ ॥ ਜੂਠਿ ਨ ਅੰਨੀ ਜੂਠਿ ਨ ਨਾਈ ॥ ਜੂਠਿ ਨ ਮੀਹੁ ਵਰ੍ਹਿਐ ਸਭ ਥਾਈ ॥ ਜੂਠਿ ਨ ਧਰਤੀ ਜੂਠਿ ਨ ਪਾਣੀ ॥ ਜੂਠਿ ਨ ਪਉਣੈ ਮਾਹਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਨਿਗੁਰਿਆ ਗੁਣੁ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਮੁਹਿ ਫੇਰਿਐ ਮੁਹੁ ਜੂਠਾ ਹੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਨਾਨਕ ਚੁਲੀਆ ਸੁਚੀਆ ਜੇ ਭਰਿ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥ ਸੁਰਤੇ ਚੁਲੀ ਗਿਆਨ ਕੀ ਜੋਗੀ ਕਾ ਜਤੁ ਹੋਇ ॥ ਬ੍ਰਹਮਣ ਚੁਲੀ ਸੰਤੋਖ ਕੀ ਗਿਰਹੀ ਕਾ ਸਤੁ ਦਾਨੁ ॥ ਰਾਜੇ ਚੁਲੀ ਨਿਆਵ ਕੀ ਪੜਿਆ ਸਚੁ ਧਿਆਨੁ ॥ ਪਾਣੀ ਚਿਤੁ ਨ ਧੋਪਈ ਮੁਖਿ ਪੀਤੈ ਤਿਖ ਜਾਇ ॥ ਪਾਣੀ ਪਿਤਾ ਜਗਤ ਕਾ ਫਿਰਿ ਪਾਣੀ ਸਭੁ ਖਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਾਇ ਸੁਣਿਐ ਸਭ ਸਿਧਿ ਹੈ ਰਿਧਿ ਪਿਛੈ ਆਵੈ ॥ ਨਾਇ ਸੁਣਿਐ ਨਉ ਨਿਧਿ ਮਿਲੈ ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਪਾਵੈ ॥ ਨਾਇ ਸੁਣਿਐ ਸੰਤੋਖੁ ਹੋਇ ਕਵਲਾ ਚਰਨ ਧਿਆਵੈ ॥ ਨਾਇ ਸੁਣਿਐ ਸਹਜੁ ਊਪਜੈ ਸਹਜੇ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਨਾਉ ਪਾਈਐ ਨਾਨਕ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥੭॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਦੁਖ ਵਿਚਿ ਜੰਮਣੁ ਦੁਖਿ ਮਰਣੁ ਦੁਖਿ ਵਰਤਣੁ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਦੁਖੁ ਦੁਖੁ ਅਗੈ ਆਖੀਐ ਪੜ੍ਹਿ ਪੜ੍ਹਿ ਕਰਹਿ ਪੁਕਾਰ ॥ ਦੁਖ ਕੀਆ ਪੰਡਾ ਖੁਲ੍ਹੀਆ ਸੁਖੁ ਨ ਨਿਕਲਿਓ ਕੋਇ ॥ ਦੁਖ ਵਿਚਿ ਜੀਉ ਜਲਾਇਆ ਦੁਖੀਆ ਚਲਿਆ ਰੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਿਫਤੀ ਰਤਿਆ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿਆ ਹੋਇ ॥ ਦੁਖ ਕੀਆ ਅਗੀ ਮਾਰੀਅਹਿ ਭੀ ਦੁਖ ਦਾਰੂ ਹੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਨਾਨਕ ਦੁਨੀਆ ਭਸੁ ਰੰਗੁ ਭਸੂ ਹੂ ਭਸੁ ਖੇਹ ॥ ਭਸੋ ਭਸੁ ਕਮਾਵਣੀ ਭੀ ਭਸੁ ਭਰੀਐ ਦੇਹ ॥ ਜਾ ਜੀਉ ਵਿਚਹੁ ਕਢੀਐ ਭਸੂ ਭਰਿਆ ਜਾਇ ॥ ਅਗੈ ਲੇਖੈ ਮੰਗਿਐ ਹੋਰ ਦਸੂਣੀ ਪਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਾਇ ਸੁਣਿਐ ਸੁਚਿ ਸੰਜਮੋ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਨਾਇ ਸੁਣਿਐ ਘਟਿ ਚਾਨਣਾ ਆਨ੍ਹੇਰੁ ਗਵਾਵੈ ॥ ਨਾਇ ਸੁਣਿਐ ਆਪੁ ਬੁਝੀਐ ਲਾਹਾ ਨਾਉ ਪਾਵੈ ॥ ਨਾਇ ਸੁਣਿਐ ਪਾਪ ਕਟੀਅਹਿ ਨਿਰਮਲ ਸਚੁ ਪਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਇ ਸੁਣਿਐ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਨਾਉ ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਿਆਵੈ ॥੮॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਘਰਿ ਨਾਰਾਇਣੁ ਸਭਾ ਨਾਲਿ ॥ ਪੂਜ ਕਰੇ ਰਖੈ ਨਾਵਾਲਿ ॥ ਕੁੰਗੂ ਚੰਨਣੁ ਫੁਲ ਚੜਾਏ ॥ ਪੈਰੀ ਪੈ ਪੈ ਬਹੁਤੁ ਮਨਾਏ ॥ ਮਾਣੂਆ ਮੰਗਿ ਮੰਗਿ ਪੈਨ੍ਹੈ ਖਾਇ ॥ ਅੰਧੀ ਕੰਮੀ ਅੰਧ ਸਜਾਇ ॥ ਭੁਖਿਆ ਦੇਇ ਨ ਮਰਦਿਆ ਰਖੈ ॥ ਅੰਧਾ ਝਗੜਾ ਅੰਧੀ ਸਥੈ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਸਭੇ ਸੁਰਤੀ ਜੋਗ ਸਭਿ ਸਭੇ ਬੇਦ ਪੁਰਾਣ ॥ ਸਭੇ ਕਰਣੇ

ਪ ਸਭਿ ਸਭੇ ਗੀਤ ਗਿਆਨ ॥ ਸਭੇ ਬੁਧੀ ਸੁਧਿ ਸਭਿ ਸਭਿ ਤੀਰਥ ਸਭਿ ਥਾਨ ॥ ਸਭਿ ਪਾਤਿਸਾਹੀਆ ਅਮਰ ਸਭਿ ਸਭਿ ਖੁਸੀਆ ਸਭਿ ਖਾਨ ॥ ਸਭੇ ਮਾਣਸ ਦੇਵ ਸਭਿ ਸਭੇ ਜੋਗ ਧਿਆਨ ॥ ਸਭੇ ਪੁਰੀਆ ਖੰਡ ਸਭਿ ਸਭੇ ਜੀਅ ਜਹਾਨ ॥ ਹੁਕਮਿ ਚਲਾਏ ਆਪਣੈ ਕਰਮੀ ਵਹੈ ਕਲਾਮ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਸਚਿ ਨਾਇ ਸਚੁ ਸਭਾ ਦੀਬਾਨੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ ਸੁਖੁ ਊਪਜੈ ਨਾਮੇ ਗਤਿ ਹੋਈ ॥ ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ ਪਤਿ ਪਾਈਐ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਸੋਈ ॥ ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ ਭਵਜਲੁ ਲੰਘੀਐ ਫਿਰਿ ਬਿਘਨੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ ਪੰਥੁ ਪਰਗਟਾ ਨਾਮੇ ਸਭ ਲੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਨਾਉ ਮੰਨੀਐ ਜਿਨ ਦੇਵੈ ਸੋਈ ॥੯॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਪੁਰੀਆ ਖੰਡਾ ਸਿਰਿ ਕਰੇ ਇਕ ਪੈਰਿ ਧਿਆਏ ॥ ਪਉਣੁ ਮਾਰਿ ਮਨਿ ਜਪੁ ਕਰੇ ਸਿਰੁ ਮੁੰਡੀ ਤਲੈ ਦੇਇ ॥ ਕਿਸੁ ਉਪਰਿ ਓਹੁ ਟਿਕ ਟਿਕੈ ਕਿਸ ਨੋ ਜੋਰੁ ਕਰੇਇ ॥ ਕਿਸ ਨੋ ਕਹੀਐ ਨਾਨਕਾ ਕਿਸ ਨੋ ਕਰਤਾ ਦੇਇ ॥ ਹੁਕਮਿ ਰਹਾਏ ਆਪਣੈ ਮੂਰਖੁ ਆਪੁ ਗਣੇਇ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਹੈ ਹੈ ਆਖਾਂ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਕੋਟੀ ਹੂ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ॥ ਆਖੂੰ ਆਖਾਂ ਸਦਾ ਸਦਾ ਕਹਣਿ ਨ ਆਵੈ ਤੋਟਿ ॥ ਨਾ ਹਉ ਥਕਾਂ ਨ ਠਾਕੀਆ ਏਵਡ ਰਖਹਿ ਜੋਤਿ ॥ ਨਾਨਕ ਚਸਿਅਹੁ ਚੁਖ ਬਿੰਦ ਉਪਰਿ ਆਖਣੁ ਦੋਸੁ ॥੨॥

ਪਉੜੀ ॥ ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ ਕੁਲੁ ਉਧਰੈ ਸਭੁ ਕੁਟੰਬੁ ਸਬਾਇਆ ॥ ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ ਸੰਗਤਿ ਉਧਰੈ ਜਿਨਿ ਰਿਦੈ ਵਸਾਇਆ ॥ ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ ਸੁਣਿ ਉਧਰੇ ਜਿਨ ਰਸਨ ਰਸਾਇਆ ॥ ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ ਦੁਖ ਭੁਖ ਗਈ ਜਿਨਿ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਤਿਨੀ ਸਾਲਾਹਿਆ ਜਿਨ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਇਆ ॥੧੦॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਸਭੇ ਰਾਤੀ ਸਭਿ ਦਿਹ ਸਭਿ ਥਿਤੀ ਸਭਿ ਵਾਰ ॥ ਸਭੇ ਰੁਤੀ ਮਾਹ ਸਭਿ ਸਭਿ ਧਰਤੀ ਸਭਿ ਭਾਰ ॥ ਸਭੇ ਪਾਣੀ ਪਉਣ ਸਭਿ ਸਭਿ ਅਗਨੀ ਪਾਤਾਲ ॥ ਸਭੇ ਪੁਰੀਆ ਖੰਡ ਸਭਿ ਸਭਿ ਲੋਅ ਆਕਾਰ ॥ ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾਪੀ ਕੇਤੜਾ ਕਹਿ ਨ ਸਕੀਜੈ ਕਾਰ ॥ ਆਖਹਿ ਥਕਹਿ ਆਖਿ ਆਖਿ ਕਰਿ ਸਿਫਤੀ ਵੀਚਾਰ ॥ ਤ੍ਰਿਣੁ ਨ ਪਾਇਓ ਬਪੁੜੀ ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਗਵਾਰ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਅਖੀ ਪਰਣੈ ਜੇ ਫਿਰਾ ਦੇਖਾ ਸਭੁ ਆਕਾਰੁ ॥ ਪੁਛਾ ਗਿਆਨੀ ਪੰਡਿਤਾ ਪੁਛਾ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰ ॥ ਪੁਛਾ ਦੇਵਾ ਮਾਣਸਾ ਜੋਧ ਕਰਹਿ ਅਵਤਾਰ ॥ ਸਿਧ ਸਮਾਧੀ ਸਭਿ ਸੁਣੀ ਜਾਇ ਦੇਖਾ ਦਰਬਾਰੁ ॥ ਅਗੈ ਸਚਾ ਸਚਿ ਨਾਇ ਨਿਰਭਉ ਭੈ ਵਿਣੁ ਸਾਰੁ ॥ ਹੋਰ ਕਚੀ ਮਤੀ ਕਚੁ ਪਿਚੁ ਅੰਧਿਆ ਅੰਧੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਮੀ ਬੰਦਗੀ ਨਦਰਿ ਲੰਘਾਏ ਪਾਰਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥

ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ ਦੁਰਮਤਿ ਗਈ ਮਤਿ ਪਰਗਟੀ ਆਇਆ ॥ ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ ਹਉਮੈ ਗਈ ਸਭਿ ਰੋਗ ਗਵਾਇਆ ॥ ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ ਨਾਮੁ ਊਪਜੈ ਸਹਜੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ ਸਾਂਤਿ ਊਪਜੈ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਰਤੰਨੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥੧੧॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਹੋਰੁ ਸਰੀਕੁ ਹੋਵੈ ਕੋਈ ਤੇਰਾ ਤਿਸੁ ਅਗੈ ਤੁਧੁ ਆਖਾਂ ॥ ਤੁਧੁ ਅਗੈ ਤੁਧੈ ਸਾਲਾਹੀ ਮੈ ਅੰਧੇ ਨਾਉ ਸੁਜਾਖਾ ॥ ਜੇਤਾ ਆਖਣੁ ਸਾਹੀ ਸਬਦੀ ਭਾਖਿਆ ਭਾਇ ਸੁਭਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਬਹੁਤਾ ਏਹੋ ਆਖਣੁ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਜਾਂ ਨ ਸਿਆ ਕਿਆ ਚਾਕਰੀ ਜਾਂ ਜੰਮੇ ਕਿਆ ਕਾਰ ॥ ਸਭਿ ਕਾਰਣ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਦੇਖੈ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥ ਜੇ ਚੁਪੈ ਜੇ ਮੰਗਿਐ ਦਾਤਿ ਕਰੇ ਦਾਤਾਰੁ ॥ ਇਕੁ ਦਾਤਾ ਸਭਿ ਮੰਗਤੇ ਫਿਰਿ ਦੇਖਹਿ ਆਕਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਏਵੈ ਜਾਣੀਐ ਜੀਵੈ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ ਸੁਰਤਿ ਊਪਜੈ ਨਾਮੇ ਮਤਿ ਹੋਈ ॥ ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ ਗੁਣ ਉਚਰੈ ਨਾਮੇ ਸੁਖਿ ਸੋਈ ॥ ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ ਭ੍ਰਮੁ ਕਟੀਐ ਫਿਰਿ ਦੁਖੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ ਸਾਲਾਹੀਐ ਪਾਪਾਂ ਮਤਿ ਧੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਨਾਉ ਮੰਨੀਐ ਜਿਨ ਦੇਵੈ ਸੋਈ ॥੧੨॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਪੁਰਾਣ ਪੜ੍ਹੰਤਾ ॥ ਪੂਕਾਰੰਤਾ ਅਜਾਣੰਤਾ ॥ ਜਾਂ ਬੂਝੈ ਤਾਂ ਸੂਝੈ ਸੋਈ ॥ ਨਾਨਕੁ ਆਖੈ ਕੂਕ ਨ ਹੋਈ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਜਾਂ ਹਉ ਤੇਰਾ ਤਾਂ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮੇਰਾ ਹਉ ਨਾਹੀ ਤੂ ਹੋਵਹਿ ॥ ਆਪੇ ਸਕਤਾ ਆਪੇ ਸੁਰਤਾ ਸਕਤੀ ਜਗਤੁ ਪਰੋਵਹਿ ॥ ਆਪੇ ਭੇਜੇ ਆਪੇ ਸਦੇ ਰਚਨਾ ਰਚਿ ਰਚਿ ਵੇਖੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਸਚੀ ਨਾਂਈ ਸਚੁ ਪਵੈ ਧੁਰਿ ਲੇਖੈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਅਲਖੁ ਹੈ ਕਿਉ ਲਖਿਆ ਜਾਈ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਨਾਲਿ ਹੈ ਕਿਉ ਪਾਈਐ ਭਾਈ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਵਰਤਦਾ ਰਵਿਆ ਸਭ ਠਾਂਈ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਾਈਐ ਹਿਰਦੈ ਦੇਇ ਦਿਖਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਕਰਮੁ ਹੋਇ ਗੁਰ ਮਿਲੀਐ ਭਾਈ ॥੧੩॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਕਲਿ ਹੋਈ ਕੁਤੇ ਮੁਹੀ ਖਾਜੁ ਹੋਆ ਮੁਰਦਾਰੁ ॥ ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਬੋਲਿ ਭਉਕਣਾ ਚੂਕਾ ਧਰਮੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਜਿਨ ਜੀਵਦਿਆ ਪ

ਲੋਅ

ਤਿਨ ਹੀ ਮੁਏ ਆਮੰਨੀ ਸੋਇ ॥ ਲਿਖਿਆ ਓਤੈ ਦੇ ਨਾਨਕ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਰੰਨਾ ਹੋਈਆ ਬੋਧੀਆ ਪੁਰਸ ਹੋਏ ਸਈਆਦ ॥ ਸੀਲੁ ਸੰਜਮੁ ਸੁਚ ਭੰਨੀ ਖਾਣਾ ਖਾਜੁ ਅਹਾਜੁ ॥ ਸਰਮੁ ਗਇਆ ਘਰਿ ਆਪਣੈ ਪਤਿ ਉਠਿ ਚਲੀ ਨਾਲਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਏਕੁ ਹੈ ਅਉਰੁ ਨ ਸਚਾ ਭਾਲਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਬਾਹਰਿ ਭਸਮ ਲੇਪਨ ਕਰੇ ਅੰਤਰਿ ਗੁਬਾਰੀ ॥ ਖਿੰਥਾ ਝੋਲੀ ਬਹੁ ਭੇਖ ਕਰੇ ਦੁਰਮਤਿ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥ ਸਾਹਿਬ ਸਬਦੁ ਨ ਊਚਰੈ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਪਸਾਰੀ ॥ ਅੰਤਰਿ ਲਾਲਚੁ ਭਰਮੁ ਹੈ ਭਰਮੈ ਗਾਵਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਈ ਜੂਐ ਬਾਜੀ ਹਾਰੀ ॥੧੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਲਖ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੋਵੈ ਲਖ ਜੀਵਣੁ ਕਿਆ ਖੁਸੀਆ ਕਿਆ ਚਾਉ ॥ ਵਿਛੁੜਿਆ ਵਿਸੁ ਹੋਇ ਵਿਛੋੜਾ ਏਕ ਘੜੀ ਮਹਿ ਜਾਇ ॥ ਜੇ ਸਉ ਵਰ੍ਹਿਆ ਮਿਠਾ ਖਾਜੈ ਭੀ ਫਿਰਿ ਕਉੜਾ ਖਾਇ ॥ ਮਿਠਾ ਖਾਧਾ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਕਉੜਤਣੁ ਧਾਇ ਜਾਇ ॥ ਮਿਠਾ ਕਉੜਾ ਦੋਵੈ ਰੋਗ ॥ ਨਾਨਕ ਅੰਤਿ ਵਿਗੁਤੇ ਭੋਗ ॥ ਝਖਿ ਝਖਿ ਝਖਣਾ ਝਗੜਾ ਝਖ ॥ ਝਖਿ ਝਖਿ ਜਾਹਿ ਝਖਹਿ ਤਿਨ ਪਾਸਿ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਕਾਪੜੁ ਕਾਠੁ ਰੰਗਾਇਆ ਰਾਂਗਿ ॥ ਘਰ ਗਚ ਕੀਤੇ ਬਾਗੇ ਬਾਗ ॥ ਸਾਦ ਸਹਜ ਕਰਿ ਮਨੁ ਖੇਲਾਇਆ ॥ ਤੈ ਸਹ ਪਾਸਹੁ ਕਹਣੁ ਕਹਾਇਆ ॥ ਮਿਠਾ ਕਰਿ ਕੈ ਕਉੜਾ ਖਾਇਆ ॥ ਤਿਨਿ ਕਉੜੈ ਤਨਿ ਰੋਗੁ ਜਮਾਇਆ ॥ ਜੇ ਫਿਰਿ ਮਿਠਾ ਪੇੜੈ ਪਾਇ ॥ ਤਉ ਕਉੜਤਣੁ ਚੂਕਸਿ ਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ਸੋਇ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਮੈਲੁ ਕਪਟੁ ਹੈ ਬਾਹਰੁ ਧੋਵਾਇਆ ॥ ਕੂੜੁ ਕਪਟੁ ਕਮਾਵਦੇ ਕੂੜੁ ਪਰਗਟੀਆਇਆ ॥ ਅੰਦਰਿ ਹੋਇ ਸੁ ਨਿਕਲੈ ਨਹ ਛਪੈ ਛਪਾਇਆ ॥ ਕੂੜੈ ਲਾਲਚਿ ਲਗਿਆ ਫਿਰਿ ਜੂਨੀ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਬੀਜੈ ਸੋ ਖਾਵਣਾ ਕਰਤੈ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ॥੧੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੨ ॥ ਕਥਾ ਕਹਾਣੀ ਬੇਦੀ ਆਣੀ ਪਾਪੁ ਪੁੰਨੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਦੇ ਦੇ ਲੈਣਾ ਲੈ ਲੈ ਦੇਣਾ ਨਰਕਿ ਸੁਰਗਿ ਅਵਤਾਰ ॥ ਉਤਮ ਮਧਿਮ ਜਾਤੀ ਜਿਨਸੀ ਭਰਮਿ ਭਵੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਤਤੁ ਵਖਾਣੀ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਵਿਚਿ ਆਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਖੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤੀ ਸੁਰਤੀ ਕਰਮਿ ਧਿਆਈ ॥ ਹੁਕਮੁ ਸਾਜਿ ਹੁਕਮੈ ਵਿਚਿ ਰਖੈ ਹੁਕਮੈ ਅੰਦਰਿ ਵੇਖੈ ॥ ਨਾਨਕ ਅਗਹੁ ਹਉਮੈ ਤੁਟੈ ਤਾਂ ਕੋ ਲਿਖੀਐ ਲੇਖੈ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਬੇਦੁ ਪੁਕਾਰੇ ਪੁੰਨੁ ਪਾਪੁ ਸੁਰਗ ਨਰਕ ਕਾ ਬੀਉ ॥ ਜੋ ਬੀਜੈ ਸੋ ਉਗਵੈ ਖਾਂਦਾ ਜਾਣੈ ਜੀਉ ॥ ਗਿਆਨੁ ਸਲਾਹੇ ਵਡਾ ਕਰਿ ਸਚੋ ਸਚਾ ਨਾਉ ॥ ਸਚੁ ਬੀਜੈ ਸਚੁ ਉਗਵੈ ਦਰਗਹ ਪਾਈਐ ਥਾਉ ॥ ਬੇਦੁ ਵਪਾਰੀ ਗਿਆਨੁ ਰਾਸਿ ਕਰਮੀ ਪਲੈ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਸੀ ਬਾਹਰਾ ਲਦਿ ਨ ਚਲਿਆ ਕੋਇ ॥੨॥

ਪਉੜੀ ॥ ਨਿੰਮੁ ਬਿਰਖੁ ਬਹੁ ਸੰਚੀਐ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ॥ ਬਿਸੀਅਰੁ ਮੰਤ੍ਰਿ ਵਿਸਾਹੀਐ ਬਹੁ ਦੂਧੁ ਪੀਆਇਆ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਅਭਿੰਨੁ ਨ ਭਿਜਈ ਪਥਰੁ ਨਾਵਾਇਆ ॥ ਬਿਖੁ ਮਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਿੰਚੀਐ ਬਿਖੁ ਕਾ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸੰਗਤਿ ਮੇਲਿ ਹਰਿ ਸਭ ਬਿਖੁ ਲਹਿ ਜਾਇਆ ॥੧੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਮਰਣਿ ਨ ਮੂਰਤੁ ਪੁਛਿਆ ਪੁਛੀ ਥਿਤਿ ਨ ਵਾਰੁ ॥ ਇਕਨੀ ਲਦਿਆ ਇਕਿ ਲਦਿ ਚਲੇ ਇਕਨੀ ਬਧੇ ਭਾਰ ॥ ਇਕਨਾ ਹੋਈ ਸਾਖਤੀ ਇਕਨਾ ਹੋਈ ਸਾਰ ॥ ਲਸਕਰ ਸਣੈ ਦਮਾਮਿਆ ਛੁਟੇ ਬੰਕ ਦੁਆਰ ॥ ਨਾਨਕ ਢੇਰੀ ਛਾਰੁ ਕੀ ਭੀ ਫਿਰਿ ਹੋਈ ਛਾਰ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਨਾਨਕ ਢੇਰੀ ਢਹਿ ਪਈ ਮਿਟੀ ਸੰਦਾ ਕੋਟੁ ॥ ਭੀਤਰਿ ਚੋਰੁ ਬਹਾਲਿਆ ਖੋਟੁ ਵੇ ਜੀਆ ਖੋਟੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਨ ਅੰਦਰਿ ਨਿੰਦਾ ਦੁਸਟੁ ਹੈ ਨਕ ਵਢੇ ਨਕ ਵਢਾਇਆ ॥ ਮਹਾ ਕਰੂਪ ਦੁਖੀਏ ਸਦਾ ਕਾਲੇ ਮੁਹ ਮਾਇਆ ॥ ਭਲਕੇ ਉਠਿ ਨਿਤ ਪਰ ਦਰਬੁ ਹਿਰਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਚੁਰਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤਿਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਮਤ ਕਰਹੁ ਰਖਿ ਲੇਹੁ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਪਇਐ ਕਿਰਤਿ ਕਮਾਵਦੇ ਮਨਮੁਖਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੧੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ॥ ਸਭੁ ਕੋਈ ਹੈ ਖਸਮ ਕਾ ਖਸਮਹੁ ਸਭੁ ਕੋ ਹੋਇ ॥ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ਖਸਮ ਕਾ ਤਾ ਸਚੁ ਪਾਵੈ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੁ ਪਛਾਣੀਐ ਬੁਰਾ ਨ ਦੀਸੈ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਸਹਿਲਾ ਆਇਆ ਸੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਸਭਨਾ ਦਾਤਾ ਆਪਿ ਹੈ ਆਪੇ ਮੇਲਣਹਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਮਿਲੇ ਨ ਵਿਛੁੜਹਿ ਜਿਨਾ ਸੇਵਿਆ ਹਰਿ ਦਾਤਾਰੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਿਰਦੈ ਸਾਂਤਿ ਹੈ ਨਾਉ ਉਗਵਿ ਆਇਆ ॥ ਜਪ ਤਪ ਤੀਰਥ ਸੰਜਮ ਕਰੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਇਆ ॥ ਹਿਰਦਾ ਸੁਧੁ ਹਰਿ ਸੇਵਦੇ ਸੋਹਹਿ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਜੀਉ ਏਵੈ ਭਾਵਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਿਅਨੁ ਹਰਿ ਦਰਿ ਸੋਹਾਇਆ ॥੧੭॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

ਧਨਵੰਤਾ ਇਵ ਹੀ ਕਹੈ ਅਵਰੀ ਧਨ ਕਉ ਜਾਉ ॥ ਨਾਨਕੁ ਨਿਰਧਨੁ ਤਿਤੁ ਦਿਨਿ ਜਿਤੁ ਦਿਨਿ ਵਿਸਰੈ ਨਾਉ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਸੂਰਜੁ ਚੜੈ ਵਿਜੋਗਿ ਸਭਸੈ ਘਟੈ ਆਰਜਾ ॥
ਤਨੁ ਮਨੁ ਰਤਾ ਭੋਗਿ ਕੋਈ ਹਾਰੈ ਕੋ ਜਿਣੈ ॥ ਸਭੁ ਕੋ ਭਰਿਆ ਫੂਕਿ ਆਖਣਿ ਕਹਣਿ ਨ ਥੰਮੀਐ ॥ ਨਾਨਕ ਵੇਖੈ ਆਪਿ ਫੂਕ ਕਢਾਏ ਢਹਿ ਪਵੈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਸਤਸੰਗਤਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਜਿਥਹੁ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਘਟਿ ਚਾਨਣਾ ਆਨੇਰੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਲੋਹਾ ਪਾਰਸਿ ਭੇਟੀਐ ਕੰਚਨੁ ਹੋਇ ਆਇ
ਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਨਾਉ ਪਾਈਐ ਮਿਲਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਪੋਤੈ ਪੁੰਨੁ ਹੈ ਤਿਨੀ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ॥੧੯॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥
ਧ੍ਰਿਗੁ ਤਿਨਾ ਕਾ ਜੀਵਿਆ ਜਿ ਲਿਖਿ ਲਿਖਿ ਵੇਚਹਿ ਨਾਉ ॥ ਖੇਤੀ ਜਿਨ ਕੀ ਉਜੜੈ ਖਲਵਾੜੇ ਕਿਆ ਥਾਉ ॥ ਸਚੈ ਸਰਮੈ ਬਾਹਰੇ ਅਗੈ ਲਹਹਿ
ਨ ਦਾਦਿ ॥ ਅਕਲਿ ਏਹ ਨ ਆਖੀਐ ਅਕਲਿ ਗਵਾਈਐ ਬਾਦਿ ॥ ਅਕਲੀ ਸਾਹਿਬੁ ਸੇਵੀਐ ਅਕਲੀ ਪਾਈਐ ਮਾਨੁ ॥ ਅਕਲੀ ਪੜ੍ਹਿ ਕੈ ਬੁਝੀ
ਐ ਅਕਲੀ ਕੀਚੈ ਦਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕੁ ਆਖੈ ਰਾਹੁ ਏਹੁ ਹੋਰਿ ਗਲਾਂ ਸੈਤਾਨੁ ॥੧॥ ਮਃ ੨ ॥ ਜੈਸਾ ਕਰੈ ਕਹਾਵੈ ਤੈਸਾ ਐਸੀ ਬਨੀ ਜਰੂਰਤਿ ॥ ਹੋਵਹਿ ਲਿੰਙ ਝਿੰਙ
ਨਹ ਹੋਵਹਿ ਐਸੀ ਕਹੀਐ ਸੂਰਤਿ ॥ ਜੋ ਓਸੁ ਇਛੇ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਏ ਤਾਂ ਨਾਨਕ ਕਹੀਐ ਮੂਰਤਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਿਰਖੁ ਹੈ ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤ ਰਸਿ ਫਲਿਆ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਾਪਤਿ ਸੋ ਲਹੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮਿਲਿਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੋ ਚਲੈ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਰਲਿਆ ॥ ਜਮਕਾਲੁ ਜੋਹਿ ਨ
ਸਕਈ ਘਟਿ ਚਾਨਣੁ ਬਲਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇਅਨੁ ਫਿਰਿ ਗਰਭਿ ਨ ਗਲਿਆ ॥੨੦॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਸਚੁ ਵਰਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਤੀ
ਰਥੁ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ॥ ਦਇਆ ਦੇਵਤਾ ਖਿਮਾ ਜਪਮਾਲੀ ਤੇ ਮਾਣਸ ਪਰਧਾਨ ॥ ਜੁਗਤਿ ਧੋਤੀ ਸੁਰਤਿ ਚਉਕਾ ਤਿਲਕੁ ਕਰਣੀ
ਹੋਇ ॥ ਭਾਉ ਭੋਜਨੁ ਨਾਨਕਾ ਵਿਰਲਾ ਤ ਕੋਈ ਕੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਨਉਮੀ ਨੇਮੁ ਸਚੁ ਜੇ ਕਰੈ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧੁ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਉਚਰੈ ॥ ਦਸਮੀ ਦਸੇ ਦੁਆ
ਰ ਜੇ ਠਾਕੈ ਏਕਾਦਸੀ ਏਕੁ ਕਰਿ ਜਾਣੈ ॥ ਦੁਆਦਸੀ ਪੰਚ ਵਸਗਤਿ ਕਰਿ ਰਾਖੈ ਤਉ ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਮਾਨੈ ॥ ਐਸਾ ਵਰਤੁ ਰਹੀਜੈ ਪਾਡੇ ਹੋਰ ਬ
ਹੁਤੁ ਸਿਖ ਕਿਆ ਦੀਜੈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਭੂਪਤਿ ਰਾਜੇ ਰੰਗ ਰਾਇ ਸੰਚਹਿ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਹੇਤੁ ਵਧਾਇਦੇ ਪਰ ਦਰਬੁ ਚੁ
ਰਾਇਆ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਨ ਵਿਸਹਹਿ ਬਹੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਇਆ ॥ ਵੇਖਦਿਆ ਹੀ ਮਾਇਆ ਧੁਹਿ ਗਈ ਪਛੁਤਹਿ ਪਛੁਤਾਇਆ ॥ ਜਮ ਦਰਿ
ਬਧੇ ਮਾਰੀਅਹਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਾਇਆ ॥੨੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਗਿਆਨ ਵਿਹੂਣਾ ਗਾਵੈ ਗੀਤ ॥ ਭੁਖੇ ਮੁਲਾਂ ਘਰੇ ਮਸੀਤਿ ॥ ਮਖਟੂ ਹੋਇ ਕੈ ਕੰਨ ਪ
ੜਾਏ ॥ ਫਕਰੁ ਕਰੇ ਹੋਰੁ ਜਾਤਿ ਗਵਾਏ ॥ ਗੁਰੁ ਪੀਰੁ ਸਦਾਏ ਮੰਗਣ ਜਾਇ ॥ ਤਾ ਕੈ ਮੂਲਿ ਨ ਲਗੀਐ ਪਾਇ ॥ ਘਾਲਿ ਖਾਇ ਕਿਛੁ ਹਥਹੁ ਦੇ
ਇ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਹੁ ਪਛਾਣਹਿ ਸੇਇ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਮਨਹੁ ਜਿ ਅੰਧੇ ਕੂਪ ਕਹਿਆ ਬਿਰਦੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ॥ ਮਨਿ ਅੰਧੈ ਊਂਧੈ ਕਵਲਿ ਦਿਸਨਿ ਖਰੇ ਕ
ਰੂਪ ॥ ਇਕਿ ਕਹਿ ਜਾਣਹਿ ਕਹਿਆ ਬੁਝਹਿ ਤੇ ਨਰ ਸੁਘੜ ਸਰੂਪ ॥ ਇਕਨਾ ਨਾਦ ਨ ਬੇਦ ਨ ਗੀਅ ਰਸੁ ਰਸ ਕਸ ਨ ਜਾਣੰਤਿ ॥ ਇਕਨਾ ਸੁਧਿ ਨ ਬੁਧਿ ਨ
ਅਕਲਿ ਸਰ ਅਖਰ ਕਾ ਭੇਉ ਨ ਲਹੰਤਿ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਨਰ ਅਸਲਿ ਖਰ ਜਿ ਬਿਨੁ ਗੁਣ ਗਰਬੁ ਕਰੰਤ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਭ ਪਵਿਤੁ ਹੈ ਧਨੁ ਸੰ
ਪੈ ਮਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਅਰਥਿ ਜੋ ਖਰਚਦੇ ਦੇਂਦੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਦੇ ਤਿਨ ਤੋਟਿ ਨ ਆਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਾਂ ਨਦਰੀ ਆਵਦਾ ਮਾ
ਇਆ ਸੁਟਿ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤਾਂ ਹੋਰੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਈ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੨੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ॥
ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਜਿਨਾ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ ਗਿਰਹ ਕੁਟੰਬ ਮਹਿ ਸਹਜ ਸਮਾਧੀ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੇ ਸਚੇ ਬੈਰਾਗੀ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਗਣਤੈ ਸੇਵ ਨ ਹੋਵ
ਈ ਕੀਤਾ ਥਾਇ ਨ ਪਾਇ ॥ ਸਬਦੈ ਸਾਦੁ ਨ ਆਇਓ ਸਚਿ ਨ ਲਗੋ ਭਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਿਆਰਾ ਨ ਲਗਈ ਮਨਹਠਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਜੇ ਇਕ ਵਿ
ਖ ਅਗਾਹਾ ਭਰੇ ਤਾਂ ਦਸ ਵਿਖਾਂ ਪਿਛਾਹਾ ਜਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਚਾਕਰੀ ਜੇ ਚਲਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨੋ ਮਿਲੈ
ਸਹਜੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨਾ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਸਚੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਖਾਨ ਮਲੂਕ ਕਹਾਇਦੇ ਕੋ ਰਹਣੁ ਨ ਪਾਈ ॥

ਗੜੁ ਅੰਦਰਿ ਗਾੜਗੀ ਗੀਆ ਕਿਛੁ ਸਾਖ ਨ ਜਾਣੀ ॥ ਸੋਹਣਿ ਸਾਖ ਤਪਉਣ ਦੇ ਪ੍ਰਿਗ ਪਿਗਾਰਤੁ ਗਾਣੀ ॥ ਫਤੀਹਤੀ ਮ੍ਰਿਤ ਪਰਕਾਰ ਕਰਹਿ ਬਹੁ ਸੈਲ
ਵਧਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਰੰਗੇ ਦੈਵੈ ਤਿਸੁ ਹਿਨ ਜਾਣਨੀ ਮਨਮੁਖ ਦੁਖੁ ਪਾਈ ॥੨੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤ ਮੋਨੀ ਥਕੇ ਦੇਸੰਤਰ ਭਵਿ ਥਕੇ ਭੇਖਧਾ
ਰੀ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਨਾਉ ਕਦੇ ਨ ਪਾਇਨਿ ਦੁਖੁ ਲਾਗਾ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ॥ ਮੂਰਖ ਅੰਧੇ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਸੇਵਹਿ ਮਾਇਆ ਕੈ ਬਿਉਹਾਰੀ ॥ ਅੰਦਰਿ ਕਪਟੁ ਉਦ
ਰੁ ਭਰਣ ਕੈ ਤਾਈ ਪਾਠ ਪੜਹਿ ਗਾਵਾਰੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਸੋ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਜਿਨ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਮਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਪੜਣਾ ਗੁਨਣਾ ਇਕੁ ਨਾਉ ਹੈ
ਬੂਝੈ ਕੋ ਬੀਚਾਰੀ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਨਾਂਗੇ ਆਵਣਾ ਨਾਂਗੇ ਜਾਣਾ ਹਰਿ ਹੁਕਮੁ ਪਾਇਆ ਕਿਆ ਕੀਜੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਵਸਤੁ ਸੋਈ ਲੈ ਜਾਇਗਾ ਰੋਸੁ ਕਿਸੈ ਸਿਉ
ਕੀਜੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਭਾਣਾ ਮੰਨੇ ਸਹਜੇ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੁਖਦਾਤਾ ਸਦਾ ਸਲਾਹਿਹੁ ਰਸਨਾ ਰਾਮੁ ਰਵੀਜੈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ
ਗੜੁ ਕਾਇਆ ਸੀਗਾਰ ਬਹੁ ਭਾਂਤਿ ਬਣਾਈ ॥ ਰੰਗ ਪਰੰਗ ਕਤੀਫਿਆ ਪਹਿਰਹਿ ਧਰ ਮਾਈ ॥ ਲਾਲ ਸੁਪੇਦ ਦੁਲੀਚਿਆ ਬਹੁ ਸਭਾ ਬਣਾ
ਈ ॥ ਦੁਖੁ ਖਾਣਾ ਦੁਖੁ ਭੋਗਣਾ ਗਰਬੈ ਗਰਬਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ਅੰਤਿ ਲਏ ਛਡਾਈ ॥੨੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਸਹਜੇ ਸੁਖਿ ਸੁਤੀ ਸਬਦਿ
ਸਮਾਇ ॥ ਆਪੇ ਪ੍ਰਭਿ ਮੇਲਿ ਲਈ ਗਲਿ ਲਾਇ ॥ ਦੁਬਿਧਾ ਚੂਕੀ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਸੇ ਕੰਠਿ ਲਾਏ
ਜਿ ਭੰਨਿ ਘੜਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਧੁਰਿ ਮਿਲੇ ਸੇ ਹੁਣਿ ਆਣਿ ਮਿਲਾਏ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਕਿਆ ਜਪੁ ਜਾਪਹਿ ਹੋਰਿ ॥
ਬਿਸਟਾ ਅੰਦਰਿ ਕੀਟ ਸੇ ਮੁਠੇ ਧੰਧੈ ਚੋਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਝੂਠੇ ਲਾਲਚ ਹੋਰੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਨਿ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਅਸਥਿਰੁ
ਜਗਿ ਸੋਈ ॥ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਚਿਤਵੈ ਦੂਜਾ ਨਹੀ ਕੋਈ ॥ ਰੋਮਿ ਰੋਮਿ ਹਰਿ ਉਚਰੈ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਹਰਿ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਨਮੁ ਸਕਾਰਥਾ ਨਿਰ
ਮਲੁ ਮਲੁ ਖੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਜੀਵਦਾ ਪੁਰਖੁ ਧਿਆਇਆ ਅਮਰਾ ਪਦੁ ਹੋਈ ॥੨੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਵਹਿ
ਹੋਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀਅਹਿ ਜਿਉ ਸੰਨੀ ਉਪਰਿ ਚੋਰ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਧਰਤਿ ਸੁਹਾਵੜੀ ਆਕਾਸੁ ਸੁਹੰਦਾ ਜਪੰਦਿਆ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥
ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣਿਆ ਤਿਨ ਤਨ ਖਾਵਹਿ ਕਾਉ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਨਿ ਭਾਉ ਕਰਿ ਨਿਜ ਮਹਲੀ ਵਾਸਾ ॥ ਓਇ ਬਾਹੁੜਿ ਜੋਨਿ ਨ ਆਵ
ਨੀ ਫਿਰਿ ਹੋਹਿ ਨ ਬਿਨਾਸਾ ॥ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਰੰਗਿ ਰਵਿ ਰਹੇ ਸਭ ਸਾਸ ਗਿਰਾਸਾ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਰੰਗੁ ਕਦੇ ਨ ਉਤਰੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ਓਇ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕੈ
ਮੇਲਿਅਨੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪਾਸਾ ॥੨੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਜਿਚਰੁ ਇਹੁ ਮਨੁ ਲਹਰੀ ਵਿਚਿ ਹੈ ਹਉਮੈ ਬਹੁਤੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥ ਸਬਦੈ ਸਾਦੁ ਨ ਆਵਈ
ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸੇਵਾ ਥਾਇ ਨ ਪਵਈ ਤਿਸ ਕੀ ਖਪਿ ਖਪਿ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਵਕੁ ਸੋਈ ਆਖੀਐ ਜੋ ਸਿਰੁ ਧਰੇ ਉਤਾਰਿ ॥ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਕਾ ਭਾਣਾ ਮੰਨਿ ਲਏ ਸਬਦੁ ਰਖੈ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸੋ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੇਵਾ ਚਾਕਰੀ ਜੋ ਖਸਮੈ ਭਾਵੈ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਮੇਲਿ ਲਏ ਆਪਤੁ
ਗਵਾਵੈ ॥ ਮਿਲਿਆ ਕਦੇ ਨ ਵੀਛੁੜੈ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸੋ ਬੁਝਸੀ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਵੈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ
ਸਭੁ ਕੋ ਲੇਖੇ ਵਿਚਿ ਹੈ ਮਨਮੁਖੁ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਦੇ ਨ ਚੇਤਈ ਜਮਕਾਲੁ ਸਿਰਿ ਮਾਰੀ ॥ ਪਾਪ ਬਿਕਾਰ ਮਨੂਰ ਸਭਿ ਲਦੇ ਬਹੁ ਭਾਰੀ ॥
ਮਾਰਗੁ ਬਿਖਮੁ ਡਰਾਵਣਾ ਕਿਉ ਤਰੀਐ ਤਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਉਧਾਰੀ ॥੨੭॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇ
ਵੇ ਸੁਖੁ ਨਹੀ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥ ਮੋਹ ਠਗਉਲੀ ਪਾਈਅਨੁ ਬਹੁ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਵਿਕਾਰ ॥ ਇਕਿ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਉਬਰੇ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ
ਕਰਹਿ ਸਭਿ ਨਮਸਕਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਤੂ ਅੰਤਰਿ ਜਿਤੁ ਪਾਵਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਵਿਸਾਰਿਆ ਸਚੁ ਮਰਣਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥
ਧੰਧਾ ਕਰਤਿਆ ਜਨਮੁ ਗਇਆ ਅੰਦਰਿ ਦੁਖੁ ਸਹਾਮੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਜਿਨ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਕਰਾਮੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਲੇਖਾ ਪੜੀਐ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਫਿਰਿ ਲੇਖੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਪੁਛਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ਹਰਿ ਦਰਿ ਸਦ ਢੋਈ ॥ ਜਮਕਾਲੁ ਮਿਲੈ ਦੇ ਭੇਟ ਸੇਵਕੁ ਨਿਤ ਹੋਈ ॥ ਪੂਰੇ

ਛਡੇ

ਅਨਦਿਨੁ

ਗੁਰ ਤੇ ਮਹਲੁ ਪਾਇਆ ਪਤਿ ਪਰਗਟੁ ਲੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਅਨਦਿਨੁ ਰਵਹਿ ਨਿਰੰਜਨੋ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਸੋਈ ॥੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਕਹਿਆ ਜੇ ਕਰੈ ਸੁਖੀ ਹੂ ਸੁਖੁ ਸਾਰੁ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਕਰਣੀ ਭਉ ਕਟੀਐ ਨਾਨਕ ਪਾਵਹਿ ਪਾਰੁ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਚੁ ਪੁਰਾਣਾ ਨਾ ਥੀਐ ਨਾਮੁ ਨ ਮੈਲਾ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੇ ਚਲੈ ਬਹੁੜਿ ਨ ਆਵਣੁ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਵਿਸਾਰਿਐ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਦੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਮੰਗਤ ਜਨੁ ਜਾਚੈ ਦਾਨੁ ਹਰਿ ਦੇਹੁ ਸੁਭਾਇ ॥ ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਕੀ ਪਿਆਸ ਹੈ ਦਰਸਨਿ ਤ੍ਰਿਪਤਾਇ ॥ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਘੜੀ ਨ ਜੀਵਊ ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਮਰਾਂ ਮਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਲਿ ਦਿਖਾਲਿਆ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਭ ਥਾਇ ॥ ਸੁਤਿਆ ਆਪਿ ਉਠਾਲਿ ਦੇਇ ਨਾਨਕ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਮਨਮੁਖ ਬੋਲਿ ਨ ਜਾਣਨੀ ਓਨਾ ਅੰਦਰਿ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥ ਥਾਉ ਕੁਥਾਉ ਨ ਜਾਣਨੀ ਸਦਾ ਚਿਤਵਹਿ ਬਿਕਾਰ ॥ ਦਰਗਹ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀਐ ਓਥੈ ਹੋਹਿ ਕੂੜਿਆਰ ॥ ਆਪੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਈਅਨੁ ਆਪਿ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕਿਸ ਨੋ ਆਖੀਐ ਸਭੁ ਵਰਤੈ ਆਪਿ ਸਚਿਆਰੁ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਹਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਿਨੀ ਅਰਾਧਿਆ ਜਿਨ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਜਿਨ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਸ ਕਰੇ ਸਭੁ ਲੋਕੁ ਬਹੁ ਜੀਵਣੁ ਜਾਣਿਆ ॥ ਨਿਤ ਜੀਵਣ ਕਉ ਚਿਤੁ ਗੜ੍ਹ ਮੰਡਪ ਸਵਾਰਿਆ ॥ ਵਲ ਛਲ ਕਰਿ ਉਪਾਵ ਮਾਇਆ ਹਿਰਿਆ ॥ ਜਮਕਾਲੁ ਨਿਹਾਲੇ ਸਾਸ ਆਵ ਘਟੈ ਬੇਤਾਲਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਉਬਰੇ ਹਰਿ ਗੁਰ ਰਖਵਾਲਿਆ ॥੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤ ਵਾਦੁ ਵਖਾਣਦੇ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਸੁਆਇ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਮਨ ਮੂਰਖ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਤੇ ਤਿਸੈ ਨ ਸੇਵਨੀ ਦੇਦਾ ਰਿਜਕੁ ਸਮਾਇ ॥ ਜਮ ਕਾ ਫਾਹਾ ਗਲਹੁ ਨ ਕਟੀਐ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਤਿਨਾ ਆਇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਦੇ ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਚੁ ਵਣਜਹਿ ਸਚੁ ਸੇਵਦੇ ਜਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੈਰੀ ਪਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੇ ਚਲਹਿ ਸਹਜੇ ਸਚਿ ਸਮਾਹਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਸਾ ਵਿਚਿ ਅਤਿ ਦੁਖੁ ਘਣਾ ਮਨਮੁਖਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਏ ਨਿਰਾਸ ਪਰਮ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਵਿਚੇ ਗਿਰਹ ਉਦਾਸ ਅਲਿਪਤ ਲਿਵ ਲਾਇਆ ॥ ਓਨਾ ਸੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਨ ਵਿਆਪਈ ਹਰਿ ਭਾਣਾ ਭਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਸਦਾ ਰਵਿ ਰਹੇ ਧੁਰਿ ਲਏ ਮਿਲਾਇਆ ॥੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਪਰਾਈ ਅਮਾਣ ਕਿਉ ਰਖੀਐ ਦਿਤੀ ਹੀ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਗੁਰ ਥੈ ਟਿਕੈ ਹੋਰ ਥੈ ਪਰਗਟੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਅੰਨੈ ਵਸਿ ਮਾਣਕੁ ਪਇਆ ਘਰਿ ਘਰਿ ਵੇਚਣ ਜਾਇ ॥ ਓਨਾ ਪਰਖ ਨ ਆਵਈ ਅਢੁ ਨ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥ ਜੇ ਆਪਿ ਪਰਖ ਨ ਆਵਈ ਤਾ ਪਾਰਖੀਆ ਥਾਵਹੁ ਲਾਇ ਓਪਰਖਾਇ ॥ ਜੇ ਓਸੁ ਨਾਲਿ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ਤਾ ਵਥੁ ਲਹੈ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥ ਘਰਿ ਹੋਦੈ ਧਨਿ ਜਗੁ ਭੁਖਾ ਮੁਆ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੋਝੀ ਨ ਹੋਇ ॥ ਸਬਦੁ ਸੀਤਲੁ ਮਨਿ ਤਨਿ ਵਸੈ ਤਿਥੈ ਸੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਵਸਤੁ ਪਰਾਈ ਆਪਿ ਗਰਬੁ ਕਰੇ ਮੂਰਖੁ ਆਪੁ ਗਣਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਏ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਮਨਿ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਸਰਸੇ ਸਜਣ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ॥ ਜੋ ਧੁਰਿ ਮਿਲੇ ਨ ਵਿਛੁੜਹਿ ਕਬਹੂ ਜਿ ਆਪਿ ਮੇਲੇ ਕਰਤਾਰੇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਰਵਿਆ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਹਰਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ਸਦਾ ਸਲਾਹੀ ਅੰਤਰਿ ਰਖਾਂ ਉਰ ਧਾਰੇ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਤਿਨ ਕੀ ਬਖੀਲੀ ਕਿ ਕਰੇ ਜਿ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰੇ ॥ ਓਨਾ ਦੀ ਆਪਿ ਪਤਿ ਰਖਸੀ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਸਰਣਾਗਤਿ ਪਏ ਗੁਰ ਦੁਆਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇ ਸੁਹੇਲੇ ਭਏ ਮੁਖ ਊਜਲ ਦਰਬਾਰੇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਇਸਤਰੀ ਪੁਰਖੈ ਬਹੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਿਲਿ ਮੋਹੁ ਵਧਾਇਆ ॥ ਪੁਤ੍ਰੁ ਕਲਤ੍ਰੁ ਨਿਤ ਵੇਖੈ ਵਿਗਸੈ ਮੋਹਿ ਮਾਇਆ ॥ ਦੇਸਿ ਪਰਦੇਸਿ ਧਨੁ ਚੋਰਾਇ ਆਣਿ ਮੁਹਿ ਪਾਇਆ ॥ ਅੰਤਿ ਹੋਵੈ ਵੈਰ ਵਿਰੋਧੁ ਕੋ ਸਕੈ ਨ ਛਡਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਧ੍ਰਿਗੁ ਮੋਹੁ ਜਿਤੁ ਲਗਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੭॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਹੈ ਜਿਤੁ ਖਾਧੈ ਸਭ ਭੁਖ ਜਾਇ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮੂਲਿ ਨ ਹੋਵਈ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜਿ ਹੋਰੁ ਖਾਣਾ ਤਿਤੁ ਰੋਗੁ ਲਗੈ ਤਨਿ ਧਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਰਸ ਕਸ ਸਬਦੁ ਸਲਾਹਣਾ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥

ਬ੍ਰ

ਜੀਅਅੰਦਰਿਜੀਉਸਬਦੁਹੈਜਿਤੁਸਹਮੇਲਾਵਾਹੋਇ॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਜਗਿਆਨੇਰੁਹੈਸਬਦੇਪਰਗਟੁਹੋਇ॥ਪੰਡਿਤਮੋਨੀਪੜਿਥਕੇਭੇਖਥਕੇਤਨੁਧੋਇ॥ਬਿ
ਨੁਸਬਦੈਕਿਨੈਨਪਾਇਓਦੁਖੀਏਚਲੇਰੋਇ॥ਨਾਨਕਨਦਰੀਪਾਈਐਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਇਸਤ੍ਰੀਪੁਰਖੈਅਤਿਨੇਹੁਬਹਿ
ਮੰਦੁਪਕਾਇਆ॥ਦਿਸਦਾਸਭੁਕਿਛੁਚਲਸੀਮੇਰੇਪ੍ਰਭਭਾਇਆ॥ਕਿਉਰਹੀਐਥਿਰੁਜਗਿਕੋਕਢਹੁਉਪਾਇਆ॥ਗੁਰਪੂਰੇਕੀਚਾਕਰੀ
ਥਿਰੁਕੰਧੁਸਬਾਇਆ॥ਨਾਨਕਬਖਸਿਮਿਲਾਇਅਨੁਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਇਆ॥੩੩॥ਸਲੋਕੁਮ:੩॥ਮਾਇਆਮੋਹਿਵਿਸਾਰਿਆਗੁਰਕਾਭ
ਉਹੇਤੁਅਪਾਰੁ॥ਲੋਭਿਲਹਰਿਸੁਧਿਮਤਿਗਈਸਚਿਨਲਗੈਪਿਆਰੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਿਨਾਸਬਦੁਮਨਿਵਸੈਦਰਗਹਮੋਖਦੁਆਰੁ॥ਨਾਨਕਆ
ਪੇਮੇਲਿਲਏਆਪੇਬਖਸਣਹਾਰੁ॥੧॥ਮ:੪॥ਨਾਨਕਜਿਸੁਬਿਨੁਘੜੀਨਜੀਵਣਾਵਿਸਰੇਸਰੈਨਬਿੰਦ॥ਤਿਸੁਸਿਉਕਿਉਮਨਰੂਸੀਐਜਿ
ਸਹਿਹਮਾਰੀਚਿੰਦ॥੨॥ਮ:੪॥ਸਾਵਣੁਆਇਆਝਿਮਝਿਮਾਹਰਿਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿਆਇ॥ਦੁਖਭੁਖਕਾੜਾਸਭੁਚੁਕਾਇਸੀ
ਮੀਹੁਵੁਠਾਛਹਬਰਲਾਇ॥ਸਭਧਰਤਿਭਈਹਰੀਆਵਲੀਅੰਨੁਜੰਮਿਆਬੋਹਲਲਾਇ॥ਹਰਿਅਚਿੰਤੁਬੁਲਾਵੈਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿ
ਹਰਿਆਪੇਪਾਵੈਥਾਇ॥ਹਰਿਤਿਸਹਿਧਿਆਵਹੁਸੰਤਜਨਹੁਜੁਅੰਤੇਲਏਛਡਾਇ॥ਹਰਿਕੀਰਤਿਭਗਤਿਅਨੰਦੁਹੈਸਦਾਸੁਖੁਵਸੈ
ਮਨਿਆਇ॥ਜਿਨ੍ਹ੍ਹਾਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਅਰਾਧਿਆਤਿਨਾਦੁਖਭੁਖਲਹਿਜਾਇ॥ਜਨਨਾਨਕੁਤ੍ਰਿਪਤੈਗਾਇਗੁਣਹਰਿਦਰਸਨੁਦੇਹੁਸੁਭਾ
ਇ॥੩॥ਪਉੜੀ॥ਗੁਰਪੂਰੇਕੀਦਾਤਿਨਿਤਦੇਵੈਚੜੈਸਵਾਈਆ॥ਤੁਸਿਦੇਵੈਆਪਿਦਇਆਲੁਨਛਪੈਛਪਾਈਆ॥ਹਿਰਦੈਕਵਲੁ
ਪ੍ਰਗਾਸੁਉਨਮਨਿਲਿਵਲਾਈਆ॥ਜੇਕੋਕਰੇਉਸਦੀਰੀਸਸਿਰਿਛਾਈਪਾਈਆ॥ਨਾਨਕਅਪੜਿਕੋਇਨਸਕਈਪੂਰੇਸਤਿਗੁਰਕੀਵਡਿ
ਆਈਆ॥੩੪॥ਸਲੋਕੁਮ:੩॥ਅਮਰੁਵੇਪਰਵਾਹੁਹੈਤਿਸੁਨਾਲਿਸਿਆਣਪਨਚਲਈਨਹੁਜਤਿਕਰਣੀਜਾਇ॥ਆਪੁਛੋਡਿਸਰ
ਣਾਇਪਵੈਮੰਨਿਲਏਰਜਾਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਮਡੰਡੁਨਲਗਈਹਉਮੈਵਿਚਹੁਜਾਇ॥ਨਾਨਕਸੇਵਕੁਸੋਈਆਖੀਐਜਿਸਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾ
ਇ॥੧॥ਮ:੩॥ਦਾਤਿਜੋਤਿਸਭਸੂਰਤਿਤੇਰੀ॥ਬਹੁਤੁਸਿਆਣਪਹਉਮੈਮੇਰੀ॥ਬਹੁਕਰਮਕਮਾਵਹਿਚੂਕੈਨਫੇਰੀ॥ਨਾਨਕਆਪਿ
ਕਰਾਏਕਰਤਾਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸਾਈਗਲਚੰਗੇਰੀ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਸਚੁਖਾਣਾਸਚੁਪੈਨਣਾਸਚੁਨਾਮੁਅਧਾਰੁ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਮੇਲਾਇਆਪ੍ਰ
ਭੁਦੇਵਣਹਾਰੁ॥ਭਾਗੁਪੂਰਾਤਿਨਜਾਗਿਆਜਪਿਆਨਿਰੰਕਾਰੁ॥ਸਾਧੂਸੰਗਤਿਲਗਿਆਤਰਿਆਸੰਸਾਰੁ॥ਨਾਨਕਸਿਫਤਿਸਲਾਹ
ਕਰਿਪ੍ਰਭਕਾਜੈਕਾਰੁ॥੩੫॥ਸਲੋਕੁਮ:੫॥ਸਭੇਜੀਅਸਮਾਲਿਅਪਣੀਮਿਹਰਕਰੁ॥ਅੰਨੁਪਾਣੀਮੁਚੁਉਪਾਇਦੁਖਦਾਲਦੁਭੰਨਿ
ਤਰੁ॥ਅਰਦਾਸਿਸੁਣੀਦਾਤਾਰਿਹੋਈਸਿਸਟਿਠਰੁ॥ਲੇਵਹੁਕੰਠਿਲਗਾਇਅਪਦਾਸਭਹਰੁ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਪ੍ਰਭਕਾਸਫਲੁਘ
ਰੁ॥੧॥ਮ:੫॥ਵੁਠੇਮੇਘਸੁਹਾਵਣੇਹੁਕਮੁਕੀਤਾਕਰਤਾਰਿ॥ਰਿਜਕੁਉਪਾਇਓਨੁਅਗਲਾਠਾਂਢਿਪਈਸੰਸਾਰਿ॥ਤਨੁਮਨੁਹਰਿਆਹੋ
ਇਆਸਿਮਰਤਅਗਮਅਪਾਰ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਆਪਣੀਸਚੇਸਿਰਜਣਹਾਰ॥ਕੀਤਾਲੋੜਹਿਸੋਕਰਹਿਨਾਨਕਸਦਬਲਿਹਾ
ਰ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਵਡਾਆਪਿਅਗੰਮੁਹੈਵਡੀਵਡਿਆਈ॥ਗੁਰਸਬਦੀਵੇਖਿਵਿਗਸਿਆਅੰਤਰਿਸਾਂਤਿਆਈ॥ਸਭੁਆਪੇਆਪਿ
ਵਰਤਦਾਆਪੇਹੈਭਾਈ॥ਆਪਿਨਾਥੁਸਭਨਥੀਅਨੁਸਭਹੁਕਮਿਚਲਾਈ॥ਨਾਨਕਹਰਿਭਾਵੈਸੋਕਰੇਸਭਚਲੈਰਜਾਈ॥੩੬
ਸਲੋਕੁਵਾਰਨਾਲਿ੭੦॥ ਸਾਰੰਗਕਾਜੁਮਲਾ ਚਉਪਦੇ੧੫੯॥ ਅਸਟਪਦੀਆਛੰਤ੮॥ ਵਾਰ੧ਜੁਮਲਾ੧੬੮

ਰਾਗੁਸਾਰੰਗੁਬਾਣੀਭਗਤਾਕੀਸ੍ਰੀਕਬੀਰਜੀਕੀ॥ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਕਹਾਨਰਗਰਬਸਿਥੋਰੀਬਾਤ॥ਮਨਦਸਨਾਜੁਟਕਾਚਾਰਿਗਾਂਠੀਐਂਡੌਟੇਢੌਜਾਤੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਹੁਤੁਪ੍ਰਤਾਪੁਗਾਂਉਸਉਪਾਏ

ਲੋਭਿਮੋਹਿਵਿਆਪੇਹਉਮੈ
ਕਦੇਨ

ਦੁਇਲਖਟਕਾਬਰਾਤਿ॥ਦਿਵਸਚਾਰਕੀਕਰਹੁਸਾਹਿਬੀਜੈਸੇਬਨਹਰਪਾਤ॥੧॥ਨਾਕੋਊਲੈਆਇਓਇਹੁਧਨੁਨਾਕੋਊਲੈਜਾਤ॥ ੮੦੫
ਰਾਵਨਹੂੰਤੇਅਧਿਕਛਤ੍ਰਪਤਿਖਿਨਮਹਿਗਏਬਿਲਾਤ॥੨॥ਹਰਿਕੇਸੰਤਸਦਾਥਿਰਪੂਜਹੁਜੋਹਰਿਨਾਮੁਜਪਾਤ॥ਜਿਨਕਉਕ੍ਰਿਪਾ
ਕਰਤਹੈਗੋਬਿੰਦੁਤੇਸਤਸੰਗਿਮਿਲਾਤ॥੩॥ਮਾਤਪਿਤਾਬਨਿਤਾਸੁਤਸੰਪਤਿਅੰਤਿਨਚਲਤਸੰਗਾਤ॥ਕਹਿਤਕਬੀਰਰਾਮਭਜੁ
ਬਉਰੇਜਨਮਅਕਾਰਥਜਾਤ॥੪॥੧॥ਸਾਰੰਗ॥ਰਾਜਾਸ੍ਰਮਮਿਤਿਨਹੀਜਾਨੀਤੇਰੀ॥ਤੇਰੇਸੰਤਨਕੀਹਉਚੇਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਸ
ਤੋਜਾਇਸੁਰੋਵਤੁਆਵੈਰੋਵਤੁਜਾਇਸੁਹਸੈ॥ਬਸਤੋਹੋਇਹੋਇਸੁਊਜਰੁਊਜਰੁਹੋਇਸੁਬਸੈ॥੧॥ਜਲਤੇਥਲਕਰਿਥਲਤੇਕੂਆਕੂਪਤੇ
ਮੇਰੁਕਰਾਵੈ॥ਧਰਤੀਤੇਆਕਾਸੁਚਢਾਵੈਚਢੇਅਕਾਸਿਗਿਰਾਵੈ॥੨॥ਭੇਖਾਰੀਤੇਰਾਜੁਕਰਾਵੈਰਾਜਾਤੇਭੇਖਾਰੀ॥ਖਲਮੂਰਖਤੇ
ਪੰਡਿਤੁਕਰਿਬੋਪੰਡਿਤਤੇਮੁਗਧਾਰੀ॥੩॥ਨਾਰੀਤੇਜੋਪੁਰਖੁਕਰਾਵੈਪੁਰਖਨਤੇਜੋਨਾਰੀ॥ਕਹੁਕਬੀਰਸਾਧੂਕੋਪ੍ਰੀਤਮੁਤਿਸੁਮੂ
ਰਤਿਬਲਿਹਾਰੀ॥੪॥੨॥ਸਾਰੰਗਬਾਣੀਨਾਮਦੇਵਜੀਕੀ॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਕਾਏਰੇਮਨਬਿਖਿਆਬਨਜਾਇ॥ਭੂਲੋਰੇਠਗਮੂਰੀਖਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੈਸੇਮੀਨੁਪਾਨੀਮਹਿਰਹੈ॥ਕਾਲਜਾਲਕੀਸੁਧਿਨਹੀ
ਲਹੈ॥ਜਿਹਬਾਸੁਆਦੀਲੀਲਿਤਲੋਹ॥ਐਸੇਕਨਿਕਕਾਮਨੀਬਾਧਿਓਮੋਹ॥੧॥ਜਿਉਮਧੁਮਾਖੀਸੰਚੈਅਪਾਰ॥ਮਧੁਲੀਨੋ
ਮੁਖਦੀਨੀਛਾਰੁ॥ਗਊਬਾਛਕਉਸੰਚੈਖੀਰੁ॥ਗਲਾਬਾਂਧਿਦੁਹਿਲੇਇਅਹੀਰੁ॥੨॥ਮਾਇਆਕਾਰਨਿਸ੍ਰਮੁਅਤਿਕਰੈ॥ਸੋਮਾ
ਇਆਲੈਗਾਡੈਧਰੈ॥ਅਤਿਸੰਚੈਸਮਝੈਨਹੀਮੂੜ੍ਹ॥ਧਨੁਧਰਤੀਤਨੁਹੋਇਗਇਓਧੂੜਿ॥੩॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਤ੍ਰਿਸਨਾਅਤਿਜਰੈ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿਕਬਹੂਨਹੀਕਰੈ॥ਕਹਤਨਾਮਦੇਉਤਾਚੀਆਣਿ॥ਨਿਰਭੈਹੋਇਭਜੀਐਭਗਵਾਨ॥੪॥੧॥ ਸਾਰੰਗ॥
ਬਦਹੁਕੀਨਹੋਡਮਾਧਉਮੋਸਿਉ॥ਠਾਕੁਰਤੇਜਨੁਜਨਤੇਠਾਕੁਰੁਖੇਲੁਪਰਿਓਹੈਤੋਸਿਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪਨਦੇਉਦੇਹੁਰਾਆ
ਪਨਆਪੁਲਗਾਵੈਪੂਜਾ॥ਜਲਤੇਤਰੰਗਤਰੰਗਤੇਹੈਜਲੁਕਹਨਸੁਨਨਕਉਦੂਜਾ॥੧॥ਆਪਹਿਗਾਵੈਆਪਹਿਨਾਚੈਆਪੁ
ਬਜਾਵੈਤੂਰਾ॥ਕਹਤਨਾਮਦੇਉਤੂੰਮੇਰੋਠਾਕੁਰੁਜਨੁਊਰਾਤੂਪੂਰਾ॥੨॥੨॥ਸਾਰੰਗ॥ ਦਾਸਅਨਿੰਨਮੇਰੋਨਿਜਰੂਪ॥ਦਰਸਨ
ਨਿਮਖਤਾਪਤ੍ਰਈਮੋਚਨਪਰਸਤਮੁਕਤਿਕਰਤਗ੍ਰਿਹਕੂਪ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੇਰੀਬਾਂਧੀਭਗਤੁਛਡਾਵੈਬਾਂਧੈਭਗਤੁਨਛੂ
ਟੈਮੋਹਿ॥ਏਕਸਮੈਮੋਕਉਗਹਿਬਾਂਧੈਤਉਫੁਨਿਮੋਪਹਿਜਬਾਬੁਨਹੋਇ॥੧॥ਮੈਗੁਨਬੰਧਸਗਲਕੀਜੀਵਨਿਮੇਰੀਜੀਵਨਿਮੇ
ਰੇਦਾਸ॥ਨਾਮਦੇਵਜਾਕੇਜੀਅਐਸੀਤੈਸੋਤਾਕੈਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰਗਾਸ॥੨॥੩॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਸਾਰੰਗ॥ ਤੈਨਰਕਿਆਪੁਰਾਨੁਸੁਨਿਕੀਨਾ॥ਅਨਪਾਵਨੀਭਗਤਿਨਹੀਉਪਜੀਭੂਖੈਦਾਨੁਨਦੀਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ ਪਰਮਾਨੰਦਜੀ
॥ਕਾਮੁਨਬਿਸਰਿਓਕ੍ਰੋਧੁਨਬਿਸਰਿਓਲੋਭੁਨਛੂਟਿਓਦੇਵਾ॥ਪਰਨਿੰਦਾਮੁਖਤੇਨਹੀਛੂਟੀਨਿਫਲਭਈਸਭਸੇਵਾ॥੧॥ ੩
ਬਾਟਪਾਰਿਘਰੁਮੂਸਿਬਿਰਾਨੋਪੇਟੁਭਰੈਅਪ੍ਰਾਧੀ॥ਜਿਹਪਰਲੋਕਜਾਇਅਪਕੀਰਤਿਸੋਈਅਬਿਦਿਆਸਾਧੀ॥੨॥ਹਿੰਸਾ
ਤਉਮਨਤੇਨਹੀਛੂਟੀਜੀਅਦਇਆਨਹੀਪਾਲੀ॥ਪਰਮਾਨੰਦਸਾਧਸੰਗਤਿਮਿਲਿਕਥਾਪੁਨੀਤਨਚਾਲੀ॥੩॥
ਸਾਰੰਗ॥ ਛਾਡਿਮਨਹਰਿਬਿਮੁਖਨਕੋਸੰਗੁ॥ ਸਾਰੰਗਮ:੫ਸੂਰਦਾਸਜੀ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਹਰਿਕੇਸੰਗਿਬਸੇਹਰਿਲੋਕ॥ਤਨੁਮਨੁਅਰਪਿਸਰਬਸੁਸਭੁਅਰਪਿਓਅਨਦਸਹਜਧੁਨਿਝੋਕ॥੧॥ਦਰਸਨੁਪੇਖਿਭਏਨਿ
ਰਬਿਖਈਪਾਏਹੈਸਗਲੇਥੋਕ॥ਆਨਬਸਤੁਸਿਉਕਾਜੁਨਕਛੂਐਸੁੰਦਰਬਦਨਅਲੋਕ॥ਸਿਆਮਸੁੰਦਰਤਜਿਆਨੁਜੁਚਾ
ਹਤਜਿਉਕੁਸਟੀਤਨਿਜੋਕ॥ਸੂਰਦਾਸਮਨੁਪ੍ਰਭਿਹਥਿਲੀਨੋਦੀਨੋਇਹੁਪਰਲੋਕ॥੨॥੩॥ ਰਹਾਉ॥

ਸਾਰੰਗ ਸ੍ਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕਾ ॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕਉਨੁ ਸਹਾਈ ਮਨ ਕਾ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਭਾਈ ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ਹਿਤੁ ਲਾਗੋ ਸਭ ਫਨ ਕਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਗੇ ਕਉ ਕਿਛੁ ਤੁਲਹਾ ਬਾਂਧੋ
ਕਿਆ ਭਰਵਾਸਾ ਧਨ ਕਾ ॥ ਕਹਾ ਬਿਸਾਸਾ ਇਸੁ ਭਾਂਡੇ ਕਾ ਇਤਨਕੁ ਲਾਗੈ ਠਨਕਾ ॥੧॥ ਸਗਲ ਧਰਮ ਪੁੰਨ ਫਲੁ ਪਾਵਹੁ
ਧੂਰਿ ਬਾਂਛਹੁ ਸਭ ਜਨ ਕਾ ॥ ਕਹੈ ਕਬੀਰੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸੰਤਹੁ ਇਹੁ ਮਨੁ ਉਡਨ ਪੰਖੇਰੂ ਬਨ ਕਾ ॥੨॥੧॥ ॥

ਕਬੀਰ ਜੀ ੩ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ ੩ ਪਰਮਾਨੰਦ ੧ ਸੂਰਦਾਸ ੨ ਤਿਲਕਾਂ ਜੁਮਲਾ ੯ ॥

੧ਓ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧ ॥ ਖਾਣਾ ਪੀਣਾ ਹਸਣਾ ਸਉਣਾ ਵਿਸਰਿ ਗਇਆ ਹੈ ਮਰਣਾ ॥ ਖਸਮੁ ਵਿਸਾਰਿ
ਖੁਆਰੀ ਕੀਨੀ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਨਹੀ ਰਹਣਾ ॥੧॥ ਪ੍ਰਾਣੀ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ॥ ਅਪਨੀ ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਵਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਤੁਧਨੋ ਸੇਵਹਿ ਤੁਝੁ ਕਿਆ ਦੇਵਹਿ ਮਾਂਗਹਿ ਲੇਵਹਿ ਰਹਹਿ ਨਹੀ ॥ ਤੂ ਦਾਤਾ ਜੀਆ ਸਭਨਾ ਕਾ ਜੀਆ ਅੰਦਰਿ ਜੀਉ ਤੁਹੀ ॥੨॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਿਆਵਹਿ ਸਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਵਹਿ ਸੇਈ ਸੂਚੇ ਹੋਹੀ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਰੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਮੈਲੇ ਹਛੇ ਹੋਹੀ ॥੩॥ ਜੇਹੀ ਰੁਤਿ
ਕਾਇਆ ਸੁਖੁ ਤੇਹਾ ਤੇਹੋ ਜੇਹੀ ਦੇਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਰੁਤਿ ਸੁਹਾਵੀ ਸਾਈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਰੁਤਿ ਕੇਹੀ ॥੪॥੧॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੧
ਹਰਿ ਕਰਉ ਬਿਨਉ ਗੁਰ ਅਪਨੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਵਰੁ ਆਣਿ ਮਿਲਾਵੈ ॥ ਸੁਣਿ ਘਨ ਘੋਰ ਸੀਤਲੁ ਮਨੁ ਮੋਰਾ ਲਾਲ ਰਤੀ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥
੧॥ ਬਰਸੁ ਘਨਾ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਭੀਨਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬੂੰਦ ਸੁਹਾਨੀ ਹੀਅਰੈ ਗੁਰਿ ਮੋਹੀ ਮਨੁ ਹਰਿ ਰਸਿ ਲੀਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਹਜਿ ਸੁਖੀ
ਵਰ ਕਾਮਣਿ ਪਿਆਰੀ ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ ਹਰਿ ਵਰਿ ਨਾਰਿ ਭਈ ਸੋਹਾਗਣਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਸੁਖਾਨਿਆ ॥੨॥ ਅਵਗ
ਣਿ ਤਿਆਗਿ ਭਈ ਬੈਰਾਗਨਿ ਅਸਥਿਰੁ ਵਰੁ ਸੋਹਾਗੁ ਹਰੀ ॥ ਸੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਤਿਸੁ ਕਦੇ ਨ ਵਿਆਪੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਕ
ਰੀ ॥੩॥ ਆਵਣ ਜਾਣੁ ਨਹੀ ਮਨੁ ਨਿਹਚਲੁ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਓਟ ਗਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਨੁ ਸੋਹਾਗਣਿ ਸਚੁ
ਸਹੀ ॥੪॥੨॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸਾਚੀ ਸੁਰਤਿ ਨਾਮਿ ਨਹੀ ਤ੍ਰਿਪਤੇ ਹਉਮੈ ਕਰਤ ਗਵਾਇਆ ॥ ਪਰ ਧਨ ਪਰ ਨਾਰੀ ਰਤਿ ਨਿੰਦਾ ਬਿ
ਖੁ ਖਾਈ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸਬਦੁ ਚੀਨਿ ਭੈ ਕਪਟ ਨ ਛੂਟੇ ਮਨਿ ਮੁਖਿ ਮਾਇਆ ਮਾਇਆ ॥ ਅਜਗਰਿ ਭਾਰਿ ਲਦੇ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ਮਰਿ
ਜਨਮੇ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥੧॥ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ਸਬਦੁ ਸੁਹਾਇਆ ॥ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਜੋਨਿ ਭੇਖ ਬਹੁ ਕੀਨੇ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੀਰਥਿ ਤੇਜੁ ਨਿਵਾਰਿ ਨ ਨਾਤੇ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨ ਭਾਇਆ ॥ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥੁ ਪਰਹਰਿ ਤਿਆਗਿਆ ਜਤ ਕੋ ਤਤ ਹੀ ਆ
ਇਆ ॥ ਬਿਸਟਾ ਕੀਟ ਭਏ ਉਤ ਹੀ ਤੇ ਉਤ ਹੀ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਅਧਿਕ ਸੁਆਦ ਰੋਗ ਅਧਿਕਾਈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਹਜੁ ਨ ਪਾਇ
ਆ ॥੨॥ ਸੇਵਾ ਸੁਰਤਿ ਰਹਸਿ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਖੋਜੀ ਉਪਜੈ ਬਾਦੀ ਬਿਨਸੈ ਹਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਗੁਰ ਕਰਤਾ
ਰਾ ॥ ਹਮ ਨੀਚ ਹੋਤੇ ਹੀਣਮਤਿ ਝੂਠੇ ਤੂ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥ ਆਤਮ ਚੀਨਿ ਤਹਾ ਤੂ ਤਾਰਣ ਸਚੁ ਤਾਰੇ ਤਾਰਣਹਾਰਾ ॥੩॥ ਬੈਸਿ ਸੁਥਾ
ਨਿ ਕਹਾਂ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਕਿਆ ਕਿਆ ਕਥਉ ਅਪਾਰਾ ॥ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖੀਐ ਅਗਮੁ ਅਜੋਨੀ ਤੂੰ ਨਾਥਾ ਨਾਥਣਹਾਰਾ ॥ ਕਿਸੁ ਪਹਿ ਦੇਖਿ ਕ
ਹਉ ਤੂ ਕੈਸਾ ਸਭਿ ਜਾਚਕ ਤੂ ਦਾਤਾ ॥ ਭਗਤਿਹੀਣੁ ਨਾਨਕੁ ਦਰਿ ਦੇਖਹੁ ਇਕੁ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਉਰਿ ਧਾਰਾ ॥੪॥੩॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਜਿਨ ਧਨ ਪਿਰ ਕਾ ਸਾਦੁ ਨ ਜਾਨਿਆ ਸਾ ਬਿਲਖ ਬਦਨ ਕੁਮਲਾਨੀ॥ ਭਈ ਨਿਰਾਸੀ ਕਰਮ ਕੀ ਫਾਸੀ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਨੀ॥੧॥ ਬਰਸੁ
ਘਨਾ ਮੇਰਾ ਪਿਰੁ ਘਰਿ ਆਇਆ॥ ਬਲਿ ਜਾਵਾ ਗੁਰ ਅਪਨੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਆਣਿ ਮਿਲਾਇਆ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਉਤਨ ਪ੍ਰੀਤਿ
ਸਦਾ ਠਾਕੁਰ ਸਿਉ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਸੁਹਾਵੀ॥ ਮੁਕਤਿ ਭਏ ਗੁਰਿ ਦਰਸੁ ਦਿਖਾਇਆ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਭਗਤਿ ਸੁਭਾਵੀ॥੨॥ ਹਮ ਥਾ
ਰੇ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਜਗਤੁ ਤੁਮਾਰਾ ਤੂ ਮੇਰਾ ਹਉ ਤੇਰਾ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਾਇਆ ਬਹੁਰਿ ਨ ਭਵਜਲਿ ਫੇਰਾ॥੩॥ ਅਪੁਨੇ ਪਿਰ ਹ
ਰਿ ਦੇਖਿ ਵਿਗਾਸੀ ਤਉ ਧਨ ਸਾਚੁ ਸੀਗਾਰੋ॥ ਅਕੁਲ ਨਿਰੰਜਨ ਸਿਉ ਸਚਿ ਸਾਚੀ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੋ॥੪॥ ਮੁਕਤਿ ਭਈ ਬੰ
ਧਨ ਗੁਰਿ ਖੋਲੇ ਸਬਦਿ ਸੁਰਤਿ ਪਤਿ ਪਾਈ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ॥੫॥੪॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੧
॥ ਪਰ ਦਾਰਾ ਪਰ ਧਨੁ ਪਰ ਲੋਭਾ ਹਉਮੈ ਬਿਖੈ ਬਿਕਾਰ॥ ਦੁਸਟ ਭਾਉ ਤਜਿ ਨਿੰਦ ਪਰਾਈ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਚੰਡਾਰ॥੧॥
ਮਹਲ ਮਹਿ ਬੈਠੇ ਅਗਮ ਅਪਾਰ॥ ਭੀਤਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਵੈ ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਰਤਨੁ ਆਚਾਰ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਦੁਖ
ਸੁਖ ਦੋਊ ਸਮ ਕਰਿ ਜਾਨੈ ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਸੰਸਾਰ॥ ਸੁਧਿ ਬੁਧਿ ਨਾਮਿ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਸਤਸੰਗਤਿ ਗੁਰ ਪਿਆਰ॥੨॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਲਾ
ਹਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ਗੁਰ ਦਾਤਾ ਦੇਵਣਹਾਰੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਿਖ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਕਰਤਾਰੁ॥੩॥ ਕਾਇਆ
ਮਹਲੁ ਮੰਦਰੁ ਘਰੁ ਹਰਿ ਕਾ ਤਿਸੁ ਮਹਿ ਰਾਖੀ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਈਐ ਹਰਿ ਮੇਲੇ ਮੇਲਣਹਾਰ॥੪॥
॥੫॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨॥ ਪਵਣੈ ਪਾਣੀ ਜਾਣੈ ਜਾਤਿ॥ ਕਾਇਆ ਅਗਨਿ ਕਰੇ ਨਿਭਰਾਂਤਿ॥ ਜੰਮਹਿ ਜੀਅ ਜਾਣੈ ਜੇ
ਥਾਉ॥ ਸੁਰਤਾ ਪੰਡਿਤੁ ਤਾ ਕਾ ਨਾਉ॥੧॥ ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ਨ ਜਾਣੀਅਹਿ ਮਾਇ॥ ਅਣਡੀਠਾ ਕਿਛੁ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ॥ ਕਿਆ ਕਰਿ
ਆਖਿ ਵਖਾਣੀਐ ਮਾਇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਊਪਰਿ ਦਰਿ ਅਸਮਾਨਿ ਪਇਆਲਿ॥ ਕਿਉ ਕਰਿ ਕਹੀਐ ਦੇਹੁ ਵੀਚਾਰਿ॥ ਬਿਨੁ ਜਿਹਵਾ ਜੋ
ਜਪੈ ਹਿਆਉ॥ ਕੋਈ ਜਾਣੈ ਕੈਸਾ ਨਾਉ॥੨॥ ਕਥਨੀ ਬਦਨੀ ਰਹੈ ਨਿਭਰਾਂਤਿ॥ ਸੋ ਬੂਝੈ ਹੋਵੈ ਜਿਸੁ ਦਾਤਿ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਅੰਤਰਿ ਰਹੈ ਲਿ
ਵ ਲਾਇ॥ ਸੋਈ ਪੁਰਖੁ ਜਿ ਸਚਿ ਸਮਾਇ॥੩॥ ਜਾਤਿ ਕੁਲੀਨੁ ਸੇਵਕੁ ਜੇ ਹੋਇ॥ ਤਾ ਕਾ ਕਹਣਾ ਕਹਹੁ ਨ ਕੋਇ॥ ਵਿਚਿ ਸਨਾਤਿ
ਸੇਵਕੁ ਹੋਇ॥ ਨਾਨਕ ਪਣ੍ਹੀਆ ਪਹਿਰੈ ਸੋਇ॥੪॥੧॥੬ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੧॥ ਦੁਖੁ ਵੇਛੋੜਾ ਇਕੁ ਦੁਖੁ ਭੂਖ॥ ਇਕੁ ਦੁਖੁ ਸਕਤ
ਵਾਰ ਜਮਦੂਤ॥ ਇਕੁ ਦੁਖੁ ਰੋਗੁ ਲਗੈ ਤਨਿ ਧਾਇ॥ ਵੈਦ ਨ ਭੋਲੇ ਦਾਰੂ ਲਾਇ॥੧॥ + ਦਰਦੁ ਹੋਵੈ ਦੁਖੁ ਰਹੈ ਸਰੀਰ॥ ਐਸਾ ਦਾਰੂ ਲ
ਗੈ ਨ ਬੀਰ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਖਸਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਕੀਏ ਰਸ ਭੋਗ॥ ਤਾਂ ਤਨਿ ਉਠਿ ਖਲੋਏ ਰੋਗ॥ ਮਨ ਅੰਧੇ ਕਉ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ॥ ਵੈਦ ਨ ਭੋ
ਲੇ ਦਾਰੂ ਲਾਇ॥੨॥ ਚੰਦਨ ਕਾ ਫਲੁ ਚੰਦਨ ਵਾਸੁ॥ ਮਾਣਸ ਕਾ ਫਲੁ ਘਟ ਮਹਿ ਸਾਸੁ॥ ਸਾਸਿ ਗਇਐ ਕਾਇਆ ਢਲਿ ਪਾਇ॥ ਤਾ ਕੈ ਪਾਛੈ
ਕੋਇ ਨ ਖਾਇ॥੩॥ ਕੰਚਨ ਕਾਇਆ ਨਿਰਮਲ ਹੰਸੁ॥ ਜਿਸੁ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਅੰਸੁ॥ ਦੂਖ ਰੋਗ ਸਭਿ ਗਇਆ ਗਵਾਇ॥ ਨਾਨਕ
ਛੂਟਸਿ ਸਾਚੈ ਨਾਇ॥੪॥੨॥੭॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੧॥ ਦੁਖ ਮਹੁਰਾ ਮਾਰਣ ਹਰਿ ਨਾਮੁ॥ ਸਿਲਾ ਸੰਤੋਖ ਪੀਸਣੁ ਹਥਿ ਦਾਨੁ॥ ਨਿਤ ਨਿ
ਤ ਲੇਹੁ ਨ ਛੀਜੈ ਦੇਹ॥ ਅੰਤ ਕਾਲਿ ਜਮੁ ਮਾਰੈ ਠੇਹ॥੧॥ ਐਸਾ ਦਾਰੂ ਖਾਹਿ ਗਵਾਰ॥ ਜਿਤੁ ਖਾਧੈ ਤੇਰੇ ਜਾਹਿ ਵਿਕਾਰ॥੧॥ ਰਹਾਉ
॥ ਰਾਜੁ ਮਾਲੁ ਜੋਬਨੁ ਸਭੁ ਛਾਵ॥ ਰਥਿ ਫਿਰੰਦੈ ਦੀਸਹਿ ਥਾਵ॥ ਦੇਹੁ ਨ ਨਾਉ ਨ ਹੋਵੈ ਜਾਤਿ॥ ਓਥੈ ਦਿਹੁ ਐਥੈ ਸਭ ਰਾਤਿ॥੨॥
ਸਾਦ ਕਰਿ ਸਮਧਾਂ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਘਿਉ ਤੇਲੁ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਗਨੀ ਸਿਉ ਮੇਲੁ॥ ਹੋਮ ਜਗ ਅਰੁ ਪਾਠ ਪੁਰਾਣ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਪਰਵ
ਾਣ॥੩॥ ਤਪੁ ਕਾਗਦੁ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਨੀਸਾਨੁ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਲਿਖਿਆ ਏਹੁ ਨਿਧਾਨੁ॥ ਸੇ ਧਨਵੰਤ ਦਿਸਹਿ ਘਰਿ ਜਾਇ॥ ਨਾਨਕ

ਸੁਰਤਿ

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਵੈਦ ਨ ਭੋਲੇ ਦਾਰੂ ਲਾਇ॥

ਜਨਨੀ ਪੀਤੀ ਮਾਇਆ ॥੪॥੩॥੮॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਬਾਗੇ ਕਾਪੜ ਬੋਲੈ ਬੈਣ ॥ ਲੰਮਾ ਨਕੁ ਕਾਲੇ ਤੇਰੇ ਨੈਣ ॥ ਕਬਹੂੰ ਸਾਹਿਬੁ ਦੇਖਿਆ ਭੈਣ ॥੧॥ ਊਡਾਂ ਊਡਿ ਚੜਾਂ ਅਸਮਾਨਿ ॥ ਸਾਹਿਬ ਸੰਮ੍ਰਿਥ ਤੇਰੈ ਤਾਣਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਡੂੰਗਰਿ ਦੇਖਾਂ ਤੀਰ ॥ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਸਾਹਿਬੁ ਬੀਰ ॥੨॥ ਜਿਨਿ ਤਨੁ ਸਾਜਿ ਦੀਏ ਨਾਲਿ ਖੰਭ ॥ ਅਤਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਉਡਣੈ ਕੀ ਡੰਝ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾਂ ਬੰਧਾਂ ਧੀਰ ॥ ਜਿਉ ਵੇਖਾਲੇ ਤਿਉ ਵੇਖਾਂ ਬੀਰ ॥੩॥ ਨ ਇਹੁ ਤਨੁ ਜਾਇਗਾ ਨ ਜਾਹਿਗੇ ਖੰਭ ॥ ਪਉਣੈ ਪਾਣੀ ਅਗਨੀ ਕਾ ਸਨਬੰਧ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਜਪੀਐ ਕਰਿ ਗੁਰੁ ਪੀਰੁ ॥ ਸਚਿ ਸਮਾਵੈ ਏਹੁ ਸਰੀਰੁ ॥੪॥੪॥੯॥

ਰਾਗੁ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੩ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਆਕਾਰੁ ਹੈ ਆਪੇ ਆਪੇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਏ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਜਿਤੁ ਭਾਵੈ ਤਿਤੁ ਲਾਏ ॥ ਸੇਵਕ ਕਉ ਏਹਾ ਵਡਿਆਈ ਜਾ ਕਉ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਏ ॥੧॥ ਆਪਣਾ ਭਾਣਾ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਲਹੀਐ ॥ ਏਹਾ ਸਕਤਿ ਸਿਵੈ ਘਰਿ ਆਵੈ ਜੀਵਦਿਆ ਮਰਿ ਰਹੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਵੇਦ ਪੜੈ ਪੜਿ ਵਾਦੁ ਵਖਾਣੈ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸਾ ॥ ਏਹ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮਾਇਆ ਜਿਨਿ ਜਗਤੁ ਭੁਲਾਇਆ ਜਨਮ ਮਰਣ ਕਾ ਸਹਸਾ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ਚੂਕੈ ਮਨਹੁ ਅੰਦੇਸਾ ॥੨॥ ਹਮ ਦੀਨ ਮੂਰਖ ਅਵੀਚਾਰੀ ਤੁਮ ਚਿੰਤਾ ਕਰਹੁ ਹਮਾਰੀ ॥ ਹੋਹੁ ਦਇਆਲ ਕਰਿ ਦਾਸੁ ਦਾਸਾ ਕਾ ਸੇਵਾ ਕਰੀ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਏਕੁ ਨਿਧਾਨੁ ਦੇਹਿ ਤੂ ਅਪਣਾ ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀ ॥੩॥ ਕਹਤੁ ਨਾਨਕੁ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਬੂਝਹੁ ਕੋਈ ਐਸਾ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਜਿਉ ਜਲ ਊਪਰਿ ਫੇਨੁ ਬੁਦਬੁਦਾ ਤੈਸਾ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਹੋਆ ਤਿਸਹਿ ਸਮਾਣਾ ਚੂਕਿ ਗਇਆ ਪਾਸਾਰਾ ॥੪॥੧॥

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਜਿਨੀ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣਿਆ ਸੇ ਮੇਲੇ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇ ॥ ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਸਚਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਸਦਾ ਸਚੁ ਹਰਿ ਵੇਖਦੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਇ ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਹੁਕਮੁ ਮੰਨਿ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਭਾਣਾ ਅਪਣਾ ਭਾਵਦਾ ਜਿਸੁ ਬਖਸੇ ਤਿਸੁ ਬਿਘਨੁ ਨ ਕੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਸਭਾ ਧਾਤੁ ਹੈ ਨਾ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਨ ਭਾਇ ॥ ਗਤਿ ਮੁਕਤਿ ਕਦੇ ਨ ਹੋਵਈ ਹਉਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਹਿ ॥ ਸਾਹਿਬ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥੀਐ ਪਇਐ ਕਿਰਤਿ ਫਿਰਾਹਿ ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟਿਐ ਮਨੁ ਮਰਿ ਰਹੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ਕਹਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥ ਚਉਥੈ ਪਦਿ ਵਾਸਾ ਹੋਇਆ ਸਚੈ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੩॥ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਹੈ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਬੁਝੀਐ ਸਬਦੇ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਤੂ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਰਿ ਸੋਭਾ ਪਾਇ ॥੪॥੨॥

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋਈ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਦਾਤਾ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਬਖਸੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਸਾਂਤਿ ਊਪਜੈ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਲਏਇ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲੈ ਨਾਉ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਸਦਾ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨਮੁਖ ਸਦਾ ਵਿਛੁੜੇ ਫਿਰਹਿ ਕੋਇ ਨ ਕਿਸ ਹੀ ਨਾਲਿ ॥ ਹਉਮੈ ਵਡਾ ਰੋਗੁ ਹੈ ਸਿਰਿ ਮਾਰੇ ਜਮਕਾਲਿ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਨ ਵਿਛੁੜਹਿ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥੨॥ ਸਭਨਾ ਕਰਤਾ ਏਕੁ ਤੂ ਨਿਤ ਕਰਿ ਦੇਖਹਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਇਕਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਆ ਬਖਸੇ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣਦਾ ਕਿਸੁ ਆਗੈ ਕਰੀ ਪੂਕਾਰ ॥੩॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੈ ਨਦਰੀ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਉਚਰੈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਨਾਮੇ ਹੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥੪॥੩॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਗੁਰੁ ਸਾਲਾਹੀ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਰਾਇਣੁ ਸੋਈ ॥

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਹੋਈ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਨਿਤ ਸਾਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਵੈ ਸੋਈ ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਰਿਦੈ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਤਜਿ ਕੂੜੁ ਕੁਟੰਬੁ ਹਉਮੈ ਬਿਖੁ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਚਲਣੁ ਰਿਦੈ ਸਮਾਲਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਦਾਤਾ ਰਾਮ ਨਾ
ਮ ਕਾ ਹੋਰੁ ਦਾਤਾ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ॥ ਜੀਅ ਦਾਨੁ ਦੇਇ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇ ਸਾਚੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਹੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਰਵਿਆ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਧਿ ਲ
ਗਾਹੀ ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦੀ ਇਹੁ ਮਨੁ ਭੇਦਿਆ ਹਿਰਦੈ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅਲਖੁ ਨ ਜਾਈ ਲਖਿਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਕਥ ਕਹਾ
ਣੀ ॥ ਆਪੇ ਦਇਆ ਕਰੇ ਸੁਖਦਾਤਾ ਜਪੀਐ ਸਾਰਿੰਗਪਾਣੀ ॥੩॥ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਬਹੁੜਿ ਨ ਹੋਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਧਿਆਇਆ ॥ ਮਨ
ਤੇ ਮਨੁ ਮਿਲਿਆ ਸੁਆਮੀ ਮਨੁ ਮੰਨਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਸਾਚੇ ਹੀ ਸਚੁ ਸਾਚਿ ਪਤੀਜੈ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ॥੪॥ ਏਕੋ ਏਕੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਸੁਆ　ਹੀ
ਮੀ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੈ ਮੀਠਾ ਜਗਿ ਨਿਰਮਲ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭੂ ਤੇ ਪਾਈਐ ਜਿਨ ਕਉ ਧੁਰਿ ਲਿ
ਖਿਆ ਹੋਈ ॥੫॥੪॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਗਣ ਗੰਧਰਬ ਨਾਮੇ ਸਭਿ ਉਧਰੇ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਸਦ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ
ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ਉਰਧਾਰਿ ॥ ਜਿਸਹਿ ਬੁਝਾਏ ਸੋਈ ਬੂਝੈ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਬਾਣੀ ਸਬਦੇ ਗਾਵੈ ਸਾਚਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥
੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਦਾਤਿ ਸਬਦ ਸੁਖੁ ਅੰਤਰਿ ਸਦਾ ਨਿਬਹੈ ਤੇਰੈ ਨਾਲਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨਮੁਖ ਪਾਖੰਡੁ ਕਦੇ ਨ ਚੂ
ਕੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਬਿਖਿਆ ਮਨਿ ਰਾਤੇ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਏ ॥ ਇਹੁ ਵੇਲਾ ਫਿਰਿ ਹਥਿ ਨ ਆਵੈ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਪਛੁਤਾ
ਏ ॥ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜਨਮੈ ਕਦੇ ਨ ਬੂਝੈ ਵਿਸਟਾ ਮਾਹਿ ਸਮਾਏ ॥੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੇ ਉਧਰੇ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਹਰਿ ਨਾ
ਮੁ ਧਿਆਇਆ ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ਉਰਧਾਰਿ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਮਲ ਮਤਿ ਊਤਮ ਊਤਮ ਬਾਣੀ ਹੋਈ ॥ ਏਕੋ ਪੁਰਖੁ ਏਕੁ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ਦੂਜਾ ਅ
ਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥੩॥ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੇ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਾਤਾ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸੇਵਾ ਸੁਰਤਿ ਸਮੇਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਵਸਿਆ
ਅਲਖੁ ਅਭੇਵ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਲਖਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਇ ॥੪॥੫॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੩
ਦੁਤੁਕੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਪਾਵੈ ਘਰੁ ਦਰੁ ਮਹਲੁ ਸੁ ਥਾਨੁ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਚੂਕੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥੧॥ ਜਿਨ ਕਉ ਲਿਲਾਟਿ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾ　ਸੁ
ਮੁ ਸਦਾ ਸਦਾ ਧਿਆਵਹਿ ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨ ਕੀ ਬਿਧਿ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਜਾਣੈ ਅਨਦਿਨੁ ਲਾਗੈ ਸਦ ਹਰਿ ਸਿਉ ਧਿਆਨੁ ॥ ਗੁਰ ਸ
ਬਦਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਬੈਰਾਗੀ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਸਾਚੀ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥੨॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਖੇਲੈ ਹੁਕਮ ਕਾ ਬਾਧਾ ਇਕ ਖਿਨ ਮਹਿ ਦਹ ਦਿਸ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ॥ ਜਾਂ ਆ
ਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਤਾਂ ਇਹੁ ਮਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਤਕਾਲ ਵਸਿ ਆਵੈ ॥੩॥ ਇਸੁ ਮਨ ਕੀ ਬਿਧਿ ਮਨ ਹੂ ਜਾਣੈ ਬੂਝੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾ　ਤਾਂ
ਮੁ ਧਿਆਇ ਸਦਾ ਤੂ ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਜਿਤੁ ਪਾਵਹਿ ਪਾਰਿ ॥੪॥੬॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਪ੍ਰਾਣ ਸਭਿ ਤਿਸ ਕੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾ
ਈ ॥ ਏਕਸੁ ਬਿਨੁ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣਾ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਬੁਝਾਈ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਨਾਮਿ ਰਹਉ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ਅਦਿਸਟੁ ਅਗੋਚਰੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਕਰ
ਤਾ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਧਿਆਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਭੀਜੈ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੈ ਸਹਜੇ ਰਹੇ ਸਮਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਭਾਗੈ ਏਕ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾ
ਈ ॥੨॥ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਸਚੁ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ਗਤਿ ਮਤਿ ਤਬ ਹੀ ਪਾਈ ॥ ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਕਿਸਹਿ ਬੁਝਾਏ ਤਿਨਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੩॥ ਜਹ ਜਹ ਦੇਖਾ
ਤਹ ਏਕੋ ਸੋਈ ਇਹੁ ਗੁਰਮਤਿ ਬੁਧਿ ਪਾਈ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਪ੍ਰਾਨ ਧਰੀ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਨਾਨਕ ਆਪੁ ਗਵਾਈ ॥੪॥੭॥
ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰਣੁ ਸਬਦੇ ਪਾਇਆ ਜਾਈ ॥ ਭਗਤੀ ਰਾਤੇ ਸਦ ਬੈਰਾਗੀ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਪਤਿ ਪਾਈ ॥੧॥
ਮਨ ਰੇ ਮਨ ਸਿਉ ਰਹਉ ਸਮਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅਤਿ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਗੁ

ਰਾਮ

ਮਤਿ ਕੋਇ ਭੁਲਾਈ ॥ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਕਰਣੀ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੨॥ ਆਪੇ ਸਬਦੁ ਸਚੁ ਸਾਖੀ ਆਪੇ ਜਿਨੑ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ ॥ ਦੇਹੀ ਕਾਚੀ ਪਉਣੁ ਵਜਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਈ ॥੩॥ ਆਪੇ ਸਾਜੇ ਸਭ ਕਾਰੈ ਲਾਏ ਸੋ ਸਚੁ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕੋਈ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਨਾਮੇ ਦੇਇ ਵਡਾਈ ॥੪॥੭॥

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਹਉਮੈ ਬਿਖੁ ਮਨੁ ਮੋਹਿਆ ਲਦਿਆ ਅਜਗਰ ਭਾਰੀ ॥ ਗਰੁੜੁ ਸਬਦੁ ਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਹਉਮੈ ਬਿਖੁ ਹਰਿ ਮਾਰੀ ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਹਉਮੈ ਮੋਹੁ ਦੁਖੁ ਭਾਰੀ ॥ ਇਹੁ ਭਵਜਲੁ ਜਗਤੁ ਨ ਜਾਈ ਤਰਣਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰੁ ਹਰਿ ਤਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਪਸਾਰਾ ਸਭ ਵਰਤੈ ਆਕਾਰੀ ॥ ਤੁਰੀਆ ਗੁਣੁ ਸਤਸੰਗਤਿ ਪਾਈਐ ਨਦਰੀ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੀ ॥੨॥ ਚੰਦਨ ਗੰਧ ਸੁਗੰਧ ਹੈ ਬਹੁ ਬਾਸਨਾ ਬਹਕਾਰਿ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕਰਣੀ ਊਤਮ ਹੈ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਜਗਿ ਬਿਸਥਾਰਿ ॥੩॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਠਾਕੁਰ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ਮਨਿ ਜਪਿਆ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰਿ ॥੪॥੮॥

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਘਰੁ ੨ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਗਿਰਹੀ ਕਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਉਦਾਸੀ ॥ ਕਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਅਵਰਨੁ ਸਦਾ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ ਕਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਚੰਚਲੁ ਕਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ਇਸੁ ਮਨ ਕਉ ਮਮਤਾ ਕਿਥਹੁ ਲਾਗੀ ॥੧॥ ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ਕਰਤੈ ਲਾਈ ॥ ਏਹੁ ਹੁਕਮੁ ਕਰਿ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਬੂਝਹੁ ਭਾਈ ॥ ਸਦਾ ਰਹਹੁ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ॥੨॥ ਸੋ ਪੰਡਿਤੁ ਜੋ ਤਿਹਾਂ ਗੁਣਾ ਕੀ ਪੰਡ ਉਤਾਰੈ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਓਹੁ ਦੀਖਿਆ ਲੇਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਆਗੈ ਸੀਸੁ ਧਰੇਇ ॥ ਸਦਾ ਅਲਗੁ ਰਹੈ ਨਿਰਬਾਣੁ ॥ ਸੋ ਪੰਡਿਤੁ ਦਰਗਹ ਪਰਵਾਣੁ ॥੩॥ ਸਭਨਾਂ ਮਹਿ ਏਕੋ ਏਕੁ ਵਖਾਣੈ ॥ ਜਾਂ ਏਕੋ ਵੇਖੈ ਤਾਂ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ॥ ਜਾ ਕਉ ਬਖਸੇ ਮੇਲੇ ਸੋਇ ॥ ਐਥੈ ਓਥੈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੪॥ ਕਹਤ ਨਾਨਕੁ ਕਵਨ ਬਿਧਿ ਕਰੇ ਕਿਆ ਕੋਇ ॥ ਸੋਈ ਮੁਕਤਿ ਜਾ ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਹੋਇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸੋਇ ॥ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਕੀ ਫਿਰਿ ਕੂਕ ਨ ਹੋਇ ॥੫॥੧੦॥

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਜੋਨਿ ਮਨਮੁਖ ਭਰਮਾਈ ॥ ਜਮਕਾਲੁ ਮਾਰੇ ਨਿਤ ਪਤਿ ਗਵਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਜਮ ਕੀ ਕਾਣਿ ਚੁਕਾਈ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਿਆ ਮਹਲੁ ਘਰੁ ਪਾਈ ॥੧॥ ਪ੍ਰਾਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਦੁਬਿਧਾ ਖੋਇਆ ਕਉਡੀ ਬਦਲੈ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਅੰਤਰਿ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰੁ ॥ ਭਵਜਲੁ ਸਬਦਿ ਲੰਘਾਵਣਹਾਰੁ ॥ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਦਿਸੈ ਸਚਿਆਰੁ ॥੨॥ ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਰੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਹੀ ਪਾਇਆ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭਰਮਿ ਭੂਲੇ ਬਹੁ ਮਾਇਆ ॥ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਬਹੁ ਮੋਹੁ ਵਧਾਇਆ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਮਨਮੁਖ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੩॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਅਗਮ ਅਥਾਹਾ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਜਪੀਐ ਸਚੁ ਲਾਹਾ ॥ ਹਾਜਰੁ ਹਜੂਰਿ ਹਰਿ ਵੇਪਰਵਾਹਾ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਹਾ ॥੪॥੨॥੧੧॥

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਜੀਵਤ ਮੁਕਤ ਗੁਰਮਤੀ ਲਾਗੇ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦ ਜਾਗੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਆਪੁ ਗਵਾਈ ॥ ਹਉ ਤਿਨ ਜਨ ਕੈ ਸਦ ਲਾਗਉ ਪਾਈ ॥੧॥ ਹਉ ਜੀਵਾਂ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਮੁਕਤਿ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਅਗਿਆਨੁ ਗੁਬਾਰੁ ॥ ਮਨਮੁਖ ਮੋਹੇ ਮੁਗਧ ਗਵਾਰ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਧੰਧਾ ਕਰਤ ਵਿਹਾਈ ॥ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਮਿਲੈ ਸਜਾਈ ॥੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ਕੂੜੈ ਲਾਲਚਿ ਨਾ ਲਪਟਾਈ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਹੋਵੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਈ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵੈ ਰਸਨ ਰਸਾਈ ॥੩॥ ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਕਿਸਹਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥ ਜੋ ਧੁਰਿ ਮਿਲਿਆ ਸੋ ਵਿਛੁੜਿ ਨ ਜਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈ ॥੪॥੩॥੧੨॥

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਰਸਨਾ ਨਾਮੁ ਸਭੁ ਕੋਈ ਕਹੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਤਾ ਨਾਮੁ ਲਹੈ ॥ ਬੰਧਨ ਤੋੜੇ ਮੁਕਤਿ ਘਰਿ ਰਹੈ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਅਸਥਿਰੁ ਘਰਿ ਬਹੈ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕਾਹੇ ਰੋਸੁ ਕਰੀਜੈ ॥ ਲਾਹਾ ਕਲਜੁਗਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹੈ ਗੁਰਮਤਿ ਅਨਦਿਨੁ ਹਿਰਦੈ ਰਵੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਾਬੀਹਾ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਬਿਲਲਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਦੇਖੇ ਨੀਦ ਨ ਪਾਈ ॥ ਇਹੁ ਵੇਛੋੜਾ ਸਹਿਆ ਨ ਜਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤਾਂ ਮਿਲੈ ਸੁਭਾਈ ॥੨॥ ਨਾਮਹੀਣੁ ਬਿਨਸੈ ਦੁਖੁ ਪਾਈ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜਾਲਿਆ ਭੂਖ ਨ ਜਾਈ ॥ ਵਿਣੁ ਭਾਗਾ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਈ ॥ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਥਾਕਾ ਕਰਮ ਕਮਾਈ ॥੩॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਬਾਣੀ ਬਿਖੁ ਬੀਚਾਰੁ

ਮ ਤ੍ਰ

+ ਪੰਡਿਤ ਇਸ ਮਨ ਕਾ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਅਵਰਿ ਕਿ ਬਹੁਤਾ ਪੜਹਿ ਉਠਾਵਹਿ ਭਾਰੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਵਿਚਿ ਆਪੈ ਲੂਕਾ ਵਿਚਿ ਆਵਾ ਧਾਤੁ ॥ ਮਰਿ ਜਨਮੈ ਫਿਰਿ ਰੋਇ ਦੁਖੁ ਆਗੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰੀਐ ਗੁਣ ਉਰਧਾਰਿ ॥੪॥ ਗੁਰ ਮਾਨੈ ਮਾਨੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਮਨੁ
ਸੀਤਲੁ ਹੋਇ ॥ ਚਹੁ ਜੁਗਿ ਸੋਭਾ ਨਿਰਮਲੁ ਜਨੁ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ਕੋਇ ॥੫॥੪॥੧੩॥

੨੨॥ ਰਾਗੁ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ॥ ਚਉਪਦੇ ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਓ ਹਿਰਦੈ ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਦੂਖ ਵਿਸਾਰੀ ॥ ਸਭ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਬੰਧਨ ਤੂਟੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥੧॥ ਨੈਨੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਾ
ਗੀ ਤਾਰੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੇਖਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਬਿਗਸਿਓ ਜਨੁ ਹਰਿ ਭੇਟਿਓ ਬਨਵਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨਿ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤਿਸ ਕੈ ਕੁਲਿ
ਲਾਗੀ ਗਾਰੀ ॥ ਹਰਿ ਤਿਸ ਕੈ ਕੁਲਿ ਪਰਸੂਤਿ ਨ ਕਰੀਅਹੁ ਤਿਸੁ ਬਿਧਵਾ ਕਰਿ ਮਹਤਾਰੀ ॥੨॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਨਿ ਮਿਲਾਵਹੁ ਗੁਰੁ ਸਾਧੂ ਜਿਸੁ ਅਹਿਨਿਸਿ
ਹਰਿ ਉਰਧਾਰੀ ॥ ਗੁਰਿ ਡੀਠੈ ਗੁਰ ਕਾ ਸਿਖੁ ਬਿਗਸੈ ਜਿਉ ਬਾਰਿਕੁ ਦੇਖਿ ਮਹਤਾਰੀ ॥੩॥ ਧਨ ਪਿਰ ਕਾ ਇਕ ਹੀ ਸੰਗਿ ਵਾਸਾ ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਭੀਤਿ ਕਰਾਰੀ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ
ਹਉਮੈ ਭੀਤਿ ਤੋਰੀ ਜਨ ਨਾਨਕ ਮਿਲੇ ਬਨਵਾਰੀ ॥੪॥੧॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਗੰਗਾ ਜਮੁਨਾ ਗੋਦਾਵਰੀ ਸਰਸੁਤੀ ਤੇ ਕਰਹਿ ਉਦਮੁ ਧੂਰਿ ਸਾਧੂ ਕੀ ਤਾ
ਈ ॥ ਕਿਲਵਿਖ ਮੈਲੁ ਭਰੇ ਪਰੇ ਹਮਰੈ ਵਿਚਿ ਹਮਰੀ ਮੈਲੁ ਸਾਧੂ ਕੀ ਧੂਰਿ ਗਵਾਈ ॥੧॥ ਤੀਰਥਿ ਅਠਸਠਿ ਮਜਨੁ ਨਾਈ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਕੀ ਧੂਰਿ ਪਰੀ ਉਡਿ
ਨੇਤ੍ਰੀ ਸਭ ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ਗਵਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾਹਰਨਵੀ ਤਪੈ ਭਾਗੀਰਥਿ ਆਣੀ ਕੇਦਾਰੁ ਥਾਪਿਓ ਮਹਸਾਈ ॥ ਕਾਂਸੀ ਕ੍ਰਿਸਨੁ ਚਰਾਵਤ ਗਾਊ ਮਿ
ਲਿ ਹਰਿ ਜਨ ਸੋਭਾ ਪਾਈ ॥੨॥ ਜਿਤਨੇ ਤੀਰਥ ਦੇਵੀ ਥਾਪੇ ਸਭਿ ਤਿਤਨੇ ਲੋਚਹਿ ਧੂਰਿ ਸਾਧੂ ਕੀ ਤਾਈ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਸੰਤੁ ਮਿਲੈ ਗੁਰ ਸਾਧੂ ਲੈ ਤਿਸ ਕੀ ਧੂਰਿ
ਮੁਖਿ ਲਾਈ ॥੩॥ ਜਿਤਨੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਤੁਮਰੀ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਸਭ ਤਿਤਨੀ ਲੋਚੈ ਧੂਰਿ ਸਾਧੂ ਕੀ ਤਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਲਿਲਾਟਿ ਹੋਵੈ ਜਿਸੁ ਲਿਖਿਆ ਤਿਸੁ ਸਾਧੂ
ਧੂਰਿ ਦੇ ਹਰਿ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਈ ॥੪॥੨॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਹਰਿ ਮੀਠ ਲਗਾਨਾ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੈ ॥ ਤਿਸੁ ਕੀ ਭੂਖ ਦੂਖ ਸਭ
ਉਤਰੈ ਜੋ ਹਰਿ ਗੁਣ ਹਰਿ ਉਚਰੈ ॥੧॥ ਜਪਿ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਿਸਤਰੈ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਬਚਨ ਕਰਨ ਸੁਨਿ ਧਿਆਵੈ ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਪਾਰਿ ਪਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੇ ਹਮ ਹਾਟਿ ਬਿਹਾਝੇ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੈ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਸਭ ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ਹਰੈ ॥੨॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਹਰਿ ਭੂਖ
ਲਗਾਨੀ ਜਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤੈ ਜਾ ਹਰਿ ਗੁਨ ਬਿਚਰੈ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਜਨੁ ਹਰਿ ਜਲ ਕਾ ਮੀਨਾ ਹਰਿ ਬਿਸਰਤ ਫੂਟਿ ਮਰੈ ॥੩॥ ਜਿਨਿ ਏਹ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਈ ਸੋ ਜਾਨੈ ਕੈ ਜਾਨੈ ਜਿਸੁ
ਮਨਿ ਧਰੈ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਦੇਖਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਸਭ ਤਨ ਕੀ ਭੂਖ ਟਰੈ ॥੪॥੩॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੪ ਜਿਤਨੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨੇ ਤਿਤਨੇ ਸਿਰਿ ਕਾਰ ਲਿਖਾ
ਵੈ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਹਰਿ ਦੀਨ ਵਡਾਈ ਹਰਿ ਜਨੁ ਹਰਿ ਕਾਰੈ ਲਾਵੈ ॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਵੈ ॥ ਹਰਿ ਬੋਲਹੁ ਗੁਰ ਕੇ ਸਿਖ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਹਰਿ ਭਉਜ
ਲ ਜਗਤੁ ਤਰਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਗੁਰ ਕਉ ਜਨੁ ਪੂਜਹਿ ਸੇਵਹਿ ਸੋ ਜਨੁ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਜਹੁ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਆਪਿ ਤਰਾਵੈ
॥੨॥ ਭਰਮਿ ਭੂਲੇ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧੁਲੇ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਫੂਲ ਤੋਰਾਵੈ ॥ ਨਿਰਜੀਉ ਪੂਜਹਿ ਮੜਾ ਸਰੇਵਹਿ ਸਭ ਬਿਰਥੀ ਘਾਲ ਗਵਾਵੈ ॥੩॥ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬਿੰਦੇ ਸੋ ਸਤਿ
ਗੁਰੁ ਕਹੀਐ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣਾਵੈ ॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਛਾਦਨ ਭੋਜਨ ਪਾਟ ਪਟੰਬਰ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਸਤਿ ਕਰਿ ਜੋ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਚਨ ਸੁਣਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਭਾਗ ਭਲੇ ਤਿਸੁ ਜ
ਨ ਕੇ ਜੋ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਵੈ ॥੫॥੪॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੪ ਜਿਨ ਕੈ ਹੀਅਰੈ ਬਸਿਓ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੇ ਸੰਤ ਭਲੇ ਭਲ ਭਾਂਤਿ ॥ ਤਿਨ ਦੇਖੇ ਮੇਰਾ
ਮਨੁ ਬਿਗਸੈ ਹਉ ਤਿਨ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਂਤਿ ॥੧॥ ਗਿਆਨੀ ਹਰਿ ਬੋਲਹੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੂਖ ਸਭ ਉਤਰੀ ਜੋ ਗੁਰਮਤਿ ਰਾਮ ਰਸੁ ਖਾਂਤਿ ॥ ਹਰਿ
ਕੇ ਦਾਸ ਸਾਧ ਸਖਾ ਜਨ ਜਿਨ ਮਿਲਿਆ ਲਹਿ ਜਾਇ ਭਰਾਂਤਿ ॥ ਜਿਉ ਜਲ ਦੁਧ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਕਾਢੈ ਚੁਣਿ ਹੰਸੁਲਾ ਤਿਉ ਦੇਹੀ ਤੇ ਚੁਣਿ ਕਾਢੈ ਸਾਧੂ ਹਉਮੈ ਤਾਤਿ ॥
੨॥ ਜਿਨ ਕੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਾਹੀ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਤੇ ਕਪਟੀ ਨਰ ਨਿਤ ਕਪਟੁ ਕਮਾਂਤਾ ॥੩॥ ਹਰਿ ਕਾ ਚਿਹਨੁ ਸੋਈ ਹਰਿ ਜਨ ਕਾ ਹਰਿ ਆਪੇ ਜਨ ਮਹਿ ਆਪੁ ਰਖਾਂਤਿ ॥ ਧਨੁ ਧੰਨੁ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕੁ ਸਮਦਰਸੀ ਜਿਨਿ ਨਿੰਦਾ ਉਸਤਤਿ ਤਰੀ ਤਰਾਂਤਿ ॥੪॥੫॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੪ ॥੫॥ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਊਤਮੁ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਜਪਿ
ਲਇਆ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਾਧ ਪਾਈ ਵਡਭਾਗੀ ਸੰਗਿ ਸਾਧੂ ਪਾਰਿ ਪਇਆ ॥੧॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਅਨਦਿਨੁ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਜਪਿ

ਮੁਖਿ ਸੰਚਹੁ ਤਿਸੁ ਪੁੰਨ ਕੀ ਫਿਰਿ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੇਉ ਪਰਤਖਿ ਹਰਿ ਮੂਰਤਿ ੪

੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਤਿਨ ਕਉ ਕਿਆ ਕੋਈ ਦੇਇ ਖਵਾਲੈ ਓਇ ਆਪਿ ਬੀਜਿ ਆਪੇ ਹੀ ਖਾਤਾ ॥

ਆ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕਾ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਗਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਗਾਇਆ ਜਿਨ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਤਿਨ ਸੰਗਤਿ ਮੇਲਹੁ ਕਰਿ ਮਇਆ ॥ ਤਿਨ ਕਾ ਦਰਸੁ ਦੇਖਿ ਸੁ
ਖੁ ਪਾਇਆ ਦੁਖੁ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਗਇਆ ॥੨॥ ਜੋ ਅਨਦਿਨੁ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿ ਸਭੁ ਜਨਮੁ ਤਿਨਾ ਕਾ ਸਫਲੁ ਭਇਆ ॥ ਓਇ ਆਪਿ ਤਰੇ
ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਭ ਤਾਰੀ ਸਭੁ ਕੁਲੁ ਭੀ ਪਾਰਿ ਪਇਆ ॥੩॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਆਪੁ ਉਪਾਇਆ ਸਭੁ ਜਗੁ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਵਸਿ ਕਰਿ ਲਇਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ
ਕਉ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਬਿਖੁ ਡੁਬਦਾ ਕਾਢਿ ਲਇਆ ॥੪॥੭॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਹੀ ਪੀਆ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੂਖ ਨ
ਜਾਈ ॥ ਮਨਮੁਖ ਮੂੜ੍ ਜਲਤ ਅਹੰਕਾਰੀ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਦੁਖੁ ਪਾਈ ॥ ਆਵਤ ਜਾਤ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਦੁਖਿ ਲਾਗੈ ਪਛੁਤ
ਾਈ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜੇ ਤਿਸਹਿ ਨ ਚੇਤਹਿ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਖਾਈ ॥੧॥ ਪ੍ਰਾਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਗੁਰ
ਮੇਲੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨਮੁਖ ਜਨਮੁ ਭਇਆ ਹੈ ਬਿਰਥਾ ਆਵਤ ਜਾਤਲ ਜਾਈ ॥ ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਡੂਬੇ ਅਭਿਮਾਨੀ
ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਜਲਿ ਜਾਈ ॥ ਤਿਨ ਸਿਧਿ ਨ ਬੁਧਿ ਭਈ ਮਤਿ ਮਧਿਮ ਲੋਭ ਲਹਰਿ ਦੁਖੁ ਪਾਈ ॥ ਗੁਰ ਬਿਹੂਨ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆਂ ਗੁਰਮੁਖ
ਸਰਣਿ ਸੁਭਾਈ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਵਸਿਆ ਘਟਿ ਅੰਤਰਿ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਏਕਸ ਸਬਦਿ ਲਿਵ
ਲਾਈ ॥ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਸਹਜੇ ਪਾਇਆ ਏਹ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸਤਿਗੁਰ ਕਉ ਸਦ ਬਲਿ
ਜਾਈ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਿ ਰਖਉ ਸਭੁ ਆਗੈ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਈ ॥ ਅਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹੁ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਆਪੇ ਲੈਹੁ ਮਿਲਾਈ ॥ ਹਮ ਲੋਹ ਗੁਰ
ਨਾਵ ਬੋਹਿਥਾ ਨਾਨਕ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਈ ॥੪॥੭॥

ਜਮੁ ਪਕਰੇ ਬਿਲ ਲਾਈ ॥੨॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਸੁਖਦਾਈਆ

॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੩ ਪੜਤਾਲ ॥ ਘਰੁ ੩ ॥ ੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਹਰਿ ਜਨ ਬੋਲਤ ਸ੍ਰੀਰਾਮ ਨਾਮਾ ਮਿਲਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਤੋਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਧਨੁ ਬਨਜਹੁ ਹਰਿ ਧਨੁ ਸੰਚਹੁ ਜਿਸੁ ਲਾਗਤ ਹੈ ਨਹੀ ਚੋਰ ॥
੧॥ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਮੋਰ ਬੋਲਤ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਸੁਨਿ ਘਨਿਹਰ ਕੀ ਘੋਰ ॥੨॥ ਜੋ ਬੋਲਤ ਹੈ ਮ੍ਰਿਗ ਮੀਨ ਪੰਖੇਰੂ ਸੁ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਜਾਪਤ ਹੈ ਨਹੀ ਹੋਰ ॥੩॥ ਨਾਨਕ
ਜਨ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਗਾਈ ਛੂਟਿ ਗਇਓ ਜਮ ਕਾ ਸਭ ਸੋਰ ॥੪॥੧॥੮॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਬੋਲਿ ਬੋਲਿ ਖੋਜਤੇ ਬਡਭਾਗੀ ॥ ਹਰਿ
ਕਾ ਪੰਥੁ ਕੋਊ ਬਤਾਵੈ ਹਉ ਤਾ ਕੈ ਪਾਇ ਲਾਗੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਹਮਾਰੋ ਮੀਤੁ ਸਖਾਈ ਹਮ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਗੀ ॥ ਹਰਿ ਹਮ ਗਾਵਹਿ ਹ
ਰਿ ਹਮ ਬੋਲਹਿ ਅਉਰੁ ਦੁਤੀਆ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਮ ਤਿਆਗੀ ॥ ਮਨਮੋਹਨ ਮੋਰੋ ਪ੍ਰੀਤਮ ਰਾਮੁ ਹਰਿ ਪਰਮਾਨੰਦੁ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ਹਰਿ ਦੇਖੇ ਜੀਵਤ
ਹੈ ਨਾਨਕੁ ਇਕ ਨਿਮਖ ਪਲੋ ਮੁਖਿ ਲਾਗੀ ॥੨॥੨॥੧੦॥

॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧ ॥ ੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਕਿਆ ਤੂ ਸੋਚਹਿ ਕਿਆ ਤੂ ਚਿਤਵਹਿ ਕਿਆ ਤੂ ਕਰਹਿ ਉਪਾਏ ॥ ਤਾ ਕਉ ਕਹਹੁ ਪਰਵਾਹ ਕਾਹੂ ਕੀ ਜਿਹ ਗੋਪਾਲ ਸਹਾਏ ॥੧॥ ਬਰਸੈ ਮੇ
ਘੁ ਸਖੀ ਘਰਿ ਪਾਹੁਨ ਆਏ ॥ ਮੋਹਿ ਦੀਨ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਠਾਕੁਰ ਨਵ ਨਿਧਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਭੋਜਨ ਬਹੁ ਕੀਏ ਬਹੁ
ਬਿੰਜਨ ਮਿਸਟਾਏ ॥ ਕਰੀ ਪਾਕਸਾਲ ਸੋਚ ਪਵਿਤ੍ਰਾ ਹੁਣਿ ਲਾਵਹੁ ਭੋਗੁ ਹਰਿ ਰਾਏ ॥੨॥ ਦੁਸਟ ਬਿਦਾਰੇ ਸਾਜਨ ਰਹਸੇ ਇਹੁ ਮੰਦਿਰ ਘ
ਰ ਅਪਨਾਏ ॥ ਜਉ ਗ੍ਰਿਹਿ ਲਾਲੁ ਰੰਗੀਓ ਆਇਆ ਤਉ ਮੈ ਸਭਿ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥੩॥ ਸੰਤ ਸਭਾ ਓਟ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ਲਿਖਾ
ਏ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੰਤੁ ਰੰਗੀਲਾ ਪਾਇਆ ਫਿਰਿ ਦੂਖੁ ਨ ਲਾਗੈ ਆਏ ॥੪॥੧॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਖੀਰ ਅਧਾਰਿ ਬਾਰਿਕੁ ਜਬ ਹੋਤਾ
ਬਿਨੁ ਖੀਰੈ ਰਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਸਾਰਿ ਸਮ੍ਹਾਰਿ ਮਾਤਾ ਮੁਖਿ ਨੀਰੈ ਤਬ ਓਹੁ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਈ ॥੧॥ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾਤਾ ॥ ਭੂਲਹਿ ਬਾਰਿਕ
ਅਨਿਕ ਲਖ ਬਰੀਆ ਅਨ ਠਉਰ ਨਾਹੀ ਜਹ ਜਾਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚੰਚਲ ਮਤਿ ਬਾਰਿਕ ਬਪੁਰੇ ਕੀ ਸਰਪ ਅਗਨਿ ਕਰਿ ਮੇਲੈ ॥ ਮਾਤ

ਪਿਤਾ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਰਾਖੈ ਅਨਦ ਸਹਜ ਤਬ ਖੇਲੈ ॥੩॥ ਜਿਸ ਕਾ ਪਿਤਾ ਤੂ ਹੈ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਤਿਸੁ ਬਾਰਿਕ ਭੂਖ ਕੈਸੀ ॥ ਨਵ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਗ੍ਰਿਹਿ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਬਾਂਛੈ ਸੋ ਲੈਸੀ ॥੪॥ ਪਿਤਾ ਕ੍ਰਿਪਾਲਿ ਆਗਿਆ ਇਹ ਦੀਨੀ ਬਾਰਿਕੁ ਮੁਖਿ ਮਾਂਗੈ ਸੋ ਦੇਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਬਾਰਿਕੁ ਦਰਸੁ ਪ੍ਰਭ ਚਾਹੈ ਮੋਹਿ ਹ੍ਰਿਦੈ ਬਸਹਿ ਨਿਤ ਚਰਨਾ ॥੫॥੨॥

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਗਲ ਬਿਧੀ ਜੁਰਿ ਆਹਰੁ ਕਰਿਆ ਤਜਿਓ ਸਗਲ ਅੰਦੇਸਾ ॥ ਕਾਰਜੁ ਸਗਲ ਅਰੰਭਿਓ ਘਰ ਕਾ ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਭਾਰੋਸਾ ॥੧॥ ਸੁਨੀਐ ਬਾਜੈ ਬਾਜ ਸੁਹਾਵੀ ॥ ਭੋਰੁ ਭਇਆ ਮੈ ਪ੍ਰਿਅ ਮੁਖ ਪੇਖੇ ਗ੍ਰਿਹਿ ਮੰਗਲ ਸੁਹਲਾਵੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨੂਆ ਲਾਇ ਸਵਾਰੇ ਥਾਨਾਂ ਪੂਛਉ ਸੰਤਾ ਜਾਏ ॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਮੈ ਪਾਹੁਨ ਮਿਲਿਓ ਭਗਤਿ ਕਰਉ ਨਿਵਿ ਪਾਏ ॥੨॥ ਜਬ ਪ੍ਰਿਅ ਆਇ ਬਸੇ ਗ੍ਰਿਹਿ ਆਸਨਿ ਤਬ ਹਮ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ॥ ਮੀਤ ਸਾਜਨ ਮੇਰੇ ਭਏ ਸੁਹੇਲੇ ਪ੍ਰਭੁ ਪੂਰਾ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਇਆ ॥੩॥ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਭਏ ਅਨੰਦਾ ਗੁਰਿ ਕਾਰਜ ਹਮਰੇ ਪੂਰੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਵਰੁ ਮਿਲਿਆ ਸੁਖਦਾਤਾ ਛੋਡਿ ਨ ਜਾਈ ਦੂਰੇ ॥੪॥੩॥

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਾਜ ਤੇ ਕੀਟ ਕੀਟ ਤੇ ਸੁਰਪਤਿ ਕਰਿ ਦੋਖ ਜਠਰ ਕਉ ਭਰਤੇ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਛੋਡਿ ਆਨ ਕਉ ਪੂਜਹਿ ਆਤਮ ਘਾਤੀ ਹਰਤੇ ॥੧॥ ਹਰਿ ਬਿਸਰਤ ਤੇ ਦੁਖਿ ਦੁਖਿ ਮਰਤੇ ॥ ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਭ੍ਰਮਹਿ ਬਹੁ ਜੋਨੀ ਟੇਕ ਨ ਕਾਹੂ ਧਰਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਿਆਗਿ ਸੁਆਮੀ ਆਨ ਕਉ ਚਿਤਵਤ ਮੂੜ ਮੁਗਧ ਖਲ ਖਰ ਤੇ ॥ ਕਾਗਰ ਨਾਵ ਲੰਘਹਿ ਕਤ ਸਾਗਰੁ ਬ੍ਰਿਥਾ ਕਥਤ ਹਮ ਤਰਤੇ ॥੨॥ ਸਿਵ ਬਿਰੰਚਿ ਅਸੁਰ ਸੁਰ ਜੇਤੇ ਕਾਲ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਜਰਤੇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਚਰਨ ਕਮਲਨ ਕੀ ਤੁਮ੍ ਨ ਡਾਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਕਰਤੇ ॥੩॥੪॥

ਰਾਗੁ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਦੁਪਦੇ ਘਰੁ ੨ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਓਇ ਬੈਰਾਗੀ ਤਿਆਗੀ ॥ ਹਉ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਮਾਰੀ ਲਾਗੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਉਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੋਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਚਿਤਿ ਆਵੈ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੋਹਿ ਜਾਗੀ ॥ ਸੁਨਿ ਉਪਦੇਸੁ ਭਏ ਮਨ ਨਿਰਮਲ ਗੁਨ ਗਾਏ ਰੰਗਿ ਰਾਂਗੀ ॥੧॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਦੇਇ ਕੀਏ ਸੰਤ ਮੀਤਾ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਭਏ ਬਡਭਾਗੀ ॥ ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ਰੇਨੁ ਨਾਨਕ ਜਨ ਪਾਗੀ ॥੨॥੧॥

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਾਈ ਮੋਹਿ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਦੇਹੁ ਮਿਲਾਈ ॥ ਸਗਲ ਸਹੇਲੀ ਸੁਖ ਭਰਿ ਸੂਤੀ ਜਿਹ ਘਰਿ ਲਾਲੁ ਬਸਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੋਹਿ ਅਵਗਨ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਦਇਆਲਾ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਨਿ ਕਿਆ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਕਰਉ ਬਰਾਬਰਿ ਜੋ ਪ੍ਰਿਅ ਸੰਗਿ ਰਾਤੀ ਇਹ ਹਉਮੈ ਕੀ ਢੀਠਾਈ ॥੧॥ ਭਈ ਨਿਮਾਣੀ ਸਰਨਿ ਇਕ ਤਾਕੀ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ਏਕ ਨਿਮਖ ਮਹਿ ਮੇਰਾ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਕਾਟਿਆ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਰੈਨਿ ਬਿਹਾਈ ॥੨॥੨॥

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਰਸੁ ਮੇਘ ਜੀ ਤਿਲੁ ਬਿਲਮੁ ਨ ਲਾਉ ॥ ਬਰਸੁ ਪਿਆਰੇ ਮਨਹਿ ਸਧਾਰੇ ਹੋਇ ਅਨਦੁ ਸਦਾ ਮਨਿ ਚਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਮ ਤੇਰੀ ਧਰ ਸੁਆਮੀਆ ਮੇਰੇ ਤੂ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਬਿਸਾਰੇ ॥ ਇਸਤ੍ਰੀ ਰੂਪ ਚੇਰੀ ਕੀ ਨਿਆਈ ਸੋਭ ਨਹੀ ਬਿਨੁ ਭਰਤਾਰੇ ॥੧॥ ਬਿਨਉ ਸੁਨਿਓ ਜਬ ਠਾਕੁਰ ਮੇਰੈ ਬੇਗਿ ਆਇਓ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੇਰੋ ਬਨਿਓ ਸੁਹਾਗੋ ਪਤਿ ਸੋਭਾ ਭਲੇ ਅਚਾਰੇ ॥੨॥੩॥੭॥

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ ਦੂਖ ਦਰਦ ਬਿਨਸੈ ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਗੁਰ ਕੀ ਮੂਰਤਿ ਰਿਦੈ ਬਸਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੁਸਮਨ ਹਤੇ ਦੋਖੀ ਸਭ ਵਿਆਪੇ ਹਰਿ ਸਰਣਾਈ ਆਇਆ ॥ ਰਾਖਨਹਾਰੈ ਹਾਥ ਦੇ ਰਾਖਿਓ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਿਲਵਿਖ ਸਭਿ ਕਾਟੇ ਨਾਮੁ ਨਿਰਮਲੁ ਮਨਿ ਦੀਆ ॥ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨੁ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਬਾਹੁੜਿ ਦੂਖ ਨ ਥੀਆ ॥੨॥੪॥੮॥

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਾਨ ਪਿਆਰੇ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਅਪਨੋ ਨਾਮੁ ਦੀਜੈ ਦਇਆਲ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਧਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਮਰਉ ਚਰਨ ਤੁਹਾਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਰਿਦੈ ਤੁਹਾਰੀ ਆਸਾ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਪਹਿ ਕਰਉ ਬੇਨਤੀ ਮਨਿ ਦਰਸਨ ਕੀ ਪਿਆਸਾ ॥੧॥ ਬਿਛੁਰਤ ਮਰਨੁ ਜੀਵਨੁ ਹਰਿ ਮਿਲਤੇ ਜਨ ਕਉ ਦਰਸਨੁ ਦੀਜੈ ॥ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਜੀਵਨ ਧਨੁ

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ ॥੨॥੫॥੯॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਬ ਅਪਨੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿਉ ਬਨਿ ਆਈ ॥ ਰਾਜਾ ਰਾਮੁ ਰਮਤ ਸੁਖੁ ਪਾਇਓ ਬਰਸੁ ਮੇਘਾ ਸੁਖਦਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਕੁ ਪਲੁ ਬਿਸਰਤ ਨਹੀ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਨਾਮੁ ਨਵੈ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥ ਉਦੌਤੁ ਭਇਓ ਪੂਰਨ ਭਾਵੀ ਕੋ ਭੇਟੇ ਸੰਤ ਸਹਾਈ ॥੧॥ ਸੁਖ ਉਪਜੇ ਦੁਖ ਸਗਲ ਬਿਨਾਸੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ਤਰਿਓ ਸੰਸਾਰੁ ਕਠਿਨ ਭੈ ਸਾਗਰੁ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਚਰਨ ਧਿਆਈ ॥੨॥੬॥੧੦॥

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਨਿਹਰ ਬਰਸਿ ਸਗਲ ਜਗੁ ਛਾਇਆ ॥ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਮਿਟੇ ਕਲੇਸ ਤ੍ਰਿਸਨ ਸਭ ਬੂਝੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਮਨਿ ਧਿਆਇਆ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਨਮ ਮਰਨ ਨਿਵਾਰੇ ਬਹੁਰਿ ਨ ਕਤਹੂ ਧਾਇਆ ॥੧॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਾਮਿ ਨਿਰੰਜਨਿ ਰਾਤਉ ਚਰਨ ਕਮਲ ਲਿਵ ਲਾਇਆ ॥ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕੀਓ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨੈ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਰਣਾਇਆ ॥੨॥੭॥੧੧॥

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਿਛੁਰਤ ਕਿਉ ਜੀਵੇ ਓਇ ਜੀਵਨ ॥ ਚਿਤਹਿ ਉਲਾਸ ਆਸ ਮਿਲਬੇ ਕੀ ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਸ ਪੀਵਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪਿਆਸ ਤੁਮਾਰੀ ਪ੍ਰੀਤਮ ਤਿਨ ਕਉ ਅੰਤਰੁ ਨਾਹੀ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਬਿਸਰੈ ਮੇਰੋ ਰਾਮ ਪਿਆਰਾ ਸੇ ਮੂਏ ਮਰਿ ਜਾਂਹੀ ॥੧॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਜਗਦੀਸੁਰ ਪੇਖਤ ਸਦਾ ਹਜੂਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਰਵਿ ਰਹਿਓ ਸਭ ਅੰਤਰਿ ਸਰਬ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ॥੨॥੧੨॥

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਭਜਨਿ ਕਉਨ ਕਉਨ ਨ ਤਾਰੇ ॥ ਖਗ ਤਨ ਮੀਨ ਤਨ ਮ੍ਰਿਗ ਤਨ ਬਰਾਹ ਤਨ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਉਧਾਰੇ ॥੧॥ ਦੇਵ ਕੁਲ ਦੈਤ ਕੁਲ ਜਖ੍ਯ ਕਿੰਨਰ ਨਰ ਸਾਗਰ ਉਤਰੇ ਪਾਰੇ ॥ ਜੋ ਜੋ ਭਜਨੁ ਕਰੈ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਤਾ ਕੇ ਦੂਖ ਬਿਦਾਰੇ ॥੧॥ ਕਾਮ ਕਰੋਧ ਮਹਾ ਬਿਖਿਆ ਰਸ ਇਨ ਤੇ ਭਏ ਨਿਰਾਰੇ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਜਪਹਿ ਕਰੁਣਾ ਮੈ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੇ ॥੨॥੯॥੧੩॥

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਆਜੁ ਮੈ ਬੈਸਿਓ ਹਰਿ ਹਾਟ ॥ ਨਾਮੁ ਰਾਸਿ ਸਾਝੀ ਕਰਿ ਜਨ ਸਿਉ ਜਾਂਉ ਨ ਜਮ ਕੈ ਘਾਟ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਧਾਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਰਾਖੇ ਭ੍ਰਮ ਕੇ ਖੁਲ੍ਹੇ ਕਪਾਟ ॥ ਬੇਸੁਮਾਰ ਸਾਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਲਾਹਾ ਚਰਨ ਨਿਧਿ ਖਾਟ ॥੧॥ ਸਰਨਿ ਗਹੀ ਅਚੁਤ ਅਬਿਨਾਸੀ ਕਿਲਬਿਖ ਕਾਢੇ ਹੈ ਛਾਂਟਿ ॥ ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਮਿਟੇ ਦਾਸ ਨਾਨਕ ਬਹੁਰਿ ਨ ਜੋਨੀ ਮਾਟ ॥੨॥੧੦॥੧੪॥

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਹਿਰਾਨੋ ॥ ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਕੋਊ ਬਿਰਲਾ ਸੇਵਕੁ ਪੂਰਨ ਭਗਤੁ ਚਿਰਾਨੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਤ ਉਤ ਡੋਲਿ ਡੋਲਿ ਸ੍ਰਮੁ ਪਾਇਓ ਤਨੁ ਧਨੁ ਹੋਤ ਬਿਗਾਨੋ ॥ ਲੋਗ ਦੁਰਾਇ ਕਰਤ ਠਗਿਆਈ ਹੋਤੈ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਨੋ ॥੧॥ ਮ੍ਰਿਗ ਪੰਖੀ ਮੀਨ ਦੀਨਾਂ ਇਹ ਸੰਕਟ ਫਿਰਿ ਆਨੋ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪਾਹਨ ਪ੍ਰਭ ਤਾਰਹੁ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਸੁਖ ਮਾਨੋ ॥੨॥੧੧॥੧੫॥

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਦੁਸਟ ਮੁਏ ਬਿਖੁ ਖਾਈ ਰੀ ਮਾਈ ॥ ਜਿਸ ਕੇ ਜੀਅ ਤਿਨ ਹੀ ਰਖਿ ਲੀਨੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਆਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਭ ਮਹਿ ਵਰਤੈ ਤਿਸੁ ਭਉ ਕੈਸਾ ਭਾਈ ॥ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਛੋਡਿ ਨ ਜਾਈ ਪ੍ਰਭੁ ਦੀਸੈ ਸਭਨੀ ਠਾਈ ॥੧॥ ਅਨਾਥਾ ਨਾਥੁ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਆਪਿ ਲੀਏ ਲੜਿ ਲਾਈ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਓਟ ਜੀਵਹਿ ਦਾਸ ਤੇਰੇ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਈ ॥੨॥੧੨॥੧੬॥

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਰਵੀਜੈ ॥ ਦਰਸ ਪਿਆਸ ਮੇਰੋ ਮਨੁ ਮੋਹਿਓ ਹਰਿ ਪੰਖ ਲਗਾਇ ਮਿਲੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਮਾਰਗੁ ਪਾਇਓ ਸਾਧੂ ਸੇਵ ਕਰੀਜੈ ॥ ਧਾਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੇ ਨਾਮੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥੧॥ ਤ੍ਰਾਹਿ ਤ੍ਰਾਹਿ ਕਰਿ ਸਰਨੀ ਆਏ ਜਲਤਉ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ ॥ ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੇਹੁ ਦਾਸ ਅਪੁਨੇ ਕਉ ਨਾਨਕ ਅਪੁਨੋ ਕੀਜੈ ॥੨॥੧੩॥੧੭

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੋ ਭਗਤਿ ਬਛਲੁ ਬਿਰਦਾਇਓ ॥ ਨਿੰਦਕ ਮਾਰਿ ਚਰਨ ਤਲ ਦੀਨੇ ਅਪੁਨੋ ਜਸੁ ਵਰਤਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਕੀਨੋ ਸਭ ਜਗ ਮਹਿ ਦਇਆ ਜੀਅਨ ਮਹਿ ਪਾਇਓ ॥ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਅਪੁਨੋ ਦਾਸੁ ਰਾਖਿਓ ਤਾਤੀ ਵਾਉ ਨ ਲਾਇਓ ॥੧॥ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕੀਓ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਮੇਟਿ ਸੁਖਾਇਓ ॥ ਮਹਾ ਅਨੰਦ ਕਰਹੁ ਦਾਸ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਨਕ ਬਿਸ੍ਵਾਸੁ ਮਨਿ ਆਇਓ ॥੨॥੧੪॥੧੮॥

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੨ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੀਸੈ ਬ੍ਰਹਮ ਪਸਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤ੍ਰੈਗੁਣੀਆਂ ਬਿਸਥਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਦ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਘੋਰ ਅੰਧਾਰਾ ॥

Margin notes: ਰਹਾਉ ; ਰਹਾਉ ; ਨੀਚ ; ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਗੁਰ ਗੁਰ ਕਰਤ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥ ਗੁਰ ਤੁਠੈ ਪਰਮੇਸੁਰੁ ਗੁਰਿ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿ ਤਿਸੁ ਸਾਗਿ ਰਾਸਿ ਪਦਾਰਥ ਸਮਾਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ
ਚਰਣ ਵਿਟਹੁ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਗੁਣ ਅਨਾਰਨਿ ਨਿਤ ਗਾਉ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਧੂੜਿ ਕਰਉ ਇਸਨਾਨੁ ॥ ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਪਾਈਐ ਮਾਨੁ ॥੧॥ ਗੁਰ
ਬੋਹਥੁ ਭਵਜਲੁ ਤਾਰਣਹਾਰੁ ॥ ਗੁਰ ਭੇਟਿਐ ਨ ਹੋਇ ਜੋਨਿ ਅਉਤਾਰੁ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਜਨੁ ਪਾਏ ॥ ਜਾ ਕਉ ਕਰਮਿ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਆਏ ॥੩॥
ਗੁਰੁ ਮੇਰੀ ਜੀਵਨੁ ਗੁਰੁ ਆਧਾਰੁ ॥ ਗੁਰੁ ਮੇਰੀ ਵਰਤਣਿ ਗੁਰੁ ਪਰਵਾਰੁ ॥ ਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਖਸਮੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਾ ਕੀ
ਕੀਮ ਨ ਪਾਈ ॥੪॥ ੧॥੧੯॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਹਿਰਦੈ ਵਸਾਏ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕਉ
ਲਏ ਪ੍ਰਭੁ ਲਾਏ ॥ ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਏ ॥੧॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪੂਰਨ ਸੁਖਦਾਤੇ ॥ ਤੁਮ੍ਹਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਤੂੰ ਚਿਤਿ ਆਵਹਿ ਅਠ ਪਹਿਰ ਤੇਰੈ ਰੰਗਿ
ਰਾਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗਾਵਣੁ ਸੁਨਣੁ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ਭਾਣਾ ॥ ਹੁਕਮੁ ਬੂਝੈ ਸੋ ਸਾਚਿ ਸਮਾਣਾ ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵਹਿ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਨਾ
ਹੀ ਥਾਉ ॥੨॥ ਦੁਖ ਸੁਖ ਕਰਤੇ ਹੁਕਮੁ ਰਜਾਇ ॥ ਭਾਣੈ ਬਖਸ ਭਾਣੈ ਦੇਇ ਸਜਾਇ ॥ ਦੁਹਾਂ ਸਿਰਿਆ ਕਾ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ॥ ਕੁਰਬਾਣੁ ਜਾਈ ਤੇਰੇ ਪ
ਰਤਾਪ ॥੩॥ ਤੇਰੀ ਕੀਮਤਿ ਤੂਹੈ ਜਾਣਹਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਬੂਝਹਿ ਸੁਣਿ ਆਪਿ ਵਖਾਣਹਿ ॥ ਸੇਈ ਭਗਤ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਣੇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੈ ਸਦ ਕੁ
ਰਬਾਣੇ ॥੪॥੨॥੨੦॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪਰਮੇਸਰੁ ਹੋਆ ਦਇਆਲਾ ॥ ਮੇਘੁ ਵਰਸੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰਾ ॥ ਸਗਲੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇ ॥
ਕਾਰਜ ਆਏ ਪੂਰੇ ਰਾਸੇ ॥੧॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਮਨ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਸੇਵਾ ਪਾਇਆ ਐਥੈ ਓਥੈ ਨਿਬਹੈ ਨਾਲਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੁਖੁ ਭੰਨਾ
ਭੈ ਭੰਜਨਹਾਰ ॥ ਆਪਣਿਆ ਜੀਆ ਕੀ ਕੀਤੀ ਸਾਰ ॥ ਰਾਖਨਹਾਰ ਸਦਾ ਮਿਹਰਵਾਨ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਾਈਐ ਕੁਰਬਾਨ ॥੨॥ ਕਾਲੁ ਗਵਾਇਆ
ਕਰਤੈ ਆਪਿ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਮਨ ਤਿਸ ਨੋ ਜਾਪਿ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਭਗਤ ਜਾਣਹਿ ਪਰਤਾਪ ॥ ਨਾਵੈ ਕੀ ਪੈਜ ਰਖਦਾ ਆਇਆ ॥ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੈ ਤਿਸ ਕਾ
ਬੋਲਾਇਆ ॥੪॥੩॥੨੧॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਸਗਲ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਪਾਈਐ ਮਾਨਾ ॥ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਦੂਖ
ਦਰਦੁ ਸਭੁ ਜਾਇ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਸਦ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਸਾਲਾਹਿ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਜਪਹੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਮਨ ਚਿੰਦੇ ਫਲੁ
ਪਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਗੁਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਸੋਈ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੂਖ ਤੇ ਰਾਖੈ ਮਾਇਆ ਬਿ
ਖੁ ਫਿਰਿ ਬਹੁੜਿ ਨ ਖਾਇ ॥੨॥ ਗੁਰ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥ ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ਕਰਣੀ ਸਭੁ ਸਾਚੀ ਸੋ ਮ
ਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਜੋ ਗੁਰ ਸੰਗਿ ਰਾਚੀ ॥੩॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਈਐ ਵਡ ਭਾਗਿ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮਨ ਤੇ ਤਿਆਗਿ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰ ਚਰਣ ਨਿਵਾਸਿ ॥
॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਸਚੁ ਅਰਦਾਸਿ ॥੪॥ ੨੨॥

ਰਾਗੁ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ਪੜਤਾਲ ਘਰੁ ੩   ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗੁਰ ਮਨਾਰਿ ਪ੍ਰਿਅ ਦਇਆਰ ਸਿਉ ਰੰਗੁ ਕੀਆ ॥ ਕੀਨੋ ਰੀ ਸਗਲ ਸੀਗਾਰ ॥ ਤਜਿਓ ਰੀ ਸਗਲ ਬਿਕਾਰ ॥ ਧਾਵਤੋ ਅਸਥਿਰੁ ਥੀਆ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਐਸੇ ਰੇ ਮਨ ਪਾਇ ਕੈ ਕਰਿ ਸਾਧਨ ਸਿਉ ਸੰਗੁ ॥ ਬਾਜੇ ਬਜਹਿ ਮ੍ਰਿਦੰਗ ਅਨਾਹਦ ਕੋਕਿਲ ਰੀ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਬੋਲੇ ਮਧੁਰ ਬੈਨ ਅ
ਤਿ ਸੁਹੀਆ ॥੧॥ ਐਸੀ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਕੀ ਸੋਭ ਅਤਿ ਅਪਾਰ ਪ੍ਰਿਅ ਅਮੋਘ ਤੈਸੇ ਹੀ ਸੰਗਿ ਸੰਤ ਬਨੇ ॥ ਭਵ ਉਤਾਰ ਨਾਮ ਭਨੇ ॥ ਰਮ ਰਾਮ
ਰਾਮ ਮਾਲ ॥ ਮਨਿ ਫੇਰਤੇ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਸੰਗੀਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਮ ਥੀਆ ॥੨॥ ੧॥੨੩॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਮਨੁ ਘਨੈ ਭ੍ਰਮੈ ਬਨੈ ॥ ਉਮਕਿਓ ਰਸ ਚਾਲੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਬੇ ਕੀ ਚਾਹ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਨ ਮਾਈ ਮੋਹਿ ਆਈ ਕਹਉ ਬੇਦਨ ਕਾਹਿ ॥
੧॥ ਆਨ ਉਪਾਵ ਸਗਰ ਕੀਏ ਨਹਿ ਦੂਖ ਸਾਕਹਿ ਲਾਹਿ ॥ ਭਜੁ ਸਰਨਿ ਸਾਧੂ ਨਾਨਕਾ ਮਿਲੁ ਗੁਨ ਗੋਬਿੰਦਹਿ ਗਾਹਿ ॥੨॥੨॥ ੨੪॥

ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਧਾਰਿ ਰਾਖੇ ਸਭਿ ਜੰਤਾ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਨਿਤ ਨਿਤ ਭਗਵੰਤ ॥ ੩॥ ਏਕੋ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਆਪ ॥

ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਕੈ

ਮਲਾਰਮਹਲਾ੫॥ ਪ੍ਰਿਅਕੀਸੋਭਸੁਹਾਵਨੀਨੀਕੀ॥ਹਾਹਾਹੂਹੂਗੰਧ੍ਰਬਅਪਸਰਾਅਨੰਦਮੰਗਲਰਸੁਗਾਵਨੀਨੀਕੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਧੁਨਿਤਲ
ਲਿਤਗੁਨਗ੍ਯਅਨਿਕਭਾਂਤਿਬਹੁਬਿਧਿਰੂਪਦਿਖਾਵਨੀਨੀਕੀ॥੧॥ਗਿਰਿਤਰਥਲਜਲਭਵਨਭਰਪੁਰਿਘਟਿਘਟਿਲਾਲਨਛਾਵਨੀਨੀਕੀ॥ਸਾ
ਧਸੰਗਿਰਾਮਈਆਰਸੁਪਾਇਓਨਾਨਕਜਾਕੈਭਾਵਨੀਨੀਕੀ॥੩॥੩॥੨੫॥ ਮਲਾਰਮਹਲਾ੫॥ ਗੁਰਪ੍ਰੀਤਿਪਿਆਰੇ॥ਚਰਨਕਮਲਰਿਦਅੰ
ਤਰਿਧਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦਰਸੁਸਫਲਿਓਦਰਸੁਪੇਖਿਓਗਏਕਿਲਬਿਖਗਏ॥ਮਨਨਿਰਮਲਉਜੀਆਰੇ॥੧॥ਬਿਸਮਬਿਸਮੈਬਿਸਮ
ਭਈ॥ਅਘਕੋਟਿਹਰਤੇਨਾਮੁਲਈ॥ਗੁਰਚਰਨਮਸਤਕੁਡਾਰਿਪਹੀ॥ਪ੍ਰਭਏਕਤੂੰਹੀਏਕਤੁਹੀ॥ਭਗਤਟੇਕਤੁਹਾਰੇ॥ਜਨਨਾਨਕਸਰਨਿਦੁ
ਆਰੇ॥੨॥੪॥੨੬॥ ਮਲਾਰਮ:੫॥ਬਰਸੁਸਰਸੁਆਗਿਆ॥ਹੋਹਿਆਨੰਦਸਗਲਭਾਗ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਤਸੰਗੇਮਨੁਪਰਫੜੈਮਿਲਿ
ਮੇਘਧਰਸੁਹਾਗ॥੧॥ਘਨਘੋਰਪ੍ਰੀਤਿਮੋਰ॥ਚਿਤੁਚਾਤ੍ਰਿਕਬੂੰਦਓਰ॥ਐਸੋਹਰਿਕੇਸੰਗਿਮਨਮੋਹ॥ਤਿਆਗਿਮਾਇਆਧੋਹ॥ਮਿਲਿ
ਸੰਤਨਾਨਕਜਾਗਰੀਆ॥੨॥੫॥੨੭॥ਮਲਾਰਮਹਲਾ੫॥ ਗੁਨਗੋਪਾਲਗਾਉਨੀਤ॥ਰਾਮਨਾਮਧਾਰਿਚੀਤ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਛੋ
ਡਿਮਾਨੁਤਜਿਗੁਮਾਨੁਮਿਲਿਸਾਧੂਆਕੈਸੰਗਿ॥ਹਰਿਸਿਮਰਿਏਕਰੰਗਿ॥ਮਿਟਿਜਾਹਿਦੋਖਮੀਤ॥੧॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਭਏਦਇਆਲ॥
ਬਿਨਸਿਗਏਜੰਜਾਲ॥ਸਾਧਜਨਾਕੈਚਰਨਲਾਗ॥ਨਾਨਕਗਾਵੈਗੋਬਿੰਦਨੀਤ॥੨॥੬॥੨੮॥ ਮਲਾਰਮਹਲਾ੫॥

ਬਿਖੈ

ਘਨੁਗਰਜਤਗੋਬਿੰਦਰੂਪ॥ਗੁਨਗਾਵਤਸੁਖਚੈਨ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਚਰਨਸਰਨਤਰਨਸਾਗਰਧੁਨਿਅਨਹਤਾਰਸਬੈਨ॥੧॥ਪਥ
ਕਪਿਆਸਚਿਤਸਰੋਵਰੁਆਤਮਜਲੁਲੈਨ॥ਹਰਿਦਰਸਪ੍ਰੇਮਜਨਨਾਨਕਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਦੈਨ॥੨॥੧॥ ਮਲਾਰਮਹਲਾ੫॥
ਹੇਗੋਬਿੰਦਹੇਗੋਪਾਲਹੇਦਇਆਲਲਾਲ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਾਨਨਾਥਅਨਾਥਸਖੇਦੀਨਦਰਦਨਿਵਾਰ॥ਹੇਸਮ੍ਰਥਅਗਮਪੂਰਨ
ਮੋਹਿਮਇਆਧਾਰ॥੧॥ਅੰਧਕੂਪਮਹਾਭਇਆਨਨਾਨਕਪਾਰਿਉਤਾਰਿ॥੨॥੮॥੩੦॥ ਛਉਪਦਿਆਕਾਜੁਮਲਾ ਮ:੧॥੯
ਮ:੩॥੧੩॥ਮ:੪॥੪॥ਮ:੫॥੩੦॥ਜੋੜੁ੫੬

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਮਲਾਰਮਹਲਾ੧ਅਸਟਪਦੀਆਘਰੁ੧

ਚਕਵੀਨੈਨਨੀਦਨਹਿਚਾਹੈਬਿਨੁਪਿਰਨੀਦਨਪਾਈ॥ਸੂਰੁਚਰ੍ਹੈਪ੍ਰਿਉਦੇਖੈਨੈਨੀਨਿਵਿਨਿਵਿਲਾਗੈਪਾਈ॥੧॥ਪਿਰਭਾਵੈਪ੍ਰੇਮਸਖ
ਾਈ॥ਤਿਸੁਬਿਨੁਘੜੀਨਹੀਜਗਿਜੀਵਾਂਐਸੀਪਿਆਸਤਿਸਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਰਵਰਿਕਮਲੁਕਿਰਣਿਆਕਾਸੀਬਿਗਸੈਸਹਜਿਸੁ
ਭਾਈ॥ਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰੀਤਿਬਨੀਅਭਐਸੀਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਈ॥੨॥ਚਾਤ੍ਰਿਕੁਜਲਬਿਨੁਪ੍ਰਿਉਪ੍ਰਿਉਟੇਰੈਬਿਲਪਕਰੈਬਿਲਲਾਈ॥
ਘਨਹਰਘੋਰਦਸੌਦਿਸਿਬਰਸੈਬਿਨੁਜਲਪਿਆਸਨਜਾਈ॥੩॥ਮੀਨਨਿਵਾਸਉਪਜੈਜਲਹੀਤੇਸੁਖਦੁਖਪੁਰਬਿਕਮਾਈ॥
ਖਿਨੁਤਿਲੁਰਹਿਨਸਕੈਪਲੁਜਲਬਿਨੁਮਰਨੁਜੀਵਨੁਤਿਸੁਤਾਂਈ॥੪॥ਧਨਵਾਂਢੀਪਿਰੁਦੇਸਨਿਵਾਸੀਸਚੇਗੁਰਪਹਿਸਬਦੁਪ
ਠਾਈ॥ਗੁਣਸੰਗ੍ਰਹਿਪ੍ਰਭੁਰਿਦੈਨਿਵਾਸੀਭਗਤਿਰਤੀਹਰਖਾਈ॥੫॥ਪ੍ਰਿਉਪ੍ਰਿਉਕਰੈਸਭੈਹੈਜੇਤੀਗੁਰਭਾਵੈਪ੍ਰਿਉਪਾਈ॥ਪ੍ਰਿ
ਉਨਾਲੇਸਦਹੀਸਚਿਸੰਗੇਨਦਰੀਮੇਲਿਮਿਲਾਈ॥੬॥ਸਭਮਹਿਜੀਉਜੀਉਹੈਸੋਈਘਟਿਘਟਿਰਹਿਆਸਮਾਈ॥ ॥੭॥ਅਪਨਾਕਾਜੁ
ਸਵਾਰਹੁਆਪੇਸੁਖਦਾਤੇਗੋਸਾਈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਘਰਹੀਪਿਰੁਪਾਇਆਤਉਨਾਨਕਤਪਤਿਬੁਝਾਈ॥੮॥੧॥

ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਘਰਹੀਪਰਗਾ
ਸਿਆਸਹਜੇਸਹਜਿਸਮਾਈ॥

ਮਲਾਰਮਹਲਾ੧॥ਜਾਗਤੁਜਾਗਿਰਹੈਗੁਰਸੇਵਾਬਿਨੁਹਰਿਮੈਕੋਨਾਹੀ॥ਅਨਿਕਜਤਨਕਰਿਰਹਣੁਨਪਾਵੈਆਚੁਕਾਚੁਢਰਿ
ਪਾਂਹੀ॥੧॥ਇਸੁਤਨਧਨਕਾਕਹਹੁਗਰਬੁਕੈਸਾ॥ਬਿਨਸਤਬਾਰਨਲਾਗੈਬਵਰੇਹਉਮੈਗਰਬਿਖਪੈਜਗੁਐਸਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੈਜਗਦੀ

ਸਚੁ ਪੁਰਖੁ ਅਦਰੇਖੈ ਪਰਖੈ ਸੋਈ॥ ਜੇਤੀ ਹੈ ਤੇਤੀ ਤੁਝ ਹੀ ਤੇ ਤੁਮ ਸਰਿ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ॥੨॥ ਜੀਅ ਉਪਾਇ ਜੁਗਤਿ ਵਸਿ ਕੀਨੀ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਅੰਜਨੁ॥ ਅਮਰ ਅਨਾਥ ਸਰਬ ਸਿਰਿ ਮੋਰਾ ਕਾਲ ਬਿਕਾਲ ਭਰਮ ਭੈ ਖੰਜਨੁ॥੩॥ ਕਾਗਦ ਕੋਟੁ ਇਹੁ ਜਗੁ ਹੈ ਬਪੁਰੋ ਰੰਗਨਿ ਚਿਹਨ ਚਤੁਰਾਈ
॥ ਨਾਨੀ ਸੀ ਬੂੰਦ ਪਵਨੁ ਪਤਿ ਖੋਵੈ ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਖਿਨੁ ਤਾਈ॥੪॥ ਨਦੀ ਉਪਕੰਠਿ ਜੈਸੇ ਘਰੁ ਤਰਵਰੁ ਸਰਪਨਿ ਘਰੁ ਘਰ ਮਾਹੀ॥
ਉਲਟੀ ਨਦੀ ਕਹਾਂ ਘਰੁ ਤਰਵਰੁ ਸਰਪਨਿ ਡਸੈ ਦੂਜਾ ਮਨ ਮਾਂਹੀ॥੫॥ ਗਾਰੁੜ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਬਿਖਿਆ ਗੁਰਮਤਿ ਜਾਰੀ॥
ਮਨ ਤਨ ਹੇਂਵ ਭਏ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਨਿਰਾਰੀ॥੬॥ ਜੇਤੀ ਹੈ ਤੇਤੀ ਤੁਧੁ ਜਾਚੈ ਤੂੰ ਸਰਬ ਜੀਆ ਦਇਆਲਾ॥ ਤੁਮਰੀ ਸਰਣਿ
ਪਰੇ ਪਤਿ ਰਾਖਹੁ ਸਾਚੁ ਮਿਲੈ ਗੋਪਾਲਾ॥੭॥ ਬਾਂਧੀ ਧੰਧਿ ਅੰਧੁ ਨਹੀ ਸੂਝੈ ਬਧਿਕ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲੈ ਤ ਸੂਝਸਿ ਬੂਝਸਿ ਸਚ ਮਨਿ
ਗਿਆਨੁ ਸਮਾਵੈ॥੮॥ ਨਿਰਗੁਣ ਦੇਹ ਸਾਚ ਬਿਨੁ ਕਾਚੀ ਮੈ ਪੂਛਉ ਗੁਰੁ ਅਪਨਾ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਪ੍ਰਭੂ ਦਿਖਾਵੈ ਬਿਨੁ ਸਾਚੇ ਜਗੁ ਸੁਪਨਾ॥
੯॥੨॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੧॥ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਮੀਨ ਜਲ ਹੀ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਸਾਰਿੰਗ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਈ॥ ਰੈਨਿ ਬਬੀਹਾ ਬੋਲਿਓ ਮੇਰੀ ਮਾਈ॥
੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪ੍ਰਿਅ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਉਲਟੈ ਕਬਹੂ ਜੋ ਤੈ ਭਾਵੈ ਸਾਈ॥੨॥ ਨੀਦ ਗਈ ਹਉਮੈ ਤਨਿ ਥਾਕੀ ਸਚ ਮਤਿ ਰਿਦੈ ਸਮਾਈ॥੩॥
ਰੂਖੀ ਬਿਰਖੀ ਊਡਉ ਭੂਖਾ ਪੀਵਾ ਨਾਮੁ ਸੁਭਾਈ॥੪॥ ਲੋਚਨ ਤਾਰ ਲਲਤਾ ਬਿਲਲਾਤੀ ਦਰਸਨ ਪਿਆਸ ਰਜਾਈ॥੫॥ ਪ੍ਰਿਅ ਬਿਨੁ
ਸੀਗਾਰੁ ਕਰੀ ਤੇਤਾ ਤਨੁ ਤਾਪੈ ਕਾਪਰੁ ਅੰਗਿ ਨ ਸੁਹਾਈ॥੬॥ ਅਪਨੇ ਪਿਆਰੇ ਬਿਨੁ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕਉ ਬਿਨੁ ਮਿਲੇ ਨੀਦ ਨ ਪਾਈ॥
੭॥ ਪਿਰੁ ਨਜੀਕਿ ਨ ਬੂਝੈ ਬਪੁੜੀ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਦਿਖਾਈ॥੮॥ ਸਹਜਿ ਮਿਲਿਆ ਤਬ ਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਈ॥੯॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤੁਝ ਤੇ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਕੀਮਤਿ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਈ॥੧੦॥੩॥

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੧॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੧॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਅਖਲੀ ਊਂਡੀ ਜਲੁ ਭਰਿ ਨਾਲਿ॥ ਡੂਗਰੁ ਊਚਉ ਗੜੁ ਪਾਤਾਲਿ॥ ਸਾਗਰੁ ਸੀਤਲੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ॥ ਮਾਰਗੁ ਮੁਕਤਾ ਹਉ
ਮੈ ਮਾਰਿ॥੧॥ ਮੈ ਅੰਧੁਲੇ ਨਾਵੈ ਕੀ ਜੋਤਿ॥ ਨਾਮ ਅਧਾਰਿ ਚਲਾ ਗੁਰ ਕੈ ਭੈ ਭੇਤਿ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦੀ ਪਾਧਰੁ ਜਾਣਿ॥
ਗੁਰ ਕੈ ਤਕੀਐ ਸਾਚੈ ਤਾਣਿ॥ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਸਿ ਰੂੜੀ ਬਾਣਿ॥ ਥੈਂ ਭਾਵੈ ਦਰੁ ਲਹਸਿ ਪਿਰਾਣਿ॥੨॥ ਊਡਾਂ ਬੈਸਾ ਏਕ ਲਿਵ ਤਾਰ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬ
ਦਿ ਨਾਮ ਆਧਾਰ॥ ਨਾ ਜਲੁ ਡੂਗਰੁ ਨ ਊਚੀ ਧਾਰ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਤਹ ਮਗੁ ਨ ਚਾਲਣਹਾਰ॥੩॥ ਜਿਤੁ ਘਰਿ ਵਸਹਿ ਤੂਹੈ ਬਿਧਿ ਜਾ
ਣਹਿ ਬੀਜਉ ਮਹਲੁ ਨ ਜਾਪੈ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਝਹੁ ਸਮਝ ਨ ਹੋਵੀ ਸਭੁ ਜਗੁ ਦਬਿਆ ਛਾਪੈ॥ ਕਰਣ ਪਲਾਵ ਕਰੈ ਬਿਲਲਾਤਉ
ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਨਾਮੁ ਨ ਜਾਪੈ॥ ਪਲ ਪੰਕਜ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਛਡਾਏ ਜੇ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਸਿਞਾਪੈ॥੪॥ ਇਕਿ ਮੂਰਖ ਅੰਧੇ ਮੁਗਧ ਗਵਾਰ॥ ਇਕਿ ਸਤਿਗੁ
ਰ ਕੈ ਭੈ ਨਾਮ ਅਧਾਰ॥ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਮੀਠੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰ॥ ਜਿਨਿ ਪੀਤੀ ਤਿਸੁ ਮੋਖ ਦੁਆਰ॥੫॥ ਨਾਮੁ ਭੈ ਭਾਇ ਰਿਦੈ ਵਸਾਹੀ ਗੁਰ ਕਰਣੀ ਸ
ਚੁ ਬਾਣੀ॥ ਇੰਦੁ ਵਰਸੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਈ ਮਿਲਿ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ॥ ਕਾਲਰ ਬੀਜਸਿ ਦੁਰਮਤਿ ਐਸੀ ਨਿਗੁਰੇ ਕੀ ਨੀਸਾਣੀ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਝਹੁ
ਘੋਰ ਅੰਧਾਰਾ ਡੂਬਿ ਮੁਏ ਬਿਨੁ ਪਾਣੀ॥੬॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕੀਨੋ ਸੁ ਪ੍ਰਭੂ ਰਜਾਇ॥ ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੁ ਮੇਟਣਾ ਨ ਜਾਇ॥ ਹੁਕਮੇ ਬਾਧਾ ਕਾਰ ਕਮਾਇ॥
ਏਕ ਸਬਦਿ ਰਾਚੈ ਸਚਿ ਸਮਾਇ॥੭॥ ਚਹੁ ਦਿਸਿ ਹੁਕਮੁ ਵਰਤੈ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰਾ ਚਹੁ ਦਿਸਿ ਨਾਮ ਪਤਾਲੰ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਸਬਦੁ ਵਰਤੈ ਪ੍ਰਭ ਸਾਚਾ ਕ
ਰਮਿ ਮਿਲੈ ਬੈਆਲੰ॥ ਜਾਂਮਣੁ ਮਰਣਾ ਦੀਸੈ ਸਿਰਿ ਊਭਉ ਖੁਧਿਆ ਨਿਦ੍ਰਾ ਕਾਲੰ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ਸਾਚੀ ਨਦਰਿ ਰਸਾਲੰ॥
੮॥੧॥੪॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੧॥ ਮਰਣ ਮੁਕਤਿ ਗਤਿ ਸਾਰ ਨ ਜਾਨੈ॥ ਕੰਠੇ ਬੈਠੀ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਪਛਾਨੈ॥੧॥ ਤੂ ਕੈਸੇ ਆੜਿ ਫਾ

ਧੀਕਾਲ ॥ ਅਛਲੁ ਨ ਜਾਈ ਹੈ ਸਭਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਏਕ ਜੀਅ ਕੇ ਜੀਆ ਖਾਹੀ ॥ ਜਲਿ ਤਰਤੀ ਬੂਡੀ ਜਲ ਮਾਹੀ ॥੨॥ ਸਰਬ ਜੀਅ ਕੀਏ ਪ੍ਰਤ
ਪਾਲੀ ॥ ਗਜਬ ਪਕੜੀ ਤਬ ਹੀ ਪਛੁਤਾਲੀ ॥੩॥ ਜਬ ਗਲਿ ਫਾਸ ਪੜੀ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ॥ ਊਡਿ ਨ ਸਾਕੈ ਪੰਖ ਪਸਾਰੀ ॥੪॥ ਰਸ ਚੂਗਹਿ ਮਨਮੁਖਿ ਗਾਵਾਰਿ ॥
ਫਾਥੀ ਛੂਟਹਿ ਗੁਣ ਗਿਆਨ ਬੀਚਾਰਿ ॥੫॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਤੂਟੈ ਜਮਕਾਲੁ ॥ ਹਿਰਦੈ ਸਾਚਾ ਸਬਦੁ ਸਮ੍ਹਾਲੁ ॥੬॥ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਚੀ ਸਬਦੁ ਹੈ ਸਾਰੁ ॥
ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਰਖੈ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥੭॥ ਸੇ ਦੁਖ ਆਗੈ ਜੇ ਭੋਗ ਬਿਲਾਸੇ ॥ ਨਾਨਕ ਮੁਕਤਿ ਨਾਹੀ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਾਚੇ ॥੮॥੨॥੫॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੧ ॥

ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ਵਿਣੁ ਕਰਮੈ ਪਾਇਆ ਨ ਜਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਐ ਕੰਚਨੁ ਹੋਈਐ ਜਾ ਹਰਿ ਕੀ ਹੋਇ ਰਜਾਇ ॥
੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਸਾਚਾ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਗਿਆਨੁ
ਊਪਜੈ ਤਾ ਇਹੁ ਸੰਸਾ ਜਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਹਰਿ ਬੁਝੀਐ ਗਰਭ ਜੋਨੀ ਨਹ ਪਾਇ ॥੨॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਮਰਿ ਜੀਵੈ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇ ॥
ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਾ ਸੋਈ ਪਾਏ ਜਿ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥੩॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਿਵ ਘਰਿ ਜੰਮੈ ਵਿਚਹੁ ਸਕਤਿ ਗਵਾਇ ॥ ਅਚਰੁ ਚਰੈ
ਬਬੇਕ ਬੁਧਿ ਪਾਏ ਪੁਰਖੈ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਾਇ ॥੪॥ ਧਾਤੁਰ ਬਾਜੀ ਸੰਸਾਰੁ ਅਚੇਤੁ ਹੈ ਚਲੈ ਮੂਲੁ ਗਵਾਇ ॥ ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਸਤਸੰਗਤਿ
ਪਾਈਐ ਕਰਮੀ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥੫॥ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਣੁ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ਮਨਿ ਵੇਖਹੁ ਰਿਦੈ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਭਵਜਲ
ਉਤਰੇ ਪਾਰਿ ॥੬॥ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਟੇਕ ਹੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹੁ ਗੁਰੁ ਮੇਲਹੁ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪਾਵਉ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥੭॥
ਮਸਤਕਿ ਲਿਲਾਟਿ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਠਾਕੁਰਿ ਮੇਟਣਾ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇ ਜਨ ਪੂਰਨ ਹੋਏ ਜਿਨ ਹਰਿ ਭਾਣਾ ਭਾਇ ॥੮॥੧॥

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਬੇਦ ਬਾਣੀ ਜਗੁ ਵਰਤਦਾ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜਮ ਡੰਡੁ ਸਹੈ ਮਰਿ ਜਨਮੈ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਮੁਕਤਿ ਹੋਇ ਪਾਏ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਮਾਇ ॥ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ
ਧਿਆਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਆਪਣੈ ਭਾਣੈ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਈ ਹਰਿ ਆਪੇ ਦੇਇ ਅਧਾਰੁ ॥ ਹਰਿ ਆਪਣੈ ਭਾਣੈ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਕੀ
ਆ ਹਰਿ ਸਿਉ ਲਾਗਾ ਪਿਆਰੁ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਭਾਣੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ਸਭੁ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਣਹਾਰੁ ॥੨॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਬਾਣੀ ਸਤਿ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਬੂਝੈ ਕੋਇ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਲਾਹੀਐ ਤਿਸੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਮੇਲਿ ਲਏ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥
੩॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਮਾਹਰੋ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਦਿਖਾਇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵਰਸੈ ਮਨੁ ਸੰਤੋਖੀਐ ਸਚਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ
ਸਦਾ ਹਰੀਆਵਲੀ ਫਿਰਿ ਸੁਕੈ ਨ ਕੁਮਲਾਇ ॥੪॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਮਨਿ ਵੇਖਹੁ ਕੋ ਪਤੀਆਇ ॥ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾ
ਮਨ ਈਐ ਭੇਟੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ਬਿਨੁ ਭਾਗਾ ਹਰਿ ਧਨੁ ਨ ਪਾਇ ॥੫॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਸਭਾ ਧਾਤੁ ਹੈ ਪੜਿ ਪੜਿ
ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਮੁਕਤਿ ਕਦੇ ਨ ਹੋਵਹੀ ਨਹੁ ਪਾਇਨਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਬੰਧਨ ਨ ਤੁਟਹੀ ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥
੬॥ ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤ ਮੋਨੀ ਥਕੇ ਬੇਦਾ ਕਾ ਅਭਿਆਸੁ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਈ ਨਹ ਨਿਜ ਘਰਿ ਹੋਵੈ ਵਾਸੁ ॥ ਜਮਕਾਲੁ ਸਿ
ਰਹੁ ਨ ਉਤਰੈ ਅੰਤਰਿ ਕਪਟ ਵਿਣਾਸੁ ॥੭॥ ਹਰਿ ਨਾਵੈ ਨੋ ਸਭੁ ਕੋ ਪਰਤਾਪਦਾ ਵਿਣੁ ਭਾਗਾ ਪਾਇਆ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਗੁਰੁ ਭੇਟੀ
ਐ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੇ ਹੀ ਪਤਿ ਊਪਜੈ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹਾ ਸਮਾਇ ॥੮॥੨॥

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੩ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੨ ॥ ੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰੈ ਲਾਏ ॥ ਦੁਖੁ ਪਲ੍ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਏ ॥ ਸਾਚੀ ਗਤਿ ਸਾਚੈ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਬਦਿ ਸੁਣਾਏ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੇਵਿ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਰਿ ਧਨੁ ਪਾਈਐ ਅਨਦਿਨੁ ਲਾਗੈ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਕਾਮਣਿ ਕਰੇ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਦੁਹਚਾਰਣੀ ਕਹੀਐ ਨਿਤ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥ ਮਨਮੁਖ ਕਾ ਇਹੁ ਬਾਦਿ ਆਚਾਰੁ ॥ ਬਹੁ ਕਰਮ ਦ੍ਰਿੜਾਵਹਿ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ॥੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਾਮਣਿ ਬਣਿਆ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਸਬਦੇ ਪਿਰੁ ਰਾਖਿਆ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ ਏਕੁ ਪਛਾਣੈ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ॥ ਸੋਭਾਵੰਤੀ ਕਹੀਐ ਨਾਰਿ ॥੩॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਦਾਤੇ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਮਨਮੁਖ ਲੋਭਿ ਦੂਜੈ ਲੋਭਾਇਆ ॥ ਐਸੇ ਗਿਆਨੀ ਬੂਝਹੁ ਕੋਇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥੪॥ ਕਹਿ ਕਹਿ ਕਹਣੁ ਕਹੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਬਿਨੁ ਮਨ ਮੂਏ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥ ਗਿਆਨ ਮਤੀ ਕਮਲ ਪਰਗਾਸੁ ॥ ਤਿਤੁ ਘਟਿ ਨਾਮੈ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥੫॥ ਹਉਮੈ ਭਗਤਿ ਕਰੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਨਾ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ਨਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਕਹਿ ਕਹਿ ਕਹਣੁ ਆਪੁ ਜਾਣਾਏ ॥ ਬਿਰਥੀ ਭਗਤਿ ਸਭੁ ਜਨਮੁ ਗਵਾਏ ॥੬॥ ਸੇ ਭਗਤ ਸਤਿਗੁਰ ਮਨਿ ਭਾਏ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ ਸਦ ਹੀ ਨਾਮੁ ਵੇਖਹਿ ਹਜੂਰਿ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥੭॥ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਦੇਇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਵਡਾ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਇਹੁ ਰੋਗੁ ਜਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਈ ॥੮॥੧॥੩॥

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ ॥ ੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਕੇ ਦਾਤੇ ॥ ਅਪਨੇ ਜਨ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ॥ ਜਨ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤੇ ਇਕ ਨਿਮਖ ਮਨਹੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ॥ ਗੋਪਾਲ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਸਦਾ ਸੰਗੇ ਸਰਬ ਗੁਣ ਜਗਦੀਸਰੈ ॥ ਮਨੁ ਮੋਹਿ ਲੀਨਾ ਚਰਨ ਸੰਗੇ ਨਾਮ ਰਸਿ ਜਨ ਮਾਤੇ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਸਦਹੂੰ ਕਿਨੈ ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਜਾਤੇ ॥੧॥ ਪ੍ਰੀਤਮ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ ॥ ਮਹਾ ਪਤਿਤ ਤੁਮ ਤਾਰੇ ॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧੁ ਸੁਆਮੀਆ ॥ ਸੰਤ ਸੰਗੇ ਭਜੁ ਨਿਸੰਗੇ ਰਉ ਸਦਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀਆ ॥ ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਭ੍ਰਮੰਤ ਜੋਨੀ ਤੇ ਨਾਮ ਸਿਮਰਤ ਤਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਦਰਸ ਪਿਆਸ ਹਰਿ ਜੀਉ ਆਪਿ ਲੇਹੁ ਸਮਾਰੇ ॥੨॥ ਹਰਿ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨੁ ਲੀਨਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਜਲ ਜਨ ਤੇਰੇ ਮੀਨਾ ॥ ਜਲ ਮੀਨ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਏਕ ਤੂਹੈ ਭਿੰਨ ਆਨ ਨ ਜਾਨੀਐ ॥ ਗਹਿ ਭੁਜਾ ਲੇਵਹੁ ਨਾਮੁ ਦੇਵਹੁ ਤਉ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਮਾਨੀਐ ॥ ਭਜੁ ਸਾਧਸੰਗੇ ਏਕ ਰੰਗੇ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗੋਬਿਦ ਦੀਨਾ ॥ ਅਨਾਥ ਨੀਚ ਸਰਣਾਇ ਨਾਨਕ ਕਰਿ ਮਇਆ ਅਪੁਨਾ ਕੀਨਾ ॥੩॥ ਆਪਸ ਕਉ ਆਪੁ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਭ੍ਰਮ ਭੰਜਨ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥ ਆਚਰਜ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਮਿਲੇ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਪਿਆਰਿਆ ॥ ਮਹਾ ਮੰਗਲ ਸੂਖ ਉਪਜੇ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਣ ਨਿਤ ਸਾਰਿਆ ॥ ਮਿਲਿ ਸੰਗਿ ਸੋਹੇ ਦੇਖਿ ਮੋਹੇ ਪੁਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇਆ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਤਿਨ ਕੀ ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥੪॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀਆ ਕਾ ਜੁਮਲਾ ਮਃ ੧ ॥ ੫ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ੩ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਛੰਤੁ ॥ ੧ ॥

ਰਾਗੁ ਮਲਾਰ ਕੀ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੧ ਰਾਣੇ ਕੈਲਾਸ ਤਥਾ ਮਾਲਦੇ ਕੀ ਧੁਨਿ ॥ ੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਮਨੁ ਰਹਸੀਐ ਜਿਉ ਵੁਠੈ ਧਰਣਿ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਸਭ ਦਿਸੈ ਹਰੀਆਵਲੀ ਸਰ ਭਰੇ ਸੁਭਰ ਤਾਲ ॥ ਅੰਦਰੁ ਰਚੈ ਸਚ ਰੰਗਿ ਜਿਉ ਮੰਜੀਠੈ ਲਾਲੁ ॥ ਕਮਲੁ ਵਿਗਸੈ ਸਚੁ ਮਨਿ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਨਿਹਾਲੁ ॥ ਮਨਮੁਖ ਦੂਜੀ ਤਰਫ ਹੈ ਵੇਖਹੁ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥ ਫਾਹੀ ਫਾਥੇ ਮਿਰਗ ਜਿਉ ਸਿਰਿ ਦੀਸੈ ਜਮਕਾਲੁ ॥ ਖੁਧਿਆ ਤਿਸਨਾ ਨਿੰਦਾ ਬੁਰੀ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਵਿਕਰਾਲੁ ॥ ਏਨੀ

ਬੀਜਨ੍ਹਾਗਿਆਨਦਵਈਕਿਚਰਸਬਾਰਿਨਿਕਰੈਦੀਸਹੁ।ਗਤੁਪਕਾਵੈਸੰਤੋਖੀਅਸੁਕੈਆਲਕੰਕਾਲਾ।ਮੂਲਰੈਗੁਰਸੇਵੀਐਗੁਰਪਉੜੀਬੋਹਿ
ਥੁ॥ਨਾਨਕਲਗੀਤਤੁਲੈਤੂੰਸਚਾਮਨਿਸਚੁ॥੧॥ਮਃ੧॥ਹੇਕੋਪਾਧਰੁਹੇਕੁਦਰੁਗੁਰਪਉੜੀਨਿਜਥਾਨੁ॥ਰੂੜਉਠਾਕੁਰੁਨਾਨਕਾਸਭਿਸੁਖਸਾ
ਚਉਨਾਮੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਆਪੀਨੈਆਪੁਸਾਜਿਆਪੁਪਛਾਣਿਆ॥ਅੰਬਰੁਧਰਤਿਵਿਛੋੜਿਚੰਦੋਆਤਾਣਿਆ॥ਵਿਣੁਥੰਮਾਗਗਨੁਰਹਾ
ਇਸਬਦੁਨੀਸਾਣਿਆ॥ਸੂਰਜੁਚੰਦੁਉਪਾਇਜੋਤਿਸਮਾਣਿਆ॥ਕੀਏਰਾਤਿਦਿਨੰਤੁਚੋਜਵਿਡਾਣਿਆ॥ਤੀਰਥਧਰਮਵੀਚਾਰਨਾਵਣ
ਪੁਰਬਾਣਿਆ॥ਤੁਧੁਸਰਿਅਵਰੁਨਕੋਇਕਿਆਖਿਵਖਾਣਿਆ॥ਸਚੈਤਖਤਿਨਿਵਾਸੁਹੋਰਿਆਵਣਜਾਣਿਆ॥੧॥ਸਲੋਕੁਮਃ੧
ਨਾਨਕਸਾਵਣਿਜੇਵਸੈਚਹੁਓਮਾਹਾਹੋਇ॥ਨਾਗਾਂਮਿਰਗਾਂਮਛੀਆਂਰਸੀਆਂਘਰਿਧਨੁਹੋਇ॥੧॥ਮਃ੧॥ਨਾਨਕਸਾਵਣਿਜੇਵਸੈਚਹੁਵੇਛੋ
ੜਾਹੋਇ॥ਗਾਈਪੁਤਾਨਿਰਧਨਾਪੰਥੀਚਾਕਰੁਹੋਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਤੂਸਚਾਸਚਿਆਰੁਜਿਨਿਸਚੁਵਰਤਾਇਆ॥ਬੈਠਾਤਾੜੀ
ਲਾਇਕਵਲੁਛਪਾਇਆ॥+ਨਾਤਿਸੁਬਾਪੁਨਮਾਇਕਿਨਿਤੂੰਜਾਇਆ॥ਨਾਤਿਸੁਰੂਪੁਨਰੇਖਵਰਨਸਬਾਇਆ॥ਨਾਤਿਸੁਭੁਖਪਿਆਸ
ਰਜਾਧਾਇਆ॥ਗੁਰਮਹਿਆਪੁਸਮੋਇਸਬਦੁਵਰਤਾਇਆ॥ਸਚੇਹੀਪਤੀਆਇਸਚਿਸਮਾਇਆ॥੨॥ਸਲੋਕੁਮਃ੧॥ਵੈਦੁਬੁਲਾਇ
ਆਵੈਦਗੀਪਕੜਿਢੰਢੋਲੇਬਾਂਹ॥ਭੋਲਾਵੈਦੁਨਜਾਣਈਕਰਕਕਲੇਜੇਮਾਹਿ॥੧॥ਮਃ੧॥ਵੈਦਾਵੈਦੁਸੁਵੈਦੁਤੂੰਪਹਿਲਾ
ਰੋਗਪਛਾਣੁ॥ਐਸਾਦਾਰੂਲੋੜਿਲਹੁਜਿਤੁਵੰਞੈਰੋਗਾਘਾਣਿ॥ਜਿਤੁਦਾਰੂਰੋਗਉਠਿਅਹਿਤਨਿਸੁਖੁਵਸੈਆਇ॥ਰੋਗੁਗਵਾਇ
ਹਿਆਪਣਾਤਨਾਨਕਵੈਦੁਸਦਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਮਹੇਸੁਦੇਵਉਪਾਇਆ॥ਬ੍ਰਹਮੇਦਿਤੇਬੇਦਪੂਜਾ
ਲਾਇਆ॥ਦਸਅਵਤਾਰੀਰਾਮੁਰਾਜਾਆਇਆ॥ਦੈਤਾਮਾਰੇਧਾਇਹੁਕਮਿਸਬਾਇਆ॥ਈਸਮਹੇਸੁਰੁਸੇਵਤਿਨੀਅੰਤੁਨਪਾਇਆ॥
+ਧਰਮੁਕਰਾਏਕਰਮਧੁਰਹੁਫੁਰਮਾਇਆ॥੩॥ਸਲੋਕੁਮਃ੨॥ਸਾਵਣੁਆਇਆਹੇਸਖੀਕੰਤੈਚਿਤਿਕਰੇਹੁ॥ਨਾਨਕਝੂਰਿਮਰਹਿ
ਦੋਹਾਗਣੀਜਿਨਅਵਰੀਲਾਗਾਨੇਹੁ॥੧॥ਮਃ੨॥ਸਾਵਣੁਆਇਆਹੇਸਖੀਜਲਹਰੁਬਰਸਨਹਾਰੁ॥ਨਾਨਕਸੁਖਿਸਵਨਿਸੋਹਾਗਣੀ
ਜਿਨਸਹਨਾਲਿਪਿਆਰੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਆਪੇਛਿੰਝਪਵਾਇਮਲਾਖਾੜਾਰਚਿਆ॥ਲਥੇਭੜਥੂਪਾਇਗੁਰਮੁਖਿਮਚਿਆ॥
ਮਨਮੁਖਮਾਰੇਪਛਾੜਿਮੂਰਖਕਚਿਆ॥ਆਪਿਭਿੜੈਮਾਰੇਆਪਿਆਪਿਕਾਰਜੁਰਚਿਆ॥ਸਭਨਾਖਸਮੁਏਕੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਜਾਣੀਐ॥
ਹੁਕਮੀਲਿਖੈਸਿਰਿਲੇਖੁਵਿਣੁਕਲਮਮਸਵਾਣੀਐ॥ਸਤਸੰਗਤਿਮੇਲਾਪੁਜਿਥੈਹਰਿਗੁਣਸਦਾਵਖਾਣੀਐ॥ਨਾਨਕਸਚਾਸਬਦੁ
ਸਲਾਹਿ+॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ਊਨਵਿਊਨਵਿਆਇਆਅਵਰਿਕਰੇਂਦਾਵੰਨ॥ਕਿਆਜਾਣਾਤਿਸੁਸਾਹਸਿਉਕੇਵਰਹਸੀਰੰਗੁ॥ਰੰਗੁਰਹਿਆਤਿ
ਨਕਾਮਣੀਜਿਨਮਨਿਭਉਭਾਉਹੋਇ॥ਨਾਨਕਭੈਭਾਇਬਾਹਰੀਤਿਨਤਨਿਸੁਖੁਨਹੋਇ॥੧॥ਮਃ੩॥ਊਨਵਿਊਨਵਿਆਇਆਵਰਸੈਨੀਰੁਨਿ
ਪੰਗੁ॥ਨਾਨਕਦੁਖੁਲਾਗਾਤਿਨਕਾਮਣੀਜਿਨਕੰਤੈਸਿਉਮਨਿਭੰਗੁ॥ ੨॥ਪਉੜੀ॥ਦੋਵੈਤਰਫਾਉਪਾਇਇਕੁਵਰਤਿਆ॥
ਬੇਦਬਾਣੀਵਰਤਾਇਅੰਦਰਿਵਾਦੁਘਤਿਆ॥ਪਰਵਿਰਤਿਨਿਰਵਿਰਤਿਹਾਠਾਦੋਵੈਵਿਚਿਧਰਮੁਫਿਰੈਰੈਬਾਰਿਆ॥ਮਨਮੁਖਕ
ਚੇਕੂੜਿਆਰਤਿਨੀਨਿਹਚਉਦਰਗਹਹਾਰਿਆ॥ਗੁਰਮਤੀਸਬਦਿਸੂਰਹੈਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਜਿਨੀਮਾਰਿਆ॥ਸਚੈਅੰਦਰਿਮਹਲਿਸਬਦਿਸ
ਵਾਰਿਆ॥ਸੇਭਗਤਤੁਧੁਭਾਵਦੇਸਚੈਨਾਇਪਿਆਰਿਆ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਨਿਆਪਣਾਤਿਨਾਵਿਟਹੁਹਉਵਾਰਿਆ॥੫॥
ਸਲੋਕਮਃ੩॥ਊਨਵਿਊਨਵਿਆਇਆਵਰਸੈਲਾਇਝੜੀ॥ਨਾਨਕਭਾਣੈਚਲੈਕੰਤਕੈਸੁਮਾਣੇਸਦਾਰਲੀ॥੧॥ਮਃ੩॥ਕਿ
ਆਉਠਿਉਠਿਦੇਖਹੁਬਪੁੜੇਇਸੁਮੇਘੈਹਥਿਕਿਛੁਨਾਹਿ॥ਜਿਨਿਏਹੁਮੇਘੁਪਠਾਇਆਤਿਸੁਰਾਖਹੁਮਨਮਾਹਿ॥ਤਿਸਨੋਮੰਨਿਵਸ

ਤਿ

ਬ੍ਰਹਮੈਵਡਾਕਹਾਇਅੰਤੁ
ਨਪਾਇਆ॥

ਸਚੀਕੀਮਤਿਪਾਇਤਖਤੁਰ
ਚਾਇਆਦੁਨੀਆਧੰਧੈਲਾਇਆਪੁ
ਛਪਾਇਆ॥

ਰਚਿਆ॥

ਸਚੁਪਛਾਣੀਐ

ਇਸੁ ਜੀਅ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਬਾਹਰੀ ਸਭ ਕਰਣ ਪਲਾਹ ਕਰੇਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੋ ਹਰਿ ਸਦਾ ਸਰੇਵੀਐ ਜਿਸੁ ਕਰ
ਤ ਨ ਲਾਗੈ ਵਾਰ ॥ ਆਡਾਣੇ ਆਕਾਸ ਕਰਿ ਖਿਨ ਮਹਿ ਢਾਹਿ ਉਸਾਰਣਹਾਰ ॥ ਆਪੇ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇ ਕੈ ਕੁਦਰਤਿ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰ ॥
ਮਨਮੁਖ ਅਗੈ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀਐ ਬਹੁਤੀ ਹੋਵੈ ਮਾਰ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਤਿ ਸਿਉ ਲੇਖਾ ਨਿਬੜੈ ਬਖਸੇ ਸਿਫਤਿ ਭੰਡਾਰ ॥ ਓਥੈ ਹਥੁ
ਨ ਅਪੜੈ ਕੂਕ ਨ ਸੁਣੀਐ ਪੁਕਾਰ ॥ ਓਥੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬੇਲੀ ਹੋਵੈ ਕਢਿ ਲਏ ਅੰਤੀ ਵਾਰ ॥ ਏਨਾ ਜੰਤਾ ਨੋ ਹੋਰ ਸੇਵਾ ਨਹੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਰਿ ਕਰ
ਤਾਰ ॥੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਬਾਬੀਹਾ ਜਿਸ ਨੋ ਤੂ ਪੂਕਾਰਦਾ ਤਿਸ ਨੋ ਲੋਚੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਅਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕੈ ਵਸਸੀ ਵਣੁ ਤ੍ਰਿਣੁ ਹਰਿਆ
ਹੋਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਈਐ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਇ ॥ ਬਹਦਿਆ ਉਠਦਿਆ ਨਿਤ ਧਿਆਈਐ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤੁ ਸਦ ਹੀ ਵਰਸਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਵੈ ਹਰਿ ਸੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਕਲਮਲਿ ਹੋਈ ਮੇਦਨੀ ਅਰਦਾਸਿ ਕਰੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਸਚੈ ਸੁਣਿਆ ਕੰ
ਨੁ ਦੇ ਧੀਰਕ ਦੇਵੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਇੰਦ੍ਰੈ ਨੋ ਫੁਰਮਾਇਆ ਵੁਠਾ ਛਹਬਰ ਲਾਇ ॥ ਅੰਨੁ ਧਨੁ ਉਪਜੈ ਬਹੁ ਘਣਾ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ
ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਤੂ ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਦੇਦਾ ਰਿਜਕੁ ਸੰਬਾਹਿ ॥ ਜਿਤੁ ਖਾਧੈ ਸੁਖੁ ਊਪਜੈ ਫਿਰਿ ਦੂਖੁ ਨ ਲਾਗੈ ਆਇ ॥੨॥

ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤੂ ਸਚੇ ਲੈਹਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਦੂਜੈ ਦੂਜੀ ਤਰਫ ਹੈ ਕੂੜਿ ਮਿਲੈ ਨ ਮਿਲਾਇ ॥ ਆਪੇ ਜੋ
ੜਿ ਵਿਛੋੜਿਐ ਆਪੇ ਕੁਦਰਤਿ ਦੇਇ ਦਿਖਾਇ ॥ ਮੋਹੁ ਸੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਹੈ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਕਮਾਇ ॥ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਜੋ
ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਜਿਉ ਜਲ ਮਹਿ ਕਮਲੁ ਅਲਿਪਤੁ ਹੈ ਐਸੀ ਬਣਤ ਬਣਾਇ ॥ ਸੇ ਸੁਖੀਏ ਸਦਾ ਸੋਹਣੇ ਜਿਨ੍ਹ ਵਿਚਹੁ
ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ ਤਿਨ੍ਹ ਸੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਕਦੇ ਨਹੀ ਜੋ ਹਰਿ ਕੈ ਅੰਕਿ ਸਮਾਇ ॥੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸਾਲਾਹੀਐ ਜਿਸੁ
ਵਸਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ॥ ਤਿਸਹਿ ਸਰੇਵਹੁ ਪ੍ਰਾਣੀਹੋ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਾਂ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋ
ਇ ॥ ਸਹਸਾ ਮੂਲਿ ਨ ਹੋਵਈ ਸਭ ਚਿੰਤਾ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ਸੁ ਸਹਜੇ ਹੋਇ ਕਹਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥ ਸਚਾ ਸਾਹਿ
ਬੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਾ ਮਨਿ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕਾ ਆਖਿਆ ਆਪਿ ਸੁਣੇ ਜਿ ਲਇਅਨੁ ਪੰਨੈ ਪਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਦਾ ਵਰਸਦਾ ਬੂਝਨਿ ਬੂਝਣਹਾਰ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨ੍ਹੀ ਬੁਝਿਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਖਿਆ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਹਿ ਸਦਾ
ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਹਉਮੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਾਰਿ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਹੈ ਵਰਸੈ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ਹਰਿ ਆਤਮ ਰਾਮੁ
ਮੁਰਾਰਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਅਤੁਲੁ ਕਿਉ ਤੋਲੀਐ ਵਿਣੁ ਤੋਲੇ ਪਾਇਆ ਨ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀਐ ਗੁਣ ਮਹਿ ਰਹੈ ਸ
ਮਾਇ ॥ ਅਪਣਾ ਆਪੁ ਆਪਿ ਤੋਲਸੀ ਆਪੇ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ਕਹਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆ
ਪਣੇ ਜਿਨਿ ਸਚੀ ਬੂਝ ਦਿਤੀ ਬੁਝਾਇ ॥ ਜਗਤੁ ਮੁਸੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਲੁਟੀਐ ਮਨਮੁਖ ਬੂਝ ਨ ਪਾਇ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਨਾਲਿ ਨ ਚਲਸੀ ਜਾ
ਸੀ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਜਾਗੇ ਤਿਨ੍ਹੀ ਘਰੁ ਰਖਿਆ ਦੂਤਾ ਕਾ ਕਿਛੁ ਨ ਵਸਾਇ ॥੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਬਾਬੀਹਾ ਨਾ ਬਿਲਲਾਇ ਨਾ ਤਰਸਾਇ
ਏਹੁ ਮਨੁ ਖਸਮ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਮੰਨਿ ॥ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮਿ ਮੰਨਿਐ ਤਿਖ ਉਤਰੈ ਚੜੈ ਚਵਗਲਿ ਵੰਨੁ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਬਾਬੀਹਾ ਜਲ ਮਹਿ ਤੇਰਾ ਵਾਸੁ ਹੈ ਜ
ਲ ਹੀ ਮਾਹਿ ਫਿਰਾਹਿ ॥ ਜਲ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਹੀ ਤਾਂ ਤੂੰ ਕੂਕਣ ਪਾਹਿ ॥ ਜਲ ਥਲ ਚਹੁ ਦਿਸਿ ਵਰਸਦਾ ਖਾਲੀ ਕੋ ਥਾਉ ਨਾਹਿ ॥ ਏਤੈ ਜਲਿ ਵਰਸਦੈ ਤਿ
ਖ ਮਰਹਿ ਭਾਗ ਤਿਨਾ ਕੇ ਨਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਿਨ ਸੋਝੀ ਪਈ ਜਿਨ ਵਸਿਆ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਾਥ ਜਤੀ ਸਿਧ ਪੀਰ ਕਿਨੈ ਅੰਤੁ ਨ
ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਤੁਝੈ ਸਮਾਇਆ ॥ ਜੁਗ ਛਤੀਹ ਗੁਬਾਰੁ ਤਿਸ ਹੀ ਭਾਇਆ ॥ ਜਲਾ ਬਿੰਬੁ ਅਸਰਾਲੁ ਤਿਨੈ ਵਰਤਾਇਆ ॥

ਹਰਿ

ਵਸਿਆ

ਨੀਲਾਅਨੀਲਾਅਗੰਮਸਰਜੀਤੁਸਬਾਇਆ॥ਅਗਨਉਪਾਈਵਾਦੁਭੁਖਤਿਹਾਇਆ॥ਦੁਨੀਆਕੈਸਿਰਿਕਾਲੁਦੂਜਾਭਾਇਆ॥
ਰਖੈਰਖਣਹਾਰਿਜਿਨਿਸਬਦੁਬੁਝਾਇਆ॥੯॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ਇਹੁਜਲੁਸਭਤੈਵਰਸਦਾਵਰਸੈਭਾਇਸੁਭਾਇ॥ਸੇਬਿਰਖਾਹਰੀਆਵਲੇ
ਜੀਨਿ ਜੋਗੁਰਮੁਖਿਰਹੇਸਮਾਇ॥ਨਾਨਕਨਦਰੀਸੁਖੁਹੋਇਏਨਾਜੰਤਾਕਾਦੁਖੁਜਾਇ॥੧॥ਮਃ੩॥ਭਿੰਨੀਰੈਣਿਚਮਕਿਆਵੁਠਾਛਹਬਰਲਾਇ॥
ਜਿਤੁਵੁਠੈਅੰਨੁਧਨੁਬਹੁਤੁਊਪਜੈਜਾਂਸਹੁਕਰੇਰਜਾਇ॥ਜਿਤੁਖਾਧੈਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤੀਐਜੀਆਜੁਗਤਿਸਮਾਇ॥ਇਹੁਧਨੁਕਰਤੇਕਾਖੇਲੁ
ਹੈਕਦੇਆਵੈਕਦੇਜਾਇ॥ਗਿਆਨੀਆਕਾਧਨੁਨਾਮੁਹੈਸਦਹੀਰਹੈਸਮਾਇ॥ਨਾਨਕਜਿਨਕਉਨਦਰਿਕਰੇਤਾਇਹੁਧਨੁਪਲੈਪਾਇ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ਆਪਿਕਰਾਏਕਰੇਆਪਿਹਉਕੈਸਿਉਕਰੀਪੁਕਾਰ॥ਆਪੇਲੇਖਾਮੰਗਸੀਆਪਿਕਰਾਏਕਾਰ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਥੀਐ
ਹੁਕਮੁਕਰੇਗਾਵਾਰੁ॥ਆਪਿਛਡਾਏਛੁਟੀਐਆਪੇਬਖਸਣਹਾਰੁ॥ਆਪੇਵੇਖੈਸੁਣੇਆਪਿਸਭਸੈਦੇਆਧਾਰੁ॥ਸਭਮਹਿਏਕੁਵਰਤਦਾ
ਸਿਰਿਸਿਰਿਕਰੇਬੀਚਾਰੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਆਪੁਵੀਚਾਰੀਐਲਗੈਸਚਿਪਿਆਰੁ॥ਨਾਨਕਕਿਸਨੋਆਖੀਐਆਪੇਦੇਵਣਹਾਰੁ॥੧੦॥
ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ਬਾਬੀਹਾਏਹੁਜਗਤੁਹੈਮਤਕੋਭਰਮਿਭੁਲਾਇ॥ਇਹੁਬਾਬੀਹਾਪਸੂਹੈਇਸਨੋਬੂਝਣੁਨਾਹਿ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਕਾਨਾਮੁਹੈ
ਜਿਤੁਪੀਤੈਤਿਖਜਾਇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਜਿਨਪੀਆਤਿਨਬਹੁੜਿਨਲਾਗੀਆਇ॥੧॥ਮਃ੩॥ਮਲਾਰੁਸੀਤਲਰਾਗੁਹੈਹਰਿਧਿਆਇਐ
ਸਾਂਤਿਹੋਇ॥ਹਰਿਜੀਉਅਪਣੀਕਿਰਪਾਕਰੈਤਾਂਵਰਤੈਸਭਲੋਇ॥ਵੁਠੈਜੀਆਜੁਗਤਿਹੋਇਧਰਣੀਨੋਸੀਗਾਰੁਹੋਇ॥ਨਾਨਕਇਹੁਜ
ਮਤੇ ਗਤੁਸਭੁਜਲੁਹੈਜਲਹੀਤੇਸਭੁਕੋਇ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਕੋਵਿਰਲਾਬੂਝੈਸੋਜਨੁਮੁਕਤੁਸਦਾਹੋਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਸਚਾਵੇਪਰਵਾਹੁਇਕੋਤੂਧਣੀ॥ਤੂਸਭੁਕਿਛੁਆਪੇਆਪਿਦੂਜੇਕਿਸੁਗਣੀ॥ਮਾਣਸਕੂੜਾਗਰਬੁਸਚੀਤੁਧੁਮਣੀ॥ਆਵਾਗਉਣੁਰਚਾ
ਤੂ ਇਉਪਾਈਮੇਦਨੀ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਆਪਣਾਆਇਆਤਿਸੁਗਣੀ॥ਜੇਹਉਮੈਵਿਚਹੁਜਾਇਤਕੇਹੀਗਣਤਗਣੀ॥ਮ
ਨਮੁਖਮੋਹਿਗੁਬਾਰਿਜਿਉਭੁਲਾਮੰਝਿਵਣੀ॥ਕਟੇਪਾਪਅਸੰਖਨਾਵੈਇਕਕਣੀ॥੧੧॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ਬਾਬੀਹਾਖਸਮੈਕਾਮ
ਹਲੁਨਜਾਣਹੀਮਹਲੁਦੇਖਿਅਰਦਾਸਿਪਾਇ॥ਆਪਣੈਭਾਣੈਬਹੁਤਾਬੋਲਹਿਬੋਲਿਆਥਾਇਨਪਾਇ॥ਖਸਮੁਵਡਾਦਾ
ਤਾਰੁਹੈਜੋਇਛੇਸੋਫਲੁਪਾਇ॥ਬਾਬੀਹਾਕਿਆਬਪੁੜਾਜਗਤੈਕੀਤਿਖਜਾਇ॥੧॥ਮਃ੩॥ਬਾਬੀਹਾਭਿੰਨੀਰੈਣਿਬੋਲਿਆਸਹਜੇ
ਸਚਿਸੁਭਾਇ॥ਇਹੁਜਲੁਮੇਰਾਜੀਉਹੈਜਲਬਿਨੁਰਹਣੁਨਜਾਇ॥ਗੁਰਸਬਦੀਜਲੁਪਾਈਐਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇ॥ਨਾਨ
ਕਜਿਸੁਬਿਨੁਚਸਾਨਜੀਵਦੀਸੋਸਤਿਗੁਰਿਦੀਆਮਿਲਾਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਖੰਡਪਤਾਲਅਸੰਖਮੈਗਣਤਨਹੋਈ॥ਤੂਕਰਤਾਗੋ
ਵਿੰਦੁਤੁਧੁਸਿਰਜੀਤੁਧੁਗੋਈ॥ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਮੇਦਨੀਤੁਝਹੀਤੇਹੋਈ॥ਇਕਿਰਾਜੇਖਾਨਮਲੂਕਕਹਹਿਕਹਾਵਹਿਕੋਈ॥ਇਕਿਸਾ
ਹਸਦਾਵਹਿਸੰਚਿਧਨੁਦੂਜੈਪਤਿਖੋਈ॥ਇਕਿਦਾਤੇਇਕਮੰਗਤੇਸਭਨਾਸਿਰਿਸੋਈ॥ਵਿਣੁਨਾਵੈਬਾਜਾਰੀਆਭੀਹਾਵਲਿਹੋਈ॥ਕੂੜਨਿਖੁ
ਟੇਨਾਨਕਾਸਚੁਕਰੇਸੁਹੋਈ॥੧੨॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ਬਾਬੀਹਾਗੁਣਵੰਤੀਮਹਲੁਪਾਇਆਅਉਗਣਵੰਤੀਦੂਰਿ॥ਅੰਤਰਿਤੇਰੈਹਰਿਵਸੈ
ਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਹਜੂਰਿ॥ਕੂਕਪੁਕਾਰਨਹੋਵਈਨਦਰੀਨਦਰਿਨਿਹਾਲ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਸਹਜੇਮਿਲੇਸਬਦਿਗੁਰੂਕੈਘਾਲਿ॥੧॥ਮਃ੩
ਬਾਬੀਹਾਬੇਨਤੀਕਰੇਕਰਿਕਿਰਪਾਦੇਹੁਜੀਅਦਾਨ॥ਜਲਬਿਨੁਪਿਆਸਨਊਤਰੈਛੁਟਕਿਜਾਂਹਿਮੇਰੇਪ੍ਰਾਨ॥ਤੂਸੁਖਦਾਤਾ
ਬੇਅੰਤੁਹੈਗੁਣਦਾਤਾਨੇਧਾਨੁ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਬਖਸਿਲਏਅੰਤਿਬੇਲੀਹੋਇਭਗਵਾਨੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਆਪੇਜਗਤੁਉਪਾਇਕੈ
ਗੁਣਅਉਗੁਣਕਰੇਬੀਚਾਰੁ॥ਤ੍ਰੈਗੁਣਸਰਬਜੰਜਾਲੁਹੈਨਾਮਿਨਧਰੇਪਿਆਰੁ॥ਗੁਣਛੋਡਿਅਉਗੁਣਕਮਾਵਦੇਦਰਗਹਹੋਹਿ

ਧਿਆਇਆ ॥ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਕਿਤੁ ਆਏ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਮਾਰਿਆ ਅਹਿਨਿਸਿ ਜਿਨੈ ਧਿਆਇਆ ॥ ਜਿਨੀ ਪੁਰਖੀ ਉਰਿ ਧਾਰਿ-
ਆ ਸਚਾ ਅਲਖੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਤੂੰ ਗੁਣਦਾਤਾ ਨਿਧਾਨੁ ਹਹਿ ਅਸੀ ਅਵਗੁਣਿਆਰਾ ॥ ਜਿਸੁ ਬਖਸੇ ਸੋ ਪਾਇਸੀ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਾ ॥੧੩॥
ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ ਰਾਤਿ ਨ ਵਿਹਾਵੀ ਸਾਕਤਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾ ਵਿਸਰੈ ਨਾਉ ॥ ਰਾਤੀ ਦਿਨ ਸੁਹੇਲੀਆ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਰਤਨ ਜਵੇਹਰ
ਮਾਣਕਾ ਹਭੇ ਮਣੀ ਮਥੰਨਿ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਪ੍ਰਭਿ ਭਾਣਿਆ ਸਚੈ ਦਰਿ ਸੋਹੰਨਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਚਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਚੁ ਸਮ੍ਹਾਲਿਆ ॥ ਅੰਤਿ
ਖਲੋਆ ਆਇ ਜਿ ਸਤਿਗੁਰ ਅਗੈ ਘਾਲਿਆ ॥ ਪੋਹਿ ਨ ਸਕੈ ਜਮਕਾਲੁ ਸਚਾ ਰਖਵਾਲਿਆ ॥ ਗੁਰ ਸਾਖੀ ਜੋਤਿ ਜਗਾਇ ਦੀਵਾ
ਬਾਲਿਆ ॥ ਮਨਮੁਖ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਕੂੜਿਆਰ ਫਿਰਹਿ ਬੇਤਾਲਿਆ ॥ ਪਸੂ ਮਾਣਸ ਚੰਮਿ ਪਲੇਟੇ ਅੰਦਰਹੁ ਕਾਲਿਆ ॥ ਸਭੋ ਵਰਤੈ
ਸਚੁ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਨਿਹਾਲਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਦੇਖਾਲਿਆ ॥੧੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਬਾਬੀਹੈ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣਿਆ ਗੁਰ ਕੈ
ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਮੇਘੁ ਵਰਸੈ ਦਇਆ ਕਰਿ ਗੂੜੀ ਛਹਬਰ ਲਾਇ ॥ ਬਾਬੀਹੇ ਕੂਕ ਪੁਕਾਰ ਰਹਿ ਗਈ ਸੁਖੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ ॥
ਨਾਨਕ ਸੋ ਸਾਲਾਹੀਐ ਜਿ ਦੇਂਦਾ ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਰਿਜਕੁ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਤੂ ਨ ਜਾਣਹੀ ਕਿਆ ਤੁਧੁ ਵਿਚਿ ਤਿਖਾ ਹੈ ਕਿਤੁ ਪੀ-
ਤੈ ਤਿਖ ਜਾਇ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਭਰੰਮਿਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਲੁ ਪਲੈ ਨ ਪਾਇ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜੇ ਆਪਣੀ ਤਾਂ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਸੁਭਾਇ ॥ ਨਾਨ-
ਕ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਲੁ ਪਾਇਆ ਸਹਜੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਇਕਿ ਵਣ ਖੰਡਿ ਬੈਸਹਿ ਜਾਇ ਸਦੁ ਨ ਦੇਵਹੀ ॥ ਇਕਿ
ਭਸਮ ਚੜ੍ਹਾਵਹਿ ਅੰਗਿ ਮੈਲੁ ਨ ਧੋਵਹੀ ॥ ਇਕਿ ਜਟਾ ਬਿਕਟ ਬਿਕਰਾਲ ਕੁਲੁ ਘਰੁ ਖੋਵਹੀ ॥ ਇਕਿ ਨਗਨ ਫਿਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਨੀਦ
ਨ ਸੋਵਹੀ ॥ ਇਕਿ ਅਗਨਿ ਜਲਾਵਹਿ ਅੰਗੁ ਆਪੁ ਵਿਗੋਵਹੀ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਤਨੁ ਛਾਰੁ ਕਿਆ ਕਹਿ ਰੋਵਹੀ ॥ ਸੋਹਨਿ ਖਸਮ ਦੁਆਰਿ ਜਿ
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹੀ ॥੧੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਬਾਬੀਹਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੈ ਬੋਲਿਆ ਤਾਂ ਦਰਿ ਸੁਣੀ ਪੁਕਾਰ ॥ ਮੇਘੈ ਨੋ ਫੁਰਮਾਨੁ ਹੋਆ ਵਰਸਹੁ
ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥ ਹਉ ਤਿਨ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਰਖਿਆ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੇ ਸਭ ਹਰੀਆਵਲੀ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥
੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਬਾਬੀਹਾ ਇਵ ਤੇਰੀ ਤਿਖਾ ਨ ਉਤਰੈ ਜੇ ਸਉ ਕਰਹਿ ਪੁਕਾਰ ॥ ਨਦਰੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ਨਦਰੀ ਉਪਜੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਿ ਵ-
ਸੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਹਿ ਵਿਕਾਰ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਇਕਿ ਜੈਨੀ ਉਝੜ ਪਾਇ ਧੁਰਹੁ ਖੁਆਇਆ ॥ ਤਿਨ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਨ ਤਿਤੁ ਤੀਰਥਿ ਨ੍ਹਾਇਆ ॥ ਹਥੀ
ਸਿਰ ਖੋਹਾਇ ਨ ਭਦੁ ਕਰਾਇਆ ॥ ਕੁਚਲ ਕਠੋਰ ਰਹਹਿ ਦਿਨਸੁ ਸਬਦੁ ਨ ਭਾਇਆ ॥ ਤਿਨ ਜਾਤਿ ਨ ਪਤਿ ਨ ਕਰਮ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਮਨਿ ਜੂਠੈ
ਵੇਜਾਤਿ ਜੂਠਾ ਖਾਇਆ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਆਚਾਰੁ ਨ ਕਿਨ ਹੀ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਓਅੰਕਾਰਿ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਸਾਵਣਿ
ਸਰਸੀ ਕਾਮਣੀ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਸੁਹਾਗਣੀ ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਅਪਾਰਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਾਵਣਿ ਦਝੈ ਗੁਣ ਬਾਹਰੀ ਜਿਸੁ ਦੂਜੈ
ਭਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਪਿਰ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਈ ਸਭੁ ਸੀਗਾਰੁ ਖੁਆਰੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਚਾ ਅਲਖ ਅਭੇਉ ਹਠਿ ਨ ਪਤੀਜਈ ॥ ਇਕਿ ਗਾ-
ਵਹਿ ਰਾਗ ਪਰੀਆ ਰਾਗਿ ਨ ਭੀਜਈ ॥ ਇਕਿ ਨਚਿ ਨਚਿ ਪੂਰਹਿ ਤਾਲ ਭਗਤਿ ਨ ਕੀਜਈ ॥ ਇਕਿ ਅੰਨੁ ਨ ਖਾਹਿ ਮੂਰਖ ਤਿਨਾ ਕਿਆ ਕੀਜਈ
॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਹੋਈ ਬਹੁਤੁ ਕਿਵੈ ਨ ਧੀਜਈ ॥ ਕਰਮ ਵਧਹਿ ਕੈ ਲੋਅ ਖਪਿ ਮਰੀਜਈ ॥ ਲਾਹਾ ਨਾਮੁ ਸੰਸਾਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜਈ ॥ ਹਰਿ ਭ-
ਗਤੀ ਅਸਨੇਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਘੀਜਈ ॥੧੭॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਲਾਰ ਰਾਗੁ ਜੋ ਕਰਹਿ ਤਿਨ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰ
ਸਬਦੀ ਏਕੁ ਪਛਾਣਿਆ ਏਕੋ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਮਨਿ ਸਚੇ ਸਚੀ ਸੋਇ ॥ ਅੰਦਰਿ ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਹੈ ਸਹਜੇ ਹੀ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥
ਕਲਜੁਗ ਮਹਿ ਘੋਰ ਅੰਧਾਰੁ ਹੈ ਮਨਮੁਖ ਰਾਹੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਇੰਦੁ ਵਰਸੈ

ਇਕਿ ਪਾਲਾ ਕਕਰੁ ਭੰਨਿ ਸੀ-
ਤਲੁ ਜਲੁ ਹੇਂਵਹੀ ॥

ਰਾਇਆ ਕਰਿ ਛੋਕਾ ਮਨ ਉਪਜੈ ਚਾਉ ॥ ਪਨਿ ਸਕੈ ਰਕਮੁ ਇਦੂ ਵਗਸਰਾ ਤਿਸ ਕੈ ਸਰਬ ਕਲਿ ਤਰੈ ਨਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਸਮਾਲੀਐ ਸਚੇ ਕੇ
ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਜਨ ਨਿਰਮਲੇ ਸਹਜੇ ਸਚਿ ਸਮਾਉ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥ ਪੂਰੈ ਕਰਮਿ ਧਿ-
ਆਇ ਪੂਰਾ ਸਬਦੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥ ਪੂਰੈ ਗਿਆਨਿ ਧਿਆਨਿ ਮੈਲੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਸਰਿ ਤੀਰਥਿ ਜਾਣਿ ਮਨੂਆ ਨਾਇਆ ॥ ਸਬਦਿ ਮਰੈ
ਮਨੁ ਮਾਰਿ ਧੰਨੁ ਜਣੇਦੀ ਮਾਇਆ ॥ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਚਿਆਰੁ ਸਚਾ ਆਇਆ ॥ ਪੁਛਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ਜਾਂ ਖਸਮੈ ਭਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਲਾ-
ਹਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇਆ ॥੧੮॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੧ ॥ ਕੁਲਹਾਂ ਦੇਂਦੇ ਬਾਵਲੇ ਲੈਂਦੇ ਵਡੇ ਨਿਲਜ ॥ ਚੂਹਾ ਖਡ ਨ ਮਾਵਈ ਤਿਕਲਿ ਬੰਨ੍ਹੈ ਛਜ ॥ ਦੇਨ੍ਹਿ
ਦੁਆਈ ਸੇ ਮਰਹਿ ਜਿਨ ਕਉ ਦੇਨਿ ਸਿ ਜਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾਪਈ ਕਿਥੈ ਜਾਇ ਸਮਾਹਿ ॥ ਫਸਲਿ ਅਹਾੜੀ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਸਾਵਣੀ ਸਚੁ
ਨਾਉ ॥ ਮੈ ਮਹਦੂਦੁ ਲਿਖਾਇਆ ਖਸਮੈ ਕੈ ਦਰਿ ਜਾਇ ॥ ਦੁਨੀਆ ਕੇ ਦਰ ਕੇਤੜੇ ਕੇਤੇ ਆਵਹਿ ਜਾਂਹਿ ॥ ਕੇਤੇ ਮੰਗਹਿ ਮੰਗ-
ਤੇ ਕੇਤੇ ਮੰਗਿ ਮੰਗਿ ਜਾਹਿ ॥੧॥ ਮ: ੧ ॥ ਸਉ ਮਣੁ ਹਸਤੀ ਘਿਉ ਗੁੜੁ ਖਾਵੈ ਪੰਜਿ ਸੈ ਦਾਣਾ ਖਾਇ ॥ ਡਕੈ ਫੂਕੈ ਖੇਹ ਉਡਾਵੈ ਸਾਹਿ ਗ-
ਇਐ ਪਛੁਤਾਇ ॥ ਅੰਧੀ ਫੂਕਿ ਮੁਈ ਦੇਵਾਨੀ ॥ ਖਸਮਿ ਮਿਟੀ ਫਿਰਿ ਭਾਨੀ ॥ ਅਧੁ ਗੁਲ੍ਹਾ ਚਿੜੀ ਕਾ ਚੁਗਣੁ ਗੈਣਿ ਚੜੀ
ਬਿਲਲਾਇ ॥ ਖਸਮੈ ਭਾਵੈ ਓਹਾ ਚੰਗੀ ਜਿ ਕਰੇ ਖੁਦਾਇ ਖੁਦਾਇ ॥ ਸਕਤਾ ਸੀਹੁ ਮਾਰੇ ਸੈ ਮਿਰਿਆ ਸਭ ਪਿਛੈ ਪੈ ਖਾਇ ॥
ਹੋਇ ਸਤਾਣਾ ਘੁਰੈ ਨ ਮਾਵੈ ਸਾਹਿ ਗਇਐ ਪਛੁਤਾਇ ॥ ਅੰਧਾ ਕਿਸ ਨੋ ਬੁਕਿ ਸੁਣਾਵੈ ॥ ਖਸਮੈ ਮੂਲਿ ਨ ਭਾਵੈ ॥ ਅਕ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ
ਕਰੇ ਅਕ ਤਿਡਾ ਅਕ ਡਾਲੀ ਬਹਿ ਖਾਇ ॥ ਖਸਮੈ ਭਾਵੈ ਓਹੋ ਚੰਗਾ ਜਿ ਕਰੇ ਖੁਦਾਇ ਖੁਦਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਦੁਨੀਆ ਚਾਰਿ ਦਿਹਾੜੇ
ਸੁਖਿ ਕੀਤੈ ਦੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਗਲਾ ਵਾਲੇ ਹੈਨਿ ਘਣੇਰੇ ਛੁਟਣਿ ਨਾਹੀ ਕੋਈ ॥ ਮਖੀ ਮਿਠੈ ਮਰਣਾ ॥ ਜਿਨ ਤੂ ਰਖਹਿ ਤਿਨ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ਤਿਨ
ਭਉ ਸਾਗਰੁ ਤਰਣਾ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਤੂੰ ਧਣੀ ਸਚਾ ਅਲਖ ਅਪਾਰੁ ॥ ਤੂੰ ਦਾਤਾ ਸਭਿ ਮੰਗਤੇ ਇਕੋ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥
ਜਿਨੀ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰਮਤੀ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਇਕਨਾ ਨੋ ਤੁਧੁ ਏਵੈ ਭਾਵਦਾ ਮਾਇਆ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸ-
ਬਦਿ ਸਲਾਹੀਐ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰੁ ॥ ਵਿਣੁ ਪ੍ਰੀਤੀ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਨ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਤੂੰ ਪ੍ਰਭੁ ਸਭਿ ਤੁਧੁ
ਸੇਵਦੇ ਇਕ ਢਾਢੀ ਕਰੇ ਪੁਕਾਰ ॥ ਦੇਹਿ ਦਾਨੁ ਸੰਤੋਖੀਆ ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਆਧਾਰੁ ॥੧੯॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੧ ॥ ਰਾਤੀ ਕਾਲੁ ਘਟੈ
ਦਿਨਿ ਕਾਲੁ ॥ ਛਿਜੈ ਕਾਇਆ ਹੋਇ ਪਰਾਲੁ ॥ ਵਰਤਣਿ ਵਰਤਿਆ ਸਰਬ ਜੰਜਾਲੁ ॥ ਭੁਲਿਆ ਚੁਕਿ ਗਇਆ ਤਪ ਤਾਲੁ ॥ ਅੰ-
ਧਾ ਝਖਿ ਝਖਿ ਪਇਆ ਝੇਰਿ ॥ ਪਿਛੈ ਰੋਵਹਿ ਲਿਆਵਹਿ ਫੇਰਿ ॥ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਕਿਛੁ ਸੂਝੈ ਨਾਹੀ ॥ ਮੋਇਆ ਰੋਂਹਿ ਰੋਂਦੇ ਮਰਿ ਜਾਂਹੀ ॥
ਨਾਨਕ ਖਸਮੈ ਏਵੈ ਭਾਵੈ ॥ ਸੇਈ ਮੁਏ ਜਿਨ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ॥੧॥ ਮ: ੧ ॥ ਮੁਆ ਪਿਆਰੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮੁਈ ਮੁਆ ਵੈਰੁ ਵਾਦੀ ॥ ਵੰਨੁ
ਗਇਆ ਰੂਪੁ ਵਿਣਸਿਆ ਦੁਖੀ ਦੇਹ ਰੁਲੀ ॥ ਕਿਥਹੁ ਆਇਆ ਕਹ ਜਾਇਆ ਕਿਹੁ ਨ ਸੀਓ ਕਿਹੁ ਸੀ ॥ ਮਨਿ ਮੁਖਿ ਗਲ ਗੋ-
ਈਆ ਕੀਤਾ ਚਾਉ ਰਲੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਸਿਰ ਖੁਰ ਪਤਿ ਪਾਟੀ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ਅੰਤੇ ਹੋ-
ਇ ਸਖਾਈ ॥ ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ਜਗਤੁ ਬਉਰਾਨਾ ਨਾਵੈ ਸਾਰ ਨ ਪਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਪਰਵਾਣੁ ਜਿਨ੍ਹ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ ॥ ਸੋ ਸਾ-
ਹਿਬੁ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਤੇਹਾ ਜਿਸੁ ਭਾਣਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ॥ ਆਪਣੈ ਭਾਣੈ ਕਹੁ ਕਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਅੰਧਾ ਅੰਧੁ ਕਮਾਈ ॥ ਬਿਖਿ-
ਆ ਕਦੇ ਹੀ ਰਜੈ ਨਾਹੀ ਮੂਰਖ ਭੁਖ ਨ ਜਾਈ ॥ ਦੂਜੈ ਸਭੁ ਕੋ ਲਗਿ ਵਿਗੁਤਾ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਬੂਝ ਨ ਪਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਸੋ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਜਿਸ
ਨੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਰਜਾਈ ॥੨੦॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੧ ॥ ਸਰਮੁ ਧਰਮੁ ਦੁਇ ਨਾਨਕਾ ਜੇ ਧਨੁ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥ ਸੋ ਧਨੁ ਮਿਤ੍ਰੁ ਨ ਕਾਂਢੀਐ ਜਿਤੁ ਸਿਰਿ

ਤੇ ਵਾਖਣਈ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਪਲੈ ਧਨੁ ਵਸੈ ਤਿਨ ਕਾ ਨਾਉ ਫਕੀਰੁ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਤੂ ਵਸਹਿ ਤੇ ਨਰ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰੁ ॥੧॥ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਦੁਖੀ ਦੁਨੀ ਸਹੇੜੀਐ
ਜਾਇ ਤ ਲਗਹਿ ਦੁਖ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕਿਸੈ ਨ ਲਥੀ ਭੁਖ ॥ ਰੂਪੀ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੈ ਜਾਂ ਦੇਖਾਂ ਤਾਂ ਭੁਖ ॥ ਜੇਤੇ ਰਸ ਸਰੀਰ ਕੇ ਤੇਤੇ ਲ
ਗਹਿ ਦੁਖ ॥੨॥ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਅੰਧੀ ਕੰਮੀ ਅੰਧੁ ਮਨੁ ਮਨਿ ਅੰਧੈ ਤਨੁ ਅੰਧੁ ॥ ਚਿਕੜਿ ਲਾਇਐ ਕਿਆ ਥੀਐ ਜਾਂ ਤੁਟੈ ਪਥਰ ਬੰਧੁ ॥
ਬੰਧੁ ਤੁਟਾ ਬੇੜੀ ਨਹੀ ਨਾ ਤੁਲਹਾ ਨਾ ਹਾਥ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਵਿਣੁ ਕੇਤੇ ਡੁਬੇ ਸਾਥ ॥੩॥ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਲਖ ਮਣ ਸੁਇਨਾ ਲਖ ਮਣ
ਰੁਪਾ ਲਖ ਸਾਹਾ ਸਿਰਿ ਸਾਹ ॥ ਲਖ ਲਸਕਰ ਲਖ ਵਾਜੇ ਨੇਜੇ ਲਖੀ ਘੋੜੀ ਪਾਤਿਸਾਹ ॥ ਜਿਥੈ ਸਾਇਰੁ ਲੰਘਣਾ ਅਗਨਿ ਪਾ
ਣੀ ਅਸਗਾਹ ॥ ਕੰਧੀ ਦਿਸਿ ਨ ਆਵਈ ਧਾਹੀ ਪਵੈ ਕਹਾਹ ॥ ਨਾਨਕ ਓਥੈ ਜਾਣੀਅਹਿ ਸਾਹ ਕੇਈ ਪਾਤਿਸਾਹ ॥੪॥ ਪਉੜੀ ॥
ਇਕਨਾ ਗਲੀ ਜੰਜੀਰ ਬੰਦਿ ਰਬਾਣੀਐ ॥ ਬਧੇ ਛੁਟਹਿ ਸਚਿ ਸਚੁ ਪਛਾਣੀਐ ॥ ਲਿਖਿਆ ਪਲੈ ਪਾਇ ਸੋ ਸਚੁ ਜਾਣੀਐ ॥
ਹੁਕਮੀ ਹੋਇ ਨਿਬੇੜੁ ਗਇਆ ਜਾਣੀਐ ॥ ਭਉਜਲ ਤਾਰਣਹਾਰੁ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੀਐ ॥ ਚੋਰ ਜਾਰ ਜੂਆਰ ਪੀੜੇ ਘਾਣੀਐ ॥
ਨਿੰਦਕ ਲਾਇਤਬਾਰ ਮਿਲੇ ਹੜ੍ਹਵਾਣੀਐ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ਸੁ ਦਰਗਹ ਜਾਣੀਐ ॥੨੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੨ ॥
ਨਾਉ ਫਕੀਰੈ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਮੂਰਖ ਪੰਡਿਤੁ ਨਾਉ ॥ ਅੰਧੇ ਕਾ ਨਾਉ ਪਾਰਖੂ ਏਵੈ ਕਰੇ ਗੁਆਉ ॥ ਇਲਤਿ ਕਾ ਨਾਉ ਚਉਧਰੀ ਕੂ
ੜੀ ਪੂਰੇ ਥਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣੀਐ ਕਲਿ ਕਾ ਏਹੁ ਨਿਆਉ ॥੧॥ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਹਰਣਾਂ ਬਾਜਾਂ ਤੈ ਸਿਕਦਾਰਾਂ ਏਨਾ ਪੜ੍ਹਿ
ਆ ਨਾਉ ॥ ਫਾਂਧੀ ਲਗੀ ਜਾਤਿ ਫਹਾਇਨਿ ਅਗੈ ਨਾਹੀ ਥਾਉ ॥ ਸੋ ਪੜਿਆ ਸੋ ਪੰਡਿਤੁ ਬੀਨਾ ਜਿਨੀ ਕਮਾਣਾ ਨਾਉ ॥ ਪਹਿਲੋ
ਦੇ ਜੜ ਅੰਦਰਿ ਜੰਮੈ ਤਾ ਉਪਰਿ ਹੋਵੈ ਛਾਂਉ ॥ ਰਾਜੇ ਸੀਹ ਮੁਕਦਮ ਕੁਤੇ ॥ ਜਾਇ ਜਗਾਇਨਿ ਬੈਠੇ ਸੁਤੇ ॥ ਚਾਕਰ ਨਹਦਾ ਪਾਇ
ਨਿ ਘਾਉ ॥ ਰਤੁ ਪਿਤੁ ਕੁਤਿਹੋ ਚਟਿ ਜਾਹੁ ॥ ਜਿਥੈ ਜੀਆਂ ਹੋਸੀ ਸਾਰ ॥ ਨਕੀ ਵਢੀ ਲਾਇਤਬਾਰ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਮੇ
ਦਨੀ ਆਪੇ ਕਰਦਾ ਸਾਰ ॥ ਭੈ ਬਿਨੁ ਭਰਮੁ ਨ ਕਟੀਐ ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਭਉ ਊਪਜੈ ਪਾਈਐ ਮੋਖ ਦੁਆਰ ॥ ਭੈ ਤੇ ਸਹ
ਜੁ ਪਾਈਐ ਮਿਲਿ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰ ॥ ਭੈ ਤੇ ਭੈਜਲੁ ਲੰਘੀਐ ਗੁਰਮਤੀ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਭੈ ਤੇ ਨਿਰਭਉ ਪਾਈਐ ਜਿਸ ਦਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾ
ਰਾਵਾਰੁ ॥ ਮਨਮੁਖ ਭੈ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਨੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜਲਤੇ ਕਰਹਿ ਪੁਕਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਵੈ ਹੀ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰਮਤੀ ਉਰਿ
ਧਾਰ ॥੨੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਰੂਪੈ ਕਾਮੈ ਦੋਸਤੀ ਭੁਖੈ ਸਾਦੈ ਗੰਢੁ ॥ ਲਬੈ ਮਾਲੈ ਘੁਲਿ ਮਿਲਿ ਮਿਚਲਿ ਊਂਘੈ ਸਉੜਿ ਪ
ਲੰਘੁ ॥ ਭੰਉਕੈ ਕੋਪੁ ਖੁਆਰੁ ਹੋਇ ਫਕੜੁ ਪਿਟੇ ਅੰਧੁ ॥ ਚੁਪੈ ਚੰਗਾ ਨਾਨਕਾ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਮੁਹਿ ਗੰਧੁ ॥੧॥ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਰਾਜੁ ਮਾਲੁ
ਰੂਪੁ ਜਾਤਿ ਜੋਬਨੁ ਪੰਜੇ ਠਗ ॥ ਏਨੀ ਠਗੀਂ ਜਗੁ ਠਗਿਆ ਕਿਨੈ ਨ ਰਖੀ ਲਜ ॥ ਏਨਾ ਠਗਨਿ ਠਗ ਸੇ ਜਿ ਗੁਰ ਕੀ ਪੈਰੀ ਪਾਹਿ ॥
ਨਾਨਕ ਕਰਮਾ ਬਾਹਰੇ ਹੋਰਿ ਕੇਤੇ ਮੁਠੇ ਜਾਹਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਪੜਿਆ ਲੇਖੇਦਾਰੁ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀਐ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਕੂ
ੜਿਆਰੁ ਅਉਖਾ ਤੰਗੀਐ ॥ ਅਉਘਟ ਰੁਧੇ ਰਾਹ ਗਲੀਆਂ ਰੋਕੀਆਂ ॥ ਸਚਾ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਸਬਦਿ ਸੰਤੋਖੀਆਂ ॥ ਗਹਿਰ
ਗੰਭੀਰ ਅਥਾਹੁ ਹਾਥ ਨ ਲਭਈ ॥ ਮੁਹੇ ਮੁਹਿ ਚੋਟਾ ਖਾਹੁ ਵਿਣੁ ਗੁਰ ਕੋਇ ਨ ਛੁਟਸੀ ॥ ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਹੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾ
ਣੀਐ ॥ ਹੁਕਮੀ ਸਾਹ ਗਿਰਾਹ ਦੇਂਦਾ ਜਾਣੀਐ ॥੨੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਪਉਣੈ ਪਾਣੀ ਅਗਨੀ ਜੀਉ ਤਿਨ ਕਿਆ ਖੁ
ਸੀਆ ਕਿਆ ਪੀੜ ॥ ਧਰਤੀ ਪਾਤਾਲੀ ਆਕਾਸੀ ਇਕਿ ਦਰਿ ਰਹਨਿ ਵਜੀਰ ॥ ਇਕਨਾ ਵਡੀ ਆਰਜਾ ਇਕਿ ਮਰਿ ਹੋਹਿ
ਜਹੀਰ ॥ ਇਕਿ ਦੇ ਖਾਹਿ ਨਿਖੁਟੈ ਨਾਹੀ ਇਕਿ ਸਦਾ ਫਿਰਹਿ ਫਕੀਰ ॥ ਹੁਕਮੀ ਸਾਜੇ ਹੁਕਮੀ ਢਾਹੇ ਏਕ ਚਸੇ ਮਹਿ ਲਖ ॥ ਸਭੁ ਕੋ ਨਥੈ

ਨਖਿਆਬਖਸੈਤੋਟਿਨਖਿਆਵਰਸਾਇਨਨਾਬਾਹਰਾਲੇਖੈਬਾਝੁਅਲਖੁਜਾਰਿਉਤਿਕਥੀਐਰਵਿਉਆਖੀਐਆਪੈਸਚੇਸਚੁਜਾਕਰਤਾਰ
ਥਨਾਕਾਰਮਤ[illegible]ਕਥਾਅਕਥਕਥੀਕਥਾਸੁਦੋਇਆਗਿਪਭੁਪੀਸਿਧਗਿਆਨੁਸਚਾਸੁਭੂਹੋਇਆ॥੧ਮਃ੧॥ਅਜਰੁਜ
ਰੈਤਨਉਕੁਲਬੰਧੁ।ਪੂਜੈਪ੍ਰਾਣਹੋਵੈਥਿਰੁਕੰਧੁ।ਕਹਾਂਤੇਆਇਆਕਹਾਇਹੁਜਾਣੁ।ਜੀਵਤਮਰਤਰਹੈਪਰਵਾਣੁ।ਹੁਕਮੈ
ਬੂਝੈਤਤੁਪਛਾਣੈ।ਇਹੁਪਰਸਾਦੁਗੁਰੂਤੇਜਾਣੈ।ਹੋਂਦਾਫੜੀਅਗੁਨਾਨਕਜਾਣੁ।ਨਾਹਉਨਾਮੈਜੂਨੀਪਾਣੁ॥੨॥ਪਉੜੀ
ਪੜ੍ਹੀਐਨਾਮੁਸਾਲਾਹਹੋਰਿਬੁਧੀਮਿਥਿਆ।ਬਿਨੁਸਚੇਵਾਪਾਰਜਨਮੁਬਿਰਥਿਆ।ਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰੁਨਕਿਨਹੀਪਾਇਆ।ਸਭੁ
ਜਗੁਗਰਬਿਗੁਬਾਰੁਤਿਨਸਚੁਨਭਾਇਆ।ਚਲੇਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਤਾਵਣਿਤਤਿਆ।ਬਲਦੀਅੰਦਰਿਤੇਲੁਦੁਬਿਧਾਘਤਿ
ਆ।ਆਇਆਉਠੀਖੇਲੁਫਿਰੈਉਵਤਿਆ।ਨਾਨਕਸਚੈਮੇਲੁਸਚੈਰਤਿਆ॥੨੪॥ਸਲੋਕੁਮਃ੧॥ਪਹਿਲਾਂਮਾਸਹੁਨਿੰ
ਮਿਆਮਾਸੈਅੰਦਰਿਵਾਸੁ।ਜੀਉਪਾਇਮਾਸੁਮੁਹਿਮਿਲਿਆਹਡੁਚੰਮੁਤਨੁਮਾਸੁ।ਮਾਸਹੁਬਾਹਰਿਕਢਿਆਮੰਮਾਮਾਸੁਗਿਰਾਸੁ।
ਮੁਹੁਮਾਸੈਕਾਜੀਭਮਾਸੈਕੀਮਾਸੈਅੰਦਰਿਸਾਸੁ।ਵਡਾਹੋਆਵੀਆਹਿਆਘਰਿਲੈਆਇਆਮਾਸੁ।ਮਾਸਹੁਹੀਮਾਸੁਊਪਜੈਮਾਸਹੁਸਭੋਸਾ
ਕੁ।ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਹੁਕਮੁਬੁਝੀਐਤਾਂਕੋਆਵੈਰਾਸਿ।ਆਪਿਛੁਟੇਨਹਛੁਟੀਐਨਾਨਕਬਚਨਿਬਿਣਾਸੁ॥੧॥ਮਃ੧॥ਮਾਸੁਮਾਸ
ਦੁਅਥੁਅੰਮਾਸਮਾਸੁਕਰਿਮੂਰਖੁਝਗੜੇਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਨਹੀਜਾਣੈ।ਕਉਣੁਮਾਸੁਕਉਣੁਸਾਗੁਕਹਾਵੈਕਿਸੁਮਹਿਪਾਪਸਮਾਣੇ॥
ਗੈਂਡਾਮਾਰਿਹੋਮਜਗਕੀਏਦੇਵਤਿਆਕੀਬਾਣੇ।ਮਾਸੁਛੋਡਿਬੈਸਿਨਕੁਪਕੜਹਿਰਾਤੀਮਾਣਸਖਾਣੇ।ਫੜੁਕਰਿਲੋਕਾਂਨੋਦਿਖਲਾਵ
ਹਿਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਨਹੀਸੂਝੈ।ਨਾਨਕਅੰਧੇਸਿਉਕਿਆਕਹੀਐਕਹੈਨਕਹਿਆਬੂਝੈ।ਅੰਧਾਸੋਇਜਿਅੰਧੁਕਮਾਵੈਤਿਸੁਰਿਦੈ
ਸਲੋਚਨਨਾਹੀ।ਮਾਤਪਿਤਾਕੀਰਕਤੁਨਿਪੰਨੇਮਛੀਮਾਸੁਨਖਾਹੀ।ਇਸਤ੍ਰੀਪੁਰਖੈਜਾਂਨਿਸਿਮੇਲਾਓਥੈਮੰਧੁਕਮਾਹੀ।ਮਾਸਹੁ
ਨਿੰਮੇਮਾਸਹੁਜੰਮੇਹਮਮਾਸੈਕੇਭਾਂਡੇ।ਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਕਛੁਸੂਝੈਨਾਹੀਚਤੁਰੁਕਹਾਵੈਪਾਂਡੇ।ਬਾਹਰਕਾਮਾਸੁਮੰਦਾਸੁਆਮੀ
ਘਰਕਾਮਾਸੁਚੰਗੇਰਾ।ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਮਾਸਹੁਹੋਏਜੀਇਲਇਆਵਾਸੇਰਾ।ਅਭਖੁਭਖਹਿਭਖੁਤਜਿਛੋਡਹਿਅੰਧੁਗੁਰੂਜਿਨਕੇ
ਰਾ।ਮਾਸਪੁਰਾਣੀਮਾਸੁਕਤੇਬੀਚਹੁਜੁਗਿਮਾਸੁਕਮਾਣਾ।ਜਜਿਕਾਜਿਵੀਆਹਿਸੁਹਾਵੈਓਥੈਮਾਸੁਸਮਾਣਾ।ਇਸਤ੍ਰੀਪੁਰਖ
ਨਿਪਜਹਿਮਾਸਹੁਪਾਤਿਸਾਹਸੁਲਤਾਨਾ।ਜੇਓਇਦਿਸਹਿਨਰਕਿਜਾਂਦੇਤਾਂਉਨ੍ਹਕਾਦਾਨੁਨਲੈਣਾ।ਦੇਂਦਾਨਰਕਿਸੁਰਗਿਲੈਦੇ
ਦੇਖਹੁਏਹੁਧਿਙਾਣਾ।ਆਪਿਨਬੂਝੈਲੋਕਬੁਝਾਏਪਾਂਡੇਖਰਾਸਿਆਣਾ।ਪਾਂਡੇਤੂੰਜਾਣੈਹੀਨਾਹੀਕਿਥਹੁਮਾਸੁਉਪੰਨਾ।ਤੋਇਅ
ਹੁਅੰਨੁਕਮਾਦੁਕਪਾਹਾਂਤੋਇਅਹੁਤ੍ਰਿਭਵਣੁਗੰਨਾ।ਤੋਆਆਖੈਹਉਬਹੁਬਿਧਿਹਛਾਤੋਐਬਹੁਤੁਬਿਕਾਰਾ।ਏਤੇਰਸਛੋਡਿਹੋਵੈਸੰਨਿ
ਆਸੀਨਾਨਕੁਕਹੈਵਿਚਾਰਾ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਹਉਕਿਆਆਖਾਇਕਜੀਭਤੇਰਾਅੰਤੁਨਕਿਨਹੀਪਾਇਆ।ਸਚਾਸਬ
ਦੁਵੀਚਾਰਿਸੇਤੁਝਹੀਮਾਹਿਸਮਾਇਆ।ਇਕਿਭਗਵਾਵੇਸੁਕਰਿਭਰਮਦੇਵਿਣੁਸਤਿਗੁਰਕਿਨੈਨਪਾਇਆ।ਦੇਸਦਿਸੰ
ਤਰਭਵਿਥਕੇਤੁਧੁਅੰਦਰਿਆਪੁਲੁਕਾਇਆ।ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਰਤੰਨੁਹੈਕਰਿਚਾਨਣੁਆਪਿਦਿਖਾਇਆ।ਆਪਣਾਆ
ਪੁਪਛਾਣਿਆਗੁਰਮਤੀਸਚਿਸਮਾਇਆ।ਆਵਾਗਉਣੁਬਜਾਰੀਆਬਾਜਾਰੁਜਿਨੀਰਚਾਇਆ।ਇਕੁਥਿਰੁਸਚਾਸਲਾ
ਹਣਾਜਿਨਮਨਿਸਚਾਭਾਇਆ॥੨੫॥ਸਲੋਕੁਮਃ੧॥ਨਾਨਕਮਾਇਆਕਰਮਬਿਰਖੁਫਲਅੰਮ੍ਰਿਤਫਲਵਿਸੁ।ਸਭਕਾਰਣ
ਕਰਤਾਕਰੇਜਿਸੁਖਵਾਲੇਤਿਸੁ॥੧॥ਮਃ੨॥ਨਾਨਕਦੁਨੀਆਕੀਆਂਵਡਿਆਈਆਂਅਗੀਸੇਤੀਜਾਲਿ।ਏਨੀਜਲੀਈ

ਮਾਸਹੁਨਿੰਮੇਮਾਸਹੁਜੰਮੇਹਮਮਾ
ਸੈਕੇਭਾਂਡੇ।ਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਕਛੁ
ਸੂਝੈਨਾਹੀਚਤੁਰੁਕਹਾਵੈਪਾਂਡੇ।

ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਇਕਨ ਰਲਿਆ ਨਾਲਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਹੋਇ ਨਿਬੇੜੁ ਹੁਕਮਿ ਚਲਾਇਆ ॥ ਤੇਰੈ ਹਥਿ ਨਿਬੇੜੁ ਤੂਹੈ ਮਨਿ ਭਾ
ਇਆ ॥ ਕਾਲੁ ਚਲਾਏ ਬੰਨਿ ਕੋਇ ਨ ਰਖਸੀ ॥ ਜਰੁ ਜਰਵਾਣਾ ਕੰਨਿ ਚੜਿਆ ਨਚਸੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬੋਹਿਥੁ ਬੇੜੁ ਸਚਾ ਰਖਸੀ ॥ ਅਗਨਿ ਭਖੈ ਭੜ
ਹਾੜੁ ਅਨਦਿਨੁ ਭਖਸੀ ॥ ਫਾਥਾ ਚੁਗੈ ਚੋਗ ਹੁਕਮੀ ਛੁਟਸੀ ॥ ਕਰਤਾ ਕਰੈ ਸੁ ਹੋਗੁ ਕੂੜੁ ਨਿਖੁਟਸੀ ॥੨੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਘਰ ਮਹਿ ਘਰੁ ਦੇ
ਖਾਇ ਦੇਇ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਣੁ ॥ ਪੰਚ ਸਬਦ ਧੁਨਿਕਾਰ ਧੁਨਿ ਤਹ ਬਾਜੈ ਸਬਦੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਦੀਪ ਲੋਅ ਪਾਤਾਲ ਤਹ ਖੰਡ ਮੰਡਲ ਹੈਰਾਨੁ ॥
ਤਾਰ ਘੋਰ ਬਾਜਿੰਤ੍ਰ ਤਹ ਸਾਚਿ ਤਖਤਿ ਸੁਲਤਾਨੁ ॥ ਸੁਖਮਨ ਕੈ ਘਰਿ ਰਾਗੁ ਸੁਨਿ ਸੁੰਨਿ ਮੰਡਲਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਅਕਥ ਕਥਾ ਬੀਚਾਰੀਐ ਮਨਸਾ ਮਨ
ਹਿ ਸਮਾਇ ॥ ਉਲਟਿ ਕਮਲੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਭਰਿਆ ਇਹੁ ਮਨੁ ਕਤਹੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਅਜਪਾ ਜਾਪੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਸਮਾਇ ॥ ਸਭਿ ਸ
ਖੀਆ ਪੰਚੇ ਮਿਲੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸੁ ॥ ਸਬਦੁ ਖੋਜਿ ਇਹੁ ਘਰੁ ਲਹੈ ਨਾਨਕੁ ਤਾ ਕਾ ਦਾਸੁ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਚਿਲਮਿਲਿ ਬਿਸੀਆਰ ਦੁ
ਨੀਆ ਫਾਨੀ ॥ ਕਾਲੂਬਿ ਅਕਲ ਮਨ ਗੋਰ ਨ ਮਾਨੀ ॥ ਮਨ ਕਮੀਨ ਕਮਤਰੀਨ ਤੂ ਦਰੀਆਉ ਖੁਦਾਇਆ ॥ ਏਕੁ ਚੀਜੁ ਮੁਝੈ ਦੇਹਿ ਅਵਰ ਜਹਰ
ਚੀਜ ਨ ਭਾਇਆ ॥ ਪੁਰਾਬ ਖਾਮ ਕੂਜੈ ਹਿਕਮਤਿ ਖੁਦਾਇਆ ॥ ਮਨ ਤੁਆਨਾ ਤੂ ਕੁਦਰਤੀ ਆਇਆ ॥ ਸਗ ਨਾਨਕ ਦੀਬਾਨ ਮਸਤਾਨਾ ਨਿਤ ਚੜੈ ਸ
ਵਾਇਆ ॥ ਆਤਸ ਦੁਨੀਆ ਖੁਨਕ ਨਾਮੁ ਖੁਦਾਇਆ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਭੋ ਵਰਤੈ ਚਲਤੁ ਚਲਤੁ ਵਖਾਣਿਆ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣਿਆ ॥ ਲਥੇ ਸਭਿ ਵਿਕਾਰ ਸਬਦਿ ਨੀਸਾਣਿਆ ॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਉਧਾਰੁ ਭਏ ਨਿਕਾਣਿਆ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਦਾਤਾਰੁ ਸਭਿ ਰੰਗ ਮਾ
ਣਿਆ ॥ ਪਰਗਟੁ ਭਇਆ ਸੰਸਾਰਿ ਮਿਹਰ ਛਾਵਾਣਿਆ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ਖਸਮੈ
ਭਾਣਿਆ ॥੨੭॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਧੰਨੁ ਸੁ ਕਾਗਦੁ ਕਲਮ ਧੰਨੁ ਧਨੁ ਭਾਂਡਾ ਧਨੁ ਮਸੁ ॥ ਧਨੁ ਲੇਖਾਰੀ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨਿ ਨਾਮੁ ਲਿਖਾਇਆ ਸਚੁ ॥
੧ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਆਪੇ ਪਟੀ ਕਲਮ ਆਪਿ ਉਪਰਿ ਲੇਖੁ ਭਿ ਤੂੰ ॥ ਏਕੋ ਕਹੀਐ ਨਾਨਕਾ ਦੂਜਾ ਕਾਹੇ ਕੂ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਆ
ਪਿ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਕੋ ਨਹੀ ਤੂ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤੂਹੈ ਜਾਣਦਾ ਤੁਧੁ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ॥ ਤੂੰ ਅਲਖੁ ਅ
ਗੋਚਰੁ ਅਗੰਮੁ ਹੈ ਗੁਰਮਤਿ ਦਿਖਾਈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਅਗਿਆਨੁ ਦੁਖੁ ਭਰਮੁ ਹੈ ਗੁਰ ਗਿਆਨਿ ਗਵਾਈ ॥ ਜਿਸੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹਿ ਤਿਸੁ ਮੇਲਿ ਲੈਹਿ
ਸੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥ ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਅਗੰਮੁ ਹੈ ਰਵਿਆ ਸਭ ਠਾਈ ॥ ਜਿਤੁ ਤੂੰ ਲਾਇਹਿ ਸਚਿਆ ਤਿਤੁ ਕੋ ਲਗੈ ਨਾਨਕ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥
੨੮॥ ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਨਾਲ ੫੮॥ ਮਲਾਰ ਰਾਗ ਕਾ ਜੁਮਲਾ ਚਉਪਦੇ ੨੧੭ ਅਸਟਪਦੀਆ ਛੰਤ ॥ ੯॥ ਵਾਰ ੧॥ ਜੋੜੁ ੭੨

ਰਾਗੁ ਮਲਾਰ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ ਕੀ ੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸੇਵੀਲੇ ਗੋਪਾਲ ਰਾਇ ਅਕੁਲ ਨਿਰੰਜਨ ॥ ਭਗਤਿ ਦਾਨੁ ਦੀਜੈ ਜਾਚਹਿ ਸੰਤ ਜਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾਂ ਚੈ ਘਰਿ ਦਿਗ ਦਿਸੈ ਸਰਾਇਚਾ ਬੈ
ਕੁੰਠ ਭਵਨ ਚਿਤ੍ਰਸਾਲਾ ਸਪਤ ਲੋਕ ਸਮਾਨਿ ਪੂਰੀਅਲੇ ॥ ਜਾਂ ਚੈ ਘਰਿ ਲਛਿਮੀ ਕੁਆਰੀ ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਦੀਵੜੇ ਕਉਤਕੁ ਕਾਲੁ ਬਪੁੜਾ ਕੋ
ਟਵਾਲੁ ਸੁ ਕਰਾ ਸਿਰੀ ॥ ਸੁ ਐਸਾ ਰਾਜਾ ਸ੍ਰੀ ਨਰਹਰੀ ॥੧॥ ਜਾਂ ਚੈ ਘਰਿ ਕੁਲਾਲੁ ਬ੍ਰਹਮਾ ਚਤੁਰ ਮੁਖੁ ਡਾਂਵਡਾ ਜਿਨਿ ਬਿਸ੍ਵ ਸੰਸਾਰੁ ਰਾਚੀਅਲੇ ॥
ਜਾਂ ਚੈ ਘਰਿ ਈਸਰੁ ਬਾਵਲਾ ਜਗਤ ਗੁਰੂ ਤਤ ਸਾਰਖਾ ਗਿਆਨੁ ਭਾਖੀਅਲੇ ॥ ਪਾਪੁ ਪੁੰਨੁ ਜਾਂ ਚੈ ਡਾਂਗੀਆ ਦੁਆਰੈ ਚਿਤ੍ਰ ਗੁਪਤੁ ਲੇਖੀਆ ॥ ਧ
ਰਮ ਰਾਇ ਪਰੁਲੀ ਪ੍ਰਤਿਹਾਰੁ ॥ ਸੁ ਐਸਾ ਰਾਜਾ ਸ੍ਰੀ ਗੋਪਾਲੁ ॥੨॥ ਜਾਂ ਚੈ ਘਰਿ ਗਣ ਗੰਧਰਬ ਰਿਖੀ ਬਪੁੜੇ ਢਾਢੀਆ ਗਾਵੰਤ ਆਛੈ ॥ ਸਰ
ਬ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬਹੁ ਰੂਪੀਆ ਅਨਗਰੂਆ ਆਖਾੜਾ ਮੰਡਲੀਕ ਬੋਲ ਬੋਲਹਿ ਕਾਛੇ ॥ ਚਉਰ ਢੂਲ ਜਾਂ ਚੈ ਹੈ ਪਵਣੁ ॥ ਚੇਰੀ ਸਕਤਿ ਜੀਤਿ ਲੇ ਭਵਣੁ ॥ ਕਉਲ ਬੋਲਹਿ
ਅੰਡ ਟੂਕ ਜਾਂ ਚੈ ਭਸਮਤੀ ॥ ਸੁ ਐਸਾ ਰਾਜਾ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਪਤੀ ॥੩॥ ਜਾਂ ਚੈ ਘਰਿ ਕੂਰਮਾ ਪਾਲੁ ਸਹਸ ਫਨੀ ਬਾਸਕੁ ਸੇਜ ਵਾਲੂਆ ॥ ਅਠਾਰ
ਸਾ

ਨਾਰਬਨਾਸਪਤੀਮਾਲਣੀ॥ਛਿਨਵੈਕਰੋੜੀਮੇਘਮਾਲਾਪਾਣੀਹਾਰੀਆ॥ਨਖਪ੍ਰਸੇਵਜਾਚੈਸੁਰਸਰੀ॥ਸਪਤਸਮੁੰਦਜਾਚੈਘੜਥਲੀ॥
ਏਤੇਜੀਅਜਾਚੈਵਰਤਣੀ॥ਸੁਐਸਾਰਾਜਾਤ੍ਰਿਭਵਣਧਣੀ॥੪॥ਜਾਚੈਘਰਿਨਿਕਟਵਰਤੀਅਰਜਨੁਧ੍ਰੂਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁਅੰਬਰੀਕੁਨਾਰਦੁਨੇਜੈਸਿ
ਧਬੁਧਗਣਗੰਧ੍ਰਬਬਾਨਵੈਹੇਲਾ॥ਏਤੇਜੀਅਜਾਚੈਹਹਿਘਰੀ॥ਸਰਬਬਿਆਪਕਅੰਤਰਿਹਰੀ॥ਪ੍ਰਣਵੈਨਾਮਦੇਉਤਾਂਚੀਆਣਿ॥ਸਗਲਭਗ
ਤਜਾਚੈਨੀਸਾਣਿ॥੫॥੧॥ਮਲਾਰ॥ ਮੋਕਉਤੂੰਨਬਿਸਾਰਿਤੂਨਬਿਸਾਰਿ॥ਤੂਨਬਿਸਾਰੇਰਾਮਈਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਲਾਵੰਤੀਇਹੁਭ੍ਰਮੁਜੋਹੈ
ਮੁਝਊਪਰਿਸਭਕੋਪਿਲਾ॥ਸੂਦੁਸੂਦੁਕਰਿਮਾਰਿਉਠਾਇਓਕਹਾਕਰਉਬਾਪਬੀਠੁਲਾ॥੧॥ਮੂਏਹੂਏਜਉਮੁਕਤਿਦੇਹੁਗੇਮੁਕਤਿਨਜਾਨੈ
ਕੋਇਲਾ॥ਏਪੰਡੀਆਮੋਕਉਢੇਢੁਕਹਤਤੇਰੀਪੈਜਪਿਛੰਉਡੀਹੋਇਲਾ॥੨॥ਤੂਜੁਦਇਆਲੁਕ੍ਰਿਪਾਲੁਕਹੀਅਤਿਹੈਅਤਿਭੁ
ਜਭਇਓਅਪਾਰਲਾ॥ਫੇਰਿਦੀਆਦੇਹੁਰਾਨਾਮੇਕਉਪੰਡੀਅਨਕਉਪਿਛਵਾਰਲਾ॥੩॥੨॥

੨॥ ਮਲਾਰਬਾਣੀਸ੍ਰੀਰਵਿਦਾਸਜੀਕੀ॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਨਾਗਰਜਨਾਮੇਰੀਜਾਤਿਬਿਖਿਆਤਚੰਮਾਰੰ॥ਰਿਦੈਰਾਮਗੋਬਿੰਦਗੁਨਸਾਰੰ॥੧॥ਸੁਰਸਰੀਸਲਲਕ੍ਰਿਤਬਾਰੁਨੀਰੇਸੰਤਜਨਕਰਤਨਹੀਪਾਨੰ॥ਸੁਰਾਅ
ਪਵਿਤ੍ਰਨਤਅਵਰਜਲਰੇਸੁਰਸਰੀਮਿਲਤਨਹਿਹੋਇਆਨੰ॥੧॥ਤਰਤਾਰਿਅਪਵਿਤ੍ਰਕਰਿਮਾਨੀਐਰੇਜੈਸੇਕਾਗਰਾਕਰਤਬੀਚਾਰੰ॥ਭਗਤਿਭਾਗਉ
ਤੁਲਿਖੀਐਤਿਹਊਪਰੇਪੂਜੀਐਕਰਿਨਮਸਕਾਰੰ॥੨॥ਮੇਰੀਜਾਤਿਕੁਟਬਾਂਢਲਾਢੋਰਢੋਵੰਤਾਨਿਤਹਿਬਾਨਾਰਸੀਆਸਪਾਸਾ॥ਅ
ਬਬਿਪ੍ਰਪਰਧਾਨਤਿਹਕਰਹਿਡੰਡਉਤਿਤੇਰੇਨਾਮਸਰਣਾਇਰਵਿਦਾਸੁਦਾਸਾ॥੩॥੧॥ਮਲਾਰ॥ ਹਰਿਜਪਤਤੇਊਜਨਾਪਦਮ
ਕਵਲਾਸਪਤਿਤਾਸਸਮਤੁਲਿਨਹੀਆਨਕੋਊ॥ਏਕਹੀਏਕਅਨੇਕਹੋਇਬਿਸਥਰਿਓਆਨਰੇਆਨਭਰਪੂਰਿਸੋਊ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਕੇ
ਭਾਗਵਤੁਲੇਖੀਐਅਵਰੁਨਹੀਪੇਖੀਐਤਾਸਕੀਜਾਤਿਆਛੋਪਛੀਪਾ॥ਬਿਆਸਮਹਿਲੇਖੀਐਸਨਕਮਹਿਪੇਖੀਐਨਾਮਕੀਨਾ
ਮਨਾਸਪਤਦੀਪਾ॥੧॥ਜਾਕੈਈਦਿਬਕਰੀਦਿਕੁਲਗਊਰੇਬਧੁਕਰਹਿਮਾਨੀਅਹਿਸੇਖਸਹੀਦਪੀਰਾ॥ਜਾਕੈਬਾਪੁਵੈਸੀਕਰੀਪੂਤਐਸੀ
ਸਰੀਤਿਹੂਰੇਲੋਕਪਰਸਿਧਕਬੀਰਾ॥੨॥ਜਾਕੇਕੁਟੰਬਕੇਢੇਢਸਭਢੋਰਢੋਵੰਤਫਿਰਹਿਅਜਹੁਬਨਾਰਸੀਆਸਪਾਸਾ॥ਆਚਾਰਸ
ਹਿਤਬਿਪ੍ਰਕਰਹਿਡੰਡਉਤਿਤਿਨਤਨੈਰਵਿਦਾਸਦਾਸਾਨਦਾਸਾ॥੩॥੨॥ ਮਲਾਰ॥ ਮਿਲਤਪਿਆਰੋਪ੍ਰਾਨਨਾਥੁਕਵਨਭਗਤਿਤੇ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿਪਾਈਪਰਮਗਤੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੈਲੇਕਪਰੇਕਹਾਲਉਧੋਵਉ॥ਆਵੈਗੀਨੀਦਕਹਾਲਗੁਸੋਵਉ॥੧॥ਜੋਈਜੋਈਜੋਰਿ
ਓਸੋਈਸੋਈਫਾਟਿਓ॥ਝੂਠੈਬਨਜਿਉਠਿਹੀਗਈਹਾਟਿਓ॥ਕਹੁਰਵਿਦਾਸਭਇਓਜਬਲੇਖੋ॥ਜੋਈਜੋਈਕੀਨੋਸੋਈਸੋਈਦੇਖਿਓ॥
੩॥੧॥ਮਲਾ ੫॥

ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰ
ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੪॥ ਚਉਪਦੇ॥ ਘਰੁ੧॥ ॥ਮੇਰਾਮਨੁਸਾਧਜਨਾਮਿਲਿ
ਹਰਿਆ॥ਹਉਬਲਿਬਲਿਬਲਿਸਾਧਜਨਾਕਉਮਿਲਿਸੰਗਤਿਪਾਰਉਤਰਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਹਰਿਕ੍ਰਿ
ਪਾਕਰਹੁਪ੍ਰਭਅਪਨੀਹਮਸਾਧਜਨਾਪਗਪਰਿਆ॥ਧਨੁਧਨੁਸਾਧਜਿਨਹਰਿਪ੍ਰਭੁਜਾਨਿਆਮਿਲਿਸਾਧੂਪਤਿਤਉਧ
ਰਿਆ॥੧॥ਮਨੂਆਚਲੈਚਲੈਬਹੁਬਹੁਬਿਧਿਮਿਲਿਸਾਧੂਵਸਿਗਤਿਕਰਿਆ॥ਜਿਉਜਲਤੰਤੁਪਸਾਰਿਓਬ

ਧਾਕਿਗਏਸੀਨਾਦੁਜਿਗਾਤਿਖਰਿਆ॥੩॥ਹਰਿਕੇਸੰਤਸੰਤਭਲਨੀਕੇਮਿਲਿਸੰਤਜਨਾਮਲੁਲਹੀਆ॥ਹਉਮੈਦੁਰ
ਤੁਗਇਆਸਭੁਨੀਕਰਿਜਿਉਸਾਬੁਨਿਕਾਪੁਰਿਕਰਿਆ॥ਮਸਤਕਿਲਿਲਾਟਿਲਿਖਿਆਧੁਰਿਠਾਕੁਰਿਗੁਰਸਤਿਗੁਰ
ਚਰਨਉਰਿਧਰਿਆ॥ਸਭੁਦਾਲਦੁਦੂਖਭੰਜਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਜਨਨਾਨਕਨਾਮਿਉਧਰਿਆ॥੪॥੧॥ ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੪
ਮੇਰਾਮਨੁਸੰਤਜਨਾਪਗਰੇਨ॥ਹਰਿਹਰਿਕਥਾਸੁਨੀਮਿਲਿਸੰਗਤਿਮਨੁਕੋਰਾਹਰਿਰੰਗਿਭੇਨ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਮਅਚਿਤਅਚੇਤਨਜਾਨਹਿ
ਗਤਿਮਿਤਿਗੁਰਿਕੀਏਸੁਚਿਤਚਿਤੇਨ॥ਪ੍ਰਭਿਦੀਨਦਇਆਲਿਕੀਓਅੰਗੀਕ੍ਰਿਤੁਮਨਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪੇਨ॥੧॥ਹਰਿਕੇਸੰਤਮਿਲਹਿ
ਮਨਪ੍ਰੀਤਮਕਟਿਦੇਵਉਹੀਅਰਾਤੇਨ॥ਹਰਿਕੇਸੰਤਮਿਲੇਹਰਿਮਿਲਿਆਹਮਕੀਏਪਤਿਤਪਵੇਨ॥੨॥ਹਰਿਕੇਜਨਊਤਮਜਗਿਕ
ਹੀਅਹਿਜਿਨਮਿਲਿਆਪਾਥਰਸੇਨ॥ਜਨਕੀਮਹਿਮਾਬਰਨਿਨਸਾਕਉਓਇਊਤਮਹਰਿਹਰਿਕੇਨ॥੩॥ਤੁਮਹਰਿਸਾਹਵਡੇਪ੍ਰਭ
ਸੁਆਮੀਵਣਜਾਰੇਰਾਸਿਦੇਨ॥ਜਨਨਾਨਕਕਉਦਇਆਪ੍ਰਭਧਾਰਹੁਲਦਿਵਾਖਰੁਹਰਿਹਰਿਲੇਨ॥੪॥੨॥ ਕਾਨੜਾਮਃ੪॥
ਜਪਿਮਨਰਾਮਨਾਮਪਰਗਾਸੁ॥ਹਰਿਕੇਸੰਤਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਨੀਵਿਚੇਗਿਰਹਉਦਾਸ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਮਹਰਿਹਿਰਦੈਜਪਿ
ਓਨਾਮੁਨਰਹਰਿਪ੍ਰਭਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੀਕਿਰਪਾਸ॥ਅਨਦਿਨੁਅਨਦੁਭਇਆਮਨੁਬਿਗਸਿਆਉਦਮਭਏਮਿਲਨਕੀਆਸ॥੧॥ਹਮਹਰਿ
ਸੁਆਮੀਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਈਜਿਤਨੇਸਾਸਲੀਏਹਮਗ੍ਰਾਸ॥ਕਿਲਬਿਖਦਹਨਭਏਖਿਨਭੀਤਰਿਤੂਟਿਗਈਮਾਇਆਕੇਫਾਸ॥੨॥ਕਿਆ
ਹਮਕਿਰਮਕਿਆਕਰਮਕਮਾਵਹਿਮੂਰਖਮੁਗਧਰਖੇਪ੍ਰਭਤਾਸ॥ਅਵਗਨੀਆਰੇਪਾਥਰਭਾਰੇਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲਿਤਰੇਤਰਾਸ॥੩॥
ਜੇਤੀਸ੍ਰਿਸਟਿਕਰੀਜਗਦੀਸਰਿਤੇਸਭਿਊਚਹਮਨੀਚਬਿਖਿਆਸ॥ਹਮਰੇਅਵਗੁਨਸੰਗਿਗੁਰਮੇਟੇਜਨਨਾਨਕਮੇਲਿਲੀਏ
ਪ੍ਰਭਪਾਸ॥੪॥੩॥ ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੪॥ ਮੇਰੈਮਨਿਰਾਮਨਾਮਜਪਿਓਗੁਰਵਾਕ॥ਹਰਿਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੀਜਗਦੀਸਰਿਦੁ
ਰਮਤਿਦੂਜਾਭਾਉਗਇਓਸਭਝਾਕ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਨਾਰੂਪਰੰਗਹਰਿਕੇਰੇਘਟਿਘਟਿਰਾਮੁਰਵਿਓਗੁਪਲਾਕ॥ਹਰਿਕੇਸੰ
ਤਮਿਲੇਹਰਿਪ੍ਰਗਟੇਉਘਰਿਗਏਬਿਖਿਆਕੇਤਾਕ॥੧॥ਸੰਤਜਨਾਕੀਬਹੁਤੁਬਹੁਸੋਭਾਜਿਨਉਰਿਧਾਰਿਓਹਰਿਰਸਿਕ
ਰਸਾਕ॥ਹਰਿਕੇਸੰਤਮਿਲੇਹਰਿਮਿਲਿਆਜੈਸੇਗਊਦੇਖਿਬਛਰਾਕ॥੨॥ਹਰਿਕੇਸੰਤਜਨਾਮਹਿਹਰਿਹਰਿਤੇਜਨਊਤਮਜਨ
ਕਜਨਾਕ॥ਤਿਨਹਰਿਹਿਰਦੈਬਾਸੁਬਸਾਨੀਛੂਟਿਗਈਮੁਸਕੀਮੁਸਕਾਕ॥੩॥ਤੁਮਰੇਜਨਤੁਮਹੀਪ੍ਰਭਕੀਏਹਰਿਰਾਖਿਲੇਹੁਆ
ਪਨਅਪਨਾਕ॥ਜਨਨਾਨਕਕੇਸਖਾਹਰਿਭਾਈਮਾਤਪਿਤਾਬੰਧਪਹਰਿਸਾਕ॥੪॥੪॥ ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੪॥ ਮੇਰੇਮਨ
ਹਰਿਹਰਿਰਾਮਨਾਮੁਜਪਿਚੀਤਿ॥ਹਰਿਹਰਿਵਸਤੁਮਾਇਆਗੜਿਵੇੜੀਗੁਰਕੈਸਬਦਿਲੀਓਗੜੁਜੀਤਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਿਥਿਆ
ਭਰਮਿਭਰਮਿਬਹੁਭ੍ਰਮਿਆਲੁਬਧੋਪੁਤ੍ਰਕਲਤ੍ਰਮੋਹਪ੍ਰੀਤਿ॥ਜੈਸੇਤਰਵਰਕੀਤੁਛਛਾਇਆਖਿਨਮਹਿਬਿਨਸਿਜਾਇਦੇ
ਹਭੀਤਿ॥੧॥ਹਮਰੇਪ੍ਰਾਨਪ੍ਰੀਤਮਜਨਊਤਮਜਿਨਮਿਲਿਆਮਨਿਹੋਇਪ੍ਰਤੀਤਿ॥ਪਰਚੈਰਾਮੁਰਵਿਆਘਟਅੰਤਰਿਅਸਥਿਰੁਰ
ਾਮੁਰਵਿਆਰੰਗਿਪ੍ਰੀਤਿ॥੨॥ਹਰਿਕੇਸੰਤਸੰਤਜਨਨੀਕੇਜਿਨਮਿਲਿਆਂਮਨੁਰੰਗਿਰੰਗੀਤਿ॥ਹਰਿਰੰਗੁਲਹੈਨਉਤਰੈਕਬਹੂ
ਹਰਿਹਰਿਜਾਇਮਿਲੈਹਰਿਪ੍ਰੀਤਿ॥੩॥ਹਮਬਹੁਪਾਪਕੀਏਅਪਰਾਧੀਗੁਰਿਕਾਟੇਕਟਿਤਕਟੀਤਿ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਦੀਓਮੁਖਿ
ਅਉਖਧੁਜਨਨਾਨਕਪਤਿਤਪੁਨੀਤਿ॥੪॥੫॥ ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੪॥ ਜਪਿਮਨਰਾਮਨਾਮਜਗੰਨਾਥ॥ਘੂਮਨਘੇਰਪਰੇ
ਬਿਖੁਬਿਖਿਆਸਤਿਗੁਰਕਾਢਿਲੀਏਦੇਹਾਥ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਆਮੀਅਭੈਨਿਰੰਜਨਨਰਹਰਿਤੁਮਰਾਖਿਲੇਹੁਹਮਪਾਪੀਪਾਥ॥

੩੩

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧਿ ਬਿਖਿਆ ਲੋਭਿ ਲੁਭਤੇ ਕਾਸਟ ਲੋਹ ਤਰੇ ਸੰਗਿ ਸਾਥਾ ॥੧॥ ਤੁਮ ਵਡ ਪੁਰਖ ਵਡ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਹਮ ਢੂਢਿ ਰਹੇ ਪਾਈ ਨਹੀ ਹਾਥਾ ॥ ਤੂ ਪਰੈ ਪਰੈ ਅਪਰੰਪਰੁ ਸੁਆਮੀ ਤੂ ਆਪਨ ਜਾਨਹਿ ਆਪਿ ਜਗੰਨਾਥਾ ॥੨॥ ਅਦ੍ਰਿਸਟੁ ਅਗੋਚਰ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਪਾਥਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਨੀ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਿਓ ਅਕਥ ਕਥ ਕਾਥਾ ॥੩॥ ਹਮਰੇ ਪ੍ਰਭ ਜਗਦੀਸ ਗੁਸਾਈ ਹਮ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਜਗੰਨਾਥਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਦਾਸ ਦਾਸਨ ਕੋ ਪ੍ਰਭ ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਰਾਖਹੁ ਜਨ ਸਾਥਾ ॥੪॥੬॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ਪੜਤਾਲ ਘਰੁ ੫ ॥ ੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਮਨ ਜਾਪਹੁ ਰਾਮ ਗੁਪਾਲਾ ॥ ਹਰਿ ਰਤਨ ਜਵੇਹਰ ਲਾਲਾ ॥ ਹਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਘੜਿ ਟਕਸਾਲਾ ॥ ਹਰਿ ਹੋ ਹੋ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਮਰੇ ਗੁਨ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਏਕ ਜੀਹ ਕਿਆ ਕਥੈ ਬਿਚਾਰੀ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਲਾਲਾ ॥ ਤੁਮਰੀ ਜੀ ਅਕਥ ਕਥਾ ਤੂ ਤੂ ਤੂ ਹੀ ਜਾਨਹਿ ਹਉ ਹਰਿ ਜਪਿ ਭਈ ਨਿਹਾਲ ਨਿਹਾਲ ਨਿਹਾਲਾ ॥੧॥ ਹਮਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਾਨ ਸਖਾ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਮੀਤਾ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਤਨਿ ਜੀਹ ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਧਨੁ ਮਾਲਾ ॥ ਜਾ ਕੋ ਭਾਗੁ ਤਿਨਿ ਲੀਓ ਰੀ ਸੁਹਾਗੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰੇ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ਗੁਰਮਤਿ ਹਉ ਬਲਿ ਬਲੇ ਹਉ ਬਲਿ ਬਲੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਪਿ ਭਈ ਨਿਹਾਲ ਨਿਹਾਲ ਨਿਹਾਲਾ ॥੨॥੧॥੭॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵਹੁ ਜਗਦੀਸਾ ॥ ਏਕਾ ਜੀਹ ਕੀਚੈ ਲਖ ਬੀਸਾ ॥ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਬਦਿ ਜਪੀਸਾ ॥ ਹਰਿ ਹੋ ਹੋ ਕਿਰਪੀਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਸੁਆਮੀ ਹਮ ਲਾਇ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਪੇ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਪੇ ਜਪੁ ਜਾਪਉ ਜਗਦੀਸਾ ॥ ਤੁਮਰੇ ਜਨ ਰਾਮੁ ਜਪਹਿ ਤੇ ਊਤਮ ਤਿਨ ਕਉ ਹਉ ਘੁਮਿ ਘੁਮੇ ਘੁਮਿ ਘੁਮਿ ਜੀਸਾ ॥੧॥ ਹਰਿ ਤੁਮ ਵਡ ਵਡੇ ਵਡੇ ਵਡ ਊਚੇ ਸੋ ਕਰਹਿ ਜਿ ਤੁਧੁ ਭਾਵੀਸਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ ਗੁਰਮਤੀ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੂ ਸਾਬੀਸਾ ॥੨॥੨॥੮॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਭਜੁ ਰਾਮੋ ਮਨਿ ਰਾਮ ॥ ਜਿਸੁ ਰੂਪ ਨ ਰੇਖ ਵਡਾਮਾ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲੁ ਭਜੁ ਰਾਮਾ ॥ ਬਡੋ ਹੋ ਹੋ ਭਾਗ ਮਥਾਮਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਤੁ ਗ੍ਰਿਹਿ ਮੰਦਰਿ ਹਰਿ ਹੋਤੁ ਜਾਸੁ ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਆਨੰਦੋ ਆਨੰਦੁ ਭਜੁ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮਾ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਨ ਗਾਵਹੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਉਪਦੇਸਿ ਗੁਰੂ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰਾ ਸੁਖੁ ਹੋਤੁ ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰਿ ਹਰੇ ਭਜੁ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮਾ ॥੧॥ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਧਾਰ ਹਰਿ ਤੁਮ ਕਿਰਪਾਲ ਕਰਤਾ ਸਭੁ ਤੂ ਤੂ ਤੂ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕੋ ਸਰਣਾਗਤੀ ਦੇਹੁ ਗੁਰਮਤੀ ਭਜੁ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮਾ ॥੨॥੩॥੯॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਚਾਟਉ ਪਗ ਚਾਟਾ ॥ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਪਾਧਰ ਬਾਟਾ ॥ ਭਜੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਰਸ ਹਰਿ ਗਾਟਾ ॥ ਹਰਿ ਹੋ ਹੋ ਲਿਖੇ ਲਿਲਾਟਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਖਟ ਕਰਮ ਕਿਰਿਆ ਕਰਿ ਬਹੁ ਬਹੁ ਬਿਸਥਾਰ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਜੋਗੀਆ ਕਰਿ ਜਟ ਜਟਾ ਜਟ ਜਾਟਾ ॥ ਕਰਿ ਭੇਖ ਨ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਬ੍ਰਹਮ ਜੋਗੁ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਸਤਸੰਗਤੀ ਉਪਦੇਸਿ ਗੁਰੂ ਗੁਰ ਸੰਤ ਜਨਾ ਖੋਲਿ ਖੋਲਿ ਕਪਾਟਾ ॥੧॥ ਤੂ ਅਪਰੰਪਰੁ ਸੁਆਮੀ ਅਤਿ ਅਗਾਹੁ ਤੂ ਭਰਪੁਰਿ ਰਹਿਆ ਜਲ ਥਲੇ ਹਰਿ ਇਕੋ ਇਕੁ ਏਕੈ ਹਰਿ ਥਾਟਾ ॥ ਤੂ ਜਾਣਹਿ ਸਭ ਬਿਧਿ ਬੂਝਹਿ ਆਪੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਘਟਿ ਘਟੇ ਘਟਿ ਘਟੇ ਘਟਿ ਹਰਿ ਘਾਟਾ ॥੨॥੪॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਜਪਿ ਮਨ ਗੋਬਿੰਦ ਮਾਧੋ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗਾਧੋ ॥ ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਲਾਧੋ ॥ ਧੁਰਿ ਹੋ ਹੋ ਲਿਖੇ ਲਿਲਾਧੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਸੰਚਿ ਬਹੁ ਚਿਤੈ ਬਿਕਾਰ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਭਜੁ ਸੰਤ ਸੰਤ ਸੰਗਤੀ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰੂ ਗੁਰੁ ਸਾਧੋ ॥ ਜਿਉ ਛੁਹਿ ਪਾਰਸ ਮਨੂਰ ਭਏ ਕੰਚਨ ਤਿਉ ਪਤਿਤ ਜਨ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤੀ ਸੁਧ ਹੋਵਤ ਗੁਰਮਤੀ ਸੁਧ ਹਾਧੋ ॥੧॥ ਜਿਉ ਕਾਸਟ ਸੰਗਿ ਲੋਹਾ ਬਹੁ ਤਰਤਾ ਤਿਉ ਪਾਪੀ ਸੰਗਿ ਤਰੇ ਸਾਧ ਸਾਧ ਸੰਗਤੀ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰੂ ਗੁਰ ਸਾਧੋ ॥ ਚਾਰਿ ਬਰਨ ਚਾਰਿ ਆਸ੍ਰਮ ਹੈ ਕੋਈ ਮਿਲੈ ਗੁਰੂ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਸੋ ਆਪਿ ਤਰੈ ਕੁਲ ਸਗਲ ਤਰਾਧੋ ॥੨॥੫॥੧੧॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਵਹੁ ਭਗਵਾਨਾ ॥ ਜਸੁ ਗਾਵਤ ਪਾਪ ਲਹਾਨਾ ॥ ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਸੁਨਿ ਜਸੁ ਕਾਨਾ ॥ ਹਰਿ ਹੋ ਹੋ ਕਿਰਪਾਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੇਰੇ ਜਨ ਧਿਆਵਹਿ ਇਕ ਮਨਿ ਇਕ ਚਿਤਿ ਤੇ ਸਾਧੂ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨਾ ॥

ਉਸਤਤਿ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀਆ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਸਾਧ ਜਨਾ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰੂ ਭਗਵਨਾ ॥੧॥ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਤੂ ਸੁਆਮੀ ਤੇ ਸੁਖ ਫਲ ਪਾਵਹਿ ਤੇ ਤਰੇ ਭਵ ਸਿੰਧੁ ਤੇ ਭਗਤ ਹਰਿ ਜਾਨਾ ॥ ਤਿਨ ਸੇਵਾ ਹਮ ਲਾਇ ਹਰੇ ਹਮ ਲਾਇ ਹਰੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਹਰਿ ਤੂ ਤੂ ਤੂ ਤੂ ਤੂ ਭਗਵਨਾ ॥੨॥੬॥ ੧੨॥

ਤਰਿ

ਹਰਿਤੂ

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗਾਈਐ ਗੁਣ ਗੋਪਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ॥ ਦੁਖ ਬਿਦਾਰਨ ਸੁਖ ਦਾਤੇ ਸਤਿਗੁਰ ਜਾ ਕਉ ਭੇਟਤ ਹੋਇ ਸਗਲ ਸਿਧਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਮਨਹਿ ਸਾਧਾਰੈ ॥ ਕੋਟਿ ਪਰਾਧੀ ਖਿਨ ਮਹਿ ਤਾਰੈ ॥੧॥ ਜਾ ਕਉ ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਗੁਰੁ ਅਪਨਾ ॥ ਤਾ ਕਉ ਦੂਖੁ ਨਹੀ ਤਿਲੁ ਸੁਪਨਾ ॥੨॥ ਜਾ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਪਨਾ ਰਾਖੈ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਰਸਨਾ ਚਾਖੈ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਕੀਨੀ ਮਇਆ ॥ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਮੁਖ ਊਜਲ ਭਇਆ ॥੪॥੧॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਆਰਾਧਉ ਤੁਝਹਿ ਸੁਆਮੀ ਅਪਨੇ ॥ ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਸੋਵਤ ਜਾਗਤ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਹਰਿ ਜਪਨੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਬਸਿਓ ਨਾਮੁ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸੁਆਮੀ ਕੀਨੋ ਦਾਨੁ ॥੧॥ ਤਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਆਈ ਸਾਂਤਿ ॥ ਠਾਕੁਰ ਭੇਟੇ ਗੁਰ ਬਚਨਾਂਤਿ ॥੨॥ ਸਰਬ ਕਲਾ ਸੋਈ ਪਰਬੀਨ ॥ ਨਾਮ ਮੰਤ੍ਰੁ ਜਾ ਕਉ ਗੁਰਿ ਦੀਨ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਕਲਿਜੁਗ ਮਹਿ ਪਾਇਆ ਜਿਨਿ ਨਾਉ ॥੪॥੨॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕੀਰਤਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਗਾਉ ਮੇਰੀ ਰਸਨਾਂ ॥ ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਕਰਿ ਬੰਦਨ ਸੰਤਨ ਊਹਾਂ ਚਰਨ ਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਕੇ ਬਸਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ ਕਰਿ ਦੁਆਰੁ ਨ ਪਾਵਉ ॥ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਵਉ ॥੧॥ ਕੋਟਿ ਕਰਮ ਕਰਿ ਦੇਹ ਨ ਸੋਧਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਮਨੁ ਪਰਬੋਧਾ ॥੨॥ ਤ੍ਰਿਸਨ ਨ ਬੂਝੀ ਬਹੁ ਰੰਗ ਮਾਇਆ ॥ ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ॥੩॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਜਬ ਭਏ ਦਇਆਲ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਉ ਛੂਟੇ ਜੰਜਾਲ ॥੪॥੩॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਐਸੀ ਮੰਗੁ ਗੋਬਿਦ ਤੇ ॥ ਟਹਲ ਸੰਤਨ ਕੀ ਸੰਗੁ ਸਾਧੂ ਕਾ ਹਰਿ ਨਾਮਾਂ ਜਪਿ ਪਰਮ ਗਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੂਜਾ ਚਰਨਾ ਠਾਕੁਰ ਸਰਨਾ ॥ ਸੋਈ ਕੁਸਲੁ ਜੁ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਕਰਨਾ ॥੧॥ ਸਫਲ ਹੋਤ ਇਹ ਦੁਰਲਭ ਦੇਹੀ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਇਆ ਕਰੇਹੀ ॥੨॥ ਅਗਿਆਨ ਭਰਮੁ ਬਿਨਸੈ ਦੁਖ ਡੇਰਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਹ੍ਰਿਦੈ ਬਸਹਿ ਗੁਰ ਪੈਰਾ ॥੩॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਰੰਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਨਿ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥੪॥੪॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਭਗਤਿ ਭਗਤਨ ਹੂੰ ਬਨਿ ਆਈ ॥ ਤਨ ਮਨ ਗਲਤ ਭਏ ਠਾਕੁਰ ਸਿਉ ਆਪਨ ਲੀਏ ਮਿਲਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗਾਵਨਹਾਰੀ ਗਾਵੈ ਗੀਤ ॥ ਤੇ ਉਧਰੇ ਬਸੇ ਜਿਹ ਚੀਤ ॥੧॥ ਪੇਖੇ ਬਿੰਜਨ ਪਰੋਸਨਹਾਰੈ ॥ ਜਿਹ ਭੋਜਨੁ ਕੀਨੋ ਤੇ ਤ੍ਰਿਪਤਾਰੈ ॥੨॥ ਅਨਿਕ ਸ੍ਵਾਂਗ ਕਾਛੇ ਭੇਖਧਾਰੀ ॥ ਜੈਸੋ ਸਾ ਤੈਸੋ ਦ੍ਰਿਸਟਾਰੀ ॥੩॥ ਕਹਨ ਕਹਾਵਨ ਸਗਲ ਜੰਜਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਸਾਰ ॥੪॥੫॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੇਰੋ ਜਨੁ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੁਨਤ ਉਮਾਹਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨਹਿ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਪੇਖਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸੋਭਾ ਜਤ ਕਤ ਪੇਖਉ ਆਹਿਓ ॥੧॥ ਸਭ ਤੇ ਪਰੈ ਪਰੈ ਤੇ ਊਚਾ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰ ਅਥਾਹਿਓ ॥੨॥ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਮਿਲਿਓ ਭਗਤਨ ਕਉ ਜਨ ਸਿਉ ਪਰਦਾ ਲਾਹਿਓ ॥੩॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਗਾਵੈ ਗੁਣ ਨਾਨਕ ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਸਮਾਹਿਓ ॥੪॥੬॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੰਤਨ ਪਹਿ ਆਪਿ ਉਧਾਰਨ ਆਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਰਸਨ ਭੇਟਤ ਹੋਤ ਪੁਨੀਤਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਓ ॥੧॥ ਕਾਟੇ ਰੋਗ ਭਏ ਮਨ ਨਿਰਮਲ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਉਖਧੁ ਖਾਇਓ ॥੨॥ ਅਸਥਿਤ ਭਏ ਬਸੇ ਸੁਖ ਥਾਨਾ ਬਹੁਰਿ ਨ ਕਤਹੂ ਧਾਇਓ ॥੩॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਰੇ ਕੁਲ ਲੋਗਾ ਨਾਨਕ ਲਿਪਤ ਨ ਮਾਇਓ ॥੪॥੭॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਿਸਰਿ ਗਈ ਸਭ ਤਾਤਿ ਪਰਾਈ ॥ ਜਬ ਤੇ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮੋਹਿ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾ ਕੋ ਬੈਰੀ ਨਹੀ ਬਿਗਾਨਾ ਸਗਲ ਸੰਗਿ ਹਮ ਕਉ ਬਨਿ ਆਈ ॥੧॥ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਕੀਨੋ ਸੋ ਭਲ ਮਾਨਿਓ ਏਹ ਸੁਮਤਿ ਸਾਧੂ

ਤੇਪਾਈ॥੨॥ਸਗਲਮਹਿਬਿਆਪਿਰਹਿਆਪ੍ਰਭੁਏਕੈਪੇਖਿਪੇਖਿਨਾਨਕਬਿਗਸਾਈ॥੨॥੮॥ ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੫॥ ਠਾਕੁਰਜੀਉਤੁਹਾਰੋਪਰਨਾ॥
ਮਾਨੁਮਹਤੁਤੁਮਾਰੈਊਪਰਿਤੁਮਰੀਓਟਤੁਮਾਰੀਸਰਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੁਮਰੀਆਸਭਰੋਸਾਤੁਮਰਾਤੁਮਰਾਨਾਮੁਰਿਦੈਲੈਧਰਨਾ॥ਤੁਮਰੋਬਲੁਤੁਮ
ਸੰਗਿਸੁਹੇਲੇਜੋਜੋਕਹਹੁਸੋਈਸੋਈਕਰਨਾ॥੧॥ਤੁਮਰੀਦਇਆਮਇਆਸੁਖੁਪਾਵਉਹੋਹੁਕ੍ਰਿਪਾਲਤਭਉਜਲੁਤਰਨਾ॥ਅਭੈਦਾਨੁਨਾਮੁਹਰਿ
ਪਾਇਓਸਿਰੁਡਾਰਿਓਨਾਨਕਸੰਤਚਰਨਾ॥੨॥੯॥ ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੫॥ ਸਾਧਸਰਨਿਚਰਨਚਿਤੁਲਾਇਆ॥ਸੁਪਨਕੀਬਾਤਸੁਨੀਪੇਖੀਸੁ
ਪਨਾਨਾਮਮੰਤ੍ਰੁਸਤਿਗੁਰੂਦ੍ਰਿੜਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਹਤ੍ਰਿਪਤਾਨੋਰਾਜਜੋਬਨਿਧਨਿਬਹੁਰਿਬਹੁਰਿਫਿਰਿਧਾਇਆ॥ਸੁਖੁਪਾਇਆਤ੍ਰਿਸਨਾ
ਸਭਬੁਝੀਹੈਸਾਂਤਿਪਾਈਗੁਨਗਾਇਆ॥੧॥ਬਿਨੁਬੂਝੇਪਸੂਕੀਨਿਆਈਭ੍ਰਮਿਮੋਹਿਬਿਆਪਿਓਮਾਇਆ॥ਸਾਧਸੰਗਿਜਮਜੇਵਰੀਕਾ
ਟੀਨਾਨਕਸਹਜਿਸਮਾਇਆ॥੨॥੧੦॥ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੫॥ ਹਰਿਕੇਚਰਨਹਿਰਦੈਗਾਇ॥ਸੀਤਲਾਸੁਖਸਾਂਤਿਮੂਰਤਿਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿ
ਨਿਤਧਿਆਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਗਲਆਸਹੋਤਪੂਰਨਕੋਟਿਜਨਮਦੁਖੁਜਾਇ॥੧॥ਪੁੰਨਦਾਨਅਨੇਕਕਿਰਿਆਸਾਧੂਸੰਗਿਸਮਾਇ
॥ਤਾਪਸੰਤਾਪਮਿਟੇਨਾਨਕਬਾਹੁੜਿਕਾਲੁਨਖਾਇ॥੨॥੧੧॥ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੫ਘਰੁ੩ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਕਥੀਐਸੰਤਸੰਗਿਪ੍ਰਭਗਿਆਨੁ॥ਪੂਰਨਪਰਮਜੋਤਿਪਰਮੇਸੁਰਸਿਮਰਤਪਾਈਐਮਾਨੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਵਤਜਾਤਰਹੇਸ੍ਰਮਨਾਸੇਸਿਮਰਤਸਾਧੂਸੰਗਿ॥ਪਤਿਤਪੁਨੀਤਹੋਹਿਖਿਨਭੀਤਰਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੈਰੰਗਿ॥੧॥ਜੋਜੋਕਥੈਸੁਨੈ
ਹਰਿਕੀਰਤਨੁਤਾਕੀਦੁਰਮਤਿਨਾਸੁ॥ਸਗਲਮਨੋਰਥਪਾਵੈਨਾਨਕਪੂਰਨਹੋਵੈਆਸ॥੨॥੧॥੧੨॥ ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੫॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿਨਿਧਿਹਰਿਕੋਨਾਮ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਤਰੇਨੁਨਿਤਮਜਨੁਕਰੈ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਬਿਖਹਰੈ॥੧॥ਸੰਤਜਨਾਕੀਊ
ਚੀਬਾਨੀ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਤਰੇਨਾਨਕਪ੍ਰਾਨੀ॥੨॥੨॥੧੩॥ + ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੫॥ ਸਾਜਨਾਸੰਤਆਉਮੇਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਨਦਾ
ਗੁਨਗਾਇਮੰਗਲਕਸਮਲਾਮਿਟਿਜਾਹਿਪਰੇਰੈ॥੧॥ਸੰਤਚਰਨਧਰਉਮਾਥੈਚਾਂਦਨਾਗ੍ਰਿਹਿਹੋਇਅੰਧੇਰੈ॥੨॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਕਮਲੁਬਿਗ
ਸੈਗੋਬਿੰਦਭਜਉਪੇਖਿਨੇਰੈ॥੩॥ਪ੍ਰਭਕ੍ਰਿਪਾਤੇਸੰਤਪਾਏਵਾਰਿਵਾਰਿਨਾਨਕਉਹਬੇਰੈ॥੪॥੫॥੧੬॥ ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੫
ਚਰਨਸਰਨਗੋਪਾਲਤੇਰੀ॥ਮੋਹਮਾਨਧੋਹਭਰਮਰਾਖਿਲੀਜੈਕਾਟਿਬੇਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬੂਡਤਸੰਸਾਰਸਾਗਰ॥ਉਧਰੇਹਰਿਸਿਮਰ
ਰਤਨਾਗਰ॥੧॥ਸੀਤਲਾਹਰਿਨਾਮੁਤੇਰਾ॥ਪੂਰਨੋਠਾਕੁਰਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾ॥੨॥ਦੀਨਦਰਦਨਿਵਾਰਿਤਾਰਨ॥ਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਪਤਿਤਉਧਾ
ਰਨ॥੩॥ਕੋਟਿਜਨਮਦੂਖਕਰਿਪਾਇਓ॥ਸੁਖੀਨਾਨਕਗੁਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਓ॥੪॥੬॥੧੭ ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੫ ਧਨਿਉਹਪ੍ਰੀ
ਤਿਚਰਨਸੰਗਿਲਾਗੀ॥ਕੋਟਿਜਾਪਤਾਪਸੁਖਪਾਏਆਇਮਿਲੇਪੂਰਨਬਡਭਾਗੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੋਹਿਅਨਾਥੁਦਾਸੁਜਨੁਤੇਰਾਅਵਰਓ
ਟਸਗਲੀਮੋਹਿਤਿਆਗੀ॥ਭੋਰਭਰਮਕਾਟੇਪ੍ਰਭਸਿਮਰਤਗਿਆਨਅੰਜਨਮਿਲਿਸੋਵਤਜਾਗੀ॥੧॥ਤੂਅਥਾਹੁਅਤਿਬਡੋਸੁਆਮੀਕ੍ਰਿ
ਪਾਸਿੰਧੁਪੂਰਨਰਤਨਾਗੀ॥ਨਾਨਕੁਜਾਚਕੁਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮਾਂਗੈਮਸਤਕੁਆਨਿਧਰਿਓਪ੍ਰਭਪਾਗੀ॥੨॥੭॥ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੫॥
ਕੁਚਲਕਠੋਰਕਪਟਕਾਮੀ॥ਜਿਉਜਾਨਹਿਤਿਉਤਾਰਿਸੁਆਮੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੂਸਮਰਥੁਸਰਨਿਜੋਗੁਤੂਰਾਖਹਿਅਪਨੀਕਲਧਾਰਿ॥
੧॥ਜਾਪਤਾਪਨੇਮਸੁਚਿਸੰਜਮਨਾਹੀਇਨਬਿਧੇਛੁਟਕਾਰ॥ਗਰਤਘੋਰਅੰਧਤੇਕਾਢਹੁਪ੍ਰਭਨਾਨਕਨਦਰਿਨਿਹਾਰ॥੨॥੮॥੧੯॥
ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੫॥ਘਰੁ੪॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਨਾਰਾਇਨਨਰਪਤਿਨਮਸਕਾਰੈ॥ਐਸੇਗੁਰਕਉਬਲਿਬਲਿਜਾਈਐਆਪਿਮੁਕਤਿਮੋਹਿਤਾਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਵਨਕਵਨਕਵਨਗੁਨਕਹੀ

ਸੰਗਿਸਹਾਈਜੀਅਕੈ
ਕਾਮ॥ ॥ਕਾਨੜਾਮਃ੫
ਸਾਧੂਹਰਿਹਰੇਗੁਨਗਾਇ॥ਮਾਨ
ਤਨੁਧਨੁਪ੍ਰਾਨਪ੍ਰਭਕੇਸਿਮਰਤਦੁ
ਖੁਜਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਈਤਊਤਕਹਾ
ਲੋਭਾਵਹਿਏਕਸਿਉਮਨੁਲਾਇ॥
ਮਹਾਪਵਿਤ੍ਰਸੰਤਆਸਨੁਮਿਲਿਸੰ
ਗਿਗੋਬਿੰਦੁਧਿਆਇ॥ਸਗਲ
ਤਿਆਗਿਸਰਨਿਆਇਓਨਾਨਕਲੇ
ਹੁਮਿਲਾਇ॥੩॥੧੪॥ਕਾਨੜਾ
ਮਃ੫॥ਪੇਖਿਪੇਖਿਬਿਗਸਾਉ
ਸਾਜਨਪ੍ਰਭੁਆਪਨਾਇਕਾਂਤ॥
੧ਰਹਾਉ॥ਆਨਦਾਸੁਖਸਹਜਮੂ
ਰਤਿਤਿਸੁਆਨਨਾਹੀਭਾਂਤਿ॥੧॥
ਸਿਮਰਤਇਕਬਾਰਹਰਿਹਰਿਮਿਟਿ
ਕੋਟਿਕਸਮਲਜਾਤਿ॥੨॥ਗੁਣਰ
ਮੰਤਦੂਖਨਾਸਹਿਰਿਦਭਇਅੰ
ਤਸਾਂਤਿ॥੩॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਾਰਸੁਪੀ
ਉਰਸਨਾਨਾਨਕਹਰਿਰੰਗਿਰਾਤਿ॥

ਐਸੋ ਅੰਤੁ ਨਹੀ ਕਛੁ ਪਾਰੈ ॥ ਲਾਖ ਲਾਖ ਲਾਖ ਕਈ ਕੋਰੈ ਕੋ ਹੈ ਐਸੋ ਬੀਚਾਰੈ ॥੧॥ ਬਿਸਮ ਬਿਸਮ ਬਿਸਮ ਹੀ ਹੋਈ ਹੈ ਲਾਲ ਗੁਲਾਲ ਰੰਗਾਰੈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੰਤਨ ਰਸੁ ਆਈ ਹੈ ਜਿਉ ਚਾਖਿ ਗੂੰਗਾ ਮੁਸਕਾਰੈ ॥੨॥੧॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨ ਜਾਨੀ ਸੰਤਨ ਪ੍ਰਭ ਬਿਨੁ ਆਨ ॥ ਊਚ ਨੀਚ ਸਭ ਪੇਖਿ ਸਮਾਨੋ ਮੁਖਿ ਬਕਨੋ ਮਨਿ ਮਾਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਪੂਰਿ ਰਹੇ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਭੈ ਭੰਜਨ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ॥ ਮਨਹਿ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਭਇਓ ਭ੍ਰਮੁ ਨਾਸਿਓ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦੀਓ ਗੁਰ ਕਾਨ ॥੧॥ ਕਰਤ ਰਹੇ ਕ੍ਰਤਗ੍ਯ ਕਰੁਣਾ ਮੈ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਗਿਆਨ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਨਾਨਕ ਜਸੁ ਗਾਵੈ ਮਾਂਗਨ ਕਉ ਹਰਿ ਦਾਨ ॥੨॥੨॥੨੧॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਹਨ ਕਹਾਵਨ ਕਉ ਕਈ ਕੇਤੈ ॥ ਐਸੋ ਜਨੁ ਬਿਰਲੋ ਹੈ ਸੇਵਕੁ ਜੋ ਤਤ ਜੋਗ ਕਉ ਬੇਤੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੁਖੁ ਨਾਹੀ ਸਭੁ ਸੁਖੁ ਹੀ ਹੈ ਰੇ ਏਕੈ ਏਕੀ ਨੇਤੈ ॥ ਬੁਰਾ ਨਹੀ ਸਭੁ ਭਲਾ ਹੀ ਹੈ ਰੇ ਹਾਰ ਨਹੀ ਸਭ ਜੇਤੈ ॥੧॥ ਸੋਗੁ ਨਾਹੀ ਸਦਾ ਹਰਖੀ ਹੈ ਰੇ ਛੋਡਿ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਲੇਤੈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹੈ ਕਤ ਆਵੈ ਕਤ ਰਮਤੈ ॥੨॥੩॥੨੨॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹੀਏ ਕੋ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਬਿਸਰਿ ਨ ਜਾਇ ॥ ਤਨ ਮਨ ਗਲਤ ਭਏ ਤਿਹ ਸੰਗੇ ਮੋਹਨੀ ਮੋਹਿ ਰਹੀ ਮੇਰੀ ਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੈ ਜੈ ਪਹਿ ਕਹਉ ਬ੍ਰਿਥਾ ਹਉ ਅਪੁਨੀ ਤੇਊ ਤੇਊ ਗਹੇ ਰਹੇ ਅਟਕਾਇ ॥ ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ ਕੀ ਏਕੈ ਜਾਲੀ ਤਾ ਕੀ ਗੰਠਿ ਨਹੀ ਛੋਰਾਇ ॥੧॥ ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਆਇਓ ਸੰਤਨ ਹੀ ਸਰਨਾਇ ॥ ਕਾਟੇ ਅਗਿਆਨ ਭਰਮ ਮੋਹ ਮਾਇਆ ਲੀਓ ਕੰਠਿ ਲਗਾਇ ॥੨॥੪॥੨੩॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਆਨਦ ਰੰਗ ਬਿਨੋਦ ਹਮਾਰੈ ॥ ਨਾਮੋ ਗਾਵਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਨੁ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੋ ਗਿਆਨੁ ਨਾਮੁ ਇਸਨਾਨਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਕਾਰਜ ਸਵਾਰੈ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਸੋਭਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ਭਉਜਲੁ ਬਿਖਮੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਤਾਰੈ ॥੧॥ ਅਗਮ ਪਦਾਰਥ ਲਾਲ ਅਮੋਲਾ ਭਇਓ ਪਰਾਪਤਿ ਗੁਰ ਚਰਨਾਰੈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ਮਗਨ ਭਏ ਹੀਅਰੈ ਦਰਸਾਰੈ ॥੨॥੫॥੨੪॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾਜਨ ਮੀਤ ਸੁਆਮੀ ਨੇਰੋ ॥ ਪੇਖਤ ਸੁਨਤ ਸਭਨ ਕੈ ਸੰਗੇ ਥੋਰੈ ਕਾਜ ਬੁਰੋ ਕਹ ਫੇਰੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਜੇਤੋ ਲਪਟਾਇਓ ਕਛੂ ਨਹੀ ਨਾਹੀ ਕਛੁ ਤੇਰੋ ॥ ਆਗੈ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਆਵਤ ਸਭ ਪਰਗਟ ਈਹਾ ਮੋਹਿਓ ਭਰਮ ਅੰਧੇਰੋ ॥੧॥ ਅਟਕਿਓ ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ਸੰਗ ਮਾਇਆ ਦੇਵਨਹਾਰੁ ਦਾਤਾਰੁ ਬਿਸੇਰੋ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਏਕੈ ਭਾਰੋਸਉ ਬੰਧਨ ਕਾਟਨਹਾਰੁ ਗੁਰੁ ਮੇਰੋ ॥੨॥੬॥੨੫॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਿਖੈ ਦਲੁ ਸੰਤਨਿ ਤੁਮ੍ਹ੍ਹਰੈ ਗਾਹਿਓ ॥ ਤੁਮਰੀ ਟੇਕ ਭਰੋਸਾ ਠਾਕੁਰ ਸਰਨਿ ਤੁਮ੍ਹ੍ਹਾਰੀ ਆਹਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਮਹਾ ਪਰਾਛਤ ਦਰਸਨੁ ਭੇਟਿ ਮਿਟਾਇਓ ॥ ਭਇਓ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਅਨਦ ਉਜੀਆਰਾ ਸਹਜਿ ਸਮਾਧਿ ਸਮਾਇਓ ॥੧॥ ਕਉਨੁ ਕਹੈ ਤੁਮ ਤੇ ਕਛੁ ਨਾਹੀ ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਅਥਾਹਿਓ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਰੰਗ ਰੂਪ ਰਸ ਨਾਮੁ ਨਾਨਕ ਲੈ ਲਾਹਿਓ ॥੨॥੭॥੨੬॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬੂਡਤ ਪ੍ਰਾਨੀ ਹਰਿ ਜਪਿ ਧੀਰੈ ॥ ਬਿਨਸੈ ਮੋਹੁ ਭਰਮੁ ਦੁਖੁ ਪੀਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਮਰਉ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨਾ ॥ ਜਤ ਕਤ ਪੇਖਉ ਤੁਮਰੀ ਸਰਨਾ ॥੧॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਭੇਟਤ ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੨॥੮॥੨੭॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਮਨਹਿ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਰਿਦੈ ਬਸੇਰੋ ॥ ਚਰਨ ਸੰਤਨ ਕੈ ਮਾਥਾ ਮੇਰੋ ॥੧॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਉ ਸਿਮਰਹੁ ਮਨਾਂ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੁਨਾਂ ॥੨॥੯॥੨੮॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਚਰਨ ਪ੍ਰਭ ਪਰਸਨ ॥ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭੋਜਨਿ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨੀ ਅਖੀਅਨ ਕਉ ਸੰਤੋਖੁ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਨਨਿ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਜਸੁ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕਲਮਲ ਦੋਖ ਸਗਲ ਮਲ ਹਰਸਨ ॥ ਪਾਵਨ ਧਾਵਨ ਸੁਆਮੀ ਸੁਖ ਪੰਥਾ ਅੰਗ ਸੰਗ ਕਾਇਆ ਸੰਤ ਸਰਸਨ ॥੧॥ ਸਰਨਿ ਗਹੀ ਪੂਰਨ ਅਬਿਨਾਸੀ ਆਨ ਉਪਾਵ ਥਕਿਤ ਨਹੀ ਕਰਸਨ ॥ ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੀਏ ਨਾਨਕ ਜਨ ਅਪੁਨੇ ਅੰਧ ਘੋਰ ਸਾਗਰ ਨਹੀ ਮਰਸਨ ॥੨॥੧੦॥੨੯॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕੁਹਕਤ ਕਪਟ ਖਪਟ ਖਲ ਗਰਜਤ ਮਰਜਤ ਮੀਚੁ ਅਨਿਕ ਬਰੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਹੰ ਮਤ ਅਨ ਰਤ ਕੁਮਿਤ ਹਿਤ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪੇਖਤ ਭ੍ਰਮਤ ਲਾਖ ਗਰੀਆ ॥

॥੧॥ ਅਨਾਥ ਬਿਓਗ ਬਿਧਿ ਹੀਨ ਤਮ ਮਮ ਅਮਰ ਮਾਤੇ ਕੋਪ ਜਰੀਆ ॥ ਕਰੁਣਾ ਕਿਰਪਾਲ ਗੋਪਾਲ ਦੀਨ ਬੰਧੁ ਨਾਨਕ ਉਧਰਸ ਸਰਨਿ ਪਰੀਆ ॥੨॥੧੧॥
੩੦॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਮਾਨ ਦਾਤਾ ॥ ਜਿਹ ਬਿਸਰਤੇ ਹੀਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਤਿਆਗਿ ਆਨ ਲਾਗਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੋ ਡਾਰਿ
ਭੂਮਿ ਪਾਗਹਿ ॥ ਬਿਖੈ ਰਸ ਸਿਉ ਆਸਕਤ ਮੂੜੇ ਕਾਹੇ ਸੁਖ ਮਾਨਾ ॥੧॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧਿ ਲੋਭਿ ਬਿਆਪਿਓ ਜਨਮ ਹੀ ਕੀ ਖਾਨਾ ॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਸਰਨਿ ਆਇਓ
ਉਧਰੁ ਨਾਨਕ ਜਾਨਾ ॥੨॥੧੨॥੩੧॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਵਿਲੋਕਉ ਰਾਮ ਕੋ ਮੁਖਾਰਬਿੰਦ ॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਰਤਨੁ ਪਾਇਓ ਬਿਸਰੀ
ਸਭ ਚਿੰਦ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਿਦੈ ਧਾਰਿ ॥ ਉਤਰਿਆ ਦੁਖੁ ਮੰਦ ॥੧॥ ਰਾਜ ਧਨੁ ਪਰਵਾਰੁ ਮੇਰੈ ਸਰਬਸੋ ਗੋਬਿੰਦ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ
ਲਾਭੁ ਪਾਇਓ ਨਾਨਕ ਫਿਰਿ ਨ ਮਰੰਦ ॥੨॥੧੩॥੩੨॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੫ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਪ੍ਰਭ ਪੂਜਹੋ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿ ॥ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਨੀ ਲਾਗਿ ॥ ਹਰਿ ਪਾਵਹੁ ਮਨੁ ਅਗਾਧਿ ॥ ਜਗੁ ਜੀਤੋ ਹੋ ਹੋ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾਧਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਿਕ
ਪੂਜਾ ਮੈ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਖੋਜੀ ਸਾ ਪੂਜਾ ਜਿ ਹਰਿ ਭਾਵਾਸਿ ॥ ਮਾਟੀ ਕੀ ਇਹ ਪੁਤਰੀ ਜੋਰੀ ਕਿਆ ਏਹ ਕਰਮ ਕਮਾਸਿ ॥ ਪ੍ਰਭ ਬਾਹ ਪਕਰਿ ਜਿਸੁ ਮਾਰਗਿ
ਪਾਵਹੁ ਸੋ ਤੁਧੁ ਜੰਤ ਮਿਲਾਸਿ ॥੧॥ ਅਵਰ ਓਟ ਮੈ ਕੋਇ ਨ ਸੂਝੈ ਇਕ ਹਰਿ ਕੀ ਓਟ ਮੈ ਆਸ ॥ ਕਿਆ ਦੀਨੁ ਕਰੇ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਜਉ ਸਭ ਘਟਿ
ਪ੍ਰਭੂ ਨਿਵਾਸ ॥ ਪ੍ਰਭ ਚਰਨਨ ਕੀ ਮਨਿ ਪਿਆਸ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਕਹੀਅਤੁ ਹੈ ਤੁਮਰਾ ਹਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਸੁ ॥੨॥੧॥੩੩॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੬ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਜਗਤ ਉਧਾਰਨ ਨਾਮ ਪ੍ਰਿਅ ਤੇਰੈ ॥ ਨਵ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹਰਿ ਕੇਰੈ ॥ ਹਰਿ ਰੰਗ ਰੰਗ ਰੰਗ ਅਨੂਪੇਰੈ ॥ ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ਮੋਹਿ ਮਗਨੇਰੈ ॥ ਨੈਨਹੁ ਦੇ
ਖੁ ਸਾਧ ਦਰਸੇਰੈ ॥ ਸੋ ਪਾਵੈ ਜਿਸੁ ਲਿਖਤੁ ਲਿਲੇਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੇਵਉ ਸਾਧ ਸੰਤ ਚਰਨੇਰੈ ॥ ਬਾਂਛਉ ਧੂਰਿ ਪਵਿਤ੍ਰ ਕਰੇਰੈ ॥ ਅਠਸਠਿ
ਮਜਨੁ ਮੈਲੁ ਕਟੇਰੈ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਧਿਆਵਹੁ ਮੁਖੁ ਨਹੀ ਮੋਰੈ ॥ ਕਿਛੁ ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲੈ ਲਾਖ ਕਰੋਰੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਕੋ ਨਾਮੁ ਅੰਤਿ ਪੁਕਰੋਰੈ ॥੧॥ ਮਨਸਾ ਮਾਨਿ
ਏਕ ਨਿਰੰਕੇਰੈ ॥ ਸਗਲ ਤਿਆਗਹੁ ਭਾਉ ਦੂਜੇਰੈ ॥ ਕਵਨ ਕਹਾਂ ਹਉ ਗੁਨ ਪ੍ਰਿਅ ਤੇਰੈ ॥ ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ਏਕ ਟੁਲੇਰੈ ॥ ਦਰਸਨ ਪਿਆਸ
ਬਹੁਤੁ ਮਨਿ ਮੇਰੈ ॥ ਮਿਲੁ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜਗਤ ਗੁਰ ਕੇਰੈ ॥੨॥੧॥੩੪॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਐਸੀ ਕਉਨ ਬਿਧੇ ਦਰਸਨ ਪਰਸਨਾ ॥੧
[illegible] ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਸ ਪਿਆਸ ਸਫਲ ਮੂਰਤਿ ਉਮਗਿ ਹੀਉ ਤਰਸਨਾ ॥੧॥ ਦੀਨ ਲੀਨ
ਪਿਆਸ ਮੀਨ ਸੰਤਨਾ ਹਰਿ ਸੰਤਨਾ ॥ ਹਰਿ ਸੰਤਨਾ ਕੀ ਰੇਨਾ ॥ ਹੀਉ ਅਰਪਿ ਦੇਨਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਹੈ ਕਿਰਪੇਨਾ ॥ ਮਾਨੁ ਮੋਹੁ ਤਿਆਗਿ ਛੋਡਿਓ ਤਉ ਨਾ
ਨਕ ਹਰਿ ਜੀਉ ਭੇਟਨਾ ॥੨॥੨॥੩੫॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰੰਗਾ ਰੰਗ ਰੰਗਨ ਕੇ ਰੰਗਾ ॥ ਕੀਟ ਹਸਤ ਪੂਰਨ ਸਭ ਸੰਗਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਰਤ
ਨੇਮ ਤੀਰਥ ਸਹਿਤ ਗੰਗਾ ॥ ਜਲੁ ਹੇਵਤ ਭੂਖ ਅਰੁ ਨੰਗਾ ॥ ਪੂਜਾਚਾਰ ਕਰਤ ਮੇਲੰਗਾ ॥ ਚਕ੍ਰ ਕਰਮ ਤਿਲਕ ਖਾਟੰਗਾ ॥ ਦਰਸਨੁ ਭੇਟੇ ਬਿ
ਨੁ ਸਤਸੰਗਾ ॥੧॥ ਹਠਿ ਨਿਗ੍ਰਹਿ ਅਤਿ ਰਹਤ ਬਿਟੰਗਾ ॥ ਹਉ ਰੋਗੁ ਬਿਆਪੈ ਚੁਕੈ ਨ ਭੰਗਾ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਅਤਿ ਤ੍ਰਿਸਨ ਜਰੰਗਾ ॥ ਸੋ ਮੁਕਤੁ ਨਾ
ਨਕ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਚੰਗਾ ॥੨॥੩॥੩੬॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੭ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਤਿਖ ਬੂਝਿ ਗਈ ਗਈ ਮਿਲਿ ਸਾਧ ਜਨਾ ॥ ਪੰਚ ਭਾਗੇ ਚੋਰ ਸਹਜੇ ਸੁਖੈਨੋ ਹਰੇ ਗੁਨ ਗਾਵਤੀ ਗਾਵਤੀ ਗਾਵਤੀ ਦਰਸ ਪਿਆਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੈਸੀ
ਕਰੀ ਪ੍ਰਭ ਮੋ ਸਿਉ ਮੋ ਸਿਉ ਐਸੀ ਹਉ ਕੈਸੇ ਕਰਉ ॥ ਹੀਉ ਤੁਮ੍ਹਾਰੇ ਬਲਿ ਬਲੇ ਬਲਿ ਬਲੇ ਬਲਿ ਗਈ ॥੧॥ ਪਹਿਲੇ ਪੈ ਸੰਤ ਪਾਇ ਧਿ
ਆਇ ਧਿਆਇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਥਾਨੁ ਤੇਰੋ ਕੇਹਰੋ ਜਿਤੁ ਜੰਤਨ ਕਰਿ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਅਨਿਕ ਦਾਸ ਕੀਰਤਿ ਕਰਹਿ ਤੁਹਾਰੀ ॥ ਸੋ
ਈ ਮਿਲਿਓ ਜੋ ਭਾਵਤੋ ਜਨ ਨਾਨਕ ਠਾਕੁਰ ਰਹਿਓ ਸਮਾਇ ॥ ਏਕ ਤੂਹੀ ਤੂਹੀ ਤੂਹੀ ॥੨॥੧॥੩੭॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫॥ ਘਰੁ ੮॥ ੧ ਓਂ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਤਿਆਗੀਐ ਗੁਮਾਨੁ ਮਾਨੁ ਪੇਖਤਾ ਦਇਆਲ ਲਾਲ ਹਾਂ ਹਾਂ ਮਨ ਚਰਨ ਰੇਨ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿ ਸੰਤ ਮੰਤ ਗੁਪਾਲ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ॥੧॥ ਹਿ
ਰਦੈ ਗੋਬਿੰਦ ਗਾਇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਇ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਮੋਹਨਾ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆਲ ਦਇਆ ਧਾਰਿ॥ ਨਾਨਕੁ ਮੰਗੈ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ
ਤਜਿ ਮੋਹੁ ਭ੍ਰਮੁ ਸਗਲ ਅਭਿਮਾਨੁ॥੨॥੧॥੩੮॥ ਕਾਨੜਾ ਮਃ ੫॥ ਪ੍ਰਭ ਕਹਨ ਮਲਨ ਦਹਨ ਲਹਨ ਗੁਰ ਮਿਲੇ ਆਨ ਨਹੀ ਉਪਾਵ॥
ਰਹਾਉ॥ ਤਟਨ ਖਟਨ ਜਟਨ ਹੋਮਨ ਨਾਹੀ ਡੰਡਧਾਰ ਸੁਆਉ॥੧॥ ਜਤਨ ਭਾਂਤਨ ਤਪਨ ਭ੍ਰਮਨ ਅਨਿਕ ਕਥਨ ਕਥਤੇ ਨਹੀ ਥਾਹ ਪਾਈ ਠਾਉ॥ ਸੋਧ
ਸਗਰ ਸੋਧਨਾ ਸੁਖੁ ਨਾਨਕਾ ਭਜੁ ਨਾਉ॥੨॥੨॥੩੯॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੯ ੧ ਓਂ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਭਗਤਿ ਬਛਲ ਭੈ ਹਰਨ ਤਾਰਨ ਤਰਨ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਨੈਨ ਤਿਪਤੇ ਦਰਸੁ ਪੇਖਿ ਜਸੁ ਤੋਖਿ ਸੁਨਤ ਕਰਨ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਨਾਥ ਅਨਾ
ਥ ਦਾਤੇ ਦੀਨ ਗੋਬਿਦ ਸਰਨ॥ ਆਸ ਪੂਰਨ ਦੁਖ ਬਿਨਾਸਨ ਗਹੀ ਓਟ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਚਰਨ॥੨॥੧॥੪੦॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫॥
ਚਰਨ ਸਰਨ ਦਇਆਲ ਠਾਕੁਰ ਆਨ ਨਾਹੀ ਜਾਇ॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਬਿਰਦੁ ਸੁਆਮੀ ਉਧਰਤੇ ਹਰਿ ਧਿਆਇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੈਸਾਰ ਗਾਰ
ਬਿਕਾਰ ਸਾਗਰ ਪਤਿਤ ਮੋਹ ਮਾਨ ਅੰਧ॥ ਬਿਕਲ ਮਾਇਆ ਸੰਗਿ ਧੰਧ॥ ਕਰੁ ਗਹੇ ਪ੍ਰਭ ਆਪਿ ਕਾਢਹੁ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਗੋਬਿੰਦ ਰਾਇ॥੧॥ ਅ
ਨਾਥ ਨਾਥ ਸਨਾਥ ਸੰਤਨ ਕੋਟਿ ਪਾਪ ਬਿਨਾਸ॥ ਮਨਿ ਦਰਸਨੈ ਕੀ ਪਿਆਸ॥ ਪ੍ਰਭ ਪੂਰਨ ਗੁਨਤਾਸ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆਲ ਗੁਪਾਲ ਨਾਨਕ ਹਰਿ
ਰਸਨਾ ਗੁਨ ਗਾਇ॥੨॥੨॥੪੧॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫॥ ਵਾਰਿ ਵਾਰਉ ਅਨਿਕ ਡਾਰਉ॥ ਸੁਖੁ ਪ੍ਰਿਅ ਸੁਹਾਗ ਪਲਕ ਰਾਤਿ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਨ
ਕ ਮੰਦਰ ਪਾਟ ਸੇਜ ਸਖੀ ਮੋਹਿ ਨਾਹਿ ਇਨ ਸਿਉ ਤਾਤਿ॥੧॥ ਮੁਕਤ ਲਾਲ ਅਨਿਕ ਭੋਗ ਬਿਨੁ ਨਾਮ ਨਾਨਕ ਹਾਤ॥ ਰੂਖੋ ਭੋਜਨੁ ਭੂਮਿ ਸੈਨ ਸ
ਖੀ ਪ੍ਰਿਅ ਸੰਗਿ ਸੂਖਿ ਬਿਹਾਤ॥੨॥੩॥੪੨॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਅਹੰ ਤੋਰੋ ਮੁਖੁ ਜੋਰੋ॥ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਕਰਤ ਮਨੁ ਲੋਰੋ॥ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਿ
ਪਿਆਰੋ ਮੋਰੋ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗ੍ਰਿਹਿ ਸੇਜ ਸੁਹਾਵੀ ਆਗਨਿ ਚੈਨਾ ਤੋਰੋ ਰੀ ਤੋਰੋ ਪੰਚ ਦੂਤਨ ਸਿਉ ਸੰਗੁ ਤੋਰੋ॥੧॥ ਆਇ ਨ ਜਾਇ
ਬਸੇ ਨਿਜ ਆਸਨਿ ਊਧ ਕਮਲ ਬਿਗਸੋਰੋ॥ ਛੁਟਕੀ ਹਉਮੈ ਸੋਰੋ॥ ਗਾਇਓ ਰੀ ਗਾਇਓ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਗੁਨੀ ਗਹੇਰੋ॥੨॥੪॥੪੩
ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਤਾਂਤੇ ਜਾਪਿ ਮਨਾ ਹਰਿ ਜਾਪਿ॥ ਜੋ ਸੰਤ ਬੇਦ ਕਹਤ ਪੰਥੁ ਗਾਖਰੋ ਮੋਹ ਮਗਨ ਅਹੰ ਤਾਪ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੋ ਰਾਤੇ ਮਾਤੇ ਸੰਗਿ
ਬਪੁਰੀ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਸੰਤਾਪ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੋਈ ਜਨੁ ਉਧਰੈ ਜਿਸਹਿ ਉਧਾਰਹੁ ਆਪ॥ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਮੋਹ ਭੈ ਭਰਮਾ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਪ੍ਰ
ਤਾਪ॥੨॥੫॥੪੪॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫॥ ਘਰੁ ੧੦ ੧ ਓਂ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਐਸੋ ਦਾਨੁ ਦੇਹੁ ਜੀ ਸੰਤਹੁ ਜਾਤ ਜੀਉ ਬਲਿਹਾਰਿ॥ ਮਾਨ ਮੋਹੀ ਪੰਚ ਦੋਹੀ ਉਰਝਿ ਨਿਕਟਿ ਬਸਿਓ ਤਾਕੀ ਸਰਨਿ ਸਾਧੂਆ
ਦੂਤ ਸੰਗਿ ਨਿਵਾਰਿ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮਿਓ ਹਾਰਿ ਪਰਿਓ ਦੁਆਰਿ॥੧॥ ਕਿਰਪਾ ਗੋਬਿੰਦ ਭਈ ਮਿਲਿਓ ਨਾਮੁ ਅ
ਧਾਰੁ॥ ਦੁਲਭ ਜਨਮੁ ਸਫਲੁ ਨਾਨਕ ਭਵ ਉਤਾਰਿ ਪਾਰਿ॥੨॥੧॥੪੫॥ ਕਾਨੜਾ ਮਃ ੫ ਘਰੁ ੧੧ ੧ ਓਂ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਸਹਜ ਸੁਭਾਏ ਆਪਨ ਆਏ॥ ਕਛੂ ਨ ਜਾਨੌ ਕਛੂ ਦਿਖਾਏ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਿਓ ਸੁਖ ਬਾਲੇ ਭੋਲੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੰਜੋਗਿ ਮਿਲਾਏ ਸਾਧ ਸੰਗਾਏ॥
ਕਤਹੂ ਨ ਜਾਏ ਘਰਹਿ ਬਸਾਏ॥ ਗੁਨ ਨਿਧਾਨੁ ਪ੍ਰਗਟਿਓ ਇਹ ਚੋਲੈ॥੧॥ ਚਰਨ ਲੁਭਾਏ ਆਨ ਤਜਾਏ॥ ਥਾਨ ਥਨਾਏ ਸਰਬ ਸਮਾਏ॥ ਰਸ
ਕਿ ਰਸਕਿ ਨਾਨਕੁ ਗੁਨ ਬੋਲੈ॥੨॥੧॥੪੬॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਗੋਬਿੰਦ ਠਾਕੁਰ ਮਿਲਨ ਦੁਰਾਈ॥ ਪਰਮਿਤਿ ਰੂਪੁ ਅਗੰਮ ਅਗੋਚਰ ਰਹਿ
ਓ ਸਰਬ ਸਮਾਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਹਨਿ ਭਵਨਿ ਨਾਹੀ ਪਾਇਓ ਪਾਇਓ ਅਨਿਕ ਉਕਤਿ ਚਤੁਰਾਈ॥੧॥ ਜਤਨ ਜਤਨ ਅਨਿਕ ਉਪਾਵ ਰੇ

ਤਉ ਮਿਲਿ ਸੰਗਿ ਮੋਹਿ ਪਾਈ ਪ੍ਰਭ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਰੇਨਾਈ ॥੨॥੨॥੪੧॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਮਾਈ ਸਿਮਰਤ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ॥ ਪ੍ਰਭ ਬਿਨਾ ਨਾਹੀ ਹੋਰੁ ॥ ਚਿਤਵਉ ਚਰਨਾਰਬਿੰਦ ਸਾਸਨ ਨਿਸਿ ਭੋਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਲਾਇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕੀਨ ਆਪਨ
ਤੂਟਤ ਨਹੀ ਜੋਰੁ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਮਨੁ ਧਨੁ ਸਰਬਸੋ ਹਰਿ ਗੁਨ ਨਿਧੇ ਸੁਖ ਮੋਰ ॥੧॥ ਈਤ ਊਤ ਰਾਮੁ ਪੂਰਨੁ ਨਿਰਖਤ ਰਿਦ ਖੋਰਿ ॥ ਸੰਤ ਸਰਨ ਤਰਨ ਨਾਨਕ
ਬਿਨਸਿਓ ਦੁਖੁ ਘੋਰ ॥੨॥੩॥੪੨॥ ਕਾਨੜਾ ਮ: ੫ ॥ ਜਨ ਕੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸੰਗੇ ਅਸਨੇਹੁ ॥ ਸਾਜਨੋ ਤੂ ਮੀਤੁ ਮੇਰਾ ਗ੍ਰਿਹਿ ਤੇਰੈ ਸਭੁ ਕੇਹੁ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਨੁ ਮਾਂਗਉ ਤਾਨੁ ਮਾਂਗਉ ਧਨੁ ਲਖਮੀ ਸੁਤ ਦੇਹ ॥੧॥ ਮੁਕਤਿ ਜੁਗਤਿ ਭੁਗਤਿ ਪੂਰਨ ਪਰਮਾਨੰਦ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨ ॥ ਭੈ ਭਾਇ ਭਗ
ਤਿ ਨਿਹਾਲ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਨ ॥੨॥੪॥੪੩॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਕਰਤ ਕਰਤ ਚਰਚ ਚਰਚ ਚਰਚਰੀ ॥ ਜੋਗ ਧਿਆਨ ਭੇਖ
ਗਿਆਨ ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਧਰਤ ਧਰਤ ਧਰਚਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਹੰ ਅਹੰ ਅਹੈ ਅਵਰ ਮੂੜ ਮੂੜ ਮੂੜ ਬਵਰਈ ॥ ਜਤਿ ਜਾਤ ਜਾਤ ਜਾਤ
ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਕਾਲ ਹਈ ॥੧॥ ਮਾਨੁ ਮਾਨੁ ਮਾਨੁ ਤਿਆਗਿ ਮਿਰਤੁ ਮਿਰਤੁ ਨਿਕਟਿ ਨਿਕਟਿ ਸਦਾ ਹਈ ॥ ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰੇ ਭਾਜੁ ਕਹਤੁ ਨਾ
ਨਕੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਮੂੜ ਬਿਨੁ ਭਜਨ ਭਜਨ ਅਹਿਲਾ ਜਨਮੁ ਗਈ ॥੨॥੫॥੫੦॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੧ ॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਜਪਿ ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈਗੋ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਜਪੈ ਤਿਵੈ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਮਾਵੈਗੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੀ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ
ਲੋਚਾ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈਗੋ ॥ ਅਨ ਰਸ ਸਾਦ ਗਏ ਸਭ ਨੀਕਰਿ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕਿਛੁ ਨ ਸੁਖਾਵੈਗੋ ॥੧॥ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੀਠਾ ਲਾ
ਗਾ ਗੁਰੁ ਮੀਠੇ ਬਚਨ ਕਢਾਵੈਗੋ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਣੀ ਪੁਰਖੁ ਪੁਰਖੋਤਮ ਬਾਣੀ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਵੈਗੋ ॥੨॥ ਗੁਰਬਾਣੀ ਸੁਨਤ ਮੇਰਾ ਮਨੁ
ਦ੍ਰਵਿਆ ਮਨੁ ਭੀਨਾ ਨਿਜ ਘਰਿ ਆਵੈਗੋ ॥ ਤਹ ਅਨਹਤ ਧੁਨੀ ਬਾਜਹਿ ਨਿਤ ਬਾਜੇ ਨੀਝਰ ਧਾਰ ਚੁਆਵੈਗੋ ॥੩॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਇਕੁ ਤਿਲ
ਤਿਲ ਗਾਵੈ ਮਨੁ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵੈਗੋ ॥ ਨਾਮੁ ਸੁਣੈ ਨਾਮੋ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ਨਾਮੇ ਹੀ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈਗੋ ॥੪॥ ਕਨਿਕ ਕਨਿਕ ਪਹਿਰੇ ਬਹੁ ਕੰਗਨਾ
ਕਾਪਰੁ ਭਾਂਤਿ ਬਨਾਵੈਗੋ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਸਭਿ ਫੀਕ ਫਿਕਾਨੇ ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਫਿਰਿ ਆਵੈਗੋ ॥੫॥ ਮਾਇਆ ਪਟਲ ਪਟਲ ਹੈ ਭਾਰੀ ਘਰੁ ਘੂਮਨਿ
ਘੇਰਿ ਘੁਲਾਵੈਗੋ ॥ ਪਾਪ ਬਿਕਾਰ ਮਨੂਰ ਸਭਿ ਭਾਰੇ ਬਿਖੁ ਦੁਤਰੁ ਤਰਿਓ ਨ ਜਾਵੈਗੋ ॥੬॥ ਭਉ ਬੈਰਾਗੁ ਭਇਆ ਹੈ ਬੋਹਿਥੁ ਗੁਰੁ ਖੇ
ਵਟੁ ਸਬਦਿ ਤਰਾਵੈਗੋ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਭੇਟੀਐ ਹਰਿ ਰਾਮੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵੈਗੋ ॥੭॥ ਅਗਿਆਨਿ ਲਾਇ ਸਵਾਲਿਆ ਗੁਰ ਗਿਆਨੈ ਲਾਇ ਜ
ਗਾਵੈਗੋ ॥ ਨਾਨਕ ਭਾਣੈ ਆਪਣੈ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਵੈਗੋ ॥੮॥੧॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਜਪਿ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ
ਤਰਾਵੈਗੋ ॥ ਜੋ ਜੋ ਜਪੈ ਸੋਈ ਗਤਿ ਪਾਵੈ ਜਿਉ ਧ੍ਰੂ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁ ਸਮਾਵੈਗੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਕਰਿ
ਕਿਰਪਾ ਨਾਮਿ ਲਗਾਵੈਗੋ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਿਲਾਵਹੁ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈਗੋ ॥੧॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਹਉਮੈ ਮ
ਲੁ ਲਾਗੀ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਆਵੈਗੋ ॥ ਬਿਨੁ ਸੰਗਤਿ ਕਰਮ ਕਰੈ ਅਭਿਮਾਨੀ ਕਢਿ ਪਾਣੀ ਚੀਕੜੁ ਪਾਵੈਗੋ ॥੩॥ ਭਗਤ ਜ
ਨਾ ਕੇ ਹਰਿ ਰਖਵਾਰੇ ਜਨ ਹਰਿ ਰਸੁ ਮੀਠ ਲਗਾਵੈਗੋ ॥ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਨਾਮੁ ਦੇਇ ਵਡਿਆਈ ਸਤਿਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿ ਸਮਾਵੈਗੋ ॥੪॥ ਭਗ
ਤ ਜਨਾ ਕਉ ਸਦਾ ਨਿਵਿ ਰਹੀਐ ਜਨ ਨਿਵਹਿ ਤਾ ਫਲ ਗੁਨ ਪਾਵੈਗੋ ॥ ਜੋ ਨਿੰਦਾ ਦੁਸਟ ਕਰਹਿ ਭਗਤਾ ਕੀ ਹਰਨਾਖਸ ਜਿਉ ਪਚਿ
ਜਾਵੈਗੋ ॥੫॥ ਬ੍ਰਹਮ ਕਮਲ ਪੁਤੁ ਮੀਨ ਬਿਆਸਾ ਤਪੁ ਤਾਪਨ ਪੂਜ ਕਰਾਵੈਗੋ ॥ ਜੋ ਜੋ ਭਗਤੁ ਹੋਇ ਸੋ ਪੂਜਹੁ ਭਰਮਨ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਵੈਗੋ ॥੬॥
ਜਾਤ ਨਜਾਤਿ ਦੇਖਿ ਮਤ ਭਰਮਹੁ ਸੁਕ ਜਨਕ ਪਗੀ ਲਗਿ ਧਿਆਵੈਗੋ ॥ ਜੂਠਨ ਜੂਠਿ ਪਈ ਸਿਰ ਊਪਰਿ ਖਿਨੁ ਮਨੂਆ ਤਿਲੁ ਨ ਡੁਲਾਵੈਗੋ ॥
੭॥

ਮਲੁ ਲਹਿ ਜਾਵੈਗੋ ਜਿਉ ਲੋਹਾ ਤਰਿਓ ਸੰਗਿ ਕਾਸਟ ਲਗਿ ਸਬਦਿ ਗੁਰੂ ਹਰਿ ਪਾਵੈਗੋ ॥੨॥ ਸੰਗਤਿ ਸੰਤ ਮਿਲਹੁ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ

ਜਨਕਜਨਕਬੈਠੇਸਿਘਾਸਨਿਨਉਮੁਨੀਧੂਰਿਲੈਲਾਵੈਗੋ॥ਨਾਨਕਕ੍ਰਿਪਾਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਠਾਕੁਰਮੈਦਾਸਨਿਦਾਸਕਰਾਵੈਗੋ॥੮॥੨॥ ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੪
ਮਨਗੁਰਮਤਿਰਸਿਗੁਨਗਾਵੈਗੋ॥ਜਿਹਵਾਏਕਹੋਇਲਖਕੋਟੀਲਖਕੋਟੀਕੋਟਿਧਿਆਵੈਗੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਹਸਫਨੀਜਪਿਓਸੇ
ਖਨਾਗੈਹਰਿਜਪਤਿਆਅੰਤੁਨਪਾਵੈਗੋ॥ਤੂਅਥਾਹੁਅਤਿਅਗਮੁਅਗਮੁਹੈਮਤਿਗੁਰਮਤਿਮਨੁਠਹਰਾਵੈਗੋ॥੧॥ਜਿਨਤੂਜਪਿਓ
ਤੇਈਜਨਨੀਕੇਹਰਿਜਪਤਿਅਹੁਕਉਸੁਖੁਪਾਵੈਗੋ॥ਬਿਦਰਦਾਸੀਸੁਤੁਛੋਕਛੋਹਰਾਕ੍ਰਿਸਨੁਅੰਕਿਗਲਿਲਾਵੈਗੋ॥੨॥ਜਲਤੇਓਪਤਿ
ਭਈਹੈਕਾਸਟਕਾਸਟਅੰਗਿਤਰਾਵੈਗੋ॥ਰਾਮਜਨਾਹਰਿਆਪਿਸਵਾਰੇਅਪਨਾਬਿਰਦੁਰਖਾਵੈਗੋ॥੩॥ਹਮਪਾਥਰਲੋਹਲੋਹਬਡਪਾਥਰ
ਗੁਰਸੰਗਤਿਨਾਵਤਰਾਵੈਗੋ॥ਜਿਉਸਤਸੰਗਤਿਤਰਿਓਜੁਲਾਹੋਸੰਤਜਨਾਮਨਿਭਾਵੈਗੋ॥੪॥ਖਰੇਖਰੋਏਬੈਠਤਊਠਤਮਾਰਗਿ
ਪੰਥਿਧਿਆਵੈਗੋ॥ਸਤਿਗੁਰਬਚਨਬਚਨਹੈਸਤਿਗੁਰਪਾਧਰੁਮੁਕਤਿਜਨਾਵੈਗੋ॥੫॥ਸਾਸਨਿਸਾਸਿਸਾਸਿਬਲੁਪਾਈਹੈਨਿਹਸਾਸਨਿਨਾਮੁ
ਧਿਆਵੈਗੋ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਹਉਮੈਬੂਝੈਤੌਗੁਰਮਤਿਨਾਮਿਸਮਾਵੈਗੋ॥੬॥ਸਤਿਗੁਰੁਦਾਤਾਜੀਅਜੀਅਨਕੋਭਾਗਹੀਨਨਹੀ
ਭਾਵੈਗੋ॥ਫਿਰਿਏਹਵੇਲਾਹਾਥਿਨਆਵੈਪਰਤਾਪੈਪਛੁਤਾਵੈਗੋ॥੭॥ਜੇਕੋਭਲਾਲੋੜੈਭਲਅਪਨਾਗੁਰਆਗੈਢਹਿਢਹਿਪਾਵੈਗੋ॥
ਨਾਨਕਦਇਆਦਇਆਕਰਿਠਾਕੁਰਮੈਸਤਿਗੁਰਭਸਮਲਗਾਵੈਗੋ॥੮॥੩॥ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੪ ਮਨੁਹਰਿਰੰਗਿਰਾਤਾਗਾਵੈਗੋ॥
ਭੈਭੈਤ੍ਰਾਸਭਏਹੈਨਿਰਮਲਗੁਰਮਤਿਲਾਗਿਲਗਾਵੈਗੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਰੰਗਿਰਾਤਾਸਦਬੈਰਾਗੀਹਰਿਨਿਕਟਿਤਿਨਾਘਰਿਆਵੈਗੋ
॥ਤਿਨਕੀਪੰਕਮਿਲੈਤਾਂਜੀਵਾਕਰਿਕਿਰਪਾਆਪਿਦਿਵਾਵੈਗੋ॥੧॥ਦੁਬਿਧਾਲੋਭਿਲਗੇਹੈਪ੍ਰਾਣੀਮਨਿਕੋਰੈਰੰਗੁਨਆਵੈਗੋ॥ਫਿਰਿਉ
ਲਟਿਓਜਨਮੁਹੋਵੈਗੁਰਬਚਨੀਗੁਰੁਪੁਰਖੁਮਿਲੈਰੰਗੁਲਾਵੈਗੋ॥੨॥ਇੰਦ੍ਰੀਦਸੇਦਸੇਫੁਨਿਧਾਵਤਤ੍ਰੈਗੁਣੀਆਖਿਨੁਨਟਿਕਾਵੈ
ਗੋ॥ਸਤਿਗੁਰਪਰਚੈਵਸਗਤਿਆਵੈਮੋਖਮੁਕਤਿਸੋਪਾਵੈਗੋ॥੩॥ਓਅੰਕਾਰਿਏਕੋਰਵਿਰਹਿਆਸਭੁਏਕਸਮਾਹਿਸਮਾਵੈਗੋ॥ਏਕੋ
ਰੂਪੁਏਕੋਬਹੁਰੰਗੀਸਭੁਏਕਤੁਬਚਨਿਚਲਾਵੈਗੋ॥੪॥ਗੁਰਮੁਖਿਏਕੋਏਕੁਪਛਾਤਾਗੁਰਮੁਖਿਹੋਇਲਖਾਵੈਗੋ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਇ
ਮਿਲੈਨਿਜਮਹਲੀਅਨਹਦਸਬਦੁਬਜਾਵੈਗੋ॥੫॥ਜੀਅਜੰਤਸਭਸਿਸਟਿਉਪਾਈਗੁਰਮੁਖਿਸੋਭਾਪਾਵੈਗੋ॥ਬਿਨੁਗੁਰਭੇਟੇਕੋਮਹ
ਲੁਨਪਾਵੈਆਇਜਾਇਦੁਖੁਪਾਵੈਗੋ॥੬॥ਅਨੇਕਜਨਮਵਿਛੁੜੇਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਕਰਿਕਿਰਪਾਗੁਰੂਮਿਲਾਵੈਗੋ॥ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਤ
ਮਹਾਸੁਖੁਪਾਇਆਮਤਿਮਲੀਨਬਿਗਸਾਵੈਗੋ॥੭॥ਹਰਿਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹੁਜਗਜੀਵਨਮੈਸਰਧਾਨਾਮਿਲਗਾਵੈਗੋ॥ਨਾਨਕਗੁਰੂ
ਗੁਰੂਹੈਸਤਿਗੁਰੁਮੈਸਤਿਗੁਰਸਰਨਿਮਿਲਾਵੈਗੋ॥੮॥੪॥ ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੪॥ਮਨਗੁਰਮਤਿਚਾਲਚਲਾਵੈਗੋ॥ਜਿਉਮੈਗ
ਲੁਮਸਤੁਦੀਜੈਤਲਿਕੁੰਡੇਗੁਰਅੰਕਸੁਸਬਦੁਦ੍ਰਿੜਾਵੈਗੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚਲਤੌਚਲੈਚਲੈਦਹਦਹਦਿਸਿਗੁਰੁਰਾਖੈਹਰਿਲਿਵਲਾਵੈ
ਗੋ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸਬਦੁਦੇਇਰਿਦਅੰਤਰਿਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਚੁਆਵੈਗੋ॥੧॥ਬਿਸੀਅਰਬਿਸੂਭਰੇਹੈਪੂਰਨਗੁਰੁਗਰੁੜਸਬਦੁਮੁਖਿ
ਪਾਵੈਗੋ॥ਮਾਇਆਭੁਇਅੰਗਤਿਸੁਨੇੜਿਨਆਵੈਬਿਖੁਝਾਰਿਝਾਰਿਲਿਵਲਾਵੈਗੋ॥੨॥ਸੁਆਨੁਲੋਭੁਨਗਰਮਹਿਸਬਲਾਗੁਰੁਖਿਨ
ਮਹਿਮਾਰਿਕਢਾਵੈਗੋ॥ਸਤੁਸੰਤੋਖੁਧਰਮੁਆਨਿਰਾਖੇਹਰਿਨਗਰੀਹਰਿਗੁਨਗਾਵੈਗੋ॥੩॥ਪੰਕਜਮੋਹਨਿਘਰਤੁਹੈਪ੍ਰਾਨੀਗੁਰੁ
ਨਿਘਰਤਕਾਢਿਕਢਾਵੈਗੋ॥ਤ੍ਰਾਹਿਤ੍ਰਾਹਿਸਰਨਿਜਨਆਏਗੁਰੁਹਾਥੀਦੇਨਿਕਲਾਵੈਗੋ॥੪॥ਸੁਪਨੰਤਰੁਸੰਸਾਰੁਸਭੁਬਾਜੀਸਭੁਬਾ
ਜੀਖੇਲੁਖਿਲਾਵੈਗੋ॥ਲਾਹਾਨਾਮੁਗੁਰਮਤਿਲੈਚਾਲਹੁਹਰਿਦਰਗਹਪੈਧਾਜਾਵੈਗੋ॥੫॥ਹਉਮੈਕਰੈਕਰਾਵੈਹਉਮੈਪਾਪਕੋਇਲੇ
ਆਨਿਜਮਾਵੈਗੋ॥ਆਇਆਕਾਲੁਦੁਖਦਾਈਹੋਏਜੋਬੀਜੇਸੋਖਵਲਾਵੈਗੋ॥੬॥ਸੰਤਹੁਰਾਮਨਾਮੁਧਨੁਸੰਚਹੁਲੈਖਰਚੁਚਲੇਪਤਿਪਾਵੈਗੋ॥

ਖਾਇ ਖਰਚਿ ਦੇਵਹਿ ਬਹੁਤੁ ਹਰਿ ਦੇ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈਗੋ ॥੭॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਹੈ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਧਨੁ ਗੁਰ ਸਰਨਾਈ ਪਾਵੈਗੋ ॥ ਨਾਨਕ ਦਇਆ ਦਇ
ਆ ਕਰਿ ਦੀਨੀ ਦੁਖੁ ਦਾਲਦੁ ਭੰਜਿ ਸਮਾਵੈਗੋ ॥੮॥੫॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਮਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਨਿ ਧਿਆਵੈਗੋ ॥ ਲੋਹਾ ਹਿਰਨੁ ਹੋਵੈ ਸੰ
ਗਿ ਪਾਰਸ ਗੁਨੁ ਪਾਰਸ ਕੋ ਹੋਇ ਆਵੈਗੋ ॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਹਾ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ਪਾਰਸੁ ਜੋ ਲਾਗੈ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਵੈਗੋ ॥ ਜਿਉ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿ ਤਰੇ ਪ੍ਰਹਿ
ਲਾਦਾ ਗੁਰੁ ਸੇਵਕ ਪੈਜ ਰਖਾਵੈਗੋ ॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨੁ ਬਚਨੁ ਹੈ ਨੀਕੋ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਵੈਗੋ ॥ ਜਿਉ ਅੰਬਰੀਕਿ ਅਮਰਾ ਪਦ
ਪਾਏ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਖ ਬਚਨ ਧਿਆਵੈਗੋ ॥੨॥ ਦਇਆਲ ਦੀਨ ਭਏ ਹੈ ਸਤਿਗੁਰ ਹਰਿ ਮਾਰਗੁ ਪੰਥੁ ਦਿਖਾਵੈਗੋ ॥

ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਨਿ ਸਰਨਿ ਮਨਿ ਭਾਈ ਸੁਧਾ ਸੁਧਾ ਕਰਿ ਧਿਆਵੈਗੋ ॥

੩॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਨਿ ਪਏ ਸੇ ਥਾਪੇ ਤਿਨ ਰਾਖਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਆਵੈਗੋ ॥ ਜੇ ਕੋ ਸਰੁ ਸੰਧੈ ਜਨ ਊਪਰਿ ਫਿਰਿ ਉਲਟੋ ਤਿ
ਸੈ ਲਗਾਵੈਗੋ ॥੪॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਰੁ ਸੇਵਹਿ ਤਿਨ ਦਰਗਹ ਮਾਨੁ ਦਿਵਾਵੈਗੋ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਧਿਆਵਹਿ ਹਰਿ ਗਲਿ
ਮਿਲਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵੈਗੋ ॥੫॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਦੁ ਬੇਦੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਰ ਪਰਚੈ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈਗੋ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰੂਪੁ ਹਰਿ ਰੂਪੋ ਹੋਵੈ ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਪੂ
ਜ ਕਰਾਵੈਗੋ ॥੬॥ ਸਾਕਤ ਨਰ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਹੀ ਕੀਆ ਤੇ ਬੇਮੁਖ ਹਰਿ ਭਰਮਾਵੈਗੋ ॥ ਲੋਭ ਲਹਰਿ ਸੁਆਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਕਰੰਗਿ ਲ
ਗਾਵੈਗੋ ॥੭॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸਭ ਜਗ ਕਾ ਤਾਰਕੁ ਲਗਿ ਸੰਗਤਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈਗੋ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਖੁ ਰਾਖੁ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਸਤਸੰਗਤਿ ਰਾਖਿ ਸਮਾਵੈਗੋ ॥੮॥
॥੬॥ ਛਕਾ ॥੧॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਛੰਤ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਸੇ ਉਧਰੇ ਜਿਨ ਰਾਮ ਧਿਆਏ ॥ ਜਤਨ ਮਾਇਆ ਕੇ ਕਾਮਿ ਨ ਆਏ ॥ ਰਾਮ ਧਿਆਏ ਸਭਿ ਫਲ ਪਾਏ ਧਨਿ ਧੰਨਿ ਤੇ ਬਡਭਾਗੀਆ ॥ ਸਤਸੰਗਿ ਜਾ
ਗੇ ਨਾਮਿ ਲਾਗੇ ਏਕ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਗੀਆ ॥ ਤਜਿ ਮਾਨ ਮੋਹ ਬਿਕਾਰ ਸਾਧੂ ਲਗਿ ਤਰਉ ਤਿਨ ਕੈ ਪਾਏ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਸੁਆਮੀ
ਬਡਭਾਗਿ ਦਰਸਨੁ ਪਾਏ ॥੧॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਨਿਤ ਭਜਹ ਨਾਰਾਇਣ ॥ ਰਸਕਿ ਰਸਕਿ ਸੁਆਮੀ ਗੁਣ ਗਾਇਣ ॥ ਗੁਣ ਗਾਇ ਜੀਵਹ
ਹਰਿ ਅਮਿਉ ਪੀਵਹ ਜਨਮ ਮਰਣਾ ਭਾਗਏ ॥ ਸਤਸੰਗਿ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ਬਹੁੜਿ ਦੂਖੁ ਨ ਲਾਗਏ ॥ ਕਰਿ ਦਇਆ ਦਾਤੇ ਪੁਰ
ਖ ਬਿਧਾਤੇ ਸੰਤ ਸੇਵ ਕਮਾਇਣ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਜਨ ਧੂਰਿ ਬਾਂਛਹਿ ਹਰਿ ਦਰਸਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਣ ॥੨॥ ਸਗਲੇ ਜੰਤ ਭਜਹੁ ਗੋ
ਪਾਲੈ ॥ ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਪੂਰਨ ਘਾਲੈ ॥ ਨਿਤ ਭਜਹੁ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਸਬਾਇਆ ॥ ਗੋਬਿਦੁ ਗਾਈਐ ਨਿਤ
ਧਿਆਈਐ ਪਰਵਾਣੁ ਸੋਈ ਆਇਆ ॥ ਜਪ ਤਾਪ ਸੰਜਮ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਿਰੰਜਨ ਗੋਬਿੰਦ ਧਨੁ ਸੰਗਿ ਚਾਲੈ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਕ
ਰਿ ਦਇਆ ਦੀਜੈ ਹਰਿ ਰਤਨੁ ਬਾਧਉ ਪਾਲੈ ॥੩॥ ਮੰਗਲਚਾਰ ਚੋਜ ਆਨੰਦਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮਿਲੇ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲੇ ਸੁ
ਆਮੀ ਸੁਖਹਗਾਮੀ ਇਛ ਮਨ ਕੀ ਪੁੰਨੀਆ ॥ ਬਜੀ ਬਧਾਈ ਸਹਜੇ ਸਮਾਈ ਬਹੁੜਿ ਦੂਖਿ ਨ ਰੁੰਨੀਆ ॥ ਲੇ ਕੰਠਿ ਲਾਏ ਸੁਖ ਦਿਖਾ
ਏ ਬਿਕਾਰ ਬਿਨਸੇ ਮੰਦਾ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਮਿਲੇ ਸੁਆਮੀ ਪੁਰਖ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥੪॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਛੰਤ ੧ ॥

ਰਾਗੁ ਕਾਨੜੇ ਕੀ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਮੂਸੇ ਕੀ ਵਾਰ ਕੀ ਧੁਨੀ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹਰਿ ਗੁਰਮਤਿ ਰਖੁ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ ਦਾਸਨ ਦਾਸਾ ਹੋਇ ਰਹੁ ਹਉਮੈ ਬਿਖਿਆ ਮਾਰਿ ॥ ਜਨਮੁ ਪ
ਦਾਰਥੁ ਜੀਤਿਆ ਕਦੇ ਨ ਆਵੈ ਹਾਰਿ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਸਾਰਿ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਗੋਵਿੰਦੁ ਗੋਵਿਦੁ
ਗੋਵਿਦੁ ਹਰਿ ਗੋਵਿਦੁ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਗੋਵਿਦੁ ਗੋਵਿਦੁ ਗੁਰਮਤਿ ਧਿਆਈਐ ਤਾਂ ਦਰਗਹ ਪਾਈਐ ਮਾਨੁ ॥ ਗੋਵਿਦੁ ਗੋਵਿਦੁ ਜਪੁ

ਗੋਵਿਦੁ

ਮੁਖ ਉਜਲ ਪਰਧਾਨੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਿਆ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਪਾਇਆ [illegible] ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਹੀ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕੋ ਤੂ ਆਪੇ ਹੀ ਜੁਗ ਜੋਗੀਆ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਹੀ ਰਸ ਰਸੀਅੜਾ ਤੂ ਆਪੇ ਹੀ ਭੋਗ ਭੋਗੀਆ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਤੂ ਆਪੇ ਕਰਹਿ ਸੁ ਹੋਗੀਆ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਤਿਗੁਰ ਧੰਨੁ ਧਨੋ ਧੰਨ ਧੰਨ ਧਨੋ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਬੁਲਗ ਬੁਲੋਗੀਆ ॥ ਸਭਿ ਕਹਹੁ ਮੁਖਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰਿ ਬੋਲਤ ਸਭਿ ਪਾਪ ਲਹੋਗੀਆ ॥੧੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ਕੋਇ ॥ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਨਾਸੁ ਹੋਇ ਦੁਰਮਤਿ ਕਢੈ ਧੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਣ ਉਚਰੈ ਜਿਨ ਕਉ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਹਰਿ ਆਪੇ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਹਰਿ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥੀਐ ਜੋ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥ ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈਆ ਬੇਅੰਤੁ ਪ੍ਰਭੂ ਹਰਿ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸਾਲਾਹਿਆ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਭ ਜੋਤਿ ਤੇਰੀ ਜਗਜੀਵਨਾ ਤੂ ਘਟਿ ਘਟਿ ਹਰਿ ਰੰਗ ਰੰਗਨਾ ॥ ਸਭਿ ਧਿਆਵਹਿ ਤੁਧੁ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮਾ ਤੂ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪੁਰਖ ਨਿਰੰਜਨਾ ॥ ਇਕੁ ਦਾਤਾ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਭਿਖਾਰੀਆ ਹਰਿ ਜਾਚਹਿ ਸਭ ਮੰਗ ਮੰਗਨਾ ॥ ਸੇਵਕੁ ਠਾਕੁਰੁ ਸਭੁ ਤੂਹੈ ਤੂਹੈ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਚੰਗ ਚੰਗਨਾ ॥ ਸਭਿ ਕਹਹੁ ਮੁਖਹੁ ਰਿਖੀਕੇਸੁ ਹਰੇ ਰਿਖੀਕੇਸੁ ਹਰੇ ਜਿਤੁ ਪਾਵਹਿ ਸਭ ਫਲ ਫਲਨਾ ॥੧੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਮਨ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥ ਜੋ ਇਛਹਿ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਇਸੀ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਲਗੈ ਧਿਆਨੁ ॥ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਸਭਿ ਕਟੀਅਹਿ ਹਉਮੈ ਚੁਕੈ ਗੁਮਾਨੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਮਲੁ ਵਿਗਸਿਆ ਸਭੁ ਆਤਮ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਨੁ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਪ੍ਰਭ ਜਨ ਨਾਨਕ ਜਪਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਹੈ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਆਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੋ ਚਲੈ ਤਿਨ ਦਾਲਦੁ ਦੁਖੁ ਲਹਿ ਜਾਇ ॥ ਆਪਣੈ ਭਾਣੈ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਜਨ ਵੇਖਹੁ ਮਨਿ ਪਤੀਆਇ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸੁ ਹੈ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਲਾਗੇ ਪਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੂ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਭਰਪੂਰੁ ਹਹਿ ਕਰਤੇ ਸਭ ਤੇਰੀ ਬਣਤ ਬਣਾਵਣੀ ॥ ਰੰਗ ਪਰੰਗ ਸਿਸਟਿ ਸਭ ਸਾਜੀ ਬਹੁ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਭਾਂਤਿ ਉਪਾਵਣੀ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਜੋਤਿ ਜੋਤੀ ਵਿਚਿ ਵਰਤਹਿ ਗੁਰਮਤੀ ਤੁਧੈ ਲਾਵਣੀ ॥ ਜਿਨ ਹੋਹਿ ਦਇਆਲੁ ਤਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਹਿ ਮੁਖਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸਮਝਾਵਣੀ ॥ ਸਭਿ ਬੋਲਹੁ ਰਾਮ ਰਮੋ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਰਮੋ ਜਿਤੁ ਦਾਲਦੁ ਦੁਖ ਭੁਖ ਸਭ ਲਹਿ ਜਾਵਣੀ ॥੧੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮ ਰਸੁ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ ਵਿਚਿ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਵਰਤਦਾ ਬੁਝਹੁ ਸਬਦ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਬਿਖੁ ਹਉਮੈ ਕਢੀ ਮਾਰਿ ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ਤਿਨ ਜੂਐ ਜਨਮੁ ਸਭੁ ਹਾਰਿ ॥ ਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਹਰਿ ਚੇਤਾਇਆ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਤਿਤੁ ਸਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਉਤਮੁ ਨਾਮੁ ਹੈ ਵਿਚਿ ਕਲਜੁਗ ਕਰਣੀ ਸਾਰੁ ॥ ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਕੀਰਤਿ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਉਰਿ ਹਾਰੁ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿਨ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨ ਸਉਪਿਆ ਹਰਿ ਭੰਡਾਰੁ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜਿ ਕਰਮ ਕਮਾਵਣੇ ਨਿਤ ਹਉਮੈ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥ ਜਲਿ ਹਸਤੀ ਮਲਿ ਨਾਵਾਲੀਐ ਸਿਰਿ ਭੀ ਫਿਰਿ ਪਾਵੈ ਛਾਰੁ ॥ ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਸਤਿਗੁਰ ਦਇਆ ਕਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਏਕੰਕਾਰੁ ॥ ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਣਿ ਹਰਿ ਮੰਨਿਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਜੈਕਾਰੁ ॥

੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਵਖਰੁ ਹੈ ਊਤਮੁ ਹਰਿ ਨਾਇਕੁ ਪੁਰਖੁ ਹਮਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਕੀਆ ਹਰਿ ਆਪੇ ਵਰਤੈ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਕੀਆ

ਖੇਲੁ

ਦਰਸਨੁ ਡਿਠਾ ॥ ਸਭ ਜੋਤਿ ਤੇਰੀ ਜੋਤੀ ਵਿਚਿ ਕਰਤੇ ਸਭੁ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਪਾਸਾਰਾ ॥ ਸਭਿ ਧਿਆਵਹਿ ਤੁਧੁ ਸਫਲ ਸੇ ਗਾਵਹਿ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥ ਸਭਿ ਚਵਹੁ
ਮੁਖਹੁ ਜਗੰਨਾਥੁ ਜਗੰਨਾਥੁ ਜਗਜੀਵਨੋ ਜਿਤੁ ਭਵਜਲ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਾ ॥੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ॥ ਹਮਰੀ ਜਿਹਵਾ ਏਕ ਪ੍ਰਭ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਅਗਮ ਅ
ਥਾਹ ॥ ਹਮ ਕਿਉ ਕਰਿ ਜਪਹ ਇਆਣਿਆ ਹਰਿ ਤੁਮ ਵਡ ਅਗਮ ਅਗਾਹ ॥ ਹਰਿ ਦੇਹੁ ਪ੍ਰਭੂ ਮਤਿ ਊਤਮਾ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਪਗਿ ਪਾਹ ॥
ਸਤਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਪ੍ਰਭ ਹਮ ਪਾਪੀ ਸੰਗਿ ਤਰਾਹ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਬਖਸਿ ਲੈਹੁ ਹਰਿ ਤੁਠੈ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਹ ॥ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸੁਣਿ ਬੇਨ
ਤੀ ਹਮ ਪਾਪੀ ਕਿਰਮ ਤਰਾਹ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਜਗਜੀਵਨਾ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਦਇਆਲੁ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਿਆ ਹਰਿ ਹਮ ਭਾਇਆ

ਕਰਿ

ਹਰਿ ਹੋਆ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾਲੁ ॥ ਸਭ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਵਿਸਰੀ ਮਨਿ ਚੂਕਾ ਆਲ ਜੰਜਾਲੁ ॥ ਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਹਮ ਕੀਏ ਸਬਦਿ ਨਿਹਾਲੁ ॥
ਜਨ ਨਾਨਕਿ ਅਤੁਟੁ ਧਨੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਧਨੁ ਮਾਲੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਤੁਮ੍ਹ੍ਹ ਵਡ ਵਡੇ ਵਡੇ ਵਡ ਊਚੇ ਸਭ ਊਪਰਿ ਵਡੇ ਵਡੌਨਾ ॥ ਜੋ ਧਿ
ਆਵਹਿ ਹਰਿ ਅਪਰੰਪਰੁ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ਹਰੇ ਤੇ ਹੋਨਾ ॥ ਜੋ ਗਾਵਹਿ ਸੁਣਹਿ ਤੇਰਾ ਜਸੁ ਸੁਆਮੀ ਤਿਨ ਕਾਟੇ ਪਾਪ ਕਟੋਨਾ ॥ ਤੁਮ ਜੈਸੇ ਹਰਿ ਪੁ
ਰਖ ਜਾਨੇ ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਵਡ ਵਡ ਭਾਗ ਵਡੋਨਾ ॥ ਸਭਿ ਧਿਆਵਹੁ ਆਦਿ ਸਤੇ ਜੁਗਾਦਿ ਸਤੇ ਪਰਤਖਿ ਸਤੇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਤੇ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸੁ ਦਸੋ
ਨਾ ॥੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ॥ ਹਮਰੇ ਹਰਿ ਜਗਜੀਵਨਾ ਹਰਿ ਜਪਿਓ ਹਰਿ ਗੁਰ ਮੰਤ ॥ ਹਰਿ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਅਗਮੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਆਇ ਅ
ਚਿੰਤ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਵਰਤਦਾ ਹਰਿ ਆਪੇ ਆਪਿ ਬਿਅੰਤ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਸਭ ਰਸ ਭੋਗਦਾ ਹਰਿ ਆਪੇ ਕਵਲਾ ਕੰਤ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਭਿਖਿਆ
ਪਾਇਦਾ ਸਭ ਸਿਸਟਿ ਉਪਾਈ ਜੀਅ ਜੰਤ ॥ ਹਰਿ ਦੇਵਹੁ ਦਾਨੁ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭ ਹਰਿ ਮਾਂਗਹਿ ਹਰਿ ਜਨ ਸੰਤ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਆਇ ਮਿਲੁ ਹਮ ਗਾ
ਵਹ ਹਰਿ ਗੁਣ ਛੰਤ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਜਣੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਮੁ ਸਰੀਰਿ ॥ ਸਭਿ ਆਸਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੂਰੀਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੁਣਿ ਹਰਿ
ਧੀਰ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਊਤਮੁ ਹਰਿਆ ਨਾਮੁ ਹੈ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਮਉਲਾ ॥ ਜੋ ਜਪਦੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ਤਿਨ ਸੇਵੇ ਚਰਨ ਨਿਤ ਕ
ਉਲਾ ॥ ਨਿਤ ਸਾਰਿ ਸਮ੍ਹ੍ਹਾਲੇ ਸਭ ਜੀਅ ਜੰਤ ਹਰਿ ਵਸੈ ਨਿਕਟਿ ਸਭ ਜਉਲਾ ॥ ਸੋ ਬੂਝੈ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਇਸੀ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਪ੍ਰ
ਭੁ ਸਉਲਾ ॥ ਸਭਿ ਗਾਵਹੁ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਹਰੇ ਗੋਵਿੰਦ ਹਰੇ ਗੋਵਿੰਦ ਹਰੇ ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਗੁਣੀ ਸਮਉਲਾ ॥੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ॥ ਸੁਤਿਆ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਚੇਤਿ
ਮਨ ਹਰਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਧਿ ਸਮਾਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਚਾਉ ਮਨਿ ਗੁਰੁ ਤੁਠਾ ਮੇਲੇ ਮਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਹਰਿ ਇਕਸੁ ਸੇਤੀ ਪਿਰਹੜੀ ਹਰਿ
ਇਕੋ ਮੇਰੈ ਚਿਤਿ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਇਕੁ ਅਧਾਰੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਇਕਸ ਤੇ ਗਤਿ ਪਤਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਪੰਚੇ ਸਬਦ ਵਜੇ ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਵਡਭਾਗੀ ਅਨ
ਹਦੁ ਵਜਿਆ ॥ ਆਨਦ ਮੂਲੁ ਰਾਮੁ ਸਭੁ ਦੇਖਿਆ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਗੋਵਿਦੁ ਗਜਿਆ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਵੇਸੁ ਹਰਿ ਏਕੋ ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ
ਭਜਿਆ ॥ ਹਰਿ ਦੇਵਹੁ ਦਾਨੁ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭ ਜਨ ਰਾਖਹੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਲਜਿਆ ॥ ਸਭਿ ਧੰਨੁ ਕਹਹੁ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਪੜ
ਦਾ ਕਜਿਆ ॥੭॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ॥ ਭਗਤਿ ਸਰੋਵਰੁ ਉਛਲੈ ਸੁਭਰ ਭਰੇ ਵਹੰਨਿ ॥ ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੰਨਿਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਵਡ ਭਾਗ ਲਹੰਨਿ ॥੧॥ ਮਃ ੪
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਅਸੰਖ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਹਿ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਗਮੁ ਅਗਾਧਿ ਹਰਿ ਜਨ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਮਿਲਹਿ ਮਿਲਾਹਿ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਜਪਤ
ਜਪੰਤ ਜਨ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਕੀਮਤਿ ਪਾਹਿ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਅਗਮ ਪ੍ਰਭ ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਲੈਹੁ ਲੜਿ ਲਾਹਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਅਗ
ਮੁ ਹਰਿ ਕਿਉ ਕਰਿ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਪਿਖਾ ॥ ਕਿਛੁ ਵਖਰੁ ਹੋਇ ਸੁ ਵਰਨੀਐ ਤਿਸੁ ਰੂਪੁ ਨ ਰਿਖਾ ॥ ਜਿਸੁ ਬੁਝਾਏ ਆਪਿ ਬੁਝਾਇ ਦੇਇ ਸੋਈ ਜਨੁ ਦਿਖਾ ॥ ਸਤਸੰ
ਗਤਿ ਸਤਿਗੁਰ ਚਟਸਾਲ ਹੈ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਿਖਾ ॥ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਸੁ ਰਸਨਾ ਧੰਨੁ ਕਰ ਧੰਨੁ ਸੁ ਪਾਧਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਲੇਖਾ ਲਿਖਾ ॥੮॥
ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੈ ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਵਿਤੁ ਹੈ ਹਰਿ ਜਪਤ ਸੁਨਤ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਤਿ

ਜੀਅਸਾਧਿਆਜਿਨਮਸਤਕਿਲਿਖਿਆਧੁਰਿਪਾਇਆ॥ਹਰਿਦਰਗਹਜਨਪੈਨਾਈਅਨਿਜਿਨਹਰਿਮਨਿਵਸਿਆਆਇਆ॥ਜਨਨਾਨਕਕੇਮੁਖਉਜਲੇਜਿਨ
ਹਰਿਸੁਣਿਆਮਨਿਭਾਇਆ॥੧॥ਮਃ੪॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਆਜਾਇ॥ਜਿਨਧੁਰਿਮਸਤਕਿਲਿਖਿਆਤਿਨਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲਿਆ
ਆਇ॥ਤਨੁਮਨੁਸੀਤਲੁਹੋਇਆਸਾਂਤਿਵਸੀਮਨਿਆਇ॥ਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਚਉਦਿਆਸਭੁਦਾਲਦੁਦੁਖੁਲਹਿਜਾਇ॥ ੨॥ਪਉੜੀ॥
ਹਉਵਾਰਿਆਤਿਨਕਉਸਦਾਸਦਾਜਿਨਾਸਤਿਗੁਰੁਮੇਰਾਪਿਆਰਾਦੇਖਿਆ॥ਤਿਨਕਉਮਿਲਿਆਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰੂਜਿਨਕਉਧੁਰਿਮਸਤ
ਕਿਲੇਖਿਆ॥ਹਰਿਅਗਮੁਧਿਆਇਆਗੁਰਮਤੀਤਿਸੁਰੂਪੁਨਹੀਪ੍ਰਭਰੇਖਿਆ॥ਗੁਰਬਚਨਿਧਿਆਇਆਜਿਨਾਅਗਮੁਹਰਿਤੇਠਾਕੁਰਸੇਵਕ
ਰਲਿਏਕੋਹੋਇਆ॥ਸਭਕਹਹੁਮੁਖਹੁਨਰਨਰਹਰੇਨਰਨਰਹਰੇਹਰਿਲਾਹਾਹਭੇਲਾਭੁਤੇਵਿਸੇਖਿਆ॥੯॥ਸਲੋਕੁਮਃ੪॥ਰਾਮਨਾਮੁਰਮੁਰਵਿਰਹੇ ਨਰਨਰਹਰੇ
ਰਮੁਰਾਮੋਰਾਮੁਰਮੀਤਿ॥ਘਟਿਘਟਿਆਤਮਰਾਮੁਹੈਪ੍ਰਭਿਖੇਲੁਕੀਓਰੰਗਿਰੀਤਿ॥ਹਰਿਨਿਕਟਿਵਸੈਜਗਜੀਵਨਾਪਰਗਾਸੁਕੀਓਗੁਰਮੀਤਿ॥
ਹਰਿਸੁਆਮੀਹਰਿਪ੍ਰਭੁਤਿਨਮਿਲੇਜਿਨਲਿਖਿਆਧੁਰਿਹਰਿਪ੍ਰੀਤਿ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਆਗੁਰਬਚਨਿਜਪਿਓਮਨਿਚੀਤਿ॥
੧॥ਮਃ੪॥ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਸਜਣੁਲੋੜਿਲਹੁਭਾਗਿਵਸੈਵਡਭਾਗਿ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਦੇਖਾਲਿਆਨਾਨਕਹਰਿਲਿਵਲਾਗਿ॥੨॥ਪਉੜੀ
ਧਨੁਧਨੁਸੁਹਾਵੀਸਫਲਘੜੀਜਿਤੁਹਰਿਸੇਵਾਮਨਿਭਾਣੀ॥ਹਰਿਕਥਾਸੁਣਾਵਹੁਮੇਰੇਗੁਰਸਿਖਹੁਮੇਰੇਹਰਿਪ੍ਰਭਅਕਥਕਹਾਣੀ॥
ਕਿਉਪਾਈਐਕਿਉਦੇਖੀਐਮੇਰਾਹਰਿਪ੍ਰਭੁਸੁਘੜੁਸੁਜਾਣੀ॥ਹਰਿਮੇਲਿਦਿਖਾਏਆਪਿਹਰਿਗੁਰਬਚਨੀਨਾਮਿਸਮਾਣੀ॥ਤਿਨਵਿ
ਟਹੁਨਾਨਕੁਵਾਰਿਆਜੋਜਪਦੇਹਰਿਨਿਰਬਾਣੀ॥੧੦॥ਸਲੋਕੁਮਃ੪॥ਹਰਿਪ੍ਰਭਰਤੇਲੋਇਣਾਗਿਆਨਅੰਜਨੁਗੁਰੁਦੇਇ॥ਨਾਮੁਪਦਾ
ਰਥੁਪਾਇਆਚਿੰਤਾਗਈਬਿਲਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਨਾਮੁਊਪਜੈਤਿਸਨਾਭੁਖਸਭਜਾਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮੇਰਤਿਆਨਾਮੋਪਲੈਪਾ
ਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਤੁਧੁਆਪੇਜਗਤੁਉਪਾਇਕੈਤੁਧੁਆਪੇਵਸਗਤਿਕੀਤਾ॥ਇਕਿਮਨਮੁਖਕਰਿਹਾਰਾਇਅਨੁਇਕਨਾਮੇਲਿਗੁਰੂ
ਤਿਨਾਜੀਤਾ॥ਹਰਿਊਤਮੁਹਰਿਪ੍ਰਭਨਾਮੁਹੈਗੁਰਬਚਨਿਸਭਾਗੈਲੀਤਾ॥ਦੁਖੁਦਾਲਦੁਸਭੋਲਹਿਗਇਆਜਾਂਨਾਉਗੁਰੂਹਰਿਦੀਤਾ॥ਸਭਿਸੇਵਹੁਮੋ
ਹਨੋਮਨਮੋਹਨੋਜਗਮੋਹਨੋਜਿਨਿਜਗਤੁਉਪਾਇਸਭੋਵਸਿਕੀਤਾ॥੧੧॥ਸਲੋਕੁਮਃ੪॥ਮਨਅੰਤਰਿਹਉਮੈਰੋਗੁਹੈਭ੍ਰਮਿਭੂਲੇਮਨਮੁਖਦੁਰ
ਜਨਾ॥ਨਾਨਕਰੋਗੁਵਞਾਇਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰੁਸਾਧੂਸਜਨਾ॥੧॥ਮਃ੪॥ਮਨੁਤਨੁਤਾਮਿਸਗਾਰਵਾਜਾਂਦੇਖਾਹਰਿਨੈਣੇ॥ਨਾਨਕਸੋਪ੍ਰਭੁਮੈਮਿ
ਲੈਹਉਜੀਵਾਸਦੁਸੁਣੇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਜਗੰਨਾਥਜਗਦੀਸਰਕਰਤੇਅਪਰੰਪਰਪੁਰਖੁਅਤੋਲੁ॥ਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵਹੁਮੇਰੇਗੁਰਸਿਖ
ਹੁਹਰਿਊਤਮੁਹਰਿਨਾਮੁਅਮੋਲੁ॥ਜਿਨਧਿਆਇਆਹਿਰਦੈਦਿਨਸੁਰਾਤਿਤੇਮਿਲੇਨਹੀਹਰਿਰੋਲੁ॥ਵਡਭਾਗੀਸੰਗਤਿਮਿਲੈਗੁਰਸ
ਤਿਗੁਰਪੂਰਾਬੋਲੁ॥ਸਭਿਧਿਆਵਹੁਨਰਨਾਰਾਇਣੋਨਾਰਾਇਣੋਜਿਤੁਚੂਕਾਜਮਝਗੜੁਝਗੋਲੁ॥੧੨॥ਸਲੋਕੁਮਃ੪॥ਹਰਿਜਨਹਰਿਹਰਿ
ਚਉਦਿਆਸਰੁਸੰਧਿਆਗਾਵਾਰ॥ਨਾਨਕਹਰਿਜਨਹਰਿਲਿਵਉਬਰੇਜਿਨਸੰਧਿਆਤਿਸੁਫਿਰਿਮਾਰ॥੧॥ਮਃ੪॥ਅਖੀਪ੍ਰੇਮਿਕਸਾਈਆ
ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪਿਖੰਨਿ॥ਜੇਕਰਿਦੂਜਾਦੇਖਦੇਜਨਨਾਨਕਕਢਿਦਿਚੰਨਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਪੂਰਨੋਅਪਰੰਪਰਸੋ
ਈ॥ਜੀਅਜੰਤਪ੍ਰਤਿਪਾਲਦਾਜੋਕਰੇਸੁਹੋਈ॥ਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਭ੍ਰਾਤਮੀਤਤਿਸੁਬਿਨੁਨਹੀਕੋਈ॥ਘਟਿਘਟਿਅੰਤਰਿਰਵਿਰਹਿਆਜ
ਪਿਅਹੁਜਨਕੋਈ॥ਸਗਲਜਪਹੁਗੋਪਾਲਗੁਨਪਰਗਟੁਸਭਲੋਈ॥੧੩॥ਸਲੋਕੁਮਃ੪॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲੇਸਿਸਜਣਾਹਰਿਪ੍ਰਭ
ਪਾਇਆਰੰਗੁ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਸਲਾਹਿਤੂੰਲੁਡਿਲੁਡਿਦਰਗਹਿਵੰਞੁ॥੧॥ਮਃ੪॥ਹਰਿਤੂੰਹੈਦਾਤਾਸਭਸਦਾਸਭਿਜੀਅਤੁਮਾਰੇ॥ਸ
ਭਿਤੁਧੈਨੋਆਰਾਧਦੇਦਾਨੁਦੇਹਿਪਿਆਰੇ॥ਹਰਿਦਾਤੈਦਾਤਾਰਿਹਥੁਕਢਿਆਮੀਹੁਵੁਠਾਸੈਸਾਰੇ॥ਅੰਨੁਜੰਮਿਆਖੇਤੀਭਾਉਕਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸ
ਮਾਰੇ॥

ਮੈਪ੍ਰਭੁਸਜਣੁਪਾਇਆ
ਜਨਨਾਨਕਸਹਜਿਮਿਲੇਇ॥
੧॥ਮਃ੪॥ਗੁਰਮੁਖਿਅੰਤਰਿ
ਸਾਂਤਿਹੈਮਨਿਤਨਿਨਾਮਿਸ
ਮਾਇ॥ਨਾਮੋਚਿਤਵੈਨਾ
ਮੋਪੜੈਨਾਮਿਰਹੈਲਿਵ
ਲਾਇ॥

ਪਤ੍ਰ ਜਨੁਨਾਨਕੁਮੰਗੈਦਾਨੁਹਰਿਨਾਮੁਅਧਾਰੋ॥ ੨॥ਪਉੜੀ॥ਇਛਾਮਨਕੀਪੂਰੀਐਜਪੀਐਸੁਖਸਾਗਰੁ॥ਹਰਿਕੇਚਰਨਅਰਾਧੀਅਹਿਗੁਰਸਬਦਿਰਤਨਾਗ
ਰੁ॥ਮਿਲਿਸਾਧੂਸੰਗਿਉਧਾਰੁਹੋਇਫਾਟੈਜਮਕਾਗਰੁ॥ਜਨਮਪਦਾਰਥੁਜੀਤੀਐਜਪਿਹਰਿਬੈਰਾਗਰੁ॥ਸਭਿਪਵਹੁਸਰਨਿਸਤਿਗੁਰੂਕੀਬਿਨਸੈਦੁਖਦ
ਾਗਰੁ॥੧੪॥ਸਲੋਕੁਮਃ੪॥ਹਉਢੂੰਢੇਦੀਸਜਣਾਸਜਣੁਮੈਡੈਨਾਲਿ॥ਜਨਨਾਨਕਅਲਖੁਨਲਖੀਐਗੁਰਮੁਖਿਦੇਇਦਿਖਾਲਿ॥੧॥ਮਃ੪॥
ਨਾਨਕਪ੍ਰੀਤਿਲਾਈਤਿਨਿਸਚੈਤਿਸੁਬਿਨੁਰਹਣੁਨਜਾਈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਤਪੂਰਾਪਾਈਐਹਰਿਰਸਿਰਸਨਰਸਾਈ॥੨॥ ਪਉੜੀ
ਕੋਈਗਾਵੈਕੋਸੁਣੈਕੋਉਚਰਿਸੁਨਾਵੈ॥ਜਨਮਜਨਮਕੀਮਲੁਉਤਰੈਮਨਚਿੰਦਿਆਪਾਵੈ॥ਆਵਣੁਜਾਣਾਮੇਟੀਐਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਵੈ॥ਆਪਿਤਰਹਿ
ਸੰਗੀਤਰਾਹਿਸਭਕੁਟੰਬੁਤਰਾਵੈ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਤਿਸੁਬਲਿਹਾਰਣੈਜੋਮੇਰੇਹਰਿਪ੍ਰਭਭਾਵੈ॥ ੧੫॥ਸਲੋਕਦੂਣਨਾਲ੨॥

ਰਾਗੁਕਾਨੜਾਮਹਲਾ ਚਉਪਦੇ੬੨॥ ਅਸਟਪਦੀਆ੬॥ਛੰਤੁ੧॥ਵਾਰ੧ਸੁਮਲਾ੭੦॥

ਰਾਗੁਕਾਨੜਾਬਾਣੀਨਾਮਦੇਵਜੀਕੀ॥ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਐਸੋਰਾਮਰਾਇਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਜੈਸੇਦਰਪਨਮਾਹਿਬਦਨਪਰਵਾਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਸੈਘਟਾਘਟਲੀਪਨਛੀਪੈ॥ਬੰਧਨਮੁਕਤਾਜਾਤੁ
ਨਦੀਸੈ॥੧॥ਪਾਨੀਮਾਹਿਦੇਖੁਮੁਖੁਜੈਸਾ॥ਨਾਮੇਕੋਸੁਆਮੀਬੀਠਲੁਐਸਾ॥

੧ਓਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ

ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਕਲਿਆਨਮਹਲਾ੪॥ ਰਾਮਾਰਮਰਾਮੈਅੰਤੁਨਪਾਇਆ॥ਹਮਬਾਰਿਕਪ੍ਰਤਿਪਾਰੇਤੁਮਰੇਤੂਬਡਪੁਰਖੁਪਿਤਾਮੇਰਾਮਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਹਰਿਕੇਨਾਮਅਸੰਖਅਗਮਹਹਿਅਗਮਅਗਮਹਰਿਰਾਇਆ॥ਗੁਣੀਗਿਆਨੀਸੁਰਤਿਬਹੁਕੀਨੀਇਕੁਤਿਲੁਨਹੀਕੀਮਤਿਪਾਇਆ॥੧॥ਗੋਬਿੰਦ
ਗੁਣਗੋਬਿੰਦਸਦਗਾਵਹਿਗੁਣਗੋਬਿੰਦਅੰਤੁਨਪਾਇਆ॥ਤੂਅਮਿਤਿਅਤੋਲੁਅਪਰੰਪਰਸੁਆਮੀਬਹੁਜਪੀਐਥਾਹਨਪਾਇਆ॥੨॥ਉ
ਸਤਤਿਕਰਹਿਤੁਮਰੀਜਨਮਾਧੋਗੁਨਗਾਵਹਿਹਰਿਰਾਇਆ॥ਤੁਮਜਲਨਿਧਿਹਮਮੀਨੇਤੁਮਰੇਤੇਰਾਅੰਤੁਨਕਤਹੂਪਾਇਆ॥੩॥ਜਨਕਉਕ੍ਰਿਪ
ਾਕਰਹੁਮਧਸੂਦਨਹਰਿਦੇਵਹੁਨਾਮੁਜਪਾਇਆ॥ਮੈਮੂਰਖਅੰਧੁਲੇਨਾਮੁਟੇਕਹੈਜਨਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਆ॥੪॥੧॥ ਕਲਿਆਨੁਮਃ੪
ਹਰਿਜਨੁਗੁਨਗਾਵਤਹਸਿਆ॥ਹਰਿਹਰਿਭਗਤਿਬਨੀਮਤਿਗੁਰਮਤਿਧੁਰਿਮਸਤਕਿਪ੍ਰਭਿਲਿਖਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਕੇਪਗਸਿਮਰਉਦਿਨੁ
ਰਾਤੀਮਨਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਬਸਿਆ॥ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਕੀਰਤਿਜਗਿਸਾਰੀਘਸਿਚੰਦਨੁਜਸੁਘਸਿਆ॥੧॥ਹਰਿਜਨਹਰਿਹਰਿਹਰਿਲਿਵਲਾਈ
ਸਭਿਸਾਕਤਖੋਜਿਪਇਆ॥ਜਿਉਕਿਰਤਸੰਜੋਗਿਚਲਿਓਨਰਨਿੰਦਕੁਪਗੁਨਾਗਨਿਛੁਹਿਜਲਿਆ॥੨॥ਜਨਕੇਤੁਮਹਰਿਰਾਖੇਸੁਆਮੀ
ਤੁਮਜੁਗਿਜੁਗਿਜਨਰਖਿਆ॥ਕਹਾਭਇਆਦੈਤਿਕਰੀਬਖੀਲੀਸਭਕਰਿਕਰਿਝਰਿਪਰਿਆ॥੩॥ਜੇਤੇਜੀਅਜੰਤਪ੍ਰਭਿਕੀਏਸਭਿਕਾ
ਲੈਮੁਖਿਗ੍ਰਸਿਆ॥ਹਰਿਜਨਹਰਿਪ੍ਰਭਿਰਾਖੇਜਨਨਾਨਕਸਰਨਿਪਇਆ॥੪॥੨॥ ਕਲਿਆਨਮਹਲਾ੪॥ ਮੇਰੇਮਨਜਾਪਿਹਰਿ
ਜਗੰਨਾਥੇ॥ਗੁਰਉਪਦੇਸਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਓਸਭਿਕਿਲਬਿਖਦੁਖਲਾਥੇ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਸਨਾਏਕਜਸੁਗਾਇਨਸਾਕੈਬਹੁਕੀਜੈ
ਬਹੁਰਸੁਨਥੇ॥ਬਾਰਬਾਰਖਿਨੁਪਲਸਭਗਾਵਹਿਗੁਨਕਹਿਨਸਕਹਿਪ੍ਰਭਤੁਮਨਥੇ॥੧॥ਹਮਬਹੁਪ੍ਰੀਤਿਲਗੀਪ੍ਰਭਸੁਆਮੀਹਮਲੋਚਹ

ਹਰਿਹਰਿ

ਪ੍ਰਭਤ੍ਰਿਖਨਥੇ॥ਤੁਮਦਾਨਦਾਤੇਜੀਅਜੀਅਨਕੇਤੁਮਜਾਨਹੁਮਾਝਿਰਥੇ॥੨॥ਕੋਈਮਾਰਗੁਪੰਥੁਬਤਾਵੈਪ੍ਰਭਕਾਕਹੁਤਿਨਕਉਕਿਆਦਿਨ
ਥੇ॥ਸਭੁਤਨੁਮਨੁਅਰਪਉਅਰਪਿਅਰਪਉਕੋਈਮੇਲੈਪ੍ਰਭਮਿਲਥੇ॥੩॥ਹਰਿਕੇਗੁਨਬਹੁਤਬਹੁਤਬਹੁਸੋਭਾਹਮਤੁਛਕਰਿਕਰਿ
ਬਰਨਥੇ॥ਹਮਰੀਮਤਿਵਸਗਤਿਪ੍ਰਭਤੁਮਰੈਜਨਨਾਨਕਕੇਪ੍ਰਭਸਮਰਥੇ॥੪॥੩॥ਕਲਿਆਨਮਹਲਾ੪॥ ਮੇਰੇਮਨਜਪਿਹਰਿ
ਗੁਨਅਕਥਸੁਨਥਈ॥ਧਰਮਅਰਥਸਭਕਾਮਮੋਖੁਹੈਜਨਪੀਛੈਲਗਿਫਿਰਥਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੋਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵੈਹਰਿਜ
ਨੁਜਿਸੁਬਡਭਾਗਮਥਈ॥ਜਹਦਰਗਹਪ੍ਰਭੁਲੇਖਾਮਾਗੈਤਹਛੁਟੈਨਾਮੁਧਿਆਇਥਈ॥੧॥ਹਮਰੇਦੋਖਬਹੁਜਨਮਜਨਮਕੇਦੁਖੁ
ਹਉਮੈਮੈਲੁਲਗਥਈ॥ਗੁਰਿਧਾਰਿਕ੍ਰਿਪਾਹਰਿਜਲਿਨਾਵਾਏਸਭਕਿਲਬਿਖਪਾਪਗਥਈ॥੨॥ਜਨਕੈਰਿਦੈਅੰਤਰਿਪ੍ਰਭੁਸੁਆਮੀ
ਜਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਭਜਥਈ॥ਜਹਅੰਤੀਅਉਸਰੁਆਇਬਨਤੁਹੈਤਹਰਾਖੈਨਾਮੁਸਾਥਈ॥੩॥ਜਨਤੇਰੇਜਸੁਗਾਵਹਿਹਰਿਹਰਿਪ੍ਰਭ ਹਰਿ
ਜਪਿਓਜਗੰਨਥਈ॥ਜਨਨਾਨਕਕੇਪ੍ਰਭਰਾਖੇਸੁਆਮੀਹਮਪਾਥਰਰਖੁਬੁਡਥਈ॥੪॥੪॥ ਕਲਿਆਨਮਹਲਾ੪ ਹਰਿ
ਹਮਰੀਚਿਤਵਨੀਹਰਿਪ੍ਰਭੁਜਾਨੈ॥ਅਉਰੁਕੋਈਨਿੰਦਕਰੈਹਰਿਜਨਕੀਪ੍ਰਭੁਤਾਕਾਕਹਿਆਇਕੁਤਿਲੁਨਹੀਮਾਨੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਉ
ਰਸਭਤਿਆਗਿਸੇਵਾਕਰਿਅਚੁਤਜੋਸਭਤੇਊਚਠਾਕੁਰੁਭਗਵਾਨੈ॥ਹਰਿਸੇਵਾਤੇਕਾਲੁਜੋਹਿਨਸਾਕੈਚਰਨੀਆਇਪਵੈਹਰਿਜਾਨੈ॥
੧॥ਜਾਕਉਰਾਖਿਲੇਇਮੇਰਾਸੁਆਮੀਤਾਕਉਸੁਮਤਿਦੇਇਪੈਕਾਨੈ॥ਤਾਕਉਕੋਈਅਪਰਿਨਸਾਕੈਜਾਕੀਭਗਤਿਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਮਾਨੈ॥
੨॥ਹਰਿਕੇਚੋਜਵਿਡਾਨਦੇਖੁਜਨਜੋਖੋਟਾਖਰਾਇਕਨਿਮਖਪਛਾਨੈ॥ਤਾਤੇਜਨਕਉਅਨਦੁਭਇਆਹੈਰਿਦਸੁਧਮਿਲੇਖੋਟੇਪ
ਛੁਤਾਨੈ॥੩॥ਤੁਮਹਰਿਦਾਤੇਸਮਰਥਸੁਆਮੀਇਕੁਮਾਗਉਤੁਝਪਾਸਹੁਹਰਿਦਾਨੈ॥ਜਨਨਾਨਕਕਉਹਰਿਕਿਰਪਾਕਰਿਦੀਜੈਸਦਬਸਹਿ
ਰਿਦੈਮੋਹਿਹਰਿਚਰਾਨੈ॥੪॥੫॥ਕਲਿਆਨਮਹਲਾ੪॥ ਪ੍ਰਭਕੀਜੈਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨਹਮਹਰਿਗੁਨਗਾਵਹਿਗੇ॥ਹਉਤੁਮਰੀ
ਕਰਉਨਿਤਆਸਪ੍ਰਭਮੋਹਿਕਬਗਲਿਲਾਵਹਿਗੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਮਬਾਰਿਕਮੁਗਧਇਆਨਪਿਤਾਸਮਝਾਵਹਿਗੇ॥ਸੁਤਖਿਨਖਿ
ਨਭੂਲਿਬਿਗਾਰਜਗਤਪਿਤਭਾਵਹਿਗੇ॥੧॥ਜੋਹਰਿਸੁਆਮੀਤੁਮਦੇਹੁਸੋਈਹਮਪਾਵਹਿਗੇ॥ਮੋਹਿਦੂਜੀਨਾਹੀਠਉਰਜਿਸੁਪਹਿ
ਹਮਜਾਵਹਿਗੇ॥੨॥ਜੋਹਰਿਭਾਵਹਿਭਗਤਤਿਨਾਹਰਿਭਾਵਹਿਗੇ॥ ਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਇਜੋਤਿਰਲਿਜਾਵਹਿਗੇ॥ਜਨਨਾਨਕ
ਸਰਨਿਦੁਆਰਿਹਰਿਲਾਜਰਖਾਵਹਿਗੇ॥੪॥੬॥ ਕਲਿਆਨਭੋਪਾਲੀਮਹਲਾ੪॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸਰਸੁਆਮੀਦੂਖ
ਨਿਵਾਰਣੁਨਾਰਾਇਣੇ॥ਸਗਲਭਗਤਜਾਚਹਿਸੁਖਸਾਗਰਭਵਨਿਧਿਤਰਣਹਰਿਚਿੰਤਾਮਣੇ॥ਰਹਾਉ॥ਦੀਨਦਇਆਲਜਗਦੀਸਦਮੋਦਰ
ਹਰਿਅੰਤਰਜਾਮੀਗੋਬਿੰਦੇ॥ਤੇਨਿਰਭਉਜਿਨਸ੍ਰੀਰਾਮੁਧਿਆਇਆਗੁਰਮਤਿਮੁਰਾਰਿਹਰਿਮੁਕੰਦੇ॥ਜਗਦੀਸਰਚਰਨਸਰਨਜੋਆਏ
ਤੇਜਨਭਉਨਿਧਿਪਾਰਿਪਰੇ॥ਭਗਤਜਨਾਕੀਪੈਜਹਰਿਰਾਖੈਜਨਨਾਨਕਆਪਿਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇ॥੪॥

੨॥੧॥੭॥ ਰਾਗੁਕਲਿਆਨਮਹਲਾ੫ਘਰੁ੧ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਹਮਾਰੈਏਹਕਿਰਪਾਕੀਜੈ॥ਅਲਿਮਕਰੰਦਚਰਨਕਮਲਸਿਉਮਨੁਫੇਰਿਫੇਰਿਰੀਝੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਨਜਲਾਸਿਉਕਾਜੁਨਕਛੂਐ
ਹਰਿਬੂੰਦਚਾਤ੍ਰਿਕਕਉਦੀਜੈ॥੧॥ਬਿਨੁਮਿਲਬੇਨਾਹੀਸੰਤੋਖਾਪੇਖਿਦਰਸਨੁਨਾਨਕੁਜੀਜੈ॥੨॥੧॥ ਕਲਿਆਨਮਹਲਾ੫॥
ਜਾਚਿਕੁਨਾਮੁਜਾਚੈਜਾਚੈ॥ਸਰਬਧਾਰਸਰਬਕੇਨਾਇਕਸੁਖਸਮੂਹਕੇਦਾਤੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੇਤੀਕੇਤੀਮਾਂਗਨਿਮਾਗੈਭਾਵਨੀਆਸੋਪਾ
ਈਐ॥ਸਫਲਸਫਲਸਫਲਦਰਸੁਰੇਪਰਸਿਪਰਸਿਗੁਨਗਾਈਐ॥ਨਾਨਕਤਤਤਤਸਿਉਮਿਲੀਐਹੀਰੈਹੀਰੁਬਿਧਾਈਐ॥੨॥੨॥

ਹਰਿ ਆਪੇ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਆਪਿ ਲਿਵ ਲਾਵਹਿਗੇ॥

ਜੋੜਾ॥

ਕਲਿਆਨੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੇਰੇ ਲਾਲਨ ਕੀ ਸੋਭਾ ॥ ਸਦ ਨਵਤਨ ਮਨ ਰੰਗੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਮਹੇਸ ਸਿਧ ਮੁਨਿ ਇੰਦ੍ਰਾ ਭਗਤਿ ਦਾਨੁ ਜਸੁ ਮੰਗੀ ॥੧॥ ਜੋਗ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਸੇਖਨਾਗੈ ਸਗਲ ਜਪਹਿ ਤਰੰਗੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੰਤਨ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸਦ ਸੰਗੀ ॥੨॥੩॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਕਲਿਆਨੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ॥ ਤੇਰੈ ਮਾਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਾਨਿ ॥ ਨੈਨ ਬੈਨ ਸ੍ਰਵਨ ਸੁਨੀਐ ਅੰਗ ਅੰਗੇ ਸੁਖ ਪ੍ਰਾਨਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਤ ਉਤ ਦਹ ਦਿਸਿ ਰਵਿਓ ਮੇਰ ਤਿਨਹਿ ਸਮਾਨਿ ॥੧॥ ਜਤ ਕਤਾ ਤਤ ਪੇਖੀਐ ਹਰਿ ਪੁਰਖ ਪਤਿ ਪਰਧਾਨ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਭ੍ਰਮ ਭੈ ਮਿਟੇ ਕਥੇ ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ ॥੨॥੧॥੪॥

ਕਲਿਆਨੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਨ ਨਾਦ ਧੁਨਿ ਅਨੰਦ ਬੇਦ ॥ ਕਥਤ ਸੁਨਤ ਮੁਨਿ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਮੰਡਲੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਮਾਨ ਦਾਨ ਮਨ ਰਸਿਕ ਰਸਨ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਤਹ ਪਾਪ ਖੰਡਲੀ ॥੧॥ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਗਿਆਨ ਭੁਗਤਿ ਸੁਰਤਿ ਸਬਦ ਤਤ ਬੇਤੇ ਜਪੁ ਤਪੁ ਅਖੰਡਲੀ ॥ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਮਿਲਿ ਜੋਤਿ ਨਾਨਕ ਕਛੂ ਦੁਖੁ ਨ ਡੰਡਲੀ ॥੨॥੨॥੫॥

ਕਲਿਆਨੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਉਨੁ ਬਿਧਿ ਤਾ ਕੀ ਕਹਾ ਕਰਉ ॥ ਧਰਤ ਧਿਆਨੁ ਗਿਆਨੁ ਸਸਤ੍ਰਗਿਆ ਅਜਰ ਪਦੁ ਕੈਸੇ ਜਰਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਸਨ ਮਹੇਸ ਸਿਧ ਮੁਨਿ ਇੰਦ੍ਰਾ ਕੈ ਦਰਿ ਸਰਨਿ ਪਰਉ ॥੧॥ ਕਾਹੂ ਪਹਿ ਰਾਜੁ ਕਾਹੂ ਪਹਿ ਸੁਰਗਾ ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਮੁਕਤਿ ਕਹਉ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਰਸੁ ਪਾਈਐ ਸਾਧੂ ਚਰਨ ਗਹਉ ॥੨॥੩॥੬॥

ਕਲਿਆਨੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪ੍ਰਾਨਪਤਿ ਦਇਆਲ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਭ ਸਖੇ ॥ ਗਰਭ ਜੋਨਿ ਕਲਿ ਕਾਲ ਜਾਲ ਦੁਖ ਬਿਨਾਸਨੁ ਹਰਿ ਰਖੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮ ਧਾਰੀ ਸਰਨਿ ਤੇਰੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਦਇਆਲ ਟੇਕ ਮੇਰੀ ॥੧॥ ਅਨਾਥ ਦੀਨ ਆਸਵੰਤ ॥ ਨਾਮੁ ਸੁਆਮੀ ਮਨਹਿ ਮੰਤ ॥੨॥ ਤੁਝ ਬਿਨਾ ਪ੍ਰਭ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਨੂ ॥ ਸਰਬ ਜੁਗ ਮਹਿ ਤੁਮ ਪਛਾਨੂ ॥੩॥ ਹਰਿ ਮਨਿ ਬਸੇ ਨਿਸਿ ਬਾਸਰੋ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਨਕ ਆਸਰੋ ॥੪॥੪॥੭॥

ਕਲਿਆਨੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਜਾਪੀਐ ਭਗਵਾਨ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਸਦਾ ਸੂਖ ਕਲਿਆਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਰਬ ਕਾਰਜ ਸਿਧਿ ਭਏ ਗਾਇ ਗੁਨ ਗੁਪਾਲ ॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਪ੍ਰਭੂ ਸਿਮਰੇ ਨਾਠਿਆ ਦੁਖ ਕਾਲ ॥੧॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰਿਆ ਕਰਉ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਸੇਵ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਰਣਾਗਤੀ ਹਰਿ ਪੁਰਖ ਪੂਰਨ ਦੇਵ ॥੨॥੫॥੮॥

ਕਲਿਆਨੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਜਾਣੁ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸਰ ਨਿਹਚਲੁ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਆਨ ਨ ਕੋਈ ਸਮਰਥੁ ਤੇਰੀ ਆਸ ਤੇਰਾ ਮਨਿ ਤਾਣੁ ॥ ਸਰਬ ਘਟਾ ਕੇ ਦਾਤੇ ਸੁਆਮੀ ਦੇਹਿ ਸੁ ਪਹਿਰਣੁ ਖਾਣੁ ॥੧॥ ਸੁਰਤਿ ਮਤਿ ਚਤੁਰਾਈ ਸੋਭਾ ਰੂਪੁ ਰੰਗੁ ਧਨੁ ਮਾਣੁ ॥ ਸਰਬ ਸੂਖ ਆਨੰਦ ਨਾਨਕ ਜਪਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਕਲਿਆਣੁ ॥੨॥੬॥੯॥

ਕਲਿਆਨੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਚਰਨ ਸਰਨ ਕਲਿਆਨ ਕਰਨ ॥ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮੁ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਪਿ ਨਿਸੰਗ ਜਮਕਾਲੁ ਤਿਸੁ ਨ ਖਾਵਨੋ ॥੧॥ ਮੁਕਤਿ ਜੁਗਤਿ ਅਨਿਕ ਸੂਖ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਲਵੈ ਨ ਲਾਵਨੋ ॥ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸ ਲੁਬਧ ਦਾਸ ਨਾਨਕ ਬਹੁੜਿ ਜੋਨਿ ਨ ਧਾਵਨੋ ॥੨॥੭॥੧੦॥ ਚਉਪਦਿਆ ਕਾ ਜੁਮਲਾ ਮ: ੪ ॥ ਮ: ੫ ॥ ੧੦ ॥ ਜੁਮਲਾ ੧੬ ॥

ਕਲਿਆਨੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਮਾ ਰਮ ਰਾਮੋ ਸੁਨਿ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ਗੁਰਮਤਿ ਸਹਜੇ ਪੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਸਟ ਮਹਿ ਜਿਉ ਹੈ ਬੈਸੰਤਰੁ ਮਥਿ ਸੰਜਮਿ ਕਾਢਿ ਕਢੀਜੈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹੈ ਜੋਤਿ ਸਬਾਈ ਤਤੁ ਗੁਰਮਤਿ ਕਾਢਿ ਲਈਜੈ ॥੧॥ ਨਉ ਦਰਵਾਜ ਨਵੇ ਦਰ ਫੀਕੇ ਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਦਸਵੇ ਚੁਈਜੈ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਪਿਆਰੇ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥੨॥ ਕਾਇਆ ਨਗਰੁ ਨਗਰੁ ਹੈ ਨੀਕੋ ਵਿਚਿ ਸਉਦਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਕੀਜੈ ॥ ਰਤਨ ਲਾਲ ਅਮੋਲ ਅਮੋਲਕ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਲੀਜੈ ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਗਮੁ ਅਗਮੁ ਹੈ ਠਾਕੁਰੁ ਭਰਿ ਸਾਗਰ ਭਗਤਿ ਕਰੀਜੈ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਦੀਨ ਹਮ ਸਾਰਿੰਗ ਇਕ ਬੂੰਦ ਨਾਮੁ ਮੁਖਿ ਦੀਜੈ ॥੪॥ ਲਾਲਨੁ ਲਾਲੁ ਲਾਲੁ ਹੈ ਰੰਗਨੁ ਮਨੁ ਰੰਗਨ ਕਉ ਗੁਰ ਦੀਜੈ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਰਸ ਰਸਿਕ ਗਟਕ ਨਿਤ ਪੀਜੈ ॥੫॥ ਬਸੁਧਾ ਸਪਤ ਦੀਪ ਹੈ ਸਾਗਰ ਕਢਿ ਕੰਚਨੁ ਕਾਢਿ ਧਰੀਜੈ ॥ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਜਨ ਇਨਹੁ ਨ ਬਾਛਹਿ ਹਰਿ ਮਾਗਹਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਦੀਜੈ ॥੬॥ ਸਾਕਤ ਨਰ ਪ੍ਰਾਨੀ ਸਦ ਭੂਖੇ

ਜਿਤੁਭੂਖਤ੍ਰਿਖਲਹੀਜੈ॥ਪਾਵਤਪਾਇਪਾਵਹਿਗਿਪ੍ਰੀਤਮਾਇਆਲਖਖੇਲੈਮਨਕਉਇਹਬਿਧਿਦੀਜੈ॥੭ ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਜਨਊਤਮਕਿਆਉਪਮਾਤਿਨਦੀਜੈ॥
ਰਾਮਨਾਮਤੁਲਿਅਉਰੁਨਉਪਮਾਜਨਨਾਨਕਕਿਰਪਾਕਰੀਜੈ॥੮॥੧॥ਕਾਲਿਆਨਮਹਲਾ੪॥ ਰਾਮਗੁਰਪਾਰਸੁਪਰਸਕਰੀਜੈ॥ਹਮ
ਨਿਰਗੁਣੀਮਨੂਰਅਤਿਫੀਕੇਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਪਾਰਸੁਕੀਜੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਰਗਮੁਕਤਿਬੈਕੁੰਠਸਭਬਾਂਛਹਿਨਿਤਿਆਸਾਆਸਕਰੀਜੈ॥ਹ
ਰਿਦਰਸਨਕੇਜਨਮੁਕਤਿਨਮਾਂਗਹਿਮਿਲਿਦਰਸਨਤ੍ਰਿਪਤਿਮਨੁਧੀਜੈ॥੧॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਸਬਲੁਹੈਭਾਰੀਮੋਹੁਕਾਲਖਦਾਗਲਗੀਜੈ॥
ਮੇਰੇਠਾਕੁਰਕੇਜਨਅਲਿਪਤਹੈਮੁਕਤੇਜਿਉਮੁਰਗਾਈਪੰਕੁਨਭੀਜੈ॥੨॥ਚੰਦਨਵਾਸੁਭੁਇਅੰਗਮਵੇੜੀਕਿਵਮਿਲੀਐਚੰਦਨੁਲੀਜੈ॥ਕਾਢਿ
ਖੜਗੁਗੁਰਗਿਆਨੁਕਰਾਰਾਬਿਖੁਛੇਦਿਛੇਦਿਰਸੁਪੀਜੈ॥੩॥ਆਨਿਆਨਿਸਮਧਾਬਹੁਕੀਨੀਪਲੁਬੈਸੰਤਰਭਸਮਕਰੀਜੈ॥ਮਹਾਉਗ੍ਰਪਾਪ
ਸਾਕਤਨਰਕੀਨੇਮਿਲਿਸਾਧੂਲੂਕੀਦੀਜੈ॥੪॥ਸਾਧੂਸਾਧਸਾਧਜਨਨੀਕੇਜਿਨਅੰਤਰਿਨਾਮੁਧਰੀਜੈ॥ਪਰਸਨਿਪਰਸੁਭਏਸਾਧੂਜਨਜਨੁਹਰਿਭਗਵਾਨੁ
ਦਿਖੀਜੈ॥੫॥ਸਾਕਤਸੂਤੁਬਹੁਗੁਰਝੀਭਰਿਆਕਿਉਕਰਿਤਾਨੁਤਨੀਜੈ॥ਤੰਤੁਸੂਤੁਕਿਛੁਨਿਕਸੈਨਾਹੀਸਾਕਤਸੰਗੁਨਕੀਜੈ॥੬॥ਸਤਿਗੁਰਸਾ
ਧਸੰਗਤਿਹੈਨੀਕੀਮਿਲਿਸੰਗਤਿਰਾਮੁਰਵੀਜੈ॥ਅੰਤਰਿਰਤਨਜਵੇਹਰਮਾਣਕਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਲੀਜੈ॥੭॥ਮੇਰਾਠਾਕੁਰੁਵਡਾਵਡਾਹੈਸੁਆਮੀ
ਹਮਕਿਉਕਰਿਮਿਲਹਮਿਲੀਜੈ॥ਨਾਨਕਮੇਲਿਮਿਲਾਏਗੁਰੁਪੂਰਾਜਨਕਉਪੂਰਨੁਦੀਜੈ॥੮॥੨॥ਕਾਲਿਆਨਮਹਲਾ੪॥

ਰਾਮਾਰਮਰਾਮੋਰਾਮੁਰਵੀਜੈ॥ਸਾਧੂਸਾਧਸਾਧਜਨਨੀਕੇਮਿਲਿਸਾਧੂਹਰਿਰੰਗੁਕੀਜੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੀਅਜੰਤਸਭੁਜਗੁਹੈਜੇ
ਤਾਮਨੁਡੋਲਤਡੋਲਕਰੀਜੈ॥ਕ੍ਰਿਪਾਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਸਾਧੁਮਿਲਾਵਹੁਜਗੁਥੰਮਨਕਉਥੰਮੁਦੀਜੈ॥੧॥ਬਸੁਧਾਤਲੈਤਲੈਸਭਊਪਰਿਮਿਲਿ
ਸਾਧੂਚਰਨਰੁਲੀਜੈ॥ਅਤਿਊਤਮਅਤਿਊਤਮਹੋਵਹੁਸਭਸ੍ਰਿਸਟਿਚਰਨਤਲਦੀਜੈ॥੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਜੋਤਿਭਲੀਸਿਵਨੀਕੀਆਨਿਪਾਨੀ
ਸਕਤਿਭਰੀਜੈ॥ਮੈਨਦੰਤਨਿਕਸੇਗੁਰਬਚਨੀਸਾਰੁਚਬਿਚਬਿਹਰਿਰਸੁਪੀਜੈ॥੩॥ਰਾਮਨਾਮਅਨੁਗ੍ਰਹੁਬਹੁਕੀਆਗੁਰਸਾਧੂਪੁਰਖਮਿ
ਲੀਜੈ॥ਗੁਨਰਾਮਨਾਮਬਿਸਥੀਰਨਕੀਏਹਰਿਸਗਲਭਵਨਜਸੁਦੀਜੈ॥੪॥ਸਾਧੂਸਾਧਸਾਧਮਨਿਪ੍ਰੀਤਮਬਿਨੁਦੇਖੇਰਹਿਨਸਕੀਜੈ॥
ਜਿਉਜਲਮੀਨਜਲੰਜਲਪ੍ਰੀਤਿਹੈਖਿਨੁਜਲਬਿਨੁਫੂਟਿਮਰੀਜੈ॥੫॥ਮਹਾਅਭਾਗਅਭਾਗਹੈਜਿਨਕੇਤਿਨਸਾਧੂਧੂਰਿਨਪੀਜੈ॥ਤਿਸਨਾਜਲਤ
ਜਲਤਨਹੀਬੂਝਹਿਡੰਡੁਧਰਮਰਾਇਕਾਦੀਜੈ॥੬॥ਸਭਿਤੀਰਥਬਰਤਜਗ੍ਯਪੁੰਨਕੀਏਹਿਵੈਗਾਲਿਗਾਲਿਤਨੁਛੀਜੈ॥ਅਤੁਲਾਤੋਲੁਰਾਮਨਾਮੁਹੈ
ਗੁਰਮਤਿਕੋਪੁਜੈਨਤੋਲਤੁਲੀਜੈ॥੭॥ਤਵਗੁਨਬ੍ਰਹਮਬ੍ਰਹਮਤੂਜਾਨਹਿਜਨਨਾਨਕਸਰਨਿਪਰੀਜੈ॥ਤੂਜਲਨਿਧਿਮੀਨਹਮਤੇਰੇਕਰਿਕਿਰਪਾਸੰਗਿਰ
ਖੀਜੈ॥੮॥੩॥ ਕਾਲਿਆਨਮਹਲਾ੪॥ ਰਾਮਾਰਮਰਾਮੋਪੂਜਕਰੀਜੈ॥ਮਨੁਤਨੁਅਰਪਿਧਰਉਸਭੁਆਗੈਰਸੁਗੁਰਮਤਿਗਿਆਨੁ
ਦ੍ਰਿੜੀਜੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬ੍ਰਹਮਨਾਮਗੁਣਸਾਖਤਰੋਵਰਨਿਤਚੁਨਿਚੁਨਿਪੂਜਕਰੀਜੈ॥ਆਤਮਦੇਉਦੇਉਹੈਆਤਮੁਰਸਿਲਾਗੈਪੂਜਕਰੀਜੈ॥
੧॥ਬਿਬੇਕਬੁਧਿਸਭਜਗਮਹਿਨਿਰਮਲਬਿਚਰਿਬਿਚਰਿਰਸੁਪੀਜੈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਪਦਾਰਥੁਪਾਇਆਸਤਿਗੁਰਕਉਇਹੁਮਨੁਦੀਜੈ॥
੨॥ਨਿਰਮੋਲਕੁਅਤਿਹੀਰੋਨੀਕੋਹੀਰੈਹੀਰੁਬਿਧੀਜੈ॥ਮਨੁਮੋਤੀਸਾਲੁਹੈਗੁਰਸਬਦੀਜਿਤੁਹੀਰਾਪਰਖਿਲਈਜੈ॥੩॥ਸੰਗਤਿਸੰਤਸੰਗਿਲਗਿਊ
ਚੇਜਿਉਪੀਪਪਲਾਸਖਾਇਲੀਜੈ॥ਸਭਨਰਮਹਿਪ੍ਰਾਨੀਊਤਮੁਹੋਵੈਰਾਮਨਾਮੈਬਾਸੁਬਸੀਜੈ॥੪॥ਨਿਰਮਲਨਿਰਮਲਕਰਮਬਹੁਕੀਨੇਨਿਤ
ਸਾਖਾਹਰੀਜੜੀਜੈ॥ਧਰਮੁਫੁਲੁਫਲੁਗੁਰਿਗਿਆਨੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਬਹਕਾਰਬਾਸੁਜਗਿਦੀਜੈ॥੫॥ਏਕਜੋਤਿਏਕੋਮਨਿਵਸਿਆਸਭਬ੍ਰਹ
ਮਦ੍ਰਿਸਟਿਇਕੁਕੀਜੈ॥ਆਤਮਰਾਮੁਸਭਏਕੈਹੈਪਸਰੇਸਭਚਰਨਤਲੇਸਿਰੁਦੀਜੈ॥੬॥ਨਾਮਬਿਨਾਨਕਟੇਨਰਦੇਖਹੁਤਿਨਘਸਿਘਸਿ
ਨਾਕਵਢੀਜੈ॥ਸਾਕਤਨਰਅਹੰਕਾਰੀਕਹੀਅਹਿਬਿਨੁਨਾਵੈਧ੍ਰਿਗੁਜੀਵੀਜੈ॥੭॥ਜਬਲਗੁਸਾਸੁਸਾਸੁਮਨਅੰਤਰਿਤਤੁਬੇਗਲਸਰਨਿਪਰੀਜੈ॥

ਜਨੁ

ਤਿਨ

੫੨

ਨਾਨਕ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਧਾਰਹੁ ਮੈ ਸਾਧੂ ਚਰਨ ਪਖਾਲੀਜੈ ॥੮॥੪॥ ਕਲਿਆਨ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਰਾਮਾ ਮੈ ਸਾਧੂ ਚਰਨ ਧੁਵੀਜੈ ॥ ਕਿਲਬਿਖ ਦਹਨ ਹੋਹਿ ਖਿਨ ਅੰਤਰਿ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੰਗਤ ਜਨ ਦੀਨ ਖਰੇ ਦਰਿ ਠਾਢੇ ਅਤਿ ਤਰਸਨ ਕਉ ਦਾਨੁ ਦੀਜੈ ॥ ਤ੍ਰਾਹਿ ਤ੍ਰਾਹਿ ਸਰਨਿ ਪ੍ਰਭ ਆਏ ਮੋ ਕਉ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜੀਜੈ ॥੧॥ ਕਾਮ ਕਰੋਧੁ ਨਗਰ ਮਹਿ ਸਬਲਾ ਨਿਤ ਉਠਿ ਉਠਿ ਜੂਝੁ ਕਰੀਜੈ ॥ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕਰਹੁ ਰਖਿ ਲੇਵਹੁ ਗੁਰ ਪੂਰਾ ਕਾਢਿ ਕਢੀਜੈ ॥੨॥ ਅੰਤਰਿ ਅਗਨਿ ਸਬਲ ਅਤਿ ਬਿਖਿਆ ਹਿਵ ਸੀਤਲੁ ਸਬਦੁ ਗੁਰ ਦੀਜੈ ॥ ਤਨਿ ਮਨਿ ਸਾਂਤਿ ਹੋਇ ਅਧਿਕਾਈ ਰੋਗੁ ਕਾਟੈ ਸੂਖਿ ਸਵੀਜੈ ॥੩॥ ਜਿਉ ਸੂਰਜੁ ਕਿਰਣਿ ਰਵਿਆ ਸਰਬ ਠਾਈ ਸਭ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਾਮੁ ਰਵੀਜੈ ॥ ਸਾਧੂ ਸਾਧ ਮਿਲੇ ਰਸੁ ਪਾਵੈ ਤਤੁ ਨਿਜ ਘਰਿ ਬੈਠਿਆ ਪੀਜੈ ॥੪॥ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਗੁਰ ਸੇਤੀ ਜਿਉ ਚਕਵੀ ਦੇਖਿ ਸੂਰੀਜੈ ॥ ਨਿਰਖਤ ਨਿਰਖਤ ਰੈਨਿ ਸਭ ਨਿਰਖੀ ਮੁਖੁ ਕਾਢੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ ॥੫॥ ਸਾਕਤ ਸੁਆਨ ਕਹੀਅਹਿ ਬਹੁ ਲੋਭੀ ਬਹੁ ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ਭਰੀਜੈ ॥ ਆਪਨ ਸੁਆਇ ਕਰਹਿ ਬਹੁ ਬਾਤਾ ਤਿਨਾ ਕਾ ਵਿਸਾਹੁ ਕਿਆ ਕੀਜੈ ॥੬॥ ਸਾਧੂ ਸਾਧ ਸਰਣਿ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਕਾਢਿ ਕਢੀਜੈ ॥ ਪਰਉਪਕਾਰ ਬੋਲਹਿ ਬਹੁ ਗੁਣੀਆ ਮੁਖਿ ਸੰਤ ਭਗਤ ਹਰਿ ਦੀਜੈ ॥੭॥ ਤੂ ਅਗਮ ਦਇਆਲ ਦਇਆ ਪਤਿ ਦਾਤਾ ਸਭ ਦਇਆ ਧਾਰਿ ਰਖਿ ਲੀਜੈ ॥ ਸਰਬ ਜੀਅ ਜਗਜੀਵਨੁ ਏਕੋ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਕਰੀਜੈ ॥੮॥੫॥

ਕਲਿਆਨ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਰਾਮਾ ਹਮ ਦਾਸਨ ਦਾਸ ਕਰੀਜੈ ॥ ਜਬ ਲਗਿ ਸਾਸੁ ਹੋਇ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਸਾਧੂ ਧੂਰਿ ਪਿਵੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਕਰੁ ਨਾਰਦੁ ਸੇਖਨਾਗ ਮੁਨਿ ਧੂਰਿ ਸਾਧੂ ਕੀ ਲੋਚੀਜੈ ॥ ਭਵਨ ਭਵਨ ਪਵਿਤੁ ਹੋਹਿ ਸਭਿ ਜਹ ਸਾਧੂ ਚਰਨ ਧਰੀਜੈ ॥੧॥ ਤਜਿ ਲਾਜ ਅਹੰਕਾਰੁ ਸਭੁ ਤਜੀਐ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਰਹੀਜੈ ॥ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕੀ ਕਾਨਿ ਚੁਕਾਵੈ ਬਿਖੁ ਡੁਬਦਾ ਕਾਢਿ ਕਢੀਜੈ ॥੨॥ ਭਰਮਿ ਸੂਕੇ ਬਹੁ ਉਭਿ ਸੁਕ ਕਹੀਅਹਿ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਹਰੀਜੈ ॥ ਤਾ ਤੇ ਬਿਲਮੁ ਪਲੁ ਢਿਲ ਨ ਕੀਜੈ ਜਾਇ ਸਾਧੂ ਚਰਨਿ ਲਗੀਜੈ ॥੩॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਕੀਰਤਨ ਰਤਨ ਵਥੁ ਹਰਿ ਸਾਧੂ ਪਾਸਿ ਰਖੀਜੈ ॥ ਜੋ ਬਚਨੁ ਗੁਰ ਸਤਿ ਸਤਿ ਕਰਿ ਮਾਨੈ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਕਾਢਿ ਧਰੀਜੈ ॥੪॥ ਸੰਤਹੁ ਸੁਨਹੁ ਸੁਨਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ਗੁਰਿ ਕਾਢੀ ਬਾਹ ਕੁਕੀਜੈ ॥ ਜੇ ਆਤਮ ਕਉ ਸੁਖੁ ਸੁਖੁ ਨਿਤ ਲੋੜਹੁ ਤਾਂ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਨਿ ਪਵੀਜੈ ॥੫॥ ਜੇ ਵਡ ਭਾਗੁ ਹੋਇ ਅਤਿ ਨੀਕਾ ਤਾਂ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜੀਜੈ ॥ ਸਭੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਬਿਖਮੁ ਜਗੁ ਤਰੀਐ ਸਹਜੇ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥੬॥ ਮਾਇਆ ਮਾਇਆ ਕੇ ਜੋ ਅਧਿਕਾਈ ਵਿਚਿ ਮਾਇਆ ਪਚੈ ਪਚੀਜੈ ॥ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰੁ ਮਹਾ ਪੰਥੁ ਬਿਖੜਾ ਅਹੰਕਾਰਿ ਭਾਰਿ ਲਦਿ ਲੀਜੈ ॥੭॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਰਮ ਰਮੁ ਰਮ ਰਮ ਰਾਮੈ ਤੇ ਗਤਿ ਕੀਜੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤਾ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਰਾਮ ਨਾਮੈ ਰਲੈ ਮਿਲੀਜੈ ॥੮॥੬॥ ਛਕਾ ॥

ਕਲਿਆਨ ਕਾ ਜੁਮਲਾ ਚਉਪਦੇ ੨੯ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ੬ ॥

ਜੁਮਲਾ ੩੫

੧ ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ

ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧ ॥ ਨਾਇ ਤੇਰੈ ਤਰਣਾ ਨਾਇ ਪਤਿ ਪੂਜ ॥ ਨਾਉ ਤੇਰਾ ਗਹਣਾ ਮਤਿ ਮਕਸੂਦੁ ॥ ਨਾਇ ਤੇਰੈ ਨਾਉ ਮੰਨੇ ਸਭ ਕੋਇ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਪਤਿ ਕਬਹੁ ਨ ਹੋਇ ॥੧॥ ਅਵਰ ਸਿਆਣਪ ਸਗਲੀ ਪਾਜੁ ॥ ਜੈ ਬਖਸੇ ਤੈ ਪੂਰਾ ਕਾਜੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਉ ਤੇਰਾ ਤਾਣੁ ਨਾਉ ਦੀਬਾਣੁ ॥ ਨਾਉ ਤੇਰਾ ਲਸਕਰੁ ਨਾਉ ਸੁਲਤਾਨੁ ॥ ਨਾਇ ਤੇਰੈ ਮਾਣੁ ਮਹਤ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਤੇਰੀ ਨਦਰੀ ਕਰਮਿ ਪਵੈ ਨੀਸਾਣੁ ॥੨॥ ਨਾਇ ਤੇਰੈ ਸਹਜੁ ਨਾਇ ਸਾਲਾਹ ॥ ਨਾਉ ਤੇਰਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਿਖੁ ਉਠਿ ਜਾਇ ॥ ਨਾਇ ਤੇਰੈ ਸਭਿ ਸੁਖ ਵਸਹਿ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਬਾਧੀ ਜਮ ਪੁਰਿ ਜਾਇ ॥੩॥ ਨਾਰੀ ਬੇ

ਰੀਘਰਦਰਦੇਸੁ॥ਮਨਕੀਆਖੁਸੀਆਕੀਚਹਿਵੇਸੁ॥ਜਾਂਸਦੇਤਾਂਢਿਲਨਪਾਇ॥ਨਾਨਕਕੂੜੁਕੂੜੋਹੋਇਜਾਇ॥੪॥੧॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੧
ਤੇਰਾਨਾਮੁਰਤਨੁਕਰਮੁਚਾਨਣੁਸੁਰਤਿਤਿਥੈਲੋਇ॥ਅੰਧੇਰੁਅੰਧੀਵਾਪਰੈਸਗਲਲੀਜੈਖੋਇ॥੧॥ਇਹੁਸੰਸਾਰੁਸਗਲਬਿਕਾਰੁ॥ਤੇਰਾ
ਨਾਮੁਦਾਰੂਅਵਰੁਨਾਸਤਿਕਰਣਹਾਰੁਅਪਾਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਾਤਾਲਪੁਰੀਆਏਕਭਾਰਹੋਵਹਿਲਾਖਕਰੋੜਿ॥ਤੇਰੇਲਾਲਕੀਮਤਿਤਾਪਵੈ
ਜਾਂਸਿਰੈਹੋਵਹਿਹੋਰਿ॥੨॥ਦੂਖਾਤੇਸੁਖਊਪਜਹਿਸੂਖੀਹੋਵਹਿਦੂਖ॥ਜਿਤੁਮੁਖਿਤੂਸਾਲਾਹੀਅਹਿਤਿਤੁਮੁਖਿਕੈਸੀਭੂਖ॥੩॥ਨਾਨਕਮੂ
ਰਖੁਏਕੁਤੂਅਵਰੁਭਲਾਸੈਸਾਰੁ॥ਜਿਤੁਤਨਿਨਾਮੁਨਊਪਜੈਸੇਤਨਹੋਹਿਖੁਆਰੁ॥੪॥੨॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੧॥ ਜੈਕਾਰਣਿਬੇਦ
ਬ੍ਰਹਮੈਉਚਰੇਸੰਕਰਿਛੋਡੀਮਾਇਆ॥ਜੈਕਾਰਣਿਸਿਧਭਏਉਦਾਸੀਦੇਵੀਮਰਮੁਨਪਾਇਆ॥੧॥ਬਾਬਾਮਨਿਸਾਚਾਮੁਖਿਸਾਚਾਕਹੀਐ
ਤਰੀਐਸਾਚਾਹੋਈ॥ਦੁਸਮਨੁਦੂਖੁਨਆਵੈਨੇੜੈਹਰਿਮਤਿਪਾਵੈਕੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਗਨਿਬਿੰਬਪਵਣੈਕੀਬਾਣੀਤੀਨਿਨਾਮਕੇਦਾਸਾ॥
ਤੇਤਸਕਰਜੋਨਾਮੁਨਲੇਵਹਿਵਾਸਹਿਕੋਟਪੰਚਾਸਾ॥੨॥ਜੇਕੋਏਕਕਰੈਚੰਗਿਆਈਮਨਿਚਿਤਿਬਹੁਤੁਬਫਾਵੈ॥ਏਤੇਗੁਣਏਤੀਆ
ਚੰਗਿਆਈਆਦੇਇਨਪਛੋਤਾਵੈ॥੩॥ਤੁਧੁਸਾਲਾਹਨਿਤਿਨਧਨੁਪਲੈਨਾਨਕਕਾਧਨੁਸੋਈ॥ਜੇਕੋਜੀਉਕਹੈਓਨਾਕਉਜਮਕੀਤ
ਲਬਨਹੋਈ॥੪॥੩॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੧॥ ਜਾਕੈਰੂਪੁਨਾਹੀਜਾਤਿਨਾਹੀਨਾਹੀਮੁਖੁਮਾਸਾ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲੇਨਿਰੰਜਨੁਪਾਇਆ
ਤੇਰੈਨਾਮਿਹੈਨਿਵਾਸਾ॥੧॥ਅਉਧੂਸਹਜੇਤਤੁਬੀਚਾਰਿ॥ਜਾਤੇਫਿਰਿਨਆਵਹੁਸੈਸਾਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਕੈਕਰਮੁਨਾਹੀਧਰਮੁਨਾ
ਹੀਨਾਹੀਸੁਚਿਮਾਲਾ॥ਸਿਵਜੋਤਿਕੰਨਹੁਬੁਧਿਪਾਈਸਤਿਗੁਰੂਰਖਵਾਲਾ॥੨॥ਜਾਕੈਬਰਤੁਨਾਹੀਨੇਮੁਨਾਹੀਨਾਹੀਬਕਬਾਈ॥
ਗਤਿਅਵਗਤਿਕੀਚਿੰਤਨਾਹੀਸਤਿਗੁਰੂਫੁਰਮਾਈ॥੩॥ਜਾਕੈਆਸਨਾਹੀਨਿਰਾਸਨਾਹੀਚਿਤਿਸੁਰਤਿਸਮਝਾਈ॥ਤੰਤਕਉ
ਪਰਮਤੰਤੁਮਿਲਿਆਨਾਨਕਬੁਧਿਪਾਈ॥੪॥੪॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੧॥ ਤਾਕਾਕਹਿਆਦਰਿਪਰਵਾਣੁ॥ਬਿਖੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
ਦੁਇਸਮਕਰਿਜਾਣੁ॥੧॥ਕਿਆਕਹੀਐਸਰਬੇਰਹਿਆਸਮਾਇ॥ਜੋਕਿਛੁਵਰਤੈਸਭਤੇਰੀਰਜਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਗਟੀਜੋਤਿ
ਚੂਕਾਅਭਿਮਾਨੁ॥ਸਤਿਗੁਰਿਦੀਆਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁ॥੨॥ਕਲਿਮਹਿਆਇਆਸੋਜਨੁਜਾਣੁ॥ਸਾਚੀਦਰਗਹਪਾਵੈਮਾਣੁ॥੩॥ਕਹਣਾ
ਸੁਨਣਾਅਕਥਘਰਿਜਾਇ॥ਕਥਨੀਬਦਨੀਨਾਨਕਜਲਿਜਾਇ॥੪॥੫॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੧॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨੀਰੁਗਿਆਨਿਮਨ
ਮਜਨੁਅਠਸਠਿਤੀਰਥਸੰਗਿਗਹੇ॥ਗੁਰਉਪਦੇਸਿਜਵਾਹਰਮਾਣਕਸੇਵੇਸਿਖੁਸੋਖੋਜਿਲਹੈ॥੧॥ਗੁਰਸਮਾਨਿਤੀਰਥੁ
ਨਹੀਕੋਇ॥ਸਰੁਸੰਤੋਖੁਤਾਸੁਗੁਰੁਹੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰੁਦਰੀਆਉਸਦਾਜਲੁਨਿਰਮਲੁਮਿਲਿਆਦੁਰਮਤਿਮੈ
ਲੁਹਰੈ॥ਸਤਿਗੁਰਿਪਾਇਐਪੂਰਾਨਾਵਣੁਪਸੂਪਰੇਤਹੁਦੇਵਕਰੈ॥੨॥ਰਤਾਸਚਿਨਾਮਿਤਲਹੀਅਲੁਸੋਗੁਰੁਪਰਮਲੁਕਹੀਐ॥ਜਾਕੀ
ਵਾਸੁਬਨਾਸਪਤਿਸਉਰੈਤਾਸੁਚਰਣਲਿਵਰਹੀਐ॥੩॥ਗੁਰਮੁਖਿਜੀਅਪ੍ਰਾਨਉਪਜਹਿਗੁਰਮੁਖਿਸਿਵਘਰਿਜਾਈਐ॥ਗੁਰਮੁ
ਖਿਨਾਨਕਸਚਿਸਮਾਈਐਗੁਰਮੁਖਿਨਿਜਪਦੁਪਾਈਐ॥੪॥੬॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੧॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਵਿਦਿ
ਆਵੀਚਾਰੈਪੜਿਪੜਿਪਾਵੈਮਾਨੁ॥ਆਪਾਮਧੇਆਪੁਪਰਗਾਸਿਆਪਾਇਆਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁ॥੧॥ਕਰਤਾਤੂਮੇਰਾਜਜਮਾ
ਨੁ॥ਇਕਦਖਿਣਾਹਉਤੈਪਹਿਮਾਗਉਦੇਹਿਆਪਣਾਨਾਮੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੰਚਤਸਕਰਧਾਵਤਰਾਖੇਚੂਕਾਮਨਿਅਭਿਮਾਨੁ
॥ਦਿਸਟਿਬਿਕਾਰੀਦੁਰਮਤਿਭਾਗੀਐਸਾਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੁ॥੨॥ਜਤੁਸਤੁਚਾਵਲਦਇਆਕਣਕਕਰਿਪ੍ਰਾਪਤਿਪਾਤੀ
ਧਾਨੁ॥ਦੂਧੁਕਰਮੁਸੰਤੋਖੁਘੀਉਕਰਿਐਸਾਮਾਂਗਉਦਾਨੁ॥੩॥ਖਿਮਾਧੀਰਜੁਕਰਿਗਊਲਵੇਰੀਸਹਜੇਬਛਰਾਖੀ

ਰੂਪੀ ਐਤੋ ਗਾਮਿ ਛਤ ਸਰਮ ਕਰਕ ਪੜਾ ਆਗਤੁ ਤਰਿ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਰਵਤੁ ਰਹੈ ॥੪॥੭॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਆਵਤਾ ਕਿਨੈ ਨ ਰਾਖਿਆ ਜਾਵਤੁ ਕਿਉ ਰਾਖਿਆ ਜਾਈ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਹੋਆ ਸੋਈ ਪਰੁ ਜਾਣੈ ਜਾਂ ਉਸ ਹੀ ਮਾਹਿ ਸਮਾਈ ॥੧॥ ਤੂਹੈਂ ਵਾਹੁ ਤੇਰੀ ਰਜਾਇ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਹਿ ਸੋਈ ਪਰੁ ਹੋਇਬਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੈਸੇ ਹਰਹਟ ਕੀ ਮਾਲਾ ਟਿੰਡ ਲਗਤ ਹੈ ਇਕ ਸਖਨੀ ਹੋਰ ਫੇਰ ਭਰੀਅਤ ਹੈ ॥ ਤੈਸੋ ਹੀ ਇਹੁ ਖੇਲੁ ਖਸਮ ਕਾ ਜਿਉ ਉਸ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥੨॥ ਸੁਰਤੀ ਕੈ ਮਾਰਗਿ ਚਲਿ ਕੈ ਉਲਟੀ ਨਦਰਿ ਪ੍ਰਗਾਸੀ ॥ ਮਨਿ ਵੀਚਾਰਿ ਦੇਖੁ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਉਨੁ ਗਿਰਹੀ ਕਉਨੁ ਉਦਾਸੀ ॥੩॥ ਜਿਸ ਕੀ ਆਸਾ ਤਿਸ ਹੀ ਸਉਪਿ ਕੈ ਏਹੁ ਰਹਿਆ ਨਿਰਬਾਣੁ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਹੋਆ ਸੋਈ ਕਰਿ ਮਾਨਿਆ ਨਾਨਕ ਗਿਰਹੀ ਉਦਾਸੀ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ॥੪॥੮॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਬਿਕਾਰੀ ਬੰਧਨਿ ਬਾਂਧੈ ਹਉ ਤਿਸ ਕੈ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੈ ਭੂਲਾ ਫਿਰੈ ਅਜਾਈ ॥੧॥ ਬੋਲਹੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾਰ ॥ ਫੁਨਿ ਬਹੁੜਿ ਨ ਆਵਣ ਵਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਊਚਾ ਤੇ ਫੁਨਿ ਨੀਚੁ ਕਰਤੁ ਹੈ ਨੀਚ ਕਰੈ ਸੁਲਤਾਨੁ ॥ ਜਿਨੀ ਜਾਣੁ ਸੁਜਾਣਿਆ ਜਗਿ ਤੇ ਪੂਰੇ ਪਰਵਾਣੁ ॥੨॥ ਤਾ ਕਉ ਸਮਝਾਵਣ ਜਾਈਐ ਜੇ ਕੋ ਭੂਲਾ ਹੋਈ ॥ ਆਪੇ ਖੇਲ ਕਰੇ ਸਭ ਕਰਤਾ ਐਸਾ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥੩॥ ਨਾਉ ਪ੍ਰਭਾਤੈ ਸਬਦਿ ਧਿਆਈਐ ਛੋਡਹੁ ਦੁਨੀ ਪਰੀਤਾ ॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ ਜਗਿ ਹਾਰਿਆ ਤਿਨਿ ਜੀਤਾ ॥੪॥੯॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਮਨੁ ਮਾਇਆ ਮਨੁ ਧਾਇਆ ਮਨੁ ਪੰਖੀ ਆਕਾਸਿ ॥ ਤਸਕਰ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਰਿਆ ਨਗਰੁ ਵੁਠਾ ਸਾਬਾਸਿ ॥ ਜਾ ਤੂ ਰਾਖਹਿ ਰਾਖਿ ਲੈਹਿ ਸਾਬਤੁ ਹੋਵੈ ਰਾਸਿ ॥੧॥ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਨਿਧਿ ਮੇਰੈ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਦੇਹਿ ਲਗਉ ਪਗਿ ਤੇਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨੁ ਜੋਗੀ ਮਨੁ ਭੋਗੀਆ ਮਨੁ ਮੂਰਖੁ ਗਾਵਾਰੁ ॥ ਮਨੁ ਦਾਤਾ ਮਨੁ ਮੰਗਤਾ ਮਨ ਸਿਰਿ ਗੁਰੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥ ਪੰਚ ਮਾਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਐਸਾ ਬ੍ਰਹਮੁ ਵੀਚਾਰੁ ॥੨॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਏਕੁ ਵਖਾਣੀਐ ਕਹਉ ਨ ਦੇਖਿਆ ਜਾਇ ॥ ਖੋਟੋ ਪੂਠੋ ਰਾਲੀਐ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪਤਿ ਜਾਇ ॥ ਜਾ ਤੂ ਮੇਲਹਿ ਤਾ ਮਿਲਿ ਰਹਾਂ ਜਾਂ ਤੇਰੀ ਹੋਇ ਰਜਾਇ ॥੩॥ ਜਾਤਿ ਜਨਮੁ ਨਹ ਪੂਛੀਐ ਸਚ ਘਰੁ ਲੇਹੁ ਬਤਾਇ ॥ ਸਾ ਜਾਤਿ ਸਾ ਪਤਿ ਹੈ ਜੇਹੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖੁ ਕਾਟੀਐ ਨਾਨਕ ਛੂਟਸਿ ਨਾਇ ॥੪॥੧੦॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਜਾਗਤੁ ਬਿਗਸੈ ਮੂਠੋ ਅੰਧਾ ॥ ਗਲਿ ਫਾਹੀ ਸਿਰਿ ਮਾਰੇ ਧੰਧਾ ॥ ਆਸਾ ਆਵੈ ਮਨਸਾ ਜਾਇ ॥ ਉਰਝੀ ਤਾਣੀ ਕਿਛੁ ਨ ਬਸਾਇ ॥੧॥ ਜਾਗਸਿ ਜੀਵਣ ਜਾਗਣਹਾਰਾ ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭੰਡਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਹਿਓ ਨ ਬੂਝੈ ਅੰਧੁ ਨ ਸੂਝੈ ਭੋਂਡੀ ਕਾਰ ਕਮਾਈ ॥ ਆਪੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਪਰਮੇਸੁਰੁ ਕਰਮੀ ਮਿਲੈ ਵਡਾਈ ॥੨॥ ਦਿਨੁ ਦਿਨੁ ਆਵੈ ਤਿਲੁ ਤਿਲੁ ਛੀਜੈ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਘਟਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਬੂਡੋ ਠਉਰ ਨ ਪਾਵੈ ਜਬ ਲਗ ਦੂਜੀ ਰਾਈ ॥੩॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਜੀਆ ਦੇਖਿ ਸਮਾਲੈ ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਪੁਰਬਿ ਕਮਾਈ ॥ ਕਰਮਹੀਣੁ ਸਚੁ ਭੀਖਿਆ ਮਾਂਗੈ ਨਾਨਕ ਮਿਲੈ ਵਡਾਈ ॥੪॥੧੧॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਮਸਟਿ ਕਰਉ ਮੂਰਖੁ ਜਗਿ ਕਹੀਆ ॥ ਅਧਿਕ ਬਕਉ ਤੇਰੀ ਲਿਵ ਰਹੀਆ ॥ ਭੂਲ ਚੂਕ ਤੇਰੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕੈਸੇ ਆਚਾਰ ॥੧॥ ਐਸੇ ਝੂਠਿ ਮੁਠੇ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਨਿੰਦਕੁ ਨਿੰਦੈ ਮੁਝੈ ਪਿਆਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਸੁ ਨਿੰਦਹਿ ਸੋਈ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦੇ ਦਰਿ ਨੀਸਾਣੈ ॥ ਕਾਰਣ ਨਾਮੁ ਅੰਤਰਗਤਿ ਜਾਣੈ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋਈ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ॥੨॥ ਮੈ ਮੈਲੌ ਊਜਲੁ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ ਊਤਮੁ ਆਖਿ ਨ ਊਚਾ ਹੋਇ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਖੂਲ੍ਹਿ ਮਹਾ ਬਿਖੁ ਖਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਸੁ ਰਾਚੈ ਨਾਇ ॥੩॥ ਅੰਧੌ ਬੋਲੌ ਮੁਗਧੁ ਗਵਾਰੁ ॥ ਹੀਣੌ ਨੀਚੁ ਬੁਰੌ ਬੁਰਿਆਰੁ ॥ ਨੀਧਨ ਕਉ ਧਨੁ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰੁ ॥ ਇਹੁ ਧਨੁ ਸਾਰੁ ਹੋਰੁ ਬਿਖਿਆ ਛਾਰੁ ॥੪॥ ਉਸਤਤਿ ਨਿੰਦਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਜੋ ਦੇਵੈ ਤਿਸ ਕਉ ਜੈਕਾਰੁ ॥ ਤੂ ਬਖਸਹਿ ਜਾਤਿ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਕਹਾਵੈ ਸੋਇ ॥੫॥੧੨॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਖਾਇਆ ਮੈਲੁ ਵਧਾਇਆ ਪੈਧੈ ਘਰ ਕੀ ਹਾਣਿ ॥

ਘਰੁ ਘਰੁ ਕਵਾਟ ਰਲਾਇਆ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਬਿਖੁ ਖਾਣਾ ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਐਸਾ ਬਿਖਮ ਜਾਲੁ ਮਨੁ ਵਸਿਆ ॥ ਬਿਖਮ ਲਾ[illegible]ਗਿ ਸਹਜਿ ਪਰਗਾਸਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਖੁ ਖਾਣਾ ਬਿਖੁ ਬੋਲਣਾ ਬਿਖੁ ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ ਜਮ ਦਰਿ ਬਾਧੇ ਮਾਰੀਅਹਿ ਛੂਟਸਿ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥੨॥ ਜਿਵ ਆਇਆ ਤਿਵ ਜਾਇਸੀ ਕੀਆ ਲਿਖਿ ਲੈ ਜਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਮੂਲੁ ਗਵਾਇਆ ਦਰਗਹ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥੩॥ ਜਗੁ ਖੋਟੌ ਸਚੁ ਨਿਰਮਲੋ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਤੇ ਨਰ ਵਿਰਲੇ ਜਾਣੀਅਹਿ ਜਿਨ ਅੰਤਰਿ ਗਿਆਨੁ ਮੁਰਾਰਿ ॥ ਅਜਰੁ ਜਰੈ ਨੀਝਰੁ ਝਰੈ ਅਮਰ ਅਨੰਦ ਸਰੂਪ ॥ ਨਾਨਕੁ ਜਲ ਕੌ ਮੀਨੁ ਸੈ ਥੇ ਭਾਵੈ ਰਾਖਹੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥੫॥੧੩॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਗੀਤ ਨਾਦ ਹਰਖ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਰਹਸ ਰੰਗ ਫੁਰਮਾਇਸਿ ਕਾਈ ॥ ਪੈਨ੍ਣੁ ਖਾਣਾ ਚੀਤਿ ਨ ਪਾਈ ॥ ਸਾਚੁ ਸਹਜੁ ਸੁਖੁ ਨਾਮਿ ਵਸਾਈ ॥੧॥ ਕਿਆ ਜਾਨਾਂ ਕਿਆ ਕਰੈ ਕਰਾਵੈ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਤਨਿ ਕਿਛੁ ਨ ਸੁਖਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋਗ ਬਿਨੋਦ ਸ੍ਵਾਦ ਆਨੰਦਾ ॥ ਮਤਿ ਸਤ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਗੋਬਿੰਦਾ ॥ ਕੀਰਤਿ ਕਰਮ ਕਾਰ ਨਿਜ ਸੰਦਾ ॥ ਅੰਤਰਿ ਰਵਤੌ ਰਾਜ ਰਵਿੰਦਾ ॥੨॥ ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰੇਮਿ ਉਰ ਧਾਰੀ ॥ ਦੀਨਾ ਨਾਥੁ ਪੀਉ ਬਨਵਾਰੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਬ੍ਰਤਕਾਰੀ ॥ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਤਰੰਗ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੀ ॥੩॥ ਅਕਥੌ ਕਥਉ ਕਿਆ ਮੈ ਜੋਰੁ ॥ ਭਗਤਿ ਕਰੀ ਕਰਾਇਹਿ ਮੋਰ ॥ ਅੰਤਰਿ ਵਸੈ ਚੂਕੈ ਮੈ ਮੋਰ ॥ ਕਿਸੁ ਸੇਵੀ ਦੂਜਾ ਨਹੀ ਹੋਰੁ ॥੪॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ॥ ਐਸਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਅੰਤਰਿ ਡੀਠਾ ॥ ਜਿਨਿ ਚਾਖਿਆ ਪੂਰਾ ਪਦੁ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਧ੍ਰਾਪਿਓ ਤਨਿ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੫॥ ੧੪

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਅੰਤਰਿ ਦੇਖਿ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਅਵਰੁ ਨ ਰਾਂਗਨਹਾਰਾ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਜੀਆ ਦੇਖਿ ਸਮਾਲੇ ਤਿਸ ਹੀ ਕੀ ਸਰਕਾਰਾ ॥੧॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਂਗਿ ਘਣੌ ਅਤਿ ਰੂੜੌ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲੁ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮਨਮੋਹਨੁ ਅਤਿ ਰਸ ਲਾਲ ਸਗੂੜੌ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਊਪਰਿ ਕੂਪੁ ਗਗਨ ਪਨਿਹਾਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਣਹਾਰਾ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਰਚਨਾ ਸੋ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਵੀਚਾਰਾ ॥੨॥ ਪਸਰੀ ਕਿਰਣਿ ਰਸਿ ਕਮਲ ਬਿਗਾਸੇ ਸਸਿ ਘਰਿ ਸੂਰੁ ਸਮਾਇਆ ॥ ਕਾਲੁ ਬਿਧੁੰਸਿ ਮਨਸਾ ਮਨਿ ਮਾਰੀ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ॥੩॥ ਅਤਿ ਰਸਿ ਰੰਗਿ ਚਲੂਲੈ ਰਾਤੀ ਦੂਜਾ ਰੰਗੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਰਸਨਿ ਰਸਾਏ ਰਾਤੇ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥੪॥੧੫

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਬਾਰਹ ਮਹਿ ਰਾਵਲ ਖਪਿ ਜਾਵਹਿ ਚਹੁ ਛਿਅ ਮਹਿ ਸੰਨਿਆਸੀ ॥ ਜੋਗੀ ਕਾਪੜੀਆ ਸਿਰਖੂਥੇ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਗਲਿ ਫਾਸੀ ॥੧॥ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਪੂਰੇ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ਅਉਹਠਿ ਹਸਤ ਮਹਿ ਭੀਖਿਆ ਜਾਚੀ ਏਕ ਭਾਇ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬ੍ਰਹਮਣ ਵਾਦੁ ਪੜਹਿ ਕਰਿ ਕਿਰਿਆ ਕਰਣੀ ਕਰਮ ਕਰਾਏ ॥ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਕਿਛੁ ਸੂਝੈ ਨਾਹੀ ਮਨਮੁਖੁ ਵਿਛੁੜਿ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ॥੨॥ ਸਬਦਿ ਮਿਲੇ ਸੇ ਸੂਚਾਚਾਰੀ ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਮਾਨੇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮਿ ਰਤਨਿ ਲਿਵ ਲਾਗੇ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਸਾਚਿ ਸਮਾਨੇ ॥੩॥ ਸਗਲੇ ਕਰਮ ਧਰਮ ਸੁਚਿ ਸੰਜਮ ਜਪ ਤਪ ਤੀਰਥ ਸਬਦਿ ਵਸੇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇਆ ਦੂਖ ਪਰਾਛਤ ਕਾਲ ਨਸੇ ॥੪॥੧੬॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸੰਤਾ ਕੀ ਰੇਣੁ ਸਾਧ ਜਨ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਤਰੁ ਤਾਰੀ ॥ ਕਹਾ ਕਰੈ ਬਪੁਰਾ ਜਮੁ ਡਰਪੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਿਦੈ ਮੁਰਾਰੀ ॥੧॥ ਜਲਿ ਜਾਉ ਜੀਵਨੁ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ॥ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਾਪੁ ਜਪਉ ਜਪਮਾਲੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਵੈ ਸਾਦੁ ਮਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸ ਸਾਚੁ ਸੁਖੁ ਜਾ ਕਉ ਕਿਆ ਤਿਸੁ ਉਪਮਾ ਕਹੀਐ ॥ ਲਾਲ ਜਵੇਹਰ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਖੋਜਤ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਹੀਐ ॥੨॥ ਚੀਨੈ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਧਨੁ ਸਾਚੌ ਏਕ ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਵੈ ॥ ਨਿਰਾਲੰਬੁ ਨਿਰਹਾਰੁ ਨਿਹਕੇਵਲੁ ਨਿਰਭਉ ਤਾੜੀ ਲਾਵੈ ॥੩॥ ਸਾਇਰ ਸਪਤ ਭਰੇ ਜਲ ਨਿਰਮਲਿ ਉਲਟੀ ਨਾਵ ਤਰਾਵੈ ॥ ਬਾਹਰਿ ਜਾਤੌ ਠਾਕਿ ਰਹਾਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ ॥੪॥ ਸੋ ਗਿਰਹੀ ਸੋ ਦਾਸੁ ਉਦਾਸੀ ਜਿਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੁ ਪਛਾਨਿਆ ॥ ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਅਵਰੁ ਨਹੀ ਦੂਜਾ ਸਾਚ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥੫॥੧੭॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ਕੋਈ ਬੂਝੈ ਸਬਦੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਸਾਚਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ॥

ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਅਨਭਉਸਾਚਿਹੋਵੈਅਨਦਿਨੁਹਰਿਗੁਣਗਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਦਿਨੁਭਗਤਿਕਰਹੁਦਿਨੁਰਾਤੀਇਸੁਜੁਗਕਾਲਾਹਾਭਾ
ਈ॥ਸਦਾਜਨਨਿਰਮਲੁਮੈਲੁਨਲਾਗੈਸਚਿਨਾਮਿਚਿਤੁਲਾਈ॥੨॥ਸੁਖੁਸੀਗਾਰੁਸਤਿਗੁਰੂਦਿਖਾਇਆਨਾਮਿਵਡੀਵਡਿਆਈ॥ਅਖੁਟਭੰਡਾਰਭਰੇਕ
ਦੇਤੋਟਿਨਆਵੈਸਦਾਹਰਿਸੇਵਹੁਭਾਈ॥੩॥ਆਪੇਕਰਤਾਜਿਸਨੋਦੇਵੈਤਿਸੁਵਸੈਮਨਿਆਈ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਸਦਾਤੂਸਤਿਗੁਰਿਦੀਆਦਿਖਾ
ਈ॥੪॥੧॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੩॥ਨਿਰਗੁਣੀਆਰੇਕਉਬਖਸਿਲੈਸੁਆਮੀਆਪੇਲੈਹੁਮਿਲਾਈ॥ਤੂਬਿਅੰਤੁਤੇਰਾਅੰਤੁਨਪਾਇਆਸਬਦੇਦੇਹੁ
ਬੁਝਾਈ॥੧॥ਹਰਿਜੀਉਤੁਧੁਵਿਟਹੁਬਲਿਜਾਈ॥ਤਨੁਮਨੁਅਰਪੀਤੁਧੁਆਗੈਰਾਖਉਸਦਾਰਹਾਂਸਰਣਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪਣੇਭਾਣੇਵਿ
ਚਿਸਦਾਰਖੁਸੁਆਮੀਹਰਿਨਾਮੋਦੇਹਿਵਡਿਆਈ॥ਪੂਰੇਗੁਰਤੇਭਾਣਾਜਾਪੈਅਨਦਿਨੁਸਹਜਿਸਮਾਈ॥੨॥ਤੇਰੈਭਾਣੈਭਗਤਿਜੇਤੁਧੁਭਾਵੈ
ਆਪੇਬਖਸਿਮਿਲਾਈ॥ਤੇਰੈਭਾਣੈਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਆਗੁਰਿਤ੍ਰਿਸਨਾਅਗਨਿਬੁਝਾਈ॥੩॥ਜੋਤੂੰਕਰਹਿਸੁਹੋਵੈਕਰਤੇਅਵਰੁਨਕਰਣਾ
ਜਾਈ॥ਨਾਨਕਨਾਵੈਜੇਵਡੁਅਵਰੁਨਦਾਤਾਪੂਰੇਗੁਰਤੇਪਾਈ॥੪॥੨॥ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੩॥ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਸਾਲਾਹਿਆਜਿਨਾਤਿਨਿਸ
ਲਾਹਿਹਰਿਜਾਤਾ॥ਵਿਚਹੁਭਰਮੁਗਇਆਹੈਦੂਜਾਗੁਰਕੈਸਬਦਿਪਛਾਤਾ॥੧॥ਹਰਿਜੀਉਤੂੰਮੇਰਾਇਕੁਸੋਈ॥ਤੁਧੁਜਪੀਤੁਧੈਸਾਲਾਹੀ
ਗਤਿਮਤਿਤੁਝਤੇਹੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਲਾਹਨਿਸੇਸਾਦੁਪਾਇਨਿਮੀਠਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਾਰੁ॥ਸਦਾਮੀਠਾਕਦੇਨਫੀਕਾਗੁਰਸਬ
ਦੀਵੀਚਾਰੁ॥੧॥ਜਿਨਿਮੀਠਾਲਾਇਆਸੋਈਜਾਣੈਤਿਸੁਵਿਟਹੁਬਲਿਜਾਈ॥ਸਬਦਿਸਲਾਹੀਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਈ॥
੨॥ਸਤਿਗੁਰੁਮੇਰਾਸਦਾਹੈਦਾਤਾਜੋਇਛੈਸੋਫਲੁਪਾਏ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈਵਡਿਆਈਗੁਰਸਬਦੀਸਚੁਪਾਏ॥੩॥੩॥
ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੩॥ ਜੋਤੇਰੀਸਰਣਾਈਹਰਿਜੀਉਤਿਨਤੂੰਰਾਖਣਜੋਗੁ॥ਤੁਧੁਜੇਵਡੁਮੈਅਵਰੁਨਸੂਝੈਨਾਕੋਹੋਆਨਹੋਗੁ॥੧॥
ਹਰਿਜੀਉਸਦਾਤੇਰੀਸਰਣਾਈ॥ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਾਖਹੁਮੇਰੇਸੁਆਮੀਇਹੁਤੇਰੀਵਡਿਆਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਤੇਰੀਸਰਣਾਈਹ
ਰਿਜੀਉਤਿਨਕੀਕਰਹਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲ॥ਆਪਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਰਾਖਹੁਹਰਿਜੀਉਪੋਹਿਨਸਕੈਜਮਕਾਲੁ॥੨॥ਤੇਰੀਸਰਣਾਈਸਚੀਹਰਿਜੀਉ
ਨਾਓਹੁਘਟੈਨਜਾਇ॥ਜੋਹਰਿਛੋਡਿਦੂਜੈਲਾਗੈਓਹੁਜੰਮੈਤੈਮਰਿਜਾਇ॥੩॥ਜੋਤੇਰੀਸਰਣਾਈਹਰਿਜੀਉਤਿਨਾਦੂਖਭੂਖਕਿਛੁਨਾਹਿ॥
ਨਾਨਕਨਾਮੁਸਲਾਹਿਸਦਾਤੂੰਸਚੈਸਬਦਿਸਮਾਹਿ॥੪॥੪॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਜੀਉਸਦਾਧਿਆਵਹੁਜਬ
ਲਗਜੀਅਪਰਾਨੁ॥ਗੁਰਸਬਦੀਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਆਚੂਕਾਮਨਿਅਭਿਮਾਨੁ॥ਸਫਲੁਜਨਮੁਤਿਸੁਪ੍ਰਾਨੀਕੇਰਾਹਰਿਕੈਨਾਮਿਸਮਾਨੁ॥
੧॥ਮੇਰੇਮਨਗੁਰਕੀਸਿਖਸੁਣੀਜੈ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾਸਹਜੇਹਰਿਰਸੁਪੀਜੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੂਲੁਪਛਾਣਨਿਤਿਨਨਿਜਘ
ਰਿਵਾਸਾਸਹਜੇਹੀਸੁਖੁਹੋਈ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਕਮਲੁਪਰਗਾਸਿਆਹਉਮੈਦੁਰਮਤਿਖੋਈ॥ਸਭਨਾਮਹਿਏਕੋਸਚੁਵਰਤੈਵਿਰਲਾ
ਬੂਝੈਕੋਈ॥੨॥ਗੁਰਮਤੀਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਆਅੰਮ੍ਰਿਤੁਤਤੁਵਖਾਨੈ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਸਦਾਮਨਿਵਸਿਆਵਿਚਿਮਨਹੀਮਨੁਮਾਨੈ॥ਸਦਬ
ਲਿਹਾਰੀਗੁਰਅਪਨੇਵਿਟਹੁਜਿਤੁਆਤਮਰਾਮੁਪਛਾਨੈ॥੩॥ਮਾਨਸਜਨਮਿਸਤਿਗੁਰੂਨਸੇਵਿਆਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥ਨਦ
ਰਿਕਰੇਤਾਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲੇਸਹਜੇਸਹਜਿਸਮਾਇਆ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈਵਡਿਆਈਪੂਰੈਭਾਗਿਧਿਆਇਆ॥੪॥੫॥
ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੩॥ਆਪੇਭਾਂਤਿਬਣਾਏਬਹੁਰੰਗੀਸ੍ਰਿਸਟਿਉਪਾਇਪ੍ਰਭਿਖੇਲੁਕੀਆ॥ਕਰਿਕਰਿਵੇਖੈਕਰੇਕਰਾਏਸਰਬਜੀਆਨੋਰਿਜਕੁਦੀਆ॥੧
॥ਕਲੀਕਾਲਮਹਿਰਵਿਆਰਾਮੁ॥ਘਟਿਘਟਿਪੂਰਿਰਹਿਆਪ੍ਰਭੁਏਕੋਗੁਰਮੁਖਿਪਰਗਟੁਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਪਤਾਨਾਮੁਵਰਤੈਵਿ
ਚਿਕਲਜੁਗਿਘਟਿਘਟਿਹਰਿਭਰਪੂਰਿਰਹਿਆ॥ਨਾਮੁਰਤਨੁਤਿਨਾਹਿਰਦੈਪ੍ਰਗਟਿਆਜੋਗੁਰਸਰਣਾਈਭਜਿਪਇਆ॥੨॥ਇੰਦ੍ਰੀਪੰਚਪੰਚੇਵਸਿ
ਆਣੈਖਿਮਾਸੰਤੋਖੁਗੁਰਮਤਿਪਾਵੈ॥ਸੋਧਨੁਧਨੁਹਰਿਜਨੁਵਡਪੂਰਾਜੋਭੈਬੈਰਾਗਿਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈ॥੩॥ਗੁਰਤੇਮੁਹੁਫੇਰੇਜੇਕੋਈਗੁਰਕਾਕਹਿ

ਆਤੁਰਿ ਤਿਨ ਪਰੈ ਕਾਮਿ ਅਹੰਕਾਰ ਬਹੁ ਸੰਸਾ ਉਸ ਨੋ ਕਿਉ ਛੁਟਕੈ ਸੁਨਗ ਕਿਧਾਏ ॥੩॥ ਏਕੋ ਸਬਦੁ ਏਕੋ ਪ੍ਰਭੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਏਕਸੁ ਤੇ ਉਤਪਤਿ ਚਲੈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਾਇ ਰਲੈ ॥੪॥੫॥ ੬॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਗੁਰੁ ਅਪਣਾ ਸਾਲਾਹਿ ॥ ਪੂਰਾ ਭਾਗੁ ਹੋਵੈ ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਭੋਜਨੁ ਹਰਿ ਦੇਇ ॥ ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਕੋਈ ਵਿਰਲਾ ਲੇਇ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਅਪਣੀ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥੧॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਮਨ ਮਾਹਿ ਵਸਾਇ ॥ ਦੁਖੁ ਅਨ੍ਹੇਰਾ ਅੰਦਰਹੁ ਜਾਇ ॥ ਆਪੇ ਸਚਾ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥੨॥ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਿਉ ਲਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਐਥੈ ਓਥੈ ਏਹੁ ਅਧਾਰੁ ॥ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਸਿਰਜਨਹਾਰੁ ॥੩॥ ਸਚਾ ਮਨਾਏ ਅਪਣਾ ਭਾਣਾ ॥ ਸੋਈ ਭਗਤੁ ਸੁਘੜੁ ਸੋਜਾਣਾ ॥ ਨਾਨਕੁ ਤਿਸ ਕੇ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣਾ ॥੪॥੭॥੧੭॥੭॥੨੪॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ ਮਹਲਾ ੪

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਸਕਿ ਰਸਕਿ ਗੁਨ ਗਾਵਹ ਗੁਰਮਤਿ ਲਿਵ ਉਨਮਨਿ ਨਾਮਿ ਲਗਾਨ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਸੁ ਪੀਆ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਮ ਨਾਮ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਨ ॥੧॥ ਹਮਰੇ ਜਗਜੀਵਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰਾਨ ॥ ਹਰਿ ਊਤਮੁ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਭਾਇਓ ਗੁਰਿ ਮੰਤੁ ਦੀਓ ਹਰਿ ਕਾਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਵਹੁ ਸੰਤ ਮਿਲਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਨ ॥ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਕਿਉ ਪਾਈਐ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਮੋ ਕਉ ਕਰਹੁ ਉਪਦੇਸੁ ਹਰਿ ਦਾਨ ॥੨॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਵਸਿਆ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਜਾਨ ॥ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਪਾਈ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਰਸਿ ਭਗਵਾਨ ॥੩॥ ਗੁਨ ਗਾਵਹ ਪ੍ਰਭ ਅਗਮ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਇ ਰਹੇ ਹੈਰਾਨ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਓ ਖਿਨ ਦਾਨ ॥੪॥੧॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਉਗਵੈ ਸੂਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਬੋਲਹਿ ਸਭ ਰੈਨਿ ਸਮ੍ਹਾਲਹਿ ਹਰਿ ਗਾਲ ॥ ਹਮਰੈ ਪ੍ਰਭਿ ਹਮ ਲੋਚ ਲਗਾਈ ਹਮ ਕਰਹ ਪ੍ਰਭੂ ਹਰਿ ਭਾਲ ॥੧॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਸਾਧੂ ਧੂਰਿ ਰਵਾਲ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਓ ਗੁਰਿ ਮੀਠਾ ਗੁਰ ਪਗ ਝਾਰਹ ਹਮ ਬਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਕਤ ਕਉ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਅੰਧਾਰੀ ਮੋਹਿ ਫਾਥੇ ਮਾਇਆ ਜਾਲ ॥ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰਿਦੈ ਨ ਵਸਿਓ ਰਿਨਿ ਬਾਧੇ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਬਾਲ ॥੨॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਮਤਿ ਬੁਧਿ ਪਾਈ ਹਉ ਛੂਟੇ ਮਮਤਾ ਜਾਲ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਮੀਠ ਲਗਾਨਾ ਗੁਰਿ ਕੀਏ ਸਬਦਿ ਨਿਹਾਲ ॥੩॥ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਗੁਰ ਅਗਮ ਗੁਸਾਈ ਗੁਰ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥ ਬਿਖੁ ਭਉਜਲ ਡੁਬਦੇ ਕਾਢਿ ਲੇਹੁ ਪ੍ਰਭ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਬਾਲ ਗੁਪਾਲ ॥੪॥੨॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਗੁਨ ਗਾਏ ਰਸਕ ਰਸੀਕ ॥ ਗਾਵਤ ਸੁਨਤ ਦੋਊ ਭਏ ਮੁਕਤੇ ਜਿਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖਿਨੁ ਹਰਿ ਪੀਕ ॥੧॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਸੁ ਟੀਕ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸੀਤਲ ਜਲੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪੀਆ ਰਸੁ ਝੀਕ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਨੀ ਤਿਨਾ ਮਸਤਕਿ ਊਜਲ ਟੀਕ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਸੋਭਾ ਸਭ ਜਗ ਊਪਰਿ ਜਿਉ ਵਿਚਿ ਉਡਵਾ ਸਸਿ ਕੀਕ ॥੨॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਨ ਵਸਿਓ ਤਿਨ ਸਭਿ ਕਾਰਜ ਫੀਕ ॥ ਜੈਸੇ ਸੀਗਾਰੁ ਕਰੈ ਦੇਹ ਮਾਨੁਖ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਨਕਟੇ ਨਕ ਕੀਕ ॥੩॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਮਈਆ ਰਮਤ ਰਾਮ ਰਾਇ ਸਭ ਵਰਤੈ ਸਭ ਮਹਿ ਈਕ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਗੁਰ ਬਚਨ ਧਿਆਇਓ ਘਰੀ ਮੀਕ ॥੪॥੩॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਅਗਮ ਦਇਆਲ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਧਾਰੀ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਮ ਕਹੇ ॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਓ ਸਭਿ ਕਿਲਬਿਖ ਪਾਪ ਲਹੇ ॥੧॥ ਜਪਿ ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਵਿ ਰਹੇ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲੁ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਗਾਇਓ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਲਹੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਇਆ ਨਗਰਿ ਨਗਰਿ ਹਰਿ ਬਸਿਓ ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਹੇ ॥ ਸਰੀਰਿ ਸਰੋਵਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਗਟਿਓ ਘਰਿ ਮੰਦਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਲਹੇ ॥੨॥ ਜੋ ਨਰ ਭਰਮਿ ਭਰਮਿ ਉਦਿਆਨੇ ਤੇ ਸਾਕਤ ਮੂੜ ਮੁਹੇ ॥ ਜਿਉ ਮ੍ਰਿਗ ਨਾਭਿ ਬਸੈ ਬਾਸੁ ਬਸਨਾ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿਓ ਝਾਰ ਗਹੇ ॥੩॥ ਤੁਮ ਵਡ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਬੋਧਿ ਪ੍ਰਭ ਮਤਿ ਦੇਵਹੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਲਹੇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰਿ ਹਾਥੁ ਸਿਰਿ ਧਰਿਓ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਰਵਿ ਰਹੇ ॥੪॥੪॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਮਨਿ ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਿਓ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਵਡਫਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ

ਬਚਨਸੁਖਾਨੇਹੀਅਰੈਹਰਿਧਾਰੀਹਰਿਪ੍ਰਭਕ੍ਰਿਪਫਾ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਭਜੁਰਾਮਨਾਮਹਰਿਨਿਮਖਫਾ॥ਹਰਿਹਰਿਦਾਨੁਦੀਓਗੁਰਿਪੂਰੈਹਰਿਨਾਮਾਮਨਿਤਨਿ
ਬਸਫਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਇਆਨਗਰਿਬਸਿਓਘਰਿਮੰਦਰਿਜਪਿਸੋਭਾਗੁਰਮੁਖਿਕਰਪਫਾ॥ਹਲਤਿਪਲਤਿਜਨਭਏਸੁਹੇਲੇਮੁਖਊਜਲ
ਗੁਰਮੁਖਿਤਰਫਾ॥੨॥ਅਨਭਉਹਰਿਹਰਿਹਰਿਲਿਵਲਾਗੀਹਰਿਉਰਧਾਰਿਓਗੁਰਿਨਿਮਖਫਾ॥ਕੋਟਿਕੋਟਿਕੇਦੋਖਸਭਜਨਕੇਹਰਿਦੂਰਿ
ਕੀਏਇਕਪਲਫਾ॥੩॥ਤੁਮਰੇਜਨਤੁਮਹੀਤੇਜਾਨੇਪ੍ਰਭਜਾਨਿਓਜਨਤੇਮੁਖਫਾ॥ਹਰਿਹਰਿਆਪੁਧਰਿਓਹਰਿਜਨਮਹਿਜਨਨਾਨਕਹਰਿਪ੍ਰਭੁ
ਇਕਫਾ॥੪॥੫॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੪॥ ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਓਹਰਿਹਰਿਹਮਮੁਏਜੀਵੇਹਰਿਜਪਿਭਾ॥ਧਨੁਧੰਨੁਗੁਰੂਗੁਰੁਸਤਿ
ਗੁਰੁਪੂਰਾਬਿਖੁਡੁਬਦੇਬਾਹਦੇਇਕਢਿਭਾ॥੧॥ਜਪਿਮਨਰਾਮਨਾਮੁਅਰਧਾਂਭਾ॥ਉਪਜੰਪਿਉਪਾਇਨਪਾਈਐਕਤਹੂਗੁਰਿਪੂਰੈਹਰਿਪ੍ਰਭੁਲਾਭਾ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਾਮਨਾਮਰਸੁਰਾਮਰਸਾਇਣੁਰਸੁਪੀਆਗੁਰਮਤਿਰਸਭਾ॥ਲੋਹਮਨੂਰਕੰਚਨੁਮਿਲਿਸੰਗਤਿਹਰਿਉਰਧਾਰਿਓਗੁਰਿਹਰਿਭਾ॥
੨॥ਹਉਮੈਬਿਖਿਆਨਿਤਲੋਭਿਲੁਭਾਨੇਪੁਤਕਲਤਮੋਹਿਲੁਭਿਭਾ॥ਤਿਨਪਗਸੰਤਨਸੇਵੇਕਬਹੂਤੇਮਨਮੁਖਭੂੰਭਰਭਰਭਾ॥੩॥ਤੁਮਰੇਗੁ
ਨਤੁਮਹੀਪ੍ਰਭਜਾਨਹੁਹਮਪਰੇਹਾਰਿਤੁਮਸਰਨਭਾ॥ਜਿਉਜਾਨਹੁਤਿਉਰਾਖਹੁਸੁਆਮੀਜਨਨਾਨਕੁਦਾਸੁਤੁਮਨਭਾ॥੪॥੬॥ ॥੧॥ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੪॥ਪੜਤਾਲ॥ ਜਪਿਮਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁ॥ਹਰਿਦਰਗਹਪਾਵਹਿਮਾਨੁ॥ਜਿਨਿਜਪਿਆਤੇਪਾਰਿਪਰਾਨ॥੧॥

ਬਿਭਾਸ

ਰਹਾਉ॥ਸੁਨਿਮਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਕਰਿਧਿਆਨੁ॥ਸੁਨਿਮਨਹਰਿਕੀਰਤਿਅਠਸਠਿਮਜਾਨੁ॥ਸੁਨਿਮਨਗੁਰਮੁਖਿਪਾਵਹਿਮਾਨੁ॥੧॥ਜ
ਪਿਮਨਪਰਮੇਸੁਰੁਪਰਧਾਨੁ॥ਖਿਨੁਖੋਵੈਪਾਪਕੋਟਾਨੁ॥ਮਿਲੁਨਾਨਕਹਰਿਭਗਵਾਨੁ॥੨॥੧॥੭॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀਬਿਭਾਸਮਹਲਾ੫॥ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਮਨੁਹਰਿਕੀਆਤਨੁਸਭੁਸਾਜਿਆ॥ਪੰਚਤਤੁਰਚਿਜੋਤਿਨਿਵਾਜਿਆ॥ਸਿਹਜਾਧਰਤਿਬਰਤਨਕਉਪਾਨੀ॥ਨਿਮਖਨਬਿਸਾਰਹੁਸੇਵ
ਹੁ ਸਾਰਿਗਪਾਨੀ॥੧॥ਮਨਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਹੋਇਪਰਮਗਤੇ॥ਹਰਖਸੋਗਤੇਰਹਹਿਨਿਰਾਰਾਤਾਂਤੂਪਾਵਹਿਪ੍ਰਾਨਪਤੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਪ
ੜਭੋਗਰਸਅਨਿਕਭੁੰਚਾਏ॥ਮਾਤਪਿਤਾਕੁਟੰਬਸਗਲਬਨਾਏ॥ਰਿਜਕੁਸਮਾਹੇਜਲਿਥਲਿਮੀਤ॥ਸੋਹਰਿਸੇਵਹੁਨੀਤਾਨੀ
ਤ॥੨॥ਤਹਾਸਖਾਈਜਹਕੋਇਨਹੋਵੈ॥ਕੋਟਿਅਪ੍ਰਾਧਇਕਖਿਨਮਹਿਧੋਵੈ॥ਦਾਤਿਕਰੈਨਹੀਪਛੁਤਾਵੈ॥ਏਕਾਬਖ
ਸਫਿਰਿਬਹੁਰਿਨਬੁਲਾਵੈ॥ਕਿਰਤਸੰਜੋਗੀਪਾਇਆਭਾਲਿ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਮਹਿਬਸੇਗੁਪਾਲਿ॥ਗੁਰਿ
ਮਿਲਿਆਏਤੁਮਰੈਦੁਆਰ॥ਜਨਨਾਨਕਦਰਸਨੁਦੇਹੁਮੁਰਾਰਿ॥੪॥੧॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੫॥
ਪ੍ਰਭਕੀਸੇਵਾਜਨਕੀਸੋਭਾ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਮਿਟੇਤਿਸੁਲੋਭਾ॥ਨਾਮੁਤੇਰਾਜਨਕੈਭੰਡਾਰਿ॥ਗੁਨਗਾਵਹਿਪ੍ਰਭਦਰਸ
ਪਿਆਰਿ॥੧॥ਤੁਮਰੀਭਗਤਿਪ੍ਰਭਤੁਮਹਿਜਨਾਈ॥ਕਾਟਿਜੇਵਰੀਜਨਲੀਏਛਡਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਜਨ
ਰਾਤਾਪ੍ਰਭਕੈਰੰਗਿ॥ਤਿਨਿਸੁਖੁਪਾਇਆਪ੍ਰਭਕੈਸੰਗਿ॥ਜਿਸੁਰਸੁਆਇਆਸੋਈਜਾਨੈ॥ਪੇਖਿਪੇਖਿਮਨ
ਮਹਿਹੈਰਾਨੈ॥੨॥ਸੋਸੁਖੀਆਸਭਤੇਊਤਮੁਸੋਇ॥ਜਾਕੈਹ੍ਰਿਦੈਵਸਿਆਪ੍ਰਭੁਸੋਇ॥ਸੋਈਨਿਹਚਲੁ
ਆਵੈਨਜਾਇ॥ਅਨਦਿਨੁਪ੍ਰਭਕੇਹਰਿਗੁਣਗਾਇ॥੩॥ਤਾਕਉਕਰਹੁਸਗਲਨਮਸਕਾਰੁ॥ਜਾਕੈਮ
ਨਿਪੂਰਨੁਨਿਰੰਕਾਰੁ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਮੋਹਿਠਾਕੁਰਦੇਵਾ॥ਨਾਨਕੁਉਧਰੈਜਨਕੀਸੇਵਾ॥੪॥੨॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੫
॥ ॥ਗੁਨਗਾਵਤਮਨਿਹੋਇਅਨੰਦ॥ਆਠਪਹਰਸਿਮਰਉਭਗਵੰਤ॥ਜਾਕੈਸਿਮਰਨਿਕਲ

ਮਲੁਲਾਥੀ॥ਤਿਸੁਗੁਰਕੀਸਰਣੀਪਾਹਿ॥੧॥ਗੁਰਮਤਿਦੇਵਹੁਸੰਤਾਪਿਆਰੋ॥ਸਿਮਰਉਨਾਮੁਮੈਤਿਨਿਸਤਾਰੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਨਿਗੁਰਿਕਟਿਆਸਗ

ਲੀਧਾ॥ਸਗਲਤਿਆਗਿਨਾਮੁਗੁਰਿਧਿਆਇਆ॥ਤਿਸੁਗੁਰਕੈਸਦਬਲਿਜਾਈਐ॥ਹਰਿਸਿਮਰਨੁਜਿਸੁਗੁਰਤੇਪਾਈਐ॥੨॥ਬੂਡਤਪ੍ਰਾਨੀਜਿ

ਹਿਗੁਰਹਿਤਰਾਇਆ॥ਜਿਸੁਪ੍ਰਸਾਦਿਮੋਹੈਨਹੀਮਾਇਆ॥ਹਲਤੁਪਲਤੁਜਿਨਿਗੁਰਹਿਸਵਾਰਿਆ॥ਤਿਸੁਗੁਰਊਪਰਿਸਦਾਹਉਵਾਰਿ

ਆ॥੩॥ਮਹਾਮੁਗਧਤੇਕੀਆਗਿਆਨੀ॥ਗੁਰਪੂਰੇਕੀਅਕਥਕਹਾਨੀ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਨਾਨਕਗੁਰਦੇਵ॥ਵਡੈਭਾਗਿਪਾਈਐਹਰਿਸੇਵ

॥੪॥੩॥ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੫॥ਸਗਲੇਦੂਖਮਿਟੇਸੁਖਦੀਏ॥ਅਪਨਾਨਾਮੁਜਪਾਇਆ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪਨੀਸੇਵਾਲਾਏਸਗਲਾਦੁ

ਰਤੁਮਿਟਾਇਆ॥੧॥ਹਮਬਾਰਿਕਸਰਨਿਪ੍ਰਭਦਇਆਲ॥ਅਵਗੁਣਕਾਟਿਕੀਏਪ੍ਰਭਿਅਪਨੇਰਾਖਿਲੀਏਮੇਰੈਗੁਰਗੋਪਾਲ॥੧॥ਰਹਾਉ॥

ਤਾਪਪਾਪਬਿਨਸੇਖਿਨਭੀਤਰਿਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਗੁਸਾਈ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਅਰਾਧੀਅਪਨੇਸਤਿਗੁਰਕੈਬਲਿਜਾਈ॥੨॥ਅਗ

ਮਅਗੋਚਰੁਬਿਅੰਤੁਸੁਆਮੀਤਾਕਾਅੰਤੁਨਪਾਈਐ॥ਲਾਹਾਖਾਟਿਹੋਈਐਧਨਵੰਤਾਅਪਨਾਪ੍ਰਭੂਧਿਆਈਐ॥੩॥ਆਠਪਹਿਰਪਾ

ਰਬ੍ਰਹਮੁਧਿਆਈ॥ਸਦਾਸਦਾਗੁਨਗਾਇਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਮੇਰੇਪੂਰੇਮਨੋਰਥਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਗੁਰੁਪਾਇਆ॥੪॥੪॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੫॥ਸਿਮਰਤਨਾਮੁਕਿਲਵਿਖਸਭਨਾਸੇ॥ਸਚੁਨਾਮੁਗੁਰਿਦੀਨੀਰਾਸੇ॥ਪ੍ਰਭਕੀਦਰਗਹਸੋਭਾਵੰਤੇ॥ਸੇਵਕਸੇਵਿਸ

ਦਾਸੋਹੰਤੇ॥੧॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਹੁਮੇਰੇਭਾਈ॥ਸਗਲੇਰੋਗਦੋਖਸਭਬਿਨਸਹਿਅਗਿਆਨੁਅੰਧੇਰਾਮਨਤੇਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥

ਜਨਮਮਰਨਗੁਰਿਰਾਖੇਮੀਤ॥ਹਰਿਕੇਨਾਮਸਿਉਲਾਗੀਪ੍ਰੀਤਿ॥ਕੋਟਿਜਨਮਕੇਗਏਕਲੇਸ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਭਲਾਹੋਸ॥੨॥ਤਿਸੁਗੁਰ

ਕਉਹਉਸਦਬਲਿਜਾਈ॥ਜਿਸੁਪ੍ਰਸਾਦਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈ॥ਐਸਾਗੁਰੁਪਾਈਐਵਡਭਾਗੀ॥ਜਿਸੁਮਿਲਤੇਰਾਮਲਿਵਲਾਗੀ॥

੩॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸੁਆਮੀ॥ਸਗਲਘਟਾਕੇਅੰਤਰਿਜਾਮੀ॥ਆਠਪਹਿਰਅਪਨੀਲਿਵਲਾਇ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਪ੍ਰਭਕੀਸਰ

ਣਾਇ॥੪॥੫॥ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੫॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪਨੇਪ੍ਰਭਿਕੀਏ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਪਨਕਉਦੀਏ॥ਆਠਪਹਰਗੁਨਗਾਇ

ਗੁਬਿੰਦ॥ਭੈਬਿਨਸੇਉਤਰੀਸਭਚਿੰਦ॥੧॥ਉਬਰੇਸਤਿਗੁਰਚਰਨੀਲਾਗਿ॥ਜੋਗੁਰੁਕਹੈਸੋਈਭਲਮੀਠਾਮਨਕੀਮਤਿਤਿਆਗਿ॥੧॥

ਰਹਾਉ॥ਮਨਿਤਨਿਵਸਿਆਹਰਿਪ੍ਰਭੁਸੋਈ॥ਕਲਿਕਲੇਸਕਿਛੁਬਿਘਨੁਨਹੋਈ॥ਸਦਾਸਦਾਪ੍ਰਭੁਜੀਅਕੈਸੰਗਾ॥ਉਤਰੀਮੈਲੁਨਾਮਕੈਰੰਗਾ॥੨॥

ਚਰਨਕਮਲਸਿਉਲਾਗੋਪਿਆਰੁ॥ਬਿਨਸੇਕਾਮਕ੍ਰੋਧਅਹੰਕਾਰੁ॥ਪ੍ਰਭਮਿਲਨਕਾਮਾਰਗੁਜਾਨਾਂ॥ਭਾਇਭਗਤਿਹਰਿਸਿਉਮਨੁਮਾਨਾਂ॥

੩॥ਸੁਣਿਸਜਣਸੰਤਮੀਤਸੁਹੇਲੇ॥ਨਾਮੁਰਤਨੁਹਰਿਅਗਹਅਤੋਲੇ॥ਸਦਾਸਦਾਪ੍ਰਭੁਗੁਣਨਿਧਿਗਾਈਐ॥ਕਹੁਨਾਨਕਵਡਭਾਗੀਪਾਈ

ਐ॥੪॥੬॥ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੫ ਸੇਧਨਵੰਤੁਸੇਈਸਚੁਸਾਹਾ॥ਹਰਿਕੀਦਰਗਹਨਾਮੁਵਿਸਾਹਾ॥੧॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਹੁਮਨਿਮੀ

ਤ॥ਗੁਰੁਪੂਰਾਪਾਈਐਵਡਭਾਗੀਨਿਰਮਲਪੂਰਨਰੀਤਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਾਇਆਲਾਭੁਵਜੀਵਧਾਈ॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਹਰਿਕੇਗੁਨਗਾ

ਈ॥੨॥ਸਫਲੁਜਨਮੁਜੀਵਨੁਪਰਵਾਣੁ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਹਰਿਰੰਗੁਮਾਣੁ॥੩॥ਬਿਨਸੇਕਾਮਕ੍ਰੋਧਅਹੰਕਾਰ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਉਤਰਹਿਪਾਰ

॥੪॥੭॥ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੫॥ ਗੁਰੁਪੂਰਾਪੂਰੀਤਾਕੀਕਲਾ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਸਦਾਸਦਅਟਲਾ॥ਗੁਰਕੀਬਾਣੀਜਿਸੁਮਨਿਵਸੈ॥ਦੂ

ਖੁਦਰਦੁਸਭੁਤਾਕਾਨਸੈ॥੧॥ਹਰਿਰੰਗਿਰਾਤਾਮਨੁਰਾਮਗੁਨਗਾਵੈ॥ਮੁਕਤੋਸਾਧੂਧੂਰੀਨਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਉਤਰੇਪਾਰਿ॥

ਭਉਭਰਮੁਬਿਨਸੇਬਿਕਾਰ॥ਮਨਤਨਅੰਤਰਿਬਸੇਗੁਰਚਰਨਾ॥ਨਿਰਭੈਸਾਧਪਰੇਹਰਿਸਰਨਾ॥੨॥ਅਨਦਸਹਜਰਸਸੂਖਘਨੇਰੇ

॥ਦੁਸਮਨੁਦੂਖੁਨਆਵੈਨੇਰੇ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਅਪੁਨੇਕਰਿਰਾਖੇ॥ਹਰਿਨਾਮੁਜਪਤਕਿਲਵਿਖਸਭਲਾਥੇ॥੩॥ਸੰਤਸਾਜਨਸਿਖਭਏਸੁਹੇਲੇ॥

ਮਨ

ਗੁਰਪੂਰੇਪ੍ਰਭਸਿਉਲੈਮੇਲੇ॥ਜਨਮਮਰਣਦੁਖਫਾਹਾਕਾਟਿਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਪੜਦਾਢਾਕਿਆ॥੪॥੮॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੫॥
ਸਤਿਗੁਰਪੂਰੈਨਾਮੁਦੀਆ॥ਅਨਦਮੰਗਲਕਲਿਆਣਸਦਾਸੁਖੁਕਾਰਜੁਸਗਲਾਰਾਸਿਥੀਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚਰਨਕਮਲਗੁਰਕੇਮਨਿਵੂਠੇ॥
ਦੂਖਦਰਦੁਬਿਨਸੇ ਝੂਠੇ॥ਨਿਤਉਠਿਗਾਵਹੁਪ੍ਰਭਕੀਬਾਣੀ॥ਆਠਪਹਿਰਹਰਿਸਿਮਰਹੁਪ੍ਰਾਣੀ॥੨॥ਘਰਿਬਾਹਰਿਪ੍ਰਭੁਸਭਨੀਥਾਈ
॥ਸੰਗਿਸਹਾਈਜਹਹਉਜਾਈ॥੩॥ਦੁਇਕਰਜੋੜਿਕਰੀਅਰਦਾਸਿ॥ਸਦਾਜਪੇਨਾਨਕੁਗੁਣਤਾਸਿ॥੪॥੯॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੫॥
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਭੁਸੁਘੜਸੁਜਾਣੁ॥ਗੁਰਪੂਰਾਪਾਈਐਵਡਭਾਗੀਦਰਸਨਕਉਜਾਈਐਕੁਰਬਾਣੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਿਲਬਿਖਮੇਟੇਸਬਦਿ
ਸੰਤੋਖੁ॥ਨਾਮੁਅਰਾਧਨਹੋਆਜੋਗੁ॥ਸਾਧਸੰਗਿਹੋਆਪਰਗਾਸੁ॥ਚਰਨਕਮਲਮਨਮਾਹਿਨਿਵਾਸੁ॥੧॥ਜਿਨਿਕੀਆਤਿਨਿਲੀਆਰਾਖਿ॥
ਪ੍ਰਭੁਪੂਰਾਅਨਾਥਕਾਨਾਥੁ॥ਜਿਸਹਿਨਿਵਾਜੇਕਿਰਪਾਧਾਰਿ॥ਪੂਰਨਕਰਮਤਾਕੇਆਚਾਰ॥੨॥ਗੁਣਗਾਵੈਨਿਤਨਿਤਨਿਤਨਵੇ॥ਲਖਚਉਰਾਸੀਜੋ
ਨਿਨਭਵੇ॥ਈਹਾਊਹਾਚਰਨਪੂਜਾਰੇ॥ਮੁਖੁਊਜਲੁਸਾਚੇਦਰਬਾਰੇ॥੩॥ਜਿਸੁਮਸਤਕਿਗੁਰਿਧਰਿਆਹਾਥੁ॥ਕੋਟਿਮਧੇਕੋਵਿਰਲਾਦਾਸੁ॥
ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਪੇਖੈਭਰਪੂਰਿ॥ਨਾਨਕਉਧਰਸਿਤਿਸੁਜਨਕੀਧੂਰਿ॥੪॥੧੦॥ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੫॥ ਕੁਰਬਾਣੁਜਾਈਗੁਰਪੂਰੇਅ
ਪਨੇ॥ਜਿਸੁਪ੍ਰਸਾਦਿਹਰਿਹਰਿਜਪੁਜਪਨੇ॥੧॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਸੁਣਤਨਿਹਾਲ॥ਬਿਨਸਿਗਏਬਿਖਿਆਜੰਜਾਲ॥੧॥ਸਾਚਸਬਦਸਿਉ
ਲਾਗੀਪ੍ਰੀਤਿ॥ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਅਪੁਨਾਆਇਆਚੀਤਿ॥੨॥ਨਾਮੁਜਪਤਹੋਆਪਰਗਾਸੁ॥ਗੁਰਸਬਦੇਕੀਨਾਰਿਦੈਨਿਵਾਸੁ॥੩॥ਗੁਰਸਮਰਥ ਸਦਾਦਇਆ
ਲ॥ਹਰਿਜਪਿਜਪਿਨਾਨਕਭਏਨਿਹਾਲ॥੪॥੧੧॥ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੫॥ਗੁਰੁਗੁਰੁਕਰਤਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਦੀਨਦਇਆਲਭਏਕਿਰ
ਪਾਲਾਅਪਣਾਨਾਮੁਜਪਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਤਸੰਗਤਿਮਿਲਿਭਇਆਪ੍ਰਗਾਸੁ॥ਹਰਿਹਰਿਜਪਤਪੂਰਨਭਈਆਸ॥ਸਰਬਕਲਿਆ
ਣਸੂਖਮਨਿਵੂਠੇ॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਏਨਾਨਕਤੂਠੇ॥੨॥੧॥੧੨॥ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੨॥ ।ਬਿਭਾਸ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਅਵਰੁਨਦੂਜਾਠਾਉ॥ਨਾਹੀਬਿਨੁਹਰਿਨਾਉ॥ਸਰਬਸਿਧਿਕਲਿਆਨ॥ਪੂਰਨਹੋਹਿਸਗਲਕਾਮ॥੧॥ਹਰਿਕੋਨਾਮੁਜਪੀਐਨੀਤ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਅਹੰਕਾਰ
ਬਿਨਸੈਲਗੈਏਕੈਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮਿਲਾਗੈਦੂਖੁਭਾਗੈਸਰਨਿਪਾਲਨਜੋਗੁ॥ਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟੈਜਮੁਨਤੇਟੈਜਿਸੁਧੁਰਿਹੋਵੈਸੰਜੋਗੁ॥੨॥ਰੈਨਿਦਿ
ਨਸੁਧਿਆਇਹਰਿਹਰਿਤਜਹੁਮਨਕੇਭਰਮ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਹਰਿਮਿਲੈਜਿਸਹਿਪੂਰਨਕਰਮ॥੩॥ਜਨਮਜਨਮਬਿਖਾਦਬਿਨਸੇਰਾਖਿਲੀਨੇਆਪਿ॥ਮਾਤ
ਪਿਤਾਮੀਤਭਾਈਜਨਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਜਾਪਿ॥੪॥੧॥੧੩॥ਪ੍ਰਭਾਤੀਬਿਭਾਸਮ:੫ ਪੜਤਾਲ॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਰਮਰਾਮਰਾਮਰਾਮਜਾਪ॥ਕਲਿਕਲੇਸਲੋਭਮੋਹਬਿਨਸਿਜਾਇਅਹੰਤਾਪ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪੁਤਿਆਗਿਸੰਤਚਰਨਲਾਗਿਮਨੁਪਵਿਤੁਜਾਹਿਪਾਪ॥੧॥ਨਾਨਕ
ਬਾਰਿਕੁਕਛੂਨਜਾਨੈਰਾਖਨਕਉਪ੍ਰਭੁਮਾਈਬਾਪ॥੨॥੧॥੧੪॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੫॥ ਚਰਨਕਮਲਸਰਨਿਟੇਕ॥ਊਚਮੂਚਬੇਅੰਤੁਠਾਕੁ
ਰੁਸਰਬਊਪਰਿਤੁਹੀਏਕ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਦੁਖਬਿਦਾਰਦੈਨਹਾਰਬੁਧਿਬਿਬੇਕ॥੧॥ਨਮਸਕਾਰਰਖਨਹਾਰਮਨਿਅਰਾਧਿਪ੍ਰਭੂਮੇਕ॥ਸੰਤਰੇਨਕਰਉ
ਮਜਨੁਨਾਨਕਪਾਵੈਸੁਖਅਨੇਕ॥੨॥੨॥੧੫॥ਮ:੧॥੧੭॥ਮ:੩॥੭॥ਮ:੪॥੭॥ਮ:੫॥੧੫॥ ਤਿਸਕਾਜੁਮਲਾ ੪੬॥

ਰਾਗੁਪ੍ਰਭਾਤੀਬਿਭਾਸਮਹਲਾ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਦੁਬਿਧਾਬਉਰੀਮਨੁਬਉਰਾਇਆ॥ਝੂਠੈਲਾਲਚਿਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥ਲਪਟਿਰਹੀਫੁਨਿਬੰਧੁਨਪਾਇਆ॥ਸਤਿਗੁਰਰਾਖੇਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆ॥
੧॥ਨਾਮਨੁਮਰੈਨਮਾਇਆਮਰੈ॥ਜਿਨਿਕਿਛੁਕੀਆਸੋਈਜਾਣੈ ਸਬਦਿ ਭਉਸਾਗਰੁਤਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਾਇਆਸੰਚਿਰਾਜੇਅਹੰਕਾਰੀ॥ਮਾਇਆ
ਸਾਥਿਨਚਲੈਪਿਆਰੀ॥ਮਾਇਆਮਮਤਾਹੈਬਹੁਰੰਗੀ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਕੋਸਾਥਿਨਸੰਗੀ॥੨॥ਜਿਉਮਨੁਦੇਖਹਿਪਰਮਨੁਤੈਸਾ॥ਜੈਸੀਮਨਸਾਤੈਸੀਦਸਾ॥੩॥

ਭ੍ਰਮ
ਰਹਾਉ
ਆਪਿ
ਰਮ
ਵੀਚਾਰ

ਜੈਸਾ ਕਰਮੁ ਤੈਸੀ ਲਿਵ ਲਾਵੈ । ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਛਿ ਸਹਜ ਧਿਆਵੈ ।੩। ਰਾਗ ਨਾਦੁ ਮਨਿ ਦੂਜੈ ਭਾਇ । ਅੰਤਰਿ ਕਪਟੁ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਪਾਇ । ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਸੋ
ਝੀ ਪਾਇ । ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ।੪। ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ । ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ । ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸੁ ਅਮਰ ਪਦੁ ਪਾਵੈ ।

ਤਾ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਵੈ ॥

੫॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਬਿਨੁ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਈ । ਅਨੇਕ ਜਤਨ ਕਰੈ ਜੇ ਕੋਈ । ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ਸਬਦੇ ਖੋਈ । ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਸੋਈ ।੬। ਇਸੁ ਜਗ ਮ
ਹਿ ਸਬਦੁ ਕਰਣੀ ਹੈ ਸਾਰੁ । ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਹੋਰੁ ਮੋਹੁ ਗੁਬਾਰੁ । ਸਬਦੇ ਨਾਮੁ ਰਖੈ ਉਰਿ ਧਾਰਿ । ਸਬਦੇ ਗਤਿ ਮਤਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ।੭। ਅਵਰੁ ਨਾਹੀ ਕਰਣੈ
ਹਾਰੁ । ਸਾਚਾ ਆਪਿ ਅਨੂਪ ਅਪਾਰੁ । ਰਾਮ ਨਾਮ ਊਤਮ ਗਤਿ ਹੋਈ । ਨਾਨਕ ਖੋਜਿ ਲਹੈ ਜਨੁ ਕੋਈ ।੮।੧। ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧

ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਸਗਲ ਜਗੁ ਛਾਇਆ । ਕਾਮਣਿ ਦੇਖਿ ਕਾਮਿ ਲੋਭਾਇਆ । ਸੁਤ ਕੰਚਨ ਸਿਉ ਹੇਤੁ ਵਧਾਇਆ । ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਅਪਨਾ ਇਕੁ ਰਾਮੁ
ਪਰਾਇਆ ।੧। ਐਸਾ ਜਾਪੁ ਜਪਉ ਜਪਮਾਲੀ । ਦੁਖ ਸੁਖ ਪਰਹਰਿ ਭਗਤਿ ਨਿਰਾਲੀ ।੧। ਰਹਾਉ । ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ । ਸਾ
ਚ ਸਬਦਿ ਤੁਝ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇਆ । ਆਵਾਗਉਣੁ ਤੁਧੁ ਆਪਿ ਰਚਾਇਆ । ਸੇਈ ਭਗਤ ਜਿਨ ਸਚਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ।੨। ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਨ
ਰਹਰਿ ਨਿਰਬਾਣੀ । ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੀ । ਸਗਲ ਸਰੋਵਰ ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ । ਆਨਦ ਰੂਪ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਣੀ ।੩। ਭਾਉ ਭਗਤਿ
ਗੁਰਮਤੀ ਪਾਏ । ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ । ਧਾਵਤੁ ਰਾਖੈ ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ । ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ।੪। ਬਿਸਮਾਦ ਬਿਨੋਦ ਰਹੇ ਪਰਮਾਦੀ । ਗੁ
ਰਮਤਿ ਮਾਨਿਆ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ । ਦੇਖਿ ਨਿਵਾਰਿਆ ਜਲ ਮਹਿ ਆਗੀ । ਸੋ ਬੂਝੈ ਹੋਵੈ ਵਡਭਾਗੀ ।੫। ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ । ਅਨਦਿਨੁ ਜਾ
ਗੈ ਸਚਿ ਲਿਵ ਲਾਏ । ਏਕੋ ਜਾਣੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ । ਸੁਖਦਾਤਾ ਸੇਵੇ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ।੬। ਸੇਵਾ ਸੁਰਤਿ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ । ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਹਉਮੈ
ਮਾਰਿ । ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਜਾ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਏ । ਸਚੀ ਰਹਤ ਸਚਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ।੭। ਸੁਖਦਾਤਾ ਦੁਖ ਮੇਟਣਹਾਰਾ । ਅਵਰੁ ਨ ਸੂਝਸਿ ਬੀਜੀ ਕਾਰਾ । ਤਨੁ ਮਨੁ
ਧਨੁ ਹਰਿ ਆਗੈ ਰਾਖਿਆ । ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਮਹਾ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ।੮।੨। ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧। ਨਿਵਲੀ ਕਰਮ ਭੁਅੰਗਮ ਭਾਠੀ ਰੇਚਕ ਪੂਰਕ ਕੁੰਭ ਕਰੈ
। ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਛੁ ਸੋਝੀ ਨਾਹੀ ਭਰਮੇ ਭੂਲਾ ਬੂਡਿ ਮਰੈ ।੧। ਅੰਧਾ ਭਰਿਆ ਭਰਿ ਭਰਿ ਧੋਵੈ ਅੰਤਰਿ ਕੀ ਮਲੁ ਕਦੇ ਨ ਲਹੈ । ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਫੋਕਟ ਸਭ
ਕਰਮਾ ਜਿਉ ਬਾਜੀਗਰੁ ਭਰਮਿ ਭੁਲੈ ।੧। ਰਹਾਉ । ਖਟੁ ਕਰਮ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਈ । ਤੂ ਗੁਣ ਸਾਗਰੁ ਅਵਗੁਣ ਮੋਹੀ ।੧। ਮਾਇਆ ਧੰਧਾ ਧਾਵਣੀ ਦੁ

ਰਹਾਉ

ਰਮਤਿ ਕਾਰ ਬਿਕਾਰ । ਮੂਰਖੁ ਆਪੁ ਗਣਾਇਦਾ ਬੂਝਿ ਨ ਸਕੈ ਕਾਰ । ਮਨਸਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹਣੀ ਮਨਮੁਖ ਬੋਲ ਖੁਆਰ । ਮਜਨੁ ਝੂਠਾ ਚੰਡਾਲ ਕਾ ਫੋਕਟ
ਚਾਰ ਸੀਗਾਰ ।੨। ਝੂਠੀ ਮਨ ਕੀ ਮਤਿ ਹੈ ਕਰਣੀ ਬਾਦਿ ਬਿਬਾਦੁ । ਝੂਠੇ ਵਿਚਿ ਅਹੰਕਰਣੁ ਹੈ ਖਸਮ ਨ ਪਾਵੈ ਸਾਦੁ । ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਹੋਰੁ ਕਮਾਵਣਾ ਫਿਕਾ ਆ
ਵੈ ਸਾਦੁ । ਦੁਸਟੀ ਸਭਾ ਵਿਗੁਚੀਐ ਬਿਖੁ ਵਾਤੀ ਜੀਵਣ ਬਾਦਿ ।੩। ਏ ਭ੍ਰਮਿ ਭੂਲੇ ਮਰਹੁ ਨ ਕੋਈ । ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਈ । ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ
ਮੁਕਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ । ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ਮਰਹਿ ਮਰਿ ਜਾਈ ।੪। ਏਹੁ ਸਰੀਰੁ ਹੈ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਧਾਤੁ । ਇਸ ਨੋ ਵਿਆਪੈ ਸੋਗ ਸੰਤਾਪੁ । ਸੋ ਸੇਵਹੁ ਜਿਸੁ ਮਾਈ ਨ ਬਾਪੁ
।੫। ਵਿਚਹੁ ਚੂਕੈ ਤਿਸਨਾ ਅਰੁ ਆਪੁ । ਜਹ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਤਹ ਸੋਈ । ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ । ਹਿਰਦੈ ਸਚੁ ਏਹ ਕਰਣੀ ਸਾਰੁ । ਹੋਰੁ ਸਭੁ ਪ
ਖੰਡੁ ਪੂਜ ਖੁਆਰੁ ।੬। ਦੁਬਿਧਾ ਚੂਕੈ ਤਾਂ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੁ । ਘਰਿ ਬਾਹਰਿ ਏਕੋ ਕਰਿ ਜਾਣੁ । ਏਹਾ ਮਤਿ ਸਬਦੁ ਹੈ ਸਾਰੁ । ਵਿਚਿ ਦੁਬਿਧਾ ਮਾਥੈ ਪਵੈ ਛਾਰੁ ।੭
। ਕਰਣੀ ਕੀਰਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਰੁ । ਸੰਤ ਸਭਾ ਗੁਣ ਗਿਆਨੁ ਬੀਚਾਰੁ । ਮਨੁ ਮਾਰੇ ਜੀਵਤ ਮਰਿ ਜਾਣੁ । ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ ਪਛਾਣੁ ।੮।। ੩।।

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ਦਖਣੀ । ਗੋਤਮੁ ਤਪਾ ਅਹਿਲਿਆ ਇਸਤ੍ਰੀ ਤਿਸੁ ਦੇਖਿ ਇੰਦ੍ਰੁ ਲੁਭਾਇਆ । ਸਹਸ ਸਰੀਰ ਚਿਹਨ ਭਗ ਹੂਏ ਤਾ ਮਨਿ ਪਛੋਤਾ
ਇਆ ।੧। ਕੋਈ ਜਾਣਿ ਨ ਭੂਲੈ ਭਾਈ । ਸੋ ਭੂਲੈ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਭੁਲਾਏ ਬੂਝੈ ਜਿਸਹਿ ਬੁਝਾਈ ।੧। ਰਹਾਉ । ਤਿਨਿ ਹਰੀ ਚੰਦਿ ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਪਤਿ ਰਾਜੈ ਕਾਗ
ਦਿ ਕੀਮ ਨ ਪਾਈ । ਅਉਗਣੁ ਜਾਣੈ ਤ ਪੁੰਨ ਕਰੇ ਕਿਉ ਕਿਉ ਨੇਖਾਸਿ ਬਿਕਾਈ ।੨। ਕਰਉ ਅਢਾਈ ਧਰਤੀ ਮਾਗੀ ਬਾਵਨ ਰੂਪਿ ਬਹਾਨੈ । ਕਿਉ ਪਇ
ਆਲਿ ਜਾਇ ਕਿਉ ਛਲੀਐ ਜੇ ਬਲਿ ਰੂਪੁ ਪਛਾਨੈ ।੩। ਰਾਜਾ ਜਨਮੇਜਾ ਦੇ ਮਤੀ ਬਰਜਿ ਬਿਆਸਿ ਪੜਾਇਆ । ਤਿਨਿ ਕਰਿ ਜਗ ਅਠਾਰਹ ਘਾਏ ਕਿ
ਰਤੁ ਨ ਚਲੈ ਚਲਾਇਆ ।੪।

ਗਾਵਤ ਤਨਿ ਮਨੀ ॥ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ਬੋਲੀ ਗੁਰ ਸੁਬਾਣੀ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਵਰਤੈ ਤੈਸੇ ਸਾਲਾਹੀ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥੫॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਲਿਪਤੁ ਲੇਪੁ ਕਦੇ ਨ ਲਾਗੈ

ਸਦਾ ਰਹੈ ਸਰਣਾਈ ॥ ਮਨਮੁਖ ਮੁਗਧੁ ਆਗੈ ਸੋਚੈ ਨਾਹੀ ਦੁਖਿ ਲਾਗੈ ਪਛੁਤਾਈ ॥੬॥ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾ ਜਿਨਿ ਏਹ ਰਚਨਾ ਰਚੀਐ ॥ ਹਰਿ ਅਭਿਮਾ

ਨੁ ਨ ਜਾਈ ਜੀਅਹੁ ਅਭਿਮਾਨੇ ਪੈ ਪਚੀਐ ॥੭॥ ਭੁਲਣ ਵਿਚਿ ਕੀਆ ਸਭੁ ਕੋਈ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਨ ਭੁਲੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ਕੋ ਗੁਰ ਪਰ

ਸਾਦਿ ਅਘੁਲੈ ॥੮॥੪॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਆਖਣੁ ਸੁਨਣਾ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥ ਧੰਧਾ ਛੁਟਕਿ ਗਇਆ ਵੇਕਾਰੁ ॥ ਜਿਉ ਮਨਮੁਖਿ ਦੂਜੈ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥੧॥ ਸੁਣਿ ਮਨ ਅੰਧੇ ਮੂਰਖ ਗਵਾਰ ॥ ਆਵਤ ਜਾਤ ਲਾਜ ਨਹੀ ਲਾਗੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਬੂਡੈ ਬਾਰੋ ਬਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਸੁ ਮਨ

ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਬਿਨਾਸੁ ॥ ਧੁਰਿ ਹੁਕਮੁ ਲਿਖਿਆ ਤਾਂ ਕਹੀਐ ਕਾਸੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ਚੀਨੈ ਕੋਈ ॥ ਨਾਮ ਬਿਹੂਨਾ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥੨॥ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਡੋਲੈ ਲਖ ਚਉ

ਰਾਸੀ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਬੂਝੇ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸੀ ॥ ਇਹੁ ਮਨੂਆ ਖਿਨੁ ਊਭਿ ਪਇਆਲਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਛੂਟੈ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥੩॥ ਆਪੇ ਸਦੇ ਢਿਲ ਨ ਹੋਇ ॥ ਸਬ

ਦਿ ਮਰੈ ਸਹਿਲਾ ਜੀਵੈ ਸੋਇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸੋਝੀ ਕਿਸੈ ਨ ਹੋਇ ॥ ਆਪੇ ਕਰੈ ਕਰਾਵੈ ਸੋਇ ॥੪॥ ਝਗੜੁ ਚੁਕਾਵੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਹਜਿ

ਸਮਾਵੈ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਡੋਲਤ ਤਉ ਠਹਰਾਵੈ ॥ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਕਰਿ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ॥੫॥ ਅੰਤਰਿ ਜੂਠਾ ਕਿਉ ਸੁਚਿ ਹੋਇ ॥ ਸਬਦੀ ਧੋਵੈ ਵਿਰਲਾ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋ

ਈ ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ॥ ਆਵਣੁ ਜਾਣਾ ਠਾਕਿ ਰਹਾਵੈ ॥੬॥ ਭਉ ਖਾਣਾ ਪੀਣਾ ਸੁਖੁ ਸਾਰੁ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਸੰਗਤਿ ਪਾਵੈ ਪਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਬੋਲੈ ਬੋਲਾਵੈ ਪਿਆਰੁ ॥

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਕਰਣੀ ਹੈ ਸਾਰੁ ॥੭॥ ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਰਮੁ ਧਰਮੁ ਪਤਿ ਪੂਜਾ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਅਗਨੀ ਮਹਿ ਭੂੰਜਾ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ਤਉ ਮਨੁ ਭੀਜਾ ॥ ਪ੍ਰ

ਣਵਤਿ ਨਾਨਕ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ॥੮॥੫॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਅੰਤਰਿ ਪੂਜਾ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ॥੧॥

ਏਕੋ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਭ ਠਾਈ ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਦੀਸੈ ਕਿਸੁ ਪੂਜ ਚੜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਆਗੈ ਜੀਅੜਾ ਤੁਝ ਪਾਸਿ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਖ

ਹੁ ਅਰਦਾਸਿ ॥੨॥ ਸਚੁ ਜਿਹਵਾ ਹਰਿ ਰਸਨ ਰਸਾਈ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਛੂਟਸਿ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਈ ॥੩॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਪ੍ਰਭਿ ਮੇਰੈ ਕੀਏ ॥ ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ਸਿਰਿ ਕਰ

ਮਾਂ ਕੀਏ ॥੪॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਵਸਿ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ॥ ਤੀਨਿ ਸਮਾਏ ਏਕ ਕ੍ਰਿਤਾਰਥ ॥੫॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਏ ਮੁਕਤਿ ਧਿਆਨਾ ॥ ਹਰਿ ਪਦੁ ਚੀਨਿ ਭਏ ਪਰ

ਧਾਨਾ ॥੬॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਗੁਰਿ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਵਾਜੇ ਕਿਨਿ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ॥੭॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਗਤਿ ਕਿਨੈ

ਨ ਪਾਈ ॥੮॥੬॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਇਕਿ ਧੁਰਿ ਬਖਸਿ ਲਏ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਸਚੀ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥ ਹਰਿ ਰੰਗ ਰਾਤੇ ਸਦਾ ਰੰਗੁ ਸਾਚਾ ਦੁ

ਖ ਬਿਸਰੇ ਪਤਿ ਪਾਈ ॥੧॥ ਝੂਠੀ ਦੁਰਮਤਿ ਕੀ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਬਿਨਸਤ ਬਾਰ ਨ ਲਾਗੈ ਕਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨਮੁਖ ਕਉ ਦੁਖੁ ਦਰਦੁ ਵਿਆਪਸਿ

ਮਨਮੁਖਿ ਦੁਖੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਸੁਖ ਦੁਖ ਦਾਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਮੇਲਿ ਲਏ ਸਰਣਾਈ ॥੨॥ ਮਨਮੁਖ ਤੇ ਅਭ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵਸਿ ਹਉਮੈ ਪਚਹਿ ਦਿਵਾਨੇ ॥ ਇ

ਹੁ ਮਨੂਆ ਖਿਨੁ ਊਭਿ ਪਇਆਲੀ ਜਬ ਲਗਿ ਸਬਦ ਨ ਜਾਨੇ ॥੩॥ ਭੂਖ ਪਿਆਸਾ ਜਗੁ ਭਇਆ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨਹੀ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਏ ॥ ਸਹਜੈ ਸ

ਹਜੁ ਮਿਲੈ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਦਰਗਹ ਪੈਧਾ ਜਾਏ ॥੪॥ ਦਰਗਹ ਦਾਨਾ ਬੀਨਾ ਇਕੁ ਆਪੇ ਨਿਰਮਲ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥ ਆਪੇ ਸੁਰਤਾ ਸਚੁ ਵੀਚਾਰਸਿ ਆਪੇ

ਬੂਝੈ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਣੀ ॥੫॥ ਜਲੁ ਤਰੰਗ ਅਗਨੀ ਪਵਨੈ ਫੁਨਿ ਤ੍ਰੈ ਮਿਲਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਐਸਾ ਬਲੁ ਛਲੁ ਤਿਨ ਕਉ ਦੀਆ ਹੁਕਮੀ ਠਾਕਿ ਰਹਾ

ਇਆ ॥੬॥ ਐਸੇ ਜਨ ਵਿਰਲੇ ਜਗ ਅੰਦਰਿ ਪਰਖਿ ਖਜਾਨੈ ਪਾਇਆ ॥ ਜਾਤਿ ਵਰਨ ਤੇ ਭਏ ਅਤੀਤਾ ਮਮਤਾ ਲੋਭੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥੭॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਤੀਰ

ਥ ਸੇ ਨਿਰਮਲ ਦੁਖੁ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਕੇ ਚਰਨ ਪਖਾਲੈ ਜਿਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਾ ਭਾਇਆ ॥੮॥੭॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ ਅਸਟਪਦੀਆ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਵੇਖੁ ਤੂ ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਤੇਰੈ ਨਾਲਿ ॥ ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਸਬਦੇ ਖੋਜੀਐ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਲੇਹੁ ਸਮਾਲਿ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਬਦਿ ਰਪੈ ਰੰਗੁ ਹੋਇ ॥ ਸਚੀ ਭ

ਗਤਿ ਸਚਾ ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਪ੍ਰਗਟੀ ਸਾਚੀ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਏਹੁ ਸਰੀਰੁ ਹੈ ਗਿਆਨਿ ਰਤਨਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥ ਮਨਮੁਖ ਮੂਲੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ਮਾਣਸਿ

ਨਿਧਾਨ

ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਨ ਸੋਹਈ ॥੨॥ ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਾਜਿਆ ਰਖਿਆ ਹੁਕਮਸਵਾਰਿ ॥ ਧੁਰਿ ਲੇਖੁ ਲਿਖਿਆ ਸੁ ਕਮਾਵਣਾ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟਣਹਾਰੁ ॥ ਸਬਦੁ ਚੀਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਚੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰਿ ॥੩॥ ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਸਬਦੈ ਸੋਹਣਾ ਕੰਚਨੁ ਕੋਟੁ ਅਪਾਰੁ ॥੪॥ ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਏਹੁ ਜਗਤੁ ਹੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਘੋਰੰਧਾਰੁ ॥ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਕਰਿ ਪੂਜਦੇ ਮਨਮੁਖ ਅੰਧ ਗਵਾਰੁ ॥੫॥ ਜਿਥੈ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀਐ ਤਿਥੈ ਦੇਹ ਜਾਤਿ ਨ ਜਾਇ ॥ ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਦੁਖੀਏ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥੬॥ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਨਾ ਬੂਝਹਿ ਮੁਗਧ ਗਵਾਰ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਚੀਨਿਆ ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥੭॥ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਤੀ ਜਿ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਰੰਗੁ ਲਾਇ ॥ ਪਵਿਤੁ ਪਾਵਨ ਸੇ ਜਨ ਨਿਰਮਲ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੮॥ ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਹਰਿ ਕਾ ਹਾਟੁ ਹੈ ਰਖਿਆ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰਿ ॥ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਸਉਦਾ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲੈਨਿ ਸਵਾਰਿ ॥੯॥ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਮਹਿ ਮਨੁ ਲੋਹਟੁ ਹੈ ਮੋਹਿਆ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ ਪਾਰਸਿ ਭੇਟਿਐ ਕੰਚਨੁ ਭਇਆ ਕੀਮਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥੧੦॥ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਮਹਿ ਹਰਿ ਵਸੈ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਣਜੀਐ ਸਚਾ ਸਉਦਾ ਹੋਇ ॥੧੧॥੧॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਭੈ ਭਾਇ ਜਾਗੇ ਸੇ ਜਨ ਜਾਗ੍ਰਣੁ ਕਰਹਿ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਉਤਾਰਿ ॥ ਸਦਾ ਜਾਗਹਿ ਘਰੁ ਅਪਣਾ ਰਾਖਹਿ ਪੰਚ ਤਸਕਰ ਕਾਢਹਿ ਮਾਰਿ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ ਜਿਤੁ ਮਾਰਗਿ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਮਨ ਸੇਈ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਉਪਜੈ ਦੁਖੁ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਹਜੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੨॥ ਗੁਰਮਤੀ ਮੁਖ ਸੋਹਣੇ ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥ ਐਥੈ ਓਥੈ ਸੁਖੁ ਘਣਾ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਉਤਰੇ ਪਾਰਿ ॥੩॥ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਜਾਗ੍ਰਣੁ ਨ ਹੋਵਈ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਨ ਪਵਈ ਥਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖ ਦਰਿ ਢੋਈ ਨਾ ਲਹਹਿ ਭਾਇ ਦੂਜੈ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥੪॥ ਧ੍ਰਿਗੁ ਖਾਣਾ ਧ੍ਰਿਗੁ ਪੈਨਣਾ ਜਿਨ੍ਹਾ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਬਿਸਟਾ ਕੇ ਕੀੜੇ ਬਿਸਟਾ ਰਾਤੇ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਹੋਹਿ ਖੁਆਰੁ ॥੫॥ ਜਿਨ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ਤਿਨਾ ਵਿਟਹੁ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਰਹਾਂ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਉ ॥੬॥ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ਉਪਾਇ ਕਿਤੈ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਸਹਜੁ ਊਪਜੈ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇ ॥੭॥ ਹਰਿ ਸਰਣਾਈ ਭਜੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਣੈ ਜੋਗੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੁ ਹੋਗੁ ॥੮॥
੨॥ ੭॥ ੯॥

ਰਾਗੁ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ ਮਹਲਾ ੫ ਅਸਟਪਦੀਆ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਭਾਈ ਸੁਤੁ ਬਨਿਤਾ ॥ ਚੂਗਹਿ ਚੋਗ ਅਨੰਦ ਸਿਉ ਜੁਗਤਾ ॥ ਉਰਝਿ ਪਰਿਓ ਮਨ ਮੀਠ ਮੋਹਾਰਾ ॥ ਗੁਨ ਗਾਹਕ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ॥੧॥ ਏਕੁ ਹਮਾਰਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਧਰ ਏਕਾ ਮੈ ਟਿਕ ਏਕਸੁ ਕੀ ਸਿਰਿ ਸਾਹਾ ਵਡ ਪੁਰਖੁ ਸੁਆਮੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਛਲ ਨਾਗਨਿ ਸਿਉ ਮੇਰੀ ਟੂਟਨਿ ਹੋਈ ॥ ਗੁਰਿ ਕਹਿਆ ਇਹ ਝੂਠੀ ਧੋਹੀ ॥ ਮੁਖਿ ਮੀਠੀ ਖਾਈ ਕਉਰਾਇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਰਹਿਆ ਅਘਾਇ ॥੨॥ ਲੋਭ ਮੋਹ ਸਿਉ ਗਈ ਵਿਖੋਟਿ ॥ ਗੁਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲਿ ਮੋਹਿ ਕੀਨੀ ਛੋਟਿ ॥ ਇਹ ਠਗਵਾਰੀ ਬਹੁਤੁ ਘਰ ਗਾਲੇ ॥ ਹਮ ਗੁਰਿ ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਕਿਰਪਾਲੇ ॥੩॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਸਿਉ ਠਾਟੁ ਨ ਬਨਿਆ ॥ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸੁ ਮੋਹਿ ਕਾਨੀ ਸੁਨਿਆ ॥ ਜਹ ਦੇਖਉ ਤਹ ਮਹਾ ਚੰਡਾਲ ॥ ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਅਪੁਨੈ ਗੁਰਿ ਗੋਪਾਲ ॥੪॥ ਦਸ ਨਾਰੀ ਮੈ ਕਰੀ ਦੁਹਾਗਨਿ ॥ ਗੁਰਿ ਕਹਿਆ ਏਹ ਰਸਹਿ ਬਿਖਾਗਨਿ ॥ ਇਨ ਸਨਬੰਧੀ ਰਸਾਤਲਿ ਜਾਇ ॥ ਹਮ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੫॥ ਅਹੰਮੇਵ ਸਿਉ ਮਸਲਤਿ ਛੋਡੀ ॥ ਗੁਰਿ ਕਹਿਆ ਇਹੁ ਮੂਰਖੁ ਹੋਡੀ ॥ ਇਹੁ ਨੀਘਰੁ ਘਰੁ ਕਹੀ ਨ ਪਾਏ ॥ ਹਮ ਗੁਰਿ ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥੬॥ ਇਨ ਲੋਗਨ ਸਿਉ ਹਮ ਭਏ ਬੈਰਾਈ ॥ ਏਕ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਦੁਇ ਨ ਖਟਾਂਈ ॥ ਆਏ ਪ੍ਰਭ ਪਹਿ ਅੰਚਰਿ ਲਾਗਿ ॥ ਕਰਹੁ ਤਪਾਵਸੁ ਪ੍ਰਭ ਸਰਬਾਗਿ ॥੭॥ ਪ੍ਰਭ ਹਸਿ ਬੋਲੇ ਕੀਏ ਨਿਆਂਏਂ ॥ ਸਗਲ ਦੂਤ ਮੇਰੀ ਸੇਵਾ ਲਾਏ ॥ ਤੂੰ ਠਾਕੁਰੁ ਇਹੁ ਗ੍ਰਿਹੁ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਕੀਆ ਨਿਬੇਰਾ ॥੮॥੧॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਨ ਮਹਿ ਕ੍ਰੋਧੁ ਮਹਾ ਅਹੰਕਾਰਾ ॥ ਪੂਜਾ ਕਰਹਿ ਬਹੁਤੁ ਬਿਸਥਾਰਾ ॥ ਕਰਿ ਇਸਨਾਨੁ ਤਨਿ ਚਕ੍ਰ ਬਣਾਏ ॥ ਅੰਤਰ ਕੀ ਮਲੁ ਕਬ ਹੀ ਨ ਜਾਏ ॥੧॥ ਇਤੁ ਸੰਜਮਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਨ ਹੀ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਭਗਉਤੀ ਮੁਦ੍ਰਾ

ਮ

ਨੁਸੋਹਿਆਸਾਈਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਾਪੁਕਰਹਿਪੰਚਾਂਕੇਬਸਿਰੇ॥ਤੀਰਥਿਨਾਇਕਹਹਿਸਭਿਉਤਰੇ॥ਬਹੁਰਿਕਮਾਵਹਿਹੋਇਨਿਸੰਕ॥ਜਮਪੁਰਿਬਾਂਧਿਖਰੇਕਾਲੰਕ॥
੨॥ਘੂਘਰਬਾਂਧਿਬਜਾਵਹਿਤਾਲਾ॥ਅੰਤਰਿਕਪਟੁਫਿਰਹਿਬੇਤਾਲਾ॥ਵਰਮੀਮਾਰੀਸਾਪੁਨਮੂਆ॥ਪ੍ਰਭੁਸਭਕਿਛੁਜਾਨੈਜਿਨਿਤੂਕੀਆ॥੩॥ਪੂੰਅਰਤਾਪ
ਗੇਰੀਕੇਬਸਤ੍ਰਾ॥ਅਪਦਾਕਾਮਾਰਿਆਗ੍ਰਿਹਤੇਨਸਤਾ॥ਦੇਸੁਛੋਡਿਪਰਦੇਸਹਿਧਾਇਆ॥ਪੰਚਚੰਡਾਲਨਾਲੇਲੈਆਇਆ॥੪॥ਕਾਨਫਰਾਇਹਿਰਾਏਟੂ
ਕਾ॥ਘਰਿਘਰਿਮਾਂਗੈਤ੍ਰਿਪਤਾਵਨਤੇਚੂਕਾ॥ਬਨਿਤਾਛੋਡਿਬਦਨਦਰਿਪਰਨਾਰੀ॥ਵੇਸਿਨਪਾਈਐਮਹਾਦੁਖਿਆਰੀ॥੫॥ਬੋਲੈਨਾਹੀਹੋਇਬੈਠਾਮੋਨੀ
॥ਅੰਤਰਿਕਲਪਭਵਾਈਐਜੋਨੀ॥ਅੰਨਤੇਰਹਤਾਦੁਖੁਦੇਹੀਸਹਤਾ॥ਹੁਕਮੁਨਬੂਝੈਵਿਆਪਿਆਮਮਤਾ॥੬॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਕਿਨੈਨਪਾਈਪਰਮਗਤੇ॥
ਪੂਛਹੁਸਗਲਬੇਦਸਿੰਮ੍ਰਿਤੇ॥ਮਨਮੁਖਕਰਮਕਰੈਅਜਾਈ॥ਜਿਉਬਾਲੂਘਰਠਉਰਨਠਾਈ॥੭॥ਜਿਸਨੋਭਏਗੋਬਿੰਦਦਇਆਲਾ॥ਗੁਰਕਾਬ
ਚਨੁਤਿਨਬਾਧਿਓਪਾਲਾ॥ਕੋਟਿਮਧੇਕੋਈਸੰਤੁਦਿਖਾਇਆ॥ਨਾਨਕੁਤਿਨਕੈਸੰਗਿਤਰਾਇਆ॥੮॥ਜੇਹੋਵੈਭਾਗੁਤਾਦਰਸਨੁਪਾਈਐ॥ਆਪਿਤਰੈਸ
ਭੁਕੁਟੰਬੁਤਰਾਈਐ॥ਰਹਾਉਦੂਜਾ॥੨॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੫॥ਸਿਮਰਤਨਾਮੁਕਿਲਬਿਖਸਭਿਕਾਟੇ॥ਧਰਮਰਾਇਕੇਕਾਗਰਫਾਟੇ॥ਸਾਧਸੰ
ਗਤਿਮਿਲਿਹਰਿਰਸੁਪਾਇਆ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਰਿਦਮਾਹਿਸਮਾਇਆ॥੧॥ਰਾਮਰਮਤਹਰਿਹਰਿਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਤੇਰੇਦਾਸਚਰਨਸਰਨਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ
॥ਚੂਕਾਗਉਣੁਮਿਟਿਆਅੰਧਿਆਰੁ॥ਗੁਰਿਦਿਖਲਾਇਆਮੁਕਤਿਦੁਆਰੁ॥ਹਰਿਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਮਨੁਤਨੁਸਦਰਾਤਾ॥ਪ੍ਰਭੂਜਨਾਇਆਤਬਹੀਜਾਤਾ॥੨॥ਘ
ਟਿਘਟਿਅੰਤਰਿਰਵਿਆਸੋਇ॥ਤਿਸੁਬਿਨੁਬੀਜੋਨਾਹੀਕੋਇ॥ਬੈਰਬਿਰੋਧਛੇਦੇਭੈਭਰਮਾਂ॥ਪ੍ਰਭਿਪੁੰਨਿਆਤਮੈਕੀਨੇਧਰਮਾ॥੩॥ਮਹਾਤਰੰਗਤੇਕਾਂਢੈਲਾ
ਗਾ॥ਜਨਮਜਨਮਕਾਟੂਟਾਗਾਂਢਾ॥ਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁਨਾਮੁਸਮਾਲਿਆ॥ਅਪੁਨੈਠਾਕੁਰਿਨਦਰਿਨਿਹਾਲਿਆ॥੪॥ਮੰਗਲਸੂਖਕਲਿਆਣਤਿਥਾਈ॥
ਜਹਸੇਵਕਗੋਪਾਲਗੁਸਾਈ॥ਪ੍ਰਭਸੁਪ੍ਰਸੰਨਭਏਗੋਪਾਲ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਮਿਟੇਬਿਤਾਲ॥੫॥ਹੋਮਜਗਉਰਧਤਪਪੂਜਾ॥ਕੋਟਿਤੀਰਥਇਸਨਾਨੁਕ
ਰੀਜਾ॥ਚਰਨਕਮਲਨਿਮਖਰਿਦੈਧਾਰੇ॥ਗੋਬਿੰਦਜਪਤਸਭਿਕਾਰਜਸਾਰੇ॥੬॥ਊਚੇਤੇਊਚਾਪ੍ਰਭਥਾਨੁ॥ਹਰਿਜਨਲਾਵਹਿਸਹਜਿਧਿਆਨੁ॥ਦਾਸਦਾਸਨਕੀ
ਬਾਂਛਉਧੂਰਿ॥ਸਰਬਕਲਾਪ੍ਰੀਤਮਭਰਪੂਰਿ॥੭॥ਮਾਤਪਿਤਾਹਰਿਪ੍ਰੀਤਮੁਨੇਰਾ॥ਮੀਤਸਾਜਨਭਰਵਾਸਾਤੇਰਾ॥ਕਰੁਗਹਿਲੀਨੇਅਪੁਨੇਦਾਸ॥ਜਪਿ
ਜੀਵੈਨਾਨਕਗੁਣਤਾਸ॥੮॥੩॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਕਾਜੁਮਲਾ॥ ਚਉਪਦੇ ੪੬॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ੧੨॥ਜੁਮਲਾ ੫੮॥

ਰਾਗੁਪ੍ਰਭਾਤੀਬਾਣੀਸ੍ਰੀਕਬੀਰਜੀਕੀ॥ਬਿਭਾਸ॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਮਰਨਜੀਵਨਕੀਸੰਕਾਨਾਸੀ॥ਆਪਨਰੰਗਿਸਹਜਿਪਰਗਾਸੀ॥੧॥ਪ੍ਰਗਟੀਜੋਤਿਮਿਟਿਆਅੰਧਿਆਰਾ॥ਰਾਮਰਤਨੁਪਾਇਆਕਰਤਬੀਚਾਰਾ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਹਅਨੰਦੁਦੁਖੁਦੂਰਿਪਇਆਨਾ॥ਮਨੁਮਾਨਕੁਲਿਵਤਤੁਲੁਕਾਨਾ॥੨॥ਜੋਕਿਛੁਹੋਆਸੁਤੇਰਾਭਾਣਾ॥ਜੋਇਵਬੂਝੈਸੁਸਹਜਿਸਮਾ
ਣਾ॥੩॥ਕਹਤੁਕਬੀਰੁਕਿਲਬਿਖਗਏਖੀਣਾ॥ਮਨੁਭਇਆਜਗਜੀਵਨਲੀਣਾ॥੪॥੧॥ਪ੍ਰਭਾਤੀ॥ ਅਲਹੁਏਕੁਮਸੀਤਿਬਸਤੁਹੈਅਵਰੁਮੁਲ
ਖੁਕਿਸੁਕੇਰਾ॥ਹਿੰਦੂਮੂਰਤਿਨਾਮਨਿਵਾਸੀਦੁਹਮਹਿਤਤੁਨਹੇਰਾ॥੧॥ਅਲਹਰਾਮਜੀਵਉਤੇਰੇਨਾਈ॥ਤੂਕਰਿਮਿਹਰਾਮਤਿਸਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ
॥ਦਖਨਦੇਸਿਹਰੀਕਾਬਾਸਾਪਛਿਮਿਅਲਹਮੁਕਾਮਾ॥ਦਿਲਮਹਿਖੋਜਿਦਿਲੈਦਿਲਿਖੋਜਹੁਏਹੀਠਉਰਮੁਕਾਮਾ॥੨॥ਬ੍ਰਹਮਨਗਿਆਸਕਰਹਿਚਉਬੀ
ਸਾਕਾਜੀਮਹਰਮਜਾਨਾ॥ਗਿਆਰਹਿਮਾਸਪਾਸਕੈਰਾਖੇਏਕੈਮਾਹਿਨਿਧਾਨਾ॥੩॥ਕਹਾਉਡੀਸੇਮਜਨੁਕੀਆਕਿਆਮਸੀਤਿਸਿਰੁਨਾਂਏਂ॥ਦਿਲਮਹਿ
ਕਪਟੁਨਿਵਾਜਗੁਜਾਰੈਕਿਆਹਜਕਾਬੈਜਾਂਏਂ॥੪॥ਏਤੇਅਉਰਤਿਮਰਦਾਸਾਜੇਏਸਭਰੂਪਤੁਮਾਰੇ॥ਕਬੀਰੁਪੂੰਗਰਾਰਾਮਅਲਹਕਾਸਭਗੁਰਪੀ
ਰਹਮਾਰੇ॥੫॥ਕਹਤੁਕਬੀਰੁਸੁਨਹੁਨਰਨਰਵੈਪਰਹੁਏਕਕੀਸਰਨਾ॥ਕੇਵਲਨਾਮੁਜਪਹੁਰੇਪ੍ਰਾਨੀਤਬਹੀਨਿਹਚੈਤਰਨਾ॥੬॥੨॥
ਪ੍ਰਭਾਤੀ॥ਅਵਲਿਅਲਹਨੂਰੁਉਪਾਇਆਕੁਦਰਤਿਕੇਸਭਬੰਦੇ॥ਏਕਨੂਰਤੇਸਭੁਜਗੁਉਪਜਿਆਕਉਨਭਲੇਕੋਮੰਦੇ॥੧॥ਲੋਗਾ

ਕਉਨ ਭਲੇ ਕੋ ਮੰਦੇ॥ ਲੋਗਾ ਭਰਮਿ ਨ ਭੂਲਹੁ ਭਾਈ॥ ਖਾਲਕੁ ਖਲਕ ਖਲਕ ਮਹਿ ਖਾਲਕੁ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਸ੍ਰਬ ਠਾਂਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਮਾਟੀ ਏਕ ਅਨੇਕ ਭਾਂਤਿ ਕਰਿ ਸਾਜੀ ਸਾਜਨਹਾਰੈ॥ ਨਾ ਕਛੁ ਪੋਚ ਮਾਟੀ ਕੇ ਭਾਂਡੇ ਨਾ ਕਿਛੁ ਪੋਚ ਕੁੰਭਾਰੈ॥੨॥ ਸਭ ਮਹਿ ਸਚਾ ਏਕੋ ਸੋਈ ਤਿਸ ਕਾ ਕੀਆ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੋਈ॥ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਨੈ ਸੁ ਏਕੋ ਜਾਨੈ ਬੰਦਾ ਕਹੀਐ ਸੋਈ॥੩॥ ਅਲਹੁ ਅਲਖੁ ਨ ਜਾਈ ਲਖਿਆ ਗੁਰਿ ਗੁੜੁ ਦੀਨਾ ਮੀਠਾ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਮੇਰੀ ਸੰਕਾ ਨਾਸੀ ਸਰਬ ਨਿਰੰਜਨੁ ਡੀਠਾ॥੪॥੩॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ॥ ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਕਹਹੁ ਮਤ ਝੂਠੇ ਝੂਠਾ ਜੋ ਨ ਬਿਚਾਰੈ॥ ਜਉ ਸਭ ਮਹਿ ਏਕੁ ਖੁਦਾਇ ਕਹਤ ਹਉ ਤਉ ਕਿਉ ਮੁਰਗੀ ਮਾਰੈ॥੧॥ ਮੁਲਾਂ ਕਹਹੁ ਨਿਆਉ ਖੁਦਾਈ॥ ਤੇਰੇ ਮਨ ਕਾ ਭਰਮੁ ਨ ਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਪਕਰਿ ਜੀਉ ਆਨਿਆ ਦੇਹ ਬਿਨਾਸੀ ਮਾਟੀ ਕਉ ਬਿਸਮਿਲਿ ਕੀਆ॥ ਜੋਤਿ ਸਰੂਪ ਅਨਾਹਤ ਲਾਗੀ ਕਹੁ ਹਲਾਲੁ ਕਿਆ ਕੀਆ॥੨॥ ਕਿਆ ਉਜੂ ਪਾਕੁ ਕੀਆ ਮੁਹੁ ਧੋਇਆ ਕਿਆ ਮਸੀਤਿ ਸਿਰੁ ਲਾਇਆ॥ ਜਉ ਦਿਲ ਮਹਿ ਕਪਟੁ ਨਿਵਾਜ ਗੁਜਾਰਹੁ ਕਿਆ ਹਜ ਕਾਬੈ ਜਾਇਆ॥੩॥ ਤੂੰ ਨਾਪਾਕੁ ਪਾਕੁ ਨਹੀ ਸੂਝਿਆ ਤਿਸ ਕਾ ਮਰਮੁ ਨ ਜਾਨਿਆ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਭਿਸਤਿ ਤੇ ਚੂਕਾ ਦੋਜਕ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ॥੪॥੪॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ॥ ਸੁੰਨ ਸੰਧਿਆ ਤੇਰੀ ਦੇਵ ਦੇਵਾਕਰ ਅਧਪਤਿ ਆਦਿ ਸਮਾਈ॥ ਸਿਧ ਸਮਾਧਿ ਅੰਤੁ ਨਹੀ ਪਾਇਆ ਲਾਗਿ ਰਹੇ ਸਰਨਾਈ॥੧॥ ਲੇਹੁ ਆਰਤੀ ਹੋ ਪੁਰਖ ਨਿਰੰਜਨ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਜਹੁ ਭਾਈ॥ ਠਾਢਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨਿਗਮ ਬੀਚਾਰੈ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖਿਆ ਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਤਤੁ ਤੇਲੁ ਨਾਮੁ ਕੀਆ ਬਾਤੀ ਦੀਪਕੁ ਦੇਹ ਉਜੀਆਰਾ॥ ਜੋਤਿ ਲਾਇ ਜਗਦੀਸ ਜਗਾਇਆ ਬੂਝੈ ਬੂਝਨਹਾਰਾ॥੨॥ ਪੰਚੇ ਸਬਦ ਅਨਾਹਦ ਬਾਜੇ ਸੰਗੇ ਸਾਰਿੰਗਪਾਨੀ॥ ਕਬੀਰ ਦਾਸ ਤੇਰੀ ਆਰਤੀ ਕੀਨੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਿਰਬਾਨੀ॥੩॥੫॥

॥ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਮਨ ਕੀ ਬਿਰਥਾ ਮਨੁ ਹੀ ਜਾਨੈ ਕੈ ਬੂਝਲ ਆਗੈ ਕਹੀਐ॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਰਾਮੁ ਰਵਾਂਈ ਮੈ ਡਰੁ ਕੈਸੇ ਚਹੀਐ॥੧॥ ਬੇਧੀਅਲੇ ਗੋਪਾਲ ਗੋਸਾਈ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਰਵਿਆ ਸਰਬੇ ਠਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਮਾਨੈ ਹਾਟੁ ਮਾਨੈ ਪਾਟੁ ਮਾਨੈ ਹੈ ਪਾਸਾਰੀ॥ ਮਾਨੈ ਬਾਸੈ ਨਾਨਾ ਭੇਦੀ ਭਰਮਤੁ ਹੈ ਸੰਸਾਰੀ॥੨॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਏਹੁ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ਦੁਬਿਧਾ ਸਹਜਿ ਸਮਾਣੀ॥ ਸਭੋ ਹੁਕਮੁ ਹੁਕਮੁ ਹੈ ਆਪੇ ਨਿਰਭਉ ਸਮਤੁ ਬੀਚਾਰੀ॥੩॥ ਜੋ ਜਨ ਜਾਨਿ ਭਜਹਿ ਪੁਰਖੋਤਮੁ ਤਾ ਚੀ ਅਬਿਗਤੁ ਬਾਣੀ॥ ਨਾਮਾ ਕਹੈ ਜਗਜੀਵਨੁ ਪਾਇਆ ਹਿਰਦੈ ਅਲਖ ਬਿਡਾਣੀ॥੪॥੧॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਜੁਗੋ ਜੁਗੁ ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਨਿਆ॥ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਰਾਮੁ ਰਹਿਆ ਰਵਿ ਐਸਾ ਰੂਪੁ ਬਖਾਨਿਆ॥੧॥ ਗੋਬਿਦੁ ਗਾਜੈ ਸਬਦੁ ਬਾਜੈ॥ ਆਨਦ ਰੂਪੀ ਮੇਰੋ ਰਾਮਈਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਬਾਵਨ ਬੀਖੂ ਬਾਨੈ ਬੀਖੇ ਬਾਸੁ ਤੇ ਸੁਖ ਲਾਗਿਲਾ॥ ਸਰਬੇ ਆਦਿ ਪਰਮਲਾਦਿ ਕਾਸਟ ਚੰਦਨੁ ਭੈਇਲਾ॥੨॥ ਤੁਮ ਚੇ ਪਾਰਸੁ ਹਮ ਚੇ ਲੋਹਾ ਸੰਗੇ ਕੰਚਨੁ ਭੈਇਲਾ॥ ਤੂ ਦਇਆਲੁ ਰਤਨੁ ਲਾਲੁ ਨਾਮਾ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇਲਾ॥੩॥੨॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ॥ ਅਕੁਲ ਪੁਰਖ ਇਕੁ ਚਲਿਤੁ ਉਪਾਇਆ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਅੰਤਰਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਲੁਕਾਇਆ॥੧॥ ਜੀਅ ਕੀ ਜੋਤਿ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਈ॥ ਤੈ ਮੈ ਕੀਆ ਸੁ ਮਾਲੂਮੁ ਹੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਜਿਉ ਪ੍ਰਗਾਸਿਆ ਮਾਟੀ ਕੁੰਭੇਉ॥ ਆਪ ਹੀ ਕਰਤਾ ਬੀਠੁਲੁ ਦੇਉ॥੨॥ ਜੀਅ ਕਾ ਬੰਧਨੁ ਕਰਮੁ ਬਿਆਪੈ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕੀਆ ਸੁ ਆਪੈ ਆਪੈ॥੩॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਮਦੇਉ ਇਹੁ ਜੀਉ ਚਿਤਵੈ ਸੁ ਲਹੈ॥ ਅਮਰੁ ਹੋਇ ਸਦ ਆਕੁਲ ਰਹੈ॥੪॥੩॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ ਕੀ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਤਨਿ ਚੰਦਨੁ ਮਸਤਕਿ ਪਾਤੀ॥ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਕਰ ਤਲ ਕਾਤੀ॥ ਠਗ ਦਿਸਟਿ ਬਗਾ ਲਿਵ ਲਾਗਾ॥ ਦੇਖਿ ਬੈਸਨੋ ਪ੍ਰਾਨ ਮੁਖ ਭਾਗਾ॥੧॥ ਕਲਿ ਭਗਵਤ ਬੰਦ ਚਿਰਾਮੰ॥ ਕ੍ਰੂਰ ਦਿਸਟਿ ਰਤਾ ਨਿਸਿ ਬਾਦੰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਨਿਤਪ੍ਰਤਿ ਇਸਨਾਨੁ ਸਰੀਰੰ॥ ਦੁਇ ਧੋਤੀ ਕਰ

ਕਰਿਮੁਖਖੀਰੰ॥ਰਿਦੈਛੁਰੀਸੰਧਿਆਨੀ॥ਪਰਦਰਬੁਹਿਰਨਕੀਬਾਨੀ॥੨॥ਸਿਲਪੂਜਸਿਚਕ੍ਰਗਣੇਸੰ॥ਨਿਸਿਜਾਗਸਿਭਗਤਿਪ੍ਰਵੇਸੰ॥ਪਗ
ਨਾਚਸਿਚਿਤੁਅਕਰਮੰ॥ਏਲੰਪਟਨਾਚਅਧਰਮੰ॥੩॥ਮ੍ਰਿਗਆਸਣੁਤੁਲਸੀਮਾਲਾ॥ਕਰਊਜਲਤਿਲਕੁਕਪਾਲਾ॥ਰਿਦੈਕੂੜੁਕੰਠਿਰੁਦ੍ਰਾਖੰ॥ਰੇ
ਲੰਪਟਕ੍ਰਿਸਨੁਅਭਾਖੰ॥੪॥ਜਿਨਿਆਤਮਤਤੁਨਚੀਨਿਆ॥ਸਭਫੋਕਟਧਰਮਅਬੀਨਿਆ॥ਕਹੁਬੇਣੀਗੁਰਮੁਖਿਧਿਆਵੈ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਬਾਟ
ਨਪਾਵੈ॥੫॥੧॥ਭਗਤਾਕੀਬਾਣੀਕਾਜੁਮਲਾ੯੯॥

੧ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁਅਕਾਲ

ਸਲੋਕਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀਮਹਲਾ੧ ਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਪੜ੍ਹਿਪੁਸਤਕਸੰਧਿਆਬਾਦੰ॥ਸਿਲਪੂਜਸਿਬਗੁਲਸਮਾਧੰ॥ਮੁਖਿਝੂਠਬਿਭੂਖਨਸਾਰੰ॥ਤ੍ਰੈਪਾਲਤਿਹਾਲਬਿਚਾਰੰ॥ਗਲਿਮਾਲਾਤਿਲਕਲਿਲਾ
ਟੰ॥ਦੁਇਧੋਤੀਬਸਤ੍ਰਕਪਾਟੰ॥ਜੋਜਾਨਸਿਬ੍ਰਹਮੰਕਰਮੰ॥ਸਭਫੋਕਟਨਿਸਚੈਕਰਮੰ॥ਕਹੁਨਾਨਕਨਿਸਚੌਧਿਆਵੈ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਬਾਟਨਪਾਵੈ॥੧
ਨਿਹਫਲੰਤਸਿਜਨਮਸਜਾਵਦਬ੍ਰਹਮਨਬਿੰਦਤੇ॥ਸਾਗਰੰਸੰਸਾਰਸਗੁਰਪਰਸਾਦੀਤਰਹਿਕੇ॥ਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥੁਹੈਕਹੁਨਾਨਕਬੀਚਾਰਿ॥ਕਾਰ
ਣੁਕਰਤੇਵਸਿਹੈਜਿਨਿਕਲਰਖੀਧਾਰਿ॥੨॥ਜੋਗਸਬਦੰਗਿਆਨਸਬਦੰਬੇਦਸਬਦੰਤਬ੍ਰਾਹਮਣਹ॥ਖਤ੍ਰੀਸਬਦੰਸੂਰਸਬਦੰਸੂਦ੍ਰਸਬਦੰਪਰਾ
ਕ੍ਰਿਤਹ॥ਸਰਬਸਬਦੰਤਏਕਸਬਦੰਜੇਕੋਜਾਨਸਿਭੇਉ॥ਨਾਨਕਤਾਕੋਦਾਸੁਹੈਸੋਈਨਿਰੰਜਨੁਦੇਉ॥੩॥ਏਕਕ੍ਰਿਸਨੰਤਸਰਬਦੇਵਾਦੇਵਦੇਵਾਤਆ
ਤਮਹ॥ਆਤਮੰਸ੍ਰੀਬਾਸਦੇਵਸਿਜੇਕੋਜਾਨਸਿਭੇਵ॥ਨਾਨਕਤਾਕੋਦਾਸੁਹੈਸੋਈਨਿਰੰਜਨੁਦੇਵ॥੪॥

੧ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁਅਕਾਲਮੂਰਤਿ

ਸਲੋਕਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀਮਹਲਾ੫॥ ਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਕਤੰਚਮਾਤਾਕਤੰਚਪਿਤਾਕਤੰਚਬਨਿਤਾਬਿਨੋਦਸੁਤਹ॥ਕਤੰਚਭ੍ਰਾਤਮੀਤਹਿਤਬੰਧਵਕਤੰਚਮੋਹਕੁਟੰਬਤੇ॥ਕਤੰਚਚਪਲਮੋਹਨੀਰੂ
ਪੰਪੇਖੰਤੇਤਿਆਗੰਕਰੋਤਿ॥ਰਹੰਤਸੰਗਭਗਵਾਨਸਿਮਰਣਨਾਨਕਲਬਧੰਅਚੁਤਤਨਹ॥੧॥ਧ੍ਰਿਗੰਤਮਾਤਪਿਤਾਸਨੇਹੰਧ੍ਰਿਗਸਨੇਹੰਭ੍ਰਾਤ
ਬਾਂਧਵਹ॥ਧ੍ਰਿਗਸਨੇਹੰਬਨਿਤਾਬਿਲਾਸਸੁਤਹ॥ਧ੍ਰਿਗਸਨੇਹੰਗ੍ਰਿਹਾਰਥਕਹ॥ਸਾਧਸੰਗਸਨੇਹਸਤ੍ਯਿੰਸੁਖਯੰਬਸੰਤਿਨਾਨਕਹ॥੨॥ਮਿਥ੍ਯੰਤ
ਦੇਹੰਖੀਣੰਤਬਲਨੰ॥ਬਰਧੰਤਿਜਰੂਆਹਿਤ੍ਯੰਤਮਾਇਆ॥ਅਤ੍ਯੰਤਆਸਾਆਥਿਤਭਵਨੰ॥ਗਨੰਤਸ੍ਵਾਸਾਭੈਯਾਨਧਰਮੰ॥ਪਤੰਤਿਮੋਹਕੂਪ
ਦੁਰਲਭਦੇਹੰਤਤਆਸ੍ਰਯੰਨਾਨਕ॥ਗੋਬਿੰਦਗੋਬਿੰਦਗੋਬਿੰਦਗੋਪਾਲਕ੍ਰਿਪਾ॥੩॥ਕਾਚਕੋਟੰਰਚੰਤਿਤੋਯੰਲੇਪਨੰਰਕਤਚਰਮਣਹ॥
ਨਵੰਤਦੁਆਰੰਭੀਤਰਹਿਤੰਬਾਇਰੂਪੰਅਸਥੰਭਨਹ॥ਗੋਬਿੰਦਨਾਮੰਨਹਸਿਮਰੰਤਿਅਗਿਆਨੀਜਾਨੰਤਿਅਸਥਿਰੰ॥ਦੁਰਲਭਦੇਹਉਧਰੰ
ਤਸਾਧਸਰਣਨਾਨਕ॥ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰੇਜਪੰਤਿ॥੪॥ਸੁਭੰਤਤੁਯੰਅਚੁਤਗੁਣਗੰਪੂਰਨੰਬਹੁਲੋਕ੍ਰਿਪਾਲਾ॥ਗੰਭੀਰੰਊ
ਚੈਸਰਬਗਿਅਪਾਰਾ॥ਭ੍ਰਿਤਿਆਪ੍ਰਿਅੰਬਿਸ੍ਰਾਮਚਰਣੰ॥ਅਨਾਥਨਾਥੇਨਾਨਕਸਰਣੰ॥੫॥ਮ੍ਰਿਗੀਪੇਖੰਤਬਧਿਕਪ੍ਰਹਾਰੇਣਲਖਆਵ
ਧਹ॥ਅਹੋਜਸਰਖੇਣਗੋਪਾਲਹਨਾਨਕਰੋਮਨਛੇਦਤੇ॥੬॥ਬਹੁਜਤਨਕਰਤਾਬਲਵੰਤਕਾਰੀਸੇਵੰਤਸੂਰਾਚਤੁਰਦਿਸਹ॥ਬਿਖ
ਮਥਾਨਬਸੰਤਊਚਹਨਹਸਿਮਰੰਤਮਰਣੰਕਦਾਂਚਹ॥ਹੋਵੰਤਿਆਗਿਆਭਗਵਾਨਪੁਰਖਹਨਾਨਕਕੀਟੀਸਾਸਅਕਰਖਤੇ॥੭॥
ਸਬਦੰਰਤੰਹਿਤੰਮਇਆਕੀਰਤੰਕਲੀਕਰਮਕ੍ਰਿਤੁਆ॥ਮਿਟੰਤਤਤ੍ਰਾਗਤਭਰਮਮੋਹੰ॥ਭਗਵਾਨਰਮਣੰਸਰਬਤ੍ਰਥਾਨੰ॥

ਦ੍ਰਿਸਟਤ੍ਰਅੰ ਅਗੋਚਰ ਪਸਰਨੰ ॥ ਬਸੰਤ ਸਾਧ ਰਸਨਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਿਅੰ ਜਾਪੁ ਜਪਨਾ ॥੮॥ ਘਟੰਤ ਰੂਪੰ ਘਟੰਤ ਦੀ
ਪੰ ਘਟੰਤ ਰਵਿ ਸਸੀਅਰ ਨਖੵਤ੍ਰ ਗਗਨੰ ॥ ਘਟੰਤ ਬਸੁਧਾ ਗਿਰਿ ਤਰ ਸਿਖੰਡੰ ॥ ਘਟੰਤ ਲਲਨਾ ਸੁਤ ਭ੍ਰਾਤ ਹੀਤੰ ॥ ਘਟੰਤ ਕਨਿਕ ਮਾ
ਨਕ ਮਾਇਆ ਸ੍ਵਰੂਪੰ ॥ ਨਹ ਘਟੰਤ ਕੇਵਲ ਗੋਪਾਲ ਅਚੁਤ ॥ ਅਸਥਿਰੰ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਜਨਾ ॥੯॥ ਨਹ ਬਿਲੰਬ ਧਰਮੰ ਬਿਲੰਬ
ਪਾਪੰ ॥ ਦ੍ਰਿੜੰਤ ਨਾਮੰ ਤਜੰਤ ਲੋਭੰ ॥ ਸਰਣਿ ਸੰਤੰ ਕਿਲਬਿਖ ਨਾਸੰ ॥ ਪ੍ਰਾਪਤੰ ਧਰਮ ਲਖੵਿਣ ਨਾਨਕ ਜਿਹ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਮਾਧਵਹ ॥੧੦
॥ ਮਿਰਤ ਮੋਹੰ ਅਲਪ ਬੁਧੵੰ ਰਚੰਤਿ ਬਨਿਤਾ ਬਿਨੋਦ ਸਾਹੰ ॥ ਜੌਬਨ ਬਹਿਕ੍ਰਮ ਕਨਿਕ ਕੁੰਡਲਹ ॥ ਬਚਿਤ੍ਰ ਮੰਦਿਰ ਸੋਭੰਤਿ ਬਸਤ੍ਰਾ ॥
ਇਤੵੰਤ ਮਾਇਆ ਬੵਾਪਿਤੰ ॥ ਹੇ ਅਚੁਤ ਸਰਣਿ ਸੰਤ ਨਾਨਕ ਭੋ ਭਗਵਾਨਏ ਨਮਹ ॥੧੧॥ ਜਨਮੰ ਤ ਮਰਣੰ ਹਰਖੰ ਤ ਸੋਗੰ ਭੋਗੰ ਤ
ਰੋਗੰ ॥ ਊਚੰ ਤ ਨੀਚੰ ਨਾਨੑਾ ਸੁ ਮੂਚੰ ॥ ਰਾਜੰ ਤ ਮਾਨੰ ਅਭਿਮਾਨੰ ਤ ਹੀਨੰ ॥ ਪ੍ਰਵਿਰਤਿ ਮਾਰਗੰ ਵਰਤੰਤਿ ਬਿਨਾਸਨੰ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਭਜਨ ਸਾਧ
ਸੰਗੇਣ ਅਸਥਿਰੰ ਨਾਨਕ ਭਗਵੰਤ ਭਜਨਾਸਨੰ ॥੧੨॥ ਕਿਰਪੰਤ ਹਰੀਅੰ ਮਤਿ ਤਤੁ ਗਿਆਨੰ ॥ ਬਿਗਸੀਧੵਿ ਬੁਧਾ ਕੁਸਲ ਥਾਨੰ ॥
ਬਸੵੰਤਿ ਰਿਖਿਅੰ ਤਿਆਗਿ ਮਾਨੰ ॥ ਸੀਤਲੰਤ ਰਿਦਯੰ ਦ੍ਰਿੜੁ ਸੰਤ ਗਿਆਨੰ ॥ ਰਹੰਤ ਜਨਮੰ ਹਰਿ ਦਰਸ ਲੀਣਾ ॥ ਬਾਜੰਤ ਨਾਨਕ ਸਬਦ
ਬੀਣਾਂ ॥੧੩॥ ਕਹੰਤ ਬੇਦਾ ਗੁਣੰਤ ਗੁਨੀਆ ਸੁਣੰਤ ਬਾਲਾ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ॥ ਦ੍ਰਿੜੰਤ ਸੁਬਿਦਿਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥ ਨਾਮ ਦਾ
ਨੁ ਜਾਚੰਤ ਨਾਨਕ ਦੈਨਹਾਰ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲਾ ॥੧੪॥ ਨਹ ਚਿੰਤਾ ਮਾਤ ਪਿਤ ਭ੍ਰਾਤਹ ਨਹ ਚਿੰਤਾ ਕਛੁ ਲੋਕ ਕਹ ॥ ਨਹ ਚਿੰਤਾ ਬਨਿਤਾ ਸੁਤ ਮੀ
ਤਹ ॥ ਪ੍ਰਵਿਰਤਿ ਮਾਇਆ ਸਨਬੰਧਨਹ ॥ ਦਇਆਲ ਏਕ ਭਗਵਾਨ ਪੁਰਖਹ ਨਾਨਕ ਸਰਬ ਜੀਅ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕਹ ॥੧੫॥ ਅਨਿਤ੍ਯ ਵਿ
ਤੰ ਅਨਿਤ੍ਯ ਚਿਤੰ ਅਨਿਤ੍ਯ ਆਸਾ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਪ੍ਰਕਾਰੰ ॥ ਅਨਿਤ੍ਯ ਹੇਤੰ ਅਹੰ ਬੰਧੰ ਭਰਮ ਮਾਇਆ ਮਲਨੰ ਬਿਕਾਰੰ ॥ ਫਿਰੰਤ ਜੋਨਿ
ਅਨੇਕ ਜਠਰਾਗਨਿ ਨਹ ਸਿਮਰੰਤ ਮਲੀਣ ਬੁਧੵੰ ॥ ਹੇ ਗੋਬਿੰਦ ਕਰਤ ਮਇਆ ਨਾਨਕ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਣ ਸਾਧ ਸੰਗਮਹ ॥੧੬॥ ਗਿ
ਰੰਤ ਗਿਰਿ ਪਤਿਤ ਪਾਤਾਲੰ ਜਲੰਤ ਦੇਦੀਪੵ ਬੈਸ੍ਵਾਂਤਰਹ ॥ ਬਹੰਤਿ ਅਗਾਹ ਤੋਯੰ ਤਰੰਗੰ ਦੁਖੰਤ ਗ੍ਰਹ ਚਿੰਤਾ ਜਨਮੰ ਤ ਮਰਣਹ ॥ ਅ
ਨੇਕ ਸਾਧਨੰ ਨ ਸਿਧੵਤੇ ਨਾਨਕ ॥ ਅਸਥੰਭੰ ਅਸਥੰਭੰ ਅਸਥੰਭੰ ਸਬਦ ਸਾਧ ਸ੍ਵਜਨਹ ॥੧੭॥ ਘੋਰ ਦੁਖੵੰ ਅਨਿਕ ਹਤੵੰ ਜਨਮ ਦਾਰਿਦ੍ਰੰ ਮਹਾ ਬਿਖਾਦੰ ॥
ਮਿਟੰਤ ਸਗਲ ਸਿਮਰੰਤ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨਾਨਕ ਜੈਸੇ ਪਾਵਕ ਕਾਸਟ ਭਸਮੰ ਕਰੋਤਿ ॥੧੮॥ ਅੰਧਕਾਰ ਸਿਮਰਤ ਪ੍ਰਕਾਸੰ ਗੁਣ ਰਮੰਤ ਅਘ ਖੰਡ
ਨਾ ॥ ਰਿਦ ਬਸੰਤਿ ਭੈ ਭੀਤ ਦੂਤਹ ਕਰਮ ਕਰਤ ਮਹਾ ਨਿਰਮਲਹ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਰਹੰਤ ਸ੍ਰੋਤਾ ਸੁਖ ਸਮੂਹ ਅਮੋਘ ਦਰਸਨਹ ॥ ਸਰਣ
ਜੋਗੰ ਸੰਤ ਪ੍ਰਿਅ ਨਾਨਕ ਸੋ ਭਗਵਾਨ ਖੇਮੰ ਕਰੋਤਿ ॥੧੯॥ ਪਾਛੰ ਕਰੋਤਿ ਅਗ੍ਰਣੀਵਹ ਨਿਰਾਸੰ ਆਸ ਪੂਰਨਹ ॥ ਨਿਰਧਨ ਭਯੰ ਧਨਵੰਤਹ
ਰੋਗੀਅੰ ਰੋਗ ਖੰਡਨਹ ॥ ਭਗਤੵੰ ਭਗਤਿ ਦਾਨੰ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਣ ਕੀਰਤਨਹ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੁਰਖਹ ਦਾਤਾਰਹ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਕਿੰ ਨ ਲਭੵਤੇ ॥
੨੦॥ ਅਧਰੰ ਧਰੰ ਧਾਰਣਹ ਨਿਰਧਨੰ ਧਨ ਨਾਮ ਨਰਹਰਹ ॥ ਅਨਾਥ ਨਾਥ ਗੋਬਿੰਦਹ ਬਲਹੀਣ ਬਲ ਕੇਸਵਹ ॥ ਸਰਬ ਭੂਤ ਦਯਾਲ
ਅਚੁਤ ਦੀਨ ਬਾਂਧਵ ਦਾਮੋਦਰਹ ॥ ਸਰਬਗੵ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਭਗਵਾਨਹ ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਕਰੁਣਾ ਮਯਹ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਬਸੰਤ ਬਾਸ
ਦੇਵਹ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸੁਰਹ ॥ ਜਾਚੰਤਿ ਨਾਨਕ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਪ੍ਰਸਾਦੰ ਨਹ ਬਿਸਰੰਤਿ ਨਹ ਬਿਸਰੰਤਿ ਨਾਰਾਇਣਹ ॥੨੧॥ ਨਹ ਸਮਰਥੰ
ਨਹ ਸੇਵਕੰ ਨਹ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਰਮ ਪੁਰਖੋਤਮੰ ॥ ਤਵ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਿਮਰਤੇ ਨਾਮੰ ਨਾਨਕ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਰੰ ॥੨੨॥ ਭਰਣ ਪੋਖਣ ਕਰੰਤ ਜੀਆ ਬਿ
ਸ੍ਰਾਮ ਛਾਦਨ ਦੇਵੰਤ ਦਾਨੰ ॥ ਸ੍ਰਿਜੰਤ ਰਤਨ ਜਨਮ ਚਤੁਰ ਚੇਤਨਹ ॥ ਵਰਤੰਤਿ ਸੁਖ ਆਨੰਦ ਪ੍ਰਸਾਦਹ ॥ ਸਿਮਰੰਤ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਹਰੇ ॥ ਅਨਿਤ੍ਯ ਰਚਨਾ ਨਿਰਮੋਹ ਤੇ ॥੨੩॥ ਦਾਨੰ ਪਰਾ ਪੂਰਬੇਣ ਭੁੰਚੰਤੇ ਮਹੀਪਤੇ ॥ ਬਿਪਰੀਤ ਬੁਧੵੰ ਮਾਰਤ ਲੋਕਹ ਨਾਨਕ ਚਿਰੰਕਾਲ ਦੁਖ
ਭੋਗਤੇ ॥੨੪॥

ਬ੍ਰਿਥਾ ਅਨੁਗ੍ਰਹੰ ਗੋਬਿੰਦਹ ਜਸ੍ਯ ਸਿਮਰਣ ਰਿਦੰਤਰਹ ॥ ਆਰੋਗ੍ਯੰ ਮਹਾ ਰੋਗ੍ਯੰ ਬਿਸਿਮ੍ਰਿਤੇ ਕਰੁਣਾ ਮਯਹ ॥ ਰਮਣੰ ਕੇਵਲੰ ਕੀਰਤਨੰ ਸੁਧਰਮੰ ਦੇ
ਹ ਧਾਰਣਹ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਨਾਰਾਇਣ ਨਾਨਕ ਪੀਵਤੰ ਸੰਤ ਨ ਤ੍ਰਿਪ੍ਯਤੇ ॥੨੬॥ ਸਹਣ ਸੀਲ ਸੰਤੰ ਸਮ ਮਿਤ੍ਰਸ੍ਯ ਦੁਰਜਨਹ ॥ ਨਾਨਕ ਭੋਜਨ ਅ
ਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰੇਣ ਨਿੰਦਕ ਆਵਧ ਹੋਇ ਉਪਤਿਸਟਤੇ ॥੨੭॥ ਤਿਰਸਕਾਰ ਨਹ ਭਵੰਤਿ ਨਹ ਭਵੰਤਿ ਮਾਨ ਭੰਗਨਹ ॥ ਸੋਭਾ ਹੀਨ ਨਹ ਭਵੰਤਿ ਨਹ ਪੋ
ਹੰਤਿ ਸੰਸਾਰ ਦੁਖਨਹ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਮ ਜਪੰਤਿ ਮਿਲਿ ਸਾਧ ਸੰਗਹ ਨਾਨਕ ਸੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਸੁਖ ਬਾਸਨਹ ॥੨੮॥ ਸੈਨਾ ਸਾਧ ਸਮੂਹ ਸੂਰ ਅਜਿਤੰ ਸੰ
ਨਾਹੰ ਤਨਿ ਨਿੰਮ੍ਰਤਾਹ ॥ ਆਵਧਹ ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ਰਮਣੰ ਓਟ ਗੁਰ ਸਬਦ ਕਰ ਚਰਮਣਹ ॥ ਆਰੂੜਤੇ ਅਸ੍ਵ ਰਥ ਨਾਗਹ ਬੁਝੰਤੇ ਪ੍ਰਭ ਮਾਰ
ਗਹ ॥ ਬਿਚਰਤੇ ਨਿਰਭਯੰ ਸਤ੍ਰੁ ਸੈਨਾ ਧਾਯੰਤੇ ਗੋਪਾਲ ਕੀਰਤਨਹ ॥ ਜਿਤਤੇ ਬਿਸ੍ਵ ਸੰਸਾਰਹ ਨਾਨਕ ਵਸ੍ਯੰ ਕਰੋਤਿ ਪੰਚ ਤਸਕਰਹ ॥੨੯॥
ਮ੍ਰਿਗ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਗੰਧਰਬ ਨਗਰੰ ਦ੍ਰੁਮ ਛਾਯਾ ਰਚਿ ਦੁਰਮਤਿਹ ॥ ਤਤਹ ਕੁਟੰਬ ਮੋਹ ਮਿਥਿਆ ਸਿਮਰੰਤਿ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਰਾਮ ਨਾਮਹ ॥੩੦॥ ਨਚ ਬਿ
ਦਿਆ ਨਿਧਾਨ ਨਿਗਮੰ ਨਚ ਗੁਣਗ੍ਯ ਨਾਮ ਕੀਰਤਨਹ ॥ ਨਚ ਰਾਗ ਰਤਨ ਕੰਠੰ ਨਹ ਚੰਚਲ ਚਤੁਰ ਚਾਤੁਰਹ ॥ ਭਾਗ ਉਦਿਮ ਲਬਧ੍ਯੰ ਮਾਇ
ਆ ਨਾਨਕ ਸਾਧਸੰਗਿ ਖਲ ਪੰਡਿਤਹ ॥੩੧॥ ਕੰਠ ਰਮਣੀਯ ਰਾਮ ਰਾਮ ਮਾਲਾ ਹਸਤ ਊਚ ਪ੍ਰੇਮ ਧਾਰਣੀ ॥ ਜੀਹ ਭਣਿ ਜੋ ਉਤਮ ਸਲੋਕ ਉਧ
ਰਣੰ ਨੈਨ ਨੰਦਨੀ ॥੩੨॥ ਗੁਰ ਮੰਤ੍ਰ ਹੀਣਸ੍ਯ ਜੋ ਪ੍ਰਾਣੀ ਧ੍ਰਿਗੰਤ ਜਨਮ ਭ੍ਰਸਟਣਹ ॥ ਕੂਕਰਹ ਸੂਕਰਹ ਗਰਧਭਹ ਕਾਕਹ ਸਰਪਨਹ ਤੁਲਿ
ਖਲਹ ॥੩੩॥ ਚਰਣਾਰਬਿੰਦ ਭਜਨੰ ਰਿਦਯੰ ਨਾਮ ਧਾਰਣਹ ॥ ਕੀਰਤਨੰ ਸਾਧਸੰਗੇਣ ਨਾਨਕ ਨਹ ਦ੍ਰਿਸਟੰਤਿ ਜਮਦੂਤਨਹ ॥੩੪॥ ਨਚ ਦੁ
ਰਲਭੰ ਧਨੰ ਰੂਪੰ ਨਚ ਦੁਰਲਭੰ ਸ੍ਵਰਗ ਰਾਜਨਹ ॥ ਨਚ ਦੁਰਲਭੰ ਭੋਜਨੰ ਬਿੰਜਨੰ ਨਚ ਦੁਰਲਭੰ ਸ੍ਵਛ ਅੰਬਰਹ ॥ ਨਚ ਦੁਰਲਭੰ
ਸੁਤ ਮਿਤ੍ਰ ਭ੍ਰਾਤ ਬਾਂਧਵ ਨਚ ਦੁਰਲਭੰ ਬਨਿਤਾ ਬਿਲਾਸਹ ॥ ਨਚ ਦੁਰਲਭੰ ਬਿਦਿਆ ਪ੍ਰਬੀਣੰ ਨਚ ਦੁਰਲਭੰ ਚਤੁਰ ਚੰਚਲ
ਹ ॥ ਦੁਰਲਭੰ ਏਕ ਭਗਵਾਨ ਨਾਮਹ ਨਾਨਕ ਲਬਧ੍ਯੰ ਸਾਧਸੰਗਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰਭੰ ॥੩੫॥ ਜਤ ਕਤਹ ਤਤਹ ਦ੍ਰਿਸਟੰ ਸ੍ਵਰਗ ਮਰਤ ਪਯਾਲ
ਲੋਕਹ ॥ ਸਰਬਤ੍ਰ ਰਮਣੰ ਗੋਬਿੰਦਹ ਨਾਨਕ ਲੇਪ ਛੇਪ ਨ ਲਿਪ੍ਯਤੇ ॥੩੬॥ ਬਿਖਯਾ ਭਯੰਤਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੰ ਦ੍ਰੁਸਟਾਂ ਸਖਾ ਸ੍ਵਜਨਹ ॥
ਦੁਖੰ ਭਯੰਤਿ ਸੁਖ੍ਯੰ ਭੈ ਭੀਤੰ ਤ ਨਿਰਭਯਹ ॥ ਥਾਨ ਬਿਹੂਨ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ਨਾਮੰ ਨਾਨਕ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਰਹ ॥੩੭॥ ਸਰਬ ਸੀਲ ਮਮੰ ਸੀਲੰ ਸਰਬ ਪਾਵਨ ਮ
ਮ ਪਾਵਨਹ ॥ ਸਰਬ ਕਰਤਬ ਮਮੰ ਕਰਤਾ ਨਾਨਕ ਲੇਪ ਛੇਪ ਨ ਲਿਪ੍ਯਤੇ ॥੩੮॥ ਨਹ ਸੀਤਲੰ ਚੰਦ੍ਰ ਦੇਵਹ ਨਹ ਸੀਤਲੰ ਬਾਵਨ ਚੰਦ
ਨਹ ॥ ਨਹ ਸੀਤਲੰ ਸੀਤ ਰੁਤੇਣ ਨਾਨਕ ਸੀਤਲੰ ਸਾਧ ਸ੍ਵਜਨਹ ॥੩੯॥ ਮੰਤ੍ਰੰ ਰਾਮ ਰਾਮ ਨਾਮੰ ਧ੍ਯਾਨੰ ਸਰਬਤ੍ਰ ਪੂਰਨਹ ॥ ਗ੍ਯਾਨੰ ਸਮ ਦੁਖ
ਸੁਖੰ ਜੁਗਤਿ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਵੈਰਣਹ ॥ ਦਯਾਲੰ ਸਰਬਤ੍ਰ ਜੀਆ ਪੰਚ ਦੋਖ ਬਿਵਰਜਿਤਹ ॥ ਭੋਜਨੰ ਗੋਪਾਲ ਕੀਰਤਨੰ ਅਲਪ ਮਾਯਾ ਜਲ ਕਮ
ਲ ਰਹਤਹ ॥ ਉਪਦੇਸੰ ਸਮ ਮਿਤ੍ਰ ਸਤ੍ਰਹ ਭਗਵੰਤ ਭਗਤਿ ਭਾਵਨੀ ॥ ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਨਹ ਸ੍ਰੋਤਿ ਸ੍ਰਵਣੰ ਆਪੁ ਤ੍ਯਿਾਗਿ ਸਗਲ ਰੇਣੁਕਹ ॥ ਖ
ਟ ਲਖ੍ਯਣ ਪੂਰਨੰ ਪੁਰਖਹ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਸਾਧ ਸ੍ਵਜਨਹ ॥੪੦॥ ਅਜਾ ਭੋਗੰਤ ਕੰਦ ਮੂਲੰ ਬਸੰਤੇ ਸਮੀਪਿ ਕੇਹਰਹ ॥ ਤਤ੍ਰ ਗਤੇ ਸੰਸਾਰਹ ਨਾ
ਨਕ ਸੋਗ ਹਰਖੰ ਬਿਆਪਤੇ ॥੪੧॥ ਛਲੰ ਛਿਦ੍ਰੰ ਕੋਟਿ ਬਿਘਨੰ ਅਪਰਾਧੰ ਕਿਲਬਿਖ ਮਲੰ ॥ ਭਰਮ ਮੋਹੰ ਮਾਨ ਅਪਮਾਨੰ ਮਦੰ ਮਾਯਾ ਬਿਆ
ਪਿਤੰ ॥ ਮ੍ਰਿਤ੍ਯੁ ਜਨਮ ਭ੍ਰਮੰਤਿ ਨਰਕਹ ਅਨਿਕ ਉਪਾਵੰ ਨ ਸਿਧ੍ਯਤੇ ॥ ਨਿਰਮਲੰ ਸਾਧ ਸੰਗਹ ਜਪੰਤਿ ਨਾਨਕ ਗੋਪਾਲ ਨਾਮੰ ॥ ਰਮੰਤਿ ਗੁਣ ਗੋਬਿੰ
ਦ ਨਿਤ ਪ੍ਰਤਹ ॥੪੨॥ ਤਰਣ ਸਰਣ ਸੁਆਮੀ ਰਮਣ ਸੀਲ ਪਰਮੇਸੁਰਹ ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥਹ ਦਾਨੁ ਦੇਤ ਪ੍ਰਭੁ ਪੂਰਨਹ ॥ ਨਿਰਾਸ
ਆਸ ਕਰਣੰ ਸਗਲ ਅਰਥ ਆਲਯਹ ॥ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਸਿਮਰੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਗਲ ਜਾਚੰਤ ਜਾਚਿਕਹ ॥੪੩॥ ਦੁਰਗਮ ਸਥਾਨ ਸੁਗਮੰ ਮਹਾ ਦੂ
ਖ ਸਰਬ ਸੂਖਣਹ ॥ ਦੁਰਬਚਨ ਭੇਦ ਭਰਮੰ ਸਾਕਤ ਪਿਸਨੰ ਤ ਸੁਰਜਨਹ ॥ ਅਸਥਿਤੰ ਸੋਗ ਹਰਖੰ ਭੈ ਖੀਣੰ ਤ ਨਿਰਭਵਹ ॥ ਭੈ ਅਟਵੀ

ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮਗ੍ਰਿਹਬਾਸੰਧਾਮਲਖਰੂਪਲਭਮਾਇਆ॥ਸਾਧਸੰਗਮਅਸਰਮਰਮਣੰਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਦਯਾਲਹਰਣੰ॥੪੪॥ਹੇਅਜਿਤਸੂਰਸੰਗ੍ਰਾਮੰ
ਅਤਿਬਲਨਾਬਹੁਮਰਦਨਹ॥ਗਣਗੰਧ੍ਰਬਦੇਵਮਾਨੁਖ੍ਯ੍ਯੰਪਸੁਪੰਖੀਬਿਮੋਹਨਹ॥ਹਰਿਕਰਣਹਾਰੰਨਮਸਕਾਰੰਸਰਣਿਨਾਨਕਜਗਦੀਸ੍ਵਰਹ॥ ੪੫॥
ਹੇਕਾਮੰਨਰਕਬਿਸ੍ਰਾਮੰਬਹੁਜੋਨੀਭ੍ਰਮਾਵਣਹ॥ਚਿਤਹਰਣੰਤ੍ਰੈਲੋਕਗੰਮ੍ਯ੍ਯੰਜਪਤਪਸੀਲਬਿਦਾਰਣਹ॥ਅਲਪਸੁਖਅਵਿਤਚੰਚਲਊ
ਚਨੀਚਸਮਾਵਣਹ॥ਤਵਭੈਬਿਮੁੰਚਿਤਸਾਧਸੰਗਮਓਟਨਾਨਕਨਾਰਾਇਣਹ॥੪੬॥ਹੇਕਲਿਮੂਲਕ੍ਰੋਧੰਕਦੰਚਕਰੁਣਾਨਉਪਰਜਤੇ॥ਬਿ
ਖਯੰਤਜੀਵੰਵਸ੍ਯ੍ਯੰਕਰੋਤਿਨਿਰਤ੍ਯ੍ਯੰਕਰੋਤਿਜਥਾਮਰਕਟਹ॥ਅਨਿਕਸਾਸਨਤਾੜੰਤਿਜਮਦੂਤਹਤਵਸੰਗੇਅਧਮੰਨਰਹ॥ਦੀਨਦੁਖ
ਭੰਜਨਦਯਾਲਪ੍ਰਭੁਨਾਨਕਸਰਬਜੀਅਰਖ੍ਯ੍ਯਾਕਰੋਤਿ॥੪੭॥ਹੇਲੋਭਾਲੰਪਟਸੰਗਸਿਰਮੋਰਹਅਨਿਕਲਹਰੀਕਲੋਲਤੇ॥ਧਾਵੰਤਜੀਆਬਹੁ
ਪ੍ਰਕਾਰੰਅਨਿਕਭਾਂਤਿਬਹੁਡੋਲਤੇ॥ਨਚਮਿਤ੍ਰੰਨਚਇਸਟੰਨਚਬਾਧਵਨਚਮਾਤਪਿਤਾਤਵਲਜਯਾ॥ਅਕਰਣੰਕਰੋਤਿਅਖਾਦ੍ਯ੍ਯਿਖਾ
ਦ੍ਯ੍ਯੰਅਸਾਜ੍ਯ੍ਯੰਸਾਜਿਸਮਜਯਾ॥ਤ੍ਰਾਹਿਤ੍ਰਾਹਿਸਰਣਿਸੁਆਮੀਬਿਗ੍ਯ੍ਯਾਪ੍ਤਿਨਾਨਕਹਰਿਨਰਹਰਹ॥੪੮॥ਹੇਜਨਮਮਰਣਮੂਲੰਅਹੰਕਾਰੰ
ਪਾਪਾਤਮਾ॥ਮਿਤ੍ਰੰਤਜੰਤਿਸਤ੍ਰੰਦ੍ਰਿੜੰਤਿਅਨਿਕਮਾਇਆਬਿਸ੍ਤੀਰਨਹ॥ਆਵੰਤਜਾਵੰਤਥਕੰਤਜੀਆਦੁਖਸੁਖਬਹੁਭੋਗਣਹ॥ਭ੍ਰਮਭ
ਯਾਨਉਦਿਆਨਰਮਣੰਮਹਾਬਿਕਟਅਸਾਧਰੋਗਣਹ॥ਬੈਦ੍ਯ੍ਯੰਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸ੍ਵਰਆਰਾਧਿਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਹਰੇ॥੪੯॥ਹੇਪ੍ਰਾਣਨਾ
ਥਗੋਬਿੰਦਹਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨਜਗਦਗੁਰੋ॥ਹੇਸੰਸਾਰਤਾਪਹਰਣਹਕਰੁਣਾਮੈਸਭਦੁਖਹਰੋ॥ਹੇਸਰਣਿਜੋਗਦਯਾਲਹਦੀਨਾਨਾਥਮਯਾਕ
ਰੋ॥ਸਰੀਰਸ੍ਵਸਥਖੀਣਸਮਏਸਿਮਰੰਤਿਨਾਨਕਰਾਮਦਾਮੋਦਰਮਾਧਵਹ॥੫੦॥ਚਰਣਕਮਲਸਰਣੰਰਮਣੰਗੋਪਾਲਕੀਰਤਨਹ॥
ਸਾਧਸੰਗੇਣਤਰਣੰਨਾਨਕਮਹਾਸਾਗਰਭੈਦੁਤਰਹ॥੫੧॥ਸਿਰਮਸ੍ਤਕਰਖ੍ਯ੍ਯਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮੰਹਸ੍ਤਕਾਯਾਰਖ੍ਯ੍ਯਾਪਰਮੇਸ੍ਵਰਹ॥ਆਤਮਰ
ਖ੍ਯ੍ਯਾਗੋਪਾਲਸੁਆਮੀਧਨਚਰਣਰਖ੍ਯ੍ਯਾਜਗਦੀਸ੍ਵਰਹ॥ਸਰਬਰਖ੍ਯ੍ਯਾਗੁਰਦਯਾਲਹਭੈਦੂਖਬਿਨਾਸਨਹ॥ਭਗਤਿਵਛਲਅਨਾਥਨਾਥੇ
ਸਰਣਿਨਾਨਕਪੁਰਖਅਚੁਤਹ॥੫੨॥ਜੇਨਕਲਾਧਾਰਿਓਆਕਾਸੰਬੈਸੰਤਰੰਕਾਸਟਬੇਸਟੰ॥ਜੇਨਕਲਾਸਸਿਸੂਰਨਖ੍ਯ੍ਯਤ੍ਰਜੋਤ੍ਯ੍ਯਿੰਸਰੀਰ
ਧਾਰਣੰ॥ਜੇਨਕਲਾਮਾਤਗਰਭਪ੍ਰਤਿਪਾਲੰਨਹਛੇਦੰਤਜਠਰਰੋਗਣਹ॥ਤੇਨਕਲਾਅਸਥੰਭੰਸਰੋਵਰੰਨਾਨਕਨਹਛਿਜੰਤਿਤਰੰਗਤੋਯਣਹ॥
੫੩॥ਗੁਸਾਂਈਗਰਿਸ੍ਟਰੂਪੇਣਸਿਮਰਣੰਸਰਬਤ੍ਰਜੀਵਣਹ॥ਲਬਧ੍ਯ੍ਯੰਸੰਤਸੰਗੇਣਨਾਨਕਸ੍ਵਛਮਾਰਗਹਰਿਭਗਤਣਹ॥੫੪॥ਮਸ
ਕੰਭਗਨੰਤਸੈਲੰਕਰਦਮੰਤਰੰਤਪਪੀਲਕਹ॥ਸਾਗਰੰਲੰਘੰਤਿਪਿੰਗੰਤਮਪਰਗਾਸਅੰਧਕਹ॥ਸਾਧਸੰਗੇਣਿਸਿਮਰੰਤਿਗੋਬਿੰਦਸਰਣਿ
ਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਹਰੇ॥੫੫॥ਤਿਲਕਹੀਣੰਜਥਾਬਿਪ੍ਰਾਅਮਰਹੀਣੰਜਥਾਰਾਜਨਹ॥ਆਵਧਹੀਣੰਜਥਾਸੂਰਾਨਾਨਕਧਰਮਹੀਣੰਤਥਾਬੈਸ੍ਨ
ਵਹ॥੫੬॥ਨਸੰਖੰਨਚਕ੍ਰੰਨਗਦਾਨਸਿਆਮੰ॥ਅਸ੍ਚਰਜਰੂਪੰਰਹੰਤਜਨਮੰ॥ਨੇਤਨੇਤਕਥੰਤਿਬੇਦਾ॥ਊਚਮੂਚਅਪਾਰਗੋਬਿੰਦਹ॥ਬ
ਸੰਤਿਸਾਧਰਿਦਯੰਅਚੁਤਹ॥ਬੁਝੰਤਿਨਾਨਕਬਡਭਾਗੀਅਹ॥੫੭॥ਉਦਿਆਨਬਸਨੰਸੰਸਾਰੰਸਨਬੰਧੀਸਿਆਲਖਰਹ॥ਬਿਖਮਸ
ਥਾਨਮਨਮੋਹਮਦਿਰੰਮਹਾਂਅਸਾਧਪੰਚਤਸਕਰਹ॥ਹੀਤਮੋਹਭੈਭਰਮਭ੍ਰਮਣੰਅਹੰਫਾਂਸਤੀਖ੍ਯ੍ਯਣਕਠਿਨਹ॥ਪਾਵਕਤੋਅਸਾਧਘੋਰੰ
ਅਗਮਤੀਰਨਹਲੰਘਨਹ॥ਭਜੁਸਾਧਸੰਗਿਗੋਪਾਲਨਾਨਕਹਰਿਚਰਣਸਰਣਉਧਰਣਕ੍ਰਿਪਾ॥੫੮॥ਕ੍ਰਿਪਾਕਰੰਤਗੋਬਿੰਦਗੋਪ
ਲਹਿਸਗਲ੍ਯ੍ਯੰਰੋਗਖੰਡਣਹ॥ਸਾਧਸੰਗੇਣਿਗੁਣਰਮਤਨਾਨਕਸਰਣਿਪੂਰਨਪਰਮੇਸੁਰਹ॥੫੯॥ਸਿਆਮਲੰਮਧੁਰਮਾਨੁਖ੍ਯ੍ਯੰਰਿਦਯੰਭੂ
ਮਿਵੈਰਣਹ॥ਨਿਵੰਤਿਹੋਵੰਤਿਮਿਥਿਆਚੇਤਨੰਸੰਤਸ੍ਵਜਨਹ॥੬੦॥ਅਚੇਤਮੂੜਾਨਜਾਣੰਤਘਟੰਤਸਾਸਾਨਿਤਪ੍ਰਤੇ॥ਛਿਜੰਤਮ
ਹਾਸੁੰਦਰੀਕਾਂਇਆਕਾਲਕੰਨਿਆਗ੍ਰਾਸਤੇ॥ਰਚੰਤਿਪੁਰਖਹਕੁਟੰਬਲੀਲਾਅਨਿਤਆਸਾਬਿਖਿਆਬਿਨੋਦ॥ਭ੍ਰਮੰਤਿਭ੍ਰਮੰਤਿਬਹੁਜ

ਤ੍ਰਿਣਸਮਾਨ

ਨਮਧਾਰੀਓਸਰਣਨਾਨਕਕਰੁਣਾਮਯਹ ॥੬੧॥ ਤਿਲਕਿਣਬੇਣੇਰਸਗੋਮਧਰਧਿਆਨੁਰਗੀ ॥ ਸਤਤੰਧਰਮਬਾਣੀਅਦਰਤਏਥਹਿਸੁਧਅਛ
ਣਾ ॥ ਗੋਬਿੰਦਚਲਣੇਨਰਮਾਧਵੋ ॥੬੨॥ ਗਰਬੰਤਨਾਰੀਮਦੋਨਮਤੰ ਬਲਵੰਤਬਲਾਤਕਾਰਣਹ ॥ ਚਰਣਕਮਲਨਹਭਜੰਤੰ ਧ੍ਰਿਗਜਨਮ
ਣਹ ॥ ਹੇਪਪੀਲਕਾਗ੍ਰਸਟੇਗੋਬਿੰਦਸਿਮਰਣਤੁਯੰਧਨੇ ॥ ਨਾਨਕਅਨਿਕਬਾਰਨਮੋਨਮਹ ॥੬੩॥ ਤ੍ਰਿਣੰਤਮੇਰੰਸਹਕੰਤਹਰੀਅੰ ਬੂਡੰਤਤ
ਰੀਅੰ ਊਣੰਤਭਰੀਅੰ ਅੰਧਕਾਰਕੋਟਿਸੂਰਉਜਾਰੰ ॥ ਬਿਨਵੰਤਨਾਨਕਹਰਿਗੁਰਦਯਾਰੰ ॥੬੪॥ ਬ੍ਰਹਮਣਹਸੰਗਿਉਧਰਣੰ ਬ੍ਰਹਮਕਰਮ
ਜਿਪੂਰਣਹ ॥ ਆਤਮਰਤੰਸੰਸਾਰਗਹੰਤੇ ਨਰਨਾਨਕਨਿਹਫਲਹ ॥੬੫॥ ਪਰਦਰਬਹਿਰਣੰ ਬਹੁਬਿਘਨਕਰਣੰ ਉਚਰਣੰਸਰਬ
ਜੀਅਕਹ ॥ ਲਉਲਈਤ੍ਰਿਸਨਾਅਤਿਪਤਿਮਨਏਕਰਮਕਰਤਸਸੂਕਰਹ ॥੬੬॥ ਮਤੇਸਮੇਵਚਰਣੰ ਉਧਰਣੰਭੈਦੁਤਰਹ ॥ ਅਨੇਕ
ਪਾਤਕਹਰਣੰਨਾਨਕਸਾਧਸੰਗਮਨਸੰਸਯਹ ॥ ੬੭ ॥

ਗਾਥਾਮਹਲਾ੫ ॥ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਕਰਪੂਰਪੁਹਪਸੁਗੰਧਾਪਰਸਮਾਨੁਖ੍ਯਦੇਹੰਮਲੀਣੰ ॥ ਮਜਾਰੁਧਿਰਦ੍ਰੁਗੰਧਾਨਾਨਕਅਥਗਰਬੇਣਅਗ੍ਯਾਨਣੋ ॥੧॥ ਪਰਮਾਣੋਪਰਜੰਤਆਕ
ਸਹਦੀਪਲੋਅਸਿਖੰਡਣਹ ॥ ਗਛੇਣਨੈਣਭਾਰੇਣਨਾਨਕਬਿਨਾਸਾਧੂਨਸਿਧਤੇ ॥੨॥ ਜਾਣੋਸਤਿਹੋਵੰਤੋਮਰਣੋਦ੍ਰਿਸਟੇਣਮਿਥਿਆ ॥ ਕੀਰਤ
ਸਾਥਚਲੰਥੋਭਣੰਤਨਾਨਕਸਾਧਸੰਗੇਣ ॥੩॥ ਮਾਯਾਚਿਤਭਰਮੇਣਇਸਟਮਿਤ੍ਰੇਖੁਬਾਂਧਵਹ ॥ ਲਬਧੰਸਾਧਸੰਗੇਣਨਾਨਕਸੁਖਅਸਥਾਨ
ਗੁਪਾਲਭਜਣੰ ॥੪॥ ਮੈਲਾਗਰਸੰਗੇਣਨਿੰਮੁਬਿਰਖਸਿਚੰਦਨਹ ॥ ਨਿਕਟਿਬਸੰਤੋਬਾਂਸੋਨਾਨਕਅਹੰਬੁਧਨਬੋਹਤੇ ॥੫॥ ਗਾਥਾਗੁੰਫ
ਗੁਪਾਲਕਥੰਮਥੰਮਾਨਮਰਦਨਹ ॥ ਹਤੰਪੰਚਸਤ੍ਰੇਣਨਾਨਕਹਰਿਬਾਣੇਪ੍ਰਹਾਰਣਹ ॥੬॥ ਬਚਨਸਾਧਸੁਖਪੰਥਾਲਹੰਥਾਬਡਕਰਮਣ
ਹ ॥ ਰਹੰਤਜਨਮਮਰਣੇਨ ॥ ਰਮਣੰਨਾਨਕਹਰਿਕੀਰਤਨਹ ॥੭॥ ਪਤ੍ਰਭੁਰਿਜੇਣਝੜੀਯੰਨਹਜੜੀਅੰਪੇਡਸੰਪਤਾ ॥ ਨਾਮਬਿਹੂਣਬਿਖਮ
ਤਾਨਾਨਕਬਹੰਤਜੋਨਿਬਾਸਰੋਰੈਣੀ ॥੮॥ ਭਾਵਨੀਸਾਧਸੰਗੇਣਲਭੰਤੰਬਡਭਾਗਣਹ ॥ ਹਰਿਨਾਮਗੁਣਰਮਣੰਨਾਨਕਸੰਸਾਰਸਾਗਰ
ਨਹਬਿਆਪਣਹ ॥੯॥ ਗਾਥਾਗੂੜਅਪਾਰੰਸਮਝਣੰਬਿਰਲਾਜਨਹ ॥ ਸੰਸਾਰਕਾਮਤਜਣੰਨਾਨਕਗੋਬਿੰਦਰਮਣੰਸਾਧਸੰਗਮਹ ॥
੧੦॥ ਸੁਮੰਤ੍ਰਸਾਧਬਚਨਾਕੋਟਿਦੋਖਬਿਨਾਸਨਹ ॥ ਹਰਿਚਰਣਕਮਲਧ੍ਯਾਨੰਨਾਨਕਕੁਲਸਮੂਹਉਧਾਰਣਹ ॥੧੧॥ ਸੁੰਦਰਮੰਦਰਸੈਣ
ਹ ॥ ਜੇਣਮਧਹਰਿਕੀਰਤਨਹ ॥ ਮੁਕਤੇਰਮਣਗੋਬਿੰਦਹਨਾਨਕਲਬਧੰਬਡਭਾਗਣਹ ॥੧੨॥ ਹਰਿਲਬਧੋਮਿਤ੍ਰਸੁਮਿਤੋ ॥ ਬਿਦਾਰਣਕ
ਦੇਨਚਿਤੋ ॥ ਜਾਕਾਅਸਥਲੁਤੋਲੁਅਮਿਤੋ ॥ ਸੋਈਨਾਨਕਸਖਾਜੀਅਸੰਗਿਕਿਤੋ ॥੧੩॥ ਅਪਜਸੰਮਿਟੰਤਸਤਪੁਤ੍ਰਹ ॥ ਸਿਮਰਤਬਰਿਦੈ
ਗੁਰਮੰਤ੍ਰਣਹ ॥ ਪ੍ਰੀਤਮਭਗਵਾਨਅਚੁਤਨਾਨਕਸੰਸਾਰਸਾਗਰਤਾਰਣਹ ॥੧੪॥ ਮਰਣੰਬਿਸਰਣੰਗੋਬਿੰਦਹ ॥ ਜੀਵਣੰਹਰਿਨਾਮਧਿਆਵਣਹ ॥
ਲਭਣੰਸਾਧਸੰਗੇਣਨਾਨਕਹਰਿਪੂਰਬਲਿਖਣਹ ॥੧੫॥ ਦਸਨਬਿਹੂਨਭੁਯੰਗੰਮੰਤ੍ਰੰਗਾਰੁੜੀਨਿਵਾਰੰ ॥ ਬਿਆਧਿਉਪਾੜਣਸੰਤੰਨਾਨਕਲ
ਬਧਿ[illegible]ਕਰਮਣਹ ॥੧੬॥ ਜਥਕਥਰਮਣੰ ਸਰਣੰ ਸਰਬਤ੍ਰਜੀਅਣਹ ॥ ਤਥਲਗਣੰਪ੍ਰੇਮਨਾਨਕਪਰਸਾਦੰਗੁਰਦਰਸਨਹ ॥
੧੭॥ ਚਰਣਾਰਬਿੰਦਮਨਬਿਧੰ ॥ ਸਿਧੰਸਰਬਕੁਸਲਣਹ ॥ ਗਾਥਾਗਾਵੰਤਨਾਨਕਭਬੰਪਰਾਪੂਰਬਣਹ ॥੧੮॥ ਸੁਭਬਚਨਰਮਣੰਗਵਣੰ
ਸਾਧਸੰਗੇਣਉਧਰਣਹ ॥ ਸੰਸਾਰਸਾਗਰੰਨਾਨਕਪੁਨਰਪਿਜਨਮਨਲਭਤੇ ॥੧੯॥ ਬੇਦਪੁਰਾਣਸਾਸਤ੍ਰਬੀਚਾਰੰ ॥ ਏਕੰਕਾਰਨਾਮਉਰਧਾਰੰ ॥ ਕੁ
ਲਹਿਸੰਮੂਹਿਸਗਲਉਧਾਰੰ ॥ ਬਡਭਾਗੀਨਾਨਕਕੋਤਾਰੰ ॥੨੦॥ ਸਿਮਰਣੰਗੋਬਿੰਦਨਾਮੰਉਧਰਣੰਕੁਲਸਮੂਹਣਹ ॥ ਲਬਧਿਅੰਸਾਧਸੰ
ਗੇਣਨਾਨਕਵਡਭਾਗੀਭੇਟੰਤਿਦਰਸਨਹ ॥੨੧॥ ਸਰਬਦੋਖਪਰੰਤਿਆਗੀਸਰਬਧਰਮਦ੍ਰਿੜੰਤਣਹ ॥ ਲਬਧੇਣਿਸਾਧਸੰਗੇਣਿ

ਜੋ ਐਸੋ ਹੈ ਹੋਵੰਤੋ ਹਰਨ ਕੁਰਨ ਸੰਪੂਰਣਹ ॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗਮ ਕੋਟੇ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਾਰਣਹ ॥੨੩॥ ਸੁਖੇਣ ਬੈਣ ਰਤਨੰ ਰਚਨੰ ਕਸੁੰਭ ਰੰਗਣਹ ॥ ਰੋਗ ਸੋਗ ਬਿਓਗੰ ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਨ ਸੁਪਨਹ ॥੨੪॥

ਫੁਨਹੇ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਹਾਥਿ ਕਲੰਮ ਅਗੰਮ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖਾਵਤੀ ॥ ਉਰਝਿ ਰਹਿਓ ਸਭ ਸੰਗਿ ਅਨੂਪ ਰੂਪਾਵਤੀ ॥ ਉਸਤਤਿ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਇ ਮੁਖਹੁ ਤੁਹਾਰੀਆ ॥ ਮੋਹੀ ਦੇਖਿ ਦਰਸੁ ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰੀਆ ॥੧॥ ਸੰਤ ਸਭਾ ਮਹਿ ਬੈਸਿ ਕਿ ਕੀਰਤਿ ਮੈ ਕਹਾਂ ॥ ਅਰਪੀ ਸਭੁ ਸੀਗਾਰੁ ਏਹੁ ਜੀਉ ਸਭੁ ਦਿਵਾ ॥ ਆਸ ਪਿਆਸੀ ਸੇਜ ਸੁ ਕੰਤਿ ਵਿਛਾਈਐ ॥ ਹਰਿਹਾਂ ਮਸਤਕਿ ਹੋਵੈ ਭਾਗੁ ਤ ਸਾਜਨੁ ਪਾਈਐ ॥੨॥ ਸਖੀ ਕਾਜਲ ਹਾਰ ਤੰਬੋਲ ਸਭੈ ਕਿਛੁ ਸਾਜਿਆ ॥ ਸੋਲਹ ਕੀਏ ਸੀਗਾਰ ਕਿ ਅੰਜਨੁ ਪਾਜਿਆ ॥ ਜੇ ਘਰਿ ਆਵੈ ਕੰਤੁ ਤ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪਾਈਐ ॥ ਹਰਿਹਾਂ ਕੰਤੈ ਬਾਝੁ ਸੀਗਾਰੁ ਸਭੁ ਬਿਰਥਾ ਜਾਈਐ ॥੩॥ ਜਿਸੁ ਘਰਿ ਵਸਿਆ ਕੰਤੁ ਸਾ ਵਡਭਾਗਣੇ ॥ ਤਿਸੁ ਬਣਿਆ ਹਭੁ ਸੀਗਾਰੁ ਸਾਈ ਸੋਹਾਗਣੇ ॥ ਹਉ ਸੁਤੀ ਹੋਇ ਅਚਿੰਤ ਮਨਿ ਆਸ ਪੁਰਾਈਆ ॥ ਹਰਿਹਾਂ ਜਾ ਘਰਿ ਆਇਆ ਕੰਤੁ ਤ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪਾਈਆ ॥੪॥ ਆਸਾ ਇਤੀ ਆਸ ਕਿ ਆਸ ਪੁਰਾਈਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਭਏ ਦਇਆਲ ਤ ਪੂਰਾ ਪਾਈਐ ॥ ਮੈ ਤਨਿ ਅਵਗਣ ਬਹੁਤੁ ਕਿ ਅਵਗਣ ਛਾਇਆ ॥ ਹਰਿਹਾਂ ਸਤਿਗੁਰ ਭਏ ਦਇਆਲ ਤ ਮਨੁ ਠਹਰਾਇਆ ॥੫॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਬੇਅੰਤੁ ਬੇਅੰਤੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਦੁਤਰੁ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਤਰਾਇਆ ॥ ਮਿਟਿਆ ਆਵਾ ਗਵਣੁ ਜਾਂ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥ ਹਰਿਹਾਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ॥੬॥ ਮੇਰੈ ਹਾਥਿ ਪਦਮੁ ਆਗਨਿ ਸੁਖ ਬਾਸਨਾ ॥ ਸਖੀ ਮੋਰੈ ਕੰਠਿ ਰਤੰਨੁ ਪੇਖਿ ਦੁਖੁ ਨਾਸਨਾ ॥ ਬਾਸਉ ਸੰਗਿ ਗੁਪਾਲ ਸਗਲ ਸੁਖ ਰਾਸਿ ਹਰਿ ॥ ਹਰਿਹਾਂ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ਬਸਹਿ ਜਿਸੁ ਸਦਾ ਕਰਿ ॥੭॥ ਪਰ ਤ੍ਰਿਅ ਰਾਵਣਿ ਜਾਹਿ ਸੇਈ ਤਾ ਲਾਜੀਅਹਿ ॥ ਨਿਤਪ੍ਰਤਿ ਹਿਰਹਿ ਪਰ ਦਰਬੁ ਛਿਦ੍ਰ ਕਤ ਢਾਕੀਅਹਿ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਰਮਤ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸਗਲ ਕੁਲ ਤਾਰਈ ॥ ਹਰਿਹਾਂ ਸੁਨਤੇ ਭਏ ਪੁਨੀਤ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਬੀਚਾਰਈ ॥੮॥ ਊਪਰਿ ਬਨੈ ਅਕਾਸੁ ਤਲੈ ਧਰ ਸੋਹਤੀ ॥ ਦਹ ਦਿਸ ਚਮਕੈ ਬੀਜੁਲਿ ਮੁਖ ਕਉ ਜੋਹਤੀ ॥ ਖੋਜਤ ਫਿਰਉ ਬਿਦੇਸਿ ਪੀਉ ਕਤ ਪਾਈਐ ॥ ਹਰਿਹਾਂ ਜੇ ਮਸਤਕਿ ਹੋਵੈ ਭਾਗੁ ਤ ਦਰਸਿ ਸਮਾਈਐ ॥੯॥ ਡਿਠੇ ਸਭੇ ਥਾਵ ਨਹੀ ਤੁਧੁ ਜੇਹਿਆ ॥ ਬਧੋਹੁ ਪੁਰਖਿ ਬਿਧਾਤੈ ਤਾਂ ਤੂ ਸੋਹਿਆ ॥ ਵਸਦੀ ਸਘਨ ਅਪਾਰ ਅਨੂਪ ਰਾਮਦਾਸ ਪੁਰ ॥ ਹਰਿਹਾਂ ਨਾਨਕ ਕਸਮਲ ਜਾਹਿ ਨਾਇਐ ਰਾਮਦਾਸ ਸਰ ॥੧੦॥ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਚਿਤ ਸੁਚਿਤ ਸੁ ਸਾਜਨੁ ਚਾਹੀਐ ॥ ਜਿਸੁ ਸੰਗਿ ਲਾਗੇ ਪ੍ਰਾਣ ਤਿਸੈ ਕਉ ਆਹੀਐ ॥ ਬਨੁ ਬਨੁ ਫਿਰਤ ਉਦਾਸ ਬੂੰਦ ਜਲ ਕਾਰਣੇ ॥ ਹਰਿਹਾਂ ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨੁ ਮਾਂਗੈ ਨਾਮੁ ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰਣੇ ॥੧੧॥ ਮਿਤ ਕਾ ਚਿਤੁ ਅਨੂਪੁ ਮਰੰਮੁ ਨ ਜਾਨੀਐ ॥ ਗਾਹਕ ਗੁਨੀ ਅਪਾਰ ਸੁ ਤਤੁ ਪਛਾਨੀਐ ॥ ਚਿਤਹਿ ਚਿਤੁ ਸਮਾਇ ਤ ਹੋਵੈ ਰੰਗੁ ਘਨਾ ॥ ਹਰਿਹਾਂ ਚੰਚਲ ਚੋਰਹਿ ਮਾਰਿ ਤ ਪਾਵਹਿ ਸਚੁ ਧਨਾ ॥੧੨॥ ਸੁਪਨੈ ਊਭੀ ਭਈ ਗਹਿਓ ਕੀ ਨ ਅੰਚਲਾ ॥ ਸੁੰਦਰ ਪੁਰਖ ਬਿਰਾਜਿਤ ਪੇਖਿ ਮਨੁ ਬੰਚਲਾ ॥ ਖੋਜਉ ਤਾ ਕੇ ਚਰਣ ਕਹਹੁ ਕਤ ਪਾਈਐ ॥ ਹਰਿਹਾਂ ਸੋਈ ਜਤੰਨੁ ਬਤਾਇ ਸਖੀ ਪ੍ਰਿਉ ਪਾਈਐ ॥੧੩॥ ਨੈਣ ਨ ਦੇਖਹਿ ਸਾਧ ਸਿ ਨੈਣ ਬਿਹਾਲਿਆ ॥ ਕਰਨ ਨ ਸੁਨਹੀ ਨਾਦੁ ਕਰਨ ਮੁੰਦਿ ਘਾਲਿਆ ॥ ਰਸਨਾ ਜਪੈ ਨ ਨਾਮੁ ਤਿਲੁ ਤਿਲੁ ਕਰਿ ਕਟੀਐ ॥ ਹਰਿਹਾਂ ਜਬ ਬਿਸਰੈ ਗੋਬਿਦ ਰਾਇ ਦਿਨੋ ਦਿਨੁ ਘਟੀਐ ॥੧੪॥ ਪੰਕਜ ਫਾਥੇ ਪੰਕ ਮਹਾ ਮਦ ਗੁੰਫਿਆ ॥ ਹੈ ਕੋਊ ਐਸਾ ਮੀਤੁ ਜਿ ਤੋਰੈ ਬਿਖਮ ਗਾਂਠਿ ॥ ਨਾਨਕ ਇਕੁ ਸ੍ਰੀਧਰ ਨਾਥੁ ਜਿ ਟੂਟੇ ਲੇਇ ਸਾਂਠਿ ॥੧੫॥ ਧਾਵਉ ਦਸਾ ਅਨੇਕ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਭ ਕਾਰਣੇ ॥ ਪੰਚ ਸਤਾਵਹਿ ਦੂਤ ਕਵਨ ਬਿਧਿ ਮਾਰਣੇ ॥ ਤੀਖਣ ਬਾਣ ਚਲਾਇ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭ ਧਿਆਈਐ ॥ ਹਰਿਹਾਂ ਮਹਾਂ ਬਿਖਾਦੀ ਘਾਤ ਪੂਰਨ ਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ॥੧੬॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀਨੀ ਦਾਤਿ ਮੂਲਿ ਨ ਨਿਖੁਟਈ ॥ ਖਾਵਤੁ ਭੁੰਚਤੁ ਸਭਿ ਗੁ

ਅੰਗ ਸੰਗ ਉਰਝਾਇ ਬਿਸਰਤੇ ਸੁੰਫਿਆ ॥

ਮੁਖਿ ਡਿਠੜੀ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਦਿਤਾ ਤੁਸਿ ਹਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਅਰਾਧਿ ਕਦੇ ਨ ਜਾਂਹਿ ਮਰਿ ॥੧੭॥ ਜਿਥੈ ਜਾਇ ਭਗਤੁ ਸੁ ਥਾਨੁ ਸੁਹਾਵਣਾ ॥ ਸਗਲੇ ਹੋਏ ਸੁਖ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਣਾ ॥ ਜੀਅ ਕਰਨਿ ਜੈਕਾਰੁ ਨਿੰਦਕ ਮੁਏ ਪਚਿ ॥ ਸਾਜਨ ਮਨਿ ਆਨੰਦੁ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ॥੧੮॥ ਪਾਵਨ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਕਤਹਿ ਨਹੀ ਸੇਵੀਐ ॥ ਝੂਠੈ ਰੰਗਿ ਖੁਆਰੁ ਕਹਾਂ ਲਗੁ ਖੇਵੀਐ ॥ ਹਰਿਚੰਦਉਰੀ ਪੇਖਿ ਕਾਹੇ ਸੁਖੁ ਮਾਨਿਆ ॥ ਹਰਿ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿੰਨ ਜਿ ਦਰਗਹਿ ਜਾਨਿਆ ॥੧੯॥ ਕੀਨੇ ਕਰਮ ਅਨੇਕ ਗਵਾਰ ਬਿਕਾਰ ਘਨ ॥ ਮਹਾ ਦ੍ਰੁਗੰਧਤ ਵਾਸੁ ਸਠ ਕਾ ਛਾਰੁ ਤਨ ॥ ਫਿਰਤਉ ਗਰਬ ਗੁਬਾਰਿ ਮਰਣੁ ਨਹ ਜਾਨਈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿਚੰਦਉਰੀ ਪੇਖਿ ਕਾਹੇ ਸਚੁ ਮਾਨਈ ॥੨੦॥ ਜਿਸੁ ਕੀ ਪੂਜੈ ਅਉਧ ਤਿਸੈ ਕਉਣੁ ਰਾਖਈ ॥ ਬੈਦਕ ਅਨਿਕ ਉਪਾਵ ਕਹਾਂ ਲਉ ਭਾਖਈ ॥ ਏਕੋ ਚੇਤਿ ਗਵਾਰ ਕਾਜਿ ਤੇਰੈ ਆਵਈ ॥ ਹਰਿ ਤਾਂ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਤਨੁ ਛਾਰੁ ਬ੍ਰਿਥਾ ਸਭੁ ਜਾਵਈ ॥੨੧॥ ਅਉਖਧੁ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰੁ ਅਮੋਲਕੁ ਪੀਜਈ ॥ ਮਿਲਿ ਮਿਲਿ ਖਾਵਹਿ ਸੰਤ ਸਗਲ ਕਉ ਦੀਜਈ ॥ ਜਿਸੈ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ਤਿਸੈ ਹੀ ਪਾਵਣੇ ॥ ਹਰਿ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿੰਨ੍ਹ ਜਿ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਰਾਵਣੇ ॥੨੨॥ ਵੈਦਾ ਸੰਦਾ ਸੰਗੁ ਇਕਠਾ ਹੋਇਆ ॥ ਅਉਖਧ ਆਏ ਰਾਸਿ ਵਿਚਿ ਆਪਿ ਖਲੋਇਆ ॥ ਜੋ ਜੋ ਓਨਾ ਕਰਮ ਸੁਕਰਮ ਹੋਇ ਪਸਰਿਆ ॥ ਹਰਿ ਦੂਖ ਰੋਗ ਸਭਿ ਪਾਪ ਤਨ ਤੇ ਖਿਸਰਿਆ ॥੨੩॥

ਚਉਬੋਲੇ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸੰਮਨ ਜਉ ਇਸ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ ਦਮ ਕ੍ਰਿਹੁ ਹੋਤੀ ਸਾਟ ॥ ਰਾਵਨ ਹੁਤੇ ਸੁ ਰੰਕ ਨਹਿ ਜਿਨਿ ਸਿਰ ਦੀਨੇ ਕਾਟਿ ॥੧॥ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਤਨੁ ਖਚਿ ਰਹਿਆ ਬੀਚੁ ਨ ਰਾਈ ਹੋਤ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨੁ ਬੇਧਿਓ ਬੂਝਨੁ ਸੁਰਤਿ ਸੰਜੋਗ ॥੨॥ ਸਾਗਰ ਮੇਰ ਉਦਿਆਨ ਬਨ ਨਵ ਖੰਡ ਬਸੁਧਾ ਭਰਮ ॥ ਮੂਸਨ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਰੰਮ ਕੈ ਗਨਉ ਏਕ ਕਰਿ ਕਰਮ ॥੩॥ ਮੂਸਨ ਮਸਕਰ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ ਰਹੀ ਜੁ ਅੰਬਰੁ ਛਾਇ ॥ ਬੀਧੇ ਬਾਂਧੇ ਕਮਲ ਮਹਿ ਭਵਰ ਰਹੇ ਲਪਟਾਇ ॥੪॥ ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਹਰਖ ਸੁਖ ਮਾਨ ਮਹਤ ਅਰੁ ਗਰਬ ॥ ਮੂਸਨ ਨਿਮਖਕ ਪ੍ਰੇਮ ਪਰਿ ਵਾਰਿ ਵਾਰਿ ਦੇਂਉ ਸਰਬ ॥੫॥ ਮੂਸਨ ਮਰਮੁ ਨ ਜਾਨਈ ਮਰਤ ਹਿਰਤ ਸੰਸਾਰ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਰੰਮ ਨ ਬੇਧਿਓ ਉਰਝਿਓ ਮਿਥ ਬਿਉਹਾਰ ॥੬॥ ਘਬੁ ਦਬੁ ਜਬ ਜਾਰੀਐ ਬਿਛੁਰਤ ਪ੍ਰੇਮ ਬਿਹਾਲ ॥ ਮੂਸਨ ਤਬ ਹੀ ਮੂਸੀਐ ਬਿਸਰਤ ਪੁਰਖ ਦਇਆਲ ॥੭॥ ਜਾ ਕੋ ਪ੍ਰੇਮ ਸੁਆਉ ਹੈ ਚਰਨ ਚਿਤਵ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਰਹੀ ਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਆਨ ਨ ਕਤਹੂ ਜਾਹਿ ॥੮॥ ਲਖ ਘਾਟੀਂ ਊਂਚੌ ਘਨੋ ਚੰਚਲ ਚੀਤ ਬਿਹਾਲ ॥ ਨੀਚ ਕੀਚ ਨਿੰਮ੍ਰਿਤ ਘਨੀ ਕਰਨੀ ਕਮਲ ਜਮਾਲ ॥੯॥ ਕਮਲ ਨੈਨ ਅੰਜਨ ਸਿਆਮ ਚੰਦ੍ਰ ਬਦਨ ਚਿਤ ਚਾਰ ॥ ਮੂਸਨ ਮਗਨ ਮਰੰਮ ਸਿਉ ਖੰਡ ਖੰਡ ਕਰਿ ਹਾਰ ॥੧੦॥ ਮਗਨੁ ਭਇਓ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੇਮ ਸਿਉ ਸੂਧ ਨ ਸਿਮਰਤ ਅੰਗ ॥ ਪ੍ਰਗਟਿ ਭਇਓ ਸਭ ਲੋਅ ਮਹਿ ਨਾਨਕ ਅਧਮ ਪਤੰਗ ॥੧੧॥

ਸਲੋਕ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੇ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਕਬੀਰ ਮੇਰੀ ਸਿਮਰਨੀ ਰਸਨਾ ਊਪਰਿ ਰਾਮੁ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ਸਗਲ ਭਗਤ ਤਾ ਕੋ ਸੁਖੁ ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ ॥੧॥ ਕਬੀਰ ਮੇਰੀ ਜਾਤਿ ਕਉ ਸਭੁ ਕੋ ਹਸਨੇਹਾਰੁ ॥ ਬਲਿਹਾਰੀ ਇਸ ਜਾਤਿ ਕਉ ਜਿਹ ਜਪਿਓ ਸਿਰਜਨਹਾਰੁ ॥੨॥ ਕਬੀਰ ਡਗਮਗ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਕਹਾ ਡੁਲਾਵਹਿ ਜੀਉ ॥ ਸਰਬ ਸੂਖ ਕੋ ਨਾਇਕੋ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰਸੁ ਪੀਉ ॥੩॥ ਕਬੀਰ ਕੰਚਨ ਕੇ ਕੁੰਡਲ ਬਨੇ ਊਪਰਿ ਲਾਲ ਜੜਾਉ ॥ ਦੀਸਹਿ ਦਾਧੇ ਕਾਨ ਜਿਉ ਜਿਨ ਮਨਿ ਨਾਹੀ ਨਾਉ ॥੪॥ ਕਬੀਰ ਐਸਾ ਏਕੁ ਆਧੁ ਜੋ ਜੀਵਤ ਮਿਰਤਕੁ ਹੋਇ ॥ ਨਿਰਭੈ ਹੋਇ

ਕੈ ਗੁਨ ਰਵੈ ਜਨੁ ਪੇਖਉ ਤਿਨੁ ਸੋਇ॥੫॥ ਕਬੀਰ ਜਾ ਦਿਨ ਹਉ ਮੂਆ ਪਾਛੈ ਭਇਆ ਅਨੰਦੁ॥ ਮੋਹਿ ਮਿਲਿਓ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਨਾ ਸੰਗੀ
ਭਜਹਿ ਗੋਬਿੰਦੁ॥੬॥ ਕਬੀਰ ਸਭ ਤੇ ਹਮ ਬੁਰੇ ਹਮ ਤਜਿ ਭਲੋ ਸਭੁ ਕੋਇ॥ ਜਿਨਿ ਐਸਾ ਕਰਿ ਬੂਝਿਆ ਮੀਤੁ ਹਮਾਰਾ ਸੋਇ॥੭॥ ਕਬੀਰ
ਆਈ ਮੁਝਹਿ ਪਹਿ ਅਨਿਕ ਕਰੇ ਕਰਿ ਭੇਸੁ॥ ਹਮ ਰਾਖੇ ਗੁਰ ਆਪਨੇ ਉਨਿ ਕੀਨੋ ਆਦੇਸੁ॥੮॥ ਕਬੀਰ ਸੋਈ ਮਾਰੀਐ ਜਿਹ ਮੂਐ ਸੁਖੁ ਹੋਇ
॥ ਭਲੋ ਭਲੋ ਸਭੁ ਕੋ ਕਹੈ ਬੂਝੈ ਨਾਹੀ ਕੋਇ॥੯॥ ਕਬੀਰ ਰਾਤੀ ਹੋਵਹਿ ਕਾਰੀਆ ਕਾਰੇ ਊਭੇ ਜੰਤ॥ ਲੈ ਫਾਹੇ ਉਠਿ ਧਾਵਤੇ ਸਿ ਜਾਨਿ
ਮਾਰੇ ਭਗਵੰਤ॥੧੦॥ ਕਬੀਰ ਚੰਦਨ ਕਾ ਬਿਰਵਾ ਭਲਾ ਬੇੜ੍ਹਿਓ ਢਾਕ ਪਲਾਸ॥ ਓਇ ਭੀ ਚੰਦਨੁ ਹੋਇ ਰਹੇ ਬਸੇ ਜੁ ਚੰਦਨ ਪਾਸਿ॥
੧੧॥ ਕਬੀਰ ਬਾਂਸੁ ਬਡਾਈ ਬੂਡਿਆ ਇਉ ਮਤ ਡੂਬਹੁ ਕੋਇ॥ ਚੰਦਨ ਕੈ ਨਿਕਟੇ ਬਸੈ ਬਾਂਸੁ ਸੁਗੰਧੁ ਨ ਹੋਇ॥੧੨॥ ਕਬੀਰ ਦੀਨੁ ਗਵਾਇਆ
ਦੁਨੀ ਸਿਉ ਦੁਨੀ ਨ ਚਾਲੀ ਸਾਥਿ॥ ਪਾਇ ਕੁਹਾੜਾ ਮਾਰਿਆ ਗਾਫਲਿ ਅਪੁਨੈ ਹਾਥਿ॥੧੩॥ ਕਬੀਰ ਜਹ ਜਹ ਹਉ ਫਿਰਿਓ ਕਉਤਕ ਠਾਓ ਠਾਇ
॥ ਇਕ ਰਾਮ ਸਨੇਹੀ ਬਾਹਰਾ ਊਜਰੁ ਮੇਰੈ ਭਾਂਇ॥੧੪॥ ਕਬੀਰ ਸੰਤਨ ਕੀ ਝੁੰਗੀਆ ਭਲੀ ਭਠਿ ਕੁਸਤੀ ਗਾਉ॥ ਆਗਿ ਲਗਉ ਤਿਹ
ਧਉਲਹਰ ਜਿਹ ਨਾਹੀ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਉ॥੧੫॥ ਕਬੀਰ ਸੰਤ ਮੂਏ ਕਿਆ ਰੋਈਐ ਜੋ ਅਪੁਨੇ ਗ੍ਰਿਹਿ ਜਾਇ॥ ਰੋਵਹੁ ਸਾਕਤ ਬਾਪੁਰੇ ਜੁ ਹਾਟੈ
ਹਾਟ ਬਿਕਾਇ॥੧੬॥ ਕਬੀਰ ਸਾਕਤੁ ਐਸਾ ਹੈ ਜੈਸੀ ਲਸਨ ਕੀ ਖਾਨਿ॥ ਕੋਨੇ ਬੈਠੇ ਖਾਈਐ ਪਰਗਟ ਹੋਇ ਨਿਦਾਨਿ॥੧੭॥ ਕਬੀ
ਰ ਮਾਇਆ ਡੋਲਨੀ ਪਵਨੁ ਝਕੋਲਨਹਾਰੁ॥ ਸੰਤਹੁ ਮਾਖਨੁ ਖਾਇਆ ਛਾਛਿ ਪੀਐ ਸੰਸਾਰੁ॥੧੮॥ ਕਬੀਰ ਮਾਇਆ ਡੋਲਨੀ ਪਵਨੁ ਵਹੈ
ਹਿਵ ਧਾਰ॥ ਜਿਨਿ ਬਿਲੋਇਆ ਤਿਨ ਖਾਇਆ [illegible] ਅਵਰ ਬਿਲੋਵਨਹਾਰ॥੧੯॥ ਕਬੀਰ ਮਾਇਆ ਚੋਰਟੀ ਮੁਸਿ ਮੁਸਿ ਲਾਵੈ
ਹਾਟਿ॥ ਏਕੁ ਕਬੀਰਾ ਨਾ ਮੁਸੈ ਜਿਨਿ ਕੀਨੀ ਬਾਰਹ ਬਾਟ॥੨੦॥ ਕਬੀਰ ਸੂਖੁ ਨ ਏਂਹ ਜੁਗ ਕਰਹਿ ਜੁ ਬਹੁਤੈ ਮੀਤ॥ ਜੋ ਚਿਤੁ ਰਾਖਹਿ ਏਕ ਸਿਉ ਤੇ ਸੁਖੁ
ਪਾਵਹਿ ਨੀਤ॥੨੧॥ ਕਬੀਰ ਜਿਸੁ ਮਰਨੇ ਤੇ ਜਗੁ ਡਰੈ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਆਨੰਦੁ॥ ਮਰਨੇ ਹੀ ਤੇ ਪਾਈਐ ਪੂਰਨੁ ਪਰਮਾਨੰਦੁ॥੨੨॥ ਰਾਮ ਪਦਾ
ਰਥੁ ਪਾਇ ਕੈ ਕਬੀਰਾ ਗਾਂਠਿ ਨ ਖੋਲ੍ਹ॥ ਨਹੀ ਪਟਣੁ ਨਹੀ ਪਾਰਖੂ ਨਹੀ ਗਾਹਕੁ ਨਹੀ ਮੋਲੁ॥੨੩॥ ਕਬੀਰ ਤਾ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ ਜਾ ਕੋ ਠਾਕੁ
ਰੁ ਰਾਮੁ॥ ਪੰਡਿਤ ਰਾਜੇ ਭੂਪਤੀ ਆਵਹਿ ਕਉਨੇ ਕਾਮ॥੨੪॥ ਕਬੀਰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਇਕ ਸਿਉ ਕੀਏ ਆਨ ਦੁਬਿਧਾ ਜਾਇ॥ ਭਾਵੈ ਲਾਂਬੇ ਕੇਸ ਕਰਿ ਭਾਵੈ
ਘਰਰਿ ਮੁਡਾਇ॥੨੫॥ ਕਬੀਰ ਜਗੁ ਕਾਜਲ ਕੀ ਕੋਠਰੀ ਅੰਧ ਪਰੇ ਤਿਸ ਮਾਹਿ॥ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਪੈਸਿ ਜੁ ਨੀਕਸਿ ਜਾਹਿ॥੨੬॥
ਕਬੀਰ ਇਹੁ ਤਨੁ ਜਾਇਗਾ ਸਕਹੁ ਤ ਲੇਹੁ ਬਹੋਰਿ॥ ਨਾਗੇ ਪਾਵਹੁ ਤੇ ਗਏ ਜਿਨ ਕੇ ਲਾਖ ਕਰੋਰਿ॥੨੭॥ ਕਬੀਰ ਇਹੁ ਤਨੁ ਜਾਇਗਾ ਕਵ
ਨੈ ਮਾਰਗਿ ਲਾਇ॥ ਕੈ ਸੰਗਤਿ ਕਰਿ ਸਾਧ ਕੀ ਕੈ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਇ॥੨੮॥ ਕਬੀਰ ਮਰਤਾ ਮਰਤਾ ਜਗੁ ਮੂਆ ਮਰਿ ਭਿ ਨ ਜਾਨਿਆ
ਕੋਇ॥ ਐਸੇ ਮਰਨੇ ਜੋ ਮਰੈ ਬਹੁਰਿ ਨ ਮਰਨਾ ਹੋਇ॥੨੯॥ ਕਬੀਰ ਮਾਨਸ ਜਨਮੁ ਦੁਲੰਭੁ ਹੈ ਹੋਇ ਨ ਬਾਰੈ ਬਾਰ॥ ਜਿਉ ਬ
ਨ ਫਲ ਪਾਕੇ ਭੁਇ ਗਿਰਹਿ ਬਹੁਰਿ ਨ ਲਾਗਹਿ ਡਾਰ॥੩੦॥ ਕਬੀਰਾ ਤੁਹੀ ਕਬੀਰੁ ਤੂ ਤੇਰੋ ਨਾਉ ਕਬੀਰੁ॥ ਰਾਮ ਰਤਨੁ ਤਬ ਪਾਈਐ ਜਉ
ਪਹਿਲੇ ਤਜਹਿ ਸਰੀਰੁ॥੩੧॥ ਕਬੀਰ ਝੰਖੁ ਨ ਝੰਖੀਐ ਤੁਮਰੋ ਕਹਿਓ ਨ ਹੋਇ॥ ਕਰਮ ਕਰੀਮ ਜੁ ਕਰਿ ਰਹੇ ਮੇਟਿ ਨ ਸਾਕੈ ਕੋਇ॥੩੨॥
ਕਬੀਰ ਕਸਉਟੀ ਰਾਮ ਕੀ ਝੂਠਾ ਟਿਕੈ ਨ ਕੋਇ॥ ਰਾਮ ਕਸਉਟੀ ਸੋ ਸਹੈ ਜੋ ਮਰਜੀਵਾ ਹੋਇ॥੩੩॥ ਕਬੀਰ ਊਜਲ ਪਹਿਰਹਿ ਕਾਪਰੇ ਪਾ
ਨ ਸੁਪਾਰੀ ਖਾਹਿ॥ ਏਕਸ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਬਾਧੇ ਜਮਪੁਰਿ ਜਾਂਹਿ॥੩੪॥ ਕਬੀਰ ਬੇੜਾ ਜਰਜਰਾ ਫੂਟੇ ਛੇਂਕ ਹਜਾਰ॥ ਹਰੂਏ ਹਰੂਏ ਤਿ
ਰਿ ਗਏ ਡੂਬੇ ਜਿਨ ਸਿਰ ਭਾਰ॥੩੫॥ ਕਬੀਰ ਹਾਡ ਜਰੇ ਜਿਉ ਲਾਕਰੀ ਕੇਸ ਜਰੇ ਜਿਉ ਘਾਸੁ॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਜਲਤਾ ਦੇਖਿ ਕੈ ਭਇਓ ਕਬੀਰੁ ਉਦਾਸੁ॥
੩੬॥ ਕਬੀਰ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੀਐ ਚਾਮ ਲਪੇਟੇ ਹਾਡ॥ ਹੈਵਰ ਊਪਰਿ ਛਤ੍ਰ ਤਰ ਤੇ ਫੁਨਿ ਧਰਨੀ ਗਾਡ॥੩੭॥ ਕਬੀਰ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੀਐ ਊਚਾ

ਦੇਖਿਅਵਾਸੁ॥ਆਜੁਕਾਲਿਭੁਇਲੇਟਣਾਊਪਰਿਜਾਮੈਘਾਸੁ॥੩੮॥ਕਬੀਰਗਰਬੁਨਕੀਜੀਐਰੰਕਨਹਸੀਐਕੋਇ॥ਅਜਹੁਸੁਨਾਉਸਮੁੰਦ੍ਰਮੈ
ਕਿਆਜਾਨਉਕਿਆਹੋਇ॥੩੯॥ਕਬੀਰਗਰਬੁਨਕੀਜੀਐਦੇਹੀਦੇਖਿਸੁਰੰਗ॥ਆਜੁਕਾਲਿਤਜਿਜਾਹੁਗੇਜਿਉਕਾਂਚੁਰੀਭੁਯੰਗ॥੪੦॥ਕ
ਬੀਰਲੂਟਨਾਹੈਤਲੂਟਿਲੈਰਾਮਨਾਮਹੈਲੂਟਿ॥ਫਿਰਿਪਾਛੈਪਛੁਤਾਹੁਗੇਪ੍ਰਾਨਜਾਹਿੰਗੇਛੂਟਿ॥੪੧॥ਕਬੀਰਐਸਾਕੋਈਨਜਨਮਿਓਅਪਨੈਘਰਿ
ਲਾਵੈਆਗਿ॥ਪਾਂਚਉਲਰਿਕਾਜਾਰਿਕੈਰਹੈਰਾਮਲਿਵਲਾਗਿ॥੪੨॥ਕੋਹੈਲਰਿਕਾਬੇਚਈਲਰਿਕੀਬੇਚੈਕੋਇ॥ਸਾਝਾਕਰੈਕਬੀਰਸਿਉਹਰਿ
ਸੰਗਿਬਨਜੁਕਰੇਇ॥੪੩॥ਕਬੀਰਇਹੁਚਿਤਾਵਨੀਮਤਿਸੰਸਾਰਤਿਜਾਇ॥ਪਾਛੈਭੋਗਜੁਭੋਗਵੇਤਿਨਕੋਗੁੜੁਲੈਖਾਇ॥੪੪॥ਕਬੀਰਮੈਜਾ
ਨਿਓਪੜਿਬੋਭਲੋਪੜਿਬੋਸਿਉਭਲਜੋਗੁ॥ਭਗਤਿਨਛਾਡਉਰਾਮਕੀਭਾਵੈਨਿੰਦਉਲੋਗੁ॥੪੫॥ਕਬੀਰਲੋਗੁਕਿਨਿੰਦੈਬਪੁੜਾਜਿਹਮਨਿ
ਨਾਹੀਗਿਆਨੁ॥ਰਾਮਕਬੀਰਾਰਵਿਰਹੇਅਵਰਤਜੇਸਭਕਾਮ॥੪੬॥ਕਬੀਰਪਰਦੇਸੀਕੈਘਾਘਰੈਚਹੁਦਿਸਿਲਾਗੀਆਗਿ॥ਖਿੰਥਾਜਲਿਕੋ
ਇਲਾਭਈਤਾਗੇਆਂਚਨਲਾਗ॥੪੭॥ਕਬੀਰਖਿੰਥਾਜਲਿਕੋਇਲਾਭਈਖਾਪਰਫੂਟਮਫੂਟ॥ਜੋਗੀਬਪੁੜਾਖੇਲਿਓਆਸਨਿਰਹੀ
ਬਿਭੂਤਿ॥੪੮॥ਕਬੀਰਥੋਰੈਜਲਿਮਾਛੁਲੀਝੀਵਰਿਮੇਲਿਓਜਾਲੁ॥ਇਹਟੋਘਨੈਨਛੂਟਸਹਿਫਿਰਿਕਰਿਸਮੁੰਦੁਸਮਾਲਿ॥੪੯॥ਕਬੀਰ
ਸਮੁੰਦੁਨਛੋਡੀਐਜਉਅਤਿਖਾਰੋਹੋਇ॥ਪੋਖਰਿਪੋਖਰਿਢੂਢਤੇਭਲੋਨਕਹਿਹੈਕੋਇ॥੫੦॥ਕਬੀਰਨਿਗੋਸਾਏਬਹਿਗਏਥਾਘੀਨਾਹੀਕੋਇ॥
ਦੀਨਗਰੀਬੀਆਪੁਨੀਕਰਤੇਹੋਇਸੁਹੋਇ॥੫੧॥ਕਬੀਰਬੈਸਨੋਕੀਕੂਕਰਿਭਲੀਸਾਕਤਕੀਬੁਰੀਮਾਇ॥ਓਹੁਨਿਤਸੁਨੈਹਰਿਨਾਮੁਜਸੁਓਹੁ
ਪਾਪਬਿਸਾਹਨਜਾਇ॥੫੨॥ਕਬੀਰਹਰਨਾਦੂਬਲਾਇਹੁਹਰੀਆਰਾਤਾਲੁ॥ਲਾਖਅਹੇਰੀਏਕੁਜੀਉਕੇਤਾਬੰਚਉਕਾਲੁ॥੫੩॥ਕਬੀਰਗੰਗਾ
ਤੀਰਜੁਘਰੁਕਰਹਿਪੀਵਹਿਨਿਰਮਲਨੀਰੁ॥ਬਿਨੁਹਰਿਭਗਤਿਨਮੁਕਤਿਹੋਇਇਉਕਹਿਰਮੇਕਬੀਰ॥੫੪॥ਕਬੀਰਮਨੁਨਿਰਮਲੁਭਇਆ
ਜੈਸਾਗੰਗਾਨੀਰੁ॥ਪਾਛੈਲਾਗੋਹਰਿਫਿਰੈਕਹਤਕਬੀਰਕਬੀਰ॥੫੫॥ਕਬੀਰਹਰਦੀਪੀਅਰੀਚੂਨਾਊਜਲਭਾਇ॥ਰਾਮਸਨੇਹੀਤਉਮਿ
ਲੈਦੋਨੋਬਰਨਗਵਾਇ॥੫੬॥ਕਬੀਰਹਰਦੀਪੀਰਤਨੁਹਰੈਚੂਨਚਿਹਨਨਰਹਾਇ॥ਬਲਿਹਾਰੀਇਹਪ੍ਰੀਤਿਕਉਜਿਹਜਾਤਿਬਰਨਕੁ
ਲਜਾਇ॥੫੭॥ਕਬੀਰਮੁਕਤਿਦੁਆਰਾਸੰਕੁਰਾਰਾਈਦਸਏਭਾਇ॥ਮਨਤਉਮੈਗਲੁਹੋਇਰਹਿਓਨਿਕਸੋਕਿਉਕੈਜਾਇ॥੫੮॥ਕਬੀਰ
ਐਸਾਸਤਿਗੁਰੁਜੇਮਿਲੈਤੁਠਾਕਰੇਪਸਾਉ॥ਮੁਕਤਿਦੁਆਰਾਮੋਕਲਾਸਹਜੇਆਵਉਜਾਉ॥੫੯॥ਮ:੧॥ਨਾਨਕਮੁਕਤਿਦੁਆਰਾਅਤਿਨੀਕਾਨਾਨਾਹੋਇ
ਸੁਜਾਇ॥ਹਉਮੈਮਨੁਅਸਥੂਲੁਹੈਕਿਉਕਰਿਵਿਚੁਦੇਜਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਐਹਉਮੈਗਈਜੋਤਿਰਹੀਸਭਆਇ॥ਇਹੁਜੀਉਸਦਾਮੁਕਤੁ
ਹੈਸਹਜੇਰਹਿਆਸਮਾਇ॥੬੦॥ਕਬੀਰਨਾਮੋਹਿਛਾਨਿਨਛਾਪਰੀਨਾਮੋਹਿਘਰੁਨਹੀਗਾਉ॥ਮਤਿਹਰਿਪੂਛੈਕਉਨੁਹੈਮੇਰੇਜਾਤਿਨਨਾਉ॥੬੧॥
ਕਬੀਰਮੋਹਿਮਰਨੇਕਾਚਾਉਹੈਮਰਉਤਹਰਿਕੈਦੁਆਰ॥ਮਤਿਹਰਿਪੂਛੈਕਉਨੁਹੈਪਰਾਹਮਾਰੈਬਾਰ॥੬੨॥ਕਬੀਰਨਾਹਮਕੀਆਨਕਰਹਿਗੇਨਾ
ਕਰਿਸਕਹਿਸਰੀਰੁ॥ਕਿਆਜਾਨਉਕਿਛੁਹਰਿਕੀਆਭਇਓਕਬੀਰਕਬੀਰ॥੬੩॥ਕਬੀਰਸੁਪਨੈਹੂਬਰੜਾਇਕੈਜਿਹਮੁਖਿਨਿਕਸੈਰਾਮੁ॥
ਤਾਕੇਪਗਕੀਪਾਨਹੀਮੇਰੇਤਨਕੋਚਾਮੁ॥੬੪॥ਕਬੀਰਮਾਟੀਕੇਹਮਪੂਤਰੇਮਾਨਸੁਰਾਖਿਓਨਾਉ॥ਚਾਰਿਦਿਵਸਕੇਪਾਹੁਨੇਬਡਬਡਰੂਧਹਿਠਾ
ਉ॥੬੫॥ਕਬੀਰਮਹਦੀਕਰਿਕੈਘਾਲਿਆਆਪੁਪੀਸਾਇਪੀਸਾਇ॥ਤੈਸਹਬਾਤਨਪੂਛੀਐਕਬਹੂਨਲਾਈਪਾਇ॥੬੬॥ਮ:੩॥ਨਾਨਕ
ਮਹਦੀਕਰਿਕੈਰਖਿਆਸੋਸਹੁਨਦਰਿਕਰੇਇ॥ਆਪੇਪੀਸੈਆਪੇਘਸੈਆਪੇਹੀਲਾਇਲਏਇ॥ਇਹੁਪਿਰਮਪਿਆਲਾਖਸਮਕਾਜੈਭਾਵੈ
ਤੈਦੇਇ॥੬੭॥ਕਬੀਰਜਿਹਦਰਿਆਵਤਜਾਤਿਅਹੁਹਟਕੈਨਾਹੀਕੋਇ॥ਸੋਦਰੁਕੈਸੇਛੋਡੀਐਜੋਦਰੁਐਸਾਹੋਇ॥੬੮॥ਕਬੀਰਡੂਬਾਥਾ
ਪੈਉਬਰਿਓਗੁਨਕੀਲਹਰਿਝਬਕਿ॥ਜਬਦੇਖਿਓਬੇੜਾਜਰਜਰਾਤਬਉਤਰਿਪਰਿਓਹਉਫਰਕਿ॥੬੯॥ਕਬੀਰਪਾਪੀਭਗਤਿਨ

ਕਾਵਧੀ ਗੁਰਿ ਗਿਆਨ ਸੁਨਾਇਆ ਸਾਖੀ ਹੰਸ ਨ ਪਰਹਰੈ ਜਗ ਬਿਗੰਧ ਤਜਾਇਆ ॥੭੦॥ ਕਬੀਰ ਬੈਦੁ ਮੂਆ ਰੋਗੀ ਮੂਆ ਮੂਆ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਏਕੁ ਕਬੀਰਾ ਨਾ ਮੂਆ ਜਿਹ ਨਾਹੀ ਰੋਵਨਹਾਰੁ ॥੭੧॥ ਕਬੀਰ ਰਾਮੁ ਨ ਧਿਆਇਓ ਮੋਟੀ ਲਾਗੀ ਖੋਰਿ ॥ ਕਾਇਆ ਹਾਂਡੀ ਕਾਠ ਕੀ ਨਾ ਓਹ ਚਰ੍ਹੈ ਬਹੋਰਿ ॥੭੨॥ ਕਬੀਰ ਐਸੀ ਹੋਇ ਪਰੀ ਮਨ ਕੋ ਭਾਵਤੁ ਕੀਨੁ ॥ ਮਰਨੇ ਤੇ ਕਿਆ ਡਰਪਨਾ ਜਬ ਹਾਥਿ ਸਿਧਉਰਾ ਲੀਨ ॥੭੩॥ ਕਬੀਰ ਰਸ ਕੋ ਗਾਂਡੋ ਚੂਸੀਐ ਗੁਨ ਕਉ ਮਰੀਐ ਰੋਇ ॥ ਅਵਗੁਨੀਆਰੇ ਮਾਨਸੈ ਭਲੋ ਨ ਕਹਿਹੈ ਕੋਇ ॥੭੪॥ ਕਬੀਰ ਗਾਗਰਿ ਜਲ ਭਰੀ ਆਜੁ ਕਾਲ੍ਹਿ ਜੈਹੈ ਫੂਟਿ ॥ ਗੁਰੁ ਜੁ ਨ ਚੇਤਹਿ ਆਪਨੋ ਅਧ ਮਾਝਿ ਲੀਜਹਿਗੇ ਲੂਟਿ ॥੭੫॥ ਕਬੀਰ ਕੂਕਰੁ ਰਾਮ ਕੋ ਮੁਤੀਆ ਮੇਰੋ ਨਾਉ ॥ ਗਲੇ ਹਮਾਰੇ ਜੇਵਰੀ ਜਹ ਖਿੰਚੈ ਤਹ ਜਾਉ ॥੭੬॥ ਕਬੀਰ ਜਪਨੀ ਕਾਠ ਕੀ ਕਿਆ ਦਿਖਲਾਵਹਿ ਲੋਇ ॥ ਹਿਰਦੈ ਰਾਮੁ ਨ ਚੇਤਹੀ ਇਹ ਜਪਨੀ ਕਿਆ ਹੋਇ ॥੭੭॥ ਕਬੀਰ ਬਿਰਹੁ ਭੁਯੰਗਮੁ ਮਨਿ ਬਸੈ ਮੰਤੁ ਨ ਮਾਨੈ ਕੋਇ ॥ ਰਾਮ ਬਿਓਗੀ ਨਾ ਜੀਐ ਜੀਐ ਤ ਬਉਰਾ ਹੋਇ ॥੭੮॥ ਕਬੀਰ ਪਾਰਸ ਚੰਦਨੈ ਤਿਨ੍ਹ ਹੈ ਏਕ ਸੁਗੰਧ ॥ ਤਿਹ ਮਿਲਿ ਤੇਊ ਊਤਮ ਭਏ ਲੋਹ ਕਾਠ ਨਿਰਗੰਧ ॥੭੯॥ ਕਬੀਰ ਜਮ ਕਾ ਠੇਂਗਾ ਬੁਰਾ ਹੈ ਓਹੁ ਨਹੀ ਸਹਿਆ ਜਾਇ ॥ ਏਕੁ ਜੁ ਸਾਧੂ ਮੋਹਿ ਮਿਲਿਓ ਤਿਨ੍ਹ ਲੀਆ ਅੰਚਲਿ ਲਾਇ ॥੮੦॥ ਕਬੀਰ ਬੈਦੁ ਕਹੈ ਹਉ ਹੀ ਭਲਾ ਦਾਰੂ ਮੇਰੈ ਵਸਿ ॥ ਇਹੁ ਤਉ ਵਸਤੁ ਗੁਪਾਲ ਕੀ ਜਬ ਭਾਵੈ ਲੇਇ ਖਸਿ ॥੮੧॥ ਕਬੀਰ ਨਉਬਤਿ ਆਪਨੀ ਦਿਨ ਦਸ ਲੇਹੁ ਬਜਾਇ ॥ ਨਦੀ ਨਾਵ ਸੰਜੋਗ ਜਿਉ ਬਹੁਰਿ ਨ ਮਿਲਹੈ ਆਇ ॥੮੨॥ ਕਬੀਰ ਸਾਤ ਸਮੁੰਦਹਿ ਮਸੁ ਕਰਉ ਕਲਮ ਕਰਉ ਬਨਰਾਇ ॥ ਬਸੁਧਾ ਕਾਗਦੁ ਜਉ ਕਰਉ ਹਰਿ ਜਸੁ ਲਿਖਨੁ ਨ ਜਾਇ ॥੮੩॥ ਕਬੀਰ ਜਾਤਿ ਜੁਲਾਹਾ ਕਿਆ ਕਰੈ ਹਿਰਦੈ ਬਸੇ ਗੁਪਾਲ ॥ ਕਬੀਰ ਰਮਈਆ ਕੰਠਿ ਮਿਲੁ ਚੂਕਹਿ ਸਰਬ ਜੰਜਾਲ ॥੮੪॥ ਕਬੀਰ ਐਸਾ ਕੋ ਨਹੀ ਮੰਦਰੁ ਦੇਇ ਜਰਾਇ ॥ ਪਾਂਚਉ ਲਰਿਕੇ ਮਾਰਿ ਕੈ ਰਹੈ ਰਾਮ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੮੫॥ ਕਬੀਰ ਐਸਾ ਕੋ ਨਹੀ ਇਹੁ ਤਨੁ ਦੇਵੈ ਫੂਕਿ ॥ ਅੰਧਾ ਲੋਗੁ ਨ ਜਾਨਈ ਰਹਿਓ ਕਬੀਰਾ ਕੂਕਿ ॥੮੬॥ ਕਬੀਰ ਸਤੀ ਪੁਕਾਰੈ ਚਿਹ ਚੜੀ ਸੁਨੁ ਹੋ ਬੀਰ ਮਸਾਨ ॥ ਲੋਗੁ ਸਬਾਇਆ ਚਲਿ ਗਇਓ ਹਮ ਤੁਮ ਕਾਮੁ ਨਿਦਾਨ ॥੮੭॥ ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਪੰਖੀ ਭਇਓ ਉਡਿ ਉਡਿ ਦਹ ਦਿਸ ਜਾਇ ॥ ਜੋ ਜੈਸੀ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲੈ ਸੋ ਤੈਸੋ ਫਲੁ ਖਾਇ ॥੮੮॥ ਕਬੀਰ ਜਾ ਕਉ ਖੋਜਤੇ ਪਾਇਓ ਸੋਈ ਠਉਰੁ ॥ ਸੋਈ ਫਿਰਿ ਕੈ ਤੂ ਭਇਆ ਜਾ ਕਉ ਕਹਤਾ ਅਉਰੁ ॥੮੯॥ ਕਬੀਰ ਮਾਰੀ ਮਰਉ ਕੁਸੰਗ ਕੀ ਕੇਲੇ ਨਿਕਟਿ ਜੁ ਬੇਰਿ ॥ ਉਹ ਝੂਲੈ ਉਹ ਚੀਰੀਐ ਸਾਕਤ ਸੰਗੁ ਨ ਹੇਰਿ ॥੯੦॥ ਕਬੀਰ ਭਾਰ ਪਰਾਈ ਸਿਰ ਚਰੈ ਚਲਿਓ ਚਾਹੈ ਬਾਟ ॥ ਅਪਨੇ ਭਾਰਹਿ ਨਾ ਡਰੈ ਆਗੈ ਅਉਘਟ ਘਾਟ ॥੯੧॥ ਕਬੀਰ ਬਨ ਕੀ ਦਾਧੀ ਲਾਕਰੀ ਠਾਢੀ ਕਰੈ ਪੁਕਾਰ ॥ ਮਤਿ ਬਸਿ ਪਰਉ ਲੁਹਾਰ ਕੇ ਜਾਰੈ ਦੂਜੀ ਬਾਰ ॥੯੨॥ ਕਬੀਰ ਏਕ ਮਰੰਤੇ ਦੁਇ ਮੂਏ ਦੋਇ ਮਰੰਤਹ ਚਾਰਿ ॥ ਚਾਰਿ ਮਰੰਤਹ ਛਹ ਮੂਏ ਚਾਰਿ ਪੁਰਖ ਦੁਇ ਨਾਰਿ ॥੯੩॥ ਕਬੀਰ ਦੇਖਿ ਦੇਖਿ ਜਗੁ ਢੂੰਢਿਆ ਕਹੂੰ ਨ ਪਾਇਆ ਠਉਰੁ ॥ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ਕਹਾ ਭੁਲਾਨੇ ਅਉਰ ॥੯੪॥ ਕਬੀਰ ਸੰਗਤਿ ਕਰੀਐ ਸਾਧ ਕੀ ਅੰਤਿ ਕਰੈ ਨਿਰਬਾਹੁ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗੁ ਨ ਕੀਜੀਐ ਜਾ ਤੇ ਹੋਇ ਬਿਨਾਹੁ ॥੯੫॥ ਕਬੀਰ ਜਗ ਮਹਿ ਚੇਤਿਓ ਜਾਨਿ ਕੈ ਜਗ ਮਹਿ ਰਹਿਓ ਸਮਾਇ ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ਬਾਦਹਿ ਜਨਮੇਂ ਆਇ ॥੯੬॥ ਕਬੀਰ ਆਸਾ ਕਰੀਐ ਰਾਮ ਕੀ ਅਵਰੈ ਆਸ ਨਿਰਾਸ ॥ ਨਰਕਿ ਪਰਹਿ ਤੇ ਮਾਨਈ ਜੋ ਹਰਿ ਨਾਮ ਉਦਾਸ ॥੯੭॥ ਕਬੀਰ ਸਿਖ ਸਾਖਾ ਬਹੁਤੇ ਕੀਏ ਕੇਸੋ ਕੀਓ ਨ ਮੀਤੁ ॥ ਚਾਲੇ ਥੇ ਹਰਿ ਮਿਲਨ ਕਉ ਬੀਚੈ ਅਟਕਿਓ ਚੀਤੁ ॥੯੮॥ ਕਬੀਰ ਕਾਰਨੁ ਬਪੁਰਾ ਕਿਆ ਕਰੈ ਜਉ ਰਾਮੁ ਨ ਕਰੈ ਸਹਾਇ ॥ ਜਿਹ ਜਿਹ ਡਾਲੀ ਪਗੁ ਧਰਉ ਸੋਈ ਮੁਰਿ ਮੁਰਿ ਜਾਇ ॥੯੯॥ ਕਬੀਰ ਅਵਰਹ ਕਉ ਉਪਦੇਸਤੇ ਮੁਖ ਮੈ ਪਰਿ ਹੈ ਰੇਤੁ ॥ ਰਾਸਿ ਬਿਰਾਨੀ ਰਾਖਤੇ ਖਾਯਾ ਘਰ ਕਾ ਖੇਤੁ ॥੧੦੦॥ ਕਬੀਰ ਸਾਧੂ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਰਹਉ ਜਉ ਕੀ ਭੂਸੀ ਖਾਉ ॥ ਹੋਨਹਾਰੁ ਸੋ ਹੋਇਹੈ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਉ ॥੧੦੧॥ ਕਬੀਰ ਸੰਗਤਿ ਸਾਧ ਕੀ ਦਿਨ ਦਿਨ ਦੂਨਾ ਹੇਤੁ ॥ ਸਾਕਤ ਕਾਰੀ ਕਾਂਬਰੀ ਧੋਏ ਹੋਇ ਨ ਸੇਤੁ ॥੧੦੨॥ ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਮੂੰਡਿਆ ਨਹੀ ਕੇਸ ਮੁੰਡਾਏ ਕਾਂਇ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕੀਆ ਸੁ ਮ

ਨਕੀਆ ਮੈਂਡ੍ਰੀਆ ਅੰਙ੍ਰੀਆ ਅਜਾਈ ॥੧੦੩॥ ਕਬੀਰ ਰਾਮੁ ਨ ਛੋਡੀਐ ਤਨੁ ਧਨੁ ਜਾਇ ਤ ਜਾਉ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਚਿਤੁ ਬੇਧਿਓ ਰਾਮਹਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਉ ॥੧੦੪॥
ਕਬੀਰ ਜੋ ਹਮ ਜੰਤੁ ਬਜਾਵਤੇ ਟੂਟਿ ਗਈ ਸਭ ਤਾਰ ॥ ਜੰਤੁ ਬਿਚਾਰਾ ਕਿਆ ਕਰੈ ਚਲੇ ਬਜਾਵਨਹਾਰ ॥੧੦੫॥ ਕਬੀਰ ਮਾਈ ਮੂੰਡਉ ਤਿਹ ਗੁਰੂ ਕੀ ਜਾ
ਤੇ ਭਰਮੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਆਪ ਡੁਬੇ ਚਹੁ ਬੇਦ ਮਹਿ ਚੇਲੇ ਦੀਏ ਬਹਾਇ ॥੧੦੬॥ ਕਬੀਰ ਜੇਤੇ ਪਾਪ ਕੀਏ ਰਾਖੇ ਤਲੈ ਦੁਰਾਇ ॥ ਪਰਗਟ ਭਏ ਨਿ
ਦਾਨ ਸਭ ਜਬ ਪੂਛੇ ਧਰਮ ਰਾਇ ॥੧੦੭॥ ਕਬੀਰ ਹਰਿ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਛਾਡਿ ਕੈ ਪਾਲਿਓ ਬਹੁਤੁ ਕੁਟੰਬੁ ॥ ਧੰਧਾ ਕਰਤਾ ਰਹਿ ਗਇਆ ਭਾਈ ਰਹਿਆ
ਨ ਬੰਧੁ ॥੧੦੮॥ ਕਬੀਰ ਹਰਿ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਛਾਡਿ ਕੈ ਰਾਤਿ ਜਗਾਵਨ ਜਾਇ ॥ ਸਰਪਨਿ ਹੋਇ ਕੈ ਅਉਤਰੈ ਜਾਏ ਅਪਨੇ ਖਾਇ ॥੧੦੯॥ ਕਬੀਰ
ਹਰਿ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਛਾਡਿ ਕੈ ਅਹੋਈ ਰਾਖੈ ਨਾਰਿ ॥ ਗਦਹੀ ਹੋਇ ਕੈ ਅਉਤਰੈ ਭਾਰੁ ਸਹੈ ਮਨ ਚਾਰਿ ॥੧੧੦॥ ਕਬੀਰ ਚਤੁਰਾਈ ਅਤਿ ਘਨੀ ਹਰਿ
ਜਪਿ ਹਿਰਦੈ ਮਾਹਿ ॥ ਸੂਰੀ ਊਪਰਿ ਖੇਲਨਾ ਗਿਰੈ ਤ ਠਾਹਰ ਨਾਹਿ ॥੧੧੧॥ ਕਬੀਰ ਸੋਈ ਮੁਖੁ ਧੰਨਿ ਹੈ ਜਾ ਮੁਖਿ ਕਹੀਐ ਰਾਮੁ ॥ ਦੇਹੀ ਕਿਸ ਕੀ
ਬਾਪੁਰੀ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਹੋਇਗੋ ਗ੍ਰਾਮੁ ॥੧੧੨॥ ਕਬੀਰ ਸੋਈ ਕੁਲ ਭਲੀ ਜਾ ਕੁਲ ਹਰਿ ਕੋ ਦਾਸੁ ॥ ਜਿਹ ਕੁਲ ਦਾਸੁ ਨ ਊਪਜੈ ਸੋ ਕੁਲ ਢਾਕੁ ਪਲਾਸੁ ॥
੧੧੩॥ ਕਬੀਰ ਹੈ ਗੈ ਬਾਹਨ ਸਘਨ ਘਨ ਲਾਖ ਧਜਾ ਫਹਰਾਹਿ ॥ ਇਆ ਸੁਖ ਤੇ ਭਿਖਿਆ ਭਲੀ ਜਉ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਦਿਨੁ ਜਾਹਿ ॥੧੧੪॥
ਕਬੀਰ ਸਭੁ ਜਗੁ ਹਉ ਫਿਰਿਓ ਮਾਂਦਲੁ ਕੰਧ ਚਢਾਇ ॥ ਕੋਈ ਕਾਹੂ ਕੋ ਨਹੀ ਸਭ ਦੇਖੀ ਠੋਕਿ ਬਜਾਇ ॥੧੧੫॥ [illegible] ਮਾਰਗਿ ਮੋਤੀ ਬੀਥਰੇ
ਅੰਧਾ ਨਿਕਸਿਓ ਆਇ ॥ ਜੋਤਿ ਬਿਨਾ ਜਗਦੀਸ ਕੀ ਜਗਤੁ ਉਲੰਘੇ ਜਾਇ ॥੧੧੬॥ ਬੂਡਾ ਬੰਸੁ ਕਬੀਰ ਕਾ ਉਪਜਿਓ ਪੂਤੁ ਕਮਾਲੁ ॥
ਹਰਿ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਛਾਡਿ ਕੈ ਘਰਿ ਲੇ ਆਯਾ ਮਾਲੁ ॥੧੧੭॥ ਕਬੀਰ ਸਾਧੂ ਕਉ ਮਿਲਨੇ ਜਾਈਐ ਸਾਥਿ ਨ ਲੀਜੈ ਕੋਇ ॥ ਪਾਛੈ ਪਾਉ ਨ ਦੀ
ਜੀਐ ਆਗੈ ਹੋਇ ਸੁ ਹੋਇ ॥੧੧੮॥ ਕਬੀਰ ਜਗੁ ਬਾਧਿਓ ਜਿਹ ਜੇਵਰੀ ਤਿਹ ਮਤ ਬੰਧਹੁ ਕਬੀਰ ॥ ਜੈਹਹਿ ਆਟਾ ਲੋਨ ਜਿਉ ਸੋਨ ਸਮਾ
ਨ ਸਰੀਰ ॥੧੧੯॥ ਕਬੀਰ ਹੰਸੁ ਉਡਿਓ ਤਨੁ ਗਾਡਿਓ ਸੋਝਾਈ ਸੈਨਾਹ ॥ ਅਜਹੂ ਜੀਉ ਨ ਛੋਡਈ ਰੰਕਾਈ ਨੈਨਾਹ ॥੧੨੦॥ ਕਬੀਰ ਨੈਨ ਨਿ
ਹਾਰਉ ਤੁਝ ਕਉ ਸ੍ਰਵਨ ਸੁਨਉ ਤੁਅ ਨਾਉ ॥ ਬੈਨ ਉਚਰਉ ਤੁਅ ਨਾਮ ਜੀ ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਿਦ ਠਾਉ ॥੧੨੧॥ ਕਬੀਰ ਸੁਰਗ ਨਰਕ ਤੇ ਮੈ
ਰਹਿਓ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਪਰਸਾਦਿ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਕੀ ਮਉਜ ਮਹਿ ਰਹਉ ਅੰਤਿ ਅਰੁ ਆਦਿ ॥੧੨੨॥ ਕਬੀਰ ਚਰਨ ਕਮਲ ਕੀ ਮਉਜ ਕੋ
ਕਹਿ ਕੈਸੇ ਉਨਮਾਨ ॥ ਕਹਿਬੇ ਕਉ ਸੋਭਾ ਨਹੀ ਦੇਖਾ ਹੀ ਪਰਵਾਨੁ ॥੧੨੩॥ ਕਬੀਰ ਦੇਖਿ ਕੈ ਕਿਹ ਕਹਉ ਕਹੇ ਨ ਕੋ ਪਤੀਆਇ ॥ ਹਰਿ ਜੈਸਾ ਤੈ
ਸਾ ਉਹੀ ਰਹਉ ਹਰਖਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥੧੨੪॥ ਕਬੀਰ ਚੁਗੈ ਚਿਤਾਰੈ ਭੀ ਚੁਗੈ ਚੁਗਿ ਚੁਗਿ ਚਿਤਾਰੇ ॥ ਜੈਸੇ ਬਚਰਹਿ ਕੂੰਜ ਮਨੁ ਮਾਇਆ
ਮਮਤਾ ਰੇ ॥੧੨੫॥ ਕਬੀਰ ਅੰਬਰ ਘਨਹਰੁ ਛਾਇਆ ਬਰਖਿ ਭਰੇ ਸਰ ਤਾਲ ॥ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਜਿਉ ਤਰਸਤ ਰਹੈ ਤਿਨ ਕੋ ਕਉਨੁ ਹਵਾਲੁ ॥
੧੨੬॥ ਕਬੀਰ ਚਕਈ ਜਉ ਨਿਸਿ ਬੀਛੁਰੈ ਆਇ ਮਿਲੈ ਪਰਭਾਤਿ ॥ ਜੋ ਨਰ ਬਿਛੁਰੇ ਰਾਮ ਸਿਉ ਨਾ ਦਿਨ ਮਿਲੇ ਨ ਰਾਤਿ ॥੧੨੭॥ ਕਬੀ
ਰ ਰੈਨਾਇਰ ਬਿਛੋਰਿਆ ਰਹੁ ਰੇ ਸੰਖ ਮਝੂਰਿ ॥ ਦੇਵਲ ਦੇਵਲ ਧਾਹੜੀ ਦੇਸਹਿ ਉਗਵਤ ਸੂਰ ॥੧੨੮॥ ਕਬੀਰ ਸੂਤਾ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਜਾਗੁ
ਰੋਇ ਭੈ ਦੁਖ ॥ ਜਾ ਕਾ ਬਾਸਾ ਗੋਰ ਮਹਿ ਸੋ ਕਿਉ ਸੋਵੈ ਸੁਖੁ ॥੧੨੯॥ ਕਬੀਰ ਸੂਤਾ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਉਠਿ ਕਿ ਨ ਜਪਹਿ ਮੁਰਾਰਿ ॥ ਇਕ ਦਿਨੁ
ਸੋਵਨੁ ਹੋਇਗੋ ਲਾਂਬੇ ਗੋਡ ਪਸਾਰਿ ॥੧੩੦॥ ਕਬੀਰ ਸੂਤਾ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਬੈਠਾ ਰਹੁ ਅਰੁ ਜਾਗੁ ॥ ਜਾ ਕੇ ਸੰਗ ਤੇ ਬੀਛੁਰਾ ਤਾ ਹੀ ਕੇ ਸੰਗਿ ਲਾਗੁ ॥
੧੩੧॥ ਕਬੀਰ ਸੰਤ ਕੀ ਗੈਲ ਨ ਛੋਡੀਐ ਮਾਰਗਿ ਲਾਗਾ ਜਾਉ ॥ ਪੇਖਤ ਹੀ ਪੁੰਨੀਤ ਹੋਇ ਭੇਟਤ ਜਪੀਐ ਨਾਉ ॥੧੩੨॥ ਕਬੀਰ ਸਾਕਤ ਸੰਗੁ ਨ ਕੀ
ਜੀਐ ਦੂਰਹਿ ਜਾਈਐ ਭਾਗਿ ॥ ਬਾਸਨੁ ਕਾਰੋ ਪਰਸੀਐ ਤਉ ਕਛੁ ਲਾਗੈ ਦਾਗੁ ॥੧੩੩॥ ਕਬੀਰਾ ਰਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ਜਰਾ ਪਹੂੰਚਿਓ ਆਇ ॥
ਲਾਗੀ ਮੰਦਰ ਦੁਆਰ ਤੇ ਅਬ ਕਿਆ ਕਾਢਿਆ ਜਾਇ ॥੧੩੪॥ ਕਬੀਰ ਕਾਰਨੁ ਸੋ ਭਇਓ ਜੋ ਕੀਨੋ ਕਰਤਾਰਿ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਸ

ਕੋਨਜੀਏਕੈਸਿਰਜਗਨਾਥੁ ॥੧੩੫॥ ਕਬੀਰਫਲਲਾਗੇਫਲਨਿਪਾਕਨਿਲਾਗੇਆਂਬ ॥ ਜਾਇਪਹੂਚਹਿਖਸਮਕਉਜਉਬੀਚਿਨਖਾਹੀ
ਕਾਂਬ ॥੧੩੬॥ ਕਬੀਰਠਾਕੁਰੁਪੂਜਹਿਮੋਲਿਲੇਮਨਹਠਿਤੀਰਥਜਾਹਿ ॥ ਦੇਖਾਦੇਖੀਸ੍ਵਾਂਗੁਧਰਿਭੂਲੇਭਟਕਾਖਾਹਿ ॥੧੩੭॥ ਕਬੀਰਪਾਹਨੁ
ਪਰਮੇਸੁਰੁਕੀਆਪੂਜੈਸਭੁਸੰਸਾਰੁ ॥ ਇਸੁਭਰਵਾਸੇਜੋਰਹੇਬੂਡੇਕਾਲੀਧਾਰ ॥੧੩੮॥ ਕਬੀਰਕਾਗਦਕੀਓਬਰੀਮਸੁਕੇਕਰਮਕਪਾ
ਟ ॥ ਪਾਹਨਬੋਰੀਪ੍ਰਿਥਮੀਪੰਡਿਤਪਾੜੀਬਾਟ ॥੧੩੯॥ ਕਬੀਰਕਾਲਕਰੰਤਾਅਬਹਿਕਰੁਅਬਕਰਤਾਸੁਇਤਾਲ ॥ ਪਾਛੈਕਛੂਨਹੋ
ਇਗਾਜਉਸਿਰਿਪਰਿਆਵੈਕਾਲੁ ॥੧੪੦॥ ਕਬੀਰਐਸਾਜੰਤੁਇਕੁਦੇਖਿਆਜੈਸੀਧੋਈਲਾਖ ॥ ਦੀਸੈਚੰਚਲੁਬਹੁਗੁਨਾਮਤਿਹੀ
ਨਾਨਾਪਾਕ ॥੧੪੧॥ ਕਬੀਰਮੇਰੀਬੁਧਿਕਉਜਮੁਨਕਰੈਤਿਸਕਾਰ ॥ ਜਿਨਿਇਹੁਜਮੂਆਸਿਰਜਿਆਸੁਜਪਿਆਪਰਵਦਿਗਾਰ ॥
੧੪੨॥ ਕਬੀਰਕਸਤੂਰੀਭਇਆਭਵਰਭਏਸਭਦਾਸ ॥ ਜਿਉਜਿਉਭਗਤਿਕਬੀਰਕੀਤਿਉਤਿਉਰਾਮਨਿਵਾਸ ॥੧੪੩॥
ਕਬੀਰਗਹਗਚਿਪਰਿਓਕੁਟੰਬਕੈਕਾਂਠੈਰਹਿਗਇਓਰਾਮੁ ॥ ਆਇਪਰੇਧਰਮਰਾਇਕੇਬੀਚਹਿਧੂਮਾਧਾਮ ॥੧੪੪॥ ਕਬੀਰ
ਸਾਕਤਤੇਸੂਕਰਭਲਾਰਾਖੈਆਛਾਗਾਉ ॥ ਉਹੁਸਾਕਤੁਬਪੁਰਾਮਰਿਗਇਆਕੋਇਨਲੈਹੈਨਾਉ ॥੧੪੫॥ ਕਬੀਰਕਉਡੀਕਉਡੀ
ਜੋਰਕੈਜੋਰੇਲਾਖਕਰੋਰਿ ॥ ਚਲਤੀਬਾਰਨਕਛੁਮਿਲਿਓਲਈਲੰਗੋਟੀਤੋਰਿ ॥੧੪੬॥ ਕਬੀਰਬੈਸਨੋਹੂਆਤਕਿਆਭਇਆਮਾਲਾਮੇ
ਲੀਂਚਾਰਿ ॥ ਬਾਹਰਿਕੰਚਨੁਬਾਰਹਾਭੀਤਰਿਭਰੀਭੰਗਾਰ ॥੧੪੭॥ ਕਬੀਰਰੋੜਾਹੋਇਰਹੁਬਾਟਕਾਤਜਿਮਨਕਾਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਐਸਾਕੋ
ਈਦਾਸੁਹੋਇਤਾਹਿਮਿਲੈਭਗਵਾਨੁ ॥੧੪੮॥ ਕਬੀਰਰੋੜਾਹੂਆਤਕਿਆਭਇਆਪੰਥੀਕਉਦੁਖੁਦੇਇ ॥ ਐਸਾਤੇਰਾਦਾਸੁਹੈਜਿ
ਉਧਰਨੀਮਹਿਖੇਹ ॥੧੪੯॥ ਕਬੀਰਖੇਹਹੂਈਤਉਕਿਆਭਇਆਜਉਉਡਿਲਾਗੈਅੰਗ ॥ ਹਰਿਜਨੁਐਸਾਚਾਹੀਐਜਿਉਪਾਨੀ
ਸਰਬੰਗ ॥੧੫੦॥ ਕਬੀਰਪਾਨੀਹੂਆਤਕਿਆਭਇਆਸੀਰਾਤਾਤਾਹੋਇ ॥ ਹਰਿਜਨੁਐਸਾਚਾਹੀਐਜੈਸਾਹਰਿਹੀਹੋਇ ॥੧੫੧॥
ਊਚਭਵਨਕਨਕਾਮਨੀਸਿਖਰਿਧਜਾਫਹਰਾਇ ॥ ਤਾਤੇਭਲੀਮਧੂਕਰੀਸੰਤਸੰਗਿਗੁਨਗਾਇ ॥੧੫੨॥ ਕਬੀਰਪਾਟਨਤੇਊਜ
ਰੁਭਲਾਰਾਮਭਗਤਜਿਹਠਾਇ ॥ ਰਾਮਸਨੇਹੀਬਾਹਰਾਜਮਪੁਰੁਮੇਰੇਭਾਂਇ ॥੧੫੩॥ ਕਬੀਰਗੰਗਜਮੁਨਕੇਅੰਤਰੇਸਹਜਸੁੰਨਕੇਘਾ
ਟ ॥ ਤਹਾਕਬੀਰੈਮਟੁਕੀਆਖੋਜਤਮੁਨਿਜਨਬਾਟ ॥੧੫੪॥ ਕਬੀਰਜੈਸੀਉਪਜੀਪੇਡਤੇਜਉਤੈਸੀਨਿਬਹੈਓੜਿ ॥ ਹੀਰਾਕਿਸਕਾਬਾਪੁਰਾ
ਪੁਜਹਿਨਰਤਨਕਰੋੜਿ ॥੧੫੫॥ ਕਬੀਰਾਏਕੁਅਚੰਭਉਦੇਖਿਓਹੀਰਾਹਾਟਬਿਕਾਇ ॥ ਬਨਜਨਹਾਰੇਬਾਹਰਾਕਉਡੀਬਦਲੈਜਾਇ ॥
੧੫੬॥ ਕਬੀਰਜਹਾਗਿਆਨੁਤਹਧਰਮੁਹੈਜਹਾਝੂਠੁਤਹਪਾਪੁ ॥ ਜਹਾਲੋਭੁਤਹਕਾਲੁਹੈਜਹਾਖਿਮਾਤਹਆਪਿ ॥੧੫੭॥ ਕਬੀਰ
ਮਾਇਆਤਜੀਤਕਿਆਭਇਆਜਉਮਾਨੁਤਜਿਆਨਹੀਜਾਇ ॥ ਮਾਨਮੁਨੀਮੁਨਿਵਰਗਲੇਮਾਨੁਸਭੈਕਉਖਾਇ ॥੧੫੮॥
ਕਬੀਰਸਾਚਾਸਤਿਗੁਰੁਮੈਮਿਲਿਆਸਬਦੁਜੁਬਾਹਿਆਏਕੁ ॥ ਲਾਗਤਹੀਭੁਇਮਿਲਿਗਇਆਪਰਿਆਕਲੇਜੇਛੇਕੁ ॥੧੫੯॥
ਕਬੀਰਸਾਚਾਸਤਿਗੁਰੁਕਿਆਕਰੈਜਉਸਿਖਾਮਹਿਚੂਕ ॥ ਅੰਧੇਏਕਨਲਾਗਈਜਿਉਬਾਂਸੁਬਜਾਈਐਫੂਕ ॥੧੬੦॥ ਕਬੀਰਹੈ
ਗੈਬਾਹਨਸਘਨਘਨਛਤ੍ਰਪਤੀਕੀਨਾਰਿ ॥ ਤਾਸੁਪਟੰਤਰਨਾਪੁਜੈਹਰਿਜਨਕੀਪਨਿਹਾਰਿ ॥੧੬੧॥ ਕਬੀਰਨ੍ਰਿਪਨਾਰੀਕਿਉਨਿੰਦੀ
ਐਕਿਉਹਰਿਚੇਰੀਕਉਮਾਨੁ ॥ ਓਹਮਾਂਗਸਵਾਰੈਬਿਖੈਕਉਓਹਸਿਮਰੈਹਰਿਨਾਮੁ ॥੧੬੨॥ ਕਬੀਰਥੂਨੀਪਾਈਥਿਤਿਭਈਸਤਿ
ਗੁਰਬੰਧੀਧੀਰ ॥ ਕਬੀਰਹੀਰਾਬਨਜਿਆਮਾਨਸਰੋਵਰਤੀਰ ॥੧੬੩॥ ਕਬੀਰਹਰਿਹੀਰਾਜਨਜਉਹਰੀਲੇਕੈਮਾਂਡੈਹਾਟ ॥ ਜਬ
ਹੀਪਾਈਅਹਿਪਾਰਖੂਤਬਹੀਰਨਕੀਸਾਟ ॥੧੬੪॥ ਕਬੀਰਕਾਮਪਰੇਹਰਿਸਿਮਰੀਐਐਸਾਸਿਮਰਹੁਨਿਤ ॥ ਅਮਰਾਪੁਰਬਾਸਾ

੫੦

ਕਰਨੁਹਰਿਗੁਣਾਈਆਬਉਹੋਮੈਬਿਤੁ॥੧੬੫॥ਕਬੀਰਸੇਵਾਕਉਦੁਇਭਲੇਏਕੁਸੰਤੁਇਕੁਰਾਮੁ॥ਰਾਮੁਜੁਦਾਤਾਮੁਕਤਿਕੋਸੰਤੁਜਪਾਵੈਨਾਮੁ॥੧੬
੬॥ਕਬੀਰਜਿਹਮਾਰਗਿਪੰਡਿਤਗਏਪਾਛੈਪਰੀਬਹੀਰ॥ਇਕਅਵਘਟਘਾਟੀਰਾਮਕੀਤਿਹਚੜਿਰਹਿਓਕਬੀਰ॥੧੬੭॥ਕਬੀਰਦੁਨੀਆ
ਕੇਦੋਖੇਮੂਆਚਾਲਤਕੁਲਕੀਕਾਨਿ॥ਤਬਕੁਲੁਕਿਸਕਾਲਾਜਸੀਜਬਲੇਧਰਹਿਮਸਾਨਿ॥੧੬੮॥ਕਬੀਰਡੂਬਹਿਗੋਰੇਬਾਪੁਰੇਬਹੁਲੋਗਨ
ਕੀਕਾਨਿ॥ਪਾਰੋਸੀਕੇਜੋਹੂਆਤੂਅਪਨੇਭੀਜਾਨੁ॥੧੬੯॥ਕਬੀਰਭਲੀਮਧੂਕਰੀਨਾਨਾਬਿਧਿਕੋਨਾਜੁ॥ਦਾਵਾਕਾਹੂਕੋਨਹੀਬਡਾਦੇ
ਸੁਬਡਰਾਜੁ॥੧੭੦॥ਕਬੀਰਦਾਵੈਦਾਝਨੁਹੋਤੁਹੈਨਿਰਦਾਵੈਰਹੈਨਿਸੰਕ॥ਜੋਜਨੁਨਿਰਦਾਵੈਰਹੈਸੋਗਨੈਇੰਦ੍ਰਸੋਰੰਕ॥੧੭੧॥ਕਬੀਰਪਾਲਿਸ
ਮੁਹਾਸਰਵਰੁਭਰਾਪੀਨਸਕੈਕੋਈਨੀਰੁ॥ਭਾਗਬਡੇਤੈਪਾਇਓਤੂੰਭਰਿਭਰਿਪੀਉਕਬੀਰ॥੧੭੨॥ਕਬੀਰਪਰਭਾਤੇਤਾਰੇਖਿਸਹਿਤਿਉਇਹੁਖਿ
ਸੈਸਰੀਰੁ॥ਏਦੁਇਅਖਰਨਾਖਿਸਹਿਸੋਗਹਿਰਹਿਓਕਬੀਰੁ॥੧੭੩॥ਕਬੀਰਕੋਠੀਕਾਠਕੀਦਹਦਿਸਿਲਾਗੀਆਗਿ॥ਪੰਡਿਤਪੰਡਿਤਜਲਿਮੂ
ਏਮੂਰਖਉਬਰੇਭਾਗਿ॥੧੭੪॥ਕਬੀਰਸੰਸਾਦੂਰਿਕਰੁਕਾਗਦਦੇਹਬਿਹਾਇ॥ਬਾਵਨਅਖਰਸੋਧਿਕੈਹਰਿਚਰਨੀਚਿਤੁਲਾਇ॥੧੭੫
॥ਕਬੀਰਸੰਤੁਨਛਾਡੈਸੰਤਈਜਉਕੋਟਿਕਮਿਲਹਿਅਸੰਤ॥ਮਲਿਆਗਰੁਭੁਯੰਗਮਬੇਢਿਓਤਸੀਤਲਤਾਨਤਜੰਤ॥੧੭੬॥ਕਬੀਰਮਨੁਸੀ
ਤਲੁਭਇਆਪਾਇਆਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੁ॥ਜਿਨਿਜੁਆਲਾਜਗੁਜਾਰਿਆਸੁਜਨਕੇਉਦਕਸਮਾਨੁ॥੧੭੭॥ਕਬੀਰਸਾਰੀਸਿਰਜਨਹਾਰ
ਕੀਜਾਨੈਨਾਹੀਕੋਇ॥ਕੈਜਾਨੈਆਪਨਧਨੀਕੈਦਾਸੁਦੀਵਾਨੀਹੋਇ॥੧੭੮॥ਕਬੀਰਭਲੀਭਈਜਉਭਉਪਰਿਆਦਿਸਾਗਈਸਭਭੂ
ਲਿ॥ਓਰਾਗਰਿਪਾਨੀਭਇਆਜਾਇਮਿਲਿਓਢਲਿਕੂਲਿ॥੧੭੯॥ਕਬੀਰਾਧੂਰਿਸਕੇਲਿਕੈਪੁਰੀਆਬਾਂਧੀਦੇਹ॥ਦਿਵਸਚਾਰਿਕੋਪੇ
ਖਨਾਅੰਤਿਖੇਹਕੀਖੇਹ॥੧੮੦॥ਕਬੀਰਸੂਰਜਚਾਂਦਕੈਉਦੈਭਈਸਭਦੇਹ॥ਗੁਰਗੋਬਿੰਦਕੇਬਿਨੁਮਿਲੇਪਲਟਿਭਈਸਭਖੇਹ॥੧੮੧॥
ਜਹਅਨਭਉਤਹਭੈਨਹੀਜਹਭਉਤਹਹਰਿਨਾਹਿ॥ਕਹਿਓਕਬੀਰਬਿਚਾਰਿਕੈਸੰਤਸੁਨਹੁਮਨਮਾਹਿ॥੧੮੨॥ਕਬੀਰਜਿਨਹੁਕਿਛੂਜਾ
ਨਿਆਨਹੀਤਿਨਸੁਖਨੀਦਬਿਹਾਇ॥ਹਮਹੁਜੁਬੂਝਾਬੂਝਨਾਪੂਰੀਪਰੀਬਲਾਇ॥੧੮੩॥ਕਬੀਰਮਾਰੇਬਹੁਤੁਪੁਕਾਰਿਆਪੀਰਪੁਕਾਰੈ
ਅਉਰ॥ਲਾਗੀਚੋਟਮਰੰਮਕੀਰਹਿਓਕਬੀਰਾਠਉਰ॥੧੮੪॥ਕਬੀਰਚੋਟਸੁਹੇਲੀਸੇਲਕੀਲਾਗਤਲੇਇਉਸਾਸ॥ਚੋਟਸਹਾਰੈਸਬਦ
ਕੀਤਾਸੁਗੁਰੂਮੈਦਾਸੁ॥੧੮੫॥ਕਬੀਰਮੁਲਾਂਮੁਨਾਰੇਕਿਆਚਢਹਿਸਾਂਈਨਬਹਰਾਹੋਇ॥ਜਾਕਾਰਨਿਤੂੰਬਾਂਗਦੇਹਿਦਿਲਹੀਭੀਤਰਿਜੋਇ॥
੧੮੬॥ਸੇਖਸਬੂਰੀਬਾਹਰਾਕਿਆਹਜਕਾਬੈਜਾਇ॥ਕਬੀਰਜਾਕੀਦਿਲਸਾਬਤਿਨਹੀਤਾਕਉਕਹਾਂਖੁਦਾਇ॥੧੮੭॥ਕਬੀਰਅਲਹਕੀਕਰਿਬੰ
ਦਗੀਜਿਹਸਿਮਰਤਦੁਖੁਜਾਇ॥ਦਿਲਮਹਿਸਾਂਈਪਰਗਟੈਬੁਝੈਬਲੰਤੀਨਾਇ॥੧੮੮॥ਕਬੀਰਜੋਰੀਕੀਏਜੁਲਮੁਹੈਕਹਤਾਨਾਉ
ਹਲਾਲੁ॥ਦਫਤਰਿਲੇਖਾਮਾਂਗੀਐਤਬਹੋਇਗੋਕਉਨੁਹਵਾਲੁ॥੧੮੯॥ਕਬੀਰਖੂਬੁਖਾਨਾਖੀਚਰੀਜਾਮਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਲੋਨੁ॥ਹੇਰਾਰੋਟੀਕਾਰਨੇਗਲਾਕ
ਟਾਵੈਕਉਨੁ॥੧੯੦॥ਕਬੀਰਗੁਰੁਲਾਗਾਤਬਜਾਨੀਐਮਿਟੈਮੋਹੁਤਨਤਾਪ॥ਹਰਖਸੋਗੁਦਾਝੈਨਹੀਤਬਹਰਿਆਪਹਿਆਪਿ॥੧੯੧॥ਕਬੀਰਰਾਮਕ
ਹਨਮਹਿਭੇਦੁਹੈਤਾਮਹਿਏਕੁਬਿਚਾਰੁ॥ਸੋਈਰਾਮੁਸਭੈਕਹਹਿਸੋਈਕਉਤਕਹਾਰੁ॥੧੯੨॥ਕਬੀਰਰਾਮੈਰਾਮਕਹੁਕਹਿਬੇਮਾਹਿਬਿਬੇਕ॥ਏਕੁਅਨੇਕ
ਹਿਮਿਲਿਗਇਆਏਕਸਮਾਨਾਏਕ॥੧੯੩॥ਕਬੀਰਜਾਘਰਸਾਧਨਸੇਵੀਅਹਿਹਰਿਕੀਸੇਵਾਨਾਹਿ॥ਤੇਘਰਮਰਹਟਸਾਰਖੇਭੂਤਬਸਹਿਤਿਨ
ਮਾਹਿ॥੧੯੪॥ਕਬੀਰਗੂੰਗਾਹੂਆਬਾਵਰਾਬਹਰਾਹੂਆਕਾਨ॥ਪਾਵਹੁਤੇਪਿੰਗੁਲਭਇਆਮਾਰਿਆਸਤਿਗੁਰਬਾਨ॥੧੯੫॥ਕਬੀਰਸ
ਤਿਗੁਰਸੂਰਮੇਬਾਹਿਆਬਾਨੁਜੁਏਕੁ॥ਲਾਗਤਹੀਭੁਇਗਿਰਿਪਰਿਆਪਰਾਕਰੇਜੇਛੇਕੁ॥੧੯੬॥ਕਬੀਰਨਿਰਮਲਬੂੰਦਅਕਾਸਕੀਪਰਿਗਈਭੂਮਿ
ਬਿਕਾਰ॥ਬਿਨੁਸੰਗਤਿਇਉਮਾਂਨਈਹੋਇਗਈਭਠਛਾਰ॥੧੯੭॥ਕਬੀਰਨਿਰਮਲਬੂੰਦਅਕਾਸਕੀਲੀਨੀਭੂਮਿਮਿਲਾਇ॥ਅਨਿਕਸਿ

ਅਨੇਪਚਿਗਏਨਾਨਿਰਵਾਰੀਜਾਇ॥੧੯੮॥ਕਬੀਰਹਜਕਾਬੇਹਉਜਾਇਥਾਆਗੈਮਿਲਿਆਖੁਦਾਇ॥ਸਾਂਈਮੁਝਸਿਉਲਰਿਪਰਿਆਤੁਝੈਕਿਨਫੁ
ਰਮਾਈਗਾਇ॥੧੯੯॥ਕਬੀਰਹਜਕਾਬੈਹੋਇਹੋਇਗਇਆਕੇਤੀਬਾਰਕਬੀਰ॥ਸਾਂਈਮੁਝਮਹਿਕਿਆਖਤਾਮੁਖਹੁਨਬੋਲੈਪੀਰੁ॥੨੦੦॥ਕਬੀਰ
ਜੀਅਜੋਮਾਰਹਿਜੋਰੁਕਰਿਕਹਤੇਹਹਿਜੁਹਲਾਲੁ॥ਦਫਤਰਦਈਜਬਕਾਢਿਹੈਹੋਇਗਾਕਉਨੁਹਵਾਲੁ॥੨੦੧॥ਕਬੀਰਜੋਰੁਕੀਆਸੋਜੁਲਮੁਹੈਲੇਇ
ਜਵਾਬੁਖੁਦਾਇ॥ਦਫਤਰਲੇਖਾਨੀਕਸੈਮਾਰਮੁਹੈਮੁਹਿਖਾਇ॥੨੦੨॥ਕਬੀਰਲੇਖਾਦੇਨਾਸੁਹੇਲਾਜਉਦਿਲਸੂਚੀਹੋਇ॥ਉਸੁਸਾਚੇਦੀਬਾਨ
ਮਹਿਪਲਾਨਪਕਰੈਕੋਇ॥੨੦੩॥ਕਬੀਰਧਰਤੀਅਰੁਅਕਾਸਮਹਿਦੁਇਤੂੰਬਰੀਅਬਧ॥ਖਟਦਰਸਨਸੰਸੇਪਰੇਅਰੁਚਉਰਾਸੀਹਸਿਧ॥੨੦੪॥
ਕਬੀਰਮੇਰਾਮੁਝਮਹਿਕਿਛੁਨਹੀਜੋਕਿਛੁਹੈਸੋਤੇਰਾ॥ਤੇਰਾਤੁਝਕਉਸਉਪਤੇਕਿਆਲਾਗੈਮੇਰਾ॥੨੦੫॥ਕਬੀਰਤੂੰਤੂੰਕਰਤਾਤੂਹੂਆਮੁਝਮਹਿ
ਰਹਾਨਹੂੰ॥ਜਬਆਪਾਪਰਕਾਮਿਟਿਗਇਆਜਤਦੇਖਉਤਤਤੂ॥੨੦੬॥ਕਬੀਰਬਿਕਾਰਹਚਿਤਵਤੇਝੂਠੇਕਰਤੇਆਸ॥ਮਨੋਰਥੁਕੋਇਨਪੂਰਿਓਚਾ
ਲੇਊਠਿਨਿਰਾਸ॥੨੦੭॥ਕਬੀਰਹਰਿਕਾਸਿਮਰਨੁਜੋਕਰੈਸੋਸੁਖੀਆਸੰਸਾਰਿ॥ਇਤਉਤਕਤਹਿਨਡੋਲਈਜਿਸੁਰਾਖੈਸਿਰਜਨਹਾਰੁ॥੨੦੮॥ਕਬੀਰ
ਘਾਣੀਪੀੜਤੇਸਤਿਗੁਰਿਲੀਏਛਡਾਇ॥ਪਰਾਪੂਰਬਲੀਭਾਵਨੀਪਰਗਟੁਹੋਈਆਇ॥੨੦੯॥ਕਬੀਰਟਾਲੈਟੋਲੈਦਿਨੁਗਇਆਬਿਆਜੁਬਢੰ
ਤਉਜਾਇ॥ਨਾਹਰਿਭਜਿਓਨਖਤੁਫਟਿਓਕਾਲੁਪਹੂੰਚੋਆਇ॥੨੧੦॥ਕਬੀਰਕੂਕਰੁਭਉਕਨਾਕਰੰਗਪਿਛੈਉਠਿਧਾਇ॥ਕਰਮੀਸਤਿਗੁਰੁਪਾ
ਇਆਜਿਨਿਹਉਲੀਆਛਡਾਇ॥੨੧੧॥ ਮ:੫ ਕਬੀਰਧਰਤੀਸਾਧਕੀਤਸਕਰਬੈਸਹਿਗਾਹਿ॥ਧਰਤੀਭਾਰਿਨਬਿਆਪਈਉਨਕਉਲਾਹੂਲਾਹਿ॥੨੧੨॥

ਮ:੫॥ ਕਬੀਰਚਾਵਲਕਾਰਨੇਤੁਖਕਉਮੁਹਲੀਲਾਇ॥ਸੰਗਿਕੁਸੰਗੀਬੈਸਤੇਤਬਪੂਛੈਧਰਮਰਾਇ॥੨੧੩॥

ਮ:੫ ਨਾਮਾਮਾਇਆਮੋਹਿਆਕਹੈਤਿਲੋਚਨੁਮੀਤ॥ਕਾਹੇਛੀਪਹੁਛਾਇਲੈਰਾਮਨਲਾਵਹੁਚੀਤੁ॥੧੩॥ਨਾਮਾਕਹੈਤਿਲੋਚਨਾਮੁਖਤੇਰਾਮਸੰਮ੍ਹਾਲਿ॥ਹਾ
ਥਪਾਉਕਰਿਕਾਮੁਸਭੁਚੀਤੁਨਿਰੰਜਨਨਾਲਿ॥੨੧੪॥ਕਬੀਰਹਮਰਾਕੋਨਹੀਹਮਕਿਸਹੂਕੇਨਾਹਿ॥ਜਿਨਿਇਹੁਰਚਨੁਰਚਾਇਆਤਿਸਹੀਮਾਹਿਸਮਾਹਿ॥੨
੧੫॥ ਮ:੫ ਕਬੀਰਕੀਚੜਿਆਟਾਗਿਰਿਪਰਿਆਕਿਛੂਨਆਇਓਹਾਥ॥ਪੀਸਤਪੀਸਤਚਾਬਿਆਸੋਈਨਿਬਹਿਆਸਾਥ॥੨੧੬॥ਕਬੀਰਮਨੁਜਾਨੈਸਭ
ਬਾਤਜਾਨਤਹੀਅਉਗਨੁਕਰੈ॥ਕਾਹੇਕੀਕੁਸਲਾਤਹਾਥਿਦੀਪੁਕੂਏਪਰੈ॥੨੧੭॥ਕਬੀਰਲਾਗੀਪ੍ਰੀਤਿਸੁਜਾਨਸਿਉਬਰਜੈਲੋਗੁਅਜਾਨ॥ਤਾਸਿਉ
ਟੂਟੀਕਿਉਬਨੈਜਾਕੇਜੀਅਪਰਾਨ॥੨੧੮॥ਕਬੀਰਕੋਠੇਮੰਡਪਹੇਤੁਕਰਿਕਾਹੇਮਰਹੁਸਵਾਰਿ॥ਕਾਰਜੁਸਾਢੇਤੀਨਿਹਥਘਨੀਤਪਉਨੇਚਾਰਿ॥੨੧੯॥
ਕਬੀਰਜੋਮੈਚਿਤਵਉਨਾਕਰੈਕਿਆਮੇਰੇਚਿਤਵੇਹੋਇ॥ਅਪਨਾਚਿਤਵਿਆਹਰਿਕਰੈਜੋਮੇਰੇਚਿਤਿਨਹੋਇ॥੨੨੦॥ਮ:੩॥ਚਿੰਤਾਭਿਆ
ਪਿਕਰਾਇਸੀਅਚਿੰਤੁਭਿਆਪੇਦੇਇ॥ਨਾਨਕਸੋਸਾਲਾਹੀਐਜਿਸਭਨਾਸਾਰਕਰੇਇ॥੨੨੧॥ ਮ:੫॥ ਕਬੀਰਰਾਮੁਨਚੇਤਿਓਫਿਰਿਆਲਾਲਚਮਾਹਿ॥
ਪਾਪਕਰੰਤਾਮਰਿਗਇਆਅਉਧਪੁਨੀਖਿਨਮਾਹਿ॥੨੨੨॥ਕਬੀਰਕਾਇਆਕਾਚੀਕਾਰਵੀਕੇਵਲਕਾਚੀਧਾਤੁ॥ਸਾਬਤੁਰਖਹਿਤਰਾਮਭਜੁਨਾਹਿ
ਤਬਿਨਠੀਬਾਤ॥੨੨੩॥ਕਬੀਰਕੇਸੋਕੇਸੋਕੂਕੀਐਨਸੋਈਐਅਸਾਰ॥ਰਾਤਿਦਿਵਸਕੇਕੂਕਨੇਕਬਹੂਕਿਸੁਨੈਪੁਕਾਰ॥੨੨੪॥ਕਬੀਰਕਾਇਆਕਜ
ਲੀਬਨੁਭਇਆਮਨੁਕੁੰਚਰੁਮਯਮੰਤੁ॥ਅੰਕਸੁਗਿਆਨਰਤਨੁਹੈਖੇਵਟੁਬਿਰਲਾਸੰਤੁ॥੨੨੫॥ਕਬੀਰਰਾਮਰਤਨੁਮੁਖੁਕੋਥਰੀਪਾਰਖਆਗੈਖੋ
ਲਿ॥ਕੋਈਆਇਮਿਲੈਗੋਗਾਹਕੀਲੇਗੋਮਹਗੇਮੋਲਿ॥੨੨੬॥ਕਬੀਰਰਾਮਨਾਮੁਜਾਨਿਓਨਹੀਪਾਲਿਓਕਟਕੁਕੁਟੰਬੁ॥ਧੰਧੇਹੀਮਹਿਮਰਿਗਇਆ
ਬਾਹਰਿਭਈਨਬੰਬ॥੨੨੭॥ਕਬੀਰਆਖੀਕੇਰੇਮਾਟੁਕੇਪਲੁਪਲੁਗਈਬਿਹਾਇ॥ਮਨੁਜੰਜਾਲੁਨਛੋਡਈਜਮਦੀਆਦਮਾਮਾਆਇ॥੨੨੮॥
ਕਬੀਰਤਰਵਰਰੂਪੀਰਾਮੁਹੈਫਲਰੂਪੀਬੈਰਾਗੁ॥ਛਾਇਆਰੂਪੀਸਾਧੁਹੈਜਿਨਿਤਜਿਆਬਾਦੁਬਿਬਾਦੁ॥੨੨੯॥ਕਬੀਰਐਸਾਬੀਜੁਬੋਇਬਾਰਹ
ਮਾਸਫਲੰਤ॥ਸੀਤਲਛਾਇਆਗਹਰਫਲਪੰਖੀਕੇਲਕਰੰਤ॥੨੩੦॥ਕਬੀਰਦਾਤਾਤਰਵਰੁਦਯਾਫਲੁਉਪਕਾਰੀਜੀਵੰਤ॥ਪੰਖੀਚਲੇ
ਦਿਸਾਵਰੀਬਿਰਖਾਸੁਫਲਫਲੰਤ॥੨੩੧॥ਕਬੀਰਸਾਧੂਸੰਗੁਪਰਾਪਤੀਲਿਖਿਆਹੋਇਲਿਲਾਟ॥ਮੁਕਤਿਪਦਾਰਥੁਪਾਈਐਠਾਕਨਅਵਘਟ
ਘਾਟ॥੨੩੨॥

ਕਬੀਰ ਏਕ ਘਰੀ ਆਧੀ ਘਰੀ ਆਧੀ ਹੂ ਤੇ ਆਧ ॥ ਭਗਤਨ ਸੇਤੀ ਗੋਸਟੇ ਜੋ ਕੀਨੇ ਸੋ ਲਾਭ ॥੨੩੩॥ ਕਬੀਰ ਭਾਂਗ ਮਾਛੁਲੀ ਸੁਰਾ ਪਾਨਿ ਜੋ ਜੋ ਪ੍ਰਾਨੀ ਖਾਂਹਿ ॥ ਤੀਰਥ
ਬਰਤ ਕੀਏ ਤੇ ਸਭੈ ਰਸਾਤਲਿ ਜਾਂਹਿ ॥੨੩੪॥ ਨੀਚੇ ਲੋਇਨ ਕਰਿ ਰਹਉ ਲੇ ਸਾਜਨ ਘਟ ਮਾਹਿ ॥ ਸਭ ਰਸ ਖੇਲਉ ਪੀਅ ਸਉ ਕਿਸੀ ਲਖਾਵਉ ਨਾਹਿ ॥੨੩
੫॥ ਆਠ ਜਾਮ ਚਉਸਠਿ ਘਰੀ ਤੁਅ ਨਿਰਖਤ ਰਹੈ ਜੀਉ ॥ ਨੀਚੇ ਲੋਇਨ ਕਿਉ ਕਰਉ ਸਭ ਘਟ ਦੇਖਉ ਪੀਉ ॥੨੩੬॥ ਸੁਨੁ ਸਖੀ ਪੀਅ ਮਹਿ ਜੀਉ ਬਸੈ
ਜੀਅ ਮਹਿ ਬਸੈ ਕਿ ਪੀਉ ॥ ਜੀਉ ਪੀਉ ਬੂਝਉ ਨਹੀ ਘਟ ਮਹਿ ਜੀਉ ਕਿ ਪੀਉ ॥੨੩੭॥ ਕਬੀਰ ਬਾਮਨੁ ਗੁਰੂ ਹੈ ਜਗਤ ਕਾ ਭਗਤਨ ਕਾ ਗੁਰੁ ਨਾਹਿ ॥ ਅਰਝਿ ਉਰਝਿ
ਕੈ ਪਚਿ ਮੂਆ ਚਾਰਉ ਬੇਦਹੁ ਮਾਹਿ ॥੨੩੮॥ ਹਰਿ ਹੈ ਖਾਂਡੁ ਰੇਤੁ ਮਹਿ ਬਿਖਰੀ ਹਾਥੀ ਚੁਨੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਗੁਰਿ ਭਲੀ ਬੁਝਾਈ ਕੀਟੀ ਹੋਇ ਕੈ ਖਾਇ ॥੨੩੯॥
ਕਬੀਰ ਜਉ ਤੁਹਿ ਸਾਧ ਪਿਰੰਮ ਕੀ ਸੀਸੁ ਕਾਟਿ ਕਰਿ ਗੋਇ ॥ ਖੇਲਤ ਖੇਲਤ ਹਾਲ ਕਰਿ ਜੋ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ਤ ਹੋਇ ॥੨੪੦॥ ਕਬੀਰ ਜਉ ਤੁਹਿ ਸਾਧ ਪਿਰੰਮ ਕੀ ਪਾ
ਕੇ ਸੇਤੀ ਖੇਲੁ ॥ ਕਾਚੀ ਸਰਸਉਂ ਪੇਲਿ ਕੈ ਨਾ ਖਲਿ ਭਈ ਨ ਤੇਲੁ ॥੨੪੧॥ ਢੂੰਢਤ ਡੋਲਹਿ ਅੰਧ ਗਤਿ ਅਰੁ ਚੀਨਤ ਨਾਹੀ ਸੰਤ ॥ ਕਹਿ ਨਾਮਾ ਕਿਉ ਪਾਈ
ਐ ਬਿਨੁ ਭਗਤਹੁ ਭਗਵੰਤੁ ॥੨੪੨॥ ਹਰਿ ਸੋ ਹੀਰਾ ਛਾਡਿ ਕੈ ਕਰਹਿ ਆਨ ਕੀ ਆਸ ॥ ਤੇ ਨਰ ਦੋਜਕ ਜਾਹਿਗੇ ਸਤਿ ਭਾਖੈ ਰਵਿਦਾਸ ॥੨੪੩॥ ਕਬੀਰ ਜਉ
ਗ੍ਰਿਹੁ ਕਰਹਿ ਤ ਧਰਮੁ ਕਰੁ ਨਾਹੀ ਤ ਕਰੁ ਬੈਰਾਗੁ ॥ ਬੈਰਾਗੀ ਬੰਧਨੁ ਕਰੈ ਤਾ ਕੋ ਬਡੋ ਅਭਾਗੁ ॥੨੪੪॥

ਸਲੋਕ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਕੇ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਜਿਤੁ ਦਿਹਾੜੈ ਧਨ ਵਰੀ ਸਾਹੇ ਲਏ ਲਿਖਾਇ ॥ ਮਲਕੁ ਜਿ ਕੰਨੀ ਸੁਣੀਦਾ ਮੁਹੁ ਦੇਖਾਲੇ ਆਇ ॥ ਜਿੰਦੁ ਨਿਮਾਣੀ ਕਢੀਐ
ਹਡਾ ਕੂ ਕੜਕਾਇ ॥ ਸਾਹੇ ਲਿਖੇ ਨ ਚਲਨੀ ਜਿੰਦੂ ਕੂੰ ਸਮਝਾਇ ॥ ਜਿੰਦੁ ਵਹੁਟੀ ਮਰਣੁ ਵਰੁ ਲੈ ਜਾਸੀ ਪਰਣਾਇ ॥ ਆਪ
ਣ ਹਥੀ ਜੋਲਿ ਕੈ ਕੈ ਗਲਿ ਲਗੈ ਧਾਇ ॥ ਵਾਲਹੁ ਨਿਕੀ ਪੁਰਸਲਾਤ ਕੰਨੀ ਨ ਸੁਣੀ ਆਇ ॥ ਫਰੀਦਾ ਕਿੜੀ ਪਵੰਦੀਈ ਖ
ੜਾ ਨ ਆਪੁ ਮੁਹਾਇ ॥੧॥ ਫਰੀਦਾ ਦਰ ਦਰਵੇਸੀ ਗਾਖੜੀ ਚਲਾਂ ਦੁਨੀਆਂ ਭਤਿ ॥ ਬੰਨਿ ਉਠਾਈ ਪੋਟਲੀ ਕਿਥੈ ਵੰਞਾ ਘ
ਤਿ ॥੨॥ ਕਿਝੁ ਨ ਬੁਝੈ ਕਿਝੁ ਨ ਸੁਝੈ ਦੁਨੀਆ ਗੁਝੀ ਭਾਹਿ ॥ ਸਾਂਈਂ ਮੇਰੈ ਚੰਗਾ ਕੀਤਾ ਨਾਹੀ ਤ ਹੰ ਭੀ ਦਝਾਂ ਆਹਿ ॥੩॥ ਫ
ਰੀਦਾ ਜੇ ਜਾਣਾ ਤਿਲ ਥੋੜੜੇ ਸੰਮਲਿ ਬੁਕੁ ਭਰੀ ॥ ਜੇ ਜਾਣਾ ਸਹੁ ਨੰਢੜਾ ਤਾਂ ਥੋੜਾ ਮਾਣੁ ਕਰੀ ॥੪॥ ਜੇ ਜਾਣਾ ਲੜੁ ਛਿਜਣਾ
ਪੀਡੀ ਪਾਈਂ ਗੰਢਿ ॥ ਤੈ ਜੇਵਡੁ ਮੈ ਨਾਹਿ ਕੋ ਸਭੁ ਜਗੁ ਡਿਠਾ ਹੰਢਿ ॥੫॥ ਫਰੀਦਾ ਜੇ ਤੂ ਅਕਲਿ ਲਤੀਫੁ ਕਾਲੇ ਲਿਖੁ ਨ
ਲੇਖ ॥ ਆਪਨੜੇ ਗਿਰੀਵਾਨ ਮਹਿ ਸਿਰੁ ਨੀਂਵਾਂ ਕਰਿ ਦੇਖੁ ॥੬॥ ਫਰੀਦਾ ਜੋ ਤੈ ਮਾਰਨਿ ਮੁਕੀਆਂ ਤਿਨਾ ਨ ਮਾਰੇ ਘੁੰਮਿ
॥ ਆਪਨੜੈ ਘਰਿ ਜਾਈਐ ਪੈਰ ਤਿਨਾ ਦੇ ਚੁੰਮਿ ॥੭॥ ਫਰੀਦਾ ਜਾਂ ਤਉ ਖਟਣ ਵੇਲ ਤਾਂ ਤੂ ਰਤਾ ਦੁਨੀ ਸਿਉ ॥ ਮਰਗ ਸ
ਵਾਈ ਨੀਹਿ ਜਾਂ ਭਰਿਆ ਤਾਂ ਲਦਿਆ ॥੮॥ ਦੇਖੁ ਫਰੀਦਾ ਜੁ ਥੀਆ ਦਾੜੀ ਹੋਈ ਭੂਰ ॥ ਅਗਹੁ ਨੇੜਾ ਆਇਆ ਪਿਛਾ
ਰਹਿਆ ਦੂਰਿ ॥੯॥ ਦੇਖੁ ਫਰੀਦਾ ਜਿ ਥੀਆ ਸਕਰ ਹੋਈ ਵਿਸੁ ॥ ਸਾਂਈ ਬਾਝਹੁ ਆਪਣੇ ਵੇਦਣ ਕਹੀਐ ਕਿਸੁ ॥੧੦॥
ਫਰੀਦਾ ਅਖੀ ਦੇਖਿ ਪਤੀਣੀਆਂ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਰੀਣੇ ਕੰਨ ॥ ਸਾਖ ਪਕੰਦੀ ਆਈਆ ਹੋਰ ਕਰੇਂਦੀ ਵੰਨ ॥੧੧॥
ਫਰੀਦਾ ਕਾਲੀ ਜਿਨੀ ਨ ਰਾਵਿਆ ਧਉਲੀ ਰਾਵੈ ਕੋਇ ॥ ਕਰਿ ਸਾਂਈ ਸਿਉ ਪਿਰਹੜੀ ਰੰਗੁ ਨਵੇਲਾ ਹੋਇ ॥੧੨॥ ਮਃ ੩ ॥
ਫਰੀਦਾ ਕਾਲੀ ਧਉਲੀ ਸਾਹਿਬੁ ਸਦਾ ਹੈ ਜੇ ਕੋ ਚਿਤਿ ਕਰੇਇ ॥ ਆਪਣਾ ਲਾਇਆ ਪਿਰਮੁ ਨ ਲਗਈ ਜੇ ਲੋਚੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥
ਏਹੁ ਪਿਰਮ ਪਿਆਲਾ ਖਸਮ ਕਾ ਜੈ ਭਾਵੈ ਤੈ ਦੇਇ ॥੧੩॥ ਫਰੀਦਾ ਜਿਨ ਲੋਇਣ ਜਗੁ ਮੋਹਿਆ ਸੇ ਲੋਇਣ ਮੈ ਡਿਠੁ ॥
ਕਜਲ ਰੇਖ ਨ ਸਹਦਿਆ ਸੇ ਪੰਖੀ ਸੂਇ ਬਹਿਠੁ ॥੧੪॥ ਫਰੀਦਾ ਕੂਕੇਦਿਆ ਚਾਂਗੇਦਿਆ ਮਤੀ ਦੇਦਿਆ ਨਿ

ਤਿ॥ਜੋਸੈਤਨੁਦੰਝਾਇਆਸੇਕਿਤਫੇਰਿਹਿਤਿ॥੧੫॥ਫਰੀਦਾਥੀਉਪਵਾਹੀਦਭੁ॥ਜੇਸਾਂਈਲੋੜਹਿਸਭੁ॥ਇਕੁਛਿਜਹਿਬਿਆਲਤਾੜੀਅਹਿ
ਤਾਂਸਾਂਈਦੈਦਰਿਵਾੜੀਅਹਿ॥੧੬॥ਫਰੀਦਾਖਾਕੁਨਨਿੰਦੀਐਖਾਕੂਜੇਡੁਨਕੋਇ॥ਜੀਵਦਿਆਪੈਰਾਤਲੈਮੁਇਆਉਪਰਿਹੋਇ॥੧
੭॥ਫਰੀਦਾਜਾਲਬੁਤਾਨੇਹੁਕਿਆਲਬੁਤਾਕੂੜਾਨੇਹੁ॥ਕਿਚਰੁਝਤਿਲੰਘਾਈਐਛਪਰਿਤੁਟੈਮੇਹੁ॥੧੮॥ਫਰੀਦਾਜੰਗਲੁਜੰਗਲੁਕਿਆਭ
ਵਹਿਵਣਿਕੰਡਾਮੋੜੇਹਿ॥ਵਸੀਰਬੁਹਿਆਲੀਐਜੰਗਲੁਕਿਆਢੂਢੇਹਿ॥੧੯॥ਫਰੀਦਾਇਨੀਨਿਕੀਜੰਘੀਐਥਲਡੂਗਰਭਵਿਓਮ੍ਹਿ॥
ਅਜੁਫਰੀਦੈਕੂਜੜਾਸੈਕੋਹਾਂਥੀਓਮਿ॥੨੦॥ਫਰੀਦਾਰਾਤੀਵਡੀਆਧੁਖਿਧੁਖਿਉਠਨਿਪਾਸ॥ਧਿਗੁਤਿਨ੍ਹਾਦਾਜੀਵਿਆਜਿਨਾਵਿਡਾਣੀ
ਆਸ॥੨੧॥ਫਰੀਦਾਜੇਮੈਹੋਦਾਵਾਰਿਆਮਿਤਾਆਇੜਿਆਂ॥ਹੇੜਾਜਲੈਮਜੀਠਜਿਉਉਪਰਿਅੰਗਾਰਾ॥੨੨॥ਫਰੀਦਾਲੋੜੈਦਾਖਬਿ
ਜਉਰੀਆਂਕਿਕਰਬੀਜੈਜਟੁ॥ਹੰਢੈਉਂਨਕਤਾਇਦਾਪੈਧਾਲੋੜੈਪਟੁ॥੨੩॥ਫਰੀਦਾਗਲੀਏਚਿਕੜੁਦੂਰਿਘਰੁਨਾਲਿਪਿਆਰੇਨੇਹੁ॥ਚਲਾ
ਤਭਿਜੈਕੰਬਲੀਰਹਾਂਤਤੁਟੈਨੇਹੁ॥੨੪॥ਭਿਜਉਸਿਜਉਕੰਬਲੀਅਲਹਵਰਸਉਮੇਹੁ॥ਜਾਇਮਿਲਾਤਿਨਾਸਜਣਾਤੁਟਉਨਾਹੀਨੇਹੁ॥
੨੫॥ਫਰੀਦਾਮੈਭੋਲਾਵਾਪਗਦਾਮਤੁਮੈਲੀਹੋਇਜਾਇ॥ਗਹਿਲਾਰੂਹੁਨਜਾਣਈਸਿਰੁਭੀਮਿਟੀਖਾਇ॥੨੬॥ਫਰੀਦਾਸਕਰਖੰਡੁਨਿਵਾਤ
ਗੁੜੁਮਾਖਿਓਮਾਂਝਾਦੁਧੁ॥ਸਭੇਵਸਤੂਮਿਠੀਆਂਰਬਨਪੁਜਨਿਤੁਧੁ॥੨੭॥ਫਰੀਦਾਰੋਟੀਮੇਰੀਕਾਠਕੀਲਾਵਣੁਮੇਰੀਭੁਖ॥ਜਿਨਾਖਾਧੀਚੋ
ਪੜੀਘਣੇਸਹਨਿਗੇਦੁਖ॥੨੮॥ਰੁਖੀਸੁਖੀਖਾਇਕੈਠੰਢਾਪਾਣੀਪੀਉ॥ਫਰੀਦਾਦੇਖਿਪਰਾਈਚੋਪੜੀਨਾਤਰਸਾਏਜੀਉ॥੨੯॥ਅਜੁਨਸੁਤੀ
ਕੰਤਸਿਉਅੰਗੁਮੁੜੇਮੁੜਿਜਾਇ॥ਜਾਇਪੁਛਹੁਡੋਹਾਗਣੀਤੁਮਕਿਉਰੈਣਿਵਿਹਾਇ॥੩੦॥ਸਾਹੁਰੈਢੋਈਨਾਲਹੈਪੇਈਐਨਾਹੀਥਾਉ॥ਪਿ
ਰੁਵਾਤੜੀਨਪੁਛਈਧਨਸੋਹਾਗਣਿਨਾਉ॥੩੧॥ਸਾਹੁਰੈਪੇਈਐਕੰਤਕੀਕੰਤੁਅਗੰਮੁਅਥਾਹੁ॥ਨਾਨਕਸੋਸੋਹਾਗਣੀਜੁਭਾਵੈਬੇਪਰਵਾਹੁ॥
੩੨॥ਨਾਤੀਧੋਤੀਸੰਬਹੀਸੁਤੀਆਇਨਚਿੰਦੁ॥ਫਰੀਦਾਰਹੀਸੁਬੇੜੀਹਿੰਙੁਦੀਗਈਕਥੂਰੀਗੰਧੁ॥੩੩॥ਜੋਬਨਜਾਂਦੇਨਾਡਰਾਂਜੇਸਹਪ੍ਰੀ
ਤਿਨਜਾਇ॥ਫਰੀਦਾਕਿਤੀਜੋਬਨਪ੍ਰੀਤਿਬਿਨੁਸੁਕਿਗਏਕੁਮਲਾਇ॥੩੪॥ਫਰੀਦਾਚਿੰਤਖਟੋਲਾਵਾਣੁਦੁਖੁਬਿਰਹਿਵਿਛਾਵਣਲੇਫੁ॥
ਏਹੁਹਮਾਰਾਜੀਵਣਾਤੂਸਾਹਿਬਸਚੇਵੇਖੁ॥੩੫॥ਬਿਰਹਾਬਿਰਹਾਆਖੀਐਬਿਰਹਾਤੂਸੁਲਤਾਨੁ॥ਫਰੀਦਾਜਿਤੁਤਨਿਬਿਰਹੁਨਊਪਜੈ
ਸੋਤਨੁਜਾਣੁਮਸਾਣੁ॥੩੬॥ਫਰੀਦਾਏਵਿਸ[illegible]ਗੰਦਲਾਧਰੀਆਖੰਡੁਲਿਵਾੜਿ॥ਇਕਿਰਾਹੇਦੇਰਹਿਗਏਇਕਿਰਾਧੀਗਏਉਜਾੜਿ॥
੩੭॥ਫਰੀਦਾਚਾਰਿਗਵਾਇਆਹੰਢਿਕੈਚਾਰਿਗਵਾਇਆਸੰਮਿ॥ਲੇਖਾਰਬੁਮੰਗੇਸੀਆਤੂੰਆਂਹੋਕੇਰੇਕੰਮਿ॥੩੮॥ਫਰੀਦਾਦਰਿਦਰਵਾ
ਜੈਜਾਇਕੈਕਿਉਡਿਠੋਘੜੀਆਲੁ॥ਏਹੁਨਿਦੋਸਾਂਮਾਰੀਐਹਮਦੋਸਾਂਦਾਕਿਆਹਾਲੁ॥੩੯॥ਘੜੀਏਘੜੀਏਮਾਰੀਐਪਹਰੀਲਹੈਸ
ਜਾਇ॥ਸੋਹੇੜਾਘੜੀਆਲਜਿਉਡੁਖੀਰੈਣਿਵਿਹਾਇ॥੪੦॥ਬੁਢਾਹੋਆਸੇਖਫਰੀਦੁਕੰਬਣਿਲਗੀਦੇਹ॥ਜੇਸਉਵਰ੍ਹਿਆਜੀਵਣਾਭੀਤਨ
ਹੋਸੀਖੇਹ॥੪੧॥ਫਰੀਦਾਬਾਰਿਪਰਾਇਐਬੈਸਣਾਸਾਂਈਮੁਝੈਨਦੇਹਿ॥ਜੇਤੂਏਵੈਰਖਸੀਜੀਉਸਰੀਰਹੁਲੇਹਿ॥੪੨॥ਕੰਧਿਕੁਹਾੜਾਸਿਰਿਘ
ੜਾਵਣਿਕੈਸਰਲੋਹਾਰੁ॥ਫਰੀਦਾਹਉਲੋੜੀਸਹੁਆਪਣਾਤੂਲੋੜਹਿਅੰਗਿਆਰ॥੪੩॥ਫਰੀਦਾਇਕਨਾਆਟਾਅਗਲਾਇਕਨਾਨਾਹੀਲੋਣੁ॥
ਅਗੈਗਏਸਿੰਞਾਪਸਨਿਚੋਟਾਂਖਾਸੀਕਉਣੁ॥੪੪॥ਪਾਸਿਦਮਾਮੇਛਤੁਸਿਰਿਭੇਰੀਸਡੋਰਡ॥ਜਾਇਸੁਤੇਜੀਰਾਣਮਹਿਥੀਏਅਤੀ
ਮਾਗੜ॥੪੫॥ਫਰੀਦਾਕੋਠੇਮੰਡਪਮਾੜੀਆਮਸਭੇਦੇਭੀਗਏ॥ਕੂੜਾਸਉਦਾਕਰਿਗਏਗੋਰੀਆਇਪਏ॥੪੬॥ਫਰੀਦਾਖਿੰਥੜਿਮੇਖਾ
ਅਗਲੀਆਜਿੰਦੁਨਕਾਈਮੇਖ॥ਵਾਰੀਆਪੋਆਪਣੀਚਲੇਮਸਾਇਕਸੇਖ॥੪੭॥ਫਰੀਦਾਦੁਹੁਦੀਵੀਬਲੰਦਿਆਮਲਕੁਬਹਿਠਾਆਇ॥
ਗੜੁਲੀਤਾਘਟੁਲੁਟਿਆਦੀਵੜੇਗਇਆਬੁਝਾਇ॥੪੮॥ਫਰੀਦਾਵੇਖੁਕਪਾਹੈਜਿਥੀਆਜੋਸਿਰਿਥੀਆਤਿਲਾਹ॥ਕਮਾਦੈਅਤੁਕਾਗ

ਦੇ ਕੰਨੈ ਕੋਇ ॥ ਇਲਿਆਣਾਮ ਦੇ ਅਮਲ ਕਰੇਦਿਆ ਏਤੁ ਜਨਾਇ ਤਿਣਾਹਿ ॥ ੪੯ ॥ ਫਰੀਦਾ ਕੰਨ ਮੁਸਲਾ ਸੂਫੁ ਗਲਿ ਦਿਲਿ ਕਾਤੀ ਗੁੜੁ ਵਾਤਿ ॥ ਬਾਹਰਿ ਦਿਸੈ ਚਾਨਣਾ ਦਿਲਿ ਅੰਧਿਆਰੀ ਰਾਤਿ ॥ ੫੦ ॥ ਫਰੀਦਾ ਰਤੀ ਰਤੁ ਨ ਨਿਕਲੈ ਜੇ ਤਨੁ ਚੀਰੈ ਕੋਇ ॥ ਜੋ ਤਨ ਰਤੇ ਰਬ ਸਿਉ ਤਿਨ ਤਨਿ ਰਤੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ੫੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਇਹੁ ਤਨੁ ਸਭੋ ਰਤੁ ਹੈ ਰਤੁ ਬਿਨੁ ਤੰਨੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਜੋ ਰਤੇ ਸਹ ਆਪਣੈ ਤਿਤੁ ਤਨਿ ਲੋਭੁ ਰਤੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਭੈ ਪਾਇਐ ਤਨੁ ਖੀਣੁ ਹੋਇ ਲੋਭੁ ਰਤੁ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ ਜਿਉ ਬੈਸੰਤਰਿ ਧਾਤੁ ਸੁਧੁ ਹੋਇ ਤਿਉ ਹਰਿ ਕਾ ਭਉ ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ਗਵਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਸੋਹਣੇ ਜਿ ਰਤੇ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਲਾਇ ॥ ੫੨ ॥ ਫਰੀਦਾ ਸੋਈ ਸਰਵਰੁ ਢੂਢਿ ਲਹੁ ਜਿਥਹੁ ਲਭੀ ਵਥੁ ॥ ਛਪੜਿ ਢੂਢੈ ਕਿਆ ਹੋਵੈ ਚਿਕੜਿ ਡੁਬੈ ਹਥੁ ॥ ੫੩ ॥ ਫਰੀਦਾ ਨੰਢੀ ਕੰਤੁ ਨ ਰਾਵਿਓ ਵਡੀ ਥੀ ਮੁਈਆਸੁ ॥ ਧਨ ਕੂਕੇਂਦੀ ਗੋਰ ਮੈ ਤੈ ਸਹ ਨਾ ਮਿਲੀਆਸੁ ॥ ੫੪ ॥ ਫਰੀਦਾ ਸਿਰੁ ਪਲਿਆ ਦਾੜੀ ਪਲੀ ਮੁਛਾਂ ਭੀ ਪਲੀਆਂ ॥ ਰੇ ਮਨ ਗਹਿਲੇ ਬਾਵਲੇ ਮਾਣਹਿ ਕਿਆ ਰਲੀਆਂ ॥ ੫੫ ॥ ਫਰੀਦਾ ਕੋਠੇ ਧੁਕਣੁ ਕੇਤੜਾ ਪਿਰ ਨੀਦੜੀ ਨਿਵਾਰਿ ॥ ਜੋ ਦਿਹ ਲਧੇ ਗਾਣਵੇ ਗਏ ਵਿਲਾੜਿ ਵਿਲਾੜਿ ॥ ੫੬ ॥ ਫਰੀਦਾ ਕੋਠੇ ਮੰਡਪ ਮਾੜੀਆ ਏਤੁ ਨ ਲਾਏ ਚਿਤੁ ॥ ਮਿਟੀ ਪਈ ਅਤੋਲਵੀ ਕੋਇ ਨ ਹੋਸੀ ਮਿਤੁ ॥ ੫੭ ॥ ਫਰੀਦਾ ਮੰਡਪ ਮਾਲੁ ਨ ਲਾਇ ਮਰਗ ਸਤਾਣੀ ਚਿਤਿ ਧਰਿ ॥ ਸਾਈ ਜਾਇ ਸਮਾਲਿ ਜਿਥੈ ਹੀ ਤਉ ਵੰਞਣਾ ॥ ੫੮ ॥ ਫਰੀਦਾ ਜਿਨੀ ਕੰਮੀ ਨਾਹਿ ਗੁਣ ਤੇ ਕੰਮੜੇ ਵਿਸਾਰਿ ॥ ਮਤੁ ਸਰਮਿੰਦਾ ਥੀਵਹੀ ਸਾਂਈ ਦੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥ ੫੯ ॥ ਫਰੀਦਾ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਕਰਿ ਚਾਕਰੀ ਦਿਲ ਦੀ ਲਾਹਿ ਭਰਾਂਦਿ ॥ ਦਰਵੇਸਾਂ ਨੋ ਲੋੜੀਐ ਰੁਖਾਂ ਦੀ ਜੀਰਾਂਦਿ ॥ ੬੦ ॥ ਕਾਲੇ ਮੈਡੇ ਕਪੜੇ ਕਾਲਾ ਮੈਡਾ ਵੇਸੁ ॥ ਗੁਨਹੀ ਭਰਿਆ ਮੈ ਫਿਰਾ ਲੋਕੁ ਕਹੈ ਦਰਵੇਸੁ ॥ ੬੧ ॥ ਤਤੀ ਤੋਇ ਨ ਪਲਵੈ ਜੇ ਜਲ ਟੁਬੀ ਦੇਇ ॥ ਫਰੀਦਾ ਜੋ ਡੋਹਾਗਣਿ ਰਬ ਦੀ ਝੂਰੇਦੀ ਝੂਰੇਇ ॥ ੬੨ ॥ ਜਾਂ ਕੁਆਰੀ ਤਾ ਚਾਉ ਵੀਵਾਹੀ ਤਾ ਮਾਮਲੇ ॥ ਫਰੀਦਾ ਏਹੋ ਪਛੋਤਾਉ ਵਤਿ ਕੁਆਰੀ ਨ ਥੀਐ ॥ ੬੩ ॥ ਕਲਰ ਕੇਰੀ ਛਪਰੀ ਆਇ ਉਲਥੇ ਹੰਝ ॥ ਚਿੰਜੂ ਬੋੜਨਿ ਨਾ ਪੀਵਹਿ ਉਡਣ ਸੰਦੀ ਡੰਝ ॥ ੬੪ ॥ ਹੰਸੁ ਉਡਰਿ ਕੋਧ੍ਰੈ ਪੈਆ ਲੋਕੁ ਵਿਡਾਰਣਿ ਜਾਇ ॥ ਗਹਿਲਾ ਲੋਕੁ ਨ ਜਾਣਦਾ ਹੰਸੁ ਨ ਕੋਧ੍ਰਾ ਖਾਇ ॥ ੬੫ ॥ ਚਲਿ ਚਲਿ ਗਈਆਂ ਪੰਖੀਆਂ ਜਿਨੀ ਵਸਾਏ ਤਲਿ ॥ ਫਰੀਦਾ ਸਰੁ ਭਰਿਆ ਭੀ ਚਲਸੀ ਥਕੇ ਕਵਲ ਇਕਲ ॥ ੬੬ ॥ ਫਰੀਦਾ ਇਟਾ ਸਿਰਾਣੇ ਭੁਇ ਸਵਣੁ ਕੀੜਾ ਲੜਿਓ ਮਾਸੁ ॥ ਕੇਤੜਿਆ ਜੁਗ ਵਾਪਰੇ ਇਕਤੁ ਪਾਇਆ ਪਾਸਿ ॥ ੬੭ ॥ ਫਰੀਦਾ ਭੰਨੀ ਘੜੀ ਸੁਵੰਨਵੀ ਟੁਟੀ ਨਾਗਰ ਲਜੁ ॥ ਅਜਰਾਈਲੁ ਫਰੇਸਤਾ ਕੈ ਘਰਿ ਨਾਠੀ ਅਜੁ ॥ ੬੮ ॥ ਫਰੀਦਾ ਭੰਨੀ ਘੜੀ ਸੁਵੰਨਵੀ ਟੂਟੀ ਨਾਗਰ ਲਜੁ ॥ ਜੋ ਸਜਣ ਭੁਇ ਭਾਰੁ ਥੇ ਸੇ ਕਿਉ ਆਵਹਿ ਅਜੁ ॥ ੬੯ ॥ ਫਰੀਦਾ ਬੇਨਿਵਾਜਾ ਕੁਤਿਆ ਏਹ ਨ ਭਲੀ ਰੀਤਿ ॥ ਕਬ ਹੀ ਚਲਿ ਨ ਆਇਆ ਪੰਜੇ ਵਖਤ ਮਸੀਤਿ ॥ ੭੦ ॥ ਉਠੁ ਫਰੀਦਾ ਉਜੂ ਸਾਜਿ ਸੁਬਹ ਨਿਵਾਜ ਗੁਜਾਰਿ ॥ ਜੋ ਸਿਰੁ ਸਾਂਈ ਨਾ ਨਿਵੈ ਸੋ ਸਿਰੁ ਕਪਿ ਉਤਾਰਿ ॥ ੭੧ ॥ ਜੋ ਸਿਰੁ ਸਾਂਈ ਨਾ ਨਿਵੈ ਸੋ ਸਿਰੁ ਕੀਜੈ ਕਾਂਇ ॥ ਕੁੰਨੇ ਹੇਠਿ ਜਲਾਈਐ ਬਾਲਣ ਸੰਦੈ ਥਾਇ ॥ ੭੨ ॥ ਫਰੀਦਾ ਕਿਥੈ ਤੈਡੇ ਮਾਪਿਆ ਜਿਨੀ ਤੂੰ ਜਣਿਓਹਿ ॥ ਤੈ ਪਾਸਹੁ ਓਇ ਲਦਿ ਗਏ ਤੂੰ ਅਜੈ ਨ ਪਤੀਣੋਹਿ ॥ ੭੩ ॥ ਫਰੀਦਾ ਮਨੁ ਮੈਦਾਨੁ ਕਰਿ ਟੋਏ ਟਿਬੇ ਲਾਹਿ ॥ ਅਗੈ ਮੂਲਿ ਨ ਆਵਈ ਦੋਜਕ ਸੰਦੀ ਭਾਹਿ ॥ ੭੪ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਫਰੀਦਾ ਖਾਲਕੁ ਖਲਕ ਮਹਿ ਖਲਕ ਵਸੈ ਰਬ ਮਾਹਿ ॥ ਮੰਦਾ ਕਿਸ ਨੋ ਆਖੀਐ ਜਾਂ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ॥ ੭੫ ॥ ਫਰੀਦਾ ਜਿ ਦਿਹਿ ਨਾਲਾ ਕਪਿਆ ਜੇ ਗਲੁ ਕਪਹਿ ਚੁਖ ॥ ਪਵਨਿ ਨ ਇਤੀ ਮਾਮਲੇ ਸਹਾਂ ਨ ਇਤੀ ਦੁਖ ॥ ੭੬ ॥ ਚਬਣ ਚਲਣ ਰਤੰਨ ਸੇ ਸੁਣੀਅਰ ਬਹਿ ਗਏ ॥ ਹੇੜੇ ਮੁਤੀ ਧਾਹ ਸੇ ਜਾਨੀ ਚਲਿ ਗਏ ॥ ੭੭ ॥ ਫਰੀਦਾ ਬੁਰੇ ਦਾ ਭਲਾ ਕਰਿ ਗੁਸਾ ਮਨਿ ਨ ਹਢਾਇ ॥ ਦੇਹੀ ਰੋਗੁ ਨ ਲਗਈ ਪਲੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪਾਇ ॥ ੭੮ ॥ ਫਰੀਦਾ ਪੰਖ ਪਰਾਹੁਣੀ ਦੁਨੀ ਸੁਹਾਵਾ ਬਾਗੁ ॥ ਨਉਬਤ ਵਜੀ ਸੁਬਹ ਸਿਉ ਚਲਣ ਕਾ ਕਰਿ ਸਾਜੁ ॥ ੭੯ ॥ ਫਰੀਦਾ ਰਾਤਿ ਕਥੂਰੀ ਵੰਡੀਐ ਸੁਤਿਆ ਮਿਲੈ ਨ ਭਾਉ ॥ ਜਿਨਾ ਨੈਣ ਨੀਦ੍ਰਾਵਲੇ ਤਿਨਾ ਮਿਲਣੁ ਕੁਆਉ ॥ ੮੦ ॥ ਫਰੀਦਾ ਮੈ ਜਾਨਿਆ ਦੁਖੁ ਮੁਝ ਕੂ ਦੁਖੁ ਸਬਾਇਐ ਜਗਿ ॥ ਊਚੇ ਚੜਿ ਕੈ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਘਰਿ ਘਰਿ ਏਹਾ ਅਗਿ ॥ ੮੧ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਫਰੀਦਾ ਭੂਮਿ ਰੰਗਾਵਲੀ ਮੰਝਿ ਵਿਸੂਲਾ ਬਾਗੁ ॥ ਜੋ ਜਨੁ ਪੀਰਿ ਨਿਵਾਜਿ

ਫਰੀਦਾ

ਆਤਿਨਾਮੰਨਿਲਗਾ॥੮੨॥ਮਃ੫॥ਫਰੀਦਾਉਮਰਸੁਹਾਵੜੀਸੰਗਿਸੁਵੰਨੜੀਦੇਹਿ॥ਵਿਰਲੇਕੇਈਪਾਈਅਨਿਜਿਨਾਪਿਆਰੇਨੇਹੁ॥੮
ਕੰਧੀਵਹਣਨਢਾਹਿਤਉਭੀਲੇਖਾਦੇਵਣਾ॥ਜਿਧਰਿਰਬਰਜਾਇਵਹਣੁਤਿਦਾਉਗੰਉਕਰੇ॥੮੪॥ਫਰੀਦਾਡੁਖਾਸੇਤੀਦਿਹੁਗਇਆ
ਸੂਲਾਸੇਤੀਰਾਤਿ॥ਖੜਾਪੁਕਾਰੇਪਾਤਣੀਬੇੜਾਕਪਰਵਾਤਿ॥੮੫॥ਲੰਮੀਲੰਮੀਨਦੀਵਹੈਕੰਧੀਕੇਰੈਹੇਤਿ॥ਬੇੜੇਨੋਕਪਰੁਕਿਆਕਰੇ
ਜੇਪਾਤਣਰਹੈਸੁਚੇਤਿ॥੮੬॥ਫਰੀਦਾਗਲੀਸੁਸਜਣਵੀਹਇਕੁਢੂੰਢੇਦੀਨਲਹਾ॥ਧੁਖਾਜਿਉਮਾਂਲੀਹਕਾਰਣਿਤਿੰਨਾਮਾਪਿਰੀਹ
॥੮੭॥ਫਰੀਦਾਇਹੁਤਨੁਭਉਕਣਾਨਿਤਨਿਤਦੁਖੀਐਕਉਣੁ॥ਕੰਨੀਬੁਜੇਦੇਰਹਾਕਿਤੀਵਗੈਪਉਣੁ॥੮੮॥ਫਰੀਦਾਰਬਖਜੂਰੀਪਕੀ
ਆਮਾਖਿਅਨਈਵਹੰਨਿ॥ਜੋਜੋਵੰਞੈਡੀਹੜਾਸੋਉਮਰਹਥਪਵੰਨਿ॥੮੯॥ਫਰੀਦਾਤਨੁਸੁਕਾਪਿੰਜਰੁਥੀਆਤਲੀਆਖੂੰਡਹਿਕਾਗ॥
ਅਜੈਸੁਰਬੁਨਬਾਹੁੜਿਓਦੇਖੁਬੰਦੇਕੇਭਾਗ॥੯੦॥ਕਾਗਾਕਰੰਗਢੰਢੋਲਿਆਸਗਲਾਖਾਇਆਮਾਸੁ॥ਏਦੁਇਨੈਨਾਮਤਿਛੁਹਉ
ਪਿਰਦੇਖਨਕੀਆਸੁ॥੯੧॥ਕਾਗਾਚੂੰਡਿਨਪਿੰਜਰਾਬਸੈਤਉਡਰਿਜਾਹਿ॥ਜਿਤੁਪਿੰਜਰੈਮੇਰਾਸਹੁਵਸੈਮਾਸੁਨਤਿਦੂਖਾਹਿ॥੧॥੯੨॥
ਫਰੀਦਾਗੋਰਨਿਮਾਣੀਸਡੁਕਰੇਨਿਘਰਿਆਘਰਿਆਉ॥ਸਰਪਰਮੈਥੈਆਵਣਾਮਰਣਹੁਨਾਡਰਿਆਹੁ॥੯੩॥ਏਨੀਲੋਇਣੀਦੇਖਦਿ
ਆਕੇਤੀਚਲਿਗਈ॥ਫਰੀਦਾਲੋਕਾਆਪੋਆਪਣੀਮੈਆਪਣੀਪਈ॥੯੪॥ਆਪੁਸਵਾਰਹਿਮੈਮਿਲਹਿਮੈਮਿਲਿਆਸੁਖੁ
ਹੋਇ॥ਫਰੀਦਾਜੇਤੂਮੇਰਾਹੋਇਰਹਹਿਸਭੁਜਗੁਤੇਰਾਹੋਇ॥੯੫॥ਕੰਧੀਉਤੈਰੁਖੜਾਕਿਚਰਕੁਬੰਨੈਧੀਰੁ॥ਫਰੀਦਾਕਚੈਭਾਂਡੈ
ਰਖੀਐਕਿਚਰੁਤਾਈਨੀਰੁ॥੯੬॥ਫਰੀਦਾਮਹਲਨਿਸਖਣਰਹਿਗਏਵਾਸਾਆਇਆਤਲਿ॥ਗੋਰਾਸੇਨਿਮਾਣੀਆਬਹਸਨਿਰੂਹਾ
ਮਲਿ॥ਆਖੀਸੇਖਾਬੰਦਗੀਚਲਣੁਅਜੁਕਿਕਲਿ॥੯੭॥ਫਰੀਦਾਮਉਤੈਦਾਬੰਨਾਏਵੈਦਿਸੈਜਿਉਦਰੀਆਵੈਢਾਹਾ॥ਅਗੈਦੋਜਕੁ
ਤਪਿਆਸੁਣੀਐਹੂਲਪਵੈਕਾਹਾਹਾ॥ਇਕਨਾਨੋਸਭਸੋਝੀਆਈਇਕਿਫਿਰਦੇਵੇਪਰਵਾਹਾ॥ਅਮਲਜਿਕੀਤਿਆਦੁਨੀਵਿਚਿਸੇ
ਦਰਗਹਓਗਾਹਾ॥੯੮॥ਫਰੀਦਾਦਰੀਆਵੈਕੰਨੈਬਗੁਲਾਬੈਠਾਕੇਲਕਰੇ॥ਕੇਲਕਰੇਦੇਹੰਝਨੋਅਚਿੰਤੇਬਾਜਪਏ॥ਬਾਜਪਏ
ਤਿਸੁਰਬਦੇਕੇਲਾਵਿਸਰੀਆ॥ਜੋਮਨਿਚਿਤਿਨਚੇਤੇਸਨਿਸੋਗਾਲੀਰਬਕੀਆ॥੯੯॥ਸਾਢੇਤ੍ਰੈਮਣਦੇਹੁਰੀਚਲੈਪਾਣੀਅੰਨਿ॥
ਆਇਓਬੰਦਾਦੁਨੀਵਿਚਿਵਤਿਆਸੂਣੀਬੰਨਿ॥ਮਲਕਲਮਉਤਜਾਆਵਸੀਸਭਦਰਵਾਜੇਭੰਨਿ॥ਤਿਨਾਪਿਆਰਿਆਭਾਈਆਅਗੈ
ਦਿਤਾਬੰਨਿ॥ਵੇਖਹੁਬੰਦਾਚਲਿਆਚਹੁਜਣਿਆਦੈਕੰਨਿ॥ਫਰੀਦਾਅਮਲਜਿਕੀਤੇਦੁਨੀਵਿਚਿਦਰਗਹਆਏਕੰਮਿ॥੧੦੦॥
ਫਰੀਦਾਹਉਬਲਿਹਾਰੀਤਿਨਪੰਖੀਆਜੰਗਲਿਜਿੰਨਾਵਾਸੁ॥ਕਕਰੁਚੁਗਨਿਥਲਿਵਸਨਿਰਬਨਛੋਡਨਿਪਾਸੁ॥੧੦੧॥ਫਰੀਦਾਰੁ
ਤਿਫਿਰੀਵਣੁਕੰਬਿਆਪਤਝੜੇਝੜਿਪਾਹਿ॥ਚਾਰੇਕੁੰਡਾਢੂੰਢੀਆਰਹਣੁਕਿਥਾਊਨਾਹਿ॥੧੦੨॥ਫਰੀਦਾਪਾੜਿਪਟੋਲਾਧਜਕਰੀਕੰ
ਬਲੜੀਪਹਰੇਉ॥ਜਿਨੀਵੇਸੀਸਹੁਮਿਲੈਸੇਈਵੇਸਕਰੇਉ॥੧੦੩॥ਕਾਇਪਟੋਲਾਪਾੜਤੀਕੰਬਲੜੀਪਹਿਰੇਇ॥ਘਰ ਨਾਨਕ
੧ਮਃ੩
ਹੀਬੈਠਿਆਸਹੁਮਿਲੈਜੇਨੀਅਤਿਰਾਸਿਕਰੇਇ॥੧੦੪॥ਫਰੀਦਾਗਰਬੁਜਿਨਾਵਡਿਆਈਆਧਨਿਜੋਬਨਿਆਗਾਹ॥ਖਾਲੀਚਲੇ
ਮਃ੫
ਧਣੀਸਿਉਟਿਬੇਜਿਉਮੀਹਾਹੁ॥੧੦੫॥ਫਰੀਦਾਤਿਨਾਮੁਖਡਰਾਵਣੇਜਿਨਾਵਿਸਾਰਿਓਨੁਨਾਉ॥ਐਥੈਦੁਖਘਣੇਰਿਆਅਗੈਠ
ਉਰਨਠਾਉ॥੧੦੬॥ਫਰੀਦਾਪਿਛਲਰਾਤਿਨਜਾਗਿਓਹਿਜੀਵਦੜੋਮੁਇਓਹਿ॥ਜੇਤੈਰਬੁਵਿਸਾਰਿਆਤਰਬਿਨਵਿਸਰਿਓਹਿ॥੧੦ ੭
॥ਫਰੀਦਾਕੰਤੁਰੰਗਾਵਲਾਵਡਾਵੇਮੁਹਤਾਜੁ॥ਅਲਹਸੇਤੀਰਤਿਆਏਹੁਸਚਾਵਾਂਸਾਜੁ॥੧੦੮॥ਮਃ੫॥ਫਰੀਦਾਦੁ
ਮਃ੫

੫੪
੫੫

ਖਸੁ ਖਾਇ ਕਰਿ ਮਿਲਤੇ ਬਾਹਿ ਵਿਕਾਹੁ ॥ ਅਜੁ ਤ ਕਾਂਵੇ ਸੋਇ ਬਲਾ ਤਾ ਥੀਵੀ ਦਰਬਾਰੁ ॥੧੦੯॥ ਫਰੀਦਾ ਦੁਨੀ ਵਜਾਈ ਵਜਦੀ ਤੂੰ ਭੀ ਵਜਹਿ
ਨਾਲਿ ॥ ਸੋਈ ਜੀਉ ਨ ਵਜਦਾ ਜਿਸੁ ਅਲਹੁ ਕਰਦਾ ਸਾਰ ॥੧੧੦॥ ਮਃ ੫ ਫਰੀਦਾ ਦਿਲੁ ਰਤਾ ਇਸੁ ਦੁਨੀ ਸਿਉ ਦੁਨੀ ਨ ਕਿਤੈ ਕੰਮਿ ॥
ਮਿਸਲ ਫਕੀਰਾਂ ਗਾਖੜੀ ਸੁ ਪਾਈਐ ਪੂਰ ਕਰੰਮਿ ॥੧੧੧॥ ਮਃ ੫ ਪਹਿਲੈ ਪਹਰੈ ਫੁਲੜਾ ਫਲੁ ਭੀ ਪਛਾ ਰਾਤਿ ॥ ਜੋ ਜਾਗੰਨਿ ਲਹੰਨਿ ਸੇ ਸਾਂਈ ਕੰਨੋ
ਦਾਤਿ ॥੧੧੨॥ ਦਾਤੀ ਸਾਹਿਬ ਸੰਦੀਆ ਕਿਆ ਚਲੈ ਤਿਸੁ ਨਾਲਿ ॥ ਇਕਿ ਜਾਗੰਦੇ ਨਾ ਲਹਨਿ ਇਕਨਾ ਸੁਤਿਆ ਦੇਇ ਉਠਾਲਿ ॥੧੧੩॥
ਢੂਢੇਦੀਏ ਸੋਹਾਗ ਕੂ ਤਉ ਤਨਿ ਕਾਈ ਕੋਰ ॥ ਜਿਨਾ ਨਾਉ ਸੁਹਾਗਣੀ ਤਿਨਾ ਝਾਕ ਨ ਹੋਰ ॥੧੧੪॥ ਸਬਰ ਮੰਝ ਕਮਾਣ ਏ ਸਬਰੁ ਕਾ ਨੀ
ਹਣੋ ॥ ਸਬਰ ਸੰਦਾ ਬਾਣੁ ਖਾਲਕੁ ਖਤਾ ਨ ਕਰੀ ॥੧੧੫॥ ਸਬਰ ਅੰਦਰਿ ਸਾਬਰੀ ਤਨੁ ਏਵੈ ਜਾਲੇਨਿ ॥ ਹੋਨਿ ਨਜੀਕਿ ਖੁਦਾਇ ਦੈ ਭੇਤੁ ਨ ਕਿਸੈ ਦੇਨਿ ॥
੧੧੬॥ ਸਬਰੁ ਏਹੁ ਸੁਆਉ ਜੇ ਤੂੰ ਬੰਦਾ ਦਿੜੁ ਕਰਹਿ ॥ ਵਧਿ ਥੀਵਹਿ ਦਰੀਆਉ ਟੁਟਿ ਨ ਥੀਵਹਿ ਵਾਹੜਾ ॥੧੧੭॥ ਫਰੀਦਾ ਦਰਵੇਸੀ ਗਾਖ
ੜੀ ਚੋਪੜੀ ਪਰੀਤਿ ॥ ਇਕਨਿ ਕਿਨੈ ਚਾਲੀਐ ਦਰਵੇਸਾਵੀ ਰੀਤਿ ॥੧੧੮॥ ਤਨੁ ਤਪੈ ਤਨੂਰ ਜਿਉ ਬਾਲਣੁ ਹਡ ਬਲੰਨਿ ॥ ਪੈਰੀ ਥਕਾਂ ਸਿਰਿ ਜੁ
ਲਾਂ ਜੇ ਮੂੰ ਪਿਰੀ ਮਿਲੰਨਿ ॥੧੧੯॥ ਤਨੁ ਨ ਤਪਾਇ ਤਨੂਰ ਜਿਉ ਬਾਲਣੁ ਹਡ ਨ ਬਾਲਿ ॥ ਸਿਰਿ ਪੈਰੀ ਕਿਆ ਫੇੜਿਆ ਅੰਦਰਿ ਪਿਰੀ ਨਿ
ਹਾਲਿ ॥੧੨੦॥ ਮਃ ੧ ਹਉ ਢੂਢੇਦੀ ਸਜਣਾ ਸਜਣੁ ਮੈਡੇ ਨਾਲਿ ॥ ਨਾਨਕ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਇ ਦਿਖਾਲਿ ॥੧੨੧॥ ਹੰਸਾ ਦੇਖਿ ਤਰੰ
ਦਿਆ ਬਗਾ ਆਇਆ ਚਾਉ ॥ ਡੁਬਿ ਮੁਏ ਬਗ ਬਪੁੜੇ ਸਿਰੁ ਤਲਿ ਉਪਰਿ ਪਾਉ ॥੧੨੨॥ ਮਃ ੩ ਮੈ ਜਾਣਿਆ ਵਡ ਹੰਸੁ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈ ਕੀਤਾ ਸੰਗੁ
॥ ਜੇ ਜਾਣਾ ਬਗੁ ਬਪੁੜਾ ਜਨਮਿ ਨ ਭੇੜੀ ਅੰਗੁ ॥੧੨੩॥ ਕਿਆ ਹੰਸੁ ਕਿਆ ਬਗੁਲਾ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਧਰੇ ॥ ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਨਾਨਕਾ ਕਾਗਹੁ
ਹੰਸੁ ਕਰੇ ॥੧੨੪॥ ਮਃ ੫ ਸਰਵਰ ਪੰਖੀ ਹੇਕੜੋ ਫਾਹੀਵਾਲ ਪਚਾਸ ॥ ਇਹੁ ਤਨੁ ਲਹਰੀ ਗਡੁ ਥਿਆ ਸਚੇ ਤੇਰੀ ਆਸ ॥੧੨੫॥ ਕਵਣੁ ਸੁ ਅ
ਖਰੁ ਕਵਣੁ ਗੁਣੁ ਕਵਣੁ ਸੁ ਮਣੀਆ ਮੰਤੁ ॥ ਕਵਣੁ ਸੁ ਵੇਸੋ ਹਉ ਕਰੀ ਜਿਤੁ ਵਸਿ ਆਵੈ ਕੰਤੁ ॥੧੨੬॥ ਨਿਵਣੁ ਸੁ ਅਖਰੁ ਖਵਣੁ
ਗੁਣੁ ਜਿਹਬਾ ਮਣੀਆ ਮੰਤੁ ॥ ਏ ਤ੍ਰੈ ਭੈਣੇ ਵੇਸ ਕਰਿ ਤਾਂ ਵਸਿ ਆਵੀ ਕੰਤੁ ॥੧੨੭॥ ਮਤਿ ਹੋਦੀ ਹੋਇ ਇਆਣਾ ॥ ਤਾਣ ਹੋਦੇ ਹੋਇ ਨਿਤਾ
ਣਾ ॥ ਅਣਹੋਦੇ ਆਪੁ ਵੰਡਾਏ ॥ ਕੋ ਐਸਾ ਭਗਤੁ ਸਦਾਏ ॥੧੨੮॥ ਇਕੁ ਫਿਕਾ ਨ ਗਾਲਾਇ ਸਭਨਾ ਮੈ ਸਚਾ ਧਣੀ ॥ ਹਿਆਉ ਨ ਕੈਹੀ
ਠਾਹਿ ਮਾਣਕ ਸਭ ਅਮੋਲਵੇ ॥੧੨੯॥ ਸਭਨਾ ਮਨ ਮਾਣਿਕ ਠਾਹਣੁ ਮੂਲਿ ਮਚਾਂਗਵਾ ॥ ਜੇ ਤਉ ਪਿਰੀਆ ਦੀ ਸਿਕ ਹਿਆਉ ਨ ਠਾਹੇ
ਕਹੀ ਦਾ ॥੧੩੦॥

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਵਯੇ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਬਾਕ੍ਯ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਕਰਤਾਰ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਭ ਆਪੇ ॥ ਸਰਬ ਰਹਿਓ ਭਰਪੂਰਿ ਸਗਲ ਘਟ
ਰਹਿਓ ਬਿਆਪੇ ॥ ਬ੍ਯਾਪਤੁ ਦੇਖੀਐ ਜਗਤਿ ਜਾਨੈ ਕਉਨੁ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਸਰਬ ਕੀ ਰਖ੍ਯਾ ਕਰੈ ਆਪੇ ਹਰਿ ਪਤਿ ॥ ਅਬਿਨਾਸੀ ਅਬਿ
ਗਤ ਆਪੇ ਆਪਿ ਉਤਪਤਿ ॥ ਏਕੈ ਤੂਹੀ ਏਕੈ ਆਨ ਨਹੀ ਤੁਮ ਭਤਿ ॥ ਹਰਿ ਅੰਤੁ ਨਾਹੀ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ਕਉਨੁ ਹੈ ਕਰੈ ਬੀਚਾਰੁ ਜਗਤ ਪਿ
ਤਾ ਹੈ ਸ੍ਰਬ ਪ੍ਰਾਨ ਕੋ ਅਧਾਰੁ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਭਗਤੁ ਦਰਿ ਤੁਲਿ ਬ੍ਰਹਮ ਸਮਸਰਿ ਏਕ ਜੀਹ ਕਿਆ ਬਖਾਨੈ ॥ ਹਾਂ ਕਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ

ਸਰਬ ਬਲਿ ਤਿਸੁ ॥੧॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪ੍ਰਵਾਹ ਸਰਿ ਅਤੁਲ ਭੰਡਾਰ ਭਰਿ ਪਰੈ ਹੀ ਤੇ ਪਰੈ ਅਪਰ ਅਪਾਰ ਪਰਿ ॥ ਆਪਨੋ ਭਾਵਨੋ ਕਰਿ ਮੰਤ੍ਰਿ ਨ ਦੂਸਰੋ ਧਰਿ ਓਪਤਿ ਪਰਲੌ ਏਕੈ ਨਿਮਖ ਤੁ ਘਰਿ ॥ ਆਨ ਨਾਹੀ ਸਮਸਰਿ ਉਜੀਆਰੋ ਨਿਰਮਰ ਕੋਟਿ ਪਰਾਛਤ ਜਾਹਿ ਨਾਮ ਲੀਏ ਹਰਿ ਹਰਿ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਭਗਤੁ ਦਰਿ ਤੁਲਿ ਬ੍ਰਹਮ ਸਮਸਰਿ ਏਕ ਜੀਹ ਕਿਆ ਬਖਾਨੈ ॥ ਹਾਂ ਕਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰਿ ॥੨॥ ਸਗਲ ਭਵਨ ਧਾਰੇ ਏਕ ਥੇਂ ਕੀਏ ਬਿਸਥਾਰੇ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਸ੍ਰਬ ਮਹਿ ਆਪਿ ਹੈ ਨਿਰਾਰੇ ॥ ਹਰਿ ਗੁਨ ਨਾਹੀ ਅੰਤ ਪਾਰੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਥਾਰੇ ਸਗਲ ਕੋ ਦਾਤਾ ਏਕੈ ਅਲਖ ਮੁਰਾਰੇ ॥ ਆਪ ਹੀ ਧਾਰਨ ਧਾਰੇ ਕੁਦਰਤਿ ਹੈ ਦੇਖਾਰੇ ਬਰਨੁ ਚਿਹਨੁ ਨਾਹੀ ਮੁਖ ਨ ਮਸਾਰੇ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਭਗਤੁ ਦਰਿ ਤੁਲਿ ਬ੍ਰਹਮ ਸਮਸਰਿ ਏਕ ਜੀਹ ਕਿਆ ਬਖਾਨੈ ॥ ਹਾਂ ਕਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰਿ ॥੩॥ ਸਰਬ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨੰ ਕੀਮਤਿ ਨ ਗ੍ਯ੍ਯਾਨੰ ਧ੍ਯ੍ਯਾਨੰ ਊਚੇ ਤੇ ਊਚੌ ਜਾਨੀਜੈ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੋ ਥਾਨੰ ॥ ਮਨੁ ਧਨੁ ਤੇਰੋ ਪ੍ਰਾਨੰ ਏਕੈ ਸੂਤਿ ਹੈ ਜਹਾਨੰ ਕਵਨ ਉਪਮਾ ਦੇਉ ਬਡੇ ਤੇ ਬਡਾਨੰ ॥ ਜਾਨੈ ਕਉਨੁ ਤੇਰੋ ਭੇਉ ਅਲਖ ਅਪਾਰ ਦੇਉ ਅਕਲ ਕਲਾ ਹੈ ਪ੍ਰਭ ਸਰਬ ਕੋ ਧਾਨੰ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਭਗਤੁ ਦਰਿ ਤੁਲਿ ਬ੍ਰਹਮ ਸਮਸਰਿ ਏਕ ਜੀਹ ਕਿਆ ਬਖਾਨੈ ॥ ਹਾਂ ਕਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰਿ ॥੪॥ ਨਿਰੰਕਾਰ ਆਕਾਰ ਅਛਲ ਪੂਰਨ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ ਹਰਖਵੰਤ ਆਨੰਤ ਰੂਪ ਨਿਰਮਲ ਬਿਗਾਸੀ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਬੇਅੰਤ ਅੰਤੁ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਪਾਸੀ ॥ ਜਾ ਕਉ ਹੋਂਹਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਸੁ ਜਨੁ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮਹਿ ਮਿਲਾਸੀ ॥ ਧੰਨਿ ਧੰਨਿ ਤੇ ਧੰਨਿ ਜਨ ਜਿਹ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਯਉ ॥ ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਜਿਨ ਪਰਸਿਅਉ ਸਿ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਹ ਥੇ ਰਹਿਓ ॥੫॥ ਸਤਿ ਸਤਿ ਹਰਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਭਣੀਐ ॥ ਦੂਸਰ ਆਨ ਨ ਅਵਰੁ ਪੁਰਖੁ ਪਊਰਾਤਨੁ ਸੁਣੀਐ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਮਨਿ ਸਭ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥ ਜੇਹ ਰਸਨ ਚਾਖਿਓ ਤੇਹ ਜਨ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਏ ॥ ਜਿਹ ਠਾਕੁਰ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨੁ ਭਯੁ ਸਤਸੰਗਤਿ ਤਿਹ ਪਿਆਰੁ ॥ ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਜਿਨ੍ਹ ਪਰਸਿਓ ਤਿਨ੍ਹ ਸਭ ਕੁਲ ਕੀਓ ਉਧਾਰੁ ॥੬॥ ਸਚੁ ਸਭਾ ਦੀਬਾਣੁ ਸਚੁ ਸਚੇ ਪਹਿ ਧਰਿਓ ॥ ਸਚੈ ਤਖਤਿ ਨਿਵਾਸੁ ਸਚੁ ਤਪਾਵਸੁ ਕਰਿਓ ॥ ਸਚਿ ਸਿਰਜ੍ਯ੍ਯਿਉ ਸੰਸਾਰੁ ਆਪਿ ਆਭੁਲੁ ਨ ਭੁਲਉ ॥ ਰਤਨ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰੁ ਕੀਮ ਨਹੁ ਪਵੈ ਅਮੁਲਉ ॥ ਜਿਹ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਹੋਯਉ ਗੋਬਿੰਦੁ ਸਰਬ ਸੁਖ ਤਿਨਹੂ ਪਾਏ ॥ ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਜਿਨ੍ਹ ਪਰਸਿਓ ਤੇ ਬਹੁੜਿ ਫਿਰਿ ਜੋਨਿ ਨ ਆਏ ॥੭॥ ਕਵਨੁ ਜੋਗੁ ਕਉਨੁ ਗ੍ਯ੍ਯਾਨੁ ਧ੍ਯ੍ਯਾਨੁ ਕਵਨ ਬਿਧਿ ਉਸਤਤਿ ਕਰੀਐ ॥ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਤੇਤੀਸ ਕੋਰਿ ਤਿਰੁ ਕੀਮ ਨ ਪਰੀਐ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕ ਸਨਕਾਦਿ ਸੇਖ ਗੁਣ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਏ ॥ ਅਗਹੁ ਗਹਿਓ ਨਹੀ ਜਾਇ ਪੂਰਿ ਸ੍ਰਬ ਰਹਿਓ ਸਮਾਏ ॥ ਜਿਹ ਕਾਟੀ ਸਿਲਕ ਦਯਾਲ ਪ੍ਰਭਿ ਸੇਇ ਜਨ ਲਗੇ ਭਗਤੇ ॥ ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਜਿਨ੍ਹ ਪਰਸਿਓ ਤੇ ਇਤ ਉਤ ਸਦਾ ਮੁਕਤੇ ॥੮॥ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤਉ ਦਾਤਾਰ ਪਰ੍ਯ੍ਯਿਉ ਜਾਚਕੁ ਇਕੁ ਸਰਨਾ ॥ ਮਿਲੈ ਦਾਨੁ ਸੰਤ ਰੇਨ ਜੇਹ ਲਗਿ ਭਉਜਲੁ ਤਰਨਾ ॥ ਬਿਨਤਿ ਕਰਉ ਅਰਦਾਸਿ ਸੁਨਹੁ ਜੇ ਠਾਕੁਰ ਭਾਵੈ ॥ ਦੇਹੁ ਦਰਸੁ ਮਨਿ ਚਾਉ ਭਗਤਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਠਹਰਾਵੈ ॥ ਬਲਿਓ ਚਰਾਗੁ ਅੰਧ੍ਯ੍ਯਾਰ ਮਹਿ ਸਭ ਕਲਿ ਉਧਰੀ ਇਕ ਨਾਮ ਧਰਮ ॥ ਪ੍ਰਗਟੁ ਸਗਲ ਹਰਿ ਭਵਨ ਮਹਿ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਗੁਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ॥੯॥

ਸਵਈਏ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਬਾਕ੍ਯ੍ਯ ਮਹਲਾ ੫ ॥

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਕਾਚੀ ਦੇਹ ਮੋਹ ਫੁਨਿ ਬਾਂਧੀ ਸਠ ਕਠੋਰ ਕੁਚੀਲ ਕੁਗਿਆਨੀ ॥ ਧਾਵਤ ਭ੍ਰਮਤ ਰਹਨੁ ਨਹੀ ਪਾਵਤ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਗਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨੀ ॥ ਜੋਬਨ ਰੂਪ ਮਾਇਆ ਮਦ ਮਾਤਾ ਬਿਚਰਤ ਬਿਕਲ ਬਡੌ ਅਭਿਮਾਨੀ ॥ ਪਰ ਧਨ ਪਰ ਅਪਵਾਦ ਨਾਰਿ ਨਿੰਦਾ ਯਹ ਮੀਠੀ ਜੀਅ ਮਾਹਿ ਹਿਤਾਨੀ ॥

ਬਲਘਟਿਛਿਪਕਰਤਉਪਾਵਾਪੇਖਤਸੁਨਤਪ੍ਰਭਅੰਤਰਿਜਾਮੀ॥ਸੀਲਧਰਮਦਇਆਸੁਚਿਨਾਸਤਿਆਇਓਸਰਨਿਜੀਅਕੇਦਾਨੀ॥ਕਾਰਣ
ਕਰਣਸਮਰਥਸਿਰੀਧਰਰਾਖਿਲੇਹੁਨਾਨਕਕੇਸੁਆਮੀ॥੧॥੧੦॥ਕੀਰਤਕਰਨਸਰਨਮਨਮੋਹਨਜੋਹਨਪਾਪਬਿਦਾਰਨਕਉ॥ਹਰਿਤਾਰਨਤਰਨ
ਸਮਰਥਸਭੈਬਿਧਕੁਲਹਸਮੂਹਉਧਾਰਨਸਉ॥ਚਿਤਚੇਤਿਅਚੇਤਜਾਨਸਤਸੰਗਤਿਭਰਮਅੰਧੇਰਮੋਹਿਓਕਤਧੰਉ॥ਮੂਰਤਘਰੀਚਸਾ
ਪਲੁਸਿਮਰਨਰਾਮਨਾਮਰਸਨਾਸੰਗਿਲਉ॥ਹੋਛਉਕਾਜੁਅਲਪਸੁਖਬੰਧਨਕੋਟਿਜਨੰਮਕਹਾਦੁਖਭਉ॥ਸਿਖ੍ਯਾਸੰਤਨਾਮੁਭਜੁਨਾਨਕਰਾਮ
ਰੰਗਿਆਤਮਸਿਉਰੰਉ॥੨॥੧੧॥ਰੰਚਕਰੇਤਖੇਤਤਨਿਨਿਰਮਿਤਦੁਰਲਭਦੇਹਿਸਵਾਰਿਧਰੀ॥ਖਾਨਪਾਨਸੋਧੇਸੁਖਭੁੰਚਤਸੰਕਟਕਾਟਿ
ਬਿਪਤਿਹਰੀ॥ਮਾਤਪਿਤਾਭਾਈਅਰੁਬੰਧਪਬੂਝਨਕੀਸਭਸੂਝਪਰੀ॥ਬਰਧਮਾਨਹੋਵਤਦਿਨਪ੍ਰਤਿਨਿਤਆਵਤਨਿਕਟਿਬਿਖੰਮਜ
ਰੀ॥ਰੇਗੁਨਹੀਨਦੀਨਮਾਇਆਕ੍ਰਿਮਸਿਮਰਸੁਆਮੀਏਕਘਰੀ॥ਕਰੁਗਹਿਲੇਹੁਕ੍ਰਿਪਾਲਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਨਾਨਕਕਾਟਿਭਰੰਮਭਰੀ॥੩॥੧੨॥ਰੇ
ਮਨਮੂਸਬਿਲਾਮਹਿਗਰਬਤਕਰਤਬਕਰਤਮਹਾਮੁਘਨਾ॥ਸੰਪਤਦੋਲਝੋਲਸੰਗਿਝੂਲਤਮਾਇਆਮਗਨਭ੍ਰਮਤਘੁਘਨਾ॥ਸੁ
ਤਬਨਿਤਾਸਾਜਨਸੁਖਬੰਧਪਤਾਸਿਓਮੋਹੁਬਾਢਿਓਸੁਘਨਾ॥ਬੋਇਓਬੀਜਅਹੰਮਮਅੰਕੁਰਬੀਤਤਅਉਧਕਰਤਅਘਨਾ॥ਮਿਰ
ਤੁਮੰਜਾਰਪਸਾਰਮੁਖਨਿਰਖਤਭੁੰਚਤਭੁਗਤਿਭੂਖਭੁਖਨਾ॥ਸਿਮਰਗੁਪਾਲਦਇਆਲਸਤਸੰਗਤਿਨਾਨਕਜਗਜਾਨਤਸੁਪਨਾ॥
੪॥੧੩॥ਦੇਹਨਗੇਹਨਨੇਹਨਨੀਤਾਮਾਇਆਮਤਕਹਾਲਉਗਾਰਹੁ॥ਛਤ੍ਰਨਪਤ੍ਰਨਚਉਰਨਚਾਵਰਬਹਤੀਜਾਤਰਿਦੈਨਬਿਚਾਰਹੁ
॥ਰਥਨਅਸ੍ਵਨਗਜਸਿੰਘਾਸਨਛਿਨਮਹਿਤਿਆਗਤਨਾਗਸਿਧਾਰਹੁ॥ਸੂਰਨਬੀਰਨਮੀਰਨਖਾਨਮਸੰਗਿਨਕੋਊਦ੍ਰਿਸਟਿਨਿਹਾਰਹੁ॥
ਕੋਟਨਓਟਨਕੋਸਨਛੋਟਾਕਰਤਬਿਕਾਰਦੋਊਕਰਝਾਰਹੁ॥ਮਿਤ੍ਰਨਪੁਤ੍ਰਕਲਤ੍ਰਸਾਜਨਸਖਉਲਟਤਜਾਤਬਿਰਖਕੀਛਾਰਹੁ॥ਦੀਨਦਇ
ਆਲਪੁਰਖਪ੍ਰਭਪੂਰਨਛਿਨੁਛਿਨੁਸਿਮਰਹੁਅਗਮਅਪਾਰਹੁ॥ਸ੍ਰੀਪਤਿਨਾਥਸਰਣਿਨਾਨਕਜਨਹੇਭਗਵੰਤਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਤਾਰਹੁ॥੫॥
੧੪॥ਪ੍ਰਾਨਮਾਨਦਾਨਮਗਜੋਹਨਹੀਤੁਚੀਤੁਦੇਲੇਲੇਪਾਰੀ॥ਸਾਜਨਸੈਨਮੀਤਸੁਤਭਾਈਤਾਹੂਤੇਲੇਰਖੀਨਿਰਾਰੀ॥ਧਾਵਨਪਾਵਨਕੂ
ਰਕਮਾਵਨਇਹਬਿਧਿਕਰਤਅਉਧਤਨਜਾਰੀ॥ਕਰਮਧਰਮਸੰਜਮਸੁਚਨੇਮਾਚੰਚਲਸੰਗਿਸਗਲਬਿਧਿਹਾਰੀ॥ਪਸੁਪੰਖੀਬਿਰਖ
ਅਸਥਾਵਰਬਹੁਬਿਧਿਜੋਨਿਭ੍ਰਮਿਓਅਤਿਭਾਰੀ॥ਖਿਨੁਪਲੁਚਸਾਨਾਮੁਨਹੀਸਿਮਰਿਓਦੀਨਾਨਾਥਪ੍ਰਾਨਪਤਿਸਾਰੀ॥ਖਾਨਪਾਨਮੀਠਰ
ਸਭੋਜਨਅੰਤਕੀਬਾਰਹੋਤਕਤਖਾਰੀ॥ਨਾਨਕਸੰਤਚਰਨਸੰਗਿਉਧਰੇਹੋਰਿਮਾਇਆਮਗਨਚਲੇਸਭਡਾਰੀ॥੬॥੧੫॥ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕਸਿਵਛੰ
ਦਮੁਨੀਸਰਰਸਕਿਰਸਕਿਠਾਕੁਰਗੁਨਗਾਵਤ॥ਇੰਦ੍ਰਮੁਨਿੰਦ੍ਰਖੋਜਤੇਗੋਰਖਧਰਣਿਗਗਨਆਵਤਫੁਨਿਧਾਵਤ॥ਸਿਧਮਨੁਖ੍ਯਦੇਵ
ਅਰੁਦਾਨਵਇਕਤਿਲੁਤਾਕੋਮਰਮੁਨਪਾਵਤ॥ਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰਭਪ੍ਰੀਤਿਪ੍ਰੇਮਰਸਭਗਤੀਹਰਿਜਨਤਾਕੈਦਰਸਿਸਮਾਵਤ॥ਤਿਸਹਿਤਿਆ
ਗਿਆਨਕਉਜਾਚਹਿਮੁਖਦੰਤਰਸਨਸਗਲਘਸਿਜਾਵਤ॥ਰੇਮਨਮੂੜਸਿਮਰਸੁਖਦਾਤਾਨਾਨਕਦਾਸਤੁਝਹਿਸਮਝਾਵਤ॥੭॥੧੬॥
ਮਾਇਆਰੰਗਬਿਰੰਗਕਰਤਭ੍ਰਮਮੋਹਕੈਕੂਪਗੁਬਾਰਪਰਿਓਹੈ॥ਏਤਾਗਰਬੁਅਕਾਸਨਮਾਵਤਬਿਸਟਾਅਸਤਕ੍ਰਿਮਉਦਰਭਰਿ
ਓਹੈ॥ਦਹਦਿਸਧਾਇਮਹਾਬਿਖਿਆਕਉਪਰਧਨਛੀਨਅਗਿਆਨਹਰਿਓਹੈ॥ਜੋਬਨਬੀਤਿਜਰਾਰੋਗਿਗ੍ਰਸਿਓਜਮਦੂਤਨਡੰਨਮਿਰਤੁ
ਮਰਿਓਹੈ॥ਅਨਿਕਜੋਨਿਸੰਕਟਨਰਕਭੁੰਚਤਸਾਸਨਦੂਖਗਰਤਗਰਿਓਹੈ॥ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਉਧਰਹਿਸੇਨਾਨਕਕਰਿਕਿਰਪਾਸੰਤਆਪਕ
ਰਿਓਹੈ॥੮॥੧੭॥ਗੁਣਸਮੂਹਫਲਸਗਲਮਨੋਰਥਪੂਰਨਹੋਈਆਸਹਮਾਰੀ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਮਦਮਤਸਰਤ੍ਰਿਸਨਾਬਿਨਸਜਾਹਿ

ਅਉਖਧਮੰਤ੍ਰਤੰਤ੍ਰਪਰ
ਦੁਖਹਰਸਰਬਰੋਗਖੰ
ਡਨਗੁਨਕਾਰੀ॥

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਧਾਰੀ ॥ ਇਸਨਾਨੁ ਦਾਨੁ ਤਪਨ ਸੁਚਿ ਕਿਰਿਆ ਚਰਣ ਕਮਲ ਹਿਰਦੈ ਪ੍ਰਭ ਧਾਰੀ ॥ ਸਾਜਨ ਮੀਤ ਸਖਾ ਹਰਿ ਬੰਧਪ ਜੀਅ ਧਾਨ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੀ ॥ ਓਟ ਗਹੀ ਸੁਆਮੀ ਸਮਰਥਹ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥੯॥੧੮॥ ਆਵਧ ਕਟਿਓ ਨ ਜਾਤ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸੰਗਿ ॥ ਦਾਵਨਿ ਬੰਧਿਓ ਨ ਜਾਤ ਬਿਧੇ ਮਨ ਦਰਸ ਮਗਿ ॥ ਪਾਵਕ ਜਰਿਓ ਨ ਜਾਤ ਰਹਿਓ ਜਨ ਧੂਰਿ ਲਗਿ ॥ ਨੀਰੁ ਨ ਸਾਕਸਿ ਬੋਰਿ ਚਲਹਿ ਹਰਿ ਪੰਥਿ ਪਗਿ ॥ ਨਾਨਕ ਰੋਗ ਦੋਖ ਅਘ ਮੋਹ ਛਿਦੇ ਹਰਿ ਨਾਮ ਖਗਿ ॥੧੦॥੧੯॥ ਉਦਮੁ ਕਰਿ ਲਾਗੇ ਬਹੁ ਭਾਤੀ ਬਿਚਰਹਿ ਅਨਿਕ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬਹੁ ਖਟੂਆ ॥ ਭਸਮ ਲਗਾਇ ਤੀਰਥ ਬਹੁ ਭ੍ਰਮਤੇ ਸੂਖਮ ਦੇਹ ਬੰਧਹਿ ਬਹੁ ਜਟੂਆ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਜਨ ਕਲੇਸ ਪਾਵਤ ਜਿਉ ਪ੍ਰੇਮ ਬਢਾਇ ਸੂਤ ਕੇ ਹਟੂਆ ॥ ਪੂਜਾ ਚਕ੍ਰ ਕਰਤ ਸੋਮਪਾਕਾ ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ ਥਾਟਹਿ ਕਰਿ ਥਟੂਆ ॥ ॥੨੧॥੨॥

ਸਵਯੇ ਮਹਲੇ ਪਹਲੇ ਕੇ ॥ ਕਲ੍ਯ ਕੇ ਤਥਾ ਹੋਰ ਭਟਾਂ ਕੇ ॥ ੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਇਕ ਮਨਿ ਪੁਰਖੁ ਧਿਆਇ ਬਰਦਾਤਾ ॥ ਸੰਤ ਸਹਾਰੁ ਸਦਾ ਬਿਖਿਆਤਾ ॥ ਤਾਸੁ ਚਰਨ ਲੇ ਰਿਦੈ ਬਸਾਵਉ ॥ ਤਉ ਪਰਮ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਗੁਨ ਗਾਵਉ ॥੧॥ ਗਾਵਉ ਗੁਨ ਪਰਮ ਗੁਰੂ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਦੁਰਤ ਨਿਵਾਰਣ ਸਬਦ ਸਰੇ ॥ ਗਾਵਹਿ ਗੰਭੀਰ ਧੀਰ ਮਤਿ ਸਾਗਰ ਜੋਗੀ ਜੰਗਮ ਧਿਆਨੁ ਧਰੇ ॥ ਗਾਵਹਿ ਇੰਦ੍ਰਾਦਿ ਭਗਤ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਿਕ ਆਤਮ ਰਸੁ ਜਿਨਿ ਜਾਣਿਓ ॥ ਕਬਿ ਕਲ ਸੁਜਸੁ ਗਾਵਉ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਰਾਜੁ ਜੋਗੁ ਜਿਨਿ ਮਾਣਿਓ ॥੧॥ ਗਾਵਹਿ ਜਨਕਾਦਿ ਜੁਗਤਿ ਜੋਗੇਸੁਰ ਹਰਿ ਰਸ ਪੂਰਨ ਸਰਬ ਕਲਾ ॥ ਗਾਵਹਿ ਸਨਕਾਦਿ ਸਾਧ ਸਿਧਾਦਿਕ ਮੁਨਿ ਜਨ ਗਾਵਹਿ ਅਛਲ ਛਲਾ ॥ ਗਾਵੈ ਗੁਣ ਧੋਮੁ ਅਟਲ ਮੰਡਲਵੈ ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਰਸੁ ਜਾਣਿਓ ॥ ਕਬਿ ਕਲ ਸੁਜਸੁ ਗਾਵਉ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਰਾਜੁ ਜੋਗੁ ਜਿਨਿ ਮਾਣਿਓ ॥੨॥ ਗਾਵਹਿ ਕਪਿਲਾਦਿ ਆਦਿ ਜੋਗੇਸੁਰ ਅਪਰੰਪਰ ਅਵਤਾਰ ਵਰੋ ॥ ਗਾਵੈ ਜਮਦਗਨਿ ਪਰਸਰਾਮੇਸੁਰ ਕਰਿ ਕੁਠਾਰੁ ਰਘੁ ਤੇਜੁ ਹਰਿਓ ॥ ਉਧੌ ਅਕ੍ਰੂਰੁ ਬਿਦਰੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸਰਬਾਤਮੁ ਜਿਨਿ ਜਾਣਿਓ ॥ ਕਬਿ ਕਲ੍ਯ ਸੁਜਸੁ ਗਾਵਉ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਰਾਜੁ ਜੋਗੁ ਜਿਨਿ ਮਾਣਿਓ ॥੩॥ ਗਾਵਹਿ ਗੁਣ ਬਰਨ ਚਾਰਿ ਖਟ ਦਰਸਨ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕ ਸਿਮਰੰਥਿ ਗੁਨਾ ॥ ਗਾਵਹਿ ਗੁਣ ਸੇਸੁ ਸਹਸ ਜਿਹਬਾ ਰਸ ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਲਿਵ ਲਾਗਿ ਧੁਨਾ ॥ ਗਾਵੈ ਗੁਣ ਮਹਾਦੇਉ ਬੈਰਾਗੀ ਜਿਨਿ ਧਿਆਨ ਨਿਰੰਤਰਿ ਜਾਣਿਓ ॥ ਕਬਿ ਕਲ ਸੁਜਸੁ ਗਾਵੈ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਰਾਜੁ ਜੋਗੁ ਜਿਨਿ ਮਾਣਿਓ ॥੪॥ ਰਾਜੁ ਜੋਗੁ ਮਾਣਿਓ ਬਸਿਓ ਨਿਰਵੈਰੁ ਰਿਦੰਤਰਿ ॥ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਗਲ ਉਧਰੀ ਨਾਮਿ ਲੇ ਤਰਿਓ ਨਿਰੰਤਰਿ ॥ ਗੁਨ ਗਾਵਹਿ ਸਨਕਾਦਿ ਆਦਿ ਜਨਕਾਦਿ ਜੁਗਹ ਲਗਿ ॥ ਧੰਨਿ ਧੰਨਿ ਗੁਰੁ ਧੰਨਿ ਜਨਮੁ ਸਕਯਥੁ ਭਲੌ ਜਗਿ ॥ ਪਾਤਾਲ ਪੁਰੀ ਜੈਕਾਰ ਧੁਨਿ ਕਬਿ ਜਨ ਕਲ ਵਖਾਣਿਓ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮ ਰਸਿਕ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਰਾਜੁ ਜੋਗੁ ਤੈ ਮਾਣਿਓ ॥੫॥ ਸਤਿਜੁਗਿ ਤੈ ਮਾਣਿਓ ਛਲਿਓ ਬਲਿ ਬਾਵਨ ਭਾਇਓ ॥ ਤ੍ਰੇਤੈ ਤੈ ਮਾਣਿਓ ਰਾਮੁ ਰਘੁਵੰਸੁ ਕਹਾਇਓ ॥ ਦੁਆਪੁਰਿ ਕ੍ਰਿਸਨ ਮੁਰਾਰਿ ਕੰਸੁ ਕਿਰਤਾਰਥੁ ਕੀਓ ॥ ਉਗ੍ਰਸੈਣ ਕਉ ਰਾਜੁ ਅਭੈ ਭਗਤਹ ਜਨ ਦੀਓ ॥ ਕਲਿਜੁਗਿ ਪ੍ਰਮਾਣੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਅੰਗਦੁ ਅਮਰੁ ਕਹਾਇਓ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਰਾਜੁ ਅਬਿਚਲੁ ਅਟਲੁ ਆਦਿ ਪੁਰਖਿ ਫੁਰਮਾਇਓ ॥੬॥ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਰਵਿਦਾਸੁ ਭਗਤੁ ਜੈਦੇਵ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ॥ ਨਾਮਾ ਭਗਤੁ ਕਬੀਰੁ ਸਦਾ ਗਾਵਹਿ ਸਮ ਲੋਚਨ ॥ ਭਗਤੁ ਬੇਣਿ ਗੁਣ ਰਵੈ ਸਹਜਿ ਆਤਮ ਰੰਗੁ ਮਾਣੈ ॥ ਜੋਗ ਧਿਆਨਿ ਗੁਰ ਗਿਆਨਿ ਬਿਨਾ ਪ੍ਰਭ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣੈ ॥ ਸੁਖਦੇਉ ਪਰੀਖ੍ਯਤੁ ਗੁਣ ਰਵੈ ਗੋਤਮ ਰਿਖਿ ਜਸੁ ਗਾਇਓ ॥ ਕਬਿ ਕਲ ਸੁਜਸੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਨਿਤ ਨਵਤਨੁ ਜਗਿ ਛਾਇਓ ॥੭॥ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ

ਪਯਾਲਭਗਤਿਨਾਗਾਦਿਭੁਯੰਗਮ॥ ਮਹਾਦੇਉਗੁਣਰਵੈਸਦਾਜੋਗੀਜਤਿਜੰਗਮ॥ ਗਾਵੈਗੁਣਮੁਨਿਬਿਆਸੁਜਿਨਿਬੇਦਬਿਆਕਰਣਬੀਚਾਰਿਅ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਗੁਣਉਚਰੈਜਿਨਿਹੁਕਮਿਸਭਸ੍ਰਿਸਟਿਸਵਾਰੀਅ॥ ਬ੍ਰਹਮੰਡਖੰਡਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮੁਗੁਣਨਿਰਗੁਣਸਮਜਾਣੀਅਉ॥ ਜਪੁਕਲਸੁਜਸੁਨਾਨਕਗੁਰਸਹਜੁਜੋਗੁਜਿਨਿਮਾਣਿਅਉ॥੮॥ ਗਾਵਹਿਗੁਣਨਵਨਾਥਧੰਨਿਗੁਰੁਸਾਚਿਸਮਾਇਓ॥ ਮਾਂਧਾਤਾਗੁਣਰਵੈਜੇਨਚਕ੍ਰਵੈਕਹਾਇਓ॥ ਗੁਣਗਾਵੈਬਲਿਰਾਉਸਪਤਪਾਤਾਲਿਬਸੰਤੌ॥ ਭਰਥਰਿਗੁਣਉਚਰੈਸਦਾਗੁਰਸੰਗਿਰਹੰਤੌ॥ ਦੂਰਬਾਪਰੂਰਉਅੰਗਰੈਗੁਰਨਾਨਕਜਸੁਗਾਇਓ॥ ਕਬਿਕਲਸੁਜਸੁਨਾਨਕਗੁਰਘਟਿਘਟਿਸਹਜਿਸਮਾਇਓ॥੯॥

ਸਵਯੇਮਹਲੇਦੂਜੇਕੇ॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸੋਈਪੁਰਖੁਧੰਨੁਕਰਤਾਕਾਰਣਕਰਤਾਰੁਕਰਣਸਮਰਥੋ॥ ਸਤਿਗੁਰੂਧੰਨੁਨਾਨਕੁਮਸਤਕਿਤੁਮਧਰਿਓਜਿਨਿਹਥੋ॥ ਤਧਰਿਓਮਸਤਕਿਹਥੁਸਹਜਿਅਮਿਉਵੁਠਉਛਜਿ॥ ਸੁਰਿਨਰਗਣਮੁਨਿਬੋਹਿਯਅਗਾਜਿ॥ ਮਾਰਿਓਕੰਟਕੁਕਾਲੁਗਰਜਿਧਾਵਤੁਲੀਓਬਰਜਿ॥ ਪੰਚਭੂਤਏਕਘਰਿਰਾਖਿਲੇਸਮਜਿ॥ ਜਗੁਜੀਤਉਗੁਰਦੁਆਰਿਖੇਲਹਿਸਮਤਸਾਰਿਰਥੁਉਨਮਨਿਲਿਵਰਾਖਿਨਿਰੰਕਾਰਿ॥ ਕਹੁਕੀਰਤਿਕਲਸਹਾਰਿਸਪਤਦੀਪਮਝਾਰਿਲਹਣਾਜਗਤ੍ਰਗੁਰੁਪਰਸਿਮੁਰਾਰਿ॥੧॥ ਜਾਕੀਦ੍ਰਿਸਟਿਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰਕਾਲੁਖਖੰਨਿਉਤਾਰਿਤਿਮਰਅਗ੍ਯਾਨਜਾਹਿਦਰਸਦੁਆਰਿ॥ ਓਇਜੁਸੇਵਹਿਸਬਦੁਸਾਰੁਗਾਖੜੀਬਿਖਮਕਾਰਤੇਨਰਭਵਉਤਾਰਿਕੀਏਨਿਰਭਾਰ॥ ਸਤਸੰਗਤਿਸਹਜਸਾਰਿ॥ ਜਾਗੀਲੇਗੁਰਬੀਚਾਰਿ॥ ਨਿੰਮਰੀਭੂਤਸਦੀਵਪਰਮਪਿਆਰਿ॥ ਕਹੁਕੀਰਤਿਕਲਸਹਾਰਿਸਪਤਦੀਪਮਝਾਰਿਲਹਣਾਜਗਤ੍ਰਗੁਰੁਪਰਸਿਮੁਰਾਰਿ॥੨॥ ਤੈਤਉਦ੍ਰਿੜਿਓਨਾਮੁਅਪਾਰੁ॥ ਬਿਮਲਜਾਸੁਬਿਥਾਰੁ॥ ਸਾਧਿਕਸਿਧਸੁਜਨਜੀਆਕੋਅਧਾਰੁ॥ ਤੂਤਾਜਨਿਕਰਾਜਾਅਉਤਾਰੁ॥ ਸਬਦੁਸੰਸਾਰਿਸਾਰੁ॥ ਰਹਹਿਜਗਤ੍ਰਜਲਪਦਮਬੀਚਾਰ॥ ਕਲਿਪਤਰੁਰੋਗਬਿਦਾਰੁ॥ ਸੰਸਾਰਤਾਪਨਿਵਾਰੁ॥ ਆਤਮਾਤ੍ਰਿਬਿਧਿਤੇਰੈਏਕਲਿਵਤਾਰ॥ ਕਹੁਕੀਰਤਿਕਲਸਹਾਰਿਸਪਤਦੀਪਮਝਾਰਿਲਹਣਾਜਗਤ੍ਰਗੁਰੁਪਰਸਿਮੁਰਾਰਿ॥੩॥ ਤੈਤਾਹਦਰਥਿਪਾਇਓਮਾਨੁ॥ ਸੇਵਿਆਗੁਰੁਪਰਵਾਨੁ॥ ਸਾਧਿਅਜਗਰੁਜਿਨਿਕੀਆਉਨਮਾਨੁ॥ ਹਰਿਹਰਿਦਰਸਸਮਾਨੁ॥ ਆਤਮਾਵੰਤਗਿਆਨੁ॥ ਜਾਣੀਅਅਕਲਗਤਿਗੁਰਪਰਵਾਨੁ॥ ਜਾਕੀਦ੍ਰਿਸਟਿਅਚਲਠਾਣ॥ ਬਿਮਲਬੁਧਿਸੁਥਾਨ॥ ਪਹਿਰਿਸੀਲਸਨਾਹੁਸਕਤਿਬਿਦਾਰਿ॥ ਕਹੁਕੀਰਤਿਕਲਸਹਾਰਿਸਪਤਦੀਪਮਝਾਰਿਲਹਣਾਜਗਤ੍ਰਗੁਰੁਪਰਸਿਮੁਰਾਰਿ॥੪॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿਧਰਤਤਮਹਰਨਦਹਨਅਘਪਾਪਪ੍ਰਨਾਸਨ॥ ਸਬਦਸੂਰਬਲਵੰਤਕਾਮਅਰੁਕ੍ਰੋਧਬਿਨਾਸਨ॥ ਲੋਭਮੋਹਵਸਿਕਰਣਸਰਣਜਾਚਿਕਪ੍ਰਤਿਪਾਲਣ॥ ਆਤਮਰਤਸੰਗ੍ਰਹਣਕਹਣਅੰਮ੍ਰਿਤਕਲਢਾਲਣ॥ ਸਤਿਗੁਰੂਕਲਸਤਿਗੁਰਤਿਲਕੁਸਤਿਲਾਗੈਸੋਪੈਤਰੈ॥ ਗੁਰੁਜਗਤਫਿਰਣਸੀਹਅੰਗਰਉਰਾਜੁਜੋਗੁਲਹਣਾਕਰੈ॥੫॥ ਸਦਾਅਕਲਲਿਵਰਹੈਕਰਨਸਿਉਇਛਾਚਾਰਹ॥ ਦ੍ਰੁਮਸਪੂਰਜਿਉਨਿਵੈਖਵੈਕਸੁਬਿਮਲਬੀਚਾਰਹ॥ ਇਹੈਤਤੁਜਾਣਿਓਸਰਬਗਤਿਅਲਖੁਬਿਡਾਣੀ॥ ਸਹਜਭਾਇਸੰਚਿਓਕਿਰਣਿਅੰਮ੍ਰਿਤਕਲਬਾਣੀ॥ ਗੁਰਗਮਿਪ੍ਰਮਾਣੁਤੈਪਾਇਓਸਤੁਸੰਤੋਖੁਗ੍ਰਾਹਜਿਲਯੌ॥ ਹਰਿਪਰਸਿਓਕਲੁਸਮੁਲਵੈਜਨਦਰਸਨੁਲਹਣੇਭਯੌ॥੬॥ ਮਨਿਬਿਸਾਸੁਪਾਇਓਗਹਰਿਗਹੁਹਦਰਥਿਦੀਓ॥ ਗਰਲਨਾਸੁਤਨਿਨਠਯੋਅਮਿਉਅੰਤਰਗਤਿਪੀਓ॥ ਰਿਦਿਬਿਗਾਸੁਜਾਗਿਓਅਲਖਿਕਲਧਰੀਜੁਗੰਤਰਿ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਸਹਜਸਮਾਧਿਰਵਿਓਸਾਮਾਨਿਨਿਰੰਤਰਿ॥ ਉਦਾਰਉਚਿਤਦਾਰਿਦਹਰਨਪਿਖੰਤਿਹਕਲਮਲਤ੍ਰਸਨ॥ ਸਦਰੰਗਿਸਹਜਿਕਲੁਉਚਰੈਜਸੁਜੰਪਉਲਹਣੇਰਸਨ॥੭॥ ਨਾਮੁਅਵਖਧੁਨਾਮੁਆਧਾਰੁਅਰੁਨਾਮੁਸਮਾਧਿਸੁਖੁਸਦਾਨਾਮਨੀਸਾਣੁਸੋਹੈ॥ ਰੰਗਿਰਤੌਨਾਮਸਿਉਕਲਨਾਮੁਸੁਰਿਨਰ

ਤਿਬੋਹੈ॥ਨਾਮੁਪਰਮੁਜਿਨਿਪਾਇਓਸਤੁਪੂਰਾਇਓਗੁਰਿਵਿਲੋਇ॥ਦਰਸਨੁਪਰਸਿਐਗੁਰੂਕੈਅਠਸਠਿਮਜਨੁਹੋਇ॥੮॥ਸਚੁਤੀਰਥੁ
ਸਚੁਇਸਨਾਨੁਅਰੁਭੋਜਨਭਾਉਸਚੁਸਦਾਸਚੁਭਾਖੰਤੁਸੋਹੈ॥ਸਚੁਪਾਇਓਗੁਰਸਬਦੁਸਚੁਨਾਮੁਸੰਗਤੀਬੋਹੈ॥ਜਿਸੁਸਚੁਸੰਜ
ਮਵਰਤੁਸਚੁਕਬਜਨਕਲਵਖਾਣੁ॥ਦਰਸਨਪਰਸਿਐਗੁਰੂਕੈਸਚੁਜਨਮਪਰਵਾਣੁ॥੯॥ਅਮਿਅਦ੍ਰਿਸਟਿਸੁਭਕਰੈਹਰੈਅਘ
ਪਾਪਸਕਲਮਲ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧਅਰੁਲੋਭਮੋਹੁਵਸਕਰੈਸਭੈਬਲ॥ਸਦਾਸੁਖੁਮਨਿਵਸੈਦੁਖਸੰਸਾਰਹਖੋਵੈ॥ਗੁਰਨਵਨਿਧਦਰੀਆਉ
ਜਨਮਹਮਕਾਲਖਧੋਵੈ॥ਸੁਕਹੁਟਲਗੁਰਸੇਵੀਐਅਹਿਨਿਸਿਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ਦਰਸਨਪਰਸਿਐਗੁਰੂਕੈਜਨਮਮਰਣਦੁਖਜਾਇ॥
੧੦॥

ਸਵਯੇਮਹਲੇਤੀਜੇਕੇ॥ ੩॥ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸੋਈਪੁਰਖੁਸਿਵਰਸਾਚਾਜਾਕਾਇਕਨਾਮੁਅਛਲਸੰਸਾਰੇ॥ਜਿਨਭਗਤਿਭਵਜਲਤਾਰੇ॥ਸਿਮਰਹੁਸੋਈਨਾਮੁਪਰਧਾਨੁ॥ਤਿਤੁਨਾ
ਮਰਸਿਕਿਨਾਨਕਲਹਣਾਥਪਿਓਜੇਨਸ੍ਰਬਸਿਧੀ॥ਕਵਿਜਨਕਲ੍ਯ੍ਯਸਬੁਧੀਕੀਰਤਿਜਨਅਮਰਦਾਸਬਿਸਤਰੀਯਾ॥੧॥ਕੀਰਤਿਰਵਿਕਿ
ਰਣਪ੍ਰਗਟਿਸੰਸਾਰਹਸਾਖਤਰੋਵਰਮਵਲਸਰਾ॥ਉਤਰਦਖਣਪੁਬਅਰਪਸਚਮਜੈਜੈਕਾਰਜਪੰਥਨਰਾ॥ਹਰਿਨਾਮੁਰਸਨਗੁ
ਰਮੁਖਿਬਰਦਾਯਉ॥ਉਲਟਿਗੰਗਪਸਚਮਧਰੀਆ॥ਸੋਈਨਾਮੁਅਛਲਭਗਤਹਭਵਤਾਰਣੁਅਮਰਦਾਸੁਗੁਰਕਉਫੁਰਿ
ਆ॥੧॥ਸਿਮਰਹਿਸੋਈਨਾਮੁਜਖ੍ਯ੍ਯਅਰੁਕਿੰਨਰਸਾਧਿਕਸਿਧਸਮਾਧਿਹਰਾ॥ਸਿਵਰਹਿਨਖ੍ਯ੍ਯਤ੍ਰਅਵਰਧ੍ਰੂਮੰਡਲਨਾਰਦਾਦਿਪ੍ਰਹਿਲਾ
ਦਵਰਾ॥ਸਸੀਅਰਅਰੁਸੂਰਨਾਮੁਉਲਾਸਹਿਸੈਲਲੋਇਜਿਨਉਧਰਿਆ॥ਸੋਈਨਾਮੁਅਛਲਭਗਤਹਿਭਵਤਾਰਨੁਅਮਰਦਾਸੁਗੁ
ਰਕਉਫੁਰਿਆ॥੨॥ਸੋਈਨਾਮੁਸਿਵਰਿ+ਰਾਤੇਅੰਬਰੀਕਭਵਜਲੁਤਰਿਆ॥ਊਧਉਅਕ੍ਰੂਰੁਤਿਲੋਚਨੁਨਾਮਾਕਲਕਬੀਰਕਿਲਵਿ
ਖਹਰਿਆ॥ਸੋਈਨਾਮੁਅਛਲਭਗਤਹਿਭਵਤਾਰਨਅਮਰਦਾਸਗੁਰਕਉਫੁਰਿਆ॥੩॥ਤਿਤਨਾਮੁਲਾਗਤੇਤੀਸਧਿਆਵਹਿ
ਜਤੀਤਪੀਸੁਰਮਨਵਸਿਆ॥ਸੋਈਨਾਮੁਸਿਮਰਗੰਗੇਵਪਿਤਾਮਹਿਚਰਣਚਿਤਿਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸਿਆ॥ਤਿਤਨਾਮਗੁਰੂਗੰਭੀਰਗਰੂਅਮਤ
ਸਤਿਕਰਿਸੰਗਤਿਉਧਰੀਆ॥ਸੋਈਨਾਮੁਅਛਲਭਗਤਹਭਵਤਾਰਣੁਅਮਰਦਾਸੁਗੁਰਕਉਫੁਰਿਆ॥੪॥ਨਾਮੁਕਿਤਿਸੰਸਾਰਿ
ਕਿਰਣਿਰਵਿਸੁਰਤਰਸਾਖਹਿ॥ਉਤਰਦਖਣਪੁਬਦੇਸਪਸਚਮਜਸੁਭਾਖਹਿ॥ਜਨਮਤਇਹੁਸਕਯਥੁਜਿਤੁਨਾਮੁਹਰਿਰਿਦੈਨਿਵਾਸੈ
॥ਸੁਰਨਰਗਣਗੰਧ੍ਰਬਛਿਅਦਰਸਨਆਸਾਸੈ॥ਭਲਉਪ੍ਰਸਿਧਤੇਜੋਤਨੌਕਲ੍ਯ੍ਯਜੋੜਿਕਰਿਧ੍ਯ੍ਯਾਇਓ॥ਸੋਈਨਾਮੁਭਗਤਭਵਤਾਰ
ਣਗੁਰਅਮਰਦਾਸੁਤੈਪਾਇਓ॥੫॥ਨਾਮੁਧਿਆਵਹਿਦੇਵਤੇਤੀਸਅਰੁਸਾਧਿਕਸਿਧਨਰਨਾਮੁਖੰਡਬ੍ਰਹਮੰਡਧਾਰੇ॥ਜਹਨਾਮੁਸਮਾਧਿਓ
ਹਰਖੁਸੋਗੁਸਮਕਰਿਸਹਾਰੇ॥ਨਾਮੁਸਿਰੋਮਣਿਸਰਬਮੈਭਗਤਰਹੇਲਿਵਧਾਰਿ॥ਸੋਈਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਅਮਰਗੁਰਤੁਸਿਦੀਓਕਰਤਾ
ਰਿ॥੬॥ਸਤਿਸੂਰਉਸੀਲਬਲਵੰਤਸਤਭਾਇਸੰਗਤਿਸਘਨਗਰੂਅਮਤਿਨਿਰਵੈਰਲੀਣਾ॥ਜਿਸੁਧੀਰਜੁਧੁਰਧਵਲੁਧੁਜਾਸੇਤਬੈਕੁੰਠ
ਬੀਣਾ॥ਪਰਸਹਿਸੰਤਪਿਆਰਿਜਿਹਕਰਤਾਰਹਿਸੰਜੋਗੁ॥ਸਤਿਗੁਰੂਸੇਵਿਸੁਖੁਪਾਇਓਅਮਰਗੁਰਿਕੀਤਉਜੋਗੁ॥੭॥ਨਾਮੁਨਾ
ਵਣੁਨਾਮੁਰਸੁਖਾਵਣੁਅਰੁਭੋਜਨਨਾਮੁਰਸੁਸਦਾਚਾਯਮੁਖਿਮਿਸਟਬਾਣੀ॥ਧੰਨਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਓਜਿਸੁਪਸਾਇਗਤਿਅਗਮਜਾਣੀ
॥ਕੁਲਸੰਬੂਹਸਮੁਧਰੇਪਾਇਓਨਾਮੁਨਿਵਾਸੁ॥ਸਕਯਥੁਜਨਮੁਕਲ੍ਯ੍ਯੁਚਰੈਗੁਰੁਪਰਸਿਅਉਅਮਰਪ੍ਰਗਾਸੁ॥੮॥ਬਾਰਿਜੁਕਰਿ

ਨਵਨਾਥਨਿਰੰਜਨਸਿਵ
ਸਨਕਾਦਸਮੁਧਰਿਆ॥
ਚਵਰਾਸੀਹਸਿਧਬੁਧਜਿਤੁ

ਦਾਤੈਸਿਧਮਨਮੁਖਮੁਖਜੋਦੇਵੈ॥ਰਿਧਿਬਸੈਬਾਂਵਗਿਜੋਤੀਨਲੋਕਾਂਤ੍ਰਮੈਂਠੈ॥ਰਿਦੈਬਸੈਅਕਹੀਓੁਸੋਇਰਸੁਤਿਨਹੀਜਾਤਉ॥ਮੁਖਹੁਭਗ
ਤਿਉਚਰੈਅਮਰੁਗੁਰਇਤੁਰੰਗਿਰਾਤਉ॥ਮਸਤਕਿਨੀਸਾਣੁਸਚਉਕਰਮੁਕਲ੍ਯ੍ਯਜੋੜਿਕਰਧ੍ਯ੍ਯਾਇਅਉ॥ਪਰਸਿਓਗੁਰੂਸਤਿਗੁਰਤਿਲਕੁ
ਸਰਬਇਛਤਿਨਪਾਇਓ॥੯॥ਚਰਣਤਪਰਸਕਯਥਚਰਣਗੁਰਅਮਰਪਵਲਿਰਯ॥ਹਥਤਪਰਸਕਯਥਹਥੁਲਗਹਿਗੁਰਅ
ਮਰਪਯ॥ਜੀਹਤਪਰਸਕਯਥਜੀਹਗੁਰਅਮਰਭਣਿਜੈ॥ਨੈਣਤਪਰਸਕਯਥਨਯਣਗੁਰਅਮਰੁਪਿਖਿਜੈ॥ਸ੍ਰਵਣਤਪਰਸਕਯ
ਥਸ੍ਰਵਣਗੁਰਅਮਰੁਸੁਣਿਜੈ॥ਸਕਯਥੁਸੁਹੀਉ ਜਿਤੁਹੀਅਬਸੈਗੁਰਅਮਰਦਾਸਨਿਜਜਗਤਪਿਤਾ॥ਸਕਯਥੁਸੁਸਿਰੁਜਾਲਪ
ਭਣੈਜੋਸਿਰਨਿਵੈਗੁਰਅਮਰਨਿਤ॥੧॥੧੦॥ਤਿਨਿਨਰਦੁਖਨਹਿਭੁਖਤਿਨਨਰਨਿਧਨੁਨਹੁਕਹੀਅਹਿ॥ਤਿਨਨਰਸੋਕੁਨਹੁਹੁਐਤਿਨਰ
ਸੇਅੰਤੁਨਲਹੀਅਹਿ॥ਤਿਨਨਰਸੇਵਨਹੁਕਰਹਿ॥ਤਿਨਨਰਸਯਸਹਸਸਮਪਹਿ॥ਤਿਨਨਰਦੁਲੀਚੈਬਹਹਿਤਿਨਰਉਥਪਿਬਿਥਪਹਿ॥
ਸੁਖਲਹਹਿਤਿਨਰਸੰਸਾਰਮਹਿਅਭੈਪਟੁਰਿਪਮਧਿਤਿਹ॥ਸਕਯਥੁਤਿਨਰਜਾਲਪੁਭਣੈਗੁਰਅਮਰਦਾਸੁਸੁਪ੍ਰਸੰਨਜਿਹ॥੨॥੧੧॥
ਤੈਤਉਪਾਢਿਅਉਇਕਮਨਧਾਰਿਓਇਕਕਰਿਇਕਪਛਾਣਿਓ॥ਨਯਣਬਯਣਮੁਹਿਇਕਇਕਦੁਹਠਾਇਨਜਾਣਿਓ॥ਸੁ
ਪਨਿਇਕਪਰਤਖਇਕਇਕਸਮਹਿਲੀਣਉ॥ਤੀਸਇਕੁਅਰਪੰਜਿਸਿਧੁਪੈਤੀਸਨਖੀਣਉ॥ਇਕਹੁਜਿਲਾਖਲਖਹੁੰਇਕਹੈਇਕਕ
(ਅਲਖਹੈ)
ਰਿਵਰਨਿਅਉ॥ਗੁਰਅਮਰਦਾਸਜਾਲਪੁਭਣੈਤੂਇਕਲੋੜਹਿਇਕਮੰਨਿਅਉ॥੩॥੧੨॥ ਜਿਮਤਿਗਹੀਜੈਦੇਵਿਜਿਮਤਿਨਾਮੈਸੰਮਾਣੀ॥
ਜਿਮਤਿਤ੍ਰਿਲੋਚਨਚਿਤਿਭਗਤਿਕਬੀਰਹਿਜਾਣੀ॥ਰੁਕਮਾਂਗਦਕਰਤੂਤਿਰਾਮਜੰਪਹੁਨਿਤਭਾਈ॥ਅੰਮਰੀਕਪ੍ਰਹਲਾਦਿਸਰਣਿਗੋਬਿੰ
ਦਗਤਿਪਾਈ॥ਤੈਲੋਭੁਕ੍ਰੋਧੁਤ੍ਰਿਸਨਾਤਜੀਸੁਮਤਿਜਲ੍ਹਜਾਣੀਜੁਗਤਿ॥ਗੁਰਅਮਰਦਾਸੁਨਿਜੁਭਗਤੁਹੈਦੇਖਿਦਰਸੁਪਾਵਉਮੁਕਤਿ॥
੪॥੧੩॥ਗੁਰਅਮਰਦਾਸਪਰਸੀਐਪੁਹਮਿਪਾਤਕਬਿਨਾਸਹਿ॥ਗੁਰਅਮਰਦਾਸਪਰਸੀਐਸਿਧਸਾਧਿਕਆਸਾਸਹਿ॥ਗੁਰਅਮਰਦਾ
ਸੁਪਰਸੀਐਧਿਆਨਲਹੀਐਪਉਮੁਕਹਿ॥ਗੁਰਅਮਰਦਾਸਪਰਸੀਐਅਭਉਲਭੈਗਉਚੁਕਹਿ॥ਇਕਬਿੰਨਦੁਗਣਜੁਤਉਰਹੈਜਾਸ
ਮੰਤ੍ਰਿਮਾਨਵਹਿਲਹਹਿ॥ਜਾਲਪਾਪਦਾਰਥਇਤੜੇਗੁਰਅਮਰਦਾਸਿਡਿਠੈਮਿਲਹਿ॥੫॥੧੪॥ਸਚੁਨਾਮੁਕਰਤਾਰੁਸੁਦ੍ਰਿੜੁਨਾਨਕਸੰ
ਗ੍ਰਹਿਅਉ॥ਤਾਤੇਅੰਗਦੁਲਹਣਾਪ੍ਰਗਟਿਤਾਸੁਚਰਣਹਲਿਵਰਹਿਅਉ॥ਤਿਤੁਕੁਲਿਗੁਰਅਮਰਦਾਸਆਸਾਨਿਵਾਸੁਤਾਸਗੁਣਕ
ਵਣਵਖਾਣਉ॥ਜੋਗੁਣਅਲਖਅਗੰਮਤਿਨਹਿਗੁਣਅੰਤੁਨਜਾਣਉ॥ਬੋਹਿਥਉਬਿਧਾਤੈਨਿਰਮਯੌਸਭਸੰਗਤਿਕੁਲਉਧਰਣ॥
ਗੁਰਅਮਰਦਾਸੁਕੀਰਤਿਕਹੈਤ੍ਰਾਹਿਤ੍ਰਾਹਿਤੁਅਪਾਸਰਣ॥੧॥੧੫॥ਆਪਿਨਰਾਇਣੁਕਲਾਧਾਰਿਜਗਮਹਿਪਰਵਰਿਯਉ॥
ਨਿਰੰਕਾਰਆਕਾਰੁਜੋਤਿਜਗਮੰਡਲਕਰਿਯਉ॥ਜਹਕਹਤਹਿਭਰਪੂਰਸਬਦਦੀਪਕਦੀਪਾਯਉ॥ਜਿਹਸਿਖਹੁਸੰਗ੍ਰਹਿਓਤਤੁ
ਹਰਿਚਰਣਮਿਲਾਯਉ॥ਨਾਨਕਕੁਲਨਿੰਮਲਅਵਤਰ੍ਯ੍ਯਿਉਅੰਗਦਲਹਣੇਸੰਗਿਹੁਅ॥ਗੁਰਅਮਰਦਾਸਤਾਰਣਤਰਣਜਨਮਜਨਮਪਾ
ਸਰਣਤੁਅ॥ ੨॥੧੬॥ਜਪਤਪਸਤੁਸੰਤੋਖਪਿਖਦਰਸਨਗੁਰਸਿਖਹ॥ਸਰਣਪਰਹਿਤੇਉਬਰਹਿਛੋਡਿਜਮਪੁਰਕੀ
ਲਿਖਹ॥ਭਗਤਿਭਾਇਭਰਪੂਰਿਰਿਦੈਉਚਰੈਕਰਤਾਰੈ॥ਗੁਰਗਉਹਰੁਦਰੀਆਉਪਲਕਡੁਬੰਤ੍ਯ੍ਯਹਿਤਾਰੈ॥ਨਾਨਕਕੁਲਿਨਿੰਮਲਅ
ਵਤਰ੍ਯ੍ਯਿਉਗੁਣਕਰਤਾਰੈਉਚਰੈ॥ਗੁਰਅਮਰਦਾਸਜਿਨ੍ਹ੍ਹਸੇਵਿਅਉਤਿਨਦੁਖਦਰਿਦ੍ਰੁਪਰਹਰਿਪਰੈ॥੩॥੧੭॥ਚਿਤਿਚਿਤਵਉ
ਅਰਦਾਸਿਕਹਉਪਰੁਕਹਿਭਿਨਸਕਉ॥ਸਰਬਚਿੰਤਤੁਝੁਪਾਸਿਸਾਧਸੰਗਤਿਹਉਤਕਉ॥ਤੇਰੈਹੁਕਮਿਪਵੈਨੀਸਾਣੁਤਉਕਰਉਸਾ

ਤਿਹਕੀਸੇਵਾ॥ਜਬਗੁਰਿਦੇਖੈਸੁਭਦ੍ਰਿਸਟਿਨਾਮੁਕਰਤਾਮੁਖਿਮੇਵਾ॥ਅਮਰਅਲਖਕਾਰਣਪੁਰਖੁਜੋਫੁਰਮਾਵਹਿਸੋਕਹਉ॥ਗੁਰਅਮਰ
ਦਾਸੁਕਾਰਣਕਰਣਜਿਵਤੂੰਰਖਹਿਤਿਵਰਹਉ॥੪॥੧੮॥ ਭਿਖੇਕੇ॥ਗੁਰੁਗਿਆਨੁਅਰੁਧਿਆਨੁਤਤਸਿਉਤਤੁਮਿਲਾਵੈ॥ਸਚਿਸ
ਚੁਜਾਣੀਐਇਕਚਿਤਹਿਲਿਵਲਾਵੈ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਵਸਿਕਰੈਪਉਣਉਡੰਤਨਧਾਵੈ॥ਨਿਰੰਕਾਰਕੈਵਸੈਦੇਸਿਹੁਕਮੁਬੁਝਿਬੀਚਾਰੁਪਾਵੈ॥
ਕਲਿਮਾਹਿਰੂਪੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਸੋਜਾਣੈਜਿਨਿਕਿਛੁਕੀਅਉ॥ਗੁਰੁਮਿਲਿਓਸੋਇਭਿਖਾਕਹੈਸਹਜਿਰੰਗਿਦਰਸਨੁਦੀਅਉ॥੧॥੧੯
॥ਰਹਿਓਸੰਤਹਉਟੋਲਿਸਾਧਬਹੁਤੇਰੇਡਿਠੇ॥ਸੰਨਿਆਸੀਤਪਸੀਅਹਮੁਖਹੁਏਪੰਡਿਤਮਿਠੇ॥ਬਰਸੁਏਕੁਹਉਫਿਰਿਓਕਿਨੈਨਹੁਪ
ਰਚਉਲਾਯਉ॥ਕਹਤਿਅਹਕਹਤੀਸੁਣੀਰਹਤਕੋਖੁਸੀਨਆਇਓ॥ਹਰਿਨਾਮੁਛੋਡਿਦੂਜੈਲਗੇਤਿਨਕੇਗੁਣਹਉਕਿਆਕਹਉ॥ਗੁ
ਰਦਯਿਮਿਲਾਇਓਭਿਖਿਆਜਿਵਤੂੰਰਖਹਿਤਿਵਰਹਉ॥੨॥੨੦॥ਪਹਿਰਿਸਮਾਧਿਸਨਾਹੁਗਿਆਨਿਹੈਆਸਣਿਚੜਿਅਉ॥ਧ੍ਰੰਮ
ਧਨਖੁਕਰਗਹਿਓਭਗਤਸੀਲਹਸਰਿਲੜਿਅਉ॥ਭੈਨਿਰਭਉਹਰਿਅਟਲੁਮਨਿਸਬਦਿਗੁਰਨੇਜਾਗਡਿਓ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਲੋਭਮੋਹ
ਅਪਤੁਪੰਚਦੂਤਬਿਖੰਡਿਓ॥ਭਲਉਭੂਹਾਲੁਤੇਜੋਤਨਾਨ੍ਰਿਪਤਿਨਾਥੁਨਾਨਕਬਰਿ॥ਗੁਰਅਮਰਦਾਸਸਚੁਸਲ੍ਯ੍ਯਭਣਿਤੈਦਲੁ
ਜਿਤਉਇਵਜੁਧੁਕਰਿ॥੧॥੨੧॥ਘਨਹਰਬੂੰਦਬਸੁਅਰੋਮਾਵਲਿਕੁਸਮਬਸੰਤਗਨੰਤਨਆਵੈ॥ਰਵਿਸਸਿਕਿਰਣਿਉਦਰੁਸਾਗਰ
ਕੋਗੰਗਤਰੰਗਅੰਤੁਕੋਪਾਵੈ॥ਰੁਦ੍ਰਧਿਆਨਗਿਆਨਸਤਿਗੁਰਕੇਕਬਿਜਨਭਲ੍ਯ੍ਯਉਨਹਜੋਗਾਵੈ॥ਭਲੇਅਮਰਦਾਸਗੁਣਤੇਰੇਤੇਰੀ
ਉਪਮਾਤੋਹਿਬਨਿਆਵੈ॥੧॥੨੨॥

ਸਵਯੇਮਹਲੇਚਉਥੇਕੇ॥੪॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ਇਕਮਨਿਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜਨੁਧਿਆਵਉ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਹਰਿਗੁਣਸਦਗਾਵਉ॥ਗੁਨਗਾਵਤਮਨਿਹੋਇਬਿਗਾਸਾ॥ਸਤਿਗੁਰਪੂਰਿ
ਜਨਹਕੀਆਸਾ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਪਰਮਪਦੁਪਾਯਉ॥ਅਬਿਨਾਸੀਅਬਿਗਤੁਧਿਆਯਉ॥ਤਿਸੁਭੇਟੇਦਾਰਿਦ੍ਰੁਨਚੰਪੈ॥ਕਲ੍ਯ੍ਯਸਹਾ
ਰੁਤਾਸੁਗੁਣਜੰਪੈ॥ਜੰਪਉਗੁਣਬਿਮਲਸੁਜਨਜਨਕੇਰੇਅਮਿਅਨਾਮੁਜਾਕਉਫੁਰਿਆ॥ਇਨਿਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਸਬਦਰਸੁਪਾਯਾਨਾਮੁ
ਨਿਰੰਜਨੁਉਰਿਧਰਿਆ॥ਹਰਿਨਾਮਰਸਿਕੁਗੋਬਿੰਦਗੁਣਗਾਹਕੁਚਾਹਕੁਤਤੁਸਮਤਸਰੇ॥ਕਵਿਕਲ੍ਯ੍ਯਠਕੁਰਹਰਿਦਾਸਤਨੇਗੁਰਰਾਮਦਾ
ਸਸਰਅਭਰਭਰੇ॥੧॥ਛੁਟਤਪਰਵਾਹਅਮਿਅਅਮਰਾਪਦਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰੋਵਰਸਦਭਰਿਆ॥ਤੇਪੀਵਹਿਸੰਤਕਰਹਿਮਨਿਮਜ
ਨੁਪੁਬਜਿਨਹੁਸੇਵਾਕਰੀਆ॥ਤਿਨਭਉਨਿਵਾਰਿਅਨਭੈਪਦੁਦੀਨਾਸਬਦਮਾਤ੍ਰਤੇਉਧਰਧਰੇ॥ਕਵਿਕਲ੍ਯ੍ਯਠਕੁਰਹਰਿਦਾਸਤ
ਨੇਗੁਰਰਾਮਦਾਸਸਰਅਭਰਭਰੇ॥੨॥ਸਤਿਗੁਰਮਤਿਗੂੜ੍ਹਬਿਮਲਸਤਸੰਗਤਿਆਤਮੁਰੰਗਿਚਲੂਲੁਭਯਾ॥ਜਾਗਿਯਾਮਨਕ
ਵਲੁਸਹਜਿਪਰਕਾਸਿਯਾਅਭੈਨਿਰੰਜਨੁਘਰਹਿਲਹਾ॥ਸਤਿਗੁਰਿਦਯਾਲਿਹਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਯਾਤਿਸੁਪ੍ਰਸਾਦਿਵਸਿਪੰਚਕਰੇ॥
ਕਵਿਕਲ੍ਯ੍ਯਠਕੁਰਹਰਿਦਾਸਤਨੇਗੁਰਰਾਮਦਾਸਸਰਅਭਰਭਰੇ॥੩॥ਅਨਭਉਉਨਮਾਨਿਅਕਲਲਿਵਲਾਗੀਪਾਰਸੁਭੇਟਿਆ
ਸਹਜਿਘਰੇ॥ਸਤਿਗੁਰਪਰਸਾਦਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆਭਗਤਿਭਾਇਭੰਡਾਰਭਰੇ॥ਮੇਟਿਆਜਨਮਾਂਤੁਮਰਣਭਉਭਾਗਾਚਿ
ਤੁਲਾਗਾਸੰਤੋਖਸਰੇ॥ਕਵਿਕਲ੍ਯ੍ਯਠਕੁਰਹਰਿਦਾਸਤਨੇਗੁਰਰਾਮਦਾਸਸਰਅਭਰਭਰੇ॥੪॥ਅਭਰਭਰੇਪਾਯਉਅਪਾਰੁਰਿਦ
ਅੰਤਰਿਧਾਰਿਓ॥ਦੁਖਭੰਜਨੁਆਤਮਪ੍ਰਬੋਧੁਮਨਿਤਤੁਬੀਚਾਰਿਓ॥ਸਦਾਚਾਇਹਰਿਭਾਇਪ੍ਰੇਮਰਸੁਆਪੇਜਾਣਇ॥ਸਤਿ

ਹਰਿਕੈਪਗਸਾਰਿਰਸਜਸਸੇਤੀਰੰਗੁਮਾਣਇ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਸਾਦਿਅੰਗਦਸੁਮਤਿਗੁਰਿਅਮਰਿਅਮਰੁਵਰਤਾਇਓ॥ਗੁਰਅਮਰਦਾਸੁਕਲ੍ਯੁਚ
ਰੈਤੈਅਟਲੁਅਮਰੁਪਦੁਪਾਇਓ॥੫॥ਸੰਤੋਖੁਸਰੋਵਰਿਬਸੈਅਮਿਆਰਸੁਰਸਨਪ੍ਰਕਾਸੈ॥ਮਿਲਤਸਾਂਤਉਪਜੈਦੁਰਤੁਦੂਰੰਤਰਿਨਾ
ਸੈ॥ਸੁਖਸਾਗਰੁਪਾਇਓਦਿੰਤੁਹਰਿਮਗਿਨਹੁਟੈ॥ਸੰਜਮੁਸਤੁਸੰਤੋਖੁਸੀਲਸੰਨਾਹੁਮਫੁਟੈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਪ੍ਰਮਾਣੁਬਿਧਿਨੈਸਿਰਿਉ
ਜਗਿਜਸੁਤੂਰੁਬਜਾਇਅਉ॥ਗੁਰਅਮਰਦਾਸਕਲ੍ਯੁਚਰੈਤੈਅਭੈਪਦੁਪਾਇਅਉ॥੬॥ਜਗੁਜਿਤਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਮਾਣਿਮਨ
ਏਕੁਧਿਆਯਉ॥ਧਨਿਧਨਿਸਤਿਗੁਰਅਮਰਦਾਸੁਜਿਨਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਯਉ॥ਨਵਨਿਧਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਰਿਧਿਸਿਧਿਤਾਕੀਦਾਸੀ॥ਸਹ
ਜਸਰੋਵਰੁਮਿਲਿਓਪੁਰਖੁਭੇਟਿਓਅਬਿਨਾਸੀ॥ਆਦਿਲੇਭਗਤਿਜਿਤੁਲਗਿਤਰੇਸੋਗੁਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਅਉ॥ਗੁਰਅਮਰਦਾਸਕ
ਲ੍ਯੁਚਰੈਤੈਹਰਿਪ੍ਰੇਮਪਦਾਰਥੁਪਾਇਅਉ॥੭॥ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਪਰਵਾਹਪ੍ਰੀਤਿਪੁਬਲੀਨਹੁਟਇ॥ਸਤਿਗੁਰਸਬਦੁਅਥਾਹੁਅਮਿਅਧਾਰਾਰਸੁ
ਗੁਟਇ॥ਮਤਿਮਾਤਾਸੰਤੋਖੁਪਿਤਾਸਰਿਸਹਜ[illegible]ਸਮਾਯਉ॥ਆਜੂਨੀਸੰਭਵਿਅਉਜਗਤੁਗੁਰਬਚਨਿਤਰਾਯਉ॥ਅਬਿਗਤਅਗੋ
ਚਰੁਅਪਰਪਰੁਮਨਿਗੁਰਸਬਦੁਵਸਾਇਅਉ॥ਗੁਰਅਮਰਦਾਸਕਲ੍ਯੁਚਰੈਤੈਜਗਤਉਧਾਰਣੁਪਾਇਅਓ॥੮॥ਜਗਤਉਧਾਰਣੁ
ਨਵਨਿਧਾਨੁਭਗਤਹਭਵਤਾਰਣੁ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਬੂੰਦਹਰਿਨਾਮੁਬਿਸਕੀ॥ਬਿਖੈਨਿਵਾਰਣੁ॥ਸਹਜਤਰੋਵਰਫਲਿਓਗਿਆਨਅੰਮ੍ਰਿਤਫ
ਲਲਾਗੇ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਪਾਈਅਹਿਧੰਨਿਤੇਜਨਬਡਭਾਗੇ॥ਤੇਮੁਕਤੇਭਏਸਤਿਗੁਰਸਬਦਿਮਨਿਗੁਰਪਰਚਾਪਾਇਅਉ॥ਗੁਰਅਮਦਾ
ਸਕਲ੍ਯੁਚਰੈਤੈਸਬਦੁਨੀਸਾਣੁਬਜਾਇਅਉ॥੯॥ਸੇਜਸਧਾਸਹਜੁਛਾਵਾਣੁਸੰਤੋਖੁਸਰਾਇਚਉਸਦਾਸੀਲਸੰਨਾਹੁਸੋਹੈ॥ਗੁਰਸ
ਬਦਿਸਮਾਚਰਿਓਨਾਮੁਟੇਕਸੰਗਾਦਿਬੋਹੈ॥ਅਜੋਨੀਓਭਲ੍ਯੁਅਮਲੁਸਤਿਗੁਰਸੰਗਿਨਿਵਾਸੁ॥ਗੁਰਅਮਰਦਾਸਕਲ੍ਯੁਚਰੈਤੁਅਸਹਜ
ਸਰੋਵਰਿਬਾਸੁ॥੧੦॥ਗੁਰੁਜਿਨਕਉਸੁਪ੍ਰਸੰਨਿਨਾਮਹਰਿਰਿਦੈਨਿਵਾਸੈ॥ਜਿਨਕਉਗੁਰੁਸੁਪ੍ਰਸੰਨੁਦੁਰਤੁਦੂਰੰਤਰਨਾਸੈ॥ਗੁਰਜਿਨ
ਕਉਸੁਪ੍ਰਸੰਨਿਮਾਨਅਭਿਮਾਨੁਨਿਵਾਰੈ॥ਜਿਨਕਉਗੁਰੁਸੁਪ੍ਰਸੰਨਸਬਦਲਗਿਭਉਜਲਤਾਰੈ॥ਪਰਚਉਪ੍ਰਮਾਣੁਗੁਰਪਾਇਅਉਤਿ
ਨਸਕਯਥੇਜਨਮੁਜਗਿ॥ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਸਰਣਿਭਜੁਕਲ੍ਯਕਬਿਭੁਗਤਿਮੁਕਤਿਸਭਗੁਰੂਲਗਿ॥੧੧॥ਸਤਿਗੁਰਿਖੇਮਾਤਾਣਿਆਜੁਗਜੂਥਸਮਾ
ਣੇ॥ਅਨਭਉਨੇਜਾਨਾਮੁਟੇਕਜਿਤੁਭਗਤਅਘਾਣੇ॥ਗੁਰਨਾਨਕੁਅੰਗਦੁਅਮਰੁਭਗਤਹਰਿਸੰਗਿਸਮਾਣੇ॥ਇਹੁਰਾਜਜੋਗਗੁਰੁ
ਰਾਮਦਾਸਤੁਮਹੂਰਸੁਜਾਣੇ॥੧੨॥ਜਨਕੁਸੋਇਜਿਨਿਜਾਣਿਆਉਨਮਨਿਰਥੁਧਰਿਆ॥ਸਤੁਸੰਤੋਖੁਸਮਾਚਰੇਅਭਰਾਸਰੁਭਰਿਆ॥
ਅਕਥਕਥਾਅਮਰਾਪੁਰੀਜਿਸੁਦੇਇਸੁਪਾਵੈ॥ਇਹੁਜਨਕਰਾਜੁਗੁਰਰਾਮਦਾਸਤੁਝਹੀਬਣਿਆਵੈ॥੧੩॥ਸਤਿਗੁਰਨਾਮੁਏਕਲਿਵ
ਮਨਜਪੈਦ੍ਰਿੜ੍ਹੁਤਿਨਜਨਦੁਖਪਾਪਕਹੁਕਤਹੋਵੈਜੀਉ॥ਤਾਰਣਤਰਣਖਿਨਮਾਤ੍ਰਜਾਕਉਦ੍ਰਿਸਟਿਧਾਰੈਸਬਦੁਰਿਦੈਬੀਚਾਰੈਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਖੋ
ਵੈਜੀਉ॥ਜੀਅਨਸਭਨਦਾਤਾਅਗਮਗਿਆਨਬਿਖਿਆਤਾਅਹਿਨਿਸਿਧਿਆਨਧਾਵੈਪਲਕਨਸੋਵੈਜੀਉ॥ਜਾਕਉਦੇਖਤਦਾਰਿਦ੍ਰੁਜਾਵੈ
ਨਾਮੁਸੋਨਿਧਾਨੁਪਾਵੈਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨਦੁਰਮਤਿਮੈਲੁਧੋਵੈਜੀਉ॥ਸਤਿਗੁਰਨਾਮੁਏਕਲਿਵਮਨਜਪੈਦ੍ਰਿੜੁਤਿਨਜਨਦੁਖਪਾਪਕਹੁਕ
ਤਹੋਵੈਜੀਉ॥੧॥੧੪॥ਧਰਮਕਰਮਪੂਰੈਸਤਿਗੁਰਪਾਈਹੈ॥ਜਾਕੀਸੇਵਾਸਿਧਸਾਧਮੁਨਿਜਨਸੁਰਿਨਰਜਾਚਹਿਸਬਦਸਾਰੁਏਕਲਿਵ
ਲਾਈਹੈ॥ਫੁਨਿਜਾਨੈਕੋਤੇਰਾਅਪਾਰੁਨਿਰਭਉਨਿਰੰਕਾਰੁਅਕਥਕਥਨਹਾਰੁਤੁਝਹਿਬੁਝਾਈਹੈ॥ਭਰਮਭੂਲੇਸੰਸਾਰਛੁਟਹੁਜੂਨੀਸੰਘਾਰ
ਜਮਕੋਨਡੰਡਕਾਲਗੁਰਮਤਿਧਿਆਈਹੈ॥ਮਨਪ੍ਰਾਣੀਮੁਗਧਬੀਚਾਰੁਅਹਿਨਿਸਿਜਪੁਧਰਮਕਰਮਪੂਰੈਸਤਿਗੁਰਪਾਈਹੈ॥੧੫॥
੨॥

ਤਉਬਲਿਬਲਿਜਾਵਉਸਤਿਗੁਰਸਾਚੇਨਾਮਪਿਆਰਕਵਨਉਪਮਾਦੇਉਕਵਨਸੇਵਾਸਰੇਉਏਕਮੁਖਰਸਨਾਰਸਹੁਜੁਗਜੋਰਿਕਰਿਗਾਵਉ
ਮਨਬਚਕ੍ਰਮਜਾਨੁਅਨਤਦੂਜਾਨਮਾਨਉਨਾਮੁਸੋਅਪਾਰੁਸਾਰੁਦੀਨੋਗੁਰਿਰਿਦਧਰਉਨਲ੍ਯਕਵਿਪਾਰਸਪਰਸਕਚਕੰਚਨਾਹੁਇਚੰਦਨਾ
ਸੁਬਾਸੁਜਾਸੁਸਿਮਰਤਅਨਤਰਜਾਕੇਦੇਖਤਦੁਆਰੇਕਾਮਕ੍ਰੋਧਹੀਨਿਵਾਰੇਜੀਹਉਬਲਿਬਲਿਜਾਉਸਤਿਗੁਰਸਾਚੇਨਾਮੁਪਰ॥
੧੬॥ਰਾਜੁਜੋਗੁਤਖਤੁਦੀਅਨੁਗੁਰਰਾਮਦਾਸ॥ਪ੍ਰਥਮੇਨਾਨਕਚੰਦੁਜਗਤਭਯਉਆਨੰਦੁਤਾਰਨਿਮਨੁਖ੍ਯਜਨਕੀਅਉਪ੍ਰਗਾਸ॥ਗੁਰਅੰਗ
ਦਦੀਅਉਨਿਧਾਨੁਅਕਥਕਥਾਗਿਆਨੁਪੰਚਭੂਤਬਸਿਕੀਨੇਜਮਤਨਤ੍ਰਾਸ॥ਗੁਰਅਮਰੁਗੁਰੂਸ੍ਰੀਸਤਿਕਲਿਜੁਗਿਰਾਖੀਪਤਿਅਘਨਦੇਖਤਗ
ਤੁਚਰਨਕਵਲਜਾਸ॥ਸਭਬਿਧਿਮਾਨ੍ਯਿਓਮਨੁਤਬਹੀਭਯਉਪ੍ਰਸੰਨੁਰਾਜੁਜੋਗੁਤਖਤੁਦੀਅਨੁਗੁਰਰਾਮਦਾਸੁ॥੪॥੧੭॥ਰਡ॥
ਜਿਸਹਿਧਾਰ੍ਯਿਉਧਰਤਿਅਰੁਵਿਉਮੁਅਰੁਪਵਣੁਤੇਨੀਰਸਰਅਵਰਅਨਲਅਨਾਦਿਕੀਅਉ॥ਸਸਿਰਿਖਿਨਿਸਿਸੂਰਦਿਨਿਸੈਲਤਰੂਅਫਲ ਫੁਲ
ਦੀਅਉ॥ਸੁਰਿਨਰਸਪਤਸਮੁੰਦ੍ਰਕਿਅਧਾਰਿਓਤ੍ਰਿਭਵਣਜਾਸੁ॥ਸੋਈਏਕੁਨਾਮੁਹਰਿਨਾਮੁਸਤਿਪਾਇਓਗੁਰਅਮਰਪ੍ਰਗਾਸੁ॥੧॥੧੮॥
ਕਚਹੁਕੰਚਨੁਭਇਅਉਸਬਦੁਗੁਰਸ੍ਰਵਣਹਿਸੁਣਿਓ॥ਬਿਖੁਤੇਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹੁਯਉਨਾਮੁਸਤਿਗੁਰਮੁਖਿਭਣਿਅਉ॥ਲੋਹਉਹੋਯਉਲਾਲੁ
ਨਦਰਿਸਤਿਗੁਰੁਜਦਿਧਾਰੈ॥ਪਾਹਣਮਾਣਕਕਰੈਗਿਆਨੁਗੁਰਕਹਿਅਉਬੀਚਾਰੈ॥ਕਾਠਹੁਸ੍ਰੀਖੰਡਸਤਿਗੁਰਿਕੀਅਉਦੁਖਦਰਿਦ੍ਰਤਿਨ
ਕੇਗਇਅ॥ਸਤਿਗੁਰੂਚਰਨਜਿਨ੍ਹਪਰਸਿਆਸੇਪਸੁਪਰੇਤਸੁਰਿਨਰਭਇਅ॥੨॥੧੯॥ਜਾਮਗੁਰੂਹੋਇਵਲਿਧਨਹਿਕਿਆਗਾਰਵੁਦਿ
ਜਇ॥ਜਾਮਗੁਰੂਹੋਇਵਲਿਲਖਬਾਹੇਕਿਆਕਿਜਇ॥ਜਾਮਗੁਰੂਹੋਇਵਲਿਗਿਆਨਅਰੁਧਿਆਨਅਨਨਪਰਿ॥ਜਾਮਗੁਰੂਹੋਇ
ਵਲਿਸਬਦੁਸਾਖੀਸੁਸਚਹਘਰਿ॥ਜੋਗੁਰੂਗੁਰੂਅਹਿਨਿਸਿਜਪੈਦਾਸੁਭਟੁਬੇਨਤਿਕਹੈ॥ਜੋਗੁਰੂਨਾਮੁਰਿਦਮਹਿਧਰੈਸੋਜਨਮਮਰਣਦੁਹਥੇਰਹੈ॥
੩॥੭॥੨੦॥ਗੁਰਬਿਨੁਘੋਰੁਅੰਧਾਰੁਗੁਰੂਬਿਨੁਸਮਝਨਆਵੈ॥ਗੁਰਬਿਨੁਸੁਰਤਿਨਸਿਧਿਗੁਰੂਬਿਨੁਮੁਕਤਿਨਪਾਵੈ॥ਗੁਰੁਕਰੁਸਚੁਬੀ
ਚਾਰੁਗੁਰੂਕਰੁਰੇਮਨਮੇਰੇ॥ਗੁਰੁਕਰੁਸਬਦਸਪੁੰਨੁਅਘਨਕਟਹਿਸਭਤੇਰੇ॥ਗੁਰੁਨਯਣਿਬਯਣਿਗੁਰੁਗੁਰੁਕਰਹੁਗੁਰੂਸਤਿਕਵਿਨਲ੍ਯਕ
ਹਿ॥ਜਿਨਿਗੁਰੂਨਦੇਖਿਅਉਨਹੁਕੀਅਉਤੇਅਕਯਥਸੰਸਾਰਮਹਿ॥੪॥੮॥੨੧॥ਗੁਰੂਗੁਰੂਗੁਰੁਕਰੁਮਨਮੇਰੇ॥ਤਾਰਣਤਰਣਸ
ਮ੍ਰਥੁਕਲਿਜੁਗਿਸੁਨਤਸਮਾਧਿਸਬਦਜਿਸੁਕੇਰੇ॥ਫੁਨਿਦੁਖਹਿਨਾਸੁਸੁਖਦਾਯਕੁਸੂਰਉਜੋਧਰਤਧਿਆਨੁਬਸਤਤਿਹਨੇਰੇ॥
ਪੂਰਉਪੁਰਖੁਰਿਦੈਹਰਿਸਿਮਰਤਮੁਖੁਦੇਖਤਅਘਜਾਹਿਪਰੇਰੇ॥ਜਉਹਰਿਬੁਧਿਰਿਧਿਸਿਧਿਚਾਹਤਗੁਰੂਗੁਰੂਗੁਰੁਕਰੁਮਨਮੇਰੇ॥ ੫॥
੪॥੨੨॥ਗੁਰੂਮੁਖੁਦੇਖਿਗਰੂਸੁਖੁਪਾਯਉ॥ਹੁਤੀਜੁਪਿਆਸਪਿਊਸਪਿਵੰਨਕੀਬੰਛਤਸਿਧਿਕਉਬਿਧਿਮਿਲਾਯਉ॥ਪੂਰਨਭੋਮਨ
ਠਉਰਬਸੋਰਸਬਾਸਨਸਿਉਜੁਦਹੰਦਿਸਿਧਾਯਉ॥ਗੋਬਿੰਦਵਾਲੁਗੋਬਿੰਦਪੁਰੀਸਮਜਲ੍ਯਨਤੀਰਿਬਿਪਾਸਬਨਾਯਉ॥ਗਯਉਦੁਖੁਦੂਰਿਬਰ
ਖਨਕੋਸੁਗੁਰੂਮੁਖੁਦੇਖਿਗਰੂਸੁਖੁਪਾਯਉ॥੬॥੧੦॥੨੩॥ਸਮਰਥਗੁਰੂਸਿਰਿਹਥੁਧਰ੍ਯਿਉ॥ਗੁਰਿਕੀਨੀਕ੍ਰਿਪਾਹਰਿਨਾਮੁਦੀਅ
ਉ॥ਜਿਸੁਦੇਖਿਚਰੰਨਅਘੰਨਹਰ੍ਯਿਓ॥ਨਿਸਿਬਾਸੁਰਏਕਸਮਾਨਧਿਆਨਸੁਨਾਮਸੁਨੇਸੁਤੁਭਾਨਡਰ੍ਯਿਓ॥ਭਨਿਦਾਸਸੁਆਸਜਗ
ਤ੍ਰਗੁਰੂਕੀਪਾਰਸੁਭੇਟਿਪਰਸੁਕਰ੍ਯਿਓ॥ਰਾਮਦਾਸੁਗੁਰੂਹਰਿਸਤਿਕੀਯਉਸਮਰਥਗੁਰੂਸਿਰਿਹਥੁਧਰ੍ਯਿਓ॥੭॥੧੧॥੨੪॥ਅਬਰਾਖਹੁ
ਦਾਸਭਾਟਕੀਲਾਜ॥ਜੈਸੀਰਾਖੀਲਾਜਭਗਤਪ੍ਰਹਿਲਾਦਕੀਹਰਨਾਖਸਫਾਰੇਕਰਿਆਜ॥ਫੁਨਿਦ੍ਰੋਪਤੀਲਾਜਰਖੀਹਰਿਪ੍ਰਭਜੀ
ਛੀਨਤਬਸਤ੍ਰਦੀਨਬਹੁਸਾਜ॥ਸੋਦਾਮਾਅਪਦਾਤੇਰਾਖਿਆਗਨਿਕਾਪੜ੍ਹਤਪੂਰੇਤਿਹਕਾਜ॥ਸ੍ਰੀਸਤਿਗੁਰਸੁਪ੍ਰਸੰਨਕਲਜੁਗ

ਹੁਇਰਾਖਹੁਦਾਸਭਾਟਕੀਲਾਜ॥੪॥੧੨॥੨੫॥ ਝੂਲਨਾ॥ਗੁਰੂਗੁਰੁਗੁਰੁਗੁਰੁਗੁਰੂਜਪੁਪ੍ਰਾਨੀਅਹੁ॥ਸਬਦੁਹਰਿਹਰਿਜ
ਪੈਨਾਮੁਨਵਨਿਧਿਅਪੈਰਸਨਿਅਹਿਨਿਸਿਰਸੈਸਤਿਕਰਿਜਾਨੀਅਹੁ॥ਫੁਨਿਪ੍ਰੇਮਰੰਗੁਪਾਈਐਗੁਰਮੁਖਹਿਧਿਆਈਐਅੰਨ
ਮਾਰਗਤਜਹੁਭਜਹੁਹਰਿਗਿਆਨੀਅਹੁ॥ਬਚਨਗੁਰਰਿਦਿਧਰਹੁਪੰਚਭੂਬਸਿਕਰਹੁਜਨਮੁਕੁਲਉਧਰਹੁਦ੍ਵਾਰਿਹਰਿਮਾਨੀਅ
ਹੁ॥ਜਉਤਸਭਸੁਖਇਤਉਤਤੁਮਬੰਛਵਹੁਗੁਰੂਗੁਰੁਗੁਰੂਗੁਰੁਜਪੁਪ੍ਰਾਨੀਅਹੁ॥੧॥੧੩॥੨੬॥ਗੁਰੂਗੁਰੁਗੁਰੂਗੁਰੁਗੁਰੂਜਪਿਸਤਿਕ
ਰਿ॥ਅਗਮਗੁਨਜਾਨੁਨਿਧਾਨੁਹਰਿਮਨਿਧਰਹੁਧ੍ਯਾਨੁਅਹਿਨਿਸਿਕਰਹੁਬਚਨਗੁਰਰਿਦੈਧਰਿ॥ਫੁਨਿਗੁਰੂਜਲਬਿਮਲਅਥਾਹੁਮਜਨੁਕ
ਰਹੁਸੰਤਗੁਰਸਿਖਤਰਹੁਨਾਮਸਚਰੰਗਸਰਿ॥ਸਦਾਨਿਰਵੈਰੁਨਿਰੰਕਾਰੁਨਿਰਭਉਜਪੈਪ੍ਰੇਮਗੁਰਸਬਦਰਸਿਕਰਤਦ੍ਰਿੜੁਭਗਤਿਹਰਿ॥ਮੁਗਧ
ਮਨਭ੍ਰਮੁਤਜਹੁਨਾਮੁਗੁਰਮੁਖਿਭਜਹੁਗੁਰੂਗੁਰੁਗੁਰੂਗੁਰੁਗੁਰੂਜਪਿਸਤਿਕਰਿ॥੨॥੧੪॥੨੭॥ਗੁਰੂਗੁਰੁਗੁਰੁਕਰਹੁਗੁਰੂਹਰਿਪਾਈਐ॥
ਉਦਧਿਗੁਰੁਗਹਿਰਗੰਭੀਰਬੇਅੰਤਹਰਿਨਾਮਨਗਹੀਰਮਾਣਿਕਮਿਲੈਲਿਵਲਾਈਐ॥ਫੁਨਿਗੁਰੂਪਰਮਲਸਰਸਕਰਤਕੰਚਨੁਪ
ਰਸਮੈਲੁਦੁਰਮਤਿਹਿਰਤਸਬਦਿਗੁਰੁਧ੍ਯਾਈਐ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਪ੍ਰਵਾਹਛੁਟਕੰਤਸਦਦ੍ਵਾਰਿਜਿਸੁਗਿਆਨਗੁਰਬਿਮਲਸਰਸੰਤਸਿ
ਖਨਾਈਐ॥ਨਾਮੁਨਿਰਬਾਣੁਨਿਧਾਨਹਰਿਉਰਿਧਰਹੁਗੁਰੂਗੁਰੁਗੁਰੁਕਰਹੁਗੁਰੂਹਰਿਪਾਈਐ॥੩॥੧੫॥੨੮॥ ਗੁਰੂਗੁ
ਰੁਗੁਰੂਗੁਰੁਗੁਰੂਜਪੁਮੰਨਰੇ॥ਜਾਕੀਸੇਵਸਿਵਸਿਧਸਾਧਿਕਸੁਰਅਸੁਰਗਣਤਰਹਿਤੇਤੀਸਗੁਰਬਚਨਸੁਣਿਕੰਨਰੇ॥ਫੁਨਿਤਰਹਿਤੇਸੰਤਹਿ
ਤਭਗਤਗੁਰੁਗੁਰੁਕਰਹਿਤਰਿਓਪ੍ਰਹਲਾਦਗੁਰਮਿਲਤਮੁਨਿਜੰਨਰੇ॥ਤਰਹਿਨਾਰਦਾਦਿਸਨਕਾਦਿਹਰਿਗੁਰਮੁਖਹਿਤਰਹਿਇਕਨਾਮਲ
ਗਿਤਜਹੁਰਸਅੰਨਰੇ॥ਦਾਸੁਬੇਨਤਿਕਹੈਨਾਮੁਗੁਰਮੁਖਿਲਹੈਗੁਰੂਗੁਰੁਗੁਰੂਗੁਰੁਗੁਰੂਜਪੁਮੰਨਰੇ॥੪॥੧੬॥੨੯॥ਸਿਰੀਗੁਰੂਸਾਹਿਬ
ਸਭਊਪਰਿ॥ਕਰੀਕ੍ਰਿਪਾਸਤਜੁਗਿਜਿਨਿਧ੍ਰੂਪਰਿ॥ਸ੍ਰੀਪ੍ਰਹਲਾਦਭਗਤਉਧਰੀਅੰ॥ਹਸਤਕਮਲਮਾਥੇਪਰਧਰੀਅੰ॥ਅਲਖਰੂਪ
ਜੀਅਲਖ੍ਯਨਜਾਈ॥ਸਾਧਿਕਸਿਧਸਕਲਸਰਣਾਈ॥ਗੁਰਕੇਬਚਨਸਤਿਜੀਅਧਾਰਹੁ॥ਮਾਣਸਜਨਮੁਦੇਹਨਿਸਤਾਰਹੁ॥ਗੁਰੁਜਹਾਜੁਖੇਵ
ਟਗੁਰੂਗੁਰਬਿਨੁਤਰਿਆਨਕੋਇ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਪ੍ਰਭੁਪਾਈਐਗੁਰਬਿਨੁਮੁਕਤਿਨਹੋਇ॥ਗੁਰੁਨਾਨਕੁਨਿਕਟਿਬਸੈਬਨਵਾਰੀ॥ਤਿਨਿਲ
ਹਣਾਥਾਪਿਜੋਤਿਜਗਧਾਰੀ॥ਲਹਣੈਪੰਥੁਧਰਮਕਾਕੀਆ॥ਅਮਰਦਾਸਭਲੇਕਉਦੀਆ॥ਤਿਨਿਸ੍ਰੀਰਾਮਦਾਸੁਸੋਢੀਥਿਰੁਥਪ੍ਯਉ॥ਹਰਿ
ਕਾਨਾਮੁਅਖੈਨਿਧਿਅਪ੍ਯਉ॥ਅਪ੍ਯਉਹਰਿਨਾਮੁਅਖੈਨਿਧਿਚਹੁਜੁਗਿਗੁਰਸੇਵਾਕਰਿਫਲੁਲਹੀਅੰ॥ਬੰਦਹਿਜੋਚਰਣਸਰਣਿਸੁਖ
ਪਾਵਹਿਪਰਮਾਨੰਦਗੁਰਮੁਖਿਕਹੀਅੰ॥ਪਰਤਖਿਦੇਹਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਸੁਆਮੀਆਦਿਰੂਪਿਪੋਖਣਭਰਣੰ॥ਸਤਿਗੁਰੁਗੁਰੁਸੇਵਿਅਲਖਗ
ਤਿਜਾਕੀਸ੍ਰੀਰਾਮਦਾਸੁਤਾਰਣਤਰਣੰ॥੧॥੩੦॥ਜਿਹਅੰਮ੍ਰਿਤਬਚਨਬਾਣੀਸਾਧੂਜਨਜਪਹਿਕਰਿਬਿਚਿਤਿਚਾਉ॥ਆਨੰਦੁਨਿਤਮੰਗਲੁਗੁ
ਰਦਰਸਨੁਸਫਲੁਸੰਸਾਰਿ॥ਸੰਸਾਰਿਸਫਲੁਗੰਗਾਗੁਰਦਰਸਨੁਪਰਸਨਪਰਮਪਵਿਤ੍ਰਗਤੇ॥ਜੀਤਹਿਜਮਲੋਕੁਪਤਿਤਜੇਪ੍ਰਾਣੀਹਰਿਜਨ
ਸਿਵਗੁਰਗਿਆਨਿਰਤੇ॥ਰਘੁਬੰਸਿਤਿਲਕੁਸੁੰਦਰੁਦਸਰਥਘਰਿਮੁਨਿਬੰਛਹਿਜਾਕੀਸਰਣੰ॥ਸਤਿਗੁਰੁਗੁਰੁਸੇਵਿਅਲਖਗਤਿਜਾਕੀਸ੍ਰੀਰਾਮ
ਸਾਗਰ
ਦਾਸੁਤਾਰਣਤਰਣੰ॥੨॥੩੧॥ਸੰਸਾਰੁਅਗਮਸਾਗਰੁਤੁਲਹਾਹਰਿਨਾਮੁਗੁਰੂਮੁਖਿਪਾਯਾ॥ਜਗਿਜਨਮਮਰਣੁਭਗਾਇਹਆਈਹੀਐਪਰ
ਤੀਤਾ॥ਪਰਤੀਤਿਹੀਐਆਈਜਿਨਜਨਕੈਤਿਨਕਉਪਦਵੀਉਚਭਈ॥ਤਜਿਮਾਇਆਮੋਹੁਲੋਭੁਅਰੁਲਾਲਚੁਕਾਮਕ੍ਰੋਧਕੀਬ੍ਰਿਥਾਗਈ
॥ਅਵਲੋਕ੍ਯਾਬ੍ਰਹਮੁਭਰਮੁਸਭੁਛੁਟ੍ਕਯਾਦਿਬ੍ਯਦ੍ਰਿਸਟਿਕਾਰਣਕਰਣੰ॥ਸਤਿਗੁਰੁਗੁਰੁਸੇਵਿਅਲਖਗਤਿਜਾਕੀਸ੍ਰੀ

ਰਾਮਦਾਸਤਾਰਣਤਰਣੰ ॥੨॥੨॥ ਪਰਤਾਪਸਦਾਗੁਰਕਾਘਟਘਟਪਰਗਾਸੁਭਇਆਜਸੁਜਨਕੈ ॥ ਇਕਿਪੜਹਿਸੁਣਹਿਗਾਵਹਿ
ਪਰਭਾਤਿਹਿਕਰਹਿਇਸਨਾਨੁ ॥ ਇਸਨਾਨੁਕਰਹਿਪਰਭਾਤਿਸੁਧਮਨਿਗੁਰਪੂਜਾਬਿਧਿਸਹਿਤਕਰੰ ॥ ਕੰਚਨੁਤਨੁਹੋਇਪਰਸਿਪਾ
ਰਸਕਉਜੋਤਿਸਰੂਪੀਧਿਆਨੁਧਰੰ ॥ ਜਗਜੀਵਨੁਜਗੰਨਾਥੁਜਲਥਲਮਹਿਰਹਿਆਪੂਰਿਬਹੁਬਿਧਿਬਰਨੰ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਗੁਰੁ
ਸੇਵਿਅਲਖੁਗਤਿਜਾਕੀਸ੍ਰੀਰਾਮਦਾਸਤਾਰਣਤਰਣੰ ॥੩॥੩॥ ਜਿਨਹੁਬਾਤਨਿਸਚਲਧ੍ਰੂਅਜਾਨੀਤੇਈਜੀਵਕਾਲਤੇਬਚਾ ॥
ਤਿਨਤਰਿਓਸਮੁੰਦ੍ਰੁਰੁਦ੍ਰੁਖਿਨਇਕਮਹਿਜਲਹਰਬਿੰਬਜੁਗਤਿਜਗੁਰਚਾ ॥ ਕੁੰਡਲਨੀਸੁਰਝੀਸਤਸੰਗਤਿਪਰਮਾਨੰਦਗੁਰੂਮੁ
ਖਿਮਚਾ ॥ ਸਿਰੀਗੁਰੂਸਾਹਿਬੁਸਭਊਪਰਿਮਨਬਚਕ੍ਰੰਮਸੇਵੀਐਸਚਾ ॥੪॥ ੨੦॥ ਵਾਹਗੁਰੂਵਾਹਗੁਰੂਵਾਹਗੁਰੂਵਾਹ
ਜੀਉ ॥ ਕਵਲਨੈਨਮਧੁਰਬੈਨਕੋਟਿਸੈਨਸੰਗਸੋਭਕਹਤਮਾਜਸੋਦਜਿਸਹਿਦਹੀਭਾਤੁਖਾਹਿਜੀਉ ॥ ਦੇਖਿਰੂਪੁਅਤਿ
ਅਨੂਪੁਮੋਹਮਹਾਮਗਭਈਕਿੰਕਨੀਸਬਦਝਨਤਕਾਰਖੇਲੁਪਾਹਿਜੀਉ ॥ ਕਾਲਕਲਮਹੁਕਮੁਹਾਥਿਕਹਹੁਕਉਨੁਮੇਟਿਸ
ਕੈਈਸੁਬੰਮ੍ਯ੍ਯਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਧਰਤਹੀਐਚਾਹਿਜੀਉ ॥ ਸਤਿਸਾਚੁਸ੍ਰੀਨਿਵਾਸੁਆਦਿਪੁਰਖੁਸਦਾਤੁਹੀਵਾਹਗੁਰੂ
ਵਾਹਗੁਰੂਵਾਹਗੁਰੂਵਾਹਜੀਉ ॥੧॥੬॥ ਰਾਮਨਾਮਪਰਮਧਾਮਸੁਧਬੁਧਿਨਿਰੀਕਾਰਬੇਸੁਮਾਰਸਰਬਰਕਉਕਾਹਿ
ਜੀਉ ॥ ਸੁਥਰਚਿਤਭਗਤਹਿਤਭੇਖੁਧਰਿਓਹਰਨਾਖਸੁਹਰਿਓਨਖਬਿਦਾਰਿਜੀਉ ॥ ਸੰਖਚਕ੍ਰਗਦਾਪਦਮਆਪਿਆ
ਪੁਕੀਓਛਦਮਅਪਰੰਪਰਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਲਖੈਕਉਨੁਤਾਹਿਜੀਉ ॥ ਸਤਿਸਾਚੁਸ੍ਰੀਨਿਵਾਸੁਆਦਿਪੁਰਖੁਸਦਾਤੁਹੀਵਾਹਗੁ
ਰੂਵਾਹਗੁਰੂਵਾਹਗੁਰੂਵਾਹਜੀਉ ॥੨॥੭॥ ਪੀਤਬਸਨਕੁੰਦਦਸਨਪ੍ਰਿਆਸਹਿਤਕੰਠਮਾਲਮੁਕਟੁਸੀਸਿਮੋਰ
ਪੰਖਚਾਹਿਜੀਉ ॥ ਬੇਵਜੀਰਬਡੇਧੀਰਧਰਮਅੰਗਅਲਖਅਗਮਖੇਲੁਕੀਆਆਪਣੈਉਛਾਹਿਜੀਉ ॥ ਅਕਥਕਥਾ
ਕਥੀਨਜਾਇਤੀਨਿਲੋਕਰਹਿਆਸਮਾਇਸੁਤਹਸਿਧਰੂਪੁਧਰਿਓਸਾਹਨਕੈਸਾਹਿਜੀਉ ॥ ਸਤਿਸਾਚੁਸ੍ਰੀਨਿਵਾਸੁਆਦਿ
ਪੁਰਖੁਸਦਾਤੁਹੀਵਾਹਗੁਰੂਵਾਹਗੁਰੂਵਾਹਗੁਰੂਵਾਹਜੀਉ ॥੩॥੮॥ ਸਤਿਗੁਰੂਸਤਿਗੁਰੂਸਤਿਗੁਰੁਗੋਬਿੰਦਜੀਉ ॥
ਬਲਿਹਿਛਲਨਸਬਲਮਲਨਭਗਤਿਫਲਨਕਾਨ੍ਹ੍ਹਕੁਅਰਨਿਹਕਲੰਕਬਜੀਡੰਕਚੜ੍ਹੂਦਲਰਵਿੰਦਜੀਉ ॥ ਰਾ
ਮਰਵਣਦੁਰਤਦਵਣਸਕਲਭਵਣਕੁਸਲਕਰਣਸਰਬਭੂਤਆਪਿਹੀਦੇਵਾਧਿਦੇਵਸਹਸਮੁਖਫਨਿੰਦਜੀਉ ॥ ਜ
ਰਮਕਰਮਮਛਕਛਹੁਅਬਰਾਹਜਮੁਨਾਕੈਕੂਲਿਖੇਲੁਖੇਲਿਓਜਿਨਿਗਿੰਦਜੀਉ ॥ ਨਾਮੁਸਾਰੁਹੀਏਧਾਰੁਤਜੁਬਿਕਾਰੁਮਨ
ਗਯੰਦਸਤਿਗੁਰੂਸਤਿਗੁਰੂਸਤਿਗੁਰੂਗੋਬਿੰਦਜੀਉ ॥੪॥੯॥ ਸਿਰੀਗੁਰੂਸਿਰੀਗੁਰੂਸਿਰੀਗੁਰੂਸਤਿਜੀਉ ॥ ਗੁਰਕਹਿਆ
ਮਾਨੁਨਿਜਨਿਧਾਨੁਸਚੁਜਾਨੁਮੰਤ੍ਰੁਇਹੈਨਿਸਿਬਾਸੁਰਹੋਇਕਲ੍ਯ੍ਯਾਨੁਲਹਹਿਪਰਮਗਤਿਜੀਉ ॥ ਦੇਹਗੇਹਤ੍ਰਿਆਸਨੇ
ਹਚਿਤਬਿਲਾਸਜਗਤਏਹੁਚਰਨਕਮਲਸਦਾਸੇਵਦ੍ਰਿੜਤਾਕਰਿਮਤਿਜੀਉ ॥ ਨਾਮੁਸਾਰੁਹੀਏਧਾਰੁਤਜੁਬਿਕਾਰੁਮਨ
ਗਯੰਦਸਿਰੀਗੁਰੂਸਿਰੀਗੁਰੂਸਿਰੀਗੁਰੂਸਤਿਜੀਉ ॥ ੫॥੧੦॥ ਸੇਵਕਕੈਭਰਪੂਰਜੁਗੁਜੁਗੁਵਾਹਗੁਰੂਤੇਰਾਸਭੁਸਦ
ਕਾ ॥ ਨਿਰੰਕਾਰੁਪ੍ਰਭੁਸਦਾਸਲਾਮਤਿਕਹਿਨਸਕੈਕੋਊਤੂਕਦਕਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਸਿਰੇਤੈਅਗਨਤਤਿਨਕਉਮੋਹੁਭਯਾਮਨ
ਮਦਕਾ ॥ ਚਵਰਾਸੀਹਲਖਜੋਨਿਉਪਾਈਰਿਜਕੁਦੀਆਸਭਹੂਕਉਤਦਕਾ ॥ ਸੇਵਕਕੈਭਰਪੂਰਜੁਗੁਜੁਗੁਵਾਹ

ਗੁਰੂ ਤੇਗ ... ॥੧੧॥

ਗੁਰੂ ਤੇਗਬਹਸਟਕਾ॥੧੧॥ ੴ॥ ਵਾਹ ਵਾਹ ਕਾ ਬਡਾ ਤਮਾਸਾ॥ ਆਪੇ ਹਸੈ ਆਪੇ ਹੀ ਚਿਤਵੈ ਆਪੇ ਚੰਦੁ ਸੂਰੁ ਪਰਗਾਸਾ॥ ਆਪੇ ਜਲੁ ਆਪੇ ਥਲੁ ਥੰਮਨ ਆਪੇ ਕੀਆ ਘਟਿ ਘਟਿ ਬਾਸਾ॥ ਆਪੇ ਨਰੁ ਆਪੇ ਫੁਨਿ ਨਾਰੀ ਆਪੇ ਸਾਰਿ ਆਪ ਹੀ ਪਾਸਾ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਸੰਗਤਿ ਸਭੈ ਬਿਚਾਰਹੁ ਵਾਹ ਵਾਹ ਕਾ ਬਡਾ ਤਮਾਸਾ॥੧॥੨॥ ੴ॥ ਕੀਆ ਖੇਲੁ ਬਡ ਮੇਲੁ ਤਮਾਸਾ ਵਾਹਗੁਰੂ ਤੇਰੀ ਸਭ ਰਚਨਾ॥ ਤੂ ਜਲਿ ਥਲਿ ਗਗਨਿ ਪਯਾਲਿ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਤੇ ਮੀਠੇ ਜਾ ਕੇ ਬਚਨਾ॥ ਮਾਨਹਿ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕ ਰੁਦ੍ਰਾਦਿਕ ਕਾਲ ਕਾ ਕਾਲੁ ਨਿਰੰਜਨ ਜਚਨਾ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਾਈਐ ਪਰਮਾਰਥੁ ਸਤਸੰਗਤਿ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਖਚਨਾ॥ ਕੀਆ ਖੇਲੁ ਬਡ ਮੇਲੁ ਤਮਾਸਾ ਵਾਹਗੁਰੂ ਤੇਰੀ ਸਭ ਰਚਨਾ॥੨॥੩॥ ੴ॥ ਅਗਮ ਅਨੰਤ ਅਨਾਦਿ ਆਦਿ ਜਿਸੁ ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੈ॥ ਸਿਵ ਬਿਰੰਚਿ ਪਚਿ ਰਹੇ ਜਿਸੁ ਨਿਤ ਜਿਸੁ ਬੇਦ ਬਖਾਨੈ॥ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਵਰੁ ਨਹੀ ਦੂਸਰ ਕੋਈ॥ ਭੰਨਣ ਘੜਣ ਸਮਰਥ ਤਰਣ ਤਾਰਣ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ॥ ਨਾਨਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜਿਨਿ ਜਗੁ ਕੀਓ ਗੁਰੁ ਅਬਿਗਤ ਮਨ ਮਾਨੈ॥ ਸੋ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸੁ ਚਿਤਹਿ ਬਸੈ॥੧॥ ੴ॥ ਗੁਰੂ ਸਮਰਥੁ ਗਹਿ ਕਰੀਆ ਧ੍ਰੁਵ ਬੁਧਿ ਸੁਮਤਿ ਸਮ੍ਹਾਰਨ ਕਉ॥ ਫੁਨਿ ਧ੍ਰੰਮ ਧੁਜਾ ਫਹਰੰਤਿ ਸਦਾ ਅਘ ਪੁੰਜ ਤਰੰਗ ਨਿਵਾਰਨ ਕਉ॥ ਮਥੁਰਾ ਜਨ ਜਾਨਿ ਕਹੀ ਜੀਅ ਸਾਚੁ ਸੁ ਅਉਰ ਕਛੂ ਨ ਬਿਚਾਰਨ ਕਉ॥ ਹਰਿਨਾਮੁ ਬੋਹਿਥੁ ਬਡੌ ਕਲਿ ਮੈ ਭਵ ਸਾਗਰ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਨ ਕਉ॥੨॥ ੴ॥ ਸੰਤਤ ਹੀ ਸਤਸੰਗਤਿ ਸੰਗ ਸੁਰੰਗ ਰਤੇ ਜਸੁ ਗਾਵਤ ਹੈ॥ ਧ੍ਰਮ ਪੰਥੁ ਧਰਿਓ ਧਰਨੀਧਰ ਆਪਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਧਾਰਿ ਨ ਧਾਵਤ ਹੈ॥ ਮਥੁਰਾ ਭਨਿ ਭਾਗ ਭਲੇ ਉਨ ਕੇ ਮਨ ਇਛਤ ਹੀ ਫਲ ਪਾਵਤ ਹੈ॥ ਰਵਿ ਕੇ ਸੁਤ ਕੋ ਤਿਨ ਤ੍ਰਾਸੁ ਕਹਾ ਜੁ ਚਰੰਨ ਗੁਰੂ ਚਿਤੁ ਲਾਵਤ ਹੈ॥੩॥ ੴ॥ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਸੁਧਾ ਪਰਪੂਰਨ ਸਬਦ ਤਰੰਗ ਪ੍ਰਗਟਿ ਦਿਨੁ ਆਗਰੁ॥ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੁ ਅਥਾਹ ਅਤਿ ਬਡ ਸੁਭਰੁ ਸਦਾ ਸਭ ਬਿਧਿ ਰਤਨਾਗਰੁ॥ ਸੰਤ ਮਰਾਲ ਕਰਹਿ ਕੰਤੂਹਲ ਤਿਨ ਜਮ ਤ੍ਰਾਸ ਮਿਟਿਓ ਦੁਖ ਕਾਗਰੁ॥ ਕਲਜੁਗ ਦੁਰਤ ਦੂਰਿ ਕਰਬੇ ਕਉ ਦਰਸਨੁ ਗੁਰੂ ਸਗਲ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ॥੪॥ ੴ॥ ਜਾ ਕਉ ਮੁਨਿ ਧਿਆਨਿ ਧਰੈ ਫਿਰਤ ਸਗਲ ਜੁਗ ਕਬਹੂੰ ਕੈ ਉਪਾਵੈ ਆਤਮ ਪ੍ਰਗਾਸ ਕਉ॥ ਬੇਦ ਬਾਣੀ ਸਹਿਤ ਬਿਰੰਚਿ ਜਸੁ ਗਾਵੈ ਜਾ ਕਉ ਸਿਵ ਮੁਨਿ ਗਹਿ ਨ ਤਜਾਤ ਕਬਿਲਾਸ ਕਉ॥ ਜਾ ਕਉ ਜੋਗੀ ਜਤੀ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਅਨੇਕ ਤਪ ਜਟਾ ਜੂਟ ਭੇਖ ਕੀਏ ਫਿਰਤ ਉਦਾਸ ਕਉ॥ ਸੁ ਤਿਨਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸੁਖ ਭਾਇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾਰੀ ਜੀਅ ਨਾਮ ਕੀ ਬਡਾਈ ਦਈ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਕਉ॥੫॥ ੴ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਧਿਆਨ ਅੰਤਰਗਤਿ ਤੇਜ ਪੁੰਜ ਤਿਹੁ ਲੋਗ ਪ੍ਰਗਾਸੇ॥ ਦੇਖਤ ਦਰਸੁ ਭਟਕ ਭ੍ਰਮ ਭਜਤ ਦੁਖ ਪਰਹਰਿ ਸੁਖ ਸਹਜ ਬਿਗਾਸੇ॥ ਸੇਵਕ ਸਿਖ ਸਦਾ ਅਤਿ ਲੁਭਤਿ ਅਲਿ ਸਮੂਹ ਜਿਉ ਕੁਸਮ ਸੁਬਾਸੇ॥ ਬਿਦਮਾਨ ਗੁਰਿ ਆਪਿ ਥਪ੍ਹਿਓ ਥਿਰੁ ਸਾਚਉ ਤਖਤੁ ਗੁਰੂ ਰਾਮਦਾਸੈ॥੬॥੮॥ ੴ॥ ਤਾਰਿਓ ਸੰਸਾਰੁ ਮਾਯਾ ਮਦ ਮੋਹ ਤਿਆਗਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਦੀਓ ਸਮਰਥੁ॥ ਫੁਨਿ ਕੀਰਤਿਵੰਤ ਸਦਾ ਸੁਖ ਸੰਪਤਿ ਰਿਧਿ ਅਰੁ ਸਿਧਿ ਨ ਛੋਡਇ ਸਥੁ॥ ਦਾਨਿ ਬਡੌ ਅਤਿਵੰਤ ਮਹਾਬਲ ਸੇਵਕਿ ਦਾਸਿ ਕਹਿਓ ਇਹੁ ਤਥੁ॥ ਤਾਹਿ ਕਹਾ ਪਰਵਾਹ ਕਾਹੂ ਕੀ ਜਾ ਕੈ ਬਸੀਸ ਧਰਿਓ ਗੁਰਿ ਹਥੁ॥੭॥੯॥ ੴ॥ ਤੀਨਿ ਭਵਨ ਭਰਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਸੋਈ॥ ਅਪਨ ਸਰਸੁ ਕੀਅਉ ਨ ਜਗਤ ਕੋਈ॥ ਆਪੁਨ ਆਪੁ ਆਪ ਹੀ ਉਪਾਇਓ॥ ਸੁਰ ਨਰ ਅਸੁਰ ਅੰਤੁ ਨਹੀ ਪਾਇਓ॥ ਪਾਇਓ ਨਹੀ ਅੰਤੁ ਸੁਰੇ ਅਸੁਰਹ ਨਰ ਗਣ ਗੰਧ੍ਰਬ ਖੋਜੰਤ ਫਿਰੇ॥ ਅਬਿਨਾਸੀ ਅਚਲੁ ਅਜੋਨੀ ਸੰਭਉ ਪੁਰਖੋਤਮ ਅਪਾਰ ਪਰੇ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਸਦਾ ਸੋਈ ਸਰਬ ਜੀਅ ਮਨਿ ਧ੍ਯਾਇਅਉ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਜਯੋ ਜਯ ਜਗ ਮਹਿ ਤੈ ਹਰਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਅਉ॥੧॥੧॥ ੴ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਨਕ ਭਗਤਿ ਕਰੀ ਇਕ ਮਨਿ ਤਨੁ ਮਨੁ ਧਨੁ ਗੋਬਿੰਦ ਦੀਅਉ॥ ਅੰਗਦਿ ਅਨੰਤ ਮੂ

ਮੂ

ਗਤਿਨਿਜਧਾਰੀਅਗਮਗ੍ਯਾਨਰਸਗਸਿਤੁਹੀਅਉ॥ਗੁਰਅਮਰਦਾਸਕਰਤਾਰਕੀਅਉਵਸਿਵਾਹਵਾਹਕਰਿਧ੍ਯਾਇਅਉ॥ਸ੍ਰੀਗੁਰੂ ੪੨੯
ਅਮਰਦਾਸਜਯੋਜਯਜਗਮਹਿਤੈਹਰਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇਅਉ॥੨॥ ੫੧॥ਨਾਰਦੁਧ੍ਰੂਪ੍ਰਹਿਲਾਦਸੁਦਾਮਾਪੁਬਭਗਤਹਰਿਕੇਜੁਗ
ਣੰ॥ਅੰਬਰੀਕਜਯਦੇਵਤ੍ਰਿਲੋਚਨੁਨਾਮਾਅਵਰੁਕਬੀਰਭਣੰ॥ਤਿਨਕੌਅਵਤਾਰਭਯਉਕਲਿਭਿੰਤਰਜਸੁਜਗਤ੍ਰਪਰਛਾਇ
ਯਉ॥ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਅਮਰਦਾਸਜਯੋਜਯਜਗਮਹਿਤੈਹਰਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇਯਉ॥੩॥ ੫੨॥ਮਨਸਾਕਰਿਸਿਮਰੰਤਤੁਝੈਨਰਕਾਮ
ਕ੍ਰੋਧੁਮਿਟਿਅਉਜੁਤਿਣੰ॥ਬਾਚਾਕਰਿਸਿਮਰੰਤਤੁਝੈਤਿਨਦੁਖਦਰਿਦ੍ਰਮਿਟਿਅਉਜੁਖਿਣੰ॥ਕਰਮਕਰਿਤੁਅਦਰਸਪਰ
ਸਪਾਰਸਸਰਬਲ੍ਯਭਟਜਸੁਗਾਇਯਉ॥ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਅਮਰਦਾਸਜਯੋਜਯਜਗਮੈਤੈਹਰਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇਯਉ॥੪॥ ੫੩॥
ਜਿਹਸਤਿਗੁਰਸਿਮਰੰਥਿਰਿਦੈਹਰਿਨਾਮੁਦਿਨੋਦਿਨੁ॥ਜਿਹਸਤਿਗੁਰਸਿਮਰੰਥਿਜੀਅਕੀਤਪਤਿਮਿਟਾਵੈ॥ਜਿਹਸਤਿਗੁਰਸਿਮਰੰਥਿ
ਰਿਧਿਸਿਧਿਨਵਨਿਧਿਪਾਵੈ॥ਸੋਈਰਾਮਦਾਸਗੁਰੁਬਲ੍ਯਭਣਿਮਿਲਿਸੰਗਤਿਧੰਨਿਧੰਨਿਕਰਹੁ॥ਜਿਹਸਤਿਗੁਰਲਗਿਪ੍ਰਭੁਪਾ
ਈਐਸੋਸਤਿਗੁਰਸਿਮਰਹੁਨਰਹੁ॥੫॥ ੫੪॥ਜਿਨਿਸਬਦੁਕਮਾਇਪਰਮਪਦੁਪਾਇਓਸੇਵਾਕਰਤਨਛੋਡਿਓਪਾਸੁ॥ਤਾਤੇਗ
ਉਹਰਗਿਆਨਪ੍ਰਗਟਿਉਜੀਆਰਉਦੁਖਦਰਿਦ੍ਰਅੰਧਾਰਕੋਨਾਸੁ॥ਕਵਿਕੀਰਤਜੋਸੰਤਚਰਨਮੁੜਿਲਾਗਹਿਤਿਨਕਾਮਕ੍ਰੋਧਜ
ਮਕੋਨਹੀਤ੍ਰਾਸੁ॥ਜਿਵਅੰਗਦੁਅੰਗਿਸੰਗਿਨਾਨਕਗੁਰਤਿਵਗੁਰਅਮਰਦਾਸਕੈਗੁਰਰਾਮਦਾਸੁ॥੧॥ ੫੫॥ਜਿਨਿਸਤਿਗੁਰਸੇ
ਵਿਪਦਾਰਥੁਪਾਇਯਉਨਿਸਿਬਾਸੁਰਹਰਿਚਰਨਨਿਵਾਸੁ॥ਤਾਤੇਸੰਗਤਿਸਘਨਭਾਇਭਉਮਾਨਹਿਤੁਮਮਲੀਆਗਰਪ੍ਰ
ਗਟਿਸੁਬਾਸੁ॥ਧ੍ਰੂਪ੍ਰਹਿਲਾਦਕਬੀਰਤਿਲੋਚਨਨਾਮਲੈਤਉਪਜੈਜੋਪ੍ਰਗਾਸੁ॥ਜਿਹਪਿਖਤਅਤਿਹੋਇਰਹਸਮਨਿਸੋ
ਈਸੰਤਸਹਾਰਗੁਰੂਰਾਮਦਾਸੁ॥੨॥ ੫੬॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨਜਾਨ੍ਯਉਕੀਨੀਭਗਤਿਪ੍ਰੇਮਲਿਵਲਾਈ॥ਤਾਤੇਅੰਗਦੁਅੰ
ਗਸੰਗਭਯਉਸਾਇਰੁਤਿਨਸਬਦਸੁਰਤਿਕੀਨੀਵਰਖਾਈ॥ਗੁਰਅਮਰਦਾਸਕੀਅਕਥਕਥਾਹੈਇਕਜੀਹਕਛੁਕਹੀਨ
ਜਾਈ॥ਸੋਢੀਸ੍ਰਿਸਟਿਸਕਲਤਾਰਣਕਉਅਬਗੁਰਰਾਮਦਾਸਕਉਮਿਲੀਵਡਾਈ॥੩॥ ੫੭॥ਹਮਅਵਗੁਣਭਰੇਏਕੁਗੁ
ਣੁਨਾਹੀ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਛਾਡਿਬਿਖੈਬਿਖੁਖਾਈ॥ਮਾਯਾਮੋਹਿਭਰਮਪੈਭੂਲੇਸੁਤਦਾਰਾਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਈ॥ਇਕੁਉਤਮੁ
ਪੰਥੁਸੁਨਿਓਗੁਰਸੰਗਤਿਤਿਹਮਿਲੰਤਜਮਤ੍ਰਾਸਮਿਟਾਈ॥ਇਕਅਰਦਾਸਿਭਾਟਕੀਰਤਿਕੀਗੁਰਰਾਮਦਾਸਰਾਖਹੁ
ਸਰਣਾਈ॥੪॥ ੫੮॥ਮੋਹਿਮਲਿਬਿਵਸਕੀਅਉਕਾਮਗਹਿਕੇਸਪਛਾੜ੍ਯਉ॥ਕ੍ਰੋਧਖੰਡਿਪਰਚੰਡਿਲੋਭੁਅਪਮਾਨਸਿ
ਉਝਾੜ੍ਯਉ॥ਜਨਮਕਾਲਕਰਿਜੋੜਿਹੁਕਮੁਜੋਹੋਇਸੁਮੰਨੈ॥ਭਵਸਾਗਰਬੰਧਿਅਉਸਿਖਤਾਰੇਸੁਪ੍ਰਸੰਨੈ॥ਸਿਰਿਆਤਪਤਿ
ਸਚੈਤਖਤਿਜੋਗਭੋਗਸੰਜੁਗਤਬਲਿ॥ਗੁਰਰਾਮਦਾਸਸਚੁਸਲ੍ਯਭਣਿਤੂਅਟਲਰਾਜਅਭਗੁਦਲਿ॥੧॥ ੫੯॥
ਤੂੰਸਤਿਗੁਰੁਚਹੁਜੁਗੀਆਪਿਆਪੇਪਰਮੇਸਰੁ॥ਸੁਰਨਰਸਾਧਿਕਸਿਧਸਿਖਸੇਵੰਤਧੁਰਹੁਧੁਰੁ॥ਆਦਿਜੁਗਾਦਿਅਨ
ਾਦਿਕਲਾਧਾਰੀਤ੍ਰਿਹੁਲੋਅਹਿ॥ਅਗਮਨਿਗਮਉਧਰਣਜਰਾਜੰਮਿਹਿਆਰੋਹਿ॥ਗੁਰਅਮਰਦਾਸਥਿਰੁਥਪਿਅਉ
ਪਰਗਾਮੀਤਾਰਣਤਰਣ॥ਅਘਅੰਤਕਬਦੈਨਸਲ੍ਯਕਵਿਗੁਰਰਾਮਦਾਸਤੇਰੀਸਰਣਿ॥੨॥ ੬੦॥ ॥

ਜਿਹਸਤਿਗੁਰਸਿਮਰੰਥ ਨਯਨਕੇਤਿਮਰਮਿਟਹਿ ਖਿਨ॥

ਸਵਯੇ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇ ਕੇ ੫ ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਿਮਰੰ ਸੋਈ ਪੁਰਖੁ ਅਚਲੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਦੁਰਮਤਿ ਮਲੁ ਨਾਸੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣ ਕਵਲ ਰਿਦਿ ਧਾਰੰ ॥ ਗੁਰ ਅਰਜੁਨ ਗੁਣ ਸਹਜ ਬਿਚਾਰੰ ॥ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਘਰਿ ਕੀਅਉ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ॥ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰੀ ਆਸਾ ॥ ਤੈ ਜਨਮਤ ਗੁਰਮਤਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਣਿਅਉ ॥ ਕਲ੍ਯ ਜੋੜਿ ਕਰ ਸੁਜਸੁ ਵਖਾਣਿਅਉ ॥ ਭਗਤਿ ਜੋਗ ਕੌ ਜੈਤਵਾਰੁ ਹਰਿ ਜਨਕੁ ਉਪਾਯਉ ॥ ਸਬਦੁ ਗੁਰੂ ਪਰਕਾਸਿਓ ਹਰਿ ਰਸਨ ਬਸਾਯਉ ॥ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਅੰਗਦ ਅਮਰ ਲਾਗਿ ਉਤਮ ਪਦੁ ਪਾਯਉ ॥ ਗੁਰੁ ਅਰਜੁਨੁ ਘਰਿ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਭਗਤ ਉਤਰਿ ਆਯਉ ॥੧॥ ਬਡਭਾਗੀ ਉਨਮਾਨਿਅਉ ਰਿਦਿ ਸਬਦੁ ਬਸਾਯਉ ॥ ਮਨੁ ਮਾਣਕੁ ਸੰਤੋਖਿਅਉ ਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਾਯਉ ॥ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਰਸਾਯਉ ॥ ਗੁਰੁ ਅਰਜੁਨੁ ਘਰਿ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਅਨਭਉ ਠਹਰਾਯਉ ॥੨॥ ਜਨਕ ਰਾਜੁ ਬਰਤਾਇਆ ਸਤਜੁਗੁ ਆਲੀਣਾ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੇ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਅਪਤੀਜੁ ਪਤੀਣਾ ॥ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਸਚੁ ਨੀਵ ਸਾਜਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗਿ ਲੀਣਾ ॥ ਗੁਰੁ ਅਰਜੁਨੁ ਘਰਿ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਅਪਰੰਪਰੁ ਬੀਣਾ ॥੩॥ ਖੇਲੁ ਗੂੜ੍ਹਉ ਕੀਅਉ ਹਰਿ ਰਾਇ ਸੰਤੋਖਿ ਸਮਾਚਰ੍ਯ੍ਯਿਉ ਬਿਮਲ ਬੁਧਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਮਾਣਉ ॥ ਆਜੋਨੀ ਸੰਭਵਿਅਉ ਸੁਜਸੁ ਕਲ੍ਯ ਕਵੀਅਣਿ ਬਖਾਣਿਅਉ ॥ ਗੁਰਿ ਨਾਨਕਿ ਅੰਗਦੁ ਵਰ੍ਯ੍ਯਉ

> ਗੁਰ ਅੰਗਦਿ ਅਮਰ ਨਿਧਾਨੁ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਅਰਜੁਨ ਵਰਿਉ

ਪਾਰਸੁ ਪਰਸੁ ਪ੍ਰਮਾਣੁ ॥੪॥ ਸਦ ਜੀਵਣੁ ਅਰਜੁਨੁ ਅਮੋਲੁ ਆਜੋਨੀ ਸੰਭਉ ॥ ਭਯ ਭੰਜਨੁ ਪਰ ਦੁਖ ਨਿਵਾਰੁ ਅਪਾਰੁ ਅਨੰਭਉ ॥ ਅਗਹ ਗਹਣੁ ਭ੍ਰਮੁ ਭ੍ਰਾਂਤਿ ਦਹਣੁ ਸੀਤਲੁ ਸੁਖ ਦਾਤਉ ॥ ਆਸੰਭਉ ਉਦਵਿਅਉ ਪੁਰਖੁ ਪੂਰਨ ਬਿਧਾਤਉ ॥ ਨਾਨਕ ਆਦਿ ਅੰਗਦ ਅਮਰ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇਅਉ ॥ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੂ ਰਾਮਦਾਸ ਗੁਰੁ ਜਿਨਿ ਪਾਰਸੁ ਪਰਸਿ ਮਿਲਾਇਅਉ ॥੫॥ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਜਾਸੁ ਜਗ ਅੰਦਰਿ ਮੰਦਰਿ ਭਾਗੁ ਜੁਗਤਿ ਸਿਵ ਰਹਤਾ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਯਉ ਬਡ ਭਾਗੀ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਮੇਦਨਿ ਭਰੁ ਸਹਤਾ ॥ ਭਯ ਭੰਜਨੁ ਪਰ ਪੀਰ ਨਿਵਾਰਨੁ ਕਲ੍ਯ ਸਹਾਰੁ ਤੋਹਿ ਜਸੁ ਬਕਤਾ ॥ ਕੁਲਿ ਸੋਢੀ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਤਨੁ ਧਰਮ ਧੁਜਾ ਅਰਜੁਨੁ ਹਰਿ ਭਗਤਾ ॥੬॥ ਧ੍ਰੰਮ ਧੀਰੁ ਗੁਰਮਤਿ ਗਭੀਰੁ ਪਰ ਦੁਖ ਬਿਸਾਰਣੁ ॥ ਸਬਦ ਸਾਰੁ ਹਰਿ ਸਮ ਉਦਾਰੁ ਅਹੰਮੇਵ ਨਿਵਾਰਣੁ ॥ ਮਹਾ ਦਾਨਿ ਸਤਿਗੁਰ ਗਿਆਨਿ ਮਨਿ ਚਾਉ ਨ ਹੁਟੈ ॥ ਸਤਿਵੰਤੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੰਤ੍ਰੁ ਨਵ ਨਿਧਿ ਨ ਨਿਖੁਟੈ ॥ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਤਨੁ ਸਰਬ ਮੈ ਸਹਜਿ ਚੰਦੋਆ ਤਾਣਿਅਉ ॥ ਗੁਰ ਅਰਜੁਨ ਕਲ੍ਯੁਚਰੈ ਤੈ ਰਾਜ ਜੋਗ ਰਸੁ ਜਾਣਿਅਉ ॥੭॥ ਭੈ ਨਿਰਭਉ ਮਾਣਿਅਉ ਲਾਖ ਮਹਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਯਉ ॥ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰ ਗਤਿ ਗਭੀਰੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪਰਚਾਯਉ ॥ ਗੁਰ ਪਰਚੈ ਪਰਵਾਣੁ ਰਾਜ ਮਹਿ ਜੋਗੁ ਕਮਾਯਉ ॥ ਧੰਨਿ ਧੰਨਿ ਗੁਰੁ ਧੰਨਿ ਅਭਰ ਸਰ ਸੁਭਰ ਭਰਾਯਉ ॥ ਗੁਰ ਗਮ ਪ੍ਰਮਾਣੁ ਅਜਰੁ ਜਰਿਓ ਸਰਿ ਸੰਤੋਖ ਸਮਾਇਯਉ ॥ ਗੁਰ ਅਰਜੁਨ ਕਲ੍ਯੁਚਰੈ ਤੈ ਸਹਜਿ ਜੋਗੁ ਨਿਜੁ ਪਾਇਯਉ ॥੮॥ ਅਮਿਉ ਰਸਨਾ ਬਦਨਿ ਬਰ ਦਾਤਿ ਅਲਖ ਅਪਾਰ ਗੁਰ ਸੂਰ ਸਬਦਿ ਹਉਮੈ ਨਿਵਾਰ੍ਯ੍ਯਉ ॥ ਪੰਚਾਹਰੁ ਨਿਦਲਿਅਉ ਸੁੰਨ ਸਹਜਿ ਨਿਜ ਘਰਿ ਸਹਾਰ੍ਯ੍ਯਉ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਲਾਗਿ ਜਗ ਉਧਰ੍ਯ੍ਯਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਰਿਦੈ ਬਸਾਇਅਉ ॥ ਗੁਰ ਅਰਜੁਨ ਕਲ੍ਯੁਚਰੈ ਤੈ ਜਨਕਹ ਕਲਸੁ ਦੀਪਾਇਅਉ ॥੯॥ ਸੋਰਠੇ ॥ ਗੁਰੁ ਅਰਜੁਨੁ ਪੁਰਖੁ ਪ੍ਰਮਾਣੁ ਪਾਰਥਉ ਚਾਲੈ ਨਹੀ ॥ ਨੇਜਾ ਨਾਮ ਨੀਸਾਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰਿਅਉ ॥੧॥ ਭਵਜਲੁ ਸਾਇਰੁ ਸੇਤੁ ਨਾਮੁ ਹਰੀ ਕਾ ਬੋਹਿਥਾ ॥ ਤੁਅ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰ ਹੇਤੁ ਨਾਮਿ ਲਾਗਿ ਜਗੁ ਉਧਰ੍ਯ੍ਯਉ ॥੨॥ ਜਗਤ ਉਧਾਰਣੁ ਨਾਮੁ ਸਤਿਗੁਰ ਤੁਠੈ ਪਾਇਅਉ ॥ ਅਬ ਨਾਹਿ ਅਵਰ ਸਰਿ ਕਾਮੁ ਬਾਰੰਤਰਿ ਪੂਰੀ ਪੜੀ ॥੩॥ ਜੋਤਿ ਰੂਪਿ ਹਰਿ ਆਪਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕੁ ਕਹਾਯਉ ॥ ਤਾ ਤੇ ਅੰ

ਗਦੁ ਭਯਉ ਤਤੁ ਤਾਸਿਉ ਤਤੁ ਮਿਲਾਯਉ ॥ ਅੰਗਦਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਅਮਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਥਿਰੁ ਕੀਅਉ ॥ ਅਮਰਦਾਸਿ ਅਮਰਤੁ ਛਤ੍ਰੁ ਗੁਰ ਰਾਮਹਿ ਦੀਅ
ਉ ॥ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਦਰਸਨੁ ਪਰਸਿ ਕਹਿ ਮਥੁਰਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਯਣ ॥ ਮੂਰਤਿ ਪੰਚ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪੁਰਖੁ ਗੁਰੁ ਅਰਜੁਨੁ ਪਿਖਹੁ ਨਯਣ ॥੧॥ ਸਤਿ ਰੂ
ਪੁ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਧਰਿਓ ਉਰਿ ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖਿ ਪਰਤਖਿ ਲਿਖਿਓ ਅਛਰੁ ਮਸਤਕਿ ਧੁਰਿ ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਜੋਤਿ ਜਗਮਗੈ ਤੇਜੁ ਭੂਅ ਮੰਡਲਿ ਛਾ
ਯਉ ॥ ਪਾਰਸੁ ਪਰਸਿ ਪਰਸੁ ਪਰਸਿ ਗੁਰਿ ਗੁਰੂ ਕਹਾਯਉ ॥ ਭਨਿ ਮਥੁਰਾ ਮੂਰਤਿ ਸਦਾ ਥਿਰੁ ਲਾਇ ਚਿਤੁ ਸਨਮੁਖ ਰਹਹੁ ॥ ਕਲਿਜੁਗਿ ਜਹਾਜੁ ਅਰਜੁਨੁ ਗੁਰੂ
ਸਗਲ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਲਗਿ ਬਿਤਰਹੁ ॥੨॥ ਤਿਹ ਜਨ ਜਾਚਹੁ ਜਗਤ੍ਰ ਪਰ ਜਾਨੀਅਤੁ ਬਾਸੁਰ ਰਯਨਿ ਬਾਸੁ ਜਾ ਕੋ ਹਿਤੁ ਨਾਮ ਸਿਉ ॥ ਪਰਮ ਅਤੀ
ਤੁ ਪਰਮੇਸਰ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰੰਗਿਓ ਬਾਸਨਾ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਪੈ ਦੇਖੀਅਤੁ ਧਾਮ ਸਿਉ ॥ ਅਪਰ ਪਰੰਪਰ ਪੁਰਖ ਸਿਉ ਪ੍ਰੇਮੁ ਲਾਗੋ ਬਿਨੁ ਭਗਵੰਤ ਰਸੁ ਨਾਹੀ
ਅਉਰੈ ਕਾਮ ਸਿਉ ॥ ਮਥੁਰਾ ਕੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸ੍ਰਬ ਮਯ ਅਰਜੁਨ ਗੁਰੁ ਭਗਤਿ ਕੈ ਹੇਤਿ ਪਾਇ ਰਹਿਓ ਮਿਲਿ ਰਾਮ ਸਿਉ ॥੩॥ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਵਤ ਦੇਵ ਸਬੈ
ਮੁਨਿ ਇੰਦ੍ਰ ਮਹਾ ਸਿਵ ਜੋਗ ਕਰੀ ॥ ਫੁਨਿ ਬੇਦ ਬਿਰੰਚਿ ਬਿਚਾਰਿ ਰਹਿਓ ਹਰਿ ਜਾਪੁ ਨ ਛਾਡਿਓ ਏਕ ਘਰੀ ॥ ਮਥੁਰਾ ਜਨ ਕੋ ਪ੍ਰਭੁ ਦੀਨ ਦਯਾਲੁ ਹੈ
ਸੰਗਤਿ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਨਿਹਾਲੁ ਕਰੀ ॥ ਰਾਮਦਾਸਿ ਗੁਰੂ ਜਗ ਤਾਰਨ ਕਉ ਗੁਰ ਜੋਤਿ ਅਰਜੁਨ ਮਾਹਿ ਧਰੀ ॥੪॥ ਜਗ ਅਉਰੁ ਨ ਯਾਹਿ ਮਹਾ
ਤਮ ਮੈ ਅਵਤਾਰੁ ਉਜਾਗਰੁ ਆਨਿ ਕੀਅਉ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਦੁਖ ਕੋਟਿਕ ਦੂਰਿ ਗਏ ਮਥੁਰਾ ਜਿਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਪੀਅਉ ॥ ਇਹ ਪਧਤਿ ਤੇ ਮਤ ਚੂ
ਕਹਿ ਰੇ ਮਨ ਭੇਦੁ ਬਿਭੇਦੁ ਨ ਜਾਨ ਬੀਅਉ ॥ ਪਰਤਛਿ ਰਿਦੈ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਕੈ ਹਰਿ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਨਿਵਾਸੁ ਲੀਅਉ ॥੫॥ ਜਬ ਲ
ਉ ਨਹੀ ਭਾਗ ਲਿਲਾਰ ਉਦੈ ਤਬ ਲਉ ਭ੍ਰਮਤੇ ਫਿਰਤੇ ਬਹੁ ਧਾਯਉ ॥ ਕਲਿ ਘੋਰ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਮੈ ਬੂਡਤ ਥੇ ਕਬਹੂ ਮਿਟਿ ਹੈ ਨਹੀ ਰੇ ਪਛੁਤਾ
ਯਉ ॥ ਤਤੁ ਬਿਚਾਰੁ ਯਹੈ ਮਥੁਰਾ ਜਗ ਤਾਰਨ ਕਉ ਅਵਤਾਰੁ ਬਨਾਯਉ ॥ ਜਪਿਅਉ ਜਿਨ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਗੁਰੂ ਫਿਰਿ ਸੰਕਟ
ਜੋਨਿ ਗਰਭ ਨ ਆਯਉ ॥੬॥ ਕਲਿ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਭਏ ਰੂਪ ਪ੍ਰਗਟਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਧਾਰਨੁ ॥ ਬਸਹਿ ਸੰਤ ਜਿਸੁ ਰਿਦੈ ਦੁਖ ਦਾਰਿਦ੍ਰ ਨਿਵਾਰਨੁ ॥
ਨਿਰਮਲ ਭੇਖ ਅਪਾਰ ਤਾਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਮਨ ਬਚ ਜਿਨਿ ਜਾਣਿਅਉ ਭਯਉ ਤਿਹ ਸਮਸਰਿ ਸੋਈ ॥ ਧਰਨਿ ਗਗਨ ਨਵ ਖੰਡ
ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਸ੍ਵਰੂਪੀ ਰਹਿਓ ਭਰਿ ॥ ਭਨਿ ਮਥੁਰਾ ਕਛੁ ਭੇਦੁ ਨਹੀ ਗੁਰੁ ਅਰਜੁਨੁ ਪਰਤਖ੍ਯ ਹਰਿ ॥੭॥ ਅਜੈ ਗੰਗ ਜਲੁ ਅਟਲੁ ਸਿਖ ਸੰਗਤਿ
ਸਭ ਨਾਵੈ ॥ ਨਿਤ ਪੁਰਾਣ ਬਾਚੀਅਹਿ ਬੇਦ ਬ੍ਰਹਮਾ ਮੁਖਿ ਗਾਵੈ ॥ ਅਜੈ ਚਵਰੁ ਸਿਰਿ ਢੁਲੈ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮੁਖਿ ਲੀਅਉ ॥ ਗੁਰ ਅਰਜਨ
ਸਿਰਿ ਛਤ੍ਰੁ ਆਪਿ ਪਰਮੇਸਰਿ ਦੀਅਉ ॥ ਮਿਲਿ ਨਾਨਕ ਅੰਗਦ ਅਮਰ ਗੁਰ ਗੁਰੁ ਰਾਮਦਾਸੁ ਹਰਿ ਪਹਿ ਗਯਉ ॥ ਹਰਿਬੰਸ ਜਗਤਿ ਜਸੁ ਸੰਚ
ਰਉ ਸੁ ਕਵਣੁ ਕਹੈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੁ ਮੁਯਉ ॥੧॥ ਦੇਵ ਪੁਰੀ ਮਹਿ ਗਯਉ ਆਪਿ ਪਰਮੇਸ੍ਵਰ ਭਾਯਉ ॥ ਹਰਿ ਸਿੰਘਾਸਣੁ ਦੀਅਉ ਸਿਰੀ
ਗੁਰੁ ਤਹ ਬੈਠਾਯਉ ॥ ਰਹਸੁ ਕੀਅਉ ਸੁਰ ਦੇਵ ਤੋਹਿ ਜਸੁ ਜਯ ਜਯ ਜੰਪਹਿ ॥ ਅਸੁਰ ਗਏ ਤੇ ਭਾਗਿ ਪਾਪ ਤਿਨ ਭੀਤਰਿ ਕੰਪਹਿ ॥
ਕਾਟੇ ਸੁ ਪਾਪ ਤਿਨ ਨਰਹੁ ਕੇ ਗੁਰੁ ਰਾਮਦਾਸੁ ਜਿਨ ਪਾਯਉ ॥ ਛਤ੍ਰੁ ਸਿੰਘਾਸਨੁ ਪਿਰਥਮੀ ਗੁਰ ਅਰਜੁਨ ਕਉ ਦੇ ਆਇਅਉ ॥੨॥੨੧॥

ਸੂਹਾ ਕਾ ਜੁਮਲਾ ੧੯੨॥

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ ਮ: ੧॥

ਉਤੰਗੀਪੈਓਹਰੀਗਹਰੀਗੰਭੀਰੀ॥ਸਸੁੜਿਸੁਹੀਆਕਿਵਕਰੀਨਿਵਣੁਨਜਾਇਥਣੀ॥ਗਚੁਜਿਲਗਾਗਿੜਵੜੀਸਖੀਏਧਉਲਹਰੀ॥
ਸੇਭੀਢਹਦੇਡਿਠੁਮੈਮੁੰਧਨਗਰਬੁਥਣੀ॥੧॥ਸੁਣਿਮੁੰਧੇਹਰਣਾਖੀਏਗੂੜਾਵੈਣੁਅਪਾਰੁ॥ਪਹਿਲਾਵਸਤੁਸਿਞਾਣਿਕੈਤਾਕੀਚੈਵਾਪਾਰੁ॥ਦੋ
ਹੀਦਿਚੈਦੁਰਜਨਾਮਿਤ੍ਰਾਕੂੰਜੈਕਾਰੁ॥ਜਿਤੁਦੋਹੀਸਜਣਮਿਲਨਿਲਹੁਮੁੰਧੇਵੀਚਾਰੁ॥ਤਨੁਮਨੁਦੀਜੈਸਜਣਾਐਸਾਹਸਣੁਸਾਰੁ॥ਤਿਸਸਿਉਨੇਹੁ
ਨਕੀਚਈਜਿਦੀਸੈਚਲਣਹਾਰੁ॥ਨਾਨਕਜਿਨੀਇਵਕਰਿਬੁਝਿਆਤਿਨਾਵਿਟਹੁਕੁਰਬਾਣੁ॥੨॥ਜੇਤੂੰਤਾਰੂਪਾਣਿਤਾਹੂਪੁਛੁਤਿੜੰਨਕਲਿ॥ਤਾ
ਹੂਖਰੇਸੁਜਾਣਵੰਞਾਏਨੀਕਪਰੀ॥੩॥ਝੜਝਖੜਓਹਾੜਲਹਰੀਵਹਨਿਲਖੇਸਰੀ॥ਸਤਿਗੁਰਸਿਉਆਲਾਇਬੇੜੇਡੁਬਣਿਨਾਹਿਭਉ॥੪॥ਨਾਨਕ
ਦੁਨੀਆਕੈਸੀਹੋਈ॥ਸਾਲਕੁਮਿਤੁਨਰਹਿਓਕੋਈ॥ਭਾਈਬੰਧੀਹੇਤੁਚੁਕਾਇਆ॥ਦੁਨੀਆਕਾਰਣਿਦੀਨੁਗਵਾਇਆ॥੫॥ਹੈਹੈਕਰਿਕੈਓਹਿ
ਕਰੇਨਿ॥ਗਲ੍ਹਾਪਿਟਨਿਸਿਰੁਖੋਹੇਨਿ॥ਨਾਉਲੈਨਿਅਰੁਕਰਨਿਸਮਾਇ॥ਨਾਨਕਤਿਨਬਲਿਹਾਰੈਜਾਇ॥੬॥ਰੇਮਨਡੀਗਿਨਡੋਲੀਐਸੀਧੈਮਾਰਗਿ
ਧਾਇ॥ਪਾਛੈਬਾਘੁਡਰਾਵਣੋਆਗੈਅਗਨਿਤਲਾਉ॥ ॥ਸਹਸੈਜੀਅਰਾਪਰਿਰਹਿਓਮਾਕਉਅਵਰੁਨਢੰਗੁ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਛੁਟੀ
ਐਹਰਿਪ੍ਰੀਤਮਸਿਉਸੰਗੁ॥੭॥ਬਾਘੁਮਰੈਮਨੁਮਾਰੀਐਜਿਸੁਸਤਿਗੁਰਦੀਖਿਆਹੋਇ॥ਆਪੁਪਛਾਣੈਹਰਿਮਿਲੈਬਹੁੜਿਨਮਰਣਾਹੋਇ॥
ਕੀਚੜਿਹਾਥੁਨਬੂਡਈਏਕਾਨਦਰਿਨਿਹਾਲਿ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਉਬਰੇਗੁਰੁਸਰਵਰੁਸਚੀਪਾਲਿ॥੮॥ਅਗਨਿਮਰੈਜਲੁਲੋੜਿ
ਲਹੁਵਿਣੁਗੁਰਨਿਧਿਜਲੁਨਾਹਿ॥ਜਨਮਿਮਰੈਭਰਮਾਈਐਜੇਲਖਕਰਮਕਮਾਹਿ॥ਜਮੁਜਾਗਾਤਿਨਲਗਈਜੇਚਲੈਸਤਿਗੁਰਭਾਇ
॥ਨਾਨਕਨਿਰਮਲੁਅਮਰਪਦੁਗੁਰੁਹਰਿਮੇਲੈਮੇਲਾਇ॥੯॥ਕਲਰਕੇਰੀਛਪੜੀਕਊਆਮਲਿਮਲਿਨਾਇ॥ਮਨੁਤਨੁਮੈਲਾਅਵ
ਗੁਣੀਚਿੰਜੁਭਰੀਗੰਧੀਆਇ॥ਸਰਵਰੁਹੰਸੁਨਜਾਣਿਆਕਾਗਕੁਪੰਖੀਸੰਗਿ॥ਸਾਕਤਸਿਉਐਸੀਪ੍ਰੀਤਿਹੈਬੂਝਹੁਗਿਆਨੀਰੰਗਿ॥
ਸੰਤਸਭਾਜੈਕਾਰੁਕਰਿਗੁਰਮੁਖਿਕਰਮਕਮਾਉ॥ਨਿਰਮਲੁਨ੍ਹਾਵਣੁਨਾਨਕਾਗੁਰੁਤੀਰਥੁਦਰੀਆਉ॥੧੦॥ਜਨਮੇਕਾਫਲੁਕਿਆ
ਗਣੀਜਾਂਹਰਿਭਗਤਿਨਭਾਉ॥ਪੈਧਾਖਾਧਾਬਾਦਿਹੈਜਾਂਮਨਿਦੂਜਾਭਾਉ॥ਵੇਖਣੁਸੁਨਣਾਝੂਠੁਹੈਮੁਖਿਝੂਠਾਆਲਾਉ॥ਨਾਨ
ਕਨਾਮੁਸਲਾਹਿਤੂਹੋਰੁਹਉਮੈਆਵਉਜਾਉ॥੧੧॥ਹੈਨਿਵਿਰਲੇਨਾਹੀਘਣੇਫੈਲਫਕੜੁਸੰਸਾਰੁ॥੧੨

੧੨॥ਨਾਨਕਲਗੀਤੁਰਿਮਰੈਜੀਵਣਨਾਹੀਤਾਣੁ॥ਚੋਟੈਸੇਤੀਜੋਮਰੈਲਗੀਸਾਪਰਵਾ
ਣੁ॥ਜਿਸਨੋਲਾਏਤਿਸੁਲਗੈਲਗੀਤਾਪਰਵਾਣੁ॥ਪਿਰਮਪੈਕਾਮੁਨਨਿਕਲੈਲਾਇਆਤਿਨਿਸੁਜਾਣਿ॥੧੩॥ਭਾਂਡਾਧੋਵੈਕਉਣੁਜਿ
ਕਚਾਸਾਜਿਆ॥ਧਾਤੂਪੰਜਿਰਲਾਇਕੂੜਾਪਾਜਿਆ॥ਭਾਂਡਾਆਣਗੁਰਾਸਿਜਾਂਤਿਸੁਭਾਵਸੀ॥ਪਰਮਜੋਤਿਜਗਾਇਵਾਜਾ
ਵਾਵਸੀ॥੧੪॥ਮਨਹੁਜਿਅੰਧੇਘੂਪਕਹਿਆਬਿਰਦੁਨਜਾਣਨੀ॥ਮਨਿਅੰਧੈਊਂਧੈਕਵਲਿਦਿਸਨਿਖਰੇਕਰੂਪ॥ਇਕਿਕਹਿ
ਜਾਣਨਿਕਹਿਆਬੁਝਨਿਤੇਨਰਸੁਘੜਸਰੂਪ॥ਇਕਨਾਨਾਦੁਨਬੇਦੁਨਗੀਅਰਸੁਰਸੁਕਸੁਨਜਾਣੰਤਿ॥ਇਕਨਾਸਿਧਿ
ਨਬੁਧਿਨਅਕਲਿਸਰਅਖਰਕਾਭੇਉਨਲਹੰਤਿ॥ਨਾਨਕਤੇਨਰਅਸਲਿਖਰਜਿਬਿਨੁਗੁਣਗਰਬੁਕਰੰਤ॥੧੫॥ਸੋਬ੍ਰਹਮਣੁਜੋ
ਬਿੰਦੈਬ੍ਰਹਮੁ॥ਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁ ਕਮਾਵੈ ਕਰਮੁ॥ਸੀਲਸੰਤੋਖਕਾਰਖੈਧਰਮੁ॥ਬੰਧਨੁਤੋੜੈਹੋਵੈਮੁਕਤੁ॥ਸੋਈਬ੍ਰਹਮਣੁਪੂਜਣਜੁ
ਜੋ ਗਤੁ॥੧੬॥ਖਤ੍ਰੀਸੋਕਰਮਾਕਾਸੂਰੁ॥ਪੁੰਨਦਾਨਕਾਕਰੈਸਰੀਰੁ॥ਖੇਤੁਪਛਾਣੈਬੀਜੈਦਾਨੁ॥ਸੋਖਤ੍ਰੀਦਰਗਹਪਰਵਾਣੁ॥
ਲਬੁਲੋਭੁਜੇਕੂੜੁਕਮਾਵੈ॥ਅਪਣਾਕੀਤਾਆਪੇਪਾਵੈ॥੧੭॥ਤਨੁਨਤਪਾਇਤਨੂਰਜਿਉਬਾਲਣੁਹਡਨਬਾਲਿ॥ਸਿਰਿ

ਚੋਰੀਕਿਆਛੋਡਿਆਅੰਦਰਿਧਿਰੀ[illegible]ਨਾਲਿ॥੧੮॥ਸਭਨੀਘਟੀਸਹੁਵਸੈਸਹਬਿਨੁਘਟੁਨਕੋਇ॥ਨਾਨਕਤੇਸੋਹਾਗਣੀਜਿਨਾਗੁਰਮੁ
ਖਿਪਰਗਟੁਹੋਇ॥੧੯॥ਮ:੧॥ਜਉਤਉਪ੍ਰੇਮਖੇਲਣਕਾਚਾਉ॥ਸਿਰੁਧਰਿਤਲੀਗਲੀਮੇਰੀਆਉ॥ਇਤੁਮਾਰਗਿਪੈਰੁਧਰੀਜੈ॥ਸਿ
ਰੁਦੀਜੈਕਾਣਿਨਕੀਜੈ॥੨੦॥ਨਾਲਿਕਿਰਾੜਾਦੋਸਤੀਕੂੜੈਕੂੜੀਪਾਇ॥ਮਰਣੁਨਜਾਪੈਮੂਲਿਆਆਵੈਕਿਤੈਥਾਇ॥੨੧॥
ਗਿਆਨਹੀਣੰਅਗਿਆਨਪੂਜਾ॥ਅੰਧਵਰਤਾਵਾਭਾਉਦੂਜਾ॥੨੨॥ਗੁਰਬਿਨੁਗਿਆਨੁਧਰਮਬਿਨੁਧਿਆਨੁ॥ਸਚਬਿਨੁਸਾਖੀ
ਮੂਲੋਨਬਾਕੀ॥੨੩॥ਮਾਣੂਘਲੈਉਠੀਚਲੈ॥ਸਾਦੁਨਾਹੀਇਵੇਹੀਗਲੈ॥੨੪॥ਰਾਮੁਝੁਰੈਦਲਮੇਲਵੈਅੰਤਰਿਬਲੁਅਧਿਕਾਰ
॥ਬੰਤਰਕੀਸੈਨਾਸੇਵੀਐਮਨਿਤਨਿਜੁਝੁਅਪਾਰੁ॥ਸੀਤਾਲੈਗਇਆਦਹਸਿਰੋਲਛਮਣੁਮੂਓਸਰਾਪਿ॥ਨਾਨਕਕਰਤਾਕਰਣਹਾ
ਰੁਕਰਿਵੇਖੈਥਾਪਿਉਥਾਪਿ॥੨੫॥ਮਨਮਹਿਝੂਰੈਰਾਮਚੰਦੁਸੀਤਾਲਛਮਣਜੋਗੁ॥ਹਣਵੰਤਰੁਆਰਾਧਿਆਆਇਆਕਰਿਸੰਜੋ
ਗੁ॥ਭੂਲਾਦੈਤੁਨਸਮਝਈਤਿਨਿਪ੍ਰਭਕੀਏਕਾਮ॥ਨਾਨਕਵੇਪਰਵਾਹੁਸੋਕਿਰਤੁਨਮਿਟਈਰਾਮ॥੨੬॥ਲਾਹੌਰਸਹਰੁਜਹ
ਰੁਕਹਰੁਸਵਾਪਹਰੁ॥੨੭॥ਮ:੩॥ਲਾਹੌਰਸਹਰੁਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰੁਸਿਫਤੀਦਾਘਰੁ॥੨੮॥ਮਹਲਾ੧॥ਉਦੋਸਾਹੈਕਿਆਨੀ
ਸਾਨੀਤੋਟਿਨਆਵੈਅੰਨੀ॥ਉਦੋਸੀਅਘਰੇਹੀਵੁਠੀਕੁੜਿਈਂਰੰਨੀਧੰਮੀ॥ਸਤੀਰੰਨੀਘਰੇਸਿਆਪਾਰੋਵਨਿਕੂੜੀਕੰਮੀ॥ਜੋਲੇਵੈਸੋ
ਦੇਵੈਨਾਹੀਖਟੇਦੰਮਸਹੰਮੀ॥੨੯॥ਪਬਰਤੂੰਹਰੀਆਵਲਾਕਵਲਾਕੰਚਨਵੰਨਿ॥ਕੈਦੋਖੜੈਸੜਿਓਹਿਕਾਲੀਹੋਈਆਦੇਹੁਰੀ
ਨਾਨਕਮੈਤਨਿਭੰਗੁ॥ਜਾਣਾਪਾਣੀਨਾਲਹਾਂਜੈਸੇਤੀਮੇਰਾਸੰਗੁ॥ਜਿਤੁਡਿਠੈਤਨੁਪਰਫੁੜੈਚੜੈਚਵਗਣਿਵੰਨਿ॥੩੦॥ਰਾਜਿਨਕੋਈ
ਜੀਵਿਆਪਹੁਚਿਨਚਲਿਆਕੋਇ॥ਗਿਆਨੀਜੀਵੈਸਦਾਸਦਾਸੁਰਤੀਹੀਪਤਿਹੋਇ॥ਸਰਫੈਸਰਫੈਸਦਾਸਦਾਏਵੈਗਈਵਿਹਾਇ॥ਨਾ
ਨਕਕਿਸਨੋਆਖੀਐਵਿਣੁਪੁਛਿਆਹੀਲੈਜਾਇ॥੩੧॥ਦੋਸੁਨਦੇਅਹੁਰਾਇਨੋਮਤਿਚਲੈਜਾਬੁਢਾਹੋਵੈ॥ਗਲਾਕਰੇਘਣੇਰੀਆਤਾਅੰ
ਨੈਪਵਣਾਖਾਤੀਟੋਵੈ॥੩੨॥ਬ੍ਰਹਮਣੁਕੈਲੀਘਾਤੁਕੰਞਕਾਅਣਚਾਰੀਕਾਧਾਨੁ॥ਫਿਟਕਫਿਟਕਾਕੋੜੁਬਦੀਆਸਦਾਸਦਾਅਭਿਮਾਨੁ॥
ਪਾਹਿਏਤੇਜਾਹਿਵੀਸਰਿਨਾਨਕਾਇਕੁਨਾਮੁ॥ਸਭਬੁਧੀਜਾਲੀਅਹਿਇਕੁਰਹੈਤਤੁਗਿਆਨੁ॥੩੩॥

ਸਲੋਕਮਹਲੇਤੀਜੇਕੇ ੩॥ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਪੂਰੇਕਾਕੀਆਸਭਕਿਛੁਪੂਰਾਘਟਿਵਧਿਕਿਛੁਨਾਹੀ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਐਸਾਜਾਣੈਪੂਰੇਮਾਂਹਿਸਮਾਂਹੀ॥੧॥ਅਭਿਆਗਤਏਹਿ
ਨਆਖੀਅਹਿਜਿਨਕੈਮਨਮਹਿਭਰਮੁ॥ਤਿਨਕੇਦਿਤੇਨਾਨਕਾਤੇਹੋਜੇਹਾਧਰਮੁ॥੨॥ਅਭੈਨਿਰੰਜਨੁਪਰਮਪਦੁਤਾਕਾਭੀਖਕੁਹੋਇ॥
ਤਿਸਕਾਭੋਜਨੁਨਾਨਕਾਵਿਰਲਾਪਾਏਕੋਇ॥੩॥ਹੋਵਾਪੰਡਿਤੁਜੋਤਕੀਵੇਦਪੜਾਮੁਖਚਾਰਿ॥ਨਵਾਖੰਡਾਵਿਚਿਜਾਣੀਆਅਪਨੇਚਜ
ਵੀਚਾਰ॥ਮਤੁਸਤਅਖਰੁਭੁਲਾਜਾਇਚਉਕੈਭਿਟੈਨਕੋਇ॥ਝੂਠੇਚਉਕੇਨਾਨਕਾਸਚਾਏਕੋਸੋਇ॥੪॥ਮਥੈਜੋਧੁਰਿਲਿਖਿਆਸੁਮੇਟਿਨਸ
ਕੈਕੋਇ॥ਨਾਨਕਜੋਲਿਖਿਆਸੋਵਰਤਦਾਸੋਬੂਝੈਜਿਸਨੋਨਦਰਿਹੋਇ॥੫॥ਜਿਨੀਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਆਕੂੜੈਲਾਲਚਿਲਗਿ॥ਧੰਧਾਮਾ
ਇਆਮੋਹਣੀਅੰਤਰਿਤਿਸਨਾਅਗਿ॥ਜਿਨਾਵੇਲਿਨਤੂੰਬੜੀਮਾਇਆਠਗੇਠਗਿ॥ਮਨਮੁਖਬੰਨਿਚਲਾਈਅਹਿਨਾਮਿਲਹੀਵਗਿਸ
ਗਿ॥ਆਪਿਭੁਲਾਏਭੁਲੀਐਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਛੁਟੀਐਜੇਚਲੈਸਤਿਗੁਰਭਾਇ॥੬॥ਸਾਲਾਹੀਸਾਲਾਹਣਾਭੀ

ਸਚਾਸਾਲਾਹਿ॥ਨਾਨਕਸਚੁਏਕੁਦਰੁਬੀਭਾਪਰਹਰਿਆਹਿ॥੭॥ਨਾਨਕਜਹਜਹਮੈਫਿਰਉਤਹਤਹਸਾਚਾਸੋਇ॥ਜਹਦੇਖਾਤਹਏਕੁ
ਹੈਗੁਰਮੁਖਿਪਰਗਟੁਹੋਇ॥੮॥ਦੂਖਵਿਸਾਰਣੁਸਬਦੁਹੈਜੇਮੰਨਿਵਸਾਏਕੋਇ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਮਨਿਵਸੈਕਰਮਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥
੯॥ਨਾਨਕਹਉਹਉਕਰਤੇਖਪਿਮੁਏਖੂਹਣਿਲਖਅਸੰਖ॥ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੇਸੁਉਬਰੇਸਾਚੈਸਬਦਿਅਲੰਖ॥੧੦॥ਜਿਨਾਸਤਿਗੁ
ਰੁਇਕਮਨਿਸੇਵਿਆਤਿਨਜਨਲਾਗਉਪਾਇ॥ਗੁਰਸਬਦੀਹਰਿਮਨਿਵਸੈਮਾਇਆਕੀਭੁਖਜਾਇ॥ਸੇਜਨਨਿਰਮਲਊਜ
ਲੇਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਿਸਮਾਇ॥ਨਾਨਕਹੋਰਿਪਤਿਸਾਹੀਆਕੂੜੀਆਨਾਮਿਰਤੇਪਾਤਿਸਾਹ॥੧੧॥ਜਿਉਪੁਰਖੈਘਰਿਭਗਤੀਨਾਰਿਹੈ
ਅਤਿਲੋਚੈਭਗਤੀਭਾਇ॥ਬਹੁਰਸਸਾਲਣੇਸਵਾਰਦੀਖਟਰਸਮੀਠੇਪਾਇ॥ਤਿਉਬਾਣੀਭਗਤਸਲਾਹਦੇਹਰਿਨਾਮੈਚਿਤੁ
ਲਾਇ॥ਮਨੁਤਨੁਧਨੁਆਗੈਰਾਖਿਆਸਿਰੁਵੇਚਿਆਗੁਰਆਗੈਜਾਇ॥ਭੈਭਗਤੀਭਗਤਬਹੁਲੋਚਦੇਪ੍ਰਭਲੋਚਾਪੂਰਿਮਿਲਾਇ॥
ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਵੇਪਰਵਾਹੁਹੈਕਿਤੁਖਾਧੈਤਿਪਤਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਕੈਭਾਣੈਜੋਚਲੈਤਿਪਤਾਸੈਹਰਿਗੁਣਗਾਇ॥ਧਨੁਧਨੁਕਲਜੁਗਿਨਾਨਕਾ
ਜੋਚਲੈਸਤਿਗੁਰਭਾਇ॥੧੨॥ਸਤਿਗੁਰੁਨਸੇਵਿਓਸਬਦੁਨਰਖਿਓਉਰਿਧਾਰਿ॥ਧਿਗੁਤਿਨਾਕਾਜੀਵਿਆਕਿਤੁਆਏਸੰਸਾਰ
॥ਗੁਰਮਤੀਭਉਮਨਿਪਵੈਤਾਹਰਿਰਸਿਲਗੈਪਿਆਰਿ॥ਨਾਉਮਿਲੈਧੁਰਿਲਿਖਿਆਜਨਨਾਨਕਪਾਰਿਉਤਾਰਿ॥੧੩॥ਮਾਇਆਮੋ
ਹਿਜਗੁਭਰਮਿਆਘਰੁਮੁਸੈਖਬਰਿਨਹੋਇ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਿਮਨੁਹਿਰਿਲਇਆਮਨਮੁਖਿਅੰਧਾਲੋਇ॥ਗਿਆਨਖੜਗਪੰਚਦੂਤਸੰਘਾਰੇ
ਗੁਰਮਤਿਜਾਗੈਸੋਇ॥ਨਾਮਰਤਨੁਪਰਗਾਸਿਆਮਨੁਤਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਇ॥ਨਾਮਹੀਨਨਕਟੇਫਿਰਹਿਬਿਨੁਨਾਵੈਬਹਿਰੋਇ॥ਨਾਨਕਜੋਧੁਰਿ
ਕਰਤੈਲਿਖਿਆਸੁਮੇਟਿਨਸਕੈਕੋਇ॥੧੪॥ਗੁਰਮੁਖਾਹਰਿਧਨੁਖਟਿਆਗੁਰਕੈਸਬਦਿਵੀਚਾਰਿ॥ਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਪਾਇਆ
ਅਤੁਟਭਰੇਭੰਡਾਰ॥ਹਰਿਗੁਣਬਾਣੀਉਚਰਹਿਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰੁ॥ਨਾਨਕਸਭਕਾਰਣਕਰਤਾਕਰੈਵੇਖੈਸਿਰਜਣਹਾਰੁ॥੧੫॥
ਗੁਰਮੁਖਿਅੰਤਰਿਸਹਜੁਹੈਮਨੁਚੜਿਆਦਸਵੈਆਕਾਸਿ॥ਤਿਥੈਊਂਘਨਭੁਖਹੈਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਸੁਖਵਾਸੁ॥ਨਾਨਕਦੁਖੁਸੁਖੁਵਿ
ਆਪਤਨਹੀਜਿਥੈਆਤਮਰਾਮਪ੍ਰਗਾਸੁ॥੧੬॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਕਾਚੋਲੜਾਸਭਗਲਿਆਏਪਾਇ॥ਇਕਿਉਪਜਹਿਇਕਿਬਿਨਸਿਜਾਂਹਿਹੁਕ
ਮੇਆਵੈਜਾਇ॥ਜੰਮਣੁਮਰਣੁਨਚੁਕਈਰੰਗੁਲਗਾਦੂਜੈਭਾਇ॥ਬੰਧਨਿਬੰਧਿਭਵਾਈਅਨੁਕਰਣਾਕਛੂਨਜਾਇ॥੧੭॥ਜਿਨਕਉ
ਕਿਰਪਾਧਾਰੀਅਨੁਤਿਨਾਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲਿਆਆਇ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲੇਉਲਟੀਭਈਮਰਿਜੀਵਿਆਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ਨਾਨਕਭਗਤੀ
ਰਤਿਆਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਇ॥੧੮॥ਮਨਮੁਖਚੰਚਲਮਤਿਹੈਅੰਤਰਿਬਹੁਤੁਚਤੁਰਾਈ॥ਕੀਤਾਕਰਤਿਆਬਿਰਥਾਗਇਆਇਕੁਤਿਲੁ
ਥਾਇਨਪਾਈ॥ਪੁੰਨਦਾਨੁਜੋਬੀਜਦੇਸਭਧਰਮਰਾਇਕੈਜਾਈ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰੂਜਮਕਾਲੁਨਛੋਡਈਦੂਜੈਭਾਇਖੁਆਈ॥ਜੋਬਨ
ਜਾਂਦਾਨਦਰਿਨਆਵਈਜਰੁਪਹੁਚੈਮਰਿਜਾਈ॥ਪੁਤੁਕਲਤੁਮੋਹੁਹੇਤੁਹੈਅੰਤਿਬੇਲੀਕੋਇਨਸਖਾਈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਸੋਸੁਖੁਪਾਏ
ਨਾਉਵਸੈਮਨਿਆਈ॥ਨਾਨਕਸੇਵਡੇਵਡਭਾਗੀਜਿਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਿਸਮਾਈ॥੧੯॥ਮਨਮੁਖਨਾਮੁਨਚੇਤਨੀਬਿਨੁਨਾਵੈਦੁਖਰੋਇ॥ਆ
ਤਮਰਾਮੁਨਪੂਜਨੀਦੂਜੈਕਿਉਸੁਖੁਹੋਇ॥ਹਉਮੈਅੰਤਰਿਮੈਲੁਹੈਸਬਦਿਨਕਾਢਹਿਧੋਇ॥ਨਾਨਕਬਿਨੁਨਾਵੈਮੈਲਿਆਮੁਏਜਨਮੁ
ਪਦਾਰਥੁਖੋਇ॥੨੦॥ਮਨਮੁਖਬੋਲੇਅੰਧੁਲੇਤਿਸੁਮਹਿਅਗਨੀਕਾਵਾਸੁ॥ਬਾਣੀਸੁਰਤਿਨਬੁਝਨੀਸਬਦਿਨਕਰਹਿਪ੍ਰਗਾਸੁ॥
ਓਨਾਆਪਣੀਅੰਦਰਿਸੁਧਿਨਹੀਗੁਰਬਚਨਿਨਕਰਹਿਵਿਸਾਸੁ॥ਗਿਆਨੀਆਅੰਦਰਿਗੁਰਸਬਦੁਹੈਨਿਤਹਰਿਲਿਵਸਦਾਵਿਗਾਸੁ॥ਹਰਿ

ਜੀਆਜੰਤਿਆਕੀਰਖਦਾਹਉਸਦਬਲਿਹਾਰੀਤਾਸੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜੋਹਰਿਸੇਵਦੇਜਨਨਾਨਕਤਾਕਾਦਾਸੁ॥੨੧॥ਮਾਇਆਭੁਇਅੰਗਮਸਰਪੁ
ਹੈਜਗੁਘੇਰਿਆਬਿਖੁਮਾਇ॥ਬਿਖੁਕਾਮਾਰਣੁਹਰਿਨਾਮੁਹੈਗੁਰਗਰੁੜਸਬਦੁਮੁਖਿਪਾਇ॥ਜਿਨਕਉਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਤਿਨਸ
ਤਿਗੁਰੁਮਿਲਿਆਆਇ॥ਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਨਿਰਮਲੁਹੋਇਆਬਿਖੁਹਉਮੈਗਇਆਬਿਲਾਇ॥ਗੁਰਮੁਖਾਕੇਮੁਖਉਜਲੇਹ
ਰਿਦਰਗਹਸੋਭਾਪਾਇ॥ਜਨਨਾਨਕੁਸਦਾਕੁਰਬਾਣੁਤਿਨਜੋਚਾਲਹਿਸਤਿਗੁਰਭਾਇ॥੨੨॥ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖੁਨਿਰਵੈਰੁਹੈਨਿਤ
ਹਿਰਦੈਹਰਿਲਿਵਲਾਇ॥ਨਿਰਵੈਰੈਨਾਲਿਵੈਰੁਰਚਾਇਦਾਅਪਣੈਘਰਿਲੂਕੀਲਾਇ॥ਅੰਤਰਿਕ੍ਰੋਧੁਅਹੰਕਾਰੁਹੈਅਨਦਿਨੁਜਲੈਸਦਾ
ਦੁਖੁਪਾਇ॥ਕੂੜੁਬੋਲਿਨਿਤਭਉਕਦੇਬਿਖੁਖਾਧੇਦੂਜੈਭਾਇ॥ਬਿਖੁਮਾਇਆਕਾਰਣਿਭਰਮਦੇਫਿਰਿਘਰਿਘਰਿਪਤਿਗ
ਵਾਇ॥ਬੇਸੁਆਕੇਰੇਪੂਤਜਿਉਪਿਤਾਨਾਮੁਤਿਸੁਜਾਇ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਨਚੇਤਨੀਕਰਤੈਆਪਿਖੁਆਇ॥ਹਰਿਗੁਰਮੁਖਿਕਿ
ਰਪਾਧਾਰੀਅਨੁਜਨਵਿਛੁੜੇਆਪਿਮਿਲਾਇ॥ਜਨਨਾਨਕੁਤਿਸੁਬਲਿਹਾਰਣੈਜੋਸਤਿਗੁਰਲਾਗੇਪਾਇ॥੨੩॥ਨਾਮਿਲਗੇਸੇ
ਊਬਰੇਬਿਨੁਨਾਵੈਜਮਪੁਰਿਜਾਹਿ॥ਨਾਨਕਬਿਨੁਨਾਵੈਸੁਖੁਨਹੀਆਇਗਏਪਛੁਤਾਹਿ॥੨੪॥ਚਿੰਤਾਧਾਵਤਰਹਿਗਏਤਾ
ਮਨਿਭਇਆਅਨੰਦੁ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਬੁਝੀਐਸਾਧਨਸੁਤੀਨਿਚਿੰਦ॥ਜਿਨਕਉਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਤਿਨਭੇਟਿਆਗੁਰਗੋਵਿੰ
ਦੁ॥ਨਾਨਕਸਹਜੇਮਿਲਿਰਹੇਹਰਿਪਾਇਆਪਰਮਾਨੰਦੁ॥੨੫॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਨਿਆਪਣਾਗੁਰਸਬਦੀਵੀਚਾਰਿ॥ਸਤਿਗੁਰਕਾਭਾਣਾ
ਮੰਨਿਲੈਨਿਹਰਿਨਾਮੁਰਖਹਿਉਰਧਾਰਿ॥ਐਥੈਓਥੈਮੰਨੀਅਨਿਹਰਿਨਾਮਿਲਗੇਵਾਪਾਰਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦਿਸਿਞਾਪਦੇਤਿਤੁਸਾਚੈ
ਦਰਬਾਰਿ॥ਸਚਾਸਉਦਾਖਰਚੁਸਚੁਅੰਤਰਿਪਿਰਮੁਪਿਆਰੁ॥ਜਮਕਾਲੁਨੇੜਿਨਆਵਈਆਪਿਬਖਸੇਕਰਤਾਰਿ॥ਨਾਨਕਨਾਮ
ਰਤੇਸੇਧਨਵੰਤਹੈਨਿਨਿਰਧਨੁਹੋਰੁਸੰਸਾਰੁ॥੨੬॥ਜਨਕੀਟੇਕਹਰਿਨਾਮਹਰਿਬਿਨੁਨਾਵੈਠਉਰਨਠਾਉ॥ਗੁਰਮਤੀਨਾਉਮਨਿਵਸੈਸਹਜੇਸ
ਹਜਿਸਮਾਉ॥ਵਡਭਾਗੀਨਾਮੁਧਿਆਇਆਅਹਿਨਿਸਿਲਾਗਾਭਾਉ॥ਜਨਨਾਨਕੁਮੰਗੈਧੂੜਿਤਿਨਹਉਸਦਕੁਰਬਾਣੈਜਾਉ॥
੨੭॥ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਮੇਦਨੀਤਿਸਨਾਜਲਤੀਕਰੇਪੁਕਾਰ॥ਇਹੁਮੋਹੁਮਾਇਆਸਭਪਸਰਿਆਨਾਲਿਚਲੈਨਅੰਤੀਵਾਰ॥ਬਿਨੁਹਰਿ
ਸਾਂਤਿਨਆਵਈਕਿਸੁਆਗੈਕਰੀਪੁਕਾਰ॥ਵਡਭਾਗੀਸਤਿਗੁਰੁਪਾਇਆਬੂਝਿਆਬ੍ਰਹਮਬੀਚਾਰ॥ਤਿਸਨਾਅਗਨਿਸਭਬੁਝਿਗਈਜਨ
ਨਾਨਕਹਰਿਉਰਧਾਰਿ॥੨੮॥ਅਸੀਖਤੇਬਹੁਤੁਕਮਾਵਦੇਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰੁ॥ਹਰਿਕਿਰਪਾਕਰਿਕੈਬਖਸਿਲੈਹੁਹਉਪਾਪੀਵਡਗੁਨਹ
ਗਾਰੁ॥ਹਰਿਜੀਉਲੇਖੈਵਾਰਨਆਵਈਤੂੰਬਖਸਿਮਿਲਾਵਣਹਾਰੁ॥ਗੁਰਿਤੁਠੈਹਰਿਪ੍ਰਭੁਮੇਲਿਆਸਭਕਿਲਵਿਖਕਟਿਵਿਕਾਰ॥ਜਿ
ਨਾਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆਜਨਨਾਨਕਤਿਨਜੈਕਾਰੁ॥੨੯॥ਵਿਛੁੜਿਵਿਛੁੜਿਜੋਮਿਲੇਸਤਿਗੁਰਕੇਭੈਭਾਇ॥ਜਨਮਮਰ
ਣਨਿਹਚਲੁਭਏਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿਆਇ॥ਗੁਰਸਾਧੂਸੰਗਤਿਮਿਲੈਹੀਰੇਰਤਨਲਭੰਨਿ॥ਨਾਨਕਲਾਲੁਅਮੋਲਕਾਗੁਰਮੁਖਿਖੋਜ
ਲਹੰਨਿ॥੩੦॥ਮਨਮੁਖਨਾਮੁਨਚੇਤਿਓਧਿਗੁਜੀਵਣੁਧਿਗੁਵਾਸੁ॥ਜਿਸਦਾਦਿਤਾਖਾਣਾਪੈਨਣਾਸੋਮਨਿਨਵਸਿਓਗੁਣਤਾਸੁ॥ਇਹੁਮਨੁ
ਸਬਦਿਨਭੇਦਿਓਕਿਉਹੋਵੈਘਰਵਾਸੁ॥ਮਨਮੁਖੀਆਦੋਹਾਗਣੀਆਵਣਜਾਣਿਮੁਈਆਸੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਸੁਹਾਗੁਹੈਮਸਤਕਿਮਣੀਲਿ
ਖਿਆਸੁ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਉਰਿਧਾਰਿਆਹਰਿਹਿਰਦੈਕਮਲਪ੍ਰਗਾਸੁ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਨਿਆਪਣਾਹਉਸਦਬਲਿਹਾਰੀਤਾਸੁ॥ਨਾਨਕਤਿਨਮੁਖ
ਉਜਲੇਜਿਨਅੰਤਰਿਨਾਮੁਪ੍ਰਗਾਸੁ॥੩੧॥ਸਬਦਿਮਰੈਸੋਈਜਨੁਸਿਝੈਬਿਨੁਸਬਦੈਮੁਕਤਿਨਹੋਈ॥ਭੇਖਕਰਹਿਬਹੁਕਰਮਵਿਗੁ
ਤੇਭਾਇਦੂਜੈਪਰਜਾਵਿਗੋਈ॥ਨਾਨਕਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਨਾਉਨਪਾਈਐਜੇਸਉਲੋਚੈਕੋਈ॥੩੨॥ਹਰਿਕਾਨਾਉਅਤਿਵਡਊਚਾ

ਊਚੀਹੂਊਚਾਹੋਈ॥ਅਪਾਰੁਕੋਇਨਸਕਈਜੇਬੂਝੈਕੋਈ॥ਮੁਖਸੰਜਮੁਹਛਾਨਹੋਵਈਕਰਿਭੇਖਵਧੇਸਭੁਕੋਈ॥ਗੁਰਕੀਪਉੜੀਜਾਇ
ਚੜੈਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਹੋਈ॥ਅੰਤਰਿਆਇਵਸੈਗੁਰਸਬਦੁਵੀਚਾਰੈਕੋਈ॥ਨਾਨਕਸਬਦਿਮਰੈਮਨੁਮਾਨੀਐਸਾਚੇਸਾਚੀਸੋਈ॥੨੩॥ਮਾ
ਇਆਮੋਹੁਦੁਖੁਸਾਗਰੁਹੈਬਿਖੁਦੁਤਰੁਤਰਿਆਨਜਾਇ॥ਮੇਰਾਮੇਰਾਕਰਦੇਪਚਿਮੁਏਹਉਮੈਕਰਤਵਿਹਾਇ॥ਮਨਮੁਖਾਉਰਵਾਰੁਨਪਾਰੁਹੈ
ਅਧਵਿਚਿਰਹੇਲਪਟਾਇ॥ਜੋਧੁਰਿਲਿਖਿਆਸੋਕਮਾਵਣਾਕਰਣਾਕਛੂਨਜਾਇ॥ਗੁਰਮਤੀਗਿਆਨੁਰਤਨੁਮਨਿਵਸੈਸਭੁਦੇਖਿਆਬ੍ਰਹਮੁਸੁ
ਭਾਇ॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਿਬੋਹਿਥੈਵਡਭਾਗੀਚੜੈਤੇਭਉਜਲਿਪਾਰਿਲੰਘਾਇ॥੨੪॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਦਾਤਾਕੋਨਹੀਜੋਹਰਿਨਾਮੁਦੇਇਆ
ਧਾਰੁ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਨਾਉਮਨਿਵਸੈਸਦਾਰਹੈਉਰਿਧਾਰਿ॥ਤਿਸਨਾਬੁਝੈਤਿਪਤਿਹੋਇਹਰਿਕੈਨਾਇਪਿਆਰਿ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈ
ਐਅਪਨੀਕਿਰਪਾਧਾਰਿ॥੨੫॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਜਗਤੁਬਰਲਿਆਕਹਣਾਕਛੂਨਜਾਇ॥ਹਰਿਰਖੇਸੇਉਬਰੇਸਬਦਿਰਹੇਲਿਵਲਾ
ਇ॥ਨਾਨਕਕਰਤਾਸਭਕਿਛੁਜਾਣਦਾਜਿਨਿਰਖੀਬਣਤਬਣਾਇ॥੨੬॥ਹੋਮਜਗਸਭਿਤੀਰਥਾਪੜ੍ਹਿਪੰਡਿਤਥਕੇਪੁਰਾਣ॥ਬਿ
ਖੁਮਾਇਆਮੋਹੁਨਮਿਟਈਵਿਚਿਹਉਮੈਆਵਣੁਜਾਣੁ॥ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਐਮਲੁਉਤਰੀਹਰਿਜਪਿਆਪੁਰਖੁਸੁਜਾਣੁ॥ਜਿ
ਨਾਹਰਿਪ੍ਰਭੁਸੇਵਿਆਜਨਨਾਨਕਸਦਕੁਰਬਾਣੁ॥੨੭॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਬਹੁਚਿਤਵਦੇਬਹੁਆਸਾਲੋਭਵਿਕਾਰ॥ਮਨਮੁਖ
ਅਸਥਿਰੁਨਾਥੀਐਮਰਿਬਿਨਸਿਜਾਇਖਿਨਵਾਰ॥ਵਡਭਾਗੁਹੋਵੈਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਹਉਮੈਤਜੈਵਿਕਾਰ॥ਹਰਿਨਾਮਾਜਪਿਸੁ
ਖੁਪਾਇਆਜਨਨਾਨਕਸਬਦੁਵੀਚਾਰ॥੨੮॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਭਗਤਿਨਹੋਵਈਨਾਮਿਨਲਗੈਪਿਆਰੁ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਅਰਾਧਿਆ
ਗੁਰਕੈਹੇਤਿਪਿਆਰਿ॥੨੯॥ਲੋਭੀਕਾਵੇਸਾਹੁਨਕੀਜੈਜੇਕਾਪਾਰਿਵਸਾਇ॥ਅੰਤਿਕਾਲਿਤਿਥੈਧੁਹੈਜਿਥੈਹਥੁਨਪਾਇ॥ਮਨਮੁਖ
ਸੇਤੀਸੰਗੁਕਰੈਮੁਹਿਕਾਲਖਦਾਗੁਲਗਾਇ॥ਮੁਹਿਕਾਲੇਤਿਨ੍ਹਲੋਭੀਆਂਜਾਸਨਿਜਨਮੁਗਵਾਇ॥ਸਤਸੰਗਤਿਹਰਿਮੇਲਿਪ੍ਰਭ
ਹਰਿਨਾਮੁਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ਜਨਮਮਰਨਕੀਮਲੁਉਤਰੈਜਨਨਾਨਕਹਰਿਗੁਨਗਾਇ॥੩੦॥ਧੁਰਿਹਰਿਪ੍ਰਭਿਕਰਤੈਲਿਖਿਆ
ਸੁਮੇਟਣਾਨਜਾਇ॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਤਿਸਦਾਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕਰੇਹਰਿਰਾਇ॥ਚੁਗਲਨਿੰਦਕਭੁਖੇਰੁਲਿਮੁਏਏਨਾਹਥੁਨਕਿ
ਥਾਊਪਾਇ॥ਬਾਹਰਿਪਾਖੰਡਸਭਕਰਮਕਰਹਿਮਨਿਹਿਰਦੈਕਪਟੁਕਮਾਇ॥ਖੇਤਿਸਰੀਰਿਜੋਬੀਜੀਐਸੋਅੰਤਿਖਲੋਆਆਇ॥
ਨਾਨਕਕੀਪ੍ਰਭਬੇਨਤੀਹਰਿਭਾਵੈਬਖਸਿਮਿਲਾਇ॥੩੧॥ਮਨਆਵਣਜਾਣੁਨਸੁਝਈਨਾਸੁਝੈਦਰਬਾਰੁ॥ਮਾਇਆਮੋ
ਹਿਪਲੇਟਿਆਅੰਤਰਿਅਗਿਆਨੁਗੁਬਾਰੁ॥ਤਬਨਰੁਸੁਤਾਜਾਗਿਆਸਿਰਿਡੰਡੁਲਗਾਬਹੁਭਾਰੁ॥ਗੁਰਮੁਖਾਂਕਰਾਂਉਪਰਿਹਰਿਚੇਤਿ
ਆਸੇਪਾਇਨਿਮੋਖਦੁਆਰੁ॥ਨਾਨਕਆਪਿਓਹੁਉਧਰੈਸਭਕੁਟੰਬਤਰੈਪਰਵਾਰ॥੩੨॥ਸਬਦਿਮਰੈਸੋਮੁਆਜਾਪੈ॥ਗੁਰਪਰ
ਸਾਦੀਹਰਿਰਸਿਧ੍ਰਾਪੈ॥ਹਰਿਦਰਗਹਿਗੁਰਸਬਦਿਸਿਞਾਪੈ॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਮੁਆਹੈਸਭੁਕੋਇ॥ਮਨਮੁਖੁਮੁਆਅਪੁਨਾਜਨਮੁਖੋਇ॥
ਹਰਿਨਾਮੁਨਚੇਤਹਿਅੰਤਿਦੁਖੁਰੋਇ॥ਨਾਨਕਕਰਤਾਕਰੇਸੁਹੋਇ॥੩੩॥ਗੁਰਮੁਖਿਬੁਢੇਕਦੇਨਾਹੀਜਿਨਾਅੰਤਰਿਸੁਰਤਿਗਿਆਨੁ॥ਸਦਾ
ਸਦਾਹਰਿਗੁਣਰਵਹਿਅੰਤਰਿਸਹਜਧਿਆਨੁ॥ਓਇਸਦਾਅਨੰਦਿਬਿਬੇਕਰਹਹਿਦੁਖਿਸੁਖਿਏਕਸਮਾਨਿ॥ਤਿਨਾਨਦਰੀਇਕੋਆਇ
ਆਸਭੁਆਤਮਰਾਮੁਪਛਾਨੁ॥੩੪॥ਮਨਮੁਖੁਬਾਲਕੁਬਿਰਧਿਸਮਾਨਿਹੈਜਿਨਾਅੰਤਰਿਹਰਿਸੁਰਤਿਨਾਹੀ॥ਵਿਚਿਹਉਮੈਕਰਮਕਮਾ
ਵਦੇਸਭਧਰਮਰਾਇਕੈਜਾਂਹੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹਛੇਨਿਰਮਲੇਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸੁਭਾਇ॥ਓਨਾਮੈਲੁਪਤੰਗੁਨਲਗਈਜਿਚਲਨਿਸਤਿਗੁਰਭਾ
ਇ॥ਮਨਮੁਖਜੂਠਨਉਤਰੈਜੇਸਉਧੋਵਣਪਾਇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਮੇਲਿਅਨੁਗੁਰਕੈਅੰਕਿਸਮਾਇ॥੩੫॥ਬੁਰਾਕਰੇਸੁਕੇਹਾਸਿਝੈ॥

ਅਪਣੈ ਘਰਿ ਆਪੇ ਹੀ ਵਸੈ ॥ ਮਨਮੁਖ ਕਰਮ ਕਮਾਵਣੇ ਦੈਲੁ ਵਸੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਇਤੁ ਸੁਝ ਕਿਛੁ ਸੁਝੈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਉਲੁਝੈ ॥੪੬॥ ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਨ ਸੇਵਿਓ ਸਬਦਿ ਨ ਕੀਤੋ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਓਇ ਮਾਣਸ ਜੂਨਿ ਨ ਆਖੀਅਨਿ ਪਸੂ ਢੋਰ ਗਾਵਾਰੁ ॥ ਓਨਾ ਅੰਤਰਿ ਗਿਆਨੁ ਨ ਧਿਆਨੁ ਹੈ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਪਿਆਰੁ ॥ ਮਨਮੁਖ ਮੁਏ ਵਿਕਾਰ ਮਹਿ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥ ਜੀਵਦਿਆ ਨੋ ਮਿਲੈ ਸੁ ਜੀਵਦੇ ਹਰਿ ਜਗਜੀਵਨ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਹਣੇ ਤਿਤੁ ਸਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥੪੭॥ ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਹਰਿ ਸਾਜਿਆ ਹਰਿ ਵਸੈ ਜਿਸੁ ਨਾਲਿ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਪਰਜਾਲਿ ॥ ਹਰਿ ਮੰਦਰਿ ਵਸਤੁ ਅਨੇਕ ਹੈ ਨਵ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥ ਧਨੁ ਭਗਵੰਤੀ ਨਾਨਕ ਜਿਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਧਾ ਹਰਿ ਭਾਲਿ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਗੜ ਮੰਦਰੁ ਖੋਜਿਆ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਪਾਇਆ ਨਾਲਿ ॥੪੮॥ ਮਨਮੁਖ ਦਹ ਦਿਸਿ ਫਿਰਿ ਰਹੇ ਅਤਿ ਤਿਸਨਾ ਲੋਭ ਵਿਕਾਰ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਨ ਚੁਕਈ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਅਤਿ ਤਿਸਨਾ ਤਜਿ ਵਿਕਾਰ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਾ ਦੁਖੁ ਗਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥੪੯॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਮਨ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਸਭਿ ਕਟੀਅਹਿ ਹਉਮੈ ਚੁਕੈ ਗੁਮਾਨੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਮਲੁ ਵਿਗਸਿਆ ਸਭੁ ਆਤਮ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਨੁ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਪ੍ਰਭ ਜਨ ਨਾਨਕ ਜਪਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥੫੦॥ ਧਨਾਸਰੀ ਧਨਵੰਤੀ ਜਾਣੀਐ ਭਾਈ ਜਾਂ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਉਪੇ ਜੀਅ ਸਉ ਭਾਈ ਲਏ ਹੁਕਮਿ ਫਿਰਾਇ ॥ ਜਹ ਬੈਸਾਲਹਿ ਤਹ ਬੈਸਾਹਿ ਭਾਈ ਜਹ ਭੇਜਹਿ ਤਹ ਜਾਉ ॥ ਏਵਡੁ ਧਨੁ ਹੋਰੁ ਕੋ ਨਹੀ ਭਾਈ ਜੇਵਡੁ ਸਚਾ ਨਾਉ ॥ ਸਦਾ ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਭਾਈ ਸਦਾ ਸਚੇ ਕੈ ਸੰਗਿ ਰਹਾਉ ॥ ਪੈਨਣੁ ਗੁਣ ਚੰਗਿਆਈਆ ਭਾਈ ਆਪਣੀ ਪਤਿ ਕੇ ਸਾਦ ਆਪੇ ਖਾਇ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਕਿਆ ਸਾਲਾਹੀਐ ਭਾਈ ਦਰਸਨ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਚਿ ਵਡੀਆ ਵਡਿਆਈਆ ਭਾਈ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਤਾਂ ਪਾਇ ॥ ਇਕਿ ਹੁਕਮੁ ਮੰਨਿ ਨ ਜਾਣਨੀ ਭਾਈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਫਿਰਾਇ ॥ ਸੰਗਤਿ ਢੋਈ ਨਾ ਮਿਲੈ ਭਾਈ ਬੈਸਣਿ ਮਿਲੈ ਨ ਥਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੁ ਤਿਨਾ ਮਨਾਇਸੀ ਭਾਈ ਜਿਨਾ ਧੁਰੇ ਕਮਾਇਆ ਨਾਉ ॥ ਤਿਨਾ ਵਿਟਹੁ ਵਾਰਿਆ ਭਾਈ ਤਿਨ ਕਉ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥੫੧॥ ਸੇ ਦਾੜੀਆ ਸਚੀਆ ਭਾਈ ਜਿ ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਲਗੰਨਿ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸੇਵਨਿ ਗੁਰੁ ਆਪਣਾ ਭਾਈ ਅਨਦਿਨੁ ਅਨਦਿ ਰਹੰਨਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇ ਮੁਹ ਸੋਹਣੇ ਸਚੈ ਦਰਿ ਦਿਸੰਨਿ ॥੫੨॥ ਮੁਖ ਸਚੇ ਸਚੁ ਦਾੜੀਆ ਸਚੁ ਬੋਲਹਿ ਸਚੁ ਕਮਾਹਿ ॥ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਭਾਈ ਸਤਿਗੁਰ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹਿ ॥ ਸਚੀ ਰਾਸੀ ਸਚੁ ਧਨੁ ਉਤਮ ਪਦਵੀ ਪਾਹਿ ॥ ਸਚੁ ਸੁਣਹਿ ਸਚੁ ਮੰਨਿ ਲੈਨਿ ਸਚੀ ਕਾਰ ਕਮਾਹਿ ॥ ਸਚੀ ਦਰਗਹ ਬੈਸਣਾ ਸਚੇ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸਚੁ ਨ ਪਾਈਐ ਮਨਮੁਖ ਭੂਲੇ ਜਾਹਿ ॥੫੩॥ ਬਾਬੀਹਾ ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰਿਉ ਕਰੇ ਜਲਨਿਧਿ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰਿ ॥ ਗੁਰ ਮਿਲੇ ਸੀਤਲ ਜਲੁ ਪਾਇਆ ਸਭਿ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰਣਹਾਰੁ ॥ ਤਿਸ ਚੁਕੈ ਸਹਜੁ ਊਪਜੈ ਚੁਕੈ ਕੂਕ ਪੁਕਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਂਤਿ ਹੋਇ ਨਾਮੁ ਰਖਹੁ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥੫੪॥ ਬਾਬੀਹਾ ਤੂੰ ਸਚੁ ਚਉ ਸਚੇ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਬੋਲਿਆ ਤੇਰਾ ਥਾਇ ਪਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਅਲਾਇ ॥ ਸਬਦੁ ਚੀਨਿ ਤਿਖ ਉਤਰੈ ਮੰਨਿ ਲੈ ਰਜਾਇ ॥ ਚਾਰੇ ਕੁੰਡਾ ਝੋਕਿ ਵਰਸਦਾ ਬੂੰਦ ਪਵੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਜਲ ਹੀ ਤੇ ਸਭ ਊਪਜੈ ਬਿਨੁ ਜਲ ਪਿਆਸ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਲੁ ਜਿਨਿ ਪੀਆ ਤਿਸੁ ਭੂਖ ਨ ਲਾਗੈ ਆਇ ॥੫੫॥ ਬਾਬੀਹਾ ਤੂੰ ਸਹਜਿ ਬੋਲਿ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੇਰੈ ਨਾਲਿ ਹੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਦਿਖਾਇ ॥ ਆਪੁ ਪਛਾਣਹਿ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮਿਲੈ ਵੁਠਾ ਛਹਬਰ ਲਾਇ ॥ ਝਿਮਿ ਝਿਮਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵਰਸਦਾ ਤਿਸਨਾ ਭੁਖ ਸਭ ਜਾਇ ॥ ਕੂਕ ਪੁਕਾਰ ਨ ਹੋਵਈ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਸਵਨਿ ਸੋਹਾਗਣੀ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੫੬॥ ਧੁਰਹੁ ਖਸਮਿ ਭੇਜਿਆ ਸਚੈ ਹੁਕਮਿ ਪਠਾਇ ॥

ਇੰਦੁ ਵਰਸੈ ਦਇਆ ਕਰਿ ਗੂੜੀ ਛਹਬਰ ਲਾਇ ॥ ਬਾਬੀਹੇ ਤਨਿ ਮਨਿ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ਜਾਂ ਤਤੁ ਬੂੰਦ ਮੁਹਿ ਪਾਇ ॥ ਅਨੁ ਧਨੁ ਬਹੁਤਾ ਉਪਜੈ ਧਰਤੀ ਸੋਭਾ ਪਾਇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਲੋਕੁ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ ॥ ਆਪੇ ਸਚਾ ਬਖਸਿ ਲਏ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ਰਜਾਇ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਕਾਮਣੀ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ ॥ ਭੈ ਕਾ ਸਹਜੁ ਸੀਗਾਰੁ ਕਰਿਹੁ ਸਚਿ ਰਹਹੁ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੋ ਮਨਿ ਵਸੈ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਲਏ ਛਡਾਇ ॥੫੭॥ ਬਾਬੀਹਾ ਸਗਲੀ ਧਰਤੀ ਜੇ ਫਿਰਹਿ ਊਡਿ ਚੜਹਿ ਆਕਾਸਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਜਲੁ ਪਾਈਐ ਚੂਕੈ ਭੂਖ ਪਿਆਸ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਕਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਕੈ ਪਾਸਿ ॥ ਵਿਣੁ ਬੋਲਿਆ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣਦਾ ਕਿਸੁ ਆਗੈ ਕੀਚੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕ ਘਟਿ ਘਟਿ ਏਕੋ ਵਰਤਦਾ ਸਬਦਿ ਕਰੇ ਪਰਗਾਸ ॥੫੮॥ ਭੈ ਵਿਚਿ ਸਭੁ ਆਕਾਰੁ ਹੈ ਨਿਰਭਉ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸੋਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੇਵਿਐ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਿਥੈ ਭਉ ਕਦੇ ਨ ਹੋਇ ॥ ਦੁਸਮਨੁ ਦੁਖੁ ਤਿਸੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ਪੋਹਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨਿ ਵੀਚਾਰਿਆ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੁ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਹੀ ਪਤਿ ਰਖਸੀ ਕਾਰਜ ਸਵਾਰੇ ਸੋਇ ॥੫੯॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੈ ਬਸੰਤੁ ਹੈ ਜਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਿ ਸਮਾਇ ॥ ਹਰਿ ਵੁਠਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਪਰਫੜੈ ਸਭੁ ਜਗੁ ਹਰੀਆਵਲੁ ਹੋਇ ॥੬੦॥ ਸਬਦੇ ਸਦਾ ਬਸੰਤੁ ਹੈ ਜਿਤੁ ਤਨੁ ਮਨੁ ਹਰਿਆ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਜਿਨਿ ਸਿਰਿਆ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥੬੧॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨਾ ਬਸੰਤੁ ਹੈ ਜਿਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਸੋਇ ॥ ਹਰਿ ਵੁਠੈ ਮਨੁ ਤਨੁ ਪਰਫੜੈ ਸਭੁ ਜਗੁ ਹਰਿਆ ਹੋਇ ॥੬੨॥ ਵਡੜੈ ਝਾਲਿ ਝਲੁੰਭਲੈ ਨਾਵੜਾ ਲਈਐ ਕਿਸੁ ॥ ਨਾਉ ਲਈਐ ਪਰਮੇਸਰੈ ਭੰਨਣ ਘੜਣ ਸਮਰਥੁ ॥੬੩॥ ਹਰਹਟ ਭੀ ਤੂੰ ਤੂੰ ਕਰਹਿ ਬੋਲਹਿ ਭਲੀ ਬਾਣਿ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸਦਾ ਹਦੂਰਿ ਹੈ ਕਿਆ ਉਚੀ ਕਰਹਿ ਪੁਕਾਰ ॥ ਜਿਨਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਕੀਆ ਤਿਸੈ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥ ਆਪੁ ਛੋਡਹਿ ਤਾਂ ਸਹੁ ਮਿਲੈ ਸਚਾ ਏਹੁ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਹਉਮੈ ਫਿਕਾ ਬੋਲਣਾ ਬੁਝਿ ਨ ਸਕਾ ਕਾਰ ॥ ਵਣੁ ਤ੍ਰਿਣੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣੁ ਤੁਝੈ ਧਿਆਇਦਾ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਵਿਹਾਣੁ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ਕਰਿ ਕਰਿ ਥਕੇ ਵੀਚਾਰ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰਹਿ ਜੇ ਆਪਣੀ ਤਾਂ ਆਪੇ ਲੈਹਿ ਸਵਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨ੍ਹੀ ਧਿਆਇਆ ਆਏ ਸੇ ਪਰਵਾਣੁ ॥੬੫॥ ਚਾਰੇ ਕੁੰਡਾ ਜੇ ਭਵਹਿ ਬੇਦ ਪੜਹਿ ਜੁਗ ਚਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚਾ ਭੇਟੈ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਪਾਵਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥੬੬॥ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੁ ਵਰਤੈ ਖਸਮ ਕਾ ਮਤਿ ਭਵੀ ਫਿਰਹਿ ਚਲ ਚਿਤ ॥ ਮਨਮੁਖ ਸਉ ਕਰਿ ਦੋਸਤੀ ਸੁਖ ਕਿ ਪੁਛਹਿ ਮਿਤ ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਸਉ ਕਰਿ ਦੋਸਤੀ ਸਤਿਗੁਰ ਸਉ ਲਾਇ ਚਿਤੁ ॥ ਜੰਮਣ ਮਰਣ ਕਾ ਮੂਲੁ ਕਟੀਐ ਤਾਂ ਸੁਖੁ ਹੋਵੀ ਮਿਤ ॥੬੭॥ ਭੁਲਿਆ ਆਪਿ ਸਮਝਾਇਸੀ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਬਾਹਰੀ ਕਰਣ ਪਲਾਹ ਕਰੇ ॥੬੮॥

ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੪ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਵਡਭਾਗੀਆ ਸੋਹਾਗਣੀ ਜਿਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਗਾਸੀਆ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਜਾਤਾ ਸੋਇ ॥ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ਤਿਖ ਉਤਰੈ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਇ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਤਿ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ਜਿਸ ਨੋ ਸਮਤੁ ਸਭ ਕੋਇ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਿਰਵੈਰੁ ਹੈ ਜਿਸੁ ਨਿੰਦਾ ਉਸਤਤਿ ਤੁਲਿ ਹੋਇ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੁਜਾਣੁ ਹੈ ਜਿਸੁ ਅੰਤਰਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਹੈ ਜਿਸੁ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹੈ ਜਿ ਸਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਜਿਸ ਤੇ ਨਾਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੨॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਸਚਾ ਸੋਹਿਲਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਗੋਵਿੰਦੁ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਣਾ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਮਨਿ ਆਨੰਦੁ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਪੂਰਨੁ ਪਰਮਾਨੰਦੁ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿਆ ਬਹੁੜਿ ਨ ਮਨਿ ਤਨਿ ਭੰਗੁ ॥੩॥ ਮੂੰ ਪਿਰੀਆ ਸਉ ਨੇਹੁ ਕਿਉ

ਸਜਣਮਿਲਿਪਿਆਰਿਆ।ਹਉਢੂਢੇਦੀਤਿਨਸਜਣਸਚੁਸਵਾਰਿਆ।ਸਤਿਗੁਰਮੈਡਾਮਿਤ੍ਰੁਹੈਜੇਮਿਲੈਤਾਇਹੁਮਨੁਵਾਰਿਆ।
ਦੇਂਦਾਮੁੰਧਪਿਰਮਸਰਿਸਜਣਸਿਰਜਣਹਾਰਿਆ।ਨਾਨਕਹਉਪਿਰੁਭਾਲੀਆਪਣਾਸਤਿਗੁਰਨਾਲਿਦਿਖਾਲਿਆ।੪।ਹਉਖੜੀਨਿ
ਹਾਲੀਪੰਧੁਮਤਮੂਸਜਣਆਵਏ।ਕੋਈਆਣਿਮਿਲਾਵੈਅਜੁਮੈਪਿਰੁਮੇਲਿਮਿਲਾਵਏ।ਹਉਜੀਉਕਰੀਤਿਸਵਿਟਹੁਚਉਖੰਨੀਐ
ਜੋਮੈਪਿਰੀਦਿਖਾਵਏ।੫।ਅੰਤਰਿਜੋਰਹਉਮੈਤਨਿਮਾਇਆਕੂੜੀਆਵੈਜਾਇ।ਸਤਿਗੁਰਕਾਫੁਰਮਾਇਆਮੰਨਿਨਸਕੀਦੁਤਰੁਤਰਿ
ਆਨਜਾਇ।ਨਦਰਿਕਰੇਜਿਸੁਆਪਣੀਸੋਚਲੈਸਤਿਗੁਰਭਾਇ।ਸਤਿਗੁਰਕਾਦਰਸਨੁਸਫਲੁਹੈਜੋਇਛੇਸੋਫਲੁਪਾਇ।ਜਿਨੀ
ਸਤਿਗੁਰੁਮੰਨਿਆਹਉਤਿਨਕੈਲਾਗਉਪਾਇ।ਨਾਨਕਤਾਕਾਦਾਸੁਹੈਜਿਅਨਦਿਨੁਰਹੈਲਿਵਲਾਇ।੬।ਜਿਨਾਪਿਰੀਪਿਆਰੁਬਿਨੁ
ਦਰਸਨਕਿਉਤ੍ਰਿਪਤੀਐ।ਨਾਨਕਮਿਲੇਸੁਭਾਇਗੁਰਮੁਖਿਇਹੁਮਨੁਰਹਸੀਐ।੭।ਜਿਨਾਪਿਰੀਪਿਆਰੁਕਿਉਜੀਵਨਿਪਿਰਬਾ
ਹਰੇ।ਜਾਸਹੁਦੇਖਨਿਆਪਣਾਨਾਨਕਥੀਵਨਿਭੀਹਰੇ।੮।ਜਿਨਾਗੁਰਮੁਖਿਅੰਦਰਿਨੇਹੁਤੈਪ੍ਰੀਤਮਸਚੈਲਾਇਆ।ਰਾਤੀਅਤੈ
ਡੇਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰੇਮਿਸਮਾਇਆ।੯।ਗੁਰਮੁਖਸਚੀਆਸਕੀਜਿਤੁਪ੍ਰੀਤਮਸਚਾਪਾਈਐ।ਅਨਦਿਨੁਰਹੈਅਨੰਦਿਨਾਨਕਸਹਜਿਸ
ਮਾਈਐ।੧੦।ਸਚਾਪ੍ਰੇਮਪਿਆਰੁਗੁਰਪੂਰੇਤੇਪਾਈਐ।ਕਬਹੂਨਹੋਵੈਭੰਗੁਨਾਨਕਹਰਿਗੁਣਗਾਈਐ।੧੧।ਜਿਨਾਅੰਦਰਿਸ
ਚਾਨੇਹੁਕਿਉਜੀਵਨਿਪਿਰੀਵਿਹੂਣਿਆ।ਗੁਰਮੁਖਮੇਲੇਆਪਿਨਾਨਕਚਿਰੀਵਿਛੁੰਨਿਆ।੧੨।ਜਿਨਕਉਪ੍ਰੇਮਪਿਆਰੁਤਉਆ
ਪੇਲਾਇਆਕਰਮੁਕਰਿ।ਨਾਨਕਲੇਹੁਮਿਲਾਇਮੈਜਾਚਕਦੀਜੈਨਾਮੁਹਰਿ।੧੩।ਗੁਰਮੁਖਿਹਸੈਗੁਰਮੁਖਿਰੋਵੈ।ਜਿਗੁਰਮੁਖਿਕਰੇਸਾ
ਈਭਗਤਿਹੋਵੈ।ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਕਰੇਵੀਚਾਰੁ।ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਨਕਪਾਵੈਪਾਰੁ।੧੪।ਜਿਨਾਅੰਦਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹੈਗੁਰਬਾਣੀ
ਵੀਚਾਰਿ।ਤਿਨਕੇਮੁਖਸਦਉਜਲੇਤਿਤੁਸਚੈਦਰਬਾਰਿ।ਤਿਨਬਹਦਿਆਉਠਦਿਆਕਦੇਨਵਿਸਰੈਜਿਆਪਿਬਖਸੇਕਰਤਾਰਿ।
ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲੇਨਵਿਛੁੜਹਿਜਿਮੇਲੇਸਿਰਜਣਹਾਰਿ।੧੫।ਗੁਰਪੀਰਾਕੀਚਾਕਰੀਮਹਾਕਰੜੀਸੁਖਸਾਰੁ।ਨਦਰਿਕਰੇ
ਜਿਸੁਆਪਣੀਤਿਸੁਲਾਏਹੇਤਪਿਆਰੁ।ਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵੈਲਾਗਿਆਭਉਜਲੁਤਰੈਸੰਸਾਰੁ।ਮਨਚਿੰਦਿਆਫਲੁਪਾਇਸੀ
ਅੰਤਰਿਬਿਬੇਕਬੀਚਾਰਿ।ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਪ੍ਰਭੁਪਾਈਐਸਭੁਦੁਖਨਿਵਾਰਣਹਾਰੁ।੧੬।ਮਨਮੁਖਸੇਵਾਜੋਕਰੇ
ਦੂਜੈਭਾਇਚਿਤੁਲਾਇ।ਪੁਤੁਕਲਤ੍ਰੁਕੁਟੰਬੁਹੈਮਾਇਆਮੋਹੁਵਧਾਇ।ਦਰਗਹਲੇਖਾਮੰਗੀਐਕੋਈਅੰਤਿਨਸਕੀਛਡਾਇ
।ਬਿਨੁਨਾਵੈਸਭੁਦੁਖੁਹੈਦੁਖਦਾਈਮੋਹਮਾਇ।ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਦਰੀਆਇਆਮੋਹੁਮਾਇਆਵਿਛੁੜਿਸਭਜਾਇ।੧੭॥
ਗੁਰਮੁਖਿਹੁਕਮੁਮੰਨੇਸਹਕੇਰਾਹੁਕਮੇਹੀਸੁਖੁਪਾਏ।ਹੁਕਮੇਸੇਵੇਹੁਕਮੁਅਰਾਧੇਹੁਕਮੇਸਮੈਸਮਾਏ।ਹੁਕਮੁਵਰਤੁਨੇਮੁਸੁਚਸੰਜਮੁ
ਮਨਚਿੰਦਿਆਫਲੁਪਾਏ।ਸਦਾਸੁਹਾਗਣਿਜਿਹੁਕਮੈਬੁਝੈਸਤਿਗੁਰਸੇਵੈਲਿਵਲਾਏ।ਨਾਨਕਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਜਿਨਉਪਰਿਤਿ
ਨਾਹੁਕਮੇਲਏਮਿਲਾਏ।੧੮।ਮਨਮੁਖਹੁਕਮੁਨਬੁਝੈਬਪੁੜੀਨਿਤਹਉਮੈਕਰਮਕਮਾਏ।ਵਰਤਨੇਮੁਸੁਚਸੰਜਮੁਪੂਜਾ
ਪਾਖੰਡਿਭਰਮੁਨਜਾਏ।ਅੰਤਰਹੁਕੁਸੁਧੁਮਾਇਆਮੋਹਿਬੇਧੇਜਿਉਹਸਤੀਛਾਰੁਉਡਾਏ।ਜਿਨਉਪਾਏਤਿਸੈਨਚੇਤਹਿਬਿ
ਨੁਚੇਤੇਕਿਉਸੁਖੁਪਾਏ।ਨਾਨਕਪਰਪੰਚੁਕੀਆਧੁਰਕਰਤੈਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਕਮਾਏ।੧੯।ਗੁਰਮੁਖਿਪਰਤੀਤਿਭਈਮਨੁਮਾਨਿਆ
ਅਨਦਿਨੁਸੇਵਾਕਰਤਸਮਾਇ।ਅੰਤਰਿਸਤਿਗੁਰਗੁਰੂਸਭਪੂਜੇਸਤਿਗੁਰਕਾਦਰਸਨੁਦੇਖੈਸਭਆਇ।ਮੰਨੀਐਸਤਿਗੁਰਪਰਮਬੀਚਾ

੨੩

ਕੋਆਣਿਮਿਲਾਵੈਅਜੁ
ਮੈਪਿਰੁਮੇਲਿਮਿਲਾਵਏ।
ਤੇਰੀਖੜੀਨਿਹਾਲੀ
ਚਉਖੰਨੀਐਜੋਮੈਪਿ
ਰੀਦਿਖਾਵਏ।ਨਾਨਕ
ਹਰਿਹੋਇਦਇਆਲੁ
ਤਾਗੁਰੁਪੂਰਾਮੇਲਾਇਏ।

ਭੁਲ

ਗੀ ਜਿਸੁ ਮਿਲਿਐ ਤਿਸਨਾ ਭੁਖ ਸਭ ਜਾਇ ॥ ਹਉ ਸਤਿਗੁਰ ਸਦਾ ਘੋਲਿ ਘੁਮਾਈ ਗੁਰੂ ਅਪਨੇ ਜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਚਾ ਦੇਇ ਮਿਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਮੁ ਪਾਇਆ ਤਿਨ ਸਚਾ ਜੋ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਲਗੇ ਆਇ ॥੨੦॥ ਜਿਨਾ ਪਿਰੀਆ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ਸੇ ਸਜਣ ਮੈ ਨਾਲਿ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਹਉ ਫਿਰਾਂ ਭੀ ਹਿਰਦੈ ਰਖਾ ਸਮਾਲਿ ॥੨੧॥ ਜਿਨਾ ਇਕ ਮਨਿ ਇਕ ਚਿਤਿ ਧਿਆਇਆ ਸਤਿਗੁਰ ਸਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਦੁਖ ਭੁਖ ਹਉਮੈ ਵਡਾ ਰੋਗੁ ਗਇਆ ਨਿਰਦੋਖ ਭਏ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਦੇ ਗੁਣ ਉਚਰੈ ਗੁਣ ਮਹਿ ਸਵੈ ਸਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਾਇਆ ਸਹਜਿ ਮਿਲਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਆਇ ॥੨੨॥ ਮਨਮੁਖ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਹੈ ਨਾਮੁ ਨ ਲਗੋ ਪਿਆਰੁ ॥ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵੈ ਕੂੜੁ ਸੰਗ੍ਰਹੈ ਕੂੜੁ ਕਰੈ ਆਹਾਰੁ ॥ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਧਨੁ ਸੰਚਿ ਮਰਹਿ ਅੰਤਿ ਹੋਇ ਸਭੁ ਛਾਰੁ ॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਸੁਚ ਸੰਜਮੁ ਕਰਹਿ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਵਿਕਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨਮੁਖਿ ਜਿ ਕਮਾਵੈ ਸੋ ਥਾਇ ਨ ਪਵੈ ਦਰਗਹ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥੨੩॥ ਸਭਨਾ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚਿ ਸੋ ਭਲਾ ਭਾਈ ਜਿਤੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਰਾਗੁ ਨਾਦੁ ਸਭੁ ਸਚੁ ਹੈ ਕੀਮਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਰਾਗੈ ਨਾਦੈ ਬਾਹਰਾ ਇਨੀ ਹੁਕਮੁ ਨ ਬੁਝਿਆ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੈ ਬੁਝੈ ਤਿਨਾ ਰਾਸਿ ਹੋਇ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਤੇ ਹੋਇਆ ਜਿਉ ਤਿਸੈ ਦੀ ਰਜਾਇ ॥੨੪॥ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਚਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਹੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਕਹੈ ਕਹਾਇ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਨਾਮੁ ਨਿਰਮਲੋ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਤਤੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਹਿਰਦੈ ਕਮਲੁ ਪ੍ਰਗਾਸਿਆ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਤਿਨ ਕਉ ਮੇਲਿਓਨੁ ਜਿਨ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਲਿਖਾਇ ॥੨੫॥ ਅੰਦਰਿ ਤਿਸਨਾ ਅਗਿ ਹੈ ਮਨਮੁਖ ਭੁਖ ਨ ਜਾਇ ॥ ਮੋਹੁ ਕੁਟੰਬੁ ਸਭੁ ਕੂੜੁ ਹੈ ਕੂੜਿ ਰਹਿਆ ਲਪਟਾਇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਚਿੰਤਾ ਚਿੰਤਵੈ ਚਿੰਤਾ ਬਧਾ ਜਾਇ ॥ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣੁ ਨ ਚੁਕਈ ਹਉਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਉਬਰੈ ਨਾਨਕ ਲਏ ਛਡਾਇ ॥੧੬॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖੁ ਹਰਿ ਧਿਆਇਦਾ ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਦੇ ਹਰਿ ਮੇਲੇ ਗੁਰੁ ਮੇਲਾਇ ॥ ਏਹੁ ਭਉਜਲੁ ਜਗਤੁ ਸੰਸਾਰੁ ਹੈ ਗੁਰੁ ਬੋਹਿਥੁ ਨਾਮਿ ਤਰਾਇ ॥ ਗੁਰਸਿਖੀ ਭਾਣਾ ਮੰਨਿਆ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਇ ॥ ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਕੀ ਹਰਿ ਧੂੜਿ ਦੇਹਿ ਹਮ ਪਾਪੀ ਭੀ ਗਤਿ ਪਾਹਿ ॥ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਲਿਖਿਆ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਮਿਲਿਆ ਆਇ ॥ ਜਮਕੰਕਰ ਮਾਰਿ ਬਿਦਾਰਿਅਨੁ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਲਏ ਛਡਾਇ ॥ ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਨੋ ਸਾਬਾਸਿ ਹੈ ਹਰਿ ਤੁਠਾ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥੨੭॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਜਿਨਿ ਵਿਚਹੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਗਾਇ ਕਰਿ ਚਾਨਣੁ ਮਗੁ ਦੇਖਾਇਆ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਜਮੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਸਭੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤੈ ਕਰਤਾ ਜੋ ਭਾਵੈ ਸੋ ਨਾਇ ਲਾਇਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਉ ਲਏ ਤਾਂ ਜੀਵੈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਖਿਨੁ ਮਰਿ ਜਾਇਆ ॥੨੮॥ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਭ੍ਰਮਿ ਭੂਲੇ ਹਉਮੈ ਸਾਕਤ ਦੁਰਜਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਰੋਗ ਗਵਾਇ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਧੂ ਸਜਣਾ ॥੨੯॥ [illegible] ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬੋਲੇ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮਿ ਕਸਾਈ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ਹਰਿ ਰਤੀ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਚੋਲੇ ॥ ਹਰਿ ਜੈਸਾ ਪੁਰਖੁ ਨ ਲਭਈ ਸਭੁ ਦੇਖਿਆ ਜਗਤੁ ਮੈ ਟੋਲੇ ॥ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਮਨੁ ਅਨਤ ਨ ਕਾਹੂ ਡੋਲੇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਗੁਲ ਗੋਲੇ ॥੩੦॥

ਜਾ ਗਲਿ ਲਾਮਦਿ ਦੇਲੋਗਾ ਗੁਰਮੁਖ ਮਲਾਵੈ ਆਪਣਾ

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਤੇ ਸੇਈ ਜਿ ਮੁਖੁ ਨ ਮੋੜੰਨਿ ਜਿਨੀ ਸਿਞਾਤਾ ਸਾਂਈ ॥ ਝੜਿ ਝੜਿ ਪਵਦੇ ਕਚੇ ਬਿਰਹੀ ਜਿਨਾ ਕਾਰਿ ਨ ਆਈ ॥੧॥ ਧਣੀ ਵਿ

ਧੁਨਿ ਪਾਟ ਪਟੰਬਰ ਭਾਹੀ ਸੇਤੀ ਜਾਲੇ ॥ ਧੂੜੀ ਵਿਚਿ ਲੁਡੰਦੜੀ ਸੋਹਾਂ ਨਾਨਕ ਤੈ ਸਹ ਨਾਲੇ ॥੨॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਅਰਾਧੀਐ ਨਾਮਿ ਰੰਗਿ ਬੈਰਾਗੁ ॥
ਜੀਤੇ ਪੰਚ ਬੈਰਾਈਆ ਨਾਨਕ ਸਫਲ ਮਾਰੂ ਇਹੁ ਰਾਗੁ ॥੩॥ ਜਾਂ ਮੂੰ ਇਕੁ ਤ ਲਖ ਤਉ ਜਿਤੀ ਪਿਨਣੇ ਦਰਿ ਕਿਤੜੇ ॥ ਬਾਮਣੁ ਬਿਰਥਾ ਗਇਓ ਜਨੰ
ਮੁ ਜਿਨਿ ਕੀਤੋ ਸੋ ਵਿਸਰੇ ॥੪॥ ਸੋਰਠਿ ਸੋ ਰਸੁ ਪੀਜੀਐ ਕਬਹੂ ਨ ਫੀਕਾ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਨ ਗਾਈਅਹਿ ਦਰਗਹ ਨਿਰਮਲ ਸੋਇ ॥
੫॥ ਜੋ ਪ੍ਰਭਿ ਰਖੇ ਆਪਿ ਤਿਨ ਕੋਇ ਨ ਮਾਰਈ ॥ ਅੰਦਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸਦਾ ਗੁਣ ਸਾਰਈ ॥ ਏਕਾ ਟੇਕ ਅਗੰਮ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਧਾਰਈ ॥ ਲਗਾ
ਰੰਗੁ ਅਪਾਰੁ ਕੋ ਨ ਉਤਾਰਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਸਹਜਿ ਸੁਖੁ ਸਾਰਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਰਿਦੈ ਉਰਿ ਹਾਰਈ ॥੬॥ ਕਰੇ ਸੁ ਚੰਗਾ ਮਾਨੁ
ਦੁਯੀ ਗਣਤ ਲਾਹਿ ॥ ਅਪਣੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ਆਪੇ ਲੈਹੁ ਲਾਇ ॥ ਜਨ ਦੇਹੁ ਮਤੀ ਉਪਦੇਸੁ ਵਿਚਹੁ ਭਰਮੁ ਜਾਇ ॥ ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ
ਲੇਖੁ ਸੋਈ ਸਭ ਕਮਾਇ ॥ ਸਭੁ ਕਛੁ ਤਿਸ ਦੈ ਵਸਿ ਦੂਜੀ ਨਾਹਿ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਅਨਦ ਭਏ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਮੰਨਿ ਰਜਾਇ ॥੭॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਜਿ
ਨ ਸਿਮਰਿਆ ਸੇਈ ਭਏ ਨਿਹਾਲ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਣਾ ਕਾਰਜੁ ਆਵੈ ਰਾਸਿ ॥੮॥ ਪਾਪੀ ਕਰਮ ਕਮਾਵਦੇ ਕਰਦੇ ਹਾਏ ਹਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿ
ਉ ਮਥਨਿ ਮਾਧਾਣੀਆ ਤਿਉ ਮਥੇ ਧ੍ਰਮ ਰਾਇ ॥੯॥ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਨਿ ਸਾਜਨਾ ਜਨਮ ਪਦਾਰਥੁ ਜੀਤਿ ॥ ਨਾਨਕ ਧਰਮ ਐਸੇ ਚਵਹਿ ਕੀਤੋ ਭ
ਵਨੁ ਪੁਨੀਤ ॥੧੦॥ ਖੁਭੜੀ ਕੁਥਾਇ ਮਿਠੀ ਗਲਣਿ ਕੁਮੰਤ੍ਰੀਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਉਬਰੇ ਜਿਨਾ ਭਾਗੁ ਮਥਾਹਿ ॥੧੧॥ ਸੁਤੜੇ ਸੁਖੀ ਸਵੰ
ਨਿ ਜੋ ਰਤੇ ਸਹ ਆਪਣੈ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਵਿਛੋਹਾ ਧਣੀ ਸਉ ਅਠੇ ਪਹਰ ਲਵੰਨ੍ਹਿ ॥ ਸੁਤੜੇ ਅਸੰਖ ਮਾਇਆ ਝੂਠੀ ਕਾਰਣੇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇ ਜਾਗੰਨਿ ਜਿ
ਰਸਨਾ ਨਾਮੁ ਉਚਾਰਣੇ ॥੧੨॥ ਮ੍ਰਿਗ ਤਿਸਨਾ ਪੇਖਿ ਭੁਲਣੇ ਵੁਠੇ ਨਗਰ ਗੰਧ੍ਰਬ ॥ ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਅਰਾਧਿਆ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਤਨਿ ਫਬ ॥੧੩॥
ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਣ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸੰਮ੍ਰਥ ਪੁਰਖੁ ਅਪਾਰੁ ॥ ਜਿਸਹਿ ਉਧਾਰੇ ਨਾਨਕਾ ਸੋ ਸਿਮਰੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ॥੧੪॥ ਦੂਜੀ ਛੋਡਿ
ਕੁਵਾਟੜੀ ਇਕਸ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਵੀਂ ਨਾਨਕਾ ਵਹਣਿ ਲੁੜ੍ਹੰਦੜੀ ਜਾਇ ॥੧੫॥ ਤਿਹਟੜੇ ਬਾਜਾਰ ਸਉਦਾ ਕਰਨਿ ਵਣਜਾ
ਰਿਆ ॥ ਸਚੁ ਵਖਰੁ ਜਿਨੀ ਲਦਿਆ ਸੇ ਸਚੜੇ ਪਾਸਾਰ ॥੧੬॥ ਪੰਥਾ ਪ੍ਰੇਮ ਨ ਜਾਣਈ ਭੂਲੀ ਫਿਰੈ ਗਵਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਬਿਸਰਾਇ
ਕੈ ਪਉਦੇ ਨਰਕਿ ਅੰਧਿਆਰ ॥੧੮॥ ਮਾਇਆ ਮਨਹੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਮਾਂਗੈ ਦੰਮਾਂ ਦੰਮ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਈ ਨਾਨਕ ਨਹੀ ਕਰੰਮਿ ॥੧੯॥ ਤਿ
ਚਰੁ ਮੂਲਿ ਨ ਥੁੜੀਂਦੋ ਜਿਚਰੁ ਆਪਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ॥ ਸਬਦੁ ਅਖੁਟੁ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕਾ ਖਾਹਿ ਖਰਚਿ ਧਨੁ ਮਾਲੁ ॥੨੦॥ ਖੰਭ ਵਿਕਾਂਦੜੇ ਜੇ ਲਹਾਂ ਘਿੰ
ਨਾ ਸਾਵੀ ਤੋਲਿ ॥ ਤੰਨਿ ਜੜਾਂਈ ਆਪਣੈ ਲਹਾਂ ਸੁ ਸਜਣੁ ਟੋਲਿ ॥੨੧॥ ਸਜਣੁ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਸਿਰਿ ਸਾਹਾਂ ਦੈ ਸਾਹੁ ॥ ਜਿਸੁ ਪਾਸਿ ਬਹਿਠਿ
ਆ ਸੋਹੀਐ ਸਭਨਾ ਦਾ ਵੇਸਾਹੁ ॥੨੨॥

੧ ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੯ ੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗੁਨ ਗੋਬਿੰਦ ਗਾਇਓ ਨਹੀ ਜਨਮੁ ਅਕਾਰਥ ਕੀਨੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਜੁ ਮਨਾ ਜਿਹ ਬਿਧਿ ਜਲ ਕਉ ਮੀਨੁ ॥੧॥ ਬਿਖਿਅਨ ਸਿਉ ਕਾਹੇ ਰਚਿ
ਓ ਨਿਮਖ ਨ ਹੋਹਿ ਉਦਾਸੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਜੁ ਹਰਿ ਮਨਾ ਪਰੈ ਨ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸ ॥੨॥ ਤਰਨਾਪੋ ਇਉ ਹੀ ਗਇਓ ਲੀਓ ਜਰਾ ਤਨੁ ਜੀਤਿ ॥ ਕਹੁ
ਨਾਨਕ ਭਜੁ ਹਰਿ ਮਨਾ ਅਉਧ ਜਾਤੁ ਹੈ ਬੀਤਿ ॥੩॥ ਬਿਰਧਿ ਭਇਓ ਸੂਝੈ ਨਹੀ ਕਾਲੁ ਪਹੂਚਿਓ ਆਨਿ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਨਰ ਬਾਵਰੇ ਕਿਉ ਨ
ਭਜੈ ਭਗਵਾਨੁ ॥੪॥ ਧਨੁ ਦਾਰਾ ਸੰਪਤਿ ਸਗਲ ਜਿਨਿ ਅਪੁਨੀ ਕਰਿ ਮਾਨਿ ॥ ਇਨ ਮੈ ਕਛੁ ਸੰਗੀ ਨਹੀ ਨਾਨਕ ਸਾਚੀ ਜਾਨਿ ॥੫॥ ਪਤਿਤ
ਉਧਾਰਨ ਭੈ ਹਰਨ ਹਰਿ ਅਨਾਥ ਕੇ ਨਾਥ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਜਾਨੀਐ ਸਦਾ ਬਸਤੁ ਤੁਮ ਸਾਥਿ ॥੬॥ ਤਨੁ ਧਨੁ ਜਿਹ ਤੋ ਕਉ ਦੀਓ
ਤਾਂ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ਨ ਕੀਨ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਨਰ ਬਾਵਰੇ ਅਬ ਕਿਉ ਡੋਲਤ ਦੀਨ ॥੭॥ ਤਨੁ ਧਨੁ ਸੰਪੈ ਸੁਖ ਦੀਓ ਅਰੁ ਜਿਹ ਨੀ
ਕੇ

ਰੇਖਿਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨਿ ਰੇ ਮਨਾ ਨਾਮਿ ਮੁਕਤਿ ਕਾਹਿ ਨ ਰਾਮ ॥ ॥੮॥ ॥
ਸਭ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਰਾਮੁ ਹੈ ਦੂਸਰ ਨਾਹਿਨ ਕੋਇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨਿ ਰੇ ਮਨਾ ਤਿਹ ਸਿਮਰਤ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥੯॥ ਜਿਹ ਸਿਮਰਤ ਗਤਿ ਪਾਈਐ ਤਿ
ਹ ਭਜੁ ਰੇ ਤੈ ਮੀਤ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨਿ ਰੇ ਮਨਾ ਅਉਧ ਘਟਤ ਹੈ ਨੀਤ ॥੧੦॥ ਪਾਂਚ ਤਤ ਕੋ ਤਨੁ ਰਚਿਓ ਜਾਨਹੁ ਚਤੁਰ ਸੁਜਾਨੁ ॥ ਜਿਹ ਤੇ ਉਪ
ਜਿਓ ਨਾਨਕਾ ਲੀਨ ਤਾਹਿ ਮੈ ਮਾਨੁ ॥੧੧॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਮੈ ਹਰਿ ਜੂ ਬਸੈ ਸੰਤਨ ਕਹਿਓ ਪੁਕਾਰਿ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਭਜੁ ਮਨਾ ਭਉ ਨਿਧਿ ਉਤਰਹਿ ਪਾਰਿ
॥੧੨॥ ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਜਿਹ ਪਰਸੈ ਨਹੀ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨਿ ਰੇ ਮਨਾ ਸੋ ਮੂਰਤਿ ਭਗਵਾਨੁ ॥੧੩॥ ਉਸਤਤਿ ਨਿੰਦਿਆ ਨਾਹਿ ਜਿਹਿ ਕੰ
ਚਨ ਲੋਹ ਸਮਾਨਿ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨਿ ਰੇ ਮਨਾ ਮੁਕਤਿ ਤਾਹਿ ਤੈ ਜਾਨਿ ॥੧੪॥ ਹਰਖੁ ਸੋਗੁ ਜਾ ਕੈ ਨਹੀ ਬੈਰੀ ਮੀਤ ਸਮਾਨਿ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨਿ ਰੇ ਮਨਾ
ਮੁਕਤਿ ਤਾਹਿ ਤੈ ਜਾਨਿ ॥੧੫॥ ਭੈ ਕਾਹੂ ਕਉ ਦੇਤ ਨਹਿ ਨਹਿ ਭੈ ਮਾਨਤ ਆਨਿ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨਿ ਰੇ ਮਨਾ ਗਿਆਨੀ ਤਾਹਿ ਬਖਾਨਿ ॥੧੬॥ ਜਿਹ ਬਿਖਿ
ਆ ਸਗਲੀ ਤਜੀ ਲੀਓ ਭੇਖ ਬੈਰਾਗ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨਿ ਰੇ ਮਨਾ ਤਿਹ ਨਰ ਮਾਥੈ ਭਾਗੁ ॥੧੭॥ ਜਿਹਿ ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ਤਜੀ ਸਭ ਤੇ ਭਇਓ
ਉਦਾਸੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨਿ ਰੇ ਮਨਾ ਤਿਹ ਘਟਿ ਬ੍ਰਹਮ ਨਿਵਾਸੁ ॥੧੮॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਾਨੀ ਹਉਮੈ ਤਜੀ ਕਰਤਾ ਰਾਮੁ ਪਛਾਨਿ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਵਹੁ ਮੁ
ਕਤਿ ਨਰੁ ਇਹ ਮਨ ਸਾਚੀ ਮਾਨੁ ॥੧੯॥ ਭੈ ਨਾਸਨ ਦੁਰਮਤਿ ਹਰਨ ਕਲਿ ਮੈ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ॥ ਨਿਸਿ ਦਿਨੁ ਜੋ ਨਾਨਕ ਭਜੈ ਸਫਲ ਹੋਹਿ ਤਿਹ
ਕਾਮ ॥੨੦॥ ਜਿਹਬਾ ਗੁਨ ਗੋਬਿੰਦ ਭਜਹੁ ਕਰਨ ਸੁਨਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨਿ ਰੇ ਮਨਾ ਪਰਹਿ ਨ ਜਮ ਕੈ ਧਾਮ ॥੨੧॥ ਜੋ ਪ੍ਰਾਨੀ
ਮਮਤਾ ਤਜੈ ਲੋਭ ਮੋਹ ਅਹੰਕਾਰ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਆਪਨ ਤਰੈ ਅਉਰਨ ਲੇਤ ਉਧਾਰ ॥੨੨॥ ਜਿਉ ਸੁਪਨਾ ਅਰੁ ਪੇਖਨਾ ਐਸੇ ਜਗ ਕਉ ਜਾਨਿ
॥ ਇਨ ਮੈ ਕਛੁ ਸਾਚੋ ਨਹੀ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਭਗਵਾਨ ॥੨੩॥ ਨਿਸ ਦਿਨੁ ਮਾਇਆ ਕਾਰਨੇ ਪ੍ਰਾਨੀ ਡੋਲਤ ਨੀਤ ॥ ਕੋਟਨ ਮੈ ਨਾਨਕ ਕੋਊ ਨਾਰਾਇ
ਨੁ ਜਿਹ ਚੀਤਿ ॥੨੪॥ ਜੈਸੇ ਜਲ ਤੇ ਬੁਦਬੁਦਾ ਉਪਜੈ ਬਿਨਸੈ ਨੀਤ ॥ ਜਗ ਰਚਨਾ ਤੈਸੇ ਰਚੀ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨਿ ਮੀਤ ॥੨੫॥ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਛੂ
ਨ ਚੇਤਈ ਮਦਿ ਮਾਇਆ ਕੈ ਅੰਧੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਜਨ ਪਰਤ ਤਾਹਿ ਜਮ ਫੰਧ ॥੨੬॥ ਜਉ ਸੁਖ ਕਉ ਚਾਹੈ ਸਦਾ ਸਰਨਿ ਰਾਮ
ਕੀ ਲੇਹ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨਿ ਰੇ ਮਨਾ ਦੁਰਲਭ ਮਾਨੁਖ ਦੇਹ ॥੨੭॥ ਮਾਇਆ ਕਾਰਨਿ ਧਾਵਹੀ ਮੂਰਖ ਲੋਗ ਅਜਾਨ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ
ਹਰਿ ਭਜਨ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਸਿਰਾਨ ॥੨੮॥ ਜੋ ਪ੍ਰਾਨੀ ਨਿਸਿ ਦਿਨੁ ਭਜੈ ਰੂਪ ਰਾਮ ਤਿਹ ਜਾਨੁ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਅੰਤਰੁ ਨਹੀ ਨਾਨਕ ਸਾਚੀ ਮਾਨੁ ॥
੨੯॥ ਏਕ ਭਗਤਿ ਭਗਵਾਨ ਜਿਹ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕੈ ਨਾਹਿ ਮਨਿ ॥ ਜੈਸੇ ਸੂਕਰ ਸੁਆਨ ਨਾਨਕ ਮਾਨੋ ਤਾਹਿ ਤਨੁ ॥੩੦॥ ਨਰ ਚਾਹਤ ਕਛੁ ਅਉਰ ਅਉਰੈ ਕੀ ਅ
ਉਰੈ ਭਈ ॥ ਚਿਤਵਤ ਰਹਿਓ ਠਗਉਰ ਨਾਨਕ ਫਾਸੀ ਗਲਿ ਪਰੀ ॥੩੧॥ ਤੀਰਥ ਬਰਤ ਅਰੁ ਦਾਨ ਕਰਿ ਮਨ ਮੈ ਧਰੈ ਗੁਮਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਿ
ਹਫਲ ਜਾਤ ਤਿਹ ਜਿਉ ਕੁੰਚਰ ਇਸਨਾਨੁ ॥੩੨॥ ਮਨੁ ਮਾਇਆ ਮੈ ਫਧਿ ਰਹਿਓ ਬਿਸਰਿਓ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਮੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭ
ਜਨ ਜੀਵਨ ਕਉਨੇ ਕਾਮ ॥੩੩॥ ਪ੍ਰਾਨੀ ਰਾਮੁ ਨ ਚੇਤਈ ਮਦਿ ਮਾਇਆ ਕੈ ਅੰਧੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਜਨ ਬਿਨੁ ਪਰਤ ਤਾਹਿ ਜਮ ਫੰਧ ॥੩੪॥ ਸੁਖ ਮੈ
ਬਹੁ ਸੰਗੀ ਭਏ ਦੁਖ ਮੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕੋਇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਜੁ ਮਨਾ ਅੰਤਿ ਸਹਾਈ ਹੋਇ ॥੩੫॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਭਰਮਤ ਫਿਰਿਓ ਮਿਟਿਓ ਨ ਜਮ ਕੋ
ਤ੍ਰਾਸੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਜੁ ਮਨਾ ਨਿਰਭੈ ਪਾਵਹਿ ਬਾਸੁ ॥੩੬॥ ਜਤਨ ਬਹੁਤੁ ਮੈ ਕਰਿ ਰਹਿਓ ਮਿਟਿਓ ਨ ਮਨ ਕੋ ਮਾਨੁ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਸਿਉ ਨਾਨ
ਕ ਫਧਿਓ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਭਗਵਾਨ ॥੩੭॥ ਬਾਲ ਜੁਆਨੀ ਅਰੁ ਬਿਰਧਿ ਫੁਨਿ ਤੀਨਿ ਅਵਸਥਾ ਜਾਨਿ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਜਨ ਬਿਨੁ ਬਿਰਥਾ ਸਭ
ਹੀ ਮਾਨੁ ॥੩੮॥ ਕਰਣੋ ਹੁਤੋ ਸੁ ਨਾ ਕੀਓ ਪਰਿਓ ਲੋਭ ਕੈ ਫੰਧ ॥ ਨਾਨਕ ਸਮਿਓ ਰਮਿ ਗਇਓ ਅਬ ਕਿਉ ਰੋਵਤ ਅੰਧ ॥੩੯॥ ਮਨੁ ਮਾਇਆ ਮੈ
ਰਮਿ ਰਹਿਓ ਨਿਕਸਤ ਨਾਹਿਨ ਮੀਤ ॥ ਨਾਨਕ ਮੂਰਤਿ ਚਿਤ੍ਰ ਜਿਉ ਛਾਡਤ ਨਾਹਿਨ ਭੀਤਿ ॥੪੦॥ ਜਤਨ ਬਹੁਤ ਸੁਖ ਕੇ ਕੀਏ ਦੁਖ ਕੋ ਕੀਓ ਨ ਕੋ
ਇ ॥

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨਿ ਰੇ ਮਨਾ [illegible] ਭਾਵੈ ਸੋ ਹੋਇ ॥੪੧॥ ਸੁਆਮੀ ਕੋ ਗ੍ਰਿਹੁ ਜਿਉ ਸਦਾ ਸੁਆਨ ਤਜਤ ਨਹੀ ਨਿਤ ॥ ਨਾਨਕ ਇਹ ਬਿਧਿ ਹਰਿ ਭਜਉ ਇਕ
ਮਨਿ ਹੁਇ ਇਕ ਚਿਤਿ ॥੪੨॥ ਜਗਤੁ ਭਿਖਾਰੀ ਫਿਰਤੁ ਹੈ ਸਭ ਕੋ ਦਾਤਾ ਰਾਮੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮਨ ਸਿਮਰ ਤਿਹ ਪੂਰਨ ਹੋਵਹਿ ਕਾਮ ॥੪੩॥ ਝੂਠੈ ਮਾਨ
ਕਹਾ ਕਰੈ ਜਗੁ ਸੁਪਨੈ [illegible] ਇਨ ਮੈ ਕਛੁ ਤੇਰੋ ਨਹੀ ਨਾਨਕ ਕਹਿਓ ਬਖਾਨਿ ॥੪੪॥ ਗਰਬੁ ਕਰਤ ਹੈ ਦੇਹ ਕੋ ਬਿਨਸੈ ਛਿਨ ਮੈ ਮੀ-
ਤ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਾਨੀ ਹਰਿ [illegible] ਕਹਿਓ ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਜਗੁ ਜੀਤਿ ॥੪੫॥ ਜਿਹ ਘਟਿ ਸਿਮਰਨੁ ਰਾਮ ਕੋ ਸੋ ਨਰੁ ਮੁਕਤਾ ਜਾਨੁ ॥ ਤਿਹ ਨਰ ਹਰਿ ਅੰਤ-
ਰੁ ਨਹੀ ਨਾਨਕ ਸਾਚੀ [illegible]ਨੁ ॥੪੬॥ ਸਿਰੁ ਕੰਪਿਓ ਪਗ ਡਗਮਗੇ ਨੈਨ ਜੋਤਿ ਤੇ ਹੀਨ ॥ ਕਹਿ ਨਾਨਕ ਇਹ ਗਤਿ ਭਈ ਤਊ ਨ ਹਰਿ ਰਸਿ ਲੀਨ ॥
੪੭॥ ਨਿਜ ਕਰਿ ਦੇਖਿਓ [illegible] ਜਗਤ ਮੈ ਕੋ ਕਾਹੂ ਕੋ ਨਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਥਿਰੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਹੈ ਤਿਹ ਰਾਖਹੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥੪੮॥ ਜਗ ਰਚਨਾ ਸਭ ਝੂਠ ਹੈ
ਜਾਨਿ ਲੇਹੁ ਰੇ ਮੀਤ ॥ ਕ[illegible]ਨਕ ਥਿਰੁ ਨਾ ਰਹੈ ਜਿਉ ਬਾਲੂ ਕੀ ਭੀਤਿ ॥੪੯॥ ਰਾਮੁ ਗਇਓ ਰਾਵਨੁ ਗਇਓ ਜਾ ਕੋ ਬਹੁ ਪਰਵਾਰੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾ-
ਨਕ ਥਿਰੁ ਕਛੁ ਨਹੀ ਸੁਪ[illegible]ਉ ਸੰਸਾਰੁ ॥੫੦॥ ਚਿੰਤਾ ਤਾ ਕੀ ਕੀਜੀਐ ਜੋ ਅਨਹੋਨੀ ਹੋਇ ॥ ਇਹੁ ਮਾਰਗੁ ਸੰਸਾਰ ਕੋ ਨਾਨਕ ਥਿਰੁ ਨਹੀ ਕੋਇ ॥
੫੧॥ ਜੋ ਉਪਜਿਓ [illegible] ਬਿਨਸੈ ਹੈ ਪਰੋ ਆਜੁ ਕੈ ਕਾਲਿ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ਲੈ ਛਾਡਿ ਸਗਲ ਜੰਜਾਲ ॥੫੨॥ ਬਲੁ ਛੁਟਕਿਓ ਬੰਧਨ

ਦੋਹਰਾ

ਪਰੇ ਕਛੂ ਨ ਹੋਤ [illegible] ਉਪਾਇ ॥ ਕਹਿ ਨਾਨਕ ਅਬ ਓਟ ਹਰਿ ਗਜ ਜਿਉ ਹੋਹਿ ਸਹਾਇ ॥੫੩॥ ਮਃ ੧੦ ॥ ਬਲੁ ਹੂਆ ਬੰਧਨ ਛੁਟੇ ਸ-
ਭੁ ਕਛੁ ਹੋਤ ਉਪਾਇ ॥ [illegible] ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੁਮਰੈ ਹਾਥ ਮੈ ਤੁਮ ਹੀ ਹੋਤ ਸਹਾਇ ॥੫੪॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਉਰ ਮੈ ਗਹਿਓ ਜਾ ਕੈ ਸਮ ਨਹੀ ਕੋਇ ॥ ਜਿਹ ਸਿਮ-
ਰਤਿ ਸੰਕਟ ਮਿਟੈ ਦਰਸੁ ਤੁਹਾਰੋ ਹੋਇ ॥੫੫॥ ਸੰਗ ਸਖਾ ਸਭ ਤਜਿ ਗਏ ਕੋਊ ਨ ਨਿਬਹਿਓ ਸਾਥਿ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਇਹ ਬਿਪਤਿ ਮੈ ਟੇਕ
ਏਕ ਰਘੁਨਾਥ ॥੫੬॥ ਨਾਮੁ ਰਹਿਓ ਸਾਧੂ ਰਹਿਓ ਰਹਿਓ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਇਹ ਜਗਤ ਮੈ ਕਿਨ ਜਪਿਓ ਗੁਰ ਮੰਤੁ ॥੫੭॥

ਮਃ ੧ ॥੩੩॥ ਮਃ ੩ ॥੬੭॥ ਮਃ ੪ ॥੩੦॥ ਮਃ ੫ ॥੨੨॥ ਮਃ ੯ ॥੫੭॥ ਇਕਤ੍ਰ ਜੁਮਲਾ ੨੦੯ ॥ ਜੋੜ

ਮੁੰਦਾਵਣੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਥਾਲ ਵਿਚਿ ਤਿੰਨਿ ਵਸਤੂ ਪਈਓ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਵੀਚਾਰੋ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਪਾਇਓ ਜਿਸ ਕਾ ਸਭਸੁ ਅਧਾਰੋ ॥ ਜੇ ਕੋ ਖਾਵੈ
ਜੇ ਕੋ ਭੁੰਚੈ ਤਿਸ ਕਾ ਹੋ[illegible] ਉਧਾਰੋ ॥ ਏਹ ਵਸਤੁ ਤਜੀ ਨਹ ਜਾਈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਰਖੁ ਉਰਿ ਧਾਰੋ ॥ ਤਮ ਸੰਸਾਰੁ ਚਰਨ ਲਗਿ ਤਰੀਐ ਸਭੁ ਨਾਨਕ ਬ੍ਰ-
ਹਮ ਪਸਾਰੋ ॥੧॥ ਸਲੋ[illegible] ਮਃ ੫ ॥ ਤੇਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਤੋ ਨਾਹੀ ਮੈਨੋ ਜੋਗੁ ਕੀਤੋਈ ॥ ਮੈ ਨਿਰਗੁਣਿਆਰੇ ਕੋ ਗੁਣੁ ਨਾਹੀ ਆਪੇ ਤਰਸੁ ਪਇਓਈ ॥ ਤਰ-
ਸੁ ਪਇਆ ਮਿਹਰਾਮਤਿ [illegible] ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਜਣੁ ਮਿਲਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਤਾਂ ਜੀਵਾਂ ਤਨੁ ਮਨੁ ਥੀਵੈ ਹਰਿਆ ॥੧॥੨॥ ਮਃ ੧ ॥੬੮॥

ਮਃ ੩ ॥੩੦॥ ਮਃ ੫ ॥ [illegible] ॥ ਮਃ ੯ ॥੫੭॥ ਜੁਮਲਾ ੨੧੧ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਜਿਤੁ ਦਰਿ ਲਖ ਮੁਹੰਮ[illegible] ਲਖ ਬ੍ਰਹਮੇ ਬਿਸਨ ਮਹੇਸ ॥ ਲਖ ਲਖ ਰਾਮ ਵਡੀਰੀਅਹਿ ਲਖ ਰਾਹੀ ਲਖ ਵੇਸ ॥ ਲਖ ਲਖ ਉਥੈ ਜਤੀ ਹੈ ਸਤੀ ਤੇ
ਸੰਨਿਆਸਾ ॥ ਲਖ ਲਖ ਉਥੈ ਗੋਰਖਾ ਲਖ ਲਖ ਨਾਥਾ ਨਾਥ ॥ ਲਖ ਲਖ ਉਥੈ ਆਸਨਾ ਗੁਰ ਚੇਲੇ ਰਹਰਾਸਿ ॥ ਲਖ ਲਖ ਦੇਵੀ ਦੇਵਤੇ ਦਾਨੋ
ਲਖ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਲਖ ਪੀ[illegible] ਪੈਕੰਬਰ ਅਉਲੀਏ ਲਖ ਕਾਜੀ ਮੁਲਾ ਸੇਖ ॥ ਕਿਸੈ ਸਾਂਤਿ ਨ ਆਈਆ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਉਪਦੇਸੁ ॥ ਜਪ ਤਪ ਕਸਿ
ਧਮ ਗਣਤੇ ਕੇਤੇ ਲਖ ਅਪਾਰ ॥ ਏਤਾ ਵਿਆਪ ਵਿਝੈ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਸਬਦ ਵੀਚਾਰ ॥ ਸਿਰਨਾਵਾਂ ਏਕ ਨਾਥ ਸਤਿਨਾਮ ਕਰ
ਤਾਰੁ ॥

ਨਾਨਕਤਾਕੀਕੀਮਤਿਨਾਪਵੈਬੇਅੰਤਬੇਸੁਮਾਰ॥੧॥ਏਸੁਕਲੂੰਪੰਜਭੀਤਿਓਕਿਉਕਰਿਗਿਆਪਤਿ॥ਜੇਬੋਲਾਤਾਆਖ[..]ਐਬਾੜਿਬਾੜਿਕਰੇਬਹੁਤੁ
ਚੁਪਕਰਾਤਾਆਖੀਐਇਤੁਘਟਿਨਾਹੀਮਤਿ॥ਜੇਬਹਿਰਹਾਤਾਆਖੀਐਬੈਠਾਸਥਰੁਪਾਤਿ॥ਉਠਿਜਾਈਤਾਆ[..]ਐਛਾਰੁਗਾਇਆਸਿਰਿ
ਘਤਿ॥ਜੇਕਰਿਨਿਵਾਤਾਆਖੀਐਡਰਦਾਕਰੈਭਗਤਿ॥ਕਾਈਗਲੀਨਮੇਵਣੀਜਿਥੈਕਢਾਂਰਤਿ॥ਏਥੈਓਥੈ[..]ਕਾਕਰਤਾਰਥੈਪਾਤਿ॥੨॥
ਵਿਸਾਟਿਨਰਡੀਆਨਾਨਕਾਗਤਿਆਵਣਵਣਜਾ॥ਵ੍ਰਿਸਾਟਿਵਿਛਾਰੀਕਿਆਕਰੈਥਾਪੋਲੇਡੇਗਨੀ॥ਗਜਿਥਾਣਿਕੇ[..]ਆਰੈਗੁਰਮੁਖਰਤੈਸਤਜਿ
॥ਕੁਰਿਆਬ੍ਰਾਂਡਉਛਲੈਬੇਦਿਰਿਖਤੁਕਜਿ॥ਸਾਣਿਬਕੈਦਾਗਛਾਪੁਣੀਐਛੁਟਹੁਗੇਕਿਤੁਪਾਜਿ॥ਘਹੂ[..]ਨਾਪਗਨਾਨਕਾਛਿਸ੍ਟੇਥ
ਟੀਸਰਵਣਿਜਾ॥੩॥ ਸਲੋਕੁਮਹਲੇਪਹਲੇਕੇ੧

੧ੴਸਤਿ[..]ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਵਣੀਆਤਸਆਘਖਕਟਿਤਾਜਾਤੀਬੁਝਸੀ॥ਉਮਤਪੈਦੇਪਜਿਟੋਲਿਤਰਗਬਪਾਕਖੁਲਾਈ॥ਜੇਕਰਿਵ[..]ਛਾਲਦੇਵੀਛਿਪਰਤੀ
ਪਾਹਿ॥ਜੇਕਰਿਉਡੈਪੰਖਣੂਪਾਲੀਪਉਣੁਰਜਾਈ॥ਜੋਕਿਸੁਨੇਦਰੁਆਖੀਐਕਿਸਨੋਪੁਛਾਜਾਈ॥ਵਦ[..]ਛਾਵਦਮੇਦਨੀਤਉਮੈ
ਕਰਿਕਰਿਜਾਈ॥ਪੁਛੇਰਹੇਬੇਦਮੈਲੇਖੇਅੰਤੁਨਪਾਈ॥ਛਚਕਤੇਬਾਪੁਛੀਅਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਈ॥ਨਵਖੰਡਪੁਛੇਮੇਦਨੀਇ
ਕਣੁਇਕਤੁਵਰਾਉ॥ਸਾਇਗੁਸਭੁਛੰਡੋਲਿਆਬੇਧਿਬਾਦਿਲਹਰੀਆਉਨਦੀਆਨਾਏਦਸਿਆਅਠਸਠੀਰਥਨਾਈ॥ਵਣਸ੍ਰਿਣ
ਦ੍ਰਿਭਵਣਿਦਸਿਆਕਉਣੁਮਿਣਾਖਣਈ॥ਸਪਤਪਤਾਲਾਦੇਖਿਆਅਸਮਾਣੀਅਸਮਾਣਾ॥ਨਾਨਕਬਉਕ[..]ਸੀਜਿਨਿਲੈਸਚੁਰਤੈਈਅ
ਣਾ॥੧॥ਵੀਰਸਲਾਮਾਲੇਖਘਰਾਖਾਣਾਈਸਚੁਰਉਮਾਦਰਗਹਕਿਤਦੇਸੇਖੰਨੇਭਵੀਜੈਲੋਹੈਜੋਹੁਕਮੀਮੈਲੈਸੁਖਪਾਈ॥ਨਾਨਕਸਚੇਨਾਮ
ਬਿਨੁਬਪਾਦੁਖਸਤਾਈ॥੨॥ਖਾਲਕਕੁਸੁਭਾਨਗੋਰਨਿਮਾਣੀਅੰਧਗੀ॥ਕੂਦਰਤਕੇਤੀਸਦਾਆਏਤੁਕਮ[..]ਸਤੇਕੁਦਰਤਿਕੇਅਉਗਾਨ॥
ਤਰਗਮਰਖੂੰਜਾਛਡਵੀਆਖਨੇਤਬਕਮਾਨਾ॥ਸਾਗਰਸਿਪਾਆਤਸੀਪੰਵਨਗਲੀਜੰਜੀਰਾ॥ਹੁਕਮੀਥੰ[..]ਆਨਿੰਦਕਜਿਉਬੇਪੀ
ਰਾ॥ਨਾਨਕਦਰਗਹਮੰਨੀਐਸਚਨਾਮੁਕਲਪੀਰਾ॥੩॥ਜਿੰਘਾਸਿਆਲਹੁਸਰਪਹੁਰਪਹੁਸੇਘਰੁਕੀਨਾਗੋਰ॥ਪਟੇਖਉਕੂਕਰਹੇਤੁਸਮ
ਨਠੰਛੇਵੈਗਾ॥ਭੁਈਸਕੇਮੁਹਘਤੀਜੇਤਨੇਛਾਤਿਆਏਨਿਤੁਆਈ॥ਨਾਨਕਗਲਕੂੜੀਆਸਦਾਏਕ[..]ਈ॥੪॥ਗੁਨਾਹੀਬੀਨਿ
ਠਲਾਏਆਜੇਤੇਕੀਏਬਿਕਾਰ॥ਗੁਨਾਹਾਸੰਦੀਪੋਟਲੀਹੁਕਨਸਕਾਉਗਾ॥ਅਗੈਭੂਗਰਪੁੰਧਲੀਪਿਛੈ[..]ਜੰਦਾਰੁ॥ਅਗੈਸਾਗਰਅ
ਤਸੀਕਿਉਕਰਿਉਤਰਾਪਾਰਾ॥ਕਉਣੁਏਮਾਰਹਿਸੀਸਚਢ਼ਵਰਖਨਿਜਿਉਅੰਗਿਆਰ॥ਨਾਨਕਕਿਥੈਛੁਟੀਐਤੁਕਮੀਹੋਵੈਮਾਰ॥੫॥ਪਾਰ
ਸਮੇਕਰਨੇਅਉਗਣੀਅੰਧਘੋਰੁਅੰਧਿਆਰੁ॥ਗੁਰਨੀਰੋਲੁਪੀਣੀਐਨਾਸੀਗੰਧਰੁਬਾਰੁ॥ਜੀਭਕਟਾਏਕਉਲੀ[..]ਸਚੁਵਿਸਾਰਣਹਾਰੁ॥ਕੋ
ਪਰਉਤੈਨਾਰਛਲੀਕਾਲੁ[..]ਕਰੈਪੁਕਾਰ॥ਤਿਸਨਾਰਥਿਨਸਕਈਥੋਪੀਰਗਉਰਾ॥ਅਵਗੁਣਗੁਣੀਬਖਸੀਅ[..]ਨਕਸੋਈਸਾਰ॥੬॥ਜਿਉ
ਤਿਲਤਾਵਣਪੀੜੀਅਹਿਪਿੰਏਤੇਦਲਵਾਈ॥ਕਾਗਲਵਾਂਗੀਕੁਟੀਅਹਿਗਲੀਏਸੌਨੁਚਵਾਈ॥ਲੋ[..]ਗੁਤਾਈਐਭਖੈਤੈਬਿਲ
ਲਾਈ॥ਸੀਨੀਪਕਾਵਿਚਵਾਈਐਅਗਿਗਣਿਵੀਚਾਰੁ॥ਪਣੀਅਗੁਮਾਰੈਤਿਤੁਤਾਲਿਜਿਉਕਹੈਲੁਵਾਰੁ॥ਨਾਨਕਸਚੇਨਾਮੁਬਿਨੁਨਾਉਰ
ਵਾਰਨਪਾਰ॥੭॥ਪੈਰੀਕਡੈਸਾਰਦੇਸਿਰੁਤਪੈਅਕਾਸੁਮਪੋਤਾਲੋਪਾਤਿਉਤਰੈਪਰਝੈਰਤਾਆਸਾਥੰਮਾਨਾਲਿਜਾਈਐਕੋਇਟਨਆਵੈਪਾ
ਸਿ॥ਛੀਛਿਰਿਲਾਏਵਿਛੋੜੀਐ[..]ਕਰੈਦੇਗੀ[..]ਅਉਗਣਆਰੇਨਾਨਕਾਸੋਵੇਕੋਟੀਵਾਰ॥੮॥ਛੁਠੀਅੰਚਰਿਪਾਈਆਮਿਲੀਆ
ਅਗਨਿਜਲਾਈ॥ਬਾਲੁਰੇਤਭੁਖਾਈਐਦਿਚੈਅਗਨਜਲਾਈ॥ਅੰਦਰਿਭੁਜੈਪਾਣਜਿਉਝਕੈਤੈਬਿਲਲਾਈ॥ਆਪਬਖਸੇਨਾਨ
ਕਾ

ਕਿਸਨੁਕਹੀਐਜਾਣਿ॥ [illegible]॥ਇਆਨੀਦੈਗਮੁਕਰਬੀਐਸਭਸਿਰਿਆਈਂਭੂਗਾਖਾਣਾਪੀਣਾਪੈਨਣਾਮਨਕੀਖੁਸੀਖੁਆਰਾ॥ਮਨਬੋਲੇਖਾਂਮ
ਗੀਐਜੋਨਕੀਤਾਵਾਪਾਰੁ॥ਨਬਾਪੈਰਾਚਾਕਰੀਕਉਭੁਰਖਾਈਕਾਰਾ॥ਜੀਉਪੁਕਾਰੈਚਰਿਖਣੀਚਖਿਨਖਿਸੁਆਇਦਿਖਿਰਾ॥ਕੀਨਟੇਨਿਉ
ਗਾਈਆਮਨੁਸਰੂਣਕੂੜਿਆਰੁ॥ਨਾਮਸਾਲੋਇਣਮੁਕਰੈਅੰਧੇਦੇਸਿਗਆਰਿ॥ਇੰਦ੍ਰੀਸਭੁਜਗੁਮੇਤਿਆਬਧਾਜਮੁਦੁਆਰੁ॥ਗਲਿਕਗਿਦ
ਪਸੁਨਾਟਿਆਆਰਣ[illegible]ਤੁਲੈਡਗਾ॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਸਰਣੀਨਕੋਟਿਆਨਾਉਰਵਾਰਨਪਾਰਿ॥੧੦॥ਜਨਤਰਦੇਰਾਗੇਤੀਐਤੀਰਜਿਦੈਕਲ
ਘੂਤੁ॥ਜਿਨੇਦਾਕੁਨ[illegible]ਜਿਸਰਜੋਇਹਕੰਮਕੀਤੁ॥ਪ੍ਰੇਮੈਦਾਗੁਰੂਲਾਈਐਅਨਰਾਰਜੀਤੁਸਤਾਈ॥ਨਾਨਕਬਧਾਕਾਲਕਾਫਿਰਿ
ਫਿਰਿਆਵੈਜਾਇ[illegible]ਜਲਖਲਨੁਸਮਨਕੇਤਵੈਦਣਿਦਿਨਮਾਰਨਹਾਰੁ॥ਪਰਪਰਦੈਨੀਨਾਨਕਾਸਹੀਜੁਗਤਿਅਪਾਰੁ॥ਨਿਰੇਕਮੋਜੇ
ਹਨਿਲੋਇਣੀਰਕ[illegible]ਕਾਲੁ॥ਸਭੁਜਗਾਤਿਨਕਾਰਖੁਥੈਨਿਰਾਇਆਜਮਕਾਲੁ॥ਨਾਨਕਪਕਨਚਲਾਇਆਹੁਕਮੀਹੁਕਮਦੀ
ਡਾਗੁ॥ਇਹੁਤਨੁ[illegible]ਖਸਮਤੂੰਰਖਪਿਤੂਮਾਰ॥੧੩॥ਮਾਤਪਿਤਾਨਬੰਧਪੋਨਾਘਈਅਗੁਨਾਵੀਗੁਨਾਮਸੁਤਨਾਲਖਮੀਕਿਉ
ਕਰਿਬੰਧਾਧੀਰਾ॥[illegible]ਮੁਨਾਪਦਖਣੈਨਾਸਿਪਰਤਲਦਾਗਾ॥ਤਪੈਕਨਾਹਾਅਹਿਨਸਿਦੇਖਹੁਗੁਰਵੀਚਾਰਿ॥੧੪॥ਧਰਮੁਧਰੈ
ਸਤੁਜੀਤੁਕਰਿਜ[illegible]ਅਖਰਮਾਨਾ॥ਪੰਚਿਤਤੁਸਰਬਾਣੂਖਗੁਸਿਪਰਸਚੁਨਿਵਾਨਾ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸਚੁਮਾਨਿਦਰਗਹਪ
ਵਣਿਮਾਨੁ॥੧੫॥ਬ[illegible]ਮਾਇਣਆਖਸੀਂਵਿਦਪਣੈਮੁਖਣਾਗ॥ਕਿਸਨਕਿਸੰਦਾਘਪਣਾਜਿਤੁਕਮਲਇਅਉਤਾਰੁ॥ਜਿਉਸਾਲ
ਤਨਦਰਿਖਣੈਦੇਵਿ[illegible]ਸੰਖਾ॥ਅਖੁਠਾਹੋਇਤਿਸਭੁਮਾਰਾਸਚੁਸਦਾਬਖਸਿੰਦੁ॥੧੬॥

ਰਾਗੁਰਾਮਕਲੀ[illegible]ਮਾਲਾ ਮਹਲਾ ੧॥ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਆਸਨੁਸਾਧਿਨਿਰ[illegible]ਪੰਚਤਤਕਾਨਿਗ੍ਰਹੁਗਹੈ॥ਖੋਜੀਨਿੰਦ੍ਰਾਅਲਪਅਹਾਰੀ॥ਸਾਧਕਾਧਿੰਕੁਸਦਾਬੀਚਾਰੀ॥ਜਤੁਸੰ
ਜਮਜੁਗਤਿਬਿਚ[illegible]ਕਕਹੈਜੋਗਕੇਲਖਣ॥੧॥ਜਾਬੋਲੈਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨਾ॥ਅਹਿਨਿਸਿਜਗਰੈਧਿਆਨਾ॥ਸੁੰਨਿ
ਮੰਡਲਮਹਿਤਾੜੀਪਾ[illegible]ਦੀਕਰੈਤਮਹੋ॥ਇਨਬਿਧਿਕਰੀਜੋਗੁਰਕੀਸੇਵਾ॥ਤਾਕਉਬੰਦਾਸਿਗਲੈਦੇਵਾ॥ਜਿਹਬਾਭੇਦਨ
ਦੇਵੀਰਖਣਾ॥ਨਾ[illegible]ਗਕੇਲਖਣ॥੨॥ਤਾਮਸਾਤਿਜਨਾਲੋਭੁਜਿਨਿਆਰਿ॥ਪਚਿਅਗਨਧਾਰਿਭੀਤਰਿਜਾਰੈ॥ਅਹਿਨਿਸਿ
ਗਡੀਰਚਨਾਇ॥ਸ[illegible]ਤੂੰਪਜੈਵਰਾਤਿਜਾਇ॥ਜਾਧਨਿਵਾਜੈਬਾਪੇਚੋਰੁ॥ਜਾਮਜਗਾਤਨਲਾਗੈਤੋਰ॥ਹਰਿਬਿਨਮੰਤ
ਨਜਪੀਐਹੋਰੁ॥ਉ[illegible]ਬਲੇਜਿਨਾਕੈਜਖਣ॥ਨਾਨਕਕਹੈਜੋਗਕੇਲਖਣ॥੩॥ਪਾਚੋਇੰਦ੍ਰੀਨਕਰਿਰਾਖੈ॥ਨਿ
ਹਬਾਅਸਤਕਦੇਨਭਾਖੈ॥ਕੋਟਿਕੋਟਿਤਰਤਤਕਬੇਤਾ॥ਗਗਨਮੰਡਲਮਹਿਰਾਖੈਚੇਤਾ॥ਸਿੰਚਪਾਇਆਲਗਗਨਜ
ਰਭੈ॥ਜਾਇਇੜਾਬੇਣੀਨਜਨੁਕਰੈ॥ਸਤਪੰਚਨਉਲਗਾਰਖਣਾ॥ਨਨਕਕਹੈਜੋਗਕੇਲਖਣਾ॥੪॥ਪੂਰਬਿਚੜੈਪਜ
ਛਮਆਵੈ॥ਰਵਿਸਸਿਦੁਹਾਇਕਤਮਿਲਾਵੈ॥ਅਉਹਟਪਟਣਕੀਚੀਨੈਬਾਟ॥ਤਾਪਰਬੂਝੈਅਉਘਟ
ਘਾਟ॥ਨਉਖੰਡਦੇਖੈਪੂਰਬਪਛਮਉਤਰਦਖਣ॥ਨਾਨਕਕਹੈਜੋਗਕੇਲਖਣ॥੫॥ਜਾਹਿਤਨੁਭ
ਡਾਸੁਰਤਿਕਰਿ[illegible]॥ਪਾਇਸਚੁਜਾਇਇਕਸੁਖਾ॥ਜੁਗਤਿਜਤਨਕਰਿਸਹਜਿਸਮਾਇ॥ਜੁਗਤਵਿਹੂਣਾਦਿ
ਕਰੁਜਾਇ॥ਗਿਆਨ[illegible]ਮਧਾਣੀਨੇਤਾਨਾਮੁ॥ਇਨਬਿਧਿਜਪੀਐਕੇਵਲਰਾਮੁ॥ਰੋਲਿਬਿਰੋਲਲੀਐਜੋਮਖਣ॥

ਦੇਵੀ

ਨੈ

ਨਾਨਕਕਹੈਜੋਗਕੇਲਖਣਾ॥੬॥ਤਿਹਕਾਮਾਰਗੁਮਿਲਾਵੈਮਨੁਪੰਚਾਮਾਹਿਹੋਵੈਪਰਧਾਨੁਪੰਚਾਕਾਜੋਜਾਣੈਭੇਉ॥
ਸੋਈਕਰਤਾਸੋਈਦੇਉ॥ਅਗਮਅਗੋਚਰਜੋਵਾਚੇਜਾਣਿ॥ਬਿੰਦੈਨਵਾਗਰੰਥਧਰਿਆਣਿ॥ਸਤਸਤਾਈਸਉਦਧਿਚਾਰ॥ਦਾਬੇਆਗੈਖੋਜਦੁਆਰ॥
॥ਅਠਅਠਾਰਗਤਿਬਾਰਹਬੀਸ॥ਤਾਕੇਆਗੈਕਹਿਆਛਤੀਸ॥ਉਠੀਨਦਰਿਸਰਬੀਗੋਇ॥ਨਾਨਕਕਹੈਉਦਾਸੀਸੋਇ॥੭॥ਸੋਉਦਾਸੀਜੋਪਾਲੇ
ਉਦਾਸ॥ਗੁਰਬਾਣੀਗੁਰਮੁਖਿਕਰਿਅੰਦਰਿਵਾਸ॥ਅੰਤਰਿਨਿਸਿਦਿਨਰਹੈਜੋਗਅਭਿਆਸ॥ਪਰਮੈਅਗਨਿਲਾਵੈਪਾਸ॥ਨਿਤੁਤਨਿਦਾਤੀਆਸੈਖੁਨਿਹੋਈ
॥ਨਾਨਕਕਹੈਉਦਾਸੀਸੋਈ॥੮॥ਨਦੀਆਨਪਖਾਲੇਮਨਸਿਉਲੂਝੈ॥ਮਰਮਨਸਾਪੰਚਕਾਬੂਝੈ॥ਮਨਮਿ[illegible]ਆਵੈਗੰਠ॥ਤੀਰਥ
ਪਰਮੈਕੈਮੈਸਠਿ॥ਜਿਤਜਹਿਮੈਲੁਮਨੈਕੀਖੋਈ॥ਨਾਨਕਕਹੈਉਦਾਸੀ॥੯॥ਪਾਛੇਰੀਅੰਦਰਿਅਠਿਸਠਿਤਟਾਣ[illegible]ਜਾਣੇਪਾਟਾਅੰ
ਘਟਘਾਟਾਬਿਖਮੁਹੈਬਾਟ॥ਐਸਾਮਾਰਗੁਗੁਰਿਦਿਖਾਇਆ॥ਦਹਿਦਿਸਰੋਕਿਸਹਜਿਘਰਿਆਇਆ॥ਅਠਚਸਰੀ[illegible]ਈ॥ਨਾਨਕਕਹੈਉ
ਦਾਸੀਸੋਈ॥੧੦॥ਪ੍ਰਥਮੇਪੂਰਬਕਉਗਉਨਕਰੈ॥ਦੂਤੀਆਦਖਣਕਉਰਿਦਪਰੈ॥ਦਖਣਤੇਜੋਪਸਚਮ[illegible]ਉਤਰਪਵਣਕੀਸੋਝੀ
ਪਾਇ॥ਪਛਮਤੇਜੋਜੈਸੁਮੇਗਾ॥ਆਵੈਪਰਦਖਣਾਕੇਰੇਗਾ॥ਪੁਰੀਆਸਾਤਉਪਰਿਕਉਲਾਸਣੁ॥ਗਤੈਖੇਪ[illegible]ਕਾਆਸਣੁ॥ਜਿਨ
ਤੀਰਥਤਨੈਮਾਲਪਰੋਈ॥ਨਾਨਕਕਹੈਉਦਾਸੀਸੋਈ॥੧੧॥ਕਣਸੁਗਗਨਦੇਵਕਾਵਦਨ॥ਅਹਿਨਿਸ[illegible]ਜਸਉਣੁ॥ਗਗਨਮੰ
ਡਲਗਊਜਿਨਤਹਿਚੋਈ॥ਨਾਨਕਕਹੈਉਦਾਸੀਸੋਈ॥੧੨॥ਗੁਰਕਾਬੁਗਤਇੰਦ੍ਰੀਕਾਜਤੀ॥ਹਿਰਦੇਕਾ[illegible]ਪ੍ਰਕਾਸਤੀ॥ਦਸਵੈ
ਦਇਆਲਦਇਆਕਰਿਦਾਨੁ॥ਜੋਧਾਰਿਨਿਦੈਤਾਨਿਦਿਆਜਾਨ॥ਖਚਨਸਬਦਕਾਸਫਲਾਦੁਤ॥ਨਾਨਕ[illegible]ਈਅਉਧੂਤ॥੧੩॥
ਠੰਢਲਤਾਇਨਜਾਇਤਮਾਸੋ॥ਕੂੜੇਜਾਇਨਖੇਲੈਪਾਸੋ॥ਅੰਗੇਰੰਗੇਜਿਨੁਨਲਾਏ॥ਗੁਰਕਾਰਿ[illegible]ਣਾਏ॥ਪਰਧਾਰਜਾ
ਇਨਕੀਜੇਕਾਬਿ॥ਏਹਹੈਸਤਿਗੁਰਕੀਸਖ॥ਗੁਰਕੀਸਿਖਿਆਸੁਨਿਰੇਪੂਤ॥ਨਾਨਕਕਹੈਸੋਈਅਉਧੂ[illegible]ਸੁਗਨਦੀਪੁਠੀਤਰੈ॥
ਅਹਿਨਿਸਿਸਦਾਸਿਧਿਗੀਸਰੈ॥ਕਮਲਉਲਟੈਪਲਟੈਪਉਣੁ॥ਇਉਨਿਵਾਰੈਆਵਾਗਉਣੁ॥ਅ[illegible]ਤੁਰਾਖੈਧੰਧਾਲਾਦੇ
ਦਿਖੈਲੀਏਇਕੁਟੀਸੰਧ॥ਅਪਨੇਵਸਕਰਿਰਾਖੈਦੂਤ॥ਨਾਨਕਕਹੈਸੋਈਅਉਧੂਤ॥੧੫॥ਗਗਨਤ[illegible]ਫਰਉਡਾਵੈ॥ਅਹਿ
ਨਿਸਗੁਫੀਨੂੰਗੀਖਾਵੈ॥ਪਰਚੋਹੋਇਤਾਛਿਰਿਧਰਿਆਵੈ॥ਗਾਇਨਾਥਿਪਜੁਗਤਿਕਮਾਵੈ॥ਜੋਗੁ॥ਆ[illegible]ਇਐਸੋਗੁਸਾਇਜਮ
ਰਹੈਨਖਿਨਸੈਸੂਤ॥ਨਾਨਕਕਹੈਸੋਈਅਉਧੂਤ॥੧੬॥ਜਿਨਨਹਿਮਾਇਆਜਗੁਸੋਹਿਆ॥ਘੂਹ[illegible]ਹੈਜਾਬ੍ਰਹਮਾਦਿ
ਕਇੰਦ੍ਰਦਕਾਸਿਧਸਾਧਿਕਮੁਨਏਸ॥ਜਤੀਸਤੀਭਵਰੀਧਕਰਮੀਐਤੀਐਤਤਠਗ॥ਇੰਦ੍ਰਾਇੰਦ੍ਰਦਕਜੁਗਜੁਗਹਉਮੈਵਿ
ਤਾਧਾਗਿ॥ਦੇਵੀਦੇਵਸਬਾਇਆ॥ਸਿਧਸਾਧਿਕਮੁਨਿਧਿਆਨੁ॥ਨਾਨਕਕਾਲਜਾਲਬਸਜਾਹਿਤੇਭੂਅਸਚੈਨੀਸਾਨੁ॥੧੭॥ਸਾਸਤਬੇ
ਦਕਤੇਬਸੁਨਨਰਕਮੁਗਤੇਜਾਹਿ॥ਮਾਇਆਮੋਹੇਗੁਰਸਬਦਬਿਨੁਮਨਮੁਖਭਰਮਭੁਲਾਹਿ॥ਸੁਰਗਸਿਰਤਨੁਸੇਤਿਆ
ਸਪਤਲੋਕਪਤਾਲ॥ਆਕਾਸੀਬੈਕੁੰਠਲੋਗਸਭੈਹੈਮਾਇਆਜਾਲ॥ਜੋਸਰਨਪਰੇਨਰਹਰੀਸਕੀਸੰਤਜਨਾਪਗਰੇਨ॥ਨਾਨਕ
ਸੋਰਾਮਨੁਪਾਇਸੀਅਬਨਾਸੀਸੁਖਸੇਨ॥੧੮॥ਗੁਰਕਾਤਸਤੁਸਿਦਰਗਹੁਮੁਕਤਿਭੂਰੇਦਰਬਾਜਪਰਧੁਸਗਜੋਧਿਆਨਾਸੂ
ਖਸਰੋਵਰਮੁਕਤਵਰਦਾਤ॥ਘਾਟਿਘਾਟਿਸੋਧਿਗੁਰਦਾਨ॥ਜਪਸੁਰਸੰਜਮਗੁਰਗਿਆਨਪਦਾਰਥ॥ਗੁਰਿਅੰਤਰਿਕੁਗਤਿਖੋ
ਜਾਨ॥ਗਿਰਿਬਿਆਲੋਭਛਡੇਮਨਸੂਵਾਸਹਜਿਬਾਇਮਨੁਮਾਨਾ॥ਮੁਕਤਿਸਰੋਵਰਭਾਇਸੁਮੁਕਤਾਤਉਮਨੁਨਿਖਸਮੁਨਿਰਬਾਣ॥

ਮਹਾਸੁਗੁਰਕਦਮ
ਅਹਿਨਿਸੁਇਨ
ਦਉਣਾਖੈ
ਗਪਣਿਪਉਣਾ

ਸੋਹੰਜਾਪਿ
ਭਾਈ

ਨਾਉ ਸੁਨਿ[illegible]ਤ ਗਰਭ ਅਗਨਿ [illegible] ਪਕੁ ਪਾਇਆ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥੧੯॥ ਨਾਨਕ ਭਵਨ ਮੈ ਪ੍ਰਭੁ ਲੈ ਅਮਰ ਪਦ ਦੁਰੰਗਾ ॥
ਘਰ ਆ [illegible] ਆਕਲ ਪਾਵੈ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥ ਜਾ ਕਉ ਬੰਦ ਹਿਰੈ ਵੀ ਦੇਵਾ ॥ ਜਿਤ ਥਾ ਅਨ
ਆਦਿ [illegible] ਕੇ ਲਖਨਾ ॥੨੦॥ ਬਿਮਲਾ ਨਦੀ ਉਲਟੀ ਤਰੈ ॥ ਉਲਟੀ ਪਲਟਾ ਸਿਧੀ ਗੀ ਕਰੈ ॥
ਪਰਮ [illegible] ਵਾਰੈ ਆਵਾਗਵਨ ਨਾਸਨ ਪਦ ਨੈਕ ਉਸ ਘਰ ਲੇ ਘੰਧਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾਇਉ ਛੁਟੈ ਨਅਕ
ਠੰਧੁਰਾ [illegible] ਪਿਆ ॥ ਕਾਲ ॥ ਬਿਕਾਲ ਕਉ ਮਾਰੇ ਚਾਪਾ ॥ ਪਰਘਰ ਜਾਇ ਨ ਮੁਨਾ ਅਨਕ ਥਾ ॥ ਜਹਿਆਰ
ਪੁਰਖ ਸਤ [illegible] ਸਿਖਿਆ ਸੁਨੈ ਪੁਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਸਤਿਗੁਰ ਅਵਧੂਤਾ ॥੨੨॥ ਅੰਤਰਿ ਜਾਮੀ
ਜਿਲੈ ਸੁਤੇ [illegible] ਨੁ ਮਾਰਗ ਇਕੇਲਾ ॥ ਖਿਮਾ ਸਰੂਪ ਭਇਆ ਨਾਨਕ ਸੋਤੀ ॥ ਅਮਰਾ ਪੁਰ ਚੜ੍ਹ ਕੇ ਨਾਮ ਲਿਓ ਰੇ
ਤੀਰਿ ਰੈਨ [illegible] ਪਪ ਛਾਤਾ ਗਾਤੀ ਮਾਤਿ ਨਾਲੋ ॥ ਐਸਾ ਅਦਖੁ ਅਪਾਰੁ ਨਿਰਾਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦੀਨਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾ
ਲਸਮਾਲ [illegible] ਰਤੇ ਉਦਾਸੁ ॥ ਪਰਹੈ ਕੇ ਘਰ ਕਰੇ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਉਰਧ ਕੇਸ ਬਰਾਬਿਲ ਲਈ ਜਾਗਗੀ ॥
ਨਾਨਕ ਕੈ ਮ [illegible] ਬੈਰਾਗੀ ਜਿਨੋ ਬੈ ਮਨ ਤਿਆਵੇ ॥ ਸਿਵ ਕੇ ਆਗੇ ਸਕਤਿ ਨਿਵਾਵੈ ॥ ਸਿਵ ਸਕਤੀ ਕੇ ਰਅਕ
ਰੈ ॥ ਅਕਰ [illegible] ਸਤਿ ਸਨਾਮ ਮੈ ਤਿਆਗੀ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਸੋਈ ਬੈਰਾਗੀ ॥੨੫॥ ਰਤਨਮਾਲਾ
ਸੁਧ ਉਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਰਿ ਥਾ [illegible] ਤੇਰ ਕੀ ਸੀ ਸ੍ਰੀ ਅਖਰੀ ਗੁਰਮੁਖੀ ਲਿਖੀ ॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਹਕੀਕਤ ਰਾਹ ਮੁਕਾਮ ਸਿਵਨਾਭ ਰਾਜੇ ਕੀ ॥

ਹਕੀਕਤ ਰਾਹ ਮੁਕਾਮ ਸਿਵਨਾਭ ਰਾਜੇ ਕੀ ॥ ਨਾਗਾਪਟਣ ਬਿਚ ਕਤਿ ਜਾਵਰ ਸਤਰ ਗਾਹ ਤ ਹਾਕਾ ਰਾਜਾ ਆਇ ਰਾਪਤਿ ਨਾਇ ਕੁ ਹੈ ॥ ਤਾਵ
ਲਾਇ ਤਰਾਅ ਰਾਜੇ ਕੀ ਹੈ ॥ ਤਹਾ ਤੇ ਲੋਕ ਜਹਾਜ ਚੜਤਾ ਹੈ ॥ ਤਿਨਾ ਦਿਨਾ ਤਿਨ ਰਾਤੀ ਵਿਚਿ ਜਾਪਾਪਟਣ ਪਾਰ ਕਾ ਬੰਦਰੁ ਹੈ ॥ ਤਹਾ ਜਾਇ ਉਤਰ
ਤਾ ਹੈ ॥ ਸੋਮ [illegible] ਪਲਾਦੀਪ ਹੈ ॥ ਛਉ ਦਤਿ ਜੈ ਗਾਉ ਵਿਚਿ ਵਸਦਾ ਹੈ ॥ ਤਹਾ ਸਤਰ ਰਾਜੇ ਸੋ ॥ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਕੇ ਘਰ ਨਾਇਕੁ ਰਾਜਾ ਹੈ ਆਹੈ ॥ ਸਿ
ਵਨਾਭ ਰਾ [illegible] ਸੰਤਿ ਤ ਸਤਾ ਵਦ ਸਤਰ ਹੈ ॥ ਤਖਤ ਗਾਹ ਤਤਾ ਅਘਰਾ ਜਾ ਆਇਆ ਦਉ ਨੀ ਹੈ ॥ ਰਾਜੇ ਰਾਇ ਸਿਖ ਕਾ ਬੇਦਾਰਾ ਜੇ ਸਿਵਨਾ
ਭ ਕਾ ਪੋਤਾ [illegible] ਤਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਧਰਮਸਾਲ ਹੈ ॥ ਕੀਰਤਨੁ ਹੋਤਾ ਹੈ ਰਸੋਈ ਬੀਸ ਮਣ ਲੂਣ ਪੈਂਦਾ ਲਗਤਾ ਹੈ ॥ ਨੇਕਾਪਟਣ ਬੀਜਾ ਨਗਰ
ਤੇ ਇਕ ਰਤਿ [illegible] ਹੈ ॥ ਘਰ ਭਾ [illegible] ਕੇ ਬੇਗਾ ਪੁਰੁ ਬੀਜਾ ਪੁਰ ਤੇ ਕੋਸ ਅਸੀ ਹੈ ॥ ਅਰੋਗਾ ਪੇਠ ਹੈ ਤਹਾ ਸੰਗਤਿ ਚੰਗੇ ਭਾਣਜੇ ਕੀ ਹੈ ॥ ਤਿਸ ਕੀ
ਗਿਰਦ ਨਿਵ [illegible] ਸਿਖ ਸੰਗ [illegible] ਹੈ ॥ ਅਗੁ ਭਾਟਾ ਤ੍ਰਿਆ ਕੇ ਪੁਰ ਤੇ ਕਜਲੀ ਘਰ ਕੋਸ ਅਸੀ ਹੈ ॥ ਤਿਰੀਆ ਰਾਜੁ ਹੈ ॥ ਤਹਾ ਭੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਕਾ ਦੇ
ਹੁਰਾ ਹੈ ॥ ਸੰਗ[illegible] ਭਾਟਾ ਤ੍ਰਿਆ [illegible] ਜੁਦਰੀ ਹੈ ॥ ਓਥੈ ਗੁਰੂ ਸਿਧਾ ਨਾਲਿ ਗੋਸਟਿ ਕਰ ਕੇ ਪੁਜਾ ਖਿੰਚ ਲੀਤੀ ਹੈ ਸੁ ॥ ਤਥਾ ਸਿਧ ਗੁਰੂ ਕਾ ਜੋਰ ਅਜ
ਮਾਇ ਕੈ ਪੈ [illegible] ਆਇ ਪਏ [illegible] ॥ ਉਸ ਥਾਉ ਕਾ ਨਾਉ ਕਜਲੀ ਬਨ ਤ੍ਰਿਆ ਰਾਜੁ ਹੈ ॥ ਤਹਾ ਭੀ ਸੰਗਤਿ ਹੈ ॥੧॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁਮਾਲਾ ॥

ਰਾਗੁ ਏਕ ਸੰਗ [illegible] ਪੰਚ ਬਰੰਗਨਾ ॥ ਸੰਗਿ ਅਲਾਪਹਿ ਆਠਉ ਨੰਦਨਾ ॥ ਪ੍ਰਥਮ ਰਾਗ ਭੈਰਉ ਵੈ ਕਰਹੀ ॥ ਪੰਚ ਰਾਗਨੀ ਸੰਗਿ ਉਚਰਹੀ ॥ ਪ੍ਰਥਮ
ਭੈਰਵੀ ਬਿਲ[illegible]ਲੀ ॥ ਪੁਨਿ ਆਕੀ ਗਾਵਹਿ ਬੰਗਲੀ ॥ ਪੁਨਿ ਅਸਲੇਖੀ ਕੀ ਭਈ ਬਾਰੀ ॥ ਏ ਭੈਰਉ ਕੀ ਪਾਚਉ ਨਾਰੀ ॥ ਪੰਚਮ [illegible] ਹਰਖ ਦਿਸਾਖ ਸੁ
ਭਈ

੬

ਸੰਗਤਿ ਜੁ ਰਤੀ ਹੈ ॥

॥ਬੰਗਾਲਮਮਧਿਮਾਧਵਗਾਵਹਿ॥੧॥ਲਲਤਬਿਲਾਵਲਗਾਵਹੀਅਪਨੀਅਪਨੀਭਾਂਤਿ॥ਅਸਟਪੁਤ੍ਰਭੈਰਵਕੇਗਾਵਹਿਗਾਇ
ਤ੍ਰ॥੧॥ਦੁਤੀਆਮਾਲਕਉਸਕਆਲਾਪਹਿ॥ਸੰਗਿਰਾਗਨੀਪਾਂਚਉਥਾਪਹਿ॥ਗੋਂਡਕ [illegible] ਹੁਤੀਉਚਰੀ
॥ਧਨਾਸਰੀਏਪਾਂਚਉਗਾਈ॥ਮਾਲਰਾਗਕਉਸਕਸੰਗਿਲਾਈ॥ਮਾਰੂਮਸਤਅੰਗਮੇਵਾ [illegible] ਖਉਖਟ
ਅਉਭਉਰਾਨਦਗਾਏ॥ਅਸਟਮਾਲਕਉਸਕਸੰਗਿਲਾਏ॥੧॥ਪੁਨਿਆਇਅਉਹਿੰਡੋਲਪੰਚਨਾ [illegible] ਲੋਲਗਾਇ
ਨਤਾਰਮਿਲਾਵਹੀ॥੧॥ਤੇਲੰਗੀਦੇਵਕਰੀਆਈ॥ਬਸੰਤੀਸੰਦੂਰਸੁਹਾਈ॥ਸਰਸ [illegible] ਪਾਂਚਉਆਰ
ਜਾ॥ਸੁਰਮਾਨੰਦਭਾਸਕਰਆਏ॥ਚੰਦ੍ਰਬਿੰਬਮੰਗਲਨਿਸੁਹਾਏ॥ਸਰਸਬਾਨਅਉਆ [illegible] ਸੰਤਕਮੋਦਾ
॥ਅਸਟਪੁਤ੍ਰਮੈਕਹੇਸਵਾਰੀ॥ਪੁਨਿਆਈਦੀਪਕਕੀਬਾਰੀ॥੧॥ਕਛੇਲੀਪਟਮੰਜਰੀਟੋ [illegible] ਉਗੁਜਰੀਸੰ
ਗਦੀਪਕਕੇਥਾਪਾ॥੧॥ਕਾਲੰਕਾਕੁੰਤਲਅਉਰਾਮਾ॥ਕਮਲਕੁਸਮਚੰਪਕਕੇਨਾਮਾ॥ਗਉ [illegible] ਅਸਟਪੁਤ੍ਰ
ਦੀਪਕਕੇਜਾਨਾ॥੧॥ਸਭਮਿਲਿਸਿਰੀਰਾਗੁਵੈਗਾਵਹਿ॥ਪਾਂਚਉਸੰਗਿਬਰੰਗਨਿਲਾਵਹਿ॥ [illegible] ਰੀਗਾਵਹਿ
ਆਸਾਵਰੀ॥ਇਹਪਾਂਛੈਸੰਪਦੀਅਲਾਪੀ॥ਸਿਰੀਰਾਗਸਿਉਪਾਂਚਉਥਾਪੀ॥੧॥ਸਾਲੂਸ [illegible] ਡਗੰਭੀਰਾ॥ਅਸਟ
ਪੁਤ੍ਰਸਿਰੀਰਾਗਕੇਗੁੰਡਕੁੰਭਹਮੀਰਾ॥੧॥ਖਸਟਮਮੇਘਰਾਗਵੈਗਾਵਹਿ॥ਪਾਂਚਉਸੰਗਿਬਰੰ [illegible] ਰੋਮਲਾਰੀਧੁਨੀ॥
ਪੁਨਿਗਾਵਹਿਆਸਾਗੁਨਗੁਨੀ॥ਊਚੈਸੁਰਸੂਹਉਪੁਨਿਕੀਨੀ॥ਮੇਘਰਾਗਸਿਉਪਾਂਚਉਚ [illegible] ਰੋਗਾਧਰਗਜਧਰਕੇਦਾਰਾ॥
ਜਬਲੀਧਰਨਟਅਉਜਲਧਾਰਾ॥ਪੁਨਿਗਾਵਹਿਸੰਕਰਅਉਸਿਆਮਾ॥ਮੇਘਰਾਗਪੁਤ੍ਰਨਕੇਨਾ [illegible] ॥ਖਸਟਰਾਗਉਨਿਗਾਏਸੰਗਿਰਾਗਨੀ
ਤੀਸ॥ਸਭੈਪੁਤ੍ਰਰਾਗੰਨਕੇਅਠਾਰਹਦਸਬੀਸ॥

੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਿਆਹੀਕੀਬਿਧਿ॥ਸੇਰਸਾਹੀਕਜਲਵਜਨ੧
ਬੋਲਸਿਰਸਾਹੀ੨॥ਗੂੰਦਕਿਕਰਕਾ॥ਇਕਰਤੀਲਾਕਵਰਕ॥
੧ਟਿਕੜੀਸੋਹਿਗਾ॥ਧਿਨੇਸਾਰਕਾਪਾਨੀ॥ਤਾਂਬੇਕਾਭਾਂਡਾਨਿਮਕੀਲਕੜੀ॥
ਚੂਰਕਾਕਜਲੁ ਦਿਨਵੀਹਘਸਣੀ ਰਵਾਲਰਖਣੀ॥

